Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ACTA CONCILIORUM

ET

EPISTOLÆ DECRETALES,

AC CONSTITUTIONES

SUMMORUM PONTIFICUM.

TOMUS UNDECIMUS.

Ab anno MDCIX. ad annum MDCCXIV.

PARISIIS,
EX TYPOGRAPHIA REGIA.

MDCCXV.

Digitized by Google

INDEX
EORUM QUÆ TOMO XI. CONCILIORUM CONTINENTUR.

ANNO CHRISTI

1609. NARBONENSE Concilium. 1.

Tituli 2.

Confirmatio Concilii. 54.

Publicatio Concilii. 55.

1612. Senonenſe. 57.

Aquenſe. 58.

1624. Burdegalenſe. 59.

Tituli XXII. *Ibid.*

Edictum de Concilio. 114.

Litteræ ſcriptæ ad epiſcopos provinciæ. 115.

Congregationes, & ſeſſiones. 118. *& ſeqq.*

Acclamationes. 141.

1642. Conſtantinopolitanum, ſub Parthenio. 171.

1652. *Epiſcoporum Galliæ littera ad Innocentium X.*

1653. *INNOCENTII PAPÆ X. Conſtitutio de quinque propoſitionibus ex Janſenii libro excerptis.* 143.

1664. *ALEXANDRI PAPÆ VII. Conſtitutio, cum formula, cui ſubſcribendum adverſus hæreſim Janſenii.* 145.

Ejuſdem innovatio Conſtitutionum de immaculata Conceptione Dei Genitricis. 147.

1672. Hieroſolymitanum, *adverſus Calviniſtas.* 179.

Dionyſii Patriarchæ CP. reſponſio ſuper Calviniſtarum erroribus. 273.

1694. *INNOCENTII PAPÆ XII. Brevia duo ſuper Janſeniana hæreſi ad epiſcopos Belgii.* 155.

Damnatio libri, cui titulus, *Explication des Maximes des Saints*, &c.

1703. *CLEMENTIS PAPÆ XI. Damnatio libelli inſcripti,* Cas de conſcience. 159.

Epiſtola ad Regem Chriſtianiſſimum. 160.

Epiſtola ad Eminentiſſ. Cardinalem DE NOAILLES *Archiepiſcopum Pariſienſem.* 161.

ANNO CHRISTI

Confirmatio & innovatio Conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper hæreſi Janſenii. 163.

1350. Palamitica Græca pſeudoſynodus. 283.

INDICES SEX.

INDEX I. *Nomina complectens ſummorum Pontificum, quorum epiſtolæ Decretales & Conſtitutiones in hac Collectione extant.* 349.

INDEX II. *qui eſt Conciliorum Index Alphabeticus.* 353.

INDEX III. *Nomina complectens Epiſcoporum, & aliorum, qui Conciliis interfuerunt, & ſubſcripſerunt.* 381.

INDEX IV. *Geographicus, quo nomina exhibentur ac ſitus epiſcopatuum, qui in his Conciliorum Tomis XII. appellantur: cum nominibus Epiſcoporum, qui ſingulos eos epiſcopatus rexiſſe in iiſdem voluminibus perhibentur.*

INDEX V. *Rerum & verborum memorabilium, quæ in omnibus Conciliorum tomis continentur.* 917.

INDEX VI. *In quo loca ſacræ ſcripturæ exhibentur, tum quæ ſunt excerpta ex Editione Vulgata, tum quæ ab eadem diſcrepant.* 1567.

APPENDIX AD TOMOS XII. CONCILIORUM.

1713. 1. Conſtitutio Clementis Papæ XI. quæ incipit, *Unigenitus:*

Anno Christi

qua damnantur propoſitiones 101. excerptæ ex libro Gallico, *Le Nouveau Teſtament en François*, &c. 1631.

1714. 2. *Extrait du Procez verbal de l'Aſſemblée des Cardinaux, Archeveſques, & Eveſques, tenuë à Paris, au ſujet de la Conſtitution.* 1641.

3. *Lettre écrite à N. S. P. le Pape Clement XI. par les Cardinaux, Archeveſques & Eveſques aſſemblez à Paris, pour la reception de la Conſtitution.* 1643.

4. *Lettre écrite à tous les Prelats du Royaume, par l'Aſſemblée.* 1645.

5. *Lettres Patentes du Roy, ſur la Conſtitution.* 1649.

6. *Lettre des Agens Generaux du Clergé.* 1651.

7. Breve S. D. N. Clementis XI. ad Cardinales, archiepiſcopos, & epiſcopos Pariſiis congregatos. 1653.

8. *Lettre des Agens Generaux du Clergé.* 1656.

9. Decretum Facultatis Theologiæ Pariſienſis, ſuper Conſtitutione. 1656.

10. Declaratio Facultatis Theologicæ Duacenſis, circa Conſtitutionem, *Unigenitus*. 1667.

1068. 11. Gerundenſe Concilium. 1671.

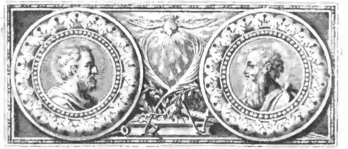
1078. 12. Gerundenſe alterum. 1673.

P. JACOBI SIRMONDI *in varia Concilia Notæ huc reſervatæ.* 1683.

INDEX *Rerum ac verborum memorabilium in iiſdem Notis.* 1771.

Concilia quædam Gallicana, quorum Acta non exſtant. 1777.

CONCILIUM

ANNO CHRISTI 1609.

CONCILIUM NARBONENSE PROVINCIALE,

ANNO CHRISTI 1609.

Habitum anno Domini MDCIX.

INDEX TITULORUM.

I. DE profeſſione fidei.
II. De rudimentis fidei.
III. De libris vetitis.
IV. De divini verbi prædicatoribus : & præbenda theologali.
V. De cuſtodia Euchariſtiæ.
VI. De Reliquiis, & veneratione ſanctorum.
VII. De imaginibus.
VIII. De blaſphemis.
IX. De feſtorum dierum cultu.
X. De obſervatione jejuniorum.
XI. De hæreticis.
XII. De indulgentiis.
XIII. De ſacramentis in genere.
XIV. De ſacramento Baptiſmi.
XV. De ſacramento Confirmationis.
XVI. De ſacramento Pœnitentiæ.
XVII. De caſibus reſervatis.
XVIII. De ſanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento.
XIX. De Miſſæ ſacrificio.
XX. De clericis peregrinis & vagis.
XXI. De ſacramento Ordinis.
XXII. De Matrimonio.
XXIII. De extrema Unctione.
XXIV. De ſepulturis.
XXV. De teſtamentis.
XXVI. De epiſcopis.
XXVII. De viſitatione.
XXVIII. De ſynodo diœceſana.
XXIX. De concilio provinciali.
XXX. De capitulo & canonicis.
XXXI. De beneficiis conferendis.
XXXII. De parochis ſeu curatis, & reſidentia eorumdem.
XXXIII. De abbatibus regularibus, & monialibus.

A XXXIV. De confraternitatibus.
XXXV. De purgatoriariis.
XXXVI. De capellanis capellaniarum.
XXXVII. De fabricis eccleſiarum.
XXXVIII. De hoſpitalibus.
XXXIX. De eccleſiis & altaribus.
XL. De miſſali & officio divino.
XLI. De vita & honeſtate clericorum.
XLII. De foro eccleſiaſtico.
XLIII. De officialibus foraneis.
XLIV. De monitoriis & excommunicationibus.
XLV. De ſimonia & confidentia.
B XLVI. De uſurariis, concubinariis, & adulteris.
XLVII. De decimis.
XLVIII. De pœnis.
XLIX. Concluſio concilii.
L. Subſcriptiones epiſcoporum.

IN NOMINE SANCTISSIMÆ ET INDIVIDUÆ TRINITATIS;

Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Amen.

STATUTA ET DECRETA CONCILII provincialis Narbonæ habiti, anno Domini C *milleſimo ſexcenteſimo nono, in eccleſia ſancta & metropolitana, ſub illuſtriſſimo & reverendiſſimo in Chriſto patre & domino domino Ludovico de Vervins, archiepiſcopo ſanctæ primæ ſedis Narbonæ, primate, & præſidente.*

NOS Ludovicus de Vervins, Dei & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia archiepiſcopus ſanctæ primæ ſedis Narbonæ, primas, & præſidens natus comitiorum generalium trium ordinum provinciæ Occitaniæ, de conſilio & aſſenſu reverendiſſimo-

Anno Christi 1609.

rum dominorum coëpiſcoporum noſtrorum in provinciali ſynodo Narbonenſi, hæc ſtatuimus.

Caput I.

Ad mllendos Gentium errores miſſi Apoſtoli, qui prius docere, tum baptizare debebant, * & uno quaſi inter ſe dam ſymbolo a falſis prophetis in veſtimentis ovium venientibus, cum lupi rapaces eſſent, diſcernerentur, ſimul in unum congregati, qui paulo poſt ſejuncti diverſas permeare debebant terras, uno ore totius fidei noſtræ compendium profeſſi, hoc præciſe prædicari ſtatuerunt: & merito: cum teſtante Apoſtolo, ſine fide quæ radix eſt & aliarum virtutum fundamentum, impoſſibile ſit Deo placere: ne quaſi arbores autumnales eradicatæ, errorum & hæreſeon tempeſtatibus & ventis proſtrati, ſine fructu reperirentur. Nec aptius umquam ad refellendos errores, & hæreſeon inſultus repellendos excogitavit remedium eccleſia, quam ſi cœtus omnium in Spiritu ſancto congregatorum Apoſtolorum, fidei ſactam confeſſionem, pro neceſſitate explanatam profiteretur. Hoc præſtitere concilia œcumenica, & a nobis id fieri expoſcunt, & ſuo quodammodo jure imperant: nec in hoc fas eſt un præcepto, ad quod omni jure invitamur, & volentes impellimur. Idcirco de divinis rebus & eccleſiaſticis officiis, ad Dei gloriam & eccleſiæ incolumitatem ſalutemque ſpectantibus, tractantes in hac ſynodo legitime congregata, ut quod bonum eſt firmiſſima fide fundemus, ſpe erigamus, & caritate muniti in omnibus Deo inſpirante perficiamus: a fidei profeſſione, juxta receptum eccleſiæ univerſalis ritum initium ſumendum eſſe duximus, in hanc quæ ſequitur formam.

* Forte, ut uno.

EGo N. firma fide credo & profiteor omnia & ſingula quæ continentur in ſymbolo fidei, quo ſancta Romana eccleſia utitur, videlicet:

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, viſibilium omnium & inviſibilium. Et in unum Dominum Jeſum Chriſtum Filium Dei unigenitum: Et ex Patre natum ante omnia ſæcula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt: qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de cælis: Et incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria Virgine: Et homo factus eſt: Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus & ſepultus eſt: Et reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas: Et aſcendit in cælum, ſedet ad dexteram Patris: Et iterum venturus eſt cum gloria judicare vivos & mortuos: cujus regni non erit finis: Et in Spiritum ſanctum Dominum, & vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit: Qui cum Patre & Filio ſimul adoratur, & conglorificatur: qui locutus eſt per prophetas: Et unam ſanctam catholicam & Apoſtolicam eccleſiam. Confiteor unum baptiſma in remiſſionem peccatorum: Et exſpecto reſurrectionem mortuorum: Et vitam venturi ſæculi. Amen.

Apoſtolicas & eccleſiaſticas traditiones, reliquaſque ejuſdem eccleſiæ obſervationes & conſtitutiones firmiſſime admitto & amplector.

Item ſacram Scripturam, juxta eum ſenſum quem tenuit & tenet ſancta mater eccleſia, cujus eſt judicare de vero ſenſu & interpretatione ſacrarum Scripturarum, admitto: nec eam umquam niſi juxta unanimem conſenſum Patrum accipiam & interpretabor.

Profiteor quoque eſſe vere & proprie ſeptem ſacramenta novæ legis, a Jeſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atque ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria. Scilicet: Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium: illaque gratiam conferre. Et ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem, ſine ſacrilegio reïterari non poſſe. Receptos quoque & approbatos eccleſiæ catholicæ ritus in ſupradictorum omnium ſacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto.

Omnia & ſingula, quæ de peccato originali, & de juſtificatione, in ſacroſancta Tridentina ſynodo definita & declarata fuerunt, amplector & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium ſacrificium pro vivis & defunctis: atque in ſanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento eſſe vere, realiter, & ſubſtantialiter Corpus & ſanguinem, una cum anima & divinitate Domini noſtri Jeſu Chriſti; fierique converſionem panis in corpus, & totius ſubſtantiæ vini in ſanguinem. Quam converſionem catholica eccleſia tranſſubſtantiationem appellat.

Fateor etiam ſub altera tantum ſpecie totum atque integrum Chriſtum verumque ſacramentum ſumi. Conſtanter teneo purgatorium eſſe, animaſque ibi detentas fidelium ſuffragiis juvari. Similiter & ſanctos una cum Chriſto regnantes venerandos atque invocandos eſſe; eoſque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias eſſe venerandas. Firmiſſime aſſero imagines Chriſti ac Deiparæ ſemper Virginis, necnon aliorum ſanctorum habendas & retinendas eſſe, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam poteſtatem a Chriſto in eccleſia relictam fuiſſe, illarumque uſum Chriſtiano populo maxime ſalutarem aſſirmo.

Sanctam catholicam & Apoſtolicam Romanam eccleſiam, omnium eccleſiarum matrem & magiſtram agnoſco: Romanoque Pontifici beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſori, ac Jeſu Chriſti Vicario, veram obedientiam ſpondeo ac juro.

Cetera item omnia a ſacris canonibus & œcumenicis conciliis, ac præcipue a ſacroſancta Tridentina ſynodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atque profiteor: ſimulque contraria omnia, atque hæreſes quaſcumque ab eccleſia damnatas, & rejectas, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & anathematizo.

Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo ſalvus eſſe poteſt, quam in præſenti ſponte profiteor, & veraciter teneo; eamdem & integram & inviolatam uſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſime, Deo adjuvante, retinere & confiteri; atque a meis ſubditis, vel illis quorum cura ad me in meo munere ſpectat, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum: Ego idem N. ſpondeo, voveo, ac juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc ſancta Dei evangelia.

Hanc eamdem fidei profeſſionem, quam nos archiepiſcopus, & epiſcopi comprovinciales & ſuffraganei noſtri, abbates, & omnes in hac noſtra ſynodo provinciali congregati, ſponte profeſſi ſumus: mandavimus, ut omnes qui ad quæcumque aut qualiacumque officia, onera, & beneficia eccleſiaſtica, regularia aut ſæcularia, cum vel ſine cura, in poſterum promovebuntur, priuſquam fructus eo-

Anno Christi 1609.

rumdem faciant ſuos, aut poſſeſſio (potius intruſio tunc dicenda eſt) illis ſuffragetur, in manibus Ordinariorum beneficii ſibi collati, ſive ſæculares ſint aut regulares, emittant : & de eadem in collationum libris mentionem facere tenebuntur. Quod ſi abſentibus fiat collatio, tenebitur proviſus, coram Ordinario loci in quo reſidet, eamdem fidei profeſſionem emittere, & de hoc fidem in forma publica facere collatori dicti beneficii infra tres menſes : & hoc toties quoties novam proviſionem, aut ordinationem obtinebunt.

Eamdem profitebuntur ſcholarum magiſtri, & qui ad ſacros ordines promovebuntur, aut doctoratus alteriuſve gradus inſignia recipient : quod idem præſtabunt curati omnes, & alii de jure vel conſuetudine in ſynodis diœceſanis & in conciliis provincialibus aſſiſtentes, priuſquam ad alia progrediantur.

CAPUT II.

De fidei rudimentis, & doctrina Chriſtiana.

Ut populus quod bonum eſt à malo diſcernere, & quæ ad ſalutem neceſſaria ſunt ſcire valeat, parochi omnes, ſingulis diebus Dominicus, in ſcadafallo eccleſiæ, ac inter Miſſarum ſolemnia, populo nunciabunt, quæcumque per nos & coëpiſcopos noſtros conſtituentur : & nominatim diſtincta & intelligibili voce recitabunt orationem Dominicam, ſalutationem Angelicam, ſymbolum Apoſtolorum, Dei & eccleſiæ præcepta, ſeptem peccata mortalia, virtutes theologales & cardinales, & fuſius ea populum docebunt, quibus ad virtutem allici & a vitio abduci poſſit : negligentes vero parochi, a locorum Ordinariis puniantur.

Cum autem adoleſcentium ætas, niſi a teneris annis inſtituatur, prona ſit ad mundi illecebras & voluptates ſectandas : ſancte a Patribus inſtitutæ fuerunt doctrinæ Chriſtianæ ſcholæ, in quibus utriuſque ſexus juvenes fidei rudimenta edoceantur, & ad pietatem, religionem, bonoſque mores informentur.

Ideo ne parvulos panem petentes, dum non eſt qui frangat, fame perire patiamur, & ut bonum fiat in fide tirocinium : atque ab omnibus obſervetur, quod a multis annis, non ſine ſpirituali fructu, in noſtra civitate & diœceſi Narbonenſi ſuper hoc inſtitutum fuit : Præcipimus omnibus rectoribus, vicariis perpetuis, & aliis curam animarum habentibus, ut ſingulis diebus Dominicis poſt prandium, dato campanæ ſigno, patresfamilias cum pueris in eccleſia convocent : ubi eos fidei rudimenta edoceant, & ſuper eiſdem diligenter interrogent, formam catechiſmi inſequentes : ad quod invitati fideles omnes pro commodis & utilitatibus quas inde conſequentur frequentiores erunt, dum viderint effrenatam & lubricam puerorum ætatem, hac ratione, ſuavi quodam freno cohiberi & caſtiſſimis moribus inſtitui : quibus imbuti toto vitæ curriculo innumeros fructus producant : atque ideo obſecramus, ut niſi legitime præpediti fuerint, tam ſalutare officium amplectantur.

Hanc eamdem doctrinam Chriſtianam facient ſemel in quaque hebdomada ſuis diſcipulis ſcholarum magiſtri.

CAPUT III.

De libris vetitis.

Quod ſancte a conciliis ordinatum eſt inſequentes, quoſcumque libros a ſancta Sede Apoſtolica vetitos, & ex profeſſo de hæreſi & rebus obſcenis tractantes, aut legi aut domi retineri prohibemus, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, & aliis pœnis a ſummis Pontificibus & œcumenicis conciliis ordinatis.

Curent ergo epiſcopi pro ſubditorum ſalute, ne libros hujuſmodi retinentes, pœnas ignoranter incurrant ; ut omnes parochi indicem librorum a ſancta Sede Apoſtolica prohibitorum, penes ſe habeant, eumdemque populo, bis ſaltem in anno perlegant.

Biblia vero ſacra, idiomate Gallico conſcripta, legere aut domi retinere nemini liceat, niſi ab epiſcopo, aut ejus vicario generali, expreſſa in ſcriptis obtenta licentia : quam non concedent niſi eiſdem viſis, lectis & approbatis : ne venenum ab hæreticis ſparſum in permultis verſionibus, leniter ſerpens, animas alioquin pias inficiat.

Pœnam magos conſulentium ſatis expreſſit ſcriptura ſacra, dum ait : *Anima quæ declinaverit ad magos & ariolos, & cum eis fornicata fuerit, ponam faciem meam contra illam.* Quia tamen liberius peccant nonnulli, dum pœnam ejuſmodi ſcelerum differri experiuntur ; & ut talem licentiam præſenti decreto reprimamus ; damnamus magos, veneficos, divinatores, ſortilegos, conjectores, augures, haruſpices, mathematicos judiciarios, cum dæmonibus fœdera & pacta tacite, vel expreſſe habentes, morbos imprecationibus, verbis, ligaturis, aut actionibus ſuperſtitioſe ſanare intendentes : eoſque, uti ſacra decreta excommunicarunt ipſo facto, ſic & nos excommunicamus. Quos dum parochi tales agnoverint, & poſt trinam monitionem teſtibus adhibitis, ſi ab eiſdem ceſſare noluerint, excommunicatos nominatim publice denuncient, & ab eccleſiis arceant, & ejiciant.

Levit. 20.

CAPUT IV.

De divini verbi prædicatoribus, ac de prebenda theologali.

Miſit Deus Apoſtolos in univerſum mundum ut prædicarent evangelium : quibus animas ligandi atque ſolvendi facultate conceſſa, populus obedientiam & attentionem illis ex Dei mandato præbere tenebatur. His vero cum ſucceſſerint epiſcopi in dignitate, ita etiam eos ſequuntur in munere. Ideo per ſeipſos, niſi legitime impediti, verbum Dei, tam in civitate quam per totam diœceſim populo nuncient. Et quia non omnia ſoli in omnibus poſſunt, probitate, doctrina & religionis catholicæ fervore præſtantes, & idoneos concionatores habere procurent : qui Dominicis & feſtivis diebus prædicent, facultate prius in ſcriptis ab eiſdem epiſcopis, aut vicariis generalibus obtenta : per quam exprimetur in quo loco valeat, & quanto ſit tempore duratura : ſine qua a parochis non admittantur, ſive ſint ſæculares, ſive regulares. Quam non concedant epiſcopi niſi poſt profeſſionem fidei, in eorum manibus ſemel ab eiſdem emiſſam : dictam vero licentiam gratis dare teneantur. Si quis autem ſine ipſa licentia, quæ ultra annum valere non debet, in præjudicium epiſcoporum tale munus uſurpaverit, excommunicetur : Parochus vero qui illum admiſerit, ſevere arbitrio Ordinarii puniatur.

Nulli regularium alicubi, etiam in eccleſiis ſuorum ordinum, concionari liceat, niſi prius a ſuis ſuperioribus, de vita, moribus, & ſcientia exami-

ANNO CHRISTI 1609.

nati & approbati fuerint, ac de eorum licentia, A cum qua ſe perſonaliter coram epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. In eccleſiis vero quæ ſuorum ordinum non ſunt, ultra licentiam ſuorum ſuperiorum, epiſcopi quoque facultatem in ſcriptis habere teneantur, ſine qua in eiſdem nullo modo concionari poſſint.

Concionatores ea tantum prædicent, quæ ad divini verbi explanationem, virtutis laudem, vitiorum contemptum pertinent: improbatas hiſtorias, fabulas, & alia ad riſum invitantia, minime proponant. Quod ſi hæreticorum dogmata aliquando tractanda fuerint, tantum de illis dicant quantum viderint populo expedire, hæreticorum rationes proponendo veluti per contemptum, quas ſtatim refellent, ſolutionibus dilucidis & explicitis: ſevere in hæreticos invehendo, ut populus dignoſcere poſſit quantum a via veritatis & recto fidei tramite deciverint.

Si vero, quod Deus avertat, prædicator errores aut ſcandala diſſeminaverit in populum, in quacumque eccleſia fuerit, epiſcopus ei concionari inhibeat. Quod ſi hæreſes prædicaverit, contra eum procedat ſecundum juris diſpoſitionem & conſtitutiones concilii Tridentini, ſectione quinta, cap. 2. de reformatione.

Dum concio habetur in eccleſia, Miſſam in eadem aut ejuſdem aliquo ſacello a quovis ſacerdote celebrari, aut ſacramenta, dummodo mortis periculum non immineat, miniſtrari prohibemus.

Quod ſimoniam ſapit & quæſtum ſordidum, ut in poſterum vitetur, ſancimus ne divini verbi prædicatores ſuper mercede ullo modo paciſcantur.

Voluere patres ſacri concilii Tridentini in omnibus metropolitanis & cathedralibus eccleſiis, præbendam primo vacantem, pro magiſtro theologiæ aſſignari: quod tamen hactenus in permultis factum non exſtitit. Et iden præſenti decreto mandamus, ut in omnibus eccleſiis, tam metropolitanis, quam cathedralibus, ubi præbenda theologalis inſtituta eſt, conſervetur; ubi vero nulla aſſignata eſt, primo vacans ad id deſtinetur: & prout talem præſenti decreto ad hoc aſſignamus, quæ numquam conferri poſſit niſi doctori vel licentiato, aut baccalaureo in theologia: qui per ſeipſum ſingulis diebus Dominicis, verbum Dei publice in eiſdem eccleſiis actualiter prædicet, & bis in hebdomada caſus conſcientiæ doceat: quem attente audire canonicos, & alios eccleſiarum cathedralium aut collegiatarum beneficiatos hortamur: parochos vero & alios ſacramenta eccleſiaſtica adminiſtrare intendentes, ad id per Ordinarior omni via juris compelli volumus & jubemus.

In eccleſiis cathedralibus regularium, in quibus nullæ ſunt præbendæ, ſed tantum portiones monachales, ex nunc unam ex dictis portionibus monachalibus, pro dicta præbenda theologali conſtituimus & aſſignamus: cui ſi non ſit ſufficiens, aliquod beneficium uniant epiſcopi: dummodo eccleſia ſic uniti beneficii, debitis non fraudetur obſequiis. Quod ſi circa prædicta epiſcopi negligentius ſe geſſerint, capitula eccleſiarum cathedralium, eos pro tali præbendarum, vel portionum aſſignatione, omni juris via & ratione perſequantur.

ANNO CHRISTI 5509.

CAPUT V.

De cuſtodia Euchariſtiæ.

Euchariſtiæ ſacramentum, ſalutis noſtræ pignus, in cujus præſentia contremiſcunt Angeli, videntes ibi contineri mundi & cæli redemptionem, uti omnium ſacramentorum excellentiſſimum eſt, ita majori devotione ac reverentia tractandum, & quaſi viaticum omnibus neceſſarium, ſemperque paratum aſſervandum. Ideo in loco decenti ſit tabernaculum exterius, quo fieri poterit apparatu ornatum, cum ſigno patenti demonſtrante ibi contineri eum cui adoratio debetur: intus vero panno B ſerico ornetur. Apponantur lapis portatilis conſecratus, & corporalia, ſuper quibus ſit vaſculum argenteum vel aureum, in quo linteaminibus ſacris complicatum reſervetur ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum: cujus renovatio, ad minus fiat decimo quinto quoque die. Curent autem parochi aut alii ſacerdotes talem curam habentes ut clavi obſeretur, ne quid nefandum, quod abſit, per impios circa illud agatur: ante quod perpetuo teneant noctu diuque lampadem jugiter ardentem.

Intra dictum tabernaculum, nihil aſſervetur præter tremendum illud ſacramentum: amoveantur & ex eo reliquiæ: immo etiam vaſa oleorum ſanctorum: & ut venientes ad adorandum, norint C ubi reſideat ſanctiſſimum ſacramentum, tabernaculum in medio majoris altaris, aut alio eminentiori & decentiori eccleſiæ loco reponatur.

Atque ut ſacro pabulo refecti, ex hac vita diſcedant Chriſti fideles, cum primum infirmum intra parochiam ſciverit parochus, illum inviſat horteturque ad ſacrum pœnitentiæ & altaris ſacramentum ſuſcipiendum, eidemque de peccatis ſuis pœnitenti & confeſſo, illud rogatus citiſſime deferat, dato campanæ ſigno, ut populus accedat illud idem comitaturus. Sit vero parochus indutus ſuperpelliceo & ſtola, veloque ſerico ab humeris pendente, quo vaſculum dicti ſacramenti obtegatur: & ita compoſitus, necnon baldachino, D ſi fieri poſſit, ſuper eodem portato, pro tanti ſacramenti reverentia, præcedente lumine, a clerico tintinabulum pulſante, duas in dicto vaſe, una ſaltem intra tabernaculum relicta, ad ægrotum accedendo conſecratas hoſtias deferat: quarum alteram tradat infirmo, alteram redeundo ad eccleſiam, populus reverenter adoret. Pſalmos, eundo & redeundo, mediocri voce proferat: & ut in domo ægroti ſit menſa decenter ornata cum luminaribus, ad vaſculum tanti ſacramenti ſuper eamdem reponendum, diligenter procuret.

Monemus etiam parochos, ut poſtquam ad eccleſiam redierint, populum excitent ad tantum ſacramentum comitandum: Indulgentias quadraginta dierum, quas ſuper hoc concedimus, publicent, E & ad orandum pro infirmo hortentur.

CAPUT VI.

De Reliquiis & veneratione ſanctorum.

Eccleſia catholica Spiritu ſancto edocta, & antiqua patrum traditione, ſemper dixit ſanctos cum Chriſto regnantes invocandos; & illorum reliquias, quæ vera membra Chriſti fuerunt, & templum Spiritus ſancti, venerandas. Quod ut a fidelibus majori devotione fiat, ſtatuimus, ut in locis hone-

ſtis ac decentibus vaſculis, ſive capſis, qua debeot religione aſſerventur.

Numquam tamen & nullibi proponantur venerandæ, niſi quæ ab epiſcopo probatæ fuerint veræ reliquiæ: qui de novo inventas non niſi conſulto & expreſſe approbante ſummo Pontifice venerandas exhibeat.

Si tamen tales in honore habitas repererit, de quibus non ſatis conſtet; ne falſæ credulitati, aut ſuperſtitioni locus ſit, adhibitis io conſilium theologis & piis viris, ea faciat & ordinet, quæ pietati & veritati conſentanea judicaverit.

Populo dumtaxat feſtis ſolemnioribus proponantur; atque nonniſi a ſacerdote, aut io ſacris ordinibus conſtituto, & ſuperpelliceo induto, ardenti face præeunte deferantur.

In loco decenti & mundo, pannoque ſetico ornato, ardente in eodem, ſi fieri poſſit, perpetuo lampade, aſſeruentur: necnon clavibus obſerentur capſæ aut armaria in quibus reconduntur: quæ penes viros graves de clero, ab epiſcopo deputandos remaneant, quas non exhibeant quibuſcumque perſonis: nec ipſi capſas aperiant, niſi de expreſſo ſolius epiſcopi mandato. Qui ſecus egerint, ſevere arbitrio Ordinarii puniantur.

Et ut quæ ſemel probatæ fuerint, ſemper tales habeantur, curent epiſcopi earumdem inventarium in ſingulis eccleſiis fieri, cujus tranſſcriptum penes ſe babeant; originale vero in eccleſiis, in quibus tales reliquiæ fuerint, perpetuo maneat.

Dictæ vero reliquiæ ad ægrotos, non niſi in extrema neceſſitate, & tunc de expreſſo mandato epiſcopi deferantur; caveantque ſacerdotes, & alii omnes cujuſcumque ordinis & ſexus, illis uti ad ſuperſtitioſas obſervationes, uſuſque profanos, prout hactenus, turpis lucri gratia, actum fuiſſe compertum eſt: alias, præter excommunicationis ſententiam quam incurrunt ipſo facto, arbitrio Ordinarii etiam coërceantur.

Caput VII.

De Imaginibus.

Imagines, quæ rudium & imperitorum libri ſunt in eccleſiis, prout ſemper probavit eccleſia, aſſerventur. Quibus honorem & reverentiam impertiendam docent Patres ſancti: quas tamen io eccleſia obſcenis figuris depictas, figmenta poëtarum repreſentantes, aut alias indecentes, non admittent epiſcopi, ne in eis videat populus illorum imaginem, quorum lectio Chriſti fidelibus eſt interdicta.

De novo non ponantur aut depingantur pro eccleſiis & piis locis imagines, ſine epiſcopi aut vicarii generalis conſenſu, qui videant diligenter, ne quid apocryphum aut ſuperſtitioſum depingendum approbent.

Mutilas & truncatas imagines, aut quæ ad pietatis vel Dei cultum non conducunt, ab eccleſiis extrahere procurent epiſcopi.

Caput VIII.

De blaſphemiis.

Qua pœna plecti debeant qui ore ſacrilego ſacrum Dei nomen, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, ac Deiparæ Virginis Mariæ, aut aliorum ſanctorum blaſphemaverint, ex ipſius Dei verbis liquido conſtat: cum præcipit, blaſphemantem extra caſtra ejectum lapidari debere. Ideoque cum liberius pec- A cent permulti, eo quod mitius cum eis actum fuerit: eorum effrenatam loquendi licentiam reprimere cupientes, ſtatuimus, quod ſi quis ore impuro blaſphemarit: ſi clericus ſit, excommunicetur, & arbitrio Ordinarii puniatur; ſin vero laïcus, & monitus pro prima, ſecunda & tertia vice, adhibitis duobus ſaltem teſtibus, non deſtiterit, a catholicorum cœtu expulſus, publice excommunicatus per parochum declaretur.

Caput IX.

De feſtorum dierum cultu.

Sanctorum ſolemnitates celebrandas patres cenſuerunt, ut vel eorum in animis noſtris excitarent B imitationem, vel ut eorumdem meritis conſociati, beatarum mentium precibus juvaremur. Nam, ut ait divus Auguſtinus, ſolemnitates martyrum, exhortationes martyriorum ſunt: ut eos imitari non pigeat, quos celebrare delectat.

Quocirca doceant primo parochi, ceterique Dei præcones, quo ſtudio diebus feſtis Dei cultui dedicatis, divinis officiis, concionibus audiendis, doctrinæ Chriſtianæ, aliiſque id genus piis operibus vacandum ſit: in quibus quiſque integram Miſſam ſub peccati mortalis pœna, niſi juſta præpeditus cauſa, audire debet.

Ne Dominicis aut aliis feſtivis diebus, ab eccleſia præſcriptis, ſervile aliquod opus fiat prohibemus: C nihil emi vendive poſſit, niſi quod illorum dierum victui neceſſarium ſit: nulli fiant incantus, ſive ſubhaſtationes: nec merces cujuſcumque generis exponant mercatores: nec officinas ſuas, aut tabernas aperiant.

Mercatus, emporia, & nundinæ, nuſpiam fiant diebus feſtis, ſed in antecedentem, vel ſubſequentem feſtivitatis diem transferantur.

Abſtineant omnes a quarumcumque rerum vehiculis & ægrorum cultura: tum a comeſſationibus, ebrietatibus & impudicitiis; ne feſti dies in luxu & laſcivia agantur, & Deus conqueratur de illis, ſicut olim fecit per prophetam: dum ait, incenſum abominationem eſſe, & ideo ſe neomenias & ſabbata, necnon calendas odiſſe; & projecturum D ſuper facies ſtercus ſolemnitatum talia agentium: ſed cum omni cultu, reverentia, & cordis munditia, ſanctorum ſolemnitates celebrentur: & nominatim a clericis, qui a choreis, tripudiis & ludis publicis aut aliis, dictis diebus prohibitis maxime, abſtinere debent.

Si aliqua urgeat neceſſitas, ratione cujus in diebus feſtivis ſervile aliquod opus fieri oporteat, conſulatur epiſcopus, vel ejus in ſpiritualibus vicarius: qui re diligenter inſpecta, quæ congrua fuerint decernat.

Quo tempore divina officia peraguntur, aut dum conciones habentur, otioſam & vagam turbam e tabernis, foro, & plateis, abigant parochi, rebuſque ſacris intereſſe compellant: non fiant theatra- E les ludi, ſpectacula, aut tragœdiæ, nec choreæ privatim vel publice ducantur.

Contra præinſerta ſtatuta noſtra de feſtorum obſervatione agentes, abſque aliis litteris in forma per parochos, ad Ordinarium, vel ejus officialem ad quem cognitio pertinet, per ſolam ſchedulam continentem aſſignationem reo, ad primam diem juridicam & ſignatam ab ipſis, deferantur: ut pœnis debitis ſecundum delicti gravitatem puniantur.

Cum multas ſanctorum feſtivitates in noſtra

provincia celebrate conſueviſſent homines, pro A cujuſque civitatis arbitrio: nobis viſum eſt ſeligere, quas ubique terrarum obſervat eccleſia, præter eas quæ cuique urbi ſint propriæ, quaſque parochus quilibet in ſua parochia habeat in tabula deſcriptas.

In tota noſtra provincia feſtos dies celebrari & inviolabiliter obſervari præcipimus, juxta calendarium reformationis, felicis memoriæ Clementis VIII.

In quolibet autem die Epiphaniæ, aonis ſingulis, indictio Romana, epacta, numerus aureus, littera Dominicalis, & feſta mobilia ejuſdem anni per parochum inter Miſſarum ſolemnia e ſuggeſtis denuncientur.

Et ultra feſtos dies cuique diœceſi proprios, pro B locorum conſuetudine & populi devotione decernaot & inſtituant epiſcopi, quantum ad Dei laudem conferre judicaverint. Neque propterea pias hominum voluotates, plures dies feſtos celebrantium contemnimus: ſed tales ut idem præſtent hortamur: ſcientes non inde ſterilitarem, ſed rerum omnium abundantiam venire: cum non ſit aliquid qui plantat aut rigat, ſed Deus eſt qui incrementum dat: ideo ſanctorum alia feſta, ad arbitrium & devorionem populi celebranda temittimus.

Feſtum Annunciationis beatæ Mariæ Virginis ſecundum eccleſiæ univerſæ ritum, numquam transferatur, etiamſi in ſabbato ſancto, vel alio die C majoris hebdomadæ evenerit, licet officium transferri neceſſe ſit.

Caput X.

De obſervatione jejuniorum.

Cum quadragesimale jejunium a traditione Apoſtolorum habeat eccleſia, illud ſancte a fidelibus obſervandum eſt. Nam jejuniis ſiccatur vitiorum ſentina, marcet petulantia, languet concupiſcentia, & fugitivæ abeunt voluptates.

Ideo præſatum Quadrageſimale jejunium, vigiliæ, & Quatuor tempora, per abſtinentiam & ciborum delectum obſerventur.

Dictis temporibus, cibi venales veriri non ex- D ponantur: ſed pro neceſſitate ægrotannum clam & ſine ſcandalo miniſtrentur habentibus expreſſam ab Ordinario in ſcriptis licentiam: quam nonniſi nota neceſſitate, & ſi fieri poſſit, medicorum atteſtatione inſpecta conferent.

Medicos vero omnes quibuſdam diebus ante Quadrageſimam epiſcopi ad ſe venire mandent, & moneant, ne propriæ ſalutis immemores, facilitate nimia, cujuſpiam male affectam teſtentur ſanitatem, ne ſibi parent gehennam alios nimia adulatione perdentes. Hortantes omnes in Domino, ut frequentes ſint audiendis concionibus, & ſacramentis eccleſiæ recipiendis, eo præcipue tempore, quo fideles ſtudioſius rebus divinis vacare debent, cum E ſit tempus acceptabile, & dies ſalutis.

Caput XI.

De hæreticis.

Quia non ſine magna animarum jactura & gravi eccleſiaſticæ unitatis detrimento, elapſis temporibus quædam in hac noſtra provincia falſæ hæreticorum doctrinæ increverant: fugienda eſt illorum familiaritas, qui errores & ſcandala in populum diſſeminant, & Deus optimus maximus votis precibuſque obnixe rogandus, ut hi tot errorum tenebris implicati catholicam veritatem cognoſcant & ſequantur. Quamdiu vero membra non ſunt eccleſiæ, rei ſacræ, aut ſecramentorum adminiſtrationi adeſſe non permittantur: ſed prorſus ab eccleſiarum liminibus arceantur, præterquam concionis tempore: ut pudore affecti & confuſi, aliquando reſipiſcant, quos anathemare ferit eccleſia, & tamquam putrida membra, ne ſana inficiant, reſecat. Suos igitur ſæpius moneant ſubditos epiſcopi, ut ſi propter ſæcularia cum illis agere cogantur, de rebus fidei, credentes certo quæ credit eccleſia, non diſputent: ne hamo falſitatis capti, dum nimis curioſe & præter captum inquirunt, mortem ſibi certiſſimam afferant.

Caput XII.

De indulgentiis.

Plus quam ſufficienter pro peccatis noſtris perſolvit Chriſtus, per opera, ad quæ non tenebatur pro noſtra redemptione: quorum merita, ut theſaurum pretioſiſſimum, in manibus divi Petri Apoſtolorum Principis, ejuſque ſucceſſorum tradidit: ut pro ſua prudentia ad libitum fidelibus communicarent, per conceſſiones, quas ſemper indulgentias nominavit eccleſia, populo utiles: eas tamen quæſtus ſordidi grana publicari vetitum eſt.

Ideo ſtatuimus, ne in eccleſiis, aut alias quoquo modo, publicentur indulgentiæ, niſi ab epiſcopis viſæ, & per eorum ſigillum aut ſignum, & ſecretarii ſubſcriptionem, appareet parochis eas a ſummo Pontifice conceſſas fuiſſe.

Parochi vero & concionatores, indulgentiarum valorem utilitatem, & efficaciam fidelibus explicent: ſimulque oſtendant, cum qua diligentia pietate & puritate mentis, applicare quiſque ſibi eas debeat.

In eccleſiis quibus indulgentiæ conceſſæ fuerint, & capellis ſeu altaribus privilegiatis: tabula publice apponatur, ſigno & ſigillo epiſcopi, ejuſque ſecretarii notata, qua appareat quid conceſſit, ad dictas indulgentias conſequendas.

Caput XIII.

De ſacramentis in genere.

Cum tanta ſit humanæ naturæ imbecillitas, ut ad divina capeſſenda animus vix poſſit aſſurgere, niſi quibuſdam adjuvetur adminiculis: cumque carnali hoc & caduco corpore velut carcere quodam incluſus, ſenſuum miniſterio plurimum utatur; divinæ ſapientiæ viſum eſt, mortalium infirmitati ſe accommodare; ſuam virtutem & gratiam per quaſdam externas res, & ſigna, quæ ſenſibus percipiuntur, nimirum per ſeptem ſacramenta eccleſiæ, conferre: a quibus omnis juſtificatio noſtra incipiat, vel cœpta augeatur, amiſſave reparetur, & non ponentibus obicem conferatur.

Paſtores omni ſtudio & diligenna invigilare debent, ut ſuarum eccleſiarum parochi, rite & qua decet ſedulitate ſacramenta fidelibus adminiſtrent: nec aliis umquam, niſi præſcriptis a Romana eccleſia ſactamenta adminiſtrandi formulis & cærimoniis: neve cum alio rituali aut Ordinario, quam ad uſum Romanum: ut iiſdem omnes cærimoniis ubique utantur: & ſuperfluæ, inutiles & fucatæ cærimoniæ, ſi quando per particulares contra inſtituta eccleſiæ inventæ fuerint, de medio tollantur, & prorſus eliminentur.

Anno Christi 1609.

Sit inſuper parochus ad quem adminiſtratio ſacramentorum ſpectat, purus, & ab omni labe letalis peccati alienus: ne dum aliorum quærit ſalutem, ſeipſum condemnet, ſibique æternæ damnationis ſit miniſter: & illi dicatur a Deo; Signa novi, ſacramentum approbo, gratiam largior: tu vero labiis & corde pollutus, quis es?

Et quemadmodum intus candidæ innocentiæ ſtola exornatus eſſe debet, ita etiam extrinſecus mundo ſuperpelliceo ſtolaque ſit ſemper indutus: ut populus intelligat non vulgarem, ſed cæleſtem rem agi, cum ſacramenta tractantur.

Adhæc, noverint rectores animarum, cum ſacramenta ſint dona Dei, liberaliter & gratis conceſſa, non ſolum ſine ſimoniæ labe, verum etiam ſine avaritiæ ſuſpicione eſſe exhibenda: ac propterea maxime caveant, ne in eorum adminiſtratione quidquam prorſus verbis, aut etiam ſignis, vel minimum quovis modo petatur, aut exigatur.

Qui ſecus fecerint, & pœnis a jure communi ſtatutis, & aliis arbitrio epiſcopi plectantur.

Volumus autem & ordinamus, quod parochus, aut ejus vicarius, ad aliam eccleſiam ſi tranſire contingat, non diſcedat, niſi ſucceſſori relictis & aſſignatis libris in quibus eorum qui baptizati, confirmati, excommunicati, matrimonio juncti, & ſepulti, nomina deſcripta fuerint.

Superbis cum reſiſtat Deus & humilibus det gratiam, cujus vaſa ſunt ſactamenta; ad hæc ſuſcipienda fronte elata accedentes, non debent admitti: ſed qui exteriori corporis geſtu internam denotent animi demiſſionem. Propterea nulla ſacramenta conferantur arma geſtantibus, ſed ea deponant ſuſcipientes, & eorum patrini, quando neceſſarii ſunt.

CAPUT XIV.

De Baptiſmi ſacramento.

Inter omnia novæ legis ſacramenta, primum maximeque neceſſarium & utile eſt baptiſmus: in quo ſordes peccatorum tam originalis, quam actualium deponuntur; & per quem fidei ſignaculum recipimus, militiæque Chriſtianæ adſcribimur: nec illi qui eo privatus eſt in re aut in voto, ad regnum cælorum patet aditus.

Idcirco in Domino præcipimus, ut quam citiſſime fieri poterit, parentes liberos ſuos baptizandos curent: neque diu ſuſceptrices & patrinos exſpectent: [a] in tali exſpectatione animas pretioſo Chriſti ſanguine redemptas, maximo, graviſſimoque æternæ mortis periculo, e quo emergere numquam poſſint, exponant: propterea jubemus ut ultra tres dies ab infantum nativitate, vel ad ſummum ultra octo hoc ſacramentum nullo pacto differatur.

[a] *Forte, ne tali.*

At ſi aliquod recens oatis infantibus immineat vitæ periculum, curent parentes omni adhibita diligentia domi vel a preſbytero, vel a laïco abſente ſacerdote, vel non exſiſtente ibi laïco viro, a femina eos baptizari, cum intentione faciendi quæ juſſit Chriſtus, & intendit eccleſia, cum aqua elementari ſimplici: & verbis Domini noſtri Jeſu Chriſti diſtincte prolatis: nempe, *Ego te baptizo, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, Amen.* Quæ ſi Latine neſciant, vulgari idiomate per baptizantem proferri poterunt.

Nomen infantis qui domi ob neceſſitatem baptizatus eſt, in librum baptizatorum, a parocho, notato patrini nomine, & ejus qui domi ad baptiſmum, A & qui in eccleſia ad catechiſmum & exorciſmum adhibitus eſt, de more referatur.

Curatis autem, ſacerdotibuſve, extra neceſſitatis caſum, ſub pœna excommunicationis ad domum cujuſquam, etiam magnatis, ad baptiſmum miniſtrandum accedere prohibemus: neceſſitas autem illa intelligatur quæ mortem infanti minetur.

Neque præterea aliquis ſit, qui cærimonias & ritus ſanctæ Romanæ eccleſiæ, quæ multum pietatis & utilitatis habent, negligat; ſed poſt eorum convaleſcentiam, & quam citiſſime fieri poterit, infantes in domo baptizati, ad eccleſiam & parochum portentur, dictarum cærimoniarum cauſa: ſub pœna contemptus præcepti eccleſiæ. Hujuſmodi etiam cærimoniæ, B iis qui ab hæreticis baptizati ad eccleſiam revertentur erunt obſervandæ, dum tamen in baptiſmo formam materiamque debitam adhibuerint.

Quos jam baptizarint hæretici, eos rebaptizare prohibemus: ſub pœnis io ſacris canonibus contentis, niſi forte ioſtitutam a Chriſto baptiſmi formam materiamque eos minime obſervaſſe conſtaret.

Admoneant interim parochi, ſuſceptores & patrinos, de cognatione ſpirituali, quæ contrahitur inter baptizantem & baptizatum, baptizatique patrem & matrem, ac inter tenentes ſive ſuſcipientes & baptizatum: deque illorum in contrahendis matrimoniis impedimento: & quod ad parvulum edo- C cendum in fide catholica, hoc negligentibus, aut vita functis parentibus, ſint obligati.

Similiter declaret, quod poſtquam domi fuerit baptizatus puer, & ad eccleſiam pro dictis cærimoniis faciendis defertur; qui eumdem levant, non fiunt compatres, neque cognationem aliquam, quæ tantum eſt in ipſo actu baptiſmi, contrahunt.

Obſtetrices duobus poſt hujus decreti promulgationem menſibus, pœna arbitrio epiſcopi propoſita, non præſtent officium, niſi per parochum in ſcriptis probatæ ſint, & idoneæ judicatæ ad ſacramentum baptiſmi, cum neceſſe fuerit, admioiſtrandum, ſuper quibus invigilare debent animarum rectores.

Quæ autem probata eſt, moneatur, ut curet D quoad fieri poteſt, cum baptizat, duas ſaltem mulieres, ac matrem præſertim, ſi poteſt, teſtes adeſſe; quæ in baptizando verba ab ea diſtincte prolata audiant.

Parochus vero, cum perquiret an infans baptizatus ſit, diligenter obſtetricem, & teſtes etiam de verbis prolatis interroget; ut ſibi conſtet, an baptiſmi forma recte adhibita ſit, an vero ſecus; quam ob rem oporteat infantem a ſe baptizari.

In baptiſmo ſacerdos aut parochus baptizans, præſentem adeſſe non patiatur, neque Judæum, neque hæreticum, neque denique alium quemquam a fide Chriſtiana averſum: minuſque admittat aliquos compatres, de fide ſuſpectos vel nondum con- E firmatos.

Licet expoſitus aut projectus infans, ſchedulam habeat collo appenſam, quæ illum baptizatum eſſe teſtetur: ſi tamen re diligenter perquiſita, quemadmodum catechiſmo Romano expreſſum eſt, adhuc dubium ſit eum baptizatum eſſe, hac conditionis formula baptizetur. *Si tu es baptizatus, ego te iterum non baptizo:* [a] Et, *ſi nondum baptizatus es, ego te baptizo, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti.* Amen.

[a] *Forte, ſed ſi.*

Sacerdos aut parochus baptizans caveat, ne ad infantem baptizandum alio chriſmate utatur,

quam eo, quod illo ipſo anno conſectatum eſt : ut veteri canone cavetur, ſub pœna ſuſpenſionis incurrendæ.

Et quia in baptiſmi ſuſceptione, ſatanæ mundique pompis eenunciatur, abſurdum eſt magnifico adeo luxu, inanibuſque ſumptibus diem quo baptiſmus confertur tranſigi ſolemnem : itaque multorum conventum, concomitationem, riſus jocoſque effuſiores, deambulationes & oſcula in eccleſia omnino prohibemus.

Et quia avaritia ſuadente, permulti in electione ſuſceptorum ſive compatrum, non quidem probiores ſed ditiores paſſim eligunt : ſub pœna excommunicationis ſtatuimus, & mandamus, tam contra recipientes, quam dantes, ne puero vel parentibus, pto nova ejuſmodi cognatione aliquid ullo modo donetue : exceptis iis quibus ob ſummam egeſtatem, eleemoſynam impertiri videbitur neceſſarium.

B

Conſuetudinem veto deteſtabilem, quæ nonnullis in locis pernicioſe invaluit, per quam pueti de novo baptizati, ſuper altati, pecunia vel aliquo munere a compattribus redimendi exponuntur, damnamus, penituſque improbamus.

Quoniam compaternitas vinculum inducit ſpirituale, & ad plura quæ minus ſotre conſidetantur adſtringit : ſacrorum canonum, & maxime concilii Teidentini veſtigiis inhætendo, ſtatuimus : ut unus tantum, ſive vit, ſive muliee, vel ad ſummum unus & una, baptizandum de ſacro lavacro ſuſcipiant, & non plures. Patochus veto antequam ad baptiſmum confetendum accedat, diligenter inquirat, qui compatres ſunt electi, quos tantum admittat, & non alios.

C

Si duo vel plures infantes, uno & eodem tempoee baptizandi afferuntut, eorum unicuique, catechiſmum, exotciſmum, & reliquas ſtatutas cærimonias, baptiſmumque parochus ſigillatim miniſtret atque adhibeat.

Fideles qui præſentes adſunt, pie, teligioſe, omnique animi attentione adeſſe ſæpe moneat : memoria tacita ſtudioſe ſecum recogitantes, quæ Deo, cum baptiſmum ipſum ſuſceperunt, ſančte ſpondetint.

D

Cutent parochi, ut infanribus ptoptio nomine in baprſmo appellandis, nomina Patrum veteris Teſtamenti taro imponantur : numquam autem quæ tutpia aut tidicula ſunt, ſicut nec ea quæ impiorum & impurorum hominum memoriam referant : ſed illorum qui ob veræ pietatis ac ſanctæ religionis, virtutiſque Chriſtianæ laudem, ſanctorum numero adſcripti ſint: ut in ipſo vitæ ingreſſu cum ethnicis, Judæis, & hæreticis, ne nomen quidem commune fideles habere ſe velle proteſtentut ; nec ipſi infantes etiam, cum ætate proceſſerint, nominum ſimilitudine ad eorum, a quibus illa accepta ſint, imitationem excitentur.

Baptiſterium clauſum perpetuo ſit, mundum purumque continuo fulgeat nitoee : tum eeliqua omnia in manuali deſctipta ad ejus nitidum cultum accommodentur.

E

Dictum autem Baptiſmi ſacramentum, nudis infantibus tantummodo, dum abluuntur, conferant parochi, niſi aliquod grave inde viderint futurum incommodum : caveantque ne ex nimia infuſione aquæ, baptizato damnum aliquod infeeatur.

Quod ſi alterius parochiæ (quod non fiat niſi de licentia epiſcopi) infanrem parochus aliquis baptizavetit, tunc teneatur ad proprium parochum deferre, ut ipſe nomen & cognomen baptizati,

A

parentum, & ſuſcipientium, in libro baptizatorum deſcribat.

CAPUT XV.

De Confirmatione.

Sanctorum Patrum inſtitutionibus conſtat, nos in baptiſmo regenerari ad vitam ; & poſt baptiſmum in hoc ſacramento, quo per impoſitionem manuum epiſcopi Spititus ſanctus diffunditur in corda fidelium, robut atque fortitudinem dari.

Ut enim athletas, antequam ad ſingulate aliquod certamen deſcenderent, ungi ſolitos teſtarum eſt : ſic verus Chriſti miles ſacro chriſmate ungitut, ut omnia tela nequiſſimi hoſtis facile retundat, & in militia ſpitituali, contea carnis, mundi, & diaboli tentationes conſignetur. Ideo hoc ſacramentum fidelitee & ſollicite adminiſtrene epiſcopi, ne pet eorum negligentiam fiant vires populi ſibi commiſſi ad reſiſtendum imbecilliotes.

Sint itaque ſolliciti patres, pueros ſuos epiſcopo confitmandos offerte. Non admittantur autem ad hoc ſacramentum, niſi ſint perfectæ ætatis : vel ad minus qui ſeptimum annum attigetint ; qui orationem Dominicam, ſalutationem Angelicam, ſymbolum Apoſtolorum, & decem ptæcepta decalogi noeint. Adultos etiam peccata confiteri, ſymbolum profiteri, & jejunos accedere hortentut, ſi hora matutina hoc ſacramentum conferatur.

Atque ob eam quidem cauſam, epiſcopus illa fidei rudimenta ſibi ab illis recitari jubebit : quam diligentiam idem epiſcopus etiam, ut opus eſſe videeit, aliquando præſtet, per ſe vel alium ſacerdotem, quem ad eam rem cognoſcendam conſtituerit.

Procurent etiam epiſcopi per parochos populum doceri vim, effectum, & dignitatem hujus ſactamenri : non ſolum ante diem confirmationis, quem prius populo annunciari opottet, ſed etiam ſæpe intra annum.

Caveant epiſcopi in bujus ſactamenti adminiſtratione, ab omni ſtrepitu, vociferatione & confabulatione : ſint quoque compoſiti, qui ejuſmodi ſacramentum eecipiunt, manibus ante pectus junctis: ſuo omnes ordine teligioſe ac devote cum ſancto ſilentio otent.

Omnes qui ad hoc ſacramentum accedent, chirographum præ manibus geſtabunt, in quo deſcriptum ſit nomen illius qui confirmandus eſt, & præterea pattini : quod eccleſiaſticus ab epiſcopo deputandus de manu confirmandi accipiat, ejuſque nomen intelligibili voce legtt, & illud idem aſſervet : ut deinde omnia confirmatorum nomina per parochum in libro baptizatorum ſepatatim ttanſcribenda, eidem tradat.

Non ſit pattinus aut matrina in confitmatione, qui infantem levarit, nec pater aut mater : ut in tebus fidei confirmati novum recipiant tutorem.

Sacrilegam multotum conſuetudinem nimia lucri cupiditate in ſactamenti confirmationis itetata ſuſceptione abolere cupientes, inhibemus pattinis & matrinis ſub pœna excommunicationis, aliquam pecuniam, aut aliud quidpiam confirmatis dare : ſed tantum curent eos docere quæ deceant Chtiſtianum, ſacro chriſmate in confirmatione linitum.

CAPUT XVI.

De ſacramento Pœnitentiæ.

Qui ſtolam innocentiæ ſibi in baptiſmo ttaditam amiſerint, aut ſe peccatis letalibus maculatint,

Anno Christi 1609.

rint, his non minus neceſſarium eſt ſacramentum A pœnitentiæ, quam ſacrum lavacrum infectis originali peccato, cum illud dicatur ſecunda poſt naufragium tabula. Ut autem non fructuoſe ſuſcipitur, niſi in ſuſcipiente ſit oris confeſſio, cordis contritio, & operis ſatisfactio; ita in conferente juriſdictio, & inter lepram & lepram diſcretio eſſe debet.

Quapropter ad fidelium confeſſiones audiendas nullus ſive ſæcularis, ſive regularis ſit, aut quacumque dignitate vel auctoritate fulgens admittatur, niſi qui per epiſcopum, prævio ſuper litteratura examine, diligentique de vita & moribus inquiſitione præcedentibus, factoque de prudentia experimento, fuerit approbatus: & in ſcriptis obtinuerit facultatem, quæ gratis detur: & ſine qua nemini omnino liceat audire confeſſiones, ſub pœna excom- B municationis ipſo facto incurrendæ: cum alias non ſit abſolvere, ſed confitentem decipere: excepto mortis periculo, in quo quilibet ſacerdos, vere pœnitentem poteſt ab omnibus peccatis abſolvere.

Quilibet epiſcopus, prout viderit pro bono ſubditorum eſſe neceſſarium, brevem inſtitutionem faciat pro confeſſariis monendis, cujus exemplar ſinguli habere teneantur.

Examinati moneantur, ut non alia utantur abſolutionis formula, quam quæ inferius eſt inſerta: videlicet poſt preces, *Miſereatur tui omnipotens Deus, & dimiſſis omnibus peccatis tuis perducat te ad vitam æternam. Indulgentiam, abſolutionem & remiſſionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi* C *omnipotens & miſericors Dominus*: Poſtea ſubdat: *Dominus noſter Jeſus Chriſtus, qui eſt ſummus Pontifex, te abſolvat: & ego auctoritate ipſius te abſolvo ab omni vinculo excommunicationis in quantum poſſum & indiges: deinde ego te abſolvo ab omnibus peccatis tuis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, amen. Paſſio Domini noſtri Jeſu Chriſti, & merita beatæ Mariæ ſemper Virginis, & omnium Sanctorum, & quidquid boni feceris, & mali ſuſtinueris ſit tibi in remiſſionem peccatorum tuorum, in augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ, amen.* Sed ex his omnibus maxime advertant, ne verba quæ eſſentialia ſunt omittantur, nimirum: *Ego te abſolvo ab omnibus peccatis tuis, in nomine Patris, &* D *Filii, & Spiritus ſancti, amen.* Quæ proferat confeſſarius diſtincte, ſigno crucis ſignando confitentem.

Utile eſt ſæpius perditam gratiam hoc ſalutari pœnitentiæ remedio recipere. Hortamur itaque fideles omnes, ut ſi fieri poſſit, quater in anno peccata ſua confiteantur: quod facere poterunt cuilibet ſacerdoti approbato. In Paſchate tamen teſtificationem chartula, aut nota aliqua, confitentibus dare tenebuntur confeſſarii delegati, quam illi ad parochum deferant, qui eorum nomina in libro deſcripta diligenter cuſtodiet.

Judex conſtitutus cum ſit ſacerdos, ut ſolvat aut liget, pœnitentes non audiat niſi pro tribunali ſedendo, pœnitente genua flectente, palam & intra E eccleſiam, hora diurna, nulliſque ſubjectis pulvinaribus, ut ſe reum agnoſcat atque profiteatur, excepta ægrotantium neceſſitate.

Ob tanti ſacramenti reverentiam, in qualibet eccleſia tot conſtituantur confeſſionalia in loco patenti, quot probandi erunt ſacerdotes neceſſarii ad audiendas confeſſiones: & ita diſponantur, ut confeſſarius a pœnitente recte dividatur per aſſeres, in quibus ſit craticula, ex qua pœnitentis delicta confeſſarius, & confeſſarii monita pœnitens clare & diſtincte percipiat.

A Sordidum quæſtum nutu aut voce a pœnitentibus ne petant confeſſarii: ſed tantum recipiant eleemoſynas, quas libere ſibi ab ipſis dari videbunt: nec confeſſiones audiant niſi decenti habitu, ſive ſæculares aut regulares ſint.

Et quoniam propter peccata ſæpe a Deo mittuntur infirmitates, a quibus nonniſi peculiari quadam ipſius ope ſanari poſſumus: ſalutarem Innocentii tertii conſtitutionem inſequentes, præcipimus medicis, ut ægrotum cum primum inviſerint, ad peccata ſua idoneo confeſſario confitenda hortentur & moneant: nec eum, niſi confeſſum, tertio inviſant, ſub pœna excommunicationis.

Ne pro terreno, in homine deturpetur quod ad imaginem Dei effectum eſt, cum anima longe cor- B pori præſtet: pro quacumque infirmitate corporis ſananda, ſub interminatione divini judicii inhibemus medicis remedia ordinare, per quæ ad peccatum mortale invitari poſſit ægrotus.

CAPUT XVII.

De caſibus reſervatis.

Abſolutio peccatorum cum actus ſit juriſdictionis, non poteſt ſacerdos a peccatis abſolvere, niſi in quantum ſibi juriſdictio eſt attributa: unde ſimpliciter approbatus non poteſt ab omnibus caſibus abſolvere, ſed ad epiſcopum aut ſummum Pontificem remittet pœnitentem, in quo caſus Sedi Apoſtolicæ C aut epiſcopo reſervatos inveniet. Epiſcopus tamen a caſibus ſibi reſervatis abſolvendi facultatem Quadrageſimali tempore gratis concedat ſacerdotibus, quos alias idoneos ad audiendas confeſſiones judicaverit: demptis iis quos graviores & propter nimiam indulgentiam abſolvendi frequentiores reperierit, ne facilis ad ea perpetranda reddatur populus. Ea tamen utetur prudentia, ut non ſevere & rigide remiſſum perturbet; ſed hortatione & leni diſcurſu gravitatem peccati explicando, affabilitatem prælati demonſtrabit: & efficiet externo geſtu, ut non abire juſſum ſine abſolutione cognoſcant circumſtantes: immo & ipſe ſacerdos adibit epiſcopum, facultatem a tali caſu abſolvendi petiturus.

Caſus ſibi reſervatos publicare facient epiſcopi D in ſuis ſynodis diœceſanis, ut norit quilibet quid ſibi conceſſum, quid denegatum: ne cum damno pœnitentium in alienam meſſem falcem mittat.

Cum ſibi reſervandi caſus facultatem habeant epiſcopi, ea tamen parce utentur, ne propter nimiam ſeveritatem ſuffuſi rubore ſubditi peccata teneant: ſed eos tantum ſibi reſervabunt, quos ad bonum animæ ſubditorum conducere judicabunt.

CAPUT XVIII.

De ſanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento.

Sacramentum fidelium viaticum, & propter rem in eo ſumptam ſacramentorum omnium excellentiſſimum, omnibus re ipſa aut voto ad ſalutem ne- E ceſſarium, ex præcepto eccleſiæ ſemel ſaltem in anno ſuſcipiendum, digne diſpoſitis ut non eſt negandum, ita impuris non concedendum: ſed his qui, ut ait Apoſtolus, ſe prius probaverint, & ſic ad illud manducandum acceſſerint. Vita enim eſt bonis, & mors malis: nam qui indigne arcam fœderis tangunt, retro mortui cadunt.

Idcirco tempore Paſchatis ſemel a proprio parocho recipiet auguſtiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum quilibet fidelis, ſub pœna excommunicationis; qui cum parochus noſſe debeat vultum pecoris, tum

rejiciet, pro ut illi injungimus, a ſuſceptione tanti & tam tremendi ſacramenti, excommunicatos, uſurarios manifeſtos, adulteros, concubinarios, blaſphematores notorios, meretrices, & alios infames peccatores, ut par eſt, non pœnitentes.

Quilibet parochus deferet ad ſynodum, & in ſcriptis tradet nomina & cognomina eorum qui non communicarunt illo anno, quos monendos tertio curabit epiſcopus: alias non obedientes a communicatione fidelium ut excommunicatos arcendos jubebit. Feſtum autem Paſchatis a die Dominica in ramis Palmarum, uſque ad Dominicam in albis incluſive volumus intelligendum.

Dum miniſtrabunt Euchariſtiæ ſacramentum, illud deferent ſacerdotes in pyxide, aut intra calicem. Sit vero communicantium mappa munda & nitida: ut ſi (quod abſit) aliquando e manu deciderет ſacra hoſtia, eam non humi, ſed in dicta mappa reſervatam recipiant ſacerdotes.

Priuſquam vero communicantibus tradant ſacram hoſtiam, vertentes ſe ab altari ad communicantes in manu dextera, ſupra pyxidis aut calicis os appoſita, unam hoſtiam tenentes qua decet reverentia, voce aliquantulum elata dicent: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi:* tum capite aliquantulum inclinato, lente, ut idem una cum illis proferre poſſint communicantes, ſubjungent ter lingua Latina, aut vernacula: *Domine non ſum dignus, ut intres ſub tectum meum, ſed tantum dic verbo, & ſanabitur anima mea:* & proſequendo communionem, dicent: *Corpus Domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animam tuam in vitam æternam, amen.* Signando deinde ſigno crucis recipientem.

Non utatur parochus calice ad dandam purificationem: ſed habeat cyathum mundum, in quo ſit vinum aut aqua, quem deferat miniſter, cum manili; & communicatis purificationem dabit: ita tamen ut cum ſacerdoti Euchariſtiam deferenti obviaverit, ei profunde genu flectat.

Sub pœna excommunicationis prohibemus ſacerdotibus ſacram Euchariſtiam miniſtrantibus, quoquo modo a ſuſcipientibus ſacramentum aliquid quæritare.

Non admittant parochi infantes ad ſuſceptionem tanti ſacramenti, quod cibus eſt grandium: ſed eos tantum quorum ſit probata vita & modeſtia, qui quod ore ſumpſerint mente ruminare poſſint.

CAPUT XIX.

De Miſſæ ſacrificio.

Pignus redemptionis noſtræ, & quotidianum humanæ reconciliationis incrementum, ac ſacrificium, quanta debeat reverentia celebrari, & qua cordis puritate ad illud accedere teneatur ſacerdos, ſatis expreſſe notant, qui angelis ſuperiores aſſeruot ſacerdotes; dum ſæpius agunt celebrando, quod ſemel in utero Virginis actum eſt: quod eo attentius conſiderabit ſacerdos Miſſam celebraturus, ſi adverterit ſe Pontificem prius pro ſe, deinde vero pro peccatis populi ſacrum facturum.

Irrepſere tamen permulta, quæ minus ad devotionem populum excitant, aut ad riſum provocant, immo a frequentatione tanti ſacrificii avocant: dum turpi quæſtu, non ſatis parati, indecenter ad altare accedunt, & in eo minus modeſte ſe gerunt.

Nos itaque primum illum candorem videre cupientes in ſacerdotibus, ſtatuimus, ut celebraturi purgata primum conſcientia ſe in ſacrarium recipiant, ubi repertis his & in miſſali perlectis, quæ in Miſſa ſunt recitaturi, orationes ob Ordinario Romano præſcriptas, pro ſua devotione fundent & pronuntiabunt: tum parabunt calicem cum purificatorio, patellam cum hoſtia munda, & ſacris linteaminibus; & velo, ſi haberi poſſit, cooperient. Intra dictum ſacrarium & non alibi induent ſe veſtibus ſacris; & deinde pileo quadrato in capite geſtando, calicem paratum deferendo, & præcedente miniſtro, ad altare accedent: coram quo profunde inclinati, detecto capite & facta reverentia, & ſuper eodem ſacris linteaminibus explicatis, & parato miſſali in cornu epiſtolæ, introïtum & reliqua in Miſſa recitabunt & facient: nihil addendo vel diminuendo, nec ullas adhibendo cærimonias, præter eas quæ in miſſali Romano expreſſe notantur: ut unitas in fide & moribus & actionibus, inter fideles, ſicut ſemper fuit, ubique terrarum reperiatur.

Pacta & conditiones ſordidas, quæ ſimoniam ſapiunt, pro Miſſarum celebratione vitabunt: ne ipſis miniſtrantibus, laici certo & ſuperſtitioſo candelarum numero utantur, aut alia agant quæ ſuperſtitionem denotant: ipſi vero Miſſam de officio recitent, niſi aliud neceſſitas exigit: nec vero per eos, ſub pœna excommunicationis, addantur pſalmi, aut alia quæcumque in Miſſa, præter tertiam orationem, quam quiſque celebrans ad libitum recitare poteſt.

Non celebretur Miſſa pro defunctis niſi corpore præſente: nec fiant publicæ mortuorum abſolutiones, diebus Dominicis & feſtivis ſolemnibus poſt Miſſæ celebrationem: aliis vero diebus non fiant dictæ abſolutiones niſi depoſita cauſa. Nec celebrentur Miſſæ in domibus privatis, etiam magnatum & potentum, niſi eſſet ſacellum ad hoc ſpecialiter conſtructum & per epiſcopum aut de ejus mandato benedictum: niſi etiam altare portatile conſecratum.

Miniſtrantes celebrantibus induantur toga talari, nec ad id admittantur feminæ, quibus nec eſt licitum parare altare, cum ſilere debeant in eccleſia, & propter ſacerdotes faciem velare: illis ideo prohibemus ne ad altare propius accedant, dum divina peraguntur.

Infinitum tanti ſacrificii meritum omnibus quidem prodeſt, ſed his maxime qui præſentes ſunt, & modeſte ſe gerunt: ideo curent ſacerdotes, circumſtantes omnes, uti invitantur, elevare corda, ſpiritum demittere, quod exteriori corporis diſpoſitione denotent: & idcirco ſtantes, irreverenter ſedentes, aut capite operto eſſe in eccleſia a conſecratione ſacri Corporis Chriſti, uſque ad communionem non permittant.

Dum celebrantur, ut vulgo dicitur, novæ Miſſæ, non ſint choreæ: & eas ducere, tam ſacerdoti primam Miſſam celebranti, quam aliis omnibus diſtricte prohibemus: tunc vitetur ſumptuoſa convivia; & alia omnia quæ luxum ſapiunt, abigantur: ſed in ſacerdotibus ſit omnis modeſtia, quæ audientes Miſſam ad devotionem commoveat: ſecus agentes arbitrio Ordinarii puniantur.

Quod ex devotione pro Miſſarum celebratione per fideles ſacerdoti in eleemoſynam erogatur, ipſe recipiat: a pluribus idem non petiturus, ſub pœna excommunicationis.

Piæ defunctorum voluntates mandati exſecutioni cum non poſſint, propter modicitatem rerum legatarum, & ſacerdotes non habeant ex his, unde vitæ neceſſaria recipiant: ideo juxta ſacri concilii Tridentini ſtatuta, ſeſſione vigeſima quinta, de reformatione, decernimus, ut re diligenter inſpecta, in ſynodo diœceſana, uniant diverſa legata, aut be-

neficia in quibuſvis ſint eccleſiis : aut officia mi- A
nuant, prout viderint expedire.

Sacetdotibus quacumque dignitate fulgentibus,
niſi fuetint epiſcopi aut abbates, uſum mitræ ha-
bentes, in fine Miſſæ hac ſola benedicendi forma
uti mandamus : *Benedicat vos omnipotens Deus,
Pater, & Filius, & Spiritus ſanctus, amen.* Et hoc
non admodum ſonora, ſed nihilominus intelligi-
bili voce fiat.

Caput XX.

De clericis, peregrinis & vagis.

Non permittant rectores eccleſiarum quemquam
ſacerdotem, in ſuis eccleſiis celebrare, niſi viſa li-
centia eidem in ſcriptis conceſſa per epiſcopum, B
aut vicarium generalem diœceſanum. Facultatem
autem hujuſmodi non concedant epiſcopi niſi viſis
litteris ordinum clerici, & atteſtatione proprii epiſ-
copi, ſuper vita & moribus eo anno conceſſis :
quam atteſtationem clerici peregrini ab epiſcopis
in quorum diœceſibus morati fuerint, diſceſſuri
obtinebunt.

Regulares vero a ſuis Ordinariis in forma ob-
tentam obedientiam exhibeant, ſi facultatem cele-
brandi ſibi concedi intendant.

Criminoſos aut apoſtatas credimus clericos ſæ-
culares aut regulares, non habentes ſimiles atteſta-
tiones aut obedientiam : ideo qui ſine ipſis depre-
henſi fuerint capiantur, & in carceres detruſi pu- C
niantur, aut ad ſuos ſuperiores Ordinarios remit-
tantur.

Si religioſus cujuſcumque ordinis extra ſui mo-
naſterii ſepta repertus fuerit ſine regulari habitu,
per locorum Ordinarios incarceretur, & juxta ſan-
ctiones canonicas puniatur.

Caput XXI.

De ſacramento Ordinis.

Per ſeipſos ordines conferant epiſcopi ſubditis
ſuis, examinatis, & ſufficientibus repertis, quorum
illis ſit probata vita, per diligentem inquiſitionem,
& atteſtationem a parocho, magiſtro ſcholæ, & ſe-
nioribus loci, in quo reſidet Ordinandus. Quod ſi D
infirmitate aut alio legitimo detentus impedimento
epiſcopus proprius ad alium remiſerit eum qui eſt
ordinandus, hoc faciet litteris dimiſſoriis : quas
non concedet pro quocumque ordine, niſi ita prius
examinato & approbato, ac ſi ipſe eumdem ordi-
nem, pro quo dimittitur, eidem conferre deberet.

Fidei rudimenta ignorantes, ſacro chriſmate
non deliniti, legere & ſcribere neſcientes, ſpurii aut
illegitimi, ad primam clericalem tonſuram abſque
epiſcopi diſpenſatione non admittantur.

Omnia quæ a ſacris canonibus & nominatim a
ſacro concilio Tridentino, ſeſſione vigeſima tertia,
de reformatione conſtituta ſunt, in conferendis or-
dinibus, ab epiſcopo, & ordines recipientibus in- E
violabiliter obſerventur.

Litteræ dimiſſoriæ illis tantum conferantur, quos
prævio examine, & diligenti facta inquiſitione, de
ipſorum vita & moribus, idoneos & probatæ vitæ
repererint : quique vel titulo beneficii, vel patri-
monii, valorem triginta aureorum annuis redditibus
actualiter poſſideant : ne tamdem in dedecus mini-
ſterii dum ſacerdotes fuerint, ſe vilibus immiſcere
vel mendicare cogantur.

Et ne talis ſupponatur titulos, illum non reci-
pient, niſi inſtrumento publico atteſtatum per offi-
ciarios & conſules loci, in quo erunt bona patrimo-
nii ; qui dicant & teſtentur bona expreſſa in dicto
titulo vere poſſideri a conſtituente, & ipſum ære
alieno non gravatum, talia bona dare poſſe quæ ad
valorem annuum redditus præfati aſcendunt : cujus
tituli & atteſtationum copiam penes ſe debite ſi-
gnatam reſervabit epiſcopi ſecretarius.

In litteris dimiſſorialibus non inſeratur clauſula
illa : *Conſcientiam noſtram exonerantes : veſtram
onerantes :* cum nullus remitti debeat, quin ejus
ordinis, ad quem ſumendum remittitur ab Ordi-
nario, capax & idoneus fuerit judicatus.

Sed quoniam talis abuſus jam ab aliquibus annis
in noſtra inolevit provincia, dum permulti furtim
beneficia aut capellas ſub colorato aut fraudulento
aliquo titulo mendicant, variis artibus & fallaciis
contingentes ſe beneficium eccleſiaſticum, aut etiam
facultates alias ſufficientes poſſidere ; cum a nobis
aut coepiſcopis in examine, tamquam inhabiles &
indigni ejecti fuerint, ob ſupinam illorum in rebus
divinis ignorantiam : Statuimus, quod in poſte-
rum nulli epiſcopi ordines vel litteras conferant
dimiſſorias, niſi his quos ſciverint de ſua diœceſi
oriundos : aut in ea per tres annos beneficium pa-
cifice poſſederint, annui redditus valoris ſupra
dicti triginta aureorum : alias non obſtante poſſeſ-
ſione beneficii minoris valoris, ab ordinum ſuſ-
ceptione repellant.

In litteris dimiſſoriis, non detur facultas niſi ad
ſolum ordinem ſacrum ſuſcipiendum intra annum :
quo elapſo, dictæ litteræ nullius ſint effectus.

Propter abuſus, quos experimento cognovimus
in extraneis, qui ſub falſis & fictis dimiſſoriis, ad
ordines ſuſcipiendos, & ut examen a ſacris ſanctio-
nibus ordinatum evitare poſſint, in Galliam ve-
niunt : ſtatuimus, ut nullæ externorum admittantur
dimiſſoriæ, ſed cum illis a ſuſceptione ordinum
rejiciantur : niſi ſint regulares, qui ſaltem per an-
num intra regnum reſederint, & ibidem ab Ordi-
nariis præſentis regni dimiſſorias obtinuerint.

Caput XXII.

De Matrimonio.

Matrimonium a Deo inſtitutum unionem Chri-
ſti & eccleſiæ perfecte ſignificans, unde magnum
ſacramentum eſt appellatum, licet puritatem deno-
tet, tamen propter laſciviam & immoderatos ap-
petitus fœdatur a permultis ; dum quod Deus con-
junxit, non ſine ſacrilegio ſeparare tentant : & quod
libere agendum eſt, vi aut metu fieri procurant.
Quod advertens ſacroſancta Tridentina ſynodus,
& cum tot tantiſque malis curandis ſanandiſque
optima & opportuna remedia inſtituerit, quæ per-
utilia judicavimus : idcirco ejuſdem concilii de-
creta, quæ in tota noſtra provincia obſervanda
ſtatuimus, de verbo ad verbum hic ad hos fines
inſeri juſſimus.

Tametſi dubitandum non eſt, clandeſtina matri-
monia libero contrahentium conſenſu facta, rata,
& vera eſſe matrimonia, quamdiu eccleſia ea irrita
non fecit : & proinde jure damnandi ſint illi, ut eos
ſancta ſynodus anathemate damnat, qui ea vera &
rata eſſe negant ; quique falſo affirmant, matrimo-
nia a filiis familias ſine conſenſu parentum contra-
cta, irrita eſſe, & parentes ea rata vel irrita facere
poſſe : nihilominus ſancta Dei eccleſia, ex juſtiſſi-
mis cauſis, illa ſemper deteſtata eſt, atque prohi-
buit. Verum cum ſancta ſynodus animadvertat,
prohibitiones illas propter hominum inobedientiam

ANNO CHRISTI 1609.

jam non prodeſſe, gravia peccata perpendat, quæ ex eiſdem clandeſtinis conjugiis ortum habent, præſertim vero eorum qui in ſtatu damnationis permanent: dum priore uxore, cum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, & cum ea in perpetuo adulterio vivunt. Cui malo cum ab eccleſia, quæ de occultis non judicat, ſuccurri non poſſit, niſi efficacius aliquod remedium adhibeatur: idcirco ſacri Lateranenſis concilii ſub Innocentio III. celebrati, veſtigiis inhærendo, præcipit, ut in poſterum antequam matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium parocho, tribus continuis diebus feſtivis in eccleſia inter Miſſarum ſolemnia, publice denuntietur, inter quos matrimonium ſit contrahendum: quibus denunciationibus factis, ſi nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem matrimonii in facie eccleſiæ procedatur: ubi parochus, viro & muliere interrogatis, & eorum mutuo conſenſu intellecto, vel dicat: *Ego vos in Matrimonium conjungo, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti*; vel aliis utatur verbis, juxta receptum uniuſcujuſque provinciæ ritum. Quod ſi aliquando probabilis fuerit ſuſpicio matrimonium malitioſe impediri poſſe, ſi tot præceſſerint denunciationes; tunc vel una tantum denunciatio fiat, vel ſaltem parocho & duobus vel tribus teſtibus præſentibus matrimonium celebretur: deinde ante illius conſummationem denunciationes in eccleſia fiant, ut ſi quæ ſubſint impedimenta facilius detegantur: niſi Ordinarius ipſe expedire judicaverit ut prædictæ denunciationes remittantur, quod illius prudentiæ & judicio ſancta ſynodus relinquit. Qui aliter quam præſente parocho, vel alio ſacerdote, de ipſius parochi, ſeu Ordinarii licentia, & duobus vel tribus teſtibus, matrimonium contrahere attentabunt; eos ſancta ſynodus ad ſic contrahendum omnino inhabiles reddit, & ejuſmodi contractus irritos & nullos eſſe decernit, prout eos præſenti decreto irritos facit & annullat. Inſuper parochum vel alium ſacerdotem qui cum minore teſtium numero, & teſtes qui ſine parocho vel ſacerdote hujuſmodi contractui interfuerint, necnon ipſos contrahentes, graviter arbitrio Ordinarii puniri præcipit. Præterea eadem ſancta ſynodus hortatur ut conjuges, ante benedictionem ſacerdotalem in templo ſuſcipiendam, in eadem domo non cohabitent: ſtatuitque benedictionem a proprio parocho vel ab Ordinario, licentiam ad prædictam benedictionem faciendam alii ſacerdoti concedi poſſe: quacumque conſuetudine, etiam immemorabili, quæ potius corruptela dicenda eſt, vel privilegio non obſtante. Quod ſi quis parochus vel ſacerdos, ſive regularis ſive ſæcularis ſit, etiam ſi id ſibi ex privilegio vel immemorabili conſuetudine licere contendat, alterius parochiæ ſponſos ſine illorum parochi licentia matrimonio conjungere, aut benedicere auſus fuerit: ipſo jure tamdiu ſuſpenſus maneat, quamdiu ab Ordinario ejus parochi qui matrimonio intereſſe debebat, ſeu a quo benedictio ſuſcipienda erat, abſolvatur. Habeat parochus librum in quo conjugum, & teſtium nomina, diemque & locum contracti matrimonii deſcribat, quem diligenter apud ſe cuſtodiat. Poſtremo ſancta ſynodus conjuges hortatur, ut antequam contrahant, vel ſaltem triduo ante matrimonii conſummationem, ſua peccata diligenter confiteantur, & ad Euchariſtiæ ſacramentum pie accedant. Si quæ provinciæ aliis ultra prædictas laudabilibus conſuetudinibus & cærimoniis hac in re utantur, eas omnino retineri ſancta ſynodus ve-

A hementer optat. Ne vero hæc tam ſalubria præcepta quemquam lateant, Ordinariis omnibus præcipit ut cum primum poterunt, curent hoc decretum populo publicari ac explicari in ſingulis ſuarum diœceſeon parochialibus eccleſiis: idque primo anno quam ſæpiſſime fiat, deinde vero quoties expedire viderint. Decernit inſuper, ut hujuſmodi decretum in unaquaque parochia ſuum robur poſt triginta dies habere incipiat, a die primæ publicationis in eadem parochia factæ numerandos.

Vagos & qui habent incertas ſedes, quique ſæpiſſime relicta prima uxore adhuc vivente, cum alia contrahunt, & ſic in adulterio permanent, non admittant parochi ad contrahendum matrimonium: ideo banna in utraque contrahentium parochia publicentur: & ſi adeo diſtans ſit parochia alterius contrahentium, ut a parocho benedicente atteſtatio publicationis bannorum in altera parochia perfecte non dignoſcatur, eam ab Ordinario loci atteſtatam per litteras in forma cum ſigno & ſigillo epiſcopi requiret: ſine qua partes vinculo matrimonii copulare prohibetur.

B

Matrimonium non domi, ſed in loco ſacro celebretur, ab aurora uſque ad meridiem, in Miſſa tantum: nec ad contrahendum parochi admittant fideles ab Adventu Domini, uſque ad Epiphaniam; & a feria quarta cinerum uſque ad Dominicam in albis, ſine epiſcopi licentia: ſecundæ vero nuptiæ nuſquam benedicantur.

C Non contrahent Catholici cum hæreticis: nec enim fas eſt ad ſacramentum matrimonii quod gratiam confert, excommunicatum, talis gratiæ incapacem, recipere.

Gradus omnes cognationis, tam carnalis, quam ſpiritualis, affinitatis, juſtitiæ & publicæ honeſtatis, qui a ſacro concilio Tridentino impedire matrimonium declarantur, nos eoſdem etiam gradus legitima eſſe matrimonii impedimenta declaramus, & in illis contracta dirimenda eſſe; & ſic contrahentes puniendos decernimus juxta dicti ſacri concilii decreta.

Prohibeant epiſcopi ludos, qui impudenter in contemptum ſecundarum nuptiarum a permultis fieri ſolent, carivarios vulgo appellatos: contu-
D maces & inobedientes pœna excommunicationis coërceant.

Qui ſemel contraxerint, ad contrahendum de novo non admittantur, niſi certo conſtiterit de morte alterius cum quo nupſerant.

Excommunicationis ipſo facto incurrendæ ſententiam ferimus, in eos qui ſortilegia, & veneficia, aut incantationes, in matrimonia contrahentes, aut benedictionem nuptialem ſuſcipientes exercent.

Matrimoniales denunciationes ſolus epiſcopus, vel ejus in ſpiritualibus vicarius generalis, ex cauſa bene nota remittat: officiales vero ſuper illis diſpenſare non attentabunt, cum illud illis prohibitum ſit, prout præſenti decreto prohibemus.

De cauſis vero matrimonialibus nullo modo,
E etiam de conſenſu partium, cognoſcant officiales foranei, quas tantum in foro metropolitano aut epiſcopali tractari volumus.

Qui in gradibus prohibitis contraxerint, eos parochi diligenter inquirant & epiſcopo denuncient: qui impedimento cognito ipſos ſeparet, & ſimul prohibeat ſub excommunicationis ſententia, & aliis pœnis contra tales jure ſtatutis in ipſos agat.

Dum contrahitur in eccleſia matrimonium, vitentur riſus, ſtrepitus & alia indecentia; ſicut & durante adminiſtratione ceterorum ſacramento-

rum. Quod ſi quidam contumaces a talibus abſtinere tunc neglexerint, excommunicationis mucrone feriantur, & ab eccleſia arceantur.

CAPUT XXIII.

De extrema Unctione.

Extremam Unctionem infirmantibus ſolamen eſſe ad ſalutem corporis recuperandam, & medium aptiſſimum ab hac vita cum majori gratia diſcedendum, ex D. Jacobi verbis ſatis conſtat: quoniam, ut ait, orante ſacerdote & ægrotum oleo ungente in nomine Domini ſalvatur infirmus, & ſi in peccatis ſit, remittuntur ei: ideo parochi, cum ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum ægroto miniſtraverint, hortabuntur eumdem, ut ſe ad ſacram Unctionem recipiendum præparet. Subditos vero omnes frequenter moneant, ne ſint in ſuſcipiendo tam utili ſacramento negligentes: & curent crebris monitionibus imperitum vulgus ab illa inani & impia opinione abducere, qua plerique ſiniſtre de virtute hujus ſacramenti ſentiunt: perinde ac ſi mortem ægris acceleret: cum tamen certum ſit, hujus virtute ſacramenti non animæ tantum, ſed & corporis ſanitatem a Deo optimo maximo ſæpiſſime concedi.

Eos ſæpius viſitent parochi, quibus hoc ſacramentum contulerint, non enim muneri proprio ſatis eſt factum, niſi eos in periculo mortis inviſant, & hortentur ad conſtantiam in fide, patientiam in morbo, ut finem ſuum feliciter explere poſſint in religione catholica, cum de æterno bono aut malo in tali ſtatu agatur.

Illud vero ſacramentum non illis ſolum conferant parochi, de quorum ſalute corporis nulla omnino eſt ſpes; ſed illis etiam in quibus vitæ diſcrimen eſſe judicabunt: & ut interſint, dum tale ſacramentum confertur, hortentur fideles; & indulgentias quadraginta dierum, quas intereſſentibus, ter Pater & Ave pro ægroto recitantibus conferimus, intelligibili voce publicent.

CAPUT XXIV.

De ſepulturis & cura pro mortuis habenda.

Secunda quaque feria, ſi fieri poterit, Miſſam pro defunctis celebrari curabunt parochi, & diebus Dominicis populum ad preces fundendas pro defunctorum liberatione hortabuntur.

Dum publica ſacrorum ſolemnia peraguntur, aut noctu, mortui nuſquam efferantur; ſi vero pomeridiano tempore funus agitur, Miſſarum ſolita celebratio in craſtinum aut alium diem non impeditum transferatur.

Intra eccleſiam & maxime prope altare non ita facile admittantur ſepeliendi: ſed illis tantum quos aut dignitas eccleſiaſtica, aut nobilis proſapia, aut virtutis laudabilis ſplendor commendarint. Quod ſi ſepulcra intra eccleſiam conſtruxerint, ſuper ſoli planitiem non attollantur, quibus nullæ inſcriptiones niſi conſulto & approbante epiſcopo, archidiacono, aut rectore eccleſiæ apponantur.

Funera ab heredibus defunctorum ducantur, ſi per ipſos teſtamentorum tabulis aut alias non fuerint ordinata, juxta perſonæ & facultatum qualitatem: & ad hoc per locorum Ordinarios compellantur; cum talis pietas erga defunctos a ſuperſtitibus debeatur.

Sordidas exactiones & pro exſequiis defunctorum illicitas pactiones a ſacerdotibus fieri non per-

A mittant epiſcopi: & quas factas noverint, irritas declarent, & in hoc deprehenſos ſacerdotes qua decet ſeveritate puniant.

Non ſepelientur defunctorum corpora niſi poſt horas viginti quatuor, niſi fuerint pueruli: nec in funere mortuum habita oratione laudabit aliquis, niſi hoc ſciente & approbante epiſcopo. Concionem vero hobere poterit qui alias ad hoc fuerit approbatus: de mortis certitudine, & ejuſdem horæ incertudine, judicii Dei ſeveritate, aut aliis quæ audientes ad ſe parandum ad mortem commovere poſſint.

Excommunicati decedentes, priventur eccleſiaſtica ſepultura. Quod ſi vi in loco ſacro ſepulti fuerint, dum libere agetur, oſſa & cineres, ſi diſcerni
B ab aliis poſſint, extrahantur & inde ejiciantur.

Cœmeteria omnia religioſe & honeſte teneantur, debiteque claudantur muris, aut foſſa: ita ut beſtiis in ea non pateat aditus: ad quod communitates locorum per Ordinarios compellantur: implorato brachii ſæcularis auxilio, ſi opus ſit.

Super quæſtionibus quæ oriuntur ratione ſepulturæ defuncti: ſi teſtamento, aut verbo præſentibus ſaltem duobus teſtibus eam non elegerit, aut habeat ſuæ familiæ propriam, ſummarie per Ordinarium loci provideatur: cujus ſententia non obſtante quacumque appellatione exſecutioni demandetur. Quod ſi facile adiri non poſſit Ordinarius, aut cauſa breviter tractari, tunc corpus defuncti intra
C cœmeterium eccleſiæ parochialis, in qua deceſſit, ſepeliatur. Alio cadavera portantes, favorem aut conſilium dantes, ad hoc excommunicentur, donec arbitrio Ordinarii fuerit ſatisfactum, etiam ſi ſint religioſi aut Mendicantes. Externi vero aut peregrini parochiam appellamus eam, intra quam ægrotus deceſſit, a cujus parocho infirmus eccleſiaſtica recipere debet ſacramenta.

Decedentes in parochia ſi alibi ſepeliendi, id non fiat niſi vocato parocho: & tunc matri eccleſiæ præſententur, quæ ex funeralibus juribus recipiat juxta conſuetudinem; de qua diligenter inquirant epiſcopi diœceſim viſitantes: cruce præeunte, dum itur ab eccleſia in domum defuncti ad
D ſepulturam deferendi, vigiliæ mortuorum ſine cantu, voce tamen aliquantulum elevata, per clericos, ſive ſæculares, ſive regulares ſint, recitentur: ut populus eccleſiaſtica munia eos obire tunc intelligat.

CAPUT XXV.

De teſtamentis.

Prælati viſitando diœceſim inquirant de piis defunctorum legatis, ſuper quibus ſimpliciter & de plano ordinent, ut exſecutioni demandentur: quod ſi ambiguum aliquid ſit, aut præter naturam vel pie fundatæ in teſtamento, aut clauſula legati appoſitum, id auctoritate ſua interpretentur, expli-
E cent & moderentur epiſcopi.

Si quid perpetuum aut temporaneum teſtamento pie legatum ſit, notarius poſt octo dies a morte teſtatoris, ejuſdem teſtamenti clauſulas legata continentes, parocho defuncti remittere debet, ſub pœna excommunicationis: rector vero poſt octo dies illarum copiam ad officialem vel promotorem mittere teneatur, ut per eum nomine Ordinarii, qui exſecutor eſt piarum voluntatum, ea exſecutioni demandari procuret: niſi fuerint exſecutores per defunctum expreſſe nominati.

Omnibus piis legatis infra ſex menſes poſt mor-

Anno Christi 1609.

tem teſtatoris ſatisfiat, niſi aliud in teſtamento fuerit deſignatum.

Exſecutores teſtamentarii reddere debent rationem adminiſtrationis diœceſano, quem ut procuratorem animarum piarum vocare debent in diſtributionibus legatorum: alioquin tales diſtributiones nullæ ſint: & ad eaſdem heredes iterum cogantur.

Tabulæ teſtamentorum, pia legata, ſive perpetua, ſive ad tempus præſcripta continentium, denunciata per notarios parocho, & per parochum promotori, ſive procuratori animarum piarum, deſcribant: & tranſſumpta in archivis epiſcopi reponantur: expenſis illius, in cujus favorem talia legata fuerint facta.

Caput XXVI.

De epiſcopis.

Conſtituit Deus Apoſtolos, quibus ſuccedunt epiſcopi: qui quaſi in altiſſima eccleſiæ conſtituti arce, invigilare debent ſuper gregem, & in cuſtodia ſanctuarii excubare.

Videant igitur ne aut incuria, aut inertia dormitantes, aliquid damni patiantur ſubditi: curentque & ſolliciti ſint, de credito ſibi populo errantes in viam reducere, perditos requirere & recuperare conentur. Id vero fiet ſi actiones proprias ad petram, quæ Chriſtus eſt, allidentes, quod in ipſis ex humana infirmitate ſordidum fuerit mundaverint, ſicque multo liberius feſtucas, quas viderint in aliorum oculis amovebunt, non pertimeſcentes, ne ſibi dicatur: Frater, amove prius trabem quæ in oculo tuo eſt.

Primum igitur in ſanctis meditationibus & orationibus frequenter: certam ſibi quotidie horam ſumat epiſcopus, quam in ſtudio & exercitatione divinarum contemplationum inſumat: in quibus Deo non pro ſe tantum ſed pro fidelibus ſibi commiſſis, preces fundat humiliter; ut quod in ipſis confractum, divina bonitate alligetur: quod languidem eſt ſanetur, perditum reparetur, & quod bonum eſt conſervetur. Singulis diebus ad veſperum, horam deſignet, qua ſuam familiam in ſacellum domeſticum, aut oratorium convocet, ubi ipſo præſente ſi non impeditus ſit, recitari faciat litanias & pias orationes: tum quiſque breve examen conſcientiæ efficiat; profeſtis diebus, Miſſæ ſaltem ſacrificio interſit epiſcopus, ſi ipſe celebrare non poſſit: Dominicis vero & feſtivis, Miſſam dicat, cum ipſe ſit aſſumptus ex hominibus, ut pro peccatis populi ſacrificium offerat.

Quotieſcumque munia ſpecialia exercebit, paratus accedet, poſt Miſſam celebratam in fine expreſſe orabit, ut ſibi præſto ſit Dei gratia in tali munere obeundo. Ut vero populus miniſterii ab epiſcopo peragendi, illiuſque inſtitutionis ab eccleſia cauſas odorari poſſit, priuſquam ea munia aggrediatur epiſcopus, eaſdem brevi ad populum habita concione explicabit.

Canonicas horas diſtincte & attente, ſi non cum choro, apud ſe recitent epiſcopi, ſtatis horis: quas præveniendo potius, quam tardando, perſolvere debent.

Singulis diebus feſtis & Dominicis in choro divinis officiis, ſaltem Miſſæ & veſperis, interſint.

Officiarios & maxime officiales ac promotores, viros probata vita & doctrina conſpicuos inſtituant: ut ſi aliquantum in ſcientia deficiant, illud vitæ probitate & integritate compenſent.

Se faciles adeuntibus præbeant, præſertim vero conquerentibus de injuriis receptis, denunciantibus ex caritate defectus ſubditorum quorumcumque, & pauperum miſerias vel infirmorum dolores declarantibus, quibus paterna dilectione provideant: ut egentibus largas eleemoſynas concedant, inimicos concilient, infirmos viſitent, quibus ſanctam benedictionem concedendo & dolorem levabunt, & forſan ex Dei bonitate ſanitatem reſtituent.

Convivia non faciant frequentia, a laïcorum nimia familiaritate abſtineant, ne ſic dignitatem imminuant: ſed tempus pro exercitatione aſſumendum ſacrorum librorum lectioni, & piis hominum colloquiis impendant, petentibus maxime conſilium dent, & afflictos benigne conſolentur.

In domibus ſuis feminas non admittant: domeſticos de fide bene ſentientes, modeſtos & pios habeant: quos ſemel in menſe confiteri & ſacram Euchariſtiam ſumere procurent, & lectionem ſacrorum librorum in menſa per clericum faciendam.

Si coëpiſcoporum aliquis, temporum vel bellorum injuria, fame, peſtilentia, aut aliarum difficultatum calamitatibus oppreſſos ſciverit, orationibus & privatis & publicis, largaque eleemoſynarum largitione conabitur quam citiſſime ſublevare.

Frugali menſa & mediocri ſupellectili contenti ſint epiſcopi: atque in reliquo vitæ genere mediocritatem ſectentur, caveantque ne quid in tota familia ſua ab hoc ſancto inſtituto alienum appareat, quodque ſimplicitatem, pietatem, divini cultus ardorem & vanitatis mundique contemptum non præ ſe ferat. Sicut enim ſordidis & maculatis veſtibus indui non eſt licitum: ita pretioſis & profanis aut varie contextis uti non decet. Non in publicum prodeant ſine talari tunica, & roqueto. Juxta temporum & locorum rationes, veſtiantur modeſte, ita ut gravitatem ſapiant: ſive in publico, ſive privatim, ſive in itinere, ſive in civitate, ſemper in eo habitu & forma incedant, quo appareant & judicentur epiſcopi.

Tonſuram ſemper conſpicuam gerant in capite grandiorem multo quam ceteri inferiores ſacerdotes, tamquam a terrenis curis magis abſtracti: populo ſemper ſanctam benedictionem impertiantur, dum per civitatem aut diœceſim incedunt.

Picturas omnes profanas res repræſentantes, domi non retineant: obſcenas omnino rejiciant: eaſque tantum habeant, quæ ad pietatem provocant intuentes.

Quos habebunt domi clericos, nonniſi clericali & decenti habitu uti permittant; illoſque non retineant, niſi ſint bonæ exiſtimationis. Opera miſericordiæ frequenter exerceant, ut ſancta converſatione quaſi epiſcoporum teſtes ſint & imitatores: quorum unum ſuper familiam conſtituant, qui laïcorum domeſticorum actiones percunctetur, & videat num aliquid præter decentiam Chriſtianæ converſationis perpetrent, & delinquentes corrigat. Non enim fas eſt in tali familia ſcandaloſos aut ullius criminis ſuſpectos eſſe: ideo errantes ſevere reprimant per ſe epiſcopi, pertinaces e familia excludant, ægrotantes omni ſollicitudine & pietate curent, nec ſumptibus parcant.

Gravem aliquem ſæcularem aut regularem confeſſarium eligant, qui ſit ſacra ſcientia, prudentia & vitæ ſanctitate inſignis: cujus ſtudio & precationis ſpiritu, in gravioribus difficultatibus uti poſſint.

ANNO CHRISTI 1609.

A Capitulis metropolitanis & cathedralium eccleſiarum præcipimus, ut ſtatim poſt mortem prælati, metropolitanum & coëpiſcopos noſtros commonefaciant: qui omnes ſolemni cærimonia Miſſam pro defuncto celebrari curabunt: tum indictis publicis ſupplicationibus Deum deprecabuntur, ut orbato gregi velit juxta cor ſuum paſtorem mature concedere.

CAPUT XXVII.

De viſitatione.

Niſi gregem inviſerit, quid in eo infirmum ſit ignorabit, & medicamina ægris applicare non poterit. Ideo ut agnoſcere poſſit epiſcopus gregem B ſuum, hæreſes tollat, pravos mores corrigat, rebelles & obſtinatos verborum aſperitate deterreat: at conſoletur puſillanimes, proboſque confirmet. Exacte eccleſiarum viſitatio, ab omnibus maxime neceſſaria ſemper eſt judicata.

Eccleſias igitur epiſcopi, juxta concilii Tridentini decreta viſitent, ac quæ pie & ſancte de viſitatione ſancita ſunt, diligentiſſime obſervent.

Si non ſingulis annis, tertio ſaltem quoque anno univerſam diœceſim viſitent, moderato tamen comitatu, ne ſubditos nimiis ſumptibus opprimant: eoſque ſecum aſſumant, quos probatæ fidei & doctrinæ noverint, & quorum integra fama iis ad quos proficiſcuntur exemplo eſſe poſſit.

C Cathedrales in primis viſitent eccleſias, tum collegiatas, deinde parochias, ſeminaria, ſodalitates, hoſpitalia, ac cetera pia loca: abuſus, ſi qui irrepſerint, ab eis tollant: modos ſtatuant, quibus in poſterum vitari poſſint: cum magiſtratus, tum viros graves acceriant, quibuſcum agant, ut ab eis libere ac ſine dolo vitam & mores clericorum audiant. Id vero diligenter attendant & videant, num publice aut privatim de vita clericorum ſit inquirendum.

Pro loci & perſonarum varietate licet aliter atque aliter aliquando agendum ſit, quod a prudentia & judicio epiſcoporum pendebit: ut plurimum tamen quæ ſequuntur erunt exſequenda.

Studeant prius verbi Dei prædicatione, & paterna cohortatione, ad religionem, vitæ innocentiam, D pacem & concordiam omnes hortari: tum moneant ſe Confirmationis ſacramentum, ſi id commode fieri poteſt, collaturos: hortenturque populum ad tantum ſacramentum digne ſuſcipiendum. Quod quidem conferetur adultis, prævio examine capacibus repertis, & ſacramento Pœnitentiæ purgatis: tum datis indulgentiis, ſolemnis in eccleſiis cathedralibus & collegiatis defunctorum abſolutio peragetur.

Hortentur in primis epiſcopi canonicos & habituatos dictarum eccleſiarum, peculiares quaſdam orationes Deo fundere; ut divina ope auxilioque adjuti, poſſint ex tam ſancta & ſalutari actione fructum ad majorem Dei honorem & gloriam, ad animarum ſuarum ſalutem, vitæ morumque E reformationem neceſſariam percipere.

Ad cujus operis perfectionem, quo facilius & ordinatius procedatur, dictam ſuam viſitationem in quatuor præcipua capita per articulos diviſa diſtribuent, ut ſuper eiſdem reſponſuri mature ſeſe præparent.

Primum caput ſpectabit ad locum, qui eſt templum materiale & eccleſia.

Secundum, ad perſonas divino ſervitio in dicto loco aut eccleſia fieri ſolito deſtinatas.

Tertium, ad inſtrumenta & ornamenta mobilia, aliaque id genus ad obſequium divinum requiſita & neceſſaria.

Quartum, ad proventus & redditus, tum in communi, tum in particulari, dictorum eccleſiaſticorum nutritioni & alimentis affectatos.

Tamquam delegati Sedis Apoſtolicæ munus viſitationis ſuæ exercentes epiſcopi, beneficia quæ non ſufficiunt ad unius ſacerdotis alimenta, duo vel plura ſimul uniant, ſi opus ſit: ut ſacerdotes, quibus per ordinarios collatores conferentur, unde poſſint vivere ſufficienter habeant, & officia eccleſiaſtica exerceant ab epiſcopis præſcribenda, quoad fieri poterit, juxta fundatorum intentionem.

CAPUT XXVIII.

De ſynodo diœceſana.

Pœna propoſita illis eſt, qui abſque legitima cauſa ad ſynodum diœceſanam venire neglexerint, tempore a jure ſtatuto, & ab epiſcopo indicto. Ad ſynodum igitur diœceſanam convenire compellant, omnes & ſingulos, qui jure vel conſuetudine ad hoc tenentur, comparentes in habitu ordini ſuo proprio & decenti interſint: alias non recipiantur in ſynodo, poſt annum in qualibet diœceſi habenda.

Præſentis ſtatuta concili publicentur, quæ præſentes omnes juramento medio promittent obſervare.

Deferat quiſque archipreſbyter in ſcriptis nomina omnium in ſuo archipreſbyteratu beneficia obtinentium, qui non reſidentes fuerint; aut curam animarum habentes, ſe ad ſacrum preſbyteratus ordinem promoveri non fecerint.

Beneficia obtinentes, & in ſynodo comparentes, beneficiorum ſuorum titulos demonſtrabunt: alias pro abſentibus & contumacibus cenſeantur.

Quicumque ſynodo intereſſe debent, ſi præſentes propter legitimum impedimentum non fuerint, & hoc caſu niſi per procuratorem debite comparuerint, pœna arbitrio Ordinarii plectantur: & in valvis parochialium eccleſiarum ipſorum citentur, ad purgandam contumaciam intra menſem: qui niſi comparuerint, per alium menſem iterum vocati, ſuſpendantur: creſcente vero contumacia, & tertio citati, beneficiis priventur.

Hortamur coëpiſcopos noſtros, ut abſentes a ſynodo, ſi infra menſem poſt eamdem comparuerint, mitius agant cum illis, mulcta pecuniaria in pios uſus convertenda: quibus proponant conſtituta in ſynodo, & inviolabiliter ſe obſervaturos promittant.

Qui legitime impediti per procuratorem comparuerint, non recipiantur, niſi in mandatis expreſſum ſit, quod quæcumque in dicta ſynodo conſtituentur, & ordinabuntur, conſtituens obſervabit, & ipſa ſibi ſatis ſufficienter intimata declarabit, dum in eadem fuerint conſtituta.

Gravi mulctetur pœna, qui pro alio, ſine ſpeciali mandato, comparuerit.

Ad ſynodum autem diœceſanam venire cogantur, omnes qui de jure vel conſuetudine intereſſe debent.

CAPUT XXIX.

De concilio provinciali.

Quæ dormitantibus epiſcopis per inimicum hominem ſuperſeminata fuerit zizania facilius eradicatur, priuſquam cum aliis herbis altius craverit;

ANNO CHRISTI 1609.

ANNO CHRISTI 1609.

univerſa vero eccleſia cum difficillime congregari poſſit, congregata tamen ſparſos in unaquaque eccleſia defectus pro ſuo jure tollere, morbiſque mentis mature mederi & occurrere nititur. Proinde ad tollendos abuſus, mores componendos, & concordiam pacemque conſervandam, voluit & inſtituit provinciales per metropolitanum convocari ſynodus : in quibus quid clero aut populo mancum ſit, regulari poſſe judicavit. Hoc tamen in hac noſtra provincia, tam utile medium intermiſſum eſt & neglectum. At ut [a] tamquam ſalutare & neceſſarium inſtitutum diligentius poſt hac obſervetur :

Statuimus ut tertio quoque anno provincialis ſynodus convocetur : quam ex nunc ad diem duodecimam Maii, anni Domini milleſimi ſexcenteſimi duodecimi indicimus : cui intereſſe tenebuntur omnes domini epiſcopi ſuffraganei, vel eorum vicarii generales : abbates cujuſcumque ordinis, omnes primæ poſt epiſcopum dignitates eccleſiarum metropolitanarum & cathedralium, & earum capitula, ſicut & collegiatarum, per deputatos : priores clauſtrales, juriſdictionem in ſuos monachos & monaſteria ſine ullo abbate, aut dependentia, habentes : & hoc ſub pœna excommunicationis. Capitula vero monaſteriorum regularium, per eorum deputatos regulares, ad id etiam invitentur : ſalvis ſemper ipſorum immunitatibus, de quibus tunc fidem faciant. Quod ſi legitima ſubſit abſentiæ cauſa, epiſcopi, quod pro utilitate & bono ſuarum eccleſiarum, in eadem ſynodo tractandum viderint, in ſcriptis ad nos, per menſem ante tranſmittant : & eodem die nuncium & procuratorem virum probum, actu ſacerdotem, capacem & idoneum ad impedimentum ſignificandum, & omnia ac ſingula ſtatuenda, nomine ſuo approbandum mittant : qui nomine illius, a quo miſſus fuerit, in omnibus deliberet, & ſtatutis ſubſcribat. Ideo talem a conſtituente per mandatum expreſſe recipiet facultatem.

Norint autem eccleſiarum cathedralium procuratores, abbates, & alii quicumque deputati, conſultivam, non autem deliberativam, in eadem ſynodo ſe vocem habere.

Procurationes coëpiſcoporum noſtrorum per concilium examinabuntur : utrum cauſa legitima ſit, vel probatione indigeat. Si per contemptum potius, quam juſta præpediti cauſa, venire neglexerint, per ordinationem ejuſdem concilii, privatione tertiæ partis fructuum menſæ ſuæ epiſcopalis pro illo anno mulctentur : quam fabricæ eccleſiæ cui præeſt, & pauperibus, æquis portionibus, per deputandum a concilio, diſtribuendam volumus.

In ea vero ſynodo, procedentibus ſupplicationibus, publice per epiſcopos in ſuis diœceſibus ordinandis, & aliis peractis, quæ in Pontificali & cærimoniali Romano caute præſcripta ſunt : tractabitur primo, utrum quæ in præcedenti ſynodo ſtatuta fuerunt, exſecutioni fuerint mandata : quod ſi quædam obſervata non fuerint, cauſa cognita, deficientes, per concilium, prout juris & rationis fuerit, punientur. Videbunt & inquirent congregati, utrum epiſcopi ac alii, pro ſuo munere, ſicut tenentur, in ſuis eccleſiis reſidentes fuerint, & viſitationem perfecerint.

Pridie vero ante inchoationem concilii, epiſcopi cum omni familia, & omnes alii qui ſynodo aderunt, preces ad Deum fundent, ut nominatim dignetur in re tam gravi, & quæ eccleſiam tangit, ſuo Spiritu ſancto dirigere.

[a] Forte, tam ſalutare.

A Promotores & officiarios conſtituent, non novos homines, ignotos & imperitos; ſed eos quorum probata ſit vita, & doctrina talis, ut munus ejuſmodi digne valeant exercere.

Si quæ ſint inter coëpiſcopos ipſos, aut inter epiſcopum & eccleſias ſuas, immo & inter diverſas eccleſias controverſiæ, in concilio tractentur ; & ſi fieri poteſt, ſine ſtrepitu judicii concilientur & terminentur : ad quos fines, per ſex menſes ante inchoationem concilii, moneatur metropolitanus, per epiſcopos, capitula, aut alias, ex caritate ſola, de dictis diſcordiis aut litibus : ut per eumdem metropolitanum moneantur litigantes, ut veniant parati & cum juribus accedant.

Fiat indictio futuri concilii in ultima ſeſſione
B concilii provincialis : quo abſoluto, & factis acclamationibus, decretis ejus, manu propria, tam epiſcopi, quam procuratores ſubſcribant, licet in omnibus nomine proprio non conſenſerint : judicia enim ſanioris & majoris partis prævalent, & quod concluſum fuerit a pluribus, cenſetur approbatum. Qua non obſtante ſubſcriptione, ſi in aliquibus quis ſe gravatum ſenſerit, viam juris per appellationem ad ſummum Pontificem, provincialis concilii judicem, ei patere declaramus.

CAPUT XXX.

De capitulo & canonicis.

C Capitula quæcumque eccleſiarum ſæcularium aut regularium, non obſtantibus privilegiis quibuſcumque, per Ordinarios viſitabuntur, juxta decreta ſacri concilii Tridentini : quibus per canonicos ſtatuta, ſi quæ ſint, probanda, vel improbanda exhibeantur : quod ſi nulla ſint, fieri citiſſime procurabunt. Certo & ſtato die pro negotiis eccleſiæ tractandis, oratione præmiſſa congregabuntur canonici hora matutina, ante vel poſt Miſſam, ne eccleſia divinis fraudetur obſequiis.

Omnium bonorum eccleſiæ, inſtrumentorum, & piarum fundationum inventarium fiet, quod epiſcopo, quoties requiſiverit, exhibere tenebuntur : ut appareat, utrum dolo aut incuria, piis defunctorum intentionibus non ſatisfiat, & an ali-
D quid fuerit alienatum.

Dignitates, officia, perſonatus, canonicatus, aut præbendæ, non conferantur, niſi illis qui ætatem a ſacro concilio præſcriptam attigerint. Alia vero curam animarum habentia, his qui infra annum preſbyteri eſſe poſſint, tantummodo conferantur. Alias collationes factas de hujuſmodi beneficiis nullas & irritas declaramus.

Non habeant vocem in capitulo, nec locum in ſubſelliis ſuperioribus canonici, qui non ſunt in ſacris ordinibus conſtituti.

Diſtributiones illi tantum percipiant, qui præſentes divinis interſunt officiis : exceptis iis, quos infirmitas, ſeu quævis alia neceſſitas, eccleſiæ utilitas, aut alia canonica juſta cauſa excuſat. Quod
E ut ſciri poſſit, punctuatura in omnibus eccleſiis cathedralibus, aut collegiatis, diligenter ſervetur : in qua præſentium nomina, & cauſa abſentium, ſi juſta ſit, deſcribantur.

Cum beneficia ad divinum cultum, atque eccleſiaſtica munia obeunda, ſint conſtituta : ne qua in parte minuatur divinus cultus, ſed ut ei debitum omnibus in rebus obſequium præſtetur : Statuimus, in eccleſiis, tam cathedralibus, quam collegiatis, in quibus nullæ ſunt diſtributiones quotidianæ, vel ita tenues, ut veriſimiliter negligantur ;

ANNO CHRISTI 1609.

gantur, tertiam partem fructuum, & quorumcumque proventuum ac obventionum, tam dignitatum, quam canonicatuum, perſonatuum, portionum, & officiorum, ſeparari debere, atque in quotidianas diſtributiones converti: quæ inter dignitates obtinentes & divinis intereſſentes proportionaliter, juxta diviſionem ab epiſcopo, etiam tamquam Apoſtolicæ Sedis delegato, in ipſa prima fructuum deductione faciendam, dividatur: ſalvis tamen conſuetudinibus earum eccleſiarum, in quibus non reſidentes, ſeu non ſervientes, nihil, vel minus tertia parte percipiunt: non obſtantibus exemptionibus aliiſque conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & appellationibus quibuſcumque: creſcenteque non ſervientium contumacia, liceat contra eos procedere juxta juris ac ſacrorum canonum diſpoſitionem. Non reſidentes archidiaconi, ceterique, dignitates, perſonatus & officia in eccleſiis metropolitanis, cathedralibus, aut collegiatis obtinentes, quibus juriſdictio aut officium proprium eſt attributum, ad muneris ſui functionem perſonaliter per fructuum ipſarum dignitatum, perſonatuum vel officiorum ſubtractionem, ab Ordinariis compellantur.

In choro colloquia non permittantur: non dormiat aliquis: non nugetur: litteras aut libros non legat: officium privatim non recitet: per chorum non vagetur, aut indecore ſedeat: ſed omnes divina officia & preces, devote, attente, & graviter in choro ſimul cantent: nec maneant otioſi, ſed ſint modeſte compoſiti officium recitando: ut ad devotionem populus, & exaudiendas orationes Deus excitari poſſit.

Spurii filiique presbyterorum non deſerviant, aut beneficium[a] quodque obtineant in eccleſiis, in quibus patres eorum præbendam aut beneficium aliquod habeant aut habuerint.

[a] *Forte, quodcumque.*

Dum recitantur divina, in choro interſint clerici, qui cappas, almutias, ſuperpellicea & alia veſtimenta geſtantes, pro loci conſuetudine deferant, quæ lacera aut immunda non ſint: alias a capellano diſtributionibus priventur.

Canonici, qui canonicales, & alii qui beneficiis annexas domos habent, in illis reſideant: aut ſi non habent, intra clauſtra eccleſiarum cogantur habitare: ne convictu & contubernio laïcorum rei ſacræ miniſterium vituperetur, & inde ſcandala oriantur.

Quæcumque de vita & honeſtate clericorum in hac ſynodo per nos ſtatuta fuerint, quam diligentiſſime ab omnibus canonicis, aliiſque eccleſiarum metropolitanæ, cathedralium, & collegiatarum beneficia obtinentibus, ſive dignitates aut officia ſint, obſervari præcipimus: cum tales deceat a canonicis ſanctionibus ne tranſverſum quidem unguem recedere, qui propterea canonici ſunt appellati.

Nullo modo liceat epiſcopis, capellanis, aut beneficiaris quibuſcumque, bona eccleſiæ alienare, ſive mobilia ſint, ſive immobilia: alias præter excommunicationis ſententiam, quam ipſo facto incurrent: ab Ordinariis ad arbitrium mulctentur. Quod ſi pretium ex tali venditione proveniens in proprios uſus converterint, tamquam ſacrilegi ab Ordinariis puniantur.

Sedulo igitur inquirant epiſcopi, utrum quid tale hactenus actum fuerit, ut in integrum reſtituantur eccleſiæ, mala perditorum fide ſic exſpoliatæ.

In eccleſiis collegiatis, doctori theologo una ex A præbendis canonicalibus conferatur ad ſacram Scripturam explanandam perito, qui caſus conſcientiæ publice doceat, & in choro dum recitantur horæ canonicæ intereſſe teneatur, quando per occupationes lectionum ſibi licuerit, ſuper hoc ejus conſcientiam onerantes: & quidem juxta concilii Tridentini ſuper hoc editum decretum.

Manſionarii & beneficiati eccleſiarum metropolitarum cathedralium & collegiatarum, in choro præſentes ſint dum divina celebrantur, & horæ canonicæ recitantur: munia quiſque pro officio ſuo obeat: & abſentibus illis qui ad aliquid agendum ſunt deſtinati, quos niſi legitime abſint, capituli arbitrio puniri volumus, præſentes quod ſibi per præcentorem, aut a capellano mandatum fuerit B præſtabunt ſine ſtrepitu. Ideo talia beneficia non niſi in cantu & litteratura peritis conferri volumus, qui per ſeipſos munus ſuum intra annum exercere valeant: alias collationes factas præſenti decreto irritamus, & nullas declaramus.

Omnes cujuſcumque fuerint dignitatis eccleſiaſticos, etiam exemptos, ſupplicationibus publicis, a ſuperioribus convocatis, intereſſe jubemus: quibus tam incedendo, quam ſedendo in choro & aliis locis, ordinem aſſignent epiſcopi: juxta cærimoniale felicis memoriæ Clementis VIII. quod in omnibus recipimus, & in tota noſtra provincia recipi volumus, & juxta ritus per ipſum conſtitutos procedi præcipimus. Præcedentia clericorum in ec- C cleſiis aut actionibus quibuſcumque, ſi controvertatur, coram epiſcopo, aut ejus officiali, & non alibi tractetur: contra actorem, ſi reum coram alio in jus vocaverit, ſi monitus non deſtiterit, excommunicationis ſententiam ferat epiſcopus.

Caput XXXI.

De beneficiis conferendis.

Poteſtatem habentes conferendi beneficia quæcumque hortamur in Domino, ut non favore, precibus, potentia, aut cognatione moti, illa conferant: ſed Deum præ oculis habentes, videant quos capaces & idoneos ad id judicaverint: attendentes ſi in hoc deliquerint, Deo rationem pro illis ſe D redditturos. Quibus vero beneficia conferent, ſi ea reſidentiam requirant, ab eiſdem juramentum de reſidendo recipient.

Jurent recipientes collationes beneficiorum, quod bona eorum conſervabunt, non alienabunt, alienata diligenter perquirent, & reſtitui omni via juris procurabunt: quod ſi non fecerint, expenſis eorum fieri per deputandum ab epiſcopo ipſo facto conſentient.

Proviſionem beneficii recipientes, ejuſdem poſſeſſionem adepti, mobilium ad beneficium pertinentium fieri inventarium procurabunt, ſcientes ſe teneri, prout præſenti decreto ſtatuimus & ordinamus, quod beneficiati cujuſcumque beneficii, E decedentes, reſignantes, aut permutantes, eadem mobilia quæ ad beneficium pertinent ſucceſſoribus relinquant: ad quod omnia & quæcumque bona defuncti, aut cedentis beneficium, obligata maneant: tum ut fraus omnis vitetur, defuncti beneficiati bona, requirente promotore epiſcopi, ſequeſtrentur, ni velint heredes datis cautionibus de bono ſucceſſori debito reſpondere.

Et quia permulta ſcandala in Dei eccleſiam irrepunt propter clericos, qui nihil habentes præter beneficium, illud tamen ſeducti, aut alias ad id inducti, reſignant; & ad egeſtatem, necnon mendici-

ANNO CHRISTI 1609.

A tes reſignationes factas, aut in poſterum faciendas, a clericis nihil aliud ſufficienter ad victum præter beneficium poſſidentibus, nullas & nullius effectus irritaſque declaramus.

CAPUT XXXII.

De parochis, ſeu curatis, & reſidentia eorumdem.

Per ſacramenta voluit Deus, tamquam per media, nobis gratiam conferre. Propter quam recipiendam, cum ex illa finalis dependeat poſſeſſio gloriæ, ut populum nobis commiſſum ad finem propter quem conditus eſt perducere poſſimus, præſentem ſynodum ſub Spiritu ſancto congregatam habuimus. Et quia ſacramentorum hujuſmodi miniſtri ſunt parochi: B ideo licet ſparſim diverſis in locis per occaſionem de iis plura dixerimus, ſub hoc tamen capite nonnulla de munere parochorum addidiſſe erit perutile. In quibus præter vitæ probitatem, ſcientiam, ut docere ſibi ſubditos; & poteſtatem, ut ſolvere, & ligare poſſint, requiſitam agnoſcimus: quam niſi rite a prælatis ſuſceperint, non abſolvunt a peccatis populum, ſed temere hujuſmodi poteſtatem uſurpantes decipiunt.

Non igitur curam animarum ſibi aſſumant, nec habere præſumant ſacerdotes, niſi titulum parochialis eccleſiæ, vel alias munus curæ animarum, aut ab Ordinario obtinuerint, aut alias canonice obtentum eidem exhibuerint: ut norit epiſcopus, a quo animarum ſibi commiſſarum rationem ſit pe- C titurus. Qui vero eccleſiam regere, aut ſacramenta adminiſtrare aliter attentaverit, cum non per oſtium, ſed aliunde in ovile venerit, tamquam furem & latronem præſenti decreto a divinis ſuſpendimus, fructibus beneficii privamus, & Ordinariorum arbitrio puniri volumus.

Invigilent parochi ſuper gregem, & parati ſemper ſint, ne per illorum negligentiam, aut parvuli ſine Baptiſmo, aut adulti ſine ſacramentis Pœnitentiæ, communionis, & extremæ Unctionis moriantur.

Infirmos ſæpius viſitent & conſolentur, ac de ſalute animæ moneant.

Inquirant ſi qui ſint in parochia de fide male ſentientes, nominatim excommunicati, & uſura- D rii, concubinarii, adulteri, & blaſphemi notorii, quos moneant privatim, teſtibus vocatis, & niſi reſipuerint, eorum nomina ad promotorem in ſynodo diœceſana deferant: qui de mandato epiſcopi providebit ſuper ſalute animarum ipſorum, ut juris erit.

Olea ſancta intra cremerias nitidas, mundas, & non fractas diſtincte cuſtodiant: quæ ſingulis annis poſtquam recenter facta fuerint, ab archipreſbytero ſtatim recipiant.

Librum habeant parochi, in quo deſcribant nomina & cognomina baptizatorum, patris & matris, necnon ſuſcipientium, cum die, menſe, & anno: E ſimiliter & ſeparatim in eodem libro, conjugatorum, & duorum aut trium teſtium in matrimonio præſentium. In alia parte ejuſdem libri, deſcribant nomina & cognomina decedentium in parochia, locum & diem ſepulturæ, nomen notarii qui teſtamentum receperit, diem datæ ejuſdem nominatim exprimant, ſi quid per dictum teſtamentum aut aliam ultimam diſpoſitionem pie legarint. Si vero ſacramentum Confirmationis in parochia contulerit epiſcopus, in eodem libro per ipſum parochum, loco ſeparato nomina & cognomina confirmatorum reponantur.

A Habeant præterea librum, in quo deſcribant inventarium rerum omnium mobilium aut immobilium, ad ſuas eccleſias pertinentium. Notent in ipſis domos, agros, vineas, & alias poſſeſſiones cum eorum confinibus: & inſtrumenta fundationum & recognitiones colligent: atque tranſſumptum ejuſdem libri & documentorum penes epiſcopum remittant, in archivis epiſcopalibus reponendum.

ANNO CHRISTI 1609.

Tabellam habeant in ſacriſtia, in qua deſcripta ſint officia, quæ fieri debent in ſuis eccleſiis, fundationes annotabunt, menſem & diem, in quo Miſſæ, aut alia officia propter illas ſunt celebranda.

Diebus Dominicis pronum faciant, juxta ritum a nobis præſcribendum: non tamen concionabun- B tur, niſi expreſſe examinati ad hoc per epiſcopum in ſcriptis fuerint approbati: contra agentes arbitrio Ordinarii puniantur.

Quæ in viſitationibus ordinata fuerint inviolabiliter obſervabunt, & a parochianis obſervari procurabunt: quod ſi eos ad hoc negligentes viderint, in ſcriptis ſemel in anno epiſcopo denunciabunt.

Per ſeipſos ſacramenta miniſtrent, & munera atque officia ſuarum eccleſiarum præſtent: neque ab ipſis etiam ſecundariis, niſi juſta cauſa detenti, fieri aut miniſtrari permittant.

Penes ſe habeant Biblia ſacra, librum caſuum conſcientiæ, conſtitutiones hujus ſynodi provin- C cialis, & diœceſanæ, quas ab omnibus ſibi ſubditis obſervari curabunt.

Servitio parochialis eccleſiæ intereſſe & pſallere debent omnes ſacerdotes, in eadem aliquod beneficium aut officium obtinentes, cum ſuperpelliceo & habitu decenti: quod ſi quis contumax, monitus a parocho, muneri ſuo ſatisfacere neglexerit per epiſcopum cum pœna impoſita ad hoc compellatur.

Indignum eſt ſacerdotem, lictorum & præconum in eccleſia vices gerere. Ideo prohibemus ſacerdotibus quibuſcumque, in eccleſiis quidquam publicare, præter banna matrimoniorum, monitoria, & alia quæ de mandato Ordinarii aut officialium eccleſiaſticorum recipient, ſub pœna carceris.

D Quos ſciverint hæreticos, aut excommunicatos, in eccleſiis non recipiant: niſi ſibi conſtiterit illos reſipuiſſe, & in gremium eccleſiæ receptos fuiſſe.

De novo ad ſuas parochias venientium, mores, vitam, & actiones diligenter animadvertent, num ſacramenta eccleſiaſtica ſuſcipiant: notabunt an mulieres ſecum habuerint: inquirent an & ubi matrimonium contraxerint: atteſtationes videbunt, ſine quibus, & ſi eas in forma non exhibuerint, implorato brachii ſæcularis auxilio, eos ab invicem ſeparari procurabunt.

Dum cognoverint pauperes infirmos & ſenio E confectos rebus neceſſariis indigere, eos viſitabunt, eleemoſynas juxta facultates ſuas erogabunt, & a parochianis ſublevari curabunt.

Omnes curam animarum habentes reſidere debent in ſuis parochiis: ſub pœnis a ſacris conſtitutionibus, & Tridentina ſynodo latis.

Si quis tamen juſtam cauſam habet diſcedendi a parochia, videlicet vitæ diſcrimen, aut aliam legitimam: id non fiat, niſi prius ab Ordinario obtinuerit litteras, de non reſidendo: quæ non conferentur ultra duos menſes, niſi cauſa videatur graviſſima: appoſitis conditionibus, prout ad bonum eccleſiæ conferre judicaverit.

Digitized by Google

Litteræ vero, de non reſidendo, non conferentur, niſi ſub modis ſuperius expreſſis : oſtendantur procuratori fiſcali, aut ejus ſubſtituto in ſynodo : & non confirmentur ad ſequentem annum, niſi creſcente ac urgente cauſa juſta & legitima.

Non cenſeantur reſidere, qui tres menſes in anno, etiam per diverſa intervalla, abſentes fuerint, & qui intra fines parochiæ non habitaverint. Nec enim gregem paſcera creditur, qui ſemel in die & quaſi curſim illum intuetur.

Quod ſi aliquando ex cauſa ab epiſcopo probanda, & ad hoc in ſcriptis per eumdem conceſſa, diſcedendi a parochia facultatem obtinuerint parochi, quæ tamen non dabitur niſi per duos menſes : ſtatim de vicario temporali providebitur, qui poſtquam examinatus, idoneus fuerit repertus, recipiet litteras regiminis in ſcriptis. Si vero abſque hujuſmodi litteris parochialem eccleſiam regere præſumpſerit, incarceretur, & pœnis arbitrio Ordinarii puniatur.

De oblatis in eccleſia, quæ omnia ad parochum pertinent, vel minimam portionem, quacumque conſuetudine non obſtante, ſub pœna excommunicationis, accipere laïci non præſumant.

Quivis parochus, ſub pœna privationis fructuum beneficii, in domo propria eccleſiæ ſuæ parochialis, reſidere habeat, & eam debite reparare ; ad quod ab Ordinariis per fructuum ſubtractionem compellatur.

Beneficiarii fructus beneficii laïcis aut aliis quibuſcumque arrentando, non apponant clauſulam, quod rentarii eccleſiæ ſervitium facere per ſeipſos aut per alios teneantur : ſed penſionem ab epiſcopo pro inſervientibus eccleſiæ deſignandam reſervabunt : & preſbyteros pro ſervitio faciendo per epiſcopum approbandos præſentabunt : inhibentes quibuſcumque ſacerdotibus in eccleſiis munus aliquod eccleſiaſticum obire, niſi mandato prioris, aut alterius ad quod beneficium in titulum pertinebit.

Quocumque modo de aliquo proviſus beneficio, ſi in eodem poſſeſſorem invenerit, munus aliquod in eccleſia non exerceat, quovis prætextu, donec per judicem competentem, ſuper credentia, aut per epiſcopum, ſeu per ejus in ſpiritualibus vicarium, fuerit ſuper hoc ordinatum. Contra hoc noſtrum decretum agentes, tamquam intruſos & divini officii perturbatores, jure ſibi quæſito privatos declaramus, & pœnis debitis per officiales puniri mandamus.

CAPUT XXXIII.

De Abbatibus regularibus, & Monialibus.

Abbates, quibus in religioſos juriſdictio eſt attributa, eos ut voto emiſſo ſatisfaciant, ſæpius hortabuntur, cum commiotatione pœnarum : rebelles & inobedientes, ſervato regularum & conſtitutionum ſuarum ordine, intra ſepta monaſterii punient ; ut quod in occulto geſtum fuerit, in abſcondito reparetur. At vero ſi actione publica populum offenderint, & abbatum negligentia impuniti maneant, per Ordinarios, juxta ſacros canones eorum incuria ſuppleantur : & contra delinquentes ſecundum facti exigentiam procedatur.

Extra ſepta monaſterii degere religioſum non ſinant epiſcopi : niſi eidem ad hoc conceſſam in ſcriptis facultatem ab ejus ſuperiore videntes : cujus ſi cauſam legitimam non probaverint, intra monaſterium redire compellant.

Intra clauſtra virorum debite diſpoſita, non ingrediantur mulieres, ſub pœna excommunicationis. Ubi vero clauſtra diruta, aut ita diſpoſita ſunt, ut intra illa mulieres admittere cogantur : volumus ea infra tres annos, per abbates in bonum ſtatum regularium diſponi. Ex nunc vero prout ex tunc, mulieres domos religioſorum quocumque pretextu ingredi prohibemus : alias excommunicationem incurrant religioſi & abbates hoc ſcientes & permittentes. Quod ſi circa prædicta diligentes non fuerint, per Ordinarios juxta ſacros canones compellantur, & contra delinquentes procedatur.

Choreas ducera religioſis, quibus luctus propriua eſt, ut indecorum, ita ſevere ab Ordinariis puniendum. Non accedant igitur ad profana ſæcularium feſta. Quod ſi regulares non ſubditi epiſcopo in prædictis extra clauſtra monaſteriorum deliquerint : a ſuo ſuperiore, inſtante epiſcopo, intra tempus ab epiſcopo præfigendum ſevere puniantur : ſin minus, ſuperior officio privetur, & delinquentes ab epiſcopo puniri poſſint, juxta decretum ſacri concilii Tridentini.

Monaſteria quævis ita componant abbates aut ſuperiores illorum, ut ſub una clavi & ſera claudi poſſint, quam noctu ſervent : nec liceat cuiquam religioſorum quoquo modo egredi per portas ſibi proprias : alias per diœceſanum expenſis monaſterii claudantur.

Quæcumque ſuper clauſura Monialium a ſacroſancta Tridentina ſynodo & ſummis Pontificibus conſtituta & ordinata fuere recipientes, prout præſenti decreto recipimus, & eadem etiam in fine præſentium conſtitutionum inſerta omnibus coëpiſcopis noſtris, infra duos menſes publicari mandamus.

Hortamur autem in Domino coëpiſcopos noſtros, ut quæ a ſacroſancta Tridentina ſynodo illis ſub interminationa maledictionis æternæ, aut a ſummis Pontificibus, de clauſura ſeptiſque ſanctimonialium injuncta ſunt, diligenter curent exequenda : ut in quibus locis violata fuerint, inſtaurentur : ubi adhuc integra ſunt conſerventur : inobedientes atque rebelles, ipſi tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, per cenſuras eccleſiaſticas, aliiſque pœnas, poſtpoſita quacumque appellatione, perſequantur ; magiſtratus ſæcularis ope, ſi opus fuerit, ad hoc advocata.

Nemini cujuſcumque ſexus, gradus, præeminentiæ, dignitatis, aut conditionis, liceat ingredi intra ſepta monaſterii monialium : ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, tam contra ingredientes, quam ejuſmodi ingreſſum permittentes : excepto confeſſariis, pro conſolandis ægrotis & ſacramentis adminiſtrandis, medicis, chirurgis, pharmacopolis, aliiſqua operariia neceſſariis : quibus ſine expreſſa ſuperiorum in ſcriptis obtenta licentia, ingredi etiam non liceat.

Temporum injuria factum eſt, ut ſanctimonialium monaſtaria extra mœnia urbis vel oppidi conſtituta, diruta & deſtructa ita ſint, vel illorum reditus & facultates ita diminutæ, ut non poſſit in illia talis numerus ſanctimonialium enutriri, qui ad clauſuram obſervandam eſſet neceſſarius, vel clauſura in dictis domibus facile non poteſt introduci. Ideo curent epiſcopi, & omni via juris compellant ſanctimoniales, ut ex his ad nova val antiqua monaſteria intra urbes vel oppida populoſa & frequentiora reducantur, invocato brachii ſæcularis auxilio, ſi opus fuerit : impedientes vero, vel non obedientes, per cenſuras eccleſiaſticas parere compellant : & alia monaſteria monialium extra urbes aut oppida, ut dictum eſt, conſtituta, in quibus clauſura introducta ſervatur, quia malorum hominum prædæ & multis ſcandalis, ſine ulla ſæpe cuſtodia, ſunt expoſita, ea etiam intra urbes aut oppida, ſi illis ita viſum fuerit, reducere procurent.

CAPUT XXXIV.

De confraternitatibus.

Confraternitates & ſocietates, in quibus per particulares quaſdam actiones, aliaque exercitia ſpiritualia, faciliorem ſibi ſalutis viam parare conantur fideles, non diu in bono pergere poſſunt, niſi certis ſtatutis & conſtitutionibus muniantur. Ideo viſitent eas epiſcopi : ubi non ſint, conſtitutiones de novo ordinent : factas, quas ſibi exhiberi jubebunt, approbent, ſi id debere fieri judicaverint. Inquirant modum vivendi, ſuperſtitioſa tollant : rectores & adminiſtratores annuatim eligendos conſtituant: qui infra menſem poſt novam electionem, ſuæ adminiſtrationis rationem reddent coram epiſcopo, aut per eum ad hoc deputato, B aliiſque ſecundum confraternitatis conſuetudinem electis in quo conſiſtant reditus, inveſtigent ; & librum inventarii fieri jubebunt, cujus tranſcriptum penes ſe in archivis retinebunt.

In electionibus vitentur rixæ & partialitates : illique tantum eligantur, qui in ipſa confraternitate laudabiliter fuerint verſati : qui ſtatim & antequam officium exerceant, ſe epiſcopo aut ab eo deputando præſentabunt, approbationem & benedictionem recepturi : in cujus manibus juramentum præſtabunt, ſe fideliter munus obituros, rationem adminiſtrationis reddituros ; ut quod ſupererit de reditibus, in pios uſus (conſulto tamen epiſcopo aut rectore eccleſiæ) convertatur.

Præcedentiæ inter confraternitates dirimantur, C ut antiquiores confirmatæ & approbatæ, recentioribus præferantur.

Comeſſationes & convivia quæ ſumptibus confraternitatum alicubi fieri ſolent, in poſterum, ſub pœna excommunicationis, ne fiant : nec ſumptus & expenſæ ad hoc factæ, in computis poſt hac admittantur.

In ipſis confraternitatibus & capellis, non aſſervetur ſanctiſſimum Chriſti Corpus, niſi hoc expreſſe approbante epiſcopo. Quo caſu ſit tabernaculum decenter ornatum, obſeratum clave, ante quod perpetuo lampas ardeat : illius clavem preſbyter, & non ſæcularis teneat. In capellis vero earum confraternitatum ubi aliquod recitatur officium, illud fiat hora competenti : ita ut dum parochiale recitatur, in illis omnino ceſſetur.

D Caveant in poſterum clerici quicumque, ſub pœna excommunicationis, rectores confraternitatum cum proceſſione vel cantu vocare aut ducere in eccleſiam : ſed ipſi rectores eccleſiam adeant, & proceſſionem, ſi facienda ſit, comitentur.

CAPUT XXXV.

De Purgatoriariis.

Propter diverſas piarum fundationum rationes pro inſtitutione officii purgatorii, uti apud nos vulgo appellatur, diverſa ratio adminiſtrationis illius in diverſis locis repetitur ; licet omnium munus hoc ſit peculiare pro defunctis Miſſas celebrare, & E divinis officiis, in quibus inſtitutæ ſunt intereſſe.

Volumus igitur & ordinamus, ut in locis in quibus per legata fundationum appareat bona tali officio deſtinata, preſbyteris oriundis ex loco ubi talis facta fuit fundatio, eſſe attributa ; inter preſbyteros ex eodem loco oriundos reditus dividantur, ſi officia exercuerint, & divinis interfuerint, poſtquam regentibus & parocho ſignificaverint ſe talium diſtributionum partem prætendere, ut deinde per eoſdem regentes & parochum ad munera ſuo ordine obeunda compellantur.

A Ubi vero tales fundationes non reperiuntur aut vetuſta conſuetudine probantur, earum reditus dividantur inter ſacerdotes officia fieri ſolita exercentes : ad quod non admittantur, niſi aut ſervientes eccleſiæ, aut ex loco oriundi. Quod ſi talia officia a ſacerdotibus per epiſcopum deputatis, ſive ad præſentationem alicujus, ſive pleno jure, ſint fieri ſolita : reditus talis officii non faciant ſuos, nec talia exerceant officia, niſi qui litteras in forma expeditas ab epiſcopo obtinuerint.

Quicumque vero talium officiorum reditus percipiunt, inventarium bonorum omnium mobilium & immobilium, ad dictum officium vel beneficium pertinentium, facere deinceps omnino teneantur : cujus tranſſumptum infra tres menſes in archivis B epiſcopi remittendum curent.

Inquirant diligenter ſi quid alienatum fuerit quacumque ex cauſa : quod intra dictum terminum trium menſium curiæ archiepiſcopi vel epiſcopi denunciabunt, ut per ipſos, juncto ſibi dicto promotore, reſtitutio in integrum omni via juris procuretur : & ſi ad hoc negligentes fuerint, per promotorem ſolum, quem ad hos fines expreſſe deputamus, expenſis tamen redituum talis officii, agatur.

Quicumque talia officia exercebunt quocumque modo, in eccleſia parochiali decantandis officiis intererunt, facientque diaconatus officium, dum Miſſæ majores diebus Dominicis & feſtivis celebrantur.

CAPUT XXXVI.

De capellanis capellaniarum.

C Præter jura decimalia, & alia, ſacramenta miniſtrantibus, a piis & Catholicis viris, ut preces ad Deum fundantur, Miſſæ celebrentur, aliaque a ſacerdotibus particularibus exerceantur, ſunt conceſſa, quæ capellanias vocamus. Ideo juxta morem & ritum, & maxime juxta fundatorum mentem atque voluntatem, conferri, poſſideri, & in illis officia exerceri præcipimus : injungentes tales capellanias in præſenti aut in futurum poſſidentibus, ut titulos dictarum capellaniarum, quocumque modo, a quibuſlibet obtentos, epiſcopis infra duos menſes exhibeant, alioquin nulli ſint : & eaſdem D jure devoluto conferre epiſcopo licere, præſenti capite planum facimus.

Illi Miſſas celebrent, officia recitent, & alia præſtent prout in illarum capellaniarum fundationibus erit ſtatutum.

Illarum bona mobilia vel immobilia deſcribant in catalogo, per notarium ſubſcripto : quem ad epiſcopum deferent infra tres menſes : & alienata, ſi quæ ſint, notabunt, eaque juncto ſibi promotore reſtitui procurabunt.

CAPUT XXXVII.

De fabricis eccleſiarum.

Quamvis bona quæ fabricæ eccleſiarum poſſi- E dent, quid ſpirituale ſint, nec in profanos uſus converti poſſint : laïcis tamen illorum adminiſtratio conceſſa eſt, ut bona opera circa talia exercendo, apud Deum mereri poſſint. Abuſus autem quos irrepſiſſe novimus, & propter quæ ſæpe in populum exercetur divina vindicta, de medio tollere cupimus.

Inventarium rerum omnium mobilium & immobilium eccleſiæ fiet, & videbunt electi an omnia in bono ſtatu ſint, rationem de omnibus reddituri.

Non attentabunt bona ad prædictas fabricas per-

Anno Chriſti 1609.

rinentia, niſi publicis præcedentribus proclamationibus, & de conſenſu parochi : quo præſente, & aliis deputari conſuetis, reddent computa adminiſtrationis. In quibus non admittantur expenſæ factæ, ſi ſummam ſex francorum excesſerint; niſi tales expenſæ de aſſenſu expreſſo parochi fuerint factæ.

Ad epiſcopum deferent parochi, ſi quæ bona de fabricis fuerint alienata : ſi particulares abuſus, in adminiſtratione ipſarum irrepſerint : qui prout viderit expedire pro bono eccleſiæ ordinabit, & reſtitutionem venditorum, per ſuum promotorem expenſis fabricæ procurari jubebit.

In templo qui pecunias colligunt, quos baſſinarios vocant, hoc faciant ante conſecrationem, ne a tanti myſterii contemplatione perturbetur populus. Quod vero collegerint, in libro ad hoc deſtinato deſcribant : de illis ſicut de aliis reditibus rationem reddant : nec ad munus operarii admittantur, niſi qui fidem Catholicam, Apoſtolicam & Romanam actualiter profitentur; & qui bene fideliter ſe adminiſtraturos bona eccleſiæ, in manibus rectoris aut ejus vicarii juraverint.

CAPUT XXXVIII.

De Hoſpitalibus.

Patres pauperum, & illorum tutores epiſcopi, hoſpitalia ſæpius viſitabunt : inquirent in quo conſiſtant reditus : qui eorum ſint rectores eccleſiarum, in quorum parochia ſita ſint, præſentibus aliis qui adhoc intereſſe conſueverunt, annis ſingulis videbunt : nec tamen alicui ultra triennium adminiſtratio concedatur.

Hoſpitalitatem ab illis qui ad hoc tenentur exerceri curabunt epiſcopi, rebelles per fructuum ſubtractionem compellant : & in hoſpitalibus, ſacerdotem pro ſacramentis adminiſtrandis, & ſalute animæ infirmorum procuranda inſtituent, aut inſtitutum conſervabunt. Quod ſi ad hoc non ſufficiant reditus, parochum expreſſe monebunt, ut ægrotantium in hoſpitali curam habeat, mercedem pro tali bono a Deo recepturum. Ab hoſpitalibus quæ infirmorum domus eſt, robuſtos & bene valentes ejiciant: immo & ipſos mendicare non patiantur, magiſtratuum ad hoc ope, ſi opus fuerit, implorata.

CAPUT XXXIX.

De Eccleſiis & Altaribus.

Ut populo demonſtraret Deus majeſtatem ſuam, ſciſcitanti de templo conſtruendo ait : *Quam ædificabis mihi domum ? cælum & terram ego impleo.* Neque propterea qui ubique adorari vult,[a] non ubique ſibi ſacrificia offerri intendit; ſed in altaribus, quæ pro majori reverentia eccleſiis continentur : in quibus, quanta debeat eſſe munditi es, docuit Deus, qui Davidem virum ſanguinum ad ſibi templum ædificandum indignum duxit, ſed Salomonem regem pacificum ad hoc elegit : cui promiſit ſe orantium in templo preces exauditurum : in quo quidem cor ſuum & oculos eſſe omni ævo declaravit. Atque ideo ut quod ſemel Deo dicatum eſt, in profanos uſus non convertatur; & ut in eccleſiis Deo dicatis cum majori reverentia cultus latriæ Deo reddatur : quod non fieret, ſi paſſim & ad libitum cujuſque conſtruerentur eccleſiæ, quæ a ſucceſſoribus non conſervarentur :

[a] Redundare videtur particula, non.

Statuimus, ut eccleſiæ, capellæ & altaria, de novo non conſtruantur publice vel privatim in domibus regularium, ſæcularium, aut laïcorum, ſine expreſſa Ordinarii licentia in ſcriptis conceſſa : quam non concedent, niſi aſſignatis per fundatorem ſufficientibus reditibus, quoad eccleſias & capellas publice exſtructas, pro eiſdem perpetuo conſervandis, & ſi deſtructæ fuerint, reſtaurandis : immo niſi viderint ad Dei honorem & ſubditorum bonum conducere.

Anno Chriſti 1609.

Pietatem ſuam nobis expreſſe commendarunt patres, per tam laudabilia in conſtructione eccleſiarum relicta monimenta, quæ temporum injuria deſtruxit & evertit. Ea tamen reſtaurari deſiderantes, mandamus, ut epiſcopi tales eccleſias viſitando, inquirant, an ſint reditus aut in fundis, aut in juribus decimalibus : atque ita tales reditus & fructus percipientium expenſis reparari jubebunt : & beneficiatos ac rectores, niſi ſint pro fabrica reditus, per fructuum ſequeſtrationem, implorato brachii ſæcularis auxilio, ad id ſevere compellant : communitatibus & populo contribuentibus ad illa, ad quæ de jure & conſuetudine tenentur. Quod ſi nulli ſint reditus, aut decimales fructus, populum ad eaſdem eccleſias dirutas conſtruendas hortabuntur : & ſi id tandem eo modo fieri non poterit, cruces loco earum erigent, ut in quo loco Deo ſacrificarunt ſacerdotes, ibidem perpetuo, tali ſigno inſpecto, adoretur Chriſtus : atque inde altaria, ſi quæ ſint, tolli curent.

Ab eccleſia, quæ domus Dei eſt, & quam decet ſanctitudo talis, ut ex ea Chriſtus flagello ejecerit vendentes & ementes, & arceantur deambulantes, catapultas aut haſtas, niſi pro tutela principis, deferentes, rebelles, aut ſæpiùs id agentes, excommunicatione ab Ordinario feriantur.

Intra eccleſias non fiant conventicula aut cœtus populi, pro negotiis univerſitatis, aut aliis ſæcularibus, & ad hoc convenientes rejiciat parochus. Quod ſi contumaces fuerint, ad Ordinarium deferat : qui eos excommunicationis ſententia, eidem parocho in hoc expreſſe obedire compellat.

Magiſtratus ſæculares aut nobiles, in choro & presbyterio ſacerdotibus in ſeſſione impedimento non ſint. Nobiles etiam mulieres presbyterium non ingredi hortamur, ſed orationes ſuas Deo gratiores ſciant, ſi non ut Phariſæi nobilitatem prædicent; ſed ſi publicanum imitantes humiliter & a longe diſtantes fundant.

In eccleſiis fieri choreas, comeſſationes, emptiones, aut venditiones prohibemus; ſed clerici hoc permittentes pœna carceris, laïci hoc agentes excommunicationis ſententia puniantur. Comeſſationes, quas de fructu vocant, in domibus ſuis, aut alibi ne faciant parochi, nec ad hoc invitent parochianos, quin potius arceant : nec permittant cani in eccleſia, *Memento Domine David s'en truſe :* nec alia ſcurrilia & ridenda : ſub eadem pœna excommunicationis.

Non fiant in eccleſiis aliqua indecentia, nec repræſententur quæ oculos proborum Catholicorum offendunt, & populum ad riſum provocant : uti repræſentatio Prophetarum aut Paſtorum in nocte Natalis Domini : cantus prædictionum Sibyllarum: columbæ volatus in die Pentecoſtes, projectio ignis & aquæ in eadem die. Satis enim eſt firmatum quod credendum; nec talibus repræſentationibus indigent etiam imperiti. Vernacula lingua in eccleſia non cantentur carmina : quod ſi in die Natalis Domini permittenda ſint, ea ab epiſcopo legantur, & probata ſubſcribantur.

Mulieres juxta præceptum beati Pauli in eccleſia ſileant, nec cantent intra eam cantiones quaſcumque, die Jovis ſancto : & ad hos fines poſtquam oraverint ſacerdotes, & hymnos ſacros cantaverint,

hora nona fores eccleſiæ claudantur, & hora quarta matutina aperiantur : nec in ea remaneant niſi ſoli operarii, & ex ſacerdotibus aliquis.

Intra eccleſiam non ducantur animalia quæcumque, etiam ſi illa offerre intendant laïci : ſed ſi pia voluntate ea Deo dicaverint, extra eccleſiam parochus ea recipiat.

Flores aut ramulos in feſtis ſolemnioribus ad populum ſacerdotes ne deferant : ſed illis ante inchoatum officium, ſi ita videbitur, altaria clericus ornabit.

Quamdiu divina celebrantur, ne ab attentione myſteriorum perturbetur populus, pauperes eleemoſynas non quæritent : ſed in foribus eccleſiæ quæ ſibi largientur, a fidelibus recipiant.

Omnes, maxime parochiales, eccleſias viſitando ſciant epiſcopi an ſint conſecratæ : & eas, ſi adhuc non fuerint, quam citiſſime fieri poterit ſacris adhibitis cærimoniis conſecrabunt.

Ad ſcurrilia vel larvas, indumentis ſacris aut veſtibus ſacerdotum, aut religioſorum, qui temere auſus fuerit uti, excommunicatus nominatim denuncietur : & a judice ſæculari puniri pro rei exigentia, parochus omnem impendat ſollicitudinem.

Amoveantur & deſtruantur, quæ ſub dio & extra eccleſiam ſunt conſtructa altaria, aut altari majori adverſa, aut januis eccleſiæ nimis propinqua, aut alia quacumque ratione incommoda : quod judicio Ordinariis relinquitur.

Ornentur altaria ſcabello ligneo quod vernacule dicitur, *marchepied* ; mappæ coronis lignea, & ex panno ſerico aut alio decenti pallium, apponantur.

Pavimentum octavo ſaltem quoque die verratur, telæ arenarum amoveantur : & talem in eccleſia ſaltem requirant munditiem, quam in domo, niſi ruſtici & calones omnino ſint, habere conantur.

Quod ſi aliqua indecentia, non expreſſa, in eccleſiis agantur, per ſeipſos amoveant parochi : quod ſi facile fieri non poteſt, epiſcopo denuncient, per quem ſuper hoc adhibitis juris remediis & pœnis provideatur.

Capellas rurales viſitent Ordinarii, in quibus ſunt jura decimalia ; & officia, ſi quæ ſint inſtituta, peragi mandabunt : ſi vero non ſint, pro qualitate reditus, & ſecundum rei exigentiam, inſtituere licebit.

CAPUT XL.

De Miſſali & Officio divino.

Quem in diverſis eccleſiis irrepſiſſe errorem dixerat bonæ memoriæ Pius ſummus Pontifex, hujus nominis quintus, experimento probavimus, in hac noſtra provincia : quia ſibi quiſque formaverat epiſcopus ad libitum divinum officium : unde quæ in diverſis eccleſiis legebantur, in multis apocrypha, ſibi invicem adverſabantur. Atque ideo decens & admodum eſſet utile, ſi Apoſtoli monita ſequentes omnes uno ore Deum qui unus eſt, honorificaremus : & ſicut in fide & eccleſia idem ſentimus, omnes in divinis decantandis officiis conſentiremus.

Ideo ut in omnibus unitas ſit in eccleſia, quæ una eſt : a quibuſcumque eccleſiaſticis, tam metropolitanæ, cathedralium, collegiatarum, aliarumque eccleſiarum officium recitari in choris, & eccleſiis decantari præcipimus & mandamus, juxta ritum, ordinem, modum & formam a felicis memoriæ Pio Papa hujus nominis quinto præſcriptam, per bullam, ſuper reformatione breviarii editam : quam nos recipimus, & in tota provincia recipi volumus, & præſentis noſtri decreti publicatione A ſufficienter promulgatam declaramus : contra eamdem agentes, pœnas per ipſam latas eis indicimus & ſignificamus.

CAPUT XLI.

De vita & honeſtate clericorum.

Cum per abrupta graditur paſtor, ad præcipitia ſequitur ovis : ideo clericos lucem mundi, & ſal populi, ne fumo excæcent fideles, & ne ipſis infatuatis non ſit in quo condiatur populus, ſatis fuſe commonuit eccleſia : & contra luxum ac comeſſationes eorum ſalubriter ſancivit de choreis, aleis, ludis, & ſæcularibus negotiis fugiendis, pœnis etiam propoſitis ſancte inſtituit : quæ omnia approbantes, B & maxime quæ a ſacroſancta Tridentina ſynodo ſuper hoc ordinata fuerunt, ut inviolabiliter obſerventur ordinantes, hortamur coëpiſcopos noſtros, ut ſi quæ per nimiam clericorum licentiam in deſuetudinem abierint, ab omnibus cuſtodiri procurent. Nonnulla tamen, ceteris omnibus in ſuo robore, uti a nobis approbatis, permanſuris, hic inſeruimus juſte ordinata : ea inſuper ad regimen eccleſiæ neceſſaria ſtatuentes.

Sacerdotes omnes, quorum vita omnium oculis expoſita eſt, ut inde bene vel male vivendi fideles exempla deſumant, in ſacris ordinibus conſtituti, aut beneficia obtinentes, ſingulis diebus officium recitent, ni fructibus privari velint, uti eos priva- C tos declaramus : quos pauperibus aut fabricis applicandos ordinamus : ſegniter circa hoc, poſtquam moniti fuerint, ſe agentes, epiſcoporum animadverſionibus ſubjacebunt.

Veſtes non ſericas, aut ſerico foderatas, aut quocumque modo diſſectas, vel bombycino limbo ornatas, nec caligas tumentes geſtent : non ſordidas, ſed decentes : ne in nimio cultu vanitas, in abjecta incuria ruſticitas accuſetur. Veſtium autem omnium color ſit niger. Quod in populo veniale eſt, in ſacerdote judicatur ſacrilegum. Ideo ut monemus populum, ita clericos diſtricte choreas quacumque ex cauſa ducere, aut illis intereſſe prohibemus : vitent tripudia, ludos publicos : larvas non geſtent aut lar- D vatos ſequantur, comœdias, fabulas, aut ludicra, & quæ ab hiſtrionibus exhibentur, non agant : ad hiſtriones non accedant : ne puritas ſacerdotis rerum inanium aut etiam obſcenarum aſpectu polluatur, conviviis illicitis, crapula, & ebrietate : contra agentes pœna carceris & alia ad arbitrium Ordinarii comprimantur.

Non ludant aleis, teſſeris, chartis, aut alio ludo prohibito vel indecoro : præſertim publice, ut illorum in omnibus nota modeſtia, promptiores eos reddat ad libere in hoc peccantes arguendum. Noctu per urbem poſt horam nonam, niſi maxima urgente neceſſitate non incedant : deprehenſi incarcerentur : enſes aut alia quæcumque offenſiva arma, niſi pro neceſſitate itineris, non deferant : tabernas E non ingrediantur, niſi iter agentes : noctu incedentes ex cauſa rationabili, togas talares deferant : alias in eos Ordinarii animadvertant.

Divinum quod a ſacerdotibus exercetur, vituperatur miniſterium, dum ab illis, quibus ſubditur populus, etiam vilia & ſordida ſervitia exercentur : & quos ſibi miniſtrare Deus voluit, domeſticis laïcorum ſordibus contaminantur. Caveant igitur clerici ne pincernarum, coquorum, ſtabulariorum, ceteriſque hujuſmodi ſordidis officiis fungantur : immo nec rei domeſticæ vel familiaris adminiſtrationem ſuſcipiant laïcorum, nec cauſis litibuſque per-

Anno Christi 1609.

ſequendis eorum quibus ſerviunt dent operam, aut aliorum nomine: quod diſtrictius ſub anathemate prohibemus: & in tales per epiſcopos pœnis a canonibus ſtatutis agatur.

Non ſint propolæ, empta ex profeſſo vendentes: proventus aut prædia ſæcularia non conducant, ut ex illis quæſtum faciant: non ſint publicani, aut fœneratores: illis alioquin pœnas epiſcopi juxta ſacras ſanctiones infligant. Coram judice ſæculari cauſas non agant ut advocati aut procuratores, præterquam ſuas, pauperum, parentum, aut eccleſiarum in quibus obtinent beneficia, & hoc pro Dei amore: & de licentia epiſcopi in ſcriptis obtenta.

Obſcena verba, ut & res abhorreant. Panes enim propoſitionis niſi qui mundi a mulieribus eſſent, non manducabant: ſicut & tanti ſacrificii tremenda myſteria tractare decet ſobrios, modeſtos, & pudicos. Neque vero ubi fuerit ſacerdotum cum mulieribus habitatio, antiqui hoſtis ſtimuli deerunt. In ſacerdotibus ſit cordis munditiea, caſtitas corporis: viteturque fornicatio, aut quælibet alia incontinentia. Immo & ut talium defectuum ſuſpicio etiam tollatur:

B

Concubinas aut alias mulieres de quibus propter ætatem, inverecundiam, aut anteactæ vitæ turpitudinem, ſiniſtra ſuſpicio haberi poſſit, in domo vel extra detinere, vel cum illis ullam conſuetudinem habere non audeant clerici: alioquin pœnas ex ſacris canonibus aut ſtatutis eccleſiarum de illis legitimas ſuperiores expoſcant.

C

Quod ſi a ſuperioribus moniti, ab iis ſe non abſtinuerint: tertia parte fructuum beneficiorum ſuorum ipſo facto ſint privati, quæ fabricæ eccleſiæ, aut alii pio loco, arbitrio epiſcopi applicetur.

Si vero in eo delicto perſeverantes, ſecundæ monitioni adhuc non paruerint: non tantum fructus omnes ſuorum beneficiorum eo ipſo amittant, ſed etiam a beneficiorum adminiſtratione, quoad Ordinario placuerit, ſuſpenſi removeantur.

Quod ſi ita ſuſpenſi nihilominus ejuſmodi mulieres non expellant, tunc beneficiis quibuſcumque perpetuo priventur, atque inhabiles & indigni ad quoſvis honores, beneficia & officia, in poſterum cenſeantur, donec per manifeſtam vitæ emendationem a ſuperioribus gratiam meruerint obtinere.

D

Sed ſi poſtquam eas ſemel dimiſerint, intermiſſum conſortium repetere, aut alias ejuſmodi mali nominis ac famæ mulieres ſibi adjungere auſi fuerint: præter prædictas pœnas, excommunicationis gladio ab epiſcopis, ad quos prædictorum omnium cognitio ex ſacri concilii auctoritate tantum pertinet, feriantur.

Ad ſacrum preſbyteratus ordinem promoti, poſt tres menſes celebrent: alias inſtante promotore pro non obito munere puniendi citentur.

Annulos etiam in quibus repræſentantur imagines ſacræ, in digitis non portent clerici: exceptis iis quibus propter dignitatem a jure eſt expreſſe conceſſum; & hi annulos tantum habeant dignitati congruentes.

E

CAPUT XLII.

De foro eccleſiaſtico.

Dignitatem ſacri ordinis commendans Deus, inhibuit ſæcularibus tangere unctos ſuos, qui in ſortem Domini vocati: illorum pars Deus eſt, illis hereditatem ſuam redditurus. Nec propterea unctionem ſacram, perditorum, ſi qui tales forent, aſylum & ancoram eſſe voluit, qua muniti ſontes impuniti

A maneant: ſed eos ſactos a ſacris judicari præcipit, & eccleſiaſticam jurisdictionem a ſæculari ſejunxit.

Non ſe immiſceant igitur magiſtratus ſæculares rebus eccleſiaſticis, neque judicium perſonarum aut rerum eccleſiaſticarum arrogent: ne quod ſuum non eſt appetentes, quod ſuum etiam eſt, juſto Dei judicio perdant: interim juxta ſacrorum canonum conſtitutiones (ſi quod horramur non egerint) excommunicationis ſententiam ipſo facto incurrant.

Non compareant vocati clerici coram judice ſæculari ut cauſas ſuas agant, ſi perſonales ſint, aut de rebus eccleſiaſticis, quarum judici eccleſiaſtico juriſdictio eſt attributa: niſi ut ad ſuperiorem eccleſiaſticum remittantur petituri: quibus ſi denegatum hoc fuerit, ad ſuperiorem provocent, illius mandatis non obtemperantes, ſub excommunicationis pœna, quam ipſo facto actores, ſive clerici aut laïci fuerint, incurrunt: cauſam vero appelli promotori denuncient, quod cum clero perſequi teneantur.

Si per ſe ipſos epiſcopi pluribus detenti negotiis, cauſas omnes audire, & illis jus dicere non poſſint, propter motum ingraveſcentem corruptelam; perſonas idoneas providas & in jure canonico exercitatas in officiales eligant in urbe principales; aut foraneos, ubi vel eſſe tales ſoliti, vel ut inſtituantur viderint neceſſarium.

Officiales vero pro quibus rationem reddituri ſunt epiſcopi, ut officio fungantur hortentur ſæpius, & cum illis agant de rebus civilibus, & criminalibus, quæ in curiis ventilantur: ut qua fieri poterit meliori & expeditiori ratione provideatur.

Sportulas pro viſitatione proceſſuum aliis taxent, & ſibi tales adeo moderatas aſſignent, ut non venales litigantes accuſent ſententias: ſed in cauſis pauperum omnino gratis & pro Deo agentes, & in dicendo jure juſtitiam, & lucro contemnendo modeſtiam commendent. Sordidam veſtem plures maculæ deturpant, & ignaros ſacerdotes & pauperes pluribus vitiis deditos experimur; & impunitos ad totius cleri dedecus ſcimus, dum ſumptibus adhiberi neceſſariis parcitur, ut tales puniantur. Promotores igitur etiam per officii ſuſpenſionem, & aliis juris pœnis compellant, ut contra tales inquirant, debitas pœnas requirant, atque ut juſtum ab officialibus de illis ſupplicium exigatur, epiſcopi procurent: ut eos pœnæ formido terreat, quos virtutis amor non movet: ſumptus vero, non ſalaria, ſolvent ipſi epiſcopi, cum in talibus gratis agatur.

Non permittant in inferioribus ſedibus, aut ab officialibus foraneis, graviores cauſas, ut puta matrimoniales & criminales, tractari: ſed eas audiat ipſe epiſcopus, & ſententiam ferat: aut ſaltem per officialem ſuum, in majori ſede fieri, & hæc in urbe tractari jubeat, & talium cognitionem aliis interdicat, prout præſenti decreto interdicimus.

Controverſias & lites præcedentiæ, aut præſentationum diverſarum perſonarum in publico agentium, de plano & ſtatim verbo, auditis partibus, ordinet: & quod per ipſum ſtatutum fuerit, ſine præjudicio partium, & non obſtante quacumque appellatione, ut vitentur rixæ & ſcandala, executioni demandetur.

Duce inſcio caſtra deſerentem morte puniunt leges; cum non ſit liber, qui ſtipendiis alienis nutritur, & fidem juramento medio promiſit. Sic non licet eccleſiaſticis ſtipendia eccleſiaſtica recipientibus, relicta fori eccleſiaſtici arce, ad ſæculare confugere judicium; & quod Deo ſemel dicavit, novis nominibus in alios tranſlatum obligare. Qui ergo clericus nulla ſibi acquiſiti per ordinem privilegii

Anno Christi 1609.

Anno Christi 1609.

habita ratione, ſe ant bona ſua rigoribus curiarum temporalium obligaverit nominatim, te perfecte nota, excommunicetur, & arbitrio Ordinarii puniatur: & tali non obſtante obligatione, coram judice eccleſiaſtico obligationis cauſa tractetur.

Coram judice ſacro & eccleſiaſtico tractentur omnia, quæ ad res ſacras pertinent: & ad illos pertineant lites de portione congrua, de reparatione eccleſiarum, & quæcumque in computorum redditione pro bonis fabricæ eccleſiæ, hoſpitalium, aut etiam baſſinorum, tam purgatorii, quam aliorum controvertuntur: & quod illis tali nomine, aut pro legatis piis debebitur, dicti judicis eccleſiaſtici auctoritate exigatur: coram aliis prædictas cauſas tractantes, excommunicatos, ſi moniti non deſtiterint, denuncient.

At ut non tot ſumptus & impenſæ in litigando effundantur, niſi petitionibus factis per actorem reus conſenſerit, & ſi eidem contradixerit, ad probandum ſummarie petitionem, & exceptiones infra dilationem unicam ad arbitrium concedendam, partes admittat judex, ſi decem librarum ſummam non exceſſerit, qua elapſa proceſſus judicetur in ſtatu: niſi judex ex cauſa renovandam eſſe viderit. Quod ſi talem ſummam exceſſerit petitio, partes appunctabit contrarias, ad probandum, articulandum & verificandum quidquid voluerint infra menſem: quo elapſo excludentur, & proceſſus aſſignabitur ad conſilium ſine alia ratione cauſæ: ſalva renovatione dilationis, ſi ex cauſa judici bene nota, & pro tempore concedendam arbitretur.

Inquiſitiones rerum criminalium aut quæ ſint de jure perpetuo, vel de re notabili, per ſe ipſum faciat judex: alioquin eaſdem Graferio, aut curiæ graduato eodem ſcribente Graferio, ejus ſubſtituto, aut aliis in partibus commiſſo demandet.

Inqueſtas, quas nonniſi parte legitime vocata fieri volumus, non videat pars adverſa, niſi prius nullitatea & objecta contra teſtes dederit: quod facere teneatur infra octo dies, a recitatione ipſarum inqueſtarum, judicialiter facta: alias pro receptis & publicatis habeantur, & proceſſus ad conſilium aſſignetur, ſine alia cauſæ interpellatione: nec poſt ſupplicationem ad dictam nullitatum & objectuum traditionem ullo modo admittatur; & eiſdem finibus teſtium nomina parti, vel ejus advocato requirenti, tradat Graferius.

Simili vero dilatione fruatur para adverſa, ſi contra inqueſtare voluerit.

Non ſint feriæ niſi a vigilia Natalis Domini ad diem Epiphaniæ incluſive: diebus feſtis ab eccleſia in locis curiarum celebrari mandatis: & a feria quarta in majori hebdomada uſque ad octavam Paſchatis incluſive. In cauſis vero criminalibus nullæ obſerventur feriæ: nec ipſarum tractationem ad ſtatam curiæ diem, ſed pro arbitrio aſſignabit judex tam in cauſis appellationis, quam ordinariis: nec enim fas eſt, ut quod impudenter & cum populi ſcandalo actum eſt, tergiverſatione & ſtili ambagibus remaneat impunitum.

Non impediantur ſuffraganeorum ſubditi ad metropolitanum provocare: & in hoc non recipiantur niſi infra decem dies, ſi in diœceſi: & infra viginti, ſi extra diœceſim ſint, fuerit appellatum.

Et niſi præter inhibitiones virtute litterarum factas, citare fecerint partes appellatas ad quindecim dies pro maxima dilatione rerum ordinatarum, executionem non impediant inhibitiones, quas eo caſu irritas declaramus: niſi ſibi conſtiterit de aſſignatione parti data. Cum pateat juris & appellationis abuti remedio, qui gravaminis reparationem in brevi non procurat.

Per judices a quo in appellationibus cauſarum criminalium ſuper præparatoria ſeu interlocutoria, niſi tamen ab incompetentia vel propter eamdem appellatum foret, conſtitutio ſacri concilii Tridentini ſeſſ. XIII. cap. I. de reform. obſervetur.

Se præſentabunt vocatus & provocatus ſtatuta die, & pro introductione appellationis ab utraque partium in fine cauſæ quinque ſolidos recipiat Graferius: prima die juridica ſi non ſe præſentaverit appellans, tollantur inhibitiones cum expenſis: ſi vero appellatus abſens fuerit, iterato citetur ſufficientius, & remanentibus inhibitionibus: nec audiatur ſecundo citatus, niſi ſolutis expenſis ſecundæ citationis, taxandis per judicem, aut ab eo ad id deputandum.

Sive ab interlocutoria habente vim definitivæ, ſive a definitiva fuerit provocatum, infra menſem præciſe a die intimationis litterarum appellationis & aſſignationis datæ, proceſſum remittat appellans. Alias tollantur inhibitiones, & partes remittantur ad judicem a quo una cum expenſis, atque ideo contra Graferios primæ inſtantiæ, concedantur litteræ compulſoriæ; quibus niſi paruerint, ad expenſas partium condemnentur. Licitum tamen erit parti appellatæ, citius proceſſum remittere. In cauſis vero criminalibus aut promotor ipſe ſolus, aut Graferius, infra dictam dilationem, immo quam citiſſime fieri poterit, expenſis appellantis remittant.

Videat proceſſum advocatus provocantis, antequam remittat, ut paratus ſtet judicio in prima curia, & concludat præſente partis appellatæ advocato: qui ſi in concludendo contrarii fuerint, judex ad conſilium cauſam aſſignet, ſalvo partibus dicere & producere quidquid voluerint infra tres dies, reliquis omnibus dilationibus abrogatis, prout de præſenti abrogamus. Si vero noluerit concludere in prima die curiæ, proceſſu remiſſo, ordinabit judex quod ad primam præciſe concludat: alias habeatur pro concluſo, & ad conſilium.

Remiſſo proceſſu poterit appellatus, aut ejus advocatus in Graſo videre appellationem & appellatos, ut concludendo narret utrum intra tempus fuerit provocatum: ut ſi appellationem deſertam teſtatus fuerit Graferius, ſtatim remittantur partes, & inhibitiones tollantur. Ideo teneatur Graferius exhibere proceſſum in Graſo ad fines ſupradictos, & recipiat quinque ſolidos pro tali communicatione tunc, vel in fine cauſæ: & in extractu narret tales & alias viſiones, & diem remiſſionis proceſſus cum dictis & requiſitionibus partium.

In quibuſcumque cauſis non recipiantur provocantes ab interlocutorio, niſi tale ſit gravamen, quod in definitiva reparari non poſſit: ſed cognita cauſa remittantur cum expenſis, & hoc fieri poſſit in audientia, communicatis promotori actis: immo mulctentur arbitrio judicis, ſi frivola ſit appellatio.

Non audiantur provocantes in criminalibus, ſi contra eos per judicem a quo jam decretum fuerit, niſi præſentes compareant, aut ſe in ſtatu remittant: qui non diſcedant, niſi actis promotori

communicatis,

ANNO CHRISTI 1609.

communicatis, & eodem promotore audito fuer[illegible]inatum. Non obſtantibus appellationibus, & ſine illarum præjudicio, judici a quo [a] ſua decreta exequi facere, omni via juris contra appellantem licebit.

[a] Adde, vel ſubintellige, appellatum fuerit.

Semel cum mandato ſuſceptam cauſam non poterit dimittere advocatus: ſed eam teneatur perſequi, aut ſubire judicium.

Coram officialibus & non alibi petitiones congruæ portionis tractentur. Si vero coram aliis aliquis actor reum pro talibus petitionibus vocaverit, excommunicetur, & pœnis ad arbitrium coërceatur; ſicut & reus, ſi vocatus mandatis talis judicis non obtemperaverit, niſi ſolum finibus declinatoriis.

CAPUT XLIII.

De officialibus foraneis.

Ut ſacerdotum ſumptibus parcatur, cuique quod ſuum eſt reddatur, & maxime ne divinum minuatur in eccleſiis ſervitium, dum propter aliquorum pertinaciam aut etiam malitiam litigandum eſt, & ad officiales in urbe longe diſtantes eſt veniendum: inſtituant epiſcopi officiales foraneos, quibus certas regiones & parochias diœceſis diſtribuant, in quibus motas lites juridice agentes, ſuper illis ordinent; ſervatis curiarum primæ inſtantiæ formulis & ſtatutis: ita tamen ut ſi de rebus majoris momenti agatur, re bene examinata poſtquam ad conſilium aſſignatæ reſpective partes dederint de jure ſuo, aut excluſæ legitime fuerint, urbem ipſi officiales adeant; & cum peritis advocatis deliberantes, de eorumdem conſilio ordinabunt.

Sæpius inquirant de vita & moribus ſacerdotum in partibus ſibi demandatis reſidentes, exceſſus minores corrigant, nimis frequentes ſi viderint, epiſcopum moneant, ut debitis modis provideat: ſi exceſſus graviores repererint, ad ſuperiorem officialem in urbe, aut ad prælatum remittant. Ipſi vero aliquando parochos convocent, curæ eiſdem commiſſæ rationem petituri, & caſus difficiles, ſi qui ſint, explanaturi: ſicque tandem ſe habeant, ut quaſi oculi epiſcopi, abditiſſima etiam videntes, ne majora & publica eveniant ſcandala provideant per ſe, aut ab epiſcopo in arduis conſilium & opem requirant, & poſtulent.

Super bannorum publicationibus in matrimonio, aut aliis diſpenſatione egentibus, nuſquam diſpenſare audeant, ſub pœna falſitatis, & aliis, arbitrio epiſcopi: atteſtationes de vita & moribus, qualitate, aut etiam de ſufficientia alicujus non faciant, ſive ut in aliis diœceſibus tamquam catholici habeantur, ſive ut ſacerdotes probi recipiantur, aut ut aliqui in curia Romana gratias obtineant, aut in forma pauperum. Cum enim id ad ſolum epiſcopum pertineat, de grege ſibi commiſſo rationem redditurum: ſi dictos officiales conſuluerit, quid in rei veritate ſit, epiſcopo nunciabunt.

Facultatem concedendi litteras pro regenda aliqua parochia, aut videndi litteras ſacerdotum de novo ad diœceſim venientium, approbationem concionatorum & confeſſariorum, ſoli epiſcopi ſibi reſervabunt: aut illis, quibus hoc munus ſpecialiter demandabunt. Officialibus inhibentes prout inhibemus, ne talia agant, ſub pœna privationis officii, & aliis arbitrio Ordinarii, non obſtante quacumque in contrarium conſuetudine, quæ corruptela vocanda eſt.

In illis omnibus quæ ad juſtitiam diſtributivam pertinent, aut morum correctionem, eiſdem officialibus foraneis curati, clerici, & alii omnes illis ſubditi obtemperent, contumaces & rebelles gladio excommunicationis percutiant: & epiſcopus in illos pro modo culpæ mature animadvertat.

De cauſis matrimonialibus & criminalibus non cognoſcant, ſed tales ad officialem in urbe remittant.

CAPUT XLIV.

De monitoriis & excommunicationibus.

Excommunicationibus quæ malum malorum ſunt, nonniſi in extremis, & quando nullus aderit alius modus ad continendum in munere, vel ad reprimendum a malo populum, utantur epiſcopi: quibus ſolis jus excommunicandi pertinere declaramus in quacumque cauſa: exceptis in litibus, conteſtationibus, & jure diſtributivo dicendo: in quo caſu officialibus contumaces, & non obtemperantes mandatis, excommunicationis ſententia, licitum eſt vulnerare.

Ipſi officiales foranei monitoria videbunt, & diligenter examinabunt. Quod ſi in illis minima, & parvi momenti narrari viderint, aut a multo tempore deperdita, & jam ſopita, aut pro detegendis peccatis omnino occultis, vel pro criminibus, quæ alias nequaquam probari poſſint, rejiciant. At vero ſi pro rebus gravibus deperditis, ad pleniorem probationem, & quæ ſaltem ad ſummæ quindecim librarum valorem aſcendent, publicari jubebunt, primo, ſecundo, tertio, & peremptorie per parochum, aut ejus deputatum, & non alium: exceptis caſibus in quibus ſuſpicio eſſet contra eumdem parochum: quo caſu non niſi tali ſuſpicione nota, alium preſbyterum ad hoc deputabunt: qui atteſtatam publicationem in ſcriptis ad ſolos epiſcopos remittent: qui ſoli, aut eorum vicarii, viſis eiſdem atteſtationibus, ſi res exegerit, & cauſa attente perpenſa & examinata, ſententiam excommunicationis publicari mandabunt: aliis omnibus talem facultatem, juxta ſacroſancti concilii Tridentini ſtatuta, tollentes, prout in præſenti tollimus: non obſtante quacumque in contrarium conſuetudine. Inhibentes parochis alias excommunicationes ſuper monitoriis publicare, quam quæ ab epiſcopo aut vicario generali fuerint emanatæ.

Corpus Corinthii tradidit ſatanæ beatus Paulus, ut ſpiritus ſalvus fieret, dum culpa cognita veniam peteret, & in futurum a tali cavere promitteret. Neque vero pœna inflicta umquam mitiganda, niſi purgata contumacia, & obſtinatione depoſita, in melius mores mutentur. Semel excommunicatus & laqueis dæmonis irretitus, ſuppliciter veniam de culpa commiſſa, & abſolutionem a cenſuris petens, benignius recipiatur, & miſericorditer illum abſolvendo cum eo agatur. Vi tamen, aut mediis illicitis abſolutionem a cenſuris obtinentes, cum ſibi aſſiſtentibus, & favorem aut conſilium dantibus, pœnis jure indictis plectantur, tali abſolutione irrita remanente: quam irritam, ſicut & talia agentes, excommunicatos, declaramus.

Ejiciantur a cœtu fidelium & eccleſiis nominatim excommunicati: quos ſingulis diebus Dominicis in ſcadafallo per parochum volumus nominari, & ſi in ea per annum ſordeſcere non deſtiterint, ut hæretici puniri poſſint: quos interim, durante illorum contumacia vitabunt fideles: & ne ad munera

ANNO CHRISTI 1609.

publica admittantur per * eos hortamur : cum non in bove & aſino ſimul arare, divinis monitis ſit ſancitum.

CAPUT XLV.

De ſimonia & confidentia.

Abominationum omnium maximam vidit Ezechiel, cum ſacerdotes temporalia aſpectando, ad altare terga vertentes intuens, floſculos ad nates apponentes inſpexit. Nec enim in domo Dei pejus eſſe poteſt, quam ſi pro minimo, quod pretioſiſſimum eſt contemnatur : ut a permultis fit ſacerdotibus, qui quaſi clitellarii aſini, nomeo ſacræ dignitatis deferunt ; & ab aliis ſacerdotibus, aut etiam laïcis, immo quod pejus eſt mulierculis, redditus percipi patiuntur : qui divina, ornatum templi, ædium conſtructionem, & pauperum educationem contemnentes, per eos qui titulum nudum ferunt, tamquam vilia mancipia, portiunculam ſibi dari ſunt contenti : pacto etiam inito, quod ad libitum eorum eidem muneri & beneficio ᵃ ceſſuri. In eos, propter quos etiam in populum exercetur divina vindicta, ſæpius invehantur epiſcopi, & pro munere advertant : hortantes ut a talibus abſtinentes, etiam de præteritis dolentes, abſolutionem a cenſuris per Pium IV. & Pium V. contra tales prolatis, a Sede Apoſtolica obtineant : & ſi in forma juris tales eſſe probaverint, præter beneficiorum privationem, carcerem, & alias illis pœnas irrogabunt graviſſimas.

ᵃ Forte, ſine ceſſuri.

Quos ab eccleſia ejecit Chriſtus, dum nummulariorum cathedras evertit, eos prout eccleſia damnat, & anathemate percutit, ita epiſcopi excommunicent : & quos quacumque re temporali, aut pacto illicito res ſacras, aut beneficia obtinuiſſe ſciverint, excommunicatos nominatim, & incapaces ad quæcumque beneficia obtinenda denuocient, ſeverius pro rei qualitate & ſecundum decreta in eos animadvertentes. In ſynodis diœceſanis, auctoritate Apoſtolica, excommunicatos, paſſive aut active ſimoniacos, & confidentiarios, declarent : & moneant ad fructuum omnium perceptorum & percipiendorum reſtitutionem teneri : & eamdem excommunicationis ſententiam, bis in anno, a parochis alta & intelligibili voce in prono publicari epiſcopi mandent & jubeant.

CAPUT XLVI.

De uſurariis, concubinariis, & adulteris.

Conſuetudine peccandi obſtinati, uſurarii, concubinarii, & adulteri publici, latrare aïunt ſacerdotes, & eccleſiæ paſtores, dum in eos juxta patrum decreta excommunicationis ſententiam proferunt, nec tamen (inquiunt) mordere : quia in profundum cum venerint impii, (quod maximum malorum eſt) contemnunt : & plus apud eos poteſt temporalis etiam leviſſima pœna, quam ſpiritualium bonorum numquam forte reparanda jactura. Ideo contra tales, pœnis a jure canonico ſtatutis ſevere procedatur.

CAPUT XLVII.

De decimis.

Quod ſibi totum competebat, inter fideles diſtribuit Deus, cum fructus terræ ad laïcos pertinere, decimas & primitias ſacerdotibus debere declaravit : quas ſine ſacrilegio denegare non poſſunt laïci, cum par ᵃ non ſit ab eccleſia ſubripere, & decimas fraudare : propter quas fraudes, [illegible]to Deo ſterilitates, peſtes, & alia multa mala in populum immitti ſolent. Unde juſtum referebat, petita obtenturus Phariſæus, ni ſuperbia elatus id jactitaſſet, dum decimas omnium quæ poſſidebat ſolvere ſe aſſerebat. Ideo detentores & fraudatores jurium decimalium ipſo facto excommunicatos declaramus, a ſolo epiſcopo, integra ſatisfactione facta, abſolvendos, & juxta ſacros canones pœnis afficiendos. Quod ſi epiſcopo inferior, tales ab hujuſmodi excommunicatione abſolvere præſumpſerit, quod non poteſt, arbitrio Ordinarii puniatur.

ᵃ Redundat particula, non.

Moneant ſæpius populum confeſſarii & concionatores, decimas omnium, immo & hortalitiorum deberi jure divino : & illas Deo non denegandas, qui rebus ab illis plantatis, & excultis ſolus incrementum dare poteſt. Talis vero excommunicationis ſententia & hoc noſtrum decretum, quater in anno per parochos publicetur & explicetur.

Solvendas ex omnibus voluit decimas, qui mentam & anetum decimari laudavit. Ideo ex omnibus omnino ſolvantur decimæ & primitiæ, juxta antiquas conſuetudines : nec parœciania umquam quis auxilio & præſidio eſſe præſumat, ſi quæ a beneficiatis fuerint acta, tranſacta, promiſſa, vel conſtituta contra conſuetudinem, ut minus quam pro more parochiani ſint poſthac ſoluturi : quæ omnia acta, tranſacta, promiſſa, niſi ab epiſcopo recognita, & juris ſervata forma, vel a ſancta Sede Apoſtolica probata fuerint, ut ab illis qui ut tutores in præjudicium ſucceſſorum, agere non poſſunt, irritamus, & annullamus, prout præſenti decreto irrita & nulla declaramus.

Quod ſacerdotibus de jure divino quæſitum eſt, libere & ſine impedimento licet percipere debeant, multi nihilominus inſidioſe illis ſunt impedimento. Quæ enim vi ut prædones rapere non poſſunt, ſicut latrunculi ſurripere moliuntur ; cum jura decimalia ſibi arrentari per beneficiatos procurant, & renuentes compellunt : dum beneficiatis, aut eorum renderiis domos, areas, aut cellaria locare, ubi reponantur fructus decimales, prohibent, aut aliis mediis a perceptione fructuum perturbant. Illos itaque talia agentes hortamur, ut ab hujuſmodi abſtineant ; & domos ubi reponantur fructus, areas, & cellaria, locare permittant & procurent : alias vi aut dolo actum cum ſimile noverint epiſcopi, ſuper hæc ordinantes, ſemel & iterum jubeant, tertio renuentes excommunicationis gladio feriant : & ſi contumaces fuerint, locum eccleſiaſtico ſubditum interdicto declarent : cum ſacerdotes divina exercere non poſſint, niſi ubi habitent, locum habeant commodum.

Super jure & modo decimandi lanam & agnos, quæcumque in provinciali ſynodo Narbonæ habita, anno Domini milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo conſtituta fuere, eadem decernimus, & in poſterum obſervari jubemus.

CAPUT XLVIII.

De pœnis.

Pro malis moribus exſtirpandis, conduntur leges, quæ ſine pœnis vileſcunt, & mores in deterius dilabuntur. Atque ut quæ maturæ ad laudem Dei, cleri reformationem, & populi ſolatium conſtituta ſunt, inviolabiliter ſerventur : ſtatuimus ut contra noſtra agentibus, pœnæ in eiſdem contentæ, & aliæ ab œcumenicis conciliis, & ſacris conſtitutio-

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1609.

A nibus inſtitutæ inſligantur. Quod ſi in aliquibus pœna particularis non eſt expreſſa, hoc perinde actum, ut qui talia decreta violaverint, arbitrio Ordinarii pro rei qualitate, & conſideratis circumſtantiis, prout fieri ſtatuimus, puniaotur.

Facti, quod male actum eſt excuſat ignorantia, juris non item: quæ tamen ſi non pœnam omnino demit, ſaltem minuit, cum talis prætextu aliquo probabili allegatur: quæ non recipitur, ſi lex ſufficienter publicata violata probetur. Atque ita ne talem ignorantiam prætendant, & opponant ſubditi: coëpiſcopis noſtris mandamus, ut in ſynodis diœceſanis præſentes bas noſtras conſtitutiones publice legi faciant, immo ex illis quas populo recitari debere ſæpius judicaverint, deligant: & parochi in prono explicite nunciando legant: B quarum librum penes ſe habere quilibet parochus teneatur.

Ut quæ alias in ſynodis provincialibus, per anteceſſores noſtros, aut eorum vicarios ſtatuta fuere approbamus, & innovamus; ac ſi per eos in præſenti ordinata & conſtituta fuiſſent, ſemper valere & inviolabiliter obſervari volumus, & injungimus, dummodo præſentibus noſtris decretis expreſſe non ſint contraria: ſic etiam ad ea, quæ in hac noſtra peovinciali ſynodo ordinata & conſtituta ſunt, poſt ſex menſes a die hujus præſentis finiti concilii, omnes & quoſcumque noſtros, & ſuffraganeorum noſtrorum ſubditos obligari ſtatuimus, & mandamus, ac ſi cuilibet in perſona ſignificata & C intimata fuiſſent. Valeant tamen in ſuis diœceſibus epiſcopi, ſuper defectibus quos reformatione indigere noverint, munus viſitationis exercendo, vel alias ordinare & ſtatuere: pœnis impoſitis, prout ad Dei laudem, bonum eccleſiæ, cleri reformationem, aut ſubditorum utilitatem conducere judicaverint.

Concluſio.

Quæcumque a nobis pro munere noſtro, & injuriæ temporis tatione habita, mature conſtituta ſunt: qua in hac noſtra ſynodo legitime congregata debemus humilitate, & obedientia poſſumus, ſanctiſſimo domino noſtro Papæ, & ſanctæ Romanæ eccleſiæ omnium eccleſiarum matri & magiſtræ D ſubjicimus, ab eadem perpetuo emendanda & corrigenda, ad Dei Optimi Maximi honorem & gloriam ſempiternam.

NOs Ludovicus de Vervins, archiepiſcopus & primas Narbonenſis, de conſilio & aſſenſu reverendiſſimorum coëpiſcoporum noſtrorum, definientes ſubſcripſimus. *L. de Vervins, archiepiſcopus Narbonenſis, ſic ſignatus.*

Ego Chriſtophorus de Leſtang, epiſcopus Carcaſſonenſis, conſentiens ſubſcripſi. *Chriſtophorus du Leſtang, epiſcopus Carcaſſonenſis, ſic ſignatus.*

E Ego Bernardus Podianus, Agathenſis epiſcopus, conſentiens ſubſcripſi. *Bernardus Podianus, Agathenſis epiſcopus, ſic ſignatus.*

Ego Petrus de Fleires, epiſcopus ſancti Pontii Tomeriarum, conſentiens ſubſcripſi. *De Fleires, epiſcopus ſancti Pontii Thomeriarum, ſic ſignatus.*

Ego Petrus de Valernod, epiſcopus Nemauſenſis, conſentiens ſubſcripſi. *Petrus de Valernod, epiſcopus Nemauſenſis, ſic ſignatus.*

Ego Ludovicus a Vinea, epiſcopus Uticenſis, con-

A ſentiens ſubſcripſi. *Ludovicus a Vinea, epiſcopus Uticenſis, ſic ſignatus.*

Ego Stephanus Polverellus, epiſcopus Ellectenſis, conſentiens ſubſcripſi. *Stephanus Polverellus, epiſcopus Ellectenſis, ſic ſignatus.*

Ego Petrus Fenoilletus, epiſcopus Monſpelienſis, conſentiens ſubſcripſi. *Petrus Fenoilletus, epiſcopus Monſpelienſis, ſic ſignatus.*

Ego Folcrandus Barreſius, I. V. D. canonicus & ſacriſta eccleſiæ cathedralis Agathenſis, & reverendiſſimi domini, D. Joannis Bonſii, epiſcopi Biterrenſis, vicarius generalis, & in hoc ſpecialis procurator, ejus nomine interfui, ſubſcripſi: & omnia & ſingula in hac ſancta ſynodo decreta, acta, edita, & publicata, ejus & eccleſiæ B ſuæ nomine recipio. *Barres, vicarius generalis Biterrenſis, ſic ſignatus.*

Ego frater Federicus de Charpene, ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini, & dicti ordinis in provinciis Narbonæ, & Burgundiæ provincialis: reverendiſſimique domini domini Gerardi de Robin, Lodovenſis epiſcopi, vicarius generalis; & in hoc ſpecialis procurator, ejus nomine interfui, & ſubſcripſi: & omnia & ſingula in hac ſancta ſynodo decreta, acta, edita, & publicata, ejus & eccleſiæ ſuæ nomine recipio. *Federicus de Charpene, ſic ſignatus.*

Scribente me Joanne Bertellier, notario Apoſto- C *lico, civitatis Narbona habitatore, & ſecretario dicti illuſtriſſimi & reverendiſſimi domini mei archiepiſcopi & primatis ſubſignato: qui de mandato ejuſdem domini mei, & voto Patrum in concilio provinciali Narbona habito, & finito die ultima menſis Aprilis, anno Domini milleſimo ſexcenteſimo nono, quacumque acta, ordinationes & conſtitusiones ejuſdem concilii, & in ipſis omnibus praſens, ſcripſi: & in eorum omnium fidem & teſtimonium me ſubſignavi, cum teſtibus ſynodalibus, in proceſſu verbali ejuſdem concilii deſignatis.*

BERTELLIER.

Prout ſuperius ſcriptum eſt, in quinquaginta quinque foliis papyri, præſenti comprehenſo, & D ſignato, per magiſtrum Bertellier, notarium Apoſtolicum, & ſecretarium noſtrum, necnon concilii noſtri provincialis, de verbo ad verbum ſuper vero originali penes archivia noſtri archiepiſcopatus remanente, & de mandato noſtro proceſſum fuit. In quorum fidem & teſtimonium, poſt debitam collationem coram nobis factam, unumquodque folium hujuſce extracti, per dictum Bertellier, ſignari juſſimus, cum præſenti, quod ſigno & ſigillo noſtro, nos Ludovicus de Vervins, Dei & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia archiepiſcopus, & primas Narbonenſis communivimus, & expedire fecimus: in caſtro noſtro de Caneto, prope Narbonam, die XXVI. menſis Maii, anno Domini milleſimo ſexcenteſimo nono. E

L. de Vervins, archiepiſc. & primas Narbonenſis.

CONFIRMATIO CONCILII.

NOs Pompeius tituli ſancta Balbina ſancta Romana eccleſia preſbyter Cardinalis Arigonius, fidem facimus & atteſtamur, decreta ſupradicta in provinciali ſynodo, a reverendiſſimo domino archiepiſcopo Narbonenſi confecta, a ſacra congre-

Digitized by Google

Anno Christi 1609.

gatione cardinalium concilii Tridentini interpretum emendata, recognita, aptata fuiſſe : necnon eorumdem decretorum exemplum apud ipſam congregationem remanſiſſe : cum quo hujuſmodi decreta, hoc libello chartarum LVII. *(quarum prima incipit,* In nomine ſanctiſſimæ, *&c. ultima vero,* has noſtras, *&c. & deſinit,* ſic ſignatus.) *deſcripta & collata, in omnibus & per omnia concordant. In quorum fidem his propria manu ſubſcripſimus, & ab infra ſcripto ſecretario item ſubſcribi, ſigillique noſtri impreſſione communiri mandavimus.*

Datum Romæ, die XXVII. *Novembris, anno Domini* MDCXI.

P. Cardinalis Arigonius.

Locus ſigilli ſummi Pontificis.

Joannes Franciſcus Fagnanus, Sanctiſſimi domini noſtri apud ſacram congregationem concilii Secretarius.

PUBLICATIO CONCILII.

Ludovicus de Vervins, Dei & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia, archiepiſcopus ſanctæ primæ ſedis Narbonæ, primas, & præſidens natus comitiorum generalium trium ordinum provinciæ Occitanæ ; reverendiſſimis epiſcopis ſuffraganeis noſtris, clero & populo provinciæ noſtræ, ſalutem.

CUm in ſuprema provinciæ Narbonenſis ſpecula, divina diſpoſitione conſtituti fuerimus : cunctos, nec ſolum commiſſum nobis gregem, verbo vitæ paſcere, cuſtodire, & in viam ſalutis dirigere ſtatuimus : ſed etiam ſingulos reverendiſſimos ſuffraganeos noſtros, qui in Apoſtolicæ ſollicitudinis partem vocati ſunt convocantes, ad hoc laborioſum munus contendimus adhibere : ut quemadmodum concilii provincialis initium, felicemque exitum Domino cooperante præſtitimus : ita ſaluberrima illius decreta, omnes hujus provinciæ eccleſiæ admittant, obſervent, & diligentiſſime exſequantur. Sane licet in ſancta œcumenica Tridentina ſynodo, ſaluberrima fuerit ordinatione decretum, ut quolibet ſaltem triennio, metropolitani, ſeu illis legitime impeditis, coepiſcopus antiquior, poſt octavam Paſchæ Reſurrectionis Domini noſtri Jeſu Chriſti, ſeu alio commodiori tempore, pro more provinciæ, non prætermittat ſynodum in provincia ſua cogere : quo epiſcopi omnes, & alii qui de jure vel conſuetudine intereſſe debent, convenire omnino teneantur : non potui tamen ſanctiſſimo mandato citius parere, diuturnis morbis fractus, & perturbatione temporum retardatus. Dei autem adſpirante numine, firmiori valetudine, & viribus nonnihil corroboratis : viſitationem in toto grege nobis commiſſo, ut ab initio Pontificatus noſtri ſtatutam, aggreſſi ſumus. In qua concrediti a Deo gregis colluſtratione, quia forte paſtorum, qui præiverant, a quadringentis annis, infelici rerum humanarum conditione, alicubi deſiderabatur ſolicita induſtria, contentius adhibendum nobis ſtudium : multo ſudore, multa, ut ait vates Hieremias, evellere, deſtruere, diſperdere, diſſipare, ædificare, & plantare neceſſe fuit : felicibus nihilominus auſpiciis non deſtitimus, quin ſingulas noſtræ diœceſeos eccleſias præſentes perluſtraremus. Cm non pœnitendo labori aliquid deeſſe putaviſſemus, niſi concilii provincialis coitionem, quinquaginta vel plurium annorum intervallo prætermiſſam indiceremus, epiſcopos provinciæ Narbonæ ſuffraganeos noſtros, & alios quorum intererat advocando : ut quæ lapſu temporum depravata, & male obſoleta in domo Dei erant corrigerentur, renovarentur, mores diſſoluti in meliorem frugem tranſirent : exceſſus temperarentur, lites componerentur, atque etiam invaleſcentium hæreſum impetus retardarentur : nihil denique omitteretur quod ad populorum ædificationem, & catholicæ fidei præſidium videretur poſſe pertinere. Hac ſynodo provinciali peracta, illius decreta aliquanto poſt tempore, Romam ad ſanctiſſimum dominum noſtrum Papam, [a] S. Q. R. E. purpuratos patres miſimus : ut ab eiſdem, de mandato ſummi Pontificis, examinata & approbata, in lucem prodirent, & majorem cunctis afferrent venerationem. Cum ergo quæ in dicta noſtra ſynodo definita & ſtatuta fuerunt, ſummi Pontificis auctoritate confirmata ſint, quamprimum typis ea mandari juſſimus : ut facilius in omnium manus pervenirent. Verſionem Gallicam ex adverſo adhibuimus, ut linguæ Latinæ minus periti, concilii noſtri mentem ſenſumque perciperent, & ad praxim reducerent. Quapropter cum parum conferat leges condidiſſe, niſi eis pareatur : hortamur univerſos provinciæ noſtræ reverendiſſimos dominos coepiſcopos, omnibus vero aliis nobis ſubditis mandamus : ut ordinationes in hac ſacra ſynodo ſancitas, quæ ad integritatem & veritatem Chriſtianæ religionis, ad bonorum reductionem, malorumque emendationem, quæ ad populi noſtri pacem, unitatem & concordiam, ad cohibendos inſultus hæreticorum ; qui univerſam Chriſtianam rempublicam depravare moliuntur, neceſſariæ ſunt, recipiant : manu, animoque volvant, & ad amuſſim obſervent ; atque etiam plebi Chriſtianæ declarare non omittant. Sic enim fiet, ut Deo auſpice fides incrementum accipiat, & populus provincialium clericorum reformatione ædificetur. Nulli ergo nobis ſubditorum liceat has paginas concilii noſtri infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, pœnas juris ſe noverit incurſurum.

[a] *Hoc eſt,* ſanctæ Romanæ eccleſiæ.

CONCILIUM SENONENSE,

PARISIIS HABITUM MDCXII.

Pro condemnatione libelli de eccleſiaſtica & politica poteſtate.

Libelli auctor Edmundus Richerius: errores, contra ſummam Pontificis poteſtatem.

NOs Jacobus miſeratione divina ſanctæ Agnetis in agone ſanctæ Romanæ eccleſiæ presbyter Cardinalis, Perronius nuncupatus, archiepiſcopus Senonenſis, Galliarum & Germaniæ primas: Henricus Pariſienſis, Franciſcus Antiſſiodorenſis, Joannes Meldenſis, Gabriël Aurelianenſis, Renatus Trecenſis, Euſtachius Nivernenſis, & Philippus Carnutenſis, epiſcopi provincialiter congregati: univerſis præſentes litteras inſpecturis, ſalutem in Domino. Cum nobis ex dignitatis & provinciæ noſtræ munere, non magis incumbat fideles nobis ſubditos Chriſti veritatem docere, quam ſedulo animadvertere & obſervare, ne novæ, erroneæ, & perverſæ ſententiæ in eorum animos irrepant, & in eccleſiæ perniciem impune graſſentur: libellum cui abſque nomine auctoris, & typographi, titulus eſt, *De eccleſiaſt. & politica poteſtate*, diligenter lectum & expenſum, cenſura & damnatione dignum judicavimus, & declaravimus, & reipſa notamus & damnamus, ob multas quas continet propoſitiones, expoſitiones, & allegationes, falſas, erroneas, ſcandaloſas, ſchiſmati- A cas, & ut ſonant, hæreticas: juribus tam regis, quam eccleſiæ Gallicanæ, ejuſque immunitatibus, & libertatibus, per nos non tactis. Quocirca omnibus Chriſtianis nobis ſubditis, quorum ſalus noſtræ partem facit, ejus libelli poſſeſſione, attrectatione, & lectione interdicimus; & a typographis & bibliopolis vendi, aut typis cudi prohibemus: qui ſecus fecerint, pœnis & cenſuris eccleſiaſticis obnoxios volumus, & denunciamus. Præterea cunctis noſtratum diœceſeon parochis, ut eis notum faciant, mandamus, atque injungimus. In quorum præmiſſorum fidem & teſtimonium, has B præſentes litteras manibus noſtris ſubſcripſimus, ac per magiſtrum Joannem Baudouyn, publicum auctoritate Apoſtolica notarium juratum, ac per nos in hac parte pro ſecretario aſſumptum, fieri & ſignari, ſigillorumque noſtrorum appenſione muniri fecimus.

Actum Pariſiis, in noſtra congregatione provinciali, anno Domini MDCXII. die nona menſis Martii.

CONCILIUM AQUENSE,

PRO CENSURA LIBELLI EJUSDEM.

NOs Paulus Dei & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia Aquenſis archiepiſcopus, Carolus Reienſis, Bartholomæus Forojulienſis, & Tuſſanus Siſtaricenſis, epiſcopi provincialiter congregati: univerſis præſentes litteras inſpecturis, ſalutem in Domino. Viſo & examinato diligenter libello, cui titulus eſt, *De eccleſiaſt. & politica poteſtate*, Pariſiis excuſo, anno MDCXI. abſque nomine auctoris, & typographi: in quo multas deprehendimus propoſitiones, expoſitiones, allegationes, & doctrinas falſas, ſcandaloſas, ſchiſmaticas, hæreticas, & impietatem gravemque errorem ſapientes: declaravimus & declaramus, prædictum librum dignum condemnatione & cenſura, & ut talem notavimus & condemnavimus, notamus & condemnamus: omnibus fidelibus nobis ſubditis, & quorum ſalus nobis a Domino commiſſa eſt, libellum prædictum C retinere, legere aut eo uti; omnibus typographis & librariis eum vendere, publicare, & retinere, ſub pœna excommunicationis prohibentes. Inſuper omnibus prioribus, parochis, rectoribus, & aliis curam animarum in noſtra provincia & diœceſibus habentibus, mandamus, quatenus hanc præſentem declarationem & cenſuram ſignificent, & in portis eccleſiarum eam appendant: populum ſibi commiſſum ſedulo monentes de hac noſtra declaratione, cenſura, & condemnatione. In cujus rei fidem hiſce præſentibus manu propria ſubſcripſimus, & ſigillis noſtris munivimus, & D antiſignari fecimus per magiſtrum Brun, noſtri archiepiſcopatus notarium & ſecretarium.

Datum Aquis, in noſtra congregatione provinciali, die Jovis XXIV. menſis Maii, anno ſalut. MDCXII.

Digitized by Google

CONCILIUM BURDIGALENSE PROVINCIALE,

A FRANCISCO CARDINALE DE SOURDIS,

Archiepiſcopo Burdigalenſi, Aquitaniæ primate, habitum anno Domini MDCXXIV. menſe Septembri.

Index Titulorum.

I. *De profeſſione fidei*
II. *De propaganda fide.*
III. *De officiis divinis.*
De ſacris Reliquiis.
IV. *De feſtis.*
V. *De ſacramentis.*
De Baptiſmo.
De Confirmatione.
De Euchariſtia.
De Pœnitentia.
De extrema Unctione.
VI. *De Ordine.*
Ad minores.
De ſubdiaconatu.
De diaconis.
De presbyteris.
De dimiſſoriis litteris.
VII. *De Matrimonio.*
De concubinariis.
VIII. *De epiſcopis.*
IX. *De canonicis & capitulis eccleſiarum cathedralium & collegiatarum.*
X. *De parochis.*
XI. *De paſtorum reſidentia.*
XII. *De prædicatione verbi Dei.*
XIII. *De vita & honeſtate clericorum.*
XIV. *De promovendis ad beneficia eccleſiaſtica.*
XV. *De ſimonia & confidentia.*
De ſyndico in ſingulis diœceſibus conſtituendo.
XVI. *De ſeminariis.*
XVII. *De monaſteriis.*
XVIII. *De prioratibus & capellis.*
XIX. *De monialibus.*
XX. *De ſepulturis.*
XXI. *De viſitatione.*
XXII. *De concilio provinciali & pœnis.*
Nomina procuratorum cathedralium.
Nomina theologorum & canoniſtarum.

DECRETA CONCILII PROVINCIALIS BURDIGALENSIS.

CAPUT PRIMUM.

De profeſſione fidei.

INTER ingentia illa dona, quibus devinxit nos ſibi, & benedixit filiis ſuis in ſe ſuavis & miſericors Dominus, ea vel maxime longe antecellunt, quorum ſplendore animi noſtri colluſtrati, a terrenis in partem ſortis ſanctorum tranſlati, jam non ſunt hoſpites & advenæ, ſed cives ſanctorum, & domeſtici Dei, ſuperædificati ſupra A fundamentum Apoſtolorum & prophetarum, ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Jeſu. Quod non modo nos, ſed & reverendiſſimi coëpiſcopi noſtræ provinciæ, ſacro cœtu una nobiſcum canonice adunati, agnoſcentes, & quaſi e ſpecula, quot & quales ſpiritus procellarum in domum Dei excitet ſatan, ut ab ea veluti nutante quoſvis ingredientes deturbet, proſpicientes, præcipuas officii noſtri partes eſſe profitemur, ſi ſcoriam, ſtipulam, & cetera pravarum doctrinarum ramenta ſecernentes, longe amoveamus; & pretioſa quæque a patribus & ſacris œcumenicis conciliis do-B ctrinæ orthodoxæ, & proborum morum condita decreta & documenta ſeligentes, in ædificationem corporis Chriſti, quod eſt eccleſia, afferamus: quo lapidi illi angulari fideles tamquam lapides vivi ſuperpoſiti, creſcant in eo, donec ad faſtigium & coronidem ædificatione Dei evecta, gloriam demum divinæ majeſtatis in ea irradiare, & ex ea cunctis populis illuſcere, omneſque ſub uno ſummo Pontifice in virum perfectum occurrere, cognoſcatur.

I.

Quæ ita ut proponuntur, & a Deo Patre miſe-C ricordiarum expetuntur, ſic etiam aſſequi valeamus; & ſacrorum conciliorum cum œcumenicorum, tum provincialis Burdigalenſis ultimi decretis inhærentes, pretioſum hoc fidei fundamentum, adverſus quæcumque inimici tela ignita; undiquaque & quomodocumque contorta, ſcutum inexpugnabile, opponamus: profeſſionem fidei orthodoxæ ex præſcripto Patrum ſacroſancti œcumenici concilii Tridentini, & Pii IV. Pontificis Maximi conſtitutione conceptam & contextam, a nobis & reverendiſſimis coëpiſcopis ceteriſque concilii delegatis palam & publice emiſſam, & ab D omnibus catholicis emittendam, præſertim iis quos tum cura regiminis eccleſiaſtici, tum publice docendi munus pertingit, conceptis verbis præmittendam eſſe decernimus.

EGo N. firma fide credo & profiteor omnia & ſingula quæ continentur in ſymbolo fidei, quo ſancta Romana eccleſia utitur, videlicet:

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, viſibilium omnium & inviſibilium. Et in unum Dominum Jeſum E Chriſtum Filium Dei Unigenitum: Et ex Patre natum ante omnia ſæcula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt: qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de cælis: Et incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria Virgine: Et homo factus eſt: Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus & ſepultus eſt: Et reſurrexit tertia die

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1624.

ſecundum ſcripturas : Et aſcendit in cælum, ſedet ad dexteram Patris : Et iterum venturus eſt cum gloria judicare vivos & mortuos : cujus regni non erit finis : Et in Spiritum ſanctum Dominum, & vivificantem : qui ex Patre Filioque procedit : Qui cum Patre & Filio ſimul adoratur, & conglorificatur : qui locutus eſt per prophetas : Et unam ſanctam catholicam & Apoſtolicam eccleſiam. Confiteor unum baptiſma in remiſſionem peccatorum : Et exſpecto reſurrectionem mortuorum : Et vitam venturi ſæculi. Amen.

Apoſtolicas & eccleſiaſticas traditiones, reliquaſque ejuſdem eccleſiæ obſervationes & conſtitutiones firmiſſime admitto & amplector.

Item ſacram Scripturam, juxta eum ſenſum quem tenuit & tenet ſancta mater eccleſia, cujus eſt judicare de vero ſenſu & interpretatione ſacrarum Scripturarum, admitto : nec eam umquam niſi juxta unanimem conſenſum Patrum accipiam & interpretabor.

Profiteor quoque ſeptem eſſe vere & proprie ſacramenta novæ legis, a Jeſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atque ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria. Scilicet : Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium : illaque gratiam conferre. Et ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem, ſine ſacrilegio iterari non poſſe. Receptos quoque & approbatos eccleſiæ catholicæ ritus in ſupradictorum omnium ſacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto.

Omnia & ſingula, quæ de peccato originali, & de juſtificatione, in ſacroſancta Tridentina ſynodo definita & declarata fuerunt, amplector & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium ſacrificium pro vivis & defunctis : atque in ſanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento eſſe vere, realiter, & ſubſtantialiter Corpus & ſanguinem, una cum anima & divinitate Domini noſtri Jeſu Chriſti ; fierique converſionem totius ſubſtantiæ panis in corpus, & totius ſubſtantiæ vini in ſanguinem. Quam converſionem catholica eccleſia tranſſubſtantiationem appellat.

Fateor etiam ſub altera tantum ſpecie totum atque integrum Chriſtum verumque ſacramentum ſumi. Conſtanter teneo Purgatorium eſſe, animaſque ibi detentas fidelium ſuffragiis juvari. Similiter & ſanctos una cum Chriſto regnantes venerandos atque invocandos eſſe ; eoſque orationes Deo pro nobis offerre, atque illorum reliquias eſſe venerandas. Firmiſſime aſſero imagines Chriſti ac Deiparæ ſemper Virginis, necnon aliorum ſanctorum habendas & retinendas eſſe, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam poteſtatem a Chriſto in eccleſia relictam fuiſſe, illarumque uſum Chriſtiano populo maxime ſalutarem affirmo.

Sanctam catholicam & Apoſtolicam Romanam eccleſiam, omnium eccleſiarum matrem & magiſtram agnoſco : Romanoque Pontifici beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſori, ac Jeſu Chriſti Vicario, veram obedientiam ſpondeo ac juro.

Cetera item omnia a ſacris canonibus & œcumenicis conciliis ; ac præcipue a ſacroſancta Tridentina ſynodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio atque profiteor : ſimulque contraria omnia, atque hæreſes quaſcumque ab eccleſia damnatas, & rejectas, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & anathematizo.

ANNO CHRISTI 1624.

Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo ſalvus eſſe poteſt, quam in præſenti ſponte profiteor, & veraciter teneo ; eamdem integram & inviolatam uſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſime Deo adjuvante, retinere & confiteri ; atque a meis ſubditis, vel illis quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum : Ego idem ſpondeo, voveo, ac juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc ſancta Dei evangelia.

II.

Ut hanc igitur fidei orthodoxæ profeſſionem omnes corde & animo contineant, eoque modo quilibet errores, ſectæ, damnatæ doctrinæ, & pravitates in hanc provinciam huc uſque libere graſſantes, amoveantur penitus & aboleantur : ſtatuimus in primis, quotquot in poſterum clerici ad beneficia eccleſiaſtica aſſumentur, eos ad præfatam fidei profeſſionem emittendam teneri & obligari : nulli que deinceps beneficium jure concedi poſſe, nec fructus illius tuta conſcientia retineri, niſi prius hanc formulam corde & ore emiſſam, manu etiam propria ſubſcriptam in manibus Ordinarii conceſſerit.

III.

Concionatores etiam ſemel antequam ad prædicationem verbi Dei in qualibet diœceſi admittant Ordinarii, hanc eamdem fidei profeſſionem ab iiſdem ſuſcipiant præcipimus.

IV.

Quin etiam typographos eamdem præſtare neceſſe : quos præterea jurejurando conſtringi volumus, numquam ſe ullos libros impreſſuros, vel vendituros, quin ejus approbatione Ordinarii in ſcriptis obtenta, id ſibi licere comprobetur : alioquin pœnis ſacrorum conciliorum decretis in eoſdem latis acriter mulctari mandamus.

V.

Præceptores autem publici, ſive humaniorum litterarum, ſive ſcientiarum ſublimiorum profeſſores, antequam ad id muneris ſeſe accingant, eamdem profeſſionem fidei in ejuſdem Ordinarii manibus ex animo legere, ſcriptamque & ſubſignatam deponere decernimus ; quoſque item ad gradus honoris & ſcientiarum apicem evehere par erit, idem ipſi præſtare teneantur.

VI.

Qui vero præceptores in pagis & vicis docebunt juventutem, præter profeſſionem fidei ſuperius traditam, litteras inſuper ab Ordinario loci accipiant, quibus de facultate docendi ſibi conceſſa, rectoribus eccleſiarum fidem facere poſſint : ſecus, ne patiantur eos rectores, ullo pacto docere : invigilentque aſſidue, ne quis hujuſmodi præceptorum, quod non raro accidit, ſit vinoſus, blaſphemus, maledicus, ſcurra, aut aliquo vitio ita inquinatus, quod inde tenera juventus ſemina vitiorum exſugere queat ; deque iis omnibus Ordinarium certiorem cito faciant rectores, ut indignis præceptoribus amotis, alii idonei in eorum locum ſuffecti, juventuti pie adoleſcenti prodeſſe poſſint. Ac ne progreſſu temporis iidem præceptores a virtute & proborum morum meta deficere videantur, curent ſæpiſſime rectores, de eorum moribus, vita, religione, ſtatu, exercitiis, ad Ordina-

Anno Christi 1624.

rium ſcribere. Neque ſecus fiat de iis præceptoribus, qui docendi gratia in domibus privatis aſſumuntur: ſed omnes prorſus eamdem fidem profiteantur, ſint orthodoxi: nulluſque hæreticus, aut de hæreſi ſuſpectus, ad id munus a parentibus adiciſcatur. Quod ſi hujuſmodi parentes amodo alios præceptores, quam catholicos, liberis ſuis aſſumpſiſſe, aut poſthac aſſumere cognoſcantur, eos quam cito a filiis ſuis arcere, & e domo pellere, eccleſiaſticis cenſuris compellantur.

VII.

Quoniam autem tanti æſtimatur rerum commutandarum ratio & ars, ut parentes, neglecta filiorum ſalute, eos in regiones ditiooi hæreticorum ſubjectas, & in quibus cultus divinus proſcriptus omnino reperitur, diſcedendi idiotiſmi gratia emittere non vereantur: omnes parentes, aut quoſcumque liberorum curam habentes, hortamur in Domino, & pro pretioſa pignorum ſalute, ſuæque conſcientiæ ſolvenda obligatione, obſecramus, ne eoſdem ea ratiooe ante vigeſimum quintum ſuæ ætatis annum, aut alium conſiſtentis judicii firmum in eaſdem regiones emittant; quam ætatem, ſi qui attigere, & eos eo amandare conveniat, curent ſollicite prædicti parentes, aut alii ad quos cura pertinet, ut antequam proficiſcantur, ita fidei orthodoxæ ſcuto inſtructi ſint, & armati, quo letifera hæreticorum tela animoſe valeant declinare, conſulantque ſuper hoc parochos ſuos, ut inſtructiores evadant.

VIII.

Omnes autem præceptores, ſive publici, ſive privati, catechiſmum, ſive doctrinam Chriſtianam, ea forma dumtaxat, quæ ab Ordinario loci ſibi præſcribetur, juventutem docere, lectiones prævia oratione incipere, itemque finire, & ſingulis Dominicis & feſtis ſolemnibus diſcipulos ad eccleſiam, pro officiis divinis & concionibus verbi Dei audiendis, deducere teneantur; iiſque diebus ſolum de catechiſmo, & materia pia & devota lectiones habituri.

IX.

Cautum ſit vehementer omnibus, ne diſcipulis prælegant, vel eoſdem legere patiantur libros, ex quibus tum perverſam doctrinam, tum morum corruptionem haurire poſſint: ſed omnia pura, reſa, & ad indicem concilii Tridentini perpurgata & concinnata exponantur. Qui ſecus feciſſe aut facere auſi fuerint, ut juventuris temeratores, gravi pœna afficiantur.

X.

At quod ex parentibus multi repetiantur, quorum cura, & filiorum educandorum ratio ita languеſcit, ut eos, timore Domini poſtpoſito, quocumque lubet, divertere ſinant: moneant ſedulo rectores, ſeu parochi & concionatores, populum fidelem teneri, ad filios doctrina Chriſtiana imbuendos, ad eccleſiam deducere; ac ne per eccleſiam errent, aut in ea clamores excitent, ſecum continere, obligari.

XI.

Sed cum id non ſatis eſſe ad continendam in officio juventutem conſtet, ob varias peccandi illecebras, quibus facile irretitur tener animus: optimum remedium fore arbitrati ſumus, ſi ſancta

Anno Christi 1624.

A ſancti Caroli veſtigia inſequentes, in omnibus parochiis, pias cum virorum, tum mulierum ſodalitates, quarum munia ſint juventutem e publicis locis, ludis, triviis, exquirere, hortari, & ad eccleſiam deducere, doctrina fidei morumque candore imbuendam, inſtitui curaremus. Quare nobis & reverendiſſimis coëpiſcopis præcipua cura ſit, tales ſodalitates ubicumque conſtituere, ſtatutaque & regulas eiſdem tradere, quibus, ſingulis Dominicis & feſtis diebus, in eccleſia Dei, hinc pueri, illinc puellæ, novellæ olivarum in circuitu menſæ Domini conſiſtentes, præeuntibus diviſim confratribus & ſororibus earumdem ſodalitatum, catechiſmum recitare & ediſcere poſſint: donec accedente parocho ſeu alio ſacerdote, ex catechiſmo B Romano unus aut alter articulus familiariter explicetur: unde divinæ voluntatis major claritas mentibus infundatur.

XII.

Quod autem tortuoſus ille ſerpens, hæreticorum miniſterio delatus, in tot vertatur figuras, ut in bibliopolarum officinis latitans, a minus cautis hominibus haud diſpici poſſit & deprehendi; ſitque inter verborum, quibus demulcentur hujus ſæculi aures, lenocinia, letale hæreſis & impietatis concluſum venenum: curet ſollicitis modis epiſcopus in civitate ſua, & oppidis ſuæ diœceſis, prout ſalubriter videbitur expedire, unum aut duos in ſacra theolo- C gia magiſtros ſeligere & deputare: quorum munia ſint, quoſvis libros typis applicandos perlegere, diſcutere, approbare aut reprobare, ac inſuper officinas bibliopolarum viſitantes, paleamque a tritico diſcernentes, quoſque libros impreſſos, hæreſim, impietatem ac cauſas temerandæ plebis redolentes, cenſere & notare: hinc magiſtratus poteſtatis ſæcularis invocantes, ad amovendos hujuſmodi libros, & ne deinceps ſecuras ſimplicium mentes perturbent, igni admovendos. Ac ne ſit liberum quibuſcumque quoſlibet libros, hæreſim aut impietatem continentes, perlegere & retinere; ſed id eis tantum liceat, quibus canonice in ſcriptis eſt conceſſum: ceteris omnibus eoſdem, & omnes per indicem expurgatorium concilii Tridentini damnatos D libros, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, legere aut retinere prohibemus.

CAPUT II.

De propaganda fide.

Cum cæleſtis ſponſi eloquium dulce ſit, & in ore fidelis populi ſuper mel & favum ſuave, ſemen vitæ æternæ contritos corde ſanans, & alligans contritiones eorum, diſperſos in Iſraël reducens, & ſuper aquam refectionis educans populos, animaſque convertens, de ſtercore denique erigens pauperem, ut ſedeat cum principibus, & ſolium gloriæ teneat: E Sanctiſſimi Domini noſtri curam in propaganda fide exercitam imitantes, Chriſtianiſſimi & piiſſimi regis noſtri ſtudium religioſiſſimum non poſſumus non vehementer laudare, extollere & narrare in turribus ejus, quod ad eas regnorum ſuorum provincias ſub hæreſis onere gementes, varios concionatores verbi Dei præcones emitti curaverit, emiſſiones certe paradiſi.

I.

Unde nos, quaſi ex ſomno in mediis feri maris fluctibus excitati, decreta ultimi provincialis circa hoc magna cum cura, zelo, & prudentia patrum ſancita,

ſancita, nondum exſecutioni demandata conſiderantes: ne parvuli in nos reclament, temporibus noſtris non fuiſſe, qui panem frangeret eis: reverendiſſimis coepiſcopis provinciæ noſtræ edicimus, ut quæ ab eodem ſuper emittendis concionatoribus ſunt edicta, exſequantur ſedulo & perficiant: eoque nomine tot concionatores zelo Dei accenſos ſeligant & aſſumant, quot pro prudentia neceſſarios fore judicabunt, ad verbum Dei in iis partibus diſſeminandum, quæ hæreticæ pravitatis pondere preſſæ, auxilium & ſtudium ſuum exſpectant opportunum: tamdiuque eos in qualibet parte commorari jubeant, quoad nutante & ruente, vel ex toto, vel ex parte Babel, a pede pauperis conculcetur: eoſdem concionatores ad alia demum loca deſtinando, opus evangeliſtæ præſtituros, & miniſterium miſſionis impleturos.

II.

Ac ut iiſdem concionatoribus debita miniſtrentur vitæ ſtipendia, provideant Ordinarii, & procurent ea quæ ab ultimo provinciali cauta ſunt, obſervari: aut ea ſingulis & quibuſcumque ſuæ diœceſis monaſteriis & prioratibus conventualibus, ſive ſimplicibus pinguioribus, maxime ubi viget prava hæreſis, & rectores minus ſunt capaces, certam proventuum partem & portionem quamdam, ad arbitrium ſuum definiendam, quotannis accipi & detrahi, in hujuſmodi concionatorum impenſas & juſta ſtipendia convertendam & impendendam, vocato ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio.

III.

Ne vero difficultas ſit in hujuſmodi concionatoribus ſeligendis, ex quolibet ordine, ſive ſæculari, ſive regulari, eligantur & deputentur, qui in omnibus circa hæc munia epiſcopis obediant: nec ullus miſſionibus deſtinatus provinciam ſuſcipiat, quin prius ab Ordinariis locorum officii peragendi facultatem obtineat.

CAPUT III.

De Officiis divinis.

Quemadmodum olim Iſraelitæ ad benedictionem Dei colligendam, divinum ſcilicet manna, ſolem præveniebant: ita viris qui officiis mancipati divinis, cæleſtis ſuavitatis dulcedinem ſibi, & fidelibus populis conciliare geſtiunt benedictionem, in matutinis meditandum in Domino; ut invocato Omnipotentis auxilio demulceantur populorum corda, & inclinentur ad faciendas juſtificationes ejus.

I.

Cumque una ſit fides mentium, ordoque & convenientia in omnibus Excelſi operibus prælucentes poſtulent, [a] uno ore etiam, unaque forma, voce & modulatione in divinis laudibus decantandis utamur: nos ex toto quæ ab ultimo provinciali de divinis officiis recitandis, breviariis & miſſalibus aſſumendis ſancita ſunt, ſervari decernentes, rituale etiam Romanum Pauli V. Pont. Max. juſſu editum & reſtitutum, in adminiſtrandis ſacramentis ab omnibus noſtræ provinciæ parochis, & aliis ſacerdotibus, aſſumi & exacte cuſtodiri, ſecluſis & interdictis quibuſcumque aliis, præcipimus.

[a] *Forte, ut uno.*

II.

In ſacrificiis peragendis, ſacerdotes, tamquam Angeli, ſacris altaribus aſſiſtentes, puri ſint, mundi, & ſummæ majeſtati per omnia placentes: ea quæ ab ultimo provinciali decreta ſunt, ſervent religioſe, & undiquaque circumſpiciant: decretiſque ſeu rubricis, hujuſmodi breviariis, miſſalibus, & rituali præfixis & inſertis, inhæreant, memoriæ mandent & cuſtodiant, ne quid incogitanter actum, Deo diſplicere, ſibique officere poſſit. Sacerdotem autem ex alia diœceſi in civitatem accedentes, in eccleſiis hujuſmodi civitatis, etiam religioſorum, abſque Ordinarii licentia in ſcriptis obtenta, atque adeo in monialium monaſteriis, niſi ex ſpeciali mandato in litteris approbationis expreſſo, ad ſacrum faciendum non admittantur: ſintque difficiles Ordinarii ad eos ſacerdotes admittendos, qui paupertate preſſi ſingulas provincias peragrantes, facile inducuntur ad præſcripta canonum tranſgredienda.

III.

Nullum autem ſacrum privatum, durante ſolemni publico & parochiali, fieri prohibentes, patrumque ultimi provincialis veſtigiis inhærentes, decernimus, vetus illud decretum, quo propoſita excommunicationis pœna præcipitur, ne quis tribus continuis Dominicis a parochialis Miſſæ celebratione abſit, ſingulis quibuſcumque Dominicis denunciari populo & publicari. Ac ut accuratius obſervetur, confeſſarios quoſcumque, ſive ſæculares, ſive regulares, ſcrutari pœnitentes, an huic officio ſatisfecerint, propoſita eiſdem gravitate peccati, obligatos eſſe declaramus; iiſdem omnibus & ſingulis concionatoribus & confeſſariis præcipientes, ut inter concionandum, & audiendas confeſſiones, conſulendumque privatim, exhortentur & moneant populum Miſſæ parochiali interſit devote, ad verbum Dei & divina officia audienda, & cetera quæ cujuſlibet officium pertingunt, ediſcenda. Si quis autem concionator, confeſſarius, aut theologiæ profeſſor, eo temeritatis devenisse reperiatur, ut contra hoc decretum aliquid prædicare, conſulere, & docere publice vel privatim auſus fuerit: eum ipſo facto ſuſpenſionem: & interdictum incurrere decernimus nulloque eum in loco provinciæ noſtræ, utpote contumacem & ſacris canonibus adverſantem, ad functiones ſuas umquam admittendum eſſe mandamus. Eoque fine epiſcopus, in cujus diœceſi talis patrata fuerit rebellio, hominem audacem ad metropolitanum deferat, ceteros comprovinciales epiſcopos certiores facturum, ne virum contumacem & ſacris canonibus adverſarium uſpiam recipiant, ſed a ſe abjiciant; quo ſcilicet periculo ſuo diſcat eccleſiaſticæ hierarchiæ ordinem haudquaquam eſſe turbandum.

IV.

Grave quamplurimos homines negotia ſæcularia, quamvis leviſſima, tanti facere, ut eorumdem ratione, Dominicis diebus & feſtis ſolemnibus ad audiendum ſacrum, nulla ſollicitudine nulloque divini numinis metu adduci poſſint. Moneant igitur parochi omnes & concionatores ſæpiſſime populum iis diebus ad audiendum ſacrum ſub peccati mortalis pœna teneri & obligari: nulluſque ſit qui contra docere, prædicare, aut conſulere audeat: aut ſecus, graviter ab Ordinariis puniatur.

V.

Ne vero a divinarum meditatione rerum, populus Miſſæ parochiali aſſiſtens avertatur; ſed eo tendat animus, quo virtute evangelii multa ſalu-

britet motus eſt & impulſus : publicationes auctionum, & denunciationes quaſcumque, quæ ad negotia temporalia pertinent, in eccleſia fieri omnino prohibemus. Liberum ſit tamen eaſdem per officiales ſæculares, aut alios, in egreſſu populi ad januas eccleſiarum fieri : & ita factæ publicationis, quo major fides accedat, actum per parochos, ſi negotium id exigat, concedi.

VI.

Ac ne deinceps ſpecie pietatis in celebratione Miſſarum ſubrepat avaritia : quibuſlibet ſacerdotibus, ſive ordinis ſæcularis, ſive regularis, prohibemus, ne pro Miſſis novis celebrandis, patrem & matrem, atque adeo patrinum & matrinam ſibi eligant & adſciſcant ; ſed potius aurem inclinantes, populumque & domum patria ſui obliviſcentes, ſacris myſteriis & Deo toti vacent & incumbant.

VII.

Amoveantur tandem, quod tantopere a ſacris canonibus cautum, omnia profana a domo Dei, clamores, ſtrepitus, colloquia, deambulationes, comeſſationes, choreæ, incompta & profana carmina, cantus impudici, theatrales actiones, & omnia ludicra ; & cuncti paveant ad ſanctuarium Dei. Sed & curam habeant parochi & eccleſiarum ſuperiores, ne mendicaotium turba eccleſiam circumiens, devotionem populi & officia divina perturbet : moneantque ſedulo populum parochi & concionatores, ita pauperibus in januis eccleſiarum conſiſtentibus ſuccurrat, ut ibi quieſcentes egeni, mens demum populi inter orandum integra conſervetur.

VIII.

In audiendis autem ſacris, ea modeſtia & corporis compoſitione conſiſtere fideles, quibus olim primævi Chriſtiani, viri a mulieribus ſeparari, divinis aſſiſtebant, optaremus. Sed ne quis ſacra altaria contingat & profanet, neve mulieres preſbyterorum ſedilia nimis audacter occupent, & immodeſte ſacris interſint, omnino prohibemus : ſupplicationibus autem, ſive proceſſionibus generalibus & ordinariis, antiquam populorum devotionem cura parochorum pervigilans, & concionatorum zelus reſtituat.

IX.

Quod autem in quibuſdam eccleſiis vergit ad profanationem & irreligionem, ut earumdem fornices ſivæ caveæ negotiis applicentur ſæcularibus & profanis : ne domus Dei, domus negotiationis nuncupetur, talia negotia in iiſdem amodo fiant, prohibemus : ac ne quis domum mœnia eccleſiarum pertingentem ædificet, edicimus. Arceantur etiam omnia profana negotia & ſæcularis poteſtatis placita, & actiones forenſes, ab eccleſiarum cœmeteriis, ut ſacris locis ſancte cuſtoditis, habitis, & circumcluſis, norint omnes domum Dei ſanctitudinem decere.

X.

De ſacris Reliquiis.

Dolendum, noſtrorum temporum memoria immanitatem hæreticæ pravitatis ita ſæviiſſe, ut divina ſimul & humana conculcans, ſacras ſanctorum Reliquias, miſericordiæ Dei erga ſingulas plebes teſtimonia, vel igni admoverit, vel alias disjecerit profanandas. Præcipimus igitur, omnes ſingularum urbium & diœceſum ſacras Reliquias, quæ ex tanta impietatis ſævitia ſuperſunt, ſemel ab epiſcopis recognoſci, & in libro deſcriptas, qui in archivia cathedralium aſſervetur, in ſingulis eccleſiis, loco conſpicuo, bene ſepto ac decenter præparato, recondi & conſtitui : e quo, cum pro more ſolemnibus diebus venerationis cauſa educi, & in altaribus collocari par erit, id cum omni honore & reverentia fieri mandamus. Curent autem epiſcopi, inter viſitandum, ne aliquæ reliquiæ a cujuſlibet perſonis eccleſiaſticis, ſive ſæcolaribus, ſive regularibus, exponantur, niſi prius a ſe debite ſint approbatæ. Quas vero ſine thecis incurioſe retineri invenient, eaſdem in thecis ſuis, arculis mundis & affabrefactis contineri & aſſervari, debitoque cum honore a fidelibus haberi procurabunt, univerſis concionatoribus ea in re præcipientes, ut populum doceant, & ad religioſam reverentiam impellant.

XI.

Quod autem ad concilium relatum eſt; quoſdam ſacerdotes privilegii prætextu calices conſecrare, ſacro oleo inungentes : declaramus tales conſecrationes ad epiſcopum dumtaxat pertinere, neque id ulli epiſcopo inferiori licere. Quapropter ne deinceps a quoquam fiat, diſtricte prohibemus.

CAPUT IV.

De feſtis.

Ita pronus ad lapſum humanus animus, ut quæ olim a ſanctis Patribus in conveniendo populos in unum ſunt introducta, ea jam vice verſa populum in varios diſtrahant exceſſus. Ut igitur dies feſti contemplationi rerum cæleſtium, & illuminandis fidelium animis inſtituti, a populo ſancte cuſtodiantur : neque ullis comeſſationibus, ludis, ebrietatibus, choreis, & aliis exceſſibus profanentur ; decretum ultimi provincialis innovantes, præcipimus illud ab omnibus obſervari.

I.

Cumque dierum feſtorum divina officia variis in locis omnino perturbentur, nundinationum & mercatuum cauſa ; populuſque in mercaturis exercendis totus verſetur a divinis abſtractus : hinc prohibemus quæcumque emporia, mercatus & nundinationes iiſdem diebus fieri & haberi, ſed in craſtinum vel alium profeſtum diem transferri : quoſcumque magiſtratus, judices & dominos temporales, ſub interminatione divini judicii monentes, ne hujuſmodi nundinationes, fomitem complurium malorum, iiſdem diebus agitari & haberi ſinant. Sed & Regem Chriſtianiſſimum rogamus & obſecramus, ut quæ tum a pietate ſua, tum a Chriſtianiſſimorum Regum anteceſſorum ſuorum circumſpecta religione edicta in profanatores feſtorum & blaſphematores emanarunt, ea tandem pro gloria Chriſti, ſalutari exſecutioni demandari curet & præcipiat.

II.

Ac ut non ſolum a populo mala amoveamus, ſed bona illi acquirenda demonſtremus ; omnibus parochis noſtræ provinciæ, ut diebus feſtis vitam ſanctorum, quorum memoria in benedictione celebratur, hora commodiori ad populum de ſuggeſtu legant, & familiaribus verbis explicent, præcipimus : qua

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1624.

veluti ſacro animæ ferculo plebs fidelis erudita, ſanctorum vitam, & mores utiliter imitetur. Quod ſi parochi in iis obſervandis negligentes fuerint, pœnis ad arbitrium Ordinarii ſui coërceantur.

III.

Pias olim ſodalitates inſtitutas, in quibus multi in unum coadunati, operibus Chriſtianæ juſtitiæ vacantes, primævam Chriſtianorum communionem demonſtrabant, priſtino religionis & devotionis fervori reſtitui ſummopere peroptamus. Curent igitur epiſcopi in viſitationibus eccleſiarum parochialium, ea ab iiſdem reſecare, quæ aliena prorſus ab hoc ſancto propoſito conſpiciuntur. Hinc aboleantur omnino choreæ, comeſſationes, ebrietates, ludi, cantica profana, blaſphemiæ, contententiones, diſſidia. B Sint omnia pia, modeſta, devota, & quæ redoleant animum, cujus corpus crucis mortificationem pro gloria nominis JESU jugiter portet. Aut ſecus interdicantur omnes illæ ſodalitates, & bona earumdem quæcumque, collegiis, ſeminariis, ſive fabricis eccleſiarum, aut aliis piis operibus applicentur. Quæcumque autem ſtatuta habere dignoſcentur, ab Ordinario loci expendantur, corrigantur, & approbentur, prout in Domino ſalubrius videbitur expedire: nec umquam illa inſtituantur abſque epiſcopi licentia.

IV.

C Cum autem ſummæ bonitati placuerit, peculiari quodam modo ſingulas diœceſes quorumdam ſanctorum pretioſa morte earumque ſinceræ vitæ exemplo clareſcere: cura ſit epiſcoporum, vocatis ex ſuo clero viris piis & doctis, proprium ſanctorum ſuæ diœceſis officium conſtituere & redigere: ne videlicet aliquid fidelibus plebibus deſit ad præpoſitorum ſuorum memoriam cum fructu recolendam & percolendam.

CAPUT V.

De ſacramentis.

Quoniam de plenitudine Chriſti nos omnes accepimus; & omnia chariſmatum dona, quæ cum illo nobis donavit benedictus Deus in ſæcula, in D ſacramentis eccleſiæ ſumma liberalitate a Chriſto Domino inſtitutis abunde nobis communicantur, & mirabiles botri cypri ex vineis Engaddi in eiſdem veluti expreſſi ſuavitates infunduntur: decernimus, omnia quæ ratione ſacramentorum, ab ultimo provinciali magna cum cura ſunt inſtituta, ab omnibus, quibus animarum cura incumbit, ad amuſſim, quod dicitur, obſervanda; & ne quid in eo peccemr, ritus quibus in ſacramentis adminiſtrandis uti par eſt, ex rituali Romano, Pauli V. Pont. Max. juſſu reſtituto, petendos eſſe & adhibendos.

I.

De Baptiſmo.

E Legantur curioſe regulæ ſeu rubricæ ritualis a ſacerdote baptizante; præcipue vero quæ de ſuſceptoribus & loco baptiſmi conferendi præponuntur: ne aliqui videlicet incaute ad id muneris aſſumantur minus idonei, neve in domibus extra neceſſitatem baptiſma conferatur, ſed regum id & principum filiis dumtaxat reſervetur. Neque parochi & concionatores omittant, formam tanti ſacramenti neceſſariam, ſæpius populum, maxime obſtetrices, docere; ut ea in neceſſitate parvulis

A cum debita materia adhibita, ipſi in Dei filios vere adoptentur.

II.

De Confirmatione.

Ne ſacramentum Confirmationis, ad augendam Spiritus ſancti gratiam, & in ea confirmandos fideles, ullatenus negligatur; cura ſit parochorum & concionatorum, vim & efficaciam illius populo proponere & explicare, parenteſque & familiacum præcipuos viros & mulieres monere, ut ſtatis diebus filios, famulos, & quaſcumque perſonas ſibi ſubditas, ad eccleſiam deducant ſacro chriſmate inungendas. In pagis vero & vicis dum viſitant B epiſcopi, tantum ſacramentum nullus omittat: eaque ratione moneantur fideles nondum confirmati de iis omnibus quæ ad illud digne ſuſcipiendum paranda ſunt: ac præcipue curent ut adulti, vel antea de peccatis confiteantur, vel compuncto animo ſacramentum recipientes, quamprimum ad pœnitentiam accedant; ne quid ſcilicet præpoſtere, inordinate, & ſine fructu fiat.

III.

De Euchariſtia.

Sæpiſſime fideles ad ſacratiſſimæ Euchariſtiæ ſumptionem cum omni devotione & compunctis C cordibus accedere peroptamus. Sed ne omittant tempore Paſchatis id in propria parochiali præſtare, ſacris canonibus inſiſtentes ſtatuimus, eo tempore omnes Chriſti fideles, tum ad confeſſionem peccatorum, proprio parocho, aut alii de ejus licentia faciendam, tum ad ſacram Euchariſtiam in eadem eccleſia percipiendam teneri & obligari: nulloſque alias præcepto eccleſiæ ſatisfeciſſe, ac proinde in eos, ni reſipiſcant, ab Ordinario cenſoris agendum eſſe declaramus. Si qui autem alio ſe transferre pro devotione, aut alia quavis ratione maluerint, accepta prius a parocho licentia, quæ facile concedatur, aut ab Ordinario, in Domino eccleſiæ ſanctæ obediant, debitam demum atteſtationem proprio parocho, ut ſatisfecerint, ex- D hibituri. Secus, eo modo in eos agatur, quo in eos qui nullo modo officio ſuo ſatisfecere. Ac ne quis ignorantia intellectum obducens, nolit intelligere ut bene agat: omnibus parochis & verbi Dei concionatoribus præcipimus, ut initio temporum ſacræ Quadrageſimæ, frequenti populo ſæpius hanc confitendi & comunicandi obligationem proponant, & inculcent vehementer: eoque fine caput, *Omnis utriuſque ſexus*, rituali Romano ex concilio eccleſiæ inſertum legant palam & publicent. Qui vero ad confeſſiones audiendas, ſive ſæculares, ſive regulares, in quibuſlibet eccleſiis approbati fuerint, idem pœnitentibus conſulere teneantur: aut ſecus ipſi, vel quicumque aliquid E contra prædicare, docere, aut conſulere auſi fuerint, ab Ordinariis ſuſpendantur ab officio, & interdicantur: ſciantque, nullo modo in noſtra provincia deinceps ad quamcumque functionem admittendos eſſe.

IV.

Ut autem quantum fieri poteſt debitus honos tanto ſacramento a cunctis fidelibus, dum ad ægrotos defertur, ſacro illo viatico muniendos, exhibeatur: moneantur ſæpe fideles, ut pro caritate & pio in Deum affectu ſacramentum auguſtiſſimum

comitentur, cernui adorent, auxilium & munimem A infirmo implorent, ac demum in eccleſiam uſque religioſe Chriſto famulaturi pergant. Sed curent etiam parochi, ut qui in infirmorum domibus degunt, antequam pignus redemptionis noſtræ eo deferatur, cum cereis accenſis præcedant illud & ſubſequantur. Si qui autem ægroti regularibus confeſſi fuerint, id parocho confeſſarius, vel verbo vel ſcripto ſignificet, quo deinceps ſecurius idem parochus neceſſaria ſacramenta in infirmis ſubminiſtrare poſſit.

V.

Sed in omnibus parochiis piam fidelium ſodalitatem, qua ſalutari veluti modo quamplurimi ad B ſanctiſſimum Sacrameotum comitandum impellantur, inſtituere, utile, ſanctum, & fructuoſum. Quapropter ſoliciti ſint in hoc epiſcopi, curentque, ut per parochos & concionatores propoſita conceſſæ indulgentiæ gratia, fideles ad id ſalubriter alliciantur: cetera quæ ab ultimo provinciali præſcripta, & quæ rituali Romano præfixa, rite obſervari decernentes.

VI.

De Pœnitentia.

De Pœnitentia ſervetur decretum ultimi provincialis. Ac præterea cum ad nos relatum ſit, plures ſacerdotes ſæculares & regulares, indulta ſæpe obtinere, C ut confeſſiones audiant, & ab hæreſi, irregularitatibus, & aliis caſibus ſanctæ ſedi reſervatis, abſolvant, eaque poteſtate utantur ſine licentia Ordinariorum; ac etiam non deeſſe, qui eo ſolo nomine quod ſint parochi eccleſiarum primitivi, præpoſiti etiam cathedralium, aut collegiatarum, ſacramenta admioiſtrare præſumunt: prohibemus, oe quis virtute cujuſlibet indulti, (exceptis indultis pœnitentiariæ ſecretis) aut cujuſvis tituli primitivi parochi, præpoſiti, aut alterius qualitatis prætextu, quælibet ſacramenta adminiſtrare poſſit, abſque prævia approbatione Ordinarii, & licentia obtenta: ſecus, contravenientes omnes interdicto feriantur.

VII.

D Ac ne quis defectu poteſtatis ſacramentis abutatur, & impune ferat; conſtitutionem felicis recordationis Gregorii XV. quæ incipit, *Inſcrutabili Dei providentia*, io concilio publice lectam, & receptam ubique locorom noſtræ provinciæ, publicari, recipi, obſervari, & ſecundum eam a nobis & coëpiſcopis comprovincialibus, officialibus, judicibuſque eccleſiaſticis indicari decernimus.

VIII.

Moneant parochi & concionatores frequenter fideles, ut pro percipiendo ſalutari pœnitentiæ fructu ad eam cum humilitate animi & corporis demiſſione accedant. E Ideoque quoſvis nobiles & milites armis præcinctos accedentes, niſi depoſitis prius armis, non admittant: mulieres autem vano cultu ornatas, fucatas, ac pulvere pigmentario conſperſas, graviter reprehendant: & ut pœnitentis Magdalenæ veſtigia legant, & fracto veluti alabaſtro caput Chriſti in pauperibus, & pedes odoribus vitæ æternæ perfundant, & velo capita ex Apoſtoli præcepto obumbrent, præcipue hortentur.

IX.

Cumque experientia ſit compertum plures egenos in eccleſiarum januis ad emendicandam ſtipem conſiſtentes, nec ad ſacramentum Pœnitentiæ, nec ad ſacram communionem umquam accedere: cura ſit epiſcoporum, eos circa feſtum Paſchatis cogere, & aoimas pauperum participatione ſacramentorum ſalvas facere.

X.

Utque pœnitentibus debita ſolatia, & neceſſaria adhibeantur fomenta; in omnibus eccleſiis cathedralibus, primo a publicatione concilii ſaltem trimeſtri, pœoitentiarius ſacerdos quacumque ratione conſtituatur & deputetur: provideatque epiſcopus ne tam ſalutare animabus remediom in eccleſia ſua diutius deſideretur. Conſtitutus autem pœnitentiarius, ſtatis horis in iiſdem eccleſiis, in tribunali ſuo, loco aperto & patenti conſtituto & erecto, reperiatur, qui dum confeſſionibus audiendis operam ſuam collocat, ſi tameo ex canonicis ſit electus, præſens in choro cenſeatur.

XI.

Sed etiam edicimus ut quarumcumque eccleſiarum locis patentibus, noo in capellis aut angulis, confeſſionalia collocentur: oumquam vero in ſacriſtiis, laïcorum confeſſiones audiantur. Provideat etiam epiſcopus, eccleſiarum habita ratione, ne audiendarum confeſſionum tempora io noctem protrahant confeſſarii, neve ante auroram præveniant.

XII.

De extrema Unctione.

Neque omittant extremæ Unctionis ſacramentum, ad præſcriptum ultimi provincialis & ritualis Romani, tempore opportuno ægrotis conferri: invigilentque præcipue rectores, ut propoſito ſacramenti fructu illud ſummopere exoptent infirmi.

CAPUT VI.

De Ordine.

Quanta ſit in eligendis eccleſiæ Dei ſacerdotibus & miniſtris adhibenda cura & ſollicitudo, cum ex optima gubernandæ domus ratione dignoſcitur, cujus ſi fundamentum nutet, totum ædificium ruat neceſſe eſt; tum ex Apoſtoli verbis eas virtutes clero attribuentis, quæ ad Aogelicam pæne accedunt puritatem, facile comprobatur. Et quidem ſi onus Angelicis humeris formidandum plane diſcutiatur, ſacerdotem Dei ex millibus ſeligendum eſſe comperiemus. Unde nos, quorum opus, opus Dei promovere, & eccleſiæ providere, tales ſacerdotes a nobis ſeligendos eſſe judicamus, qui tumentem plagam peccatorum circumligare noſcentes, & oleo fovere miſericordiæ, nocentibus animabus ſuccurrere poſſint, & e vioea Domini revulſis ſpinis ſolliciti agricolæ fructus referre io tempore ſuo. Præter ea igitur ab ultimo provinciali ex ſacris canonibus & decretis ſancita, quæ ut alia omnia ſervari exacte mandamus: hæc ex iiſdem aſſumentes, omni virtutum genere ſplendeſcere clerum peroptantes, decernimus.

I.

Ac ut ab initiis exordientes, quaſcumque prius perſonas ineptas, & a ſacris alienas ſecludamus,

hinc ad ſingulos gradus progreſſuri, declaramus : in primis, quoſcumque chriſmatis ſacramento non confirmatos, rudes & ignaros, criminoſos, ſolemniter pœnitentes, neophytos, ebrietati & gulæ deditos, impudicos, lapſos poſt ordinem ſuſceptum, perjuros, uſurarios manifeſtos, infames, ratiociniis obligatos, ſervos, corpore vitiatos, inſigniter deformes, illegitime natos, peregrinos & ignotos, bigamos, irregulares, quovis modo ſuſpenſos, interdictos, excommunicatos, amentes, morbo caduco laborantes, energumenos, ab ordinationibus cleri longe arcendos, ſalva tamen epiſcoporum poteſtate in caſibus a jure permiſſis diſpenſandi.

II.

In nulla re profecto magis elaborant hujus ſæculi homines, quam ut filii præcipue deformes, & ad negotia ſæcularia inepti, in ſortem Domini aſſumantur, ad beneficia certe non ad officia eccleſiaſtica quacumque ratione, cum eos non vocet Dominus, promovendi; unde omni capite languido, & omni corde mœrenti, cetera membra rigent eccleſiæ Dei. Ut igitur vocatio votis reſpondeat, probata prius & ex petitione parochorum confirmata neceſſitate eccleſiæ, & utilitate : quicumque ad primam tonſuram eligi petunt, ejus ſint ætatis, in qua quid agant, & quam viam ſibi aperiant, plene dignoſcere poſſint, oportet. Cumque ea ſit quæ circa duodecimum annum verſatur : ſtatuimus, nullum deinceps ad primam tonſuram admitti debere, quin duodecimum ſuæ ætatis annum attigerit : de qua, ac etiam de vita, moribus, converſatione, rudimentis fidei ſtudioſe memoriæ commiſſis, legitimis parentibus, propenſione denique ad vitam eccleſiaſticam, debitam a parocho & præceptoribus ſcholæ atteſtationem afferre teneatur; & ne levitate ductus funes ſibi putet caſuros in præclaris, ejus animum tentari. Ideoque certæ cuidam eccleſiæ adſcribi, ut in ea, diebus Dominicis & feſtis ſolemnibus ſaltem, habitum clericalem geſtet, & ſacerdotibus miniſtret, præcipimus. De quibus cum ab eodem atteſtatio relata fuerit ordinationum tempore, ad tonſuram demum, ſi alias idoneus repertus fuerit, promoveri poſſit. Ita vero promotus, certæ ſtatim eccleſiæ inſerviturus ab epiſcopo ordinante addicatur, geſtet quotidie habitum clericalem, ſacerdotibus pareat ad nutum, obedientiam præſtet, humilitatem præ ſe ferat, & ritus eccleſiaſticos diſcat. Sin vero habitum clericalem ponat, eccleſiæ deſignatæ non inſerviat, & frequenter in ea ſacramenta non ſumat : privilegiis clericatus ſui privari, ac de cetero inhabilem, tum ad beneficia eccleſiaſtica, tum ad ordines ſuſcipiendos, cenſemus.

III.

Ad minores.

Prudenter admodum & divinitus factum, ut per tot gradus ad ſacerdotium aſcenderent eccleſiæ miniſtri; in quibus ſi punctuatim ſervatis temporum interſtitiis conſiſterent promoti, exercitiis ordinum proxime ſuſceptorum ſedulo vacantes : angelicæ profecto vitæ viros eccleſiaſticos haberemus. Ad minores igitur promoveri cupientes, præter notitiam linguæ Latinæ, quam ſaltem callere debent, ac teſtimonium a parocho & magiſtro ſcholæ, de vita, moribus & converſatione, hæc etiam præſtitiſſe fidem faciant : ſcilicet in tradenda doctrina Chriſtiana in eccleſiis quibus adſcripti fuerunt, parochos juviſſe, habitum clericalem geſtaſſe, eccleſiæ animo inſerviſſe, nitori & purgationi earumdem vacaſſe, altaria concinnaſſe, obedientiam & humilitatem exhibuiſſe, frequenter ad communionem Corporis Domini pie acceſſiſſe. Ac ut non ficte, ſed vere animus formetur eccleſiaſticus, & quam bonum ſit homini portare jugum ab adoleſcentia, cognoſcatur : optaremus ſane ab uno ad alium minorem ordinem interſtitia a ſacris canonibus præſcripta ſervari; & quemlibet functiones proprii ordinis anno interſtitiorum labente exercere, ne vanæ & otioſæ in eccleſia Dei hujuſmodi functiones ab hæreticis traducerentur. Sed id reverendiſſimorum epiſcoporum judicio, qui pro prudentia & paſtorali ſua ſollicitudine, reique & perſonarum exigentia, iis viis incedere norunt, quibus eccleſiis ſuis optime conſulatur, ſervari volumus.

IV.

De ſubdiaconatu.

Circa eos qui ad majores ordines erunt aſſumendi, cum ſemel arctam viam ingreſſi ab ea minime reſilire poſſint, omniſque pœnitentia ſera ſit eis & inutilis : eſt cur major cautio in iis deligendis adhibeatur. Qui minorum igitur officiis rite functi, ad ſubdiaconatum promoveri anhelant : hæc prius apud ſe attente circumſpiciant, ſcrutenturque ſemetipſos, maxime conducit. Sint enim probis & legitimis parentibus orti, titulo ſufficienti ad vitam honeſte ſuſtentandam, vel eccleſiaſtico vel patrimonii, valoris, habita ratione annonæ noſtræ provinciæ, centum viginti librarum argenti ad minus annui redditus, muniti : ſint continentes, puri, caſti, a converſatione mulierum omnino alieni : ſobrii, in lectione interpretum ſacrorum evangeliorum verſati, norintque ſufficienter pſallere : ſtudiis vacaverint, pietati, orationi, ſervaverintque interſtitia a ſuſceptione minorum ordinum oportet, niſi pro officio eccleſiæ impendendo aliter epiſcopo videatur. Nec id ſatis. Cum enim non pauci quæ ſua ſunt, potius quam quæ Jeſu Chriſti, quærentes, fictis atteſtationibus & ementito titulo, fæces poſtea eccleſiæ & onus accedant : ne quid in iiſdem promovendis latentis vitii fuco & mendacio contegatur, edicto publico denunciationes in ipſis Miſſarum ſolemniis eccleſiæ parochialis ex qua orti fuerint, vel in qua diutius converſati, morum qualitates patefecerint, fieri præcipimus : quibus denunciationibus palam fiat omnibus ejuſdem loci parochianis, quinam ex eadem parochia ad ſacrum ſubdiaconatus ordinem brevi ſunt promovendi; ac proinde quibuſcumque præcipiatur ſub excommunicationis pœna, ut de promovendorum legitimis parentibus, ætate, vita, religione, pietate, converſatione, continentia, ſobrietate, abſtinentia, perſeverantia, propenſione ad vitam eccleſiaſticam, ceteriſque virtutibus, valore denique tituli ſufficientis ad vitam, ſive eccleſiaſtici, ſive patrimonii, ad ſummam centum viginti librarum argenti ad minus aſcendentia, aut e contra, gloriam Deo dantes, veritatem proferant & revelent, edicimus. De quibus omnibus parochus fideliter inquirat, teſteſque ipſemet ſibi eligat audiendos : pulſis eis & reprobatis, qui a promovendo producti, veritatem minus forſan referrent. Quæ omnia ſi fideliter relata plene promovendis ſuffragentur, examini tamen ſubjecti, capaces, idonei, utileſque eccleſiæ, judicentur. Et ne quid adhuc

A temere ſuſcipiatur, ſed deducat eos ſpiritus Domini per ſemitas juſtitiæ, exercitiis ſpiritualibus octo dierum vacare, generali peccatorum confeſſione animam perpurgare eoſdem exhortamur & monemus: & ſic demum ſperantes ſe, Deo auctore, continere poſſe, temporibus ſacræ ordinationis, ad ordinem promoveri peroptamus: alias, vel ſi in uno deficiant, pati repulſam. Promotos autem certæ ſtatim eccleſiæ, officiis ſubdiaconatus ordinis functuros, & alia officia eccleſiaſtica præſtituros, adſcribi & addici, in qua ſingulis Dominicis & feſtis diebus ſolemnibus corpori & ſanguini Domini Jeſû communicent, jubemus. Quod ſi quis relicto loco ad alias eccleſias circumcurſare reperiatur, & officia injuncta minus exſequi, interdicti pœna feriatur, & ad ſubſequentes ordines non aſcendat. B Ut autem certa habeatur ratio tituli, ad quem ordinati fuerint ſubdiaconi, nullaque fraus intercedat, litteras ejuſdem tituli, ſive eccleſiaſtici pacifice poſſeſſi, ſive patrimonii ſufficientis, coram officialibus, ſeu judicibus eccleſiaſticis Ordinariorum, aut etiam eorum ſecretariis, exhiberi, examinati, debiteque probari, & regeſto curiæ eccleſiaſticæ, ſive cancellariæ eorumdem Ordinariorum inſeri; & hujuſmodi exhibitionis, examinationis, probationis & receptionis actum in dorſo litterarum præfati tituli deſcribi, apponi, & per officiales, judices eccleſiaſticos, ſeu ſecretarios, ſubſcribi, ſigilloque Ordinarii muniri præcipimus; aut ſecus, omnes promovendos ad ſub- C diaconatum, decernimus repellendos, ni ſtatim epiſcopus ordinans, beneficium eiſdem conferre ſit paratus. Regulares autem quicumque, ſine litteris ſuperiorum ſuorum, quibus conſtet eos vota religionis emiſiſſe, non ordinentur. Promoti vero, ſi quando ab hujuſmodi ſuperioribus pro criminis exigentia puniri conveniat, & urgeat neceſſitas: ne poſſint tamen habitu religionis privari, ita ut extra monaſteria in contemptum eccleſiæ dejiciantur mendicaturi; ſed intra eorumdem monaſteriorum ſepta detineri, puniri, & ſuſtentari: & ad id prædicti ſuperiores per Ordinarios compellantur.

V.

De diaconis.

D Quo propius accedunt miniſtri eccleſiæ ad tremenda myſteria pertractanda, eo ferventius muneribus ſuis defungi oportet eos, qui a ſacro gradu ſubdiaconi ad onus diaconii cupiunt pertranſire. An igitur caſte, continenter, modeſte annum a promotione ad ſubdiaconatum exegerint, progreſſus cum in litteris tum in pietate fecerint, præcipue vero ſacra pœnitentia ſordes animæ ſæpius eluerint, ad ſacram communionem acceſſerint, in docenda doctrina Chriſtiana parochos juverint, inquiri præcipimus. Ideoque de iis omnibus denunciationes, ita ac de promovendis ad ſubdiaconatum, fieri in eccleſia decernimus. De quibus E cum teſtimonia valida, & a parocho & a præceptoribus ſcholæ excepta, relata fuerint, promovendi ipſi examinati, capaces, idonei reperti, virtutibus & ſcientia, conſurgentes promoveantur: & promoti, eccleſiæ certæ addicantur, ad aliam pro libito non tranſituri, ſed ejuſdem eccleſiæ officiis divinis vacent, miniſtrent, communicant diebus Dominicis & feſtis ſolemnibus, munia diaconi & vitæ eccleſiaſticæ puritatem ſemper præ ſe ferentes, & in cunctis, parochis, & eccleſiarum ſuperioribus, circa ſibi injuncta munia, obedientes.

VI.

De preſbyteris.

Quia vero preſbyter ex nomine ipſo iis virtutibus ornatus incedere debet, quibus prælucentibus populus fidelis puris moribus incanſcere, & vivificatus ſpiritu, caritate incaleſcere videatur: ſumma diligentia uti decet, quo deligendus ſacerdos totus Deo conſecretur. Itaque diaconi exercitationibus rite peractis, renovari in eccleſia denunciationes ſuper vita, moribus, caſtitate, continentia, ſobrietate, converſatione, ſtudio, aptitudine ad ſacra, caritate, animi moderatione, humilitate & obedientia promovendi, præcipi- B mus. De quibus allata & probata parochorum & præceptorum ſcholæ teſtificatione, examini ſubjectus periculum faciat, & experientia ſe tales progreſſus in ſcientia ſanctorum, & conſcientiarum pie & ſalubriter dirigendarum feciſſe commonſtret, quales ad populum docendum ea quæ ſcire omnibus neceſſarium eſt ad ſalutem, & ſacramenta adminiſtranda, ſufficiant. Ac ut ſubſequens xelus priori reſpondeat, exuatque promovendus veterem hominem cum actibus ſuis, in anteriora ſe extendens, ſintque illi oculi ante & retro ad munia ſacerdotis debite peragenda: admiſſus vacet exercitiis ſpiritualibus octo dierum, conſcientiam diſcutiat, & mundatam impleri ſuperna poſtulet C gratia, enixe monemus: quo tandem promotus, ita pietate ac caſtis moribus conſpicuus bonorum morum forma evadens, ad optima quæque motu ſuo populum impellat: neque ei qui ad titulum patrimonii promotus fuerit, liceat pro voluntate ad diverſas eccleſias divertere; ſed certa & ſtata eidem attribuatur, ſeu indicetur, in ea officiis vacaturo divinis, & ſingulis Dominicis & diebus feſtis ſolemnibus ſaltem celebraturo: ſecus, ad beneficia eccleſiaſtica obtinenda pro occaſione numquam aſſumendus. Qui vero ad titulum beneficii promotus exſiſtit, ſuæ eccleſiæ penſum reddere debitis juris remediis compellatur. Aut ſi beneficio reſidentiam præſtare nulla eum ratio obligat, nec reſidere velit, alii eccleſiæ ab Ordinario ſuo D ſit adſcriptus, cui ut alii ſacerdotes, intereſſe, & in ea ſacra facere perſeveret.

VII.

Quoniam autem ea quæ ſuperius pro ordinibus recte ſuſcipiendis ſancita ſunt, ſine ſtato & certo ordine fieri nequeunt: ſacris canonibus inſiſtentes ſtatuimus, omnes ad majores ordines promovendos, per menſem, ante ſacrarum ordinationum tempora, in urbem ab Ordinario edicto publico, ad valvas eccleſiæ fixo, & per parochos urbis publicando, vocandos eſſe, ut de qualitatibus requiſitis denunciationes in eccleſia, & inquiſitiones, ac atteſtationes per parochos locorum fieri ad ſe quamprimum tranſmittendas, decernat; poſſit- E que interim animum promovendorum ita ſcrutari, eoſque hortari & monere, exercitiis ſpiritualibus, & animæ generali confeſſione perpurgandæ incumbant, ut nemini cito manum impoſuiſſe cenſeatur. Monere autem populum fidelem tempore ordinationis ſacræ, omnipotenti Deo ſupplicet, ut epiſcoporum mentes ſpiritus ſui afflatu illuminet, & ad eccleſiæ miniſtros digne ſeligendos, & rite promovendos impellat, cura ſit penes parochos eccleſiarum & concionatores.

VIII.

Quod autem ordinatis in ipſa eorum ordinatione multum proderit, & meminiſſe juvabit, ſe quaſi intra cæleſtes choros fuiſſe conſtitutos, ut hinc ad eam adſpirent puritatem, quæ a miniſtris eccleſiæ Dei exſpectatur: præcipimus, ordinationes ſacras, in eccleſia cathedrali, idque ad majus altare, vocaria præſentibuſque ad id eccleſiæ canonicis, publice celebrandas eſſe. Si vero alio in loco eaſdem celebrari contigerit, id ſemper in digniori eccleſia, & præſente clero illius loci fieri mandamus.

IX.

De dimiſſoriis litteris.

Graviter officiunt rectæ miniſtrorum eccleſiæ ordinationi, facultates de promovendo a quocumque. Quare, ut probe norit epiſcopus ſubditorum ſuorum mores, per ſemetipſum ordines conferre teneatur, niſi ægritudine, aut alia juſta cauſa impediatur: qua ſubſiſtente, ſubditos ſuos aliter quam jam probatos, examinatos, & de quorum probitate, moribus & converſatione per denunciationes in eccleſia factas ſibi conſtet, ad alium viciniorem, ſeu alios certos, non ad quemcumque, dimittat, cauſam in litteris exprimendo, cur a ſe non potuerint ordinari: neque ad plures ordines ſacros ſuſcipiendos, ſed ad unum dumtaxat: quo ſuſcepto, vel temporibus Ordinationum a die facultatis conceſſæ proxime ſequentibus lapſis, quaſcumque facultatis litteras nullas eſſe, & omni virtute carere declaramus.

X.

Quia vero quamplurimi ob incapacitatem & pravam vitam ab Ordinariis ſuis repulſam paſſi, facultates de promovendo a quocumque obtinentes, ſeu habere prætendentes, ſine commendatione & licentia Ordinariorum ſuorum, contra ſacros canones ſæpiſſime promoventur: nullus deinceps a quoquam epiſcopo, etiam cujuſvis generalis aut ſpecialis reſcripti, vel privilegii prætextu, etiam ſtatutis temporibus promoveatur, niſi ejus probitas ac mores, Ordinarii ſui teſtimonio commendentur: ſi ſecus fiat, ordinans, a collatione ordinum, per annum juxta ſacri concilii Tridentini decretum; & ordinatus a ſuſceptorum ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, ſit ſuſpenſus.

XI.

Cumque honeſtius ac tutius ſit ſubjecto, debitam præpoſitis obedientiam impendendo, in inferiori miniſterio deſervire, quam cum præpoſitorum ſcandalo graduum altiorum appetere dignitatem: ei cujus aſcenſus ad ſacros ordines a ſuo prælato, ex quacumque cauſa, etiam ob occultum crimen quomodolibet extrajudicialiter fuerit interdictus; aut qui a ſuis ordinibus, ſeu gradibus, vel dignitatibus eccleſiaſticis fuerit ſuſpenſus; nulla contra ipſius prælati voluntatem conceſſa licentia de ſe promoveri faciendo, aut ad priores ordines, gradus & dignitates, ſive honores, reſtitutio ſuffragetur.

XII.

Sed neque liceat capitulis eccleſiarum, aut aliis quibuſcumque in juriſdictione epiſcopi, loco capituli, ſede vacante ſuccedentibus, infra annum a die vacationis, ordinandi licentiam, aut litteras dimiſſorias, ſeu reverendas, ut aliqui vocant, tam ex juris communis diſpoſitione, quam etiam cujuſvis privi-A legii, aut conſuetudinis vigore, alicui, qui beneficii eccleſiaſtici recepti, ſive recipiendi occaſione arctatus non fuerit, concedere: ſi ſecus fiat, capitulum contraveniens eccleſiaſtico ſubjaceat interdicto: alii autem loco capituli exſiſtentes, ab officio & beneficio per annum ſint ipſo jure ſuſpenſi: ſic ordinati vero, ſi in minoribus conſtituti fuerint, nullo privilegio clericali, præſertim in criminalibus, gaudeant; in majoribus vero ab exſecutione ordinum ad beneplacitum futuri prælati, ſint ipſo jure ſuſpenſi. Abbates etiam & alii exempti, aut collegia vel capitula quæcumque etiam cathedralium, litteras dimiſſorias aliquibus clericis ſæcularibus, ut ab aliis ordinentur, concedere non poſſint: ſed horum omnium ordinatio ſervatis omnibus a ſacro B Tridentino decretis ad epiſcopos, intra quorum fines exſiſtunt, pertineat: non obſtantibus quibuſcumque privilegiis, præſcriptionibus, aut conſuetudinibus etiam immemorabilibus. Unde ſuperioribus monaſteriorum, in quibus religioſi fixam & firmam commorandi ſedem habent, prohibemus, ne litteras dimiſſorias religioſis ſuis, ut a quocumque ordinentur, concedant; ſed a ſuo Pontifice aut ab alio de ejus licentia ordinandos eſſe dumtaxat decernimus: eos vero qui pro inſtituto ad varia domicilia certis temporum intervallis transferuntur, cum litteris provincialium ſuorum de voto religionis emiſſo fidem facientibus ab Ordinario loci, in quo pro tempore degunt, admitti tantum præcipi-C mus: ab aliis numquam niſi atteſtatione præhabita, a Pontifice loci ſeu Vicario generali obtenta, quare apud ſe nequiverint ordinari, perhibeatur. Omnes autem litteras ordinis proxime ſuſcepti ordinanti epiſcopo exhibere, aut alias de eodem ſuſcepto fidem facere teneantur.

CAPUT VII.

De Matrimonio.

Cum ſacramenti Matrimonii canonice contrahendi ratio a ſacris canonibus & patrum decretis tradita plene & ſancita reperiatur, neque tamen in ea ubique locorum provinciæ noſtræ, magna cum animarum ſtrage, omnino obſervetur: turbantibus D filiis Belial, ſpiritu carnis ſuæ inflatis, qui eo temeritatis devenere, ut ſpretis quibuſlibet ſententiis & cenſuris eccleſiaſticis, quod ab hæreſi & impietate haud longe abſcedit, in perpetuo concubinatu vitam tranſigant: placuit nobis eadem quæ a ſanctis canonibus & ſacrorum conciliorum decretis, de hac re ſunt conſtituta, invocare; ac inſuper ea decernere, quæ ad eorum exactam obſervationem plurimum roboris habere dignoſcuntur.

I.

Periclitatur admodum fides contrahentium, ſi unus conjugum hæreſi infectus & pertinaciter in ea E perſeverans: alter, non ſine peccato & irreverentia ſanctæ matris eccleſiæ, cogatur jugum trahere ærumnoſum. Nam, quod ait Apoſtolus, ***Quæ ſocietas luci ad tenebras?*** Cumque eo modo longe lateque ſerpat & propagetur hæreticæ pravitatis ſoboles, fideleſque a recta liberorum educatione avertantur; totieſque reclamet Scriptura ſacra, ne cum alienigenis jugum ducant: & experientia ſit compertum, ut olim Iſraelitas a veri Dei cultu, ſicut etiam ex Catholicis non paucos talibus matrimoniis a fide orthodoxa defeciſſe: nos attenta mente perpendentes verba in concilio Agathenſi quondam prolata, non oportere cum hominibus hæreticis

miſcere connubia, & vel filios vel filias eis dare, ſed potius accipere, ſi tamen ſe profiteantur Chriſtianos eſſe futuros & Catholicos: taliaque matrimonia patres ultimi concilii provincialis Burdigalenſis abhorruiſſe, & parentes ſaluti filiorum minus conſulentes, ne eoſdem ad hæc inducerent contrahenda, monuiſſe: ea pro temporum ratione decernenda ſuſcepimus, quæ tanto malo utcumque ſuccurrere queunt. Prohibemus igitur quibuſcumque ſacerdotibus, ſive ſint ordinis ſæcularis, ſive regularis, ne quoſcumque quomodolibet ad ſacramentum Matrimonii admittant, quorum alter hæreſim profiteri comprobatur: ſed ambo ſanctæ Romanæ eccleſiæ fidem profitentes volumus eſſe, & ejuſdem aſſertores: quique Deo adhærentes ad prolem in timore Domini educandam magni ſacramenti beneficio unus ſpiritus effici poſſint. Alioqui præfatos omnes ſacerdotes quoſcumque, ſæculares vel regulares, beneficia obtinentes, ſuſpenſos eſſe ipſo facto, tam a ſuis ordinibus, quam beneficiis, declaramus: eaque ratione hujuſmodi beneficiorum fructus fabricæ eccleſiarum eorumdem per Ordinarium applicandos & addicendos, decernimus: non beneficiatos autem ſæculares vel regulares, non obſtantibus quibuſcumque privilegiis in contrarium allatis, ipſo facto ab ordinum ſuorum functionibus tamdiu ſuſpenſos eſſe, quoad Ordinariis ipſis ſalubriter in Domino videbitur expedire.

II.

Quaſi peccatum ariolandi, non obedire, proclamat ſcriptura. Unde nos non ſatis ponderari poſſe cenſemus, quorumdam hominum temeritatem & inobedientiam, qui libertate ſenſus carnis ſuæ ducti, poſtpoſita etiam perſæpe parentum voluntate, coram vagis & ignotis ſacerdotibus cujuſlibet ordinis matrimonia audent clandeſtine contrahere; ac quod menſuram implet ſceleris, ſpretis quibuſcumque eccleſiæ matris monitionibus & cenſuris, in iiſdem matrimoniis ſic contractis, hoc eſt, in continuo concubinatu, vitam degere perſeverant. Præcipimus igitur omnibus parochis, & verbi Dei concionatoribus, noſtræ provinciæ, ſæpe inter concionandum populum doceant, quam grave peccatum committant, qui clandeſtine contrahunt: eumque moneant & commoveant frequenter, matrimonia ita contracta, ab eccleſia damnata eſſe penitus, & nulla; meritoque aliquando adulteria, ſæpiſſime concubinatus nominari poſſe: Denique arguant, obſecrent, importune, opportune, in omni patientia & doctrina, interminationemque divini judicii oſtendant, quo tanti ſceleris gravitate concepta, ab hujuſmodi matrimoniis fideles tandem abhorreſcant. Et ne lenitate pœnæ ſcelus intumeſcat, quicumque deinceps ſacerdos ſæcularis, aut regularis beneficiarius, tabulis matrimoniis clandeſtinis interfuiſſe convincetur, privationis omnium & quorumcumque beneficiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia obtinenda, pœnas ipſo facto incurrat. Non promotus autem ad beneficia, ſive ſit ſæcularis, ſive regularis, numquam in quibuſcumque provinciæ noſtræ diœceſibus ordinum ſuorum officiis fungi poſſit, donec pœnitentia exacte peracta, judicio Ordinarii ſui priſtinis ordinum ſuorum functionibus reſtituatur.

III.

Sed ut omnis matrimoniis clandeſtine contrahendis occludatur additus: cum ad nos & concilium relatum ſit, in quibuſdam eccleſiis religioſorum ſancti Joannis Jeroſolymitani hanc conſuetudinem, ſeu potius corruptelam, vigere: cujus prætextu, quodam veluti privilegio, dictarum eccleſiarum ſacerdotes freti, quaſlibet perſonas undequaque ad ſe accedentes, nullis etiam præhabitis matrimonii denunciationibus, & abſque ſive Ordinarii, ſive proprii parochi licentia, admittant: omnibus vicariis perpetuis, aliiſque ſacerdotibus ad divina officia & ſacramenta adminiſtranda in hujuſmodi eccleſiis auctoritate Ordinarii inſtitutis & approbatis, aut aliis quibuſcumque cujuſlibet ordinis ſæcularis aut regularis, ibidem introductis, vel libere ad id ſe quomodolibet introducentibus; vel denique ceteris omnibus eccleſias, ſacella, oratoria ad hæc matrimonia celebranda concedentibus, ſub iiſdem pœnis, privationis omnium beneficiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia, & ſuſpenſionis ab officio, ipſo facto incurrendis, prohibemus, ne in iiſdem eccleſiis, præter eas perſonas quæ ſunt parochiæ, quaſlibet alias, cujuſvis ſint dignitatis & conditionis, abſque licentia proprii parochi, aut Ordinarii, in ſcriptis conceſſa, ad ſacramentum matrimonii contrahendum in poſterum admittant: Non beneficiatos autem, cujuſvis ſint ordinis, tamdiu manere ſuſpenſos decernimus, quamdiu ipſorum ſic contrahentium Ordinario conducere videbitur: neque ullo ſe privilegii aut conſuetudinis prætextu, quo minus, etiam remota omni appellatione, canonice plectantur, tutos eſſe putent. Quod decretum ad capellas, ſacella, monaſteria & oratoria intra cujuſlibet parochiæ fines conſtituta, extendi debere declaramus: in quibus capellis, ſacellis, monaſteriis, & oratoriis, matrimonia contrahi & benedici, abſque ſpeciali Ordinarii mandato, inhibemus: alias prædictas capellas, ſacella, monaſteria, & oratoria, interdicto ſubjicienda mandamus.

IV.

Ita matrimonii ſacramento debite conſtituendo neceſſarius eſt contrahentium expreſſus conſenſus, ut abſque eo, nullo pacto conſiſtere queat. Quare ut libertati contrahentium conſulatur, neque poſthac tales perſonæ, per vim & metum matrimonio jungantur, quæ ab invicem abhorrentes, ſpinoſam, morum contrarietate, vitam ducere compellantur: hæc ex ſacris canonibus & decretis decernimus, inter raptorem & raptam, quamdiu ipſa in poteſtate raptoris manſerit, nullum poſſe conſiſtere matrimonium. Quod ſi rapta a raptore ſeparata, & in loco tuto & libero conſtituta, illum in virum habere conſenſerit, eam raptor in uxorem habeat: & nihilominus raptor ipſe, ac illi conſilium, auxilium & favorem præbentes, ſint ipſo jure excommunicati: & ſi clerici fuerint, de proprio decidant gradu. Quia vero ita plerumque temporalium dominorum mentis oculos terrena affectus atque cupiditates excæcant, ut viros & mulieres ſub eorum juriſdictione degentes minis & pœnis adigant, cum iis matrimonium invitos contrahere, quos ipſi domini illis præſcripſerint: cum maxime nefarium ſit matrimonii libertatem violare, & ab eis injurias naſci, quibus protectio exſpectatur: præcipimus omnibus cujuſcumque gradus, dignitatis, & conditionis exſiſtant, ſub anathematis pœna, quam ipſo facto incurrant, ne quovis modo, directe vel indirecte, ſubditos ſuos, vel quoſcumque alios cogant, quominus libere matrimonia contrahant: omnibus vero parochis, ceteriſque ſacerdotibus quibuſcumque, ad ſacramenta adminiſtranda adſcitis, ſive ſæcularibus, ſive regularibus, interdicimus, ne reclamantibus pa-

rentibus

rentibus filios & filias familias ad ſacramentum A matrimonii contrahendum admittant ; ſed prius ipſi parochi & ſacerdotes bujuſmodi antequam ultra procedant, Ordinarium ſuum conſulere, & ab eo definita ſervare, præcipimus. Nec ipſos parentes verborum Apoſtoli immemores eſſe volumus, quibus patres hortatur, ne ad iracundiam provocent filios ſuos : ſed eos potius ea prudentia & lenitate pertractent, quibus ingenui homines liberum exſerant & plenum eliciant conſenſum. Ut autem omnis occaſio minuendæ contrahentium libertatis prorſus abſcindatur, omnes & quoſcumque poteſtatis ſæcularis judices exhortamur in Domino, vehementerque monemus, ne pro punitione criminum juſtitiæ reddendæ incumbentes, libertatem hujuſmodi hominum a ſe aliquoties opportune detentorum, B in contrahendo matrimonio, ullo pacto imminuant ; ſed eam ut omnino ad ſacramentum matrimonii neceſſariam conſiderantes, ſervent illis & cuſtodiant integram & illibatam : ac quam ſit juſtum quæ ſunt Dei, Deo, & eccleſiæ ſanctæ matri reddere dignoſcentes, quaſcumque lites & diſſidia ad cauſas matrimoniales mere pertinentia, etiamſi alias litigantes in delicto flagranti interceptos pœna maneat, ea quamprimum ad judices eccleſiaſticos remittant dijudicanda : donec re ab eccleſia canonice diſcuſſa & deciſa, quæ ſui ſunt muneris tunc legirime texſequantur.

V.

Abolenda ſane perverſa illa ac ſuperſtitioſa quorumdam opinio, menſe ſcilicet Maio uxorem non ducendi, quaſi aliquid ex eo mali ominis emanans fidelitati contrahentium, ac proſperitati nuptiarum officere poſſit. Doceatur igitur populus, & ab omnibus parochis ſæpe inſtruatur, ut ſuperſtitioſis illis [a] magis fidem haudquamquam adhibeat; ſed præter ea tempora, in quibus ex præſcripto eccleſiæ a celebratione nuptiarum abſtinetur, nullum eſſe quo ipſæ jure & canonice celebrari probibeantur. Ac præterea iiſdem fidelibus declaretur, diem feſtum ſancti Joſephi in ſacra Quadrageſima ſemper obſervatum, ejuſdem eſſe rationis ac ſunt ceteri Quadrageſimæ dies : ideoque nulli licere in eo matrimonium celebrare : cum præſertim iis temporibus fideles orationibus inſtare, purgandis & curandis animabus incumbere eccleſia mater procuret.

[a Forte, magis]

VI.

Ceterum cum ex præſcripto ſacri concilii Tridrntini, epiſcoporum ſit, ea quæ ad celebritatem matrimoniorum rite peragendam pertinent, præſcribere, ſcilicet, ut ea qua decet modeſtia & honeſtate fiant : univerſis parochis & aliis ſacerdotibus præcipimus, ne alio in loco quam in eccleſia ad contrahendum per verba de futuro, quoſcumque fideles recipiant, niſi alias id ab Ordinario fructuoſe ſibi concedatur : ſed curent ſollicite, ut futurorum conjugum mens & cogitatio in acquirenda E divina gratia, tota verſetur. Ac ut perfidæ quorumdam erronum concupiſcentiæ occurratur, qui relicta priore uxore ad aliam variis in locis ſeducendam potius quam ducendam accedunt, cum eadem in adulterio victuri : ne deinceps ullas perſonas alterius diœceſis ad præſtandum conſenſum de futuro admittant ipſi parochi, quin prius ſibi valida atteſtatione per Ordinarios extraneorum hujuſmodi conceſſa, & ab Ordinario in cujus diœceſi matrimonium eſt contrahendum, probata, canonice conſtet, tales contrahere volentes, liberos eſſe A & ſolutos, nulloque matrimonio junctos : ſecus, gravi pœna contravenientes parochos & ſacerdotes affici mandamus. Cetera autem quæ de matrimonio pie & fructuoſe contrahendo ſancita ſunt, tum ab ultimo concilio provinciali, tum a felicis recordationis Paulo V. divina providentia Papa, in Rituali Romano ejuſdem juſſu edito, omnino ſervanda decernimus.

VII.

De concubinariis.

Deturpat & imminuit vehementer candorem bonorum morum & ſanctimoniam matrimoniorum, ſœdum concubinatus ſcelus : eoque periculoſius B graſſatur, quo remiſſa jam diſciplinæ eccleſiaſticæ ſeveritate poſuerit in cælum os ſuum, donec dejiciat illud Omnipotens, & impietatis imaginem in civitate ſua confringat. Quocirca nos in promptu habentes ulciſci omnem inobedientiam adverſus Deum ſe extollentem, ſaetis canonibus innixi, grave peccatum, homines ſolutos concubinas habere ; graviſſimum vero & in magni ſacramenti matrimonii ſingularem contemptum admiſſum, uxoratos quoque in hoc damnationis ſtatu vivere, ac audere eas quandoque domi etiam cum uxoribus alere & retinere, conſiderantes : ut huic tanto malo opportunis juris remediis provideamus : ſtatuimus, hujuſmodi concubinarios, tam ſolutos, quam uxoratos, C cujuſcumque ſtatus, dignitatis & conditionis exſiſtant, ſi poſtquam a ſuo Ordinario, etiam ex officio ter admoniti ea de re fuerint, concubinas non ejecerint, ſeque ab earum conſuetudine non ſejunxerint, excommunicatione feriendos eſſe : a qua non abſolvantur, donec re ipſa admonitioni factæ paruerint. Quod ſi in concubinatu per annum cenſuris neglectis permanſerint, contra eos ab Ordinario ſevere, pro qualitate criminis, procedatur. Mulieres, ſive conjugatæ, ſive ſolutæ, quæ cum adulteris, ſeu concubinariis publice vivunt, ſi ter admonitæ non paruerint, ab Ordinariis locorum ab eccleſia arceantur : & ad inſtantiam eorumdem Ordinariorum, ut hujuſmodi mulieres graviter pro modo culpæ puniantur, & extra oppidum vel diœceſim ejiciantur, D poteſtas ſæcularis procuret : aliis pœnis contra adulteros concubinarios inflictis ſuo robore permanentibus.

CAPUT VIII.

De epiſcopis.

Optat ſancta mater eccleſia, ut electi & dilecti ſui ſponſi epiſcopi, pro patribus ſuper terram conſtituti, iis virtutum ornamentis decorati præfulgeant, ex quibus myrrha, gutta & caſia gratiæ ſpiritalis a domibus veluti eburneis defluentes, animas fideles delectent, & Chriſto regi adducant in honore ſuo. Unde nos ex reipſa, & ſacris canonibus, munia E noſtra indefeſſa cogitatione circumſpicientes, magnopere ſtudium noſtrum excitatum iri rati ſumus, ſi pondera noſtris humeris impoſita caritatis lance librantes, jugum Chriſti ſuave & onus leve irrequietis laboribus, ſentiamus.

I.

Epiſcoporum igitur cogitatio ſit, ſe ideo eccleſiæ Dei præfectos eſſe, ut attendentes ſibi & univerſo gregi, in quo Spiritus ſanctus poſuit eos regere eccleſiam Dei, quam acquiſivit ſanguine ſuo, vigilent, ſicut Apoſtolus præcipit, in omnibus laborent, &

miniſterium ſuum impleant : implere autem illud ſe nequaquam poſſe ſciant, ſi greges ſibi commiſſos, mercenariorum more deſerant ; atque ovium ſuarum, quarum ſanguis de eorum eſt manibus a ſupremo judice requirendus, cuſtodiæ minime incumbant : neque obliviſcantur, non admitti paſtoris excuſationem, ſi lupus oves comedit, & paſtor neſcit.

II.

Ac meminerint ſe in medio populi patres, ac veluti formam ac vivam legem, ad quam ſubditi omnes vitæ ſuæ mores componant, conſtitutos eſſe : neque exiſtiment ſe ad propria commoda, ad divitias, aut luxum, ſed ad labores & ſollicitudines pro Dei gloria vocatos eſſe : cumque reliqui fideles ad religionem & innocentiam facilius inflammentur, ſi præpoſitos ſuos, quæ mundi ſunt, abjicere, & cæleſtia meditari perſpexerint, ea quamprimum a ſe amoveant, quæ carnem & mundum ſapere cognoſcuntur.

III.

Sint igitur epiſcopi modeſta ſupellectili & menſa: ac frugali contenti victu, pauperes ſæpe menſæ adhibentes, eidem per ſe benedicant, lectioneque ſacra totum hominem cibare curantes : ab ea demum ſurgentes, ipſimet Deo gratias agant, miniſtros ab hujus ſæculi & malitiæ mundanæ cultu alienos ſeligentes & retinentes. Denique in toto vitæ genere, ac tota eorum domo, caveant ne quid appareat quod a ſancto hoc inſtituto ſit alienum, quodque non ſimplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum præ ſe ferat.

IV.

Sed præcipue perpendant, reditus eccleſiæ, bona Chriſti & pauperum patrimonia eſſe. Quare videant, ne ex iiſdem reditibus conſanguineos familiareſve ſuos augeant & ditent, ac niſi ut pauperibus aliquid concedant : memores ſe ſacris canonibus monitos eſſe, ut omnem humanum hujus erga fratres, nepotes, propinquoſque, carnis affectum (unde multorum malorum in eccleſia ſeminarium extat) penitus deponant.

V.

Pauperes autem pudore ſuffuſos exquirere, alere, pupillis & viduis debita ſolatia impendere, & ut afferantur, procurare ; filias egenorum nubiles, ſanctorum exemplo, matrimonio collocare ; incarceratis, animæ & corporis ſubſidia ut ſubminiſtrentur, providere : oppreſſos a potentum ſuperbia, injuria, & inſolenti ſupercilio vindicare, & quarumcumque miſerabilium perſonarum curam continuam habere : hæc omnia pia, quaſi mane ros erumpens, epiſcoporum juſtitiam commendabunt.

VI.

Hinc in corrigendis ſubditorum delictis ſacri canones epiſcopos admonendos cenſent, ut ſe paſtores non percuſſores eſſe meminerint : atque ita præeſſe ſibi ſubditis oportere, ut non eis dominentur, ſed eos tamquam filios & fratres diligant : elaborentque ut hortando & monendo, ab illicitis deterreant, ne ubi deliquerint, debitis eos pœnis coërcere cogantur. Quos tamen ſi quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, & ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum manſuetudine rigorem, cum miſericordia judicium, cum lenitate ſeveritatem ita adhibeant, ut ſine aſperitate diſci-

A plina populis ſalutaris ac neceſſaria conſervetur ; & qui correcti fuerint, emendentur ; aut ſi reſipiſcere noluerint, ceteri ſalubri in eos animadverſionis exemplo a vitiis deterreantur : cum ſit diligentis & pii ſimul paſtoris officium, morbis ovium levia primum adhibere fomenta ; poſt ubi morbi gravitas poſtulet, ad acriora & graviora remedia deſcendere ; ſin autem ne ea quidem proficiant, illis ſubmovendis ceteras ſaltem oves a contagionis periculo liberare.

VII.

Cumque in educendis & educandis ovibus præcipua ac maximi momenti munia ſint, verbum Dei per epiſcopos prædicari, & ſacramenta adminiſtra-
B ri : reverendiſſimos coëpiſcopos noſtros peramanter monemus, ut per ſeipſos, quantum fieri poterit, ad populos fideles conciones verbi Dei habeant, ac temporibus ſacris Quadrageſimæ in eccleſia ſua ad audiendas confeſſiones pœnitentium adſint : & tamquam petra ſalis in medio animalium unius moris in domo inhabitantium conſtituti, ſummum paſtorem Dominum Jeſum ſalubria remedia in dulcedine ſua pauperibus paraſſe demonſtrent : cumque omnis Pontifex pro hominibus conſtituatur in iis quæ ſunt ad Deum, ut offerat dona & ſacrificia pro peccatis, ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium ſingulis Dominicis celebrare monemus. Quorum exemplo ſacerdotes omnes, ſingulis ſaltem Dominicis & feſtis
C ſolemnibus ; parochi autem ter in hebdomada, pro devotione ſacrum facere teneantur.

VIII.

Quia vero omnibus debitores ſunt epiſcopi, ſapientibus & inſipientibus, doctis & indoctis : eoſdem hortamur vehementer, ut ad fideles plebes animum intendentes, ſæpiſſime ad ſingulas parochias viſitandas accedant : totamque diœceſim, ſingulo quoque ſaltem triennio, cum pauco, modeſto & utili famulatu, perficiant : ſancto confirmationis ſacramento populos ungentes, vulneribus peccatorum tumentibus, ſalutaribus verbi divini concionibus, & pœnitentiæ ſacramento medentes : eoque modo qui ultimo provinciali præſcribitur, ſingula perlu-
D ſtrent & exquirant. Sique juſto detineantur impedimento, curent ſollicite, ut eadem viſitatio a piis eccleſiaſticis, quorum præcordiis amor Dei & animarum ſalus inhæreat, perficiatur.

IX.

Meminerint etiam epiſcopi, muneribus ſuis ſe fructuoſe ſatisfacturos, ſi in eccleſiis ſuis, aut pro commoditate in aliis ſuæ civitatis, primis a ſolemnibus & majoribus feſtis, diebus, hoc eſt, feria ſecunda Paſchatis Reſurrectionis Domini, Pentecoſtes, & craſtino Nativitatis Chriſti, fidelibus populis, nondum ſacro chriſmatis oleo inunctis, ſacramentum Confirmationis conferant, theſauris gra-
E tiæ augendis & conſervandis peropportunum & neceſſarium.

X.

Et ne quem inſcium verba vitæ æternæ, & bonorum morum unguenta ad oram uſque veſtimenti Domini effuſa, lateant : curent epiſcopi veſtigia patrum ultimi provincialis premeores, ad quaſcumque ſuarum diœceſum parochias, maxime ubi hæreſes adoleſcunt, & peritia rectorum deſideratur, cujuſlibet ordinis concionatores cum benedictione emittere ; qui Dominum Chriſtum prædicantes, in ejus

gloriam fructum centeſimum referant, & hæreſes funditus exſtirpent pernicioſas.

XI.

Cum autem in iis myſteriorum divinorum diſpenſatoribus tanta requirantur, ut ſi pro rei magnitudine expendantur, numquam ſatis cautum de iis videri poſſit: eapropter nos regem Chriſtianiſſimum, piiſſimum & invictiſſimum, rogamus, ut ad eccleſiarum regimen, onus quippe Angelis formidandum, eos ſolos, qui maxime digni fuerint, quorumque prior vita ac omnis ætas a puerilibus exordiis uſque ad perfectionis annos per diſciplinæ ſtipendia eccleſiaſticæ laudabiliter acta teſtimonium præbeat; quique talis ſunt ſcientiæ, ut muneris ſibi injungendi neceſſitati ſatisfacere poſſint, ſeligere religioſe curet, eoſdem demum Sanctiſſimo domino noſtro nominandos & præſentandos. Meminerit-que rex Chriſtianiſſimus ac piiſſimus, nihil ſe ad Dei gloriam & populorum ſuorum ſalutem utilius poſſe facere, quam ſi bonos paſtores, eccleſiæ gubernandæ idoneos, promoveri ſtudeat: cauteque admodum animadvertat ſe alienis peccatis communicantem, non leviter peccare, niſi quos digniores & eccleſiæ magis utiles ipſe judicaverit, non quidem precibus vel humano affectu, aut ambientium ſuggeſtionibus, ſed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverit; & quos vita, ætate, doctrina, atque aliis omnibus qualitatibus præditos ſciat, & ſecundum venerabiles beatorum Patrum ſanctiones, requiruntur.

CAPUT IX.

De canonicis, & capitulis eccleſiarum cathedralium & collegiatarum.

Capitula, quæ capita populorum, epiſcopos proxime attingunt, univerſo populo conſpicua & clara eſſe oportet: non ſolum ut eorumdem candidati canonici oculos ad quæcumque circumferant perluſtranda; ſed ut in iis divinæ voluntatis nutus & participationes eluceſcentes, quaſi apocalypſeos ſeniores coronas coram Agno demittentes, aſſumptis citharis laudes Deo decantent immortales, & in odorem phialarum ſuarum fideles plebes evehant felicitate donandas.

I.

Placuit igitur, quæ ab ultimo provinciali de capitulis & canonicis ſalubriter ſunt inſtituta, ea in omnibus eccleſiis cathedralibus & collegiatis rigide obſervari. Ac præterea, ut horis debitis laudes divinæ per ſingulas horas, non curſim & feſtinanter, ſed tractim & cum aliqua quiete in medio cujuſlibet pſalmorum verſiculi, cum debita differentia ſolemnis & ferialis officii, reverenter ab omnibus perſolvantur, decernere. Utque ipſis celebrandis, pro uniformitate ſeu conformitate inter omnes eccleſias ſervanda, certus ordo præſcribatur & forma: ſtatuimus, ſacrum ſolemne, ſive conventuale, iiſdem horis, modo & forma celebrari prorſus, quibus ex regulis ſeu rubricis miſſalium Clementis VIII. Pontificis Maximi juſſu editorum, celebrandum eſſe dignoſcitur. In quo quidem celebrando, ne præcipue tempore elevationis ſacratiſſimi ſacramenti, aliquid indecorum, vernacule, vel aliud quidpiam alienum, aut ab eccleſia non approbatum, cantetur, ſub gravi pœna prohibemus: cunctos tunc temporis canonicos, quamvis capuciis pro tempore indutos, capite nudo & aperto A intereſſe & inſiſtere præcipientes.

II.

Hac ratione canonicos choro aſſiſtentes gravitatem ſervare, collocutiones vitare, ſcripturas quaſlibet, aut libros minime legere, nec privatim officium recitare ſtatuimus: ſed eos labiis Omnipotentis beneficio apertis, in pſalmis, hymnis & canticis, Deo alacriter modulari, attentionem commonſtrare, eoque modo devotionem populis infundere & ingenerare decernimus: idque quo accuratius ab omnibus perſolvatur, cura ſit decani, vel ejus cui hoc onus incumbit, diligenter hinc inde invigilare, & ne quid inordinate fiat circumſpicere: tranſ-B greſſores quoſcumque, illius horæ, in qua circa prædicta exceſſerior, vel alia majori, prout tranſgreſſionis gravitas exegerit, afficiendo pœna.

III.

Cumque a cathedralibus & collegiatis officii divini rite peragendi forma exſpectetur & peti debeat: cura ſit penes decanum, ſeu cantorem, vel alium ad quem id pro conſuetudine eccleſiarum pertinet, aut demum penes aliquem, primo quoque menſe poſt publicationem hujus concilii, a capitulo, aut eo poſt menſem deficiente, ab Ordinario conſtituendum & deputandum, ſingulis quibuſcumque per hebdomadam proximam peragendorum rationem & ordinem in tabula præſcribere, & eamdem de-C inde tabulam certo chori in loco affigere; unde cuilibet clarum ſit & notum, quænam ſibi in eadem hebdomada officia incumbant præſtanda. Ceteros autem dignitates, perſonatus & officia obtinentes, munia ſibi a jure præſcripta, dignitati, perſonatui, & officio propria præſtare, & ad id debitis juris remediis compelli, & mulctam officio deficientibus irrogari, mandamus.

IV.

Ne vero perfunctorio modo & irreligioſe officia peragantur divina, ad præſcriptum ſacrorum canonum omnes canonicos choro, horis debitis, a principio earumdem uſque ad finem adeſſe, nec inde ullum egredi, niſi forte neceſſitate cogente, D atque petita & obtenta a præſidente chori licentia, edicimus: aut ſecus, pro illa hora a canonico hebdomadario, ſeu ab eodem chori præſidente, ſine ullo favore expungendum: ſalvis tamen eccleſiarum conſuetudinibus, ſi quæ forſan circa hæc arctiores exſiſtant. Et ne in ſupplicationibus, ſeu proceſſionibus publicis, paucior canonicorum numerus in contemptum cedat eccleſiæ, præſens decretum in hoc etiam ſervari, notarique abſentes & expungi, decernimus. Sed & abuſum illum, quo in una hora aut duabus officiorum divinorum, præſens, totius diei diſtributiones uſurpat; & illum, quo præpoſiti vel decani, aut alii officiales, ſeu officiarii, ex hoc ſolum quod officiarii ſunt, licet actualiter pro utilitate eccleſiæ non abſint, quotidianas diſtributiones E percipiunt, tolli prorſus & aboleri præcipimus.

V.

Quia vero diſtributionibus accurate conſtituendis, a quibuſlibet ita ac in ultimo provinciali cautum, uſquequaque non ſatisfactum ejuſdem concilii decreto abutentibus: ſtatuimus, in omnibus eccleſiis cathedralibus & collegiatis noſtræ provinciæ, omnium & quorumcumque fructuum & obventionum tertiam partem in diſtributiones, primo a publicatione præſentis concilii trimeſtri, iiſdem dum-

ANNO CHRISTI 1624.

taxat qui divinis intererunt officiis, impendendas, convertendam : quo tempore elapſo teneatur capitulum, epiſcopum ſuum certiorem facere, ſe præſenti decreto ſatisfeciſſe : aut ſecus, ex eo tempore idem epiſcopus auctoritate hujus concilii, quotam illam per ſe in diſtributiones convertendam detrahere poſſit ; capitulum contradicens per ſequeſtrationem fructuum compellendo, deque toto negotio ad metropolitanum ſcribendo : qui viribus conjunctis in rebeller agens, eorum contumaciam compeſcat.

VI.

Extra chorum autem canonicos divinorum officiorum tempore deambulare, vagari, fabulari & diebus Dominicis & feſtis ſolemnibus capitula habere, quandoque vero e choro officia divina perturbantes exire, & capitulum abſque urgente neceſſitate cogere ; ut peſſimi exempli, ſub pœnis in ſacris canonibus latis, diſtricte prohibemus. In audiendis autem verbi Dei in iiſdem eccleſiis concionibus, frequentes adeſſe canonicos, eo veſtitu, quo in choro pro diverſitate temporis utuntur, indutos, præcipimus.

VII.

Sed & illa fraus longe amovenda, qua quod cuilibet canonico per tres menſes abeſſe concedatur, quidam tuti, nullam fere reſidentiam eccleſiis exhibere dignoſcuntur. Decernimus igitur tres illos abſentiæ menſes ita numerandos eſſe, ut in iiſdem omnes dies, ſive continui, ſive non continui, & interpolati, concludantur : unde qui a reſidentia ultra tres menſes eo modo reductos, abfuerit, pœnis eum a ſactis canonibus contra abſentes latis feriri, & capitulum in hoc contra ſacros canones diſpenſare non poſſe cenſemus.

VIII.

Decet metropolitanam eccleſiam, & alias cathedrales, eas perſonas ita probitate ac ſcientia commendatas ad canonicatus eligere & aſſumere, ut ex iis corpus capituli coaleſcens, ſenatus epiſcoporum, unde conſilium accerſant, merito dici poſſit. Quare nos, epiſcopos, cathedralium capitula, aut alios, ad quorum electionem ſeu collationem canonicatus & beneficia cathedralium, quomodocumque ſpectant, nullos deinceps ad hujuſmodi canonicatus & beneficia aſſumere, niſi quos præhabito eorumdem in capitulo examine, iis virtutibus, ſcientia & experientia, notitiaque & uſu cantus & pſalmodiæ præcellere probaverint, & in eo ordine quem hujuſmodi canonicatus & beneficia requirunt, conſtitutos eſſe norint, aut ſaltem in ea ætate, ut infra annum ad eumdem promoveri poſſe perſpexerint, decernimus. Electiones & collationes quaſcumque aliter factas, amodo, & ex eo tempore nullas eſſe penitus & irritas, declarantes, taleſque ideo canonicatus jure impetrandos.

IX.

Et ne rigore ſacrorum canonum remiſſo dignitates obtinentes in minoribus adhuc conſtituti, ad ſacros ordines negligant promoveri : decernimus, eos (juſto impedimento ceſſante) infra annum ad ſacrum preſbyteratus ordinem promovendos : aut ſecus, ex eo tempore, donec ad eumdem ordinem promoti fuerint, dimidiam illis partem diſtributionum, quæ dantur his qui certis horis interſunt, ſubtrahendam eſſe, non obſtantibus quibuſcumque conſuetudinibus, vel ſtatutis, præcipimus : creſcente vero negligentia & contumacia, aliis etiam eos pœnis ad præſcriptum ſactorum canonum afficiendos, atque adeo uſque ad privationem dignitatum hujuſmodi ab Ordinariis coërcendos.

X.

Sed quod præcipue eccleſiarum decorem & ordinem eccleſiaſticum valde commendat, conſeſſus nimirum pro ordine cuilibet attributus : placuit nobis, inter cunctos metropolitanæ, cathedralium, & collegiatarum canonicos, ſive in choro & proceſſionibus, ſive in capitulo & congregationibus exſiſtentes, hunc ordinem obſervari, quo ſacerdotem diacono, diaconum vero ſubdiacono præferri jura præſcribunt : quamvis hi ratione antiquioris receptionis, illos antecedere cenſeantur : donec ad ſacrum preſbyteratus ordinem tandem promoti, debitum ſibi ratione receptionis locum repetere poſſint.

XI.

Quoniam autem dignitates eccleſiarum eo ſunt inſtitutæ, quo accuratius officia pendantur divina : gravitaſque ſacerdotum in primis chori ſubſelliis aſſidentium eluceſcens, quemlibet exemplo ſuo ad ſua munia rite perſolvenda impellat : quoſcumque, dignitates, perſonatus, & officia virtute canonicatus ad effectum in eccleſiis hujuſmodi obtinentes, choro & officiis divinis intereſſe, teneri & obligari decernimus : ſecus, gravi pœna mulctandos, niſi alias pro injuncto ſibi officio adeſſe contingat.

XII.

Cumque tot cærimoniæ in eccleſia utiliter inſtitutæ abſque intenſo ſtudio in omnibus obſervari nequeant : nos ea de re eccleſiarum decoro conſulentes, ſtatuimus, in ſingulis eccleſiis cathedralibus & collegiatis, unum aut duos cærimoniarum magiſtros inſtituendos, habendos, & retinendos : quorum munia ſint curare, ut officia divina ad præſcriptum regularum, ſeu rubricarum breviarii & miſſalis, quam accurate perſolvantur ; & cærimoniæ quæcumque omnes fructuoſe, & ut par eſt adhibeantur & obſerventur : quibus quidem cærimoniarum magiſtris pro qualitate & merito, in choro locum attribui mandamus.

XIII.

Et ne cæleſtis ſacrorum librorum theſaurus neglectus jaceat, ſacris canonibus innitentes in omnibus eccleſiis collegiatis noſtræ provinciæ, in quibus canonicorum numerus decimum quemque excedit, ita ac in cathedralibus, canonicus theologalis inſtituatur amodo, & perpetuo deputetur : teneanturque quicumque theologales canonici ad canonicos, & eccleſiaſticos eccleſiarum hujuſmodi diebus conſuetis ſacræ theologiæ lectiones habere. Ideoque præbenda quomodocumque, præterquam ex cauſa reſignationis, primo vacatura, cui aliquod onus incompatibile conjunctum non ſit, theologo, per eos ad quos hujuſmodi præbendarum electio ſeu collatio pertinere cognoſcitur, conſtituatur, deputetur, & conferatur. Collationes & electiones quaſcumque aliter factas, nullas eſſe, invalidas declarantes ; poſſeque Ordinarium hujuſmodi præbendæ ſic vacanti providere. Canonici autem omnes prædictarum eccleſiarum, tam cathedralium, quam collegiatarum, lectionibus theologorum adeſſe, eas audire, excipere, ſub pœnis diſtributionum illius diei, in pauperes erogan-

darum, & aliis creſcente contumacia juris remediis, compellantur. Theologales autem, in lectionibus habendis, ſi qui negligentes extiterint, privilegio canonicis theologalibus conceſſo, non gaudeant: ac inſuper, ſi diebus ſolitis non legerint, illorum dierum diſtributionibus careant & priventur. Habeant etiam conciones verbi Dei ad populum ſingulis Dominicis, & feſtis diebus ſolemnibus in cathedrali, ubi id commode fieri poteſt: ſin minus, in aliis eccleſiis ab Ordinario eiſdem aſſignandis.

XIV.

Ac ne graduati tantum, ſed docti, ad beneficia aſſumantur eccleſiaſtica, quibuſcumque ſtudiorum univerſitatibus generalibus noſtræ provinciæ prohibemus, ne ulli cujuſcumque ſcientiæ, gradus litteras concedant, quo prius ipſe publice rigoroſo examine probatus omnium doctorum, debito modo ad id vocatorum, votis & calculis nitatur: hincque ne fraus aliqua in hujuſmodi graduatorum litteris deliteſcat, poſſe Ordinarium quoſvis graduatos, etiam nominatos pro beneficiis obtinendis, examinare, & repellere indoctos, declaramus.

XV.

Damnata prorſus ab eccleſiis cathedralibus & collegiatis aliiſve, tamquam ſimoniæ labis prava illa conſuetudo, qua in electione, præſentatione, nominatione, inſtitutione, confirmatione, collatione, vel alia proviſione, ſive admiſſione ad poſſeſſionem alicujus cathedralis eccleſiæ vel beneficii, canonicatuum aut præbendarum, vel pars proventuum, ſeu ad diſtributiones quotidianas certæ conditiones ex fructibus, ſolutiones, promiſſiones, compenſationeſve illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus eccleſiis turnorum lucra, interponuntur. Quocirca nos ſimoniæ prolem quamcumque, & avaritiam ab eccleſia Dei ſejungendam ducentes: prohibemus, ne quid pro ingreſſu, admiſſione & receptione ad beneficia quæcumque, certæ cuidam perſonæ, ſive capitulo, in ſingulos poſtea canonicos diſtribuendum concedatur, aut quod in pios uſus non convertatur. Dare aliquid fabricis eccleſiarum, ornamentis & reſtaurationibus earumdem impendendum, minime reprobamus. Ac proinde tales, ut præfertur, ad beneficia eccleſiaſtica ingreſſus, ut ſimoniacos damnamus: contravenientes quoſcumque, pœnis contra ſimoniacos, ſacris canonibus, & variis ſummorum Pontificum editis conſtitutionibus, puniendos eſſe decernimus.

CAPUT X.

De parochis.

Parochis, apud quos qui deſcendunt ab Jeruſalem in Jericho, & incidunt in latrones, deponuntur, vivificandi cura derelicta, & miſericordis Sammaritani apothecæ curandis animabus balſama redolentes, & includentes, concreditæ ſunt & conceſſæ. Unde perſpicaci eos ingenio præditos, & urgentis caritatis pulſu ad vulnera peccatorum detegenda & abſtergenda, ſuaviter perculſos; denique in procuranda animarum ſalute ſummopere patientes convenit, & perneceſſe eſt reperiri.

I.

Nos igitur quæ ab ultimo provinciali de parochorum muneribus & officiis, tum erga univerſos, tum ſingulos parochianos, fuſe deſcripta ſunt, cauta, & edicta, innovantes: eadem univerſis & ſingulis provinciæ noſtræ rectoribus, eorumque vices gerentibus, præcipimus ex animo obſervanda & religioſe cuſtodienda.

II.

Sed nobis invigilandum præcipue, ne fidelibus populis ullum afferatur aut obſter impedimentum, quominus & ſacris officiis intereſſe, & ſacramenta pro neceſſitate ſalubriter ſuſcipere poſſint. Quocirca nos attenta mentis cogitatione ſingula ponderantes, decernimus, in omnibus eccleſiis parochialibus vel baptiſmalibus, in quibus populus ita numeroſus ſit, ut unus rector non poſſit ſufficere eccleſiaſticis ſacramentis, & cultui divino peragendo, tot ſacerdotes ad hoc munus adjungendos eſſe, quot ſufficiant ad ſacramenta exhibenda, & cultum divinum celebrandum: ad idque rectores decimas recipientes, vel alios ad quos pertinet, juris remediis cogendos.

III.

In iis vero in quibus ob locorum diſtantiam, ſive difficultatem, parochiani, ſine magno incommodo, ad percipienda ſacramenta & divina officia audienda accedere non poſſunt, novas parochias, etiam invitis rectoribus, juxta formam Alexandri III. quæ incipit, *Ad audientiam*, conſtituant Ordinarii; ſacerdotibus autem, de novo eccleſiis noviter erectis, præfectis, competens aſſignetur portio, arbitrio ejuſdem Ordinarii, ex fructibus ad eccleſiam matricem quomodocumque pertinentibus: & ſi neceſſe fuerit, populum compellant ea ſubminiſtrare, quæ ſufficiunt ad vitam dictorum ſacerdotum ſuſtentandam: quacumque reſervatione generali, vel ſpeciali, vel affectione ſuper dictis eccleſiis, non obſtantibus: neque hujuſmodi ordinationes & erectiones poſſint tolli, nec impediri, ex quibuſcumque proviſionibus, etiam vigore reſignationis, aut quibuſvis aliis derogationibus, vel ſuſpenſionibus.

IV.

Ut autem iis eccleſiis, in quibus loci populus pro majori parte, vel ex toto, hæreticæ pravitati adhæret, conſulatur, neve capaci & ſtudioſo paſtore diutius deſtituantur: eaſdem ſæpius viſitent Ordinarii: ſique illiterati & imperiti rectores, & ſacris minus apti inveniantur in iiſdem deſervire, coadjutores aut vicarios, qui muneribus, ratione populi, reſpondere poſſint, pro tempore deputare, partemque fructuum eiſdem pro ſufficienti victu aſſignare, vel aliter, quacumque appellatione & exemptione remota, ipſi providere poſſint Ordinarii. Reclamantes autem parochi, quod eccleſiæ forſan dirutæ, paucique ſint, vel nulli catholici, minime audiantur: cum per ipſos tumentis oceani fluctus inter confertiſſimas infidelium turmas, animarum ſalus ſit quærenda. Ne vero ipſæ eccleſiæ parochiales noſtræ provinciæ dirutæ diutius jaceant, ſed tandem purgentur & reædificentur: teneantur rectores, & quicumque alii, intra earumdem fines decimas recipientes, donec perficiantur, omnino tertiam partem omnium proventuum in hujuſmodi reſtaurationes impendere, & ad id ab Ordinario cogantur. Non intendimus autem per hoc, laïcos a debita quota in hujuſmodi reſtaurationes contribuenda liberare; nec rectoribus, & aliis eccleſiaſticis, decimas utcumque in iiſdem parochiis percipientibus, præjudicium inferre.

A

V.

Iis autem parochialibus, in quibus ita tenues ſunt proventus, ut inde rectores enutriri & ſuſtentari non valeant, conſulentes : decernimus, quæcumque beneficia ſimplicia, ſive ſæcularia, ſive regularia, quocumque nomine cenſentur, intra limites earumdem parochialium conſiſtentia, ab Ordinario bojuſmodi eccleſiis unienda eſſe & annectenda : aut ſi nulla ſint, fructus quarumcumque decimarum parochialium ab eodem Ordinario ipſis applicandos & addicendos. Iis vero eccleſiis, quarum parochiani partim intra muros urbiom & oppidorum, partim extra eoſdem degunt, penſatis omnibus ſollicita epiſcoporum cura provideat.

VI.

Non ſecus eccleſiis unitis ſancti Joannis Jeroſolymitani, ſancti Antonii, & quorumcumque ordinum regularium præceptoriis providendum eſſe ſtatuimus : quæ ne diutius ſuis deſtituantur obſequiis, in iiſdem Ordinarii vicarium perpetuum inſtituant, quem debita & juſta fructuum portione pro arbitrio ſuo definienda firment & ſtabiliant : non obſtantibus quibuſcumque privilegiis in contrarium toties interpoſitis.

VII.

Aliarum autem eccleſiarum uniones capitulis, dignitatibus, monaſteriis, & aliis quibuſlibet eccleſiis factæ juxta formam a ſacro concilio Tridentino præſcriptam, per Ordinarios expendantur : ſique invalidæ reperiantur, vel a capitulo, dignitatibus, monaſteriis, & aliis, ter monitis per tres menſes a publicatione præſentis concilii, exhibitæ & oſtenſæ non fuerint, bujuſmodi eccleſiis habitis hactenus unitis[a] ſic vacantibus Ordinarius provideat : in ceteris autem vicarius perpetuus cum congrua fructuum portione inſtituatur & ſtabiliatur.

[a] Forte, ſicut.

VIII.

Ceterum omnes parochos in verbo & doctrina laborare, exemplo prælucere, doctrinam Chriſtianam docere, bona eccleſiæ conſervare, preſbyterales domos nulli locare, ſed in iiſdem conſuetam & debitam reſidentiam exhibere ; ubi vero eaſdem domos dirutas, & ſolo æquatas eſſe conſtat, ædificare, ſeu ut ædificentur, curare, remediis juris utentes, præcipimus : deque his omnibus, & in decretis ultimi concilii provincialis contentis, Ordinarios inter viſitandum, eoſdem rectores examinare, inquirere & ſcrutari, ne ulla in re debita officia derelinquant, ſtatuimus.

CAPUT XI.

De paſtorum reſidentia.

Ex mutuo eorum reſpectu qui optime præeſſe, & aliorum qui eiſdem ſubeſſe ſecure norunt, quanta ſit in eccleſiis curam animarum habentibus reſidendi neceſſitas, & obligatio, facile convincitur. Cum enim ſacerdotia, populi curandi, non ſacerdotis nutriendi gratia ſint inſtituta ; & eos paſtores, tamquam cuſtodes ſuper muros Jeruſalem poſitos, plebs fidelis exſpectet, quorum ora & linguæ clament quoditie, manus plantent & ædificent, oculi vero pervigiles ab aquilone malum omne conſurgens proſpicientes, ſuperno colluſtrati lumine, avertant : placuit omnino nobis, ea quæ de reſidentia paſtorum ab ultimo provinciali cauta ſunt, innovare.

I.

Præcipimus igitur, omnia & ſingula in eodem decreto contra non reſidentes lata, exacte ab omnibus obſervari : eoſque pœnis omnibus afficiendos, qui ovili derelicto oves proprias linquunt diſturbandas, nemini ad hoc, juxta patrum decreta, privilegio ſeu exemptione quacumque ſuffragante.

II.

Ut autem malitioſæ quorumdam ſubtilitati obvietur, qui lites ſuper poſſeſſione beneficiorum ſuorum ſibi procurantes, ab ipſa reſidentia liberi & immunes cenſeri volunt : decernimus, omnes &

B quoſcumque actu beneficiorum fructus recipientes, & retinentes, ad reſidentiam præſtandam teneri & obligari, non obſtante intentata lite ; niſi de Ordinarii ſui licentia ad eam decidendam abeuntes, intra annum definiri eam & judicari omnino curaverint ; aut ſecus, de confidentia ſuſpectos venire, & ad reſidentiam, uſque ad privationem bujuſmodi beneficiorum, compelli poſſe.

III.

Sed etiam cenſendi ſunt ii rectores, qui declinandæ punitionis gratia, quibuſdam interpolatis diebus in beneficiis ſuis reſidere diſpiciuntur, pro majori totius anni parte, ab iiſdem abſcedentes. Declaramus igitur, eoſdem officio ſuo & debitæ

C reſidentiæ non ſatisfacturos, niſi continuo eamdem omnino præſtare perſeverent. Ideoque curæ ſit omnibus epiſcopis, archipreſbyteros, decanos, ſive teſtes ſynodales monere, & eiſdem injungere, ut jugi circumſpectione invigilantes proſpiciant, ne quis ita ſe a rectoria ſua abſentet, ut perſæpe multis interpolatis diebus, ex toto fere ab eadem abeſſe cenſeatur. Quod ſi quis ita negligens, & propriis commodis inhians reperiatur ; in eum inquiri, & re probata, ad ſacrorum canonum præſcriptum coërceri præcipimus.

IV.

Eodem modo cenſemus de iis qui ſatis leviter docti, abſque epiſcoporum ſuorum licentia eccle-

D ſiam pro tempore relinquentes, in alias tranſmigrant diœceſes. Quapropter nullus deinceps parochus, ſive vicarius in aliqua parochia approbatus, ab eadem abeſſe, & ad aliam diœceſim proficiſci poſſit, niſi præhabita Ordinarii ſui licentia : alioquin pœnis eum in non reſidentes latis affici mandamus : eaque ratione diligenter archipreſbyteri, decani & teſtes ſynodales officio ſuo fungentes, ad Ordinarium deferant puniendum.

V.

Quod autem quamplurimi ad eccleſias parochiales aſſumpti, ſtudiorum peragendorum prætextu,

E a reſidentia præſtanda tutos ſe eſſe contendunt, numquam ad perfectam ſtudiorum metam perventuri : ut eiſdem omnis amputetur occaſio non reſidendi, omneſque rectores forma gregis facti, monens & ad pietatem impellens, exſiſtant : reverendiſſimos coepiſcopos noſtros monemus, & exhortamur, cauti ſint vehementer in bujuſmodi diſpenſationibus ſtudiorum cauſa elargiendis ; nulliſque deinceps concedant, niſi id perſonæ meritum in utilitatem eccleſiæ ceſſurum exigere comprobetur.

VI.

Ceterum epiſcopi, ceterique beneficiorum diſ-

ANNO CHRISTI 1624.

penſatores atque largitores, nulli amodo beneficium curatum, vel reſidentiam requirens, conferant, niſi præſtito prius per eum juſejuſando, ſe aſſiduum in eo futurum, ſemperque commoraturum: cujus juramenti præſtiti certam rationem litteræ beneficii conceſſi contineant.

CAPUT XII.

De prædicatione verbi Dei.

Nullum adeo protervorum ingeniorum ferax ſæculum ſucceſſiſſe reperitur, quam in quod peccata nos noſtra invexerunt, miſericordia tamen Dei protegendos. Nam graſſante præſertim pravitate hæretica, immo ſæviente impietate, quilibet homunciones, vel ex infima plebe, arrepta ſacrilege ſacra Biblia interpretari, & ex iis ſemetipſos paſcentes, ſalutem haurire opinantes: in eadem demum, magno cum animarum interitu, veluti fluctus feri maris, deſpumant ſuas confuſiones, & incautas innocentium animas pertrahunt in judicium magni Dei, vinculis æternis ſub caligine cruciandas. Quo magis enitendum nobis eſſe circumſpicimus, ne verbum vitæ, lucerna pedibus noſtris, ab indignis tradatur, & mixtis manibus, & opinionum nebulis obſcuretur. Ac licet multa ſint ab ultimo provinciali ex concilio ſacro Tridentino decreta, quæ ſi exacte ſervarentur ab omnibus, abunde ſufficere poſſint: attameo pro dignitate rei & neceſſitate, hæc ex ſacris conciliis & canonibus decernere volumus, quæ valde in rem catholicæ fidei fore confidimus: quo tandem fideles plebes divini verbi pabulo exſatiatæ gloriam Dei eructent immortalem.

I.

A perſonis igitur concionatorum incipientes, ſtatuimus nullum eſſe ad tantum munus aſſumendum, quin initiatus ſacro diaconatus ordine, iis virtutum inſigniis, & ſcientiarum divinarum copia ſit inſtructus, quæ ad veritatem verbi Dei pure & orthodoxe prædicandam ſatis valeant. Quocirca eum, an in doctrinæ fidei articulis & dogmatibus a ſacro Tridentino explicatis, clare elucidandis, canone ſcripturæ, peccato originali, juſtificatione, ſacramentis, ſacrificio Miſſæ, purgatorio, invocatione ſanctorum, ſacris Reliquiis, imaginibus ſanctorum, indulgentiis, Papæ auctoritate, jejuniis, dierum feſtorum ratione, verſatus ſit, tentandum eſſe præcipimus.

II.

Ac præterea, eumdem peritiam Bibliorum habere, commentaria varia evolviſſe, ſenſus diverſos callere, traditiones Apoſtolicas tenere, patrum ſcripta legiſſe, & ex iis quemdam ſibi familiarem retinere intendimus: doctrinam inſuper œcumenicorum conciliorum, ſanctorum vitas, Pontificum jura, provincialia concilia & diœceſana ſufficienter memoriæ mandaſſe oportebit: neque ignorare, ſed theologiæ myſticæ operam navaſſe oſtendat: & ut meditandum ſcilicet & orandum, exercitiiſque ſpiritualibus vacandum, indicet: quo pias animas, & in via Dei proficientes, valeat erudire: cum ſcriptum ſit, ſi cœcus cœcum ducat, ambos in foveam cadere.

III.

Hinc edicimus, omnes & quoſcumque religioſos, extra clauſtra viventes, ad concionandum non admittendos: nec alios quoſvis ſæculares, cujuſvis privilegii prætextu, ni prius ab epiſcopo loci, ſcientia, doctrina, & probitate approbati fuerint, licentiamque in ſcriptis obtinuerint. Quod ſervari etiam volumus in iis religioſis, qui eamdem facultatem a ſummo Pontifice adepti, abſque Ordinarii licentia prædicare præſumunt: quos ideo coram Ordinariis conceſſæ facultatis litteras exhibere jubemus; aut ſecus, eadem uti prohibemus.

IV.

Sed nullo modo audiendi ſunt quæſtores eleemoſynarii, ut per ſeipſos, aut alios poſſint prædicare: immo, quod ſanxit ſacrum concilium Tridentinum, nomen eorum extinguendum penitus & abolendum cenſemus: patianturque repulſam hoſpitalarii quicumque, ſeu ab iis deputati, qui colligendæ eleemoſynæ gratia, certas indulgentias circumferunt publicandas.

V.

Quamvis autem parochi, ex vi promotionis ſuæ ad regimen animarum, jus concionandi habere videantur: ne tamen id muneris aſſumant, ſi ſe ea doctrina pollere non exiſtiment, quæ ad pure verbum Dei diſſeminandum ſufficiat, prohibemus: ſed exhortari dumtaxat populum, & monere, quas virtutes amplecti, quæve vitia fugere debeat, indicare: & doctrinam Chriſtianam tradere valeant: ſatiſque ſit illis liber Homiliarius, vel concilii Tridentini catechiſmus parochianis ſuis ex ſuggeſtu prælegendus. Qui vero felicioris fuerint ingenii, cura ſit epiſcopi diœceſani eos ad ſe aliquoties advocare, audire concionantes, illiſque animos addere ad bene & fructuoſe concionandum. Quos autem ad ea munia minus aptos animadvertet, prohibeat; ne deſtruant potius, quam ædificent: ſique illis prædicandi obligatio incumbat, per alium concionatorem munia debita implere compellantur.

VI.

At ne quis concionator, quamvis approbatus, in aliquo diœceſis loco provinciam prædicandi, inſcio Ordinario ſuſcipiat: epiſcopi ſolum ſit, in omnibus ſuæ diœceſis eccleſiis, etiam exemptis, ſed in quibus cura ſit animarum, concionatorem eligere, & conſtituere: conſuetudinibus, & contrariis quibuſcumque abrogatis. Ac non ſecus fiat in iis locis, in quibus pro majori commoditate populi, temporibus Adventus & Quadrageſimæ, concio haberi ſolet in eccleſiis Mendicantium; ſed ad epiſcopum prorſus talis concionatoris electio pertineat. Neque valeat ullo modo eorum ratio qui prætextu, vel eleemoſynarum, vel alimentorum, ad concionatorem ſuſtentandum contribuendorum, eumdem eligendi jus ſibi arrogare præſumunt: ſed id juris ſit omnimode penes epiſcopum: qui ſolita alimenta & eleemoſynas concionatori concedendas, ſubminiſtrari ab iis qui eaſdem ſoliti ſunt impendere, quacumque ratione, etiam per cenſuras eccleſiaſticas, appellatione remota, curabit.

VII.

Quænam autem concionatori ad populum ſint prædicanda, maximus in iis haberi debet delectus; & quæ ſemel electa fuerint, juxta eum ſenſum quem tenuit, & tenet ſancta mater eccleſia, in publicum proferantur, & proponantur. Sed præcipue verſetur concionator in evangelii, ſymboli, orationis Dominicæ, ſalutationis Angelicæ, decem

præceptorum, ſacramentorum eccleſiæ, & ſacrorum rituum dilucidatione: nec umquam omittat ſacroſancta myſteria majorum feſtorum, tum religioſum eorumdem anniverſarium cultum: ac io iis colendis ſacratum cærimoniarum rationes & ſignificationes docere, & familiariter tractare: jejuniorum etiam ſtata tempora, Adventus & Quadrageſimæ, aliaque ſacramentalia elucidare: Jubilei item, ſupplicationum ſolemnium, & aliarum devotarum actionum, quæ ſæpe ab Ordinariis indicuntur, ſpiritum & mentem patefacere: ut iis inſtructus fidelis populus paratiorem mentem afferat donis cæleſtibus imbuendam. At officia quicumque peculiaria oſtendere, videlicet, patris, filii, uxoris, domini, ſervi, laïci, privati, magiſtratus, omnium denique ætatum, generum, ordinum, quibus unuſquiſque in officio ſuo continetur, præcipuas partes concionatoris exiſtimet; plebeſque ut eccleſiis obedientes evadant, decreta cum œcumenicorum conciliorum, tum provincialium docere, & ſæpius inculcare. Ex iis antem quæ in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio leguntur, aliquid exponere & explicare, atque inter cetera hujus ſanctiſſimi ſacrificii Miſſæ myſterium aliquod declarare, ex ſacri Tridentini præſcripto longe utiliſſimum.

VIII.

Quæ autem concionatori ſunt fugienda, multa eſſe norunt omnes, ſed hæc dumtaxat præſeribamus. Ne igitur certum tempus Antichriſti, extremi judicii, apocrypha, falſa miracula, fabulas, profana, ambigua, obſcura, dubia, difficilia, ac ſupra plebis captum afferat concionator: neve opiniones hæreticorum introducat coram imperitis hominibus: ſi quando vero opus eſſet, hujuſmodi falſitates reprobet, veritatem catholicam afferendo: quam confirmare, ex ſanctæ eccleſiæ, conciliorum & probatæ conſuetudinis auctoritate, munus erit: exprimendo locos, ex quibus male intellectis peſtifera lues enata ſit, illorum genuinum & catholicum ſenſum afferendo. Vitet autem orationem fucatam, & pigmentis exquiſitis ornatam & concinnatam, ne potius prædicare ſe quam Jeſum Cbtiſtum videatur. Sed iis omnibus futilibus dimiſſis, diligens ſit in reprehendendis vitiis, quæ in populum graſſari potiſſimum animadvertet: quæ ut probe dignoſcere poſſit, cura ſit epiſcopi, ſeu parochorum, in quorum eccleſiis conciones habentur, concionatorem certiorem facere & monere de iis vitiis, in quæ populus ejuſdem loci inclinat, ad ea fortiter poſtea & ſuaviter fugienda & declinanda.

IX.

De modo autem concionandi, quia is a plurimis eſt traditus, placuit nobis & reverendiſſimis epiſcopis, introductionem illam concionatorum, a ſancto Carolo archiepiſcopo quondam eccleſiæ Mediolanenſis, impenſo doctorum ſtudio editam, ut exactam prorſus & dignam, quæ ab omnibus ſervetur, in provincia noſtra obſervari. Quapropter omnibus & ſingulis concionatoribus eamdem penes ſe habere, & juxta eam qua poterunt conciones ſuas efformare præcipimus.

X.

Jam vero in quibus eccleſiis, & quoties ſit habenda divini verbi concio, decernimus in ſingulis eccleſiis metropolitana, cathedralibus, ac parochialibus, ſingulis Dominicis & feſtis diebus ſolemnibus, concionem ad populum habendam eſſe, ſive ab epiſcopis, ſive a parochiis, aut iis legitime impeditis, ab aliis concionatoribus cujuſlibet ordinis, debite approbatis, per eos ad quos pertinet, ſuſtentandis: in quibus ſacra eloquia & ſalutis monita familiari ſermone explanare, eademque in omnium cordibus, poſtpoſitis inutilibus quæſtionibus, inſerere, & fideles in lege Domini erudire par erit: & ne tantus cæleſtis doctrinæ fons irriguus deſinat ubertim dimanare, cura ſit & ſollicitudo Ordinarii, quoſcumque parochos pro redditaum ratione ad concionatorum impenſas perſolvendas per debita juris remedia compellere. Ac ne quis ſibi deſit in hauriendis æternæ vitæ verbis, omnes & ſingulos cujuſcumque eccleſiæ parocbialis parochianos, ut ad eccleſiam ſuam propriam, hauriendi verbi divini & ſacri audiendi cauſa conveniant, exbortamur & monemus: quibuſque concionatoribus, ut ad id ſalutaribus verbis eos impellant, præcipientes.

XI.

De bora autem qua conciones habendæ ſunt, ſervetur cuilibet diœceſi ſua conſuetudo: ſed oulla concio habeatur eadem hora, qua epiſcopus in civitate concionem habet.

CAPUT XIII.

De vita & honeſtate clericorum.

Quantas vires habeat ad continendos in officio fideles, vita & honeſtas clericorum, oſtendunt tot decreta ſuper iiſdem quondam a patribus lata. Ea enim perefficax ſemper viſa eſt docendi populi ratio, ſi quod verbis exprimunt ſacerdotes, id omne vitæ puritate & innocentia præſtantes, in cunctis, fidelibus populis tamquam ſtellæ matutinæ prælucerent.

I.

Decreta igitur ultimi provincialis io omnibus innovantes, ſtatuimus inſuper, nulli ſacerdoti alienæ diœceſis, litteris Ordinarii ſui commendato, in civitate & diœceſi ultra menſem commoraturo, licere ad quaſcumque divertere eccleſias: ſed eum certæ cuidam eccleſiæ, ad ſacra pro devotione facienda, ab Ordinario loci adſcribendum eſſe: ut de ejus moribus & vita parocho ejuſmodi eccleſiæ Ordinario fidem faciente, ex diœceſi aliquando ipſe ſacerdos diſcedens in benedictione dimitti queat.

II.

Quoniam autem vel minimam criminis ſuſpicionem perſonis eccleſiaſticis affingere, plurimos offendit; quoſcumque preſbyteros in noſtra provincia degentes exhortamur, & vebementer monemus, ne pro caritate erga ſorores & neptes exercenda, eas ſecum ſolas in eadem domo retinere, ſed extra potius alere & enutrire procurent: numquam ſecum in eodem cubiculo quieſcere ſinentes. Curent autem epiſcopi, ne ſub eodem parentelæ titulo quoſvis ſacerdotes cum mulieribus cohabitare, antequam de conſanguinitatis veritate plene ſibi conſtet, permittant: alias eoſdem pœnis in jure latis coërceant: de aliis ſacerdotibus, quorum conſanguineæ commodum in ſæculo vivere poſſunt, idem cenſentes.

III.

Eo tendit conſuetudo illa, qua ſacerdotes Dei ad

Digitized by Google

ad quoſvis infantes de fonte ſuſcipiendos a multis invitati, tam gravem perſæpe incurrunt nimiæ familiaritatis ſuſpicionem, quod inde ſcandalum populo generetur pernicioſum. Prohibemus igitur, ne quis parochus infantes in propria parochia, & ex parochianis ſuis natos e ſacro baptiſmatis fonte ſuſcipere queat: non parochos autem monemus & exhortamur, ut hominum hujus ſæculi rubiginoſam familiaritatem devitantes, numquam ad eos infantes ſuſcipiendos accedant, qui ſibi nulla conſanguinitatis & affinitatis ratione conjunguntur. Si quæ autem ſuper his decreta in aliqua diœceſi arctiora pro meliori ejuſdem ſtatu & ordine lata fuerint, eadem ſervari mandamus.

IV.

At quod multi clerici etiam beneficiati coronam & habitum minime geſtare, nec eccleſiis inſervire reperiuntur, ſed militiæ mundanæ ornamentis & veſtibus uti pulcrum putantes, ordinem confundere eccleſiaſtirum, & omnia pervertere viſuntur: omnibus eccleſiaſticis noſtræ provinciæ, cujuſcumque dignitatis, ſtatus & conditionis exſiſtant, injungimus, ut iis veſtimentis, quæ ab ultimo provinciali ſibi præſcribuntur, incedant induti, coronam clericalem geſtantes: ne ſit præterea illis capillatura impariter attonſa: non ſuperioris labii barba arte elaborata aſſurgat: ne rotunda, quam vocant, collo applicata, exſiſtat ad collaria dilatanda & ſuſtinenda, ſed brevia ſint illa & deorſum modeſte inclinata: deponant etiam pallia ex ſericis filis duplicata & contexta, formulæque roſarum ſericæ ſoleis inditæ abjiciantur, deaurata denique calcaria ab iiſdem prorſus longe fiant. Quod ſi qui ſuæ ſortis, calicis & hereditatis Domini immemores, eadem a ſe non abjiciant; & canonicum ſeu clericalem, tanti momenti ad exiſtimationem eccleſiaſticam ronſervandam, ornatum induere renuerint: ii omnes quamprimum a ſuo Ordinario ter moneantur, ut infra competentem terminum, clericalem habitum & coronam geſtare habeant; aut ſecus, creſcente contumacia omnibus ſuis beneficiis priventur, & de cetero ad alia obtinenda inhabiles cenſeantur. Alii autem non beneficiari, privilegiis clericatus ſui non gaudeant, & ad beneficia eccleſiaſtica nequaquam promoveantur: curentque ſollicite locorum Ordinarii, beneficiis ita vacaturis provideatur, ut cura animarum in eis & officia divina nullatenus negligantur. Qui vero ad beneficia, monaſteria ſcilicet, & prioratus conventuales, aſſumpti, ſacris ordinibus initiati, & ſuis muneribus ſatisfacere contemnunt; & quaſi potentes venatores coram Domino militiæ mundanæ armis circumdati, & accincti, vitam degunt eccleſiaſticis plane vitiis indignam: ut infra annum ad ſacros ordines promoveantur, & ex nunc habitum geſtent clericalem, & ſtatui ſuo convenientem, decernimus: aut ſecus, cenſuris eccleſiaſticis, & aliis pœnis afficiendos, ac tandem iiſdem beneficiis privandos eſſe declaramus. Ideoque Regi piiſſimo ac Chriſtianiſſimo ſupplicamus, ad eadem beneficia, ſuæ majeſtati, ratione nominationis, reſervata, ut indebite poſſeſſa & occupata, Sanctiſſimo domino noſtro tales perſonas nominet & præſentet, quales pro conſcientia hujuſmodi beneficiis optime conſulturus arbitrabitur: quo tandem, confuſione ſublata, ordo eccleſiaſticus floreat inter liliata diademata. Neque epiſcopi comprovinciales, in quorum diœceſibus hæ vigent corruptelæ, omittant ea de re Chriſtianiſſimum Regem certiorem facere, & illius pietatem movere indefeſſam.

V.

Indecorum valde & profanationi proximum, ut quis ludicra acturus, veſtes clericales, monachales, & aliquando epiſcopales, induat, populorum plauſum excitaturus. Quare ne id fiat, diſtricte prohibemus, & contravenientes gravi pœna mulctari mandamus.

VI.

Conſulendum tamen iis clericis qui viæ ſe dedentes, gravarentur, ſi conſuetis uterentur indumentis: quocirca liceat iiſdem iter facientibus, veſtimentis uti contractioribus, & ad itinera facienda accommodatis; ſimplicibus tamen, & in quibus honeſtas & decorum ordinis eccleſiaſtici eluceat, quo perſonis Deo dicatis ſuus honos poſſit rependi.

VII.

De clericis ad fora ſæcularia confugientibus, extra caſus a jure conceſſos de litibus diſceptaturis, ſervetur decretum ultimi provincialis: aut ſecus, contraveniens quicumque ſuſpenſionem ipſo facto incurrat, & ad functiones ſuas intra provinciam exercendas nequaquam admittatur: faciatque epiſcopus loci metropolitanum certiorem, quo deinceps comprovinciales epiſcopi rebellem dignoſcentes, a ſuis diœceſibus repellant.

CAPUT XIV.

De promovendis ad beneficia eccleſiaſtica.

Ut integritas eorum qui ad beneficia eccleſiaſtica aſſumuntur, ſalutem animarum procuret, veſtigiis patrum ultimi provincialis inhærentes, reverendiſſimos epiſcopos comprovinciales exhortamur & monemus, ut quæ ab iiſdem patribus de examine promovendorum ad beneficia eccleſiaſtica, ſancita ſunt, in ſuis diœceſibus exſequentes, eas perſonas ad regimen aſſumant animarum, quæ muneribus ſibi impoſitis fructuoſe reſpondere poſſint.

I.

At ne quis pro cujuſvis reſcripti Apoſtolici, vel ſimplicis ſignaturæ exſecutione, exiſtimet, vocem Ordinarii, in ipſis reſcriptis appoſitam, capitulis, abbatibus, aliiſve ſuperioribus ordinum, etiam alias collatoribus competere: declaramus, clauſulam illam, (& rommittatur Ordinario) in hujuſmodi apponi ſolitam, ſolis primatibus, archiepiſcopis, & epiſcopis, ſeu eorum vicariis generalibus convenire & competere: ac proinde nulla ab hujuſmodi capitulis, abbatibus, & aliis quibuſcumque, mandata aut reſcripta Apoſtolica, ſeu ſimplices ſignaturas, ex vi hujuſmodi clauſulæ, exſecutioni demandari poſſe. Nec ſecus de reſignationibus ex cauſa permutationis factis judicamus: ſed ea omnia ad epiſcopos dumtaxat pertinere, excluſis aliis omnibus, edicimus. Quare ſi quid contra eadem actum fuerit, invalidum ſit & inane: & gravi pœna ab epiſcopis contravenientes quicumque, ſæculares vel regulares, coërceantur.

II.

Neque liceat inferioribus collatoribus, abbatibus ſcilicet, & prioribus conventualibus, laïciſve patronis quibuſcumque, ſi quod forſan jus conferendi ſibi ex privilegio conceſſum ſit, & debite

ANNO CHRISTI 1624.

probatum, beneficia eccleſiaſtica curam animarum habentia, conferre, donec ipſi providendi ad eadem beneficia ab epiſcopo examinari, probati, & ad eoſdem remiſſi fuerint: quaſcumque proviſiones & collationes aliter factas, nullas eſſe, & irritas declarantes.

III.

Prohibemus, ne quis deinceps officialis aut judex eccleſiaſticus, aut quicumque alii, cujuſvis privilegii prætextu, monitorias excommunicationis litteras pro rebus deperditis, aut aliis exceſſibus, ad forum eccleſiaſticum contentioſum non deductis, concedant; ac ſuper matrimoniorum denunciationibus, aut quibuſcumque aliis indulgendis diſpenſationes elargiantur: ſed ea omnia ad epiſcopos, ſeu eorum vicarios generales ſolum pertineant. Atteſtationes autem ſuper vita, moribus, & capacitate ad beneficia eccleſiaſtica in forma gratioſa, quam vocant, obtinenda, optimo eccleſiarum regimini adverſarias concedere, nedum ipſi officiales, aut quicumque alii, ſub pœna ſuſpenſionis, ad arbitrium epiſcopi valeant: ſed neque etiam eas ipſi epiſcopi, niſi pro beneficiis conſiſtorialibus, cuiquam concedant.

CAPUT XV.

De ſimonia & confidentia.

Ab origine horrendum Simoniæ ſcelus, eccleſiæ Dei officiens, tantas vires temporis progreſſu ſibi adſcivit, ut interminatione pœnarum excommunicationis, privationis honoris, perpetui anathematis, depoſitionis, infamiæ, ac perpetuæ in monaſterio mancipationis, haud potuerit contineri: cum vel ex ſolo hæreſis, pravitatis, labis, fraudis, infamiæ, contagionis nomine, cujus a Patribus inſimulatum eſt & damnatum ſcelus, potuiſſent homines cupidi ab eodem perpetrando avocari. Quia vero iidem tanta cupiditate eccleſiaſticas res pecunia poſſidendi efferuntur, ut quamvis ſupradictis pœnis jure & ipſo facto perciti, divini judicii acrimoniam non pertimeſcant: acriori nos ſtilo eos ducimus feriendos, variaque ſceleris capita, unde virus in eccleſiæ corpus effunditur, ſeorſum penſata a nobis eſſe præcindenda.

I.

Plurima olim beneficia, muneribus & donariis clara, eaque pinguiora, ad divina officia in eccleſia Dei continuo peragenda fundare antiquiorum Chriſtianorum pietas curavit. Hæc ab eccleſia Dei probata, laudata, cuſtodita. Sanctum ſiquidem, aurum, argentum, æs & alia id genus in tabernaculum Dei tranſportare, & eidem conſecrare. Sed cum ex adipe prodierit iniquitas, & ingens & egens clericorum turba in eccleſiam ſpecie divini officii accuratius peragendi introducta, laïcorum hominum cupiditati & rapacitati nomine fiduciario famulata eſt & inſervivit: tunc prædictorum beneficiorum jura, proventus, redditus, cenſus, ſuppreſſis a ſacrilegis hominibus, titulis, chartis, documentis, contractibus, pro majori parte ab eccleſia ad dominium temporale tranſlata ſunt: pars etiam decimarum parochialium, titulo falſæ infeudationis ſuppoſito & ementito, eodem tranſportata. Quare cum hoc malum præcipuas vires hauriat ab ipſis clericis, ſeu preſbyteris, paupertate preſſis, eorumque nomine fiduciario ſuſtentetur: ſtatuimus, ut quicumque clericus vel ſacerdos beneficia eccleſiaſtica, ſive ſimplicia, ſive parochialia, laïcorum aut aliorum perniciosæ utilitati conſulens, eaque ratione nomen accommodans, repertus fuerit obtinere: præter pœnas excommunicationis, privationis, inhabilitatis, depoſitionis, & alias tam in corpore juris quam in ſummorum Pontificum conſtitutionibus, & ultimo provinciali Burdigalenſi inſertas & latas, quas ipſo facto & jure incurrat: vel in monaſterium ad vilia miniſteria præſtanda detrudatur, vel intra provinciam, ad ſuorum ordinum functiones exercendas numquam recipiatur, omni ſpe miſericordiæ, quod eſt a ſacris canonibus ſancitum, eidem ſublata: niſi tamen tanta fuerit ejuſdem pœnitentia, ut Saanctiſſimo domino noſtro prius rehabilitatus, & functionibus ordinum reſtitutus, a proprio ſuo Ordinario alicui eccleſiæ conſtituatur famulaturus. Laïci vero, donec reſipuerint, omniaque bona ſuppilata eccleſiæ reſtituerint, terribili anathematis mucrone perfoſſi, ab eccleſia Dei, quam tantopere læſerunt, modis omnibus abſcindantur.

II.

Sed cum præcipua cura debeat eſſe, in ſordida confidentiæ labe detegenda, quo tandem palam facta & comprobata, remediis juris ita confodiatur, ut nuſquam reviviſcat, ſed evaneſcat prorſus, & extinguatur: ea nobis viſa ſunt præſcribenda, quibus utcumque pateat abhorrendum ſcelus. Quicumque igitur clerici, vel ſacerdotes, coram Ordinario ſuo ad exhibendas beneficiorum ſibi collatorum litteras citati vel juſſi ad ſynodum diœceſanam aſportarent, vel in viſitatione præ manibus haberent, eas non potuerunt exhibere, ſed ab alio detineri faſſi fuerunt: qui ad ſacros ordines, ſine juſto titulo & ſufficienti ad vitam, promoti fuerunt: qui fructus beneficiorum ad plures annos collocatos in præpotentum domos tranſportari ſiverunt: qui ſæpius ægrotantes eadem beneficia reſignaverunt, & rurſus eadem convaleſcentes retinuerunt: quicumque etiam collatores, & reſignantes, inter quos peſſima quadam conſuetudine convenit, ut reſignatum beneficium certæ perſonæ & deſignatæ infallibiliter conferatur: qui ſine intentione clericandi beneficia ad tempus retinent, in cognatos tandem reſignanda, eoque modo de uno ad alium transferenda, & perpetuo in eadem domo, quaſi hereditario jure poſſidenda: hi omnes de ſimoniæ & confidentiæ labe ſuſpecti valde cenſeantur, ac in eos tamdiu procedatur, & inquiratur, quoad ſimonia ſeu confidentia detecta, canonice puniantur. In aliis vero omnibus, ita invigilent ſedulo collatores, Ordinarii, ut minima confidentiæ & ſimoniæ ſuſpicio proviſiones quaſcumque remoretur, judicium ſuſpendat, donec diſcuſſo dubio veritas plenius innoteſcat. In qua quidem inveſtiganda ordinem, cum in Sixti V. Pontif. Max. conſtitutione, tum in ultimo provinciali præſcriptum, ſervari præcipimus. Utque ſciant omnes, nulluſque ignorantiæ cauſas conquirere poſſit, ex quibus rationibus agendum: ad exſtirpandam ſimoniæ & confidentiæ labem, eamdem Sixti V. Pont. Max. conſtitutionem in ſingulis ſynodis diœceſanis, immo & in omnibus eccleſiis parochialibus, per annum aliquoties infra Miſſarum ſolemnia legi & publicari, Ordinarii ipſi ſollicito ſtudio procurabunt.

III.

Augent impiorum hominum audaciam, per-

Digitized by Google

verſa quorumdam conſilia, ac plurimorum in tegendo ſcelere ſilentium. Quare felicis recordationis Pauli II. Pont. Max. conſtitutioni innitentes, quicumque mediatores & adjutores, quo actus ſimoniæ ſeu confidentiæ perficeretur, exſtiterunt, aut ad id favorem, conſilium, aut auxilium, quomodolibet dederunt: eos omnes ſententiam excommunicationis incurriſſe, a qua niſi a ſummo Pontifice abſolvi non poſſunt præterquam in mortis articulo, declaramus: taleſque iis excommunicationum denunciationibus quæ in prono ſingulis Dominicis, infra Miſſarum ſolemnia, contra ſortilegos & alios impietatis ſatores feruntur, adjungendos, & pro excommunicatis denunciandos decernimus. Ac inſuper monitorias litteras, ſive excommunicationes, quoties ſalubriter videbitur expedire, a ſingulis Ordinariis decerni, & per ſingulas diœceſum parochias emitti: quibus, omnibus & ſingulis eccleſiaſticis ſæcularibuſque perſonis, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, præcipiatur, ut eos omnes quos ſimoniam & confidentiam hujuſmodi commiſiſſe, vel procuraſſe, aut in ea mediatores eſſe & fuiſſe ſciverint, per ſe vel per alios revelare quantocius non omittant. Quod ſi non fecerint, abſolvi non valeant, donec revelatione facta, tanti criminis detecti complices arctius puniantur. Moneaturque ſæpiſſime, per parochos & concionatores, fidelis populus, eos omnes qui directe vel indirecte pecuniam ad beneficia eccleſiaſtica, ſibi vel aliis acquirenda, contulerint, promiſerint, aut conferri & promitti curaverint, aut quod aliud pecunia æſtimabile, ad hunc finem contribuerint, excommunicatos eſſe, a via Dei averſos, & a bonis eccleſiæ Dei, penitus excluſos: quibus monitionibus crebro repetitis & inculcatis, ab horribili flagitio fideles retineri non vane confidimus.

IV.

Majores turbas agunt nobiles quidam, infelicium videlicet noſtrorum temporum viri potentes, qui pinguiorum beneficiorum dulcedine illecti, in eam devenere audaciam, ut ſpretis quibuſcumque juribus, diviniſque & humanis judiciis poſtpoſitis, beneficia eccleſiaſtica contra jus omne retinere, ab iiſque juſtos poſſeſſores vi & armis propulſare & depellere contendant. Unde non ſolum turbantur, ſed ceſſant divina Officia, eccleſiæ diruuntur, fides quorumdam nutat, plebs verbi Dei fame enecta jacet, hæreſis dilatatur, ſeminatur impietas & adoleſcit, ira Dei denique in gentes & regna diffunditur, & agri Dominici pulcritudo peſſumdatur. Quæ omnia cum ſæpius nos & reverendiſſimi epiſcopi comprovinciales maturo judicio penſitaremus, & eccleſiam Dei quaſi Jeruſalem in pomorum cuſtodiam tranſlatam compuncto animo cerneremus, armaque militiæ noſtræ in tanta impietate auſus ſacrilegos comprimere non poſſe diu judicaremus Dominique ſalutem eſſe & benedictionem profiteremur: ab ipſo piiſſimo laborantium protectore indefeſſis lacrymis petendum duximus, ut quod in manu ſua tenet cor Regis, illud tandem inclinet ad ea edicenda & peragenda, quæ ad pernicioſam ſimoniæ & confidentiæ peſtem e regnis ſuis depellendam ſatis valeant. Hæc igitur a Chriſtianiſſimo eodemque piiſſimo & invictiſſimo Rege rogamus, ac per viſcera miſericordiæ Dei, in pulcritudine a ſe partæ pacis obſecramus.

1. Bullas ſeu conſtitutiones ſummorum Pontif.

A Pii V. & Sixti item V. in ſimoniacos & fiduciarios, ad abolendam ſordidæ confidentiæ labem latas, in regnis ſuis publicari, recipi, ſervari, & ſecundum eaſdem lites judicari jubeat.

2. Claros & inſignes pietate viros, cum ex cleri ſupremo ordine, tum ex variis nobilitatis & juſtitiæ ordinibus ſelectos & aſſumptos, ad ſingulas regnorum ſuorum provincias Angelos pacis emittat, qui in circuitu timentium Dominum, amare defleant ruinas ob infamem illam confidentiam dehiſcentes; & ad eaſdem implendas, capita belluæ inquirant & exquirant diligenter, conquiſita vero & detecta ad ſe deferant, juſtitiæ manu obtruncanda.

3. Eaque ratione quoſcumque præpotentes & B nobiles viros, cujuſcumque conditionis, ſtatus, ordinis, & dignitatis exſiſtant, fructus beneficiorum eccleſiaſticorum indebite corradentes, juraque eccleſiarum ad ſe trahentes, tamquam ſacrilegos ſeveris pœnis coerceat, atque adeo ex albo nobilitatis expunctos, ab ipſo nobilitatis gradu defeciſſe, edicto publico declaret.

4. Utque ea quæ ſuper his decernentur & definientur, debitæ exſecutioni demandentur, nulluſque deinceps ad diſturbandam Domini meſſem, & domum Dei concutiendam, aſſurgat ſatan: legatis provinciarum committat ac præcipiat, armata manu ſingula judicia, decreta, mandata, & edita exſequantur, tueanturque domum Dei viventis & videntis: donec ſacerdotibus C eccleſiæ Dei reſtitutæ, purgatæ, nitidæ, auro incruſtatæ, pelluceant, Officia divina in iiſdem reſonent: & ſicut in diebus antiquis piiſſimorum & Chriſtianiſſimorum Regum, verba vitæ æternæ eo fideles advocent, ad conſtituendum diem ſolemnem in condenſis pro feliciſſimo Regis Chriſtianiſſimi ſtatu & proſperitate.

V.

De ſyndico in ſingulis diœceſibus conſtituendo.

In tantis hujus ſæculi corruptelis, litiumque diſceptationibus & cauſis definiendis, per tot anfractus dilationum & circuitus formalitatum (ut vocant) adeundum, tot tamque graves impenſæ D ſupportandæ, ut ſacerdotes tenuiores, quibuſcumque juribus licet innixi, definitivam tamen ſententiam ſuper beneficiis agitatis ſi exſpectent, ætatem ſane cum omnibus bonis plane conſumment; quam etiam ſententiam obtentam, refragante adverſariorum prædivitum potentia, exſecutioni demandare nequaquam poſſe, ſatis compertum eſt. Ea de re, nos juſtis & canonicis tenuiorum ſacerdotum conatibus conſulentes, decernimus, in qualibet diœceſi provinciæ noſtræ, virum eccleſiaſticum capacem, preſbyterum zelo divino accenſum, & in rebus gerendis ſolertem ſyndicum ab epiſcopo cum clero ſuo in ſynodo diœceſana eligendum & inſtituendum eſſe: qui juſto procu- E ratorio firmatus & conſtitutus, totius diœceſis, cleri nomine, cauſas tenuiorum ſacerdotum ubicumque, quomodocumque, & coram quibuſcumque judicibus, impenſis communibus agere, promovere, & diſceptare teneatur: donec litibus profligatis omnino, & ſacerdotibus in poſſeſſionem pacificam beneficiorum contra reſiſtantem ſacrilegorum audaciam introductis, ex fructibus dictorum beneficiorum obtentorum, habita redditunm eorumdem ratione, prædictarum impenſarum pars quædam annuatim, uſque ad plenam ſolutionem, illius diœceſis clero rependatur.

Digitized by Google

CAPUT XVI.

De ſeminariis.

Quia decretum ab ultimo provinciali latum de ſeminariis in ſingulis diœceſibus inſtituendis, nondum ubicumque & uſquequaque exſecutione demandatum eſſe conſtat : nos neceſſitate hujuſmodi ſeminariorum mature conſiderata, & ſingulis viis & modis, quibus finem ab omnibus optatum aſſequi valeamus, magna cum cura penſatis : decernimus, omnia & ſingula in hujuſmodi decreto deſcripta & ſancita, a ſingulis epiſcopis comprovincialibus exacte obſervanda ; quæ ut quamprimum fiant, eoſdem coëpiſcopos noſtros per ſalutem animarum ſibi a ſummo paſtore concreditarum ex- B hortamur & obſecramus. Et ne aliqua tanti boni communicationem remoretur difficultas, cum fere nulla ſint beneficia ſimplicia, quæ ſeminariis poſſint annecti & uniri : poſſint comprovinciales epiſcopi unam eccleſiam parochialem dumtaxat, pinguioris præſertim proventus, ſeminariis unire & incorporare : eoque nomine Sanctiſſimo domino noſtro ſupplicetur, ut in hoc univerſalis ſuæ providentiæ ſollicitum ſtudium impendat.

CAPUT XVII.

De monaſteriis.

I.

Quia quamplurimum priores curati ordinis ſancti Auguſtini canonicorum regularium, & alii regulares curam animarum habentes, ideo ſe a reſidentia exemptos putant, quod ex voto monaſteriis inſerviendis ſunt deputati : declaramus, quoſcumque regulares curam animarum habentes, ad reſidentiam in prioratibus curatis, & aliis beneficiis quibus animarum cura annexa eſt, præſtandam teneri : abbates vero & quoſlibet præpoſitos, ad alios monachos ſuis monaſteriis addicendos obligari. Curent igitur epiſcopi, ut hujuſmodi priores & alii regulares in eccleſiis ſuis reſideant, alias pœnis eos in non reſidentes latis coërceant : abbates autem & quoſvis monaſteriis præfectos, ut muneribus ſatisfaciant, jure compellant.

II.

Abbates, priores, & quicumque ex privilegio uſum mitræ & baculi habentes, nequaquam iis ornamentis & inſigniis uti poſſint, niſi intra ſepta monaſteriorum ſuorum : idque de abbatibus titularibus, & ab epiſcopo benedictis ſolum, intelligatur.

III.

Regulares quicumque, ſine licentia ſuorum ſuperiorum vagantes, ab epiſcopis locorum puniantur, & ad ipſos ſuperiores, ut inſtitutum ſuum ſervent, remittantur. Eremitæ vero ſine licentia epiſcoporum a cellulis diſcedere non præſumant : aut ſecus, ſevere coërceantur.

IV.

Controverſias omnes de præcedentia, quæ perſæpe cum ſcandalo oriuntur inter eccleſiaſticas perſonas, tam ſæculares quam regulares, cum in proceſſionibus publicis, tum in iis quæ fiunt in tumulandis defunctorum corporibus, in deferenda umbella, & aliis ſimilibus, epiſcopus, amota omni appellatione, & non obſtantibus quibuſcumque, A componat. Exempti autem omnes tam clerici ſæculares, quam regulares quicumque, etiam monachi, ad publicas proceſſiones vocati, accedere compellantur, iis tantum exceptis qui in ſtrictiori clauſura perpetuo vivunt.

V.

Monaſteria autem, eccleſiæ, conventus, aut collegia ædificari non poſſint, nec ulla congregatio ſæcularis aut regularis, in quibuſcumque diœceſum locis inſtituatur & firmetur, ſine licentia & expreſſo conſenſu epiſcopi.

CAPUT XVIII.

De prioratibus & capellis.

Innumera pæne beneficiorum ſimplicium, maxime regularium, multitudo pro continuo divinæ majeſtatis celebrando cultu, anteceſſorum noſtrorum pietatem & zelum arguit indefeſſum : ſed hoc noſtro ævo infelici beneficiorum hujuſmodi expilatio, & ſordidæ avaritiæ & irreligioſæ profanationi ſubſerviens proſtitutio, majorum zelum in filiorum cordibus jamdudum extinctum eſſe commonſtrat.

I.

Quare ſollicito ſtudio epiſcopi quoſcumque prioratus ſimplices cujuſvis ordinis ſæcularis vel regularis ſingulis annis, & quoties opus eſſe judica- C verint, viſitare aggrediantur, diligenterque quænam officia divina ipſis ſint impendenda, quæ onera ſupportanda, quive fructus, cenſus, & proventus redeant quotannis, & a quo percipiantur, exquirant : ut eo modo præcognitis officiis divinis & oneribus, ea tandem in eccleſiis prioratuum hujuſmodi continuo decernant perſolvenda. Si vero nulla ratione quænam ſint, inveſtigari poſſit, tunc ſingulorum beneficiorum cenſibus & proventibus ponderatis, prout magis vel minus accreſcere & decreſcere dignoſcentur, de officiis peragendis ita cenſeant Ordinarii, ut eadem beneficiis plene reſpondeant ; contravenientes quoſcumque priores, per ſequeſtrationem fructuum, & alias pœna ad debita onera compellendo : non obſtantibus qui- D buſcumque pravis conſuetudinibus, & corruptelis in contrarium allatis.

II.

In his autem prioratibus viſitandis, ubi eccleſiæ dirutæ, & priorales domus, ſive temporum injuria, ſive priorum incuria disjecta jacent, Ordinarii debito incumbentes officio, ex redditibus dictorum prioratuum certam quotannis partem, pro arbitrio ſuo definiendam, in hujuſmodi eccleſiarum reſtaurationem, & domorum reædificationem, decernant impendendam ; donec omnibus priſtino ſtatui reſtitutis, antiquus etiam cultus & debita reducantur officia. Et ne tam ſalutaris E decreti exſecutionem ullum remorari poſſit impedimentum, per ſequeſtrationem fructuum hujuſmodi beneficiorum, vocato ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio, Ordinariis ipſi procedant.

III.

Præcipue inveſtigandum, an hujuſmodi prioratus pinguioris redditus, ſimplices nuncupati, conventuales exſiſtant : quod vel ex ipſis eccleſiarum ædificationibus, & ædificiorum formis & figuris, vel ex horum omnium ruderibus facile diſpici po-

Digitized by Google

teſt. Sique eos inter conventuales annumerari conveniat: curandum, ut tot religioſi in eis inſtituantur, quot conſuetudo & proventuum rationes exigere videntur. Neque in hoc audiendi priores commendatarii reclamantes, ſed ad debita officia & onera hujuſmodi accurate reddenda, debitis juris remediis compellendi. Quod ſi forſan tot religioſi ſtatim non inveniantur, beneficiorum hujuſmodi fructibus ſuſtentati ſacerdotes ſæculares, religioſorum onera & officia auctoritate Ordinarii ſuppleant, donec ipſi reperti muneribus ſuis ſatisfacere perſpiciantur.

IV.

Monaſteria autem cujuſcumque ordinis, pro majori parte ſolo æquata, & in quibus Officia divina pro inſtituti ratione non rependuntur, curent Ordinarii ut reſtituantur, parſque tertia proventuum reparationibus & ædificationibus applicetur; donec reſtaurato monaſterio, clauſtris, & domibus exſtructis, monachi regulam & inſtitutam ſervare poſſint.

V.

Providendum certe capellis, quarum bonis pro majori parte uſurpatis & ſuppilatis, ex ſolo earumdem nomine pietas fundatorum commendatur. Idcirco nos ut tanto ſacrilegio utcumque occurramus, in omnibus noſtræ provinciæ, metropolitana, cathedralibus, collegiatis, aliiſve regularium & Mendicantium eccleſiis, primo quoque trimeſtri, catalogum ſeu inventarium omnium capellaniarum inibi reſpective fundatarum fieri, officia cujuſlibet notari, bona & cenſus exquiri, fundationes evolui, & quænam officia & onera cuilibet impoſita deſcribi, capellanos quoſcumque citari, & ad officia pendenda, & onera ſupportanda, cogi decernimus: ac deinceps idem inventarium, ita cum exacta cura perfectum ad Ordinarium deferri: ex quo cum duobus canonicis a capitulo deputatis, ipſe Ordinarius, capellaniis certi proventus recognitis & probatis, officia deſtinet facienda; & catalogum e quo quæ cuilibet capellaniæ officia conveniant, & quibus peragenda, pateat, choro affigi decernat: de aliarum autem capellaniarum proventibus minus certis, amplius inquirendum cenſeat. Sed de iis quarum tanta onera præſcribuntur, ut habita reddituum ratione rependi non poſſint, cura erit epiſcopi ea ad juſtum penſum reducere, & ſacra facienda ad pauciorem numerum redigere. Quod de iis capellaniis in aliis eccleſiis fundatis fieri omnino cenſemus: tamdiuque procedendum donec hujuſmodi capellaniarum probatione habita, eiſdem canonice provideatur.

VI.

Et ne, quod ſupereſt hujuſmodi capellaniarum, incuria aliqua depereat, ſed potius conſervetur, deperdita vero aliquo pacto recuperentur: ſtatuimus, edicto publico per Ordinarios ferendo monendum eſſe populum in quibuſlibet diœceſum eccleſiis, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, ut quicumque bona, reditus, cenſus, prædia, agros, aut alia quæcumque ad quaſcumque capellanias pertinentia indebite poſſident & retinent, ea ſtatim capellanis quamprimum reſtituant: quicumque autem inſtrumenta, documenta, & fundationes earumdem, præcipue notarii, apud ſe detinent, nomina capellaniarum, proventuum & redituum earumdem, ſuper & ex quibuſcumque domibus & prædiis debitorum norunt: qui denique officia divina & onera ratione hujuſmodi capellaniarum perſolvenda & ſupportanda, vel viſu vel auditu, vel quoquo pacto ſciverint, ea omnia patefaciant, dicant & revelent: curentque ſollicite rectores eccleſiarum, ut cunctos ſuos parochianos, peccati gravitate penſata, ad veritatem detegendam impellant.

VII.

Sed neque ſatis. Cum enim maxima pars hujuſmodi capellaniarum, a pueris clericis, habitum clericalem non geſtantibus, occupetur: edicto eos publico, præ foribus eccleſiarum, in quibus hujuſmodi capellaniæ ſunt fundatæ, affigendo, citari decernimus, ut coram Ordinario intra competentem terminum ſiſtentes, jurejurando ab eis præhabito dicant quot & quales capellanias retinent, quæ earumdem bona, cenſus, reditus, ubi ſita, quas fundationes, documenta & inſtrumenta, apud ſe habeant: ex quibus ſtatus hujuſmodi capellaniarum perſpici poſſit, & probari; eaque exhibeant, ſtatim dicant, & patefaciant: ſed & quænam officia præſtanda, & onera ſupportanda, vel ex ſeipſo, vel ex fama publica dignoſcentes declarent. De quibus omnibus, omni meliori forma & modo actum, quo ſtatus, ordo & conditio hujuſmodi capellaniarum conſerventur, conſcribi præcipimus: rebelles vero, contumaces, & citationi non ſatisfacientes, tamdiu debitis juris remediis agitari decernimus, quoad vel debitæ citationi pareant, & juſſis Ordinarii obſequantur, vel tandem ipſis capellaniis priventur, aliique demum capaces & idonei ſubſtituti officia divina accurate perſolvant.

VIII.

Ac ne poſthac hujuſmodi capellaniarum ordinem & ſtatum bene reſtitutum, ulla perturbet confuſio: ſtatuimus omnium inſtrumentorum, fundationum, & documentorum quorumcumque, atque etiam actorum perquiſitionis proventuum, & ſtatus hujuſmodi, ac etiam bonorum immobilium, duo inventaria facienda eſſe: quorum unum in eccleſia, in qua ipſæ capellaniæ dignoſcuntur fundatæ, alterum in archivio cathedralis aſſervari & cuſtodiri decernimus: ac inſuper tabulam in qualibet eccleſia affigendam, ex qua quibuſcumque clarus ſit & pateat numerus capellaniarum; officia denique, & onera: quo capellani in aliquo deficientes, ſtatim diſpici queant, & ad Ordinarium deferri.

Caput XIX.

De Monialibus.

Monialium monaſteria, hortos ſponſarum Chriſti concluſos, intra quorum ſpinoſa ſepta pulcritudinem expendunt, ſuaviſſimos odores exhalant liliata ſerta, omni cuſtodia cuſtodiri, & ne ulla ex parte aquilonum rigore umquam marceſcant, circumcludi providendum.

I.

Quapropter ſacris canonibus inhærentes, epiſcopi ſub obteſtatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ, monentur, ut in omnibus monaſteriis exemptis, & non exemptis, clauſuram ſanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter reſtitui; & ubi inviolata eſt, conſervari maxime procurent: inobedientes, atque contradictores, per cenſuras eccleſiaſticas, aliaſque pœnas, quacumque appellatione poſtpoſita, compeſcentes: in-

vocatu etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

II.

Nemini autem monialium liceat, poſt profeſſionem, exire a monaſterio, etiam ad breve tempus, quocumque prætextu, niſi ex legitima cauſa, ab epiſcopo approbanda, indultis quibuſcumque & privilegiis non obſtantibus.

III.

Ingredi autem intra ſepta monaſterii nemini liceat, cujuſcumque generis, aut conditionis, ſexus, vel ætatis fuerit, ſine epiſcopi vel ſuperioris licentia in ſcriptis obtenta, ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda. Dare antem tantum epiſcopus vel ſuperior licentiam debet in caſibus neceſſariis: neque alius ullo modo poſſit, etiam vigore cujuſcumque facultatis, vel indulti hactenus conceſſi, vel in poſterum concedendi.

IV.

Sed libertati profeſſionis virginum Deo dicandarum proſpicientes, ſtatuimus atque decernimus, ut puella, quæ habitum regularem ſuſcipere voluerit, major duodecim annis ſit; non ante, eum ſuſcipiat: nec poſtea ipſa vel alia profeſſionem emittat, quam exploraverit epiſcopus, vel eo abſente, vel impedito, ejus vicarius, aut aliquis eorum ſumptibus ab eis deputatus, virginis voluntatem diligenter, an coacta, an ſeducta ſit, an ſciat quid agat: & ſi voluntas ejus pia ac libera cognita fuerit, habueritque conditiones requiſitas juxta monaſterii illius & ordinis regulam, nec non monaſterium fuerit idoneum, libere ei profiteri liceat. Cujus profeſſionis tempus ne epiſcopus ignoret, teneatur præfecta monaſterio eum ante menſem certiorem facere. Quod ſi præfecta certiorem epiſcopum non fecerit; quamdiu epiſcopo videbitur, ab officio ſuſpenſa ſit. Ne vero puella intra ſepta monaſterii recluſa voluntatem minus declaret, ex monaſterio egreſſa coram altari eccleſiæ præcipuo audiatur; & ſi perſeveret, clauſuram ſtatim repetat.

V.

Hinc fit, ut ex ſacris canonibus, anathemati ſubjiciamus omnes & ſingulas perſonas, cujuſcumque qualitatis vel conditionis fuerint, tam clericos, quam laïcos, ſæculares vel regulares, atque etiam qualibet dignitate fulgentes, ſi quomodocumque coëgerint aliquam virginem, vel viduam, aut aliam quemcumque mulierem invitam, præterquam in caſibus in jure expreſſis, ad ingrediendum monaſterium, vel ad ſuſcipiendum habitum cujuſcumque religionis, vel ad emittendam profeſſionem: quicumque conſilium vel favorem dederint, quique ſcientes eam non ſponte ingredi monaſterium, aut habitum ſuſcipere, aut profeſſionem emittere, quoquomodo eidem actui, vel præſentiam, vel conſenſum, vel auctoritatem interpoſuerint. Simili quoque anathemati ſubjicimus eos, qui ſanctam virginum, vel aliarum mulierum voluntatem veli accipiendi, vel voti emittendi quoquo modo ſine juſta cauſa impedierint. Eaque omnia & ſingula, quæ ante profeſſionem vel in ipſa profeſſione fieri oportet, ſerventur, non ſolum in monaſteriis ſubjectis epiſcopo, ſed in aliis quibuſcumque. Ceterum in aliis rebus conſtitutio Gregorii XV. a præſenti concilio recepta & publicata ſervetur.

CAPUT XX.

De ſepulturis.

In hoc conveniunt omnes populi, ut de ſepulturis ſit illis præcipua cura: ſed præſertim Chriſti fidelibus, ut uno in loco religioſo, bene ſepto & rite benedicto, ab omnibus ſordibus alieno, membra Spiritus ſancti quondam templa, in reſurrectionem vitæ e pulvere proceſſura, ſepeliantur, & ab eis quævis arceantur profana, & ſubmoveantur, procurare, ſemper commendatiſſimum.

I.

Cumque ultimum provinciale concilium, de ſepulturis agens, ea ſanxerit quæ olim ſanctos Patres religioſe cuſtodiſſe ſacræ teſtantur hiſtoriæ: eadem nos innovantes, omnibus parochis, eccleſiarum æditius, ac dominis temporalibus, ne cui deinceps intra eccleſias jura ſepulturæ, & cujuſvis ſedis imponendæ, & in eis retinendæ, concedere poſſint, interdicimus. Sed ea facultas dumtaxat epiſcopis reſervetur: qui penſata perſonæ qualitate & merito, ita ea concedant, ut raro in heredes tranſire ſeu transferri poſſint: neque intra chorum ſeu cancellos eccleſiarum, niſi rariſſime; & inter quæ, & præcipuum eccleſiarum altare, decem ſaltem pedes intercedant.

II.

Non liceat autem in eccleſiis jura ſepulturæ obtinentibus, ſepulturæ ſuperficiem a terra vel tantillum erigere, ſed ea pavimento ſit æqualis ſemper. Sique monimentum aliquod incidi petant, id in parietibus, de licentia Ordinarii tantum fieri poſſit; nullumque jus ſepulturæ quævis uſurpatio, ſine titulo ab epiſcopis conceſſo, cuiquam acquirere valeat: poſſintque viſitatores eccleſiarum officio incumbentes, omnia ſedilia, ſine auctoritate epiſcopi, eccleſiis impoſita, amovere, & de ſepulturis conceſſis inquirere, ne hac ratione eccleſiarum pax & populi interturbetur.

III.

Poterunt autem ſacerdotes, eccleſiarum patroni ſive fundatores, & domini temporales, parochiarum juriſdictionem ſæcularem habentes, in eccleſiis ſepeliri: ſed in eorumdem funeribus funebres orationes haberi, ſine epiſcopi licentia, prohibemus. Quæ tamen ſi umquam fieri concedantur, caveant concionatores, ne vana vane commendare cenſeantur.

IV.

Cœmeteria vero religioſe olim habita, modo aperta & profanationi proſtituta, curent quamprimum epiſcopi, ut quacumque ratione concludantur: & ſi quæ viæ publicæ in iiſdem reperiantur, ceſſent amodo, obſtruantur, & alio transferantur: vel ſi id fieri non poſſit, muri utrimque conſtruantur, vocato ad hoc, ſi opus fuerit, poteſtatis ſæcularis auxilio.

V.

Sed ut eccleſiis debitus honor & cultus rependatur, cœmeteriis autem ſua conſervetur ſanctitas & religio: ſi quæ hæreticorum in iiſdem tumulata ſint cadavera, exhumari, & extra eccleſias & cœmeteria tranſportari, locaque reconciliari, vocato ad hoc, ſi opus, poteſtatis ſæcularis auxilio, quam

primum præcipimus. Et ne ſub ſpecie humanitatis, ulla catholicis inuratur impietatis & hæreticæ pravitatis macula, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, omnibus & quibuſcumque perſonis, ne deinceps funeribus, baptiſmis, matrimoniis, ſponſalibus, ceteriſque actionibus hæreticorum, irreligioſum eorum cultum redolentibus, intereſſe poſſint, interdicimus. Curentque epiſcopi auctoritate præſentis concilii, tales perſonas, niſi ab his impietatibus abſtinere velint, nominatim denunciate.

VI.

In ſepeliendis autem fidelium corporibus, prohibemus, ne quis ea regularis e domo efferat, aut ſtolam ad id gerat extra ſui monaſteri ſepta: neve ſacramentum Euchariſtiæ ad infirmos deferre, aut mulieres puerperas in eccleſiam introducere præſumat: cum ea omnia ad parochos pertinere dignoſcantur. Qui ſecus fecerit, graviter ad arbitrium Ordinarii puniatur. Numquam autem quivis regulares, ad eligendam ſepulturam in ſus monaſteriis, ſub pœnis in conſtitutione Bonifacii VIII. quæ incipit, *Animarum periculis*, contentis, ullos inducant.

CAPUT XXI.

De viſitatione.

I.

Quoniam ea quæ ad viſitationem fructoſe & canonice in quibuſlibet eccleſiis perficiendam neceſſaria videbantur, fuſe admodum & exacte ab ultimo provinciali declarata ſunt & tradita: ea nos omnia & ſingula innovantes, & obſervari præcipientes, ſacris canonibus innixi, decernimus inſuper, monaſteria cujuſcumque ordinis, quorum regulares congregationibus generalibus ſive provincialibus nondum aggregati, aut in quibus, licet aggregati ſint, regula & inſtitutum nullo modo ſervatur, ab Ordinariis epiſcopis locorum ſingulis annis viſitanda: non obſtantibus exemptionibus, conſuetudinibus & privilegiis quibuſcumque in contrarium allatis; contradictores omnes pœnis, ſanctorum Patrum conſtitutionibus latis, compeſcendo.

II.

Archidiaconi vero & alii, de conſenſu Ordinarii epiſcopi dumtaxat viſitantes, & quicumque id munus exequentes, jus procurationis, niſi perſonaliter viſitent, exigere non poſſint.

III.

Archipreſbyteri ſeu decani in ſingulis diœceſibus conſtituti, jugi circumſpectione mores clericorum, ſtatum & ordinem parochiarum, ac etiam laïcorum, ſollicite obſervent & proſpiciant, deque iis omnibus ſingulo quoque menſe epiſcopum certiorem faciant. Et ne propter archipreſbyteratus diſtantiam minus officio ſuo ſatisfacere poſſint: in cujuſlibet archipreſbyteratus tractu, duo rectores aut plures pii eccleſiaſtici, teſtes in ſynodo diœceſana ab Ordinario nominati & electi, archipreſbyteris ſeu decanis adjungantur: qui zelo regiminis eccleſiaſtici inflammati, ſedulo invigilent, & Ordinarium ſtatis temporibus, de ſtatu, conditione, & exceſſibus hujuſmodi archipreſbyteratus certiorem faciant: poſſintque Ordinarii archipreſbyteris, decanis, & teſtibus ſynodalibus, inquiſitionum ſeu informationum conficiendarum, ſine alio ſpeciali mandato, facultatem, quo citius quæcumque vitia purgentur, & cuncti in ordine contineantur, concedere: quas inquiſitiones & alias probationes ab iiſdem perfectas, teneantur officiales recipere, & ex iiſdem ad alias juris remedia procedere.

IV.

Syndici autem, æditui, operarii, & alii bonorum eccleſiarum receptores, aut procuratores quicumque, teneantur coram epiſcopis, & aliis de eorum conſenſu eccleſias hujuſmodi viſitantibus, rationes ſuæ adminiſtrationis exhibere & reddere: examinatis autem omnibus, quæ ſuperfuerint, ipſis eccleſiis impendere.

CAPUT XXII.

De concilio provinciali, & pœnis,

Quia ab ipſius naſcentis eccleſiæ exordio, caritate præſertim tum efferveſcente, nihil utilius ad propagandam fidem, ſuavius ad corrigendos exceſſus, ſolidius ad populos intra terminos antiquorum continendos adinventum eſt, quam ut certis temporum intervallis epiſcoporum concilia haberentur: nos eam curam in nobis & reverendiſſimis epiſcopis comprovincialibus ita excitandam eſſe ducimus, ut ea deinceps cogere numquam omittamus: hinc ſperantes, tot malorum ſegetes, ex nefariis noſtrorum temporum hæreſibus, nefandis impietatibus adhuc pullulantes, eradicari poſſe, & ad vitæ æternæ ſemina ſuſcipienda novale novari.

I.

Quare ultimum concilium provinciale, primum poſt ſacroſanctum & œcumenicum Tridentinum, tanta cura, ſollicitudine & labore, a bonæ memoriæ Antonio prædeceſſore noſtro, & reverendiſſimis tum epiſcopis comprovincialibus habitum & abſolutum, a ſancta Sede Apoſtolica in benedictione approbatum, & ab omnibus cum plauſu & mentis jubilatione receptum approbantes, omnia & ſingula illius decreta in omnibus ſervari præcipientes, ſtatuimus, ſecundum provinciale noſtrum Deo favente, ad triennium ab hinc proximum, in hac metropoli, die a nobis indicenda habendum eſſe, & celebrandum; in quo peragendo eam a nobis & reverendiſſimis coepiſcopis formam, quæ ab ultimo canonice præſcripta eſt, ſervandam fore declaramus.

II.

Teneantur omnes epiſcopi, ſub pœnis ſacris canonibus latis, ſtata die concilio adeſſe. Itaque in benedictionibus tempora prævenire curent: ut illuminata mente, & purgato ſpiritu principali affectu, conjunctis & ſollicitis animis eccleſiæ Dei providere poſſint.

III.

Et ne tot decreta condere, & canones conſtituere, vanum ſit & infructuoſum, niſi ſeveris pœnis in contravenientes latis eadem demum firmentur, & in vigore conſerventur: præter eas pœnas in ultimo & præſenti concilio fixas, & conſtitutas, aliæ etiam omnes ſacris canonibus & conſtitutionibus inſertæ, quas innovamus, ab omnibus epiſcopis, officialibus, & judicibus eccleſiaſticis quibuſcumque, adduci poſſint, & juxta eaſdem contravenientes quicumque puniri.

ANNO CHRISTI 1624.

IV.

Sed caveant quicumque, ſive epiſcopi, ſive officiales, & judices eccleſiaſtici, in hujuſmodi pœnis & mulctis infligendis, ne quid commoditati propriæ, & utilitati conſulentes, ſibi attribuant: ſed omnia prorſus in pios uſus convertantur & impendant: parte tamen aliqua pro eorum arbitrio accuſatoribus & delatoribus relicta.

V.

Quoniam autem nihil tam clarum & apertum, quin ſubinde tergiverſatio aliqua offuſcare poſſit: hincque difficultates & ambiguitates quædam ſuboriri poſſent, exſecutionem decretorum impeditura: omnium & ſingulorum decretorum præſentis concilii, declarationem, elucidationem, & interpretationem, donec proximum provinciale habeatur concilium, ad nos pertinere definimus.

VI.

Cumque multa in præſenti concilio, quæ particulatem cujuſlibet diœceſis ſtatum attingunt, forent decernenda: ea nobis & reverendiſſimis epiſcopis, in ſynodis diœceſanis, ex ſacris canonibus, pro prudentia & zelo linquimus definienda.

VII.

Et ne aliquis harum noſtrarum conſtitutionum ignorationem prætendere poſſit, omnibus reverendiſſimis coëpiſcopis noſtris mandamus, ut eaſdem in proximis ſuis ſynodis publiee legi & recitari jubeant. Omnibus autem ordinis eccleſiaſtici viris præcipimus, ut intra tres menſes, poſtquam prædictarum conſtitutionum liber editus fuerit, eumdem ſibi comparent, apud ſe habeant, atque diligentiſſime legant, & mente teneant: idemque in ſingulis cathedralibus, collegiatis & parochialibus eccleſiis, certo aliquo loco repoſitus aſſeruetur: declarantes univerſas has conſtitutiones, poſt ſextum menſem a die earum promulgationis, in eccleſia noſtra metropolitana factæ, plenam auctoritatem habituras: ac ex eo tempore omnes & ſingulos, eorum obſervationi perinde devinctos & obligatos eſſe, ac ſi ſingulariter eis præſentibus ſignificatæ & intimatæ fuiſſent: & ſi contra quidquam admiſerint, pœnis & mulctis, quæ in eis conſtitutæ ſunt, teneri. Ab eo etiam promulgationis die tempus eorum decretorum inchoari decernimus, quibus certo præſcripto dierum ſpatio, aliquid præſtari juſſum eſt.

VIII.

Hæc autem omnia & ſingula concilii præſentis decreta, ut noſtra omnia, Sanctiſſimo domino noſtro, Chriſti in terris vicario, univerſalis eccleſiæ moderatori ſummo, æternum vigilantiſſimo, perluſtranda, corrigenda, emendanda, & amplianda, genibus in obedientiam flexis ſummittimus: faxitque ſummus animarum paſtor, lux vera, lumen de lumine, ut lucerna humilitatis noſtræ pro curandis animabus, & ad eum accedens illuminetur, & facies noſtræ non confundantur.

NOs F. tituli ſancti Praxedis, ſanctæ Romanæ eccleſiæ presbyter Cardinalis, hujus baſilicæ archiepiſcopus, Aquitaniæ primas, hæc decreta a nobis definita ſubſcripſimus.

A *F. Cardinalis archiepiſcopus Burdigalenſis.*

Ego Antonius, epiſcopus Condomienſis, ſubſcripſi.
Ego Antonius, epiſcopus eccleſiæ Engoliſmenſis, ſubſcripſi.
Ego Henricus Ludovicus, epiſcopus Pictavienſis, ſubſcripſi.
Ego Franciſcus, epiſcopus Petracoricenſis, ſubſcripſi.
Ego Michaël Raoul, epiſcopus Santonenſis, ſubſcripſi.
Ego Henricus, epiſcopus Malleacenſis, ſubſcripſi.
Ego Emericus, epiſcopus Lucionenſis, ſubſcripſi.

B NOMINA ET COGNOMINA procuratorum, cum cathedralium, tum aliarum eccleſiarum, qui concilio interfuerunt.

Procuratores eccleſiæ metropolitanæ.

JAcobus Deſaigues, decanus.
Petrus Peyriſſac, canonicus, archidiaconus.
Gilbertus Grimaud, canonicus.
Petrus Moiſſet, canonicus.

Procurator eccleſiæ Pictavienſis.

Petrus Couſtiere, canonicus.

Procuratores Santonenſis eccleſiæ.

C Guillelmus Truoy, canonicus.
Helias Pitard, canonicus.

Procuratores Aginnenſis eccleſiæ.

Balthazar Gelas, archidiaconus major.
Petrus Sauveur, canonicus.

A parte cleri Aginnenſis.

Joannes Girardin.
Joachim de Bourges.

Procuratores eccleſiæ Condomienſis.

Antonius de Cous, canonicus & archidiaconus major.
D Stephanus Margeon, canonicus.

A parte cleri.

Joannes de Foix, rector Neraci.
Bartholomæus la Fargue, rector Deſprez.

Procuratores Engoliſmenſis eccleſiæ.

Joannes Meſneau, Theſaurarius eccleſiæ Engoliſmenſis.
Leonardus de la Foreſtie, canonicus.

Procuratores Petracoricenſis eccleſiæ.

Joannes Pichard, canonicus & archidiaconus.
Petrus du Chaiſne, canonicus, archidiaconus.

E *Procurator monaſterii cathedralis Malleacenſis.*

Frater Valentinus Ourry, infirmarius Malleacenſis.

A parte cleri.

Hilarius de la Pommeray, archidiaconus.
Jacobus Vaſlin, rector Fonteniaci.

Procuratores Lucionenſis eccleſiæ.

Henricus Admiraut, canonicus.
Franciſcus Richeteau, canonicus.

A parte

Anno Christi 1624.

A parte cleri.

Renatus Favier, canonicus & ſuccentor.
Hilarius Calier, canonicus eleemoſynarius.

Procurator eccleſiæ Sarlatenſis.

Paſchalis de la Brouſſe, canonicus.

A parte cleri.

Joannes de Carbonniers de Jayac, decanus eccleſiæ Sarlatenſis.

Procuratores eccleſiæ collegiatæ ſancti Severini, qui initio tantum interfuere, ob præcedentiam ante procuratores cathedralium non conceſſam.

Joannes de Coſages, theſaurarius.
Petrus de Cruzeau, ſactiſta.
Joannes de Moucy, canonicus.
Petrus de Beaulieu, canonicus.

Procurator eccleſiæ collegiatæ ſancti Æmiliani.

Romanus Barbot, canonicus eleemoſynarius.

Procurator monaſterii ſanctæ Crucis Burdegalenſis.

Frater Archambaudus Chriſtut, monachus ſubprior.

Nomina theologorum & canoniſtarum : & primo metropolitanæ eccleſiæ.

Gilbertus Grimaud, doctor facultatis Pariſienſis.
Raymundus de Stricti, Societatis Jesu.
Jacobus Gordonus, Societatis Jesu.
Aſcenſius Henriquez de Monnegro, doctor theologus, & canoniſta.
F....... Jordanus Ord. ſancti Franciſci de Obſervantia.
F. Silveſter Grandis, Recollectus.
Bernardus Deſpruts, canonicus Santonenſis, doctor theologus, vocatus ab illuſtriſſimo domino metropolitano.
Frater Archambaudus Chriſtut, doctor theologus.

Santonenſis eccleſiæ.

Helias Pitard, doctor theologus.

Aginnenſis.

Petrus Sauveur, doctor theologus.
Bernardus Dauſe, doctor theologus.
Imbertus Rocquiert, doctor theologus.

Pictavienſis.

Petrus Humeau, doctor theologus.
Dionyſius Guilloteau, doctor theologus.

Condomienſis.

Stephanus Margeon, doctor theologus.
Joannes Dauré, doctor theologus.
Bartholomæus la Fargue, doctor theologus.

Petracoricenſis.

Joannes Pichard, doctor theologus.

Malleacenſis.

Frater Valentinus Ourry, doctor facultatis Pariſienſis.
Hilarius de la Pommeraye, doctor facultatis Pariſienſis.
Jacobus Vaſſin, doctor facultatis Pariſienſis.
F. Rolandus Bourdon Auguſtinianus, doctor facultatis Pariſienſis.
Petrus Charon, in decretis baccalaureus.

Lucionenſis.

Jacobus de la Boulaye, Baccalaureus in theologia facultatis Pariſienſis.

A

Sarlatenſis.

Paſchalis de la Brouſſe, doctor theologus.

Promotores concilii.

Petrus Peyriſſac, & Joannes Meſneau, qui ſupra.

Secretarii concilii.

Joannes Bertheau, archidiaconus metropolitanæ, & Petrus Sauveur, qui ſupra.

ACTA EJUSDEM CONCILII.

EDICTUM DE CONCILIO.

B Franciſcus, miſeratione divina ſanctæ Romanæ eccleſiæ tituli ſanctæ Praxedis presbyter Cardinalis de Sourdis, & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia archiepiſcopus Burdigalenſis, Aquitaniæ primas.

CONcilia provincialia bis quondam in anno haberi ſolita, & per ſacroſanctum & œcumenicum Tridentinum ſingulo quoque ſaltem triennio in ſingulis provinciis habenda, etſi turbata Gallia, in eccleſia noſtra metropolitana nondum habere potuimus : nunc tandem armis invictiſſimi Ludovici XIII Chriſtianiſſimi Galliarum Regis, C pace reducta, favente Chriſto Jeſu Salvatore noſtro, quamprimum cogere aggredimur. Cum enim is optimus conſervandæ diſciplinæ eccleſiaſticæ a patribus divino numine afflatis ſit introductus modus, ita ſollicite ac fructuoſe olim ſervatus; & pro corrigendis exceſſibus, moribus reformandis, querelis & controverſiis componendis, ab œcumenico Tridentino ſalubriter demum innovatus : viſum nobis incumbendum in hanc curam, qua deinceps concilia provincialia ſtatis temporibus habeantur. Quare nos, quod ad majorem omnipotentis Dei gloriam & ſanctorum ejus, eccleſiarumque provinciæ noſtræ incrementum bene vertat & cedat : concilium provinciale in eccleſia noſtra metropolitana Burdigalenſi ad Kalendas D Octobris proximiores habendum & inchoandum decrevimus : ad idque reverendiſſimos dominos epiſcopos comprovinciales noſtros, per litteras noſtras ad ſingulos nominatim datas evocavimus : Univerſis ideo & ſingulis, qui pro more hujus provinciæ de jure vel conſuetudine conciliis provincialibus conſidere debent, & aliis quibuſcumque, etiam exemptis, qui ſua intereſſe putant, mandantes, ut ſub pœnis in jure & ultimo provinciali contentis ad condictam diem adeſſe curent : pios quoſcumque fideles, qui in agro Dominico confertas ſegetes ad meſſem inalbeſcere exoptant, pro tantis operariis, Dominum meſſis rogent, enixe hortantes. Ac ne quis inſcius a concilio abſit & E deficiat, neve cauſam ignorantiæ prætendere poſſit : præſens edictum fieri, & per ſecretarium noſtrum ſubſcribi, ſigilloque noſtro muniri juſſimus : idque ad valuas, cum metropolitanæ noſtræ, tum ſingularum cathedralium, & inſignium collegiatarum affigi voluimus.

Burdigalæ, die XXVIII. menſis Julii, anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto.

ANNO CHRISTI 1624.

LITTERÆ SCRIPTÆ AD reverendiſſimos dominos epiſcopos provinciæ.

Franciſcus miſeratione divina ſanctæ Romanæ eccleſiæ tituli ſanctæ Praxedis, &c. Reverendiſſimo domino epiſcopo N. ſuffraganeo noſtro, ſalutem in Domino.

REverendiſſime domine : Quod tantopere ab ipſius aſſumptionis noſtræ ad ſedem Burdigalenſem exordio optavimus ; & a Deo Patre & Salvatore noſtro Jeſu Chriſto, in Spiritu ſancto demiſſe expetere conati ſumus : ut ad moderandos mores, corrigendos exceſſus, controverſias componendas, aliaque ex ſacris canonibus permiſſa, ad præſcriptum ſacroſancti œcumenici concilii Tridentini, & nuperi provincialis Burdigalenſis, opportuno tempore ſynodum provincialem cogeremus : id tandem tempore accepto agendum ſuſcepimus. Quare pro ſuſcepti regiminis officio provinciæ noſtræ reverendiſſimos epiſcopos ad ſynodum epiſcoporum evocare rati, eamdem in noſtra eccleſia metropolitana Burdigalæ ad Kalendas proximiores Octobris incboandam & habendam cenſuimus & ediximus : ad eamque amplitudinem V. pro auctoritate noſtra metropolitana vocare, & ut ſtato die omnino interſit, monere, prout præſentibus noſtris litteris vocamus & monemus : niſi (quod abſit) aliquod te juſtum quo inious adeſſe concilio queas, detineat impedimentum : quo tamen exſiſtente, tuum erit id quamprimum nobis ſignificare, & juxta canonicas ſanctiones probare ; procuratoremque ita ac in ultimo provinciali præfinitur, ad ſynodum mittere, ſtatum & ordinem tuæ diœceſis demonſtraturum, & a concilio decernenda ad te demum relaturum. Cum enim ſacrorum canonum decreta, & patrum ultimi provincialis veſtigia, una cum reverendiſſimis coëpiſcopis noſtris in concilio tum exſiſtentibus, exacte premere cupiamus : cogeremur certe, pœnis te in dicto provinciali contra abſentes latis vel inviti ferire. Eoque nomine amplitudinem V. reverendiſſimam, ne nobis & ſibi deſit monemus : ac præterea, ut edictum noſtrum ſuper celebratione ſynodi paucis verbis conceptum, & in his litteris incluſum, in ſuæ cathedralis & aliarum inſignium ſuæ diœceſis, ſi quæ ſint, eccleſiarum valvis, ut quibuſcumque innoteſcat, & nullus excuſationi pateat aditus, affigendum & publicandum diligenter curet, illiuſque publicationis per acta publica cito nobis fidem facere velit. Quod vero antiſtitem ad ſynodum provincialem accedentem, aliquot cum dignitate tum eximia & ſingulari pietate præſtantes viros, ex ſacrorum canonum decretis ſecum adducere juvat & præcipitur ; quo citius videlicet, dilucidius, & uberius ſingula pertractentur ; & ea quæ correctione indigere videbuntur, ſuavius in ordinem reducantur ; quæque ſancte decreta fuerint, facilius animis demittantur & exſecutioni demandentur : ſintque qui ad futurum concilium contravenientes, & a recto canonum tramite aberrantes, quoſcumque deinde rebelles, infracto animo deferant puniendos ; aliaque ſtatuenda certis locis & per concilium ſtabilienda ſollicito ſtudio pervideant & iovestigent : idcirco amplitudinem V. reverendiſſimam hortamur, tria præſtare velit : Primum quidem ut duos ex capitulo ſuo, & doctrina & probitate præſtantes viros ſe- A cum ducendos, qui ſynodi tractatibus intereſſe poſſint, & ſuper iis maxime quæ rem ipſius capituli contingunt, proſpicere, aſſumat. Alterum, duos etiam ex totius cleri corpore, qui rerum experientia & doctrina prævalentes, ſynodo prodeſſe poſſint, accerſat. Denique ut alios item duos, & eos quidem pro ſingulari ſua vigilantia ſpiritu ferventes, & quorum corda zelus domus Dei comedat, vitæ puritate & innocentia claros ; qui a concilio munus accipiant, a fine ipſius ad proximum uſque, jugi circumſpectione diœceſim perluſtrandi, & ſingula quæque a canonibus & patrum decretis vel minimum deviantia notandi, eademque ad proximiorum denique ſynodum provincialem accurate referendi, ſeligat & ſecum ducat. Idque B certe vehementer optamus : eo modo ſperantes poſſe, antequam & pæne jam antiquatam diſciplinam eccleſiaſticam recuperari, dignitatem noſtram retineri, jura & bona eccleſiæ vindicari, animarumque ſalutem procurari. Ac ut in ea iſta felicius ac fructuoſius pro dignitate agitentur & eveniant, cum omne donum perfectum de ſurſum ſit, & a Patre luminum deſcendat, eaque ratione ſummis precibus ab ipſo expetendum & exſpectandum : reverendiſſimam V. amplitudinem etiam atque etiam rogamus, ut mente celebrationem concilii præcedente in ſingulis ſuæ diœceſis eccleſiis, quemadmodum in ultimo provinciali cautum eſſe conſtat, preces & ſupplicationes cum jejunio indicat C & decernat, pro ſalutari nimirum concili ingreſſu, progreſſu, & exitu : quo in ipſis patrum acclamationibus, Dominum in roitum noſtrum cuſtodiſſe, & exitum uſque in ſæculum, quilibet lætus perſentiſcat & proclamet. Interim amplitudinem V. reverendiſſimam Deus diu incolumem ſervet, ſummopere precamur.

ANNO CHRISTI 1624.

Decretum de modo vivendi in concilio.

Franciſcus miſeratione divina, *&c.*

CUm tanta ſit divinæ bonitatis erga figmentum humanum dignatio, ut quamvis peccatorum ſordibus inquinatum, benedictionibus illud tamen ſuæ dulcedinis præveniat, & pellectum miſe- D ricordiæ ſuavitate deducat in miſerationibus coronandum : tuncque illi divini luminis radius affulgeat, cum depoſitis Pœnitentiæ ſacramento injuſtitiæ ſuæ pannis novum hominem induit, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia & ſanctitate veritatis ; idcirco ad induendos provinciæ noſtræ populos virtute ex alto, a ſacroſancto concilio Tridentino, ſpiritu dictante divino, concepta, effuſa, & declarata, nos accingentes, in eum primo omnium oculos humilitatis noſtræ conjicimus, qui ſuo obtentu faciem terræ renovare, acceſſu recreare, greſſus noſtros dirigere, & lucernam noſtram illuminare poteſt. Quamobrem ut olim in Sina ad E percipienda divina mandata electo populo veſtimenta lavari, mundari, tertiumque in diem parari præceptum eſt ; quo ſcilicet cæleſtia illa verba nitidis impreſſa præcordiis firmius inhærerent : ita nos, civitatis Burdigalenſis cives, & quoſlibet in ea degentes, quorum & totius provinciæ gratia, ſalutaria decreta concilium meditatur, paterno ac eo quo poſſumus paſtorali affectu hortamur ac monemus, ut negotiorum temporalium diſcuſſa, qua ſæpius Spiritus ſancti odores extinguuntur, caligine, radio divinæ caritatis illuſtrati, peccata ſua detegentes, deteſtentur, ſacramento Pœnitentiæ contractas ſordes eluant, auctori gratiæ in ſacra

ANNO CHRISTI 1624.

ſynaxi ſeſe conjungant, operibus juſtitiæ incumbant, pauperum inediam & egeſtatem miſericordia ſublevent, incarceratis & præ tenuitate pudore affectis auxilium præſtent, eoſque qua maxime poterunt, conſolentur, mutuiſque conſiliis proximos laborantes quoquo pacto juvent: ſobrie, caſte, juſte, & pie, ut decet veros Chriſtianos & catholicos, vivant: orationibus inſtent, ad divinum auxilium nobis & patribus in concilio aſſidentibus impetrandum: memores divini eloquii, qualis populus reperitur, talem & ſacerdotem eſſe, & a Deo concedi. Omnibus ideo nos in hac civitate degentibus jejunium quartæ & ſextæ feriæ, & diei ſabbati primæ concilii hebdomadæ ſervari mandamus. Ac ut non ſolum ſalutaribus verbi monitionibus ad id moveantur fideles plebes, ſed efficaci vitæ exemplo veluti impellantur: reverendiſſimos dominos epiſcopos comprovinciales noſtros monemus vehementer, puris mentibus ad Deum accedant, ſacroſancto Miſſæ ſacrificio quotidie interſint, illud ſaltem ter in hebdomada celebrent: frugali menſa, in qua ſe ſacra lectione reficiant, utantur: ſingulis ſextis feriis jejunent, orationibus frequenter Deum exorent, familiares in officio contineant: pauperibus & egenis ſemineot in benedictionibus, & de ſubſtantia ſua Omnipotentem honorent: omnibuſque animæ nervis contendant, ut quæ ad debitam provinciæ noſtræ, cum cleri, tum populi reformationem, in gaudio de fontibus Salvatoris hauſerint, ea demum propalent & in medium proferant.

Præterea ut tanti conatus intendant proſpere & procedant, membraque ſimul cum capite caritate connexa, & igne divini amoris ardentia mutuo ſeſe juvent auxilio: in omnibus eccleſiis hujus Burdigalenſis civitatis, ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium de Spiritu ſancto ter in hebdomada, diebus videlicet Dominico, Martis, & Jovis, celebrari; quotidie litanias ſanctorum inter procedendum cum orationibus congruentibus recitari, collectam de Spiritu ſancto a quolibet ſacerdote celebrante aſſumi: ac demum, quod ait Apoſtolus, obſecrationis, orationes, poſtulationes, gratiarum actiones, in primis pro ſanctiſſimo domino noſtro Urbano Papa, pro Chriſtianiſſimo Rege noſtro Ludovico, pro ceteris regibus & principibus Chriſtianis, aliiſque dignitate in populo præcellentibus, denique pro omnibus hominibus fieri præcipimus: ut iis ſalutaribus modis in caritate radicati & fundari, idem ſapientes, idemque ſuſcipientes, orbi Chriſtiano pace reddita, ad dejiciendas impietatis machinas & hæreſis technas, unico illo caritatis nexu fœderati, poſt tot tantaſque in bellis civilibus ſanguinis Chriſtiani effuſiones, ſeſe tandem accingant.

Ne vero durante concilio in eccleſia Dei ullo pacto interturbetur ſacer conſeſſus; colloquia, deambulationes, tumultus, ſtrepitus, & alia id genus amoveri, ceſſare, & amandari jubemus: e contra omnes aſſiſtentes ea modeſtia, vultu, geſtu, inceſſu, compoſitione conſiſtere, quibus & corpore & animo iis quæ a nobis peraguntur, præſto adeſſe & intendere diſcernantur.

In congregationibus autem ſive privatis, ſive publicis, qui intereſſe debent & poſſunt, ea moderatione animi & lenitate, qua viros ſpiritu Dei afflatos animi ſui ſenſa ſine ulla altercatione aut contentione proferentes decet, uti peroptamus.

Nullus item ratione præcedentiæ, ſive in congregationibus, exoriatur tumultus: nec in alium jus aliquod ob id ſibi acquiſitum eſſe quis exiſtimet: ſed cuilibet ſua jura, eo quo ante concilium competebant modo, decernimus conſervari.

Denique quemadmodum in ultimo provinciali canonice cautum eſt, ne quis epiſcopus, aut alius qui concilio intereſſe debet, ab hac civitate Burdigalenſi, ante ejuſdem concilii finem, ſub pœnis in eo & jure contentis, diſcedere poſſit, niſi prius ſuæ diſceſſionis cognita cauſa, examinata, & probata fuerit; eoque caſu procurator, qui actis concilii ſuo & eccleſiæ nomine ſubſcribat, & ejuſdem concilii decreta ſuſcipiat, debite ſit conſtitutus prohibemus.

CONGREGATIO PRIMA PRIVATA, habita in ſecretiori conſiſtorio porticus palatii archiepiſcopalis.

Die ultima menſis Septembris, anno Domini MDCXXIV, habita congregatio privata in ſecretiori conſiſtorio porticus palatii archiepiſcopalis Burdigalæ, ab illuſtriſſimo domino cardinali, & archiepiſcopo, cui interfuerunt reverendiſſimi domini epiſcopi comprovinciales, Condomienſis, Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petracoricenſis, & Lucionenſis: ibique actum de modo habendæ congregationis publicæ, de creandis officiariis, ſeu adjutoribus concilii, de præcedentia procuratorum & eccleſiarum cathedralium inter ſe: de theologis & canoniſtis aſſumendis, de prima ſeſſione, de congregationibus privatis & publicis, & ſecunda ſeſſione indicenda. Quibus peractis, illuſtriſſimus dominus cum reverendiſſimis dominis epiſcopis habuit congregationem publicam.

CONGREGATIO PUBLICA PRIMA, habuit in porticu palatii archiepiſcopalis, ad eaſdem congregationes deſignata.

In nomine ſanctæ & individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, Amen. Anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, die ultima menſis Septembris, Pontificatus ſanctiſſimi domini noſtri Urbani, divina providentia Papæ VIII. ſecundo, fuit congregatio publica in porticu palatii archiepiſcopalis Burdigalenſis, deſignata ad habendas publicas congregationes: in qua præſidens exſtitit illuſtriſſimus & reverendiſſimus dominus dominus Cardinalis, & metropolitanus: reverendiſſimus dominus Antonius de Coux, Condomienſis, antiquior ſuffraganeus: reverendiſſimus dominus Claudius Gelas, epiſcopus & comes Aginnenſis: reverendiſſimus dominus Henricus Ludovicus Rupipozeus, epiſcopus Pictavienſis: reverendiſſimus dominus Franciſcus de la Beraudiere, epiſcopus Petracoricenſis: & reverendiſſimus dominus Emericus de Bragelonne, epiſcopus Lucionenſis; qui omnes juxta ordinem conſecrationis conſedere. Hinc illuſtriſſimus dominus metropolitanus, capitulorum & aliarum eccleſiarum deputatis edixit, ut eumdem ordinem ſervarent inter ſe, quem reverendiſſimi domini epiſcopi, ratione antiquioris conſecrationis ad epiſcopatum ſervarent; idque eſſe & juribus & rationi conſentaneum. Quibus prolatis, ad ea inſurgentes reverendus dominus de Pitard, canonicus, theologus eccleſiæ cathedralis Santonenſis, & reverendus dominus Guillelmus Truoy, canonicus ejuſdem eccleſiæ, ambo a capitulo deputati, petierunt cum omni honore & reverentia ab illuſtriſſimo metropolitano, quæ illu-

ANNO CHRISTI 1624.

ſtriſſimæ dominationi placuere, perpendere, non A eſſe eumdem ordinem, qui inter reverendiſſimos dominos epiſcopos ſervatur, inter capitula, ratione præcedentiæ, ſervandum : hæc enim numquam mutari dicebant, illos vero ſæpe. Quare cum inter capitula cathedralium, ratione inſtitutionis eorum, antiquiorem locum eccleſia Santonenſis obtineret : poſtularunt, ut poſt Pictavienſis eccleſiæ deputatos locum aſſumerent, & ceteros antecederent. Eadem petiere alii deputati. Quibus cum id non poſſe concedi ab illuſtriſſimo domino metropolitano reſponſum : actum tamen eiſdem eſt conceſſum, ſi alio in loco conſiderent, nullum inde ſibi eccleſiæ præjudicium generari, quominus probata antiquitate, & jure prætenſo poſtulata concederentur. His dictis, illuſtriſſimus dominus metropo- B litanus in cathedra a terra paululum elevata, aſſurgens detecto capite, recitavit orationem, *Adſumus*. Et pauca præfatus de fine concilii, conſtituit & edixit, ſingulis diebus duas congregationes habendas : primam privatam hora octava ante meridiem, in qua intereſſent ſoli epiſcopi : alteram publicam, hora prima pomeridiana, in qua omnes deputati capitulorum, & doctores infra nominati. Tuncque juſſum ut omnes, præter deputatos & doctores, tam ex civitate adſcitos, quam ab reverendiſſimis dominis epiſcopis adductos, exirent a concilio. Hinc ventum ad procuratoria deputatorum expendenda. Ac primum exhibitum eſt procuratorium deputatorum eccleſiæ metropolitanæ, C quo procuratores conſtituuntur & deputantur reverendi domini, magiſtri Jacobus Deſaigues, decanus : Petrus Peyriſſac, canonicus, archidiaconus Blavienſis : Gilbertus Grimaud, canonicus theologalis : & Petrus Moiſſet, canonicus, in ſacra theologia licentiatus.

Secundo, exhibuit procuratorium reverendus dominus magiſter Petrus Couſture, preſbyter, in utroque jure licentiatus, canonicus eccleſiæ cathedralis Pictavienſis, a capitulo ejuſdem eccleſiæ deputatus.

Succeſſere tertio, loco reverendi domini, Guillelmus Truoy, preſbyter, canonicus eccleſiæ Santonenſis, & conſiliarius in præfectura Santonenſi ; & Helias Pitard, preſbyter, canonicus theo- D logalis dictæ eccleſiæ, qui procuratorium exhibuere.

Quarto, prodiere reverendi domini, magiſtri, Balthazar Gelas, archidiaconus major eccleſiæ Aginnenſis, & Petrus Sauveur, preſbyter, canonicus theologalis ejuſdem eccleſiæ : & procuratorio oblato, & diſcuſſo, conſedere : quibus pro clero diœceſis Aginnenſis adjuncti reverendi domini domini Joannes Girardio, & Joachim de Bourges, adducti a reverendiſſimo domino epiſcopo.

Quinto, ſurrexerunt reverendi domini magiſtri, Antonius Decous, canonicus, & archidiaconus major eccleſiæ Condomienſis ; & Stephanus Margeon, canonicus theologalis dictæ eccleſiæ : & ex- E hibuerunt procuratorium, & ſtatim locum acceperunt.

Sexto, explicarunt procuratorium ſuum reverendi domini, magiſtri, Joannes Meſneau, theſaurarius eccleſiæ Engoliſmenſis, & in præfectura Engoliſmenſi conſiliarius regius ; & Leonardus de la Foreſtie, canonicus ejuſdem eccleſiæ, juris utriuſque licentiatus.

Septimo, ſurrexit reverendus dominus magiſter Joannes Pichard, preſbyter, canonicus & archidiaconus eccleſiæ cathedralis Petracoricenſis : qui ex- A hibito procuratorio ſedit : & conceſſum reverendo domino du Chaiſne, canonico, & archidiacono ejuſdem eccleſiæ, abſenti, procuratori item a capitulo in eodem procuratorio conſtituto, locum retinere.

ANNO CHRISTI 1624.

Octavo, reverendus dominus Frater Valentinus Ourry, monachus, infirmarius monaſterii cathedralis Malleacenſis, exhibuit procuratorium, & locum accepit.

Reverendi item domini, magiſtri, Hilarius Pomeraye, preſbyter, doctor in ſacra facultate theologiæ Pariſienſis ; & Jacobus Vaſlin, preſbyter, doctor theologus facultatis Pariſienſis, rector Billatiæ Fonteniaci Comitis, diœceſis Malleacenſis ; exhibuere procuratorium a clero totius diœceſis B Malleacenſis.

Nono, procuratorium capituli eccleſiæ cathedralis Lucionenſis eſt expenſum ; quo reverendi domini magiſtri Henricus Admiraut, & Franciſcus Richeteau, canonici eccleſiæ prædictæ Lucionenſis, procuratores dicti capituli conſtituuntur. Petivit autem reverendus dominus Admiraut, ut inter capitula non ita ab antiquo inſtituta, primum locum obtineret : quia ſi juxta ordinarium reverendiſſimi domini epiſcopi Lucionenſis, nuper ad munia epiſcopalia aſſumpti locum retineret, hoc eccleſiæ ſuæ præjudicium inferretur. Cui reſponſum, ex eo nullum eccleſiæ ſuæ præjudicium generari poſſe, quemadmodum in decreto de modo C vivendi continebatur. Actum tamen conceſſum præfato domino Admiraut, ſe ea verba in concilio dixiſſe.

Decimo, adfuerunt reverendi domini, magiſtri, Joannes de Foix, preſbyter, rector Neraci ; & Bartholomæus la Fargue, rector beatæ Mariæ Deſprez, deputati a clero diœceſis Condomienſis, a quo exhibuere procuratorium ſibi conceſſum : & conſedere.

Procuratoria collegiatarum.

De eccleſiis collegiatis acceſſere, pro eccleſia ſæculari & collegiata ſancti Severini, prope & extra muros Burdigalenſes, reverendi domini, magiſtri, Joannes de Couſages, theſaurarius ; Pe- D trus de Cruſeau ſacriſta ; Joannes de Moucy, & Petrus de Beaulieu, canonici eccleſiæ prædictæ : qui exhibito procuratorio, & diſcuſſo, locum in concilio ſumpiere.

Adfuit ultimo reverendus dominus magiſter Romanus Barbot, canonicus & eleemoſynarius eccleſiæ ſæcularis & collegiatæ ſancti Æmiliani, diœceſis Burdigalenſis : cui procuratorio conceſſo, conceſſum etiam in concilio aſſidere.

Quæ omnia procuratoria diſcuſſa, & examinata, approbata ſunt ab illuſtriſſimo metropolitano, & reverendiſſimis epiſcopis, prout juribus congruunt dumtaxat.

De adjutoribus concilii.

E Hinc egit illuſtriſſimus dominus metropolitanus, de adjutoribus concilii eligendis, & conſtituendis. In primis conſtituit promotores reverendos dominum magiſtrum Petrum Peyriſſac, preſbyterum, & canonicum, & archidiaconum Blavienſem in eccleſia metropolitana ; & magiſtrum Joannem Meſneau, canonicum, & theſaurarium Engoliſmenſis eccleſiæ, conſiliarum regium in præfectura Engoliſmenſi.

Secundo, deſignavit ſecretarios concilii reverendos dominos, magiſtrum Joannem Bertheau,

preſbyterum, in ſacra theologiæ facultate licentiatum, archidiaconum Fronſaci in eccleſia metropolitana, & magiſtrum Petrum Sauveur, preſbyterum, canonicum theologalem eccleſiæ cathedralis Aginnenſis.

Tertio, ad diſcutiendas abſentium cauſas & excuſationes, tum ad cauſas particularium audiendas, liteſque & controverſias inter reverendiſſimos dominos epiſcopos, & eorum capitula ſubortas, componendas, vel ad ſynodum referendas; reverendiſſimos dominos epiſcopos, Aginnenſem & Petragoriceoſem, conſtituit: quibus adjunxit in ſubſidium reverendos dominos Balthazar Gelas, archidiaconum majorem eccleſiæ cathedralis Aginnenſis; Heliam Pitard, canonicum theologalem Santonenſem, & Henricum Admirault, canonicum Lucionenſem: qui ſi quid afferretur in præfatos reverendiſſimos dominos epiſcopos judices conſtitutos, id expenderent, & ad ſynodum referrent.

Theologi, & canoniſtæ.

SEd præcipue ratio habita eſt ab illuſtriſſimo domino metropolitano, & reverendiſſimis epiſcopis, theologorum, & canoniſtarum.

Theologi metropolitanæ eccleſiæ nominati ſunt.

Reverendus dominus Gilbertus Grimaud, canonicus theologus metropolitanus.

Patres, Raymundus de Strictis, & Jacobus Gordonus, preſbyteri Societatis Jeſu.

Doctor Henriques de Monnegro, theologus, & canoniſta.

Pater .... Jordanus, de Obſervantia.

Pater Silveſter Grandis, Recollectus.

Reveſendus dominus Bernardus Deſpinera, canonicus eccleſiæ Santonenſis, doctor theologus, vocatus ab illuſtriſſimo metropolitano.

Theologi adducti a reverendiſſimo domino epiſcopo Lucionenſi.

Reverendus dominus Jacobus de la Boulaye, baccalaureus in ſacra facultate theologiæ Pariſienſis.

A parte cleri Lucionenſis.

Reverendus dominus Renatus Favier, canonicus, & ſuccentor Lucionenſis.

Reverendus dominus Hilarius Calier, canonicus, eleemoſynarius Lucionenſis.

Theologi adducti a reverendiſſimo domino epiſcopo Aginnenſi.

Reverendi domini magiſtri, Petrus Sauveur, canonicus theologus: Bernardus Daure: & Imbertus Roquier.

Theologi a reverendiſſimo domino epiſcopo Pictavienſi adducti.

Reverendus dominus magiſter Petrus....... canonicus eccleſiæ Pictavienſis, doctor theologus.

Reverendus dominus magiſter Dionyſius Guilloteau, preſbyter, canonicus theologalis eccleſiæ Pictavienſis.

Theologi a reverendiſſimo domino epiſcopo Condomienſi.

Reverendi domini magiſtri, Stephanus Margeon, canonicus theologales Condomienſis: Joannes Daure, preſbyter, doctor theologus: Bartholomæus la Fargue, preſbyter, doctor theologus.

Theologus Santonenſis.

Reverendus dominus Elias Pitard.

Theologus Petracoricenſis.

Reverendus dominus Pichard, canonicus theologalis.

Theologi Malleacenſes.

Reverendi domini Frater Valentinus Outry, monachus, theologus Malleacenſis: Hilarius de la Pommeraye, doctor theologus Pariſienſis: Jacobus Vaſlin, doctor Pariſienſis: Franciſcus Bourbon, Auguſtinianus, doctor Pariſienſis: magiſter Petrus Charon, preſbyter, in decretis licentiatus.

Tandem decretum eſt, primam ſeſſionem habendam eſſe, die prima Octobris MDCXXIV. in eccleſia metropolitana, in qua omnes tum epiſcopi tum deputati, per manus illuſtriſſimi domini ſacratiſſimam Euchariſtiam ſumerent.

Lectum inſuper decretum de modo vivendi, in dicta ſeſſione legendum: edictumque, profeſſionem fidei emittiendam ab omnibus in dicta ſeſſione: ſecundam autem ſeſſionem futuram die Mercuris IX. Octobris, quæ ſacra eſt divo Dionyſio.

Ac antequam ſurgerent patres, & diſcederent, jurejurando omnes cum deputatos tum concilii coadjutores, ad petitionem promotorum, conſtrixit illuſtriſſimus, ne quid de iis quæ in congregationibus, ſive privatis ſive publicis, tractarentur, patefacerent, & publicarent. Tunc congregatio finita.

PRIMA SESSIO.

ANno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, prima die menſis Octobris, Pontificatus ſanctiſſimi domini noſtri Urbani, divina providentia Papæ VIII. anno II. habita eſt prima ſeſſio in eccleſia metropolitana ſancti Andreæ Burdigalæ, hac veluti forma.

Hora octava præciſe illuſtriſſimus & reverendiſſ. dominus cardinalis metropolitanus Pontificalia induit in ſacello palatii archiepiſcopalis. Non longe ab eodem ſacello, in protocubiculo palatii, reverendiſſimi domini epiſcopi comprovinciales, Condomienſis, Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petracoricenſis & Santonenſis, eadem ornamenta cum mitra ſumpſere. Procuratores omnes, & theologi, & quicumque primæ congregationi publicæ interfuerant, cum ſuperpelliceis, & almutiis, aliiſve ornamentis.

Quibus paratis, tum acceſſit capitulum metropolitanæ proceſſionaliter, cujus canonici omnes pluvialibus induti: acceſſere etiam procuratores eccleſiarum collegiatarum & ſæcularium ſancti Severini & ſancti Æmiliani. Hinc proceſſum eſt ad metropolitanam eccleſiam, procedentibus primo, ordine eccleſiaſtico, procuratoribus collegiatarum, tum cathedralium, tum metropolitanæ, ac tandem reverendiſſimis dominis epiſcopis, illuſtriſſimo domino Cardinali metropolitano, & poſt omnea retro, populo civitatis.

Cum omnes ad eccleſiam pervenere, decanus & canonici metropolitanæ loca conſueta retinuere: procuratores hinc & inde in ſubſellia canonicorum locum ſumpſere: at reverendiſſimi domini epiſcopi, in ſubſelliis in formam hemicycli ante majus altare paululum a terra erectis, & tapetibus ornatis, conſedere: illuſtriſſimo domino Cardinali metropolitano celebrante pontificaliter, in loco a cornu evangelii paulo altius erecto, ſub um-

ANNO CHRISTI 1624.

bella cum aſſiſtentibus aſſidente, deinde ad altare ſtante. A

At ubi ventum circa communionem, ad ſacram ſynaxim acceſſere primo reverendiſſimi domini epiſcopi, tum deputati metropolitani, deinde omnes ordine pie admodum ſucceſſere. Quibus peractis, conſidentibus & reverendiſſimis dominis epiſcopis in ſubſellis ſibi paratis, & illuſtriſſimo domino metropolitano, pluviali induto, coram altari in faldiſtorio; actæ ſunt orationes & preces ad præſcriptum ſacrarum cærimoniarum: in quarum fine habuit concionem Gallico ſermone reverendus dominus de Grimaud, canonicus theologalis metropolitanæ.

Hinc conſidentibus, illuſtriſſimo domino metropolitano ſub umbella, reverendiſſimis dominis B coepiſcopis in ſubſellis ſibi paratis, cum pluvialibus & mitris, unus ex ſecretariis acceſſit ad illuſtriſſimum metropolitanum, & ex illius manibus accepit decreta prælegenda: qui ſuggeſtum conſcendens, ex eo legit primo decretum de aperienda ſynodo.

Decretum de aperienda ſynodo.

Illuſtriſſime & reverendiſſime domine, reverendiſſimi patres: Placetne vobis ad laudem & gloriam ſanctæ & individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, ad tuendam & augendam Chriſtianæ religionis diſciplinam, pro moderandis moribus, corrigendis exceſſibus, & controverſiis compo- C nendis provinciæ Busdigalenſis, aliiſque ex ſacris canonibus permiſſis, ſacrum Burdigalenſe provinciale concilium incipere?

Lecto hoc decreto, alter ſecretarius, & notarius concilii, acceſſere ad illuſtriſſimos & reverendiſſimos dominos epiſcopos, vota requirentes, hoc modo: Placetne vobis, reverendiſſimi domini, decretum? Qui omnes, *Placet*, proferentes: tum idem ſecretarius & notarius retulerunt ad illuſtriſſimum metropolitanum, decretum patribus placuiſſe. Quo audito, illuſtriſſimus dominus metropolitanus dixit:

Decretum placuit omnibus patribus: itaque decernimus, provincialis Burdigalenſis ſynodi initium fieri, & jam factum eſſe. D

Tum de mandato illuſtriſſimi metropolitani, ſecretarius in ſuggeſtu legit decretum de modo vivendi.

Decretum de modo vivendi.

Franciſcus, &c. ut ſupra pag. 116. C. 9.

Lecto decreto de modo vivendi, ſecretarius alter, & notarius, petierunt a reverendiſſimis dominis epiſcopis: Illuſtriſſime & reverendiſſime, domini reverendiſſimi patres, placetne hæc decreta vobis? R. Placent.

Quo reſponſo accepto, illuſtriſſimus metropolitanus ait:

Decreta placuerunt, ideo agendæ ſunt Deo E gratiæ.

Patres reſponderunt: Deo gratias.

Tunc vocati reverendiſſimi domini epiſcopi, qui ſynodo provinciali intereſſe debent, qui ad prolationem nominis dixerunt: Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Condomienſis: R. Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Engoliſmenſis: R. Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Aginnenſis: R. Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Sarlatenſis: abſuit.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Pictavienſis: R. Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Petracorienſis: R. Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Santonenſis: R. Adſum.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Malleacenſis: abſuit.

Reverendiſſimus dominus epiſcopus Lucionenſis aberat a ſeſſione, morbi cauſa.

Reverendiſſimis dominis epiſcopis vocatis, inſurrexerunt in abſentes reverendi domini promotores, hoc modo:

Illuſtriſſime & reverendiſſime domine, cum per litteras monitoriales, & per edictum generale illuſtriſſimæ & reverendiſſimæ veſtræ dominationis reverendiſſimi domini epiſcopi omnes provinciæ Burdigalenſis, & reliqui qui de jure ſeu conſuetudine huic ſacræ provinciali ſynodo intereſſe debent, moniti fuerint ut hodierno die in hac ſancta ſynodo adeſſent pro ejus celebratione, juxta formam ſacrorum canonum, & præſertim ſacri concilii Tridentini, ad moderandos mores, corrigendos exceſſus, & controverſias componendas, quæ in hac provincia, moderatione, correctione, & compoſitione indigerent: nonnullique monitionalibus litteris, ut reverendiſſimi domini epiſcopi Sarlatenſis & Malleacenſis, non parendo, adeo contumaces & neglgentes exſtiterint, ut neque ad hoc ſacrum concilium adfuerint, nec ad ſe excuſandum de juſto impedimento nuncium miſerint: idcirco pro noſtri muneris officio, nos Petrus Peyriſſac & Joannes Meſneau ſacræ hujus ſynodi promotores, eorum contumaciam accuſando, inſtamus apud illuſtriſſimam & reverendiſſimam D. V. ut ad reliquos juris gradus progrediatur.

His auditis, illuſtriſſimus dominus metropolitanus dixit: Admittimus, ni per tres dies hanc ſubſequentes compareant.

Deinde de mandato illuſtriſſimi metropolitani lectum eſt decretum de profeſſione fidei.

Decretum de profeſſione fidei.

Inter ingentia illa dona, &c. ut ſupra pag. 59. E.

Quo lecto & approbato, profeſſio fidei lecta eſt e ſuggeſtu juxta formam a Pio V. Pont. Max. conceptam, idque ab eodem ſecretario, in eodem ſuggeſtu ſtante. Qua finita, illuſtriſſimus acceſſit ad altare majus, ibique depoſita mitra, genibus flexis, & ſacra Evangelia tangens, dixit:

Ego Franciſcus Cardinalis de Sourdis, Archiepiſcopus Burdigalenſis, Aquitaniæ primas, ea omnia & ſingula quæ a ſacroſancta œcumenica Tridentina ſynodo definita & ſtatuta ſunt, recipio: necnon veram obedientiam ſummo Romano Pontifici ſpondeo & profiteor: hæreſeſque omnes a ſacris canonibus & generalibus conciliis, præſertimque ab eadem ſynodo damnatas, deteſtor & anathematizo, juxta formulam præſcriptam a ſanctiſſimo domino noſtro Pio IV. Pont. Max.

Quo facto, aſſumpta mitra, & reverentia facta ad altare, & inclinatione ad reverendiſſimos epiſcopos, regreſſus eſt ad locum ſub umbella, ubi librum evangeliorum tenente apertum, & juramenti ſupradicti formam, acceſſere ad illuſtriſſimum, ordine quiſque ſuo, reverendiſſimi domini epiſcopi: & idem juramentum, depoſita mitra, & genibus flexis, tactis ſacroſanctis evangeliis, emiſerunt: de-

Digitized by Google

inde omnes officiarii & deputati concilii.

Quibus peractis, de mandato illuſtriſſimi, ſecretarios in ſuggeſtu manens, legit decretum de ſecunda ſeſſione habenda, hoc modo:

Illuſtriſſimus & reverendiſſimus dominus, reverendiſſimi patres: Placetne vobis ſecundam ſeſſionem fore die nona Octobris, menſis præſentis, quæ erit ſacra divi Dionyſii memoriæ colendæ; ita tamen ut ad aliam diem prorogari poſſit, ſicuti pro rebus concilii beoe gerendis conducere videbitur?

Qui omnes, ſecretario & notario vota inquirentibus reſponderunt, Placet. Et relatione facta ad illuſtriſſimum metropolitanum, ipſe benedictionem ſolemnem impertivit: & indulgentias centum dierum e ſuggeſtu per ſecretarium ibidem ſtantem publicari juſſit; & cuncti receſſere.

Prima Octobris.

Congregatio particularis ſecunda.

Eadem die, prima Octobris MDCXXIV. horâ prima a meridie, io ſecretiori conſiſtorio porticus archiepiſcopalis Burdigalenſis, habita eſt congregatio privata, io qua tractatum de præcipua materia die ſubſequenti agitanda, nimirum de matrimonio: tum definitum, ut reverendiſſimi domini epiſcopi Condomenſis; & .... ſimul, & reverendiſſimi domini epiſcopi Pictavienſis & Santonenſis ſimul etiam, ſed in .... congregationibus, vocatis ad id theologis, qui magis ſibi placerent, ultimum provinciale concilium legerent, & ea quæ ſunt obſervata, notarent; quæ vero minime, etiam ſeligerent: & quibus viis ea exſecutioni demandarentur, inveſtigarent.

Huic congregationi interfuerunt illuſtriſſimus dominus cardinalis metropolitanus, reverendiſſimi domini epiſcopi, Condomienſis, Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petracoricenſis, Santonenſis: ſed aberat reverendiſſimus dominus Lucionenſis. Vocati ſunt ad congregationem quidam doctores.

Secunda die Octobris, MDCXXIV.

Tertia congregatio privata.

Hora octava diei ſecundæ Octobris, MDCXXIV. habita eſt congregatio privata ab illuſtriſſimo, in eodem ſecretiori conſiſtorio: in qua fuerunt reverendiſſimi domini epiſcopi Condomienſis, Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petragoricenſis, Santonenſis, Luciooenſis, præſentibus duobus ſecretariis: ibi tractatum de matrimonio in congregatione publica agitando.

Congregatio publica ſecunda.

Die ſecunda Octobris, MDCXXIV. hora prima pomeridiana, habita eſt congregatio ſecunda publica ab illuſtriſſimo: cui interfuerunt reverendiſſ. domini epiſcopi Condomienſis, Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petragoricenſis, Santonenſis, Lucionenſis: adfuerunt adjutores concilii, procuratores eccleſiarum cathedralium & collegiatarum ſancti Severini & ſancti Æmiliani. Initio ortum eſt diſſidium inter procuratores cathedralium, & collegiatæ ſancti Severini: hi exiſtimantes a latere ſiniſtro ante procuratores cathedralium poſt metropolitanæ deputatos, ſe eſſe conſeſſuros. Quod cum illis denegatum eſſet a congregatione, abierunt. Acceſſit autem reverendus dominus frater Archambaudus Chriſtut, doctor theologus, monachus &

A ſubprior monaſterii ſanctæ Crucis Burdigalenſis: qui nomine capituli dicti monaſterii, procuratorio exhibito, locum in concilio accepit. Tractatum in hac congregatione de matrimonio, & via inveſtigata & exquiſita, quibus pro bono contrahentium & gloria Dei legitime contraheretur, & poteſtas & juriſdictio eccleſiaſtica ſervaretur. Quibus exagitatis, edictum ab illuſtriſſimo, ut die ſequenti tractaretur de ſimonia & confidentia, & quibus viis fœdæ labi occurri poſſet.

Die tertia Octobris.

Congregatio privata quarta.

B Die tertia menſis Octobris, MDCXXIV. hora octava, in ſecretiori conſiſtorio porticus archiepiſcopalis, habita eſt congregatio quarta privata, in qua convenere cum illuſtriſſimo domino metropolitano reverendiſſimi domini epiſcopi Condomienſis, Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petragoricenſis; Santonenſis, Lucionenſis: vocati ad hanc congregationem reverendi patres, Gordonus & Raimundus de Strictis, preſbyteri Societatis JESU: quibus auditis & excluſis, tractatum de materia ſacramenti matrimonii, & neceſſitate libertatis ad conſenſum; apertumque oſtium ad tractandum de ſimonia & confidentia.

Congregatio publica tertia.

C Eadem die tertia Octobris, MDCXXIV. hora prima pomeridiana, in porticu archiepiſcopalis palatii habita eſt ab illuſtriſſimo domino metropolitano congregatio tertia publica, cui interfuerunt domini epiſcopi Condomienſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petragoricenſis, Santonenſis & Lucionenſis, cum deputatis capitulorum, & doctoribus, & aliis a reverendiſſimis dominis adductis. Oratione præhabita, propoſuit illuſtriſſimus dominus metropolitanus confidentiam & ſimoniam diſcutiendam; remediaque exquiſivit, quibus peſſima lues extingui poſſet. Res agitata nimis: tum illuſtriſſimus metropolitanus cum neceſſitatem ſacrarum ordinationum rite habendarum expoſuiſſet,
D in craſtinum rem diſcutiendam & agitandam eſſe cenſuit. Soluta autem congregatione, auditis reverendiſſimis dominis epiſcopis & eorum adjunctis ſuper neceſſitate diſceſſionis reverendi domini Balthazar Gelas, archidiaconi majoris eccleſiæ Aginnenſis, conceſſum illi ut a concilio, immo & a civitate diſcederet.

Hac die reverendiſſimus Henricus Deſcoubleau, epiſcopus Malleacenſis, Burdigalam venit, concilio operam daturus, reverendum patrem Burdonum Auguſtiniaoum, doctorem Sorbonicum, adducens, & .... Charon, doctorem.

Die quarta Octobris, MDCXXIV.

E *Congregatio quinta privata.*

Die quarta menſis Octobris, MDCXXIV. quæ ſacra eſt memoriæ divi Franciſci, hora ſeptima matutina, adierunt omnes reverendiſſimi domini epiſcopi, cum illuſtriſſimo metropolitano, eccleſiam patrum Recollectorum: ibi fere omnes ſacrum fecere, & concionem doctoris ..... ab illuſtriſſimo vocati audiere. Hiſque Deo datis, in porticu archiepiſcopali, conſiſtorio ſecretiori, habita eſt quinta congregatio privata: cui interfuere omnes reverendiſſimi domini epiſcopi, qui in aliis; & inſuper reverendiſſimus dominus Mallea-

cenſis, ſeditque poſt reverendiſſimum dominum Santonenſem. Orationeque præmiſſa; actum primo an reverendi domini promotores ad privatam congregationem introducerentur, eique intereſſent: ſed ...... id fieri non debere. Tractatum inde de ſacramento Ordinis, quibus modis uti par eſſet ad conſtituendos dignos eccleſiæ Dei miniſtros.

Quarta congregatio publica.

In eadem porticu archiepiſcopali, hora prima a meridie IV. Octobris, MDCXXIV. habita eſt ab illuſtriſſimo metropolitano quarta congregatio publica: cui interfuerunt omnes reverendiſſimi, & procuratores, & theologi: actumque de ſacramentu Ordinis rite conferendo, & quo pacto eccleſia Dei miniſtros zelo Dei accenſos retinere poſſit.

Die quinta Octobris MDCXXIV.

Congregatio privata ſexta.

Hora ſeptima matutina habita eſt congregatio privata in loco aſſignato ab illuſtriſſimo metropolitano, ubi interfuerunt omnes reverendiſſimi domini epiſcopi, & tractatum de iis qui admittuntur ad tonſuram, & ad ordines, præcipue de titulo matrimonii.

Congregatio publica quinta.

Eadem die habita eſt congregatio publica quinta ab illuſtriſſimo metropolitano, hora conſueta, in inferiori aula, ob nimium calorem: cui interfuerunt omnes reverendiſſimi domini epiſcopi, procuratores eccleſiarum, & doctores; tractatum de reſidentia canonicorum rectorias habentium cum canonicatu: item de præcedentia canonicorum, & dignitatum eccleſiarum ob preſbyteratum: item actum de proceſſione generali, craſtina die facienda, & quem quiſque locum haberet inter procuratores cathedralium. Sed cum res non potuerit definiri, omnes exhortatus eſt illuſtriſſimus metropolitanus, ne quis ratione dictæ præcedentiæ aliquas turbas ageret; potius, ſi irrequieto animo eſſet, abſtinere: cum vero ſibi a metropolitano eccleſiæ honorem concedi; ut ſi omnes procuratores cathedralium cum ſuperpelliceis & pluvialibus adeſſent, a ſiniſtris ejuſdem eccleſiæ metropolitanæ procederent,[a] ſolo decreto metropolitano canonicis retento.

[a] Fortè, ſola dextra a canonicis metropolitanæ retenta.

Die Dominica ſexta Octobris, MDCXXIV.

Hac die Dominica ſexta Octobris, MDCXXIV. illuſtriſſimus & reverendiſſimus dominus metropolitanus, cum cappa rubra oblonga, reverendiſſimi domini epiſcopi cum rocheto & mozetta: canonici metropolitani, & procuratores cathedralium & collegiatarum, & alii a clero deputati, cum ſuperpelliceis, multi cum almutiis, paululum ante octavam horam matutinam, ex palatio archiepiſcopali ad eccleſiam metropolitanam acceſſere: ubi illuſtriſſimus metropolitanus, & reverendiſſimi domini epiſcopi, cum amictu, pluviali, & mitra, ex ſacriſtia illuſtriſſimi, ad ſedilia ſupra deſcripta, ante majus altare prodiere: celebrante in Pontificalibus reverendiſſimo domino epiſcopo Condomienſi, ſuffraganeo antiquiore, & illuſtriſſimo domino metropolitano in cathedra ſub umbella, cum mitra & pluviali, ſedente.

Lecto evangelio, concio habita eſt a reverendo patre Raimundo de Strictis, Jeſuita: in cujus fine data eſt abſolutio generalis ab illuſtriſſimo metropolitano: finita autem Miſſa, omnes ordine epiſcopi cum pluvialibus & mitris, canonici metropolitani cum pluvialibus a dextra, procuratores cathedralium, & alii ex diverſis diœceſibus, a ſiniſtris: parochiæ & conventus Burdigalæ illuſtriſſimo metropolitano, ſacroſanctum Euchariſtiæ ſacramentum devote geſtante, proceſſere a metropolitana recta ad eccleſiam ſancti Simeonis uſque: ultra quam paululum progreſſi, & per viam paſſim ſancti Georgii nuncupatam in vicum Lupinum ingreſſi, ad metropolitanam rediere, magna cum lætitia populi, apparatu viarum, applauſu omnium, comitantibus omnium magiſtratuum urbis ſolis juratis, ceteris in villas vindemiæ cauſa digreſſis.

At a meridie hora tertia, apud Carthuſianos, quod is dies conſecratus eſſet memoriæ ſancti Brunonis, veſpertinis horis & precibus interfuerunt, theſauris indulgentiarum ibidem a ſummo Pontifice eadem die conceſſis participaturi.

Die ſeptima Octobris, MDCXXIV.

Congregatio privata ſeptima.

Die ſeptima Octobris, MDCXXIV. hora octava matutina, congregatio privata habita eſt, in qua omnes epiſcopi convenere: tractatum de litteris dimiſſoriis.

Congregatio publica.

Eadem die ſeptima Octobris, MDCXXIV. in aula inferiori habita eſt congregatio publica ab illuſtriſſimo metropolitano: cui adſtitere reverendiſſimi domini epiſcopi omnes cum deputatis & doctoribus: actum de dimiſſoriis ad ordines concedendis.

Die octava Octobris, MDCXXIV.

Congregatio octava publica.

Die octava Octobris, MDCXXIV. hora octava, habita eſt congregatio privata ab illuſtriſſimo domino metropolitano: interfuere reverendiſſimi domini epiſcopi: abfuit tamen reverendiſſimus dominus Pictavienſis, morbi cauſa. Actum adhuc de dimiſſoriis, & de religioſis ſpoliatis a ſuperioribus, & ejectis.

Die octava: Congregatio publica ſeptima.

Eadem die octava Octobris, MDCXXIV. hora prima poſt meridiem, in aula inferiori archiepiſcopalis palatii, habuit illuſtriſſimus dominus metropolitanus congregationem publicam. Interfuere reverendiſſimi domini epiſcopi, præter reverendum dominum Pictavienſem, abſentem morbi cauſa. Tractatum de iiſdem dimiſſoriis: & cœptum agi de officiis divinis, & Miſſa parochiali.

SECUNDA SESSIO.

Die nonæ menſis Octobris, anno MDCXXIV. ſacra divo Dionyſio, habita eſt ſecunda ſeſſio in eccleſia metropolitana. Hora octava matutina illuſtriſſimus dominus metropolitanus indutus cappa rubra, reverendiſſimi domini epiſcopi Condomienſis, Aginnenſis, Petracoricenſis, Santonenſis, Malleacenſis, Lucionenſis; induti rocheto & mozetta, comitantibus canonicis metropolitanis, e palatio archiepiſcopali in eccleſiam metropolitam pervenere: ubi illuſtriſſimus dominus metropolitanus accedens ad ſedem Pontificalem ſub umbella, reverendiſſimi ad ſubſellia conſueta, ſine paramentis, lectum audivere ab reverendiſſimo domino

ANNO CHRISTI 1624.

domino epiſcopo Engoliſmenſi in Pontificalibus celebratum. A Finito ſacro, illuſtriſſimus dominus metropolitanus induitur pluvialibus & mitris : cumque acceſſiſſent ad ſedilia conſueta, illuſtriſſimus dominus metropolitanus e cathedra deſcendit : & coram altari precibus conſuetis recitatis, denuo ad cathedram aſcendens, concionatori benedixit. Auditur concio, a reverendo patre Jordano ordinis Obſervantiæ peracta. Finita concione, archidiaconus Lerinenſis poſuit decreta poblicanda in manu illuſtriſſimi domini metropolitani : tuncque accedens ſecretarius unus, prædicta decreta e manibus illuſtriſſimi accepit, cathedram concionatoris aſcendit, legitque primo quod ſupererat decretorum de profeſſione fidei. Quibus lectis, alter ſecretarius cum notario concilii acceſſit ad reverendiſſimos epiſcopos, B vota exquirens ; qui reſponderunt, *Placet.* Hinc ad illuſtriſſimi placita fuiſſe referens ille ſecretarius, illuſtriſſimus dominus metropolitanus dixit : Decreta placuerunt patribus, ideo agendæ ſunt Deo gratiæ. Patres reſponderunt : *Deo gratias.*

2. Lectum caput de ſacramento Matrimonii : quo finito, ſecretarius exquiſivit vota, ut prius, a reverendiſſimis dominis. Reſponderunt ſibi decreta placere : quod altius pronunciatum ab illuſtriſſimo : Decreta placuerunt ; agendæ ſunt Deo gratiæ. Patres dixerunt, *Deo gratias.*

3. Lectum eſt decretum de ſimonia & confidentia. Finita lectione, exquiſita ſunt vota, ut C prius, relatumque decreta placuiſſe, & Deo gratias agendas eſſe.

4. Lectum eſt caput de Ordine. Finito capite, exquiſita vota, placuere decreta, & dictum ab illuſtriſſimo : Decreta placuere patribus, ideo agendæ Deo gratiæ. Reſponderunt Patres : *Deo gratias.*

. Tunc lectum decretum de ſeſſione tertia, hoc modo :

Illuſtriſſime domine, reverendiſſimi Patres, placetne vobis tertiam ſeſſionem futuram die decima octava labentis menſis Octobris, quæ divi Lucæ evangeliſtæ claræ memoriæ conſecratur ? Exquiſitis votis a Patribus, dictum ab omnibus : *Placet.* D

Antequam aſſurgeret illuſtriſſimus, & reverendiſſimi Patres diſcederent, promotores concilii inſtitere contra reverendiſſimum dominum epiſcopum Sarlatenſem ; quod cum debite fuerit monitus, tamen ad concilium non acceſſerit, neque procuratorem miſerit, excuſationes, ſi quas haberet, relaturum ; ac proinde contra eum ut procederetur juxta formam juris, in abſentes latam, petierunt. Quibus illuſtriſſimus dominus metropolitanus reſpondit : Procedatur.

Tum benedictione ſolemni conceſſa, & indulgentiis centum dierum publicatis, illuſtriſſimus dominus metropolitanus, reverendiſſimi vero patres, in ſacriſtiam diſceſſere. E

Congregatio publica octava.

Die nona Octobris, MDCXXIV. hora prima pomeridiana, in aula inferiori habita eſt congregatio publica octava ab illuſtriſſimo metropolitano : interfuere reverendiſſimi domini epiſcopi, Condomienſis, Engoliſmenſis, Petracoricenſis, Santonenſis, Malleacenſis, & Lucionenſis, cum procuratoribus, & doctoribus. Abfuere, morbi cauſa, reverendiſſimi domini Aginnenſis, & Pictavienſis : tractatum de vita & moribus clericorum. At quia illuſtriſſimus dominus metropolitanus invitarat denuo capitulum Sarlatenſe, ut ſeligeret quem vellet ad concilium mittendum : acceſſit reverendus dominus Joannes de Carbonniere de Jayac, decanus eccleſiæ Sarlatenſis : a quo exhibito procuratorio, eoque diſcuſſo, repertum eſt eum procuratorem fuiſſe conſtitutum a definitoribus cleri Sarlatenſis, non autem a capitulo. Admiſſus eſt tamen in concilium, penſata qualitate viri, & rerum agendarum prudentia. Surrexere tum promotores, qui quod reverendiſſimus dominus Sarlatenſis ad concilium provinciale neque veniſſet, neque miſiſſet, petiere ut tertia pars fructuum epiſcopatus Sarlatenſis, fabricæ eccleſiæ Sarlatenſis per concilium addiceretur. Actum promotoribus conceſſum eſt.

Die decima Octobris, MDCXXIV.

Congregatio privata nona.

Die decima Octobris, MDCXXIV. hora octava matutina, habita eſt ab illuſtriſſimo domino metropolitano congregatio privata : cui interfuerunt reverendiſſimi domini Condomienſis, Pictavienſis, Petracoricenſis, Santonenſis, Malleacenſis, & Lucionenſis, reverendiſſimis dominis Engoliſmenſi & Aginnenſi morbi cauſa abſentibus. Tractatum de officiis divinis.

Congregatio publica nona.

Die decima Octobris, MDCXXIV. hora prima pomeridiana, habita eſt ab illuſtriſſimo domino metropolitano congregatio publica nona in aula inferiori. Reverendiſſimi domini epiſcopi interfuere præſentes. Reverendiſſimi domini Engoliſmenſis, Aginnenſis, & Pictavienſis abſentes, morbi cauſa : tractatum de capellis, & prioratibus ſimplicibus : item de officiis canonicorum.

Congregatio privata decima.

Die undecima octobris, MDCXXIV. hora octava matutina, habita eſt congregatio privata ab eodem illuſtriſſimo domino metropolitano : cui interfuere reverendiſſimi domini epiſcopi, præter Aginnenſem abſentem, morbi cauſa. Actum de capitulis.

Congregatio publica decima.

Die undecima Octobris, MDCXXIV. hora prima pomeridiana, in inferiori aula archiepiſcopalis palatii habita decima congregatio publica ab eodem illuſtriſſimo domino metropolitano, cum omnibus reverendiſſimis dominis epiſcopis, præter Aginnenſem & Pictavienſem, morbi cauſa : adfuere etiam procuratores, & doctores.

Initio congregationis acceſſit reverendus dominus Paſchalis de la Brouſſe, preſbyter, canonicus eccleſiæ Sarlatenſis, doctor theologus, qui procuratorio capituli ſui exhibito, & probato, locum accepit in concilio.

Tractatum de rebus ad capitulum pertinentibus : maxime agitatum de fructibus canonicatuum, quos Groſſos vacant, fabricæ applicandis ; accedente abſentia canonicorum : neque tamen res deciſa, ſed in alium diem dilata a concilio, non ſine cauſa. Lecta in fine congregationis bulla ſancti domini noſtri Papæ Gregorii XV. lata in religioſos Ordinarii juriſdictioni ratione adminiſtrationis ſacramentorum ſubjectos : tum ſoluta quæſtio eſt, & congregatio.

ANNO CHRISTI 1624.

Congregatio privata undecima.

Die duodecima octobris, MNCXXIV. hora ſeptima matutina, habita eſt congregatio privata. Interfuere cum illoſtriſſimo metropolitano reverendiſſimi domini epiſcopi, præter reverendiſſimum dominum Aginnenſem, morbi cauſa abſentem. Tractatum & concluſum de iis quæ ad capitula eccleſiarum pertinent.

Congregatio publica undecima.

Die duodecima Octobris, MNCXXIV. in aula inferiori, hora prima pomeridiana, habita eſt congregatio publica: cui interfuere illuſtriſſimus dominus metropolitanus, reverendiſſimi domini epiſcopi Condomienſis, Petracoricenſis, Santonenſis, Malleacenſis, & Lucionenſis; abſentibus aliis morbi cauſa. Adfuere etiam procuratores eccleſiarum, & doctores. Tractatum de feſtis, & rectoriis eccleſiarum.

Dominica decima tertia Octob. MNCXXIV.

Die Dominica XIII. Octobris, MNCXXIV. illuſtriſſimus dominus metropolitanus, & reverendiſſimi domini epiſcopi, viſitarunt eccleſias deſignatas pro indulgentiis acquirendis in civitate Burdigalenſi, hora matutina, ad inſtar eccleſiarum Romanarum: ſolemni ſacro & concioni verbi Dei interfuerunt in eccleſia divi Petri Burdigalenſis: nihil aliud actum eo die.

Congregatio privata duodecima.

Die XIV. Octobris MNCAXIV. hora matutina, in palatio archiepiſcopali habita eſt congregatio privata ab illuſtriſſimo domino metropolitano: interfuere reverendiſſimi domini epiſcopi omnes: actum adhuc de capitulis, feſtis, confratriis, & aliis rebus.

Congregatio publica duodecima.

Die XIV. Octobris MDCXXIV. hora prima pomeridiana, congregatio publica habita eſt ab eodem illuſtriſſimo domino metropolitano in aula inferiori. Adiere reverendiſſimi domini epiſcopi, præter reverendiſſimum dominum Engoliſmenſem, & Pictavienſem: adfuerunt etiam procuratores eccleſiarum, & doctores. Actum de variis rebus.

Congregatio privata decima tertia.

Die XV. Octobris, MNCXXIV. hora matutina, in palatio archiepiſcopali, habita eſt congregatio privata ab illuſtriſſimo domino metropolitano, cui interfuere omnes reverendiſſimi domini. Actum de variis rebus.

Congregatio publica decima tertia.

Die XV. Octobris, MDOXXIV. hora prima pomeridiana, congregatio publica habita eſt ab eodem illuſtriſſimo domino metropolitano, in aula inferiori palatii archiepiſcopalis; adſtitere omnes reverendiſſimi domini epiſcopi, præter reverendiſſimum dominum Pictavienſem, morbi cauſa abſentem: actum etiam ibi de variis rebus, præcipue de epiſcopis. Sed poſtularunt quidam ex procuratoribus capitulorum, ut decreta quæ a patribus in congregationibus privatis definiuntur, eadem poſtea in congregatione publica, die præcedente ſeſſionem, legerentur: non enim in ipſa ſeſſione ſe poſſe audire quæ decreta ſunt, ni prius

A ipſi eadem in congregatione audiant. Inter quos procuratores ſurgit dominus de Pitard, canonicus theologalis Santonenſis, procurator capituli dictæ eccleſiæ, contendens, omnes procuratores capitulorum in concilio, in rebus conciliariis de dirigendis, vocem deciſivam habere, præjudiciumque capitulis eapropter inferri: idque probare niſus, tum auctoritate ſcripturæ, tum quod id non clare in conciliis generalibus & ab eccleſia definitum. Quod cum unanimi conſenſu patrum exploderetur, utpote judicatum jam, & ab ultimo concilio definitum, a ſummoque Pontifice declaratum, & ab eccleſia obſervatum, in ea verba auſus eſt prorumpere: nimirum neque Papam, ne-
B que epiſcopos de hac re judicare poſſe, quod in lite partes eſſent, Papamque in favorem epiſcoporum ſemper judicaturum. Cui cum obſiſterent reverendiſſimi domini epiſcopi, addidit ipſe etiam ſe majora dicturum, vel etiam pejora, aſſerens, pro confirmatione ſuæ opinionis, Regem Chriſtianiſſimum in conſiſtorio ſuo exſiſtentem, nullam ferre ſententiam, nec poſſe, ſecundum bene regulatam rationem, ni prius numeret conſilia & vota ſenatorum. Quæ cum valde aliena judicarentur a patribus, ſoluta congregatione, dilata ſunt in craſtinum decidenda.

Congregatio privata decima quarta.

Die decima ſexta Octobris, anno Domini
C MNCXXIV. in palatio archiepiſcopali habita eſt congregatio privata. Interfuere illuſtriſſimus dominus metropolitanus, reverendiſſimi domini epiſcopi omnes. Actum de prolatis a domino de Pitard, miſſuſque a parte concilii qui eum exquireret: cui deinde in congregatione privata ſiſtenti, ab illuſtriſſimo metropolitano oſtenſum quam longe abeſſet a vero, & a definitionibus ſacrorum conciliorum: proinde hanc mentem deponeret, curaretque ſatisfacere in congregatione publica; ea quæ heſterna die attulerat, ſane male prolata, retractaret, vel ita a ſe dicta explicaret, ut in bonam partem a patribus & ceteris procuratoribus acciperentur. Ceterum, concilium exiſtimare, nullo modo eum cogitaſſe proterve aliquid contra praxim
D eccleſiæ communem moliri: attamen concilium decreturum ſuper iis hoc modo:

« Sacro approbante concilio, decretis ultimi concilii provincialis Burdigalenſis inhærentes, opinionem quorumdam, qui auſi ſunt aſſerere, præter epiſcopos, quoſdam etiam alios habere vocem deciſivam in concilio provinciali, ut erroneam judicamus: quibuſcumque deinceps eamdem proponere, in concionibus agitare, docere, & tenere prohibentes. »

Quibus reſpondit ipſe dominus de Pitard, ſe hujuſmodi verba protuliſſe, non quod a ſummo Pontifice reclamaret, vel a debita obſervantia & obe-
E dientia erga ſanctam ſedem a ſe debita deficeret; & ab eccleſia, quam & verbis & ſcriptis propugnaret, vel tantillum deflecteret: ſed fervore & zelo partium capitularium ſuſtinendarum delatus, rationibus in contrarium allatis adductus, ea utrimque protuliſſe. Ceterum, ſe in congregatione publica acturum, ut quæcumque aliena forſan de ſe audirentur, verbis diſſolveret, & plene concilio ſatisfaceret, omnia ſua dicta & ſcripta eccleſiæ judicio ſubjiciendo.

Congregatio publica decima quarta.

Die decima ſexta Octobris, anno Domini

Anno Chriſti 1624.

MDCXXIV. in aula inferiori habita eſt congregatio publica. Interfuere omnes, illuſtriſſimus metropolitanus, & reverendiſſimi domini epiſcopi, præter dominum Pictavienſem, morbi cauſa abſentem: actum de variis rebus, & conceſſum ut decreta in congregatione publica legerentur die præcedente ſeſſionem. Præterea reverendus de Pitard, theologus canonicus Santonenſis, ita ac promiſerat in congregatione privata, illuſtriſſimo domino, & reverendiſſimis dominis epiſcopis, & omnibus, ſuper iis quæ de voce deciſiva & Papa ante dixerat, plene ſatisfecit.

Congregatio privata decima quinta.

Die decima ſeptima Octobris MDCXXIV. in palatio archiepiſcopali habita congregatio privata: interfuere omnes, illuſtriſſimus & reverendiſſimi domini epiſcopi. Actum variis de rebus.

Congregatio publica decima quinta.

Die decima ſeptima Octobris, MDCXXIV. in aula inferiori habita congregatio publica: interfuere omnes, præter dominum Pictavienſem, morbi cauſa: adfuere procuratores: lecta deinde decreta hucuſque [a] digreſſa, conceſſumque procuratoribus capitulorum, ſi quid haberent quod dicerent, notario concilii ſignificarent. Quibus dictis, reverendus decanus metropolitanus cum aliis ejuſdem eccleſiæ procuratoribus, ea retulit quæ ad capitulum hujuſmodi eccleſiæ videbantur pertinere: cui reſpondit illuſtriſſimus: Dicta conciliorum & reſponſa continentur in actis coram notario concilii * præfectis, quæ juſſit illuſtriſſimus præſentibus actis concilii inſeri, ut ſequitur:

[a] Forte, digeſta.

Poteſtatio Jacobi Deſaignes, decanus eccleſiæ Burdigalenſis, nomine capituli, ne decreta in hoc concilio vel jam facta, vel in poſterum facienda, eccleſiæ ſuæ juribus & privilegiis noceant. Quod inſtrumentum, quia Gallico idiomate conceptum eſt, hic omiſimus.

Tertia ſeſſio, die decima octava Octobris, MDCXXIV.

Die decima octava menſis Octobris, anno Domini MDCXXIV. in eccleſia metropolitana Burdigalenſi, habita eſt tertia ſeſſio concilii provincialis, hoc modo. Hora octava matutina, omnibus paratis, adfuere omnes in palatio archiepiſcopali reverendiſſimi domini epiſcopi, excepto reverendiſſimo domino Pictavienſi: convenere procuratores eccleſiarum, & doctores, & capitulum metropolitanæ, cum ſuperpelliceis & almutiis. Hinc proceſſum ad metropolitanam, ubi quiſque in loco aſſueto conſtitutus: reverendiſſimus dominus epiſcopus Aginnenſis ſacrum ſolemne celebravit: quo perfecto, illuſtriſſimus dominus metropolitanus in cathedra, & reverendiſſimi domini epiſcopi Pontificalibus in ſubſelliis induti, precibus ſolum perfectis, concioni a patre reverendo Bourdono Auguſtiniano adſtitere. Tuncque archidiacono Lerinenſi in manibus illuſtriſſimi domini metropolitani decreta reponente, acceſſit ad illuſtriſſimum dominum metropolitanum unus ex ſecretariis, qui accipiens de manibus illius decreta legenda, cum debitis inclinationibus ſuggeſtum conſcendit, decreta legit, & publicavit. Ad ſingula votis exquiſitis per alterum ſecretarium in præſentia notarii concilii, reſponderunt, *Placet*. Quibus illuſtriſſimo domino metropolitano nunciatis, pronunciavit: Decreta placuerunt patribus: ideo gratiæ Deo agendæ. Reſponderunt: *Deo gratias*. Decreta autem lecta ſunt de reſidentia paſtorali, de officiis divinis, de vita & honeſtate clericorum, de parochis, de prioratibus, & capellis, de canonicis & capitulis, de prædicatione verbi Dei, de epiſcopis. Tandem lectione decretorum perfecta, lectum decretum de prorogatione concilii, hoc modo:

Anno Chriſti 1624.

Illuſtriſſime & reverendiſſime domine, reverendiſſimi patres: Placetne vobis ad omnia accurate pertractanda & abſolvenda, præſentis ſeſſionis prorogationem, ſeu continuationem fieri, & in diem Jovis XXIV. præſentis menſis Octobris transferri? Votis exquiſitis, reſponderunt: *Placet*: Hinc data eſt benedictio ſolemnis ab illuſtriſſimo domino metropolitano, & publicatæ indulgentiæ centum dierum: ſurrectiſque patribus, perfecta ſeſſio eſt, & cuncti abſceſſere. Quia vero hora prima pomeridiana inſtabat in fine ſeſſionis, nihil actum a meridie.

Congregatio privata decima ſexta.

Die decima nona Octobris, MDCXXIV. habita eſt congregatio privata in palatio archiepiſcopali, hora matutina. Adfuerunt omnes, illuſtriſſimus dominus metropolitanus, & reverendiſſimi domini epiſcopi, præter reverendiſſimum Lucionenſem. Actum de abſentia reverendiſſimi domini epiſcopi Sarlatenſis, & de vicario generali in diœceſi Sarlatenſi conſtituendo, ad inſtantiam promotorum. Cumque reverendiſſimi domini epiſcopi, Aginnenſis & Petracoricenſis, judices ſuper excuſationibus abſentium conſtituti, ex auditione reverendi domini decani Sarlatenſis eccleſiæ a clero deputati, & reverendi domini de Brouſſe, canonici ejuſdem eccleſiæ a capitulo deputati, ad concilium retuliſſent, duodecim parochias circiter, omnino parochis deſtitutas, & harum eccleſias dirutas eſſe; plures vero alias nomine fiduciario occupatas: vicariumque generalem ab epiſcopo Sarlatenſi in ſua abſentia regularem Carmelitam Hiſpanum conſtitutum eſſe: omnibus agitatis, & penſatis, promotores inſtitere hoc modo:

Promotores ſacræ ſynodi provincialis Burdigalenſis requirunt, reverendiſſimum dominum Sarlatenſem epiſcopum ob abſentiam ejus vere contumacem, tertia parte fructuum, quos ipſe anno, ex eccleſia cui præeſt, perciperet, privari, fabricæ eccleſiæ cathedralis Sarlatenſis applicanda.

Unde ſententia lata hoc modo ſequitur:

Franciſcus, miſeratione divina ſanctæ Romanæ eccleſiæ tituli ſanctæ Praxedis preſbyter Cardinalis de Sourdis, & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia archiepiſcopus Burdigalenſis, Aquitaniæ primas, in concilio provinciali Burdigalæ exiſtenti, definientes:

Audita inſtantia promotorum concilii, & accepta relatione & probatione canonica ſuper reverendiſſimi Sarlatenſis epiſcopi ſuffraganei noſtri abſentia, & contumacia, variiſque Sarlatenſis diœceſis eccleſiis partim ſolo æquatis, & rectoribus deſtitutis, partim a primis loci viris nomine fiduciario intercedente occupatis; exceſſibus denique, ac ſocutioſo eccleſiæ regimine; ita ut ipſe Sarlatenſis epiſcopus diſcedens, in ea regularem Carmelitam, natione Hiſpanum, vicarium generalem conſtituerit: nos, ne diutius tanta patiatur eccleſia Sarlatenſis diſpendia, decernimus vicarium generalem in dicta diœceſi ....con-

Anno Christi 1624.

cilii conſtituendum eſſe, prout jam ad animarum ſalutem, & eccleſiarum optimum regimen animum intendentes; egregium virum, Magiſtrum Joannem de Carbonniere de Jayac, preſbyterum, in juribus baccalaureum, decanum eccleſiæ Sarlatenſis, ſufficientem, capacem & idoneum, & cujus experientia in rebus eccleſiæ bene gerendis perſpecta eſt & nota, vicarium generalem diœceſis Sarlatenſis in ſpiritualibus & temporalibus per annum dumtaxat dicimus, facimus & creamus: Eidem præcipue mandantes & injungentes, ut ſtatim atque Sarlatum ex concilio provinciali redierit, omnium eccleſiaſticorum ſynodum cogere aggrediatur: ut in ea cuncti diœceſani, capitula ſcilicet, priores, rectores, & alii eccleſiaſtici, qui de jure vel conſuetudine ſynodo Sarlatenſi intereſſe debent, ex omnibus ſacerdotibus eum ſyndicum totius diœceſis eligant & conſtituant, quem capacitate, probitate, & zelo ita commendari norint, ut impenſis communibus in eos qui ſordidæ confidentiæ nomine beneficia occupant & expilant eccleſiaſtica, debitis juris remediis, etiam vocato brachii ſæcularis auxilio, agere ſollicite valeat; tamdiuque negotium perſequatur, quoad amotis confidentiariis & expilatoribus, eccleſiis hujuſmodi eccleſiaſtici capaces & idonei debita impendentes obſequia conſtituantur: conſtituti vero, & pacifice beneficia obtinentes, ex fructibus dictorum beneficiorum impenſas in litibus diſceptandis a clero ſupportatas, ipſi clero rependant: ac inſuper curet idem vicarius generalis, ut eccleſiarum omnino deſtitutarum, in quibus, fugiente paſtore, pravitas hæret hæretica, decimæ, & quicumque proventus retineantur, & ſequeſtri ponantur, in reſtaurationem & reædificationem convertendi: provideatque omnibus melioribus viis & modis, ut deinceps divina officia in hujuſmodi eccleſiis perſolvantur, & prædicatio orthodoxæ fidei, langueſcentes animas, efficaci verbo percuſſas, ſonet tandem, & eccleſiæ reſtituat: omnia denique obſervet quæ ad tollendos exceſſus & ruinas reſervandas plurimum valere, pro prudentia judicabit. Committentes eidem eo nomine & concedentes omnia & ſingula quæ de jure vicariis generalibus diœceſium dari, committi, & concedi ſolent præſentibus; eadem pro expreſſis habentes, ita ac ſi de verbo ad verbum inſererentur ad regimina eccleſiæ neceſſaria plene dirigenda, de omnibus a ſe geſtis per ſemeſtrem, nos certiores faciendo. Hinc revocamus quoſcumque vicarios generales ab ipſo Sarlatenſi epiſcopo conſtitutos. Ceterum, quia idem epiſcopus Sarlatenſis ſuffraganeus debite monitus præſenti concilio adeſſe, noluit accedere, & adhuc contumaciam extendit, ſacrum concilium contemptui habens: nos ſacris canonibus innitentes, tertiam partem omnium & quorumcumque fructuum & obventionum unius anni epiſcopatus Sarlatenſis prædicto ſuffraganeo contumaci ſubtrahendam eſſe decernimus, prout præſenti decreto auferimus, detrahimus, eamdem fabricæ eccleſiæ Sarlatenſis attribuentes & applicantes: eoque fine, per ſequeſtrationem fructuum, proventuum, & obventionum hujuſmodi, debitis juris remediis utendo, procedendum eſſe præcipimus, vocato ad hoc poteſtatis ſæcularis auxilio.

Datum Burdigalæ, in concilio provinciali, die decima nona Octobris, anno Domini MDCXXIV.

Decrevere tamen patres, ſubſequentem clauſulam præſenti regiſtro inſerendam.

Non abnuimus tamen, ſacro annuente concilio, cum ſe prædictus ſuffraganeus per tres menſes ab hinc Burdigalæ appulerit, vel excuſationes per ſe, vel procuratorem debite conſtitutum, legitimas & probatas attulerit, & decretis concilii provincialis ſubſcripſerit, hujuſmodi applicationis & fructuum ſequeſtrationis debito gratioſe liberetur.

Ad libellum autem ſupplicationum ſyndici capituli cathedralis Sarlatenſis, neceſſitatem prædictæ eccleſiæ, & ruinas imminentes exponentis, ac pecunias ex non comparitione ad ſynodos diœceſanas poſtulantis, ut fabricæ eccleſiæ applicarentur; hæc edixere patres.

Reſtaurationi eccleſiæ Sarlatenſis providentes, decernimus, omnes & ſingulas pecuniæ ſummas nondum ſolutas ratione........ ſive comparitionis eccleſiaſticorum diœceſis Sarlatenſis, tum ad ſynodos antea habitas, tum ad ſynodum proximiorem, juſſu præſentis concilii habendam, proventura, fabricæ ejuſdem eccleſiæ applicandas, prout ex hoc tempore addicimus, [a] ſupplicamus. Actum in congregatione privata concilii provincialis Burdigalæ, die decima nona menſis Octobris, MDCXXIV.

[a] Lege, applicamus.

Congregatio privata decima ſeptima.

Eadem die decima nona Octobris, MDCXXIV. non eſt habita congregatio publica, ſed privata, in palatio archiepiſcopali. Interfuere omnes, præter reverendiſſimum dominum Lucionenſem. Actum de monachis, & variis rebus.

Dominica vigeſima Octobris, MDCXXIV.

Congregatio privata decima octava.

Die Dominica, vigeſima Octobris, MDCXXIV. hora matutina, non eſt habita ulla congregatio: a meridie habita eſt congregatio privata. Actum de variis rebus, ac præcipue relatum eſt negotium concubinatus domini de Saugean, Burdigalenſis, qui in concubinatu notorie monitus ab illuſtriſſimo metropolitano, futurus excommunicatus, nullaque pœnitentia motus, inſordeſcebat. Actum in concilio, ut iis benedictionibus præveniretur, quibus vel ipſa pervicacia, ſi adeſſet, miteſceret; datumque in mandatis uni ex ſecretariis, & notario concilii, ut hominem convenirent; miſerrimum ſtatum in quo volutabatur, repræſentarent; nulloque eum majori bono poſſe privari, quam ab uberibus dulcedinis matris eccleſiæ avulſum eſſe, quæ tamen illi conatum offerebat [b] exſugendæ. ſi ſuperba ſupercilia & contumacia, Deo, eccleſiæ, ac paſtori ſummitteret, & a ſe tanti mali cauſas arceret; e contra vero omnia mala, ni reſipiſceret, in eum occaſura.

[b] Forte, exſugendi.

Congregatio privata decima nona.

Die vigeſima prima Octobris, MDCXXIV. habita eſt congregatio privata: interfuere omnes, præter Lucionenſem: tota congregatio occupata fuit in diluendo ſcelere ſeneſcalli Santonenſis: pro cujus memoria hæc regiſtro inſita.

Cum ad concilium querelæ allatæ fuiſſent de exceſſibus irreligioſis domini temporalis baronis d'Authon, Santonenſis ſeneſchalli, quod eo rementatis paucis ante diebus deveniſſet, ut in ipſa eccleſia Caſtelli inſulæ d'Oleron, infra Miſſarum ſolemnia, concionatorem ordinis Patrum Recollectorum, & ex ipſo ſuggeſtu concionantem, deturbaret, & verbo Dei obſtruens multa inclamaſ-

ANNO CHRISTI 1624.

ſet ; & parochum, ut ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium perficeret, coëgiſſet : unde concilium, murum ſe pro eccleſia Dei opponens, quo patrati ſceleris pœnas ..... in caput auctoris a Rege Chriſtianiſſimo poſtulavit infundendas, auctorem ſceleris deferri ſatagebat : accidit ut ipſe Santonum ſeneſchallus, cum domino temporali de Pons, & marchione de Roitelin, qui eum comitatu ſunt, ſalutaribus motibus quaſſatus Burdigalam appulerit, pœnas ſceleris* declamaturus. Quare concilium ipſum, licet juſtitiam indutum, miſericordia etiam præventum eſt. Accedens igitur baro ſeneſchallus, & ingreſſus concilium, aſſidentibus patribus, timore judicii divini correptus, flexis in pœnitentiam genibus, peccatum ſuum confeſſus eſt, veniam deprecatus, & criminum abſolutionem. Quibus viſis & auditis, illuſtriſſimus dominus metropolitanus, de conſilio & aſſenſu reverendiſſimorum Patrum, eumdem baronem nomine proprio interpellans, ut ſurgeret, & ſtaret, curavit, uſque ſermonibus pœnitentem accepit, quibus turbatam & quaſſatam conſcientiam lenire exiſtimavit : præclara nimirum illius facinora, & bene anteactæ vitæ, pro Dei gloria, & Chriſtianiſſimo Franciæ ſtatu, recordationem efficere ut tanto mitius in delendo facinore tractaretur a concilio, quanto fortius ſpes, e pœnitentiæ tenebris, protegendæ demum a ſe eccleſiæ Dei concipiebatur. Quapropter cum & reatum agnoſcens pœniteret, & reſipiſcens omnia officia pro tuenda fide orthodoxa offerret : concilium, quantum in ſe erat, hanc noxam ab illo arcere, eumque pro ſalutari pœnitentia & abſolutione accipienda, monitis denique ſalutis ſuſcipiendis, ad reverendiſſimum dominum epiſcopum Santonenſem Ordinarium ſuum remittere. Quibus ipſe baro exhilaratus, gratias agens concilio, & confidens, ſe auctore Deo, tanto majora pro eccleſia Dei ſubiturum, quanto ſe ab obedientia ſanctæ matris ſubduxerat, e concilio diſceſſit. Hinc læti patres, quod homo potens, clarus, juſtitiæ Santonenſis primus, officio reſtitutus, exemplo obedientiæ præclaro, plurimos ad debita revocaret obſequia.

* Leg. declinaturus.

Congregatio privata decima.

Eadem die habita eſt congregatio privata, hora ſecunda pomeridiana, in reditu ab oratione habita per primarium collegii Aquitaniei, in aula publica ejuſdem collegii : interfuere illuſtriſſimus dominus, & reverendiſſimi domini epiſcopi. Actum de variis conſtitutionibus, & unionibus.

Congregatio privata vigeſima prima.

Die vigeſima ſecunda Octobris, MDCXXIV. in palatio archiepiſcopali, hora matutina, habita eſt congregatio privata. Illuſtriſſimus dominus metropolitanus, & reverendiſſimi domini epiſcopi omnes interfuere. Lecta decreta facta ab ultima ſeſſione, reſponſumque ad libellum ſupplicationum preſbyterorum præbendatorum metropolitanæ antea oblatum : quo petebant ut almutiis & cappis nigris uti liceret ad præſcriptum ultimi provincialis. Re diſcuſſa ab reverendiſſimis Aginnenſi, Petracoricenſi, judicibus controverſiarum, & relata ad ſynodum, pronunciatum hoc modo :

Auditis in concilio provinciali procuratoribus & deputatis eccleſiæ metropolitanæ, nos ultimi provincialis decretum exſequentes, decernimus ut ante dicti preſbyteri præbendarii, aliique dictæ eccleſiæ perpetuo inſervientes, almutiis & cappis nigris pro diverſitate temporis induantur & ornentur : differentia ſit tamen aliqua in almutiis ; & in cappis nulla ſint paramenta diverſi coloris. Non autem intendimus ex hoc, aliquod jus prædictis præbendatis acquiſitum ad potiora ſtipendia expetenda, aut præeminentias & prærogativas alias in eadem eccleſia obtinendas : ſed eadem prorſus jura quæ antea ipſis præbendatis competebant. Actum Burdigalæ, in congregatione privata concilii provincialis, die XXII. Octobris, MDCXXIV.

Congregatio publica ultima.

Die vigeſima ſecunda Octobris, MDCXXIV. hora prima pomeridiana, in aula inferiori habita eſt congregatio publica ultima. Interfuere reverendiſſimi : actum variis de rebus, & ſelecta pars decretorum hactenus conditorum.

Congregatio privata vigeſima tertia.

Die vigeſima tertia Octobris, anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, hora matutina octava, in palatio archiepiſcopali habita eſt congregatio privata. Interfuere reverendiſſimi domini epiſcopi, Condomienſis Engoliſmenſis, Aginnenſis, Pictavienſis, Petracoricenſis, Santonenſis, Malleacenſis, Lucinnenſis. Actum de decretis in fine concilii ferendis, & aliis rebus, tum præcipue de libris Milhardi de caſibus conſcientiæ editis, interdicendis ; actumque decretum hujuſmodi :

Cenſura librorum Milhardi.

Quia vero inter caſus conſcientiæ a Petro Milhardo vulgari ſermone in lucem editos, multa ſunt quæ potius animas puſillorum offendunt, quam ædificant ; dum ſimoniæ & uſuræ circumſtantias ita delineat, ut ejuſmodi peccatis quaſi viam aperire magis quam præcludere videatur : necnon libertinis anſam aliquam dedere, prætextu pravæ multorum conſuetudinis, impune violandi generalia illa præcepta eccleſiaſtica de audiendo ſacro diebus feſtis, & de jejunando Quadrageſimæ temporibus : nos his aliiſque permultis de cauſis lectionem librorum omnium, quos prædictus Milhardus de caſibus conſcientiæ quovis idiomate conſcripſit, & quocumque titulo cenſeantur, omnibus provinciæ fidelibus omnino interdicimus : invigilentque Ordinarii, cenſuris, cum opus fuerit, adhibitis, ne ejuſmodi aut aliis erroribus ſibi commiſſæ plebes inficiantur.

Congregatio privata vigeſima quarta.

Die vigeſima tertia Octobris, MDCXXIV. in palatio archiepiſcopali habita eſt alia congregatio privata, ut dictum fuerat in præcedenti, inter reverendiſſimos dominos epiſcopos, cum illuſtriſſimo domino metropolitano. Interfuerunt reverendiſſimi domini Condomienſis, Pictavienſis, Petracoricenſis, Santonenſis, Malleacenſis. Lecta ſunt ibi decreta de propaganda fide, viſitatione, fine concilii ; & actum de variis rebus quæ ad finem concilii & ſeſſionem pertinebant : ac præterea actum de conſervatione jurium epiſcopalium ; hincque ſubſequens decretum.

NOs in concilio provinciali exſiſtentes & definientes ; cum ad ea quæ paſtoralia jura cuilibet epiſcopo in propria diœceſi conſervanda pertingunt, animum intenderemus ; & ut nulla ex parte

Anno Christi 1624.

imminuerentur, provideremus: hinc declaramus, A nulli epiſcopo prætextu cujuſvis abbatiæ, prioratus, aut alterius beneficii ab eo poſſeſſi, licitum eſſe uti baculo paſtorali in divinis officiis, niſi intra ſuam diœceſim fuerit prædictum beneficium: vel niſi in eodem plenam & epiſcopalem habuerit juriſdictionem, vel forte quoad hoc ſpeciali privilegio Apoſtolico ſit munitus.

Datum Burdigalæ, in congregatione privata concilii reverendiſſimorum epiſcoporum comprovincialium, die vigeſima tertia Octobris, MDCXXIV.

Continuatio ſeſſionis tertiæ.

Die Jovis, vigeſima quarta menſis Octobris, anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo B quarto, fuit continuatio tertiæ ſeſſionis, ac tandem concluſum concilium. Hora ſeptima matutina, illuſtriſſimus dominus metropolitanus, reverendiſſimi domini epiſcopi omnes: canonici metropolitani, procuratores eccleſiarum, & doctores & officiales concilii, e palatio archiepiſcopali in metropolitanam proceſſere: ibique reverendiſſimus dominus Pictavienſis ſacrum ſolemne fecit de beata Virgine: illuſtriſſimo domino metropolitano, in cathedra ſub umbella, reverendiſſimis dominis epiſcopis, in ſubſelliis paratis, aſſidentibus. Perfecto ſacro, amictis pontificalibus indutis, & precibus de more actis, reverendiſſimus dominus epiſcopus Aginnenſis habuit concionem dilucidam in fine concilii, de eccleſiæ fortitudine, unione epiſcopo- C rum, & totius cleri. Qua feliciter & fructuoſe perfecta, unus ex ſecretariis acceſſit ad illuſtriſſimum, de manu illius decreta ſuſcipiens; quibus acceptis ſuggeſtum conſcendit, & legit omnia decreta, ſcilicet de ſacramentis, de feſtis, de ſepulturis, de viſitatione, de archipreſbyteris, & teſtibus ſynodalibus, & aliis, ſuis locis reponendis: de ſeminariis de promovendis ad beneficia, de propaganda fide, de monaſteriis, de monialibus, de concilio provinciali, & pœnis. Quæ votis a patribus exquiſitis placuiſſe eiſdem patribus publicatum eſt, & gratiæ Deo actæ.

De ſubſcribendo decretis concilii.

D

Hinc lectum eſt decretum de ſubſcribendo decretis concilii, ab eodem ſecretario qui in ſuggeſtu.

Decretum de ſubſcribendo.

Franciſcus, miſeratione divina ſanctæ Romanæ eccleſiæ tituli ſanctæ Praxedis preſbyter Cardinalis, archiepiſcopus Burdigalenſis, Aquitaniæ primas, admonet reverendiſſimos Patres omnes, qui huic ſynodo jure interſunt, & interfuerunt, ut poſt ſe ſinguli loco & ordine ad altare majus accedant, & iis quæ in hac ſancta ſynodo decreta ſunt, ſubſcribant.

Quod decretum cum omnes placere ſibi dixerint E Patres, illuſtriſſimus dominus metropolitanus acceſſit ad majus altare, inclinationem faciens ad reverendiſſimos epiſcopos: & primus ſubſcripſit, hoc modo:

Nos F. tituli ſanctæ Praxedis ſanctæ Romanæ eccleſiæ preſbyter Cardinalis, hujus baſilicæ archiepiſcopus, Aquitaniæ primas, hæc decreta a nobis definita ſubſcripſimus: F. Cardinalis archiepiſcopus Burdigalenſis.

Deinde ſucceſſere omnes, poſtquam illuſtriſſimus rediit ad cathedram ſuam: ſinguli cum accederent, debitas inclinationes facientes, tum ad illuſtriſſimum, tum ad altare, idque juxta ordinem, hoc modo:

Ego Antonius, epiſcopus Condomienſis, ſubſcripſi.
Ego Antonius, epiſcopus Engoliſmenſis eccleſiæ, ſubſcripſi.
Ego Claudius, epiſcopus Aginnenſis, ſubſcripſi.
Ego Henricus Ludovicus, epiſcopus Pictavienſis, ſubſcripſi.
Ego Franciſcus, epiſcopus Petracoricenſis, ſubſcripſi.
Ego Michaël Raoul, epiſcopus Santonenſis, ſubſcripſi.
Ego Henricus, epiſcopus Malleacenſis, ſubſcripſi.
Ego Emericus, epiſcopus Lucionenſis, ſubſcripſi.

De fine concilii.

Cumque omnes acceſſiſſent, & ad ſubſellia rediiſſent, actum de fine concilii: hincque ſecretarius in ſuggeſtu exiſtens, ait:

Reverendiſſimi Patres, placetne vobis, ad Dei omnipotentis laudem, hujus concilii provincialis finem jam fieri? Exquiſitis votis, reſponderunt; *Placet.*

Tum de mandato illuſtriſſimi metropolitani, ſecretarius legit decretum hoc modo:

NOs Franciſcus, ſanctæ Romanæ eccleſiæ Cardinalis tituli ſanctæ Praxedis, archiepiſcopus Burdigalenſis, Aquitaniæ primas, Deo auctore & adjutore, cum abſoluta ſint quæ pro temporis ratione agi gerique poſſe videbantur; cumque paſtoralis cura reverendiſſimos epiſcopos, qui huic ſancto concilio interfuerunt, & interſunt, ad eccleſiarum ſuarum ſtatus & paſtorales vigilias revocet: propterea huic ſancto concilio finem imponi cenſuimus.

Hinc illuſtriſſimus dominus metropolitanus ad reverendiſſimos Patres pauca de ſollicitudine paſtorali præfatus, juſſit ut ſecretarius in ſuggeſtu exiſtens, legeret quæ præcipue in fine hujus ſancti concilii a Deo eſſent expetenda: quæ quidem in tria puncta ipſe illuſtriſſimus redegerat, hoc modo:

ORATIO MENTALIS.

I.

REverendiſſimi Patres, tota mente & pio affectu orate pro ſanctiſſimo domino noſtro Urbano Papa VIII. ut eum Deus Spiritu ſancto in ſalutari gratia gubernet, dirigat, & defendat.

II.

Reverendiſſimi Patres, toto cordis affectu orate, ut inclinet Deus ad preces humilitatis noſtræ aures miſericordiæ ſuæ, & in protectione eccleſiæ ſuæ ſanctæ antiqua ſui brachii operetur miracula: & maxime ut provincia hæc veſtris culta laboribus, in ſanctæ reformationis inſtitutis progrediatur: ut in omnibus & per omnia glorificetur Deus & Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti.

III.

Reverendiſſimi Patres, toto cordis affectu orate pro Chriſtianiſſimo Rege noſtro Ludovico, ut victoriam de inimicis Crucis Chriſti reportet feliciſſime, & præcedat eum Angelus Domini in cunctis illius operibus, & comitetur in via, donec afferatur illi ſceptrum regni æterni.

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1624.

His edictis illuſtriſſimus, & reverendiſſimi Patres, genibus flexis ante majus altare, in oratione mentali perſtiterunt per dimidiam horam.

Finita oratione, facta eſt proceſſio in eccleſia & in clauſtris: qua redeunte, diſtributæ tabellæ acclamationum, tum illuſtriſſimo domino metropolitano & Patribus, tum principibus viris ſupremi ſenatus, & aliis aſſiſtentibus, aſcendente interim ſuggeſtum uno e ſecretariis, qui & archidiaconus eccleſiæ metropolitanæ: ibique incipit hoc modo.

Acclamationes Patrum in fine concilii.

B *Arch.* Soli Deo honor & gloria in ſæcula ſæculorum.

R. Laudamus te, Domine, qui illuminans mirabiliter a montibus æternis, ſacrum iſtud provinciale concilium ad optatum exitum mira benignitate perduxiſti: tibi laus, tibi poteſtas & imperium in ſæculum, & uſque in ſæculum ſæculi.

Arch. Beatiſſimo Urbano Papæ, & domino noſtro, ſanctæ univerſalis eccleſiæ Pontifici, anni permulti, ut cunctas gentes in obſequium Chriſti pro ſua paſtorali ſollicitudine pertrahat.

R. Impleat Dominus omnes petitiones ſanctiſſimi Patris, & ita omne conſilium ipſius adverſus inimicos crucis Chriſti confirmet, ut ad nihilum C deveniant, tamquam aqua decurrens, & ſicut deficit fumus, deficiant.

Arch. Patriarchis, & archiepiſcopis omnibus, quos Chriſtus fecit regnum & ſacerdotes Deo & Patri ſuo, accuratiſſima in creditos ſibi populos vigilantia.

R. Anticipent vigilias oculi eorum, & annos æternos in mente habeant, intendant ad viſitandas omnes gentes, quas lavit Agnus in ſanguine ſuo.

Arch. Chriſtianiſſimo Regi noſtro Ludovico, cujus laus in fines terræ, ob zelum domus Domini, perpetua & illibata felicitas.

D *R.* Deus primogenitum ponat illum excelſum præ Regibus terræ: in æternum ſervet illi miſericordiam ſuam, & dies ſuper dies ejus, ad diſſipanda conſilia hæreticorum, adjiciat.

Arch. Regibus, & Chriſtianis principibus, cunctiſque ſublimioribus poteſtatibus, ſalus & uberrima Omnipotentis benedictio.

R. Deduc eos, Domine, in portum voluntatis eorum, tuamque ipſis miſericordiam prætende: ut eccleſiæ vineam, quam plantavit dextera tua, adverſus inſidias ſatanæ concordiſſime communiant, omneſque populi, qualibet perturbatione ſubmota, liberis tibi mentibus deſerviant.

ANNO CHRISTI 1624.

Arch. Fidelibus provinciæ noſtræ, & populo Chriſtiano univerſo pax Chriſti æterna.

R. Vias tuas, Domine, demonſtra illis, & dirige eos in veritate tua, ut non oblivíſcantur operum Altiſſimi, & mandata ejus exquirant.

Arch. Reverendiſſimis hujus provinciæ epiſcopis ad eccleſias ſuas reditus, cum jam hauſerint aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

R. Proſperum iter faciat eis Deus ſalutarium noſtrorum, ut immolent ei ſacrificium laudis, & benedicant populo ſuo in pace.

Arch. Nos, Domine, memores mandatorum tuorum, & decretorum ſacri hujus conſeſſus, ad faciendum ea in ſanctuario quod firmaverunt manus tuæ, corpore tibi pariter famulemur & mente, intercedente beata Virgine Maria, ſanctis Apoſtolis Petro, Paulo, & Andrea, & omnibus ſanctis.

R. Amen, Amen.

Statim atque acclamationes perfectæ fuerunt, actæ Deo gratiæ, eoque fine cantatur, *Te Deum*: & cantico finito, & oratione pro gratiarum actione, ab illuſtriſſimo domino metropolitano recitata, ſinguli patres, ordine, cum mitris, factis inclinationibus debitis, acceſſere ad illum in cathedra ſub umbella ſtantem, & accepere oſculum pacis, & dedere: ac etiam omnes regreſſi ad ſubſellia, mutuis amplexibus inter ſe pacis oſculum dederunt, & acceperunt.

Quibus perfectis, illuſtriſſimus dominus metropolitanus dat benedictionem ſolemnem, & publicantur centum dierum indulgentiæ. Tandem idem ſecretarius, qui & archidiaconus, conclamat, cantando. *Recedamus in pace*: Et chorus reſpondet: *In nomine Domini.* Tum illuſtriſſimus dominus metropolitanus & reverendiſſimi domini epiſcopi, depoſitis ornamentis, receſſere.

EPISCOPORUM GALLIÆ LITTERÆ,

AD INNOCENTIUM PAPAM X.

Quibus rogant, ut de qninque propoſitionibus excerptis ex Cornelii Janſeni Iprenſis epiſcopi libro, qui *Auguſtinus* inſcribitur, pronunciet.

BEATISSIME Pater. Majores cauſas ad Sedem Apoſtolicam referre ſolemnis eccleſiæ mos eſt, quem fides Petri numquam deficiens perpetuo retineri pro jure ſuo poſtulat. Æquiſſimæ huic legi obſequentes, de graviſſimo circa religionem negotio Sanctitati tuæ ſcribendum eſſe cenſuimus. Decennium eſt, ex quo vehementiſſimis turbis Gallia magno noſtro mœrore commovetur, ob librum poſtumum & doctrinam reverendiſſimi Cornelii Janſenii Iprenſis epiſcopi. Tales quidem motus ſedari oportebat, tum concilii Tridentini auctoritate, tum bullæ illius, qua Urbanus VIII. felicis memoriæ adverſus Janſenii dogmata pro- E nunciavit, & decreta Pii V. ac Gregorii XIII. in Baïum edita confirmavit. Atque hujus bullæ veritatem ac robur novo diplomate vindicaſti: ſed quia nulli ſigillatim propoſitioni certa cenſuræ nota inuſta fuit, locus etiamnum aliquis quorumdam cavillis & effugio relictus eſt. Intercludendum autem penitus ſperamus: ſi ut precamur, Sanctitas tua quid hac in re ſentiendum ſit, clare diſtincteque definiat. Obteſtamur ergo, ut has præſertim propoſitiones, de quibus diſceptatio periculoſior, ac contentio ardentior eſt, Sanctitas tua expendat; ac perſpicuam & certam de unaquaque ſententiam ferat.

I. Aliqua Dei præcepta hominibus juſtis volentibus & conantibus, ſecundum præſentes quas habent vires, ſunt impoſſibilia; deeſt quoque iis gratia, qua poſſibilia fiant.

II. Interiori gratia in ſtatu naturæ lapſæ numquam reſiſtitur.

III. Ad merendum & demerendum in ſtatu naturæ lapſæ non requiritur in homine libertas a neceſſitate, ſed ſufficit libertas a coactione.

IV. Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris neceſſitatem ad ſingulos actus, etiam ad initium fidei; & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem eſſe, cui poſſet humana voluntas reſiſtere, vel obtemperare.

V. Semipelagianum eſt dicere, Chriſtum pro omnibus omnino hominibus mortuum eſſe, aut ſanguinem fudiſſe.

Experta eſt nuper beatitudo tua, quantum Apoſtolicæ Sedis in gemini Eccleſiæ capitis errore profligando valuerit auctoritas: continuo ſedata eſt tempeſtas, atque ad Chriſti vocem & imperium venti & mare obedierunt. Quamobrem flagitamus, beatiſſime Pater, ut clara firmaque de propoſitionum iſtarum ſenſu prolata ſententia, cui reverendus ipſe Janſenius morti proximus opus ſuum ſubjecit, caliginem omnem diſcutias, animos fluctuantes componas, diſſidia prohibeas, eccleſiæ tranquillitatem ſplendoremque reſtituas. Dum hæc ſpes mentibus noſtris affulget, Sanctitati tuæ multos & proſperos annos, ſæculoque beatiſſimam æternitatem, Rex ſæculorum immortalis adjiciat, optamus ac vovemus.

INNOCENTII PAPÆ X. CONSTITUTIO.

De quinque propoſitionibus ex Janſenii libro excerptis.

Innocentius epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, univerſis Chriſti fidelibus, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

CUM occaſione impreſſionis libri, cui titulus, *Auguſtinus Cornelii Janſenii, epiſcopi Iprenſis*, inter alias ejus opiniones orta fuerit, præſertim in Galliis, controverſia ſuper quinque ex illis: complures Galliarum epiſcopi apud nos inſtiterunt, ut eaſdem propoſitiones nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam & perſpicuam ferremus ſententiam. Tenor vero præfatarum propoſitionum eſt prout ſequitur:

I. Aliqua Dei præcepta hominibus juſtis volentibus, & conantibus, ſecundum præſentes quas habent vires, ſunt impoſſibilia: deeſt quoque illis gratia, qua poſſibilia fiant.

II. Interiori gratia in ſtatu naturæ lapſæ numquam reſiſtitur.

III. Ad merendum & demerendum in ſtatu naturæ lapſæ non requiritur in homine libertas a neceſſitate, ſed ſufficit libertas a coactione.

IV. Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris neceſſitatem ad ſingulos actus, etiam ad initium fidei: & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem eſſe, cui poſſet humana voluntas reſiſtere, vel obtemperare.

V. Semipelagianum eſt dicere, Chriſtum pro omnibus omnino hominibus mortuum eſſe, aut ſanguinem fudiſſe.

Nos quibus inter multiplices curas, quæ animum noſtrum aſſidue pulſant, illa in primis cordi eſt, ut eccleſia Dei nobis ex alto commiſſa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tuto militare, & tamquam navis in tranquillo mari, ſedatis omnium tempeſtatum fluctibus ac procellis, ſecure navigare, & ad optatum ſalutis portum pervenire poſſit:

Pro rei gravitate, coram aliquibus ſanctæ Romanæ eccleſiæ Cardinalibus ad id ſpecialiter ſæpius congregatis, ac pluribus in ſacra theologia magiſtris, eaſdem quinque propoſitiones ut ſupra, nobis oblatas, fecimus ſingillatim diligenter examinari: eorumque ſuffragia, tum voce, tum ſcripto relata, mature conſideravimus: eoſdemque magiſtros, variis coram nobis actis congregationibus, prolixe ſuper eiſdem, ac ſuper earum qualibet diſſerentes audivimus.

Cum autem ab initio hujuſcemodi diſcuſſionis ad divinum implorandum auxilium, multorum Chriſti fidelium preces, tum privatim, tum publice indixiſſemus, poſtmodum iteratis eiſdem ferventius, ac per nos ſollicite implorata ſancti Spiritus aſſiſtentia, tandem divino numine favente, ad infra ſcriptam devenimus declarationem, & definitionem.

Primam prædictarum propoſitionum: *Aliqua Dei præcepta hominibus juſtis volentibus, & conantibus, ſecundum præſentes quas habent vires, ſunt impoſſibilia: deeſt quoque illis gratia, qua poſſibilia fiant*: temerariam, impiam, blaſphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Secundam: *Interiori gratia in ſtatu naturæ lapſæ numquam reſiſtitur*: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Tertiam: *Ad merendum & demerendum in ſtatu naturæ lapſæ, non requiritur in homine libertas a neceſſitate, ſed ſufficit libertas a coactione*: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quartam: *Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris neceſſitatem ad ſingulos actus; etiam ad initium fidei; & in hoc erant hæretici; quod vellent eam gratiam talem eſſe, cui poſſet humana voluntas reſiſtere, vel obtemperare*: falſam & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quintam: *Semipelagianum eſt dicere, Chriſtum pro omnibus omnino hominibus mortuum eſſe, aut ſanguinem fudiſſe*: falſam, temerariam, ſcandaloſam: & intellectam eo ſenſu, ut Chriſtus pro ſalute dumtaxat prædeſtinatorum mortuus ſit, impiam, blaſphemam, contumelioſam, divinæ pietati derogantem, & hæreticam, declaramus, & uti talem damnamus.

Mandamus igitur omnibus Chriſti fidelibus utriuſque ſexus, ne de dictis propoſitionibus ſentire, docere, prædicare aliter præſumant, quam in hac præſenti noſtra declaratione & definitione continetur, ſub cenſuris & pœnis contra hæreticos & eorum fautores in jure expreſſis.

Præcipimus pariter omnibus patriarchis, archiepiſcopis, epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis inquiſitoribus ut contradictores

tradictores & rebelles quoſcumque per cenſuras & A pœnas prædictas, ceteraque juris & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis, omnino coerceant & compeſcant.

Non intendentes tamen per hanc declarationem & definitionem ſuper prædictis quinque propoſitionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Janſenii.

Datum Romæ, apud ſanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ MDCLIII. pridie Kalend. Junii, Pontificatus noſtri anno nono.

Hi. datarius.

G. GUALTERIUS.

P. CIAMPINUS.

ALEXANDRI PAPÆ VII.
CONSTITUTIO,

Qua præſcribitur formula, cui ſubſcribendum adverſus quinque propoſitiones Janſenii.

Alexander epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, ad B perpetuam rei memoriam.

REGIMINIS Apoſtolici divina providentia nobis quamvis immeritis commiſſi ratio poſtulat, ut ad ea potiſſimum, quæ catholicæ religionis integritati & propagationi, animarumque ſaluti, & fidelium tranquillitati conſulere apta & idonea eſſe judicantur, animum & curam omnem, quantum licet in Domino, applicemus. Quamobrem Cornelii Janſenii hæreſim in Galliis præſertim ſerpentem, ab Innocentio X. felicis recordationis prædeceſſore noſtro fere oppreſſam, ad inſtar colu- C bri tortuoſi, cujus caput attritum eſt, in varios gyros & cavillationum flexus euntem, ſingulari conſtitutione ad hunc finem edita, altera aſſumptionis noſtræ anno extinguere conati ſumus. Sed ut multiplices hoſtis hominum generis artes adhibet, nondum plene conſequi potuimus, ut omnes errantes in viam ſalutis redirent: qui tamen unicus erat votorum & curarum noſtrarum ſcopus: quibus operam & induſtriam ſuam egregio ſane ſtudio venerabiles fratres noſtri archiepiſcopi & epiſcopi regni Galliæ, earumdem conſtitutionum Apoſtolicarum execution præcipue intenti, contulerunt; & cariſſimus in Chriſto filius noſter Rex D Chriſtianiſſimus ſingulari pietate auxiliarem dextram ſtrenuo ac conſtantiſſimo animo porrexit. Cum autem præfatus Rex Chriſtianiſſimus eodem religionis zelo ductus, per ſuum in Urbe oratorem nobis ſignificari exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium peſtiferæ hujus contagionis reliquiis extirpandis adhiberi poſſe, quam ſi omnes certam formulam ſubſcriberent noſtra auctoritate firmatam: in qua quinque propoſitiones ex Cornelii Janſenii libro, cui titulus, *Auguſtinus*, excerptas ſincere damnarent, ac proinde illam a nobis quantocitius expediri, ad quælibet effugia E præcludenda, omneſque removendos obtentus flagitaverit. Nos tam piis dicti Regis Chriſtianiſſimi votis benigne annuendum eſſe ducentes, formulam infra ſcriptam ab omnibus eccleſiaſticis, etiam venerabilibus fratribus noſtris archiepiſcopis, & epiſcopis, necnon aliis quibuſcumque eccleſiaſtici ordinis, tam regularibus quam ſæcularibus, etiam monialibus, doctoribus, & licentiatis, aliiſque collegiorum rectoribus atque magiſtris, ſubſcribi

distincte mandamus, idque intra tres menſes a die publicationis ſeu notificationis præſentium. Alias contra eos, qui intra terminum præſcriptum non paruerint, irremiſſibiliter procedi volumus juxta canonicas conſtitutiones, & conciliorum decreta.

Formula a ſupradictis ſubſcribenda.

EGo N. conſtitutioni Apoſtolicæ Innocentii X. datæ die XXXI. Maii, MDCLIII. & conſtitutioni Alexandri VII. datæ XVI. Octobris, MDCLVI. ſummorum Pontificum, me ſubjicio: & quinque propoſitiones ex Cornelii Janſenii libro, cui nomen *Auguſtinus*, excerptas, & in ſenſu ab eodem auctore intento, prout illas per dictas conſtitutiones Sedes Apoſtolica damnavit, ſincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc ſancta Dei evangelia.

Decernentes inſuper præſentes litteras ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoscumque judices, ordinarios & delegatos, ubique judicari & definiri debere: ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate: ac irritum & inane eſſe, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiſcopis, & epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis committimus & mandamus, ut ſinguli in ſuis diœceſibus ac locis ſuæ juriſdictioni ſubjectis, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque exequantur, & exſequi ac obſervari ab omnibus curent: & inobedientes quoſcumque per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio, omnino compellant. Volumus autem, ut præſentium tranſſumptis, etiam impreſſis, manu notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc noſtram conſtitutionem & ordinationem infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omni-

potentis Dei, ac beati Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Erat annus 1665 Gallicana computatione.

Datum Romæ, apud ſanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ, MDCLXIV. XV. Kalendas Martii, Pontificatus noſtri anno decimo.

J. Cardinalis prodatarius.

S. UGOLINUS.

Viſa de Curia. P. CIAMPINUS.

D. CIAMPINUS.

EJUSDEM

ALEXANDRI PAPÆ VII.

Innovatio conſtitutionum & decretorum in ſavorem ſententiæ aſſerentis, animam beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione, a peccato originali præſervatam fuiſſe, editorum.

Alexander Papa VII. ad perpetuam rei memoriam.

SOllicitudo omnium Eccleſiarum, quam licet meritis & viribus longe impares, Dei Optimi Maximi voluntate & providentia gerimus, in id nos anxie teoet intentos & vigilantes, ut ſcandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione & fragilitate neceſſe eſt ut veoiant, quantum fieri poteſt pauciſſima exoriantur; utque exorta quam celerrime & quam diligentiſſime amoveantur: nam iis per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus vero præbentur præſens afferunt labendi periculum; quorum nos pro noſtro Paſtoralis officii debito, & damnum ſummopere dolemus, & diſcrimine aſſidue urimur. Sane vetus eſt Chriſti fidelium erga ejus beatiſſimam Matrem Virginem Mariam pietas, ſentieotium, ejus animam in primo inſtanti creationis, atque infuſionis in corpus, fuiſſe ſpeciali Dei gratia & privilegio, intuitu meritorum Jeſu Chriſti ejus filii, humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis præſervatam immunem, atque in hoc ſenſu ejus Conceptionis feſtivitatem ſolemni ritu colentium & celebrantium; crevitque horum numerus, atque hujuſmodi cultus poſt editas a ſel. rec. Sixto Papa IV. prædeceſſore noſtro in ejus commendationem Apoſtolicas Conſtitutiones, quas ſacrum Concilium Tridentinum innovavit, atque obſervari mandavit. Aucta rurſus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam poſt erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pootificibus, religioſum Ordinem, & Confraternitates, ac conceſſas ab iiſdem indulgentias: ita ut accedentibus quoque pleriſque celebrioribus Academiis ad hanc ſententiam, jam fere omnes Catholici eam complectantur. Et quia ex occaſione contrariæ aſſertionis in concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem beatiſſima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Chriſtiano cum magna Dei offenſa ſcandala, jurgia, & diſſenſiones, rec. mem. Paulus Papa V. etiam prædeceſſor noſter vetuit horum opinionem præfatæ ſententiæ contrariam publice doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem piæ mem. Gregorius Papa XV. ſimiliter prædeceſſor noſter ad privata etiam colloquia extendit; mandans inſuper in favorem ejuſdem ſententiæ, ut in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio, ac divino officio celebrandis tam publice, quam privatim, non alio quam Conceptionis nomine uti quicumque debeant. Nihilominus, prout venerabiles fratres epiſcopi fere omnes Hiſpaniarum, cum eccleſiarum ſuarum capitulis, datis ad nos litteris expoſuerunt; accedente etiam inſinuatione cariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi earumdem Hiſpaniarum regis Catholici, qui ſpecialem ſuper hoc miſit ad nos oratorem venerabilem fratrem Ludovicum epiſcopum Placentinum: per quem etiam delatæ fuerunt ad nos ſupplicationes regnorum earumdem Hiſpaniarum; pergunt aliqui contrariæ illius opinionis aſſertores contra præfatas prohibitiooes tum privatim, tum publice, præfatam ſententiam aut impugnare, aut vellicare, & favorem a Romanis Pontificibus cultui & feſto ſecundum illam præſtitum ita interpretari, ut fruſtrentur; immo eccleſiam Romanam huic ſententiæ & cultui juxta illam beatæ Virgini exhibito favere negant, pios Chriſti fideles e ſua pacifica quaſi poſſeſſione deturbare conando; unde offenſiones, ſcandala, & jurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. noſter prædeceſſores, perdurant adhuc; & ex occaſione eorumdem adverſantium majora his incommoda in poſterum prudenter & merito timentur. Quapropter ſuper his tam præfati epiſcopi cum eccleſiarum ſuarum Capitulis, quam memoratus Philippus rex, ejuſque regna, nobis pro opportuno remedio inſtanter ſupplicari fecerunt. Nos conſiderantes quod Sancta Romana eccleſia de intemeratæ ſemperque Virginis Mariæ Cooceptione feſtum ſolemniter celebrat, & ſpeciale ac proprium ſuper hoc officium olim ordinavit, juxta piam, devotam, & laudabilem inſtitutionem, quæ a Sixto IV. prædeceſſore noſtro emanavit; volenteſque laudabili huic pietati, & devotioni, & feſto, ac cultui ſecundum illam exhibito, in eccleſia Romana poſt ipſius cultus inſtitutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo favere; necnon tueri pietatem & devotionem hanc colendi & celebrandi beatiſſimam Virginem, prævemente ſcilicet Spiritus ſancti gratia a peccato originali præſervatam; cupienteſque in Chriſti grege unitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus & jurgiis, amotiſque ſcandalis, conſervare: ad præfatorum epiſcoporum cum eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi regis ejuſque regnorum oblatam nobis inſtantiam ac preces, Conſtitutiones & decreta a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipue a Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem ſententiæ aſſerentis, animam beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione, Spiritus ſancti gratia donatam, & a peccato originali præſervatam fuiſſe, necnon & in favorem feſti, & cultus Conceptioni ejuſdem Virginis Deiparæ ſecundum piam iſtam ſeotentiam, ut præfertur, exhibiti, innovamus, & ſub cenſuris & pœnis in eiſdem Conſtitutionis contentis obſervari mandamus. Et inſuper omnes & ſingulos, qui præfatas Conſtitutiones ſeu Decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illas dictæ ſententiæ, & feſto, ſeu cultui ſecundum illam exhibito fruſtrentur, vel qui hanc eamdem ſententiam, feſtum, ſeu cultum in diſputationem revocare, aut contra ea quoquomodo directe, vel indirecte, aut ſub quovis prætextu, etiam definibilitatis ejus examinandæ, ſive ſacram Scripturam, aut ſanctos Patres, ſive Doctores gloſſandi, vel interpretandi: denique alio quovis prætextu, ſeu occaſione, ſcripto, ſeu voce, loqui, concionari, tractare, diſputare, contra ea quid-

quam determinando, aut aſſerendo, vel argumenta contra ea aſſerendo, & inſoluta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo diſſerendo; auſi fuerint; præter pœnas & cenſuras in Conſtitutionibus Sixti IV. contentas, quibus illos ſubjacere volumus, & per præſentes ſubjicimus, etiam concionandi, publice legendi, ſeu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa & paſſiva in quibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione privatos eſſe volumus: necnon ad concionandum, publice legendum, docendum, & interpretandum, perpetuæ inhabilitatis pœnas ipſo facto incurrere abſque alia declaratione; a quibus pœnis non niſi a nobis ipſis, vel a ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus abſolvi, aut ſuper iis diſpenſari poſſint: necnon eoſdem aliis pœnis noſtro & eorumdem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis pariter ſubjacere volumus, prout ſubjicimus per præſentes: innovantes Pauli V. & Gregorii XV. ſuperius memoratas Conſtitutiones, ſive decreta. Ac libros in quibus præfata ſententia, feſtum, ſeu cultus ſecundum illam in dubium revocatur, aut contra ea quomodocumque, ut ſupra, aliquid ſcribitur, aut legitur, ſeu locutiones, conciones, tractatus, & diſputationes contra eadem continentur, poſt Pauli V. ſupra laudatum decretum edita, aut in poſterum quomodolibet edenda, prohibemus, ſub pœnis & cenſuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipſo facto abſque alia declaratione pro expreſſe prohibitis haberi volumus, & mandamus. Vetamus autem, Sixti IV. Conſtitutionibus inhærentes, quempiam aſſerere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet Virginem Mariam cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, aut mortale peccatum incurrant; cum a Romana eccleſia & ab Apoſtolica Sede nondum fuerit hoc deciſum, prout nos nunc minime decidere volumus, aut intendimus: quin potius contrariam illam opinionem hæreſis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos ſubjecit Sixtus IV. aliique prædeceſſores noſtri Romani Pontifices, gravioribus aliis pœnis ſubjicimus, quas in contrafacientes huic noſtræ Conſtitutioni ſuperius infliximus. Volentes quod contra hujus noſtræ Conſtitutionis tranſgreſſores, etiam Regulares cujuſvis ordinis, & inſtituti, etiam Societatis Jesu, & quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque eccleſiaſticas & ſæculares perſonas, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, ut præfertur, tam epiſcopi, & prælati ſuperiores, aliique locorum Ordinarii, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & inquirant, atque in eos ſtricte animadvertant. Nos enim iis & eorum cuilibet contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi liberam facultatem & auctoritatem, iiſdem auctoritate & tenore tribuimus, & impartimur: in eoſque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire diſtricte præcipimus, & mandamus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac quibuſvis indultis, & litteris Apoſtolicis, quibuſvis perſonis quantumcumque qualificatis, & in quacumque, etiam cardinalatus, patriarchali, archiepiſcopali, epiſcopali, & quavis alia dignitate & honore conſtitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, ſuſpendi, vel excommunicari nequeant, quomodolibet conceſſis; quibus omnibus, & eorum ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de eis ipſorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes, clauſulas, mentio habenda, aut alia exquiſita forma obſervanda foret: tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem hæc noſtra conſtitutio, & præmiſſa omnia, ad eorum omnium, quorum intereſt, notitiam congruentius pervenire poſſint; in virtute ſanctæ obedientiæ, ſub pœna privationis ab ingreſſu eccleſiæ eo ipſo incurrenda præcipimus & mandamus, omnibus & ſingulis locorum Ordinariis, ac eorum vicariis, ſuffraganeis, & officialibus quibuſcumque, & aliis ſingulis, ad quos quomodolibet ſpectat & pertinet; quatenus hujuſmodi noſtram conſtitutionem ſingulis ſuæ diœceſis vel diſtrictus prædicatoribus, & aliis, quibus expedire judicaverint, opportune inſinuent, & publicent, ac inſinuari & publicari, faciant; ne quis in poſterum quoquomodo ignorantiam de præmiſſis poſſit prætendere, aut ſe contra præmiſſa valeat excuſare. Volumus & ſimiliter eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quod præſentes litteræ per aliquos ex noſtris curſoribus baſilicarum ſancti Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum, & cancellariæ Apoſtolicæ valvis, ac in acie campi Floræ de Urbe de more publicentur, & affigantur; quæ affixio & publicatio ita omnes & ſingulos, ad quos ſpectet afficiat & arctet, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent, & quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus litteris adhiberetur, ſi oſtenſæ vel exhibitæ forent. Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die VIII. Decembris, MDCLXI. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

S. UGOLINUS.

DECLARATION DU ROY,

pour l'execution de la Bulle de N. S. P. le Pape du *15.* Fevrier *1665.*

Edit du Roy pour la ſignature du Formulaire du Pape.

LOUIS PAR LA GRACE DE DIEU ROY DE FRANCE ET DE NAVARRE; A tous preſens & à venir; SALUT. Le deſſein que nous avons de voir tous nos Sujets réünis dans une même créance ſur les matieres de la Foy & de la Religion, nous obligeant de veiller inceſſamment pour empêcher le progrez de toutes les nouveautez qui pourroient troubler le repos des conſciences, & la paix de l'Egliſe & de l'Etat; il n'y a point de ſoin que nous n'ayons apporté pour faire ceſſer toutes les contentions, & pour arrêter le cours des erreurs qui pouvoient alterer la pureté de la Foy, que nous avons reçûë de nos Ancêtres. Dans ce deſſein nous avons appuyé de nôtre autorité les Deciſions qui ont eſté faites par les Papes, & acceptées par l'Egliſe, pour détruire la nouvelle Secte qui s'eſt élevée à l'occaſion de la doctrine de Janſenius Evêque d'Ypre, contenuë en ſon Livre, intitulé Auguſtinus. *Et depuis la naiſſance de cette Secte, juſqu'à nôtre Declaration du mois d'Avril de l'année derniere 1664. Nous avons employé tous les moyens poſſibles pour en arrêter le cours: & même les Prelats de nôtre Royaume ayant jugé*

à propos après diverſes Déliberations, de dreſſer un Formulaire de profeſſion de Foy, & imploré le ſecours de nôtre autorité, pour obliger tous les Eccleſiaſtiques de nôtre Royaume à le ſouſcrire; Nous avons par noſdites Lettres de Declaration, regiſtrées en nôtre preſence en nôtre Cour de Parlement de Paris, autoriſé ledit formulaire, & ordonné que tous ceux qui refuſeroieut de le ſigner, lorſqu'il leur ſeroit preſcrit par les Mandemens de leure Evêques, demeureront privez de leurs Benefices, & declarez indignes d'en poſſeder à l'avenir, & qu'il ſeroit procedé extraordinairement contr'eux ſelon la vigueur des Conſtitutions Canoniques. Mais quoique Dieu ait beni nos ſoins par un heureux ſuccès, & que nous ayons tellement arrêté le cours de cette hereſie naiſſante, qu'il n'y ait plus preſentement qu'un bien petit nombre de gens, qui par un aveuglement affecté, & par des ſubtilitez étudiées, reſiſtent aux définitions reçûës par le conſentement unanime de l'Egliſe: Neanmoins comme les principaux chefs de cette cabale continuënt leurs efforts qu'ils ont toûjours faits pour éluder la condamnation de leurs erreurs, & mépriſant lee Déciſions du Saint Siege, le jugement dee Evêques, & l'avis de la Faculté de Theologie de Paris, refuſent de ſigner le Formulaire dreſſé par les Prelats de nôtre Royaume; Nous avons reſolu de metere la derniere main pour achever un ouvrage ſi utile & ſi avantageux au bien de la Religion & de l'Etat. Et quoique chacun connoiſſe la fauſſeté des prétextes les plus ſpecieux dont les Sectaires ſe ſont ſervi pour colorer le refus qu'ils ont fait juſques ici de ſigner le Formulaire; que la diſtinction du fait & du droit, dont ils ont fait leur principale défenſe ſoit aſſez détruite par le Bref des Papes Innocent X. & Alexandre VII. par leſquels ils ont nettement declaré, que le deſſein du Saint Siege a été de condamner les Cinq Propoſitions extraitee du Livre de Janſenius, au ſens de cet Auteur: & que l'autorité dee Aſſemblées generales du Clergé de France, jointe au conſentement preſque unanime des Archevêques & Evêques de nôtre Royaume, dût être d'un aſſez grand poids pour les engager à recevoir ledit Formulaire: Veu même que le Pape l'avoit ſuffiſamment approuvé, ſoit en loüant la conduite des Evêques par leſdits Brefs que Sa Sainteté leur a adreſſez, lors qu'ils lui ont donné connoiſſance de la reſolution par eux priſe d'en ordonner la ſignature; ſoit en blâmant ceux qui ont refuſé d'y ſouſcrire, ou qui vouloient en altorer le ſens par des diſtinctions captieuſes. Et neanmoins connoiſſant que toutes ces conſiderations n'ont pas été aſſez puiſſantee pour vaincre l'opiniâtreté de ceux qui veulent ſe ſignaler dans cee ſortes de conteſtations, & qui dans ce deſſein fomentent la diviſion de l'Egliſe; Nous avons crû que le meilleur moyen de détruire toutes les fauſſes ſubtilitez dont ils ſe ſervent, & d'ôter tout pretexte, même aux Evêques, qui ont fait refus juſques à preſent de ſigner & faire ſigner dane leurs Dioceſes, étoit de conſulter encore une fois le Chef de l'Egliſe; afin que joignant ſon autorité à celle des Archevêques & Evêquee de France, ce concours de Puiſſances les obligeât à ſe ſoumettre & à ſouſcrire ce qui avoit été ſi ſolemnellement decidé. Pour cette fin nous avons fait demander à Sa Sainteté, par nôtre Ambaſſadeur Extraordinaire en Cour de Rome, qu'il lui plût ordonner la ſignature d'un Formulaire: Et Sa Sainteté ayant répondu favorablement aux inſtances qui lui ont eſté faites de nôtre part, & ayant fait expedier ſa Conſtitution en datte du 15. du mois de Fevrier dernier, par laquelle elle auroit ordonné la ſignature d'un Formulaire inſeré en ladite Conſtitution; NOUS pour concourir par nôtre autorité à faire ceſſer toutes lee diviſions, qui juſques à preſent ont partagé noe Sujets ſur ces matieres, & à établir une entiere uniformité dans leurs ſentimens, à cet égard ayant reſolu d'appuyer ladite Conſtitution; Sçavoir faiſons, que pour ces cauſes & autres à ce Nous mouvans, après avoir fait examiner en nôtre Conſeil la Conſtitution de N. S. P. le Pape Alexandre VII. dudit jour 15. Fevrier de la preſente année 1665. enſemble le Formulaire inſeré en ladite Conſtitution, & reconnu qu'en icelle il n'y a rien de contraire aux libertez de l'Egliſe Gallicane, ni aux droits de nôtre Couronne, ni même au Formulaire dreſſé par les Evêque de nôtre Royaume; NOUS, de l'avis du Conſeil, &

A *de nôtre certaine ſcience, pleine puiſſance, & autorité Royale, avons par ces Preſentes ſignées de nôtre main, dit, ſtatué, & ordonné, diſons, ſtatuons, & ordonnons, Voulons & Nous plait, que ladite Conſtitution de N. S. P. le Pape, dudit jour 15. Fevrier 1665. cy-attachée ſous le Contreſcel de nôtre Chancellerie, ſoit reçuë & publiée en tout nôtre Royaume, Païs, Terres, & Seigneuries de nôtre obéïſſance, pour y être gardée & obſervée inviolablement ſelon ſa forme & teneur.*

EXHORTONS à cette fin, & neanmoins enjoignons aux Archevêques, Evêques de nôtre Royaume, & Terree de nôtre obéïſſance de ſigner, & de faire ſigner inceſſamment, par tous les Eccleſiaſtiques de leurs Dioceſes, tant Seculiers que Reguliers, ledit Formulaire, purement & ſimplement, aux termes auſquels il eſt conçu dans ladite Conſtitution, ſans uſer d'aucune diſtinction, interpretation,
B *ou reſtriction, qui déroge directement ou indirectement auſdites Conſtitutions des Papes Innocent X. & Alexandre VII. par leſquelles les cinq Propoſitions extraites du Livre de Janſenius ont été condamnées d'hereſie, au ſens de l'Auteur. Comme auſſi de nous certifier par écrit par leſdits Archevêques & Evêques, qu'il aura été ſatisfait à la ſignature dudit Formulaire dans les trois mois portés par ladite Conſtitution, à compter du jour de la publication qui ſera faite des Preſentes dans le Bailliage, Sénéchauſſee, ou Siege Royal, au reſſort duquel eſt ſituée chaque Egliſe Metropolitaine ou Cathedrale.*

DECLARANT que ceux qui ſe ſerviront dans leurs ſignatures des diſtinctions, interpretations, ou reſtrictions ſuſdites, auront encouru les peines portées par ladite Conſtitution, & par ces Preſentes.

C *ET afin que les Ordonnances que leſdits Archevêquee & Evêques, ou leurs Grands Vicairee feront publier pour ladite ſignature ſoient executées ſans difficulté: Nous ordonnons à tous Eccleſiaſtiques, Seculiers & Reguliers, même aux Moniales, de ſigner ledit Formulaire dans ledit temps de trois mois, nonobſtant toutes Exemptions, Privileges, Loix Dioceſaines, Droits de Juriſdictions Epiſcopales, ou quaſi-Epiſcopales, qui pourroient être pretendus par aucuns Chapitres, Abbayes, Communautez, Seculiers ou Reguliers, ou par aucun en particulier: Auſquels Privileges, Exemptions, Droits de Juriſdictions & Loix Dioceſaines, nous avons en tant que beſoin eſt ou ſeroit, derogé par ces Preſentes pour ce regard, comme étant ce qui concerne la pureté de la Foi, & de la détermination des queſtions doctrinales, particulierement reſervé à la perſonne & au caractere de l'Evêque, & ne pouvant leur*
D *être ôté par aucun privilege.*

ET en cas de refus par aucuns Eccleſiaſtiques, Seculiers ou Reguliers, de ſouſcrire ledit Formulaire, Voulons qu'il ſoit procedé contre eux par les Evêquee, ou par leurs Officiaux, ſuivant les Conſtitutions Canoniques, & les Loix de nôtre Royaume, nonobſtant tous Privilegee, & toutes appellations ſimples ou comme d'abus, & ſans préjudice d'icelles, pour leſquelles ne voulons être differé, comme s'agiſſant de Police & diſcipline, dans laquelle les appellations comme d'abus ne doivent avoir aucun effet ſuſpenſif aux termes dee Ordonnances.

VOULONS en outre, que faute d'avoir par lee Eccleſiaſtiques, Seculiers ou Reguliers, ſouſcrit ledit Formulaire dans ledit tems de trois mois, les Benefices, Dignitez, Perſonnats, Offices, Seculiers ou Reguliers, même les Clauſtraux & amovibles, generalement toute ſorte de Benefices
E *dont ils ſeront pourvûs, & auſquels ils pretendront droit, demeurent vacants & impetrables de plein droit, ſans qu'il ſoit beſoin d'aucune Sentence, ny Declaration judiciaire, & ſans qu'ils puiſſent être rétablis dans leurſdits Offices & Benefices, encor qu'ils vouluſſent poſterieurement ſigner ledit Formulaire: & pour cette fin ordonnons que ceux qui auront été pourvûs en leurs lieux & places deſdits Benefices, ſoit par le Collateur ordinaire, ſoit en Cour de Rome, y ſoient maintenus: Enjoignons aux Collateurs ordinairee, d'y pourvoir incontinent aprés ledit temps de trois mois: & juſque à ce qu'il y ait été pourvû, Voulons que les fruits deſdits Benefices ſoient ſaiſis à la requête de noe Procureurs Generaux, ou de leurs Subſtituts, & employez au profit dee Hôpitaux des lieux.*

ET au cas qu'aucun Archevêque ou Evêque refuſe de ſigner ledit Formulaire, & n'en ordonne pas la ſignature dans ledit temps de trois mois, purement & ſimplement, comme il eſt ci-deſſus expliqué, Nous voulons & entendons qu'il y ſoit contraint par ſaiſie du revenu temporel de ſon Archevêché ou Evêché, & qu'il ſoit procedé à l'encontre de luy par les voyes Canoniques, ſuivant ce qui eſt porté par ladite Conſtitution: Et en outre que les autres Benefices de quelque qualité qu'ils puiſſent être, dont il ſe trouvera pourvû, demeurent vacants & impetrables de plein droit, ſans qu'il ſoit beſoin d'aucune Sentence ni Déclaration judiciaire; & que ceux qui auront été pourvûs en ſa place y ſoient maintenus, ainſi qu'il eſt expliqué ci-deſſus.

ET afin qu'à l'avenir nul n'ait rang ni autorité dans l'Egliſe qui puiſſe renouveller ces diviſions, ou troubler l'Etat, en adherant à ces nouvelles doctrines, Nous voulons pour la police & la paix de nôtre Royaume, que conformément à la Declaration publiée en nôtre preſence en nôtre Cour de Parlement de Paris, le 29. Avril 1664. aucune perſonne ne puiſſe être ci-aprés pourvû de quelque Benefice que ce ſoit, Seculier ou Regulier, qu'il n'ait auparavant ſouſcrit ledit Formulaire en perſonne entre les mains de ſon Evêque, ou à ſon refus, en celles de l'Archevêque Metropolitain; En cas de refus de l'un & de l'autre, en celles du plus ancien Evêque de la Province, étant ſur les lieux, qui aura ſigné & fait ſigner ledit Formulaire.

NOUS voulons pareillement que ceux qui ſeront d'oreſnavant promûs à l'Ordre de Souſdiaconat, ou qui prendront à l'avenir des degrez dans les Univerſitez de nôtre Royaume, ou ſeront élûs aux Charges, Principautez & Regences deſdites Univerſitez, ou des Colleges, en dépendans, ou qui ſeront reçûs à faire profeſſion à l'avenir dans les Monaſteres de nôtre Royaume, ou nommez pour exercer aucunes Charges ou Offices dans iceux, ſignent ledit Formulaire ci-deſſus en la maniere, & dans le temps porté par noſdites Lettres du mois d'Avril 1664. & ſur les peines y contenuës, ſi ce n'eſt qu'il y euſſent ſatisfait auparavant. Voulons auſſi que nul ne puiſſe être admis dans les Seminaires pour y enſeigner, qu'il n'ait ſigné ledit Formulaire, en la forme ci-deſſus exprimée.

VOULONS de plus, que nulle perſonne pourvûë de Benefice Seculier ou Regulier par Nous, par les Collateurs ordinaires, en Cour de Rome, ou en quelque ſorte & maniere que ce ſoit, ne puiſſe prendre, ni ſe mettre en poſſeſſion du Benefice, ſans en avoir la permiſſion du Lieutenant General, & en ſon abſence du premier & plus ancien Officier du Bailliage ou Senechauſſée dans le reſſort D de laquelle ledit Benefice ſera ſitué, leſquels ne pourront donner ladite permiſſion qu'à ceux qui feront bien & dûëment apparoir par devant eux avoir ſouſcrit ledit Formulaire en la forme preſcrite ci-deſſus: & ſeront leſdites permiſſions delivrées gratuitement & ſans frais par les Greffiers deſdits Sieges, qui en garderont les minutes pour y avoir recours quand beſoin ſera: Enjoignons pour cette fin auſdits Lieutenans Generaux, auſdits Sieges, d'empêcher qu'aucun pourvû de Benefice n'en prenne poſſeſſion, ſans au préalable avoir obtenu ladite permiſſion.

ET parce que ledit Livre de Janſenius, intitulé Auguſtinus, a donné lieu aux derniers troubles & conteſtations des Catholiques, & aux nouvelles diviſions de l'Egliſe, Nous avons fait & faiſons tres-expreſſes & iteratives inhibitions & defenſes à tous nos Sujets, de quelque qualité & condition qu'ils ſoient, de vendre ou debiter ledit Livre, ni même le garder ſans la permiſſion de l'Evêque ou de ſes Grands Vicaires; Enjoignons à tous Imprimeurs & Libraires qui en ont preſentement, de les porter, ou faire porter dans la quinzaine aprés la publication des Preſentes au Greffe de l'Archevêché ou Evêché dont ils ſeront, ou en ceux des Bailliages ou Senéchauſſées, dans le reſſort deſquelles ils ſont leur demeure, à peine de punition.

QUE d'ailleurs, comme cette diviſion qui avoit commencé à l'occaſion dudit Livre de Janſenius, a beaucoup augmenté par la liberté que pluſieurs perſonnes ont priſe d'écrire, compoſer, publier ou debiter pluſieurs libelles contre les Bulles des Papes Innocent X. & Alexandre VII. contre les déliberations des Evêques, & les cenſures de la Faculté A de Theologie, & principalement contre le Formulaire dreſſé pour établir la paix dans l'Egliſe, & l'uniformité dans les ſentimens; Nous afin d'empêcher ce deſordre, Avons auſſi par leſdites Preſentes, fait & faiſons tres-expreſſes inhibitions & défenſes à tous nos Sujets de quelque qualité & condition qu'ils ſoient, d'écrire ou compoſer, imprimer, vendre ou debiter, directement ou indirectement, ſous quelque nom ou titre que ce puiſſe être, aucun Ouvrage, Lettres, ou Ecrits, tendans à favoriſer, ſoûtenir, ou renouveller en quelque maniere que ce ſoit la doctrine condamnée de Janſenius, ou à contredire ledit Formulaire, ſous peine d'être traitez comme Fauteurs d'Heretiques, & comme Perturbateurs du repos Public: Voulons que ceux qui ont écrit, enſeigné, ou prêché aucune choſe contraire auſdites Bulles, ſoient tenus en ſignant ledit Formulaire, de ſe retracter, dont ſera fait mention dans l'Acte qui ſera expe- B dié de leur ſouſcription.

N'ENTENDONS au ſurplus par ces Preſentes déroger au droit des Particuliers qui ont été pourvûs en Cour de Rome, ou nommés par Nous aux Benefices de ceux qui n'ont pas ſigné le Formulaire dreſſé par les Evêques de nôtre Royaume, en conſequence de nôtredite Declaration, ny à ce qui a été fait par la Faculté de Theologie de Paris, contre ceux qui ont refuſé de ſigner la Cenſure de ladite Faculté du premier jour de Fevrier 1656. ni auſſi aux Arrêts rendus en noſtre Conſeil contre aucuns des Chanoines du Chapitre de Beauvais le vingt-un Juillet, & deuxiéme Octobre 1659. que Nous voulons être executez ſelon leur forme & teneur, juſques à ce que leſdits Chanoines ayent ſouſcrit le Formulaire inſeré dans ladite Conſtitution de Nôtre Saint Pere le Pape, en la forme ci-devant ex- C primée.

SI DONNONS EN MANDEMENT à nos Amez & Feaux les Gens tenans nôtre Cour de Parlement de Paris, que ces Preſentes ils ayent à faire lire, publier & enregiſtrer; enſemble ladite Conſtitution, & le contenu en icelle, faire garder & obſerver en ce qui dépend de l'autorité de nôtredite Cour, en toute l'étenduë de ſon reſſort; ſans ſouffrir qu'il y ſoit contrevenu en aucune maniere: CAR TEL EST NOSTRE PLAISIR. Et afin que ce ſoit choſe ferme & ſtable à toûjours, Nous avons fait mettre nôtre Scel à ceſdites Preſentes, ſauf en autres choſes nôtre droit, & l'autruy en toutes. DONNÉ à Paris au mois d'Avril, l'an de grace mil ſix cens ſoixante-cinq, & de nôtre Regne le vingt-deuxiéme. Signé LOUIS: Et plus bas, Par le Roy: DE GUENEGAUD.

Et à côté eſt écrit: Viſa SEGUIER, pour ſervir aux Lettres Patentes, ordonnées être expediées ſur la Bulle d'Alexandre VII. touchant l'hereſie de Janſenius, ſcellée du grand Sceau de cire verte.

Extrait des Regiſtres du Parlement.

CE jour toutes les Chambres aſſemblées, le Roy ayant commandé par la bouche de Monſieur le Chancelier, que les portes fuſſent ouvertes, a ordonné au Greffier en chef de faire la lecture des Lettres Patentes dudit Seigneur Roy en forme d'Edit. Donné à Paris au mois d'Avril 1665. Signé, LOUIS: Et plus bas, par le Roy, DE GUENEGAUD, & ſcellées ſur lac de ſoye verte & rouge E du grand Sceau de cire verte, par leſquelles, & pour les cauſes y contenuës il avoit Dit, Statué & Ordonné, vouloit & lui plaiſoit que la Conſtitution de Nôtre Saint Pere le Pape, du 15. Fevrier 1665. attachée ſous le Contre-ſcel deſdites Lettres, fût reçûë & publiée en tout le Royaume, Païs, Terres, & Seigneuries de ſon obéiſſance, pour y être gardée & obſervée inviolablement ſelon ſa forme & teneur: Exhortoit à cette fin, & neanmoins enjoignoit aux Archevêques & Evêques du Royaume, de ſigner & faire ſigner inceſſamment par tous les Eccleſiaſtiques de leurs Dioceſes, tant Seculiers que Reguliers, ledit Formulaire, purement & ſimplement, aux termes auſquels il étoit conçu dans leſdites Conſtitutions, ſans uſer d'aucune diſtinction, interpretation ou reſtriction, qui déroge directement ou indirectement aux Conſtitutions des Papes Innocent X.

& Alexandre VII. par leſquelles les cinq Propoſitions extraites du Livre de Janſenius ont été condamnées d'hereſie au ſens de l'Auteur : comme auſſi de lui certifier par écrit par leſdits Archevêques & Eveſques, qu'il auroit été ſatisfait à la ſignature dudit Formulaire, dans les trois mois portez par ladite Conſtitution, à compter du jour de la publication qui ſeroit faite des Preſentes dans le Bailliage, Senechauſſée & Siege Royal, au reſſort duquel eſt ſitué chaque Egliſe Metropolitaine ou Cathedrale : Declarant que ceux qui ſe ſerviront dans leurs ſignatures des diſtinctions, interpretations ou reſtrictions ſuſdites, auront encouru les peines portées par ladite Conſtitution, & par leſdites Lettres, ſuivant que plus au long eſt contenu en icelles, à la Cour adreſſantes. Ce fait TALON *pour le Procureur General du Roy a dit & requis, que ſur le repli des Lettres il ſera mis, qu'elles ont été lûës, publiées & regiſtrées : Oüy, & ce requerant le Procureur du Roy, pour eſtre executées ſelon leur forme & teneur ; & que Copies Collationnées en ſeront envoyées aux Sieges des Bailliages & Senechauſſées du reſſort, pour y eſtre pareillement lûës, publiées & regiſtrées : Et enjoint au Subſtitut du Procu-*

A *reur General du Roy, d'en certifier la Cour au mois. Auſſitôt Monſieur le Chancellier eſt monté, & a reçû la volonté du Roy, pris l'avis de Monſieur le Duc d'Orleans, du Duc d'Anguien, des Ducs & Pairs Eccleſiaſtiques & Laïques : dans le Parquet, pris celui des Preſidens, des Conſeillers d'honneur, Maîtres des Requeſtes, & Conſeillers de la Grand-Chambre, Preſidens & Conſeillers des Enqueſtes & Requeſtes. Après leſquels avis reçus, & étant remonté vers le Roy, il lui a fait la reverence, & auſſi-tôt remis en ſa place & couvert. A prononcé : LE ROY ſeant en ſon lit de Juſtice, a ordonné & ordonne, que ſur le repli*
B *des Lettres il ſera mis, lûës, publiées & regiſtrées : Oüy, & ce requerant le Procureur General, pour eſtre executées ſelon leur forme & teneur : & que Copies collationnées en ſeront envoyées aux Sieges des Bailliages & Senechauſſées, pour y eſtre pareillement lûës, publiées & regiſtrées. Enjoint aux Subſtituts du Procureur General d'y tenir la main, & d'en certifier la Cour au mois.* FAIT *en Parlement, le vingt-neuf Avril 1665.* Signé, ROBERT. *Et au deſſous, Collationné.* Signé, PHELYPEAUX.

INNOCENTII PAPÆ XII. EPISTOLÆ.

I. AD ARCHIEPISCOPUM ET EPISCOPOS BELGII.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles fratres, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

NUPER ex litteris fraternitatum veſtrarum primum accepimus orta eſſe inter Theologos Belgii diſſidia ; dum alii alios incuſant, tamquam novarum opinionum ſectatores, qui cum verbo, tum ſcriptis, conſtitutiones fel. recordat. Innocentii X. & Alexandri VII. prædeceſſorum noſtrorum, in quibus quinque propoſitiones ex libro Cornelii Janſenii, cui titulus eſt *Auguſtinus*, excerptæ & damnatæ, una cum Formulario juramenti in earum condemnationem præſtandi continentur, variis interpretationibus inutiles & inefficaces quodammodo reddere, non ſi-
D ne gravi animarum detrimento conantur. Cumque maximæ nobis curæ eſſe debeat, pro debito paſtoralis regiminis nobis ex alto commiſſi, ut ſemper firmæ prædeceſſorum noſtrorum conſtitotiones permaneant, in rebus quæ ad orthodoxæ fidei integritatem conducunt : ad diſſidia omnia, quæ eccleſiæ & fidelium pacem perturbant, compeſcenda, in primis prædictis conſtitutionibus Innocentii X. & Alexandri VII. exemplo prædeceſſorum noſtrorum firmiter inhærentes, eaſque in ſuo robore fuiſſe & eſſe declarantes ; fraternitatibus veſtris, de quarum zelo & pietate plurimum in Domino confidimus, mandamus, ut contra omnes & quoſcumque, cujuſlibet ſtatus,
E gradus, & conditionis exſiſtant, qui auſu temerario prædictas quinque propoſitiones ſic damnatas in conſtitutionibus Innocentii X. & Alexandri VII. publice vel privatim, tam in ſcholis, quam in concionibus, verbo vel ſcriptis defendere præſumpſerint, (ſervato tamen juris ordine,) procedatis, eoſque debitis pœnis in eiſdem conſtitutionibus contentis, puniri curetis ; cum ad comprimendum tam grave malum, quod jamdiu Catholicam eccleſiam vexat, efficacius remedium adhiberi non poſſe videatur.

Præterea fraternitatibus veſtris injungendum duximus, prout per præſentes injungimus, pro veſtra pietate & prudentia, facultate iſta, qua per Conſtitutionem Apoſtolicam muniti eſtis, ut Formularii
C ſubſcriptionem, ſeu juramentum, ad praxim reducatis ; ut in exigendo juramento prædicto zelus & caritas veſtra quam maxime eluceat, ne alicujus fama indebite lædatur, aut detractionibus & murmurationibus locus detur. Quare præcipimus, ut quemadmodum ii qui ad juramentum adigendi ſunt, illud præſtare debeant ſincere, abſque ulla diſtinctione, reſtrictione, ſeu expoſitione ; damnando eas propoſitiones, ex libro Janſenii excerptas, in ſenſu obvio, quem ipſamet propoſitionum verba præ ſe ferunt, prout ſenſum illum damnarunt ſummi Pontifices prædeceſſores noſtri, damnatumque haberi voluerunt a Chriſti fidelibus ; ita per fraternitates veſtras, ab iis qui Formulario prædicto ſubſcribent, ac juramentum præſtabunt, præter Formulam ipſam traditam, ver-
D baque in conſtitutione Apoſtolica præſcripta, aliquid aliud vel minimum declarationis, interpretationis, aut explicationis, verbo vel ſcripto exigatur, etiam ſub prætextu quod additiones ad nos tranſmiſſæ comprehendantur, ſeu contineantur in Formulario Alexandri VII.

Ceterum ad præcavendas omnes diſſidiorum cauſas, quæ Chriſtianam pacem dilacerant, nos quoſcumque alios ſenſus Formularii, præter eum quem ipſius verba exhibent, afferri vel uſurpari, aut de his diſputari interdiximus & prohibuimus ; ac ſuper ejuſdem Formularii interpretatione, ſicut & prædictarum propoſitionum, in alios ſenſus, præter eum quem ipſa verba per ſe exhibent, perpetuum
E ſilentium impoſuimus ; ut ex noſtris Decretis, tam ſuper ipſo ſilentio, quam ſuper prohibitione omnium librorum editorum & edendorum in hac materia plenius innoteſcet : cum ad ſummum Pontificem dumtaxat pertineat, ſenſum, quem in his propoſitionibus damnaverit, & ut damnatum a fidelibus credi cenſuerit, declarare.

Demum ad extinguenda Theologorum jampridem inter ſe diſſidia, fraternitatibus veſtris, quantum in Domino poſſumus, præſentibus noſtris mandatis injungimus, ne ulla ratione quemquam vaga iſta accuſatione, & invidioſo nomine Janſeniſmi traduci aut nuncupari ſinatis, niſi prius ſuſpectum eſſe conſtiterit aliquam ex his propoſitionibus do-

cuiſſe aut tenuiſſe; nec quemquam ſub hoc prætextu repelli ab officiis, negotiis, beneficiis, gradibus, & concionibus habendis, vel alia quacumque functione eccleſiaſtica permittatis, niſi ſervato juris ordine, eam pœnam, quæ viris alioquin Catholicis graviſſima eſt, commeruiſſe probatum fuerit. A

Hæc ad fraternitates veſtras reſcribenda decrevimus, non de veſtra voluntate & ſtudio erga eccleſias fidei veſtræ creditas diffidentes; ſed animi noſtri affectum & omnium eccleſiarum ſollicitudinem teſtificantes: ut tandem qui Paſtor paſtorum eſt, vigilaſſe nos in gregis noſtri cuſtodiam divino ſuo judicio comprobare dignetur.

Datum Romæ, *&c.* die VI. Februarii, MDCXCIV. B

Decretum Innocentii Papæ XII. cujus mentio facta eſt in epiſtola ſuperiore.

SAnctiſſimus D. N. D. Innocentius XII. auditis votis dominorum Cardinalium, ad præcavendas omnes diſſidiorum cauſas, quæ Chriſtianam pacem dilacerant tam verbis, quam ſcriptis, ſuper interpretatione ſeu declaratione Formularii Alexandri ſeptimi in condemnationem quinque propoſitionum ex libro Cornelii Janſenii, cui titulus eſt, *Auguſtinus*, exerceptarum, & damnatarum: quoſcumque alios ſenſus Formularii prædicti, præter eum quem in ſenſu obvio ipſius verba exhibent, afferri, urſurpari, aut de his diſputari interdixit, C & prohibuit, ac ſuper ejuſdem Formularii interpretatione, ſicut & prædictarum propoſitionum, in alios ſenſus, præter eum, quem ipſa verba per ſe exhibent, omnibus & ſingulis cujuſvis religionis, Ordinis, Congregationis, inſtituti, & Societatis etiam de neceſſitate exprimendæ, regularibus, & aliis quibuſcumque tam eccleſiaſticis, quam ſæcularibus perſonis cujuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis tam eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, perpetuum ſilentium impoſuit. Omnes vero libros, tractatus, theſes, compoſitiones, ſcripta, ex profeſſo, vel incideoter, ſub quovis prætextu & occaſione in lucem editos vel edita ſuper hujuſmodi materia, prohibuit & pro prohibitis haberi voluit, & mandavit: iiſdemque D perſonis ſupra enumeratis diſtricte injungit, ne in poſterum audeant imprimere, vel imprimi facere, ſeu quoquo modo io lucem edere libros, tractatus, theſes, compoſitiones, & ſcripta de ſupradicta materia tractantes, ſeu tractantia. Et ut hujuſmodi decretum inviolabiliter ſuper omoibus io eo contentis obſervetur, præcepit & declaravit, contravenientes pœnas privationis dignitatum, & officiorum ſuorum, vocis activæ, & paſſivæ, facultatis concionandi, publice legendi, docendi, & interpretandi ipſo facto, abſque alia declaratione, incurrere; & aliis etiam pœnis Sanctitatis ſuæ, & ſucceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum arbitrio ſubjacere; libroſque omnes, tractatus, theſes, compoſitiones, & ſcripta, quos ſeu quæ contra dicti E decreti tenorem edi contingeret, abſque alia declaratione tamquam expreſſe prohibitos, vel prohibita haberi; & impreſſores, præter amiſſionem librorum, pecuniariis aliiſque corporalibus pœnis teneri, præcepit & mandavit.

JOSAPH BARTHOLUS
ſanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

II. AD EOSDEM.

Venerabilibus fratribus, Archiepiſcopo Mechlinienſi, epiſcopis Antuerpienſi, Ruremundenſi, Brugenſi, Gandavenſi.

Venerabiles fratres, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

LItteras, quas decima nona Julii ad nos dediſtis, libenti animo accepimus; cum in illis veſtras ad hanc Sedem preces intellexerimus, quibus noſtrum judicium pro ſana doctrina veſtris in diœceſibus regulanda poſtuletis. Ex iiſdem autem literis aperte deprehendimus mala, quæ quoad Janſeniſmum exponitis, noo procedere ex eo quod Brevi a oobis ſexta Februarii, anni milleſimi ſexcenteſimi quarti ad vos dato, ſatis ipſis non ſit conſultum; ſed potius quia idem Breve exſecutioni fortaſſe, uti par eſſet, non oiandetur: cum illud nulla prorſus indigeat explicatione; aptumque ſit ut in ipſo præſeripta adimpleantur, efficax atque opportunum afferre remedium. Quod ſi prætenſi Janſeoiſtæ, interne & abſque eo quod deveniant ad ullum actum externum, dum jurant Formularium, non aliter damnent quinque propoſitiones, quam in ſenſu obvio, non habito reſpectu obvii ſenſus dicti Formularii, ſuoque arbitrio effingant ejuſmodi ſenſum obvium, eccleſia noo judicat de occultis, quæ ſoli Deo cordium ſcrutatori innoteſcunt. Sio vero iidem prætenſi Janſeniſtæ voce aut ſcriptis edant proprios ſenſus, Apoſtolicarum conſtitutionum prædictique Brevis ſenſui diſſentaneos; debent epiſcopi, prout de jure procedere, non tantum auctoritate ordinaria, ſed etiam ſpeciali facultate ipſis indulta a conſtitutionibus prædeceſſorum noſtrorum felicis recordationis Innocentii X. & Alexandri VII. quas nos quoque confirmavimus: ita ut ſervatis ſervandis coogrue puniantur; cum ea omnia facile probari poſſint, quia agitur de actibus externis.

Non ſine admiratione intelleximus nonnullos iſtis in diœceſibus reperiri, qui verbis & calamo auſi fuerint affirmare, ſupradicto noſtro Brevi alteratam ſeu reformatam eſſe Conſtitutionem Alexandri VII. decima ſexta Octobris, anni MDCLVI. editam, nec oon formularium ab ipſomet pronunciatum; cum dicto Brevi utrumque ſpecifice coofirmetur; & omnino intenderimus & intendamus iiſdem adhærere, & nequaquam ſioere, ut aliquid addatur vel dematur a prædicto Formulario, illud quovis modo alteraodo in aliqua ejus minima parte, ſed quod in omnibus & ſingulis ejuſdem partibus, uti mandavimus, mandamus etiam ad amuſſim obſervari.

Quod attinet ad libros ſacræ Scripturæ idiomate vulgari traductos, & alios prohibitos, pateor conſtitutiones prædeceſſorum noſtrorum, & potiſſimum felicis recordationis Pii quarti: a quibus ſatis ſuperque abuſibus providetur; uti etiam confugia ad alia tribunalia a conſimilibus Conſtitutionibus inhibentur, quorum epiſcopi ſuis in diœceſibus obſervantiſſimi exſecutores eſſe debent.

Quod pertinet ad pendentes controverſias circa adminiſtrationem Sacramentorum; donec aliquid ſpecialius decernatur, ab iiſdem epiſcopis advigilandum eſt, ut juxta ſanctiones canonicas, ſtatuta conciliorum, & praxim eccleſiæ adminiſtrentur, habita caſuum atque eorum circumſtantiarum ratione. Etenim in præſens magna ſollicitudine diſcuſſioni propoſitionum, quæ inter alias abunde de-

latas ad hoc argumentum ſpectant, adlaboratur a conſultoribus & qualificatoribus ſupremæ hujus Inquiſitionis, qui omnes ſunt Prælati, ac doctrina præſtantes. De veſtra autem in hanc Sedem obſervantia adeo præclare ſentimus, ut plane confidamus, non omiſſuros vos ejuſdem mandata debita caritate & prudentia exſequi; firmam in ſpem venientes, reſtituendam tamdem iſti provinciæ tranquillitatem. Fraternitatibus interim veſtris Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ, apud ſanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die XXIV. Novembris, MDCXCVI. Pontificatus noſtri anno ſexto.

MARCUS SPINULA.

CLEMENTIS PAPÆ XI.

Damnatio & prohibitio quorumdam foliorum impreſſorum, ſub titulo, *Lettre de M*** Chanoine de B... à M^r. T. D. A. &c. Cas de conſcience propoſé par un Confeſſeur de Province, touchant un Eccleſiaſtique, qui eſt ſous ſa conduite*, &c.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM nuper in lucem prodierint quædam folia Gallico idiomate edita, ſub titulo, *Lettre de M*** Chanoine de B... à M^r. T. D. A.* &c. *Cas de conſcience, propoſé par un Confeſſeur de Province, touchant un Eccleſiaſtique qui eſt ſous ſa conduite, & réſolu par pluſieurs Docteurs de la Faculté de Theologie de Paris:* Quamplures autem ex venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, quos ad examen dictorum foliorum ſpecialiter delegimus, audita ac diligenter perpenſa foliorum hujuſmodi cenſura, quæ coram nobis relata fuit; folia ipſa damnanda & prohibenda eſſe cenſuerint: Hinc eſt, quod nos, pro commiſſa nobis ab æterno Paſtore gregis ſui cura, Dominicas oves, quantum nobis ex alto conceditur, a noxiis præſervare cupientes, de memoratorum Cardinalium conſilio, folia prædicta auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, damnamus & reprobamus, ac legi & retineri prohibemus; illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem & uſum, omnibus & ſingulis Chriſti fidelibus, etiam ſpecifica & individua mentione & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis, per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, omnino interdicimus. Volentes, & auctoritate præfata mandantes, ut quicumque eadem folia penes ſe habuerint, illa ſtatim atque præſentes litteræ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere atque conſignare teneantur. Ut autem præſentes eædem litteræ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut illæ ad valvas baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur; illarumque exempla ibidem affixa relinquantur: & ſic publicatæ omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ & intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ, apud ſanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die XII. Februarii, MDCCIII. Pontificatus noſtri anno tertio.

F. OLIVERIUS.

EJUSDEM EPISTOLA AD CHRISTIANISSIMUM REGEM LUDOVICUM XIV.

De eodem negotio.

CLEMENS PAPA XI.

Cariſſime in Chriſto fili noſter, ſalutem.

AUdivimus nuper, audaci plane ac ſubdola nonnullorum hominum opera, qui in id nati eſſe videntur, ut eccleſiæ ac reipublicæ pacem turbare non ceſſent, libellum quemdam prodiiſſe, cui titulus: *Cas de conſcience, propoſé par un Confeſſeur de Province, touchant un Eccleſiaſtique, qui eſt ſous ſa conduite, réſolu par pluſieurs Docteurs de la Faculté de Theologie de Paris:* quo ſane plura pernicioſæ doctrinæ capita erroreſque damnati revocantur in lucem; & ipſa etiam hæretica Janſenii dogmata non obſcure foventur, dum editæ olim pro iis omnibus abolendis Apoſtolicæ conſtitutiones captioſis ſubtilitatibus eluduntur. Id porro in quantum Chriſti fidelium ſcandalum, atque utriuſque regiminis perturbationem vergat, Majeſtas Tua, cujus mentem tanta in gubernandis populis ſapientia illuſtravit Altiſſimus, ex ſe ſatis ipſa deprehendet. Quoniam vero contra iſtiuſmodi homines continua novitatum prurigine laborantes, non amplius legibus ac ſanctionibus, quæ ſatis multæ hactenus promulgatæ fuerunt, ſed gravium potius adhibitione pœnarum agendum videtur, ne malum toties compreſſum & quotidie reviviſcens, ulterius ſerpat: opportunum exiſtimavimus, damnato prius juxta Sedis Apoſtolicæ morem libello, dilecti filii noſtri LUDOVICI ANTONII S. R. E. Cardinalis DE NOAILLES, Eccleſiæ Pariſienſis Præſulis, zelum ac pietatem per Apoſtolica ſcripta

excitare;

Digitized by Google

excitare; ut in ejuſdem libelli auctores evulgatoreſque præcipuos, ſummo ſtudio conquiſitos, ſeverius animadvertat: Doctoreſque non paucos, qui Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, & Regia etiam Majeſtatis Tuæ decreta contemnentes, eidem libello palam ſubſcribere non ſunt veriti, debitis pœnis afficiat. Ea autem in re, qua non Eccleſiæ ſolum, quæ Majeſtati Tuæ maxime curæ eſt, ſed & ipſius regni utilitas quæritur; ſummopere decet regalis brachii tui in præfati Cardinalis auxilium exerceri poteſtatem; atque ita paucorum hominum temeritatem compeſci, ut palam fiat omnibus, eam hodie inter ſacerdotium & imperium, miſerante Domino, vigere concordiam, ut impune non liceat turbulentis ingeniis, ac numquam cavillandi finem facientibus, eccleſiaſticas ſimul ac regias leges infringere. Novit profecto, Cariſſime fili noſter, novit, & gratulatur eccleſia omnis, quanto pietatis ſtudio, quanta Regii nominis laude, eliminandis Catholicæ fidei ac diſciplinæ adverſis erroribus & novitatibus, præcipue vero radicitus exſtirpandis Janſenii dogmatibus, adlaboraveris. Tuæ nunc prudentiæ, tuæ religionis ac pietatis eſt, cœpto operi ſupremam manum adjicere; traditamque tibi ab Altiſſimo poteſtatem in ipſius atque eccleſiæ ſuæ obſequium exercere. Ne patiaris igitur, Cariſſime fili, ut tot labores ac ſtudia, quæ exterminandæ ex florentiſſimo regno tuo peſſimæ hæreſis contagioni adhibuiſti, paucorum hominum veſania, C fructu evacuentur. Sileant inquieti homines, coërceantur protervi, pareant contumaces: & quos eccleſiæ manſuetudo non flectit, poteſtas regalis compeſcat & conterat: ut ita, quam eccleſiæ Dei dederis, Deus ipſe donet regnis tuis ac perpetuo ſervet tranquillitatem. Eam interim ex animo precantes, Apoſtolicam ſimul benedictionem tibi amantiſſime impertimur.

Datum Romæ, die XIII. Februarii, MDCCIII.

EJUSDEM EPISTOLA AD EMINENTISSIMUM CARDINALEM DE NOAILLES, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM.

De eodem negotio.

Dilecto filio noſtro LUDOVICO, tituli ſanctæ Mariæ ſupra Minervam S. R. E. Presbytero Cardinali DE NOAILLES nuncupato.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili noſter, ſalutem. Non ſine magna paterni cordis noſtri amaritudine nuper accepimus, editum Pariſiis ac pervulgatum fuiſſe libellum quemdam, cui titulus eſt: *Cas de conſcience propoſé par un Confeſſeur de Province, touchant un Eccleſiaſtique, qui eſt ſous ſa conduite, & réſolu par pluſieurs Docteurs de la Faculté de Paris:* mole ſiquidem perexiguum, ſed multiplici noxiæ doctrinæ veneno abunde refertum: quo ſcilicet plures damnati errores pernicioſæque novitates adſtruuntur; ac ipſæ etiam felicis recordationis Alexandri VII. prædeceſſoris noſtri ad Janſenianam hæreſim non modo iterum damnandam, ſed præcluſis omnibus callidorum hominum effugiis ac A tergiverſationibus radicitus evellendam, tanta maturitate editæ conſtitutiones; quibus & nos firmiſſime inhæremus; indirecte quidem ac veluti per cuniculos impetuntur. Quid enim aliud eſſe dixerimus, libelli hujuſmodi auctores tam ſplendido verborum apparatu erga Pontificias conſtitutiones internam ſemper obſervantiam polliceri, cum eam interim exterius violent; & ut ſilentium polliceantur, quotidie ſilentium rumpere? Quid inanibus quæſtionibus, quæ ad nihil proficiunt, præterquam ad ſubverſionem audientium, eccleſiaſticarum ſanctionum perſpicuitati tenebras velle offundere; niſi malum quod corde fovent, per quamdam diſſimulationem aperire? Ita ut illud jure uſurpari poſſit: *Sermo eorum ut cancer* B *ſerpit:* & aliud: *Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes, venenum aſpidum ſub labiis eorum.*

Ingemuimus plane, videntes homines, qui ſe Catholicos profitentur, eo temeritatis ac pervicaciæ deveniſſe, ut præfatis Apoſtolicis conſtitutionibus, ceteriſque hujus ſanctæ Sedis decretis adhuc obviam ire, eorumque vim emendicatis undique captioſis ſubtilitatibus eludere ſe poſſe confidant. Verum cum ſubdolis eorum artibus non modo, ut par eſſet, minime obſiſtere, ſed potius patrocinari ac veluti manum porrigere conſpexerimus non paucos Pariſienſis ſcholæ Doctores, qui libellum ipſum palam auſi ſunt ſuo calculo comprobare: obſtupuimus plane, & magna ſimul perturbatione C pro domo Dei exarſimus: ſtatimque, ne commiſſo nobis cælitus muneri deeſſe videremur, de valido adhibendo remedio cogitavimus. Quapropter libellum ipſum, prævio (ut moris eſt) Theologorum examine, Apoſtolica auctoritate damnavimus ac prohibuimus; ne ejus lectione fidelium mentes inficerentur. At vero quoniam, ut ſanctus Proſper præclare admonet, *Hujuſmodi hominum pravitati non tam diſputationum ſtudio, quam auctoritatis privilegio eſt reſiſtendum:* circumſpectionem tuam ſedulo admonemus, & zelum quo maxime ferves pro ſana doctrina eccléſiæque pace tuenda, excites, exſeraque, atque intendas, inveſtigandis omni ſtudio diligentiaque libelli hujus auctoribus, ac præcipuis promotoribus atque evulgatoribus: (ne- D que enim clam fieri potuit, quod nonniſi a multis valuit perpetrari:) ac in eos poſtmodum gravibus, ut tantæ debetur audaciæ, pœnis animadvertas. Porro doctores illos, quos ſane decebat magis expugnandis eccleſiæ teterrimis hoſtibus, quam convellendis Apoſtolicæ Sedis conſtitutionibus, nomen inſcribere; omnino volumus ſeveram adeo te puniente diſtrictionem ſubire, ut ceteri in poſterum a ſimilibus abſterreantur.

Cariſſimum inſuper in Chriſto filium noſtrum Regem Chriſtianiſſimum, & datis litteris, & per venerabilem fratrem Philippum Antonium Archiepiſcopum epiſcopum Imolenſem, Nuncium noſtrum, qui plura tecum hac de re differet, enixe rogamus, ut circumſpectioni tuæ in exſe- E quendis hiſce mandatis noſtris, pravorumque hominum nequitia coërcenda regalis quoque velit auxilii brachium impertiri. Quod quidem Majeſtatem ſuam, pro ſummo quem in compeſcendis hæreſum ac novitatum fautoribus hactenus oſtendit zelo, confidimus egregie præſtituram. Et tibi interim, dilecte fili, Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ, XIII. Februarii, MDCCIII.

EJUSDEM SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
CLEMENTIS
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XI.

Confirmatio & innovatio Conſtitutionum Innocentii Papæ X. & Alexandri Papæ VII. adverſus Janſenianam hæreſim editarum; cum nonnullis declarationibus pro debita illarum obſervantia adjectis.

A Clemens epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, univerſis Chriſti fidelibus, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

VIneam Domini Sabaoth, quæ eſt Catholica eccleſia, pro commiſſo nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere cuſtodire, atque excolere omni ſtudio atque induſtria, jugiter ſatagentes, ea quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ad ſuccreſcentes in illa pernicioſarum novitatum vepres radicitus evellendos, prudenti ſalubrique conſilio conſtituta eſſe noſcuntur; ut quibuſcumque inimici hominis molitionibus dejectis, B firmius ſemper atque exactius obſerventur, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter roboramus: atque alias deſuper ſolicitudinis & providentiæ noſtræ partes interponimus: ſic ut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad fidelem ac tutam orthodoxæ veritatis cuſtodiam, necnon animarum pretioſo Unigeniti Dei Filii Domini noſtri Jeſu Chriſti ſanguine redemptarum ſalutem expedire in Domino arbitramur.

Sane poſtquam fel. rec. Innocentius Papa X. prædeceſſor noſter per quamdam ſuam deſuper editam conſtitutionem quinque famoſas propoſi- C tiones ex libro Cornelii Janſenii epiſcopi Iprenſis, cui titulus, *Auguſtinus*, excerptas, Apoſtolici cenſura judicii rite confixerat, rec. me. Alexander Papa VII. etiam prædeceſſor noſter ad ejuſmodi jam damnatos errores e Chriſti fidelium mentibus prorſus abolendos, publicæque tranquillitatis perturbatorum ſubtili tectas calliditate machinationes penitus evertendas, prædictam Innocentii prædeceſſoris conſtitutionem, toto illius inſerto tenore, confirmavit, novarumque declarationum acceſſione conſtabilivit, ſua in id pariter edita conſtitu- D tione, tenoris qui ſequitur, videlicet:

Alexander epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, univerſis Chriſti fidelibus, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Ad ſanctam beati Petri Sedem, & univerſalis eccleſiæ regimen, inſcrutabili divinæ providentiæ diſpoſitione, nullis noſtris ſuffraganibus meritis evecti, nihil nobis antiquius ex muneris noſtri debito eſſe duximus, quam ut ſanctæ fidei noſtræ, ac ſacrorum dogmatum integritati tradita nobis a Deo poteſtate opportune conſuleremus. Ac licet ea, quæ Apoſtolicis conſtitutioni- E bus abunde fuerunt definita, novæ deciſionis, ſive declarationis acceſſione nequaquam indigeant; quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare, vel ſubdolis interpretationibus labefactare non verentur; ne morbus iſte latius divagetur, promptum Apoſtolicæ auctoritatis remedium cenſuimus non eſſe differendum.

Emanavit ſiquidem alias a fel. rec. Innocentio Papa X. prædeceſſore noſtro conſtitutio, declaratio, & definitio tenoris, qui ſequitur, videlicet:

A Innocentius epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, univerſis Chriſti fidelibus, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Cum occaſione impreſſionis libri, cui titulus, *Auguſtinus*, Cornelii Janſenii epiſcopi Iprenſis, inter alias ejus opiniones, orta fuerit, præſertim in Galliis, controverſia ſuper quinque ex illis: complures Galliarum epiſcopi apud nos inſtiterunt, ut eaſdem propoſitiones nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam & perſpicuam ferremus ſententiam. Tenor vero præfatarum propoſitionum eſt, prout ſequitur. Prima: Aliqua Dei præcepta hominibus juſtis volentibus, B & conantibus ſecundum præſentes, quas habent vires, ſunt impoſſibilia; deeſt quoque illis gratia, qua poſſibilia fiant. Secunda: Interiori gratiæ in ſtatu naturæ lapſæ numquam reſiſtitur. Tertia: Ad merendum & demerendum in ſtatu naturæ lapſæ non requiritur in homine libertas a neceſſitate, ſed ſufficit libertas a coactione. Quarta: Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris neceſſitatem ad ſingulos actus, etiam ad initium fidei: & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam gratiam talem eſſe, cui poſſet humana voluntas reſiſtere, vel obtemperare. Quinta: Semipelagianum C eſt dicere, Chriſtum pro omnibus omnino hominibus mortuum eſſe, aut ſanguinem fudiſſe.

Nos, quibus inter multiplices curas quæ animum noſtrum aſſidue pulſant, illa in primis cordi eſt, ut eccleſia Dei nobis ex alto commiſſa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tuto militare, & tamquam navis in tranquillo mari, ſedatis omnium tempeſtatum fluctibus, ac procellis, ſecure navigare, & ad optatum ſalutis portum pervenire poſſit; pro rei gravitate coram aliquibus ſanctæ Romanæ eccleſiæ Cardinalibus, ad id ſpecialiter ſæpius con- D gregatis, ac pluribus in ſacra theologia magiſtris, eaſdem quinque propoſitiones, ut ſupra, nobis oblatas fecimus ſigillatim diligenter examinari: eorumque ſuffragia, tum voce, tum ſcripto relata mature conſideravimus: eoſdemque magiſtros, variis coram nobis actis congregationibus, prolixe ſuper eiſdem, ac ſuper earum qualibet diſſerentes, audivimus. Cum autem ab initio hujuſcemodi diſcuſſionis, ad divinum implorandum auxilium multorum Chriſti fidelium preces, tum privatim, tum publice indixiſſemus; poſtmodum iteratis eiſdem E ferventius, ac per nos ſolicite implorata ſancti Spiritus aſſiſtentia, tandem divino numine favente ad infraſcriptam devenimus declarationem & definitionem.

Primam prædictarum propoſitionum: Aliqua Dei præcepta hominibus juſtis volentibus, & conantibus, ſecundum præſentes, quas habent vires, ſunt impoſſibilia: deeſt quoque illis gratia, qua poſſibilia fiant: temerariam, impiam, blaſphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam:

Interiori gratiæ in ſtatu naturæ lapſæ numquam reſiſtitur : hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam : Ad merendum, & demerendum in ſtatu naturæ lapſæ non requiritur in homine libertas a neceſſitate, ſed ſufficit libertas a coactione : hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam : Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris neceſſitatem ad ſingulos actus, etiam ad initium fidei : & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam gratiam talem eſſe, cui poſſet humana voluntas reſiſtere, vel obtemperare : falſam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam : Semipelagianum eſt dicere, Chriſtum pro omnibus omnino hominibus mortuum eſſe, aut ſanguinem fudiſſe : falſam, temerariam, ſcandaloſam, & intellectam eo ſenſu, ut Chriſtus pro ſalute dumtaxat prædeſtinatorum mortuus ſit ; impiam, blaſphemam, contumelioſam, divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Mandamus igitur omnibus Chriſti fidelibus utriuſque ſexus, ne de dictis propoſitionibus ſentire, docere, prædicare aliter præſumant, quam in hac præſenti noſtra declaratione, & definitione continetur, ſub cenſuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expreſſis. Præcipimus pariter omnibus patriarchis, archiepiſcopis, epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, ut contradictores, & rebelles quoſcumque per cenſuras, & pœnas prædictas, ceteraque juris & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis, omnino coërceant, & compeſcant.

Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem ſuper prædictis quinque propoſitionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Janſenii. Datum Romæ, apud ſanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio, pridie Kalend. Junii, Pontificatus noſtri anno nono.

Cum autem, ſicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii prædictas quinque propoſitiones, vel in libro prædicto ejuſdem Cornelii Janſenii non reperiri ſed ficte & pro arbitrio compoſitas eſſe, vel non in ſenſu ab eodem intento damnatas fuiſſe, aſſerere, magno cum Chriſti fidelium ſcandalo, non reformident.

Nos, qui omnia quæ hæc in re geſta ſunt, ſufficienter & attente perſpeximus, utpote qui ejuſdem Innocentii prædeceſſoris juſſu, dum adhuc in minoribus conſtituti, Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis congreſſibus interfuimus : in quibus Apoſtolica auctoritate, eadem cauſa diſcuſſa eſt, ea profecto diligentia, qua major deſiderari non poſſet : quamcumque dubitationem ſuper præmiſſis in poſterum auferre volentes, ut omnes Chriſti fideles in ejuſdem fidei unitate ſeſe contineant : ex debito noſtri paſtoralis officii, ac matura deliberatione, præinſertam Innocentii prædeceſſoris noſtri conſtitutionem, declarationem, & definitionem, harum ſerie confirmamus, approbamus, & innovamus : & quinque illas propoſitiones ex libro præmemorati Cornelii Janſenii epiſcopi Iprenſis, cui titulus eſt, *Auguſtinus*, excerptas, ac in ſenſu ab eodem Cornelio Janſenio intento damnatas fuiſſe declaramus, & definimus ; ac uti tales, inuſta ſcilicet eadem ſingulis nota, quæ in prædicta declaratione & definitione unicuique illarum ſigillatim inuritur, iterum damnamus : ac eumdem librum ſæpedicti Cornelii Janſenii, cui titulus *Auguſtinus*, omneſque alios, tam manuſcriptos, quam typis editos, & ſi quos forſan in poſterum edi contigerit, in quibus prædicta ejuſdem Cornelii Janſenii doctrina, ut ſupra, damnata defenditur, vel adſtruitur, aut defendetur, vel adſtruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Chriſti fidelibus, ne prædictam doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo vel ſcripto exponant, vel interpretentur, publice vel privatim, palam vel occulte imprimant, ſub pœnis, & cenſuris contra hæreticos in jure expreſſis ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis

Præcipimus igitur omnibus venerabilibus fratribus noſtris patriarchis, primatibus, metropolitanis, archiepiſcopis, epiſcopis, ceteriſque locorum Ordinariis, ac hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, ac judicibus eccleſiaſticis, ad quos pertinet, ut præinſertam ejuſdem Innocentii prædeceſſoris noſtri conſtitutionem, declarationem, ac definitionem, juxta præſentem noſtram determinationem, ab omnibus obſervari faciant, ac inobedientes & rebelles prædictis pœnis, aliiſque juris & facti remediis, invocato etiam, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio, omnino coërceant. Datum Romæ, apud ſanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſexto, decimo ſeptimo Kalend. Novembris, Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Subinde vero, quo omnis Apoſtolicarum definitionum eludendarum aditus intercluderetur, memoratus Alexander prædeceſſor, priſcum eccleſiæ morem ſecutus, certam edidit Formulam ab omnibus eccleſiaſtici ordinis, tam ſæcularibus, quam Regularibus perſonis ſubſcribendam, per aliam ſusm hac in re promulgatam conſtitutionem tenoris ſequentis, videlicet :

Alexander epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Regiminis Apoſtolici divina providentia nobis, quamvis immeritis, commiſſi ratio poſtulat, ut ad ea potiſſimum, quæ catholicæ religionis integritati & propagationi, animarumque ſaluti, & fidelium tranquillitati conſulere apta & idonea eſſe judicantur, animum & curam omnem, quantum licet in Domino, applicemus.

Quamobrem Cornelii Janſenii hæreſim, in Galliis præſertim, ſerpentem, ab Innocentio X. fel. record. prædeceſſore noſtro fere oppreſſam, ad inſtar colubri tortuoſi, cujus caput attritum eſt, in varios gyros & cavillationum deflexus euntem, ſingulari Conſtitutione ad hunc finem edita altero aſſumptionis noſtræ annn extinguere conati ſuimus. Sed ut multiplices hoſtis hominum generis artes adhibet, nondum plene conſequi potuimus, ut omnes errantes in viam ſalutis redirent qui tamen unicus erat votorum, & curarum noſtrarum ſcopus : quibus operam : & induſtriam ſuam egregio ſane ſtudio venerabiles fratres noſtri archiepiſcopi & epiſcopi regni Galliæ, earumdem Conſtitutionum Apoſtolicarum executioni præcipue intenti contulerunt, & cariſſimus in Chriſto filius noſter Rex Chriſtianiſſimus ſingulari pietate auxiliarem dexteram ſtrenuo ac conſtantiſſimo animo porrexit.

Cum autem præfatus Rex Chriſtianiſſimus eodem religionis zelo ductus per ſuum in urbe oratorem nobis ſignificari, exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium peſtiferæ hujus contagionis reliquiis extirpandis adhiberi poſſe,

» quam ſi omnes certam Formulam ſubſcriberent noſtra auctoritate firmatam, in qua quinque propoſitiones ex Cornelii Janſenii libro, cui titulus, *Auguſtinus*, excerptas, ſincere damnarent, ac proinde illam a nobis quantocius, expediri, ad quælibet effugia præcludenda, omneſque removendos obtentus, flagitaverit:

» Nos tam piis dicti Regis Chriſtianiſſimi votis benigne annuendum eſſe ducentes, Formulam infra ſcriptam ab omnibus eccleſiaſticis, etiam venerabilibus fratribus noſtris archiepiſcopis, & epiſcopis, necnon aliis quibuſcumque eccleſiaſtici ordinis, tam regularibus, quam ſæcularibus, etiam monialibus, doctoribus, & licentiatis, aliiſque collegiorum rectoribus, atque magiſtris, ſubſcribi diſtricte mandamus; idque intra tres menſes a die publicationis, ſeu notificationis præſentium; alias contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremiſſibiliter procedi volumus juxta canonicas conſtitutiones, & conciliorum decreta.

Formula a ſupradictis ſubſcribenda.

» Ego N. conſtitutioni Apoſtolicæ Innocentii X. datæ, die XXXI. Maii, MDCLIII. & Conſtitutioni Alexandri VII. datæ die XVI. Octobris, MDCLVI. ſummorum Pontificum, me ſubjicio; & quinque propoſitiones ex Cornelii Janſenii libro, cui nomen, *Auguſtinus*, excerptas, & in ſenſu ab eodem auctore intento, prout illas per dictas conſtitutiones Sedes Apoſtolica damnavit, ſincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc ſancta Dei evangelia.

» Decernentes inſuper præſentes litteras ſemper & perpetuo validas, & efficaces exſiſtere & fore, ſuoſque plenos & integros effectus ſortiri & obtinere. Sicque per quoſcumque judices Ordinarios & delegatos ubique judicari & definiri debere, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

» Quocirca venerabilibus fratribus archiepiſcopis, & epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut ſinguli in ſuis diœceſibus, ac locis ſuæ juriſdictioni ſubjectis, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque exſequantur, & exſecutioni mandari ac obſervari ab omnibus curent; & inobedientes quoſcumque per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſecularis auxilio, omnino compellant.

» Volumus autem, ut præſentium tranſſumptis, etiam impreſſis, manu notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

» Nulli ergo omnino hominum liceat hanc noſtram conſtitutionem, & ordinationem infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

» Datum Romæ, apud ſanctum Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto, quinto decimo Kalendas Martii, Pontificatus noſtri anno decimo.

Sic equidem cauſa finita eſt; non tamen ſic, ut par erat, finitus eſt error Apoſtolico toties mucrone percuſſus. Neque enim defuere, nec adhuc deſunt, homines veritati non acquieſcentes, & numquam eccleſiæ contradicendi finem facientes, qui variis diſtinctionibus, ſeu potius effugiis ad circumventionem erroris excogitatis, eccleſiam ipſam turbare, eamque interminatis quæſtionibus, quantum in ipſis eſt, involvere & implicare conantur; quodque deterius eſt, ipſamet Apoſtolicæ Sedis decreta redarguendis eorum pravis ſenſibus condita, ac præſertim quaſdam piæ memoriæ Clementis Papæ IX die XIX. Januarii, MDCLXIX. ad quatuor Galliæ epiſcopos, necnon binas ſimilis memoriæ Innocentii Papæ XII. etiam prædeceſſorum noſtrorum, die VI. Februarii, MDCXCIV. & die XXIV. Novembris, MDCXCVI. ad epiſcopos Belgii in forma Brevis reſpective datas litteras, in erroris ſui patrocinium advocare, temerario plane auſu, non erubeſcunt; perinde ac ſi memoratus Clemens prædeceſſor, qui eiſdem ſuis litteris, ſe Innocentii X. & Alexandri VII. prædeceſſorum conſtitutionibus ſupradictis firmiſſime inhærere, ac a dictis quatuor epiſcopis veram & totalem obedientiam, adeoque Formulæ a præfato Alexandro prædeceſſore, ſicut præmittitur, editæ, ſincere per eos ſubſcribi voluiſſe declaravit; aliquam in tam gravi negotio exceptionem, ſeu reſtrictionem, quam nullam prorſus ſe umquam admiſſurum fuiſſe proteſtatus fuit, re ipſa admiſiſſet; dictus vero Innocentius XII. prædeceſſor, dum ſapienter ac provide prædictas quinque propoſitiones ex memorato libro Janſenii excerptas in ſenſu obvio, quem ipſamet propoſitionum verba exhibent, ac præ ſe ferunt, damnatas eſſe pronunciavit, non de ipſomet obvio ſenſu, quem in Janſenii libro habent, quive ab eodem Janſenio intentus, ac a præfatis Innocentio X. & Alexandro VII. prædeceſſoribus damnatus fuit, ſed de alio quopiam diverſo ſenſu cogitaſſet; dictaſque Innocentii X. & Alexandri VII. prædeceſſorum conſtitutiones temperare, reſtringere, aut alio quovis modo immutare voluiſſet iiſdem ipſis litteris, quibus eas in ſuo robore fuiſſe, & eſſe, ſeque illis firmiter inhærere verbis apertiſſimis aſſerebat.

Præterea iidem inquieti homines ſparſis undequaque ſcriptionibus ac libellis, exquiſita ad fallendum arte compoſitis, non ſine gravi Apoſtolicæ Sedis injuria, maximoque totius eccleſiæ ſcandalo docere non ſunt veriti: Ad obedientiam præfatis Apoſtolicis Conſtitutionibus debitam non requiri, ut quis prædicti Janſeniani libri ſenſum in antedictis quinque propoſitionibus, ſicut præmittitur, damnatum, interius, ut hæreticum, damnet; ſed ſatis eſſe, ſi ea de re obſequioſum (ut ipſi vocant) ſilentium teneatur. Quæ quidem aſſertio, quam abſurda ſit, & animabus fidelium pernicioſa, ſatis apparet, dum fallacis hujus doctrinæ pallio non deponitur error, ſed abſconditur; vulnus tegitur, non curatur; eccleſiæ illuditur, non paretur; & lata demum filiis inobedientiæ via ſternitur ad fovendam ſilentio hæreſim, dum ipſam Janſenii doctrinam, quam ab Apoſtolica Sede damnatam eccleſia univerſalis exhorruit, adhuc interius abjicere, & corde improbare detrectant.

Quin etiam eo impudentiæ nonnullos deveniſſe compertum eſt, ut veluti naturalis honeſtatis, nedum Chriſtianæ ſinceritatis obliti, aſſerere non dubitaverint, præfatæ Formulæ a memorato Alexandro prædeceſſore præſcriptæ ſubſcribi licite poſſe, etiam ab iis, qui interius non judicant, prædicto

Janſenii libro doctrinam hæreticam contineri. Quaſi vero, contra quam ſcriptum eſt : *Qui loquitur veritatem in corde ſuo.* Et : *Qui jurat proximo ſuo, & non decipit*, hujuſmodi erroris ſectatoribus liceat eccleſiam ipſam jurejurando decipere, ſimulque Apoſtolicæ Sedis providentiam fallere ; dum ejuſdem Formulæ conceptis verbis loquuntur quod eccleſia loquitur, quod tamen ſentit ipſa non ſentiunt ; ſeque parere Conſtitutionibus Apoſtolicis profitentur, quibus animo contradicunt.

Hinc eſt, quod nos ad opportunum & efficax tam exitiali morbo, qui ut cancer ſerpit, & quotidie in deterius vergit, remedium adhibendum, non minus demandatæ nobis omnium eccleſiarum ſollicitudinis debito, quam plurimorum venerabilium fratrum noſtrorum diverſarum partium, ac præſertim regni Galliarum epiſcoporum zelo ac precibus excitati ; ne hujuſmodi pravi homines Catholicæ eccleſiæ pacem ſubvertere impune pergant, & ſimplicium ac puſillorum mentibus imponere, docentes quæ non oportet ; neve ullus apud eos quoque, qui bona, ut aiunt, fide, ac falſis rumoribus decipi ſe fortaſſe patiuntur, de mente, ac ſententia Apoſtolicæ Sedis amplius ambigendi ſuperſit locus ; divino prius, tam privatis noſtris, quam publice indictis precibus, implorato præſidio, ac re mature diſcuſſa, de nonnullorum venerabilium fratrum noſtrorum ſanctæ Romanæ eccleſiæ cardinalium conſilio, auditiſque complurium in ſacra theologia magiſtrorum ſuffragiis : primo quidem præinſertas Innocentii X. & Alexandri VII. prædeceſſorum conſtitutiones, omniaque & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, confirmamus, approbamus & innovamus.

Ac inſuper, ut quævis in poſterum erroris occaſio penitus præcidatur, atque omnes Catholicæ eccleſiæ filii eccleſiam ipſam audire, non tacendo ſolum (nam & *impii in tenebris conticeſcunt*) ſed & interius obſequendo, quæ vera eſt orthodoxi hominis obedientia, condiſcant ; hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, obedientiæ, quæ præinſertis Apoſtolicis conſtitutionibus debetur, obſequioſo illo ſilentio minime ſatisfieri ; ſed damnatum in quinque præfatis propoſitionibus Janſeniani libri ſenſum, quem illarum verba præ ſe ferunt, ut præfertur, ab omnibus Chriſti fidelibus ut hæreticum, non ore ſolum, ſed & corde rejici, ac damnari debere ; nec alia mente, animo, aut credulitate ſupradictæ formulæ ſubſcribi licite poſſe ; ita ut qui ſecus, aut contra, quoad hæc omnia & ſingula, ſenſerint, tenuerint, prædicaverint, verbo, vel ſcripto docuerint, aut aſſeruerint, tamquam præfatarum Apoſtolicarum conſtitutionum tranſgreſſores, omnibus & ſingulis illarum cenſuris & pœnis omnino ſubjaceant, eadem auctoritate Apoſtolica decernimus, declaramus, ſtatuimus, & ordinamus.

Decernentes pariter, eaſdem præſentes & præinſertas litteras ſemper & perpetuo validas, & efficaces exſiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere. Sicque per quoſcumque judices, ordinarios & delegatos, ubique judicari & definiri debere, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate ; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca venerabilibus fratribus archiepiſcopis & epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, & judicibus eccleſiaſticis, ad quos pertinet, committimus, & mandamus, ut ſinguli in ſuis reſpective diœceſibus, ac locis ſuæ juriſdictioni ſubjectis, ipſas præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque exſequantur, & exſecutioni mandari & obſervari ab omnibus curent ; & inobedientes & rebelles quoſcumque per cenſuras & pœnas præfatas, aliaque juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio, omnino coërceant & compellant.

Volumus autem ut earumdem præſentium tranſſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, innovationis, decreti, declarationis, ſtatuti, & ordinationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quinto, decimo ſeptimo Kalendas Auguſti, Pontificatus noſtri anno quinto.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Viſa de Curia C. A. Fabronus.

Loco † plumbi.

P. Porta.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo quinto, indictione decima tertia, die vero decima ſexta Julii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris & domini noſtri domini Clementis divina providentia Papa XI. anno quinto, ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas eccleſiæ S. Joannis Lateranenſis, baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ, Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis, per me Thomam de Uncombus ejuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem.

Joannes Græcus Mag. Curſ.

Regiſtrées, ouy, & ce requerant le Procureur Général du Roy, pour eſtre exécutées ſelon ſa forme & teneur, ſuivant l'Arreſt de ce jour. A Paris en Parlement, le quatre Septembre, mil ſept cens cinq. Signé, DONGOIS.

CONCILIUM CONSTANTINOPOLITANUM

contra Calvini dogmata, anno Domini MDCXLII.

Græcorum ſynodos, ex quo a Romana eccleſia ſeceſſerunt, colligere omnes inſtituti noſtri non eſt. Tres tamen ſubſequentes minime duximus eſſe prætermittendas, quoniam duabus prioribus, & ſubjuncta Doſithei Patriarchæ CP. reſponſione Calvini damnantur errores: poſtrema Palamiticam exponit ac defendit hæreſim, cujus infamiam habere perſpectam Theologorum maxime intereſt. Ordiamur a prima, quæ præſide Parthenio patriarcha CP. habita eſt, anno MDCXLII.

PARTHENIUS MISERICORDIA DEI archiepiſcopus Conſtantinopoleos novæ Romæ, & œcumenicus patriarcha.

A Præſidente ſynodice mediocritate noſtra, aſſidentibus ipſi ſanctiſſimis epiſcopis, & honoratiſſimis, dilectis in Spiritu ſancto fratribus, & comminiſtris, necnon ſpectatiſſimis clericis magnæ Chriſti eccleſiæ, quæ apud nos eſt: producta ſunt in medium capitula quædam inſcripta nomine deceſſoris noſtri patriarchæ ſenis domini Cyrilli: de quibus quæſitum eſt, eane oportet ut pia reputare & amplecti, B an vero ut ab Orientali noſtra & Apoſtolica Chriſti eccleſia longe aliena rejicere. Quare univerſa hæc ſacra ſynodus, horum ſingulis diligenter examinatis, & inveſtigata eorum quæ ſcripta erant, ſententia, cenſuit hæc omnia (præter ſeptimum) Calvinicam hæreſim profiteri, & a catholica Orientalium religione longiſſime diſcrepare.

Græcorum hæreſim hic articuli continent.

I. In primo enim æternam & ſubſtantivam Spiritus ſancti proceſſionem ex Patre Filioque conſtituit, præter catholicæ eccleſiæ mentem.

II. In ſecundo vero ſanctam ſcripturam ſine interpretationibus ſanctorum eccleſiæ Patrum recipiens, calumniatur quæ divino afflatu ab œcumeni- C cis ſynodis pronunciata ſunt; repudiatque traditiones, quæ per orbem univerſum obtinuerunt; ſine quibus fides omnis noſtra in vanum & tenue nomen abiret, inquit Baſilius.

III. In tertio autem Deum facit iniquiſſimum, tyrannica poteſtate utentem; aiens eum ſola ſua voluntate alios prædeſtinare ad gloriam, alios in pœnam mittere, nulla operum habita ratione. Quo quid magis impium proferri poſſit.

IV. Quartum autem cum præcedenti omnino pugnat. Si enim malorum cauſa non eſt Deus, quomodo propria voluntate reprobos de induſtria ad D peccandum impellit?

V. In quinto vero de divina providentia perperam loquitur: tribuens ipſi proprie ac primario, quæ a malis tum hominibus, tum Angelis, ex ejus permiſſione fiunt; ut liquet ex iis, quæ adducit, teſtimoniis. Hoc vero blaſphemiam omnem excedit.

VI. Sextum autem naturam humanam omnem obnoxiam peccato faciens, non originali tantum, ut & noſtra profitetur eccleſia, ſed & quod ex eo ſcaturit, voluntario ac mortali, quod illius fructum quemdam appellat; neminemque ab eo immunem volens, (mortali ſcilicet, quod condemnationi ob- E noxium reddit eum, qui ipſum operatur) ne maximum quidem inter natos mulierum, neque benedictam in mulieribus, aut patriarchas ullos, aut Prophetas & Apoſtolos: ut alienum a fide noſtra judicatum eſt.

VIII. In octavo vero ſanctorum interceſſiones tollit, & Angelorum protectiones; necnon eas, quæ a ſacerdotibus pro toto orbe fiunt, orationes & interceſſiones; quibus eccleſiam conſervari credimus.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

A Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, καὶ τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, προηνέχθησαν εἰς μέσον κεφάλαιά τινα, ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριάρχου γέροντος κῦρ Κυρίλλου. περὶ ὧν ἐζητήθη, εἰ χρὴ ταῦτα ὡς εὐσεβῆ λογίζεσθαι καὶ κατέχειν, ἢ ὡς τῆς ἡμετέρας ἀνατολι- B κῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἀλλότρια ἀποκρίνεσθαι. διὸ πᾶσα ἡ ἱερὰ σύνοδος αὕτη, ἕκαστον αὐτῶν ἐπιμελῶς ὑπεξελθόντες, καὶ τὸν νοῦν τῶν γεγραμμένων ἀνακρίναντες, εὗρον αὐτὰ πάντα (τοῦ ἑβδόμου ἐκτὸς) τῆς Καλβινικῆς ἀντεχόμενα αἱρέσεως, καὶ ὡς πορρωτάτω τῆς χριστιανικῆς τῶν ἀνατολικῶν θρησκείας ἀπέχοντα.

α'. Ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ, τὴν ἀΐδιον καὶ ὑπαρκτικὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος πρόοδον ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐστήσατο, παρὰ γνώμην τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

β'. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὴν ἁγίαν γραφὴν γυμνὴν ἐξηγήσεων τῶν τῆς ἐκκλησίας ἁγίων πατέρων δεχόμενος, τὰ τῆς οἰ- C κουμενικῆς συνόδους θεοπνεύστως ἐκφωνηθέντα διαβάλλει, καὶ τὰς ἀρχῆθεν κατὰ διαδοχὴν κρατησάσας ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἀπορρίπτει παραδόσεις, ὧν ἐκτὸς εἰς ψιλὸν ὄνομα περιστείη τὸ κήρυγμα ἡμῶν, ὥ φησι Βασίλειος.

γ'. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸν θεὸν ἀπέφηνεν ἀδικώτατον, τυραννικῇ χρώμενον ἐξουσίᾳ, μόνῃ λέγων τῇ θελήσει αὐτοῦ τοὺς μὲν εἰς δόξαν προορίσαι, τοὺς δὲ ἀποβάλλειν εἰς κόλασιν, μηδαμῶς τὰ ἔργα αὐτῶν σκοπούμενον. οὗ τί ἂν ῥηθείη ἀσεβέστερον;

δ'. Τὸ δὲ τέταρτον τῷ πρὸ αὐτοῦ ὅλως ἀντίκειται. εἰ γὰρ οὐκ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός, πῶς τῷ οἰκείῳ θελήματι τοὺς D ἀδοκίμους ἐπὶ τῷ κακοποιεῖν ἐξεπίτηδες προτρέπεται;

ε'. Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τὴν θείαν παρεξηγεῖ πρόνοιαν, περιάπτων αὐτῇ κυρίως καὶ προηγουμένως τὰ κατὰ παραχώρησιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τε καὶ δαιμόνων γινόμενα, ὡς ἐξ ὧν παράγει μαρτυριῶν ἐπιδείκνυσι. τοῦτο δὲ πᾶσαν ὑπερβαίνει βλασφημίαν.

ϛ'. Τὸ δὲ ἕκτον· προσκληροῦν πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, οὐ μόνον τὴν προπατορικήν, ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ὁμολογεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀναβλύζουσαν προαιρετικήν, καὶ θανάσιμον, ἣν καρπὸν ἐκείνης ὀνομάζει, καὶ μηδένα ἐξαίρετον ταύτης, (τῆς θανασίμου δηλαδή, E τῆς κατάκριτον ἀποτελούσης τὸν ταύτην ἐργαζόμενον) οὔτε τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα· οὔτε τὴν ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, τὴν ἄμωμον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν· ἢ πατριάρχας τινάς, ἢ προφήτας, καὶ ἀποστόλους· ὡς ἀλλότριον ᾗ αὐτὸ τῆς πίστεως ἡμῶν κέκριται.

η'. Ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τὴν τῶν ἁγίων ἀναιρεῖ μεσιτείαν, τάς τε τῶν ἀγγέλων προστασίας, καὶ μὴν καὶ τὰς τῶν ἱερέων ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου ἐντεύξεις τε καὶ μεσιτείας, αἷς τὴν ἐκκλησίαν διατηρεῖσθαι πιστεύομεν.

θ'. Ἐν δὲ τῷ ἐννάτῳ τὴν πίστιν γυμνὴν τῶν ἔργων σώζειν ὑπολαμβάνει· εἶναι δὲ ταύτην οὐκ ἔργον ἡμέτερον, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ μόνου, ἔξωθεν δικαιοῦντος τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου αὐτοῦ, ἵνα μὴ δόξῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ τι συμβάλλεσθαι σωτηρίαν.

ι'. Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τήν τε ἐπίγειον, καὶ τὴν ἐν οὐρανοῖς ἐκκλησίαν συγχέων, τὴν ἀρχιερατικὴν ἀναιρεῖ ἐπιστασίαν, καὶ δι' αὐτῆς ὅλον τὸ τῆς ἐκκλησίας πλήρωμα· οὗ τί ἂν εἴη ἀκοσμότερον;

ια'. Ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ, μέλη τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας μόνους τοὺς ἐκλεκτοὺς εἶναι βούλεται, καὶ οὐ τοὺς ἁπλῶς κοινωνοῦντας καὶ μετέχοντας τῶν ἐκείνης μυστηρίων μετὰ πίστεως, ὡς καὶ τὸν Παῦλον, ὅτε τὴν ἐκκλησίαν ἐπόρθει, μέλος ἐκείνης εἶναι, διὰ τὸ ἐκ κοιλίας αὐτὸν ἀφωρίσθαι· τὸν δὲ Ἰούδαν ὅμοια τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις δυνάμεις ἐκτελοῦντα, μὴ μέλος αὐτῆς τηνικαῦτα χρηματίσαι.

ιβ'. Ἐν δὲ τῷ δωδεκάτῳ ἀγωνιζόμενος ὁ συγγραφεὺς τὰς τῶν πατέρων διδασκαλίας ἐκ μέσου ἆραι, τὴν ἐκκλησίαν φησὶν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διδάσκεσθαι· ὃ ἀληθὲς ὄν, αὐτὸς κακοήθως εἰσάγει. διδάσκεται μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡ ἐκκλησία ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ ἀμέσως, γλώσσαις δὲ καὶ χερσὶν ἀνθρωπίναις κεχρημένου τοῦ πνεύματος. ἄνθρωποι γὰρ ἦσαν οἵ τε προφῆται, καὶ οἱ ἀπόστολοι, οἱ τὸν λόγον τοῦ κυρίου κηρύξαντες, καὶ γράψαντες. καίτοι τῶν λογίων ἐκείνων λεγομένων εἶναι τοῦ πνεύματος καὶ θείων, ὡς ἐκεῖθεν ἐμπνευσθέντων, καὶ μηδὲν κεκτημένων ἀνθρώπινον. καὶ ἡ ἐκκλησία γοῦν ὑπὸ θεοπνεύστων λογίων τῶν πατέρων διδαχθεῖσα, οὐ λέγεται ὑπ' ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πνεύματος διδάσκεσθαι· ἐκεῖνοι γὰρ πνεύματι θείῳ κινούμενοι διδάσκουσιν ἡμᾶς, οὐ κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἔλαβον ἔμπνευσιν· ὃ δῆλον ἐξ ἧς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι συμφωνίας. τὸ δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀποφαίνεσθαι ἐν τῷ αὐτοῦ κεφαλαίῳ δυνατὸν εἶναι ἁμαρτάνειν, καὶ ταῦτα τὸ πνεῦμα κεκτημένην διδάσκαλον, καὶ τὸν Χριστὸν κεφαλὴν, περὶ ἧς εἴρηται, ὅτι σπίλον ἢ ῥυτίδα οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὅλη ἐστὶ καλὴ καὶ τελεία, ὡς δυσσεβὲς ἀποκεκήρυκται.

ιγ'. Τὸ δὲ δέκατον τρίτον ἐκβάλλει τὰ καλὰ τῶν ἔργων τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας, ἀναιροῦν διὰ τούτου τό γ' ἐπ' αὐτῷ, οὐ μόνον ἀρετὴν πᾶσαν, καὶ βίον ἔνθεον, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἱερὰν γραφὴν, ἐπὶ τὰς ἀγαθὰς τῶν πράξεων παρορμῶσαν, ἐφ' ᾧ σωτηρίας τύχοιεν.

ιδ'. Τὸ δὲ τέταρτον καὶ δέκατον κατὰ τοῦ αὐτεξουσίου στρατευόμενον, τὴν ἀνθρωπίνην παρασκευάζεται φύσιν ἀνατρέψαι, τὸ εἶναι αὐτῆς κεκτημένην ἐν τῷ λογικῷ τε, καὶ αὐτεξουσίῳ.

ιε'. Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ τὰ πέντε τῆς ἐκκλησίας ἀρνεῖται μυστήρια, τὴν ἱερωσύνην, τὸ ἱερὸν μύρον, τὸ εὐχέλαιον, τὴν διὰ τῆς μετανοίας ἐξομολόγησιν, καὶ τὸν τίμιον γάμον, ἃ πάντα ὡς ἱερὰ, καὶ θείας χάριτος μεταδοτικὰ, ἡμῖν ἡ ἀρχαία κατέλιπε παράδοσις.

ιϛ'. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ δύο καθομολογῶν μυστήρια, ἐν τοῖς δυσὶν ἐφεξῆς κεφαλαίοις οὐχ ὑγιῶς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐκτίθησι. τῷ μὲν γὰρ βαπτίσματι οὕτω δικαιοῦσθαι οἴεται τὸν βαπτιζόμενον, ὡς μὴ οἷόν τε εἶναι κατ' οὐδένα τρόπον ἀπολέσθαι, ἐπιλανθανόμενος τῶν μὴ τοῦτο φυλαξάντων ἀμόλυντον, μήτε τὴν πίστιν μέχρι τέλους τετηρηκότων, καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν τῷ λουτρῷ ἀπονασαμένων, ἀλλὰ τῇ αἰωνίῳ καταπεμφθέντων κολάσει.

ιζ'. Τὴν θείαν δὲ εὐχαριστίαν οὕτω διαρρήγνυσιν, ὡς μηδὲν αὐτῇ ἕτερον εἰ μὴ τύπον ψιλὸν ἐγκαταλείπειν, ὡς ἂν εἰ ἔτι τῇ σκιᾷ τοῦ παλαιοῦ νόμου ἐλατρεύομεν. οὐ γάρ φησιν εἶναι σῶμα Χριστοῦ ἀληθινὸν τὸν ὁρώμενον καὶ ἐσθιόμενον ἄρτον, ἤδη ἁγιασθέντα, ἀλλὰ τὸ νοούμενον πνευματικῶς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, φανταζόμενον· ὃ πάσης ἀσεβείας ἀνάπλεων.

IX. In nono vero fidem ſine operibus ſalvare ſtatuit; eſſe autem hanc non opus noſtrum, ſed Chriſti unius extrinſecus juſtificantis hominem per vitam ac mortem ſuam, ne videatur quidquam ad ſalutem ſuam homo conferre.

X. In decimo autem, terreſtrem ac cæleſtem eccleſiam confundens, Pontificiam poteſtatem tollit; & per ipſam, totam eccleſiæ perfectionem. Quo quid perturbatius eſſe poteſt?

XI. In undecimo vero, terreſtris hujus eccleſiæ membra ſolos electos eſſe vult, neque eos præciſe, qui ejus myſteriorum cum fide ſunt participes; quemadmodum & Paulum, dum eccleſiam perſequeretur, membrum illius fuiſſe, quod ex utero prædeſtinatus eſſet: & Judam, cum perinde atque Apoſtoli ceteri, miracula faceret, ejuſdem membrum tunc minime fuiſſe.

XII. In duodecimo vero enitens ſcriptor Patrum doctrinas e medio tollere, eccleſiam ait a Spiritu ſancto doceri; quod verum cum ſit, ab eo eſt maligne pronunciatum. Nam docetur quidem a Spiritu ſancto eccleſia noſtra, ſed non immediate; at hominum manibus atque linguis utente Spiritu. Homines enim erant, & Prophetæ, & Apoſtoli, qui verbum Domini prædicaverunt, conſcripſeruntque, quamvis oracula illa dicerentur eſſe Spiritus ſancti & divina, quaſi inde afflata, nihilque humani habentia. Eccleſia igitur inſpiratis divinitus Patrum oraculis edocta, non ab homine, ſed a Spiritu ſancto doceri dicitur. Illi enim divino impulſi ſpiritu nos docent, non ſecundum hominem, at ſecundum eum, quem a Spiritu acceperunt, afflatum: quod ex ea, quæ inter illos eſt concordia manifeſtum eſt. Quod vero hoc ipſo in capite dicatur fieri poſſe ut erret eccleſia, idque cum & doctorem Spiritum, & Chriſtum caput habeat, quam neque maculam habere, neque rugam, ſed totam pulcram & perfectam eſſe dictum eſt, ut impium eſt damnatum.

XIII. Decimum tertium autem nullam vult eſſe bonis operibus in hominum ſalute partem: hoc uno tollens, quantum quidem in ipſo eſt, non ſolum virtutem omnem, cæleſtemque vitam, ſed & ſcripturam omnem ſacram, quæ homines hortatur ad bonas actiones, ut ſalutem conſequantur.

XIV. Decimum quartum autem contra liberum arbitrium pugnans, naturam humanam evertere molitur; cujus eſſe, in ratione ac libertate poſitum eſt.

XV. In decimo quinto negat eccleſiæ ſacramenta quinque; ſacerdotium, ſacram unctionem, ſacrum oleum, confeſſionem cum pœnitentia, & honorabiles nuptias; quæ omnia ut ſacra, & divinam gratiam conferentia, antiqua nobis traditio reliquit.

XVI. Duo vero alia ſacramenta admittens, duobus deinceps in capitibus eorum virtutem non recte exponit. Nam baptiſmo quidem ita juſtificari baptizatum putat, ut perire is nullo modo poſſit; reſpectum ad eos non habens qui ſacramentum hoc incontaminatum non cuſtodierunt, neque fidem ſervaverunt ad finem uſque, adeoque fructum lavacri nullum cepere, ſed æternis ſuppliciis damnati ſunt.

XVII. Divinam autem euchariſtiam ita convellit, ut nihil ipſi aliud, niſi nudam figuram relinquat, quaſi adhuc in umbra veteris legis ſerviremus. Negat enim eum, qui videtur, & comeditur, panem jam ſanctificatum, eſſe verum Chriſti corpus, ſed ſpiritaliter tantum intellectum, aut potius imaginando fictum, quod omni impietate plenum eſt,

Neque enim dixit Jesus, Hoc eſt figura corporis mei; ſed, Hoc eſt corpus meum, Hic eſt ſanguis meus; hoc ſcilicet quod videtur, & accipitur, & comeditur, & frangitur, ſanctificatum jam & benedictum.

XVIII. Poſtremum vero omnium, ut prætextum videlicet quærat rejiciendi ignis purgatorii, id agit ut repudiet ſolemnes nobis ac legitimas pro defunctis commemorationes, per quas ſperamus requiem iis, & reſpirationem ab acerbitatibus, quæ illos premunt, a Deo eſſe concedendam.

Præterea prodierunt & interrogationes, quas capitulis adjunxit, & judicatæ illæ ſunt univerſæ huic ſynodo nihilo capitulis meliores. Non ſolum enim ſcripturæ interpretationes a patribus noſtris elaboratas, ut prius, rejicit; ſed & libros ejus aliquos abrogat, quos ſanctæ & œcumenicæ ſynodi, ut canonicos receperunt. Ad hæc omnia, venerabilium & ſanctarum imaginum relativum cultum reſpuit, quem ſancta œcumenica ſynodus ſeptima confirmavit.

Quapropter, & hæc capitula, & interrogationes, communi ſuffragio plene (aït ſacra ſynodus) ſubvertimus, & ab aula noſtra repellimus, tamquam hæreſibus repleta, & omnino ab orthodoxa noſtra religione aliena; eumque qui iſta conſcripſit, exſortem fidei noſtræ judicamus: omnibus declarantes eorum ſcriptorem falſo nos criminari, dum aït privatam ſuam fidem eſſe Orientalem Chriſtianæ fidei Græcorum profeſſionem, cum ſit Calvinica, non noſtra. Eos vero, qui hæc capitula, ut vera & pia ſcilicet legunt, & pertinaciter retinent, eaque ſive verbis, ſive ſcriptis defendunt, tamquam conſentientes & communicantes ejus hæreſibus, & corruptores eccleſiæ Chriſti, arcemus a congregatione fidelium, & tamquam ethnicos ac publicanos haberi præcipimus, nullam habentes communionem nobiſcum, cujuſcumque conditionis ſint: & ſunto æterno anathemati obnoxii, & ſegregati a Patre, Filio, & Spiritu ſancto, uno ſecundum naturam, ſolo Deo; & in hoc futuroque ſæculo, & maledicti, & expertes veniæ, & inſolubiles poſt mortem, & æternæ damnationis participes. Neque enim unquam eccleſia noſtra talibus dogmatibus delusa eſt: atque utinam numquam in poſterum tantopere præcipitetur, gratia regentis ipſam & gubernantis Spiritus. In confirmationem vero & auctoritatem præſentis actionis, mandata ſunt præſentia ſacro codici magnæ Chriſti eccleſiæ, quæ apud nos eſt, ſubſcripta propriis manibus ſanctiſſimorum epiſcoporum, & ſpectatiſſimorum clericorum.

Anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo; menſe Maïo; Indictione decima.

Parthenius miſericordia Dei archiepiſcopus Conſtantinopoleos novæ Romæ, & œcumenicus patriarcha.

Synodicæ huic epiſtolæ ſanctiſſimi patris & paſtoris noſtri, patriarchæ Conſtantinopolitani, conſentiens in omnibus ego Petrus Mogilas, humilis archiepiſcopus metropolitanus Ciobi, & Haliciæ, & omnis Ruſſiæ, exarchus ſancti Apoſtolici throni Conſtantinopoleos, archimandrita lauræ Pierzarii, ſubſcribo propria manu, tum meo nomine, tum nomine omnis eccleſiæ Chriſtianæ, orthodoxæ & catholicæ, quæ eſt in Ruſſia minore.

Athanaſius Puſinas, epiſcopus Luccorii, & Hoſtrogii.

Arſenius Zelborſcius, epiſcopus Leopoleos Haliciæ, & Caminiciæ Podoliæ.

ὁ γὰρ Ἰησοῦς οὐκ εἶπε, τοῦτό ἐστιν ὁ τύπος τοῦ σώματός μου· ἀλλά, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου, τοῦτο δηλαδὴ τὸ ὁρώμενον, καὶ λαμβανόμενον, καὶ ἐσθιόμενον, καὶ κλώμενον, ἁγιασθὲν ἤδη, καὶ εὐλογηθέν.

ιή. Ἔσχατον δὲ πάντων, ὅτι προφάσει δῆθεν τοῦ καταβαλεῖν τὸ καθαρτήριον πῦρ, τὰς νενομισμένας ἡμῖν ἐπὶ τοῖς ἀποιχομένοις μνείας ἐκβαλεῖν κατεπείγεται, δι' ὧν ἐλπίζομεν ἄνεσιν αὐτοῖς, καὶ ἀναψυχὴν παρὰ Θεοῦ παραπέμπεσθαι τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν.

Πρὸς τούτοις ἐνεφανίσθησαν, ἃς τοῖς κεφαλαίοις προσέθηκεν, ἐρωτήσεις, καὶ ἐγνώσθησαν πάσῃ τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ, οὐδὲν ἀμείνους τῶν κεφαλαίων ὑπάρχουσαι. Οὐ μόνον γὰρ τὰς τῆς γραφῆς ἑρμηνείας, τὰς τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐκπονηθείσας, ὡς καὶ πρότερον, παραιτεῖται, ἀλλὰ καί τινα τῶν ἐκείνης ἀθετεῖ βιβλίων, ἅπερ αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι, ὡς κανονικὰ ἐδέξαντο. καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων σχετικὴν ἀποβάλλεται προσκύνησιν, ἣν ἡ ἑβδόμη ἐκύρωσεν οἰκουμενικὴ ἁγία σύνοδος.

Διὰ τοῦτο τά τε κεφάλαια ταῦτα, καὶ τὰς ἐρωτήσεις, κοινῇ ψήφῳ τελείως (φησὶν ἡ ἁγία σύνοδος αὕτη) ἀνατρέπομεν, καὶ τῆς ἡμετέρας αὐλῆς ἀπελαύνομεν, ὡς αἱρέσεων πεπληρωμένα, καὶ πάντῃ ἀλλότρια τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν θρησκείας· τόν τε συγγράψαντα ξένον τῆς ἡμῶν κρίνομεν πίστεως, πᾶσι δηλοποιοῦντες, ὡς καταψεύδεται ἡμῶν ὁ τούτων συγγραφεύς, λέγων τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πίστιν ἀνατολικὴν ὁμολογίαν εἶναι τῆς χριστιανικῆς πίστεως τῶν Γραικῶν, Καλβινικὴν οὖσαν, καὶ οὐχ ἡμετέραν. τοὺς δὲ ταῦτα τὰ κεφάλαια, ὡς ἀληθῆ καὶ εὐσεβῆ δῆθεν ἀναγινώσκοντας, καὶ διακρατοῦντας, ὑπερμαχοῦντας αὐτῶν, εἴτε λόγοις, εἴτε συγγράμμασιν, ὡς συμφρονοῦντας, καὶ συγκοινωνοῦντας αὐτοῦ ταῖς αἱρέσεσι, καὶ λυμεῶνας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἀποβάλλομεν τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως, καὶ ὡς ἐθνικοὺς καὶ τελώνας λογίζεσθαι διαγορεύομεν, μηδεμίαν κοινωνίαν ἔχοντας μεθ' ἡμῶν, ὁποίας ἂν εἶεν καταστάσεως. καὶ ἔστωσαν τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικοι, καὶ ἀφωρισμένοι παρὰ πατρός, υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος, τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει, μόνου Θεοῦ, ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι, καὶ κατηραμένοι, καὶ ἀσυγχώρητοι, καὶ ἄλυτοι μετὰ θάνατον, καὶ μέτοχοι τῆς αἰωνίου κολάσεως. οὔτε γάρ ποτε ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία τοῖς τοιούτοις κατεσχέθη δόγμασι· μήτε μὴν εἰς τοσοῦτον τοῦ λοιποῦ κατενεχθείη, χάριτι τοῦ ὁδηγοῦντος αὐτήν, καὶ κυβερνῶντος πνεύματος. Εἰς πίστωσιν δὲ τῆς τοιαύτης πράξεως καὶ ἀσφάλειαν, κατεγράφη τὸ παρὸν ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ὑπογραφὲν ἰδίαις χερσὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ λογιωτάτων κληρικῶν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ, Ἰνδικτιῶνος δεκάτης.

Παρθένιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Τῇ συνοδικῇ ταύτῃ ἐπιστολῇ τοῦ παναγιωτάτου πατρός, καὶ ποιμένος ἡμῶν, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, συμφωνῶν ἐν πᾶσι καὶ συναινῶν ἐγὼ Πέτρος Μογίλας, ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος μητροπολίτης Κιέβου, καὶ Αλιτζίας, καὶ πάσης Ῥωσίας, ἔξαρχος τοῦ ἁγίου ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀρχιμανδρίτης τῆς λαύρας Πετζαρίου, ὑπογράφω ἰδίᾳ χειρί, δι' ἐμέ τε, καὶ ἐκ προσώπου πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξου, καὶ καθολικῆς, τῆς οὔσης ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσίᾳ.

Ἀθανάσιος Πουσίνας, ἐπίσκοπος Λουτζκείου, καὶ Ὀστρογίου.

Ἀρσένιος Ζελιβόρσκιος, ἐπίσκοπος Λεοπόλεως Αλιτζίας, καὶ Καμινιτζίας τῆς Ποδολίας.

Σίλβεστρος

Anno Christi 1642.

Σίλβεστρος Οὐλεβίτζιος Βοευτίνσκιος, ἐπίσκοπος Πρεμισλάου, καὶ Σαμβωρίου.

Σίλβεστρος Κόσσοβος, ἐπίσκοπος Μστισλαβίας, Ορσίας, καὶ Μογιλαβίας.

Ο Ηρακλείας, Ιωαννίκιος.

Ο Λαρίσσης, Γρηγόριος.

Ο Χαλκηδόνος, Παχώμιος.

Ο Σερρῶν, Δανιήλ.

Οἱ ἐπίτροποι τῆς συνόδου.

Ο Κυζίκου, Ανθιμος.

Ο πρώην Νικαίας, Πορφύριος.

Ο Κορίνθου, Γρηγόριος.

Ο Φιλίππων, Γεράσιμος.

Ο Χίου, Ιερεμίας.

Ο Νικαίας, Πορφύριος.

Ο Προύσης, Χρύσανθος.

Ο Βιδύνης, Σωφρόνιος.

Ο Φιλιππουπόλεως, Γαβριήλ.

Ο Λήμνου, Ιγνάτιος.

Βαρλαὰμ μητροπολίτης Σοτζάβας, καὶ πάσης Μολδοβλαχίας, καὶ ἔξαρχος Πλαγηνῶν.

Εὐλόγιος, ἐπίσκοπος Ρωμάνου.

Αναστάσιος, ἐπίσκοπος Ραδαουτζίου.

Γεώργιος, ἐπίσκοπος Χουσίου.

Σωφρόνιος ἱερομόναχος, καὶ καθηγούμενος τῆς ἡγεμονικῆς μονῆς τῶν τριῶν ἱεραρχῶν τῆς ἐν Γιασίῳ Μολδοβλαχίας.

Ο κῆρυξ τοῦ εὐαγγελίου Μελέτιος Συρίγος, ἱερομόναχος.

Ο μέγας ἀρχιμανδρίτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Φιλόθεος.

Ο μέγας πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Νικηφόρος.

Ο μέγας λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Λάσκαρις.

Ο μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Χριστόδουλος, ἱερεύς.

Ο μέγας σακελλάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Θεολόγος, ἱερεύς.

Ο μέγας χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Εὐστάθιος, ἱερεύς.

Ο μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Δανιήλ.

Ο νομοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Παρασκευᾶς, ἱερεύς.

Ο σακελλίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Γεώργιος.

Ο πρωτεκδικος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Θωμᾶς.

Ο πρωτονοτάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Φίλιππος.

Ο μέγας πριμμικήριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Φίλιππος.

Ο δικαιοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Μιχαήλ.

Ο μέγας διερμηνευτὴς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ράλης.

Ο λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Νικόλαος.

Ο ὑπομνηματογράφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Κωνσταντῖνος.

Ο πρωτοαποστολάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Κωνσταντῖνος.

Ο λογοθέτης τοῦ γενικοῦ, Χρυσόσκουλος.

Ο νοτάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Δημήτριος.

ΤΩ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩ

καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ δουκί, θεοσεβεστάτῳ τε αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας, κυρίῳ, κυρίῳ Ιωάννῃ Βασιλείῳ Βοεβόνδᾳ, σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ.

Σοι ἴδ' ὡς ἀληθῶς, δοὺξ μεγαλοπρεπέστατε, τύποις ἐκδοῦναι καὶ τὰ συνοδικὰ ταῦτα γράμματα. ἐπειδὴ γάρ σοι τὸ σῶμα δέδωκεν ὁ κύριος, τοῦ εἶναί σε τῆς ὀρ-

A Silvester Ulebitzius Boeutinſcius, epiſcopus Premiſlai, & Samborii.

Silveſter Coſſovus, epiſcopus Mſtiſlaviæ, Orſiæ, & Mogilaviæ.

Joannicius, Heracleæ.

Gregorius, Lariſſæ.

Pachomius, Chalcedonis.

Daniël, Serrarum.

Curatores ſynodi.

Anthimus, Cyzici.

Porphyrius, qui ante Nicææ fuit.

Gregorius, Corinthi.

B Geraſimus, Philipporum.

Jeremias, Chii.

Porphyrius, Nicææ.

Chryſanthus, Pruſæ.

Sophronius, Bidynæ.

Gabriël, Philippopoleos.

Ignatius, Lemni.

Barlaam metropolitanus Sotzavæ, & omnis Moldaviæ, & exarchus Plagenarum.

Eulogius, epiſcopus Romani.

Anaſtaſius, epiſcopus Rhadautzii.

Georgius, epiſcopus Chuſii.

C Sophronius hieromonachus, & præfectus monaſterii trium præſulum, quod eſt Iaſii Moldaviæ.

Meletius Syrigus, hieromonachus, prædicator evangelii.

Philotheus, magnus archimandrita magnæ eccleſiæ.

Nicephorus, magnus protoſyngellus magnæ eccleſiæ.

Laſcaris, magnus logotheta magnæ eccleſiæ.

Chriſtodulus, ſacerdos, magnus œconomus magnæ eccleſiæ.

Theologus, ſacerdos, magnus ſacellarius magnæ eccleſiæ.

Euſtathius, ſacerdos, magnus chartophylax magnæ eccleſiæ.

D Daniël, magnus eccleſiarcha magnæ eccleſiæ.

Paraſcevas, ſacerdos, nomophylax magnæ eccleſiæ.

Georgius, minor ſacellarius magnæ eccleſiæ.

Thomas, protecdicus magnæ eccleſiæ.

Philippus, protonotarius magnæ eccleſiæ.

Philippus, magnus primicerius magnæ eccleſiæ.

Michaël, dicæophylax magnæ eccleſiæ.

Rhales, magnus interpres magnæ eccleſiæ.

Nicolaus, logotheta magnæ eccleſiæ.

Conſtantinus, a commentariis magnæ eccleſiæ.

E Conſtantinus, protapoſtolarius magnæ eccleſiæ.

Chryſoſculus, logotheta ærarii generalis.

Demetrius, notarius magnæ eccleſiæ.

ILLUSTRISSIMO ET

magnificentiſſimo duci, religioſiſſimoque domino & principi omnis Moldaviæ, domino domino Joanni Baſilio Boibonda, ſalutem a Deo.

Tum erat certe, Dux magnificentiſſime, typis etiam ſynodicas haſce litteras committere. Etenim cum hanc tibi poteſtatem dederit Dominus,

Anno Christi 1642.

M

ANNO CHRISTI 1642.

ut eſſes ejus eccleſiæ propugnator, & generoſus ſubverſor hæreſum, te uno ex omnibus terræ principibus electo tamquam ſibi utili: cuinam alteri incumberet pravas opiniones proſcribere, niſi religioſiſſimæ tuæ magnificentiæ? Qui cum vidiſſes Chriſtianas eccleſias perturbatas ob Calviniaca quædam capitula, quæ recens prodierant, contendebanturque noſtra eſſe, quod inſcriberentur, Orientalis confeſſio Chriſtianæ fidei; haudquaqum pigritatus es, ſed funem omnem movere non deſtitiſti, donec evocatis vicem gerentibus ſanctiſſimi & Apoſtolici throni œcumenici, & univerſa ſacra illius ſynodo, & ex Ruſſia legatis ejus, quæ illic eſt, eccleſiæ, cum ipſis adulterina omnia dogmata convulſiſti, publicis litteris conſignans, rataſque faciens ſinceras Orientalis eccleſiæ doctrinas. Nunc autem omnibus Chriſtianis orthodoxis detegens abſconditum illis capitulis virus, publice proſtare voluiſti, quid de iis ſentiat magna Chriſti, quæ apud nos eſt, eccleſia: ut poſſent ubique dignoſcere oves Domini, quibus a pabulis abſtinere oporteat, & quænam ad paſcua indubitanter accedere. Quapropter gratias Deo reddentes propter ea, quæ per te nobis ab ipſo proviſa ſunt, toto ex animo ipſum precamur, ut præſentem tibi vitam longævam ac pacificam donet, principatus thronum ad finem uſque ornanti, in ipſius gratia: in futura vero e terreſtribus ad cæleſtia te palatia tranſmittat.

κλησίας αὐτοῦ πρόμαχον, καὶ τῶν αἱρέσεων γενναῖον καταλύτην, σὲ μόνον ἐκ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἡγεμόνων, ὡς εὔχρηστον αὐτῷ ἐκλεξάμενος· τίνι ἂν ἄλλῳ ἐπέκειτο τὰς κακοδοξίας ἐκκηρῦξαι, εἰ μὴ ἄρα τῇ σῇ θεοσεβεστάτῃ μεγαλονοίᾳ; ὃς ἰδὼν τὰς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας θορυβουμένας ἐπὶ τοῖς νεωστὶ ἀναφανεῖσι Καλουϊνικοῖς κεφαλαίοις, διατεινομένους ἡμετέρους εἶναι, τῷ ἐπιγράφεσθαι, Ανατολικὴ ὁμολογία τῆς χριστιανικῆς πίστεως· οὐδόλως κατενάρκησας, ἀλλὰ πάντα κάλων ἐκίνησας, ἕως οὗ μεταπεμψάμενος τοποτηρητὰς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ οἰκουμενικοῦ, καὶ πάσης τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς συνόδου, καὶ ἀπὸ Ῥωσίας λεγάτους τῆς ἐκεῖθεν ἐκκλησίας, σὺν αὐτοῖς πάντα τὰ νενοθευμένα κατέῤῥαξας δόγματα, δημοσίαις βίβλοις ἐκρίνας τε, καὶ κυρώσας τὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας γνήσια διδάγματα. καὶ νῦν πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς ἡμῶν ὀρθοδόξοις ἐκκαλύψαι τὸν ἐγκεκρυμμένον ἐν τοῖς κεφαλαίοις ἐκείνοις, κοινῶς προτεθῆναι ἐθέλησας, ἵνα ἔχῃ δόξαν περὶ αὐτῶν ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησία· ἐφ' ᾧ ἔχοι πανταχοῦ τὰ τοῦ κυρίου πρόβατα διαγινώσκειν, ὁποίων βρωμάτων ἀπέχεσθαι χρή, καὶ ποίαις ταῖς νομαῖς ἀναμφιβόλως προσπελάζειν· διὸ χάριτας τῷ θεῷ ἀποδιδόντες, ἐπὶ τοῖς διὰ σοῦ παρ' αὐτοῦ οἰκονομηθεῖσιν, ἐξ ὅλης ψυχῆς ἱκετεύομεν αὐτὸν, τὴν παροῦσαν ζωὴν, μακραίωνά τε καὶ εἰρηνικήν σοι δωρήσασθαι, τὸν τῆς ἡγεμονίας θρόνον μέχρι τέλους κοσμοῦντι, ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, ἐκ τῶν ἐπὶ γῆς, εἰς τὰ οὐράνια μεταθεῖναί σε βασίλεια.

Legati Conſtantinopolitani, & exarchi patriarchici, miſſique ex Ruſſia legati.

Porphyrius, qui ante Nicææ fuit.
Meletius Syrigus, hieromonachus, & prædicator evangelii.
Eſaias Trophimus, præfectus ſancti Nicolai.
Ignatius Xenovicius, prædicator evangelii.
Joſeph Cononovicius, præfectus ſanctorum Theophaniorum.

Οἱ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως λεγάτοι, καὶ ἔξαρχοι πατριαρχικοί, καὶ οἱ ἀπὸ Ῥωσίας λεγάτοι.

Ὁ πρώην Νικαίας, Πορφύριος.
Μελέτιος Συρίγος, ἱερομόναχος, καὶ κῆρυξ τοῦ εὐαγγελίου.
Ἡσαΐας Τροφίμος, ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Ἰγνάτιος ὁ Ξενοβίτζης, ὁ κῆρυξ τοῦ εὐαγγελίου.
Ἰωσὴφ Κονονόβιτζης, ἡγούμενος τῶν ἁγίων Θεοφανίων.

SYNODUS HIEROSOLYMITANA

adverſus Calviniſtas, anno MDCLXXII. ſub Patriarcha Hieroſolymorum Doſitheo celebrata.

DUCE CHRISTO.

Clypeus orthodoxæ fidei, ſive Apologia ab ſynodo Hieroſolymitana ſub Hieroſolymorum Patriarcha Doſitheo compoſita adverſus Calviniſtas hæreticos, Orientalem eccleſiam de Deo rebuſque divinis hæretice cum ipſis ſentire, mentientes.

UNIVERSIS UBIQUE TERRARUM,

ſive etiam in mari agentibus, orthodoxis Epiſcopis, fratribus & comminiſtris noſtris in Spiritu ſancto: & omnibus omnino piis ac fidelibus Chriſtianis filiis, dilectis noſtris, in Domino ſalutem.

Latine vertit Dominus M. F. e Congregatione S. Mauri, Ordinis S. Benedicti: editdique Pariſiis, anno 1676. Verſio hæc eſt ſubinde recognita.

TEmpus loquendi, & tempus tacendi, monet ſapiens, Eccleſiaſtes: hinc quidem ſuum rei cuilibet tempus eſſe ſignificans; quemadmodum alibi dixit: Loquendi non inſtante neceſſitate, tace;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΓΕΙΣΘΩ.

Ἀσπὶς ὀρθοδοξίας, ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν αἱρετικῶς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων, ὡς κακοφρονοῦσιν οὗτοι αὐτοὶ οἱ Καλουΐνοι δηλονότι· συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου, ἐπὶ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΤΟΙΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΗΣ

καὶ θαλάσσης, ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις, ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς ἡμῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι· καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς εὐσεβέσι, καὶ ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς τέκνοις, ἀγαπητοῖς ἡμῶν, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Ex Bibliotheca Regia, ubi MS. exemplar aſſervatur, ab ipſomet Patriarcha Hieroſolymitano miſſum ad Chriſtianiſſimum Regem Ludovicum XIV.

ΚΑιρὸς τοῦ λαλεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ σιγᾶν, ὁ σοφὸς ἐκκλησιαστὴς παραινεῖ, ἐν οἷς που καιρὸν εἶναι παντὶ πράγματι ἀποφαίνεται. ὡσπερεὶ ἔλεγεν· ἀνάγκης μὴ οὔσης σίγα,

Anno Christi 1672.

A χαιροῦ δὲ κατεπείγοντος λάλει. ἀνάγκη μὲν γὰρ λαλεῖν οὐκ ἔστι τινὸς μὴ ἐρωτώμενον, ἐρωτώμενον δὲ περί τινος χρησίμου καὶ ἀναγκαίου λόγου, ἐπιστάμενόν τε, καὶ μὴ ἀποκρινόμενον, ἐσχάτης ἂν εἴη μοχθηρίας. εἰ δέ που τὸ ἐρωτώμενον περὶ Θεοῦ ἢ θείων πραγμάτων καθέστηκε, πῶς οὐκ ἀσεβείας γραφήσεται ὁ εἰδὼς, καὶ σιγὴν ἄγειν ἑλόμενος; ἡμεῖς γ' οὖν ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς ἀμφοτέρων τούτων, σιγῆς καὶ λόγου φημὶ, ἐξαιρέτως μεμαθήκαμεν οἷος κατὰ τὸν εἰπόντα· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· μάλιστα δὲ σιωπῆς Θεοῦ ἐπιτάττοντος· σιώπα γὰρ, φησὶ, καὶ ἄκουε, Ἰσραήλ. (οὐ γὰρ μόνον λαλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀκούειν τὰ χρήσιμα λεγόντων προσετάχθημεν·) καὶ αὖθις λαλεῖν τούτου κελεύοντος, καὶ στόμα ἀνοίγοντος, καὶ φωνὴν διδόντος. μεμαθήκαμεν γὰρ πρὸς μὲν τὸν Ἰεζεκιὴλ πολλάκις εἰρηκέναι· υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. καὶ ἐν B ἑτέρῳ πάλιν πρὸς αὐτόν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεταί σου τὸ στόμα, καὶ λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθήσῃ ἔτι. πρὸς δὲ τὸν Μωϋσῆν σταλησόμενον πρὸς Φαραὼ, ὑποστελλόμενον δὲ διὰ τὸ ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος· πορεύου, ἔφη, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε ἃ μέλλεις λαλῆσαι. τούτοις οὖν καὶ τοῖς τοιούτοις γραφικοῖς παραδείγμασιν εὐσεβῶς καὶ ἡμεῖς ἑπόμενοι, καιρὸν οἴδαμεν σιωπῆς μηδενὸς ἐνοχλοῦντος, καὶ πρὸς λαλιὰν παρορμῶντος· ἐπειγόμεθα δὲ αὖ ἐρωτώμενοι, ἢ καὶ ἄλλως πως τοῦ καιροῦ κατεπείγοντος, φωνὴν ἀφιέναι. ὅταν μὲν γὰρ περὶ πίστεως, ἢ τῶν πιστευομένων τινὸς πραγμάτων λόγον ἀπαιτώμεθα, δεινὸν ἡγούμεθα τὸ ὑποστέλλεσθαι. ἐὰν δὲ ἢ ἀσεβείας, ἢ αἱρέσεως ἄλλης πως ἐγκαλούμεθα παρ' ἑτεροδόξων ἀνθρώπων, καὶ πρὸς C οὐδὲν ἄλλο χρήσιμον ἀποβλεπόντων, ἢ πρὸς τὸ συστῆσαι τὴν ἑαυτῶν δόξαν ἐκ τοῦ διαβάλλειν τοὺς ἄλλους· τότε δὴ τὸν Ἠλιοῦ ζῆλον ἀναλαβόντες, θερμότερον ἐγχειρούμεθα πρὸς ἀπάντησιν· καὶ πάσχοντες τὰ τοῦ Ἱερεμίου, τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ φθεγγόμεθα· τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου· μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, καὶ κραυγὴν πολέμου. σάλπιγγος γὰρ αἰνῆς ἠχωδέστερα, καὶ πολέμου δεινοῦ βαρύτερα βροντῶσι τὰ ἔναγχος ἀπὸ Γαλλίας ἐλθόντα πρὸς ἡμᾶς (ὡς μὴ ὄφελον ἀκουσθῆναι, καὶ παρ' ἡμῖν) μηνύματα. οἱ γὰρ ἐν ἐκείναις διατριβόμενοι Καλουΐνοι ἐθελοντὶ κακουργοῦντες φασὶ τὴν ἀποστολικὴν καὶ D ἁγίαν ἡμῶν ἐκκλησίαν, τὴν ἀνατολικὴν δηλαδὴ, φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων, ὡς αὐτοὶ ἐκεῖνοι κακοφρονοῦσιν. οὐ μόνον δὲ λόγοις, ἀλλὰ καὶ συγγράμμασιν οἱ αἱρετικοὶ οὗτοι, ὡς φαίνεται περί τινι Κλαυδίῳ ὑφηγητῇ τοῖς ἐν Καρεντονίᾳ Καλβίνοις, ἐπιχειροῦσιν ἡμῶν κατηγορεῖν, ὃ καὶ μάλιστα εἰς τὸ προκείμενον ἔργον ἡμᾶς παροτρύνει, μὴ εἰδότες μήτε ἃ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνος διαβεβαιοῦνται, ἵν' αἰδούμενοι οὔτε κἂν τοὺς ἀνθρώπους, ὧν ἐνώπιον τοιαῦτα ψεύδεσθαι κατατολμῶσι.

Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ χάριτι Χριστοῦ συνήλθομεν χάριν ἐγκαινίων τοῦ θειοτάτου ναοῦ τῆς ἐν Βηθλεὲμ κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ· ὃν ὁ κύριος ἀνοικοδομηθῆναι ἐν τοῖς πανδεινοῖς τούτοις καιροῖς E τοῦ διωγμοῦ, καὶ χαρισθῆναι κεκαλλωπισμένον τοῖς πανταχοῦ γῆς γνησίοις τέκνοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ηὐδόκησεν· διατριβόντων μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐπιδημούντων προσκυνητῶν ἱερέων, κληρικῶν, καὶ λαϊκῶν χριστιανῶν, εὕρομεν δεῖν ἐν συνόψει τὴν περὶ ὧν ἡ μήτηρ ἡμῶν ἀποστολικὴ ἐκκλησία κατηγορεῖται, δόξαν εἰπεῖν, ἵνα καὶ δι' ἡμῶν ἡ παραδοθεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου, καὶ κηρυχθεῖσα παρὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ φυλαχθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, πίστις ἡμῶν φανερὰ ᾖ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ψεῦδος τῶν ἐναντίων φωραθῇ, (καί τοι προεφωραμένον πρὶν, καὶ καθ' ἑαυτὸ ὡς τραγελάφους πλάττον, καὶ ὑπὸ πολλῶν τῶν πρὸ ἡμῶν) ἡ ἀλήθεια ὡς εἰκὸς λαμπρότερον ἡλίου λάμ-

A inſtante, loquere. Quemadmodum autem interrogante nemine, nulla loquendi neceſſitas; ita interroganti quæ noſti, reſponſum continere, ſumma malitia eſt. Porro ſi de Deo rebuſque divinis interrogatio fuerit, impietatis in notam quomodo non incurrat, qui reſponſioni par cum eſſet, ei tamen ſilentium antetulit? Nos quidem cum tacendi, tum loquendi modum ſatis ille docuit, qui dixit: *Diſponet ſermones ſuos in judicio*; maxime cum & ſilentium Deus indicat, aït enim: *Tace, Iſraël, & audi*; (quippe non loquendi modo mandatum accepimus, verum & eos qui utilia loquuntur, audiendi:) & loqui rurſum ipſe præcipiat, os noſtrum aperiat, & vocem nobis impertiatur. Legimus enim B ad Ezechiëlem paſſim dictum eſſe: *Fili hominis, dic domui Iſrael.* Et rurſus ad ipſum: *In die illa aperietur os tuum, & loqueris, & non ſilebis ultra.* Moyſi vero, quem Pharaoni mittebat, impeditioris & tardioris linguæ cauſa formidanti, dixit: *Vade, & ego aperiam os tuum, & inſtruam qua locuturus es.* His igitur & conſimilibus exemplis in Scriptura expreſſis & nos religioſe obſequentes, nemine quidem rogante & ad loquendum provocante, tempus eſſe ſilendi novimus; urgente vero interrogatione, aut quapiam alia loquendi neceſſitate, ſermoni quamprimum nos accingimus. Cum enim de fide rebuſve credendis interpellamur, indignum ducimus ut loqui reformidemus. Si vero ab hominibus C hæreticis, atque ſuam ut obtrectatione ceterorum gloriam obfirment, modo ſtudentibus, impietatis aut falſi cujuſdam dogmatis inſimulamur; tunc Heliæ inſtar zelo ſuccenſi, reſponſionem animoſiores aggredimur, ac Jeremiæ paſſionum conſcii, ejuſdem eructamus & verba: *Ventrem meum doleo, & ſenſoria cordis mei; fluctuat anima mea, dilaceratur cor meum; non tacebo, quoniam vocem tubæ audivit anima mea, clamorem prælii.* Etenim terribili ſonantiores buccina, & duro graviores bello, e Galliis ad nos uſque tonant modo rumores, utinam apud nos numquam audiri. Quippe improbitati gratis indulgentes, qui in illis habitant, Calviniſtæ, ſuas de Deo rebuſque divinis hæreſes, Apo- D ſtolicæ noſtræ ac ſanctæ Orientali Eccleſiæ affingunt; atque id quidem non modo ſermonibus, verum etiam & ſcriptis imponere nobis hæreticos hujuſmodi ſuſcepiſſe nemo neſcit, qui Claudium quemdam Carentonenſium Calviniſtarum Miniſtrum perlegerit. Id vero ad ſuſceptam Apologiam nos vehementius accendit, quoniam quod dicunt, quod affirmant, neſciunt: qui vel homines metuere debuiſſent, coram quibus talia mentiri nec verentur.

His igitur ſe ſe ita habentibus, cum ad perficiendam ſacratiſſimæ Ædis Bethleemiticæ, ubi Salvator ac Deus noſter Chriſtus ſecundum carnem natus eſt, dedicationem conveniſſemus, quam per id miſerrimæ ætatis ac perſecutionis reſtaurari Domi- E no placuit, ac veris Eccleſiæ Catholicæ ubique terrarum agentibus filiis eleganter ornatam reſtitui; adſcitis etiam nobiſcum Sacerdotibus, Clericis, necnon & Chriſtianis ceteris, qui e terræ finibus illuc adoraturi convenerant; matris noſtræ Apoſtolicæ Eccleſiæ doctrinam ſuper his quæ affinguntur illi, exponendam duximus, ut quæ a Domino nobis tradita, ab Apoſtolis promulgata, & ab ſanctis Patribus conſervata eſt fides noſtra, nobis edicentibus, univerſo manifeſta fiat mundo; ac retecto adverſariorum noſtrorum mendacio, (etſi jampridem ab anteceſſorum noſtrorum quamplurimis deprehenſum eſt, ac ſuopte delapſum, utpote ad hircocervorum inſtar conflatum) ceu ipſo rutilantior ſola

Anno Christi 1672.

veritas innoteſcat. Quamvis autem quæ jam diximus, rurſum eloqui, ac ſuper eodem argumento frequenter verba facere videamur: id tamen ad pleniorem dictorum comprehenſionem, ſtudioſis lectoribus hocce libello juverit iterum pertractare.

Sciendum igitur eſt, hæreticorum hujuſmodi præpoſitos, doctrinam Orientalis Eccleſiæ haud quidem ignorantes, ſuos tamen circa Deum reſque divinas, errores illi affingere, eamque, quo rudiores ſeducant potiſſime, opera data inculpare. Cum enim ab Occidentalibus jam jam receſſerint, ſeque ab omni demum Eccleſia Catholica procul fecerint, manifeſtiſſime ſe ſe probant hæreticos, immo & hæreticorum coryphæos. Nam falſa atque inepta non modo dogmata, ſui ſupra modum amantes, induxere, ſi tamen dogmata licet fabellas appellare: at etiam Eccleſiæ prorſus extorres facti ſunt, cum Eccleſia Catholica, ut dictum eſt, nulla penitus communione conjuncti. Ac eorum quos ſuis ſeducere fabulis, converſionem veluti pertimeſcentes, eo fraudis confugere, ut quod illi circa fidem ſentiunt, hoc ipſum & Orientalem ſentire Eccleſiam perſuaderent. (Deo nempe, etſi mirabiliter id ſinente, at ſignificante Chriſtianum nec dici poſſe, nec eſſe, Eccleſiæ nomine non inſignitum: quin & docente, eos, etſi neſcientes, hoc ipſo Catholicæ Eccleſiæ fuiſſe allectos, quo in illa mereri ſe ſe moliti ſunt perſuadere.) Non ita porro id probare nituntur, ut vera eſſe univerſe ea quæ credimus, aſſerant: ſi enim ita eſſet, alia in nobis nequaquam reprehenderent, at nobiſcum in omnibus conſentirent; ſed nec apud nos ſe ſe conſtituere magiſtros appeterent, qui heri & nudiuſtertius frementes meditati ſunt inania: immo a nobis edoceri noſtræque obedire fidei ſtatuerent, quam prædicantibus Apoſtolis Eccleſia Catholica ſuſcepit, modo tenet, ac in finem ſæculi, ſcilicet quoadusque veniat Dominus, ipſo Deo Salvatore duce, conſervabit. Sed quia procul a nobis illi abſunt, neque Calviniſtis omnibus id quod adverſus eos confinxere duces eorum, notum facere valeamus; quidquid recens induxere Calviniſtæ, ipſam eſſe perpetuam Orientalis Eccleſiæ fidem, gloriari, ſeducendis rudioribus, ſatis habuere. Verum quemadmodum lucis ad tenebras, aut Chriſti ad Belial ſocietas eſſe non poteſt; ita nec una adverſariorum noſtrorum cum Eccleſia orientali de rebus fidei ſententia, quamdiu hæreſiarcham Calvinum voluerint habere magiſtrum.

Porro Catholicam Orientalis Eccleſiæ fidem ſtrenuos hujuſmodi homines agnoviſſe (ut ignorare fingant) manifeſtum eſt: ac primum quidem e ſacris Scripturis, quas optime omnium intelligere ſe ſe gloriantur: deinde ex ſanctis eccleſiæ catholicæ Theologis. Norunt quippe certiſſime hominum non modo, ſed & Dei quoque calumniatores illi, norunt juſtum eſſe Deum, ac omnium noſtrum patrem, uti paſſim ipſemet indicavit. Norunt & data eſſe hominibus præcepta, ceu rem hominum ſaluti perneceſſariam: item boni electionem ac fugam mali apud Scripturam edoceri; item & repoſitam eſſe unicuique ſecundum opera ſua retributionem: item auctorem malorum non eſſe Deum, neque perſonarum acceptorem, quatenus illi, quod alterum diligat, odio alterum habeat, iniquitati non poſſit verti, qui vult omnes homines ſalvos fieri. Norunt denique liberum arbitrium, uti dogma certiſſimum, quemadmodum Catholica ſentit Eccleſia, neceſſario eſſe admittendum: atque a ſacris fidei ſeptis prorſus emandandam nugatoriam quamdam de fatali apud Græcos neceſſitate narrationem, quam ut exitialem hominibus peſtem Calvini malitia concinnavit. Quippe omnibus Chriſtianæ vitæ virtutibus bellum indi-

πυσοι γνωσθῇ. Εἰ δέ που ἢ φανείημεν ταὐτὰ λέγοντες, ἢ πολλάκις ἀποφαινόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τὴν κατάληψιν πλείονα τῶν λεγομένων πάντη τῷ εἰσιόντι τῷ συγγράμματι προσλαμβάνεται.

Ἰσέον οὖν ὅτι οἱ προέχοντες τῶν αἱρετικῶν τούτων, οὐκ ἀγνοοῦντες τὴν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας δόξαν, φασὶν αὐτὴν ἴσα ἐκείνοις πρεσβεύειν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων, ἀλλ' ἐξεπίτηδες αὐτῆς κατηγοροῦσι πρὸς ἀπάτην μάλιστα τῶν ἀκουόντων. τῶν δυτικῶν γὰρ ἀποχωρήσαντες, ὅπου ἀποῤῥαγέντες, καὶ ἔπειτα πάσης ἁπλῶς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἀποπεπηδηκότες καὶ ἐλεγχόμενοι περιφανῶς, ὡς αἱρετικοί εἰσι, καὶ αἱρετικῶν οἱ κορυφαιότατοι. ἐπειδὴ οὐ μόνον κενὰ καὶ γελοῖα δογμάτων (εἰ δέον ὅλως τοὺς μύθους δόγματα ὀνομάζειν) ἐξῆψαν διὰ φιλαυτίαν εἰσηγηταί· ἀλλὰ καὶ μηδόλως ἐκκλησίας μετέχουσιν, ὡς μηδεμίαν ὁποιανοῦν κοινωνίαν ἔχοντες μετὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὡς εἴρηται. καὶ ὥσπερ δεδιότες μήποτε ἐπιστραφῶσιν οἱ ἀπατηθέντες ἐκείνοις προσέχοντες, ἐπινοοῦσι λέγειν, τοῦτο τὸ περιφανέστατον ψεῦδος, ὅτι ἅπερ αὐτοὶ περὶ πίστεως φρονοῦσι, ταῦτα καὶ ἡ ἀνατολικὴ φρονεῖ ἐκκλησία. (τοῦ Θεοῦ, κἂν ταῦτα θαυματοποιοῦντος, καὶ δηλοῦντος, τὸν μὴ κοσμούμενον κἂν τῷ τῆς ἐκκλησίας ὀνόματι, ἀδύνατον μήτε χριστιανὸν λέγεσθαι, μήτι γε χριστιανὸν εἶναι· διδάσκοντος δὲ αὐτοὺς ἐκ τούτου τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσηλῶσθαι, εἰ καὶ οὐ συνίεσαν.) καὶ τοῦτο οὐχ ὡς συμβάλλοντες τὰ ἡμέτερα πάντα εἶναι ἀληθῆ. εἰ γὰρ οὕτως ἦν, οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις κατηγόρουν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν πᾶσι συνῄνουν· οὔτε μὲν διδάσκαλοι ἡμῶν προσθυμοῦντο ἠθέλησαν, οἱ χθὲς καὶ πρώην φρυάξαντες ἐμελέτησαν κενά· ἀλλὰ παρ' ἡμῶν μαθεῖν, καὶ ἡμῖν πείθεσθαι ἤθελον, φρονοῦσιν ἅπερ οἱ ἀπόστολοι μὲν ἐκήρυξαν, ἡ καθολικὴ δὲ ἐφρόνησε καὶ φρονεῖ ἐκκλησία, καὶ δὴ καὶ φρονήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἕως ἂν ἔλθῃ δηλονότι ὁ κύριος, ἐν αὐτῷ Θεῷ σωτῆρι ποδηγέτῃ. ἀλλ' ὅτι μακρὰν ἐκεῖνοι ἀπεσχηκότες ἡμῶν, καὶ πρόσω τοὶ μὴ δυναμένων πᾶσι Καλβίνοις γνώριμον ἀποκαταστῆσαι τὸ κατ' ἐκείνων τῶν ἰδίων καθηγεμόνων σκευώρημα, ἤρκεσεν αὐτοῖς πρὸς μόνην ἀπάτην τῶν ἀκουόντων ἐγκαυχᾶσθαι, ὅτι ὅσα Καλβῖνος κεκαινοτόμηται, ταῦτα καὶ ἡ ἀνατολικὴ φρονεῖ ἐκκλησία ἐξ ἀνέκαθεν. ἀλλ' ὡς ἀδύνατον ἐν ταυτῷ ἅμα εἶναι φῶς καὶ σκότος, ἢ Χριστὸν καὶ Βελίαρ· οὕτως ἀδύνατον τοῖς ἐναντίοις ἕως ἂν ὑπὸ προστάτῃ Καλβίνῳ αἱρεσιάρχῃ τελῶσι, τ' αὐτὸν φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ πίστεως τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Ὅτι δὲ οἱ καλοὶ οὗτοι ἄνδρες οἴδασι τὴν ὀρθόδοξον τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας δόξαν, (εἰ καὶ ὑποκρίνονται μὴ εἰδέναι) φανερόν. πρῶτον ἔκ τε τῆς ἁγίας γραφῆς αὐτῆς, (ἣν οὗτοι μάλιστα μεγαλοφρονοῦσιν εἰδέναι) καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας θεολόγων. οἴδασι γὰρ σαφῶς, οἴδασιν οἱ κατήγοροι οὐ μόνον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὅπερ δίκαιος ὁ Θεός, καὶ ὅπερ πατὴρ πάντων ἡμῶν ἐστιν, ὡς αὐτός που εἴρηκεν ἐν πολλοῖς· καὶ ὅτι ἐντολαὶ ἐδόθησαν τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀναγκαῖόν τι χρῆμα πρὸς σωτηρίαν· καὶ ὅτι αἵρεσις μὲν τοῦ καλοῦ, φυγὴ δὲ τοῦ κακοῦ διδάσκονται παρὰ τῆς γραφῆς· καὶ ὅτι ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποδοθήσεται κατὰ τὴν πρᾶξιν· καὶ ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἔστι τῶν κακῶν αἴτιος, οὔτε μὴν προσωπολήπτης, ὥστε ἐκείνως τοῦτον μὲν ἀγαπᾶν, τοῦτον δὲ μισεῖν· ἀλλὰ πάντων βούλεται καὶ θέλει τὴν σωτηρίαν, ὅτι βέβαιον καὶ ἀναγκαῖον τὸ τοῦ αὐτεξουσίου θέσις, ὃ ὥσπερ πρεσβεύει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ταύτῃ καὶ διώκεται τῶν ἱερῶν τῆς πίστεως περιβόλων ἡ φλυαρία τῆς εἱμαρμένης τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς εἱμαρμένης μύθου, ὃν ὡς λοιμὸν φθοροποιὸν ἡ τοῦ Καλβίνου τοῖς ἀνθρώποις συνέταξε μοχθηρία. Πᾶσαν μὲν ἀρετὴν τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου διώ-

Digitized by Google

Anno Christi 1672.

καν, (δι' ἣν Χριστὸς ἐνηνθρώπησε) πᾶσαν δὲ κακίαν καὶ ἀνομίαν εἰσάγων, καὶ τὸ θρυλλούμενον ἐκεῖνο, καὶ ψευδέστατον, ὅτι ἡ πίστις δηλαδὴ ἁπλῶς καὶ μόνη σώζει τὸν ἄνθρωπον, οὐδ' ὅτι οὐδὲ ἰσχυόντων τῶν ἔργων, ἃ ἡ γραφὴ πρακτέα τοῖς θέλουσι τυχεῖν σωτηρίας παρεγγυᾶται, ἐπειδὴ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

Καὶ ὅτι εἰ δεῖ πείθεσθαι Παύλῳ, καὶ ταῖς οἰκουμενικαῖς ἁγίαις συνόδοις, καὶ ἱστορικοῖς τοῖς περὶ τῶν ἐξαρχῆς τῇ ἐκκλησίᾳ συμβάντων, ὅσον τὸ κατ' αὐτοὺς ἀποφαινομένων ἀκούειν, καὶ μὴ ἀντιποιεῖσθαι τοῖς ἴχνεσι τῶν ἀποστόλων χρηματίσασι διδασκάλοις, καὶ πνευματοφόροις ἀνδράσι, καὶ τοῖς μετέπειτα ἐκείνων συγγράψασι συντομώτερον πρόσω μὲν, ταῦτα δὲ ἐκείνοις τοῖς θείοις πατράσι, καὶ ἁπλῶς τῇ θείᾳ γραφῇ ἐν πολλοῖς ἀποφαινομένῃ σαφέστατα, (ἐξ ὧν ἁπάντων συνάγεται τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον) δεῖ καὶ ἑπτὰ εἶναι πιστεύειν τὰ μυστήρια τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, δι' ὧν ἁγιαζόμεθα καὶ Χριστῷ συναπτόμεθα, καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς λαμβάνομεν τὸν τέλειον ἀῤῥαβῶνα, σπουδάζοντες ἐφ' οἷς ἐκτίσθημεν ἔργοις ἀγαθοῖς, καὶ ἁγίας εἰκόνας προσκυνεῖν, τοῖς ἁγίοις χρῆσθαι μεσίταις, καὶ τιμᾶν αὐτοὺς, ὡς φίλους Θεοῦ· καὶ ὅλως ἀπαρασαλεύτους κατὰ πάντα φυλάττειν τὰς παραδόσεις, ἃς κατέχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ἐξ αὐτοῦ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποστόλων, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ γραφῆς, τὴν ἀδυνατοῦσαν ὅλως σφαλῆναι, ὡς πλουτοῦσαν διδάσκαλον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Οἴδασιν, φαμὲν σαφῶς, οἱ κατήγοροι καλῶς, τήν τε γραφὴν καὶ τοὺς πατέρας, καὶ ἑπομένους ἐξ ἐκείνων, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν. (οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι τὸ φρόνημα τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἢ τὸ θεῖον ῥῆμα πιστευόμενον ὀρθῶς, καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων διασαφηνισμένον εὐσεβῶς, καὶ αἱ παρὰ τῶν ἀποστόλων διὰ λόγου παραδόσεις, ὑπὸ τῶν πατέρων φυλαχθεῖσαι ἄχρις ἡμῶν) ἀλλ' ἐμμένοντες τῇ πλάνῃ, ἥ τις τοῖς αἱρετικοῖς ἐστὶν ἴδιον, κωφεύουσι καὶ οὐ διορθοῦνται. ἡμεῖς δὲ ἵνα μὴ τὰ τῆς γραφῆς, ἢ τῶν πάλαι πατέρων λέγοντας ἐπιλείψῃ ἡμᾶς ὁ χρόνος διηγουμένους, ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς γεγενημένων ἀποδείξομεν τὸ προκείμενον.

A xit : (quas ut doceret Chriſtus, homo factus eſt ;) & quo iniquitati ac vitio cuilibet viam faceret, id fucatæ ſuperſtitionis invexit, hominem ſola fide, non autem operum merito, ſalvari. Quæ tamen Scriptura eos qui ſalutem adipiſci volunt, palam facere cohortatur, ſiquidem fides ſine operibus mortua eſt.

Norunt præterea, ſiquidem divo Paulo & œcumenicis Conciliis adhibenda fides eſt, atque iis non minus attendendum, quæ a principio contigiſſe Eccleſiæ hiſtorici produnt, quam quæ opinantur ipſi ; neque ſanctis Doctoribus ac Spiritu ſancto plenis hominibus, Apoſtolorum ſupparibus, obſiſtendum, qui divinas ad res exponendas incubuere ; nec B aliis, qui ſtrictius quidem, at eadem proſus, quæ ſancti Patres illi conſcripſere ; nec denique ſacræ Scripturæ, quæ non ſemel hæc ipſa apertiſſime declarat : (e quibus totum colligitur religionis noſtræ myſterium. Hæc igitur ſiquidem illi norunt, norunt utique credenda eſſe ſeptem Eccleſiæ ſacramenta, quibus & ſanctificamur, & Chriſto conjungimur, & futuræ vitæ perfectum pignus accipimus ; ſi modo, quibus conditi ſumus, bonis operibus vacamus, ſi ſacris imaginibus cultum adhibemus, ſi Sanctis ceu mediatoribus apud Deum utimur, eoſque tamquam Dei amicos veneramur : ſi denique traditiones, quas ſive per ſermonem, ſive per Scri- C pturam Catholica didicit Eccleſia, quæ ſancto Spiritu erudita, errare non poteſt, illibatas conſervamus. Probe itaque norunt juxta ac evidentiſſime calumniatores illi & ſacram Scripturam, & ſanctos Patres, & qui eorum veſtigiis inſtitere, necnon & orthodoxam eſſe fidem noſtram : neque enim aliud quidquam Eccleſia ſentit Orientalis, quam verbum divinum, uti par eſt creditum & ab ſanctis Patribus religioſe explanatum, & traditiones ab Apoſtolis per ſermonem acceptas, atque ab iiſdem ſanctis Patribus ad nos uſque conſervatas : at ſuis pertinaciter erroribus adhærentes, obſurdeſcunt, nedum ad fidem orthodoxam ſe ſe recipiunt. Nos vero quia Scripturæ & ſanctorum Patrum oracula proſequentes, tempus deficeret, ex his quæ apud nos geſta ſunt, rem totam demonſtrabimus.

Μετὰ γὰρ πεντήκοντα ἔτη τῆς Λουθήρου μανίας, ὁ ἀπὸ Τυβίγγης τῆς Γερμανίας Μαρτῖνος Κρούσιος, μετὰ καὶ ἄλλων σοφιστῶν τῆς καινοτομίας Λουθήρου, (ἀδελφὰ δὲ πως φρονεῖ Λουθῆρος Καλουίνῳ, εἰ καὶ ἔν τισι διαφέρειν δοκοῦσι.) ἔπεμψαν τὰ κεφάλαια τῆς αἱρέσεως αὐτῶν τῷ τηνικαῦτα πηδαλιουχοῦντι τὸ πλοῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἵν' εἰδῶσιν εἰ συμφωνοῦσι τῇ δόξῃ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐκεῖνοι ἔλεγον· ὁ δὲ ἀοίδιμος ἐκεῖνος τρεῖς πρὸς ἐκείνους καὶ κατ' ἐκείνων συγγράψας λόγους, εἴτουν πραγματικὰς ἀποκρίσεις, πᾶσαν μὲν θεολογικῶς καὶ ὀρθοδόξως ἔλεγχων αὐτῶν αἵρεσιν, πάσας δὲ γνώμας ὀρθοδόξους ἄνωθεν ἐπικρατούσας τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ διδάσκων αὐτούς· οἱ καὶ οὐ προσεῖχον ἅπαντες, τῇ εὐσεβείᾳ χαίρειν εἰπόντες. ἔστι δὲ ἡ βίβλος τυπωθεῖσα Γραικολατινιστί, ἐν Βιρτεμπεργίᾳ τῆς Γερμανίας, κατὰ τὸ αφπδ' ἔτος τῆς σωτηρίας.

Πρὸ τούτου τε τοῦ κὺρ Ἱερεμίου, Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ναθαναὴλ καὶ οἰκονόμος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾧ ἐξέθετο περὶ τῆς ἑρμηνείας τῆς ἱερᾶς λειτουργίας· καὶ μετὰ τοῦτον τὸν κὺρ Ἱερεμίαν, Γαβριὴλ Σεβῆρος ὁ ἀπὸ Πελοποννήσου, μητροπολίτης τῶν [a] ἐν Κρήτῃ ἀδελφῶν, ἐν ᾧ συνέγραψε περὶ τῶν ἱερῶν ἑπτὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μυστηρίων συντάγματι, ἀριδήλως τὴν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας δόξαν παρέστησαν.

[a] Lege, ἐν Βενετίᾳ.

Οὐ μόνοι δὲ οὗτοι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ περὶ τῶν βιοῦ-

D Elapſis ab Luthero quinquaginta annis, Martinus Cruſius Tubingenſis, ceterique cum eo novitatum Lutheri peritiores, (porro non alia eſt Lutheri hæreſis, atque Calvini, quamquam nonnihil videtur intereſſe ;) ſuæ capita profeſſionis ad eum qui Catholicæ Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ id temporis clavum tenebat, direxere ; quatenus, uti dicebant, dignoſcerent, an cum Orientali Eccleſia de doctrina convenirent. Verum ad illos, immo & contra ipſos, inſignis ille Patriarcha ſermones tres, ſeu magis peritas reſponſiones, reſcripſit : quibus & omnem eorum hæreſim theologice juxta ac catholice confutabat, & orthodoxas opiniones, quaſcumque a principio Eccleſia obtinuit Orientalis, eos edocebat : quamquam hæc illi nequaquam at- E tenderunt, quippe nuncium pietati penitus remiſerant. Habetur liber iſte Græce & Latine editus Wittembergæ in Germania, anno ſalutis milleſimo quingenteſimo octuageſimo quarto.

Sed & ante Patriarcham iſtum, nomine Jeremiam, Joannes Nathanaël preſbyter & œconomus Conſtantinopoleos, in tractatu quem de expoſitione ſacræ Liturgiæ edidit ; ac rurſum poſt eumdem Jeremiam, Gabriel Severus Moreanus, fratrum noſtrorum [a] Cretenſium Archiepiſcopus, in libro quem de ſeptem Eccleſiæ Catholicæ ſacramentis compoſuit : univerſam Orientalis Eccleſiæ doctrinam maniſeſtius exhibuere.

[a] Pro, qui Venetiis degebant.

Non ſolum autem iſti, ſed & alii bene multi

(quos, cum opus fuerit, recenſebimus;) idem nu- A per argumentum ſunt proſecuti. Ac in primis ante annos ſex aut ſeptem prodiit in lucem liber cui titulus, *Confeſſio orthodoxa eccleſiæ Orientalis*, ab ſanctiſſimo quidem illo Kiæbæ Archiepiſcopo Petro, exaratus: at ob nonnulla obſcura & emendatione digna quæ habebat, ab Meletio Cretenſi, magnæ eccleſiæ quæ eſt Conſtantinopoli Doctore ac Protoſyncello, juſſu Synodi apud Iaſium celebratæ explicatus & emendatus. Hunc omnino excepit, & modo etiam excipit eccleſia Orientalis; ac optimus, illuſtriſſimus, necnon & ſapientiſſimus Princeps dominus Panagiotti, utriuſque Imperii, Orientalis nimirum & Occidentalis, linguarum Interpres peritiſſimus, ac pietatis zelantiſſimus, ad unum auto- B graphi apicem typis mandavit.[a]

a. *Adde*, nihil prorſus detrahens vel addens.

Cum itaque hæc omnia probe ſciant adverſarii noſtri, atque prædictorum etiam librorum plurimi apud illos fuerint excuſi: manifeſtum eſt, eos non jam ex fidei noſtræ ignoratione, ſed ex ſumma impudentia nobis imponere, & ad ſimplicium ruinam ea nobis affingere, quæ noſtra non ſunt, ſuſcepiſſe.

Verum enimvero recte nonnulli dixere, (nam & hoc verum eſt) ſimplicem eſſe veritatem, mendacium vero multifidum: quippe ſagaces hujuſmodi homines futili nixum fundamento, hoc quod primum confinxerant, mendacium ubi proſpexere, perniciosiſſimum ac leviori leviſſimum ſufficiunt artificium. Etenim ne ab totius Europæ Chriſtianis C coarguantur, aut ab Orientalibus comperti mendacii auctores demonſtrentur, Cyrillum Lucarem Cretenſem, qui ante annos quadraginta Patriarchalem Conſtantinopolitanam ſedem occupavit, confeſſionem capitulis octodecim & quatuor quæſtionibus conſtantem, Orientalis eccleſiæ nomine edidiſſe aſſerunt, atque Orientalem cum ipſis conſentire Eccleſiam, declaraſſe. At nec ceteris hæc machinatio potentior, aut confutatu operoſior, etſi ſpecioſior: quippe Deo duce demonſtrabitur.

Primo, Orientalem eccleſiam prædictum Cyrillum, qualem adverſarii noſtri inducunt, penitus neſcire, ipſamque confeſſionem ut fetum ejus nequaquam admittere. D

Secundo, hujus auctor ut forte fuerit ille, nemine tamen Orientalium, ac multo minus catholicorum conſcio, ſed prorſus clanculum hanc edidiſſe.

Tertio, hujus Cyrilli confeſſionem haudquaquam eſſe Orientalis eccleſiæ confeſſionem.

Quarto, Orientales vel confeſſionem iſtam penitus ignoraſſe; vel, ſi noverint, Chriſtianos nequaquam exſtitiſſe.

Quinto, prædicta capitula ita apud Orientales reprobari, ut his contraria non ſemel in eccleſia vel Cyrillus ipſe, etiam cum exſecratione, docuerit, atque ab ſynodis duabus frequentiſſimis propterea ſolum excommunicatione & anathemate perculſus fuerit, E quod ſcriptis quoque ea impugnare recuſarit.

Sexto. Sed eſto, ex iis quæ eccleſia ſentit Orientalis, nonnulla forte opus iſtud habeat; quænam porro in prædictis capitulis explicanda proponantur, examinandum eſt.

CAPUT I.

CYrillum itaque cum Calvino ſentientem numquam apud Orientalem eccleſiam audiſſe, nemo, niſi qui calumniari voluerit, ignorare poteſt. Cum enim ad ſedem Alexandrinam fuiſſet aſſumptus, ac communi poſtmodum cleri Conſtantinopolitani ſuffragio ad hujus urbis (in qua tum temporis agebat) thronum inde tranſlatus; is neque in aliqua

τὴν ὑπόθεσιν συνεγράψαντο τινὲς, οὓς ἀριθμήσομεν ἐν καιρῷ ἰδίῳ. πρὸ ἐτῶν καὶ μάλιστα ἕξ, ἢ ἑπτὰ, βίβλος τετυπωμένη, ἐπιγεγραμμένη, Ὁμολογία ὀρθόδοξος τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἣν συνεγράψατο μὲν ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος μητροπολίτης Κιέβου Πέτρος· ἑρμηνεύθη δὲ καὶ διωρθώθη, ὅτι τι σαφηνείας ἢ διορθώσεως ἐδεῖτο, ἐν αὐτῇ προσταγῇ τῆς ἐν Ἰασίῳ συνόδου, ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης ἐκκλησίας πρωτοσυγκέλλου ἢ διδασκάλου Μελετίου Συρίγου, ὁ ἀπὸ Κρήτης ὁρμώμενος. ἐδέξατο δὲ αὐτὴν καὶ δέχεται ἀπαξαπλῶς πᾶσα ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία. ἐξέδωκε δὲ αὐτὴν τύποις μηδὲν ἀφαιρέσας, ἢ [a] προσθήκας ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κατὰ πάντα ὁμοίαν τῷ πρωτοτύπῳ, ὁ πάντ' ἀγαθὸς ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ σοφώτατος ἄρχων κύριος Παναγιώτης, ὁ μέγας ἑρμηνευτὴς τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ κράτους, καὶ τῆς εὐσεβείας ἄκρος ζηλωτής.

a. *Pro*, προσθήκας.

Εἰ οὖν ταῦτα πάντα οἱ ἐναντίοι ἴσασι, καὶ παρ' ἐκείνοις αἱ πλεῖσται τῶν βίβλων τετύπωνται, ἔπειτα κατηγοροῦσιν ἡμῶν, δῆλον ὅτι οὐκ ἀγνοοῦντες τὴν πίστιν ἡμῶν, ἀλλ' ἀναισχυντοῦντες, καὶ πρὸς ἀπώλειαν τῶν ἁπλουστέρων ἡμῖν ἀνοίκεια ἐπιχειροῦσιν.

Ἀλλὰ καλῶς λέγεταί που, ὅπερ καὶ ἀληθές ἐστιν, ἁπλοῦν δηλαδὴ εἶναι τὸ ἀληθές, πολυειδὲς δὲ τὸ ψεῦδος. ἰδοὺ οἱ καλοὶ οὗτοι ἄνθρωποι, τὸ πεπλασμένον αὐτοῖς τουτὶ ψεῦδος ἐπὶ σαθρῷ θεμελίῳ ἐπερειδόμενον ἐννοοῦντες, πρὸς ἄλλο ὀλεθριώτατον καὶ ὅλως ἀνυπόστατον καταφεύγουσιν ἐπιχείρημα. ὡς περικάλυμμα γὰρ τοῦ μὴ ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἁπάντων χριστιανῶν ἐλέγχεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἕῳ καταγινώσκεσθαι αὐτοὺς ὡς προφανῶς καταψευδομένους, προβάλλονται τὸν πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχεύσαντα Κύριλλον Κρῆτα τὸν Λούκαριν, ὡς δῆθεν τινὰ ὁμολογίαν ἀριθμουμένην ἐν κεφαλαίοις δεκαοκτὼ, καὶ ἐρωτήσεσι τέσσαρσιν, ὡς ἐκ προσώπου δῆθεν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἄρα δείκνυσι τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ὅμοια φρονεῖν, ὡς ἐκεῖνοι φρονοῦσιν· ἀλλ' ἐγχείρημα καὶ τοῦτο τὸ μέγιστον τούτων ματαιολόγημα, καὶ παντάπασιν ἀδύνατον· διελεγχθήσεται γὰρ σὺν Θεῷ ποδηγέτῃ.

Πρῶτον, ὅτι Κύριλλον οὐδέποτε τοιοῦτον ἐγνώρισεν ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία, οἷον εἶναί φασιν οἱ ἀντίδικοι, οὔτε ἐκείνου πώποτε [b] εἶδε τὰ κεφάλαια συγγραφήν.

b. *Pro*, οἶδε.

Δεύτερον, ὅτι εἰ καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἐκείνου ἐστὶν, ἀλλὰ πάντῃ λαθραίως ἐκεῖνα ἐξέδωκε, μηδενὸς εἰδότος τῶν ἀνατολικῶν, μὴ ὅτι γε τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Τρίτον, ὅτι ἡ Κυρίλλου ὁμολογία οὐκ ἔστι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογία.

Τέταρτον, ὅτι δυοῖν θάτερον· ἢ ἀδύνατον εἰδέναι τὴν ὁμολογίαν ταύτην τοὺς ἀνατολικοὺς, ἢ εἰδότας, ἀδύνατον ὅλως εἶναι χριστιανούς.

Πέμπτον, ὅτι οὕτως οἱ ἀνατολικοὶ ἀποστρέφονται τὰ κεφάλαια ταῦτα, ὥστε μεθ' ὅρκου πολλάκις ἀποφαινόμενον τὸν Κύριλλον, καὶ ἐπ' ἐκκλησίας τ' ἐναντία τοῖς κεφαλαίοις διδάσκοντα, μόνον διότι οὐ συνέγραψε κατ' αὐτῶν, ὑπὸ δύο πληρεστάτων συνόδων ἀναθέματι καὶ ἀφορισμῷ καθυπέβαλον.

Ἕκτον δέ. Ἴσως ἔνθεν ἂν ἐλέγξαις περὶ τὸ πῶς φρονεῖ ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία, περὶ τῶν ἐν τοῖς κεφαλαίοις προβλημάτων.

ΚΕΦΑΛ. α'.

ΟΤι μὲν οὖν οὐδέποτε ὡς Καλουινόφρων ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ ἐγνώσθη ὁ Κύριλλος, παντάπασι δῆλον τῷ μὴ θέλοντι κακουργεῖν. Ἀλεξανδρείας γὰρ πάπας μετὰ Μελέτιον γεγονὼς, καὶ ψήφῳ κοινῇ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κλήρου (ἐκεῖ που τότε διατρίβοντος Κυρίλλου) εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον μετατεθεὶς, οὔτε ἐν συνόδῳ, οὔτε

ἐν ἐκκλησίᾳ, οὔτε ἐν οἴκῳ ὀρθοδόξου τινὸς, καὶ τὸ σύνολον εἰπεῖν, οὔτε κοινῶς, οὔτε κατ᾽ ἰδίαν εἶπεν, ἢ ἐδίδαξέν τι ὁποιονοῦν ἐξ ὧν ἐκείνου προσάπτειν οἱ ἐναντίοι φασίν. εἰ δὲ καὶ κατ᾽ ἰδίαν τινὶ, ἢ καὶ πλείοσι τοιοῦτόν τι εἰπεῖν τὸν Κύριλλον οἱ ἐναντίοι φασὶν, οὐκ οἴδασι τί λέγουσιν. ἔδει γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ μαρτυρίαν φέρειν ἐθέλουσι, μὴ ἐξ ἑαυτῶν, οἳ καὶ τὸ ἀναγέγραμμαι παρ᾽ ὑμῶν ὅτι κατηγοροῦσι, καὶ ὡς ἀγνῶτες Κυρίλλου οὐκ ἔχουσι τὸ πιστόν· ἀλλ᾽ ἐξ ὧν οἴδασι καὶ Κύριλλον, καὶ τὴν Κυρίλλου πολιτείαν (ἀφ᾽ ὧν εἰσὶ καὶ νῦν μυρίοι ἔτι ἐν τοῖς ζῶσιν ὄντες·) ἐκ τούτων δέχεσθαι, καὶ τὰς μαρτυρίας· ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι μὲν τῆς αἱρέσεως αὐτῶν κοινωνὸν εἶναι διϊσχυρίζονται, οἱ μηδέποτε εἰδότες αὐτὸν, οὗτοι δὲ οἱ καὶ ἐπ᾽ ἐνιαυτῶν πολλῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἐξυπηρετήσαντες, καὶ εἰδότες πάντα τὰ κατ᾽ ἐκεῖνον, μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀποφαίνονται. ἄρα καὶ ἐκ τοῦ μηδέποτέ τινι τῶν ἀνατολικῶν τοιοῦτόν τι εἰπεῖν τὸν Κύριλλον, καὶ ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν συνήθων ἐκείνῳ οὐκ ἐγνώσθη ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ, τοιοῦτος οἷον εἶναι βούλεται ἡ ματαιότης τῶν ἐναντίων.

Δεύτερον, ὅτι μηδεμία ἀνύποπτος συγγραφὴ, ἢ ἰδιόχειρος ἐκείνου φαίνεται τοιοῦτο καθομολογοῦσα, οἷον μαρτυροῦσιν οἱ ἀντίδοξοι.

Τρίτον, ὅτι οὐ μόνον μάρτυρας μυρίους τὴν πεῤῥησιαστικὴν εὐσέβειαν Κυρίλλου ὁμολογοῦντας, καὶ μηδὲν αἱρετικὸν παρ᾽ ἐκείνου πώποτε ἀκούσαντας, ἀλλὰ καὶ βίβλον ἐν μάλα ὀγκώδη ἰδιόχειρον Κυρίλλου ἔχομεν, ἐν ᾗ φαίνονται αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἑκάστῃ κυριακῇ καὶ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ λεχθεῖσαι ἐκείνῳ ὁμιλίαι, πάντ᾽ ἐναντίον ἀποφαινόμεναι τοῖς ὑποβολιμαίοις ἐκείνοις κεφαλαίοις, ἐξ ὧν καὶ τινὰς ἐκλογὰς ἐκδώσομεν ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι εἰς πλείονα πίστιν τῶν λεγομένων ὑμῖν.

A synodo, neque in eccleſia, neque apud quempiam ex catholicis, uno verbo, nec publice, nec privatim, vel minimum ex iis quæ hunc aſſerere adverſarii clamitant, aut locutus eſt, aut docuit. Sin vero ſingulari forte, aut pluribus tale quid eum protuliſſe contendant: quod dicunt, penitus ignorant. Si enim teſtimonium de Cyrillo dicere in animum induxerant, illud nequaquam a ſe ipſis, ſed a quibus notus ille fuit, (quorum plus mille ſuperſtites ſunt) adhibere debuiſſent: quippe mendaces ac nulla dignos fide vel eo probamus, quod hominem ita calumnientur, quem ignorant. Atque ita res agitur, ut qui Cyrillum neſciunt hæretici, ſuis eum vindicare partibus præfracte moliantur; ab iis au-B tem quos annis multis miniſtros habuit ac rerum ſuarum conſcios, nihil tale ſenſiſſe comprobetur. Hinc igitur quod Cyrillus nemini Orientalium uſquam talia ſit locutus, atque ex familiarium ejus teſtimonio abunde evincitur, eum, qualem adverſarii ſtatuunt, talem ab Orientali eccleſia numquam eſſe exiſtimatum.

Deinde, quia ſcriptum minime dubium nullum exſtat propria ejus manu exaratum, in quo approbata reperiantur illa, quæ teſtantur hæretici.

Denique, quia mille teſtes exploratam Cyrilli pietatem atteſtantes, & nihil non orthodoxum ab illo unquam audiſſe profitentes, nedum habemus, ſed & librum prolixiorem ab eodem manu propria an-C tea ſcriptum, in quo homiliæ habentur ſingulis Dominicis ac diebus feſtis ab ipſo Conſtantinopoli pronunciatæ, quibus oppoſita ſuppoſititiis hiſce capitibus doctrina diſputatur. Ad plenam autem eorum quæ dicimus, fidem faciendam, nonnulla ex iiſdem homiliis excerpta ſubjiciemus.

Ἐκλογαὶ τινὲς ἐκβληθεῖσαι ἐκ τῶν Κυρίλλου ὁμιλιῶν, ἃς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐνώπιον τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ αὐτὸς Κύριλλος τῷ ἰδίῳ στόματι ἔλεξε.

Excerpta ex homiliis Cyrilli, quas publice Conſtantinopoli coram Clero & populo ipſe pronunciavit.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν ὁμιλίας.

» Καὶ οὐ λέγω τανῦν ὑμῖν διατί ὁ εἷς Θεὸς ἐστὶ τρισυπόστατος, καὶ διατί ὁ πατὴρ, πατήρ· ὁ υἱὸς, υἱός· καὶ τὸ πνεῦμα, πνεῦμα· καὶ πῶς ὁ πατὴρ μόνος ἀναίτιος· ὁ υἱὸς αἰτιατὸς κατὰ γέννησιν παρὰ πατρὸς μόνου, καὶ τὸ πνεῦμα ἐκπορευτὸν παρὰ μόνου τοῦ πατρός.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ὁμιλίας.

» Ὁ πατὴρ οὐκ ἔστιν υἱὸς, οὐδὲ τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ γεννᾷ τὸν υἱὸν, καὶ ἐκπορεύει τὸ πνεῦμα. ὁ υἱὸς πέμπεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ πνεύματος. ὁ γὰρ κύριος· καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπέσταλκέ με. τὸ πνεῦμα πέμπεται παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ πρὸς ἁγιασμὸν τῆς κτίσεως. ἐκπορεύεται δὲ παρὰ μόνου τοῦ πατρός. διατί δὲ παρὰ τοῦ πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται, πέμπεται δὲ παρ᾽ ἀμφοτέρων; τανῦν λέξω, ὅτι ἡ πέμψις ἐστὶ πρὸς ἁγιασμὸν, οὐχ᾽ ἐκπόρευσις οὐσιώδης. ὡς δὲ πέμπει τὸ πνεῦμα τὸν υἱὸν, καὶ οὐδεὶς λέγειν δύναται, ὅτι καὶ γεννᾷ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς πέμπει τὸ πνεῦμα, ἀλλ᾽ οὐκ ἐκπορεύει. ὁ δὲ πατὴρ πέμπει μὲν τὸν υἱὸν, καὶ μόνος οὐσιωδῶς ἐκπορεύει.

CONTRA I. CAPUT.

Ex homilia de Chriſti Nativitate.

D « ET nunc quidem non diſputo, cur Deus unus ſit & trinus; & cur Pater, Pater eſt; & Filius, Filius; & Spiritus ſanctus, Spiritus: & qui Pater abſque principio eſt, & Filius producitur a ſolo Patre per generationem; & Spiritus ſanctus item ab ſolo Patre procedit.

Ex homilia in Pentecoſten.

« Pater non eſt Filius, neque Spiritus ſanctus: ſed ab illo generatur Filius, & procedit Spiritus ſanctus. Filius mittitur a Patre & ab Spiritu ſancto. Aït enim Dominus; *Et Spiritus ejus miſit me.* Spiritus ſanctus mittitur a Patre & a Filio, ad ſan-E ctificationem creaturarum; procedit tamen ab ſolo Patre. Cur autem a ſolo Patre procedat, cum tam a Filio, quam a Patre mittatur? Nimirum quia ad ſanctificationem miſſio ſit, productionem vero proceſſio importat ſubſtantialem. Quemadmodum autem Spiritus mittit Filium, nec tamen dici poteſt generare illum; ita Spiritus a Filio mittitur, nec tamen ab illo procedit: Pater autem Filium & mittit, & ſolus ſubſtantialiter producit.

Anno Christi 1672.

Ex ſermone Cyrilli pro Dominica Privicarnii, ubi factam ab eccleſiæ Patribus ſacræ Scripturæ interpretationem cum amplecti demonſtratur.

CONTRA II. CAPUT.

SEpoſitis naturalis Philoſophiæ ratiocinationibus, ad res fidei, quæ non ratione indigent, ſed auctoritate, veniamus. Harum quippe ſola fidem facit auctoritas: ut, verbi gratia, hominem a Deo eſſe formatum credimus; id vero non aliunde nobis, quam ex Moyſi teſtimonio compertum; cui, utpote ſancti Spiritus impulſione locuto, mendacium ſubrepere haud potuiſſe non dubitamus. Item & pertranſiturum ſcimus eſſe mundum. Sed unde? niſi quia idipſum Evangeliſtæ docuere, demonſtravere doctores, & auctoritas ita perſuaſit fide digniſſima? Nam & ab Spiritu ſancto illuminati erant homines illi, & (quo confirmamur maxime) per illos Deus eſt locutus. Propterea David Pſalmo LXXXVI. aït: *Dominus narrabit in Scripturis populorum & principum horum qui fuerunt in ea.* Quippe eccleſiam Deus ſcripto docuit, utique per ſcripturas iſtas populorum, id eſt, doctorum, (quia multi ſunt) & principum qui fuerunt in ea. Quinam porro ſunt iſti principes populorum? evangeliſtæ dubio procul & Prophetæ. Denique quidquid ab hujuſmodi populis ac principibus audieris, hoc totum ceu a Deo in illis loquente dictum, ac proinde fide digniſſimum, accipe. Ergo quæcumque ita audivimus, his fidem adhibere debemus.

*Ex ſermone ejuſdem *de Pœnitentia divi Joannis Baptiſtæ.*

* Lege ex Græco, in Decollationem.

Quadruplici ex capite bona habemus quæ facere debeamus, nimirum ex natura, ex ſermone, ex traditione.......... Quæ porro ex traditione, ea ſunt quæ nulla lege ſcripta præcepta ſunt, ſed a Patribus accepta. Quæ igitur a majoribus acceperis, hæc obſerva, & bene operaberis.

Ex homilia ejuſdem de Chriſti Nativitate.

Cæli nomine non modo cælum ipſum, ſed & ſcriptura ſacra, eo quod ſpiritum continet ſub littera, deſignatur. Hujus nudam ſapientibus intelligentiam, cum ad eam nulla hominis pertingere commentatio valeat, impertitus eſt Dominus. Propterea ſcriptura dicit; *Cælum cæli Domino.* Nimirum quia nudam ſpiritus intelligentiam ſolus habet Dominus, cujus & conſcios Patres effecit; juxta id quod in ſcriptura loquitur: *Vobis datum eſt noſſe myſteria*, &c.

Ex homilia ejuſdem pro Dominica tertia Jejunii.

Eleganter tractans hoc quod dictum eſt: *De omni ligno quod eſt in paradiſo*, &c. poſt multa, ſic loquitur:

Tertio loco auctoritatem eccleſiæ adfero. Unde & tertia die Deus cum a terra ſeparavit aquas, ait: *Germinet terra herbam pabuli, ſeminans ſemen ſecundum genus & ſecundum ſimilitudinem; & lignum fructiferum faciens fructum.* Et quando paradiſum Deus ornavit, plantavitque *omne lignum ſpecioſum ad aſpectum, & bonum ad eſcam*: tunc de omni quidem ligno ac ſtirpe extra paradiſi medium enatis comedere permiſit; ad illud autem quod in medio erat paradiſi, ne vel manum porrigere mandavit. Unde & monitum te voluit, quoſdam in eccleſia, quæ & pa-

Ἐκ τοῦ εἰς τὴν κυριακὴν τῆς ἀποκρέου λόγου Κυρίλλου, ἐν ᾧ δείκνυται, δέχεσθαι αὐτὸν τὴν τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας ἐξήγησιν, καὶ ἑρμηνείαν τῆς θείας γραφῆς.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

ἘΝ μέρει κείσθω ὁ λογαριασμὸς, ὁποῦ ἐν τοῖς φυσικοῖς θεωρεῖται, νῦν περὶ τῶν τῆς πίστεως, ἃ λόγου οὐ δέονται, μόνον μαρτυρίας. αὐτῶν ἔχεις μαρτυρίαν, δὲν μπορεῖς νὰ πιστεύσῃς· ὡς, λόγου χάριν, ἡμεῖς πιστεύομεν τὸν Θεὸν πλάσαι τὸν ἄνθρωπον. πῶς ἡμῖν τοῦτο ἐδηλώθη; ἀλλ' ἢ ὅτι ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως, ὃς οὐ δύναται ψευσθῆναι, ὅτι οὐδαμῶς θείῳ κινηθεὶς πνεύματι ἔγραψε. πιστεύομεν ὅτι ὁ κόσμος οὗτος μέλλει παρέρχεσθαι· πόθεν οἴδαμεν, ἀλλ' ἢ ὅτι οἱ εὐαγγελισταὶ τοῦτο ἐδίδαξαν, οἱ διδάσκαλοι ἐσαφήνισαν, καὶ ἡ μαρτυρία τους περὶ τούτου ἔπεισεν ἡμᾶς, ὅτι ἄνδρες πεφωτισμένοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἦσαν· καὶ μάλιστα βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν λαλεῖ. διὸ Δαβὶδ ψαλμῷ π ς· διηγήσεται κύριος ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. ὁ Θεὸς θέλει μᾶς διηγηθῇ ἐγγράφως, εἰς τὴν γραφὴν τῶν λαῶν ἤγουν τῶν διδασκάλων, ὅτι πολλοί, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. τίνες οἱ ἄρχοντες τούτων τῶν λαῶν; οἱ εὐαγγελισταὶ καὶ προφῆται. ὅσα λοιπὸν ἀκούσῃς ἀπὸ τοιούτους λαοὺς καὶ ἄρχοντας, ὅλα ὁ Θεὸς τὰ λέγει δι' ἐκείνων, δέξαι τοῦτο ἐκεῖνα ἄξια πίστεως. διὸ ὅσα ἠκούσαμεν, δεῖ πιστεύειν.

Ἐκ τοῦ εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ προδρόμου αὐτοῦ λόγου.

Τετραχῶς γίνεται τὸ καλὸν, κατὰ φύσιν, κατὰ λόγον, καὶ κατὰ παράδοσιν. ἔτι δὲ κατὰ παράδοσιν ὅσα ἐν ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ, ὅσα ἔλαβες παρὰ τῶν πατέρων σου. ἀπὸ τοὺς προπάτορας διδόμενα φύλαττε, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ καλόν.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν αὐτοῦ ὁμιλίας.

Οὐρανὸς καὶ ἡ θεία γραφὴ, ἐπειδὴ ἔχει πνεῦμα καὶ γράμμα, ἀμφότερα οὐρανοὶ λέγονται. ἡ ψιλὴ ἔννοια δίδοται παρὰ κυρίου τοῖς σοφοῖς, τὴν κατανόησιν ἕκαστος ἔχει. διὸ φησὶν ἡ γραφή· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ. ἤγουν τὴν ψιλὴν ἔννοιαν τοῦ πνεύματος μόνος ἔχει ὁ κύριος, καὶ δίδωσι τοῖς πατράσι. διὸ φησί· ὑμῖν δίδοται γνῶναι τὰ μυστήρια.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν ὁμιλίας αὐτοῦ.

Ἐπεξεργαζόμενος γὰρ τὸ ῥηθὲν τό· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ· φησὶ μετὰ τὰ πολλά.

Τρίτον, τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐκκλησίας. ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὅταν ἐχώρισε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὴν ξηρὰν, εἶπε· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν. καὶ ὅταν ἔκαμε τὸν παράδεισον μέσα ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς, καὶ ἔγινε πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· ὅμως δὲν τὸν συμβουλεύει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰ ξύλα, καὶ τὰ δένδρα τὰ ἔξω τοῦ παραδείσου, μόνον ἀπὸ τὰ ἔσω· ὅτι ἐσήμαινε, ὅτι εἶναι μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥσπερ ὁ παράδεισος,

δίχως, ὄχι μόνον ὅτι σὲ προστάσσει ἡ ἐκκλησία νὰ τρώγῃς, νὰ μὴ χαλᾷς τὰς προσταγὰς τῆς νηστείας. αὐτὸ γὰρ ποιῶν παρακούεις, καὶ ἄξιος εἶ κολάσεως.

Ἐκ τοῦ εἰς τὸ περὶ τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ περιπάτου, Ματθαίου. κυριακῇ ἐνάτῃ.

Καθὼς δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ περάσῃ τὴν θάλασσαν χωρὶς καράβι· ἔτζι καὶ τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ τὰ κύματα τοῦ δὲν μπορεῖς νὰ τὰ περάσῃς, καὶ νὰ τὰ γλίσῃς χωρὶς καράβι. ὁποῦ εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. περάζουσι πολλοὶ νὰ περάσουσι, σὰν εἶναι οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοι οἱ αἱρετικοί, ὁποῦ δὲν εἶναι μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἀμὴ ὅλοι πνίγονται· ὅταν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν, ὅσοι ἦσαν μέσα, ἐγλύτωσαν· ὅσοι ἦσαν ἔξω, ἐχάθησαν· ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ κιβωτὸς αὐτή.

A radiſus eſt, medios eſſe fructus, haudquaquam deguſtandos; indictas nimirum ab illa Quadrageſimas & abſtinentias, quas ſi violaveris, inobedientiæ culpam ſimul ac pœnam incurris.

Ex ſermone Dominicæ nonæ, in Evangelium Matthæi, de ambulatione ſupra mare.

Quemadmodum hic mare nemo trajicit abſqe navigio, ita nec mundi vortices trajicere aut evadere quiſquam poteſt abſque navicula, quæ eſt eccleſia Dei. Multi quidem trajicere ſibi videntur, nimirum iniqui & hæretici; ſed quia intra eccleſiam non ſunt, falce meſſoria omnes ſuffocantur. Quando Deus fabricavit Arcam, quotquot intra illam reperti ſunt, evaſere; B quotquot extra, periere. Porro eccleſia Dei ipſa eſt Arca, &c.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Ἐκ τῆς εἰς τό· ἐποίησε δεῖπνον μέγα· ὁμιλίας.

Πῶς δὲ καλεῖ; ἔσω τοῦ θησαυροῦ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ εὑρίσκονται ταῦτα. πρόγνωσις, προορισμὸς, κλῆσις, δικαίωσις, δόξα. καὶ οὐδεὶς δύναται σωθῆναι, εἰ μὴ εὑρεθῇ ἔσω τούτων παρὰ Θεῷ, κἂν ἅγιος ᾖ, δίκαιος, ἢ ὅτι ἂν καὶ εἴη. ἕνας ὁποῦ θέλει νὰ σωθῇ, θέλει νὰ ἔχῃ καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸν χάριν, καὶ ἀπὸ τοῦ κόπου τοῦ. ὅτι δυνάται ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔχει, ὅτι προγινώσκει ἵνα προορίσῃ, εἰ καὶ κακοί, ὅταν προγνώσῃ, προορίζει· ὅταν προορίσῃ, καλεῖ. καὶ ἐπειδὴ σε καλεῖ, θέλει καὶ σὺ νὰ κάμῃς ἀπὸ κόπου σου τὸ δύνασαι, ἵνα δικαιωθῇς καὶ δοξασθῇς. ὁ Θεὸς ποτὲ κανένα δὲν προορίζει εἰς κόλασιν, ὅτι θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. προορίζει δὲ τοὺς καλοὺς εἰς τὴν βασιλείαν, ὅτι προέγνω αὐτοὺς μέλλειν σώζεσθαι. τοὺς δὲ πονηροὺς, ἀφ' οὗ προέγνω μέλλειν ἔσεσθαι πονηροὺς, προορίζει, ἵνα καλέσῃ· πρώτη γὰρ ἐνέργεια ὁ προορισμὸς τῆς κλήσεως· καλεῖ δὲ αὐτοὺς, εἰ μόνον βουληθεῖεν μετανοῆσαι. δύνανται γὰρ ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν ἐλθεῖν. καλεῖ λοιπὸν ὁ Θεὸς, ἀλλὰ καταφρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τοιαύτην κλῆσιν· ὡς οὗτοι σήμερον οὓς καλεῖ εἰς ἀνάπαυσιν, εἰς χαρὰν καὶ δεῖπνον, καὶ δὲν θέλουσι.

CONTRA III. CAPUT.

Ex homilia in hæc Evangelii verba : Fecit cœnam magnam.

QUa autem ratione vocat? In theſauris ſapientiæ Dei reperiuntur iſta; nimirum præſcientia, prædeſtinatio, vocatio, juſtificatio, glorificatio : quæ quidem ſi minus apud Deum ſit homo ſortitus, ut ſanctus, ut juſtus fuerit, ut quivis alius extiterit, ſalvari nullatenus poteſt. Quem vult Deus ſalvari, hunc cum divinæ opitulatione gratiæ, tum & proprio la- C bore, vult ſalutem obtinere. Quippe auxiliante Deo, homo, etſi malus, id aſſequi poteſt, quod ubi Deus præſciverit, ipſum prædeſtinet; nam, ut præſciverit Deus, & prædeſtinat; ac deinde ut prædeſtinaverit, vocat. Te igitur cum vocet, utique ſtrenue laborare te, ut juſtificeris & glorificeris, intendit. Porro opus hominibus, ex quo perdat illos, nuſquam Deus præfinit, qui *vult omnes homines ſalvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Prædeſtinat autem bonos ad regnum, quia eos præſcivit ad ſalutis portum perventuros. Malos vero, ex quo futuros præſcivit malos, prædeſtinat ad vocationem, (prima enim divinæ bonitatis operatio, prædefinitio vocationis eſt) eo ut pœnitentiam amplecti velint; quod equidem, liberi cum ſint arbitrii, procul dubio poſſunt. Vocat igitur D Deus, ſed talem negligunt homines vocationem : quemadmodum & iſti quos ad quietem, ad gaudium, ad cœnam hodie vocat, venire contempſerunt.

Ἐκ τῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν ὁμιλίας.

Πᾶν ὃ κτίζει ἡ ἄκρα ἀγαθότης, οὐ μόνον ἀγαθὸν κτίζει, ἀλλὰ καὶ βούλεται καὶ θέλει τὸ ἀγαθὸν [a] πίνειν· εἰδ' ἄλλως, ἐλάττωμα εἶν καὶ τοῦ κτίζοντος, καὶ τοῦ κτιζομένου. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν ἄνθρωπον καλὸν, ποιεῖ, βούλεται, ἵν' ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἔσῃ τὸ καλόν. καὶ διὰ τὸ βούλεται εὐλογεῖσθαι παρ' ἡμῶν, ὡς θέλων ἡμῖν τὸ καλὸν, καὶ διὰ τοῦτο πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι. φερόμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον ἐναντίως ὁρῶμεν, τοῦ Θεοῦ λέγοντος Γεν. η'· ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος· τὸ παρὰ φύσιν ὡς φυσικὸν λογιζόμενος. ἐπειδὴ ἔγκειται ἐπὶ τὰ πονηρὰ, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχει παρὰ Θεοῦ· ὁ γὰρ Θεὸς, ὡς εἴρηται, ἄκρος ἀγαθὸς, ἀλλ' ἐκ παραβάσεως καὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ γίνεται.

[a] Pro, τείνειν.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Ὁ γὰρ Θεὸς δῆλον ὅτι πλάστης ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ὀλετήρ· τὸ γὰρ πλάσαι καὶ ἀπολέσαι ἐναντία· ἃ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις ἐφαρμόζουσι, ὡς φύσεως νόμοις ὑποκειμένοις, καὶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἣν ἔχουσι, δεδομένοις, ἀλλ' οὐ Θεῷ.

Ex homilia poſt Aſcenſionem.

Quidquid ſumma bonitas creat, non modo bonum creat, ſed & ipſum quoque vult ad bonum intendere : ſin minus, creaturæ nedum defectus hic eſſet, ſed & creatoris. Unde unicum hominis ſcopum vult eſſe bonum, quem utique bonum creavit. Ac ſubinde id nobis boni procurat, ut laudari a nobis velit, quo æternam univerſum genus hominum ſalutem conſequatur. Nihilominus hominem videmus alio propenſum, & contra renitentem, dicente Deo, Gen. VIII. *Permanet* E *mens hominis ſuper mala a juventute ſua.* Quippe hoc ſibi naturale ducit homo, quod natura neſcit humana : cum nuſquam a Deo, qui (uti diximus) ſumme bonus eſt, ſed ex tranſgreſſione & peccato, hanc nactus ſit ad mala propenſionem.

Et paulo infra.

Manifeſtum enim eſt, Deum eſſe conditorem hominis, non perditorem : invicem quippe pugnant, condere & perdere; & contraria quidem competere Deo nullatenus poſſunt : quemadmodum angelis & hominibus, utpote qui naturæ legibus ſubſunt, eiſque penes liberam, qua gaudent, facultatem adſtringuntur.

Anno Christi 1672.

A

Dices.

Ego vero eſſe in Deo contraria, tibi probo. In ſcriptura enim dicit ipſe: *Ego occidam & vivere faciam, percutiam & poſtea ſanabo.* Hæc porro contraria ſunt: in Deo igitur ſunt contraria.

Reſponſio.

Contrarium duplex eſt: alterum electionis, ſive diſpoſitionis; alterum actionis. Porro defectum in Deum contrarietas actionum nullum inducit. Quiſquis enim ſtatuit renovare domum, prius quidem ædificium demolitur, ac deinde ædificat: hæc autem contraria ſunt quantum ad actiones; verumtamen abſque defectu; unde & Deum ab hujuſmodi contrariis non eſſe alienum, B ipſa eccleſiæ ædificatio demonſtrat. Secundum diſpoſitionem vero habere contraria, uti cum quis reprobat quod pridie probaverat, defectum utique arguit, ac proinde competere Deo nequaquam poteſt. Quamobrem etſi occidit, ac deinde vivificat, non utique quod mortem velit, qui mortem non fecit; abſit enim ut perire hominem Deus velit, quem ipſe plaſmavit. Quod autem mori videmus hominem, numquid invitus hanc operis ſui ruinam Deus ſuſtinet? abſit. Quin immo, niſi ex optimo Dei conſilio, nullus occumbit.

Et poſt pauca.

Audire cupis, quidnam ſit crucem tollere? paucis accipe: odiſſe malum, & Deum diligere, Pſalmo C xcvi. *Qui diligitis Deum, odite malum.* Malum quippe reperitur in mundo, non quidem a Deo creatore, ſed ex perverſo hominum uſu introductum.

Ex homilia in hæc evangelii verba: Lucerna corporis tui eſt oculus tuus.

Quæcumque diabolo obſequens feciſti, maxima etiam omnium ſuavitate ac voluptate condita, hæc meditare, hæc cogita: Quid inde profeciſti, quid lucratus es? umbram, tenebras. Quæ ardebat in te, miſer, lampadem extinxiſti. Quippe ut peccatum in ſe nemo non habeat: (etenim *ſi dixerimus quia peccatum non habemus, ipſi nos ſeducimus, & veritas in nobis non eſt*:) attamen divina nobiſcum diſpenſatione D ſic actum eſt, ut boni nonnihil nemo noſtrum non fuerit ſortitus: præſtantius vero poſſidere nihil poſſumus, quam ut lampadem ardentem, dilatatamque cum ad credendum, tum ad ineundam pro delictis noſtris pœnitentiam, mentem habeamus. Porro ſi quod in nobis eſt bonum, ſponte extinxerimus, quantum nobis inde ſuccedit malum? Si cum fæce ſimul vinum in vas infundatur, in fæces autem vinum convertatur, fæces inde generantur multo lutulentiores; ita, ſi quod habet homo bonum, convertatur in tenebras, totus ipſe tenebreſcit, & tota fidei lucerna in illo extinguitur. Atque hoc ipſum Jacobus indicavit dicens: *Fides ſine operibus mortua eſt.* Oleum ni infuderis, lampas extinguitur; ita fides ſine operibus occidit. E

Ex homilia in Chananæam.

Animæ peccatricis typum gerit hæc mulier, cui quidem non reſpondit Chriſtus, quamdiu proprii ſpecimen boni nullum patefecit; quia ſalutem abſque operibus bonis conſequi nemo peccator ſperare poteſt. At ubi Chriſto humiliter illa dixit: *Adjuva me*; ſtatim ab illo reſponſum accepit: quippe adjuvari dicitur, qui aliquo præditus eſt bono, & pro novo deprecatur. Ideo igitur tunc illi Chriſtus reſpondit.

Ex homilia in hæc evangelii verba: Serve nequam.

Mutationem in Deo ſi deprehendimus, aliam po-

Λέξεις.

Ἐγώ σοι ὑπεναντίον ἀποδείξω. ἡ γὰρ γραφὴ λέγει· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω καὶ πάλιν ἰάσομαι. ταῦτα δὲ ἐναντία, τὰ ἄρα ἐναντία περὶ τῷ Θεῷ.

Ἀπόκρισις.

Τὸ ἐναντίον διχῶς, προαιρέσεως ἤτοι διαθέσεως, καὶ πράξεως. τὸ τῆς πράξεως μόνον οὐδὲν κωλύει, οὔτε ἐλάττωμα προξενεῖ. ὁ γὰρ ἀνακαινίσαι βουλόμενος, οἶκον πρότερον καταβάλλει, ἔπειτα οἰκοδομεῖ· ταῦτα δ' ἐναντία πλὴν πράξεως, καὶ ἐλαττώσεως ἄνευ· ὅθεν ἐπὶ Θεοῦ δ' οἰκοδομεῖν. τὸ δὲ τῆς διαθέσεως, οἷον ἐπὶ, τήμερον ὃ διεσπούδαστο B βούλεσθαι, καὶ ὕστερον αὔριον, τοῦτο ἐλάττωμα, ὅπερ ἐπὶ Θεοῦ οὐκ ἔστιν. εἰ γὰρ ἀποκτενεῖ καὶ ζωογονεῖ, οὐκ ὅτι βούλεται τὸν θάνατον, ὃν οὐκ ἐποίησε. ποιητὴς γὰρ καὶ πλάστης ἐστὶ, μὴ γένοιτο δὲ τοῦ ἰδίου πλάσματος τὴν ἀπώλειαν *βούλεται. ὁρῶμεν δὲ τὸν ἄνθρωπον θανάτῳ καταβάλλεσθαι. ἆρα βιάζεται ὁ Θεὸς ἀναγκαίως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ φθοράν; μὴ γένοιτο· ἡ γὰρ βουλὴ τοῦ Θεοῦ καλὴ πάντοτε ἦν.

* Forte, βούλεσθαι.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Θέλεις ἐν ὀλίγοις ἀκοῦσαι τί ἐστιν ἆραι τὸν σταυρόν; τὸ μισῆσαι τὰ πονηρὰ, καὶ τὸ ἀγαπῆσαι τὸν Θεόν, ψαλμ. ϟϛʹ. C οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά. ὅτι γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶ τὸ πονηρὸν ἐστὶν, οὐκ ὅτι πονηρὸν παρὰ τοῦ κτίστου, ἀλλ' ὅτι ἡ χρῆσις ἡ ἡμετέρα.

Ἐκ τῆς εἰς τό· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.

Ὅσα γὰρ ποιεῖς εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ διαβόλου, γλυκέα καὶ ἀφροδίσια, ταῦτα μελέτα καὶ φρόντιζε, τί ἐναπώνησας; τί ἐκέρδησας; σκίαν, σκότος. ἔσβεσας, ταλαίπωρε, τὸν ἐν σοὶ λύχνον. οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτῷ· ἐὰν γὰρ εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανοῦμεν, καὶ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἀλλὰ ᾠκονόμησεν ὁ Θεὸς, καὶ ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τι ἀγαθόν, καὶ οὐδὲν κρεῖττον εἰς τὸ ἔχειν D τὸν λύχνον ἡμῶν καιόμενον, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτυγμένον εἰς τὸ πιστεύειν καὶ μετανοεῖν ἐπὶ τοῖς ἐσφαλμένοις. εἰ δὲ τὸ ἐν ἡμῖν ἀγαθὸν ἐσβέσθη ἑκουσίως ἀφ' ἡμῶν, τὸ ἐπακολουθοῦν κακὸν πόσον; ἂν εἰς βουτζὶν κρασὶ εἶναι, καὶ λάσπη, καὶ κρασὶ, τὸ δὲ κρασὶ ἐστράφη εἰς λάσπην, πολὺ λάσπη εἶναι· οὕτως ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ καλοῦ τραπέντος εἰς σκότος, ὅλος ἔσται σκότος, ὅλος σβεννύεται ὁ τῆς πίστεως λύχνος. τοῦτο δὲ ἔλεγεν ὁ Ἰάκωβος, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά. οὐκ ἔθηκας ἔλαιον ἐν τῷ λύχνῳ; τὸ φῶς ἀπέσβετο. οὐκ ἔργα τῇ πίστει; ἀπενεκρώθη.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν Χαναναίαν ὁμιλίας.

Ἡ γυνὴ αὕτη σημαδεύει τὴν ἁμαρτωλὴν ψυχήν· οὐκ ἀποκρίνεται αὐτῇ, ὅταν οὐδὲν καλὸν ἔχει ἐξ αὐτῆς· ὅτι μηδεὶς ἁμαρτωλὸς ἐλπίζεται ἄνευ καλοῦ πρὸς ἔργου σωθῆναι. διὸ κατόπιν ὅταν εἶπε, βοήθει μοι, τότε ἀπεκρίθη· ὅτι βοηθεῖσθαι λέγεται, ὁ ἔχων τι ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ ἐφ' ᾧ ἔχει δεῖται καὶ προσαιτεῖ. διὸ τότε ἀπεκρίθη.

Ἐκ τῆς εἰς τό· δοῦλε πονηρέ· ὁμιλίας.

Εἰ μεταβολὴν ἐπιστεύομεν ἐν τῷ Θεῷ, τὴν τῆς δια-

Digitized by Google

Anno Christi 1672.

» θύνως μᾶλλον ἢ ἰσχύει. ὡς ὡς ἐκ πάθους εἰς ἐξ αἰτίας γίνεται· ἐν δὲ τῷ Θεῷ πάθη οὐκ εἰσίν, ὡς καὶ Θωμᾶς κατὰ ἐθνῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφ. ζ'. ὅπερ δὲ ὅπου δοκεῖ εἶναι μεταβολήν, τὸ διάφορον δείχνει τῶν ἀποτελεσμάτων, τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν τῶν ἐν τῷ Θεῷ· οὐδ' ὁπωσοῦν δηγαρῶν ὁ Θεὸς δεικτικὸς μεταβολῆς. διὰ τοῦτο οὔτε ὅλως πρόφασιν ἔχει οὗτος κατὰ τοῦ Θεοῦ λέγοντος· ἀζητεῖς, ἢ πάλιν αἰτεῖς· ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούει· σὺ αἴτιός μου, ἄλλως νὰ ἄρξωμαι μετὰ σοῦ, ἄλλως δὲ τώρα, δοῦλε πονηρέ, ὁ [a] δεδουλωμένος προαιρέσει ἰδίᾳ.

A rius quam diſpoſitionis æſtimemus: hæc enim ex varietate oritur paſſionum, quarum quidem apud Deum ne vel minimam reperias, uti docet Thomas lib. 1. contra Gent. cap. xc. Quidquid igitur præ ſe fert in Deo mutationis argumentum, hoc moralium, quæ ſunt in Deo, virtutum diverſitatem ſolum arguit, juxta ac perfectionum; nulla itaque apud Deum mutatio eſt, aut viciſſitudinis adumbratio. Atque ineptus propterea ſervi hujuſce nequam obtentus, Deum repetere quod dimiſerat expoſtulantis. Immo vero increpantem audiat: quod non ut alias modo tecum ago, ipſe in cauſa es, ſerve nequam, qui tuo duntaxat arbitrio deſervisti.

[a] Pro, δεδουλωμένος.

[b] Pro, ΔΕΚΑΤΟΥ.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΓΔΟΟΥ ΚΑΙ [b] ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Περὶ τῆς τῶν ἁγίων πρεσβείας.

B

Ἐκ τῆς εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ὁμιλίας.

» Ὁμοιόν τι θεωροῦμεν τὴν σήμερον, ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατέβαινε ἀπὸ τὸν θρόνον του, ὅπου καθέζεται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλοσύνης τοῦ πατρός, διαβαίνει καὶ περνᾷ ὅλους τοὺς οὐρανούς, διὰ νὰ προϋπαντήσῃ τὸ μέγα πρόσωπον ἐκεῖνο τὴν μεγάλην βασίλισσαν, τὴν μεγάλην δυνάστισσαν τὴν παναγίαν μας, τὴν κυρίαν μας, τὴν ἐξαίρετον μητέρα· διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀκολουθοῦσαι αὐτοῦ οὐράνιαι δυνάμεις, ἐρωτῶσι καθὼς λέγει ὁ σοφὸς Σολομών, εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων κεφ. η'· τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ ἐρήμου λελευκανθισμένη, καὶ στηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; τοῦτ' ἔστι· ποία εἶναι τούτη ὅπου ἀναβαίνει ἀπὸ τὸν ὁρατὸν κόσμον, τόσον ὡραῖα, καὶ εὔμορφη, ἔχουσα τόσην ἐξουσίαν εἰς τὸν βασιλέα μας, ὅπου τῆς ὁμοιάζει ὡσὰν νὰ ἦτον ἀδελφός; καὶ ταῦτα τότε λέγοντες, καὶ ἐρωτῶντες, καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν προσκυνοῦσι.

C

Καὶ μετ' ὀλίγα.

» Τέλος λοιπὸν εἶναι ὁ Θεὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὅποιος σκοπεύει πρέπει ἐκεῖνος εἶναι τέλειος· διὰ τοῦτο ὅλους τοὺς ἁγίους καὶ δικαίους, τοὺς καλῶς πολιτευθέντας ἐν τῷ κόσμῳ, λέγομεν τελείους· καὶ ὑπεροχώτερον ἀπὸ ὅλους λέγομεν τὴν παναγίαν μας, ἡ ὁποία ὅλον της τὸν σκοπὸν καὶ ὅλην τὴν ἔννοιαν εἶχεν εἰς τὸ ἄκρον ἀγαθόν, εἰς τὸν Θεὸν καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

D

Καὶ μετ' ὀλίγα.

» Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, Ρ. ς'. ἡ παναγία παρθένος ἁμαρτίας δὲν εἶχεν, οὔτε ἤξευρε· τριχῶς ἁμαρτάνει ὁ ἄνθρωπος. τῇ διανοίᾳ, ἄφθορος καὶ ἀμίαντος· τὰ γὰρ τοῦ Θεοῦ ἐθεώρει. τῷ ἔργῳ, λαμπροτέρα ἡλίου, καὶ καθαρωτέρα. μάλιστα καθὼς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐσώθη ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπίνη, οὕτως ὅς ἐπὶ τὴν παναγίαν ἐσκόπει, ἐσώζετο ἐκ τῶν κυμάτων τῶν παθῶν. τῷ λόγῳ, καὶ τῷ λόγῳ ἀναμάρτητος.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

» Η παναγία παρθένος ὅπου ἐκοιμήθη, ἡ αἰτία τῆς κοιμήσεώς της, δὲν ἦτον ἐξαμαρτίας, μόνον ἀπὸ ταῖς ἄλλαις αἰτίαις ταῖς φυσικαῖς, ταῖς ὁποίαις καθὼς ὁ ἄνθρωπος ταῖς εἶχε καὶ πρὶν ἁμαρτήσῃ, καὶ ἦτον ὑποκείμενος τῇ φθορᾷ φυσικά, ἂν καλά, καὶ ὁ Θεὸς τὸν εἶχε χάριν δωρημένην νὰ μηδ' ἐνεργῇ εἰς ἐκεῖνον ἡ φύσις, μόνον ἡ χάρις, καὶ δὲν ἐμπόρει νὰ ἀποθάνῃ. οὕτω καὶ εἰς τὴν παναγίαν, ὅτι ἂν καλὰ καὶ ἁμαρτίαν δὲν εἶχε, πλὴν εἶχεν ἐν ἑαυτῇ τὰ φυσικά, καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑπόκειτο τῷ θανάτῳ, ὅμως εἶχεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τοιαύτην χάριν, ὅπου ἂν εἶχε θέλη δὲν

CONTRA CAPUT XVIII.

De cultu Sanctorum.

Ex homilia in dormitionem Virginis Deiparæ.

Simile quid hodie videmus; nam & Dominus noſter Jeſus Chriſtus, thronum, in quo ſedet a dexteris paternæ majeſtatis, deſerens, cælos trajicit omnes, ut illuſtriſſimæ hujuſmodi perſonæ, Reginæ præſtantiſſimæ, Dominæ ac imperatrici auguſtiſſimæ, necnon & ſanctiſſimæ, Matri nimirum ſuæ occurrat. Propterea cæleſtes, quæ comitantur illi, virtutes interrogant; uti apud Salomonem VIII. Cantici Canticorum capite: *Quæ eſt iſta quæ aſcendit de deſerto dealbata, innitens ſuper fraternum?* hoc eſt; Quæ eſt iſta quæ hocce viſibili aſcendit e mundo, ita elegans ac formoſa, & ea ipſum apud Regem gratia pollens, qua ſoror apud fratrem? In hac autem interrogatione Regem & Reginam adorant.

Et paulo poſt.

Ad extremum Deus finis eſt; & perfectus eſſe debet, quiſquis ad eum collinear. Unde & ſanctos omnes ac juſtos, eos nempe quos laudabilis in hoc mundo converſatio commendat, perfectos vocamus: ſed omnium longe ſanctiſſimam Virginem Deiparam prædicamus, quæ nullam non cogitationem ſuam in Deum ac Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, utpote ſummum bonum, tamquam in ſcopum ſine intermiſſione direxit.

Et interjectis paucis.

Stipendia *enim peccati, mors*, Rom. VI. Peccatum ſanctiſſima Virgo nec habuit, nec novit. Tribus quippe modis homo peccat, *nimirum cogitatione, opere, ſermone*. Porro cogitatione nuſquam peccavit, quæ incorruptam atque impollutam undequaque mentem, utpote rerum divinarum jugi contemplatione detentam, conſervavit. Opere non peccavit, quæ ſole ſplendidior ac purior fuit: quippe ſicut a cataclyſmo ſervata eſt per Arcam humana natura; ita qui ſanctiſſimam inſpiceret Deiparam, ab fluctibus paſſionum liber evadebat. Denique verbo nunquam offendit.

E

Et paulo infra.

Nullam e contagione peccati mortis ſuæ cauſam habuit Virgo ſanctiſſima, ſed ex ipſis duntaxat naturæ principiis, quibus vel ante peccatum homo conſtabat; morti quippe ſuapte natura obnoxius erat ille, quamvis optima. Id vero beneficii Deus illi contulit, ut in eo nequaquam operante natura, ſed gratia, immortalitatem ſibi conciliaret. Hoc ipſum & ſanctiſſimæ Deiparæ contigit, quæ etſi bonis affluebat, ac peccatum neſciebat vel minimum, eadem illa, quæ morti addicunt hominem, naturæ elementa geſtabat, ac pariter ſubinde mortalis erat. Verum eam a Deo

gratiam obtinuit, ut mortem, ſi ita voluiſſet, nunquam obiret, ſed cælo etiamnum vitæ compos inferretur: hacce tamen uti prærogativa noluit.

Et interjectis paucis.

Quidnam eſt magnum illud ſignum quod apparüit in cælo, ubi & Deus habitat, & cæleſtes virtutes aſſiſtunt? Ipſa procul dubio eſt Virgo ſanctiſſima, quæ magnum in terra ſignum cum extiterit, eo quod Deum in carne genuit, & poſt partum integerrima virgo permanſit; recte jam & ſignum eſſe dicitur in cælo, eo quod ipſa cum corpore aſſumpta eſt in cælum. Et quamvis concluſum ſepulcro fuerit immaculatum corporis ejus tabernaculum; in cælum tamen, uti Chriſtus fuerat aſſumptus, tertio & ipſa die rediviva migravit. Quam ob rem? quia & cæleſtes in virtutes jure pollet ampliſſimo. Idem vero ſignum, eo quod lunam ſub pedibus habeat, eccleſiæ quæ in hoc mundo eſt, typum eſſe, nemo neſcit; quæ ſuum utique ab ſole lumen mutuatur: & ſtellis duodecim, id eſt, duodecim Apoſtolis coronatur. Præſtantius autem aliquid innuitur, quod ſole amicta exhibetur; hinc enim nihil ab ea diſtare Deum, utpote qui ſuis eam ulnis ſuſtentet, manifeſte demonſtratur.

Et in fine.

Ita & nos facere debemus, liberum ut vitæ exitum ſortiamur: maxime vero, ut quod nobis opus ſit, agnoſcamus, quo magnam pertinendi ad cælum fiduciam conſequamur. Quippe noſtis acceſſum ad regiam eos habere, & quidquid optaverint obtinere, quos Regina ſuſceperit. Et nos utique quodcunque volumus, obtinemus, ſanctiſſimam Deiparam habentes auxiliatricem, mediatricem & patronam apud Regem, quem illa pro nobis obteſtatur, dicens id quod in Canticis legitur: *Qui ſedes in hortis, vocem tuam inſinua mihi.* Qui lumine perfuſis ac virtutibus in locis una cum ſanctis omnibus commoraris, exaudi, & indulgentiam ſupplicantibus impende, eiſque regni cælorum aditum reſerari concede.

Ex ſermone panegyrico in ſanctum Joannem Theologum.

Ita quidem glorificavit illum Chriſtus, & in cælum tranſtulit, ubi Domino ſupplicat pro nobis, ut beatam, qua jam ipſe fruitur, manſionem omnes pariter aſſequamur.

Ex homilia ejuſdem in illud Evangelii: Domine, miſerere filio meo, quia lunaticus eſt.

Hinc & colligere poſſumus, quanta ſit ad cuſtodiam noſtram ſanctorum angelorum potentia.

Ex ſermone ejuſdem [a] *in ſanctam Domini Nativitatem.*

[a] *Verius, in ſanctam Chriſti baptiſmum.*

Cum enim vario mundum Deus decoraret artificio, mundumque alterum angelos appellaret, propter hominem eſſe omnia declaravit.

Propter illum autem eſſe dicitur alter iſte mundus, utique ratione miniſterii. Quod nobis ſi defuerit, acceſſum habere non valemus ad Deum: ac ſicut, niſi mediatore Moyſe, verba ad Deum facere non licebat Iſraëlitis; ita nec nobis poſtulare, nec orare, niſi per angelos.

Ex homilia in hæc verba Evangelii: Quid faciet agricolis illis dominus vineæ?

Sepimentum primo Deus adhibuit, *&c.* Secundum interpretationem Baſilii, animas hominum vineam intelligit Chriſtus, cui ſepem circumdedit, ſuorum

ἀπέθανε, μόνον ἔτζι ζῶσα ἐπῆγεν εἰς τοὺς οὐρανούς, πλὴν δὲν ἠθέλησε.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τί θαῦμα εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ τὸ μεγάλο τὸ φαίνεται διὰ μεγάλον σημεῖον εἰς τὸν οὐρανόν, ὁποῦ κατοικεῖ ὁ Θεός, ἐκεῖ ὁποῦ παρευρίσκονται αἱ ἅγιαι δυνάμεις; ἄλλον δὲν εἶναι παρὰ ἡ παναγία ὁποῦ ἦτον μεγάλον σημεῖον εἰς τὴν γῆν, ἐπειδὴ ἐγέννησε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ γεννήσασα, ἔμεινεν ἄφθορος καὶ παρθένος, καὶ ἔτζι λέγεται σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ. διατὶ μὲ τὸ σῶμα ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἂν καλὰ καὶ ἐμπῆκεν εἰς τὸ μνημεῖον τὸ ἀχραντότατον ἐκεῖνο σκῆνος, πλὴν εἰς τρεῖς ἡμέρας μετέβη εἰς οὐρανοὺς μετὰ σώματος, κατὰ καὶ ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη. διατί, ὅτι μεγάλην ἐξουσίαν καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔχει τῆς δυνάμεως. σημεῖον, διατὶ ἔχει τὴν σελήνην ὑπὸ πόδας, ἤγουν τῆς ἐκκλησίας ἐκ παραστατικῆς τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως τὸ φῶς ἐκ τοῦ ἡλίου ἔχει. σημεῖον διατὶ ἔχει τοὺς δώδεκα ἀστέρας στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τοὺς δώδεκα ἀποστόλους. τὸ μεῖζον, ὅτι περιβέβληται τὸν ἥλιον, διὰ νὰ σοῦ σημαδεύσῃ, ὅτι δὲν χωρεῖ ἀνάμεσον ἐκείνης καὶ τοῦ Θεοῦ οὐδέν, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἔχει εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Καὶ ἐν τῷ τέλει.

Οὕτω δεῖ καὶ ἡμᾶς ποιεῖν, ἵνα εὕρωμεν ἀπαλλαγῆς· μάλιστα ὁποῦ γνωρίζομεν, πῶς ἔχομεν νὰ εὕρωμεν παρρησίαν μεγάλην εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτι οἴδατε, καὶ ὁποῖος ἔχει ἀρκεῖ τὴν συντάσσαι, εἰς τὴν βασιλείαν ἔχει παρρησίαν καὶ κάμνει ὅτι θέλει. ὅθεν, ὅτι θέλομεν κάμνομεν καὶ ἡμεῖς ἔχοντες μεσίτριαν, τὴν παναγίαν, βοηθὸν καὶ παράκλησιν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅπως θεὸς αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, λέγει ᾆσμα· ὁ καθήμενος ἐν κήποις ἀκούτισόν μοι, κεφ. η'. σὺ δὲ ἐν τοῖς φωτεινοῖς καὶ χαρᾶς τόποις καθήμενος μετὰ τῶν ἁγίων πάντων, ἐπάκουσον καὶ συγχώρεσον τοὺς προσερχομένους, καὶ ἀξίωσον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον ἐγκωμίου.

Οὕτως ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Χριστός, καὶ μετέστησεν εἰς οὐρανούς, ὁποῦ δέεται τοῦ κυρίου, διὰ τὸ γένος τὸ ἡμέτερον, ὅπως ἀξιώσῃ ἡμᾶς πάντας εἰσελθεῖν ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι ἐκεῖνος.

Ἐκ τοῦ εἰς τό· κύριε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται.

Ὧδε καὶ τὴν ἐξουσίαν ἐδῶ ἔχουσιν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἀναφέρειν δυνάμεθα, καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τὴν ἡμετέραν.

Ἐκ τοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια λόγου αὐτοῦ.

Ἐπεργαζόμενος γὰρ ποικίλως ὁ κόσμος, καὶ λέγων δεύτερον κόσμον τοὺς ἀγγέλους, καὶ συμπεραίνων, ὅτι πάντα διὰ τὸν ἄνθρωπον φησί.

Δι' αὐτὸν ὁ δεύτερος διὰ τὴν διακονίαν. ἀδύνατον γὰρ ἂν ἦν προσαγωγὴν ἡμᾶς ἔχειν, εἰ μὴ δι' αὐτῆς, ὡς ὁ Ἰσραὴλ τῷ Μωϋσῇ, καὶ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι, εἰ μὴ διὰ Μωσέως· οὕτως ἡμεῖς οὐ δυνάμεθα, εἰ μὴ δι' ἀγγέλων, καὶ ἐν ταῖς δεήσεσι καὶ προσευχαῖς.

Ἐκ τῆς εἰς τό· τί ποιήσει ὁ κύριος τῆς ἀμπέλου τοῖς γεωργοῖς;

Πρῶτον φραγμὸν οὕτω καὶ ὁ Θεός, Βασίλειος, τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀμπελῶνα λέγει ὁ Χριστός, ἧς φραγμὸν

Anno Christi 1672.

περιέχουσαν τὴν ἐκ τῶν προσταγμάτων ἀσφάλειαν, καὶ τὴν φύλαξιν τῶν ἀγγέλων· παρεμβαλεῖ γὰρ ἄγγελος κυρίου.

nempe firmitatem præceptorum, necnon & cuſtodiam angelorum. Scriptum quippe eſt: *Immittet angelus Domini in circuitu*, &c.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Ἐκ τῆς εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον ὁμιλίας, ἐξ ἧς συνάγεται, ὅτι τῆς ἐκκλησίας προΐσταται ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ οὐχ οἱ ἱερεῖς.

Ἐν τῷ παραδείσῳ οὔσης ἄκρας εὐδαιμονίας, πῶς λέγει ἐργάζεσθαι καὶ φυλάττειν ἡ γραφή; δηλ. ταύτης τῆς αἰτίας· ὅτι καθὼς ἔθετο τὸν Ἀδὰμ ἐκεῖ ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν, οὕτως ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅπου εἶναι παράδεισος, ἔθηκε τὸν ἀρχιερέα καὶ τὴν ἐργάζεται τῷ θείῳ κηρύγματι, καὶ φυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν. ὁρᾷς ἕνα παράδεισον, ἕνα περιβόλιον περιφραγμένον, ἔχει δένδρα εὔκαρπα, καὶ δύσκαρπα, καὶ ἄκαρπα, καὶ ἔσωθεν ὁ περιβολάρης. καὶ ἐκ τῶν εὐκάρπων μαζώνει τὸν καρπόν. τὰ δύσκαρπα τὰ κεντρίζει, τὰ ἄκαρπα ἄλλα καίει, ἄλλα κοπρίζει εἰς ἐλπίδα, καὶ οὕτως τὰ ἐργάζεται. καὶ ἂν ἔλθῃ κλέπτης, ἐλάκτει ὁ κύων, καὶ ἀπὸ τὸν τράφον τὸν διώχνει. οὕτως ὁ ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας ἐν τῷ παραδείσῳ εὑρίσκεται, καὶ μὲ τὸν θεῖον λόγον τοὺς κυβερνᾷ. ἂν εἶναι καλοὶ καὶ εὔκαρποι, ἢ δύσκαρποι κεντρίζονται μὲ τὴν διδασκαλίαν, ἢ ἄκαρποι κοπρίζονται μὲ καλὰ λόγια. ἂν ἔλθῃ μέσα εἰς τὸν τράφον ὁ διάβολος, νὰ κλέψῃ, καὶ ῥίξῃ ἄλλον εἰς πορνείαν, ἢ εἰς ἀσωτίαν, δίεται λόγον τοῦ ποιμένος, νὰ τὸν διώξῃ, ὅτι καὶ ὁ ποιμὴν ἄνθρωπος, καὶ δὲν ἔχει πόσα ὀμμάτια νὰ θεωρῇ πάντα τὸν τράφον, μόνον ἀναμένει τὴν φωνὴν ὅπως, νὰ τρέξῃ, νὰ τὰ φυλάξῃ, μιμούμενος τὸν ποιμένα καὶ ἀρχιποιμένα τὸν καλὸν τὸν Χριστὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν λέγοντα· πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα.

CONTRA X. CAPUT.

Ex homilia de Publicano & Phariſæo, ex qua colligitur, eccleſiæ præeſſe epiſcopum, non vero ſacerdotes.

Felicitas in paradiſo ſumma cum eſſet, quamobrem operari in eo hominem, & cuſtodire illum ſcriptura teſtatur? Nimirum, quia ut in eo poſuerat Deus Adamum, qui operaretur & cuſtodiret illum; ita modo in eccleſia, quæ & paradiſus eſt, ſtatuit epiſcopum, qui quidem ſacris in ea concionibus operatur, & Chriſtianorum animas cuſtodit. Eſt igitur illa paradiſus ſepe ſua utique cinctus: in quo & arbores ſunt aliæ quidem quæ uberem referunt fructum, aliæ quæ rarum, aliæ quæ nullum: & in medio eſt qui cuſtodit illum. Atque e felicibus quidem fructum colligit, ac ſtudioſe confovet, tardiores inſerit: infructuoſas vero, alias igni deputat, alias ſpe fructus fimo impinguat; & ita quidem ſuam in illas curam impendit. Si vero fur acceſſerit, huic ille ſeu canis allatrat, & ab commiſſo ſibi pomario procul abigit. Ita igitur hoc in paradiſo eccleſiæ paſtor ſe ſe gerit, & uno Dei verbo hæc omnia operatur. Etenim ſi fructum afferris plurimum, aut forte ſi rarum, ad uberiorem verbi divini præconio ille vos accendit; ſi nullum, divina cujuſdam inſtar unctionis adhibet eloquia. Si medium in gregem diabolus irrepſerit, ut furetur, aliumque ad fornicationem trahat, alium ad profligatæ converſationis inſtitutum, verbo paſtoris opus eſt, ut abigatur. Paſtor enim, homo cum ſit, toti nequaquam poteſt oculis propriis invigilare gregi; ſed ſolum ſuppetit illi vocis ſubſidium, qua ſuis ovibus occurrat, illaſque cuſtodiat, juxta exemplum boni paſtoris, & Archipaſtoris Jeſu Chriſti Domini noſtri, qui dicit: *Pater, ſervavi quos dediſti mihi.*

Κατὰ τοῦ δεκάτου τετάρτου κεφαλαίου.

Ἐκ τοῦ εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀνάληψιν κυριακὴν αὐτοῦ λόγου, ἐν ᾧ δέχεται καὶ ἀποδείκνυσι τὸ αὐτεξούσιον.

Ὁ Κύριος μας σήμερον ἐν τῷ εὐαγγελίῳ λέγων· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν· ἀποκόπτει πᾶσαν πρόφασιν, σημαδεύοντας σύν εἰς ταύτης ἁπάσης τὴν ὑπόθεσιν εἰς μίαν θέσιν, ὅπου εἶναι αὐτή. ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐξουσίαν, νὰ νικᾷ τὴν σάρκα, νὰ διαλέξῃ, καὶ νὰ κάμῃ τὸ καλόν· καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐξουσίαν διδάσκει ταῦτο καὶ ἡ φύσις, καὶ ὁ λογικευσμός, καὶ ἡ θεία γραφή. εἰ γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐκ εἶχεν ἐξουσίαν, ἦτον ἂν δοῦλος, καὶ ἐδύνατο ἔχειν πρόφασιν εἰς τὸ κακόν, ὅτι ἂν κάμῃ τὸ κακόν, ἄκοντα τὸ ἐργάζεται. διὰ καὶ δὲν δεῖ κολάζεσθαι, ἢ ἀδίκως· διὸ οἱ θεολόγοι οὕτως ἀποδεικνύουσι τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν.

Ὅτι γίνεται ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ ὁ Θεός, ἢ ἡ φύσις, ἢ ἡ τύχη, ἢ τὸ αὐτόματον. ὁ Θεὸς ἐργάζεται ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς πρώτη αἰτία πάσης κινήσεως, καὶ ὅμως δὲν καταδέχεται ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ ὅσα γίνεται, διὰ παραχωρεῖ τῇ φύσει, καὶ τῇ τύχῃ, καὶ τῷ αὐτομάτῳ. διὸ ταῦτα δοῦλα εἰσίν, ὅτι κρέμανται παρὰ τῆς βουλήσεως τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ Θεὸς ποιεῖ ἐλευθέρως, καὶ θαυμαστῶς, καὶ ἀκαταλήπτως. καὶ εἰς τὰ ἔργα του φαίνεται τὸ ἐλεύθερον. πάντων γὰρ κύριος οὐδενὶ λόγον δίδωσι· διὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε τὸ θαυμαστόν. τίς γὰρ ὁρῶν τὸ μέγεθος τῆς κτίσεως, τὴν κίνησιν καὶ τὴν τάξιν οὐ θαυμάζει; τὸ ἀκατάληπτον. τίς γὰρ δύναται καταλαβεῖν τὸν τρόπον, ᾧ χρησάμενος ὁ

CONTRA CAPUT XIV.

Ex ſermone ejuſdem in Dominica poſt Aſcenſionem Domini, in quo admittit & probat liberum arbitrium.

Dominus in hodierna evangelii lectione dicens: *Qui vult poſt me venire*, &c. omnem præſcindit mortalibus excuſationem, cum totius ſcotentiæ ſuæ hoc unum ſtatuit principium, eſſe nimirum libertatem in homine, qua & ſuam edomare carnem, & bonum præ malo poſſit eligere, quin etiam & facere. Sed & hujus compotes eſſe arbitrii homines ipſamet natura docet, Scholarum diſputationes approbant, & ſacra paſſim ſcriptura conteſtatur. Sed enim ni liber, ſervus homo jam eſſet: unde & mali excuſationem haberet, quod utique invitus feciſſet; neque pœnam pro eo ſuſtinere poſſet, quin injuſtam: atque his quidem argumentis eſſe libertatem in homine, probant Theologi.

Omne quodcunque fit in mundo vel a Deo eſt, vel a natura, vel fortuito aut caſu contingit. Deus quidem ut primum motus cujuſcumque principium agit in hoc mundo; non tamen quidquid fit, hoc Deus ſeu proprium opus admittit; ſed naturæ, aut fortunæ, aut caſui tribuitur. Hæc autem inſtar ſervorum habent, utpote quæ ab voluntate divina pendent; Deus autem libere & mirabiliter & incomprehenſibiliter operatur. Quin & liberam in Deo agendi rationem ipſa ejus opera teſtantur; horum quippe nemini rationem reddit: ſed quæcumque ipſe voluit, fecit; quo admirationem noſtram concitavit. Quis enim creaturarum magnitudinem, motum & ordinem non demiretur? captum quippe iſta ſuperant humanum; nam & modum

Anno Christi 1672.

A quo e nihilo eas eduxit, quis comprehendat? Etſi enim materiam emollire, & quæcumque libuiſſet, ex ea componere poterat; qui vero abſque materia aut alio quovis initio quidquam potuit? Incomprehenſibilem igitur cum in creatione univerſi, tum & ceteris in operibus Dei operationem quis non fateatur?

Quidquid Deo placet, natura operatur; unde & vulgo Dei famula vocitatur, ſive cum plantas germinat, ſive cum procreat arbores, ſive cum frigeſcit aut æſtuat, ſive cum procellis agitatur, aut verna ſerenitate gaudet: quæ ſunt proprietates naturæ.

Ars quoque ad naturæ imitationem operatur: totam enim adhibuit homo mentis aciem, ut quo cujuſdam & ipſe opificii auctor haberetur, adinveniret: id quod in arte quidem eſt aſſecutus. Operatur autem & fortuna, veluti cum fodiens homo terram, theſau- B rum invenit. Aliquid vero per ſe ab fortuna pendere, ne reputa: neque enim ipſa dea eſt, uti finxere Stoici; ſed quidquid præter intentionem accidit, fortuna eſt & appellatur. Errant itaque qui auxiliari dicunt fortunam; non enim ita ſe res habet.

Caſus quoque effecta quædam ſunt, veluti ruina domus.

Homo malum cum operatur, non ex caſu peccat; caſu enim quidquid fit, hoc intra decem annos aut viginti ſemel tantum contingit. Non ex fortuna: hæc enim præter intentionem accidit; peccatum autem ex deliberatione perpetratur. Non ex arte: ars enim opus ſenſibile poſt ſe relinquit. Non ex natura: hanc enim Deus condidit optimam. Non ex Deo: *quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.* Ergo ex propria ele- C ctione. Porro autem ad electionem non moveretur homo, niſi libertate polleret: igitur libertate præditus homo eſt. Præterquam quod & hoc ipſum e ſcriptura ſacra probatur. In ea quippe legimus non modo bonum factum eſſe hominem, ſed & dixiſſe Deum: *Faciamus ei adjutorium.* Quod dupliciter accipi poteſt: primo quidem, ut dictum ſit de muliere; ſecundo, ut de libero hominis arbitrio. Etenim tum cum Adamo, utpote in felicitate agenti, re nulla opus erat, Deus dixit: *Faciamus ei adjutorium.* Porro cum de ſola muliere quaſi ad tentationem facilius cum illa vincendam ipſi conceſſa, intelligendum id eſſe nemo dixerit: (ſiquidem tentationis auctor illi mulier fuit, nedum ad vincendum non profuit) quid aliud quam liberum arbitrium eſſe potuit iſtud adjutorium? Verum quis fortaſſis audire aveat, quanto, a quo plaſmavit eum, tempore liberum homini arbitrium Deus infudit; aut cur non tum infudit, cum plaſmavit?

Reſponſio.

D Tum infudit, cum plaſmavit. Verumtamen ita loquitur, ut poſterius infudiſſe videatur, quatenus homo vel ipſa tanti beneficii a Deo ſibi collati commemoratione armaretur ad conſtantiam: unde &, *Faciamus*, dixit, pro, *Fecimus*, adjutorium; ſtatimque mulierem a qua ipſum prænoverat iri tentatum, ejus e latere formavit. Quaſi dixiſſet Deus: adjutorium habet ſuæ libertatis, quo nec ullum, ſi vult, e ſuggeſtione mulieris damnum patiatur. Atque ex his omnibus libertatem manifeſtiſſime colligis, quam inſuper E innumeris facile tibi probaverim ſacræ ſcripturæ locis. Sed ne longius protrahatur oratio, idonea ſuppeditat nobis hodierni lectio Evangelii teſtimonia. In hoc enim ita Dominus loquitur: *Qui vult poſt me venire.* Et, *Qui vult animam ſuam ſalvam facere.* Liberum igitur habes arbitrium, quo vel malum openeris vel bonum; elige ergo magis bonum: *Declina a malo, & fac bonum.* Quod ſi bonum ſemel elegeris, ad ipſum omnia tua tamquam ad unicum vitæ tuæ ſcopum dirige; ac tum demum judicium proprium exue. Aït enim Chriſtus: *Abneget ſemetipſum.* Denique ſi vere ad bonum intendis, labori te te ipſum accinge: laborare enim, id eſt, crucem tollere, omnis debet, quicumque ſincere ad bonum intendit.

A Θεὸς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγεν; εἰ γὰρ συνήρει ὕλης ἐδύνατο μάλαξαι καὶ συμπῆξαι· ἄνευ δ' ὕλης καὶ ἑτέρου τινὸς πῶς ἐποίησεν; ὁρᾷς ὅτι ἀκατάληπτος ὁ λόγος, οὕτως ὁ Θεὸς αἴτιος, καὶ κτιστὴς τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Πράττει καὶ ἡ φύσις ὅσα πράγματα βούλεται ὁ Θεός, διὰ τοῦτο λέγεται κοινῶς δούλη τοῦ Θεοῦ. ὅτε τὰ βλαστήσωσι φυτά, τὰ φυτεύσωσι δένδρα, τὰ ψύχη ψύχεα, ζέση, χειμῶνα, ἔαρ, τῆς φύσεως ἰδιώματα.

Πράττει ἡ τέχνη μιμουμένη τὴν φύσιν. πᾶσαν γὰρ ἐδυνήθη ὁ νοῦς ὁ ἀνθρώπινος νοῆσαι, ὅπως ἠθέλησεν εὑρεῖν τὸν τρόπον, ἵνα καλλίτερος αὐτουργὸς φανῇ, καὶ φαίνεται τῇ τέχνῃ. γίνεται δὲ καὶ παρὰ τῆς τύχης, ὡς ὁ ὀρύσσων εὑρίσκει θησαυρόν· μηδὲ νομίσῃς τίποτε τὸ κρέμασθαι B περὶ τῆς τύχης. οὐ γὰρ θεὰ ἐκείνη, ὡς οἱ Στωϊκοί, ἀλλὰ τὸ γενόμενον τὸ παρὰ πρόθεσιν, τύχη. πλανῶνται δ' οἱ λέγοντες ἀπὸ τῆς τύχης βοηθεῖσθαι· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει.

Γίνεταί τι καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὡς ἡ τοῦ οἴκου πτῶσις.

Ὁ ἄνθρωπος τὰ κακὰ πράττων οὐκ ἐκ τοῦ αὐτομάτου, *ὅτι ἅπαξ ἐν δέκα ἢ εἴκοσι ἔτεσιν. οὐκ ἐκ τύχης, ὅτι ἐκείνη τὸ παρὰ πρόθεσιν, ἡ δὲ ἁμαρτία κατὰ πρόθεσιν. οὐκ ἐκ τέχνης, ὅτι ἡ τέχνη ἀποτελεῖται ἔργον ὑποπίπτον τῇ αἰσθήσει. οὐκ ἐκ φύσεως, ὅτι ἡ φύσις καλὴ παρὰ Θεοῦ. οὐκ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. ἐκ τῆς ἰδίας C τῆς προαιρέσεως ἄρα· ἡ δὲ προαίρεσις οὐκ ἂν κινοῖτο, εἰ μὴ ἐξουσία παρῆν· ἔχει λοιπὸν τὴν ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπος. πλὴν, τοῦτο καὶ ἐκ τῆς θείας γραφῆς γνώσῃ. φησὶ γάρ· οὐ καλὸν τὸν ἄνθρωπον εἶναι μόνον· ποιήσωμεν δ' αὐτῷ βοηθόν. τοῦτο διχῶς νοεῖται· πρῶτον, ὅτι λέγεται περὶ τῆς γυναικός· δεύτερον, τοῦτο τὸ ῥηθὲν εἴρηται, ὅτε εὐδαιμόνως ἔζη ὁ Ἀδάμ, ἐν ᾗ εὐδαιμονίᾳ οὐδενὸς ἐδεῖτο. ὁ δὲ Θεὸς λέγει· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθόν. εἰ μή τις λέξῃ ταύτην καὶ μόνην, ἵνα φυλάξῃ ἑαυτὸν τοῦ πειρασμοῦ. ἐν ᾧ τόπῳ ἡ γυνὴ ἐδόθη αὐτῷ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἦν αἰτία τῆς πτώσεως. τί λοιπὸν ἕτερον, ἢ τὸ αὐτεξούσιον ἐκεῖνο ἦν; ἀπορήσῃ δέ τις ἆρα ὕστερον, ἀφ' οὗ τὸν ἔπλασε τὸν ἔκαμεν αὐτεξούσιον, καὶ οὐχὶ ὅταν τὸν ἔπλασεν.

*Forte, ὅτι αὐτόματον ἅπαξ ἔτος.

Ἀπόκρισις.

D Τότε τὸν ἔκαμεν ὅταν τὸν ἔπλασε, πλὴν τὸ ῥητὸν τοῦτο ὕστερον τὸ λέγει ὁ Θεός· ἵνα ὁ ἄνθρωπος βεβαιωθῇ διὰ τὸ τόσον χάρισμα, ὅπου ἔχει παρὰ Θεοῦ. διὸ λέγει· ποιήσωμεν, ἀντὶ τοῦ, ἐποιήσαμεν, βοηθόν· καὶ εὐθὺς ἔπλασε τὴν γυναῖκα, ὁποῦ ὡς ἤξευρεν ὁ Θεός, ὅτι ἔμελλε πειράζεσθαι, ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ. ὡσὰν νὰ εἶχε λέγῃ ὁ Θεός, βοηθὸν ἔχει τὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅταν θέλει δὲν φοβεῖται, νὰ τὸν βλάψῃ ὁ πειρασμὸς τῆς γυναικός. ἐκ τῶν ἀνωτέρων συνάγεις τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ἠμπορῶ νὰ ἀποδείξω μὲ ἀπείρους τόπους τῆς γραφῆς, ἵνα μὴ μακρολογῶ, E μόνον ἐκ τοῦ σημερινοῦ. λέγει γὰρ ὁ κύριος· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν. καί· ὃς ἂν θέλῃ σῶσαι τὴν ψυχήν. ἐπειδὴ ἔχεις τὴν ἐξουσίαν, νὰ κάμνῃς τὸ κακὸν καὶ τὸ καλὸν, θέλεις κρεῖττον τὸ καλόν. ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. καὶ ἂν θέλῃς τὸ καλὸν ἀποκτήσῃ τὸν σκοπὸν θὲς εἰς τὸ καλόν, καὶ ἂν θέλῃς ὅλον σου τὸν σκοπὸν ἐκεῖ, τὸν λόγον σου ἀρνήσου. διὸ φησίν· ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν. καὶ ἂν θέλῃς τὸ καλὸν ποιῆσαι· κοπιάζει γὰρ ὁ θέλων καλόν, τοῦτο θέλει ἡ ἆρσις τοῦ σταυροῦ.

Anno Christi 1672.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τάξις εἰς ἕνα γένει, νὰ κάμνῃς τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Οὕτω καὶ ὁ φοβούμενος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῖς κινδύνοις τῶν καλῶν ἔργων, νηστείας, ἀγρυπνίας, ὅταν τὴν δώσῃ, περιδένει τὸν μισθόν.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Ἐκ τῆς εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα ὁμιλίας.

Ὅτι τὸ βάπτισμα δεῖται τῶν καλῶν ἔργων.

Ὁ Βαπτιστὴς μαρτυρεῖ Ματθ. γ'. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν, τέμνεται. οὐαί σοι ἀμελοῦντι τῶν καλῶν, μὴ θαῤῥῇς τὰ φύλλα ἃ ἔχεις, τὰ μικρὰ καὶ εὐτελῆ καλὰ ὅπου θαῤῥεῖς τῆς κάμνεις, νὰ εἶναι εἰς τὴν ψυχήν σου πόσον χρήσιμα, ὅπου νὰ σὲ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὴν κόλασιν. ὅχι καρπὸν θέλει ὁ Θεός, ἢ ἂν δὲν κάμῃς, ἤδη ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν κεῖται· ἡ ἀξίνη τοῦ τέκτονος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τὸ βάπτισμα τοῦ κυρίου ἀναγκαῖον, Ἰωάννου γ'. ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. διὸ Ἰωάννης, ὡς ἀναγκαῖον ἔλεγεν· ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, ἐκεῖνος δὲ βαπτίζει ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Ἰωάννου γ'. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι. ὅταν γεννᾶται ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνομίαις ἢ ἁμαρτίαις, αὗται δὲ ἀφαιροῦνται ἐν τῷ βαπτίσματι· καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τὸ βάπτισμα τριχῶς, σκιῶδες, νομικὸν, εὐαγγελικόν· σκιῶδες, ἢ νομικὸν, ὁ τύπος ἐν τῇ γραφῇ παρασκευαστικὸν, οἷον ἦν τοῦ προδρόμου, τὸ ἀναμέσον νόμου καὶ χάριτος· ἐγὼ γάρ, φησι, βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι, ἐκεῖνος δὲ βαπτίζει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί. διὸ Παῦλος πράξ. ιθ'. ἐκέλευσε βαπτίζεσθαι. καὶ Πέτρος πρότερον κεφ. μετανοεῖτε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. διατί οὕτως; ἀλλὰ ἦν ὅτι ἐκεῖνο παρασκευαστικὸν ἦν, εὐαγγελικὸν τὸ τοῦ κυρίου, δι' οὗ ἀφαιρεῖται ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τὸ βάπτισμα τοῦτό ἐστι τὸ ἀληθὲς, ἡ ἀναγέννησις, ἡ ἀνάκτισις· σημεῖον γὰρ καὶ σφραγὶς τοῦ Χριστοῦ. ὅσοι δὲ αὐτὸ οὐκ ἔχουσι τοῦτο τὸ σημεῖον, γνωστοί εἰσι μὴ εἶναι τοῦ κυρίου, καθ' ὧν ποῦ ἔχει νὰ καυχᾶται ὁ κοινὸς τῆς σωτηρίας ἐχθρὸς, καθὼς ἔχει καυχᾶσθαι καὶ δι' ὑμᾶς αὐτὸς, ὅταν οὐχ ὁρᾷ ὑμᾶς ἔχοντας τὰ σημεῖα, ἃ ἀκολουθεῖ τῷ βαπτίσματι.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Καὶ ἡμεῖς ὅπου γινόμεθα ἁμαρτωλοὶ ἐκ κοιλίας μητρός μας, καὶ πρὸ τοῦ γνῶναι ἁμαρτίαν, εἴμεθα καταδεδικασμένοι διὰ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ βάπτισμά μας ἐλευθερώνει.

A *Et paulo infra.*

Unicuique datur, ut quod a Deo præceptum eſt, exſequatur.

Et paulo poſt.

Ita & timoratus homo, cum inter bonorum operum, jejuniorum atque vigiliarum diſcrimina ſuam exercuerit animam, mercedem exſpectat.

CONTRA CAPUT XVI.

Ex homilia de Baptiſmo.

B *Quod præter Baptiſmum neceſſaria ſunt opera bona.*

OMnis arbor quæ non fert fructum bonum, excidetur, inquit Joannes Baptiſta, Matth. III. Væ tibi quiſquis in opera bona ſedulus non incumbis. Etenim in foliis quæ habes, ne confide; cum enim in levioribus ac veluti aridis bonis hiſce confidis, ad majora quæ tuam ab gehenna liberare valeant animam, non contendis. Porro fructum deſiderat Deus; ſin minus, ad radicem jam ſecuris poſita eſt: ſecuris, inquam, non alterius fabri, quam Dei.

Et interjectis paucis.

Omnino neceſſarius eſt Domini Baptiſmus. Aït C enim ipſe Joan. III. *Niſi quis natus fuerit ex aqua & Spiritu ſancto, non poteſt introire in regnum Dei.* Propterea & Joannes, quo neceſſarium eſſe ſignificaret Domini Baptiſmum, dicebat: *Ego baptizavi vos in aqua: ille autem baptizat in Spiritu ſancto.* Et Joan. III. dicitur: *Quod natum eſt ex carne, caro eſt: & quod natum eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt.* Qui in iniquitatibus & peccatis natus ad Baptiſmum accedit, ſalutari ejus unda ab eis abluitur, juxta id quod in ſcriptura habetur: *Mundans lavacro aquæ in verbo.*

Et poſt pauca.

Baptiſmus triplex eſt; videlicet legalis ſive umbratilis, qui tamquam figura ponitur in ſcriptura; Evan- D gelicus; & Præparatorius, qualis fuit Joannis Præcurſoris Baptiſmus, inter Gratiam Legemque medius. Ait enim: *Ego baptizo vos in aqua: ille autem baptizat in Spiritu ſancto & igni.* Unde & Paulus Actorum XIX. juſſit baptizari. Et Petrus antea dixerat: *Agite pœnitentiam, & baptizetur unuſquiſque veſtrum in nomine Domini Jeſu.* Quid ita? utique quia Joannis Baptiſmus erat tantummodo Præparatorius; Domini vero, Evangelicus, quo peccatum originale deletur.

Et poſt pauca.

Verus autem Baptiſmus iſte eſt & regeneratio & nova creatio: quippe ſignum & character Domini eſt. E Domini ergo non eſſe manifeſte deprehenditur, quiſquis hoc ſigno caret; & adverſus eum habet unde glorietur humanæ ſalutis adverſarius, quemadmodum & adverſum nos habet, quoties ea in nobis ſigna non videt, quæ ſunt Baptiſmi conſectaria.

Et paulo infra.

Et nos quidem, qui peccatores antequam noverimus peccatum, utpote matris ex utero, naſcimur, originalis merito peccati in ſententiam condemnationis incurrimus, ſed ab ea per Baptiſmum abſolvimur.

Anno Christi 1672.

A

CONTRA CAPUT XVII.

Ex homilia circa navim quæ in medio mari jactabatur fluctibus.

QUid vides, quando communicas? panem & vinum? Numquid non diſcernis? hoc tantum ſi reſpicis, phantaſma vides: ſin vero mentis oculos aperis, vides & Dominum. Ibi carnem Domini deprehendis. Attende diſcipulos hodie & phantaſma & Dominum in veritate vidiſſe: tunc quidem conturbati ſunt, quando phantaſma viderunt; aſt ubi reſpexere Dominum, tunc recreati ſunt & tempeſtare ſoluti, quia ſalva navis facta eſt, & ipſi cum navi.

B

Ex ſermone in Evangelium de quinque panibus.

Ter panem fregit Dominus, 1. in Cœna myſtica, Lucæ XXII. ubi infinitam divinitatis virtutem juſſit nos in tranſſubſtantiatione panis accipere.

CONTRA II. QUÆSTIONEM.

Ex homilia in Dominicam I. Jejunii.

TRipliciter imago dicitur. Primo, &c. Secundo, &c. Tertio, quæcumque in materia diverſæ naturæ formatur imago, inanima eſt. Cum vero nonnullas hujuſmodi tum Domini, tum & ſanctorum venerantur imagines, ſive propter eam, qua earum ἀρχέτυπα proſequimur, reverentiam, ſive propter eam, quam habent ad illa, relationem; totum ipſiſmet ἀρχετύποις honorem deferimus. Dic mihi: Chriſtum diligis? reſpondes: utique diligo. Sanctiſſimam Deiparam & ſanctos diligis? Utique diligo, reſpondebis. Hos itaque venerare. Sed dices: Qui venerer ego quos nec novi, nec video? Propterea tibi reſpondet eccleſia: Imagines eorum honora, & ipſiſmet honorem detuleris, quem & perinde habebunt illi, ac ſi præſentibus adhiberes. Miſeri ac ſceleſti Iconomachi in Deum & ſanctos injurioſi, imagines eorum deſpiciunt: imagines vero cum deſpiciunt, & Deum aſpernantur. Propterea anathema dicit illis eccleſia. Dicebat quidam ſapiens, tria hominum genera honorem dedecere: hominem videlicet ruſticum, deinde honoris ignarum; quantumcumque enim honorem talibus impenderis, ad illum nequaquam attendunt, ſed totum quaſi in vanum projeceris. Denique ingratum ne honora, quia a quo ſibi exhibeatur honor, neque hic attendit, ſed ſolum dicit: Ideo me honorat, quia dignus ſum; propterea hinc nihil illi debeo. Itaque homini, qui ſive ex inani gloria, ſive ex alio quovis perverſo fine, eo abutitur, ne honorem impende. Porro ſi poſtponens tu optimum hocce ſapientis documentum, eum quem ruſticum, & ingratum, & impenſo abuti honore probe noſti, veneraris; Chriſti & ſanctiſſimæ Virginis Deiparæ, necnon & ſanctorum imagines colere qua fronte recuſas? Væ vobis, Iconomachi.

C

D

E

Et longe poſt prædicta.

Vinum fidei quod tibi Chriſtus, quia vera vitis eſt, infundit, in utrem veterem ne mitte: id eſt, incaſſum illud recipis, niſi in ſinum cum ab hæreſibus, tum & a peccatis renovatum & purgatum excipis. Veteres & diabolici utres fuere, Arius, qui Verbum ac Filium Dei docuit eſſe creaturam; & Macedonius, qui in Spiritum ſanctum blaſphemias evomuit: item Paulus Samoſateus, & Eutyches, Monothelitæ, Sergius & Dioſcorus, unius tantum in Chriſto naturæ aſſertores; ſed diſrupti ſunt, bonum vinum in ſe ipſis continere non valentes. Denique ne omnes recenſeam hæ-

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Εκ τῆς εἰς τὸ πλοῖον βασανιζόμενον ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων.

ΟΤαν καταλαμβάνεις, τί θωρεῖς; ἄρτον καὶ οἶνον; δὲν διακρίνεις; φάντασμα θωρεῖς, ἂν θωρῇς ὡς τόσον, ἂν ἀνοίξῃς τοὺς ἐσωτερικοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἴδῃς τὸν κύριον, ἐκεῖ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου εὑρίσκεις. ἴδετε ὡς οἱ μαθηταὶ σήμερον, καὶ ὡς φάντασμα ἐρᾶσι, καὶ κατὰ ἀλήθειαν. ὅταν ὡς φάντασμα, ἐταράχθησαν. ὅταν κατὰ ἀλήθειαν εὑρίσκουν, ἐπαρηγορήθησαν, ὅτι ἀπηλλάχθησαν ἀπὸ τὸ κλύδωνος, ὅτι ἐσώθη ἡ ναῦς, καὶ αὐτοὶ σὺν τῇ νηΐ.

Εκ τοῦ εἰς τὸ περὶ τῶν ε΄ ἄρτων ῥητοῦ.

Τρεῖς ἔκλασε τὸν ἄρτον ὁ κύριος· πρῶτον, ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ, Λουκ. κβ΄. ὅπου ἡμᾶς ἔταξε καταλαβεῖν τὴν ἄπειρον δύναμιν τῆς θεότητος ἐν τῇ μετουσιώσει τοῦ ἄρτου.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ.

Εκ τῆς εἰς τὴν πρώτην τῶν νηστειῶν κυριακὴν ὁμιλίας.

ΤΡιχῶς λέγεται ἡ εἰκών, πρῶτον.... δεύτερον...: τρίτον δὲ, εἰκὼν ἐν πράγματι ὅποιας φύσεως, ἄψυχος. ὅταν δὲ ἡ ζωγραφισμένη εἰκὼν παρ' ἡμῶν τοῦ κυρίου καὶ τῶν ἁγίων, αἱ σέβασμα καὶ προσκυνοῦμεν διὰ τὴν πρὸς τὰ πρωτότυπα εὐλάβειαν, καὶ διὰ τὴν σχέσιν, ὅλη ἡ τιμὴ ἀναφέρεται πρὸς τὰ πρωτότυπα. εἰπέ μοι. φιλεῖς τὸν Χριστὸν; ναί. τὴν παναγίαν καὶ τοὺς ἁγίους, ναί. τίμησον αὐτούς. λέξεις· οὐχ ὁρῶ, οὐ γνωρίζω αὐτοὺς, πῶς τιμήσω; διὸ ἡ ἐκκλησία σοι ἀποκρίνεται· τίμησον τὰς εἰκόνας, καὶ ἡ τιμὴ ἅπασα ἀναφέρεται πρὸς ἐκείνους, τοιαύτην χάριν σοι ἔχουσιν ὡς ἂν τοὺς ἰδίους αὐτοὺς ἐτίμησας. οἱ ἄθλιοι καὶ ἐκλάστηροι εἰκονομάχοι καταφρονοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ τοὺς ἁγίους, καταφρονοῦσι καὶ τῶν εἰκόνων· καὶ καταφρονοῦντες τὰς εἰκόνας, καὶ τοῦ Θεοῦ. διὸ ἀναθεματίζει αὐτοὺς ἡ ἐκκλησία. ἕνας σοφὸς ἔλεγεν, ὅτι τρεῖς ἀνθρώπους δὲν πρέπει νὰ τιμήσῃ. ἤγουν, τὸν βάρβαρον, καὶ μὴ εἰδότα τιμήν· ὅτι ὅσην τιμὴν τοῦ κάμνῃς, οὐδὲ δὲν τὴν νοιώθει, οὐδὲ νὰ τὴν ῥίψῃς. νὰ μὴ τιμήσῃς τὸν ἀχάριστον, ὅτι δὲν νοιώθει ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθε μόνον, οὐδὲ τὸν τιμήσῃς, λέγει· πρέπει μὲ διατί ἐμένα τιμᾷ, καὶ δὲν τοῦ ἔχω χάριν. νὰ μὴ τιμήσῃς τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ καταχρᾶται τὴν τιμὴν, ἢ μὲ κενοδοξίαν, ἢ μὲ ἄλλον κακὸν σκοπόν. ὅμως ἂν καλὰ καὶ οὕτω σὲ διδάσκει ὁ σοφὸς, πλὴν ἐσὺ, ἐκεῖνον τὸν βάρβαρον, ἐκεῖνον τὸν ἀχάριστον, ἐκεῖνον τὸν καταχρώμενον τὴν τιμὴν, οὐδὲ εἶσαι, παραλείπων τὸν τιμᾷς, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναγίας, καὶ τῶν ἁγίων θέλεις καταφρονεῖν, οὐαὶ ὑμῖν, εἰκονομάχοι.

Καὶ μετὰ πολλά.

Τὸν οἶνον τῆς πίστεως τὸν κάμνει ὁ Χριστὸς, ὅτι εἶναι ἄμπελος ἀληθινὴ, μὴ τὸν βάλῃς εἰς τὸ παλαιὸν ἀσκὶ, τουτέστιν ἂν δὲν ἔχῃς τὸ κορμίον σου καινουργιωμένον, καὶ καθαρισμένον δὲν μπορεῖ, νὰ κρατήσῃ. καθαρισμένον καὶ καινουργιωμένον καὶ ἀπὸ ταῖς αἱρέσαις, καὶ ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις. παλαιὸν καὶ διαβολικὸν ἀσκὶ ἦτον ὁ Αρειος, ὁποῦ ἐδογμάτιζε τὸν υἱὸν καὶ λόγον τοῦ Θεοῦ κτίσμα, καὶ ὁ Μακεδόνιος ὁποῦ ἐβλασφήμα εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς, καὶ Εὐτυχὴς, οἱ Μονοθελῖται, Σέργιος καὶ Διόσκορος οἱ μονοφυσῖται. ἀλλ' ἐσχίσθησαν δὲν ἐκράτησαν τὸ κρασὶ τὸ καλὸν μέσα τους. καὶ ἵνα εἴπω τοὺς λοιποὺς αἱρετικοὺς, παλαιὰ καὶ

σαπια

σαπρία ἀσκία ὄντα οἱ εἰκονομάχοι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι κακὸν θάνατον ἔδωσαν.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν δευτέραν κυριακὴν τῶν νηστειῶν ὁμιλίας, ἔνθα δέχεται τὸ βιβλίον τοῦ Τωβίου καὶ ἀδιστάκτως γραφὴν ἐναριθμεῖ, κατὰ τῆς τρίτης ἐρωτήσεως.

Τέσσαρας ἐν τῇ γραφῇ φέρεται, ὅτι ἐπολέμησαν οἱ δαίμονες μετὰ τῶν ἀγγέλων. ἅπαξ ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἀποκαλ. ιβ΄. Δανιήλ. ι΄. β΄ον. ὅταν μετὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν Περσῶν ἐπολέμησεν ὁ Μιχαήλ, οὐ γὰρ ἦτο δυνατὸν, ὅτι ἄγγελοι ὄντες οἱ πολεμοῦντες. γ΄ον. διὰ τὸ σῶμα τοῦ Μωϋσέως, ὅταν ἐπολέμησε μετὰ Μιχαήλ. δ΄ον. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ραγουήλ, ὅταν ὁ Ἀσμοδαῖος ἐνικήθη ὑπὸ Ραφαήλ.

Ἐκ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ ὑπομνημάτων, φύλλῳ τ΄ π΄ ζ΄, ἐν ᾧ δέχεται τὸ βιβλίον τῆς Σοφίας.

Καὶ γὰρ ὁ διάβολος εἰς τὸ ἐργάσασθαι τὸν διπλοῦν θάνατον τὸν ἡμέτερον, ἵνα θάνατον ἑαυτοῦ ἁπλοῦν ἐκαλέσατο. τέθνηκε γὰρ πνευματικῶς διὰ τὴν ἀσέβειαν, εἰς ἣν παίξας ἡμᾶς, ὑπακούσαντες δὲ ἡμεῖς κατεκρίθημεν. ὅθεν δικαίως γέγραπται Σοφ. α΄. ιγ΄· ὁ Θεὸς τὸν θάνατον οὐκ ἐποίησεν. οὐ γὰρ ἦν αἴτιος θανάτου. οὐ γὰρ ἡ τοῦ κριτοῦ δικαιοσύνη αἰτία τῆς τιμωρίας, ἀλλ' ἡ κακουργὸς αὐτοῦ πρᾶξις.

Ἐκ τῆς εἰς τὸν ἄσωτον, ἐν ᾧ δέχεται τὸ βιβλίον τῆς Σωσάννης.

Καὶ δὲν λέγω διὰ τοῦτο, ὅτι δὲν σφάλλει ὁ γέρων ἄνθρωπος, ὄχι μόνον ὅτι ἀκωλύτως ὁ νέος. καλὰ καὶ εὑρίσκονται καὶ νέοι ξένοι, ὁποῦ ἔχουσι χάριν ἐκ Θεοῦ, ὡς ὁ Ἰωσήφ, ὃν ἠγάπα ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς υἱοὺς ὁ Ἰακώβ· ὁποῦ διὰ τὸ ἔχει πολλὴν γνῶσιν, ἐβασίλευσεν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ ὁ νέος Δανιὴλ ὁ προφήτης τόσον ὅτον γνωστὸς ὁποῦ μεσῆ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅταν ἀκουστὸς, καὶ γέροντας κριτὰς ἤλεγξεν, οὕτως ὡς ἦν νέος. πλὴν οὗτοι ἔχουσι χάριν ἐκ Θεοῦ, καὶ καλοὶ ἐξ ἑαυτῶν.

Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὧν ἔχομεν Κυρίλλου ὁμιλιῶν, ἅπερ κατὰ διάμετρον ἀντίκειται τοῖς κεφαλαίοις ἐκείνοις, καὶ ἐρωτήσεσιν, ὅπερ φανερὸν ἐστιν, ἑκάστῳ κεφαλαίῳ, καὶ ἑκάστῃ ἐρωτήσει ἑκάστην ὁμολογίαν παραβάλλοντι. καὶ αὐτῆς ἑκάστου πᾶσι κεφαλαίοις, καὶ ἐρωτήσεσι, καὶ πάσας ὁμολογίας πρὸς ἕκαστον τῶν τε κεφαλαίων, καὶ ἐρωτήσεων. καὶ οὕτως ὁ τῆς χαλάσης τῶν ἀνόμων σεσοφισμένος πύργος καταπεσὼν, φροῦδα πάντα τὰ κατὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας αὐτῶν ματαιολογήματα ἔσονται· καὶ πᾶς τις οὐ μόνον τῶν ὀρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὁπωσδήποτε τῇ χριστιανοῦ προσηγορίᾳ ᵃκαλινωμένων γνοὺς τῶν πονηρευομένων αἱρετικῶν τὰς σκευωρίας, αἰώνιον κατ' αὐτῶν ψῆφον ψεύδους καὶ ἀδικίας ἐξοίσει.

ᵃ Pro, χαλινωμένων.

ΚΕΦΑΛ. β΄.

ΟΤι δὲ εἰ καὶ καθ' ὑπόθεσιν Κύριλλος ἦν ὁ τῶν κεφαλαίων ἐκείνων πατὴρ, ᵇλατραίως ταῦτα ἐξέδωκε, μηδενὸς εἰδότος τῶν ἀνατολικῶν, φανερὸν ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ, καὶ ἀναμφίβολον. ἔτι δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἐξ ἄλλων ἔστιν ἀναντιῤῥήτων μαθεῖν. εἰ γὰρ, φέρε εἰπεῖν, δημοσίως ἐξέδωκε, τρία ἓν μάλιστα ἀναγκαίως ἠκολούθησαν ἄν.

ᵇ Pro, λαθραίως.

Πρῶτον, ἵνα ὑπογράψωσιν ὅσοι οἱ παρευρεθέντες ἐκεῖνοι τότε θεοφιλέστατοι ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἐλλογιμώτατοι περὶ τὸν πατριάρχην προσκαρτεροῦντες λογιώτατοι κληρικοὶ, (Καρδιναλίους δὲ αὐτοὺς ἡ παλαιὰ καλεῖ Ῥώμη) οἱ καὶ ἐν ἅπασι

reticos, veteres quoque & putridi utres fuerunt Iconomachi; ſed & ipſi mala morte periere.

Contra III. Quæstionem.

Ex homilia pro Dominica IV. Jejunii, in qua librum Tobiæ admittit, & inter ſacras ſcripturas abſolute recenſet.

LEgimus in ſcriptura, quater cum angelis dæmones dimicaſſe. Primo quidem in cælo, uti ſcribitur tum Apocal. cap. XII. tum Daniel. X. Secundo, quando contra Principem Perſarum Michaël pugnavit; non enim fieri poteſt, ut ambo angeli eſſent, ita inter ſe pugnantes. Tertio, quando altercatus eſt cum Michaële diabolus de Moyſi corpore. Quarto, in domo Raguelis, ubi ab Raphaële victus eſt Aſmodæus.

Ex Commentariis Theologicis ejuſdem Cyrilli, fol. 387. *ubi librum Sapientiæ recipit.*

Etenim mortem unam ſibi diabolus ipſe conſcivit, cum duplicis nobis auctor exſtitit: quippe propter impietatem mortuus eſt ille ſpiritualiter, ad quam & nos ab eo deluſi defluximus, eique obtemperantes corporalis damnationem mortis accepimus. Unde & Sap. I. v. XIII. recte ſcriptum eſt: *Deus mortem non fecit.* Neque enim eſſe poterat cauſa mortis; nam punitionis cauſa non eſt juſtitia judicis, ſed culpa delinquentis.

Ex homilia in Prodigum, ubi hiſtoriam Suſannæ recipit.

Non propterea tamen ſenes nunquam delinquere, juvenes vero licentiori ſemper indulgere vitæ aſſero. Verumenimvero inveniuntur & adoleſcentes optimi, divinaque gratia repleti, quemadmodum Joſeph, (quem præ filiis ceteris Jacob adamavit) qui ob ſummam qua donatus fuerat a Deo, ſcientiam, regnavit Ægypto. Daniël quoque Propheta tantæ potentiæ & auctoritatis apud Babylonem fuit, ut ſeniores judices ipſe quidem adoleſcens corripuerit. Itaque divinam juvenes iſti nacti ſunt gratiam, & ab ineunte ætate virtutem excoluere.

Atque hæc e plurimis, quas habemus, Cyrilli homiliis excerpta ſufficiant, quæ cum prædictis capitulis & quæſtionibus e diametro pugnant; uti deprehendere nemini non facillimum, vel ſingula excerpta cum ſingulis capitulis ac quæſtionibus, aut cum iiſdem etiam ſimul ſumptis, vel caput quodlibet quæſtioneſque ſingulas cum excerptis omnibus, conferenti. Itaque callidis malignorum eaſtructa labiis turris illa proruet, & omnia prorſus evaneſcent, quæ adverſus Orientalem eccleſiam confinxere. Atque catholicorum non modo, ſed & eorum qui vel Chriſtiano cenſeantur nomine, qui malignas hæreticorum machinationes noverit, æterna mendacii juxta ac injuſtitiæ cenſura nemo non damnabit.

Caput II.

CYrillum porro, prædictorum capitulorum ut auctor forte exſtiterit, ea tamen Orientalium conſcio nemine evulgaſſe, ex iis quæ primo jam capite dicta ſunt, clarum eſt & indubitatum. Quanquam & hoc ipſum ex aliis extra omnem controverſiam argumentis colligitur; ſi enim (dicere liceat) ea in publicum edidiſſet, horum potiſſime trium certo certius adfuiſſet unum.

Primo, iis ſubſcripſiſſent, qui id temporis ibi agebant, ſancti epiſcopi; necnon & clerici ſapientiſſimi, qui Patriarchæ perpetuo aſſiſtunt, (quos Roma vetus vocat cardinales,) eique cooperantur in om-

nibus. Sed nihil hujuſmodi proferre potuerunt calumniatores noſtri. Etenim ex plurimis hiſce tum epiſcopis, tum clericis, ne vel unus prædicta capitula novit, nedum iis non ſubſcripſit, neque ſuper illis diſſerentem aliquando Cyrillum audiit.

Secundo, eſſent illa in codicibus majoris eccleſiæ tranſſcripta, & eorum apographo depictum haberetur eorum qui originali ſubſcripſiſſent, chirographum. Omne enim ſcriptum de fide rebuſque eccleſiaſticis ab patriarcha editum, debet eſſe ſynodicum, hoc eſt, ſynodali cum diſcuſſione ac deliberatione conſtitutum, necnon & ab ſynodalibus ſubſignatum; ac tum demum in codicibus majoris eccleſiæ tranſſcribitur. Porro prædicta capitula non ſolum in codicibus non ſunt exſcripta, ſed etiam epiſcopis & clericis, quin & fidelibus populis, hactenus fuerunt ignota, ſi quos tamen eorum excipias. At nec iſtis fuere nota, niſi ex longa adverſariorum noſtrorum deblaterarione, qua ſuppoſititia hujuſmodi capitula ceu Orientalis eccleſiæ profeſſionem moliti ſunt populis intrudere: atque ita hoc, quod initio dictum eſt, obtinere, nimirum (& hoc ſæpius dicens non ceſſabo) ſimpliciores in errorem inducere.

Tertio, non ab qualicumque amanuenſi, ſed ab clerico dumtaxat in codice fuiſſent exſcripta prædicta Cyrilli capita; at eo nihil plane minus eſt. Etenim nemo clericorum, immo nec hominum in aliquo majoris eccleſiæ codicum ea tranſſcripſit. Quemadmodum & in majori codice reperiuntur ea, quæ ſive circa fidem, ſive circa eccleſiæ regimen ab ſynodis fuere decreta, ac in primis quæ contra Lutheranos Patriarcha Jeremias edidit: ſed & notiſſimus, qui iis ſubſcripſit eaque tranſſcripſit, clericus, Theodoſius Zugomalas, magnus Rhetor, Nauplio juxta Peloponeſum oriundus.

Atque hinc quidem nil ſole minus eorum quæ diximus, veritas eluceſcit. Si enim Jeremias Patriarcha contra Lutheranos utique ſolus, id eſt, non ſynodaliter, ſed ſolum ut privatus cum ſcripſiſſet, ea voluit in codice tranſſcribi, & inſuper ab Rhetore præſtantiſſimo ſubſignari, quo fide digna & extra inquiſitionem omnem forent, quæ ſcripſerat, admittenda; cur Cyrillus canones ac profeſſionem fidei nomine eccleſiæ Orientalis cum ediddiſſet, ea neque in codice exſcribi, neque ab epiſcopis aut clericis curavit ſubſignari? itaque prædicta capitula, cum non modo tria illa in ipſis deſiderentur quæ diximus, ſed illorum vel unum; conſtat, aut numquam, aut clanculum ac doloſe ab Cyrillo fuiſſe divulgata.

A τῷ πατριάρχῃ συμπεριέθεσαν· ἀλλ' οὐ δυνάσαιντο ποτε τοιοῦτόν τι δεῖξαι οἱ κατήγοροι· οὔτε γὰρ ἀρχιερεὺς, οὔτε κληρικὸς ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ μέχρι τοῦ ἑνὸς εἴδασιν, ἢ ὑπέγραψαν τὰ λεγόμενα κεφάλαια, οὔτε μὴν Κυρίλλου περὶ αὐτῶν κατασκευάσαντος ἤκουσαν πώποτε.

Δεύτερον, ἵνα μετεγράφησαν ἐν τοῖς κώδιξι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μετεγράφησαν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ὑπογραψάντων τὰ πρωτότυπα ὑπογραφαῖς. πᾶν γὰρ περὶ πίστεως, ἢ ἄλλης τινὸς ἐκκλησιαστικῆς ἀκριβείας ὑποθέσεως ἐκδιδόμενον πατριαρχικὸν γράμμα, συνοδικὸν εἶναι βούλεται, ὡς συνοδικῇ σκέψει γραφόμενον, καὶ συνοδικῶς ἐξεταζόμενον, καὶ ὑπογραφόμενον· τὸ δὲ ἔσχατον ἐν τοῖς κώδιξι μεταγράφεται. ἐσοδίων δὲ ἐστὶ τὰ λεγόμενα Κυρίλλου κεφάλαια. ἐπειδὴ B οὐ μόνον τῆς ἐν τοῖς κώδιξι μεταγραφῆς ἐστέρηνται, ἀλλ' οὐδὲ ἴσασιν αὐτὰ ἕως τῆς σήμερον, πλὴν ὀλιγίστων, οὔτε ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ, μή τοίγε ὁ κοινὸς τῆς εὐσεβείας λαός. καὶ αὐτὰ ὑπὸ τῆς πολλῆς τῶν ἐναντίων φλυαρίας, ὧν καυχώμενοι τοσοῦτο πανταχοῦ, οἵτινες τοῖς πᾶσι τὰ θρυλλούμενα κεφάλαια ὡς τυχὸν τῆς ἐκκλησίας ἀνατολικῆς ἴσα ἐκείνοις φρονεῖν· κἀκ τούτου κατορθῶσαι τὸ ἐν ἀρχῇ εἰρημένον, (οὐ παύσομαι γὰρ αὐτὸ πολλάκις λέγων) ἵνα δηλαδὴ ἀπατῶσι τοὺς ἀπλουστέρους.

Τρίτον, ἵνα ἐν τῷ κώδικι γραφῶσιν ὑπό τινος τῶν κληρικῶν, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλου τινός. ἀλλὰ τὰ λεγόμενα Κυρίλλου κεφάλαια, οὐχ ὅτι μηδεὶς τῶν κληρικῶν μετέγραψεν ἔν τινι τῶν κωδίκων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀλλ' οὔτε ἄλλος C τις· ὡς φαίνεται σεσημειωμένα τὰ περὶ πίστεως καὶ ἐξεταζόντων συνοδικὰ, καὶ μάλιστα τὰ τοῦ κὺρ Ἱερεμίου πρὸς τοὺς ἀπὸ Λουθήρου, ἃ κεῖνται ἐν τῷ μεγάλῳ κώδικι· καὶ ἐκεῖνα συγγράψας, καὶ μεταγράψας κληρικὸς, γνώριμος, Θεοδόσιος μέγας ῥήτωρ ὁ Ζυγομαλᾶς, ὁ ἀπὸ Ναυπλίου τοῦ κατὰ Πελοπόννησον ὁρμώμενος.

Καὶ ἐντεῦθεν δὲ ἡλίου ὑψηλοῦ δῆλον λάμπει τὴν ἡμετέραν ἀλήθειαν. εἰ γὰρ ὁ κὺρ Ἱερεμίας μόνος γράφων πρὸς τοὺς ἀπὸ Λουθήρου, οὐ συνοδικῶς δηλαδὴ, ἀλλὰ μοναχικῶς, ἐφ' ὅσον ἠξίωσε, καὶ μάλιστα χειρὶ τὰ γράμματα, ἠξίωσεν ἐκεῖνα τῆς ἐν τῷ κώδικι μεταγραφῆς, καὶ τῷ λόγῳ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ μεγάλου ῥήτορος, πῶς ὁ Κύριλλος D ὁμολογῶν, καὶ διατεταγμένος, ὡς ἐκ προσώπου τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, οὔτε τῆς ἐν τῷ κώδικι, οὔτε τῆς ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, ἢ κληρικῶν ἠξίωσεν ὑπογραφῆς; οὔτε τὰ εἰρημένα κεφάλαια, ἐπειδὴ οὐ μόνον τῶν εἰρημένων τριῶν ἐστέρηνται, ἀλλὰ μηδὲ ἑνὸς ἠξιώθη τῶν τριῶν, εἴπερ ὑπὸ Κυρίλλου ἐξεδόθη, λαθραίως καὶ δολίως ἐξεδόθη.

Caput III.

CYrilli etiam confeſſionem nullatenus eſſe nec dici poſſe Orientalis eccleſiæ confeſſionem, nemini non compertum, niſi inſanienti, & apertæ veritati contradicere ſtudenti. Si etenim, uti dictum eſt, Cyrillus iſte patriarcha œcumenicus cum eſſet, certo ac vere hæreticus fuerit, ipſeque decantata capitula compoſuerit, & alia quidem palam docuerit, alia vero corde crediderit; contra Orientalem eccleſiam, Spiritus ſancti nunquam non præſidio circumvallatam, nequaquam ille ſcripſit aut credidit, ſed contra propriam conſcientiam. Ne igitur in vafro ac prorſus atheo homine ultra glorientur adverſarii noſtri: atheus quippe ille eſt, qui Deo illudit, atque in rebus ab ludo remotiſſimis ludit, aliud in mente habens, aliud ore promens. Si vero nomine Orientalis eccleſiæ ſcribere voluit, quid ad nos? Pudore mendax ſuffundatur, & quiſquis comperto ejus mendacio, non ſecus ac veritati, adhærere non erubeſcit.

Evidentiſſime itaque conſtat, Cyrilli confeſſionem

ΚΕΦΑΛ. γ'.

ΟΤι δὲ καὶ αὐτὸ ἀδύνατον, τὴν Κυρίλλου δηλαδὴ ὁμολογίαν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας εἶναι ἢ ὅλως λέγεσθαι ὁμολογίαν, δῆλον, εἰ μήτινες μαίνονται, καὶ τοῖς φανεροτάτοις ἀντιπίπτειν πειρῶνται. εἰ γὰρ, ὡς εἴρηται, Κύριλ- E λος οὗτος ὁ ποτὲ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, βεβαίως καὶ ἀληθῶς αἱρετικὸς ἦν, κἀκεῖνος συνέγραψε τὰ θρυλλούμενα κεφάλαια, καὶ ἄλλα μὲν ἐδίδασκε δημοσίως, ἄλλα δὲ ἐπίστευε τῇ καρδίᾳ, κατὰ τῆς ἰδίας συνειδήσεως ἔγραψε, καὶ ἐπίστευσεν, οὐ κατὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἣν ἀεὶ φρουρεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ μὴ τυφούσθωσαν οἱ ἀντίδικοι, δολίῳ καὶ ὅλως ἀθέῳ (εἴπερ ἄθεος ὁ ἐμπαίκτης, ὁ ἄλλα μὲν ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ, ἄλλα δὲ ὁμολογῶν διὰ στόματος, παίζων ἐν ἀπαικτοῖς) ἀνδρὶ ἐγκαυχώμενοι· εἰ δὲ καὶ ὡς ἀπὸ μέρους τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἔγραψε, τί πρὸς ἡμᾶς; αἰσχυνέσθω ὁ καταψευδόμενος, καὶ οἱ τῷ ψευδομένῳ προσέχοντες ὡς ἀληθεῖ προσεχόντες.

Ἔτι οὐ ἀναντιῤῥήτως ἔγνωσται, τὴν ὁμολογίαν Κυρίλλου

Digitized by Google

ἀδύνατον εἶναι Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου ὁμολογίαν, (ὡς ἐστερημένην τῶν προσηκόντων ἰδιωμάτων τοῖς πατριαρχικοῖς γράμμασι) ἀλλὰ τυχὸν Κυρίλλου τινὸς δολίου ἐν παραβύστῳ φλυαρήσαντος. ἀδυνατώτερον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν πάντη ἀδύνατον ὁμολογίαν εἶναι, ἢ λέγεσθαι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ μάλιστα πρὸς τοῖς εἰρημένοις τρισὶν ἰδιώμασι τῶν συνοδικῶν ἑνὸς ὁτουοῦν πατριάρχου γραμμάτων, δεῖται ἀναγκαίως, ὅτι γνώμη, καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν λοιπῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, καὶ ἡ κοινοτάτη πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ λοιπῶν ἁγιότητι ἢ σοφίᾳ διαφερόντων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σύμπνοια, ὥστε σχεδὸν μηδένα τῶν τοιούτων εἶναι τὸν ἀντιλέγοντα.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία οὐ προσέχει, οὔτε θαῤῥεῖ ἑνί τινι ἢ δυσὶν ἢ καὶ πλείοσι λόγον μέρους ἔχουσι, καὶ μὴ καθόλου, ἵν᾽ οὕτω διεξάγηται ὡς ἐκεῖνοι ἐθέλουσιν ὁποῖοι ποτ᾽ ἂν ὦσι, κἂν θεολογικώτατοι δηλαδὴ τυγχάνωσιν ὄντες, κἂν ἁγιότητι διαφέρωσιν, ὥστε καὶ νεκροὺς ἀνιστᾷν, μὴ ὄντες φιλάρχοι, καὶ δόλιοι, καὶ λαθραίως μορμολύκειά τινα ὡς ἱστὸν ἀράχνης ὑφήναντες καταπεφλυαρηκόσιν, ἀλλ᾽ ἐν πᾶσι τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄκρως συμφωνοῦσιν. οὕτω γὰρ διεξαγομένη διδάσκαλον γνωρίζει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ τὴν συμφωνίαν οὐδὲ μικρὸν τῷ θείῳ ῥήματι, ἢ ταῖς ἀποστολικαῖς καὶ πατριαρχικαῖς παραδόσεσιν ἀντιπίπτουσαν.

Δῆλον ἄρα τὴν Κυρίλλου ὁμολογίαν ἀδύνατον εἶναι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογίαν, μάλιστα δὲ ὥσπερ τὸ μέλαν ἐναντίον τῷ λευκῷ, ἢ τὸ σκότος στέρησις τοῦ φωτός, οὕτως ἡ λεγομένη αὕτη Κυρίλλου ὁμολογία ἐναντία, καὶ στέρησις τῆς ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ θεοπνεύστου καὶ εὐαγγελικῆς ἀληθείας.

ΚΕΦΑΛ. δʹ.

ΕΚ τῶν ἤδη εἰρημένων τοῖς πᾶσιν ἔσται προφανές, ὅτι ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία ἀνωτέρα τυγχάνει τῶν κατηγορημάτων, ἃ κατ᾽ αὐτῆς ἐφεῦρον οἱ ἐναντίοι, καὶ οὔποτε εἶδεν, ἢ ἐξέδωκεν, ἢ ἐπίστευσεν, ἢ τὰ διαληφθέντα Κυρίλλου κεφάλαια, ἢ τὴν ἐν ἐκείνοις περιεχομένην ἀσέβειαν. ἐναντίον γὰρ αὐτῇ τὸ μὴ ἵστασθαι ἑδραίως τῇ πίστει τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, καὶ τὸ περιφέρεσθαι, ὡς νεφέλαι ἄνυδροι περιφερόμεναι ὑπ᾽ ἀγρίων ἀνέμων, ἐπειδὴ πλουτεῖ διδάσκαλον καὶ ὁδηγὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐν ἀρχῇ συντυχόντες πολλάκις λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ πρώτως παντοίως φιλοπονεῖν, γυμνὸν ἀποδεῖξαι τὸ ἐν σχήματι εὐσεβείας σόφισμα, καὶ πλάσμα τῶν κατηγόρων, εἰς καθαίρεσιν μὲν τῆς τῶν εἰρημένων ἐπινοίας, κατάληψιν δὲ πρὸς χάριν τοῖς ἐντευξομένοις εὐσεβέσι, φαμὲν ὅτι δεῖ καὶ τοῦτο εἰδέναι. ὅτι ἢ ἀδύνατον τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ πεπιστευκέναι, ὡς τὰ τοῦ Κυρίλλου κεφάλαια βούλεται, ἢ πεπιστευκυῖαν, πάντῃ ἀδύνατον αὐτὴν μετὰ Χριστοῦ ἔχειν μερίδα.

Ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἀληθές, φανερόν. ἔδει γὰρ αὐτοὺς (τοὺς ἀνατολικοὺς) εἴποτε ὠλίσθησαν εἰς τὴν τοιαύτην τῶν ἐναντίων ἐπίνοιαν, μὴ ψιλοῖς λόγοις, ἀλλὰ αὐτοῖς πράγμασι πιστοῦσθαι. καὶ πρῶτον, μετὰ δέξεως αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν, ἔγραφον, καὶ κατησφαλισμένην τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ λεγομένοις ἰδιώμασι. δεύτερον δὲ, ἀφανίζειν πάντως τοὺς τῆς ἱερωσύνης βαθμούς, καὶ μάλιστα τοὺς τῆς ἐπισκοπικῆς πρὸς τοὺς ἄλλους βαθμοὺς διαφοράς, ὡς εἶναι τοὺς ἐπισκόπους ἀδιαφόρους πρεσβυτέρους, καθὼς ἡ Κυρίλλου μανία ὑπαινίττεται. ἀλλὰ τοῦτο οὐδέποτε τοῖς ἀνατολικοῖς συμβέβηκεν, (οὔτε μὴν συμβήσεται σὺν Θεῷ σωτῆρι) ἐπειδὴ ἕως ἄρτι παρ᾽ αὐτοῖς πραγματικῶς διαφέρουσιν οἱ τῆς ἱερωσύνης βαθμοί. ἄρα μηδέποτε οἱ ἀνατολικοὶ τῇ Κυρίλλου μανίᾳ ἐπίστευσαν.

Ἔτι ἵνα μὴ ἔχωσιν ἑπτὰ τὰ μυστήρια, ἢ τῶν ἁγίων

A nequaquam eſſe poſſe patriarchæ Conſtantinopolitani confeſſionem, utpote quæ careat iis quæ patriarchalibus propria ſunt litteris: ſed forte doloſi cujuſdam Cyrilli occulte nugantis. Longe vero minus, ſanus dixerimus, nullatenus eſſe aut dici poſſe Orientalis eccleſiæ confeſſionem: idque eo maxime, quod præter tria prædicta quæ ſynodalibus cujuſcumque patriarchæ litteris ſunt propria, habere hæc confeſſio debeat ceterorum ſanctiſſimorum patriarcharum & ſententiam & chirographum, necnon & communem tum clericorum omnium, tum & reliquorum ſanctitate & ſapientia præcellentium conſpirationem, ita ut illorum contradicente nemine edita cognoſcatur.

Eccleſia ſiquidem Orientalis nec uni nec duobus, B immo nec pluribus, partis dumtaxat, non autem totius nomine agentibus adhæret, neque ſui clavum regiminis committit; quicumque tandem fuerint illi, ſive Theologi præſtantiſſimi, ſive etiam ſanctitate præcellentes, ita ut mortuos revocent ad vitam, ſive dominatum haud quaquam ambientes, nec doloſe agentes, neque ſpectra quædam ad inſtar telæ aranearum artefacta occulte componentes, ſed ad ſummam veritatem unice conſpirantes. Atque hujuſmodi quidem ducta regimine, præceptorem agnoſcit Spiritum ſanctum, & unanimem habet profeſſionem divinis ſcripturis aut Apoſtolicis & Patriarchalibus traditionibus ne vel apice tenus diſſonam.

Ergo manifeſtum eſt Cyrilli confeſſionem eſſe non C poſſe Orientalis eccleſiæ confeſſionem: immo vero ſicut album nigro contrarium, & lucis privatio tenebræ ſunt; ita evangelicæ veritati divinitus revelatæ, quam eccleſia tenet Orientalis, non modo contrarie opponitur dicta Cyrilli confeſſio, ſed & privative.

Caput IV.

EX omnibus quæ jam dicta ſunt, conſtat, Orientalem eccleſiam contra univerſa ab adverſariis ipſi impoſita eſſe ſuperiorem; neque vel præſumpta illa Cyrilli capitula, vel contentam in illis impietatem unquam vidiſſe, aut credidiſſe, aut credenda tradidiſſe. Firmiter quippe in fide Apoſtolorum & Prophetarum non ſtare, atque immanibus, tamquam nubes ſine D aqua, circumferri ventis, ab ea prorſus alienum eſt, quæ ab Spiritu ſancto regitur & docetur. Verum quia non ſemel jam ab initio, hoc eodem de argumento verba fecimus, atque ad aperiendum mendacium ſub ſpecie pietatis ab adverſariis noſtris concinnatum operam dedimus; jam & ad perfectam calumniæ illorum apud fideles iſta perlecturos everſionem juxta ac intelligentiam, noſſe oportet, aut numquam credidiſſe Orientalem eccleſiam juxta doctrinam in iſtis Cyrilli capitulis expoſitam, aut, ſi ita crediderit, partem habere cum Chriſto nullatenus potuiſſe.

Porro ita numquam credidiſſe manifeſtum eſt. Etenim ſi quando in adverſariorum amentiam eſſent Orientales prolapſi, id ipſum utique non modo ver- E bis, ſed & factis, ſe ſe credere demonſtraſſent. Et primum quidem, hanc ſi confeſſionem eſſent amplexi, eam utique deſcribere, ac tribus conditionibus capite tertio recenſitis munire nequaquam omiſiſſent. Deinde ſtatutum inter ſacros gradus ordinem, ac potiſſimum epiſcopalis ab ceteris diſcrimen ſuſtuliſſent, quatenus epiſcopum & preſbyteros inter nihil jam diſcriminis, uti Cyrillus in ſtulta illa confeſſione ſignificat, interceſſiſſet: aſt Orientalibus id numquam contigit, neque juvante Deo Salvatore continget: ſiquidem inter ſacerdotii gradus realem hactenus differentiam agnovere. Igitur Cyrilli commentis Orientales numquam adhæſere.

Item nec ſeptem ſacramenta habuiſſent, neque in-

Digitized by Google

Anno Christi 1672.

tra eccleſias & Oratorias ſacras imagines admiſiſſent, neque venerabilis ſigno crucis ſe ſignaſſent, neque ſanctorum reliquiis honorem adhibuiſſent, neque hymnis feſtiſque publicis eos coluiſſent. Denique a memoria defunctorum, piiſque pro eorum refrigerio operibus abſtinuiſſent; atque uno verbo totam rem ſacram, eo quo placet adverſariis, ritu perfeciſſent.

Verum hujuſmodi nihil umquam apud Orientales factum eſſe vel inde probatur, quod ſeptem ſacramenta nedum confitentur, ſed & iiſdem quotidie ſanctificantur: & non modo Oratorium nullum, ſed etiam domum Chriſtianorum nullam reperire eſt tum ſacris imaginibus, cum vivificæ crucis ſigno non ornatam: quo quidem ceu inexpugnabili ſcuto adverſus dæmones numquam non inſtruuntur. Ita vero ſanctorum venerantur reliquias, ut eos morbis omnibus ceu medicos adhibeant, & tamquam Dei miniſtros honore proſequantur: uti quæ apud illos quotidie cantantur, Paracliticon, Triodion & Martyrologium, aperte teſtantur. Sed & circa commemorationes ita religioſe ſentiunt, ut abſque intermiſſione, ac in primis ſingulis ſabbatis & diebus feſtis pro fidelium Chriſtianorum omnium, cum vivorum, tum defunctorum, animabus, ſacrificium Deo offerant incruentum, factiſque oblationibus & eleemoſynis divinum pro illis Numen exorent. Denique ita ab fide prædictorum capitulorum diſtant Orientales, ut e diametro (uti ſupra dictum eſt) iis adverſentur, ne vel latum unguem ab Apoſtolorum & Patrum traditionibus recedentes. Cyrilli igitur confeſſionem impoſſibile eſt Orientales agnoviſſe.

Supereſt ut & caput alterum proſequamur, nimirum a Chriſtiana profeſſione penitus defeciſſe Orientales, ſi quando, uti adverſarii contendunt, credidere. Atenim tria ſunt omni credenti perquam neceſſaria: ſcilicet, corde firmiter credere ad juſtitiam, oris confeſſio ad ſalutem, & hujuſmodi tum fidei, tum confeſſionis fructus, Deo videlicet accepta vitæ Chriſtianæ opera.

Orientales igitur juxta Cyrilli confeſſionem ſi crediderunt, verbis quidem nequaquam credidere; quandoquidem oppoſitam prædictis capitulis fidem hactenus ſunt profeſſi.

Sed nec operibus umquam, ut antea dictum eſt, ad Calviniſtas acceſſere: igitur corde cum hæreticis convenere, & contentam in hujuſmodi capitulis profeſſionem edidere. (Juvat enim Calviniſtis puerili ſe ſe modo gerentibus ita loqui puerilia.) Porro ſi ita eſt, eos impoſſibile eſt eſſe Chriſtianos. Chriſtiani etenim vel appellatione, nedum Chriſti participatione, indignus profecto eſt, qui (uti feciſſe Cyrillum ſuppoſuimus) alia corde credit, alia tum ore, cum factis confitetur. Pari quippe modo credens Judas, & apparenter quidem diſcipulus, intus vero proditor, igni deputatus eſt ſempiterno.

Quin & hoc impoſſibile eſt: homines quippe cum ſimus, alia ratione quam verbis & ſignis id quod in mente habemus, manifeſtare aliis haudquaquam poſſumus. Porro Cyrilli confeſſioni contraria & verbis & ſignis, proin & corde, Orientales in omnibus credere atque confiteri jam antea demonſtratum eſt.

Rurſus, ſi utique Calviniſtis corde Orientales adhæſere; ſi minus verbis & factis licuit eis (nonnulla fortaſſis haud ſinente cauſa) conſentire, at nequaquam ita vehementer eos excipere debuiſſent. Verum ita graviter illis ſuccenſent, ut Dominica poſt diem Octobris undecimam, & prima magnæ Quadrageſimæ Dominica, (quam propterea Ὀρθοδοξίαν vocant) ad-

οἴκων ἐκβάλλωσι τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου σταυροῦ μὴ κατασφραγίζωνται, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα μὴ τιμῶσι, μήτε μὴν τούτοις ὕμνους καὶ ἑορτὰς δημοσίας γεραίρωσι· τῶν δὲ τῶν κεκοιμημένων μνημοσυνῶν, καὶ λιτανειῶν ἀπέχωνται, καὶ τὴν ἁγίαν μυσταγωγίαν, ὡς αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι βούλονται, ἐπιτελῶσιν.

Ἀλλ' οὔτε τὶ τοιοῦτο περὶ τοὺς ἀνατολικοὺς ἐπράχθη πώποτε· ὅσῳ οὐ μόνον ἁπλῶς ἑπτὰ εἶναι τὰ μυστήρια ὁμολογοῦσιν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν καθαγιάζονται ἑκάστοτε. καὶ οὐ μόνον εὐκτήριος οἶκος, ἀλλ' οὐδὲ οἶκος τῶν τινὸς χριστιανοῦ ὅλως ἄμοιρος εἰκόνων ἁγίων, καὶ σημείου τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ὃν καὶ κατὰ δαιμόνων ἔχουσιν ἀεὶ ὅπλον ἀκαταμάχητον. καὶ οὕτω τιμῶνται παρ' αὐτοῖς τὰ ἅγια λείψανα, ὥστε καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀσθενείαις, ὡς δεῖ τὰ παρὰ τούτοις ἰατροῖς χρῶνται, καὶ τιμῶσιν αὐτοὺς ὡς θεράποντας τοῦ Θεοῦ· ὡς μαρτυρεῖ τὰ παρ' αὐτοῖς ἑκάστοτε ᾀδόμενα, τὸ παρακλητικὸν, τὸ τριῴδιον, καὶ τὰ δώδεκα μηναῖα. ἀλλὰ καὶ περὶ μνημοσύνων οὕτω φιλοσοφοῦσιν, ὥστε πάντοτε καὶ κατ' ἐξοχὴν κατὰ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέρας ἑορτασίμους προσφέρουσι τῷ Θεῷ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ πάσης ψυχῆς τῶν χριστιανῶν ἁπλῶς ζώντων, καὶ τεθνεώτων, ἐλεημοσύναις τε καὶ θείοις ἀναθήμασιν ἐξιλεοῦνται τὸ θεῖον. καὶ τίνος εἰπεῖν οὕτω προσέχουσιν οἱ ἀνατολικοὶ τῇ πίστει τῶν λεγομένων κεφαλαίων, ὥστε, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, κατὰ διάμετρον ἐκείνῃ ἀντίκεινται, μηδαμῶς τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατριαρχικῶν παραδόσεων ἀφιστάμενοι, ἄχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων. ἀδύνατον ἄρα τοὺς ἀνατολικοὺς εἰδέναι τὴν Κυρίλλου ὁμολογίαν.

Ἐχόμενον δ' ἐστὶν εἰπεῖν, καὶ περὶ τοῦ ἑτέρου μέρους, ὅτι εἰ τυχὸν δοτέον τοὺς ἀνατολικοὺς πεπιστευκέναι ποτὲ, ὡς οἱ ἀντιπαλαίοντες βούλονται, ἀδύνατον αὐτοὺς εἶναι χριστιανούς. τῷ γὰρ πιστεύοντι τρία τινὰ μάλιστα ἀναγκαίως συμβαίνει· καρδίας πίστις ἀναμφίβολος εἰς δικαιοσύνην, στόματος ὁμολογία εἰς σωτηρίαν, καὶ ὁ καρπὸς τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὁμολογίας· ἅπερ ἐστὶ τὰ θεάρεστα ἔργα τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου.

Οἱ οὖν ἀνατολικοὶ πιστεύοντες, ὡς ἡ Κυρίλλου βούλεται ὁμολογία, λόγοις μὲν οὐκ ἐπίστευσαν, ἐπειδὴ καὶ ἕως τῆς ὥρας ταύτης τὴν ἐναντίαν τῇ ἐν τοῖς κεφαλαίοις πίστιν ὁμολογοῦσιν.

Ἀλλ' οὐδὲ ἔργοις αὐτοῖς πώποτε Καλουΐνοις ἐοίκασιν οἱ ἀνατολικοὶ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω· ἄρα καρδίᾳ μέν γε (ῥητέον γάρ τι γελοιότερον πρὸς τοὺς παῖς φασὶ συντάξοντας Καλουΐνους) τοῖς αἱρετικοῖς συμφώνησαν, καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων πίστιν ἐκδεδώκασιν. εἰ δὲ ἀληθὲς τοῦτο, ἀδύνατον αὐτοὺς εἶναι χριστιανοὺς, ἐπειδὴ ὁ ἄλλα μὲν πιστεύων τῇ καρδίᾳ, ἄλλα καὶ ὁμολογῶν τῷ στόματι, καὶ τοῖς ἔργοις, (οἷον συμβέβηκε γεγονέναι, ὡς ὑπετέθη, τὸν Κύριλλον) ἀναπόδεικτος ἀνάξιος καὶ αὐτῆς τῆς χριστιανοῦ προσηγορίας, μὴ ὅτι γε τῆς τοῦ Χριστοῦ μερίδος. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ καὶ Ἰούδας πιστεύσας, καὶ προφανῶς μὲν ὢν μαθητὴς, κρυφίως δὲ προδότης, τῷ αἰωνίῳ παρεπέμφθη πυρί.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀδύνατον. ἀνθρώπους γὰρ ὄντας ἡμᾶς, πῶς ἂν ἄλλως τὰ ἐν τῇ ψυχῇ κοινωνήσαιμεν ἀλλήλοις, εἰ μὴ διὰ φωνῶν, ἔσθ' ὅτε καὶ σημείων· ἀλλὰ τοῦτο προαποδέδεικται τοὺς ἀνατολικοὺς πάντα πιστεύειν, καὶ ὁμολογεῖν, τῇ τε φωνῇ καὶ τοῖς σημείοις ἐναντία τῇ Κυρίλλου ὁμολογίᾳ, ἄρα καὶ τῇ καρδίᾳ.

Εἰ οἱ ἀνατολικοὶ εἴπερ τῇ καρδίᾳ ἐνέδωκαν Καλουΐνοις, ἔδει αὐτοὺς, εἰ μὴ καὶ τῷ στόματι καὶ τοῖς ἔργοις, διά τι ἐμπόδιον, μὴ συμφωνεῖν ἐκείνοις, κἂν μὴ κατ' ἐκείνων φέρεσθαι ἀσυμπαθῶς. ἀλλ' οὕτω κατ' ἐκείνων φέρονται, ὥστε καὶ τῇ μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς κυριακῇ, καὶ ἐν ἑκάστῃ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, κυριακῇ, πρώτῃ, (ἣν καὶ Ὀρθοδοξίαν ἐπωνύμως τῇ σημασίᾳ καλοῦσι) ἀνα-

ANNO CHRISTI 1672.

δόγματι τοὺς εἰκονομάχους, καὶ τοὺς εἰκονικῶς, ἢ ὁμοιωματικῶς, ἢ τροπικῶς, καὶ μεταφορικῶς, ἢ μὴ πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς μεταβάλλεσθαι τὸν τῆς εὐχαριστίας ἄρτον καὶ οἶνον μετὰ τὸν ἁγιασμόν, εἰς τὸ ἀληθὲς τοῦ κυρίου σῶμα καὶ αἷμα ἀποφαινομένους καθυποβάλλουσι.

Εἰ δὲ δοκεῖ παράθωμεν καὶ ταυτὶ ἔνια τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις ἑορταῖς λεγομένων.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος (δηλαδὴ τοῦ Ὀκτωμβρίου) μηνὸς μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἑβδόμης ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ καθαιρέσει καὶ ἀνατροπῇ τῶν ἀθέων δογμάτων, τῶν μισοχρίστων, καὶ χριστιανοκατηγόρων, εἰκονομάχων, ἔτι Κοπρωνύμου, καὶ τῶν αὐτῷ συμφρονούντων ἐπισκόπων, καὶ ἀνιέρων ἀρχιερέων, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀθέσμου καὶ ἐξαγίστου συνεδρίου. καὶ τὰ μὲν τῆς ἑορτῆς ταύτης ἀρκεῖ ἡ ἐπιγραφὴ καὶ μόνη δηλῶσαι, ὁποῖα ἐν ταύτῃ τὰ κατὰ τῶν αἱρετικῶν φιλοσοφούμενα τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἐκ δὲ τῆς Ὀρθοδοξίας ὀλίγα ἔνια μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἐκθήσω. ἔστι δὲ τοῖς βουλομένοις τὰ λεγόμενα πάντα ἐν ταύτῃ τῷ τριῳδίῳ ἐντυχοῦσιν εἰδέναι.

Τοῖς τὰς καθ' ἑκάστην προσαγομένας θυσίας, ὑπὸ τῶν παρειληφότων ἀπὸ Χριστοῦ τὴν τῶν θείων μυστηρίων ἱερουργίαν, μὴ δεχομένοις τῇ ἁγίᾳ τριάδι προσάγεσθαι, ὡς ἀντιφθεγξαμένοις ἐντεῦθεν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις πατράσιν·

Ἀνάθεμα τρίς.

Τοῖς ἀκούουσι μὲν τοῦ σωτῆρος περὶ τῆς παρ' αὐτοῦ παραδοθείσης τῶν θείων μυστηρίων ἱερουργίας λέγοντος· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· μὴ ἐκλαμβανομένοις δὲ ὀρθῶς τὴν ἀνάμνησιν, καὶ διὰ τοῦτο ἄλλην εἶναι ταύτην παρὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ σωτῆρος τετελεσμένην εἰσάγουσι, καὶ πρὸς ἐκείνην φανταστικῶς καὶ εἰκονικῶς ἀναφερομένοις, ὡς καταλύουσι τὸ τῆς φρικτῆς καὶ θείας ἱερουργίας μυστήριον, δι' οὗ τὸν τῆς μελλούσης ζωῆς ἀρραβῶνα λαμβάνομεν· καὶ ταῦτα τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ χρυσορρήμονος, διατρανοῦντος τῆς θυσίας τὸ ἀπαράλλακτον, καὶ μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι φάσκοντος, ἐν πολλαῖς τῶν τοῦ μεγάλου Παύλου ῥητῶν ἐξηγήσεσιν·

Ἀνάθεμα τρίς.

Τῷ φρυαξαμένῳ συνεδρίῳ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων,

Ἀνάθεμα τρίς.

Τοῖς ἐκλαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας γραφῆς ῥήσεις κατὰ τῶν εἰδώλων, εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ,

Ἀνάθεμα τρίς.

Τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώμῃ, τοῖς ὑβρίζουσι καὶ ἀτιμάζουσι τὰς σεπτὰς εἰκόνας,

Ἀνάθεμα τρίς.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς οἱ χριστιανοὶ ταῖς εἰκόσι προσῆλθον,

Ἀνάθεμα τρίς.

Τοῖς τολμῶσι λέγειν, τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν εἴδωλά ποτε δεδέχθαι, ὡς ὅλον τὸ μυστήριον ἀνατρέπουσι, καὶ τὴν χριστιανῶν ὑβρίζουσι πίστιν,

Ἀνάθεμα τρίς.

Εἴ τις τῆς χριστιανοκατηγορικῆς αἱρέσεως ὄντα τινά, ἢ ἐν αὐτῇ τὸν βίον ἀπορρήξαντα δικαιοῖ,

versus Iconomachos, & eos qui imagine aut ſimilitudine tenus dumtaxat, ſive etiam figura aut metaphora, non autem realiter & vere, panem & vinum in euchariſtia poſt conſecrationem converti aſſerunt, anathema pronuncient.

Videtur autem ex his quæ in prædictis diebus feſtis dicuntur, hic nonnulla ſubjicere.

Dominica poſt diem menſis currentis (id eſt, Octobris) undecimam, ſanctorum Patrum, qui ad amputanda ſubvertendaque tum Iconomachorum Chriſto Chriſtianiſque infenſiſſimorum, tum & Copronymi, epiſcoporumque ac impiorum patriarcharum illi conſpirantium; tum etiam exſecrandi eorum conciliabuli athea dogmata, ſanctæ & œcumenicæ Nicænæ ſynodo II. interfuere, memoriam celebramus. Et quidem qualia adverſus hæreticos in ea profiteatur eccleſia, vel ex uno ejuſdem feſti titulo facile deprehenditur.

Ex Dominica item, quæ Ὀρθοδοξία dicitur, nonnulla proferamus titulum proxime ſequentia. Hæc autem omnia noſſe ex hujuſmodi Triodo quiſque poteſt, qui in illud inciderit.

Iis qui ſacræ ſcripturæ ac ſanctorum Patrum ſenſui contradicentes, ſingula, quæ illi, qui divina celebrandi myſteria a Deo poteſtatem accepere, offerunt ſacrificia, ſanctiſſimæ Trinitati negant oblata,

Ter anathema.

Iis qui Chriſtum quidem audiunt de ea, quam tradidit ipſe ſacrorum myſteriorum celebratione dicentem: *Hoc facite in meam commemorationem*; ſed verbum commemorationis ita interpretantur, ut ab eo quod initio Salvator celebravit ipſe, aliud eſſe ſacrificium iſtud colligant, & hoc ceu figuram dumtaxat & imaginem ad illud referant; itáque tremendum divinæ Liturgiæ ſacramentum, quo futuræ vitæ pignus accipimus, penitus tollant; cum ſanctus pater noſter Joannes Chryſoſtomus omnem prorſus hoc in ſacrificio removeat diverſitatem, immo unum & idem eſſe, in ſuis ſupra magni Pauli epiſtolas commentariis paſſim aſſeveret:

Ter anathema.

Injurioſo in ſanctas imagines conciliabulo,

Ter anathema.

Iis qui contra venerandas Chriſti Dei noſtri ſanctorumque ejus imagines, ſacræ ſcripturæ ſententias adhibent adverſus idola prolatas,

Ter anathema.

Iis qui venerandas imagines aſpernantium atque in illas injurioſorum ſententiæ communicant,

Ter anathema.

Iis qui dicunt Chriſtianos ſanctorum imagines ceu quaſdam Divinitates adorare,

Ter anathema.

Iis qui dicere non verentur idola apud Orientalem eccleſiam aliquando fuiſſe recepta, totum ita religionis evertentes ſacramentum, & extremam Chriſtianorum fidei injuriam referentes,

Ter anathema.

Ei qui in Chriſtianorum calumniatrice hæreſi verſantem, aut cum ea defunctum, defendit,

ANNO CHRISTI 1672.

Ter anathema.

Ei qui Domini noſtri Jeſu Chriſti depictam humana ſpecie imaginem adorare renuerit,

Ter anathema.

Hæc igitur, & quidem talia Orientales cum amplectantur, corde toto excipiant, confiteantur, & quotidie publice decantent; profecto cum Calviniſtis circa ea, in quibus petulanter iſti gloriantur, nullatenus umquam conſenſere.

Deinde ſi quid hujuſmodi Orientali contigiſſet eccleſiæ, unus id totum metus effeciſſet. Fuiſſet autem metus iſte vel ſpiritualis, id eſt, Dei; vel humanus. Si Dei, in omnibus neceſſario recte ſenſiſſent; neque enim aliud mente tenere, aliud ore confiteri (miſerrimum cum ſit) licet iis quos verus Dei timor poſſidet. Si vero humanus, nequaquam id quod corde credebant, palam confiteri propterea deſtitiſſent; id enim exſecrandis quidem ac deicidis, qui apud Hiſpanias agunt, Judæis ſolitum, ab catholica vero Chriſtianorum profeſſione prorſus alienum. Quippe nec Chriſtiani vel nomine dignus eſt, qui gloriam magis hominum dilexerit, quam Dei. Atqui ab Orientalibus id ſceleris funditus alienum. Etenim ſi ita in errorem induci poſſent illi, ut corde quidem Chriſtianos eſſe poſſe arbitrarentur, ore vero in eamdem cum iis quorum imperio ſubſunt, fidei convenire profeſſionem; id ipſum utique non omitterent, quo ab duriſſimis, quas ſub eorum dominatu patiuntur, ſe ſe anguſtiis eximerent. At enim ne in cogitationem quidem cadere id Orientalibus poteſt, longe minus igitur tantum ab ipſis ſcelus admitti; ab impietate etenim ut differre videatur impietas, ad eumdem tamen quos inficiunt, finem, æternam nempe punitionem, ambæ perducunt. Quamobrem omni prorſus ab impietate ceu pœnæ interminabilis advectrice, ſibi cavere debet quiſquis ad æternam ſalutem vult pervenire.

Deinde, quidnam ab Imperatoribus ſuis timent Iberi, tam qui circa Pontum Euxinum habitant, quam qui circa mare Caſpium & Colchi? Quid timent Leci & Zenychi, Caucaſi montis incolæ, & qui vulgo appellantur Apchaſi, quorum alii quidem Iberis & Colchis per omnia ſimiles ſunt; alii vero cum ceteris, qui hic recenſentur, fidem tenent orthodoxam? Quid timent, qui majorem minoremque & albam Ruſſiam, ac florentiſſimum Moſcoviæ regnum, a Poloniæ finibus ad ªpenitiſſimos Orientales, & a Gotthia ſive Sphetzia, uſque ad Unos & Caſpii incolas, & a Tyrba, quem & Niſtrum vulgo dicunt, necnon & ab Tauroneſo ſive Cherſoneſo, uſque ad oceanum, habitant? Quid timent Poloni & Orientalis eccleſiæ filii, qui in inſulis & apud Venetos, item in Lybia & Perſide habitant, qui omnes Orientalium Imperatoribus haud parent, & eamdem nobiſcum fidem profitentur: quin pernicioſiſſimam adverſariorum doctrinam, ſi ſalutarem æſtimant, amplectantur? eamdem fortaſſis arbitrantur egregii homines iſti nos ab aliquibus in negotio fidei vim impune pati, quam agentes apud Hungariam fratres noſtri ab ipſis patiuntur. Hos ſiquidem illi quotidie modis omnibus affligant, ut ſuas ad partes eos pertrahant; & modo quidem definiunt eſſe ab æterno prædefinitionem, ſeu divinum decretum, ut hic quidem juſtificetur, alter vero ſine cauſſa damnetur; modo ceu tyranni & evangelicæ doctrinæ corruptores ad ſuæ profeſſionis dementiam tyrannice fideles impellunt, nullo quidem fundamento ſubnixi, atque ad nutum ſui præpoſiti, ne ſatanæ dicamus, tamquam nubes ſine aqua, circumacti. Si igitur nequaquam ab Imperatoribus ſuis ad ejurandam

ANNO CHRISTI 1672.

Ἀνάθεμα τρίς.

Εἴ τις οὐ προσκυνεῖ τὴν κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν εἰκόνι περιγραφεῖσαν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ὄψιν,

Ἀνάθεμα τρίς.

Εἰ οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν Γραικῶν φιλεῖται, στέργεται, ὁμολογεῖται καὶ ὑμνεῖται δημοσίως ἀδιαλειμμάτως, οὐ ποτε πρότερον Καλουΐνοις ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐξαυχοῦνται λέγοντες, ἐκοινώνησαν.

Ἔπειτα εἰ τοιοῦτόν τι συμβέβηκε τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ, τὸ ἐμποιῆσον οὐδὲν ἕτερον ἂν ἦν, εἰ μή τις φόβος. οὗτος δὲ σχεδὸν τοῦ φόβου διττοῦ, ἢ πνευματικοῦ δηλονότι, ἢ σωματικοῦ. εἰ μὲν ὁ φόβος τῶν ἀνατολικῶν ἦν θεῖος καὶ πνευματικός, ἀδύνατον αὐτοὺς ὀρθῶς ἐν ἅπασι μὴ ὁμολογηκέναι. ὅπου γὰρ θεῖος φόβος, οὐ δεῖ ἕτερα μὲν πιστεύειν, ἕτερα δὲ ὁμολογεῖν. ἄδηλον γάρ. εἰ δὲ ὁ φόβος ἦν ἀνθρώπινος, καὶ δῆτα δηλαδὴ φόβον ἀνθρώπων, τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ διεκάλυπτον παῤῥησίᾳ κηρύττειν, ὡς συμβαίνει τοῖς ª κατεσχισμένοις καὶ ἀλιτηρίοις ἐν Ἰσπανίαις διεσπαρμένοις Ἰουδαίοις, ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῇ ὀρθοδόξῳ τῶν χριστιανῶν πίστει ἀνοίκειον. ὁ γὰρ προτιμῶν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, οὐδ᾽ ὅλως δύναται εἶναι χριστιανός. ἀλλὰ οὐκ ἴδιον τοῦτο τὸ πλημμέλημα τοῖς ἀνατολικοῖς. ἐπειδὴ εἰ ἦν τοῦτο δυνατὸν παρ᾽ αὐτοῖς, ἦν ἂν δυνατὸν καὶ τῇ καρδίᾳ μὲν εἶναι χριστιανοὺς τῷ σώματι δὲ καὶ τοῖς σημείοις ἓν εἶναι αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει μετὰ τῶν κρατούντων. οὕτω γὰρ ἂν καὶ τῶν δεινῶν ἃ ὑποφέρουσιν ἦσαν ἀπηλλαγμένοι. ἀλλὰ τοῦτο ἀδύνατον εἰς ἀνατολικοὺς οὐδ᾽ εἰς ἔννοιαν λαβεῖν, ἄρα κἀκεῖνο ἀδυνατώτερον. ἀσέβεια γὰρ ἀσεβείας εἰ καὶ δοκεῖ διαφέρειν, ἀλλ᾽ εἰς ἓν τέλος, ἄγουσιν ἀμφότεραι τοὺς οἰκείους, εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν δηλαδὴ, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσαν ἑκάστην ἀσέβειαν ὡς προξενοῦσαν κολάσεως ἀτελευτήτου, φευκτέον τὸν θέλοντα σωτηρίας τυχεῖν.

ª Pro, περιτετμ.

Ἔπειτα τίς φόβος παρὰ τῶν κρατούντων τοῖς τε ἐγγὺς τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ τοῖς παρὰ τῇ Κασπίᾳ Ἴβηρσι, καὶ τοῖς Κολχοῖς; τίς φόβος τοῖς οἰκοῦσι τὸν Καύκασον Λέκοις, καὶ τοῖς Ζηνύχοις, καὶ κοινῶς λεγομένοις Ἀπχάζοις, ὧν οἱ μὲν παντάπασιν εἰσὶν Ἴβηρες, καὶ Κολχοί, οἱ δὲ πλείους εἰσὶν οἱ ἀριθμηθέντες λοιποὶ ὀρθόδοξοι; τίς φόβος τοῖς τὴν μεγάλην καὶ μικρὰν καὶ λευκὴν Ῥωσίαν, καὶ τὴν πολυθρύλητον βασίλειαν Μοσχοβίας οἰκοῦσιν, ἀπὸ Πολωνίας ἕως τῶν ἀνατολικωτάτων ἐθνῶν, καὶ ἀπὸ Γοτθίας εἴτουν Σφετζίας, ἕως Οὔνων καὶ Κασπίας οἰκούντων, καὶ ἀπὸ Τύρβα, ὃν καὶ Νίστρον καλοῦσι κοινῶς, καὶ τῆς Ταυρονήσου ἢ Χερσονήσου ἕως ὠκεανοῦ; τίς φόβος τοῖς ἐν τῇ Πολωνίᾳ, καὶ τοῖς οὖσιν ἐν ταῖς νήσοις, Ἑνετίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Περσίδι τέκνοις τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, οἱ πάντες καὶ τοῖς κρατοῦσι τῶν ἀνατολικῶν ἀνυπότακτοι, καὶ ἡμῖν σύμφωνοι ἐν τοῖς περὶ πίστεως, ἵνα εἰ τὴν τῆς ἀπωλείας ταύτην τῶν ἀντικειμένων δόξαν [illegible], μὴ πιστεύωσιν; ἢ τάχα οἱ καλοὶ οὗτοι ἄνδρες νομίζουσιν ἡμᾶς ἐν τοῖς περὶ πίστεως, οὕτως ἀδεῶς βιάζεσθαι παρά τινων, ὡς αὐτοὶ οὗτοι ποιοῦσι τοῖς ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀδελφοῖς ἡμῶν, οὓς ὁσημέραι ταλαιπωροῦσι τρόποις παντοίοις, ἵν᾽ ἐκείνοις προστεθῶσι· καὶ ποτὲ μὲν ὁρίζοντες τὸν προορισμὸν εἶναι προαιώνιον τοῦ Θεοῦ βούλησιν, ἵν᾽ οὗτος μὲν δικαιωθῇ, οὗτος δὲ ἀναιτίως κατακριθῇ· ποτὲ δὲ ὡς τύραννοι, καὶ τοῦ εὐαγγελίου ἀντίδοξοι προσάγεσθαι τοὺς εὐσεβεῖς προστιθέναι τῇ ἑαυτῶν ἀπονοίᾳ, μηδενὶ θεμελίῳ ἐπικείμενοι, ἀλλ᾽ ὡς νεφέλαι ἄνυδροι συμπεριφερόμενοι τῷ ἰδίῳ αὐτῶν προστάτῃ, ἵνα μὴ λέγωμεν τῷ σατανᾷ. εἰ οὖν οἱ τῶν ἀνατολικῶν κρατούν-

τες οὐ βιάζονται οὕτως ἀλλ᾽ ὡς τοὺς ἀνατολικοὺς ἀξιουμένους τὴν πίστιν, οἱ δὲ κατήγοροι βιάζουσι, πολλῷ φιλανθρωπότεροι ἐκείνων οὗτοι. καὶ οὐδεὶς φόβος ἡμῖν μὴ ὁμολογεῖν ὃ βουλόμεθα.

Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι ἀφ᾽ ἑξακοσίων ἐτῶν τῆς σωτηρίας ἕως χιλίων τετρακοσίων καὶ τριάκοντα, ὑποδεῖται κατὰ μέρος ὁ Ῥωμαίων γῆ παρὰ τῶν κρατούντων, καὶ νῦν οἱ νῦν κρατοῦντες καὶ ταλαιπωροῦντες σύμπασαν, ὡς μηδένα πεπλασθῆναι παρὰ τινος ἀρχῆς ἐν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασι μηδὲν ἴσως ὑπέστη. ἀλλ᾽ οὕτως εἰσὶν ἀνώτεροι τοῦ φόβου, καὶ τῶν ἀπειλῶν, ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς λάμπειν εἰς μάρτυρας, οὐ καθ᾽ ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ καθ᾽ ὥραν, καὶ στιγμήν, καὶ οὕτω καταγελῶσι τῇ καταιγίδι ταύτῃ, ἣν οἱ ἀντίδικοι μόνῃ ἀκοῇ καὶ φρίττουσι καὶ θαυμάζουσιν· ὥστε καὶ χαρὰν ἡγοῦνται τὸ θλίβεσθαι ὑπὲρ Χριστοῦ, φιλοτιμοῦντες ἐν τοῖς παθήμασι τοῦ Χριστοῦ, καὶ κοινωνοὶ γενέσθαι διὰ τῆς ὑπομονῆς, τοῖς τε Ἀποστόλοις, Προφήταις, καὶ Μάρτυσιν, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ Δαβὶδ πληροῦνται· ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Ἐπειδὴ τοίνυν οὐδὲν τὸ κωλύον τοὺς ἀνατολικοὺς πιστεύειν καὶ ὁμολογεῖν, ὡς βούλονται, ἀδύνατον ἐστὶ τὸ συκοφαντεῖν, ὅτι ἄλλα μὲν ὡμολογήκασιν διὰ ῥήματος καὶ σημείων, ἄλλα δὲ πεπιστεύκασι τῇ καρδίᾳ· ἀλλὰ καρδίᾳ καὶ ῥήματι καὶ σημείοις μίαν τὴν ἀρχῆθεν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δόξαν πεπιστεύκασι· πιστεύουσι καὶ ὁμολογοῦσι δι᾽ ἣν καὶ θάνατον χαίροντες ὑπομένουσι, καὶ ἀνώτεροι εἰσὶ τῆς κατηγορίας τῶν ἐναντίων.

ΚΕΦΑΛ. ε΄.

ΟΥ μόνον δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ὅτι συμφρονοῦσι Καλουΐνοις οἱ ἀνατολικοὶ ἐπεὶ δήποτε τρόπῳ τινί, ἀλλὰ τοὺς τῇ κατ᾽ εἰκόνων ἀπιστίᾳ τῶν εἰκονομάχων, καὶ ἀρτοσημαιονείων(?), καὶ τὴν πίστιν ἐπὶ ψιλοῖς ῥήμασιν ἔχοντας, καὶ κατὰ Κυρίλλου δὲ συνοδικῶς ἐξήλωσαν ζῆλον κυρίου παντοκράτορος. Κύριλλος γὰρ ἐπιβιώσας μετὰ τῶν τύπων τῶν κεφαλαίων χρόνον ἐτῶν ἕξ, καὶ ἀποσχηματισάμενος μεθ᾽ ὅρκου μὴ εἶναι ἐκεῖνον τὸν τῶν κεφαλαίων πατέρα, μήτε μὴν τὴν ἐν τοῖς κεφαλαίοις πίστιν πρεσβεύειν, καὶ τοῖς τ᾽ ἐναντία τοῖς κεφαλαίοις διδάξαντι ἐπ᾽ ἐκκλησίας, μόνον ὅτι οὐ συνέγραψε κατ᾽ αὐτῶν προφασιζόμενος, ὅπερ ἴσως ἀληθὲς μὲν ἦν, οὐκ ἀνύποπτον δέ, καὶ ἀνάξιον ὀρθῆς ὑπολήψεως ἀληθοῦς ποιμένος· ὅτι δηλαδὴ τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα τινος συστάσεως τοῦ εἶναι Κυρίλλου ἔκθεσιν, ἢ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογίαν ὑστεροῦνται· ἐν οἷς δὲ οὐ χρεία κατεπείγουσα κονδυλίζεσθαι, παρὰ τῶν πατέρων κεκώλυται. ταῦτα μὲν ἴσως ὀρθῶς εἴρηκεν, ὀρθότερον δ᾽ ἦν αὐτὸν μνησθῆναι, ὅτι καὶ μικρὸς σπινθὴρ ἀνάπτει μεγάλην φλόγα.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ θεολογίᾳ μάλιστα μικρᾶς κατασειομένης ἀρχῆς πολλὰ εἴωθε συμπαραβαίνειν τῶν μετὰ τὴν ἀρχὴν ἰδεῖν λογισμὸν αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῶν πατέρων εἰδέναι κωλύοντα ἔκθεσιν πίστεως συνεχῶς ἀπὸ ἀκαίρως, καὶ τὸ βουλόμενον συζητεῖν περὶ ὁποιωνοῦν τῶν τῆς πίστεως δογμάτων, ἐξ ὧν πολλὰ τὰ ἄτοπα ἕπεται, ὡς ἔστι καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ τοῦ Κυρίλλου, (ὡς ὑπετέθη) μὴ ἐμποδὼν δὲ εἶναι τοῦ ἐπειδὰν χρεία ἑτοίμους ἡμᾶς δεῖν εἶναι σάλπιγγος ἠχούσης τρανότερον φθέγγεσθαι περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος. καὶ εἴπερ αὐτῷ Κυρίλλῳ δυσχερὲς ἦν τὸ κοπιάσαι ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ κἂν ἐν ὀλίγοις συγγράψαι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐχρῆν· ὥς που καὶ Βασίλειος ὁ μέγας συκοφαντηθείς, εἰ καὶ μὴ κατὰ τῶν κατηγόρων συνέγραψεν ἐν πολλοῖς, ἀλλ᾽ οὖν ἐν μιᾷ πρὸς ὀρθόδοξον(?) ἀδελφὸν ἐπιστο-

A fidem ſuam Orientales adiguntur, a calumniatoribus vero hæreticis impune coguntur; hos illis conſtat eſſe ferociores. Porro ea confiteri quæ volumus, nullo metu continemur.

Sed & hoc etiam adjicere poſſumus, nimirum Græciam, quam ab anno ſalutis ſexcenteſimo ad uſque quadringenteſimum trigeſimum ſupra milleſimum Imperatores ex parte vaſtabant, univerſam modo dominationi duriſſimæ, & gravioribus, quam illo umquam ſub imperio in re civili gens aliqua ſuſtinuerit, ærumnis eſſe mancipatam. Verum contra terrorem ac minas ita ſuperiores illi ſunt, ut glorioſiſſimos ex illis Martyres non ſinguli dies, non horæ ſingulæ, ſed horarum ſingula viderint momenta. Ac tanta cum ſecuri- B tate hancce procellam irrident, (quam non tantum demirantur adverſarii noſtri, ſed ejuſdem vel una recenſione contremiſcunt:) ut lætitia ex hoc geſtirent, quod Chriſti paſſionibus ita tribulati communicarent, quod Apoſtolorum, Prophetarum & Martyrum per patientiam conſortes fierent, quod in ſe ipſis impletum agnoſcerent Davidis oraculum: *Quia propter te mortificamur tota die.* Et, *Tranſivimus per ignem & aquam, & eduxiſti nos in refrigerium.*

Cum itaque libertime id quod volunt Orientales, & credant & profiteantur: impoſſibile atque a veritate prorſus alienum eſt, eos alia quidem verbis & ſignis fuiſſe confeſſos, alia vero in corde credidiſſe. Quin immo ſolam, quæ ab initio apud Orientalem eccle- C ſiam fuit, fidem & corde & ore & ſignis credidere: ſed & modo ita credunt & confitentur, ut pro illa prompto atque hilari animo martyrium patiantur. Suorum igitur adverſariorum calumnias vicere.

CAPUT V.

NOn ſolum autem cum Calviniſtis nullatenus umquam Orientales conſenſere, verum etiam præterquam quod Iconomachos & myſteriorum irriſores, necnon & ore tantum tenus fideles, anathematizant; ex omnipotentis Domini zelo ſynodaliter etiam Cyrillum adverſus bis proceſſere. Cum enim editioni dictorum capitulorum annos ſex Cyrillus ſupervixerit, quin & ſuum non eſſe fetum, neque contentam in illis do- D ctrinam approbare ſe, adhibito etiam jurejurando aſſeruerit, ac denique contraria illis in eccleſia publice docuerit; quia tamen ea impugnare ſcripto noluit, obtentum adhibens, etſi forte verum, at non ſuſpicione vacantem, & veri paſtoris bonæ famæ haudquaquam conſentaneum; ſcilicet, dicta capitula opus eſſe ſuum, aut Orientalis eccleſiæ confeſſionem, argumento nullo probari, & ſuper rebus illis concertare, ad quas neceſſitas nulla compellit, a Patribus prohiberi; ea utique una de cauſa duplici anathemate ſynodali Cyrillus percuſſus eſt. Vera quidem fortaſſis adhibebat ille; meminiſſe tamen debuiſſet, maximam ex minima ſcintilla flammam accendi.

Quia vero in Theologia maxime, concuſſo vel minimo principio, octas ex illo concluſiones plurimas E neceſſe eſt ruere; ſcire ille debuiſſet, patres frequentem profeſſionis fidei expoſitionem, & intempeſtivam rei cujuſcumque ad fidem pertinentis tractationem, ob multa ſolum quæ inde conſequuntur abſurda, cujuſmodi opus iſtud eſt capitulorum ipſius Cyrilli, (uti ſuppoſuimus) prohibuiſſe; nequaquam vero, ubi loqui foret opus, ſilentium impoſuiſſe; ſiquidem ad expromendam apertius tuba reſonante ſpem noſtram, oportet nos numquam non eſſe paratos. Sin vero Cyrillo turpe videbatur pro Chriſto laborare: at paucis ſaltem debuiſſet in ejus inimicos ſcribere; quemadmodum & magnus Baſilius, qui ſuos in calumniatores, etſi non multa ſcripſit, at ſuam in epiſtola ad fratrem

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1672.

orthodoxum paucis compoſuit Apologiam. Non enim A tam ad verba, etſi veriſſima, attendere ſolent homines, quam ad ſcripta, ut ſuum de eo qui accuſatur, ferant ſuffragium. Quamobrem Cyrillum, etſi ignota ſibi prorſus eſſe dicta capitula, uti dictum eſt, jurantem; eo dumtaxat quod ea ſcriptis impugnare renuit, duabus in ſynodis zelus Orientalium ceu proditorem, una cum capitulis anathematizavit: in quibus ſi quod forte pietatis veſtigium, totum ad fraudem, ad illuſionem & ad ſimpliciorum ſeductionem, non ſecus ac ad latentes in mari ſcopulos, naves confringuntur, fuit inſperſum.

Ne itaque ut ſanctum adverſarii noſtri jactent Cyrillum: non enim, uti dicere ipſi ſolent, injuſte aut pro Chriſti nomine fuit ille peremptus, quatenus ita B celebretur; immo vero propter ſummam prælaturæ cupiditatem, (quam Luciferianum Baſilius Magnus morbum appellavit;) ex qua, etſi ab clericis millies ejectus atque vexatus, thronum Conſtantinopolitanum, præter primam quæ legitima videbatur, poſſeſſionem, ter occupavit; (ad hoc quidem inexplebili extraneorum cupiditate, ac Oratoris Batavorum uſus ope, unde & majorem in ſuſpicionem apud eccleſiam venit:) ignominioſam mortem illam *(laqueo nimirum ſuffocatus)* oppetiit. Hunc igitur adverſus eccleſiam Chriſti talia molitum, ut alicujus forte pietatis exſtiterit, habemus uti peccatorem, & talem utique, quem ob illata eccleſiæ mala non levis apud Deum pœna maneat: nunc autem auctorem impietatis factum, nedum C non ut ſanctum, ſed miſerum agnoſcimus, atque omnis cum Chriſto participationis extorrem.

Hic porro prædictæ duplicis ſynodi Acta ex magno codice, in confirmationem eorum quæ dicta ſunt, tranſſcribimus, quibus & nos per omnia conſentimus.

Decretum ſynodi Conſtantinopolitanæ contra Cyrilli Lucaris, permiſſione divina olim Patriarchæ Conſtantinopolitani, hæretica capitula.

Summa ſollicitudine commiſſi ſibi gregis ad utilitatem, maxime vero in iis quæ religionem attinent, ut paſtores incumbant, Patrum conſtitutio eſt, immo & Dei præceptum; utpote qui inter oracula Propheta- D rum, ortum paſtoris incuria gregis diſpendium de manibus ejus, interminatus eſt, ſe ſe repetiturum. Arguendum itaque, & in malum acrius invehendum; ac tum potiſſime, cum non ſimplex ac nudum, ſed ſub doloſis inanium verborum involucris ceu bonum exhibetur; ne ſcilicet hac larvata boni ſpecie ſimpliciores deludantur. Tales quippe ab initio tum hoſtis ille, noſtrorum primus auctor malorum, cum & ejus aſſeclæ, machinas adhibuere. Cum igitur Lucaris Cyrillus contra divinas humanaſque leges haud ita pridem in Patriarchalem Conſtantinopoleos ſedem intruſus, mortifero utique exundans veneno, atque inſanabili circa præcipua fidei capita hæreſeos morbo correptus, hoc ipſo uſus fuerit in evulgandis dogmatibus ſuis artifi- E cio: (quippe non ſolum ab recta fide aliena ſentiebat, verum etiam confiteri ſe orthodoxam, quæ jam pridem in Orientali eccleſia exſtitit, doctrinam, apud perverſæ mentis ac depravati ſenſus homines malitioſe ſimulabat; ita ut ipſum fraudis ejus dedecus in fidem orthodoxam talis verſutia converteret;) Nos, quos regiam hanc in urbem divina providentia congregavit, Patriarchæ, ac reliquorum cœtus epiſcoporum, tamquam hiſce de rebus rationem redditurí, impellente neceſſitate, juxta ſanctorum ac Spiritu ſancto repletorum Patrum, qui in ſynodis, cum opus fuit, eximie geſſere, præſcriptum ac normam, hunc publice denunciandum duximus, & anathemati ſubjiciendum;

A καὶ ἀπολογίαν. σύνηθες γὰρ τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν μὴ οὕτω προσέχειν τοῖς λεγομένοις, εἰ καὶ ἀληθέσιν, ὡς τὰ γραφόμενα δέχεσθαι, πρὸς μαρτυρίαν ἐν ταῖς ψήφοις τοῦ, ὁποῖος ὁ κατηγορούμενος. καίτοι λοιπὸν ἀποφαινόμενον Κύριλλον, ὃν πρώην εἴρηται, μηδ᾽ ὅλως ἔχειν εἴδησιν τῶν κεφαλαίων, μόνον δὲ τὸ μὴ κατ᾽ ἐκείνων συγγράψαι ἐθελῆσαι, ὁ τῶν ἀνατολικῶν ζῆλος, προδότην ἡγησάμενος, δὶς ὑπὸ συνόδων πανηγυρικῶς ἀνεθεμάτισε σὺν τοῖς κεφαλαίοις, ἐφ᾽ οἷς καὶ εἴ τι ἔδοξεν εὐσεβὲς εἶναι, πρὸς ἀπάτην ἦν, καὶ ὕπουλον πρὸς ἁρπαγὴν τῶν ἀπλουστέρων, ὃν τρόπον φασὶ ποιεῖν τὰς ναῦς αἱ ὕφαλοι τῶν πετρῶν.

Μηδὲ γὰρ ὡς ἐφ᾽ ἁγίῳ ἐγκαυχάσθωσαν Κυρίλλῳ οἱ ἐναντίοι, ὅτι οὐ τέθνηκεν ἀδίκως, ὡς αὐτοὶ χαίρουσι λέγειν, B ἢ ἕνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα καὶ τοιοῦτος ὑμνῆται, ἀλλ᾽ ἀμέτρως κατενεχθεὶς τῆς φιλαρχίας τῷ ἐγκλήματι, ὃ καὶ νόσον τοῦ ἑωσφόρου ὁ μέγας οἶδε Βασίλειος, τοὺς παρ᾽ αὐτῶν μὲς, ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῇ δικαίᾳ νομίμῃ, καταδυναστεύσας τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ μυρίων ἐξώσεων καὶ ἐλαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν (τῇ τῶν ἔξω ἀπληστίᾳ, καὶ τῇ τῆς * φιλάστρας πρεσβείας συμμαχίᾳ χρώμενος, δι᾽ ὃ καὶ ἐν ὑποψίᾳ μᾶλλον ἦλθε τῇ ἐκκλησίᾳ) τὸν ἐπονείδιστον ἐκεῖνον εἴληφε θάνατον. ὃν τοιαῦτα περὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ πραγματευσάμενον, εἰ καὶ εὐσεβῆ συμβέβηκεν εἶναι, ὡς ἁμαρτωλὸν ἔχομεν, καὶ ἁμαρτωλὸν τοιοῦτον, ὃς δίκας οὐκ ἔμελλε παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τῶν κακῶν ἃ τῇ ἐκκλησίᾳ εἰργάσατο ἀδελφός· νῦν δὲ καὶ ἀσεβείας γενόμενον πατέρα, ὡς C οἱ ἐναντίοι διισχυρίζονται, οὐχ ἅγιον, ἀλλ᾽ ἄθλιον, καὶ ὡς μὴ ἔχοντα ὅλως μετὰ Χριστοῦ μερίδα γινώσκομεν.

* Φρο, Φλάνδρων.

Ἐκτίθεται δὲ ἐνταῦθα καὶ τὰ τῶν συνόδων πρακτικὰ μεταγραφέντα ἐκ τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς κώδικος εἰς πίστωσιν τῶν εἰρημένων, οἷς καὶ αὐτοὶ συμφωνοῦμεν ἐν ἅπασι.

Ψῆφος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου κατὰ τῶν αἱρετικῶν κεφαλαίων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως τοῦ παραχωρήσει Θεοῦ πατριαρχεύσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Πάντων μὲν τῶν κοινῇ συντελούντων δεῖ πεπιστευμένους τοῦ πῶς δεῖ φέρεσθαι εἰκάζειν, φροντίδα ποιεῖν, διαφερόντως D δὲ τῶν εἰς εὐσέβειαν ὁρώντων, θεσμὸς πατρῷος· μᾶλλον δὲ Θεοῦ τοῦ ἐν προφήταις τὸ τοῦ ποιμνίου ἀπολλύμενον ὑπ᾽ ἀμελείας γεγονός, ἀπειλοῦντος ἐκ τῶν τῶν ποιμένων ἐκζητήσειν χειρῶν, πρόσταγμα. ἐλέγχειν δεῖ οὖν, καὶ στηλιτεύειν εἰκὸς τὸ κακὸν, ἵνα μὴ ὑπ᾽ ἐπινοίας ὡς ἀγαθοῦ δόξαν ἀντέχωνται οἱ ἀπλούστεροι. καὶ τοῦτο ὅταν προτιθέμενος οὐ γυμνὸν, ἀλλ᾽ ὡς ἀγαθὸν, κουφολογίαις τισὶ, καὶ δολίοις περιβληθῇ προκαλύμμασι. τοιαῦτα γὰρ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ ἀρχῆθεν ἦν, καὶ τῶν αὐτοῦ ὀπαδῶν τὰ μηχανήματα. ἐπειδὴ οὖν τοιοῦτος ἦν ἐν τοῖς δόγμασιν ὁ θανατηφόρου ἰοῦ μεμεστωμένος, ὁ περὶ τὰ καίρια ἀνιάτως νοσήσας, καὶ ἀθέως τε καὶ πατριαρχεύσας πρὸ ὀλίγου ἐν Κωνσταντινουπόλει Λούκαρις Κύριλλος· (οὐ μόνον γὰρ ξέ- E να τοῦ ὀρθοῦ ἐφρόνει λόγου τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ πανούργως ὑπεκρίνετο πρὸς τοὺς μὴ ἀρτίους τὰς φρένας, καὶ βεβηλώσας τὸν νοῦν, ὁμολογεῖν τὰ ἔκπαλαι ὀρθὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας διδάγματα· ὥστε ἐκ τοιαύτης συναρπαγῆς ὑπουλότητος περιβάλλεσθαι τὸ αἶσχος τῆς κακίας αὐτοῦ, τῷ ὀρθῷ λόγῳ τῆς πίστεως·) καταπειγούσης ἀνάγκης οἱ νῦν ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων θείᾳ προνοίᾳ τυχόντες, ὡς περὶ τῶν τοιούτων δώσοντες λόγον μέλλοντες πατριάρχαι, καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων χορός, δεῖν ᾠήθημεν κατὰ τὸν τῶν ἱερῶν καὶ πνευματοφόρων πατέρων, τῶν κατὰ καιροὺς ἀναγκαίως ἐν συνόδοις διαπρεψάντων θεσμὸν καὶ τύπον, δημοσιεῦσαι τοῦτον πᾶσι, καὶ ἀναθέματι καθυποβαλεῖν

καὶ ὅτι

ANNO CHRISTI 1672.

ϗ ὃν (ἵνα μὴ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀληθείας ὑπό τινων ἀπαίκτως περιηχούντων ἐμποδίζηται) τοῖς αὐτοῦ δεσμοῖς περιβάλλειν δεῖ ὡς ἀληθεῖς ἀποδεχομένους τὰς αὐτοῦ εἰκαιολογίας.

Κυρίλλῳ τῷ ἐπίκλην Λουκάρει τὴν πᾶσαν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἐν τῇ τῶν περιηγμένων αὐτοῦ κεφαλαίων ἐπιγραφῇ Καλβινοφρονοῦσαν συκοφαντήσαντι, Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ δογματίζοντι ϗ πιστεύοντι τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐνδεχόμενον εἶναι ψεύδεσθαι· φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ κεφαλαίῳ, ταύτην μὴ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διδάσκεσθαι, ἀλλ' ὑπ' ἀνθρώπου· ϗ τὸν ἄνθρωπον ἐνδεχόμενον ἁμαρτῆσαι ἐξ ἀγνοίας, ϗ ἀπατῆσαι ϗ ἀπατηθῆναι· ἐν δὲ τῷ δωδεκάτῳ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων· ἀληθὲς ϗ βέβαιόν ἐστιν ἐν ταῖς ὁδοῖς δύνασθαι ἁμαρτῆσαι τὴν ἐκκλησίαν, B ϗ ἀντὶ τῆς ἀληθείας τὸ ψεῦδος ἐκλέγεσθαι. ἐπεὶ ἐκ τούτων ἐρεσχελιῶν, μᾶλλον δὲ ἐκ τοιαύτης σαφοῦς μανίας, ἀναγκαίως ἂν συμπεράνειεν τις τὸν θεάνθρωπον Ἰησοῦν, τὴν [illegible] ψεύδεσθαι, ϗ μεθ' ἡμῶν (τοῦτ' ἐστι μετὰ τῆς ἐκκλησίας) ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μὴ διατελεῖν, ὡς ὑπέσχετο· ϗ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα μὴ λαλεῖν ἐν αὐτῇ, ϗ πύλας ᾅδου (δηλαδὴ αἱρέσεις ἀθέων) κατισχύειν τῆς ἐκκλησίας· ϗ πρὸς τούτοις ἀμφιβάλλειν ϗ ἐνδοιάζειν ἕκαστον, εἰ ἀληθὲς τὸ ἀνὰ χεῖρας θεῖον εὐαγγέλιον ἐστι τὸ ἐκ πνεύματος ἁγίου, ὅτι ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας παρεδόθη, ϗ μὴ ἕτερον. ἐνδεχόμενον γάρ φησιν ἀπατῆσαι, ϗ ἀπατηθῆναι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀντὶ τῆς ἀληθείας τὸ ψεῦδος ἐκλέγεσθαι. τῷ τοιούτῳ, φαμέν, παγκακίστῳ αἱρετικῷ, Ἀνάθεμα. C

Κυρίλλῳ δογματίζοντι ϗ πιστεύοντι, τοὺς μὲν τὸν ἀγαθὸν Θεὸν πρὸ καταβολῆς κόσμου ἐκλέξαι εἰς δόξαν, ϗ προορίσαι ἔργων χωρίς, τοὺς δὲ πρὸ τοῦ τὸν αἰῶνα ἀποβεβληκέναι αἰτίας χωρίς, ϗ μηδαμῶς τὰ ἔργα ἀρκετὰ εἶναι ἀντιμισθίαν αἰτῆσαι ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ βήματι, ὡς ἀρίδηλον ἐν τῷ τρίτῳ ϗ τρισκαιδεκάτῳ αὐτοῦ κεφαλαίῳ· ἐπεὶ συμβαίνει ὁ αἴτιος τὸν Θεὸν κακοῦ εἶναι ϗ ἄδικον, ἢ μὴ δύνασθαι πάντας τοὺς ὅσοι τὸ αὐτοῦ παράπτωμα τοῦ Ἀδὰμ ὑπευθύνους ἐποίησε σῶσαι· καὶ πρὸς τούτοις ψεύδεσθαι τὰ εὐαγγέλια· ἐπείνασα, ϗ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· καί· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, λέγοντα. ϗ τὸ τοῦ Χριστοῦ στόμα Παῦλον, ϗ τὸν D τοῦ Χριστοῦ ἀδελφὸν Ἰάκωβον· τὸν μὲν μὴ τοὺς ἀκροατὰς τοῦ νόμου, ἀλλὰ τοὺς ποιητὰς δικαίους εἶναι νομοθετοῦντα. τὸν δέ, τὴν πίστιν χωρὶς ἔργων εἶναι νεκράν· Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ δογματίζοντι ϗ πιστεύοντι, ἐπεσκιασμένως, ἄγαν ϗ δολίως, ἐν τῷ ὀγδόῳ αὐτοῦ κεφαλαίῳ, μὴ τοὺς ἁγίους μεσίτας καὶ πρέσβεις ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Θεὸν εἶναι· τῷ λέγειν μεσίτην μόνον τὸν Ἰησοῦν, ϗ μόνον κήδεσθαι τῶν ἰδίων, ὡς ἀναιρέτῃ πολλῶν λογίων τοῦ πνεύματος. φησὶ γὰρ ὁ Θεός· ὑπερασπιῶ τῆς πόλεως ταύτης διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδά μου. καὶ οἱ ἐν καμίνῳ ἅγιοι παῖδες· μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, δι' Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, ϗ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. ϗ Πέτρος δέ φησι· σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν E ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. πῶς γὰρ σπουδάσει μετὰ τὴν ἔξοδον, εἰ μὴ πρεσβεύων, ϗ πρὸς Θεὸν δεόμενος, ἀλλὰ ϗ ἡ τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἔν τινι κανόνι, ἁπάσας τὰς ἐκκλησιαστικάς, ἐγγράφους ἢ ἀγράφους τεθεσπισμένας ἡμῖν παραδόσεις, ἀκαινοτομήτως φυλάττειν ἐν ἐπιτιμίῳ ἀναθέματος, ὧν ἐστι μία καὶ ἡ τῶν ἁγίων ἐπίκλησις· Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ δογματίζοντι καὶ πιστεύοντι, μὴ πάντα ἄνθρωπον αὐτεξούσιον εἶναι, ὡς ἐναργὲς ἐν τῷ δεκάτῳ αὐτοῦ τετάρτῳ κεφαλαίῳ· ἀλλὰ ἐξουσίαν ἔχειν ἕκαστον ἁμαρτίαν ποιεῖν, ἀγαθὸν δὲ μηδαμῶς· ὡς ἀναιροῦντι τὰς προφητικὰς ϗ εὐαγ-

A quin etiam (ne ab quibuſdam petulanter circumſtrepentibus ſumma veritas impediatur) omnes ac ſingulos vanis ejus dogmatibus adhærentes, eodem vinculo innodandos.

Cyrillo cognomento Lucari, univerſam Orientalem Chriſti eccleſiam cum Calviniſtis conſentire, in impiorum capitulorum ſuorum inſcriptione calumnianti, Anathema.

Cyrillo dogmatizanti juxta ac credenti, ſanctam eccleſiam errare poſſe: ait enim in ſecundo capitulo, eam nequaquam a Spiritu ſancto, ſed ab homine erudiri; hominem porro ex ignorantia errare poſſe, quin & decipi ac decipere. Et in duodecimo capitulo: Verum (inquit) & certum eſt poſſe in viis ſuis eccleſiam B errare, & pro veritate mendacium eligere. His vero ex nugis (rectius manifeſta dixeris inſania) & Deum-Hominem; mentiri poſſe neceſſario collegeris [a] ac nobiſcum aut cum eccleſia aduſque conſummationem ſæculi, uti ſpopondit, minime permanere; neque in ipſa loqui Spiritum ſanctum; ac portas inferi (impiorum videlicet hæreſes) adverſus eam prævalere. Denique merito quemque dubitare, num verum ſit, & ab ſancto Spiritu dictatum, atque ab eccleſia traditum hoc, quod præ manibus habemus, divinum evangelium, an vero ſuppoſititium. Decipere etenim eccleſia poteſt & decipi, (inquit ille) ac pro veritate mendacium eligere. Peſſimo, inquimus, hujuſcemodi hæretico, Anathema.

[a] Adde, Quæ eſt ipſa Sapientia.

Cyrillo dogmatizanti ac credenti, Deum Optimum quoſdam quidem ante mundi conſtitutionem ad gloriam ante præviſa eorum merita prædeſtinaſſe, quoſdam vero ante præviſa eorum peccata ex æterno reprobaſſe: neque ad repetendam apud tribunal Chriſti mercedem, opera quidquam ſufficere, uti diſerte in tertio ac tertiodecimo capitulis aſſerit: cum inde comprobetur, Deum vel mali auctorem eſſe ac iniquum, vel non omnes, quos Adami caſus reos effecit, poſſe ſalvare. Quin & mentiri evangelia, cum dicunt: *Eſurivi, & dediſtis mihi manducare.* Et, *Venite, benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis regnum.* Ac denique os Chriſti Paulum, & Jacobum fratrem Do- D mini, illum quidem non auditores legis juſtos eſſe, ſed factores; hunc vero, fidem abſque operibus eſſe mortuam, aſſerentem: Anathema.

Cyrillo dogmatizanti in octavo ſuo capitulo, ſubobſcure quidem ac doloſe, & credenti, noſtros apud Deum mediatores & oratores non eſſe ſanctos; dicendo nimirum, mediatorem eſſe ſolum Jeſum, eoſque ſuarum tantummodo rerum ſatagere; tamquam plurima ſancti Spiritus oracula deſtruenti. Ait enim Deus: *Protegam urbem hanc propter David ſervum meum.* Et in camino ignis ſancti Pueri: *Ne tradas nos in finem propter Abraham dilectum a te, & propter Iſaac ſervum tuum, & Iſrael ſanctum tuum.* Et Petrus ait: E *Dabo autem operam & frequenter habere vos poſt obitum meum, ut horum memoriam faciatis.* Qui vero operam dabit poſt exitum ſuum, niſi propriis apud Deum interpellationibus? Sed & ſancta & œcumenica ſeptima ſynodus magna Nicæna in quodam canone traditiones omnes ſive ſcripto, ſive verbo ſolum indictas abſque ulla prorſus innovatione, ſub anathematis pœna præcipit obſervandas, quarum e numero invocatio ſanctorum eſt: Anathema.

Cyrillo dogmatizanti & credenti, non omnem hominem eſſe liberi arbitrii, uti decimo quarto capitulo manifeſtum, ſed ineſſe omnibus libertatem ad peccandum, nullatenus autem ad bene agendum; tamquam divinas, Propheticas & evangelicas Spiri-

ANNO CHRISTI 1672.

Anno Christi 1672.

A tus ſancti voces deſtruenti: *Si volueritis & audieritis me.* Et, *Accedite ad eum, & illuminamini. Qui vult venire poſt me. Venite ad me omnes.* Adde quotidianas ad boni proſecutionem adhortationes; Anathema.

Cyrillo dogmatizanti & credenti, non eſſe ſeptem eccleſiæ ſacramenta: videlicet Baptiſmum, Confirmationem, Pœnitentiam, Euchariſtiam, Ordinem, Extremam Unctionem & Matrimonium, juxta Chriſti diſpoſitionem, Apoſtolorumque traditionem, necnon & eccleſiæ conſuetudinem; ſed mentienti duo tantum ab Chriſto in evangelio fuiſſe tradita, Baptiſmum ſcilicet & euchariſtiam, uti videre eſt in decimo quinto ejus capitulo, Anathema.

B Cyrillo dogmatizanti & credenti, panem qui in altari proponitur, ac vinum nequaquam per ſacerdotis benedictionem & ſancti Spiritus adventum in verum Chriſti corpus & ſanguinem converti. Quippe in hæreticorum hujuſmodi capitulorum decimo ſeptimo » ſcriptum eſt: Corpus Domini non eſt id quod in ſa- » cramento videtur, ac ſumitur; tamquam diſertiſſima ſancti Spiritus oracula floccifacienti; neque Deum Hominem audienti dicentem; *Niſi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus ſanguinem, non habebitis vitam in vobis.* Et, *Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in eo.* Et, *Accipite & manducate, hoc eſt corpus meum.* Et, *Bibite ex hoc omnes, hic eſt ſanguis meus.* Neque C etiam Paulum, qui ad tertium raptus eſt cælum, dicentem: *Accepit panem, & gratias agens, fregit & dixit: Accipite & manducate, hoc eſt corpus meum.* Et, *Bibite ex hoc omnes, hic eſt ſanguis meus.* Sed neque divinorum Patrum trecentorum decem & octo Nicææ adunatorum eccleſiaſticas conſtitutiones, hiſce verbis decernentium; Fide credamus eſſe ſuper hanc ſacram menſam Agnum Dei, qui tollit peccatum mundi, incruente ab ſacerdotibus immolatum, ejuſque venerandum ſanguinem & corpus vere ſumere. Ac denique concordem prædictis omnibus ſtatutam, a magna ſynodo ſeptima, afflante Spiritu ſancto, legem, qua ita manifeſte ſtatuitur: Poſt conſecrationem corpus & ſanguis proprie dicuntur, & ſunt, & creduntur (uti videre eſt actione ſexta, tomo tertio) contemnenti, D Anathema.

Cyrillo dogmatizanti, occulte quodammodo, in octavo decimo ſuo capitulo, ac credenti eos qui fine pio ac finali cum pœnitentia dormierunt, ſuorum eleemoſynis & eccleſiæ precibus nihil juvari; utpote juſtorum beatam requiem, juxta ac peccatorum abſolutam perditionem, necnon & futurum extrema die terribili generale judicium, ſimul ac retributionem e medio tollenti; quod ab ſacra ſcriptura & univerſa Theologorum doctrina longe alienum eſt; Anathema.

Cyrillo novo Iconomacho omnium peſſimo, Anathema.

E Cyrillo venerandarum Imaginum cultum ac relativam adorationem improbanti, ejuſque amputationem molito, at non aſſecuto, uti in ſua reſponſione quarta ipſe confitetur, Anathema.

Cyrillo, ea quæ ab ſanctis ſynodis de ſacris Imaginibus fuere ſtatuta, in quarta reſponſione ſua fabulas appellanti, ac propterea ſanctam & a Deo inſpiratam ſynodum ſeptimam, quæ eſt ſecunda Nicææ celebrata, aſpernanti, Anathema.

His qui prædicta Cyrilli Lucaris capitula, nomine Orientalis eccleſiæ inſcripta, tamquam orthodoxam doctrinam continentia legerint, atque abſconditum in

A γελοίας ἀπάτας φωνὰς τοῦ πνεύματος· ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου· καί· προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν· δεῦτε πρός με πάντες· καὶ τὰ ὅμοια· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁσημέραι παραινέσεις· Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ δογματίζοντι καὶ πιστεύοντι, μὴ ἑπτὰ εἶναι τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ἤγουν βάπτισμα, χρίσμα, μετάνοιαν, εὐχαριστίαν, ἱερωσύνην, εὐχέλαιον, καὶ γάμον, κατά τε τὴν τοῦ Χριστοῦ διάταξιν καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων παράδοσιν, τήν τε τῆς ἐκκλησίας συνήθειαν· ἀλλὰ ψευδομένῳ ὡς παραδεδόσθαι ὑπὸ Χριστοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἰ μὴ δύο μόνον, τό, τε βάπτισμα καὶ τὴν εὐχαριστίαν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ αὐτοῦ κεφαλαίῳ· Ἀνάθεμα.

B Κυρίλλῳ δογματίζοντι καὶ πιστεύοντι, μὴ μεταβάλλεσθαι τὸν ἐπὶ τῆς προθέσεως ἄρτον, καὶ ἔτι τὸν οἶνον, διὰ τῆς τοῦ ἱερέως εὐλογίας, καὶ πνεύματος ἁγίου ἐπιφοιτήσεως, εἰς ἀληθὲς σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ δεκάτῳ ἑβδόμῳ τῶν αἱρετικῶν κεφαλαίων· τὸ σῶμα τοῦ κυρίου οὐκ ἔστιν « ὅπερ ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶται καὶ λαμβάνε- « ται· ὡς παραβάτῃ τῶν σαφῶν τοῦ πνεύματος λογίων, καὶ ἐθελοκακῶς τοῦ θεανθρώπου διδασκάλου μὴ ἀκούοντι· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν αὐτοῖς. καί· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· καί· λάβετε, φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. καί· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου. καὶ τοῦ μέχρι C τρίτου οὐρανοῦ ἁρπαγέντος Παύλου, ἔλαβεν ἄρτον, λέγοντος, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα· καί, πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου. καὶ ἔτι τῶν πνευματοφόρων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων θεσπιζόντων αὐταῖς λέξεσι· πίστει νοήσωμεν κεῖσθαι ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης τραπέζης τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀθύτως ὑπὸ τῶν ἱερέων θυόμενον, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ αἷμα καὶ σῶμα ἀληθῶς λαμβάνειν. καὶ πρὸς τούτοις παραβλέποντι τὴν σύμφωνον θεσμοθεσίαν τοῦ πνεύματος τὴν ὑπὸ τῆς μεγάλης ἑβδόμης συνόδου γεγενημένην (ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ ἕκτῃ πράξει, τόμῳ τρίτῳ) ἀριδήλως λέγουσαν· μετὰ τὸν ἁγιασμὸν σῶ- D μα κυρίως καὶ αἷμα λέγονται, καὶ εἰσι, καὶ πιστεύονται· Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ δογματίζοντι καὶ πιστεύοντι, παρακεκαλυμμένως πως ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ αὐτοῦ κεφαλαίῳ, μὴ μετὰ θάνατον τοὺς εὐσεβεῖ λήξει καὶ μετανοίᾳ κεκοιμημένους ὠφελεῖν τὰς παρὰ τῶν οἰκείων γινομένας ἐλεημοσύνας καὶ τὰς τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τούτων δεήσεις, ὡς δῆθεν τῶν μὲν δικαίων ἀπολαυόντων τὴν * ἐλαίαν ἀπόλαυσιν, τῶν δὲ ἁμαρτωλῶν τὴν αἰώνιον κατάκρισιν, καὶ ἔτι τὴν κοινὴν μέλλουσαν ἐν τῇ ἐσχάτῃ φοβερᾷ ἡμέρᾳ κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν ἀναιροῦντι· ὅπερ ξένον τῶν τε θεοπνεύστων γραφῶν, καὶ τῆς πάσης τῶν θεολόγων διδασκαλίας· Ἀνάθεμα.

* Pro, τρυ- λαίαν.

E Κυρίλλῳ τῷ κακίστῳ νέῳ εἰκονομάχῳ, Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ τῷ τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων τιμὴν καὶ σχετικὴν προσκύνησιν ἀθετοῦντι, καὶ βουληθέντι μὲν καθελεῖν αὐτήν, μὴ δυνηθέντι δέ, ὡς ἐν τῇ τετάρτῃ αὐτοῦ ἀποκρίσει ὁμολογεῖ· Ἀνάθεμα.

Κυρίλλῳ τῷ ἐν τῇ τετάρτῃ ἐρωτήσει ματαιολογίας καλοῦντι τὰ περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τεθεσπισμένα ὑπὸ τῶν ἁγίων συνόδων, καὶ διὰ τοῦτο καταφρονοῦντι τῆς ἱερᾶς ἁγίας τε καὶ θεοπνεύστου ἑβδόμης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ συναθροισθείσης τὸ δεύτερον, Ἀνάθεμα.

Τοῖς ἀναγινώσκουσι τὰ ψευδεπιγράφως χαραχθέντα κεφάλαια ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας Κυρίλλου Λουκάρεως ὡς ὄντα καὶ ὀρθὸν περιέχοντα, καὶ ἐξ αὐτῶν τὴν ἐξαπορουμέ-

Anno Christi 1672.

τον αὐτοῖς ἰὸν ἀπορροφήσαντες· οἱ γὰρ καίτοι ἐν τύποις ἐπιπολαίως ἔοικεν εὐσεβεῖς, ἀλλὰ ἔνδοθεν ἐξ ἀπροόπτου ἀναφέρονται αἵρεσιν· Ἀνάθεμα.

Τοῖς ἀπειθοῦσι τῇ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατ᾽ αὐτοῦ τοῦ Κυρίλλου, νομίμῳ τε καὶ ἐνθέσμῳ ἀποφάσει, καὶ λέγουσι τε καὶ φρονοῦσιν αὐτὸν εὐσεβῆ, τὴν δὲ τῆς ἐκκλησίας ταύτην σύνοδον ψεύδεσθαι κατ᾽ αὐτοῦ, Ἀνάθεμα.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, εἰκοστῇ τετάρτῃ, ἰνδικτιῶνος ζ´.

Κύριλλος ὁ ἐκ Βερροίας ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, τὴν κατὰ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως συναθροισθεῖσαν σύνοδον ἐπικυρῶν, τῷ ἀναθέματι καθυποβάλλω, τά τε συγγραφέντα αὐτοῦ κεφάλαια, καὶ τὸν συγγράψαντα Κύριλλον, καὶ τὸν πιστεύοντα ταῦτα ὀρθόδοξα εἶναι.

Μητροφάνης ἐλέῳ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας.

Θεοφάνης ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος. { Οὗτός ἐστιν ὁ χρηματίσας Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης ὁ γέρων, ἐφ᾽ οὗ ἐγένετο ἡ ἐν Ἰασσίῳ σύνοδος.

Ὁ Λαρίσσης Γρηγόριος.

Ὁ Σερρῶν Δανιήλ.

Ὁ Ἰωαννίνων Παρθένιος. { Οὗτός ἐστιν ὁ χρηματίσας Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Παρθένιος ὁ νέος.

Ὁ Βεῤῥοίας Ἰωαννίκιος. { Οὗτος ἐχρημάτισε πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Διδυμοτείχου Δανιήλ.

Ὁ Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος. { Οὗτος ἐχρημάτισε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Ἀθηνῶν Δανιήλ.

Ὁ Παροναξίας Βενιαμίν.

Ὁ Δρίστρας Ἀντώνιος.

Ὁ Κορίνθου Ἰωάσαφ.

Ὁ Φαναρίου Θεοφάνης.

Ὁ Θεσσαλονίκης Καλλίνικος.

Ὁ Κώου Ἰωακείμ. { Οὗτος ἐγένετο πάπας Ἀλεξανδρείας.

Ὁ πρώην Ἰκονίου Παρθένιος.

Ὁ Πολιανῆς Πορφύριος.

Ὁ Σάμου Ἄνθιμος.

Ὁ Ταλαντίου Δωρόθεος.

Ὁ Τζερβενοῦ Γαβριήλ.

Ὁ πρώην Ἀδραμυττίου Μελέτιος.

Μελέτιος Συρίγος ἱερομόναχος, καὶ διδάσκαλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Νικόλαος ἱερεὺς, κλαροντζάνης, καὶ θεολόγος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. { Οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.

Μιχαὴλ ἱερεὺς, βεστιάρχης, καὶ διδάσκαλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Γαβριὴλ ἱερομόναχος ὁ Βλάσιος, καὶ διδάσκαλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Βενέδικτος ἱερομόναχος Ἱεροσολυμίτης, ὁ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διδάσκαλος.

Ὁ μέγας ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μιχαήλ.

Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μανουὴλ ἱερεύς.

Ὁ σακελλίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἱερεὺς θεολόγος.

A illis virus indidem hauſerint; etenim ut quid pietatis in ſpeciem habeant, ab intus tamen ex improviſo hæreſim ſpirant: Anathema.

His qui juſtæ ac legitimæ contra Cyrillum latæ à magna eccleſia ſententiæ non adhærent, eumque pium æſtimant & proclamant, atque hunc eccleſiæ conventum adverſus illum pronunciantem mentiri: Anathema.

Anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo octavo, die vigeſima quarta Septembris, Indictione ſeptima.

Cyrillus Berrhœenſis, miſeratione divina Archiepiſcopus Conſtantinopoleos, ſeu novæ Romæ, & Patriarcha œcumenicus, confirmans ſynodum adverſus B Cyrillum Lucarem celebratam, tam capitula ab Cyrillo conſcripta, quam ipſum qui conſcripſit ea, ac quemcumque ea habentem ut orthodoxa, anathemati ſubjicio.

Metrophanes, miſeratione divina [a] Patriarcha magnæ urbis Alexandriæ.

Theophanes, miſeratione divina Patriarcha ſanctæ civitatis Jeruſalem.

Parthenius, Adrianopoleos. { Hic eſt Parthenius ſenior, qui fuit Patriarcha Conſtantinopoleos, ſub quo celebrata eſt apud Iaſium Synodus.

Gregorius Lariſſæ,

Daniel, Serrarum.

C Parthenius, Joanninorum. { Hic eſt Parthenius junior, qui fuit Patriarcha Conſtantinop.

Joannicius, Berrhœæ. { Hic fuit Patriarcha Alexandriæ.

Daniël, Didymothi.

Joannicius, Heracleæ. { Hic fuit Patriarcha Conſtantinopolitanus.

Daniël, Athenarum.

Benjamin, Paranaxiæ.

Antonius, Driſtræ.

[b] Joſaphat, Corinthi,

Theophanes, Phanarii.

D Callinicus, Theſſalonicæ,

Joachim, Coi. { Hic fuit Patriarcha Alexandriæ.

Parthenius, antehac Iconii.

Porphyrius, Polianæ.

Anthimus, Sami,

Dorotheus, Talantii;

Gabriël, Zerveni,

Meletius, antehac Ardametii,

Meletius Surigus, Hieromonachus & Magiſter magnæ eccleſiæ.

Nicolaus ſacerdos, Claronzanes, & Theologus magnæ ecE cleſiæ. { Hic fuit Patriarcha Alexandriæ.

Michaël ſacerdos, Veſtarcha, & Magiſter magnæ eccleſiæ.

Gabriël Blaſius, Hieromonachus, Magiſter magnæ eccleſiæ.

Magnus Protoſyncellus magnæ eccleſiæ,

Benedictus, Hieromonachus Hieroſolymita, Magiſter magnæ eccleſiæ.

Michaël, magnus Rhetor magnæ eccleſiæ.

Emmanuël ſacerdos, magnus ſcriniorum magnæ eccleſiæ Præfectus,

Sacelli magnæ eccleſiæ ſacerdos Theologus.

[a] Adde, Papa &c.

[b] Pro, Joſeph.

ANNO CHRISTI 1672.

Sophianus, magnus Protecdicus magnæ eccleſiæ.
Maurudes, magnus Primicerius magnæ eccleſiæ.

Paraſcevas ſacerdos, Nomophylax magnæ eccleſiæ.
Euſtathius ſacerdos, magnus [a] Protoepiſcopus magnæ eccleſiæ.
Philippus, antea Protonotatius magnæ eccleſiæ.

Conſtantinus, Commentarienſis magnæ eccleſiæ.

Michaël, Rhetor magnæ eccleſiæ.
Scules, Logotheta domeſticorum.

Michaël, Logotheta generalis magnæ eccleſiæ.
Rhales, Primicerius Notariorum.
Ignatius, magnæ eccleſiæ Archidiaconus.
Conſtantinus, magnæ eccleſiæ Notarius.

[a] Pro, archipreſbyter.

ACTA SYNODI

apud Jaſium celebratæ, quæ eſt altera contra Cyrilli capitula.

Epiſtola ſynodica ad ſynodum Iaſii congregatam.

Parthenius, *&c. ut ſupra, pag.* 171. *uſque ad pag.* 179. D.

Hæc ſunt quæ contra Cyrillum ab duabus ſynodis acta ſunt, quibus orthodoxa Orientalis eccleſiæ profeſſio manifeſtiſſime demonſtratur. Poſterior quidem apud Jaſium Moldaviæ celebrata eſt ſub Moldaviæ Duce Baſilio Boibonda, & Conſtantinopolitano Patriarcha Parthenio ſeniore, venerabili quidem viro, & circa res divinas ab ineunte ætate exercitato. Qui quidem ad congregatam illic ſynodum ſynodicam epiſtolam cum tranſmiſiſſet, epiſtolæ huic ſynodicæ Conſtantinopoli miſſæ tantummodo ſubſcribere, eamque confirmare, eidem ſynodo ſatis viſum eſt, atque ita quæſtioni plene ſatisfactum iri. (Quamquam & alia non pauca adverſus Calviniſtas hæc ipſa ſynodus egit.) Cyrillum porro neque Conſtantinopolitana ſynodus in ſua epiſtola ſynodica, neque ea quæ Jaſii celebrata eſt, anathemate perculere: non eo quidem ut illi parcerent, (neque enim ii erant divini homines iſti, qui vel perſonas acciperent, Deoque vel homines vel quidquam anteferrent;) ſed quoniam cum Calviniſtis conſentire numquam apud Orientales ille viſus eſt, neque vel minimum ab Orientalis eccleſiæ (uti ſupra monſtratum eſt) profeſſione diſſidere. In quem igitur cadere hujuſmodi accuſationem non aperte cognoverant, anathema dicere æquum minime dixerunt: quamvis & anathemati & æternæ excommunicationi eum indiſcriminatim ſubjecerint, qui capitula conſcripſit: quem & nos ſempiternis quoque imprecationibus ſubjicimus, & a regno cælorum eſſe alienum agnoſcimus.

Prior vero ſynodus celebrata eſt ſub Cyrillo Berrhœenſi, Patriarcha Conſtantinopolitano, aſſidentibus ei viris plurimis tum ſapientia, cum virtute conſpicuis. Hæc autem expreſſo nomine Cyrillum anathematizavit, non quem aut noſſet hæreticum, aut aliquando probaſſet; ſed quoniam eumdem advertit, etſi annos ſex poſt editionem capitulorum ſuperſtitem, & earum, quæ apud Poloniæ ac Ruſſiæ fideles ortæ ſunt, turbarum probe conſcium, (quippe poſt editam ab Conſtantinopolitano Patriarcha illam Orientalis eccleſiæ confeſſionem, Calviniſtis eam adhærere multi loquebantur:) eadem capitula, a multis etſi invitatum, immo incitatum, (uti jam hoc quinto capite diximus) ſcriptis impugnare renuiſſe. Hinc quippe a fraude in fidem catholicam illum non vacare, atque minus quam par eſſet ſui gregis eſſe ſollicitum, merito

A Ὁ μέγας πρωτέκδικος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Σοφιανός.
Ὁ μέγας πριμμικήριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μαυρούδης.
Ὁ νομοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Παρασκευᾶς ἱερεύς.
Ὁ μέγας πρωτόπαπας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Εὐστάθιος ἱερεύς.
Ὁ πρῴην πρωτονοτάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Φίλιππος.
Ὁ ὑπομνηματογράφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος.
Ὁ ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μιχαήλ.
Ὁ λογοθέτης τῶν οἰκειακῶν Σκουλᾶς.
Ὁ λογοθέτης γενικὸς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μιχαήλ.
Ὁ πριμμικήριος τῶν νοταρίων Ῥάλης.
B Ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰγνάτιος.
Ὁ νοτάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

τῆς ἐν Γιασίῳ συνόδου, δευτέρας οὔσης κατὰ τῶν κεφαλαίων Κυρίλλου.

Ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τὴν ἐν Γιασίῳ ἐπικὴν σύνοδον.

Παρθένιος, &c. *ut ſupra, pag.* 172. *uſque ad pag.* 180. D.

Ταῦτα τὰ περὶ τῶν δύο συνόδων κατὰ τοῦ Κυρίλλου ἐξενεχθέντα, ἅπερ σαφέστατα δείκνυσι τὴν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας εὐσέβειαν. ἐγένετο δὲ ἡ μὲν ὑστέρα ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδαβίας ἐπὶ Βασιλείου Βοϊβόδα, καὶ ἡγεμόνος Μολδοβλαχίας, Παρθενίου καὶ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ γέροντος πατριάρχου, ἀνδρὸς αἰδεσίμου, καὶ περὶ τὰ θεῖα ἐκ βρέφους γηράσαντος. ὃς καὶ τῇ ἐκεῖσε συνόδῳ πέμψας συνοδικὴν ἐπιστολήν, ἤρεσεν ἐκείνῃ τῇ συνόδῳ, μόνην τὴν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴν ἐπιστολὴν ὑπογράψαι καὶ βεβαιῶσαι, καὶ οὕτω πληρῶσαι τὸ ζητούμενον. (εἰ καὶ κατὰ Καλουΐνων, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα πέπραχεν ἐκείνη ἡ σύνοδος, [a] ἠγωνίσατο) οὐκ ἀνεθεμάτισε δὲ τὸν Κύριλλον, οὔτε ἡ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς ἐπιστολῆς σύνοδος, οὔτε ἡ ἐν Γιασίῳ, οὐ χάριν φειδοῦς τοῦ Κυρίλλου, (οὐ δὲ γὰρ οὕτω ἐτύγχανον οἱ θεοφόροι ἐκεῖνοι ἄνδρες, ὥστε φιλοπροσωπεῖν, καὶ προτιμᾷν ἀνθρώπους, ἢ ἄλλο τι τοῦ Θεοῦ·) ἀλλὰ διὰ τὸ μηδέποτε Καλουϊνόφρονα τὸν Κύριλλον διὰ τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ γνωσθῆναι, ἢ ἄλλως πως φρονοῦντα, ἢ ὡς ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία, ὡς προαποδέδεικται. ὅθεν οὐκ εὔλογον ᾠήθησαν εἶναι ἀναθέματι καθυποβαλεῖν, ὃν οὐκ ᾔδεσαν σαφῶς ὑπόδικον τῇ κατηγορίᾳ. καίτοι τὸν συγγραφέα τῶν κεφαλαίων ἀδιορίστως καὶ ἀναθέματι καὶ ἀφορισμῷ αἰωνίῳ καθυπέβαλον. ὃν ἄρα καὶ αὐτοὶ ἀραῖς καθυποβάλλομεν αἰωνίοις, καὶ ξένον γινώσκομεν τῆς βασιλείας.

[a] Pro, ἠγωνίσατο.

Ἡ δὲ πρώτη ἐγένετο ἐπὶ Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βεῤῥοίας Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου, συμπαρόντων ἐνίων λογίων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἀνεθεμάτισε δ᾽ αὕτη τὸν Κύριλλον ὀνομαστί, οὐχ ὅτι εἶδεν ἐκεῖνον, ἢ τινὰ ἐγνώκεισαν αἱρετικόν. ἀλλ᾽ ὅτι εἶδεν ἐπιβιώσαντα μὲν αὐτὸν μετὰ τὸν κεφαλαίων τύπον ἐνιαυτοὺς ἕξ, καὶ εἰδότα τὰς συγχύσεις ἃς πάσας συνέβησαν τοῖς ἐν Πολωνίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ εὐσεβέσι, διὰ τὸ πολλοὺς λέγειν Καλουΐνους τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν· ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ταύτην τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐξέδωκεν ὁμολογίαν· μὴ ἐθελῆσαι δὲ κατ᾽ ἐκείνων, τῶν κεφαλαίων φημί, συγγράψαι, καίτοι παρὰ πολλῶν παροτρυνόμενός τε καὶ παρακαλούμενος, ὥσπερ προείπομεν ἐν τῷ πέμπτῳ κεφαλαίῳ, ὅθεν ἐκ τούτου εἰκάσασα ἐκεῖνον μὴ καθαρεύειν τῆς κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως δολιότητος, μήτε μὴν φροντίσαι περὶ τοῦ ποιμνίου ὡς ἔδει, ἐνο-

ANNO CHRISTI 1672.

μετὰ τῷ ἀναθέματι καθυπέβαλεν· ἂν εἰ καὶ μὴ τοιοῦτον συμβέβηκε γεγονέναι, τὰς μὲν συνόδους κατ' ἐκείνου ψῆφον ἐξενηνοχυίας δικαίαν, οὐκ αἰτιώμεθα, μάλιστα δὲ καὶ μακαρίζομεν, ὡς κατὰ καιροὺς καλῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς ἀγωνισαμένας πίστεως, καὶ αἰτίαν εὔλογον ἐχούσας τῆς ἐκείνου μακρᾶς σιωπῆς, εἰς τὸ ἐκεῖθεν ἐπιτιμᾶσθαι πρὸς καὶ ἄλλων σωφρονισμόν. ἐκεῖνον δὲ εἰ καὶ μὴ ἀναθεματίζομεν, ἀλλὰ ἐπιμεμφόμεθα, ὅτι τῇ σιωπῇ τοιοῦτον κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐξῆψε τῶν ἐχθρῶν πόλεμον. εἰ δ' ἦν ἀληθῶς αἱρετικὸς Καλουϊνόφρων, ἢ οὐ μετεμελήθη, (δέχεται γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν ὁποῖοι ἂν ὦσιν) ἀλλ' ἔμεινεν αἱρετικὰ καὶ πιστεύων, καὶ φρονῶν, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι καὶ ἀφορισμῷ μετὰ τῶν συμμύστων αὐτοῦ αἱρετικῶν καθυποβάλλομεν.

ΚΕΦΑΛ. ϛ'.

Τοῖς μὲν οὖν εὐγνώμοσι, καὶ φιλοῦσι τὸ ἀληθὲς ἱκανὰ τὰ ῥηθέντα, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν καὶ πολλὰ πρὸς τὸ μαθεῖν οἵας δόξης ἐστὶν ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία, καὶ ὅτι Καλουϊνόφροσι συνέθετο πώποτε ἐν οἷς κεχωρισμένοις ἐστὶν (οὔτε μὴν ἄλλοις ἑνὶ πλὴν ἑαυτῆς) οὐδ' ὃν προβάλλονται συμμύστην αὐτοῖς γεγονέναι οἶδεν αὐτὸν ἐκεῖνοι διισχυρίζονται. πρὸς πλείστην μέντοι ἀφανισμὸν καὶ καθαίρεσιν ἐννοιῶν ἐπαναστάντων κατὰ τῆς δόξης Θεοῦ, τὴν ἀρχὴν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν θρησκείας προοιμίων, καὶ ὡς εἰπεῖν, πρὸς παντελῆ ἀποτρίψασαν τὴν ἐν τοῖς θρυλουμένοις κεφαλαίοις βλασφημιῶν, δεῖν ᾠήθημεν ἐκθέσθαι ἐρωτήσεις καὶ κεφάλαιά τινα ἰσάριθμα τῆς Κυρίλλου συγγραφῆς, καὶ καταδιάμετρον ἀντικείμενα, ἐν οἷς ἐκεῖνος (ὡς ὑπετέθη πολλάκις) ὀξύνει γλῶσσαν κατὰ Θεοῦ, ὥστε δικαίως, ταῦτα καλεῖσθαι ἔλεγχον καὶ διόρθωσιν τῶν λεγομένων Κυρίλλου κεφαλαίων. φυλάττεται δέ πως ἡ τάξις ἐκείνων κἂν τοῖς παρ' ἡμῶν ἐκθησομένοις, ἵν' ἔχῃ ἕκαστος τὴν πίστιν συγκρίνειν, καὶ παραβάλλειν ἀμφότερα, καὶ γινώσκειν ῥᾳδίως τὴν εὐσέβειαν μὲν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, τὸ ψεῦδος δὲ τῶν αἱρετικῶν. ἔτι δ' ὅπου τῆς χρείας ἀπαιτούσης ἢ ἀφαιρέσομεν, ἢ προστιθέμεθα ὅπερ ἐστὶ πρὸς ἀκριβῆ τοῦ προβλήματος γνῶσιν συντείνοντα. χρησόμεθα δὲ καὶ λέξεσι καὶ ὅλαις ἐννοίαις, καὶ περιόδοις καθόλου ἐκείνου, ἵνα μὴ δόξωμεν ταῖς λέξεσι ἢ εὐσεβέσιν ἐννοίαις μάχεσθαι, ἀλλὰ μόνον ταῖς καινοτομίαις καὶ ἀσεβέσι δόγμασι.

Δοσίθεος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων, τοῖς ἐρωτῶσι καὶ πυνθανομένοις περὶ τῆς πίστεως καὶ θρησκείας τῶν Γραικῶν, ἤτοι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πῶς δηλονότι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φρονεῖ. ἐν ὀνόματι κοινῶς τῶν ὑποκειμένων τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ θρόνῳ χριστιανῶν ἁπάντων, καὶ τῶν ἐπιδημούντων τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ καὶ μεγάλῃ πόλει Ἱερουσαλὴμ ὀρθοδόξων προσκυνητῶν (οἷς πᾶσα ἐν τοῖς περὶ πίστεως ἡ καθολικὴ ἐκκλησία συνᾴδει) ἐκδίδωσι σύντομον ὁμολογίαν ταύτην εἰς μαρτύριον πρός τε Θεοῦ, πρός τε ἀνθρώπων εἰλικρινεῖ συνειδήσει, οὐδεμιᾶς ἄνευ προσποιήσεως.

ΟΡΟΣ α'.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν ἀληθῆ παντοκράτορα, καὶ ἀόρατον, πατέρα, υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα· πατέρα ἀγέννητον, υἱὸν γεννητὸν ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων, ὁμοούσιον αὐτῷ. πνεῦμα ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, πατρὶ καὶ υἱῷ ὁμοούσιον. ταύτας τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ἐν μιᾷ οὐσίᾳ παναγίαν τριάδα προσαγορεύομεν, ὑπὸ πάσης κτίσεως ἀεὶ εὐλογουμένην, δοξαζομένην, καὶ προσκυνουμένην.

A ſuſpicata, expreſſo nomine anathemati ſubjecit, [a] ut ſe ipſa talis haud exſtitiſſet. Juſtam quidem adverſus illum ſynodorum ſententiam haud quaquam damnamus; immo vero beatas prædicamus, utpote quæ opportuno tempore pro fide catholica ſtrenue decertaverint, ac modo pro longo hujuſmodi ſilentio, ſeu juſtam nactæ cauſſam, ita eum excepterint, ut ſimili ab culpa vel inde ceteros deterrerent. Hunc autem ſi minus anathematizamus, at legemus; quippe qui tantum adverſus eccleſiam gerendi bellum hoſtibus ejus ſuo ille ſilentio anſam præbuerit. Si vero reipſa fuit ille hæreticus Calviniſta, neque reſipuerit, (omnes enim Deus recipit quicumque revertuntur ad ſe) ſed ad uſque vitæ metam hæretica ſenſerit atque crediderit, hunc ſempi-
B terno anathemati & excommunicationi una cum ſodalibus ſuis hæreticis, unanimi omnium noſtrum ſententia ſubjicimus.

[a] Pro, Qui ſi re ipſa talis non exſtitiſſe, juſtam quidem &c.

ANNO CHRISTI 1672.

CAPUT. VI.

ÆQuis igitur hominibus juxta ac veri amantibus nequaquam pluribus opus eſt; quippe Orientalis eccleſiæ doctrina qualis ſit, hactenus dicta plane demonſtrant, cumque vel Calviniſtis, vel quibuſcumque ab ſe alienis nuſquam conſenſiſſe, neque eum, quem ab ſuis ſtetiſſe partibus illi contendunt, talem unquam agnoviſſe, penitus evincunt. Attamen ad confutanda, atque vel ex cogitationibus hominum delenda prorſus ea quæ contra gloriam Dei, utpote ad-
C verſum ſacra orthodoxæ profeſſionis noſtræ primordia, conficta ſunt; necnon & ad plenam earum, quæ in decantatis hiſce capitulis reſpertæ ſunt, blaſphemiarum retuſionem, nobis viſum eſt Cyrilli capitulis, in quibus ſuam ille (uti paſſim jam ſuppoſuimus) adverſus Deum acuit linguam, reſponſiones & capitula totidem e diametro illis oppoſita ſtatuere, prædictorum Cyrilli capitulorum confutationem juxta ac emendationem merito cenſenda. Porro qui in illis, idem ordo ſervabitur & in noſtris; eo quippe ut hæc ad illa conferre, de utriſque ſententiam ferre, ac tum demum Orientalis eccleſiæ pietatem, hæreticorumque poſſit quiſque fidelis mendacium agnoſcere. Nonnulla vero ad quæſtionis intelligentiam facientia, pro rei neceſſi-
D tate adjiciemus, nonnulla reticebimus. Denique ipſis, quibus uſus eſt ille, verbis, ſententiis, ac periodis utemur & nos: ne forte verba, piaſque ſententias magis quam novitates & impia dogmata, videamur oppugnare.

Doſitheus, miſeratione divina Patriarcha Hieroſolymitanus, his qui audire avent quænam ſit Græcorum, ſive Orientalis eccleſiæ, fides ac profeſſio, quæve circa fidem orthodoxam ſententia; nomine Chriſtianorum omnium ad Thronum noſtrum Apoſtolicum pertinentium, necnon & peregrinorum fidelium, hanc in ampliſſimam urbem Hieroſolymam pietatis ergo convenientium, (quibuſcum circa res fidei Orientalis eccleſia per omnia conſentit) compendioſam hancce
E confeſſionem in teſtimonium coram Deo & hominibus, ex ſincera conſcientia, atque omni ſimulatione procul, conſcribit.

CAPITULUM I.

Credimus in unum Deum verum, omnipotentem, & inviſibilem, Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum; Patrem ingenitum; Filium ex Patre ante ſæcula genitum; Spiritum ſanctum ex Patre procedentem, Patri Filioque conſubſtantialem. Itaque tres una in ſubſtantia perſonas, ſanctiſſimam Trinitatem appellamus, quæ ab omni creatura continuo benedicitur, glorificatur, & adoratur,

Anno Christi 1672.

A

Capitulum II.

Credimus ſacras ſcripturas a Deo fuiſſe revelatas, eiſque propterea, non quidem ut lubuerit, ſed ſecundum eccleſiæ catholicæ traditionem & interpretationem, adhibendam eſſe fidem omni dubitatione majorem. Has quidem hæretici recipiunt; at ſub metaphoris & allegoriis, necnon & humanæ ſapientiæ ſophiſmatis interpretantur, quæ ſunt diſtincta confundunt, atque in rebus ſanctis & ab omni joco longe alienis impie nugantur. Quippe alteri atque alteri diebus ſingulis novus probatur Scripturæ ſenſus: quaſi vero eadem ipſa per gratiam Chriſti hactenus catholica non perſtitiſſet eccleſia, eamdem atque firmiſſimam tum fidem, tum de fide ſententiam numquam non profeſſa; ſed in B infinitas foret conſciſſa partes, ac variis hæreticorum ſectis diviſa: aut veritatis columna & fundamentum non eſſet ſancta eccleſia, immaculata utique exſiſtens ac ſine ruga; ſed congregatio improborum, cujuſmodi eſſe manifeſtum eſt conventum hæreticorum, ac potiſſime Calviniſtarum: quos quidem ab eccleſia catholica nec ea pudet addiſcere, quibus deinceps enitantur eam expugnare. Quamobrem eamdem eſſe eccleſiæ catholicæ auctoritatem credimus, quam ſacræ ſcripturæ. Enimvero utriuſque auctor cum ſit Spiritus ſanctus, perinde eſt catholicam eccleſiam audieris, ac ſacram ſcripturam. Deinde, loquentem a ſe ipſo hominem ſæpius contingit errare aut decipi, quin & decipere; catholicam vero eccleſiam, utpote a ſe ipſa numquam, C ſed Spiritus ſancti (cujus magiſterio ad uſque ſæculi conſummationem abſque intermiſſione eruditur) illuſtratione aut locutam aut loquentem, errare aut decipi, contingere nequaquam poteſt, ac multo minus decipere: ſed perpetuam & inconcuſſam habet cum ſacra ſcriptura firmitatem.

Capitulum III.

Credimus Deum optimum ab æterno quos elegit, prædeſtinaſſe ad gloriam; quos vero reprobavit, damnationi deputaſſe: at non ſic ut illos juſtificare, hos autem ſine cauſſa reprobare voluerit, atque damnare. Hoc enim a Deo communi hominum patre prorſus alienum: qui quidem perſonarum neſcit acceptionem, D *ſed vult omnes homines ſalvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Sed illos quidem prædeſtinavit, quos arbitrio ſuo bene uſuros præſcivit; quos vero male, damnavit. Hunc porro liberi arbitrii uſum ita intelligimus, ut divina quidem illuminatrix gratia, quam & prævenientem appellamus, ceu lumen in tenebris ab divina bonitate omnibus impendatur; ac poſtmodum iis, qui obtemperare illi, atque ad ea quæ tamquam ſaluti pernéceſſaria, hæc ipſa præcipit, cooperari voluerint, (neque enim non volentibus utilis eſt, ſed ſolum volentibus) peculiaris gratia ſubminiſtretur: quæ cooperando nobis, vireſque præbendo, atque ad Dei amorem, id eſt, ad ea quæ vult Deus, (& præveniens E gratia monuit) bona facienda, conſtantiam impertiendo, juſtos nos facit & prædeſtinatos: iis vero qui gratiæ conſentire & cooperari noluerint, ac proinde quæ a nobis exigit Deus, prætermiſerint; ſuoque arbitrio, quod, ut bonum voluntarie facerent, a Deo acceperunt, ad gerendum ſatanæ morem abuſi ſunt, in reprobationem cedit & æternam damnationem.

Quod vero ſceleſtiſſimi aïunt hæretici, (ut eodem capite habetur) Deum nulla prorſus ad prædeſtinatorum reproborumve opera habita ratione, illos prædeſtinare, hos damnare; abominandum ducimus & ſacrilegum. Secum enim ita ſcriptura pugnaret, utpote quæ fideli ſalutem ex operibus ſtatuit, ſolumque Deum hujus eſſe auctorem ſupponit; utique per ſuam illumi-

ΟΡΟΣ β′.

Πιστεύομεν τὴν θείαν ϗ ἱερὰν γραφὴν εἶναι θεοδίδακτον, ϗ διὰ τοῦτο ταύτῃ ἀδιστάκτως πιστεύειν ὀφείλομεν, οὐκ ἄλλως μέντοι, ἀλλ᾽ ἢ ὡς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ταύτην ἡρμήνευσε καὶ παρέδωκε. πᾶσα γὰρ αἱρετικῶν βδελυρία δέχεται μὲν τὴν θείαν γραφὴν, παρεξηγεῖται δ᾽ αὐτὴν μεταφορικαῖς, ϗ ὁμωνυμίαις, καὶ σοφίσμασι σοφίας ἀνθρωπίνης χρωμένη, συγχέουσα τὰ ἀσύγχυτα, ϗ παίζουσα ἐν οὐ παικτοῖς. ἄλλως γὰρ ἂν, ἄλλην ἄλλου ἑκάστοτε περὶ αὐτῆς γνώμην ἐχόντων, οὐκ ἂν εἴη ἡ καθολικὴ ἐκκλησία Χριστοῦ χάριτι ἕως τῆς σήμερον ἐκκλησία, μίαν γνώμην ἔχουσα περὶ πίστεως, ϗ ἀεὶ ὡσαύτως, ϗ ἀμετασαλεύτως πιστεύουσα· ἀλλ᾽ ἐσχίσθη ἂν εἰς μυρία, καὶ αἱρέσεσιν ὑπέκειτο, καὶ ἅμ᾽ οὐκ ἂν ἡ ἐκκλησία ἁγία στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας, ἄσπιλός τε ϗ ῥυτίδος χωρὶς, ἀλλ᾽ ἡ ἐκκλησία πονηρευομένων, ὡς φαίνεται, γεγονυῖα ἀναμφιβόλως ἡ τῶν αἱρετικῶν, ϗ μάλιστα τῶν ἀπὸ Καλουΐνου. (οἳ οὐκ αἰσχύνονται παρὰ τῆς ἐκκλησίας μανθάνειν, ἔπειτα ταύτην πονηρῶς ἀποπροσποιεῖσθαι.) ὅθεν ϗ τὴν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μαρτυρίαν οὐχ ἧττον τῆς ἣν κέκτηται ἡ θεία γραφὴ εἶναι πιστεύομεν. ἑνὸς γὰρ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πνεύματος ὄντος ἀμφοτέρων δημιουργοῦ, ἴσον ἐστὶ πάντως ὑπὸ τῆς γραφῆς, ϗ ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διδάσκεσθαι. ἔπειτα ἄνθρωπον μὲν ὄντινα οὖν λαλοῦντα, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐνδέχεται ἁμαρτῆσαι, καὶ ἀπατῆσαι, ϗ ἀπατηθῆναι· τὴν δὲ καθολικὴν ἐκκλησίαν ὡς μηδέποτε λαλήσασαν, ἢ λαλοῦσαν ἀφ᾽ ἑαυτῆς, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, (ὃ καὶ διδάσκαλον ἀδιαλείπτως πλουτεῖ εἰς τὸν αἰῶνα) ἀδύνατον πάντῃ ἁμαρτῆσαι, ἢ ὅλως ἀπατῆσαι, ϗ ἀπατηθῆναι· ἀλλ᾽ ἔστιν ὡσαύτως τῇ θείᾳ γραφῇ ἀδιάπτωτος, ϗ ἀέναον τὸ κῦρος ἔχουσα.

ΟΡΟΣ γ′.

Πιστεύομεν τὸν ἄκρως ἀγαθὸν Θεὸν ἐξ ἀϊδίου οὓς ἐξελέξατο εἰς δόξαν προορίσαι, οὓς δ᾽ αὖ ἀποδοκίμασεν εἰς κατάκρισιν παραχωρῆσαι· οὐχ ὅτι δὲ τούτους οὕτως ἠβουλήθη δικαιῶσαι, τούτους δ᾽ ἀναιτίως παραχωρῆσαι, ϗ κατακρῖναι. ἀνοίκειον γὰρ τοῦτο τῷ πατρὶ τῶν ὅλων, ϗ ἀπροσωπολήπτῳ, ϗ θέλοντι πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, ϗ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, Θεῷ. ἀλλ᾽ ὅτι τούτους μὲν προεῖδε καλῶς τῷ αὐτεξουσίῳ χρησομένους, τούτους δὲ κακῶς, προώρισεν, ἢ κατέκρινεν. ἐννοοῦμεν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτεξουσίου οὕτως, ὥστε τῆς θείας ϗ φωτιστικῆς χάριτος, ἣν ϗ προκαταρκτικὴν προσαγορεύομεν, οἷον φῶς τοῖς ἐν σκότει παρὰ τῆς θείας ἀγαθότητος πᾶσι χορηγουμένης, τοῖς βουλομένοις ὑπεῖξαι ταύτῃ, (ϗ γὰρ οὐ τοὺς μὴ θέλοντας, ἀλλὰ τοὺς θέλοντας, ὠφελεῖ·) ϗ συγκατατεθῆναι ἐν οἷς ἐκείνη ἐντέλλεται, πρὸς σωτηρίαν οὖσιν ἀναγκαιοτάτοις, δωρεῖσθαι ἑπομένως καὶ ἰδικὴν χάριν· ἥτις συνεργοῦσα ϗ ἐνδυναμοῦσα ϗ ἐμμόνους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγάπην, τ᾽ αὐτὸν εἰπεῖν, πρὸς ἃ ὁ Θεὸς θέλει ἡμᾶς ἐργάζεσθαι ἀγαθὰ (ἃ ϗ προκαταρκτικὴ χάρις προεπέταττε) ἀποτελοῦσα, δικαίους καὶ προωρισμένους ποιεῖ. τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ὑπακοῦσαι, ϗ συγκατατεθῆναι τῇ χάριτι, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ᾽ ἃ Θεὸς βούλεται ἡμᾶς ἐργάζεσθαι, τηροῦντας, ϗ ἐν τοῖς τοῦ σατανᾶ ἐπιτηδεύμασι τὴν ἣν παρὰ Θεοῦ εἰλήφασιν αὐτεξουσιότητα εἰς τὸ ἐργάζεσθαι ἑκουσίως τὸ ἀγαθὸν, καταχρωμένους, γίνεσθαι τὴν παραχώρησιν εἰς ἀΐδιον κατάκρισιν.

Τὸ δὲ λέγειν τοὺς παμμιάρους αἱρετικοὺς, (ὡς κεῖται ἐν τῷδε τῷ κεφαλαίῳ) τὸν Θεὸν προορίζειν ἢ κατακρίνειν, μηδαμῶς εἰς τὰ ἔργα ἀποβλέποντα τῶν προοριζομένων ϗ κατακρινομένων, βέβηλον καὶ ἀνόσιον οἴδαμεν. ἐμάχετο γὰρ ἂν οὕτως ἡ γραφὴ πρὸς ἑαυτὴν, διὰ τῶν ἔργων τῷ πιστῷ διδάσκουσα τὴν σωτηρίαν, ϗ τὸν Θεὸν μόνον αἴτιον ὑποθε-

Anno Christi 1672.

ἀλλὰ κατὰ μόνην τὴν φωτιστικὴν χάριν, ἣν μὴ προηγουμένων ἔργων παρέχει, δεῖξαι τῷ ἀνθρώπῳ τὴν τῶν θείων πραγμάτων ἀλήθειαν, καὶ διδάξαι ὅπως αὐτὸς ἐκείνῃ συγκατατεθῇ εἰ βούλοιτο, καὶ πράξῃ τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἀρεστὸν, καὶ οὕτω σωτηρίας τυχεῖν· οὐκ ἀναιρεῖ τὸ θέλειν ἢ μὴ θέλειν ὑπακοῦσαι, καὶ μὴ ὑπακοῦσαι αὐτῷ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν θείαν θέλησιν αἰτίαν εἶναι τῶν κατακρινομένων οὕτως ἁπλῶς καὶ ἀναιτίως, ποίαν οὐκ ἔχει μανίαν; ποίαν οὐκ ἐπιφέρει κατὰ τοῦ Θεοῦ συκοφαντίαν; καὶ ποίαν εἰς τὸ ὕψος οὐ λαλεῖ ἀδικίαν, καὶ βλασφημίαν; ἀπείραστον μὲν γὰρ κακῶν τὸ θεῖον, καὶ πάντων ἐξ ἴσου θέλον τὴν σωτηρίαν, ὡς μὴ ἐχούσης χώραν τῆς προσωποληψίας παρ᾽ αὐτῷ οἴδαμεν· τοῖς βεβήλοις γενομένοις σκεύεσι διὰ μοχθηρὰν αὐτῶν προαίρεσιν, καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, ὡς δίκαιον παραχωρεῖν τὴν κατάκρισιν ὁμολογοῦμεν. κολάσεως δ᾽ αἰωνίου, ὠμότητός τε καὶ ἀσπλαγχνίας, καὶ μισανθρωπίας αἴτιον, οὔποτε, οὔποτε φαμὲν τὸν Θεὸν, τὸν χαρὰν γίνεσθαι ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ μετανοοῦντι ἁμαρτωλῷ ἀποφηνάμενον· μὴ γένοιτο ἡμᾶς οὕτως ἢ πιστεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι ἕως ἂν ἑαυτῶν ἐσμέν· ἀναθέματι δὲ αἰωνίῳ καθυποβάλλομεν τοὺς τὰ τοιαῦτα καὶ λέγοντας, καὶ φρονοῦντας, καὶ χείρους πάντων ἀπίστων γινώσκομεν.

ΟΡΟΣ δ΄.

Πιστεύομεν τὸν τρισυπόστατον Θεὸν, [a] τὸ πνεῦμα, τὸν υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, ποιητὴν εἶναι ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ ἀόρατα μὲν τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις, ψυχάς τε λογικὰς, καὶ δαίμονας· (εἰ καὶ μὴ τοιούτους τοὺς δαίμονας, ὡς αὐτοὶ προαιρέσει ἰδίᾳ ὕστερον ἐγένοντο, ὁ Θεὸς πεποίηκεν·) ὁρατὰ δ᾽ οὐρανὸν, καὶ τὰ ὑπ᾽ οὐρανόν. ὅτι δὲ φύσει ἀγαθὸς ὁ ποιητὴς, ἐποίησε καλὰ λίαν πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐδὲ δύναταί ποτε κακοῦ ποιητὴς εἶναι. εἰ δέ τι κακὸν, τ᾽ αὐτὸν εἰπεῖν ἁμάρτημα, γινόμενον ἐναντίως τῇ θείᾳ θελήσει, ἐστὶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ τῷ δαίμονι· (ἁπλῶς γὰρ ἐν τῇ φύσει κακὸν οὐκ οἴδαμεν·) ἐκεῖνο ἢ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ τοῦ διαβόλου εἶναι. κανὼν γάρ ἐστιν ἀληθὴς καὶ ἀδιάπτωτος, κακοῦ τὸν Θεὸν μηδαμῶς εἶναι δημιουργὸν, μήτε μὴν ὅλως δικαίῳ λόγῳ τὸν Θεὸν καταψηφίζεσθαι.

[a] Lege, τὸν πατέρα.

ΟΡΟΣ ε΄.

Πιστεύομεν πάντα τὰ ὄντα, εἴτε ὁρατὰ, εἴτε ἀόρατα ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κυβερνᾶσθαι προνοίας· τὰ δὲ κακὰ, ᾗ κακὰ, προειδέναι μὲν τὸν Θεὸν, καὶ παραχωρεῖν, οὐ μὴν καὶ προνοητὴν εἶναι τούτων, ἐπεὶ μηδὲ ποιητήν. ἤδη γεγενημένα δὲ ἔσθ᾽ ὅτε ὑπευθύνεσθαι πρός τι χρήσιμον ὑπὸ τῆς ἄκρας ἀγαθότητος, οὐ ποιούσης μὲν, ἐξανασταζούσης δὲ πρὸς τὸ κρεῖττον ὡς οἷόν τε ἐκεῖνα. [b] ὀλβιάζειν δὲ, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξετάζειν ὀφείλομεν τὴν θείαν πρόνοιαν ἐν τοῖς ἀπορρήτοις, καὶ μηδ᾽ ὅλως ἀποκαλυφθεῖσι κρίμασι. τὰ μέντοι παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ παραδεδομένα περὶ αὐτῆς, ὡς συντείνοντα πρὸς ζωὴν αἰώνιον, δεῖ ἡμᾶς ἀγαθῶς ἐρευνᾶν, καὶ ἑπομένως ταῖς πρώταις περὶ Θεοῦ ἐννοίαις ἀνενδοιάστως ἐκλαμβάνειν.

[b] Pro, ἐκθειάζειν.

ΟΡΟΣ ϛ΄.

Πιστεύομεν τὸν πρῶτον ἄνθρωπον κτισθέντα παρὰ Θεοῦ ἐν παραδείσῳ πεπτωκέναι, ὅτε καὶ παριδὼν τὴν θείαν ἐντολὴν, τῇ τοῦ ὄφεως ἀπατηλῷ συμβουλῇ ἐπηκολούθησε· κἀντεῦθεν ἀναβλύσαι τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν τῇ διαδοχῇ, ὥστε μηδένα κατὰ σάρκα γεννᾶσθαι, ὃς τὸ φορτίον οὐκ ἐπιφέρει τοῦτο, καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῆς ἐν αἰσθάνεται, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. καρποὺς δὲ φαμὲν καὶ φορτίον, οὐ τὴν ἁμαρτίαν, οἷον ἀσέβειαν, βλασφημίαν, φόνον, παιδεραστίαν, μοιχείαν, πορνείαν, ἔχθος, καὶ εἴ τι ἕτερον ὑπὸ μοχθηρᾶς προαιρέσεως ἐναντίον τῇ θείᾳ θελήσει γίνεται, οὐχ ὑπὸ φύσεως· πολ-

natricem gratiam (quam quidem nullis præcedentibus meritis exhibet) rerum divinarum homini veritatem oſtendendo; eumque qui cooperetur illi, ſi voluerit, atque ad opera bona Deoque accepta, quibus ſalutem aſſequatur, incumbat, edocendo: non autem voluntatem, id eſt, qua obedire velit aut renuat ei, libertatem adimendo.

Sed & hominum ita ſimpliciter ac ſine cauſſa damnatorum auctorem ſtatuere divinam voluntatem, inſania quanta? quæ major Deo calumnia inferatur? quanta in ſupremum Numen injuria, quanta blaſphemia? quippe [a]intentatorem malorum non eſſe Deum, & omnium ex æquo ſalutem velle, ceu apud quem perſonarum acceptio nulla eſt, cognoſcimus: & his qui pravis voluntatis ſuæ moribus ac ſecundum impœnitens cor ſe ſe vaſa in contumeliam effecere, damnationem juſte decerni confitemur. Æternæ autem punitionis, immanitatis, duritiæ & inhumanitatis nuſquam, nuſquam dicimus auctorem eſſe Deum, ſuper uno peccatore pœnitentiam agente eſſe in cælo gaudium, aſſerentem. Abſit a nobis ita cogitare, nedum credere, quamdiu noſtri compotes ſumus: immo vero talia dicentes ac ſentientes anathemati ſempiterno ſubjicimus, & cunctis infidelibus pejores agnoſcimus.

[a] Lege, tentatorem ad mala non eſſe Deum.

Capitulum IV.

Credimus Deum in perſonis trinum, Patrem, Filium, & Spiritum ſanctum, viſibilium ac inviſibilium eſſe conditorem: inviſibilium quidem, quæ ſunt angelicæ virtutes, animæ rationales, & dæmones; (quanquam tales eos Deus non fecit, quales poſtea voluntate ſua facti ſunt:) viſibilium autem, quæ ſunt cælum & ea quæ ſub cælo ſunt. Quia vero natura bonus eſt Creator, valde bona fecit, quæcumque fecit, nec poteſt opifex eſſe malorum. Si quod vero malum, videlicet peccatum, quod contra divinam voluntatem fit, in homine vel dæmone deprehenditur; (ſimpliciter enim nullum in natura malum agnoſcimus:) hoc vel ab homine eſt, vel a diabolo. Vera quippe juxta ac firmiſſima eſt hæc regula, malum nec a Deo uſquam fieri, nec abſque injuria poſſe illi ullatenus adſcribi.

Capitulum V.

Credimus res omnes cum viſibiles, tum inviſibiles, ab Dei providentia gubernari; Deum vero mala ut præſciat & permittere ſtatuat, eorum tamen, qua mala ſunt, haud quaquam eſſe proviſorem, uti nec opificem. Ex iis vero quæ jam patrata ſunt, nonnihil ab ſumma bonitate utilitatis elici, quæ quidem ipſa non facit, ſed veluti ſurculum ad melius quidpiam illis inſerit. Hæc porro divinæ ſecreta providentiæ, ejuſdemque incomprehenſibilia mirari judicia debemus, non excutere. Quanquam & ea quæ apud ſacram ſcripturam nobis de illa tradita ſunt, ceu ad vitam æternam conducentia, bona mente perſcrutari, illaque proinde juxta præſtantiſſimas de Deo commentationes abſque hæſitatione interpretari debemus.

Capitulum VI.

Credimus primum hominem a Deo creatum in paradiſo deliquiſſe, cum poſthabito Dei præcepto, doloſæ ſuaſioni ſerpentis aſſenſit; indeque originale peccatum ceu hereditarium profluxiſſe: quatenus carnali propagatione hunc in mundum nemo prodeat, quin hujus & onus ſecum adferat, & fructus perſentiat. Hos porro fructus, hoc onus, nequaquam peccatum intelligimus, videlicet impietatem, blaſphemiam, homicidium, ſodomiam, adulterium, fornicationem, ſimultates, & ſi quid aliud divinæ contrarium voluntati ab voluntate prava, non autem a natura, committi-

tur. Cum & Patriarchæ & Prophetæ non pauci, aliique mille non modo ſub legis umbra, ſed etiam ſub veritate gratiæ, uti divinus Præcurſor, atque in primis Verbi divini Mater ac ſemper Virgo Maria, nec ullam experti ſint ad iſta aut hujuſmodi peccata tentationem: at ea dumtaxat quæ divina juſtitia homini ceu pœnam inflixit, nimirum ſudores laborum, ærumnas, corporis infirmitates, dolores in partu, denique vitam in terra laborioſam, &, quod cumulus eſt omnium, mortem corporalem.

Capitulum VII.

Credimus Filium Dei Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum exinaniviſſe ſemetipſum, id eſt, humanam carnem in propriam aſſumpſiſſe perſonam, Mariæ ſemper Virginis in utero de Spiritu ſancto conceptum & incarnatum: item abſque ullo matris labore aut dolore, aut Virginitatis ejus læſione natum: paſſum, ſepultum; huncque die tertia ſecundum ſcripturas glorioſum reſurrexiſſe, in cælum aſcendiſſe, & a dextris Dei Patris conſidere: atque ad vivos mortuoſque judicandos exſpectamus adventurum.

Capitulum VIII.

Credimus Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum ſolum eſſe mediatorem, ſique ipſum dediſſe pretium pro multis, ac per proprium ſanguinem Deum inter & homines feciſſe reconciliationem. Quin & ſollicitum ſuorum eſſe advocatum, ac pro peccatis noſtris propitiationem. Ad deferendas vero apud ipſum orationes ac petitiones noſtras, interceſſores dicimus eſſe ſanctos; ac præ omnibus immaculatam ejuſdem Verbi divini Matrem; necnon & ſanctos angelos, quos cuſtodiæ noſtræ ſcimus eſſe præpoſitos; Apoſtolos, Prophetas, Martyres, ſanctos denique omnes, quos ceu fideles ſervos ſuos ille glorificavit: in quibus epiſcopos & ſacerdotes, tanquam Dei altare circumſtantes, ceteroſque homines juſtos virtutibus eximios numeramus. Enimvero orandum eſſe pro invicem, multumque valere juſti deprecationem, ac ſanctos a Deo audiri magis quam peccatores, ſacris e paginis didicimus. Non ſolum autem eos qui etiamnum in terris agunt, ſanctos, noſtros apud Deum oratores & mediatores eſſe credimus; ſed & poſt mortem maxime, quando, explicatis ænigmatis, ſanctiſſimam Trinitatem clare contemplantur, cujus & infinito in lumine ea quæ apud nos geruntur agnoſcunt. Quemadmodum enim Prophetas mortale corpus geſtantes, ea ſciviſſe quæ in cælo fiunt, non dubitamus, unde & futura vaticinabantur; ita & angelos, & æquatos angelis ſanctos in infinito Dei lumine videre noſtra non modo non ambigimus, at etiam firmiter credimus & confitemur.

Capitulum IX.

Credimus neminem ſine fide ſalvari: fidem autem appellamus, rectiſſimam quæ in nobis eſt de Deo rebuſque divinis perſuaſionem: quæ quidem operans per caritatem, id eſt, per divinorum mandatorum obſervationem, juſtificat nos per Chriſtum, & ſine qua impoſſibile eſt placere Deo.

Capitulum X.

Credimus eccleſiam nomine quidem, magis autem re ipſa ſanctam, catholicam & Apoſtolicam, in quam & credere docti ſumus, omnes prorſus in Chriſto fideles comprehendere: eos videlicet, qui ad patriam nondum pervenere, ſed etiamnum peregrinantur in terris. Nequaquam vero hanc quæ in via, cum ea quæ in patria eſt, eccleſiam confundimus; quamvis (uti & quidam loquuntur hæretici) gregis divini pars

καὶ γὰρ τῶν τε Πατριαρχῶν καὶ Προφητῶν καὶ ἕτεροι μυρίοι οὐ μόνον ἐν τῇ σκιᾷ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ὅ τε θεῖος Πρόδρομος, καὶ κατ᾽ ἐξαίρετον λόγον ἡ τοῦ Θεοῦ Λόγου μήτηρ, καὶ ἀειπάρθενος Μαρία, τὴν τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων πλημμελημάτων οὐκ ἐπειράσθησαν· ἀλλ᾽ ἅπερ ὡς ποινὴν τῷ ἀνθρώπῳ διὰ τὴν παράβασιν δίδωσιν ἡ θεία δικαιοσύνη, οἷον ἱδρῶτας τῶν πόνων, θλίψεις, σωματικὰς ἀσθενείας, ὠδῖνας τοῦ τίκτειν, καὶ τέλος τὸ ζῆν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐπιπόνως, καὶ τελευταῖον, τὸν σωματικὸν θάνατον.

ΟΡΟΣ ζ΄.

Πιστεύομεν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κενῶσαι ἑαυτόν, τοῦτ᾽ ἔστιν, ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα προσειληφέναι ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας συλληφθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα· γεννηθέντα χωρὶς τοῦ δοῦναι πόνον ἢ ὠδῖνας τῇ ἰδίᾳ κατὰ σάρκα μητρί, ἢ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ζημιώσαντα· παθόντα, ταφέντα, ἀναστάντα ἐν δόξῃ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὃν καὶ προσδοκῶμεν ἐλευσόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

ΟΡΟΣ η΄.

Πιστεύομεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μόνον μεσίτην γεγονέναι, καὶ δόντα ἑαυτὸν λύτρον περὶ πάντων, τὴν καταλλαγὴν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος πεποιηκέναι ἀναμέσον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸν κηδόμενον τῶν ἰδίων εἶναι παράκλητον, καὶ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν μέντοι ἐντεύξεσι, καὶ αἰτήσεσιν εἶναι πρεσβευτὰς τοὺς ἁγίους φαμέν, καὶ πρὸ πάντων τὴν πανάχραντον μητέρα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου· τούς τε ἁγίους ἀγγέλους, οὓς καὶ προϊσταμένους ἡμῶν οἴδαμεν, ἀποστόλους, προφήτας, μάρτυρας, ὁσίους, καὶ πάντας οὓς ἐκεῖνος ἐδόξασεν ὡς πιστοὺς αὐτοῦ θεράποντας· οἷς συναριθμοῦμεν καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ἱερεῖς, ὡς περιϊσταμένους τῷ θείῳ θυσιαστηρίῳ, καὶ τοὺς ἀρετῇ διαφέροντας δικαίους ἄνδρας. Εὔχεσθαι γὰρ ὑπὲρ ἀλλήλων, καὶ πολὺ ἰσχύειν τὴν δέησιν τοῦ δικαίου· καὶ μᾶλλον ἀκούειν τὸν Θεὸν τῶν ἁγίων, ἢ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἐγκαλινδουμένων, ἐκ τῶν ἱερῶν διδασκόμεθα λογίων. Οὐ μόνον δὲ ἔτι ὄντας ἐν τῇ παροικίᾳ τοὺς ἁγίους μεσίτας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν πρὸς Θεὸν ὁμολογοῦμεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον μάλιστα· ὅτε καὶ τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, καθαρῶς ἐποπτεύουσι τὴν ἁγίαν τριάδα, τὸ ἄπειρον ἐκείνης φῶς· ἐν τῷ τοῦ νοοῦσι τὰ ἡμέτερα. Ὡς γὰρ τοὺς προφήτας ἐν τῷ αἰσθητῷ ὄντας σώματι οὐκ ἀμφιβάλλομεν εἰδέναι τὰ ἐν οὐρανῷ, δι᾽ ὧν τὰ μέλλοντα ἐχρησμῴδουν· οὕτω καὶ τοὺς ἀγγέλους, καὶ τοὺς ὡς ἀγγέλους γεγονότας ἁγίους εἰδέναι τὰ ἡμέτερα τῷ ἀπείρῳ τοῦ Θεοῦ φωτὶ οὐ διστάζομεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνενδοιάστως πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν.

ΟΡΟΣ θ΄.

Πιστεύομεν μηδένα σώζεσθαι ἄνευ πίστεως. Καλοῦμεν δὲ πίστιν τὴν οὖσαν ἐν ἡμῖν ὀρθοτάτην ὑπόληψιν περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων, ἥτις ἐνεργουμένη διὰ τῆς ἀγάπης, τ᾽ αὐτὸν εἰπεῖν διὰ τῶν θείων ἐντολῶν, δικαιοῖ ἡμᾶς παρὰ Χριστοῦ, καὶ ταύτης ἄνευ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι ἀδύνατον.

ΟΡΟΣ ι΄.

Πιστεύομεν τὴν λεγομένην, μᾶλλον δὲ τὴν οὖσαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, εἰς ἣν καὶ πιστεύειν ἐδιδάχθημεν, πάντας τοὺς ἐν Χριστῷ πιστοὺς καθόλου περιέχειν, οἵτινες δηλονότι εἰσὶ καὶ νῦν ἐν τῇ παροικίᾳ ὄντες, οὐκ ἔφθασαν ἐν τῇ πατρίδι ἀποδημῆσαι. Μηδαμῶς δὲ συγχέομεν τὴν ἐν τῇ παροικίᾳ ταύτην ἐκκλησίαν τῇ ἐν τῇ πατρίδι, διὰ τὸ εἶναι ἴσως, ὥς φασί τινες τῶν αἱρετικῶν, καὶ τῶν δύο τὰ μέλη

A μόνη προσέβλεπε τῷ ἀρχιποίμενι Θεῷ, καὶ καθαγιάζεσθαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πνεύματος· ἄτοπον γὰρ ἅμα καὶ ἀδύνατον. ἐπειδὴ ἡ μὲν ἔτι πολεμεῖ, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐστιν· ἡ δὲ θριαμβεύει, καὶ ἐν τῇ πατρίδι κατῴκησε, καὶ τὸ βραβεῖον ἔλαβεν. Ἧστινος καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐπειδὴ θνητὸς ἄνθρωπος καθόλου, καὶ ἀΐδιος κεφαλὴ εἶναι οὐ δύναται, αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐστι κεφαλὴ, καὶ αὐτὸς τοὺς οἴακας ἔχων ἐν τῇ τῆς ἐκκλησίας κυβερνήσει, πηδαλιουχεῖ διὰ τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ διὰ τοῦτο ταῖς κατὰ μέρος ἐκκλησίαις, κυρίως οὔσαις ἐκκλησίαις, καὶ ὑπὸ κυρίως μελῶν συνισταμέναις, ἡγουμένους, καὶ ποιμένας, καὶ ὅλως οὐκ ἐν καταχρήσει, ἀλλὰ κυρίως ἀρχὰς καὶ κεφαλὰς, τοὺς ἐπισκόπους ἔθετο τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. εἰς τὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν ἀφορώσας, καὶ εἰς B αὐτὸν τὴν ἰσχὺν τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν χρήσεως ἀναβιβαζούσας δηλονότι.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀσεβειῶν, ἔδοξε καὶ τοῦτο τοῖς Καλουΐνοις, ὅτι ταὐτὸν τυχὸν ἐστὶν ἱερεὺς ἁπλῶς καὶ ἀρχιερεύς· καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀρχιερέα καὶ διά τινων ἱερέων τὴν ἐκκλησίαν κυβερνᾶσθαι· καὶ οὐκ ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ καὶ ἱερεὺς δύναται χειροτονεῖν ἱερέα, καὶ πλείονας ἱερεῖς χειροτονεῖν ἀρχιερέα· καὶ ταύτης τῆς κακοτεχνίας κοινωνὸν εἶναι μεγαλορρημονοῦσι καὶ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν· οὗ ἕνεκα καὶ τὸ δέκατον κεφάλαιον συγγέγραπται Κυρίλλῳ· φαμὲν * πλατύτερον, κατὰ τὴν ἄνωθεν ἐπικρατήσασαν γνώμην, τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Ὅτι τὸ τοῦ ἐπισκόπου ἀξίωμα οὕτως ἐστὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ C ἀναγκαῖον, ὥστε χωρὶς αὐτοῦ μὴ δύνασθαι μήτε ἐκκλησίαν, μήτε χριστιανόν τινα ἢ εἶναι, ἢ ὅλως λέγεσθαι. αὐτὸς γὰρ ὡς ἀποστολικὸς διάδοχος, τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἐκείνοις παρὰ τοῦ κυρίου εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, χειρῶν ἐπιθέσει, καὶ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου πνεύματος ἀλληλοδιαδόχως λαβὼν, ζῶσα ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μεθέξει πληρεστάτῃ ἐνεργείας τοῦ τελεταρχικοῦ πνεύματος, πηγὴ πάντων τῶν μυστηρίων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, δι' ὧν σωτηρίας ἐπιτυγχάνομεν. οὕτω δὲ αὐτὸν τὸ ἀναγκαῖον νοοῦμεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὴν ἀναπνοὴν, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τὸν ἥλιον. ὅθεν καί τινες κομψῶς πρὸς ἔπαινον τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος εἰρήκασιν· ὅτι Θεὸς ἐν τῇ οὐρανίᾳ τῶν πρωτοτόκων D ἐκκλησίᾳ, καὶ ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦτο ἕκαστος ἀρχιερεὺς ἐν τῇ κατὰ μέρος ἐκκλησίᾳ, ὡς δι' οὗ τὸ ποίμνιον λαμπρύνεται, θάλπει, καὶ ναὸς Θεοῦ γίνεται.

Ὅτι δὲ ἀλληλοδιαδόχως τὸ τῆς ἐπισκοπῆς μέγα μυστήριον, καὶ ἀξίωμα ἐλήλυθε μέχρις ἡμῶν, φανερόν. ὁ γὰρ κύριος εἰπὼν εἶναι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, εἰ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους χάριτος, καὶ θείων εὐεργετημάτων ἐστὶ μεθ' ἡμῶν, ἀλλ' οὖν κυριωτέρῳ τρόπῳ διὰ τῆς ἐπισκοπικῆς τελεταρχίας οἰκειοῦται ἡμᾶς καὶ σύνεστιν ἡμῖν, καὶ διὰ τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἑνοῦται ἡμῖν, ὧν πρωτουργός ἐστι καὶ τελετάρχης διὰ τοῦ πνεύματος ὁ ἐπίσκοπος· καὶ οὐκ ἐᾷ αἱρέσει περιπεσεῖν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ Δαμασκηνὸς τετάρτῃ ἐπιστολῇ πρὸς Ἀφρικανοὺς ἔλεγε τὴν καθόλου ἐκκλησίαν E τοῖς ἐπισκόποις γενικῶς ἐπιτετράφθαι· καὶ Κλήμεντα πρῶτον Ῥωμαίων ἐπίσκοπον, καὶ Εὔοδον ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ Μάρκον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πέτρου διαδόχους ὁμολογοῦνται. καὶ Στάχυν ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ ὁ θεῖος Ἀνδρέας ἀντ' ἐκείνου καθίστησι, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ὁ μὲν κύριος Ἰάκωβον ποιεῖ, μετὰ δὲ Ἰάκωβον ἕτερος ἐγένετο, καὶ μετ' ἐκεῖνον ἕτερος ἄχρις ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ Τερτυλλιανὸς ἐν τῇ πρὸς Παπιανὸν ἐπιστολῇ πάντας τοὺς ἐπισκόπους ἀποστολικοὺς διαδόχους καλεῖ. τούτων τὴν διαδοχὴν καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἀξίαν καὶ ἐξουσίαν καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου μαρτυρεῖ, καὶ ἁπλῶς οἱ πατέρες μαρτυροῦσιν, οὓς περιττὸν ἐξαριθμεῖσθαι.

A utraque ſub eodem ſit Archipaſtore Deo; & ab eodem ſancto Spiritu ſanctificetur. Id enim abſurdum juxta ac impoſſibile, cum altera quidem adhuc in via militet, altera bravium acceperit, & in patria collocata triumphet. Hujus autem catholicæ eccleſiæ, cum hanc univerſe atque in æternum regere mortalis homo non poſſit, caput eſt ipſe Dominus noſter Jeſus Chriſtus, cujus & clavum ipſe tenens, hanc ſanctorum Patrum miniſterio gubernat: ac ſingulis propterea eccleſiis, quæ vere eccleſiæ ſunt, atque ejus inter membra vere locum obtinent, præpoſitos & paſtores, qui nequaquam abuſive, ſed veriſſime capitum inſtar illis præſunt, epiſcopos Spiritus ſanctus poſuit. Qui quidem in auctorem & conſummatorem noſtræ ſalutis aſpi- B ciant, & ad eum hanc, quam pro ratione capitum impendunt, operam referant.

Quod vero ad impietates ceteras addidere Calviniſtæ, non alium eſſe epiſcopi, quam ſacerdotis gradum, poſſeque abſque epiſcopis eccleſiam eſſe, & ab quibuſdam ſacerdotibus gubernari; item non ab epiſcopo dumtaxat, ſed etiam ab ſacerdote poſſe ſacerdotem ordinari; quin & a pluribus ſacerdotibus, epiſcopum: atque ejuſdem impietatis conſciam eſſe deblaterant Orientalem eccleſiam; (qua utique de cauſa caput decimum ab Cyrillo conſcriptum eſt:) ad totum, uti jam in ſuperioribus probatum eſt, ab ipſa dicimus eſſe prorſus alienum.

C Verumenimvero ita neceſſarium eſſe dicimus epiſcopatum, ut eo ſubmoto, neque eccleſia, neque Chriſtianus aliquis eſſe aut dici poſſit. Quippe Apoſtolorum ſucceſſor epiſcopus, impoſitione manuum, & ſancti Spiritus invocatione, datam ſibi a Deo ex ſucceſſione continua ligandi ſolvendique poteſtatem cum acceperit, viva Dei imago eſt in terris, & auctoris ſacrorum Spiritus operationis participatione pleniſſima, fons omnium eccleſiæ catholicæ ſacramentorum, quibus ad ſalutem pervenimus. Porro quam homini reſpiratio, & ſol mundo, tam neceſſarius in eccleſia nobis videtur epiſcopatus. Unde & ad epiſcopalis dignitatis encomium, pulcre nonnulli dixere: Quod Deus in cæleſti primogenitorum eccleſia eſt, & ſol in mundo, D hoc in ſua quemlibet eccleſia epiſcopum obtinere: utpote qui gregem ſuum illuſtret, foveat, & Dei templum efficiat.

Tranſiiſſe autem ſucceſſione continua ad nos uſque magnum epiſcopatus ſacramentum & dignitatem, manifeſtum. Cum enim dixerit Dominus, futurum ſe nobiſcum uſque ad conſummationem ſæculi; ut aliis nobiſcum ſit gratiæ beneficiorumque ſuorum modis, præſtantiori tamen modo per ſacram epiſcopatus poteſtatem nobiſcum eſt, in nobis habitat, & per ſacra myſteria nobis unitur, quorum primus miniſter eſt epiſcopus, immo & per Spiritum ſanctum auctor ſacrorum conſtitutus; neque hæreſi ſuccumbere nos permittit. Propterea Damaſcenus quarta ad Africanos epiſto- E la, dixit univerſam eccleſiam fuiſſe epiſcopis abſolute commiſſam: & Clementem primum, Romæ epiſcopum, & Evodium Antiochiæ, & Marcum Alexandriæ, Petri ſucceſſores fuiſſe nemo non confitetur. Item & divus Andreas Stachym in throno Conſtantinopolitano ſuum in locum ſuffecit. Item in hac magna civitate ſancta Jeruſalem Jacobum ipſe Dominus conſtituit; Jacobo deinde alter, & huic deinceps alter, ad nos uſque ſucceſſit. Unde & Tertullianus epiſtola ad Papianum, epiſcopos omnes Apoſtolorum vocat ſucceſſores. Horum denique ſucceſſionem & Apoſtolicam dignitatem juxta ac poteſtatem Euſebius quoque Pamphili epiſcopus, & omnes prorſus Patres, quos hic recenſere ſupervacaneum eſſet, conteſtantur; & com-

Anno Christi 1672.

munis ac prima eccleſiæ catholicæ vel naſcentis conſuetudo confirmat.

Superiorem vero eſſe ſimplici ſacerdotio pontificiam dignitatem, vel inde liquet, quod ſacerdotem conſecret epiſcopus, non vero ab ſacerdote, ſed a duobus tribuſve Pontificibus, juxta Apoſtolorum canones, epiſcopus conſecretur. Et ſacerdos quidem eligitur ab epiſcopo; epiſcopus vero nequaquam ab ſacerdotibus ſive presbyteris, neque etiam ab ſæculi principibus, quantacumque virtute eximiis, eligitur; ſed ab illius eccleſiæ conventu, quæ metropolis eſt provinciæ, in qua urbs illa eſt, cui is qui conſecrandus eſt, deſtinatur; vel certe ab hujus provinciæ ſynodo, in qua opus eſt epiſcopum conſecrari. Sin vero & civitas elegerit; at non una electum ſtatuit: etenim ad ſynodum defertur electio: quam ſi canonicam illa duxerit, impoſitione manuum epiſcoporum, & ſancti Spiritus invocatione, qui electus eſt, epiſcopus ordinatur: ſin minus, quemcumque ſynodus ipſa voluerit, eidem civitati epiſcopum præficit. Rurſum quam ſacerdotii poteſtatem & gratiam ſacerdos accepit, in ſe ipſo conſervat; epiſcopus vero ceteris impertitur: Et ille quidem ſacerdotali dignitate ab epiſcopo initiatus, tantummodo baptiſmum, extremamque adminiſtrat Unctionem, incruentum offert ſacrificium, & Domini noſtri Jeſu Chriſti corpus & ſanguinem populo diſtribuit; oleo ſancto baptizatos ungit, fideles legitime nubentes coronat, orat pro infirmis, utque omnes ſalvi fiant homines, & ad veritatis agnitionem perveniant, deprecatur. Si vero experientia & virtute præſtiterit, facta ſibi ab epiſcopo poteſtate, venientes ad ſe fideles emendat, eiſque ad cæleſtis regni poſſeſſionem viam oſtendit, atque ſancti evangelii prædicator initiatur. Epiſcopus autem horum omnium & ipſe quidem miniſter eſt, utpote qui divinorum myſteriorum, gratiarumque fons per Spiritum ſanctum, uti jam diximus, exſiſtat; ſed Chriſma ſolus ille conficit, & omnium, qui in eccleſia ſunt, ordinum gradus conferre muneris ejus eſt: atque ex primaria poteſtate, excellentiorique modo ipſe ligat & ſolvit, ſententiam ejus approbante Deo, uti & Dominus ſpopondit. Inſuper evangelii magiſter ipſe eſt, ac pro fide orthodoxa decertat: & audire renuentes, ſeu ethnicos & publicanos ab eccleſia ejicit, hæreticoſque excommunicationi & anathemati ſubjicit, ac denique ſuam pro ovibus animam ponit. Ex quibus evidenter & invictiſſime conſtat, ſacerdoti ſimpliciter præſtare epiſcopum; quo deficiente, nec omnes qui in mundo ſunt ſacerdotes, paſcere eccleſiam poſſunt, nec omnino gubernare.

At enim, ut recte quidam Patrum aït, haud ita facile hæreticorum quempiam reperias ſapientem. Cum enim ab eccleſia illi defecerint, ab eis ſanctus etiam Spiritus abſceſſit; & omnis intelligentiæ ac luminis expertes facti, tenebris & cæcitate ſunt involuti. Id enim ipſis ni contigiſſet, haudquaquam rebus ita obniterentur apertiſſimis, cujuſmodi profecto magnum epiſcopatus ſacramentum eſt, quod ſcriptura nobis indicit, quod omnia annalium eccleſiaſticorum monumenta & ſanctorum ſcripta conteſtantur, quod denique catholica eccleſia nunquam non credidit, & ſine intermiſſione tenuit.

Capitulum XI.

Credimus eccleſiæ catholicæ membra eſſe omnes ac ſolos fideles, eos nimirum qui Salvatoris Chriſti fidem, ab ipſo quidem Chriſto, & ab Apoſtolis, nec non & ab ſanctis ſynodis œcumenicis traditam, firma mente ſervant illibatam, ut omnium forte nonnullos contingeret reos eſſe peccatorum. Neque enim ab eccleſia ju-

καὶ ἡ πρώτη καὶ ἀρχαιοτάτη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας συνήθεια βεβαιοῖ.

Ὅτι δὲ διαφέρει τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα τοῦ ἁπλῶς ἱερέως, δῆλον· ὁ γὰρ ἱερεὺς χειροτονεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου, ἐπίσκοπος δὲ οὐ χειροτονεῖται ὑπὸ ἱερέως, ἀλλ' ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἀρχιερέων, ὡς ὁ ἀποστολικὸς βούλεται κανών· καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς οὐκ ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, οὔτε πρεσβυτέρων, οὔτ' ἐκλέγεται ὑπὸ πολιτικῶν ἀρχόντων, κἂν καὶ ἀρετῇ διαφέρωσιν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς ἀνωτάτω ἐκκλησίας τοῦ κλίματος ἐκείνου, ἐν ᾧ κεῖται ἡ πόλις ἡ δεξομένη τὸν χειροτονηθησόμενον, ἢ τουλάχιστον ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ἐν ᾗ δεῖ γενέσθαι τὸν ἐπίσκοπον. εἰ δὲ ὅτι καὶ ἡ πόλις ἐκλέγοι, ἀλλ' οὐκ ἁπλῶς· ἡ γὰρ ἐκλογὴ τῇ συνόδῳ ἀναφέρεται, καὶ εἰ μὲν δόξοι ταύτην κατὰ κανόνας καλῶς ἔχειν, ὁ ἐκλεχθεὶς προβιβάζεται διὰ τῆς χειροθεσίας μὲν τῶν ἐπισκόπων, τῇ ἐπικλήσει καὶ τοῦ παναγίου πνεύματος· εἰ δὲ μή, ὃν βούλεται ἡ σύνοδος, ἐκεῖνος καὶ προβιβάζεται. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς εἰς ἑαυτὸν σώζει τὴν ἣν εἴληφεν ἐξουσίαν καὶ χάριν τῆς ἱερωσύνης, ὁ ἐπίσκοπος δὲ καὶ ἑτέροις μεταδίδωσι· καὶ ὁ μὲν οὐδὲν λαβὼν τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου, βάπτισμα μόνον τελεῖ τὸ ἅγιον, καὶ εὐχέλαιον· ἱερουργεῖ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, καὶ μεταδίδωσι τῷ λαῷ τὸ πανάγιον σῶμα, καὶ αἷμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· χρίει τοὺς βαπτιζομένους τῷ ἁγίῳ μύρῳ, στεφανοῖ τοὺς κατὰ νόμον γαμοῦντας εὐσεβεῖς, εὔχεται ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων, καὶ ὑπὲρ πάσης σωτηρίας καὶ ἀληθείας ἐπιγνώσεως πάντων ἀνθρώπων· ἐξαιρέτως δ' ὑπὲρ τῆς τῶν εὐσεβῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν. εἰ δὲ καὶ δυνάμει καὶ ἀρετῇ διαφέροι λαβὼν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου διορθοῖ τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους εὐσεβεῖς, καὶ εἰς τὴν πρὸς κτῆσιν τῆς οὐρανίου βασιλείας ὁδὸν ὁδηγεῖ, καὶ κῆρυξ τοῦ ἱεροῦ προχειρίζεται εὐαγγελίου. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς καὶ τούτων ἁπάντων διάκονός ἐστιν, ἐπειδὴ αὐτός ἐστιν, ὡς εἴρηται, πηγὴ τῶν θείων μυστηρίων καὶ χαρισμάτων διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ τὸ ἅγιον μύρον μονώτατος ἐπιτελεῖ. καὶ αἱ χειροτονίαι πάντων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τάξεων καὶ βαθμῶν τούτου εἰσὶν ἴδιαι· καὶ κατὰ πρῶτον καὶ ὑπέρτερον λόγον οὗτος δεσμεῖ, καὶ λύει· καὶ Θεῷ ἡ κρίσις ἀποδεκτή, ὡς ὁ κύριος εἴρηκε. καὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον διδάσκει, καὶ τῆς εὐσεβοῦς ὑπερμαχεῖ πίστεως· καὶ τοὺς παρακούοντας ὡς ἐθνικοὺς καὶ τελώνας τῆς ἐκκλησίας ἀποβάλλει· καὶ τοὺς αἱρετικοὺς ἀφορισμῷ καὶ ἀναθέματι καθυποβάλλει· καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ἐξ ὧν καταφανές ἐστιν ἀναντιρρήτως διαφέρειν τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ἁπλῶς ἱερέως, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ δυναμένους πάντας τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἱερεῖς ἐκκλησίαν Θεοῦ ποιμαίνειν, ἢ ὅλως κυβερνῆσαι.

Ἀλλὰ καλῶς λέγεταί τινι τῶν πατέρων, οὐ ῥᾴδιον αἱρετικὸν ἄνδρα συνετὸν εὑρεῖν. καταλιπόντες γὰρ οὗτοι τὴν ἐκκλησίαν, ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ οὐκ ἔμεινεν ἐν αὐτοῖς σύνεσις, οὔτε φῶς, ἀλλὰ σκότος καὶ πήρωσις. εἰ γὰρ μὴ τοιαῦτα πεπόνθεισαν, οὐκ ἂν πρὸς τὰ φανερώτατα ἀντιπέπτωκαν, ἐξ ὧν ἐστι, καὶ τὸ τῆς ἐπισκοπικῆς μέγα ὄντως μυστήριον ὑπὸ τῆς γραφῆς διδασκόμενον, ὑπό τε πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ συγγραφῆς ἁγίων συγγραφόμενόν τε, καὶ μαρτυρούμενον, καὶ ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀεὶ γινόμενόν τε καὶ ὁμολογούμενον.

ΟΡΟΣ ια'.

Πιστεύομεν μέλη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας εἶναι πάντας καὶ μόνους τοὺς πιστούς, τοὺς τὴν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ δηλαδὴ ἀμώμητον πίστιν (ὑπό τε ἐκείνου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν συνόδων ἐκδοθεῖσαν) ἀδιστάκτως πρεσβεύοντας, κἂν καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἁμαρτίαις παντοίαις ὑπεύθυνοι εἶεν. εἰ γὰρ μὴ ἦσαν μέλη τῆς ἐκκλησίας,

Anno Christi 1672.

ANNO CHRISTI 1672.

οἱ πιστοὶ μέν, ἁμαρτίαις δὲ συζῶντες, οὐκ ἂν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκρίνοντο· νῦν δὲ κρινόμενοι ὑπ' αὐτῆς, εἰς τὸ μετανοῆσαι παρακαλούμενοι, καὶ εἰς τὴν τρίβον τῶν σωτηρίων ἐντολῶν ποδηγετούμενοι, κἂν καὶ ἔτι ἁμαρτίαις ῥυπαίνωνται, μόνον δι' αὐτὸ τοῦτο ὅτι οὐ πεπτώκασιν εἰς ἀπόγνωσιν, καὶ ὅτι τῆς καθολικῆς καὶ εὐσεβοῦς ἀντέχονται πίστεως, μέλη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας εἰσὶ καὶ γινώσκονται.

ΟΡΟΣ ιβ'.

Πιστεύομεν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διδάσκεσθαι τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν· αὐτὸ γάρ ἐστιν ὁ ἀληθὴς παράκλητος, ὃν πέμπει παρὰ τοῦ πατρὸς ὁ Χριστὸς τοῦ διδάσκειν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ σκότος ἀπὸ τῆς τῶν πιστῶν διανοίας ἀποδιώκειν. ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅμως διδαχὴ οὐκ ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ καθηγεμόνων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καταυγάζει τὴν ἐκκλησίαν. ὡς γὰρ ἡ πᾶσα γραφὴ ἐστί τε καὶ λέγεται λόγος τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐχ ὅτι ἀμέσως ὑπ' αὐτοῦ ἐλαλήθη, ἀλλ' ὅτι ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν. οὕτω καὶ ἡ ἐκκλησία διδάσκεται μὲν ὑπὸ τοῦ ζωαρχικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ διὰ μέσου τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ διδασκάλων, (ὧν κανὼν αἱ οἰκουμενικαὶ ἅγιαι ἀναγνωρίζονται σύνοδοι· οὐ γὰρ τοῦτο παυσόμεθα μυριάκις λέγειν) καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον πεπείσμεθα, ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς καὶ βέβαιον ἀναμφιβόλως εἶναι ὁμολογοῦμεν, τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἀδύνατον ἁμαρτῆσαι, ἢ ὅλως πλανηθῆναι, ἢ ποτε τὸ ψεῦδος ἀντὶ τῆς ἀληθείας ἐκλέξαι. τὸ γὰρ πανάγιον πνεῦμα ἀεί ποτε ἐνεργοῦν διὰ τῶν πιστῶς διακονούντων ἁγίων πατέρων, καὶ καθηγεμόνων, πάσης ὁποιασοῦν πλάνης τὴν ἐκκλησίαν ἀπαλλάττει.

ΟΡΟΣ ιγ'.

Πιστεύομεν οὐ διὰ πίστεως ἁπλῶς μόνης δικαιοῦσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ διὰ πίστεως καὶ ἐνεργουμένης διὰ τῆς ἀγάπης, τ' αὐτὸν εἰπεῖν, διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων. τὸ δὲ τὴν πίστιν χειρὸς ἔργον ἀποπληροῦσαν ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης, καὶ προσνέμειν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν, πόῤῥω πάσης εὐσεβείας γινώσκομεν. οὕτω γὰρ ἐννοουμένη ἡ πίστις πᾶσιν ἐφαρμοσθείη, καὶ οὐκ ἂν εἴη ὁ μὴ σωζόμενος, ὅπερ ἀντικρὺ ψευδές ἐστι. τοὐναντίον δὲ μᾶλλον πιστεύομεν ὅτι οὐ τὸ τῆς πίστεως ἀναφορικόν, ἀλλὰ τὴν οὖσαν ἐν ἡμῖν πίστιν, διὰ τῶν ἔργων δικαιοῦν ἡμᾶς παρὰ Χριστοῦ. ἡγούμεθα δὲ τὰ ἔργα οὐ μάρτυρας τὴν ἡμετέραν κλῆσιν ἐπιβεβαιοῦντας, ἀλλὰ καρποὺς καθ' ἑαυτοὺς ὄντας· δι' ὧν ἡ πίστις λαμβάνει τὸ ἔμπρακτον, καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἄξια διὰ τὰς θείας ἐπαγγελίας τοῦ κομίσασθαι ἕκαστον τῶν πιστῶν τὰ διὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ πεπραγμένα, εἴτ' ἀγαθόν, εἴτε κακὸν δηλονότι.

ΟΡΟΣ ιδ'.

Πιστεύομεν τὸν ἄνθρωπον καταπεσόντα τῇ παραβάσει, παρασυμβληθῆναι, καὶ ὁμοιωθῆναι τοῖς κτήνεσι, τουτέστιν ἀμαυρωθῆναι καὶ τῆς τελειότητος, καὶ ἀπαθείας ἐκπεσεῖν, οὐ μὴν καὶ τῆς ἧς ἔτυχε παρὰ τοῦ ἄκρως ἀγαθοῦ Θεοῦ φύσεως, καὶ ἐνεργείας ἐξεστηκέναι. οὕτω γὰρ οὐκ ἂν ἦν λογικός, καὶ ἐπομένως οὐδ' ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔχειν τὴν φύσιν αὐτήν, ἣν ἔκτισται, καὶ τὴν τῆς φύσεως ἐνέργειαν, ὅπερ ἐστὶ τὸ αὐτεξούσιον, ζῶσαν καὶ ἐνεργόν· ὥστε κατὰ φύσιν δύνασθαι αἱρεῖσθαι μὲν καὶ ἐργάζεσθαι τὸ καλόν, φεύγειν δὲ καὶ μισεῖσθαι τὸ κακόν. ἄτοπον γὰρ τὴν καλὴν παρὰ τοῦ ἄκρως ἀγαθοῦ δημιουργηθεῖσαν φύσιν, ἄμοιρον ἀγαθῆς ἐνεργείας ὁμολογεῖν. τοῦτο γὰρ κακὴν εἶναι τὴν φύσιν λέγειν ἐστί· (οὗ τί ἀσεβέστερον;) ἡ γὰρ ἐνέργεια τῆς φύσεως ἤρτηται, ἡ φύσις δὲ τοῦ δημιουργοῦ, εἰ καὶ ὁ τρόπος διαφέρει. ὅτι δὲ δύναται ὁ ἄνθρωπος φύσει ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὑπαινίττεται μὲν καὶ ὁ κύριος

A dicarentur fideles in peccatis viventes, niſi ejuſdem eſſent & membra. Atqui & hos eccleſia judicat, & ad pœnitentiam adhortatur, & peccatis etiamnum contaminatos ad præceptorum ſalutarium exercitium dirigit: ſemperque eccleſiæ catholicæ membra illi ſunt & agnoſcuntur, quandiu in infidelitatem lapſi non fuerint, ſed catholicam atque orthodoxam fidem profiteantur.

Capitulum XII.

Credimus ab Spiritu ſancto erudiri catholicam eccleſiam, quippe verus conſolator ipſe eſt, quem ad docendum fideles veritatem, expellendaſque eorum e mentibus tenebras, Chriſtus a Patre mittit. Porro B haudquaquam immediate, ſed per ſanctos patres, & eccleſiæ catholicæ præpoſitos, eccleſiam ipſam doctrina ſancti Spiritus illuminat. Quemadmodum enim verbum ſancti Spiritus ſacra ſcriptura eſt & dicitur; non quod ab ipſo immediate, ſed per Apoſtolos & prophetas fuerit enunciata; ita & ab vivifico Spiritu docetur quidem eccleſia; ſed medio ſanctorum Patrum doctorumque magiſterio: (quibus ſanctæ ſynodi œcumenicæ, regulæ inſtar exſtitere; quod millies dixero:) ac propterea delinquere aut aliquatenus errare, aut aliquando pro veritate mendacium eligere catholicam eccleſiam non poſſe, nedum cenſemus, at etiam idipſum ceu verum ac certiſſimum conſtanter profitemur. Etenim per ſanctos patres ac præpoſitos fideliter admini- C ſtrantes jugiter operans Spiritus ſanctus omnem quemcumque ab eccleſia removet errorem.

Capitulum XIII.

Credimus non ſola fide, ſed ea tantum quæ per caritatem operatur, id eſt, fide atque operibus hominem juſtificari. Quod vero Chriſti juſtitiam fides inſtar manus apprehendat, nobiſque pro adeptione ſalutis applicet, ab omni pietate longiſſime eſſe cenſemus. Enimvero omnium eſſet hujuſmodi fides, unde & ad ſalutem nemo non perveniret; quod aperte falſum eſt. Quin immo fidem in nobis exiſtentem operibus juſtificare nos per Chriſtum credimus, non vero iſtam qualemcumque fidei relationem. Porro certitudinis voca- D tionis noſtræ argumenta eſſe hujuſmodi opera nequaquam intelligimus; ſed fructus, qui ex ſe fidei teſtantur efficacitatem: eaque ex divinis promiſſionibus eſſe talia dicimus, pro quibus recipere unuſquiſque fidelium dignus exiſtat, prout geſſit in corpore ſuo, ſive bonum, ſive malum.

Capitulum XIV.

Credimus hominem tranſgreſſione lapſum, ſui ipſius ſuſtinuiſſe diſpendium, eſſeque jumentis aſſimilatum, id eſt, ad nihilum redactum, & a perfectione, ſummaque qua fruebatur, impaſſibilitate, excidiſſe; haudquaquam tamen hujus, quam ab optimo Deo ac- E ceperat, naturæ virtutiſque naturalis jacturam feciſſe. Alioqui enim rationalis jam non eſſet, ac proinde nec homo: immo vero ejuſdem & modo credimus eſſe naturæ, quam cum crearetur, accepit; immo & eadem naturali virtute, utique viva & expedita, pollere, quæ eſt liberum arbitrium: ita ut poſſit naturaliter eligere & operari bonum, ac fugere & odiſſe malum. Minus quippe rationi conſentaneum videtur, ut naturam bonam ab ſummo bono conditam cujuſcumque operationis bonæ confiteamur expertem. Hoc enim dicere eſt naturam eſſe malam; (quo quid magis impium?) a natura etenim operatio pendet; & ab opifice, natura; etſi ratione diverſa. Poſſe autem hominem naturaliter operari bonum, innuit vel ipſe Domi-

Anno Christi 1672.

nus, ethnicos redamare dicens eos a quibus amantur. Sed & hoc ipſum manifeſtiſſime Paulus edocet ad Romanos cap. II. v. XIV. (& paſſim) expreſſis verbis, ubi aït: *Gentes quæ legem non habent, naturaliter quæ legis ſunt, facere.* Ex quibus & hoc quoque manifeſtum eſt, nimirum hoc quod ita facit homo bonum, nullatenus eſſe poſſe peccatum: quippe impoſſibile eſt malum eſſe, quod bonum eſt. Quod autem homo naturaliter ſolum & qua parte animalis eſt, non autem qua etiam parte ſpiritualis, bonum operatur, ſine fide nihil omnino confert ad ſalutem, ſed nec ad damnationem: neque enim bonum qua tale, aliquando contingit mali cauſam exſiſtere. Perfectum vero eſt quod hi qui regenerati ſunt, excitante & adjuvante gratia bonum operantur, & per illud digni ſalutis efficiuntur.

Poteſt itaque naturaliter homo nondum regeneratus bonum morale velle & eligere & operari: ſpirituale vero bonum regeneratus ut operetur, (nam & ſpiritualia merito vocantur fidelium opera, utpote ex gratia ſupernaturali facta, & ſalutis meritoria:) præveniente indiget gratia, quemadmodum de prædeſtinatione agentes diximus: ita ut nullum omnino Chriſtianæ vitæ dignum poſſit ex ſe ipſo opus edere; quanquam ex ſe ipſo habet velle aut nolle cooperari gratiæ.

Capitulum XV.

Credimus eſſe in eccleſia legis novæ ſacramenta, eaque ſeptem, nec minorem majoremve in eccleſia ſacramentorum numerum admittimus: ſiquidem hæreticorum dementiæ fetus eſt, alius ſacramentorum numerus, quam ſeptenarius. Non enim minus quam cetera catholicæ fidei dogmata, ſeptenarius iſte ſacramentorum in evangelio ſtatuitur numerus, & ex ipſo colligitur. Ac primo quidem baptiſmi ſacramentum Dominus tradidit, quando dixit: *Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti.* Item & cum dixit: *Qui crediderit & baptizatus fuerit, ſalvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur.*

Confirmationis vero, ſeu Balſami ſacri, & ſancti Chriſmatis, cum dixit: *Vos autem ſedete in civitate Jeruſalem, quoaduſque induamini virtute ex alto.* Hac autem ſancto ſuperveniente Spiritu ſunt induti, cujus quidem adventum ſignificat confirmationis ſacramentum. De quo & Apoſtolus II. Corinth. cap. I. & apertius per Dionyſium Areopagitam * diſputavit.

* Lege, diſputavit.

Sacramentum Ordinis tradidit, dicens: *Hoc facite in meam commemorationem.* Item & cum dixit: *Quæcumque ligaveritis & ſolveritis ſuper terram, erunt ligata & ſoluta in cælis.*

Incruentum vero tradidit ſacrificium, dicens: *Accipite & manducate, hoc eſt corpus meum.* Et: *Bibite ex eo omnes, hic eſt ſanguis meus novi teſtamenti.* Item & cum dixit: *Niſi manducaveritis carnem Filii hominis, non habebitis vitam in vobis.*

Sacramentum vero matrimonii tunc tradidit, cum recenſitis velut ejus in obſignationem iis quæ de illo in veteri teſtamento ſcripta ſunt, aït: *Quos Deus conjunxit, homo non ſeparet.* Quin & magnum ab divino Apoſtolo ſacramentum appellatur.

Pœnitentiæ ſacramentum, in quo & ſecreta includitur confeſſio, tunc tradidit, cum dixit: *Quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis; quorum retinueritis, retenta ſunt.* Item & cum dixit: *Niſi pœnitentiam habueritis, omnes ſimiliter peribitis.*

Sanctum denique Oleum, ſive Extrema-Unctio, apud Marcum legitur, & aperto Jacobi fratris Domini teſtimonio comprobatur.

Porro naturali & ſupernaturali conſtant ſacramen-

λέγων, καὶ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγαπᾷν τοὺς ἀγαπῶντας αὐτούς. διδάσκεται δὲ σαφέστατα καὶ ὑπὸ τοῦ Παύλου Ῥωμ. * πρώτῳ κεφαλαίῳ ιδ'. καὶ ἀλλαχοῦ ῥητῶς. ἐν οἷς φησὶ, τὰ μὴ νόμον ἔχοντα ἔθνη φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιεῖν. ἐξ ὧν φανερὸν καὶ τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ ἀδύνατον, ὃ ποιεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀγαθὸν, ἁμαρτίαν εἶναι· τὸ γὰρ καλὸν ἀδύνατον κακὸν εἶναι. γινόμενον μόνῃ φύσει μόνον, καὶ ψυχικὸν, οὐχὶ δὲ καὶ πνευματικὸν ποιοῦν τὸν πραττόμενον, οὐ συμβάλλεται πρὸς σωτηρίαν ἁπλῶς ἄνευ πίστεως, ἀλλ᾽ οὐδὲ μὴν πρὸς κατάκρισιν· οὐδὲ γὰρ ἐνδέχεται τὸ καλὸν, ᾗ τοιοῦτον, κακοῦ γενέσθαι αἴτιον. ἐν τοῖς ἀναγεννηθεῖσι δὲ, ὑπὸ τῆς χάριτος, καὶ μετὰ τῆς χάριτος ἐνεργούμενον, τέλειον ἀπεργάζεται, καὶ σωτηρίας ἄξιον ποιεῖται τὸν ἐνεργοῦντα.

* Error eſt, nam habentur iſta, κεφ. β'. ιδ'.

Ὁ ἄνθρωπος τοιγαροῦν πρὸ τῆς ἀναγεννήσεως δύναται φύσει κλίνειν πρὸς τὸ καλὸν, καὶ αἱρεῖσθαι, καὶ ἐργάζεσθαι τὸ ἠθικὸν καλόν· ἀναγεννηθεὶς δὲ, ἵνα ποιῇ τὸ πνευματικὸν καλόν· (σωτηρίας γὰρ ὄντα πρόξενα τοῦ πιστοῦ τὰ ἔργα καὶ ὑπὸ χάριτος ὑπερφυοῦς ἐνεργούμενα, καὶ πνευματικὰ εἰκότως ὀνομάζεται.) ἀνάγκη προηγεῖσθαι, καὶ προφθάνειν τὴν χάριν, ὡς πρότερον εἴρηται ἐν τοῖς περὶ προορισμοῦ· ὥστε μηδὲν δύνασθαι ἐξ ἑαυτοῦ τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς ἄξιον ἔργον ἐκτελέσαι, ἐξ ἑαυτοῦ μέντοι ἔχειν τὸ θελῆσαι, ἢ μὴ θελῆσαι τῇ χάριτι συγκαταπεισθῆναι.

ΟΡΟΣ ιε'.

Πιστεύομεν τὰ εὐαγγελικὰ μυστήρια ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶναι, καὶ ταῦτα εἶναι ἑπτά· ἐλάττονα γὰρ, ἢ μείζονα ἀριθμὸν μυστηρίων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἔχομεν. ἐπειδὴ ὁ παρὰ τὸν ἑπτὰ τῶν μυστηρίων ἀριθμὸς, αἱρετικῆς φρενοβλαβείας ἐστὶν ἀποκύημα. ὁ δὲ τῶν ἑπτὰ παρὰ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νομοθετεῖται, καὶ συνάγεται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς καθολικῆς πίστεως δόγματα. αὐτίκα γὰρ ὁ κύριος τὸ μὲν ἅγιον βάπτισμα, διὰ τοῦ, πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ τοῦ, ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, παρέδωκε.

Τὸ δὲ τῆς βεβαιώσεως, ἤτοι τοῦ ἁγίου μύρου, καὶ ἁγίου χρίσματος, διὰ τοῦ, ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἣν ἐνεδύσαντο τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ταύτην δηλοῖ τὸ τῆς βεβαιώσεως μυστήριον· περὶ οὗ καὶ Παῦλος δευτέρας πρὸς Κορινθίους κεφαλαίῳ πρώτῳ, καὶ σαφέστερον διὰ τοῦ Ἀρεοπαγίτου Διονυσίου διαλέγεται.

Τὴν ἱερωσύνην, διὰ τοῦ, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. καὶ διὰ τοῦ, ὅσα ἂν δήσητε καὶ λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα καὶ λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὴν δὲ ἀναίμακτον θυσίαν, διὰ τοῦ, λάβετε, φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ, πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης· καὶ τοῦ, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

Τὸν δὲ γάμον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ ἐν τῇ παλαιᾷ περὶ αὐτοῦ εἰρημένα, διὰ τῆς οἷον ἐπισφραγίσεως τοῦ, οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, ὃν καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος μέγα ἐπικαλεῖ μυστήριον.

Τὴν δὲ μετάνοιαν, ᾗ συνέζευκται ἡ μυστηριακὴ ἐξομολόγησις, διὰ τοῦ, ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται· καὶ τοῦ, ἐὰν μὴ μετανοήσητε, ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

Τὸ δὲ ἅγιον ἔλαιον, εἴτουν εὐχέλαιον, λέγεται παρὰ τῷ Μάρκῳ, μαρτυρεῖται δὲ ῥητῶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοθέου.

Σύγκειται δὲ τὰ μυστήρια ἔκ τε φυσικοῦ καὶ ὑπερφυοῦς·

Anno Christi 1672.

ἓν εἶναι δὲ ψιλὰ σημεῖα τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ. οὕτω γὰρ οὐκ ἂν διενήνοχε τῆς περιτομῆς, οὗ τί ἀθλιώτερον; ὁμολογοῦμεν δ' αὐτὰ εἶναι ὄργανα δραστικὰ τοῖς μυουμένοις χάριτος ἐξ ἀνάγκης. ἀποβαλλόμεθα δὲ ὡς ἀλλότριον τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, τὸ, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ μυστηρίου ἀπαιτεῖν τὴν χρῆσιν τοῦ γηΐνου πράγματος. ἀντίκειται γὰρ τῷ μυστηρίῳ τῆς προσφορᾶς, ὃ ῥήματι * ὑποστατικῷ νομοθετηθὲν, καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἁγιασθὲν, τελειοῦται τῇ ὑπάρξει τοῦ σημαινομένου, τοῦ σώματος δηλαδὴ, καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. καὶ προηγεῖται ἡ τούτου τελείωσις ἀναγκαίως τῆς χρήσεως. εἰ γὰρ πρὸ τῆς χρήσεως μὴ ἦν τέλειον, οὐκ ἂν ὁ κακῶς χρώμενος, κρῖμα ἑαυτῷ ἤσθιε, καὶ ἔπινεν, ἐπὶ ψιλοῦ ἄρτου καὶ οἴνου ὢν μεταληπτικός. νῦν δ' ἀναξίως μετέχων κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει. ὥστε οὐκ ἐν τῇ χρήσει, ἀλλὰ πρὸ τῆς χρήσεως ἔχει τὸ τῆς εὐχαριστίας μυστήριον τὴν τελείωσιν. ἔτι ἀποῤῥίπτομεν ὡς καθαρμά τι καὶ μίασμα, τὸ, ἐλλειπῶς γὰρ ἐχούσης τῆς πίστεως ζημιοῦσθαι ἡ ὁλοκληρία τοῦ μυστηρίου. οἱ γὰρ αἱρετικοὶ οὓς τὴν αἵρεσιν ἀποτασσομένους, καὶ προστιθέντας τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, δέχεται ἡ ἐκκλησία· καίτοι ἐλλειπῆ σχόντες τὴν πίστιν, τέλειον ἔλαβον τὸ βάπτισμα. ὅθεν τελείαν ὕστερον τὴν πίστιν κτησάμενοι οὐκ ἀναβαπτίζονται.

ΟΡΟΣ ιϛ'.

Πιστεύομεν τὸ ἅγιον βάπτισμα, τὸ ἐντεταλμένον μὲν παρὰ τοῦ κυρίου, γινόμενον δὲ ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος, εἶναι τῶν ἀναγκαιοτάτων. χωρὶς γὰρ αὐτοῦ οὐδεὶς δύναται σωθῆναι, ὡς ὁ κύριός φησιν· ὅτε οὐ μὴ γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἀναγκαῖον καὶ τοῖς νηπίοις, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ ὑπόκεινται τῇ ἀρχεγόνῳ ἁμαρτίᾳ, καὶ χωρὶς τοῦ βαπτίσματος οὐ δύνανται τυχεῖν τῆς ἀφέσεως. ὅπερ ὁ κύριος δηλῶν οὐκ ἔφη μερικῶς, ἀλλ' ἁπλῶς, καὶ καθόλου ὅτε οὐ μὴ γεννηθῇ, ὃ ταὐτόν ἐστι τῷ πάντας τοὺς μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ εἰσελευσομένους ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, δεῖ ἀναγεννηθῆναι· εἰ δὲ τὰ νήπια ἄνθρωποι, εἴπερ καὶ ταῦτα δεῖται σωτηρίας, δεῖται καὶ τοῦ βαπτίσματος. καὶ τὰ μὴ ἀναγεννηθέντα, ὡς μὴ τὴν ἄφεσιν τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας λαβόντα, ὑπόκειται τῇ ἀϊδίῳ τῆς ἁμαρτίας ἀναγκαίως ποινῇ, καὶ ἐπομένως οὐ σώζεται χωρὶς τοῦ βαπτίσματος. ὥστε δεῖ ἀναγκαίως καὶ τὰ νήπια βαπτίζεσθαι. ἔτι τὰ νήπια σώζεται, ὡς λέγεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ, ὁ δὲ μὴ βαπτισθεὶς οὐ σώζεται, καὶ τὰ νήπια ἄρα ἀναγκαίως βαπτισθήσεται. καὶ ἐν ταῖς πράξεσι λέγεται, ὅτι πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐβαπτίζοντο, ἄρα καὶ τὰ νήπια. τοῦτο καὶ οἱ πάλαι πατέρες μαρτυροῦσι σαφῶς. ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. καὶ Ἰουστῖνος πεντηκοστῷ ἕκτῳ ζητήματι, ὃς λέγει ῥητῶς· ἀξιοῦνται δὲ τῶν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀγαθῶν τῇ πίστει τῶν προσφερόντων αὐτὰ τῷ βαπτίσματι. καὶ Αὐγουστῖνος παράδοσιν εἶναί φησιν ἀποστολικὴν, τὸ παιδία διὰ τοῦ βαπτίσματος σώζεσθαι. καὶ ἀλλαχόθι· ἡ ἐκκλησία τοῖς βρέφεσιν ἑτέρων πόδας ἐνάπτει, ὅπως ἔρχωνται· ἑτέρων καρδίας, ὅπως πιστεύωσιν· ἑτέρων γλώσσας, ὅπως ἐπαγγέλλωνται. καὶ ἀλλαχόθι· ἡ μήτηρ ἐκκλησία μητρικὴν καρδίαν ἐκείνοις χαρίζεται.

Γίνεται δὲ τὸ βάπτισμα, δι' ὕλης μὲν ὕδατος καθαροῦ, καὶ οὐδενὸς ἑτέρου ὑγροῦ. ἀποτελεῖται δὲ διὰ μόνου τοῦ ἱερέως, καὶ κατ' ἀνάγκην ἀπαραίτητον ἔχει γίνεσθαι καὶ δι' ἑτέρου ἀνθρώπου, πλὴν ὀρθοδόξου, καὶ σκοπὸν ἔχοντος τὸν ἁρμόδιον τῷ θείῳ βαπτίσματι. ἀποτελέσματα δὲ τοῦ βαπτίσματος συντόμως φάναι. πρῶτον ἡ ἄφεσις τοῦ προπατορικοῦ πλημμελήματος, καὶ ὅσων ἄλλων ἁμαρτιῶν πεπραχὼς ἦν ὁ βαπτισθείς. δεύτερον, ῥύεται ἐκεῖνον τῆς ἀϊδίου ποινῆς, ᾗπερ ὑπέκειτο, εἴτε διὰ τὸ ἀρχέγονον ἁμάρτημα, εἴτε δι' ἃ ἰδικῶς

A ta; neque egena illa ſunt divinarum ſigna promiſſionum, quippe ita nihil ab circumciſione diſcreparent; quo quid pejus dici poſſit? Immo vero ea eſſe inſtrumenta gratiam his qui initiantur illis, neceſſario conferentia, confitemur. Quod autem rei terreſtris uſum ſacramentorum integritas neceſſario exigat, ab doctrina Chriſtiana alienum id omnino exiſtimamus, utpote euchariſtiæ ſacramento contrarium; quod ab ſubſtantiali quidem verbo inſtitutum, & [a] a ſancto Spiritu ſanctificatum, rei quam ſignificat, nimirum Corporis & ſanguinis Chriſti, præſentia perficitur. Et prius quidem in ſe neceſſario perfectum eſt, quam cedat in uſum. Etenim ni completum eſſet ante uſum, ſuum utique non manducaret ac biberet ille judicium, B qui eo male utitur; quandoquidem modicum tantummodo panem & vinum ſumeret. Atqui judicium ſibi manducat & bibit, qui ſumit indigne. Euchariſtiæ itaque ſacramentum nequaquam in uſu, ſed ante uſum, ſuum obtinet complementum. Deinde & hanc quoque ſententiam, videlicet, integritati ſacramenti diſpendium afferre exilitatem fidei, ut exitialem & abominandam, rejicimus: nam & hæreſim abjurantes, fidemque catholicam amplectentes hæreticos eccleſia recipit, quamvis exili admodum cum fide ſacro baptiſmate initiatos; unde nec eos denuo baptizat, ubi perfectam fidem attigere.

[a] In Græco, ſancti Spiritus invocatione.

Capitulum XVI.

C Credimus ſanctum baptiſma a Domino quidem inſtitutum, & in nomine ſanctæ Trinitatis collatum, eſſe abſolute neceſſarium. Hoc enim niſi initiatus, ſalvari nemo poteſt, juxta Domini ſententiam: *Niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu ſancto, non poteſt introire in regnum Dei.* Igitur & parvulis neceſſarium illud eſt, utpote qui rei quoque peccati originalis exſiſtant, & ſolo poſſint baptiſmate mundari. Hoc quippe edicere Dominus cum vellet, nequaquam de quibuſdam tantum, ſed ſimpliciter & de omnibus dixit: *Niſi quis renatus fuerit*, &c. Quod idem eſt ac ſi dixiſſet, omnes poſt Chriſti Salvatoris adventum, ut cælorum ingrediantur regnum, eſſe regenerandos. Cum autem homines ſint & parvuli, ſalute utique & ipſi indigent, ac proinde & baptiſmate. D Nam qui nondum regenerati decedunt, [b] ſempiternæ tormentorum ultioni propter originale peccatum ſubjiciuntur, ut qui ab illo non fuerint abluti; itaque ſine baptiſmo haudquaquam ſalvantur. Neceſſarius igitur eſt & parvulis baptiſmus, ut ſalventur; juxta id quod apud Matthæum legitur: *Qui autem non fuerit baptizatus, non ſalvabitur*: ergo neceſſe eſt & parvulos baptizari. Et in Actis dicitur, familias totas fuiſſe baptizatas; ergo & parvulos. Sed & hoc ipſum Patres antiqui teſtantur, in primis Dionyſius, de [c] cæleſti hierarchia; Juſtinus, quæſtione quinquageſima ſexta, ubi ſic aperte loquitur: Baptiſmi autem fructibus eorum fide digni fiunt, (parvuli) a quibus ſacros ad fontes offeruntur. Et Auguſtinus Apoſtolicam aït eſſe traditionem, parvulos E baptiſmo ſalvari. Item alibi: Alienos infantibus pedes eccleſia tribuit, ut ad ſe veniant; aliena corda, ut credant; linguam alienam, ut ſpondeant. Et rurſum alibi: Cor illis ſingulare mater eccleſia ſubminiſtrat.

Baptiſmi porro materia, ſola eſt aqua naturalis, nec alius in eo humor adhiberi poteſt. Hujus vero miniſter, ſacerdos unus; quin & urgente vera neceſſitate, quivis homo, modo tamen fidelis, & proprium ſacri baptiſmatis finem intendens. Hæc autem ſunt effecta baptiſmi. Primo, peccatum delet originale, & quotquot voluntate propria is qui baptizatur, admiſit. Secundo, ab æternis, quæ ſive propter originale, ſive propter proprium mortale peccatum manebant homi-

[b] In Græco, ſubjacent ſempiternæ peccati neceſſitatis pœnæ.

[c] Lege, eccleſiaſtica.

Anno Christi 1672

nem, pœnis eximit. Tertio immortalitatem baptizatis impertitur. Quippe a peccatis eos emundat, & in Dei templa coaptat. Neque dicere licet, omnia prorſus quæ baptiſmum præceſſere peccata per hunc non deleri, ſed manere quidem; at non imputari. Extremæ etenim id impietatis eſt, & pietatis abnegatio cenſenda magis quam confeſſio. Immo vero, omne quodcumque peccatum ante baptiſmum aut exſiſtens, aut commiſſum deleri, atque perinde ac ſi commiſſum numquam fuiſſet aut exſtitiſſet, credendum eſt æſtimari. Etenim & ea quæ in baptiſmo formantur ſignacula, & tum quæ præcedunt, cum quæ ipſum perficiunt verba, ipſa denique ablutio, perfectam munditiam deſignant; quin & illa, quibus appellatur, vocabula ſignificant. Si enim per ſpiritum & ignem perficitur baptiſmus, perfectam utique munditiam hunc eſſe, manifeſtum eſt, cum perfecte Spiritus expurget; ſi lumen, tenebras diſſipat; ſi regeneratio, utique vetera deſiere. Quæ porro vetera, niſi peccata? Veterem hominem ſi qui baptizatur, exuit: ergo & peccatum; Chriſtum ſi induit, beneficio igitur baptiſmi a peccato mundus efficitur. Longe enim a peccatoribus Deus. Hoc ipſum vero & luculentiori ſententia Paulus edocet, dicens; *Sicut per unum peccatores conſtituimur multi, ita & per unum juſti.* Porro ſi juſti, igitur & a peccato liberi; neque enim ſimul eſſe poſſunt vita & mors: ſi vere mortuus eſt Chriſtus, vera profecto eſt & per ſpiritum condonatio peccati.

Hinc vero compertum, ſublatos poſt regenerationis gratiam omnes parvulos, per mortem Chriſti ad ſalutem eſſe prædeſtinatos. Cum enim nullius rei eſſent peccati, non quidem originalis, utpote jam ab illo purgati; neque etiam actualis, utpote peccatis ex propria electione nondum idonei; beatorum in ſortem certiſſime cooptantur. Porro æque ac Ordo, baptiſmus characterem imprimit indelebilem: unde quemadmodum eodem ordine initiari bis nemo poteſt, ita nec recte ſemel baptizatus, iterum baptizari, ut in mille peccata forte prolapſus, immo ut a fide etiam apoſtata. Enimvero converti ad Dominum quiſquis voluerit, eam a qua exciderat, per pœnitentiæ ſacramentum recuperat adoptionem.

CAPITULUM XVII.

Credimus ſanctiſſimum divinæ euchariſtiæ ſacramentum, quod ordine quartum ſupra recenſuimus, illud ipſum eſſe, quod ea nocte qua ſemetipſum pro mundi vita tradidit Dominus, nobis traditione reliquit. Panem quippe accipiens ac benedicens, dedit ſanctis diſcipulis ſuis & Apoſtolis, dicens; *Accipite, manducate, hoc eſt corpus meum.* Et accipiens calicem gratias agens, dixit; *Bibite ex eo omnes, hic eſt ſanguis meus, qui pro vobis effundetur in remiſſionem peccatorum.*

In hujus itaque celebratione ſacramenti, Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum credimus eſſe præſentem, non quidem ſecundum figuram aut imaginem, neque etiam ſecundum quamdam, uti ceteris in ſacramentis, gratiæ excellentiam, neque ſecundum ſimplicem, quam & in baptiſmo Patres nonnulli commemoravere, præſentiam; neque penes conjunctionem, qua propoſito euchariſtiæ pani Verbi divinitas *ſubſtantialiter uniatur, quemadmodum inſcite juxta ac miſere Lutherani arbitrantur; ſed vere realiterque: quatenus panis & vini facta conſecratione, tranſmutetur, tranſſubſtantietur, convertatur, tranſeat; panis quidem, in ipſum corpus Domini verum, quod natum eſt Bethlehem ex ſemper Virgine, baptizatum in Jordane, paſſum, ſepultum, quod reſurrexit, aſcendit, ſedet a dextris Dei Patris, in cæli denique nubibus adventurum: vinum vero in

* Leg. hypoſtatice.

A εἰσάγει θανάτου. Τρίτον, δίδωσιν αὐτοῖς τὴν ἀθανασίαν. Δικαιοῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκ τῶν προημαρτημένων, ναοὺς Θεοῦ ἀποκαθίστησιν. Οὐκ ἔστι δὲ εἰπεῖν μὴ λύεσθαι διὰ τοῦ βαπτίσματος πᾶσαν τὴν ἐπιπρόσθεν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ μένειν μέν, οὐκ ἰσχύειν δέ· τοῦτο γὰρ ἀσεβείας τῆς ἐσχάτης ἐστὶ γένος καὶ ἄρνησις μᾶλλον, ἢ ὅλως ὁμολογία εὐσεβείας. Ἀλλ' ὅτι πᾶσα ἁμαρτία πρὸ τοῦ βαπτίσματος οὖσα, ἢ γενομένη ἀφανίζεται, καὶ ὡς μὴ οὖσα ποτε, ἢ γενομένη, λογίζεται. Οἱ γὰρ τύποι τοῦ βαπτίσματος, πάντη ἑκάτεροι καὶ αἱ προμελετώμεναι καὶ τελειοῦσαι ῥήσεις, τὸ βάπτισμα, τὴν τελείαν ὑπεμφαίνουσι κάθαρσιν. Τοῦτο αὐτὸ καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ βαπτίσματος ὀνόματα φθέγγονται. Εἰ γὰρ βάπτισμα διὰ πνεύματος καὶ πυρός, δῆλον ὅτι καὶ τελεία πάντων ἡ κάθαρσις· B τὸ γὰρ πνεῦμα τελείως καθαίρει. Εἰ φῶς, τὸ σκότος ἔλυσεν. Εἰ ἀναγέννησις, παρῆλθε τὰ ἀρχαῖα. Ταῦτα δὲ τίνα, εἰ μὴ τὰ ἁμαρτήματα; Εἰ ἀποδύεται ὁ βαπτιζόμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ἄρα καὶ τὴν ἁμαρτίαν. Εἰ ἐνδύεται τὸν Χριστόν, ἄρα ἀναμάρτητος γίνεται ἐνεργείᾳ διὰ τοῦ βαπτίσματος. Μακρὰν γὰρ ἀπὸ ἁμαρτωλῶν ὁ Θεός. Τοῦτο καὶ Παῦλος διδάσκει τρανότερον λέγων, ὥσπερ διὰ τοῦ ἑνὸς ἁμαρτωλοὶ κατεστάθημεν οἱ πολλοί, οὕτω διὰ τοῦ ἑνὸς δίκαιοι, ἄρα ἁμαρτίας ἐλεύθεροι. Οὐ γὰρ δύναται ἐν ταὐτῷ εἶναι τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. Εἰ ἀληθῶς ἀπέθανεν ὁ Χριστός, ἄρα καὶ ἀληθὴς ἡ διὰ τοῦ πνεύματος ἄφεσις.

C Ἐντεῦθεν δὲ δῆλον πάντα τὰ βαπτισθέντα καὶ κοιμηθέντα βρέφη, ἀναμφιβόλως σώζεσθαι προορισθέντα διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἁμαρτίαν· κοινῆς μέν, ὅτι ἐλυτρώθησαν τῷ θείῳ λουτρῷ· ἰδικῆς δέ, ὅτι τὰ βρέφη μὴ ἔχοντα ἐνεργείαν προαιρέσεως οὐχ ἁμαρτάνει, ἄρα καὶ σώζεται. Ἐπειδὴ δὲ τὸ βάπτισμα καὶ χαρακτῆρα ἀνεξάλειπτον, ὥσπερ καὶ τὴν ἱερωσύνην. Καθὼς γὰρ ἀδύνατον τινα αὐτὸν δὶς ἱερωσύνης τυχεῖν τῆς αὐτῆς· οὕτως ἀδύνατον ἀναβαπτισθῆναι τὸν ἅπαξ ὀρθῶς βαπτισθέντα, κἂν καὶ μυρίαις συμβαίνῃ αὐτῷ ὑποπεσεῖν ἁμαρτίαις, ἢ καὶ αὐτῇ ἐξαρνήσει τῆς πίστεως. Τὸν γὰρ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, ἀναλαμβάνει τὴν ἣν ἀπώλεσεν υἱοθεσίαν διὰ μυστηρίου τῆς μετανοίας.

D

ΟΡΟΣ ιζ'.

Πιστεύομεν τὸ πανάγιον μυστήριον τῆς ἱερᾶς Εὐχαριστίας, ὅπερ ἀνωτέρω κατὰ τάξιν, τέταρτον ἐθέμεθα, ὁποῖον εἶναι ὅπερ ὁ Κύριος παρέδωκε τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Λαβὼν γὰρ ἄρτον καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις εἰπών· λάβετε, φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Τούτῳ ἐν τῇ ἱερουργίᾳ πιστεύομεν παρεῖναι τὸν Κύριον ἡμῶν E Ἰησοῦν Χριστὸν οὐ τυπικῶς, οὐδ' εἰκονικῶς, οὐδὲ χάριτι ὑπερβαλλούσῃ, ὡς ἐν τοῖς λοιποῖς μυστηρίοις, οὐδὲ κατὰ μόνην παρουσίαν, καθώς τινες τῶν Πατέρων εἰρήκασι περὶ τοῦ βαπτίσματος· οὐδὲ κατ' ἐναρτισμόν, ὥστε ἑνοῦσθαι τὴν θεότητα τοῦ λόγου τῷ προκειμένῳ τῆς Εὐχαριστίας ἄρτῳ ὑποστατικῶς, καθὼς οἱ ἀπὸ Λουθήρου λίαν ἀμαθῶς καὶ ἀθλίως δοξάζουσιν. Ἀλλ' ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς, ὥστε μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου μεταβάλλεσθαι, μετουσιοῦσθαι, μεταποιεῖσθαι, μεταρρυθμίζεσθαι τὸν μὲν ἄρτον εἰς αὐτὸ τὸ ἀληθὲς τοῦ Κυρίου σῶμα, ὅπερ ἐγεννήθη ἐν Βηθλεὲμ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου, ἐβαπτίσθη ἐν Ἰορδάνῃ, ἔπαθεν, ἐτάφη, ἀνέστη, ἀνελήφθη, κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τὸν δὲ οἶνον

Anno Christi 1672

μεταποιεῖσθαι καὶ μετουσιοῦσθαι εἰς αὐτὸ τὸ ἀληθὲς τοῦ Κυρίου αἷμα, ὅπερ κρεμαμένου ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἐχύθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

Ἔτι μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, οὐκ ἔτι μένειν τὴν οὐσίαν τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου, ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου, ἐν τῷ τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου εἴδει καὶ τύπῳ, τουτέστιν ὑπὸ τοῖς τοῦ ἄρτου συμβεβηκόσιν.

Ἔτι αὐτὸ τὸ πανάχραντον τοῦ Κυρίου σῶμα καὶ αἷμα μεταδίδοσθαι, καὶ εἰσδύειν εἰς τὰ στόματα καὶ στομάχους τῶν μεταλαμβανόντων εὐσεβῶν τε καὶ ἀσεβῶν. πλὴν τοῖς μὲν εὐσεβέσι καὶ ἀξίως ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ζωὴν αἰώνιον προξενεῖν· τοῖς δ' ἀσεβέσι καὶ ἀναξίως, κατάκρισιν καὶ κόλασιν αἰώνιον παρέχειν.

Ἔτι τέμνεσθαι μὲν καὶ διαιρεῖσθαι ὑπὸ χειρῶν, ὑπὸ καὶ ὀδόντων τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου, κατὰ συμβεβηκὸς μέντοι, ἤτοι κατὰ τὰ συμβεβηκότα τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, καθ' ἃ καὶ ὁρατὰ καὶ ἁπτὰ εἶναι ὁμολογοῦνται, καθ' ἑαυτὰ δὲ μένειν ἄτμητα πάντῃ καὶ ἀδιαίρετα. ὅθεν καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία φησί· μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ οὐδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας (δηλονότι ἀξίως) ἁγιάζων.

Ἔτι ἐν ἑκάστῳ μέρει καὶ τμήματι ἐλαχίστῳ τοῦ μεταβληθέντος ἄρτου καὶ οἴνου, οὐκ εἶναι μέρος τοῦ σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. βλάσφημον γὰρ τοῦτο καὶ ἄθεον· ἀλλὰ ὅλον ὁλικῶς τὸν δεσπότην Χριστὸν κατ' οὐσίαν μετὰ ψυχῆς δηλονότι, καὶ θεότητος· ἤτοι τέλειον Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον. ὅθεν καὶ πολλῶν γινομένων ἐν τῇ οἰκουμένῃ μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἱερουργιῶν, μὴ γίνεσθαι πολλοὺς Χριστοὺς, ἢ πολλὰ σώματα Χριστοῦ. ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστὸν παρεῖναι ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς, καὶ ἓν εἶναι αὐτοῦ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα ἐν πάσαις ταῖς κατὰ μέρος τῶν πιστῶν ἐκκλησίαις· καὶ τοῦτο οὐχ ὅτι τὸ ἐν οὐρανοῖς τοῦ δεσπότου ἐν τοῖς θυσιαστηρίοις κάτεισι σῶμα, ἀλλ' ὅτι ὁ τῆς προθέσεως ἐν πάσαις ταῖς κατὰ μέρος ἐκκλησίαις προκείμενος ἄρτος μεταποιούμενος καὶ μετουσιούμενος μετὰ τὸν ἁγιασμὸν, γίνεται καὶ ἔστιν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τῷ ἐν οὐρανοῖς. ἓν γὰρ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ἐν πολλοῖς τόποις, καὶ οὐ πολλά· καὶ διὰ τοῦτο τὸ μυστήριον τοῦτο μάλιστα ἔστι καὶ λέγεται θαυμαστὸν, καὶ πίστει μόνῃ καταληπτὸν, οὐ σοφίσμασι σοφίας ἀνθρωπίνης, ἧς τὴν ματαίαν καὶ ἀνόητον ἐν τοῖς θείοις περιέργειαν ἀποσείεται ἡ εὐσεβὴς καὶ θεοπαράδοτος ἡμῶν θρησκεία.

Ἔτι αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου τὸ ἐν τῷ τῆς εὐχαριστίας μυστηρίῳ, ὀφείλειν τιμᾶσθαι ὑπερβαλλόντως καὶ προσκυνεῖσθαι λατρευτικῶς. μία γὰρ ἡ προσκύνησις τῆς ἁγίας τριάδος, καὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

Ἔτι εἶναι θυσίαν ἀληθῆ καὶ ἱλαστικὴν προσφερομένην ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων, καὶ ὑπὲρ ὠφελείας πάντων, ὡς κεῖται ῥητῶς ἐν ταῖς τοῦ μυστηρίου τούτου εὐχαῖς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τῇ ἐκκλησίᾳ παραδοθείσαις, κατὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς διαταγὴν τοῦ Κυρίου.

Ἔτι καὶ πρὸ τῆς χρήσεως εὐθὺς μετὰ τὸν ἁγιασμὸν, καὶ μετὰ τὴν χρῆσιν τὸ φυλαττόμενον ἐν ταῖς ἱεραῖς θήκαις πρὸς μετάληψιν τῶν ἀποθνήσκειν μελλόντων, ἀληθὲς εἶναι τὸ τοῦ Κυρίου σῶμα, καὶ κατὰ μηδὲν διαφέρον ἑαυτοῦ, ὥστε πρὸ τῆς χρήσεως μετὰ τὸν ἁγιασμὸν, ἐν τῇ χρήσει, καὶ μετὰ τὴν χρῆσιν, εἶναι κατὰ πάντα τὸ ἀληθὲς τοῦ Κυρίου σῶμα.

Ἔτι τῇ μετουσιώσεως λέξει οὐ τὸν τρόπον πιστεύομεν δηλοῦσθαι, καθ' ὃν ὁ ἄρτος, καὶ ὁ οἶνος μεταποιοῦνται εἰς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου. τοῦτο γὰρ ἄληπτον πάντῃ, καὶ ἀδύνατον πλὴν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῖς πειρωμένοις ἀμαθίαν ἅμα, καὶ ἀσέβειαν ἐπιφέρει. ἀλλ' ὅτι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μετὰ τὸν ἁγιασμὸν, οὐ τυπικῶς, οὐδ' εἰκονικῶς, οὐ-

A ipſum Domini ſanguinem verum converti ac tranſſubſtantiari, qui ex illo in cruce pendente pro mundi vita defluxit.

Item facta panis & vini conſecratione, nec panis, nec vini manere amplius ſubſtantiam credimus, ſed ipſum corpus & ſanguinem Domini, ſub panis & vini ſpeciebus, id eſt, ſub panis accidentibus.

Item & ipſum diſtribui Domini corpus & ſanguinem puriſſimum, inque communicantium ſive piorum, ſive impiorum os ac ſtomachum introduci; niſi quod remiſſionem peccatorum vitamque piis ac dignis impertitur æternam, impiis vero ac indignis damnationem pœnamque accerſit ſempiternam.

B

Item manibus dentibuſque concidi quidem Domini corpus ac dividi; verum per accidens duntaxat, ſive penes accidentia panis & vini, per quæ & viſibilia ea eſſe confitemur & contrectabilia: at inſecta prorſus & indiviſa ſecundum ſe permanere. Unde & catholica dicit eccleſia: „Conciditur & dividitur, qui conciſus nequaquam dividitur, ubique manducatur, & nuſquam conſumitur, ſed digne accedentes ſanctificat.

Item nequaquam ſub diviſione qualibet ac minima panis & vini conſecrati particula, eſſe partem corporis & ſanguinis Domini: quippe hoc ſine blaſphemia & impietate nemo dixerit: ſed totum ac integrum Dominum Chriſtum ſecundum ſubſtantiam, animam videlicet ſuam & divinitatem, id eſt, Deum perfectum, C & perfectum hominem. Unde & multæ cum per orbem una & eadem hora celebrantur Miſſæ, haudquaquam Chriſti plures, plurave Chriſti ſunt corpora: ſed unus in omnibus ac ſingulis fidelium eccleſiis vere ac realiter præſens eſt ipſe Chriſtus, unum & corpus eſt, & ſanguis unus. Atque id quidem, non quod illud quod in cælo eſt Domini corpus ſuper altaria deſcendat; ſed quod poſt conſecrationem converſo ac tranſſubſtantiato eo, qui ſingulis in eccleſiis offertur, propoſitionis pane, unum & idem fiat & ſit cum eo quod eſt in cælo. Quippe multis in locis, non multa, ſed unum eſt Corpus Domini: ac vel hinc maxime mirabile eſt, diciturque hujuſmodi ſacramentum, & ſola D fide comprehenſibile, non autem humanæ ratiunculis ſapientiæ; cujus quidem vanam & circa res divinas cœcam inquiſitionem pia atque divinitus nobis tradita profeſſio noſtra contemnit.

Item & ſupremo colendum honore, cultuque latriæ idem Domini corpus & ſanguinem eſſe adorandum. Quippe ſanctiſſimæ Trinitatis, & Corporis ſanguiniſque Domini una eſt adoratio.

Item & verum ac propitiatorium eſſe ſacrificium, quod pro fidelibus omnibus tum vivis, tum defunctis, necnon & pro utilitate omnium offertur, uti & in hujuſce ſacramenti precibus exprimitur, quas pro ea quam a Domino receperant, diſponendi poteſtate, Apoſtoli eccleſiæ tradidere.

E Item ante uſum, ſtatim a conſecratione, ac poſt uſum, id quod ſacris in pyxidibus communioni moribundorum aſſervatur, Corpus eſſe Domini verum, & a ſe ipſo ne vel leviſſime quidem diverſum; quatenus ante uſum poſt conſecrationem, in uſu, ac poſt uſum, verum omnino ſit Corpus Domini.

Præterea, verbo *Tranſſubſtantiationis*, modum illum, quo in corpus & ſanguinem Domini panis & vinum convertuntur, perfecte explicari minime credimus: (id enim penitus impoſſibile, utpote ſoli Deo comprehenſibile: unde & inſcitiæ juxta ac impietatis in notam incurrit, quiſquis ad hujus intelligentiam myſterii ſe ſe arbitratur perveniſſe:) ſed panis & vini facta conſecratione, non typicam, non ſecundum ima-

gnem, non penes ſuperabundantem gratiam, non per communionem, aut ſolius divinitatis Unigeniti Filii Dei præſentiam; at in corpus & ſanguinem Domini, converſionem ſignificari. Sed nec panis aut vini accidens aliquod in quoddam corporis ac ſanguinis accidens aliqua mutatione convertitur; ſed vere realiterque ac ſubſtantialiter fit quidem panis verum Domini corpus, vinum vero, ſanguis ejus, uti jam ante dictum eſt.

Denique neminem, præter pium ſacerdotem ab pio utique epiſcopo canonice inſtituto ſacerdotii charactere initiatum, juxta Orientalis eccleſiæ doctrinam, hoc ſacroſanctæ euchariſtiæ credimus poſſe conficere ſacramentum. Hæc eſt compendiaria Orientalis eccleſiæ hoc de ſacramento doctrina, veraque confeſſio, & traditio perantiqua: qua de ne vel apicem detraxerint, qui pie ſcorite cupiunt, & novitates horrent, ac inania hæreticorum dogmata deteſtantur: ſed hanc, quæ jampridem obtinuit, traditionem integram ſervent ac illibatam. Huic enim adhærere qui contempſerint, ſancta Chriſti rejicit & anathematizat eccleſia.

A δὲ χάριτι ὑπερβαλλούσῃ, οὐδὲ τῇ κοινωνίᾳ, ἢ τῇ παρουσίᾳ τῆς θεότητος μόνης τοῦ μονογενοῦς. μεταβάλλεσθαι εἰς τὸ σῶμα, καὶ αἷμα τοῦ κυρίου. οὐδὲ συμβεβηκός τι τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου, εἰς συμβεβηκός τι τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, κατά τινα τροπὴν ἢ ἀλλοίωσιν μεταποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς, καὶ οὐσιωδῶς γίνεσθαι· τὸν μὲν ἄρτον αὐτὸ τὸ ἀληθὲς τοῦ κυρίου σῶμα, τὸν δ' οἶνον αὐτὸ τὸ κυρίου αἷμα, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

Ἔτι μὴ γίνεσθαι ὑπό τινος ἄλλου τὸ τῆς ἱερᾶς εὐχαριστίας τοῦτο μυστήριον, εἰ μὴ μόνον ὑπὸ ἱερέως εὐσεβοῦς, καὶ ὑπὸ εὐσεβοῦς καὶ νομίμου ἐπισκόπου τὴν ἱερωσύνην λαβόντος, καθ' ὃν τρόπον ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία διδάσκει. αὕτη δὴ ἐν συντόμῳ ἡ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας περὶ τοῦ μυστηρίου B τούτου δόξα, καὶ ἀληθὴς ὁμολογία, καὶ ἀρχαιοτάτη παράδοσις, ἣν οὐ δεῖ παραβλάπτεσθαι κατ' οὐδένα τρόπον ὑπὸ τῶν εὐσεβεῖν βουλομένων, καὶ ἀποστρεφομένων τὰς καινοτομίας, καὶ τὰς βεβήλους τῶν αἱρετικῶν κενοφωνίας. ἀλλ' ἀναγκαίως σώαν καὶ ἀλώβητον τηρεῖσθαι τὴν νομοθετηθεῖσαν παράδοσιν. τοὺς γὰρ παραβαίνοντας ἀποβάλλεται καὶ ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία.

Capitulum XVIII.

Credimus defunctorum animas aut in quiete aut in pœnis eſſe, prout quiſque geſſerit. Quippe vel ad gaudii, vel ad triſtitiæ gemituſque locum ſtatim adducuntur, atque corpora deſeruere; quanquam integram beatitudinis aut damnationis menſuram nondum accipiunt. Cum enim generali facta reſurrectione, ſuum anima corpus, quocum aut bene geſſit aut male, reſumpſerit; tunc beatitudinis ac pœnarum recipiet unuſquiſque complementum.

Quos vero letalium, quibus ſe ſe fœdaverant, peccatorum non deſperatio intercepit, ſed ante mortem pœnituit, at nullum fecerunt pœnitentiæ fructum; lacrymas videlicet effundendo, genibus flexis in orationibus vigilando, ſemetipſos affligendo, pauperes recreando, ſuam denique tum in Deum, cum in proximum caritatem operibus demonſtrando, quæ & catholica eccleſia recte ab initio ſatisfactiones appellavit; horum atque id genus animas credimus ad inferos deduci, ibique juſtas pro iis, quæ commiſere, peccatis pœnas ſuſtinere: at ſuæ tamen futuræ liberationis eſſe conſcias, & ab ſumma bonitate per ſacerdotum orationes, ſuorumque parentum eleemoſynas liberari. Ad hoc vero potiſſime valet incruentum Miſſæ ſacrificium, quod privatim ab ſingulis pro parentibus ſuis, ab catholica vero & Apoſtolica eccleſia quotidie pro omnibus communiter offertur. Porro liberationis hujuſmodi notum nobis eſſe tempus nequaquam dicimus; tales enim ſolvi quidem pœnis, idque ante communem reſurrectionem, & univerſale judicium, & ſcimus & credimus; id vero quando fiat, ignoramus.

ΟΡΟΣ ιη'.

Πιστεύομεν τὰς τῶν κεκοιμημένων ψυχὰς εἶναι ἢ ἐν ἀνέσει, ἢ ἐν ὀδύνῃ, καθ' ὅτι ἕκαστος ἔπραξε. χωριζομένας γὰρ ἀπὸ τῶν σωμάτων, παραυτίκα, ἢ πρὸς εὐφροσύνην, ἢ πρὸς λύπην καὶ στεναγμὸν ἐκδημεῖν, ὁμολογουμένως μήτε μήτε τῆς C ἀπολαύσεως, μήτε τῆς κατακρίσεως τελείας. μετὰ γὰρ τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, ὅτε ἡ ψυχὴ ἑνωθῇ τῷ σώματι μεθ' οὗ καλῶς ἢ πονηρῶς ἐπολιτεύσατο, ἀπολήψεται ἕκαστος τὸ τέλειον, ἢ τῆς ἀπολαύσεως, ἢ τῆς κατακρίσεως δηλονότι.

Τὰς δὲ συμφυρείσας θανασίμοις πλημμελήμασι, καὶ μὴ ἐν ἀπογνώσει ἀποδημησάσας, ἀλλὰ μετανοησάσας μὲν ἔτι ἀθζώσας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ, μὴ ποιησάσας δὲ οὐδένα καρπὸν μετανοίας, (ἤγουν δάκρυα ἐκχέειν, καὶ γονυπετῆσαι ἐν χρυσομενει προσευχῶν, θλιβῆναι, πτωχοὺς παραμυθῆσαι, καὶ ὅλως ἐν ἔργοις τὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον ἀγάπην ἐνδεῖξαι, ἃ καὶ ἱκανοποίησιν καλῶς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἀπ' ἀρχῆς ὠνόμασε) τούτων καὶ τοιούτων τὰς D ψυχὰς ἀπέρχεσθαι εἰς ᾅδου, καὶ ὑπομένειν τὴν ἕνεκα ὧν εἰργάσαντο ἁμαρτημάτων ποινήν. εἶναι δ' ἐν συναισθήσει τῆς ἐκεῖθεν ἀπαλλαγῆς· ἐλευθεροῦσθαι δὲ ὑπὸ τῆς ἄκρας ἀγαθότητος, διὰ τῆς δεήσεως τῶν ἱερέων, καὶ εὐποιϊῶν, ἃ τῶν ἀποθανόντων ἕνεκα οἱ ἑκάστου συγγενεῖς ἀποτελοῦσι. μεγάλα δυναμένης μάλιστα τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, ἣν ἰδίως ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων συγγενῶν ἕκαστος, καὶ κοινῶς ὑπὲρ πάντων ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκτελεῖ καθ' ἡμέραν ἐκκλησία. ἐννοουμένου μέντοι καὶ τοῦτου, τοῦ, μὴ εἰδέναι ἡμᾶς δηλαδὴ τὸν καιρὸν τῆς ἀπαλλαγῆς. ὅτι γὰρ γίνεται ἐλευθερία τῶν τοιούτων ἀπὸ τῶν δεινῶν καὶ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεώς τε καὶ κρίσεως οἴδαμεν, καὶ πιστεύομεν· πότε δὲ, ἀγνοοῦμεν.

Quæstio I.

Decetne ſacram ſcripturam vulgari idiomate ab omnibus legi Chriſtianis.

Non decet. Enimvero ita utilem, immo & ex ſe neceſſariam divinitus traditam omnem ſcripturam agnoſcimus, ut pie ſine illa homines vivere nullatenus poſſe cenſeamus. Hanc tamen haudquaquam convenit omnes legere; at eos dumtaxat, qui profunda, quæ in illa latent Spiritus arcana recta interpretatione valent aperire; quive eam qua exponenda, docenda, legenda eſt ſcriptura ſacra, rationem probe norunt. Illitteratis autem & ſcripturam ſacram abſque diſcrimine, vel ſolum penes litteram, aut alio quodam a pietate ſenſu intelligentibus, eccleſia catholica, utique diſpendium

ΕΡΩΤΗΣΙΣ α'.

E Εἰ δεῖ τὴν θείαν γραφὴν κοινῶς παρὰ πάντων τῶν χριστιανῶν ἀναγινώσκεσθαι.

Οὔ. τὴν πᾶσαν γὰρ γραφὴν θεόπνευστον, καὶ ὠφέλιμον εἰδότες, καὶ οὕτω τὸ ἀναγκαῖον ἔχουσαν καθ' ἑαυτῆς, ὥστε χωρὶς αὐτῆς ἀδύνατον ὁπωσοῦν εὐσεβεῖν· οὐ μὴν καὶ ὑπὸ πάντων ἀναγινώσκεσθαι ταύτην, ἀλλ' ὑπὸ μόνων τῶν μετὰ τῆς προσηκούσης ἐρεύνης τοῖς βάθεσιν ἐγκυψάντων τοῦ πνεύματος, καὶ εἰδότων οἷς τρόποις ἡ θεία γραφὴ ἐρευνᾶται, καὶ διδάσκεται, καὶ ὅλως ἀναγινώσκεται. τοῖς δὲ μὴ γεγυμνασμένοις, καὶ ἀδιαφόρως, ἢ μόνον κατὰ τὸ γράμμα, ἢ καὶ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀλλότριον τῆς εὐσεβείας τὰ τῆς γραφῆς ἐκλαμβάνουσιν, ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, διὰ τῆς πείρας

τὴν βλά-

τὴν βλάβην ἐγνωκυῖα οὐ δημοτικὴν τὴν ἀνάγνωσιν εἶναι ἐντέλλεται. ὅθεν πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν ἐπιτετράφθαι μὲν ἀκούειν τὰ τῆς γραφῆς, ἵνα πιστεύῃ τῇ καρδίᾳ εἰς δικαιοσύνην, ὁμολογῇ δὲ τῷ στόματι εἰς σωτηρίαν· ἀναγινώσκειν δὲ ἔνια τῆς γραφῆς μέρη, καὶ μάλιστα τῆς παλαιᾶς, ἀπηγορεῦσθαι, τῶν εἰρημένων αἰτιῶν, καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις ἕνεκα. καὶ ἔστιν ἴσον περιείργειν τοῖς ἀγυμνάστοις μὴ ἀναγινώσκειν ἁπάσας τὰς ἱερὰς γραφὰς, καὶ τοῖς βρέφεσιν ἐντέλλεσθαι μὴ ἅπτεσθαι στερεᾶς τροφῆς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ β'.

Εἰ σαφής ἐστιν ἡ γραφὴ πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι χριστιανοῖς.

Εἰ σαφὴς ἦν ἡ θεία γραφὴ πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι χριστιανοῖς, οὐκ ἂν ὁ κύριος ἐρευνᾷν ταύτην τοῖς βουλομένοις σωτηρίας τυχεῖν ἐνετείλατο· καὶ τὸ χάρισμα τῆς διδασκαλίας ματαίως ὁ Παῦλος ἔλεγεν τεθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ὁ Πέτρος οὐκ ἂν περὶ τῶν τοῦ Παύλου ἐπιστολῶν, ἔχειν τινὰ δυσνόητα ἔλεγε. δῆλον οὖν ὡς πολὺ τὸ βάθος ἔχει τῶν γραφῶν, καὶ τὸ μέγεθος τῶν νοημάτων, καὶ δεῖσθαι ἐπιστημόνων, καὶ θείων ἀνδρῶν πρὸς ἔρευναν, καὶ ἀληθῆ κατάληψιν, καὶ γνῶσιν ὀρθὴν, καὶ σύμφωνον τῇ πάσῃ γραφῇ, καὶ τῷ δημιουργῷ ταύτης ἁγίῳ πνεύματι.

Ὥστε τοῖς ἀναγεννηθεῖσι, εἰ καὶ γνώριμος ἡ περὶ τριάδος πίστις, καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησις, τὰ πάθη, ἡ ἀνάστασις, ἡ εἰς οὐρανοὺς ἄνοδος, ὁ περὶ τῆς παλιγγενεσίας καὶ κρίσεως λόγος, ὧν ἕνεκα καὶ πολλοὶ θάνατον ὑπομεῖναι οὐκ ὤκνησαν. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον πᾶσιν εἰδέναι, καὶ ἃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μόνοις τοῖς ἐγγεγυμνασμένοις ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἁγιότητι φανεροῖ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ γ'.

Ἱερὰν γραφὴν ποῖα βιβλία καλεῖς;

Ἀπόκρισις.

Στοιχοῦντες τῷ κανόνι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἱερὰν γραφὴν καλοῦμεν ἐκεῖνα πάντα, ἅπερ ὁ Κύριλλος ὑπὸ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου ἐρανισάμενος ἀριθμεῖ· καὶ πρὸς τούτοις ἅπερ ἀσυνέτως, καὶ ἀμαθῶς, εἴτουν ἐθελοκακούργως, ἀπόκρυφα κατωνόμασε. τὴν Σοφίαν δηλαδὴ τοῦ Σολομῶντος, τὴν Ἰουδὴθ, τὸν Τωβίαν, τὴν ἱστορίαν τοῦ δράκοντος, τὴν ἱστορίαν τῆς Σωσάννης, τοὺς Μακκαβαίους, καὶ τὴν Σοφίαν τοῦ Σειράχ. ἡμεῖς γὰρ μετὰ τῶν ἄλλων τῆς θείας γραφῆς γνησίων βιβλίων, καὶ ταῦτα γνήσια τῆς γραφῆς μέρη κρίνομεν. ὅτι ἡ παραδοῦσα ἀρχαία συνήθεια, καὶ μάλιστα ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, γνήσια εἶναι τὰ ἱερὰ εὐαγγέλια, καὶ τ' ἄλλα τῆς γραφῆς βιβλία, καὶ ταῦτα εἶναι τῆς ἁγίας γραφῆς μέρη ἀναμφιβόλως παρέδωκε· καὶ τούτων ἡ ἄρνησις ἐκείνων ἐστὶν ἀθέτησις. εἰ δέ που δοκεῖ μὴ ἀεὶ πάντα ὑπὸ πάντων συγκαταριθμεῖσθαι, οὐδὲν ἧττον ὅμως καὶ ταῦτα παρά τε συνόδων, καὶ πολλῶν ὅσων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας παλαιοτάτων τε καὶ ἐγκρίτων θεολόγων ἀριθμεῖται, καὶ συγκαταριθμεῖται τῇ πάσῃ γραφῇ, ἃ πάντα καὶ ἡμεῖς κανονικὰ βιβλία κρίνομεν, καὶ ταῦτα τὴν ἱερὰν γραφὴν εἶναι ὁμολογοῦμεν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ δ'.

Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων, πῶς ὀφείλομεν φρονεῖν;

Ἀπόκρισις.

Τῶν ἁγίων ὄντων καὶ ὁμολογουμένων παρὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πρεσβευτῶν, ὡς πρῶτον εἴρηται ἐν τῷ ὀγδόῳ

experta, lectione ejus interdixit. Itaque omnibus quidem fidelibus ſacram audire ſcripturam, quatenus corde credant ad juſtitiam, ore autem confeſſionem promant ad ſalutem, permiſſum eſt; aliquos vero ſcripturæ, ac veteris potiſſimum inſtrumenti, libros legere, prædictis ac conſimilibus de cauſis, prohibitum. Et vero perinde eſt ſacræ ſcripturæ lectione illiteratos prohibere, ac ſolidiori abſtineant cibo infantibus imperare.

Quæstio II.

Sitne plana omnibus legentibus Chriſtianis ſcriptura.

Si legentibus omnibus plana eſſet ſacra ſcriptura Chriſtianis, nequaquam perſcrutari ſcripturas his qui ſalutis deſiderio tenentur, Dominus mandaſſet; fruſtraque Paulus poſitam a Deo in eccleſia doctoratus gratiam ſcripſiſſet; neque intellectu difficilia quædam habere Pauli epiſtolas Petrus diceret. Maximam itaque conſtat eſſe ſcripturæ altitudinem, juxta ac ſenſuum ejus celſitatem; ac doctiſſimis proinde diviniſque hominibus ad ejus expoſitionem, germanamque intelligentiam, necnon & ad verum atque toti ſcripturæ & ejuſdem auctori Spiritui ſancto conſonum ſenſum, opus eſſe.

Itaque ſanctiſſimæ Trinitatis myſterium ac Filii Dei Incarnationem, Paſſionem, Reſurrectionem, & in cælos Aſcenſionem, necnon & regenerationis & extremi judicii veritatem, (pro quibus mortem ſubire multi non dubitarunt) ut unuſquiſque ſacro baptiſmate initiatus agnoſcat; haud tamen neceſſe eſt, immo impoſſibile, & ad ea, quæ ſolis ſapientia & ſanctitate præditis Spiritus ſanctus aperit, omnes quoſcumque pertinere.

Quæstio III.

Quoſnam libros ſacram Scripturam vocas?

Reſponſio.

Eccleſiæ catholicæ regulam ſequentes, ſacram ſcripturam eos omnes appellamus libros, quos ab Laodicena ſynodo Cyrillus, ipſo quidem corrogante, probatos recenſet; iis inſuper additis, quos inſipienter, inſcite, aut magis malitioſe vocavit apocryphos. Sapientiam videlicet Salomonis, librum Judith, Tobiam, Draconis hiſtoriam, hiſtoriam Suſannæ, Machabæos, & Sapientiam Sirach. Hos etenim cum ceteris genuinis ſacræ ſcripturæ libris, ceu germanas ejuſdem ſcripturæ partes, cenſemus eſſe numerandos. Quoniam quæ ſancta evangelia, alioſque ſcripturæ libros ut genuinos tradidit antiqua conſuetudo, ſeu magis eccleſia catholica; & iſtos hæc ipſa ceu ſacræ ſcripturæ partes, procul dubio tradidit; quatenus iſtos qui neget, & illos recuſaverit. Sin vero ab cunctis haud recenſeri omnes fortaſſe videantur; iſti nihilo ſecius ab ſynodis, necnon & a multis cum antiquiſſimis, tum nominatiſſimis catholicæ eccleſiæ Theologis recenſentur, & ſacras inter ſcripturas numerantur. Quos omnes & nos judicamus eſſe canonicos, & ſacram eos eſſe ſcripturam confitemur.

Quæstio IV.

Quid de ſanctis Imaginibus & cultu Sanctorum ſentire debemus?

Reſponſio.

Oratores noſtri cum ſint, & ab catholica eccleſia habeantur ſancti, quemadmodum in octavo capitulo

Anno Christi 1672.

dictum eſt; dicendi modo tempus eſt, eos a nobis ceu Dei amicos, noſtroſque apud Dominum univerſorum interceſſores honorari. Porro duplicem ſanctis cultum adhibemus. Alterum quippe Verbi divini Matri, quem hyperduliam appellamus. Enimvero Dei (& hujus quidem ſolius) ut famula vere ſit & ipſa Deipara; at Mater ejus eſt, utpote quæ unam Trinitatis perſonam in carne genuit. Quare omnium cum ſanctorum, tum Angelorum longe ſuperior prædicatur: unde & hyperdulico eam cultu veneramur. Alterum vero, quem & dulicum vocamus, ſanctis Angelis, Apoſtolis, Prophetis, Martyribus, omnibus denique ſanctis adhibemus.

Inſuper venerandæ vitaliſque Crucis lignum, in quo pro ſalute mundi Salvator noſter paſſus eſt, quin & ejuſdem Crucis ſignum, veneramus, & adoramus: item & quod apud Bethlehem eſt præſepe, [a] cujus humilitate fundati ſumus; item & Calvariæ locum, &, quod theca fuit vitæ, Sepulcrum: ceteras denique res ſanctas quas adoramus; ſancta videlicet evangelia, necnon & vaſa ſacra, in quibus ſacrificium incruentum celebratur. Sed & annuis commemorationibus, feſtiſque ſolemnibus, ſacris ædiculis & anathematis, ſanctos ornamus & honoramus.

Deinde & Domini noſtri Jeſu Chriſti, & ſanctiſſimæ Deiparæ, omniumque ſanctorum, quin & ſanctorum Angelorum, ſecundum eam, qua quibuſdam Patriarchis & Prophetis apparuere, formam, imagines veneramur, adoramus & oſculamur. Denique & Spiritum ſanctum ſub ea, qua viſus eſt, columbæ ſpecie, [b] oculis pingendo ſubjicimus.

Eam porro quam ſanctis & eorum imaginibus, ceteriſque prædictis venerationem adhibemus, idololatriam eſſe ſi qui dicunt, id ceu ineptiſſimam ac inanem calumniam nihili omnino facimus. Nos autem ſoli in Trinitate Deo, ac præter ipſum nemini, latriæ cultum impendimus. Sanctos vero duplici ratione veneramur, in primis quidem relative ad Deum: quippe propter ipſum illos honoramus; deinde & in ſe ipſis, quoniam animatæ Dei imagines illi ſunt. Duliam porro eſſe, qua ſanctos veneramur in ſe ipſis, ſupra definitum eſt. Sanctas vero Imagines relativo dumtaxat, utpote ad earum ἀρχέτυπα pertinente, cultu veneramur. Quiſquis enim colit Imaginem, per Imaginem colit ἀρχέτυπον; neque aliquantum dividitur ſeparaturve Imaginis honor & ἀρχετύπου, ſed una & eadem actione impenditur; quemadmodum in prorege rex honoratur.

Quæ vero e ſcripturis in confirmationem ſuæ novitatis aſſumunt, nobis quamaperte favent, nedum id non probant, quod ipſi contendunt. Nos enim ſacram ſcripturam cum legimus, occaſionem, adjuncta, cauſam, & ſignificationem eorum quæ in illa ſcripta ſunt, diligentius inveſtigamus. Cur nimirum idem ipſe Deus modo dicat: *Non facies tibi idolum, neque ſimulacrum, neque adorabis, neque colet illa*: modo autem Cherubim fieri præcipiat. Immo & cum ſculptos in templo boves leoneſque ſpectamus, ſecundum perſuaſionem noſtram haudquaquam de illis judicamus; (non enim in perſuaſione eſt fides;) ſed occaſionem, ceteraque, uti dictum eſt, conſiderantes, rectam eorum interpretationem nanciſcimur, idemque eſſe dicimus: *Non facies tibi idolum & ſimulacrum*; ac, *Non adorabis deos alienos*: ſeu, idololatra non eris. Ita enim & ſoli Deo latria conſervata eſt, & relativi ſanctarum Imaginum cultus in eccleſia ab temporibus Apoſtolorum inducta conſuetudo; Deumque nequaquam ſecum pugnare verbis, commonſtratum. Verum enimvero ſi abſolute ſcriptura dicit, Non facies, neque adorabis; quî tandem ſimulacra facere, non autem adorare, poſtea Deus indulſit, prorſus non intelligimus. Quamobrem idololatriam ſolam neceſſe eſt fuiſſe prohibitam; unde & Cherubim & ſerpentes

[a] Lege, per quod ab irrationalitate liberati ſumus. Alludit ad præſepe, in quo ἄλογα ζῶα paſtum capeſſunt.

[b] Prius male legebatur, proponimus adorandum.

παρακαλεῖν· καιρὸς εἰπεῖν ὅτι καὶ τιμῶμεν αὐτοὺς ὡς φίλους Θεοῦ, καὶ ὡς ὑπὲρ ἡμῶν δεομένους τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ. Τιμῶμεν δὲ τούτους διπλῶς. καθ' ἕνα μὲν τρόπον τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὃν καὶ ὑπερδουλικὸν φαμέν· εἰ γὰρ καὶ ὡς ἀληθῶς δούλη ἡ Θεοτόκος τοῦ μόνου Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μήτηρ, ὡς τὸν ἕνα τῆς τριάδος γεννήσασα σαρκικῶς· διὸ καὶ ἀσυγκρίτως ὑπερέχει ἁπάντων πάντων ἀγγέλων τε καὶ ἁγίων· ὅθεν καὶ ὑπερδουλικὴν αὐτῇ ἀπονέμομεν τὴν προσκύνησιν. κατὰ δεύτερον δὲ τρόπον, ὃν καὶ δουλικὸν ὀνομάζομεν, προσκυνοῦμεν, εἴτουν τιμῶμεν τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, ἀποστόλους, προφήτας, μάρτυρας, καὶ ἁπλῶς πάντας τοὺς ἁγίους.

Πρὸς τούτοις προσκυνοῦμεν καὶ τιμῶμεν τὸ ξύλον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τὸ κοσμοσωτήριον εἰργάσατο πάθος, καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τὴν ἐν Βηθλεὲμ φάτνην, δι' ἧς τῆς ἀλογίας [a] ἐρρέθημεν, τὸν τόπον τοῦ κρανίου, τὸν ζωοφόρον τάφον, καὶ τὰ λοιπὰ ἅγια προσκυνήματα. τά τε ἱερὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη, δι' ὧν ἡ ἀναίμακτος ἐπιτελεῖται θυσία, μνήμαις τε ἐτησίοις, καὶ δημοτελέσιν ἑορταῖς, καὶ θείοις ἱδρύμασι καὶ [b] ἀναθήμασι τοὺς ἁγίους γεραίρομεν καὶ τιμῶμεν.

Ἔπειτα δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων προσκυνοῦμεν καὶ τιμῶμεν καὶ ἀσπαζόμεθα, ναὶ μὴν καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ὡς ὤφθησαν ἐνίοις τῶν τε προπατόρων, καὶ προφητῶν· ἱστοροῦμεν δὲ καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα, ὡς ὤφθη, ἐν εἴδει περιστερᾶς.

Εἰ δὲ τινὲς εἰδωλολατρεῖν ἡμᾶς, ἁγίους, καὶ εἰκόνας ἁγίων, καὶ τὰ λοιπὰ προσκυνοῦντας, λέγουσι, μάταιον ἡγούμεθα καὶ ἀθρανές. ἡμεῖς γὰρ μόνῳ τῷ ἐν τριάδι Θεῷ λατρεύομεν, καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ. τοὺς δὲ ἁγίους τιμῶμεν διττῶς· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἀναφοράν, ἐπειδὴ ἐκείνου ἕνεκα τιμῶμεν αὐτούς· καὶ καθ' ἑαυτούς, ὅτι ζῶσαί εἰσιν εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. τὸ δὲ καθ' ἑαυτούς, διώρισται ὅτι δουλικόν. τὰς δὲ ἁγίας εἰκόνας σχετικῶς, ὡς τῆς πρὸς ἐκείνας τιμῆς ἐπὶ τὰ πρωτότυπα ἀναφερομένης. ὁ γὰρ εἰς τὴν εἰκόνα προσκυνῶν, διὰ τῆς εἰκόνος τὸ πρωτότυπον προσκυνεῖ, καὶ ἡ δόξα οὐ μερίζεται, οὐδ' ὅλως χωρίζεται, τῆς τε εἰκόνος, καὶ τοῦ εἰκονιζομένου, καὶ ἐν ταὐτῷ γίνεται, ὡς ἡ εἰς τὸν βασιλικὸν πρέσβυν γινομένη.

Ἃ δὲ πρὸς σύστασιν καινοτομίας αὐτῶν παρὰ τῆς γραφῆς λαμβάνουσιν, οὐχ οὕτως αὐτοῖς βοηθεῖ, ὡς βούλονται, ἀλλὰ μᾶλλον ἡμῖν συνῳδὰ φαίνεται. ἡμεῖς γὰρ τὴν θείαν γραφὴν ἀναγινώσκοντες ἐξετάζομεν καιρόν, καὶ πρόσωπον, παράδειγμα καὶ αἰτίαν, ὅθεν καὶ τὸν αὐτὸν Θεὸν ποτὲ μὲν λέγοντα, οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὔτε ὁμοίωμα, οὐδὲ προσκυνήσεις, οὐδὲ λατρεύσεις αὐτοῖς· ποτὲ δὲ προστάττοντα γενέσθαι χερουβίμ. καὶ ἔτι βόας καὶ λέοντας γεγλυμμένους ἐν τῷ ἱερῷ θεωροῦντες, οὐ πεισματικῶς τούτων τὴν ἔννοιαν θεωροῦμεν. ἐν γὰρ τῷ πεισμῷ οὐκ ἔστι πίστις, ἀλλ', ὡς εἴρηται, καιρὸν καὶ τὰ λοιπὰ θεωροῦντες, τῆς ὀρθῆς περὶ τούτων δόξης ἐπιτυγχάνομεν. καὶ τό, οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, ἢ ὁμοίωμα, ταυτὸν ἡγούμεθα τό, οὐ προσκυνήσεις θεοῖς ἀλλοτρίοις, εἴτουν μὴ εἰδωλολατρήσῃς. οὕτω γὰρ καὶ ἡ παρὰ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποστόλων ἐπικρατήσασα συνήθεια τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ προσκυνεῖσθαι σχετικῶς τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ ἡ μόνῳ τῷ Θεῷ λατρεία διασώζεται, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ ἐναντίους λόγους ἑαυτοῦ φανεῖται. εἰ γὰρ ἡ γραφή φησιν, οὐ ποιήσεις, οὐδὲ προσκυνήσεις, πῶς ὕστερον ὁ Θεός, τὸ μὲν ποιῆσαι ὁμοιώματα συνεχώρησε, τὸ δὲ προσκυνῆσαι οὔ, οὐκ ἔχομεν συνορᾶν. ὅθεν περὶ μόνης τῆς εἰδωλολατρείας οὔσης τῆς ἐντολῆς, εὑρίσκομεν καὶ

[a] Pro, ἐρρύσθημεν.

[b] Pro, ἀναθήμασι.

Digitized by Google

Anno Christi 1672.

ὄφεις, καὶ λέοντας, καὶ βόας, καὶ χερουβὶμ γεγονότα, καὶ ἰνδάλματα, καὶ εἴδη εἴτουν ὁμοιώματα, ἐν οἷς οἱ ἄγγελοι ἐφαίνοντο, προσκυνηθέντα.

Οὓς δὲ προφέρουσι τῶν ἁγίων ὡς λέγοντας μὴ ἐξὸν προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας, ἡμῖν μᾶλλον βοηθεῖν ἐκείνους ἡγούμεθα. ἐπεὶ ἐκεῖνοι ἀγωνιστικῶς διαλεγόμενοι, καὶ κατὰ τῶν λατρευτικῶς προσκυνούντων τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ κατὰ τῶν φερόντων εἰς τὰς ἐκκλησίας τὰς εἰκόνας τῶν τεθνεώτων συγγενῶν ἐκείνων, ἐφέροντο, καὶ ἀναθέματι τοὺς οὕτω ποιοῦντας καθυπέβαλλον· οὐ κατὰ τῆς ὀρθῆς προσκυνήσεως, τῶν τε ἁγίων, καὶ ἁγίων εἰκόνων, καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ τῶν λοιπῶν ὧν εἴρηται· ὁπότε μάλιστα καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν Ἀποστόλων εἶναι τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ προσκυνεῖσθαι παρὰ τῶν πιστῶν, πάντες ἴσασι καὶ ἱστοροῦσι καὶ B κηρύττουσι· μεθ' ὧν καὶ μεθ' οὓς ἡ ἁγία οἰκουμενικὴ ἑβδόμη σύνοδος καταισχύνει πᾶσαν αἱρετικῶν βδελυρίαν.

Ἐπειδὴ σαφέστατα μᾶλλον δίδωσιν ἐννοεῖν, ὅπως δεῖ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τὰ προειρημένα ἄνωθεν. ἀναθεματίζει δὲ, καὶ ἀφορισμῷ καθυποβάλλει τούς τε προσκυνοῦντας λατρευτικῶς τὰς εἰκόνας, ἢ λέγοντας τοὺς ὀρθοδόξους εἰδωλολατρεῖν προσκυνοῦντας τὰς εἰκόνας. ἀναθεματίζομεν οὖν καὶ ἡμεῖς μετ' ἐκείνων τοὺς προσκυνοῦντας, ἢ ἅγιον, ἢ ἄγγελον, ἢ εἰκόνα, ἢ σταυρὸν, ἢ λείψανον ἁγίων, ἢ ἱερὸν σκεῦος, ἢ εὐαγγέλιον, ἢ ἄλλο τι ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ λατρευτικῶς, καὶ μόνῳ τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ τὴν λατρευτικὴν C προσκύνησιν ἀπονέμομεν. ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ τοὺς λέγοντας τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων, εἰκονολατρείαν, καὶ μὴ προσκυνοῦντας αὐτὰς, καὶ μὴ τιμῶντας τὸν σταυρὸν καὶ τοὺς ἁγίους, ὡς ἡ ἐκκλησία παρέδωκε.

Καὶ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας προσκυνοῦμεν, ὃν εἴρηται τρόπον, καὶ ἱστοροῦμεν ταύτας εἰς καλλωπισμὸν τῶν ναῶν, καὶ ἵν' ὦσι βιβλία τῶν ἀμαθῶν, καὶ πρὸς μίμησιν τῶν ἀρετῶν τῶν ἁγίων, καὶ ἀνάμνησιν, καὶ ἔρωτος αὔξησιν, καὶ πρὸς ἐγρήγορσιν τοῦ ἐπικαλεῖσθαι ἀεὶ, τὸν μὲν κύριον ὡς δεσπότην καὶ πατέρα, τοὺς δὲ ἁγίους ὡς δούλους μὲν ἐκείνου, βοηθοὺς δὲ καὶ μεσίτας ἡμῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ἐρωτήσεων Κυρίλλου. οἱ δὲ αἱρετικοὶ καὶ τὴν προσευχὴν τῶν εὐσεβῶν πρὸς D τὸν Θεὸν κακίζουσιν, ἔπειτα οὐκ οἴδαμεν ὅπως αὐτὴν μόνων τῶν μοναχῶν κατηγοροῦσι. τὴν προσευχὴν δὲ ἴσμεν ἡμεῖς ὁμιλίαν μετὰ Θεοῦ καὶ πρεπόντων ἀγαθῶν αἴτησιν, παρ' οὗ λαβεῖν ἐλπίζομεν, ἀνάβασίν τε νοῦ πρὸς Θεὸν, καὶ εὐσεβῆ πρὸς Θεὸν ἀπευθυνομένην διάθεσιν, ζήτησιν τῶν ἄνω, ψυχῆς ἁγίας βοήθημα, λατρείαν τῷ Θεῷ κεχαρισμένην, σημεῖον μετανοίας, καὶ βεβαίας ἐλπίδος, οἴδαμεν. γίνεσθαι δὲ ἢ τῷ νῷ μόνῳ, ἢ νῷ καὶ φωνῇ· θεωρεῖσθαι ἐν αὐτῇ θεωρίαν τῆς ἀγαθότητος, καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, ἀναξιότητα τοῦ αἰτοῦντος, καὶ εὐχαριστίαν καὶ ἐπαγγελίαν τῆς μελλούσης πρὸς Θεὸν ὑποτάξεως. ἔχει δ' αὐτὴν πίστιν καὶ ἐλπίδα, καὶ διαμονὴν, καὶ τήρησιν τῶν ἐντολῶν καὶ κατὰ E πρῶτον λόγον αἴτησιν τῶν οὐρανίων. πολλοὺς δ' ἔχει τοὺς καρποὺς, οὓς περιττὸν ἐξαπαριθμεῖν. γίνεσθαι δὲ συνεχῶς, ἐπιτελεῖσθαι δὲ ὀρθῷ καὶ γονυκλιτῷ σχήματι. τοσαύτη δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ὠφέλεια, ὥστε καὶ ψυχῆς τροφὴν καὶ ζωὴν ὁμολογεῖσθαι. συνάγεται καὶ ταῦτα πάντα ἐκ τῆς θείας γραφῆς, ὥστε εἴ τις τούτων ἀπόδειξιν αἰτεῖ, ὅμοιος ἄφρονι, ἢ τυφλῷ περὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας καὶ αἰθρίας ἀμφισβητοῦντι.

Οἱ δ' αἱρετικοὶ βουλόμενοι μηδὲν ὧν Χριστὸς ἐπέταξε ἀπαρεγχείρητον ἐᾶσαι, καὶ ταύτης καθήψαντο. αἰσχυνόμενοι δ' οὕτω φανερῶς ἀσεβεῖν περὶ μὲν προσευχῆς, ἁπλῶς μὴ γίνεσθαι οὐ κωλύουσι, τῆς τῶν μοναχῶν δ' εὐ-

A & leones ſculptos fuiſſe legimus ac honoratos, & figuras ſive ſimulacra, Angelorum etiam, adorata.

Quos vero allegant ſanctos adorationem Imaginum aſſerentes illicitam, noſtris vel maxime favere partibus æſtimamus: quandoquidem acerrimis diſputationibus ſuis in eos duntaxat invehebantur, qui latriæ cultum ſacris Imaginibus impendebant, quive parentum ſuorum defunctorum effigies in eccleſiam inſerebant; quos & inſuper anathemati ſubjecere: non autem in rectum tum ſanctorum, tum ſacrarum Imaginum, tum & venerandæ Crucis, ceterorumque prædictorum cultum; maxime cum ab Apoſtolorum temporibus, decorata ſit ſacris Imaginibus eccleſia; eiſque adhibitum ab fidelibus cultum tradant omnes, omnes atteſtentur: quo-B rum ſententiam ſancta œcumenica ſeptima ſynodus approbavit, & omnem hæreticorum impudentiam una cum illis repreſſit.

Manifeſtiſſime quippe qualem ſacris Imaginibus adhibere oporteat cultum, ſimul ac ea quæ & nos ſupra diximus, ipſa ſynodus indixit. Porro omnes quoſcumque, cum qui latriæ cultum ſacris Imaginibus impendunt, tum qui fideles honorem Imaginibus deferentes idololatriæ inſimulant, anathematizat & excommunicationi ſubjicit. Et nos igitur cum ipſis eos omnes, qui ſive ſanctum, ſive Angelum, ſive Imaginem, ſive crucem, ſive Reliquias ſanctorum, ſive vas aliquod ſacrum, ſive evangelium, ſive quidpiam aliud ex iis quæ in cælo & in terra & in mari ſunt, latriæ cultu C venerantur, anathematizamus, ſolique in Trinitate Deo cultum hujuſmodi ducimus eſſe tribuendum. Inſuper & cultum Imaginum appellantes iconolatriam, eaſque, ac Crucem, & ſanctos juxta traditionem eccleſiæ colere recuſantes anathematizamus.

Sanctos quippe eo, quo ſupra diximus, cultu veneramur, necnon & ſanctas Imagines, quas ad templorum ornamentum eleganter componimus, ut librorum inſtar inibi ſint; unde ad virtutum ſanctorum recordationem, imitationem, amoris incrementum, atque ad jugem, Dei quidem, ceu Domini & Patris, ſanctorum vero, ceu ſervorum ejus, noſtrorum autem adjutorum juxta ac oratorum, obſecrationem peccatores excitentur.

D Atque hæc quidem contra Cyrilli capita quæſtioneſque dicta ſint. Porro piorum quoque orationes ad Deum, ac Monachorum maxime, (quod quamobrem faciant, plane haud intelligimus) improbant hæretici. Verum orationem, ceu cum Deo colloquium, ac convenientium, a quo ſperamus illa, bonorum poſtulationem, item aſcenſum piumque affectum mentis in Deum, cæleſtium rerum inquiſitionem, animæ ſanctæ ſubſidium, cultum Deo acceptiſſimum, pœnitentiæ ac firmæ ſpei ſignum, nos quidem agnoſcimus. Fit autem oratio vel ſola mente, vel mente ſimul & voce; Deique bonitatem & miſericordiam, ac noſtram pariter humilitatem, & futuræ ad Deum adhæſionis noſtræ beneficium ac promiſſionem in illa meditamur. E Fidem vero, & ſpem, & perſeverantiam, & mandatorum obſervationem, ac cæleſtium potiſſimum habet illa petitionem, quin & fructus id genus quamplurimos, quos fruſtra recenſeamus. Denique qua ſtando, qua flectendo genua, ſine intermiſſione oramus. Tanta vero eſt orationis utilitas, ut animæ cibus & vita merito cenſeatur. Et hæc quidem omnia ſacris ita manifeſte colliguntur e ſcripturis, ut inſipienti aut cœco, meridie ac ſereno cælo de ſolis lumine dubitanti ſimilis ille ſit, qui probationem eorum exegerit.

Hæretici vero & illam de medio tollere tentavere, cum eorum quæ fidelibus mandavit Chriſtus, nihil non ſtatuerint amputare. Id tamen tam apertæ in orationem impietatis tandem erubeſcentes, orare omni-

Anno Christi 1672.

no minime prohibent, ſed in Monachorum orationes debacchantur; ea nimirum mente, ut ſimpliciorum odium in Monachos excitent; quatenus eorum, ceu profanorum hominum, nec adſpectum ſuſtineant, neque catholicæ & Apoſtolicæ fidei ab illis exponi dogmata patiantur. Prudens enim eſt in malum diabolus, & ad confingendas calumnias ingenioſus. Unde & ejus aſſeclas (cujuſmodi ſunt iſti maxime, quibus de loquimur, hæretici) non tam pietatis propoſitum, quam homines ad malorum abyſſum detrudendi, & ad ea, quæ non viſitat Dominus, loca rapiendi, movet inſtitutum.

Itaque quales eſſe dicant Monachorum orationes, interrogandi ſunt: & ſiquidem a ſe ipſis aliqua[a], vel orthodoxæ Chriſtianorum profeſſioni diſſentanea feciſſe Monachos probaverint, jam adverſus Monachos cum illis cauſam agimus, eoſque non modo Monachos non eſſe dicimus, ſed neque Chriſtianos. Sin vero gloriam & mirabilia Dei recta cum interpretatione nunquam non enarrant Monachi, Deumque pro viribus humanis, hymnis & canticis omni tempore celebrant; tum nimirum eos qui in ſcriptura habentur, cum ex illa compoſitos hymnos canentes, ſive eidem ſcripturæ conſona loquentes, Apoſtolicum & propheticum non modo, ſed & divinum opus eos implere confitemur.

[a] Adde, aliqua.

Unde nullum quidem Chriſtianis contrarium opus præſtare nos arbitramur, quando Paracliticon, Triodion, & [b]Martyrologium cantamus: cum continuam atque ſelectam dumtaxat habeant omnes iſti libri Theologiam. Immo vero per hymnos tum e ſcriptura quidem aſſumptos, tum ad uſum chori ab ſancto Spiritu inſtitutum accommodatos, ut alternis fiat verſibus modulatio noſtra, ſacram ſcripturam decantamus. Deinde ſacram nos ubique canere Scripturam, hinc prorſus liquet, quod cuilibet hymnorum modulo verſiculum e ſcriptura ſubjungamus. Si vero & Thecaræ, aliaſve ab antiquis Patribus compoſitas orationes canimus & legimus, quidnam blaſphemiæ, quid impietatis habeatur in illis, adverſarii noſtri demonſtrent; & una cum ipſis Monachos hæc ipſa canentes inſequemur.

[b] In Græco, Menæa.

Sin autem hoc ſolum quod ſemper & ſine intermiſſione oramus, ceu malum quid, improbant: quid hanc in nos querelam movent? In Chriſtum magis certamen ſumant, (quemadmodum & ſumunt) qui ſine intermiſſione orandum eſſe ut probaret, iniqui judicis parabolam propoſuit: & ad cavendas tentationes, ſtandumque coram Filio hominis, vigilandum eſſe docuit & orandum. Sumant & cum Paulo, qui tum primæ ad Theſſalonicenſes quinto, tum & alibi paſſim ad continuam orationem adhortatur. Divinos prætermitto a Chriſto ad nos uſque catholicæ eccleſiæ prælatos: ſatis enim ſuperque concors Patriarcharum prophetarumque de oratione ſententia hæreticos pudore ſuffundit.

Porro ſi quæ fecerunt Apoſtoli, quæ Prophetæ, immo & quæ ſancti Patres atque Chriſti Patriarchæ, hæc ipſa faciunt & Monachi: utique donorum largitoris Spiritus ſancti fructus eſſe orationes Monachorum, manifeſtum eſt. Quas vero novitates induxere Calviniſtæ, tum circa Deum reſque divinas blaſphemando, cum ſcripturam ſacram perperam interpretando, decurtando, & injurioſe tractando, diaboli ſophiſmata eſſe dicimus & inventa.

Neque minus inepte garriunt, non poſſe eccleſiam abſque violentia & tyrannide ab quibuſdam cibis abſtinentiam & jejunia conſtituere. Enimvero recte admodum ad carnis & omnium pariter mortificationem paſſionum, orationem & jejunia, quorum amantes juxta ac exempla extitere ſancti omnes, ſollicite præ-

χαῖς ἐπεξέρχονται, ὅπερ καὶ αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα τοῖς ἁπλουστέροις μῖσος κατὰ τῶν μοναχῶν ἐμβάλωσι, πρὸς τὸ μὴ ὅλως ἀνέχεσθαι τούτους τυχὸν ὡς βεβήλους καὶ ἀνθρώπους ἐχθροὺς, μηδ' ὅπως ἀνέχεσθαι τὰ τῆς εὐσεβοῦς καὶ ὀρθοδόξου πίστεως δόγματα διδάσκεσθαι παρ' αὐτῶν. σοφὸς γὰρ ὁ διάβολος πρὸς τὸ κακὸν καὶ ἀγχίνους πρὸς τὰ μάταια. ὅθεν καὶ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ (οἷοι οἱ αἱρετικοὶ οὗτοι μάλιστα) οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον κατασπουδάζει εὐσεβεῖν, ὅσον ἐπεσπούδασε τὸ δεῖνα ἐκτραχηλιάζειν ἐπὶ βάθη κακῶν, καὶ ἀφορίζεσθαι εἰς τόπους, οὓς οὐκ ἐπισκοπεῖ κύριος.

Ἐρωτητέον οὖν αὐτοὺς τίνας φασὶν εἶναι τὰς τῶν μοναχῶν προσευχάς· καὶ εἰ μὲν τοὺς μοναχοὺς φαῖεν ἐξ ἑαυτῶν ἔστιν [a] ἐλαττόνα πεποιηκέναι, καὶ ἀπᾴδοντα τῇ ὀρθοδόξῳ τῶν χριστιανῶν θρησκείᾳ, καὶ αὐτοὶ ξυνωθησόμεθα, καὶ τοὺς μοναχοὺς οὐ μόνον οὐ μοναχοὺς, ἀλλ' οὐδὲ χριστιανοὺς φαμέν. εἰ δ' οἱ μοναχοὶ διηγοῦνται ἐν ἑρμηνείᾳ τὴν δόξαν καὶ τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεχῶς, καὶ ἀδιαλείπτως, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ τὸ θεῖον, ὡς δυνατὸν ἀνθρώπῳ, ὕμνοις καὶ δοξολογίαις καταγεραίρουσι, τῇ μὲν τὰ τῆς γραφῆς δηλονότι ψάλλοντες, τῇ δὲ τοὺς ὕμνους ἐκ τῆς γραφῆς συνάγοντες, ἤτοι συνῳδὰ ἐκείνῃ φθεγγόμενοι, ἀποστολικὸν, καὶ προφητικὸν, μᾶλλον δὲ κυριακὸν ἔργον αὐτοὺς πληροῦν ὁμολογοῦμεν.

[a] Pro, λέγουσι.

Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρακλητικὸν, τριῴδιον, καὶ μηναῖα ψάλλοντες, μηδὲν ἀπᾷδον χριστιανοῖς ἔργον πληροῦμεν. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦται βίβλοι περὶ ἐκλεκτῆς καὶ διηνεκοῦς θεολογίας διαλέγονται, καὶ ὕμνους τῇ μὲν συνειλεγμένους ἐκ τῆς θείας γραφῆς, τῇ δὲ κατὰ τὴν χορηγίαν τοῦ πνεύματος, ἵν' ὦσι τοῖς μέλεσιν αἱ λέξεις κατάλληλοι δι' ἑτέρων λέξεων, τὰ τῆς γραφῆς ᾄδομεν· ἔπειτα ἵν' ὅλως ᾖ καταφανὲς, ὅτι τὰ τῆς γραφῆς ἀεὶ ψάλλομεν, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὕμνων λεγομένῳ προσθέμενοι στίχον τῆς γραφῆς ἐπιλέγομεν. εἰ δὲ καὶ Θήκαρα, καὶ ἄλλας τὰς πάλαι πατράσι ποιηθείσας βίβλους ψάλλομεν καὶ ἀναγινώσκομεν, εἰπάτωσαν οὗτοι ποῖον ἐκείνων τὸ βλάσφημον, καὶ μὴ εὐσεβὲς, καὶ μετ' ἐκείνων τούτους ἀποδιώξομεν.

Εἰ δὲ καὶ μόνον τοῦτό φασι, τὸ συνεχῶς, καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι, κακὸν, τί αὐτοῖς καὶ ἡμῖν; μαχέσθωσαν Χριστῷ (καθάπερ καὶ μάχονται) ὅστις τὴν τοῦ ἀδίκου κριτοῦ παραβολὴν, πρὸς τὸ δεῖν συνεχῶς προσεύχεσθαι, καὶ ἐδίδαξεν ἀγρυπνεῖν καὶ εὔχεσθαι φυγεῖν τοὺς πειρασμοὺς, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. μαχέσθωσαν Παύλῳ πρώτης πρὸς Θεσσαλ. κεφαλαίῳ πέμπτῳ, καὶ ἀλλαχοῦ ἐν πολλοῖς. ἐῶ λέγειν τοὺς θείους τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καθηγεμόνας ἀπὸ Χριστοῦ ἄχρις ἡμῶν. ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς πρὸς αἰσχύνην τὸ σύμφωνον τῆς προσευχῆς τῶν τε προπατόρων, ἀποστόλων, καὶ προφητῶν.

Εἰ οὖν τὰ τῶν μοναχῶν ἐστι τὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ προφητῶν, δὲς δ' εἰπεῖν καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν προπατόρων αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, δῆλον ὅτι αἱ τῶν μοναχῶν εὐχαὶ καρποί εἰσι τοῦ τῶν χαρισμάτων δοτῆρος ἁγίου πνεύματος. ἃ δ' Καλουΐνοι καινοτομοῦσιν, ἔν τε τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων βλασφημοῦντες, καὶ τὴν θείαν γραφὴν παρεξηγοῦντες, κολοβοῦντες, καὶ καθυβρίζοντες, τοῦ διαβόλου εἶναι σοφίσματά τε καὶ εὑρήματα.

Ἀλυσιτελὲς δὲ καὶ τὸ, ἀδύνατον τῇ ἐκκλησίᾳ βρωμάτων τινῶν ἀποχὰς καὶ νηστείας διατάττειν ἄνευ βίας καὶ τυραννίδος. ἡ γὰρ ἐκκλησία πρὸς νέκρωσιν τῆς σαρκὸς, καὶ ὅλως τῶν παθῶν, μάλα καλῶς ποιοῦσα διατάττει ἐπιμελῶς τὴν προσευχὴν, καὶ τὴν νηστείαν, ἧς ἐρασταὶ καὶ τύποι γεγόνασιν οἱ ἅγιοι

Anno Christi 1672.

ποίτης, δι' ἧς τῇ ἄνωθεν χάριτι καθαιρούμενος, ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος σὺν ταῖς στρατιαῖς καὶ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ, ῥαδίως τελειοῦται ὁ προκείμενος τοῖς πιστοῖς δρόμος. Ταῦτα οὖν ἐκπληροῦν ἡ ἄμεμπτος ἀνατολικὴ ἐκκλησία, οὐ βιάζει, οὐδὲ τυραννεῖ· ἀλλὰ παρακαλεῖ, νουθετεῖ, διδάσκει τὰ τῆς γραφῆς, καὶ πείθει τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Προτίθησι δὲ τοῖς εἰρημένοις καί τις ἀνθρωπίσκος, ὁ ἐν Καρεντονίᾳ προειρημένος φαμὲν Κλαύδιος, καὶ ἕτερά τινα καθ' ἡμῶν γελοῖα, ἢ μηδενὸς λόγου ἄξια· ἀλλ' ἡμεῖς καὶ τὰ εἰρημένα αὐτοῦ μύθους ἡγούμεθα, καὶ τοῦτον αὐτὸν τερατώδη καὶ πάντη ἀμαθῆ γνωρίζομεν. [a] Καὶ μεταφώτιον γάρ, μυρίοις ὅσοι καὶ γεγόνασι καὶ εἰσὶν ἐπὶ σοφίᾳ, ἢ θεολογίᾳ, καὶ ἁγιότητι παρὰ τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ, διαπρέποντες τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος.

[a] Forte, Καὶ μετὰ Φώτιον.

Γελοιότατον δὲ καὶ τό, διὰ τὸ ἔχειν τινὰς τῶν ἀνατολικῶν ἱερέων τὸν ἅγιον ἄρτον ἐν σκεύεσι ξυλίνοις, ἔσω μὲν τοῦ ναοῦ, ἔξω τοῦ βήματος, ἔν τινι τῶν κιόνων κρεμάμενον, μὴ ὁμολογεῖν αὐτοὺς τὴν πραγματικὴν καὶ ἀληθῆ μεταβολὴν τοῦ ἄρτου εἰς τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. ὅτι μὲν γάρ τινες τῶν πτωχῶν ἱερέων ἔχουσι τὸ δεσποτικὸν σῶμα ἐν σκεύεσι ξυλίνοις, οὐκ ἀρνούμεθα. καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ὑπὸ λίθων ἢ μαρμάρων τιμᾶται, ἀλλὰ ζητεῖ γνώμην ὑγιῆ, καὶ καρδίαν καθαρὰν αἰτεῖ παρ' ἡμῶν.

Τοῦτο καὶ Παύλῳ συμβέβηκεν. ἔχομεν γάρ, φησί, τὸν θησαυρὸν ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν· ὅπου δ' αἱ κατὰ μέρος ἐκκλησίαι δύνανται, ὥσπερ τυχὸν παρ' ἡμῖν ἐν Ἱεροσολύμοις, ἔνδον τοῦ ἁγίου βήματος ἑκάστου τῶν ναῶν τὸ δεσποτικὸν σῶμα τιμᾶται καὶ φωταγωγεῖται ἀεὶ ἑπταφώτου κανδήλης.

Ἐπεὶ δὲ μὴ θαυμάζειν πῶς τὸ δεσποτικὸν σῶμα περί τινι ἐκκλησίᾳ ἰδόντες κρεμάμενον οἱ αἱρετικοὶ ἔξω τοῦ βήματος, διὰ τὸ ἴσως συμπεσεῖν διὰ τοὺς τοίχους τοῦ βήματος, ὑπὸ τῆς παλαιότητος, κἂν τοῦτο συμπεραίνουσι τὰ ἄτοπα· τὸν δὲ Χριστὸν οὐκ εἶδον ὑπὸ τὸ ἡμικύκλιον τοῦ ἁγίου βήματος ἱστορούμενον ὡς βρέφος ἔνδον τοῦ δίσκου· ἵνα ἴδωσιν, ὅτι, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ ἀνατολικοί, ἔνδον τοῦ δίσκου, οὐ τύπον, οὐ χάριν, οὐκ ἄλλο τι, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Χριστόν, οὕτω καὶ πιστεύουσι τὸν ἄρτον τῆς εὐχαριστίας, οὐκ ἄλλο τι, ἀλλ' αὐτὸ γίνεσθαι οὐσιωδῶς τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ οὕτω συμπεραίνουσι τ' ἀληθές.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀναλυτικώτερον εἴρηται πλατύτερον καὶ σαφέστερον τῇ ὀρθοδόξῳ λεγομένῃ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογίᾳ. Γεωργίῳ Χίῳ τῷ Κορεσσίῳ ἐν τοῖς περὶ μυστηρίων, καὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος, καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν, καὶ πρεσβείας καὶ προσκυνήσεως ἁγίων, καὶ προσκυνήσεως εἰκόνων, καὶ ἐν τῇ ποιηθείσῃ αὐτῷ ἀντιρρήσει κατὰ τῆς ἐν Φλανδρίᾳ ποτὲ τῶν αἱρετικῶν ἀθεμίτου συνόδου, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. Γαβριὴλ Πελοποννησίῳ τῷ μητροπολίτῃ Φιλαδελφίας, καὶ Γρηγορίῳ πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Χίῳ, ἐν τοῖς περὶ μυστηρίων. Ἱερεμίᾳ τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τρισὶ δογματικαῖς καὶ συνοδικαῖς πρὸς τοὺς ἐν Τυβίγγῃ τῆς Γερμανίας Λουθήρους ἐπιστολαῖς. Ἰωάννῃ ἱερεῖ καὶ οἰκονόμῳ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ναθαναήλ. Μελετίῳ Συρίγῳ τῷ Κρητὶ ἐν τῇ ποιηθείσῃ αὐτῷ ὀρθοδόξῳ ἀντιρρήσει κατὰ τῶν κεφαλαίων καὶ ἐρωτήσεων τοῦ λεγομένου Κυρίλλου. Θεοφάνει τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἐν τῇ πρὸς Ῥωξολάνους δογματικῇ ἐπιστολῇ· καὶ ἄλλοις μυρίοις. πρὸ τούτων δὲ εἴρηται μάλιστα καλῶς Συμεὼν τῷ Θεσσαλονίκης, καὶ πρὸ ἐκείνου πᾶσι τοῖς πατράσι, καὶ ταῖς οἰκουμενικαῖς συνόδοις, ἱστορικοῖς τε ἐκκλησιαστικοῖς· ναὶ μὴν καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων συγγράψασι τὰς ἐξωτερικὰς ἱστορίας εἴρηται ἀποχρώντως· οἷς ἅπασι τὰ εἰρημένα χωρὶς πάσης ἀναλογίας εἴληφεν περὶ τῶν ἀποστόλων, ὧν αἵ τε

A cipit, quibus, ac cæleſtis ope gratiæ dejecto cum exercitibus & viribus ſuis adverſante nobis diabolo, propoſitum ſibi curſum perquam facile fideles abſolvunt. Hæc igitur ab fidelibus fieri cum inculpata ubique eccleſia providet, vim nullam, nullam adhibet tyrannidem; ſed hortatur, ſed admonet, ſed ea quæ ſcripturæ ſunt, edocet, illaque ſancti Spiritus operante virtute perſuadet.

His & nonnulla adverſum nos ridicula, penituſque contemnenda homuncio quidam, Claudius nomine, Charentonienſis, uti diximus, miniſter, adjecit. Sed & inter fabulas quæcumque dixit ille, recenſemus, ipſumque ceu funditus illiteratum, immo ceu monſtrum agnoſcimus. [a] Enimvero infinitis iſte ſe ſe doctoB ribus anteponit, qui Spiritus ſancti virtute præditi, apud Orientalem eccleſiam tum ſapientia, cum & ſanctitate hactenus floruere.

[a] Forte pro. Nam & poſt Photium plurimi fuere & ſunt, qui &c.

Ineptiſſimam pariter adverſarii noſtri promunt argumentationem, cum Orientales nonnullos ſacerdotes realem ac veram panis in corpus Domini converſionem minime confiteri, inde probari contendunt, quod panem ſanctum in aliquo templi loco extra altare ligneis incluſum thecis ad aliquam appoſitum columnam aſſervant. Neque enim negamus pauperes quoſdam ſacerdotes ligneis in vaſis Dominicum corpus aſſervare; verum nec lapidibus, nec marmoribus honoratur Chriſtus; ſed mentem ſanam & cor purum a nobis expoſcit.

C Hoc ipſum & Paulus quidem aſſerit, dicens: *Habemus theſaurum in vaſis fictilibus.* Aſt ſingulis in eccleſiis, quarum per facultates licet, quemadmodum apud nos Jeroſolymis, quolibet templorum in altari Dominicum corpus cum honore ſervatur, ſeptemplici lampade coram illo jugiter ardente.

Stupendum vero nemini non videatur, qui ob collapſos fortaſſis vetuſtate ſanctuarii muros Dominicum corpus extra ſanctuarium hæretici viderint appenſum, unde & abſurdiſſima conficiunt; Chriſtum vero non viderint infantis ſpecie ſuper patella fornici ſanctuarii depictum. Apertiſſime etenim utique noſſent, ac veriſſime concluſiſſent, Orientales, ut nequaquam figuram, aut gratiam, aut id genus quidpiam ſuper patella, ſed D ipſummet Chriſtum repræſentant; ita & credere panem euchariſticum nihil aliud quam ipſum corpus Domini ſubſtantialiter fieri.

Sed & fuſius juxta ac luculentius de iſtis dictum eſt in libro qui *Confeſſio orthodoxa eccleſiæ Orientalis* inſcribitur. Item & ab Georgio Chio Coreſſio, in libris de ſacramentis, de prædeſtinatione & gratia, de libero arbitrio, de cultu & adoratione ſanctorum, de veneratione Imaginum, & in confutatione pſeudoſynodi ab hæreticis in Belgio habitæ, & in aliis plurimis. Item ab Gabriële Peloponeſio Philadelphiæ Metropolita. Item ab Gregorio Chio Protoſyncello, in libro de ſacramentis. Item ab Jeremia ſanctiſſimo Patriarcha Conſtantinopoleos, in tribus dogmaticis ac ſynoE dalibus epiſtolis ad Lutheranos Tubingenſes. Item ab Joanne Nathanaële Preſbytero & œconomo Conſtantinopoleos. Item ab Meletio Syrigo Cretenſi, in ea, quam compoſuit, refutatione orthodoxa capitulorum & Quæſtionum cujuſdam nomine Cyrilli. Item ab Theophane Hieroſolymorum Patriarcha, in dogmatica ad Roxolanos epiſtola. Item ab aliis innumeris. Sed & ante iſtos, ab Symeone Theſſalonicenſi, de iiſdem egregie ſcriptum: immo ab omnibus retro ipſum Patribus, ſynodis œcumenicis, & Annalium eccleſiaſticorum ſcriptoribus; quinetiam & ab Chriſtianorum Romanorum auctoribus, qui res paſſim exteras ſunt proſecuti. Quorum omnium una ſententia eſt, ab Apoſtolis prædicta omnia dimanaſſe, quorum traditio-

nes ſive ſcripto, ſive verbo per patres ad nos uſque pervenere.

Validiſſimum porro habemus prædictorum vel ex ipſis hæreticis argumentum. Etenim Neſtoriani poſt annum (CCCCXXVIII.) item Armeni & Cophtæ & Syri: item Æthiopes, & qui ſub Æquinoctiali habitant, & trans illum, verſus Tropicum Capricorni, quos hujuſmodi locorum incolæ vulgo Campeſios vocant, poſt annos ab Incarnatione Domini (........) ab catholica eccleſia receſſere, ſinguli ſingularem hæreſim amplexi, ut ex œcumenicorum conciliorum actis nemo non intelligit. Verumtamen circa finem numerumque ſacramentorum, necnon & circa omnia quæ ſupra diximus, (præter ſingularem ſuam hæreſim) cum eccleſia catholica prorſus conſentiunt: uti ſingulis horis videmus ipſi, & ſermone atque uſu diſcimus in hac ſancta civitate Jeruſalem: in qua ex omni gente quæ ſub cælo eſt, homines tum ſapientes, (apud illos) cum illiterati, aut habitant, aut peregrinationis ergo commorantur. Taceant igitur inepti narratores, & novitatum artifices hæretici; & mutilas tum e ſcriptura, tum ex Patribus adverſum nos ſententiolas, quibus mendacium exſtruant, callide furari ne moliantur, quemadmodum apoſtatarum & hæreticorum ab initio exſtitit conſuetudo: atque hoc loquantur unum, ſe ſe nimirum excuſationes excuſantes in peccatis, injurias in Deum, & in ſanctos evomere blaſphemias inſtituiſſe.

Epilogus.

Hæc ex multis pauca dixiſſe ſufficiat, ad plenam calumniæ ab adverſariis noſtris eccleſiæ Orientali illatæ confutationem: cujus quidem in argumentum ſuppoſititia juxta ac impia cujuſdam nomine Cyrilli capitula produxere. Ea porro quæ diximus, non ſolum noſtram adverſus hæreticos nobis obtrectantes apologiam eſſe volumus; verum etiam fidei regulæ inſtar obtinere, ex qua nova illorum emendentur dogmata, & ad catholicam atque Apoſtolicam eccleſiam ipſi reducantur: quandoquidem majores eorum olim in illa meruerunt, & eccleſiaſticis contra hæreticos ſynodis (quas inique modo calumniantur iſti) ac certaminibus interfuerunt. Ab omni quippe ratione longe alienum eſt, eos (maxime cum ſibi videantur ſapientes) hominibus ſuimet amantibus & exſecrandis, ac nequaquam ex Spiritu ſancto, ſed ex mendacii principe loquentibus attendiſſe; ſanctam autem catholicam & Apoſtolicam eccleſiam, quam Filii ſui ſanguine Deus acquiſivit, deſeruiſſe, ab eaque eſſe fornicatos. Etenim longiſſime diverſo exitu, ſeparatos ab eccleſia inferni ſupplicia una cum ethnicis & publicanis illos quidem excipient; catholicam vero eccleſiam, qui cunctis ab contrariis eam hucuſque protexit, Dominus non derelinquet, cui gloria & imperium in ſæcula ſæculorum. Amen.

Anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, die decima ſexta Martii. Apud ſanctam civitatem Jeruſalem.

Doſitheus miſeratione divina Patriarcha ſanctæ Jeruſalem & totius Palæſtinæ, aſſero & confiteor hanc eſſe fidem eccleſiæ Orientalis.

Dorotheus Petræ epiſcopus, definiens ſubſcripſi.

Parthenius metropolita ſanctæ Nazaret.

[a] Joſaphat humillimus metropolita Ptolemaïdis & Poliſidonis, & præſul Cæſareæ Palæſtinæ, ſubſcripſi.

Neophytus humilis metropolita ſanctæ Bethlehem, ita affirmo.

Chriſtodulus humilis archiepiſcopus Gazæ & Joannicii ſanctiſſimi archiepiſcopi ſanctæ Cavernæ [b] locum tenens, definiens ſubſcripſi.

[a] Pro, Joaſaph.

[b] Prius prave legebatur, tentorio præpoſitus.

διὰ γραφῆς ἢ λόγου παραδοθέντα διὰ τῶν πατέρων ἀφίκοντο μέχρις ἡμῶν.

Συνίσταται δὲ τὰ εἰρημένα καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τῶν αἱρετικῶν λόγου. Νεστορῖται μὲν γὰρ μετὰ ἔτη τῆς σωτηρίας (υ' κ' η'.) Ἀρμένιοί τε, καὶ Κόπται, καὶ Σύροι, καὶ ἔτι Αἰθίοπες οἱ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν, καὶ ἐπέκεινα τούτου κατὰ τὸν χειμερινὸν τροπικὸν οἰκοῦντες, οὓς καὶ Καμπησίους οἱ ἐνταῦθα κοινῶς ὀνομάζουσι, μετὰ ἔτη .... τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας, ἀπορραγέντες τῆς καθόλου ἐκκλησίας· καὶ ἕκαστος τούτων ἔχει μόνον τινὰ αἵρεσιν, ὡς οἱ πάντες ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν οἰκουμενικῶν ἴσασι συνόδων. ἀλλ' ὅμως περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱερῶν μυστηρίων, καὶ τῶν εἰρημένων ἡμῖν ἁπάντων (πλὴν τῆς ἰδίας αὐτῶν αἱρέσεως, ὡς εἴρηται) ἀσφαλῶς συμφωνοῦσι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ· ὡς αὐτοῖς ὄμμασιν ἑκάστοτε βλέπομεν, καὶ ἀκοῇ καὶ λόγῳ μανθάνομεν, ἐνταῦθα ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ· ἐν ᾗ ἀπὸ παντὸς ἔθνους καὶ οἰκοῦσι καὶ πάντοτε ἐπιδημοῦσι, πλεῖστοι ὄντες παρ' αὐτοῖς, σοφοί τε ὄντες τὰ κατ' αὐτοὺς, καὶ ἰδιῶται. σιωπάτωσαν τοίνυν οἱ κενόφωνοι, καὶ νεωτεροποιοὶ αἱρετικοί, καὶ μὴ ἐπιχειρείτωσαν, ἔκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν πατέρων καθ' ἡμῶν κλέπτοντες ῥησείδια ἄττα σεσοφισμένως εἰς σύστασιν τοῦ ψεύδους, ὡς πεποιήκασι πάντες οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀποστάται, καὶ αἱρετικοί· καὶ λεγέτωσαν ἓν καὶ μόνον, ὅτι προφασιζόμενοι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις προῄρηνται λαλεῖν ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ βλάσφημα κατὰ τῶν ἁγίων.

Ἐπίλογος.

Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα εἰς καθαίρεσιν τοῦ ψεύδους τῶν ἀντικειμένων, ὅπερ ἐπενόησαν κατὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, προβαλλόμενοι μάρτυρα τῆς ἐπηρείας τοῦ ψεύδους, τὰ ἀσύστατα καὶ ἄθεα κεφάλαια τοῦ λεγομένου Κυρίλλου. ἔστωσαν δὲ οὐκ εἰς σημεῖον ἀπολογούμενοι τοῖς ὡς ἀληθῶς ἀδίκως ἡμᾶς διαβάλλουσιν αἱρετικοῖς· ἀλλ' εἰς σημεῖον πιστευόμενα, ὥστε εἰς διόρθωσιν τῶν καινοτομησάντων αὐτοῖς, καὶ ἐπιστροφὴν αὐτῶν πρὸς τὴν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ποτε ἐπλανήθησαν, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἦσαν, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τῶν αἱρετικῶν συνόδοις (ἃς νῦν αὐτοὶ ἀθετοῦντες καθυβρίζουσι) καὶ ἀγῶσι παρῆσαν. ἄτοπον γὰρ πεπιστευκέναι αὐτοὺς (καὶ μάλιστα αὐχοῦντας εἶναι σοφοὺς) ἀνδράσι φιλαύτοις τε καὶ βεβήλοις, καὶ λαλήσασιν οὐκ ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἄρχοντος τοῦ ψεύδους. τὴν δ' ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν ἣν περιεποιήσατο ὁ Θεὸς τῷ αἵματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐγκαταλιπεῖν, καὶ ταύτης ἀποπορνεῦσαι. ἄλλως γὰρ ἂν, αὐτοὺς μὲν τοὺς ἀπορραγέντας τῆς ἐκκλησίας, τὰ ὅμοια διηνεκῶς μετὰ τῶν ἐθνικῶν καὶ τελωνῶν δέξονται. τὴν δὲ καθολικὴν ἐκκλησίαν οὐ παρόψεται ὁ ταύτην ἕως ἄρτι ἀπὸ πάντων τῶν ἐναντίων διατηρῶν κύριος, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ α, χ' ο' β'. μηνὶ Μαρτίῳ, ι' ς'. Ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Δοσίθεος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἀποφαίνομαι καὶ ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν πίστιν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Πέτρας Δωρόθεος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ὁ ἁγίας Ναζαρὲτ μητροπολίτης Παρθένιος.

Ὁ Ἰωάσαφ ἐλάχιστος μητροπολίτης Πτολεμαΐδος καὶ Πολυσίδωνος καὶ πρόεδρος Καισαρείας Παλαιστίνης, ὑπέγραψα.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης ἁγίας Βηθλεὲμ Νεόφυτος ἀποφαίνομαι.

Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Γάζης Χριστόδουλος, καὶ [a] τὸν τόπον ἐπέχων Ἰωαννικίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἁγίου σπηλαίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

[a] Lege, τὸν τόπον.

Ο ἐλάχιστος ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης Αντώνιος.

Χριστόφορος ἁμαρτωλὸς ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως, καὶ πρόεδρος Σεβαστείας, ὑπέγραψα.

Ο μέγας ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἁγίου Τάφου Δανιὴλ ἱερομοναχὸς, συναινῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἄνω ὑπέγραψα.

Κύριλλος ἱερομόναχος καὶ μέγας Ιεροσολύμων πρωτοσύγκελλος, καὶ προηγούμενος τῆς ἐν Τραπεζοῦντι τοῦ ἁγίου Τάφου μονῆς, ὑπέγραψα.

Μελέτιος ἀνάξιος ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης καὶ ἀποκρισιάριος ἁγίου τοῦ ζωοφόρου Τάφου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον Ιβήρων βασιλέα Παγκράτιον, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐθέντας Κολχίδος, καὶ Γουρίας, καὶ πάσῃ τῇ ἐνδημούσῃ ἐν τῇ ἄνω Ιβηρίᾳ συνόδῳ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιωσὴφ ἱερομόναχος Μπαραταπασίλης καθηγούμενος τῆς ἐν Ιεροσολύμοις μονῆς τῶν Ιβήρων, συναινῶ.

Ο καθηγούμενος τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ Γρηγόριος ἱερομόναχος, ὑπέγραψα.

Αβέρκιος ἱερομόναχος καὶ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Αρχαγγέλου, ὑπέγραψα.

Ο καθηγούμενος τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα Δανιὴλ ἱερομόναχος.

Διονύσιος ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Ηλιοῦ, συναινῶ.

Αρσένιος ἱερομόναχος καὶ καθηγούμενος τοῦ ἐν Πετζαλᾶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὑπέγραψα.

Ο καθηγούμενος τῆς ἁγίας Θέκλης Νεόφυτος ἱερομόναχος.

Γερμανὸς ἱερομόναχος καὶ ἐφημέριος τοῦ ἁγίου Τάφου. C

Ο πνευματικὸς τῶν μοναζουσῶν Καλλίνικος ἱερομόναχος, ὑπέγραψα.

Ο μέγας ἀρχιδιάκονος Ιεροσολύμων Αζαρίας μετὰ τῶν λοιπῶν ἱεροδιακόνων, συναινοῦμεν.

Ο καθηγούμενος τοῦ Προδρόμου Μακάριος ἱερομόναχος.

Αββακοὺμ σκευοφύλαξ τοῦ ἁγίου Τάφου, ὑπέγραψα.

Δανιὴλ ἱερομόναχος καὶ σύγκελλος Ιεροσολύμων.

Ο ἀπὸ Ρωσίας τῆς μεγάλης Τιμόθεος, ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Ο μέγας οἰκονόμος Μιχαὴλ ἱερεὺς πιστεύει καὶ ὁμολογεῖ εἶναι τὴν πίστιν ἡμῶν, ἣν κελεύει καὶ προστάττει ἀποστολικὴ καὶ ὀρθόδοξος ἐκκλησία. *Subſignavit Arabice.* D

Ο μέγας σκευοφύλαξ Ισαὰκ ἱερεύς. *Sign. Arab.*

Ο μέγας σακελλάριος Μιχαὴλ ἱερεύς. *Sign. Arab.*

Ο μέγας σακελλίου Μωϋσῆς ἱερεύς.

Ο πρωτοπαπᾶς Σουρούρ ἱερεύς. *Sign. Arab.*

Ο οἰκονόμος Λύδδης Ηλίας ἱερεύς.

Ο οἰκονόμος Ραμπλίου Σουλεϊμὰν ἱερεύς.

Ο πρωτοπαπᾶς Λύδδης Αγάπιος ἱερεύς, μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ ἱερέων, Αβίβ. *Sign. Arab.*

Γερμανὸς ἱερομόναχος καὶ ἔξαρχος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ιόππης, συναινῶ.

Γεώργιος ἱερεὺς οἰκονόμος Καισαρείας Παλαιστίνης. *Sign. Arab.*

Συμεὼν ἱερεὺς ἐφημέριος τοῦ ἐν τῷ Καρμηλίῳ ἁγίου Ηλιοῦ. E *Sign. Arab.*

Ο πρωτοσύγκελλος Μολδοβλαχίας Γρηγόριος ἱερεὺς, ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν καθολικὴν πίστιν ἡμῶν καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Σεραφεὶμ ἱεροδιάκονος ὁ ἀπὸ Μιλήτου ὅμοιον ἀποφαίνομαι.

Ο σύγκελλος Ιεροσολύμων Γεννάδιος ἱερομόναχος, ὑπέγραψα.

Οἰκονόμος Νεαπόλεως Μωϋσῆς ἱερεύς. *Sign. Arab.*

Ο Φιλήμων ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἐπίτροπος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Βοστρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

A Antonius humillimus archiepiſcopus Lyddæ.

Chriſtophorus peccator archiepiſcopus Neapoleos, & Sebaſtæ præſul, ſubſcripſi.

Daniël hieromonachus, magnus archimandrita ſancti Sepulcri, cum præcedentibus omnino conſentiens ſubſcripſi.

Cyrillus hieromonachus, & magnus Hieroſolymorum protoſyncellus, & monaſterii Trapezuntini ſancti Sepulcri præpoſitus, ſubſcripſi.

Meletius indignus hieromonachus, & archimandrita & apocriſiarius ſancti vitalis Sepulcri, ad piiſſimum Iberorum regem Pagratium, ac illuſtriſſimos Colchidis & Guriæ principes, una cum ſuperioris Iberiæ ſynodo definiens ſubſcripſi.

B Joſeph Emparataſielnes, hieromonachus & monaſterii Iberorum Hieroſolymitani præpoſitus, idem cenſeo.

Gregorius hieromonachus, præpoſitus ſanctæ Bethlehem, ſubſcripſi.

Abernius hieromonachus, & venerabilis ac regalis monaſterii Archangeli præpoſitus, ſubſcripſi.

Daniël hieromonachus, & ſacræ Lauræ ſancti Sabbæ præpoſitus.

Dionyſius hieromonachus, & ſancti Eliæ præpoſitus, ita cenſeo.

Arſenius hieromonachus & ſancti Georgii in Pezala præpoſitus, ſubſcripſi.

Neophytus hieromonachus, præpoſitus ſanctæ Theclæ.

C Germanus hieromonachus, & Ephemerius ſancti Sepulcri.

Callinicus hieromonachus, ſanctimonialium confeſſarius, ſubſcripſi.

Azarias magnus archidiaconus Hieroſolymorum, cum ceteris diaconis, ita ſentio.

Macarius hieromonachus, præpoſitus divi Joannis Baptiſtæ.

Abbacum ſcevophylax ſancti Sepulcri, ſubſcripſi.

Daniël hieromonachus & ſyncellus Hieroſolymorum.

Timotheus majoris Ruſſiæ monachus, confiteor hanc eſſe fidem noſtram, & eccleſiæ Orientalis.

D Papa Michaël magnus Oeconomus credit & confitetur hanc eſſe fidem noſtram, quam præcipit & præſcribit Apoſtolica & orthodoxa eccleſia. *Hic ſignavit Arabice.*

Papa Iſaac, magnus ſcevophylax. *Signavit Arabice.*

Papa Michaël, magnus ſacellarius. *Sign. Arab.*

Moyſes, magnus preſbyter Sacelli.

Protopapas Sourour, ſacerdos. *Signavit Arabice.*

Elias, ſacerdos & Oeconomus Lyddæ.

Solimanus ſacerdos, Oeconomus Ramphi.

Habib Agapius ſacerdos, Protopapas Lyddæ, cum omnibus ſacerdotibus meis. *Signavit Arabice.*

Germanus hieromonachus & exarchus archiepiſcopatus Joppes, ita cenſeo.

Georgius ſacerdos, Oeconomus Cæſareæ Palæſtinæ, *Signavit Arabice.*

E Symeon ſacerdos, Ephemerius ſancti Eliæ in monte Carmelo. *Signavit Arabice.*

Gregorius ſacerdos, protoſyncellus Moldaviæ, confiteor hanc eſſe catholicam fidem noſtram & eccleſiæ Orientalis.

Seraphim hierodiaconus Mileti, idem affirmo.

Gennadius hieromonachus, Hieroſolymorum ſyncellus, ſubſcripſi.

Moyſes ſacerdos, Oeconomus Neapoleos. *Signavit Arabice.*

Philemon hieromonachus & archimandrita, & procurator ſanctiſſimæ Metropoleos Boſtrorum, definiens ſubſcripſi.

Macarius Cretenſis hieromonachus & prædicator ſancti ac ſacri evangelii, & ad fideles Macedoniæ, Achaïæ & Aſiæ in ſanctum Sepulcrum pios legatus, ſubſcripſi.

Jeſus ſacerdos, Oeconomus ſanctæ Bethlehem.

Georgius ſacerdos & Ephemerius ſanctæ Cavernæ.

Iſas ſacerdos & Ephemerius ſanctæ Cavernæ.

Jeremias ſacerdos, Oeconomus Pezalæ.

Chores ſacerdos Campempæ, & Oeconomus Petræ.

Paſchalis ſacerdos, Ephemerius ſancti Montis Thabor, & adminiſtrator oppidi ejuſdem nominis, & oppidi Naïm, necnon & adjacentium, ſubſcripſi.

Leontius exarchus Scythopoleos.

Germanus hieromonachus, exarchus ſive adminiſtrator Gabaonis & Ramalæ.

Agapius ſacerdos & Oeconomus Gazeorum, & qui mecum ſunt ſacerdotes & diaconi.

Aritheles Logotheta Remlii.

Galaction monachus & ſcevophylax.

Georgius ſacerdos & Oeconomus Ptolemaïdis, ſubſcripſi.

Gabriel hieromonachus protoſyncellus & protopſaltes Hieroſolymorum, in hac apologia, quam pro fide noſtra catholica contra hæreticos unanimiter compoſuimus, ſubſcripſi.

Juſtinus hierodiaconus ſecundi ordinis, & Hieroſolymorum domeſticus.

Joſeph hierodiaconus, & tertius diaconorum.

Jacob hierodiaconus.

Athanaſius hierodiaconus.

Joachim magnus eccleſiarcha.

Joachim hieromonachus ad Cathocridanos fideles legatus.

Lucianus hieromonachus & ſyncellus Hieroſolymorum.

Joannes magnus Logotheta ſanctæ Reſurrectionis. *Signavit Arabice.*

Chaleles, filius Petri, magnus protonotarius. *Signavit Arabice.*

Naſer, primicerius.

Antonius, lampadarius.

Atitheles, referendarius.

Cyrillus hieromonachus, præpoſitus Neochorii.

Joaſaph hieromonachus, archimandrita ſancti Sepulcri, & apud ſereniſſimum Moſcoviæ Imperatorem Alexium Apocriſiarius, ſubſcripſi.

Doſitheus patriarcha Hieroſolymitanus, manu propria ſcribimus & affirmamus præſens autographum, prout ſupra digeſtum, cum legitimis ſubſcriptionibus, & integra rei geſtæ ſerie in magnum Apoſtolici noſtri throni codicem, ad æternam rei memoriam ac firmitatem, fuiſſe relatum die vigeſima Martii anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi ſecundi.

Nectarius Hieroſolymorum antehac patriarcha, affirmo & confiteor hanc eſſe fidem noſtram & eccleſiæ Orientalis.

Locus ſigilli.

Nectarius monachus hypomnematographus ſanctæ Reſurrectionis Chriſti ac Dei noſtri, cum ſancta ſynodo conſentiens, ſubſcripſi.

A Μακάριος ἱερομόναχος ὁ ἀπὸ Κρήτης, καὶ κῆρυξ τοῦ ἁγίου καὶ ἱεροῦ εὐαγγελίου, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ Ἀχαΐᾳ, καὶ Ἀσίᾳ εὐσεβεῖς τοῦ ἁγίου τάφου πρεσβευτὴς, ὑπέγραψα.

Ὁ οἰκονόμος τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ Ἰησοῦς ἱερεύς.

Γεώργιος ἱερεὺς, καὶ ἐφημέριος τοῦ ἁγίου σπηλαίου.

Ἰσας ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος τοῦ ἁγίου σπηλαίου.

Ὁ οἰκονόμος Πεζαλᾶ Ἱερεμίας ἱερεύς.

Ὁ Χορὲς Καμπέμπης καὶ οἰκονόμος Πέτρας.

Ὁ ἐφημέριος τοῦ ἁγίου ὄρους Θαβὼρ, καὶ διοικητὴς τῆς κώμης αὐτοῦ, καὶ κώμης Ναΐν, καὶ τῶν πέριξ, ἤτοι Πασχάλης ἱερεὺς, ὑπέγραψα.

B Λεόντιος ἔξαρχος Σκυθοπόλεως.

Ὁ ἔξαρχος ἤτοι διοικητὴς Γαβαὼν καὶ Ραμάλης Γερμανὸς ἱερομόναχος.

Ὁ οἰκονόμος Γαζέων Ἀγάπιος ἱερεὺς, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ διάκονοι.

Ἀτιθέλης λογοθέτης Ρεμλίου.

Γαλακτίων μοναχὸς καὶ σκευοφύλαξ.

Γεώργιος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος Πτολεμαΐδος, ὑπέγραψα.

Γαβριὴλ ἱερομόναχος πρωτοσύγκελλος καὶ πρωτοψάλτης Ἱεροσολύμων, ἐν ταύτῃ τῇ κατὰ τῶν αἱρετικῶν ἀπολογίᾳ, ἣν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς ἡμῶν πίστεως ὁμοθυμαδὸν συνεπήξαμεν, ὑπέγραψα.

C Ὁ δευτέρων τῶν ἱεροδιακόνων Ἰουστῖνος καὶ δομέστικος Ἱεροσολύμων.

Ἰωσὴφ ἱεροδιάκονος, καὶ τρίτος διακόνων.

Ἰακὼβ ἱεροδιάκονος.

Ἀθανάσιος ἱεροδιάκονος.

Ἰωακεὶμ ὁ μέγας ἐκκλησιάρχης.

Ὁ πρεσβευτὴς πρὸς τοὺς Κατοχριδὰν εὐσεβεῖς Ἰωακεὶμ ἱερομόναχος.

Λουκιανὸς ἱερομόναχος καὶ σύγκελλος Ἱεροσολύμων.

Ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Ἀναστάσεως Ἰωάννης. *Signavit Arabice.*

D Ὁ μέγας πρωτονοτάριος Χαλέλης υἱὸς Πέτρου. *Signavit Arabice.*

Ὁ πριμμικήριος Νάσρ.

Ὁ λαμπαδάριος Ἀντώνιος.

Ὁ ῥεφερενδάριος Ἀτιτέλης.

Ὁ ἡγούμενος Νεοχωρίου Κύριλλος ἱερομόναχος.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἁγίου τάφου, καὶ ἀποκρισιάριος πρὸς τὸν γαληνότατον αὐτοκράτορα Μοσχοβίας Ἀλέξιον Ἰωάσαφ ἱερομόναχος, ὑπέγραψα.

E Τὸ παρὸν ὡς κατ' ἄνωθεν κατὰ στάσιν ὑπογραφῶν ἀκολουθία καὶ πίστις τῆς πραγματείας κατέστρωται ἐντῷ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικοῦ θρόνου κώδικι, εἰς μνήμην αἰώνιον ἅμα καὶ ἀσφάλειαν, Μαρτίου κ, ᾳχοβ. ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἰδίᾳ χειρὶ γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα.

Ὁ πρώην Ἱεροσολύμων πατριάρχης Νεκτάριος ἀποφαινόμενος ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Locus ſigilli.

Ὁ Νεκτάριος μοναχὸς καὶ ὑπομνηματογράφος τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως συναποφαινόμενος τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ὑπέγραψα.

NOUS CHARLES FRANÇOIS OLIER DE NOINTEL, *Conſeiller du Roy en ſes Conſeils en ſa Cour de Parlement de Paris, & Ambaſſadeur pour Sa Majeſté Tres-Chreſtienne a la Porte Othomane; Atteſtons à tous qu'il appartiendra, que le ſieur Doſithée à preſent Patriarche Grec de la ſainte Ville de Jeruſalem, ayant eſté obligé de venir à Conſtantinople, Nous a declaré qu'il avoit pleinement ſatisfait à ce que nous avions ſouhaité de luy, ſuivant les avis qu'il en avoit receus par nos lettres. & qu'il eſperoit que par la benediction de Dieu ſur ſon travail, les faits conteſtez & mal à propos imputez à ſon Egliſe par les Lutheriens & Calviniſtes, ſeroient tellement diſſipez, qu'il n'en reſtera que la confuſion aux calomniateurs qui les ont avancez. C'eſt la confiance qu'il nous a témoignee, nous mettant entre les mains*

ce preſent

Anno Christi 1672.

ce preſent Livre, qu'il nous a aſſuré avoir eſté par luy redigé & ſigné, auſſi-bien que par ſon predeceſſeur, & les Prelats & autres de ſon Patriarchat : ajoûtant qu'eſtant fortifié par l'autorité Synodale, il eſperoit qu'il décideroit abſolument, ce qui n'a pu raiſonnablement eſtre mis en queſtion. Et d'autant plus que nous voudrions bien à ſa priere en rendre la verité publique & conſtante en France, c'eſt donc pour y ſatisfaire que nous la confirmons, en y appoſant noſtre ſignature, & la faiſant ſceller de nos armes, & contreſigner par noſtre premier Secretaire.

Donné à noſtre Palais ſur le Canal de la Mer noire, ce Septembre, mil ſix cens ſoixante-treize.

OLIER DE NOINTEL, Ambaſſadeur pour Sa Majeſté Tres-Chreſtienne à la Porte Othomanne,

Par mondit Seigneur. LE PICARD.

Anno Christi 1672.

DIONYSII
PATRIARCHÆ CONSTANTINOPOLITANI,
ſuper Calviniſtarum erroribus, ac reali in primis præſentia, reſponſio, anno eodem MDCLXXII. edita.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ex eadem editione. Exem lor Græ um mſ. ab ipſomet Patriarcha Dionyſio datum Oratori Regio Conſtantinopoli, ut tranſmitteretur in Bibliothecam Regiam.

ΟΥκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπάξιον δέον ἐστὶ θύραν ἀνοίγειν ἀεὶ διδασκαλίας τῷ κρούοντι, καὶ τῷ φιλοπευστοῦντι τὰς ἀποκρίσεις φιλεργεῖν ἀκοπίαστον, τοὺς εἰληχότας θεόθεν ταύτης ἐπιμέλειαν. καὶ γὰρ ἐντολὴν ἑαυτοῖς ἔχειν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου παρεκελεύσθημεν ἑτοίμους ἑαυτοὺς πρὸς ἀπολογίας παντὶ τῷ λόγον ἡμᾶς αἰτοῦντι, ταύτης ἕνεκα, τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος. καὶ τοῦτο ποιοῦντες μετὰ πραότητος ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει, ὡς ἐνετάλθημεν· οἱ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὔτε εἰπεῖν δὲ ἐσμὲν ἱκανοί, οὔτε μὴν ἐννοῆσαι, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐξευρόντα πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ δεδωκότα Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ ἀτενίζοντες, ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ λόγου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ παρακλήτου πνεύματος τοῖς ὀρθοδόξοις ἀποκαλυπτομένων σωτηριωδῶν διδαγμάτων, οἷς ἐνθαλαμευόμενον περιείργεται ἡ εὐσέβεια, τὰς ἀπολογίας πραγματευόμεθα, πᾶσαν ἀλλοτρίαν ἀποβάλλειν μεμαθηκότες τῆς τοῦ κυρίου διδασκαλίας φωνὴν καὶ ἔννοιαν. ἐπεὶ παρ' οὖν καὶ τινες νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως φιλοπραγμονοῦντες τινῶν περὶ τινα τῶν καθ' ἡμᾶς κινηθέντες, προβεβλήκασιν ἡμῖν ἐρωτήσεις ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἀπόκρισιν αἰτοῦντες ὅπόσα δηλαδὴ τὸν ἀριθμὸν μυστήρια πρεσβεύει ἡ πρὸς ἀνατολὴν καθ' ἡμᾶς καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. καὶ οἷα περὶ τοῦ θείου μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας φρονοῦμεν. ἔτι περὶ τοῦ φωτίσματος, εἰ ἀναγκαῖον τοῖς βρέφεσιν ἐστὶ δηλονότι τὸ βάπτισμα· καὶ ἱκανὰ ζητημάτων περὶ αὐτὰ θεωρουμένων. περὶ τε τῆς ἀρχιερωσύνης, εἰ ἀναγκαῖα τυγχάνει τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ εἰ ὁ ἀρχιερεὺς θείᾳ νομοθεσίᾳ τοῖς πρεσβυτέροις ἐφίσταται. καὶ εἰ παρ' ἐναντίως φέρονται τῆς γραφῆς οἱ ἀγαμίαν αἱρούμενοι ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. καὶ ἐὰν ἡ καθολικὴ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ὁρατὴ ἀεὶ ἔρχεται, καὶ ἀσφαλής. περί τε προσκυνήσεως τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἀναφορικῆς τῶν εἰκόνων προσκυνήσεως, καὶ περὶ ἐξαιρετουμένης νηστείας, καὶ ἀποχῆς ἱκανῶν βρωμάτων. καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων τῆς παλαιᾶς διαθήκης βιβλίων, Τωβίου, Ἰουδὴθ, Σοφίας, [a] Ἐκκλησιαστοῦ, Βαρούχ, καὶ Μακκαβαίων· εἴγε μερὸς γραφῆς λογιζόμεθα ταῦτα, ἢ ὡς ἐθνικά ἔστιν ἀποβάλλομεν.

[a] Lego, Ἐκκλησιαστικοῦ.

Τοιαύτας οὖν θέματα ἔδοξεν ἡμῖν, τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ ὅλως παραδραμεῖν σιωπῇ, ἵνα μὴ σοῦ ἄλλοις καὶ λόγον ἀμελείας ἀπαιτηθῶμεν· ἀλλὰ μᾶλλον τινος ἀπολογίας ἀποχρῶσας τινα νῦν αὐτὰς ἠξιώσαμεν, ἐν ἀποκρίσει τῇ ἀλη-

DIONYSIUS MISERATIONE divina archiepiſcopus Conſtantinopoleos, ſeu novæ Romæ, & Patriarcha œcumenicus.

EVangelico haudquaquam indignum eſt inſtituto, immo vero digniſſimum, ut doctrinæ januam pulſanti nunquam non aperiant, atque interroganti facere in promptu ſatis enitantur, quos rebus iſtis ut incumberent, ſors divina deputavit. Etenim Apoſtolico accincti ſumus mandato, *ut paratos exhibeamus nos* (eadem utique de cauſſa) *ad ſatisfactionem omni poſcenti nos rationem de ea quæ in nobis eſt, ſpe.* Hoc ipſum vero *cum modeſtia & conſcientia bona* faciamus, juxta mandatum quod accepimus: *quoniam non ſumus ſufficientes aliquid ex nobis ipſis eloqui*, immo neque *cogitare.* Quamobrem ad eum *qui omnem adinvenit ſemitam ſcientiæ, eamque oſtendit Jacob filio ſuo & Iſrael dilecto ſuo*, intendentes, ex ſalutaribus inſtitutis, in quibus incluſa pietas traducitur, quæ per ſe ipſum, perque Filium ac Verbum ſuum, *in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ & ſcientiæ*, & per Spiritum Paracletum fidelibus revelavit, reſponſiones componere molimur; id quidem luminis indidem adepti, quo vel dictionem vel cogitationem ab ſcientia Domini alienam penitus effugiamus. Porro nonnulli hac ætate ad accuratam quarumdam, ex iis quæ geruntur apud nos, rerum inquiſitionem, qua de cauſſa neſcio, permoti, de dogmatibus eccleſiaſticis quæſtiones propoſuere nobis, reſponſum utique flagitantes, quot nimirum ſacramenta admittat catholica atque Apoſtolica noſtra Orientalis eccleſia, quidve de divino Euchariſtiæ ſacramento ſentiamus. Præterea circa illuminationem, ſive baptiſmum, ſitne infantibus neceſſarius: ac nonnullas huc ſpectantes quæſtiones, ſatis quidem graves, propoſuere. Item, utrum neceſſarius in eccleſia epiſcopatus, ceteriſque ſacerdotibus diſpoſitione divina Pontifex ſit præfectus. Item, utrum contrariam ſacris ſcripturis ducant vitam, qui ex utroque ſexu cælibem elegere. Item, num catholica Chriſti eccleſia perpetuo viſibilis futura ſit & inconcuſſa. Inſuper & circa invocationem Sanctorum, & eam quæ ſanctis Imaginibus exhibetur, venerationem. Item circa jejunium & indictam a quibuſdam cibis abſtinentiam. Item & circa nonnullos, quos in controverſiam vocant, veteris Teſtamenti libros, ſcilicet Tobiæ, Judith, Sapientiæ, Eccleſiaſtici, Baruch, & Machabæorum; tales, inquam, utrum inter ſacra Biblia, an inter profana recenſeamus, interrogavere.

Baruch 3. 37.

Ea re haudquaquam æquum duximus hujuſmodi quæſtiones ſilentio penitus præterire, ne a nobis, uti fere contingit, ratio exigeretur forte neglectionis: quin potius dignas omnino cenſuimus, quibus e veſti-

gio aliqua ſaltem brevi, licet inculta, at ex ſimpliciſſimæ veritatis fonte traducta reſponſione ſatisfaceremus, quatenus id nos temporis, non ita quidem opportuni, ab ſilentii incuſatione ſivit exſolvere.

Interrogantibus itaque dicimus ſancta ac veneranda ſeptenario numero eſſe apud nos ſacramenta, a quo primum ſacri Evangelii nobis lumen illuxit, ſingula quidem certiſſima, atque ſaluti fidelium perquam neceſſaria.

Primum eſt ſanctum Baptiſma, in quo peccatum originale deletur, necnon & actuale, ſi quod in ſuſcipiente reperiatur: per quod & ſpiritualiter regenerati, in viam vitæ æternæ denuo introducimur.

Secundum eſt ſanctum Chriſma, in quo ſpirituali robore donamur, quo libere ac firmiter poſſimus ore promere quod corde credimus.

Tertium eſt ſanctæ communionis ſacramentum, in quo ſpiritualiter refecti, in ea quæ ſecundum ſpiritum eſt, vita conſervamur ac proficimus.

Quartum, Pœnitentia, per quam dimiſſis homini actualibus peccatis, ea quibus per peccatum fuerat exſpoliatus, bona reſtituuntur.

Quintum eſt Matrimonium, quod aperte declarat Apoſtolus eſſe ſacramentum.

Sextum eſt Ordinis ſacramentum a Chriſto inſtitutum, per quod divina gratia confertur, & ſacramenta cetera conficiuntur.

Septimum eſt Unctio, quam vocamus εὐχέλαιον. (*hoc eſt, factam cum precibus unctionem*) Hujus duplex effectus eſt, animæ nimirum corporiſque ſanatio.

Circa tremendum vero euchariſtiæ ſacramentum, firmiter credimus & confitemur Corpus Domini noſtri Jeſu Chriſti vivum reali præſentia inviſibiliter præſens eſſe in hoc ſacramento. Cum enim ſacerdos celebrans poſt verba Dominica, hæc dicit: *Fac panem quidem hunc pretioſum corpus Chriſti tui; quod vero eſt in calice hoc, pretioſum ſanguinem Chriſti tui, tranſmutans Spiritu tuo ſancto*: tunc ſupra omnem naturæ modum & ineffabiliter, operante Spiritu ſancto, panis quidem realiter, vere, ac proprie in ipſummet Chriſti Salvatoris corpus, vinum vero in ſanguinem ejus animatum tranſmutatur. Ipſumque totum credimus eſſe Chriſtum, qui & offert & offertur, qui & ſuſcipit & diſtribuitur omnibus, & integer a ſingulis impaſſibiliter manducatur. Porro quicumque ad hujus participationem digne accedunt, vitam inveniunt, quippe qui ipſimet Chriſto inſeruntur; qui autem indigne, judicium, in exitium ſuopte proruentes.

Idem vero ſacramentum cultus Dei eſt, uti & appellatur; nam & cultu Deo competente Chriſti Salvatoris deificatum Corpus adoratur in illo, & pro fidelibus Chriſtianis omnibus, cum vivis, tum defunctis, ceu hoſtia immolatur.

Quod vero baptiſmum attinet, ipſum omnibus ac ſingulis infantibus credimus abſolute neceſſarium, per quem obſignantur ſigillo, quo in ſervos Chriſti cooptantur, ac per patrinum ceu fidejuſſorem ſatanæ abrenunciantes in Chriſti ſortem adſciſcuntur, ut deterſa originali labe, ab inimici laqueis deinceps conſerventur expediti; (theſaurum enim non ſigillatum facile fures invadunt, & ovi non obſignatæ ſine diſcrimine ſtruuntur inſidiæ, inquit Baſilius magnus:) & æternæ beatitudinis capaces efficiantur. Neminem quippe excipere poteſt regnum cælorum, niſi deſuper regeneratum. Etſi vero ad uſque fidei habitum nondum pervenerint, eccleſiæ tamen, necnon & parentum ſuorum fide per gratiam Dei juſtificantur.

Ad ea vero quæ circa baptiſmum quæſita ſunt, di-

θεία, καθ' ὅσον ἡμῖν ὁ παρὼν χρόνος τῆς εὐκαιρίας καιρὸν συνεχώρησε τὴν τῆς σιωπῆς κατηγορίαν ἀποφυγεῖν.

Μυστήρια μὲν οὖν ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν πιστεύομεν, (τοῖς ἐρωτῶσί φαμεν) θεῖά τε καὶ σεβάσμια ἐκ τῶν ἀρχῶν χρόνων, ἀφ' οὗπερ πρὸς ἡμᾶς κατηγγέλθη τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἀληθῆ τὰ πάντα, καὶ ἀναγκαῖα τυγχάνοντα πρὸς τὴν τῶν πιστῶν σωτηρίαν.

Ὧν πρῶτον μέν ἐστι τὸ ἅγιον Βάπτισμα, ἐν ᾧ ἀφίεται τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, ἔτι καὶ τὰ κατ' ἐνέργειαν, ἐν ὅσοις ἢ ἔσω ἐστι. δι' οὗ πνευματικῶς ἀναγεννώμενοι, ὁδοιπόροι πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν αὖθις γινόμεθα.

Δεύτερον δέ, τὸ τοῦ ἁγίου μύρου, ἐν ᾧ τὴν πνευματικὴν ἰσχὺν ἀναλαμβάνομεν, τοῦ δύνασθαι παρρησίᾳ κηρύττειν ὅπερ ἐν τῇ καρδίᾳ πιστεύομεν.

Τρίτον, τὸ τῆς ἁγίας μεταλήψεως, ἐν ᾧ πνευματικῶς τρεφόμενοι, συντηρούμεθά τε, καὶ αὐξόμεθα ἐν τῇ κατὰ πνεῦμα ζωῇ.

Τέταρτον, τὸ τῆς μετανοίας, δι' οὗ τῶν κατ' ἐνέργειαν ἁμαρτημάτων ἀφιεμένων, τὰ ἀγαθὰ αὖθις ἀναλαμβάνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τὰ διὰ τῆς ἁμαρτίας ἀπολωλότα.

Πέμπτον, τὸ τοῦ γάμου, ὅπερ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου σαφῶς μυστήριον φαίνεται κηρυττόμενον.

Ἕκτον, τὸ τῆς ἱερωσύνης νενομοθετημένον ὑπὸ Χριστοῦ, μεταδοτικὸν θείας χάριτος, καὶ τελεστικὸν τῶν λοιπῶν μυστηρίων.

Ἕβδομον, τὸ χρίσμα, τὸ παρ' ἡμῖν καὶ εὐχέλαιον καλούμενον. ὃ καὶ διπλοῦν ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ μὲν φέρον πρὸς ἴασιν ψυχῆς, τὸ δὲ πρὸς ἴασιν σώματος.

Περὶ δὲ τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας, πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν ἀδιστάκτως, ὅτι τὸ ζῶν σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάρεστιν ἀοράτως, πραγματικῇ παρουσίᾳ ἐν τῷ μυστηρίῳ. ἐν γὰρ τῷ εἰπεῖν τὸν λειτουργοῦντα ἱερέα μετὰ τὰ κυριακὰ λόγια· ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου, τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου, μεταβαλὼν τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ· τότε τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ παναγίου πνεύματος, ὑπερφυῶς, καὶ ἀρρήτως, ὁ μὲν ἄρτος μεταποιεῖται εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἴδιον σῶμα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, πραγματικῶς, καὶ ἀληθῶς, καὶ κυρίως· ὁ δὲ οἶνος εἰς τὸ ζωηρὸν αἷμα αὐτοῦ. καὶ αὐτὸν ὅλον τὸν Χριστὸν πιστεύομεν εἶναι τὸν προσφέροντα, καὶ προσφερόμενον, καὶ προσδεχόμενον, καὶ διαδιδόμενον ἅπασιν, καὶ ὁλόκληρον ἀπαθῶς ἐσθιόμενον. οἱ μέντοι ἀξίως μεταλαβόντες αὐτοῦ ζωοποιοῦνται, ἑνούμενοι αὐτῷ τῷ Χριστῷ· οἱ δὲ ἀναξίως, κατακρίνονται, καὶ εἰς ὄλεθρον ῥίπτουσιν ἑαυτούς.

Ὅπερ μυστήριον, καὶ λατρεία ἐστὶ καὶ λέγεται. καὶ θεοπρεπῶς ἐν αὐτῷ λατρεύεται τὸ τεθεωμένον σῶμα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ θυσία προσφέρεται ὑπὲρ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ζώντων καὶ κεκοιμημένων.

Περὶ δὲ τοῦ βαπτίσματος, πιστεύομεν ὅτι πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς βρέφεσιν ἀναγκαιότατόν ἐστι τὸ βάπτισμα. δι' οὗ σφραγῖδα λαμβάνουσι τοῦ εἶναι δοῦλοι Χριστοῦ, καὶ ἀποταττόμενοι τῷ σατανᾷ δι' ἀναδόχου καὶ ἐγγυητοῦ συντάσσονται τῷ Χριστῷ· ἵνα καὶ τῆς προπατορικῆς κηλῖδος καθαρθῶσι, καὶ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ἀνώτεροι διαμένωσι· θησαυρὸς γὰρ ἀσφράγιστος, εὐεπιχείρητος κλέπταις, καὶ πρόβατον ἀσημείωτον, ἀκινδύνως ἐπιβουλεύεται, φησὶν ὁ μέγας Βασίλειος· καὶ δεκτικὰ τῆς μακαριότητος καταστῶσιν. ὁ γὰρ μὴ ἀναγεννηθεὶς ἄνωθεν βασιλείας οὐρανῶν, ὅλως ἐστὶν ἀνεπίδεκτος. καὶ τοι μήπω εἰς τὴν τῆς πίστεως προχωρήσαντα ἕξιν, ἀλλ' οὖν δικαιοῦνται χάριτι Θεοῦ, διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν γονέων αὐτῶν.

Περὶ δὲ τῶν ζητηθέντων ἀμφὶ τὸ βάπτισμα, φαμὲν, ὅτι

Digitized by Google

Anno Christi 1672.

ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα τελείως ἐξαλείφεσθαι. ὅθεν εἰ καί τινι συμβαίη μετὰ τοῦτο τελευτῆσαι ἐν ἀπιστίᾳ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μὴ ἀπολελαυκέναι τὸν τοιοῦτον τῆς τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος ἐξαλείψεως ἐν τῷ βαπτισθῆναι. ὁμολογοῦμεν δὲ, καὶ τὸν ἅπαξ δικαιωθέντα, καὶ Θεοῦ γενόμενον υἱὸν, ἐνδέχεσθαι τὸν τοιοῦτον μετὰ τὴν δικαίωσιν ἐκπεσεῖν τῆς χάριτος δι' ἀπιστίαν, ἢ καὶ θανατηφόρον ἁμαρτίαν ἑτέραν, καὶ προσκληρωθῆναι τῷ σατανᾷ καὶ υἱὸν γενέσθαι τοῦ διαβόλου. ἡ ἐργασία γὰρ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλοτριοῖ τοῦ κυρίου, καὶ προσοικειοῖ τῷ διαβόλῳ, ὁ οὐρανοφάντωρ φησίν. ἀνθ' ὧν καί τις ἀπεξεδικαιώθη, ὅμως ἀδύνατόν ἐστιν αὐτῷ εἰδέναι ἐν τῇ δικαιώσει διαμείνῃ ἕως τέλους. ἀμφίβολον καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῇ ἧς ἔλαχε διὰ τῆς δικαιώσεως, ἀδηλίας ἐστὶν ὅπως ἕξει τέλος· ἐνδέχεται γὰρ ἐκπεσεῖν, ὡς εἴρηται, καὶ ἀποτυχεῖν τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν. ὅθεν ὁ μακάριος Πέτρος παρεγγυᾷ, διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὴν ἐκλογὴν ἐπιβεβαιοῦν. μᾶλλον γὰρ, φησίν, ἀδελφοί μου, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· εἶτ' ἐπάγει, ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. καὶ ὁ θεῖος Παῦλος προσεκτικωτέρους τινὰς ποιῶν· ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

Ταῖς αὐταῖς, καὶ τὸ ἕτερον αὐτῶν λύεται ζήτημα. ὅτι ὁ δικαιωθεὶς δηλονότι πρότερον, ἐὰν ὕστερον καταολισθήσῃ πορνείαις, μοιχείαις, ἀνδροφονίαις, καὶ τοῖς τούτοις παραπλησίοις, καὶ μὴ ἀνακαλέσῃ ἑαυτὸν διὰ τῆς μετανοίας, ἐκπίπτει πάντως τῆς ἧς ἔτυχεν υἱοθεσίας, καὶ χάριτος, καὶ ἀποτυγχάνει τῆς αἰωνίου ζωῆς. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος.

Περὶ δὲ τοῦ τὴν ἀρχιερωσύνην ἀναγκαίαν εἶναι τῇ ἐκκλησίᾳ, φαμὲν, ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ μέγας ἀρχιερεὺς ὁ εἰς οὐρανοὺς διεληλυθὼς, ἔθετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ποιμένας καὶ διδασκάλους, καθώς φησιν ὁ ἀπόστολος, εἰς καταρτισμὸν τῶν ἁγίων καὶ οἰκοδομὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. ὅσῳ τοίνυν ἀναγκαία ἐστὶν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, τοσοῦτον ἀναγκαιοτέρα ἐστὶν ἡ ἀρχιερωσύνη, δι' ἧς ἡ οἰκοδομὴ κατορθοῦται· καὶ τὸ εἶναι τὸν Χριστὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, οὐκ ἄλλως ἐνεργεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ διὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἱερέων, ὧν μέσων αὐτὸς διηνεκῶς ἱερουργεῖ, καὶ ἱερουργεῖται εἰς τοὺς αἰῶνας. τῶν δὲ ἱερέων ἀρχὰς, καὶ ποιητὴς, οὐδεὶς ἕτερος ἔστι τοῦ ἀρχιερέως ἐστί, καθὼς καὶ ὁ ἱερὸς Διονύσιός φησιν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἱερεὺς ἔστι, μὴ πρὸς τῶν ἱεραρχικῶν τελετῶν εἰς τοῦτο κεκληρωμένων. διὸ καὶ Τίτος, καὶ Τιμόθεος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀναγκαίως ἀρχιερωσύνης ἠξιώθησαν, ἵνα κατὰ πόλεις διακόνους, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς τῶν λοιπῶν τάξεων ὑπουργοὺς τῶν θείων καταστήσωσιν, ἐπὶ συμπληρώσει τῆς ἐν τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ ἱερᾶς διακοσμήσεως.

Ἐκ τούτων συνάγεται καὶ τὸ ἕτερον ζήτημα, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς [illegible] τοῖς ἱερεῦσιν ἐφίσταται. οἱ ἕνεκα ἐξ αὐτοῦ τῆς θείας χάριτος ἀξιοῦνται, καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ὑφειμένης τελοῦσι τάξεως. τὸ γὰρ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογούμενον, καὶ ὑποκείμενον αὐτοῦ πάντως ἐστί.

Τοὺς δὲ μὴ βουληθέντας γάμοις προσομιλῆσαι, ἀλλ' αἱρουμένους ἐν παρθενίᾳ βιοτεύειν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, μηδόλως φαμὲν ἀποπεπτωκότας φέρεσθαι ταῖς ἁγίαις γραφαῖς· ἀλλὰ καὶ ἐνδοξοτέρους τοὺς στεφάνους παρὰ Θεοῦ κομίζεσθαι, ὡς κρείττονα τῆς σωτηρίας ὁδὸν ἐκλεξαμένους. ὁ μὲν ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ. ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ, φησὶν ὁ ἀπόστολος. καὶ γὰρ ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας, μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί. ὅθεν πολὺ κρεῖσσόν ἐστι τὸ μεριμνᾶν τὰ τοῦ κυρίου, ἢ μεριμνᾶν

A cimus originale peccatum in ſancto lavacro penitus deleri: ita ut nec aſſerere liceat maculam originalem in eo non fuiſſe per baptiſmum abſterſam, quem poſt ejus ſuſceptionem contigerit in infidelitate decedere. Eum porro qui ſemel juſtificatus Dei filius effectus eſt, ab juſtificationis gratia per infidelitatem ſive per quodlibet aliud letale peccatum excidere poſſe, eoque ſatanæ denuo mancipari, atque in ſortem filiorum diaboli adſcribi, confitemur. (Peccatum enim hominem alienum a Deo facit, & vicinum diabolo, aït ille qui de cælo loquitur.) Etenim juſtificationis gratiam ut quis ſemel acceperit, conſummatam tamen ſibi nuſquam poteſt perſeverantiam deſpondere. Quin etiam ancipitem habet exitum ea, quam in juſtificatione ſortitus
B eſt, electio: quippe non minus a gratia excidere & ab electorum ſorte poteſt extorris fieri, quam aſſumi. Unde & beatus Petrus adhortatur nos, ut per bona opera certam faciamus electionem noſtram. *Magis*, inquit, *ſatagite fratres mei, ut certam veſtram vocationem & electionem faciatis.* Dein ſubdit: *Hec enim facientes, non peccabitis aliquando.* Sed & divinus Paulus, quo Chriſtianorum ſollicitudini ſtimulos admoveat, aït: *Itaque qui ſtat, videat ne cadat.*

Ac per hæc quidem alteri ſatisfit eorum interrogationi: ſcilicet hominem poſt receptum juſtificationis beneficium in fornicationes, homicidia, adulteria, & alia id genus prolapſum, neque per pœnitentiam reſtauratum, ab adoptionis gratia quam acceperat, pe-
C nitus excidere, & vitam æternam amittere: *Stipendia enim peccati, mors.*

Ad propoſitam vero de neceſſitate epiſcopatus quæſtionem, reſpondemus ipſummet Pontificem magnum qui penetravit cælos, poſuiſſe *in eccleſia Paſtores & Doctores*, ut aït Apoſtolus, *ad conſummationem ſanctorum, in ædificationem corporis* eccleſiaſtici. Quam igitur neceſſaria eſt ædificatio corporis eccleſiaſtici, tanto magis neceſſarium eſſe epiſcopatum, liquido demonſtratur, per quem ſacra hujuſmodi ædificatio conſummatur. Neque vero id quod ſcriptum eſt, Chriſtum eſſe Pontificem *in æternum juxta ordinem Melchiſedech*, alia ratione quam per vicarios ejus ſacerdotes impletur, quorum miniſterio jugiter ipſe ſacrifi-
D car & ſacrificatur. Sacerdotes porro conſecrare ita Pontificiæ dignitatis eſt, ut niſi epiſcopus nemo hominum, (inquit ſacer Dionyſius) ne quidem ſacerdos, id poſſit; quippe ex inſtitutione functionum hierarchicarum ad id muneris minime deputatus. Quamobrem Titus & Timotheus ad epiſcopalem dignitatem, ita perſuadente neceſſitate, ab Apoſtolis fuere cooptati, ut & ipſi diaconos, preſbyteros, ceterorumque divinorum Ordinum miniſtros per urbes conſtituerent, eumque qui Dei decet Eccleſiam, decorem utique complerent.

Ex his quoque ad aliam perducimur interrogationem; nam & de jure Preſbyteris præeſt epiſcopus, utpote qui divinam eo conferente gratiam conſequan-
E tur, atque ſub ejus auctoritate dumtaxat & regimine ſacra perficiant. A majori enim benedicitur id quod minus eſt, eique in omnibus ſubmittitur.

Eorum autem, qui ex utroque ſexu remiſſo nuptiis nuncio, caſtam virginum agere vitam propoſuere, oppoſitum ſacris ſcripturis inſtitutum adeo non aſſerimus, ut præſtantiores apud Deum coronas ſibi componere, ceu qui meliorem ſalutis viam inierint, contendamus. Aït enim Apoſtolus: *Qui matrimonio jungit virginem ſuam, bene facit; & qui non jungit, melius facit. Qui enim ſine uxore eſt, cogitat quæ Domini ſunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore eſt, cogitat quæ ſunt mundi, quomodo placeat uxori.* Quapropter cogitare quæ Domini ſunt, quam

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1672.

quæ mundi, longe præſtantioris meriti eſt juxta ac A retributionis.

Circa catholicam ſive Orthodoxam eccleſiam; hanc quidem profitemur eſſe infallibilem, quoniam a Chriſto, qui Veritas ipſa eſt, ceu proprio capite dirigitur, & ab ſpiritu veritatis cælitus eruditur. Iſtis itaque ſuffulta præſidiis, ut erret fieri omnino non poteſt. Propterea Veritatis columnam & fundamentum hanc Apoſtolus appellavit. Viſibilis porro nunquam non eſt exſtitura, quoniam uſque ad conſummationem ſæculi fideles non deficient. Nam & de fidelibus loquens Apoſtolus, dixit omnes quidem immutatum iri, at non omnes mortem ſimul obituros: hoc quidem non obſcure ſignificans quod diximus, eccleſiam Chriſti ad finem uſque ſæculi quibuſdam ex par- B tibus ſuis viſibilem exſtituram.

Sanctis etiam ceu generoſis Chriſti quondam athletis, cultum exhibemus, eoſque tanquam Deo acceptiſſimos, liberoque ad ſacrum ejus tribunal acceſſu gaudentes, divinæ opitulationis implorandæ mediatores adhibemus. Quod & ex plurimis ſacræ ſcripturæ locis colligitur: quippe pietatis opus, & perquam neceſſarium nobis viatoribus ſubſidium. Quod autem cultum qui ſanctis, ſive etiam majorem illum qui merito prorſus immaculatæ Deiparæ, utpote cæleſtibus virtutibus præcellenti, exhibetur, Filii ejus honori detrahere nonnulli dictitant, ad fabulas revocamus. Diverſus enim eſt atque humilior venerationis hujuſce modus, quam ut Chriſti ex eo honor & cultus, qui C quidem latriæ eſt, imminuatur. Sed & ſacerdotum, necnon & proborum hominum orationes ſupplicationeſque valere apud Deum certiſſime credimus, eaſque nobis admodum pie poſtulamus. Id enim ipſum non ſemel ſacra ſcriptura nos edocet: ac in primis ſanctus Paulus *in Evangelium Dei ex utero matris ſuæ ſegregatus*, Romanis dicens: *Adjuvate me in orationibus veſtris pro me ad Deum.* Quod iterum Epheſios rogat & Hebræos. His adde, piiſſimum juxta ac utiliſſimum hunc eſſe morem, hactenus obſervatum.

Cultum ſanctarum Imaginum ceu ritum a temporibus Apoſtolicis ad nos uſque tranſmiſſum, juxta eccleſiaſtica monumenta prorſus amplectimur: non quidem quo debitum uni Deo honorem illis impenda- D mus, ſed penes aliquam dumtaxat relationem veneremur. Neque enim ſoli materiæ coloribuſve hæremus; at ad illarum ἀρχετύπων memoriam aſſurgimus; [a] itaque non tam Imaginibus, quam ſanctis per hujuſmodi Imagines honorem exhibemus.

[a] In Græco hoc tantum, & ad illos honorem referimus.

Jejunia vero & a quibuſdam cibis abſtinentiam conſtituere, penes eccleſiam eſſe profitemur, uti perpetuo apud nos in uſu exſtitiſſe comprobatur: ſtatutis quippe jejuniis Chriſtianorum plenitudo ſanctificatur. Quin etiam in ipſis jejuniis nedum modico cibo utimur, verumetiam a quibuſdam, videlicet carne, piſcibus, caſeo, & id genus, abſtinemus. Ac ſaluberrima quidem iſta conſtitutio, quæ & carnales affectus mortificat, orationi idoneos efficit, & conciliat humilitatem. E

Denique variam ſacrorum Bibliorum enumerationem cum in canonibus Apoſtolicis, tum in ſacris ſynodis Laodicæna & Carthaginenſi legimus, Clementis quidem conſtitutionibus exceptis, quas ob eam quam paſſæ fuerant ab hæreticis depravationem, ſextæ ſynodi canon ſecundus exemit. Quos & neminem latere poteſt, ad eos, quos ceu canonicos eccleſia ſuſcipit, libros attendentem. Porro etſi nonnullos veteris teſtamenti libros ea, quæ ab ſacris ſcriptoribus facta eſt, recenſio non habeat; nuſquam tamen profanis Gentilium fetibus propterea ſunt accenſendi: immo vero ut optimi & ad virtutem utiliſſimi habendi ſunt, nec omnino contemnendi.

A τοῦ κόσμου, καὶ κρείττονας ἐπιμισθίας τῆς ἀνταποδόσεως.

Περὶ δὲ τῆς καθολικῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, φαμὲν, ὅτι ἔστι μὲν ἀνεπισφαλὴς, οἷα ποδηγετουμένη ὑπὸ τῆς ἰδίας κεφαλῆς, ὅπερ ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἡ αὐτοαλήθεια, καὶ διδασκομένη ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθείας. ἀδύνατον οὖν περὶ ταύτην σφάλλεσθαι, διὸ καὶ στύλος, καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας τῷ Ἀποστόλῳ κατωνόμασται. ἔσεται δὲ καὶ ἀεὶ ὁρατὴ, διὰ τὸ μηδέποτε τοὺς ὀρθοδόξους ἐκλείπειν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἐπειδήπερ, πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δ' ὅμως ἀλλαγησόμεθα, ὅπερ ὁ Ἀπόστολος περὶ τῶν πιστῶν τὸν λόγον ποιούμενος εἴρηκε· δῆλον ἄρα ὅτι μέχρι περάτων αἰῶνος ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία τὸ ὁρατὸν B ἔχειν οὐ διαλείψει τοῖς μέρεσι.

Προσκυνοῦμεν δὲ τοὺς ἁγίους, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναγωνισθέντας, καὶ μαθητὰς αὐτοὺς Θεοῦ περιβαλλόμεθα, ὡς φίλους Θεοῦ, καὶ παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένους, δι' αὐτῶν τὴν πρὸς Θεοῦ βοήθειαν ἐξαιτούμενοι, ὅπερ τῆς ἁγίας γραφῆς πολλαχόθεν συνάγεται, ὡς ἔργον εὐσεβὲς, καὶ ἀναγκαῖον ἡμῖν βοήθημα. τὸ δὲ λέγειν τινὰς, ὅτι τὸ προσκυνεῖν τὴν παναχραντον Θεοτόκον, κατ' ἀξίαν, ὡς ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ τιμητικῶς, ἐλαττοῦσαν ποιεῖν τὴν τιμὴν τοῦ υἱοῦ, τοῦτο ματαιολογίαν οἰόμεθα. διάφορος γὰρ ὁ τρόπος τῆς προσκυνήσεως, καὶ οὐκ ἐλαττοῦται δι' αὐτοῦ ἡ τοῦ Χριστοῦ προσκύνησις καὶ τιμὴ, C λατρευτικῶς τελουμένη. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἱερέων, καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν, δεκτὰς ὑπάρχειν Θεῷ πιστεύομεν, καὶ εὐλαβῶς ταύτας ζητοῦμεν, ὅπερ τῆς ἁγίας γραφῆς πολλαχόθεν διδασκόμεθα, καὶ Παῦλον αὐτὸν, τὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, Ῥωμαίοις ἀκούομεν λέγοντα· συναγωνίσασθέ μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν. πρὸς Ἐφεσίους καὶ πρὸς Ἑβραίους γράφων, τὰ παρόμοια δέεται. πρὸς τούτοις, τὸ εὐσεβέστατον, καὶ λυσιτελέστατον ἔθος.

Τὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκυνήσεις, ὡς ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἡκούσας, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἐνστερνιζόμεθα. προσκυνοῦντες τὰς ἁγίας εἰκόνας οὐ λατρευ- D τικῶς, ἀλλὰ σχετικῶς· οὐ μέχρι τῆς ὕλης καὶ τῶν χρωμάτων ἱστῶντες τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν, εἰς τὴν τῶν ἀρχετύπων διαπτερούμεθα μνήμην· κἀκείνοις τὴν τιμὴν ἀναφέρομεν.

Περὶ δὲ τῆς νηστείας ὁμολογοῦμεν, ὡς ἔξεστι τῇ ἐκκλησίᾳ διατιθέναι νηστείας, καὶ βρωμάτων τινῶν ἀποχάς· ὡς διηνεκῶς παρ' ἡμῖν ἐνεργούμενον φαίνεται. ὅπως τε νηστείας διατεταγμένας ἁγιάζεται τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα, καὶ ὅπως ἐν αὐταῖς οὐ μόνον ψιλῶς ἀσιτίαν ἄγομεν, ἀλλὰ καὶ διαφόρων βρωμάτων ἀπεχόμεθα, κρεῶν, ἰχθύων, τυρῶν, καὶ τῶν τοιούτων, καλῶς διαταχθέντων ἐπὶ νεκρώσει τῶν σαρκικῶν παθῶν, καὶ ἐπιτηδειότητι τῶν προσευχῶν· καὶ ἐπωφελεῖ ταπεινώσει.

E Περὶ δὲ τῶν γραφικῶν βιβλίων, διαφόρους ἀπαριθμήσεις εὑρίσκομεν περί τε τοῖς ἀποστολικοῖς κανόσι, καὶ τοῖς τῶν ἱερῶν συνόδων τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ τοῦ Κλήμεντος διατάξεων, ἃς ὁ δεύτερος τῆς ἕκτης συνόδου κανὼν ἀπηγόρευσε, διὰ τὸ νενοθεῦσθαι ταύτας ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν, οὐδ' ἔξεστιν ἐπικρύψαι τῷ βουλομένῳ, καὶ καταμαθεῖν τε ἀπαριθμήματα τῶν βιβλίων. ὅσα μέντοι τῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης βιβλίων τῇ ἀπαριθμήσει τῶν ἁγιογράφων οὐ συμπεριλαμβάνονται, οὐκ ἀποσκορακίζονται ταῦτα ἵνα εἶεν ὡς ἐθνικὰ ἤτοι καὶ βέβηλα. ἀλλὰ καλὰ καὶ ἐνάρετα προσαγορεύονται· καὶ οὐκ ἀπόβλητα παντάπασι δέοντα.

ANNO CHRISTI 1672.

Anno Christi 1672.

Ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν ὡς ἐν συνόψει τοῖς ἐρωτήσασιν A ἀπεκρινάμεθα, μετ' εἰρηνικῆς ἁπλότητος τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν ὁμολογοῦντες εἰς πληροφορίαν αὐτοῖς τοῦ ἐν ἡμῖν ὀρθοδόξου φρονήματος, ὅπως μὴ ἔχῃ ἀμφισβητεῖν τοῦ λοιποῦ περὶ τῶν τοιούτων, μήτε ἐξεταλεύεσθαι τοὺς ὑπὸ τῶν καθ' ἡμῶν καὶ ἀλλότρια ἐπιφημίζειν βουλομένων. γέγραπται ἐν τῷ πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔτει α, χ' ο' β'. μηνὶ Ιανουαρίῳ, Ινδικτιῶνος κ'.

Διονύσιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

B

Ο πρῴην Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Παΐσιος.
Ο πατριάρχης πρῴην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος.
Ο πρῴην πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μεθόδιος.
Ο Αλεξανδρείας Παΐσιος.
Ο Ηρακλείας Βαρθολομαῖος.
Ο Κυζικοῦ Μητροφάνης.
Ο Νικαίας Μεθόδιος.
Ο Καλχηδόνος Ιερεμίας.
Ο Νεοκαισαρείας Καππαδοκίας Γρηγόριος.
Ο Αδριανουπόλεως Νεόφυτος.
Ο [a] Φιλοπόλεως Γαβριήλ.
Ο Πάρου Ανθιμος.
Ο Σερρῶν Κύριλλος.
Ο Ῥόδου Ιωακείμ.
Ο Λακεδαίμονος Θεοδώρητος.
Ο [b] Δρύσου Μακάριος.
Ο Σοφίας Μελέτιος.
Ο Αθηνῶν Ανθιμος.
Ο Λαρίσσης Ιάκωβος.
Ο Εὐρίπου Δανιήλ.
Ο Κορίνθου Κάλλιστος.
Ο Ναυπάκτου καὶ Αρτης Βαρθολομαῖος.
Ο παλαιᾶς Πατρῶν Δανιήλ.
Ο Χριστιανουπόλεως Εὐγένιος.
Ο Μελενίκου [c] Ζωζιμος.
Ο Κερκύρου Κορνήλιος.
Ο Βάρνης Μητροφάνης.
Ο Αγχιάλου Δανιήλ.
Ο Αμασείας Γεράσιμος.
Ο Θεσσαλονίκης Μελέτιος.
Ο [d] Βερίας Ιωακείμ.
Ο Τραπεζοῦντος Ιωάννης.
Ο [e] Μισημβρίας Θεοφάνης.
Ο Πρεσλάβου Λαυρέντιος.
Ο Βιδύνης Δανιήλ.
Ο Φιλίππων τ'. Γερμανός.
Ο Θορνόβου Γεράσιμος.
Ο Μαρωνείας Ανανίας.
Ο Λυτζίτζης Θεοδόσιος.
Ο [f] Διδυμόχου Γρηγόριος.
. . . . . Λουκρήτιος.
Ο Αρνου Γεδεών.
Ο Μηδείας Δανιήλ.
Ο Μενοχώρου τ'. Δαβίδ.

[a] Pro, Φιλιππουπόλεως.
[b] Forte, Δίφου.
[c] Pro, Ζώσιμος.
[d] Pro, Βεῤῥοίας.
[e] Pro, Μεσημβρίας.
[f] Pro, Διδυμοτείχου.

Σημειοῦται τὸ παρὸν, ἐξ ἐγράφη, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ὃ καὶ κατεγράφη ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Anno Christi 1672.

Atque hæc quidem in præſentia his qui nos interrogavere velut in ſynopſi reſpondemus, noſtræ utique profeſſionis orationem cum pacifica ſimplicitate exponentes, in plenum orthodoxæ fidei, quam profitemur, argumentum. Eo quippe ut nullus ſuperſit deinceps de iſtis ambigendi locus, neque ab illis amplius agitentur, qui contra nos ſentiunt, atque a profeſſione noſtra aliena nobis imponere moliuntur. Scriptum in Palatio Patriarchali Conſtantinopolitano, anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, menſe Januario, Indictione xx.

Dionyſius miſeratione divina archiepiſcopus Conſtantinopolitanus, ſeu novæ Romæ, & Patriarcha œcumenicus.

B

Paiſius antea Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Dionyſius antea Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Methodius antea Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Paiſius Alexandriæ.
Bartholomæus Heracleæ.
Metrophanes Cyzici.
Methodius Nicææ.
Jeremias Chalcedonis.
Gregorius Neocæſareæ in Cappadocia.
Neophytus Hadrianopoleos.
Gabriel Philopoleos.
Anthimius Pari.
C Cyrillus Serrarum.
Joachim Rhodi.

Theodoritus Lacedæmonis.
Macarius Dryſtæ.
Meletius Sophiæ.
Anthimus Athenarum.
Jacobus Lariſſæ.
Daniel Euripi.
Calliſtus Corinthi.
Bartholomæus Naupacti & Arthæ.
Daniel Patræ veteris.
Eugenius Chriſtianopoleos.
D Zozimus Meletinæ.
Cornelius Corcyræ.
Metrophanes Barnæ.
Daniel Anchiali.

Geraſimus Amaſeæ.
Meletius Theſſalonicæ.
Joachim Beroeæ.
Joannes Trapezuntis, nunc *Trebizonde*.
Theophanes Meſimbriæ.
Laurentius Proſlavi.
Daniel Bidœnæ.
Germanus Philipporum, &c.
Geraſimus Thornobi.

E

Ananias Maronæ.
Theodoſius Lyrizæ.
Gregorius Didymochi.
Lucretius. . . . .
Gedeon Arnos.
Daniel Medeæ.
David Menochoræ, &c.

Hæc per me ſcripta ſunt majoris eccleſiæ Rhetorem, & ita in ſacro majoris eccleſiæ Chriſti codice ad apicem exſcripta.

ANNO CHRISTI 1350.

PSEUDOSYNODUS GRÆCA PALAMITICA.

TOMUS EDITUS

a divina & ſacra ſynodo, adverſus aſſectatores Barlaami & Acindyni, regnantibus piis & orthodoxis Imperatoribus noſtris, Cantacuzeno & Palæologo, congregata.

Hic tertius tomus eſt contra Barlaami & Acindyni ſequaces, cujus meminit Cantacuzenus, libro IV. cap. XXIII.

A Nemini latere arbitramur quantus ſit communis hoſtis adverſus Eccleſiam furor; aut quantum in Salvatore præſidii: vi cujus incurrentibus licet in eam innumeris calamitatibus, non ſolum telis ſuperior ſit, ſed & ſplendeſcit magis. Et illius quidem furorem demonſtrat, Dei ſanguis, & crux & paſſio ſponte ſuſcepta: auxilium autem a Deo ſuppetere, B luculenti teſtes ipſi ſunt, qui Eccleſiam ſunt perſecuti. Nam horum alii in evangelii præcones ſunt mutati; alii virtutis Dei trophæum pronunciati ſunt, non quatenus erecti ſunt, ſed quatenus ceciderunt. Sic ſe res habebant, nec fieri poterat, ut communis hoſtis quieſceret: ſed quaſi ſui pœniteat, conſiliique haud convenienter ſuſcepti, non puſillæ genti, quemadmodum olim Judæis, belli eccleſiæ inferendi curam committit; ſed orbem univerſum adverſus eamdem acerbius commovet. Duces ei in eo bello fuerunt Diocletianus & Maximianus & Decius, & ſi quis horum ſimilis fuit. Horum tam turpis exitus fuit, quam turpe fuit ab illis Eccleſiam impugnari. Ipſorum enim periit memoria cum ſonitu: at Eccleſiæ Dei exivit ſonus in C omnem terram. Teſtimonio autem locupletiſſimo virtutis ejus, ipſa ſunt Martyrum mortua corpora, quæ dæmonum omne genus abigunt. Sic Dei virtus ſupra naturam eſſe per ipſas calamitates oſtenditur.

Pſalm. 9. 7.
Pſalm. 18. 5.

At improbus neque hæc perpetiens novit, idque ob ſtultitiam. Itaque ad alias ſe convertens artes, Eccleſiam aggreditur. Nam aperto Marte pugnandi ſpe abjecta, nec publicum dedecus ferens, Sabellium & Arium & qui ſimilia profitentur induit: & quaſi plurium deorum cultum e medio tollere conſilium ineat, imprudentibus ſuadet, ut prætextu unius colendi Numinis, verum Deum quam minimi faciant. Sed hoc D ipſum conſilium in ipſius caput manifeſte recidit. Ex eo enim certamine ſpolium illud Eccleſia Dei retulit, ut par Trinitati honos habeatur.

Multis autem aliis modis nequiſſimus ille Eccleſiam Dei circumcingens, nunc referens pedem, nunc irruens, aliquando doctrinis in quibus nihil ſani ſit, interdum voluptatibus, quibus potiſſimum delectatur, quarum finis ſejunctio a Deo eſt; poſtremo mentem Barlaami ſubiens, arma ſumit adverſus veritatem. Fuit ille monachus, e Calabria prodiens, omnibus gentilium artibus & doctrinis inſtructiſſimus; quibus ſe totum devinciens, adverſus veritatem & eos qui ſancte ei adhærent, progreditur. Hos igitur quaſi geminæ E deïtatis cultores accuſat; qui non ſolum tripliciter ſubſiſtentem & omnibus incommunicabilem eſſentiam Dei increatam eſſe dicerent; ſed etiam ſempiternam ac deïficam, & quæ dignis impertitur gratiam Spiritus; congregata ſuper his capitibus divina ſynodo, convictus damnatuſque eſt, ex ſancta Chriſti catholica & Apoſtolica Eccleſia, ex ſcriptis Patrum de rebus divinis; veram doctrinam tum ſanctiſſimo metropolita Theſſalonicæ Palama, tum etiam monachis, aſſerentibus ac propugnantibus. At etiam paulo poſt imbutus eadem peſſima opinione Acindynus, nihilo ſapientior redditus ex damnatione magiſtri, nec melior

Anno 1341.

ANNO CHRISTI 1350.

ΤΟΜΟΣ ΕΚΤΕΘΕΙΣ

παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τῶν φρονούντων τὰ Βαρλαὰμ τε καὶ Ἀκινδύνου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν, Καντακουζηνοῦ καὶ Παλαιολόγου.

Græce edidit P. Combefiſius, ex Ordine Prædicatorum.

Ὅτι τὸν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν· οὔτε τὴν περὶ τοῦ σωτῆρος ῥοπὴν, δι' ἣν μυρίων ἐπιῤῥεόντων αὐτῇ τῶν δεινῶν, οὐ τῶν βελῶν περιγίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ λαμπροτέρα ἀναδείκνυται. ἀπόδειξις δὲ, τῆς μὲν ἐκείνου μανίας, αἷμα Θεοῦ, καὶ πάθος ἑκούσιον καὶ σταυρός· τῆς δὲ περὶ τοῦ Θεοῦ συμμαχίας, οἱ τὴν ἐκκλησίαν διώξαντες, μαρτύρων ἀκριβεῖς· οἱ μὲν εἰς εὐαγγελιστὰς μετασκευασθέντες· οἱ δὲ τρόπαιον τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως, οὐ δι' ὧν ἀνεστάθησαν, ἀλλὰ δι' ὧν κατέπεσον, ἀνακηρυχθέντες. ἦν ταῦτα, καὶ τὸν κοινὸν πολέμιον οὐκ ἦν ἠρεμεῖν· ἀλλ' ὥσπερ ἑαυτοῦ κατηγορῶν, ὡς μὴ προσηκόντως βεβουλευμένου, οὐκ ἔθνει μικρῷ ὥσπερ πάλαι τοῖς Ἰουδαίοις, τὸν κατὰ τῆς ἐκκλησίας πόλεμον ἐγχειρίζει· οἰκουμένην ὅλην πικρῶς κατ' αὐτῆς ἐξοπλίζει. στρατηγοὶ δὲ αὐτοῦ οἱ περὶ Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμῖνον καὶ Δέκιον, καὶ εἴ τις κατ' ἐκείνους· οἱ τοσοῦτον αἰσχρῶς ἀπώλοντο, ὁπόσον καὶ πολεμεῖν ἐγνώκασιν. τῶν μὲν γὰρ οἴχεται τὸ μνημόσυνον μετ' ἤχου· τῆς δὲ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ὁ φθόγγος ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. μαρτύριον δὲ τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἀψευδέστατον, οἱ τῶν μαρτύρων νεκροὶ, δαίμονας πάντας ἐλαύνοντες. οὕτως ἡ τοῦ Θεοῦ δύναμις ὑπερφυὴς, καὶ διὰ τῶν συμφορῶν ἀναδείκνυται.

Ἀλλ' ὁ πονηρὸς οὐδὲ παθὼν ἔγνω, καὶ ταῦτα νήπιος ὤν· ἀλλ' ἑτέραις στραφεὶς μεθόδοις, προσβάλλει τῇ Ἐκκλησίᾳ. τοῦ μὲν γὰρ φανερῶς πολεμεῖν καὶ λίαν ἀπέγνω, οὐδὲ φανερὰν αἰσχύνην ἀνέχεσθαι ἔχων· δὺς δὲ τὸν Σαβέλλιον καὶ Ἄρειον καὶ τοὺς εἰς ἐκείνους τελοῦντας ὑποδὺς, πολυθεΐαν ἐκ τοῦ μέσου ποιήσασθαι βουλόμενος, πείθει τοὺς ἀνοήτους προφάσει τοῦ εἰς τὸν ἕνα τιμᾶν, ἥκιστα τὸν ἀληθῆ νομίζειν Θεόν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο αὐτὸς κατ' αὐτοῦ βεβουλευμένος ὤφθη. τοῦ πολέμου τοῦτο λάφυρον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, τὸ τῆς Τριάδος ὁμότιμον.

Πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κύκλους ὁ πονηρὸς οὗτος κατὰ τῆς ἐκκλησίας περιβαλλόμενος, καὶ νῦν μὲν ὑποχωρῶν, νῦν δὲ προσβάλλων· ποτὲ μὲν δόγμασι μηδὲν ὑγιὲς ἔχουσι, ποτὲ δὲ ἡδοναῖς, αἷς ἐκεῖνος εἴωθε χαίρειν, ὧν τέλος ὁ ἀπὸ Θεοῦ χωρισμὸς, ἔσχατον τὸν Βαρλαὰμ ὑποδὺς, ἐπιστρατεύει τῇ ἀληθείᾳ. οὗτος δὲ μοναχὸς ὢν, καὶ τῆς Καλαβρίας ὁρμώμενος, καὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων παιδείᾳ πολὺς γεγονὼς, καὶ ὅλον ἐκείνοις ἑαυτὸν ἐξαρτήσας, κατὰ τῆς ἀληθείας χωρεῖ, καὶ τῶν ἱερῶς ἀντεχομένων αὐτῆς. καὶ διθεΐαν τούτων κατηγορήσας, οὐ μόνον τὴν τρισυπόστατον καὶ πᾶσιν ἀμέθεκτον οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἄκτιστον εἶναι λεγόντων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀΐδιον καὶ θεοποιὸν καὶ τοῖς ἀξίοις κατηχουμένην χάριν τοῦ πνεύματος· συνόδου θείας ἐπὶ τούτοις συγκροτηθείσης, ἠλέγχθη καὶ ἀπεκηρύχθη, παρὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, διὰ τῶν τοῖς ἁγίοις πατράσι θεολογικῶς συγγεγραμμένων, τοῦ τῆς ἀληθείας λόγου προϊσταμένων, τοῦ τε νῦν ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, καὶ τῶν μοναχῶν. μετὰ μικρὸν δὲ, τῆς ἐκείνου πονηρᾶς δόξης ἐμφορούμενος Ἀκίνδυνος, μηδαμῶς τῇ τοῦ διδασκάλου καταδίκῃ σωφρονισθεὶς, μηδὲ βελτίων γε-

ANNO CHRISTI 1350.

νόμενος, τῶν αὐτῶν πάλιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κατηγορεῖν ἐπεχείρησε· ἔξαρνος μὲν σὺν δόλῳ τὸ διδασκάλου γενόμενος, καὶ τὰ δεινότατα ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, καὶ μηδ᾽ ὅσα τὰ αὐτὰ φρονεῖν τῷ Βαρλαὰμ ἢ λέγειν ἰσχυριζόμενος, ἵν᾽ ἐντεῦθεν αὐτῷ λέγειν ἐξῇ· οἷς δὲ ἔλεγε, τὸν κρυπτόμενον ὑποδεικνὺς Βαρλαάμ, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ πονηρὰν δόξαν, ἢ φρονῶν καὶ λέγων καὶ συγγραφόμενος. Τοῦτο τοι καὶ συνόδου συγκροτηθείσης δευτέρας, ἧς προεκάθητο καὶ ὁ νῦν κρατερὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐτοκράτωρ, ὁ κύριος Ἰωάννης Καντακουζηνός, ἐξηλέγχθη τὰ αὐτὰ τῷ Βαρλαὰμ ἢ φρονῶν καὶ λέγων, καὶ τῶν μοναχῶν κατήγορος· δι᾽ ἃ καὶ τὴν τῷ Βαρλαὰμ ἐπεσπάσατο καταδίκην, Τόμου προβάντος συνοδικοῦ κατὰ τῶν τοῦ Βαρλαὰμ ἐκείνου βλασφημιῶν, δι᾽ οὗ παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος ἀποκέκοπται, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ συνοδικὸς Τόμος δείξειεν· πολλῶν τε ἄλλων ἕνεκεν, καὶ ὅτι τὸ φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως, τὸ τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ μακαρίοις μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ὀφθέν, κτιστὸν ἐπεχείρει δεικνύναι καὶ περιγραπτόν, ἢ τῶν αἰσθητῶν φώτων πλέον ἔχον οὐδέν. οὐχ οὗτος δὲ μόνον ὁ Βαρλαὰμ τῷ συνοδικῷ ἀποκεκήρυκται Τόμῳ, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτιμίας ἔνοχον ἑαυτὸν καθίστησι, καὶ ὅστις ἐκείνῳ ἑπόμενος τοῖς μοναχοῖς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ πολεμεῖ. φησὶ γὰρ ἐπὶ λέξεως· ἀλλὰ καὶ ὅστις ἕτερος τι τῶν ὑπὸ τοῦ Βαρλαὰμ βλασφήμως καὶ κακοδόξως κατὰ τῶν μοναχῶν, μᾶλλον κατὰ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς λαληθέντων ἢ συγγραφέντων, φανείη πάλιν τῶν μοναχῶν κατηγορῶν, ἢ ὅλως ἐν τοῖς τοιούτοις καθαπτόμενος· τῇ αὐτῇ καταδίκῃ, παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καθυποβαλλόμενος, ἀποκήρυκτος ἔσται καὶ αὐτός, καὶ ἀποτετμημένος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ὀρθοδόξου τῶν χριστιανῶν πληρώματος.

Ἀλλ᾽ ἰδὼν ὁ ἐνεργῶν ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, κατὰ τὸ γεγραμμένον, πονηρὸς καὶ ἀρχέκακος δράκων, ὅτι κατὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν ἀσφαλῶς ἀντεχομένων αὐτῆς προσβαλών, ἀνθρώποις χρησάμενος, οὐκ ἐν ἀξιώμασιν ἐξεταζομένοις, οὔπω ἠδυνήθη διὰ ταῦτα τῶν κατὰ γνώμην ποιεῖν, ὑποδύεται τὸν ὡς πατριάρχης τότε τελοῦντα Ἰωάννην, σκεῦος ἄντικρυς τῆς ἐκείνου κακονοίας χωρητικόν. ὃς ὁμοφρονήσας τῷ Ἀκινδύνῳ, καὶ πολλὰ κατὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν ἀντιποιουμένων αὐτῆς· μᾶλλον δὲ κατ᾽ αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ γράψας καὶ πράξας καὶ βουλευσάμενος· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ τὴν καταδίκην γεγραφὼς ἐπιτιμικὴν τοῦ ἀποκηρύκτου Βαρλαὰμ ἐκείνου, ἅμα καὶ τὴν ἐμφύλιον μάχην ὡς ἕρμαιον ἁρπάσας, εὗρε καὶ οὗτος τῆς ἑαυτοῦ σπουδῆς καὶ τῶν πονηρῶν βουλευμάτων ἀξίας τὰς ἀμοιβάς. ἐξελεγχθεὶς γάρ, καθαιρεῖται· καὶ ἀποκηρυχθέντος καὶ τούτου συνοδικῇ ψήφῳ, Τόμος ἱερὸς ἐξετέθη τῇ συνόδῳ, ἅμα μὲν ἀποδεικνὺς ἐκεῖνον τῆς Ἀκινδύνου κακοδοξίας ἐχόμενον, ἅμα δὲ καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους αὐτοῦ σὺν οὐδενὶ λόγῳ μανίαν. ὁ μὲν δὴ Τόμος ὑπογραφαῖς ἀρχιερέων τριάκοντα τὸ βέβαιον ἔχων, οἷς συνέθετο δι᾽ ὑπογραφῆς ὕστερον καὶ ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, οὐ τὸν Ἀκίνδυνον οὐδὲ τὸν πατριαρχεύσαντα ἐκβάλλει μόνον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ τῶν Χριστιανῶν τελέως ἐκκόπτει πληρώματος· ἀλλὰ καὶ ὅστις, φησίν, ἕτερος τῶν ἁπάντων τὰ αὐτὰ τούτῳ φωραθῇ, ἢ φρονῶν ἢ λέγων ἢ συγγραφόμενος κατὰ τοῦ ἱερομονάχου κυρίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν· μᾶλλον δὲ κατὰ τῶν ἱερῶν θεολόγων, καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, τὰ αὐτὰ καὶ κατ᾽ αὐτοῦ ψηφιζόμεθα, καὶ τῇ αὐτῇ καταδίκῃ καθυποβαλλόμεθα, εἴτε τῶν ἱερωμένων τις εἴη, εἴτε τῶν λαϊκῶν. αὐτὸν δὲ τοῦτον τὸν πολλάκις ῥηθέντα τιμιώτατον ἱερομόναχον κύριον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν καὶ τοὺς αὐτῷ συμφρονοῦντας μοναχούς, μηδὲν ἀπᾷδον τῶν θείων λο-

ANNO CHRISTI 1350.

A effectus, iiſdem rurſus ſuper iiſdem capitibus intendere litem aggreſſus eſt. Et magiſtrum quidem ſubdole negavit, diriſſima ei quæque imprecatus, confirmans ſe non eadem ac Barlaamum ſentire vel dicere; ut inde ei copia dicendi fieret. Quibuſcum autem ſermones miſcebat, iis Barlaamum, quem occultaverat, patefaciebat, eamdemque atque ille pravam opinionem tenebat, proloquebatur, ſcriptis conſignabat. Eam ob rem ſynodo altera congregata, cui præſedit qui nunc eſt fortis & ſanctus Imperator noſter Joannes Cantacuzenus, convictus eſt eadem ac Barlaamus ſentire ac proferre, & criminator eſſe monachorum. Idcirco eamdem ſibi ac Barlaamus condemnationem acceſſivit; & Tomus prodiit ſynodicus adverſus blaſphemias ipſius B Barlaamiticas; quo præciſus ille eſt ab omni Chriſtianorum cœtu, ut in ſynodico ipſo Tomo narratur; tum aliis de cauſis plurimis, tum quod Lumen Dominicæ Transformationis, viſum beatis diſcipulis & Apoſtolis, qui montem ſimul adſcenderant, creatum conatus eſt oſtendere & circumſcriptum eſſe, neque quidquam habere amplius, quam lumina quæ in ſenſus incurrunt. Neque iſte ſolus Tomo ſynodico condemnatus eſt Barlaamus; ſed iiſdem pœnis obnoxium ſe ipſe conſtituit, quiſquis ei ſe adjungens, monachis & Eccleſiæ Dei bellum indixerit. Sic enim totidem verbis ſanxit: *Sed & ſi quis alius eorum quidpiam, quæ Barlaamus blaſphemo ore ac ſenſu pravo contra monachos, ſeu verius contra Eccleſiam ipſam* C *effutiit & conſcripſit, deprehendatur iterum Monachis objicere, aut eos omnino de iiſdem impetere; eſto is eidem condemnationi a noſtra mediocritate ſubjectus, ejectus & ipſe, ac præciſus a ſancta Chriſti catholica & Apoſtolica Eccleſia, & ab omni orthodoxo Chriſtianorum cœtu.* Anno 1347.

Vidit autem is, qui operatur in filiis diffidentiæ, ſicut ſcriptum eſt, nequiſſimus & malorum artifex draco, quod cum adverſus pietatem ſtrenuoſque ejus defenſores impetum fecit, eorum opera uſus eſt, qui nulla eſſent dignitate conſpicui: nec potuit propterea rem ex ſententia gerere; Joannis ſubiit animum, qui tunc fuit Patriarcha, idemque procul dubio vas ipſius pravi ſenſus capaciſſimum. Is Acindyni concors ſen-D tentiæ, cum multa contra pietatem ac pietatis ſtudioſos, ſeu multo verius contra ſe ipſe ſcriberet, ageret; deliberaret: (ipſe eſt enim qui damnationis ſententiam ſcriptis mandavit contra excommunicatum iſtum Barlaamum:) cumque contribulis ſui partes in hoc certamine veluti lucrum inſperatum illico arripuiſſet; invenit etiam ipſe ſui laboris peſſimorumque conſiliorum dignam mercedem. Convictus enim, e gradu dejectus eſt. Atque iſto pariter pulſo, per ſynodale judicium, editus eſt a ſynodo Tomus ſacer, qui ipſum & pravo teneri Acindyni errore oſtenderet, & abſque ratione adverſus orthodoxos inſanire. Tomus ille autem triginta epiſcoporum ſubſcriptionibus roboratus; quibus conſenſit ſubſcribens noviſſime ſanctiſſi-E mus Patriarcha Hieroſolymorum; non Acindynum ſolum, aut illum qui Patriarchatum geſſerat, ejicit ex catholica Eccleſia, & ab omni prorſus præſcindit Chriſtianorum cœtu: *Sed & ſi quis*, inquit, *alius ex omnibus eadem deprehendatur ſapere, vel dicere, vel ſcripto mandare, contra Hieromonachum dominum Gregorium Palamam, & Monachos qui cum ipſo ſunt; ſeu verius contra ſacros Theologos ipſamque Eccleſiam; eadem adverſus ipſum ſtatuimus, eidemque eum condemnationi ſubjicimus, ſive ſit ille ſacris ordinibus initiatus, ſive e laicis. Hunc ipſum autem ſæpe memoratum reverendiſſimum Hieromonachum dominum Gregorium Palamam, & ipſi conſentientes Monachos, quia nihil a divinis litteris diſcrepans*

Epheſ. 2. 2, ex Græco.

Joannis, qui cognominatus eſt Vectus.

ſcribere vel ſentire, facto diligenti examine comperimus; immo vero propugnatores eſſe, uti par eſt, divinarum ſcripturarum omni modo ac ratione, quemadmodum & communis noſtræ pietatis & traditionis, non ſolum ſuperiores eſſe omni modo conjectis in eos, vel potius in Eccleſiam Dei nugis, congruenter edito nuper Tomo ſynodali, cenſemus: verum etiam intrepidos Eccleſiæ propugnatores, defenſores, & auxiliatores ejuſdem eſſe pronunciamus. Sic enimvero diſferit ille, qui ab illis ſynodis prodiit Tomus, uti certa & indubitata fide conſtat.

Verum qui noſtris ſemper lætatur malis, ne ſic quidem novit quieſcere. Neque enim quaſi deficerent, quorum opera rem præſtabat, circuibat quærens: ſed cum adhuc præter Barlaamum & Acindynum, quoſdam haberet, qui ipſis præceptoribus uterentur, eodemque morbo peſſime laborarent; per eos ſibi ſubdit, quem tunc nuncupabant Epheſium, & Gannum, & Gregoram, & Dexum. Hi de compacto, adjunctiſque ſibi aliis homuncionibus, qui nihil unquam ſani ſapuiſſent, tumultum citent adverſus eccleſiam Dei; in id incumbentes unum, ut multos deciperent, & ab eccleſia miſerabiliter præſcinderent, gloriam ſe comparaturos exinde haud mediocrem arbitrari. Oportuit igitur propterea ſynodum congregari frequentiſſimam, ſereniſſimo Imperatore noſtro miſerante animas quæ perirent. Idcirco accerſiti per potentiſſimum ipſius divina ope ſanctumque Imperium, & per ſanctiſſimum atque œcumenicum Patriarcham dominum Calliſtum, ſacratiſſimi epiſcopi & ſupra ceteros honorati, Heracleæ, Theſſalonicæ, Cyzici, Philadelphiæ, Chalcedonis, Melenici, Amaſiæ, Ponto-Heracleæ, Pegarum, Berrhœæ, Trapezuntis, Trajanopolis, Selybriæ, Eupro, Amaſtridis, Æni, Sugdaiæ, Bryſeos, Madytorum, Bizyæ, Garellæ, Mediæ, Tenedi, Calliopolis, Exantidii; & qui ſuam miſerunt ſententiam, Hadrianopoleos, Chriſtopoleos, & Didymotichi: præſentibus etiam religioſiſſimis epiſcopis, Panii, Chariopolis, Pamphyli, Adyra, Campaniæ, Sinai, Eleutheropoleos: præſidente ſereniſſimo ac potentiſſimo ſanctoque noſtro Imperatore ac rege domino Joanne Cantacuzeno, in triclinio Alexiaco nuncupato ſacrarum Blachernarum: ſimul adſidente cum ſancto Imperatore ſanctiſſimo & œcumenico Patriarcha domino Calliſto: & deſideratiſſimo ipſius ſacroſanctæ majeſtatis fratre germano domino Michaële Aſane; itemque deſideratiſſimo ipſius ſacroſanctæ majeſtatis fratre germano feliciſſimoque Sebaſtocratore domino Manuële Aſane: ſed & deſideratiſſimo ipſius ſacroſanctæ majeſtatis conſobrino Panhyperſebaſto domino Andronico Aſane; juxta adſidentibus Senatu, cum epiſcopis, eccleſiaſticiſque præſidibus, & congregatis præfectis monaſteriorum & archimandritis qui in hac beata civitate degunt: prætereaque Monachis ſacerdotio præditis, & ſacerdotibus ſimplicibuſque monachis non paucis, abſente nemine ex magiſtratibus Eccleſiæ: circumſtante plebis multitudine, quanta fuit cupida hæc audiendi. Vocati ſunt & iſti perturbatores, qui ſcindunt Eccleſiam, rogatique, cur ſub Imperatore pie vitam agente, talia auderent adverſus pietatem. Hi vero in cauſam adſignarunt additionem quamdam in ordinatione factam eorum qui in epiſcopatum promoventur. Theſſalonicenſem etiam inſimularunt, dicentes in eo ſe ſcandalizari, quod nonnulla ſcripſerit ad confutandum Barlaamum & Acindynum. Theſſalonicenſis autem, Vos igitur, inquit, in eadem atque illi ſententia eſtis? Hi vero Acindynum imitati, quemadmodum ille pernegabat ſibi ducem erroris Barlaamum exſtitiſſe, ſic iſti hos ambos abnegarunt. Theſſalonicenſis autem ſubjiciens; Atqui plerique ex iis,

Gregorium Palamam.

A γίνω γράφοντάς τε καὶ φρονοῦντας, μετ' ἐξετάσεως καταλαβόντες ἀκριβοῦς· μᾶλλον δὲ τῶν θείων λογίων καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν εὐσεβείας καὶ παραδόσεως παντὶ τρόπῳ, ὡς προσῆκεν, ὑπερμαχοῦντας, οὐκ ἀνωτέρους μόνον πεπτωκέναι τῶν κατ' αὐτῶν, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, [illegible], ὡς καὶ ὁ πρώην συνοδικὸς Τόμος, ἔχομεν· ἀλλὰ καὶ ἀσφαλεστάτους τῆς ἐκκλησίας προμάχους τε καὶ προαγωνιστὰς καὶ βοηθοὺς ταύτης ἀποφαινόμεθα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν συνόδων ἐκείνων προβὰς Τόμος δείξειεν, καθάπερ οὖν ἔχει τὸ ἀσφαλές τε καὶ βέβαιον.

Ἀλλ' ὁ τοῖς ἡμετέροις κακοῖς ἐπιχαίρων ἀεί, οὐδ' οὕτως ἡσυχίαν ἄγειν ἐγνώκει. οὐδὲ γὰρ ἐργατῶν ἀπορῶν, περιῄει B ταῦτα ζητῶν· ἀλλ' ἔχων ἔτι τινὰς παρὰ τὸν Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον ἐκείνοις φοιτήσαντας, καὶ τὰ ἐκείνων ὁμοίως νοσοῦντας, δι' ἐκείνων ὑφ' ἑαυτὸν [a] ποιῆται, τόν τε χρηματίσαντα Ἐφέσου καὶ τὸν Γάννον, Γρηγορᾶν τε καὶ Δέξον· οἱ καὶ σύστημα ποιησάμενοι, καὶ ἄλλους προσεταιρισάμενοι ἀνθρωπίσκους, οὐδὲν ὑγιὲς φρονήσαντας οὐδέποτε, θόρυβον ἐγείρουσι κατὰ τῆς ἐκκλησίας Θεοῦ, σπουδὴν ποιούμενοι ἀποπλανᾶν τοὺς πολλούς, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποτέμνειν ἐλεεινῶς, δόξαν ἑαυτοῖς ἐκ τούτου προξενεῖν οἰόμενοι. ἐδέησε γοῦν διὰ ταῦτα σύνοδον συναθροισθῆναι μεγίστην, τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως ἡμῶν ἔλεον λαβόντος τῶν ἀπολλυμένων ψυχῶν. διὸ καὶ μεταπεμφθέντες παρὰ τῆς ἐκ Θεοῦ κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ C πατριάρχου κυρίου Καλλίστου, οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ [b] ὑπέρτιμοι, ὅ, τε Ἡρακλείας, ὁ Θεσσαλονίκης, ὁ Κυζίκου, ὁ Φιλαδελφείας, ὁ Χαλκηδόνος, ὁ Μελενίκου, ὁ Ἀμασείας, ὁ Ποντοηρακλείας, ὁ Πηγῶν, ὁ Βεῤῥοίας, ὁ Τραπεζοῦντος, ὁ Τραϊανουπόλεως, ὁ Σηλυβρίας, ὁ Εὐρίπου, ὁ Ἀμάστριδος, ὁ Αἴνου, ὁ Σουγδαίας, ὁ Βρύσεως, ὁ Μαδύτου, ὁ Βιζύης, ὁ Γαρέλλης, ὁ Μηδείας, ὁ Τενέδου, ὁ Καλλιουπόλεως, ὁ Ἐξαμιλίου, ἔτι δὲ καὶ διὰ γνωμῶν τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Διδυμοτείχου· παρόντων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· τοῦ Πανίου, τοῦ Χαριουπόλεως, τοῦ Παμφύλου, τοῦ Ἀδύρα, τοῦ Καμπανίας, τοῦ Σινάου, τοῦ Ἐλευθερουπόλεως, προκαθημένου τοῦ γαληνοτάτου καὶ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως D κυρίου Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ, ἐν τῷ τρικλίνῳ τῷ οὕτω πως ἐπιλεγομένῳ Ἀλεξιακῷ τῶν ἱερῶν Βλαχερνῶν· συνεδριάζοντος τῇ ἁγίᾳ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Καλλίστου καὶ ἔτι τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ τοῦ πανευτυχεστάτου Σεβαστοκράτορος κυρίου Μανουὴλ τοῦ Ἀσάνη. ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ περιποθήτου ἀνεψιοῦ τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ πανυπερσεβάστου κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀσάνη. παρακαθημένων τῆς Συγκλήτου σὺν τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ ἐκκλησιαστικοῖς ἄρχουσι καὶ συνειλεγμένων τῶν τε ἡγουμένων καὶ ἀρχιμανδριτῶν τῶν ἐν τῇ εὐδαίμονι ταύτῃ πόλει· ἔτι τε ἱερομονάχων καὶ ἱερέων καὶ μοναχῶν οὐκ ὀλίγων, οὐκ ἀπόντος καὶ ἑνὸς τῶν τῆς ἐκκλη-E σίας ἀρχόντων· περιεστηκότος δὲ καὶ λαοῦ, ὅσον ἐν τούτοις φιλήκοον. προσεκλήθησαν καὶ οἱ θορυβοῦντες, καὶ τὴν ἐκκλησίαν κατατέμνοντες οὗτοι, καὶ ἠρωτήθησαν· Τίνος ἕνεκεν βασιλέως εὐσεβῶς ζῶντος, παρ' αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα κατὰ τῆς εὐσεβείας τολμᾶται. οἱ δὲ ᾐτιάσαντο προσθήκην τινὰ ἐν τῇ χειροτονίᾳ τῶν χειροτονουμένων ἀρχιερέων γεγενημένην. ἐν αἰτίαις δὲ ἐτίθεντο καὶ τὸν Θεσσαλονίκης, ἐπειδὴ σκανδαλίζεσθαι ἔλεγον κατ' αὐτοῦ, ἐν τοῖς τῶν πρὸς Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον ἀντιῤῥητικῶν αὐτῷ συγγεγραμμένων. ὁ δὲ Θεσσαλονίκης· λοιπὸν ὑμεῖς αὐτοῖς, εἶπε, τὰ ἐκείνων φρονεῖτε; οἱ δὲ κατὰ μίμησιν Ἀκινδύνου, ὡς ἐκεῖνος ἔξαρνος ἐγένετο τοῦ καθηγήσασθαι αὐτοῦ τῆς πλάνης Βαρλαάμ, οὕτως οὗτοι τούτων ἀμφοτέρων. ὁ δὲ Θεσσαλονίκης ἀνθυποφέρων· καὶ μήν, φησίν,

[a] Forte, ποιεῖται.

[b] Ὑπέρτιμοι, titulus eſt metropolitanis attributus.

ANNO CHRISTI 1350.

φησὶν, οἱ πλείους τῶν ἀντιλέγειν προτιθεμένων ἡμῖν, φανερῶς τῆς Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου κακοδοξίας προϊστάμενοι, μέχρι καὶ εἰς δεῦρο ἀμεταμέλητοι διετέλεσαν, οἷς καὶ οἱ λοιποὶ συντεταγμένοι φανεροὶ πάντως εἰσὶ, πρὸς ἐκείνους ὥσπερ παράδειγμα, ὅσον εἰς τὴν δογμάτων ἀκρίβειαν ἀφορῶντες.

Ἐπὶ τούτοις ἡ θεία σύνοδος, πρὸς ἣν φασὶ διαμαχεῖν, φησὶ, προσθήκην, ὅπως οὐδὲ προσθήκην ἂν καλοῖτο δικαίως, ὡς ἀνάπτυξις οὖσα τῆς οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου, οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ ἀποκήρυξις Βαρλαὰμ τε καὶ Ἀκινδύνου. ἣν οἱ μεμφόμενοι, δῆλοι πάντως τοῖς καὶ ὁπωσοῦν συνιεῖσιν εἰσὶν, τῶν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου ἀντιποιούμενοι· οἱ δὲ καὶ πάλιν ἠρνοῦντο μὴ τῆς ἐκείνων τυχεῖν. ὡς δὲ καὶ λέγειν ἤρξαντο, ἐν οἷς ἐσκανδαλίζοντο, λέξεις αὐτὰς ῥηθέντα, ἅπερ καὶ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνος πρότερον κατά τε τοῦ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν μοναχῶν διεξῄεσαν. τῶν δὲ καὶ ἀπὸ τούτων δήλων γεγενημένων, τὰ ἐκείνων ἀνιάτως νοσούντων, ἔδοξε τῷ θειοτάτῳ καὶ ἁγίῳ βασιλεῖ, συμψηφοῦντος καὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ πάσης τῆς ἱερᾶς συνόδου, ὡς ἂν τῆς περὶ τῶν προκειμένων δογμάτων ζητήσεως ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος βασανισθείσης, τ' ἀληθὲς ἐν τούτοις διαγνωσθῇ. τοῦτο δὴ καὶ τοῦ Θεσσαλονίκης ἐπαινέσαντος, ἐκεῖνοι παντελῶς ἀπηγόρευον. ἀλλὰ καὶ ἀπαιτούμενοι φανερὰν τὴν οἰκείαν περὶ τῶν προκειμένων ἐκθέσθαι δόξαν, οὐδαμῶς ἤθελον, προφάσει σκανδάλου τὰ προειρημένα ποιούμενοι. λόγων δὲ κινηθέντων πολλῶν κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνέλευσιν, τὰ μὲν τῆς ἐνστάσεως ταύτης διελύθη· κεκύρωται δὲ ἐγγράφως, ὡς ἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνελεύσει ἄρξωνται μὲν οὗτοι δὴ, οἱ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν διαφερόμενοι, ὅθεν βούλονται· εἶτα μετ' αὐτοὺς ὁ Θεσσαλονίκης ἀρξάμενος, ὅθεν ἂν βουληθῇ, εἴπῃ πάντα τὰ κατὰ γνώμην αὐτῷ.

Συγκροτηθείσης δὲ καὶ δευτέρας συνελεύσεως, ἀπαντῶσι κἀκεῖνοι, καὶ ἀρξάμενοι εἶπον κατὰ τοῦ Θεσσαλονίκης, ὅσα ἐβούλοντο. ἀρξαμένου δὲ καὶ τοῦ Θεσσαλονίκης πρὸς ἕκαστα τοῖς παρ' ἐκείνων προβεβλημένοις ἀπαντᾶν, τούς τε λόγους συνέχεον καὶ πρὸς φυγὴν ὥρμησαν. καὶ πολλὰ βιασθέντες, οὐκ ἠνέσχοντο παραμεῖναι. δόντες δὲ ὑπόσχεσιν εἰς ἑτέραν συνέλευσιν ἐνδημῆσαι, πάλιν φεύγουσι μηδενὸς διώκοντος, πρὸ τοῦ νενομισμένου καιροῦ.

Ὁ δὲ Θεσσαλονίκης προσταχθεὶς παρά τε τοῦ ἐκ Θεοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ἀμέλει παῤῥησίᾳ πλατύτερον εἶπε, περὶ τῶν προκειμένων εἰς ζήτησιν τῇ ἐκκλησίᾳ δογμάτων· καὶ πάντες καὶ ἐπῄνεσαν καὶ συνῄνεσαν. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκε, λέγων, ὡς ἕτερόν ἐστιν ἡ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀντιλογία, καὶ ἕτερον ἡ τῆς πίστεως ὁμολογία. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιλογίας οὐκ ἀνάγκη περὶ τὰς λέξεις ἀκριβολογεῖσθαι τὸν ἀντιλέγοντα, ὡς καὶ ὁ μέγας φησὶ Βασίλειος· ἐπὶ δὲ τῆς ὁμολογίας, ἀκρίβεια διὰ πάντων τηρεῖται καὶ ζητεῖται· καὶ διὰ τοῦτο ταῖς ἐμαυτοῦ πρὸς Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον ἀντιῤῥητικοῖς λόγοις συνέταξα, καὶ ἣν παρὰ τῶν ἁγίων ἐδεξάμην ὁμολογίαν τῆς πίστεως· ἵνα οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ἡμετέροις, ἐκ τῆς ὁμολογίας μανθάνωσι τὸν τῆς ἀντιλογίας σκοπόν· ἐζήτησεν ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν· καὶ προκομισθείσης, ἀναγνωσθῆναι ταύτην ἐκέλευσεν. οὗ γεγονότος, ἕκαστος ἠρωτήθη, ὡς ἔχει γνώμης περὶ ταύτης εἰπεῖν. καὶ οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐγκωμίων ἐνεπλήσθη περὶ ἐκείνης ἀποφαινόμενος, ἅμα τόν τε Θεσσαλονίκης θαυμάζων, καὶ εὐχόμενος ἑαυτῷ τοῖς τῆς ὁμολογίας ἐκείνης συναπελθεῖν δόγμασι, καὶ μετ' ἐκείνης ἐμφανισθῆναι τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν, κατὰ τὴν τῆς κοινῆς ἀπολογίας ἡμέραν. καὶ ἡ μὲν δευτέρα συνέλευσις ἐν τούτοις ἐτελεύτησεν.

Συγκροτεῖται δὲ καὶ ἡ μετ' αὐτήν. ἀπαντήσαντος δὲ κά-

A inquit, quibus propoſitum fuit nobis contradicere, iidem Barlaami & Acindyni pravis opinionibus aperte ſuffragantes, hactenus obſtinati in ea voluntate perſtiterunt, quibus & vos ipſos conjunctos eſſe omnino manifeſtum eſt; quippe cum illos veluti propoſitum vobis exemplum ad imitandum inſpicitis, quantum ad dogmata propugnanda attinet.

Hic divina ſynodus. Quod ad illam, inquit, additionem attinet, quam dicitis a vobis improbari, quæ nec jure merito appellanda additio eſt, ut quæ explicatio ſextæ œcumenicæ ſynodi ſit; aliud ipſa nihil, niſi Barlaami & Acindyni exterminatio eſt: quam qui vituperant, hos Barlaamo & Acindyno ſuffragari, qui ſunt vel minimum perſpicaces intelligunt. At illi rurB ſum negare, eorum ſe aſſectatores eſſe. Verum ut proferre cœperunt, in quibus ſcandalizarentur, conceptis verbis ea objiciebant, quæ Barlaamus & Acindynus adverſus Theſſalonicenſem & Monachos prius pertractarant. Cum vero ex his indiciis compertiſſimum eſſet eodem ipſos morbo teneri, nec ſanari poſſe; viſum eſt diviniſſimo & ſacroſancto Imperatori, de conſenſu ſanctiſſimi & œcumenici Patriarchæ, totiuſque ſanctæ ſynodi, ut de propoſitis dogmatibus inſtituta quæſtione & a capite ad calcem diligenter examinata, quid in illis veri eſſet, demum pateſieret. Et cum ipſe Theſſalonicenſis conſilium valde probaret, illi omnino detrectabant. Sed & rogati ut ſuam ipſi dilucide de propoſitis rebus ſententiam aperirent, numquam id voC luerunt, cauſati ſcandalo eſſe ea quæ dicta pridem fuiſſent. Multis deinde jactatis ſermonibus hac prima ſeſſione, ſoluta ea contentio eſt; ſcripto autem decreto ſancitum eſt, ut in ſeſſione ſecunda illi quidem, qui ab eccleſia diſſidebant, unde vellent, dicendi initium facerent: poſt illos deinde Theſſalonicenſis inciperet, unde ei luberet, verba facere pro ſua ſententia.

Coacta igitur ſecunda ſeſſione, etiam illi prodeunt, primique dixerunt adverſus Theſſalonicenſem, quæcumque voluerunt. Cum vero cœpiſſet Theſſalonicenſis per ſingula reſpondere iis quæ illi objeciſſent, confundebant ſermones, & fugam capeſſebant; nec quantacumque adhibita vi ſuſtinuerunt ibi manere. Data autem fide, futurum ut proxima ſeſſione præD ſto adeſſent, rurſum dant ſe fugæ nemine perſequente, ante conſtitutum tempus.

At Theſſalonicenſis, juſſus a noſtro Dei gratia Imperatore, & a ſancta Dei Eccleſia, diſſeruit omnibus confidenter & prolixe, de dogmatibus, de quibus in Eccleſia controverſia agebatur. Laudaverunt dicentem, & aſſenſi ſunt ei univerſi. Quod autem & iſtud addidit, aliud eſſe eam, quæ pro pietate refutatio ſuſcipitur, aliud fidei profeſſionem eſſe; neque in confutatione quidem neceſſe eſſe, ut is qui contradicit, voces ſuas ſingulas exquiſite perpendat, ut ait magnus Baſilius: At in confeſſione fidei exactam diſcuſſionem in omnibus ſervari & exigi; ac propterea, inquit, in his voluminibus quæ conſcripſi ad confutandos BarE laamum & Acindynum, conjunxi eam quam a ſanctis accepi confeſſionem fidei; ut quorum in manus hæc ſcripta noſtra inciderint, ex confeſſione perſpiciant quis ſit refutationis ſcopus; quæſivit potentiſſimus ac ſacroſanctus Imperator noſter & Rex hanc confeſſionem, allatamque legi præcepit. Quo peracto, rogatus eſt unuſquiſque, quid de ea ſentiret exponere. Nemo inventus eſt, qui de ea ferens ſententiam non eam ſummis efferret laudibus; nemo qui Theſſalonicenſem non ſimul miraretur, optaretque ſibi cum illis dogmatibus e vita decedere, & cum ea apparere coram judice vivorum & mortuorum, quo die publice reddenda ratio eſt. Ita finem accepit ſeſſio ſecunda.

Convocatur ſeſſio tertia. Adſunt illi etiam, ſuam-

ANNO CHRISTI 1350.

ANNO CHRISTI 1350.

que legi poſtulant confeſſionem fidei. Quod cum fieret, erat illud in fine appoſitum: *De Barlaamo autem & Acindyno ſic ſentimus, quemadmodum de his ſentit ſancta Dei Eccleſia.* Cum multi inter ea ſermones ſererentur, cœperunt qui dicebant Theſſalonicenſem criminari. Hæc autem ſumma criminationis fuit. Scripſiſſe eum perſæpe in quibuſdam ſuis commentationibus, duas & eo plures eſſe deïtates, eaſque ſuperiores & inferiores. Cumque hoc ſæpius iterarent, ac circumſtrepentes eaſdem ſubinde voces objicerent; piiſſimus Imperator ſuper his fieri palam nobis juſſit, Utrum in his quæ dixiſtis, inquit, verba ipſa culpatis, an res per verba ſignificatas, an ſimul utraque? Nam ſi quidem de rebus diſceptatio eſt, quorſum cum umbra rei pugnas, in voce hærens? Examinandæ ſunt ipſæ res nudæ, & a Theologis quid in eis veri ſit inquirendum. Sin autem de rebus ipſis conſentitis, cur vocem incuſatis? Neque enim huc de vocibus diſceptaturi convenimus: *neque de nominibus*, ut aït Theologus, altercabimur; cum in verbis conſtet periculum eſſe nullum, mens ſi ſana ſit.

Ad hæc Theſſalonicenſis, De vocibus, inquit, parum mihi curæ eſt: *Neque enim apud nos in verbis, ſed in rebus veritas pietaſque conſiſtit*, ut Gregorius Theologus loquitur. De dogmatibus ac rebus ipſis ineundum mihi certamen eſt. Si quis de rebus aſſentiatur, de vocibus non contendo. Ad id autem quod adverſarii criminantur, hoc dico: Equidem duas aut plures ac diverſas in ſancta Trinitate deïtates, ita ut alia quidem ſit Patris, alia vero Filii, & alia Spiritus ſancti, neque ſenſi, neque ſentio, neque umquam gratia Chriſti adjuvante ſentiam: ſed & ſic ſentientes, anathemate damno. Sed neque aliud quidpiam dico deïtatem eſſe, præter tripliciter ſubſiſtentem deïtatem: Neque eſſentiam divinam vel angelicam, neque hypoſtaſim, ut magnus Dionyſius docet; ſed operationes divinas & proceſſiones quaſdam naturaliter Deo & ab æterno inexſiſtentes, deitatis vocabulo nuncupavi, arbitratus me ſanctis Patribus conſentanea dicere. At neque hæc ipſa proferrem, niſi me in hanc neceſſitatem adverſarius conjeciſſet, ut & criminationem depellerem, & adverſus ipſum decertarem, qui ſolam increatam deïtatem dicit eſſentiam Dei eſſe; omnem vero virtutem & operationem divinam ab eſſentia diſtinctam, in ordinem rerum creatarum dejicit. Deinde vero hoc ipſum dixi, non multas exinde colligens deïtates, ut iſti mentiuntur; nam id certe liquet tum ex aliis meis lucubrationibus, tum ex confeſſione fidei. In omnibus enim ſic illud a me profertur, ut ab adverſariis quidem prolatum, a me vero haud certe ſuſceptum. Unicam enim novi deïtatem, eamdemque tripliciter ſubſiſtentem, omnipotentem, & operatricem. Neque tunc quidem de vocibus cogitabam, ſed omnis diſceptatio de rebus fuit. Neque nunc de nominibus & ſyllabis litigo: ſed dummodo res prædicentur ut pie decet, Chriſti gratia adjuvante paratus ſum quidquid ſacroſancta ſynodus de vocibus ſtatuet, proſequi & amplecti. Tum piſſimus ac ſereniſſimus Imperator, & ſacroſancta ſynodus comprobata in omnibus Theſſalonicenſis animo erga res divinas ſemper religioſo, maxime vero laudata manſuetudine ac facilitate; deïtates quidem duas aut plures, aut omnino numerum deïtatum neque dici neque cogitari oportere certo definierunt, neque enim id eſſe expreſſe ſic proditum a Theologis. Diſtinctionem porro eſſentiæ divinæ & divinæ operationis, ſive etiam divinarum operationum, valde cohortati ſunt ut omnes intelligerent ac proferrent: cum tale dogma ab Eccleſia luculenter & aperte prædicetur, quemad-

A αὐτοί, τὴν οἰκείαν ὁμολογίαν ἀναγνωσθῆναι ζητοῦσι. οὗ γενομένου, ἐν τῷ τέλει καὶ τοῦτο προσκείμενον ἦν. περὶ δὲ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου οὕτω περὶ ἐκείνων ἔχομεν γνώμης, ὡς καὶ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία περὶ τούτων φρονεῖ. πολλῶν δὲ μεταξὺ λόγων κινηθέντων, ἤρξαντο οἱ διαφερόμενοι τῆς κατὰ τοῦ Θεσσαλονίκης κατηγορίας. ἡ δὲ ἦν τοιάδε. ὡς ἄρα ἔν τισι τῶν ἑαυτοῦ συγγραμμάτων γράφει πολλάκις δύο καὶ πολλὰς θεότητας, καὶ ταύτας ὑπερκειμένας καὶ ὑφειμένας. καὶ τοῦτον τὸν λόγον πολλάκις εἰπόντων καὶ περικροτούντων, καὶ ταύτας δὴ τὰς φωνὰς καταπεμπόντων, ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἐπὶ τούτοις φθέγξασθαι ἡμῖν φανερὸν ἐκέλευσε· πότερον τῶν λεχθέντων ἐν αἰτίαις ποιεῖσθε τὰς λέξεις αὐτάς, ἢ τὰ διὰ τῶν λέξεων δηλούμενα πράγματα, ἢ καὶ ἀμφότερα; εἰ μὲν δὴ ὁ
B πόλεμος πρὸς τὰ πράγματα, τί τῇ σκιᾷ τοῦ πράγματος πολεμεῖς, τῇ λέξει προσπαθούμενος; ἐξεταστέον γὰρ δὴ αὐτὰ γυμνὰ τὰ πράγματα, καὶ παρὰ τῶν θεολόγων τὴν ἐν τούτοις ἀλήθειαν ζητητέον. εἰ δὲ τοῖς πράγμασι σύμφωνοι διατελοῦντες, τὴν λέξιν μέμφεσθε. ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐ λέξεων ἕνεκεν ἐνταῦθα συνεληλύθαμεν· οὐδὲ γὰρ περὶ τῶν ὀνομάτων, κατὰ τὸν θεολόγον, ζυγομαχήσομεν· κίνδυνον οὐδένα εἰδότες περὶ τὰς λέξεις, ἕως ἂν ὁ νοῦς ὑγιαίνων ᾖ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Θεσσαλονίκης, λέξεων ἐμοὶ λόγος ὀλίγος, ἔφη· οὐ γὰρ ἐν ῥήμασιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐν πράγμασιν ἡ ἀλήθειά τε καὶ ἡ εὐσέβεια, κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον. περὶ δὲ δογμάτων καὶ πραγμάτων τὸν ἀγῶνα ποιοῦμαι. κἄν τις ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁμοφωνῇ, πρὸς τὰς λέξεις οὐ δια-
C φέρομαι. πρὸς δὲ τὴν παρὰ τῶν λεγόντων κατηγορίαν, ἐκεῖνο λέγω· δύο μὲν ἐγὼ θεότητας ἢ πολλὰς καὶ διαφόρους ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὡς ἄλλην μὲν εἶναι τοῦ πατρός, ἄλλην δὲ τοῦ υἱοῦ, ἄλλην δὲ τοῦ πνεύματος, οὔτε ἐφρόνησα, οὔτε φρονῶ, οὔτε μὴν φρονήσω τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ καὶ τοὺς οὕτω φρονοῦντας, καθυποβάλλω τῷ ἀναθέματι. ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο τι φημὶ θεότητα, ἐκτὸς τῆς τρισυποστάτου θεότητος· οὔτε οὐσίαν θείαν ἢ ἀγγελικήν, οὔτε ὑπόστασιν, κατὰ τὸν μέγαν Διονύσιον· ἀλλ' ἐνεργείας θείας καὶ προόδους τινὰς φυσικῶς προσούσας καὶ ἐξ ἀϊδίου τῷ Θεῷ, τῷ τῆς θεότητος ὀνόματι προσηγόρευσα, τοῖς ἁγίοις οἰόμενος σύμφωνα λέγειν. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα, εἶπον ἄν, μὴ πρὸς ἀνάγκην ἐλθών, παρὰ τοῦ ἀντιλέγοντος, καὶ κατὰ ἀντιπα-
D ράστασιν καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀγωνιζόμενος, μόνην ἄκτιστον λέγοντα θεότητα, τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ· πᾶσαν δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν θείαν, τῆς οὐσίας διαφέρουσαν, εἰς κτίσμα καταγαγόντα. ἄλλως τε καὶ τοῦτ' εἶπον, οὐ πολλὰς συνάγων ἐντεῦθεν θεότητας, ὡς αὐτοὶ καταψεύδονται· καὶ δῆλον ἐκ τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων, τῶν τε ἄλλων καὶ τῆς ὁμολογίας. ἐν πᾶσι γὰρ οὕτω τοῦτο προάγεται παρ' ἐμοῦ, ὡς ὑπὸ τῶν ἀντιλεγόντων μὲν λεγόμενον, ὑπ' ἐμοῦ δὲ μὴ στεργόμενον· μίαν γὰρ οἶδα θεότητα, τὴν αὐτὴν τρισυπόστατον, καὶ παντοδύναμον, καὶ ἐνεργόν. πλὴν οὔτε τότε περὶ τῶν λέξεων ὁ σκοπὸς ἦν μοι, ἀλλ' ἅπας ὁ ἀγὼν περὶ τῶν πραγμάτων. οὔτε νῦν περὶ ὀνομάτων καὶ συλλαβῶν διαφέρομαι· ἀλ-
E λὰ τῶν πραγμάτων εὐσεβῶς ἀνακηρυχθέντων, Χριστοῦ χάριτι ἕτοιμός εἰμι πᾶν ὅπερ ἂν ἡ θεία σύνοδος περὶ τῶν λέξεων διατάξῃ, στέρξαι καὶ ἀποδέξασθαι. ἐφ' οἷς ὅ, τε εὐσεβέστατος καὶ γαληνότατος βασιλεύς, καὶ ἡ θεία σύνοδος τὸν Θεσσαλονίκης ἀποδεξάμενοι, διὰ πάντων, τῆς εὐσεβοῦς διανοίας, ἣν περὶ τὰ θεῖα κεκτημένος διατελεῖ, καὶ μάλιστα τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτοῦ ἐπαινέσαντες, θεότητας μὲν δύο ἢ πολλάς, ἢ ὅλως ἀριθμὸν θεοτήτων, μήτε λέγεσθαι μήτε μὴν νοεῖσθαι, ἀσφαλῶς διωρίσαντο· μηδὲ γὰρ εἰρῆσθαι τοῦτο παρὰ τῶν θεολόγων ῥητῶς· διαφορὰν μέντοι οὐσίας θείας καὶ θείας ἐνεργείας, ἢ καὶ θείων ἐνεργειῶν, καὶ μάλα καὶ νοεῖσθαι καὶ λέγεσθαι προετρέψαντο· διαρρήδην τοῦ τοιούτου δόγματος παρὰ τῆς ἐκκλησίας κηρυττομένου, ὡς καὶ κατὰ

ANNO CHRISTI 1350.

Anno Christi 1350.

διελθόντος. ὁ δὲ Θεσσαλονίκης, προθύμως καὶ λίαν ἀσμένως τοῦτο κατεδέξατο. καὶ ἡ μὲν τρίτη συνέλευσις ἐν τούτοις ἐπληροῦτο.

Τετάρτης δὲ καὶ ταύτης, ἤρξαντο πάλιν οἱ διαφερόμενοι λέξεις ἐνίας αἰτιᾶσθαι, ἐμφερομένας ἐν τοῖς τοῦ Θεσσαλονίκης συγγράμμασι, τῶν πραγμάτων ἀφέμενοι. τοῦ δὲ θειοτάτου βασιλέως καὶ τῆς συνόδου τῆς τῶν πραγμάτων ἐξετάσεως γινομένων, καὶ παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας θεολόγων τὰς ἀποδείξεις τῶν προβαλλομένων ζητούντων, προεκομίσθη ὁ κατὰ τοῦ Βαρλαὰμ ἐκτεθεὶς συνοδικὸς τόμος. ὃς ἀναγνωσθεὶς κελεύσει θείᾳ τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως ἡμῶν, κοινωνοὺς διὰ πάντων τῆς τοῦ Βαρλαὰμ κακοδοξίας τοὺς διαφερομένους ἀπέδειξεν. οὐ γὰρ ἠνέσχοντο μὴ διὰ τέλους ἀντιλέγειν τοῖς ἐκεῖ γεγραμμένοις, περί τε ἄλλων, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ θειοτάτου φωτὸς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως. οὐ μὴν ἀλλ' ἐρωτωμένων, τοῦ τε Θεσσαλονίκης, καὶ τῶν διαφερομένων τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅπως ἔχουσι δόξης περὶ τοῦ θειοτάτου φωτός· ὁ μὲν δι' ὧν εἶπε καὶ ὧν ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον πάντων ἐκ τῶν ἑαυτοῦ συγγραμμάτων, διὰ πάντων ἀνεφάνη, ἀσφαλῶς τῆς τῶν θεολόγων διανοίας ἐξηρτημένος· οἱ δέ, δι' ὧν τε εἶπον καὶ ὧν ἑάλωσαν συγγραψάμενοι, ἐξηλέγχθησαν διχοτομοῦντες εἰς κτιστὴν καὶ ἄκτιστον τὴν μίαν θεότητα τοῦ πατρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῷ, τὴν μὲν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἄκτιστον λέγειν θεότητα, ἐστερημένην πάσης δυνάμεως καὶ ἐνεργείας θείας· πᾶσαν δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν Θεοῦ, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ τούτου παντοδύναμον ἀθετοῦντές τε καὶ ἀρνούμενοι· καὶ εἰς κτίσματα κατασπῶντες τὸν Θεόν, καὶ δύο λέγοντες αὐτὸν θεότητας, ἄκτιστόν τε καὶ κτιστόν, ὑπερκειμένην τε καὶ ὑφειμένην ὄντως· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐν τῷ Θαβωρίῳ λάμψαν τῆς θεότητος φῶς, ποτὲ μὲν οὐσίαν ἔλεγον εἶναι Θεοῦ, ποτὲ δὲ φάσμα καὶ παραπέτασμα καὶ ἴνδαλμα καὶ κτίσμα· ὡς εἶναι κατ' αὐτοὺς τὸ αὐτὸ κτίσμα καὶ οὐσίαν Θεοῦ. προεκομίσθησαν δὲ παρὰ τοῦ Θεσσαλονίκης καὶ γράμματα ἐκείνων οἰκειόχειρα, ἐν οἷς κατηγόρουν αὐτοῦ, ἄκτιστον εἶναι λέγοντος τὸ θεῖον ἐκεῖνο φῶς καὶ ἔλλαμψιν, ἀλλ' οὐκ οὐσίαν Θεοῦ. ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατηγόρουν τοῦ Θεσσαλονίκης, ὡς πολλὰς λέγοντος θεότητας, ἐπειδήπερ πάσας τὰς θείας καὶ κοινὰς τῶν τριῶν ὑποστάσεων δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας ἀκτίστους εἶναι διατείνεται· φανεροὶ γεγόνασιν, ὡς οὐ περὶ τὰς λέξεις αὐτοῖς ὁ πόλεμος, ἀλλ' οὔτε διαφορὰν θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας, οὔτε μὴν ἄκτιστον εἶναι τὴν θείαν καὶ παντοδύναμον ἐνέργειαν νομίζουσι. ἐφ' οἷς προτεθέντων τῶν θεολόγων τῆς ἐκκλησίας, ἀνεγνώσθη ἀπὸ μὲν τοῦ μεγάλου Βασιλείου πολλά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ ταῦτα.

Εἰ γὰρ οὐδὲν ὅλως ἐπὶ Θεοῦ κατ' ἐπίνοιαν ὁ Εὐνόμιος θεωρεῖ, ἵνα μὴ δόξῃ ἀνθρωπίναις τὸν Θεὸν σεμνύνειν προσηγορίαις, πάντα ὁμοίως οὐσίαν ὁμολογήσει τὰ ἐπιλεγόμενα τοῦ Θεοῦ. πῶς οὖν οὐ καταγέλαστον, τὸ δημιουργικὸν οὐσίαν εἶναι λέγειν. τὸ προνοητικὸν πάλιν οὐσίαν, τὸ προγνωστικὸν ὡσαύτως, καὶ ἁπαξαπλῶς πᾶσαν ἐνέργειαν οὐσίαν τίθεσθαι.

Ἀπὸ δὲ τοῦ θεολόγου Δαμασκηνοῦ, ἐν οἷς περὶ τῶν δύο ἐνεργειῶν τῶν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ διδάσκει, λέγων· ἰστέον ὡς ἄλλο ἐστὶν ἐνέργεια καὶ ἄλλο ἐνεργητικόν, καὶ ἄλλο ἐνέργημα, καὶ ἄλλο ἐνεργῶν. ἐνέργεια μὲν οὖν ἐστιν, ἡ δραστικὴ καὶ οὐσιώδης τῆς φύσεως κίνησις· ἐνεργητικὸν δέ, ἡ φύσις, ἐξ ἧς ἡ ἐνέργεια πρόεισιν· ἐνέργημα δέ, τὸ τῆς ἐνεργείας ἀποτέλεσμα· ἐνεργῶν δὲ ὁ κεχρημένος τῇ ἐνεργείᾳ, ἤτοι ἡ ὑπόστασις.

Ὁ δὲ θεῖος Μάξιμος, ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ, ἐκ τῆς ἐπὶ σεκρέτου διαλέξεως. πάντως φησὶν ἀνάγκη ἐπὶ Χριστοῦ θελήσεις λέγεσθαι καὶ ἐνεργείας, καὶ πάνυ ἀνάγκη. οὐδὲν γὰρ τῶν ὄντων χωρὶς ἐνεργείας φυσικῆς ὑφί-

Anno Christi 1350.

A modum inferius demonſtrabitur. Theſſalonicenſis autem iſtud alacriter lubenterque ſuſcepit. Sic tertia ſeſſio finem accepit.

Facta ſeſſione quarta, cœperunt rurſus qui contradicebant, voces quaſdam, rebus neglectis, in Theſſalonicenſis lucubrationibus carpere. At cum diviniſſimus Imperator & ſynodus rerum ipſarum examini ſtuderent, flagitarentque demonſtrari ex Theologis eccleſiaſticis ea quæ objicerentur, exhibitus eſt Tomus ſynodicus adverſus Barlaamum editus. Qui ubi lectus eſt divino juſſu sereniſſimi noſtri Imperatoris, diſſidentes oſtendit in omnibus ſocios eſſe pravæ Barlaami ſententiæ. Neque enim ſuſtinuerunt non uſque in finem contradicere his quæ ibi conſcripta ſunt, tum de B aliis capitibus, tum vero in primis de diviniſſimo lumine Dominicæ Transformationis. Quin etiam cum rogarentur, tum Theſſalonicenſis, tum qui ab Eccleſia diſſidebant, quid de illo diviniſſimo lumine ſentirent; ille quidem, tum ex iis quæ dixit, tum ex iis quæ cunctis auſcultanti ex ſuis elucubrationibus legit, in omnibus viſus eſt cum Theologorum ſententia eſſe conjunctiſſimus. Illi e contrario tum in his quæ dixerunt, tum in his quæ deprehenſi ſunt conſcribere, convicti ſunt bipartiri in creata & increata unicam deïtatem Patris & Filii & Spiritus ſancti; dum eſſentiam Dei quidem increatam dicerent deïtatem, omni carentem virtute & operatione divina: omnem vero virtutem & operationem Dei, & omnino ejus omni- C potentiam rejicerent ac negarent; Deumque in rerum creatarum ordinem pertraherent, duas dicentes ipſum deïtates, increatam utique & creatam, excellentiorem & reipſa deteriorem; quandoquidem & quod effulſit in Thabor deïtatis lumen, interdum quidem eſſentiam Dei nuncupant, interdum vero apparitionem & velamen & ſpeciem & rem creatam: ita ut ſecundum illos idem res creata & eſſentia Dei ſit. Exhibuit autem Theſſalonicenſis ſcripta ipſorum propria manu exarata, in quibus eum culpabant, quod increatum eſſe affirmaret illud diviniſſimum lumen & illuſtrationem, nec tamen eſſe Dei eſſentiam: ea quoque, in quibus Theſſalonicenſem arguebant, quaſi multas induceret deïtates; quandoquidem divinas omnes & tri- D bus ſubſiſtentiis communes virtutes atque operationes increatas eſſe contenderet. Sic manifeſte deprehenſi ſunt non de vocibus tantum certare; ſed nullum inter divinam eſſentiam & divinam operationem diſcrimen admittere, neque increatam eſſe divinam & omnipotentem operationem profiteri. Quapropter prolatis Eccleſiæ Theologis, lecta ſunt ex magno Baſilio, tum alia multa, tum quæ ſequuntur.

Si enim nihil prorſus in Deo ſecundum rationem Eunomius conſiderat, ne humanis titulis & appellationibus Deum cohoneſtare videatur; cuncta perinde eſſentiam fatebitur, quæ Deo tribuuntur. Quomodo ergo non ridiculum ſit, vim creativam eſſentiam eſſe profiteri: vim providendi, rurſus eſſentiam: vim præ- E *ſciendi ſimiliter; & ut ſemel dicam, omnem operationem eſſentiam ponere?*

Ex Theologo Damaſceno, ubi de duabus operationibus diſſerit, quæ ſunt in Domino noſtro Jesu Chriſto, dicit: *Sciendum eſt, aliud eſſe operationem, aliud operativum, atque aliud eſſe operatum, aliud operans. Siquidem operatio eſt, effectivus & eſſentialis naturæ motus. Operativum, natura ipſa, ex qua procedit operatio. Operatum, operationis effectus eſt. Operans, qui operatione utitur, hoc eſt, ipſamet hypoſtaſis.*

Divus Maximus, in capitulo quod inſcripſit, *Ex diſputatione in ſecretario. Prorſus neceſſe eſt*, inquit, *in Chriſto voluntates prædicari & operationes, & valde neceſſe. Nihil enim eorum quæ ſunt, abſque natu-*

Anno Christi 1350.

rali operatione ſubſiſtit. Nam ſancti Patres aperte dicunt, neque eſſe, neque agnoſci, abſque eſſentiali ſua operatione qualemcunque naturam.

Quoniam vero ſuis illi dictis, non modo adverſus ſingulos ſanctorum pugnabant, verum etiam jam ipſam ſanctam & œcumenicam ſynodum funditus evertere ac reſcindere moliebantur; quæ nihil aliud ſpectavit, quam ut duas naturales voluntates, & duas naturales operationes in Domino ac Deo noſtro Jesu Chriſto omnino adſtrueret; atque idcirco neceſſe fuit Acta exhiberi prælegique illius ſynodi, atque ex illorum fide prædicari pietatem: in medium prolata ea ſunt. At illi continuo, ubi ea propoſita fuere, exclamarunt, Ne Acta ſynodi, ſed definitionem ſolum perlege. Ambigente autem ſancta ſynodo, quid ſibi vellet ea vox, & quamobrem reſpuerent nec ſuſciperent Acta ipſa; illi ab ea affectata malevolentia perverſaque ſententia ne minimum quidem abſcedere, nullomodo admittentes ut Acta legerentur. Interim divino juſſu ſereniſſimi noſtri Imperatoris lecta ſententia eſt excerpta ex Synodico quod in ambone legi mos eſt Dominica Orthodoxiæ: quæ ſententia ad verbum ſic habet: *His qui rejiciunt dicta ſanctorum Patrum, quæ ad confirmanda recta dogmata Eccleſiæ Dei protulerunt; Athanaſii, Cyrilli, Ambroſii, Amphilochii, deiloqui Leonis ſanctiſſimi archiepiſcopi ſenioris Romæ, & ceterorum; adhuc autem & Acta conciliorum œcumenicorum, quarti, inquam, & ſexti non amplectuntur, anathema ſit.* Tum lecta etiam ſententia ex Actis eſt, quæ ſic habet totidem verbis: *Quis enim, quamvis ſit tardus ingenio non intelligat, quod omnibus patet; fieri non poſſe, & præter naturæ conditionem eſſe, ut aliqua natura ſit, quæ naturæ non habeat operationem? Id enimvero neque ab hæreticis dici comprobatum eſt; qui tamen omnes humanas calliditates & pravas quæſtiones adverſus rectam fidem, & alias atque alias adinvenere artes ſuæ improbitati accommodatas. Quomodo igitur quod neque a ſanctis Patribus dictum eſt aliquando, & quod neque ipſi profani hæretici auſi ſunt excogitare, poterit hoc tempore petulanter proferri: ut duarum in Chriſto naturarum, divinæ videlicet & humanæ, quarum proprietates integræ agnoſcuntur in Chriſto, unicam habeant operationem? Quis aliquando recte ſapiens id poterit demonſtrare? Quandoquidem ſi unica eſt, dicant, num temporalis illa dicenda ſit, an æterna; divina, an humana; creata, an increata; eadem quæ & in Patre eſt, an diverſa a Patre. Si igitur una vel eadem eſt divinitatis & humanitatis Chriſti, communis utrique eſt; id quod eſt dictu abſurdum. Igitur quoniam Dei Filius, Deus idem & homo eſt, dum humana operabatur in terra, eadem atque ille naturaliter operabatur Pater: ſiquidem quæ Pater facit, hæc & Filius ſimiliter facit. Certe, ut veritas habet, in quantum humana quædam operatus eſt Chriſtus, id ad ſolam perſonam ipſius refertur, qua Filius eſt: quæ non eadem ſunt quæ & Patris. Nam ſecundum aliud nimirum & aliud operatus eſt Chriſtus; ut ſecundum deitatem, quæ facit Pater, eadem & Filius ſimiliter faciat: & ſecundum humanitatem, quæ ſunt hominis propria idem ipſe operatur ut homo, quoniam verus ipſe eſt Deus & homo. Unde & vere creditur idem ipſe, quamvis ſit unus, habere naturales operationes, divinam videlicet & humanam, increatam & creatam, ut verus & perfectus Deus, & verus ac perfectus homo, unus & idem Mediator Dei & hominum Dominus* Jesus *Chriſtus.*

Iterum ex iisdem Actis producta eſt alia ſententia,

σιν. οἱ γὰρ ἅγιοι πατέρες φανερῶς λέγουσι, μήτε εἶναι μήτε γινώσκεσθαι χωρὶς τῆς οὐσιώδους αὐτῆς ἐνεργείας τὴν οἱανδήποτε φύσιν.

Ἐπεὶ δὲ οἷς ἔλεγον, μὴ μόνον τοῖς ἁγίοις διετέλουν καθ᾿ ἕνα μαχόμενοι, ἀλλ᾿ ἤδη καὶ αὐτὴν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ἕκτην σύνοδον ἀνατρέπειν καὶ καταλύειν ἐπεχείρουν· ἧς δὴ οὐκ ἄλλος ἦν ὁ σκοπός, πλὴν δύο τῶν φυσικῶν θελημάτων καὶ τῶν δύο φυσικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντῃ ἡ πρόθεσις γέγονε· καὶ ἦν ἀνάγκη διὰ ταῦτα προκομισθῆναι τῆς τοιαύτης συνόδου πρακτικά, καὶ ἀναγνωσθῆναι, καὶ ἀπὸ τούτων τὸ εὐσεβὲς ἀνακηρυχθῆναι, τὰ μὲν προετέθησαν ἤδη τοῦ μέσου. οἱ δ᾿ εὐθὺς ἅμα τῷ προτεθῆναι, ἀνέκραξαν· μὴ τὰ πρακτικὰ τῆς συνόδου, ἀλλὰ τὸν ὅρον μόνον ἀνάγνωθι. τῆς δὲ θείας συνόδου διαπορουμένης ὅ, τί ποτε βούλεται ἡ τοιαύτη φωνή, καὶ καθ᾿ ὅτου ταῦτα ἀποδοκιμάζουσι, καὶ οὐ δέχονται τὰ πρακτικά, ἐκεῖνοι καὶ οὕτω τῆς αὐτῆς ἐπιτηδεύτου κακονοίας καὶ διεστραμμένης γνώμης οὐδ᾿ ὁπωσοῦν ἀφίσταντο, τῶν πρακτικῶν καθόλως παραιτούμενοι τὴν ἀνάγνωσιν. ἐπὶ τούτοις κελεύσει θείᾳ τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως ἡμῶν, ἀνεγνώσθη ῥῆσις ἀπὸ τοῦ συνοδικοῦ ἐπὶ ἄμβωνος ἀναγινωσκομένου τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ, ἥ τις καὶ ἐπὶ λέξεως ἔχει οὕτως. τοῖς ἀποβαλλομένοις τὰς τῶν ἁγίων πατέρων φωνὰς τὰς ἐπὶ συστάσει τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἐκφωνηθείσας, Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Ἀμβροσίου, Ἀμφιλοχίου, τοῦ θεηγόρου Λέοντος τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, καὶ τῶν λοιπῶν, ἔτι τε καὶ τὰ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων πρακτικά, τῆς τετάρτης φημί, καὶ τῆς ἕκτης μὴ κατασπαζομένοις, ἀνάθεμα. ἐπὶ τούτοις ἀνεγνώσθη καὶ ῥῆσις τῶν πρακτικῶν ἔχουσα ἐπὶ λέξεως οὕτως. τίς γάρ, εἰ καὶ βραδὺς εἴη πρὸς τὸ νοῆσαι, οὐ θεωρήσει, ὅπερ πᾶσι φαίνεται, ὅτι ἀδύνατον καὶ παρὰ τὴν τάξιν τῆς φύσεως ἐστὶν δυνατὸν εἶναι φύσιν, καὶ ἐνέργειαν μὴ ἔχειν φύσεως· ὅπερ οὐδὲ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ποτε ἰσχυρίσθη λέγεσθαι, οἵ τινες πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πανουργίας καὶ ποικίλας ζητήσεις κατὰ τῆς ὀρθότητος τῆς πίστεως, καὶ συναρμοσμένας τῇ φαυλότητι αὐτῶν προσεπινοοῦσι ἐξεῦρον. πῶς οὖν ὅπερ οὔτε ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐρρέθη ποτέ, ἔτι ὑπὸ τῶν βεβήλων αἱρετικῶν τετόλμηται εἰρῆσθαι, ἐπὶ τοῦ παρόντος δύναται προσκομισθῆναι· ἵνα τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ, τῆς θείας δηλονότι καὶ τῆς ἀνθρωπίνης, ὧν ἑκατέρας αἱ ἰδιότητες ἀκέραιοι εἶναι γνωρίζονται ἐν Χριστῷ, μίαν ἔχωσιν ἐνέργειαν; τίς ποτε ὀρθῶς φρονῶν δύναται ἀποδεῖξαι; εἰπάτωσαν ἐὰν μία ἐστίν, πότερον ἡ χρονικὴ ἢ ἀΐδιος λεχθήσεται, θεία ἢ ἀνθρωπίνη, ἄκτιστος ἢ κτιστή. ἡ αὐτὴ ἥπερ καὶ τοῦ πατρός ἐστιν, ἢ ἑτέρα παρὰ τὸν πατέρα. εἰ τοίνυν μία ἐστὶ καὶ αὐτή, μία καὶ τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ, κοινὴ ἐστίν, ὅπερ ἀλλότριον ἐστὶ λέγεσθαι. τοιγαροῦν ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αὐτὸς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐστί, τὰ ἀνθρώπινα ἐνεργήσας ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίως αὐτοῦ καὶ ὁ πατὴρ ἐνήργησε φυσικῶς· ἐπειδὴ ἃ ὁ πατὴρ ποιεῖ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ἐπεί, ὅπερ ἡ ἀλήθεια περιέχει, τὸ ὅσα ἀνθρώπινά ἐστιν ἐνήργησεν ὁ Χριστός, πρὸς μόνον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς υἱοῦ ἀναφέρεται. ἅπερ οὐκ ἔστι τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ τοῦ πατρός. κατ᾿ ἄλλο γὰρ δηλονότι καὶ ἄλλο ἐνήργησεν ὁ Χριστός, ἵνα κατὰ τὴν θεότητα ἃ ποιεῖ ὁ πατήρ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιῇ· καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἃ εἰσὶ τοῦ ἀνθρώπου ἴδια, ὁ αὐτὸς οὗτος ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ἀληθὴς ἐστὶ καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. ὅθεν καὶ ἀληθῶς πιστεύεται, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος εἷς ὢν ἔχει φυσικὰς ἐνεργείας, τὴν θείαν δηλονότι καὶ τὴν ἀνθρωπίνην· τὴν ἄκτιστον καὶ τὴν κτιστήν, ὡς ἀληθινὸς καὶ τέλειος Θεός, καὶ ἀληθινὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, εἷς ὁ αὐτὸς μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πρακτικῶν προηνέχθη ἑτέ-

Sive Dominica 1. Quadrageſimæ.

ἐκ φύσεως, ἔχουσα ἐπὶ λέξεως οὕτω. Τῆς ἑκατέρας φύσεως ἑκατέραν ἴσμεν ἐνέργειαν, τὴν οὐσιώδη λέγω καὶ φυσικὴν καὶ κατάλληλον· ἀδιαιρέτως προϊοῦσαν ἐξ ἑκατέρας οὐσίας καὶ φύσεως, κατὰ τὴν ἐμπεφυκυῖαν αὐτῇ φυσικὴν καὶ οὐσιώδη ποιότητα, καὶ τὴν ἀμέριστον ὁμοῦ καὶ ἀσύγχυτον ἑκατέρας οὐσίας συνεπαγομένην ἐνέργειαν. Τοῦτο γὰρ καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ Χριστοῦ ποιεῖ τὸ διάφορον, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ εἶναι τὰς φύσεις, τῶν φύσεων.

Ἀλλὰ καὶ ὁ παρ' αὐτῶν ζητούμενος ὅρος ἀνεγνώσθη ἔχων ἐπὶ λέξεως οὕτως. Ἡ παροῦσα καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, πιστῶς δεξαμένη καὶ ὑπτίαις χερσὶν ἀσπασαμένη, τήν τε τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἀγάθωνος γενομένην ἀναφορὰν πρὸς τὸν εὐσεβέστατον ἡμῶν βασιλέα. Καὶ μετὰ ἕτερα. Ἐπακολουθοῦσα ταῖς ἁγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς πέντε συνόδοις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ ἐκκρίτοις πατράσι, καὶ συμφώνως ὁρίζουσα, ὁμολογεῖ, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν τὸν ἕνα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος τέλειον ἐν θεότητι καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι, κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν, χωρὶς ἁμαρτίας· πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, κατὰ τὴν θεότητα· ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν, τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, τῆς κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν θεοτόκου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστὸν, υἱὸν, κύριον, μονογενῆ, ἐν δύο φύσεσιν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀχωρίστως, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενον, οὐδαμοῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνῃρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν· σωζομένης δὲ μᾶλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης. οὐκ εἰς δύο πρόσωπα μεριζόμενον ἢ διαιρούμενον, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν μονογενῆ, Θεὸν Λόγον, κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καθάπερ ἄνω οἱ προφῆται περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐκπαιδεύει σύμβολον. Καὶ δύο φυσικὰς θελήσεις ἤτοι θελήματα ἐν αὐτῷ, καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας, ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως, ἀμερίστως, ἀσυγχύτως, κατὰ τὴν τῶν ἁγίων διδασκαλίαν, ὡσαύτως κηρύττομεν. Καὶ δύο μὲν φυσικὰ θελήματα, οὐχ ὑπεναντία, μὴ γένοιτο, καθὼς οἱ ἀσεβεῖς ἔφησαν αἱρετικοὶ, ἀλλ' ἑπόμενον τὸ ἀνθρώπινον αὐτοῦ θέλημα, καὶ μὴ ἀντιπίπτον, ἢ ἀντιπαλαῖον· μᾶλλον μὲν οὖν καὶ ὑποτασσόμενον τῷ θείῳ αὐτοῦ καὶ πανσθενεῖ θελήματι.

Τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, κωφοῖς ἐοίκασιν οἱ τῆς αἱρέσεως προϊστάμενοι, ἓν καὶ πάντῃ ἀδιάφορον βοῶντες καὶ διατεινόμενοι τὴν θείαν τε καὶ ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ τὴν θείαν καὶ ἄκτιστον ἑαυτῆς ἐνέργειαν. Προφέροντες καὶ ῥητὰ, ὧν τὸ μὲν ἦν τοῦ θείου καὶ ὁμολογητοῦ Μαξίμου· τὸ δὲ, τοῦ ἐν ἁγίοις ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, διαστρέφοντες καὶ παρερμηνεύοντες ταῦτα πρὸς τὴν οἰκείαν δυσσέβειαν. Πῶς γὰρ ἂν ὁ θεῖος Μάξιμος, τῇ τοῦ Θεοῦ ἐνεργείᾳ πολεμεῖν ἔμελλεν, ὅς γε ὑπὲρ τῶν ἐν Χριστῷ δύο ἐνεργειῶν, τῆς τε θείας δηλαδὴ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης, δρόμους μὲν ἠλάθη τοσούτους, γλῶτταν δὲ τὴν θεοφθόγγον ἐκτμηθεὶς, χεῖρα δὲ ἐκκοπείς· καὶ τέλος ἀειφυγίαν καταδικασθεὶς, μαρτυρικὸν γενναίως ὑπέστη θάνατον. Τῶν δὲ καὶ ἔτι ἀντιλεγόντων, καὶ προφερόντων τὸν Θεσσαλονίκης θεότητα λέγοντα τὴν θείαν ἐνέργειαν, ἀνεγνώσθησαν ῥήσεις τῶν ἁγίων, τοῦ μὲν μεγάλου Βασιλείου, ἐν τῇ πρὸς Εὐστάθιον τὸν ἰατρὸν γραφῇ. Οὐκ οἶδα ὅπως ἐπὶ τὴν τῆς φύσεως ἔνδειξιν, τὴν προσηγορίαν τῆς θεότητος ἕλκουσιν, οἱ πάντα κινοῦντες, ὥσπερ οὐκ ἀκηκοότες παρὰ τῆς γραφῆς, ὅτι χειροτονητὴ φύσις οὐ γίνεται. Μωσῆς δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἐχειροτονήθη Θεὸς, οὕτω πρὸς αὐτὸν εἰπόντος τοῦ χρηματίζοντος, ὅτι Θεόν σε δέδωκα τῷ Φαραώ. Οὐκοῦν ἐξουσίας τινὸς ἤτοι ἐφορατικῆς ἤτοι ἐνεργητικῆς ἔνδειξιν ἡ προσηγορία φέρει.

A quæ ad verbum ſic habet: *Utrinſque natura utramque novimus operationem, eſſentialem dico & naturalem & congruentem; indiviſe procedentem ex utraque eſſentia & natura, ſecundum inſitam ei naturalem & eſſentialem qualitatem, quaque indiviſam ſimul & inconfuſam utriuſque eſſentiæ operationem pariter inferat. Hoc enim & operationum in Chriſto diſcrimen facit; quemadmodum ſane & naturarum, eo quod naturæ ſunt.*

Sed & quam poſtulabant definitionem, ea lecta eſt ad verbum ſic: *Præſens & œcumenica ſynodus fideliter ſuſcipiens & apertis manibus, tum ſanctiſſimi ac beatiſſimi Papæ ſenioris Romæ Agathonis factam ſuggeſtionem ad piiſſimum noſtrum Imperatorem.* Et B poſt aliqua: *Secuta ſanctas & œcumenicas quinque ſynodos, & ſanctos eximioſque Patres, & iiſdem conſentiens confitetur, Dominum noſtrum* Jesum *Chriſtum, verum Deum noſtrum, unum e ſancta & conſubſtantiali ac vivifica Trinitate, perfectum in divinitate, & eumdem perfectum in humanitate, per omnia nobis ſimilem, abſque peccato: ante ſæcula quidem ex Patre natum, ſecundum divinitatem: in noviſſimis diebus eumdem propter nos & propter noſtram ſalutem, ex Spiritu ſancto & Maria virgine proprie ac vere Deipara, ſecundum humanitatem: unum eumdemque Chriſtum, Filium, Dominum, Unigenitum, in duabus naturis, inconfuſe, immutabiliter, inſeparabiliter, indiviſe manifeſtatum; nullo modo naturarum* C *diſcrimine ſublato propter unionem: quin immo ſervata proprietate utrinſque naturæ, & in unam coeunte perſonam, unamque hypoſtaſim: non in duas perſonas partitum ſive diviſum: ſed unum eumdemque Filium unigenitum, Deum Verbum, Dominum* Jesum *Chriſtum, quemadmodum olim Propheta de ipſo, & ipſe nos docuit* Jesus *Chriſtus, & ſanctorum Patrum noſtrorum ſymbolum erudivit. Et duas naturales volitiones ſive voluntates in ipſo, & duas naturales operationes inſeparabiliter, immutabiliter, indiviſe, inconfuſe, juxta ſanctorum doctrinam ſimiliter prædicamus. Et duas quidem naturales voluntates, non contrarias, abſit, quemadmodum impii dixere hæretici: ſed humanam ipſius voluntatem obſequentem, non repugnantem aut reluctantem, ſed po-* D *tius ſubjectam divinæ ipſius atque omnipotenti voluntati.*

Hæc ubi lecta ſunt, ſimiles ſurdis fuere hæreſeos coryphæi, unum atque omnino indiſcretum clamantes atque contendentes eſſe divinam increatamque eſſentiam, & divinam increatamque ejus operationem: proferentes & dicta quædam; quorum alterum fuit divini & Confeſſoris Maximi; alterum, ſancti Confeſſoris Theodori Grapti, pervertentes ea praveque interpretantes juxta ſuam impietatem. Quomodo enim divinus Maximus bellum Dei operationi illaturus eſſet, qui pro duabus in Chriſto operationibus, divina videlicet & humana, tantis fatigatus eſt curſibus, cu- E que lingua illa deïloqua adempta eſt, & manus præciſa: qui denique perpetuo damnatus exſilio, fortiter in martyrio mortem excepit? Illis autem adhuc contradicentibus, & cum Theſſalonicenſi opponerent, quod deïtatem diceret divinam operationem; lectæ ſunt ſententiæ ſanctorum. Et Baſilii Magni quidem, in epiſtola ad Euſtathium medicum. *Neſcio quomodo ad naturam ſignificandam deïtatis appellationem pertrahunt, qui nihil intentatum relinquunt, quaſi non audierint ex ſcriptura, Naturam non fieri per ordinationem. Moſes enimvero ordinatus eſt Ægyptiorum Deus; divino ad ipſum oraculo reſpondente:* Dedi te Deum Pharaoni. *Itaque poteſtatis alicujus ſive inſpectricis ſive operatricis ſignificationem appellatio ea infert.*

Epiſt. 80.

Exod. VII. 1.

ANNO CHRISTI 1350.

Divina autem natura quantalibet excogitentur nomina, qualis eſt in ſe manet inexplicabilis, ut noſtra quidem fert ſententia.

Nyſſenus porro in oratione de deïtate Filii & Spiritus, ſic aït: *Aiunt Pneumatomachi, natura eſſe ſignificativam vocem deitatis. Nos autem dicimus: Nomen ſignificativum natura divina vel non habet, vel nobis non habet. Sed ſi quid etiam ſive humana conſuetudine dicitur, ſive in divinis ſcripturis, quidpiam eorum eſt qua circa illam deſignantur. Ipſa vero natura divina ineffabilis manet, ita ut nec ulla poſſit voce exprimi, & omnem longe ſuperet vocum ſignificationem. Accipiant autem ſui ipſorum inſipientis intellectus accuſatorem ſerpentem; ſiquidem oſtendit, nomen deitatis ſignificationem habere facultatis videndi. Cum enim is ſuaderet vetita attingere, hoc pollicitus eſt:* Aperientur oculi veſtri, & eritis ſicut dii. *Vides facultatem aſpiciendi atteſtari eum eſſe vocabulo deitatis parem? Neque enim uſuvenit, ut quidpiam quis niſi oculis apertis aſpiciat. Non igitur naturam, ſed aſpiciendi facultatem deitatis appellatio menti exhibet.* Idem rurſus ad Ablavium ſcribens; *Deus*, inquit, *operantem ſignificat; deitas vero, operationem, nullum autem e tribus operatio eſt; ſed potius operans unumquodque eorum eſt.*

Gen. 3. 5.

Cum hi eſſent igitur per hæc omnia ſic convicti, ab Eccleſia invitati ſunt ad pœnitentiam, poſtquam prius ſereniſſimus Imperator noſter, ne præclarum pœnitentiæ remedium abjicerent, lenibus verbis eoſdem cohortatus eſſet, & appoſitis ad perſuadendum. At illi non admiſerunt, palam dicentes, *Vias tuas ſcire volumus.* In his enim perſtiterunt, quæ ab initio male didicerant. Idcirco divino juſſu potentiſſimi Imperatoris noſtri, atque ſanctiſſimi & œcumenici Patriarchæ, lectus eſt tomus, qui prodierat ante aliquod tempus ad depoſitionem Epheſii, Gannii, & aliorum, utpote qui Barlaami & Acindyni morbo laborarent; necdum tamen decretum ad rem ipſam perductum fuerat, ob exſpectatam eorum converſionem & pœnitentiam, & ut omnibus modis atque artibus ſummo deſiderio ſtudioque ad eam revocarent. Eo perlecto cœpit venerabilis magnus Chartophylax, idemque ſupremus philoſophorum, eccleſiaſtico more unumquemque interrogare, quid ſentiret de dogmaticis capitibus, quæ fuerant ſingulatim prolata & examinata. Omnes uno ore tamquam uno afflati ſpiritu, cum unione Deo decentem diſcretionem ac differentiam divinæ eſſentiæ & operationis manifeſte confeſſi ſunt, Theologos ſecuti: increatam vero divinam operationem, utique & eſſentiam, profeſſi: deïtatem vero ipſam hanc divinam operationem nuncupari ab iiſdem Theologis accipientes, lubenter aſſenſerunt.

Job 21. 14. ex Græc.

Rogatus interim ſanctiſſimus & œcumenicus patriarcha, ut etiam ipſe ſententiam ſuam proferret, diſſeruit prius de differentia divinæ eſſentiæ & divinæ operationis. Cumque a ſanctis enarratos diſtinctionis modos enucleate & ſingulatim explicuiſſet; atque unitionem & inſeparabilitatem illius a divina eſſentia demonſtraſſet; inter quæ & increatam operationem atque deïtatem appellatam eſſe a ſanctis docuit: totus deinde fuit in cohortando eos qui diſſidebant, excitans, increpans, arguens, modis omnibus ad pœnitentiam eoſdem invitans, & ut cum ſanctis & cum ſacroſancta ſynodo conſentirent, ſummo deſiderio ſtudioque ex Dei amore obſecrans. Ut autem illos etiam ſic vidit eſſe inſanabiles, & in prioribus blaſphemiis obſirmatos, reſpuere omnino pœnitentiam, zelum aſſumens dignum ſeipſo, ac virtute qua præditus a puero fuit; dignum throno cui inſidebat, Epheſi Gannique epiſcopos pontificalibus inſignibus & omni ſacer-

ἡ δὲ θεία φύσις, ἐν πᾶσι τοῖς ἐπινοουμένοις ὀνόμασι, καθὸ ἔστι, μένει ἀσήμαντος, ὡς ὁ ἡμέτερος λόγος.

Τοῦ δὲ Νύσσης, ἐν τῷ περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος, λέγοντος, φασὶν οἱ πνευματομάχοι, φύσεως εἶναι σημαντικὸν τὴν θεότητα. ἡμεῖς δὲ φαμὲν, ὅτι ὄνομα σημαντικὸν ἡ θεία φύσις ἢ οὐκ ἔχει, ἢ ἡμῖν οὐκ ἔχει. ἀλλ' εἴ τι καὶ λέγεται, εἴτε παρὰ τῆς ἀνθρωπίνης συνηθείας, εἴτε παρὰ τῆς θείας γραφῆς τῶν περὶ αὐτὴν ἀποσημαινόμενόν ἐστί τι. αὐτὴ δὲ ἡ θεία φύσις, ἄφραστός τε καὶ ἀνερμήνευτος μένει, ὑπερβαίνουσα πᾶσαν τὴν διὰ φωνῆς σημασίαν. λαβέτωσαν δὲ τῆς αὐτῶν ἀνοίας σημασίας τὸν ὄφιν κατήγορον, ὃς δείκνυσιν ὅτι τὸ τῆς θεότητος ὄνομα, τῆς ὀπτικῆς ἐνεργείας τὴν σημασίαν ἔχει. συμβουλεύων γὰρ ἅψασθαι τῶν ἀπηγορευμένων, τοῦτο ἐπαγγέλλεται, ὅτι ἀνοιγήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί. ὁρᾷς ὅτι τὴν θεατικὴν ἐνέργειαν προσμαρτυρεῖ τῇ φωνῇ τῆς θεότητος; οὐ γάρ ἐστι θεάσασθαί τι μὴ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνεῳγότων. οὐκοῦν οὐχὶ φύσιν, ἀλλὰ τὴν θεατικὴν δύναμιν, ἡ τῆς θεότητος προσηγορία παρίστησι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς πρὸς Ἀβλάβιον γράφων, Θεὸς, φησὶν, ἐνεργοῦντα δηλοῖ· θεότης δὲ, ἐνέργειαν. οὐδὲν δὲ τῶν τριῶν ἐνέργεια, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνεργοῦν ἕκαστον αὐτῶν.

Οὕτω δὲ διὰ πάντων τούτων ἐξελεγχόμενοι, προσεκλήθησαν παρὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς μετάνοιαν, πολλὰ πρότερον τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως ἡμῶν, μὴ ἀπωσθῆναι τὸ καλὸν τῆς μετανοίας φάρμακον, λόγοις πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν καὶ χάριν ἔχουσι παρακαλέσαντος αὐτούς. οἱ δὲ οὐ κατεδέξαντο, ἄντικρυς λέγοντες, τὰς ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βουλόμεθα. ἐνέμενον γὰρ οἷς κακῶς ἔγνωσαν ἐξ ἀρχῆς. διὰ τοῦτο κελεύσει θείᾳ τοῦ κρατίστου βασιλέως ἡμῶν καὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἀνεγνώσθη Τόμος ἐπὶ καθαιρέσει μὲν προβὰς πρὸ καιροῦ τινὸς, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Γάνου, καὶ ἑτέρων, ὡς τὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου νοσούντων· μήπω δὲ εἰς ἔργον προβάς, διὰ τὸ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν καὶ μετάνοιαν ἀναμένειν, καὶ πᾶσι τρόποις καὶ μηχαναῖς ἀνακαλεῖσθαι ταύτην ἐν προθυμίᾳ τε καὶ σπουδῇ. καὶ ἀναγνωσθέντος, ἤρξατο ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ καὶ ὕπατος τῶν φιλοσόφων, κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔθος, ἐρωτᾷν ἕκαστον ὅπερ ἔχει γνώμης περὶ τῶν κατὰ μέρος λαληθέντων τε καὶ ἐξετασθέντων δογματικῶν κεφαλαίων. καὶ πάντες ἑνὶ στόματι ὡς ἐξ ἑνὸς κινούμενοι πνεύματος, μετὰ τῆς ἑνώσεως καὶ θεοπρεπῆ διάκρισιν καὶ διαφορὰν τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας φανερῶς ὡμολόγησαν, τοῖς θεολόγοις ἑπόμενοι. ἄκτιστόν τε τὴν θείαν ἐνέργειαν, ὡς δῆτα καὶ τὴν οὐσίαν ἔστερξαν. καὶ θεότητα καὶ ταύτην δὴ τὴν θείαν ἐνέργειαν, ὀνομάζεσθαι παρὰ τῶν αὐτῶν θεολόγων ἀκούοντες, ἀσμένως ἐδέξαντο.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεὶς καὶ ὁ ἁγιώτατος καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ αὐτὸς τὴν οἰκείαν γνώμην ἐξενεγκεῖν, λόγον τε διεξελθὼν πρότερον περὶ διαφορᾶς θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας, καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων λεγομένους τῆς διαφορᾶς τρόπους, πάνυ καλῶς καὶ κατὰ μέρος διασαφηνίσας, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἡνωμένον καὶ ἀχώριστον ταύτης πρὸς τὴν θείαν οὐσίαν ἀποδείξας, ἐν οἷς καὶ ἄκτιστον ἐνέργειαν, καὶ θεότητα παρὰ τῶν ἁγίων εἰρῆσθαι ἀπεφήνατο, τῆς πρὸς τοὺς διαφερομένους ἔπειτα παραινέσεως ὅλος ἐγένετο, παρακαλῶν, νουθετῶν, ἐλέγχων· παντὶ τρόπῳ πρὸς μετάνοιαν αὐτοὺς ἐκκαλούμενος, καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ τὴν ἱερὰν σύνοδον συμφωνίαν, μετ' ἐκτενοῦς προθυμίας καὶ σπουδῆς θεοφιλοῦς προτρεπόμενος. ὡς δὲ καὶ οὕτω τούτους ἑώρα ἀνιάτως ἔχοντας, τῶν τε προτέρων βλασφημιῶν ἐχομένους καθάπαξ, καὶ τὴν μετάνοιαν παντάπασιν ἀποσειομένους, ζῆλον ἀναλαβὼν ἄξιον μὲν ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκ παιδὸς ἀρετῆς, ἄξιον δὲ τοῦ θρόνου, τὸν μὲν Ἐφέσου καὶ τὸν Γάνου τῶν ἀρχιερατικῶν συμβόλων καὶ πάσης ἱερα-

Γνώμη τοῦ πατριάρχου.

ANNO CHRISTI 1350.

Digitized by Google

Anno Christi 1350.

σύνης ἀπογυμνοῖ, τοῦτο καὶ τῆς ἱερᾶς συμψηφιζομένης συνόδου. οἱ δὲ σὺν αὐτοῖς ἕτεροι, οἵ τε τῆς αἱρέσεως προϊστάμενοι, καὶ οἱ τούτοις κακῶς ἑπόμενοι, τὴν κατάδικον μεθ' ἑαυτῶν ἔχοντες, ἀποπέμπονται, τινῶν συγγνώμην αἰτησάντων, καὶ διὰ μετανοίας ταύτης τετυχηκότων· καὶ ἡ μὲν σύναξις αὕτη ἐν τούτοις ἐτελεύτα.

Ἡμέραι δ' ἐξ ἐκείνου παρῆλθον ὀλίγαι, οὕτω τοῦ γαληνοτάτου καὶ ἁγίου βασιλέως ἡμῶν κελεύσαντος, καὶ μετανοίας ἀνοῖξαι θύραν τοῖς διαφερομένοις σοφῶς ὑπεκρίνοντος· τῶν δὲ καὶ ἔτι ἀνιάτως ἐχόντων, ἔδοξε δίκαιον, σύνοδον ἑτέραν πάλιν συγκροτηθῆναι, ὅπως δι' ἐξετάσεως, φανερωτέρα γένηται περὶ τῶν προβεβλημένων ἡ τῆς εὐσεβείας ἀλήθεια, ἐκ τῶν τοῖς ἁγίοις θεολογημένων. καὶ δὴ γενομένης, τῶν ἑτεροδόξων ἀπαντῆσαι μὴ βουληθέντων, ἀλλ' ἀπειπόντων τοῦτο καθάπαξ, ὁ εὐσεβέστατος ἐκέλευσε βασιλεὺς, πολλῶν δογματικῶν κεφαλαίων προβεβλημένων εἰς ζήτησιν· πρῶτον μὲν εἰ ἔστιν ἐπὶ Θεοῦ θεοπρεπὴς διάκρισις οὐσίας καὶ ἐνεργείας. ἔπειτα διακρίσεως ἀναφανείσης, πότερον ἡ ἐνέργεια αὕτη κτιστή ἐστιν, ἢ ἄκτιστος· τρίτον δὲ, εἴγε ἄκτιστος ἀποδειχθείη ἡ θεοπρεπὴς αὕτη ἐνέργεια, πῶς ἄν τις ἀποφύγοι τὸ μὴ παρὰ τοῦτο σύνθετον τὸν Θεὸν εἶναι νομίζειν, ὅπερ οἱ ἑτερόδοξοι προφέρειν τολμῶσι τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ. τέταρτον δὲ, εἴγε ἡ φωνὴ τῆς θεότητος οὐκ ἐπὶ τῆς οὐσίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς θείας ἐνεργείας παρὰ τῶν θεολόγων εἴρηται. καὶ ἐκ τούτου γὰρ τὴν τῆς διθεΐας ἀμορφίαν, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ κατηγοροῦσιν οἱ ταύτης πολέμιοι. πέμπτον δὲ, εἴπερ οἱ θεολόγοι κατά τι τὴν οὐσίαν τῆς ἐνεργείας ὑπερκεῖσθαι φασὶν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῖς ἐναντιουμένοις ἀπὸ μέμψεως τελεῖ. καὶ λοιπὸν ὅτι Θεοῦ μετεχομένου, πότερον κατὰ τὴν οὐσίαν μετοχὴ, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν. τοσούτων προκειμένων ἡμῖν ζητημάτων ἀρτίως, οὐ χρὴ περὶ πάντων ἅμα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. γένοιτο γὰρ ἂν οὕτως, ἡ τοῦ ζητουμένου κατάληψις οὐδαμῶς ἀκριβὴς, οὐδὲ κατὰ τὴν ἡμετέραν πρόθεσιν· ἀλλὰ περὶ ἑκάστου ἰδίᾳ διαλαβόντες, *ὃ δὴ τοῖς ἀπλανέσι χρώμενοι τοῖς σεπτοῖς θεολόγοις.

* al. ὁδῷ.

Καὶ πρῶτον εἰ δοκεῖ περὶ τοῦ πρώτου λέγωμεν, εἰ ἔστι θεοπρεπὴς διάκρισις ἐπὶ Θεοῦ οὐσίας καὶ ἐνεργείας· ὅπερ τοῖς διαφερομένοις ἀπείρηται, πολλά τε ἄλλα ἄτοπα καὶ πολυθεΐαν ἐκ τούτου συνάγειν οἰομένοις· ἢ ταυτὸν πάντη καὶ ἀδιάφορον.

Ταῦτα τοῦ κρατίστου βασιλέως κελεύσαντος, ἡ θεία σύνοδος τοῖς λεγομένοις προσχοῦσα, οὐκ ἄλλην εἶπεν ἴσμεν ὁδὸν, θειότατε βασιλεῦ, ῥᾳδίως πρὸς ἀλήθειαν φέρουσαν, ἢ ταύτην ἣν ἀρτίως ἡμῖν ὑπέδειξας· καὶ τῶν θεολόγων ὡς ἔχουσι περὶ τούτων γνώμης εἰς ἐπήκοον πάντων ἀναγνωσθέντων, ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ μὴ μετὰ τοῦ ἡνωμένου καὶ τὸ διακεκριμένον τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας πρεσβεύοντες, ἄθεοί τε εἰσὶ καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἀτόποις ἑαυτοὺς περιβάλλουσι. κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Διονύσιον, τὸ μηδεμίαν δύναμιν ἢ ἐνέργειαν ἔχον, οὔτε ἔστιν, οὔτε τί ἐστιν· οὔτε ἔστι ποσῶς αὐτοῦ θέσις ἢ ἀφαίρεσις. τὸ δὲ ἔχον, οὗ ἔχει κατά τι διαφέρει πάντως. εἰ οὖν οὐκ ἔστι διαφορὰ τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, οὐκ ἔστιν ἔχειν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἐνέργειαν. τὸ δὲ μὴ ἔχον ἐνέργειαν, ἀνενέργητόν ἐστι. τὸ δὲ ἀνενέργητον, καὶ ἀνύπαρκτον.

Τοῦ δὲ θεοφόρου Δαμασκηνοῦ γράφοντος· ἔργον μὲν θείας φύσεως ἡ προαιώνιος γέννησις· ἔργον δὲ θείας θελήσεως, ἡ κτίσις. καὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου· τὸ μὲν ποιεῖν, ἐνεργείας ἐστί· φύσεως δὲ τὸ γεννᾶν· φύσις δὲ καὶ ἐνέργεια οὐ ταυτόν. οἱ ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τὴν θείαν οὐσίαν καὶ τὴν θείαν ἐνέργειαν, ἐπειδὴ κατ' ἐκεῖνον τῆς φύσεώς ἐστι τὸ γεννᾶν, ὅτι δὲ κατ' αὐτοὺς ἀδιάφορος τῆς φύσεως ἐνέργεια· ἔσται κατ' αὐτοὺς καὶ τῆς ἐνεργείας τὸ γεν-

A dotio exuit, ei quoque ſententiæ ſuffragante ſacroſancta ſynodo. Alii vero eorum ſodales, & qui fuerunt ſectæ principes, & qui ſunt iſtos male ſecuti, condemnationem ſecum habentes dimittuntur; quibuſdam veniam precantibus, & per pœnitentiam conſecutis. Sic illa ſeſſio finem accepit.

Diebus exinde paucis intermiſſis, ſic jubente ſereniſſimo & ſacroſancto Imperatore noſtro, ac pœnitentiæ januam bis qui diſſidebant ea ratione ſapienter aperiente; cum illi adhuc inſanabiles eſſent, æquum viſum eſt ſynodum alteram rurſum congregari; ut inſtituto examine manifeſtior fieret de rebus propoſitis veritas fidei, ex iis quæ de Deo ſancti prodiderunt. Ea igitur coacta, cum intereſſe heterodoxi noluiſſent, B ſed id omnino recuſaſſent; juſſit piiſſimus Imperator, multis dogmaticis capitibus ad inquirendum propoſitis: Primum quidem, An ſit in Deo quæ Deum deceat diſtinctio eſſentiæ & operationis. Deinde diſtinctione comprobata, utrum operatio hæc ipſa creata ſit, an increata. Tertium, ſi quidem increata oſtendatur eſſe divina hæc operatio, quomodo quis effugiat, ne Deus propterea compoſitus exiſtimetur, quod heterodoxi objectare audent eccleſiæ Dei. Quartum, An vox deïtatis non de eſſentia ſolum, ſed etiam de divina operatione a Theologis prædicetur. Nam ex eo duplicis deïtatis fœdum errorem adſcribunt Eccleſiæ Dei, qui bellum ei indicunt. Quintum, Utrum Theologi aliqua ratione ſuperiorem eſſentiam operatione C eſſe pronuncient; quoniam & iſtud adverſarii in reprehenſionem vertunt. Denique, cum Deus participatur, utrum ſecundum eſſentiam participatio ſit, an ſecundum operationem. Cum tot propoſitæ modo nobis quæſtiones ſint, non oportet de omnibus ſimul inſtitui diſputationem. Sic enim fieret, ut quæſiti nulla foret exacta comprehenſio, neque qualem animo propoſuimus: ſed unamquamque ſingulatim aſſumentes, venerandos Theologos proferemus, qui ſunt ab omni errore liberi.

Ac primum, ſi placet, de primo dicamus: An Deo conveniens diſcretio ſit eſſentiæ & operationis; (quod eſt a diſſidentibus pernegatum, qui multa alia abiurda, ipſamque ex eo deorum multitudinem colligere D ſe arbitrantur;) an vero idem ſit & indiſcretum.

Hæc ubi juſſit potentiſſimus Imperator, dictis animum intendens ſacroſancta ſynodus, Haud aliam, inquiunt, viam novimus, diviniſſime Imperator, quæ ex facili ducat ad veritatem, præter eam, quam modo nobis ipſe præmonſtraſti. Et Theologis quid de his ſentirent perlectis, ita ut omnes exaudirent, oſtenſum eſt, eos qui cum unitione diſcretionem divinæ eſſentiæ & operationis non adſtruerent, impios eſſe, & multis aliis abſurdis ſe ipſos implicare. Nam ſecundum magnum Dionyſium, *Quod nullam virtutem aut operationem habet, neque eſt, neque eſt aliquid, neque ejus omnino affirmatio aut negatio eſt.* Quod autem habet, ab eo quod habet ſecundum quid omnino E differt. Si igitur non eſt diſtinctio divinæ eſſentiæ & operationis, non habet Dei eſſentia operationem. Quod autem non habet operationem, expers operandi eſt. Quod eſt autem expers operandi, id neque exſiſtens eſt.

De divinis nominibus.

Damaſceno autem deïfero ſcribente, *Opus quidem eſt divinæ naturæ ea generatio quæ ſæcula antecedit: opus autem eſt divinæ voluntatis, creatio.* Et ſancto Cyrillo: *Facere quidem, operationis eſt: naturæ vero, gignere. Natura autem & operatio non ſunt idem:* Qui diſtingui negant divinam eſſentiam & divinam operationem; cum ſecundum illum naturæ ſit gignere; & ſecundum iſtos indiſcreta ſit ab eſſentia operatio, erit ſecundum illos & operationis

Digitized by Google

ANNO CHRISTI 1350.

proprium gignere : & ſic erunt quæ facta ſunt, ab (A) æterno genita, quippe quæ ſint ex divina natura. Quoniam vero rurſum operationis eſt facere, natura vero ab operatione non diſcernitur, ſecundum ipſos proprium erit naturæ facere : & ſic ſecundum eoſdem ex natura erunt quæ ſunt facta.

Ac rurſum, cum ſcribat idem in ſecundo dialogo ad Hermiam ; *Ad hæc omnia ex operatione Dei facta eſſe dicimus, & ignem combuſtivum, & aquam quæ refrigerare novit* : qui dicunt quid unum & indiſcretum eſſe eſſentiam & operationem, ex eſſentia Dei & ignem & aquam eſſe cogentur confiteri. Sic porro nunc exſiſtet prava opinio pejor errore gentilium : ſiquidem illi rationalem animam dumtaxat ex eſſentia Dei eſſe arbitrati ſunt : hi vero etiam materialia ipſa (B) & ſenſibilia corpora.

Sed & Domino ac Deo noſtro dicente in Evangelio Joannis, *Ego & Pater unum ſumus*, divinus Chryſoſtomus in homilia LX. in illud ipſum Evangelium, explanans effatum illud, *Secundum virtutem ibi dictum illud eſſe* a Chriſto refert ; *quoniam de ea omnis ei ſermo erat. Quod ſi virtus eſt eadem, eadem manifeſte eſſentia eſt.* Et poſt pauca : *Neque enim poteſt alia per aliam, ſive eſſentia, ſive virtus agnoſci.* Et rurſus in eodem Evangelio, Apoſtolo Philippo dicente ; *Domine, oſtende nobis Patrem, & ſufficit nobis* : divinus idem Chryſoſtomus in ea ipſa homilia dicit : *Videamus*, inquit, *quid Philippus quærat videre : numquid ſapientiam Patris? numquid bonitatem? Minime vero : ſed ipſum quid tandem* (C) *ſit Deus : ipſam eſſentiam.* Iterumque idem, Apoſtoli dictum exponens, ex epiſtola ad Romanos, ubi ait ; *Prudentia carnis, mors eſt : prudentia autem ſpiritus, vita & pax. Prudentiam*, inquit, *carnis, malitiam vocat ; & prudentiam ſpiritus, gratiam quæ datur ; & operationem temperatam bono propoſito ; nuſquam hic de hypoſtaſi aut de eſſentia diſſerens.* Rurſus idem Chryſoſtomus, in eo ſermone, in quo exponit illud ; *Pone manum tuam ſuper femur meum, & jura* : hæc ad verbum dicit : *Candelabrum verum fuit caro Dominica, quæ ſancti Spiritus illuſtrationes ſeptemplici gratia exhibuit.* Egreditur enim, *inquit Iſaias*, virga de radice Jeſſe, & flos ex ipſa aſcendet, & requieſcet (D) ſuper eum ſpiritus Domini. *Qualis? Qui multiplex operationibus eſt, & natura ingens. Requieſcet ſpiritus Dei, ſpiritus ſapientiæ & intellectus, ſpiritus conſilii & fortitudinis, ſpiritus ſcientiæ & pietatis, ſpiritus timoris Dei. Septem gratias ſancti Spiritus, quæ requieſcunt in corpore Dominico ; has figuravit in typo candelabri ſeptem lucernarum.* Rurſum divinus idem Chryſoſtomus, in ſermone de Spiritu ſancto : *Non omnia*, inquit, *dona quiſquam accipit, ne quis gratiam exiſtimet eſſe naturam.*

Joan. 10. 30.
Joan. 14. 8.
Homil. 63.
Rom. 8. 6.
Homil. 13.
Tomo 6.
Homil. 4.
Geneſ. 24. 2.
Iſai. 11. 1.

Sed & ſancto martyre ac philoſopho Juſtino ſcribente ; *Cum Deus eſſentiam habeat ut ſit, voluntatem ut faciat* : quiſquis aufert eſſentiæ & voluntatis diſtinctionem, is exſiſtentiam Dei aufert & vim faciendi : (E) annon manifeſte qui diſtinctionem reſpuunt, ipſi & Deum negare, & fatum aſſerere convincuntur ? Nam ſecundum divinum Joannem Damaſcenum, *Operatio eſt & ipſa volitio*, quemadmodum in XXXVI. dogmaticorum capitum de operatione perſpicue aperit. Cum enim prius tum de aliis rebus, tum de volitione humana ac divina dixiſſet, ſtatim ſubjungit, in ipſo principio capitis ſubſequentis, hæc totidem verbis : Noſſe oportet, omnes antea commemoratas virtutes, tum cognoſcitivas, tum vitales, & naturales & artificiales, operationes nuncupari. Eſt enim operatio, naturalis cujuſque eſſentiæ vis & motio, qua ſolum caret quod non exſiſtit.

(A) των. καὶ οὕτω τὰ ποιήματα, ἔσονται γεννήματα ἀΐδια, ὡς ἐκ τῆς θείας φύσεως ὄντα. ἐπεὶ δὲ πάλιν τῆς ἐνεργείας ἐστὶ τὸ ποιεῖν, ἡ δὲ φύσις ἀδιάφορος τῇ ἐνεργείᾳ, κατ' αὐτοὺς τῆς φύσεως ἔσται τὸ ποιεῖν. καὶ οὕτω κατ' αὐτοὺς τὰ ἐκ τῆς φύσεως ἔσονται ποιήματα.

Καὶ πάλιν, τοῦ αὐτοῦ γράφοντος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλόγων, πρὸς δὲ τούτοις ἅπαντα πεποιῆσθαι φαμὲν ἐξ ἐνεργείας Θεοῦ, πῦρ τε τὸ καυστικὸν, καὶ μὴν καὶ τὸ ὕδωρ διαψύχειν εἰδός· οἱ ταυτὸν καὶ ἀδιάφορον οὐσίαν καὶ ἐνέργειαν εἶναι λέγοντες, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ οὐσίας τό, τε πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ λέγειν ἀναγκασθήσονται· καὶ οὕτω τῆς ἑλλήνων πλάνης χείρων ἡ νῦν κακοδοξία καθέστηκεν· εἴπερ ἐκεῖνοι τὴν λογικὴν μόνην ψυχὴν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ εἶναι οἴονται· οὗτοι (B) δέ γε καὶ τὰ ὑλικὰ δὴ ταῦτα καὶ αἰσθητὰ σώματα.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ, ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν εἰρηκότος, ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐν ὁμιλίᾳ ἑξηκοστῇ τῆς εἰς τὸ τοιοῦτον εὐαγγέλιον ἑρμηνείας τοῦτο διασαφῶν τὸ ῥητὸν, κατὰ τὴν δύναμιν ἐνταῦθα φησὶν εἰρῆσθαι αὐτό. καὶ γὰρ περὶ ταύτης ἦν ὁ λόγος ἅπας αὐτῷ. εἰ δὲ ἡ δύναμις ἡ αὐτὴ, εὔδηλον ὅτι καὶ ἡ οὐσία. καὶ μετὰ βραχέα· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλην δι' ἄλλης, οὔτε οὐσίαν, οὔτε δύναμιν μαθεῖν. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ εὐαγγελίῳ, τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου εἰπόντος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· ὁ θεῖος οὗτος Χρυσόστομος ἐν τῇ αὐτῇ ὁμιλίᾳ, ἴδωμεν, φησὶν, τί ὁ Φίλιππος ζητεῖ ἰδεῖν. ἆρα τὴν σοφίαν τοῦ πατρὸς, ἆρα τὴν ἀγαθότητα, οὐχί, ἀλλ' αὐτὸ ὅ, (C) τί ποτέ ἐστιν ὁ Θεὸς, αὐτὴν τὴν οὐσίαν. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς, τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν ἐξηγούμενος, τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς, τὸ λέγον· τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη. φρόνημα, εἶπε, σαρκὸς, τὴν κακίαν φησί· καὶ φρόνημα πνεύματος, τὴν χάριν τὴν δεδομένην, καὶ τὴν ἐνέργειαν τὴν τῇ προαιρέσει κεκραμένην τῇ χρηστῇ, οὐδαμοῦ περὶ ὑποστάσεως ἐνταῦθα καὶ οὐσίας διαλεγόμενος. καὶ αὖθις ὁ αὐτὸς Χρυσόστομος, ἐν τῷ λόγῳ ἐν ᾧ ἐξηγεῖται τό, θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ὄμοσον· τάδε κατὰ λέξιν φησί· λυχνία ἦν ἀληθὴς ἡ σὰρξ ἡ δεσποτικὴ, ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὰς ἐκλάμψεις ἑπταπλασίονι χάριτι δείξασα. ἐξελεύσεται γάρ, φησιν Ἡσαΐας, ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς ἀναβήσεται, καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν (D) πνεῦμα Θεοῦ. ποῖον; τὸ πολυμερὲς ταῖς ἐνεργείαις, καὶ πολὺ τῇ φύσει. ἐπαναπαύσεται πνεῦμα Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· πνεῦμα φόβου Θεοῦ. τὰς ἑπτὰ χάριτας τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὰς ἐπαναπαυσαμένας τῷ σώματι τῷ δεσποτικῷ, ἐκείνας σχηματίζει ἐν τύπῳ ἑπταλύχνου. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς θεῖος Χρυσόστομος, ἐν τῷ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγῳ, οὐ πάντα, φησὶ, τὰ χαρίσματα λαμβάνει τις, ἵνα μὴ τὴν χάριν φύσιν εἶναι νομίσῃ.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ φιλοσόφου Ἰουστίνου, γράφοντος, ὡς ἄρα τοῦ Θεοῦ ἔχοντος οὐσίαν μὲν πρὸς ὕπαρξιν, βούλησιν δὲ πρὸς ποίησιν, ὁ ἀποῤῥίπτων οὐσίας τε καὶ βουλήσεως τὴν διαφορὰν, καὶ τὴν ὕπαρξιν ἀποῤῥίπτει τοῦ Θεοῦ καὶ (E) τὴν ποίησιν· οὐ φανερῶς οἱ τὴν διαφορὰν ἀθετοῦντες, οὗτοι καὶ τὸν Θεὸν ἀρνούμενοι, καὶ τὸ αὐτόματον δοξάζοντες ἐλέγχονται; κατὰ γὰρ τὸν ἐκ Δαμασκοῦ θεῖον Ἰωάννην, ἐνέργειά ἐστι καὶ ἡ βούλησις, ὡς ἐν τῷ περὶ ἐνεργείας τριακοστῷ ἕκτῳ τῶν δογματικῶν κεφαλαίων διασαφεῖ. εἰπὼν γὰρ πρότερον περί τε ἄλλων, καὶ δὴ καὶ βουλήσεως ἀνθρωπίνης τε καὶ θείας, ἐπάγει εὐθὺς, ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἑξῆς κεφαλαίου, ἐπὶ λέξεως οὕτως· χρὴ γινώσκειν, ὡς πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ προειρημέναι, αἵ τε γνωστικαὶ, αἵ τε ζωτικαὶ, καὶ φυσικαὶ, καὶ τεχνικαὶ, ἐνέργειαι λέγονται. ἐνέργεια γάρ ἐστιν, ἡ φυσικὴ ἑκάστης οὐσίας δύναμίς τε καὶ κίνησις, ἧς μόνον ἐστέρηται τὸ μὴ ὄν.

Τούτων

Anno Christi 1350.

Τούτων δ' εἶναι οὕτω σαφῶς διακριθέντων, καὶ τῆς διαφορᾶς μάλα ἐναργῶς, καὶ ὡς οὐκ ἄλλως ἐνῆν, ἀποδεδειγμένης, οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις κατὰ τὸν θεσπέσιον Παῦλον, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου, ταῖς τῶν πατέρων δηλονότι θεοπνεύστοις θεολογίαις, ἔδει δὲ καὶ ἀπαιτοῦν, ἔφη ἡ θεία σύνοδος, περὶ τοῦτο διαφέρεσθαι πειραθέντας· νῦν γοῦν, εἰ καὶ μὴ πρότερον, τὴν τῆς φιλονεικίας νόσον, τῆς ἑαυτῶν διανοίας εὐσεβῶς ἐξελαύνοντας, καὶ τοῖς κοινοῖς ἡμῶν καθηγεμόσι καὶ διδασκάλοις τῆς εὐσεβείας, οἳ μάλα προθύμως ἕπεσθαι πείθεσθαι, σάλπιγγος ἁπάσης περὶ διαφορᾶς θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας μόνον οὐχὶ λαμπροτέρας φωνὰς ἀφῆκαν· καὶ μηδέν τι πλέον μηδόλως ἐπιχειρεῖν αὐτοῖς ἀντιβαίνειν, καὶ πειρᾶσθαι πολυπραγμονεῖν περαιτέρω, τίς ἡ ἐνέργεια, καὶ ποταπὴ ἡ διαφορά, καὶ πῶς ἂν γένοιτο αὕτη.

Οὐ γάρ, ὡς ἔοικε, τοῦ Χρυσοστόμου πατρὸς ἀκηκόασιν, ἐν οἷς τὸ κατὰ Ἰωάννην θεῖον εὐαγγέλιον ἐξηγεῖται, διδάσκοντος ἀνερμήνευτον καὶ ἀπερινόητον καὶ ὑπὲρ τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τὴν θείαν ἐνέργειαν εἶναι. εἰ γὰρ τοῦτο, φησί, τοῦ πνεύματος, οὗ τὴν αἴσθησιν δέχῃ τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ ἁφῇ, ἑρμηνεῦσαι οὐκ οἶδας οὐδὲ τὴν ὁδόν, πῶς τὴν ἀπὸ τοῦ θείου πνεύματος ἐνέργειαν περιεργάζῃ, τὴν τοῦ ἀνέμου οὐκ ἐπιστάμενος, καίτοι φωνῆς ἀκούων; τὸ δέ, ὅπου θέλει πνεῖ, πρὸς παράστασιν τῆς τοῦ παρακλήτου εἴρηται ἐξουσίας. εἰ γὰρ τοῦτο οὐδεὶς κατέχει, ἀλλ' ὅπου θέλει φέρεται· πολλῷ μᾶλλον τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν, οὐ φύσεως δυνήσονται νόμοι κατασχεῖν, οὐχ' ὅροι σωματικῆς γεννήσεως, οὐκ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν. οὐδέ γε τοῦ μεγάλου Βασιλείου Εὐνομίῳ ἀντιλέγοντος καὶ θεολογοῦντος, ὡς ἄρα εἰ μέλλοιμεν ἅπαντα τῇ καταλήψει μετρεῖν, καὶ τὸ τοῖς λογισμοῖς ἀπερίληπτον, μηδὲ εἶναι τὸ παράπαν ὑπολαμβάνειν, οἰχήσεται μὲν ὁ τῆς πίστεως, οἰχήσεται δὲ ὁ τῆς ἐλπίδος μισθός. πῶς δαὶ ἐσόμεθα ἔτι τῶν μακαρισμῶν ἄξιοι, τῶν ἐπὶ τῇ πίστει τῶν ἀοράτων ἀποκειμένων, εἰ μόνοις τοῖς κατὰ λογισμὸν ἐναργέσι πειθόμεθα; πόθεν ἐματαιώθησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἐσκοτίσθη ἀσύνετος αὐτῶν καρδία, ἢ ἐπειδὴ τοῖς τῷ λογισμῷ φαινομένοις ἀκολουθοῦντες, τῷ κηρύγματι τοῦ πνεύματος ἀπιστοῦσι; τίνας δὲ Ἡσαΐας ἀπολλυμένους ὀδύρεται, οὐ καὶ οἱ σοφοὶ παρ' ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες; οὐ τοὺς τοιούτους;

Ταῦτα ἐχρῆν αὐτοὺς τῶν ἁγίων θεολογούντων ἀκούειν, καὶ γ' εὐθὺς ἀσμένως ὑπακούειν, ὡς ἥδιστά τε τούτοις προσεσχηκέναι, καὶ ἀβασανίστως ταῖς τὴν διαφορὰν σημαινούσαις θείαις φωναῖς αὐτοὺς ὑποτεθεικέναι, εὐσεβεῖ σιωπῇ ταύτην στέργοντάς τε καὶ δεχομένους· τὸ δ' ὅπως, ἢ μηδαμοῦ, ἢ μὴ ἐπ' ἀναιρέσει τῆς διαφορᾶς προστιθέντας, εἴπερ ἄρα τοῖς καὶ ὁπωσοῦν εἰς εὐσεβοῦντας τελεῖν δοκοῦσιν, ἑαυτοὺς συγκαταλέγεσθαι ἠξίουν. ἐπεὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ὕβρεως καὶ ἀναιδείας, μᾶλλον δὲ παραπληξίας ἀφίκοντο, ὡς καὶ κατ' αὐτῶν μαίνεσθαι τῶν τε ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν ἱερῶν θεολόγων, καὶ τολμᾶν εἰς εὐθύνας ἤδη καὶ τούτους ἄγειν· καὶ τοὺς μέν, φεῦ, τῶν Ἑλληνικῶν ἔτι καὶ συντρόφων αὐτοῖς δογμάτων ἀπόζειν λέγειν· τοὺς δ' ἀμαθίας γράφεσθαι πλείστης, ὅλην καὶ ταῦτα σύνοδον ὄντας· ἐνίους δ' ὑπ' ἀνάγκης εἰς ταύτην θεολογίαν ἑλκυσθῆναι· καί τοι μαρτυρικὸν θάνατον προθύμως ὑπὲρ αὐτῆς ὑπομείναντας, ἄλλους δ' ἐγκωμιάζοντας οὐκ ἀληθεύοντας ταῦτα γράψαι. πῶς ἄν τις ἐν μέρει λέγων τὰς αὐτῶν ἀναγάγοι βλασφημίας; φέρε νῦν ἡμεῖς, διὰ τὸ μὴ καταδέχεσθαι τῶν φιλοχρίστων τὴν ἀκοήν, ὥς που τίς ἔφη τῶν παρ' αὐτοῖς ἀθετουμένων πατέρων, ὅ, τί ποτε περὶ θείου δόγματος εἴρηται τοῖς ἁγίοις, μὴ σφόδρα ἀληθείας καὶ θεολογικῆς ἀκριβείας ἐξηρτημένον, τῷ παρ' αὐτῶν προσβαλλομένῳ Θεῷ θαῤῥήσαντες, περί τε ἑνώσεως καὶ διακρίσεως τρόπου θείας

A His igitur tam clare & explicate expoſitis, & diſtinctione valde dilucide, neque enim aliter poterat, commonſtrata; *non in perſuaſibilibus humanæ ſapientiæ verbis*, juxta divinum Paulum, ſed in his quæ docuit Spiritus ſanctus, ſcriptis ſcilicet quæ divino ſpiritu afflati de rebus divinis Patres condiderunt; oportuit, inquit divina ſynodus, eos qui quoquo modo conati eſſent ſuper hoc contradicere, nunc certe, ſin minus antea, contentionis morbum ex animis ſuis religioſe depellere; & communibus noſtris ducibus ac magiſtris pietatis, alacriter maxime velle morem gerere, qui tantum non omni tuba clariores emiſere voces de diſtinctione divinæ eſſentiæ & divinæ operationis: neque amplius omnino conati illis repugnare; B aut tentare ulterius curioſe inquirere, quæ ſit operatio, & qualis diſtinctio, & quemadmodum ipſa fiat.

1. Cor. 2. 4.

Neque enim illi, ut videtur, Chryſoſtomum Patrem audierunt, ubi Joannis Evangelium exponit. Nam docet ille eſſe ineffabilem, nec poſſe comprehendi cogitatione, ſed ſupra omnes naturæ leges, divinam operationem eſſe. *Nam ſi hujus ſpiritus*, inquit, *cujus ſenſum accipis auditu & tactu, nec viam exponere noſti; quomodo operationem quæ eſt a divino ſpiritu curioſe inquiris, qui ne venti quidem noſti, quamvis vocem audis? Illud autem*, Ubi vult ſpirat, *ad documentum dictum eſt potentiæ Paracleti. Nam ſi illud nemo cohibet, ſed ubi vult fertur; multo magis operationem Spiritus non naturæ poterunt le-* C *ges cohibere, non fines corporeæ nativitatis, non aliud quidquam hujuſmodi.* Sed neque magnum Baſilium audierunt, ubi Eunomium refellit, de Deo dicens: *Quod ſi debemus omnia comprehenſione metiri, & quod rationibus aſſequi non potuerimus, id omnino non eſſe arbitremur, periit fidei, periit ſpei merces. Quomodo autem digni beatitudinum erimus, quæ ſunt repoſita iis, qui inviſibilia credunt, ſi illa dumtaxat credimus quæ ſunt evidentia ratiocinationibus mentis? Unde gentes evanuerunt, & obſcuratum eſt inſipiens cor eorum? nonne quod ea ſequentes quæ ſunt rationi manifeſta, prædicationi ſpiritus fidem non habent? Quos porro pereuntes luget Iſaias? Nonne eos qui ſunt apud ſemetipſos ſapientes, & in oculis ſuis periti? Nonne* D *eos qui ejuſmodi ſunt?*

Homil. 25. in Joan.

Joan. 3. 8.

Hæc iſtos oportuit audire ex ſanctis, qui de rebus divinis egerunt, & ſtatim libenter iis morem gerere, ſuaviſſime iiſdem adhærere, & abſque examine divinis vocibus, quæ diſtinctionem ſignificant, ſemetipſos ſubmittere, religioſo ſilentio amplectentes eam ac ſuſcipientes; nec Quomodo aut omnino, aut ad abolendam diſtinctionem uſquam addentes, ſiquidem vellent inter eos connumerari, qui quomodocumque videntur inter pios cenſeri. Quandoquidem vero eo improbitatis & impudentiæ, ſeu ſtuporis potius proceſſerunt, ut & adverſus ipſas inſaniant ſanctas & œcumenicas ſynodos, omneſque, ut ita dicam, ſacros Theologos; jamque & ipſos reos peragere audeant; & E alios quidem dicere, heu! Græcanica eiſque cognata dogmata redolere; alios ſummæ imperitiæ accuſare, idque quamvis ſynodum totam efficiant; quoſdam etiam ex neceſſitate ad hanc de Deo opinionem pertractos, quamvis martyrii mortem alacriter pro ipſa obierint; alios encomiaſtice, non autem vere hæc ſcripſiſſe. Quo pacto quis velit eorum ſingulatim referre blaſphemias? Age nunc, quoniam dici non ferant aures hominum Chriſti amantium, ut alicubi quidam Patrum aït, ex eorum numero, quos iſti aſpernantur, aliquando quidpiam de divino dogmate prolatum a ſanctis eſſe, non cum veritate & Theologiæ accurata diſcuſſione connexum: nos Deo confiſi, quem illi prædicaverunt, de modo unionis & differentiæ divinæ eſ-

ſentiæ & operationis pauca quædam tentemus enarrare: non proprio ingenio conati adinvenire ratiocinationes, ad defenſionem aliquam eorum quæ olim ipſi pie de Deo prodiderunt; ſed ut quam legem ubique ſervare ſtuduimus, ut iis quæ ſunt Eccleſiæ per Eccleſiæ magiſtros fidem adſtruamus, neque uſquam ex nobis vel adjiciamus aliquid vel detrahamus his quæ illi dogmata tradiderunt; ea hic quoque lege utentes, divinam operationem ex divina eſſentia eſſe manifeſte ſanctos clamantes audiamus. Non quod ut omnia ex Deo, ſic ipſam eſſe exiſtimemus; quemadmodum his qui a nobis diſſident, præter alia multa abſurda, etiam iſtud videtur. Nam ex Deo eſſe, etiam de rebus creatis dictum eſt: ex eſſentia autem Dei eſſe, de nulla dictum eſt rerum creatarum; immo vero maxime a ſanctis omnino prohibitum eſt dici.

Magnus enim Baſilius, *Quod efficitur*, inquit, *ex facientis eſſentia non eſt.* Et divinus Damaſcenus; *Creatura, etiamſi poſtea facta eſt, at non ex eſſentia Dei.* Et iterum: *Creatura & factura, eo quod extrinſecum & non ex ſubſtantia creantis & facientis ſit quod creatur & fit, prorſus diſſimile eſt.* Verum neque ut extra divinam eſſentiam ipſam operationem ex divina eſſentia arbitramur eſſe; quemadmodum & hac in parte alicubi delirare, non tam impie, quam imperite adverſariis contigit: ne vero quiſquam ſic a mente diſcedat: ſed cum ſubſtantialem ac naturalem ipſam eſſe, cum ſit Dei motio, a Theologis didicerimus; velut ex fonte perenni divinæ eſſentiæ dicimus procedere eam & ſcaturire, nec abſque ea ullo modo poſſe cognoſci; ſed indiviſam ab ipſa ſemper permanere, ab æterno divinæ eſſentiæ coëxſiſtere, ei inſeparabiliter unitam eſſe, neque ſæculo neque aliquo temporis vel loci intervallo poſſe a divina eſſentia dirimi: ſed ſine tempore & ante ſæcula ex ipſa prodire, & eidem ſic inhærere ut divelli non poſſit. Nam magnus Athanaſius, *Cum autem*, inquit, *omnia efficiantur a Deo per Chriſtum in ſancto Spiritu, inſeparabilem animadverto operationem Patris & Filii & Spiritus ſancti.* Sanctus quoque ac divinus Anaſtaſius, cujus meminit ſancta & œcumenica ſynodus, quæ & Magnum ipſum nuncupavit, in ſecunda ſua oratione de Incircumſcripto: *Videamus*, inquit, *quænam dicere de Deo audeant hæretici, Operatione*, inquiunt, *in omnibus eſt Deus, eſſentia vero nequaquam: operationem ſcilicet appellantes prodeuntem ex operatione effectum. At dixerim ego a Dei natura ſeparari non poſſe operationem ejus.* Et poſt nonnulla: *Ubi operatio apparet, ibi cum ea cognoſcitur & eſſentia, ex qua procedit. Utrumque enim incircumſcriptum eſt, atque idcirco omnino ſunt invicem inſeparabilia. Prædicat enim operatio latentem eſſentiam: intelligitur autem ſimul adeſſe cum operatione, neque eſſe poſſe ſine ipſa.* Ac rurſum: *Circa univerſum eſt operatio: ab ea autem inſeparabilis eſſentia eſt.*

Synodus vii.

At vero quemadmodum unionem divinam & ſempiternam, non ſolum ob inſeparabilitatem, ſed tum ob alia multa, tum ob communem rationem increati & incircumſcripti, ſecundum Theologiam ſanctorum prædicamus; ita & diſtinctionem ſecundum eoſdem rurſum Deo convenientem & ipſam novimus celebrare: non in omnimodam ſeparationem aut diviſionem hinc ea pertrahentes; neque aliquam intimam diſtinctionem hanc eſſe & naturalem diremptionem cogitantes, aut ea ſeparantes invicem intervallis; abſit: ſed qualem ſuſcipere cauſas naturales & effectus a ſanctis didicimus, ſola cogitatione, ut Deum decet, diſtinguentes ea quæ ſunt naturaliter unita & indiviſa. Nam magnus Athanaſius, in quinta ſua oratione contra Arianos, *aliud dicit eſſe id quod ex aliquo eſt*,

A οὐσίας καὶ ἐνεργείας βραχέα ἄττα πειρασόμεθα διεξιέναι· οὐκ οἰκείοις λογισμοῖς ἐθελοντὶ ἐπιχειροῦντες, εἰς συνηγορίαν τινὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν εὐσεβῶς πάλαι τεθεολογημένων· ἀλλ' ὅνπερ ἀπαραιτήτως τηρεῖν ἐσπουδάκαμεν νόμον, τὰ τῆς ἐκκλησίας διὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων πιστοῦσθαι, καὶ μηδαμοῦ παρ' ἑαυτῶν προστιθέναι ἢ ἀφαιρεῖν τῶν τούτοις δογματισθέντων· τούτῳ δὲ κἀνταῦθα χρώμενοι, τὴν θείαν ἐνέργειαν ἐκ τῆς θείας οὐσίας εἶναι διαῤῥήδην τῶν ἁγίων βοώντων ἀκούσωμεν· οὐχ ὡς τὰ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταύτην εἶναι νομίζοντες, καθάπερ τοῖς διαφερομένοις σὺν πολλοῖς ἑτέροις ἀτόποις καὶ τοῦτο δοκεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν κτισμάτων εἴρηται· τὸ δ' ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, ἐπ' οὐδενὸς εἴρηταί ποτε τῶν ποιημάτων. μάλιστα μὲν οὖν καὶ
B ἀπείρηται παντελῶς τοῦτό γε τοῖς ἁγίοις.

Ὅ, τι γὰρ μέγας Βασίλειος, τὸ ποιούμενον, φησὶν, οὐκ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ ποιοῦντος ἐστί. καὶ ὁ θεῖος Δαμασκηνὸς, ἡ κτίσις, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα γέγονεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ οὐσίας. καὶ πάλιν· κτίσις δὲ καὶ ποίησις, τῷ ἔξωθεν, καὶ μὴ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ κτίζοντος καὶ ποιοῦντος γίνεσθαι, τὸ κτιζόμενον καὶ ποιούμενον, ἀνόμοιον παντελῶς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔξω τῆς θείας οὐσίας, αὐτὴν ἐκ τῆς θείας οὐσίας ὑπειλήφαμεν εἶναι, ὥσπερ καὶ τοῦτο ληρεῖν, οὐ τοσοῦτον ἀσεβῶς ὅσον ἀμαθῶς, τοῖς δι' ἐναντίας ἐπῆλθε· μήποτέ τις οὕτω φρενὸς ἐκπέσοι, ἀλλ' οὐσιώδη καὶ φυσικὴν ταύτην τοῦ Θεοῦ κίνησιν οὖσαν, κατὰ τοὺς θεολόγους εἰδότες,
C ὡς ἐκ πηγῆς ἀεννάου φαμὲν τῆς θείας οὐσίας προέρχεσθαί τε καὶ πηγάζειν, καὶ ταύτης χωρὶς οὐδέποτε θεωρεῖσθαι· ἀλλ' ἀδιαίρετον αὐτῆς ἀεὶ διαμένειν, καὶ ἀϊδίως τῇ θείᾳ συνυπάρχειν οὐσίᾳ, καὶ ἀχωρίστως ἡνωμένην εἶναι, μήτ' αἰῶνι μήτε χρονικῷ ἢ τοπικῷ τινὶ διαστήματι τῆς θείας οὐσίας διαιρεθῆναί ποτε δυναμένην· ἀλλ' ἀχρόνως καὶ προαιωνίως, ἐξ αὐτῆς τε προϊοῦσαν, καὶ ἀδιασπάστως αὐτῇ συνοῦσαν. ὁ γὰρ μέγας Ἀθανάσιος, ὅταν δὲ, φησὶ, τὰ πάντα ἐνεργῆται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ Χριστοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἀχώριστον ὁρῶ ἐνέργειαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ ὁ ἐν ἁγίοις θεῖος Ἀναστάσιος, οὗ καὶ ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος μεμνημένη, μέγαν τοῦτον προσείρηκεν, ἐν τῷ περὶ ἀπεριγράπτου αὐτοῦ δευτέρῳ λόγῳ, ἴδωμεν,
D φησὶν, οἷα λέγειν περὶ Θεοῦ ἀνέχονται οἱ αἱρετικοί· τῇ ἐνεργείᾳ, φασὶν, ἐν πᾶσιν ἐστὶν ὁ Θεὸς, τῇ οὐσίᾳ δὲ οὐδαμοῦ· ἐνέργειαν λέγοντες τὸ προϊὸν ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀποτέλεσμα. φαίην δ' ἂν ἔγωγε, τῆς τοῦ Θεοῦ φύσεως ἀχώριστον εἶναι τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ. καὶ μετὰ τινα· ἔνθα ἂν ἡ ἐνέργεια φαίνηται, συνθεωρεῖται ταύτῃ καὶ ἡ οὐσία, ἐξ ἧς προέρχεται. ἑκάτερον γὰρ ἀπερίγραπτον, καὶ διὰ τοῦτο παντελῶς ἀλλήλων ἐστὶν ἀχώριστα. κηρύττει μὲν γὰρ ἡ ἐνέργεια τὴν λανθάνουσαν οὐσίαν· θεωρεῖται δὲ συμπαροῦσα τῇ ἐνεργείᾳ, χωρὶς αὐτῆς εἶναι μὴ δυναμένη. καὶ αὖθις, περὶ τὸ πᾶν ἐστὶν ἡ ἐνέργεια, ταύτης δὲ ἀχώριστος ἡ οὐσία καθέστηκεν.

Ἀλλὰ μὴν ὥσπερ τὴν ἕνωσιν θείαν καὶ ἀΐδιον, οὐ μό-
E νῳ τῷ ἀχωρίστῳ, ἀλλ' ἄλλοις τε πολλοῖς· καὶ δὴ καὶ τῇ κοινότητι τοῦ ἀκτίστου καὶ ἀπεριγράπτου κατὰ τὴν τῶν ἁγίων θεολογίαν κηρύττομεν, οὕτω καὶ τὴν διαφορὰν κατ' αὐτοὺς πάλιν θεοπρεπῆ, καὶ ταύτην δοξάζειν ἐγνώκαμεν· οὐκ εἰς παντελῆ διαχωρισμὸν ἐντεῦθεν αὐτὰ καὶ διαίρεσιν κατασπῶντες· οὐδέ τινα ἔμφυλον τὴν διαφορὰν ταύτην καὶ φυσικὴν ἀλλοτρίωσιν ἐννοοῦντες, ἢ διαστήμασι χωρίζοντες ἀλλήλων ταῦτα, ἄπαγε· ἀλλ' οἵαν ἐπιδέχεσθαι τὰ κατὰ φύσιν αἴτια καὶ αἰτιατὰ μεμαθήκαμεν παρὰ τῶν ἁγίων, μόνῳ τῷ λογισμῷ θεοπρεπῶς διακρίνοντες τὰ φύσει ἡνωμένα καὶ ἀδιαίρετα. Ἀθανάσιος γὰρ ὁ μέγας ἐν τῷ κατὰ Ἀρειανῶν πέμπτῳ λόγῳ αὐτοῦ, ἄλλο φησὶν εἶναι τὸ ἔκ τινος

καὶ ἄλλο τὸ ἐξ οὗ ἐστι. κατὰ τοῦτο ἄρα δύο. εἰ δὲ μὴ δύο εἶεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγοιτο, ἔσται τὸ αὐτὸ αἴτιον καὶ αἰτιατὸν, γεννῶν καὶ γεννώμενον, ὅπερ ἄτοπον ἐπὶ Σαβελλίου δέδεικται. τοίνυν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐκ τῆς οὐσίας εἶναι, καὶ δύο εἶναι, κἀντεῦθεν διακεκρίσθαι ἀλλήλων, ἐναργῶς ἀπέφηνε, κατὰ τὸ ἐξ οὗ καὶ ὃ ἐκ τινος, τὸ αἴτιον δηλαδὴ καὶ τὸ αἰτιατὸν, ὡς ὁ πολὺς οὗτος τὰ θεῖα διδάσκει θεολογῶν. καὶ μετὰ ἕτερα· ἔστω δέ φησι, παράδειγμα ἀνθρώπινον· τὸ πῦρ, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀπαύγασμα· δύο μὲν τῷ εἶναι καὶ ὁρᾶσθαι· ἓν δὲ, τῷ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀδιαίρετον εἶναι τὸ ἀπαύγασμα αὐτοῦ. ὥσπερ τοίνυν ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ φωτὸς, τοῦ μὲν φύσεως καὶ αἰτίου ὄντος· τοῦ δὲ φυσικοῦ καὶ αἰτιατοῦ· τὸ, τε ἓν δηλ. τὸ ἀχώριστον, καὶ τὸ διάφορον αὖθις δηλ. τὸ αἴτιον καὶ αἰτιατὸν εἴρηκεν, οὕτω κατὰ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἐνεργείας, τὸ ἓν καὶ τὸ διάφορον ἡμῖν ἐκληπτέον· τὸ μὲν, κατὰ τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιαίρετον· τὸ δὲ, κατὰ τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ διὰ τὸ αἴτιον. οὔτε γὰρ τὸ ἓν τὴν διαφορὰν ἀπελαύνει, οὔτε μὴν ὅλως ἡ διαφορὰ τὸ ἓν ἀνατρέπει· ἀλλ' ἑκάτερον κατὰ τοὺς ἁγίους εὐσεβῶς θεωρούμενον, οὐκ' ἔνεστι πάντως θατέρου ὑποστῆναι δυνάμεως.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Νύσσης Γρηγόριος τὴν τε τῆς αἰτίας ταύτης καὶ αἰτιατῆς διαφορὰν εὖ μάλα εἰδὼς ἀληθείας ἐχομένην, καὶ μηδ' ὁπωσοῦν τῇ κατὰ τὴν φύσιν διαφορᾷ λυμαινομένην, Ἀβλαβίῳ γράφων, τὸ ἀπαράλλακτον, ἔφη, τῆς φύσεως ὁμολογοῦντες, καὶ τὴν κατὰ τὸ αἴτιον καὶ αἰτιατὸν διαφορὰν οὐκ ἀρνούμεθα, ἐν ᾧ μόνῳ διακρίνεσθαι τὸ ἕτερον ἐκ τοῦ ἑτέρου καταλαμβάνομεν, ἐν τῷ τὸ μὲν αἴτιον πιστεύειν εἶναι, τὸ δ' ἐκ τοῦ αἰτίου. ὁ δὲ γε ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ μέγας ὄντως Βασίλειος, τοσοῦτον φαίνεται ἀπεξαπλῶς ταῖς αἰτίαις ταύταις καὶ αἰτιαταῖς τὴν διαφορὰν παρέχων, ὡς καὶ τάξιν ἐκ φυσικῆς ἀκολουθίας ἐπ' αὐτῆς δογματίζειν, καὶ τὸ πρότερον καὶ τὸ δεύτερον ἐπί τε αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ λέγειν, οὕτω διαρρήδην, ὡς καὶ τῶν ἀτόπων καὶ παραλόγων εἶναι νομίζειν, τὸ μὴ ὁμολογεῖν, ἀλλ' ἀρνεῖσθαι ταῦτα τολμᾶσθαι. καὶ ὃ μὴ συνιδεῖν τὴν διαφορὰν τὸν Εὐνόμιον ταύτην ἔφη, ἢ καὶ ἀποκρύψασθαι ταύτην ἑκόντα, γράφων, ἐκεῖνο δὲ ὃ οὐ συνιδὼν ὁ Εὐνόμιος, ἢ ἑκὼν ἀπεκρύψατο· ὅτι ἐστι τὸ τάξεως εἶδος, οὐκ ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν θέσεως συνιστάμενον, ἀλλ' αὐτῇ τῇ κατὰ φύσιν ἀκολουθίᾳ συμβαῖνον, ὡς τῷ πυρὶ πρὸς τὸ φῶς ἐστι τὸ ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτοις γὰρ πρότερον τὸ αἴτιον λέγομεν· δεύτερον δὲ, τὸ ἀπ' αὐτοῦ. οὐ διαστήματι χωρίζοντες ἀλλήλων ταῦτα, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τοῦ αἰτιατοῦ προεπινοοῦντες τὸ αἴτιον. πῶς οὖν εὔλογον ἀρνεῖσθαι τὴν τάξιν, ἐφ' ὧν ἐστι πρότερον καὶ δεύτερον, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν θέσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἐνυπαρχούσης ἀκολουθίας.

Πάρεστι τοίνυν ἅπασιν ἀκριβῶς συνιδεῖν ἐκ τούτων, τοῖς καὶ ὁπωσοῦν λογίζεσθαι δυναμένοις, ὅπως τὸν ἴσον τρόπον ἀληθείας ὁμοῦ καὶ εὐσεβείας ἐμέλησε τῷ ἁγίῳ. τῷ μὲν γὰρ, οὐκ ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν θέσεως συνίστασθαι φάναι, ἀλλ' αὐτῇ τῇ κατὰ φύσιν ἀκολουθίᾳ συμβαίνειν, ἐξ ἀφύκτου καὶ πολλῆς καὶ φυσικῆς ἀνάγκης καὶ λαμπρᾶς ἀληθείας ἔδειξεν οὖσαν, τὴν ἐν τῇ τάξει ταύτῃ διαφορὰν, τῶν αἰτιατῶν τε καὶ τῶν αἰτίων· καὶ ἄλλως ἔχειν μηδέποτε ἐγχωροῦσαν, ἀλλ' ἀεὶ ταύταις ἀναγκαίως αὐτὴν ἐνθεωρουμένην. τῷ δὲ μὴ διαστήματι, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ χωρίζειν ταῦτα ὑποθεῖναι, καὶ τὴν ἐν τῷ προτέρῳ καὶ δευτέρῳ διαφορὰν μόνῳ τῷ νῷ θεωρεῖν, φαίνεται δήπου τὸ τῆς ἑνώσεως χρῆμα εὐσεβῶς κατοχυρωσάμενος, καὶ μηδεμίαν εἰς αὐτὴν, ἐκ τῆς διακρίσεως ταύτης βλάβην εἰσάγων· ἀλλ' αὐτήν τε τὴν ἕνωσιν ἀσύγχυτον εἶναι θεολογῶν, καὶ τὴν διαφορὰν ἀδιαίρετον πάντη διδάσκων.

Πάλιν τοίνυν Εὐνομίου τὴν τοιαύτην διαφορὰν ἀναιρεῖν πειρωμένου, ὁ μέγας οὗτος, πῶς, φησιν, οὐδεμίαν διαφο-

A alind illud ex quo eſt. Sic ſunt igitur duo. Si vero non duo fuerint, ſed de eodem iſtud dicatur, erit idem cauſa & cauſatum, gignens & genitum: quod eſſe abſurdum in Sabellio oſtenſum eſt. Igitur & operationem ex eſſentia eſſe, & duo eſſe, & hinc inter ſe diſtingui, liquido demonſtravit, ſecundum quod alud eſt ex quo, aliud quod ex aliquo, cauſa videlicet & cauſatum, ut ille in divinis rebus exercitatiſſimus de Deo docet. Et poſt nonnulla: *Eſto*, inquit, *exemplum humanis accommodatum ingeniis: Ignis, & qui exſiſtit ex ipſo ſplendor, duo quidem ſunt & conſpiciuntur eſſe: & unum tamen, eo quod ex ipſo inſeparabilis eſt ipſius ſplendor.* Quemadmodum igitur in igne & in luce ejus, cum ſit ille natura & cauſa, iſta naturalis & B cauſata; hæc eſſe unum propter inſeparabilitatem, & differre rurſum propter rationem cauſæ & cauſati dixit; Sic & in divina natura & quæ ex ipſa eſt, operatione, unum & diſtinctum nobis accipiendum eſt: illud quidem, propter unionem & inſeparabilitatem: iſtud, propter cauſam & quod ex ipſa cauſa. Neque enim quod unum eſt diſtinctionem expellit, neque omnino diſtinctio unum evertit: ſed utrumque ſi ſecundum ſanctos pie intelligitur, ſine altero non poterit ulla ratione ſubſiſtere.

Sed & Gregorius Nyſſenus, cum inter has cauſas & cauſata diſtinctionem apprime noſſet veritati conſentaneam eſſe, nec vel minimum naturali diſtinctioni officere; cum ad Ablavium ſcriberet, *Naturam*, inquit, C *immutabilem confitentes, neque diſtinctionem cauſa & cauſati negamus: quatenus dumtaxat differre alterum ab altero concepimus, eo quod illud quidem cauſam eſſe credimus, iſtud autem ex cauſa.* Ejus vero frater & magnus idem revera Baſilius, tantum videtur omnino cauſis iſtis & cauſatis diſtinctionem tribuere, ut & ordinem ex naturali conſecutione in ea conſtituat; & prius ac poſterius de cauſa & cauſato dicat; adeo aperte, ut inter abſurda & rationi contraria eſſe exiſtimet, non ea confiteri, ſed vel audere negare: atque Eunomium dicit vel hanc diſtinctionem non intelligere, aut illam dedita opera occultaſſe; ita ſcribens: *Illud vero aut non intellexit Eunomius, aut de induſtria celavit: eſſe quoddam ordinis* D *genus, non ex noſtra intelligentia confictam, ſed ipſa naturali conſecutione contingens, quemadmodum ad ignem ſe habet lux quæ ex ipſo eſt: in his enim prius vocamus, quod cauſa eſt: poſterius, quod ex ipſa eſt: Non intervallis ſejungentes iſta invicem; ſed ratiocinatione prius cauſato cauſam cogitantes. Quomodo igitur conſentaneum rationi ſit ordinem negare, ubi prius & poſterius eſt, non quia ſic rem eſſe ponimus, ſed ex naturali quæ rebus ineſt conſecutione?*

In promptu igitur omnibus eſt certo ex his perſpicere, qui quidem vel minimum ratiocinari valent, quemadmodum par ſancto cura veritatis fuerit ac pietatis. Nam hoc quidem verbo, *Non ex noſtra confictum intelligentia, ſed ipſa naturali conſecutione con-* E *tingens*; ex inevitabili plurimaque & naturali neceſſitate, & perſpicua veritate oſtendit eſſe diſtinctionem in illo ordine, cauſatorum ſcilicet & cauſarum: nec poſſe eam aliter ſe habere, ſed in illis ſemper ipſam neceſſario intelligi. Quod vero non intervallo, ſed ratiocinatione ſeparari iſta ſubjecit, & diſtinctionem prioris ac poſterioris ſola mente intelligi; videtur utique unionis rationem pie communiiſſe, nullum ei ex tali diſtinctione afferens damnum; ſed ipſam quidem unionem inconfuſam eſſe theologice docens, & diſtinctionem prorſus tradens indiviſam.

Rurſum igitur cum Eunomius talem diſtinctionem deſtruere conaretur magnus hic: *Quomodo*, inquit,

Anno Christi 1350.

nullam diſtinctionem relinquis, neque eam quæ cauſis ineſt ad ea quæ ex ipſis ſunt? Sic nullam diſtinctionem eſſe arbitrari inter cauſas & cauſata, fetus eſt evidens Arii Eunomiique inſaniæ. Illi enim conſubſtantiale tollere modis omnibus conati, cum audirent in Evangelio dixiſſe Dominum, Patrem quam ſe majorem eſſe; inde continuo & naturarum diſtinctionem inducere impie auſi ſunt; & cum eam quæ intereſt inter cauſam & cauſatum, ſcirent nullam omnino naturalem diremptionem aut diviſionem inferre; ſed & ſic naturæ unionem indiſſolutam ſemper ſervare, omnino negaverunt. Adverſus quos tres iſti, pro Trinitate fortiter dimicantes, eo quod hæc illorum impietas eſſet, & magnum auguſtumque Trinitatis myſterium everteret, illud e noſtra, quam longiſſime poſſunt, Eccleſia abigunt.

Igitur jure optimo, qui hanc diſtinctionem nunc reſpuunt, deprehenduntur illorum pravæ opinionis eſſe participes; qui vero hanc diligere ſe & amplecti alacriter confitentur, is ſanctorum iſtorum pietatis ac Theologiæ, magis vero Chriſti partis perpetuo ſunt; quippe qui unite ſecundum illos divina diſcernant, & diſcrete eadem uniant. Unum porro primumque & proprie quiſpiam dixerit iſtum eſſe divinæ eſſentiæ & operationis diſtinguendæ modum.

Differunt autem invicem, & eo quod divina quidem operatio participatur ac dividitur indiviſe, & appellatur, & cognoſcitur aliquo modo, quamquam obſcure, ex ſuis effectibus: eſſentia vero, imparticipabilis & indiviſa & innominabilis eſt, utpote quæ nomen omne ſcilicet, & omnem animi cogitationem ſuperat.

Poſtea quæſivimus demonſtrari ex ſanctis, Utrum ſit increata, inſeparabilis quidem, diſtincta tamen a natura divina, hæc operatio; id quod contradicentes Eccleſiæ minime admittebant. Et demonſtratum eſt iſtud etiam a ſanctis fuiſſe manifeſte prædicatum; quorum caput ſancta & œcumenica ſancta ſynodus; quemadmodum ſuperius ex ipſius ſententiis ſingulatim propoſitis valde potenter demonſtratum eſt.

Simul & iſtud oſtenſum eſt, eos qui non ſuſcipiunt increatam & inſeparabilem quidem & naturalem divinæ eſſentiæ operationem, ab ea tamen diſtinctam, ut dictum eſt, creatam efficere etiam ipſam Dei eſſentiam. Nam ſecundum ſanctum Maximum, *Ab operatione uniuſcujuſque natura deſignatur; increata operatione*, inquit, *increatam denotante naturam, creatam vero creata*. Adhuc & ſecundum divinum Joannem Damaſcenum, dicentem; *Creata operatio creatam manifeſtabit & naturam; increata, increatam deſignat eſſentiam.* Qui igitur dicunt creatam divinam operationem, qua divina natura deſignatur, creatam neceſſario conſtituit & divinam naturam.

Quin etiam Monotheletæ ſunt, illis qui aliquando fuerunt, pejores & abſurdiores: quippe qui æterna exiſtiment eſſe quæ ſunt creata. Quandoquidem enim duas naturas confitemur in Domino noſtro Jesu Chriſto, increatam alteram, alteram vero creatam; qui negant divinam naturam habere volitionem operationemque increatam, unam volitionem unamque operationem prædicant in Chriſto; id quod ſexta ſynodus damnavit & anathematizavit. Atque inde Monotheletæ & ipſi demonſtrantur, illis vero multo pejores; quod illi quidem unam voluntatem unamque operationem dixere in Chriſto, ſed increatam, creatam videlicet deſtruentes: hi vero unam voluntatem & unam operationem, ſed creatam, aperte increatam non admittentes.

Sed & cum magnus Baſilius in his quæ ſcribit ad Amphilochium dicat; *Nomina quidem Spiritus talia ſunt, magnifica & magna, quæ tamen juſtam glo-*

ἐστὶ καταλείπεις, οὐδὲ τὴν ἐν ταῖς αἰτίαις πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν ἐνυπάρχουσαν, οὕτω τὸ μηδεμίαν διαφορὰν ἐπὶ τῶν αἰτίων καὶ αἰτιατῶν εἶναι δοξάζειν, τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου μανίας πρόδηλος ἐστὶ τύπος. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ ὁμοούσιον ἀναιρεῖν πᾶσι τρόποις ἐσπουδακότες, ἀκούοντες ἐν Εὐαγγελίοις τοῦ κυρίου τὸν πατέρα μείζονα ἑαυτοῦ εἰρηκότος, ἐντεῦθεν εὐθὺς, τὴν μὲν κατὰ φύσιν διαφορὰν δυσσεβῶς παρεισάγειν ἐτόλμων· τὴν δὲ κατὰ τὸ αἴτιον καὶ αἰτιατὸν, ὡς μηδεμίαν μηδαμοῦ φυσικὴν ἀλλοτρίωσιν ἢ διαίρεσιν διαμαρτύρεται (?) εἰσάγειν εἰδότες, ἀλλὰ καὶ οὕτω τὴν τῆς φύσεως ἕνωσιν ἀδιάλυτον ἀεὶ συντηροῦσαν, ἀπηρνήσαντο καθάπαξ· πρὸς οὓς οἱ τρεῖς οὗτοι, τὸν ὑπὲρ τῆς Τριάδος ἀναλαβόμενοι γενναίως ἀγῶνα, ὡς ἐκείνων τὴν δυσσέβειαν ταύτην οὖσαν, καὶ τὸ μέγα καὶ ὑπερφυὲς τῆς Τριάδος μυστήριον ἀναιροῦσαν, τῆς ἡμετέρας αὐτὴν ἐκκλησίας ἀπελαύνουσιν ὡς δυνατὸν πορρωτάτω.

Τοιγαροῦν εἰκότως οἱ μὲν τὴν διαφορὰν ταύτην ἀθετοῦντες νῦν, τῆς ἐκείνων κακοδοξίας ἁλίσκονται μετοχῆς· οἱ δὲ στέργειν τε καὶ ἀσπάζεσθαι προθύμως ὁμολογοῦντες, τῆς τῶν ἁγίων τούτων εὐσεβείας τε καὶ θεολογίας, μᾶλλον δὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ μερίδος, διατελοῦσιν ὄντες· ἡνωμένως κατ' αὐτοὺς τὰ θεῖα διακρίνοντες, καὶ διακεκριμένως ταῦτα ἑνοῦντες. ἓν μὲν δὴ καὶ πρῶτον καὶ κυρίως ἄν τις φαίη τῆς τε θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας διακρίσεως εἶδος.

Διαλλάττουσι δὲ ἀλλήλων, καὶ τῷ τὴν μὲν θείαν ἐνέργειαν μετέχεσθαι καὶ μερίζεσθαι ἀμερίστως, καὶ ὀνομάζεσθαι καὶ νοεῖσθαι καὶ πῶς, εἰ καὶ ἀμυδρῶς, ἐκ τῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων· τὴν γε μὴν οὐσίαν, ἀμέθεκτον καὶ ἀμέριστον καὶ ἀνώνυμον εἶναι, ὡς ὑπερώνυμον δηλονότι καὶ ἀπερινόητον παντελῶς.

Μετὰ ταῦτα ἐζητήσαμεν, ἀποδειχθῆναι παρὰ τῶν ἁγίων, εἰ ἔστιν ἄκτιστος ἡ ἀχώριστος μὲν· διαφέρουσα δὲ τῆς θείας φύσεως, αὕτη ἐνέργεια, ὅπερ οἱ ἀντιλέγοντες τῇ ἐκκλησίᾳ ὕπεσι ἐδέχοντο. καὶ ἀπεδείχθη καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἁγίων ἐναργῶς κηρυττόμενον· ὧν κεφάλαιον ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ἕκτη σύνοδος, καθὼς ἀνωτέρω διὰ τῶν κατὰ μέρος προτεθέντων αὐτῆς ῥητῶν, μάλιστα ἱκανῶς ἀποδέδεικται.

Συναπεδείχθη δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ μὴ δεχόμενοι ἄκτιστον τὴν ἀχώριστον μὲν καὶ φυσικὴν τῆς θείας οὐσίας ἐνέργειαν, διαφέρουσαν δὲ αὐτῆς, ὥσπερ εἴρηται, κτίσμα τι ποιεῖν καὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ. κατὰ γὰρ τὸν ἅγιον Μάξιμον, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἡ ἑκάστου φύσις χαρακτηρίζεται· τῆς μὲν ἀκτίστου ἐνεργείας ἄκτιστον δηλούσης φύσιν· κτιστὴν δὲ τῆς κτιστῆς. ἔτι τε κατὰ τὸν Δαμασκηνὸν θεῖον Ἰωάννην φάσκοντα, ἡ κτιστὴ ἐνέργεια, κτιστὴν δηλώσει καὶ φύσιν· ἡ δὲ ἄκτιστος, ἄκτιστον χαρακτηρίζει οὐσίαν. οἱ οὖν λέγοντες κτιστὴν τὴν θείαν ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡ θεία φύσις χαρακτηρίζεται, κτιστὴν ἐξ ἀνάγκης ποιοῦσι καὶ τὴν θείαν φύσιν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μονοθελῆταί εἰσι, τῶν πώποτε ἐκείνων χείρους καὶ ἀτοπώτεροι· καὶ προαιώνια δοξάζουσιν εἶναι κτίσματα. ἐπεὶ γὰρ δύο φύσεις ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν μὲν ἄκτιστον, τὴν δὲ κτιστήν· οἱ μὴ λέγοντες ἔχειν τὴν θείαν φύσιν καὶ θέλημα καὶ ἐνέργειαν ἄκτιστον, ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν δοξάζουσιν ἐπὶ Χριστοῦ, ὅπερ ἡ ἕκτη σύνοδος ἀπεκήρυξε καὶ ἀνεθεμάτισε. κἀντεῦθεν Μονοθελῆται καὶ αὐτοὶ ἀναδείκνυνται· χείρους δὲ ἐκείνων πολύ, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν ἔλεγον ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλ' ἄκτιστον, τὴν κτιστὴν δηλονότι ἀναιροῦντες· οὗτοι δὲ ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν, ἀλλὰ κτιστὴν, τὴν ἄκτιστον φανερῶς μὴ δεχόμενοι.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον γράφοντος, τὰ μὲν ὀνόματα τοῦ πνεύματος τοιαῦτα ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα, οὐ μέντοι ἔχοντα ἴσα εἰς δόξαν ὑπερ-

Anno Christi 1350.

βολαί· αἱ δὲ ἐνέργειαι, τίνες; ἄῤῥητοι μὲν διὰ τὸ μέγεθος, ἀνεξαρίθμητοι δὲ διὰ τὸ πλῆθος· πῶς γὰρ νοήσομεν τὰ τῶν αἰώνων ἐπέκεινα, τίνες ἦσαν αὐτοῦ πρὸ τῆς νοητῆς κτίσεως αἱ ἐνέργειαι; οἱ λέγοντες κτιστὰς τὰς θείας ἐνεργείας, φανερῶς δοξάζουσιν εἶναι κτίσματα τὰ τῶν αἰώνων ἐπέκεινα. ἐδείχθη δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἄκτιστοι αἱ κοιναὶ καὶ φυσικαὶ τῆς τρισυποστάτου φύσεως θεῖαι ἐνέργειαι· οὐ διὰ δύο ἢ τριῶν μαρτυριῶν, ἀλλὰ διὰ πάσης τῆς θεοπνεύστου γραφῆς.

Μετὰ τοῦτο ἐζητήσαμεν παρὰ τῶν ἁγίων, εἰ μεμαθηκέναι ἔχοι τις ἂν ἐπινοεῖν σύνθεσιν ἐπὶ Θεοῦ, διὰ τὴν τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας διαφοράν. καὶ τοῦτο γὰρ οἱ ἀντιλέγοντες ἰσχυρίζονται. ἀπεδείχθη οὖν παρὰ τῶν ἁγίων ἁπάντων κηρυττόμενον, ὡς οὐκ ἔστι σύνθεσιν ἐντεῦθεν περὶ τοῦτο νομίζειν ἐπὶ Θεοῦ. ὁ γὰρ θεῖος Μάξιμος ἐν οἷς πρὸς Πύῤῥον διαλέγεται, φανερώτατα δείκνυσι μηδεμίαν σύνθεσιν ἐκ τῆς ἐνεργείας γίνεσθαι. ὁρᾷς, λέγων τῷ Πύῤῥῳ, ὅτι ἐκ τούτου πλανᾶσθε, ἐκ τοῦ πάντη ἀγνοεῖν, ὅτι αἱ συνθέσεις τῶν ἐν ὑποστάσει ὄντων. καὶ οὐ τῶν ἐν ἑτέρῳ θεωρουμένων εἰσίν· καὶ τοῦτο κοινὸν φρόνημα πάντων, καὶ τῶν ἔξω φιλοσόφων, καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας θεοσόφων μυσταγωγῶν. εἰ δὲ τῶν θελημάτων σύνθεσιν λέγετε, καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν σύνθεσιν λέγειν ἐκβιασθήσεσθε.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Νύσσης Γρηγόριος ἐν ἕκτῳ κεφαλαίῳ τῆς εἰς τὴν Ἑξαήμερον ἀναπληρώσεως, οὕτω πρὸς λέξιν διέξεισιν. εἰ τοίνυν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, κἂν διάφορα τυγχάνῃ τὰ πρὸς αἴσθησιν κατεσκευασμένα παρὰ τῆς φύσεως ὄργανα, διὰ πάντων ὁ νοῦς ἐνεργῶν καὶ κινούμενος, καὶ καταλλήλως ἑκάστῳ πρὸς τὸ προκείμενον κεχρημένος, εἷς ἐστι καὶ ὁ αὐτός, ταῖς διαφοραῖς τῶν ἐνεργειῶν οὐ συνεξαλλάσσων τὴν φύσιν· πῶς ἄν τις ἐπὶ Θεοῦ, διὰ τῶν ποικίλων δυνάμεων, πολυμερῆ τινα τῆς αὐτοῦ οὐσίας καθυποπτεύσειε;

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο συναπεδείχθη, ὅτι οἱ κατὰ τοὺς ἀντιλέγοντας μὴ δεχόμενοι τὴν διαφορὰν τῆς θείας ἐνεργείας, καὶ ἁπλῶς πάντων τῶν περὶ τὴν φύσιν καὶ οὐσίαν φυσικῶς θεωρουμένων, οὗτοι σύνθετον μᾶλλον ποιοῦσι τὸν Θεόν, τοῦ μεγάλου Βασιλείου φανερῶς λέγοντος· εἴπερ εἰς τὴν οὐσίαν φέροντες πάντα τὰ θεῖα ὀνόματα καταθήσομεν, οὐ μόνον σύνθετον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνομοιομερῶν συγκείμενον τὸν Θεὸν ἀποδείξομεν, διὰ τὸ ἄλλο καὶ ἄλλο ὑφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων σημαίνεσθαι. καὶ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου γράφοντος· ἢ καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ τὸ * ἄκακον καὶ τὸ ἀναλλοίωτον οὐσία Θεοῦ. ἀλλ' εἰ τοῦτο, πολλαὶ οὐσίαι Θεοῦ, καὶ οὐ μία· ἢ σύνθετον τὸ θεῖον ἐκ τούτων. οὐ γὰρ ἀσυνθέτως ταῦτα, εἴπερ οὐσίαι. ἔτι καὶ τοῦ θείου Κυρίλλου· οὐ γὰρ οὐσία τὸ ἀγέννητον, ἢ τὸ ἄφθαρτον, ἢ τὸ ἀθάνατον, ἢ τὸ ἀόρατον. εἰ γὰρ ἕκαστον τούτων οὐσίαν σημαίνει, ἐκ τοσούτων οὐσιῶν σύγκειται ὁ Θεός, ὅσαπερ ἂν αὐτῷ φυσικῶς προσόντα φαίνηται. πολλὰ γάρ ἐστιν, ἃ μόνῳ μὲν αὐτῷ πρόσεστιν, ἑτέρῳ δὲ τῶν ἁπάντων οὐδενί. καὶ τοῦ θείου Χρυσοστόμου· τοῦ πνεύματος τὴν χάριν ἡ γραφὴ, ποτὲ μὲν πῦρ, ποτὲ δὲ ὕδωρ καλεῖ, δεικνῦσα ὅτι οὐκ οὐσίας ταῦτα ὀνόματα, ἀλλ' ἐνεργείας· οὐ γὰρ ἐκ διαφόρων συνέστηκεν οὐσιῶν τὸ πνεῦμα, ἀόρατόν τι καὶ μονοειδὲς ὄν. καὶ τοῦ Νύσσης πρὸς Εὐνόμιον λέγοντος· τίς ὁ διπλοῦν τὸν Θεὸν εἶναι λέγων, πλὴν σοῦ τοῦ πᾶσαν ὀνόματος ἔννοιαν, τῇ τοῦ πατρὸς οὐσίᾳ συμφύροντος, καὶ μηδὲν ἔξωθεν προσεῖναι λέγοντος, ἀλλ' ἕκαστον τῶν περὶ τῶν θείων ὀνομάτων τῇ τοῦ Θεοῦ οὐσίᾳ ἐμπαρείροντος;

* Forte, ἄκτιστον.

Μετὰ τοῦτο ἐζητήθη, εἴγε ἡ θεία καὶ ἄκτιστος ἐνέργεια, θεότης παρὰ τῶν ἁγίων προσαγορεύεται. οὐδὲ γὰρ τοῦτο οἱ νῦν ἀντιλέγοντες παραδέχονται. καὶ ἐφάνη καὶ τοῦτο παρὰ τῶν θεολόγων κηρυττόμενον. αὐτίκα γὰρ ὁ μέγας Βασί-

A ria menſuram non excedunt: *operationes vero, quæ? Ineffabiles quidem ob magnitudinem, innumeræ ob multitudinem. Quomodo enim cognoſcemus ea quæ ſunt ultra ſæcula? Quæ fuere illius ante creaturam intellectivam operationes?* Qui creatas dicunt operationes divinas, manifeſte exiſtimant eſſe creata ea, quæ ſunt ultra ſæcula. Demonſtratum eſt autem & illud, increatas eſſe communes & naturales tripliciter ſubſiſtentis naturæ divinas operationes; non duobus vel tribus teſtimoniis, ſed per omnem divinitus inſpiratam ſcripturam.

Poſtea indagavimus ex libris ſanctorum, An nullam quis poſſit excogitare compoſitionem in Deo, ob eſſentiæ divinæ diſtinctionem. Nam hoc quoque adB verſarii aſſeverant. Oſtenſum eſt igitur, ab omnibus ſanctis fuiſſe prædicatum, non eſſe aliquam propterea compoſitionem exiſtimandam in Deo. Nam divinus Maximus in dialogo cum Pyrrho, valde manifeſte oſtendit nullam compoſitionem ex operatione oriri. *Vides*, inquit Pyrrhum alloquens, *inde veſtrum errorem exſiſtere, quod omnino neſcitis, compoſitiones earum eſſe rerum quæ ſubſiſtunt, non earum quæ in altero conſiderantur? Et hic communis ſenſus eſt omnium, tum externorum Philoſophorum, tum magiſtrorum eccleſiæ in rebus divinis peritorum. Si vero voluntatum compoſitionem dicitis, aliorum quoque naturalium compoſitionem cogemini confiteri.*

Sed & Gregorius Nyſſenus in ſexto capite ſuppleC menti in Hexaëmeron, ſic verbis totidem diſſerit: *Si igitur in homine, quamvis diverſa ſint quæ præparata ſunt a natura organa ad ſenſum, quæ tamen per omnia mens operatur ac movetur, & modo hoc modo illo ad propoſitum utens, una eademque eſt, diverſitate operationum haudquaquam ſimul immutans naturam; quomodo quis in Deo, ob varias virtutes multipartitam ipſius eſſentiam eſſe ſuſpicabitur?*

Verum & iſtud quoque probatum eſt, Eos qui cum adverſariis non ſuſcipiunt diſtinctionem divinæ operationis, ac prorſus omnium quæ circa naturam & eſſentiam naturaliter conſiderantur, magis compoſitum facere Deum; Baſilio magno manifeſte dicente: *Si quidem ad eſſentiam referentes omnia divina nomina D ei tribuamus, non ſolum compoſitum, ſed etiam ex partibus diſſimilibus conſtantem Deum exhibebimus, quoniam aliud & aliud unoquoque nomine ſignificatur.* Et magno Gregorio Theologo ſcribente: *Aut & immortale & increatum & immutabile, eſſentia Dei erunt. Quod ſi ita eſt, multa eſſentia Dei, & non una erit: vel compoſitus erit Deus ex iſtis. Neque enim ſine compoſitione hæc erunt, ſi quidem eſſentia ſunt.* Adhuc autem & divino Cyrillo: *Neque enim ingenitum eſſentia eſt, aut incorruptibile, aut immortale, aut inviſibile. Nam ſi unumquodque horum eſſentiam ſignificat, ex tot eſſentiis compoſitus eſt Deus, quod illi naturaliter ineſſe attributa videntur. Multa enim ſunt, quæ illi ſoli ineſſe conſtat, nulli autem omnium alteri.* E Et divino Chryſoſtomo: *Spiritus gratiam ſcriptura interdum ignem, interdum vero aquam appellat; oſtendens non eſſe hæc eſſentiæ nomina, ſed operationis. Neque enim ex diverſis eſſentiis Spiritus conſtituitur, cum ſit inviſibilis & ſimplex.* Et Nyſſeno adverſus Eunomium dicente: *Quis duplicis naturæ Deum eſſe dicit, præter te, qui omnem nominis notionem cum Patris eſſentia permiſces, & nihil extrinſecus eſſe dicis, ſed unumquodque divinorum nominum ipſimet Dei eſſentiæ inſeris?*

Poſtea quæſitum eſt, Num divina & increata operatio, deïtas a ſanctis appelletur: neque enim hoc illi, qui nunc contradicunt, receperunt. Et viſum eſt etiam iſtud a Theologis prædicari. Statim enim magnus Ba-

ſilius in libris adverſus Eunomium, *Ipſumque*, inquit, *deitatis nomen, ſive inſpiciendi ſive providendi vim ſignificat, proprie habet ob res humanas.* Ac rurſum idem in epiſtola ad Euſtathium medicum: *Igitur*, inquit, *identitas operationis in Patre & Filio & Spiritu ſancto, oſtendit manifeſte naturam nulla omnino ex parte diſſimilem. Quamobrem tametſi naturam ſignificat nomen deitatis, proprie etiam Spiritui ſancto hanc appellationem convenire eſſentia communitas adſtruit. Sed neſcio quomodo ad naturæ demonſtrationem referunt appellationem deitatis, qui omnia moliuntur.* Et poſt aliqua: *Ergo poteſtatis alicujus ſive inſpiciendi ſive operandi demonſtrationem infert ea appellatio. Divina autem natura quantalibet excogitentur nomina, qualis in ſe eſt inexplicabilis permanet, ut noſtra quidem ſententia fert: Cum beneficam autem & judicem, bonum & juſtum, & quæcumque alia hujuſmodi didicimus, operationum diverſitates edocti ſumus: operantis vero naturam nihilo magis per operationum cognitionem poſſumus exploratam habere. Quando enim quiſpiam reddiderit rationem cujuſque nominis, & ipſius naturæ cujus ſunt ea nomina, non eamdem utrorumque reddet rationem. Quorum enim alia ratio eſt, horum eſt & natura diverſa. Igitur aliud eſſentia eſt, cujus necdum index inventus eſt ſermo. Alia vero nominum quæ circa eam ſunt ſignificatio eſt, ex operatione aliqua vel dignitate repetita.* Rurſumque idem magnus Baſilius: *Sive operationis nomen eſt Deitas, ſicut unam operationem Patris & Filii & Spiritus ſancti, ſic unam dicimus eſſe & deitatem. Sive etiam, ut multi exiſtimant, naturam deſignat nomen deitatis, eo quod nulla invenitur in natura diverſitas, haud abs re unius deitatis eſſe ſanctam Trinitatem definimus.*

Sanctus quoque Anaſtaſius aït; *Nomen, Deus, manifeſte operationis nomen eſt: neque enim ipſam Dei eſſentiam menti exhibet: impoſſibile ſiquidem eſt ipſam noſſe: ſed vox illa, Deus, inſpectricem ipſius operationem nobis exhibet ac manifeſtat.* Idemque rurſum: *Nomen, Deus, non eſſentiam deitatis ſignificat; incomprehenſibilis enim ipſa & innominabilis eſt: ſed ex inſpectrice ipſius operatione Deus dicitur, ut aït ſanctus Dionyſius: aut ex verbo* θέειν, *quod eſt currere: aut ex verbo* αἴθειν, *quod eſt comburere.* Ipſe autem magnus Dionyſius: *Si ſuperſubſtantialem*, inquit, *latebram, Deum, aut vitam, aut eſſentiam, aut lumen appellaverimus, nihil aliud intelligimus, quam in nos ex ipſa prodeuntes virtutes deificas, aut ſubſtantiæ effectrices, aut vitæ productrices, aut ſapientiæ largitrices: ipſi vero tribuimus ſecundum omnium intelligentium operationum diſſolutionem: quippe qui nullam intueamur deificationem aut vitam aut eſſentiam, quæ ſimilis ſit cauſæ ſecundum omne genus excellentiæ præ cunctis eximiæ.*

Ac rurſum idem aït: *Deitas eſt, quæ omnia inſpicit, providentia.* Quod vero providentia operatio ſit, tum ex aliis cognitu facile eſt, maxime vero ex iis quæ magnus Athanaſius ſcribit, dicens; *Non ſecundum aliam & aliam providentiam Pater & Filius operatur, ſed ſecundum unam & eamdem ſubſtantialem deitatis operationem.* Sed & magnus Dionyſius iterum in ſecunda ad Gaium epiſtola, *deitatem* aït eſſe *rem deifici doni, & inimitabilem imitationem ſuper-Dei & ſuperboni, ſecundum quam deificamur ac boni efficimur.*

Ad hæc, quandoquidem tale donum Spiritus & operationem, ſcilicet deïficationem, ſecundum quam ſancti deïficantur, deïtatem a ſanctis appellatam, qui Theſſalonicenſi contradicunt, *dicunt eſſe deïtatem creatam; conſtituentes ex eo quod ſtabilire ipſam di-

λικος ἐν τοῖς κατ' Εὐνομίου, καί αὐτό φησι, τὸ τῆς θεότητος ὄνομα, εἴτε τὴν ἐποπτικὴν εἴτε τὴν προνοητικὴν ἐξουσίαν σημαίνει, οἰκείως ἔχει πρὸς τὰ ἀνθρώπινα. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Εὐστάθιον τὸν ἰατρὸν ἐπιστολῇ· οὐκοῦν φησιν, ἡ τῆς ἐνεργείας ταυτότης ἐπὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, δείκνυσι σαφῶς τὸ τῆς φύσεως ἀπαράλλακτον. ὥστε κἂν φύσιν σημαίνῃ τὸ τῆς θεότητος ὄνομα, κυρίως καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τὴν προσηγορίαν προσαρμόζεσθαι ταύτην, ἡ τῆς οὐσίας κοινότης συνάγεται. ἀλλ' οὐκ οἶδα ὅπως ἐπὶ τὴν τῆς φύσεως ἔνδειξιν τὴν προσηγορίαν τῆς θεότητος φέρουσιν, οἱ πάντα κατασκευάζοντες. καὶ μετά τινα· οὐκοῦν ἐξουσίας τινὸς εἴτε ἐποπτικῆς εἴτε ἐνεργητικῆς ἔνδειξιν ἡ προσηγορία φέρει. ἡ δὲ θεία φύσις, ἐν πᾶσι τοῖς ἐπινοουμένοις ὀνόμασι καθὼς ἔχει μένει ἀσήμαντος, ὡς ὁ ἡμέτερος λόγος. εὐεργέτην γὰρ καὶ κριτήν, ἀγαθόν τε καὶ δίκαιον, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα μαθόντες, ἐνεργειῶν διαφορὰς ἐδιδάχθημεν. τὴν δὲ ἐνεργοῦσαν τὴν φύσιν, οὐδὲν μᾶλλον διὰ τῆς ἐνεργειῶν κατανοήσεως ἐπιγνῶναι δυνάμεθα. ὅταν γὰρ ἀποδιδῶ τις λόγον ἑκάστου τῶν ὀνομάτων, καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως ἧς ἐστι τὰ ὀνόματα, οὐ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρων ἀποδώσει λόγον. ὧν δὲ ὁ λόγος ἕτερος, τούτων καὶ ἡ φύσις διάφορος. οὐκοῦν ἄλλο μέν ἐστιν οὐσία, ἧς οὔπω λόγος μηνυτὴς ἐξευρέθη· ἑτέρα δὲ τῶν περὶ αὐτὴν ὀνομάτων ἡ σημασία, ἐξ ἐνεργείας τινὸς ἢ ἀξίας ὀνομαζομένων. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς μέγας Βασίλειος ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ· εἴτε ἐνεργείας ὄνομα ἡ θεότης, ὡς μίαν ἐνέργειαν πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, οὕτω μίαν φαμὲν εἶναι καὶ τὴν θεότητα· εἴτε ἢ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν, φύσεως ἐνδεικτικόν ἐστι τὸ τῆς θεότητος ὄνομα, διὰ τὸ μηδεμίαν δι-εὑρίσκειν ἐν τῇ φύσει παρεμπλεκομένην, οὐκ ἀπεικότως μιᾶς θεότητος τὴν ἁγίαν Τριάδα ὁριζόμεθα.

Καὶ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος φησί· ἡ Θεὸς προσηγορία, πρόδηλος ὡς ἐνεργητικὴ τυγχάνει· οὐ γὰρ αὐτὴν τὴν τοῦ Θεοῦ οὐσίαν παρίστησιν· ἀδύνατον γὰρ ταύτην γνῶναι· ἀλλὰ τὴν θεωρητικὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἡμῖν παρίστησι καὶ δηλοῖ, τὸ Θεός. καὶ πάλιν ὁ αὐτός· τὸ Θεὸς ὄνομα, οὐ τὴν οὐσίαν τῆς θεότητος σημαίνει· ἀκατάληπτος γὰρ αὕτη καὶ ἀνώνυμος ἐστίν· ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, θεὸς εἴρηται, ὡς φησὶν ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἢ ἐκ τοῦ θέειν, ὅπερ ἐστὶ τρέχειν· ἢ ἐκ τοῦ αἴθειν, ὅ ἐστι φλογίζειν. ὁ δὲ αὐτὸς μέγας Διονύσιος· εἰ τὴν ὑπερούσιον φησὶ κρυφιότητα, Θεὸν ἢ ζωὴν ἢ οὐσίαν, ἢ φῶς, ἢ λόγον ὀνομάσωμεν, οὐδὲν ἕτερον νοοῦμεν, ἢ τὰς εἰς ἡμᾶς ἐξ αὐτῆς προαγομένας δυνάμεις ἐκθεωτικὰς ἢ οὐσιοποιούς, ἢ ζωογόνους, ἢ σοφοδώρους. αὐτῇ δὲ κατὰ τὴν πασῶν τῶν νοερῶν ἐνεργειῶν ἀπόλυσιν ἐπιβάλλομεν, μηδεμίαν ὁρῶντες θέωσιν ἢ ζωὴν, ἢ οὐσίαν, ἣ τις ἐμφερὴς ἐστι τῇ πάντων ἐξῃρημένῃ κατὰ πᾶσαν ὑπεροχὴν αἰτίᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτός φησί· θεότης ἐστίν, ἡ πάντα θεωμένη πρόνοια. ὅτι δὲ ἡ πρόνοια ἐνέργειά ἐστι, καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν ἐστὶ γνώριμον, μάλιστα δὲ καὶ ἀφ' ὧν ὁ μέγας Ἀθανάσιος γράφει, λέγων· οὐ κατὰ ἄλλην καὶ ἄλλην πρόνοιαν, ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς ἐργάζεται, ἀλλὰ κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὐσιώδη τῆς θεότητος ἐνέργειαν. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας Διονύσιος πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γάϊον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ, θεότητα φησὶν εἶναι τὸ χρῆμα τοῦ θεοποιοῦ δώρου, καὶ τὸ ἀμίμητον μίμημα τοῦ ὑπερθέου καὶ ὑπεραγάθου, καθ' ὃ θεούμεθα καὶ ἀγαθυνόμεθα.

Ἐπὶ τούτοις, ἐπειδήπερ τὴν τοιαύτην δωρεὰν τοῦ πνεύματος καὶ ἐνέργειαν, δηλαδὴ τὴν θέωσιν, καθ' ἣν οἱ ἅγιοι θεοῦνται, θεότητα παρὰ τῶν ἁγίων προσαγορευομένην, οἱ τῷ Θεσσαλονίκης ἀντιλέγοντες λέγουσιν εἶναι θεότητα κτιστήν, κατασκευάζοντες τοῦτο ἐκ τοῦ ἱστάναι αὐτῆς εἰρη-

Digitized by Google

Anno Christi 1350.

ἐστι παρὰ τοῦ μεγάλου Διονυσίου ὁ Θεός, καὶ μίμημα καλέσῃ ταύτην, καὶ τῶν μετεχόντων ἕξιν, δυσσεβεῖς μὲν αὐτοὺς λέγειν ἀπεφήνατο ἡ ἱερὰ σύνοδος. ὅμως ζητηθέντος καὶ τούτου παρὰ τῆς θείας συνόδου, εἴπερ εἶπέ τις τῶν ἁγίων ἄκτιστον εἶναι τὴν θέωσιν, καὶ εἴπερ ἡ ἕξις καὶ τὸ μίμημα καὶ τὸ ὁρίζεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἀκτίστων λέγεται· προεκομίσθησαν ῥήσεις τῶν ἁγίων, οὐκ ἀεὶ ἐπὶ κτιστῶν δηλοῦσαι λέγεσθαι ταῦτα. ὁ γὰρ μέγας Βασίλειος ἐν τοῖς ἀντιρρητικοῖς φησιν, ὁ τεκὼν βώλους δρόσου, οὐχ ὁμοίως ταῖς τε βώλοις, καὶ τὸν υἱὸν ὑπεστήσατο. καὶ τῷ πρώτῳ δὲ τοῦ Ἑξαημέρου, ἵνα δειχθῇ φησιν ὅτι ὁ κόσμος τεχνικόν ἐστι κατασκεύασμα, προκείμενον πᾶσιν εἰς θεωρίαν, ὥστε δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ ποιήσαντος σοφίαν ἐπιγινώσκεσθαι, οὐκ ἄλλῃ τινὶ φωνῇ ἐχρήσατο ὁ σοφὸς Μωϋσῆς περὶ αὐτοῦ· ἀλλ' εἶπεν, ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν. οὐχὶ ἐνήργησεν, οὐδὲ ὑπέστησεν, ἀλλ' ἐποίησεν· καθότι πολλοὶ τῶν φαντασθέντων συνυπάρχειν ἐξ ἀϊδίου τῷ Θεῷ τὸν κόσμον, οὐχὶ γεγενῆσθαι παρ' αὐτοῦ συνεχώρησαν. συναπεδείχθη δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι καὶ τὸ ἐνεργεῖν καὶ τὸ ἐνεργεῖσθαι, οὐ μόνον ἐπὶ κτιστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀϊδίων καὶ ἀκτίστων δύναται λέγεσθαι· ἐπεὶ καὶ τὴν χάριν ἐνεργουμένην ἀκούοντες οἱ διαφερόμενοι, κτιστὴν εὐθὺς εἶναι νομίζουσιν. ὁ γὰρ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος, ἔστω, φησί, καὶ ἐνεργείας, εἰ τοῦτο δοκεῖ, οὐδὲ οὕτως ἡμᾶς αἱρήσετε· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐνεργηκὸς ἂν εἴη τὸ ὁμοούσιον.

Καὶ ὁ Νύσσης δὲ θεῖος Γρηγόριος, οὐ τρεῖς θεοὺς ὀνομάζειν, φησί, δυνάμεθα, τοὺς τὴν θείαν καὶ ἐποπτικὴν ἐνέργειαν, συνημμένως καὶ ἀδιακρίτως ἀλλήλων ἐφ' ἡμῶν τε καὶ πάσης τῆς κτίσεως ἐνεργοῦντας.

Περὶ δὲ τοῦ μιμήματος εἶπεν ὁ Θεσσαλονίκης, ὡς ὁ μέγας Διονύσιος, τῷ μιμήματι τὸ ἀμίμητον προσέθηκεν. ὥστε τὸ θεοποιὸν δῶρον οὐ μᾶλλον μίμημα, ἢ ἀμιμησία. φησὶ καὶ ὁ θεολόγος Γρηγόριος, μίμημα εἶναι καὶ τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν, γράφων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ υἱοῦ· εἰκὼν τοῦ πατρὸς ὡς ὁμοούσιος, καὶ ὅτι τοῦτο ἐκεῖθεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ τούτου πατήρ. αὕτη γὰρ εἰκόνος φύσις, μίμημα εἶναι τοῦ ἀρχετύπου, καὶ οὗ λέγεται. ὥστε τὸ μίμημα, οὐκ ἐμποδίζει πρὸς τὸ ἄκτιστον εἶναι τὴν θέωσιν. σχέσις δὲ ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια πρὸς τὸ προνοούμενον· καὶ ἡ πρόγνωσις αὐτοῦ πρὸς τὸ προγινωσκόμενον· καὶ οἱ ἐξ ἀϊδίου ἐν τῷ Θεῷ προορισμοί, πρὸς τὰ προοριζόμενα. ἀλλ' ἑκάστῳ τούτων οὐκ ἐμπόδιόν ἐστι τὸ σχέσιν εἶναι πρὸς τὸ ἄκτιστον εἶναι. ὥστε οὐδὲ ἡ θεοποιὸς δωρεὰ τοῦ πνεύματος, αὐτὴ ἡ θέωσις, ἐστὶ κτιστή, διότι σχέσις ἐστὶ πρὸς τὰ θεούμενα. ὅτι γὰρ ἄκτιστός ἐστι, σαφῶς καὶ συντόμως παρέστησε καὶ ὁ θεῖος Μάξιμος, γράφων· ἡ θεία χάρις, εἰ καὶ ἀπόλαυσιν δίδωσι τοῖς κατὰ χάριν μετέχουσιν, ἀλλ' οὐ κατάληψιν. μένει γὰρ καὶ τῇ μεθέξει τῶν ἀπολαυόντων αὐτῆς ἀκατάληπτος, ὅτι κατὰ φύσιν ὡς ἀγέννητος ἔχει τὴν ἀπειρίαν. καὶ πάλιν· τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον, πρεσβεία Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ υἱοῦ σαρκωθέντος καὶ μισθὸν δωρουμένου τοῖς πιστεύουσιν αὐτῷ, τὴν ἀγέννητον θέωσιν.

Μετὰ δὴ τὸ φανῆναι καὶ τὴν θείαν ἐνέργειαν θεότητα ὀνομαζομένην, ἐζητήσαμεν ἀποδειχθῆναι παρὰ τῶν θεολόγων, εἰ τῆς θείας ἐνεργείας ταύτης, καὶ τῶν οὐσιωδῶς περὶ αὐτὴν θεωρουμένων, ὑπέρκειται κατ' οὐσίαν ὁ Θεός· καὶ ἀνεφάνη καὶ τοῦτο παρὰ πάντων κηρυττόμενον τῶν ἁγίων· συναπεδείχθη δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ μὴ τοῦτο παραδεχόμενοι, πολύθεοί εἰσι, πολλὰς λέγοντες ἀρχάς, ὡς μὴ ἀναφέροντες εἰς ἓν αἴτιον καὶ μίαν ἀρχὴν τὰ περὶ τὸν Θεὸν οὐσιωδῶς θεωρούμενα. ὁ γὰρ μέγας Βασίλειος ἐν τοῖς ἀντιρρητικοῖς φησιν· ἔστι τι τάξεως εἶδος, οὐκ ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν θέσεως συνιστάμενον, ἀλλ'

A ctus ſit a magno Dionyſio Deus: & imitationem nuncupet eam, & habitum eorum qui participant; impie loqui eos declaravit ſancta ſynodus. Tamen hoc etiam indagato a divina ſynodo; Utrum dixerit aliquis ſanctorum increatam eſſe deïficationem; & utrum habitus, & imitatio, & quod ſtabilitur etiam de increatis dicatur: prolatæ ſunt ſententiæ ſanctorum, quæ non ſemper de creatis iſta dici oſtenderent. Nam magnus Baſilius in Antirrheticis aït: *Qui genuit glebas roris, non ſimiliter glebas ac Filium facit ſubſiſtere.* Et primo libro Hexaëmeri: *Ut oſtenderetur*, inquit, *mundum eſſe quoddam ex arte factum opus, propoſitum omnibus ad contemplandum, ut per ipſum factoris ſapientiam agnoſcamus, non alia quapiam voce uſus eſt*
B *ſapientiſſimus Moſes de eo: ſed dixit*, In principio fecit: *non, operatus eſt: non ſtabilivit; ſed fecit: qua ratione multi eorum qui ſomniarunt coëxſiſtere Deo mundum ab æterno, non eſſe factum ab ipſo conceſſerunt.* Simul autem ex eo demonſtratum eſt, quod operari, ſive Græcum verbum forma activorum efferatur, ſive forma deponentium verborum, ἐνεργεῖν ſive ἐνεργεῖσθαι, non ſolum de rebus creatis, ſed & de ſempiternis & increatis poſſe dici: quandoquidem & gratiam operantem, ἐνεργουμένην audientes adverſarii, creatam illico eſſe arbitrantur. Magnus enim in Theologia Gregorius; *Eſto*, inquit, *etiam operationis, ſi ita videtur; ne ſic quidem nos capietis: ſed ipſum illud*
C *quod operatum fuerit, erit conſubſtantiale.*

Geneſ. 1. 1.

Coloſſ. 1. 29.

Sed & divinus Gregorius Nyſſenus, *Non tres deos nominare poſſumus*, inquit, *qui divinam & inſpectricem operationem conjuncte & indiviſe inter ſe circa nos & omnem creaturam operantur.*

Ad imitationem autem quod attinet, dixit Theſſalonicenſis, magnum Dionyſium imitationi non-imitabile adjeciſſe: quamobrem deïficum donum nihilo magis imitatio quam non-imitatio eſt. Dicit & Gregorius Theologus, imitationem Patris Filium eſſe, ſcribens in ſecunda oratione de Filio: *Imago Patris, utpote conſubſtantialis; & quod iſtud inde eſt, non autem ex ipſo Pater. Hæc enim imaginis natura eſt, ut imitatio ſit primigenii exemplaris, & cujus eſſe di-*
D *citur.* Quamobrem imitatio non impedit, quominus increata deïficatio ſit. Refertur autem Dei providentia ad ea quibus providet; & præſcientia ejus ad ea quæ præſciuntur; & prædefinitiones quæ ab æterno in Deo ſunt, ad ea quæ prædefiniuntur. At nulli horum impedimento relatio eſt, quin ſit increatum. Quamobrem neque deïficum donum Spiritus, ipſa utique deïficatio, quiddam creatum eſt, eo quod refertur ad ea quæ deïficantur. Quod enim increata ea ſit, manifeſte & compendioſe convincet etiam divinus Maximus; ſcribens: *Divina gratia, quamquam fructum affert his qui ſunt gratia participes, at non comprehenſionem. Manet enim etiam participata ab iis qui fruuntur incomprehenſibilis, eo quod naturaliter,*
E *velut ingenita, habet infinitionem.* Et iterum: *Hoc eſt Dei Evangelium, legatio Dei ad homines, tum Filio incarnato, tum mercedem donante eo his qui in ſe credunt, ingenitam deïficationem.*

Poſtquam vero patuit aperte etiam divinam operationem deïtatem nuncupari, quæſivimus demonſtrari ex Theologis, Utrum divinæ huic operationi, & his quæ eſſentialiter circa eam conſiderantur, ſupereminneat ſecundum eſſentiam Deus: Et patuit etiam illud ab omnibus ſanctis fuiſſe prædicatum. Simul autem demonſtratum & iſtud eſt, Qui iſtud non admitterent, eos plurium deorum aſſertores eſſe; quippe qui multa inducant principia; quandoquidem non referunt ad unam cauſam & ad unum principium, quæcumque circa Deum eſſentialiter conſiderantur. Magnus certe Baſilius in Antirrheticis aït: *Eſt quoddam ordinis genus, non ex noſtra affirmatione conſiſtens, ſed ipſa*

Digitized by Google

naturali conſecutione contingens; quemadmodum ad ignem ſe habet lux quæ ex ipſo eſt: in talibus enim prius vocamus quod cauſa eſt; poſterius, quod ex ipſa eſt. Non intervallis ſejungentes iſta invicem; ſed ratiocinatione prius cauſato cauſam cogitantes. Quomodo igitur rationi conſentaneum ſit ordinem negare, ubi prius & poſterius eſt, non quia ſic rem eſſe ponimus, ſed ex naturali quæ rebus ineſt conſecutione?

Sed & in his quæ ſcribit ad Amphilochium, dicit: *Operationes autem Spiritus, quæ? Ineffabiles quidem ob magnitudinem, innumeræ ob multitudinem. Quomodo enim cognoſcemus ea, quæ ſunt ultra ſæcula? Quæ fuere illius ante creaturam intellectivam operationes? Quam multa ab ipſo erga creaturam gratia? Quæ porro erga ſuperventura ſæcula virtus? Erat etenim & prius erat & ſimul erat in Filio & Patre ante ſæcula. Quamobrem quantumlibet aliquid ultra ſæcula cogites, iſtud quoque Spiritu inferius eſt:* operationes Spiritus quæ ſæcula præceſſerunt, inferiores Spiritu cenſens eſſe.

In oratione autem de deïtate Filii & Spiritus, divinus Gregorius Nyſſenus aït: *Divina quidem natura ineffabilis & inenarrabilis permanet, omnem ſuperans, quæ voce exprimitur, ſignificationem.* Non igitur naturam, ſed vim inſpectricem Spiritus, deïtatis appellatio exhibet. Magnus vero Athanaſius, in oratione ſecunda contra Arianos, cum hæretici dicerent, voluntatis eſſe Filium, at non naturæ Patris. *Si velle*, inquit, *circa ea quæ non exſiſtunt, Deo concedunt, cur quod ſuperius eſt voluntate non agnoſcunt in Deo?* Et in tertia oratione contra eoſdem: *Quod quidem eſt oppoſitum voluntati, viderunt hæretici: quod vero majus & ſuperius eſt, non animadverterunt. Quemadmodum enim opponitur voluntati quod præter ſententiam eſt; ita ſuperius eſt & præcedit voluntatem, quod naturale eſt.* Idem adverſus Macedonium ſcribens; *Scito*, inquit, *Deum eſſe, poſterius quiddam quam naturam eſſe. Nam & nos, ſi imitatores Dei ſimus, ſecundum Paulum, dii efficimur; ejuſdem autem naturæ fieri, non poſſumus.* Divinus vero Maximus; *Omnia*, inquit, *quæ ſunt, tum quæ participant, tum quæ participantur, infinite Deus antecellit.*

Cap. 12 §. 3.

Sed & divinus Dionyſius, capite duodecimo de divinis nominibus, aït: *Quantum antecellunt iis quæ non ſunt, quæ ſunt ſancta aut divina aut principalia aut regia, & iis quæ participant ipſæ per ſe participationes: tantum ſupereminet omnibus quæ ſunt, qui eſt ſuper omnia quæ ſunt, & omnibus quæ participant, ipſiſque participationibus, is qui cauſa eſt imparticipabilis.* Et in ſecunda ad Gaium epiſtola; *Quomodo*, inquit, *is qui eſt ultra omnia, & ſuper ſuprema deitatis rationem eſt, & ſuper rationem ſupremæ bonitatis? Si deitatem & bonitatem cogites, ipſam rem eſſe bonum & deum efficientis doni, per quod dii bonique efficimur. Nam ſi iſtud principium eſt quo dii efficimur & boni: ultra ea eſt quæ deificantur & bona fiunt, is qui omnis principii ſupremum principium eſt, & ſic appellatæ deitatis & bonitatis, & ſupremæ deitatis, ſupremæque bonitatis.* Et idem iterum: *Nunc tranſeundum eſt ad eam quæ vere exſiſtit, illius qui vere eſt eſſentialem appellationem Theologica conſideratione. * Tantum autem commonebimus, orationis hujus propoſitum eſſe, non ſupereſſentialem eſſentiam, quæ ille ſuper eſſentias eſt, enarrare: ineffabile enim iſtud eſt & ignotum & prorſus inenarrabile, & ipſam ſuperans unionem; ſed eſſentiarum effectorem ad omnia quæ ſunt ſupremi eſſentiarum principii progreſſum prædicare.* Divinus autem Maximus in ſcholiis; *Progreſſum hic dicit, divinam operationem, quæ omnem eſſentiam produxit.*

De divin. nomin. cap. 5. §. 1.

* προόδον.

Et divinus Chryſoſtomus, in oratione prima de In-

αὐτῇ τῇ κατὰ φύσιν ἀκολουθίᾳ συμβαῖνον. ὡς τὸ πρὸς τὸ πῦρ τὸ φῶς ἐστι τὸ ἐξ αὐτοῦ. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ πρότερον τὸ αἴτιον λέγομεν, δεύτερον δὲ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ· οὐ διαστήματι χωρίζοντες ἀλλήλων ταῦτα, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τοῦ αἰτιατοῦ προεπινοοῦντες τὸ αἴτιον. πῶς οὖν εὔλογον ἀρνεῖσθαι τὴν τάξιν, ἐφ᾽ ὧν ἐστι πρῶτον καὶ δεύτερον, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν θέσιν, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἐνυπαρχούσης ἀκολουθίας;

Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον γράφει· αἱ δὲ ἐνέργειαι τοῦ πνεύματος, τίνες; ἄῤῥητοι μὲν διὰ τὸ μέγεθος· ἀνεξαρίθμητοι δὲ, διὰ τὸ πλῆθος. πῶς γὰρ νοήσομεν τὰ τῶν αἰώνων ἐπέκεινα; τίνες ἦσαν αὐτοῦ πρὸ τῆς νοητῆς κτίσεως, αἱ ἐνέργειαι; πόσαι δὲ αἱ ἀπ᾽ αὐτοῦ περὶ τὴν κτίσιν χάριτες, τίς δὲ ἡ πρὸς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἐπερχομένους δύναμις; ἦν μὲν γὰρ καὶ προῆν καὶ συμπαρῆν τῷ υἱῷ καὶ τῷ πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων. ὥστε κἄν τι νοήσῃς τῶν αἰώνων ἐπέκεινα καὶ τοῦτο ἐστὶ τοῦ πνεύματος κατώτερον· τὰς προαιωνίους ἐνεργείας πνεύματος, κατωτέρας τοῦ πνεύματος ἀποφαινόμενος εἶναι.

Ἐν δὲ τῷ περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος λόγῳ ὁ Νύσσης θεῖος Γρηγόριος φησίν· ἡ μὲν θεία φύσις ἄφραστός τε καὶ ἀνεκφώνητος μένει, ὑπερβαίνουσα πᾶσαν τὴν διὰ φωνῆς σημασίαν. ἰδοὺ οὖν οὐχὶ φύσιν, ἀλλὰ τὴν θεατικὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος, ἡ τῆς θεότητος προσηγορεία παρίστησιν. ὁ δὲ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῷ κατὰ Ἀρειανῶν δευτέρῳ λόγῳ, τῶν αἱρετικῶν λεγόντων, τῆς θελήσεως εἶναι τὸν υἱὸν, ἀλλ᾽ οὐ τῆς φύσεως τοῦ πατρός· εἰ τὸ βούλεσθαι φησὶ περὶ τῶν μὴ ὄντων διδόασι τῷ Θεῷ, διατί τὸ ὑπερκείμενον τῆς βουλήσεως οὐκ ἐπιγινώσκουσι τῷ Θεῷ, κἀν τῷ τρίτῳ κατὰ τῶν αὐτῶν· τὸ μὲν ἀντικείμενον τῆς βουλήσεως, ἑωράκασιν οἱ αἱρετικοί· τὸ δὲ μεῖζον καὶ ὑπερκείμενον, οὐ τεθεωρήκασιν. ὥσπερ γὰρ ἀντίκειται τῇ βουλήσει τὸ παρὰ γνώμην, οὕτως ὑπέρκειται καὶ προηγεῖται τοῦ βούλεσθαι, τὸ κατὰ φύσιν. καὶ κατὰ Μακεδονίου γράφων ὁ αὐτὸς, γίνωσκε, φησὶν, ὅτι τὸ Θεὸς εἶναι, δεύτερόν ἐστι τῆς φύσεως· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐὰν μιμηταὶ γενώμεθα τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν Παῦλον, θεοὶ γινόμεθα· τῆς δὲ αὐτῆς φύσεως γενέσθαι, οὐ δυνάμεθα. ὁ δὲ θεῖος Μάξιμος, πάντων, φησὶ, τῶν ὄντων, καὶ μετεχόντων καὶ μεθεκτῶν, ἀπείρως ὁ Θεὸς ὑπεξῄρηται.

Ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Διονύσιος, ἐν τῷ περὶ θείων ὀνομάτων δωδεκάτῳ, φησὶν, καθόσον ὑπερέχει τῶν οὐκ ὄντων τὰ ὄντα ἅγια ἢ θεῖα ἢ κύρια ἢ βασιλικὰ, καὶ αὐτῶν μετεχόντων αἱ αὐτομετοχαί· κατὰ τοσοῦτον ὑπερίδρυται πάντων τῶν ὄντων, ὁ ὑπὲρ πάντα τὰ ὄντα· καὶ πάντων τῶν μετεχόντων καὶ τῶν μετοχῶν, ὁ ἀμέθεκτος αἴτιος. καὶ τῇ δευτέρᾳ δὲ πρὸς Γάϊον ἐπιστολῇ, πῶς, φησι, ὁ πάντων ἐπέκεινα, καὶ ὑπὲρ θεαρχίαν ἐστὶ καὶ ὑπὲρ ἀγαθαρχίαν. εἰ θεότητα καὶ ἀγαθότητα νοήσαις, αὐτὸ τὸ χρῆμα τοῦ ἀγαθοποιοῦ καὶ θεοποιοῦ δώρου, καθ᾽ ὃ θεούμεθα καὶ ἀγαθυνόμεθα· καὶ γὰρ εἰ τοῦτο ἀρχὴ γίνεται τοῦ θεοῦσθαι καὶ ἀγαθύνεσθαι, τοῖς θεουμένοις καὶ ἀγαθυνομένοις, ὁ πάσης ἀρχῆς ὑπεράρχιος, καὶ τῆς οὕτω λεγομένης θεότητος καὶ ἀγαθότητος, ὡς θεαρχίας καὶ ἀγαθαρχίας, ἐστὶν ἐπέκεινα. καὶ πάλιν ὁ αὐτός· μετιτέον νῦν ἐπὶ τὴν ὄντως οὖσαν, τοῦ ὄντως ὄντος θεολογικὴν οὐσιωνυμίαν. τοσοῦτον δὲ ὑπομνήσομεν, ὅτι τῷ λόγῳ σκοπὸς, οὐ τὴν ὑπερούσιον οὐσίαν, ᾗ ὑπερούσιος, ἐκφαίνειν· ἄῤῥητον γὰρ τοῦτο καὶ ἄγνωστον καὶ παντελῶς ἀνέκφαντον, καὶ αὐτὴν ὑπεραῖρον τὴν ἕνωσιν· ἀλλὰ τὴν οὐσιοποιὸν εἰς τὰ ὄντα πάντα τῆς θεαρχικῆς οὐσιαρχίας πρόοδον ὑμνῆσαι. ὁ δὲ θεῖος Μάξιμος ἐν τοῖς σχολίοις, πρόοδον φησὶν ἐνταῦθα, τὴν ἐνέργειαν, ἣ πᾶσαν οὐσίαν παρήγαγε.

Καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐν τῷ περὶ ἀκαταλήπτου πρώτῳ

λόγῳ,

ANNO CHRISTI 1350.

τῷ λόγῳ, φησὶν, οἱ προφῆται, οὐ μόνον τί τὴν οὐσίαν ἐστὶν ὁ Θεὸς ἀγνοοῦντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς σοφίας αὐτῆς, πόση τίς ἐστι διαπορῶσιν. καίτοι γε οὐχ ἡ οὐσία ἀπὸ τῆς σοφίας, ἀλλ' ἡ σοφία ἀπὸ τῆς οὐσίας. ὅταν δὲ μὴ δὲ ταύτην δυνῶνται καταλαβεῖν μετὰ ἀκριβείας, πόσης ἂν εἴη μανίας, τὴν οὐσίαν αὐτὴν νομίζειν δύνασθαι τοῖς οἰκείοις ὑποβάλλειν λογισμοῖς; καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πάλιν ὁ αὐτός φησιν· οὐκ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα. ἡμεῖς γὰρ πάντες μέτρῳ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πνεύματος ἐλάβομεν. πνεῦμα γὰρ ἐνταῦθα, τὴν ἐνέργειαν λέγει· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ μεριζομένη. οὗτος δὲ ἀμέτρητον ἔχει καὶ ὁλόκληρον πᾶσαν τὴν ἐνέργειαν. εἰ δὲ ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἀμέτρητος, πολλῷ μᾶλλον ἡ οὐσία.

Μετὰ τοῦτο ἐζητήθη παρ' ἡμῶν, ἐπειδήπερ οἱ τὴν ἐκκλησίαν ἐλαύνοντες, οὗτοι τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ μετέχειν ἅπαντα φασὶν, ὡς ἀδιαφόρου οὔσης τῆς τε θείας οὐσίας καὶ τῆς θείας ἐνεργείας, καὶ μηδὲν ἕτερον ὄντος τοῦ Θεοῦ κατ' αὐτοὺς, πλὴν οὐσίας μόνης· ἡμεῖς δὲ παρὰ τῶν ἁγίων ἐκδιδαχθέντες γραφῶν, καὶ οὐσίαν ἔχειν τὸν Θεὸν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν, τῆς θείας οὐσίας διαφέρουσαν· μᾶλλον δὲ καὶ δυνάμεις καὶ ἐνεργείας· οὕτω γὰρ οὐ μόνον τρισυπόστατος, ἀλλὰ καὶ παντοδύναμος ἔσται. ἐζητήθη οὖν τίνος μετέχουσι τὰ πάντα, τῆς θείας οὐσίας, ἢ τῆς τοῦ Θεοῦ θείας ἐνεργείας. ἡ θεία σύνοδος, ἀχώριστον μὲν ἴσμεν, ἔφη, τὴν θείαν οὐσίαν καὶ τὴν θείαν φυσικὴν ἐνέργειαν. οὐ γάρ ποτε ἐνέργεια εἴη ἂν τῆς ἑαυτῆς οὐσίας χωρίς. περὶ μέντοι τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δεδημιουργημένων ἔφη, τίς οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ κατὰ τοὺς ἀντιλέγοντας παραπαίοι, ὅτι πᾶν δημιούργημα τῆς ἐνεργείας τοῦ δημιουργήσαντος, ἀλλ' οὐχὶ τῆς οὐσίας μετείληφεν; οὐ γὰρ ἡ οἰκία τῆς τοῦ οἰκοδόμου, οὐδὲ ναῦς τῆς τοῦ ναυπηγοῦ μετείληχεν οὐσίας, ἀλλὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐνεργείας, κατὰ τὸν Νύσσης θεολόγον. ὅτι δὲ καὶ οἱ ἅγιοι, τῇ πρὸς Θεὸν ἑνώσει θεοποιούμενοι, οὐ τῆς θείας οὐσίας, ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ θείας ἐνεργείας μετέχουσιν, ὁ δὲ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος παρίστησι, γράφων περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι Χριστὸς λέγεται διὰ τὴν θεότητα· χρίσις γὰρ αὕτη τῆς ἀνθρωπότητος· οὐκ ἐνεργείᾳ, κατὰ τοὺς ἄλλους Χριστοὺς ἁγιάζουσα, παρουσίᾳ δὲ ὅλου τοῦ χρίοντος. καὶ ὁ μέγας Βασίλειος· πάντα μὲν, φησι, πληροῖ τῇ δυνάμει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μόνοις δὲ ἐστι μεθεκτὸν τοῖς ἀξίοις, οὐχ ἑνὶ μέτρῳ μετεχόμενον, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως διαιροῦν τὴν ἐνέργειαν. καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν· ὥσπερ αἱ τῶν προσώπων ἐμφάσεις, οὐκ ἐν πάσαις ταῖς ὕλαις γίνονται, ἀλλ' ἐν ταῖς λειότητα τινὰ καὶ διαφάνειαν κεκτημέναις· οὕτως οὐκ ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς ἡ τοῦ πνεύματος ἐνέργεια, ἀλλ' ἐν ταῖς οὐδὲν σκολιὸν ἐχούσαις, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. ὁ δὲ ἅγιος Μάξιμος· πάντα, φησὶν, ὅσα ὁ Θεὸς, καὶ ὁ διὰ τῆς χάριτος τεθεωμένος ἔσται· χωρὶς τῆς κατ' οὐσίαν ταυτότητος. ὁ δὲ μέγας Διονύσιος· κυκλικῶς, φησὶν, οἱ θεῖοι κινοῦνται νόες, ἑνούμενοι ταῖς ἀνάρχοις καὶ ἀτελευτήτοις ἐλλάμψεσι τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ. πληθυντικῶς μὲν οὖν αὐτὰς προενεγκὼν, ἔδειξεν ὡς οὐσίαν οὔσας τοῦ Θεοῦ· οὐδέποτε γὰρ ἐκείνη πληθυντικῶς ἐκφέρεται· ἐλλάμψεις δὲ αὐτὰς καλέσας, καὶ ἀνάρχους καὶ ἀτελευτήτους προσειπὼν, θείας καὶ ἀκτίστους ἐνεργείας ταύτας ἔδειξεν. ὁ δὲ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην ἁγίῳ εὐαγγελίῳ, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, φησι, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν. οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. ὅπερ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐξηγούμενος, ποταμοὶ φησὶν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσι, τὸ δαψιλὲς καὶ ἄφθονον τῆς χάριτος αἰνιττόμενος· ὅπερ ἀλλαχοῦ φησὶ, πηγὴ ὕδατος ζῶντος ἁλλομένου εἰς ζωὴν

A comprehenſibili, aït: *Propheta non ſolam quid ſecundum eſſentiam Deus ſit neſcire videntur; ſed etiam de ipſamet ſapientia, quanta ſit, dubitant. Quamquam non eſt eſſentia a ſapientia; ſed ſapientia ab eſſentia eſt. Cum autem neque hanc poſſint comprehendere plane & explorate; quanta dementia fuerit, eſſentiam ipſam arbitrari propriis poſſe ſubjicere ratiocinationibus?* Et in Evangelium Joannis, iterum idem aït; *Non in menſura dat Deus ſpiritum. Nos enim omnes in menſura operationem Spiritus accepimus. Spiritum enim ibi operationem dicit. Ipſa enim eſt qua diſpartitur. Ille autem immenſam habet & integram omnem operationem. Si autem operatio ipſius immenſa eſt, multo magis eſſentia.* Joan. c. 34.

B Deinceps quæſitum a nobis eſt, quandoquidem qui Eccleſiam vexant, hi eſſentiam Dei participare omnia contendunt, quippe cum indiſtinctæ ſint divina eſſentia & divina operatio; neque aliud Deus ſit ſecundum ipſos, quam ſola eſſentia. Nos vero ex ſacris edocti ſumus ſcripturis, & eſſentiam habere Deum, & virtutem, & operationem ab eſſentia divina diſtinctam; vel potius & virtutes & operationes. Sic enim non ſolum tripliciter ſubſiſtens, ſed etiam omnipotens erit. Quæſitum eſt igitur, quid ſit quod participent omnia; an divinam eſſentiam, an Dei divinam operationem. Divina ſynodus dixit: Inſeparabilem quidem ſcimus eſſe divinam eſſentiam a divina naturali operatione. Neque enim umquam operatio fuerit C ſine ſua eſſentia. Tamen quod attinet ad ea quæ ab initio Deus condidit, quis ignorat, niſi cum adverſariis deſipiat, omne opificium operationem opificis, ſed non eſſentiam participare? Neque enim domus illius qui ædificat, domum aut navis illius qui navim fabricatur, eſſentiam participat, ſed artem & operationem; ut auctor eſt Nyſſenus Theologus. Quod autem etiam ſancti, per unionem cum Deo deificati, non divinæ eſſentiæ, ſed ipſius divinæ operationis participes fiunt, magnus in Theologia Gregorius oſtendit, ſcribens de Domino noſtro Jesu Chriſto; *Chriſtus dicitur propter deitatem: unctio enim ipſa humanitatis eſt: non operatione, ut alios chriſtos, ſanctificans, ſed præſentia totius ungentis.* Et magnus Baſilius; *Omnia quidem*, inquit, *implet virtute Spiritus ſanctus: D ſolis tamen illis participabilis eſt qui digni ſunt; nec uno modo participatur, ſed ſecundum proportionem fidei dividit operationem.* Et alibi iterum: *Quemadmodum enim vultuum imagines ſive ſpecies non in quibuslibet corporibus exhibeantur, ſed in his dumtaxat, qua lævitatem quamdam ac perſpicuitatem habeant; ſic non in omnibus animis Spiritus operatio eſt, ſed in his quæ nihil obliquum habeat, nihil tortuoſum.* Sanctus vero Maximus; *Omnia*, inquit, *quæcumque Deus eſt, hæc & ille erit, qui per gratiam fuerit deificatus; ſed non eadem eſſentia.* Magnus autem Dionyſius; *Circulariter*, inquit, *divina moventur mentes, dum uniuntur principio, & fine carentibus Pulcri Bonique* E *illuſtrationibus.* Has ille plurali numero efferens, oſtendit non eſſe eas eſſentiam Dei; neque enim illa numero plurali effertur. Dum autem illuſtrationes illas appellat, & principio ac fine carentes vocat, divinas illas eſſe & increatas operationes oſtendit. Dominus autem noſter ac Deus, in ſancto Joannis evangelio, *Qui credit in me*, inquit, *ſicut dicit ſcriptura, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dicebat de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum. Nondum enim erat Spiritus ſanctus, quia* Jesus *nondum erat glorificatus.* Quod divinus Chryſoſtomus enarrans, *Flumina*, inquit, *de ventre ejus fluent: affluentiam abundantiamque gratiæ ſubindicans*: quod alibi dicit: Fons aquæ vivæ ſalientis in vitam æter-

De divin. nomin. cap. 4. §. 8.

Joan. 7. 38.

Joan. 4. 14.

ANNO CHRISTI 1350.

nam: *hoc eſt, multam habebit gratiam. Alibi ſane quidem vitam æternam vocat, hic vero aquam vivam: vivam autem dicit, ſemper operantem. Nam Spiritus gratia ubi in mentem venerit, ibique conſederit, omni fonte uberius erumpit, nec deſinit, nec exhauritur, nec retinetur. Simul vero etiam ut non deficientem ſuppeditationem oſtenderet, & ineffabilem operationem, fontem & flumina nuncupavit: nec flumen unum, ſed ineffabilia: affluentiam autem expreſſit verbo ſaliendi.* Idem poſt nonnulla: *Non jam Prophetæ apud eos erant, neque gratia eorum Sancta tuebatur. Quoniam igitur receſſerat Spiritus ſanctus, debebatque deinceps effundi copioſe; atque hujus diſtributionis initium poſt crucem factum eſt, nec ſolum liberalitatis, ſed & majorum chariſmatum: nam multo mirabilius donum fuit; ut cum ait:* Neſcitis cujus Spiritus eſtis. *Et iterum:* Non enim accepiſtis ſpiritum ſervitutis, ſed accepiſtis ſpiritum adoptionis filiorum. *Enimvero & veteres Spiritum habuerunt, ſed aliis non dabant. Apoſtoli autem, innumeros repleverunt. Quoniam vero hanc erant accepturi gratiam, nec dum illa fuerat data; idcirco aït:* Nondum erat Spiritus ſanctus, *hoc eſt, datus,* quia Jesus nondum erat glorificatus, *gloriam Chriſti crucem appellans. Quoniam enim inimici eramus & peccatores, & privati dono Dei, & Deo exoſi; gratia autem reconciliationis demonſtratio eſt; donum vero non inimicis neque inviſis, ſed amicis datur, & placitis gratiſque; oportuit prius offerri pro nobis hoſtiam, & inimicitiam in carne diſſolvi, & fieri Dei amicos, & tunc donum accipere. Nam ſi in promiſſione Abrahæ facta hoc contigit, multo magis ſub gratia.*

Luc. 9. 55.

Rurſus idem in triceſima ſexta homilia ejuſdem lucubrationis; *Sic etiam in nobis,* inquit, *non ſimpliciter aqua operatur, ſed quando Spiritus gratiam acceperit, tunc omnia diluit peccata.* Et poſt pauca: *Sed etiamſi univerſus orbis accedat, gratia non conſumitur, neque operatio exhauritur, ſed ſimiliter manet, & talis, qualis & antea fuit. Et quemadmodum ſolares radii ſingulis diebus lucent, nec conſumuntur; neque ex multa erogatione minor eiſdem lux efficitur; ſic, eoque multo magis, Spiritus operatio nullo modo imminuitur ab iis qui ea fruuntur.* Et idem iterum in quinta homilia ejuſdem commentationis; ubi illud exponit, *Omnia per ipſum facta ſunt*, aït: *Cum de rerum creatione dixiſſet Joannes, ſubjungit etiam de providentia ſermonem, dicens,* In ipſo vita erat. *Etenim ut nemo diffideret, quomodo tot ac tanta per ipſum facta ſint, ſubjunxit,* In ipſo vita erat. *Quemadmodum igitur in fonte abyſſos gignente, quantumcumque detraxeris, nihil tamen fontem minuiſti; ſic etiam in operatione Unigeniti, quantacumque credideris producta per ipſam & facta, nihilo minor facta eſt.* Et rurſum; *Evangelio dicente, De plenitudine ejus nos omnes accepimus; ad hoc enim tandem reducenda oratio eſt: Non participatum,* inquit, *donum habet; ſed ipſe fons & ipſa radix eſt bonorum; ipſa vita & ipſa lux & ipſa veritas: non in ſeipſo continens bonorum divitias, ſed in alios omnes redundans, & poſtquam redundavit, plenus permanens, nec ulla re imminutus ob erogationem in alios: ſed ſemper ſcaturiens, & cum omnibus hæc impertierit, in eadem perfectione manet. Quod ego autem fero, participatum eſt: ab alio enim illud accepi, exiguum quiddam ex univerſo, & veluti gutta exigua ad abyſſum immenſam & pelagus infinitum: vel potius, neque iſtud exemplum exhibere poteſt quod conamur eloqui. Guttam enim ſi pelago ademeris, eo ipſo pelagus minus facis, quamquam imminutio non apparet. In illo autem fonte, idem dici non poteſt: ſed*

Homil. 4.

A αἰώνιον· τουτέστι, πολλὴν ἕξει χάριν. ἀλλαχοῦ μὲν οὖν ζωὴν αἰώνιον λέγει, ἐνταῦθα δέ, ὕδωρ ζῶν. ζῶν δὲ λέγει, τὸ ἀεὶ ἐνεργοῦν. ἡ γὰρ τοῦ πνεύματος χάρις, ἐπειδὰν εἰς διάνοιαν ἔλθῃ καὶ ἱδρυνθῇ, πάσης πηγῆς μᾶλλον ἀναβλύζει, καὶ οὐ διαλιμπάνει, οὐδὲ κενοῦται, οὐδὲ ἵσταται. ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἀνελλιπὲς τῆς χορηγίας δηλῶν καὶ τὸ ἄφατον τῆς ἐνεργείας, πηγὴν καὶ ποταμὸν ἐκάλεσεν· οὐχ ἕνα ποταμόν, ἀλλὰ ἀφάτους· καὶ ἐκεῖ δὲ τὴν πλημμύραν διὰ τοῦ ἅλλεσθαι παρέστησεν. καὶ μετὰ ἕτερα ὁ αὐτός· οὐκ ἔτι προφῆται παρ' αὐτοῖς ἦσαν, οὐδὲ ἐπέβλεπεν αὐτοὺς τὰ ἅγια ἡ χάρις· ἐπεὶ οὖν ἀνέσταλτο μὲν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔμελλε δὲ λοιπὸν ἐκχεῖσθαι δαψιλῶς, ταύτης δὲ τῆς διανομῆς ἀρχὴ μετὰ τὸν σταυρὸν ἐγένετο· οὐ μόνον δαψιλείας, ἀλλὰ καὶ μειζόνων χαρισμάτων· B καὶ γὰρ θαυμαστοτέρα ἦν ἡ δωρεά, ὡς ὅταν λέγῃ· οὐκ οἴδατε ποίου πνεύματός ἐστε. καὶ πάλιν· οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας. καὶ γὰρ καὶ οἱ παλαιοὶ πνεῦμα μὲν εἶχον, ἄλλοις δὲ οὐ παρεῖχον· οἱ δὲ ἀπόστολοι, μυριάδας ἐνέπλησαν. ἐπεὶ δὲ ταύτην ἔμελλον λαμβάνειν τὴν χάριν, οὔπω δὲ ἦν δεδομένη, διὰ τοῦτό φησιν· οὔπω ἦν πνεῦμα ἅγιον· τουτέστι δοθέν, ἐπεὶ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη· δόξαν κυρίου τὸν σταυρὸν καλῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἐχθροὶ ἦμεν καὶ ἡμαρτηκότες, καὶ ὑστερούμενοι τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, καὶ θεοστυγεῖς· ἡ δὲ χάρις καταλλαγῆς ἦν ἀπόδειξις· δῶρον δὲ οὐ τοῖς ἐχθροῖς, οὐδὲ τοῖς μισουμένοις, ἀλλὰ τοῖς φίλοις δίδοται, καὶ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν, ἔδει πρότερον προσενεχθῆναι τὴν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ τὴν ἔχθραν ἐν C τῇ σαρκὶ καταλυθῆναι, καὶ γενέσθαι τοῦ Θεοῦ φίλους, καὶ τότε λαβεῖν τὴν δωρεάν. εἰ γὰρ ἐπὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦτο γέγονε τῆς πρὸς Ἀβραάμ, πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῆς χάριτος.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τριακοστῇ ἕκτῃ ὁμιλίᾳ τῆς αὐτῆς πραγματείας. καὶ ἐφ' ἡμῶν φησιν οὐχ' ἁπλῶς τὸ ὕδωρ ἐργάζεται, ἀλλ' ὅταν τὴν τοῦ πνεύματος χάριν δέξηται, τότε ἅπαντα λύει τὰ ἁμαρτήματα. καὶ μετὰ βραχέα· ἀλλὰ κἂν ἡ οἰκουμένη πᾶσα ἔλθῃ, ἡ χάρις οὐ καταναλίσκεται· οὐδὲ ἡ ἐνέργεια δαπανᾶται, ἀλλ' ὁμοίως μένει, καὶ τοιαύτη οἵα καὶ πρὸ τοῦ. καὶ καθάπερ αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες καθ' ἑκάστην φωτίζουσι τὴν ἡμέραν, καὶ οὐ δαπανῶνται, οὐδὲ ἀπὸ τῆς πολλῆς χορηγίας ἔλαττον αὐτῆς γίνεται τὸ φῶς· οὕτω, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἡ τοῦ πνεύματος ἐνέργεια οὐδὲν ἐλαττοῦται παρὰ D τῶν ἀπολαυόντων αὐτῆς. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν πέμπτῃ ὁμιλίᾳ τῆς αὐτῆς πραγματείας, τό, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο ἐξηγούμενος, φησίν· εἰπὼν περὶ τῆς δημιουργίας ὁ Ἰωάννης, ἐπάγει καὶ τὸν περὶ τῆς προνοίας λόγον, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, λέγων. καὶ γὰρ ἵνα μηδεὶς ἀπιστῇ πῶς τὰ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δι' αὐτοῦ γέγονεν, ἐπήγαγεν ὅτι ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν. καθάπερ οὖν ἐπὶ τῆς πηγῆς τῆς τικτούσης ἀβύσσους, ὅσον ἂν ἀφέλῃς, οὐδὲν ἐλαττοῖς τὴν πηγήν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ μονογενοῦς, ὅσα ἂν πιστεύσῃς παρῆχθαι δι' αὐτῆς καὶ πεποιῆσθαι, οὐδὲν ἐλάττων γέγονεν. καὶ πάλιν· τοῦ εὐαγγελίου εἰρηκότος, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, ἐπὶ γὰρ τοῦτο τέως ἀκτέον τὸν λόγον· οὐ μεθεκτήν, φησιν, E ἔχει τὴν δωρεάν, ἀλλ' αὐτοπηγὴ καὶ αὐτορρίζα ἐστὶ τῶν καλῶν, αὐτοζωὴ καὶ αὐτοφῶς καὶ αὐτοαλήθεια· οὐκ ἐν ἑαυτῷ συνέχων τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὑπερβλύζων αὐτόν· καὶ μετὰ τὸ ὑπερβλύσαι, μένων πλήρης, καὶ οὐδενὶ ἐλαττούμενος ἐκ τῆς εἰς ἑτέρους χορηγίας, ἀλλ' ἀεὶ πηγάζων, καὶ πᾶσι τούτων μεταδιδοὺς τῶν καλῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένει τελειότητος. ὃ δὲ ἐγὼ φέρω, μεθεκτόν ἐστι· παρ' ἑτέρου γὰρ ἔλαβον αὐτό, καὶ μικρόν τι τοῦ παντός, καὶ οἱονεὶ σταγὼν βραχεῖα πρὸς ἄβυσσον ἄφατον καὶ πέλαγος ἄπειρον. μᾶλλον δέ, οὐδὲ τοῦτο τὸ παράδειγμα παραστῆσαι δυνατὸν ἄν, ὅπερ ἐπιχειροῦμεν εἰπεῖν. σταγόνα μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ πελάγους ἂν ἀφέλῃς, αὐτῷ τούτῳ τὸ πέλαγος ἠλάττωσας, εἰ καὶ ἀφανὴς ἡ ἐλάττωσις. ἐπὶ δὲ τῆς πηγῆς ἐκείνης, οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν· ἀλλ'

Anno Christi 1350.

ὅσον ἄν τις ἀρύσηται, μένει μηδὲν ἐλαττούμενος. διὸ καὶ μάλιστα, ἐφ᾽ ἕτερον ὑπόδειγμα ἐλθεῖν, ἀσθενὲς μὲν καὶ αὐτό, καὶ οὐ δυνάμενον ὅπερ ζητοῦμεν παραστῆσαι· μᾶλλον δὲ τοῦ προτέρου χειραγωγοῦν ἡμᾶς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῶν προκειμένων ἡμῖν νῦν. ὑποθώμεθα γὰρ εἶναι πυρὸς πηγήν, εἶτα ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐκείνης μυρίους ἀνάπτεσθαι λύχνους, καὶ δὶς τοσούτους καὶ τρὶς, καὶ πολλάκις. ἆρα οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένει πληρότητος τὸ πῦρ, καὶ μετὰ τὸ μεταδοῦναι τοσούτοις τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ; παντί που δῆλον ἐστι. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν σωμάτων, τῶν μεριστῶν, τῶν ἐλαττουμένων ὑπὸ τῆς ἀφαιρέσεως, εὑρίσκεται τοιοῦτον, ὃ καὶ μετὰ τὸ παρασχεῖν ἑτέροις τὰ παρ᾽ ἑαυτοῦ οὐδὲν παραβλάπτεται, πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀκηράτου δυνάμεως ἐκείνης τοῦτο συμβήσεται. εἰ γὰρ ἔνθα οὐσία ἐστὶ τὸ μεταλαμβανόμενον καὶ σῶμα, καὶ μερίζεται καὶ οὐ μερίζεται, πολλῷ μᾶλλον ὅταν περὶ ἐνεργείας ὁ λόγος ᾖ, καὶ ἐνεργείας τῆς ἐκ τῆς ἀσωμάτου οὐσίας, οὐδὲν εἰκὸς τοιοῦτον παθεῖν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ πάντες ἐλάβομεν. ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν. ἡμεῖς οἱ δώδεκα, οἱ τριακόσιοι, οἱ πεντακόσιοι, οἱ τρισχίλιοι, οἱ πεντακισχίλιοι, αἱ πολλαὶ τῶν Ἰουδαίων μυριάδες, ἅπαν τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν, καὶ τῶν τότε, καὶ τῶν νῦν, καὶ αὖθις ἐσομένων, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἐλάβομεν. τί δὲ ἐλάβομεν, χάριν ἀντὶ χάριτος, φησίν.

Καὶ ὁ μέγας Βασίλειος τὸν τεσσαρακοστὸν ὄγδοον ψαλμὸν ἐξηγούμενος, φησί· τὸν μὲν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς ἐποίησεν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλλ᾽ ὅμως ὅ γε τοῦ νοεῖν καὶ ἐπιγνῶναι τὸν ἑαυτοῦ κτίστην καὶ δημιουργὸν δύναμις, καὶ ἐν ἀνθρώποις ὑπάρχει. ἐνεφύσησε γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον, τουτέστι, μοῖράν τινα τῆς ἰδίας χάριτος ἐναπέθετο τῷ ἀνθρώπῳ, ἵνα τῷ ὁμοίῳ ἐπιγινώσκῃ τὸ ὅμοιον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀνακαινίζων, φησί, τὸν ἄνθρωπον ὁ κύριος, καὶ ἣν ἀπώλεσε χάριν ἐκ τοῦ ἐμφυσήματος αὐτοῦ, ταύτην πάλιν ἀποδιδοὺς, ἐμφυσήσας εἰς τὸ πρόσωπον τῶν μαθητῶν, τί φησι; λάβετε πνεῦμα ἅγιον. καὶ ὁ θεῖος Δαμασκηνὸς ἐν τῷ περὶ προγνώσεως καὶ προορισμοῦ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ κεφαλαίων τοῦτον, φησί, τὸν ἄνθρωπον ὁ δημιουργὸς ἄρρενα κατεσκεύασε, μεταδοὺς ἑαυτοῦ θείας χάριτος, καὶ ἐν κοινωνίᾳ ἑαυτοῦ διὰ ταύτης αὐτὸν ποιησάμενος. καὶ πάλιν ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον· τίς, φησίν, οὕτως ἀνόητος τῶν ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν παρὰ Θεοῦ τοῖς ἀξίοις, ὡς ἀγνοεῖν ὅτι τῶν δικαίων ὁ στέφανος, ἡ τοῦ πνεύματος ἐστὶ χάρις ἀφθονωτέρα τότε καὶ τελειοτέρα παρεχομένη;

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἑρμείαν, ἐρωτῶντος αὐτὸν, τοῦτο δὴ Ἑρμείου, περὶ τῆς ἐν ἡμῖν θείας ἐνοικήσεως καὶ μετοχῆς, καὶ λέγοντος· ἥδιστα ὡς ἀληθῶς ἄν σου διαπυθοίμην, τί, ὅπως ἂν ἐν ἡμῖν εἴη τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ πλήρωσις νοοῖτο καὶ πράττοιτο, μία τις οὖσα καὶ ἀδιάφορος. ἀποκρινόμενος οὖν δὴ ὁ ἅγιος Κύριλλος· καὶ μὴν, φησίν, οὐδ᾽ ἐπουσιῶν ἔργα δὲ τοῦτο χαλεπὸν ἢ δυσέφικτον. πῶς γὰρ ἂν ἑτέρως, ἢ διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος, θείων ἡμᾶς χαρισμάτων ἀναπιμπλάντος δι᾽ ἑαυτοῦ, καὶ τῆς ἀρρήτου φύσεως κοινωνοὺς ἀποφαίνοντος; καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς Θησαυροῖς· ἀλλ᾽ εἴπερ ἐστὶν ὄντως ποίημα, κατὰ τὴν τῶν ἑτεροδόξων μανίαν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, πῶς ὅλην ἔχει τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνέργειαν. οὐ γὰρ οὕτως τοσοῦτον, οἶμαι, τοῦ φρονεῖν ὀρθῶς ἐκβήσεται, ὡς τολμῆσαι καὶ μόνον εἰπεῖν, τὴν θείαν οὐσίαν, δι᾽ ὀργάνων τινῶν, ἔξωθεν εἰς τὸ εἶναι παρενεχθέντων, διαπονεῖσθαι πρὸς ἐνέργειαν, τὴν ἐξ αὐτῆς διεκβαίνουσαν φυσικῶς πρὸς τινας ἐπιτηδείους πρὸς τὸ λαβεῖν.

Καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῇ πρὸς Σαραπίωνα ἐπιστολῇ· πάντα, φησί, τὰ τοῦ πατρός, τοῦ υἱοῦ ἐστι· διὸ καὶ τὰ παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐν πνεύματι διδόμενα, τοῦ πατρός ἐστι χαρίσματα· καὶ τοῦ πνεύματος ὄντος ἐν ἡμῖν· καὶ ὁ λόγος ὁ τοῦτο δι-

Anno Christi 1350.

A *quantumcumque quis hauſerit, manet nulla ex parte diminutus. Idcirco valde neceſſe eſt ad aliud exemplum confugere; nam iſtud imbecille, nec poteſt id quod quærimus exhibere: alio igitur eſt opus, quod certius quam prius deducat nos ad intelligentiam rei nobis modo propoſita. Ponamus enim eſſe fontem ignis, poſtea ex illo fonte innumeras accendi lucernas, & bis terque totidem, & ſæpius. Nonne in eadem plenitudine manet ignis, etiam poſt quam impertierit tam multis operationem ſuam? Nemini non iſtud manifeſtum eſt. Si vero in corporibus quæ dividuntur, quæ detractione minuuntur, tale aliquid invenitur, quod neque poſtquam largitus eſt aliis quæ ſua ſunt, nihil damni patitur; multo magis in incorporea & incorrupta virtute illa id* B *continget. Si enim ubi eſſentia eſt quod participatur, & corpus, & dividitur, & non ſecatur; multo magis quando de operatione ſermo fuerit, & ea quidem quæ ſit ex eſſentia experte corporis, nihil tale conſentaneum eſt accidere? Propterea etiam Joannes dicebat,* De plenitudine ejus omnes accepimus. *Nos omnes accepimus. Nos duodecim, trecenti, quingenti, ter mille, quinquies mille, multa Judæorum myriades, univerſa plenitudo fidelium, & qui tunc fuerunt, & qui nunc ſunt, & qui in poſterum erunt: de plenitudine ejus accepimus. Quid autem accepimus?* Gratiam pro gratia, *inquit.*

Magnus etiam Baſilius quadrageſimum octavum Pſalmum enarrans, aït: *Hominem quidem Deus fe*C*cit ex terra, & miniſtros ſuos flammam ignis: ſed tamen vis cogitandi & cognoſcendi creatorem ſuum & opificem, etiam hominibus ineſt. Inſufflavit enim in faciem, hoc eſt, partem aliquam ſuæ gratiæ depoſuit in homine, ut ſimili agnoſcat ſimile.* Et idem iterum in ſcriptis ad Amphilochium de Spiritu ſancto: *Renovans,* inquit, *hominem Dominus, & quam amiſit gratiam ex inſufflatione ejus, hanc rurſum reſtituens, inſufflavit in faciem diſcipulorum, quid dicit?* Accipite Spiritum ſanctum. Et divinus Damaſcenus, in capite de præſcientia & prædeſtinatione, inter Theologica ipſius capita; *Hunc,* inquit, *hominem creator maſculum conſtituit, impartiens ei divinam ſuam gratiam, & ſuo eum per ipſam donans conſortio.* Iterumque D magnus Baſilius in ſcriptis ad Amphilochium: *Quis,* inquit, *adeo ignorat quæ præparata ſint bona a Deo dignis, ut neſciat juſtorum coronam eſſe Spiritus gratiam copioſiorem tunc, & perfectiorem futuram?*

Sed & ſanctus Cyrillus in libro tertio ad Hermiam, ſuſcitante ab eo ipſomet Hermia, de divina in nobis inhabitatione & participatione; ac dicente: *Verum ex te libentiſſime quæſierim, quomodo in nobis Patris & Filii plenitudo intelligatur & fiat, cum una ſit & indiſcreta.* Reſpondens ſanctus Cyrillus, *Certe,* inquit, *nihil in eo vel minimum difficile captu vel comprehenſu. Quomodo enim aliter, quam per ſanctum Spiritum, divinis nos donis replentem per ſeipſum, & ineffabilis naturæ conſortes efficientem?* Et rurſum idem E in Theſauris: *At ſi quidem eſt factura, juxta hæreticorum inſaniam, Spiritus ſanctus; quomodo totam habet Dei operationem? Neque enim quiſquam tantum, opinor, excidet a ſana mente, ut audeat vel dicere, divinam eſſentiam, per quædam inſtrumenta, quæ foras ad eſſe proferat, miniſterium præbere ad operationem, quæ ex ipſa naturaliter irrumpit ad quoſdam, qui ſunt ad accipiendum idonei.* Lib. 33. in fine.

Et magnus Athanaſius in epiſtola ad Serapionem: *Omnia,* inquit, *quæ Patris ſunt, Filii ſunt. Idcirco etiam quæ a Filio in Spiritu dantur, dona ſunt Patris, & Spiritus qui in nobis eſt. Et Verbum quod hunc de-*

Anno Christi 1350.

dic, in nobis eſt, & in Verbo Pater eſt. Et ſic eſt illud; Veniemus ego & Pater, & manſionem apud eum faciemus, *quemadmodum dictum eſt. Ubi enim lux, ibi & ſplendor eſt: & ubi ſplendor, ibi & illius operatio, & ſplendida gratia. Idque rurſum Paulus docens, ſcripſit ad Corinthios iterum in ſecunda epiſtola, dicens:* Gratia Domini noſtri Jesu Chriſti, & caritas Dei, & communicatio ſancti Spiritus ſit cum omnibus vobis. *Nam quæ datur gratia & largitio, in Trinitate tribuitur, a Patre per Filium in Spiritu ſancto. Quemadmodum enim ex Patre eſt quæ per Filium datur gratia, ſic neque fieri poteſt communicatio largitionis in nobis, niſi in Spiritu ſancto. Hujus enim facti participes, habemus Patris caritatem, & Filii gratiam, & ipſius Spiritus communicationem. Una igitur ex his Trinitatis operatio eſſe oſtenditur.*

Joan. 14. 23.

2. Cor. 13. 13.

Sed & ſanctus Anaſtaſius in ſua oratione de Spiritu ſancto; *Conſentientia ſunt*, inquit, *& quæ ſunt a divino Paulo de Spiritu dicta. Nam eos qui crediderunt, templa Dei appellavit, inhabitantem adeptos gratiam Spiritus.* Neſcitis *enim* quia templum Dei eſtis, & Spiritus Dei habitat in vobis? *Et iterum:* Neſcitis quia corpora veſtra templum ſunt Spiritus ſancti in vobis, quem habetis a Deo? *Hæc vero manifeſte docens, divinæ naturæ eſſe ſanctiſſimum Spiritum. Si enim templum Dei nuncupantur ii qui crediderunt, eo quod gratiam Dei ſuſceperunt: ex Deo utique Spiritus ſanctus eſt. Nam quia hujus gratiam inhabitantem habent, Dei templum appellati ſunt.*

1. Cor. 6. 19. ex Græco.

Et divinus Chryſoſtomus in quarta Enarratione in Acta, ubi illud explicat, *Et apparuerunt illis diſpertitæ linguæ tamquam ignis: Recte*, inquit, *dixit* diſpertitæ: *ex una enim erant radice: ut diſcas operationem eſſe a Paracleto miſſam.* Et rurſum idem in eodem loco: *Et repleti ſunt;* inquit, *omnes. Non tenuiter acceperunt Spiritus gratiam, ſed repleti ſunt.*

Quin etiam Maſſalianis dicentibus, in participatione divinæ eſſentiæ conſtitui eos, qui apud ipſos eſſent purgati; proferentibuſque illud Evangelicum, *Ego & Pater veniemus, & manſionem apud eum faciemus;* & hoc juxta ſuam impietatem valde abſurde detorquentibus; quæ contra eoſdem Maſſalianos conflata eſt ſynodus, totum ſceleſtam opinionem confutans, *Fit quidam*, inquit, *adventus Paracleti, & inhabitat Deus in his qui digni ſunt, ſed non ut ſe habet natura deitatis.*

Joan. 14. 23.

Poſtea quæſitum eſt ut oſtenderetur ex ſcriptis ſanctorum, increatum quiddam eſſe lumen Dominicæ Transformationis, nec tamen illud eſſentiam Dei eſſe. Et omnes fere dixerunt, demonſtratum illud ſeſſione quarta; in qua cum præſentes adeſſent qui Eccleſiæ contradicunt, nunc quidem creatum illud eſſe, & viſionem, & velamen & imaginem, aperte blaſphemantes dixerunt: nunc vero æque impie protulerunt, illud increatum & ipſammet eſſentiam Dei eſſe. Productus eſt enim in illa ſeſſione Gregorius, cui a Theologia cognomen eſt; quique ſic ſcribit: *Nemo eſt in ſubſtantia & eſſentia Domini, ſicut ſcriptum eſt: nemo Dei naturam aut vidit aut enarravit.* Et divinus Maximus ſcribens in ſeptimo capite tertiæ centuriæ rerum Theologicarum: *Qui iis quæ ſunt imparticipabilis eſt ſecundum eſſentiam, alio modo participari volens ab his qui poſſunt, non exit prorſus ab abſcondito eſſentia ſua.* Et divinus Chryſoſtomus in eamdem feſtivitatem ſcribens; *In monte*, inquit, *transformatus Salvator modico tempore tamquam Dominus, exhibuit diſcipulis ſuis inviſibilis divinæ ſuæ majeſtatis gloriam. Sed ſtatim dicent qui effrenatam & venaticam linguam circumferunt: Immo vero, ſi inviſibilis eſt ipſius gloria, quomodo oſtendit eam Apoſtolis?*

Jerem. 23. 18. ex Græco.

Inter dubia opera, apud Savil. tomo 7. pag. 329.

A δυὸς, ἔστιν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐν τῷ Λόγῳ ἐστὶν ὁ πατήρ· καὶ οὕτως ἐστὶ τὸ, ἐλευσόμεθα ἐγώ καὶ ὁ πατὴρ, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν· καθάπερ εἴρηται. ἔνθα γὰρ τὸ φῶς, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀπαύγασμα· καὶ ἔνθα τὸ ἀπαύγασμα, ἐκεῖ καὶ ἡ τούτου ἐνέργεια, καὶ λαμπρὰ ἡ χάρις. καὶ τοῦτο πάλιν ὁ Παῦλος διδάσκων, ἔγραψεν αὖθις Κορινθίοις, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιστολῇ, λέγων· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. ἡ γὰρ διδομένη χάρις καὶ δωρεὰ ἐν Τριάδι δίδοται, παρὰ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ὥσπερ γὰρ ἐκ πατρός ἐστι δι' υἱοῦ ἡ διδομένη χάρις, οὕτως οὐκ ἂν γένοιτο κοινωνία τῆς δόσεως ἐν ἡμῖν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ. τούτου γὰρ μετέχοντες, ἔχομεν τοῦ πατρὸς τὴν ἀγάπην, B καὶ τοῦ υἱοῦ τὴν χάριν, καὶ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τὴν κοινωνίαν. μία ἄρα ἐκ τούτων ἡ τῆς Τριάδος ἐνέργεια δείκνυται.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ἐν τῷ περὶ τοῦ πνεύματος λόγῳ αὐτοῦ, σύμφωνά φησι καὶ τὰ παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου περὶ τοῦ πνεύματος εἰρημένα. τοὺς γὰρ πεπιστευκότας, ναοὺς Θεοῦ προσηγόρευσεν, ἐνοικοῦσαν ἐσχηκότας τὴν χάριν τοῦ πνεύματος· οὐκ οἴδατε γὰρ ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστέ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; καὶ πάλιν· οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; τοῦτο δὲ ἄντικρυς διδάσκει τῆς θείας φύσεως εἶναι τὸ πανάγιον πνεῦμα. εἰ γὰρ ναὸς Θεοῦ χρηματίζουσιν οἱ πεπιστευκότες, ἐπειδὴ τοῦ πνεύματος τὴν χάριν ἐδέξαντο, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἄρα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὴν γὰρ τούτου χάριν ἐνοικοῦσαν C ἐσχηκότες, Θεοῦ ναοὶ ὠνομάσθησαν.

Καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐν τῇ δ' τῶν εἰς τὰς πράξεις ἐξηγητικῶν, τὸ, καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς ἀναπτύσσων, καλῶς, φησίν, εἶπε διαμεριζόμεναι· ἐκ μιᾶς γὰρ ἦσαν ῥίζης· ἵνα μάθῃς ὅτι ἐνέργεια ἐστὶν ἀπὸ τοῦ παρακλήτου πεμφθεῖσα. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ ἐπλήσθησαν, φησίν, ἅπαντες· οὐκ ἁπλῶς ἔλαβον τοῦ πνεύματος τὴν χάριν, ἀλλ' ἐπλήσθησαν.

Ἀλλὰ καὶ τῶν Μασσαλιανῶν λεγόντων, ὡς τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ ἐν μετοχῇ καθίστανται οἱ παρ' ἐκείνοις καθαιρόμενοι, καὶ προφερόντων τὸ εὐαγγελικὸν ἐκεῖνο τὸ, ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν· καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἑαυτῶν δυσσέβειαν λίαν ἀτόπως διαστρεφόντων· ἡ κατ' D αὐτῶν δὴ τῶν Μασσαλιανῶν συστᾶσα σύνοδος, τὴν ἐκείνων πονηρὰν δόξαν ἀποῤῥαπίζουσα, γίνεται μέν τις, φησίν, ἐπιδημία τοῦ παρακλήτου, καὶ ἐνοικεῖ τοῖς ἀξίοις ὁ Θεός, ἀλλ' οὐχ ὡς ἔχει φύσεως ἡ θεότης.

Μετὰ τοῦτο ἐζητήθη δειχθῆναι παρὰ τῶν ἁγίων, ὅτι τὸ ἄκτιστον ἐστὶ τὸ φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τοῦτο ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ. καὶ πάντες σχεδὸν εἶπον, ὅτι ἀπεδείχθη τοῦτο κατὰ τὴν τετάρτην συνέλευσιν, ἐν ᾗ παρόντες οἱ ἀντιλέγοντες τῇ ἐκκλησίᾳ, νῦν μὲν κτιστὸν εἶναι τοῦτο καὶ φάντασμα καὶ παραπέτασμα καὶ ἴνδαλμα φανερῶς βλασφημοῦντες ἔλεγον· νῦν δὲ, καὶ τοῦτο ἀσεβῶς ἔλεγον ἄκτιστον καὶ οὐσίαν εἶναι Θεοῦ. προσηνέχθη γὰρ ἐν ἐκείνῃ τῇ E συνελεύσει, ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος Γρηγόριος, γράφων· οὐδείς ἐστιν ἐν ὑποστήματι καὶ οὐσίᾳ κυρίου, κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ Θεοῦ φύσιν ἢ εἶδεν ἢ ἐξηγήσατο. καὶ ὁ θεῖος Μάξιμος γράφων ἐν ἑβδόμῳ κεφαλαίῳ τῆς τρίτης τῶν θεολογικῶν ἑκατοντάδος· ὁ τοῖς οὖσι μὲν κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ἀμέθεκτος, κατ' ἄλλον δὲ τρόπον μετέχεσθαι τοῖς δυναμένοις βουλόμενος, τῆς κατ' οὐσίαν κρυφιότητος παντελῶς οὐκ ἐξίσταται. καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν γράφων· ἐν τῷ ὄρει, φησί, μεταμορφωθεὶς ὁ σωτὴρ, μικρῶς πως ὡς δεσπότης, ἔδειξε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τῆς ἀθεάτου θείας αὐτοῦ βασιλείας τὴν δόξαν. ἀλλ' εὐθὺς ἐροῦσιν οἱ ἀχάλινον καὶ θηρευτικὴν περιφέροντες γλῶσσαν. ναὶ εἰ ἀθέατος ἡ θεία αὐτοῦ δόξα, πῶς ὑπέδειξεν αὐτὴν τοῖς ἀποστόλοις;

Anno Christi 1350.

εἰ γὰρ ὁρατὴ, οὐκ ἀθέατος. εἰ δὲ ἀθέατος, οὐχ ὁρατή. διὸ ἄκουε συνετῶς· ἐπειδὴ ὁ δεσπότης Χριστὸς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἐπέδειξε τῆς ἀθεάτου αὐτοῦ βασιλείας τὴν δόξαν, καὶ οὐκ ἐπέδειξε· τουτέστι μικρὸν παρήνοιξε τὴν θεότητα, καὶ οὐ τελείως· τὸ μὲν πληροφορῶν, τὸ δὲ φειδόμενος. πληροφορῶν μὲν γὰρ ἔδειξεν αὐτοῖς τῆς ἀθεάτου βασιλείας τὴν θείαν δόξαν· οὐχ᾽ ὅση ἦν ὡς ἦν, ἀλλ᾽ ὅσον ἠδύναντο βλέπειν οἱ σωματικοὺς ὀφθαλμοὺς περιφέροντες· φειδόμενος δὲ καὶ οὐχὶ φθονῶν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς τῆς ἀθεάτου βασιλείας τὴν πᾶσαν θεϊκὴν αὐτοῦ δόξαν, ἵνα μὴ σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὴν ζωὴν ἀπολέσωσιν. ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι, ἔλλαμψιν αὐτὸ λέγοντες καὶ λαμπρότητα καὶ χάριν, καὶ θέωσιν καὶ θεότητα παραδειχθεῖσαν μικροῦ στερροτέραν καὶ ὄψεως, καὶ φῶς ἀπρόσιτον, καὶ φυσικὴν ἀκτῖνα τοῦ υἱοῦ· ἄναρχον βολίδα θεότητος, ἀστραπὴν θεότητος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Προὐνέχθη δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ συνελεύσει καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις συνοδικὸς πρῶτος τόμος, ὃς τοῦτο φιλοθέως καὶ βεβαίως ἀπέδειξεν, ἄκτιστον καὶ οὐκ οὐσίαν, διὰ πολλῶν τῶν ἐκ τῆς θείας γραφῆς μαρτυριῶν, καὶ τῶν τοῦ τρισμακαρίτου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως ἡμῶν ἐκείνου κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου συμφώνως τοῖς ἁγίοις ῥημάτων, καὶ θεοσεβῶν θεσπισμάτων. τοὺς ἐν ἱερὸν καὶ θεῖον τόμον ἀντιπαλαμένους ἰδόντες ποτὲ καὶ ἀντιλέγοντας, τοὺς καὶ τῷ ἱερωτάτῳ Θεσσαλονίκης ἀντικειμένους, ἀποβαλλόμεθα τούτους· ὡς νῦν μὲν κτιστὸν τὸ φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως, νῦν δὲ λίαν ἀνοήτως οὐσίαν εἶναι τοῦτο ἰσχυριζομένους τοῦ Θεοῦ· καὶ ὡς μὴ φέροντας ἔχειν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμιν ἄκτιστον καὶ ἐνέργειαν, ἀλλὰ πάσας τὰς κοινὰς δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀφρόνως εἰς κτίσματα καταφέροντας, καὶ πολυθέους νομίζοντας, τοὺς ἄκτιστον ὁμολογοῦντας τὸν Θεὸν, μὴ κατ᾽ οὐσίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ὑποστάσεις, καὶ κατὰ τὰς κοινὰς τῶν τριῶν ὑποστάσεων θείας δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας.

Ἐπὶ τούτοις ἅπασι τὸ τοῦ Ἀκινδύνου βιβλίον εἰς μέσον προτεθὲν ἀνεγνώσθη· ἐν ᾧ καὶ ἄλλας μὲν κακοδοξίας παλαιάς τε καὶ νέας δογματίζων ἐφαίνετο· διϊσχυρίζετο δὲ, καὶ μηδεμίαν πρεσβεύειν ἐνέργειαν ἄκτιστον κοινὴν τῆς τρισυποστάτου θεότητος, εἰ μὴ τὸν υἱὸν μόνον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀλλ᾽ ἡ θεία σύνοδος, καλῶς τε καὶ θεοφιλῶς ἐπιγνοῦσα, Μαρκέλλου καὶ Φωτεινοῦ καὶ Σωφρονίου τῶν παλαιῶν αἱρετικῶν τὴν δυσσέβειαν ταύτην οὖσαν, εὐθὺς τὸν θεῖον Χρυσόστομον κατὰ τῆς κακοδοξίας ταύτης ἀντιπαρεξάγουσι, καθάπερ τινὰ οὐρανόθεν αὐτὸν ἀφιέντες πρηστῆρα, τὰ φρυγανώδη τοῦ Ἀκινδύνου λυρήματα καταφλέγοντα· ὃς δὴ καὶ τὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴν ἐξηγούμενος, Μάρκελλος, φησὶ, καὶ Φωτεινὸς, καὶ Σωφρόνιος, τὸν λόγον ἐνέργειαν εἶναι φασί· τὴν δὲ ἐνέργειαν ταύτην, ἐνοικῆσαι τῷ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, οὐκ οὐσίαν ἐνυπόστατον. Ἄρειος, υἱὸν μὲν ὁμολογεῖ, ῥήματι δὲ μόνῳ· κτίσμα δὲ εἶναι φησὶ, καὶ τοῦ πατρὸς ἐλάττονα πολύ. ἕτεροι δὲ οὔ φασιν ἔχειν αὐτὸν ψυχήν. εἶδες τὰ ἅρματα ἑστῶτα; θέασαι τοίνυν αὐτῶν καὶ τὰ πτώματα, πῶς ὁμοῦ πάντας καταιρίαν βάλλει, καὶ μιᾷ πληγῇ πάντας ἀθρόον πως εἰς γῆν καταβάλλει. τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν, φησὶν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ᾽ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ. ἐντεῦθεν καὶ Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ἔπεσε, καὶ Μάρκελλος καὶ Σαβέλλιος. ἐν μορφῇ γὰρ, φησι, Θεοῦ ὑπάρχων. πῶς οὖν λέγεις, ἀπὸ Μαρίας, ὦ μιαρὲ, ἤρξατο, καὶ πρὸ τούτου οὐκ ἦν; πῶς δὲ σὺ λέγεις, ἐνέργεια ἦν; μορφὴ γὰρ Θεοῦ, φησὶν, μορφὴν δούλου ἔλαβεν. ἡ μορφὴ τοῦ δούλου ἐνέργεια δούλου ἐστὶν, ἢ φύσις δούλου; πάντως δήπου φύσις δούλου. οὐκοῦν καὶ ἡ μορφὴ τοῦ Θεοῦ, Θεοῦ φύσις· οὐκ ἄρα ἐνέργεια.

A *Nam aſpectabilis, non eſt inviſibilis: ſi autem inviſibilis, non eſt aſpectabilis. Itaque audi & intellige. Illis Dominus Chriſtus ſuis diſcipulis oſtendit inviſibilis ſuæ majeſtatis gloriam, & non oſtendit. Hoc eſt, tenuiter aperuit deitatem, & non plene: alteram quidem ut eos confirmaret, alterum ut eiſdem parceret. Confirmans quidem oſtendit illis inviſibilis majeſtatis divinam gloriam, non quanta quanta eſt, ſed quantum poterant intueri, qui corporeos oculos circumferrent. Parcens autem, nec invidens, non oſtendit illis inviſibilis majeſtatis omnem divinam ſuam gloriam; ne videntes vitam amitterent.* Sed & omnes ſancti lumen illud illuſtrationem vocant, & ſplendorem, & gratiam, & deïficationem, & deïtatem oſtenſam paulo ſolidiorem quam oculis poſſit conſpici, & lumen inacceſſibi- B le, & naturalem Filii radium; principio carentem facem deïtatis, deïtatis coruſcationem, & ſimilia.

Productus autem eſt in illa ſeſſione de his ſynodicus primus Tomus, qui pie firmiterque demonſtravit, eſſe lumen illud increatum, nec tamen Dei eſſentiam, multis ex divina ſcriptura teſtimoniis, & verbis religioſiſque ſanctionibus ter beatiſſimi ac celebratiſſimi Imperatoris noſtri illius domini Andronici Palæologi, quæ ſanctorum dictis conſentiunt. Huic ſacro ac divino Tomo videntes adverſari & contradicere eos, qui etiam ſacratiſſimo Theſſalonicenſi adverſantur, eos abjicimus: ut qui nunc quidem creatum lumen Dominicæ Transformationis, nunc vero valde C ſtulte eſſentiam Dei illud eſſe ſtatuant: nec confiteantur habere eſſentiam Dei & virtutem increatam & operationem; ſed omnes communes virtutes & operationes Patris & Filii & Spiritus ſancti in ordinem rerum creatarum inſipienter detrahunt; & multorum deorum cultores arbitrantur eos, qui increatum fatentur Deum, non ſecundum eſſentiam duntaxat, verum etiam ſecundum hypoſtaſes, & ſecundum communes trium hypoſtaſeon divinas virtutes & operationes.

Poſt hæc omnia Acindyni liber in medium productus, lectus eſt: in quo & alias quidem pravas opiniones novas ac veteres viſus eſt adſtruere; affirmabat autem ſe nullam conſtituere operationem increatam com- D munem deïtati tripliciter ſubſiſtenti, niſi ſolum Filium & Spiritum ſanctum. At divina ſynodus, ſancte ac religioſe agnoſcens, Marcelli, Photini, & Sophronii, veterum hæreticorum, impietatem illam eſſe, illico divinum Chryſoſtomum contra hanc pravam opinionem proferunt, quaſi quemdam e cælo ipſum demittentes turbinem igneum, qui tamquam virgulta arida Acindyni deliria concremaret. Nam is exponens epiſtolam ad Philippenſes; *Marcellus*, inquit, *& Photinus, & Sophronius, Verbum operationem eſſe dicunt: operationem autem iſtam inhabitaſſe in eo qui ex ſemine David, non eſſentiam ſubſiſtentem. Arius Filium quidem confitetur, ſed verbo tenus: creaturam autem eſſe ait, & Patre longe minorem. Alii vero ne- E gant ipſum habere animam. Vidiſti currus ſtantes? Conſidera igitur ipſorum etiam caſus: quomodo ſimul omnes deſigens vulneret, & una plaga omnes repente quodammodo proſternat.* Hoc enim ſentite in vobis, *inquit*, quod & in Chriſto Jesu; qui cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe æque ac Deum. *Hinc & Paulus Samoſatenus cecidit, & Marcellus & Sabellius.* Cum *enim, inquit*, in forma Dei eſſet. *Quomodo igitur, ſceleſte, dicis: A Maria cœpit, & prius non erat? Quomodo tu dicis, Operatio fuit? Nam Dei forma, inquit, formam ſervi accepit. Forma ſervi an operatio ſervi eſt, an non potius natura ſervi? Omnino ſcilicet natura ſervi eſt. Igitur & forma Dei, Dei natura eſt; non utique operatio.*

Philip. 2. 5. ex Græco.

Sed & Nyſſenus divinus Gregorius, in oratione ad Ablavium; *Deus*, inquit, *operantem ſignificas: deïtas vero, operationem: nullum autem e tribus operatio eſt: ſed potius operans unumquodque eorum eſt.*

Ex his itaque divina ſynodus; Oſtenſum eſt, inquit, eum qui dicit, ſolum Filium & Spiritum ſanctum increatas operationes eſſe, ut qui non communem operationem exiſtimet naturalem trium hypoſtaſeon, quam Acindynus reſpuit; Marcelli & Photini & Sophronii hæreſim jam olim demortuam & abolitam, in Eccleſiam Dei audere ſubinducere. Quamvis autem e ſanctis aliqui Filium & Spiritum ſanctum virtutem vel operationem dixerunt, ſed Patris; & ſic uterque ut perfecta hypoſtaſis, & operationem habet & virtutem; & eſt hoc commune nomen, ſecundum divinum Dionyſium, integræ & ſuperplenæ deïtatis: ſecundum quam ſignificationem etiam Pater Virtus nuncupatur. At nobis non de hac operatione ac virtute, ſed de communi tripliciter ſubſiſtentis deïtatis, quæ non eſt hypoſtaſis, ſed naturaliter & ſupra naturam ineſt unicuique divinarum hypoſtaſeon, ſecundum traditionem Theologorum. Unum enim Deum in tribus hypoſtaſibus, ſecundum magnum Athanaſium, cum de Deo loquimur, prædicamus; unam habentem eſſentiam, & virtutem, & operationem, & quæcumque alia circa eſſentiam conſiderantur, ac de Deo cum laude prædicantur. Atque ut ſummatim dicamus, & collectionem ſive plenitudinem habeamus eorum quæ de Deo dicuntur, deinceps audiamus: Quod increatum, incorporeum, ante omne tempus, expertem principii, ſempiternum, interminatum, infinitum, ignotum, formam non recipientem, ineffabilem, imperveſtigabilem, Deum deorum dicimus ipſum, Dominum dominorum, Regem regnantium, omnipotentem, factorem, conditorem, lumen, ſanctum, vitam, bonum, fortem, omnipotentem, & quæcumque alia excellentiam ſignificantia vel cauſalitatem; non unumquodque eſſentiam dicimus eſſe, ſed circa eſſentiam: quæ & collectio & complementum deïtatis eſſe dicuntur ſecundum ſcripturam, & in unaquaque trium ſanctarum hypoſtaſeon ex æquo conſiderantur, ac de ea prædicantur. *Omnia enim quæ habet Pater, mea ſunt; & clarificatus ſum in eis.* Alioqui Virtus Patris Filius appellatur, aut etiam Spiritus ſanctus, tum ob alias cauſas, quas Theologi prodiderunt; tum vero maxime, quod tota virtus Paterna Filio ineſt, ut magnus Baſilius ad verbum ſcribit, certans adverſus Eunomium. Quomodo igitur æquum bonumque fuerit, perimere naturalem & communem tripliciter ſubſiſtentis deïtatis virtutem, per quam Filius & Spiritus ſanctus Virtus Patris eſſe a Theologis celebrantur?

Joan. 17, 10.

Poſt hæc juſſu potentiſſimi ſanctique noſtri Imperatoris ac Regis, rogatus a magno Chartophylace & principe Philoſophorum, quilibet ex epiſcopis & Senatoribus, & eccleſiaſticis præſulibus, qua quiſque in ſententia eſſet, de his omnibus quæ dicta & examinata nunc fuerant in divina & ſacroſancta ſynodo. Et omnes ſingulatim nihil ambigere ſe de his reſponderunt; plurimamque gratiam ſe habere ſacratiſſimo metropolitæ Theſſalonicenſi dixerunt, quod concordiſſime cum ſanctis omnibus & locutus ſit, & ſcripſerit; & ad patrocinium veritatis quæ fidem ſpectat, tantum diligentiæ attulerit; & tot contumelias atque calumnias, aliaſque injurias pertulerit, ut refelleret Barlaamum iſtum & Acindynum, & eos qui poſtea uſque nunc exſtiterunt conſentientes ipſis, quique a tradita nobis a Patribus in Deum fidem ac pietate Chriſti Eccleſiam deducere moliebantur. Poſt omnes poſtremo pronunciavit etiam vere magnanimus & rerum divinarum ſcientia inſtructiſſimus, ſereniſſimus, fortiſſi-

Ἀλλὰ καὶ ὁ Νύσσης θεῖος Γρηγόριος ἐν τῷ πρὸς Ἀβλάβιον λόγῳ, Θεὸς, φησὶν, ἐνεργοῦντα δηλοῖ· θεότης δὲ, ἐνέργειαν. οὐδὲν δὲ τῶν τριῶν ἐνέργεια· ἀλλὰ μᾶλλον ἐνεργοῦν ἕκαστον αὐτῶν.

Ἐκ δὴ τούτων ἡ θεία σύνοδος, ἀπεδείχθη, φησὶν, ὡς ὁ λέγων μόνον τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀκτίστους ἐνεργείας εἶναι τοῦ Θεοῦ, ὡς μὴ κοινὴν ἐνέργειαν δοξάζων φυσικὴν τῶν τριῶν ὑποστάσεων, ἣν ὁ Ἀκίνδυνος ἀθετεῖ, τὴν Μαρκέλλου καὶ Φωτεινοῦ καὶ Σωφρονίου αἵρεσιν πάλαι τεθνηκυῖαν καὶ καταχωσθεῖσαν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τολμᾷ παρεισάγειν Θεοῦ· εἰ δὲ καί τινες τῶν ἁγίων δύναμιν ἢ ἐνέργειαν εἰρήκασι τὸν υἱὸν ἢ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλὰ τοῦ πατρός· καὶ οὕτως ἑκάτερον ὡς ὑπόστασις τελεία, καὶ ἐνέργειαν καὶ δύναμιν ἔχει· καὶ ἔστι τοῦτο κοινὸν ὄνομα, κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον, τῆς ὁλοτελοῦς καὶ ὑπερπλήρους θεότητος· καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ ὁ πατὴρ δύναμις καλεῖται. ἡμῖν δὲ ἀλλ' οὐ περὶ ταύτης τῆς ἐνεργείας καὶ δυνάμεως, ἀλλὰ περὶ τῆς κοινῆς τῆς τρισυποστάτου θεότητος, ἥ τις οὐχ' ὑπόστασις ἐστὶ, ἀλλὰ φυσικῶς καὶ ὑπερφυῶς πρόσεστιν ἑκάστῃ τῶν θεαρχικῶν ὑποστάσεων, κατὰ τὴν τῶν θεολόγων παράδοσιν. ἕνα γὰρ Θεὸν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον θεολογοῦμεν· μίαν ἔχοντα τὴν οὐσίαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τὴν οὐσίαν θεωρεῖται θεολογούμενα καὶ ὑμνούμενα. καὶ ἵνα τύπον δῶμεν τοῦ λόγου, καὶ ἄθροισμα ἢ πλήρωμα τῶν κατὰ θεολογίαν ἔχωμεν, καθεξῆς ἀκούσωμεν, ὅτι τὸ ἄκτιστον, τὸ ἀσώματον, τὸ ἄχρονον, τὸ ἄναρχον, τὸ ἀΐδιον, τὸ ἀτελεύτητον, τὸ ἄπειρον, τὸ ἄγνωστον, τὸ ἀσχημάτιστον, τὸ ἀνερμήνευτον, τὸ ἀνεξιχνίαστον, τὸ Θεὸν θεῶν λέγεσθαι αὐτὸν, τὸ κύριον κυρίων, τὸ βασιλέα βασιλευόντων, τὸ παντοκράτορα, τὸ ποιητὴν, τὸ δημιουργὸν, τὸ φῶς, τὸ ἅγιον, τὸ ζωὴν, τὸ ἀγαθὸν, τὸ ἰσχυρὸν, τὸ παντοδύναμον, καὶ ὅσα ἄλλα κατὰ τὸ ὑπεροχὴν καὶ αἰτιολογίαν, οὐχ' ἕκαστον οὐσία λέγεται, ἀλλὰ περὶ τὴν οὐσίαν· ἃ καὶ ἄθροισμα καὶ πλήρωμα θεότητος λέγεται κατὰ τὴν γραφὴν, καθ' ἑκάστην τῶν ἁγίων τριῶν ὑποστάσεων ἐξ ἴσου θεωρούμενα καὶ θεολογούμενα. πάντα γὰρ ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. ἄλλως τε δύναμις καλεῖται ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, ἢ καὶ τὸ πνεῦμα ἅγιον, καὶ δι' ἄλλας μὲν αἰτίας, ἃς οἱ θεολόγοι παραδεδώκασι· μάλιστα δὲ, ὡς ὅλης τῆς πατρικῆς δυνάμεως ἐναποκειμένης τῷ υἱῷ, ὡς ὁ μέγας Βασίλειος ῥητῶς τοῦτο γράφει Εὐνομίῳ παλαίων. πῶς οὖν δίκαιον ἀναιρεῖν τὴν φυσικὴν καὶ κοινὴν τῆς τρισυποστάτου θεότητος δύναμιν, δι' ἣν καὶ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον δύναμις τοῦ πατρὸς παρὰ τῶν θεολόγων ὑμνεῖται;

Ἐπὶ τούτοις ἐκ θελήματος τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως, ἐρωτηθέντες παρὰ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων, τῶν ἀρχιερέων ἕκαστος καὶ τῶν συγκλητικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, τίνα γνώμην ἔχει περὶ τῶν λαληθέντων καὶ ἐξετασθέντων τῶν πάντων νῦν ἐπὶ θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου. καὶ καθ' ἕνα πάντες ἀναμφιβόλως ἔχειν περὶ τούτων ἀπεφήναντο· καὶ πολλὴν χάριν εἰδέναι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης ἔλεγον, ὡς συμφώνως τοῖς ἁγίοις πᾶσιν εἰπόντι καὶ συγγεγραφότι· καὶ εἰς συνηγορίαν τῆς κατ' εὐσέβειαν ἀληθείας ἐπὶ τοσοῦτον σπουδάσαντι, καὶ τοσαύτας ὕβρεις τε καὶ συκοφαντίας καὶ ἐπηρείας ἄλλας ὑπενεγκόντι ὑπὲρ τοῦ ἐξελέγξαι Βαρλαὰμ ἐκεῖνον, καὶ τὸν Ἀκίνδυνον, καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν ἀναφανέντας συμφώνους αὐτοῖς, καὶ τῆς πατροπαραδότου πρὸς Θεὸν πίστεως καὶ εὐσεβείας τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν μεταστῆσαι σπουδάζοντας. μετὰ δὲ πάντας ὕστερον ἀπεφήνατο καὶ ὁ μεγαλοφυέστατος ὄντως καὶ τὰ θεῖα σοφὸς, γαληνότατος, κράτιστος

Digitized by Google

καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς, πάντων τῆς καθέδρας ἐξαναστάντων τῶν τε λαμπροτάτων συγκλητικῶν καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ὥσπερ δὴ νόμος ἐν τοῖς τοιούτοις, κύριος Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνὸς, διοριζόμενος· ὅτι μέγα ἡ ἀδικία κακὸν, καὶ ἐπὶ τῶν γηΐνων τούτων καὶ χαμαιζήλων, ὡς καὶ ἔθνος ὅλον ἀχρειῶσαι καὶ καταστρέψαι δυναμένη· ὅτε καὶ τὸ ἐναντίον ταύτης ἡ δικαιοσύνη, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὑψοῖ ἔθνος. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν κάτω ἡ ἀδικία τοσοῦτον μέγα κακὸν, πόσῳ μᾶλλον, ὅταν εἰς τὸ θεῖον ὕψος λαλῶνται, παρὰ τῶν κακῶς φρονούντων; καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ Θεῷ ἀλήθεια ἀδικεῖται παρὰ τῶν ἀθετούντων αὐτήν· καὶ οἱ ταύτην στέργοντες καὶ ἀνακηρύττοντες, ἔτι δὲ καὶ συναγωνιζόμενοι πρὸς δύναμιν, ὑβρίζονται καὶ συκοφαντοῦνται καὶ διαβάλλονται, παρὰ τῶν ἐν διαστρόφῳ γνώμῃ πλανᾶν τοὺς ὄχλους ἐπιχειρούντων. ἐγὼ γοῦν τοσαύτην ὁρῶ τὴν πρὸς ἁγίους συμφωνίαν, τῶν παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης λεχθέντων, καὶ τῶν ἀναγνωσθέντων αὐτοῦ συγγραμμάτων εἰς συνηγορίαν τῆς εὐσεβείας· καὶ τοσαύτην σπουδὴν τοὺς ἁγίους ποιουμένους ἐν τοῖς οἰκείοις συγγράμμασιν ὑπὲρ τῶν προκειμένων ἀρτίως θείων δογμάτων, ὡς μηδένα τῶν μετ' εὐγνωμοσύνης ζῆν ἐθελόντων, πλείονα ταύτης ἐπιζητῆσαι. ὑπὲρ δὲ ὧν τοῖς τε μακαρίοις τοῦ Χριστοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις καὶ ταῖς ἁγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς συνόδοις καὶ τοῖς ἁγίοις πατράσι τεθεολόγηται, τοσοῦτον τὸ ἐν ἐμοὶ πρόθυμον, διὰ τῆς ἐν ἐμοὶ τοῦ Χριστοῦ χάριτος, ὡς ἕτοιμος εἶναι εἴπερ μοι καὶ μία κοτύλη προσῆν αἵματος, ταύτην ἐκχέαι προθύμως ὑπὲρ αὐτῶν. χάριν δὲ ἔχω καὶ τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ τῷ δεσπότῃ καὶ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὅτι μέγα ἔλεος ἐποίησε μεθ' ἡμῶν, εὐδοκήσας φανερωθῆναι καὶ στερεωθῆναι σήμερον τὴν τῆς εὐσεβείας ἀλήθειαν, καὶ μὴ ἐάσας παρασπασθῆναί τι ταύτης, καὶ σαλευθῆναι παρὰ τῶν πολλοῖς ἐπιχειρήμασι καὶ δόλοις καὶ μηχανήμασιν ἐπιχειρούντων ταύτην ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἐνιαυτοὺς ἤδη διαστρέψαι καὶ καταβαλεῖν. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ὁ θειότατος βασιλεύς.

Ἐπεὶ δὲ ἀπελήλυθε τοῦτο θεῖον καὶ σεπτὸν πρόσταγμα καὶ πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ὡς ἂν οἱ ἐν τούτῳ συνέσει καὶ ἀρετῇ διαφέροντες ἐπιδημήσωσιν εἰς τὴν κατὰ τὴν θεοδόξαστον ταύτην μεγαλόπολιν συγκροτηθεῖσαν σύνοδον· ἐκεῖνοι δὲ διά τε τὸ τῆς ὁδοῦ μῆκος, καὶ τὴν τοῦ καιροῦ δυσχέρειαν ἐπιδημῆσαι μὴ ἔχοντες, δύο τῶν ἱερωμένων μοναχῶν ἀρετῇ τε καὶ λόγῳ σεμνυνομένους πέμπουσι, καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐτοκράτορα καὶ βασιλέα περιδηλοῦσαν, ὅτι καὶ ἔγγραφον τὴν οἰκείαν γνώμην τῇ συνόδῳ ἀπέστειλαν. ἐπέστησαν οὖν οἱ πεμφθέντες ἱερομόναχοι, καὶ ἀπέδωκαν τῇ συνόδῳ λόγους, ὡς κοινοὺς τοῦ ἁγίου ὄρους παντὸς, οὓς καὶ συνεγράψατο ἐκεῖ ἔτι περιὼν μετ' αὐτῶν ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἡρακλείας κύριος Φιλόθεος. προεκόμισαν δὲ τὴν ἐκεῖθεν πεμφθεῖσαν ἔγγραφον ἁπάντων γνώμην· ἥ τις καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον πάντων, συμφωνοῦσα καὶ συμμαρτυροῦσα δέδεικται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, διὰ πάντων κατὰ τὴν τῆς εὐσεβείας ἀλήθειαν. ταῦτα δὲ καὶ τὸ ἅγιον ὄρος ἅπαν.

Ἡμεῖς δὲ πᾶσα ἡ συναθροισθεῖσα ἐν τῷ Τρικλίνῳ τῷ οὕτως ἐπιλεγομένῳ Ἀλεξιακῷ τῶν ἱερῶν Βλαχερνῶν, θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος χάριτι Χριστοῦ, καὶ νῦν τῆς εὐσεβείας ὑπερμαχοῦντες, καὶ ἀκριβῆ καὶ προσήκουσαν τὴν περὶ τῶν προκειμένων σκέψιν καὶ ἐξέτασιν ποιησάμενοι, καὶ τοὺς προτέρους ἐπὶ τούτοις συνοδικοὺς τόμους ὡς εὐσεβεστάτους ἐπικυροῦντες, μᾶλλον δὲ καὶ τούτοις ἐμμένοντες, τὸν μὲν Βαρλαὰμ ἐκεῖνον καὶ τὸν Ἀκίνδυνον, ὡς εἰς αὐτὰ τὰ καίρια τῆς εὐσεβείας ἐμπαροινήσαντας, καὶ μηδαμῶς μεταμεληθέντας ἔτι περιόντας τῷ βίῳ, τῷ ἀπὸ Χριστοῦ ἀναθέματι δικαίως καθυποβάλλομεν. τοὺς δὲ νῦν ἀναφανέντας καὶ συνοδικῶς ἐξελεγχθέντας ὁμοίως ἐκείνοις ὁμόφρονας, καὶ

mus, & ſanctus noſter Imperator ac Rex, omnibus ex ſua ſede aſſurgentibus, tum ſenatoribus, tum ſacratiſſimis epiſcopis, ut mos eſt in talibus, dominus Joaones Cantacuzenus, ita definiens: Magnum improbitas malum eſt, etiam in terrenis iſtis humilibuſque rebus; cum & gentem totam valeat deſtruere ac demoliri: quando & quæ ipſi contraria eſt *juſtitia*, ſicut ſcriptum eſt, *elevat gentem*. Quod ſi autem in rebus infimis improbitas tantum eſt malum, quanto magis quando in divinam majeſtatem loquuntur, qui prave ſentiunt? cum & ipſa quæ in Deo eſt veritas injuria afficitur ab his qui ſpernunt eam; qui vero eam diligunt ac prædicant, quique ulterius pro virili eam defendunt, injuriis vexantur & calumniis & ignominia, ab his qui perverſa ſententia ſeducere turbas conantur. Ego ſane tantam intueor cum ſanctis conſenſionem, in his quæ dicta ſunt a ſacratiſſimo metropolita Theſſalonicenſi, & in ſcriptis ejus, quæ modo lecta fuerunt ad defenſionem pietatis; & tantum diligentiæ ſanctos attuliſſe in ſuis lucubrationibus pro divinis dogmatibus proxime propoſitis, ut nemo eorum qui velint cum probitate & æquitate vivere, ampliorem ea velit deſiderare. Pro his autem quæ ſunt a beatis Chriſti diſcipulis & Apoſtolis, & a ſanctis atque œcumenicis ſynodis, ſanctiſque Patribus, de Deo tradita, tanta mihi alacritas eſt, per Chriſti gratiam quæ in me eſt, ut paratus ſim, ſiquidem mihi vel una fuerit hemina ſanguinis, hanc effundere prompte pro illis. Gratiam autem habeo etiam ei qui eſt ſuper omnia Deus Dominus & dominator noſter Jeſus Chriſtus, qui magnam miſericordiam fecit nobiſcum: cum placuit ei manifeſtari ac ſtabiliri hodie fidei veritatem, nec paſſus eſt aliquid ex ea convelli, aut concuti ab his, qui multis conatibus & dolis & machinationibus eam pervertere ac proſternere ab annis quatuordecim moliuntur. Hactenus ſane quidem diviniſſimus Imperator.

Prov. 14. 34.

Poſtquam autem profectum eſt hujus ſacrum ac venerandum edictum ad ſanctum Montem; ut qui ibi intelligendi vi ac virtute excellerent, convenirent ad ſynodum convocatam in hanc felicem Magnam Urbem; nec illi poſſent proficiſci, tum ob itineris longitudinem, tum ob moleſtum anni tempus; idcirco duos ex Monachis ſacerdotibus virtute & dicendi vi eximie ornatos, cum relatione ad potentiſſimum ſanctumque noſtrum Imperatorem ac regem, qua indicarent ſe ſuam ſententiam ſcripto ad ſynodum miſiſſe. Sutrexerunt igitur qui miſſi fuerant Hieromonachi, & dederunt ſynodo tractatus, velut communes toti Monti Sancto, quos ibi conſcripſerat, cum adhuc ibi cum ipſis degeret, ſacratiſſimus metropolita Heracleæ, dominus Philotheus. Protulerunt autem inde miſſam ſcripto omnium ſententiam: quæ audientibus cunctis perlecta, conſentire & adſtipulari viſa eſt ſacratiſſimo metropolitæ Theſſalonicenſi in omnibus, ſecundum fidei veritatem. Atque hæc quidem & totus Mons Sanctus.

Mons Athos.

Qui poſtea Patriarcha CP.

Nos autem omnis congregata in Triclinio ſic nuncupato Alexiaco ſacratum Blachernarum, divina & ſacra ſynodus Chriſti gratia, etiamnunc pro pietate certantes, & accurata convenienteque de rebus propoſitis deliberatione & examinatione facta; & priores ſuper his ſynodicos Tomos velut pietati maxime conſentaneos confirmantes, vel potius iiſdem inhærentes, Barlaamum quidem & Acindynum, ut qui in præcipua iſta fidei capita inſultarint, nec ullo modo reſipuerint, quamdiu fuere ſuperſtites, anathemati a Chriſto juſte ſubjicimus. Eos vero qui nunc deprehenſi ſunt, & ſynodice convicti eadem atque illi ſentire, &

Anno Chriſti 1350.

quotquot penitus ſunt ex eorum factione, condemnatos & projectos ſtatuimus a catholica & Apoſtolica Chriſti eccleſia, niſi pœnitentiam egerint, & anathemati a Chriſto ſubjicimus. Eos item qui communicant ipſis in doctrina, excommunicatos habemus, & omni eos ſacerdotali functione, ſi quam habent, exuimus. Qui ſunt autem ab illis abrepti & abſtracti, neque ſunt ex principibus hæreſeos, ſi quidem impœnitentes maneant, ſimilibus pœnis ſubjicimus. Eos autem qui pœnitentia ducti ſincere anathematizaverint ejuſmodi pravam opinionem, & eos qui in ea permanſerint; non ſolum in communionem pietatis, ſed & in ſacerdotium lubentiſſime ſuſcipimus, nihil omnino eiſdem detrahentes; juxta ſententiam ac judicium de talibus ſanctæ & œcumenicæ ſeptimæ ſynodi, quæ definit: *Eos quidem qui principes & antiſtites impietatiſque aſſertores fuerunt, ne quidem ſi pœnitentia ducantur, omnino in ſacerdotium recipimus: Qui autem vi abducti, abrepti, abſtractique ſunt, ſi vere ac ſincere reſipiſcant, in ſacerdotium pro ſuo ſingulos gradu ſuſcipimus.* Sed & ſi quis alius ex omnibus eadem aliquando deprehenſus fuerit aut ſentire, aut dicere, aut ſcribere contra ſacratiſſimum Theſſalonicenſem; vel potius contra ſacros Theologos ipſamque Eccleſiam; eadem contra ipſum decernimus, eidemque condemnationi eum ſubjicimus; ſive fuerit is ex ordine ſacro, ſive e laïcis. Ipſum præterea ſæpedictum ſacroſanctum metropolitam, quem nihil ſcripſiſſe aut ſenſiſſe deprehendimus poſt exactam diſcuſſionem, quod diſcrepet a divinis ſcriptoris; immo vero pro ipſis divinis litteris & communi noſtra fide, ut par eſt, decertaſſe; non modo omnibus, quæ adverſus ipſum, vel potius contra ipſam Chriſti Eccleſiam, conjectæ ſunt, nugis, quemadmodum qui pridem prodierunt Tomi ſynodici, ſuperiorem habemus; verum etiam certiſſimum fidei defenſorem & propugnatorem, atque ipſius auxiliatorem eſſe pronunciamus. Sic enim & qui in illis ſynodi tomi prodierunt, habituri ſunt, quemadmodum jam nunc habent, certitudinem ac robur.

His ita peractis, non ſine Spiritus ſancti auxilio & gratia, reliquum erat adhuc, quod enitebantur omnem occaſionem auferre volentibus criminari; ut quæ in ſacratiſſimi Theſſalonicenſis lucubrationibus adverſarii Eccleſiæ carpebant, ne ea quidem ipſa tranſcurrerentur indiſcuſſa; quamvis in iis quæ tunc examinata fuerant in ſacra ſynodo, hæc etiam omnia fuerint comprehenſa. Hæc itaque cum inveniſſet potentiſſimus & ſanctus Imperator noſter ac Rex, deſcripta ſingulatim ipſorum manu, & nobis ea dediſſet; nos unumquodque eorum in ſacratiſſimi Theſſalonicenſis libro legimus & expendimus, convenientes in Magnam Eccleſiam, & ſimul diem totum agentes, nec ſemel, ſed iterum, ac tertio, ac ſæpius. Et Theſſalonicæ quidem ſacratiſſimum metropolitam etiam in his conſentientem reperimus ſacris Theologis, & per Chriſti gratiam defenſorem veritatis quæ ad fidem pertinet; hos autem, etiam ex his quæ ſcripto depravare & calumniari conati fuerant, in multas magnaſque hæreſes incidiſſe. Nam & his quæ a Theologis totidem verbis dicta fuerant manifeſte & conſtanter contradicebant, & deïficationem corporis a Domino aſſumpti creatam auſi ſunt profiteri; & eſſentiam Dei, eo quod ſancti dixerunt ipſam eſſe inacceſſam & imparticipabilem, corruptricem eſſe arbitrari eos qui de ipſa ſic ſentiant, (o audaciam prorſus impiam!) affirmarunt; idque cum Deus Moſi dixerit; *Nemo videbit faciem meam, & vivet:* Verum etiam qui requieverunt, juxta prophetiam, ſuper florem ex radice Jeſſe, ſcilicet Dominum noſtrum JESUM Chriſtum,

Exod. 33. 20.

αἱρετικὸς ὄντι τῆς συμμαθείας αὐτῶν, ἀποκηρύκτους τε καὶ ἀποβλήτους ἔχομεν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, εἰ μὴ μεταμεληθεῖεν, καὶ τῷ ἀπὸ Χριστοῦ ἀναθέματι καθυποβάλλομεν. καὶ τοὺς κοινωνοῦντας τούτοις ἐν γνώσει ἀκοινωνήτους ἔχομεν· καὶ πάσης ἱερατικῆς λειτουργίας, τοὺς ἔχοντας, ἀπογυμνοῦμεν. τοὺς δ' ὑπὸ τούτων συναρπαγέντας τε καὶ περισυρέντας, καὶ μὴ τῶν ἐξάρχων τῆς αἱρέσεως ὄντας, ἀμεταμελήτως μὲν μένοντας, ταῖς ὁμοίαις καθυποβάλλομεν. μεταμεληθέντας δὲ γνησίως καὶ ἀναθεματίζοντας τήν τε τοιαύτην κακοδοξίαν καὶ τοὺς εἰς τέλος ἐμμείναντας ταύτῃ, μὴ μόνον εἰς κοινωνίαν τὴν κατ' εὐσέβειαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἱερωσύνην ἀσμενέστατα προσιέμεθα, μηδαμῶς τούτους ὑποβιβάζοντες, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐξήγησιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου, διαγορευούσης· ὅτι τοὺς μὲν πρωτάρχους καὶ προϊσταμένους καὶ τῆς ἀσεβείας ἐκδικητὰς, οὐδὲ μεταμελομένους ὅλως εἰς ἱερωσύνην παραδεχόμεθα· τοὺς δὲ βιασθέντας, ἢ συναρπαγέντας τε καὶ περισυρέντας, μεταμελομένους ἀληθῶς καὶ γνησίως, εἰς ἱερωσύνην κατὰ τὸν οἰκεῖον ἕκαστον βαθμὸν, προσδεχόμεθα. ἀλλ' καὶ εἴ τις ἕτερος τῶν ἁπάντων, τὰ αὐτά ποτε φωραθείη ἢ φρονῶν, ἢ λέγων ἢ συγγραφόμενος κατὰ τοῦ ἱερωτάτου Θεσσαλονίκης· μᾶλλον δὲ κατὰ τῶν ἱερῶν θεολόγων καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, τὰ αὐτὰ κατ' αὐτοῦ ψηφιζόμεθα, καὶ τῇ αὐτῇ καταδίκῃ καθυποβάλλομεν, εἴτε τῶν ἱερωμένων εἴη τις, εἴτε τῶν λαϊκῶν. αὐτὸν μέντοι τὸν πολλάκις ῥηθέντα ἱερώτατον μητροπολίτην, μηδὲν ἀπᾷδον τῶν θείων λογίων γράψαντά τε καὶ φρονοῦντα μετ' ἀκριβοῦς καταλαβόντες, μᾶλλον δὲ τῶν θείων λογίων καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν εὐσεβείας ὡς προσῆκεν ὑπερμαχοῦντα, ὡς ἰσχυρότερον μόνον πάντων τῶν κατ' αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐγκλημάτων, οἷς καὶ οἱ πρώην συνοδικοὶ τόμοι προβάντες, ἔχομεν· ἀλλὰ καὶ ἀσφαλέστατον τῆς εὐσεβείας πρόμαχον καὶ προαγωνιστὴν καὶ βοηθὸν ταύτης ἀποφαινόμεθα. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἐπὶ ταῖς συνόδοις ἐκείναις προβάντες τόμοι ἕξουσι, καθάπερ οὖν ἔχουσι, τὸ ἀσφαλές τε καὶ βέβαιον.

Τούτων δὲ οὕτως ἐκβάντων, οὐκ ἄνευ δὲ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος συνεργίας καὶ χάριτος, λοιπὸν ἦν ἵνα προθυμουμένους πᾶσαν αἰτίαν τῶν βουλομένων αἰτιᾶσθαι ἐξελεῖν, μηδὲ ἅπερ ἐν τοῖς τοῦ ἱερωτάτου Θεσσαλονίκης συγγράμμασιν ἐν αἰτίαις ἐποιοῦντο οἱ τῆς ἐκκλησίας πολέμιοι, μηδὲ ταῦτα παραδραμεῖν ἀβασάνιστα· εἰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐξετασθέντων ἐν τῇ θείᾳ συνόδῳ τότε, καὶ ταῦτα πάντα συνειλήφθησαν. εὑρόντος οὖν ταῦτα τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως καταγεγραμμένα κατὰ μέρος παρὰ τῆς ἐκείνων χειρὸς, καὶ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα δόντος, ἡμεῖς ἕκαστον τούτων ἐν τῷ τοῦ ἱερωτάτου Θεσσαλονίκης βιβλίῳ ἀνέγνωμέν τε καὶ ἐξητάσαμεν, συνελθόντες κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ συνδιημερεύσαντες, οὐχ' ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις· καὶ τὸν μὲν Θεσσαλονίκης ἱερώτατον μητροπολίτην, καὶ ἐν τούτοις σύμφωνον τοῖς ἱεροῖς θεολόγοις εὕρομεν, καὶ συνήγορον Χριστοῦ χάριτι τῆς κατ' εὐσέβειαν ἀληθείας· αὐτοὺς δὲ καὶ ἀφ' ὧν ἐγγράφως διαστρέφειν καὶ κατηγορεῖν ἐπεχείρησαν, πολλαῖς καὶ μεγάλαις αἱρέσεσι περιπεσόντας. τοῖς τε γὰρ παρὰ τῶν θεολόγων ῥητῶς εἰρημένοις φανερῶς ἀντιλέγοντες διετέλουν, καὶ τὴν θέωσιν τοῦ δεσποτικοῦ προσλήμματος κτιστὴν ἐτόλμησαν ἀποφῆναι· καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ παρὰ τῶν ἁγίων εἰρῆσθαι ταύτην ἀπρόσιτον καὶ ἀμέθεκτον, φθαρτικὴν εἶναι νομίζειν τοὺς οὕτω περὶ ταύτης φρονοῦντας, ὢ τόλμης δυσσεβοῦς, ἀπεφήναντο. καὶ ταῦτα τοῦ Θεοῦ πρὸς Μωσῆν εἰρηκότος· οὐδεὶς ὄψεται τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπαναπαυομένους κατὰ τὴν προφητείαν ἐπὶ τὸ ἄνθος τὸ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, δηλονότι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν,

ἐπα

Anno Christi 1350.

ἑπτὰ πνεύματα, τουτέστι τὰς ἐνεργείας κατὰ τοὺς ἱεροὺς θεολόγους, τοῦ θείου πνεύματος, ἃς ὁ μὲν ἱερὸς Ζαχαρίας ἑπτὰ ὀφθαλμοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξεν ἐπιβλέποντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ δὲ θεῖος Μάξιμος φυσικῶς ταῦτα προσεῖναι τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ ἐθεολόγησεν, μετὰ τῶν κτισμάτων ἔταξαν· καὶ τὰ πλείω τούτων καὶ μηδὲν ἧττον εἰς ἀσέβειαν φέροντα, οὐδὲ ἀριθμεῖν ῥᾴδιον. διὸ καὶ ἀπὸ τούτων ἡ κατάκρισις τούτοις, εἰ μὴ ἄρα μεταμεληθεῖεν, ἐπικυρώθη· καὶ τὰ συνοδικῶς ἡμῖν ἀρτίως, μετὰ τῆς ἐκ Θεοῦ βασιλείας ἐξετασθέντα καὶ διαγνωσθέντα, καὶ θείοις πατράσι πᾶσι, καὶ ταῖς προγεγενημέναις τούτων χάριν ἱεραῖς καὶ θείαις συνόδοις, καὶ τοῖς ἐπ' αὐτῆς συνοδικοῖς τόμοις· καὶ ἡ ἔνθεσμος διὰ πάντων καὶ κανονικὴ αὕτη ψῆφος, γραφεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἀρτίως, ἀκίνητος εἰς αἰῶνα τὸν σύμπαντα διατηρηθήσεται, τῇ παντοδυνάμῳ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ παντοδυνάμου καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν· ὑπὲρ ἧς καὶ δι' ἧς ὁ παρὼν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυσται.

Εἶχεν ὑπογραφὰς τὸ πρωτότυπον, διὰ μὲν ἐρυθρῶν γραμμάτων, τῶν θειοτάτων βασιλέων ἀμφοτέρων, τὸ,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩι ΤΩι ΘΕΩι ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ Ο ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩι ΤΩι ΘΕΩι ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Διὰ δὲ τῆς σεβασμίας καὶ πατριαρχικῆς χειρὸς τό,

Κάλλιστος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων καὶ Ἔξαρχος πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, Φιλόθεος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμος καὶ Ἔξαρχος πάσης Θετταλίας, Γρηγόριος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Κυζίκου, καὶ Ἔξαρχος πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀρσένιος.

Ὁ μητροπολίτης Φιλαδελφείας, ὑπέρτιμος καὶ Ἔξαρχος πάσης Λυδίας καὶ καθολικὸς κριτὴς τῶν Ῥωμαίων, Μακάριος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ὑπέρτιμος καὶ Ἔξαρχος πάσης Βιθυνίας, Ἰάκωβος.

Ὁ μητροπολίτης Μελενίκου, ὑπέρτιμος καὶ καθολικὸς κριτὴς τῶν Ῥωμαίων, Μητροφάνης.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀμασείας καὶ ὑπέρτιμος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ποντοηρακλείας καὶ ὑπέρτιμος Μεθόδιος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πηγῶν καὶ Παρίου, ὑπέρτιμος, Γεώργιος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βεῤῥοίας ὑπέρτιμος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Τυάνου, Διονύσιος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τραπεζοῦντος καὶ ὑπέρτιμος, Νήφων.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως ὑπέρτιμος καὶ Ἔξαρχος πάσης Ῥοδόπης, Γερμανός.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλυβρίας ὑπέρτιμος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Κοτυαΐου, Ἠσαΐας.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Εὐρίπου ὑπέρτιμος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Εὐχαΐτων, Γαβριήλ.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀμάστριδος, καὶ ὑπέρτιμος, Καλλίνικος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σουγδαίας, καὶ ὑπέρτιμος, Εὐσέβιος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Αἴνου καὶ ὑπέρτιμος, Δανιήλ.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βρύσεως, καὶ ὑπέρτιμος, Θεοδώρητος.

ſeptem ſpiritus, hoc eſt, ſeptem operationes; juxta divinos Theologos, divini ſpiritus; quas ſacer quidem Zacharias ſeptem oculos Chriſti prædicavit, reſpicientes in univerſam terram; divus vero Maximus naturaliter ineſſe Filio Dei Theologice pronunciavit; iſti cum rebus creatis collocarunt. Et his plura, quæ nihilo minus ad impietatem ducant, nec numerare facile eſt. Quamobrem & ob iſta damnatio illis, niſi utique pœnitentia ducantur, confirmata eſt. Et quæ ſynodice nobis nuper cum Regia ex Dei gratia Majeſtate examinata fuerunt & conſtituta, & cum divinis Patribus univerſis, & prius celebratis ſuper hoc negotio ſacris diviniſque ſynodis, & ſynodicis earumdem Tomis; item legitima in omnibus & canonica hæc ſententia, ſcripta ſubſcriptaque nuper, immobilis in omne ſæculum obſervabitur, omnipotenti virtute & gratia omnipotentis & magni Dei ac Salvatoris noſtri; pro qua & per quam præſenti certamine perfuncti ſumus.

Zachar. 3. 9.

Habuit ſubſcriptiones exemplar, rubris quidem litteris, utriuſque diviniſſimi Imperatoris, ſic:

JOANNES IN CHRISTO DEO FIDELIS REX ET IMPERATOR ROMÆORUM, CANTACUZENUS.

JOANNES IN CHRISTO DEO FIDELIS REX ET IMPERATOR ROMÆORUM, PALÆOLOGUS.

Per manum autem venerabilem & Patriarchalem, Calliſtus miſericordia Dei archiepiſcopus novæ Romæ, & œcumenicus Patriarcha.

Humilis metropolita Heracleæ, primas honoratiſſimorum, & Exarchus totius Thraciæ & Macedoniæ, Philotheus.

Humilis metropolita Theſſalonicenſis, honoratiſſimus, & Exarchus totius Theſſaliæ, Gregorius.

Humilis metropolita Cyzicenus, & Exarchus totius Helleſponti, Arſenius.

Metropolita Philadelphiæ, honoratiſſimus, & Exarchus totius Lydiæ, & Catholicus Judex Romæorum, Macarius.

Humilis metropolita Chalcedonis, honoratiſſimus, & Exarchus totius Bithyniæ, Jacobus.

Metropolita Melanici, honoratiſſimus, & Catholicus Judex Romæorum, Metrophanes.

Humilis metropolita Amaſeæ, & honoratiſſimus.

Humilis metropolita Pontoheracleæ, & honoratiſſimus, Methodius.

Humilis metropolita Pegarum & Parii, honoratiſſimus, Georgius.

Humilis metropolita Berrhœæ, honoratiſſimus, & locum tenens Tyanenſis, Dionyſius.

Humilis metropolita Trapezuntis, & honoratiſſimus, Nephon.

Humilis metropolita Trajanopolis, honoratiſſimus, & Exarchus totius Rhodopes, Germanus.

Humilis metropolita Selybriæ, honoratiſſimus, & locum tenens Cotyæni, Eſaïas.

Humilis metropolita Eupro, honoratiſſimus, & locum tenens Euchaïtenſis, Gabriel.

Humilis metropolita Amaſtridis, & honoratiſſimus, Callinicus.

Humilis metropolita Sugdææ, & honoratiſſimus, Euſebius.

Humilis metropolita Æni, & honoratiſſimus, Daniel.

Humilis metropolita Bryſeos, & honoratiſſimus, Theodoretus,

Anno Christi 1350.

A Humilis metropolita Madytorum, & honoratiſſimus, Jacobus.

Humilis metropolita Bizyæ, & honoratiſſimus, Neophytus.

Humilis metropolita Calliopolis, Joſeph.

Humilis metropolita Hexamilii.

Humilis metropolita Sozopolis, Theodoſius.

Erant & iſti per ſua ſuffragia, Hadrianopolitanus, Stauropolitanus, Didymotichenſis.

Aderant in ſynodo etiam epiſcopi, ſub Heracleenſi quidem, Panii, Cariopolis, Pamphyli, Athyræ: ſub Theſſalonicenſi, Campaniæ: ſub Sardiano, Synnadorum, & Eleutheropoleos.

Omiſſa hæc duo nomina, poſtea fuere addita:

B Humilis metropolita Didymotichi, & honoratiſſimus, Theoleptus.

Lititziz.s metropolita, confirmans ſubſcripſi.

Magnus Chartophylax ſanctiſſimæ Dei magnæ Eccleſiæ, & Philoſophorum ſupremus, Empæus.

Magnus Vaſorum cuſtos, Euthymius Apocaucus.

Sacellarius ſanctiſſimæ Dei magnæ Eccleſiæ, & Archidiaconus, Michaël Cabaſilas.

Referendarius ſanctiſſimæ Dei magnæ Eccleſiæ, Manuël Silveſter.

A ſupplicibus libellis ſanctiſſimæ Dei magnæ Eccleſiæ, Theodorus diaconus Perdices.

Cuſtos vaſorum venerabilis Regii cleri, Georgius diaconus Perdices.

C Præfectus ſacro ordini ſanctiſſimæ magnæ Dei Eccleſiæ, Michaël diaconus Mauiaces.

Præfectus monaſteriorum diaconus, Choniates.

Habuit alteram ſubſcriptionem ſimiliter primigenium exemplar, illius qui poſtea fuit diviniſſimus Imperator noſter, cum hoc edicto:

Majeſtas mea cum debeat ſubſcribere præſenti tomo, prius edito a potentiſſimo ſanctoque ſolo Imperatore & rege, patre majeſtatis meæ, & a divina ſacraque ſynodo, ad confirmationem quidem ſanctæ Chriſti catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ, ad abolitionem autem maxime impiæ Barlaami & Acindyni hæreſis, D ſtatuit ac definit, hunc ſe ab ea ſuſcipere ſine ulla immutatione vel imminutione, abſque diſcuſſione & examinatione qualicumque, tamquam a Deo ſcriptum, per ſanctos qui in eo loquuntur; ſuſcipiente majeſtate mea & amplectente quæ & præſens Tomus admittit; anathematizante autem quæcumque ipſe anathematizat. Et quidem contra eos qui divino hujuſmodi ſacroque Tomo adverſantur, ſtatuit majeſtas mea & verbis & factis inſurgere, & tamquam communes Eccleſiæ hoſtes inſectari. Eos autem qui huic adhæſerint, favore & benevolentia potenti proſequi. Hæc vero ſtatuit majeſtas mea, tamquam a Deo conſtituta per ipſius gratiam Defenſor & vindex ipſius Eccleſiæ. E Porro ut præſens edictum majeſtatis meæ firmum & immobile perſtet in omne ævum, tum ſubſcriptum ei ab ipſa eſt, tum ſancto altari manibus meis veluti ſacrum donarium ferens appendi: præſente potentiſſimo ſanctoque meo Imperatore ac Rege, patre majeſtatis meæ; & ſanctiſſimo domino meo œcumenico Patriarcha domino Philotheo, & divina ipſius ſacraque ſynodo: menſe Februario, Indictione ſeptima.

Anno 1354. Matthæus in Chriſto Deo fidelis Rex & Imperator Romæorum, Azanes Cantacuzenus.

A Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μαδύτων καὶ ὑπέρτιμος, Ἰάκωβος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βιζύης καὶ ὑπέρτιμος, Νεόφυτος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καλλιουπόλεως, Ἰωσήφ.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἐξαμιλίου.

Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σωζοπόλεως, Θεοδόσιος.

Ἦσαν καὶ διὰ γραμμάτων οὗτοι, ὁ Ἀδριανουπόλεως, ὁ Σταυρουπόλεως, ὁ Διδυμοτείχου.

Παρῆσαν τῇ συνόδῳ καὶ ἐπίσκοποι, τῷ μὲν Ἡρακλείας, ὁ Πανίου, ὁ Καριουπόλεως, ὁ Παμφύλου, ὁ Ἀθύρας· τῷ δὲ Θεσσαλονίκης, ὁ Καμπανίας· τῷ Σάρδεων, ὁ Συνάδων, ὁ Ἐλευθερουπόλεως.

Διελαθέτην τε δύο ταῦτα, ὕστερον προσετέθησαν·

B Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Διδυμοτείχου, καὶ ὑπέρτιμος, Θεόληπτος.

Ὁ Λιτιτζίτζης μητροπολίτης, βεβαιῶν ὑπέγραψα.

Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ὕπατος τῶν φιλοσόφων, ὁ Ἐμπαιάς.

Ὁ μέγας σκευοφύλαξ, Εὐθύμιος ὁ Ἀπόκαυκος.

Ὁ σακελλίου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἀρχιδιάκονος, Μιχαὴλ ὁ Καβάσιλας.

Ὁ ῥεφερενδάριος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, Μανουὴλ ὁ Σίλβεστρος.

Ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, Θεόδωρος διάκονος ὁ Περδίκης.

Ὁ σκευοφύλαξ τοῦ ἁγίου βασιλικοῦ κλήρου, Γεώργιος διάκονος ὁ Περδίκης.

C Ὁ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς καταστάσεως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, Μιχαὴλ διάκονος ὁ Μαυιάκης.

Ὁ ἄρχων τῶν μοναστηρίων διάκονος, ὁ Χωνιάτης.

Εἶχε ἑτέραν ὑπογραφὴν ὁμοίως τὸ πρωτότυπον, τοῦ ὕστερον γενομένου θειοτάτου βασιλέως ἡμῶν, μετὰ καὶ προστάγματος τοῦδε.

Ἡ βασιλεία μου μέλλουσα ὑπογράψαι ἐν τῷ παρόντι τόμῳ, προεκδοθέντι παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ἐπὶ βεβαιώσει μὲν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ καθαιρέσει D δὲ τῆς ἀθεωτάτης Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου αἱρέσεως, τίθεται καὶ διορίζεται στέργειν τοῦτον παρ' αὐτῆς ἀμεταποίητον καὶ ἀμετακίνητον, χωρὶς βασάνου καὶ δοκιμασίας τῆς οἱασδήποτε, ὡς ἐκ Θεοῦ γραφέντα διὰ τῶν ἐν αὐτῷ λαλούντων ἁγίων, δεχομένης μὲν τῆς βασιλείας μου καὶ ἀσπαζομένης, ἅπερ καὶ ὁ παρὼν τόμος προσίεται, ἀναθέματι δὲ παραδιδούσης, ὅσα καὶ αὐτὸς τῷ ἀναθέματι παραδίδωσι· καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀντιποιουμένους τῷ τοιούτῳ θείῳ καὶ ἱερῷ τόμῳ τίθεται ἡ βασιλεία μου, καὶ λόγοις καὶ ἔργοις κατ' αὐτῶν ἵστασθαι, καὶ ὡς κοινοὺς τῆς ἐκκλησίας ἀπελαύνειν ἐχθρούς· τοὺς δὲ ἐμμένοντας τούτῳ, ἀποδοχῆς καὶ εὐμενείας τῆς δυνατῆς ἀξιοῦν. ταῦτα δὲ τίθεται ἡ βασιλεία μου, ὡς ἐκ Θεοῦ κατασταθεῖσα E διὰ τῆς αὐτοῦ χάριτος Δηφένσωρ καὶ ἐκδικητὴς τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας. ἵνα δὲ μένῃ τὸ παρὸν ἱερατικὸν βέβαιον καὶ ἀκίνητον τῆς βασιλείας μου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ ὑπογέγραπται παρ' αὐτῆς, καὶ τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ, ταῖς ἐμαυτοῦ χερσὶν, ὥσπερ ἱερὸν ἀνάθημα φέρων ἀνέθηκα, παρουσίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως, τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου· μηνὶ φευρουαρίῳ, ἰνδ. ζʹ Ματθαῖος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, Ἀσάνης ὁ Καντακουζηνός.

Anno Christi 1350.

ANNO CHRISTI 1350.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ

ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Εἷς Θεὸς πρὸ πάντων, καὶ ἐπὶ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶν, ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι παρ' ἡμῶν προσκυνούμενός τε καὶ πιστευόμενος· μονὰς ἐν Τριάδι, καὶ Τριὰς ἐν μονάδι ἀσυγχύτως ἑνουμένη, καὶ ἀμερίστως διαιρουμένη· μονὰς ἡ αὐτὴ καὶ τριὰς παντοδύναμος· πατὴρ ἄναρχος, οὐ μόνον ὡς ἄχρονος, ἀλλὰ καὶ ὡς κατὰ πάντα τρόπον ἀναίτιος· μόνος αἰτία καὶ ῥίζα καὶ πηγὴ τῆς ἐν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι θεωρουμένης θεότητος· μόνος αἰτία προκαταρκτικὴ τῶν γεγονότων, οὐ μόνος δημιουργός, ἀλλὰ μόνος ἑνὸς υἱοῦ πατήρ, καὶ πνεύματος ἁγίου ἑνὸς προβολεύς· ἀεὶ ὤν, καὶ ἀεὶ ὢν πατήρ, καὶ ἀεὶ ὢν μόνος πατήρ τε καὶ προβολεύς· μείζων υἱοῦ καὶ πνεύματος, τοῦτο μόνον ὡς αἴτιος· τ' ἄλλα δὲ πάντα, ὁ αὐτὸς αὐτοῖς καὶ ὁμότιμος· οὗ υἱὸς εἷς, ἄναρχος μὲν ὡς ἄχρονος, οὐκ ἄναρχος δέ, ὡς ἀρχὴν καὶ ῥίζαν καὶ πηγὴν ἔχων τὸν πατέρα· ἐξ οὗ μόνου πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἀσωμάτως, ἀῤῥεύστως, ἀπαθῶς, γεννητῶς προελθών, ἀλλ' οὐ διαιρεθείς, Θεὸς ὢν ἐκ Θεοῦ· οὐκ ἄλλος μὲν καθ' ὃ Θεός, ἄλλος δὲ καθ' ὃ υἱός· ἀεὶ ὤν, καὶ ἀεὶ ὢν υἱὸς καὶ μόνος υἱός· καὶ ἀεὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἀσυγχύτως ὤν, οὐκ αἰτία καὶ ἀρχὴ τῆς ἐν Τριάδι νοουμένης θεότητος, ὡς ἐξ αἰτίας καὶ ἀρχῆς ὑπάρχων τοῦ πατρός, ἀλλ' αἰτία καὶ ἀρχὴ τῶν γεγονότων πάντων, ὡς δι' αὐτοῦ πάντων γεγονότων. ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν τὴν καθ' ἡμᾶς λαβών, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος κυηθείς τε νόμῳ φύσεως καὶ γεννηθείς, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, καὶ ὡς ἀληθῶς ἐνανθρωπήσας γέγονεν ὅμοιος ἡμῖν κατὰ πάντα πλὴν ἁμαρτίας, μείνας ὅπερ ἦν Θεὸς ἀληθινός, ἑνώσας ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως τὰς δύο φύσεις καὶ θελήσεις καὶ ἐνεργείας, καὶ μείνας εἷς υἱὸς ἐν μιᾷ ὑποστάσει, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐνεργῶν τὰ θεῖα πάντα ὡς Θεός, καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάντα ὡς ἄνθρωπος, καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἀδιαβλήτοις ὑποκείμενος πάθεσιν. ἀπαθὴς μὲν καὶ ἀθάνατος ὢν καὶ διαμένων ὡς Θεός, ἑκὼν δὲ σαρκὶ παθὼν ὡς ἄνθρωπος· καὶ σταυρωθεὶς καὶ θανὼν καὶ ταφείς, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάς· ὃς καὶ τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐπιφανείς, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ἐπαγγειλάμενος, καὶ παραγγείλας μαθητεύειν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τηρεῖν διδάσκειν ὅσα ἐνετείλατο, αὐτὸς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός, ὁμότιμον καὶ ὁμόθρονον ὡς ὁμόθεον ποιήσας τὸ ἡμέτερον φύραμα, μεθ' οὗ πάλιν φυράματος ἥξειν μέλλει μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. τότε δὲ πρὸς τὸν πατέρα ἀνελθὼν ἔπεμψεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται· συνάναρχον μὲν ὂν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, ὡς ἄχρονον· οὐκ ἄναρχον δέ, ὡς καὶ αὐτὸ ῥίζαν καὶ πηγὴν καὶ αἰτίαν ἔχον τὸν πατέρα, οὐχ ὡς γεννητόν, ἀλλ' ὡς ἐκπορευτόν· ἐκ πατρὸς γὰρ καὶ αὐτὸ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ἀῤῥεύστως καὶ ἀπαθῶς, οὐ γεννητῶς ἀλλ' ἐκπορευτῶς προελθόν, ἀδιαίρετον ὂν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, ὡς ἐκ τοῦ πατρὸς προερχόμενον καὶ ἐν υἱῷ ἀναπαυόμενον, ἀσύγχυτον καὶ τὴν ἕνωσιν ἔχον, καὶ ἀδιαίρετον τὴν διαίρεσιν· Θεὸς ὂν καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἄλλος μὲν καθ' ὃ Θεός, ἄλλος δὲ καθ' ὃ παράκλητος· πνεῦμα αὐθυπόστατον, ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ δι' υἱοῦ πεμπόμενον, τοῦτ' ἔστι, φανερούμενον.

A *PROFESSIO ORTHODOXÆ FIDEI, edita a ſacratiſſimo metropolita Theſſalonicenſi, domino Gregorio Palama.*

ANNO CHRISTI 1350.

Unus Deus ante omnia, & ſuper omnia, & in omnibus, & ſuper univerſum, qui in Patre & Filio & Spiritu ſancto a nobis adoratur & colitur: Unitas in Trinitate, & Trinitas in unitate inconfuſe unita, & indiviſe diviſa: unitas eadem ac Trinitas omnipotens: Pater principio carens, non ſolum ut ſine tempore, ſed ut omni modo cauſa ſui effectrice carens; ſolus cauſa & radix & fons deïtatis quæ conſideratur in Filio & Spiritu ſancto: ſolus cauſa prima & principalis eorum quæ facta ſunt; non ſolus opifex, ſed ſolus
B unius Filii Pater, & unius Spiritus ſancti productor. Semper exſiſtens, & ſemper exſiſtens Pater, & ſemper exſiſtens ſolus Pater & Productor; Major Filio & Spiritu, hoc ſolum quod cauſa eſt: nam in ceteris omnibus idem atque illis & honore par. Cujus Filius unus eſt, principii expers, quatenus caret tempore: nec tamen ſine principio, quatenus principium & radicem & fontem habet Patrem; ex quo ſolo ante omnia ſæcula modo incorporeo, abſque profluvio vel paſſione, genitus proceſſit, ſed non eſt ſeparatus; cum Deus ſit ex Deo: non alius quidem, ut Deus, ſed alius ſane ut Filius; ſemper exſiſtens, & ſemper exſiſtens Filius, & ſolus Filius; & ſemper apud Deum inconfuſe exſiſtens: non cauſa vel principium illius
C quæ in Trinitate intelligitur deïtatis, quippe exſiſtens ex Patre, qui cauſa & principium eſt: ſed ipſe cauſa & principium eſt omnium quæ facta ſunt, quippe cum per ipſum facta ſint omnia. Qui cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe ex æquo cum Deo: ſed in conſummatione ſæculorum ſemetipſum exinanivit, formam noſtram accipiens, & ex Maria ſemper Virgine conceptus naturæ lege ac natus, Deus ſimul & homo; atque ut vere factus homo, fuit ſimilis nobis per omnia abſque peccato, manens id quod erat, Deus verus; uniens inconfuſe & immutabiliter duas naturas & voluntates & operationes: & permanens unus Filius in una hypoſtaſi; & poſtquam factus eſt homo operans divina omnia ut Deus, & humana
D omnia ut homo, & humanis inculpatis obnoxius affectibus: Impaſſibilis quidem & immortalis exſiſtens ac permanens ut Deus; voluntarie autem carne patiens ut homo; & crucifixus, & mortuus, & ſepultus, & tertia die reſurgens. Qui etiam diſcipulis poſt reſurrectionem apparuit, & virtutem ex alto promiſit, & præcepit docere omnes gentes, & baptizare* in nomen Patris & Filii & Spiritus ſancti, & docere ſervanda quæ præcepit; poſtea ipſe aſſumptus eſt in cælum, ſeditque a dextris Patris, pari honore ac ſede noſtram conſperſionem afficiens; qua cum conſperſione rurſum venturus eſt cum gloria judicare vivos & mortuos, & reddere unicuique ſecundum opera ejus. Tunc vero cum ad Patrem aſcendiſſet, miſit in
E ſanctos ſuos diſcipulos & Apoſtolos Spiritum ſanctum, qui a Patre procedit; qui æque principio caret ac Pater & Filius, quatenus caret tempore: non caret autem principio, quatenus & ipſe radicem, & fontem, & cauſam habet Patrem, non ut genitus, ſed ut procedens. Ex Patre enim & ipſe eſt ante omnia ſæcula, abſque profluvio & paſſione, non ut genitus, ſed ut procedens duxit originem, indiviſus exſiſtens a Patre & Filio, ut ex Patre progrediens, & in Filio requieſcens, inconfuſe etiam habens unionem, & ſine partitione diviſionem; Deus exſiſtens etiam ipſe ex Deo, non alius quidem quatenus Deus, ſed alius quatenus Paracletus: Spiritus ſeipſo ſubſiſtens, ex Patre procedens, & a Filio miſſus, hoc eſt, manifeſtatus;

Anno Christi 1350.

causa etiam ipſe omnium quæ facta ſunt, ut quæ in ipſo perficiuntur: Ipſe etiam ſimul honoratur cum Patre & Filio, excepta Ingeniti & Geniti ratione. Miſſus eſt autem a Filio ad diſcipulos ſuos, hoc eſt, manifeſtatus, Quomodo enim aliter ab ipſo mitteretur, qui non ſeparatur ab ipſo? Aut quomodo aliter ad me veniret, qui eſt ubique? Idcirco non ſolum a Filio, ſed etiam a Patre & per Filium mittitur, & a ſeipſo venit manifeſtatus. Commune enimvero opus eſt miſſio, manifeſtatio nimirum Spiritus. Manifeſtatur autem non ſecundum eſſentiam; nemo enim aliquando Dei naturam aut vidit aut enarravit; ſed ſecundum gratiam, & virtutem, & operationem, quæ communis eſt Patris & Filii & Spiritus. Proprium quidem uniuſcujuſque horum, cujuſque hypoſtaſis eſt, & quæcumque ad ipſam pertinent; Communia vero ſunt, non ſupereſſentialis dumtaxat eſſentia, quæ eſt omnino admodum innominabilis, & ineffabilis, & imparticipabilis, ut quæ ſuperet omnem appellationem & narrationem & participationem; Verum & gratia & virtus & operatio & claritas & regnum & incorruptio, & in univerſum ſecundum ea quæ communicat, & ſecundum gratiam unitur ſanctis Angelis & hominibus Deus; neque eo quod dividantur ac diſtinguantur hypoſtaſes, neque eo quod diviſæ & variæ ſunt virtutes & operationes, a ſimplicitate excidens. Sic nobis unus eſt omnipotens Deus in una deïtate. Neque enim ex hypoſtaſibus perfectis fieri poteſt umquam compoſitio: neque id quod poteſt, eo quod virtutem aut virtutes habet, compoſitum vere umquam dicatur eſſe.

Ad hæc veneramur relative ſanctam imaginem circumſcripti quia propter nos hominis facti Filii Dei, ad primigenium exemplar referentes adorationem ex affectu: Et venerandum Crucis lignum, & ſymbola omnia ipſius paſſionum, ut quæ ſint trophæa divina adverſus communem hoſtem generis noſtri. Præterea ſignum etiam ſalutare venerandæ Crucis; divina templa & loca, ſacra vaſa, & divinitus traditas ſcripturas, propter inhabitantem in ipſis Deum. Similiter veneramur etiam ſanctorum omnium imagines, ex caritate erga illos, & Deum quem ipſi vere dilexerunt & coluerunt; in adoratione ad imaginum formas mentem referentes. Adoramus & ipſos ſanctorum loculos, cum ſanctificans gratia ab eorum ſacratiſſimis oſſibus non avolarit; quemadmodum neque a Dominico corpore in triduana morte ſeparata deïtas eſt.

Nihil ſecundum eſſentiam malum novimus, neque eſſe mali principium alterum, quam rationalium depravationem, male utentium data ſibi a Deo liberi arbitrii facultate. Amplectimur omnes eccleſiaſticas traditiones ſcriptas & non ſcriptas; & ante omnes valde myſticam ſacratiſſimamque cærimoniam, & communionem, & ſynaxim, ex qua ceteris cærimoniis accedit perfectio; ſecundum quam in memoriam illius qui exinanivit ſemetipſum ſine exinanitione, & carnem accepit, & paſſus eſt propter nos, ſecundum divinam illius præceptionem & quam ipſe peregit operationem, diviniſſime ſacra fiunt & deïficantur, Panis & Calix; & ipſum vivificum illud perficitur Corpus & Sanguis, & ineffabilem ipſorum perceptionem & communionem ſancte accedentibus impertitur.

Omnes autem qui non confitentur & credunt, ſicut Spiritus ſanctus prænunciavit per Prophetas, ſicut Chriſtus præcepit per carnem nobis apparens, ſicut Apoſtoli prædicaverunt miſſi ab eo, ſicut Patres noſtri & eorum ſucceſſores nos docuerunt; ſed privatam hæreſim vel inchoarunt, vel eos qui male ei dederunt initium, ſecuti ſunt uſque in finem; rejicimus & anathematizamus.

Anno Christi 1350.

αἴτιον καὶ αὐτὸ τῶν γεγονότων πάντων, ὡς ἐν αὐτῷ τελεσιουργουμένων· τὸ αὐτὸ καὶ ὁμότιμον πατρί τε καὶ υἱῷ, χωρὶς τῆς ἀγεννησίας καὶ τῆς γεννήσεως. ἐπέμφθη δὲ παρὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τοὺς οἰκείους μαθητὰς, τουτέστι πεφανέρωται. πῶς γὰρ ἂν ἄλλως παρ᾽ αὐτοῦ πεμφθείη, τὸ μὴ χωριζόμενον αὐτοῦ; πῶς δ᾽ ἂν ἄλλως ἔλθοι πρός με, τὸ ὑπάρχον πανταχοῦ; διὸ μὴ μόνον παρὰ τοῦ υἱοῦ, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ διὰ τοῦ υἱοῦ πέμπεται· καὶ παρ᾽ ἑαυτοῦ ἔρχεται φανερούμενον. κοινὸν γὰρ ἔργον ἡ ἀποστολὴ, δηλονότι ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος. φανεροῦται δὲ, οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐδεὶς γάρ ποτε Θεοῦ φύσιν ἢ εἶδεν ἢ ἐξηγήσατο· ἀλλὰ κατὰ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, ἥ ἐστι κοινὴ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ πνεύματος. ἴδιον μὲν γὰρ ἑκάστου τούτων, ἡ ἑκάστου ὑπόστασις, καὶ ὅσα ταύτης προσήκοντα· κοινὰ δὲ, οὐχ ἡ ὑπερούσιος οὐσία μόνον, ἡ παντάπασιν ἀνώνυμος καὶ ἀνέκφαντος καὶ ἀμέθεκτος, ὡς ὑπὲρ πᾶσαν ἐπωνυμίαν οὖσα καὶ ἔκφανσιν καὶ μετοχήν. ἀλλὰ καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ λαμπρότης, καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἀφθαρσία, καὶ πάνθ᾽ ἁπλῶς καθ᾽ ἃ κοινωνεῖ, καὶ κατὰ χάριν ἑνοῦται τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις ὁ Θεός· μήτε διὰ τὸ μεριστὸν καὶ διάφορον τῶν ὑποστάσεων, μήτε διὰ τὸ μεριστὸν καὶ ποικίλον τῶν δυνάμεών τε καὶ ἐνεργειῶν, τῆς ἁπλότητος ἐκπίπτων. οὕτως ἡμῖν εἷς ἐστι παντοδύναμος Θεὸς ἐν μιᾷ θεότητι. οὔτε γὰρ ἐξ ὑποστάσεων τελείων γένοιτ᾽ ἄν ποτε σύνθεσις· οὔτε τὸ δυνάμενον ὅτι δύναμιν ἢ δυνάμεις ἔχει, δι᾽ αὐτὸ τὸ δύνασθαι σύνθετον ἀληθῶς ποτε λεχθείη ἄν.

Πρὸς τούτοις προσκυνοῦμεν σχετικῶς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τοῦ περιγραφέντος ὡς δι᾽ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ πρωτότυπον ἀναφέροντες σχετικῶς τὴν προσκύνησιν. καὶ τὸ τίμιον τοῦ σταυροῦ ξύλον, καὶ τὰ σύμβολα πάντα τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς ὄντα τρόπαια θεῖα κατὰ τοῦ κοινοῦ πολεμίου τοῦ γένους ἡμῶν. πρὸς δὲ καὶ τὸν τύπον τοῦ τιμίου σταυροῦ σωτήριον, καὶ τοὺς θείους ναοὺς καὶ τόπους· καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ θεοπαράδοτα λόγια, διὰ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα Θεόν. ὡσαύτως προσκυνοῦμεν καὶ τὰς τῶν ἁγίων πάντων εἰκόνας, διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην καὶ τὸν Θεὸν, ὃν οὗτοι ἀληθῶς ἠγάπησάν τε καὶ ἐθεράπευσαν· ἐν τῇ προσκυνήσει, πρὸς τὰς εἰκόνων μορφὰς ἀναφέροντες τὴν διάνοιαν. προσκυνοῦμεν καὶ αὐτὰς τὰς τῶν ἁγίων σορούς, ὡς τῆς ἁγιαστικῆς χάριτος τῶν αὐτῶν οὐκ ἀποπτάσης ἱερωτάτων ὀστῶν· ὥσπερ οὐδὲ τοῦ δεσποτικοῦ σώματος, ἐν τῷ τριημέρῳ ἡ θεότης διῃρέθη θανάτῳ.

Κακὸν κατ᾽ οὐσίαν ἴσμεν οὐδέν· εἶναι τῇ κακοῦ ἀρχὴν ἑτέραν, ἢ τὴν διαστροφὴν τῶν λογικῶν, κεχρημένων τῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ δεδομένῃ αὐτεξουσιότητι κακῶς. στέργομεν πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις ἐγγράφους τε καὶ ἀγράφους· καὶ πρὸ πάντων τὴν μυστικωτάτην τε καὶ πανίερον τελετὴν καὶ κοινωνίαν καὶ σύναξιν, παρ᾽ ἧς καὶ ταῖς ἄλλαις τελεταῖς ἡ τελείωσις, καθ᾽ ἣν εἰς ἀνάμνησιν τοῦ κενώσαντος ἑαυτὸν ἀκενώτως, καὶ σάρκα λαβόντος καὶ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, κατὰ τὴν θεοποιὸν ἐκείνου παραγγελίαν καὶ αὐτουργίαν, τὰ θειότατα ἱερουργεῖται καὶ θεουργεῖται, ὁ ἄρτος καὶ τὸ ποτήριον· καὶ αὐτὸ τὸ ζωαρχικὸν ἐκεῖνο τελεῖται σῶμα καὶ αἷμα· καὶ τὴν ἀπόρρητον αὐτῶν μετουσίαν καὶ κοινωνίαν τοῖς ὁσίως προσιοῦσι χαρίζεται.

Πάντας δὲ τοὺς μὴ ὁμολογοῦντας καὶ πιστεύοντας ὡς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον προεμήνυσε διὰ τῶν προφητῶν, ὡς ὁ κύριος ἐδίδαξε διὰ σαρκὸς ἡμῖν ἐπιφανεὶς, ὡς οἱ ἀπόστολοι ἐκήρυξαν πεμφθέντες ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ διάδοχοι ἐκείνων ἐδίδαξαν ἡμᾶς, ἀλλ᾽ αἱρέσεως οἰκείας ἢ ἄρξαντας, ἢ τοῖς κακῶς ἄρξασιν εἰς τέλος ἐπακολουθήσαντας, ἀποβαλλόμεθα καὶ ἀναθέματι καθυποβάλλομεν.

ANNO CHRISTI 1350.

Δεχόμεθα δὲ καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς συνόδους, τὴν ἐν Νικαίᾳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, κατὰ τοῦ θεομάχου Ἀρείου, καταβιβάζοντος ἀσεβῶς εἰς κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ κατατέμνοντος εἰς κτιστὸν καὶ ἄκτιστον, τὴν ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι προσκυνουμένην θεότητα· τὴν μετ' αὐτὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων κατὰ Μακεδονίου Κωνσταντινουπόλεως, ἀσεβῶς εἰς κτίσμα καταβιβάζοντος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ κατατέμνοντος μηδὲν ἧττον καὶ αὐτοῦ εἰς κτιστὸν καὶ ἄκτιστον τὴν μίαν θεότητα· τὴν μετ' αὐτὴν ἐν Ἐφέσῳ τῶν διακοσίων πατέρων κατὰ Νεστορίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τὴν καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν ἀθετοῦντος ἐπὶ Χριστοῦ τῆς αὐτοῦ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, καὶ τὴν ὡς ἀληθῶς τεκοῦσαν τὸν Θεὸν παρθένον, Θεοτόκον καλεῖν μηδαμῶς βουλομένου· καὶ τὴν τετάρτην τὴν ἐν Χαλκηδόνι τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα πατέρων κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου, μίαν φύσιν ἐπὶ Χριστοῦ δογματιζόντων κακῶς· καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε πατέρων, κατὰ Θεοδώρου καὶ Διοδώρου τὰ αὐτὰ τῷ Νεστορίῳ φρονούντων, καὶ διὰ συγγραμμάτων τὰ ἐκείνου συνιστώντων, Ὠριγένους τε καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τινός, τῶν παλαιῶν μὲν ὄντων, μυθώδη δὲ τινα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρεισάγειν ἐπιχειρούντων· καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πατέρων, κατὰ Σεργίου, Πύῤῥου, Παύλου, Κωνσταντινουπόλεως ἀρξάντων, ἀθετούντων ἐπὶ Χριστοῦ τὰς καταλλήλους ταῖς δύο φύσεσι, δύο ἐνεργείας καὶ δύο θελήματα· καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ πάλιν, τῶν ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακοσίων πατέρων, κατὰ τῶν εἰκονομάχων.

Ἀσπαζόμεθα καὶ πάσας τὰς κατὰ Θεοῦ χάριν κατὰ καιρὸν ἢ τόπον πρὸς βεβαίωσιν εὐσεβείας καὶ εὐαγγελικῆς πολιτείας συναθροισθείσας ἁγίας συνόδους. ὧν εἰσὶ καὶ αἱ συγκροτηθεῖσαι κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην ἐν τῷ περιβοήτῳ ναῷ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ σοφίας, κατὰ τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ, καὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον τὰ ἐκείνου φρονοῦντος, καὶ δόλῳ συνηγορεῖν ἐπιχειροῦντος, Ἀκινδύνου· οἳ τὴν κοινὴν χάριν πατρός, υἱοῦ, καὶ πνεύματος, καὶ τὸ φῶς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καθὸ καὶ οἱ δίκαιοι λάμψουσιν ὡς ἥλιος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς προϋπέδειξεν ἐπ' ὄρους λάμψας, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν δύναμίν τε καὶ ἐνέργειαν τῆς τρισυποστάτου θεότητος, καὶ πᾶν τὸ διαφέρον ὁπωσοῦν τῆς θείας φύσεως, κτιστὸν εἶναι δογματίζουσι, καὶ κατατέμνουσι καὶ οὕτω δυσσεβῶς εἰς κτιστὸν καὶ ἄκτιστον τὴν μίαν θεότητα· καὶ τοὺς εὐσεβῶς ἄκτιστον τὸ θειότατον ἐκεῖνο φῶς, καὶ πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν πρεσβεύοντας θείαν, ὡς μηδενὸς ὄντος προσφάτου τῶν τῷ Θεῷ προσόντων φυσικῶς, διθεΐτας ὀνομάζουσι καὶ πολυθέους, ὡς καὶ Ἰουδαῖοι, Σαβελλιανοί τε, καὶ Ἀρειανοὶ ὀνομάζουσιν ἡμᾶς. ἀλλ' ἡμεῖς τούτους τε κρίνοντες ὡς ὄντως ἀθέους τε καὶ πολυθέους, ἀποβαλλόμεθα· καὶ τοῦ πληρώματος τῶν εὐσεβούντων, ὡς καὶ ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία διὰ τοῦ συνοδικοῦ τόμου καὶ ἁγιορειτικοῦ, τελέως ἐκκόπτομεν· πιστεύοντες εἰς μίαν θεότητα τρισυπόστατον καὶ παντοδύναμον· οὐδαμῶς τοῦ ἑνιαίου καὶ τῆς ἁπλότητος ἐκπίπτουσαν, διὰ τὰς δυνάμεις ἢ τὰς ὑποστάσεις. ἐπὶ τούτοις πᾶσι προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον αἰῶνος, ἀμήν.

A Suſcipimus autem & amplectimur ſanctas & œcumenicas ſynodos, Nicænam trecentorum decem & octo deiferorum Patrum, contra Dei impugnatorem Arium, qui detrahebat impie ad res creatas Filium Dei, & diſſecabat in creata & increata communem Patri & Filio & Spiritui ſancto deïtatem quam adoramus: Conſtantinopolitanam, quæ ſecuta eſt, centum quinquaginta Patrum contra Macedonium Conſtantinopolitanum, qui impie in ordinem rerum creatarum detrahebat Spiritum ſanctum, ac diſſecabat nihilo minus etiam ipſe in creata & increata deïtatem, quæ una eſt: Epheſinam poſtea habitam, ducentorum Patrum, contra Neſtorium Patriarcham Conſtantino- B poleos, quippe qui hypoſtaticam unionem aboleret in Chriſto deïtatis ipſius & humanitatis, & eam quæ Deum vere genuit Virginem, Deïparam vocare nullo modo vellet: Et quartam in Chalcedone ſexcentorum triginta Patrum, contra Eutychem & Dioſcorum, unam naturam in Chriſto male docentes: Et quæ poſt illam fuit Conſtantinopoli, centum ſexaginta quinque Patrum, contra Theodorum ac Diodorum, qui cum Neſtorio idem & unum ſentiebant, & ſcriptis voluminibus illius ſenſa approbabant; contra Origenem quoque, & Didymum, & Evagrium quemdam, priſcos quidem, ſed qui fabuloſa nonnulla in C Eccleſiam Dei inducere conati fuerant: Et quæ poſt hanc in eadem civitate, centum ſeptuaginta Patrum, contra Sergium, Pyrrhum, Paulum, Conſtantinopoleos antiſtites, qui abolebant in Chriſto reſpondentes duabus naturis duas operationes & duas voluntates: Et eam quæ in Nicæa iterum, trecentorum ſexaginta ſeptem Patrum, contra Iconomachos.

Amplectimur etiam omnes cum Dei gratia diverſis temporibus ac locis ad confirmationem fidei & Evangelicæ vitæ congregatas ſanctas ſynodos; ex quibus ſunt quæ celebratæ fuerunt in hac magna civitate, in celebratiſſimo Templo ſanctæ Dei Sapientiæ, adverſus Calabrum Barlaamum, & qui poſt illum cum ipſo D ſentiebat, & dolo eumdem defendere nitebatur, Acindynum: Qui communem gratiam Patris, Filii, & Spiritus, & lumen futuri ſæculi, quo & juſti fulgebunt ſicut ſol, quemadmodum & Chriſtus præmonſtravit in monte refulgens; & ut ſummatim dicatur, omnem virtutem & operationem tripliciter ſubſiſtentis deïtatis, & quidquid diſtinguitur quomodocumque a divina natura, creatum eſſe contendunt; & diſſecant etiam ipſi impie in creata & increata unam deïtatem; & eos qui pie increatum eſſe diviniſſimum illud lumen, omnemque virtutem atque operationem divinam affirmant, eo quod nihil ſit recens eorum E quæ Deo inſunt naturaliter, Ditheïtas appellant & plurium deorum cultores, ſicut Judæi, Sabelliani, & Ariani nos vocant. At nos & hos & illos ut vere atheos & plurium deorum cultores rejicimus, & ex cœtu fidelium, ut & ſancta Chriſti Catholica & Apoſtolica Eccleſia per ſynodicum Tomum & Montis ſancti, omnino ſeparamus: credentes in unam deïtatem tripliciter ſubſiſtentem & omnipotentem; nullo modo ab unitate & ſimplicitate excidentem, propter virtutes aut hypoſtaſes. Poſt hæc omnia exſpectamus reſurrectionem mortuorum, & vitam æternam futuri ſæculi. Amen.

ANNO CHRISTI 1350.

Digitized by Google

REGIÆ MAXIMÆ CONCILIORUM COLLECTIONIS INDICES SEX.

INDEX PRIMUS, NOMINA COMPLECTENS SUMMORUM PONTIFICUM,

quorum epiſtolæ Decretales & Conſtitutiones in hac Collectione exſtant.

Prior numerus majuſculis expreſſus litteris, Tomum : poſterior, Tomi paginam indicat.

A.

Adeodatus. *Tomo* III. *pag.* 1007.
Agapitus. II. 1177.
Agapitus II. VI. 599.
Agatho. III. 1035.
Alexander. I. 81.
Alexander II. VI. 1077.
Alexander III. VI. *parte II. circa med.* 1377.
Alexander IV. VII. 447.
Alexander VI. IX. 1545.
Alexander VII. XI. 145.
Anacletus. I. 63.
Anaſtaſius I. I. 973.
Anaſtaſius II. II. 947.
Anaſtaſius IV. VI. *parte II. circa med.* 1323.
Anicetus. I. 97.
Anterus. I. 119.

B.

Benedictus I. III. 399.
Benedictus II. III. 1751.
Benedictus III. V. 101.
Benedictus IV. VI. 493.
Benedictus VI. VI. 689.
Benedictus VII. VI. 699.
Benedictus VIII. VI. 795.
Benedictus XII. VII. 1559.
Bonifacius I. I. 1237.
Bonifacius II. II. 1107.
Bonifacius IV. III. 543.
Bonifacius VIII. VII. 1171.
Bonifacius IX. VII. 1911.

C.

Cæleſtinus I. I. 1251.
Cæleſtinus II. VI. *parte II. circa med.* 1231.
Cæleſtinus III. VI. *parte II. ſub finem.* 1911.
Calixtus I I. 109.
Calixtus II. VI. *parte II. circa med.* 1949.
Calliſtus III. IX. 1375.
Chriſtophorus. VI. 499.
Clemens Papa. I. 39.
Clemens II. VI. 923.
Clemens III. VI. *parte II. ſub finem.* 1893.
Clemens V. VII. 1277.
Clemens VI. VII. 1641.
Clemens VII. IX. 1963.
Clemens X. XI. 151.
Clemens XI. XI. 159.
Conſtantinus. III. 1827.
Cornelius. I. 131.

D.

Damaſus. I. 759.
Deuſdedit. III. 549.
Dionyſius. I. 185.

E.

Eleutherus. I. 101.
Evariſtus. I. 75.
Eugenius II. IV. 1257.
Eugenius III. VI. *parte II. circa med.* 1241.
Eugenius IV. *in Conc. Florentino : tomo* IX.
Euſebius. I. 235.
Eutychianus. I. 205.

F.

Fabianus. I. 123.
Felix. I. 199.
Felix II. I. 749.
Felix III. II. 811.
Felix IV. II. 1089.
Formoſus. VI. 425.

G.

Gaïus. I. 209.
Gelaſius. II. 877.
Gelaſius II. VI. *parte II. circa med.* 1941.
Gregorius I. III. 495.
Gregorius II. III. 1857.

Gregorius III. III. 1867.
Gregorius IV. IV. 1269.
Gregorius V. VI. 739.
Gregorius VII. VI. 1195.
Gregorius VIII. VI. *parte II. ſub finem.* 1889.
Gregorius IX. VII. 153.
Gregorius X. VII. 701.
Gregorius XI. VII. 1865.
Gregorius XII. VII. 1929.
Gregorius XIII. X. 1206. &c.

H.

Hadrianus I. III. 2017.
Hadrianus II. V. 691.
Hadrianus IV. VI. *parte II. circa med.* 1333.
Hadrianus VI. IX. 1901.
Hilarus. II. 787.
Honorius I. III. 1319.
Honorius II. VI. *parte II. circa med.* 1117.
Hormiſdas. II. 1013.
Hyginus. I. 93.

I.

Innocentius I. I. 995.
Innocentius II. VI. *parte II. circa med.* 1153.
Innocentius III. VI. *parte II. ſub finem.* 1945.
Innocentius IV. VII. 353.
Innocentius VI. VII. 1695.
Innocentius VIII. IX. 1517.
Innocentius X. XI. 143.
Innocentius XII. XI. 155.
Joannes I. II. 1061.
Joannes II. II. 1145.
Joannes III. III. 339.
Joannes IV. III. 609.
Joannes VII. III. 1825.
Joannes VIII. V. 1165.
Joannes IX. VI. 467.
Joannes X. VI. 554.
Joannes XIII. VI. 639.
Joannes XV. VI. 713.
Joannes XVII. VI. 770.
Joannes XVIII. VI. 837.
Joannes XXII. VII. 1405.
Joannes XXIII. VIII. 203.
Julius I. I. 555.
Julius II. IX. 1555.
Julius III. X. 68.

L.

Leo I. I. 1751.
Leo II. III. 1729.
Leo III. IV. 935.
Leo IV. V. 1.
Leo VII. VI. 575.
Leo IX. VI. 927.
Leo X. IX. 1671. 1889.
Liberius. I. 691.
Lucius I. I. 137.
Lucius II. VI. *parte II. circa med.* 1233.
Lucius III. VI. *parte II. ſub finem.* 1875.

M.

Marcellinus. I. 213.
Marcellus. I. 221.
Marcus. I. 555.
Marinus. VI. 363.
Martinus I. III. 626.
Martinus V. VIII. 905.
Melchiades. I. 243.

N.

Nicolaus I. V. 119.
Nicolaus II. VI. 1053.
Nicolaus V. IX. 1311.

P.

Paſchalis I. IV. 1223.
Paſchalis II. VI. *parte II. initio.* 1763.
Paulus I. III. 1999.
Paulus II. IX. 1487.
Paulus III. X. 1.
Pelagius I. III. 329.
Pelagius II. III. 409.
Pius I. I. 95.
Pius II. IX. 1441. 1447. &c.
Pius IV. X. 110. 194. &c.
Pius V. X. 1206.
Pontianus. I. 115.

S.

Sergius II. IV. 1463.
Silverius. II. 1419.
Silveſter I. I. 285.
Silveſter II. VI. 759.
Simplicius. II. 803.
Siricius. I. 846.
Sixtus I. I. 87.
Sixtus II. I. 179.
Sixtus III. I. 1735.
Sixtus IV. IX. 1493.
Soter. I. 99.
Stephanus I. I. 141.
Stephanus II. III. 1985.
Stephanus III. III. 2011.
Stephanus V. VI. 365.
Stephanus VI. VI. 462.
Stephanus IX. VI. 1051.
Symmachus. II. 955.

T.

Teleſphorus. I. 91.
Theodorus. III. 613.

V.

Victor I. I. 103.
Victor II. VI. 1037.
Victor III. VI. *parte II.* 1.
Vigilius. II. 1429.
Urbanus I. I. 113.
Urbanus II. VI. *parte II. initio.* 1627.
Urbanus III. VI. *parte II. ſub finem.* 1883.
Urbanus IV. VII. 547.
Urbanus V. VII. 1767.

Z.

Zacharias. III. 1877.
Zephyrinus. I. 105.
Zoſimus. I. 1233.

INDEX SECUNDUS,

qui eſt

CONCILIORUM

INDEX ALPHABETICUS.

Numerus prior majuſculis expreſſus litteris, Tomum : alter, Tomi paginam ſignificat.

A

ABrincatenſe, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1631.
Acleenſe, *anno* 788. IV. 823.
Æduenſe, *anno* 1065. VI. 1145.
In ſancti Ægidii, *anno* 1056. VI. 1041.
Io S. Ægidii villa, *anno* 1210. VI. *parte II. ſub finem.* 1995.
Ænhamenſe, *anno* 1009. VI. 773.
Africanum, *ſub Aurelio* VIII. *anno* 403. I. in Indice.
Africana, *anno* 646. III. *in Indice.*
Agathenſe, *anno* 506. II. 995.
Agaunenſe, *anno* 315. II. *in Indice.*
Agaunenſis conventus, *anno* 887. VI. 399.
Agrippinenſe, *anno* 346. I. 631.
Aitiacenſe, *anno* 1020. VI. 825.
Albienſe, *anno* 1234. VII. 455.
Alexandrinum, *ſub Demetrio, anno* 235. I. *in Indice.*
Alexandrinum, *anno circiter* 308. I. *in Indice.*
Alexandrinum, *anno* 321. I. 295. alterum ibi eodem anno. I. 310.
Alexandrinum, *anno circiter* 330. I : *in Indice.*
Alexandrinum, *anno* 340. I. 569.
Alexandrinum, *anno* 362. I. 729.
Alexandrinum, *anno* 363. I. 739.
Alexandrinum, *ſub Theophilo, anno* 399. I. *in Indice.*
Alexandrinum, *anno* 430. I. *in Indice.*
Alexandrina pſeudoſynodus, *anno* 633. III. *in Indice.*
Alnenſe In Anglia, *anno* 709. III. 1831.
Altinenſe, *anno* 802. IV. 965.
Alutinenſe, *anno* 304. I. *in Indice.*
Amalphitanum, *anno* 1059. VI. 1067.
Ad S. Amantii Buxienſis conventus. VI. *parte II. ſub finem.* 1625.
Ambreſbyrienſe, *anno* 978. VI. 705.
Ancyranum, *anno* 314. I. 269.
Ancyranum Semiarrianorum, *anno* 358. I. 707.
Andegavenſe, *anno* 453. II. 777.
Andegavenſe, *anno* 1269. VII. 647.
Andegavenſe, *anno* 1279. VII. 815.
Andegavenſe, *anno* 1365. VII. 1771.
Andegavenſe, *anno* 1448. IX. 1341.
Angaritanum Novatianorum. I. *in Indice.*
Anglicum generale, *anno* 679. III. 1037.
Anglicanum, *anno* 701. III. 1821.
Anglicanum *ſub Ina rege, anno circiter* 708. III. 1827.
Anglicanum, *anno* 969. VI. 675.
Anglicanum, *anno* 1072. VI. 1173.
Anglicanum *conciliabulum, anno* 1074. VI. 1551.
Anglicanum, *anno* 1076. VI. 1555.
Anglicana quinque, *anno* 1083. VI. 1614.
Anglicanum, *anno* 1095. VI. *parte II. initio.* 1741.
Anglicanus conventus, *anno* 1093. VI. *parte II. initio.* 1705.
Anglicanum, *conciliabulum, anno* 1167. VI. *parte II. ſub finem.* 1619.
Anglicum, *anno* 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1901.
Anglicanum, *anno* 1341. VII. 1639.
Anglicana, *anno* 1400. &c. VII. 1925.
Aniciense, *anno* 1130. VI. *parte II. circa med.* 1181.
Anſanum, *anno* 1025. VI. 839.
Anſanum, *anno* 1070. VI. 1163.
Anſanum, *anno circiter* 1077. VI. 1567.
Anſanum, *anno* 1100. VI. *parte II. initio.* 1861.
Anſanum, *anno* 1112. VI. *parte II. initio.* 1914.
Antiochenum, *anno* 36. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno circiter* 265. I. *in Indice.*
Antiochenum II. *contra Paulum Samoſat. anno* 268. I. *in Indice.*
Antiochenum III. *contra Samoſatenum, anno* 269. I. 195.
Antiochenapſeudoſynodus Arianorum, *anno* 329. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno* 341. I. 589.
Antiochenum Arianorum, *anno* 355. I. *in Indice.*
Antiochenum Arianorum, *anno* 357. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno* 360. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno* 361. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno* 363. I. 741.
Antiochenum, *anno* 370. I. 776.
Antiochenum, *anno* 389. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno circiter* 445. I. *in Indice.*
Antiochenum, *anno* 472. II. *in Indice.*
Antiochenum, *anno* 478. II. *in Indice.*
Antiochenum, *anno circiter* 781. III. 2039.
Antiochenum, *anno* 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199.
Antiochenum, *anno* 1142. VI. *parte II. circa med.* 1225.
Antiochenum in Caria, Arianorum, *anno* 367. I. *in Indice.*
Antiochenum in Caria, Macedonianorum, *anno* 378. I. *in Indice.*

Apamienſis conventus, anno 1212. VI. parte II. ſub finem. 2017.
Aquenſe, in Provincia, anno 1585. X. 1515.
Aquenſe, in Provincia, anno 1612. XI. 57.
Aquileienſe, anno 381. I. 835.
Aquileïenſe alterum, anno 381. I. 815.
Aquileïenſe, anno 553. III. in Indice.
Aquileïenſe conciliabulum, anno 698. III. in Indice.
Aquileïenſe, anno 1184. VI. parte II. ſub finem. 1883.
Aquileïenſe, anno 1409. VII. 1949.
Aquileïenſe, anno 1596. X. 1871.
Aquiſgranenſe, anno 799. IV. 929.
Aquiſgranenſe, anno 809. IV. in Indice.
Aquiſgranenſe, anno 816. IV. 1055.
Aquiſgranenſis conventus, anno 817. IV. 1225.
Aquiſgranenſe, anno 818. IV. in Indice.
Aquiſgranenſe, anno 836. IV. 1387.
Aquiſgranenſe, anno 841. IV. in Indice.
Aquiſgranenſe duplex, anno 860. V. 501.
Aquiſgranenſe, anno 862. V. 539.
Aquiſgranenſe, anno 1023. VI. 853.
Aragonenſe, anno 1061. VI. 1135.
Arandenſe, anno 1473. IX. 1501.
Arauſicanum I. anno 441. I. 1783.
Arauſicanum II. anno 529. II. 1097.
Arauſicanum, anno 1229. VII. 183.
Ardmachienſe, anno 1171. VI. parte II. ſub finem. 1627.
Arelatenſe I. anno 314. I. 159.
Arelatenſe Arianorum, anno 353. I. 697.
Arelatenſe II. circiter ad annum 452. II. 771.
Arelatenſe III. circiter ad annum 455. II. 779.
Arelatenſe, anno 475. II. 806.
Arelatenſe IV. anno 524. II. 1069.
Arelatenſe V. anno 554. III. 327.
Arelatenſe VI. anno 813. IV. 1001.
Arelatenſe, anno 1210. VI. parte II. ſub finem. 1997.
Arelatenſe, anno 1260. VII. 509.
Arelatenſe, anno 1275. VII. 727.
Arelatenſe, anno 1334. VII. 235.
Ariminenſe, anno 359. I. 711.
Arvernenſe, anno 535. II. 1180.
Arvernenſe II. anno 549. II. 1451.
Arvernenſe, anno 586. III. in Indice.
Arulenſis conventus, anno 1046. VI. 921.
Aſchaffenburgenſe, anno 1292. VII. 1167.
Aſturicenſe, anno 447. I. in Indice.
Attiniacenſis conventus, anno 765. III. 2009.
Attiniacenſe, anno 822. IV. 1247.
Attiniacenſe, anno 870. V. 1217.
Attrebatenſis ſynodus, anno 1025. VI. in Indice.
Audomarenſe, anno 1099. VI. parte II. initio. 1761.
Avenionenſe, anno 1209. VI. parte II. ſub finem. 1985.
Avenionenſe, anno 1210. VI. parte II. ſub finem. 1995.
Avenionenſe, anno 1270. VII. 655.
Avenionenſe, anno 1279. VII. 771.
Avenionenſe, anno circiter 1282. VII. 877.
Avenionenſe, anno 1326. VII. 1491.
Avenionenſe, anno 1327. VII. 1537.
Avenionenſe, anno 1337. VII. 1619.
Avenionenſe, anno 1457. IX. 1387.
Avenionenſe, anno 1594. X. 1835.
Auguſtana ſynodus, anno 952. VI. 615.
Auguſtenſis ſynodus, anno 1548. IX. 2029.
Auguſtodunenſe, anno circiter 663. vel 670. III. 1013.
Auguſtodunenſe, anno 1077. VI. 1567.
Auguſtodunenſe, anno 1094. VI. parte II. initio. 1711.
Aurelianenſe I. anno 511. II. 1008.
Aurelianenſe II. anno 533. II. 1177.
Aurelianenſe III. anno 538. II. 1421.
Aurelianenſe IV. anno 541. II. 1435.
Aurelianenſe V. anno 549. II. 1443.
Aurelianenſe, anno 634. III. in Indice.
Aurelianenſis conventus, anno 766. III. 1011.
Aurelianenſe, anno 1017. VI. 821.
Aurelianenſis conventus, anno 1029. VI. 843.
Aurelianenſe, anno 1129. VI. parte II. circa med. 1147.
Auſcenſe, anno 1068. VI. 1157.
Auſcenſe, anno 1279. VII. 763.
Auſcitanum, anno 1300. VII. 1145.
Auſcitanum, anno 1308. VII. 1181.
Auſonenſis conventus, anno 1038. VI. 917.
Auſonenſe, anno 1068. VI. in Indice.
Autiſiodorenſis ſynodus, anno circiter 578. III. 443.
Autiſſiodorenſis conventus, anno 841. IV. 1457.

B

Bacanceldenſe, vel Becanceldenſe, anno 799. IV. 925.
Bagaïenſe Donatiſtarum, anno 394. I. in Indice.
Bajocenſis ſynodus, anno circiter 1300. VII. 1113.
Balgenciacenſe, anno 1104. VI. parte II. initio. 1875.
Balgenciacenſe, anno 1151. VI parte II. circa med. 1319.
Bambergenſe, anno 1011. VI. 793.
Barcinonenſe, circiter anno 540. II. 1434.
Barcinonenſe, anno 599. III. 537.
Barcinonenſe, anno 906. VI. 499.
Barcinonenſis conventus, anno 1009. VI. 773.
Barcinonenſis conventus, anno 1054. VI. 1037.
Barcinonenſe, anno 1064. VI. 1143.
Barenſe, anno 1097. VI. parte II. initio. 1753.
Baſileenſe conciliabulum, anno 1061. VI. 1117.
BASILEENSE concilium, anno 1431. VIII. 1103.
Bavaricum, anno 772. III. 2029.
Becanceldenſe, anno 694. III. 1805.
Vide, Bacanceldenſe.
Beluacenſe, anno 845. IV. 1473.
Beluacenſe, anno 1114. VI. parte II. initio. 1925.
Belovacenſe, anno 1120. VI. parte II. circa med. 1101.
Beluacenſe, anno 1161. VI. parte II. 1585.
Bellovacenſe fictitium. VI. 892.
Beneventanum, anno 1059. VI. 1067.
Beneventanum, anno 1061. VI. 1075.
Beneventanum, anno 1062. VI. 1117.
Beneventanum, anno 1075. VI. 1553.
Beneventanum, anno 1087. VI. parte II. initio. 1615.
Beneventanum, anno 1091. VI. parte II. initio. 1695.
Beneventanum, anno 1108. VI. parte II. initio. 1889.
Beneventanum, anno 1113. VI. parte II. initio. 1921.
Beneventanum, anno 1117. VI. parte II. initio. 1939.
Beneventanum, anno 1119. VI. parte II. circa med. 1101.
Benningdonenſe, anno 850. V. 33.
Bergamſtedenſe, anno 697. III. 1817.

Bertrandi villæ conventus, *anno* 1100. VI. *parte II. initio.* 1861.
Berytenſe, *anno* 448. I. *in Indice.*
Biterrenſe Arrianorum, *anno* 356. I. 699.
Biterrenſe, *anno* 1246. VII. 405.
Biterrenſe, *anno* 1255. VII. 479.
Biterrenſe, *anno* 1279. VII. 763.
Biterrenſe, *anno* 1280. VII. 833.
Biterrenſe, *anno* 1299. VII. 1205.
Biterrenſe, *anno* 2333. VII. 207.
Biterrenſe, *anno* 1351. VII. 1685.
Bituricenſe, *anno* 1031. VI. 847.
Bituricenſis conventus, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1293.
Bituricenſe, *anno* 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2051.
Bituticenſe, *anno* 1223. VII. 133.
Bituricenſe, *anno* 1228. VII. 173.
Bituricenſe, *anno* 1176. VII. 741.
Bituricenſe, *anno* 1286. VII. 949.
Bituricenſe, *anno* 1336. VII. 1607.
Bituricenſis conventus, *anno* 1438. VIII. 1949.
Bituricenſe, *anno* 1584. X. 1457.
Bonnenſe, *anno* 942. VI. *in Indice.*
Bononienſe in Gallia, *anno* 1264. VII. 559.
Boſtrenum, *anno circiter* 143. I. *in Indice.*
Bracarenſe, *anno circiter* 411. I. 1190.
Bracarenſe I. *anno* 561. III. 347.
Bracarenſe II. *anno* 572. III. 383.
Bracarenſe III. *anno* 675. III. 1031.
Brandanfordenſe, *anno* 964. VI. 635.
Brennacenſe, *anno* 380. III. 449.
Briotnenſis conventus, anno 1050. VI. 1017.
Britannicum, *anno* 449. I. *in Indice.*
Britannicum, *anno* 712. III. 1847.
Britannica duo, *anno* 1261. VII. 546.
Britannicum, in minore Britannia, *anno* 1079. VI. 1587.
Brivatenſe, *anno* 1094. VI. *parte II. initio.* 1709.
Brixinenſe *conciliabulum*, *anno* 1080. VI. 1395.
Budenſe, *anno* 1279. VII. 789.
Burdegalenſe, *anno* 385. I. 859.
Burdegalenſe, *anno* 1076. VI. 1551.
Burdigalenſe, *anno* 1079. VI. 1587.
Burdegalenſe, *anno* 2098. VI. *parte II. initio.* 1757.
Burdegalenſe, *anno* 1255. VII. 470.
Burdegalenſe, *anno* 1263. VII 553.
Burdigalenſe, *anno* 1583. X. 1333.
Burdigalenſe, *anno* 1624. XI. 39.
Burgenſe, *anno* 1080. VI. 1605.
Burgenſe, *anno* 1136 VI. *parte II. initio, in ipſo Indice.*
Burgundicum, *anno* 955. VI. 619.
Byzacenum, *anno* 397. I. 969.
Byzacenum, *anno* 541. II. *in Indice.*

C

Cabarſuſſitanum Donatiſtarum, *anno* 393. I. *in Indice.*
Cabilonenſe, *anno* 579. III. 447.
Cabilonenſe, *anno* 594. III. *in Indice.*
Cabilonenſe, *anno* 603. III. 541.
Cabilonenſe, *anno circiter* 650. III. 947.
Cabilonenſe, II. *anno* 814. IV. 2019.
Cabilonenſis conventus, *anno* 839. IV. *in Indice.*
Cabilonenſe, *anno* 873. VI. 137.
Cabillonenſis conventus, *anno* 875. VI. 239.
Cabilonenſe, *anno* 886. VI. 395.
Cabilonenſe, *anno* 894. VI. 433.
Cabilonenſe, *anno* 915. VI. 559.
Cabilonenſe, *anno* 1063. VI. 1139.
Cabilonenſe, *anno* 1073. VI. 1315.
Cæſarauguſtanum, *anno* 380. I. 805.
Cæſarauguſtanum II. *anno* 392. III. 533.
Cæſarauguſtanum III. *onuo* 691. III. 2779.
Cæſarienſe, *anno* 192. I. *in Indice.*
Cæſenatenſis ſynodus, *anno* 1042. VI. 919.
Calchutenſe, anno 787. III. 2071.
Caliſchienſe, *anno* 1410. VIII. 991.
Calixti Papæ Concilia, *anno* 1119. VI. *parte II. initio.* 1999.
Calnenſe, *anno* 978. VI. 703.
Cameracenſe, *anno* 1565. X. 571.
Cameracenſe, *anno* 1586. IX. 2133.
Campinacenſe, *anno* 1238. VII. 315.
Cantianum, *anne* 617. III. *in Indice.*
Cantuarienſe, *anno* 685. III. 1757.
Cantuarienſe, *anno* 1236. VII. 265.
Cantuariæ damnatæ opiniones hæreticæ, *anno* 1286. VII. 1065.
Cantuarienſe, *anno* 1399. VII. 1925.
Capuana ſynodus, *anno* 389. I. *in Indice.*
Capuanum, *anno* 1087. VI. *parte II. initio.* 1623.
Capuanum, *anno* 1118. VI. *parte II. initio.* 1947.
Cariloci, *anno* 926. VI. 363.
Cariſiacenſe, *anno* 849. V. 17.
Cariſiacenſe II. *anno* 853. V. 37.
Cariſiacenſis ſynodus, anno 857. V. 115.
Cariſiacenſis conventus, *anno* 868. V. 731.
Carnutenſis conventus, *anno* 848. V. 17.
Carnotenſe, *anno* 1146. VI. *parte II. circa med.* 1295.
Carpentoratenſe, *anno* 527. I. 1095.
Carthaginienſe, *ſub Agrippino.* I. *in Indice, anno* 213.
Carthaginienſe II. *ſub Agrippino.* I. *in Indice, anno circ.* 117.
Carthaginienſe I. *ſub Cypriano, anno* 251. I. *in Indice.*
Carthaginienſe II. *ſub Cypriano.* I. 133.
Carthaginienſe III. *ſub Cypriano.* I. 147.
Carthaginienſe IV. *ſub Cypriano.* I. 149.
Carthaginienſe, *ſub Cypriano*, I. *de Baptiſmo.* I. 254.
Carthaginienſe, *ſub Cypriano*, II. *de Baptiſmo.* I. 157.
Carthaginienſe, *ſub Cypriano*, III. *de Baptiſmo.* I. 159.
Carthaginienſe Donatiſtarum, anno 311. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *anno* 312. I. *in Indice.*
Carthaginienſe *ſub Grato*, anno 348. I. 683.
Carthaginenſe, *anno* 389. I. *in Indice.*
Carthaginenſe II. *ſub Genetlio*, *anno* 390. I. 930.
Carthaginenſe *ſub* Aurelio, II. *anno* 394. I. 881.
Carthaginienſe, III. *ſub Aurelio*, III. *anne* 397. I. 959.
Carthaginienſe IV. *anno* 398. I. 975.
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, IV. *anno* 399. I. 894.
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, V. *anno* 401. I. 985.
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, VI. *anno* 401. I. 986.
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, IX. *anno* 404. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, X. *anno* 405. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XI. *anno* 407. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XII. *anno* 408. I. 926.

Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XIII. *anno* 409. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XIV. *anno* 410. I. 926.
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XV. *anno* 411. I. 1201.
Carthaginienſis Collatio. I. 1043.
Carthaginienſe II. *contra Pelagianos*, anno 416. I. 1214.
Carthaginienſe, *anno* 417. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XVI. anno 418. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XVII. *anno* 418. I. *in Indice.*
Carthaginienſe VI. *ſub Aurelio*, XVIII. *anno* 419. I. 1241.
Carthaginienſe VII. *anno* 419. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio*, XIX. *anno* 421. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *ſub Aurelio* XX. *anno* 424. I. *in Indice.*
Carthaginienſe, *anno* 525. II. 1071.
Caſſilienſe, *anno* 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1627.
Caſtelli Theoderici, *anno* 933. VI. 573.
Ad Caſtrum Gonterii, *anno* 1231. VII 191.
Ad Caſtrum Gonterii, *anno* 1253. VII. 447.
Ad Caſtrum Gonterii, *anno* 1268. VII. 645.
Apud Caſtrum Gonterii, *anno* 1336. VII. 1613.
Catalaunenſe, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1929.
Celichytenſe, *anno* 816. IV. 1219.
Cenomanenſis conventus, *anno* 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1899.
CHALCEDONENSE, *anno* 451. II. 1.
Chinonenſis conventus, *anno* 1167. VI. *parte II. ſub finem.* 1617.
Ciceſtrenſis ſynodus, *anno* 1157. VI. *parte II. circa med.* 1367.
Ciceſtrenſis ſynodus, *anno* 1289. VII. 1151.
Ciceſtrenſis ſynodus, *anno* 1292. VII. 1167.
Cilicium, *anno* 423. I. *in Indice.*
Citrenſe, *anno* 305. I. *in Indice.*
Clarendonenſe, *conciliabulum*, *anno* 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1603.
Claromontenſe, *anno* 1077. VI. 1567.
Claromontanum, *anno* 1095. VI. *parte II. initio.* 1717.
Claromontanum, *anno* 1110. VI. *parte II. initio.* 1897.
Claromontanum, *anno* 1130. VI. *parte II. circa med.* 1181.
Clipiacenſe, *anno* 533. III. 2085.
Clipiacenſe, *anno* 536. II. *in Indice.*
Clipiacenſe, *anno* 636. III. *in Indice.*
Clipiacenſis conventus, *anno* 659. III. 987.
Cloveshovienſe, *anno* 742. III. 1917.
Cloveshovienſe II. *anno* 747. III. 1945.
Cloveshoënſe, *anno* 800. IV. 933.
Cloveshoënſe, *anno* 803. IV. 967.
Cloveshoënſe, *anno circiter* 822. IV. 1245. alterum, *anno* 824. IV. 1265.
Colonienſe, *anno* 873. VI. 137.
Colonienſe, *anno* 887. VI. 397.
Colonienſe, *anno* 1056. VI. 1041.
Colonienſe, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1929.
Colonienſe, *anno* 1116. VI. *parte II. initio.* 1933.
Colonienſe, *anno* 1118. VI. *parte II. initio.* 1947.
Colonienſe, *anno* 1260. VII. 517.
Colonienſe, *anno* 1266. VII. 559.
Colonienſis ſynodus, *anno circiter* 1280. VII. 817.
Colonienſis ſynodus, *anno* 1300. VII. 1215.
Colonienſe, *anno* 1310. VII. 1305.
Colonienſe, *anno* 1322. VII. 1481.
Colonienſe, *anno* 1452. IX. 1363.
Colonienſe I. *anno* 1536. IX. 1965.
Colonienſe II. *anno* 1549. IX. 2077.
Compendienſe, *anno* 756. III. 2003.
Compendienſe, *anno* 823. IV. *in Indice.*
Compendienſis conventus, *anno* 833. IV. 1377.
Compendienſe, *anno* 1085. VI. 1617.
Compendienſe, *anno* 1270. VII. 653.
Compendienſe, *anno* 1277. VII. 751.
Compendienſe, *anno* 1300. VII. 1247.
Compendienſe, *anno* 1304. VII. 1263.
Compendienſe, *anno* 1329. VII. 1541.
Complutenſe, *anno* 1326. VII. 1533.
Compoſtellanum, *anno* 900. VI. 467.
Compoſtellanum, *anno* 1056. VI. 1049.
Compoſtellanum, *anno* 1114. VI. *parte II. initio, in ipſo Indice.*
Concilia ubique terrarum, *anno* 1261. VII. 546.
Confluentinum, *anno* 860. V. 503.
Confluentinum ad Rhenum, *anno* 922. VI. 559.
Conſtantienſe, *anno* 1044. VI. 921.
Conſtantienſe, *anno* 1094. VI. *parte II. initio.* 1707.
CONSTANTIENSE, *anno* 1413. & *ſeqq.* VIII. 209.
Conſtantinopolitanum Acacianorum, *anno* 359. I. 725.
Conſtantinopolitanum, *anno* 362. I. *in Indice.*
CONSTANTINOPOLITANUM I. *anno* 381. I. 807.
Conſtantinopolitanum, *anno* 383. I. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 394. I. 955.
Conſtantinopolitanum, *anno* 400. I. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 426. I. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 448. I. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 449. I. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 450. I. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *circiter ad annum* 460. II. 781.
Conſtantinopolitanum, *anno* 478. II. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 496. II. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 518. II. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 520. II. 1035.
Conſtantinopolitanum, *ſub Mena*, *anno* 536. II. 1185.
Conſtantinopolitanum, *anno* 548. II. *in Indice.*
CONSTANTINOPOLITANUM II. generale V. *anno* 553. III. 1.
Conſtantinopolitanum, anno 587. III. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 639. III. *in Indice.*
CONSTANTINOPOLITANUM III. quod & generale VI. *anno* 680. & 681. III. 1043.
Conſtantinopolitana *pſeudoſynodus Monothele tarum*, *anno* 712. III. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum *conciliabulum Iconoclaſtarum*, *anno* 754. III. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 806. IV. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 809. IV. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 814. IV. 1045.
Conſtantinopolitanum *conciliabulum*, *anno* 814. IV. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 842. IV. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *ſub Ignatio*, *anno* 854. V. *in Indice.*

Conſtantinopolitanum ſub Photio, *anno* 858. V. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum *conciliabulum*, *anno* 860. V. *in Indice.* Alterum *anno* 861. *Ibidem.*
CP. Prima & ſecunda ſynodus, *anno* 861. eadem latrocinalis ſub Photio. V. 1195.
CONSTANTINOPOLITANUM, generale VIII. *anno* 868. V. 749.
CP. in templo S. Sophiæ, *anno* 879. V. 1209.
Photiana pſeudoſynodus, *anno* 879. VI. 209.
Conſtantinopolitanum *conciliabnlum*, *anno* 944. VI. 597.
Conſtantinopolitanum, *anno* 963. VI. 631.
Conſtantinopolitana pſeudoſynodus, *anno* 1054. VI. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 1143. VI. *parte II. in Indice.*
Conſtantinopolitana ſynodus *anno* 1147. VI. *parte II. in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 1156. VI. *parte II. initio, in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 1166. VI. *parte II. in ipſo Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 1168. VI. *parte II. initio, in ipſo Indice.*
Conſtantinopolitanum, anno 1277. VII. 753. Alterum. 757.
Conſtantinopolitanum, anno 1280. VII. 837.
Conſtantinopolitanum, *anno circiter* 1285. VII. *in Indice.*
Conſtantinopolitanum, *anno* 1341. VII. 1639.
Conſtantinopolitana pſeudoſynodus, *anno* 1347. VII. *in Indice.*
Conſtantinopolitana pſeudoſynodus, *anno* 1350. XI. *in fine.*
Conſtantinopolitana ſynodus, *anno* 1351. VII. *in Indice.*
Conſtantinopolitana pſeudoſynodus, *anno circiter* 1450. IX. 1353.
Conſtantinopolitana ſynodus, *anno* 1565. X. 1173.
Conſtantinopolitanum *ſub Parthenio*, *anno* 1642. XI. 171.
Conſtantinopolitanum *anno* 1672. XI. 273.
Copriniacenſe, *anno* 1255. VII. 475.
Copriniacenſe, *anno* 1260. VII. 529.
Copriniacenſe, *anno* 1262. VII. 551.
Cordubenſe, *conciliabnlum*, *anno* 852. V. 38.
Coyacenſe, *anno* 1050. VI. 1025.
Cracovienſe, *anno* 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909.
Creïſſanus conventus, *anno* 1132. VI. *parte II. circa med.* 1195.
Cremonenſe, *anno* 1226. VII. 141.
Cyperanenſe, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1923.
Cyprium, *adverſus Origenem*, *anno* 399. I. *in Indice.*
Cyprium, *anno* 1248. VII. 1721.
Cypria ſynodus, *anno* 1260. VII. *in Indice.*
Cyzicenum, *anno* 370. I. *in Indice.*

D

Dalmaticum, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1951.
Danicum, *anno* 1257. VII. 499.
Dertuſanum, *anno* 1419. VIII. 1051.
Diamperienſe, *anno* 1599. X. 1929.
Dingolvingenſe, *anno* 772. III. 2029.
S. Dionyſii Conventus, *anno* 768. III. 2011.
S. Dionyſianus Conventus, *anno* 834. IV. 1383.
San-Dionyſianum concilium, *anno* 997. VI. 755.
San-Dionyſianus conventus, *anno* 1053. VI. 1033.
Dioſpolitana ſynodus, *anno* 415. I. 1209.
Divionenſe, *anno* 1077. VI 1567.
Divionenſe, *anno* 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1955.
Dolenſe colloquium, *anno* 1094. VI. *parte II. initio.* 1711.
Donatiſtarum conciliabula. I. *in Indice.*
Dublinienſe, *anno* 1183. VI. *parte II. ſub finem.* 1879.
Dublinienſe, *anno* 1518. IX. 1889.
Duiſbergenſe, *anno* 927. VI. 563.
Dunelmenſis ſynodus, *anno* 1255. VII. 487.
Dunelmenſis ſynodus, *anno* 1276. VII. 731.
Dunſtaplienſe, *anno* 1214. VI. *parte II. ſub finem.* 2039.
Duria. Conventus in villa Duria, *anno* 761. III. 2009.
Duziacenſe, *anno* 871. V. 1217.
Duziacenſe II. *anno* 873. VI. 143.

E

Eboracenſe, *anno* 1195. VI. *parte II. ſub finem.* 1929.
Eboracenſe, *anno* 1250. VII. 429.
Eboracenſe, *anno* 1367. VII. 1785.
Eboracenſe, *anno* 1466. IX. 1475.
Eduenſe, *anno* 1094. VI. *parte II. initio.* 1711.
Egarenſe, *anno* 614. III. 549.
Eliberitanum, *anno* 313. I. 247.
Engilenheimenſe, *anno* 948. VI. 603.
Engoliſmenſe, *anno* 1118. VI. *parte II. initio.* 1947.
Engoliſmenſe, *anno* 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625.
Epaonenſe, anno 517. II. 1045.
Epheſinum, *anno* 192. I. *in Indice.*
Epheſinum, *anno circiter* 245. I. *in Indice.*
Epheſinum, *anno* 400. I. *in Indice.*
EPHESINUM, generale: *anno* 431. I. 1271.
Epheſinum, *anno circiter* 440. I. *in Indice.*
Epheſinum, *latrocinium*, anno 449. I. *in Indice.*
Erpfordienſe, *anno* 932. VI. 573.
Erphordienſe *conciliabulum*, *anno* 1073. VI. 1191.
Exoldunenſe, *anno* 1081. VI. 1607.
Exonienſis ſynodus, *anno* 1287. VII. 1071.

F

Finchallenſe, *anno circiter* 798. IV. 925.
Florentinum, *anno* 1055. VI. 1039.
Florentinum, *anno* 1105. VI. *parte II. initio.* 1877.
FLORENTINUM generale, *anno* 1438. *& ſeqq.* IX. 1.
Floriacenſis conventus, *anno* 1107. VI. *parte II. initio.* 1885.
Floriacenſe, *anno* 1110. VI. *parte II. initio.* 1897.
Fonte-cooperto, *anno.* 911. VI. 549.
Forojulienſe, *anno.* 791. IV. 847.
Francofordienſe, *anno* 794. IV. 865.
Francofordienſe, *anno* 1006. VI. 767.
Francofordienſe, *anno* 1027. VI. 839.
Francofurtenſis conventus, *anno* 1409. VII. 1961.
Frideſlarienſe, *anno* 1118. VI. *parte II. initio.* 1947.
Friſingenſe, *anno* 1440. IX. 1276.

Fuſſclenſe, *anno* 1104. VI. *parte II. initio, in ipſe Indice.*
Fuxenſe, *anne* 1226. VII. 143.

G

Gallicanum, *anne* 359. I. 711.
Gallicanum, *anno* 429. I. *in Indice.*
Gallicanum, *anno* 451. I. 1775.
Gallicanum in Villa Regia, *anno* 685. III. 1758.
Gallicana varia, *anno* 1002. VI. 767.
Gallicana varia, *anno* 1031. VI. 891.
Gallicana varia, *anno* 1041. VI. 919.
Gallicana quatuor, *anno* 1124. VI. *parte II. circa med.* 1117.
Gangrenſe, *circiter anne* 330. I. 529.
Genavenſe, *anno* 773. III. 2033.
in S. Geneſii, *anne* 1074. VI. 1549.
Gentiliacenſe, *anno* 767. III. 2011.
Germanicum, *anno* 742. III. 1919.
Germanicum III. *anno* 745. III. 1933.
Germiniacenſe, *anno* 843. IV. *in Indice.*
Gerundenſe, *anne* 517. II. 1043.
Gerundenſis conventus, *anno* 1038. VI. 917.
Gerundenſe, *anne* 1097. VI. *parte II. initio.* 1755.
Giſortianus conventus, *anno* 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1899.
Gloceſtrienſe, *anno* 1378. VII. 1887.
Grateleanum, *anno* 928. VI. 565.
Guaſtallenſe, *anno* 1106. VI. *parte II. initio.* 1881.
Guaterfordienſis ſynodus, *anno* 1158. VI. *parte II. circa med.* 1373.

H

Hadrumetinum, *anne* 347. I. *in Indice.*
Haëthfeldenſe, *anno* 679. III. 1037.
Hafnienſe, *anno* 1425. VIII. 1027.
Helenenſe, *anno circiter* 947. VI. 601.
Helenenſis ſynodus, *anno* 1027. VI. 841.
Helenenſe, *anno* 1065. VI. 1147.
Herbipolenſe, *anno* 1166. VI. *parte II. ſub finem.* 1613.
Herbipolenſe, *anno* 1287. VII. 1131.
Herufordienſe, *anno* 673. III. 1015.
Hibernicum, *anno* 1097. VI. *parte II. initio.* 1755.
Hibernicum, *anno* 1151. VI. *parte II. circa med.* 1321.
Hierapolitanum, *anno* 445. I. *in Indice.*
Hieroſolymitanum, *anno* 335. I. 551.
Hieroſolymitanum, *anne* 348. I. 687.
Hieroſolymitanum, *anno* 415. I. 1207.
Hieroſolymitanum, *anno* 416. I. 1213.
Hieroſolymitanum, *anno* 536. II. 1409.
Hieroſolymitanum, *anno* 553. III. *in Indice.*
Hieroſolymitanum, *anno* 1099. VI. *parte II. initio.* 1763.
Hieroſolymitanum, *anno* 1107. VI. *parte II. initio.* 1885.
Hieroſolymitanum, *anno* 1111. VI. *parte II. initio.* 1899.
Hieroſolymitanum, *anno* 1136. VI. *parte II. circa med.* 1201.
Hieroſolymitanum, *anno* 1143. VI. *parte II. circa med.* 1229.
Hieroſolymitanum, *adverſus Calvinianas hereſes, anno* 1672. XI. 179.
Hipponienſe, *anno* 393. I. 953.
Hipponenſe II. *anno* 395. I. 955.
Hiſpalenſe I. *anno* 590. III. 521.
Hiſpalenſe II. *anno* 619. III. 557.
Hohenavienſe, *anno* 1178. VI. *parte II. ſub finem.* 1671.

I

Jaccetanum, *anno* 1060. VI. 1075.
Iconienſe, *anno circiter* 235. I. *in Indice.*
Ilerdenſe, *anno* 524. II. 1063.
Ilerdenſe, *anno* 1246. VII. *in Indice.*
Illyricianum, *anne* 374. I. 793.
Illyricianum, *anno* 516. II. *in Indice.*
Ingilenheimenſe, *anno* 788. IV. 819.
Ingilenheimenſe, *anno* 826. IV. 1269.
Ingelenheimenſe, *anno* 972. VI. 689.
Inſulanum, *anno* 1251. VII. 433.
Inſulanum, *anno* 1288. VII. 1143.
Jotrenſe, *anno* 1130. VI. *parte II. circa med.* 1183.
Juliobonenſe, *anne* 1080. VI. 1597.
Juncarienſe, *anno* 909. VI. 501.
Juncenſe, *anne* 524. II. *in Indice.*

K

Kalenſe, *anno* 1008. VI. 771.
Karroſenſe, *anno* 989. VI. 717.
Karroſenſe, *anno* 1028. VI. 843.
Karroſenſe, *anno* 1082. VI. 1609.
Karroſenſe, *anno* 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1889.
Kingeſburienſe, *anno* 851. V. 33.
Kingſtonienſe, *anne* 838. IV. 1447.
Kyttlingtonienſe, *anne* 977. VI. 703.

L

Lambeſitanum, *anno circiter* 240. I. *in Indice.*
Lambethenſe, *anne* 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1971.
Lambethenſe, *anno* 1261. VII. 533.
Lambethenſe, *anno* 1280. VII. 835.
Lamberhenſe, *anne* 1281. VII. 859.
Lamethenſe, *anno* 1330. VII. 1551.
Lambethenſe, *anno* 1351. VII. 1693.
Lambethenſe, *anno* 1362. VII. 1765.
Lampſacenum Semiarrianorum, anno 365. I. *in Indice.*
Lancicienſe, *anno* 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1905.
Lancicienſe, *anno* 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1937.
Lancicienſe, *anno* 1246. VII. 405.
Lancicienſe, *anne* 1257. VII. 499.
Lancicienſe, *anne* 1285. VII. 943.
Landavenſe I. *anno circiter* 560. III. 343.
Landavenſis II. & III. ſynodus. *temo* III. 345.
Landavenſes ſeptem. VI. 389.
Landavenſis ſynodus, *anne* 950. VI. 615.
Landavenſis ſynodus, *anno circiter* 955. VI. 619.
Landavenſis, *anno* 988. VI. 715.
Landavenſis ſynodus, *anno* 1056. VI. 1043.
Langeſienſe, *anno* 1278. VII. 759.
Laodicenum, *anno circiter* 372. I. 777.
LATERANENSE *ſub Martino* I. *anno* 649. III. 687.
Lateranenſe, *anno* 1102. VI. *parte II. initio.* 1861.
Lateranenſe, *anno* 1104. VI. *parte II. initio.* 1875.
Lateranenſe, *anno* 1110. VI. *parte II. initio.* 1895.
Lateranenſe, *anno* 1111. VI. *parte II. initio.* 1899.
Lateranenſe, *anno* 1116. VI. *parte II. initio.* 1933.

LATERANENSE I. generale, *anno* 1123. VI. *parte II. circa med.* 1109.
Lateranenſe, *anno* 1168. VI. *parte II. ſub finem.* 1623.
LATERANENSE III. generale, *anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1671.
LATERANENSE IV. *anno* 1215. VII. 1.
Lateranenſe V. *anno* 1512. IX. 1561.
Latiniacenſe, *anno* 1142. VI. *parte II. circa med.* 1227.
Laudenſe *conciliabulum.* VI. *parte II.* 1587.
Laudunenſe, *anno* 948. VI. 613.
Laudunenſe, *anno* 1232. VII. 197.
Lauriacenſe, in pago Aurelianenſi, *anno* 843. IV. 1463.
Lauſanenſe, *anno* 1449. IX. 1325.
Lauſdunenſe, *anno* 1109. VI. *parte II. initio.* 1894.
Legionenſe, *anno* 1012. VI. 803.
Legionenſe, *anno* 1091. VI. *parte II. initio.* 1593.
Legionenſia comitia, *anno* 1101. VI. *parte II. in Indice.*
Lemovicenſis conventus, *anno* 848. V. 17.
Lemovicenſe, *anno* 1029. VI. 843.
Lemovicenſe II. *anno* 1031. VI. 833.
Lemovicenſis conventus, *anno* 1052. VI. 1029.
Lemovicenſe, *anno* 1095. VI. *parte II. initio.* 1741.
Leodienſe, *anno* 1131. VI. *parte II. circa med.* 1193.
Leodienſe, *anno* 1226. VII. 141.
Lexovienſe, *anno* 1106. VI. *parte II. initio.* 1881.
Lincolnienſis ſynodus, anno 1143. VI. *parte II. circa med* 1233.
Lincopenſe, *anno* 1150. VI. *parte II. circa med.* 1319.
Lingonenſe, *anno* 830. IV. 1361.
Lingonenſe, *anno* 859. V. 481.
Lingonenſe, *anno* 1080. VI. 1605.
Lingonenſes ſynodi, anno 1116. VI. *parte II. initio.* 1939.
Liptinenſe, *anno* 743. III. 1921.
Londonienſe, *anno* 833. IV. 1375.
Londonienſe, *anno* 948. VI. 613.
Londonienſe, *anno* 970. VI. 681.
Londinenſe, *anno* 1070. VI. 1165.
Londonienſe, *anno* 1075. VI. 1355.
Londinenſe, *anno* 1083. VI. 1613.
Londinenſe, *anno* 1102. VI. *parte II. initio.* 1863.
Londinenſe, *anno* 1107. VI. *parte II. initio.* 1887.
Londinenſe, *anno* 1108. VI *parte II. initio.* 1889.
Londinenſe, *anno* 1109. VI. *parte II. initio.* 1891.
Londinenſe, *anno* 1125. VI. *parte II. circa med.* 1123.
Londinenſe, *anno* 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129.
Londonienſe, *anno* 1129. VI. *parte II. in Indice.*
Londonienſe, *anno* 1138. VI. *parte II. circa med.* 1201.
Londonienſe, *anno* 1143. VI. *parte II. circa med.* 1233.
Londinenſe, *anno* 1151. VI. *parte II. circa med.* 1321.
Londinenſe, *anno* 1154. VI. *parte II. circa med.* 1331.
Londonienſe, *anno* 1162. VI. *parte II.* 1587.
Londonienſe, *anno* 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1635.
Londonienſe, *anno* 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1957.
Londonienſe, *anno* 1214. VI. *parte II. ſub finem.* 2039.
Londonienſe, *anno* 1237. VII. 287.
Londinenſe, *anno* 1265. VII. 559.
Londinenſe, *anno* 1268. VII. 613.
Londinenſe, *anno* 1291. VII. 1165.
Londinenſe, *anno* 1297. VII. 1195.
Londinenſe, *anno* 1309. VII. 1283.
Londinenſe, *anno* 1321. VII. 1455.
Londinenſe, *anno* 1328. VII. 1537.
Londinenſe, *anno* 1342. VII. 1645. alterum. 1655. *forte anno* 1343.
Londinenſe, *anno* 1382. VII. 1889.
Londinenſe, *anno* 1391. VII. 1913.
Londinenſe, *anno* 1396. VII. 1923.
Londonenſe, *anno* 1486. IX. 1317.
Lucenſe, *anno* 369. III. 373.
Lugdunenſe, *anno* 192. I. *in Indice.*
Lugdunenſe, *anno* 475. II. 810.
Lugdunenſe, *anno* 516. II. *in Indice.*
Lugdunenſe, *anno* 517. II. 1053.
Lugdunenſe II. *anno* 567. III. 354.
Lugdunenſe III. *anno* 581. III. 455.
Lugdunenſe, *anno* 829. IV. 1279. E. 4.
Lugdunenſe, *anno* 848. V. 15.
Lugdunenſe, *anno* 1055. VI. 1039.
Lugdunenſe, *anno* 1080. VI. 1595.
LUGDUNENSE I. generale, *anno* 1245. VII. 375.
LUGDUNENSE II. generale, *anno* 1274. VII. 669.
Lugdunenſe, *anno* 1449. IX. 1353.

M

ad S. Macram, *anno* 881. VI. 349.
ad S. Macram, *anno* 935. VI. 573.
Magalonenſe, *anno* 909. VI. 501.
Magdunenſe, *anno* 891. VI. 427.
Maghfeldenſe, *anno* 1332. VII. 1555.
Magfeldenſe, *anno* 1362. VII. 1763.
Mantalenſe, *anno* 879. VI. 345.
Mantuanum, *anno* 826. IV. *in Indice.*
Mantuanum, *anno* 1052. VI. 1029.
Mantuanum, *anno* 1064. VI. 1143.
Mantuanus conventus, *anno* 1459. IX. 1389.
Marciacenſe, *anno* 1326. VII. 1515.
Marciacenſe, *anno* 1329. VII. 1549.
Marzalienſe, *anno* 973. VI. 691.
Matiſconenſe I. *anno* 581. III. 449.
Matiſconenſe II. *anno* 585. III. 459.
Matiſconenſe, *anno* 627. III. 569.
Ad Matronam, *anno* 962. VI. 625.
Ad S. Maxentium, *anno* 1076. VI. 1551.
Mechlinienſe, *anno* 1570. X. 1177.
Mechlinienſe, *anno* 1607. X. 1938.
Mediolanenſe, *anno* 347. I. 683.
Mediolanenſe Arianorum, *anno* 355. I. *in Indice.*
Mediolanenſe, *anno* 390. I. 853.
Mediolanenſe, *anno* 452. I. 1779.
Mediolanenſe *conventiculum*, *anno* 1101. VI. *parte II. initio.* 1861.
Mediolanenſe, *anno* 1287. VII 1143.
Mediolanenſe, *anno* 1291. VII. 1167.
Mediolanenſe I. *anno* 1565. X. 633.
Mediolanenſe II. *anno* 1569. X. 729.
Mediolanenſe III. *anno* 1573. X. 757.
Mediolanenſe IV. *anno* 1576. X. 801.
Mediolanenſe V. *anno* 1579. X. 947.
Mediolanenſe VI. *anno* 1582. X. 1095.
Meldenſe, *anno* 843. IV. 1475.
Meldenſe, *anno* 1080. VI. 1605.
Meldenſe, *anno* 1082. VI. 1609.

Meldenſe, *anno* 1204. VI. *parte II. ſub finem.* 1969.
Meldenſe, *anno* 1240. VII. 327.
Melfitanum, *anno* 1089. VI. *parte II. initio.* 1685.
Melitinenſe, *anno circiter* 358. I. *in Indice.*
Melodunenſe, *anno* 1216. VII. 85.
Melodunenſe, *anno* 1225. VII. 133.
Melodunenſis conventus, *anno* 1232. VII. 203.
Meledunenſe, *anno* 1300. VII. 1207.
Memphitica ſynodus, *anno* 1582. X. 1273.
Mercianum, *anno circiter* 705. III. 1823.
Mertonenſe, *anno* 1258. VII. 501.
Mertonenſe, *anno* 1300. VII. 1209.
Metenſe, *anno* 550. II. *in Indice.*
Metenſe, *anno* 590. III. 531.
Metenſe, *anno* 753. III. 1991.
Metenſe, *anno* 859. V. 477.
Metenſe, *anno* 863. V. 571.
Metenſe, *anno* 869. V. 1211.
Metenſe, *anno* 888. VI. 409.
Mexicanum, *anno* 1585. X. 1587.
Milevitanum I. *anno* 402. I. *in Indice.*
Milevitanum II. *anno* 416. I. 1221.
Moguntiacum, *anno* 813. IV. 1007.
Moguntinum, *anno* 829. IV. 1279. D. E.
Moguntinum, *anno* 847. V. 8.
Moguntinum, *anno* 848. V. 15.
Moguntinum, *anno* 852. V. *in Indice.*
Moguntinum, *anno* 888. VI. 401.
Moguntinum, *anno* 1023. VI. 835.
Moguntina ſynodus, *anno* 1028. VI. 841.
Moguntinum, *anno* 1049. VI. 1009.
Moguntinum, *anno* 1054. VI. 1037.
Moguntinum, *anno* 1069. VI. 1161.
Moguntinum, *anno* 1071. VI. 1167.
Moguntinum, *anno* 1075. VI. 1551.
Moguntinus conventus ſchiſmaticorum, *anno* 1080. VI. 1593.
Moguntinum, *anno* 1085. VI. 1619.
Moguntinus conventus, *anno* 1105. VI. *parte II. initio.* 1879.
Moguntinum, *anno* 1131. VI. *parte II. circa med.* 1195.
Moguntinum, *anno* 1225. VII. 137.
Moguntinum *conciliabulum*, *anno* 1235. VII. 241.
Moguntinum, *anno* 1261. VII. 547.
Moguntinum, *anno* 1310. VII. 1321.
Moguntinus conventus, *anno* 1333. VII. 231.
Moguntinum, *anno* 1549. IX. 2109.
Monſpelienſe, *anno* 1162. VI. *parte II.* 1589.
Monſpelienſe, *anno* 1195. VI. *parte II. ſub finem.* 1933.
Monſpelienſe, *anno* 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2041.
Monſpelienſe, *anno* 1214. VII. 131.
Monſpelienſe, *anno* 1258. VII. 505.
Montilienſe, *anno* 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1979.
Mopſueſtenum, *anno* 550. II. *in Indice.*
Moſomenſe, *anno* 948. VI. 603.
Moſomenſe, *anno* 995. VI. 733.
Moyſſiacenſis conventus, *anno* 1063. VI. 1141.
ad Murellum, *anno* 1213. VI. *parte II. ſub finem.* 2035.
Murittanum, *anno* 850. V. 31.
Mutinenſe, *anno* 973. VI. 691.

N

Namnetenſe, *anno* 658. III. 985.
Namnetenſe, *anno incerto.* VI. 457.
Namnetenſe, *anno* 1127. VI. *parte II. circa med.* 1127.
Nannetenſe, *anno* 1264. VII. 557.
Narbonenſe, *anno* 589. III. 491.
Narbonenſe, *anno* 788. *vel* 791. III. 821.
Narbonenſe, *anno* 907. VI. 501.
Narbonenſe, *anno* 911. VI. 549.
Narbonenſe, *anno circiter* 990. VI. 729.
Narbonenſe, *anno* 1045. VI. 921. alterum *anno* 1045. *ibidem.*
Narbonenſe, *anno* 1054. VI. 1033.
Narbonenſes conventus duo, *anno* 1058. VI. 1061.
Narbonenſe, *anno* 1090. VI. *parte II. initio.* 1687.
Narbonenſe, *anno* 1134. VI. *parte II. circa med.* 1199.
Narbonenſe, *anno* 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1973.
Narbonenſis conventus, *anno* 1210. VI. *parte II. ſub finem.* 1997.
Narbonenſe, *anno* 1227. VII. 143.
Narbonenſe, *anno* 1235. VII. 249.
Narbonenſe, *anno* 1374. VII. 1878.
Narbonenſe, *anno* 1551. X. 435.
Narbonenſe, *anno* 1601. XI. 1.
Nazarenum, *anno* 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1583.
Neapolitanum in Samaria, *anno* 1120. VI. *parte II. circa med.* 1103.
Nemauſenſe, *anno circiter* 383. I. *in Indice.*
Nemauſenſe, *anno* 886. VI. 397.
Nemauſenſe, *anno* 1096. VI. *parte II. initio.* 1747.
Nemauſenſis ſynodus, *anno* 1284. VII. 903.
Nemptodorenſe, *anno* 591. III. 531.
Neocæſareenſe, *anno* 314. I. 281.
Neuſtriacum, *anno* 878. VI. *in Indice.*
NICÆNUM I. *anno* 325. I. 310.
NICÆNUM II. quod & generale VII. *anno* 787. IV. 1.
Nicenum in Thracia, *anno* 359. I. 719.
Nicoſienſe, *anno* 1340. VII. 1753.
Nicoſienſe ſynodicon. VII. 1697.
Niddenſe, *anno* 705. III. 1825.
Nigellenſe, *anno* 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1963.
Nimocienſe, *anno* 1298. VII. 1731.
Nivernenſis conventus, *anno* 763. III. 2009.
Northamptonienſe, *anno* 1134. VI. *parte II. circa med.* 1199.
Northamptonenſe, *anno* 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609.
Northamptonienſe, *anno* 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641.
Northamptonienſe, *anno* 1267. VII. 579.
Northuſenſe, *anno* 1105. VI. *parte II. initio.* 1877.
Novempopulanum, *anno* 1073. VI. 1517.
Noviomagenſis conventus, *anno* 831. IV. 1365.
Noviomenſe, *anno* 1232. VII. 197.
Noviomenſe, *anno inc.* VII. 843.
Noviomenſe, *anno* 1344. VII. 1667.
Apud Novum Mercatum, *anno* 1161. VI. *parte II.* 1585.
Nugarolienſe, *anno* 1290. VII. 1159.
Nugarolienſe, *anno* 1303. VII. 1259.
Nugarolienſe, *anno* 1315. VII. 1393.
Nymphææ in Bithynia, *anno* 1333. VII. 207.

O Oſbo-

O

Oſborienſe, *anno* 1062. VI. 1119.
Oſcenſe, *anno* 598. III. 535.
Othonienſe, *anno* 1245. VII. 375.
Ovetenſe, *anno* 873. VI. 129.
Ovetenſe, *anno* 1115. VI. *parte II. in Indice.*
Oxonienſe, *anno* 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1585.
Oxonienſe, *anno* 1222. VII. 113.
Oxonienſe, *anno* 1408. VII. 1935.

P

Paderbornenſia duo, *anno* 777. & 786. III. *in Indice.*
Palamitica pſeudoſynodus, *anno* 1350. XI. 283.
in Palith:, *anno* 1029. VI. 843.
Pampilonenſe, *anno* 1032. VI. 913.
Palentinum, *anno* 1114. VI. *parte II. initio, in ipſo Indice.*
Palentinum, *anno* 1129. VI. *parte II. in fine.* 2053.
Palentinus conventus, *anno* 1130. VI. *parte II. in Indice.*
Palentinum, *anno* 1322. VII. 1461.
Palentinum, *anno* 1388. VII. 1905.
Papienſe *conciliabulum*, *anno* 1076. VI. 1565.
Papienſe *conciliabulum*, *anno* 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1565.
Pariſienſe, *anno* 360. I. 727.
Pariſienſe II. *anno circiter* 555. III. 335.
Pariſienſe III. *anno circiter* 557. III. 336.
Pariſienſe IV. *anno* 573. III. 401.
Pariſienſe, *anno* 577. III. 405.
Pariſienſe, *anno* 615. III. 551.
Pariſienſe, *anno* 636. III. 2086.
Pariſienſe VI. *anno* 829. IV. 1289.
Pariſienſe, *anno* 847. IV. 1501.
Pariſienſe, *anno* 847. V. 3.
Pariſienſe, *anno* 849. V. 19.
Pariſienſe, *anno* 1050. VI. 1021.
Pariſienſe, *anno* 1092. VI. *parte II. initio.* 1703.
Pariſienſe, *anno* 1105. VI. *parte II. initio.* 1875.
Pariſienſe, *anno* 1129. VI. *parte II. circa med.* 1145.
Pariſienſe, *anno* 1147. VI. *parte II. circa med.* 1297.
Pariſienſe, *anno* 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625.
Pariſienſe, *anno* 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1889.
Pariſienſe, *anno* 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1901.
Pariſienſe, *anno* 1196. VI. *parte II. ſub finem.* 1937.
Pariſienſe, *anno* 1201. VI. *parte II. ſub finem.* 1965.
Pariſienſe, *anno* 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1991.
Pariſienſe, *anno* 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 1999.
Pariſienſe, *anno* 1223. VII. 129.
Pariſienſe, *anno* 1224. VII. 129.
Pariſienſia tria, *anno* 1224. VII. 133.
Pariſienſia duo, *anno* 1226. VII. 141.
Pariſienſe, *anno* 1255. VII. 470.
Pariſienſe, *anno* 1260. VII. 527.
Pariſienſe, *anno* 1263. VII. 555.
Pariſienſe, *anno* 1264. VII. 559.
Pariſienſe, *anno* 1284. VII. 901.

Pariſienſe, *anno* 1290. VII. 1163.
Pariſienſis conventus, *anno* 1302. VII. 1249.
Pariſienſe, *anno* 1310. VII. 1319.
Pariſienſe, *anno* 1314. VII. 1379.
Pariſienſe, *anno* 1323. VII. 1485.
Pariſienſis conventus, *anno* 1329. VII. 1543.
Pariſienſe, *anno* 1346. VII. 1677.
Pariſienſe, *anno* 1394. VII. 1915.
Pariſienſe, *anno* 1408. VII. 1933.
Pariſienſis congregatio Prælatorum, *anno* 1428. VIII. 1035.
Pariſienſe, *anno* 1429. VIII. 1039.
Pariſienſe, *anno* 1528. IX. 1925.
Parmenſe, *anno* 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1893.
Patavinum, *anno* 1350. VII. 1685.
Pazenſis ſynodus Novatianorum, *anno* 375. I. *in Indice.*
Pededranum, *anno* 1071. VI. 1167.
Ad Pennam fidelem, *anno* 1302. VII. 1253.
Perpinianenſe *conciliabulum*, *anno* 1409. VII. 1955.
Perthuſanum, *anno* 1201. VI. *parte II. ſub finem.* 1965.
Pictavenſis conventus, *anno* 589. III. 489.
Pictavenſe, *anno* 590. III. 527.
Pictavenſe, *anno circiter* 1000. VI. 763.
Pictavenſe, *anno* 1032. VI. 895.
Pictavenſe, *anno* 1036. VI. 917.
Pictavenſe, *anno* 1078. VI. 1573.
Pictavenſe, *anno* 1100. VI. *parte II. initio.* 1855.
Pictavenſe, *anno* 1106. VI. *parte II. initio.* 1881.
Pictavenſis ſynodus, *anno* 1280. VII. 849.
Pictavenſis ſynodus, *anno* 1284. VII. 939.
Pipewellenſe, *anno* 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909.
Piſanum, *anno* 1134. VI. *parte II. circa med.* 1197.
PISANUM univerſale, *anno* 1409. VIII. 1.
Piſanum conciliabulum, *anno* 1511. IX. 1559.
Piſtenſe, anno 862. V. 559.
Piſtenſe, *anno* 869. V. 1215.
Placentinum, *anno* 1095. VI. *parte II. initio.* 1711.
Placentinum, *anno* 1132. VI. *parte II. circa med.* 1195.
Ad Pontem Audomari, 1267. VII 577.
Ad Pontem Audomari, *anno* 1279. VII. 765.
Ponticum, *anno* 192. I. *in Indice.*
Pontigonenſe, *anno* 876. VI. 165.
Portuenſe, *anno* 897. VI. 463.
Poſonienſe, *anno* 1309. VII. 1295.
Pragenſe, *anno* 1405. VII. 1929.
Ptolemaïdenſe, *anno* 411. I. *in Indice.*

Q

Quercus. Synodus ad Quercum, *anno* 403. I. 1038.
Quintilineburgenſe, *anno* 1085. VI. 1613.
Quintilineburgenſe, *anno* 1105. VI. *parte II. initio.* 1877.
Quintilineburgenſis conventus, *anno* 1121. VI. *parte II. circa med.* 1103.
Ad S. Quintinum, *anno* 1232. VII. 197.
Ad S. Quintinum, *anno* 1271. VII. 657.

R

Radingenſe, *anno* 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1973.
Redingenſe, *anno* 1279. VII. 779.

Ratiſponenſe, *anno* 799. IV. 948.
Ratiſponenſe, *anno* 792. IV. 863.
Ravennatenſe, *anno* 419. I. *in Indice.*
Ravennenſe, *anno* 753. VI. 753.
Ravennenſe, *anno* 1014. VI. 817.
Ravennenſe, *anno* 874. VI. 159.
Ravennenſe, *anno* 877. VI. 185.
Ravennenſe, *anno* 904. VI. 491.
Ravennenſe, *anno* 954. VI. 617.
Ravennenſe, *anno* 967. VI. 651.
Ravennatenſe, *anno* 1128. VI. *parte II. circa med.* 1145.
Ravennenſe, *anno* 1253. VII. 439.
Ravennenſe, *anno* 1259. VII. 507.
Ravennenſe, *anno* 1270. VII. 651.
Ravennenſe, *anno* 1280. VII. 845.
Ravennateoſe I. *anno* 1286. VII. 945.
Ravennenſe, *anno* 1307. VII. 1281.
Ravennenſia duo, *anno* 1310. VII. 1317.
Ravennenſe II. *anno* 1311. VII. 1361.
Ravennenſe III. *anno* 1314. VII. 1381.
Ravennenſe IV. *anno* 1317. VII. 1433.
Redonenſe, *anno* 1273. VII. 663.
Regenſe, *anno* 439. I. 1747.
Reginoburgenſe. *Vide*, Ratiſponenſe.
Remenſe, *anno circiter* 630. III. 569.
Remenſe II. *anno* 813. IV. 1017.
Remenſe, *anno* 874. VI. *in Indice.*
Remenſe, *anno* 893. VI. 429.
Remenſe, *anno* 900. VI. 465.
Remenſe, *anno* 923. VI. 561.
Remenſe, *anno* 975. VI. 701.
Remeoſe, *anno* 981. VI. 723.
Remenſe, *anno* 989. VI. 717.
Remenſe, *anno* 993. VI. 725.
Remenſe, *anno* 995. VI. 737.
Remenſe, *anno* 1049. VI. 993.
Remenſis conventus, *anno* 1059. VI. 1069.
Remenſe, *anno* 1092. VI. *parte II. initio.* 1699.
Remenſe, *anno* 1094. VI. *parte II. initio.* 1709.
Remenſe, *anno* 1109. VI. *parte II. initio.* 1895.
Remenſe, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1929.
Remenſe, *anno* 1119. VI. *parte II. initio.* 1983.
Remenſe, *anno* 1131. VI. *parte II. circa med.* 1187.
Remenſe, *anno* 1148. VI. *parte II. circa med.* 1299.
Remenſis conventus, *anno* 1158. VI. *parte II. circa med.* 1375.
Remenſe, *anno* 1231. VII. 199.
Remenſe, apud S. Quiotinum, *anno* 1235. VII. 257. Compendii. 259.
Remenſe, apud S. Quintioum, *anno* 1236. VII. 261.
Remenſe, apud S. Quintinum, *anno* 1239. VII. 325.
Remenſe, *anno* 1287. VII. 1129.
Remenſe, *anno* 1408. VII. *in Indice.*
Remenſe, *anno* 1456. IX. 1381.
Remenſe, *anno* 1564. X. 469.
Remenſe, *anno* 1583. X. 1275.
Rivipullenſis conventus, *anno* 1031. VI. 913.
Rochingamienſe, *anno* 1093. VI. *parte II. initio.* 1705.
Roffiacenſe, *anno* 1327. VII. 1535.
Roffiacenſe, *anno* 1258. VII. 501.
Romanum, *anno* 192. I. *in Indice.*
Romanum, *anno circiter* 237. I. *in Indice.*
Romanum, *ſub Cornelio*, *anno* 252. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 313. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 320. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 325. I. 527.
Romana ſynodus, *anno* 337. I. 567.
Romanum, *anno* 342. I. 609.
Romanum, *anno* 349. I. 690.
Romanum, *circiter anno* 351. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 358. I. *in Indice.*
Romanum, *anno circiter* 366. I. 743.
Romanum, *anno* 367. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 370. I. 772.
Romanum, *anno* 378. I. 839.
Romanum, *anno* 379. I. 761.
Romanum, *anno* 381. I. *in Indice.*
Romanum, *anno circiter* 390. I. 852.
Romanum, *anno* 400. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 417. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 418. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 430. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 444. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 449. I. *in Indice.*
Romanum, *anno* 465. II. 799.
Romanum, *anno* 484. II. *in Indice.*
Romanum, *anno* 485. II. 853.
Romanum, *anno* 494. II. 937.
Romanum, *anno* 495. II. 941.
Romanum, *anno* 499. II. 957.
Romanum, *anno* 500. II. 957.
Romana ſynodus Palmaris, *anno* 501. II. 967.
Romanum, *anno* 502. II. 975.
Romanum, *anno* 503. II. 983.
Romanum, *anno* 504. II. 989.
Romanum, *anno* 518. II. *in Indice.*
Romanum, *anno* 531. II. 1111.
Romanum, *anno* 532. II. 1130.
Romanum, *anno* 595. III. 496.
Romanum, *anno* 640. III. *in Indice.*
Romanum, *anno* 648. III. *in Indice.*
Romanum, *ſub Martino* I. *anno* 649. III. 687.
Romanum, *anno* 679. III. 1038.
Romanum, *anno* 680. III. *in Indice.*
Romanum, *anno circiter* 705. III. *in Indice.*
Romanum, *anno* 724. III. *in Indice.*
Romanum, *anno* 726. III. *in Indice.*
Romana duo, *anno* 731. & 732. III. *in Indice.*
Romanum, *anno* 743. III. 1927.
Romanum, *anno* 745. III. 1935.
Romanum, *anno* 769. III. 2013.
Romanum, *anno* 799. IV. 927.
Romanum, *anno* 853. V. 61.
Romanum, *anno* 861. V. *in Indice.*
Romanum, *anno* 862. V. *in Indice.*
Romanum, *anno* 863. V. 571.
Romanum, *anno* 865. V. 577.
Romanum, *anno* 868. V. *in Indice.*
Romanum, *anno* 877. VI. 181.
Romanum, *anno* 879. VI. *in Indice.* alterum. VI. 207.
Romanum, *anno* 881. VI. *in Indice.*
Romanum, *anno* 893. VI. 431.
Romanum, contra Formoſum, *anno* 897. VI. *in Indice.*
Romanum, *anno* 904. VI. 487.
Romanum, *anno* 949. VI. 615.
Romanum, *anno* 963. VI. 627.
Romanum, *anno* 964. VI. 631.
Romanum *conciliabulum*, *anno* 964. VI. 637.
Romaoum, *anno* 969. VI. 679.
Romanum, *anno* 971. VI. 685.
Romanum, *anno* 983. VI. 711.
Romanum, *anno* 989. VI. 715.

Romanum, *anno* 993. VI. 727.
Romanum, *anno* 996. VI. 743.
Romanum, *anno* 998. VI. 755.
Romanum, *anno* 999. VI. 763.
Romanum, *anno* 1001. VI. 763.
Romanum, *anno* 1002. VI. 765.
Romanum, *anno* 1015. VI. 819.
Romanum, *anno* 1037. VI 917.
Romanum, *anno* 1046. VI. 923.
Romanum, *anno* 1047. VI. 925.
Romanum, *anno* 1049. VI. 991.
Romanum ſuppoſititium, *anno* 1049. VI. 991.
Romanum, *anno* 1050. VI. 1015.
Romanum, *anno* 1052. VI. 1027.
Romanum, *anno* 1053. VI. 1033.
Romanum, *anno* 1057. VI. 1049.
Romanum, *anno* 1059. VI. 1061.
Romanum, *anno* 1063. VI. 1137.
Romanum, *anno* 1065. VI. 1143. alterum. VI. 1145.
Romanum, *anno* 1074. VI. 1522.
Romanum, *anno* 1075. VI. 1551.
Romanum, *anno* 1076. VI. 1565.
Romanum, *anno* 1078. VI. 1575. alterum. 1579.
Romanum, *anno* 1079. VI. 1583.
Romanum, *anno* 1080. VI. 1587.
Romanum, *anno* 1081. VI. 1607.
Romanum, *anno* 1083. VI. 1611. alterum. *ibidem.*
Romanum, *anno* 1089. VI. *parte II. initio.* 1683.
Romanum, *anno* 1098. VI. *parte II. initio.* 1755.
Romanum *conciliabulum*, *anno* 1098. VI. *parte II. initio.* 1757.
Romanum, *anno* 1099. VI. *parte II. initio.* 1759.
Romanum, *anno* 1103. VI *parte II. initio.* 1871.
Romanum, *anno* 1122. VI. *parte II. ſub med.* 1105.
Vide præterea Lateranenſia concilia.
Romanum, *anno* 1210. VI. *parte II. ſub finem.* 1999.
Romanum, *anno* 1228. VII. 163.
Romanum, *anno* 1234. VII. 239.
Romanum, *anno* 1302. VII. 1251.
Roſcomanienſis, *anno* 1158. VI. *parte II. circa med.* 1375.
Rotomagenſe, *anno* 682. III. 1727.
Rotomagenſe, *anno* 682. *Acta perierunt, ejus mentio in Actis S. Anſberti epiſcopi Rotomagenſis, apud Surium, IX. Februarii.*
Rotomagenſe, *anno* 878. VI. 205.
Rotomagenſe, *anno* 1050. VI. 1011.
Rotomagenſe, *anno* 1063. VI. 1141.
Rotomagenſe, *anno* 1072. VI. 1187.
Rotomagenſe, *anno* 1073. VI. 1517.
Rotomagenſe, *anno* 1074. VI. 1518.
Rotomagenſe, *anno* 1096. VI. *parte II. initio.* 1743.
Rotomagenſe, *anno* 1108. VI. *parte II. initio.* 1891.
Rotomagenſe, *anno* 1118. VI. *parte II. initio.* 1949.
Rotomagenſe, *anno* 1119. VI. *parte II. circa med.* 1999.
Rotomagenſe, *anno* 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1905.
Rotomagenſe, *anno* 1223. VII. 127.
Rotomagenſe, *anno* 1231. VII. 185.
Rotomagenſe, *anno* 1298. VII. 1201.
Rotomagenſe, *anno* 1335. VII. 1603.
Rotomagenſe, *anno* 1445. IX. 1295.
Rotomagenſe, *anno* 2581. X. 1211.

S

Salegunſtadienſe, *anno* 1022. VI. 817.

Salmanticenſe, *anno* 1310. VII. 1319.
Salmanticenſe, *anno* 1335. VII. 1965.
Salmurienſe, *anno* 1253. VII. 441.
Salmurienſe, *anno* 1276. VII. 735.
Salmurienſe, *anno* 1294. VII. 1169.
Salmurienſe, *anno* 1315. VII. 1391.
Saliſburgenſe, *anno* 807. IV. *in Indice.*
Saltzburgenſe, *anno* 1274. VII. 721.
Saltzburgenſe, *anno* 1281. VII. 855.
Saltzburgenſe, *anno* 1291. VII. 1163.
Saltzburgenſe I. *anno* 1310. VII. 1303. alterum, *ibidem.*
Saltzburgenſe, *anno* 1386. VII. 1899.
Salizburgenſe, *anno circiter* 1420. VIII. 957.
Saltzburgenſis ſynodus, *anno* 1420. VIII. 975.
Santonenſe, *anno circiter* 563. III. 353.
Santonenſe, *anno* 579. III. 449.
Santonenſe, *anno* 1076. VI. 1551.
Santonenſe, *anno* 1080. VI. 1605.
Santonenſe, *anno* 1083. VI. 1611.
Santonenſe, *anno* 1089. VI. *parte II. initio.* 1683.
Santonenſe, *anno* 1096. VI. *parte II. initio.* 1747.
Santonenſis ſynodus, *anno* 1280. VII. 845.
Santonenſis ſynodus, *anno* 1282. VII. 883.
Santonenſis ſynodus, *anno* 1298. VII. 1201.
Ad Saponarias, *anno* 859. V. 483.
Sardicenſe, *anno* 347. I. 635.
Sardicenſe Orientalium, *anno* 347. I. 671.
Saurciacenſe, *anno* 589. III. 489.
Scheningenſe, *anno* 1248. VII. 423.
Scirachavanenſe, *anno* 863. V. *in Indice.*
Scoticum, *anno* 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1653.
Scoticum, *anno* 1201. VI. *parte II. ſub finem.* 1965.
Scoticum, *anno* 1259. VII. 507.
Seleucienſe Semiarrianorum, *anno* 359. I. 722.
Sedenenſe, *anno* 1267. VII. 577.
Senenſe, *anno* 1423. VIII. 1013.
Senonenſe, *anno circiter* 657. vel 670. III. 1013.
Senonenſe, *anno* 852. V. 39.
Senonenſis conventus, *anno* 853. V. 39.
Senonenſe, *anno* 862. V. 557.
Senonenſe Galteri, *anno* 913. VI. 557.
Senonenſe, *anno* 1048. VI. 925.
Senonenſe, *anno* 1080. VI. 1597.
Senonenſe, *anno* 1140. VI. *parte II. circa med.* 1219.
Senonenſe, *anno* 1198. VI. *parte II. ſub finem.* 1947.
Senonenſe, *anno* 1216. VII. 85.
Senonenſe, *anno* 1252. VII. 439.
Senonenſe, *anno* 1269. VII. 649.
Senonenſe, *anno* 1429. VIII. 1039.
Senonenſe, *anno* 1461. IX. 1520.
Senonenſe, *anno* 1485. IX. 1519.
Senonenſe, *anno* 1612. XI. 57.
Senonenſe, *anno* 1528. IX. 1925.
Serberianus conventus, *anno* 1116. VI. *parte II. initio.* 1939.
Siculum, *anno* 366. I. *in Indice.*
Sidenſe, *anno* 383. I. *in Indice.*
Sidonium, *anno* 512. II. *in Indice.*
Silvanectenſe, *anno* 863. V. 557.
Silvanectenſe, *anno* 873. VI. 143.
Silvanectenſe, *anno* 990. VI. 719.
Silvanectenſe, *anno* 1235. VII. 261.
Silvanectenſe, *anno* 1240. VII. 329.
Silvanectenſe, *anno* 1316. VII. 1397.
Silvanectenſe, *anno* 1318. VII. 1403.
Silvanectenſe, *anno* 1326, VII. 1531,

Singidunenſe, Arianorum, *anno* 367. I. 747.
Sinueſſanum, *anno* 503. I. 217.
Sipontinum, *anno* 1050. VI. 1027.
Sirmienſe, *anno* 357. I. 701.
Sirmienſis conventus, *anno* 559. I. 709.
Siſtericenſe, *anno* 859. V. *in Indice.*
Sophiana pſeudoſynodus CP. *anno circiter* 1450. IX. 1553.
Stampenſe, *anno* 1092. VI. *parte II. initio.* 1701.
Stampenſe, *anno* 1099. VI. *parte II. initio.* 1853.
Stampenſe, *anno* 1130. VI. *parte II. circa med.* 1181.
Stampenſis conventus, *anno* 1147. VI. *parte II. circa med.* 1297.
Stramiacenſis conventus, *anno* 836. IV. 1447.
Sueſſionenſe, *anno* 744. III. 1931.
Sueſſionenſe II. *anno* 855. V. 41.
Sueſſionenſe, *anno* 858. V. 468.
Sueſſionenſia duo, *anno* 862. V. 569.
Sueſſionenſe III. *anno* 866. V. 599.
Sueſſionenſe, *anno* 941. VI. 587.
Sueſſionenſe, *anno* 1091. VI. *parte II. initio.* 1695.
Sueſſionenſe, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1929.
Sueſſionenſe, *anno* 1120. VI. *parte II. circa med.* 1103.
Sueſſionenſe, *anno* 1155. VI. *parte II. circa med.* 1365.
Sueſſionenſe, *anno* 1201. VI. *parte II. ſub finem.* 1965.
Sueſſionenſe, *anno* 1456. IX. 1381.
Sufetanum, *anno* 524. II. *in Indice.*
Sutrinum, *anno* 1046. VI. 921.
Sutrinum, *anno* 1059. VI. 1061.
Synnadenſe, *anno circiter* 235. I. *in Indice.*
Syriacum, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1919.

T

Tardanenſe, *anno* 972. VI. 685.
Tarraconenſe, *anno* 516. II. 1039.
Tarraconeoſe, *anno* 1146. VI. *parte II. circa med.* 1295.
Tarraconenſe, *anno* 1242. VII. 349.
Tarraconenſe, *anno* 1179. VII. 817.
Taurinenſe, *anno* 397. I. 957.
Telenſe, *anno* 418. I. 1235.
Teveſtinum Donatiſtarum, *anno* 365. I. *in Indice.*
ad S. Theoderici, *anno* 952. VI. 617.
ad Theodonis villam, concilium, *anno circiter* 821. IV. 1137.
ad Theodonis villam concilium, *anno* 855. IV. 1385.
ad Theodonis villam, *anno* 844. IV. 1465.
Ticinenſe, *anno* 850. V. 25.
Ticinenſis conventus, *anno* 853. V. 39.
Ticinenſe, *anno* 855. V. 97.
Ticinenſe, *anno* 876. VI. 165.
Ticinenſe, *anno* 997. VI. 753.
Ticinenſe, *anno* 1012. VI. 803.
Ticinenſe, *anno* 1049. VI. 991.
Toletanum, *anno circiter* 588. I. *in Indice.*
Toletanum I. *anno* 400. I. 989.
Toletanum, *anno* 407. I. 1019.
Toletanum II. *anno* 531. II. 1139.
Toletanum III. *anno* 589. III. 467.
Toletanum, *anno* 597. III. 535.
Toletanum, *anno* 610. III. 545.
Toletanum IV. *anno* 653. III. 575.
Toletanum V. *anno* 636. III. 597.
Toletanum VI. *anno* 638. III. 601.
Toletanum VII. *anno* 646. III. 619.
Toletanum VIII. *anno* 655. III. 952.
Toletanum IX. *anao* 655. III. 971.
Toletanum X. *anno* 656. III. 977.
Toletanum XI. *anno* 675. III. 1017.
Toletanum XII. *anno* 681. III. 1715.
Toletanum XIII *anno* 683. III. 1755.
Toletanum XIV. *anno* 684. III. 1753.
Toletanum XV. *anno* 688. III. 1759.
Toletanum XVI. *anno* 695. III. 1785.
Toletanum XVII. *anno* 694. III. 1809.
Toletanum XVIII. *anno* 704. III. *in Indice.*
Toletanum, *anno* 1324. VII. 1487.
Toletanum, *anno* 1339. VII. 1635.
Toletanum, *anno* 1347. VII. 1683.
Toletanum, *anno* 1353. VII. 1762.
Toletanum, *anno* 1473. IX. 1301.
Toletanum, *anno* 1565. X. 1141.
Toloſanum, *anno* 829. IV. 1179. E. 6.
Toloſanum, *anno* 883. VI 135.
Toloſanus conventus, *anno* 1020. VI. 825.
Toloſanum, *anno* 1056. VI. 1043.
Toloſanum, *anno* 1068. VI. 1159.
Toloſanum, *anno* 1090. VI. *parte II. initio.* 1691.
Toloſanum, *anno* 1118. VI. *parte II. initio.* 1947.
Toloſanum, *anno* 1119. VI. *parte II. initio.* 1977.
Toloſanum, *anno* 1129. VI. *parte II. circa med.* 2149.
Toloſanum, *anno* 1161. VI. *parte II.* 1585.
Toloſanum, *anno* 1219. VII. 173.
Toloſanum, *anno* 1319. VII. 1453.
Toloſanum, *anno* 1527. VII. 1535.
Toloſanum, *anno* 1590. X. 1783.
Trecenſe, *anno* 1104. VI. *parte II. initio.* 1873.
Trecenſe, *anno* 1107. VI. *parte II. initio.* 1887.
Trecenſe, *anno* 1128. VI. *parte II. circa med.* 1131.
Tremonienſe, *anno* 1005. VI. 767.
Trenorchianum, *anno* 944. VI. 597.
Trenorcienſe, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1931.
Trenorcienſe, *anno* 1117. VI. *parte II. initio.* 1939.
Trevirenſe, *anno* 384. I. *in Indice.*
Trevirenſe, *anno* 948. VI. 613.
Treverenſe, *anno* 1148. VI. *parte II. circa med.* 1317.
Treverenſis ſynodus, *anno* 1548. IX. 2061.
Treverenſe concilium provinciale, *anno* 1549. IX. 1139.
Triburienſe, *anno* 895. VI. 455.
Triburienſe, *anno* 1031. VI. 892.
Triburienſe, *anno* 1035. VI. 917.
Triburienſe, *anno* 1076. VI. 1563.
Tricaſſinum, *anno* 867. V. 679.
Tricaſſinum II. *anno* 878. VI. 191.
TRIDENTINUM OECUMENICUM, *anno* 1545. &c. X. 1.
Trojanum, *anno* 1089. VI. *parte II. initio.* 1683.
Trojanum, *anno* 1093. VI. *parte II. initio.* 1705.
Trojanum, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 2931.
Troſleïanum, *anno* 909. VI. 503.
Troſleïanum, *anno* 911. VI. 559.
Troſleïanum, *anno* 924. VI. 561.
Troſleïanum, *anno* 927. VI. 563.
Trullanum, *anno* 687. III. 1645.
Tudertinum, *anno* 1001. V. 765.
Tullenſe, *anno* 550. II. 1453.
Tullenſe I. apud Saponarias, *anno* 859. V. 483.
Tullenſe II. apud Tuſiacum, *anno* 860. V. 507.

Tulugienſe, *anno* 1065. idem Helenenſe. VI. 1147.
Turiaſonenſe, *anno* 1119. VII. 183.
Turonicum I. *anno* 461. II. 793.
Turonenſe II. *anno* 567. III. 355.
Turonenſe III. *anno* 813. IV. 1021.
Turonenſe, *anno* 912. *Suppoſititium eſſe oſtendit vir eruditus, D. des Tuilleries, in libro, quem inſcripſit*, Diſſertations ſur la mouvance de la Bretagne. *Nos Labbeum & Coſſartium ſecuti illud edidimus, tomo* VI. 549.
Turonenſe, *anno* 925. VI. 563.
Turonenſe, *anno* 1055. VI. 1041.
Turonenſe, *anno* 1060. VI. 1071.
Turonenſe, *anno* 1096. VI. *parte II. initio.* 1745.
Turonenſe, *anno* 1163. VI. *parte II.* 1589.
Turonenſe, *anno* 1236. VII. 263.
Turonenſe, *anno* 1239. VII. 323.
Turonenſe, *anno* 1282. VII. 885.
Turonenſe, *anno* 1448. IX. 1339.
Turonenſe, *anno* 1510. IX. 1555. 1561.
Turonenſe, *anno* 1583. X. 1391.
Tuſdritanum, *anno* 417. I. *in Indice.*
apud Tuſiacum, *anno* 860. V. 507.
Tyanenſe, *anno* 366. I. *in Indice.*
Tyrium, *anno* 335. I. 539.
Tyrium, *anno* 448. I. *in Indice.*
Tyrium, *anno* 518. II. *in Indice.*

V

Valentinum in Gallia, *anno* 374. I. 795.
Valentinum in Gallia, *anno* 529. II. 1103.
Valentinum II. in Gallia, *anno* 584. III. 457.
Valentianenſe, *anno* 771. III. 2017.
Valentinum III. in Gallia, *anno* 855. V. 87.
Valentinum in Gallia, *anno* 890. VI. 421.
Valentinum in Gallia, *anno* 1100. VI. *parte II. initio.* 1853.
Valentinum in Gallia, *anno* 1248. VII. 413.
Valentinum in Hiſpania. II. 1067.
Valentinæ diœceſis conſtitutiones ſynodales, annorum 1255. 1258. 1261. 1262. 1268. 1269. 1273. VII. 1975. *& ſeqq.*
ad Vallem-Coloris, *anno* 1214. VII. 133.
in Valle Guidonis, *anno* 1142. VII. 347.
Valliſoletanum, *anno* 1137. VI. *parte II. in Indice.*
Varennis placitum, *anno* 889. VI. 421.
Vaſenſe, *anno* 442. I. 1787.
Vaſenſe II. *anno* 529. II. 1105.
Vaurenſe, *anno* 1213. VI. *parte II. ſub finem.* 2019.
Vaurenſe, *anno* 1368. VII. 1793.
Veneticum, *circiter ad annum* 465. II. 795.
Venetum, *anno* 1040. VI. 919.
Venetum, *anno* 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1653.
Vercellenſe, *anno* 1050. VI. 1017.
Vermerienſe, *anno* 752. III. 1989.
Vermerienſe II. *anno* 853. V. 59.
Vermerienſe, *anno* 863. V. 569.
Vermerienſe, *anno* 869. V. 1212.
Vernenſe, *anno* 755. III. 1994.
Vernenſe II. *anno* 844. IV. 1469.
Verolamienſe, *anno* 446. I. *in Indice.*
Verolamienſe, *anno* 793. IV. 863.
Verolamienſe II. *anno* 794. IV. 863.
Veronenſe, *anno* 1184. VI. *parte II. ſub finem.* 1882.
Verulenſis ſynodus, *anno* 1140. VI. *parte II. initio, in ipſo Indice.*
Weſtmonaſterienſe, *anno* 1083. VI. 1613.
Weſtmonaſterienſe, *anno* 1142. VI. *parte II. circa med.* 1229.
Weſtmonaſterienſis conventus, *anno* 1166. VI. 1149.
Weſtmonaſterienſe, *anno* 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1651.
Weſtmonaſterienſe, *anno* 1226. VII. 143.
Viennenſe in Gallia, *anno* 444. I. *in Indice.*
Viennenſe, *anno* 892. VI. 429.
Viennenſe, *anno* 907. VI. 501.
Viennenſe, *anno* 1060. VI. 1073.
Viennenſe, *anno* 1112. VI. *parte II. initio.* 1913.
Viennenſe, *anno* 1119. VI. *parte II. initio.* 1949.
Viennenſe, *anno* 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1955.
Viennenſe, *anno* 1289. VII. 1159.
VIENNENSE generale, *anno* 1311. VII. 1321.
Viennenſe in Auſtria, *anno* 1267. VII. 579.
Wigornienſe, *anno* 691. III. 539.
Wigornienſis ſynodus, *anno* 1240. VII. 329.
Windleshorenſe, *anno* 1070. VI. 1165.
Windleshorenſis conventus, *anno* 1114. VI. *parte II. initio.* 1921.
Windeshorenſe, *anno* 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1641.
Vindocinenſis, *anno* 1040. VI. 917.
Wintonienſe, *anno* 855. V. 111.
Wintonienſe, *anno* 975. VI. 701.
Wintonienſe, *anno* 1021. VI. 825.
Wintonienſe, *anno* 1070. VI. 1165.
Wintonienſe, *anno* 1076. VI. 1559.
Wintonienſe, *anno* 1139. VI. *parte II. circa med.* 1217.
Wintonienſe, *anno* 1142. VI. *parte II. circa med.* 1225.
Virdunenſe, *anno* 947. VI. 603.
Wirtzeburgenſe, *anno* 1080. VI. 1591.
Vizeliacum, *anno* 1146. VI. *parte II. circa med.* 1293.
Ultrajectinum, *anno* 697. *vel* 702. III. *in Indice.*
Unicjovienſe, *anno* 1375. VII. 1887.
Wormatienſis conventus, *anno* 764. III. 2009.
Wormatienſe, *anno* 770. III. 2017.
Wormatienſe II. *anno* 772. III. 2029.
Wormatienſe III. *anno* 776. III. 2056.
Wormatienſe IV. *anno* 786. III. 2071.
Wormatienſe V. *anno* 787. IV. 819.
Wormatienſe VI. *anno* 790. IV. 845.
Wormatienſe, *anno* 800. IV. 947.
Wormatienſe, *anno* 829. IV. 1361.
Wormatienſis conventus, *anno* 833. IV. 1369.
Wormatienſe, *anno* 868. V. 733.
Wormatienſe, *anno* 890. VI. 423.
Wormatienſe *conciliabulum*, *anno* 1076. VI. 1563.
Wormatienſis conventus, *anno* 1107. VI. *parte II. circa med.* 1107.
Uratiſlavienſe, *anno* 1248. VII. 429.
Uratiſlavienſe, *anno* 1267. VII. 579.
Urgelitanum, *anno* 799. IV. *in Indice.*
Urgellenſe, *anno* 1040. VI. 917.

Z

Zellenſe, *anno* 386. I. 858.
Zertenſe, *anno* 412. I. 1201.

Digitized by Google

INDEX TERTIUS, NOMINA COMPLECTENS EPISCOPORUM,

& aliorum qui Conciliis interfuerunt.

*Numerus prior majuſculis expreſſus litteris, Tomum; alter, Tomi paginam: ſequentes litteræ; partem paginæ ſignificant: Aſteriſcus * quibuſdam præfixus nomimibus, aliquid ibi ſubeſſe Chronologicæ difficultatis admonet.*

A

A Adulf Siddenſſ. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Aaron presb. Alex. & œconomus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. D.

AB

Abbo, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Abbo Autiſiodorenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Abbo Magalonenſis, anno 875. VI. 161. C. anno 878. VI. 198. B. anno 886. VI. 398. A. anno 897. VI. 464. E.
Abbo Maurianenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. E.
Abbo Maurogenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Abbo Santonenſis, anno 989. VI. 718. B.
Abbo Sueſſorum, anno 909. VI. 547. A.
Abdala archepiſcopus Edeſſæ. IX. 1040. B.
Abentius Aſtigitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
* *Abercius* Hierapoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Abgarus Cyri Euphrateſiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Abientius Elborenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Ablavius Amorii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1528. A.
Abrahamius Amorii, in Conc Epheſ. anno 431. I. 1352. B.
Abramus Batnenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Abraamius Circeſii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C.
Abraham Convenenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Abraamius Cratianus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Abraham Friſingenſis, anno 967. VI. 655. A.
Abraham Oſtracines, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. B.
Abrahamus Sergiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Abraamius Uranenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Abramius Urimenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Abraamius presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. E.
Abraamius monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Abſalo abbas, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1031. A.
Abſalius abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E.
Abſtemius diaconus pro Maximo Valentino, in Conc. Lugdun. anno 567. III. 356. A.
Abundantius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Abundantius Comenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. B.
Abundantius Demetriadis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1114. E.
Abundantius Hadrumetinus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Abundantius Palentinus, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B.
Abundantius Tempſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. A. in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Abundantius Tridentinus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Abundantius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Abundantius presb. tituli Sabinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Abundius, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.
Abundius presb. tituli Marci, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Abundius Tididitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Abus Ficenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876 B.

AC

Acacius Antandri, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Acacius Antiochiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Acacius Antiochiæ Lamotidis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.
* *Acacius* Ariarathiæ, In ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 86. A. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A. in Concilio Rom. anno 504. II. 996. A.
Acacius Berœenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A. per litteras, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1555. B.
Acacius Berœæ, in ſynodo ad Querc. I. 1038. D.
Acacius a Cæſarea, Arianus. I. 681. E.
Acacius Cæſareæ Palæſt. in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E. in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Acacius Cinnæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. C.
Acacius Cotenorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. A.
Acacius Melitenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1487. D. 1527. B.
Acacius Peſinuntis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Acacius presb. in ſynodo ad Querc. I. 1042. E.
Acamradus Pariſienſis, anno 833. IV. 1379. A.
Acardus. Vide, *Achardus.*
Acardus Conſeranenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Acardus Lingonenſis, anno 955. VI. 620. E.
Acca epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C.
Acceptabilis Camerihenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine,* 2056. B.

Acceptus in Conc. Valentino, anno 374. I.797.
Acetus Lundenſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1160. D.
Achardus Cabilonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
* *Acholius* Larandenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Aciſclus Complutenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.
Acontius presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E. presb. tituli Faſciolæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Acrites Dioſpontanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Actardus Namneticus, anno 862. V. 554. D. anno 866. V. 626. E. Turonenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1313. C.
Actio Theatinus, anno 1057. VI. 1050. E.
Acula Caurienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Acumedius a Paro, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Acutulus Elenenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.

AD

Adaboldus Turonenſis, anno 875. VI. 161. D.
Adahulfus Barcinonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Adalardus Turonenſis, anno 910. VI. 550. B. anno 912. VI. 551. A.
Adalargus Hammaburgenſis, anno 962. VI. 626. A.
Adalbaldus Bellicenſis, anno 886. VI. 396. E.
Adalbero. Vide. *Adelbero*.
Adalbero Brixienſis, anno 1006. VI. 772. A.
Adalbero Hamburgenſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1160. C.
Adalbero Landunenſis, anno 972. VI. 688. E. anno 1008. VI. 774. A.
Adalbero Metenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Adalbero Remenſis, anno 972. VI. 642. C.
Adalbertus. Vide, *Adelbertus*.
Adalbertus Baſileenſis, anno 1012. VI. 802. B.
Adelbertus Bazſoënſis, anno 948. VI. 607. A.
Adalbertus Bonenſis, anno 967. VI. 653. A. *al.* Bononienſis.
Adalbertus Hamburgenſis, anno 1049. VI. 1009. D.
Adalbertus Laureacenſis, anno 948. VI. 605. A.
Adalbertus Magdeburgenſis, anno 975. VI. 699. B.
Adalbertus Moguntinus, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1114. E.
Adalbertus Maurienna, anno 879. VI. 346. B. anno 881. VI. 101. D. E.
Adalbertus Morinenſis, in Conc. Pontigonenſi. VI. 174. C.
Adalbertus Patavienſis, anno 952. VI. 616. D.
Adalbertus S. Rufinæ Silvæ candidæ, anno 1098. VI. *parte II.* 1757. C.
Adalbertus Senenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Adalbertus Tricaſſis, anno 852. V. 40. A.
Adaldus archipræſul, anno 891. VI. 428. D.
Adalfredus presb. anno 897. VI. 465. A.
Adalfridus, epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Adalgagus Bremenſis, anno 975. VI. 699. B.
Adalgagus Hammaburgenſis, anno 948. VI. 604. C.
Adelgagus I. Magdeburgenſis, anno 967. VI. 658. A.
Adalgarius Æduorum, anno 886. VI. 396. D. idem Auguſtidunenſis, anno 876. VI. 174. D.
Adalgarius Brumenſis, anno 895. VI. 456. D.
Adalgarius Hamburgenſis, anno 890. VI. 423. B. idem Bremenſis. *ibid.*
Adalgaudus Vercellenſis, anno 876. VI. 169. D.
Adalgiſus Æduenſis, anno 875. VI. 159. Idem *Adalgerius. Ibidem.* C. Adalgarius. 161. A.
Adalgiſus Aquenſis, anno 952. VI. 616. D.
Adalguardus Fardunenſis, anno 932. VI. 573. C.
Adathelinus Catalaunenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Adalpero Auguſtenſis, anno 895. VI. 456. D.
Adam S. Aſaf, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. A. idem *Ada.* 1654. A. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.
Adam Cenomanenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Adam Hortanus, anno 761. III. 2002. E.
Adam Abbas Pariſienſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.
Adamantius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Adamantius a Cio, Arianus. I. 682. E.
Adamantius Cynopolites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D.
Adaulfus Gerundenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Addæus, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 13. B.
Adelolemus Albienſis, anno 891. VI. 428. D.
Adebertus. Vide, *Hadebertus*.
Adefonſus Hiſpaniarum rex, anno 1088. III. 383. B.
Adelardus Regienſis, anno 952. VI. 616. D.
Adelardus Turonenſis, anno 878. VI. 35. A.
Adelardus Veronenſis, anno 876. VI. 169. E. anno 881. VI. 92. D.
Adelbero Baſileenſis, anno 1006. VI. 769. D.
Adelbero Metenſis, anno 942. VI. 587. B.
Adelbero Wirsburgenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Adelbertus Lunenſis, anno 967. VI. 654. E.
Adelbertus Piſaurenſis, anno 998. VI. 758. C.
Adelbertus Pragenſis, anno 989. VI. 715. C.
Adelbertus Spoletanus, anno 1015. VI. 820. A.
Adelbertus Viennenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1317. E.
Adelberus Guertzburgenſis, anno 1074. VI. 1285. A.
Adelchiſius Tridentinus, anno 881. VI. 92. D. 93. B.
Adelelinus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Adelelmus Laudunenſis, anno 923. VI. 561. C.
Adelelmus Silvanectenſis, anno 923. VI. 561. C.
Adelgar abbas I. Wintonienſis. VI. 650. B.
Adeliabus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Adelphius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Adelſius Coloniæ Londinenſium, (*Lincolnia*) in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Adelſius Mactaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Adelſius Mattaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Adelphius Onupheos in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.
Adelphius Onuphitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1431. D. 1530. B.
Adelphius de Ratiate, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D. Ratiatenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Adelphius Saënſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. B.
Adelphius a Thasbalte, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. A.
Adelphius Toletanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Adelphius Tudenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Adelphius chorepiſcopus, agens vices Adolii Arabiſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.
Adelrac Saxo, anno 963. VI. 627. B.
Adelſtanus Cornobienſis, circ. an. 890. VI. 425. B.
Adelſtanus Shireburnenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Adelwinus diaconus, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Adelus chorep. tenens locum Meſſalini Laodiceæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A.
Ademarus Baionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Ademarus Carbonelli Santonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.

Ademarus Engoliſmenſis, anno 1080. VI. 1605. B.
Ademarius Maſſilienſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Ademarus Santonenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Adeodatus, io Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Adeodatus Abbiritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Adeodatus Amerinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Adeodatus Bazaritanus, in Collat. Carthag. I. 1084. A.
Adeodatus Belaſitenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Adeodatus Bencennenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Adeodatus Cetrenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Adeodatus Cumanus, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. C.
Adeodatus Feſſeïtanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Adeodatus Formienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D. Formianus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Adeodatus Formianus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. A.
Adeodatus Idaſſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Adeodatus Leuoorum, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. D.
Adeodatus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Adeodatus Milevitanus Donat. in Collat. Carthag. I. 1073. B.
Adeodatus Nobabarbarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Adeodatus Paccnſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C. in Conc. Emeritenſi, anno 666. III. 1008. A.
Adeodatus Pederodiadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Adeodatus Præcauſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Adeodatus Privatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Adeodatus Sataſenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Adeodatus Simidiccenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. B.
Adeodatus Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Adeodatus Siſtronianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Adeodatus Spoletinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 927. A.
Adeodatus Veliternus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Adeodatus Zaradtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Adeodatus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E. presb. tituli Equitii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Adericus Tudenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Adilegus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Adimirus Tudenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Ado Viennenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. E. anno 873. VI. 138. B.
Adoaldus Balneoregienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Adolius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Adolphus Colonienſis, anoo 1256. VI. 749. D.
Adolphus Colonienſis, anno 1549. IX. 2080. A.
Adolphus Leodienſis, anno 1322. VII. 1482. D.
Adonius Peſaurienſis, anno 877. VI. 190. E.
Adorius Egitanus, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Adraldus Carnotenſis, anno 1074. VI. 1264. C.
Adrevaldus Noviacenſis, anno 833. IV. 1373. B.
Adrianus. Vide, *Hadrianus*.
Adrianus Numanas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Adrianus Reatinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. A.
Adventius Metenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Adulfinus epiſcopus, anno 1059. VI. 1067. C.
Adulfus Lichiſeldenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D. idem *Adwlfus* Lyceelſeldenſis, in Conc. Clovesh. IV. 968. D.
Adulphus Ovetenſis, anno 873. VI. 131. E. 136. B.
Adulphus Paſlarienſis, anno 912. VI. 549. D.
Adulphus abbas Burgenſis, anno 974. VI. 696. B.
Adulphus comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.

AE

Ædeſius Sydorum, ſive Iſidorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1431. C. 1528. E.
Ægelnodus Dorobernenſis, anno 102... VI. 828. A.
Ægidius Abrincatinus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Ægidius de Bridſort epiſcopus Sarum, anno 1256. VII. 495. E.
Ægidius Conſtantienſis, in Gallia, anno 1409. VIII. 98. E.
Ægidius Forojulienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Ægidius Narbonenſis, anno 1290. VII. 1051. B.
Ægidius Nemauſenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Ægidius Remenſis, in Conc. Pariſ. IV. anno 573. III. 403. B.
Ægidius Rotomagenſis, anno 1312. VII. 1349. C.
Ægidius Toletanus, anno 1302. VII. 1253. D. pro *Gondiſalvo*. anno 1339. VII. 1635. E. anno 1347. VII. 1683. B.
Ægidius Tuſculanus, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.
Ælfeagus Dorobernenſis, anno 1009. VI. 779. C. idem *Ælfeahus*.
Ælianus, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 195. A.
Ælianus, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Ælianus Jamnienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Ælianus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Ælianus Selenuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Ælianus Sinopenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.
Ælſtan Londonienſis, anno 966. VI. 650. A.
Ælurion Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Æmilianus Aggeritanus, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Æmilianus Araditanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Æmilianus Antipyrgi, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Æmilianus Betneſenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. E.
Æmilianus Caſaſmedianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. B. Caſenſium Medianenſium, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Æmilianus Culſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Æmilianus Vercellenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Æmilianus Verronenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.
Æmilianus, in Conc. Carthag. anno 418. I. 1213. C.
Æmilianus, in Conc. Valent. anno 374. I. 796. D.
Æmilius Albienſis, anno 1031. VI. 869. A. idem *Amelius*.
Æmilius Afvoremixtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Æmilius Medienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Æneas Pariſienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Æneas Ptolemaïdis, e Phœnicia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Æneas a Tuburnice, in Collat. Carthag. I. 112. A.
Æoladius Nevernenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 355. D.
Aërius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Aërius Zephyrienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Æternus archidiaconus, in Conc. Pariſienſi II. anno 555. III. 335. B.
Æthelardus Dorobernenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C. in Clovesh. 933. D.
Æthelbaldus rex Merciorum, anno 742. III. 1917. E.
Æthelnothus Londonienſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. D.
Æthelſtanus rex Anglorum, anno 928. VI. 565. A.
Æthelwlfus Seleſegæ, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Æthelwulphus rex, anno 851. V. 36. E.
* *Ætherichus* Smyrnæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Æthericus. Vide, *Ethericus*.
Ætherius. Vide, *Etherius*.
Ætherius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Ætherius Anazarbi, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Ætherius Carnotenſis in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Ætherius Ebredunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Ætherius Edeſſenus e Meſopotamia, in

Conc. Antioch. anno 341. I. 989. D.
Ætherius Mariamnæ, in libello epiſcoporum Orientis, II. 1222. D.
Ætherius Mariamniæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
* *Ætherius* Pompeiopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 474. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Ætherius Sardanæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Ætherius Terſonitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Æthilheah abbas, in Conc. Cloveſh. IV. 968. D.
Æthilheardus, idem qui *Ætheläredus*.
Æthicius. Vide, *Agecius*.
Aëtius Damnorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Aëtius, ex Helleſponto, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. Phænorum. 1529. B.
Aëtius, in Conc. Hieroſol. anno 348. I. 690. C.
Aëtius Lyddenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Aëtius Theſſalonicenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Aëtius presb. in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Aëtius presb. pro *Magno* Cemelenſi & Nicaënſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Aëtius archidiaconus CP. in Conc. Chalced. anno 451. II. 87. E.

AF

Afer diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Africanus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. C.
Afrila Dertoſanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Afrilla comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. C.

AG

Agano Eduenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno 1065. VI. 1145. C.
Aganulfus Gabalenſis, anno 875. VI. 161. C.
Agapetus. Vide, *Agapitus*.
Agapetus Rhodi, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.
Agapetus Seleuciæ, ex Iſauria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Agapetus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Agapetus presb. tituli Apoſtolorum, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Agapetus diac. legatus a Luciſero Caralit. in Conc. Alexandr. I. 735. E.
Agapitus Ravennas, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Agapitus Rhodius in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. C. 738. B.
Agapitus prior monaſterii Dii, CP. II. 1192. A. 1212. A.
Agapius, Arianus. I. 683. A.
Agapius, ex Arabia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Agapius Boſtrenus, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Agapius Cæſareæ Cappadociæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. A.
Agapius Cordubenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.
Agapius Seleuciæ ex Iſauria, in Conc. Antioch. anno 341. I. 591. A.
Agapius Tuccitanus, anno 610. III. 549. A.
Agapius, prior monaſterii Thalaſſii, CP. II. 1211. A.
Agapias exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Agathammon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Agathemerus Megarenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Agathocles Coronæorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1528. E.
Agathodæmon Schediæ & Menelaitæ Alexandr. anno 362. I. 730. D.
Agatho Papa, in Conc. Rom. anno 680. III. 1126. E.
Agatho Aquileienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.
Agatho Ceraſenorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Agatho Monte-Feretris, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Agatho Moravorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Agatho Polimartienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Agatho Tudertinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Agathon presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E. presb. tituli ſanctæ Suſannæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Agathon diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Agathus Peritecidos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Agathus, Phragonis, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.
Agecius (al. *Æthicius*) presb. pro *Avolo* Segeſterico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Agenulfus Gaballitanus, anno 876. VI. 174. B.
Ageteus presb. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. B.
Agilardus Nemauſenſis, anno 897. VI. 464. E.
Agilbertus Biterrenſis, anno 886. VI. 398. A. anno 897. VI. 464. E.
Agilbertus Bituricenſis, anno 891. VI. 428. D.
Agilbertus occidentalium Saxonum epiſcopus, anno 664. III. 994. A.
Agileius diaconus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1076. E.
Agilmarus Arvernenſis, anno 875. VI. 161. E.
Agilmarus epiſcopus, anno 891. VI. 428. C.
Agilmarus Viennenſis, in Conc. Valentino III. anno 855. V. 96. D.
Agilo Carnotenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Aginus Auguſtodunenſis, anno 1074. VI. 1275. B.
Agnertus capellanus. VI. 918. B.
Agius Aurelianenſis, anno 849. V. 19. C.
Agius Narbonenſis, anno 913. VI. 557. B. 559. B.
Agnellus Aquilinus, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Agnellus Ferentinenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. B.
Agnellus Fundanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. A.
Agnellus Miſenas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.
Agnellus Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.
Agnellus Sutrinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Agnellus Tarracinenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Agnellus Tarracinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1126. E.
Agnellus Torcelinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Agnellus Tridentinus, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Agnellus Vulſinienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. C.
Agobardus Lugdun. anno 830. IV. 1364. E.
Agogius Tripolitanus, e Lydia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Agomarus Silvanectenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Agreſtius Turonicus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C.
Agricius Complutenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Agricius diaconus, in Conc. Tolet. X. anno 636. III. 986. C.
Agricola Cabilonenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E. in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 355. D.
Agricolaus Cæſarienſis in Cappadocia, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Agricola Gabalenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Agricola Nevernenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Agripertus Faneſtrenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Agripius Oſſonobenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. A.
Agrippa diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Agrippinus Æduorum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Agrippinus de Loteva, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D. Lutevenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Agrius Æmimonti, in Conc. CP. anno 381. I. 818. B.
Agræcius de Antipoli, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Agræcius Barcinonenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Agræcius Glannatinus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Agræcius Treverenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Aguila diaconus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. E.

AI

Ailwinus Elmhamenſis, anno 1021. VI. 826. E.
Aimarus Ruthenenſis, anno 876. VI. 174. E.
Aimericus Cæſenas, anno 1286. VII. 949. E.
Aimericus Montis regalis, anno 1439. IX. 425. E.
Aimericus. Vide, *Aymericus*.

Airardus Auſcenſis, anno 879. VI. 62. A.
Airardus Carnotenus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Airardus Lexovienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Airardus Noviomagenſis, anno 923. VI. 561. C.
Aiſtolfus. Moguntienſis, in Conc. apud Theodonis villam, anno 821. IV. 1237. E.

AL.

Ala Eliberitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Alamanus Piſanus, anno 1049. VIII. 101. C.
Alanus Avimocienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Alanus Autiſſiodorenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1550. A.
Alanus Leonenſis, anno 1415. VIII. 328. D.
Alardus archidiaconus Atrebat. anno 1093. VI. *parte II.* 1678. A.
Alaricus Biterrenſis, anno 875. VI. 161. E.
Alarius Auriſmus, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Alaſius Gardianus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
De Alava (Didacus) epiſc. Aſtoricenſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. E.
Albardus Sarſinas, anno 997. VI. 754. C.
Albaricus presbyter. VI. 502. C.
Albarus legatus in Conc. Portuenſi, anno 897. VI. 464. E.
Albericus Cumanus, aono 1006. VI. 772. C. anno 10... VI. 815. A.
Albericus Laudenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Albericus Lingonenſis, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E.
Albericus Lingonenſis, anno .... VI. *parte II.* 1817. D.
Albericus Oſtienſis, anno 1139. & 1142. VI. *parte II. circa med.* 1159. A. 1170. A.
Albericus Peruſunenſis, anno 967. VI. 652. E.
Albericus Piſenſis, anno 967. VI. 655. B.
Albericus Reatinus, anno 969. VI. 681. B.
Albericus Rheginus, in provincia Ravennate, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Albericus Vaſtinenſia archidiaconus, anno 980. VI. 710. D.
Albertinus Piſaurienſis, anno 1512. IX. 1582. C.
Albertus Aquenſis, anno 1073. VI. 1218. A.
Albertus Aſtenſis, anno 1415. VIII. 328. D.
Albertus Bethleemitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Albertus Bononienſis, anno 973. VI. 692. C.
Albertus Caſtranenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Albertus Chimenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Albertus Cracovienſis, anno 1420. VIII. 994. A.
Albertus Famaguſtanus, anno 1596. X. 1928. B.
Albertus Friſingenſis, anno 1160. VI.

parte II. 1569. A.
Albertus Laudunenſis, anno 1326. VII. 1531. C.
Albertus Moguntinus, anno 1119. VI. *parte II.* 1949. C. idem *Adalbertus.*
Albertus Mutinenſis, anno 1253. VII. 439. D.
Albertus Nepeſinus, anno 1098. VI. *parte II.* 1757. C.
Albertus Poznanienſis, aono 1409. VII. 1954. E.
Albertus Ratiſponenſis, anno 1415. VIII. 304. C.
Albertus Sebaſtenſis, anno 1513. IX. 1673. C.
Albertus Tarviſiacenſis, anno 967. VI. 655. A.
Albertus Valvenſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Albinus Amerinæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Albinus Ananenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Albinus Fernenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Albinus Octavenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Albinus Portuenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Albinus Signienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Albinus epiſc. in Conc. Venet. anno 465. II. 798. E.
Albinus ſanctorum Marcellini & Petri, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.
Albuſtus abbas Ferrarienſis, anno 876. VI. 174. E.
Alchierus Gratianopolitanus, anno 944. VI. 597. D.
Alcimedes, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 709.
• *Alcimedes* Silandi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Alcyſon Nicopolitanus, archiepiſcopus Epiri. II. 1027. E.
Aldo Placentinus, anno 1107. VI. *parte II.* 1825. B.
Aldricus Cenomanenſis, anno 833. IV. 1372. E. anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. C.
Aldricus Senonenſis, anno 833. IV. 1369. E. 1372. D.
Aldromandinus Nicoſienſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Alduinus Avenionenſis, anno 876. VI. 174. B.
Alduinus Virdunenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Alelmus Meldenſis, anno 1255. VII. 470. C.
Alericus Bobienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Alethius epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſic. II. 1102. C.
Alethius Lactorenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Alethius Valenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Alexander ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Alexander Alexandrinus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D. 423. B.
Alexander Alexandrinus, anno 1514. IX. 1733. E.
Alexander Amathuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Alexander Amphipolis Armeniæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Alexander, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 709.
Alexander, in Conc. Antioch. anno 341. I. 592. A.
Alexander Antaradi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Alexander Apameæ Syriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1439. B. 1455. C. 1532. E. 1578. C.
Alexander Arachenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Alexander Arcadiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. A.
Alexander Barcuſorum, ſive Juſtinianopoleos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. B.
Alexander de Bardis S. Papuli, anno 1590. X. 1832. E.
Alexander Canigianus Aquenſis, (in Provincia,) anno 1585. X. 1583. E.
Alexander Caſalenſis, anno 1579. X. 1095. A.
Alexander Cleopatridis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. A.
Alexander Colonienſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Alexander Conſtantinopolis, presb. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 424. D. 451. E.
Alexander Conventreoſis, anno 1236. VII. 275. B.
Alexander Cotradorum, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Alexander Dionyſopolis, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Alexander Dominicus S. Dominici inſulæ Hiſpaniarum, anno 1515. IX. 1799. E.
Alexander Elateæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Alexander Gangrenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Alexander Hierapoleos Euphrateſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1533. A. 1578. C.
Alexander Homoniadum, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.
Alexander de Lariſſa Theſſaliæ, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Alexander Lincolnienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Alexander Livienſis, *ſive* Forolivienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Alexander Melitenus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Alexander Nacoliæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. B. Idem, in Trullana ſynodo. III. 1710. B.
Alexander Occæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.
Alexander Patrenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Alexander Sebaſtæ Tarſi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. Sebaſtæ Ciliciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
* *Alexander* Seleuciæ Piſidiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Alexander Theſſalonicenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C. 423. C.
Alexander Tomitanus, in Conc. CP. anno 449. II. 171. D. in Conc. Chal-

ced. anno 451. II. 376. E.

Alexander Viennenſis, anno 907. VI. 501. B.

Alexander Viennenſis archiep. anno 1515. IX. 1771. A. (in Gallia) anno 1517. IX. 1841. D.

Alexander Viglevanenſis, anno 1579. X. 1095. A.

Alexander Uibevetanus, anno 1514. IX. 1734. E.

Alexander presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.

Alexius Bobienſis, anno 1409. VIII. 102. B.

Alexius Cloſinus, anno 1439. IX. 425. D.

Alexius Melfitanus, anno 1514. IX. 1734. D.

Alfricus Eboracenſis, anno 102... VI. 828. A.

Alfredus Schireburnenſis, anno 948. VI. 616. A.

Alfridus Hildinisheimenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.

Algeſius Mediolanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

Alhmund Wintanus, in Conc. Cloveſh. IV. 969. C.

Alhſtanus Schireburnenſis, anno 855. V. 113. B.

Alicius Gerundenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.

Aliſredus Balneoregis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.

Alinardus Lugdunenſis, anno 1049. VI. 972. A. 973. B. idem. *Halynardus*. 992. C.

Alipertus Fundenſis, in Conc. Rom. anno 853. V. 78. E.

Alipius Tagaſtenſis. I. 914. A. 1077. B.

Aliprandus Florentinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.

Aliſachar Belicenſis, anno 913. VI. 559. B.

Almachius, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.

Almeradus Regenſis, anno 1012. VI. 795. E.

Alodericus Callenſis, *ſive* Callienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.

Alogius Tullenſis, (al. *Alodius*) in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.

Aloyſius Arbenſis, anno 1514. IX. 1734. E.

Aloyſius Forolivienſis, anno. 1438. IX. 734. A.

Aloyſius Interamnenſis, anno 1512. IX. 1583. A.

Aloyſius Iporienſis, anno 1513. IX. 1707. D.

Aloyſius ſancti Marci, anno 1515. IX. 1771. C.

Aloyſius Parentinus, anno 1512. IX. 1625. E.

Aloyſius Tarviſinus, anno 1596. X. 1928. E.

Alphanus Capuanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.

Alphanus Salernitanus, anno 1080. VI. 1458. C. anno 1092. VI. *parte II.* 1638. B.

Alphius Apameæ e Syria, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. C.

Alphius Myndi Cariæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. D.

Alphius Sycaminenus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. C.

Alphius monachus, in libello monachorum Antiochiæ. II. 1321. A.

Alphonſus Antiochenus Patriarcha, anno 1514. IX. 1733. D.

Alfonſus Aſturicenſis, anno 1310. VII. 1320. D.

Alphonſus Burgenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.

Alphonſus Caurienſis, anno 1335. VII. 1965. D.

Alfonſus Civitatenſis, anno 1310. VII. 1320. D.

Alphonſus Compoſtellanus, anno 1516. IX. 1837. A.

Alphonſus Seguntinenſis, anno 1339. VII. 1636. E.

Alphonſus Carillo Toletanus, anno 1473. IX. 1502. C.

Alphonſus Borgia Valentinus, anno 1429. VIII. 1053. A.

Alſtanus Londonienſis, anno 974. VI. 696. B.

de Altaëmps, (Marcus Sitticus) Cardinalis, præſidens Concilii Trid. X. 417. E.

Altadus Genevenſis, anno 833. IV. 1373. A.

Altardus abbas Vezeliacenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1812. A.

Altericus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.

Altheus Auguſtodunenſis, anno 852. V. 40. B.

Altmannus Patavienſis, (in Germania:) anno 1073. VI. 1112. B. idem *Bathavenſis*, 1616. C. anno 1079. VI. 1016. A.

Altobellus Polenſis, anno 1512. IX. 1582. D.

Altovitus (Antonius) archiepiſcopus Florentinus, in Conc. Trident. X. 419. E.

Alvarus Ovetenſis, anno 1409. VIII. 101. E.

Alvarius Calabrienſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.

Alvarus Conchenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.

Alvarus Palentinus, anno 1302. VII. 1253. D.

Alvarus Diaz princeps, anno 1088. III. 384. A.

Alvinus Atrebatenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1294. D. idem *Alviſus*, anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1165. A.

Alypius ab Achaia, de Megaris, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.

Alypius Bactrorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. Βακτρίων. 227. C. 270. E.

Alypius Cæſareæ Cappad. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A. 747. C.

Alypius Gangrenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.

Alypius Selæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. Selenuntis. 1529. E.

Alypius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Alypius Tagaſtenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. D. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. E.

Alypius presb. Cilix, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

A M

Amabilis Oſtienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III 929. D.

• *Amachius* Settarum. in Conc. Chalced. anno 451. II. 61. E. 372. C. *idem* Stectorienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

Amadeus Auguſtenſis, anno 1517. IX. 1838. C.

Amalricus Lavendinus, anno 1267. VII. 579. B.

Amalricus Turonicus, anno 853. V. 52. D.

Amandianus vir illuſtris. in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A.

Amandinus Catalaunicus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C.

Amandus Argentinenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Amantus*.

Amandus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.

Amandus Vigilenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

Amandus presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.

Amanenus Auxitanus, anno 1279. VII. 763. A. idem *Amaneus de Armaniaco*, anno 1289. VII. 1160. C. idem *Amanevus* Auxitanus, anno 1312. VII. 1348. B.

Amantius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Amantius Nicienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.

Amantius Nicopoleos, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.

Amantius (al. *Amandus*) Potentinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E. anno 502. II. 982. A.

Amanungus Aucenſis, in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 600. B.

Amanurus Abilenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.

Amator Auguſtodunenſis. II. 1421. A.

Amator Bleranus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. E.

Amatus Burdegalenſis, anno 1081. VI. 1609. C. anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B. anno 1089. *ibid.* 1684. C.

Amatus Carpentoratenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.

Amatus Ellorenſis, anno 1074. VI. 1262. A. Elorenſis in Vaſconia, anno 1079. VI. 1411. E. *al.* Ellorenſis. *Et* Olorenſis 1414. C. *&* Oloronenſis. 1514. A.

Amazonius Edeſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.

Ambibius Piſitenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. A. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Amblardus Lugdunenſis, anno 959. VI. 622. B. idem *Emblardus*.

Ambroſius Albigenſis. Vide, *Viventius*.

Ambroſius Mediolanenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E. in Mediolan. anno 390. I. 853. B.

Ambroſius Saſimæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

Ambroſius Fliſcus Savonenſis, anno 1576. X. 947. A.

Ambroſius Tricaſſium, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.

Ambroſius Generalis Camaldulenſium, anno 1439. IX. 427. A.

Ambroſius presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. E.
Amedeus Lugdunenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Amelgerius Florentinus, anno 1062. VI. 1117. D.
Amelius Albigenſis, anno 1031. VI. 852. C. idem Albienſis, anno 1040. VI. 918. B.
Amelius Bigorritanus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Amelius Convenicus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Amelius Ilerdenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Amelius Pariſienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Amelius Turonenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Amelius Uceticenſis, anno 886. VI. 398. A. anno 909. VI. 501. D.
Amicus Aquilenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Amiro Tarantaſienſis, anno 1025. VI. 839. C.
Amlacarius Sagenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Ammon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Ammon Hadrianopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Ammonianus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Ammonius Abydi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.
Ammonius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Ammonius Aphrodiſienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Ammonius Buti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. B.
Ammonius Jotapenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Ammonius Pachnemunis, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D.
Ammonius Panephyſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1529. E.
Ammonius presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Ammonius presb. Alex. in epiſt. Leonis Imp. II. 696. C.
Ampelius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Ampelius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Ampelius Neapolitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B. 1081. A.
Ampelius epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.
Amphilochius Iconienſis, in Conc. Icon. anno 377. I. 798. D. in Conc. CP. anno 381. I. 816. B. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
* *Amphilochius* Sidæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Amphilochius abbas pro Ameſio Pariſienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.
Amphion Epiphaniæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.

AN

Anagamphus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Ananias Strumnitræ, anno 1565. X. 1176. C.
Ananius Adadenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Anaſtaſius Ancyræ, in Conc. CP. anno 460. II. 783. E.
Anaſtaſius Ancyræ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.
Anaſtaſius Apolloniadis, in ſexta ſynodo III. 1431. E.
Anaſtaſius Aquæ-Nobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Anaſtaſius Areopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C.
Anaſtaſius Beneventinus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Anaſtaſius CP. anno 729. V. 1542. C.
Anaſtaſius Eleutheropoleos, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Anaſtaſius Eſinas, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Anaſtaſius Gabenus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Anaſtaſius Gnoſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Anaſtaſius Hieroſolym. in ſynodo Trullana. III. 1698. E.
Anaſtaſius Jotapæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C. in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Anaſtaſius Linoæ, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.
Anaſtaſius Mæoniæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. C.
Anaſtaſius Narnienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Anaſtaſius Nicæenſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Anaſtaſius Nicopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Anaſtaſius Polemonii, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Anaſtaſius Rachlenorum, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Anaſtaſius Senogallienſis, anno 761. III. 2002. D.
Anaſtaſius Tabiæ, pro Dorotheo Ancyræ, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Anaſtaſius Tenedi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. in conciliabulo Epheſi, anno 449. I. 1579. A.
Anaſtaſius Tiberiopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1710. A.
Anaſtaſius Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Anaſtaſius Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Anaſtaſius Ticinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Anaſtaſius Tribus tabernis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Anaſtaſius Tripoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Anaſtaſius Tudenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Anaſtaſius Tyrai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Anaſtaſius Ungrorum archiepiſcopus, anno 1006. VI. 772. B.
Anaſtaſius presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E. presb. tituli Anaſtaſiæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Anaſtaſius prior monaſterii Romanorum CP. II. 1211. B.
Anatolius Berœæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Anatolius archiep. CP. novæ Romæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. B.
Anatolius Cymes, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Anatolius Emiſenus, in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Anatolius Eubœæ, in Conc. Alexandr. ano 362. I. 738. A.
Anatolius Hellenorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Anatolius Lutuvenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Anatolius Olympienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Anatolius Sebaſtæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Anatolius chorepiſcopus Iſauriæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 319. A.
Anatolius abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Anatolius presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. A. 1334. A.
Ancherïcus Lugdunenſis, anno 926. VI. 563. C.
Andebertus abbas in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Anderius Cretæ provinciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1528. B.
Andoënus Stavangrenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Andonius Oretanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Andradus Cabilonenſis, anno 889. VI. 422. A. *Ardradus*. 433. D.
Andragathius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Andreas ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Andreas Albanenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Andreas Albenſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Andreas Amphipolis, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Andreas Amyzonius, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Andreas Anſarenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Andreas Arbenſis, *in provincia Jaderenſi*, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. D.
Andreas Arſenoïtes, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.
Andreas Auxerenſis, anno 1513. IX. 1654. B.
Andreas Auximanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Andreas Bahaſnenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. C.
Andreas Bleranus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Andreas Bovianenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. A.
Andreas Callienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Andreas de Cateneſſe, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem*. 1641. D.
Andreas Chæretaporum, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Andreas Cluſenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.

Andreas Colocenſis, anno 1416. VIII. 480. E.
Andreas Coloſſenſis, anno 1432. VIII. 1317. C. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Andreas Conſeranenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Andreas Converſanus, anno 1438. IX. 728. E.
Andreas Epheſi, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Andreas Flaviadis, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B.
Andreas Florentinus, anno 876. VI. 169. E.
Andreas Gabinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Andreas Hermopolis in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. C.
Andreas Hydruntinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Andreas Ilerdenſis, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Andreas Irienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Andreas Lauſanenſis, anno 1513. IX. 1707. E.
Andreas Literenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Andreas Megarenſis, anno 1438. IX. 734. A. anno 1439. IX. 425. C.
Andreas Methymnæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Andreas Miletenſis, anno 1514. IX. 1733. E.
Andreas Miletopolis, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Andreas Mnizi, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Andreas Monembaſienſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Andreas Nauplii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Andreas Nicenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Andreas Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1126. E.
Andreas Panii, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. E.
Andreas Peltenus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Andreas Peruſinus, anno 1037. VI. 915. B.
Andreas Philippi, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Andreas Plocenſis, anno 1248. VII. 429. C.
Andreas Poznanienſis, anno 1415. VIII. 279. B. anno 1420. VIII. 994. A.
Andreas archiepiſc. Rhodi, io Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 26. E.
Andreas Roſſenſis, anno 1439. IX. 425. E.
Andreas Salenus (pro Satalenus,) in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Andreas Sectoriorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Andreas Cornelius Spoletanus, anno 1515. IX. 1799. D.
Andreas Theodoſiopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
* *Andreas* Tloënſium, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. idem Andreas Tloſorum, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Andreas Tloënſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Andreas Veientanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. A.
Andreas patriarcha, in Conc. Ticin. anno 855.
Andreas presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.
Andreas presb. pro Euxitheo Theſſalonicenſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. C.
Andreas presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Andreas presb. tituli ſancti Matthæi, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Andromachus presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. C.
Andronicus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Andulfus Werdinenſis monaſterii abbas. VI. 397. D.
Anebrius Doaræ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.
Anemius Sirmienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Anemius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Aneſancius Aduſenſis, anno 1329. VII. 1550. A.
Angelelinus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Angelfridus Aquileienſis, anno 963. VI. 627. B.
Angelottus judex, in Conc. Mutinenſi, anno 973. VI. 694. E.
Angelottus, Cardinalis S. Marci, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D.
Angelramus Ambianenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Angelrannus Meldenſis, anno 900. VI. 466. E.
Angelus Barenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Angelus Britonorienſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Angelus de Graſſis, Arianenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Angelus Laquedonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Angelus Lauſanenſis, anno 1515. IX. 1800. A.
Angelus Oſtienſis, anno 1409. VIII. 140. D.
Angelus Parentinus, anno 1438. IX. 728. E.
Angelus Tricaricenſis, anno 1438. IX. 728. D.
Angelus Turritanus, anno 1514. IX. 1733. D.
Angericus epiſc. in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E.
Angilbertus Mediolanenſis, anno 850. V. 25. A.
Angilmodus Sueſſionenſis, anno 862. V. 555. A.
Angilrannus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Anianus Capitoliadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. A.
Anianus ab Hiſpania, de Caſtulona, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Anicetus presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1374. A.
Annianus Valentinus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Annibonius Abbiritanus, in Collat. Carthag. I. 1112. B.
Annibonius Vadeſiteous, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Annibonius presb. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. D.
Annius (Ferdinandus) archiepiſc. Amalphitanus, in Conc. Trid. X. 419. D.
Anniſo Cerenſis, anno 993. VI. 728. B.
Anno Colonienſis, anno 1062. VI. 1119. C.
Anno Vangionenſis, anno 952. VI. 615. E. Wormacienſis, anno 967. VI. 655. E.
Ansbertus Rotomagenſis, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. D.
Anſebrandus diaconus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Anſegaudus Abrincatenſis, anno 853. V. 53. B.
Anſegiſus Sennenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1313. B.
Anſegiſus Trecaſſenſis, anno 955. VI. 620. E.
Anſellus Laudunenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Anſelmus Auguſtenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Anshelmus Bethleemita, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Anſelmus Cantuarienſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.
Anſelmus Comenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Anſelmus Glandatenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Anſelmus Hamelburgenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1245. A. 1246. C.
Anſelmus Lemovicenſis, in Privilegio Atrebat. V. 678. E.
Anſelmus Lemovicenſis, anno 876. VI. 174. C. anno 878. VI. 40. B. 56. B.
Anſelmus Lucenſis, anno 1073. VI. 1212. D. anno 1079. VI. 1016. A.
Anſelmus Lunenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Anſelmus Mediolanenſis, anno 882. VI. 103. B.
Anſelmus Mediolanenſis, anno 1088. VI. *parte II.* 1630. E.
Anſelmus Militenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Anſelmus Ravennenſis, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1337. D.
Anſelmus Tornacenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1279. C.
Anſemundus Lotoëbenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Anſericus Biſontinus, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A. anno 1119. VI. *parte II.* 2000. B.
Anſericus Segobienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Anſericus Sueſſionenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Ansfridus Trajectenſis, anno 1006. VI. 772. A.
Anſgarius epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Anſigiſus Genevenſis, anno 877. VI. 192. A.
Anſigiſus monachus, in epiſtola Caroli Calvi. V. 686. E.
Anſulfus Portugalenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Anſoaldus Pictavenſis, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.

Anſoldus archidiaconus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.
Anſpertus Mediolanenſis, anno 876. VI. 169. C.
Antactus Medianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Antedius diac. pro Gavino epiſcopo, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C.
Anterius Segobrienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Anthemius prior monaſterii Neoois, CP. II. 1214. B.
Antherius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. A.
Anthes Iunopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. A.
Anthimus Baſinopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Anthimus Cotyæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Anthimus Parlai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Anthimus Solonis, anno 1565. X. 1176. C.
Anthimus Verinopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Anthimus presb. agens vices Patricii Tyanenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.
Autidius Agennenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Antigonus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Antigonus Madaurenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 688. A.
Antiochus Alcenenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Antiochus Arcæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Antiochus Aureliopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Antiochus Boſtrorum, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. C. 1533. A. 1578. D.
Antiochus Capitoliados, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Antiochus Macræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Antiochus Memphites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.
Antiochus Ptolemaïdis, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Antiochus Rheſænas, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Antiochus Samoſatenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
* *Antiochus* Sinopes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. Sinopenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Antiochus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. E.
* *Antipater* Cauni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. Caunenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Antipater Boſtrorum, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Antipater Rhoſi, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Antipater Trapezuntinus, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Antonianus Baſſitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Antonianus Druenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Antonianus Lamfortenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. D. 1095. E.
Antonianus Muſtitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Antoninus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Antoninus Rhoſi, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.
Antoninus Avennicus. Vide, *Marinus*.
Antonius Saracenus Æmonienſis, anno 1596. X. 1928. C.
Antonius Andraporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Antonius Antiochenus ex Iſauria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Antonius Aquileienſis, anno 1415. VIII. 383. C.
Antonius Athenienſis, anno 1515. IX. 1771. A.
Antonius Avenionenſis. Vide, *Orlandus*.
Antonius Avennicus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. A.
Antonius Auximanus, anno 1512. IX. 1638. A. anno 1515. IX. 1734. A.
Antonius Briſuenſis, anno 967. VI. 653. A.
Antonius Brikianus, anno 877. VI. 192. A.
Antonius Brixienſis, anno 952. VI. 616. D.
Antonius Brixienſis, anno 967. VI. 655. C. *forte qui Briſuenſis proxime.*
Antonius Burdigalenſis, anno 1583. X. 1381. E.
Antonius Ebrardus Sanſulpicius Cadurcenſis, anno 1584. X. 1508. B.
Antonius Cæſenas, anno 1439. IX. 425. D.
Antonius Calenenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Antonius Calenenſis. Vide, *Joannes Antonius.*
Antonius Jacobus Camerinenſis, anno 1512. IX. 1624. E.
Antonius Carpitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. A.
M. Antonius Cenetenſis, anno 1596. X. 1928. B.
Antonius Cephaleniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Antonius Cephaludenſis, anno 1415. VIII. 465. E.
Antonius Cinnæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Antonius Concordienſis, anno 1415. VIII. 279. A. 330. A.
Antonius de Coux Condomienſis, anno 1624. XI. 112. A.
Antonius CP. anno circiter 829. V. 1546. B.
Antonius de Cuppis Ciſtaricenſis, anno 1585. X. 1584. A.
Antonius Danienſis, in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 600. B.
Antonius Daphnuſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. 218. A.
Antonius a Docimo, Arianus. I. 682. A.
Antonius Emiſſenus; in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Antonius Engoliſmenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Antonius Graſſenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Antonius Heracleenſis, vicarius Patriarchæ Alexandr. in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. B. Florent. 1871. E.
Antonius Hiſpalenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 623. D.
Antonius Hypæporum, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Antonius Lacedemoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Antonius Laudenſis, anno 1576. X. 946. C.
Antonius Amedeus Tollier Lugdunenſis, anno 1416. VIII. 504. D.
Antonius Lychnidii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. *Antoninus*, 270. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Antonius Perrenſt Granvellanus, Mechlinienſis, anno 1570. X. 1177. D.
Antonius Mutugenenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. D.
Antonius Naupacti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C. 215. A.
Antonius Oſtienſis, anno 1432. VIII. 1139. B.
Antonius Portuenſis, anno 1423. VIII. 1025. A. Cardinalis Bononiæ, epiſcopus Oſtienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E.
Antonius Portugallenſis; in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Antonius Prænestinus, anno 1409. VIII. 140. D.
Antonius Raguſinus, anno 1415. VIII. 320. B.
Antonius Segobienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Antonius a Prato Senonenſis, Cardinalis, anno 1528. IX. 1925. A.
Antonius Spalenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Antonius Sudenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Antonius Trœzenæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Antonius Troienſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Antonius Urbinatenſis, anno 1512. IX. 1625. A. anno 1514. IX. 1735. C.
Antonius a Zeugmate, Arianus. I. 682. A.
Antonius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Antonius, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Antonius ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Antonius prior monaſterii S. Euſebii CP. II. 1211. A.
Antonius monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Antonius, Arianus. I. 684. A.
Anubion Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Anuſius (Ἀνούσιος) presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1378. D.
Anyſius Thebarum Græciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. E.

AO

Aotas ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

AP

Apagamus Liſinienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Apellas Cibyræ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. B.
Apellion presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E.
Aper presb. in Conc. Mediolan. anno 390. I. 835. C.

Apetizo Lubucenſis, anno 1309. VII. 1302. B.
Aphobius Colonæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. Choloënſis. 1528. C.
Aphobius Coroniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 671. A. Coroneæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Aphremius diaconus Edeſſæ. II. 534. E.
Aphrodiſius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Aphrodiſius Magidorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Aphrodiſius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Aphthonetus Heracleæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. D.
Aphus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Apocorius Cæſarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Apollinarius Alexandr. in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Apollinaris Valentinus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Apollo Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Apollo Anteorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Apollo Antiphrorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Apollo Pitanes, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Apollodorus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Apollodorus Corcyræus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Apollonius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Apollonius alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Apollonius tertius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Apollonius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Apollonius Athribeos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Apollonius Dioſpolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Apollonius Oxyrynchi, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Apollonius Taneæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. Taneos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Apollos ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Appellinus Genavenſis, anno 627. III. 569. A.
* *Apragmonius* Tii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. Tienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Aprianus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Aprilius Laterinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Apringius Chalcidis, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. C. 1560. B.
Apronianus Mazacenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. D.
Aptonius Ecoliſmenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Aptus Tigienſis, in Collat. Carthag. I. 1078. E.
Aptus Tuſuritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. E. Tuzuritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. D.
Apuleïus Tarquinienſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

AQ

Aquila ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Aquila Nacoliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Aquila Prymneſii, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A.
Aquila chorepiſcopus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
* *Aquilas* Aulocrorum, in Conc. CP. anno 449. II. 175. A. (Ἀκύλας) Aurocrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
* *Aquilas* Eudoxiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Aquilinus Aſſiſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Aquilinus Auſonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. in Barcin. anno 538. III. 538. B.
Aquilinus Ebroïcinus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Aquilinus Podalenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Aquilinus presb. in Collatione CP. anno 533. II. 1160. C.

AR

Ara Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E.
Ara comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. C.
Arabianus Adrenſis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Arabianus Ancyræ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Arabion Adraorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Arabion ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Araldus Carnotenſis, anno 1073. VI. 1222. A.
Arator Catulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Araxius Gadarenus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Arbetion Pharbæti, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. A. idem Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Arcadius epiſcopus, & Romanæ eccleſiæ legatus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1466. D. 1527. A.
Arcadius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. B.
Arceſindus Egabrienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Archangelus Avellinenſis, anno 1517. IX. 1842. E.
Archelaus Coryci, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. E. & in Conc. CP. ſub Mena. 1263. E. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. B.
Archelaus Dolichenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. C.
Archelaus Myndi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. B.
Archinerius presbyter. VI. 502. C.
Archintus (Philippus) epiſc. Salutiarum, in Conc. Trid. X. 46. C.
Architimus Thebarum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Archontius ſubdiaconus. II. 791. C.
Arcontius Elborenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Ardaburius presb. & prior, in libello Monachorum ad Menam. II. 1302. B.
Ardaricus epiſcopus, in Conc. Pariſienſi II. anno 555. III. 335. B.
Ardericus Laudenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1871. E.
Ardicio Mutinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Ardradus Cabilonenſis, anno 915. VI. 559. B.
Arducus Auguſtenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Arduicus Veſontion. anno 859. V. 490. A.
Arduinus. Vide, *Harduinus.*
Arduinus Monteferetranus, anno 1015; VI. 820. A.
Arduinus Placentinus, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1280. E. 1358. D.
Arduinus Tianenſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Arduinus Turonenſis, anno 9..... VI. 639. C.
Arduinus Vellaunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Aredius Vappincenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A. Vide *Aridius.*
Aregius Nevernenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. C.
Aretas Eluſæ Palæſtinæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Arſaſtus. Vide, *Herſaſtus.*
Arfredus Ferentinas, anno 998. VI. 758. C.
Argebadonus Eliberitanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Argebertus Portucalenſis, anno 610. III. 550. A.
Argebudus abbas, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.
Argefredus abbas, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.
Argemirus Bracarenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Argimirus Lamecenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Argemirus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Argemundus Oretanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Argentius Zallatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Argimundus Bracarenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B. qui ſupra, *Argemirus.*
Argibulo Eliberitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Arginus Pompeïopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B.
Argiovitus Portugalenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. C. Portucalenſis, 485. E.
Argrinus Lingonenſis, anno.... VI. 480. B.
Arguus Tabudenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. A. & 1106. A.
Arialdus Cluſinus, anno 998. VI. 758. C.

Arias

Arias. Vide, *Joannes.*
Aribaldus Uzeticenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Aribertus Ebredunenſis, anno 878. VI. 35. A.
Aribertus Mediolan. Vide, *Eribertus.*
Aribertus Narbonenſis, anno.... VI. 464. A.
Aribertus abbas Romanenſis, anno 967. VI. 501. C.
Aribo Moguntinus, anno 1022. VI. 827. E. 835. A.
Aridius Nivernenſis, in Concilio Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Aridius Vappincenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Arimundus Uceticenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Arion ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Arion Ilienſis. *Vide*, Orion.
Ariovindus Comes, in Conc. CP. anno 449. II. 214. B.
Ariſto presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. C.
Ariſtobulus Thmueos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E.
* *Ariſtocritus* Olympi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. Ariſtocrates. 1530. E. Olympenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Ariſtodemus Phaleliranus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Ariſtodemus Philomelii, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
* *Ariſtomachus* Coloniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E. in Conc. Rom. anno 504. II. 996. A.
Ariſton Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Ariſton presb. agens vices Eunomii Nicomedienſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. D.
Ariſtonicus Laodiceæ e Phrygia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B. 1527. D.
Ariſtonicus Seleucobeli, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Ariſtophanes Sobarenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Ariſtoteles Echineatarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Ariſtus (al. *Ariſton*) Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E. anno 502. II. 982. B.
Arius, ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Arius a Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A. 670. E. in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Armandus Aquenſis (in Provincia,) anno 1337. VII. 1623. B.
Armanus Toloſenſis, anno 913. VI. 557. A.
Armatius Mnizi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. B.
Armatus (Ughello eſt *Mazzius*) Narnienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Armenius Egitanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Armentarius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Armentarius Senonicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Armentarius epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Arminius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Armonius Lampſaci, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.
Arnaldus Acheruntinus, anno 1076. VI. 1335. B.
Arnaldus Aquenſis, (*de* [illegible]x) anno 1279. VII. 763. A.
Arnaldus Auxitanus, anno 1368. VII. 1794. E.
Arnaldus Bigorritanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Arnaldus Burdegalenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. B. anno 1312. VII. 1349. D. anno 1327. VII. 1536. D.
Arnaldus Cenomanenſis, anno 1080. VI. 1444. A.
Arnaldus Ebrodunenſis, anno 890. VI. 422. C.
Arnaldus Electenſis, anno 1368. VII. 1803. B. & 1860. E. & 1879. A.
Arnaldus Elnenſis, anno 1056. VI. 1046. B. idem Helenenſis. 1062. A.
Arnaldus Leucorum, anno 876. VI. 174. D. Tullenſis. 178. C.
Arnaldus Magalonenſis, anno 1038. VI. 917. A. anno 1054. VI. 1033. B.
Arnaldus Magalonenſis, anno 1351. VII. 1687. B.
Arnaldus Moguntinus, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Arnaldus Montiſalbanenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Arnaldus Narbonenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Arnaldus Narbonenſis, anno 1213. VI. *parte II. ſub finem.* 2035. E.
Arnaldus Nemauſenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C.
Arnaldus Pettacoricenſis, anno 1031. VI. 874. C. idem *Arnoldus.* 896. B.
Arnaldus Pictavenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Arnaldus Popilienſis, anno 967. VI. 652. D.
Arnaldus Treverenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. D. *in fine.* 2059. B.
Arnaldus Tridentinus, anno 967. VI. 652. E.
Arnaldus de Peralta Valentinus, in Hiſpania, anno 1261. VII. 1985.
Arnaldus de Pontac Vaſatenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Arnaldus Vencienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Arno Wirtzburgenſis, anno 888. VI. 405. E.
Arnoldus Betelenutenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Arnoldus Colonienſis, anno 1151. VI. *parte II. circa med.* 1249. E.
Arnoldus Culmenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Arnoldus Moguntinus, anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1793. A.
Arnoldus Ravennenſis, anno 1014. VI. 817. C.
Arnoldus Santonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Arnoldus Toloſanus, anno 1056. VI. VI. 1046. B. *parte II.* 1982. E.
Arnoldus Tullenſis, anno 888. VI. 410. C.
Arnoldus Urgellenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2039. A.
Arnolfus Halberſtatenſis, anno 1006. VI. 771. B.
Arnolphus Valbenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Arnulfus Aurelianenſis, anno 991. VI. 723. B.
Arnulfus Auſonenſis, anno 1009. VI. 774. C.
Arnulfus Caputaquenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Arnulphus Cremonenſis, anno 1078. VI. 1576. E.
Arnulphus Hieroſolymitanus, anno 1115. VI. *parte II.* 1929. C.
Arnulphus Lexovienſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1577. A. 1589. B.
Arnulfus Mediolanenſis, anno 998. VI. 760. A.
Arnulfus Metenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Arnulfus Remenſis, anno 9..... VI. 690. A. anno 989. VI. 718. C.
Arnulfus Ripagoſæ, anno 1032. VI. 914. E. Ripacurcienſis, anno 10.... VI. 1135. E.
Arnulfus Rotenſis, anno 1038. VI. 918. A. anno 1060. VI. 1075. B.
Arnulfus Santonenſis, anno 1040. VI. 918. B.
Arnulphus Sueſſionenſis, anno 1080. VI. 1605. C.
Arnulfus Tullenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Arnulfus Turonenſis, anno 1029. VI. 843. C.
Arnuſtus Narbonenſis, anno 897. VI. 462. D. 463. E.
Arpaldus Aſculanus, anno 879. VI. 84. E.
Arpinus Poliniacenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Arrianus Ovetenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Arricho Toloſanus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Arricho presb. in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Arricus Lauſanenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Arſacius presb. in ſynodo ad Quercum. I. 1042. D.
Arſaphius Sophenenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Arſapius Erythreæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.
Arſenius Adrianopolis, anno 1565. X. 1175. D.
Arſenius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Arſenius Attudenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Arſenius Aureliopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. D.
Arſenius Lemni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Arſenius Philippopoleos, anno 1565. X. 1175. D.
Arſenius Tornobi, anno 1565. X. 1175. C.
Arſenius lector eccleſiæ Mariamnæ. II. 1223. C.
Arſius Convenarum, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Artaldus Remenſis, anno 933. VI. 574. E. anno 947. VI. 604. A. anno 959. VI. 622. B.
Artaxerxes, in Conc. Chalced. II. 54. D.
Artaxes exprœpoſitus ſacri cubiculi. II. 274. E.

Artbertus Claromontenſis, anno 1312. VII. 1349. C.
Artemidorus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Artemidorus Sardienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Artemius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. A.
Artemius epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Artemius Scampenus, in epiſt. ad Leonem. Imp. II. 767. C.
Artemius Senonicus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Artemius Tarraconenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B. in Conc. Cæſarauguſt. anno 592. III. 534. B.
Artemius Titopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Artemius Vaſenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 455. A.
Artemius, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Arthaudus Arclatenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
ArtWicus Bremenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1245. A. anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Artutius Gebennenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Arvidius Aſtigitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.

AS

Aſahel Anagninus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Aſcanius Tarraconenſis, in epiſt. Hilari Papæ. II. 789. A. 790. B.
Aſcarius Palentinus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Aſclepiades Trapezopoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1430. B. 1530. E.
Aſclepius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.
Aſclepius epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Aſclepius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. C.
Aſclepius Gazæ, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Aſclepius presb. pro Adelphio Ratiatenſi, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Aſellus Dertoſanus, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Aſellus Populonienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Aſellus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Aſellus presb. legatus ſedis Apoſt. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. C.
Aſellus presb. tituli Vizantis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Aſellus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Aſianus Philadelphiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. C.
Aſiaticus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Aſiaticus Tarraconenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. B.
Aſignius Trajanopolis, pro Joanne Laodicenſi, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Aſimon (al. Aſinion) Cinienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. C.
Aſinarius Vicojulienſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Aſinarius abbas, anno 765. III. 2012. A.
Aſlatus Nidroſienſis, in Suecia, anno 1434. VIII. 1627. E.
Aſmunius Tigualenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. C.
Aſpaſius Eloſenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. B.
Aſphalius Abelenſis, in Conc. Emeritenſi, anno 666. III. 1008. A. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Aſphalius presb. in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 600. B.
Aſphalius presb. Antiochenus. I. 1496. B. C.
Aſpidius Tacaratenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Aſprandus judex, in Conc. Mutinenſi, anno 973. VI. 694. E.
Aſquitillus Bethlehemitanus, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1104. B. 1162. D.
Aſſelicus Tuſurritanus, in Collat. Carthag. I. 1078. E. *Aſellicus*, 1810. D.
Aſtalaus comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Aſterius Amaſtridis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Aſterius Amidenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1455. E. 1533. A. 1578. D.
Aſterius Aquinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Aſterius de Arabia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A. Petrarum Arabiæ, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.
Aſterius Aucenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Aſterius Forojulienſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Aſterius Foronovanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Aſterius Gabinas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Aſterius Salernitanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Aſterius Vicenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. C.
Aſterius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. 878. A. anno 495. II. 942. E. presb. tituli Pudentis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Aſterius presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. B.
Aſterius presb. & notarius, in Conc. CP. anno 448. II. 158. E.
Aſtrogius Militenſis, anno 1416. VIII. 481. D.
Aſturius Toletanus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Aſturius diaconus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. E.
Aſyncretius Aradi, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.

AT

Atanefus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Atanephus comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Atarbius, in Conc. CP. anno 381. I. 818. B.
* *Atarbius* Trapezuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B. in Conc. Rom. anno 504. II. 996. B.
Ataulfus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1449. A.
Athalbertus abbas, anno 765. III. 2012. A.
Athalfridus Novionis, anno 765. III. 2010. E.
Athanaſius Albanenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Athanaſius Alexandrinus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 656. A.
Athanaſius Alexandr. in Conc. Alexandr. anno 362. I. 738. A.
Athanaſius Ancyræ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Athanaſius Aneæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Athanaſius Athenienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 670. E.
Athanaſius Buſiridis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Athanaſius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Athanaſius Develti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1430. D.
Athanaſius Leontopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Athanaſius Magneſiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.
Atticus Malenorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Athanaſius Moſſynes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E.
Athanaſius Mothonæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Athanaſius Neapolitanus, anno 881. VI. 91. D.
Athanaſius Opuntius, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.
Athanaſius Paralii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1530. B.
Athanaſius Pari inſulæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1530. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Athanaſius Philadelphiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Athanaſius Pinarorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Athanaſius Proponti, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.
Athanaſius Pſimorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.
Athanaſius Scepſeos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. A. 1530. C.
Athanaſius Selenæorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Athanaſius Setabitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Athanaſius Toïtorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Athanaſius Xanthenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Athanaſius Xnïtarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Athanaſius Zoïcenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. D.
Athanaſius hegumenus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. B.
Athas Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.

Athas Schedienſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Athelardus. Vide, *Æthelardus*.
Athelbaldus rex Merciorum, in Conc. Cloveshoënſi. IV. 933. E.
Athelelmus Wellenſis, an. circ. 890. VI. 425. B.
Athelgarus abbas Wintoniæ, anno 974. VI. 696. B.
Athelſtanus. Vide, *Æthelſtanus*.
Athenæus Zoropaſſenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Athenius Ciscinitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Athenius, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Athenius Redonicus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C. in Conc. Venet. *ibidem*. D.
Athenodorus a Dacia, de Blacena, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Athenodorus Dorylæus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Atilanus Pampilonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Atlas Schediæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A. Supra, *Athas*.
Atrualdus Verolanæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Attalus Malinopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Attalus Proſtamenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Atticus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Atticus Aradiæ Conſtantiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Atticus Nicopolis Epiri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 260. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.
* *Atticus* Zelenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Atticus presb. in ſynodo ad Quercum. I. 1042. D.
Atticus prior monaſterii Eucratadarum CP. 1214. D.
Attingus Auximanenſis. anno 967. VI. 652. D.
Atto Arelatenſis, anno 1119. VI. *parte II*. 1980. B.
Atto Florentinus, anno 1037. VI. 916. C.
Atto Nannetenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Atto Novarienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Atto Reatenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Atto Virdunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Atto Fuldenſis abbas, anno 962. VI. 626. A.

AV

d'Avanſon (Guillelmus) archiepiſc. Ebredunenſis, in Conc. Trident. X. 420. C.
de l'Aubeſpine. Vide, *Joannes*.
Aucupius in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. Puteolanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Audax Dertonenſis. in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Audax Tarraconenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Audebertus Agennenſis, anno 1118. VI. *parte II*. 1948. E.
Audebertus Bituricenſis, anno 1095. VI. *parte II*. 1743. A.
Audebertus Oſcenſis, in Conc. Tolet. XVI anno 693. III. 1804. E.
Audebertus. Vide, *Audobertus*.
Audemundus procer, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1749. A. comes, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. C.
Audentius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. B.
Audericus Auſcenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Audericus presb. in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Audeſindus Roſcellenſium, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Audetus (Nicolaus) Generalis Carmelitarum, in Conc. Trid. X. 27. B. 48. C.
Audgarius, idem *Autgarius*.
Audinus Ebroicenſis, anno 1119. VI. *parte II*. 1988. B.
Audinus chorepiſcopus, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E. Jacob. 1365. A.
Audinus chorepiſcopus, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. E.
Audo Aurelianenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Audo epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Audobertus Pariſiacus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Audoënus Rotomagenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Aventinus Carnotenus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1014. A.
Aventius ſanctæ Praxedis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.
Aufidius, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.
Aufidius Suriſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Aufidius Tignicenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. D.
Augendus Villæmagnenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. C.
Augentius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Augentius Uzippiritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Auguſtalis Abitinenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Auguſtalis Altiburitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. B. 1102. C.
De Auguſtinis (Petrus) epiſc. Oſcenſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 47. E.
Auguſtinus Graſſenſis, anno 1516. IX. 1836. C.
Auguſtinus Hipponeregienſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 970. A. Hipponenſium regiorum, in Collat. Carthag. I. 1091. E. in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Auguſtinus novæ Marcianæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Auguſtinus Nebienſis, anno 1515. IX. 1800. C. anno 1517. IX. 1839. A.
Auguſtinus Peruſinus, anno 1514. IX. 1735. A.
Auguſtinus Sagonenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Auguſtinus Squillacinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Auguſtinus Triburienſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Auguſtinus Waterfordienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. C.
Auguſtus Concordienſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Auguſtus Euphrateſiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Auguſtus Liparitanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Avianchimarus Dumienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Avila Tudenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Avila abbas, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1032. A.
Avilius presb. in Conc. Agath. miſſus a Caprario Narbonenſi, anno 506. II. 1006. D.
Avitianus Rotomagenſis, in Conc. Arelat, anno 314. I. 267. B.
Avitus Lamaſvenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Avitus Viennenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. D. in Collatione coram Gundebaldo rege. II. 964. A.
Aunacharius Autiſſiodorenſis, in Conc Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D. al. *Aunarius*, in ſynodo Autiſſiodorenſi. III. 447. B.
Aunobertus Sagienſis, in Conc Rotomag. anno 682. III. 1728. D.
Avolus Aquenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B. in Conc. Pariſ. 336. B.
Avolus Segeſtricus, in Conc. Aurelian. IV anno 541. II. 1442. A.
Aupaldus Novarienſis, anno 967. VI. 653. A.
Auredus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1084. D.
Aurelianus Arelatenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. C.
Aurelianus Irenopolis, ex Iſauria, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B *Aurelius*. 1455. E.
Aurelianus Lugdunenſis, anno 875. VI. 161. B. anno 878. VI. 35. A. 197. E.
Aurelianus Parentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. A
Aurelianus Ventienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Aurelianus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Aurelius Adramyttenus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. C.
Aurelius Adrumetinus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. D.
Aurelius Aſturicenſis, in Conc. Tolet. anno 683. 1748. D. in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Aurelius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Aurelius alius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Aurelius Carthag. in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 96. A. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A. in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Aurelius a Chullabi, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. C.
Aurelius Clypienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Aurelius Dicenſis, anno 875. VI. 161. D.

Aurelius Feradimaïenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Aurelius Macomazienſis, in Collat. Carthag. I. 1078. B. Macomadienſis, in Collat. Carthag. I. 1098. C.
Aurelius Nolanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. C.
Aurelius Numnulitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Aurelius Opitanus, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.
Aurelius ab Utica, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.
Aurelius Uceticenſis, anno 897. VI. 464. E.
Auſonius Himeriæ, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1534. B.
Auſonius Sebennyti, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. *Auxonius*. 272. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Auſonius presb. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Auſpicius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1572. B.
Auſpicius Auguſtodunenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Auſterius Lugdunenſis, anno 906. VI. 499. D. anno 915. VI. 559. B.
Auſterius Tyraſſonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Auſtindus Auxitanus, anno 1060. VI. 1075. B. idem Auſcenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Auſtrolenus lector, in privilegio S. Dionyſii. III. 988. D.
Autbertus Antipolitanus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Autgarius Lutovenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Avunculus. Vide, *Marcus*.
Avus Altebenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Avus Horreenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Auxamanus Eucarpienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.
Auxanius epiſc. io Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.
Auxanon Hierapoleos, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Auxanon presb. Apamiæ, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Auxentius Aſcalonitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Auxentius Sebaſtienſis, (*al.* Selymbrienſis) in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Auxentius Selymbrinus, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. D.
Auxentius Termiſſæ, io epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Auxentius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
Auxibius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Auxilaus Saracenorum in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.
Auxilius Gunugitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Auxilius Nurconenſis, io Collat. Carthag. I. 1091. A.

AY

Aylenardus Lugdunenſis, anno 1049. VI. 1002. B. idem *Alinardus*.
Aylricus Cicestrenſis, anno 10.... VI. 1561. D.
Aymarus Hannequin Redonenſis, anno 1583. X. 1314. A. 1444. A.
Aimericus Lodovenſis, anno 1368. VII. 1803. B.
Aymericus Tutelenſis, anno 1336. VII. 1609. A.
Aymnius ab Auſvagga, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. D.
Aymo Bituricenſis, anno 1031. VI. 848. D. anno 1068. VI. 1160. C.
Aymo Gratianopolis, anno 1409. VIII. 107. B.
Aymo Maurianenſis, anno 1289. VII. 1160. C.
Aymo Tarentaſienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Aymo Virdunenſis, anno 995. VI. 733. E.

AZ

Azanes Sycamazonis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. E.
Azenerius abbas Miciacenſis, anno 1031. VI. 852. D. Maſciacenſis. 855. B.
Azibaldus Ucetienſis, anno 1025. VI. 839. C.
Azzio Regienſis, anno 877. VI. 192. A.
Azo Aquenſis, in Lombardia, anno 1103. VI. *parte II.* 1872. D.
Azo Centumcellenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Azo Eporedienſis, aono 876. VI. 169. D.
Azo Fulginenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Azzo Lucerinus, anno 1075. VI. 1554. E.
Azo abbas S. Baſoli, anno 972. VI. 690. A.
Azolinus Laudunenſis, anno 998. VI. 759. B.
A.... Auguſtenſis, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.

BA

BAbylas novæ Theodoſiopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.
Babylas presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. B.
Babylas prior monaſterii S. Danielis in columna, CP. II. 1214. B.
Bacanda Egabrenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Bacauda presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Bacchus Antiochiæ in Piſidia, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Badbredus rex Angliæ, anno 838. IV. 1447. A.
Baddo Eliberitanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Badinus presbyter. VI. 502. C.
Bagadius, ex Arabia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B. idem Boſtrenus, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Baïus diaconus, anno 830. IV. 1365. B.
Bala Potentinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. E.
Baldebertus Baſlæ, anno 765. III. 2010. D.
Baldemarus epiſcopus, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D.
Baldericus Trajectenſis, anno 948. VI. 604. D.
Baldewinus Aliphanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Baldinius Roſellanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Baldolfus archiepiſcopus, Taraſienſis, *forte*, Tarantaſienſis, anno 1006. VI. 772. B.
Baldomerus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Baldrammus Stratzburgenſis, anno 895. VI. 456. D.
Baldricus Dolenſis archiepiſcopus, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. C.
Baldricus Leodienſis, anno 10.... VI. 834. E.
Baldricus Noviomenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.
Baldricus Trajectenſis, idem *Baldericus*.
Balduigius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Balduinus Berytenſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1157. D.
Balduinus Cantuarienſis, anno 1186, VI. *parte II. ſub finem.* 1886. D.
Balduinus Melphitanus, anno 1076. VI. 1335. D.
Balduinus Noviomagenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Balduinus Terganenſis, anno 986. VI. 714. C.
Balduinus Terwanenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Balduinus Treverenſis, citatus anno 1549. IX. 2141. A.
Balſamon (Michaël) in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Baltaſſar civitatis Caſtellanæ, anno 1515. IX. 1800. A.
Baltfridus. Vide, *Waltfridus*.
Baltfridus Avinianenſis, anno 875. VI. 161. D.
Baltfridus Bajocenſis, anno 847. VI. 1504. E.
Bandinus (Franciſcus) archiep. Senenſis, in Conc. Trid. X. 25. B.
Bandinus (Germanicus) archiepiſc. Senenſis, in Conc. Trident. X. 420. C.
Bantaredus archidiac. pro *Ruricio* Lemovicenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Baptiſta Pennenſis, anno 1514. IX. 1735. C. *Forte*, Vincienſis.
Baptiſta Vincienſis, anno 1513. IX. 1708. A.
Baptiſta Theatinus, anno 1439. IX. 425. E.
Barachias Scotuſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. *Baruchius*. 226. B. 270. D.
Barachus Bacathorum, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Barachus Paneadenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Baranes. Vide, *Varanes*.
Barbarianus Creperulenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. D.
Barbarus (Daniel) patriarcha Aquilegienſis, in Conc. Trident. X. 419. D.
Barbarus Hierpinianenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. C.
Barbarus presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.
Barbatianus Polymartienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. B.
Barbatus Beneventanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. C.
Barbatus Cornelienſis, in Conc. Rom.

anno 680. III. 1139. C.
Barbatus Cumanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B
Barbatus Sutrinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Barbatus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Bardanius Scopelorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
de Bardis. Vide, *Alexander*.
Bardo Moguntinenſis, anno 1049. VI. 1009. D.
Barlamenus Pergami, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Barnabas Cyzici, io Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Barnardus abbas S. Mauricii, anno 907. VI. 501. C.
Barochius Dororum, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Barochius Arabiæ, io Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Baromellus diaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Barſumas presbyter & archimandrita, tenens locum omnium orientalium archimandritarum in Epheſina II. Synodo. anno 449. II. 75. A. 86. D. 231. E. 272. C. 422. D.
Bartholomæus Acerranus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2056. E.
Bartholomæus Agrienſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Bartholomæus Alarienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Bartholomæus Arianenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. A.
Bartholomæus Beluacenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1429. A.
Bartholomæus Cantuarienſis, anno 1261. VII. 545. E. 546. B.
Bartholomæus Cavallicenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Bartholomæus Egitanienſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Bartholomæus Exonienſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem*. 1610. C.
Bartholomæus Forojulienſis in Provincia, anno 1326. VII. 1493. D. anno 1337. VII. 1623. B.
Bartholomæus Forojulienſis, anno 1624. XI. 57. C.
Bartholomæus Juſtinopolitanus, anno 1513. IX. 1707. C.
Bartholomæus Laudunenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Bartholomæus Mediolanenſis, anno 1415. VIII. 328. D.
Bartholomæus Montis Viridis, anno 1512. IX. 1625. A.
Bartholomæus Narbonenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Bartholomæus Placentinus, anno 1409. VII. 1954. E.
Bartholomæus Spalatenſis, anno 1433. VIII. 1587. D. anno 1439. IX. 425. B.
Bartholomæus Turonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Bartholomæus Valvenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Bartholus Alexandriæ, in Lombardia, anno 1409. VIII. 108. A.
Baſconius Lucenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Baſianus (*ſic enim mſſ. habent : quamquam & quidam in epiſt.* LX. *Ambroſii præferunt* Baſiliano :) Laudenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
* *Baſilicus* Palæaſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Baſilicus presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. B.
Baſilides Byblenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Baſiliſcus Cyzicenſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. A. in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. C.
Baſilius epiſcopus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A.
Baſilius, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 707.
Baſilius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Baſilius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Baſilius Adadorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.
Baſilius Adranothyrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Baſilius Alexandriæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Baſilius Altiburitenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Baſilius Amaſenus, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Baſilius Amiſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Baſilius ab Ancyra, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A. Arianus. I. 622. B. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. & 709. D.
Baſilius Ancyræ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Baſilius Antiochenus, in epiſt. Leonis Imp. II. 696. B.
Baſilius Apiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Baſilius Arcadiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Baſilius Atramytii, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Baſilius Baæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Baſilius Baſtitanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Baſilius Batnenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 715. D.
Baſilius Camulianæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Baſilius Candybenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Baſilius Cauniorum Lydiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Baſilius Chalcedonis, in Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Baſilius Coloniæ, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Baſilius Cratiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Baſilius Daſcylii, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Baſilius Ebaæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Baſilius Elipenſis, in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.
Baſilius Epheſi, in Conc. CP. anno 870. V. 923. B.
Baſilius Epiphaniæ, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Baſilius Gangrenſis, in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.
Baſilius Gareſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Baſilius Germanicopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Baſilius Glannatenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D.
Baſilius Cortynæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. C.
Baſilius Hadriani, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A. in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.
Baſilius Heracleæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Baſilius Hieroſolymitanus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Baſilius Ibidinges, io ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Baſilius Ilipenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Baſilius Lagenorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Baſilius Lariſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Baſilius Lariſſæ Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. B. 1455. C. 1533. A. 1578. D.
Baſilius Linoæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Baſilius Liparitanus, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Baſilius Lyſtrorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Baſilius Magneſiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Baſilius Miſthi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. in Conc. CP. anno 870. V. 925. A.
* *Baſilius* Nacoliæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368 E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Baſilius Naucleorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Baſilius Oreanitarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
* *Baſilius* Palæopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E. idem *Baſilicus* Palæaſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C. *ubi delenda eſt nota* m. *Forte*, &c.
Baſilius Perbereos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Baſilius Pergami, io ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Baſilius Raphanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Baſilius Seleuciæ Iſauriæ, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Baſilius Siniandi, io pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Baſilius Sycomazonis, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. B.
Baſilius Sylæi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Baſilius Synnai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Baſilius Tabenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Baſilius Tarentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. C.
Baſilius Theſſalonicenſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1339. D.
Baſilius Thyatiræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Baſilius Trajanopolis Rhodopes, in ſyno-

do Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Baſilius Tolentinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E.
Baſilius Tudertinus, anno 1512. IX. 1624. D.
Baſilius Tzuruloës, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C. Zuruli, in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.
Baſilius Præfectus Prætorio atque Patricius, vices agens præcellentiſſimi regis Odoacris. II. 977. D.
Baſſianus. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Baſſianus epiſcopus. II. 546. 547. &c.
Baſſonus Gabenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
* *Baſſonas* Neapolitanus, in Conc. Chalcedon. anno 451. II. 369. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Baſſianus Raphaneenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Baſſus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Baſſus Capitoliados, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. C.
Baſſus a Cai, Arianus. I. 683. A. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Baſſus Carpitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Baſſus Chii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Baſſus a Diocletianopoli, de Macedonia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Baſſus Ferentinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. Ferentinus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 960. E.
Baſſus Mutinenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 980. E.
Baſſus ſancti Pudentis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.
Baſſus Thamiatenſis, in Conc. V. anno 533. III. 204. E.
Baſſus Zeugmatites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Baſſus presb. in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Baſtamon ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Baſtianus Suanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Bathes Conſtantinienſis e Meſopotamia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Batrachus Naxi inſulæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Baturatus epiſcopus, in Conc. Mogunt. anno 847. V. 5. A.
Baudaſtes presb. pro Perpetuo Abrincatino, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Baudegiſilus Cenomanenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Baudius, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Baudomeris Tarantaſienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
de la Baume. Vide, *Petrus*.
Bavo abbas, anno 853. V. 54. B.

BE

Beagnoth presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Beatus Ambianenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Beatus Piſaurienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. C.
Beatus Stephanus Speſindeo Quæſtorianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Beatus Tudenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Beatus Laurentius Taraſus Uſilabis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
de Beaulne. Vide, *Reginaldus*.
Bebianus Agennenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Bebianus Duſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.
du Bec. Vide, *Philippus*.
Beccatellus (Ludovicus) archiepiſc. Raguſinus, in Conc. Trident. X. 420. B.
Beccila Lucenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. B. idem *Becilla*. III. 485. D.
Bedas exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Bela Britanienſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Belas Antonius Joanninorum, anno 1565. X. 1176. C.
Belatus Tuccitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E. *Vide*, Velatus.
de S. Belin. Vide, *Godefredus*.
Bellator Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Bellicius Teleptenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C. *Bellicus*, I. 1079. B.
Bellitus Oſſonobenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Beltrannus Vaſatenſis, anno 1116. VI. *parte II*. 1938. B.
Benadus Hermianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. Imp. III. 742. A.
Bematius de Mallo, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C.
Benagius epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.
Beneagus Hierapolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. C.
Benedictus Aïacenſis, in Conc. Lateran, anno 649. III. 928. B.
Benedictus Albanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Benedictus Amerinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Benedictus Aquileïenſis, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Benedictus Balneoregienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Benedictus Bangorenſis, anno 1409. VIII. 206. D.
Benedictus Caſalenſis, anno 1576. X. 946. D.
Benedictus Caſtrienſis, anno 1015. VI. 820. C.
Benedictus Cerenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Benedictus Chienſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Benedictus Compſanus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Benedictus Cremonenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 191. A.
Benedictus Ferentinus, anno 1015. VI. 820. D.
Benedictus Forojulienſis, (*Fréjus*) in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI, 501. D.
Benedictus Foroſempronienſis, anno 1049. VI. 973. C.
Benedictus Fulginas, anno 967. VI. 652. D.
Benedictus Humanas, anno 967. VI. 652. D.
Benedictus Lavicanenſis, anno 998. VI. 758. B.
Benedictus Meſſanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Benedictus Nannetenſis, anno 1096. VI. *parte II*. 1748. A.
Benedictus Nepeſinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Benedictus Peruſinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Benedictus Palentinenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Benedictus Pipernenſis, anno 993. VI. 728. B.
Benedictus Policaſtrenſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Benedictus Portuenſis, anno 963. VI. 627. C. anno 969. VI. 680. E. anno 998. VI. 758. C.
Benedictus Sueſſanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Benedictus Terracinenſis, anno 969. VI. 680. E.
Benedictus Trevicenſis, anno 964. VI. 632. D.
Benedictus Tricaſtrinus, anno 1288. VII. 1145. A.
Benedictus Valvenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Benedictus Vintimilienſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Benedictus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E.
Benedictus presb. tituli Gaii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Benenatus pro Baſilio, in Conc. Arelatenſi, V. anno 554. III. 330. A.
Benenatus Aſtenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Benenatus Caſenſium Baſtalenſium, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Benenatus a Caſis Silvanæ, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.
Benenatus Curbitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. B.
Benenatus Elnenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. C. in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Benenatus Eugubienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Benenatus Giutrambacarienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. B.
Benenatus presb. pro Claudio Giannatenſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Benenatus Hoſpitenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. A.
Benenatus Lambiritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Benenatus Mazacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Benenatus Meſarſeltenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. B.
Benenatus Milevitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Benenatus Naraggaritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Benedictus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Benenatus Opitergienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.
Benenatus Peruſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.

Benenatus Simittenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Benenatus Semitenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.
Benenatus Timidonſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Benenatus Tuburbitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Benerius Turditanus, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Benetius Bybli, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Benjamin Dumienſis, anno 610. III. 549. A.
Benjamin Lizicenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Benjamin Patnaxiæ, anno 1565. X. 1175. D.
Benignus Aquævivenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Benignus Heracleæ, pro Elia Theſſalonicenſi, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Benno Metenſis, anno 927. VI. 563. E. idem cognominatus Benedictus. 564. E.
Benno Oſnabrugenſis, anno 1071. VI. 1169. D. Oſenbruggenſis, anno 1073. VI. 1191. D. Oſenburgenſis, anno 1074. VI. 1280. B.
Beonnia presb. abbas, in Conc. Clovesh. IV. 968. E.
Beorcol presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. C.
Beornmod presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. D.
Beornmedus Roffenſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Beornolfus rex Merciorum, in Conc. Clovesh. anno 822. IV. 1245. A.
Beorthmund abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. C.
Berardus Eſculanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Berardus Matiſcenſis, anno 1114. VI. *parte II.* 1827. C. Matiſconenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Berardus Nimocienſis, anno 1298. VII. 1731. A.
Berardus Paderbornenſis, anno 1250. VI. 749. D.
Berardus Præneſtinus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Berardus Viridunenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. E. Virdunenſis, anno 876. VI. 174. D.
de la Beraudiere. Vide, *Franciſcus*.
Berchtoldus Tullenſis, anno 1006. VI. 769. D.
Berengarius Agathenſis, anno 1076. VI. 1565. C.
Berengarius Barcinonenſis, anno circ. 1240. VII. 349. D.
Berengarius Baſileenſis, anno 106... VI. 1115. C.
Berengarius Biterrenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Berengarius Gerundenſis, anno 1054. VI. 1033. B. anno 1079. VI. 1407. E. anno 1090. VI. *parte II.* 1633. E.
Berengarius Helenenſis, anno 1027. VI. 841. A. anno 1032. VI. 914. D. anno 1246. VII. 415. D.
Berengarius Herdenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2039. A.
Berengarius Magalonenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Berengarius Maſſilienſis, anno 886. VI. 397. A.
Berengarius Salamanticenſis, anno 1143. VI. *parte II. circa med.* 1232. C.
Berengarius Tarraconenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1633. E. prius Auſonenſis, 1634. A. B.
Berengarius Virdunenſis: idem *Berengerus*. anno 948. VI. 604. D. anno 971. VI. 641. B.
Berengarius abbas, in Privilegio Atrebat. V. 679. A.
Berenianus Pergenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1431. D. 1527. C.
Berenwardus Hildinisheimenſis, anno 1006. VI. 771. B.
Berlandus abbas S. Vincentii, anno 972. VI. 690. A.
de Berlaymont. Vide, *Ludovicus*.
Bermudo Rodriguez, princeps, anno 1088. III. 384. B.
Bermundus Seſterenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Bernaldus Matiſcenſis, anno 866. V. 633. A. anno 873. VI. 138. C.
Bernardinus de S. François Bajocenſis, anno 1581. X. 1255. D.
Bernardinus Caſtrenſis, anno 1512. IX. 1582. E. 1625. D.
Bernardinus Sabinenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1517. IX. 1840. C.
Bernardus Agathenſis, (in Italia) anno 1075. VI. 1554. D.
Bernardus Podianus Agathenſis, anno 1609. XI. 53. E.
Bernardus Aginnenſis, anno 1056. VI. 1046. B.
Bernardus Albienſis, anno 1286. VII. 962. D.
Bernardus Ambianenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Bernardus Antiochenus Patriarcha, anno circ. 1108. VI. *parte II.* 1794. A.
Bernardus Apamienſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Bernardus Aquenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Bernardus Aquenſis, (in Provincia,) anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Bernardus Aquenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Bernardus Atrebatenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Bernardus Auſcienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Bernardus Barchinonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Bernardus Biterrenſis, anno 1054. VI. 1033. B. anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Bernardus Biterrenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Bernardus Bobianenſis, anno 1075. VI. 1554. D.
Bernardus Cadurcenſis, anno 946. VI. 880. E.
Bernardus Caturcenſis, anno 1052. VI. 1030. E.
Bernardus Caietanus, anno 998. VI. 758. C.
Bernardus Cluſienſis, anno 1515. IX. 1783. D.
Bernardus Conchenſis, anno 1565. X. 1147. C.
Bernardus Conſeranenſis, anno 1038. VI. 917. A. Conſoranenſis, anno 1056. VI. 1046. B. Coſeranenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Bernardus Coovenenſis, anno 1056. VI. 1046. B.
Bernardus Convenarum, anno 1368. VII. 1803. C. 1860. E.
Bernardus de S. David, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. anno 1145. *ibid.* 1243. B.
Bernardus Halberſtadenſis, anno 932. VI. 573. C. Halberſtatenſis, anno 948. VI. 604. D.
Bernardus Helenenſis, anno 1280. VII. 835. C.
Bernardus Narbonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Bernardus Nazarenus, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1104. B.
Bernardus Nivernenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1550. A.
Bernardus Nolanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Bernardus Olorenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Bernardus Parmenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Bernardus Portuenſis, & S. Rufinæ, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Bernardus Santonenſis, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1283. C.
Bernardus Segobienſis, anno 1302. VII. 1253. D.
Bernardus Sidonienſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1157. D.
Bernardus Soranus, anno 1512. IX. 1583. C. anno 1515. IX. 1782. E.
Bernardus Spalatenſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Bernardus Tarraconenſis, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1289. A. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Bernardus Tarvienſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Bernardus Tarviſinus, anno 1512. IX. 1582. D. anno 1514. IX. 1733. E.
Bernardus Toletanus, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B. anno 1088. VI. *parte II.* 1629. D. 1666. E.
Bernardus Toloſanus, anno 886. VI. 398. A.
Bernardus Virdunenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.
Bernardus Uticenſis, anno 1368. VII. 1803. B. & 1879.
Bernarius Gratianopolitanus, anno 875. VI. 161. B. *Bernerus*. 198. A. anno 881. VI. 101. D. E.
Bernegus auſtralium Saxonum epiſcopus, circ. an. 890. VI. 425. B. *Bernodus*. *ibid.* D.
Bernerius Meldenſis, anno 1029. VI. 843. C.
Berno Catalaunenſis, anno 875. VI. 161. D. anno 878. VI. 198. B.
Bernoinus Carnotenſis, anno 833. IV. 1373. B.
Bernoinus Viennenſis, anno 886. VI. 396. D. anno 890. VI. 422. C.
Bernotius Eſculanus, anno 1439. IX. 425. C.
Bernoz Virrenſis, in provincia Bremenſi,

anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Bermainus Viennenſis, anno 905. VI. 493. E. Supra, *Bernoinus.*
Beroaldus Palentinus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Beroldus Suſſionenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Beronicianus, in Conc. Chalced. II. 67. D.
Berranda, Cardinalis Placentiæ, epiſc. Portuenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E.
Bertanus (Petrus) epiſc. Fanenſis, in Conc. Trid. X. 26. B.
Bertechrannus Burdegalenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 456. A. idem.
Bertechramnus Burdigalenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Bertefredus Ambianenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Bertegiſilus Carnotenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Bertmundus Ebredunenſis, anno 876. VI. 173. E.
Bertoaldus Cameracenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Bertoaldus Lingonicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Bertoldus Bremenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1686. B.
Bertoldus Conſtantienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Bertrandus Adrienſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Bertrandus Arborenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Bertrandus Apamianus, anno 1409. VIII. 101. D.
* *Bertrandus de S. Martino* Arelatenſis, anno 1274. VII. 727. B.
* *Bertrandus* Arelatenſis, anno 1279. VII. 771. A.
* *Bertrandus Amalricus* Arelatenſis, anno 1282. VII. 878. E.
Bertrandus Barchinonenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1690. E.
Bertrandus Biterrenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Bertrandus Burdegalenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Bertrandus Burdegalenſis, anno 1304. VII. 1277. A.
Bertrandus Caturcenſis, anno 1336. VII. 1609. A.
Bertrandus Cavallicenſis, anno 1288. VII. 1145. A.
Bertrandus Dignenſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Bertrandus Ebredunenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Bertrandus Elnenſis, anno 1279. VII. 763. D. idem *Bernardus.* 835. C.
Bertrandus S. Flori, anno 1415. VIII. 317. D.
Bertrandus Magalonenſis, anno 1432. VIII. 1478. C.
Bertrandus Montis Albani, anno 1409. VIII. 107. C.
Bertrannus Nemauſenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Bertrandus Nemauſenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Bertrandus Nivernenſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Bertrannus Regenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Bertrandus Sabinenſis, anno 1274. VII. 687. D.
Bertrandus Senecenſis, anno 1326. VII. 1493. E. idem *Bertrandus* Seneſienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Bertrandus Toloſanus, anno 1279. VII. 763. D.
Bertrandus Tricaſtinus, anno 1279. VII. 771. D.
Bertrandus Tutelenſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Bertrandus Vaurenſis, anno 1400. VII. 1935. B.
Bertwaldus archiep. Britanniæ, in Conc. Becanceldæ, anno 694. III. 1805. D.
Bertulfus abba, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Bertulfus Trevirenſis, anno 878. VI. 38. A. 123. A. Bertolphus. 139. D.
Bertulphus rex Merciorum, anno 851. V. 33. A. 37. A.
Beryllus Ailæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Betto de Juliobona, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Betto Tricaſtinenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Beſſario Nicænus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C.
Beſſarion Amorii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Beſſula diaconus Carthag. in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1530. E.

BI

Bigitinus Bigaſtrenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Biraco. Vide, *Birico.*
de Birague. Vide, *Horatius.*
Birico Tungrenſis, chorepiſcopus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1316. B.
Birico Vapincenſis, anno 876. VI. 174. B. Biraco, anno 879. VI. 346. B.
Biſi Orientalium Anglorum epiſcopus. III. 1015. D.
Biſo Paderbornenſis, anno 895. VI. 456. E.
Bithynicus a Zelon, Arianus. I. 682. C. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Bizacenus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. B.
Bizus Seleucienſis e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A. in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.

BL

Blaſius Cluſinus, anno 1416. VIII. 481. C.
Blaſius Palentinenſis, anno 1347. VII. 1686. A.
Blaſius Sulcitanus, anno 1409. VIII. 101. E.
Blaſius Theleſinenſis, anno 1516. IX. 1803. A.
Blaſius Toletanus, anno 1345. & 1355. VII. 1762. E.
Blaſtammon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Bliga presb. in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.

BO

Bobba (Marcus Antonius) epiſc. Auguſtenſis, in Conc. Trident. X. 418. E.
Bobo Trevirenſis, anno 1012. VI. 802. A. Idem forte, *Poppo.*
Bodo Andecavenſis, anno 853. V. 53. B.
Bodo Aquenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Bodo Auguſtodunenſis, in Privilegio Atrebat. V. 678. E.
Boëtius de Cadurcis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B. Aurelian. 1012. D.
Boëtius Carpentoratenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Boëthius Cornenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Boëchus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Boëtius Magalonenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D. in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Boguphalus Poſnanienſis, anno 1248. VII. 429. C.
Bolanus, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 295. A.
Bonadamus Mutinenſis, anno 1311. VII. 1378. E.
Bonadies presb. cardinalis tit. S. Chryſogoni. VI. *parte II. circa med.* 1366. C.
Bonaventura Albanenſis, anno 1274. VII. 687. D.
Bonfilius cardinalis diaconus, anno 963. VI. 627. D.
Boniba abbas, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1758. A.
Bonifacius Adrienſis, anno 1286. VII. 950. A.
Bonifacius Albanenſis, anno 1059. VI. 1056. D.
Bonifacius Aquævivenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Bonifacius Bleranenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C. Bleranorum, anno 879. VI. 210. B.
Bonifacius Bollitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Bonifacius Camaritanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Bonifacius Cantuarienſis, anno 1261. VII. 533. B.
Bonifacius Carthag. in Conc. Carthag. anno 525. II. 1071. B. Ejuſdem laus. 1071. D. 1072. B.
Bonifacius Cataquenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. A.
Bonifacius Caurienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Bonifacius Caurienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Bonifacius Cenenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. A.
Bonifacius Filacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Bonifacius Foroflaminienſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 982. A.
Bonifacius Fortianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Bonifacius Frontonianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Bonifacius Iporigienſis, anno 1513. IX. 1690. B.
Bonifacius Maraguienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Bonifacius Maſclianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Bonifacius Maximienſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 740. D.
Bonifacius Membroſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

Bonefacius

Bonefacius Novarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Bonifacius Pappianenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.
Bonifacius Ravennas, anno 1286. VII. 943. B.
Bonifacius Ruſgunienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 784. E.
Bonifacius de Sanaſer, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Bonifacius Telenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.
Bonifacius Tiſernas, anno 761. III. 2002. D.
Bonifacius Tudertinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. E.
Bonifacius Vallitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. E.
Bonifacius Veliternus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Bonifacius Urugitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.
Bonifacius Utimmenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. E. 1103. D.
Bonifacius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Bonifacius (Cælius) presb. & legatus ſanctæ eccleſiæ antiquæ & magnæ Romæ, locum tenens archiepiſcopi Leonis, ſimul cum Apoſtolica eccleſia Papæ Leonis: in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. A.
Bonifacius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. 878. A.
Bonifacius presb. tituli Cæciliæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Bonipertus Signinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Bonitus Ferentinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Bonitus Ferentiſpolimartiæ, in Conc. Lateran. anno 649. III. 729. C.
Bonitus Formianus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Bonitus Valentinus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Bonizo archipresbyter, in Conc. Rom. anno 993. VI. 728. C.
Bono Comacienſis, anno 1253. VII. 439. B.
Bonoiſus archipresbyter Mantuanus. VI. 1375. E. anno 1077.
de Bononia (Hieronymus) epiſc. Syracuſanus, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. D.
Bonſius. Vide, *Joannes.*
Bonoſus Alerinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Bonucius (Auguſtinus) Generalis ſanctæ Mariæ Servorum, in Conc. Trid. X. 27. B.
Bonus Albiganenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Bonus ſancti Euſebii, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.
Bonus (Philippus) epiſc. Famaguſtenſis, in Conc. Trid. X. 47. E.
Bonus Ficuclenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Bonus Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Bonus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Bonus presb. tituli Creſcentianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
de Bony. Vide, *Carolus.*
Borgardus Cameracenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Boriſtius (Petrus) epiſc. Aquenſis, in Conc. Trid. X. 64. A.
Boſa epiſc. in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Boſo Agathenſis, anno 886. VI. 398. A.
Boſo Convenarum, anno 1312. VII. 1349. D.
Boſo Merſeburgenſis, anno 967. VI. 658. A.
Boſo Portuenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E.
Boſpherus Colonienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Boſphorius Neocæſarienſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B. idem.
Boſporius Neocæſareæ, in Conc. ſub Mena, anno 539. II. 1399. D.
Boſporius Gangrenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. B. 1533. A. 1578. C.
Boto epiſcopus, anno 1015. VI. 820. B.
du Bourg. Vide, *Joannes.*
Bozzo Alleaſis, anno 969. VI. 681. B.

BR

de Bragelonne. Vide, *Emericus.*
Braidingus Matiſcenſis, anno 853. V. 53. B.
Brancio presbyter & cancellarius ſancti Mametis, anno 886. VI. 396. E.
Branda Portuenſis, anno 1437. IX. 707. B.
Brandia Placentinus, anno 1409. VIII. 102. A.
Brandila Laniobrenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Brandomus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Braulio Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Braulio abbas, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. A.
Breindincus Matiſcenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Bricius Lumbreenſis, (*forte*, Limericenſis,) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.
Brighewaldus Cantuarienſis, anno 794. VII. 876. E.
Brithelmus Fontanenſis, anno 969. VI. 683. E. idem *Brichtelm.* 685. B.
Brithodus dux, anno 974. VI. 696. B.
Britto, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. C.
de Brixida (Marcus) abbas S. Vitalis, Ord. S. Benedicti, in Conc. Trid. X. 89. B.
Brun Auguſtenſis, anno 1006. VI. 771. C.
Bruno Andegavenſis, anno 1050. VI. 1023. D.
Bruno Argentinenſis, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1195. B.
Bruno Auguſtenſis, anno 1022. VI. 827. E.
Bruno Brixinenſis, anno 1267. VII. 579. B.
Bruno Lingonenſis, anno 991. VI. 723. B.
Bruno Merſiburgenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Bruno Signinus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Bruno Spirenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1904. C. anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.
Bruno Trevirenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1880. E.
Bruno Tullenſis, qui poſtea Leo IX. Papa. VI. 993. D.
Bruno Veronenſis, anno 1073. VI. 1216. A. anno 1074. VI. 1260. D.
Brunus Prænestinus, anno 1059. VI. 1056. E.

BV

Bubulcus Vindoniſſæ, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Buda Tuccitanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 609. A.
Budion Thebenſis, e Bœotia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Bunius Stoborum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Buptus Bremenſis, anno 963. VI. 627. B.
Burcaton Gemellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.
Burchardus Baſileenſis, anno 1074. VI 1274. C.
Burchardus Carnotenſis, anno 853. V. 39. C.
Burchardus Eiſtetenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Burchardus Halberſtadenſis, anno 1073. VI. 1227. A.
Burchardus Helveſtenſis, (idem Halberſtadienſis) anno 1075. VI. 1311. D.
Burchardus Laudunenſis, hoc eſt, Lugdunenſis, anno 1006. VI. 772. B. Lugdunenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Burchardus Miſneaſis, anno 967. VI. 658. A.
Burchardus Monaſterienſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1908. E.
Burchardus Viennenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Burchardus Wirtzeburgenſis, anno 932. VI. 573. C.
Burckardus Wormatienſis, anno 1006. VI. 769. D.
Burco Vardimiſſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Burdinus Bracarenſis, anno 1117. VI. *parte II.* 1939. D. idem antipapa. 1941. 1942.
Burgardus (al. *Burchardus*) Carnotenſis, anno 853. V. 54. A.
Bergundoſar epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
B. Catalaunenſis, anno 1277. VII. 751. C.
B...... Pariſienſis, anno 1346. VII. 1678. D.
B. Sipontinenſis, anno 1059. VI. 1067. C.

CA

CAdoënus epiſcopus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Cadalous Parmenſis, anno 1078. VI. 1577. A. idem *Cadalaus*, *Cadalus*, & *Cadulus.*
Caddo archidiaconus. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Cadolo, in Concilio Tullenſi, anno 859. V. 494. D.
Cadolus Parmenſis, anno 1049. VI. 973. B. Vide, *Cadalous.*
Cæcilianus Carthaginenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.

423. D. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C. in Conc. Mediol. anno 355. I. 699. E.
Cæcilius Balianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. C.
Cæcilius a Bilta, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 159. C.
Cæcilius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Cæcilius Minnenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Cæleſtinus epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Cæleſtinus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Cælius Bonifacius Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Cælius Joannes diaconus eccleſiæ Romanæ. II. 963. A.
Cælius Laurentius archipresbyter tituli ſanctæ Praxedis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Cælius Laurentius Mediolanenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 980. D.
Cælius Miſenus Cumanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Cælius Ruſticus Minturnenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Cælius Silverius Papa. II. 1420. E.
Cælius Symmachus Papa, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Cæpio, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Cæſar Alexandrinus Patriarcha, anno 1514. IX. 1733. D.
Cæſar Gambara Dertonenſis, anno 1576. X. 946. E.
Cæſar Inſulenſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Cæſar Parentinus, anno 1596. X. 1928. A.
Cæſar Saronenſis, anno 1579. X. 1095. A.
Cæſarius Arcæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1530. E.
Cæſarius Arelatenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. A. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A.
Cæſarius Arvernenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Cæſarius Oliſipponenſis, in Conc. Tolet. X. anno 636. III. 986. A.
Cæſarius Oſtienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Cæſer Capſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1801. B.
Cæſius (Petrus Donatus) epiſc. Narnienſis, in Conc. Trid. X. 51. A.
Cæſinus Cuperſanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Caïumas Marcopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.
Caïumas Phaneenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.
Caïumas diaconus, in libello monachorum Apamiæ. II. 1394. B.
* *Caïus* Syedrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. C. *Vide, Gaïus* Syedrenſis.
* *Calandion* Halicarnaſſeus, in Conc. Chalcedon. anno 451. II. 479. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Caldonius, in Conc. Carthag. II. ſub. Cypriano, anno 252. I. 133. D. in Conc. Carthag. I. de Bapt. anno 254. I. 154. A.
Calepodius Neapolitanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 656. A.
Caleſtus presbyter. V. 1434. B.
Calhemerus diac. legatus a Conc. Alexandr. I. 735. E.
de Calido Monte. Vide, *Petrus.*
Calinius (Murius) archiepiſc. Jaderenſis, in Conc. Trid. X. 420. B.
Calipodius Vazaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Callicrates Naupacti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. E.
Callipides Septimagnenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Callinicus Apamiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D. 1527. E. Apameæ Bithyniæ, in Conc. CP. anno 448. II. 170. A. in Conc. Chalced. 451. II. 369. B.
Callinicus Coloniæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Callinicus Opuntis, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Callinicus a Peluſio, Arianus. I. 682. E.
Callinicus Pergenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Callinicus Podalienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Callinicus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. B.
Callioniſtus Aduanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Calliopius filius *Marconis.* II. 1386. E.
Calliſtus epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Calliſtus Patriarcha CP. anno 1350. XI. 287. C.
Calliſtus Diſtrenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 427.
Calliſtus Eudociadis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Calliſtus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. anno 496. II. 942. E.
Calloas Smyrnæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Callonicus (al. *Colonius*) Foroclodienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C. anno 502. II. 982. A.
* *Calogerus* Claudiopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Calonymus diaconus & notarius, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1235. B.
Calopodius eunuchus. II. 422. D.
Caloſirius Arſinoites, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. C.
Calphurnius præfectus Urbi, in ſynodo Romana. I. 292. D.
Calumnioſus Aleſinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Calumnioſus diaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Calvus (al. *Galba*) a Dacia Ripenſi, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Cambra Italicenſis, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 558. D. 568. E.
Camerinus Tuccitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Camidius Auſonitanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Camillianus Tricaſſinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Campanus Bidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Campanus Cincaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. A. 1088. C.
Campegius (Joannes Baptiſta) epiſc. Majoricenſis, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. C.
Campegius (Marcus Antonius) in Conc. Trid. X. 63. E.
Campegius (Thomas) epiſc. Feltrenſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.
Campo Draconarienſis, anno 1075. VI. 1553. C.
Cancio Senenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Candericus Lugdunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Candidatus Aſturienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. D. in Conc. Toles. VIII. anno 653. III. 967. B.
Candidianus Antiochiæ Piſidiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. CP. anno 449. II. 174. B.
Candidianus Catrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Candidianus Comes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1346. C.
Candidianus exorciſta, in Conc. Singidun. anno 367. I. 748. A.
Candidus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Candidus Abbiritanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1252. A.
Candidus ſancti Clementis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. E.
Candidus Dicenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Candidus Fulginienſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Candidus Nobaſinenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Candidus Sicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Candidus Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C. in Conc. Rom. anno 485. II. 856. E. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Candorius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Candorius Aggeritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. D. 1095. E. 1094. D.
Candorius Mullitanus, in Collat. Carthag. I. 1085. A.
Canigianus. Vide, *Alexander.*
Canonius epiſc. in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. D.
Cantaber Coïmbrienſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Cantonius Corſicanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Canuſius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Capito, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Caprarius Caſſitanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Caprarius Narbonenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Capreus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.
de Capua (Petrus Antonius) archiepiſc. Hydruntinus, in Conc. Trid. X. 419. E.
Carcadius Maxulitanus, in Conventu

Afric. anno 484. II. 870. A.
Cardelus Lamiggigenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Cardingus Tudenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. B.
Cariatto Genavenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Carevilius Bajocenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Cariatto vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.
Carillus. Vide, *Alphonſus*.
Cariſſimus Giſipenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Carlomannus dux & princeps Francorum, in Conc. Germ. anno 742. III. 1919. D.
Carlomannus abbas, in privilegio Atrebat. V. 678. E.
Carolus Philippus de Rodoan Brugenſis, anno 1607. X. 1968. C.
Carolus Catalaunenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Carolus du Liſcoët Coriſopitenſis, anno 1583. X. 1444. A.
Carolus de Leſpinay Dolenſis, anno 1583. X. 1444. B.
Carolus de Bony Engoliſmenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Carolus Maſius Yprenſis, anno 1607. X. 1968. C.
Carolus Montiſregalis, anno 1512. IX. 1609. B.
Carolus Mutinenſis, anno 1438. IX. 734. A. anno 1439. IX. 425. C.
Carolus Reienſis, anno 1624. XI. 57. C.
Carolus Senenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Carnulſus abbas Belliloci, anno 876. VI. 180. D.
Careſus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Careſus Faialitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Careſus & Dorotheus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 422. 423.
Careſus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. B.
Carporus presb. in loco Palladii Corydalli, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Carterius, in fine ſynodicæ Alexandr. anno 362. I. 738. D.
Carterius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Carterius Aquenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.
Carterius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.
Carterius ab Aſpona, Arianus. I. 682. C.
Carterius Claudiopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A.
Carterius Petrocoricenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Carterus Lampuenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. E.
Caſellus (Thomas) epiſc. Britonorienſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. E.
Caſonius epiſc. in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Caſotius (al Caſonius) Emporitanus, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Caſſianus Mutinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Caſſianus Vamaccorenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Caſſianus Uſulenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 686. E.
Caſſianus presb. lauræ S. Sabbæ. II. 1215. B.
Caſſianus, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Caſſiſa presb. & archimandrita monaſterii Lucæ. II. 1215. E.
Caſſius a Macomadibus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.
Caſſius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Caſſoſus Auſanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Caſtadius epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. D.
Caſtagnola (Gregorius) epiſc. Milenſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 48. A.
Caſtaneus (Joannes Bapt.) archiepiſc. Roſſan. poſtea Urbanus VII. in Conc. Trident. X. 420. A.
Caſtellus (Joannes Baptiſta) Promotor Concilii Trid. X. 89. C.
de Caſtillejo (Antonius Parrages) archiepiſc. Calaritanus, in Conc. Trident. X. 420. B.
Caſtinus Limenopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Caſtinus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Caſtorius abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E. anno 684. 1757. A.
Caſtorius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Caſtricius diaconus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 335. B.
Caſtus de Cæſarauguſta, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Caſtus Cellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A.
Caſtus Pratenſis, in Conc. Rom. anno 501. 3I. 970. E.
Caſtus a Sicca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. B.
Cataphronius presb. pro Agrœcio & Severo epiſcopis, in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Catharinus. Vide, *Politus*.
Catholicus Tereonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. C.
Catholicus Tuamenſis, vel Tuamenſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem*. 1628. D.
Catulinus Ebredunenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Catulinus Guttenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.
Cauchus, (Jacobus) archiep. Corcyrenſis, in Conc. Trid. X. 25. B. 46. C. 420. C.
Cautinus archidiaconus pro *Melanio* Albenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.

CE

Ceadda Lychefeldenſis, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Cecropius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
* *Cecropius* Sebaſtopolis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Cedda Herefordenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Cedda Saxonum orientalium epiſcopus in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Celebrimus (aliis *Cerebrunus*) Toletanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. A.
Celedonius Calabrienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Celer Capſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. E.
Celnothus Dorobernenſis, anno 833. IV. 1378. A.
Celſinus epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.
* *Celſinus* Valentinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Celticius, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Cemotenius abbas, in privilegio Atrebat. V. 680. A.
Cencius Sabinenſis, anno 1111. VI. *parte VI*. 1901. C.
Cenſius (vel *Cencius*) Tuſcanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2055. D.
Cennemocus Venetenſis epiſcopus. VI. 120. A.
Centanus (Andreas) Epiſc. Nemaſienſis, in Conc. Trid. X. 26. C.
Centurius Eliberitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. C.
Cenulphus Dorceſtrienſis, an. circ. 890. VI. 425. B.
Ceolhelm presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Ceolmund abbas, in Conc. Clovesh. IV. 970. C.
Ceolnothus Dorobernenſis, anno 838. IV. 1445. A. anno 851. V. 33. A. idem ſupra *Celnothus*.
Cerealis Caſtellorpenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.
Cericus Uculenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.
Cervantes de Gaeta (Gaſpar) archiepiſc. Salernitanus, in Conc. Trident. X. 420. E.
Cervinus (Marcellus) Cardinalis, legatus in Conc. Trid. X. 24. E. 46. B.
Cerycus Gordoriniæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.
Cerycus Neapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

CH

Chadoindus Cenomanicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Chagnoaldus abba, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Chainoaldus Lauduni Clavati, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Chaletricus Carnotenſis, in Concilio Pariſienſi, anno 557. III. 340. C. in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A.
Chardaricus epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C.
Chardobachius epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Chariaton epiſc. in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C.
Charibonus Conſtantinæ, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Chariſius Azoti, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Chariſius presb. in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1514. B.
* *Charites* Dionyſiopolitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Chariton Appiæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.

Chariton Dionyſopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C. idem qui ſupra, *Charites*.
Chæmeſynus presb. in Conc. Chalced. anno 451. II. 378. C.
Chelidonius Matiſcenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 355. D.
Chevalier (Petrus) Silvanectenſis, anno 1583. X. 1312. E.
Chieregatus (Ludovicus) archiep. Antibarenſis, in Conc. Trid. X. 46. C.
Childoaldus Abrincatenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Chilon Conſtantinienſis, ex Arabia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Chionius Thebanus, e Theſſalia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Chocras ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. A. *Vide*, *Socrates*.
Chreſtus Syracuſanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Chreſtus, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. B.
Chriſtes presb. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. B.
Chriſtianus Autiſiodorenſis, in Conc Tullenſi, anno 860. V. 510. C. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.
Chriſtianus de Candida caſa, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem*. 1641. B.
Chriſtianus Liſmorenſis, anno 1151. VI. *parte II, circa med.* 1321. B. anno 1172. VI. *parte II. ſub finem*. 1628. D.
Chriſtianus Maguntinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. C.
Chriſtianus Patavienſis, anno 1006. VI. 771. C.
Chriſtianus abbas S. Germani, anno 833. IV. 1373. B.
Chriſtiernus Ripenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Chriſtinus presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. A.
Chriſtodorus Anchiaſmi, in ſynodica vetera Epiri. II. 1028. C.
Chriſtodorus Methymnæ, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Chriſtophorus Arcadiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Chriſtophorus Ariminenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Chriſtophorus Cæſenatenſis, anno 1504. IX. 1735. D.
Chriſtophorus de Leſtang Carcaſſonenſis, anno 1609. XI. 53. D.
Chriſtophorus Cervienſis, anno 1433. VIII. 1172. C.
Chriſtophorus Cordubenſis, anno 1565. X. 1147. C.
Chriſtophorus Cortonenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Chriſtophorus ſanctæ Cyriacæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Chriſtophorus Dadybrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Chriſtophorus Fulginatenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Chriſtophorus Palentinus, anno 1565. X. 1147. C.
Chriſtophorus Polignianenſis, anno 1514. IX. 1734. E. 1515. IX. 1800. E.
Chriſtophorus Porphyreonis, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. B.
Chriſtophorus Trapezuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Chriſtophorus presb. S. R. E. anno 761. III. 2004. A.
Chrodegangus Metenſis, in privilegio ſuo. III. 2007. A.
Chromatius Alindorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1529. A.
Chromatius presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Chronopius Petrocoricus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C. Petrocoricenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.
Chryſanthus Balceæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Chryſanthus epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Chryſaorius Aphrodites, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. B.
Chryſaphius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Chryſippus Corcyræ, in ſynodica veteria Epiri. II. 1028. C.
Chryſippus Malli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.
Chryſippus presb. agens vices Cyriaci Trocmadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. B.
Chryſocruces. Vide, *Manuel*.
Chryſogonus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Chryſogonus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Chryſogonus presb. agens vices & Pauli Cantanenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. B.
Chunradus Salzburgenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem*. 1669. D. 1671. 1672. B.
Chunradus Saltzburgenſis, anno 1289. VII. 1164. E.

CI

Cibo (Cæſar) archiepiſc. Taurinenſis, in Conc. Trident. X. 419. E.
Cibo. Vide, *Julianus*.
Cicada (Joannes) Bapt. epiſc. Albiganenſis, in Conc. Trid. X. 47. E.
Cicilius Dertoſanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Ciexa presb. in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Cinthius Portuenſis, & S. Rufinæ, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1332. C.
Citonatus Sardiniæ epiſcopus, in ſexta ſynodo. III. 1435. C.
Citonatus diaconus, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. E.
Citonius presb. in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. B.
Citruninus abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Cixila comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.

CL

Clarenbaldus archidiaconus Atrebat. anno 1093. VI. *parte II*. 1680. E.
Clarentius epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Clarentius Balnenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. A.
Clarentius Accitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Clarentius Tabracenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. D. 1100. C.
Clariſſimus Tauracinæ in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Clarius (Iſidorus) abbas, in Conc. Trid. X. 27. A.
Clarus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Clarus Alliphanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Clarus Carcaſſonenſis, anno 1246. VII. 415. D.
Clarus Elenenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Clarus de Eluſa, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Clarus Gratianopolitanus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Clarus a Maſcula, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. A.
Claudianus Regenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Claudianus Theſſaliæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Claudianus presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Claudianus diaconus, pro Emeterio epiſcopo, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Claudianus diac. pro *Fauſto* Regenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.
Claudius Gelas Agimenſis, anno 1624. XI. 118. D.
Claudius Anchiaxi, *al.* Anchiaſmi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Claudius de Sainctes Ebroïcenſis, anno 1581. X. 1255. D.
Claudius, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Claudius Maſſilienſis, anno 1514. IX. 1733. E.
Claudius Noviomenſis, anno 1583. X. 1305. A.
Claudius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Claudius Polenſis, anno 1596. X. 1928. B.
Claudius Puteolanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Claudius Reïenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Claudius Vagalitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Claudius Veſontionenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.
Claudius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. B.
Claudius Jayus, presbyter reformatus, Procurator Cardinalis Auguſtani, in Conc. Trid. anno 1546. X. 17. E. 27. A. 48. B. 51. B.
Clauſſe (Coſmus) Catalaunenſis, anno 1583. X. 1305. A.
Clematius Carpentoratenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C. in Concilio Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Clemens Baæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Clemens Cavillonenſis, anno 1056. VI. 1041. C.
Clemens Coloſſenſis, anno 1517. IX. 1841. D.
Clemens Daoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Clemens Nimocienſis, Græcus, anno 1340. VII. 1753. B.

Clemens Thamagriſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Clementinus Aptenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B. Pariſ. 336. C. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.
Clementinus Neapolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Clementius presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.

CO

Coënferth presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Coldæus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Colmanus Lindiſfarnenſis, in Collat. Pharenſi. III. 994. B.
Colo Reatinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Colon. Lingacopenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1446. E.
Colonicus episc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Colonius Foroclodienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.
Colonicus Tiniſtenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Columbus Naraccatenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
De Columna (Marcus Altgerius) episc. Reatinus, in Conc. Trid. X. 25. E.
Columna (Marcus Antonius) archiepiſc. Tarentinus, in Conc. Trident. X. 420. D.
Colybus CP. ex libello ſynodico. V. 1536. E.
Comaſius presb. in Conc. Tolet. inc. an. I. 994. C.
Comerius abbas Florentinus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 427. A.
Cometa Apurienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Comitas Amaſtridis, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Comitas agens in rebus, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 130. E.
Commodus Tripoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. A. 1528. C.
Commundus Egedenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B.
Compainhus Elorenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Comparator Maclaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.
Conantius Palentinus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Conantius diaconus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Concordius Aſturicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Concordius Batianus, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. B.
Concordius Cululitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Concordius Meſenas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Concordius Palentinus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Concordius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. C.
Concors Hegilonenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Conon Adrianæ, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.
Conon Adrianopoleos, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Conon Coloniæ, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Conon Coraceſii, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.
Conon Hipponius, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Conon Laodiceæ Piſidiæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.
Conon Libyadis, In epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Conon Magydi, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Conon Peruſinus, anno 1002. VI. 765. C. 766. D. idem *Cono.* 820. A.
Cono Præneſtinus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B. I. 1925. B.
Cono Sedunenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Conon Semneon, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.
Conon Sidenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Conon Vaſadenſis, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.
Conon presb. & prior, in libello Monachorum ad Menam. II. 1302. B.
Conradus, ſive *Corradus* Aſtunenſis, anno 1513. IX. 1707. E.
Conradus Colonienſis, anno 1260. VII. 517. C.
Conradus Conſtantienſis, (ad Rhenum,) anno 948. VI. 604. D.
Conradus Friſingenſis, anno 1267. VII. 579. D.
Conradus Juvavenſis, idem Saltzburgenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1884. A.
Conradus Lucenſis, anno 963. VI. 627. B.
Conradus Marpurgenſis, anno 1233. VII. 231. E.
Conradus Moguntinus electus, anno 1163. VI. *parte II.* 1602. C.
Conradus Olomucenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Conradus Patavienſis, in Germania, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Conradus Portuenſis, anno 1223. VII. 129. idem *Coraldus.* 130. C.
Conradus Ratiſponenſis, anno 1432. VIII. 1134. E.
Conradus Sabinenſis, anno 1142. VI. *parte II. circa med.* 1170. A. Savinæ, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Conradus Salzburgenſis. Vide, *Chunradus.*
Conradus Salzburgenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1178. E. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Conradus, idem *Chunradus.*
Conſortius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Conſpertus Vercellenſis, anno 879. VI. 82. C.
Conſtans Adrianæ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Conſtans Agaæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Conſtans Alabandenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Conſtans Ancyræ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Conſtans Andri, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Conſtans Cæſareæ Bithyniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Conſtans Carinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Conſtans Cratiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Conſtans Eucarpiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Conſtans Lagnenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Conſtans Leontinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Conſtans Maſtaurenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Conſtans Pergenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Conſtans Polemonii, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Conſtans Rhegii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Conſtans Saſimorum, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Conſtans Sebaſtopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Conſtans Tlenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Conſtantinus Aug. cum Helena matre, In ſynodo Romana. I. 292. D.
Conſtantius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Conſtantinus Acraſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Conſtantinus Adrianopoleos, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Conſtantinus Altoburitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Conſtantius Ambladenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Conſtantinus Anagninus, anno 761. III. 2002. D.
Conſtantinus Aretinus, anno 1076. VI. 1352. A.
Conſtantinus Antandri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Conſtantinus Aquinas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Conſtantinus Auguſtopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 928. A.
Conſtantinus Baratæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. C. Baritæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. B.
Conſtantinus Boſtræ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. Boſtrenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B.
Conſtantinus Bulgarophygæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Conſtantinus Caborum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Conſtantinus Cadi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Conſtantinus Capuanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B. anno 499. II. 960. E.
Conſtantinus Chalcedonis, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Conſtantinus Chalcidis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Conſtantinus Coënſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Conſtantinus Coloniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Conſtantinus Combæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Conſtantinus Conſtantiæ Cypri, in ſepti-

ma ſynodo. IV. 458. A.
Conſtantinus CP. anno 753. V. 1542. E.
Conſtantinus Cotyæi, in ſeptima ſynodo, IV. 467. C.
Conſtantinus de Culerne, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. C.
Conſtantinus Daliſandi, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Conſtantinus Demetriadis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C.
Conſtantinus Diocletianopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. C. 1528. C.
Conſtantinus Egabrenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. C.
Conſtantinus Eucarpiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Conſtantinus Eudociadis, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Conſtantinus Gangrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. D.
Conſtantinus Helienſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.
Conſtantinus Heraclienſis in Europa, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Conſtantinus Lampſaci, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Conſtantinus Laodiceæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Conſtantinus Lyſiados, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Conſtantinus Madytenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Conſtantinus Meſitenus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. E. in Conc. Chalced. anno 431. II. 366. E. in Conc. Romano, anno 504. II. 996. A.
Conſtantinus Midæi, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Conſtantinus vicarius Muldoblachienſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Conſtantinus Neapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Conſtantinus Numericorum, in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.
Conſtantinus Phelli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Conſtantinus Piſinuntis, in Trullana ſynodo. III. 1699. C.
Conſtantinus Portugalenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Conſtantinus Præneſtinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Conſtantinus Ravellenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1834. E.
Conſtantinus Sebaſtæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.
Conſtantinus Sebaſtæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Conſtantinus Soræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Conſtantinus Synaï, in Conc. CP. anno 870. V. 927. D.
Conſtantinus Talborenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Conſtantinus Tracylorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. 215. C.
Conſtantinus Tibriadenſis, in ſexta ſynodo. III. 1434. A. Tymbriadenſis, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.
Conſtantinus Tii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B. in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Conſtantinus Trapobiayæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Conſtantinus Trocnadorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Conſtantinus Turrenſis in Sardinia, anno 1073. VI. 1219. D.
Conſtantinus Tyræi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Conſtantinus Venafranus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Conſtantinus Urbinas, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Conſtantinus monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
Conſtantius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Conſtantius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Conſtantius epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Conſtantius Albienſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Conſtantius Arauſicus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Conſtantius Aucenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Conſtantius epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſic. II. 1102. B. Vaſenſi. 1106. D.
Conſtantius Cerbelitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Conſtantius Gegitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Conſtantius Narnienſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Conſtantius Octodorenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.
Conſtantius Otriculanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Conſtantius Ruſubiccarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.
Conſtantius Sciſcianenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Conſtantius Silvanectenſis, anno 972. VI. 688. E.
Conſtantius Sutrinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Conſtantius Trebias, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Conſtantius Vapincenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C.
Conſtas presb. in libello monachorum, CP. anno 518. II. 1330. C.
Conſtitutus Senonenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. Senonicus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Contarenus (Julius) epiſc. Bellunenſis, in Conc. Trid. X. 26. D.
Contaurus presb. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Contumelioſus Regenſis, epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A. in Carpentorat. & Arauſic. II.
Cornelius (Andreas) archiep. Spalatenſis, in Conc. Trid. X. 46. C.
Coronatus Ponenſis, in Prov. Salsburgenſi, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. A.
Cornelius (Georgius) epiſc. Tarviſinus, in Conc. Trid. X. 50. B.
Cornelius (Marcus) archiepiſc. Spalatrenſis, in Conc. Trid. X. 419. E.
Coronius Meglapolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
le Cornu. Vide, *Nicolaus*.
Coſmas Caſſandriæ, anno 1565. X. 1176. B.
Coſmas Chariupoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Coſmas Coloſſenſis, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.
Coſmas Conanenſis, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Coſmas Cottyæi, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.
Coſmas Daliſandi, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Coſmas Domitiopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Coſmas Epiphaniæ, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. B.
Coſmas Hadrianopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Coſmas Humanas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. E.
Coſmas Malli, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Coſmas Mopſueſtiæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.
Coſmas Myrinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Coſmas Præneti, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.
Coſmas Stephaniaci, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Coſmas Synnadorum in ſexta ſynodo. III. 1427. C.
Coſmas Prior monaſterii Studii, CP. II. 1211. E.
Coſmus, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Coſſinius Hierocæſareæ, in Conc. CP. anno 448. II. 139. A. 170. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E.
P. Cotta Novarienſis, anno 1579. X. 1095. A.
Cottus epiſcopus, in Conc. Bracar. anno 561. III. 353. A.
de Coux. Vide, *Antonius*.

CR

Cratianus (Græce, Κρατῖνος) Panormi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C.
Cratinus Panemuthenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Creſcens a Cirta, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. A.
Creſcens Clypienſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Creſcens Cuiculitanus, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Creſcens Icoſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Creſcens Tuburnicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.
Creſcens Vagenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 683. A.
Creſcens diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Creſcentianus Amaderenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E. 1109. D.
Creſcentianus Arenenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Creſcentianus Germanienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Creſcentianus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A.
Creſcentilianus Lambiritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.
Creſcentinus Cerenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.

Creſcentius Falaritanus, anno 1015. VI. 820. B. Fallarenſis, anno 1037. VI. 916. C.

Creſcentius Locrenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.

Creſcentius Nepeſinus, anno 1015. VI. 820. D.

Creſcentius Roſellenſis, anno 1037. VI. 916. C.

Creſcentius Sabinenſis, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.

Creſcentius Silvæ candidæ, anno 993. VI. 728. B.

Creſcentius Tacaratenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

Creſcentius Tribenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.

Creſcentius presb. tituli Apoſtolorum, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.

Creſces Buſſadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

Creſcis Ceſalenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.

Creſces Cicſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Creſcis (Gr. Κρεσκέντιος) Libyenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.

Creſces Satafenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

Creſces Seſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

Creſces Tigabitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

Creſciturus Biterrenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.

Creſciturus Boſſæ, in Conc. V. annu 553. III. 206. A.

Creſciturus Buſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.

Creſciturus Cellenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

Creſciturus Titulitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

Creſconius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Creſcenius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.

Creſconius, Arianus. I. 684. A.

Creſconius Advocatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. A.

Creſconius Amborenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

Creſconius Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.

Creſconius Auſugrabenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. E.

Creſconius Bateſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.

Creſconius Banzarenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.

Creſconius Binenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

Creſconius Cæſarianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. A.

Creſconius Centenarienſis, in Collat. Carthag. I. 1088. B.

Creſconius Centurienſis, Donat. in Collat. Carth. I. 1081. B.

Creſcenius a Cibaliana, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.

Creſconius Cuicultitanus, in Collat. Carthag. I. 1079. B.

Creſconius ab Horrea Aninicenſi, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.

Creſconius Irienſis, anno 1050. VI. 1025. D.

Creſcenius Legenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. A.

Creſconius Moſertitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. A. 1107. E.

Creſconius Oenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

Creſcontus Pudentianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. B.

Creſcenius Ruſucenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. A.

Creſconius Siguitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B. Siguitanus, I. 1111. A.

Creſconius Silemſilenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. A.

Creſconius Simingitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

Creſconius Sinitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.

Creſconius Taraſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

Creſconius Temonianenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

Creſconius Temoniarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

Creſconius Tennonenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Creſcontus Tituli, in Collat. Carthag. I. 1081. E.

Creſconius Tubunienſis, in Collat. Carthag. I. 1079. A.

Creſconius Tudertinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

Creſconius Villaregienſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 964. E. 970. B.

Creſconius Undeſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A.

Creſcenius Zabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

Creſconius Zaraïtenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.

Creſcenius Zattarenſis, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.

Criſcentinus Leptis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

Criſconius (al. *Creſconius*) Tudertinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E.

Criſconius Uculenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

Criſpianus Subauguſtanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

Criſpinus ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Criſpinus Tabadcarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

Criſpinus Ticinenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E.

Criſpulus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Criſpulus Volitanus, in Collat. Carthag. I. 1083. D.

* *Critenianus* Aphrodiſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B. Aphrodiſius, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.

Cronius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.

Croſetus Inſulenſis, anno 1438. IX. 728. E.

Croton Pertenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

De Croy (Robertus) epiſc. Cameracenſis, in Conc. Trid. X. 25. D.

De Cruce (Antonius) epiſc. Canarienſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 48. A.

Crucius (Marcus Antonius,) epiſc. Tiburtinus, in Conc. Trid. X. 49. E.

CV

Cultaſius Mataritanus, in Collat. Carthag. I. 1088. D.

Cumba abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. C.

Cumbertus Maurianenſis, anno 1059. VI. 1067. C.

Cunbertus Taurinenſis, anno 1078. VI. 1399. B. idem *Cunipertus*.

Cuneſridus comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C.

Cuncbertus Colonienſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

Cunibertus Taurinenſis, anno 1049. VI. 973. B. anno 1051. VI. 1029. A.

Cunipertus Taurinenſis, anno 1074. VI. 1286. D.

Cuniuldus Italicenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.

de Cuppis. Vide, *Antonius*.

Curſetus Inſillenſis, anno 1438. IX. 720. A. Vide, *Croſetus* Inſulenſis.

Cuſtoditus Caſtrovalentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.

Cuthbertus archiepiſcopus Dorobernïæ, anno 742. III. 1917. E. Cantuarienſis, in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.

Cuthberths presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. E.

Cuthræd abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.

CY

Cymatius Palti in Syria, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 738. A.

Cyminianus presb. pro Deuterio epiſcopo, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A.

Cynulf presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. A.

Cyprianus Bonuſtenſis, io Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Cyprianus Adrianotheron, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.

Cyprianus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Cyprianus epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.

Cyprianus Aretinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.

Cyprianus Brixilienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E.

Cyprianus de Burdegala, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. A. *Aurel.* 1012. C.

Cyprianus a Carthagine, in Conc. ipſius de Bapt. anno 255. I. 179. A.

Cyprianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.

Cyprianus Cellenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

Cyprianus Claudiopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.

Cyprianus Claudiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.

Cyprianus Coryci, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.

Cyprianus Legionenſis, anno 1050. VI. 1025. D.

Cyprianus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

Cyprianus a Siccenni, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. B.

Cyprianus Tadduenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.

Cyprianus Tarraconenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A. in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.

Cyprianus Telonenſis, in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſic. II. 1102. C. Vaſenſi, 1106. D. idem Tolonenſis, in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. C.

Cyprianus Tuburbitanorum majorum, in Collat. Carthag. I. 1091. C.

Cyprianus Villæmagnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.

Cyprianus Unizibirenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

Cyprianus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A. presb. tituli Marci, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.

Cyprianus diaconus pro Avolo epiſcopo, in Conc. Arelatenſi. V. anno 554. III. 330. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

* *Cyriacus* Ægeæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B.

Cyriacus Adanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Cyriacus Amidæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.

Cyriacus Apolloniadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

Cyriacus Cæſareæ Cappad. in ſynodo Trullana. III. 1698. E.

Cyriacus Carphienſis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

Cyriacus Carthaginenſis, anno 1073. VI. 1214. D. 1215. B.

Cyriacus Caryſtenus, in epiſt. ad Leonem Imp. I. 760. E.

Cyriacus Caſatarum, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.

Cyriacus Diocæſareæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.

Cyriacus Diocletianopolis, in conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1578. D.

Cyriacus Dryſiparenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.

Cyriacus Egaræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. Ægeæ. 227. E. 270. E.

* *Cyriacus* Eucarpiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C. Eucarpienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

Cyriacus Heracleæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 627. B.

Cyriacus Laudenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. B.

Cyriacus Lebedi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.

Cyriacus Neocæſareæ, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.

Cyriacus Polenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.

Cyriacus Seleucobeli, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. D.

Cyriacus Sophenæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.

Cyriacus Theodoſiopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.

* *Cyriacus* Trocmadorum, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 270. C. Trocmadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Trocmadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E. & in Conc. Rom. anno 504. II. 995. B.

Cyriacus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.

Cyricus Hadrianenſis, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.

Cyricus diaconus & monachus novæ lauræ. II. 1215. C.

Cyrillus Adanorum Ciliciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1455. C. 1578. D.

Cyrillus Alexandrinus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A.

Cyrillus Chius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.

Cyrillus Gazeanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.

Cyrillus Heracleæ Thraciæ, anno 1565. X. 1175. C.

Cyrillus Hieroſolymitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.

Cyrillus Homonadenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

Cyrillus Linoæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

Cyrillus Nicææ, anno 1565. X. 1175. C.

Cyrillus Paphenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.

Cyrillus Pylarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. Cæliorum. 1529. A.

Cyrillus Sidenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.

Cyrillus Subriti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

Cyrinus Chalcedonis, in ſynodo ad Querc. I. 1038. D.

Cyrinus Oenoandenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.

* *Cyrinus* Pataræ. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

Cyrinus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.

Cyrion Dadymorum, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.

Cyrion Doliches, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

Cyrio Lophi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

Cyrion Philadelphiæ ex Arabia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.

Cyrion prior monaſterii Ægyptiorum de Ciracona, CP. II. 1211. D.

Cyrotus, Arianus. I. 681. E.

Cyrus Achæorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. A.

Cyrus Anazarbi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.

Cyrus Aphrodiſiadis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. D. Aphrodiſiadis Cariæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B.

Cyrus Babylonæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 230. D. 272. A.

Cyrus Cobiſtuliæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

* *Cyrus* Cybiſtrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B. in Conc. Rom. anni 504. II. 996. A.

Cyrus Marcopolitanus, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. B. 1578. E.

Cyrus Mariamnes, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. A.

Cyrus Onoſarthæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 713. B.

* *Cyrus* Siniandi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

Cyrus Tyri, in conciliabulo Epheſi, I. 1532. E. 1578. C.

Cytherius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.

DA

* *D*.... Coſeranus, anno 1279. VII. 763. A.

Dabilo, comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.

Dacius Macedoniæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.

Dadas Batneorum, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B.

Dadas Chomoarenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.

Dadas presb. & prior de Caïuma, CP. II. 1211. C.

Dado Virdunenſis, anno 888. VI. 410. C. anno 895. VI. 456. D. anno 906. V. 1461. D.

Dagheim presb. abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. A.

Dænebreth Wegoracenſis, in Conc. Clovesh. IV. 969. A.

Dagbertus Agathenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.

Dagbertus Bituricenſis, anno 998. VI. 757. C. idem *Daibertus*, anno 991. VI. 723. B.

Dagbertus Piſenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743 A.

Dagino Magdeburgenſis, anno 1006. VI. 772. B.

Daïbertus Hieroſolymitanus, anno 1106. VI. *parte II.* 1885. C.

Daïmbertus Senonenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1665. E. anno 1103. *ibid.* 1812. D.

Daunbodus Mauſconenſis, anno 955. VI. 620. E.

Dalmachius Compoſtellanus, anno 1091. VI. *parte II.* 1696. A.

Dalmatius Cyzici, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1527. D. 1430. E.

Dalmatius Narbonenſis, anno 1081. VI. 1465. C. 1513. A. anno 1090. VI. *parte II.* 1687. D.

Dalmatius Neuinæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. E.

Dalmatius Rutenenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D. Rutenicus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.

Dalmatius Saviniacenſis abbas, anno 1070. VI. 1164. D.

Dalmatius Tinniſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Dalphinus Lugdunenſis, anno 664. III. 993. D.

Damani. Vide, *Petrus*.

Damaſcenus Citri, anno 1565. X. 1176. B.

Damaſcenus Rhendinæ, anno 1565. X. 1176. C.

Damaſus Papa, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.

Damaſus Brixenenſis, poſtea Papa, anno 1049. VI. 993. D.

Damianus Callinicopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.

Damianus Daphnuti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

Damianus Ezeri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

Damianus Meri, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Damianus Miletopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.
Damianus Mitylenæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Damianus Muldoblachienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 426. A.
Damianus Sidonis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E.
Damianus Sozuſæ, pro Euſtochio Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Dandulus (Matthæus) orator Venetorum in Conc. Trid. X. 419. B.
Danebertus Huicciorum, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Daniel Amaſiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. D.
Daniel Ancyræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
• *Daniel* Cadenæ civitatis, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. Cadonitæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B. Cadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D. Cadis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Daniel Carrhenſium, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B.
Daniel Cenei, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Daniel Cinnæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. B.
Daniel Coloniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C.
Daniel Concordienſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Daniel Dacnenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A.
Daniel Fauſtinopolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1458. A. 1534. A. 1578. E.
• *Daniel* Lampſaci, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. D. Lampſacenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Daniel Macedonopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Daniel Nannetenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Daniel Narbonenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. A.
Daniel Pictavenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Daniel Pragenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Daphnus Derbenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Daphnus Magneſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1528. B.
Daphnus Vaſenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Dardanius Bargalæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.
Darius Miſthienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Dathes Berenices, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.
Datianus, in Conc. Milevit. anno 402. I. 910. D.
Datianus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Datianus Legenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Datianus Tamicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1095. E.
Datianus Teleptenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Datianus Turreblandis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. C.
Dativus a Badis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. A.
Dativus Novapetrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. A.
Dativus Viſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.
Datyllus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
• *David* Andrianopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B. Adrianæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B. Anderanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
David Aurienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 597. A.
David Bangornenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. C.
David Bangorenſis, anno 1342. VII. 1655. C.
David Helenopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
David Hieriſſi & ſancti Montis, anno 1565. X. 1175. E.
David Jaſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
David Rhœorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
David Tadamatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Davila Complutenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Davithus Circeſii, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. E.

DE

Decentius Foroflaminienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. E.
Decentius Legionenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Decentius Segobienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Decimus Theuzitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Decius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Decius Triumtabernenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E.
Declopetus. Vide infra, *Diopetus*.
Decoratus Tiburtinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Decoreſus Capuanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. C.
Deodonus abbas, anno 833. IV. 1373. B.
Delphinus Burdegalenſis, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Delphinus, in Conc. Milevit, anno 416. I. 1221. E.
Debricus Baſilienſis, anno 813. IV. 1373. A.
Delto epiſcopus, anno 881. VI. 96. E.
Demetrius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Demetrius Chartnianus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Demetrius Lampes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Demetrius a Leptiminus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. B.
Demetrius Polyſtyli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B. 218. B.
Demetrius Sciatenſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1112. E.
Demetrius Scylacii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B. in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Demetrius Teni, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Demetrius, prior monaſterii Phocæ, CP. II. 1211. B.
Demophilus a Beroë, Arianus. I. 684. B. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Deneardus presb. in Conc. Rom. anno 745. III. 1935. D.
Deocarius Antipolitanus, in Conc. Cabiton. anno 650. III. 952. A.
Deodatus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Deodatus Egabrienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Deodatus Matiſconenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Deodato Parmenſis, anno 952. VI. 616. D.
Deodatus Segobienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Deodatus Telonenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Deodatus Terracinenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Deodatus vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.
Deofendus epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Deotmarus epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Deſideratus Bituricus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. E.
Deſideratus Dienſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Deſideratus Veredunenſis, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. D. in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. A.
Deſiderius Cavellicenſis, anno 959. VI. 622. D.
Deſiderius Cremonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Deſiderius Eporedienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Deſiderius Lingonicæ, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Deſiderius Morinenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Deſiderius Telonenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Deſiderius abbas Caſſinenſis, anno 1073. VI. 1195. E.
Deſiderius presbyter, in Conc. Portuenſi. VI. 466. C.
Deſiderius presb. in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. B.
Deſiderius presb. pro Joanne epiſcopo, in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Deumhabet Thelenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Deuſdedit Amerinus, anno 1015. VI. 820. A.
Deuſdedit Brixianenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Deuſdedit Cadurcenſis, anno 1031. VI. 852. C.
Deuſdedit Caralitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Deuſdedit Narnienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. B.
Deuſdedit presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. C.
Deuterius epiſcopus, in Conc. Arela-

tenſi V. anno 554. III. 330. A.
Deuterius Cæſarienſis, in Collat. Carthag. I. 1093. B.
Deuterius Gratiznopolitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. A.
Deuterius Lutevenſis, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. C.
Deuterius Simminenſis, in Conventu Africano, anno 484. II. 870. B.
Deuterius Vincienſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B. a Vencio, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.
Deuterius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Dexianus Seleuciæ Iſauriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1430. B. 1455. C. 1532. E.
Dexter diaconus, in Conc. Tolet. anno 685. III. 1748. B.

DI

Diadochus Photices, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Dialogus Zamenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Diamonius Thyatiræ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Diaz (Bernardus) epiſc. Calaguritanus, in Conc. Trid. X. 26. E. 48. A.
Dicaſius Tavienſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. Tabienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Dictinius, in Conc. Tolet. incerto anno. I. 994. A.
Didacus Aſturicenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Didacus Compoſtellanus, anno 1103. VI. *parte II.* 1784. D. 1790. B. anno 1129. VI. *parte II. in fine*, 2054. E.
Didacus Oxomenſis, anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1673. D.
Didacus de Mendoza, Palentinenſis, anno 1473. IX. 1516. D.
Didacus Segobienſis, anno 1565. X. 1147. C.
Didacus Tudenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 131. E. 136. B.
Didacus Sanchez, princeps, anno 1088. III. 384. B.
Dido Laudunenſis, anno 892. V. 1459. C.
* *Didymus* Lapithi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. Lapethenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Didymus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Dietwinus Leodienſis, anno 1075. VI. 1308. C.
Differentius Olbæ, in Conc. CP. anno 448. II. 176. B. Διαφερέντιος. 483. E.
Dimo Saltzburgenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1713. C.
Diodorus de Tarſo, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C. Tarſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Diodorus de Tenedo inſula, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Diodotus Lyſinenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. A.
Dioga Leptimagnenſis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.
Diogenes Auguſtopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Diogenes Cratiæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
* *Diogenes* Cyzici, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D. Cyzicenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Diogenes Genuenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Diogenes Ionopoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1578. E. in conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1534. B.
Diogenes Lariſſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Diogenes Seleucobeli, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1455. D. 1560. C. 1579. A.
Diogenes presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1330. C.
Diogenes, Arianus. I. 684. A.
Diogenianus Remeſſianenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B.
Diogenianus Sozopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Diogenianus vir ſpectabilis, in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A.
Dion a Cæſarea, Arianus. I. 682. A.
Dion Thebarum Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1527. E.
Dionyſius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.
Dionyſius ab Achaïa, de Elide, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 656. B.
Dionyſius Amalphitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2056. D.
Dionyſius Amathuntis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. D.
* *Dionyſius* Antiochiæ Cariæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Dionyſius Aſcalonis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
* *Dionyſius* Attaliæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Dionyſius epiſc. Chironenſis, & Milopotamenus, in Conc. Trid. X. 25. E. 47. A.
Dionyſius Patriarcha CP. anno 1672. XI. 273. A.
Dionyſius Dioſpolitanus e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Dionyſius Eucarpenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Dionyſius Heracleæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Dionyſius Megarenſis, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Dionyſius Mediolanenſis, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. B.
Dionyſius Placentinus, anno 1074. VI. 1253. C.
Dionyſius Sardium, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C.
Dionyſius Seleuciæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Dionyſius Sycamazonis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.
Dionyſius Tolonenſis, anno 1513. IX. 1707. C. anno 1514. IX. 1735. B.
Dionyſius presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E. presb. tituli Æmilianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Dionyſius diaconus, agens vices Photini Chytrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. B.
Dionyſius Exconſularis, juſſu Conſtantini Imp. adeſt Concilio Tyrio anni 335. I. 539. E.
Dionyſius ab Alexandria, Arianus. I. 682. A.
Diopetus Aurelianorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Declopetus.*
Dioſcorus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Dioſcorus alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Dioſcorus Alexandrinus, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. B. 268. E.
Dioſcorus Hermopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Dioſcorus de Thracia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. B. 670. A.
Dioſcorus, prior monaſterii S. Euphemiæ, CP. II. 1211. A.
Dietricus Treverenſis, anno 975. VI. 699. A.
Dizza Odeſſitarum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. B.

DO

Docimaſius Maroniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1528. D. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. A.
Dodilo Cameracenſis, anno 900. VI. 465. E.
Dodo Andegavenſis, anno 849. V. 19. C. in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. E.
Dodo Oſnaburgenſis, anno 948. VI. 605. A. idem *Duodo*.
Dodo Reatinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2055. D.
Dodo Roſellanus, anno 1061. VI. 1076. B. anno 1074. VI. 1235. B.
Dodo abbas, anno 853. V. 54. B.
Dodo archidiaconus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.
Doſnaldus Hibernus, anno 1097. VI. *parte II.* 1755. B.
Domarius archidiac. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.
Dometius Chalcidenſis, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Dominicus Abſallenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.
Dominicus Abſorenſis, anno 879. VI. 57. D.
Dominicus Albienſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Dominicus Aquenſis, anno 1513. IX. 1706. E.
Dominicus Aſtenſis, anno 1576. X. 946. D.
Dominicus Barienſis, anno 877. VI. 190. E.
Dominicus Brixienſis, anno 1576. X. 946. D.
Dominicus Bulleuſium regiorum, in Collat. Carthag. I. 1089. E.
Dominicus Centumcellenſis, in Conc.

Rom. anno 595. III. 498. A.
Dominicus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 853. V. 78. E.
Dominicus Eugubienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Dominicus Fanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. C.
Dominicus Ferentinas, anno 993. VI. 728. B.
Dominicus Fulginienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Dominicus Gallienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Dominicus Gradenſis, anno 1053. VI. 948. C. anno 106... VI. 1113. D. anno 1077. VI. 1370. B.
Dominicus Imolenſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Dominicus Irienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C.
Dominicus Lavicanenſis, anno 1037. VI. 915. B.
Dominicus Lucerinus, anno 1514. IX. 1733. D.
Dominicus Piſaurenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Dominicus Placentinus, anno 1310. VII. 1320. D.
Dominicus Portuenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1517. IX. 1840. D.
Dominicus Grimaldus Savonenſis, anno 1582. X. 1139. C.
Dominicus Soacinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Dominicus Tiabatenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Dominicus Trivenſis, anno 877. VI. 191. A. Triventi, anno 879. VI. 210. A.
Dominicus Vabenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Dominicus Venetiæ patriarcha, anno 1073. VI. 1209. D.
Dominicus Utriculanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Dominicus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E.
Dominicus presb. tituli Creſcentianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Dominicus presb. tituli Marcelli, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Dominius a Palladiano, Arianus. I. 682. C.
Domitianus Andegavenſis, in Conc. Pariſ. anno 557. III. 340. B. Turon. 368. A.
Domitianus de Aſturica, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Domitianus Colonienſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D.
Domitianus Igilgitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Domitianus Tungrenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. A.
Domitianus Zecchiæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Domitianus epiſc. in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. D.
Domitius Polemonii, in ſynodo Trullana. III. 1707. B.
Domitius Pruſiadis, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Domitius Prymneſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Domitius Titopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.
Domnaldus Hiberniæ epiſcopus, anno 107.... VI. 1184. C.

Domnicoſus Tigiſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Domnicus Cæſarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Domninus Æſonenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Domninus Cotyæi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1527. D.
Domninus Gabalenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Domninus Gratianopolitanus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Domninus Maxoritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Domninus Platearum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.
Domninus Tarazenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Domninus Theopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Domninus Varenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.
Domninus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Domnulus Cenomanenſis, in Conc. Turon. anno 567. III. 368. A.
Domnus Antiochiæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. Antiochenus, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. C. E. 269. A.
Domnus Apameæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Domnus Aſpendius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Domnus Boſphorenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Domnus Chalcidis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 713. B.
Domnus Maturanenſis, anno 761. III. 2002. D.
Domnus Maximianopoleos, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Domnus Opuntius, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. *Domninus.* 1527. E.
Domnus Orciſtenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1529. D.
Domnus Stridonenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Domnus Sutrinenſis, anno 1015. VI. 820. B.
Domnus Trapezuntis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Donadeus Vappencenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Donatianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Donatianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Donatianus Cabillonorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Donatianus Capſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
Donatianus Carcabianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Donatianus Elienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Donatianus Lamzellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.
Donatianus Montenus, in Collat. Carthag. I. 1080. A.
Donatianus Nummulitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

Donatianus Teglatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C. in Collat. Carthag. I. 1079. B. in Conc. plenario anni 418. I. 1222. C.
Donatianus Teleptenſis, in Conc. Carthag. IV. anno 398. I. 986. C.
Donatianus Veſelitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Donatianus Uſinadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Donatianus Zellenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. D.
Donatulus a Capſe, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. B.
Donatus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Donatus alius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Donatus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Donatus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Donatus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Donatus Afer, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Donatus Aggaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Donatus Amburenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Donatus Ancuſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A. 1110. C.
Donatus Apiſſanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. D.
Donatus Arenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E.
Donatus Auſuccurrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Donatus Auzagerenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Donatianus Bagaïenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. B.
Donatus Bamaccorenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.
Donatus Boanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Donatus Boſianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. D.
Donatus Bucconienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.
Donatus Buritanus, in Collat. Carthag. I. 1085. A.
Donatus Buzenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Donatus Caſſilienſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1629. D.
Donatus Caurienſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Donatus Celerinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. D.
Donatus a Cibaliana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. A.
Donatus Cilitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. A. 1099. B.
Donatus Creſmenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. A.
Donatus Ermianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Donatus Frontenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Donatus Gallenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Donatus Gerbitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Donatus Gilbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Donatus Hipponiazaritenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.

Donatus Hortenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Donatus Laudenſis, in Conc. Rom. anno 68n. III. 1134. A.
Donatus Limmicenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.
Donatus Lugurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Donatus Madaurenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Donatus Marianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Donatus Maximianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Donatus a Medianis Zabuniorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. D.
Donatus Merferebitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. C.
Donadeus Narnienſis, anno 1415. VIII. 328. E.
Donatus Nicopolis. in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. D.
Donatus Nnbicenſia, in Conventu Afric. annn 484. II. 874. A.
Donatus Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D. in Conc. CP. anno 870. V. 922. D.
Donatus Panatorienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Donatus Piſtorienſis, anno 1439. IX. 425. D.
Donatus Rufinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Donatus Ruſticianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Donatus Saienſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C.
Donatus Saſſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Donatus Silenſis, in Conventu Afric. annn 484. II. 871. E.
Donatus Sillitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. A. 1107. B.
Donatus Sitifenſia, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Donatus Subbaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Donatus Sucardenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. B.
Donatus Tamaſcaninenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.
Donatus Tanudaienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.
Donatus Tegulatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.
Donatus Ternamunenſia, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Donatus Tifiltenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Donatus Tigillavenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. A.
Donatus Tiſeditanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. C. 1104. A.
Donatus Tiſilitenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.
Donatus Tuburſicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. E.
Donatus Tuburſicuburenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1709. D.
Donatus Turrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. A.
Donatus a Turre Rutunda, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. C.
Donatus Vageatenſia, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. B.
Donatus Vamaccorenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Donatus Veſontionenſia, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Donatus Villaregenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Donatus Uniziverenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Donatus Voncarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 784. E.
Donatus Zicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.
Donault. Vide, *Petrus.*
Donellus archidiac. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.
Donumdei Empuritanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C. Impuritanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Dormy (Andreas) Bolonienſis in Gallia, anno 1583. X. 1312. D.
Dorotheus Anthedonia, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. D.
Dorotheus Antiochenus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. C.
Dorotheus Diocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C.
Dorotheus Marcianopoleoa Mœſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. C. 1533. A. 1578. C.
Dorotheus Mitylenenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 425. A.
Dorotheus Myrinæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1528. C.
Dorotheus Neapoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
* *Dorotheus* Neocæſareæ, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E. in Conc. Romann, anno 504. II. 996. A.
Dorotheus Nicænus, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Dorotheus Oxyrynchites, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Dorotheus Peluſii, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. A.
Dorotheus Petræ, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 267. E.
Dorotheus Trapezuntius, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 423. D.
Dorotheus Tyri, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. D.
Dorotheus presb. tenena locum Anatolii Satalorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Dorotheus monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Dorymenes Adraon, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.
Doſitheus Dramenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. Diamenſis metropolita, anno 1439. IX. 427.
Doſitheus Hieroſolymitanus, anno 1439. IX. 423. D.
Doſitheus Hieroſolymitanus, anno 1672. XI. 267. E.
Doſitheus Monembaſienſis, vicem tenens Patriarchæ Hieroſolymitani, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. &c.
Doſitheus Χόνων, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Doto Oſneburgenſia, anno 922. VI. 559. D.

DR

Dracontius Hermopolis magnæ, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. D.
Dragonetus Tricaſtrinus, anno 1326. VII. 1493. C.
Dragonetus Vapincenſia, anno 1337. VII. 1623. B.
Draſcovitius (Georgius) epiſc. Quinqueeccleſienſis, in Conc. Trid. X. 418. E.
Drobo Viglenſis, *ſive* Veglienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Drogo Matiſconenſis, anno 1063. VI. 1139. E.
Drogo Mimidonenſis, anno 887. VI. 397. C. anno 895. VI. 456. E.
Druitius (Remigiua) Brugenſia, anno 1570. X. 1206. B.
Drugo Oſnaburgenſis, anno 962. VI. 626. A.
Druhtgungus abbas, anno 765. III. 2011. A.

DV

Duatus Corbinenſis, anno 1059. VI. 1068. A.
Dudd presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. C.
Dudelinus Brandeburgenſis, anno 967. VI. 658. A.
Dudo Havelbergenſis, anno 967. VI. 658. A.
Dudo Padeburnenſis, anno 948. VI. 6n4. D.
Dulcidius Salmanticenſia, in Conc. Ovetenſi, annn 873. VI. 129. B.
Dulcitius ſancti Anthimi, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Dulcitius Sabinenſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. B.
Dulcitius Tacapitanus, in Collat. Carthag. I. 1089. A.
Dulcitius, e Tripolitana. I. 914. C.
Dulcitius notariua Romanus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D.
Dumviralis Damatcorenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 879. D.
Dunila Malacitanus, in Conc. Tolet. VIII. annn 653. III. 967. A.
Dunnus Roffenſis, in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.
Dunſtanus Cantuarienſis, anno 964. VI. 635. D.
Duodo Oſnaburgenſis, anno 932. VI. 573. C.
Durandus Arvernenſis, anno 1081. VI. 1608. E. Arvernorum, anno 1095. V. 1462. C.
Durandus Leodienſis, anno 1023. VI. 833. E.
Durandus Vincenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Durandus abbas, anno 897. VI. 464. E. Toloſanus, anno 1063. VI. 1141. D.
Durannus Toloſenſis, anno 106... VI. 1099. D.
de Durantibus (Vincentius) epiſc. Thermularum, in Conc. Trid. X. 26. C.
Durſe (Claudius) orator Chriſtianiſſimi Regis, in Conc. Trid. X. 68. B.
Durwierus Redonicus, in Conc. Cabilon. anno 65n. III. 952. B.
Dux epiſcopus, anno 1049. VI. 973. C.
Dyas filius Uranii, diaconus. II. 1387. A.
Dygega presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Dynamus ex Africa, in Conc. Sardic. an-

no 347. I. 670. C.
Dynamius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. C.
Dyſcolius Remorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

EA

E..., Baïonenſis, anno 1368. VII. 1803. D.
Eadberth presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
Eadbrith epiſc. in Conc. Becanceldenſi. IV. 926. C.
Eadhed Lyndiſſi, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Eadhere presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. E.
Eadred presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
Eadwlfus Lindisfarenſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Eadwlf Siddenſis, qui ſupra, *Aadulf*.
Eadwlf presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
Ealheard Elmhamis, in Conc. Clovesh. IV. 969. C.
Ealhmundus Wintonenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Ealhmund presb. abbas, in Conc. Clovesh. IV. 968. E.
Eambaldus Eboracenſis, anno 787. III. 2073. A.
Eata Haguſtaldenſis, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.

EB

Ebanhaldus Eboracenſis, in ſynodo Finchallenſi. IV. 925. B.
Ebarfredus abbas, anno 765. III. 2012. A.
Ebaſius Vico-Ateriensis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.
Ebbo Gratianopolitanus, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Ebbo Remenſis, anno 821. IV. 1237. E. damnatus, anno 835. IV. 1385. D. E. reſtitutus, iterumque poſt annum pulſus. IV. 1448. C.
Eberardus Æſinas, anno 967. VI. 652. D.
Eberardus Bavenbergenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Eberardus Bambergenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C. idem *Ebehardus* Babbergenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1277. A. & *Ebehardus* Bambergenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1573. B.
Eberardus Saltzburgenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Eberhardus Treverenſis, anno 1049. VI. 1009. D. idem *Eberchardus* Treverenſis, anno 1049. VI. 973. B.
Eberiſius Mimidonenſis, anno 948. VI. 605. A.
Eborius Eboracenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Ebremarus Cæſarienſis in Palæſtina, anno 1106. VI. *parte II.* 1886. C. anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1104. B.
Ebroinus Bituricenſis, anno 810. V. 1454. C.
Ebroinus Pictavenſis, anno 844. IV. 1470.
Eburgiſus Mimidonenſis, anno 932. VI. 573. C. idem *Eboriſus*.

EC

Eodicius Teni, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Ecfridus Pictavenſis, anno 878. VI. 198. B. idem *Hecfridus*. 199. B.
Echius Arſinoenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Eckehardus Seleſwigenſis, anno 1006. VI. 772. C.

ED

Edacius Bituricenſis, anno 891. VI. 428. C.
Edaldus Viennenſis. III. 342. E.
Eddo Stradburgi, anno 765. III. 2010. D.
Eddeſius a Coo, Arianus. I. 682. E.
Edebius presb. pro Theudobaude Lexovienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Edelſinus Schireburnenſis, anno 991. VI. 713. C.
Edibius Ambianenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Edibius epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C.
Edmundus Cantuarienſis, anno 1236. VII. 265. D.
Edoldus Regenſis, (*Riez*) anno 879. VI. 346. C.

EG

Ega comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. C.
Egbertus rex Weſtſaxoniæ, anno 833. IV. 1373. A.
Egelbertus Bambergenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1245. D.
Egeredus Salmanticenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. B. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Egerius presb. pro Lupicino Ecoliſmenſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Egica Seguntienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Egica comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Egidius Ebroïcenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Egila Aurienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Egila Oxomenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Egila diaconus in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Egilbertus Frinſingenſis, anno 1006. VI. 772. A.
Egilmarus Oſneburgenſis, anno 895. VI. 456. E.
Egilolphus Juvavenſis, anno 936. VI. 577. E.
Egilulfus Mantuanus, anno 881. VI. 92. E. 93. A.
Egiſeberinus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Egwinus epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C.
Egorbaldus epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.

EI

Eicardus Vicentinus, anno 881. VI. 92. E. 93. A.
Eidulfus Cridienſis, an. circ. 890. VI. 425. B.
Eilardus epiſcopus, & abbas S. Pauli, anno 1059. VI. 1067. A.
Eilbertus Comenſis, anno 876. VI. 169. D.

EL

Elaïbertus Piſanus, anno 1093. VI. *parte II.* 1676. E. 1677. B.
Elberus comes, anno 851. V. 36. E.
Eldebertus Avignionenſis, anno 1012. VI. 795. E.
Eldredus Eboracenſis, anno 1066. VI. 1157. C.
Elecca Cæſaraugustenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Eledius presb. pro Sebaſtio epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Elefantus, al. *Eliſantus* Arelatenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Elegius Albienſis, anno 886. VI. 398. A.
Elegius Viromandenſis, anno 866. V. 631. C. Vide, *Eligius*.
Eleuſinius Apollonoshierites, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C.
Eleuſinius Trajanopolis, in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Eleuſinius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
Eleuſius Neocæſareæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1370. C.
Eleutherius Autiſiodorenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.
Eleutherius Chalcedonenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Eleutherius Cordubenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Eleutherius Lucenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Eleutherius Privernas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Eleutherius presb. (qui & *Liberius*) in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. E.
Eleutherius, qui & *Liberius*, prior monaſterii S. Domioni, CP. II. 1214. A.
Eleutherius archidiac. pro *Theodoro* Conſoranico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Elfandus Aptenſis, anno 1056. VI. 1046. B.
Elias Adrianopoleos Bithyniæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A. Vide, *Elias* Hadrianopoleos.
Elias, ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Elias alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Elias tertius, ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Elias Anicienſis, anno 1409. VIII. 101. D. anno 1416. VIII. 480. E.
Elias Areopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Elias Barenſis, anno 1089. VI. *parte II.* 1631. A.
* *Elias* Blandorum, in Conc. Chalced.

anno 451. II. 372. C. Bleandrenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Elias Cæſarienſis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Elias Carnotenſis, anno 847. IV. 1504. C. Carnutenſis, anno 849. V. 19. C.
Elias Caurienſis, anno 610. III. 548. E.
Elias Cretæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Elias Daſimorum. in ſynodo Trullana. III. 1699. E.
Elias Diocletianopolis, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Elias Eduenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Elias Hadrianopolis Aſiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A.
Elias Iconii, in ſynodo Trullana. III. 1699. D.
Elias Joppenus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D. Joppæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Elias Lilybætanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Elias de Majorica, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Elias Martyropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 295. D.
Elias Nicoſienſis, anno 1340. VII. 1753. A.
Elias Rachlenus, in ſynodo Tyria, anno 518. II. 1355. A. 1359. D.
Elias Seleuciæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Elias Theſſalonicenſis, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Elias Tricaſſinenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Elias Vaſionenſis, anno 879. VI. 346. A.
Elias Uticenſis, anno 1351. VII. 1688. B.
Elias presb. legatus Hieroſolymorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Eligius Noviomenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A. Vide, *Elegius*.
Elinandus Laudunenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno 1062. VI. 1091. E. anno 1085. VI. 1616. E. idem *Helinardus*. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Elipandus Toletanus, appellatur in Conc. Francoford. anno 794. IV. 865. E. 873. C.
Eliſæus Diocletianopolis, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Eliſæus Lagenenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Eliſſæus diaconus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1411. A.
Ella Segontienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Ella comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Ella, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Elpidius, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Elpidius Aquenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. C.
Elpidius Comanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. D.
Elpidius Comanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Elpidius Dionyſienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Elpidius Laodiceæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Elpidius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Elpidius Tamiatheos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Elpidius Thebanus, in Conc. Rom. anno 531. II. 1113. D.
Elpidius Thermarum S. Agapii, in ſynodo Trullana. III. 1707. C.
Elpidius Volaterranus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Elpidius presb. e Conc. Illyric. anno 374. I. 794. B.
Elpidius presb. Antiochenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Elpidius presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. A. Vide, *Helpidius*.
Elpidiphorus Anaſtaſiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Elpidophorus Culcuſitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 687. D.
Elſias Raſtelis Regenſis, anno 1585. X. 1584. A.
Elſtanus Schireburnenſis, anno 851. V. 36. D.
Elurion ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Elziarius Dinienſis, anno 1337. VII. 1623. A.

EM

Emblardus Lugdunenſis, anno 955. VI. 620. E.
Embracius, Arianus. I. 683. B.
Embricho Auguſtenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Emericus de Bragellone Lucionenſis, anno 1624. XI. 118. D.
Emeritus Cæſarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. B.
Emeritus Ebredunenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Emeritus Macrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Emeritus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Emeterius epiſcopus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Emeterius, pro Gallicano epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Emeterius comes, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 978. A.
Emila Barcinonenſis, anno 610. III. 549. A.
Emilla Conimbrenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Emila Elicitanus, qui & Dotanus, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1770. E.
Emino Aſculanenſis, anno 1015. VI. 820. A.
Emmo Areſetenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Emmo Noviomacenſis, anno 840. IV. 1450. D.
Emmonius, Arianus. I. 684. A.
Emptacius Siccesſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

EN

Enbaldus Eboracenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Engebaldus Turonenſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1323. B.
Engehardus Magdeburgenſis, anno 1049. VI. 1009. D.
Engelbertus Cabillonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Engelbertus Colonienſis, anno 1225. VII. 142. A. anno 1266. VII. 559. D.
Engilbertus Oſnaburgenſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Engelmarus Viennenſis in Auſtria, anno 1409. VIII. 107. C.
Engenoldus Pictavienſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. A.
Ennepius Myxæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. Maximianopolis. 1528. D.
Enulphus dux, anno 851. V. 36. E.

EO

Eortaſius monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Eortaſius. Vide, *Epionus*.
• *Eorticius* vel *Eortacius* Metropoleos; in Conc. Chalced. anno 451. II. 65. E. Metropolitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Eorticius Nicopoleos Piſidiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.
Eortius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. B.

EP

Epagathus Marcianopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
• *Epaphroditus* Tamaſii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. agens vices & *Didymi* Lapithi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Eparchius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. C.
Eparchius Siccenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Epartius Italicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Epheſius Comanenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. A.
Ephraim Gargarorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Epictetus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E. in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. D.
Epictetus a Centumcellis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 268. A.
Epictetus Claudiopoleos Honoriadis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Epictetus Diocletianopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 708. E.
Epidaurus Piſidenſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Epigonius Bullenſium regiorum, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. D. 952. D.
Epionus filius Eortaſii. II. 1387. A.
Epiphanius Albanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Epiphanius Apameæ Syriæ, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. D.
Epiphanius Arcæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Epiphanius Aſculanus, in Conc. ſub Me-

na, anno 536. II. 1399. A.

Epiphanius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. B. Beneventanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.

Epiphanius Ceſtitæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.

Epiphanius Gii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Epiphanius Gratiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. D.

Epiphanius Cyprius, in ſexta ſynodo. III. 1426. B.

Epiphanius Daldæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Epiphanius Eleutheræ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

Epiphanius Epiphaniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.

Epiphanius Euchaïtarum, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.

Epiphanius Eumeniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

Epiphanius Heracleanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.

Epiphanius Lampæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

* *Epiphanius* Midæi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. D. Midaienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

Epiphanius Mileti, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.

Epiphanius Namneticus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

Epiphanius Peltenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.

* *Epiphanius* Pergenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 271. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

Epiphanius Peruſinus, anno 761. III. 2002. D.

Epiphanius Pitanenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.

Epiphanius Raphiæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.

Epiphanius Satalenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 743. B.

Epiphanius Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. A.

Epiphanius Spoletinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.

Epiphanius Sponæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.

Epiphanius Tyri, in epiſt. ſynodica, anno 518. II. 1354. C.

Epiphanius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. 878. A. anno 495. II. 942. E.

Epiphanius presb. tituli Cyriaci, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.

Epiphanius presb. tituli Faſciolæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.

Epiphanius presb. tituli Apoſtolorum, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.

Epiphanius presb. pro *Exſpectato* Forojulienſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.

Epiphanius presb. in Conc. Rom. anno 721. III. 1868. A.

Epitynchanus Germæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.

Eppa Illicitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.

Eppo Citicenſis, anno 1073. VI. 1191. D.

EQ

Equitius Matellicas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.

ER

Eralwinus Camaracenſis, anno 1006. VI. 769. D.

Eraſiſtratus Corinthi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B.

Eraſmus Cibyræ, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.

Eraſmus Signenſis, archiepiſc. Aliphanæ, anno 1059. VI. 1067. C.

Ercambertus Baïocenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.

Erchanbaldus Eiſtatenſis, anno 895. VI. 456. D.

Erchembaldus Turonenſis, anno 998. VI. 756. D.

Ercanradus Pariſienſis, anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. C.

Erchanraus Catalaunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.

Erchempaldus Eyſtatenſis. VI. 126. A. qui ſupra, *Erchanbaldus*.

Erecthius Platanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.

Erfemarius Anconitanus, anno 967. VI. 652. D.

Erſo Eugubinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.

Eribertus Mediolanenſis, anno 1015. VI. 819. E. idem *Aribertus*.

Eribertus Monaſterienſis, anno 1130. VI. *parte II. circa med.* 1182. D.

Ericus Lingonenſis, anno 875. VI. 162. A.

Erkinbaldus Maguntinenſis, anno 1012. VI. 802. A.

Erluinus Beluacenſis, anno 909. VI. 547. A.

Erluinus Conſtantienſis, anno 847. IV. 1504. E. anno 853. V. 53. B.

Ermaldus Ebredunenſis, anno 886. VI. 397. A.

Ermaricus Laniobrenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.

Ermemirus Gerundenſis, anno 885. VI. 397. A.

Ermenaldus Regionenſis, anno 967. VI. 652. E.

Ermenfridus Bellovacenſis, anno 849. V. 19. D.

Ermenfridus Sedunenſis, anno 1059. VI. 1069. E.

Ermengardis regina. VI. 422. A.

Ermulfus Coimbricenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 597. A.

Ernaldus Burdegalenſis, anno 1169. VI. *parte II.* 1896. B.

Ernolfus Santonenſis, anno 106– VI. 1114. D.

Erpwinus Silvanectenſis, anno 840. IV. 1450. C. idem *Erpoinus* Silvanectenſis, anno 849. V. 19. D.

Ervigius Beterrenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.

Ervigius Calabrienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.

Erythrius Amiſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.

Erythrius Platianenſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.

ES

Eſaïas ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

Eſaïas Hermopolis minoris, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.

Eſchillus Sleſvicenſis, anno 1245. VII. 375. C.

Eſkilus Londenſis archiepiſcopus, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1447. A.

Eſcupilio presb. pro Lautone Conſtantienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.

ET

Eterantinus Græcus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

Eterichus Smyrnenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. in CP. anno 446. II. 167. E. 270. B.

Ethelhelm presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.

Ethelwaldus Vintonienſis, anno 967. VI. 676. D. *Ventanus* idem. 674. D. 677. A.

* *Eterius* Baſtianus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C. Baſtitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.

Etherius Eſiberitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.

Etherius Tyanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Etherius Vivarienſis, ſive Albienſis, anno 875. VI. 161. C.

Ethewaldus Wintonienſis, anno 696. VI. 640. E. *Athelwald.* 650. A.

Ethius Barchinonenſis, anno 1009. VI. 774. C.

Etymaſius Philadelphiæ e Lydia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

EV

Evadius Valentiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. *Evagrius*. 1534. B.

Evagrius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

Evagrius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Evagrius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.

Evagrius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.

Evagrius de Heracleatiopoli, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. D.

Evagrius Mitylenes, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

Evagrius Siculus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

Evagrius Soliæ, ſive Solenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. Solorum. 1528. E. 1618. A.

Evagrius presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.

* *Evander* Dioclie, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D. idem *Evandrus* Dioclie, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

Evander Gnidi, in Conc. V. anno 553. III. 207. B.

Evander, e clero CP. anno 431. I. 590. B.

Evangelus Aſſuritanus, in Collat. Carthag. I. 1078. D.

Evaſius Girbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1681. D. 1104. B.

Evanthius Gabalitanus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. B.

Evantius Viennenſis, in Conc. Matiſcon.

anno 581. III. 454 C.
Eubodius Mididitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Eubodius Tiſernenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Eubulus monachus ſub Eutyche. II. 235. D.
Eucarpius Meſſanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Eucarpus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A.
Eucharius Dyrrachii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1528. E.
Eucharius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Eucharius diaconos, tenens locum Paralii Andrapotum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Eucherius epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Eucherius epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſic. II. 1102. B. in Vaſenſi. 1106. D.
Eucratius a Thenis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. C.
Eudæmon ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Eudæmon a Taneos, Arianus. I. 682. D. 683. A.
Eudæmon chorepiſcopus e Cilicia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.
Eudæmon presb. in ſynodo ad Quercum. I. 1042. E.
* *Eudemus* Patarenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C. in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Eudeſius Claudiopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Eudo presb. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.
Eudoeimus Amaſtridos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Eudocius Aphrodiſiadis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.
Eudoxius, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Eudoxius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Eudoxius Acalandenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Eudoxius Boſphori, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
* *Eudoxius* Chomatis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1529. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A. Chomatenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A. Chomatenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
* *Eudoxius* Etennorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D. Etennenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Eudoxius a Germanicia, Arianus. I. 682. A.
Evelpiſtus chorepiſcopus, agens vices Florentii Tenedi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A.
Eventius Ticinienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Eventius presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Evenus Trecorenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Everardus Aretinenſis, anno 967. VI. 652. C.
Ewerardus Leodicenſis, anno 967. VI. 654. E.
Everardus Norwicenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Evrardus Parmenſis, anno 1079. VI. 1410. B.
Everardus presbyter, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Everarius Aricienſis, anno 693. VI. 627. B.
Everis Mindenſis, anno 948. VI. 607. A.
Evethius Cyzici. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B.
Eveuus Dolenſis, anno 1078. VI. 1392. E. idem *Ivo.*
Evethius Hadrianopolis, e Bithyuia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Evethius Satalenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Evethius diaconus & archimandrita monaſterii Acœmetarum. II. 1330. D.
Evethius exceptor, in Conc. CP. anno 449. II. 214. B.
Evexes presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Eugenius, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Eugenius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Eugenius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A.
Eugenius, ab Ammedera in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. E.
Eugenius Apolloniados, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.
Eugenius Apolloniadis Bithyniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1430. D. 1529. B.
* *Eugenius* Cannenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Canorum, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Eugenius Carthag. ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.
Eugenius Egarenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Eugenius Eucarpienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Eugenius Epiri, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Eugenius Euromæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Eugenius Nicopolitanus, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Eugenius Oſtienſis, anno 879. VI. 78. C.
Eugenius Paſpanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Eugenius Præneti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Eugenius Tii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Eugenius Timandi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Eugenius Toletanus, in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 599. D. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Eugenius Trapezarum, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.
Eugenius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Eugenius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Eugenius monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Eugenius, Arianus. I. 684. A.
Eugeus, Arianus. I. 682. A.
Eugnomonius monachus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 423. A.
Eugnomonius in ſynodo ad Quercum. I. 1042. E.
Euhippus Neocæſareæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 755. C.
Eulalius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Eulalius ab Amantia, Arianus. I. 681. D.
Eulalius Chalcedonenſis, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E.
Eulalius Iconienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Eulalius Italicenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
* *Eulalius* Pioniæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
* *Eulalius* Siblii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. E. Siblienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Eulalius Zenonopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Eulalius chorepiſcopus Bithyniæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Eulalius abbas, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. D.
Eulogius Ambianorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Eulogius Athribis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Eulogius presb. Ciatiæ, agens vices Genethlii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. B.
Eulogius Danaborum, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Eulogius Edeſſenus, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C. Edeſſenus e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Eulogius Iporienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. A.
Eulogius Melitenus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Eulogius Pergæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Eulogius Philadelphiæ Arabiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C.
Eulogius Sebaſtenus ex Armenia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Eulogius Threnuntheos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1530. A.
Eumenciarus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Eumancius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Eumenus Nivernenſis, anno 891. VI. 428. D.
Eumerius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. A.
Eumerius Namnetenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.
Eumerius abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Eumolphius Comes, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 129. E.
Eunoius Mytilenes, in Conc. CP. anno 460. II. 786. B.
Eunomius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Eunomius Marazanenſis in Collat. Carthag. I. 1087. B.

Eunomius

Eunomius Nicomedienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.
Evodius, in Cod. Afric. I. 915. C.
Evodius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. A.
Evolcius Zeugmatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E.
Evoptius Cyzici, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.
Evoptius Ptolemaïdis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. D.
Evorcius Zeugmatis, (al *Evolcius*) in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B.
Euphemianus Euchaïtarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C. in Conc. CP. anno 870. V. 925. A.
Euphemius Toletanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D.
Euphrantas Tianenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Euphraſius Arvernus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E. Aurelian. 1012. D.
Euphraſius Calagurritanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Euphraſius Colonenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
* *Euphraſius* Laganiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. D. Lagniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. B. Laganienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Euphraſius Lucenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. D.
Euphraſius Nicomedienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Euphrata Cherſoneſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. C.
Euphratas Eleuthernæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C.
Euphrates Eleutheropolis, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B.
Euphration Balaneorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Euphronius epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.
Euphronius Anemorii, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
Euphronius Auguſtodunenſis. II. 791. B.
Euphronius Hierapytnæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. B.
Euphronius Turonenſis, in Conc. Pariſ. anno 557. III. 340. B. Turon. 368. in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 366. E.
Euphronius chorepiſcopus Cappadociæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Euphronius presb. vices agens epiſcopi Copiſſenæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Euphroſynus epiſcopus. I. 192. E.
Euphroſynus Rhodienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
* *Eupithius* Stratonicīæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A. idem *Eupythius* Stratonicīæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Euplus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Euporus Hypæporum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. C.
Euprepius Bizyæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. D. 1527. E.
Euprepius Cyzici, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Eupſychius Tyanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Euprepius monachus, ſub Eutyche. II. 235. C.
Euredus comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C.
Eurus Carcaſonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Euſchemon Irenopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Euſchemon Tityi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Euſebius epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Euſebius, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Euſebius Abydenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Euſebius Ancyræ Galatiæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. A.
Euſebius Andegavenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Euſebius Antiochenus e Caria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Euſebius Antipolitanus. Vide, *September*.
Euſebius Apolloniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E. Apolloniadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Euſebius Arethuſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Euſebius Aſponenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1529. C.
Euſebius Atellanus, in Conc Lateran. anno 649. III. 929. E.
Euſebius Aurelianenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1013. A.
Euſebius Baſtitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Euſebius Bononienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Euſebius Cæſarienſis, e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Euſebius Canorum, provinciæ Perſarmeniæ. II. 1267. C.
Euſebius Chalcidenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
* *Euſebius* Clazomenarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. C. Clazomenius, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Euſebius Cotyai, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Euſebius Cyzici, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Euſebius Doberi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Euſebius a Dorylæo, Arianus. I. 682. B.
* *Euſebius* Dorylæi, in Conc. CP. anno 449. II. 174. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Euſebius Epiphaneenſis e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Euſebius Gadarenſis, in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. C.
Euſebius Heracleæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1528. A.
Euſebius Jubaltienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Euſebius Lariſſenus, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. B.
Euſebius Lumæorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Euſebius Magneſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. B.
Euſebius Matiſconenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Euſebius Mediolanenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. D.
Euſebius a Mileto, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.
Euſebius Namnetieus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B.
Euſebius Nazianzi, in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1130. E.
Euſebius Nicomedienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Euſebius Niſopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. C.
Euſebius Obbitanus, in Conventu Africi anno 484. II. 874. E.
Euſebius Olbienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Euſebius Oſcenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Euſebius Palæopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Euſebius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Euſebius Paralaïs Lycaoniæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Euſebius Pelusii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. D.
Euſebius a Pergamo, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Euſebius a Pergamo, Arianus. I. 682. E.
Euſebius Rotomagenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Euſebius Samoſatenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. B.
Euſebius Santonicus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Euſebius Sebaſtes Palæſtinæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Euſebius Seleuciæ Syriæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Euſebius Seleucobeli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Euſebius Senenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Euſebius Suſicazienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Euſebius Sutrinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Euſebius Synnai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Euſebius Tarraconenſis, anno 610. III. 548. D.
Euſebius Toronis, anno 765. III. 2011. A.
Euſebius Tricaſtinus, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Euſebius Valerienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Euſebius Vercellenſis, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. C. in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.
Euſebius & *Conſtantinus* presbyteri, agentes vicem Anaſtaſii Nicæni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 55. B. 398. E.
Euſebius presb. agens vices Macarii Laodiceni, e Syria, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. A.
Euſebius presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. A.

Euſebius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
Euſebonas Palatinus, in Conc. Mopſueſt, anno 550. III. 130. A.
Euſemius a Mignenia, Arianus. I. 682. D.
Euſendus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Euſeius Segobrienſis, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A. in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.
Euſicius abbas, in Conc. Tolet. VIII anno 653. III. 967. D.
Euſtachius Æmoniæ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. D.
Euſtachius Nivernenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Euſtachius Tychenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Euſtaſius, in Conc. Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Euſtaſius Cremonenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Euſtaſius ab Epiphania, Arianus. I. 682. B.
Euſtaſius Pruſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Euſtathius, in Conc. Antioch. anno 341. I. 591. A.
Euſtathius, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 707.
Euſtathius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.
Euſtachius (al. *Euſtathius*) in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. C.
Euſtathius Alandi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Euſtathius Amblandenſis, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.
Euſtathius Anthedonis, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.
Euſtathius Antiochenus e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D. 423. B.
Euſtathius Arethuſius e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Euſtochius Andegavinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Euſtathius Beryti, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. A.
Euſtathius Cannenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Euſtathius Celendereos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Euſtathius Coloniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 743. B.
Euſtathius Cotradenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Euſtathius Damaſci, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Euſtathius Docimii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1527. D.
Euſtathius Docimii, in Conc. CP. anno 448. II. 138. E. *Euſtochius*. 170. B. melius.
Euſtathius Dermochokhorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Euſtathius Epiphaniæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Euſtathius Gomphienſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1113. D.
Euſtathius Hyrcanidis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Euſtathius Lami, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Euſtathius Laodiceæ Phrygiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Euſtathius Lemoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Euſtathius Landæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Euſtathius Maximianopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Euſtathius Metropolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Euſtathius Parnaſi, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1622. B. in Conc. CP. anno 449. II. 175. A.
Euſtathius Parnaſſi, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Euſtathius Paterni, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.
Euſtathius Phlogenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Euſtathius Pinarorum & Didymorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Euſtathius . ·acenorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Euſtathius Sebaſtenus, in Conc. Rom. anno 366. I. 743. C.
Euſtathius Solenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Euſtathius Teni, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Euſtathius Tiberiopolis. II. 1267. E. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Euſtathius Tloënſium, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Euſtathius presb. pro Theodoro Antiphellenſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Euſtathius presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Euſtathius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
* *Euſtochius* Docimii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D. Docimeus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Euſtochius Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. D.
Euſtochius epiſc. in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C.
Euſtochius presb. S. R. E. anno 761. III. 2003. B.
Euſtolius Aldui, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Euſtolius Nicomedienſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Euſtorgius Tolonenſis, anno 879. VI. 346. B.
Euſtorgius epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Euſtraſius presb. in Conc. Rom. anno 721. III. 1867. B.
Euſtratius, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.
Euſtratius Apameæ Bithyniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Euſtratius Corydalorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Euſtratius Debelti, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Euſtratius Eluſorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Euſtratius Melenici, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D.
Euſtratius Methymnæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Euſtratius Muci, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Euſtratius Peſinuntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Euſtratius Phobi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Euſtratius Suſetanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Euſtratius Trajanopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Euthalius Colophonius, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426: D. 1528. D.
Euthalius Edeſſenus e Meſopotamia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Euthalius archidiac. in Conc. Chalced. anno 451. II. 378. C.
Euthaſius Auguſtanus, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. B.
Eutherius Antipolis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Eutherius a Pannoniis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Eutherius a Procia, de Candos, ſive Caindo, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Eutherius Sardenſis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. C.
Eutherius Stratoniciæ Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1329. B. 1431. B.
Eutherius Tyanenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. B. 1455. E. 1533. A. 1578. D.
Euthymius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D.
Euthymius Chalcedonis, anno 1565. X. 1175. D.
Euthymius CP. poſt Conc. Florent. IX. 636. E.
Euthymius Lariſſæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.
Euthymius Philomelii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Euthymius Sardenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Euthymius Sebaſtæ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. D.
Euthymius Sozopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Eutropius epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.
* *Eutropius* Adadæ, (in Græco Ἀδάδου) in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E. Adadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Eutropius Aureliopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Eutropius Evazorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. B.
Eutropius Pergami, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Eutropius diaconus, in Conc. CP. anno 448. II. 146. A.
Eutyches, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 709. A.
Eutyches alius, ibidem.
Eutyches presb. tituli Æmilianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Eutyches, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Eutychianus Amalenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Eutychianus Baſtitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Eutychianus Patarenſis, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Eutychianus presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1378. A.
Eutychius, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 195. A.

Eutychius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.

Eutychius ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.

Eutychius CP. in Conc. V. anno 553. III. 202. C.

Eutychius Eleutheropoleos, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E. in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

Eutychius Hadrianopolis, veteris Epiri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.

Eutychius Meli, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.

Eutychius a Philippopoli, Arianus. I. 684. B.

Eutychius Seleucienſis e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.

Eutychius Smyrnenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

Eutychius Theodoſiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1530. B.

Eutychius Tranenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

Euxitheus Theſſalonic. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.

EX

Exarnus Oxonobenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.

Exereſius Geraſorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.

Exhilaratus Metaurenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. E.

Eximius Aucenſis, (in Hiſpania,) anno 1064. VI. 1143. B.

Evitioſus Verenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Exſpectatus Forojulienſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A. Pariſ. 336. C.

Exuperantius Dertonenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.

Exuperantius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.

Exuperantius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 993. A.

EY

Eyminus Veſontionenſis, anno 913. VI. 558. A. 559. B.

ab Eyſemburg (Joannes) archiep. Treverenſis, in Conc. Trid. X. 88. D.

FA

Faber. Vide, *du Faur*.

Fabianus Narnienſis, anno 1515. IX. 1783. C.

Fabianus Zapparenus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

Fabigaudus abbas, anno 765. III. 2012. A.

Fabycus Apolloniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1530. C.

Fabricius Hydruntinus, anno 1514. IX. 1734. B.

Facona epiſcopus, anno 833. IV. 1373. B.

Facundinus, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Falzetta (Ægidius) epiſc. Caprulanus, in Conc. Trid. X. 26 C.

Fandila comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C.

Fantinus Cretenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.

Fauva Cabſonenſis, in ſynodo Liogon. anno 830. IV. 1364. E.

Faraberius Tungrienſis, anno 948. VI. 605. A.

de Farneſio (Alexander) Cardinalis, vicecancellarius S. R. E. X. 194. A.

Farnus Viſenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.

Faventius Regienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. D.

du Faur (Guido) orator Regis Chriſtianiſſ. in Conc. Trid. X. 419. B.

Fauſtianus Aquenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.

Fauſtinianus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Fauſtinianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.

Fauſtinianus Ruſiccadenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. B.

Fauſtinianus Tamogadenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.

Fauſtinianus Uticenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

Fauſtinus, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Fauſtinus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Fauſtinus, in ſynodo ad Quercum. I. 1042. E.

Fauſtinus Bracarenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. D.

Fauſtinus Girbitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

Fauſtinus Hiſpalenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.

Fauſtinus Naraggaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.

Fauſtinus Nationenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. E.

Fauſtinus Potentinus, legatus in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. C. 1243. B.

Fauſtinus Scilitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. D.

Fauſtinus Tambaïenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. A. 1104. A.

Fauſtinus Ziganorum, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.

Fauſtinus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D.

Fauſtinus presb. Arauſicenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

Fauſtinus monachus & legatus monaſterii S. Stephani Mauzæ Jamniæ. II. 1218. A.

Fauſtus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.

Fauſtus Auſciorum, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.

Fauſtus Caſtraſeberianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

Fauſtus Lyſimienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

Fauſtus Panemutichorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.

Fauſtus Præſidienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

Fauſtus Regenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.

Fauſtus Reienſis, in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.

Fauſtus a Timida Regia, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. C.

Fauſtus Tuburbitanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

Fauſtus abbas Lirinenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 779. C.

Fauſtus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. D.

FE

Febediolus Redonenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D.

Februarius epiſc. in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1068. A.

Federicus Bergomenſis, anno 1576. X. 946. D. Vide, *Fredericus*.

Felicianus, e provincia Byzacena. I. 911. E.

Felicianus Cuſrutenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. E.

Felicianus Aquætovenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.

Felicianus Feraditanæ majoris, in Collat. Carthag. I. 1088. B.

Felicianus de Giru-Taraſi, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

Felicianus Idenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Felicianus Metenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

Felicianus Muſtitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. A.

Felicianus Ruſpenſis, in Conc. Carthag. anno 534. II. 1177. A.

Felicianus Villenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.

Felicianus Utinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. B. 1099. E.

Feliciſſimus Caudinenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.

Feliciſſimus Obbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. C.

Feliciſſimus Sabinenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

Feliciſſimus Sedelenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

Feliciſſimus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.

Felix, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Felix, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 140. A.

Felix, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Felix, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.

Felix legatus Afrorum, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.

Felix epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.

Felix ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Felix alius, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Felix ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Felix Abaritanus, ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.

Felix Abbirmaius, in Collat. Carthag. I. 1083. B.

Felix Aborenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.

Felix Accitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.

Felix ab Accurra, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. E.

Felix Agrigentinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.

Felix Ambienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

Felix Anagninus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

Felix Antiatinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

Felix Apolloniæ & Belidis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1530. C.

Felix Aptungenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Felix Aquiſirenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Felix Arelatenſis, in Conc. Rom. anno 608. III. 1131. E.
Felix Aſculanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. E.
Felix Atellanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Felix Baïanenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Felix Belicenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Felix Berceritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Felix a Bigai, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. E.
Felix Boncarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Felix Boſetenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Felix Bracarenſis & Portucalenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Felix a Buſlaceni, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. D.
Felix Bullenſis, in Conventu Afric. anno 484. II 870. B.
Felix Bullenſium regiorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. E. idem Bullenſis. I. 1109. D.
Felix Calagurritanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Felix Camerinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.
Felix Canopitanorum, in Collat. Carthag. I. 1087. D.
Felix Carpitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Felix Caſennigrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Felix Caſtellanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Felix Catalaunenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
De ſancto Felicio (Joannes Thomas) epiſc. Cavenſis, in Conc. Trid. X. 25. D.
Felix Crepedulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Felix Curbitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Felix Cuſtrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Felix Danienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. E.
Felix Diamenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.
Felix Fenucletenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Felix Ficenſia, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Felix Forontonianenſis in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Felix Garbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. A.
Felix Garbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Felix Gilbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Felix a Gurgitibus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. B.
Felix Jadrenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Felix Interamnenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. C.
Felix Irienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Felix Irpinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Felix ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Felix Izirianenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. B.
Felix Lamſortenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 879. E.
Felix Lemovicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Felix Leſmorienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.
Felix Lucenſis, in Conc. Rom. anno 463. II. 799. B.
Felix Macrianenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Felix Magarmelitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. D. 1103. A.
Felix Manazenenſium regiorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. A.
Felix a Marrazana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. B.
Felix Matharenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Felix Maxitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Felix Maxulitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Felix Moptenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. C. 1098. B.
Felix Muzuenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Felix Namneticus, in Conc. Turon. anno 567. III. 367. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.
Felix Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Felix Nobaſparſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Felix Novaſinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. B. 1099. A. I. 1110. E.
Felix Novenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. B.
Felix Numentanus, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Felix Panormitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 912. A.
Felix Parienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Felix Pienſis, ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.
Felix Piſitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. A.
Felix Portuenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Felix Putienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. A.
Felix urbis Romæ, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. C.
Felix Ruſubiritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Felix Segermitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. C.
Felix Selemſelitanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 952. B. D. E. 953. C.
Felix Sipontinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Felix Spoletanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.
Felix Spoletanus, anno 877. VI. 191. A.
Felix Suabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Felix Tagaraïenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Felix Tebeſtinus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Felix Telenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Felix Terracinenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Felix Terviſianus, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 527. A.
Felix Timidenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.
Felix Toletanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.
Felix Triſipellis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. B.
Felix Tubienſis, in Collat. Carthag. I. 1085. B.
Felix de Turribus, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Felix Valentinus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Felix Vicoturrenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Felix Villaregenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Felix Viſicenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Felix Voſetanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.
Felix Urgellitanus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Felix ab Utina, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. A.
Felix Utinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Felix Uzalenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. E.
Felix Zactarenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Felix Zummenſis Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. A. 1104. B.
Felix presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Felix presb. tituli Equitii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Felix exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Felegildus abbas, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Fenoilletus. Vide, *Petrus.*
Feologed abbas, in Conc. Clovesh. IV. 968. D.
Ferdinandus Balneoregienſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Ferdinandus Caïetanus, anno 1512. IX. 1636. C.
Fernandus Conchenſis, anno 1326. VII. 1533. D.
Ferdinandus Scalenſis, anno 1512. IX. 1609. B.
Ferdinandus comes, anno 1088. III. 384. A.
Ferdomnachus Laginienſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. C.
Ferguſtus Pictus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Ferreolus Auguſtodunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Ferreolus Lemovicinus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. D.
Ferrerius (Arnaldus) in Conc. Trident. orator Regis Chriſtianiſſ. X. 419. A.
Ferretus (Petrus) epiſc. Milenſis, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. C.
Ferox Macrianenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. B.
Ferox Macrianenſis majoris, in Collat. Carthag. I. 1080. B.

Digitized by Google

Ferreinctus epiſcopus in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C.
Feſtius Strategidis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Feſtus Sataſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

FI

Fidentius Gypſarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Fidentius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Fidentius Accitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Fidentius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Fidentius Ceſalenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. E.
Fidentius Cullitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. C. 1105. C.
Fidentius Dianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Fidentius Tuccitanus, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. E.
Fidfrith Dammacæ civitatis, in Conc. Cloveſh. IV. 970. A.
Fidus Joppes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. D.
Filholi (Antonius) Archiep. Aquenſis, in Conc. Trid. X. 25. B. 46. C.
Filimirus Lamicenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Filtanius Theodoſianopolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.
Filtioſus Aggaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Finanus epiſc. III. 993. A. C.
Fioniſus (al. *Fiontius*) Lamecenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B. idem *Fiontius* Lamecenſis, in Conc. Tolet. anno 688. 1771. C.
Firmanus (Ludovicus) Magiſter Cærimoniarum, in Conc. Trid. X. 89. C.
Firmianus Centurianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Firminus Bletanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Firminus Uceticenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Firminus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Firminus presb. pro Pappolo epiſc. in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Firmus Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1466. C. 1527. B.
Firmus Tipaſenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. D.

FL

* *Flacillus* Iaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. A. 357. B. idem *Placcus* Iaſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Flaccus Hieropolitanus, e Phrygia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Flaccus ab Hierapoli, Arianus. I. 683. B.
Flaccus Sanaï, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Flavianus Adramyttenus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.
Flavianus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Flavianus Antioch. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Flavianus Bulellanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Flavianus Cotenorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Flavianus Pauzerenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. C.
Flavianus Philippenſium, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1527. A.
Flavianus Varnallenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Flavianus Vicopacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Flavianus Uticenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. B.
Flavianus presb. Antiochenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Flavius Cabiſonenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Flavius Eliberitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Flavius Portucalenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.
Flavius Remenſis, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. C.
Flavius Rotomagenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. B.
Flavius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Flawſus Ciſſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
de Fleires, Vide, *Petrus*.
Floreïus presb. in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. A.
Florentianus Midilenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Florentianus Vicopacatenſia, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. D.
Florentinus Arelatenſis, anno 1260. VII. 509. A.
Florentinus de Emerita, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Florentinus Pæſtanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Florentinus Tizilenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Florentinus a Tubuſubtu, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E.
Florentinus Tuzuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Florentinus Uticenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Florentinus presb. in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Florentinus abbas, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1032. A.
Florentius epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Florentius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.
Florentius Adrianopolis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Florentius Arauſicus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C.
Florentius Anticyræ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Florentius Bellicenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Florentius Centenarienſia, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Florentius Cluſinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Florentius Egugenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Florentius Furnitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
* *Florentius* Hadrianopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Florentius Hipponenſium Diarrytorum, ſubſcribit libello Leporii. I. 1270. B. Hipponenſium Zaritorum, in Collat. Carthag. I. 1092. B.
Florentius civitatis Iororum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Florentius Lamfortenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Florentius Lesbi & Tenedi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Florentius Lydiæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 87. C. 269. C.
Florentius Mitylenæ inſulæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Florentius Nobagermanienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Florentius Piſtorienſis, anno 963. VI. 627. C.
* *Florentius* Sardenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C. Sardeorum Lydiæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Florentius Setabitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Florentius Seminenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
* *Florentius* Tenedi, Proſelenes, & Ægialorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. idem ſupra, *Florentius* Mitylenæ.
Florentius Tricaſtinus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D.
Florentius Veſtinenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 982. A.
Florentius Viennenſis, in Conc. Valent. anno 374. I. 796. D.
Florentius Zentenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Florentius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Florentius, Arianus. I. 683. A.
Florentius magnificentiſſimus Expræfectus urbis &c. in Conc. CP. anno 449. II. 171. D.
Florentius patricius fidelis &c. in Conc. CP. anno 448. II. 159. D.
Floreſindus Hiſpalenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. A.
Floridus Segobrienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Florimontius (Galeatius) epiſc. Aquinatenſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 47. E.
Florinus Putizienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. D.
Florius Marturenſis, anno 879. VI. 210. A.
Florus epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Florus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Florus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 993. A.
Florus Ceſitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.
Florus Fulginas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.
Florus Furconienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. A.
Florus Manturianenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Florus Monteſanus, in Conc. Tolet. an-

no 683. III. 1747. D.
Florus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Fluentius Florentinus, anno 1105. VI. *parte II.* 1877. D.
Fluminius Tabudenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Fluridius Tyraſſonenſis, anno 610. III. 548. E.

FO

Fœgadius. Vide, *Phægadius.*
Folchberth presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Folcharius abbas palatii, anno 887. VI. 397. D.
Folchricus Auguſtæ-Tricorum, anno 862. V. 554. E.
Folcoinus Morinenſis, anno 875. VI. 164. E.
Folericus Tungria, anno 765. III. 2010. E.
Folmarus presbyter. VI. 502. C.
Folwinus Taravanenſis, anno 840. IV. 1450. D.
Fonſeca (Joannes) epiſc. Caſtelli maris, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. B.
• *Fonteianus*, al. *Frontinianus*, Sagalaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. Sagalaſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Fonteïus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Fonteïus Feltrinas, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 527. A.
Formalis Trevirenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Formoſus Portuenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D. damnatus, anno 876. VI. 116. 117. 118.
Formundus (al. *Fraïamundus*) Verulanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Fortherus epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C.
Forthredus abbas, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Forthred presb. abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
Fortis Agenſia, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. B.
Fortis Caputcillenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Fortis Cedienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1096. A.
Fortunatianus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Fortunatianus Araditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Fortunatianus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Fortunatianus Aquileïenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Fortunatianus Capſitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Fortunatianus Cilitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Fortunatianus Leptiminenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Fortunatianus Metenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E. 1081. B.
Fortunatianus Naratcatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Fortunatianus Neapolitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. A. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. D.
Fortunatianus a Senemſalis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. E.
Fortunatianus Siccenſis, I. 919. E. in Collat. Carthag. 1071. E. 1092. A.
Fortunatianus Tagarbalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Fortunatianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Fortunatianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Fortunatus, in Conc Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Fortunatus alius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Fortunatus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Fortunatus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Fortunatus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Fortunatus Abbenzenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. D.
Fortunatus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Fortunatus Anagninus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Fortunatus Auximas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Fortunatus Cæſarienſis in Mauritania, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Fortunatus Capſenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Fortunatus Caſenſis Calanenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. E.
Fortunatus Conſtantinenſis, in Collat. Carthag. I. 1073. A. 1092. A.
Fortunatus Fulginas, in Conc. Ro . anno 501. II. 970. D. in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Fortunatus Mozotcoritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Fortunatus Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Fortunatus Puppitanus, in Conc. Carthag anno 525. II. 1082. B.
Fortunatianus Ruſuccuritanus, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Fortunatus Sueſſanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Fortunatus a Thuccabori in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. B.
Fortunatus Venſanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.
Fortunatus Veſceritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. D. 1099. C.
Fortunatus Undeſitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Fortunius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Fortunius Alavenſis, anno 1064. VI. 1143. B.
Fortunius Carthagin. qui venit Conſtantinopolim. III. 1363. E.
Fortunius Cellenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Fortunio Exilienſis abbas, anno 1088. III. 383. C.
Fortunius Oſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.
Fortunius Regianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Fortunus epiſcopus, in privilegio anni 736. III. 2008. E.
de Foſſo (Gaſpar) archiepiſc. Rheginus, in Conc. Trident. X. 420. D.
Fova Cabilonenſis, anno 833. IV. 1373. B.

FR

Framericus Morinenſis, anno 993. VI. 725. C.
Francion Philippopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Franciſcus, Cardinalis S. Clementis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D.
Franciſcus Albanenſis, anno 1517. IX. 1840. D.
Franciſcus Antiſiodorenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Franciſcus Aptenſis, anno 1585. X. 1583. E.
Franciſcus Aquenſis, anno 1424. VIII. 108. C.
Franciſcus Aquileïenſis, anno 1596. X. 1928. A.
Franciſcus Aurelianenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Franciſcus Biſignianenſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Franciſcus Turnonius Bituricenſis, Cardinalis, anno 1528. IX. 1919. E.
Franciſcus Brixienſis, anno 1438. IX. 728. D.
Franciſcus de Sourdis, Cardinalis, Burdegalenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Franciſcus Cicenenſis, anno 1409. VIII. 102. C.
Franciſcus Conſanenſis, anno 1513. IX. 1707. A.
Franciſcus Dignienſis, anno 1516. IX. 1803. B.
Franciſcus Florentinus, anno 1415. VIII. 383. C.
Franciſcus Gebennenſis, anno 1432. VIII. 1136. A.
Franciſcus Laudo Gradenſis, anno 1409. VIII. 101. B.
Franciſcus Jadrenſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Franciſcus Milopotamienſis, anno 1514. IX. 1735. D.
Franciſcus Namurcenſis, anno 1586. IX. 2181. C.
Franciſcus Nannetenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Franciſcus Narbonenſis, anno 1409. VIII. 101. B. anno 1416. VIII. 486. D. anno circ. 1424. VIII. 1134. A.
Franciſcus Novarienſis, anno 1582. X. 1139. B.
Franciſcus Ortanus, anno 1512. IX. 1582. C.
Franciſcus Oſcenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Franciſcus Papienſis, anno 1432. VIII. 1134. E.
Franciſcus de la Beraudiere, Petracoricenſis, anno 1624. XI. 118. D.
Franciſcus Salamanticenſis, anno 1517. IX. 1838. D.
Franciſcus Spigacenſis, anno 1514. IX. 1735. D.
Franciſcus Spoletanus, anno 1512. IX. 1624. D. anno 1516. IX. 1836. E.
Franciſcus Sueſſanus, anno 1512. IX. 1636. C.
Franciſcus Surrentinus, anno 1515. IX. 1769. E.
Franciſcus Taurinenſis, anno 1513. IX. 1707. A.

Franciſcus Tiburtinenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1515. IX. 1769. E.
Franciſcus Tenealbanenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Franciſcus de Joyeſa Cardinalis, archiep. Toloſanus. X. 1832. C. anno 1590.
Franciſcus Tudertinus, anno 1416. VIII. 481. C.
Franciſcus Turiſanus, anno 1515. IX. 1771. A.
Franciſcus Vicentinus, anno 1513. IX. 1653. B. anno 1514. IX. 1734. C.
Franciſcus Galbianus Vintimilienſis, anno 1576. X. 946. E.
Franco Hierapolitanus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Franco Tungrenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Franco Vendacenſis, anno 1056. VI. 1041. C.
Francolinus Conſeranenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Fraternus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Freculſus Lexovienſis, anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. D.
Freculphus Sanctonicenſis, anno 862. V. 554. D.
Fredeberius Baſilienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Fredelo Anicienſis, anno 1012. VI. 795. D.
Fredegiſus Veſontionenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.
Fredolilus Narbonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. B.
Freidebadus abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Freothomund abbas presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Fridericus Ariminenſis, anno 1310. VII. 1319. A.
Fredericus Auguſtenſis, anno 1415. VIII. 341. B.
Fredericus Baſileenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Fridericus Chiemenſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Fridericus Colonienſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1908. E. anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1114. E.
Fridericus Halberſtadenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1879. B.
Fridericus Juvavenſis, anno 975. VI. 699. B.
Fredericus Leodienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. D.
Fredericus Metenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. D. 2059. B.
Fridericus Moguntinus, anno 948. VI. 604. C.
Fridericus Ravennenſis, anno 1003. VI. 817. C.
Fridericus Salzburgenſis, anno 967. VI. 651. E. anno 972. VI. 689. C.
Fridericus Saltzburgenſis, anno 1274. VII. 721. D. anno 1281. VII. 855. D.
Fridericus Secovenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Fredericus Trajectenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Fridericus Trajectenſis, anno 1516. IX. 1836. E.
Fregoſe. Vide, *Janus*.
Frideſtanus (al. *Frethelſtanus*) Vintonienſis, circ. an. 890. VI. 425. B. Frithavus. *Ibid.* D.
Fringus Baſileenſis, anno 895. VI. 456. D.
Frithorad presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Friturichus Moguntinus, anno 952. VI. 616. D.
Fritilas Heracleæ Europæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. D. 1532. E. 1578. D.
Fritoberth presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Froaricus Portucalenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Froaricus Portucalenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Frodoïnus Barcinonenſis, anno 875. VI. 161. C. anno 878. VI. 198. C. anno 886. VI. 397. A.
Freia abbas S. Laurentii Vernupradenſis. VI. 464. E.
Froïla Menteſanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Froïſclus Dertoſanus, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C. Vide, *Fruiſelus*.
Froïſclus Menteſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Froilanus Ovetenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Frolla comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C.
Frollandus Silvanectenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Frontinianus Gerundenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Fronton Phaſelidis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A.
Frotarius Burdegalenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. B.
Froterius Nemauſenſis, anno 1045. VI. 921. B.
Frotarius Petrocoricenſis, anno 989. VI. 718. B.
Frotarius Tullenſis, in Conc. Trevir. anno 814. IV. 1053. D.
Frotboldus Carnotenſis, anno 853. V. 54. A.
Frotgarius Cabilonenſis, anno 959. VI. 622. B.
Frothardus presb. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. B.
Frotgerus archidiaconus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.
Fromundus Trecaſſinus, anno 1008. VI. 774. B.
Fructuarius Brerenſis, anno 897. VI. 466. B.
Fructuoſus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Fructuoſus Abziritenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Fructuoſus Aurienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Fructuoſus Bracarenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. A.
Fructuoſus Empuritanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Fructuoſus de Giru-Marcelli, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Fructuoſus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Fructuoſus Vinenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.
Fruiſclus Dertoſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. C. Vide, *Froiſclus*.
Frumentius Teleptenſis, in Conventu Afrir. anno 484. II. 873. C.
Frumentius Tubuſicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

FV

Fugitivus Spalenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. A.
Fugitivus abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Fulbertus Cameracenſis, anno 948. VI. 612. A.
Fulbertus Carnotenſis, anno 1008. VI. 774. A.
Fulcandus Novionenſis, anno 1326. VII. 1531. C.
Fulcharius epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Fulcherus Tyri archiepiſcopus, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1155. E. idem *Fulcherius*. 1156. C.
Fulcoïnus Taruanenſis, anno 847. IV. 1504. C.
Fulcoinus Varmatienſis, anno 833. IV. 1373. A.
Fulcrandus Bituricenſis, anno 1336. VII. 1608. E.
Fulco Ambianenſis, anno 986. VI. 714. C. anno 1008. VI. 774. B.
Fulco Antipolitanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Fulco Aurelianenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Fulco Beluacenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1695. E.
Fulco Cardurcenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Fulco Eſtonum, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1443. C.
Fulco Gneſnenſis, anno 1246. VII. 406. D.
Fulco Maſſilienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Fulco Noviomenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Fulco Remenſis, occiſus. VI. 466. E.
Fulco Sueſſionenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Fulco Toloſanus, anno 1223. VII. 130. C.
Fulco Vencienſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Fulgentius Aſtigitanus, anno 610. III. 549. A. in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 558. B. 568. E.
Fulgentius Vagadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Fulgentius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Fulgo Aquenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Fulradus abbas S. Dionyſii, anno 765. III. 2011. A.
Fulradus abbas S. Dionyſii, anno 853. V. 60. D.
Fumee (Nicolaus) Bellovacenſis, anno 1583. X. 1305. A.
Fuſcherus (Hieronymus) epiſc. Torcellanus, in Conc. Trid. X. 25. D. 47. A.
Fuſcinulus Elienſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E. 1081. A.
Fuſcus Thyatiræ Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. A. 1528. C.

GA

GAbinius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.
Gabinus Calagurritanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Gabinus Oſſobonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Gabriel Achridenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Gabriel Æginæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Gabriel Arienſis, *ſive* Adrienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Gabriel Aurelianenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Gabriel Barenſis, anno 1513. IX. 1707. B. anno 1514. IX. 1734. B.
Gabriel Dyrrachienſis, anno 1514. IX. 1733. D.
Gabriel Sinforienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Gabriel Trajanopoleos, ſive Maroneæ. anno 1565. X. 1176. A.
Gabriel Varnæ, anno 1565. X. 1176. A.
de Gaddis (Florentinus,) epiſc. Cortonenſis, in Conc. Trident. X. 418. E.
Gadericus. Vide, *Galtericus*, & *Gaudericus.*
Gadiſealdus Oſcenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Gaffredus Toloſanus, anno 1368. VII. 1794. E.
Gaïanus Gadarenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Gaianus Tigualenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. C. 1099. D.
Gaïus Ægyptius, in Conc. Tyrio, anno 335. I. 543. C.
Gaïus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Gaïus alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Gaïus Adſinuadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Gaïus Lybienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Gaïus ex Parætonio, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.
Gaïus Piemythis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.
* *Gaïus* Syedrenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D. in Conc. Chalced. anno 451. Græce, *Γάϊος Συιδρων.* II. 57. C.
Gaius Tacapitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Gaïus Uzitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Gaius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.
Galacterius de Benarno, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Galanus Empuritanus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. in Barcinon. anno 599. III. 539. C.
Galanus archipreſbyter Empuritanus, (al. *Gaïanus*) in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Galatius Meli, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Galato presb. in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Galba, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A. idem *Calvus* ſupra.
Galbertus Arelatenſis, anno 1337. VII. 1622. E.
Galdinus Mediolanenſis, anno 1168. VI. *parte II. ſub finem.* 1624. D.
Galeſius Bellunenſis, anno 1513. IX. 1708. A. anno 1515. IX. 1784. A.
Galeſius Sarſinatenſis, anno 1512. IX. 1582. D.
Gallicanus epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 517. II. 1095. D. Vaſenſi, 1106. D.
Gallicanus Ebredunenſis, in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. C.
Gallo, al. *Gualo*, S. R. E. Cardinalis, anno circ. 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1975. C.
Gallomagnus Trecaſſinus, in Conc. Pariſ. anno 573. III 404. C. Tricaſſinus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Gallonianus Uticenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1252. A.
Gallus Arvernorum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E. in Conc. Arvern. 1183. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.
Gallus Ticenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.
Gallus Valentinus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D.
Galo Berganienſis, (*pro* Bergomenſis) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058.
Galo Legionenſis, in Britannis minore, anno 1111. VI. *parte II.* 1902. C. Leonenſis, legatus pro Bituricenſi, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Galo Pariſienſis, anno 1114. VI. *parte II.* 1819. E. idem *Gualo.* Vide, *Gualo.*
Galtericus Veliternenſis, anno 877. VI. 190. D.
Galterius Albanenſis, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Galterus Cabilonenſis, anno 1115. VI. *parte VI.* 1933. A.
Galterus Carcaſſonenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Galterus Carnotenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Galterius Lingonenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1550. A.
Galterius Magalonenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Galterus Senonenſis, anno 913. VI. 557. C.
Galterus Senonenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Galterus Silvanectenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Gandericus Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Gannarus (Ughello, Goëmanus, *ſive* Germanus) Yporienſis, *pro* Eporedienſis,) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Gardingus Tudenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Garibaldus Bergomenſis, anno 877. VI. 192. A.
Garinus Silvanectenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Garmundus. Vide, *Guarmundus.*
Garipertus Populonienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Garſentinus (Ughello *Garſiedorus*, ſive *Geridonius*, Chiffletio *Griſandinus*) Mantuanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Garſias Anagati, anno 1032. VI. 914. E.
Garſias Aquenſis (Dax) anno 1312. VII. 1350. E.
Garſias Conchenſis, anno 1347. VII. 1686. A. Naïarenſis, anno 10.. VI. 1135. E.
Garſias Nagarenſis comes, in Conc. Hiſp. anno 1088. III. 384. A.
Garſias Tudenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Garſias Vaſatenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Gasbertus Arelatenſis, anno 1326. VII. 1493. C. idem *Galbertus.*
Gaſpar ſanctæ Juſtæ, anno 1512. IX. 1609. B.
Gatianus Coriſopitenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Gaucelinus Celmanis, anno 765. III. 2010. E.
Gaucelinus Forojulienſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Gaucelinus Lodovenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C.
Gaucelinus Magalonenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Gaucelinus Magalonenſis, anno 1368. VII. 1794. C.
Gaucerannus Lingonenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Gaucerannus Lugdunenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Gaudentius Albingenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Gaudentius Antiatinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Gaudentius Cæſarienſis, in Palæſtina, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. B.
Gaudentius Foroclodienſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Gaudentius de Naiſſo, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Gaudentius Niguzubitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.
Gaudentius Putienſis, in Conventu Afric anno 484. II. 870. D.
Gaudentius Salernitanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Gaudentius Scyllacenus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Gaudentius Tamogadenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Gaudentius Tergeſtinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.
Gaudentius Tigiſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. A.
Gaudentius Turretamullienſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Gaudentius Tyndarinenſis, (*al.* Tadienſis,) in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Gaudentius Valerienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Gaudentius Vecconenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Gaudentius Vulſinienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Gaudentius Zertenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.
Gaudentius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Gaudentius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.

Gaudericus

Gaudericus Veliternenſis, anno 876. VI. 117. B. Gadericus 175. B. Vide, *Gandericus*.
Gaudeſtens Aurienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Gaudila Empuritanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Gaudiolanus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Gaudioſus Capuanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Gaudioſus Meſſanæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Gaudioſus Pupianenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Gaudioſus Puteolanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.
Gaudioſus Reatinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Gaudioſus Signinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.
Gaudioſus presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Gaufridus Ambianenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Gaufridus Briocenſis, annò 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Gaufredus Burdigalenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1313. A.
Gaufridus Cabilonenſis, anno 1012. VI. 1025. VI. 839. C. 795. D.
Gaufridus Carnotenſis, anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1973. D. idem *Goffredus.*
Gaufridus Conſtantienſis, anno 1075. VI. 1557. B.
Gaufridus Dolenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Gaufridus Ebroïcenſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Gaufridus Elienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.
Gaufridus Giaſſenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Gaufredus Lugdunenſis, anno 1065. VI. 1145. C.
Gauffredus Pariſiacenſis, anno 1081. VI. 1609. A. anno 1092. VI. *parte II.* 1698. E.
Gaufridus Regenſis, (in Provincia) anno 1337. VII. 1623. B.
Gaufridus de S. Bricio Santonenſis, anno 1280. VII. 845. C.
Gaufridus Senenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Gaufridus Taurinenſis, anno 1277. VII. 753. C.
Gaufridus Turonenſis, anno 1315. VII. 1391. C.
Gaugenus Voloterrenſis, anno 877. VI. 190. D.
Gaufridus Xantonienſis, anno 1284. VII. 973. B. D.
Gavinus epiſcopus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C.
Gavinus Vegeſelitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. E. 1099. C.
Gauzlinus Bituricenſis, anno 1029. VI. 843. C.
Gauſlinus Matiſconenſis, anno 1012. VI. 795. D. idem *Gauſlenus* Matiſcenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Gauſlinus Patavenſis, anno 967. VI. 652. E.
Gauzlenus abbas, in Privilegio Atrebat. V. 678. E.
Gauzlenus abba & archichancellarius. VI. 174. E.
Gaubertus Nevernienſis, anno 955. VI. 620. E.
Gauterius Albanenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Gauzbertus chorepiſcopus Lemovicenſis, anno 960. VI. 859. A.
Gazo de Campania Laudunenſis, anno 1279. VII. 653. B.
Gazo Laudunenſis, anno 1304. VII. 1264. E. anno 1315. VII. 1397. C.

GE

Gebehardus epiſcopus. in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Gebehardus Euſtetenſis, anno 1054. VI. 1037. B. idem *Victor II.* Papa.
Gebehardus Eyſtetenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1277. A.
Gebehardus Juvavenſis, anno 1071. VI. 1169. C.
Gebeardus Ravennas, anno 1042. VI. 919. E.
Gebehardus Saltzburgenſis, anno 1070. V. 1111. C. idem fortaſſis *Geboardus.* 1220. D.
Gebehardus Tridentinus, anno 1106. VI. *parte II.* 1884. A.
Gebenardus Viennenſis, anno 106... VI. 1101. E.
Gebuinus Laudunenſis, anno 1049. VI. 1008. C.
Gebuinus Lugdunenſis, anno 1079. VI. 1419. E. Vide, *Gibuinus.*
Gedalius Oſpitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Gedudus Uticenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. A. 1099. B.
Geilo Lingonenſis, anno.... VI. *parte II.* 1817. E.
Gelas. Vide, *Claudius.*
de S. Gelaſio, de Lanſac, (Ludovicus) orator Regis Chriſtianiſſ. in Conc. Trid. X. 419. A.
Gelaſius Armachenſis, Hiberniæ primas, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1627. E.
Gelaſius Cæſareæ Palæſtinæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Gelaſius Salaminenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Gelaſius presb. in loco Romani Bunenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Gelianus Reperitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Gemellinus Erythræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. E.
Gemellus Stratoniciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.
Gemellus Vaſionenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Geminianus, in Conc. Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Geminianus Volaterranus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 298. E.
Geminius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A. idem *Geminius* a Furnis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. C.
Geminus Clypienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. A. 1102. E.
Gemmulus diac. in Conc. Rom. anno 745. III. 1942. C.
Genbaudus Lauduni, anno 765. III. 2010. D.
Geneclius Carthag. in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. A.
Geneſius Anaſtaſiopolis, in ſexta ſynodo. III. 1439. E.
Geneſius Magalonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.
Geneſius Segeſtericus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Geneſius Tudenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Geneſius presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E. presb. tituli Nicomedis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Geneſius archipresbyter Magalonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Genethlius Argivus, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.
Genethlius, in Conc. Chalced. II. 54. C.
Genethlius Dorylæi, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Genetivus Tudenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Genialis diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Gennadius Acmoneorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C. Acmonenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Gennadius Cnidi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 272. B.
Gennadius CP. in Conc. CP. anno 460. II. 783. E.
Gennadius Cratiæ, *al.* Gnoſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Gennadius Ganenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. Gannenſis, anno 1439. IX. 427.
Gennadius Hermopolis majoris, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A.
Gennadius Iabrudorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Gennadius Membreſſitanus, in Collat. Carthag. I. 1087. E.
Gennadius Moſſynorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C. Moſynenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Gennadius Tienſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Gennadius Zenopolis, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Gennobaudus Laudunenſis. Vide, *Genbaudus* : & *Medulfus.*
Genocius Trojanus, anno 1513. IX. 1672. D. idem *Jannotius.*
Gentilis Auximanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Gentilis Cubdenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.
Gentilis Neocaſtrenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Gentius ſenior monaſterii, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1084. B.
Georgius Æni, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Georgius Agathenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Georgius Agrigentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. D.
Georgius Alei, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Georgius Alexandr. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Georgius, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D.
Georgius Anagninus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Georgius Antiochenus, in ſynodo Trul-

lana. III. 1698. E.
Georgius Antiochiæ Cariæ, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.
Georgius Antiochiæ Piſidiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Georgius Antiochiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Georgius Appiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Georgius Arabiſſi, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.
Georgius Armeniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Georgius Aſſiſinatenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Georgius Auguſtenſis (*Aouſte*) anno 1439. VIII. 1279. B.
Georgius Auſonenſis, anno 913. VI. 557. B.
Georgius Baratæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Georgius Baſilinopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Georgius Bizyæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Georgius Briulenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Georgius Cadoſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Georgius Cæſenas, anno 997. VI. 754. C.
Georgius Callienſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Georgius Camaches, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Georgius Camulianæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Georgius Camulianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Georgius Cantani, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Georgius Cappadox, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Georgius Celtzenæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Georgius Cherſonis, in ſynodo Trullana. III. 1702. B.
Georgius Chii, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Georgius Codrylenſis, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Georgius Coënſis, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Georgius Comacienſis, anno 997. VI. 754. C.
Georgius CP. in ſexta ſynodo. III. 1426. A.
Georgius Corcyrenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1687.
Georgius Cratiæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Georgius Cypſeli, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Georgius S. Cyriacæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. D.
Georgius Cyzici, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Georgius Daſcylii, in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.
Georgius Flaviadis, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Georgius Gavinenſis, in Conc. Romano anno 826. V. 61. D.
Georgius Gemiſtus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 26. D.
Georgius Hylarimorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.
Georgius Hyniandi, (*pro* Oeniandi) in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Georgius Irenopoleos Iſaurorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Georgius Iunopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Georgius Laodicenus, in Conc. Ancyr. I. 710.
Georgius Mileti, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Georgius Mindaii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Georgius Mitylenes, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Georgius Naxi, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Georgius Nazarenus, anno 1514. IX. 1734. B.
Georgius Nicææ, in ſynodo Trullana. III. 1699. B.
Georgius Nonenſis, anno 1515. IX. 1782. D.
Georgius Nyſſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Georgius Oeniandi, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.
Georgius Palæopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1702. E.
Georgius Patavienſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Georgius Peltenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Georgius Petinenſis, anno 1596. X. 1928. A.
Georgius Plutinopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Georgius Polimartienſis, in Conc. Rom. anno 853. V. 78. E.
Georgius Portuenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Georgius Pruſiadis, juxta Olympum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Georgius Ptolemaïdis, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Georgius Sagalaſſi, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.
Georgius Selymbriæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. A.
Georgius Sydreorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Georgius Synnadenſis, in Trullana ſynodo. III. 1707. B.
Georgius Taurianus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. A.
Georgius Theorinæ, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.
Georgius inſulæ Theræ, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Georgius Imperialium thermarum, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Georgius Tiberiadis, pro Euſtochio Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Georgius Tridentinus, anno 1415. VIII. 304. C.
Georgius Trimithuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Georgius Trioclitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. D.
Georgius Viſenſis, anno 1439. VIII. 1179. B.
Georgius Uzulæ Thracum, in Trullana ſynodo. III. 1699. E.
Georgius Xanthi, in ſynodo Trullana. III. 1707. D.
Georgius Xanthiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Georgius Zelorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Georgius Zetunii, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.
Gepizo abbas, anno 1075. VI. 1291. B. idem *Gepitius*. 1295. C. 1297. A.
Gerardus. Vide, *Girardus*.
Geraldus Caturcenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Geraldus Lectorenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Geraldus Matiſconenſis, anno 894. VI. 434. D. anno 915. VI. 559. B. 563. C.
Geraldus (al. *Gerardus*) Petrogoricenſis, anno 1052. VI. 1030. D.
Geraldus Sueſſionenſis, anno 1304. VII. 1264. E. anno 1318. VII. 1403. C.
Geraldus, idem *Gerardus*, pſeudoepiſcopus Tungrenſis. VI. 557. B.
Geraldus Vapincenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Geraldus Vivarienſis, anno 1056. VI. 1041. C.
Gerardus Agathenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Geraldus Atrebatenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Gerardus Binglavenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Gerardus Burdegalenſis, anno 1238. VII. 315. A. anno 1255. VII. 470. C.
Gerardus Cameracenſis, anno 1031. VI. 893. C.
Gerardus Cameracenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1683. B.
Gerardus Corycienſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Gerardus Eboracenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1806. B. anno circ. 1108. VI. *parte II.* 1788. B.
Gerardus Engoliſmenſis, anno 1122. VI. *parte II.* 1973. B. idem *Girardus*.
Gerardus Faventinus, anno 954. VI. 617. E. anno 967. VI. 652. E. anno 973. VI. 692. C.
Gerardus Laudenſis, anno 876. VI. 169. D. Laudicenſis, anno 877. VI. 192. A.
Gerardus Landrianus Laudenſis, anno 1432. VIII. 1513. D.
Gerardus Laodicenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199.
Gerardus Lucarum, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B. Lucenſis, anno 877. VI. 190. E.
Gerhardus Laureacenſis, anno 936. VI. 576. C. 599. B.
Gerardus de Robin Lodovenſis, anno 1609. XI. 54. B.
Gerardus Matiſcenſis, anno 906. VI. 499. D.
Gerardus Moguntinus, anno 1292. VII. 1167. B.
Gerardus Nicoſienſis, anno 1298. VIII. 1731. A.
Gerardus Paduanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. D.
Gerardus Ravennenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. B.
Gerardus Sueſſionenſis, anno 1326. VII. 1431. C.
Gerardus Taruanenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1682. A.
Gerardus Tripolitanus in Syria, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1156. D.
Gerardus Trojanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. B.

Gerardus, Generalis Auguſtinenſium, anno 1439. IX. 427. A.
Gerasſius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Geraus abbas, anno 765. III. 2012. A.
Gerbardus Cabilonenſis, anno 875. VI. 161. A.
Gerbaſius Maurianenſis, anno 1423. VIII. 1023. A.
Gerbertus Ravennas, anno 998. VI. 740. B. anno 997. VI. 753. A. idem *Gerbertus* Remenſis, anno 993. VI. 725. C.
Gerboldus Cabilonenſis, anno 876. VI. 173. E.
Gerco Colonienſis, anno 975. VI. 699. B.
Gerebaldus Bajocaſſinus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Gerfredus Nivernenſis, anno 833. IV. 1373. B.
Gerianus, al. *Verianus*, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Gerlo Lingonenſis, anno .... VI. 493. E.
Germanianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Germanus, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Germanus alius, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Germanus alius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Germanus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Germanus epiſcopus, in Conc. Pariſ. anno 557. III. 340. B.
Germanus Auximanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Germanus Ciumtuturbo, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.
Germanus CP. anno 715. V. 1542. B.
Germanus Corycenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Germanus Cytri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E. in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.
Germanus Daſcylii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Germanus Dumienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Germanus Gypſarienſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Germanus Leucadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Germanus Lizici, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Germanus Lucionenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Germanus Musbadorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Germanus Neapolis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Germanus Neapolitanus, e Palæſtina, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. B. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Germanus Numanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Germanus Pariſiacus, in Conc. Turon. anno 567. III. 367. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Germanus Patrarum priſcarum, anno 1565. X. 1175. E.
Germanus Peradamienſis, in Coовentu Afric. anno 484. II. 872. E.

Germanus Petrarum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Germanus Philitenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Germanus Piſaurenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Germanus Rotomagenſis, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C.
Germanus Stectorii, In pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Germanus Suboabburitenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Germanus Tarentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. D.
Germanus Zugabbaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. C.
Germanus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. B.
Germardus Arauſicenſis, anno 879. VI. 346. C.
Germinius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E. in Sirm. anno 357. I. 706. A.
Germoaldus abba, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Geroldus Ambianenſis, anno 875. VI. 161. D. anno 877. V. 1452. D.
Geroldus Juvavenſis, anno 948. VI. 604. D.
Gerholdus presb. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. B.
Gerolphus Firdenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.
Gerontius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Gerontius, in ſynodo ad Quercum. I. 1042. E.
Gerontius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Gerontius Aſſidonenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Gerontius Baſilinopolitanus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C.
Gerontius Camerinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Gerontius Claudiopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B. Claudiopolis Iſauriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1455. E. 1533. B. 1578. D.
Gerontius Coaræ, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. A.
Gerontius Fidenas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Gerontius Lariſſæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Gerontius a Macedonia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Gerontius Raphaneæ, Arianus. I. 681. D.
Gerontius Seleuciæ Syriæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.
Gerontius Tomenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Gerontius abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E.
Gerontius hieromonachus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. B.
Gerontius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
Gervaſius Cenomanenſis, anno 1040. VI. 918. B. anno 1049. VI. 1007. C.
Gervaſius Remenſis, anno 1057. VI. 1051. A.
GerWinus Ambianenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1682. A.
Geta, e provincia Byzacena. I. 911. E.
Geta, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Geta Eliplenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Geta Jubaltianenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Gevehardus Radeſponenſis, anno 1006. VI. 772. A. idem *Gebehardus*.
Geylo Lingonenſis, anno 886. VI. 396. D.
Gezo Tortonenſis, anno 962. VI. 626. A.

GI

Gibelinus Arelatenſis, poſtea Hieroſolymitanus, anno circ. 1108. VI. *parte II.* 1786. C. 1789. A. 1794. C.
Gibericus Menteſanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. E.
Gibertus Nemauſenſis, anno 875. VI. 161. B. anno 879. VI. 58. E.
Gibuinus Catalaunenſis, anno 962. VI. 626. E. anno 972. VI. 688. E. Vide, *Gebuinus*.
Gigantius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Gilarannus Carcaſſonenſis, anno 897. VI. 464. E.
Gilbertus Ciceſtrenſis, anno 1289. VII. 1151. D.
Gilbertus Ebroicenſis, (al. *Philibertus*) anno 1074. VI. 1518. D. idem *Giſlebertus*. 1520. B.
Gilbertus Londonienſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. circa med.* 1386. A. anno 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1407. D. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609. C. idem *Gillebertus*.
Gilbertus Porretanus Pictavienſis, anno 1147. VI. *parte II. circa med.* 1297. B.
Gildaredus Rotomagenſi, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Gildemerus Complutenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. E.
Gillebertus Londonienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.
Gillebertus Ravennas, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1633.
Gillebertus Roffenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Gildo Lamzellenſis, in Collat. Carthag. I. 1107. D.
Gilduinus Senonenſis, anno 1046. VI. 925. E.
Gilo Lingacopenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1149. C.
Gilo Senonenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Gilo Tuſculanenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1216. A.
Gimara Carcaſſenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Gimilianenſis (Chriſtophorus) abbas, in Conc. Trid. X. 27. B. 48. C.
Gineſius Magalonenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Giraldus Auguſtodunenſis, anno 959. VI. 621. C.
Giraldus Burdegalenſis, anno 1258. VII. 501. A. idem *Gerardus*.
Giraldus Siſtaricenſis, anno 1074. VI. 1246. A.
Giraldus Oſtienſis, anno 1073. VI. 1198. D.

Giraldus Sipontinus, anno 1074. VI. 1245. B. anno 1076. VI. 1337. D.
Girardus Birolenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Girardus (al. *Bernardus*) Ebredunenſis, anno 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2041. D.
Girardus Engoliſmenſis, anno 1040. VI. 918. B.
Girardus Engoliſmenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1800. C.
Girardus Noviomenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Girardus Pictavenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Girardus Reatinus, anno 1059. VI. 1067. C.
Girardus Roſellanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Giraudus Lingonenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1294. D.
Giraudus Vaſionenſis, anno 1288. VII. 1144. E.
Girbaldus Cabilonenſis, anno 879. VI. 346. B. idem *Gerboldus*, & *Gerbardus*.
Girbertus Carcaſſonenſis: idem *Gisbertus*.
Girbertus Lemovicenſis, anno 1286. VII. 962. D.
Girbertus Pariſienſis, anno 1123. VI. *parte II.* 1970. A.
Girboldus Cabilonenſis, anno 873. VI. 138. C.
Giro Vellenſis, anno 1066. VI. 1157. C. *Giſo.* 1153. A. 1174. C. *Gliſo.* 1154. B.
Girogius archidiaconus, anno 1040. VI. 918. B.
Giroldus presbyter. VI. 502. E.
Gisbertus Maſius Buſcoducenſis, anno 1607. X. 1968. B.
Gisbertus Carcaſſonenſis, anno 1351. VII. 1687. E.
Gisbertus Rapollanus, anno 1514. IX. 1734. E.
Gisbertus Surrentinus, anno 1514. IX. 1734. B.
Giſclamundus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Giſelerus Magdeburgenſis, anno 983. VI. 709. 710. E.
Giſibertus diaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Giſibrandus Tordonenſis, anno 952. VI. 616. D.
Giſlebardus Capuanus, anno 998. VI. 758. B.
Giſlebertus Carnotenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Giſlebertus Ebroïcenſis, anno 1072. VI. 1138. B. anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D. cognominabatur Grua pro ſua proceritate. 1746. C.
Giſlebertus Luxovienſis, ſive Lexovienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1746. C.
Giſlebertus Meldenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Giſlebertus Pictavenſis, anno 989. VI. 718. B. anno 1000. VI. 763. C.
Giſlebertus Turonenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E.
Giſlerannus Carcaſſonenſis, anno 886. VI. 398. A.
Giſo Wellenſis, anno 1075. VI. 1557. C.

GL

du Glas (Valentinus) Laudunenſis, anno 1583. X. 1304. E.
Glaucus Alionorum, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Glimerius Carnotum, anno 891. VI. 428. D.
Glorinus Juncenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Glorioſus Camerinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Glorioſus Migirpenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. B. 1103. B.
Glycerius Conſoranicus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Glycon Cæſarienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. D.

GN

Gnidius diaconus. II. 1387. B.

GO

Gocerannus. Vide, *Gaucerannus*,
Godebaldus Trajectenſis, (ſive Ultrajectinus) anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.
Godefridus Ambianenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1873. B. & anno 1109. *Ibid.* 1895. D.
Godefridus S. Aſaſ, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1639. B.
Godefridus Atrebatenſis, anno circ. 1155. VI. *parte II. circa med.* 1342. C.
Godefridus Autiſſiodorenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Godefridus Bathonienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Godefridus Lingonenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1164. E. anno 1141. *Ibid.* 1240. B. anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1274. D.
Godefridus Mindenſis, anno 1310. VII. 1318. C. anno 1322. VII. 1482. D.
Godefridus Nemetenſis, anno 952. VI. 616. D.
Godefridus Oſnaburgenſis, anno 1322. VII. 1482. D.
Godefredus de ſaint-Belin Pictavienſis, anno 1583. X. 1382. A.
Godefridus Wigornienſis, anno 1286. VII. 1067. A.
Godefridus de Luci Wintonienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.
Vide, *Goffredus*, *Goisfredus*, *Gotefredus.*
Godelgarius presb. in Conc. Lugdun. anno 848. V. 15. C.
Godelſadus Cabillonenſis, anno 853. V. 53. B.
Godemarus Xantonenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Godemundus Tuſcanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Godeſcalcus Atrebatenſis, anno circ. 116.... VI. *parte II. circa med.* 1312. E.
Godiſcalcus Oxomenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Godeſcalcus presb. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Godo Virdunenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Godoaldus Meldenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Godobertus abbas, anno 765. III. 2012. A.
Godwinus Roffenſis, anno 851. V. 36. E. anno 833. IV. 1378. B.
Goffredus Andegavenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B.
Gosfridus Averſanus, anno 1075. VI. 1554. D.
Goifridus Autiſiodorenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Goffridus Carnotenſis, anno 1080. VI. 1597. C. idem *Gotofredus*, *Gaufredus* & *Joffredus.*
Goffridus Cavallicenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Goffridus Pariſienſis, idem *Gaufredus.*
Goffredus Rotomagenſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Goffridus Termulanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Goffridus Veſontionenſis, anno 944. VI. 597. D.
Goisfridus: Vide, *Gosfridus.*
Goma Olyſipponenſis, anno 610. III. 548. E.
Gomellus, (al. *Gomerus*) Aſturicenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B.
Gomerus Aſturicenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Gomes Viſocenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Gomeſſanus Burgenſis, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B.
Gomezius Calaguritanenſis, anno 1050. VI. 1025. D. idem *Gomecius* Calaguritanus, anno 1060. VI. 1075. B.
Gonfredus Cæſenas, anno 954. VI. 617. E.
Gonothigernus epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C. Silvanactenſis, (al. *Gunautegernus*) in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Gonſaldus Segobienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Gonſalvus Lamacenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Gonſalvus Toletanus, anno 1310. VII. 1319. D.
Gonſalvus Zamorenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Gontarius Magalonenſis, anno 909. VI. 501. D.
Gontelmus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Gonterius, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Gonterius Agathenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Goradus Wormacienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.*
Gorboldus Polonenſis, anno 967. VI. 652. E.
Gorbrathus epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Gordianus presb. tituli Pammachii, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Gordianus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Gorgonius Apollonienſis, e Bithynia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Gorgonius Cinnenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Gorgonius Liberalienſis, in Collat. Carthag. I. 1088. E.

Gorgonius Uradiæ, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Goſcelinus Toloſanus, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. 1652. A.
Goſfridus Andegavenſis : idem *Goffredus.*
Goſfridus Conſtantienſis, in Gallia, anno 1072. VI. 1174. D.
Goſfridus abbas S. Maxentii, anno 1110. VI. *parte II.* 1818. E.
Goſlenus Sueſſionenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C. idem *Jazelinus.*
Goſlinus Tullenſis, anno 947. VI. 604. A.
Gothofredus Aquenſis, anno 967. VI. 653. A.
Gotifredus Aquileienſis, anno 1184. VI. *parte II. ſub finem.* 1883. A.
Gottifredus Avellanenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Gotefredus Carnotenſis, anno 1078. VI. 1388. D.
Gotafredus Magalonenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1690. C.
Gotefredus Mediolanenſis, ſimoniacus. VI. 1206. E. *& ſeqq.*
Gotifredus Volaterrenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Goteſcalcus Lauſanenſis, anno 944. VI. 597. D.
Goteſmannus Ambianenſis, anno 991. VI. 723. B.
Gotmarus Auſonenſis, anno 886. VI. 397. A. 398. A.
Gotumarus (al. *Gotomarius*) Irienſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Gowaldus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. B.
Gozelinus Burdegalenſis, anno 1074. VI. 1238. B.

GR

Gradus presb. in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. A.
Grammatius Vindoniſſæ, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D. idem *Gramatius* Vindonenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A.
Gratia Saſſinas, anno 1270. VII. 651. E.
Gratianenſis presb. pro Deſiderio Forojulienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Gratianus Aletrinus, anno 1517. IX. 1842. C.
Gratianus de Aquis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Gratianus Metenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Gratianus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Gratianus Novarienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Gratianus Tudertinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Gratianus Velitrenſis, anno 761. III. 2002. C.
* *Gratidianus* Ceraſuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A. in Conc. Romano, anno 504. II. 996. B.
Gratindus abbas, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1031. A.
Gratinus Egabrenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Gratinus presbyter, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Gratioſus Nepeſinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Gratioſus Nepeſinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Gratioſus Parmenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. E.
Gratioſus Sutrinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. A.
Gratioſus Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. C.
Gratus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C. Carthag. in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Gratus Cabilonenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Gratus de Olorone, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Gratus presb. pro Staſilio epiſcopo, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1068. A.
Gravidius diaconus, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1758. A.
de Gregorianis (Paulus) epiſc. Zagabrienſis, in Conc. Trid. X. 88. E.
Gregorius, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Gregorius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.
Gregorius, in Concilio apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Gregorius Albanenſis, anno 963. VI. 627. C. anno 969. VI. 681. A.
Gregorius Alexandrinus, Arianus. I. 667. C.
Gregorius Arces, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Gregorius Armeniæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Gregorius Azanorum, in ſynodo Trullana. III. 1710. A.
Gregorius Beryti, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Gregorius Calanteorum, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.
Gregorius Camulianorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Gregorius Ceraſuntis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. E.
Gregorius Cinnenſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Gregorius Codadiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Gregorius Comaclenſis, anno 967. VI. 652. D.
Gregorius Cyzici, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Gregorius Dercenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Gregorius Eleutheropoleos, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.
Gregorius Epheſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Grauſolphus Feſulenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Gregorius Glanatenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Gregorius Gordi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Gregorius Hadrianopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. B.
Gregorius Hadrianotherarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Gregorius Heracleæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Gregorius Heracleæ Latmi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Gregorius Hierichuntis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Gregorius Hypæporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Gregorius Iaſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Gregorius Ionopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Gregorius Iutaleorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Gregorius Lacedæmoniæ, anno 1565. X. 1175. E.
Gregorius Landemerienſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Gregorius Laſcarenſis, anno 1068. VI. 1159. D.
Gregorius Lingonicus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A. in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. C.
Gregorius Meſſinæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Gregorius Metrorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Gregorius Mylaſſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Gregorius Nazianzenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Gregorius Neocæſareæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Gregorius Nepeſinus, in Conc. Rom anno 721. III. 1866. C.
Gregorius Nicææ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Gregorius Nicomediæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Gregorius Nyſſenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Gregorius Oretanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Gregorius Oſtienſis, anno 998. VI. 758. C.
Gregorius Oxomenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Gregorius Palæaſpoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Gregorius Papienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Gregorius Parii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. D.
Gregorius Phanarii, anno 1565. X. 1176. B.
Gregorius Piſinuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Gregorius, de portu Romæ, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Gregorius Portuenſis, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Gregorius Præneſtinus, anno 761. III. 2002. E.
Gregorius Pruſæ, anno 1565. X. 1175. D.
Gregorius Roſſenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.
Gregorius Sabinenſis, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. A.
Gregorius Sebaſtopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 743. B.
Gregorius Selgæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Gregorius Silvæ candidæ, anno 761. III. 2003. A.
Gregorius Silvæ candidæ, anno 879. VI. 210. B.
Gregorius Stratoniciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Gregorius Tabiæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. B.
Gregorius Tamamallenſis, in Collat. Car-

thsg. I. 1083. E.
Gregorius Tarracinenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Gregorius Theodoropoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Gregorius Timenuthetenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Gregorius Tripoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.
Gregorius Vercellenſis, anno 1073. VI. 1217. D.
Gregorius Veſitrenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Gregorius Vercellenſis, anno 1051. VI. 1027. E.
Gregorius Zetunii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Gregorius Zichnarum, anno 1565. X. 1176. A.
Gregorius chorepiſcopus, e Cappadocia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Gregorius hieromonachus, confeſſarius, & protoſyncellus. IX. 187. E. 423. C.
Gregorius presb. Polyboti, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Grimaldus. Vide, *Dominicus Grimaldus.*
Grimoaldus Engoliſmenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Grimoaldus Rhegienſis, anno 967. VI. 655. C.
Grojulanus Mediolanenſis, anno 1101. & 1103. VI. *parte II.* 1861. 1862. 1871. 1872. D. E.
Grunerius Senonenſis, archiclavis, anno 980. VI. 710. D.

GV

Gualcherus Cameracenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1660. E. anno 1095. VI. *parte II.* 1682. C.
Gualerannus Berytenſis, anno 1245. VII. 396. E.
Gualo Pariſienſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B. Vide, *Galo.*
Gualterius Albanenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.
Gualterus Auguſtodunenſis, anno 991. VI. 723. B.
Gualtarius Aurelianenſis, anno 862. V. 555. B.
Gualterius Faventinus, anno 1253. VII. 439. B.
Gualterus Meldenſis, anno 1047. VI. 926. E.
Gualterus Pictavenſis, anno 1280. VII. 849. B.
Gualterus Ravennas, anno 1118. VI. *parte II.* 1942. D.
Gualterius Senonenſis, anno 891. VI. 427. D. 428. C.
Guaremundus Hieroſolymitanus, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1103. B. idem *Guarmundus.*
Guarinus Ambianenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1173. D.
Guarinus Beluacenſis, anno 1017. VI. 824. D. idem *Warinus.*
Guarinus, al. *Garinus* Bituricenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Guarinus Coroacenſis, anno 891. VI. 428. D.
Guarinus Nucerinus, anno 1515. IX. 1772. A.
Guarmundus Viennenſis, anno 1077. VI. 1569. E. idem *Warmundus.*
Guarnerius Alexandrinus (in Lombardia) anno 1576. X. 946. D.
Guarnerius Argeotinenſis, anno 1074. VI. 1252. E. Stratzburgenſis, anno 1074. VI. 1285. A.
Gucaunus Landavenſis, anno 986. VI. 715. B.
Gudila abbas, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1032. A.
Gududus Aniuſenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Guericus Auſonenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Guerrero (Petrus) archiepiſc. Grannatenſis, in Conc. Tridènt. X. 419. E.
Guezelo Moguntinus, anno 1093. VI. *parte II.* 1650. A. Idem *wezelo.*
Guibertus Ravennas, anno 1073. VI. 1197. B. anno 1078. VI. 1576. E.
Guido Ambianenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Guido Autiſſiodorenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Guido Beluacenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Guido Cameracenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Guido Cephaledienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Guido de Turre Claromontenſis, anno 1268. VII. 587. A. 613. C.
Guido Cremenſis, antipapa, anno 1159. VI. *parte II. poſt med.* 1377. D. 1394. D. &c.
Guido Gebennenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Guido Laſcurrenſis, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1945. B.
Guido Leonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Guido Leonenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Guido Lexovienſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Guido Lugdunenſis, anno 875. VI. 161. E.
Guido Lugdunenſis, anno 944. VI. 597. D.
Guido Mediolanenſis, anno 10.... VI. 1206. E.
Guido Narbonenſis, anno 1260. VII. 529. A.
Guido Neocaſtrenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Guido Noviomenſis, anno 1277. VII. 751. C. anno 1287. VII. 1129. B.
Guido Pangorienſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. D.
Guido Papienſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1833. E.
Guido Præneſtinus, anno 1408. VIII. 4. E.
Guido Remenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
Guido Ravennas electus, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D. 1587. D.
Guigo Savonenſis, *ſive* Saonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Guido Senonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Guido Silvanectenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Guido Sueſſionenſis, anno 991. VI. 723. B.
Guido Tiburtinus, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1169. B.
Guido Tornacenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Guido Trajectenſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Guido Viennenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B. anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1792. A. anno 1115. VI. *parte II.* 1931. B.
Guido Vulternenſis, anno 1049. VI. 973. B.
Guiehardus Conſtantienſis, (ad Rhenum,) anno 109... VI. *parte II.* 1651. C.
Guigo Valentinenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Guifredus Barchinonenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Guifredus Carcaſſenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Guifredus Narbonenſis, anno 1038. VI. 917. A. anno 1054. VI. 1033. B.
Guifridus Virodunenſis, anno 969. VI. 681. A.
Guilabertus Barcinonenſis, anno 1058. VI. 1062. A. idem *Guiſlibertus.*
Guilbertus Nemauſenſis, anno 886. VI. 398. A.
Guiliangus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Guillelmus Albienſis, anno 1052. VI. 1030. E. anno 1054. VI. 1033. B.
Guillelmus Ambianenſis, anno 1287. VII. 1129. B. anno 1304. VII. 1264. E.
Guillelmus Andegavenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Guillelmus Andegavenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
* *Guillelmus* Andegavenſis, anno 1439. IX. 427. A.
Guillelmus Rizeus Andegavenſis, anno 1583. X. 1445. E.
Guillelmus Apamiarum, anno 1368. VII. 1803. B. 1860. E.
Guillelmus Aptenſis, anno 1337. VII. 1623. B.
Guillelmus Arvernenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A.
Guillelmus Aurelianenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Guillelmus Auſonenſis, anno 1054. VI. 1037. B.
Guillelmus Auxienſis, anno 1068. VI. 1160. C. Auxienſis arch. anno VI. 1208. A.
Guillelmus Beluacenſis, anno 1074. VI. 1250. E. 1522. A.
Guillelmus Biſontinus, anno 1115. VI. *parte II.* 1931. B.
Guillelmus Cadurcenſis, anno 875. VI. 161. C.
Guillelmus de Courtenay Cantuarienſis, anno 1382. VII. 1889. C. idem *Willielmus.* 1892. A.
Guillelmus Varham Cantuarienſis, anno 1508. IX. 1554. D.
Guillelmus Carleolenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Guillelmus Catalaunenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1992. C. Columna doctorum. *Ibid. circa med.* 1101. C.
Guillelmus (pro Gaufrido) Catalaunenſis, anno 1140. VI. *parte II. circa med.* 1222. C.
Guillelmus Catalaunenſis, anno 1223. VII. 130. C.

Guillelmus Cavallicenſis, anno 1424. VIII. 1108. B.
Guillelmus Conſtantienſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Guillelmus Convenenſis, anno 1063. VII. 1141. D.
Guillelmus Cortonenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Guillelmus Dignenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Guillelmus Ecoleſmenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Guillermus Ebroïcenſis, anno 1415. VIII. 279. A. anno 1409. VIII. 102. A.
Guillelmus Electenſis, anno 1351. VII. 1688. A.
Guillelmue Exceſtrenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Guillelmus Gerundenſis, anno 1515. IX. 1782. D.
Guillelmus Gratianopolitanus, anno 1289. VII. 1160. C.
* *Guillelmus* Leonenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Guillelmus Leonenſis, anno 1439. IX. 425. E.
Guillelmus Lexovienſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Guillelmus Lingonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Guillelmus Lodovenſis, anno 1246. VII. 415. E.
Guillelmus Lucenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Guillelmus Lumbarienſis, anno 1368. VII. 1803. C. 1860. E.
Guillelmus Maclovienſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Guilielmus Maſſanus, anno 1074. VI. 1260. D.
Guillelmus Melphienſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1833. A.
Guillelmus Mimatenſis, anno 1312. VII. 1349. C.
Guillelmus Mirapicenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Guillelmus Naonetenſis, anno 1448. IX. 1439. B.
Guillelmus Narbonenſis, anno 1255. VII. 481. B.
Guillelmus Nicienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Guilielmus Papienſis, anno 1073. VI. 1218. D.
Guillelmus Papienſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B.
Guillelmus Pariſienſis, anno 10.... VI. *parte II.* 1853. A.
Guiliebmus Pariſienſis, anno 1460. IX. 1521. B.
Guillelmus Petracoricenſis, anno 106... VI. 1099. D.
Guillelmus Regenſis, in Provincia, anno 1409. VIII. 107. B.
Guillelmus Remenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Guillermus Remenſis, anoo 1326. VII. 1531. C.
Guillelmus Rotomagenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D.
Guillelmus Rotomagenſis, anno 1279. VII. 766. C.
Guillelmus Ruthenenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Guillermus Sabinenſis, anno 1322. VII. 1463. B.
Guillelmus Santonenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1988. B.
Guillelmus Senonenſis, anno 1320. VII. 1453. D. & 1485. C. anno 1323. anno 1346. VII. 1677. B.
Guillelmus Stranenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1447. D.
Guillelmus Tyraſonenſis, anno 1516. IX. 1836. E.
Guillelmus Vapincenſis, anno 1326. VII. 1493. D.
Guillelmus Vaſatenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Guillelmus Vaſatenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Guillelmus Vercellenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Guillelmus Veſlanenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Guillelmus Viennenſis, anno 1289. VII. 1159. C.
Guillelmus Wintonienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Guillelmus Urgellenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Guillelmus Uticenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Guillelmus Generalis Minorum, anno 1439. IX. 427. A. Vide, *Willelmus.*
Gunizo, nuncius Parmenſis, anno 997. VI. 754. C.
de la Guiſche (Claudius) epiſc. Agathenſis, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. C. Mirapicenſis. 50. C.
Guiſlibertus Barcinonenſis, anno 1054. VI. 1037. B.
Guiſſo Urbinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Gulfranus Senenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Gulncus Sedunenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Guloſus Beneventenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Guloſus Pupitanus, io epiſt. ad Paulum CP. III. 750. A.
Gumadus Portugalenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Gumbertus Ebroïcenſis, anno 853. V. 53. A. circ. an. 866. V. 678. D.
Gunarus Ripenſis, anno 1245. VII. 375. C.
Gunarus Viburgenſis, anno 1245. VII. 375. C.
Gunbaldus Burdegalenſis, anno 989. VI. 718. B.
Gundecharus Eiſtetenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Gundemarus Veſeenſis, anno 610. III. 549. A.
Gundenis Sconiginenſis, anno 1409. VIII. 102. C.
Gundericus Segontienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Gundilanus Impuritanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Gundiſalvus Dumienſis, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B.
Gundiſalvus Toletanus, anno 1302. VII. 1534. B.
Guntbertus Ebrocenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B. anno 860. V. 510. C. qui ſupra, *Gumbertus.*
Gundulfus Lameeenſis, in XII. Tolet. Conc. III. 1726. D.
Gundulphus Roffenſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. D. anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Guntardus Fundanus, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.
Guntardus Matiſconenſis, anno 879. VI. 346 B.
Guntbertus primicerius Metenſis, anno 888. VI. 412. A.
Guntboldus Rotomagenſis, anno 846. IV. 1480. C.
Guntboldus Rotomagenſis. V. 661. E.
Guntharius Colonienſis. V. 281. E. *& ſeqq.* Agrippinenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A. in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. A.
Guntharius Heroſeldenſis abbas, anno 962. VI. 626. B.
Gunthiernus Magdeburgenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Gumiſcus presb. in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. B.
a Guyſia (Ludovicus) Remenſis, anno 1583. X. 1304. E.

GY

Gybmundus Roffenſis, in Conc. Bergamſtedenſi. III. 1817. D.
Gymnaſius, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 707.
Gymnaſius, in ſynodo ad Quercum. I. 1042. E.
Gymnaſius monachus ſub Eutyche. II. 235. D.
* *G.* Florentinus, anno 1016. VI. *parte II.* 1837. B.
G. Synnadenſis archiepiſcopus, anno 1080. VI. 1449. D.

HA

HAbetdeum Aurusſuſianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.
Habetdeum Marazanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. B.
Habetdeum Tamallumenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Habetdeum diaconus Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Habitus Urcenſis, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1771. B.
Habitus diaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Hadabaldus Colonienſis, anno 821. IV. 1237. E.
Hadebertus, (qui & *Hildebertus*) Silvanectenſis, anno 876. VI. 174. A. anno 877. V. 1452. D.
Hademarus abbas Fuldenſis. VI. 599. B.
Hadoindus Cenomanenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Hadrianus Cerenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Hadrianus Falaritanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Hadrianus Ferentinas, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Hadrianus Signinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Hadulfus Noviomenſis, anno 962. VI. 627. A. idem *Aiſtulfus.*
Hæreſius Termiſſenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. D.
Hagano Eduenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Haidulfus Noviomenſis, anno 972. VI. 688. E.
Haimo Virdunenſis, anno 10.... VI. 834. E.
Hairardus Lexovienſis, anno 853. V. 53. A.

Halinardus. Vide, *Alinardus.*
Hamerieurth (Gerardus) abbas Bortini, Ord. Carmelitarum, in Conc. Trid. X. 89. B.
Hannequin. Vide, *Aymarus.*
Hanno Fiſingenſis, anno 1281. VII. 855. D.
Hardouinus Andegavenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Harduinus Lingonenſis, anno 1059. VI 1070. D.
Harduinus Lingonenſis, anno .... VI. *parte II.* 1817. C.
Hardwinus Valavenſis, anno 866. V. 633. A. idem ſupra, *Arduinus* Vellaunenſis. Vide, *Arduinus.*
Hariſeus Biſentionis, anno 765. III. 2010. E.
Harmannus Vivarienſis, anno 1012. VI. 795. D.
Harmonius Callipoleos, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Harnaldus Popilienſis, anno 954. VI. 617. E.
Harpocras Ganeorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Harpocras Taneos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Harpocration Naucratites, in Conc. Niceno, anno 325. I. 312. D. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D. Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Haribertus Curienſis, anno 952. VI. 616. D. anno 962. VI. 626. A.
Hartmannus Brixinenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1569. A.
Hartungus Juvavenſis, anno 1006. VI. 771. C.
Hattho Moguntiacenſis, anno 895. VI. 456. C. anno 901. VI. 482. anno 967. VI. 654. B. D.
Hato Trecenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. B.
Hato Vivarienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E. Vide, *Hetto.*
ab *Hauſenſtain* (Sebaſtianus) archiep. Mogunt. in Conc. Trid. X. 88. D.
de la *Haye.* Vide, *Ludovicus.*
Haymericus Claromontenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. A.

HE

Heahſtan abbas, in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Heathobald diaconus, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Heathoberth preſb. in Conc. Clovesh. IV. 970. C.
Hebehardus Saltzburgenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
Hebérnus Turonenſis, anno 891. VI. 428. C.
Hebo epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Hecel Hildenesheimenſis, anno 1073. VI. 1191. D.
Hecfridus. Vide, *Ecfridus.*
Hedda abbas, anno 851. V. 36. E.
Hector Carthaginenſis metropolis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1043. A.
Hedenulfus Lugduni clavati, anno 875. VI. 161. E. Laudunenſis, anno 876. VI. 174. C.
Hecfridus Pictavenſis, anno 878. VI. 40. B.
Hedilo Noviomagenſis, anno 892. V. 459. C. anno 900. VI. 465. E.
Hediſtus Cil, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Heilbertus Comanus, anno 877. VI. 192. A. Vide, *Eilbertus.*
Heimo Virdunenſis, anno 1006. VI. 769. D.
Heirardus Lixovienſis, anno 876. VI. 174. C.
Heldericus Urbevetanus, anno 1015. VI. 820. B.
Helenus Tarſenſis, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Heliades Zeugmatis, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1458. A. 1534. A.
Helias Equaliſmorum, anno 862. V. 554. E. 633. A.
Helinandus Laudunenſis, anno 1052. VI. 1032. E. idem *Helinardus* Laudunenſis, anno 1081. VI. 1609. A.
Heliodorus Altinenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Heliodorus Amathuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Heliodorus Cufrutenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Heliodorus Nicopolitanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Heliodorus a Sedunis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Heliodorus Sozuſæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Heliodorus Zabulonites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Heliſeus preſb. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.
Helladius Adramyttenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B. 1527. E.
Helladius Cæſarienſis, e Cappadocia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Helladius Panemouchi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Helladius Ptolemaïdis, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. A. 1560. B.
Helladius Tarſenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1439. B. 1455. D. 1532. E.
Helladius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.
Helladius preſb. Comanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Hellanicus Rhodi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. D.
Hellanicus Tripolis, in Phœnicia, anno 325. I. 314. D.
Hellinus Treverenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Helmeradus Ambianenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. B.
Helminus Æduenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Helmſtanus Wintonienſis, anno 833. IV. 1378. B.
Helmoinus Pinnenſis, anno 879. VI. 82. D. Pennenſis. 84. A.
Helvius (Antonius) patriarcha Hieroſol. in Conc. Trident. X. 419. D.
Helpidius manſionis Thermanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C.
Helpidius preſb. agens vices Antoniani Amiſeni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.
Helpidius preſb. agens vices Paralii Andrapenæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Hemico Dienſis, anno 876. VI. 174. D. 879. B.
Hemmo epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Hemmo Werdunenſis, anno 1012. VI. 802. B. idem *Haimo.*
Hennequin. Vide, *Aymarus.*
Henricus Albanenſis, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1888. C.
Henricus Altiſſiodorenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Henricus Aquileienſis, anno 1079. VI. 1016. A.
Henricus Bajocenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Henricus Bambergenſis, anno 1085. VI. 1616. D.
Henricus Beneventanus, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1529. A.
Henricus de Soliaco Bituricenſis, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1889. B.
Henricus Bituricenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Henricus Claromontenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Henricus Colonienſis, anno 1322. VII. 1481. D.
Henricus Cornelienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Henricus Coronienſis, anno 1516. IX. 1836. C.
Henricus Culmenſis, anno 1248. VII. 429. C. anno 1267. VII. 580. B.
Henricus Ebredunenſis, anno 1267. VII. 578. C.
Henricus Eduenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1164. A. anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1273. A. C. &c.
Henricus Electenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Henricus Elienſis, anno 1235. VII. 246. E.
Henricus Eporedienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Henricus Feltrenſis, anno 1416. VIII. 481. A.
Henricus Gradenſis, anno 1156. VI. *parte II. circa med.* 1359. D. anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1542. A. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Henricus Gurcenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Heinricus Lauſonenſis, anno 1006. VI. 772. C.
Henricus Leodienſis, anno 1076. VI. 1350. D.
Henricus Londinenſis, anno 1267. VII. 579. A. anno circ. 1273. VII. 665. B.
Henricus Lincolnienſis, anno 1400. VII. 1925. E.
Henricus Magdeburgenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1880. E.
Henricus Malleacenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Henricus Menevenſis, anno 1409. VIII. 98. E.
Henricus Morinenſis, anno 1277. VII. 751. C.
Henricus Nannetenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Henricus Neapolitanus, anno 1409. VIII. 114. E.
Henricus Paderbornenſis, anno 1195. VI. *parte II.* 1879. B.

Henricus

Henricus Pariſienſis, anno 1624. XI. 57. A.
Henricus Parmenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Henricus Ludovicus Rupipozeus Pictavenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Henricus Piſanus, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B.
Henricus Populonienſis, anno 1015. VI. 820. B. anno 1037. VI. 916. C.
Henricus Ratisbonenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1180. A.
Henricus Ravennas, anno 1047. VI 925. D.
Henricus Regenſis, (in Provincia,) anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Henricus Regienſis, (in Italia,) anno 1310. VII. 1319. A.
Henricus Remenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1437. E. 1493. B.
Henricus Remenſis, anno circ. 1232. VII. 200. C.
Henricus Rotheburgenſis, anno 1515. IX. 1782. D.
Henricus Ruremundenſis, anno 1607. X. 1568. B.
Henricus Saxenas, anno 1286. VII. 950. A.
Henricus Sambienſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Henricus Senonenſis, annò 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C. anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1159. C.
Henricus Senonenſis, anno 1255. VII. 469. C.
Henricus Senonenſis, anno 1416. VIII. 504. C.
Henricus Sleſvicenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Heinricus Spirenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Henricus Spoletanus, anno 1049. VI. 973. B. anno 1059. VI. 1067. A.
Henricus Trecenſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1324. A.
Henricus Trevirenſis, anno 963. VI. 630. B.
Henricus Leucorum ſive Tullenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1180. D.
Henricus Tullenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Henricus Warmienſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Henricus Wintonienſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. E. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609. D.
Henricus Wintonienſis, anno 1400. VII. 1926. D.
Henricus Wirceburgenſis, anno 1006. VI. 768. E. 769. C.
Henverardus Caſenas, anno 1270. VII. 651. E.
Heodicius Firmanus, anno 879. VI. 82. D.
Heraclammon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Heracleon, qui & *Theophilus*, Trallianus, in Conc. Ephes. anno 431. I. 1426. B. 1528. B.
Heraclianus, ea Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Heraclianus Toloſanus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Heraclides ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C. D.
Heraclides Ægyptius, in Conc Tyr. anno 335. I. 543. C.
Heraclides alius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Heraclides Epheſius, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Heraclides Heracleæ ex, Ægypto, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. C. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. E.
Heraclides Thyneos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. *Heraclius.* 1530. A.
Heraclides Tituenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Heraclidianus Senus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Heraclitus Arcæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Heraclius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Heraclius Azoti, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Heraclius Bigorrenſis, anno 1056. VI. 1046. B. anno 1063. VI. 1141. D. Bigeronenſis, anno 1060. VI. 1075. B.
Heraclius Cæſarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Heraclius Comanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Heraclius Dinienſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.
Heraclius Hieroſolymitanus, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1889. A.
Heraclius Iunopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Heraclius Pariſienſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
Heraclius Sami, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Heraclius Tamiathidis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1529. E.
Heraclius Tricaſtinenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.
Heraclius Uſenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. C.
Heraclius Zelenſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. Zelonenſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Heraclius, in Conc. Gàngrenſi. I. 529. C. 539. A.
Heraclius ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Heraclius epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. D. in Arauſic. II. 1102. C. in Vaſenſi. 1106. D.
Heraclius, legatus Theopoleos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. D.
Herardus Turonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Herbertus Autiſſiodorenſis, anno 991. VI. 723. B. anno 1047. VI. 925. E.
Herbertus Compſanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Herbertus Liſoienſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Herbertus Norwicenſis, anno 1182. VI. *parte II.* 1863. C.
Herbutus (Valentinus) epiſc. Præmiſlienſis, in Conc. Trid. X. 418. E.
Herculanus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Hercules Auguſtenſis, anno 1512. IX. 1636. D.
Hercules Urbevetanus, anno 1513. IX. 1708. A.
Herculius Otriculanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Hereberth presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
De Heredia (Baltaſſar) epiſc. Boſſanenſis, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. B.
Heremmius epiſcopus, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Herennianus ea Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Herennianus (Myrenſis) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1603. B.
Herennius Portuenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Herennius diac. legatus a Lucifero Caral. in Conc. Alexandr. I. 735. E.
Herewinus Lichfeldenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Herfaſtus Helmeanenſis, anno 1072. VI. 1147. C. idem *Arfaſtus.*
Herfaſtus Northwicenſis, anno 1075. VI. 1557. C.
Herferdus Wigornenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Herfraſtus. Idem *Herfaſtus.*
Heribaldus Urgellenſis, anno 1038. VI. 917. A.
Heribertus Colonienſis, anno 1006. VI. 769. A. idem *Herebertus.*
Heribertus Mutinenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Heriboldus Autiſſodorenſis, anno 849. V. 19. C.
Herigerus Moguntinenſis, anno 922. VI. 559. D.
Herimannus Agrippinenſis, anno 913. VI. 552. B. 553. D. idem *Hermannus.*
Herimannus Babergenſis, anno 1071. VI. 1169. D. Bambergenſis. 1323. B. 1324. Bambergenſis, anno 1073. VI. 1191. D.
Herimannus Metenſis, anno 1074. VI. 1237. C. al. *Hermannus.*
Herimannus Nevernenſis, anno 849. V. 19. C. anno 853. 53. A.
Herineus epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Herveus Remenſis, anno 900. VI. 465. E.
Herluinus Cameracenſis, anno 996. VI. 743. D.
Herimannus Auguſtenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1885. A.
Hermæon, ſive *Hermion*, Taneos, in Conc. Alexand. anno 362. I. 730. D. 738. A.
Hermannus Caſtellanus, anno 1059. VI. 1067. A.
Hermannus Colonienſis, anno 890. VI. 423. B. Agrippinenſis, qui & Colonienſis, anno 895. VI. 456. C.
Hermannus Colonienſis, anno 1049. VI. 1009. D. anno 1051. VI. 965. C.
Hermannus Colonienſis, anno 1536. (jam tum Lutherizans.) IX. 1965. C.
Hermannus Conſtantienſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.

Hermannus Hennenſis, anno 1322. VII. 1484. A.
Hermannus Sariſberienſis, anno 1075. VI. 1557. B.
Hermannus Senonenſis, anno 955. VI. 620. E.
Hermannus Siraburnenſis, anno 1072. VI. 1174. C.
Hermannus Wiburgenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Hermegildus archiepiſcopus Ovetenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 130. B.
Hermelandus Regenſis, anno 963. VI. 627. B.
Hermenfredus Sedunenſis, anno 1070. VI. 1165. C.
Hermeus Bubuteenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
* *Hermias* Abydi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E. Abydenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Hermias ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Hermiſigenes presb. in Collatione CP. anno 533. II. 1160. C.
Hermogenes Caſſandriæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B.
Hermogenes Rhinocurorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. D.
Hermogenes presb. S. R. E. anno 761. III. 2004. B.
Hermolaus Attudeorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1530. D.
Hermophilus Diocæſareæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
Hero Themiſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Heron ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Heroldus Saliſburgenſis, anno 946. VI. 599. B. anno 967. VI. 651. E.
Herpuinus Silvanectenſis, anno 847. IV. 1504. A.
Hervæus Æduenſis. V. 484. B.
Hervæus Bangorenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1867. C. idem Pangorenſis. 1863. C. Pangornenſis. 1894. C. mendoſe.
Herveus Beluacenſis, anno 991. VI. 723. B.
Herveus Elienſis, anno 1127. VI *parte II. circa med.* 1129. B.
Hervæus Nivernenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1854. A. 1875. A.
Herveus Sueſſanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Heſperion, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Heſperus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Heſperius Metenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D.
* *Heſperius* Pitanæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. Pitanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Heſychius Alexandriæ e Cilicia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Heſychius Amaſtridis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Heſychius Caſtabalorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1455. D. 1533. B. 1578. E.
Heſychius Comanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Heſychius Epiphanienſis, e Cilicia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Heſychius Gratianopolitanus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E.
Heſychius Neapolitanus e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Heſychius Parii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1528. D.
Heſychius Pruſenſis juxta Hypium, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Heſychius Viennenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. D. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. A.
Heſychius chorepiſcopus Iſauriæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Hetto Treverenſis, anno 821. IV. 1237. E.
Heudo Sueſſionenſis, anno 1059. VI. 1070. D.

HI

Hiccila Salmanticenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Hiconius Mauriennas, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E. in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Hiculfus presb. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 335. B.
Hiddo Auguſtodunenſis, anno 765. III. 2010. E.
Hieraces ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Hieraces Aphnaïtarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A.
Hierax, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 195. A.
Hieron Anaſtaſiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Hieronymus Antibarenſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Hieronymus Aretinus, anno 1514. IX. 1735. D.
Hieronymus Aſculanus, anno 1514. IX. 1735. C.
Hieronymus Bergomi, anno 1582. X. 1139. A.
Hieronymus Buduenſis, anno 1513. IX. 1589. E.
Hieronymus Ilcinenſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Hieronymus Inſulenſis, anno 1512. IX. 1625. B.
Hieronymus Laudenſis, anno 1579. X. 1094. D.
Hieronymus Lauſanenſis, anno 879. VI. 346. B.
Hieronymus Nicienſis, anno 1512. IX. 1637. E. anno 1514. IX. 1735. C.
Hieronymus Nivernenſis. V. 21. E.
Hieronymus Torcellanus, anno 1515. IX. 1783. A.
Hilarianus Hiltenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.
Hilarianus Pergæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Hilarinus Horreocelenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Hilarinus Tiotinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Hilarius, legatus ſedis Apoſt. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 698. B.
Hilarius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Hilarius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. A.
Hilarius, in ſynodica epiſt. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Hilarius Aurienſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Hilarius Ciceſtrenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1367. B. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609. E.
Hilarius Complutenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Hilarius Corinthi, in Conc. CP. anno 870. V. 924. B.
Hilarius (al *Halarius*) Dinienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. C. idem *Hilarius* Dinienſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B.
Hilarius Gabalitanus, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. C.
Hilarius Pictavienſis, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D.
Hilarius Photices. in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Hilarius Tempſanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Hilarius presb. tituli ſancti Laurentii in Lucina, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Hilarus Amerinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Hilarus Boſetanus, in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Hilarus Cuperſanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Hilarus Sullitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. E.
Hilarus diaconus Rom. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D.
Hildebadus Cabilonenſis, anno 944. VI. 597. D.
Hildebaldus Mimegardowrdenſis, anno 947. VI. 604. A.
Hildebaldus Moguntinus, ſub Carolo M. Imp. V. 5. C.
Hildebaldus Sueſſionenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. E.
Hildebertus Bituricenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B.
Hildebertus Cenomanenſis, anno 1107. VI. *parte II.* 1825. B. al. *Ildebertus.*
Hildebertus Gabalitanus, anno 1052. VI. 1030. E.
Hildebertus Silvanectenſis anno 875. VI. 161. E.
Hildebodus Cabilonenſis, anno 955. VI. 620. E.
Hildiboldus Mimigardewrdenſis, anno 948. VI. 605. A. idem *Hildebaldus*, ſupra.
Hildebrandus monachus & ſubdiaconus S. R. E. anno 1059. VI. 1066. E. S. R. E. archidiaconus & archicancellarius, anno 1073. VI. 1193. D. idem poſtea Gregorius VII.
Hildebrannus Sagenſis, anno 853. V. 53. B. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Hildegarius Beluacenſis, anno 933. VI. 574. E. anno 948. VI. 614. D.
Hildegarius Lemovicenſis, anno 960. VI. 859. A. anno 989. VI. 718. B.
Hildegarius Meldenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.

Hildemannus Beluacenſis, anno 840. IV. 1450. C. Belgivacorum epiſcopus. V. 659. D.
Hildemirus, archipresb. Aurienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Hildeprandus Capuanus, anno 1059. VI. 1066. E.
Hildeprandus Faventinus, anno 997. VI. 754. C.
Hildeprandus Sagienſis, anno 878. VI. 40. B. idem *Hildebrannus*.
Hildeprandus Verolanenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Hildericus Tudertinus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Hildewardus Halberſtadenſis, anno 967. VI. 654. B.
Hildigrimus Halverſtadenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Hildigungus Sueſſionenſis, anno 765. III. 2010. D.
Hildiwardus Citizenſis, anno 1006. VI. 772. B. idem *Hildiwardus* Citicenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Hildolfus Mantuanus, anno 1006. VI. 769. D.
Hildradus Albenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Hildricus Beluacenſis, anno 972. VI. 688. E.
Hilduinus Aſtenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Hilduinus Avennicenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Hilduinus Lenovicenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Hilgodus Sueſſorum, anno 1094. VI. *parte II.* 1709. D. idem *Hilgotus* Sueſſionenſis, anno 1085. VI. 1616. E.
Hillinus Treverenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Hilmeradus Ambianenſis, anno 849. V. 19. D.
Hiltibaldus Matiſcenſis, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1365. A.
Himerius Nicomediæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. E. 1532. E.
Himerius lector & notarius, in Conc. Chalced. II. 314. D.
Hincmarus Laudunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Hincmarus Remenſis, anno 847. IV. 1504. A. anno 849. V. 19. C.
Hippolytus Albenſis, anno 1517. IX. 1839. D.
Hippolytus de monaſterio Eugendi, anno 765. III. 2010. E.
Hirmengardis. Vide, *Ermengardis*.
Hirminmarus notarius, anno 831. IV. 1370. B.
Hirundinus Miſſuenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Hiſcipio Carcaſſenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.

HO

Hodoacrus comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Hodolfus Memigernafurdenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Hoëllus Cenomanenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B.
Hofmannus (Joannes) Orator Marchionis Brandeburg. in Conc. Trid. X. 89. C.
Holemundus Salmanticenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Homobonus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Honeſtus. Vide, *Oneſtus*.
Honeſtus Eſinas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.
Honeſtus Peruſinus, anno 967. VI. 652. C.
Honeſtus Ravennas, anno 973. VI. 692. C.
Honoratus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Honoratus, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Honoratus, in Conc. apud Nicen. anno 359. I. 719. C.
Honoratus legatus Mauritaniæ Sitifenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 968. C.
Honoratus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Honoratus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. C.
Honoratus Abiddenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Honoratus Belvacenſis, anno 900. VI. 465. E.
Honoratus Bituricenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. Arvern. anno 535. II. 1183. B.
Honoratus Caſtellanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Honoratus Fatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Honoratus Immitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Honoratus Larenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. C. 1102. A.
Honoratus Macrianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Honoratus Matharenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. E.
Honoratus Oxomenſis, anno 1565. X. 1147. C.
Honoratus Spalenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. B.
Honoratus Tagaratenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Honoratus Tamaſcanienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Honoratus Thaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.
Honoratus Timicitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Honoratus Tizienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Honoratus a Tucca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. E.
Honoratus Tuſdritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. E. 1107. C.
Honoratus presb. pro Velleſio epiſcopo, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A.
Honorius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Honorius Adqueſirenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Honorius Aquæalbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Honorius Bartanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. C.
Honorius Benepotenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Honorius Cantuariorum epiſcopus. III. 993. C.
Honorius Cellenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. A.
Honorius Cordubenſis, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 558. B. 568. E.
Honorius Malacitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Honorius Oppennenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Honorius Vartanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.
Horat Neovicenſis, anno 948. VI. 607. A.
Horatius de Biragus Vaurenſis, anno 1596. X. 1833. A.
Hormiſda Philippopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A.
Horentius Vetetinus, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 527. A.
Hortenſianus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. idem *Hortenſianus* a Laribus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.
Hortenſius Autentenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Hortulanus Beneſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Hoſius Lacedæmonis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Hoſpitalis Valentinus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. E.

HR

Hrodbertus Moguntinus, anno 975. VI. 699. A.
Hrodegandus. Vide, *Chrodegangus*.
Hrodoldus archipresb. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.

HV

Hubaldus Oſtienſis, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Hubertus Andegavenſis, anno 1040. VI. 918. B.
Hubertus Arimas, anno 998. VI. 758. C.
Hubertus Bononienſis, anno 1311. VII. 1378. D.
Hubertus Cantuarienſis, anno 1194. VI *parte II. ſub finem.* 1918. A. 1920. A.
Hubertus Firmenſis, anno 998. VI. 758. B.
Hubertus Genuenſis, anno 1074. VI. 1234. A.
Hubertus Lunenſis, anno 967. VI. 652. C.
Hubertus Luſcalis, anno 998. VI. 758. C.
Hubertus Mediolanenſis, anno circ. 1162. VI. *parte II. ſub finem.* 1624. E.
Hubertus Meldenſis, anno 833. IV. 1373. A. idem *Hucbertus* Meldenſis, anno 849. V. 19. C.
Hucbertus Meldenſis, anno 909. VI. 547. A.
Hubertus Nemauſenſis, anno 913. VI. 557. B.
Hucbertus Parmenſis, anno 962. VI. 626. A. idem *Hubertus* Parmenſis, anno 967. VI. 652. E.
Hubertus Saliſbirienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.
Hubertus Silvanectenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1877. B. idem *Humbertus*.
Hubertus Taruannenſis, anno 1080. VI. 1438. E.
Hubertus S. R. E. lector. VI. 1174. B. ſubdiaconus. 1175. A.

Hudda comes, anno 851. V. 36. E.
Huduinus abbas, in Privilegio Atrebat. V. 678. E.
Hugezun Cardinalis legatus in Angliam. VI. *parte II. ſub finem.* 1639. D. anno 1175.
Hugo princeps Francorum, abbas S. Martini. VI. 575. A.
Hugo Agathenſis, anno 1374. VII. 1879. A.
Hugo Albus, Cardinalis, anno 1068. VI. 1157. D. idem *Candidus.* 1159. B.
Hugo S. Andreæ in Scotia, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1893. D.
Hugo Aritienſis, anno 952. VI. 616. D.
Hugo Autiſſiodorenſis, anno 1025. VI. 840. A. 839. C.
Hugo Autiſſiodorenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1812. D.
Hugo Autiſſiodorenſis, anno circ. 1152. VI. *parte II. circa med.* 1256. E. 1257. C. &c.
Hugo Avringenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Hugo Auraſicenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Hugo Baiogarenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Hugo Biſuntinus, anno 1678. VI. 1388. D. anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Hugo Biterrenſis, anno 1351. VII. 1685. C. anno 1368. VII. 1803. B. 1860. E.
Hugo Camerinenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Hugo Carpentoratenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Hugo Caturcenſis, anno circ. 1325. VII. 1433. B.
Hugo Ceſtrenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Hugo Chryſopolitanus, anno 1070. VI. 1163. D.
Hugo Cizenſis, anno 967. VI. 658. A.
Hugo Conſtantienſis, anno 1223. VII. 130. C.
Hugo Dienſis, anno 1074. VI. 1247. B. anno 1079. VI. 1016. A.
Hugo Dunelmenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1409. C. anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. E. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B. anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Hugo Ebroicacenſis, anno 1050. VI. 1011. D.
Hugo Eduenſis, anno 1286. VII. 1067. E.
Hugo Engoliſmenſis, anno 989. VI. 718. B. anno 990. VI. 862. C.
Hugo Gabalenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Hugo Gallienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Hugo Genavenſis, anno 998. VI. 758. B.
Hugo Genuenſis, anno 1006. VI. 772. C.
Hugo Gratianopolitanus, anno 1112. VI. *parte II.* 1913. B.
Hugo de Robertis Hieroſolymitanus Patriarcha, anno 1409. VIII. 101. B.
Hugo Januenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Hugo Laudunenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Hugo Lemovicenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Hugo Lexovienſis, anno 1074. VI. 1518. D.
Hugo Lincolnienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Hugo Lingonenſis, anno 1049. VI. 1002. B. anno 1080. VI. 1606. B.
Hugo Lingonenſis, anno.... VI. *parte II.* 1817. C.
Hugo Lugdunenſis, anno 108.... VI. 1492. E.
Hugo Nicoſienſis, anno 1251. VII. 1721. B.
Hugo Nivernenſis, anno 1047. VI. 925. E. anno 1049. VI. 1002. B. anno 1059. VI. 1070. D. anno 1081. VI. 1609. A. anno 1130. VI. *parte II.* 1812. D.
Hugo Numentanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Hugo Oſtienſis, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1248. D.
Hugo Placentinus, anno 1155. VI. *parte II. circa med.* 1358. C.
Hugo Portugalenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. C.
Hugo Præneſtinus, anno 1432. VIII. 1139. B.
Hugo Regienſis (in Provincia) anno 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1985. E.
Hugo Rhegienſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Hugo Rotomagenſis, anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1162. A.
Hugo Ruthenenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1733. B.
Hugo Rutenenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Hugo Sedunenſis, anno 998. VI. 758. B.
Hugo Senonenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1276. A. E.
Hugo Sueſſionenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1486. A. *& ſeqq.*
Hugo Terracinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. C.
Hugo Tricaſſinus, anno 1059. VI. 1070. D.
Hugo Tricaſſinenſis, anno 1337. VII. 1622. E.
Hugo Turonenſis, anno 1008. VI. 774. A.
Hugo Turonenſis, anno 1130. VI. *parte II. circa med.* 1186. E.
Hugo Vaſatenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Hugo Veſontionenſis, anno 1049. VI. 1002. B. idem Biſuntinus. 1145. C. anno 1059. VI. 1069. E.
Hugo Vivarienſis, anno 1289. VII. 1160. C.
Hugolinus Licienſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Huita epiſc. in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.
Humanugus Caurienſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 609. B.
Humbaldus Autiſſiodorenſis, anno 1104. VI. *parte VI.* 1799. B. idem *Humbaudus.* 1875. B.
Humbaldus Lugdunenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 2000. B.
Humbaldus Sabinianus, anno 1093. VI. *parte II.* 1677. B. idem *Ubaldus* Sabinenſis.
Humbaudus Lemovicenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1741. E.
Humbertus Gratianopolitanus, anno 1025. VI. 839. C.
Humbertus Lugdunenſis, anno 1070. VI. 1163. D. anno 1074. VI. 1252. A.
Humbertus Silvæ Candidæ, anno 1054. VI. 967. D. anno 1055. VI. 1037. C.
Humbertus Silvanectenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.
Humbritus Helmau, anno 833. IV. 1378. B.
Hundfrid diaconus, in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Huzmannus Spirenſis, anno 1085. VI. 1616. B.

HY

Hyacinthus Mileſius, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Hyacinthus Surrentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. B.
Hygberth abbas in Conc. Clovesh. IV. 968. D. 969. A.
Hymenæus Hieroſolym. in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Hymenæus a Theſſalia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 635. B.
Hypatius, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Hypatianus, in Conc. Sirm. anno 359. I. 710. D.
Hypatius Adriani, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 763. E.
Hypatius Claudiopolis, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. C.
Hypatius Epheſi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Hypatius Garihelæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. C.
Hypatius Germenorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Hypatius Nicææ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Hypatius Sidymenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Hypatius Zephyrii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
Hypatius presb. in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B.
Hypatius lector & notarius, in Conc. Chalced. II. 318. E.
Hypatius monachus ſub Eutyche. II. 235. D.
Hyperechius, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 707.
Hyperechius Aſponæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Hyperitius (forte, *Hyperechius*) Zeli, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.
Hypſiſtius Philadelphius, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

JAC

Jacobus Adrienſis, anno 1415. VIII. 279. A. 428. E. anno 1416. VIII. 480. E. anno 1433. VIII. 1483. D. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Jacobus Æduenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Jacobus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Jacobus Albanenſis, anno 1514. IX.

1732. E. anno 1515. IX. 1769. E.
Jacobus Aprutinus, anno 1438. IX. 728. E.
Jacobus Aquenſis in Provincia, anno 1326. VII. 1493. D.
Jacobus Aquinatenſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Jacobus Babylonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.
Jacobellus (Jacobus) epiſc. Bellicaſtrenſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.
Jacobus Bononienſis, anno 1253. VII. 439. D.
Jacobus Calaritanus, anno 1074. VI. 1260. D. anno 1080. VI. 1469. C.
Jacobus Cantienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Jacobus Civitatis Ducalis, anno 1512. IX. 1609. C.
Jacobus Comaculenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Jacobus Doroſtoli, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1455. D. 1533. B. 1578. E.
Jacobus Ebredunenſis, anno 1431. VIII. 1573. E.
Jacobus Eſinus, anno 1416. VIII. 481. A.
Jacobus Faventinus, anno 1514. IX. 1734. C. anno 1516. IX. 1836. D.
Jacobus Feltrenſis, anno 1596. X. 1928. B.
Jacobus Ferentinus, anno 1277. VII. 753. C.
Jacobus Feſulanus, anno 1037. VI. 916. C.
Jacobus Florentinus, anno 1409. VIII. 101. D.
Jacobus Gerundenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Jacobus Glandatenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Jacobus Laudenſis, anno 1409. VIII. 102. B. anno 1415. VIII. 329. A.
Jacobus Lemeleſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Jacobus Marſicanus, anno 1514. IX. 1735. D.
Jacobus Menteſanus. in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Jacobus Methymnæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.
Jacobus Morinenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Jacobus Narbonenſis, anno 1258. VII. 505. C.
Jacobus Narnienſis, anno 1438. IX. 728. D.
Jacobus Niſibenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Jacobus Paphenſis, anno 1512. IX. 1582. D. anno 1514. IX. 1734. C.
Jacobus Pennenſis, anno 1415. VIII. 328. E.
Jacobus Peritheorii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Jacobus Placentinus, anno 1415. VIII. 304. C.
Jacobus Plocenſis, anno 1409. VIII. 108. A. anno 1420. VIII. 994. A.
Jacobus Potentinus, anno 1514. IX. 1734. C.
Jacobus Præneſtinus, anno 1240. VII. 327. E.
Jacobus Senegallienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Jacobus Signinus, anno 1512. IX. 1582. D.
Jacobus Sueſſionenſis, anno 1223. VII. 130. C. 201. C.
Jacobus Tarviſinus, anno 1415. VIII. 279. A. 330. A.
Jacobus Toletanus, anno 1423. VIII. 1026. A.
Jacobus Tolonenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Jacobus Trecenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Jacobus Turonenſis, anno 1415. VIII. 428. E.
Jacobus Upſalenſis, anno 1515. IX. 1782. E.
Jacobus Zetumii, anno 1565. X. 1176. B.
Jacobus diaconus & archimandrita. in Conc. CP. anno 448. II. 171. A.
Jacobus monachus Niſibenus, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. D.
Jacob de monaſterio Gamundias, anno 765. III. 2010. E.

JAD JAE

Jader a Midila, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. B.
Jaënbarchus Dorovernenſis, anno 787. III. 2072. D.

IAM JAN

Iamblichus Chalcidis, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Iambus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A. idem *Iambus* a Germaniciana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. E.
Jannotius Trojanus, anno 1514. IX. 1734. C. idem *Genotius.*
Janſenius (Cornelius) Gandavenſis, anno 1570. X. 1206. A.
Januarianus Caſenſium Nigrenſium, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. C.
Januarianus Giſipenſium majorum, in Collat. Carthag. I. 1089. C.
Januarianus Tiburſicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. E.
Januarius Aptucenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A. Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. B.
Januarius Aquenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Januarius Aquæ Albenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Januarius Banenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.
Januarius Beneventanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. B.
Januarius Betagbarenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.
Januarius Caſaſmedianenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. B.
Januarius Cenculianenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Januarius Centurienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Januarius Centurionenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.
Januarius Gattianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Januarius Gaurianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Januarius Hierichuntinus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Januarius Horreæ Cælienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Januarius Jacterenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Januarius Lamaſuenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D. 1099. A.
Januarius a Lambeſe, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. D.
Januarius Legenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Januarius Leontorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Januarius Libertinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. C.
Januarius Libertinenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Januarius Macrianæ, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.
Januarius Maſculitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Januarius Muſſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.
Januarius Muzulenſis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. A.
Januarius Narenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.
Januarius Nasbincenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Januarius Numidienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Januarius Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. C.
Idonius Ruſaditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Januarius de Salaria, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Januarius Tagaſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Januarius Tubulbacenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Januarius de Tuburſico Numidiarum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E.
Januarius Tunudenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. D.
Januarius Vegeſelitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. D.
Januarius Veleſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Januarius a Vico Cæſaris, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.
Januarius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Januarius alius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Januarius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. B.
Januarius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Januarius, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Januarius epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Januarius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Januarius alius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Januarius alius presb. *Urci*, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Januarius, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Januarius presb. tituli Veſtinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Januarius presb. in Conc. Rom. anno

487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.

Janus Fregoſe Agennenſis, anno 1583. X. 1382. A.

Januſſius Poſnanienſis, anno 1267. VII. 580. B.

JAQ JAR JAY

Jaquintus Frequentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.

Jaquintus Gaurienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.

Jaroſlaus Gneſnenſis, anno 1375. VII. 1887. D.

Jayus, Vide, *Claudius*.

IB IC ID

Ibas Edeſſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

Ibitaricus Elnenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.

Ibo Aſſiſienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.

Iconius Gortynæ Cretæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C. 1530. E.

Icterius Lemovicenſis, anno 1052. VI. 1030. D. anno 1059. VI. 1070. D.

Idalius Barcinonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.

Idatius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.

Idaxius Muzucenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. C. 1107. B.

Idduas Smyrnæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B.

Idunan Midienſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. C.

JE

Jeremias Apratienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. D.

Jeremias Tianenſis, anno 1512. IX. 1582. B. anno 1514. IX. 1734. B.

Jerenus Strombious, *ſive* Strongylenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2057. E.

Jeromirus Pragenſis, anno 1074. VI. 1230. C. 1231. B.

Jeſſes Nemetum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

IG

Igmarus Tuſculanus, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B. Idem *Ymarus*.

Ignatius Baſiliopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

Ignatius Caſſandrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

Ignatius CP. in Conc. CP. anno 870. V. 922. E.

Ignatius Dorylæi, in Conc. CP. anno 870. V. 928. A.

Ignatius Hierapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.

Ignatius Iſindi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

Ignatius Juliopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.

Ignatius Mileti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Ignatius Nyſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

Ignatius Prœconeſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Ignatius Sozopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

Ignatius Sycorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Ignatius patriarcha Syrorum. IX. 1040. B.

Ignatius Timonis, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.

Ignatius Turnobi, anno 1439. IX. 425. B.

Ignizo Florentinus, anno 969. VI. 681. A.

IL

Ildeboldus Cabilonenſis, anno 875. VI. 162. A.

Ildefonſus Bracarenſis, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1289. D. 1290. D.

Ildefonſus abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.

Ildericus epiſcopus, in Conc. Bracar. anno 561. III. 353. A.

Ildigiſus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.

Ildulfus Irienſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.

Ilergius Egarenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.

Ilpidius Aſturicenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.

Ilpidius Tyraſſonæ, io Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.

Iluarius Iſaurenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

IM IN

Imarus, Vide, *Ymarus*,

Imbertus Aginnenſis, anno 1409. VIII. 102. C.

Imbertus Pariſienſis, anno 1047. VI. 925. E. idem *Humbertus*. anno 1059. VI. 1070. D.

Imbetauſius Remenſis, in Conc. Arelat. anoo 314. I. 267. B.

Imbricus Auguſtenſis, anno 1074. VI. 1285. A.

Immo Noviomagenſis, anno 847. IV. 1504. E. anno 849. V. 19. D.

Importunus epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.

Indimus Canni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.

Indimus Irenopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.

Ingegnerius, Vide, *Joannes*.

Ingelarius abbas, anno 886. VI. 396. B.

Ingelnonus Sagienſis, anno 833. IV. 1373. B.

Ingelrannus Laudunenſis, anno 109.... VI. *parte II.* 1663. C.

Ingenandus Pictavenſis, anno 862. V. 554. D.

Ingenuinus Brixinenſis, in ſoggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.

Ingenuus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.

Ingenuus Ebredunenſis. II. 791. B. 802. C.

Ingenuus Ebredun. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C. & 791. B.

Ingenuus Ubabenſis, in Coeventu Afric. anno 484. II. 785. A.

Ingenuus presb. pro Apro Bigerritano, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.

Ingerannus Cameracenſis, anno 1277. VII. 751. C.

Ingerannus Morinenſis, anno 1318. VII. 1403. C. anno 1329. VII. 1541. D.

Ingildus Valentinus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.

Ingildus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. D.

Ingilrannus Metenſis, anno 785. III. 2061. A.

Ingilwinus Pariſiacenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1316. A. Pariſiacus, anno 875. VI. 161. E.

Ingizo Aſiſinas, anno 967. VI. 652. D.

Ingizo Caſtellanus, anno 998. VI. 758. C.

Ingo Aſtenſis, anno 1075. VI. 1331. C.

Ingobertus Urgellitanus, anno 885. VI. 397. A. 398. A.

Ingwaldus epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.

Injurioſus Turonenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. C.

Innocentius Cenomanicus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.

Innocentius Ferentinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.

Innocentius Foroſempronienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501 II. 971. B.

Innocentius Emeritenſis, anno 610. III. 548. D.

Innocentius Eudoxianus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

Innocentius Exinus, anno 1438. IX. 728. E.

Innocentius Germanienſis, in Collat. Carthag. I. 1078. E.

Innocentius Guzabetanus, Donat. io Collat. Carthag. I. 1104. B.

Innocentius Lamiggigenſis, in Collat. Carthag. I. 1084.

Innocentius Mevanatenſis, io Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

Innocentius Muzucenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

Innocentius Tiferninus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.

Innocentius, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.

Innocentius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Innocentius epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.

Innocentius diaconus Nicaënſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

Involatus Convenenſis, anno 879. VI. 62. A.

Involatus Dertoſanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.

Involatus abbas, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. D.

Inzus Cotnenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

JOA

Joachimus Midiæ, anno 1565. X. 1176. A.

Joachim Monembaſienſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. B.
Joachimus Naupacti & Aitæ, anno 1565. X. 1176. A.
Joachimus Rhyzæi, anno 1565. X. 1175. E.
J. Alathenenſis, anno 1059. VI. 1068. A.
J. Trebenſis, anno 1059. VI. 1068. A.

JOAN A

Joannes Abelenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.
Joannes Abilæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Joannes Abrincenſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Joannes Abydi, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Joannes Acerranus, anno 1513. IX. 2653. E. Aceranenſis, anno 1514. IX. 1735. A. Acerranenſis. 1673. C.
Joannes Adadeorum, in ſynodo Trullana. III. 1710. E.
Joannes Adanorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Joannes Adarenenſis in Sardinia, anno 2179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Joannes Adurenſis, anno 1368. VII. 1803. D.
Joannes Æni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Joannes Aganenſis, anno 1439. IX. 425. E.
Joannes Alabandenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Joannes Algarenſis, anno 1517. IX. 1842. E.
* *Joannes* Alindorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Alindenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Joannes Amaſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Joannes Ambianenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Joannes Ambianenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Joannes Ambladorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
* *Joannes* Amyzonis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Joannes Anagninus, anno 964. VI. 631. E.
Joannes Anconitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Joannes Andrapi, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Joannes Santandreanus, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1420. E. anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1893. D.
Joannes Aneatarum, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Joannes ſancti Angeli de Lombardis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Joannes Antonius Anglonenſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Joannes Baptiſta Anſanenſis, anno 1515. IX. 1771. E.
Joannes Antiochenus, anno 1435. VIII. 1448. A.
Joannes Antiſſiodorenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Joannes Miræus Antuerpienſis, anno 1607. X. 1968. C.
Joannes Apameenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Joannes Apameæ, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.
Joannes Apri, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Joannes Aprutienſis, anno 879. VI. 82. D.
Joannes Aptenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Joannes Aquenſis, (Dax) anno 1368. VII. 1803. C.
Joannes Aquilanus, anno 1514. IX. 1734. C.
Joannes Arbenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Joannes Arcadiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Joannes Arelatenſis, in Conc. Arelat. VI. anno 813. IV. 1002. C.
Joannes Arelatenſis, anno 1234. VII. 235. A. idem *Joannes Baucianus* Arelatenſis, anno 1251. VII. 433. A.
Joannes Aretinus, anno 876. VI. 169. C.
Joannes Argi, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Joannes de Raguſio Argenſis, anno 1431. VIII. 1087. C.
Joannes Arianenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Joannes Ariaſſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Joannes Ariminenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Joannes Ariminenſis, anno 967. VI. 652. C.
Joannes Armeniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E.
Joannes Aſculanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Joannes Aſculenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Joannes Aſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Joannes Athenienſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Joannes Attalienſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Joannes Six Audomarenſis, anno 1586. IX. 2181. D.
Joannes Avenionenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Joannes Avinionenſis, anno 1251. VII. 433. B.
Joannes Avinionenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Joannes Auguſtopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1529. D.
Joannes Auguſtopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Joannes Aurelianenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B. anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1973. D.
Joannes Aureliopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C. Aurelianopolis. 1529. C. Aureliopolitarum Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B.
Joannes Auximas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Joannes Baptiſta Auximanus, anno 1517. IX. 1842. C.
Joannes Azani, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.

JOAN B

Joannes Baiocenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Joannes Balneoregienſis, anno 1015. VI. 820. A.
Joannes Barbulorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Joannes Barcuſorum, in Conc. V anno 553. III. 204. C.
Joannes Jacobus Barenſis, anno 1512. IX. 1582 A.
Joannes Bargylii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Joannes Bathonienſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Joannes Bellunenſis, anno 967. VI. 652. E.
Joannes Beluacenſis, anno 1318. VII. 1403. C. anno 1326. VII. 1531. C.
Joannes Bergomas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. A.
Joannes Bigaſtrenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Joannes Biſuntinus, anno circ. 1229. VII. 183. D.
Joannes Bonſius Biterrenſis, anno 1609. XI. 54. A.
Joannes Bithynienſium, in ſynodo Trullana. III. 1702. A.
Joannes Bitontinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Joannes Bleranus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Joannes Bononienſis, anno 881. VI. 92. E.
Joannes Bononienſis, anno 997. VI. 754. C.
Joannes Boſpori, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Joannes Bollienſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Joannes Bovinenſis, anno 1512. IX. 1583. A. anno 1514. IX. 1734. D.
Joannes Bracarenſis, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1286. C. idem *Ildefonſus.* 1289. D. 1290. D.
Joannes Bracarenſis, anno 1438. IX. 734. A.
Joannes Briocenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1958. C.
Joannes Briocenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Joannes Brixienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Joannes Brixienſis, anno 1582. X. 1139. A.
Joannes Buxinenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Joannes Baptiſta Brugniatenſis, anno 1513. IX. 1653. D.
Joannes Buceli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Joannes Bullenſium regiorum, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Joannes Burcaenopolitanus, e Caria, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. *Forte,* Hyrcanopolitanus: ut in eodem Conc. CP. anno 449. 170. B.
Joannes Burgiavienſis, anno 1245. VII. 375. C.

JOAN C

Joannes Cabilonenſis, anno 1400. VII. 1935. B.

Digitized by Google

Joannes Cæſarauguſtanus, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Joannes Cæſareæ Bithyniæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Joannes Cæſareæ Palæſtinæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Joannes Cæſarienſis, (*qui in titulo epiſtolæ, ut videtur*, Hieroſolymitanus) in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.
Joannes Cæſenas, anno 1042. VI. 920. D.
Joannes Antonius Calenenſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Joannes Calibienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.
Joannes Callienſis, anno 967. VI. 652. D.
Joannes Camaracenſis, anno 865. V. 1457. A. Cameracenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. B.
Joannes Canapenſis, anno 1429. IX. 425. E.
Joannes Candidæ caſæ, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem*. 1910. B.
Joannes Cannenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. B.
Joannes Cantuarienſis, anno 1279. VII. 779. D. anno 1286. VII. 1071. C. idem *Joannes Beccanus* (aliis *Pecham*,) Cantuarienſis, anno 1291. VII. 1166. E.
Joannes Merton Cantuarienſis, anno 1486. IX. 1517. A.
Joannes Stetfort Cantuarienſis, anno 1342. VII. 1645. A.
Joannes Carcaſſonenſis, anno 1368. VII. 1803. B.
Joannes Carinenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Joannes Carnotenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1689. C.
Joannes Carnotenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Joannes Carthenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B. Carthenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 715. D.
Joannes Baptiſta Caſertanus, anno 1515. IX. 1771. E.
Joannes Caſtranenſis, anno 969. VI. 681. A.
Joannes Caſtrenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Joannes Caturcenſis, anno 1368. VII. 1860. E.
Joannes Baptiſta Cavallicenſis, anno 1513. IX. 1707. A. anno 1514. IX. 1733. E.
Joannes Caurienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. B. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Joannes Cenomanenſis, anno 1448. IX. 1339. B.
Joannes Ceraſuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Joannes Ceraſenorum, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Joannes Chalcedonenſis, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Joannes Chimenſis, anno 1274. VII. 721. D.
Joannes Ciceſtrenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem*. 1653. B.
Joannes Cii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.
Joannes Cimelanenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Joannes Civitatenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Joannes Claudiopolis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Joannes Codrulenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Joannes Coloniæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Joannes Comanorum, in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1130. E.
Joannes Comanæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Joannes Compoſtellanus, anno 1335. VII. 1965. A.
Joannes Conſtantienſis, anno 765. III. 2010. E.
Joannes Conſtantinæ, (vel Conſtantiæ) in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Joannes Chryſoſtomus, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Joannes Beccus CP. anno 1277. VII. 753. A.
Joannes Lecanomantis CP. anno circiter 840. V. 1546. B.
Joannes Corinthi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Joannes Cornelienſis, anno 954. VI. 617. E. anno 973. VI. 692. C.
Joannes Coryci, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Joannes Cremenſis, anno 1119. VI. *parte II*. 1986. E.
Joannes Cremonenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. D.
Joannes Cucuſi, pro Palladio Melitenes, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Joannes Cucuſi, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.

JOAN D

Joannes Daldæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Joannes Damaſci, in Conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1435. C. 1532. E. 1560. B.
Joannes Damaſci, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Joannes Dardani, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Joannes Daſcylii, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Joannes Dertoſanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Joannes Diocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. E.
Joannes Dioclienſis, & Antibarenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem*. 1954. D.
Joannes Doarenus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Joannes Docimii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Joannes Dublinenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem*. 1909. A.
Joannes Dumienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Joannes Dunelmenſis, anno 1382. VII. 1892. A.
Joannes Dunkeldenſis, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem*. 1885. C.
Joannes Dyſcolii, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.

JOAN E

Joannes Eboracenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem*. 1909. A.
Joannes Eboracenſis, anno 1367. VII. 1785. B.
Joannes Ecelitenæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Joannes Egabrenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B. in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.
Joannes Egarenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Joannes Elemogenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Joannes Eliberitanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Joannes Elnenſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Joannes Elvenſis, anno 1512. IX. 1637. D.
Joannes Epheſi, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. D.
Joannes Epheſi, in ſeptima ſynodo. IV. 458. A.
Joannes Eporedienſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Joannes Erizorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.
Joannes Eſinas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Joannes Exonienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem*. 1909. A.
Joannes Exonienſis, anno 1342. VII. 1655. B.

JOAN F

Joannes Falaritanus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Joannes Falaritanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. A.
Joannes Falaritanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Joannes Falerinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Joannes Fanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Joannes Faventinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. B.
Joannes Faultinopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Joannes Ferentinas, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Joannes Ferrarienſis, anno 1438. IX. 728. E. anno 1439. IX. 425. C.
Joannes Firmanenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Firmanus, anno 1416. VIII. 481. B.
Joannes Forojulienſis, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Forojulienſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Joannes Forolivienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 26. E.
Joannes Foropompilienſis, anno 1251. VII. 439. D.
Joannes Foroſempronias, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Joannes Fundanus, anno 1015. VI. 820. D.
Joannes Fundanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2055. C.
Joannes Ficoniæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.

JOAN G

Joannes Gabalorum, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. D.

Joannes

Joannes Gabopolita, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.
Joannes Gadaræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Joannes Gallacenſis, anno 963. VI. 627. C. Galleſianus, anno 964. VI. 631. E. Galiſanus, anno 967. VI. 680. E.
Joannes Gebennenſis, anno 1415. VIII. 279. A. 428. E.
Joannes de Sabaudia Gebennenſis, anno 1515. IX. 1783. C.
Joannes Gemenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B. *Forte*, Germenſium.
Joannes Genuenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Joannes Germaniciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Joannes Gerundenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Joannes Giennenſis, anno 1339. VII. 1636. E.
Joannes Glandatenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Joannes Gleſquenſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1202. D.
Joannes Gneznenſis, anno 1514. IX. 1734. D.
* *Joannes* Gnidi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Joannes Gratianopolitanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Joannes Gummitanus, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Joannes Gurzenſis, anno 1386. VII. 1900. C.

JOAN H

Joannes Hadrianopolis Æmimonti, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Joannes Hadrianenſis, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Joannes Haſloënſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Joannes Havelbergenſis, anno 1515. IX. 1783. C. Haverbergenſis, anno 1516. IX. 1837. A.
Joannes Helenopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.
Joannes Heliopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1703. B.
Joannes Hephæſti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. E. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.
Joannes Heracleæ, in Conc. CP. anno 460. II. 783. E.
Joannes Heracleæ Europæ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C. Heracleæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.
Joannes Heracleæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Joannes Heracleæ Ponti, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Joannes Heracleopolis Armeniæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Joannes Herefordenſis, anno 1382. VII. 1892. A.
Joannes Hormenſis, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Hydruntinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. D.
Joannes Hyrcanorum, in Conc. CP. anno 448. II. 139. A. 170. B. Hyrcanidis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. C.

JOAN I

Joannes Ilienſis, pro Euprepio Cyzici, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Joannes Iliplenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Joannes Imolenſis, anno 967. VI. 653. A.
Joannes Ingegnerius Juſtinopolitanos, anno 1596. X. 1928. C.
Joannes Jordanenſis, anno 967. VI. 653. A.
Joannes Juſtinianopolis, in ſynodo Trullana. III. 1698. E.
Joannes Juſtinopolitanus, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. A.

JOAN L

Joannes Lampſaci, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Joannes Lappæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Joannes Larinenſis, anno 1062. VI. 1117. D.
Joannes Laudunenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Joannes Lavellanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Joannes Franciſcus Lavellinenſis, anno 1513. IX. 1673. B.
Joannes de Pinguio Lauſanenſis, anno 1435. VIII. 1631. C.
Joannes Lectorenſis, anno 1060. VI. 1075. B.
Joannes de Mella, Legionenſis, anno 1439. IX. 426. A.
Joannes de l'Aubeſpine Lemovicenſis, anno 1584. X. 1508. B.
Joannes Leodienſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Joannes Leontopolis, in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1130. E.
Joannes Leri, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.
Joannes Lesbi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. Lesboſelenenſis. 1528. A.
Joannes Lexovienſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Joannes de Vaſſé, Lexovienſis, anno 1581. X. 1255. E.
Joannes Lichfeldenſis, anno 1415. VIII. 279. B. 330. A.
Joannes Limbi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Joannes Lithoproſopenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Joannes Litterenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Joannes Lodovenſis, anno 1374. VII. 1879. A.
Joannes Lubecenſis, anno 1409. VIII. 100. A.
Joannes Lucanenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Joannes Lucenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Joannes Lutomuſlenſis, anno 1415. VIII. 279. B.

JOAN M

Joannes Madolonenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Joannes Mæoniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Joannes Magalonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Joannes Magalonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Joannes Malleacenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Joannes Baptiſta Marianenſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Joannes Maroniæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Joannes Marſicanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Joannes Marſorum epiſc. in Conſtituto Vigilii. III. 46. C.
Joannes Marturanenſis, anno 964. VI. 631. E. Maturanenſis, anno 998. VI. 758. B.
Joannes Maſſilienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Joannes Medaii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Joannes Mediolanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.
* *Joannes* Meldenſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Joannes Meldenſis, anno 1485. IX. 1519. E. 1521. B.
Joannes Meldenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Joannes Melficenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Joannes Mentelanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Joannes Meſſenius, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. Meſſenæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.
Joannes Cardinalis a Lotharingia, adminiſtrator Metenſis, anno 1549. IX. 2141. B.
Joannes Metropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Joannes Mibiarcenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Joannes Miletopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Joannes de Monte Marano, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Joannes Montis Marini, anno 1517. IX. 1843. A.
Joannes Moravenſis, anno 1074. VI. 1230. E.
Joannes Morioenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1761. D. anno 1107. *Ibid.* 1824. B. Morinenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Joannes Morinenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Joannes Morinenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. A.
Joannes Moſynorum, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.
Joannes Moſynorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Joannes Mylanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. C.
Joannes Myndi, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Joannes Myndi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Joannes Myrines, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.

JOAN N

Joannes Narnienſis, anno 963. VI. 627. C.

Joannes Navarienſis, anno 1409. VIII. 99. E.
Joannes Nazianzi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Joannes Neapolitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Joannes Neapoleos, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.
Joannes Neapolitanus, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B. anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Joannes Nemauſenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Joannes Nemauſenſis, anno 1351. VII. 1688. A. anno 1368. VII. 1803. B. & 1879. A.
Joannes Neocæſareæ Euphrateſiæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Joannes Neocæſareæ, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.
Joannes Nepeſinus, in Pauli Papæ Conſtituto, anno 761. III. 2002. C.
Joannes Nepeſinus, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Nicææ Thraciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Joannes Nicomediæ, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Joannes Nicopolis Armeniæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Joannes Nicopolitanus, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Joannes Nicoſienſis, anno 1320. VII. 1745. B.
Joannes Nivernenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Joannes Franciſcus Nolanus, anno 1512. IX. 1588. B.
Joannes Norwicenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. D. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.
Joannes Novarienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Joannes Numentanus, anno 964. VI. 631. E.
Joannes Nurſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. E.
Joannes Nyſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Joannes Nyſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Joannes Nyſſæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.

JOAN O

Joannes Olympenus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Joannes Oſcenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 131. B. 136. B.
Joannes Oſtienſis, anno 1098. VI. *parte II.* 1757. C.
Joannes Oſtienſis, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1169. B.
Joannes Oſtienſis, anno 1415. VIII. 317. E.
Joannes Oxomenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Joannes Oxomenſis, anno 1302. VII. 1253. D. anno 1326. VII. 1533. D.

JOAN P

Joannes Pacenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Joannes Pæſtanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Joannes Palmyræ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Joannes Pampilonenſis, anno 610. III. 549. A.
Joannes Pampilonenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Joannes Panii, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Joannes S. Papuli, anno 1409. VIII. 107. C.
Joannes Parthicopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.
Joannes Pavenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Pergenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. C.
Joannes Pergenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. A. in Conc. CP. anno 870. V. 923. E.
Joannes Perſidis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. 423. B.
Joannes Peſaurienſis, anno 1438. IX. 734. A.
Joannes Peſinuntis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Joannes Petrenſis, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Joannes Petrarum, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Joannes Phænuntis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.
Joannes Baptiſta Phanenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Joannes Philadelphiæ Lydiæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Joannes Phocenſium, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.
Joannes Pictavenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. E.
Joannes Pictavenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1623. C. anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Joannes Pipernenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Joannes Piſanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Joannes Placentinus, anno 1245. VII. 375. C.
Joannes Podaliæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Joannes Podaliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Joannes Pœmanenus, in epiſt. ad Leonem Im. II. 741. C.
Joannes Polatinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Joannes Polemonii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Joannes Polemonii, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E. in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Joannes Pomezanienſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Joannes Pompeïopolis, in ſynodo Trullana. III. 1699. B.
Joannes Pompeïopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 924. D.
Joannes Populonienſis, anno 877. VI. 191. A.
Joannes Portuenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. C. in ſexta ſynodo. III. 1426. C.
Joannes Portuenſis, anno 1046. VI. 926. A.
Joannes Portuenſis, anno 1059. VI. 1056. E.
Joannes Portuenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1677. B.
Joannes Portuenſis & S. Rofinæ, anno 1274. VII. 687. D.
Joannes Portuenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Joannes Potentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Joannes Prænestenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Joannes Præneti, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Joannes Prœconneſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E.
Joannes ſancti Pontii Thomeriarum, anno 1368. VII. 1803. B. & 1879. A.
Joannes Pragenſis, anno 1267. VII. 579. D.
Joannes Pſynchi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Joannes Ptolemaïdis in Syria, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1157. D.

JOAN R

Joannes Ratiſponenſis, anno 1419. VIII. 107. C.
Joannes Ravennas, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D. idem fortaſſis, *Joannes* Ravennenſis, anno 877. VI. 190. D.
Joannes Ravennas. II. 898. D.
Joannes Ravennas, anno 997. VI. 739. A.
Joannes de Courtenay Remenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Joannes Remenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Joannes Revalienſis, anno 1515. IX. 1799. C.
Joannes Rigenſis, anno 1409. VIII. 120. D. anno 1415. VIII. 279. B.
Joannes Rioppolanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. B.
Joannes du Bourg Rivenſis, anno 1590. X. 1833. A.
Joannes Rhædeſti, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Joannes Rhegitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Joannes Rhegitanus, in ſexta ſynodo III. 1426. D.
Joannes Rhizæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
• *Joannes* Rhodi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 228. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E. Rhodienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Joannes Roffenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Joannes Roſchildenſis, anno 1425. VIII. 1029. C. anno 1434. VIII. 1627. E.
Joannes Rotomagenſis, anno 876. VI. 173. E. anno 878. VI. 35. A.
Joannes Rotomagenſis, anno 1072. VI. 1179. D.
Joannes Rotomagenſis, anno 1424. VIII. 1110. D.
Joannes Ruffii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.

JOAN S

Joannes Sabinenſis, anno 963. VI. 627. C.

Joannes Sabinenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Joannes Savinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Sabinenſis, anno 1409. VIII. 7. C.
Joannes Sagienſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Joannes Salernitanus, anno 964. VI. 632. D.
Joannes Salernitanus, anno 1046. VI. 923. A. anno 1051. VI. 964. C.
Joannes Salonitanus. anno 879. VI. 57. D.
Joannes Saluntianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Joannes Sarſinatenſis, anno 969. VI. 681. A.
Joannes Sarſinatenſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Joannes Sebaſtiæ Armeniæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B. Sebaſtiæ metropolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D.
Joannes Secovienſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Joannes Arias Segobienſis, anno 1473. IX. 1516. D.
Joannes Vincentius Senenſis, anno 1514. IX. 1733. D.
Joannes Senonenſis, anno 1425. VIII. 1039. B.
Joannes Sernenſis, (*pro* Sarnenſis) in Italia: anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Joannes Sergentzii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Joannes Setenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Joannes Matthæus ſanctæ Severinæ, anno 1513. IX. 1689. D.
Joannes Sibinicenſis, anno 1514. IX. 1734. C.
Joannes Siculenſis, anno 876. VI. 109. G. 112. C.
Joannes Sidenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Joannes Signinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Joannes Signienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 871. A.
Joannes Silvæ candidæ, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Joannes Silvanectenſis, anno 1416. VIII. 481. C.
Joannes Sion Aſiæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. A.
Joannes Maria Sipontinus, anno 1512. IX. 1624. C.
Joannes Sitorum, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Joannes Sleſvicenſis, anno 1416. VIII. 480. E.
Joannes Sombi, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.
Joannes Sororum, in ſynodo Trullana. III. 1707. A.
Joannes Soranus, anno 1074. VI. 1260. D.
Joannes Spoletanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Joannes Stoborum, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Joannes Suanenſis, anno 1037. VI. 916. C. anno 1059. VI. 1067. B.

Joannes Sublii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Joannes Sueſſanus, anno 998. VI. 758. C.
Joannes Baptiſta Sulmonenſis, anno 1517. IX. 1842. C.
Joannes Surrentinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Joannes Surrentinus, anno 1059. VI. 1070. C.
Joannes Antonius Sutanus, anno 1515. IX. 1800. A.
Joannes Sutrienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Joannes Sutrinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Joannes Sycamazonis. *Vide*, Azanes.

JOAN T

Joannes Ταβάνων, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Joannes Tampſi, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E.
Joannes Tarentaſienſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Joannes Tarentinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Joannes Tarentinus, anno 1433. VIII. 1172. C.
Joannes Tarraconenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1043. A.
Joannes Tatiæ, in ſynodo Trullana. III. 1707. C.
Joannes Franciſcus Taurinenſis, anno 1513. IX. 1672. B.
Joannes Tauromenii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Joannes Dominicus Terdonenſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Joannes Terracinenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Joannes Petrus Theatinus, anno 1513. IX. 1672. D.
Joannes Thebanus, anno 1515. IX. 1799. D.
Joannes Theodoropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Joannes Theodoſiopolis, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Joannes Thermitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Joannes Theſſalonicenſis, in ſexta ſynodo. III. 1426. B.
Joannes Thuritanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Joannes Tiberiadis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Joannes Tiberiadis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Joannes Tiburtinus, anno 761. III. 200. C.
Joannes Tiburtinus, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Tiburtinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Ticinenſis, anno 877. VI. 191. A. anno 878. VI. 45. A.
Joannes Toletanus, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1285. C. anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1354. E. *& ſeqq.*
Joannes Toletanus, anno 1324. VII. 1487. B. anno 1326. VII. 1533. B.
Joannes Toletanus, anno 1424. VIII. 1110. D.
Joannes Tolonenſis, anno 1279. VII. 771. D. anno 1288. VII. 1145. A.
Joannes Tolonenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Joannes Raymundi Toloſanus primus archiepiſcopus, anno 1319. VII. 1453. C.
Joannes Tornacenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Joannes Tornacenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Joannes Trajanopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Joannes Trajanopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Joannes Trajocenſis, anno 1517. IX. 1838. E.
Joannes Trecenſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Joannes Treverenſis, anno 1548. IX. 2061. C. anno 1549. IX. 2139. D.
Joannes Trapeïanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
* *Joannes* Trapezopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Joannes Tributienſis, anno 1513. IX. 1673. D.
Joannes Triocaleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Joannes Tripolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. E.
Joannes Triumtabernenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.
Joannes Trudenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Joannes Tudenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Joannes Tudenſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Joannes Tudertinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Joannes Tudertinus, anno 1015. VI. 820. B.
Joannes Turonenſis, anno 1276. VII. 751. A.
Joannes Turonenſis, anno 1448. IX. 1339. B.
Joannes Tuſcanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A. anno 876. VI. 109. C. 112. C. 173. D.
Joannes Tuſculanenſis, anno 1073. VI. 1810. D. Tuſculanus, anno 1093. VI. *parte II.* 1677. B. idem Aſculanus. 1642. A. anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1791. D. anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Joannes Tuſculanus, anno 1287. VII. 1132. B.
Joannes Tymbriadenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. F.

JOAN V

Joannes Valentinus, in Gallia, anno 1289. VII. 1160. C.
Joannes Baptiſta Valvenſis & Sulmonenſis, anno 1515. IX. 1783. C.
Joannes Vapienſis, anno 1409. VIII. 99. A. idem Vapincenſis. 102. A.
Joannes Vaurenſis, anno 1415. VIII. 304. B.
Joannes Velenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C.
Joannes Veliternus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Joannes Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. B.

Joannes Velitrenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Joannes Vencienſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Joannes Venetus patriarcha, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Joannes Franciſcus Vercellenſis. X. 946. D.
Joannes Verulenſis, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Vibonenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Joannes Vicoſabinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Joannes Viennenſis in Gallia, anno 1409. VIII. 101. C.
Joannes Vintimilienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Joannes Wintonienſis, anno 1267. VII. 579. A.
Joannes Virdunenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Joannes Vivarienſis, anno 1409. VIII. 102. C.
Joannes Uliſiponenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Joannes Unnogoritanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Joannes Wormatienſis, anno 1416. VIII. 481. B.
Joannes Urbinas, anno 877. VI. 191. A.
Joannes Zalichi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 915. C.
Joannes Zoarenus, in Conc. ſub. Mena, anno 536. II. 1402. C.

JOAN

Joannes epiſc. in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Joannes cognomento *Involatus*, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1758. A.
Joannes presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Joannes presb. tituli Pammachii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Joannes presb. pro Victorino Forojulii, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Joannes archipresb. in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. C.
Joannes diac. Phaſelidis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Joannes Quieſthomo, anno 1015. VI. 820. B.
Joannes monachus ſub Eutyche. II. 235. D.

JOAP JOAS

Joaphus Maranenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Joaſaph Amaſienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 426. A.
Joaſaphus Caſtoriæ, anno 1565. X. 1176. C.
Joaſaphus Conſtantinopolitanus, anno 1565. X. 1173. A. depoſitus. *Ibidem.* E.
Joaſaphus Cyzici, anno 1565. X. 1175. C.
Joaſaphus Damalarum & Polyphengis, anno 1565. X. 1176. B.
Joaſaph Epheſius, poſt Conc. Florent. IX. 636. E.
Joaſaph Ptolemaïdis, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 268. E.
Joaſaphus Thebarum, anno 1565. X. 1175. E.

JOB JOC

Job presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. D.
Jobianus Imerienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Jobinus Pellenſis e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Jochelinus Ariminenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Jocelinus Glaſcovienſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. B. I. 1876. F.
Jocelinus Saresberienſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. E.
Jocelinus archidiaconus Pariſienſis, anno 106.... VI. 1114. C.
Joceramnus Lingonenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1812. D. idem *Joſceramus* Lingonenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1940. C. idem *Gauceramnus.*
Jocius Aconenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Jocundinus presb. juſſu Venerandi epiſcopi, quis ipſe non cerneret; in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C.
Jocundus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Jocundus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Jocundus Auguſtanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Jocundus Suffetulanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1244. A.
Jocundus Sufetulenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

JOF JON

Joffredus Carnotenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. E.
Jona Lapdenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Jonathas Hydruntinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine* 2057. C.
Jonas Æduorum, anno 853. V. 53. B. anno 859. V. 483. A.
Jonas Aurelianenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Jonas a Macedonia de Parthicopoli, in Conc. Sardic, anno 347. I. 652. E. 656. A.
Jonas Nivernenſis. V. 22. D.
Ionius Sagalaſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

JOR JOS

Joramir. Vide, *Lamir.* & *Jeromirus.*
Jordanes Abilæ, io Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Jordanes Caſtrenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Jordanus Humanatenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Jordanus Lemovicenſis, anno 102.... VI. 837. A.
Jordanus Mediolanenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1936. B. C. anno circ. 1120. VI. *parte II. circa med.* 1116. B.
Jordanus Sabinenſis, anno 1432. VIII. 1139. B. anno 1437. IX. 707. B. Cardinalis Urſinus, epiſc. Sabinenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D.
Jordanus Senenſis, anno 761. III. 2002. E.
Jordanes Terracinenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Jordanes presb. & prior, in libello monachorum ad Menam. II. 1299. E. 1334. A.
Joſcelinus Burdegalenſis, anno 1080. VI. 1605. B. idem *Gauſcelinus*, 1608. E.
Joſeph Aneorum, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.
Joſeph Aſtenſis, anno 880. VI. 90. E.
Joſeph Attaliæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Joſeph Berræ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.
Joſeph patriarcha CP. in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 14. D.
Joſeph Eporedienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Joſeph Heliopolis Libani, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A.
Joſeph Larymorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Joſephus Piſaurenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 871. A.
Joſeph Tyrai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Joſes, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Joſfridus Conſtantienſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Joſfredus Pariſiacenſis, anno 1077. VI. 1362. C.
Joſimus Elborenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Joſue Eſculanus, anno 1514. IX. 1734. D.

JOV JOY JOZ

Jovaneſius Joannitzæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Jovianus Develti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Jovianus Firmianus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Jovianus diac. in Conc. Singidun. anno 367. I. 748. A.
Jovinus Develti, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B. idem *Jovianus*, ſupra.
Jovila Salmanticenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 618. III. 608. E.
Jovinus, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Jovinus presb. tituli Æmilianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Jovinus presb. in Conc. Rom. anno 847. II. 877. D.
de Joyoſa. Vide, *Franciſcus.*
Jozelinus Sueſſionenſis, anno 1140. VI. *parte II. circa med.* 1222. C. idem *Geſlenus.*

IR

Iraſmundus Valvenſis, anno 1074. VI. 1260. D.
Irenæus ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.
Irenæus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Irenæus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Irenæus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Irenæus Barcinonenſis. II. 789. C. in Conc. Rom. anno 465. II. 801. C.
Irenæus Cæſareæ, in ſynodo Hieroſol.

ſub Juvenale. II. 690. B.
Irenæus Gazæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Irenæus Naupacti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.
Irenæus Tripolis Phœnices, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Irenæus ab Ululis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. A.
Irenarchus diaconus, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Irenicus e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Irenicus presb. & prior, in libello monachorum ad Menam. II. 1299. B.
Irminfridus. Vide, *Ermenfridus.*
Irminfridus Bellovacenſis, anno 847. IV. 1504. C.

IS

Iſaac ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Iſaacius Armeniæ majoris, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Iſaac Elearchiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Iſaac Gratianopolicenſis, anno 889. VI. 422. A.
Iſaac a Leto, Arianus. I. 683. A.
Iſaac Lingonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Iſaac Stabaroti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Iſaac Taveoſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1530. A. Tavæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Iſaac Thyneos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D. Thineos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Iſaac Valentinenſis, anno 886. VI. 396. E. Valentinus, in Gallia, anno 892. VI. 430. C.
Iſaac Utinenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. B.
* *Iſaïas* Elaïtes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. Elaïtanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Iſaïas Hermopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Iſaïas Naucratites, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Iſaïas Rhodienſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Iſaïas Stauropolitanus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C.
Iſambardus Aurelianenſis, anno 1047. VI. 929. E. idem *Iſembardus* Aurelianenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Iſardus Toloſanus, anno 1090. VI. *parte II.* 1694. D. idem *Iſarnus* Toloſanus, anno.... VI. *parte II.* 1981. A.
Iſchyrammon ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Iſchyras Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Iſchyrion Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Iſdiſclus Segontienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Iſembertus Pictavenſis, anno 1031. VI. 869. C. 874. C. anno 1040. VI. 918. B. anno 1074. VI. 1250. B.
Iſicius Tanagrenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.
Iſidorus Anazarbi, in ſynodo Trullana. III. 1699. C.
Iſidorus Aſturicenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Iſidorus Balneoregienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Iſidorus Conſtantinopolitanus, anno 1341. VII. 1640. D.
Iſidorus Cyrrhenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Iſidorus Edeſſæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Iſidorus Gordoſervorum, in Trullana ſynodo. III. 1703. E.
Iſidorus Hiſpalenſis, in Decreto Gundemari. III. 548. D. in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. D. Spalenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Iſidorus Kievienſis, in Conc. Florent. IX. 423. C.
Iſidorus Rhodi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.
Iſidorus Ruſſiæ, vicem tenens Patriarchæ Antiocheni, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. B. &c.
Iſidorus Sami, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.
Iſidorus Setabitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B. Setabienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. C.
Iſidorus Sethroïti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Iſidorus Zoorenus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. C
Iſingrimus Ratiſponenſis, anno 936. VI. 577. E.
Iſion ex Athribi, Arianus. I. 683. A.
Iſlo Santonenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Iſnardus patriarcha Antiochenus, anno circ. 1325. VII. 1433. C.
Iſraël Britto, anno 947. VI. 604. A.
Iſrael Tzoci, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

IT IV

Ithacius Soſſubenſis, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 803. C.
Itherius Lodovenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Ivarus Othonienſis, anno 1245. VII. 375. C.
Jubentinus Stabienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Juhellus Turonenſis, anno 1233. VII. 229. E.
Julianus Agrigentinus, anno 1512. IX. 1636. C. anno 1514. IX. 1735. B. idem *Julianus* Cibo Agrigentinus, anno 1516. IX. 1836. D.
Julianus Aſponæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.
Julianus Auccitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Julianus de Avennica, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Julianus Batnon, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Julianus Bigerricus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A.
Julianus Bracarenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Julianus Carpentoratenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C. Carpentor. & Arauſic. II.
Julianus Caſtellæ, hoc eſt, Aneæ, anno 1032. VI. 914. E. Caſtelienſis, anno 10... VI. 1135. E.
Julianus Catanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. C.
Julianus Celendereos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.
Julianus Cingulanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.
Julianus Citaridenſis, anno 1439. IX. 425. E.
Julianus Coenſis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B. legatus Eccleſiæ Romanæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D.
Julianus Conſeotinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. D.
Julianus Dertoſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D. in Conc. Barcinon anno 599. III. 538. B.
Julianus Dodonei, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Julianus Hortanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Julianus Hieronopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
* *Julianus* Hypæporum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Julianus Lariſſæ Syriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1458. A. 1534. B. 1579. A.
Julianus Lucernieoiis, anno 967. VI. 652. D.
Julianus a Marcellina, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. A.
Julianus Marſicanus, anno 1409. VIII. 101. D.
Julianus Melitenſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Julianus Midlenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. D.
Julianus Mizi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Julianus Moſtenus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in CP. anno 448. II. 170. C. Moſtenæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Julianus Oſtienſis, anno 1429. VIII. 1054. E.
Julianus Paltæ, in pſeudoſynodo Paltæ. VI. 215. A.
Julianus Piſanus, io Conc Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Julianus Rhoſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Julianus Ruſpenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Julianus Sardianus, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Julianus Sardicenſis e Dacia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1531. A. 1578. C.
Julianus Sataliæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. E.
Julianus duarum Senepſalitanarum, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.
Julianus Spalenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1725. E.
Julianus Tabiæ, io ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451, II. 375. B.
Julianus Taſvaltenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.

Julianus a Telepte, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. B.
Julianus Tigniceṅſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. D. 1110. B.
Julianus Toletanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1725. E.
Julianus Vararitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Julianus Viennenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Julianus Vulterranus, anno 1514. IX. 1733. D.
Julianus Zeugmatis, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Julianus vel *Julius* Apoſtolicæ ſedis legatus in ſynodo II. Epheſ. II. 83. B.
Julianus, Cæſarinus, Cardinalis S. Angeli, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D. 26. E.
Julianus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A.
Julianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Julianus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. C.
Julianus epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A.
Julianus Amatolus, epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſicano II. 1102. B.
Julianus presb. agens vices Calandionis Halicarnaſſei, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A.
Julianus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Julianus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 943. A.
Julianus presb. tituli Julii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Julianus presb. tituli Anaſtaſiæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Julianus monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Julius Romæ per Archidamum & Philoxenum presbyteros, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A.
Julius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Julius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. B.
Julius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Julius Corinthienſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Julius Florentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Julius Florentinus, anno 1513. IX. 1672. C.
Julius Magarmelitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 772. A.
Julius Mediolanenſis, in Conc. Romano, anno 337. I. 567. D.
Julius Paphenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Julius Prænestinus, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Julius de Thebe Heptapylo, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Junianus Lamiggigenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. E.
Junianus Siminenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Junior, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D.
Ju... ...cadienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Junior Tigillau...ſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Junior Veronenſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Junius a Neapoli, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.
Junius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. &c.
Ivo Carnotenſis, anno 1091. VI. *parte II.* 1636. B. E. 1698. A.
Ivo Dolenſis archiepiſcopus, anno 1076. VI. 1349. A.
Ivo Sagenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Jurata Turretamallumenſis Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A. 1109. D.
Juſtinianus, Alemanicus, Gothicus, &c. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1406. A.
Juſtinianus Abelenſis, anno 610. III. 550. A.
Juſtinianus Amerinus, anno 1515. IX. 1771. C.
Juſtinianus (Antonius) archiepiſc. Naxienſis, in Conc. Trident. X. 420. E.
Juſtinianus Rauricorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Juſtinianus Tyanenſis, in Trullana ſynodo. III. 1699. C.
Juſtinianus Vercellenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. E.
Juſtinus, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Juſtinus epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.
Juſtinus (Gr. *Juſtinianus*) Caralitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. B.
Juſtinus Fidentinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.
Juſtinus Tyanenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Juſtinus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Juſtinus presb. tituli Pudentis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Juſtus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Juſtus, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. B.
Juſtus legatus Gallorum, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Juſtus epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Juſtus epiſc. in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Juſtus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.
Juſtus Accitanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 612. A.
Juſtus Acherontinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Juſtus Acufidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Juſtus Agatheoſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Juſtus Faventinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Juſtus Formenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. A.
Juſtus Nicibenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Juſtus Salmanticenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. A.
Juſtus Signanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Juſtus Tauromenitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Juſtus Toletanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Juſtus Urgelitanus, in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. E.
Juvenalis Albanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. B.
Juvenalis Hieroſolymorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1527. A. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. C. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.
Juventinus Maronanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Juventius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.

K

KArioëndus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Kenulfus Merciorum rex, in Conc. Celchytenſi, anno 816. IV. 1219. D.

L

LAban Eloſanus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Laborans presb. Cardinalis S. Mariæ trans Tiberim, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1888. D.
Lactantius Suanenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Lætus Lucanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Lætus Neptitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Lambertinus Nicoſienſis, anno 1340. VII. 1753. B.
Lambertus Atrebatenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1653. E.
Lambertus Conſtantienſis, anno 998. VI. 758. B. Conſtantienſis (ad Rhenum:) anno 1006. VI. 769. D.
Lambertus Lingonenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Lambertus Lingonenſis, anno.... VI. *parte II.* 1818. A.
Lambertus Matiſconenſis, anno 875. VI. 159. C. 161. B.
Lambertus Maurianenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Lambertus Oſtienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Lambertus Polymartienſis, anno 1015. VI. 822. A.
Lambertus Tornacenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Lambertus Venuſinus, anno 1512. IX. 1583. B. anno 1514. IX. 1734. E.
Lamfractus (Ughello Lanfrancus) Feſulanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Lamfredius Abſarenſis, *in Dalmatia*, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Lamfredus Popilienſis, *ſive* Foropopilienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Lampadius, in Conc. I. anno 400. I. 993. A.
Lampadius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Lampadius urbis Albenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Lampadius Raphanæorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. D.
Lampadius Tiſeditanus, in Collat. Carthag. I. 1091. C.

Lampadius Utinenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Lampetius Caſſii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. B.
Lampidius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Lamponius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Lampertus Aretinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Lamprandus Piſtorienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Lampridius Jadertinus, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1360. B.
Lamyrion presb. in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. 743. A.
Lancelinus Dienſis, anno 1073. VI. 1515. C. ſimoniacus.
Lancellaus Vratiſlavienſis, anno 1409. VIII. 107. E.
de Lancrau. Vide, *Petrus*.
Landalenus Viennenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Landebertus Eglinenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Landenulphus Capuanus, anno 890. VI. 423. C.
Landericus Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1771. C.
Landericus Pariſiacus, anno 658. III. 988. B.
Landolardus Numedenſis, anno 963. VI. 627. B.
Landolphus Cardinalis Barenſis, anno 1409. VII. 1959. E.
Landovinus Ortenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Landramnus Turonicus, anno 833. IV. 1372. E. idem *Landrannus* Turonenſis, anno 849. V. 19. C.
Landricus Avenionenſis, anno 955. VI. 620. E.
Landricus Auguſtodunenſis, anno 1073. VI. 1225. C.
Landulphus Beneventanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B. anno 1114. VI. *parte II.* 1923. C. D. depoſitus. 1925. A.
Landulphus Genuenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Landulfus Piſanus, anno 1079. VI. 1016. A.
Landulphus Piſanus, VI. 1376. D. anno 1077. 1403. C.
Landulfus Taurinenſis, anno 10... VI. 815. A.
Landwartus Mindonenſis, anno 962. VI. 626. A.
Landus (Petrus) archiepiſc. Cretenſis, in Conc. Trident. X. 419. D.
Landus Nucerinus, anno 106... VI. 1114. D.
Lanfrancus Bethlemitenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Lanfrancus Cantuarienſis, anno 1063. VI. 1105. D.
Lanfrancus Cluſinus, anno 1075. VI. 1296. C.
Langelier. Vide, *Nicolaus*.
de Lanſae. Vide, de S. Gelaſio.
Lantbertus Friſingenſis, anno 936. VI. 577. E. anno 952. VI. 616. D.
Lantberuus Matiſcenſis, anno 876. VI. 174. A.
Lantfridus abbas de S. Germano, anno 765. III. 2011. A.
Lanwardus Mindenſis, anno 967. VI. 652. C.
Lanto epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Laodicus Clypienſis, in Collat. Carthag. I. 1085. A.
Larmir (al. *Joramir*) Pragenſis, anno 1073. VI. 1209. A. 1254. B.
Laſcivus epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C.
Latinus Turonicus in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Latinus Veſtanus, anno 1514. IX. 1785. D.
Latinus de Urſinis, Troïanus, anno 1429. IX. 425. B.
Latonius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Latonius Tenitanus, in Collat. Carthag. I. 1078. E.

LAV LAZ

Laugo Viburgenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Laulfus Barcinonenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Laulfus diaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Launobodus Lexovienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Launoveus presb. pro Ricomero Aurelianorum epiſcopo, anno 573. III. 405. A.
Launus Æcolenenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Laurens (Marcus) Ord. Prædic. in Conc. Trid. X. 24. D.
Laurentius Acherontinus, anno 1439. IX. 425. E.
Laurentius Abſartianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Laurentius Bellunas, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Laurentius Bergomas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Laurentius Bobienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Laurentius Boianenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Laurentius Dublinenſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1628. D. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.
Laurentius Dulcinenſis, anno 1515. IX. 1772. A.
Laurentius Icoſitanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Laurentius Mediolanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. C.
Laurentius Montis regalis, anno 1512. IX. 1636. C.
Laurentius Olonis, anno 1565. X. 1176. C.
Laurentius Peruſinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Laurentius Salmanticenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Laurentius Taurianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Laurentius Trebienſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A.
Laurentius Tudertinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Laurentius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Laurentius presb. tituli Æmilianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Laurentius presb. pro Gallo Arvernorum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Lauſus Vaſenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Lauterius Albingaunenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Lauto Conſtantienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Lazarus Azoti, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Lazarus Hieroſolymitanus, anno 1341. VII. 1640. D.

LE

Leander Illicitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Leander Spalenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D.
Leboïnus chorepiſcopus Lugdunenſis, anno 886. VI. 396. E.
Leborius Maurianenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Lecavella (Sebaſtianus) archiep. Parienſis & Naxienſis, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. D. archiepiſc. Naxienſis, in Conc. Trident. X. 419. E.
Leſwinus Dorcaciſtrenſis, anno 974. VI. 696. B.
Lemarus Bremenſis, anno 1074. VI. 1282. A. idem *Liemarus*.
Lendenaus epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.

LEO

Leo epiſc. in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C.
Leo, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Leo Acridanus, anno 1054. VI. 968. A.
Leo Alatrinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B. Alatrinenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.
Leo Aleurinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Leo Albanenſis, anno 761. III. 2008. E.
Leo Alcenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Leo Algizenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Leo Amiſi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Leo Aquinenſis, anno 1074. VI. 1260. D.
Leo Ariſtæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Leo Aſinas, anno 967. VI. 652. D.
Leo Aſpendi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Leo Balneoregis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Leo Baſiliopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Leo Belletrenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Leo Berrœenſis, anno 1280. VII. 838. C.
Leo Bituricus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B.
Leo Cii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Leo Cluſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Leo Corydalenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Leo Daphnuſiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. D.

Leo Didenſis (*al.* Andidenſis,) in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Leo Docimii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Leo Draconarienſis, anno 1062. VI. 1117. C.
Leo Eumeniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Leo Ficodenſis, anno 997. VI. 754. C.
Leo Gabienſis, (*al.* Sabinenſis,) anno 879. VI. 210. B.
Leo Gabinenſis, anno 876. VI. 175. E.
Leo Gaietanus, anno 1059. VI. 1067. A.
Leo Gordiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Leo Harpaſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Leo Helenopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Leo Heracleæ Thraciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Leo Iconii, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Leo Limyrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Leo Meſembriæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Leo Minzi, (*al.* Mizuæ,) in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Leo Moptenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. C. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Leo Neapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Leo Neo-Patrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Leo Nolanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Leo Orbitenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Leo Oſtienſis, anno 969. VI. 680. E. anno 1111. VI. *parte II.* 1902. C.
Leo Phociæ, in ſeptima ſynoodo. IV. 462. C.
Leo Phœnicii, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Leo Piuſiadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Leo Pœmanini, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Leo Porthmi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Leo Probandenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Leo Ratiſponenſis, anno 1267. VII. 579. D.
Leo Rhegii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Leo Rhodi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Leo Sabratenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Leo Sagalaſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C. in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Leo Salernitanus, anno 761. III. 2002. E.
Leo Seleuciæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.
Leo Senonenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Leo Setratum, anno 1280. VII. 838. B.
Leo Sibilenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Leo Silvæ candidæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Leo Traculenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Leo Trocnadenſium, io ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Leo Vercellenſis, anno 10..... VI. 815. B. idem Euſebianæ Eccleſiæ epiſcopus. A.
Leo Vercellenſis, anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1791. D.
Leo Velitrenſis, anno 963. VI. 627. C.
Leo Zacynthi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Leo presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Leo alius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250, C.
Leo presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Leo diaconus pro Vero Turonenſi, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Leobardus Namneticus, in Conc. Rom. anno circ. 630. III. 571. E.
Leodecíſius Bracarenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. B.
Leodegarius Bituricenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B. anno 1107. VI. *parte II.* 1825. B. anno 1119. VI. *parte II.* 2000. B.
Leodegarius Wapincenſis, anno 1079. VI. 1411. E.
Leodegarius Vivarienſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Leodeningus Bajogas, anno 765. III. 2011. A.
Leodharius abbas, anno 765. III. 2011. A.
Leodoinus Maſſilienſis, anno 879. VI. 346. B.
Leodoinus Mutinenſis, anno 876. VI. 169. D.
Leofricus epiſcopus Anglus. anno 1066. VI. 1157. C.
Leonardus Agennenſis, anno 1517. IX. 1840. D.
Leonardus Albanenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Leonardus de Arimino minori, anno 1438. IX. 734. A.
Leonardus Cæſenas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Leonardus Carnenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Leonardus Fermanenſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Leonardus Graſſenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Leonardus Torcellenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Leonas, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Leondius de Solia Nicoſienſis, Græcus, anno 1340. VII. 1753. B.
Leonicus Gabalenſis, io Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Leonides ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Leonides Beanæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Leonides Cœlenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Leoninus a Tribus tabernis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Leontianus Conſtantienſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Leontianus Lutobenſis, anno 610. III. 550. A.
Leontius Amadeſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.
Leontius Amiterninus, anno 761. III. 2003. C.
* *Leontius* Araxenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A. Araxi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Leontius Arces Armeniæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Leontius Arelatenſis. II. 792. C.
Leontius Aſcalonitanus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Leontius Aorelianenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.
Leontius Burcenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Leontius Burdegalenſis, in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. B. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Leontius Cæſareæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. Cæſarienſis e Cappadocia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C. 423. B.
Leontius Cibyrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Leontius Dorylæi, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.
Leontius Detorianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Leontius Eluſanus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Leontius Faventinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Leontius Forojulienſis, laudatur in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. E.
Leontius Helenopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Leontius Helenopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.
Leontius Lanſicnus e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Leontius Lydiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
* *Leontius* Magneſiæ Mæandri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. Magneſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. Magneſiæ Mæandri, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Leontius Muſeritanus, in Collat. Carthag. I. 1087. A.
Leontius Neapolitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Leontius Neapoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 925. C.
Leontius Pergenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Leontius Præſidienſis, Donat. io Collat. Carthag. I. 1110. B.
Leontius Rhegii, in Conc. CP. anno 870. V. 929. A.
Leontius Rhodi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Leontius Ruſticianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. B.
Leontius Santonenſis, anno circ. 630. III. 571. D.
Leontius Sebaſtiæ, in ſynodo Trullana. III. 1699. B.
Leontius Sozuſenus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D. Sozuſæ, in Conc. Hieroſolymi. anno 536. II. 1418. D.
Leontius Tyanorum, in pſeudoſynodo

Photii,

Photii. VI. 214. C.
Leontius Zarenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Leontius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.
Leontius..... in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D.
Leontius preſb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 268. A.
Leontius preſb. pro Conſtantio epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Leontius preſb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1334. A.
Leontius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Leontius prior & vicarius totius eremi. II. 1215. C.
Leontius filius *Matroniani*. II. 1378. B. filius *Matronis*. 1386. E.
Leopardus Foroſempronias, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Leopardus abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.

LEP LES LET

Lepidus preſb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Leporius Augurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Leporius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
de Leſpinay. Vide, *Carolus*.
de Leſtang. Vide, *Chriſtophorus*.
Lethericus Senonenſis, anno 1008. VI. 774. A. idem *Leothericus*. 825. B.
Letoius, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 707.
Letoius Cybiraton, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.
Letoïus Libyadis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1530. E.
Letoldus Catalaunicus, anno 909. VI. 547. A.

LEV

Leubacharius abbas, in Conc. Pariſienſi II. anno 555. III. 335. B.
Leubenus (al. *Lubinus*) Carnotenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. idem *Leubinus* Carnotenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C.
Leubericus Urgelitanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Leuboinus chorepiſcopus, anno 873. VI. 138. C. Lugdunenſis eccleſiæ chorepiſcopus. VI. 178. D.
Leucadas ab Ilio, Arianus. I. 682. E.
Leucadius epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. E.
Leucadius Cinnienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Leucadius Mnizi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. D.
* *Leucius* ſani Apollinis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A. idem infra *Lucius* Apollonoshieri.
Leudebaudis Sagenſis, in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A. idem *Leudobaudis* Sagenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Leudebertus Pariſiacenſis, in Conc. Rem. anno cir. 630. III. 571. D.
Leudeſicus (al. *Leudeſredus*) Cordubenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Leuderius preſb. in Conc. Duziac. anno

871. V. 1318. C.
Levingus Dorobernenſis, anno 1018. VI. 803. A.
Leviſingus archidiaconus, anno 873. VI. 138. C.
Leutaldus Silvanectenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.
Leuterius Salmanticenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.

LI

Libanius Palæopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C. Palæaſpoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1529. A.
Libanius Paralai, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. E.
Libanius Pari Lycaoniæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Libanius Silvanectenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1013. A.
Liber, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Liberalis, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in I. de Bapt. anno 254. I. 154. A.
Liberalis epiſc. in Conc. Venet. anno 465. II. 798. E.
Liberalis Milidienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.
Liberalis Naſaïtenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. B.
Liberantius Tiſanienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. A.
Liberatus Amudarſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Liberatus Aquarum regiarum, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Liberatus Mullitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Liberatus preſb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Liberius Aquenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Liberius Emeritanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B. Emeritenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Liberius archidiaconus, pro Emeterio epiſcopus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Liberius prior monaſterii ſancti Dominici, CP. II. 1191. B. idem Græce *Eleutherius*, ibidem, & 1214. A.
Liberius. Vide, *Eleutherius*.
Libertinus preſb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.
Libertus diaconus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Libertus Cameracenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Liboſus ab Agra, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. D.
Liboſus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Liburnius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Licentius Zattarenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Licerius Egitanus, (al Egeditanus) in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Licerius Eloronenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Licerius Vindauſienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Licianus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.

Licinius Patarenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Licinius Turonenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Licteus a Gemellis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. D.
Lidac Ribuenſis, anno 948. VI. 607. A.
Liemarus Bremenſis, anno 1074. VI. 1552. B.
Liliolus epiſcopus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. idem *Lilbolus* Pampilonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Lilliolus Accitanus, in Conc. Tolet. III, anno 589. III. 485. E.
Limenianus Taprurenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. E.
Limenius Helenopoleos Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C.
Limenius Settenorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B. 1528. C.
Limenius Vercellenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Limpus (Baltaſar) epiſc. Portuenſis, in Conc. Trid. X. 62. E.
Lindanus (Wilelmus) Ruremondenſis, anno 1570. X. 1206. A.
Lindulfus Taruanenſis, anno 972. VI. 688. E.
Lipomanus (Aloyſius) epiſc. Mothonenſis, coadjutor Veronenſis, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. C. epiſc. Veronenſis, Nuncius Apoſtolicæ ſedis, in Conc. Trid. X. 73. E.
Lintulphus Trivenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Linus, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Lioptacus. VI. 607. A. idem *Liopdagus* Ripuenſis, anno 948. VI. 605. A.
du Liſcoët. Vide, *Carolus*.
Liſiardus Sueſſionenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Litharedus Oxomenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Litterius epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. D.
Litorius Aucenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Litorius Suavenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. E.
Litorius preſb. in Conc. Rom. anno 499. II. 942. E.
Liuba Bracarenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A. idem *Liubanus* Bracarenſis, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1758. A.
Liuderiſius Marſenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Liudo Heduenſis, anno 866. V. 633. A.
Liudoinus Mutinenſis, anno 878. VI. 45. C.
Livingus abbas, anno 851. V. 36. E.
Liutadus Vincienſis, anno 868. V. 1458. A.
Liutardus Nucerienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Liutbertus Moguntiacenſis, anno 866. V. 626. E. anno 878. VI. 37. E. *Luitbertus*. 139. D.
Liutefredus Tuinenſis. VI. 47. D.
Liutulfus Treverenſis, anno 995. VI. 733. E. idem *Liudulfus*. 738. A.

LO

Lodoïcus Amiternus, anno 1059. VI. 1067. A.

Loffredus (Henricus) epiſc. Caputaquenſis, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. A.
Longinus Apamenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Longinus Cherſoneſi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in CP. anno 448. II. 170. A.
Longinus Colybraſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Longinus Miſthianorum, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.
Longinus Neocæſarienſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Longinus Nicopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Longinus Orchiſti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B.
Longinus Pamarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Longianus Sozopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Longinus Tyanenſis, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Longinus Tymandenus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B.
Longinus presb. agens vices Dorothei Neocæſareenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.
Longinus diaconus, in libello clericorum Antiochiæ. II. 1319. D.
Lope Sanchez princeps, anno 1088. III. 384. A.
Lotechaneus Spirenſis, anno 895. VI. 456. D.
a Lotharingia. Vide, *Joannes.*
a Lotharingia (Carolus) Cardinalis, in Conc. Trideot. X. 418. C.

LV

Lubertus Oſnabrugenſis, in Conc. Colon. anno 873. VI. 141. C.
Lucas Agienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Lucas Anelii Magneſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Lucas Azarorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Lucas Berrhœæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B.
Lucas Boſpori, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Lucas CP. anno 1156. VI. *parte II. in Indice.*
Lucas Dyrrachii, io ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D.
Lucas Fulginatenſis, anno 1512. IX. 1624. C.
Lucas Guardienſis, anno 1512. IX. 1625. B.
Lucentius Eſculanus, vicem gerens Apoſtolicæ ſedis magnæ Romæ Leonis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 365. E.
Lucentius epiſcopus, in Conc. Bracarenſi, anno 561. III. 354. A.
Lucerius Eloronenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Lucetius Conimbrienſis, in Conc. Bracar. anno 573. III. 388. C.
Lucianus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Lucianus, e Mauritania Sitifenſi. I. 911. E.
Lucianus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Lucianus Arcenus, io Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Lucianus Bizyæ, pro Cyriaco Heracleæ Thraciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D. Byzenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 707. A.
Lucianus Burugiatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.
Lucianus Dyrrachii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Lucianus Guitenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. B.
Lucianus Hypſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Lucianus Leontinenſis, in Conc. Lateran. anno 549. III. 928. C.
Lucianus Maurianenſis, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Lucianus a Rucumma, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. A.
Lucianus Succubenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Lucianus Tarquinienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Lucianus Toperi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1528. D.
Lucianus Tuncienſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C.
Lucidus Cannenſis, anno 963. VI. 627. C.
Lucidus Cartennitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Lucidus Marcellianenſis & Bazitenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. C.
Lucidus presb. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. E.
Lucifer a Caralis, legatus ſedis Apoſt. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 698. B.
Lucifer Calaritanus, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Lucifer Trium tabernarum, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Lucillus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Lucillus Veronenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 632. D. 655. B.
Lucius, in Conc. Alexandr. I. 730. D. I. 730. D.
Lucius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Lucius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Lucius, io Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Lucius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Lucius, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Lucius Apollonoshieri, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. E.
Lucius ab Auſafa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. D.
Lucius a Caſtragalba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. D.
Lucius Hierapolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Lucius Itenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Lucius Maturbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Lucius a Membreſſa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. D.
Lucius a Mileto, Arianus. I. 683. B.
Lucius Neaſpolitanus e Piſidia, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Lucius Olivenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Lucius Tagaratenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Lucius Tamailumenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Lucius Tamamallenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Lucius Tamazucenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.
Lucius a Thebeſte, io Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. D.
Lucius de Thracia, a Caoiopoli, in Conc. Sardicenſi, anno 347. I. 652. D. 655. B.
Lucius Zabenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.
Lucius Zygrenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.
Lucius, presb. in Concilio Antiocheno, anno 269. I. 195. A.
Lucretius Bracarenſis, in Conc. Bracarenſi, anno 561. III. 347. A.
Lucretius Deenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. in Lugdun. 356. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Lucretius Deenſis. Vide, *Vincentius.*
Lucrus Nigrenſium majorum, in Collat. Carthag. I. 1085. E.
Lucullus Hoſpitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. A. ab Hoſpitus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Ludfridus Picinenſis, anno 952. VI. 616. D.
Ludolſus Treverenſis, anno 1006. VI. 769. D. idem *Liudolfus.*
Ludovicus Aquileienſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Ludovicus Arelatenſis, anno 1435. VIII. 1447. E.
Ludovicus Bangorenſis, anno 1416. VIII. 481. A.
Ludovicus de Berlaymont Cameracenſis, anno 1586. IX. 2153. C.
Ludovicus Empurienſis, anno 1515. IX. 1783. D.
Ludovicus Florentinus, anno 1429. IX. 425. B.
Ludovicus Taberna Laudenſis, anno 1582. X. 1140. A.
Ludovicus de Palude Lauſanenſis, anno 1432. VIII. 1124. A.
Ludovicus Monaſterienſis, anno 1522. VII. 1482. D. 1484. B.
Ludovicus de Vervins Narbonenſis, anno 1609. XI. 53. D.
Ludovicus Pariſienſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Ludovicus Rotomagenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
Ludovicus du Moulinet Sagienſis, anno 1581. X. 1255. D.
Ludovicus de Salignac Sarlatenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Ludovicus de Meliduno Senonenſis, anno 1485. IX. 1519. B.
Ludovicus Signenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Ludovicus Taurinenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Ludovicus Terviſinus, anno 1429. IX.
Ludovicus Trecenſis, anno 1460. IX. 1521. B.
Ludovicus Tricaricenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Ludovicus de la Haye Venetenſis, anno 1583. X. 1444. B.

Ludovicus a Vinea Uticenſis, anno 1609. XI. 54. A.
Ludovicus Vulturanus, anno 1409. VIII. 101. D.
Ludovicus abbas S. Dionyſii, anno 847. IV. 1504. E.
Luido Gloſinenſis, anno 967. VI. 653. A.
Luithardus Paderbornenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.
Luitbertus. Vide, *Liutbertus.*
Luitbertus Moguntinus, anno 888. VI. 403. C.
Luitharius Mindanenſis, anno 922. VI. 559. D.
Luitolphus Auguſtanus, anno 993. VI. 727. A.
Luitprandus Cremonenſis, anno 963. VI. 627. B.
Luizo Cremonenſis, anno 967. VI. 652. E.
Lulla presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. E.
Lullingo presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Lullo Maguntiaci, anno 765. III. 2010. D.
Luminoſus Bonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Luminoſus Ferentinas, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Luminoſus Marſenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Luminoſus Salernitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Luminoſus Titernitiberinorum, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Luniſſus Lavicanenſis, anno 964. VI. 631. E.
Lupatus Aurienſis, in Conc. Tolet III. anno 589. III. 486. A.
Lupercianus epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſic. II. 1002. D.
Lupianus Thagamutenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. A.
Lupicinus Ecoleſimenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.
Lupicinus Simyrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Lupoaldus Moguntiacenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Lupus Albienſis, anno 876. VI. 174. D.
Lupus Andegavenſis, anno 912. VI. 551. A. *fortaſſe idem qui ſaeculo* VII.
Lupus Catalaunicus, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. D.
Lupus Catalaunenſis, anno 852. V. 40. B. Catalaunicus, anno 875. VI. 164. E.
Lupus Cavalionenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Lupus Firmenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Lupus Senonenſis, anno 765. III. 2010. D.
Lupus Spoletinus, anno 967. VI. 653. A.
Lupus Sueſſionicus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
Lupus Tarſenſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Neocaeſarienſi. I. 285. C.
Lupus Tricaſſinus. II. 791. C.
Lupus abbas monaſterii Bethleemitici, anno 853. V. 54. B. abbas Ferrarienſis, anno 862. V. 555. A.
Luſſi (Melchior) orator ſeptem cantonum Helvet. in Conc. Trident. X. 419. B.
Luthardus archicancellarius, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 142. D.
Lutherius epiſcopus Occidentalium Saxonum. III. 1015. D.
Luxurius presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.

LY

Lycaſtus Baretenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Lycaſtus Philadelphiae, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

MA

Macarius Aegyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Macarius, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D.
Macarius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. B.
Macarius Aeni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Macarius Antei, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. B.
Macarius Arindelenſis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.
Macarius Cabaſorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Macarius Chriſtianopoleos, anno 1565. X. 1176. A.
Macarius Clazomenae, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.
Macarius Cotenae, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Macarius Dercenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Macarius Drinopoleos, anno 1565. X. 1176. B.
Macrinus Eleutheropolis, in Conc. Nicaeno, anno 325. I. 314. B.
Macarius Hieroſolymitanus, in Conc. Nicaeno, anno 325. I. 314. B. 423. C.
Macarius Laodiceae magnae, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1533. B. Laodiceae, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Macarius Lutovenſis, anno 886. VI. 398. A.
Macarius Magnetum, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. E.
Macarius Metelitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. D.
Macarius Mitylenaeus, anno 1565. X. 1175. E.
Macarius de Minorica, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Macarius Nicomedienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 423. D. poſt Conc. Florent. IX. 636. E.
Macarius Poleanninae & Bardioritarum, anno 1565. X. 1176. B.
Macarius Prymneſiae, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Macedon Xanthenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Macedonius ex Aegypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Macedonius a Beryto, Arianus. I. 682. B.
Macedonius Brianus, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Macedonius Bruſenorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Macedonius a Dardania, de Ulpianis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Macedonius Eluſorum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Macedonius novae Juſtinianae, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Macedonius Madyti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A.
Macedo Magydorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C. idem *Macedon* Magydenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Macedonius Mopſueſtiae, in Conc. Nicaeno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
· *Macedonius* a Mopſueſtia, Arianus. I. 681. E.
Macedonius Xoënſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. E.
Macedonius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Macedonius, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Macedonius monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Macer Hierichuntinus, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Macrinus, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Macrinus Helenopolis, in Conc. Nicaeno, anno 325. I. 318. A.
Macrinus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Macrobius Hipponenſium regiorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. E. 1106. A.
Macrobius Seleuciae Iſauriae, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Madalbertus Bituricenſis, anno 910. VI. 550. B.
Madalſeus Virdunis, anno 765. III. 2010. E.
Maddanius Murconenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.
Madrucius (Chriſtophorus) Cardinalis, in Conc. Trid. X. 46. B. 88. D. 418. D.
Maenus Gortynae, e Piſidia, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
* *Maeonius* Nyſſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. idem infra, *Meonius.*
Maeonius Sardenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1527. D.
Magenandus Arbinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Magneus Aptenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Magnarius Accitanus, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A.
Magnebodus Andegavenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. E.
Magnentius Valerienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Magnulfus Toloſanus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.
Magno Senonenſis, anno 810. V. 1454. C.
Magnus Aptuogenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 687. A.
Magnus Bethoeenſis, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D.
Magnus Cemelenſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B.
Magnus Chalcidis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Magnus Damaſcenus, in Conc. Nicaeno,

anno 325. I. 314. C. in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Magnus Erizorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.
Magnus Lundenſis, anno.... VIII. 1031. B.
Magnus Mariamnæ Euphrateſiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Magnus Nicaënſis, Vide, *Aëtius*.
Magnus Pupilenſis, in Conc. Rom. anno 1139. III. 1139. E.
Magnus Themiſorum Phrygiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Magnus, Μάγνος, legatus Theopoleos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. D.
Mahen Dolenſis, anno 878. VI. 41. C.
a Maillé. Vide, *Simon*.
Mailoc Britonenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Maimbodus Matiſconenſis, anno 944. VI. 597. D.
Mainardus Arianenſis, anno 1075. VI. 1554. D.
Mainardus Senonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Maynardus Trecenſis, anno 1047. VI. 925. E.
Mainoldus Cenomanenſis, anno 912. idem *Mainardus*, electus tantum anno 940. VI. 551. A.
Maïo Catharenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. B.
Majoranus Placentinus, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. D.
Majorianus Aſtenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Majorianus Præneſtinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Majorinus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Majorinus Polymartii, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Majorinus Zemtenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. C.
Maius Amudarſenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Maïus Aſſiſienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Maius Privernas, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Malardus Carnotinus, in Conc. Cabilon, anno 650. III. 951. C. idem *Malehardus* epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Malchion, presb. in Concilio Antiocheno, anno 269. I. 195. A.
Malchus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Malchus Maſculitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Malchus monachus ſub Eutyche. II. 235. D.
Malgerius Rotomagenſis, anno 1050. VI. 1011. C.
Malioſus epiſcopus, in Conc. Bracarenſi, anno 561. III. 354. A.
Malliodorus Dortonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. B.
Malperius (Marcus) epiſc. Corſulanus, in Conc. Trid. X. 47. D. 50. D.
Mamalus Meſembriæ, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Mamas Anemurii, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B. Anemorii, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.
Mamas Animeti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C.
Mamas Ariaſſi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Mamas Melitenenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Mamas Tiberiadis, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Mamas monachus monaſterii abbatis Martyrii. II. 1215. C.
Mamas monachus, in libello monachorum ad Menam. II. 1303. B.
Mamertinus Eloſas, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Manaſſedus Remenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Manaſſes Arelatenſis, anno 955. VI. 620. E.
Manaſſes Aurelianenſis, anno 980. VI. 710. D.
Manaſſes Cameracenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1761. D.
Manaſſes Mediolanenſis, anno 952. VI. 615. E.
Manaſſes Meldenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.
Manaſſes Remenſis, anno 1073. VI. 1205. A.
Mancio Catalaunenſis, anno 900. VI. 465. E.
Manfredus Præneſtinus, anno 1177. VI *parte II. ſub finem*. 1655. B. Palæſtinus, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem*. 1665. C.
Mangaudus epiſcopus, in privilegio anni 736. III. 2008. D.
Mangentius Ticualtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Mangiſus Venetenſis, anno 106... VI. 1115. B.
Manilius Bazienus presb. Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. D.
Manninus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Mannucius Duaſſenemſal, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Manſuetus Aluſenienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Manſuetus epiſc. Britannorum, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C.
Manſuetus Mediolanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. A.
Manthaneus, al. *Montanus*, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Mantius Aragonenſis, anno 10.... VI. 1135. E.
de Mantua (Hercules Gonzaga) Cardinalis, præſidens Concilii Trid. anno 1562. X. 114. B. 417. C.
Manuel Bitylii, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Manuel Chryſocruces, anno 1439. IX. 427.
Manuel Hadrianopoleos, in ſeptima ſynodo. A. 459. A.
Manuel Probatenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Manuel presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. D.
Manzo Pracanenſis, *al.* Diocæſareæ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Mappinius Remenſis. Vide, *Protadius*.

MAR

Maras Anaſarthæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Maras Codri, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Maras Cordiluſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Maras Dionyſiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 21. C.
Maras Urimorum, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Maras presb. in libello monachorum Apamiæ. II. 1394. A.
Marbodus Redonenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A. C.
Marcellinus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Marcellinus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. C.
Marcellinus epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.
Marcellinus Arcæ, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1458. A. 1578. E. *Marcellus*. 1534. A.
Marcellinus Cluſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Marcellinus Corydallenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Marcellinus Iſidenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Marcellinus Metropolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D.
Marcellinus Mullitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. A. 1103. A.
Marcellinus Neocæſarienſis, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.
Marcellinus Tasbaltenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Marcellinus Vagrautenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Marcellinus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Marcellinus presb. tituli Julii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Marcellus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Marcellus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Marcellus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Marcellus epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Marcellus Anæorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Marcellus de Ancyra Galatiæ, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A. in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Marcellus Mattianenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. A.
Marcellus Nicopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.
Marcellus de Sanetio, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Marcellus de Vicojuli, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Marcellus Urcitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Marcellus a Zama, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. A.
Marcellus, presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Marcellus presb. tituli Romani, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Marcellus vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.
Marcellus Memorialis, in Collat. Carthag. I. 1043. A.
Marcianus Abryti, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1458. A. 1534. A. 1578. D. Abritiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.
Marcianus Æſinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

Marcianus Amerinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Marcianus Aſſabenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Marcianus Cebarſuſſi, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.
Marcianus Chalcedonenſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B. in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. C.
Marcianus Culuſitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Marcianus Dianenſis, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1756. E.
Marcianus Eminentianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. E.
Marcianus Farenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Marcianus Gazæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Marcianus Gerarorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Marcianus Idicrenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Marcianus Ilvæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.
Marcianus Marcianæ civitatis in Lycia, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D.
Marcianus Mebienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Marcianus Muruſtagenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Marcianus Pampilonenſis, in Conc. Tolet. anno 693. III. 1806. A.
Marcianus Philomeli, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Marcianus Seleucobelitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Marcianus Sitifenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. E. 1100. E.
Marcianus Stephanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E. Stephaniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Marcianus Tabaïcarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. E.
Marcianus Tabazagenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Marcianus Tarantaſienſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 455. A.
Marcianus Thebarum, in Conc. CP. anno 870. V. 925. B.
Marcianus Volaterranus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.
Marcianus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Marcianus presb. tituli ſanctæ Cæciliæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Marco. Vide, *Calliopius*.
Marcus epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Marcus Apameæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Marcus Arethuſius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. & 709. D.
Marcus Arethuſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
Marcus ab Aretiis, Arianus. I. 681. E.
Marcus Aurelianenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.
Marcus Calabriæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Marcus Caſtellonenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Marcus Comenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Marcus Epheſius, *Eugenicus*, vicem tenens Patriarchæ Antiocheni, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. B. in Florent. anno 1439. IX. 187. A.
Marcus Euroeæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A.
Marcus Famaguſtanus, anno 1340. VII. 1753. B.
Marcus Fanenſis, anno 877. VI. 191. A.
Marcus Grdeanſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. A.
Marcus Hydruntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Marcus a Maſtari, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. C.
Marcus Metropolitanus e Dacia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Marcus Midicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E.
Marcus *Avunculus* Nazianzenus, anno 1548. IX. 2031. A.
Marcus Paduanus, anno 1596. X. 1928. B.
Marcus Philorum, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.
Marcus Prænestinus, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1515. IX. 1769. E.
Marcus Samninus, in Conc. Rom. anno 502. II. 981. B.
Marcus Senogallienſis, anno 1513. IX. 1690. C. anno 1514. IX. 1735. A.
Marcus Sciſcienſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A.
Marcus Sidæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Marcus Sodorenſis, anno 1299. VII. 1175. C.
Marcus Standitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Marius Tifernas, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Marcus Urgentinus, anno 1514. IX. 1735. A. al. *Marius*.
Marcus Zenopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.
Marcius, (al. Marcus) Zygrorum in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D.
Marcus presb. tituli Lucinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Mareas Amidenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Mareas Macedoniapolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.
Marcius Dianenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Margarites Stoborum, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Marianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Marianus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Marianus Anaſtaſiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Marianus Atandri (pro *Antandri*) in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Marianus Citharizorum, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.
Marianus Hipzaritenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. D.
Marianus Lyrbæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1529. A.
Marianus Oretanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Marianus Rufianenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Marianus Utzipparitanus, in Collat. Carthag. I. 1084. B. Uzippatitanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1251. A.
Marianus municipii Tullienſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Marianus primas monaſteriorum CP. II. 1211. A.
Maricus Biterrenſis, anno 878. VI. 198. B.
Marinianus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. D.
Marinianus Gazæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 272. B.
Marinianus Jotapæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Marinianus ab Oea, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E. Oeenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. D.
Marinianus Populonienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Marinianus Ravennas, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
* *Marinianus* Synnadorum, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. CP. anno 449. II. 171. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E. Synnadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Marinus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Marinus Aquileïenſis, anno 1517. IX. 1838. A.
Marinus Arelatenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Marinus Caſſinenſis, anno 1515. IX. 1771. B.
Marinus Cenetenſis, anno 1514. IX. 1734. C.
Marinus Dalizandenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Marinus Epiphaniæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Marinus Glogenenſis (*pro* Clugienſis, ſive Foſſæ - Clodienſis,) anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. D.
Marinus Heliopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. E.
Marinus (Leonardus) archiepiſc. Lancianenſis, in Conc. Trid. X. 420. E.
Marinus Magydenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Marinus Minernienſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Marinus Philomelii, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Marinus Polymartienſis, anno 948. VI. 604. C.
Marinus Sardium, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Marinus Sutrenſis, anno 969. VI. 680. E. idem forte *Maritinus*.
Marinus Taborenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. B.
Marinus Tifernas, anno 877. VI. 190. E.
Marinus Valentinus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Marinus presb. pro *Antonino* Avennico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Marinus presb. in Conc. Rom. anno 721. III. 1867. B.
Marinus diaconus S. R. E. in Conc. CP. anno 870. V. 922. E.
Marion Cynorum, in Conc. CP. anno

460. II.786.D.
Maris Chalcedonenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Maris Dolichenſis, in Conc. CP. anno 381. I.815.C.
Marius Aventicenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III.465. E.
Marius Sebaſtenus, e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Maronius epiſc. in epiſt. ad Leonem Imp. II.717.A.
Marracinus epiſc. in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. E.
Marrucius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133.D.
Martellus (Braccius) epiſc. Feſularum; in Conc. Trid. X. 26. A.
Martialis Apiarenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II.711.A.
Martialis Columpnatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Martialis Girenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Martialis Idicrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D. 1099. B. 1111. A.
Martialis Vatarbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.
Martinianus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Martinianus Formianus, in Conc. Rom. anno 487. II.877.C.
Martinianus de Foru-Trojani, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Martinianus Oſtenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 981. A.
Martinianus Sabinas, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Martinianus Tibuzabetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Martinianus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. *Martinus*, anno 495. II. 942. E.
Martinus Aprutinus, anno 1416. VIII. 481. A.
Martinus Atrebatenſis, anno 1409. VIII. 102. B. anno 1416. VIII. 480. E.
Martinus Bracarenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388 C.
Martinus Carnotenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Martinus Centumcellenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Martinus Conimbricenſis electus, anno 1088. III. 383. C.
Martinus Ferrarienſis, anno 954. VI. 617. E.
Martinus Fundenſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Martinus Gabinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Martinus Groſſetanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Martinus Mantuanenſis, anno 967. VI. 652. E.
Martinus Miſnenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Martinus Moguntiacenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. In Sardic. anno 347. I. 670. B.
Martinus Narnienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E. anno 879. VI. 210. A.
Martinus Nepeſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Martinus Palmyrenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Martinus Pelienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II.733. B.
Martinus Piſtorienſis, anno 1049. VI. 973. B.
Martinus Siccesitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.
Martinus Sutrinus, anno 963. VI. 627. C.
Martinus Tornacenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Martinus Tudertinus, anno 1059. VI. 1067. C.
Martinus Zarnenſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Martinus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Martinus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. D.
Martinus presb. tituli Cyriaci in thermis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Martenius (Geoffridus) Ambianenſis, anno 1583. X. 1303. A.
Martyranus (Coriolanus) epiſc. ſancti Marci, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. A.
de *Martyribus* (Bartholomæus) archiepiſcopus Bracarenſis, in Conc. Trid. X. 420. C.
Martyrius Barathæus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Martyrius Gortynæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 272. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Martyrius Illilrienſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D. 1528. A.
Martyrius Juliopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Martyrius Marcianopolis, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Martyrius ab Achaia, de Neapoli, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.
Martyrius Tarracinenſis. in Conc. Rom. anno 495. III. 941. E. anno 499. II. 961. A. Terracinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Martyrius presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. A.
Martyrius ſubdiaconus, in Conc. Singidun. anno 367. I. 748. A.
Martyrius prior monaſterii Petri, CP. 1214. D.
Martyrius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.

MAS MAT

Maſcarenius (Ferdinandus) orator regis Portugalliæ, in Conc. Trid. X. 419. B.
Maſius. Vide, *Carolus*.
Maſius. Vide, *Gisbertus*.
Maſſarellus, (*Angelus*) Concilii Trid. ſecretarius. X. 21. D. & alibi.
Maſſona Emeritenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. C. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Matacellus diaconus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 625. A.
Matericus presb. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Maternus Agrippinenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Maternus Lutevenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Matfridus Aquenſis, anno 886. VI. 397. A.
Matidianus Coraſiorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1528. E.
Matronianus. Vide, *Leontius*.
Mattaſius Caſtelli-jabaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Matthæus Aberdenſis, anno 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1893. C.
Matthæus Albanenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C.
Matthæus Albinganenſis, anno 1433. VIII. 1159. E.
Matthæus Atrebatenſis, anno 1586. IX. 2181. C.
Matthæus Arauſicus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A. in Conc. Pariſ. 336. C.
Matthæus Bethelenenſis, anno 1512. IX. 1609. C.
Matthæus Buthroti, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Matthæus Cervienſis, anno 1310. VII. 1319. A.
Matthæus Sanutus Concordienſis, anno 1596. X. 1928. D.
Matthæus Cotronienſis, anno 1439. IX. 425. E.
Matthæus Faventinus, anno 1310. VII. 1318. E.
Matthæus ſancti Leonis, anno 1516. IX. 1803. C.
Matthæus Melenicenſis, anno 1439. IX 427.
Matthæus Meſembriæ, anno 1565. X. 1175. E.
Matthæus Morinenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Matthæus Novenſis, in Dalmatia, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Matthæus Paphenſis, Græcus, anno 1340. VII. 1753. B.
Matthæus Piſtorienſis, anno 1409. VIII. 101. E. anno 1415. VIII. 311. A.
Matthæus Trecenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Matthæus Umbriacenſis, anno 1514. IX. 1735. E. Umbriaticenſis. 1653. E.
Matthæus Vormatienſis, anno 1409. VIII. 120. D.
Matthæus Zapatenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Matthias Cymæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Matthias Famaguſtenſis, anno 1514. IX. 1735. E.
Matthias Mechlinienſis, anno 1607. X. 1968. B.
Matthias Sipontinus, anno 1438. IX. 728. D.
Matthias Themiſonienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

MAV

Maurellus Urgilitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Maurentius Tibuſicenſis, in Collat. Carthag I. 1092. E.
Maurentius, in Cod. Afric. I. 922. E.
Maurentius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Maurianus Piſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. A.
Maurianus Pompeïopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Maurianus Urbinas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. E.
Mauricius Burdinus. Vide, *Burdinus*.
Mauricius Anagninus, in Conc. Rom.

Digitized by Google

anno 680. III. 1135. D.
Mauritius Epiphaneenſis, e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Mauricius Londonienſis, anno 1075. VI. 1182. C. Londinenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Mauricius Oretanus, in Conc. Toletan. VIII. anno 653. III. 967. B.
Mauricius Portuenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1763. E.
Mauricius Regienſis, in Conc. Rom. anno 1139. III. 1139. E.
Mauricius Suanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. C.
Mauricius Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E.
Mauricius Tuanienſis, anno 1512. IX. 1582. B.
Maurila Valentinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Maurilius Rotomagenſis, anno 1063. VI. 1141. C.
Maurelio Dertoſanus, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Maurinus Eboracenſis, anno 765. III. 2010. D.
Mauriolus Andecavia, anno 765. III. 2011. A.
Maurion Cotenopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Mauriſus Abelenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A.
Maurus Cæſenas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Maurus Ravennas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Maurus Senas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Maurus Senogallienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Maurus Tuſcanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Maurus Tuſculanus, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1238. C.
Maurus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Maurus presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.
Maurusio Ebroïcinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

MAX MAZ

Maxentius Bariſſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.
Maxentius Julienſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Maxentius Tigamibenenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Maxentius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Maximianus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Maximianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Maximianus Anazarbi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. E. 1533. A. 1578. C.
Maximianus Aquenſium regiorum, in Collat. Carthag. I. 1081. A. Aquæ-Regienſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Maximianus Bennefenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.
Maximianus CP. I. 1670. C.
Maximianus Hermianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. C. 1099. B.
Maximianus Peruſinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Maximianus Serrenſis, in ſynodo Epheſ. anno 449. II. 86. B. 270. B. *Maximinus*. 224. E.
Maximianus Serteitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Maximianus Subauguſtanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Maximianus Suboabburitenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Maximianus Turrenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Maximinus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Maximinus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Maximinus Enerenſia, in Collat. Carthag. I. 1088. A.
Maximinus Feretranus, anno 877. VI. 191. A.
Maximinus Maraggaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Maximinus Suffetanus, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Maximinus Trevirorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. Vide, *Maximianus*. In Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B. idem *Maximinus* Treverorum, in Conc. Agrippinenſi.
Maximinus Tuburbitanus, Donat. in Collat. Carthag I. 1106. D.
Maximinus Tuburbitanorum minorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. B.
Maximinus Uzabirenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. A.
de Maximis (Maximus) archiepiſc. Amalphitanus, in Conc. Trident. X. 420. D.
Maximus e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E. in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Maximus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. B.
Maximus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Maximus, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. C.
Maximus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Maximus epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A.
Maximus Abitinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.
Maximus Antiochiæ Syriæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. B.
Maximus Aquenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Maximus Aquileienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. A.
Maximus Aſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1530. D.
Maximus Bleranus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Maximus Boſtrenſia, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Maximus Cadurcenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Maximus Cæſarauguſt. in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Maximus Camanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B.
Maximus Cimolenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Maximus Covienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Maximus Cumæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1529. C.
Maximus Demetriadis Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1534. B.
Maximus Diocletianenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. E.
Maximus Emeritenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. D. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.
Maximus Emonenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Maximinus Ferentanenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Maximus Gazulenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Maximus Genavenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Maximus Gummitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Maximus Iſernienſis, anno 1514. IX. 1735. D. anno 1515. IX. 1800. B.
Maximus Lamſuenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Maximus Lamiggigenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Maximus Libyæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Maximus de Luca, a Tuſcia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Maximus Macrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B.
Maximus Maximianopolitanus, e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Maximus Meſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Maximus Piſaurenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Maximus Regenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Maximus Rucumenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.
Maximus Sillitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Maximus Suenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.
Maximus Taurinas, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E. Taurinenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Maximus Ticinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Maximus Thuguſubditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Maximus Trallium, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Maximus Trocalitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Maximus Turreblandenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
Maximus Tukamienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Maximus Valentinus, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Maximus Lagyleos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Maximus presb. in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. B.
Maximus diac. legatus a Paulino Antioch. I. 735. E.

M.nzelinus Wirceburgenſis, anno 1012. VI. 802. A.

ME

Medoveus Meldenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E. idem *Medovechus* Meldenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C.
Medulſus archidiac. pro *Gennobaudo* Lugduni cloati, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. E.
Megalhemerus presb. & prior, in libello Monachorum ad Menam. II. 1299. B.
Megalus (al. *Matalus*) Philadelphiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Megalus (al. *Megas*) Myrenn, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Megas (Magnus) Berhœæ Syriæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Megas Maximianopolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Megas Sidonis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Megas presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1375. B.
Megaſius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Megaſius, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. D.
Megaſius Tuccaborenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Megethius epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. E.
Megethius epiſcopus in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C.
Megethius Heracleæ Thraciæ, in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Meginaudus Eiſtatenſis, anno 1006. VI. 771. A.
Megingozus Wirziaburgo, anno 765. III. 2010. E.
Meginhardus Wirtzburgenſis, anno 1022. VI. 827. E.
Megiſtus Oſtienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Melanius Albenſis. Vide, *Cautinus*.
Melanius Rhedonenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Melantius Toletanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Melchiſedec Calliopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
de *Meliduno*. Vide, *Ludovicus*.
Meltius Antiochenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. idem *Meletius* Antiochenus, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. B. in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Meletius Athenienſis, anno 1280. VII. 838. B.
Meletius Cæſareæ Auguſtæ Euphrateſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C.
Meletius Heracliæ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Meletius Lariſſæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Meletius Ponti Heracleæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Meletius Neocæſarienſis, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. A. 1578. E. 1622. B.
Melior Foſſalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Meliphron Cous, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Meliphthongus Juliopolis, *al.* Heliopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. in CP. anno 448. II. 170. A. Heliopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. C.
Melito Cydoniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Melloſus Bullerienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Melloſus Giſipenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Memmianus Pudentianenſis, in Collat. Carthag. I. 1105. B.
Memnonius, in Conc. Ancyr. anno 358. I. 707.
Memnon Epheſius, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1527. B.
Memorius Arcavicenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Memor Canuſinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Memorianus Chorchidianus, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Memorius Segobtienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
• *Menander* Heracleæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Heracleæ Latmi, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Menas Carallia, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Menas Carpathi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. E. in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Menas CP. II. 1400. A.
Menas Eudoxiadis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Mena Hagiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Menas Myriangeli, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.
de *Mendoza*. Vide, *Didacus*.
• *Menecrates* Ceroſſenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. Ceraſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Menophantus Epheſinus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E. idem *Menophantus* ab Epheſo, Arianus. I. 681. D.
Menſebius epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Menſius Alamiliarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Menſius Turrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Menſor Formenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Menſurius Medeſeſſitanus, in Collat. Carthag. I. 1091. B.
Mentuatus (Camillus) epiſc. Satrianenſis, in Conc. Trid. X. 64. B.
* *Meonius* Nyſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Mercurius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Mercurius Gabinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Mercurius Pœmanini, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Mercurius Sueſſionum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Mercurius Sutrinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Mercurius presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 268. A.
Mercurius presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Merocles Mediolanenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
* *Meſſalinus* Laodicenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Meſſianus Seleucianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. D. 1107. A.
Metcun Ruſuccuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Metenſius Egiditanus, In Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. E.
Methodius Cæſaropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Methodius Cleporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Methodius CP. anno 846. V. 1546. C.
Methodius Dadaliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Methodius Erymnorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Methodius Hexamilii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Methodius Ictrorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Methodius Midæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Methodius Moravenſis, anno 879. VI. 85. C.
Methodius Pannonienſis, anno 879. VI. 60. E.
Methodius Pergami, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Metianus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Metropius Britanienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Metrodorus Leonti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. E.
Metrophanes Cæſarienſis (in Ponto:) anno 1565. X. 1175. C.
Metrophanes Cyzicenus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 423. D.
Metrophanes Smyrnæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.
Metrophilus (al. Menophilus) Metropolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Metſius (Laurentius) Buſcoducenſis, anno 1570. X. 1206. B.
Metus Tacanenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 687. B.

MI

Michaël Balſamon, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 26. D.
Michael Abrincatenſis, anno 1072. VI. 1188. B.
Michael Adramyti, in Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Michaël ſancti Agapeti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Michael Alexandrinus, in pſeudoſynodo Photii. VI. 259. B. in Conc. CP. anno 870. V. 923. A.
Michaël Ancyræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Michaël Ancyroſynai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Michael Apolloniadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Michaël Archenſis, anno 1513. IX. 1707. E.

Michaël Aſponenſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Michaël Avatti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Michaël Aotiſſiodorenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Michaël Bityæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.
Michaël Cenomanenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Michaël Ceraſenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Michael Cercyri, in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Michaël Chœretopenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Michaël Comaclienſis, anno 1270. VII. 651. E.
Michaël Anchiali CP. anno 1168. VI. *parte II. in Indice.*
Michaël Oxites CP. anno 1147. VI. *parte II. in Indice.*
Michaël Famaguſtanus, Græcus, anno 1340. VII. 1753. C.
Michael Hagiupoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Michaël Hierapoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Michael Leontopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. A.
Michael Marturanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Michael Melitopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Michaël Melitopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E.
Michaël Metellopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Michaël Monopolitanus, anno 1512. IX. 1583. A. 1608. E.
Michaël Morcæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Michaël Mordanienſis, anno 1512. IX. 1583. B.
Michaël Nazianzi, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Michaël Nyſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Michaël Otri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Michaël Oxomenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Michaël Pappenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Michael Pamphyli, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Michaël Philadelphiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Michael Piſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Michaël Ratiſbonenſis, anno 948. VI. 605. A.
Michaël Rhodi, in Conc. CP. anno 870. V. 924. B.
Michaël Raoul Santonenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Michaël Scardonenſis, in Dalmatia, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Michaël Senonenſis, anno 1198. VI. *parte II. ſub finem.* 1947. A.
Michaël Staſſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Michaël Synadenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Michaël Tü, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Michaël Tornacenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Michaël Troadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Michaël Vicentinus, anno 1596. X. 1928. A.
Michaël Uladiſlavienſis, anno 1248. VII. 429. C.
Miccus Hadrianopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Migdonius, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. D.
Migetius Narbonenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. C. in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Miggin Edilliamenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Miggin Vagalitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
Mignanellus (Fabius) epiſc. Lucerinus, in Conc. Trid. X. 26. C.
Milichus Tagamutenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Milinus Apameæ Piſidiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. E.
Milo Æduenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Milo Beluacenſis, anno 1223. VII. 130. C. anno 1232. VII. 197. A.
Milo Beneventanus, anno 1075. VI. 1553. B.
Milo Carnotenſis, anno 1460. IX. 1521. B.
Milo Matiſconenſis, anno 991. VI. 723. B.
Milo Morinenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1313. A.
Milo de Bazochiis Sueſſionenſis, anno 1270. VII. 653. B. anno 1277. VII. 751. C.
Milo Taurinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Milo Tiburtinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Milo Trecenſis, annu 980. VI. 710. D.
Milo archidiaconus, in Conc. Portuenſi. VI. 466. C.
Minaldus (Ughello *Monaldus*) Phanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Minervalis, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Mingin Nobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. C.
Minitianus Segobienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Minodorus, e Cilicia. I. 1721. B.
Minutulus presb. pro Suſtratio Caducenſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Miræus. Vide, *Joannes.*
Miro Conimbricenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Miro Gerundenſis, anno 983. VI. 712. D.
Miſenus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A. B. C. &c.
Miſſor ſenex, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1072. D. primas provinciæ Numidiæ *Ibid.* C.
Mithres Popanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Mitrius Siſſaricenſis, anno 1438. IX. 720. A.

MN MO

Mnemius Citienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Mocenicus (Philippus) archiepiſc. Nicoſienſis, in Conc. Trident. X. 420. C.
Mocimus Aradenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Mocinius Hephæſtienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Modarius Pacenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Modegiſilus Turonenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Modeſtianus, e clero CP. anno 431. I. 590. B.
Modeſtus Anceatarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. C.
Modeſtus Sebaſtenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Modeſtus Veneticus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Modeſtus presb. agens vices Olympii Pruſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.
Modoaldus Lingonenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Modoaldus Treverenſis, anno circ. 630. III. 571. D.
Modoinus Auguſtodunenſis, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E.
Molenſis epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Mollentius Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Mommillus a Girpa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. B.
Mommulus Cordubenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Moneſunſus Egitanienſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Monn presb. in Conc. Cloveſh. IV. 968. E.
Monophilus Doroſtori, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.
Montanus Auguritanus, in Collat. Carthag. I. 1081. C.
Montanus Cedamuſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Montanus a Cemeriniano, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Montanus Claudianopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Montanus Diocæſarienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Montanus Toletanus, in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. C.
Montanus Zamenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Montanus epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
De Monte (Joannes Maria) Cardinalis, Legatus, in Conc. Trid. X. 24. E. 46. B.
Monteſis Egitanienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
A Montfort (Hugo) Orator Caroli V. Imp. in Conc. Trid. X. 71. E.
Morarius abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Moronus (Joannes) Cardinalis, præſidens Concilii Trident. X. 417. D.
Morton. Vide, *Joannes.*
Mortuanus Venetenſis, in Britannia, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A.
Moſchus de Thebis, a Theſſalia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A. *Vide*, Muſæus.
Motto Setabitanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Motuinus presb. in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1365. A.

du Moulinet. Vide, *Ludovicus.*
Moſes Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Moyſes Caſtabalenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Moyſes Ravenoenſis, anno 1149. VI. *parte II. circa med.* 1279. D.
Moyſes Theodoriatarum, in Trullana ſynodo. III. 1702. A.
Moſes hieromonachus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.

MV

Muda abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. C.
de Muglitio (Antonius) archiep. Pragenſis, in Conc. Trid. X. 418. D. 420. D.
Muis Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Muminius Calagorritanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E. idem *Mumius* Calahorritanus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. in Barcin. anno 599. III. 539. C.
Mummillus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Mummolus Lingonicus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Mumulus Arcavicenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Mumulus. Vide, *Mommolus.*
Munemundus epiſcopus, in privilegio S. Dionyſii. III. 988. B.
Munaldus Ariminenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Munio Calagurritanus, anno 1064. VI. 1143. B.
Murila Barcinonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. A.
Muſæus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B. forte qui ſupra, *Moſchus*, mendoſe.
Muſæus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Muſæus Aradi, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1533. B. 1560. B. 1578. D.
Muſantius primicerus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. A.
Muſeus diaconus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1868. B.
Muſelius presb. in libello monachorum Apamiæ. II. 1394. A.
Muſianus Limerorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Muſitacius Valentinus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Muſonius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Muſonius Byzacenus, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 969. B.
Muſonius Celenderitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Muſonius Limenenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Muſonius Nyſſæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C.
Muſonius Zoaræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D. idem *Muſonius* Segor, al. Zoaræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Muſſus (Cornelius) epiſc. Bitontinus, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.
Muſtacius, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Muſtulus Cebaradeſenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Muſtulus Uzalenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Mutto Setabitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Muzonius provinciæ Byzacenæ, in Conc. Arimin. I. 714. E.

MY

Mydus Penteneſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Myro Triallenſis, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.
* *Myron* Euſandrenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B. idem *Myrus* Euſandrenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
* *Myſterius* Amorii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B. in Conc. Rom. anno 503 II. 988. E.
Myzonius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

NA

NAbigius Tigimenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Nados Sabratenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. C.
Naſno Othonienſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Namatius Aurelianenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Namatius Ecoliſmenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Namatius vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.
Nampius ſcriba, in Collat. Carthag. I. 1049. D.
Nankerus Lubucenſis, anno 1248. VII. 429. C.
Nantigiſus Urgellitanus, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Nantigiſus archipresbyter. VI. 466. C.
Narciſſus ab Irenopoli, Arianus. I. 683. B. idem *Narciſſus* Neroniadis, qui & Irenopolis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Narſes Ceraſuntis, io ſynodo Trullana. III. 1707. B.
Narſes monachus ſub Eutyche. II. 235. A.
Naſidarbus Aſtigitanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. B.
Naſſuo Othonienſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Natalicus Zellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. D. idem Tzellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. E.
Natalis Dulcinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Natalis ab Oea, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.
Natalis Viglienſis, aono 1515. IX. 1772. A.
Natalis presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Natalis presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Natalis presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1374. D.
Nathanaël Rhodius, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. B.
Natiras Gazenſis, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Natrannus Niveroenſis, anno 959. VI. 622. B.
Navagerius (Bernardus) Cardinalis, præſidens Concilii Trident. X. 417. E.
De Navarra (Franciſcus) epiſc. Pacenſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.
Navigius Dydritanus, in Collat. Carthag. I. 1079. E. *lege*, Tuſdritanus.
Nauſea (Fridericus) epiſc. Viennenſis, in Conc. Trid. X. 89. A.
Nauſtus Conimbricenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Nauſti comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. B.
Nazarius Aulonæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Nazarius lector, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

NE

Nebridius Barcinonenſis, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Nebridius Egarenſis, io Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A. in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. D. Vide etiam *Nibridius.*
Nectabus Ptolemaïdenſis, e Phœnice, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Nectarius, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. C. in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Nectarius Apirenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.
Nectarius Auguſtodunenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Nectarius Caſorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1528. E.
Nectarius Conſtantinopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Nectarius Hadrianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Nectarius Melæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Nectarius Rhizæi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Nectarius Seneæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A.
Necyras Gazæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. Netoras. 1529. D.
Neginwretus Paterbrunnenſis, anno 1025. VI. 840. E.
Nehemias Strigonienſis, anno 1077. VI. 1369. B.
Nemeſianus a Tubunis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. C.
Nemeſius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Neon Gillatenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Neon Selenuntenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
• *Neon* Silii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. idem forte *Neon* Silbienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Neophytus Bethlehem, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 268. E.

Neophytus Dercæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Neophytus Gordoſervorum, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Neophytus Lariſſæ, anno 1565. X. 1175. D.
Neophytus Lemni, anno 1565. X. 1176. B.
Neoptolemus Cornæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B. Cornenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Neoterius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. B.
Nepotianus Tyraſſonenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Nepus Abrincatinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
Nepus epiſc. in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.
Nervatius abbas, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. A.
Neſinius, Νεσίνιος, presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1374. D.
Neſius Colybraſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. A.
Neſſus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Neſtabus presb. lauræ S. Firmini. II. 1215. B.
Neſtorius, Arianus. I. 684. A.
Neſtorius Malianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. D. 1110. C.
Neſtorius Phragoneos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C. idem *Neſtor* Phragoneos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. B.
Neſtorius Sionenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1528. C.
Neſtor Syedrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Neſucius, (Νεσούκιος) presb. II. 1383. E.
Nevelo Sueſſionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Neuſila Tudenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Neufridus Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. D.
de Neuſville. Vide, *Rolandus.*
Nevolongus abbas Indenſis monaſterii, anno 887. VI. 397. D.

NI

Nibridius Narbonenſis, in Conc. Arelat. VI. anno 813. IV. 1002. C. Vide, *Nebridius.*
Nicander Lariſſæus, anno 1280. VII. 838. B.
Nicaſius Culuſitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 686. D.
Nicaſius Divionenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Nicaſius Engoliſmenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Nicaſius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Niceas Cantanenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Nicephorus Adrani, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Nicephorus Amaſiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.
Nicephorus Arcadiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Nicephorus Aſponæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. Aſponis, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.
Nicephorus Candanenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Nicephorus Clanei, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Nicephorus Clerorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicephorus Crotonæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. D.
Nicephorus Didymotichi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Nicephorus Dyrrachii, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Nicephorus Gargarenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Nicephorus Hermocapelitarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicephorus Limyræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Nicephorus Neapoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E.
Nicephorus Nicææ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.
Nicephorus Phoglenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Nicephorus Pitæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Nicephorus Pœmanini, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Nicephorus Porenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Nicephorus Syblææ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicephorus Symeonii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicephorus Thraconis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicephorus Trajanopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Nicephorus Vaſadenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicephorus Zacynthi, in Conc. CP. anno 870. V. 928. D.
Niceta Athenienſis, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Niceta Auguſtopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Nicetas Autudenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicetas Bryſeos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Nicetas Claudiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Nicetas CP. anno circiter 766. V. 1543. A.
Nicetas Coraceſii, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Nicetas Cydoniæ, in ſynodo Trullana. III. 1703. B.
Nicetas Epi, hanitæ Ciliciæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B. in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Nicetas Flaviadis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Nicetas Gabinas, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Nicetas Germiorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Niceta Halicarnaſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Niceta Ilii, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Nicetas Maroniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Niceta Nacoliæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Niceta Photiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. D.
Niceta Proconneſi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Nicetas Pruſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Nicetas Smyrnæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Nicetas Zenopi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. D.
Nicetius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. C.
Nicetius de Auſciis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C. Aurel. 1012. D.
Nicetius Caſtellominoritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Nicetius Lugdunenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. C.
Nicetius, e Mauritania Sitifenſi, in Conc. Milevit. anni 402. I. 910. A.
Nicetius Treverenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. C. in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. D. Trevericus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. A.
Nicetius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Nicias Megarorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Nicodemus Evazenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Nicodemus Sidymenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Nicolaus Albergatus, S. Crucis, Cardinalis Firmanus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E. 26. E.
Nicolaus Acaraſſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C.
Nicolaus Adramiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. B. idem *Nicolaus* Adraniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicolaus Albanenſis, anno 1151. VI. *parte II. circa med.* 1250. D.
Nicolaus Albanenſis, anno 1408. VIII. 4. E.
Nicolaus Anagninus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Nicolaus Anchiali, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Nicolaus Ariaſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Nicolaus Aſſiſinas, anno 1415. VIII. 329. B.
Nicolaus Aureliopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Nicolaus Azotenſis, anno 1548. IX. 2063. E.
Nicolaus Balburenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Nicolaus Bathonienſis, anno 1415. VIII. 279. A.
Nicolaus Bergomenſis, anno 1513. IX. 1707. D. anno 1514. IX. 1734. E. anno 1516. IX. 1837. A.
Nicolaus Boſanenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Nicolaus Langelier Briocenſis, anno 1583. X. 1444. A.
Nicolaus Calumnæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicolaus Camincenſis, anno 1409. VII. 1954. E.
Nicolaus Capuanus, anno 1439. IX. 425. B.
Nicolaus Caunenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Nicolaus Chalcedonenſis, anno 1280. VII. 838. B.
Nicolaus Chomatis, in pſeudoſynodo

Photii. VI. 215. E.
Nicolaus Corſulenſis, anno 1513. IX. 1708. A.
Nicolaus Cremonenſis, anno 1576. X. 946. D.
Nicolaus Curciolenſis, anno 1514. IX. 1735. D.
Nicolaus Cyzici, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Nicolaus Docimii, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.
Nicolaus Draconarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Nicolaus Foroſempronienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Nicolaus Gangrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Nicolaus Gneznenſis, anno 1415. VIII. 304. C. anno 1420. VIII. 994. C.
Nicolaus Groſſetanus, anno 1439. VIII. 1279. B.
Nicolaus Heliodoridos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicolaus Hierapoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Nicolaus Ibororum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicolaus Antonius Lucerinus, anno 1409. VIII. 101. E.
Nicolaus Macræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Nicolaus Majoricenſis, anno 1375. VII. 1888. D.
Nicolaus Mersburgenſis, anno 1415. VIII. 319. C. 330. A.
Nicolaus Meſſanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Nicolaus Monuſviridis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Nicolaus Myrorum, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Nicolaus Neocaſtrenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Nicolaus Nicopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A. 218. B.
Nicolaus Nyſæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. D.
Nicolaus Oeniandi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Nicolaus Oſtienſis & Veletrenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Nicolaus Paphenſis, anno 1298. VII. 1731. A.
Nicolaus Papporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Nicolaus Philipporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Nicolaus Phytiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Nicolaus Plocenſis, anno 1415. VIII. 311. A.
Nicolaus Poſnanienſis, anno 1267. VII. 580. B.
Nicolaus Prœconeſi, anno 1280. VII. 838. C.
Nicolaus Rhædeſti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicolaus Stigothus Roſchildenſis, anno 1245. VII. 375. C.
Nicolaus le Cornu Santonenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Nicolaus Sipontinus, anno 1409. VIII. 101. B.
Nicolaus Sozopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicolaus Spoletanus, anno 1416. VIII. 481. B.
Nicolaus Stoborum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Nicolaus Synnadenſis, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Nicolaus Teputzæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Nicolaus Termolenſis, anno 1075. VI. 1554. E.
Nicolaus Tiburtinus, anno 1439. IX. 425. C.
Nicolaus Trecenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Nicolaus Tricaricenſis, IX. 425. E. anno 1439.
Nicolaus Vexionenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Nicolaus archidiac. pro Heliodoro Natenſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Nicolaus Secundinus Cres interpres. IX. 49. C.
Nicomachus Boſtrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Nicomas Iconii, in Conc. Antioch. anno 269. I. 193. A.
Nicomedes, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Nicomedes a Segermis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. B.
Nicon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Nuers monachus, in libello monachorum ad Menam. II. 1304. B.
Nicoſtratus Abilæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Nilacus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1749. A.
Nilammon ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Nilus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Ninellus Ruſuccurrenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Ninus Tabaltanenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. B. *Nitigeſius* Lucenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E. idem fortaſſis *Nitigis* Lucenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Niventius Tunugabenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. A.

NO

De Nobilibus (Benedictus) epiſc. Acienſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.
Noconius a Troade, Arianus. I. 682. E.
Nodingus Conſtantienſis (ad Rhenum) anno 932. VI. 573. C.
Noë Cepha caſtelli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Nofredus Senenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Nomenoïus Prior gentis Britannicæ. V. 19. D. anno 849.
Nonnius a Laodicea, Arianus. I. 683. B.
Nonnitus Gerundenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Nonnus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Nonnus Cerceſinæ, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Nonnus Dauſanorum, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Nonnus Edeſſæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E. Edeſſenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 715. D.
Nonnus Orthoſiadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Norbanus e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Norgandus Eduenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1875. B. idem *Norigaudus* Eduenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1800. D.
Northbertus epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Northeard presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. C.
Notgarius Leodicenſis, anno 995. VI. 733. E.
Nothelm præco ab Eugenio Papa, in Conc. Clovesh. anno 824. IV. 1268. A.
Nothkerus Leodicenſis, anno 1006. VI. 769. D. idem qui ſupra *Notgarius*.
Notingus Brixienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Novatus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Novatus Sitifenſis, in Collat. Carthag. I. 1092. E. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1243. C.
Novatus a Thamugade, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. B.

NV

De Numai (Antonius) epiſc. Iſernienſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.
Numerianus Ruſgonienſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Numidius, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Numidius legatus Aſrorum, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Numidius Maxulitanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. E. 952. C. 953. B. 954. A. idem fortaſſis *Numidius* Maxulitanus, in Collat. Carthag. I. 1077. E. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. A.
Numidius Maxulitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Numidius Soſianæ, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 741. A.
Nundinarius Barcinonenſis. *Conc. Rom.* anno 465. II. 801. C.
Nunechius epiſc. in Conc. Venet. anno 465. II. 798. E.
Nunechius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Nunechius Laodicenus e Phrygia, in Conc. Ancyrano, anno 314. I. 280. D. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B. 423. C.
* *Nunechius* Laodiceæ Trimitariæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Nunechius Latmi & Calendri, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Nunechius Selgæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. E.
Nunnius Alavæ, anno 1032. VI. 914. E.

O

OBertus Dertonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
* *Obrimus* Coraceſii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 391. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Octavianus Brinianus, in Conc. Mediol.

anno 452. I. 1782. D.

Octavianus Reſſianenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.

Octavianus Tuzudrumes, in Conc. Carthag. anoo 525. II. 1082. D.

Octavianus Ucmaius, in Collat. Carthag. I. 1088. D.

Octavianus Viterbienſis, anno 1514. IX. 1734. C. anno 1517. IX. 1839. A.

Octavianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.

Octavius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Octavius Afer, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

Octavius Utimmenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. E.

OD

Odalpertus Populonienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.

Odalricus Aurelianenſis, anno 1017. VI. 822. D. idem *Odolricus*. 843. C.

Odalricus Remenſis, anno 962. VI. 627. A.

Odalriſius Walvenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2055. D.

Odeleus abbas S. Medardi, anno 972. VI. 689. A.

Odelgarius Eſerniatenſis, anno 877. VI. 190. E.

Odelricus Remenſis, anno 952. VI. 618. D.

Odelricus Seguntinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. B.

Odericus Patavienſis, anno 1108. aut circ. VI. *parte II.* 1785. C.

Odilardus Maurienneniſis, anno 915. VI. 559. B. idem *Odelardus*. 563. C.

Odilbaldus Trajectenſis, anno 887. VI. 397. C.

Odilo abbas Cluniacenſis, anno 102.... VI. 818. C.

Oddo Albanenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.

Odo Bajocenſis, anno 1072. VI. 1174. D. anno 1074. VI. 1518. D. anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D.

Odo Bambergenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. C.

Odo Bellovacenſis, anno 862. V. 554. E. (al. *Hodo*) Bellovacenſis, anno 878. VI. 47. A.

Odo Cantuarienſis, anno 943. VI. 589. A. idem *Oda*. *Ibid*. B. 614. E.

Odo Carcaſſenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1689. E.

Odo Carnotenſis, anno 980. VI. 710. D.

Odo Citizenſis, in provincia Magdeburgenſi, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. C.

Odo Gerundenſis, anno 1009. VI. 774. C.

Oddo Laſcurrenſis, anno 1368. VII. 1803. C. idem *Otho* Leſcarenſis. 1860. F.

Odon Lyciæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. C.

Odo Oſtienſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.

Odo Paphenſis, anno 1340. VII. 1753. B.

Odo Pariſienſis, anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem*, 1937. C. 1948. E.

Odo Silvanectenſis. VI. 723. B.

Odo Tuſculanus, anno 1260. VII. 456. A. anno 1271. VII. 637. D.

Odo Valentinus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1690. C.

Odolbertus Vallenſis, anno 955. VI. 620. E.

Odolricus Aquenſis, anno 947. VI. 604. A. idem *Odalricus*. 608. B.

Odolricus Tricaſſinenſis, anno 1012. VI. 795. D.

Odricus Vindocinenſis abbas, anno 1063. VI. 1106. D.

OE OF OG

Oël Goſfredus Redonenſis, anno 1078. VI. 1392. E.

Ofilo comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.

Oſlat legatus, anno 851. V. 36. E.

Ofreducius Eugubinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2056. B.

Ogerius Auguſtenſis de Francia, anno 1415. VIII. 329. B.

Ogerius Eporedienſis, anno 1075. VI. 1331. C.

OL

Ola Barcinonenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 609. A.

Olaus Magnus, archiep. Upſalenſis, in Conc. Trid. X. 25. C.

Olbianus Elææ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

de Olchinio (Joannes Brunus) archiepiſc. Antibarenſis, in Conc. Trident. X. 420. A.

Olchiſus Piſtorienſis, aono 877. VI. 190. E.

Oldegarius Tarraconenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. D.

Oliba Auſonenſis, anno 1032. VI. 913. D. idem *Oliva*. 917. A.

Olipa Segobrienſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.

Oliva Helenenſis, anno 1009. VI. 774. C.

Oliverus Lincolnienſis, anno 1286. VII. 1067. A.

Olricus Mediolanenſis, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1116. C.

Olricus Spirenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. C.

Olympius, in Conc. Sardicenſi, anno 347. I. 651. C.

Olympius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.

Olympius alius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.

Olympius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.

Olympius Carpaſiæ, in conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1534. A.

Olympius Claudiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1527. D.

* *Olympius* Conſtantiæ Cypri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. C. Conſtantienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

Olympius Dolichenus, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A. Dolichenus e Syria, Arianus. I. 681. D.

* *Olympius* Evazon, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

Olympius Mopſueſtenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Olympius Neocæſarienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.

Olympius Paneadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 395. B.

Olympius Pharnacienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

Olympius Pruſiadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

* *Olympius* Sozopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

Olympius Surenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. A.

Olympius Theodoſiopolitanus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E.

Olympius presb. agens vices Calogerii Claudiopolis Ponticæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.

OM ON

Omerus Burgalenſis, in Dania, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. A.

Omnibonus Veronenſis, anoo 1161. VI. *parte II.* 1585.

Oneſimus Argorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E.

Oneſimus Fidolomenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Oneſiphorus Blandi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

* *Oneſiphorus* Iconii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

Oneſius presb. in ſynodo ad Quercum. I. 1042. E.

Oneſtus Forumpopulonenſis, anno 1037. VI. 916. B.

Onius Nyſſeous, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 749. P.

Onuphrius Franciſcus Melfienſis, anno 1438. IX. 728. F.

OP

Ophelimus Tegeæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

Opilio de Evuſo, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. F.

Opilio presb. in Conc. Rom. aono 487. II. 878. A.

Opilio presb. tituli Veſtinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.

Opilio vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.

Opizo Antiochiæ Patriarcha, anno 1274. VII. 687. D.

Opizo Laudenſis, anno 1075. VI. 1304. A.

Oppizo Piſenſis, anno 1049. VI. 973. B.

Opizo San-Vitalius Parmenſis, anno 1259. VII. 507. D.

Oppa Tudenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.

Oppertunus Anagninus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.

Opportunus Maturanenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.

Oppertunus Piſanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.

Optandus Genevenſis, anno 881. VI. 99. D. 101. B.

Optantius Caſenſi-Calanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

Optatianus Tricaſſium, In Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Optatus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Optatus Ægyptius, io Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Optatus Antenenſis, io epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.
Optatus Antipolitanus, in Conc. Pariſ., anno 573. III. 404. C.
Optatus Ruſuccuritenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. B.
Optatus Timicitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. E. 1101. E.
Optatus Tonnonenſia, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Optatus Veſceritanus, in Collat. Carthag. I. 1078. D.
Optatus abbas, pro *Prætextato* Cabellico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.
Optimus Antiochenus, e Piſidia, In Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Optimus diaconus, pro Leonico Gabalenſi, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Orbatus presb. pro Leone Seoonenſi, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Ordulſius Oſcenſis, In Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Oredus Suewicenſis, anno 948. VI. 605. A.
Orentio Domitiopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
Oreſius Maſſilienſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Oreſtes Vaſaticus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Oreſtes Vibonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Oreſtus Anazarbi, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Orfridus Silvanectenſis, anno 900. VI. 466. E.
Orgarius Ambianenſis, anno 906. VI. 499. B. Idem *Otgarius*.
Orientalis Burdegalenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Orion ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Orion Ilienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
OrkenWaldus Licheſeldenſis, anno 851. V. 36. D.
Orlandus Avinionenſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Orontius epiſcopus, In Sardinia exſul. II. 1055. A.
Orontius Emeritenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. B. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Orontius Illeberitanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Oroſius presb. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. C.
Orphitus presb. in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Ortizius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.

OS

Osbernus Exceſtrenſis, anno 11..... VI. *parte II.* 1845. A. idem Exonienſis. 1863. C.
Osbernus Exonienſia, anno 1072. VI. 1174. D. anno 1075. VI. 1557. C.
Oſcitel Eboracenſis, anno 964. VI. 640. A. *Oſcytyl.* 650. A.
Oſdulſus Avianchimari Dumienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Oſius Cordubenſis, in Conc. Eliheritano, anno 313. I. 249. B. In Conc. Nicæn. anno 325. I. 312. D. 423. B. in Conc. Gangrenſi, 529. C. in Sardic. anno 347. I. 651. D.
Oſmundus Aſtoricenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Oſmundus London. in Conc. Bacanceld. IV. 926. D. in Conc. Clovesh. IV. 970. B. anno 833. IV. 1378. B.
Oſpantius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Oſrithus dux, anno 851. V. 36. E.
Oſtrulphus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Oſtulſus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Oſwaldus Wigornienſis, anno 967. VI. 676. D.
Oſwaldus Wiogreceaſterenſis, anno 964. VI. 638. D.

OT

Otfridus Silvanectenſis, anno 909. VI. 547. A.
Otgarius epiſcopus, io Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Otgerus Nemetinenſis, anno 962. VI. 626. A. idem Spirenſis. 627. B.
Othilricus Auguſtenſis, anno 932. VI. 573. C.
Otkerus Spirenſis, anno 967. VI. 652. C.
Otto Auguſtanus, in Germania, Cardinalis, anno 1548. IX. 2030. C.
Otto Bambergenſis, anno 1103. aut circ. VI. *parte II.* 1783. A. anno circ. 1120. VI. *parte II.* 1953. B. idem Babergenſis.
Otho Carpentoratenſia, anno 1326. VII. 1493. C.
Otto Conſtantienſis, anno 1074. VI. 1285. A. 1308. A. Conſtantienſis ad Rheoum, anno 1074. VI. 1523. D.
Otto Dertuſenſia, anno 1439. VIII. 1279. B.
Otto Friſingenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Otho Lucenſis, anoo circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1178. A.
Otto Mediolanenſis, anno 1287. VII. 1143. A.
de Othonibus (Lucianus) abbas Pompoſiæ Ferrarienſis, in Conc. Trid. X. 48. B.
Otreïus Arabiſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Otreius Melitinenſia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Otreïus Meliteneſ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A.
Otreïus presb. agens vices Joannis Aicæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.
Ottramnus Viennenſis, anno 876. VI. 173. D. idem *Otteramnus* Viennenſis, anno 878. VI. 35. A. *Otteramus.* 99. A. D. &c.
Otulſus Trecenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.
Otwinus Hildeſheimenſis, anno 963. VI. 626. A. 655. E.
Oudoceus Landavenſia, in Conciſio anni 560. III. 344. C. 345. 346.

PA

Pacatianus Comaclenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 980. E.
Pacatus Equizotenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Pacatus Vicoaterienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Pacatus abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E.
Paccus (Petrus) Cardinalis, in Conc. Trident. X. 25. A.
Pachomius hieromonachus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. B.
Pacianus, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.
Pacotaſis Biterrenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Pæderos Heracleæ Europæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Paganus Cardinalis S. R. E. anno 1100. VI. *parte II.* 1823. A.
Pagaſius Acorabenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Paginius Magdeburgenſis, anno 1006. VI. 769 D.
Paiſius Achridenſis, anno 1565. X. 1175. C.

PAL

Palæologus (Joannes) rex & Imperator Romæorum. IX. 423. C.
Palatinus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Palatinus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Palatinus Boſetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Palladius, in Conc. Singidun. anno 367. I. 748. B.
Palladius, in ſyoodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Palladius epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Palladius Amaſenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. B.
Palladius Andri, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Palladius Autiſſiodorenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Palladius Bacanarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Palladius Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Palladius Candybenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Palladius Dienſis e Macedonia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Palladius Helenopoleos. I. 1039. E.
Palladius Iconii, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B.
Palladius Idicrenſia, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Palladius Melitenes, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Palladius Salpinas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Palladius Santonicus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anoo 585. III. 465. D.
Palladius Sulmontinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Palladius Telonenſis, in Conc. Aure-

lian. V. anno 549. II. 1449. D. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Palladius chorepiſcopus, e Syria, in Concilio Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Palladius presb. in libello monachorum Apamiæ. II. 1394. A.
Palladius magriſtrianus. I. 1538. D.
Palmantius Oenoandæ, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Palmatius Hipponenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Palmatius Pacenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Palmatius Urcitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. in Conc. Tolet. XII. III. 1726. A.
Palumbus Fundanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Palumbus Suſanenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Palumbus diaconus, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.

PAM PAN

Pammenius Aiaſſenſis, in Conc CP. anno 381. I. 816. B.
Pamphilus (Cynthius) Concilii Tridentini notarius. X. 194. A.
Pancharius Ancyranus e Galatia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Pancharius Veſontionenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D.
Pancharius monachus, ſub Eutyche. II. 235. B.
Pancratius Badienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Pancratius Libyadis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Pancratius Peluſii, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Pancratius a Parnaſſo, Arianus. I. 682. B.
Pancratius, presb. legatus ſedis Apoſt. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 698. B.
Pandulphus Marſicanus, anno 1057. VI. 1051. E. Marſienſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Pandulfus Norwicenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Paninuthius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Pannonius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Pannonius Bitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Pannonius Puppitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. A.
Panſophius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Pantagathus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Pantagathus, Arianus. I. 683. B.
Pantagathus vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.
Pantaleo CP. anno 1274. VII. 687. D.
Pantaleon Juliopolitanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Pantaleon presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. D.
Pantardus Bracarenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D.
Pantophilus Iberorum, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.

PAP

Papas Eleitarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Paphnutius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Paphnutius alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Paphnutius tertius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Paphnutius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Paphnutius, Saëos, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.
• *Papias* Erizorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D. idem *Papius* Erizon, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Papinianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Papinianus Parmenſis, anno 1310. VII. 1318. E.
Papinius Vibonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Pappolus epiſc. in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Pappulus Eliplenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Pappolus Genavenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C idem *Pappulus* Genavenſis. Vide, *Tranquillus*.
Pappolus Lingonicus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E.
Pappus, in Conc. Gangrenſi. I. 529. A. 539. C.
Pappus Aptenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.

PAR

• *Paralius* Andraporum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. D. idem Andrapenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Pardalius Afer, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Pardalius Macomadienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Pardulus Laudunenſis, anno 849. V. 19. D.
Pardus Arpienſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Pardus Menteſanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Pardus Pitanæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Paregorius a Dardania, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 656. A.
Paregorius archidiac. in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 128. E.
Pariator Hiltenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Pariator Scilitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.
Paris Piſaurienſis, anno 1514. IX. 1734. C.
de Parma (Euſebius) abbas S. Mariæ Gratiarum, Ord. S. Benedicti, in Conc. Trid. X. 89. B.
Parthenius Diſtæ, anno 1565. X. 1176. A.
Parthenius Exalanus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.
Parthenius metropolita Nazaret, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 268. E.
Parvus in Tribus Tabernis, anno 761. III. 2002. D.

PAS

Paſcentius Cataquenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Paſcentius Oclabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Paſchalis Blandanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Paſchalis (Angelus) epiſc. Motulanus, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. B.
Paſchalis Thermenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Paſcharius abbas S. Sepulcri, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 427. A.
Paſchaſinus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Paſchaſinus Lilybætanus, vicarius Apoſtolici univerſalis eccleſiæ Papæ urbis Romæ Leonis, ſynodo præſidens, in Conc. Chalced. anno 451. II. 365. E.
Paſchaſius Ægii, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Paſchaſius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Paſchalis Amerinenſis, anno 877. VI. 191. A. Amerinus, anno 878. VI. 197. E.
Paſchaſius Anguienſis, in Collat. Carthag. I. 1080. B.
Paſchaſius Conchenſis, anno 1302. VII. 1253. D.
Paſchaſius Dctorianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.
Paſchaſius Dulitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. A.
Paſchaſius Genuenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. C.
Paſchaſius Gunelenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Paſchaſius Mammillenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Paſchaſius Membreſſitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Paſchaſius Migirpenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Paſchaſius Salditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Paſchaſius Septimunicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Paſchaſius Theuitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Paſchaſius Tigiſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. C.
Paſchaſius Tijucenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.
Paſchaſius Tuggenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. C.
Paſchaſius Tulanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Paſchaſius Tuienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Paſchaſius Vulturnenſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Paſchaſius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Paſchaſius presb. tituli Equitii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Paſmeſius Parali, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Paſquinus Eluſienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Paſſinatus Maſuccabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Paſſitanus Tigimaous, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

Paſſivus Bleranus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.

Paſſivus Callienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.

Paſſivus Sagienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. Sagenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A.

Paſtinatus Puppitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

Paſtor Aſtenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. C.

Paſtor Iconienſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. C.

PAT

Patavinus (Chriſtophorus) Generalis Ord. S. Auguſtini, in Conc. Trid. X. 89. B.

Pater Landavenſis, anno 950. VI. 615. C.

Patera Catabitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

Patera Milianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Paternus epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C.

Paternus epiſc. in Conc. Venet. anno 465. II. 798. E.

Paternus Barcinonenſis, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.

Paternus Bracarenſis. I. 995. B.

Paternus Cæſarauguſtanus, anno 1060. VI. 1075. B.

Paternus Scythiæ provinciæ metropolitanus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.

Paternus Tortoſenſis, anno 1058. VI. 1062. A.

Paternus abba, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.

Patiens epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.

Patricius, in Conc. Antioch. anno 341. I. 592. A.

Patricius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.

Patricius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Patricius, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.

Patricius Acamaſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.

* *Patricius* Acraſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A. Acraſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.

Patricius Adramytteus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.

Patricius Adrianotheræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.

Patricius Ambladenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.

Patricius Cortagenſis, anno 1415. VIII. 389. A.

Patricius Eudoxiopolis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.

Patricius Iluzorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.

Patricius Limenenſis, in ſynodo Trullana. III. 1710. E.

Patricius Magneſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.

Patricius Malacitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.

Patricius Maximianopolitanus e Pamphylia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.

Patricius Neocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. A. 370. B.

Patricius Oenoandenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.

Patricius Palti, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.

Patricius Parlaënſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

Patricius Prymneſiæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. B.

Patricius Tyanenſis, in Conc. CP. anno 449. II. 174. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.

Patronianus Senemſalenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

Patrophilus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.

Patrophilus Fauſtinopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

Patrophilus Lariſſenſis, e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.

Patrophilus Scythopolis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.

Patruinus Emeritenſis, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.

Patus (Richardus) epiſc. Wigornienſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.

PAV

Paveſius (Julius) archiepiſc. Surrentinus, in Conc. Trid. X. 420. B.

Paulianus ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Paulianus Majumæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1530. C.

Paulinus Adanorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.

Paulinus Aquævivenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.

Paulinus Apameæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A.

Paulinus Aquileienſis, in Conc. Forojulienſi, anno 791. IV. 847. A. in Francofordienſi, anno 794. IV. 873. E.

Paulinus Perperenenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

Paulinus Rubicarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

Paulinus Senogalienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.

Paulinus Suanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.

Paulinus Theodoſiopolis Aſiæ, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.

Paulinus Zurenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. E.

Paulinus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.

Paulinus presb. tituli Apoſtolorum, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.

Paulinus presb. tituli Faſciolæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.

Paulinus presb. tituli Julii, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.

Paulinus presb. tituli ſancti Laurentii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.

Paulinus presb. pro Eufraſio Arverno, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.

Paulonas monachus ſub Eutyche. II. 235. C.

Paulus, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 195. A.

Paulus epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.

Paulus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.

Paulus, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.

Paulus alius, in Conc. Hieroſolym anno 348. I. 690. C.

Paulus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.

Paulus, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. B.

Paulus Acmoniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.

Paulus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

Paulus alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Paulus Æni, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.

Paulus Ailanus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. D.

Paulus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.

Paulus Alexandrorum, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.

Paulus Altinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. C.

Paulus Anchiali, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.

Paulus Anconitanus, anno 879. VI. 61. A. 78. C.

Paulus Anderenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

Paulus Andrapenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 737. B.

Paulus Antaradi, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.

Paulus Anthedonis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. A. in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.

Paulus Apamenus, e Phrygia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.

Paulus Apamenus Syriæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.

Paulus Apamiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. D.

Paulus Apolloniadis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. A.

Paulus Aptenſis, anno 886. VI. 397. A.

Paulus Aquenſis, anno 877. VI. 190. E.

Paulus Aquenſis, in Provincia, anno 1624. XI. 57. C.

Paulus Aradæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.

* *Paulus* Ariſtii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. Ariſtenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

Paulus Bareos. in Conc. CP. anno 872. V. 928. B.

Paulus Bindæorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

Paulus Cernienſis, anno 1409. VIII. 102. A.

Paulus Cherſonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Paulus CP. in ſynodo Trullana. III. 1698. D.

Paulus Cracovienſis, anno 1267. VII. 580. B.

Paulus *Cyprius* CP. anno circiter 772. V. 1543. A.

Paulus Daldi Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1528. C.

Paulus Lydiæ Dardanorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B.

Paulus Deenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.
* *Paulus* Derbæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C. Derbenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Paulus Domitiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Paulus Dorylæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Paulus Emeſæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Paulus Emeſæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. C. 1533. A.
Paulus Eumeniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Paulus Eutinnorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.
Paulus Flumenzeritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Paulus Foronovanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Paulus Foroſempronienſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Paulus Germenenſium, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Paulus Heracleæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Paulus Hierapoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Paulus Hortanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Paulus Iberorum, in Conc. CP. anno 870. V. 927. A.
Paulus Iconienſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. C.
Paulus Impuritanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1403. A.
Paulus Irenopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Paulus Lampæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1487. E. 1528. B.
Paulus Laodiceæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Paulus Larandenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Paulus Lectorienſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Paulus Lyſtrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Paulus Majumenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. D.
Paulus Marcianopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.
Paulus Mariamnæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A.
Paulus Maſſilienſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Paulus Maximianopolit. e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E. idem *Paulus* Maximinopolis, e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Paulus Melæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.
Paulus Moſynopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Paulus Naxi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. E.
Paulus Neocæſarienſis, In Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Paulus Nepeſinenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Paulus Nibenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Paulus Nimoſienſis, anno 1515. IX. 1800. B.
Paulus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. C.
Paulus Nyſſæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Paulus ab Obba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. B.
Paulus Oenoandenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Paulus Olbi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
Paulus Oliſipponenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Paulus Orymnorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B. 1530. E.
Paulus e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Paulus Parali, in ſynodo Hieroſol. ſub Juvenale. II. 690. B.
Paulus Patavinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.
* *Paulus* Philomelienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Paulus Phocæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Paulus Phragoneæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. E.
Paulus Placentinus, anno 876. VI. 169. E. anno 878. VI. 45. C.
Paulus Præneſtinus, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1888 C.
Paulus Prienes, in ſynodo Trullana. III. 1702. E.
Paulus Prinatenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Paulus Ptolemaïdis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E.
* *Paulus* Puglorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. Puglenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B. Puglonenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Paulus Regienſis, anno 878. VI. 45. C.
Paulus Rotomagenſis, anno 849. V. 19. D. anno 853. V. 52. D.
Paulus Salpitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Paulus Scylleucenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. E.
Paulus Siccenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.
Paulus Sidonienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Paulus Sinuarenſis, ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.
Paulus Sozopolitanus, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.
Paulus Stectorii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D. in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Paulus Strymonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Paulus Sylæi, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Paulus Tabucenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Paulus Taneos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Paulus Tautianæ, in Conc. CP. anno 870. V. 929. A.
Paulus Tribenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Paulus Tripolis Lydiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. Tripolitanus, in Conc. Chalced. anno 451. II. II. 369. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Paulus Turreblandinus, in Conventu Afric. anno 484 II. 873. D.
Paulus Ulpianenſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.
Paulus Uzittarenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.
Paulus Zecchiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Paulus Zelorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Paulus presb. Iſaurus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Paulus presb. agens vices Uranii Himerorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Paulus prior monaſterii Romanorum, CP. II. 1211. A.
Paulus Arianus. I. 681. D.
Paungartner (Auguſtinus) orator ducis Bavariæ, in Conc. Trid. X. 419. B.
Pauſianus Hypatæ Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. *Subanus.* 1578. D. *Pauſianus.* 1623. D.

PE

Pega abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Pegaſus Aſtigitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Pegaſus Laodicenſis, e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Peladius presb. juſſu Salutaris Avennici, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. E.
Pelagianus a Luperciana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. A.
Pelagius Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. A.
Pelagius Anagninus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Pelagius Azanitarum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A. Azani, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Pelagius Bracarenſis, anno circ. 1120. VI. *parte II.* 1952. E.
Pelagius Laodiceæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. B.
Pelagius (al. *Paladius*) Nemauſenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B. 494. D.
Pelagius Parnaſſi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Pelagius Sebaſtenſis, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.
Pelagius Tarſi, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. D.
Pelagius Vanarionenſis Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Pelagius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Pelagius, presb. tenens locum Theophili Hadrianopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.
Pelagius diaconus S. R. E. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A. idem *Pelagius* diaconus S. R. E. in Vigilii Conſtituto. III. 47. A.
Pelargus (Ambroſius) Procurator archiepiſcopi Trevetenſis, in Conc. Trid. X. 27. A. 48. B.
de Pellevé (Nicolaus) archiepiſc. Senonenſis, in Conc. Trident. X. 420. E.
Pentadius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.

Pentadius de Dinia, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Pentaſius Turrium Tamallum. in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.

PER PETI

Pereevallus Bellicenſis, anno 1439. VIII. 1279. E.
Perebius Saltuum Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. A.
Peregrinus Aquileïenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. C. idem *Pellegrinus.*
Peregrinus Aſſuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Peregrinus Curubitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Peregrinus Liparitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Peregrinus Materianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Peregrinus Meſſanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Peregrinus Multenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Peregrinus Phœnicis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Peregrinus Pudentianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Peregrinus Sufetanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. C.
Peregrinus Umbriaticenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Peregrinus (Marcus Antonius,) Concilii Trid. notarius. X. 193. D.
Pergamius Antiochiæ Piſidiæ, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. Antiochenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Perigenes Corinthi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C.
Perpetuus Abrincatenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Perpetuus Turonicus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B. Venet. *Ibidem.* D.
Perſas, ſubſcribit Perſice, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.
Perſeverantius Caſtellonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Perſeverantius Tebeſtinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. C. Teveſtinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Perteus Senenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Petilianus Conſtantinenſis Donat. in Collat. Carthag. I. 1073. A. 1092. A.
Petio Triventinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.

PETR

Petroaldus Lunenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Petronacius Albanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Petronactus Ravennas, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Petronius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Petronius Iunopolis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Petronius Vaſionenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Petronius presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Petrus Abderitanus, in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. E.
Petrus Abilæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Petrus Abulenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Petrus Acernenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Petrus Acheruntinus, anno 1106. VI. *parte II.* 1839. A.
Petrus Adurenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Petrus Adurenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Petrus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Petrus *Paulus* Æſinus, anno 1514. IX. 1735. D.
Petrus Agathenſis, anno 1246. VII. 415. E. anno 1279. VII. 763. D.
Petrus Agathenſis, anno 1351. VII. 1690. B.
* *Petrus* Aginnenſis, anno 1098. VI. *parte II. initio.* 1758. B.
Petrus Albanenſis, anno 1079. VI. 1016. A.
Petrus Albanenſis, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1238. C.
Petrus Alexandrinus, in ſynodo Trullana. III. 1698. D.
Petrus Algarenſis, anno 1512. IX. 1582. E.
Petrus Amalphitanus, anno 1054. VI. 967. D. anno 1059. VI. 1070. C.
Petrus Ambladenſium, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Petrus Amerinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Petrus Amerinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Petrus Anconitanus, anno 1517. IX. 1838. B.
Petrus Anſarenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Petrus Antiſiodorenſis, anno 1312. VII. 1349. D. Autiſiodorenſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Petrus Appiæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Petrus Aptenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Petrus Aquenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Petrus Aquenſis archiep. in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. D.
Petrus *Faunus* Aquenſis, anno 1576. X. 947. A.
Petrus Arborenſis, anno 1513. IX. 1707. B.
Petrus Arcavicenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Petrus Aretinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Petrus Arhuſienſis, anno 1245. VII. 375. C.
Petrus Arvaſtinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Petrus Arvernenſis, anno 1110. VI. *parte II.* 1898. E.
Petrus Aſponæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Petrus Aſtenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Petrus Atrebatenſis, anno 1329. VII. 1541. D.
Petrus Auguſtenſis, anno 1431. VIII. 1092. D.
Petrus Avinionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Petrus Auraſicenſis, anno 1337. VII. 1622. E.
Petrus Auraïcenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Petrus Auſonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Petrus Beluacenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Petrus Beluacenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Petrus Beterenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Petrus Bituricenſis, anno circ. 1150. VI. *parte II. circa med.* 1281. D. & 1282. E. anno circ. 1135. *Ibid.* 1282. B.
Petrus Bituricenſis, anno 1409. VIII. 101. B.
Petrus Bizyæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Petrus Burdegalenſis, anno 1260. VII. 530. D.
Petrus Burglavenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Petrus Cænorum, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A.
Petrus Cæſarauguſtanus, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1944. C. D.
Petrus Cæſenas, anno 877. VI. 191. A.
Petrus Cameracenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Petrus Cameracenſis, anno 1409. VIII. 101. E. anno 1415. VIII. 383. C.
Petrus Camerinenſis, anno 963. VI. 627. C.
Petrus Capuanus, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1659. A.
Petrus Carcaſſonenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1690. C.
Petrus Carcaſſonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Petrus Carcaſſonenſis, anno 1374. VII. 1878. E.
Petrus Carpentoratenſis, anno 1279. VII. 771. D.
Petrus Caſtellanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Petrus Caſtellanus, anno 1015. VI. 820. A.
Petrus Caſtellanenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Petrus Caſtellenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Petrus Caſtelli maris, anno 1514. IX. 1734. D.
Petrus Caſtienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Petrus Caſtrenſis, anno 1424. VIII. 1108. A.
Petrus de Latiliaco Catalaunenſis, anno 1315. VII. 1397. A. anno 1326. VII. 1531. C.
Petrus Cavallicenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Petrus Celendereos, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Petrus Centumcellenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Petrus Centumcellenſis, anno 1015. VI. 820. B.
Petrus Ceſtrienſis, anno 1075. VI. 1557. C.
Petrus Cerenſis, anno 761. III. 2002. E.

Petrus Cherſoneſi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Petrus Civitatis Caſtellanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Petrus Civitatis-Roderici, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Petrus Cluſienſis, anno 1049. VI. 973. B.
Petrus Comadienſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Petrus Comanus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 755. C.
Petrus Compoſtellanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Petrus in eccleſia B. Jacobi electus, anno 1088. III. 383. C.
Petrus Conceptionis in inſula Hiſpaniola, anno 1516. IX. 1836. E.
Petrus Coradenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Petrus Corinthi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D.
Petrus Cracovienſis, anno 1049. VIII. 101. E.
Petrus Cracovienſis, anno 1409. VIII. 99. A.
Petrus Cretenſis, anno 1423. VIII. 1014. E.
Petrus Crotonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. E.
Petrus Culcitanenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 730. B.
Petrus Cumanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. A.
Petrus Cumanus, anno 998. VI. 758. B.
• *Petrus* Dardani, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B. Dardanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Petrus de S. David in Wallia, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Petrus Dignenſis, anno 1435. VIII. 1448. A. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Petrus Dioclienſis & Antibarenſis, anno 1062. VI. 1079. E.
Petrus Domitiopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Petrus Drugubitiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Petrus Dyſtheos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Petrus Ebredunenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Petrus Echineorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E.
Petrus Eduenſis, anno 1329. VII. 1546. A.
Petrus Elborenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Petrus Eleuſinus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.
Petrus Eliberitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Petrus Elibertinenſis, anno 877. VI. 190. D.
Petrus Elnenſis, anno 1368. VII. 1803. B. & 1879. A.
Petrus Engoliſmenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Petrus Paulus Eſinus, anno 1516. IX. 1803. D. idem ſupra Æſinus.
Petrus Eτæni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Petrus Exonienſis, anno 1287. VII. 1071. D.

Petrus Famaguſtanus, anno 1409. VIII. 101. D.
Petrus Faventinus, anno 1409. VIII. 102. B.
Petrus Ferratienſis, anno 1438. IX. 728. D.
Petrus Firmanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Petrus de la Baume S. Flori, anno 1584. X. 1508. B.
Petrus Forolivienſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Petrus Foropompilienſis, anno 1310. VII. 1319. A.
Petrus Foroſempronias, anno 876. VI. 115. E. 175. E. Foroſempronii, anno 878. VI. 197. E.
Petrus Gabbl, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 713. B.
Petrus Gabinenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Petrus Damant Gandavenſis, anno 1607. X. 1968. B.
• *Petrus* Gangrenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Petrus Gavenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Petrus Germenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Petrus Gindarenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Petrus Gradenſis, anno 877. VI. 190. D.
Petrus Guardienſis, anno 1075. VI. 1554. E.
Petrus Hamarenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Petrus Heliopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Petrus Hephæſti, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Petrus Hieroſolym. in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Petrus Hieroſolymitanæ eccleſiæ Prior, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Petrus Hippi Palæſtinæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A. Hipponius, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Petrus ab Hipponezaryto, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. C.
Petrus Jamnienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Petrus Iconienſis, in Conc. Ancyrano, anno 314. I. 280. D.
Petrus Iliados, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Petrus Imolenſis, anno 1438. IX. 728. D.
Petrus Inſulanus, (qui & Ænarienſis, & Inarimenſis, in provincia Neapolitana:) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Petrus Juſtinianopoleos ſecundæ Cappadociæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Petrus Labicanenſis, anno 761. III. 2002. C.
Petrus Lavicanenſis, anno 1059. VI. 1056. E.
Petrus Larinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Petrus Laurenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Petrus Lectorenſis, anno 1368. VII. 1803. D.
Petrus Legionenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Petrus Lomberienſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Petrus de Lancrau Lombarienſis, anno 1590. X. 1833. A.
Petrus Lucanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Petrus Lucenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Petrus Lucenſis, anno 1516. IX. 1836. D.
Petrus Lugdunenſis, anno 1142. VI. *parte II. circa med.* 1225. D.
Petrus Lugdunenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Petrus Lundenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Petrus Lunenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Petrus Lundenſis, anno 1425. VIII. 1029. B.
Petrus Sammaclovienſis, anno 1448. IX. 1439. B.
Petrus Madenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Petrus Magalonenſis, anno 1574. VII. 1879. A.
Petrus Matiſconenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Petrus Mediolan. in Conc. Francofordienſi, anno 794. IV. 873. E.
Petrus Meldenſis, anno 1223. VII. 130. C. anno 1252. VII. 439. B.
Petrus Meldenſis, anno 1408. VIII. 5. A.
Petrus Meloës, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Petrus Menevenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.
Petrus Meſſanenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Petrus Meſembriæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Petrus Metaumaucenſis, anno 967. VI. 652. E.
Petrus Mirapicenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Petrus Donault Mirapicenſis, anno 1590. X. 1833. B.
Petrus Monembaſiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Petrus Moguntinus, anno 1310. VII. 1321. A.
Petrus Fenoilletus Monſpelienſis, anno 1609. XI. 54. A.
Petrus Mutinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. E.
Petrus Myrorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 735. E.
Petrus Narbonenſis, anno 1235. VII. 251. B. anno 1279. VII. 763. A.
Petrus Narbonenſis, anno 1351. VII. 1685. C. anno 1368. VII. 1794. C.
Petrus Narnienſis, anno 1512. IX. 1625. C. anno 1514. IX. 1735. B.
Petrus Nemauſenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Petrus de Valernod Nemauſenſis, anno 1609. XI. 53. E.
Petrus Nicææ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.

Petrus Nicomediæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Petrus Nicomediæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Petrus Nivernenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Petrus Novenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.
Petrus Oboritanus, in Convento Afric. anno 484. II. 785. A.
Petrus Olorenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Petrus Orbevetanus, anno 877. VI. 190. E.
Petrus Onenſis electus, anno 1088. III. 383. C.
Petrus Oſſonobenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Petrus Oſtienſis, anno 1037. VI. 916. B.
Petrus Damianus Oſtienſis, anno 1063. VI. 1094. B.
Petrus Oſtienſis & Velletrenſis, anno 1274. VII. 687. D.
Petrus Oxyrynchi; in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. E.
Petrus Pacenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Petrus Paduanus, anno 1434. VIII. 1183. D. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Petrus Palæorum, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.
Petrus Pampilonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Petrus Pamphyli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Petrus Papienſis, anno 1409. VIII. 107. E.
* *Petrus* ſancti Papuli, anno 1368. VII. 1803. C.
Petrus Parembolarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1487. E. 1529. D.
Petrus Parembolanus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.
Petrus Pariſienſis, anno 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. A.
Petrus Pariſienſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Petrus Patavienſis, (in Germania) anno 1267. VII. 579. D.
Petrus Petragoricenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Petrus Pictavenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A.
Petrus Pipernenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Petrus Piſarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Petrus de Fleires, S. Pontii Tomeriarum, anno 1609. XI. 53. E.
Petrus Portuenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Petrus Portuenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Petrus Præneſtinus, anno 998. VI. 758. C. Præneſtinenſis, anno 1015. VI. 820. A.
Petrus Pruſæ Bithyniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1430. D. 1527. E.
Petrus Ravennas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Petrus Ravennas, anno 952. VI. 615. E. anno 954. VI. 617. E. anno 967. VI. 652. C.
Petrus Barbet Remenſis, anno 1277. VII. 751. C. anno 1287. VII. 1129. B.
* *P.*..... Rivenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Petrus Ripenſis, anno 1415. VIII. 279. B. 428. E.
Petrus Rotomagenſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Petrus S. Rufinæ, anno 1037. VI. 916. B.
Petrus Ruthenenſis, anno 1052. VI. 1030. E. anno 1080. VI. 1588. C.
Petrus Ruthenenſis, anno 1313. VII. 1739. A.
Petrus Sabinenſis, anoo 1305. VII. 1277. A.
Petrus Santonicus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Petrus Santonenſis, anno 1109. VI. *parte II.* 1896. B.
Petrus Satrianenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Petrus Scinorum Mandrorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Petrus Scuarienſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Petrus Segobienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Petrus Segovienſis, anno 1326. VII. 1533. D. Segobienſis, anno 1339. VII. 1636. E.
Petrus Seguntinus, anno 1565. X. 1147. C.
Petrus Senonenſis, anno 1216. VII. 85.
Petrus Senogallienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E. anno 877. VI. 190. E.
Petrus Sidæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Petrus Signinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Petrus Silvanectenſis, anno 1142. VI. *parte II. circa med.* 1230. B.
Petrus Sillvanectenſis, anno 1318. VII. 1403. C. anno 1326. VII. 1531. C.
Petrus Sozopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Petrus Spoletanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Petrus Spoletanus, anno 1423. VIII. 1013. D.
Petrus Subauguſtanus, io Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Petrus Sueſſionenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Petrus Synnadenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Petrus Syracuſanus, anno 1517. IX. 1838. A.
Petrus Tarſi, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Petrus Tauromenitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. C.
Petrus Teanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Petrus Teatinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Petrus Teleſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Petrus Terdonenſis, anno 10... VI. 815. A. idem Dertonenſis. 820. D.
Petrus Terdonenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Petrus Tergeſtinus, anno 1514. IX. 1733. E.
Petrus Ternenſis, (*al.* Peruſinus) in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Petrus Theodoſiopolis, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Petrus Tolonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Petrus Tolonenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Petrus Trajanopoleos Rhodopes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1533. A. 1578. C.
Petrus de Lamballe Turonenſis, anno 1253. VII. 441. A.
Petrus Turonenſis, anno 1336. VII. 1614. E.
Petrus Tuſculanus, anno 1274. VII. 687. D.
Petrus Tuſculanenſis, anno 1408. VIII. 4. E.
Petrus Paparinus de Calido Monte Vapincenſis, anno 1585. X. 1584. A.
Petrus Vaſenſis, anno 1056. VI. 1041. C.
Petrus Vaſionenſis, anno 1279. VII. 771. D.
Petrus Vaſſinenſis, anno 1012. VI. 795. E.
Petrus Veroſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Petrus Volaterrenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Petrus Volternenſis, anno 967. VI. 652. C.
Petrus Urbevetanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Petrus Urgellenſis, anno 1513. IX. 1673. A.
Petrus Zephyrii, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Petrus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Petrus, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Petrus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Petrus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Petrus de Palatio, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Petrus presb. pro Marcello de Vicojuli, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Petrus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Petrus presb. tituli Chryſogoni, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Petrus presb. tituli ſancti Clementis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.
Petrus presb. pro *Vindemiale* Arauſico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.
Petrus presb. tituli ſanctæ Praxedis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Petrus abbas, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1084. A.
Petrus presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. D.
Petrus diaconus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 47. A.
Petrus diac. Orycandi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Petrus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Petrus Marcellinus Felix Liberius, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.

PETV

Petulinus exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.

Petureius Lycienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

PH

Phanias Harpaſorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1530. D.

Pharaldus patronus Eccleſiæ in Cocone. VI. 465. A.

Phalerius Tarſi, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.

Philadelphus Gratianopolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A.

Philadelphius Juliopolis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.

Philadelphus Pompeïopolis, e Paphlagonia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.

Philagrius epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A. Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. D. in Arauſic. II. 1102. C.

Philagrius Cabellicus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D. Carpentorat. & Arauſic. II.

Philalethes Cæſareæ Cappadociæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.

Philaſter Brixianus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.

Philetus Amyzonis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. D.

Philetus a Cratia, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.

Philetus Hierocepiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. C. I. 682. D. Arianus.

Philetus a Juliopoli, Arianus. I. 682. C.

Philetus Orei, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.

Philetus Tabiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.

Philibertus Ambianenſis, anno 1423. VIII. 1014. D.

Philibertus Cabilonenſis, aono 1409. VIII. 108. B.

Philibertus Conſtantienſis in Normannia, anno 1431. VIII. 1092. D.

Philibertus Ebroicenſis. Vide. *Gilbertus.*

Philicadus Auguſtadurum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

PHILIP

Philippus Adanæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.

Philippus Adriacenſis, anno 1512. IX. 1637. E.

Philippus Ægeïtanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

Philippus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

Philippus Aiacenus, anno 1515. IX. 1771. C.

Philippus Andri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Philippus Aurelianenſis, anno 1223. VII. 130. C.

* *Philippus* Balbureorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A. Balbutenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

Philippus Beluacenſis, anno 1197. VI. *parte II, ſub finem.* 1926. D. captus in prælio. *Ibidem.*

Philippus Brumatenſis, anno 1515. IX. 1800. C. Brugnatenſis. 1842. A.

Philippus Cadorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.

Philippus Carnutenſis, anno 1624. XI. 57. A.

Philippus Carpathi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Philippus Cavallicenſis, anno 1337. VII. 1623. A.

Philippus Cercyræon, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.

Philippus Chryſopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

Philippus Colonienſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1662. B. anno 1179. VI. *parte II. poſt med.* 1417. E.

Philippus Crotonienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

Philippus Damaſcenus, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.

Philippus Hadrianopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Philippus Hierapoleos, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.

Philippus Lamecenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C.

Philippus Liberenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

Philippus Lugdunenſis, anno 1251. VII. 435. B.

Philippus Lugdunenſis, anno 1409. VIII. 101. B.

Philippus Luli, io pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

* *Philippus* Lyſiadia, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

Philippus Meſſenæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Philippus Mylaſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Philippus Myrenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.

Philippus du Bec Namnetenſis, anno 1583. X. 1444. A.

Philippus Nicoſienſis, anno 1350. VII. 1760. D.

* *Philippus* Novæ Aulæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B. Neaſaulitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

Philippus Noviomenſis, anno 1409. VIII. 107. D.

Philippus Numanas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.

Philippus Panephyſenſia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.

Philippus Pergami, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. B.

Philippus Phelli, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.

Philippus Philadelphienſis, anno 1517. IX. 1839. D.

Philippus Phœnices, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.

Philippus Ravennas, anno 1253. VII. 439. D.

Philippus Saonenſis, anno 1409. VIII. 102. A.

Philippus Satalorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

Philippus Senonenſis, anno 1310. VII. 1320. D.

Philippus Tranupoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.

Philippus Trecenſis, anno 1080. VI. 1597. C. anno 1093. VI. *parte II.* 1681. B. Trecaſſinus, anno 1104. VI. *parte II.* 1853. A. 1876. A.

Philippus Tornacenſis, anno 1277. VII. 751. C.

Philippus Viennenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. C. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. A.

Philippus presb. legatus ſedis Apoſt. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. C.

Philippus Apoſtolicæ ſedis presbyter & legatus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1466. C. 1527. B.

PHILO PHILV

Philon ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

Philo Arſinnaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

Philocalus Pancadis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

Philocalus Zagylenſis, in ſynodo Epheſ. anno 449. II. 86. D. 272. B.

Philocharis Baſſidi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.

Philolocius Hadrumetinus, in Collat. Carthag. I. 1080. E.

Philologus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.

Philologius e provincia Byzacena. I. 911. E. idem *Philologus* Adrumetanus, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. B. idem ſupra *Philolocius.*

Philomatius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.

Philomuſus Alexandrinus e Cilicia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Philomuſus Pompeiopolitanus e Cilicia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Philotas ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Philotheus Alexandrinus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. C.

Philotheus Athanaſii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

Philotheus Hieropolita, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

Philotheus Sozopoleos, anno 1565. X. 1176. A.

Philotheus presb. vices agens Zotici Harpaſæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. D.

Philotimus Hierapolitanus e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.

Philotimus presb. tenens locum Themiſtii Amaſtridis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 391. D.

Philoxenus Dulichii, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.

Philumenus Cinnæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1530. C.

Philumenus lector eccleſiæ Tarſenſis. II. 1223. E.

Philumenus monachus ſub Eutyche. II. 235. C.

PHIN

Phinees Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.

PHO PHR

Phocas Dadybrorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.

Phocas Dardanæ civitatis Helleſponti, in

ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D. idem *Phocas* Dardani, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.
Phocas prior monaſterii Jonæ, CP. II. 1214. C.
Phœbammon Copti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1530. C.
Phœbus Polychalandi, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Phœgadius Aginnenſis, in Conc. Valent. anno 374. I. 795. C. in Cæſaraug. I. 805. C.
Phoſcus Thyatiræ. *Vide*, Fuſcus.
Phoſphorus Orthoſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A.
Photinus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Photinus Cantani, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Photinus Chalcedonis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Photinus Chytrenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Photinus Eudociatarum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Photinus Homonadenſis, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A.
Photinus Lyddæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B. 376. D.
Photinus Otri, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Photinus Teuchiræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A.
Photinus Thermarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Photius Babylonis, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Photius Clerorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Photius (al. *Photinus*) Corinthi, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1230. C.
Photius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Photius Iborenſis, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Photius Nacoliæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. B.
Photius Nicææ, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Photius Nicopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Photius Sebaſtopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Photius Tyri, in ſynodo II. Epheſ anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E.
Photinus diaconus, vicarius Dorothei Neocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 395. E.
Phronimius epiſcopus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Phronimus Synnai, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.

PI

Pibo Tullenſis, anno 109.... VI. *parte II.* 1661. C.
Picolomineus (Alexander) epiſc. Pientinus, in Conc. Trid. X. 25. E.
A Pictavia (Guilielmus) orator Caroli V. Imp. in Conc. Trid. X. 72. A. 88. E.
Pientius ab Aquis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466 B.
Pientius presb. & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. E.
Pierius Panemotichi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733.
Pighinus (Sebaſtianus) epiſc. Aliphanus, in Conc. Trid. X. 48. A. archiep. Sipontinus, Nuncius Apoſtolicæ ſedis, in Conc. Trid. X. 73. E.
Pileus Januenſis, anno 1409. VIII. 101. C. anno 1415. VIII. 279. A.
Pilgrimus Lauriacenſis, anno 975. VI. 695. C.
Pilgrinus Saltzburgenſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Piligrinus Colonienſis, anno 1023. VI. 833. E.
Pimenius Aſidonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Pimenius Dumienſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. E.
Pimenius Pacenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. D.
Pinus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Piolus presb. pro Tetrico Lingonenſi, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Pionius Comatenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
• *Pionius* Troadis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Piperius Samoſatenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Pippo Tullenſis, anno 1076. VI. 1336. C.
Pirapius Nationenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Piſanus Senenſis, anno 963. VI. 627. B.
Piſinus Eliberitanus, anno 610. III. 550. A. 568. E.
Piſo Adamenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Piſo Auguſtæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Piſon a Troada, Arianus. I. 682. C.
Piſon a Varis, Arianus. I. 682. D.
Piſticus Acanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Piſtus Ægyptius, in Conc. Tyrio, anno 335. I. 543. C in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Piſtus Athenienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Piſtus Marcianopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C. 424. D.
Pius Peſinuntis Galatiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. D. 1527. D.
Pius Pentenſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Pius (Bonaventura) Generalis ordinis Minorum Conventualium, in Conc. Trid. X. 48. C.

PL

Placcus Iaſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Placentinus Madaurenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Placentinus, e Numidia. I. 922. E.
Placentius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Placentius Placentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.
Placentius Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130 B.
Placidus Herolanenſis, anno 1059. VI. 1068. A.
Placidus Matiſcenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. C. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Placidus Mizigitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Placidus Generalis Vallis Umbroſæ, anno 1439. IX. 427. A.
Placitus presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.
Placitus, e judicibus unus in Conc. Chalced. anno 451. II. 463. C.
Placon Laodiceæ, in conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1455. D. *Flaccus.* 1533. B. *Placeus.* 1578. D. idem *Placus* Laodiceæ. I. 1623. C.
Plancus (al. Flaccillus) Geraſenus, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B.
Plato Ancyræ Galatiæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Plato Cinnæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Plato Ciſciſſæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Plato Cratianorum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.
Plato Esbuntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Plato Hadrianopolis, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Plato Magidorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Plato Sebaſtæ Pacatianæ, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Plegberth presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
Pleigmundus Dorobernienſis, anno circ. 890. VI. 425. A. *Plemundus.* 426. A.
Pluſaminon Niciotarum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. B. idem *Pluſammon* Niciotarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Pluſianus Sylleenſis, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Plutianus Maſclianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Plutarchus ab Achaïa, de Patris, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Plutarchus Lyſtrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C.
Plutarchus Platæarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

PO

Podda epiſc. in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.
Podianus. Vide, *Bernardus.*
Pœmen Clyſmatis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D. Cleſmatis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Poequarius Taſaccurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Polemius Agennenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E.
Polemius Aſturicenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Polemius presb. pro Sextilio de Vaſatis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Polemon Tebeunorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Politianus Antiochiæ, in ſeptima ſynodo Oecumenica. V. 1483. A.
Politianus Sozopolis, in epiſt. ad Leo-

nem Imp. II. 724. E.
Polıtus (Ambroſius Catharinus) epiſc. Minorenſis, in Conc. Trid. X. 19. C. 51. B.
Pollıanus a Mileo, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. E.
Pollion Peperenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Pollux ſecundæ Libyæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Pologronius Sigeſtaricus, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Polverellus. Vide, *Stephanus*.
Polus (Reginaldus) Cardinalis, Legatus in Conc. Trident. X. 24. E.

POLY

Polybius Ilerdenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Polycarpus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Polycarpus ab Adrumeto, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. B.
* *Polycarpus* Gabalorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. Gabalenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Polycarpus Metropolitanus, e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Polychronius Antipatridis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Polychronius Areopolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.
Polychronius Dablis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Polychronius Epiphaniæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1533. B. 1578. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E.
Polychronius Heracleæ Cariæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1455. C. 1578. E.
Polychronius Pruſæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Polychronius prior monaſterii Æthrii, CP. II. 1214. C.
Polydeucius Antiochiæ metropolitanus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Polyeuctus Myrenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.
Polyeuctus diaconus monaſterii abbatis Theodoſii. II. 1215. C.
Polytenus Scepſii, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.

POM

Pompeianus Emeſæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Pompeianus Sucardenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Pompeianus Victorianenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Pompeius Reatinus, anno 1514. IX. 1733. D.
Pompeius Sabratenſis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.
Pompeius presb. pro Juliano de Avennica, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Pomponius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Pomponius a Dionyſiana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. C.
Pomponius Macrianenſis majoris, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. B. 1097. B.

PON

de Pontac. Vide, *Arnaldus*.
de Ponte (Nicolaus) in Conc. Trid. miſſus a Republ. Veneta. X. 419. B.
Pontianus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Ponticanus Formenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Pontius Arelatenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Pontius Atrebatenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Pontio Bellicenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Pontius Biterrenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Pontius Cavallicenſis, *al.* Cabellionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Pontius Coſeranenſis, anno 1368. VII. 1803. D.
Pontius Glandenſis, anno 1056. VI. 1041. D. *Pro* Glantavenſis.
Pontius Gratianopolitanus, anno 1076. VI. 1566. A.
Pontius Lamſuenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Pontius Maſſilienſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Pontius Narbonenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Pontius Ovetenſis, anno 1032. VI. 914. E. anno 10.... VI. 1135. E.
Pontius abbas Cluniacenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.

POP POR

Poppo Trevirenſis, anno 10..., VI. 834. E.
Popo Tullenſis, anno 1074. VI. 1256. C.
Poppo Wirciburgenſis, anno 948. VI. 604. D.
Porcianus epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1072. A.
Porphyrius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Porphyrius Botryenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A.
Porphyrius Caſertanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Porphyrius a Macedonia, de Philippis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Porphyrius Palæopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. A.
Porphyrius Vullenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Porphyrius archid. vices agens Urani Emeſeni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A. 398. E.
Porphyrius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.

POS

Poſcarius Segobrienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Poſſeſſor Zabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Poſſidius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Poſſidius Calamenſis. I. 914. A. in Collat. Carthag. 1071. E. 1092. B. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Poſſidius Maſſimanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Poſſidius Sillitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. A.
Poſſidonius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Poſſidonius Eminienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Poſſidonius Scilitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Poſtumianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. A.
Poſtumianus Tagorenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. C.

POT

Potamius Bracarenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Potamon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Potamon Heracleenſis in Ægypto, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.
Potentinus Polenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Potentinus Veliternenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Potentinus Vercenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Potentius Bladienſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Potentinus Uticenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Potentius Lucenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.
Potentiſſimus Vappicenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.

PR

Præconius (Octavianus) archiepiſc. Panormitanus, in Conc. Trid. X. 420. E.
Præfectianus Abaradirenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Præſidius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Præſidius Complutenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Præſidius Convenarum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Præſidius Sufetulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Præſidonius presb. pro Attemio epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Præſtantius Bergomas, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. E.
Prætextatus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Prætextatus Aptenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A. in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. C.
Prætextatus de Barcilona, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Prætextatus Cavellicus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B. in Conc. Pariſ. 336. C. Vide, *Optatus*.
Prætextatus Interamnanus, in Conc.

Rom. anno 465. II. 799. C.

Prætextatus Rotomagenſis, in Concilio Pariſ. anno 557. III. 340. B. in Conc. Turon. anno 567. III. 367. A.

Pragmatius epiſc. in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.

• *Pragmatius* Auguſtodunenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.

Prandotha Cracovienſis, anno 1246. VII. 405. D.

A Prato (Guillelmus) epiſc. Claromontanus, in Conc. Trid. X. 25. E. 47. A.

Cortez e Prato (Jacobus) epiſc. Vaſionenſis, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. B.

PRI

Primaſius Adrumetinus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

Primianus Carthagin. Donat. in Collat. Carthag. I. 1077. C.

Primianus Gurgaitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

Primigenius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.

Primilianus Lucimagnenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.

Primitivus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.

Primoſus Carthagin. in Conc. V. anno 553. III. 202. D.

Primulianus Mandaſumitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E.

Primulus Tamagriſtenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.

Primulus Vagenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. A.

Primus, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.

Primus Agathenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.

Primus Atellanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.

Primus Caprenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

Primus Felix a Migirpa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. A.

Principius epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. D. in Arauſic. II. 1102. D.

Principius Cenomannicus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.

Priſcianus Sebaſtenſis, e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.

Priſcus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.

Priſcus, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.

Priſcus, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.

Priſcus Lugdunenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.

Priſcus Quidienſis, in Collat. Carthag. I. 1093. A.

Privatianus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.

Privatianus a Suficula, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. C.

Privatianus Vegeſelitanus, in Collat. Carthag. I. 1086. D.

Privatus Azugenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. C.

Privatus a Sufibus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. C.

Privatus Vegeſelitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

Privatus Uſilenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.

Privatus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1180. C.

Privatus notarius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.

PRO PRV

Proæreſius a Sinopa, Arianus. I. 682. B. Vide, *Prohæreſius*.

Probantius Troſinianenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. A.

Probatius, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Probatius Beronices, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.

Probatius de Vicetia, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.

Probatius presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.

Probianus Bituricus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. anno 557. III. 340. A.

Probianus Demetriadis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1112. C.

Probianus presb. pro Arcadio epiſc. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.

Probus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. D.

Probus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.

Proclus Adanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E.

Proclus Adrianopolis, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. Adranon. 175. B.

• *Proclus* Argizæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. B. Argiſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

Probus Camerinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D. anno 502. II. 981. B.

Probus Taciæ Montanenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. A.

Probus diaconus pro *Gallicano* Ebredunenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.

Proceſſus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.

Proclianus Heilepoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.

Procopius Antinoi, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.

Procopius Cappadociæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.

Procopius Gangrenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.

Procopius Helenopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.

Procopius Irenopolis, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.

Procopius Majumæ-Gazæ, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. C.

Procopius Metrorum & Athyrorum, anno 1565. X. 1176. C.

Procopius Neapoleos, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.

Procopius Synnadenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.

Procopius presb. in Conc. Rom. anno 745. III. 1942. A.

Proculeianus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.

Proculeianus Auſcienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. Auſcenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.

Proculeianus Sepinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

Proculianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.

Proculus, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.

Proculus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. D.

Proculus Bigaſtrenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.

Proculus Giutſitenſis Salariæ, in Collat. Carthag. I. 1091. A.

Proculus Maſſilienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Conc. Taurin. anno 397. I. 957. D.

Proculus Prænelinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.

Proculus Segobrienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.

Proculus Sertenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. A.

• *Proechius* Arſinoës, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. idem qui ſupra *Echius*.

Proficentius Macomazenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. A.

Proficius Emeritenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1007. B.

Proficius Seleucianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

Proficius Sublectinus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

Proficius Vadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

Profuturus Lamicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.

Profuturus presb. in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.

Prohæreſius Lyciæ, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.

Prohæreſius a Sinopa, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 519. A.

Projectinus Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

Projectinus Foronovanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

Projectitius Tarquinienſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

Projectitius presb. tituli Damaſi, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.

Projectitius presb. in Conc. Rom. anno 847. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.

Projectus epiſcopus & Romanæ eccleſiæ legatus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1466. E. 1527. A.

Projectus Naiſſitanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

Promachius Alindenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A.

Promotus Glannatinus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.

Propinquus Trebienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.

Proſdecius Lappæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.

Proſper, Cardinalis Columna S. Georgii, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E.

Proſper epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. D.

Protadius archidiac. pro *Mappinio* Remenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.

Protaſius de Mediolano, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.

Protaſius Sedunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.

Protaſius Tarraconenſis, in Conc. Tolet.

XVII.

VII. anno 646. III. 623. E.
Protaſius Tubunienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Protaſius Valentinus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. B.
Proterius Capuanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
* *Proterius* Myrinæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. Myrrhinenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Protogenes, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 195. A.
Protogenes Saguntinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Protogenes Sardicenſis, in Concilio Nicæno, anno 325. I. 320. B. 423. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. B.
Protogenes Segontienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 545. E.
Providentius Salmanticenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Prudentius Tricaſſinus, anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. C.

PS PT

Pſaës in Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Pſais Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Pſenoſiris ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Ptolemæus Thmueos, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.

PV PY

Publianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. A.
Publianus Bazarididacenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Publicius Gratianopolitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. A.
Publius Olbiorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1529. E.
Pudentianus a Cuiculi, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. C.
Pudentius Madaurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Pudicus Namnetenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Pulio ſubdiaconus eccleſiæ Romanæ. II. 1030. B. 1031. B.
Pullentius lector, in Conc. Singidun. anno 367. I. 748. B.
Pullio presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.
Puſillus a Lamasba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. E.
Puteus (Antonius) archiepiſc. Barenſis, in Conc. Trident. X. 421. A.
Putta epiſcopus caſtelli Rotſcheſter. III. 1015. D.
Pythagoras Sinopes, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. D.
P. Apicrenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
P. Penſarienſis, anno 1059. VI. 1067. B.
P. Vulturnenſis, anno 1059. VI. 1067. B.

QVA

Quadratianus Sicilibbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Quadratus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E. Gegitanus, in Collat. Carthag. I. 1083. E.

QUI

Quietus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Quietus Uticenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Quignonez (Claudius Fernandez) orator Regis Catholici, in Conc. Trid. X. 419. C.
Quinidius Vaſenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Quinidius archidiaconus, pro Theodoſio epiſcopo, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Quintaſius Caralitanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Quintaſius Mutecitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Quintaſius Vazanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. A.
Quintianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Quintianus Caſulis-Carianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Quintianus Gazenſis, Arianus. I. 667. C.
Quintianus a Lacudulce, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Quintianus Rutenus, in Conc. Agath. anno 506. II 1006. B. Aurelian. 1012. D.
Quintianus Seleucienſis e Pamphylia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Quintianus Urcitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Quintianus, Arianus. I. 681. E.
Quintillus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.
Quintillus Heracleæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. D. Heracleæ Macedoniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. C.
Quintius Albingaunenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. E.
Quintus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Quintus Acolitanus, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.
Quintus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Quintus, a Bachia, *al.* ab Aggiva, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. E.
Quintus a Buruc, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. B.
Quintus Dertonenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E.
* *Quintus* Phocienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Quintus Tabunienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Quintus Tagaratenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Quintus Teanenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Quintus chorepiſcopus Iſauriæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Quiriacus Namnetenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Quiriacus abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Quiricius Barcinon. in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.
Quiricus Ancyræ, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Quiricus Derbæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.
Quiricus Toletanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Quirius a Mareota, Arianus. I. 682. C.
Quirius a Philadelphia, Arianus. I. 682. D.

QUO

Quobulus Ceciritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. B.
Quodvultdeus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Quodvultdeus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Quodvultdeus Bullamenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Quodvultdeus Cælianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Quodvultdeus Calamenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Quodvultdeus Centurienſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B. in Conc. Milevit. anno 402. I. 910. E.
Quodvultdeus Ceſſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1007. E.
Quodvultdeus Durenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Quodvultdeus Girbitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Quodvultdeus Nebbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.
Quodvultdeus Numanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Quodvultdeus Reſpectenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Quodvultdeus Summulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Quodvultdeus Tablenſis, in Convento Afric. anno 484. II. 874. E.
Quodvultdeus ad Turres Concordiæ, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Quodvultdeus Verenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1251. A.
Quodvultdeus Uſſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Quodvultdeus Volitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D. 1109. C.

RA

Rabanus Moguntinus. V. 1411. C. in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Raboth Noviomenſis, anno 1075. VI. 1306. E.
Rabbulas Edeſſæ, in Conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1533. A. 1578. C.
Rabigandus abbas, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Rachinnatus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Racipertus Nucerienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Racomanus Venafranus, anno 1516. IX. 1803. D.
Ractefredus Avenionenſis, anno 878. VI. 40. E.
Radaldus Roſilienſis, anno 967. VI. 652. D.
Radbertus Valentiæ (in Gallia) anno 879. VI. 346. A.
Radbertus abbas Corbeïenſis, anno 847. IV. 1501. C. 1504. E.
Radherius Padelbrunnenſis, anno 1006. VI. 771. A.
Rado Sueſſionenſis archidiaconus, in

Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.
Radulfus Andegavenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Radulphus Antiochenus, intruſus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. B.
Radulphus Aquitaniarum primas, ſub Nicolao I. Papa. VI. *parte II.* 1915. E.
Radulphus Bathonienſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Radulphus Cantuarienſis, anno 1114. idem prius Roffenſis. VI. *parte II.* 1922. D. E.
Radulphus Ciceſtrenſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. D. anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Radulfus Conſtantienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1746. C.
Radulphus Laudunenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Radulphus Leodienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Radulfus Lexovienſis, anno 833. IV. 1372. E.
Radulphus Londonienſis, anno 1309. VII. 1293. A. Londinenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Radulfus Lugdunenſis, anno 1286. VII. 1067. E.
Radulphus (Ughello *Rodulphus*) Melphienſis, anno 1179. VI. *parte II, in fine.* 2056. C.
Radulphus Metenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Radulphus Redonenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Radulphus Viridis Remenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. D.
Radulfus Roffenſis, poſtea Cantuarienſis, ſub Paſchali II. Papa. VI. *parte II.* 1849. C. 1850. A.
Radulfus Sarum, anno 1382. VII. 1892. B.
Radulfus Sebaſtenus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Radulfus Turonenſis: idem *Rodulfus.*
Radulfus Turonenſis, anno 109... V. 1462. C. anno 1093. VI. *parte II.* 1677. C.
Ragamundus Mimatenſis, anno 1031. VI. 852. D.
Raganbaldus Dinienſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Ragenardus presb. in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1365. A.
Ragenarius Ambianenſis, anno 875. VI. 164. E.
Raganelmus Tornacenſis, anno 875. VI. 161. E. idem *Ragenelmus* Tornacenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1314. E.
Ragenfridus Meldenſis, anno 876. VI. 174. B.
Ragenutus Avenionenſis, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D.
Ragnebertus Baïocenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Ragnemodus Pariſienſis, in Conc. Maticon. anno 585. III. 465. D.
Ragnemundus abbas, anno 833. IV. 1373. B.
Raginharius Ambianenſis, anno 840. IV. 1450. D. idem *Raginarius* Ambianenſis, anno 847. IV. 1504. C. idem *Ragnerius* Ambianenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Ragingarius abbas, anno 765. III. 2012. A.
Ragnericus Ebroïcenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Ragnoaldus Valentinus, in Conc. Matiscon. anno 581. III. 454. D.
Ragubel Piſaurenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Raimbaldus Arelatenſis, anno 1054. VI. 1037. B. idem *Rimbaldus*, & *Rambaldus.*
Raimbaldus Cornelienſis, anno 997. VI. 754. C.
Raimbaldus Spirenſis, anno 948. VI. 606. E. al. *Reginbaldus* Nemetenſis.
Rainelmus Noviomagenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Rainoldus Pariſienſis, anno 980. VI. 710. D.
a Rambouillete Cardinalis Cenomanenſis, anno 1583. X. 1444. B.
Raimerus (forte *Raynerius*) Caſtellanus, in Provincia Romana, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Ramnulfus Santonenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A.
Ranarius Urgelitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Ranckedus Carnotenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C.
Randulphus Lavenſis, anno 1160. VI. *parte II. circa med.* 1397. B.
Randulphus Dunelmenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. C.
Rangerius Regitanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1639. A.
Rantaldus Bellicenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Ranulphus Dunelmenſis, anno 1109. VI. *parte II.* 1894. C.
Ranulfus Santonenſis, anno 111... VI. *parte II.* 1734. D.
Rao Biteɛtenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Raoul. Vide, *Michael.*
Raphael Crapitanenſis, anno 1512. IX. 1582. E.
Raphael Groſſetanus, anno 1512. IX. 1609. B.
Raphael Nicoſienſis, anno 1256. VII. 1708. A.
Raphael Oſtienſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1517. IX. 1840. C.
Raſſericus (Ughello *Tranſaricus*) Spoletinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Raſtelis. Vide, *Elſias.*
Rataldus Argentarienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B. Straſburgenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Ratbertus Valentinenſis, (in Gallia) in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B. anno 875. VI. 161. B. Robertus. 178. E.
Ratbodus Noviomenſis, anno 991. VI. 723. B.
Ratbodus Noviomagenſis, anno 1081. VI. 1609. A. *Ratboldus.* 1616. E. Noviomenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Ratbodus Treviſenſis, anno 888. VI. 403. C. anno 905. V. 1461. A.
Ratbornus Auguſtenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Raterius Marſicanus, anno 969. VI. 681. B.
Ratfridus Avinionenſis, anno 879. VI. 346. C.
Ratherius Veronenſis, anno 967. VI. 653. A.
Rathotus Trevirenſis, anno 895. VI. 456. C. Idem *Rathbodus.*
Rathunus epiſcopus, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Ratoldus abbas Corbeienſis, anno 972. VI. 689. A.
Ravaldinus Foropompilianus, anno 1270. VII. 652. E.
Ravennius Arelatenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Raubertus Noviomagenſis, anno 909. VI. 547. A.
Raupertus Ruſſellenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Rauracus Nevernenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.

RAY

Raymo Aurelianenſis, anno 912. VI. 551. A.
Raymundus Agathenſis, anno 1299. VII. 1205. B anno 1312. VII. 1349. D.
Raymundus Aptenſis, anno 1326. VII. 1493. D.
Raimundus Aquenſis, (in Provincia) anno 1235. VII. 251. B.
Raimundus Arelatenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Raymundus Auſcienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. D.
Raymundus Barbaſtrenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Raimundus Carcaſſonenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Raymundus Caturcenſis, anno 1291. VII. 1055. C.
Raymundus Elnenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Raymundus Gerundenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Raimundus Glandatenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Raymundus Lactorenſis, anno 1063. VI. 1141. D. Lectorenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Raymundus Nemauſenſis, anno 1246. VII. 415. E.
Raimundus Palentinus, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Raymundus Palentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Raimundus Petragoricenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Raymundus Rotenenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. B.
Raimundus Rutenenſis, anno 1286. VII. 962. D.
Raymundus Siſtaricenſis, anno 1326. VII. 1493. D.
Raymundus Toletanus, anno 1129. VI. *parte II. in fine.* 2053. B. anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1235. C. anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1291. A. idem *Rodericus. Ibid.* E.
Raymundus Toloſanus, anno 1246. VII. 415. D.
Raymundus Valentinus (in Hiſpania) anno 1310. VII. 1319. D.
Raimundus Vaſatenſis, anno 1056. VI. 1046. B. anno 1080. VI. 1606. B.
Raymundus Vaſionenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Raimundus Uceticenſis, anno 1179.

Digitized by Google

VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Raynaldus Aquinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Raynaldus ſancti Angeli de Lombardia, anno 1513. IX. 1689. E.
Raynaldus Barenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Raynaldus Bathonienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.
Rainaldus Belicenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* n690. C.
Rainaldus Cumanus, anno 1073. VI. 1196. D.
Raynaldus Eſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Raynaldus Forolivienſis, anno 1286. VII. 949. E.
Raynaldus Lucerinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Raynaldus de Nantolio Beluacenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Raynaldus Petragoricenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A.
Raynaldus Raguſinus, anno 1512. IX. 1624. C.
Raynaldus Ravennas, anno 1310. VII. 1317. E. anno 1317. VII. 1453. B.
Raynaldus Remenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C.
Raynaldus Salernitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Raynaldus Ticinenſis, anno 10... VI. 815. A.
Raynaldus Veneſranus (*pro* Venaſranus) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Raynardus Rotomagenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Raynerius. Vide, *Renerius.*
Rainerius Aurelianenſis, anno 1076. VI. 1339. C.
Rainerius Florentinus, anno 1073. VI. 1198. B.
Rainerius Papienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1688. E.
Rainerius Reatinus, anno 1074. VI. 1245. D.
Raynerius Roſelenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Rainerus Fundenſis, anno 998. VI. 758. C.
Rainoldus Remenſis, anno 109... VI. *parte II.* 1655. C.

RE

Reccaredus rex, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. C.
Recaredus Lucenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Recargentius Lamiggigenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. C.
Recaulfus proces, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1749. A.
Reccifundus abbas, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1758. A.
Recimirus Dumienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 623. E.
Rectogenis Lucenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Redemptiolus notarius, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1072. C. 1084. D.
Redemptus Canapii, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.
Redemptus Giſipenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Redemptus Neapolitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.
Redemptus Nomentanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Redemptus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Redemptus presb. tituli Chryſogoni, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Redux Nobalicianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Regeſvindus comes, in Conc. Tolet. XVI. anno 673. III. 1806. C.
Reginaldus Bathonienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B. anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Reginaldus Beluacenſis, anno 1277. VII. 751. C.
Reginaldus Biterrenſis, anno 913. VI. 557. A.
Reginaldus de Beaulne Bituricenſis, anno 1584. X. 1508. B.
Reginaldus Cavallicenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Reginaldus Colonienſis ſchiſmaticus, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1389. B.
Reginaldus Pariſienſis, anno 1252. VII. 439. B.
Reginaldus Rubilanenſis, anno 969. VI. 681. B.
Reginaldus Sareſberienſis, anno 1160. VI. *parte II. circa med.* 1397. B.
Reginardus Biterrenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Reginbaldus Nemetenſis, anno 948. VI. 604. D.
Reginbaldus chorepiſcopus. V. 1412. C.
Reginbrandus Aruſienſis, anno 948. VI. 605. A.
Regincus Aucenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Reginherius Florentinus, anno 1079. VI. 1016. A.
Rheginus Conſtantiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1527. C.
Regino Populonienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Reginus Tigillavenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. A. 1112. A.
Reginus Vegeſelitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Reginoldus Rubilocenſis, anno 967. VI. 654. E.
Reinaldus Colonienſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Reinfredus archidiaconus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.
Reineldus Noviomenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Remaſſarius Nemauſenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Remedius Bituricus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Remedius Lincolnienſis, anno 1073. VI. 1223. C.
Remedius Rodomæ, anno 765. III. 2010. D.
Remigius Doscacenſis, anno 1072. VI. 1174. C.
Remigius Lincolnienſis, anno 1075. VI. 1557. C.
Remigius Lugdunenſis, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Remiſel Viſenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. C.

REN

Renatus Coïmbrenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Renatus Trecenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Renatus monachus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1084. B.
Renaudus Pariſienſis, anno 1255. VII. 470. C. idem *Reginaldus.*
Rence Arvernenſis, anno 1031. VI. 848. D. anno 1052. VI. 1030. D.
Renerius Spalatenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.

REP

Reparatus Abitinenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Reparatus Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. D.
Reparatus Bulturienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Reparatus Caſtelli-Tatroportenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. C.
Reparatus Ciſſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Reparatus Florentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. A.
Reparatus Girumontenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Reparatus Manturianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Reparatus Meglapolitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.
Reparatus Puppianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Reparatus Sitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Reparatus Suſafaritanus, in Collat. Carthag. I. 1089. E.
Reparatus Tipaſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.
Reparatus Tubunienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Reparatus Tuburſicuburenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Reparatus Veſenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726 C.
Reparatus Vindenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. B.
Reparatus Utimmirenſis, in Coventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Reparatus epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.

REQ RES

Requiſindus comes, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. B.
Reſticianus Afer, in Conc. Chalced. anno 451. II. 65. D.
Reſtitutianus Sululitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. C.
Reſtitutus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A.
Reſtitutus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Reſtitutus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Reſtitutus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Reſtitutus Acolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873 B.
Reſtitutus Afer, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Reſtitutus Aquiabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

Reſtitutus Aquis-Albenſium, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Reſtitutus Carthag. in Concilio apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Reſtitutus Cilibienſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Reſtitutus Cincaritanus, in Collat. Carthag. I. 1088. C.
Reſtitutus Druſilianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. E. 1100. C.
Reſtitutus Flumenpiſcenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.
Reſtitutus Lasitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.
Reſtitutus Londinenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Reſtitutus Membreſſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.
Reſtitutus Milei, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.
Reſtitutus Muzucenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. C.
Reſtitutus Novaſinenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. B.
Reſtitutus Sebargenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Reſtitutus Segermitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Reſtitutus Simingitanus, in Collat. Carthag. I. 1087. E.
Reſtitutus Tagorenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. B.
Reſtitutus Thamagutenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Reſtitutus Timedenſium regiorum, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Reſtitutus Vallitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Reſtitutus Viltenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Reſtitutus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Reſtutus Florianenſis, in Conventu Africano, anno 484. II. 874. C.
Reſtutus Jubeclidienſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Reſtutus Lapidienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 784. E.
Reſtutus Macrianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Reſtutus Segermitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

RET REV

Rethunus Legerecenſis, anno 851. V. 36. D.
Reticius Auguſtodunenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Reticius epiſc. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 717. B.
Reutingus archidiaconus, in Conc. Portuenſi. VI. 466. C.

RH

Rheginus Panii, in ſexta ſynodo. III. 1430. E. Vide, *Reginus*.
• *Rhenus* Iunopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. Iunopolis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Rhetorius presb. in Conc. CP. anno 448. II. 146. A.
Rhianus diaconus. II. 1379. B.
Rhodanus, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. A.
Rhodanus Toloſanus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D. E.
Rhodon Palæopolis Aſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. A.
Rhodon chorepiſcopus Cappadociæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Rhodon, prior monaſterii Theodori, CP. II. 1211. C.
Rhotadus Sueſſionenſis, anno 849. V. 19. D.
Rhotardus Cameracenſis, anno 985. VI. 716. A.

RI

Riccimirus presb. in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Richardus epiſcopus, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. E.
Richardus S. R. E. vicarius, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B.
Richardus Agathenſis, anno 879. VI. 346. B.
Richardus Albanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1907. B.
Richardus Andrenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. B.
Richardus Autiſſiodorenſis, anno 959. VI. 622. C.
Richardus Bajocenſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Richardus Biſatienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. D.
Richardus Bituricenſis, anno 1074. VI. 1264. C. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Ricardus Cantuarienſis, anno 1177. VI. *parte II. poſt med.* 1425. E. VI. *parte II. ſub finem*. 1660.
Richardus de Dunkeltem, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem*. 1641. D.
Richardus Eboracenſis, anno 1424. VIII. 1110. D.
Ricardus Herefordenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Richardus Herefordienſis, anno 1286. VII. 1067. A.
Richardus Lincolnienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem*. 1909. B.
Richardus Lincolnienſis, anno 1423. VIII. 1014. D.
Ricardus Londonienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. C. anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1372. C.
Ricardus Londinenſis, anno 1409. VII. 1947. D. Londonienſis, anno 1415. VIII. 947. B.
Richardus Moreſenſis, anno 1188. VI. *parte II. ſub finem*. 1896. E.
Ricardus Narbonenſis, anno 1107. VI. *parte II.* 1809. B. anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Richardus Ravennas, anno 1080. VI. 1464. A. depoſito Wiberto.
Richardus Venafranus, anno 1514. IX. 1735. C.
Richardus Urbevetanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2055. E.
Ricardus Wintonienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem*. 1640. B.
Richarius Patavienſis. VI. 126. A. Patavienſis, (in Bavaria) anno 901. VI. 483. C.
Richarius abbas Magdeburgenſis, anno 967. VI. 655. E.
Richavo Vangionenſis, anno 948. VI. 604. D.
Richelmus Livienſis, anno 1253. VII. 439. B.
Richerius Senonenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Richerius Senonenſis, anno 1074. VI. 1264. C. anno 1081. VI. 1608. E. anno 1091. VI. *parte II.* 1636. D. 1650. C.
Richerus ſive Waſio, diaconus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Richgowno Wormatienſis, anno 922. VI. 559. D.
Richoaldus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Richolphus Moguntinus, ſub Carolo M. Imp. V. 5. C.
Richolfus Tergeſtinenſis, anno 1006. VI. 772. C.
Richoe Warmatienſis, anno 948. VI. 606. E. idem *Richavo* Vangionenſis.
Richwinus Straaburgenſis, anno 922. VI. 559. D.
Recilla Accitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A. idem *Ricilla* Accitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. idem *Ricilanus* (al. *Recilla*) Accitanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C. anno 684. 1756. C.
Ricilla comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C.
Ricodardus Conſtantienſis, (ad Rhenum:) anno 1012. VI. 802. A.
Ricomerus Aurelianenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Riculfus Helenenſis, anno 886. VI. 398. A.
Riculfus Sueſſionenſis, anno 889. VI. 413. anno 900. VI. 465. E.
Rigboldus chorepiſcopus, anno 853. V. 54. B.
Rigezo abbas, anno 1074. VI. 1281. D.
Rihelardus Fanenſis, anno 967. VI. 653. B.
Rimbaldus Arelatenſis, anno 1038. VI. 918. A.
Rimbertus epiſcopus, anno 887. VI. 397. C.
Rindus Carpentoratenſis, anno 1288. VII. 1145. A.
Rinus Argentinenſis, anno 932. VI. 573. C.
Richovius (Martinus) Yprenſis, anno 1570. X. 1206. A.

ROB

Robertus Ambianenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Rotbertus Aquenſis, anno 878. VI. 35. A. (in Provincia) anno 879. VI. 346. A.
Robertus Aretinus, anno 1438. IX. 728. E.
Robertus Attebatenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Rotbertus Autiſſiodorenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Robertus Bajocenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Robertus Cantuarienſis, anno 1299. VII. 1176. C.
Rotbertus Cenomanenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C. anno 878. VI. 40. B.
Robertus Ceſtrenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Robertus Ciceſtrenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Robertus Givitatenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. A.

Robertus Civitatenſis, anno 1513. IX. 1707. E.
Rotbertus Conſtantiæ (in Normannia,) anno 1050. VI. 1011. D.
Robertus Conſtantienſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Robertus Cowentrenſis, anno 1127. VI *parte II. circa med.* 1129. C.
Robertus Dienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Robertus Dunelmenſis, anno 1276. VII. 731. E.
Robertus Exceſtrenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. D. Exonienſis, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1372. C.
Robertus Farentinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Robertus Florentinus, anno 1075. VI. 1554. E.
Robertus Glaſcuenſis, anno 1299. VII. 1175. C.
Robertus Gravinenſis, anno 1177. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Robertus Heretordenſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. C. idem *Rodbertus* Heretordenſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. C. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.
Robertus Laudunenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Robertus Lincolnienſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Rotbertus Lincolnienſis, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1372. C.
Rotbertus Lingonenſis, anno .... VI. *parte II.* 1817. C.
Robertus Londonienſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1263. E.
Robertus Londonienſis, anno 1297. VII. 1197. B.
Robertus Londonienſis. anno 1391. VII. 1913. D.
Rotbertus Metenſis, anno 888. VI. 410. C. anno 905. V. 1461. A.
Robertus Nivernenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Robertus Redonenſis, anno 1448. IX. 1339. B.
Robertus Rhegienſis, anno 1514. IX. 1733. D.
Robertus de Courtenay Remenſis, anno 1304. VII. 1264. D. anno 1312. VII. 1349. D.
Robertus Sagienſis, anno 1072. VI. 1177. E. anno 1074. VI. 1518. D.
Robertus Sarum, anno 1332. VII. 1555. B. Saresburienſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Robertus Saliſberienſis, anno 1409. VIII. 98. E. Saresbirienſis, anno 1415. VIII. 279. A. 311. A.
Robertus Signenſis, anno 1015. VI. 820. D. anno 1037. VI. 915. B.
Robertus Silvanectenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Robertus Silvanectenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Robertus Silvanectenſis, anno 1344. VII. 1669. A. Silvanectenſis, anno 1277. VII. 751. C.
Rotbertus Treverenſis, anno 947. VI. 604. A.
Robertus Tricaricenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Robertus Turonenſis, anno 925. VI. 563. A.
Robertus Valentinenſis. Vide, *Ratbertus.*
Robertus Vaurenſis, anno 1368. VII. 1803. B. 1860. E.
Robertus Viennenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
de Robin. Vide, *Gerardus.*
Roboam Anglonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

ROC ROD

Rocherius Vaſionenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Roclenus. Vide, *Rodericus* Cabilonenſis.
Rodenus Nevernenſis, anno 998. VI. 757. C.
Rodericus Cabilonenſis, anno 1073. VI. 1224. A. idem *Roclenus.*
Rodericus Calagoritanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Rodericus Compoſtellanus, anno 1310. VII. 1320. D.
Rodericus Mindonienſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Rodericus Toletanus, anno 1215. VII. 79.
Rodericus Zamorenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Rodericus Ordoñez, princeps, anno 1088. III. 384. A.
Rodhadus. Vide, *Rhotadus.*
Rodhadus Sueſſionicus, anno 840. IV. 1450. C.
Rodoaldus Portuenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
de Rodoan. Vide, *Carolus Philippus.*
Rodoricus Caſtellanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Rodulfus Bituricenſis, anno 845. IV. 1480. A. Biturigum, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Rodulphus Cellenſis, anno 761. III. 2002. E.
Rodulphus Eugubinus, anno 1059. VI. 1067. C.
Rodulfus Ferentinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Rodulphus Forolivianus, anno 1270. VII. 651. E.
Rodulfus Laudunenſis, anno 900. VI. 466. E. 547. A. anno 902. V. 1460. B.
Rodulfus Leodienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. D.
Rodulphus Matiſconenſis, anno 1074. VI. 1275. B.
Rodulphus Rotomagenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1999. C. alibi *Gofridus* appellatur.
Rodulphus Senenſis, anno 1077. VI. 1375. E.
Rodulfus Silvanectenſis, anno 1029. VI. 843. C.
Rodulphus Turonenſis, anno 1074. VI. 1277. D.
Rodulfus Turonenſis alter, anno 1095. qui Rodulfo ſucceſſit. VI. *parte II.* 1741. A.
Rodulphus Vicentinus, anno 967. VI. 652. E.
Rodulfus abbas S. Remigii, anno 972. VI. 689. A.

ROG

Rogatianus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Rogatianus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Rogatianus Idaſſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. C.
Rogatianus a Nova, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. C.
Rogatianus Tigimmenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. A.
Rogatianus Vadentinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Rogatianus Vannidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Rogatianus a Vico Ateri, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.
Rogatianus Villamagnenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. C.
Rogatus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E.
Rogatus Beatienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Rogatus Gaguaritanus, in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Rogatus Parthenienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Rogatus Perdicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Rogatus Sereddelitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.
Rogatus Tauromimitanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Rogatus Zaraïtenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C. 1106. D.
Rogerius Beluacenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Rogerius Cameracenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Rotgerus Catalaunenſis, anno 1059. VI. 1070. D. idem *Rogerius* Catalaunenſis, anno 1074. VI. 1239. A. anno 1081. VI. 1608. E. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Rogerius Conſtantienſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Roger Coventrenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. D.
Rogerus Coventrienſis & Litchfeldenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Rogerus Eboracenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1406. E. anno 1164. *Ibidem.* 1611. D. anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1660.
Rogerius Laudunenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Rogerius Lauſanenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Rogerus Lemovicenſis, anno 1336. VII. 1609. A.
Rogerus Nivernenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Regerus Sariſberienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. anno 1139. *Ibid.* 1217. B.
Rogerius Trevicenſis, (*ſive* Vicenſis) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Rogerius Wigornienſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1610. C.
Rogerius Volaterrenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1836. A.
Rogerius Vulturnenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

ROH ROL

Roho Engoliſmenſis, anno 1031. VI. 860. C.

Rodlandus Arelatenſis, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D.
Rolo Aſtenſis, anno 967. VI. 653. A.
Rotlandus Dolenſis archiepiſcopus, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. D. idem *Rolandus*.
Rolandus de Neufville Leonenſis, anno 1583. X. 1444. A.
Rollandus Populonenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Rolandus Sutrinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Rolandus Tarviſienſis, anno 1078. VI. 1576. E.

ROM

Romeus (Franciſcus) Generalis ordinis Prædicatorum, in Conc. Trid. X. 48. C.
Romanus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. C.
Romanus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Romanus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Romanus Bibonenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Romanus Bleranus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
• *Romanus* Bubonenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Romanus Cerellitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Romanus Cerenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Romanus Eudoxiopolis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C. Eudoxiopolis, id eſt, Selembriæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A.
Romanus Ferentinenſis, anno 963. VI. 627. C.
Romanus Gabalitanus, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Romanus Gurcenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1569. A.
Romanus Lepuminenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.
Romanus Leſvitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Romanus Megapolitanus, in Collat. Carthag. I. 1088. C.
Romanus Molincunzenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
• *Romanus* Myrorum, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. Myrenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Romanus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Romanus Pinnanatium, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.
Romanus Raphiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. D.
Romanus Ravennas, anno 879. VI. 48. A. 79. E. 80. E.
Romanus Spoletinus, anno 963. VI. 627. C.
Romanus Sufaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Romanus Tamadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.
Romanus Tripolitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Romanus presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Romanus presb. in epiſt. cleri Apameni. II. 1374. E.
Romanus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Romanus presb. tituli Tigridæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Romoaldus Anagninus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Romualdus Salernitanus, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1653. D.
Romulfus Remenſis, anno circ. 625. III. 571. C.
Romulus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Romulus Chalcidis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Romulus Novarienſis, anno 1576. X. 946. E.
Romulus Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. in Conc. Rom. anno 502. II. 981. A.
Romulus Tebeſtenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Romulus e Ticibus, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Romulus presb. in libello monachorum Apamiæ. II. 1394. B.

ROP ROR ROS

Roprandus epiſcopus, anno 1049. VI. 973. B.
Rorico Ambianenſis, anno 1085. VI. 1616. E.
Rorico Laudunenſis, anno 962. VI. 626. E.
Roſarius Surrentinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Roſſalinus Regenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Roſſemagnus diaconus Cardin. anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. D.
Rodſteignus Arelatenſis, anno 875. VI. 161. C.
Roſtagnus Arelatenſis, anno 1288. VII. 1143. C.
Roſtagnus Lutevenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Roſtagnus Nicienſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Roſtannus Siſtaricenſis, anno 1337. VII. 1623. B.

ROT ROV ROY

Rotaldus Argentoratenſis, in Aquiſgran. III. anno 862. V. 539. B.
Rotelinus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Rotfredus Avenionenſis, anno 878. VI. 193. C.
Rothadus Sueſſionenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Rothaldus Sueſſionenſis, anno 847. IV. 1504. B.
Rothardus Moguntinus, anno circ. 1104. VI. *parte II.* 1811. A.
Rotmarus presbyter, in Conc. Portuenſi. VI. 466. C.
Rotmundus Eduenſis, anno 875. VI. 162. A.
Rotmundus Æduenſis, anno 944. VI. 597. D. anno 955. VI. 620. E.
Rotradus Rotomagenſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1631. B.
Rotualdus Sueſſionenſis, anno 833. IV. 1372. E.
de Roucy (Carolus) Sueſſionenſis, anno 1583. X. 1304. E.
Roverella (Philos) epiſc. Aſculanus, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. E.
Royas Portalrubeo (Martinus) in Conc. Trident. X. 419. A.

RV

Rudolfus Lugdunenſis, anno 948. VI. 605. A. idem *Rodulfus* Laudunenſis. 612. A.
Rudolphus Orgelitanus, anno 913. VI. 557. B.
Ruodolfus Wirtziburgenſis, anno 895. VI. 456. E.
Rudus chorepiſcopus Cappadociæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Rufenius Egnatinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Rufinianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Rufinianus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Rufinianus Bonuſtenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. E.
Rufinianus Muzuenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1251. A.
Rufinianus Vadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Rufinianus Victorianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Rufinus Ægearum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Rufinus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Rufinus Afer, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. D.
Rufinus Areopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Rufinus Aſidonenſis, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. E.
Rufinus Aſſiſinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
• *Rufinus* Briulorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D. Briultanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Rufinus Bybli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Rufinus Convenicus, in Conc. Matiſcon. anno 583. III. 465. E.
Rufinus Druſilianenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.
Rufinus Labdenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. B.
Rufinus Samoſatæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A.
Rufinus Sebaſtæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.
Rufinus Sipontinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Rufinus Tabanorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. Gaborum. 1528. D.
Rufinus Tamallumenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Rufinus Tanæ montanæ, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Rufinus Theſpienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Rufinus Tuburbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.
Rufinus Tuburbitanorum majorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. D.
Rufinus exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.

Rufus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Rufus Cæſarienſia e Bithynia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Rufus Carthaginienſis, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Rufus Cuſentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Rufus Cyrenenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.
* *Rufus* Hydes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D.
Rufus Hydæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Rufus Nicopolitanus e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Rufus Octodorenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Rufus Staſerienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Rufus Theſſalonicenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1366. B.
Rugerus Kymenſis, anno 1215. VII. 83.
Ruitgerus Treverenſis, anno 932. VI. 573. B.
Rumaldus Memigernaſurdenſis, anno 932. VI. 573. C.
Rumoldus Conſtantienſis, anno 106.... VI. 1099. A.
Rumoridus epiſc. in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C.
Ruodo Cæſenas, anno 967. VI. 652. D.
Ruodbertus Metenſis, anno 895. VI. 456. E.
Rupipozeus. Vide, *Henricus Ludovicus*.
Ruricius Lemovicenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. C.
Ruricus Rotomagenſis, anno 852. V. 40. A.
Ruſgerus Civitatenſis, anno 1075. VI. 1554. E.
Ruſticianus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Ruſticianus Tabracenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
De Ruſticis (Quintius) epiſc. Miltenſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.
Ruſticus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Ruſticus, in ſynodica epiſc. Galliæ ad Leonem Papam, anno 451. I. 1777. C.
Ruſticus Afer, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Ruſticus Buxentinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Ruſticus Caturcenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Ruſticus Feſulanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Ruſticus Narbonenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Ruſticus Nivernenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Ruſticus Taurinas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Ruſticus Tetcitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Ruſticus Tipaſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Ruſticus Vicojulienſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Ruſticus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Ruzeus. Vide, *Guillelmus*.
R..... Morinenſis, anno 1344. VII. 1669. A.

SA

SAbaricus Gerundenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Sabbas Ancenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Sabas Apri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Sabas Athenarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Sabas Betunii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Sabas Cinepoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Sabas Larandi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Sabas Marullianus, anno 1438. IX. 728. E.
Sabbas Palti, in Conc. CP. anni 448. II. 138. A. 170. A.
Sabbas Palti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A.
Sabas Patrarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Sabas Pioniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.
Sabas Tergaſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
de Sabaudia. Vide, *Joannes*.
Sabbatinus Ferrarienſis, anno 964. VI. 631. E.
Sabbatinus Jenuenſis, anno 876. VI. 169. D. Genuenſis, anno 877. VI. 192. A.
Sabbatius Anchiali, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Sabbatius Arcadiopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.
Sabbatius Buxentinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Sabbatius Stratoniciæ, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D.
Sabbatius epiſc. in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Sabinianus a Chatimera, Arianus. I. 682. C.
Sabinianus Gummenartarum, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Sabinianus Termeſſi, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B.
Sabinianus Zeugmatis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Sabinicus Octabienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Sabinus Albigenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Sabinus Aſcalonitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Sabinus Canuſinus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Sabinus Deli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Sabinus Panis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E.
Sabinus Placentinus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Sabinus Spalenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Sabinus Tuncenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. B.
Sabinus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Sabinus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Sabinus presb. e Bætica, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Sabinus legatus Petri Hieroſolym. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. D.
Sabratius Turretamallumenſia, in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Saconius Uzalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Sacerdos Lugdunenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. C.
Sacerdos presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Sadebertus epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Sadrius epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Sæculaſius Deenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C.
Safargius Lampuenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. D.
Suffaracus Pariſienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. A.
Sagarellus diaconus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Sagittarius Vappincenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Saidas Phæni, in Conc. Epheſ. I. 1427. B. 1529. D.
de Sainctes. Vide, *Claudius*.

SAL

Salamas presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Salamines prior, in libello monachorum ad Imp. II. 1282. E. *Salamanes*, 1303. E.
Salaminus Germaniciæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Salamirus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Salappius Namneticus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
De Salazar. (Joannes) epiſc. Lancianenſis, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. D.
de Salazar. Vide, *Triſtandus*.
Salibarinus Tarraconenſis, anno 963. VI. 627. C.
Salicus Arauſicenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
de Salignac. Vide, *Ludovicus*.
Salo Fallabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Salomon Abilæ, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Salomon Clanei, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Salomon Conſtantienſis, anno 895. VI. 456. D.
Salomon Tridentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Salomon epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Salomonius Germaniciæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Salonius Ebredunenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Salonius Genavenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. D. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.
Salonius epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Salvago (Auguſtinus) archiepiſc. Genuenſis, in Conc. Trident. X. 420. C.
Saluſtius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Salluſtius Amerinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Saluſtius Coryci Ciliciæ, in Conc. Epheſ.

anno 431. I. 1352. B. 1455. D. 1534. B. 1578. E.
Saluſtius Macomazienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. B.
Saluſtius Rebianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Salluſtius archidiac. pro Marcellino epiſc. in Conc. Valent anno 524. II. 1070. B.
Salvatus Lamecenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Salvianus a Garauſala, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. E.
Salvianus Leptitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. B.
* *S......* Auraſicenſis, anno 1288. VII. 1144. A.

SAM

Samſon epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C.
Samſon Remenſis, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1159. C. anno circ. 1149. VI. *parte II. circa med.* 1281. D.
Samſon Wigornenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Sampſonius e clero CP. anno 431. I. 590. B.
Samuel epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Samuel Chonæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Samuël Dunenſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. C.
Samuel Dyſtenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A.
Samuël Irienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Samuël Liparorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Samuël Malacitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Samuël Parſacutæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Samuël Sabinenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Samuël ſancti Cornelii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Samuël Senogalliæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.

SAN

Sanabilis Elotanus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Sanagius Epagrenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Sanctinus Articlavorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D.
Sanctius Abulenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Sanctius Abulenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Sanctius Aragonenſis, anno 1060. VI. 1075. B. idem Jaccetanus. anno 1075. VI. 1298. E.
Sanctius Calagurritanus, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1945. B.
Sancius Jaccæ, anno 1032. VI. 914. E.
Sanctius Pampilonenſis, anno 10... VI. 1135. E.
Sanctulus Signinus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Sanctulus presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Sanctus Darandaſienſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Sanno archidiaconus, in Conc. Portuenſi. VI. 466. C.
Sanſulpicius. Vide, *Antonius.*
Sanutus. Vide, *Matthæus.*
Sanzo Aurelianenſis, anno 1078. VI. 1385. C.

SAP SAR SAS

Sapaudus Arelatenſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. A. Pariſ. 336. A. in Conc. Pariſ. IV. anno 573. III. 404. A.
Sapaudus abbas, pro *Albino* Andegavenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. E.
Sapientius Numentanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Sapricius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Sapricius Paphi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. A. 1619. B.
Saprion Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Saracenus. Vide, *Antonius.*
Sarracenus (Joannes Michaël) archiep. Materanus & Acheruntinus, in Conc. Trid. X. 25. B. 46. D.
Saracenus (Sigiſmundus) archiepiſc. Materanus, in Conc. Trident. X. 420. B.
Sarbatius, qui infra, *Servatius.*
Sardinarius Lamecenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Sarmata Valentinus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Sarmentius Cernamuſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. E.
Sarſtonus Bigorrenſis, anno 879. VI. 62. A.
Saſſarus. (Salvator Alexius) in Conc. Trid. X. 25. B. 46. C.

SAT

Sattius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Saturnellus Amaſtrenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. A.
Saturinus Miricianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Saturninus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D.
Saturninus alius, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Saturninus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Saturninus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Saturninus Aletrinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.
Saturninus Arelat. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D. in Biterrenſi. *Ibid.* E.
Saturninus Avenionenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Saturninus ab Avitinis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. E.
Saturninus Gazabianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. C.
Saturninus Herdonitanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Saturninus Marcianopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 134. B. CP. anno 448. II. 167. E.
Saturninus Oſonobenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Saturninus Scythopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Saturninus Sertenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.
Satius a Sicilippa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.
Saturninus Sitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Saturninus Tamagriſtenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C. 1102. C.
Saturninus a Tucca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. E.
Saturninus a Victoriana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. D.
Saturninus Victorianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.
Saturninus Viſſalſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.
Saturnius Socienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Saturus Abtugnenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Saturus Byzacienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Saturus Irenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Saturus Izirianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. B.

SAV SAX

Savinus Benarnenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Savinus Conſtantiæ Cypri, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Saxebodus Sagenſis, anno 847. IV. 1504. E. idem Saïenſis, anno 849. V. 19. D. anno 852. V. 40. A.
Saxolus presb. S. R. E. anno 761. III. 2004. B.

SB SC

Sbinko Pragenſis, anno 1405. VII. 1929. A.
Scabontius Imolenſis, anno 1513. IX. 1673. B.
Scaramuza Cumanus, anno 1514. IX. 1733. D.
a Schawemburg (Adolphus) archiep. Colonienſis, in Conc. Trid. X. 88. D.
Scholaſticus Fanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Scholaſticus Nazianzi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. D.
Scholaſticus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Schwidgerus Mimigarduordenſis, anno 1006. VI. 772. A.
Scipio Mutinenſis, anno 1439. IX. 425. D.

SE

Sebaſtianus Anchialenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Sebaſtianus Berhœæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E.
Sebaſtianus Burenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Sebaſtianus Moguntinus, anno 1548. IX. 2052. D. anno 1549. IX. 2112. B.
Sebaſtianus Sebaſtiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Sebaſtianus Soranus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Sebaſtianus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Sebaſtianus presb. tituli Equitii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.

Sebaſtianus

Sebaſtianus presb. tituli Nicomedis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.
Sebaſtius epiſc. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Sebon Cydoniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. C.
Secundianus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Secundianus Hermianenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. C.
Secundianus Lamiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1528. E.
Secundianus Mimianenſis, in Conventu Afric. II. 873. B.
Secundianus a Thambeis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. B.
Secundinus a Carpis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.
Secundinus Caſtulonenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Secundinus a Chezas, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. D.
Secundinus Garrianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Secundinus Jucundianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. B.
Secundinus Lamaſvenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Secundinus Minenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Secundinus Nocenſisnus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. A. *melius* Novenſis. 176. A.
Secundinus Noſalenenſis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.
Secundinus Tauromenienſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Secundinus Vazienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.
Secundinus Vazuzenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Secundus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Secundus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Secundus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Secundus Aquenſis, ſive Magarmelitanus, libello Leporii ſubſcribit. I. 1270. B.
Secundus Arenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Secundus Magarmelitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. C.
Secundus Maurianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 783. B.
Secundus Ptolemaïdis, ex Ægypto, in Conc. Niceno, anno 325. I. 313. A.
Secundus Ruſpitenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Secundus Tagaſenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. C.
Secundus Tamogazienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Secundus Tanites, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. B.
Securus Tenitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. E. Thenitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E.
Securus Timidanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Sedatus, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Sedatius Biterrenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. C. idem *Sedatus* Beterrenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Sedatus Nemauſenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Sedatus a Tuborba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. B.
Sedonius epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Sedulius Scotus, epiſcopus Angliæ, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Sefridus Ciceſtrenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Segaldus archidiaconus Turonenſis. VI. 180. D.
Segarius abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Segermas Orciſti, in ſynodo Trullana. III. 1707. B.
Segetius Mulitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Segrefredus Placentinus, anno 1014. VI. 817. C.
Seguinus Senonenſis, anno 991. VI. 723. A. idem *Sevinus.*
Seibrandus Lemovicenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Seifridus Ciceſtrenſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1367. B.
Seleucus Amaſia, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.
Seleucius chorepiſcopus, e Syria, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. E.
Selva Egiditanus, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1007. B. idem *Selva* Egitanienſis, io Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Selva (al. *Silva*) Narbonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Selva clericus Hiſpanus, qui pro epiſcopo ſe gerebat. VI. 397. A.
Sementius Uzipparenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Sempronianus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Senator, Σενάτωρ, in Conc. Chalced. II. 54. D. 274. E. &c.
Senator presb. anno 452. I. 1781. A.
Senecion Codrinæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1528. A.
Sennes Capuanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Senocus Eloſanenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. D.
Separatus Veſenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
September diaconus, pro *Euſebio* Antipolitano, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.
Septiminus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A.
Septiminus presb. tituli Julii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Sepulcrus abbas urbis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 427. A.

SER

Seraldus archidiaconus, in Conc. Portuenſi. VI. 466. C.
Serapammon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Serapion Antiphrenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 313. B.
Serapion ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Serapion Antipyrgi, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Serapion Thmueos, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Serapius diaconus. II. 1379. A.
Seras ex Parætonio Libyæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Serenianus Mammillenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. D. 1110. B.
Serenianus Miditanus, in Collat. Carthag. I. 1092. D.
Serenianus Myrenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B.
Serenus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Serenus alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Serenus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Serenus Maximianopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B. in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Serenus Nolanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Serenus Numentanus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Serenus Populonienſis, in Conc. Rom. aono 680. III. 1135. A.
Sergianus Antiochenſis, in Piſidia, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Sergius epiſc. in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Sergius Andrapi, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Sergius Bargylenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Sergius Carcaſſonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D.
Sergius Cynon, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Sergius Cyri, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Sergius Epiphaniæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. D.
Sergius Gangrenſis, in ſynodo Trullana. III. 1699. C.
Sergius Himercos, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Sergius Humanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Sergius Leri, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Sergius Narbonenſis, anno 610. III. 548. D.
Sergius Neapolitanus, in Italia: anno 1059. VI. 1070. C. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Sergius Nicoterenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Sergius Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Sergius Sabinenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Sergius Selymbriæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Sergius Sinopes, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Sergis (al. *Sergius*:) Tarraconenſis, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Sergius Temſanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Sergius presb. luſtrator eccleſiarum Syriæ. II. 1215. E.
Seripandus (Hieronymus) Generalis Eremitarum Ord. S. Auguſtini, in Conc. Trid. X. 27. B. 48. C. Cardinalis,

præſidens Concilii Trid. anno 1562. X. 114. B. 417. C.
Serlo Apamienſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Serlo Sagienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1749. D.
Serotinus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Serotinus Turuzitenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. B.
Serpentinus Illicitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Serto comes, anno 851. V. 36. E.
Servandus archiepiſcopus Africæ, anno 1076. VI. 1341. D. 1342. B.
Servandus a Caſis Favenſibus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. E.
Servandus Eliplenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Servandus Putienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Servandus archipresb. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Servandus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Servandus diaconus Aſligitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Servatus Amburenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Servatus Amporenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.
Servatius Tungrorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Sarlatius*.
Servilius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Servius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Servius Arſuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.
Servilius Tacapitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Servitius Unuricopolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Servodeus Baſſitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Servus Arſicaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Servus Beleiaſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Servus Meneſeſſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Servuſdei, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Severus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Servuſdei Calabrienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Servuſdei Gerundenſis, anno 885. VI. 397. A. 398. A. anno 891. VI. 428. D. anno 897. VI. 464. E.
Servuſdei Honoriopolitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Servuſdei Miſſuenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Servuſdei Nomentanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Servuſdei Tambeïtanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Servuſdei Tuburſicuburenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Servuſdei Veronenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Servuſdei presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Servuſdei presb. tituli ſancti Clementis, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.

SES SET

Seſaldus archipresbyter, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. A.
Seſuldus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Seſullus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1726. E.
Setabius epiſc. in Conc. Valent. anno 524. II. 1070. B.

SEV SEX

Severianus, ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Severianus Aphrodiſiadis, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Severianus Arethuſius, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. B.
Severianus Ceramuſſenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. C.
Severianus Gabalorum, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Severianus, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. A.
Severinus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. in Ancyrano, anno 358. I. 709.
Severinus Arethuſæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.
Severinus Caſtellanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Severinus Farenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Severinus Senonum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Severinus Tyndaritanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Severus Ambladenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Severus Barcinonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 597. A.
Severus a Cabula, Arianus. I. 684. B.
Severus Caſſinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Severus Dionyſiadis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Severus Lunenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Severus Neapolitanus, ex Arabia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Severus Paltenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Severus Pompeïopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Severus de Ravenna, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.
Severus Sodomorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Severus Sozopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1528. B.
Severus Synnadenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1430. E. 1527. C.
Severus Synnadorum, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Severus Taborum, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Severus Utimari, in Collat. Carthag. I. 1082. B.
Severus, ex Italis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Severus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Severus, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. B.
Severus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 942. E.
Severus presb. tituli Gaii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Severus presb. Telonenſis, pro Palladio epiſcopo, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 310. B.
Severus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Sevinus Senonenſis, anno 980. VI. 709. C.
Seulfus Remenſis, anno 923. VI. 561. C.
Sextilianus Tunienſis, pro Primoſo Carthaginenſi, in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Sextilius Aſſabenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Sextilius de Vaſatis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E. Aurelian. 1012. D.
Sexulf Merciorum epiſcopus, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.

SI

Sibaldus presb. in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Sibbanus epiſcopus, in Conc. Celchytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Siberitanus Oxomenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Sibico Spirenſis, anno 1049. VI. 1009. E.
Sicardus Agathenſis, anno 1368. VII. 1803. B.
Sicardus Aquileïenſis, anno 1074. VI. 1229. A. 1309. C.
Sicardus Biterrenſis, anno 1374. VII. 1878. E.
Sichelmus Florentinus, anno 967. VI. 632. C.
Sico Bleтenſis, anno 963. VI. 627. C.
Sico Oſtienſis, anno 963. VI. 627. C.
Sidemannus Devonienſis, anno 977. VI. 703. C.
Sifredus Brandeburgenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1688. D. Branderburgenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Sifridus Colonienſis, anno 1280. VII. 818. C.
Sifridus Moguntinus: idem *Sigefridus*.
Sigebaldus abbas, anno 1074. VI. 1276. A.
Sigefridus Ciceſtrenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Sigefridus Minigardewrdenſis, anno 995. VI. 731. E.
Sigefridus Moguntinus, anno 1068. VI. 1161. C. 1163. A.
Sigefredus Nagarenſis electus, anno 1088. III. 383. C.
Sigefridus Placentinus, anno 998. VI. 758. B. idem *Sigifredus* Placentinus, anno 1015. VI. 820. D. idem ſupra *Segrefredus*.
Sigenandus. Vide, *Seginandus*.
Sigibertus Mindenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Sigibodus Narbonenſis, anno 878. VI. 35. A.
Sigilbertus, in privilegio anni 756. III. 2009. A.
Sigimundus Halvaraſtatenſis, anno 895. VI. 456. E.
Sigo magiſter ſcholarum. VI. 918. B.
Siggo Scarenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

Sigihardus Cetenſis, anno 967. VI. 653. A.
Sigleardus archipreſb. in Conc. Duriac. anno 871. V. 1318. C.
Signinus presbyter. VI. 502. C.
Sigoaldus preſb. in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1365. A.
Sigolphus Placentinus, anno 952. VI. 616. D.
Siguinus Burdegalenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Sigulfus Placentinus, anno 963. VI. 630. B.

SIL

Silas Tiberiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Silas prior monaſterii Heliæ, CP. II. 1211. D.
Silicolus primicerius, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Silla Urgellenſis, anno 1009. VI. 774. C.
Silvanus Azoti, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 114. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Silvanus Calagurræ, in epiſt. ad Hilarum Papam. II. 787. D. 782. E.
Silvanus Carianenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Silvanus Chæretaporum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. C. 1528 C.
Silvanus Copritis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1530. A.
Silvanus Lemni, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Silvanus Macrianenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. A.
Silvanus Metropolitanus, ex Iſauria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Silvanus Perdicenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Silvanus Summenſis, in Collat. Carthag. I. 1077. B.
Silvanus Tarſeoſis, in Conc. Rom. anno 366. I. 743. C.
Silvanus Veliterninus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Silvanus, in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Silvanus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Silvanus primæ ſedis provinciæ Numidiæ, in Collat. Carthag. I. 1061. C. 1072. B.
Silvanus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D. 1028. A.
Silvanus, e Mauritania Sitifenſi. I. 911. E.
Silvanus preſb. io Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Silverius Cælius Papa. II. 1420. E.
Silveſter Cabillonenſis, in Cooc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Silveſter Carcaſſonenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Silveſter Chiemenſis, anno 1442. VIII. 1431. C
Silveſter Veſontienſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.
Silveſter Wigornienſis, anno 1514. IX. 1733. E. 1609. B.
Silvius Boianenſis, anno 1515. IX. 1771. B.

SIM

Simon. Vide etiam, *Symeon.*
Simon Agennenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. C.

Simon Alexandrinus Patriarcha, anno 1409. VIII. 101. A.
Symeon Amidenus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E.
Simon Anconitanus, anno 1416. VIII. 481. C.
Simon Andrenſis, anno 1517. IX. 1539. A.
Simon Ariminenſis, anno 1512. IX. 1582. D. anno 1514. IX. 1734. C.
Simon Beluacenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Simon de Belloloco Bituricenſis, anno 1286. VII. 950.
Simon Mepham Cantuarienſis, anno 1328. VII. 1537. C. anno 1351. VII. 1693. D. anno 1362. VII. 1765. D.
Simon de Subdury Cantuarienſis, anno 1378. VII. 1887. E.
Simon Caſſinenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Simon Catalaunenſis, anno 1329. VII. 1541. D.
Simon Elienſis, anno 1342. VII. 1655. C.
Simeon Fundenſis, anno 879. VI. 210. B.
Simeon Furnitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Simeon Hiſpanorum epiſcopus, anno 1076. VI. 1340. C.
Simeon Laudunenſis, anno 852. V. 40. A.
Simon Londinenſis, anno 1362. VII. 1765. D.
Symon Meldenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Simon Miſnenſis, anno 1409. VIII. 98. D.
Simon Modruſienſis, anno 1512. IX. 1583. B.
Simon de Mutevia, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. D.
Simon Noviomenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. B. anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1173. D. anno circ. 1151. VI, *parte II. circa med.* 1278. E.
Simeon Oſcenſis, anno 1074. VI. 1244. E.
Simon Seguntinus, anno 1302. VII. 1253. D.
Simeon Theotocianorum, in Trullana ſynodo. III. 1703. D.
Simon Turonenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Simon a Maillé Turonenſis, anno 1583. X. 1443. E.
Simeon Wigornenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. D.
Simonetta (Ludovicus) epiſc. Piſaurienſis, in Conc. Trid. X. 26. B. 47 C. Cardinalis, præſidens Concilii Trid. anno 1562. X. 114. B.
Simplicius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Simplicius, in Conc. Valent. aono 374. I. 797. B.
Simplicius Auguſtodunenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Simplicius Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Simplicius Carcabianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Simplicius Novarienſis, in Conc. Mediol. anno 453. I. 1782. D.

Simplicius de Sanefio, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B. Sanofienſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. A.
Simplicius Tibilitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.
Simplicius Tibilitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Simplicius Urgelitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B. in Conc. Cæſarauguſt. anno 592. III. 534. C. in Barcinon. anno 599. III. 538. B.
Simplicius preſb. e Piſidia, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Simplicius preſb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Simpronius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C. idem *Sempronianus*, in Cooc. Tolet. anno 684. III. 1756. D.
Simpronius Segobrienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Simpronius abbas, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Sinderedus ex Spania, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Sindigis diacoous, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Sindunus Segobienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Sindulſus Viennenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Sinibaldus Forocornelianus, anno 1270. VII. 652. E. idem *Sinibaldus* Imolenſis, anno 1286. VII. 949. B.
Sinidius epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Sinitius Italicenſis, in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. E.
Sinuarius Comes, in Conc. Magalonenſi anno 909. VI. 501. E.

SM

Smaragdus preſb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Smaragdus monachus ſub Eutyche. II. 235. B.

SIR SIS

Siricius (al. Syricus) Cyrseſtenſis, in Conc. Nicæoo, anno 325. I. 314. E.
Siricius notarius eccleſiæ Romanæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1466. E.
Siſaldus Emporitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Siſaldus comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772 C.
Siſebaldo Tuccitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Siſebertus Coïmbrienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Siſebertus abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E.
Siſebutus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748 E.
Siſimirus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1749. A.
Siſinnius Adraniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Siſinnius Baſilinopolis, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Siſinnius Berinopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 826. B. idem Verinopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

Siſinnius Chalcidis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Siſinnius Cherroneſi Cretæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. B.
* *Siſinnius* Cherſoneſi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Siſinnius Claudiopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Siſinnius Dyrrachii, in ſynodo Trullana. III. 1699. A.
Siſinnius Garielenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Siſinnius Heracleæ Europes, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Siſinnius Hierapolis Phrygiæ, in ſynodo ſexta. III. 1427. D.
Siſinnius Laodiceæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Siſinnius Manopoleos, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.
Siſinnius Mitylenæ, in Trullana ſynodo. III. 1702. A.
Siſinnius Musbadenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Siſinnius Nyſſæ in Aſia, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Siſinnius Parii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Siſinnius a Perge, Arianus. I. 683. B.
Siſinnius Philomelii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Siſinnius Præneti, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Siſinnius Silvanorum Iſaurorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Siſinnius Stauropoleos, in Trullana ſynodo. III. 1699. D.
Siſinnius Synnai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Siſinnius Tripoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Siſinnius Zunili, (*al.* Zuruli) in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Siſinnius presb. in Conc. Rom. anno 721. III. 1867. A.
Siſiclus Elbotenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Siſnandus Iriensis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Siſoës Olenæ, anno 1565. X. 1176. C.

SIV SIX

Siwardus Hroſenſis, anno 1072. VI. 1174. D.
Sixtus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Sixtus Salutiarum, anno 1514. IX. 1735. A.
Sixtus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.

SO

Socrates, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. A. *idem qui ſupra mendoſe*, Cochras.
Solemnius Carcaſſonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.
Solemnius Tigiſitanus, in Collat. Carthag. I. 1091. C.
Solon Caralliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1529. E.
Solutor, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Sona Aurienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Sona Britanenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. B.
Sonna Oxomenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Sonna comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. C.
Sonanus Britanienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A. idem qui ſupra, *Sona*.
Sonnatius Remenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. C.
Sonnius (Franciſcus) Antuerpienſis, anno 1570. X. 1206. A.

SOP SOR &c.

Sopater, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Sopater Tambaïenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.
Sophronius Agathenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Sophronius Anchiali, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D. Anchiali metropolita, anno 1439. IX. 427.
Sophronius Apameæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Sophronius Athenienſis, anno 1565. X. 1175. E.
Sophronius Conſtantinæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
Sophronius Corinthi, anno 1565. X. 1175. D.
Sophronius Didymotichi, anno 1565. X. 1176. A.
Sophronius Egarenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Sophronius Hadrianopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Sophronius Veromandenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Sophronius epiſcopus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. B.
Sophronius chorepiſcopus, agens vices Baſſiani Mopſueſtiæ, in Cunc. Chalced. anno 451. II. 58. E.
Sophronius presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1331. A.
Soranus presb. tituli Veſtinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Soranus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 878. A.
Soron Thyatirenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Soſicrates e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Soſipater Batancon, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. A.
Soſipater Libyæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A.
Soter Aulonis, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Soter Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
* *Soter* Theodoſianæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. Theodoſienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Soterichus Panteugenus Antiochenus electus, anno 1156. VI. *parte II.* in Indice.
Soterichus Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1230. C.
Soterichus Ciſciſſenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Soterichus Corcyræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E.
de Scurdis. Vide, *Franciſcus*.
Sozomenus Mileti, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.
Sozon Philipporum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B. Philippenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. B.

SP

Spaſandus Complutenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Spaſandus archidiac. in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Specioſus presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. C.
Spectatus presb in Conc. Rom. anno 595. III. 498. C.
Speraindeo Italicenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Sperantius, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Sperantius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E.
Sperantius diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Speratus Amaderenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Speratus Cataquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. A.
Spes Crepedulenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.
Spesindeo. Vide, *Beatus*.
Splendonius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Splendonius Mutugenenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. D. 1110. B.
Sporacius, in Conc. Chalced. II. 54. C &c.
Spudaſius, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Spudaſius Ceramorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. D.
Spyridon e Cypro, (ſive Spiridion Trimithuntis) in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Spyrido Cythrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

SQ

Squillacius Sillitanus, in Collat. Carthag. I. 1093. A.

ST

Stabilius abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Stabilis Arvernenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Stabilis Caſtelli Felicitatis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Staplius, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1068. A.
Starcandus Eiſtetenſis, anno 948. VI. 604. D. Eiſtadienſis. 607. A.
Statius, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 993. A.
Stauracius Adraniæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Stauracius Chalcedonis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Stauracius Stadiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Stauracius Zenopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Stenar. Lingacopenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1447. A.

STEPH

Stephanus Amaſiæ, in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Stephanus Amaſtridis, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.

Stephanus Adraſi, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Stephanus Anaſtaſiopoleos, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A.
Stephanus Anazarbi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E.
Stephanus Anazarbi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.
Stephanus Ancyræ in ſynodo Trullana. III. 1699. A.
Stephanus Anicienſis, anno 1031. VI. 848. C.
Stephanus Anicienſis, anno 1074. VI. 1255. D. ſed invaſor : anno 1077. VI. 1361. B.
Stephanus Antiochenus e Syris, Arianus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 681. D.
Stephanus Antiochiæ Piſidiæ, in ſynodo ſexta. III. 1427. C.
Stephanus Aradi, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Stephanus Araxi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Stephanus Ariminenſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Stephanus Ariminenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Stephanus Arvernenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Stephanus Aſtigitanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Stephanus Attadi, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.
Stephanus Auguſtodunenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1801. E. 1812. D. anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. B.
Stephanus Auſenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Stephanus Bagonitiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Stephanus Balaneæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Stephanus Baratenſis. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Stephanus Bareos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Stephanus Gabriël Barenſis, anno 1516. IX. 1838. C.
Stephanus Bindæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Stephanus Bituricenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Stephanus Botryos, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Stephanus Buthroti, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Stephanus Cabilonenſis, anno 886. VI. 396. D.
Stephanus Cæſareæ Aſiæ, in ſynodo Trullana. III. 1698. E.
Stephanus Cæſenas, in Conc. Rom anno 680. III. 1139. C.
Stephanus Cameracenſis, anno 909. VI. 547. A.
Stephanus Langton Cantuarienſis, anno 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1971. E. anno 1215. VII. 79.
Stephanus Carcaſſenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Stephanus Carpentoratenſis, anno 1012. VI. 795. E.
Stephanus Caſtabalorum, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B.
Stephanus Cauni, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Stephanus Cerenſis, anno 998. VI. 758. C.
Stephanus Cherſonis, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.
Stephanus Ciceſtrienſis, anno 1267. VII. 579. A.
Stephanus Clipienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Stephanus Clyſmatis, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Stephanus Cordubenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. A.
Stephanus Corinthi, in ſexta ſynodo. III. 1426. C.
Stephanus Cypſellorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C. Cypſeli, in Conc. CP. anno 870. V. 925. A.
Stephanus Daliſandi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Stephanus Daraſi, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.
Stephanus Dolenſis, anno 1409. VIII. 102. B. anno 1415. VIII. 319. C.
Stephanus Dorenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.
Stephanus Eduenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A. anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1163. E. idem qui ſupra Auguſtodunenſis.
Stephanus Elibertanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.
Stephanus Polverellus Ellectenſis, anno 1609. XI. 54. A.
Stephanus Elnenſis, anno 1351. VII. 1688. B.
Stephanus Emeritenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
* *Stephanus* Epheſi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. D. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Stephanus Epiphaniæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Stephanus Ferentinas, anno 761. III. 2003. C.
Stephanus Ferentinas, anno 879. VI. 210. B.
Stephanus Ficodenſis, (*pro* Ficoclenſis,) anno 967. VI. 652. E.
Stephanus Galliſanus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.
Stephanus Gangrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Stephanus Germæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Stephanus Gerontis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Stephanus Gordoſervæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A. Gordoſervorum, in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.
Stephanus Gummaſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Stephanus Heracleæ Ponti, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Stephanus Hierapolis, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 86. A. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Stephanus Hieroſolymitanus, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1131. C.
Stephanus Manenon, al. Jamniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Stephanus Jamnitanus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. C.
Stephanus Laminenſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1113. D.
Stephanus Laodiceæ Theodoriadis, in Conc. V. anno 553. 203. E.
Stephanus Lariſſæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.
* *Stephanus* Limyræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. Limyrenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Stephanus Locrenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.
Stephanus Magneſiæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. B.
Stephanus Majumæ Aſcalonis, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.
Stephanus Menytanus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Stephanus Monopolitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Stephanus Monteſeletranus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Stephanus Morinorum, anno 909. VI. 548. A.
Stephanus Narnienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Stephanus Narnienſis, anno 1015. VI. 820. B.
Stephanus Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Stephanus Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C. in Conc. CP. anno 870. V. 922. E. anno 879. VI. 210. B.
Stephanus Nicææ, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Stephanus Nicomedienſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Stephanus Nurſienſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A.
Stephanus Olorenſis, anno 1060. VI. 1075. B. Oleronenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Stephanus Oretanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Stephanus Ortenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Stephanus Orymnenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Stephanus Oſcenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Stephanus Pari, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Stephanus Pariſienſis, anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1973. D. anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1145. D.
Stephanus Parnaſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Stephanus Patavii Aſiæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Stephanus Patracenſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Stephanus Pharſalorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Stephanus Philadelphiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Stephanus Philomelii ex Piſidia, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Stephanus Popilienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Stephanus Portuenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Stephanus Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. C.

Stephanus Prænestinus, anno 1260. 456. A.

Stephanus Pruſaenſium, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

Stephanus Prymneſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.

Stephanus Ptolemaïdis Libyæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.

Stephanus Pyrgii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C. Pyrgi, in Conc. CP. anno 870. V. 925. D.

Stephanus Raphiæ, pro Euſtochio Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. D.

Stephanus Ruſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

De Stella (Thomas) epiſc. Salpenſis, in Conc. Trid. X. 48. A.

Stephanus Sariphæus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1418. C.

Stephanus Saſimorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.

Stephanus Seccenſis, anno 1037. VI. 916. C.

Stephanus Senenſis, anno 963. VI. 627. C.

Stephanus Senonenſis, anno 1300. VII. 1207. A.

Staphyleus (Joannes Lucius) epiſc. Sibinicenſis, in Conc. Trid. X. 25. E. 47. A.

Stephanus Silandi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

Stephanus Sinitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

Stephanus Sinnuaritenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. B.

Stephanus Smyrnenſis, in ſynodo Trullana. III. 1699. E.

Stephanus Suanenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 871. A.

Stephanus Sugdaënſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

Stephanus Synnai, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.

Stephanus Syracuſius, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

Stephanus Talaptenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.

Stephanus Taraquenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.

Stephanus Tarſenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.

Stephanus Teïtarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B. 1530. E.

Stephanus Thebarum Ægypti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.

Stephanus Tityaſſi, in Trullana ſynodo. III. 1710. E.

Stephanus Trecenſis, anno 1409. VIII. 108. A.

Stephanus Trojanus, anno 1075. VI. 1335. D.

Stephanus Tuccaborienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.

Stephanus Tyraſſonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.

Stephanus Vabrenſis, anno 1409. VIII. 107. C.

Stephanus Valerienſis, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A.

Stephanus Vallavenſis, anno 998. VI. 757. C. anno 1031. VI. 852. C. idem Anicienſis. 874. C. Velavenſis. 1052. E.

Stephanus Venuſinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.

Stephanus Verinopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.

Stephanus Vibonis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

Stephanus Vigintimilienſis, (*pro* Vintimilienſis, *ſive* Albintimilienſis,) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

Stephanus Zucabiaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Stephanus chorepiſcopus Cappadociæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.

Stephanus presb. in Conc. Rom. anno 495. II. 943. A.

Stephanus presb. tituli Euſebii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.

Stephanus presb. tituli Apoſtolorum, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.

Stephanus presb. Oſtii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.

Stephanus prior monaſterii Olympii CP. II. 1211. B.

STER

Stercorius Aucenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.

Stercorius de Canuſio, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. A.

STI

Stigandus Cantuarienſis, anno 1066. VI. 1157. B.

Stigandus Ciceſtrenſis, anno 1072. VI. 1174. C. anno 1075. VI. 1557. C.

Stigandus Ciſtrenſis: idem, Ciceſtrenſis.

STO

Stodilus Lemovicenſis, anno 848. V. 18. A. idem *Stodilo* Lemovicenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.

STR

De Straſſen (Chriſtophorus) Orator Marchionis Brandeburg. in Conc. Trid. X. 89. C.

Strategius Athribites, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D.

Strategius Dardani, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

Strategius Hephæſtienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.

Strategius Lemnius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.

Strategius Ocæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

Strategius Polybotorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Polybotenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

Strategius diaconus & monachus monaſterii S. Joannis. II. 1215. D.

Stratocles Proconneſi, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.

Stratonicus Cymæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

Stratonicus Solenſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.

Stratonicus prior monaſterii S. Dometii, CP. II. 1214. C.

Stratonicus Syedrorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.

Stratophilus Pityuntis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.

STY

Stygol presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. B.

Stylianus Neocæſareæ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. E. in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1122. A. 1130. E.

SV

Suanila Oretanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.

Suavis de Convenis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.

Subdatius Sucardenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Subitanus Idenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Sub..... Oſcitanus, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1945. B.

Succenſianus Febianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

Succeſſus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.

Succeſſus a Birgermaniciana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. A.

Succeſſus de Eliocrota, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.

Suggerius abbas S. Dionyſii, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1145. E. 1146. E.

Sulpicius Bituricus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.

Sulpicius Bituric. in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.

Sumila Veſenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. B. 485. C.

Sunalbus Amerinus, anno 761. III. 2003. A.

Suniaguiſidus Laniobrenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.

Suniemirus comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. C.

Suniefredus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.

Sunifredus Narbonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E. in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.

Suinterius Valentinus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.

Suniulfus abbas, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. A.

Superior Nerviorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

Superventor, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.

Surgentius de Pocofeltis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

Surinus ſubdiaconus. II. 1379. B.

Suſtratius Cadurcenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.

Suthinius Tranenſis, anno 761. III. 2003. C.

Sutierricus diaconus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.

Swithulphus Londonienſis, anno 851. V. 36. C.

Swithunus Wintonienſis, anno 851. V. 36. D. anno 855. V. 113. B.

SY

Syagrius Æduorum, in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 355. D. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.

in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.
Syagrius Gratianopolitanus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C. in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Syagrius, vir illuſtris, in Conc. Arauſic. II. anno 529. II. 1102. D.
Symeonius Amidæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. idem *Symeon* Amidæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Symeon Arcadiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Symeon Attaliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Symeon Cæretaporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Symeon Cerami, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. 218. C.
Symeon Ceraſuntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Symeon Credami, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Symeon Develti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Symeon ſancti Dulæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Symeon Laodiceæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Symeon Laudunenſis, anno 840. IV. 1450. C. anno 847. IV. 1504. B.
Symeon Leucæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Symeon Ocæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Symeon Selybriæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Symeon Tribenadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Symeon monachus, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. D.
Symmachus Attaliæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II 271. B.
Symmachus Papa. Vide, *Cælius Symmachus*.
Symphorus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.
Symphoſius, in Conc. Tolet. an. inc. I. 994. A.
Sympoſius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Sympoſius Seleucienſis ex Iſauria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Synedius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 700. E.
Syneſius Neſſi (*al.* Cynes) in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Syneſius presb. in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B.
Syricus (al. Siricius) Cyrreſtienſis, in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Syropulus (Silveſter) in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Syrus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Syrus Corniculanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Syrus Palentinus, anno 1050. VI. 1025. D.

TA

TAberna (Ludovicus) Laudenſis, anno 1582. X. 1140. A.
Tacanus Albulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Tagliavia (Petrus) archiepiſc. Panormitanus, in Conc. Trident. X. 25. C. 46. D.
Tagentius Valerienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Taïo Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Talarus Minturnenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Talaſius Andegavenſis, in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C. & 792. C. 796. D.
Talaſius Aſtoricenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Talaſius Gratinopolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Talo Gerundenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Tanimundus Suanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Taraſius CP. in ſeptima ſynodo. IV. 455. E.
Taraſius Eriſtæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Taraſius Nicopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. B.
Tarcondimantus Ægeon, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 591. A.
Tarianus Auguſtæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. A. 1578. E.
Tarſicius Apamenus, e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Tates Colybiaſi, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.
Tatianus Myrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Tatianus diaconus & notarius. II. 579. B.
Tauricianus (al. *Taurentianus*) Nivernenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. E.
Taurinus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Taurinus, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Taurinus Telonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E.
Taurinus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Taurus Agarenſis, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1068. A.

TE

Teberianus Quidienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Tedaldus Mediolanenſis, anno 1078. VI. 1575. E.
Tedbaldus Patavienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Tedbaldus (Ughello *Theobaldus*) Placentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Tedecharius epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. E.
Tedericus Orbinenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Telaphius a Chalcedonia, Arianus. I. 681. E.
Telemachus Hadrianopolitanus e Piſidis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Tello Coetadiddo, anno 765. III. 2011. A.
Tenax, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Tenax ab Horreis Cæliæ, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. A.
Tendaldus Albanenſis, anno 1037. VI. 916. B.

TER

Terentianus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Terentianus Tubulbacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Terentius, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.
Terentius Seleucianenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Terentius presb. Novæ lauræ. II. 1215. C.
Termatius presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Terreſarius comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1749. A.
Tertiolus Cillitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Tertiolus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Tertullianus Hirenenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Tertullus Cilibienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.
Tertullus Juncenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Tertullus diaconus, in Conc. Rom. anno 499. II. 963. A.

TET

Tetbaldus Veliternenſis, anno 998. VI. 758. B.
Tethardus Hildeſheimenſis, anno 948. VI. 607. A. idem *Theodardus*.
Tetradius de Biturica, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B. Aurelian. 1012. C.
Tetradius Vendaſcenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Tetradius Veſoncenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C. Lugdun. 356. A.
Tetricus Lingonicus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B. Lingonenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.

TEV

Teudaldus Eugubinenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Teuderandus Aſculanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. D.
Teudericus Lutovenſis, anno 913. VI. 557. B.
Teudertus Arbinenſis, anno 1049. VI. 973. C.
Teudulſus Dertonenſis, anno 876. VI. 169. D.
Teveriſtus Salmanticenſis, anno 610. III. 550. A.
Teugrinus Albenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Teupertus Pupilienſis, anno 997. VI. 754. C.
Teutbaldus Lingonenſis, anno 894. VI. 433. D.
Teutgaudus Treverenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Teutherus Gerundenſis, anno 878. VI. 198. A.
Teutolo Turonenſis, anno 933. VI. 574. E.
Teupertus Feltrenſis, anno 967. VI. 652. E.
Teutrannus Darantaſiæ, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D. idem *Teutrannus* Tarantaſienſis, anno 878.

VI. 35. A. D anno 879. VI. 346. A.

Teuzo Teatinus, anno 1074. VI. 1260. D.

THA

Thaddæus Aceſtianenſis, anno 1439. IX. 425. E.

Thaddæus Forlipopilienſis, anno 1286. VII. 949. B.

Thalaſſius Aſiatus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

Thalaſſius Berytenſis, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.

Thalaſſius Cæſarienſis e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.

Thalaſſius Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. CP. anno 449. II. 171. D. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. D. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D. 374. B.

Thalaſſius Dorylæi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.

Thalaſſius Nicomediæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.

* *Thalaſſius* Parii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B. in Conc CP. anno 460. II. 786. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

Thalaſſius presb. in Conc. Rom. anno 721. III. 1867. B.

Thalelæus Hadrianopolis Piſidiæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.

Thalelæus Iſindorum, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.

Thalelæus monachus. II. 1243. D.

Thales Argi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.

THEA

Theagenes Synnadorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.

Thealdus archidiaconus Leodienſis, anno 1271. poſtea Gregorius X. Papa. VII. 660. B. idem aliis *Theobaldus*, & *Simbaldus*. 662. E.

Theantimus Araxenus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.

Theaſius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A. in Cod. Afric. I. 915. C. in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B. Membloſitanus, in Collat. Carthag. I. 1089. A.

THEM

Themiſtius Hadrianopolis e Piſidia, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

Themiſtius Iaſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. A.

THEOB

Theobaldus Albanenſis, anno 1015. VI. 820. C.

Thebaldus Ambianenſis, anno 972. VI. 688. E. anno 975. VI. 701. A.

Theobaldus Ambianenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1689. B.

Theobaldus Aurelianenſis, anno 1460. IX. 1521. B.

Theobaldus Biſuntinus, anno 1409. VIII. 107. A.

Theobaldus Cantuarienſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1206. B.

Theobaldus (al. *Geraldus*) Carcaſſonenſis, anno 1415. VIII. 279. C.

Theobaldus Leodienſis, anno 1310. VII. 1318. C.

Theobaldus Nivernenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1689. C.

Theobaldus Oſtienſis & Velletrenſis, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem*. 1888. C.

Theobaldus Pariſienſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1324. A.

Theobaldus Velitenenſis, anno 1015. VI. 820. A.

THEOC

Theoclitus Lacedæmoniæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.

Theoctiſtus Acroni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

Theoctiſtus Berhœæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A.

Theoctiſtus Berœæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.

Theoctiſtus Cæſareæ Bithyniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Theoctiſtus Cæſareæ Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1579. A.

Theoctiſtus Erythrarum, in Conc. V. anno 533. III. 204. E.

Theoctiſtus Halicarnaſſi, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

Theoctiſtus Oſtracines, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.

Theoctiſtus Piſinuntis, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. Peſinuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B.

Theoctiſtus Phocæorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1530. D.

Theoctiſtus Pruſæ, in Conc. V. anno 553. III. 205, A.

Theoctiſtus Tiberiopolcos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

Theoctiſtus Trallium, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

Theoctiſtus presb. agens vices Diogenis Orthoſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C.

Theoctiſtus diaconus epiſcopi Eliæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.

Theoctiſtus prior monaſterii Deiparæ prope ſanctum Job, CP. II. 1211. E.

THEOD

Theodardus Hildineſheimenſis, anno 948. VI. 604. D.

Theodardus Narbonenſis, anno 886. VI. 397. A.

Theodefredus Ambianenſis. III. 1013. C.

Theodegetes Phytiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Theodelitus comes, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. B.

Theodemanus Aquileienſis. V. 25. A.

Theodemirus Columbrienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 136. B.

Theodemirus Veſſenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.

Theodericus Cameracenſis, anno 875. VI. 164. E.

Theodericus Carnotenſis, anno 1040. VI. 918. B. anno 1063. VI. 1107. D.

Theodericus Mindenſis, anno 1006. VI. 772. B.

Theodericus Monaſterienſis, anno 1225. VII. 142. B. D.

Theodeſindus Britonenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.

Theodeſindus Irienſis, (forte qui *Siſnandus*, *ſupra*, *pag.* 129.) in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. idem *Theoderindus*. 136. B.

Theodewinus ſanctæ Rufinæ, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1238. C.

Theodinus (Eliſeus) epiſc. Soranus, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. B.

Theodiſclus Lamecenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. A.

Theodoigius Abilenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.

De Theodolis (Hieronymus) epiſc. Gaditanus, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.

Theodoinus Hadrienſis, anno 877. VI. 190. E.

Theodolfus Curienſis, anno 895. VI. 456.

Theodricus Cameracenſis, anno 853. V. 52. E.

THEODOR

Theodoretus Alabandenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

Theodoritus Alindenus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.

Θεοδωρῆτος Antiochenus Patriarcha, anno 781. III. 2059. A.

Theodoretus Cyri, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1455. E.

Theodoricus Cameracenſis, anno 840. IV. 1450. C.

Theodoricus Colonienſis, anno 1420. VIII. 1007. D.

Theodoricus Lubecenſis, anno 1516. IX. 1836. C.

Theodoricus Lugdunenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.

Theodoricus Metenſis, anno 1006. VI. 769. D. anno 1011. VI. 794. B. idem *Thiedericus*. 802. A.

Theodoricus Mimidonenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.

Theodoricus Oliſipponenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. A.

Theodoricus civitatis Papalis, anno 1305. VII. 1277. A.

Theodoricus Peruſinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.

Theodoricus Ravennas, anno 1234. VII. 239. D.

Theodoricus Theatinus, anno 879. VI. 82. D.

Theodoricus Veſontionenſis, anno 875. VI. 161. A.

Theodoricus Virdunenſis, anno 1049. VI. 1002. B. anno 106.... VI. 1096. D.

Theodorus, in Conc. Antiocheno, anno 269. I. 195. A.

Theodorus, in Conc. Hieroſolym anno 348. I. 690. C.

Theodorus, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.

Theodorus, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. C.

Theodorus Abydi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

Theodorus Adramyti, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.

Theodorus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

Theodorus alius ex Ægypto, in Conc. Sardic.

Sardic. anno 347. I. 670. D.
Theodorus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Theodorus Amaſiæ, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Theodorus Amerinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. B.
Theodorus Amorii, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Theodorus Anenyſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. A.
Theodorus Antiochiæ Piſidiæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
* *Theodorus* Antiphelli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. Antiphellenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Theodorus Apamiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theodorus Aquileïenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Theodorus Arazi, in ſynodo Trullana. III. 1707. B.
Theodorus Arideloium, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. Aribdelæ. 1530. E.
Theodorus Athribeos, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. E.
Theodorus Attaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1528. C. Attalorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B.
Theodorus Auguſtæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Theodorus Aureliopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1435. D.
Theodorus Balancotarum, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.
Theodorus Barcæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.
Theodorus Bartenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. C.
Theodorus Biltenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Theodorus Bindei, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.
* *Theodorus* Bizyenorum, in Conc. V. anno 553. III. 208. B. Bizyes, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Theodorus Bucuba, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Theodorus Bulgarophygi, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Theodorus Caburcii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theodorus Cadi, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Theodorus Cæſareæ Bithyniæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Theodorus Cæſareæ Cappad. in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Theodorus Camuliani, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Theodorus Caſtabalorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Theodorus Caſtridanabeni, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Theodorus Caſtulonenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Theodorus Catanæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Theodorus Cherſoneſi, anno 1280. VII. 838. B.
Theodorus Citii, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Theodorus Claudiopolis Iſauriæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C.
Theodorus Cluſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. C.
Theodorus Comanæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. E. Comanenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Theodorus Conſoranicus. Vide, *Eleutherius.*
Theodorus Cotradorum, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Theodorus Cremnenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Theodorus Daldæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Theodorus Damaſci, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.
Theodorus Doarorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Theodorus Dodonæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A.
Theodorus Dorovernenſis, ſive Cantuarienſis. III. 1015. C. D. in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Theodorus Dryzzparæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Theodorus Echinæi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1530. E.
Theodorus Epheſi, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Theodorus Eumenienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.
Theodorus Euripi, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.
Theodorus Forojulienſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. D.
Theodorus Gadarorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C. 1530. D.
Theodorus Gadarenſis, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. D.
Theodorus Galleſienſis, anno 877. VI. 191. A.
Theodorus Gargarenſium, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Theodorus Germæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Theodorus Gordenorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Theodorus Gortynæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E. in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Theodorus Helenopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Theodorus ab Heraclea Thraciæ, Arianus. I. 681. E.
* *Theodorus* Heracleæ Ponti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. Heracleenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Theodorus Heracleæ Latmi, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.
Theodorus Heracleopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Theodorus Hierapoleos ad Euphratem, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Theodorus Hierocæſareæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Theodorus Hieroſolymitanus, anno 750. V. 1542. D.
Theodorus Hirinenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Theodorus Iborenſis, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Theodorus Ingelon, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Theodorus Ipsenorum, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. D.
Theodorus Iteæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Theodorus Juſtinianæ novæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. E.
Theodorus Juſtinianopolis Melæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Theodorus Laodiceæ e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Theodorus Laodiceæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Theodorus Laodicenus in Caria, anno circiter 870. V. 1547. E.
Theodorus Leontopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Theodorus Limyræ, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Theodorus Lyſinienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Theodorus Manturanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Theodorus Maſſilienſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Theodorus Maſtaurorum, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Theodorus Melitenenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Theodorus Midaii, in ſynodo Trullana. III. 1710. B.
Theodorus Mopſueſtiæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Theodorus Mylomnorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 115. E.
Theodorus Myrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Theodorus Myrines, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Theodorus Nazianzi, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Theodorus Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. A.
Theodorus Nicæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Theodorus Nyſſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Theodorus Octodorenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E. Idem *Theodulus* in Mediolan. I. 855. C.
Theodorus Olbæ, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Theodorus Orycandenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Theodorus Orymni, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.
Theodorus Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Theodorus Panormi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Theodorus Pari, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. E.
Theodorus Peltarum, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Theodorus Pergami, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Theodorus Petrarum, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Theodorus Phaſidis Lazorum, in ſynodo Trullana. III. 1699. D.
Theodorus Pinarenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Theodorus Pompeïopolis, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Theodorus Porphyrionis, in epiſt. ſynodica, anno 518. II. 1354. C.
Theodorus Porthmi, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Theodorus Præneti, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Theodorus Pruſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

Theodorus Ravennas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C. in ſexta ſynodo. III. 1426. B.
Theodorus Roſellanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Theodorus Sareanenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem*. 1954. D.
Theodorus Seleuciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Theodorus Sidonius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Theodorus Sogdææ, anno 1280. VII. 838. C.
Theodorus Sporæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theodorus Stauropoleos, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.
Theodorus Subritenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Theodorus Tamateni, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.
Theodorus Tarſenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.
Theodorus Tarſi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.
Theodorus Tarſi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.
Theodorus Taurianæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Theodorus Thermenſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. C. Thermarum Cappadociæ, in Trollana ſynodo. III. 1702. D.
Theodorus Theſſalonicæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. in Conc. CP. anno 870. V. 923. E.
Theodorus Trapezuntis, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Theodorus Trimithuntis, in ſexta ſynodo. III. 1426. B.
Theodorus Tripoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Theodorus Trocmadorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. B.
Theodorus Tropeianus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. A.
Theodorus Tropæorum, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Theodorus Tyndaritanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Theodorus Vaſadarum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 319. A. Vaſadenſis, in Conc. Antioch. anno 341. I. 592. A.
Theodorus Vercellenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Theodorus Veriſſæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Theodorus Uzelenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Theodorus Xoanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Theodorus chorepiſcopus Iſauriæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Theodorus presb. pro Leucadio Bajocaſſino, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Theodorus monachus & archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 170. E.
Theodorus monachus ſub Eutyche. II. 235. B.

THEODOS

Theodoſius epiſcopus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Theodoſius Amathuntis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 228. E. 270. D.
Theodoſius Antiochenus ex Iſauria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Theodoſius Arcavicenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Theodoſius Arelatenſis, in epiſt. Concilii Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Theodoſius Autiſiodorenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1014. A.
Theodoſius Bybli, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Theodoſius Canothæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E.
Theodoſius Capitolienſis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. D.
Theodoſius Crotonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Theodoſius Eclunienſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.
Theodoſius Eleutheropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theodoſius Hieroſolym. in Conc. CP. anno 870. V. 923. B.
Theodoſius Hydenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Theodoſius Juſtinianopolis, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Theodoſius Lacedæmonis, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Theodoſius Manturanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Theodoſius Maſtaurorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. C. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.
Theodoſius Myræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Theodoſius Nazianzi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.
Theodoſius e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Theodoſius Philadelphiæ Lydiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Theodoſius Pompeiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theodoſius Pſibelorum, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.
Theodoſius Rhodi, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Theodoſius Scythopolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A. in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Theodoſius Sinopes, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Theodoſius Syracuſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Theodoſius Tymbrados, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Theodoſius Verinopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.

THEODOT

Theodotus Alabandenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A.
Theodotus Ancyranus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1466. C. 1527. B.
Theodotus Caſſiteras qui & Flavianus, CP. anno 814. V. 1543. E.
Theodotus Claudiopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Theodotus Eurææ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Theodotus Gordi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Theodotus Hierapolitanus ex Euphrateſia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Theodotus Palatenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Theodotus Seleucienſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.

THEODV

Theodulfus Aſtigitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Theodulfus Dertonenſis, anno 877. VI. 190. E. ſupra, *Teudulfus*.
Theodulfus Malacitanus, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 557. D. 568. E.
Theodulfus epiſcopus in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 130. E.
Theodulfus de monaſterio Laubias, anno 765. III. 2010. E.
Theodulus Ancyræ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Theodulus Chalcedonenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Theodulus Coraceſienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Theodulus Eluſæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1530. E.
Theodulus Iconii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Theodulus a Neocæſarea, Arianus. I. 682. E.
Theodulus Patarenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theodulus Silvienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Theodulus Ticeliæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B. idem *Theodulus* Ticeliæ, Gr. Εκέλης, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Theodulus Tranopoleos, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.

THEOG

Theogenes ab Hippone Regio, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. E.
Theogenes a Lizia, Arianus. I. 683. A.
Theognis Nicænus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Theognius Cii, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Theognius presb. in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Theogneſtus Apamiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Theogneſtus Parnaſſi, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.
Theogneſtus Pompeiopolis, in Trullana ſynodo. III. 1699. E.

THEON

Theon Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Theon Selinuntis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
Theon Sethroïtes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1529. E.
Theon Theodoſiopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Theonas Butitarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

Theonas Cyſſon, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Theonas Cyzicenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E. 423. C.
Theonas Pſynchis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. A.
Theonas Theſſalonicæ, anno 1565. X. 1175. C
Theonas Vantenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Theonas presb. ſancti montis Sinaï. II. 1215. D.

THEOP

Theopemptus Apameæ, in ſynodo Trullana. III. 1699. E.
Theopemptus Cabaſorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. C.
Theopemptus Ciſſami, in ſynodo Trullana. III. 1703. B.
Theopemptus Mociſi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.
Theopemptus Stratoniciæ, In ſynodo Trullana. III. 1707. D.
Theopemptus Tyrei, In epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Theopemptus presb. anno 761. III. 2003. C.
Theophanes Azani, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A. Azancorum, in Conc. CP. anno 870. V. 928. A.
Theophanes Antiochenus, in ſexta ſynodo. III. 1426. A.
Theophanes Antiochiæ parvæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theophanes Caloæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Theophanius Lebedi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Theophanes Lilybæi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Theophanes Mæoniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Theophanes Melitopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Theophanes Macrocomes, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Theophanes Philadelphiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. A.
Theophanes Sorenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Theophanius Philadelphiæ Lydiæ, in Conc. Epheſ anno 431. I. 1351. B. 1533. B. 1578. E.
Theophanes Selgæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. B.
Theophanes Tralleos, in Conc. CP. anno 870. V. 925. C.
Theophanes Thurinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. E.
Theophanius presb. in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. E.
Theophanes chorepiſcopus Bithyniæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Theophanius chorepiſcopus Cappadociæ, in Conc. Nicæno, annu 325. I. 316. C.
Theophanius archid. S. R. E. in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 47. A.
Theophanes diaconus S. R. E. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Theophilus, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Theophilus, in Conc. Rom. anno 366. I. 743. C.
* *Theophilus* Acraſſenſis, (pro *Ariaſſenſis*)

in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Theophilus Alexandr. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A. in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Theophilus Alindi Mæoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Theophilus Anaſtaſiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
* *Theophilus* Ariaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A.
Theophilus Bare, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.
Theophilus Chii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Theophilus Cleopatridis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. Cleopatridis, quæ & Arſinoë, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Theophilus Demetriadis, aono 1565. X. 1176. C.
Theophilus Erythræ, in Conc. Chalced. anno 451. II, 59. C.
Theophilus Gothiæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Theophilus Hadrianopolis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Theophilus Heraclienſis metropolita, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. A. Heracleæ Europæ, in libello CP. ſynodi, anno 518. II. 1326. C.
Theophilus Iconii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Theophilus Magneſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Theophilus Pruſiadis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Theophronius Aphrodiſiadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.
Theophylactus Ancyræ, anno 890. VI. 423. C.
Theophylactus Apolloniadis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Theophylactus Ceraſuntis, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.
Theophylactus Charitopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Theophylactus Cinabarenſis, in ſeptima ſynodo IV. 467. D.
Theophylactus CP. anno 944. VI. 597. E.
Theophylactus Cypſelli, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Theophylactus Euchaïtarum, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Theophylactus Euripi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Theophylactus Hypæpenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Theophylactus Iconii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. B.
Theophylactus Methymnæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. A.
Theophylactus Moſynenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Theophylactus Prænestinus, anno 963. VI. 627. C.
Theophylactus Sardium, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Theophylactus Trallæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Theophylactus presb. Ipſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Theopiſtus Hermocapeli, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Theopompus Trimethuntis, io Conc. CP. anno 381. I. 816. A.

THEOS

Theoſebius Cii Bithyniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1455. E. 1534. A.
* *Theoſebius* Ilii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Theoſebius Maximianopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Theoſebius Philomelienſis, io Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Theoſebius Prienæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1530. D.

THEOT

Theotarius Gerundenſis, anno 875. VI. 161. B. anno 876. VI. 174. E. Vide, *Teutherus*.
Theotboldus Liogonenſis, anno 853. V. 53. B.
Theotecnus Aſenæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Theotecnus Cæſareæ in Palæſtina, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Theotecnus Cyclenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.
Theotecnus Tyrei, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Theotelaus Wormatienſis, anno 895. VI. 456. D.
Theotimus Acmoneæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Theotimus Arabenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Theotimus Argi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B
Theotimus Crotonenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Theotimus Scythiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 709. D.
Theotimus monachus ſub Eutyche. II. 235. C.
Theotmarus Juvavenſis. VI. 126. A. anno 901. VI. 483. C.

THER THES

Therapius a Bulla, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. D.
Theſeus Maceratenſis, anno 1516. IX. 1803. D.
Theſeus Recanatenſis, anno 1514. IX. 1735. D.

THEV

Theudefredus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Theudefredus Viſenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Theudemundus comes, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. C.
Theuderacus Aſſidonenſis, in XII. Tolet. Conc. III. 1726. D.
Theuderedus Pacenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. E.
Theuderius Barcinonenſis, anno 913. VI. 557. B.
Theudericus Camaracenſis, anno 8.... V. 1457. B.
Theudila, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Theudiſclus Beatienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Theudo Cameracenſis, anno 972. VI. 688. E.

Theudobaudus Leaovienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Theudorus Auſelinus, anno 610. III. 549. A.
Theudorus Baſlitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Theudorus Caſtulonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Theudulphus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Theudulus, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.
Theutgaudus Trevirorum, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. A.

THI

Thiedo Wirceburgenſis, anno 922. VI. 559. D.
Thietmarus Mindenſis, anno 1250. VI. 749. D.
Thietmarus Oſneburgenſis, anno 1006. VI. 772. B.
Thineferth abbas, in Conc. Clovesh. IV. 969. A.

THO

Thomas, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1215. B.
Thomas Ægeæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B.
Thomas Æginæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Thomas Alalcomenius, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Thomas Apameæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Thomas Aquenſis, in Provincia, anno 1409. VIII. 107. A.
Thomas Auliocomæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. C.
Thomas Belvacenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Thomas Beriſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Thomas Callinenſis, anno 1513. IX. 1673. C.
Thomas Cantuarienſis, anno 1162. VI. *parte II. poſt med.* 1381. A. *& ſeqq.* 1587. E.
Thomas de Arundelio Cantuarienſis, anno 1396. VII. 1923. B.
Thomas Cantuarienſis, anno 1456. IX. 1379. A.
Thomas Carliolenſis, anno 1400. VII. 1926. D.
Thomas Carthaginenſis, anno 1054. VI. 949. B.
Thomas Cediſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Thomas Cervienſis, anno 1512. IX. 1582. D.
Thomas Circeſii, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Thomas Comaclenſis, anno 1514. IX. 1734. C.
Thomas Conſtantinæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Thomas Cobdenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. C.
Thomas Deibæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D.
Thomas Eboracenſis, anno 1070. VI. 1165. C. anno 1075. VI. 1557. B. anno 1104. VI. *parte II.* 1806. B.
Thomas Emonenſis, anno 1416. VIII. 481. B.
Thomas Exonienſis, anno 1382. VII. 1892. A.
Thomas Farenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Thomas Faventinus, anno 1438. IX. 728. E.
Thomas Germaniciæ, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Thomas Herefordenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Thomas Hypſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Thomas Imolenſis, anno 1253. VII. 439. D.
Thomas Lechlienſis, anno 1515. IX. 1772. A.
Thomas Lincolnienſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Thomas Lucenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Thomas Mompſueſtiæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. 579. B.
Thomas Plocenſis, anno 1267. VII. 580. B.
Thomas Porphyrionis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.
Thomas Ravennas, anno 1438. IX. 728. D.
Thomas Rheginus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Thomas Roffenſis, anno 1382. VII. 1892. B.
Thomas Saonenſis, anno 1515. IX. 1800. B.
Thomas Sardiniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. D.
Thomas Strengenenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
**Thomas* Theodoſiopolis Phrygiæ, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D. Theodoſiopolitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Thomas Tyri, in Conc. CP. anno 870. V. 923. A.
**Thomas* Valentinianopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1529. C. in Conc. CP. anno 448. II. 138. B. 170. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Thomas Uratiſlavienſis, anno 1248. VII. 429. C. anno 1257. VII. 499. D.

TI

Tiberinus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Tiberius Amiſi, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Tiberius Curium Sabinorum, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. C.
Tiberius Laodiceæ Phrygiæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.
Tiberius Lyſtrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Tiberius Silvæ Candidæ, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Tiberius Tentyrites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.
Tiberius Trajanopolis, in Trullana ſynodo. III. 1699. D.
Tiburtius Capuanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Tidfrithus epiſcopus, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Tidhun presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Tigridius Agathenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D. in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D.
Tigrinus Anconitanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Tigrius e clero CP. anno 431. I. 590. B.

TIM

Timaſarcus, Arianus. I. 682. D.
Timaſius presb. pro Leontio Cataleno, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Timianus Utinenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Timotheus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Timotheus Abellinas, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Timotheus ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Timotheus alius ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Timotheus Alexandrinus, in Conc. CP. anno 381. I. anno 813.
Timotheus ab Anchialo, Arianus. I. 684. B.
Timotheus Balaneæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. Balaneorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
Timotheus Berrhœæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Timotheus Berytius, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Timotheus Briulitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1530. E.
Timotheus Cybiſtrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Timotheus Diopolitanus, ex Ægypto, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Timotheus Dolichenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B.
Timotheus Germanorum (pro *Germenorum.*) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1431. A. 1495. E. 1529. B. Germenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Timotheus Megalopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.
Timotheus Meſembriæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Timotheus Primopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in CP. anno 448. II. 170. C.
Timotheus Saracenorum, in Conc. CP. anno 449. II. 174. A.
Timotheus a Scythia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1530. C.
Timotheus Tagurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Timotheus Termeſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1431. C. 1528. E.
Timotheus Tomitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1530. C.
Timotheus presb. tituli Marcelli, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Timotheus monachus ſub Eutyche. II. 235. A.
Timotheus Arianus. I. 682. D

TIT

Tithoës ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Titus Boſtrenſis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Titus Paretonii, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Tituinus S. Rufinæ, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1180. D.

Titianus Suſetulenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. C. 1110. C.
Titillus notarius, in ſynodo Herudfordenſi. III. 1018. B.
Titus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.

TO

Tobias Roffenſis, in Conc. Becanceldæ, anno 694. III. 1805. D.
A Toleto (Franciſcus) orator Caroli V. Imp. in Conc. Trid. X. 27. A. 88. E.
Tonſanus Tullenſis, anno 1549. IX. 2141. B.
Toribius presb. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Totta epiſc. in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.

TRA

Trajanus presb. Turrium Jordanis. II. 1215. C.
Tranquillinus Antiochiæ Piſidiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1532. E.
Tranquillus Ferentinus, anno 1514. IX. 1735. B. idem Firmanus, (*pro* Ferentinus) anno 1513. IX. 1690. B.
Tranquillus presb. pro *Pappulo* Genavenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.
Tranſmarus Noviomenſis, anno 948. VI. 614. B.
Tranſmundus Feſulanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Tranſmundus Valvenſis, anno 1080. VI. 1464. D.
Trapettus Arauſicus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Trapidius Arauſicus, in Conc. Valent. anno 584. III. 457. D.
Traſericus comes, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1749. A.
Traſmirus procer, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1749. A.

TRI

Tribonianus Primopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. A.
Tribunitius Phalaritanus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Tribunus archidiaconus, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.
Trifolius Aboſenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. D.
Trigidius Taurinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Triphyllius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Tripolius Ucitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Triſtandus de Salazar Senonenſis, anno 1485. IX. 1519. A.
Triſtanus Trecorenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Triviſanus (Joannes Hieronymus) Patriarcha Venet. in Conc. Trid. X. 419. D.
Trivultius (Cathalanus) epiſc. Placentinus, in Conc. Trid. X. 25. D.

TRO TRV

Trogo Morinenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Troilus epiſcopus Cypri. I. 1617. B.
Troïlus Geonenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Trophimus diaconus Seleuciæ Iſauriæ. II. 1223. A.
Truchſes (Otho) Cardinalis & epiſc. Auguſtenſis, in Conc. Trid. X. 27. A. 48. B.
Tructemundus Elborenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Trumwin Pictorum epiſcopus, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.

TRY

Tryphon, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.
Tryphon ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Tryphon Catarenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
• *Tryphon* Chii inſulæ, in Conc. CP. anno 448. II. 138. C. 170. A. *Tryphonianus*. 199. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Tryphon Colbacenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Tryphon CP. anno 944. VI. 597. E.
Tryphon Rhuſii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Tryphon archimandrita, in Conc. CP. anno 448. II. 171. A.
Tryphon prior monaſterii Elpidii. CP. II. 1214. A.

TV

Tuancius comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Tuda presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Tudfridus Damoceæ, in Conc. Bacancеldenſi. IV. 926. D.
Tuentius presbyter, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Tueſianus Caſonenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Tunila (al. Dunila) Malacitanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Turgiſus Abrincatenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1746. C.
Turketulus abbas Croylandiæ, anno 974. VI. 696. B.
Turraſius Fiſſanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.
Turrinus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Turſtanus, al. *Turſtinus* Bajocenſis, deinde Eboracenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1985. E. 1997. E.
Tuſſanus Siſtaricenſis, anno 1624. XI. 57. C.
Tutto Ratiſponenſis. VI. 126. A. idem *Tuto* Radasbonenſis, anno 895. VI. 456. D. anno 901. VI. 483. C.
Tutus, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Tutus, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.
Tutus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B. Melſitanus, in Collat. Carthag. I. 1079. B.
a Twn (Sigiſmundus) orator Cæſareus, in Conc. Trident. X. 419. A.

TY

Tychicus Erythræorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. B.
Tychius Methonenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Tychon Citienſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Tychon Tamaſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Tydbeth presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
• *Tynchanius* Apolloniadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Apollonienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Tyrannus Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Tyrannus Antinoi, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 311. D. 312. A.
Tyrannus Germanicopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.
• *Tyrannus* Homonadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Homonadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Tyrannus presb. Amorii, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

VA

VAanes Maſtiaborum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Wadaldus Barcinonenſis, anno 1032. VI. 914. D.
Vadius Leſvitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Wærmund Hroſrenſis, in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Vainardus Conſeranus, anno 879. VI. 62. A.
Wala Autiſiodorenſis, anno 876. VI. 174. D.
Wala Metenſis, anno 878. VI. 121. C.
Valarus epiſc. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 717. B.
Walbertus Mediolanenſis, anno 963. VI. 627. B. *Walpertus*. 652. C.
Walbertus Portuenſis, anno 878. VI. 197. E.
Valcelinus Wintonienſis, anno 1070. VI. 1165. C. idem *Walkelinus* Wintonienſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. B. idem *Wilkilinus*, & *Walchelinus* Wintonienſis, anno 1075. VI. 1557. B. & *Walchelinus* Wentanus.
Walcherus Dunelmenſis, anno 107... VI. 1183. A.
Waldaricus Beneventanus, anno 1059. VI. 1070. C. idem *Uldericus*: & pag. 1078. B. *Udalricus*.
Valdefredus Menteſanus, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.
Valdemarus, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.
Valderedus Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Valderedus abbas, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1031. A.
Valdericus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Waldo Friſingenſis. VI. 126. A. anno 895. VI. 456. D.
Waldo abbas, anno 765. III. 2012. A.
Valdreudus abbas, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. D.
Walefredus Uceticenſis, anno 878. VI. 40. E. idem *Walefridus* Ucetienſis, anno 879. VI. 346. C. 198. A.

VALEN

W. Populoniæ, anno 1059. VI. 1068. A.
Walenus Metenſis, anno 878. VI. 47. B.
Valens, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D. in Sirmienſi. 706.
Valeninus ab Arelato, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Valens a Murſa, Arianus. I. 684. B. Arimin. I. 714. D. &c.
Valens Parembolanua, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. C.
Valens Scythopolitanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Valens Villenobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Valens presb. in Conc. Rom. anoo 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Valens presb. tituli ſanctæ Sabinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. A.
Valentianus Montenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Valentinianus, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Valentinianus Juncenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.
Valentinianus Viſicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 730. D.
Valentinus, in Conc. Milevit. anno 402. I. 1028. A.
Valentinus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Valentinus primæ ſedis Numidiæ, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. C.
Valentinus epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Valentinus Amiterninus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Valentinus Aquenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Valentinus Baïanenſis, in Collat. Carthag. I. 1072. B. 1077. B.
Valentinus Caſtelli Mediani, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Valentinus Malli, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1458. A. 1533. B. 1579. A.
Valentinus Mutloblacæ, e ſynodo Orientalium. I. 1622. B.
Valentinus Ortanus, anno 1439. IX. 425. C.
Valentinus Parmenſis, anno 1515. IX. 1800. B.
Valentinus Philippopolis, in epiſt. Leonia Imp. II. 691. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 707. D.
Valentinus Portuenſis, anno 883. VI. 366. B.
Valentinus Silvæ-Candidæ, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. C.
Valentinus Turritanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Valentinus Vaïanenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. E.
Valentinus presb. in Conc. Rom. anni 487. II. 878. A. anno 495. II. 942. E.
Valentinus presb. tituli Euſebii, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. B.

VALER

Valerianus, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. C.
Valerianus, in Conc. CP. anno 449. II. 199. D.
Valerianus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Valerianus Aquileienſis, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D. in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Valerianus Afrus, (*ſic ibi pro* Afer:) in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Valerianus Autiſiodorenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Valerianus Iconii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D. 1527. C.
Valerianus Marcianopolis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Valerianus Obbæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Valerianus Phœniciæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Valerianus Roſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.
Valerianus Roſellenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.
Valerianus Sebaſtienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Valerianus archidiaconus Nemauſenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B.
Valerinus Sutrienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Valerius, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Valerius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.
Valerius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Valerius Anazarbi, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Valerius Cæſarauguſtanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Valerius Calenotanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Valerius Laodiceæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.
Valerius Segeſtericus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Valerius Tiburſicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Valerius Utinicenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.
de Valernod. Vide, *Petrus.*

VALES VALO, &c.

Valeſius presb. pro Syagrio Gratianopolitano, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Valipertus Orbivcus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Walo (al. *Gualo*) Æduenſis, anno 894. VI. 433. B. 434. D.
Wallo Leonenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1130. A. idem *Galo.*
Walpertus Portuenſis, anno 877. VI. 190. E. anno 878. VI. 122. D. anno 879. VI. 61. C.
Walbertus Abrincatenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Waltharius Aurelianenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. C.
Walterius Albanenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1823. A.
Walterus Albanenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Walterius Auguſtodunenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Walterus Bononienſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Walterius Beſonſienſis, anno 1012. VI. 795. D. idem *Gualterus.*
Walterus Cantuarienſis, anno 1321. VII. 1455. E.
Walterus de Kirkam Dunelmenſis, anno circ. 1255. VII. 488. A.
Walterus Gray Eboracenſis, anno 1250. VII. 429. C.
Walter Heicſtedenſis, anno 1012. VI. 802. B.
Walterus Herefordenſis, anno 1072. VI. 1174. C. anno 1075. VII. 1557. C.
Walterius Meldenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno 1082. VI. 1609. E. idem *Gualterus.* 1616. E. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Walterus Merſeburgenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Walterus Norwicenſis, anno 1255. VII. 495. A.
Walterus Stapelton Oxonienſis, anno 1328. VII. 1537. B.
Walterius Roffenſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.
Walterus Rotomagenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1905. B.
Walterius Sedunenſis, anno 877. VI. 192. A.
Walterus Spirenſis, anno 1006. VI. 769. D. anno 1012. VI. 802. A.
Walterus Tricaſſinus, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Walterus de Cantilupo Wigornienſis, anno 1240. VII. 329. A. anno 1267. VII. 579. A.
Walſfridus Bajocenſis, anno 849. V. 19. D.
Waligarius epiſcopus, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Wamba diaconus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. B.
Varadatus monachus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768.
Varanes Alexandriæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Varham. Vide, *Guillelmus.*
Warinus. Vide, *Guarinus.*
Varmienſis (Staniſlaus) Cardinalis, præſidens Concilii Trid. anno 1562. X. 114. B.
Warmundus Eporedienſis, anno 1015. VI. 819. B.
Warmundus de Boiſſeria Noviomenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Warmundus Viennenſis, anno 1078. VI. 1396. D.
Vaſcus Idigitanus, anno 2310. VII. 1320. D.
Vaſinius Placenſis, anno 1514. IX. 1734. D. anno 1515. IX. 1771. B.
de Vaſſ. Vide, *Joannes.*
Vaſſinus Eſſantarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.
Waucop (Robertus) archiep. Armachanus, in Conc. Trident. X. 25. C. 46. D.

UB

Ubadamirus comes, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. E.
Ubaldefredus Menteſanus, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A.
Ubaldus Oſtienſia, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. C.
Ubaldus Piſanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.

Digitized by Google

Ubaldus Sabinenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Ubenedarius comes, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. C.
Ubertus Aquenſis, *in provincia Mediolanenſi*, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Ubertus Bononienſis, anno 1310. VII. 1319. A.
Ubertus Feretranus, anno 1310. VII. 1319. A.
Ubertus Januenſis, anno 1059. VI. 1068. A.
Ubertus Livienſis, anno 997. VI. 754. C.
Ucbertus Nemauſenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Ubertus Parmenſis, anno 973. VI. 691. C.
Ubertus Præneſtinus, anno 1074. VI. 1280. B.
Ubertus Silvæ candidæ, anno 1059. VI. 1066. D. idem *Humbertus*.
Ubidericus Segontienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A. Segontinus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Ubilienſis presb. in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. D.
Ubiligiſculus Valentinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. A.
Ubimar comes, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. B.
Ubinibal Illicitanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Ubiſandus Archidiac. in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. D.
Ubiſefredus Auſonenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.
Ubitaricus Lamecenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.

VD

Udalcherus archipresbyter Helenenſis, anno 1027. VI. 841. A.
Udalricus Auguſtenſis, anno 948. VI. 604. D.
Udalricus Bergomenſis, anno 967. VI. 653. A. *Odelricus*. 655. C.
Udalricus Conſtantienſis ad Rhenum, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.
Udalricus Curienſis, anno 1006. VI. 769. D.
Udalricus Neubergenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Udalricus Patavienſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1713. C.
Udalricus Tricaſtrinenſis, anno 1056. VI. 1041. C.
Udo Treverenſis, anno 106... VI. 1096. D. anno 1071. VI. 1169. C.

VE

Weardrid epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Wecilo Moguntinus invaſor, anno 1083. VI. 1615. A.
Wede epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C.
Velatus (al. *Velatius.*) in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. E.
Velleſius Vapincenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. C. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A. in Conc. Pariſ. 336. B.
Venantius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.
Venantius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. B.
Venantius Hierapoleos Phrygiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1530. B.
Venantius Lippienſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Venantius Oppidonebenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Venantius Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Venantius Senogallienſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 982. A.
Venantius a Thiniſa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. D.
Venantius Vivarienſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D. in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. D.
Venantius presb. tituli Marcelli, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.
Wenceſlaus Antiochenus patriarcha, anno 1409. VIII. 101. A.
Wenedurius Heltnenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Venerius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. D.
Venerius Carpitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Venerius Caſtulonenſis, anno 610. III. 550. A.
Venerius (al. *Veneriosus*) Polenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D. anno 502. II. 982. A.
Venerius diaconus, in epiſt. ſynodica epiſcoporum exſulum. II. 1055. A.
Venetius. Vide, *Benetius*.
Wenilo Rotomagenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Wenilo Senonenſis, anno 844. IV. 1469. anno 847. IV. 1504. C. anno 849. V. 19. C. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Ventura Bretonomenſis, anno 1438. IX. 734. A.
Venuſtianus, e provincia, Byzacena. I. 911. E.
Venuſtus Turudenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Weohthun Seoleſegienſis, in Conc. Cloveſh. IV. 970. C.

VER

Vera Tarraconenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.
Verallus (Paulus Æmilius) archiepiſc. Roſſanenſis, in Conc. Trident. X. 420. A.
Veranus, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. C.
Veranus Cabellicenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Veranus Lugdunenſis. III. 438. B.
Veratianus Carpitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A. 1099. C.
Verecundus Nobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Veremundus abbas, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Werenberhtus Legorenſis, in Conc. Cloveſh. IV. 968. E.
Werentherus Argentinenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Werhenarius Argentinus, anno 1022. VI. 827. E. idem *Werinharius* Argentinenſis, anno 1006. VI. 771. B.
Verianus a Turrealba, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.
Verinianus Pergæ. *Vide*, Berenianus.
Veriſſimus Lugdunenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Veriſſimus Tacaratenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. D. 1102. D.
Wermundus Roffenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Wernbrithius Legorenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Wernerus Treverenſis, anno 1415. VIII. 328. C.
Wernhardus Laventinenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Wernhardus Patavienſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Wernhardus Secowenſis, anno 1274. VII. 721. D.
Wernoth presb. in Conc. Cloveſh. IV. 968. D.
Werſtanus Schirebornenſis, anno circ. 890. VI. 425. B.
de Vervins. Vide, *Ludovicus*.
Verulus a Ruſiccade, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. B.
Verus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.
Verus Rutenenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
* *Verus* Turonenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Verus Viennenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Verus presb. locum tenens Maræ epiſcopi Codryllorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 394. B.

VEZ

Wezelinus, idem *Wozelinus*.

UF

Uffo Lundenſis, anno 1245. VII. 375. C.

UG

Ugnus Barcinonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E. 477. A. in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. B.
Ugo Aſſiſinatenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Ugo Chryſopolitanus, anno 1059. VI. 1066. E.
Ugo Dignenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Ugo Farenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Ugo Placentinus, anno 1310. VII. 1319. A.
Ugo Senacienſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Ugo Uzetenſis, anno 1054. VI. 1033. B. idem *Uceticenſis*.

VIA

Viaricus Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Viator, ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Viator Ferrarienſis, anno 877. VI. 191. A. anno 881. VI. 92. E. 93. A.
Viator Hortonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Viator Magnetenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.

VIB VIC

Wibbodus Parmenſis, anno 878. VI. 45. D.

Vibilus presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. C.

Wicelnus Aſtratzburgenſis, anno 1012. VI. 802. D.

Wicfredus Colonienſis, anno 848. VI. 604. C.

Wicfredus Morinenſis, anno 948. VI. 614. B.

Wicfredus Virdunenſis, anno 962. VI. 627. A. idem *Wicfridus*.

Wichardus Baſileenſis, anno 948. VI. 605. A.

Wichboldus Colonienſis, anno 1300. VII. 1215. E.

Wichinus Nitienſis, anno 879. VI. 86. B.

Vicigo Valentinenſis, anno 1012. VI. 795. D.

Wickmannus Magdeburgenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.

VICT

Victimer Aurienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.

Victor Afer, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.

Victor ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Victor alius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.

Victor, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.

Victor, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.

Victor, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.

Victor, in Conc. Milevit, anno 416. I. 1221. D. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Victor epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.

Victor Abitinenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. A.

Victor Abziritanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. B. 953. C.

Victor Ajurenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.

Victor ab Aſſuris, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. A.

Victor Azurenſis, in Collat. Carthag. I. 1100. E. idem ſupra, Ajurenſis.

Victor Bahannenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.

Victor Bartanenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

Victor Bartimiſienſis, in Collat. Carthag. I. 1090. C.

Victor Bononienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C.

Victor Bulnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.

Victor Caltadrienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

Victor Carthaginenſis, in epiſt. ad Theodorum Papam. III. 574. D.

Victor Circenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

Victor Cuiculitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

Victor Cullitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

Victor Curubitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.

Victor Dionyſianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. B.

Victor Eminentianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

Victor Equizetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.

Victor Flumenpiſcenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

Victor Gatianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.

Victor Gaudiabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

Victor Gauvaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

Victor Gibbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.

Victor a Gor, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.

Victor Hiltenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. C.

Victor Hipponienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. D. Hipponenſium Zarytorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. C. 1097. E.

Victor Horrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

Victor Icoſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

Victor Ierafitanus, in Conventu Afric. anno 484. II: 876. A.

Victor Infitenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.

Victor Lapdenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

Victor de Legiſvolumini, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

Victor Liberalienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. E.

Victor Libertinenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. C.

Victor Lunenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.

Victor Malianenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.

Victor Mammillenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.

Victor Maraccenſeritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

Victor Mediomatricorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Victurus*.

Victor Membreſſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.

Victor Migirpenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.

Victor Municipenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

Victor Narcoſis, in Cooventu Afric. anno 484. II. 872. C.

Victor Numidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.

Victor ab Octavo, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. A.

Victor Orienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.

Victor Puppianenſis, io Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. B.

Victor Regienſis, io Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

Victor Rotarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. D.

Victor municipii Sinna, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.

Victor Sueſſionenſis, anno 1409. VIII. 107. D.

Victor Sufaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.

Victor Suggitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

Victor Tabaicarienſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.

Victor Taborenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. B. 1080. E.

Victor Taborentenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

Victor Theudalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

Victor Tibaritanus, in Collat. Carthag. I. 1087. D.

Victor Timicitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. E.

Victor Tituli, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E. Titulitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.

Victor municipii Togiæ, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. . .

Victor Tricaſtinus, in Conc. Lugdun. I. anno 567. III. 356. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiscon. anno 581. III. 454. D.

Victor Triſipenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.

Victor Tuburbitanorum minorum, in Collat. Carthag. I. 1085. I.

Victor de Turres-Ammeniarum, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

Victor Vangionum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. P.

Victor Vazuzenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. E.

Victor Villaregenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C.

Victor Vinenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.

Victor Vitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

Victor Voncarianenſis, in Conventu Afric. anno 484. III. 873. C.

Victor Uticenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

Victor Uticenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.

Victor presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.

Victor presb. pro Silveſtro Papa, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D.

Victor Aptenſis exorciſta, io Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

Victor lector, io Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.

Victorianus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.

Victorianus Aviſſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1095. E.

Victorianus Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.

Victorianus Maſclianenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. A.

Victorianus Multitanus, io Collat. Carthag. I. 1080. A.

Victorianus Puppitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A. 1100. A.

Victorianus Quæſtorianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

Victorianus Tibaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. D. 1099. E.

Victorianus Tigimmenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. B.

Victorianus Tunudenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. D.

Victorianus Uzalenſis, in Conc. Lateran. anoo 649. III. 933. A.

Victoricus, qui & *Victricius*. V. 1234. A.

Victoricus, in Conc. Carthag. II. ſub Cy-

priano,

priano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Victoricus a Thabraca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. A.
Victorinus Adrumetinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B. Hadrumetinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Victorinus Ancuſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Victorinus Auzaritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Victorinus Babrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Victorinus de Caſtello Tituſitano, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Victorinus Forojulii, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Victorinus Larenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. C.
Victorinus Legienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Victorinus Leptiminenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Victorinus Nagargaritanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Victorinus Pariſiorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Victorinus Perdicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Victorinus Sebetranenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Victorinus Serbatianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Victorinus Serteitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Victorinus Tabudenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. E. 1088. E.
Victorinus Temunianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.
Victorinus Uſulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Victorinus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Victorius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Victorius epiſc. in Conc. Andegav. anno 453. II. 778. C.
Victorius Cenoman. in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B. Venet. anno 465. II. 796. D.
Victorius Rhedonicus, in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A.
Victorius Selendetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.
Victorius presb. tituli Sabinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Victurus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Victurius Gratianopolit. in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.

VID

Vida (Hieronymus) epiſc. Albenſis, in Conc. Trid. X. 26. A.
Wido Altiſſiodorenſis, anno 955. VI. 620. E.
Wido Ambianenſis, anno 1063. VI. 1109. A. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Wido Beluacenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Wido Catalaunenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Wido Cluſinenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Wido Cremenſis, anno 1161. VI. *parte II.* 1586. D. idem *Guido*.
Wido Curienſis, anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1793. D.
Wido Lemovicenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Wido Mutinenſis, anno 962. VI. 626. A. *Winth.* 655. A.
Wido Piſtorienſis, anno 1037. VI. 916. C.
Wido Remenſis, anno 1049. VI. 1007. D.
Wido Rotomagenſis, anno 900. VI. 465. E. *Wito.* 547. A.
Wido Silvæ candidæ, anno 963. VI. 627. C. *Windo.* 652. C.
Wido Sueſſionicus, anno 948. VI. 612. A. anno 962. VI. 627. A. anno 972. VI. 688. E.
Wido Vellavenſis, anno 875. VI. 161. C. 174. B.
Wido Vallavenſis, anno 998. VI. 757. D.
Widradus abbas, anno 765. III. 2012. A.

VIF VIG

Wifredus Carcaſſonenſis, anno 1032. VI. 913. D. idem *Guifredus.* 917. A.
Wifredus Conſtantienſis, anno 106... VI. 1115. E.
Wifredus Vencienſis, anno 878. VI. 46. E.
Wigberthus epiſcopus, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Wigbertus Hiltineſheimenſis, anno 895. VI. 456. D.
Wigberth Sciraburnenſis, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Wigboldus Colonienſis, citatur anno 1549. IX. 2102. E.
Vigerius (Marcus) epiſc. Senogallienſis, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. D.
Wigferth presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. E.
Wigheard presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Vigilantius Lariſſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Vigilius Hizirzadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Vigilius Lactorenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Vigilius Tapſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Vigilius Reſſanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Vigilius a Senecio, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Wigmund presb. abbas, in Conc. Clovesh. IV. 469. A.
Wigo Gerundenſis, anno 913. VI. 557. A.
Wigoldus Auguſtanus, anno 1085. VI. 1616. D.
Wigthign epiſcopus, in Conc. Celichytenſi, anno 816. I. 1219. C.

VIL

Wilkelinus Wintonienſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1705. B.
Willaris Narnienſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Villaticus Auzegerenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Villaticus de Caſis-Medianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Villaticus Mozotenſis, in Conventu Afric. anno 484. III. 876. C.
Villaticus Sinnipſenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.
Wilfridus Eboracenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E. in Concilio anni 701. III. 1821. B. anni 705. III. 1825. A.
Wilfridus epiſcopus Saxoniæ. III. 1402. C. Eboracenſis. 1041. E. Nordanhumbrorum gentis epiſcopus. III. 1015. D.
Wilfredus archidiac. in Conc. Bacancelſdenſi. IV. 926. D.
Willebertus Agrippinenſis, anno 878. VI. 38. A. idem *Wilibertus* Colonienſis archiep. VI. 121. A.
Willebertus Catalaunenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. D.
Willegiſelus Toloſanus, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Willegiſus Moguntinus, anno 1006. VI. 767. E.
Willelmus Abrincenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Willelmus Agathenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. idem *G.* hoc eſt, *Guillelmus.* 1652. A.
Willelmus Aginnenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Willelmus Aquenſis (in Auxitana,) anno 1179. VI. *parte II. ſub finem,* 1689. D.
Willelmus Autiſiodorenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Willelmus Briocenſis, anno 1233. VII. 229. E.
Willelmus Brunduſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Willelmus Burdegalenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Willelmus Cadurcenſis, anno 876. VI. 174. D.
Willelmus Cantuarienſis, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1124. C.
Willelmus Warham Cantuarienſis, anno 1527. IX. 1918. D.
Willelmus Carnotenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1525. B.
Willelmus de la Zouche Eboracenſis, anno circ. 1360. VII. 1786. C.
Willelmus de Longo-campo Elienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem,* 1909. B.
Willelmus Glambulepcenſis, in Cœleſyria, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Willelmus Herefordenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Willelmus Hieroſolymitanus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. B.
Willelmus Lexovienſis, anno 1223. VII. 130. C.
Willelmus Lirinenſis, anno 1075. VI. 1554. E.
Willelmus Londonienſis, anno 1066. VI. 1157. C. anno 1075. VI. 1557. B.
Willelmus Londonienſis, anno 1377. VII. 1871. D.
Willelmus Lubucenſis, anno 1267. VII. 580. B.
Willelmus Nanatenſis, anno 1382. VII. 1892. B.
Willelmus Norwicenſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. E.
Willelmus Pariſienſis, anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1977. anno 1223. VII. 130. C.

VIB VIC

Wibbodus Parmenſis, anno 878. VI. 45. D.
Vibilus presb. in Conc. Rom. anno 595. III. 498. C.
Wicelinus Aſtratzburgenſis, anno 1012. VI. 802. D.
Wicfredus Colonienſis, anno 848. VI. 604. C.
Wicfredus Morinenſis, anno 948. VI. 614. B.
Wicfredus Virdunenſis, anno 962. VI. 627. A. idem *Wigfridus*.
Wichardus Baſileenſis, anno 948. VI. 605. A.
Wichboldus Colonienſis, anno 1300. VII. 1215. E.
Wichinus Nitrenſis, anno 879. VI. 86. B.
Vicigo Valentinenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Wichmannus Magdeburgenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.

VICT

Victimer Aurienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Victor Afer, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.
Victor ex Africa, in Conc. Sardic. anno 147. I. 670. C.
Victor alius ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C.
Victor, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. D. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Victor, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.
Victor, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.
Victor, in Conc. Milevit, anno 416. I. 1221. D. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.
Victor epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Victor Abitinenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. A.
Victor Abziritanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. B. 953. C.
Victor Ajurenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Victor ab Aſſuris, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. A.
Victor Azurenſis, in Collat. Carthag. I. 1100. E. idem ſupra, Ajurenſis.
Victor Bahannenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Victor Battanenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C.
Victor Bartimiſienſis, in Collat. Carthag. I. 1090. C.
Victor Bonomicoſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C.
Victor Bulnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.
Victor Caltadrienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Victor Carthaginenſis, in epiſt. ad Theodorum Papam. III. 574. D.
Victor Circenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Victor Cuicuſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Victor Culſitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. C.
Victor Curubitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.
Victor Dionyſianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. B.
Victor Eminentianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Victor Equizetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Victor Flumenpiſcenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Victor Gatianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Victor Gaudiabenſis, io Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Victor Gauvaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Victor Gibbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.
Victor a Gor, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.
Victor Hiltenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. C.
Victor Hipponienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. D. Hipponenſium Zarytorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. C. 1097. E.
Victor Horrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Victor Icoſitanus, in Coovento Afric. anno 484. II. 874. E.
Victor Ictaſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Victor Inſitenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Victor Lapidenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Victor de Legiſvolumini, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Victor Liberalienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. E.
Victor Libertinenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. C.
Victor Lunenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Victor Malianenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.
Victor Mammillenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.
Victor Manaccenſeritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Victor Mediomatricorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Victurus*.
Victor Membreſſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Victor Migirpenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.
Victor Municipenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Victor Narenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Victor Numidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.
Victor ab Octavo, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. A.
Victor Orienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Victor Puppianenſis, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. B.
Victor Regienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Victor Rotarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. D.
Victor municipii Sinna, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Victor Sueſſionenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Victor Sutaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Victor Siggitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Victor Tabaicarienſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.
Victor Taborenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. B. 1080. E.
Victor Taborentenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Victor Theudalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Victor Tibaritanus, in Collat. Carthag. I. 1087. D.
Victor Timicitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. E.
Victor Tituli, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E. Titulitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.
Victor municipii Togiæ, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. [illegible]
Victor Tricaſtinus, in Conc. Lugdun. [illegible] anno 567. III. 356. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiscon. anno 581. III. 454. D.
Victor Triſipenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Victor Tuburbitanorum minorum, in Collat. Carthag. I. 1085. I.
Victor de Tuttes. Ammeniarum, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Victor Vangionum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. P.
Victor Vazuzenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Victor Villaregenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Victor Vinenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Victor Vitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Victor Voncarianenſis, in Conventu Afric. anno 484. III. 875. C.
Victor Uticenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Victor Uticenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.
Victor presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.
Victor presb. pro Silveſtro Papa, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D.
Victor Aptenſis exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Victor lector, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Victorianus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.
Victorianus Auſſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1095. E.
Victorianus Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.
Victorianus Maſclianenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. A.
Victorianus Mulutanus, in Collat. Carthag. I. 1080. A.
Victorianus Puppitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A. 1100. A.
Victorianus Quæſtorianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Victorianus Tibaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. D. 1099. E.
Victorianus Tigimmenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. B.
Victorianus Tunudenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. D.
Victorianus Uzalenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.
Victoricus, qui & *Victricius*. V. 1234. A.
Victoricus, in Conc. Carthag. II. ſub Cy-

priano, anno 252. I. 133. E. & in IV. anno 253. I. 149. A.
Victoricus a Thabraca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. A.
Victorinus Adrumetinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B. Hadrumetinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Victorinus Ancuſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Victorinus Auziritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Victorinus Babrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Victorinus de Caſtello Titulitano, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Victorinus Forojulii, in Conc. Agatb. anno 506. II. 1006. D.
Victorinus Larenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. C.
Victorinus Legienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Victorinus Leptiminenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Victorinus Nagargaritanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Victorinus Pariſiorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Victorinus Perdicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Victorinus Sebeſianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Victorinus Serbatianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Victorinus Setteitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Victorinus Tabudenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. E. 1088. E.
Victorinus Temunianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.
Victorinus Uſulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Victorinus presb. in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. C.
Victorius, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Victorius epiſc. in Conc. Andegav. anno 453. II. 778. C.
Victorius Cenoman. in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B. Venet. anno 465. II. 796. D.
Victorius Rhedonicus, in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A.
Victorius Selendetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.
Victorius presb. tituli Sabinæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. D.
Victurus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. B.
Victurius Gratianopolit. in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.

VID

Vida (Hieronymus) epiſc. Albenſis, in Conc. Trid. X. 26. A.
Wido Altiſſiodorenſis, anno 955. VI. 620. E.
Wido Ambianenſis, anno 1063. VI. 1109. A. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Wido Beluacenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Wido Catalaunenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Wido Cluſinenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Wido Cremenſis, anno 1161. VI. *parte II.* 1586. D. idem *Guido*.
Wido Curienſis, anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1793. D.
Wido Lemovicenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Wido Mutinenſis, anno 962. VI. 626. A. *Winth.* 655. A.
Wido Piſtorienſis, anno 1037. VI. 916. C.
Wido Remenſis, anno 1049. VI. 1007. D.
Wido Rotomagenſis, anno 900. VI. 465. E. *Wito.* 547. A.
Wido Silvæ candidæ, anno 963. VI. 627. C. *Windo.* 652. C.
Wido Sueſſionicus, anno 948. VI. 612. A. anno 962. VI 627. A. anno 972. VI. 688. E.
Wido Vellavenſis, anno 875. VI. 161. C. 174. B.
Wido Vallavenſis, anno 998. VI. 757. D.
Widradus abbas, anno 765. III. 2012. A.

VIF VIG

Wifredus Carcaſſonenſis, anno 1032. VI. 913. D. idem *Guifredus*. 917. A.
Wifredus Conſtantienſis, anno 106... VI. 1115. E.
Wifredus Vencienſis, anno 878. VI. 46. E.
Wigberthus epiſcopus, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Wigbertus Hiltineshcimenſis, anno 895. VI. 456. D.
Wigberth Sciraburnenſis, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Wigboldus Colonienſis, citatur anno 1549. IX. 2102. E.
Vigerius (Marcus) epiſc. Senogallienſis, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. D.
Wigferth presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. E.
Wigheard presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. B.
Vigilantius Lariſſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Vigilius Huzrzadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Vigilius Lactorenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Vigilius Tapſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Vigilius Reſſanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Vigilius a Senecio, in Conc. Matiſcon. anoo 585. III. 466. C.
Wigmund presb. abbas, in Conc. Clovesh. IV. 469. A.
Wigo Gerundenſis, anno 913. VI. 557. A.
Wigoldus Auguſtanus, anno 1085. VI. 1616. D.
Wigthign epiſcopes, in Conc. Celichytenſi, anno 816. I. 1219. C.

VIL

Wilkelinus Wintonienſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1705. B.
Willaris Narnienſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Villaticus Auzegerenſis, in Conveotu Afric. anno 484. II. 873. D.
Villaticus de Caſis-Medianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Villaticus Mozotenſis, in Conventu Afric. anno 484. III. 876. C.
Villaticus Sinnipſenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.
Wilfridus Eboracenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E. in Concilio anni 701. III. 1821. B. anni 705. III. 1825. A.
Wilfridus epiſcopus Saxoniæ. III. 1402. C. Eboracenſis. 1041. E. Nordanhumbrorum gentis epiſcopus. III. 1015. D.
Wilfredus archidiac. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Willebertus Agrippinenſis, anno 878. VI. 38. A. idem *Wilibertus* Colonienſis archiep. VI. 121. A.
Willebertus Catalaunenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. D.
Willegiſelus Toloſanus, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Willigiſus Moguntinus, anno 1006. VI. 767. E.
Willelmus Abrincenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Willelmus Agathenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. idem *G.* hoc eſt, *Guillelmus.* 1652. A.
Willelmus Agmnenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Willelmus Aquenſis (in Auxitana,) anno 1179. VI. *parte II. ſub finem,* 1689. D.
Willelmus Autiſiodorenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Willelmus Briocenſis, anno 1233. VII. 229. E.
Willelmus Brunduſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Willelmus Burdegalenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Willelmus Cadurcenſis, anno 876. VI. 174. D.
Willelmus Cantuarienſis, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1124. C.
Willelmus Warham Cantuarienſis, anno 1527. IX. 1918. D.
Willelmus Carnotenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1525. B.
Willelmus de la Zouche Eboracenſis, anno circ. 1360. VII. 1786. C.
Willelmus de Longo-campo Elienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.
Willelmus Glambulcpcenſis, in Cœleſyria, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Willelmus Herefordenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Willelmus Hieroſolymitanus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. B.
Willelmus Lexovienſis, anno 1223. VII. 130. C.
Willelmus Lirinenſis, anno 1075. VI. 1554. E.
Willelmus Londonienſis, anno 1066. VI. 1157. C. anno 1075. VI. 1557. B.
Willelmus Londonienſis, anno 1377. VII. 1871. D.
Willelmus Lubucenſis, anno 1267. VII. 580. B.
Willelmus Nanatenſis, anno 1382. VII. 1892. B.
Willelmus Norwicenſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. E.
Willelmus Pariſienſis, anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1977. anno 1223. VII. 130. C.

Willelmus Petracoricenſis, anno 1120. VI. *parte II.* 1966. E.

Willelmus Portuenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.

Willelmus Prænestinus, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.

Willelmus Remenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.

Willelmus Rotomagenſis, anno 1081. VI. 1477. anno 11.... VI. *parte II.* 1846. D.

Willelmus Senonenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1408. B. anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1476. B. anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. B.

Willelmus Syracuſanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

Willelmus Trajectenſis, (ad Rhenum) anno 1075. VI. 1306. D.

Willelmus Tricaſtrinus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.

Willelmus Tutianus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

Willelmus Tyrius, anno circ. 1124. VI. *parte II. circa med.* 118. E. 1119. B. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.

Willelmus Vencienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.

Willelmus Wigornienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

Willielmus Wintonienſis, anno 1382. VII. 1892. A.

Willelmus abbas S. Benigni Divionenſis, anno 1024. VI. 835. C.

Wileredus Domnocenſis, anno 833. IV. 1378. B.

Williarius S. Mauricii, anno 765. III. 2010. E.

Willibaldus epiſc. de monaſterio Achiſtadi, anno 765. III. 2010. E.

Willibertus Agrippinenſis, anno 887. VI. 397. C. 403. 7.

Villiedus Calaguritanus, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1771. A.

Villieſonſus Viſenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.

Willigiſus Gandeshemenſis, anno 1001. VI. 763. E.

VIM

Wimar, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1726. E.

Wimaredus Lucenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B.

VINC

Vincemalus Baparenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

Vincemalus presb. tituli ſanctæ Creſcentianæ, in Conc. Rom. anno 499. II. 962. C.

Vincentianus Feraditani majoris, in Collat. Carthag. I. 1080. D.

Vincentius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A.

Vincentius, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. C.

Vincentius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Vincentius, in Conc. Telenſi, anno 418. I. 1235. C.

Vincentius, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B.

Vincentius Agarenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.

Vincentius Marinus Albenſis, anno 1576. X. 946. E.

Vincentius Belicenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C. in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. D.

Vincentius Bellicenſis, anno 1512. IX. 1625. C.

Vincentius Bigaſtrenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.

Vincentius Cæſarauguſtanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.

Vincentius Caïacenſis, anno 1514. IX. 1735. A.

Vincentius de Capua, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. B.

Vincentius Claudiopolitanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. C.

Vincentius Culuſitanus. I. 919. E. in Collat. Carthag. I. 1091. E. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1242. D.

Vincentius Dumienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. C.

Vincentius Gervitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.

Vincentius Giggenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

Vincentius Launenſis, anno 1512. IX. 1583. A.

Vincentius Legionenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 131. E. 136. B.

Vincentius Livienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.

Vincentius Magalonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.

Vincentius Neapolitanus, anno 1514. IX. 1734. B.

Vincentius Octocienſis, anno 1517. IX. 1838. D.

Vincentius Oſcenſis, anno 1513. IX. 1690. A.

Vincentius Oſſonobenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.

Vincentius Signinus, anno 1514. IX. 1735. A.

Vincentius Squilacenſis, anno 1513. IX. 1708. B.

Vincentius a Thiban, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. B.

Vincentius Tuccitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.

Vincentius Turonenſis, anno 1264. VII. 557. A. idem *Vincentius de Pilenis* Turonenſis, anno 1268. VII. 645. E.

Vincentius presb. pro *Leontio* Burdegalenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.

Vincentius presb. pro *Lucretio* Deenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B. in Conc. Lugdun. anno 567. III. 356. A.

Vincentius presb. pro Silveſtro Papa, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D.

Vincentius presb. epiſcopi Conſtantini, in Conc. Regenſi, anno 439. I. 1752. C.

Vincibilis Irienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B,

Vincomalus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D.

Unicomalus diaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1806. A.

Vincomalus, e judicibus unus in Conc. Chalced. anno 451. II. 463. C. &c.

VIND

Vindemialis epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. D. in Conc. Arauſic. II. 1102. D. in Conc. Vaſenſi. 1106. D.

Vindemialis Arauſicus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.

Vindemialis Capſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

Vindemius in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.

Vindemius Altuburitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

Vindemius Antiſtinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

Vindemius Cenenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. A. a Cenis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.

Vindemius Lemſuclenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

Vindicianus epiſcopus, in Sardinia exſul. II. 1055. A.

Vindicius Lacubazenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

Vindicianus Marazianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

VIN

a Vinea. Vide, *Ludovicus.*

Vinfredus Cremonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

Winfridus Merciorum epiſcopus. III. 1015. D.

Winitarius abbas, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E.

Vimitor Talaptulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

VIS

Wiſadus Orgellitanus, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.

Viſandus archidiaconus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E.

Wiſefredus Auſonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.

Viſedomus Senegallienſis, anno 1059. VI. 1067. C.

Wiſundus Sebonenſis, anno 936. VI. 577. E.

VIT

Vitalianus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. E.

Vitalianus, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D.

Vitalianus Bocconienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

Vitalianus Narnienſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A.

Vitalianus Ruſellanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.

Vitalianus Senenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.

Vitalianus Tuſculanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.

Vitalianus Vazaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

Vitalianus presb. in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.

Vitalis epiſc. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.

Vitalis Adranſi, anno 879. VI. 57. D.

Vitalis Aletrinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Vitalis Antiochenus, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Neocæſar. 285. C.
Vitalis Aſſalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Vitalis Caſtranobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.
Vitalis Cumanus, anno 877. VI. 190. E.
Vitalis a Dacia Ripenſi, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Vitalis Faneſtrenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Vitalis Faventinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.
Vitalis Fundanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Vitalis ex Italia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Vitalis Maſculitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. E. 1105. C.
Vitalis Raguſinus, anno 1074. VI. 1245. B.
Vitalis Sulcitanus, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Vitalis Tolonenſis, anno 1416. VIII. 481. A.
Vitalis Toloſanus, anno 1409. VIII. 101. C.
Vitalis a Tyro, Arianus. I. 682. A.
Vitalis Verenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 268. A.
Vitalis Verenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Vitalis Zarnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Vitalis presb. pro *Agreſtio* Turonico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.
Witardus abbas S. Juliani, anno 897. VI. 464. E.
Vitaredus notarius. II. 857. C.
Wittecherius epiſcopus, anno 873. VI. 38. A.
Witeringus Nemauſenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Withlaſius rex Merciorum, anno 833. IV. 1375. A. V. 35. B.
Withlecus abbas, anno 765. III. 2011. A.
Withredus rex Cantii, in Conc. Becanceldæ, anno 694. III. 1805. D.
Viticanus Callienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Witichindus Condeïenſis abbas, anno 1250. VI. 749. D.
Vitiſclus Valentinus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Vitiſſa, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1726. E.
Witmarus abbas, anno 765. III. 2011. A.
Vito Hildinisheimenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1879. B.
Vitulatius Laverricenſis, anno 610. III. 550. A.
Vitulus, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1727. A.
Vitulus Larenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Vitus Carrhenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Vitus Prymneſienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Vitus Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. B.
Vitus presb. in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.

VIV

Viventiolus Lugdunenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Viventius epiſc. in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C.
Viventius presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1334. A.
Viventius archidiac. pro *Ambroſio* Albigenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Vivianus Peruſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Vivulus presb. in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.

VL

Ulamingus Nolanus, anno 1416. VIII. 481. B.
Uldericus Beneventanus, anno 1059. VI. 166. E.
Uldericus Firmenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Wlfarius Remenſis, in Conc. Remenſi, anno 813. IV. 1018. A.
Wlfheard Herefordenſis, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.
Wulfheard presb. in Conc. Clovesh. IV. 968. D.
Wlfeard abbas, in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Wlfegarius Biterrenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Wlfelmus Mimigarnafurdenſis, anno 887. VI. 397. C.
Ulfhelma archiepiſcopus Cantuarienſis, anno 928. VI. 565. B. idem *Ulfhelmus.* 567. 568. & *Wolfelmus.* 568. D.
Wlflab presb. in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Wlfred archidiaconus, in Conc. Clovesh. IV. 968. D.
Wlfrannus epiſcopus, in privilegio anni 756. III. 2008. D.
Ulgerius Andegavenſis, anno 11... VI. *parte II.* 1739. B.
Ulphanus Salernitanus, anno 1059. VI. 1066. E.
Ulricus Arhuſienſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Wlricus Brixinenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Ulricus Curienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Ulricus Lamecenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Ulricus Werdenſis, anno 1409. VIII. 120. D. anno 1415. VIII. 304. D.
Wlto Cumanus, anno 952. VI. 616. D.

UM UN

Umbaldus Lugdunenſis, anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1974. B. idem *Humbaldus.*
Unadila Viſenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Unalis Albanus, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.
Uncuvanus Padebrunenſis, anno 922. VI. 559. D.
Ungerus Trajectenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Unghe presb. in Conc. Clovesh. IV. 969. C.
Ungirus Abelenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Unnis Hamburgenſis, anno 932. VI. 573. B.
Unricus diaconus, anno 830. IV. 1365. B.
Unfridus Morinenſis, anno 853. V. 54. A.
Unuvanus Padeburnenſis, anno 932. VI. 573. C.

VO

Woanile presb. anno 830. IV. 1365. A.
Voccius Lugdunenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Volimirus Uladiſlavienſis, anno 1267. VII. 580. B.
Wolſtanus Eboracenſis, anno 1018. VI. 803. A.
Veluſianus Lycopolites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.
Worr, epiſc. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C.
Wormundus Viennenſis. VI. 1416. A. *Idem* Warmundus.
Voto Argentinenſis, anno 952. VI 616. D.
Wozelinus Magdeburgenſis, anno 1073. VI. 1227. A.

VRA

Uranius epiſc. in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. D.
Uranius Adramenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Uranius Apamiæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Uranius Dodonæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. E.
Uranius Emeſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
* *Uranius* Himerorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Uranius Iboreæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.
Uranius Meliſchei, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Uranion Selgenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Uranius Trallenſis, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Uranius Tyri, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Urardus Mauriaṅenſis, anno 1025. VI. 839. C.

URB

Urbanus, in Conc. apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Urbanus, in Conc. Valent. anno 374. I. 797. B.
Urbanus Arriaurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Urbanus Fulginas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Urbanus Glamorgatenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. idem Landavenſis. *Ibid.*
Urbanus Landavenſis, anno 1185. VI. *parte II. circa med.* 1124. C.
Urbanus legatus *Mauritaniæ* Sitifenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 968. C.
Urbanus Satafenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C. 1099. B.

Urbanus Talenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.
Urbanus Theodalenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.
Urbanus Vicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. C. 1107. B.
Urbicius Alexandriæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.
Urbicoſus Iguilguilitenſis, in Collat Carthag. I. 1079. D.
Urbicus Regenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 457. D.
Urbicus Tebeſtinus, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Urbicus Veſuntienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. E.
Urbicus presb. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. D. anno 495. II. 942. E.
Urbicus presb. tituli ſancti Clementis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. E.

URS

Urſacius, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D. in Sirm. 706.
Urſacius Brixienſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.
Urſicinus Cadurcinus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A. Cadurcenſis. III. 466. D.
Urſicinus Scupenſis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Urſilius Dardaniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. E.
Urſinus Cenetenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. A.
Urſinus Paduanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.
Urſinus (Joannes Bapt.) archiepiſc. S. Severinæ: in Conc. Trid. X. 420. B.
Urſinus diaconus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Urſio Beluacenſis, anno 1085. VI. 1616. E.
Urſio Silvanectenſis, anno 1085. VI. 1616. E.
De Urſis (Alexander) epiſc. Emonienſis, in Conc. Trid. X. 47. B.
Urſinarus Turonenſis, anno 852. V. 40. A.
Urſus, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1777. E.
Urſus Avaritianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Urſus Dertoſanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Urſus Reatinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Urſus Stabianus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Urſus Tiburtinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Urſus Venetus patriarcha, anno 1040. VI. 919. B.

US UT W

Uſuardus abbas & archidiaconus, anno 848. V. 15. D.
Uto Hildinesheimenſis, anno 1085. VI. 1616. B.
Wlfardus abbas, anno 851. V. 36. E.
Wlfeard Herefordenſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Wulſinus epiſcopus in Anglia, anno 10— VI. 979. B.
Wulfoledus Bituricus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Wulfolenus epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Wulframnus Meldenſis, anno 765. III. 2010. D.
Vulfranus. Vide, *Gulfranus*.
Wulfredus Cantuarienſis, in Conc. Celichythenſi, anno 816. IV. 1219. A. C.
Wlgrinus Carnotenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. A.
Wlſtanus archipræſul, anno 944. VI. 593. C. Eboracenſis. 614. E.
Wlſtanus Vigornienſis, anno 1070. VI. 1165. D. anno 1075. VI. 1557. B.
Wlſtanus Wigornienſis, anno 1342. VII. 1655. C.
Wlſwinus epiſcopus Anglus, anno 1066. VI. 1157. C.

UZ

Uzulus Thuccenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

X

XAnthippus Numida, in Conc. Milevit. anno 402. I. 910. A.
Xanthopulus Siderophas, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 26. D.
Xanthopulus (Theodorus) in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Xenon ex Ægypto, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.
Xenophon Anchiali, anno 1565. X. 1175. D.
Xenophon Demetriadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Xenophon Mylaſſi, in Conc. CP. anno 870. V. 926. D.

Y

YDatius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. A.
Ymarus Tuſculanus, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1248. D.
Ynantius, in ſynodica epiſc. Galliæ, anno 451. I. 1778. D. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Yolendus Lingonenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. A.
Yſicius Gratianopolis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.
Y...... Faventinus, anno 1286. VII. 949. E. Ughello eſt *Ugolinus*.

ZA

ZAchæus epiſc. in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 45. C.
Zacchæus Cordubenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Zachæus Gentianus, anno 964. VI. 631. E.
Zacharias Anagninus, anno 877. VI. 191. A.
Zacharias Antiochi, in ſynodi Trullana. III. 1706. D.
Zacharias Antiochiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Zacharias Cardabundenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Zacharias Chalcedonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. anno circiter 870. V. 1547. E.
Zacharias Hierocæſareæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Zacharias Joanninæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Zacharias Leontopoleos Iſauriæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Zacharias Libiſianus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.
Zacharias Marſus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Zacharias metropolita Mitylen. in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. D.
Zacharias Pellæus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Zacharias Sæbonenſis. VI. 126. A. anno 901. VI. 483. C.
Zacharias Sebaſtenſis, anno 1517. IX. 1839. A.
Zacharias Selgæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. E.
Zacharias Tamiathæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.
Zacharias Terracinenſis, anno 1513. IX. 1708. A. anno 1514. IX. 1735. B.
Zacharias Trapezupoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Zannettus (Auguſtinus) in Conc. Trid. X. 64. A.
Zanonus Baiocenſis, anno 1429. IX. 425. E.

ZE

Zebennus Pellenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. III. 376. D.
Zemarchus Sidymorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.
Zenas Pinaræ, in ſynodo Trullana. III. 1707. C.
Zeno Curii e Cypro, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1529. D. 1618. A.
Zeno Rhinocurorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.
Zenon Teuchirorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. B.
Zenon Tyrius, in Conc. Nicæno, anno 325. in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C. in Conc. CP. anno 381. I. 814. E. idem *Zenobius* e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E. in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Zenobius Barcæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. B.
Zeuxius Cyrbenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. 318. D.
Zenobius Feſulanus, anno 877. VI. 190. E.
Zenobius Feſulanus, anno 967. VI. 653. A.
Zenobius Gnoſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1530. C.
Zenobius Jamnianus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.
Zenobius Nicopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Zenobius Seleucienſis e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Zenobius presb. in libello monachorum CP. anno 518. II. 1334. A.
Zenobius monachus ſub Eutyche. II. 235. B.
* *Zenodotus* Telmiſſenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. Telmeſſi, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

ZO

Zodalricus Curienſis, anno 1012. VI. 802. A.

Zoën Aveniqnenſis, anno 1270. VII. 655. B.
Zoëtus Dioshieri, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Zoïlus, in Conc. Chalced. II. 54. D.
Zoïlus Amaſtridis, in ſynodo Trullana, III. 1707. A.
Zoïlus Andro, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 738. A.
Zoïlus Gabalenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Zoïlus Lariſſæ Syriæ, io Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E. Lariſſenus, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. in Antioch. anno 362. I. 742. E.
Zoſimus Minoïdis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 271. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Zoïlus Raphaneenſis, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. A.
Zoïlus Scarphiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.
Zoïlus prior monaſterii Theodoti, CP. II. 1211. B.
Zopyrus Barcæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. B.
Zoras epiſcopus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 717. A.
Zoſimus Antandri, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B. in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Zoſimus Elborenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.
Zoſimus Lignidenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 655. B.
Zoſimus Sardicæ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Zoſimus Sozuſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. *Soſias*, 272. A. 231. B.
Zoſimus a Tharaſſa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. B.
Zoſimus prior monaſterii Eutychii Lycaonum, prope villam Matronæ, CP. II. 1214. C.
Zoſis Esbuntis Arabiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1455. D. 1534. B.
Zoticus epiſc. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Zoticus Baretorum, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.
Zoticus Carpathi, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D.
Zoticus prior monaſterii S. Andreæ, CP. II. 1215. A.

Hactenus nomina epiſcoporum & aliorum qui Conciliis interfuerunt, hoc eſt, ea in primis quæ leguntur in ſubſcriptionibus: aliorum etiam, qui ſubinde appellantur, nomina dabuntur in Indice ſubſequente.

INDEX QUARTUS,

ſive

GEOGRAPHICUS,

QUO NOMINA EXHIBENTUR AC SITUS EPISCOPATUUM,

qui in his Conciliorum Tomis XII. appellantur:

Cum nominibus Epiſcoporum, qui ſingulos eos epiſcopatus rexiſſe in iiſdem voluminibus perhibentur.

A

ABARADIRENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Præſectianus Abaradirenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

ABARITANUS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.* Abaritanam *arundinem* ex Africa, *commendat Plinius, lib.* XVI. *ſect.* LXVI.
Felix Abaritanus, ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.
Urſus Avaritianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

ABBENZENSIS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Fortunatus Abbenzenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. D.

ABBIRMAIUS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Felix Abbirmaius, in Collat. Carthag. I. 1085. B.

ABBIRITANUS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Adeodatus Abbiritanus in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Annibonius Abbiritanus, in Collat. Carthag. I. 1112. B.
Candidus Abbiritanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1252. A.
Succeſſus a Birgermaniciana, (*pro*, Abbit Germaniciana:) in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. A.

ABDERITANUS, *in regno Granatenſi;* Adra, *Plinio, lib.* III. *ſect.* III. Abdera.
Petrus Abderitanus, in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. E.

ABELLINAS, *in Principatu Ulteriore, regni Neapolitani:* Avellino: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*
Archangelus Avellinenſis, anno 1517. IX. 1842. E.
Timotheus Abellinas, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

ABERDONIENSIS, *in Scotia,* Aberdeen, *ſub archiepiſcopatu Santandreano.*
Matthæus Aberdenſis, anno 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1893. C.

ABIDDENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Honoratus Abiddenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.

ABILENSIS, *in provincia Phœniciæ Libanenſis,* Abila *Plinio, juxta Decapolim Syriæ, lib.* V. *ſect.* XVI. *In alia Notitia Palæſtinæ ſecundæ tribuitur.*
Joannes Abilæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Jordanes Abilæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Nicoſtratus Abilæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Petrus Abilæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Salomon Abilæ, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.

ABILENSIS, *in Hiſpania. Vide,* ABULENSIS.

ABISSENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Victorianus Abiſſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1095. E.

ABITINENSIS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Auguſtalis Abitinenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Maximus Abitinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.
Reparatus Abitinenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Saturninus ab Avitinis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. E.
Victor Abitinenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. A.

ABORENSIS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Felix Aborenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.
Trifolius Aborenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. D.

ABRINCATENSIS, *ſive* ABRINCENSIS, *in Normannia.* Avranches, *ſub archiepiſcopatu Rotomagenſi.*
Ægidius Abrincatinus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Anſegaudus Abrincatenſis, anno 853. V. 53. B.
Antonius le Cirier Abrincenſis, in Conc. Trid. X. 426. E.
Childoaldus Abrincatenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Hugo Avringenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Joannes Abrincenſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Michael Abrincatenſis, anno 1072. VI. 1188. B.
Nepus Abrincatinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
Perpetuus Abrincatenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Baudaſtes presb. pro Perpetuo Abrincatino, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Turgiſus Abrincatenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1746. C.
Waltbertus Abrincatenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Willelmus Abrincenſis, anno 1223. VII. 130. C.

ABRYTENSIS, *in Mœſia, in Notitia Græca,* Ἄβρυτος, *provinciæ Mœſiæ ſecundæ.*
Marcianus Abryti, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1458. A. 1534. 1578. D. Abriticæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.

ABSASALLENSIS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Dominicus Abſaſallenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.

ABSARTIANENSIS, *Vide,* ABSORENSIS, *qui &* ABSARENSIS.

ABSORENSIS, *in Dalmatia*; Oſcro: *ſub archiepiſcopatu Jaderenſi.*
Dominicus Abſorenſis, anno 879. VI. 57. D.
Lamfredius Abſarenſis, *in Dalmatia*, anno 1179. VI. *parte II. in fine.*
Laurentius Abſartianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

ABTUGNENSIB, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Saturus Abtugnenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

ABULENSIS, *ſive* ABELENSIS, *in Caſtella vetere*, Avila: *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Amanurus Abilenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967 C.
Aſphalius Abelenſis, in Conc. Emeritenſi, anno 666. III. 1008. A. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Joannes Abelenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.
Juſtinianus Abelenſis, anno 610. III. 550. A.
Mauriſius Abelenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A.
Petrus Abulenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Sanctius Abulenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Sanctius Abulenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Theodoïgius Abilenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Unigirus Abelenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.

ABYDENSIS, *in provincia Helleſponti, metropoleos poſtea honore donata, teſte Balſamone, in can.* XII. *Chalced. Plinio, lib.* V. *ſect.* XI. Abydum. *In nummis antiquis*, ΑΒΥΔΗΝΩΝ.
Ammonius Abydi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.
Euſebius Abydenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Hermias Abydi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E. Abydenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Joannes Abydi, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Theodorus Abydi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

ABZYRITENSIS, *in provincia Proconſulari, ſive Africa proprie dicta.*
Fructuoſus Abziritenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Victor Abziritanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. B. 953. C.

AC

ACALANDENUS, *in Lycia: ubi Notitiæ Græcæ habent*, ὁ Ἀκαλάνδων: *alias*, ὁ Ἀκαλάνδων.
Eudoxius Acalandenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.

ACAMASENUS. *Forte pro* TAMASENUS, *in inſula Cypro. Vide*, TAMASENUS.

ACARASSENUS, *in Lycia, ubi in Notitiis Græcis eſt* Ἀκρασσός.
Conſtantinus Acraſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Nicolaus Acaraſſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C.

Theophilus Acraſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Patricius Acraſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A. Acraſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.

ACCIENSIS, *in Corſica*, Accia: *nunc eſt unitus Marianenſi.*
Benedictus de Nobilibus epiſc. Acienſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.
Julius Superchius Accienſis, in Conc. Trid. X. 426. C.

ACCITANUS, *in Bætica*, Guadix, *ſub archiep. Hiſpalenſi, in regno Granatenſi. Plinio*, Colonia Gemella Accitana, *Vide etiam* GUADIXENSIS.
Clarentius Accitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Felix Accitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Fidentius Accitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Julianus Auccitanus, *pro* Accitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Juſtus Accitanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Lilliolus Accitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Magnarius Accitanus, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A.
Recilla Accitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A. idem *Ricilla* Accitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. idem *Riccilanus*. (al. *Recilla*) Accitanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C. anno 684. 1756. C.

AB ACCURA, *in Africa, ſitu ignoto.*
Felix ab Accura, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. E.

ACERRANUS, *in Campania*, Acerra, *ſub archiepiſcopatu Neapolitano. Plinio, libro* III. *ſect.* IX. *in Campania felice*, Acerrani.
Bartholomæus Acerranus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Joannes Acerranus, anno 1513. IX. 1653. E. Aceranenſis, anno 1514. IX. 1735. A. Acerranenſis. 1673. C.
Joannes Fabricius Severinus Acerenſis, in Conc. Trid. X. 426. B.

ACERNENSIS, *in Principatu Citeriori, provincia regni Neapolitani*: Acerno: *ſub archiepiſcopatu Salernitano.*
Petrus Acernenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.

ACESTRATENSIS, *alias* ACESUATENSIS.
Thaddæus Aceſtratenſis, anno 1439. IX. 425. E.

ACHADENSIS, *in Hibernia*, Achonry, *ſub archiepiſcopatu Tuamenſi.*
Eugenius Ohairt Achadenſis, ſeu Ægadenſis, in Conc. Trid. X. 428. C.

ACHÆORUM, *in Lydiæ fortaſſis, ubi nummi olim inſcripti*, ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ.
Cyrus Achæorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. A.

ACHAIA, *Græciæ provincia.*
Alexander ab Achaia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.

Chæras ab Achaia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. A. Pro, *Socrates.*
Dionyſius ab Achaïa, de Elide, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652 D. 656. B.
Eutychius ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Irenæus ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.
Tryphon ab Achaïa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.

ACHERONTINUS *archiepiſcopatus*, Acerenza, *&* Cirenza, *in Baſilicata, provincia regni Neapolitani. Vide prætera*, MATERANUS.
Arnaldus Acheruntinus, anno 1076. VI. 1335. B.
Juſtus Acherentinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Laurentius Acheruntinus, anno 1439. IX. 425. E.
Petrus Acheruntinus, anno 1106. VI. *parte II.* 1839. A.

ACHRIDENSIS, *ubi olim regia Bulgariæ, ut auctor eſt Cedrenus, pag.* 710. *Vide*, LYCHNIDII.

ACMONENSIS, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis. Plinio, lib.* V. *ſect.* XXIX. Acmonenſes. *In nummis antiquis*, ΑΚΜΟΝΕΩΝ.
Gennadius Acmoneorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C. Acmonenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Paulus Acmoniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Theotimus Acmoniæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.

ACOLITANUS, *in Byzacena.* Acolitanum oppidum *habet Plinius, libro* V. *pag.* 539.
Quintus Acolitanus, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.
Reſtitutus Acolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

ACONENSIS, *in Phœnicia*, S. Jean d'Acre, *ſub archiepiſcopatu Tyrio.*
Joetus Aconenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.

ACORABENSIS, *in Aſia minore.*
Pegaſius Acorabenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. A.

ACRASSI. *Vide*, ACARASSENUS.

ACRONI, *ignotus, ut multi ex iis, qui in ſynodo Photii appellantur.*
Theoctiſtus Acroni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

ACUFIDENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Juſtus Acufidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

AD

ADADENSIS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἄδαδα.
Ananius Adadenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Baſilius Adadorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.
Eutropius Adadæ, (in Græco Ἀδάδου) in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E. Adadenſis, in Conc. Rom.

anno 503. II. 988. A.

Joannes Adadeorum, in ſynodo Trullana. III. 1710. E.

ADANENSIS, *in Cilicia prima : Plinio, lib.* v. ſect. XXII. Adana. *In nummis antiquis*, ΑΔΑΝΕΩΝ.

Cyriacus Adanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Cyrillus Adanorum Ciliciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1455. C. 1578. D.

Joannes Adanorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.

Paulinus Adanorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.

Philippus Adanæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.

Piſo Adanenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

ADARENENSIS, *in Sardinia.*

Joannes Adarenenſis in Sardinia, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.

ADIACENSIS, *in Corſica*, Aïazzo, *ſub archiepiſcopatu Piſano.*

Benedictus Aiacenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.

Joanus Baptiſta de Bernardis Adiacenſis. in Conc. Trid. X. 422. C.

Philippus Aïacenus, anno 1515. IX. 1771. C.

ADQUESIRENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Honorius Adqueſirenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.

ADR

ADRAMIÆ, *in Aſia minore : ubi fortaſſis nummi inſcripti*, ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΝΩΝ.

Nicolaus Adramiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. B. idem *Nicolaus* Adraniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

ADRAMYTTENUS, *in provincia Aſiæ Proconſularis; unde Plinio eſt* Adramytteos, *lib.* v. *ſect.* XXXII. *in Myſia ſive Æolide. In nummis antiquis*, ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ.

Aurelius Adramyttenus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. C.

Baſilius Atramytii, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

Flavianus Adramyttenus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.

Helladius Adramyttenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B. 1527. E.

Michaël Adramyti, in Conc. CP. anno 870. V. 925. C.

Patricius Adramytteus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.

Theodorus Adramyti, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.

ADRANI, *in provincia Bithyniæ, ubi Ectheſis habet*, ὁ Ἀδρανοῦ. *In nummis antiquis*, ΑΔΡΑΝΩΝ.

Nicephorus Adrani, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

Proclus Adrianopolis, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. Adranon. 175. B. Adranorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E.

ADRANIÆ, *in Helleſponto, ſub archiepiſcopatu Cyziceno; in Notitia Græca*, Ἀδράνεια.

Siſinnius Adraniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

Stauracius Adraniæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.

ADRANSI, *in Dalmatia : forte pro* Arbenſi.

Vitalis Adranſi, anno 879. VI. 57. D.

ADRASI, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀδρασοῦ : *in alia mendoſe* Δάσ... .

Stephanus Adraſi, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.

Uranius Adramenſis, *(pro*, Adraſenſis, *ut dictum eſt ſuo loco,)* in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.

ADRAON, *in Arabia, ſub metropolita Boſtrenſi. In Notitiis duabus Græcis oppido nomen* Ἀδράων *eſt.*

Arabion Adraorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.

Arabianus Adrenſis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

Dorymenes Adraon, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.

ADRIANÆ, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis*, Ἀδριανή.

Conon Adrianæ, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.

Conſtans Adrianæ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.

David Andrianopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B. Adrianæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B. idem *David* Anderanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

ADRIANI, *in provincia veteris Epiri. In Notitia una eſt*, Ἀδριανούπολις. *Vide*, HADRIANOPOLIS.

ADRIANOPOLIS *Bithyniæ. In nummis antiquis*, ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ, *illud fortaſſis oppidum deſignatur. Vide*, HADRIANOPOLEOS.

ADRIANOPOLITANUS e *Thracia. In nummis antiquis*, ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *In Notitiis Græcis metropolita eſt provinciæ Æmimonti. Vide*, HADRIANOPOLITANUS.

ADRIANOTHERITANUS, *in provincia Helleſponti, ex Notitiis Græcis. In nummis antiquis*, ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. *Vide*, HADRIANOTHERARUM.

ADRIENSIS, *ſive* ARIENSIS, *in ora Venetiæ, ſub archiepiſcopatu Ravennate :* Adri, *&* Adria : *&* Aria : *cujus ſedes Rhodigii. Plinio, libro* III. *ſect.* XVIII. Adria Colonia.

Bertrandus Adrienſis, anno 1514. IX. 1734. A.

Bonifacius Adrienſis, anno 1286. VII. 950. A.

Callioniſtus Adrianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.

Gabriël Arienſis, *ſive* Adrienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.

Jacobus Adrienſis, anno 1415. VIII. 279. A. 428. E. anno 1416. VIII. 480. E. anno 1433. VIII. 1483. D. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.

Julius Cananius Hadrienſis, poſtea Mutinenſis, in Conc. Trid. X. 424. B.

Philippus Adriacenſis, anno 1512. IX. 1637. E.

Theodoinus Hadrienſis, anno 877. VI. 190. E.

ADRIENSIS & PENNENSIS, Atri *&* la Penna, *epiſcopatus duo uniti, in Aprutio : a juriſdictione archiepiſcopi Theatini exempti. Vide etiam infra*, PENNENSIS.

Jacobus Guidius Adrienſis & Pennenſis, in Conc. Trid. X. 427. D.

ADRUMETINUS, *in Byzacena, ubi Plinio, lib.* v. *ſect.* III. Adrumetum.

Abundantius Hadrumetinus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

Aurelius Adrumetinus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. D.

Philologius Hadrumetinus, in Collat. Carthag. I. 1080. E. idem *Philologus* Adrumetanus, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. B.

Polycarpus ab Adrumeto, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. B.

Primaſius Adrumetinus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

Victorinus Adrumetinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B. Hadrumetinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. E.

ADS ADV

ADSINUADENSIS, *in provincia Mauritaniæ Cæſarienſis. In codice Laudunenſi legitur*, Adſinnadenſis.

Gaïus Adſinuadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

ADVOCATENSIS, *in Africa, incerto ſitu.*

Creſconius Advocatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. A.

ADURENSIS, *qui &* VICO-JULIENSIS, *in Vaſconia :* Ayre : *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*

Aneſancius Adurenſis, anno 1329. VII. 1550. A.

Aſinarius Vicojulienſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.

Joannes Adurenſis, anno 1368. VII. 1803. D.

Marcellus de Vicojuli, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.

Petrus presb. pro Marcello de Vicojuli, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.

Petrus Adurenſis, anno 1063. VI. 1141. D.

Petrus Adurenſis, anno 1279. VII. 763. A.

Ruſticus Vicojulienſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.

Æ AF

ÆCOLENENSIS, *Vide*, ENGOLISMENSIS.

ÆDUENSIS, Autun. *Vide*, AUGUSTODUNENSIS.

ÆGEÆ Αἰγαὶ *ſunt in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis : In nummis antiquis*, ΑΙΓΕΑΙΩΝ, ΑΙΓΑΙΕΩΝ, ΑΙΓΕΙΑΩΝ, ΑΙΓΕΑΤΩΝ, & ΑΙΓΙΕΩΝ. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXII. *in Cilicia*, Ægæ liberum *oppidum. Sunt aliæ*

rurſum

rurſum in iiſdem Notitiis Αἰγίας *in provincia Aſiæ Proconſularis.*
Cyriacus Egaræ, (*pro, Ægææ,*) in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. Ægeæ. 227. E. 270. E. Ægeæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B.
Philippus Ægeitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Rufinus Ægæarum, in Conc. CP. aono 460. II. 786. C.
Tarcondimantus Ægeon, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 591. A.
Thomas Ægeæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B.

ÆGII, *in Achaïa: Straboni, lib.* VIII. *pag.* 337.
Paſchaſius Ægii, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.

ÆGINÆ, *in Cycladibus inſulis: Plinio, lib.* IV. *ſect.* XIX. Ægina liberæ conditionis. *In Notitia Græca,* Αἰγίνη νῆσος, αὐτοκέφαλος. *In nummis antiquis,* ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ.
Gabriël Æginæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Thomas Æginæ, io pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

ÆMIMONTI *provincia, cujus metropolis in Notitiis Græcis* Ἀδριανόπολις *eſt, in Thracia.*
Ægrius Æmimonti, in Conc. CP. anno 381. I. 818. B.

ÆMONIENSIS, *in Iſtria,* Emonia: *nunc* Citta nova, *ſub archiepiſcopatu Aquileïenſi.*
Antonius Saracenus Æmonienſis, anno 1596. X. 1928. C.
Euſtachius Æmoniæ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. D.
Matthæus Priulus Æmonienſis, in Conc. Trid. X. 428. A.

ÆNI, *in provincia Rhodopes, ex Notitiis Græcis,* αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. Ænos liberum *oppidum, in Thracia. In nummis antiquis,* ΑΙΝΙΩΝ.
Georgius Æni, in Tiullana ſynodo: III. 1702. B.
Joannes Æni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Macarius Æni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Paulus Æni, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.

ÆSINUS, *in Marchia Anconitana,* Ieſi, *Romanæ ſedi immediate ſubjectus. Plinio ſunt, libro* III. *ſect.* XIX. Æſinates.
Anaſtaſius Eſinas, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Eberardus Æſinas, anno 967. VI. 652. D.
Gabriel de Monte ſancti Sabini Æſinus, in Conc. Trid. X. 424. A.
Honeſtus Eſinas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.
Jacobus Eſinus, anoo 1416. VIII. 481. A.
Innocentius Exious, anno 1438. IX. 728. E.
Joannes Eſinas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Marcianus Æſinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Petrus Paulus Æſinus, anno 1514. IX. 1735. D. Eſinus, anno 1516. IX. 1803. D.
Raynaldus Eſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.

ÆSONENSIS. *Vide,* AUSONENSIS.

AFUFENIENSIS, *in Byzacena.*
Manſuetus Afufenienſis, in Conventu, Afric. anno 484. II. 872. B.

AG

AGAÆ, *forte in Aſia Proconſulari.*
Conſtans Agaæ, io ſeptima ſynodo. IV. 462. C.

AGANENSIS.
Joannes Aganeoſis, anno 1439. IX. 425. E.

S. AGAPETI, *in Aſia minore.*
Michael ſancti Agapeti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

AGARENSIS. *Vide,* EGARENSIS.

S. AGATHÆ, *in Principatu Ulteriore,* S. Agatha di Goti, *ſub archiep. Beneventano.*
Bernardus Agathenſis, (in Italia) anno 1075. VI. 1554. D.
Joannes Beroaldus ſanctæ Agathæ, io Conc. Trid. X. 422. B.

AGATHENSIS, Agde, *in Gallia Narbonenſi, ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Berengarius Agathenſis, anno 1076. VI. 1565. C.
Bernardus Podianus Agathenſis, anno 1609. XI. 53. E.
Boſo Agathenſis, anno 886. VI. 398. A.
Claudius de la Guiſche epiſc. Agathenſis, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. C. Mirapicenſis. 50. C.
Dagbertus Agathenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Georgius Agathenſis, io Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Gerardus Agathenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Gonterius Agathenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Hugo Agathenſis, anno 1374. VII. 1879. A.
Juſtus Agathenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Petrus Agathenſis, anno 1246. VII. 415. E. anno 1279. VII. 763. D.
Petrus Agathenſis, anno 1351. VII. 1690. B.
Primus Agathenſis, io Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Raymundus Agathenſis, anno 1299. VII. 1205. B. anno 1312. VII. 1349. D.
Richardus Agathenſis, anno 879. VI. 346. B.
Sicardus Agathenſis, anno 1368. VII. 1803. B.
Sophronius Agathenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Tigridius Agathenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D. in Conc. Narbon. aono 589. III. 494. D.
Willelmus Agathenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. idem *G.* hoc eſt, *Guillelmus,* 1652. A.

AGENNENSIS, *in Aquitania,* Agen: *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Antidius Agennenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Audebertus Agennenſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1948. E.
Bebianus Agennenſis, in Conc. Aurelian. V. anoo 549. II. 1449. B.
Bernardus Aginnenſis, anno 1056. VI. 1046. B.
Claudius Gelas Aginnenſis, anno 1624. XI. 118. D.
Janus Fregeſe Agennenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Imbertus Aginnenſis, anno 1409. VIII. 102. C.
Leonardus Agennenſis, anno 1517. IX. 1840. D.
Petrus Aginnenſis, anno 1098. VI. *parte II. initio.* 1758. B.
Phœgadius Aginnenſis, io Conc. Valent. anno 374. I. 795. C. in Cæſaraug. I. 805. C.
Polemius Agennenſis, in Conc. Pariſ. anoo 573. III. 404. E.
Simon Agennenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. C.
Wilelmus Aginnenſis, anno 1063. VI. 1141. D.

AGENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Fortis Agenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. B.

AGGARITANUS, *vel* AGGERITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Æmilianus Aggeritanus, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Candorius Aggeritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. D. 1094. D. 1095. E.
Donatus Aggaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

AGGARITANUS *alter in eadem Byzacena.*
Filioſus Aggaritanus in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

AGIENSIS, *vel* AGRENSIS.
Lucas Agienſis, anno 1438. IX. 728. E.

ab AGNA, *in Africa, ſitu ignoto.*
Liboſus ab Agra, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. D.

AGRIENSIS, *in Hungaria, ſub archiepiſcopatu Strigonienſi.*
Bartholomæus Agrienſis, anno 1512. IX. 1625. C.

AGRIGENTINUS, *in Sicilia,* Gergenti, *ſub archiepiſcopatu Panormitano.*
Felix Agrigentinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Georgius Agrigentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. D.
Julianus Agrigentinus, anno 1512. IX. 1636. C. anno 1514. IX. 1735. B. idem *Julianus Cibo* Agrigentinus, anno 1516. IX. 1836. D.

AGRIPPINENSIS. *Vide,* COLONIENSIS.

AI AL

AIACENSIS. *Vide,* ADJACENSIS.

AILANUS, *in provincia Paleſtinæ primæ;* Αἰλά, *in vita S. Sabæ, pag.* 258.

Beryllus Aïlæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Paulus Aïlanus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. D.

AJURENSIS, *qui & Azurensis, in Numidia.*
Victor Ajurenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E. Azurenſis, in Collat. Carthag. I. 1100. E.

ALASANDENSIS, *in Caria : ubi Plinio eſt, lib.* v. *ſect.* XXIX. Alabanda libera. *In nummis antiquis*, ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ.
Conſtans Alabandenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Joannes Alabandenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Theodoretus Alabandenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Theodotus Alabandenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A.

ALALCOMENIUS, *in Bœotia, ex Strabone. lib.* VII. pag. 327.
Thomas Alalcomenius, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

ALALIUS, *in Phœnicia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Thalaſſius Alalius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

ALAMILIARENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Menſius Alamiliarenſis, io Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

ALANDI. *Vide*, ALINDORUM.

ALATHENENSIS, *in Italia.*
J. Alathenenſis, anno 1059. VI. 1068. A.

ALAVENSIS, *a regione Hiſpaniæ, quæ Navarræ & Caſtellæ veteri finitima eſt.*
Fortunius Alavenſis, anno 1064. VI. 1143. B.
Nunnius Alavæ, anno 1032. VI. 914. E.

ALBANENSIS, *in diſtrictu Urbis, ut vocant.* Albano : *in Campania Romana.*
Andreas Albanenſis, in Conc. Rom anno 721. III. 1866. D.
Athanaſius Albanenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Benedictus Albanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Bonaventura Albanenſis, anno 1274. VII. 687. D.
Bonifacius Albanenſis, anno 1059. VI. 1056. D.
Chryſogonus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Epiphanius Albanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Franciſcus Albanenſis, anno 1517. IX. 1840. D.
Gualterius Albanenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B. idem *Gauterius* Albanenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Galterus Albanenſis, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1363. B.
Gregorius Albanenſis, anno 963. VI. 627. C. anno 969. VI. 681. A.
Henricus Albanenſis, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1888. C.
Homobonus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Jacobus Albanenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1515. IX. 1769. E.
Juvenalis Albanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. B.
Leo Albanenſis, anno 761. III. 2002. E.
Leonardus Albanenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Matthæus Albanenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C.
Nicolaus Albanenſis, anno 1151. VI. *parte II. circa med.* 1250. D.
Nicolaus Albanenſis, anno 1408. VIII. 4. E.
Oddo Albanenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Paulus Albanenſia, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.
Petronacius Albanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Petrus Albanenſis, anno 1079. VI. 1016. A.
Petrus Albanenſis, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1238. C.
Richardus Albanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1907. B.
Romanus Albanenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Tendaldus Albanenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Theobaldus Albanenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Walterius Albanenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1823. A.
Walterus Albanenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Unalis Albanus, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.

ALBENSIS, *in Liguria, & Monteſerrato,* Alba : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* VII. Alba Pompeia.
Andreas Albenſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Vida (Hieronymus) epiſc. Albenſis, in Conc. Trid. X. 26. A.
Hildradus Albenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Hippolytus Albenſis, anno 1517. IX. 1839. D.
Lampadius urbis Albenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Teugrinus Albenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Vincentius Marinus Albenſis, anno 1576. X. 946 E.

ALBIENSIS, Alby, *ſub archiepiſcopatu Bituricenſi. Nunc eſt archiepiſcopatus.*
Addolenus Albienſis, anno 891. VI. 428. D.
Æmilius Albienſis, anno 1031. VI. 869. A. idem *Amelius.*
Viventius archidiac. pro *Ambroſio* Albigenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Amelius Albigenſis, anno 1031. VI. 852. C. idem Albienſis, anno 1040. VI. 918. B.
Bernardus Albienſis, anno 1286. VII. 962. D.
Conſtantius Albienſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Dominicus Albienſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Elegius Albienſis, anno 886. VI. 398. A.
Guillelmus Albienſis, anno 1052. VI. 1030. E. anno 1054. VI. 1033. B.
Lupus Albienſis, anno 876. VI. 174. D.
Cautinus archidiaconus, pro *Melanio* Albenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.
Sabinus Albigenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.

ALSINGAUNENSIS, *in Liguria*, Albenga, *ſub archiepiſcopatu Genuenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* VII. Albium Ingaunum.
Bonus Albiganenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Carolus Cicada Albinganenſis, in Conc. Trid. X. 423. E.
Gaudentius Albingenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Joannes Bapt. Cicada epiſc. Albiganenſis, in Conc. Trid. X. 47. E.
Lauterius Albingaunenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Matthæus Albingaunenſis, anno 1433. VIII. 1159. E.
Quintius Albingaunenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. E.

ALSINTIMILIENSIS. *Vide*, VINTIMILIENSIS.

ALBULENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Tacanus Albulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

ALCENENSIS, *videtur eſſe pro* ARCENSIS, *e Phœnicia, cum ibi* Byblon antecedat. *Vide*, ARCENSIS.

ALDILI, *ignotus, ut alii multi, qui in Photii ſynodo appellantur.*
Euſtolius Aldili, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

ALEENSIS, *in Phrygia Pacatiana, uti ex ſitu conjicitur; ubi & Acmonia & Trapezopolis, ex Notitiis Græcis. In his ibi ſunt* Ἀλιοι, *& eædem* Ἀλοαί.
Georgius Alei, in pſeudoſynodo Photii, VI. 215. B.
Glaucus Alionorum, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Leo Aleenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.

ALERIENSIS, *in Corſica*, Aleria, *ſub archiep. Piſano, qui eſt in Hetruria.*
Bartholomæus Alarienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Bonoſus Aletinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Petrus Franciſcus Palavicinus, Alerienſis, in Conc. Trid. X. 423. A.

ALESINUS, *in Sicilia, unde Plinio, lib.* III. *ſect.* XIV. Haleſini.
Calumnioſus Aleſinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.

ALESSANENSIS, *ab Alexano oppido Salentinorum*, Aleſſano : *ſub archiepiſcopatu Hydruntino.*
Julius Galletius Aleſſanenſis, in Conc. Trid. X. 424. B.

ALETIENSIS. *Vide*, LICIENSIS.

ALETRINUS, *in Campania Romana*; Alatri.
Gratianus Aletrinus, anno 1517. IX. 1842. C.
Leo Alatrinus, in Conc. Romano, anno 753. V. 79. B. Alatrinenſis, in

Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.
Leo Aletrinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Saturninus Aletrinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.
Vitalis Aletrinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.

ALEXANDRINUS, *in Ægypto.*
Alexander Alexandrinus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D. 423. B.
Alexander Alexandrinus, anno 1514. IX. 1733. E.
Apollinarius Alexandr. in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Athanaſius Alexandrinus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 656. A. in Conc. Alexandr. anno 362. I. 738. A.
Baſilius Alexandriæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Cæſar Alexandrinus Patriarcha, anno 1514. IX. 1733. D.
Cyrillus Alexandrinus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A.
Cyrus Alexandrinus, in ſynodo VI.
Dionyſius ab Alexandria, Arianus. I. 682. A.
Dioſcorus Alexandrinus, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. B. 268. E.
Eulogius Alexandrinus. IX. 663. 664. C.
Georgius Alexandr. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Gregorius Alexandrinus, Arianus. I. 667. C.
Michaël Alexandrinus, in pſeudoſynodo Photii. VI. 259. B. in Conc. CP. anno 870. V. 923. A.
Petrus Mongus Alexandr. II. 805. A. B.
Petrus Alexandrinus, in ſynodo Trullana. III. 1698. D.
Philotheus Alexandrinus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. C.
Politianus Alexandriæ, in ſeptima ſynodo Oecumenica. V. 1483. A.
Simon Alexandrinus Patriarcha, anno 1409. VIII. 101. A.
Theophilus Alexandr. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A. in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Timotheus Alexandrinus, in Conc. CP. anno 381. I. anno 813.

ALEXANDRINUS *in Cilicia :* Alexandrette, *&* Aleſſandrona. *Unde* Ἀλεξάνδρειαν *vocat Curopalates, pag.* 828. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXII. Alexandria *prope Iſſon. Et in nummis antiquis,* ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΤ' ΙCCON.
Heſychius Alexandriæ e Cilicia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Paulus Alexandrorum, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Philomuſus Alexandrinus e Cilicia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Varanes Alexandriæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Urbicius Alexandriæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.

ALEXANDRINUS, *in Lombardia.* Alexandrie de la Paille, *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi.*
Bartholus Alexandriæ, in Lombardia, anno 1409. VIII. 108. A.
Guarnerius Alexandrinus, in Lombardia, anno 1576. X. 946. D.

ALGARENSIS, *in Sardinia, ſub archiep. Turritano :* Algher.
Joannes Algarenſis, anno 1517. IX. 1842. E.
Petrus Algarenſis, anno 1512. IX. 1582. E.
Petrus Fragus Algarenſis, in Conc. Trid. X. 428. E.

ALGIZENSIS, *in Aſia Proconſulari, ut ex ſitu conjici poteſt, cum inter Pitanen & Σιδὴν oppidum appelletur. Ibi in Notitiis Græcis legitur* Αὔγαζα. *In Helleſponto,* Ἄργιζα.
Leo Algizenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

ALINDORUM, *in Caria,* Ἄλινδα *in Notitiis Græcis.*
Chromatius Alindorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1529. A.
Euſtathius Alandi, *(pro,* Alindi) in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Joannes Alindorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Alindenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Promachius Alindenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A.
Theodoritus Alindenus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Theophilus Alindi Mæoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

ALIONORUM. *Vide,* ALEENSIS.

ALIPHANUS, *in Samnio, ſub archiepiſcopatu Beneventano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. *ſunt* Allifani.
Baldewinus Aliphanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Clarus Alliphanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Eraſmus archiepiſcopus Aliphanæ. VI. 1067. C.
Jacobus Gilbertus de Nogueras Aliphanus, in Conc. Trid. X. 427. E.
Sebaſtianus Pighinus epiſc. Aliphanus, in Conc. Trid. X. 48. A. archiepiſcopus Sipontinus, nuncius Apoſtolicæ ſedis, in Conc. Trid. X. 73. E.

ALMERIENSIS, *in Bætica, ſub archiepiſcopatu Granatenſi :* Almeria.
Antonius Gorrionero Almerienſis, in Conc. Trid. X. 425. C.

ALTABENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Avus Altebenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

ALTIBURITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Auguſtalis Altiburitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. B. 1102. C.
Baſilius Altiburitenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Conſtantinus Altoburitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.
Vindemius Altuburitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

ALTINENSIS, *in Venetia. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXII. Altinum.
Heliodorus Altinenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Paulus Altinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. C.

AM

AMADERENSIS, *qui &* AMMEDERENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Creſcentianus Amaderenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E. 1109. D.
Speratus Amaderenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. E.

AMADESSENUS.
Leontius Amadeſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.

AMALPHITANUS *archiepiſcopatus,* Amalfi, *in Principatu Citeriore, regno Neapolitano.*
Dionyſius Amalphitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Ferdinandus Annius Amalphitanus archiepiſcopus, in Conc. Trid. poſtea epiſcopus Bovinenſis. X. 419. D.
de Maximis (Maximus) archiepiſcopus Amalphitanus, in Conc. Trident. X. 420. D.
Petrus Amalphitanus, anno 1054. VI. 967. D. anno 1059. VI. 1070. C.

AB AMANTIA, *in provincia novæ Epiri, ex Notitia Græca, in qua eſt* Ἀμαντία. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XXVI. Amantes. *Sed & in Macedonia ſunt apud Plinium, lib.* IV. *ſect.* XVII. Amantini liberi.
Eulalius ab Amantia, Arianus. I. 681. D.

AMASENUS, *in Helenoponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἀμάσεια μητρόπολις. *Plinio, libro* VI. *ſect.* III. Amaſia. *In nummis antiquis,* ΑΜΑΣΕΙΑ ΜΗΤΡ. ΠΡΩΤ. ΠΟΝΤ. Ἀμάσεια μητρόπολις πρώτη Πόντου.
Baſilius Amaſenus, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.
Daniel Amaſiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. D.
Eutychianus Amaſenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Joannes Amaſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Joaſaph Amaſienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 426. A.
Nicephorus Amaſiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.
Palladius Amaſenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. B.
Seleucus Amaſiæ, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.
Stephanus Amaſiæ, in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Theodorus Amaſiæ, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.

AMASTRIANUS, *in Paphlagonia, ubi* Ἄμαστρις αὐτοκέφαλος *eſt, ex Notitiis Græcis : a tempore Taraſii CP. ex vita S. Georgii Amaſtreni, cap.* VI. *die* XXI. *Febr. apud Bollandum. Plinio, libro* VI. *ſect.* 2. Amaſtris. *In nummis antiquis,* ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ.
Aſterius Amaſtridis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Comitas Amaſtridis, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.

Eudocimus Amaſtridis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Heſychius Amaſtridis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Saturnellus Amaſtrenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. A.
Stephanus Amaſtridis, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.
Philotimus presb. tenens locum Themiſtii Amaſtridis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 391. D.
Zoïlus Amaſtridis, in ſynodo Trullana. III. 1707. A.

AMATHUNTIS, *in inſula Cypro*, Amathus *Plinio, libro* v. *ſect.* xxxv. *In Notitia Græca*, 'Αμαθουσία *eſt.*
Alexander Amathunis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Dionyſius Amathuntis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. D.
Heliodorus Amathuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Theodoſius Amathuntis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 228. E. 270. D.

AMAURENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Urbanus Amaurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

AMBIANENSIS, *in Picardia*, Amiens, *ſub archiepiſcopatu Remenſi.*
Angelramus Ambianenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Beatus Ambianenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Bernardus Ambianenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Bertefredus Ambianenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Eubius Ambianenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Eulogius Ambianorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670 B.
Fulco Ambianenſis, anno 986. VI. 714. C. anno 1008. VI. 774. B.
Gaufridus Ambianenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Geoffridus Martonius, anno 1583. X. 1305. A.
Geroldus Ambianenſis, anno 875. VI. 161. D. anno 877. V. 1452. D.
Gerwinus Ambianenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1682. A.
Godefridus Ambianenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1873, B. & anno 1109. *Ibid.* 1895. D.
Gotesmannus Ambianenſis, anno 991. VI. 723. B.
Guarinus Ambianenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1173. D.
Guido Ambianenſis, anno 1059. VI. 1070. D. idem *Wido* Ambianenſis, anno 1063. VI. 1109. A. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Guillelmus Ambianenſis, anno 1287. VII. 1129. B. Ambianenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Hilmeradus Ambianenſis, anno 849. V. 19. D. idem *Helmeradus* Ambianenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. B.
Jeſſe Ambianenſis, epiſcopatu dejectus. IV. 1365. C.
Joannes Ambianenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Joannes Ambianenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Otgarius Ambianenſis, anno 906. VI. 499. B. Idem *Otgarius*.
Philibertus Ambianenſis, anno 1423. VIII. 1014. D.
Raginharius Ambianenſis, anno 840. IV. 1450. D. idem *Raginarius* Ambianenſis, anno 847. IV. 1504. C. idem *Regnerius* Ambianenſis, anno 833. IV. 1373. A. idem *Ragenarius* Ambianenſis, anno 875. VI. 164. E.
Robertus Ambianenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Rorico Ambianenſis, anno 1085. VI. 1616. E.
Thebaldus Ambianenſis, anno 972. VI. 688. E. anno 975. VI. 701. A.
Theobaldus Ambianenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Theodefredus Ambianenſis. III. 1013. C.

AMBIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Felix Ambienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

AMBLADENSIS, *in Paphlagonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἄμβλαδα: *& in Eclheſi*, ὁ Ἀμβλάδων.
Conſtantinus Ambladenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Euſtathius Amblandenſis, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.
Joannes Ambladorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Patricius Ambladenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Petrus Ambladenſium, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Severus Ambladenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

AMBURENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Donatus Amburenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Servatus Amburenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. A.

AMERINUS, *in Umbria, Romano Pontifici immediate ſubjectus*: Amelia.
Adeodatus Amerinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Albinus Amerinæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Bartholomæus Ferratinus Amerinus, in Conc. Trid. X. 428. E.
Benedictus Amerinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Deuſdedit Amerinus, anno 1015. VI. 820. A.
Hilarus Amerinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Juſtinianus Amerinus, anno 1515. IX. 1771. C.
Marcianus Amerinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Paſchalis Amerinenſis, anno 877. VI. 191. A. Amerinus, anno 878. VI. 197. E.
Petrus Amerinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Petrus Amerinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Salluſtius Amerinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Sunalbus Amerinus, anno 761. III. 2002. A.
Theodorus Amerinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. B.

AMIDENUS, *metropolita Meſopotamiæ, ex Notitiis Græcis*, Ἄμιδα μητρόπολις. Emet *incolis, teſte Cedreno*, pag. 686.
Aſterius Amidenus, in Conc. Epheſ anno 431. I. 1351. A. 1455. E. 1533. A. 1578. D.
Cyriacus Amidæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Mareas Amidenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Symeonius Amidæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. idem *Symeon* Amidenus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.

AMISENUS, *in Helenoponto, ex Notitiis Græcis, Plinio, libro* VI. *ſect.* 2. Amiſum liberum. *In nummis antiquis*, ΑΜΙΣΗΝΩΝ, & ΑΜΙΣΟΥ.
Baſilius Amiſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Erythrius Amiſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.
Helpidius presb. agens vices Antoniani Amiſeni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.
Leo Amiſi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Tiberius Amiſi, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.

AMITERNINUS, *hodie* S. Vittorino. *Plinio libro* III. *ſect.* XVII. *in Sabinis*, Amiternini.
Leontius Amiterninus, anno 761. III. 2003. C.
Lodoïcus Amiternus, anno 1059. VI. 1067. A.
Valentinus Amiterninus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C. in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.

AB AMMEDERA, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Eugenius ab Ammedera, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. E.

AMORIANUS, *Galatiæ ſecundæ tribuitur in Notitiis Græcis*, Ἀμόριον, *& dicitur* αὐτοκέφαλος. *Nummi antiqui*, ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ.
Ablavius Amorii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1528. A.
Abrahamius Amorii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B.
Beſſarion Amorii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Myſterius Amorii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B. idem *Myſterius* Amorii, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Theodorus Amorii, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Theophilus Amorii epiſcopus. V. 963. D.
Tyrannus presb. Amorii, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

AMPHIPOLITANUS, *in Armenia.*
Alexander Amphipolis Armeniæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.

AMPHIPOLITANUS, *in Macedonia: in Notitia Græca*, Ἀμφίπολις. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVII. Amphipolis liberum oppidum. *In nummis anti-*

Digitized by Google

quis, ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.
Andreas Amphipolis, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.

AMPORENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Amporenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Servatus Amporenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.

AMPURIENSIS. *Vide*, APURIENSIS.

AMUDARSENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Liberatus Amudarſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Maïus Amudarſenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.

AMYZONIUS, *in Caria, ubi Notitiæ Græcæ habent*, Ἀμύζων. *Eſt ibidem* Amyzon *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX.
Andreas Amyzonius, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Joannes Amyzonis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Philetus Amyzonis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. D.

ANA

ANAGARI, *forte in confinio Navarræ & Caſtellæ veteris.*
Garſias Anagari, anno 1032. VI. 914. E.

ANAGNINUS, *in Campania Romana*, Anagni : *ſub Romano Pontifice.*
Aſahel Anagninus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2055. D.
Conſtantinus Anagninus, anno 761. III. 2002. D.
Felix Anagninus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Fortunatus Anagninus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Georgius Anagninus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Joannes Anagninus, anno 964. VI. 631. E.
Mauricius Anagninus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.
Nicolaus Anagninus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Opportunus Anagninus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Pelagius Anagninus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Romoaldus Anagninus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Zacharias Anagninus, anno 877. VI. 191. A.

ANASARTHÆ, *in Syria. Sub archiep. Antiocheno Nilus Doxapatrius, apud Allat. lib.* 1. *de Eccl. Occid. & Orient. conſenſu, cap.* IX. *pag.* 165. *habet* τὴν Ἀνασάρθαν, ἥτις ἡ Θεοδωρούπολις καλεῖται.
Maras Anaſarthæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.

ANASTASIOPOLITANUS, *in Caria, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀναστασιούπολις.
Elpidiphorus Anaſtaſiopolis, Cariæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.

ANASTASIOPOLITANUS, *in Galatia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀναστασιούπολις. *Eadem fortaſſis Phrygiæ attributa.*
Geneſius Anaſtaſiopolis, Galatiæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Hieron Anaſtaſiopolis, Phrygiæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Marianus Anaſtaſiopoleos, Galatiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Stephanus Anaſtaſiopoleos, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A.
Theophilus Anaſtaſiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.

ANAZARBENSIS, *in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀνάζαρβος μητρόπολις. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXII. Anazarbeni. *In nummis antiquis*, ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ.
Ætherius Anazarbi, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Cyrus Anazarbi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Iſidorus Anazarbi, in ſynodo Trullana. III. 1699. C.
Maximianus Anazarbi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. E. 1533. A. 1578. C.
Oreſtus Anazarbi, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Stephanus Anazarbi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E.
Stephanus Anazarbi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.
Valerius Anazarbi, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.

ANC

ANCÆ, *pro* AUCÆ. *Vide*, CASTELLÆ veteris : *&* AUCENSIS.

ANCHIALI, *in provincia Æmimonti, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἀγχίαλος αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. Anchialum. *In nummis antiquis*, ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ.
Nicolaus Anchiali, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Paulus Anchiali, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.
Sabbatius Anchiali, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Sebaſtianus Anchialenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Sophronius Anchiali, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D. Anchiali metropolita, anno 1439. IX. 427.
Timotheus ab Anchialo, Arianus. I. 684. B.
Xenophon Anchiali, anno 1565. X. 1175. D.

ANCHIASMI, *in provincia veteris Epiri: in Notitia Græca*, Ἀγχιασμός.
Chriſtodorus Anchiaſmi, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Claudius Anchiaxi, *al.* Anchiaſmi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

ANCONITANUS, *Romano Pontifici immediate ſubjectus* : Ancona : *in Marchia Anconitana.*
Erſemarius Anconitanus, anno 967. VI. 652. D.
Joannes Anconitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Paulus Anconitanus, anno 879. VI. 61. A. 78. C.
Petrus Anconitanus, anno 1517. IX. 1838. B.
Simon Anconitanus, anno 1416. VIII. 481. C.
Tigrinus Anconitanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Vincentius de Luchis Anconitanus, in Conc. Trid. X. 424. E.

ANCUSENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Donatus Ancuſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A. 1110. C.
Gududus Ancuſenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Victorinus Ancuſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

ANCYRANUS, *e Galatia. In Notitiis Græcis, Galatiæ primæ* Ἄγκυρα μητρόπολις *eſt. Plinio, lib* v. *ſect.* XLII. Tectoſagum Ancyra. *In nummis antiquis*, ΑΝΚΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.
Anaſtaſius Ancyræ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A. in Conc. CP. anno 460. II. 783. E.
Arabianus Ancyræ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Athanaſius Ancyræ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Baſilius ab Ancyra, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. Arianus. I. 539. A. 622. B. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. & 709. D. Arianus. I. 667. C.
Baſilius Ancyræ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Daniel Ancyræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Euſebius Ancyræ Galatiæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. A.
Marcellus de Ancyra Galatiæ, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A. in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Pancharius Ancyranus e Galatia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Photini Ancyrogalatæ hæreſis. I. 630. C.
Plato Ancyræ Galatiæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Stephanus Ancyræ in ſynodo Trullana. III. 1699. A.
Theodotus Ancyranus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1466. C. 1527. B.
Theodulus Ancyræ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Theophylactus Ancyræ, anno 890. VI. 424. C.

ANCYRO-SYNAÏ, *duo epiſcopatus juncti ſive uniti poſſunt videri : nam in Notitiis Græcis in Phrygia Pacatiana vel Capatiana, hi duo leguntur conſequenter :* Ἄγκυρα, Σύναος. *In Ecthesi Andronici, eſt* ὁ Συναίου. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XLI. Ancyra. *In nummis antiquis*, ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ.
Conſtans Ancyræ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Michaël Ancyræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Michaël Ancyroſyn[illegible], in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Quiricus Ancyræ, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.

AND ANE ANG

ANDEGAVENSIS, *in Gallia*. Angers: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*

Sapaudus abbas, pro *Albino* Andegavenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. E.

Bodo Andecavenſis, anno 853. V. 53. B.

Bruno Andegavenſis, anno 1050. VI. 1023. D.

Dodo Andegavenſis, anno 849. V. 19. C. in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. E.

Domitianus Andegavenſis, in Conc. Pariſ. anno 557. III. 340. B. Turon. 368. A.

Euſebius Andegavenſis, anno 1049. VI. 1002. B.

Euſtochius Andegavinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

Gabriel de Bouverii Andegavenſis, in Conc. Trid. X. 421. D.

Gosfridus, idem *Goffredus* Andegavenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B.

Guillelmus Andegavenſis, anno 1312. VII. 1349. D.

Guillelmus Andegavenſis, anno 1365. VII. 1771. E.

Guillelmus Andegavenſis, anno 1439. IX. 427. A.

Guillelmus Ruzeus Andegavenſis, anno 1583. X. 1443. E.

Harduinus Andegavenſis, anno 1409. VIII. 107. D.

Hubertus Andegavenſis, anno 1040. VI. 918. B.

Lupus Andegavenſis, anno 912. VI. 551. A. *fortaſſe idem qui ſæculo* VII.

Magnebodus Andegavenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. E.

Mauriolus Andecavis, anno 765. III. 2011. A.

Radulfus Andegavenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.

Talaſius Andegavenſis, in Conc. Andeg. anno 453. II. 778. C. & 792. C. & 796. D.

Ulgerius Andegavenſis, anno 11.... VI. *parte II.* 1739. B.

ANDERENSIS, *in Teuthrania, quæ Myſiæ ſive Æolidis pars eſt, ubi Plinio eſt* Andera, *lib.* v. *ſect.* XXXIII. *In nummis antiquis*, ΑΝΔΕΙΡΗΝΩΝ.

Paulus Anderenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

ANDRAPENUS, *in Helenoponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἄνδραπα.

Antonius Andraporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

Joannes Andrapi, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.

Paralius Andraporum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. D. *idem* Andrapenſis, in Conc. Rom anno 503. II. 988. E.

Euchartus diaconus, tenens locum *Paralii* Andraporum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.

Helpidius presb. agens vices *Paralii* Andrapenæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.

Paulus Andrapenus in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.

Sergius Andrapi, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.

S. ANDREÆ, *in Scotia, archiepiſcopatus*, Saint Andrews.

Hugo S. Andreæ in Scotia, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1893. D.

Joannes Santandreanus, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1420. E. anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1893. D.

ANDRI, *in provincia inſularum Cycladum, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἄνδρος μητρόπ. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXII. *in Cycladibus*, Andrus cum oppido. *In nummis antiquis*, ΑΝΔΡΙΩΝ.

Conſtans Andri, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.

Palladius Andri, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

Philippus Andri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Zoïlus Andro, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 738. A.

ANDRIENSIS, *in provincia Barenſi*, Andria, *ſub archiepiſcopatu Tranenſi.*

Joannes Franciſcus de Fliſco Andrienſis, in Conc. Trid. X. 421. A.

Richardus Andrenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

Simon Andrenſis, anno 1517. IX. 1839. A.

ANEATARUM, *in provincia Proconſulari Aſiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt* Ἀνεαι, *quæ &* Ἐνεα. *Et in Ectheſi Andronici*, ὁ Ἀνέων.

Athanaſius Aneæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

Joannes Aneatarum, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.

Joſeph Aneorum, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.

Marcellus Anæorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.

Modeſtus Aneatarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. C.

Sabbas Aneenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

ANELII *in Magneſia, in provincia Proconſulari Aſiæ, in qua ipſa Magneſia ponitur in Notitiis Græcis.*

Lucas Anelii Magneſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

ANEMURII, *in provincia Iſauriæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀνεμούριον. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXII. *in Cilicia eſt* Anemurium. *In nummis antiquis*, ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ.

Euphronius Anemorii, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.

Mamas Anemurii, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B. Anemorii, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.

ANENYSIÆ, *ignotus, niſi forte ſit* Ἀνινήτα, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis eſt Epheſus: ubi & Clazomenarum, quæ ſimul appellantur.*

Theodorus Anenyſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. A.

S. ANGELI DE LOMBARDIS, *in Principatu Ulteriore*, Sant'Angelo de'Lombardi: *ſub archiepiſcopatu Compſano.*

Joannes ſancti Angeli de Lombardis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

Raynaldus ſancti Angeli de Lombardia, anno 1513. IX. 1689. E.

ANGLONENSIS, *in Apulia*, Anglona, *ſive* Turſi: *ſub archiepiſcopatu Acheruntino & Materano.*

Joannes Antonius Anglonenſis, anno 1514. IX. 1734. E.

Joannes Paulus Amanius Anglonenſis, in Conc. Trid. X. 426. E.

Roboam Anglonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

ANGUIENSIS, *in Numidia.*

Paſchaſius Anguienſis, in Collat. Carthag. I. 1080. B.

ANI ANS

ANIANENSIS, *in Latio fortaſſis.*

Albinus Anianenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.

ANICIENSIS, *in Velaunis: unde & idem* VELLAVENSIS: le Puy, en Vellay, *a juriſdictione Bituricenſis archiepiſcopatus exemptus.*

Arduinus Vellaunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D. idem *Hardwinus* Valavenſis, anno 866. V. 633. A.

Elias Anicienſis, anno 1409. VIII. 101. D. anno 1416. VIII. 480. E.

Fredelo Anicienſis, anno 1012. VI. 795. D.

Stephanus Vallavenſis, anno 993. VI. 757. C. anno 1031. VI. 852. C. idem Anicienſis. 874. C. Velavenſis. 1052. E. Anicienſis, anno 1031. VI. 848. C.

Stephanus Anicienſis, anno 1074. VI. 1255. D. Sed invaſor, anno 1077. VI. 1361. B.

Wido Vellavenſis, anno 875. VI. 161. C. 174. B.

Wido Vallavenſis, anno 998. VI. 757. D.

ANINETI, *in provincia Proconſulari Aſiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἀνινήτα & Ἀνίνητα.

Mamas Anineti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C.

ANSARENSIS, *in Dalmatia, aliter* Auſarenſis, *nunc* Ofero, *ſub archiepiſcopatu Jaderenſi*,

Andreas Anſarenſis, anno 1514. IX. 1735. A.

Joannes Baptiſta Anſarenſis, anno 1515. IX. 1771. E.

Petrus Anſarenſis, anno 1439. IX. 425. C.

ANT

ANTANDRI, *in provincia Proconſulari Aſiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἄντανδρος.

Acacius Antandri, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

Conſtantinus Antandri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

Marianus Atandri (pro *Antandri*) in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.

Zoſimus Antandri, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B. in Conc. V. anno 553. III. 205. A.

ANTARADI, *in Phœnicia maritima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἀντάραδος, *ſub archiepiſcopatu Tyrio.*

Alexander Antaradi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.

Digitized by Google

Paulus Antaradi, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.

ANTEORUM, *in Thebaïde, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Α῎ντεω.

Apollo Anteorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

Macarius Antei, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. B.

ANTHEDONIS, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt* Ἀνθηδὼν ἀρχιμενονμί. *Plinio, lib.* v. *ſect.* xiv. Anthedon.

Dorotheus Anthedonis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. D.

Euſtathius Anthedonis, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.

Paulus Anthedonis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. A. in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.

S. ANTHIMI, *vel* ANTONINI, *in Italia.*

Dulcitius ſancti Anthimi, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.

ANTIATINUS, *olim in Latio : ubi* Antium colonia *Plinio, lib.* III. *ſect.* IX.

Felix Antiatinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

Florentius Anticyræ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

Gaudentius Antiatinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

Vindemius Antiatinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

ANTIBARENSIS *archiepiſcopatus in Albania,* Antivari. *Vide,* DIOCLIENSIS.

ANTICYRÆ, *in provincia Helladis, ex Notitia Græca, in qua eſt* Ἀντίκυρα. *Et Plinio eſt libro* IV. *ſect.* IV. Anticyra.

ANTINOI, *in Thebaïde prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀντινόου μητρόπολις. Ἀντινόου πόλις, *Origeni lib.* III. *contra Celſum, pag.* 132.

Procopius Antinoi, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.

Tyrannus Antinoi, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 311. D. 312. A.

ANTIOCHENUS *e Caria, in Notitiis Græcis* Ἀντιόχεια Μαιάνδρου *dicta. Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. Antiochia... eam circumfluunt Mæander & Orſinus. *In nummis antiquis,* ANTIOXEΩN. ΜΕΑΝΔΡΟC.

Acacius Antiochiæ Lamoudis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.

Dionyſius Antiochiæ Cariæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.

Euſebius Antiochenus e Caria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.

Georgius Antiochiæ Cariæ, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.

ANTIOCHENUS, *in Iſauria : ex Notitiis Græcis, quæ in provincia Iſauriæ inter epiſcopatus habent* Ἀντιόχεια.

Antonius Antiochenus ex Iſauria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.

Theodoſius Antiochenus, ex Iſauria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

Zacharias Antiochi in ſynodo Trullana. III. 1706. D.

Zacharias Antiochiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

ANTIOCHENUS *e Piſidia, in Notitiis Græcis* Ἀντιόχεια μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIV. Piſidæ, quorum colonia Cæſarea, eadem Antiochia. *In nummis antiquis,* COL. CÆS. ANTIOCH.

Bacchus Antiochiæ in Piſidia, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.

Candidianus Antiochiæ Piſidiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. CP. anno 449. II. 174. B.

Georgius Antiochiæ Piſidiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.

Optimus Antiochenus e Piſidia, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

Pergamius Antiochiæ Piſidiæ, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. Antiochenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

Polydeucius Antiochiæ metropolitanus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.

Sergianus Antiochenſis in Piſidia, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.

Stephanus Antiochiæ Piſidiæ, in ſynodo ſexta. III. 1427. C.

Theodorus Antiochiæ Piſidiæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.

Theophanes Antiochiæ parvæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

Tranquillinus Antiochiæ Piſidiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1532. E.

ANTIOCHENUS *Patriarcha in Syria, ad Orontem fluvium.* Vide etiam THEOPOLEOS.

Acacius Antiochiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.

Anaſtaſius major Antiochenus. III. 1103. B.

Alphonſus Antiochenus Patriarcha, anno 1514. IX. 1733. D.

Baſilius Antiochenus, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. D.

Bernardus Antiochenus Patriarcha, anno circ. 1108. VI. *parte II.* 1794. A.

Domnus Antiochiæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. idem *Domnus* Antiochenus, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. C. E. 269. A.

Dorotheus Antiochenus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. C.

Euſtathius Antiochenus e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D. 423. B.

Flavianus Antioch. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.

Georgius Antiochenus, in ſynodo Trullana. III. 1698. E.

Georgius Antiochiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Ignatius Deifer, Petri ſucceſſor Antiochiæ. V. 778. B.

Joannes Antiochenus, anno 1435. VIII. 1448. A.

Iſnardus patriarcha Antiochenus, anno circiter 1325. VII. 1433. C.

Macarius Antiochenus Monotheleta, anno 787. IV. 63. C.

Maximus Antiochiæ Syriæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. B.

Melitius Antiochenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. idem *Meletius* Antiochenus, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. B. in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.

Opizio Antiochiæ Patriarcha, anno 1274. VII. 687. D.

Petrus Fullo, Antiochenus. IV. 59. D.

Radulphus Antiochenus, intruſus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. B.

Severus Antioch. novus Judas. II. 1333. E.

Soterichus Panteugenus Antiochenus electus, anno 1156. VI. *parte II. in Indice.*

Stephanus Antiochenus e Syria, Arianus. In Conc. Sardic. anno 347. I. 681. D.

Stephanus ἅγιος Antiochiæ epiſcopus. V. 1308. E.

Θεόδωρος Antiochenus Patriarcha, anno 781. III. 2059 A.

Theophanes Antiochenus, in ſexta ſynodo. III. 1426. A.

Wenceſlaus Antiochenus patriarcha, anno 1409. VIII. 101. A.

Vitalis Antiochenus, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Neocæſar. 285. C.

ANTIPATRIDIS, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀντιπατρίς.

Polychronius Antipatridis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.

ANTIPHELLENSIS *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἀντίφελλος. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXVIII. *in Lycia eſt* Antiphellus.

Theodorus Antiphelli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. Antiphellenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

Euſtathius presb. pro *Theodoro* Antiphellenſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.

ANTIPHRORUM, *in Libya, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἄντιφρα.

Apollo Antiphrorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

Serapion Antiphrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. B.

ANTIPOLITANUS, *in Provincia,* Antibe : *qui epiſcopatus tranſlatus eſt Graſſum, ſub archiep. Ebredunenſi.*

Agrœcius de Antipoli, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.

Aubertus Antipolitanus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.

Deocarius Antipolitanus, in Conc. Cabillon. anno 650. III. 952. A.

September diaconus, pro *Euſebio* Antipolitano, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.

Eutherius Antipolis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.

Fulco Antipolitanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.

Optatus Antipolitanus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.

ANTIPYRGI, *in Libya, ex Notitiis Græ-*

cis, quæ ibi habent Ἀντίπυργον.
Æmilianus Antipyrgi, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Serapion Antipyrgi, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.

ANTUERPIENSIS, *in Belgio*, Anvers: *ſub archiepiſcopatu Mechlinienſi.*
Franciſcus Sonnius Antuerpienſis, anno 1570. X. 1206. A.
Joannes Miræus Antuerpienſis, anno 1607. X. 1968. C.

AP

APAMENUS, *in Bithynia prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀπάμεια αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XLIII. *eſt* in Bithynia, colonia Apamena. *In nummis antiquis,* COL. JUL. CONC. APAM. AUG.
Callinicus Apamiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D. 1527. E. Apameæ Bithyniæ, in Conc. CP. anno 448. II. 170. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.
Euſtratius Apameæ Bithyniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Marcus Apameæ, (in Bithynia,) in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Sophronius Apameæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theodorus Apamiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theopemptus Apameæ, in ſynodo Trullana. III. 1699. E.

APAMENUS, *in Phrygia, Plinio, lib.* v. *ſect.* XXV. Apamia. *In nummis antiquis,* ΑΠΑΜΕΙΣ, *&* ΑΠΑΜΕΩΝ ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. *Eadem Piſidiæ tribuitur in Notitiis Græcis,* Ἀπάμεια Κιβωτός.
Joannes Apameæ, (in Piſidia) in Conc. V. anno 553. III. 208. A.
Longinus Apamenus, (in Piſidia,) in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Milinus Apameæ Piſidiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. E.
Paulinus Apameæ, in Piſidia, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A.
Paulus Apamenus, e Phrygia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Tarſicius Apamenus, e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Theognoſtus Apamiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

APAMENUS, *in Syria ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἀπάμεια μητρόπολις. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XIX. Apamia *in Cœle Syria. In nummis antiquis,* ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ.
Alexander Apameæ Syriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1439. B. 1455. C. 1532. E. 1578. C.
Alphius Apameæ e Syria, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. C.
Domnus Apameæ Syriæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Epiphanius Apameæ Syriæ, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. D.
Joannes Apameenſis, (in Syria,) in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Paulus Apamenus Syriæ, in libello epiſcoporum Syriæ: II. 1274. C.
Paulus Apamiæ Syriæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. D.
Thomas Apameæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Uranius Apamiæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

APAMIENSIS, *in Occitania ſive Languedocio ſuperiore*, Pamiers, *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*
Bernardus Apamienſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Bertrandus Apamianus, anno 1409. VIII. 101. D.
Guillelmus Apamiarum, anno 1368. VII. 1803. B. 1860. E.
Serlo Apamienſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.

APHNAITES, *in Auguſtamnica Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἄφθαιον, *forte pro* Ἄφναιον.
Hieraces Aphnaïtarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A.

APHRODISIADIS, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀφροδισιάς μητρόπολις, *eademque* Σταυρόπολις. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. *in Caria ſunt* Aphrodiſienſes liberi. *In nummis antiquis,* ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. *Vide præterea,* STAUROPOLEOS.
Ammonius Aphrodiſienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Critonianus Aphrodiſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B. Aphrodiſius, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Cyrus Aphrodiſiadis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. D. Aphrodiſiadis Cariæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B.
Eudoxius Aphrodiſiadis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.
Severianus Aphrodiſiadis, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Theophronius Aphrodiſiadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.

APHROOITES, *in provincia Arcadiæ Ægypti, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀφροδίτης. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XI. *eſt* Aphrodites *oppidum.*
Chryſaorius Aphrodites, ex Ægypto, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. B.

APIÆ, *in Phrygia Capatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀπία. *In alia eſt* Σιπία *mendoſe, pro* Ἀπία. *In Ecthesi Andronici,* ὁ Ἀπίας. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. *ſunt* Appiani.
Baſilius Apiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Chariton Appiæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Georgius Appiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Petrus Appiæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.

APIARENSIS, *in Mœſia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀπιαρία, *& in Notitia imperii, ſect.* XXIX. Appiaria. *In aliis Notitiis eſt* Σκαρία *&* Σάρκαρια, *mendoſe.*
Martialis Apiarenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.

APICRENSIS, *in Italia, ignotus.*
P. Apicrenſis, anno 1059. VI. 1067. B.

APISSANENSIS, *in Africa, loco incerto.*
Donatus Apiſſanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. D.

APOLLONIADIS, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis quatuor, in quibus eſt ibi* Ἀπολλωνιάς.
Eugenius Apolloniadis Bithyniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1430. D. 1529. B.
Gorgonius Apollonienſis, e Bithynia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Theophylactus Apolloniadis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Michaël Apolloniadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B. &
Paulus Apolloniadis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. A. uterque ſedis incertæ.

APOLLONIADIS, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀπολλωνιάς. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. *ſunt* Apolloniatæ. *In nummis antiquis,* ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ.
Eugenius Apolloniados, (in Caria) in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.
Tychanius Apolloniadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Apollonienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

APOLLONIADIS, *ſive* THEOTOCIANORUM, *in Aſia minore.*
Anaſtaſius Apolloniadis, ſive Theotocianorum, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.

APOLLONIADIS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀπολλωνιάς.
Cyriacus Apolloniadis, in Lydia, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

APOLLONIS, *in Ægypto, ex Notitiis Græcis, quæ ibi habent* Ἀπόλλωνος. *Plinius, lib.* v. *ſect.* IX. *habet* Apollopoliten *nomen. In nummis antiquis,* ΑΠΟΛ.
Pabiſcus Apolloniæ, (in Ægypto:) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1530. C.

APOLLONIÆ, *in Epiro nova, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀπολλωνία. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XXVI. Apollonia. *In nummis antiquis,* ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ.
Euſebius Apolloniæ, in Epiro: in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E. Apolloniadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Felix Apolloniæ & Belidis, (in Epiro) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1530. C.

APOLLONOSHIERITES, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀπόλλωνος ἱερόν. *In Ecthesi Andronici,* ὁ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἤτοι ὁ Ἀπολ. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXX. Apollonoshieritæ. *In nummis antiquis,* ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ.
Eleuſinius Apollonoshierites, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C.
Lucius Apollonoshieri, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. E.

Leucius ſani Apollinis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A. idem *Lucius* Apollinis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

APRI, *in provincia Europæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἄπρος *αὐτοκέφαλος. Balſamoni in can. 68. Baſil.* μητρόπολις. *Plin. lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia*, Apros colonia.
Joannes Apri, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Sabas Apri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

APRUTINUS, *in Aprutio Ulteriore*, Teramo, *immediate ſubeſt ſummo Pontifici.*
Jacobus Aprutinus, anno 1438. IX. 728. E.
Jacobus Silverius Piccolomineus, Aprutinus, in Conc. Trid. X. 423. E.
Jeremias Apratienſis, (*pro* Aprutienſis,) in Conc. Romano, anno 853. V. 79. D.
Joannes Aprutienſis, anno 879. VI. 82. D.
Martinus Aprutinus, anno 1416. VIII. 481. A.

APTENSIS, *in Provincia*, Apt, en Provence: *ſub archiepiſcopatu Aquenſi.*
Clementinus Aptenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. in Conc. Arelatenſi. V. anno 554. III. 329. B. in Pariſ. 336. C. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.
Franciſcus Aptenſis, anno 1585. X. 1583. E.
Guillelmus Aptenſis, anno 1337. VII. 1623. B.
Joannes Aptenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Magineus Aptenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Pappus Aptenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Paulus Aptenſis, anno 886. VI. 397. A.
Petrus Aptenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Prætextatus Aptenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A. in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. C.
Raymundus Aptenſis, anno 1326. VII. 1493. D.
Victor Aptenſis exorciſta, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

APTUCENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Januarius Aptucenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A. Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. B.

APTUNGENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Felix Aptungenſis. I. 1060. A. 1071. C.
Felix Aptungenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Magnus Aptungenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 687. A.

APURIENSIS, *in Sardinia pro* AMPURIENSIS, Caſtel Aragoneſſe, *ſub archiepiſcopatu Turritano.*
Cometa Apurienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.

AQ

AQUÆ-ALBENSIS, *in Byzacena.*
Honorius Aquæalbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Januarius Aquæ Albenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.

AQUÆ-ALBENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Reſtitutus Aquis Albenſium, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

AQUÆ-NOBENSIS, *in Numidia.*
Anaſtaſius Aquæ-Nobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Felicianus Aquænovenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.

AQUÆVIVENSIS, *in regno Neapolitano & Comitatu Moliſino.*
Benignus Aquævivenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Bonifacius Aquævivenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Paulinus Aquævivenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.

AQUENSIS, *in Byzacena.*
Creſconius Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.
Victorianus Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.

AQUENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Elpidius Aquenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. C.
Januarius Aquenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Reparatus Aquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. D.

AQUENSIS, *ſive* MEGARMITANUS. *Vide*, MAGARMELITANUS.

AQUENSIUM REGIORUM, *in Byzacena Africæ provincia.*
Maximianus Aquenſium regiorum, in Collat. Carthag. I. 1081. A. Aquæ-Regienſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Liberatus Aquarum regiarum, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

AQUENSIS; *fortaſſis ab Aquis, unde ſunt apud Plinium, libro* III. *ſect.* VIII. *in Etruria*, Aquenſes cognomine Taurini.
Petrus Aquenſis, anno 1056. VI. 1041. D.

AQUENSIS *archiepiſcopatus in Provincia*, Aix en Provence.
Alexander Canigianus Aquenſis, anno 1585. X. 1583. E.
Antonius Filholi archiep. Aquenſis, in Conc. Trid. X. 25. B. 46. C.
Armandus Aquenſis, anno 1337. VII. 1623. B.
Avolus Aquenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B. Pariſ. 336. B.
Bernardus Aquenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Fulgo Aquenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Jacobus Aquenſis, anno 1326. VII. 1493. D.
Matfridus Aquenſis, anno 886. VI. 397. A.
Maximus Aquenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Odolricus Aquenſis, anno 947. VI. 604. A. idem *Odalricus.* 608. B.
Paulus Aquenſis, anno 1624. XI. 57. C.
Petrus Aquenſis archiep. in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B.
Pientius ab Aquis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.
Raimundus Aquenſis, anno 1235. VII. 251. B.
Rotbertus Aquenſis, anno 878. VI. 35. A. anno 879. VI. 346. A.
Thomas Aquenſis, anno 1409. VIII. 107. A.

AQUENSIS, *in Vaſconia*, Acqs, & Dax; *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*
Arnaldus Aquenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Bernardus Aquenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Bernardus Aquenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Carterius Aquenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.
Fauſtianus Aquenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Garſias Aquenſis, anno 1312. VII. 1350. E.
Gratianus de Aquis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Joannes Aquenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Liberius Aquenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Wilelmus Aquenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.

AQUENSIS, *in Ducatu Montisferrati*, Aqui: *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi.*
Adalgiſus Aquenſis, anno 952. VI. 616. D.
Albertus Aquenſis, anno 1073. VI. 1218. A.
Azo Aquenſis, in Lombardia, anno 1103. VI. *parte II.* 1872. D.
Bodo Aquenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Dominicus Aquenſis, anno 1513. IX. 1706. E.
Franciſcus Aquenſis, anno 1424. VIII. 108. C.
Gothofredus Aquenſis, anno 967. VI. 653. A.
Paulus Aquenſis, anno 877. VI. 190. E.
Petrus Faunus Aquenſis, in Conc. Trid. X. 425. D. anno 1576. X. 947. A.
Valentinus Aquenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Ubertus Aquenſis, *in provincia Mediolanenſi*, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Petrus Boniſtius epiſc. Aquenſis, in Conc. Trid. X. 64. A. *incert.*

AQUIABENSIS, *in Byzacena.*
Reſtitutus Aquiabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

AQUILANUS, *in regno Neapolitano*, l'Aquila: *Romano Pontifici immediate ſubjectus.*
Amicus Aquilenſis, anno 1439. IX. 425. C.

Joannes Aquilanus, anno 1514. IX. 1734. C.

AQUILEIENSIS *Patriarchatus in Foro-Julio*, Aquileia.
Agatho Aquileienſis, io Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.
Andreas patriarcha, (ſorte Theudemarus Aquileienſis,) in Conc. Ticin. anno 855. V. 25. A. 97. D.
Angelfridus Aquileïenſis, anno 963. VI. 627. B.
Antonius Aquileïenſis, anno 1415. VIII. 383. C.
Benedictus Aquileïenſis, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Daniël Barbarus, electus Aquilegienſis: in Conc. Trid. X. 419. D.
Fortunatianus Aquileïenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Franciſcus Aquileïenſis, anno 1596. X. 1928. A.
Gotifredus Aquileienſis, anno 1184. VI. *parte II. ſub finem.* 1883. A.
Henricus Aquileienſis, anno 1079. VI. 1016. A.
Ludovicus Aquileïenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Marinus Aquileienſis, anno 1517. IX. 1838. A.
Maximus Aquileienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. A.
Paulinus Aquileienſis, in Conc. Forojulienſi, anno 791. IV. 847. A. in Francofordienſi, anno 794. IV. 873. E.
Peregrinus Aquileïenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1372. C. idem *Pellegrinus.*
Sicardus Aquileïenſis, anno 1074. VI. 1229. A. 1309. C.
Theodemanus Aquileienſis. V. 25. A.
Theodorus Aquileïenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Valerianus Aquileienſis, in Conc. Rom. anno 370. I. 772. D. in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.

AQUILINUS, *vel* ACELINÆ, *in Marchia Tarviſina*: Azolo. *Plinio, libro* III. *ſect.* XXIII. Acelum.
Agnellus Acelinæ, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.

AQUINAS, *in provincia Laboris*, Aquino: *exemptus a juriſdictione archiep. Capuani.*
Aſterius Aquinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Conſtantinus Aquinas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Florimontius (Galeatius) epiſc. Aquinatenſis, io Conc. Trid. X. 26. E. 47. E.
Hadrianus Fuſconius Aquinas, in Conc. Trid. X. 423. D.
Jacobus Aquinatenſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Leo Aquinenſis, anno 1074. VI. 1260. D.
Reynaldus Aquinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.

AQUISIRENSIS, *in Mauritania Caſarienſi.*
Felix Aquiſirenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

AR

ARABIA.
Agapius, ex Arabia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Barochius Arabiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Theotimus Arabenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.

ARABISSENSIS, *in Armenia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἀραβισσός. Evagrius, lib. v. cap.* XIX. *Cappadociæ adſcribit.*
Adelphius chorepiſcopus, agens vices Adolii Arabiſſi, in Conc. Chalced. anno 451. I. 59. E.
Georgius Arabiſſi, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.
Otreïus Arabiſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

ARADITANUS, *in provincia Africæ Proconſularis.*
Æmilianus Araditanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Fortunatianus Araditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

ARADIUS, *in Phœnicia maritima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἄραδος. Plinio, lib. v. ſect.* XVII. Arados. *In nummis antiquis*, ΑΡΑΔΙΩΝ.
Aſyncretius Aradi, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Atticus Aradiæ Conſtantiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Mocimus Aradenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Muſæus Aradi, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1533. B. 1560. B. 1578. D.
Paulus Aradæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Stephanus Aradi, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.

ARAGONENSIS.
Mantius Aragonenſis, anno 10.... VI. 1135. E.
Sanctius Aragonenſis, anno 1060. VI. 1075. B. idem Jaccetanus, anno 1075. VI. 1298. E.

ARAUSICUS, *in confinio Delphinatus*, Orange, *ſub archiep. Arelatenſ. Plinio, libro* III. *ſect.* v. Colonia Arauſio Secundanorum.
Conſtantius Arauſicus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E. in Mediolan. anno 390. I. 835. C.
Florentius Arauſicus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C.
Germardus Arauſicenſis, anno 879. VI. 346. C.
Hugo Auraſicenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Matthæus Arauſicus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A. in Conc. Pariſ. 336. C.
Petrus Auraſicenſis, anno 1337. VII. 1622. E.
Petrus Auraïcenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
S..... Auraſicenſis, anno 1282. VII. 1144. A.
Salicus Arauſicenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Trapulus Arauſicus, in Conc. Valent. anno 584. III. 457. D. idem *Trapetius* Arauſicus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Vindemialis Arauſicus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.
Petrus presb. pro *Vindemiale* Arauſico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.

ARAXENUS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἄραξα.*
Leontius Araxenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A. Araxi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B.
Stephanus Araxi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Theantimus Araxenus, io Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Theodorus Araxi, (*pro* Araxi:) in ſynodo Trullana. III. 1707. B.

ARBENSIS, *in Dalmatia*. Arbé, *ſub archiepiſcopatu Jaderenſi.*
Aloyſius Arbenſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Andreas Arbenſis, *in provincia Jaderenſi.* anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Joannes Arbenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Vincentius Nicoſantius Arbenſis, in Conc. Trid. X. 421. A.
Dominicus archipresbyter Arbanenſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.

ARBINENSIS, *idem atque* Arbenſis, & Arbanenſis.
Maginandus Arbinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Teuderius Arbinenſis, anno 1049. VI. 973. C.

ARBORENSIS, Oriſtagni, *archiepiſcopatus in Sardinia.*
Bertrandus Arborenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Petrus Arborenſis, anno 1513. IX. 1707. B.

ARCÆ, *in Phœnicia Maritima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἄρκη. Plinio, lib. v. ſect.* XVI. Arca. *In nummis antiquis*, ΑΡΚΑΙΩΝ.
Alexander Aracheoſis, (*pro* Arcenſis:) in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Antiochus Arcæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E. Alcenenſis, (*pro* Argenſis:) in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Cæſarius Arcæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1530. E.
Epiphanius Arcæ, io Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Heraclitus Arcæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Lucianus Arcenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Marcellinus Arcæ, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1458. A. 1578. E. *Marcellus.* 1534. A.

ARCENUS, *in Armenia ſecunda ſive minore, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἄρκη. In ſexta ſynodo Armeniæ primæ tribuitur.*
Gregorius Arces, io ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Leontius Arces Armeniæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Otreius presb. agens vices Joannis Arcæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.

ARCADIOPOLITANUS, *in provincia Aſiæ Proconſularis, ex Notitiis Græ-*

cis, in quibus eſt ibi Ἀρκαδιούπολις.

Alexander Arcadiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. A.

Baſilius Arcadiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Chriſtophorus Arcadiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.

Nicephorus Arcadiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

ARCADIOPOLEOS, *in Thracia, quæ urbs ab Andronico juniore Imp. inſtaurata eſt, ut auctor eſt Cantacuzenus, libro 2. cap.* XXVIII. Ἀρκαδίου πόλις. *Meminit & Curopalates, in Michaële Rhangabe, pag.* 2.

Joannes Arcadiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.

Sabbatius Arcadiopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.

Symeon Arcadiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

ARCAVICENSIS, *in Hiſpania, ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Ergavicenſes, *ex conventu Cæſaraugustano.*

Balduigius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.

Carterius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.

Gabinius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.

Memorius Arcavicenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.

Mumulus Arcavicenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.

Petrus Arcavicenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.

Simprontius Arcavicenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C. idem *Sempronianus*, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1756. D.

Theodoſius Arcavicenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.

ARCHENSIS. *Oppidum* Arca *a Leandro ponitur in Samnitibus, ab aliis in Aprutio citeriore.*

Michaël Archenſis, anno 1513. IX. 1707. E.

ARELATENSIS, *archiepiſcopatus in Provincia*, Arles.

Arthaudus Arelatenſis, anno 1409. VIII. 107. A.

Atto Arelatenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1980. B.

Aurelianus Arelatenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. C.

Bertrandus de S. Martino Arelatenſis, anno 1274. VII. 727. B.

Bertrandus Arelatenſis, anno 1279. VII. 771. A.

Bertrandus Amalricus Arelatenſis, anno 1282. VII. 878. E.

Cæſarius Arelatenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. A. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A.

Eleſantus, al. *Eliſantus* Arelatenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.

Felix Arelatenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E.

Florentinus Arelatenſis, anno 1260. VII. 509. A.

Gasbertus Arelatenſis, anno 1326. VII. 1493. C. idem *Galbertus* Arelatenſis, anno 1337. VII. 1622. E.

Gibelinus Arelatenſis, poſtea Hieroſolymitanus, anno circ. 1108. VI. *parte II.* 1786. C. 1789. A. 1794. C.

Joannes Arelatenſis, in Conc. Arelat. VI. anno 813. IV. 1002. C.

Joannes Arelatenſis, anno 1234. VII. 233. A. idem *Joannes Baucianus* Arelatenſis, anno 1251. VII. 433. A.

Leontius Arelatenſis. II. 792. C.

Ludovicus Arelatenſis, anno 1435. VIII. 1447. E.

Manaſſes Arelatenſis, anno 955. VI. 620. E.

Marinus Arelatenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

Pontius Arelatenſis, anno 1012. VI. 795. D.

Rimbaldus Arelatenſis, anno 1038. VI. 918. A. idem *Raimbaldus* Arelatenſis, anno 1054. VI. 1037. B. idem & *Rambaldus*.

Raimundus Arelatenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.

Ravennius Arelatenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.

Rodlandus Arelatenſis, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D.

Rodſtcignus Arelatenſis, anno 875. VI. 161. C.

Roſtagnus Arelatenſis, anno 1288. VII. 1143. C.

Sapaudus Arelatenſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. A. Pariſ. 336. A. in Conc. Pariſ. IV. anno 573. III. 404. A.

Saturninus Arelat. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D. in Biterrenſi, *Ibid.*

Theodoſius Arelatenſis, in epiſt. Concilii Cabilon. anno 650. III. 952. B.

Valentinus ab Arelato, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

ARENENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*

Creſcentianus Arenenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.

ARENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*

Donatus Arenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E.

Secundus Arenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.

AREOPOLITANUS, *in Lydia.*

Rufinus Areopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

AREOPOLITANUS, *in Palæſtina tertia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀρεόπολις : *quæ* Moabitarum metropolis *appellatur ab Hieronymo in Iſaiam, cap.* XV.

Anaſtaſius Areopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C.

Elias Areopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.

Polychronius Areopolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.

ARESETENSIS, *in pago Rutenenſi, alibi,* Ariſidienſis.

Emmo Areſetenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

ARETHUSIUS, *in Syria ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀρέθουσα. *Plinio, libro* V. *ſect.* XIX. Arethuſii *ſunt. In nummis antiquis,* ΑΡΕΘΟΥϹΑΤΩΝ.

Euſebius Arethuſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.

Euſtathius Arethuſius e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.

Marcus Arethuſius, in Conc. Sirm. anno 357. I. 706. & 709. D.

Marcus Arethuſæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.

Severinus Arethuſæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.

Severianus Arethuſius, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. B.

AB-ARETIIS; eſt *pro* ab Arethuſa.

Marcus ab Aretiis, Arianus. I. 681. E.

ARETINUS, *in Tuſcia*, Arezzo, *immediate ſubjectus Romano Pontifici. Plinio, lib.* III. *ſect.* VIII. Arretini.

Conſtantinus Aretinus, anno 1076. VI. 1352. A.

Cyprianus Aretinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.

Everardus Aretinenſis, anno 967. VI. 652. C.

Hieronymus Aretinus, anno 1514. IX. 1735. D.

Joannes Aretinus, anno 876. VI. 169. C.

Lampertus Aretinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.

Petrus Aretinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.

Robertus Aretinus, anno 1438. IX. 728. E.

ARGENSIS, *vel* ARGIVUS, *in provincia Helladis; ſub Archiepiſcopo Corinthi: ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἄργος: *& ab Iſaacio Angelo dicitur facta* μητρόπολις. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* IX. Argos Inachium. *In nummis antiquis*, ΑΡΓΟϹ.

Genethlius Argivus, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.

Joannes Argi, in ſexta ſynodo III. 1430. B.

Joannes de Raguſio Argenſis, anno 1431. VIII. 1087. C.

Oneſimus Argorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E.

Thales Argi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.

Theotimus Argi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

ARGENTINENSIS, *qui &* STRASBURGENSIS, *in Alſatia* : Strasbourg : *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*

Amandus Argentinenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Amantius.*

Baldrammus Stratzburgenſis, anno 895. VI. 456. D.

Bernaldus epiſcopus Argentarienſis, anno 817. V. 1455. B.

Bruno Argentinenſis, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1195. B.

Eado Stradburgi, anno 765. III. 2010. D.

Guarnerius Argentinenſis, anno 1074. VI. 1252. E. Stratzburgenſis, anno 1074. VI. 1285. A.

Richwinus Strazburgenſis, anno 922. VI. 559. D. idem *Rinus* Argentinenſis, anno 932. VI. 573. C.

Rataldus Argentarienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B. Stratburgenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.

Rotaldus Argentoratenſis, in Aquiſgran. III. anno 862. V. 539. B.

Werhenarius Argentinus, anno 1022. VI. 827. E. idem *Werinharius* Argentinenſis, anno 1006. VI. 771. B.

Werentherus Argentinenſis, anno 1071. VI. 1169. D.

Wicelius Aſtratzburgenſis, anno 1012. VI. 802. D.

Voto Argentinenſis, anno 952. VI. 616. D.

ARGIZÆ, *in Helleſponto, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Αργιζα.

Proclus Argizæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. B. Argiſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

ARGOLICENSIS, *in Peloponneſo.*

Hieronymus Vielmus Argolicenſis, in Conc. Trid. X. 429. A.

ARHUSIENSIS, *in Juthia, Danici regni provincia:* Arhuſen: *ſub archiepiſcopatu Lundenſi.*

Petrus Arhuſienſis, anno 1245. VII. 375. C.

Ulricus Arhuſienſis, anno 1425. VIII. 1029. C.

ARIANENSIS, *in Principatu Ulteriore*, Ariano: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*

Angelus de Graſſis, Arianenſis, anno 1439. IX. 425. D.

Bartholomæus Arianenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.

Donatus de Laurentiis Arianenſis, in Conc. Trid. X. 425. A.

Joannes Arianenſis, anno 1514. IX. 1735. A.

Mainardus Arianenſis, anno 1075. VI. 1554. D.

ARIARATHIÆ, *in Armenia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Αραραθεια, *quæ in aliis ſcribitur* Αραραθια.

Acacius Ariarathiæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 86. A. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A. in Conc. Rom. anno 504. II. 996. A.

ARIASSENUS, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Αριασσος. *In nummis antiquis*, ΑΡΙΑΣΣΕΩΝ.

Joannes Ariaſſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

Mamas Ariaſſi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.

Nicolaus Ariaſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

Pammenius Ariaſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

Theophilus Ariaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A.

ARICIENSIS, *in Latio olim*, l'Arricia. *Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Aricia.

Everarius Aricienſis, anno 963. VI. 627. B.

Hugo Aritienſis, anno 952. VI. 616. D.

ARIENSIS. *Vide*, ADRIENSIS.

ARIMINENSIS, *in Romandiola*, Rimini: *ſub archiep. Ravennate. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Ariminum colonia.

Chriſtophorus Ariminenſis, anno 1439. IX. 425. C.

Fridericus Ariminenſis, anno 1310. VII. 1319. A.

Hubertus Arimas, (*pro* Ariminas:) anno 998. VI. 758. C.

Joannes Ariminenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

Joannes Ariminenſis, anno 967. VI. 652. C.

Joannes Baptiſta Caſtellus, in Conc. Trid. poſtea epiſcopus Ariminenſis. X. 430. A.

Jochelinus Ariminenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.

Julius Pariſianus Ariminenſis, in Conc. Trid. X. 422. D.

Leonardus de Arimino minori, anno 1438. IX. 734. A.

Munaldus Ariminenſis, anno 1037. VI. 916. B.

Simon Ariminenſis, anno 1512. IX. 1582. D. anno 1514. IX. 1734. C.

Stephanus Ariminenſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.

Stephanus Ariminenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.

ARINDELENSIS, *in Palæſtina tertia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Αρινδηλα.

Macarius Arindelenſis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.

Theodorus Aridelorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. Aribdelæ. 1530. E.

ARISTII, *in Phrygia Capatiana, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Αριστιον. *In Ecthesi Andronici*, ὁ Αριστιας.

Leo Ariſtæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

Paulus Ariſtii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. Ariſtenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

ARMACHENSIS *archiepiſcopatus, in Hibernia*, Armagh.

Geliſius Armachenſis, Hiberniæ primas, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1627. E.

Robertus Waucop archiepiſcopus Armachanus, in Conc. Trident. X. 25. C. 46. D.

ARMENIÆ *epiſcopi.*

Georgius Armeniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Gregorius Armeniæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.

Joannes Armeniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E.

Iſaacius Armeniæ majoris, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

ARPIENSIS, *in Apulia. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Arpi, aliquando Argos Hippium.

Pardus Arpienſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.

ARSICARITANUS, *in Numidia.*

Servus Arſicaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

ARSINNARITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi; Plinio, lib.* V. *ſect.* I. Arſennaria.

Philo Arſinnaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

ARSINOES *in inſula Cypro, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Αρσινοη. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXV. Arſinoë.

Echius Arſinoënſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C. idem *Proechius* Arſinoës, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A.

ARSINOITES, *in provincia Arcadiæ Ægypti, ex Notitiis Græcis: in quibus eſt ibi* Αρσινοιτης. *Plinio, libro* V. *ſect.* IX. Arſinoitæ *duo nomi ſunt. In nummis antiquis*, ΑΡΣΙ. ΑΡΣΙΝΟΙΤΗΣ: & ΑΡΣΙΝΟΙΤΩΝ.

Andreas, Arſenoites, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.

Calliſtrius Arſinoites, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. C.

ARSURITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Servius Arſuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

ARTÆ, *urbium Acarnaniæ veluti caput, Cantacuzeno, libro* 2. *cap.* XXXIV. *Vide*, NAUPACTI.

ARTICLAVORUM. *Vide*, VIRODUNUM.

ARVASTINENSIS, *in Dalmatia.*

Petrus Arvaſtinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.

ARVERNENSIS, *in Gallia.*

Agilmarus Arvernenſis, anno 875. VI. 161. E.

Cæſarius Arvernenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

Durandus Arvernenſis, anno 1081. VI. 1608. E. Arvernorum, anno 1095. V. 1462. C.

Euphraſius Arvernus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E. in Conc. Aurelian. 1012. D.

Gallus Arvernorum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E. in Conc. Arvern. 1183. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.

Laurentius presb. pro Gallo Arvernorum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.

Guillelmus Arvernenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A.

Petrus Arvernenſis, anno 1110. VI. *parte II.* 1898. E.

Reginbrandus Aruſvenſis, anno 948. VI. 605. A.

Renco Arvernenſis, anno 1031. VI. 848. D. anno 1052. VI. 1030. D.

Sigo Arvernenſis epiſcopus. V. 305. A. ſanctiſſimus. V. 569. C.

Stabilis Arvernenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.

Stephanus Arvernenſis, anno 1012. VI. 795. D.

ARUSUENSIS. *Vide*, ARHUSIENSIS.

AS

ASAPHENSIS, *in Anglia*, ſaint Aſaf: *ſub Archiep. Cantuarienſi.*

Adam S. Aſaf, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. A. idem *Ada.* 1654. A. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.

Godefridus. S. Aſaf, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1639. B.

Thomas Godwellus Aſaphenſis, in Conc. Trid. X. 424. C.

ASCALONITANUS, *in Palæſtina prima ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἀσκαλὼν, cum titulo ἀρχιεπισκοπῆς. Plinio, lib. v. ſect.* XIV. Aſcalo liberum, *in Palæſtina.*
Auxentius Aſcalonitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Dionyſius Aſcalonis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Leontius Aſcalonitanus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Sabinus Aſcalonitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.

ASCULANUS, *in Marchia Anconitana*, Aſcoli: *ſummo Pontifici immediate ſubjectus. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVIII. Colonia Aſculum.
Arpaldus Aſculanus, anno 879. VI. 84. E.
Berardus Eſculanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Bernotius Eſculanus, anno 1439. IX. 425. C.
Emino Aſculanenſis, anno 1015. VI. 820. A.
Epiphanius Aſculanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Felix Aſculanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. E.
Hieronymus Aſculanus, anno 1514. IX. 1735. C.
Joannes Aſculanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Joannes Aſculenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2037. A.
Joſue Eſculanus, anno 1514. IX. 1734. D.
Lactantius Roverella Aſculanus, in Conc. Trid. X. 423. B.
Lucentius Eſculanus, vicem gerens Apoſtolicæ ſedis magnæ Romæ Leonis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 365. E.
Philos Roverella epiſc. Aſculanus, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. E.
Teuderandus Aſculanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. D.

ASENUS. *Vide*, ASSIUS.

ASINAS, *in Italia.*
Leo Aſinas, anno 967. VI. 652. D.

ASLOENSIS. *Vide*, HASLOENSIS.

ASPENDIUS, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἄσπενδος. Plinio, libro* v. *ſect.* XXVI. Aſpendum. *In nummis antiquis*, ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ.
Domnus Aſpendius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Leo Aſpendi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.

ASPONÆ, *in Galatia prima, ex Notitiis Græcis: in quibus eſt ibi Ἀσπώνη.*
Carterius ab Aſpona, Arianus. I. 682. C.
Epiphanius Aſponæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.
Euſebius Aſponenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1529. C.
Hyperechius Aſponæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Julianus Aſponæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.
Michaël Aſponenſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Nicephorus Aſponæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. Aſponis, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.
Petrus Aſponæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

ASSABENSIS, *in Numidia.*
Marcianus Aſſabenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Sextilius Aſſabenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.

ASSAFENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Vitalis Aſſafenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

ASSIDONENSIS, *in Bætica*, Medina Sidonia. *Plinio, lib.* III. *ſect.* II. Colonia Aſido, quæ Cæſariana.
Geronitus Aſſidonenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Pimenius Aſidonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Rufinus Aſidonenſis, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. E.
Theuderacus Aſſidonenſis, in XII. Tolet. Conc. III. 1726. D.

ASSISIENSIS, *in Umbria*, Aſſiſi: *ſummo Pontifici immediate ſubjectus.*
Aquilinus Aſſiſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Galeatius Roſcius Aſſiſienſis, in Conc. Trid. X. 424. A.
Georgius Aſſiſinatenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Ibo Aſſiſienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Ingizo Aſiſinas, anno 967. VI. 652. D.
Marius Aſſiſienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Nicolaus Aſſiſinas, anno 1415. VIII. 329. B.
Rufinus Aſſiſinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Ugo Aſſiſinatenſis, anno 1037. VI. 916. B.

ASSIUS, *in provincia Proconſulari Aſiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἄσσος. Plinio, ut dictum eſt, libro* v. *ſect.* XXXII. Aſſos, *in Æolide. In nummis antiquis*, ΑΣΣΙΩΝ.
Joannes Aſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Maximus Aſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1530. D.
Theotecnus Aſenæ, (*forte pro* Aſſius:) in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.

ASSURITANUS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Evangelus Aſſuritanus, in Collat. Carthag. I. 1078. D.
Peregrinus Aſſuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Victor ab Aſſuris, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. A.

ASTENSIS, *in ditione Ducis Sabaudiæ*, Aſti: *ſub Archiep. Mediolanenſi.*
Albertus Aſtenſis, anno 1415. VIII. 328. D.
Benenatus Aſtenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Bozzo Aſtenſis, (al. Rozo) anno 969. VI. 681. B.
Dominicus Aſtenſis, anno 1576. X. 946. D.
Hilduinus Aſtenſis, anno 876. VI 169. D. anno 877. VI. 192. A.
Ingo (al. *Hugo*) Aſtenſis, anno 1075. VI. 1331. C.
Joſeph Aſtenſis, anno 880. VI. 90. E.
Majorianus Aſtenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Paſtor Aſtenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. C.
Petrus Aſtenſis, anno 1438. IX. 728. E.
Roilo Aſtenſis, anno 967. VI. 653. A.

ASTIGITANUS, *in Bætica*, Ecija. *Plinio, lib.* III. *ſect.* III. Aſtigitana colonia, cognomine Auguſta. *In nummis antiquis*, COL. AST. AUGUSTA.
Abentius Aſtigitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Arvidius Aſtigitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Fulgentius Aſtigitanus, anno 610. III. 549. A. in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 558. B. 568. E.
Kaſitarbus Aſtigitanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. B.
Pegaſius Aſtigitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Servandus diaconus Aſtigitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Stephanus Aſtigitanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Theodulfus Aſtigitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.

ASTUNENSIS, vel OSTUNENSIS, *in provincia Hydruntina*, Oſtuni: *ſub archiepiſcopatu Brunduſino.*
Conradus, ſive *Corradus* Aſtunenſis, anno 1513. IX. 1707. E.

ASTURICENSIS, *in regno Legionis*, Aſtorga: *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IV. Aſturica, urbs magnifica.
Alfonſus Aſturicenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Aurelius Aſturicenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D. in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. F.
Candidatus Aſturienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. D. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Concordius Aſturicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Didacus Aſturicenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Didacus de Alava, epiſc. Aſtoricenſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. E.
Didacus Sarmiento de Sotomajor Aſturicenſis, in Conc. Trid. X. 424. C.
Domitianus de Aſturica, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Gemellus, (al. *Gomerus*) Aſturicenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. VI. 131. E. 136. B.
Ilpidius Aſturicenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.
Iſidorus Aſturicenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Oſmundus Aſtoricenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Polemius Aſturienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Talaſius Aſtoricenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.

ASVOREMIXTENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Æmilius Aſvoremixtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

AT

ATANASSI, *in Phrygia Capatiana, ex Notitiis Græcie, in quibus eſt ibi Ἀτανασσός. In Ecthesi Andronici, ὁ Τανασσοῦ.*
Philotheus Athanaſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

ATELLANUS, *in Campania Romanæ nunc vicus* S. Arpino, *ſive* S. Elpidio. *Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Atellani.
Euſebius Atellanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Felix Atellanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Primus Atellanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.

ATHENIENSIS, *in Græcia. Notitiæ Græcæ,* Ἀθῆναι, μητρόπολις Ἑλλάδος, *ubi* Ἀθηνῶν. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XI. Athenæ libera civitas. *Nunc* Satines, *voce facta ex Græco* εἰς τὰς Ἀθήνας.
Antonius Athenienſis, anno 1515. IX. 1771. A.
Athanaſius Athenienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Joannes Athenienſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Meletius Athenienſis, anno 1280. VII. 838. B.
Niceta Athenienſis, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Piſtus Athenienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Sabas Athenarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Sophronius Athenienſis, anno 1563. X. 1175. E.

ATHRIBITES, *in Auguſtamnica ſecunda, Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀθριβις. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XI. Athribis.
Apollonius Athribeos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Eulogius Athribis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Iſion ex Athribi, Arianus. I. 683. A.
Strategius Athribites, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D.
Theodorus, Athribeos, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. E.

ATREBATENSIS, *in Belgio,* Arras, *ſub archiepiſcopatu Cameracenſi.*
Alvinus Atrebatenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1294. D. idem *Alviſus*, anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1165. A.
Bernardus Atrebatenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Franciſcus Richardotus Atrebatenſis, in Conc. Trid. X. 423. E.
Geraldus Atrebatenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Godefridus Atrebatenſis, anno circ. 1155. VI. *parte II. circa med.* 1342. C.
Godeſcalcus Atrebatenſis, anno circ. 116.. VI. *parte II. circa med.* 1312. E.
Lambertus Atrebatenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1653. E.
Martinus Atrebatenſis, anno 1409. VIII. 102. B. anno 1416. & VIII. 480. E.
Matthæus Atrebatenſis, anno 1586. IX. 2181. C.
Petrus Atrebatenſis, anno 1329. VII. 1541. D.
Pontius Atrebatenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Robertus Atrebatenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Alardus archidiaconus Atrebat. anno 1093. VI. *parte II.* 1678. A.
Clarenbaldus archidiaconus Atrebat. anno 1093. VI. *parte II.* 1680. E.

ATTADI. *Vide*, ATTUDENSIS.

ATTALIENSIS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀτταλεία. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXII. Attalia. *In nummis antiquis*, ΑΤΤΑΛΕΩΝ.
Dionyſius Attaliæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Joannes Attalienſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Joſeph Attaliæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Symeon Attaliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Symmachus Attaliæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Theodorus Attaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1528. C. Attalorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B.

ATTUDENSIS, *in Phrygia Capatiana, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀττουδα. *In nummis antiquis*, ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ.
Arſenius Attudenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Hermolaus Attudeorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1530. D.
Nicetas Autudenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Stephanus Attadi, (*pro* Attudi) in Trullana ſynodo. III. 1711. C.

AV

AVARITIANENSIS, Græce, *Μαζικιανῶν, idem atque* Abaritanus. *Vide*, ABARITANUS.

AB-AVASAFA, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Lucius ab Auſafa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. D.

AVATRI, *in Aſia minore, ſitu ignoto.*
Michaël Avatri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

AUCCITANUS. *Vide*, ACCITANUS.

AUCENSIS, *in Hiſpania Tarraconenſi, ubi nunc eſt* Neuſtra Señora de Occa: XX. *mill. paſſ. a* Burgos; *vel ipſummet* Burgos. *Vide*, CASTELLÆ VETERIS.
Amanungus Aucenſis, in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 600. B.
Aſterius Aucenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Conſtantius Aucenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Eximius Aucenſis, (in Hiſpania) anno 1064. VI. 1143. B.
Litorius Aucenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Reginus Aucenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Stercorius Aucenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.

AUDOMARENSIS, *in Belgio,* S. Omer: *ſub archiepiſcopatu Cameracenſi.*
Joannes Six Audomarenſis, anno 1586. IX. 2181. D.

AVELLANENSIS, *olim, in Campania felice, ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Avellani.
Gottifredus Avellanenſis, anno 1059. VI. 1067. B.

AVELLINENSIS. *Vide*, ABELLINAS.

AVENIONENSIS, *in Provincia,* Avignon, *archiepiſcopatus. Plinio, lib.* III. *ſect.* V. Avenio Cavarum.
Alduinus Avenionenſis, anno 876. VI. 174. B.
Antonius Avenionenſis IX. 1672. C.
Baliſridus Avinianenſis, anno 875. VI. 161. D.
Eldebertus Avignionenſis, anno 1012. VI. 795. E.
Joannes Avenionenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Joannes Avinionenſis, anno 1251. VII. 433. B.
Joannes Avinionenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Landricus Avenionenſis, anno 955. VI. 620. E.
Orlandus Avinionenſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Petrus Avinionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Rigenarius Avenionenſis, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D.
Ractefredus Avenionenſis, anno 878. VI. 40. E. idem *Rotfredus* Avenionenſis, anno 878. VI. 193. C. idem *Ratfridus* Avenionenſis, anno 879. VI. 346. C.
Saturninus Avenionenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Zoën Avenionenſis, anno 1270. VII. 655. B.

AVENNICUS, *vel* AVENTICUS, d'Avanches: *olim ſub archiepiſcopatu Veſuntino. Ei ſucceſſit Lauſanna in Helvetia,* Lauſane.
Antonius Avennicus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. A.
Marinus presb. pro *Antonino* Avennico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.
Hilduinus Avennicenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Julianus de Avennica, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Pompeïus presb. pro Juliano de Avennica, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Marius Aventicenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Peladius presb. juſſu Salutaris Avennici, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. E.

AVERSANUS, *in provincia Laboris,* Averſa: *ſub archiepiſcopatu Neapolitano.*
Balduinus de Baldovinis Averſanus, in Conc. Trid. X. 423. A.
Gosfridus Averſanus, anno 1075. VI. 1554. D.

AUGURENSIS, *vel* AUGURITANUS, *in Numidia.*
Leperius Auguſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Montanus Auguritanus, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

AUGUSTADORUM, *in Phrygia Salutari, ubi Notitiæ Græcæ* Αὐγουςόπολιν *exhibent.*
Philocalus Auguſtadorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

AUGUSTANUS, *in Cilicia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Αὐγοῦςα, *quæ &* Αὐγουςόπολις. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXII. Auguſta. *In nummis antiquis*, ΑΥΓΟΥΣΤΑΝΩΝ.
Piſo Auguſtæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Tarianus Auguſtæ in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. A. 1578. E.
Theodorus Auguſtæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.

AUGUSTANUS, *in Germania*, Ausboorg: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
A.... Auguſtenſis, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.
Adalpero Auguſtenſis, anno 895. VI. 456. D.
Arduicus Auguſtenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Brun Auguſtenſis, anno 1006. VI. 771. C. idem *Bruno* Auguſtenſis, anno 1022. VI. 827. E.
Embricho Auguſtenſis, anno 1071. VI. 1169. D. idem *Imbricus* Auguſtenſis, anno 1074. VI. 1283. A.
Fredericus Auguſtenſis, anno 1415. VII. 341. B.
Herimannus Auguſtenſis, anno 1106. VI. *parte II.* 1885. A.
Othilricus Auguſtenſis, anno 932. VI. 573. C.
Otto Auguſtanus, Cardinalis, anno 1548. IX. 2030. C. idem *Truchſes (Otho)* Cardinalis & epiſc. Auguſtenſia, in Conc. Trid. X. 27. A. 48. B.
Petrus Auguſtenſis, anno 1431. VIII. 1092. D.
Udalricus Auguſtenſis, anno 948. VI. 604. D.
Wigoldus Auguſtanus, anno 1085. V3. 1616. D.

AUGUSTENSIS *in Pedemontio*, Aouſta: *ſub archiepiſcopatu Tarantaſienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXI. Auguſta Prætoria Salaſſorum.
Amadeus Auguſtenſis, anno 1517. IX. 1838. C.
Anſelmus Auguſtenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Euthaſius Auguſtanus, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. B.
Georgius Auguſtenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Hercules Auguſtenſis, anno 1512. IX. 1636. D.
Jucundus Auguſtanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Luitolphus Aoguſtanus, anno 993. VI. 727. A.
Marcus Antonius Bobba Auguſtenſis, in Conc. Trid. X. 418. E. 425. A.
Ogerius Auguſtenſis de Francia, anno 1415. VIII. 329. B.

Rathornus Auguſtenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 192. A.

AUGUSTODUNENSIS, *ſive* HEDUENSIS, *in Burgundia*, Autun. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXII. *In nummis ſæculi* XIII. HEDUA XPI CIVITAS, Hedua Chriſti civitas
Adalgarius Æduorum, anno 886. VI. 396. D. idem Aoguſtudunenſis, anno 876. VI. 174. D.
Adalgiſus Æduenſis, anno 875. VI. 159. Idem *Adalgerius. Ibidem.* C. Adalgarius. 161. A.
Agano Eduenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno 1065. VI. 1145. C. idem *Hagano* Eduenſis, anno 1081. VI. 1608. E. idem *Aginus* Aoguſtodunenſis, anno 1074. VI. 1275. B.
Agrippinus Æduorum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Altheus Auguſtodunenſis, anno 852. V. 40. B.
Amator Auguſtodunenſis. II. 1421. A.
Auſpicius Auguſtodunenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Bodo Auguſtodunenſis, in Privilegio Atrebat. V. 678. E.
Deſiderius Auguſtodunenſis. III. 542. D.
Elias Eduenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Euphronius Auguſtodunenſis. II. 791. B.
Ferreolus Auguſtodunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Giraldus Auguſtodunenſis, anno 959. VI. 621. C.
Gualterus Auguſtodunenſis, anno 991. VI. 723. B.
Helminus Æduenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Henricus Eduenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1164. A. anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1273. A. C. &c.
Herveus Æduenſis. V. 484. B.
Hiddo Auguſtodunenſis, anno 765. III. 2010. E.
Hugo Æduenſis, anno 1286. VII. 1067. E.
Jacobus Æduenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Jonas Æduorum, anno 853. V. 53. B. anno 859. V. 483. A.
Landricus Auguſtodunenſis, anno 1073. VI. 1225. C.
Leodegarius Auguſtodunenſis. 3II. 1757. C.
Liudo Heduenſis, anno 866. V. 633. A.
Milo Æduenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Modoinus Auguſtodun. in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E.
Nectarius Auguſtodunenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Norgandus Eduenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1875. B. idem *Norigaudus* Eduenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1800. D.
Petrus Eduenſis, anno 1329. VII. 1546. A.
Pragmatius Auguſtodunenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.
Reticius Auguſtodunenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Rotmundus Eduenſis, anno 875. VI. 162. A.
Rotmundus Æduenſis, anno 944. VI. 597. D. anno 955. VI. 620. E.
Syagrius Æduorum, in Conc. Lugdun. II. anno 561. 3II. 355. D. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C. in Conc. Matiſcon. anno 581. II3. 454. D.
Stephanus Eduenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A. anno 1116. VI. *parte II.* 1801. E. 1812. D. anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. B. anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1163. E.
Simplicius Auguſtodunenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. 3. 670. B.
Walo (al. *Gualo*) Æduenſis, anno 894. VI. 433. B. 434. D.
Walterius Auguſtodunenſis, anno 1012. VI. 795. D.

AUGUSTOPOLEOS, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Αὐγουςόπολις.
Conſtantinus Auguſtopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 928. A.
Diogenes Auguſtopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Joannes Auguſtopolia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1529. D.
Joannes Auguſtopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Niceta Auguſtopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.

AVIMOCIENSIS, *in Hetruria, vel Umbria, loco incerto.*
Alanus Avimocienſis, anno 1438. IX. 728. E.

AULIOCOMÆ, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis eſt Epheſus; ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Αὐλίου κώμη.
Thomas Aulıocomæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. C.

AULOCRORUM, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Αὐρόκλαι, *&* Δῆμος Αὐρηλιακεια, *&* Ἀβρόκλαι, *&* Αὐροκλάδι.
Aquilas Autocrorum, in Conc. CP. anno 449. II. 175. A. (Ἀκύλας) Aurocrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.

AULONÆ, *in Epiro nova, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Αὐλὼν, *&* Αὐλωνίδος μητρόπολις. *Hodie*, Vallona, la Vallone.
Laurentius Aulonis, anno 1565. X. 1176. C.
Nazarius Aulonæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.
Soter Aulonis, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

AURASICENSIS. *Vide*, ARAUSICUS.

AURELIANENSIS, *in Gallia*: Orleans: *ſub archiepiſcopatu Pariſienſi.*
Agius Aurelianenſis, anno 847. 3V. 1504. D. anno 849. V. 19. C.
Arnulfus Aurelianenſis, anno 991. VI. 723. B.
Audo Aurelianenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. II3. 951. C.
Diopetus Aurelianorum, in Conc. Agrippin. anno 346. 3. 631. D. in Sar-

dic. anno 347. I. 670. B. Decloperus.
Euſebius Aurelianenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1013. A.
Franciſcus Aurelianenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Fulco Aurelianenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Gabriel Aurelianenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Gualterius Aurelianenſis, anno 862. V. 555. B.
Guillelmus Aurelianenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Joannes Aurelianenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B. anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1973. D.
Joannes de Morvilliers Aurelianenſis, in Conc. Trid. X. 423. C.
Jonas Aurelianenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Iſambardus Aurelianenſis, anno 1047. VI. 926. E. idem *Iſembardus* Aurelianenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Leontius Aurelianenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.
Manaſſes Aurelianenſis, anno 980. VI. 710. D.
Marcus Aurelianenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.
Namatius Aurelianenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Odalricus Aurelianenſis, anno 1017. VI. 822. D. idem *Odolricus*. 843. C.
Philippus Aurelianenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Rainerius Aurelianenſis, anno 1076. VI. 1339. C.
Raymo Aurelianenſis, anno 912. VI. 551. A.
Ricomerus Aurelianenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Sanzo Aurelianenſis, anno 1078. VI. 1385. C.
Theobaldus Aurelianenſis, anno 1460. IX. 1521. B.
Theodulfus Aurelianenſis. IV. 911.
Waltharius Aurelianenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. C.

AURELIOPOLITANUS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi legitur* Αὐρηλιουπόλεως. *In Ectheſi Andronici,* ὁ Μαιανουπόλεως, *mendoſe, pro* Αὐρηλιουπόλεως. *In nummis antiquis,* ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Antiochus Aureliopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Arſenius Aureliopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. D.
Eutropius Aureliopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Joannes Aureliopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C. Aurelianopolis. 1529. C. Aureliopolitarum Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B.
Nicolaus Aureliopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Theodorus Aureliopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1435. D.

AURIENSIS, *in Gallæcia*, Orenſe : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Alarius Auriſinus, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
David Aurienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 597. A.
Egila Aurienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Franciſcus Blanco Aurienſis, in Conc. Trid. X. 424. E.
Fructuoſus Aurienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Gaudeſtens Aurienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Hilarius Aurienſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Lupatus Aurienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Sona Aurienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Victimer Aurienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Hildemirus archipresb. Aurienſis, in Conc. Tolet. III. anno 587. III. 486. A.

AVRINCENSIS. *Vide*, ABRINCENSIS.

AURISINUS. *Vide*, AURIENSIS.

AURUSULIANENSIS, *vel* AURISILIARIENSIS, *in Africa, ſeu incerto.*
Haberdeum Aurusulianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.

AB-AUSAFA. *Vide*, AB-AVASAFA.

AUSANENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Caſſolus Auſanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

AUSARENSIS. *Vide*, ANSARENSIS.

AUSCIENSIS *archiepiſcopatus in Vaſconia*, Auſch.
Airardus Auſcenſis, anno 879. VI. 62. A.
Amanenus Auxitanus, anno 1279. VII. 763. A. idem *Amaneus de Armaniaco*, anno 1289. VII. 1160. C. & *Amanevus* Auxitanus, anno 1312. VII. 1348. B.
Arnaldus Auxitanus, anno 1368. VII. 1794. E.
Audericus Auſcenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Auſtindus Auxitanus, anno 1060. VI. 1075. B. idem Auſcenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Bernardus Auſcienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Fauſtus Auſciorum, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Guillelmus Auxienſis, anno 1068. VI. 1160. C. Auſcienſis arch. anno 1073. VI. 1208. A.
Nicetius de Auſciis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C. Aurel. 1012. D.
Proculeianus Auſcienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. Auſcenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.
Raymundus Auſcienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. D.

AUSENSIS. *Vide*, AUSONENSIS.

AUSONENSIS, *qui & AUSENSIS, olim in Catalaunia; nunc ei Vicum ſucceſſit*: Vich : & Vich de Auſona. *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi.*
Aquilinus Auſonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. in Barcin. anno 538. III. 538. B.
Arnulfus Auſonenſis, anno 1009. VI. 774. C.
Camidius Auſonitanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Dominus Æſonenſis, (*pro* Auſonenſis.) in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Georgius Auſonenſis, anno 913. VI. 557. B.
Gennarus Auſonenſis, anno 886. VI. 397. A. 398. A.
Guericus Auſonenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Guillelmus Auſonenſis, anno 1054. VI. 1037. B.
Oliba Auſonenſis, anno 1032. VI. 913. D. idem *Oliva*. 917. A.
Petrus Auſonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2039. A.
Theudorius Auſeſinus, (*pro*, Auſenſis:) anno 610. III. 549. A.
Stephanus Auſenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Wiſefredus Auſonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B. idem *Ubiſefredus* Auſonenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.

AB-AUSUAGA, *Vide*, AUZUAGENSIS.

AUSUCCURRENSIS, *in Numidia.*
Donatus Auſuccurrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

AUSUGABRENSIS, *in Africa, ſeu incerto.*
Creſconius Auſugabrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. E.

AUTENTENSIS, AUTENIENSIS, & AUTENTISIS, *in Byzacena.*
Hortenſius Autentenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Optatus Anteotenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.

AUTISSIODORENSIS, *in Burgundia*, Auxerre : *ſub archiepiſcopatu Senonenſi.*
Abbo Autiſſiodorenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Alanus Autiſiodorenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1550. A.
Aunacharius Autiſiodorenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D. al. *Aunarius*, in ſynodo Autiſiodorenſi. III. 447. B.
Chriſtianus Autiſiodorenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.
Eleutherius Autiſiodorenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.
Franciſcus Antiſſiodorenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Godefridus Autiſſiodorenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Goifridus Autiſiodorenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Guido Autiſſiodorenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Henricus Altiſſiodorenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Herbertus Autiſſiodorenſis, anno 991. VI. 723. B. anno 1047. VI. 295. E.
Heriboldus Autiſiodorenſis, anno 849. V. 19. C.

Digitized by Google

Hugo Autiſſiodorenſis, anno 1025. VI. 840. A. 839. C.
Hugo Autiſiodorenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1812. D.
Hugo Autiſiodorenſis, anno circ. 1152. VI. *parte II. circa med.* 1256. E. 1257. C. &c.
Humbaldus Autiſſiodorenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B. idem *Humbaudus.* 1875. B.
Joannes Antiſſiodorenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Michaël Autiſſiodorenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Palladius Autiſſiodorenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Petrus Antiſiodorenſis, anno 1312. VII. 1349. D. Autiſiodorenſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Richardus Autiſſiodorenſis, anno 959. VI. 622. C.
Rotbertus Autiſiodorenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Theodoſius Autiſiodorenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1014. A.
Wala Autiſiodorenſis, anno 876. VI. 174. D.
Valerianus Autiſiodorenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Wido Altiſſiodorenſis, anno 955. VI. 620. E.
Willelmus Autiſiodorenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Autrica, Autiſiodorum. III. 454. D.

AUTUDENSIS. *Vide*, ATTUDENSIS.

AUXERENSIS, *ſive* AUSSERENSIS, *vel* AUSARENSIS, *in Dalmatia*: Oſero: *ſub archiepiſcopatu Jaderenſi.*
Andreas Auxerenſis, anno 1513. IX. 1654. B.
Marcus Gonzaga Auſſerenſis, in Conc. Trid. X. 423. A.

AUXIMANUS, *in Marchia Anconitana*, Oſimo: *immediate ſubjectus ſummo Pontifici. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVIII. Auximates.
Andreas Auximanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Antonius Auximanus, anno 1512. IX. 1638. A. anno 1515. IX. 1734. A.
Attingus Auximanenſis, anno 967. VI. 652. D.
Bernardinus de Cuppis Auximanus, in Conc. Trid. X. 423. C.
Fortunatus Auximas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Gentilis Auximanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2056. C.
Germanus Auximanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Joannes Auximas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Joannes Baptiſta Auximanus, anno 1517. IX. 1842. C.

AUXITANUS. *Vide*, AUSCIENSIS.

AUZAGERENSIS, *in Byzacena Africæ provincia: idem* AUZEGERENSIS.
Donatus Auzagerenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Villaticus Auzegerenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

AUZIRITANUS, *in Africa propriè dicta, ſive Proconſulari: idem forte atque* ABZIRITANUS.
Victorinus Auziritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.

AUZUAGENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Aymnius ab Auſvagga, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. D.

AZANI, *in Phrygia Capatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi legitur* Ἄζανα.
Gregorius Azanorum, in ſynodo Trullana. III. 1710. A.
Joannes Azani, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Lucas Azarorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Pelagius Azanitarum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A. Azani, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.
Piſtus Azanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Theophanes Azani, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A. Azaneorum, in Conc. CP. anno 870. V. 928. A.

AZOTENSIS, *in Palæſtina. Plinio, lib.* V. *ſect.* XIV. Azotus. *In Notitiis Græcis gemina in Palæſtina prima Azotus eſt* ἄζωτος παράλιος, ἄζωτος ὁ ἱππινος.
Chariſius Azoti, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Heraclius Azoti, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Lazarus Azoti, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Nicolaus Azotenſis, anno 1548. IX. 2063. E.
Silvanus Azoti, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

AZUGENSIS. *Vide*, AUZUAGENSIS.
Privatus Azugenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. C.

AZURENSIS. *Vide*, AJURENSIS.

B

BAÆ, *fortaſſis in Macedonia.*
Baſilius Baæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

BABRENSIS, *in Numidia.*
Victorinus Babrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

BABYLONIS, (*vel potius* BABILLONIS) *in Ægypto, prope Cairum.*
Cyrus Babylonæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 230. D. 272. A.
Jacobus Babylonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.
Photius Babylonis, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.

BACANARIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Palladius Bacanarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

BACATHORUM, *in Palæſtina prima, ubi ὁ* Βακαθῶν, *apud Epiphanium, de Valeſiis.*
Barachus Bacathorum, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Alypius Bactrorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. Βακαθῶν. 227. C. 270. E.

A-BACHIA, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Quintus, a Bachia, *al.* ab Aggiva, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. E.

BADIENSIS, *in Numidia.*
Datrus a Badis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. A.
Pancratius Badienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.

BAGAIENSIS, *in Numidia.*
Donatianus Bagaïenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. B.
Felix a Bigai, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. E.

BAGONITIÆ, *ignotus, ut eorum plerique, qui in Photiana ſynodo appellantur.*
Stephanus Bagonitiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

BAHANNENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Victor Bahannenſis, in Collat. Carthag. I. 1681. B.

BAHASNENSIS, *in Hungaria.*
Andreas Bahaſnenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

BAIANENSIS, *in Numidia, qui &* VAIANENSIS.
Felix Baïanenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Valentinus Baïanenſis, in Collat. Carthag. I. 1072. B. 1077. B.

BAIESITANUS, *in Numidia.*
Creſconius Baieſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.

BAJOCENSIS, *in Normannia*: Bayeux. *ſub archiepiſcopatu Rotomagenſi.*
Baltfridus Bajocenſis, anno 847. IV. 1504. E.
Bernardinus de S. François Bajocenſis, anno 1581. X. 1255. D.
Careutius Bajocenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Ercambertus Baïocenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Gerebaldus Bajocaſſinus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Henricus Bajocenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Hugo Baiogarenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Joannes Baiocenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Leodeningus Bajogas, anno 765. III. 2011. A.
Theodorus presb. pro Leucadio Bajocaſſino, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Odo Bajocenſis, anno 1072. VI. 1174. D. anno 1074. VI. 1518. D. anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D.
Ragnebertus Baïocenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Richardus Bajocenſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Robertus Bajocenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Turſtanus, al. *Turſtinus* Bajocenſis, deinde Eboracenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1985. E. 1997. E.
Waltfridus Bajocenſis, anno 849. V. 19. D.

Zanonus Baïocenſis, anno 1429. IX. 425. E.

BAIONENSIS, *in Vaſconia*: Baïone: *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*
Ademarus Baïonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
E.... Baïonenſis, anno 1368. VII. 1803. D.

BALANEUS, *in Syria ſecunda, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Βαλανέα, *cum titulo* ἀρχόντων. *Plinio, libro* v. *ſect.* XVIII. Balanea. *In nummis antiquis*, ΒΑΛΑΝΕΩΝ.
Euphration Balaneorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Stephanus Balaneæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Theodorus Balaneotarum, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.
Timotheus Balaneæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. Balaneorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.

BALBURENUS, *in Lycia, ubi* Balbura *a Plinio collocatur, libro* v. *ſect.* XXVIII.
Nicolaus Balburenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Philippus Balbureorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A. Balburenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

BALCINUS, *in Aſia Proconſulari, aut ſitus incerti.*
Chryſanthus Balceæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.

BALIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Cæcilius Balianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. C.

BALNENSIS: *idem fortaſſis ac* BALNEOREGIENSIS.
Clarentius Balnenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. A.

BALNEOREGIENSIS, *in provincia Patrimonii S. Petri*: Bagnarea.
Adoaldus Balneoregienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Alfredus Balneoregis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Benedictus Balneoregienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Ferdinandus Balneoregienſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Joannes Balneoregienſis, anno 1015. VI. 820. A.
Iſidorus Balneoregienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Leo Balneoregis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.

BAMACCORENSIS, *in Africa, ſitu ignoto. Vide etiam,* VAMACCORENSIS.
Donatus Bamaccorenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.

BAMBERGENSIS, *in Germania*; Bamberg: *a juriſdictione archiepiſcopi Moguntini exemptus.*
Eberardus Bavenbergenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Eberardus Bambergenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C. idem *Ebehardus* Babbergenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1277. A. & *Ebehardus* Bambergenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1573. B.
Egelbertus Bambergenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1245. D.
Henricus Bambergenſis, anno 1085. VI. 1616. D.
Herimannus Babergenſis, anno 1071. VI. 1169. D. Bambergenſis. 1323. B. 1324. Bambergenſis, anno 1073. VI. 1191. D.
Otto Bambergenſis, anno 1103. aut circ. VI. *parte II.* 1783. A. anno circ. 1120. VI. *parte II.* 1953. B. *Idem* Babergenſis.
Odo Bambergenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.

BANENSIS, *in Byzacena.*
Januarius Banenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.

BANGORENSIS, *in Anglia*; Bangor: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Benedictus Bangorenſis, anno 1409. VIII. 206. D.
David Bangornenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. C.
David Bangorenſis, anno 1342. VII. 1655. C.
Guido Pangorienſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. D.
Herveus Bangorenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1867. C. idem Pangorenſis. 1863. C. Pangornenſis. 1894. C. *mendoſe.*
Ludovicus Bangorenſis, anno 1416. VIII. 481. A.

BANZARENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Creſconius Banzarenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.

BAPARENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Vincemalus Baparenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

BARATÆUS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Βαράτη, *quæ &* Βιράθη.
Conſtantinus Baratæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. C. Baritæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. B.
Georgius Baratæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Lycaſtus Baretenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Martyrius Barathæus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Stephanus Baratenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.

BARBASTRENSIS, *qui &* BALBASTRENSIS, *in Aragonia*; Barbaſtro: *ſub archiepiſcopatu Cæſarauguſtano.*
Raymundus Barballrenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.

BARBULORUM, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Βάρβουλα, *&* Βάλβουλα: *fortaſſis pro* Βάρβουλα: *aut verius* Βάλβουρα, *ut* BALBURENUS, *de quo diximus, intelligatur.*
Joannes Barbulorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

BARCÆ, *in Lybia*: Pentapoli: *ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πτολεμαΐς, *quæ eadem eſt ac* Barce *Plinio, libro* v. *ſect.* v. *In nummis antiquis*, ΒΑΡΚ. *Vide etiam* PTOLEMAIDOS.
Theodorus Barcæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.
Zenobius Barcæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. B.
Zopyrus Barcæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. B.

BARCINONENSIS, *in Catalaunia, ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi.*
Adahulfus Barcinonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Agræcius Barcinonenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Berengarius Barcinonenſis, anno circ. 1240. VII. 349. D.
Bernardus Barchinonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Bertrandus Barchinonenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1690. E.
Emila Barcinonenſis, anno 610. III. 549. A.
Ethius Barcinonenſis, anno 1009. VI. 774. C.
Frodoinus Barcinonenſis, anno 875. VI. 161. C. anno 878. VI. 198. C.
Guifredus Barchinonenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Guilabertus Barcinonenſis, anno 1058. VI. 1062. A. idem *Guiſlibertus.*
Guillelmus Caſſador Barcinonenſis, in Conc. Trid. X. 427. A.
Guiſlibertus Barcinonenſis, anno 1054. VI. 1037. B.
Idalius Barcinonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Irenæus Barcinonenſis. II. 789. C. in *Conc. Rom.* anno 465. II. 801. C.
Laulfus Barcinonenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Murila Barcinonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. A.
Nebridius Barcinonenſis, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Nundinarius Barcinonenſis. *Conc. Rom.* anno 465. II. 801. C.
Ola Barcinonenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 609. A.
Paternus Barcinonenſis, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Prætextatus de Barcilona, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Quiricius Barcinon. in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.
Severus Barcinonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 597. A.
Theudericus Barcinonenſis, anno 913. VI. 557. B.
Wadaldus Barcinonenſis, anno 1032. VI. 914. D.
Ugnus Barcinonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E. in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. B.

BARCUSENUS, *fortaſſis in Phrygia Capatiana, ubi in Notitiis Græcis &* Juſtinianopolis, *& quæ cum ea hic ſubſcribitur,* Τιβεριούπολις *collocatur.*
Alexander Barcuſorum, ſive Juſtinianopoleos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. B.
Joannes Barcuſorum, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.

BARENSIS, *in Barenſi provincia regni Neapolitani*: Bari. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Barium.
Angelus Barenſis, anno 1439. IX. 425. C.

Digitized by Google

Antonius Puteus Barenſis archiepiſcopus, in Conc. Trid. X. 421. A.
Concordius Barianus, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. B.
Dominicus Barienſis, anno 877. VI. 190. E.
Elias Barenſis, anno 1089. VI. *parte II.* 1631. A.
Gabriël Barenſis, anno 1513. IX. 1707. B. anno 1514. IX. 1734. B.
Joannes Jacobus Barenſis, anno 1512. IX. 1582. A.
Landolphus Cardinalis Barenſis, anno 1409. VII. 1959. E.
Raynaldus Barenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Stephanus Gabriël Barenſis, anno 1516. IX. 1838. C.

BAREOS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Βάρεις. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XLII. Baris.
Paulus Bareos, in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.
Stephanus Bareos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Theodorus Bartenſis, (*pro*, Barenſis, in Piſidia,) in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. C.

BARE, *in Ægypto metropolita : in Notitiis Græcis non occurrit.*
Theophilus Bare, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.

BARETORUM, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis Epheſus eſt : ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Βαρέτα. *in Ecthesi mendoſe*, Κάρπη.
Zoticus Baretorum, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.

BARGALENSIS, *in Macedonia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Βάργαλα.
Dardanius Bargalæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.

BARGYLII, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Βαρϐύλιον *pro* Βαργύλιον. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. & XXXI. Bargyla, *in Caria*, & Bargyletici campi.
Joannes Bargylii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Sergius Bargylenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.

BARISSÆ, *vel* BERISSÆ. *Vide*, VERISSÆ.

BARTANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Honorius Vartanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E. I. 1081. C.
Victor Bartanenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

BARTENSIS. *Vide*, BAREOS.

BARTIMISSENSIS, *idem ac Vardimiſſenſis. Vide*, VARDIMISSENSIS.

BASILEENSIS, *in Helvetia*, Baſle : *ſub archiepiſcopatu Veſuntino.*
Adalbertus Baſileenſis, anno 1012. VI. 802. B.
Adelbero Baſileenſis, anno 1006. VI. 769. D.
Baldebertus Baſlæ, anno 765. III. 2010. D.
Berengarius Baſileenſis, anno 106.... VI. 1115. C.
Burchardus Baſileenſis, anno 1074. VI. 1274. C.
Delricus Baſilienſis, anno 833. IV. 1373. A.
Fredebertus Baſilienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Fredericus Baſileenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Fringus Baſileenſis, anno 895. VI. 456. D.
Wichardus Baſileenſis, anno 948. VI. 605. A.
Baſla, Baſle, pro Baſilia, anno 765. III. 2010. D.

BASILINOPOLITANUS, *in Bithynia, ex Græcis Notitiis, in quibus eſt ibi* Βασιλινούπολις.
Georgius Baſilinopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Gerontius Baſilinopolitanus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C.
Siſinnius Baſilinopolis in ſexta ſynodo. III. 1431. A.

BASILIOPOLITANUS, *in Aſia minore, ſitu incerto.*
Ignatius Baſiliopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Leo Baſiliopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

BASINOPOLITANUS, *idem fortaſſis ac* Baſilinopolitanus : *ob illud Syneſii, epiſt.* LXVI. ἐπισκόπους τῆς Βιθυνῶν Βασινουπόλεως.
Anthimus Baſinopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

BASTITANUS, *olim in regno Granatenſi, ubi Plinio ſunt, libro* III. *ſect.* IV. Baſtitani.
Antonianus Baſtitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Baſilius Baſtitanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Eterius Baſtianus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C. Baſtitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.
Euſebius Baſtitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Eutychianus Baſtitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Servodeus Baſtitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Theudorus Baſtitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.

BATANEON, *in provincia Arabiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σάλτον Βατανέας.
Soſipater Bataneon, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. A.

BATHONIENSIS, *in Anglia :* Bathe : *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Godefridus Bathonienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Joannes Bathonienſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Julianus Batnon, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Nicolaus Bathonienſis, anno 1415. VIII. 279. A.
Radulphus Bathonienſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Reginaldus Bathonienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B. idem *Raynaldus* Bathonienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B. anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

BATNENSIS, *in provincia Oſrhoëne, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Βάτναι.
Abramus Batnenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Baſilius Batnenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 715. D.
Dadas Batneorum, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B.

BAZARIDIDACENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Publianus Bazarididacenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.

BAZARITANUS, *in Numidia : idem* VAZARITANUS.
Adeodatus Bazaritanus, in Collat. Carthag. I. 1084. A.
Calipodius Vazaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Vitalianus Vazaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

BAZSOENSIS. *Vide*, PATAVIENSIS, Paſſaw.

BE

BEANÆ, *non occurrit niſi in epiſtola Lydiæ epiſcoporum ad Leonem Imp.*
Leonides Beanæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

BEATIENSIS, *in Bætica, nunc in diœceſi Giennenſi*, Jaen : *ſub archiepiſcopatu Toletano.*
Rogatus Beatienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. B. in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Theudiſclus Beatienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.

BELALITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Adeodatus Belalitenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.

BELESASENSIS, *in Numidia.*
Servus Beleſaſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

BELLETRENSIS. *Vide*, VELITRENSIS.

BELLICASTRENSIS, *in Calabria ulteriore :* Belcaſtro : *ſub archiepiſcopatu S. Severinæ.*
Cæſar Jacomellus Bellicaſtrenſis, in Conc. Trid. X. 423. D.
Jacobellus (Jacobus) epiſc. Bellicaſtrenſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.

BELLICENSIS, *in Baugeſia*, le Belley, *ſub archiepiſcopatu Biſuntino.*
Adalbaldus Bellicenſis, anno 886. VI. 396. E.
Aliſachar Belicenſis, anno 913. VI. 559. B.
Antonius a Camera Bellicenſis, in Conc. Trid. X. 421. C.
Felix Belicenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Florentius Bellicenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Percevallus Bellicenſis, anno 1439. VIII. 1279. E.
Pontio Bellicenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Rainaldus Belicenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C. idem

Rantaldus Bellicenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. E.
Vincentius Belicenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C. in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. D.
Vincentius Bellicenſis, anno 1512. IX. 1625. C.

BELLOVACENSIS, *in provincia Inſulæ Franciæ* : Beauvais : *ſub archiepiſcopatu Remenſi.*
Bartholomæus Beluacenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1429. A.
Erlunus Beluacenſis, anno 909. VI. 547. A.
Ermenfridus Bellovacenſis, anno 849. V. 19. D.
Fulco Beluacenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1695. E.
Guido Beluacenſis, anno 1081. VI. 1608. E.
Guarinus Beluacenſis, anno 1017. VI. 824. D. idem *Warinus*.
Guihelmus Beluacenſis, anno 1074. VI. 1250. E. 1522. A.
Herveus Beluacenſis, anno 991. VI. 723. B.
Hildemannus Beluacenſis, anno 840. IV. 1450. C. Belgivacorum epiſcopus. V. 659. D.
Hildegarius Beluacenſis, anno 933. VI. 574. E. anno 948. VI. 614. D.
Hildricus Beluacenſis, anno 972. VI. 688. E.
Honoratus Belvacenſis, anno 900. VI. 465. E.
Joannes Beluacenſis, anno 1318. VII. 1403. C. anno 1326. VII. 1531. C.
Irminfridus Bellovacenſis, anno 847. IV. 1504. C.
Milo Beluacenſis, anno 1223. VII. 130. C. anno 1232. VII. 197. A.
Fumée (Nicolaus) Bellovacenſis, anno 1583. X. 1305. A.
Odo Bellovacenſis, anno 862. V. 554. E. (al. *Hodo*) Bellovacenſis, anno 878. VI. 47. A.
Petrus Beluacenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Petrus Beluacenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Philippus Beluacenſis, anno 1197. VI. *parte II. ſub finem*. 1926. D. captus in prælio. *Ibidem.*
Raimaldus de Nantolio Beluacenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Reginaldus Beluacenſis, anno 1277. VII. 751. C.
Rogerius Beluacenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Simon Beluacenſis, anno 1304. VII. 1264. E.
Thomas Beluacenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Wido Beluacenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Urſio Beluacenſis, anno 1085. VI. 1616. E.

BELLUNENSIS, *in editione Veneta*; Belluno : *ſub Patriarcha Aquileienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXIII. Belunum.
Galeſius Bellunenſis, anno 1513. IX. 1708. A. anno 1515. IX. 1784. A.
Joannes Bellunenſis, anno 967. VI. 652. E.
Julius Contarenus Bellunenſis, in Conc. Trid. X. 421. E.
Laurentius Bellunas, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.

BENEARNENSIS, de Bearn : *in Aquitaniæ & Hiſpaniæ confinio principatus, ubi nunc Laſcurienſis epiſcopatus*, Leſcar : *ſub archiepiſcopatu Auxitano.*
Galactorius de Benarno, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Savinus Benarnenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465.

BENCENNENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Adeodatus Bencennenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.

BENNEFENSIS, *qui & BENEFENSIS, in Byzacena.*
Æmilianus Beonefenſis, io Collat. Carthag. I. 1086. E.
Hortulanus Benefenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Maximianus Bennefenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.

BENEPOTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Honorius Benepotenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

BENEVENTANUS *archiepiſcopatus, in Principatu Ulteriore, provincia regni Neapolitani* : Benevento. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Hirpinorum colonia Beneventum.
Anaſtaſius Beneveotinus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Barbatus Beneveventanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. C.
Henricus Beneventanus, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1529. A.
Januarius Beneventanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Landulphus Beneventanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B. anno 1114. VI. *parte II.* 1923. C. D. depoſitus. 1925. A.
Milo Beneventanus, anno 1075. VI. 1553. B.
Uldericus Beneventanus, anno 1059. VI. 1066. E. idem *Waldaricus* Beneventanus, anno 1059. VI. 1070. C. idem *Uldericus* : & pag. 1078. B. *Udalricus.*
Cardinalis Beneventanus S. R. E. archidiaconus, anno 1037. VI. 916. C.

BENEVENTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Guloſus Beneventenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 860. E.

BERCERITANUS, *in Numidia* : qui & BECERRITANUS.
Felix Berceritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

BERGOMENSIS, *in ditione Veneta*; Bergamo : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXI. Bergomum, & Bergomates.
Federicus Cornelius Bergomenſis, in Conc. Trid. X. 436. E.
Federicus Bergomenſis, anno 1576. X. 946. D. Vide, *Fredericus.*
Galo Bergamenſis, (*pro* Bergomenſis) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Garibaldus Bergomenſis, anno 877. VI. 192. A.
Hieronymus Ragazzonus Bergomenſis, in Conc. Trid. X. 427. C.
Hieronymus Bergomi, anno 1582. X. 1139. A.
Joannes Bergomas, in Conc. Rom. anoo 680. III. 1134. A.
Laurentius Bergomas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Nicolaus Bergomenſis, anno 1513. IX. 1707. D. anno 1514. IX. 1734. E. anno 1516. IX. 1837. A.
Præſtantius Bergomas, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. E.
Udalricus Bergomenſis, anno 967. VI. 653. A. *Odelricus.* 655. C.

BERINOPOLEOS. *Vide*, VERINOPOLEOS.

BERISSÆ. *Vide*, VERISSÆ.

BEROEENSIS, *in Macedonia, ex Notitia Græca, in qua ibi eſt* Βέῤῥοια. *In Ectheſi Andronici* : ἡ Βεῤῥοίας, ἡ τῶν μητρόπολις ὑπῆρχε. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVII. Beroea.
Demophilus a Beroë, Arianus. I. 684. A. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Leo Berrœenſis, anno 1280. VII. 838. C.
Lucas Berrhœæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B.
Timotheus Berrhœæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.

BEROEENSIS, *in Syria prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Βέῤῥοια, *eaque cum titulo* ἀρχιεπισκ. Βέῤῥοια, ἣν ἡ Χαλὲπ (Alep) καλοῦσιν, *inquit Cedrenus, pag.* 725. *Et pag.* 727. Βεῤῥοιαῖοι οἱ καὶ Χαλεπηνοί. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XIX. *ſunt* Berœenſes. *In nummis antiquis*, ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ.
Acacius Berœæ, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D. Berœenſis in Conc. CP. anno 381. I. 815. A. per litteras, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1555. B.
Anatolius Berœæ, io Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Magnus Berhœenſis, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D.
Megas (Magnus) Berhœæ Syriæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Sebaſtianus Berhœæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E.
Theoctiſtus Berhœæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.

BEROLENSIS. *Vide*, VERULANUS.

BERONICES, *in provincia Libyæ Pentapolis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Βερονίκη. *Plinio, libro* V. *ſect.* V. Berenice.
Dathes Berenices, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. A.
Probatius Beronices, in Conc. CP. aono 394. I. 955. B.

BERRÆ, *locus ignotus in Aſia minore.*
Joſeph Berræ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.

BERYTIUS, *in Phœnicia maritima; ex Notitiis Græcis : in quibus eſt ibi* Βηρυτὸς, *eaque* μητρόπολις. *Hodie* BARUT.

Digitized by Google

Plinio, lib. v. *ſect.* XVII. Berytus colonia. *In nummis antiquis*, BHPYTIΩN.

Balduinus Berytenſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1157. D.
Euſtathius Beryô, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. A.
Gregorius Beryti, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314 D.
Gualcrannus Berytenſis, anno 1245. VII. 396. E.
Macedonius a Beryto, Arianus. I. 682. B.
Thalaſſius Berytenſis, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Timotheus Berytius, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.

BETAGBARENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Januarius Betagbarenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.

BETHELENENSIS, *in Italia.*
Matthæus Bethelenenſis, anno 1512. IX. 1609. C.
Arnoldus Betelenutenſis, anno 1438. IX. 728. E.

BETHLEHEMITANUS, *nunc metropolita, ſub Patriarcha Hieroſolymitano.*
Albertus Bethleemitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Anshelmus Bethleemita, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Aſquitillus Bethlehemitanus, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1104. B. 1162. D.
Lanfrancus Bethlemitenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Neophytus Bethlehem, in Conc Hieroſolym. anno 1672. XI. 268. E.

BETUNII, *ignotus.*
Sabas Betunii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

BI

BIDENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Campanus Bidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

BIGAI. *Vide*, BAGAIENSIS.

BIGASTRENSIS, *olim ſub archiepiſcopatu Toletano.*
Biguinus Bigaſtrenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Joannes Bigaſtrenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Proculus Bigaſtrenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726 B.
Vincentius Bigaſtrenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.

BIGERRICUS, *ſive* BIGORRITANUS, *qui nunc* TARBENSIS, *in Vaſconia:* Tarbes: *ſub archiepiſcopatu Auſcitano. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXIII. Begerri.
Amelius Bigorritanus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Ingenuus presb. pro Apro Bigorritano, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Arnaldus Bigorritanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D. anno 1318. VII. 1349. D. anno 1327. VII. 1536. D.
Heraclius Bigorrenſis, anno 1056. VI. 1046. B. anno 1063. VI. 1141. D. Bigeronenſis, anno 1060. VI. 1075. B.
Julianus Bigerricus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442 A.
Sarſtonus Bigoarenſis, anno 879. VI. 62. A.

BILTENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Cæcilius a Bilta, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 159. C.
Theodorus Biltenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.

BINDÆORUM, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Βινδαίων, *&* Βινδίων. *In alia* Μινδύων, *mendoſe fortaſſis.*
Paulus Bindæorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Stephanus Bindæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Theodorus Bindei, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.

BINENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ, vel in Byzacena.*
Creſconius Binenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

BINGLAVENSIS, *forte pro* BURGLAVIENSIS, *qui nunc eſt* Alburgenſis, *in Dania:* Aelburg.
Gerardus Binglavenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

A-BIRGERMANICIANA. *Vide*, ABIRGERMANICIANA.

BISATIENSIS, *in Principatu Ulteriore:* Biſaccia: *ſub archiepiſcopatu Compſano.*
Richardus Biſatienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

BISIGNIANENSIS, *in Calabria citeriore;* Biſignano: *a juriſdictione archiepiſcopi Roſſanenſis exemptus.*
Franciſcus Biſignianenſis, anno 1514. IX. 1734. D.

BISONTINUR *archiepiſcopatus. Vide*, VESONTIONENSIS.

BITECTENSIS, *in provincia Barenſi:* Bitetto: *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*
Rao Bitectenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

BITENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Pannonius Bitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

BITERRENSIS, *in Occitania ſive Languedocie inferiore:* Beziers; *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Agilbertus Biterrenſis, anno 886. VI. 398. A. anno 897. VI. 464. E.
Alaricus Biterrenſis, anno 875. VI. 161. E.
Berengarius Biterrenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Bernardus Biterrenſis, anno 1054. VI. 1034. B. anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Bernardus Biterrenſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Bertrandus Biterrenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Creſciturus Biterrenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Ervigius Beterrenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Fructuarius Biterrenſis, anno 897. VI. 466. B.
Hugo Biterrenſis, anno 1351. VII. 1685. C. anno 1368. VII. 1803. B. 1860. E.
Joannes Bonſius Biterrenſis, anno 1609. XI. 54. A.
Maricus Biterrenſis, anno 878. VI. 198. B.
Pacotaſis Biterrenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Petrus Beterrenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Pontius Biterrenſis, anno 1879. VII. 763. D.
Reginardus Biterrenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D. idem *Reginaldus* Biterrenſis, anno 913. VI. 557. A.
Sedatius Biterrenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. C. idem *Sedatus* Beterrenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Sicardus Biterrenſis, anno 1374. VII. 1878. E.
Wiſegarius Biterrenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.

BITHYNIENSIS, *ex provincia Bithynia, Aſiæ minoris.*
Joannes Bithynienſium, in ſynodo Trullana. III. 1702. A.

BITONTINUS, *in Barenſi provincia regni Neapolitani:* Bitonto: *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*
Cornelius Muſſus epiſc. Bitontinus, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.
Joannes Bitontinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

BITURICENSIS *archiepiſcopatus in Gallia:* Bourges.
Agilbertus Bituricenſis, anno 891. VI. 428. D.
Audebertus Bituricenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A.
Aymo Bituricenſis, anno 1031. VI. 848. D. anno 1068. VI. 1160. C.
Dagbertus Bituricenſis, anno 998. VI. 757. C. idem *Datbertus* anno 991. VI. 723. B.
Deſideratus Bituricus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. E.
Ebroïnus Bituricenſis, anno 810. V. 1454. C.
Edacius Bituricenſis, anno 891. VI. 428. C.
Franciſcus Turnonius Bituricenſis, Cardinalis, anno 1528. IX. 1919. E.
Fulcrandus Bituricenſis, anno 1336. VII. 1608. E.
Gauzlinus Bituricenſis, anno 1029. VI. 843. C.
Guarinus, al. *Garinus* Bituricenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Henricus de Soliaco Bituricenſis, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1889. B.
Henricus Bituricenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Hildebertus Bituricenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B.
Honoratus Bituricenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. Arvern. anno 535. II. 1183. B.
Leo Bituricus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B.

Leodegarius Bituricenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B. anno 1107. VI. *parte II.* 1825. B. anno 1119. VI. *parte II.* 2000. B.
Madalbertus Bituricenſis, anno 910. VI. 550. B.
Petrus Bituricenſis, anno circ. 1150. VI. *parte II. circa med.* 1281. D. & 1282. E. anno circ. 1135. *Ibidem.* 1282. B.
Petrus Bituricenſis, anno 1409. VIII. 101. B.
Probianus Bituricus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. anno 557. III. 340. A.
Radulphus Aquitaniarum primas, ſub Nicolao I. Papa. VI. *parte II.* 1915. E.
Reginaldus de Beaulne Bituricenſis, anno 1584. X. 1508. B.
Remedius Bituricus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Richardus Bituricenſis, anno 1074. VI. 1264. C. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Rodulfus Bituricenſis, anno 845. IV. 1480. A. Biturigum, in Conc. Tuſlenſi, anno 859. V. 490. A.
Simon de Bellologo Bituricenſis, anno 1286. VII. 950.
Stephanus Bituricenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Sulpicius Bituricus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Sulpicius Bituric. in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Tetradius de Biturica, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B. Aurelian. 1012. C.
Wulfoledus Bituricus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.

BITYLII, *in Palæſtina : qui locus forte* Βιτύλιος *in Palæſtina prima ſcribitur, in Notitia Græca.*
Manuel Bitylii, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.

BIZYENUS, *in provincia Europæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Βιζύη αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* VIII. Bizya, arx regum Thraciæ. *In nummis antiquis*, BIZYHNΩN.
Euprepius Bizyæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. D. 1527. E.
Georgius Bizyæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Lucianus Bizyæ, pro Cyriaco Heracleæ Thraciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D. Byzenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 707. A.
Michael Bizyæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.
Neophytus Bizyæ, anno 1350. XI. 339. A.
Petrus Bizyæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theodorus Bizyenorum, in Conc. V. anno 553. III. 208. B.
Theodorus Bizyes, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.

BL

BLADIENSIS, *in Byzacena Africæ Provincia.*
Potentius Bladienſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.

BLANDANUS *in Lydia : ubi Notitiæ Græcæ habent*, Βλάνδος.
Elias Blandorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. Bleandrenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Oneſiphorus Blandi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Paſchalis Blandanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.

BLERANUS, *in Hetruria, ubi ſunt apud Plinium, lib.* III. *ſect.* VIII. Blerani : *hodie*, Bieda.
Amator Bleranus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. E.
Andreas Bleranus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Bonifacius Bleranenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C. Bleranorum, anno 879. VI. 210. B.
Firminus Bleranus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Joannes Bleranus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Maximus Bleranus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. B.
Paſſivus Bleranus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Romanus Bleranus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Sico Blerenſis. anno 963. VI. 627. C.

BO

BOANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Donatus Boanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

BOBIANENSIS. *Vide*, BOVIANENSIS.

BOBIENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi ;* Bobio : *ſub archiepiſcopatu Genuenſi.*
Alericus Bobienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Alexius Bobienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Franciſcus Abundius Caſtilioneus Bobienſis, in Conc. Trid. X. 428. C.
Laurentius Bobienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.

BOCCONIENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Vitalianus Bocconienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

BOFETANUS, *in Numidia.*
Hilarus Bofetanus, in Collat. Carthag. I. 1079. A.

BOIANENSIS. *Vide*, BOVIANENSIS.

BOLLITANUS, *qui & VOLITANUS, in provincia Africæ Proconſulari.*
Bonifacius Bollitanus, in Convento Afric. anno 484. II. 870. A.
Criſpulus Volitanus, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Quodvultdeus Volitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D. 1109. C.

BONCARIENSIS, *qui &* VONCARIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Voncarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Felix Boncarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Victor Voncarianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

BONENSIS. *Vide*, BOVENSIS.

BONONIENSIS *archiepiſcopatus, in ditione Eccleſiæ :* Boulogne. *Italis*, Bologna.
Albertus Bononienſis, anno 973. VI. 692. C.
Euſebius Bononienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Gabriel Palæottus, in Conc. Trid. poſtea epiſcopus Bononienſis, &c. X. 429. E.
Hubertus Bononienſis, anno 1311. VII. 1378. D.
Jacobus Bononienſis, anno 1253. VII. 439. D.
Joannes Bononienſis, anno 881. VI. 92. E.
Joannes Bononienſis, anno 997. VI. 754. C.
Walterus Bononienſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Ubertus Bononienſis, anno 1310. VII. 1319. A.
Victor Bononienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C.
Bononia antiqua ſedes epiſcopalis. V. 1387. E.

BONONIENSIS *ad mare, in ora Picardiæ ;* Boulogne ſur mer : *ſub archiepiſcopatu Remenſi. In nummis antiquis*, BONONIA OCEAN. Oceanenſis.
Dormy (Andreas) Bolonienſis in Gallia, anno 1583. X. 1312. D.
Bononia in litore maris. IV. 952. E.

BONUSTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Cyprianus Bonuſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Rufinianus Bonuſtenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. E.

BOSETENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Felix Boſetenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.
Felix Voſetanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.
Palatinus Boſetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. D.

BOSPORI. *In Notitiis Græcis*, Βόσπορος *eſt* αὐτοκέφαλος, *in provincia Zechia*, Ζηχία, *ſive* Ζυκχία, *quæ Taurica Cherſoneſus eſt : ubi eſt in iiſdem Notitiis &* Χερσῶν αὐτοκέφαλος.
Domnus Boſphorenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 320. D.
Eudoxius Boſphori, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Joannes Boſpori, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Lucas Boſpori, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

BOSSÆ, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Creſciturus Boſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.

BOSSANENSIS, *in Sardinia :* Boſa : *ſub archiepiſcopatu Turritano.*
de Heredia (Baltaſſar) epiſc. Boſſanenſis, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. B.
Nicolaus Boſanenſis, anno 1409. VIII. 101. D.

BOSTRENUS, *in Arabia : ubi* Βόστρα μητρόπολις, *in Notitiis Græcis. In nummis antiquis :* N. TRA. BOSTRA ; Nervia Trajana Boſtra.

Agapius Boſtrenus, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Antiochus Boſtrorum, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. C. 1533. A. 1578. D.
Antipater Boſtrorum, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Bagadius, ex Arabix, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B. idem Boſtrenus, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Conſtantinus Boſtræ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. Boſtrenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B.
Joannes Boſtrenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Maximus Boſtienſis, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Nicomachus Boſtrenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Titus Boſtrenſis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

BOTRIANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Donatus Botrianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. D.

BOTRYENSIS, *in Phœnicia maritima, ex Nomiis Græcis, in quibus eſt ibi* Βότρυς. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XVIII. *in Phœnice*, Botrys. *In nummis antiquis*, ΒΟΤΡΥΗΝΩΝ.
Porphyrius Botryenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A.
Stephanus Botryos, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.

BOVENSIS, *in Calabria Ulteriore*; Bova: *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*
Achilles Brancia Bovenſis, in Conc. Trid. X. 422. E.
Adalbertus Bonenſis, anno 967. VI. 653. A. haud dubie pro, *Bovenſis.*
Joannes Annius Hipponenſis, & coadjutor Bovinus, in Conc. Trid. X. 427. E.
Luminoſus Bovenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D. haud dubie pro *Bovenſis.*

BOVIANENSIS, *in Principatu Ulteriore*; Boïano: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*
Andreas Bovianenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Bernardus Bobianenſis, anno 1075. VI. 1554. D.
Laurentius Boïanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Silvius Boïanenſis, anno 1515. IX. 1771. B.

BOVINENSIS, *in Principatu Ulteriore*: Bovino: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*
Ferdinandus Annius Bovinenſis, in Conc. Trid. X. 419. E.
Joannes Bovinenſis, anno 1512. IX. 1583. A. anno 1514. IX. 1734. D.

BR

BRACARENSIS *archiepiſcopatus, in Portugallia*: Braga. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XXIV. Bracarum colonia Auguſta. *In nummis antiquis*, COL. B. A.
Argemirus Bracarenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Argimundus Bracarenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B. qui ſupra, Argeminus.
Balconius Bracarenſis. III. 347. D.
Bartholommæus de Martyribus archiepiſcopus Bracarenſis, in Conc. Trid. X. 420. C.
Burdinus Bracarenſis, anno 1117. VI. *parte II.* 1939. D. idem antipapa. 1941. 1942.
Fauſtinus Bracarenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. D.
Felix Bracarenſis & Portucalenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Fructuoſus Bracarenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. A.
Ildefonſus Bracarenſis, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1289. D. 1290. D. idem *Joannes* Bracarenſis, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1286. C.
Joannes Bracarenſis, anno 1438. IX. 734. A.
Julianus Bracarenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Leodeciſius Bracarenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. B.
Liuba Bracarenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A. idem *Liubanus* Bracarenſis, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1758. A.
Lucretius Bracarenſis, in Conc. Bracarenſi, anno 561. III. 347. A.
Martinus Bracarenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. C.
Pantardus Bracarenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D.
Paternus Bracarenſis. I. 993. B.
Pelagius Bracarenſis, anno circ. 1120. VI. *parte II.* 1952. E.
Potamius Bracarenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Profuturus Bracarenſis. III. 350. C.

BRANDEBURGENSIS, *in Marchionatu Brandeburgenſi*: Brandeburg: *ſub archiepiſcopatu Magdeburgenſi.*
Dudelinus Brandeburgenſis, anno 967. VI. 658. A.
Sifredus Brandeburgenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1688. D. Brandeburgenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.

BREMENSIS *archiepiſcopatus, in Saxonia inferiore*, Bremen.
Adalgarius Brumenſis, (*pro* Bremenſis) anno 895. VI. 456. D.
Adalgagus Bremenſis, anno 975. VI. 699. B.
Artwicus Bremenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1245. A. anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Bertoldus Bremenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1686. B.
Buptus Bremenſis, anno 963. VI. 627. B.
Lemarus Bremenſis, anno 1074. VI. 1282. A. idem *Liemarus* Bremenſis, anno 1074. VI. 1552. B.

BRETONOMENSIS. *Vide*, BRITONORIENSIS.

BRI

BRIANUS, *in Phrygia Capatiana, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Βριάνα.
Macedonius Brianus, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.

BRIASSENSIS.
N...... Briaſſenſis, anno 10..... VI. *parte II.* 1983. B.

BRIOCENSIS, *in Britannia minore*: Saint Brieu: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Gaufridus Briocenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Joannes Briocenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. C.
Joannes Briocenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Nicolaus Langelier Briocenſis, anno 1583. X. 1444. A.
Willelmus Briocenſis, anno 1233. VII. 829. E.

BRISUENSIS. *Vide*, BRIXIENSIS.

BRITANIENSIS, *ſive* BRITONIENSIS; *in Gallæcia, ſub archiepiſcopatu Bracarenſi. Nunc pagum dicunt eſſe* Bretagna. *Succeſſit et* Mindonienſis epiſcopatus.
Bela Britanienſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Mailoc Britonenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Metopius Britanienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Sona Britanenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. B. idem *Sonanus* Britanienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Theodeſindus Britonenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.

BRITTO *epiſcopus e minore Britannia, Galliæ provincia.*
Iſrael Britto, anno 947. VI. 604. A.

BRITONORIENSIS, *in Romandiola*: Bertinoro: *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Ægidius Falcetta Caprulanus, poſtea Britonorienſis, in Conc. Trid. X. 421. E.
Angelus Britonorienſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Ludovicus Vannirus de Theodolis Britonorienſis, in Conc. Trid. X. 421. D.
Caſellus (Thomas) epiſc. Britonorienſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. E.
Ventura Bretonomenſis, (*pro*, Britonorienſis) anno 1438. IX. 734. A.

BRIULENSIS, *in Aſia Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Βριούλα. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. *ſunt* Briulitæ.
Georgius Briulenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Rufinus Briulorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D. Briulitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Timotheus Briulitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1530. E.

BRIXIENSIS, *in ditione Veneta*: Breſcia: *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi. Plinio, lib.* III *ſect.* XXIII. colonia Brixia.
Adalbero Brixienſis, anno 1006. VI. 772. A.
Antonius Brixianus, anno 877. VI. 192. A.
Antonius Brixienſis, anno 952. VI. 616. D. anno 967. VI. 655. C. idem *Antonius* Briſuenſis, (*pro*, Brixienſis:) anno 967. VI. 653. A.

Deuſdedit Brixianenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Dominicus Brixienſis, anno 1576. X. 946. D. idem *Dominicus Bellanus* Brixienſis, in Conc. Trid. X. 425. E.
Franciſcus Brixienſis, anno 1438. IX. 728. D.
Joannes Brixienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. C.
Joannes Brixienſis, anno 1582. X. 1139. A.
Notingus Brixienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Octavianus Brixianus, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. D.
Philaſter Brixianus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Urſacius Brixienſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.

BRIXILLENSIS, *in Ducatu Mutinenſi*: Breſſello. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Colonia Brixillum.
Cyprianus Brixillenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E.

BRIXINENSIS, *in Comitatu Tirolis*, Brixen: *ſub archiepiſcopatu Salisburgenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XXIV. Brixentes.
Bruno Brixinenſis, anno 1267. VII. 579. B.
Damaſus Brixenenſis, poſtea Papa, anno 1049. VI. 993. D.
Hartmannus Brixinenſis, anno 1160. VI *parte II*. 1569. A.
Ingenuinus Brixinenſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Joannes Brixinenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Ulricus Brixinenſis, anno 1409. VIII. 107. E.

BRU BRY

BRUGENSIS, *in Belgio*: Bruges, *ſub archiepiſcopatu Mechlinienſi*.
Carolus Philippus de Rodoan Brugenſis, anno 1607. X. 1968. C.
Remigius Druitius Brugenſis, anno 1570. X. 1206. B.

BRUGNATENSIS, *in ditione Genuenſi*, Brugneto: *ſub archiepiſcopo Genuenſi*.
Antonius de Comitibus Brugnatenſis, in Conc. Trid. X. 422. C.
Joannes Baptiſta Brugniatenſis, anno 1513. IX. 1653. D.
Philippus Brumatenſis, anno 1515. IX. 1800. C. Brugnatenſis. 1842. A.

BRUNDUSINUS *archiepiſcopatus, in provincia Hydruntina regni Neapolitani*: Brindes. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Brundiſium.
Joannes Carolus Bovius Brundusinus, in Conc. Trid. X. 425. D.
Willelmus Brundusinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. C.

BRYSEOS, *qui & BRUSENORUM, in Phrygia Salutari: ex Græcis Notitiis, in quibus eſt ibi* Βρύζεος. *In Ectheſi Andronici*, ὁ Βρύζων. *In nummis antiquis*, ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ.
Macedonius Bruſenorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Nicetas Bryſeos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

BU BY

BUBONENSIS, *in Lycia: ubi* Bubon *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXVIII. *In Notitiis Græcis quatuor ibi eſt* Βοῦβος (*pro* Βούβων) ὑπὸ Σοφιανούπολις.
Romanus Bibonenſis, (*pro* Bubonenſis:) in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Romanus Bubonenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

BUBUTEENSIS, *in Lycia*.
Hermeus Bubuteenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.

BUCCONIENSIS, *in Numidia*.
Donatus Bucconienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.

BUCELI, *ſitus ignoti*.
Joannes Buceli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

BUCUBA, *ignotus*.
Theodorus Bucubâ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

BUDUENSIS, *in Albania, Venetæ ditionis*: Budoa: *ſub archiepiſcopatu Antibarenſi*.
Antonius Curelia Buduenſis, in Conc. Trid. X. 425. C.
Hieronymus Buduenſis, anno 1513. IX. 1689. E.

BUTTADENSIS, *in Numidia*.
Creſces Buttadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

BULELIANENSIS, *qui & BUBELIANENSIS, in Byzacena*.
Flavianus Bulelianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

BULGAROPHYGÆ, *in Thracia, ubi fugati Bulgari a Baſilio Imp. Apud Cedrenum, pag.* 597. Βουλγαροφύγον *eſt, pro* Βουλγαροφύγον.
Conſtantinus Bulgarophygæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Theodorus Bulgarophygi, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.

BULLENSIS, *qui & VULLENSIS, in provincia Proconſulari Africæ*.
Felix Bullenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Porphyrius Vullenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Therapius a Bulla, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. D.

BULLAMENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ*.
Quodvultdeus Bullamenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

BULLENSIUM-REGIORUM, *in Numidia, ubi* Bulla Regia *a Plinio collocatur, libro* v. *pag.* 533.
Dominicus Bullenſium regiorum, in Collat. Carthag. I. 1089. E.
Epigonius Bullenſium regiorum, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. D. 952. D.
Felix Bullenſium regiorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. E. Bullenſis. I. 1109. D.
Joannes Bullenſium regiorum, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

BULLERIENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ*.
Melloſus Bullerienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.

BULLIDI, *in Epiro nova; ubi & Græca Notitia habet* Βούλλις, *forte pro* Βουλλίς. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVII. Bullidenſis colonia.
Philocharis Bullidi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.

BULNENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari*.
Victor Bulnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 756. C.

BULTURIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi*.
Reparatus Bulturienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

BUNENSIS, *in Lycia: ubi & Notitiæ Græcæ habent* Βοῦβος, ὑπὸ Σοφιανούπολις. *Forte pro* Βούβων. *Nam apud Plinium, lib.* v. *ſect.* XXVIII. *eſt* Bubon. *Unde videri poteſt ſcriptum hic eſſe* Bunenſis, *pro* Bubonenſis.
Gelaſius presb. in loco Romani Bunenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.

BURCALENOPOLITANUS. *Vide*, HYRCANOPOLITANUS.

BURCENSIS, *qui & BURSENSIS, in Numidia*.
Leontius Burcenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

BURDEGALENSIS *archiepiſcopatus, in Aquitania*: Bourdeaux, & Bordeaux.
Amatus Burdegalenſis, anno 1081. VI. 1609. C. anno 1099. VI. *parte II*. 1666. B. anno 1089. *Ibid*. 1684. C.
Antonius Burdigalenſis, anno 1583. X. 1381. E.
Arnaldus Burdegalenſis, anno 1116. VI. *parte II*. 1938. B.
Bertrandus Burdegalenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem*. 1625. C.
Bertrandus Burdegalenſis, anno 1304. VII. 1277. A.
Bertechrannus Burdegalenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 456. A. idem *Bertechrammus* Burdigalenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Cyprianus de Burdegala, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. A. Aurel. 1012. C.
Delphinus Burdegalenſis, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.
Ernaldus Burdegalenſis, anno 1109. VI. *parte II*. 1896. B.
Franciſcus de Sourdis, Cardinalis, Burdegalenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Frotarius Burdegalenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. B.
Gaufredus Burdigalenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med*. 1313. A.
Gerardus Burdegalenſis, anno 1238. VII. 315. A. anno 1255. VI. 470. C. idem *Giraldus* Burdegalenſis, anno 1258. VII. 501. A.
Gozelinus Burdegalenſis, anno 1074. VI. 1238. B.
Gunbaldus Burdegalenſis, anno 989. VI. 718. B.
Joſcelinus Burdegalenſis, anno 1080. VI. 1605. B. idem *Gauſcelinus*. 1608. C.
Leontius Burdegalenſis, in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. B. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 316. B.

Vincentius

Vincentius, presb. pro Leontio Burdegalenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Orientalis Burdegalenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Petrus Burdegalenſis, anno 1260. VII. 530. D.
Sicharius archiepiſcopus Burdegal. IV. 1176. A. anno 816.
Siguinus Burdegaleoſis, anno 1000. VI. 763. C.
Willelmus Burdegalenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1689. D.

BURENSIS, *ignotus: forte olim in Hetruria, prope Volaterras.*
Sebaſtianus Burenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.

BURGENSIS, *nunc archiepiſcopatus, in Caſtella vetere*: Burgos.
Alphonſus Burgenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Gomeſianus Burgenſis, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B.
Adulphus abbas Burgenſis, anno 974. VI. 696. B.

BURGLAVIENSIS, *in Dania, qui nunc eſt Alburgenſis*, Alborch, *in Jutia Daniæ provincia. Vide ſupra*, BINGLAVIENSIS.
Joannes Burglavienſis, anno 1245. VII. 375. C.
Omerus Burgalenſis, in Dania, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2060. A.
Petrus Burglavenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.

BUBITANUS, *in Numidia.*
Donatus Buritanus, in Collat. Carthag. I. 1085. A.

BURUGIATENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Lucianus Burugiatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.

A-BURUC, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Quintus a Buruc, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. B.

BUSCODUCENSIS, *in Belgio fœderato*: Boiſleduc: *ſub archiepiſcopatu Mechlinienſi.*
Gisbertus Maſius Buſcoducenſis, anno 1607. X. 1968. B.
Laurentius Metſius Buſcoducenſis, anno 1570. X. 1206. B.

BUSIRIDIS, *in provincia Ægypti ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Βουσιρις. *Plinius, libro* v. *ſect.* IX. Buſiriten nomon *in Ægypto habet. Nummi antiqui*, BOYCI.
Athanaſius Buſiridis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.

BUSITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Creſconius Buſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.

A-BUSLACENIS, *(pro* A-BUSSACENIS:) *in Provincia Africæ Proconſulari.*
Felix a Buſlaceni, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. D.

BUTHROTI, *in Epiro vetere, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Βουθρωτός. *Plinio, libro* III. *ſect.* I. Colonia Buthrotum. *Nunc in Albania; & Butrinto dicitur.*
Matthæus Buthroti, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Stephanus Buthroti, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.

BUTI, *ex oppido Ægypti, quod eſt apud Plinium, lib.* III. *ſect.* XI. Butos.
Ammonius Buti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. B.
Theonas Butitarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

BUXENTINUS, *qui nunc Policaſtrenſis vocatur*, Policaſtro: *in Principatu citeriore, ſub archiepiſcopatu Salernitano. Plinio, libro* III. *ſect.* X. Buxentum.
Ruſticus Buxentinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Sabinus Buxentinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.

BUZENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Donatus Buzenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.

BYBLENSIS, *in Phœnice maritima, hodie*, Gebail. *Plinio, libro* v. *ſect.* XVII. Byblos. *In nummis antiquis*, BYBΛIΩN.
Baſilides Byblenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.
Benetius Bybli, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Ruſinus Bybli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. E.
Theodoſius Bybli, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.

BYZACENUS, *primas provinciæ Byzacenæ, in Africa.*
Muſonius Byzacenus, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 969. B.

BYZACIENSIS, *in Byzacena, ſive Byzacio, quod nomen eſt fertiliſſimæ in Africa regionis, apud Plinium, libro* v. *pag.* 535.
Saturus Byzacienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1003. E.

C

CABARSUSSITANUS. *Vide*, CEBARSUSSITANUS.

CABASITES, *in Ægypti ſecunda provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Καβάσα. *Plinio, libro* v. *ſect.* IX. Cabaſites nomos, *ſive Ægypti præfectura. In nummis antiquis*, KABAC.
Macarius Cabaſorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Theopemptus Cabaſorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. C.

CABELLICENSIS. *Vide*, CAVALLICENSIS.

CABILLONENSIS, *in Burgundiæ Ducatu*, Chalons ſur Saone: *ſub archiepiſcopatu Lugdunenſi.*
Achardus Cabilonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Agricola Cabilonenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E. in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 353. D.
Andradus Cabilonenſis, anno 889. VI. 422. A. *Ardradus*. 433. D. idem *Ardradus* Cabilonenſis, anno 915. VI. 559. B.
Donatianus Cabillonorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Engelbertus Cabillonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1690. C.
Fava Cabilonenſis, in ſynodo Lingon. anno 850. IV. 1364. E. idem *Fava* Cabilonenſis, anno 833. IV. 1373. B.
Flavius Cabilonenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Frotgarius Cabilonenſis, anno 959. VI. 622. B.
Galteras Cabilonenſis, anno 1115. VI. *parte VI*. 1933. A.
Gaufridus Cabilonenſis, anno 1012. VI. 1025. VI. 839. C.
Gerbardus Cabilonenſis, anno 875. VI. 161. A. Idem *Gerboldus* Cabilonenſis, anno 876. VI. 173. E. Idem *Girboldus* Cabilonenſis, anno 873. VI. 138. C. idem *Girbaldus* Cabilonenſis, anno 879. VI. 346. B.
Godelſadus Cabillonenſis, anno 853. V. 53. B.
Gratus Cabilonenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Hildebadus Cabilonenſis, anno 944. VI. 597. D. idem *Hildebodus* Cabilonenſis, anno 955. VI. 620. E.
Ildeboldus Cabiloneoſis, anno 875. VI. 162. A.
Joannes Cabilonenſis, anno 1400. VII. 1935. B.
Philibertus Cabilonenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Rodericus Cabilonenſis, anno 1073. VI. 1224. A. idem *Rodenus*.
Silveſter Cabillonenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Stephanus Cabilonenſis, anno 886. VI. 396. D.

CABORUM, Κάβων, *ſitus ignoti.*
Conſtantinus Caborum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

CABULÆ, *in Thracia*, vel *in Macedonia.*
Severus a Cabula, Arianus. I. 684. B.

CABURCII, *ignotus.*
Theodorus Caburcii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

CADENUS, CADI, CADORUM, & CADOSIÆ, *in Phrygia Capatiana, ex Græcis Notitiis, in quibus ſunt ibi* Κάδοι. *Et eſt* Cadoſiæ *epiſcopus, in vita S. Theodori Siceotæ*, XXII. *Aprilis, num.* 91.
Conſtantinus Cadi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Daniel Cadenæ civitatis, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. Cadoniæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B. Cadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D. Cadis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Georgius Cadoſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Philippus Cadorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Theodorus Cadi, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.

CADURCENSIS, *in Aquitania*, Calors: *ſub archiepiſcopatu Albienſi.*
Antonius Ebrardus Sanſulpicius Cadurcenſis, anno 1584. X. 1508. B.
Bernardus Cadurcenſis, anno 946. VI. 880. E.
Bernardus Caturcenſis, anno 1052. VI. 1030. E.
Bertrandus Caturcenſis, anno 1336. VII. 1609. A.
Boetius de Cadurcis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B. Aurelian. 1012. D.
Deuſdedit Cadurcenſis, anno 1031. VI. 852. C.
Fulco Cadurcenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Geraldus Caturcenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Guillelmus Cadurcenſis, anno 875. VI. 161. C.
Hugo Caturcenſis, anno circ. 1325. VII. 1433. B.
Joannes Caturcenſis, anno 1368. VII. 1860. E.
Maximus Cadurcenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Raymundus Caturcenſis, anno 1291. VII. 1055. C.
Ruſticus Caturcenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Suſtratius Cadurcenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Minutulus presb. pro Suſtratio Cadurcenſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Willelmus Cadurcenſis, anno 876. VI. 174. D.
Urſicinus Cadurcinus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A. Cadurcenſis. III. 466. D.

CÆ

CÆCIRITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Quobulus Cæciritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. B.

CÆLIANENSIS, *in Numidia.*
Quodvultdeus Cælianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

CÆNORUM, *in Thracia, ubi* Cænici *&* Cænica regio, *apud Plinium, lib.* IV. *ſect.* XVIII.
Petrus Cænorum, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A.

CÆRETAPORUM. *Vide,* CHÆRETAPENSIS.

CÆSARAUGUSTANUS *archiepiſcopatus in Aragonia :* Sarragoſſe.
Braulio Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Caſtus de Cæſarauguſta, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Elecca Cæſarauguſtenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Joannes Cæſarauguſtanus, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Maximus Cæſarauguſt. in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Paternus Cæſarauguſtanus, anno 1060. VI. 1075. B.
Petrus Cæſarauguſtanus, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1944. C. D.
Simplicius Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Taio Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Valderedus Cæſarauguſtanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Valerius Cæſarauguſtanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Vincentius Cæſarauguſtanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.

CÆSAREÆ AUGUSTÆ, *in Euphrateſia: ubi & in Græcis Notitiis legitur,* Καισάρεια.
Meletius Cæſareæ Auguſtæ Euphrateſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C.

CÆSAREÆ BITHYNIÆ, *quæ & in Notitiis Græcis ibi legitur* Καισάρεια : *in Ecthesi Andronici,* ὁ Καισαρείας Βιθυνίας, *& alibi. In nummis antiquis,* ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ.
Conſtans Cæſareæ Bithyniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Glycon Cæſarienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. D.
Joannes Cæſareæ Bithyniæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Rufus Cæſarienſis, e Bithynia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Theodorus Cæſareæ Bithyniæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Theoctiſtus Cæſareæ Bithyniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

CÆSAREÆ CAPPADOCIÆ. *In Notitiis Græcis,* Καισάρεια μητρόπολις. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* III. Cæſarea ſub monte Argæo : *& in nummis antiquis,* ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΡΓΑΙΩ. *Vide etiam,* CAPPADOCIÆ.
Agapius Cæſareæ Cappadociæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. A.
Agricolaus Cæſarienſis in Cappadocia, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Alypius Cæſareæ Cappad. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A. 747. C.
Cyriacus Cæſareæ Cappad. in ſynodo Trullana. III. 1698. E.
Dianius Cæſareæ Cappadociæ epiſcopus anathematizatus. V. 1516. C.
Dion a Cæſarea, Arianus. I. 682. A.
Firmus Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1466. C. 1527. B.
Helladius Cæſarienſis e Cappadocia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Leontius Cæſareæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. Cæſarienſis e Cappadocia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C. 423. B.
Metrophanes Cæſarienſis (in Ponto :) anno 1565. X. 1175. C.
Palladius Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Philalethes Cæſareæ Cappadociæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Soterichus Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1230. C.
Thalaſſius Cæſareæ Cappadociæ, in Conc. CP. anno 449. II. 171. D. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. D. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D. 374. B.
Theodorus Cæſareæ Cappad. in Conc. V. anno 553. III. 201. E.

CÆSAREÆ *in Aſia Proconſulari. In notitiis Græcis non occurrit.*
Stephanus Cæſareæ Aſiæ, in ſynodo Trullana. III. 1698. E.

CÆSAREENSIS, *in Mauritania : Plinio, lib.* V. *ſect.* I. Cæſarea, Jubæ regia.
Apocorius Cæſarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Deuterius Cæſarienſis, in Collat. Carthag. I. 1093. B.
Emeritus Cæſarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. B.
Fortunatus Cæſarienſis in Mauritania, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.

CÆSAREENSIS, *in Palæſtina prima,* Καισάρεια μητρόπολις, *in Notitiis Græcis. Plinio, lib.* V. *ſect.* XIV. Colonia prima Flavia Cæſarea : *& ſic in nummis antiquis.*
Acacius Cæſareæ Palæſt. in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 679. E. in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. idem *Acacius* a Cæſarea, Arianus. I. 681. E.
Ebremarus Cæſarienſis in Palæſtina, anno 1106. VI. *parte II.* 1886. C. anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1104. B.
Elias Cæſarienſis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Euſebius Cæſarienſis e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Gaudentius Cæſarienſis in Palæſtina, anno 1136. VI *parte II. circa med.* 1199. B.
Gelaſius Cæſareæ Palæſtinæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Heraclius Cæſarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Irenæus Cæſareæ, in ſynodo Hieroſol. ſub Juvenale. II. 69[illegible]. B.
Joannes Cæſareæ Palæſtinæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Joannes Cæſarienſis, (*qui in titulo epiſtolæ, ut videtur,* Hieroſolymitanus) in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.
Thalaſſius Cæſarienſis e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Theotecnus Cæſareæ in Palæſtina, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.

CÆSAREÆ *in Theſſalia. Notitia Græca ibi* Κυνάρειαν *habet, non* Καισάρειαν.
Theoctiſtus Cæſareæ Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1579. A.

CÆSARIANENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Cæſarianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. A.

CÆSARIENSIS, *in Numidia.*
Domnicus Cæſarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

CÆSAROPOLIS, *in Macedonia, ſub archiepiſcopatu Philippenſi, ex Curopalat.*
Methodius Cæſaropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

CÆSENAS, *in Italia,* Ceſena; *ſub archiepiſcopatu Ravennate. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Cæſena.
Americus Cæſenas, anno 1286. VII. 949. E.
Antonius Cæſenas, anno 1439. IX. 425. D.
Chriſtophorus Cæſenatenſis, anno 1514. IX. 1735. D.
Florus Ceſitanus, (*pro* Cæſenas :) in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.

Georgius Cæſenas, anno 997. VI. 754. C.
Gonfredus Cæſenas, anno 954. VI. 617. E.
Henverardus Cæſenas, anno 1270. VII. 651. E.
Joannes Cæſenas, anno 1042. VI. 920. D.
Leonardus Cæſenas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Maurus Cæſenas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Petrus Cæſenas, anno 877. VI. 191. A.
Raedo Cæſenas, anno 967. VI. 652. D.
Stephanus Cæſenas, io Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C.

CAI CAL

CAIACENSIS, *in provincia Terræ Laboris*, Caïazzo: *ſub archiepiſcopatu Capuano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Calatiæ: *Unde &* Calatinus *idem ac* Caiacenſis eſt.
Fabius Mirtus Caïacenſis, in Conc. Trid. X. 421. C.
Vincentius Caïacenſis, anno 1514. IX. 1735. A.

CAIETANUS, *in regno Neapolitano*, Gaëta: *ſub archiepiſcopatu Capuano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Caieta portus.
Bernardus Caïetanus, anno 998. VI. 758. C.
Ferdinandus Caïetanus, anno 1512. IX. 1636. C.
Leo Gaietanus, anno 1059. VI. 1067. A.

CALABRIA, *provincia nunc regni Neapolitani.*
Marcus Calabriæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.

CALABRIENSIS, *in Hiſpania Tarraconenſi.*
Alvarius Calabrienſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Celedonius Calabrienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Ervigius Calabrienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. E.
Servuſdei Calabrienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.

CALAGURITANUS, *in Caſtella vetere*, Calahorra; *ſub archiepiſcopatu Burgenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* IV. Calaguritani, qui Naſſici cognominantur.
Bernardus Diaz, epiſc. Calaguritanus, in Conc. Trid. X. 26. E. 48. A.
Esphraſius Calagurritanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Felix Calagurritanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Gabinus Calagurritanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Gomezius Calagoritanenſis, anno 1050. VI. 1025. D. idem *Gomecius* Calaguritanus, anno 1060. VI. 1075. B.
Muminius Calagorritanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E. idem *Munius* Calahorritanus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. in Barcin. anno 599. III. 539. C.
Munio Calagurritanus, anno 1064. VI. 1143. B.
Rodericus Calagoritanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Sanctius Calagurritanus, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1945. B.
Silvanus Calagurræ, in epiſt. ad Hilarum Papam. II. 787. D. 782. E.
Villiedus Calagurritanus, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1771. A.

CALAMENSIS, *in Numidia.*
Poſſidius Calamenſis. I. 914. A. in Collat. Carthag. 1071. E. 1092. B. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Quodvultdeus Calamenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

CALAMONENSIS.
Timotheus Juſtinianus Calamonenſis, in Conc. Trid. X. 423. B.

CALANTEORUM, *in Aſia Proconſulari.*
Gregorius Calanteorum, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.

CALARITANUS, *in Sardinia*, Cagliari, *archiepiſcopatus. Plinio, lib.* III. *ſect.* XIII. Caralis: *unde &* CARALITANUS *ſcribitur.*
Antonius Parrages de Caſtillejo, archiepiſcopus Calaritanus, in Conc. Trid. X. 420. B.
Deuſdedit Caralitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Jacobus Calaritanus, anno 1074. VI. 1260. D. anno 1080. VI. 1469. C.
Juſtinus (Gr. Juſtinianus) Caralitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. B.
Lucifer, a Caralis, legatus ſedis Apoſt. in Conc. Mediolan. anno 355. I. 698. B.
Agapetus diac. legatus a Lucifero Caralit. in Conc. Alexandr. I. 735. E.
Herennius diac. legatus a Lucifero Caral. in Conc. Alexandr. I. 735. E.
Lucifer Calaritanus, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Quintaſius Caralitanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

CALATINUS. *Vide*, CAIACENSIS.

CALENENSIS, *in provincia Terræ Laboris*, Carinola: *ſub archiepiſcopatu Capuano. Plinio, lib* 2. *ſect.* CVI. Calenus ager.
Antonius Calenenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Bartholomæus de Capranica Carinenſis, (*al.* Carinulenſis,) in Conc. Trid. X. 422. E.
Joannes Carinenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Joannes Antonius Calenenſis, anno 1514. IX. 1735. B.

CALENOTANUS, *hodie* Carinolenſis, Carinola: *idem ac* CALENENSIS, *de quo dictum eſt proxime. Plinio, libro* III. *ſect.* IX. *in Campania felice.* Calenum.
Valerius Calenotanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.

CALIBIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Joannes Calibienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.

CALLIENSIS, *in Ducatu Urbinate*; Cagli: *ſub archiepiſcopatu Urbinate.*
Alodericus Callenſis, *ſive* Callienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2056. B.
Andreas Callienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Georgius Callienſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Joannes Callienſis, anno 967. VI. 652. D.
Paſſivus Callienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Thomas Callinenſis, anno 1513. IX. 1673. C.
Viticanus Callienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

CALLINICOPOLEOS, *forte in Helleſponto.*
Damianus Callinicopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.

CALLIOPOLEOS, *in provincia Europæ dicta, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Καλλίπολις. *In Ecthesi Andronici*, ὁ Καλλιουπόλεως. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia*, Calliopolis *eſt. Inde freto nomen*, le Détroit de Gallipoli. *Vide etiam* MADYTI.
Harmonius Callipoleos, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Melchiſedec Calliopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.

CALOÆ, *in Aſia Proconſulari, ex tribus Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Καλόη: *in quarta;* Κηλών: *in Ecthesi*, Καλόνη.
Theophanes Caloæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

CALTADRIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Victor Caltadrienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. A.

CALVENSIS, *in provincia Terræ Laboris*, Calvi: *ſub archiepiſc. Capuano.*
Julius Magnanus Calvenſis, in Conc. Trid. X. 427. A.

CALUMNÆ, *ſitus ignoti.*
Nicolaus Calumnæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

CAM

CAMACHES. *A Nilo Doxapatrio, inter metropoles throno CP. ſubjectas, ponitur* XLVIII. *loco*, ὁ Κάμαχος τῆς Ἀρμενίας, *habens ſub ſe epiſcopatus* VIII.
Georgius Camaches, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.

CAMERACENSIS *archiepiſcopatus, in Belgio*: Cambray.
Berto aldus Cameracenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Bergardus Cameracenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Dodilo Cameracenſis, anno 900. VI. 465. E.
Eralwinus Camaracenſis, anno 1006. VI. 769. D.
Fulbertus Cameracenſis, anno 948. VI. 612. A.
Gerardus Cameracenſis, anno 1031. VI. 893. C.
Gerardus Cameracenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1683. B.
Gualcherus Cameracenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1660. E. anno 1095.

VI. *parte II.* 1682. C.
Guido Cameracenſis, anno 1394. VII. 1264. E.
Herluinus Cameracenſis, anno 996. VI. 743. D.
Ingerannus Cameracenſis, anno 1277. VII. 751. C.
Joannes Camaracenſis, anno 865. V. 1457. A. Cameracenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. B.
Libertus Cameracenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Ludovicus de Berlaymont Cameracenſis, anno 1586. IX. 2153. C.
Manaſſes Cameracenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1761. D.
Petrus Cameracenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Petrus Cameracenſis, anno 1409. VIII. 101. E. anno 1415. VIII. 383. C.
Rhotardus Cameracenſis, anno 985. VI. 716. A.
Robertus de Croy epiſc. Cameracenſis, in Conc. Trid. X. 25. D.
Rogerius Cameracenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Stephanus Cameracenſis, anno 909. VI. 547. A.
Theudericus Camaracenſis, anno 8…, V. 1457. B.
Theodoricus Cameracenſis, anno 840. IV. 1450. C. idem *Theodericus* Cameracenſis, anno 875. VI. 164. E.
Theudo Cameracenſis, anno 972. VI. 688. E.

CAMERINUS, *in Marchia Anconitana*, Camerino : *ſubeſt immediate Summo Pontifici.*
Acceptabilis Camerinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Antonius Jacobus Camerinenſis, anno 1512. IX. 1624. E.
Berardus Bonjoannes Camerinenſis, in Conc. Trid. X. 421. C.
Bonifacius Camaritanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Felix Camerinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.
Gerontius Camerinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Glorioſus Camerinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Hugo Camerinenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Petrus Camerinenſis, anno 963. VI. 627. C.
Probus Camerinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D. anno 502. II. 981. B.

CAMINCENSIS, *in Pomerania* : Camin : *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Nicolaus Camincenſis, anno 1409. VII. 1954. E.

CAMPANIENSIS, *in Principatu citeriore, provincia regni Neapolitani ; unitus Satrianenſi : ſub archiepiſcopatu Salernitano.* Campagna.
Marcus Laureus Campanienſis, in Conc. Trid. X. 424. C.

CAMULIANENSIS, *in Cappadocia : ubi & Notitiæ Græcæ habent* Καμουλιανῶν.
Baſilius Camulianæ, in Conc. V. anno anno 553. III. 204. C.
Georgius Camulianæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Georgius Camulianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Gregorius Camulianorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Theodorus Camuliani, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.

CAN

CANADIENSIS, ſive CHANADIENSIS, *in Hungaria*, Chanad : *ſub archiepiſcopatu Colocenſi*, Colotza.
Joannes Coloſvarinus Canadienſis, in Conc. Trid. X. 428. B.

CANAPENSIS.
Joannes Canapenſis, anno 1429. IX. 425. E.

CANAPII, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Redemptus Canapii, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.

CANARIENSIS, *in inſula cognomine, Africæ oppoſita*, Canaria : *ſub archiepiſcopatu Hiſpalenſi.*
Antonius de Cruce epiſc. Canarienſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 48. A.

CANDANENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus legitur ibi,* ὁ Κανδάβων.
Nicephorus Candanenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

CANDIDÆ CASÆ, *in Scotia* : Withorne, *in provincia Gallovidia*, de Galway : *ſub archiepiſcopatu Glaſcovienſi.*
Chriſtianus de Candida caſa, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. B.
Joannes Candidæ caſæ, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1910. B.

CANDYBENSIS, *in Lycia, ex Notitia Græca, in qua ibi leguntur* Κάνδυβα. *Plinio, lib.* v.
Baſilius Candybenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Palladius Candybenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

CANIOPOLEOS, *in Thracia.*
Lucius de Thracia, a Caniopoli, in Conc. Sardicenſi, anno 347. I. 652. D. 655. B.

CANNENSIS, *in Lycaonia, ut & in duabus Notitiis Græcis, in quibus ibi* Κάννα *eſt. Sed & in iiſdem* Κάννα *in Lycia eſt : ubi & Plinius Canas habet, libro* v. *ſect.* xxviii.
Eugenius Cannenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Canorum, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Euſtathius Carnenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

CANNENSIS, *in provincia Barenſi, regni Neapolitani, adminiſtratur ab archiepiſcopatu Nazareno, qui Baroli ſedet* : Barletta.
Joannes Cannenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Lucidus Cannenſis, anno 963. VI. 627. C.

CANOPITANORUM, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felix Canopitanorum, in Collat. Carthag. I. 1087. D.

CANORUM, *in Perſarmenia.*
Euſebius Canorum provinciæ Perſarmeniæ. II. 1267. C.

CANOTHÆ, *in provincia Arabiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κανωθαίς. *Plinio, lib.* v. *ſect.* xvi. *in Decapolitana Syriæ regione*, Canatha. *In nummis antiquis*, ΚΑΝΑΘ.
Theodoſius Canothæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. F. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E.

CANTANENSIS, *in inſula Creta, ubi & Notitiæ Græcæ habent*, Κάντανος. *Cedreno, pag.* 643. Χάνδαξ *eſt, maxima urbium Cretæ : hodie*, Candie.
Georgius Cantani, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Niceas Cantanenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. C.
Chryſogonus presb. agens vices & Pauli Cantanenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. F.
Photinus Cantani, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

CANTUARIENSIS, *qui &* DOROBERNENSIS, *in Anglia, archiepiſcopatus* : Cantorbury : Cantorbie.
Ægelnodus Dorobernenſis, anno 102…, VI. 828. A.
Ælfeagus Dorobernenſis, anno 1009. VI. 779. C. Idem *Ælfeahus.*
Æthelardus Dorobernenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. C. in Clovesh. 933. D.
Anſelmus Cantuarienſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B. *parte II. initio.* 1806. 1807.
Balduinus Cantuarienſis, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1886. D.
Bartholomæus Cantuarienſis, anno 1261. VII. 545. E. 546. B.
Bonifacius Cantuarienſis, anno 1261. VII. 533. B.
Brighewaldus Cantuarienſis, anno 794. VII. 876. E.
Celnothus Dorobernenſis, anno 833. IV. 1378. A. anno 838. IV. 1445. A. anno 851. V. 33. A.
Cuthbertus archiepiſcopus Doroberniæ, anno 742. III. 1917. E. Cantuar. in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.
Dunſtanus Cantuarienſis, anno 964. VI. 635. D.
Edmundus Cantuarienſis, anno 1236. VII. 265. D.
Guillelmus de Courtenay Cantuarienſis, anno 1382. VII. 1889. C. Idem *Willielmus.* 1892. A.
Guillelmus Varham Cantuarienſis, anno 1508. IX. 1554. D.
Hubertus Cantuarienſis, anno 1194. VI. *parte II. ſub finem.* 1918. A. 1920. A.
Honorius Cantuariorum epiſcopus. III. 993. C.
Janbarchus Dorovernenſis, anno 787. III. 1072. D.
Joannes Cantuarienſis, anno 1279. VII. 779. D. anno 1286. VII. 1071. C. idem *Joannes Beccanus* (alias *Pecham*) Cantuarienſis, anno 1291. VII. 1166. E.
Joannes Morton Cantuarienſis, anno 1486. IX. 1517. A.
Joannes Stetfort Cantuarienſis, anno 1342. VII. 1645. A.
Lanfrancus Cantuarienſis, anno 1063. VI. 1105. D.

Levingus Dorobernenſis, anno 1018. VI. 803. A.
Odo Cantuarienſis, anno 943. VI. 589. A. idem *Oda*. Ibib. B. 614. E.
Pleigmundus Dorobernienſis, anno circ. 890. VI. 425. A. *Pleimundus*, 426. A.
Rudulphus Cantuarienſis, anno 1114. idem prius Roſſenſis. VI. *parte II.* 1922. D. E.
Ricardus Cantuarienſis, anno 1177. VI. *parte II. poſt med.* 1425. E. VI. *parte II. ſub finem.* 1660.
Robertus Cantuarienſis. VII. 1179. 1212.
Robertus Cantuarienſis, anno 1299. VII. 1176. C.
Simon Mepham Cantuarienſis, anno 1328. VII. 1537. C. anno 1351. VII. 1693. D. anno 1362. idem Canturienſis archiepiſcopus *Simon*. VII. 1765. D. anno 1362.
Simon de Sudbury Cantuarienſis, anno 1378. VII. 1887. E.
Stephanus Langton Cantuarienſis, anno 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1971. E. anno 1215. VII. 79.
Stigandus Cantuarienſis, anno 1066. VI. 1157. B.
Theobaldus Cantuarienſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1206. B.
Theodorus Dorovernenſis, ſive Cantuarienſis. III. 1015. C. D. in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758.
Thomas Cantuarienſis, anno 1162. VI. *parte II. poſt med.* 1381. A. *& ſeqq.* 1587. E.
Thomas de Arundello Cantuarienſis, anno 1396. VII. 1923. B.
Thomas Cantuarienſis, anno 1456. IX. 1379. A.
Walterus Cantuarienſis, anno 1321. VII. 1455. E.
Willelmus Cantuarienſis, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1124. C.
Willelmus Warham Cantuarienſis, anno 1527. IX. 1918. D.
Ulfhelmus archiepiſcopus Cantuarienſis, anno 928. VI. 565. B. idem *Ulfhelmus*. 567. 568. *&* *Wolfelmus*. 563. D.
Wulfredus Cantuarienſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. A. C.

CANUSINUS, Canoſa: *in Barenſi provincia, nunc unitus archiepiſcopatui Barenſi. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVI. Canuſium, *in Apulia.*
Memor Canuſinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Sabinus Canuſinus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Stercorius de Canuſio, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. A.

CAP

CAPITOLIADOS, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi legitur*, Καπιτωλιάς, *cum titulo ἀρχιεπισκοπῆς.*
Arianus Capitoliadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. A.
Antiochus Capitoliados, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Baſſus Capitoliados, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. C.
Theodoſius Capitolienſis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. D.

CAPPADOCIÆ, *in Aſia minore.*
Georgius Cappadox, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Procopius Cappadociæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.

CAPRENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Primus Caprenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

CAPRENSIS, *in ditione Veneta: idem Caprulanus.* Vide, CAPRULANUS.
Leo Caprenſis epiſcopus. VI. 5. E.

CAPRITANENSIS, *in Principatu citeriore, provincia regni Neapolitani*, Capri: *ſub archiepiſcopatu Amalphitano.*
Raphael Crapitanenſis, (*pro* Capritanenſis:) anno 1512. IX. 1582. E.

CAPRULANUS, *in ditione Veneta*, Caorla: *ſub Veneto Patriarcha.*
Ægidius Falſetta epiſc. Caprulanus, in Conc. Trid. X. 26. C.
Julius Superchius Caprulanus, in Conc. Trid. X. 426. C.

CAPSENSIS, *ſive* CAPSITANUS, *in Byzacena. Apud Plinium, libro* v. *pag.* 540. ſunt Capſitani.
Cæſer Capſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Celer Capſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. E.
Donatianus Capſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
Donatulus a Capſe, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. B.
Fortunatianus Capſitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Fortunatus Capſenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Vindemialis Capſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

CAPUANUS *archiepiſcopatus, in regno Neapolitano:* Capouë.
Alphanus Capuanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Conſtantinus Capuanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B. anno 499. II. 960. E.
Decoroſus Capuanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. C.
Gaudioſus Capuanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Giſlebardus Capuanus, anno 998. VI. 758. B.
Hildeprandus Capuanus, anno 1059. VI. 1066. E.
Landulfus Capuanus. VI. 2. C. idem *Landenulphus* Capuanus, anno 890. VI. 423. C.
Nicolaus Capuanus, anno 1439. IX. 425. B.
Petrus Capuanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1659. A.
Proterius Capuanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Sennes Capuanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Tiburtius Capuanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Vincentius de Capua, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. B.

CAPUTAQUENSIS, *in Principatu citeriore*, Capaccio; *ſub archiepiſcopatu Salernitano.*
Arnulfus Caputaquenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Henricus Loffredus epiſc. Caputaquenſis, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. A.
Paulus Æmilius Verallus Caputaquenſis, in Conc. Trid. X. 420. A.

CAPUTCILLENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Fortis Caputcillenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

CAR

A-CAR, *ignoti ſitus.*
Baſſus a Car, Arianus. I. 683. A. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.

CARALITANUS. *Vide*, CALARITANUS.

CARALLIÆ, *in Pamphylia; ubi & Notitiæ Græcæ habent* Καραλλίας. *In una adſcribitur Pamphyliæ ſecundæ.*
Menas Caralliæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Solon Caralliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1529. E.

CARCABIANENSIS, *in Byzacena.*
Donatianus Carcabianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Simplicius Carcabianenſis, io Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

CARCASSONENSIS, *in Languedocio inferiore*, Carcaſſone, *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi. Plinius, lib.* III. *ſect.* Carcaſum.
Chriſtopherus de Leſtang Carcaſſonenſis, anno 1609. XI. 53. D.
Clarus Carcaſſonenſis, anno 1246. VII. 415. D.
Eurus Carcaſonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Galterus Carcaſſonenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Girbertus Carcaſſonenſis: idem *Giſbertus* Carcaſſonenſis, anno 1351. VII. 1687. E.
Giſlerannus Carcaſſonenſis, anno 886. VI. 398. A. idem *Giltrannus* Carcaſſonenſis, anno 897. VI. 464. E.
Gimara Carcaſſenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Guifredus Carcaſſenſis, anno 1054. VI. 1033. B.
Hiſcipio Carcaſſenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Joannes Carcaſſonenſis, anno 1368. VII. 1803. B.
Odo Carcaſſenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Petrus Carcaſſonenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1690. C.
Petrus Carcaſſonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Petrus Carcaſſonenſis, anno 1374. VII. 1878. E.
Raimundus Carcaſſonenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Sergius Carcaſſonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D.
Silveſter Carcaſſonenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Solemnius Carcaſſonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A.
Stephanus Carcaſſenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Theobaldus (al. *Geraldus*) Carcaſſonenſis, anno 1415. VIII. 279. C.

Wifredus Carcaſſonenſis. anno 1032. VI. 913. D. idem *Guifredus*. 917. A.

CARDABUNDENSIS, *in Lydia, vel in Phrygia.*
Zacharias Cardabundenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.

CARIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Maximus Carianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1007. B.
Silvanus Carianenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.

CARINÆ, *fortaſſis in Phrygia.*
Conſtans Carinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Indimus Carini, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.

CARINENSIS, ſive CARINULENSIS, *idem ac* CALENENSIS, *de quo ſupra.*

CARLEOLENSIS, *in Anglia:* Carliſle: *ſub archiepiſcopatu Eboracenſi.*
Guillelmus Carleolenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Thomas Carliolenſis, anno 1400. VII. 1926. D.

CARNENSIS.
Leonardus Carnenſis, anno 1409. VIII. 107. C.

CARNOTENSIS, *in Gallia:* Chartres: *ſub archiepiſcopatu Pariſienſi. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXII. Carnuti.
Adraldus Carnotenſis, anno 1074. VI. 1264. C. idem *Araldus* Carnotenſis, anno 1073. VI. 1522. A.
Ætherius Carnotenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Agilo Carnotenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Airardus Carnotenus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Aventinus Carnotenus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1014. A.
Bernoinus Carnotenſis, anno 833. IV. 1373. B.
Bertegiſilus Carnotenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Burgardus (al. *Burchardus*) Carootenſis, anno 853. V. 54. A.
Chaletricus Carnotenſis, in Concilio Pariſienſi, anno 557. III. 340. C. in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A.
Elias Carnotenſis, anno 847. IV. 1504. C. Carnutenſis, anno 849. V. 19. C.
Frotboldus Carnotenſis, anno 853. V. 54. A.
Fulbertus Carnotenſis, anno 1008. VI. 774. A.
Galterus Carnotenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Giſlebertus Carnotenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Glimerius Carnotum, anno 891. VI. 428. D.
Goffridus Carnotenſis, anno 1080. VI. 1597. C. idem *Gotefredus* Carnotenſis, anno 1078. VI. 1388. D. &
Gaufridus Carnotenſis, anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1973. D. & *Joffredus* Carnotenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. E.
Joannes Carnotenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Joannes Carnotenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Ivo Carnotenſis, anno 1091. VI. *parte II.* 1636. B. E. 1698. A.
Leubenus (al. *Lubinus*) Carnotenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. idem *Leubinus* Carnotenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C.
Malardus Carnotinus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C. idem *Malehardus* epiſc. in privilegio S. Dionyſii. III. 988. C.
Martinus Carnotenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Milo Carnotenſis, anno 1460. IX. 1521. B.
Odo Carnotenſis, aono 980. VI. 710. D.
Philippus Carnutenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Ranchedus Carnotenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C.
Theodericus Carnotenſis, anno 1040. VI. 918. B. anno 1063. VI. 1107. D.
Willelmus Carnotenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1525. B.
Wlgrinus Carnotenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. A.

CARPASIÆ, *in inſula Cypri, ubi & Notitia Græca habet* Καρπασίας: *& Plinius, lib.* V. *ſect.* XXXV. Carpaſium.
Olympius Carpaſiæ, in conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1534. A.

CARPATHI, *in Cycladibus.* Notitiæ Græcæ, Κάρπαθος αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXV. Carpathus.
Menas Carpathi, io Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. E. in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Philippus Carpathi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Zoticus Carpathi, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D.

CARPENTORATENSIS, *in Comitatu Venaſino, in Provincia:* Carpentras: *ſub archiepiſcopatu Avenionenſi.*
Amatus Carpentoratenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Boëtius Carpentoratenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Clematius Carpentoratenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Hugo Carpentoratenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Julianus Carpentoratenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C. Carpentor. & Arauſic. II.
Otho Carpentoratenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Petrus Carpentoratenſis, anno 1279. VII. 771. D.
Rindus Carpentoratenſis, anno 1288. VII. 1145. A.
Stephanus Carpentoratenſis, anno 1012. VI. 795. E.

CARPHIENSIS. *Vide,* SCARPHIENSIS.

CARPITANUS, *in provincia Proconſulari Africæ. Carpi commemorantur a Plinio in Africa, lib.* V. *pag.* 534.
Antonius Carpitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. A.
Baſſus Carpitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Felix Carpitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Secundinus a Carpis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.
Venerius Carpitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Veratianus Carpitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A. 1099. C.

CARRHENSIS, *in Oſroëne: ubi in Notitiis Græcis ponuntur* Κάῤῥαι. *Plin. lib.* V. *ſect.* XXI. Carrhæ clade Craſſi nobiles. *In nummis antiquis,* ΚΑΡΡΗΝΩΝ.
Daniel Carrhenſium, in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B.
Joannes Carrhenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B. Carſhenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 715. D.
Vitus Carrhenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.

CARTENNITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi. Plinio, lib.* V. *ſect.* I. Cartenna colonia Auguſti.
Lucidus Cartennitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

CARTHAGINIENSIS, *in Africa proprie dicta, quæ & Proconſularis.*
Aurelius Carthag. in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 969. A. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A. in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Bonifacius Carthag. in Conc. Carthag. anno 525. II. 1071. B. Ejuſdem laus. 1071. D. 1072. B.
Cæcilianus Carthaginenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D. 423. D. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C. in Conc. Mediol. anno 355. I. 699. E.
Cyprianus a Carthagine, in Conc. ipſius de Bapt. anno 255. I. 179. A.
Cyriacus Carthaginenſis, anno 1073. VI. 1214. D. 1215. B.
Donatus Carthaginenſis. I. 1148. E.
Eugenius Carthag. ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.
Fortunius Carthagin. qui venit Conſtantinopolim. III. 1363. E.
Genecelius Carthag. in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. A.
Gratus ex Africa, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. C. Carthag. in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Primianus Carthagin. Donat. in Collat. Carthag. I. 1077. C.
Primoſus Carthagio. in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Reſtitutus, Carthag. in Concilio apud Nicen, anno 359. I. 719. C.
Rufus Carthaginienſis, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Servandus archiepiſcopus Africæ, anno 1076. VI. 1431. D. 1342. B.
Thomas Carthaginenſis, anno 1054. VI. 949. B.
Victor Carthaginenſis, in epiſt. ad Theodorum Papam. III. 574. D.

CARTHAGINIS NOVÆ, *in regno Murciæ,* Cartagena.
Hector Carthaginenſis metropolis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1043. A.

CARYSTENUS, *in Eubœa, ſub metropo-*

lita Corinthio : in Notitia Græca ibi eſt Κάρυϛος *: & apud Plinium, libro* IV. *ſect.* XXI. Caryſtos : *quæ a Gallis vocatur* Chaſteauroux. *In nummis antiquis*, ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.
Cyriacus Caryſtenus, in epiſt ad Leonem Imp. II. 760. E.

CAS

A-CASIS-FAVENSIBUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Servandus a Caſis Favenſibus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. E.

CASALENSIS, *in Ducatu Montis-Ferrati :* Caſal : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi.*
Alexander Caſalenſis, anno 1579. X. 1095. A.
Benedictus Caſalenſis, anno 1576. X. 946. D.
Scipio Æſtenſis Caſalenſis, in Conc. Trid. X. 424. B.

CASATARUM, *vel* CASORUM, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Κάσων. *In nummis antiquis*, ΚΑΣΑΤΩΝ.
Cyriacus Caſatarum, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.
Nectarius Caſorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1528. E.
Tuſſianus Caſonenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

CASENSIS-BASTALENSIS, *in Numidia.*
Benenatus Caſenſium Baſtalenſium, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.

CASENSIS-CALANENSIS, *in Numidia.*
Fortunatus Caſenſis Calanenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. E.
Optantius Caſenſi-Calanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

CASASMEDIANENSIS, *in Numidia.*
Æmilianus Caſaſmedianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. B. Caſenſium Medianenſium, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Januarius Caſaſmedianenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. B.
Villaticus de Caſiſ-medianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

CASENNIGRENSIS, *in Numidia.*
Felix Caſennigrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Januarianus Caſenſium Nigrenſium, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. C.

A CASIS-SILVANÆ, *in Numidia.*
Benenatus a Caſis Silvanæ, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.

CASERTANUS, *in regno Neapolitano ;* Caſerta : *ſub archiepiſcopatu Capuano.*
Agapitus Bellhoumo Caſertanus, in Conc. trid. X. 424. A.
Joannes Baptiſta Caſertanus, anno 1515. IX. 1771. E.
Porphyrius Caſertanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.

CASSANDRENSIS, *in Macedonia : ubi Plinius, lib.* IV. *ſect.* XVII. Caſſandriam coloniam *exhibet. In nummis antiquis*, COL. JUL. AUG. CASSANDRENS.
Coſmas Caſſandriæ, anno 1565. X. 1176. B.
Hermogenes Caſſandriæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B.
Ignatius Caſſandrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

CASSII, *in Auguſtamnica Ægypti provincia ; ubi & Notitiæ Græcæ habent* Κάσιον.
Lampetius Caſſii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. B.

CASSILIENSIS *archiepiſcopatus, in Momonia Hiberniæ provincia*, Caſhell.
Donatus Caſſilienſia, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1629. D.

CASSINENSIS, *ubi eſt* Monte Caſſino.
Marinus Caſſinenſis, anno 1515. IX. 1771. B.
Severus Caſſinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Simon Caſſinenſis, anno 1409. VIII. 101. E.

CASSITANUS, *in Sabinis*, Caſſi.
Caprarius Caſſitanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

CASTABALENSIS, *in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Κασάβαλα. *Plinius, libro* V. *ſect.* XXII. *in Cilicia*, Caſtabala. *In nummis antiquis*, ΚΑΣΤΑΒΑ.
Heſychius Caſtabalorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1331. C. 1455. D. 1533. B.
Moyſes Caſtabalenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Stephanus Caſtabalorum, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B.
Theodorus Caſtabalorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.

CASTELLÆ *veteris, quæ Hiſpaniæ provincia eſt : ubi* Auca *civitas primaria fuit, & nunc eſt* Burgos.
Julianus Caſtellæ, hoc eſt, Ancæ, *(pro* Aucæ) anno 1032. VI. 914. E. Caſtelienſis, anno 10... VI. 1135. E.

CASTELLANETENSIS, *in provincia Hydruntina ;* Caſtellaneta : *ſub archiepiſcopatu Tarentino.*
Bartholomæus Sirigo Caſtellanetenſis, in Conc. Trid. X. 422. A.

CASTELLANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Petrus Caſtellanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

CASTELLANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Felix Caſtellanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

CASTELLANUS, *in Numidia.*
Honoratus Caſtellanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Severinus Caſtellanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.

CASTELLANUS, *in Latio.*
Hermanus Caſtellanus, anno 1059. VI. 1067. A.
Ingizo Caſtellanus, anno 998. VI. 758. C.
Petrus Caſtellanus, anno 1015. VI. 820. A. idem Caſtellenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Raimerius (forte Raynerius) Caſtellanus, in Provincia Romana, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Rodericus Caſtellanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.

CASTELLI-JABARITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Mattaſius Caſtelli-jabaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

CASTELLI-FELICITATIS, *olim in Patrimonio S. Petri, ubi &* Urbs vetus *eſt.*
Stabilis Caſtelli Felicitatis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.

CASTELLI-MARIS, *in provincia Terræ Laboris*, Caſtell' a mare : *ſub archiepiſcopatu Surrentino. Vide præterea*, STABIENSIS.
Joannes Fonſeca epiſc. Caſtelli maris, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. B.
Petrus Caſtelli maris, anno 1514. IX. 1734. D.

CASTELLI-MEDIANI, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Valentinus Caſtelli Mediani, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

CASTELLO-MINORITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Nicettus Caſtellominoritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

CASTELLO-RIPENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Cerealis Caſtelloripenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.

CASTELLI-TATROPORTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Reparatus Caſtelli-Tatroportenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. C.

CASTORIÆ, *in Macedonia :* Caſtoria : *ſub archiepiſcopatu Achridenſi.* Καστορία *Cedreno, pag.* 711. *& Cantacuzeno, libro* I. *cap.* LIV. *in finibus Romaniæ & Bulgariæ, Curopalata, pag.* 851.
Jaſaphus Caſtoriæ, anno 1565. X. 1176. C.

A-CASTRA-GALBA, *in Numidia.*
Lucius a Caſtragalba, in Conc. Cypriani de Bapt. anno 255. I. 162. D.

CASTRANENSIS, *forte, qui nunc* CASTRENSIS, *in provincia Hydruntina*, Caſtro : *ſub archiepiſcopatu Hydruntino.*
Albertus Caſtranenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Joannes Caſtranenſis, anno 969. VI. 681. A.

CASTRANOBENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Vitalis Caſtranobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

CASTRA-SEBERIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Fauſtus Caſtraſeberianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

CASTRENSIS, *in Patrimonio S. Petri*, Caſtro : *immediate ſubeſt ſummo Pontifici.*
Benedictus Caſtrienſis, anno 1015. VI. 820. C.
Bernardinus Caſtrenſis, anno 1512. IX. 1582. E. 1625. D.
Hieronymus Macchabæus Caſtrenſis, in Etruria, in Conc. Trid. X. 421. E.

Joannes Caſtrenſis, anno 1409. VIII. 1107. C.

Jordanes Caſtrenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.

Petrus Caſtrenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.

Petrus Caſtrenſis, anno 1424. VIII. 1108. A.

CASTRIDANABENI, *in Phœnicia ſecunda: in Notitiis Græcis non occurrit.*

Theodorus Caſtridanabeni, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.

CASTROVALENTINUS, *in Latio.*

Cuſtodius Caſtrovalentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.

CASTULONENSIS, *olim in confinio Caſtellæ novæ & Andaluſiæ*, Caslona. *Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Caſtulonenſes.

Annius ab Hiſpania, de Caſtulona, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.

Marcus Caſtellonenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.

Perſeverantius Caſtellonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.

Secundinus Caſtulonenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.

Theodorus Caſtulonenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.

Theudorus Caſtulonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.

Venerius Caſtulonenſis, anno 610. III. 550. A.

CASULIS-CARIANENSIS, *in Byzacena.*

Quintianus Caſulis-Carianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

CAT

CATABITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Patera Catabitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

CATALAUNENSIS, *in Campania Galliæ provincia*, Chalons ſur Marne: *ſub archiepiſcopatu Remenſi.*

Adalhelinus Catalaunenſis, anno 833. IV. 1373. A.

Amandinus Catalaunicus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C.

Berno Catalaunenſis, anno 873. VI. 161. D. anno 878. VI. 198. B.

B. Catalaunenſis, anno 1277. VII. 751. C.

Carolus Catalaunenſis, anno 1409. VIII. 107. E.

Coſmas Clauſſe Catalaunenſis, anno 1583. X. 1305. A.

Erchanraus Catalaunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.

Felix Catalaunenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

Gibuinus Catalaunenſis, anno 962. VI. 626. E. anno 972. VI. 688. E.

Guillelmus (pro Gaufrido) Catalaunenſis, anno 1140. VI. *parte II. circa med.* 1222. C.

Guillelmus Catalaunenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1992 C. Columna doctorum. *Ibid. circa med.* 1101. C.

Guillelmus Catalaunenſis, anno 1223. VII. 130. C.

Hieronymus Burgenſis (du Bourg) Catalaunenſis, in Conc. Trid. X. 424. B.

Letoldus Catalaunicus, anno 909. VI. 547. A.

Lupus Catalaunicus, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. D.

Lupus Catalaunenſis, anno 852. V. 40. B. Catalaunicus, anno 875. VI. 164. E.

Mancio Catalaunenſis, anno 900. VI. 465. E.

Petrus de Latiliaco Catalaunenſis, anno 1315. VII. 1397. A. anno 1326. VII. 1531. C.

Rotgerus Catalaunenſis, anno 1059. VI. 1070. D. idem *Rogerius* Catalaunenſis, anno 1074. VI. 1239. A. anno 1081. VI. 1608. E. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.

Simon Catalaunenſis, anno 1329. VII. 1541. D.

Wido Catalaunenſis, anno 1008. VI. 774. B.

Willebertus Catalaunenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. D.

CATANENSIS, *in Sicilia*, Catania: *ſub archiepiſcopatu Montis Regalis. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XIV. Catina. *In nummis antiquis*, ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ.

Julianus Catanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. C.

Nicolaus Maria Caracciolus Catanienſis, in Conc. Trid. X. 421. C.

Theodorus Catanæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

CATAQUENSIS, *in Numidia.*

Bonifacius Cataquenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. A.

Paſcentius Cataquenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

Speratus Cataquenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. A.

CATATENUS, *in Lycia. In Notitiis Græcis non occurrit vox ſimilis, inter Lydiæ epiſcopatus, niſi ὁ Τάττων: aliæ habent, ὁ Ταίττων, & ὁ Τάττων.*

Timaſius presb. pro Leontio Catateno, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.

DE CATENESSE, *qui &* CATHANESIENSIS, *in Cathaneſia Scotiæ regione*, Cathnes, *vel* Couthnes.

Andreas de Cateneſſe, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. D.

CATHARENSIS, *in Dalmatia, ditionis Venetæ*, Cataro: *ſub archiepiſcopatu Barenſi: olim ſub Raguſino.*

Lucas Byzantius de Catharo Catharenſis, in Conc. Trid. X. 421. B.

Maio Catharenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

Tryphon Catarenſis, anno 1514. IX. 1735. A.

CATRENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Candidianus Catrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

CATTACONENSIS, qui & CATACENSIS, *in Calabria ulteriore*: Catanzaro: *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*

Aſcanius Gherardinus Cattacoenſis, in Conc. Trid. X. 423. A.

CATULENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Arator Catulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

CAV

CAVALLICENSIS, *in Comitatu Venaſſino*, Cavaillon: *ſub archiepiſcopatu Avenionenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* V. Cabellio. *In nummis antiquis*, COL. CABEL. Colonia Cabellio.

Bartholomæus Cavallicenſis, anno 1438. IX. 728. E.

Bertrandus Cavallicenſis, anno 1288. VII. 1145. A.

Clemens Cavillonenſis, anno 1056. VI. 1041. C.

Deſiderius Cavellicenſis, anno 959. VI. 622. D.

Goffridus Cavallicenſis, anno 1326. VII. 1493. C.

Guillelmus Cavallicenſis, anno 1424. VIII. 1108. B.

Joannes Baptiſta Cavallicenſis, anno 1513. IX. 1707. A. anno 1514. IX. 1733. E.

Lupus Cavalionenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.

Petrus Cavallicenſis, anno 1439. IX. 425. D.

Philagrius Cabellicus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1032. D. Carpentorat. & Arauſic. II.

Philippus Cavallicenſis, anno 1337. VII. 1623. A.

Pontius Cavallicenſis, *al.* Cabellionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.

Prætextatus Cavellicus, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B. in Conc. Pariſ. 336. C.

Optatus abbas, pro *Prætextato* Cabellico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.

Reginaldus Cavallicenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.

Veranus Cabellicenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.

CAUDINENSIS, *in Hirpinis olim, nunc in Principatu Citeriore. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Caudini.

Feliciſſimus Caudinenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.

CAVENSIS, *in Principatu Citeriore, regni Neapolitani provincia*: la Cava: *a juriſdictione archiepiſcopi Salernitani exemptus.*

Joannes Thomas de ſancto Felicio Cavenſis ſenior, in Conc. Trid. X. 421. A.

Thomas Caſellus Cavenſis junior, in Conc. Trid. X. 421. E.

CAUNENUS, *in Lycia, ubi & in Notitia Græca legitur* Καῦνος. *A Plinio, lib.* V. *ſect.* XXIX. *in Caria ponitur* oppidum Caunos liberum.

Antipater Cauni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. Cauneus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

Baſilius Caunjorum Lydiæ, (*pro* Lyciæ) in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.

Nicolaus Caunenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.

Stephanus Cauni, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.

CAURIENSIS, *in Extremadura Hiſpaniæ provincia*, Coria: *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*

Acula Caurienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.

Alphonſus Caurienſis, anno 1335. VII. 1965. D.

Bonifacius Caurienſis, in Conc. Tolet. IV. anno

IV. anno 633. III. 596. A.
Bonifacius Caurienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Didacus de Almanſa Caurienſis, in Conc. Trid. X. 423. B.
Donatus Caurienſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Elias Caurienſis, anno 610. III. 548. E.
Humanugus Caurienſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 609. B.
Jacobus Caurienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Jaquintus Gaurienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Joannes Caurienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. B. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.

CE

CEBARADEFENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Muſtulus Cebaradefenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.

CEBARSUSSITANUS, *in Byzacena: idem* CABARSUSSITANUS.
Marcianus Cebarſuſſi, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.

CEDAMUSENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Montanus Cedamuſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

CEDIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Fortis Cedienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1096. A.
Secundinus a Chezas, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. D.

CEDISI, *ignotus, ut Photianæ ſynodi plerique.*
Thomas Cediſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

CEFALENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Creſcis Ceſalenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Fidentius Ceſalenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. E.

CELENDERITANUS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κελενδερεως. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXII. Regio Celenderitis cum oppido. *In nummis antiquis*, ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ.
Euſtathius Celendereos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Julianus Celendereos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.
Muſonius Celenderitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Petrus Celendereos, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.

CELERINENSIS, *in provincia Proconſulari.*
Donatus Celerinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. D.

CELLENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Caſtus Cellenſia, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A.
Fortunius Cellenſis, in epiſt. ad Conſtantinum.
Honorius Cellenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. A.

CELLENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Cyprianus Cellenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

CELLENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Creſciturus Cellenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

CELMANIS; *locus ignotus.*
Gaucelinus Celmanis, anno 765. III. 2010. E.

CELTZENÆ, *in Armenia prima. Leoni Sapienti, in ſua* Διατυπώσει, *inter metropoles Conſtantinopolitano throno ſubjectas* XXXVI. Κελτζηνῶν *eſt. Cis Euphratem eſt, Curopalatæ in hiſtoria, pag.* 831.
Georgius Celtzenæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

CEM CEN

CEMELENSIS, & NICAENSIS, *uniti.* Nice, en Provence: *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* VII. Cemelion.
Joannes Cimelanenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Magnus Cemelenſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B.
Aetius presb. pro *Magno* Cemelenſi & Nicaënſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.

A-CEMERINIANO, *in Numidia.*
Montanus a Cemeriniano, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.

CENCULIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Januarius Cenculianenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.

CENEI, *forte in Phrygia.*
Daniël Cenei, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

CENENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Bonifacius Cenenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. A.
Vindemius Cenenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. A. a Cenis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.

CENETENSIS, *in ditione Veneta*: Ceneda: *ſub patriarcha Aquileienſi.*
M. Antonius Cenetenſis, anno 1596. X. 1928. B.
Marinus Cenetenſis, anno 1514. IX. 1734. C.
Michael a Turre Cenetenſis, in Conc. Trid. X. 422. B.
Sighardus Cetenſis, (*pro*, Cenetenſis:) anno 967. VI. 653. A.
Urſinus Cenetenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. A.

CENOMANENSIS, *in Gallia*: le Mans: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Adam Cenomanenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Aldricus Cenomanenſis, anno 833. IV. 1372. E. anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. C.
Arnaldus Cenomanenſis, anno 1080. VI. 1444. A.
Baudigiſilus Cenomanenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Carolus de Angennes a Rambouillet Cenomanenſis, in Conc. Trid. X. 425. A.
Chadoindus Cenomanicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B. idem *Hadoindus* Cenomanenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Domnulus Cenomanenſis, in Conc. Turon. anno 567. III. 368. A.
Gervaſius Cenomanenſis, anno 1040. VI. 918. B. anno 1049. VI. 1007. C.
Hildebertus Cenomanenſis, anno 1107. VI. *parte II.* 1825. B. al. *Ildebertus.*
Hoëlius Cenomanenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. B.
Innocentius Cenomanicus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B.
Joannes Cenomanenſis, anno 1448. IX. 1339. B.
Mainoldus Cenomanenſis, anno 912. idem *Mainardus*, electus tantum anno 940. VI. 551. A.
Michael Cenomanenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Principius Cenomannicus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
a Rambouilleto Cardinalis, Cenomanenſis, anno 1583. X. 1444. B.
Rotbertus Cenomanenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C. anno 878. VI. 40. B.
Victorius Cenoman. in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B. Venet. anno 465. II. 796. D.

CENTENARIENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Centenarienſis, in Collat. Carthag. I. 1088. B.
Florentius Centenarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

CENTUMCELLENSIS, *nunc* Civita vecchia, *in diœceſi Viterbienſi, & in Patrimonio S. Petri.*
Azo Centumcellenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Caroſus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Dominicus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Dominicus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 853. V. 78. E.
Epictetus a Centumcellis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 268. A.
Maximus Centumcellenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Mellentius Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Paſchaſinus Centumcellenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Petrus Centumcellenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Petrus Centumcellenſis, anno 1015. VI. 820. B.

CENTURIANENSIS, *in Numidia.*
Firmianus Centurianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

CENTURIENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Centurienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Januarius Centurienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Quodvultdeus Centurienſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B. in Conc. Milevit. anno 402. I. 910. E.

CENTURIONENSIS, *in Numidia.*
Januarius Centurionenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.

CEP CER

CEPHA caſtelli, *in Syria.*
Noe Cepha caſtelli, in Conc. Chalced. an-

no 451. II. 373. C.

CEPHALEDIENSIS, *in Sicilia* : Ciſalu : *ſub archiepiſcopatu Meſſanenſi.*
Antonius Cephaludenſis, anno 1415. VIII. 465. E.
Guido Cephaledienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.

CEPHALENIÆ, *in inſulis ditionis Venetæ*: Ceſalonia : *ſub archiepiſcopatu Corcyrenſi.*
Antonius Cephaleniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Joannes Petrus Delphinus Zacynthi & Cephaloniæ *junior*, in Conc. Trid. X. 426. D.

CERAMI, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κέραμος. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXIX. Ceramus.
Symeon Cerami, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. 218. C.
Spudaſius Ceramorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. D.

CERAMUSSENSIS, *in Numidia.*
Severianus Ceramuſſenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. C.

CERASENSIS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi legitur,* Κεράσων. *Et in Ecthesi Andronici,* ὁ Καισαρείων, *pro* Κερασείων.
Agatho Ceraſenorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Joannes Ceraſenorum, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Menecrates Ceraſſenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. Ceraſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Michaël Ceraſenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

CERASUNTIS, *in Ponto, ultra Paphlagoniam, ubi Plinio eſt, lib.* VI. *ſect.* IV. oppidum Ceraſus. *In nummis antiquis,* ΚΕΡΑϹΟΥΝΤΙΩΝ. *In Notitiis Græcis, in Ponto Polemoniaco ponitur* Κερασοῦς. *In Ecthesi,* εἰς μητρόπολιν πεπρωμένη, νῦν δὲ ἐξαρχία.
Gratidianus Ceraſuntus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A. in Conc. Romano, anno 504. II. 996. B.
Gregorius Ceraſuntis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. E.
Joannes Ceraſuntus, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Narſes Ceraſuntis, in ſynodo Trullana. III. 1707. B.
Symeon Ceraſuntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Theophylactus Ceraſuntis, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.

CERBALITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Conſtantius Cerbalitanus, in Conc. Carthag. anni 525. II. 1082. C.

CERCESINÆ, *in Oſrhoëne, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κιρκισία : *Theophani, anno* VI. *Mauricii,* Κιρκήσιον : *& anno* I. *Juſtiniani,* Κιρκήσιον. *Evagrio, lib.* V. *cap.* IX. Κιρκήσιον, *ad Euphraten & Aboram fluvios.*
Abraamius Circeſii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C.
Davidus Circeſii, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. E.
Nonnius Cerceſinæ, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Thomas Circeſii, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

CERCYRI. *Vide*, CORCYRENSIS.

CERELLITANUS.
Romanus Cerellitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.

CERENSIS, *ſive* CÆRENSIS, *olim in Hetruria : nunc oppidulum in provincia Patrimonii S. Petri* : Cervetere. *Plinio, libro* III. *ſect.* VIII. Cære.
Adeodatus Cerrenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Anniſo Cerenſis, anno 993. VI. 728. B.
Benedictus Cerenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Creſcentinus Cerenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Hadrianus Cerenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Petrus Cerenſis, anno 761. III. 2002. E.
Romanus Cerenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Stephanus Cerenſis, anno 998. VI. 758. C.

CERNAMUSENSIS. *Vide*, TERNAMUSENSIS.

CERVIENSIS, *in Romandiola*, Cervia : *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Chriſtophorus Cervienſis, anno 1433. VIII. 1172. C.
Matthæus Cervienſis, anno 1310. VII. 1319. A.
Paulus Cernienſis, (*pro* Cervienſis :) anno 1409. VIII. 102. A.
Thomas Cervienſis, anno 1512. IX. 1582. D.

CES

CESITANUS. *Vide*, CÆSENAS.

CESSITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Flavoſus Ciſſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
Quodvultdeus Ceſſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. E.
Reparatus Ciſſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

CESTRENSIS, *in Anglia* : Cheſter : *in Ducatu Ceſtrienſi.*
Hugo Ceſtrienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Petrus Ceſtrienſis, anno 1075. VI. 1557. C.
Robertus Ceſtrenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.

CESTRIÆ, *Græce,* Κέστρων, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Κέστροι.
Epiphanius Ceſtriæ, Κέστρων, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.

CH

CHÆRETAPENSIS, *in Phrygia Capatiana, ex Notitia Græca in qua ſunt ibi* Χαιρετάπα. *In nummis antiquis,* ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ.
Andreas Chæretaporum, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Michael Chæretopenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Silvanus Chæretaporum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. C. 1528. C.
Symeon Chæretaporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

CHALCEDONENSIS, *in Bithynia*, ubi Χαλκηδὼν μητρόπολις, *in Notitia Græca. Plinio, lib.* V. *ſect.* XLIII. *eſt* Calchedon libera : *quia & nummi antiqui ſcribunt* ΚΑΛΚΑΔΟΝΙΩΝ.
Baſilius Chalcedonis, in Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Conſtantinus Chalcedonis, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Cyrinus Chalcedonis, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Eleutherius Chalcedonenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Eulalius Chalcedonenſis, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E.
Euthymius Chalcedonis, anno 1565. X. 1175. D.
Joannes Chalcedonenſis, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Marcianus Chalcedonenſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B. in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. C.
Maris Chalcedonenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Nicolaus Chalcedonenſis, anno 1280. VII. 838. B.
Photinus Chalcedonis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Stauracius Chalcedonis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Telephius a Chalcedonia, Arianus. I. 681. E.
Theodulus Chalcedonenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Zacharias Chalcedonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. anno circiter 870. V. 1547. E.

CHALCIDENSIS, *in Eubœa, ubi eſt* Chalcis *apud Plinium, lib.* IV. *ſect.* XXI. *In Notitia Græca, ſub archiepiſcopatu Corinthio eſt.*
Conſtantinus Chalcidis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Siſinnius Chalcidis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.

CHALCIDENSIS, *in Syria prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Χαλκὶς ἀνχέν. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XIX. Regio Chalcidene. *In nummis antiquis,* ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ.
Apringius Chalcidis, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. C. 1560. B.
Dometius Chalcidenſis, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Domnus Chalcidis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 713. B.
Euſebius Chalcidenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Iamblichus Chalcidis, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Magnus Chalcidis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Romulus Chalcidis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.

CHARITOPOLEOS, *forte qui* CHARIUPOLEOS, *in provincia Europæ Thraciæ, ubi Ecthesis habet,* ὁ Χαριουπόλεως, *ſub metropolita Heracleenſi.*
Coſmas Chariupoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Theophylactus Charitopoleos, in ſeptima

ſynodo. IV. 462. E.

CHARTNIANUS, *in Palæſtina.*
Demetrius Chartnianus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.

A-CHATIMERA; *forte pro* ab Immeria, *ut ſuo loco dictum eſt.*
Sabinianus a Chatimera, Arianus. I. 682. C.

CHERSONESI, *in inſula Creta, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κιρωνησος : Chirroniſo.
Dionyſius epiſt. Chironenſis & Milopotamenus, in Conc. Trid. X. 25. E. 47. A.
Euphrata Cherſoneſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. C.
Joannes Franciſcus Verdura Chironenſis, in Conc. Trid. X. 422. E.
Longinus Cherſoneſi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in CP. anno 448. II. 170. A.
Siſinnius Cherroneſi Cretæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. B.
Siſinnius Cherſoneſi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

CHERSONESI, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Χερσόνησος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. Cherroneſos.
Petrus Cherſoneſi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Theodorus Cherſoneſi, anno 1280. VII. 838. B.

CHERSONIS, *in provincia Zechiæ, (quæ eſt Taurica Cherſoneſus:) ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Χερσῶν αὐτοκέφαλος.
Ætherius Terſonitanus, (*pro* Cherſonitanus) : in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Georgius Cherſonis, in ſynodo Trullana. III. 1702. B.
Paulus Cherſonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Stephanus Cherſonis, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.

A-CHEZAS, *qui & A-CEDIAS. Vide,* CEDIENSIS.

CHIENSIS, *in inſula Chio,* Scio: *quæ Plinio eſt lib.* V. *ſect.* XXXVIII. Chios libera *&c. In nummis antiquis,* ΧΙΩΝ.
Baſſus Chii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Benedictus Chienſis, anno 1514. IX. 1735. B.
Cyrillus Chius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Georgius Chii, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Theophilus Chii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Tryphon Chii inſulæ, in Conc. CP. anno 448. II. 138. C. 170. A. *Tryphonianus.* 199. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

CHIEMENSIS, *in Bavaria ſuperiore,* Chiemſe: *ſub archiepiſcopatu Salisburgenſi.*
Albertus Chimenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Fridericus Chiemenſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Joannes Chimenſis, anno 1274. VII. 721. D.
Silveſter Chiemenſis, anno 1442. VIII. 1431. C.

CHIRONENSIS. *Vide,* CHERRONESI, *ſive* CHERSONESI Cretæ.

CHOMATENUS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Χῶμα.
Eudoxius Chomatis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1529. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A. Chomatenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A. Chomatenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Nicolaus Chomatis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

CHOMOARENUS, *in Phœnicia ſecunda. Non eſt in Notitiis Græcis.*
Dadas Chomoarenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.

CHONÆUS, *ab oppido quod* Κολοσσαὶ, & ἡ ἐν Χώναις πανήγυρις *appellatur a Zonara, lib.* XVIII. num. 12. *Fuit ſub Laodiceæ Phrygiæ metropolita, ex Niceta in vita S. Ignatii CP. Inde Nicetas Choniates, in Manuele, lib.* VI. num. 1. *Χώνας appellat* πόλιν εὐδαίμονα ἤ μεγάλην, πάλαι τὰς Κολασσὰς, τὴν ἐμοῦ τοῦ συγγραφέως πατρίδα, *&c.*
Doſitheus Χώνων, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Samuel Χωνῶν epiſcopus, dein Laodicenus. V. 963. D.
Samuel Chonæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

CHRISTIANOPOLEOS, *in Thracia. In* Διατυπώσει *Leonis Sapientis, inter metropoles throno CP. ſubjectas* Χριστιανουπόλεως *eſt. Ipſa eſt quam Cantacuzenus* Χριστούπολιν *ſæpe appellat, oppidum in Thracia maritimum, lib.* I. *cap.* IV. *&* LII. *& alibi.*
Macarius Chriſtianopoleos, anno 1565. X. 1176. A.

CHRISTOPOLITANUS. *Vide,* DIOSHIERITANUS.

CHRYSOPOLITANUS *archiepiſcopatus, qui & Veſontionenſis. Vide,* VESONTIONENSIS.

CHRYSOPOLEOS, *in Macedonia, olim ſub archiepiſcopatu Philippenſi, teſte Iſaacio Tzetze ad Lycophronem.*
Philippus Chryſopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

A-CHULLABI, *in Africa, ſitu ignoto.*
Aurelius a Chullabi, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. C.

CHYTRENUS, *in inſula Cypro, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Χύτρων. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXV. Chytri.
Photinus Chytrenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Spyrido Cythrenſis, (*pro,* Chytrenſis:) in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

CI

A-CIBALIANA, *in provincia Aſiæ Proconſulari.*
Creſconius a Cibaliana, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.
Donatus a Cibaliana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. A.

CIBYRENSIS, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κιβύρα. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXIX. Cibyratarum juga, *&* Cibyratica juriſdictio. *In nummis antiquis,* ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ.
Apellas Cibyræ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. B.
Eraſmus Cibyræ, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Leontius Cibyrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Letoïus Cibyraton, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.

CICRHENSIS.
Franciſcus Cicenenſis, anno 1409. VIII. 102. C.

CICESTRENSIS, *in Anglia:* Chiceſter: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Aylricus Ciceſtrenſis, anno 10.... VI. 1561. D.
Gilbertus Ciceſtrenſis, anno 1289. VII. 1151. D.
Hilarius Ciceſtrenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1367. B. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609. E.
Joannes Ciceſtrenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1653. B.
Radulphus Ciceſtrenſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. D. anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Robertus Ciceſtrenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Sigefridus Ciceſtrenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. idem *Seifridus* Ciceſtrenſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1367. B.
Siſridus Ciceſtrenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Stephanus Ciceſtrenſis, anno 1267. VII. 579. A.
Stigandus Ciceſtrenſis, anno 1072. VI. 1174. C. anno 1075. VI. 1557. C. idem *Stigandus* Ciceſtrenſis.

CICSITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Creſces Cicſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

CII, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κίος αὐτοκέφαλος. *Plinio, libro* V. *ſect.* XL. Cius. *In nummis antiquis,* ΚΙΑΝΩΝ.
Adamantius a Cio, Arianus. I. 682. E.
Epiphanius Cii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Hediſtus Cii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.
Joannes Cii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.
Leo Cii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Theognius Cii, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Theoſebius Cii Bithyniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1455. E. 1534. A.

CILIBIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Reſtitutus Cilibienſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.
Tertullus Cilibienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.

CILITANUS, *in Byzacena, qui &* CILLITANUS.
Donatus Cillitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. A. 1099. B.
Fortunatianus Cilitanus, in Conventu

Afric. anno 484. II. 873. B.
Tertiolus Cillitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. E.

CIMELANENSIS. *Vide*, CEMELENSIS.

CIMOLENSIS, *in Paphlagonia, ubi Cimolis eſt Plinio, lib.* VI. *ſect.* 2.
Maximus Cimolenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

CINABARENSIS, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi, cum Polyboto*, Κναβάρων.
Theophylactus Cinabarenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.

CINCARITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Campanus Cincaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. A. 1088. C.
Reſtitutus Cincaritanus, in Collat. Carthag. I. 1088. C.

CINGULANUS, *olim in Piceno, ubi Plinio, lib.* III. *ſect.* XVIII. *ſunt* Cingulani.
Julianus Cingulanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

CINNENSIS, *in Galatia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κίννα *ubi & Ἀμίνη eſt.*
Acacius Cinnæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. C.
Antonius Cinnæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Daniel Cinnæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. B.
Gorgonius Cinnenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Gregorius Cinnenſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 585. C.
Philomenus Cinnæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1530. C.
Leucadius Cinnienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Plato Cinnæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Syneſius Cines, (*pro*, Cinnes:) in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.

CINEPOLEOS, *in Phrygia, ubi &* Σύνναος, quæ proxime *ſequitur : ſed in Notitia Græca* Κινόπολις *ſcribitur.*
Sabas Cinepoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 515. B.

CIRCENSIS, *in Numidia.*
Victor Circenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

CIRCESII. *Vide*, CERCESINÆ.

CIRCINITANUS, *in Byzacena.*
Athenius Circinitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

CIRTENSIS, *in Numidia. Apud Plinium, libro* V. *pag.* 532. colonia Cirta in mediterraneo *Numidiæ eſt.*
Creſcens a Cirta, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. A.

CISCISSÆ, *in Cappadocia prima, ex Græcis Notitiis, in quibus etiam ibi* Κισκισσὸς *legitur.*
Plato Ciſciſſæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Soterichus Ciſciſſenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.

CISSAMI, *in inſula Creta, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κίσαμος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XX. Cyſamum.
Theopemptus Ciſſami, in ſynodo Trullana. III. 1703. B.

CISSITANUS, *idem ac* CESSITANUS.

CISTARICENSIS. *Vide*, SISTARICENSIS.

CITARIDENSIS.
Julianus Citaridenſis, anno 1439. IX. 425. E.

CITHARIZORUM, *in Armenia.* Κιθαρίζων φρούριον *eſt Juſtiniano, Novella* XXXI. *in Armenia quarta.*
Marianus Citharizorum, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.

CITIENSIS, *in inſula Cypro, ubi & Notitia Græca habet* Κίτιον, *pro* Κίττιον. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXV. Citium.
Mnemius Citienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Theodorus Citii, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Tychon Citienſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.

CITICENSIS, *qui &* CITIZENSIS, *in Saxonia ſuperiore*, Zeitz : *tranſlatus Naumburgum*, Naumburg : *ſub archiepiſcopatu Magdeburgenſi.*
Eppo Citicenſis, anno 1073. VI. 1191. D.
Hildiwardus Citizenſis, anno 1006. VI. 772. B. idem *Hildiwardus* Citicenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Hugo Cizenſis, anno 967. VI. 658. A.
Odo Citizenſis, in provincia Magdeburgenſi, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.

CITRI, *in Macedonia, ubi in Ecthesi legitur*, ὁ Κίτρου, *ſub archiepiſcopatu Theſſalonicenſi.*
Damaſcenus Citri, anno 1565. X. 1176. B.
Germanus Cytri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E. in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.

CIVITATENSIS, *olim ſub archiepiſcopatu Beneventano; poſtea tranſlatus ad S. Severum* : San Severo, *ſub eodem archiepiſcopatu.*
Joannes Civitatenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Robertus Civitatenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Robertus Civitatenſis, anno 1513. IX. 1707. E.
Ruſgerus Civitatenſis, anno 1075. VI. 1554. E.

CIVITATENSIS, *in regno Legionis*, Ciudad Rodrigo : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Alfonſus Civitatenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Didacus Covarruvias de Leyva Civitatis Roderici, in Conc. Trid. X. 426. A.
Petrus Civitatis-Roderici, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.

CIVITATIS CASTELLANÆ, *in provincia Patrimonii S. Petri* : Civita Caſtellana : *ſubeſt immediate ſummo Pontifici.*
Baltaſſar civitatis Caſtellanæ, anno 1515. IX. 1800. A.
Petrus Caſtellanenſis, (civitatis Caſtellanæ:) anno 1059. VI. 1067. A.
Petrus civitatis Caſtellanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Scipio Bongallus civitatis Caſtellanæ, in Conc. Trid. X. 421. C.

CIVITATIS CASTELLI, *in Umbria*, Citta di Caſtello : *ſubeſt immediate ſummo Pontifici. Idem olim* Tiferninus. *Vide infra*, TIFERNINUS.
Conſtantinus Bonnellus Civitatis Caſtelli, in Conc. Trid. X. 426. C.

CIVITATIS DUCALIS, *in regno Neapolitano*, Civita Ducale : *ſubeſt immediate ſummo Pontifici.*
Jacobus Civitatis Ducalis, anno 1512. IX. 1609. C.

CIVITATIS PAPALIS. *Ita Præneſte juſſit appellari Bonifacius* VIII.
Theodoricus civitatis Papalis, anno 1305. VII. 1277. A.

CIUMTUTURBO, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Germanus Ciumtuturbo, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.

CIZENSIS. *Vide*, CITICENSIS.

CL

CLANEI, *in Galatia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κλάνεως.
Nicephorus Clanei, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Salomon Clanei, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.

CLAROMONTENSIS, *in Arvernia*, Clermont : *ſub archiepiſcopatu Bituricenſi.*
Arbertus Claromontenſis, anno 1312. VII. 1349. C.
Guido de Turre Claromontenſis, anno 1268. VII. 587. A. 613. C.
Guillelmus a Prato epiſc. Claromontanus, in Conc. Trid. X. 25. E. 47. A.
Haymericus Claromontenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. A.
Henricus Claromontenſis, anno 1409. VIII. 108. B.

CLAUDIOPOLITANUS *in Ponto, ex Notitiis Græcis in provincia Honoriadis*, Κλαυδιούπολις μητρόπολις. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XX. Claudiopolis Cappadociæ.
Carterius Claudiopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A.
Cyprianus Claudiopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.
Cyprianus Claudiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. in Conc. CP. anno 870. V. 953. D.
Epictetus Claudiopoleos Honoriadis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Hypatius Claudiopolis, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. C.
Nicetas Claudiopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Olympius presb. agens vices Calogeri Claudiopolis Ponticæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.
Theodotus Claudiopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.

CLAUDIOPOLITANUS *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κλαυδιούπολις. *In nummis antiquis*, ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΙΤΩΝ.
Calogerus Claudiopolis, in Conc. Chal-

ced. anno 451. II. 367. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Eudeſius Claudiopolitanus, in Conc. Niceno, anno 325. I. 318. E.
Gerontius Claudiopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B. Claudiopolis Iſauriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1455. E. 1533. B. 1578. D.
Joannes Claudiopolis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Montanus Claudianopolitanus, (*pro* Claudiopolitanus:) in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Olympius Claudiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1527. D.
Siſinnius Claudiopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Theodorus Claudiopolis Iſauriæ, in ſynodo Epheſ. II anno 449. II. 86. B. 270. C.
Vincentius Claudiopolitanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. C.

CLAZOMENIUS, *in Aſia Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Κλαζόμεναι. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXI. *in Ionia,* Clazomenæ. *Nummi antiqui,* ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ.
Euſebius Clazomenarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. C. Clazomenius, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Macarius Clazomenæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.

CLEOPATRIDIS, *in prima Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κλεοπατρίς.
Alexander Cleopatridis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. A.
Theophilus Cleopatridis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. Cleopatridis, quæ & Arſinoë, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.

CLEPORUM, *forte in Bithynia, cum Daſcylio.*
Methodius Cleporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

CLERORUM *geminus eſt in Phrygia Sabutari, ex Notitia Græca: in qua eſt ibi* Κλῆρος θελυῆς: & Κλῆρος Πολιμῶν. *In Ecth e ſi Andronici,* ὁ Κλήρων.
Nicephorus Clerorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Photius Clerorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

CLESMATIS. *Vide,* CLYSMATIS.

CLODIENSIS, *in ditione Veneta;* Chiozza; *ſub Patriarcha Veneto. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Foſſa Clodia.
Jacobus Naclantus Clodienſis, in Conc. Trid. X. 422. A.

CLODIENSIS. *Vide,* FOROCLODIENSIS.

CLUPIENSIS. *Vide,* CLYPIENSIS.

CLUSINUS, *in Hetruria:* Chiuſi: *ſub archiepiſcopatu Senenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* III. Cluſini.
Alexius Cluſinus, anno 1439. IX. 425. D.
Andreas Cluſenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Arialdus Cluſinus, anno 998. VI. 758. C.
Bernardus Cluſienſis, anno 1515. IX. 1783. D.
Blaſius Cluſinus, anno 1416. VIII. 481. C.
Florentius Cluſinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Lanfrancus Cluſinus, anno 1075. VI. 1296. C.
Leo Cluſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Marcellinus Cluſinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Petrus Cluſienſis, anno 1049. VI. 973. B.
Salvator Pacinus Cluſinus, in Conc. Trid. X. 425. D.
Theodorus Cluſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. C.
Wido Cluſinenſis, anno 1037. VI. 916. C.

CLYPIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari. Eſt apud Plinium, libro* v. *pag.* 534. Clupea.
Aurelius Clypienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Creſcens Clypienſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Geminius Clypienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. A. 1102.
Laodicus Clypienſis, in Collat. Carthag. I. 1085. A.
Stephanus Clipienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.

CLYSMATIS, *in Arcadia Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κλίσμα, *pro* Κλύσμα. *Antonino* Κλύσμας *eſt, in Ægypto.*
Pæmen Clyſmatis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D. Cleſmatis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.
Stephanus Clyſmatis, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.

CN CO

CNIDI, *in Caria: ubi & Notitiæ Græcæ* Κνίδος *habent: & apud Plinium, lib.* v. *ſect.* XXIX. Gnidos libera. *In nummis antiquis,* ΚΝΙΔΙΩΝ. *Vide præterea,* STADIÆ.
Evander Gnidi, in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Gennadius Cnidi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 272. B.
Joannes Gnidi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

COARÆ, *videtur eſſe mendoſe pro* Doaræ. Δώαρα, & Ῥηγεδώαρα, *hoc eſt,* Regio Doara, & *oppidum* Doara, *in Notitiis Græcis Cappadociæ tribuitur.* Δώαρα κώμη *Baſilio, epiſt.* 10. & 395.
Gerontius Coaræ, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. A.

COBISTULIÆ, *in ſecunda Cappadocia. Notitiæ Græcæ ibi habent* Κόβισρα.
Cyrus Cobiſtuliæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

CODADIÆ.
Gregorius Codadiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

CODRI, *in Pamphylia. Tamen in Notitiis Græcis non occurrit. Idem forte ac* CODRYLENSIS.
Maras Codri, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

CODRINÆ civitatis. *Vide,* SCODRINÆ.

CODRYLENSIS, *in Pamphylia: ubi Notitia una Græca habet* Κόδρουλα: *alia* Κορύδαλα: *aliæ duæ* Κορύδαλλος.
Georgius Codrylenſis, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Joannes Codrulenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Verus presb. locum tenens Maræ epiſcopi Codryllorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 394. B.

COELENSIS, *in provincia Europæ, ubi Notitia Græca habet* Κοιλία: *aliæ duæ,* Κύλα. *Unde* Theotecnus Cyclenſis, *pro* Cylenſis.
Leonides Cœlenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Theotecnus Cyclenſis, (*pro,* Cylenſis:) in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.

COENSIS, *in provincia Cycladum, ubi Notitiæ Græcæ habent* Κῶς: *hodie* Lango: *Græcis,* Stingo. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXVI. Cos. *In nummis antiquis,* ΚΩΙΩΝ.
Conſtantinus Coënſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 213. A.
Eddeſius a Coo, Arianus. I. 682. E.
Georgius Coënſis, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Julianus Coënſis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B. legatus Eccleſiæ Romanæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D.
Meliphron Cous, in Conc. Niceno, anno 325. I. 318. D.

COL

COLBASENSIS, *in Pamphylia ſecunda, ubi Notitia Græca habet* Κολβασα, *vel* Κόρβασα: & *diſtinctam ab illa* Ὀλβασα.
Tryphon Colbaſenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.

COLOCENSIS *archiepiſcopatus, in Hungaria:* Colotza; *qui &* COLOSSENSIS *ſcribitur.*
Andreas Colocenſis, anno 1416. VIII. 480. E. anno 1432. VIII. 1317. C. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Clemens Coloſſenſis, anno 1517. IX. 1841. D.
Georgius Draſcovitius Colocenſis archiepiſcopus. X. 418. F.

COLONIENSIS, *in Cappadocia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κολωνία. *Aliæ adſcribunt Armeniæ: & Baſilio, epiſt.* CCCXII. eſt Κολώνεια Ἀρμενίων.
Alexander Colonienſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Aphobius Colonæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. Choloënſis. 1528. C.
Ariſtomachus Coloniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E. in Conc. Rom. anno 504. II. 996. A.
Baſilius Coloniæ, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.
Boſphorus Colonienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Callinicus Coloniæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Cnon Coloniæ, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.

Conſtantinus Coloniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Euphraſius Colonenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Euſtathius Coloniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 743. B.
Joannes Coloniæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.

COLONIENSIS *archiepiſcopatus in Germania*, Cologne : *idem* AGRIPPINENSIS. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXI. Colonia Agrippinenſis.
Adolphus Colonienſis, anno 1250. VI. 749. D.
Adolphus Colonienſis, anno 1549. IX. 2080. A. idem *Adolphus a Schawemburg* archiep. Colonienſis, in Conc. Trid. X. 88. D.
Anno Colonienſis, anno 1062. VI. 1119. C.
Arnoldus Colonienſis, anoo 1151. VI. *parte II. circa med.* 1249. E.
Conradus Colonienſis, anno 1260. VII. 517. C.
Cunebertus Colonienſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Daniel Coloniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C.
Domitianus Colonienſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D.
Engelbertus Colonienſis, anno 1225. VII. 142. A. anno 1266. VII. 559. D.
Fridericus Colonienſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1908. E. anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1114. E.
Gereo Colonienſis, anno 975. VI. 699. B.
Guntharius Colonienſis. V. 281. E. *& ſeqq.* Agrippinenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A. in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. A.
Hadabaldus Colonienſis, anno 821. IV. 1237. E.
Henricus Colonienſis, anno 1322. VII. 1481. D.
Heribertus Colonienſis, anno 1006. VI. 769. A. idem *Herebertus.*
Hermannus Colonienſis, anno 890. VI. 423. B. Agrippinenſis, qui & Colonienſis, anno 895. VI. 456. C. idem *Herimannus* Agrippinenſis, anno 913. VI. 552. B. 553. D.
Hermannus Colonienſis, anno 1049. VI. 1009. D. anno 1051. VI. 965. C.
Hermannus Colonienſis, anno 1536. (jam tum Lutheriaans.) IX. 1965. C.
Maternus Agrippinenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Philippus Colonienſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1662. B. anno 1179. VI. *parte II. poſt med.* 1417. E.
Piligrinus Colonienſis, anno 1023. VI. 833. E.
Reinaldus Colonienſis, anno 1160. VI *parte II.* 1572. D. idem *Reginaldus* Colonienſis ſchiſmaticus, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1389. B.
Sifridus Colonienſis, anno 1280. VII. 818. C.
Theodericus Colonienſis, anno 1420. VIII. 1007. D.
Wicfredus Colonienſis, anno 848. VI. 604. C.
Wichboldus Colonienſis, anno 1300. VII. 1215. E.
Wigboldus Colonienſis, citatur anno 1549. IX. 2102. E.
Willebertus Agrippinenſis, anno 878. VI. 38. A. idem *Willibertus* Agrippinenſis, anno 887. VI. 397. C. 403. 7.

COLOPHONIUS, *in Aſia Proconſulari, ſub Epheſino archiepiſcopatu. Ibi Notitiæ Græcæ habent* Κολοφών. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXI. Colophon. *In nummis antiquis*, ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ.
Euthalius Colophonius, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1528. D.

COLOSSENSIS *in Hungaria. Vide*, COLOCENSIS.

COLOSSENSIS, *in Phrygia Pacatiana, ubi Notitia Græca habet* Κολάσσαι, *pro* Κολοσσαί, *unde* Coloſſenſes, *ad quos Paulus ſcripſit epiſtolam.* Κολασσαεὺς *Origenis, libro* V. *contra Celſum, pag.* 236.
Coſmas Coloſſenſis, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.

COLUMBRIENSIS, Conimbre, *in Portugallia.*
Didacus de Leon Columbrienſis, in Conc. Trid. X. 427. C.
Theodemirus Columbrienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 136. B. *Vide præterea*, CONIMBRICENSIS.

COLUMPNATENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Martialis Columpnatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

COLYBRASSENSIS, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κολύβρασος.
Longinus Colybraſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Neſius Colybraſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. A.
Tates Colybraſi, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.

COM

COMACLIENSIS, *in Romandiola* : Comacchio : *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Alphonſus Roſettus Comaclenſis, in Conc. Trid. X. 422. D.
Bono Comaclenſis, anno 1253. VII. 439. B.
Georgius Comaclenſis, anno 997. VI. 754. C.
Gregorius Comaclenſis, anno 967. VI. 652. D.
Jacobus Comaculenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Michaël Comaclienſis, anno 1270. VII. 651. E.
Pacatianus Comaclenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 980. E.
Petrus Comaclienſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Thomas Comaclenſis, anno 1514. IX. 1734. C.

COMANENSIS, *in Ponto Polemoniaco*, Κόμανα *in Notitiis Græcis, & in Novella* XXVIII. Κόμανα. *Plin. lib.* VI. *ſect.* III. Comana, *in Cappadocia ſecunda.*
Elpidius Comanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Heraclius Comanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Joannes Comanæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Joannes Comanorum, in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1130. E.
Petrus Comanus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 755. C.

COMANENSIS, *in Ponto, ex Juſtiniani Novella* XXXI. *in Armenia tertia*, Κόμανα ἱερὰ, *quæ &* Κρυσή.
Elpidius Comanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. D.
Theodorus Comanæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. E. Comanenſis, in ſeptimæ ſynodo. IV. 466. C.

COMANENSIS, *in Pamphylia, ex Notitia Græca, in qua eſt* Κόμανα.
Coſmas Conanenſis, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Epheſius Comanenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. A.
Heſychius Comanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

COMANENSIS, *in Piſidia.*
Helladius presb. Comanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

COMATENSIS, *pro* CHOMATENSIS, *in Lycia, ubi & Græcæ Notitiæ habent* Χῶμα, *& Plinius, lib.* V. *ſect.* XXVIII. Choma.
Pionius Comatenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.

COMBÆ, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κόμβη.
Conſtantinus Combæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

COMENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi* : Como : *ſub Patriarchatu Aquileienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Comum.
Abundantius Comenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. B.
Anſelmus Comenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 1058. D.
Eilbertus Comenſis, anno 876. VI. 169. D. idem *Heilbertus* Comanus, anno 877. VI. 192. A.
Joannes Antonius Vulpius Comenſis, in Conc. Trid. X. 425. E.

COMENSIS, *in Mœſia, quam Græcæ Notitiæ* Μυσίαν *vocant.*
Marcus Comenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.

COMPLUTENSIS, *in Caſtella nova*, Alcala de Henarez : *olim ſub archiepiſcopatu Toletano.*
Aciſclus Complutenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.
Agricius Complutenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Davila Complutenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Gildemerus Complutenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. E.
Hilarius Complutenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Præſidius Complutenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Spaſandus Complutenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.

COMPOSTELLANUS *archiepiſcopatus*, *in Gallæcia* : Compoſtella.
Alphonſus Compoſtellanus, anno 1516. IX. 1837. A.

Dalmachius Compoſtellanus, anno 1091. VI. *parte II.* 1696. A.
Didacus Compoſtellanus, anno 1103. VI. *parte II.* 1784. D. 1790. B. anno 1129. VI. *parte II. in fine.* 2054. E.
Joannes Compoſtellanus, anno 1335. VII. 1965. A.
Petrus in eccleſia B. Jacobi electus, anno 1088. III. 383. C.
Petrus Compoſtellanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Rodericus Compoſtellanus, anno 1310. VII. 1320. D.

COMPSANUS *archiepiſcopatus, in Principatu Ulteriore, provincia regni Neapolitani:* Conza. *Plinio, libro* III. *ſect.* XVI. Compſani.
Benedictus Compſanus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Franciſcus Conſanenſis, anno 1513. IX. 1707. A.
Herbertus Compſanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

CON

CONCEPTIONIS, *in inſula Hiſpaniola:* Conception de la Vega. *nunc archiepiſcopatui S. Dominici* (San-Domingo) *unitus.*
Petrus Conceptionis in inſula Hiſpaniola, anno 1516. IX. 1836. E.

CONCHENSIS, *in Caſtella nova;* Cuenza; *ſub archiepiſcopatu Toletano.*
Alvarus Conchenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Bernardus Conchenſis, anno 1565. X. 1147. C.
Fernandus Conchenſis, anno 1326. VII. 1533. D.
Garſias Conchenſis, anno 1347. VII. 1686. A.
Paſchaſius Conchenſis, anno 1302. VII. 1253. D.

CONCORDIENSIS, *in ditione Veneta:* Concordia: *ſub Patriarcha Aquileienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXII. Colonia Concordia.
Antonius Concordienſis, anno 1415. VIII. 279. A. 330. A.
Auguſtus Concordienſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Daniel Concordienſis, io Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Matthæus Sanutus Concordienſis, anno 1596. X. 1928. D.

CONDOMIENSIS, *in Aquitania;* Condom: *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Antonius de Coux Condomienſis, anno 1624. XI. 112. A.

CONIMBRICENSIS, *in Portugallia:* Coimbra, Conimbre: *ſub archiepiſcopatu Olyſipponenſi.*
Cantaber Conimbrienſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Emilla Conimbrenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Ermulfus Coimbricenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 597. A.
Gaſpar de Caſal Conimbricenſis, in Conc. Trid. X. 423. C.
Joannes Xuarez Conimbricenſis, in Conc. Trid. X. 422. B.
Lucetius Conimbrienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. C.
Martinus Conimbrienſis electus, anno 1088. III. 383. C.
Miro Conimbricenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Nauſtus Conimbrienſis, in Conc Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Renatus Coïmbrenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Siſebertus Coïmbrenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Vide præterea, COLUMBRIENSIS.

CONSANENSIS. *Vide,* COMPSANUS.

CONSENTINUS *archiepiſcopatus, in Calabria citeriore;* Coſenza. *Plinio, lib.* III. *ſect.* X. Conſentia.
Julianus Conſentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. D.
Rufus Cuſentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

CONSERANENSIS, *in Vaſconia:* Conſerans: *ſub archiepiſcopatu Auſcitano. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXIII. Conſoranni.
Acardus Conſeranenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Andreas Conſeranenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Bernardus Conſeranenſis, anno 1038. VI. 917. A. Conſoranenſis, anno 1056. VI. 1046. B. Coſeranenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
D.... Coſeranus, anno 1279. VII. 763. A.
Francolinus Conſeranenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Glycerius Conſoranicus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. G.
Pontius Coſeranenſis, anno 1368. VII. 1803. D.
Eleutherius archidiac. pro *Theodoro* Conſoranico, io Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Vainardus Conſeranus, anoo 879. VI. 62. A.

CONST

CONSTANTIENSIS, *in Cypro, ex Notitia Græca: in qua eſt ibi* Κωνςαντία μητρόπολις.
Conſtantinus Conſtantiæ Cypri, in ſeptima ſynodo. IV. 458. A.
Olympius Conſtantiæ Cypri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. C. Conſtantienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Rheginus Conſtantiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1527. C.
Sabinus Conſtantiæ Cypri, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.

CONSTANTIENSIS, *in Normannia:* Coutances: *ſub archiepiſcopatu Rotomagenſi.*
Ægidius Conſtantienſis, anno 1409. VIII. 98. E.
Charibonus Conſtantinæ, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Erloïnus Conſtantienſis, anno 847. IV. 1504. E. anno 853. V. 53. B.
Gosfridus Conſtantienſis, anno 1072. VI. 1174. D. idem *Gauffridus* Conſtantienſis, anno 1075. VI. 1557. B. idem *Josfridus* Conſtantienſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Guillelmus Conſtantienſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Hugo Conſtantienſis, anno 1223. VII. 130. C.
Lauto Conſtantienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Eſcupilio presb. pro Lautone Conſtantienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Leontianus Conſtantienſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012 E.
Philibertus Conſtantienſis, anno 1431. VIII. 1092. D.
Radulfus Conſtantienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1746. C.
Rotbertus Conſtantiæ, anno 1050. VI. 1011. D.
Robertus Conſtantienſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Rogerius. Conſtantienſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Wifredus Conſtantienſis, anno 106.. VI. 1115. E.
Conſtantia vel Briovera. II. 1449. C.

CONSTANTIENSIS *ad Rhenum, in Suevia;* Coſtantz, Conſtance: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Bertolaus Conſtantienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Conradus Conſtantienſis, anno 948. VI. 604. D.
Erluinus Conſtantienſis, anno 847. IV. 1504. E.
Guichardus Conſtantienſis, anno 109.. VI. *parte II.* 1651. C.
Hermannus Conſtantienſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Joannes Conſtantienſis, anno 765. III. 2010. E.
Lambertus Conſtantienſis, anno 998. VI. 758. B. Conſtantienſis, anno 1006. VI. 769. D.
Nodingus Conſtantienſis, anno 932. VI. 573. C.
Otto Conſtantienſis, anno 1074. VI. 1285. A. 1308. A. Conſtantienſis, anno 1074. VI. 1523. D.
Ricodardus Conſtantienſis, anno 1012. VI. 802. A.
Rumoldus Conſtantienſis, anno 106.. VI. 1099. A.
Salomon Conſtantienſis, anno 895. VI. 456. D.
Udalricus Conſtantienſis, anoo 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.

CONSTANTINIENSIS, *in Numidia.*
Fortunatus Conſtantinenſis, in Collat. Carthag. I. 1073. A. 1092. A.
Petilianus Conſtantinenſis Donat. in Collat. Carthag. I. 1073. A. 1092. A.

CONSTANTINIENSIS, *in provincia Arabiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κωνςαντίνη.
Bathes Conſtantinienſis e Meſopotamia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Chilon Conſtantinienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Joannes Conſtantinæ, (vel Conſtantiæ) in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Sophronius Conſtantinæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.

CONSTANTINIENSIS, *in Oſrhoëne Syriæ provincia: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κωνςαντίνα. *Theophani, ad annum* XXIX. *Heraclii,* Κωνςαντίνα *eſt.*
Thomas Conſtantinæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

CONSTANTINOPOLITANUS *Patriarchatus.*
Acacius CP. II. 804. 829. D. 831. D. 881. C. *Cetera Vide in Indice III.*
Alexander Conſtantinopolis, presb. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 424. D. 451. E.
Anatolius archiep. CP. novæ Romæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. B.
Anaſtaſius CP. anno 729. V. 1542. C.
Antonius Byrſodepſa CP. Patriarcha. V. 947. C.
Antonius CP. anno circiter 829. V. 1546. B.
Calliſtus Patriarcha CP. anno 1350. XI. 287. C.
Colybus CP. *ex libello ſynodico.* V. 1536. E.
Conſtantinus CP. anno 753. V. 1542. E.
Demophilus CP. I. 838. C.
Dionyſius Patriarcha CP. anno 1672. XI. 273. A.
Euthymius CP. poſt Conc. Florent. IX. 636. E.
Eutychius CP. in Conc. V. anno 553. III. 202. C.
Gennadius CP. in Conc. CP. anno 460. II. 783. E.
Georgius CP. in ſexta ſynodo. III. 1426. A.
Germanus CP. anno 715. V. 1542. B.
Germani CP. epiſtola ad Gregorium IX. Papam. VII. 149.
Jeremias CP. laudatur. XI. 211. C.
Ignatius CP. in Conc. CP. anno 870. V. 922. E.
Joannes Beccus CP. anno 1277. VII. 753. A.
Joannes CP. qui & Chryſoſtomus. IV. 87. E.
Joannes Jejunator CP. IV. 223. C.
Joannes ſive Jannes Lecanomantis, CP. Patriarcha. V. 952. E. calcavit ſacras imagines: & ob id anathema ei dicitur. V. 205. B. CP. anno circiter 840. V. 1546. B.
Joaſaphus Conſtantinopolitanus, anno 1565. X. 1173. A. depoſitus *Ibidem.* E.
Joſeph Patriarcha CP. in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 14. D.
Iſidorus Conſtantinopolitanus, anno 1341. VII. 1640. D.
Lucas CP. anno 1156. VI. *parte II. in Indice.*
Maximiani CP. encomium. I. 1672. B. C. D. E. 1675. B.
Menas CP. II. 1400. A.
Methodius CP. anno 846. V. 1546. C. venerandæ memoriæ. V. 160. D.
Michaël Anchiali CP. anno 1168. VI. *parte II. in Indice.*
Michaël Oxites CP. anno 1147. VI. *parte II. in Indice.*
Nectarius Conſtantinopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Neſtorius CP. in ſynodo Epheſina.
Nicetas CP. anno circiter 766. V. 1541. A.
Pantaleo CP. anno 1274. VII. 687. D.
Paulus CP. in ſynodo VI.
Paulus CP. in ſynodo Trullana. III. 1698. D.
Paulus Cyprius CP. anno circiter 770. V. 1543. A.
Petrus CP. ſucceſſor Pauli, æque Monotheleta. III. 1107. D.
Photii CP. acta narrantur. V. 119. C. D. E. 120. A. B. C. & ſeqq.
Pyrrhus CP. in ſynodo VI.
Sergius CP. in ſynodo VI.
Taraſius CP. in ſeptima ſynodo. IV. 455. E.
Theodotus Caſſiteras qui & Flavianus, CP. anno 814. V. 1543. E. Iconomachus. V. 947. A. C.
Theophylactus CP. anno 944. VI. 597. E.
Tryphon CP. anno 944. VI 597. E.

CONV

CONVENENSIS, *in Vaſconia:* Cominges: *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*
Abraham Convenenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Amelius Convenicus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Arſius Convenarum, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Bernardus Convenenſis, anno 1056. VI. 1046. B.
Bernardus Convenarum, anno 1368. VII. 1803. C. 1860. E.
Boſo Convenarum, anno 1312. VII. 1349. D.
Guillelmus Convenenſis, anno 1063. VI. 1141. D.
Involatus Convenenſis, anno 879. VI. 62. A.
Petrus d'Albret Convenarum, in Conc. Trid. X. 427. D.
Præſidius Convenarum, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Rufinus Convenicus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Suavis de Convenis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.

CONVENTRENSIS, *in Anglia;* Conventry: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Alexander Conventrenſis, anno 1236. VII. 275. B.
Robertus Cowentrenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. C.
Roger Conventrenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. D.
Rogerus Coventrienſis & Lichfeldenſis, anno 1342. VII. 1655. B.

CONVERSIANENSIS, *in Barenſi provincia:* Converſano: *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*
Andreas Converſanus, anno 1438. IX. 728. E.
Caſinus Caperſanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Hilarus Caperſanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Romulus de Valentibus Converſanus, in Conc. Trid. X. 427. C.

COP COR

COPISSENUS.
Euphronius presb. vices agens epiſcopi Copiſſenæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.

COPRITIS, *Græce* Κοπρίθεως, *in provincia Ægypti primæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κοπρίθεως κώμη.
Silvanus Copritis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1530. A.

COPTI, *in Thebaïde, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κόπτος, ἥτοι Ἰουστινιανούπολις.
Phœbammon Copti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1530. C.

CORACESII, *in Pamphylia; ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Κορακήσιον. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXII. Coraceſium, *in Cilicia eſt. In nummis antiquis,* ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΤΩΝ.
Conon Coraceſii, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.
Matidianus Coraſiorum, (*pro*, Coraceſiorum:) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1528. E.
Nicetas Coraceſii, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Obrimus Coraceſii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 391. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Theodulus Coraceſienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

CORADENSIS, *in Phœnicia ſecunda.*
Petrus Coradenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.

CORBINENSIS, *in Latio: ubi fortaſſis* Κορβιὼν *Dionyſio Halicarnaſſeo, lib.* XX. *Antiq. Rom. & Livio, libro* III. Æquorum Corbion. *Stephano*, Κορβίων.
Duatus Corbinenſis, anno 1059. VI. 1068. A.

CORCYRENSIS *archiepiſcopatus, in Epiro, ſub Venetis:* Corfu. *Notitia Græca, in Epiro vetere habet,* Κέρκυρα νῆσος. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XIX. Corcyra oppidum, liberæ civitatis. *In nummis antiquis,* ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ.
Antonius Caucus Corcyrenſis archiepiſcopus, in Conc. Trid. X. 420. C.
Apollodorus Corcyræus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Chryſippus Corcyræ, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Georgius Corcyrenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1687.
Jacobus Cauchus, archiep. Corcyrenſis, in Conc. Trid. X. 25. B. 46. C. 420. C.
Michaël Cercyri, in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Philippus Cercyræon, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Soterichus Corcyræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E.

CORDILUSENSIS.
Maras Cordiluſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.

CORDUBENSIS, *in Andaluſia Hiſpaniæ provincia;* Cordoua, Cordoue: *ſub archiepiſcopatu Toletano. Plinio, lib* III. *ſect.* III. Corduba.
Agapius Cordubenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.
Chriſtophorus Cordubenſis, anno 1565. X. 1147. C.
Eleutherius Cordubenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Honorius Cordubenſis, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 558. B. 568. E.
Leudeficus (al. *Leudefredus*) Cordubenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.

Mommulus

Mommulus Cordubenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Oſius Cordubenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B. in Conc. Nicæn. anno 325. I. 312. D. 423. B. in Conc. Gangrenſi, 529. C. in Sardic. anno 347. I. 651. D.
Stephanus Cordubenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. A.
Zacchæus Cordubenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.

CORINTHIUS *archiepiſcopatus, in Peloponneſo: ubi Notitiæ Græcæ habent;* Κόρινθος, μητρόπολις πάσης Ἑλλάδος.
Eraſiſtratus Corinthi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B.
Hilarius Corinthi, in Conc. CP. anno 870. V. 924. B.
Joannes Corinthi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Julius Corinthienſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Perigenes Corinthi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C.
Petrus Corinthi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D.
Photius (al. *Photinus*) Corinthi, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1230. C.
Sophronius Corinthi, anno 1565. X. 1175. D.
Stephanus Corinthi, in ſexta ſynodo. III. 1426. C.

CORISOPITENSIS, *in minore Britannia:* Quimper-Corentin: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Carolus du Liſcoët Coriſopitenſis, anno 1583. X. 1444. A.
Gatianus Coriſopitenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Stephanus Boucher Coriſopitenſis, in Conc. Trid. X. 426. E.

CORNELIENSIS, *vel* Foro-Cornelienſis, *in Romandiola:* Imola: *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Barbatus Cornelienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C.
Henricus Cornelienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Joannes Cornelienſis, anno 954. VI. 617. E. anno 973. VI. 692. C.
Rambaldus Cornelienſis, anno 997. VI. 754. C.

S. CORNELII, *in Helleſponto, ubi Ecthesis vetus habet,* ὁ τοῦ ἁγίου Κορνηλίου.
Samuel ſancti Cornelii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

CORNENSIS, *in Lycaonia; ubi Notitia Græca habet* Κόρνα.
Boëthius Cornenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Neoptolemus Cornæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B. Cornenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

CORNUBIENSIS, *in Anglia:* le pays de Cornouaille, ou le Comte de Kervan.
Adelſtanus Cornubienſis, circ. an. 890. VI. 425. B.

CORNICULANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Syrus Corniculanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.

COROACENSIS, *ignotus.*
Guarinus Coroacenſis, anno 891. VI. 428. D.

CORONEÆ, *in Peloponneſo, ſub archiep. Corinthio: ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Κορώνεια.
Agathocles Coronæorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1528. E.
Aphobius Coroniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A. Coroneæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

CORONIENSIS, *in Dania;* Landſcroon: *in inſula Scania,* Schonen.
Henricus Coronienſis, anno 1516. IX. 1836. C.

CORSICANUS, *forte pro* URCITANUS, *in regno Granatenſi:* Almacaren.
Cantonius Corſicanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.

CORSULANUS, *in inſula maris Adriatici, ditionis Venetæ:* Curzola: *ſub archiepiſcopatu Raguſino. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Corcyra Melæna, *hoc eſt, nigra.*
Marcus Maliperius epiſc. Corſulanus, in Conc. Trid. X. 47. D. 50. D.
Nicolaus Corſulenſis, anno 1513. IX. 1708. A. Curciolenſis, anno 1514. IX. 1735. D.
Petrus Barbaricus Curzolenſis, in Conc. Trid. X. 424. E.

CORTAGENSIS, *forte pro* CORCAGIENSIS, *in Hibernia:* Corck.
Patricius Cortagenſis, anno 1415. VIII. 389. A.

CORTONENSIS, *in Hetruria:* Cortona: *a juriſdictione archiepiſcopi Florentini nunc exemptus. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Cortonenſes.
Chriſtophorus Cortonenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Guillelmus Cortonenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Hieronymus de Gaddis Cortonenſis; orator Ducis Florentiæ, in Conc. Trid. X. 418. E. 428. E.
Matthæus de Concinis Cortonenſis, in Conc. Trid. X. 426. C.

CORYCIENSIS, *in Cilicia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κώρυκος. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXII. Corycos oppidum & portus. *In nummis antiquis,* ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ.
Archelaus Coryci, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. E. & in Conc. CP. ſub Mena. 1263. E. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. B.
Cyprianus Coryci, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.
Gerardus Corycienſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Germanus Corycenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Joannes Coryci, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Salluſtius Coryci Ciliciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1455. D. 1534. B. 1578. E.

CORYDALENSIS, *in Pamphylia ſecunda, ubi Notitiæ Græcæ habent,* Κορυδαλλῆς, *&* Κορύδαλλα. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXVIII. *eſt in Lycia,* Corydalla. *Huc pertinet &* CODRYLENSIS *mendoſe dictus, de quo ſupra.*
Euſtratius Corydalorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Leo Corydalenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Marcellinus Corydallenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Carporus presb. in loco Palladii Corydalli, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.

COT COU

COTENOPOLIS, *in Ægypto. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Maurion Cotenopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

COTENORUM, *in Pamphylia ſecunda; ubi Notitia Græca habet* Κότενα.
Acacius Cotenorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. A.
Flavianus Cotenorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Macarius Cotenæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

COTRADENSIS, *in Iſauria: ubi Notitiæ Græcæ habent,* Κλίματα Κοτραδος. *Aliæ,* ὁ Κοτράδων, αὐτοκέφαλος. *Nilo Doxapatrio,* ἡ Κοτράδια.
Alexander Cotradorum in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Euſtathius Cotradenſis, In ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Theodorus Cotradorum, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.

COTNENSIS, *in Lycaonia, pro* CORNENSIS, *ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Κόρνα.
Inzus Cotnenſis, (*pro* Cornenſis:) in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

COTRONIENSIS.
Matthæus Cotronienſis, anno 1437. IX. 425. E.

COTYÆI, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κοτιάειον, αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XLI. *in Phrygia,* Cotiaion. *In nummis antiquis,* ΚΟΤΙΑΕΩΝ.
Anthimus Cotyæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Conſtantinus Cotyæi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Coſmas Cotyæi, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.
Dominus Cotyæi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1527. D.
Euſebius Cotyaï, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

COVIENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Maximus Covienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

CR

CRACOVIENSIS, *in Polonia:* Cracow, Cracovie: *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Albertus Cracovienſis, anno 1420. VIII. 994. A.
Paulus Cracovienſis, anno 1267. VII. 580. B.
Petrus Cracovienſis, anno 1409. VIII. 99. A.
Prandotha Cracovienſis, anno 1246. VII. 405. D.

CRAPITANENSIS. *Vide,* CAPRITANENSIS.

CRATIÆ, *in Ponto, in provincia Hono-*

riadis, ex Notitiis Græcis; in quibus eſt ibi Κεράτια.
Abraamius Cratianus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Baſilius Cratiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Conſtans Cratiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Diogenes Cratiæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Epiphanius Cratiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. D.
Eulogius presb. Cratiæ, agens vices Genethlii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. B.
Gennadius Cratiæ, *al.* Gnoſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Georgius Cratiæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Philetus a Cratia, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Plato Cratianorum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E. I. 682. D. Arianus.

CREDAMI, *ignotus, ut plurimi, qui in Photii ſynodo appellantur.*
Symeon Credami, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

CREMENSIS, *in ditione Veneta*; Crema: *ſub archiepiſcopatu Bononienſi.*
Guido Cremenſis, antipapa, anno 1159. VI. *parte II. poſt med.* 1377. D. 1394. D. &c. idem *Wido* Cremenſis, anno 1161. VI. *parte II.* 1586. D.
Joannes Cremenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E.

CREMNENSIS, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Κρημναὶ, Κρῆμνα, *vel* Κρημνός. *In nummis antiquis*, COL. JUL. AUG. CREMNA.
Theodorus Cremnenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.

CREMONENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi*: Cremona: *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XXIII. Cremona.
Arnulphus Cremonenſis, anno 1078. VI. 1576. E.
Benedictus Cremonenſis, anno 876. VI. 169. D. anno 877. VI. 191. A.
Deſiderius Cremonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Euſtaſius Cremonenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Joannes Cremonenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. D.
Luitprandus Cremonenſis, anno 963. VI. 627. B.
Luizo Cremonenſis, anno 967. VI. 652. E.
Nicolaus Sfondratus Cremonenſis, in Conc. Trid. idem poſtea Gregorius XIV. X. 426. C.
Nicolaus Cremonenſis, anno 1576. X. 946. D.
Viufredus Cremonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

CREPEDULENSIS, *in Byzacena.*
Felix Crepedulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Spes Crepedulenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.

CREPERULENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Barbarianus Creperulenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. D.

CRESIMENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Donatus Creſimenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. A.

CRETENSIS *archiepiſcopatus*: Candie.
Andericus Cretæ provinciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1528. B.
Elias Cretæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Fantinus Cretenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Petrus Cretenſis, anno 1423. VIII. 1014. E.
Petrus Landus Cretenſis, in Conc. Trid. X. 419. E.

CRIDIENSIS, *in Devonia, Angliæ provincia*: Crediton, *vel* Kirton.
Eidulfus Cridienſis, circ. an. 890. VI. 425. B.

CROTONENSIS, *in Calabria Ulteriore*: Cotrone: *ſub archiepiſcopatu Rhegino. Plinio, lib.* III. *ſect.* XV. Croto.
Franciſcus de Aguirre Crotonenſis, in Conc. Trid. X. 425. C.
Nicephorus Crotonæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. D.
Petrus Crotonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. E.
Philippus Crotonienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Theodoſius Crotonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Theotimus Crotonenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.

CU

CUBDENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Gemilis Cubdenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.
Thomas Cubdenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. C.

CUCUSI, *in Armenia ſecunda, ex Notitiis Græcis; in quibus eſt ibi* Κούκουσος. *In Cappadocia Cedrenus collocat.*
Joannes Cucuſi, pro Palladio Melitenes, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Joannes Cucuſi, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.

CUFRUTENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Felicianus Cufrutenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Heliodorus Cufrutenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

CUICULITANUS, *nunc in Proconſulari Africæ provincia: nunc in Numidia.*
Creſcens Cuiculitanus, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Creſconius Cuiculitanus, in Collat. Carthag. I. 1079. B.
Elpidophorus Cuiculitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 687. D.
Pudentianus a Cuiculi, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. C.
Victor Cuiculitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

CULCITANENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Petrus Culcitanenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.

DE CULERNE, *in Hibernia.*
Conſtantinus de Culerne, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

CULLITANUS, *in Numidia.*
Fulentius Cullitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. C. 1105. C.
Victor Cullitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. C.

CULMENSIS, *in Pruſſia*: Culm: *tranſlatus Culmenſium*, Colmenſee, *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Arnoldus Culmenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Henricus Culmenſis, anno 1248. VII. 429. C. anno 1267. VII. 580. B.

CULSITANUS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Æmilianus Culſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

CULULITANUS, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Concordius Cululitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

CULUSITANUS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Marcianus Culuſitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Nicaſius Culuſitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 686. D.
Vincentius Culuſitanus. I. 919. E. in Collat. Carthag. I. 1091. E. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. D.

CUMANUS, *in provincia Aſiæ Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κύμη. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXII. Cyme, *in Æolide. Nummi antiqui*, ΚΥΜΑΙΩΝ.
Anatolius Cymes, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Matthias Cymæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Maximus Cumæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1529. C.
Stratonicus Cymæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

CUMANUS, *in provincia Laboris, nunc junctus archiepiſcopatui Neapolitano.*
Adeodatus Cumanus, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. C.
Albericus Cumanus, anno 1006. VI. 772. C. anno 10... VI. 815. A.
Barbatus Cumanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Cælius Miſenus Cumanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Petrus Cumanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. A.
Petrus Cumanus, anno 998. VI. 758. B.
Rainaldus Cumanus, anno 1073. VI. 1196. D.
Scaramuza Cumanus, anno 1514. IX. 1733. D.
Vitalis Cumanus, anno 877. VI. 190. E.
Wito Cumanus, anno 952. VI. 616. D.

CUPERSANENSIS, *ſive* CONVERSANENSIS. *Vide*, CONVERSANENSIS.

CURBITANUS, *qui & CURUBITANUS, in provincia Proconſulari Africæ.* Curubis libera *a Plinio memoratur in Africa proprie dicta, libro* V. *pag.* 534.
Benenatus Curbitanus, in epiſt. ad Pau-

lum CP. III. 752. B.
Felix Curbitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Peregrinus Curubitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Victor Curubitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.

CURCIOLENSIS, *ſive* CURZOLENSIS, *idem* Corſulanus. *Vide*, CORSULANUS.

CURIENSIS, *in Rhætia:* Chur: *Gallis*, Coire: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Aſimon (al. Aſinion) Curienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. C.
Hartbertus Curienſis, anno 952. VI. 616. D. anno 962. VI. 626. A.
Tello Coëradiddo, anno 765. III. 2011. A.
Theodolfus Curienſis, anno 895. VI. 456. D.
Udalricus Curienſis, anno 1006. VI. 769. D.
Wido Curienſis, anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1793. D.
Ulricus Curienſis, anno 1179. VI, *parte II. in fine.* 2059. C.
Zodalricus Curienſis, anno 1012. VI. 802. A.

CURII, *in inſula Cypro: in Notitia Græca* Κύρλω, *pro* Κουριον. *Plinio, libro* v. *ſect.* xxxv. Curias. *Ptolemæo ibi laudato*, Κούριον.
Zeno Curii e Cypro, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1529. D. 1618. A.

CURIUM SABINORUM, *qui Plinio, lib.* III. *ſect.* XVII. Sabinorum Curenſes *ſunt. Vide quæ ibi dicta.*
Tiberius Curium Sabinorum, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. C.

CUSTRENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Felix Cuſtrenſis. in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

CY

CYBISTRORUM, *in Cappadocia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Κύβιςρα.
Cyrus Cybiſtrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B. in Conc. Rom. anni 504. II. 996. A.
Timotheus Cybiſtrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.

CYCLENSIS. *Vide*, COELENSIS.

CYDONIÆ, *in inſula Creta:* la Canea: *ſub archiepiſcopatu Candienſi. In Notitiis Græcis*, Κυδωνία. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XX. Cydon. *In nummis antiquis*, ΚΥΔΩΝ, & ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ.
Melito Cydoniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Nicetas Cydoniæ, in ſynodo Trullana. III. 1703. B.
Sebon Cydoniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. C.

CYMES. *Vide*, CUMANUS, *in Aſia minore.*

CYNOPOLITES, *ſive* CYNORUM, *in Ægypto: ubi in Notitiis Græcis legitur* Κυνῶν. Cynopolis *eſt Plinio, libro* v. *ſect.* XI. *In nummis antiquis*, ΚΥΝΟ. *Hoc eſt*, Κυνοπολιτῶν.

Adamantius Cynopolites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D.
Marion Cynorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Sergius Cynori, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.

CYPRIUS, *ex inſula notiſſima Cypro.*
Aphrodiſius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Athanaſius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Auxibius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Epiphanius Cyprius, in ſexta ſynodo. III. 1426. B.
Norbanus e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Photius e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670 E.
Soſicrates e Cypro, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Troïlus epiſcopus Cypri. I. 1617. B.

CYPSELI, *in provincia Rhodopes, ex Notitiis Græcis: in quibus eſt ibi* Κύψελα, *αὐτοκέφαλος. Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. Cypſella, *in Thracia.*
Georgius Cypſeli, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Stephanus Cypſellorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C. Cypſelli, in Conc. CP. anno 870. V. 925. A.
Theophylactus Cypſelli, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.

CYRBENSIS, *pro* LYRBENSIS, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λύρβη.
Zeuxius Cyrbenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. 318. D.

CYRENENSIS, *in Libya Pentapoli, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κυρήνη. *Plinio, libro* v. *ſect.* v. Cyrene.
Rufus Cyreneuſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.

S. CYRIACÆ, *cujus ſanctæ nomen eſt in Martyrologio, die* XIX. *Maii. Vide Acta Sanctorum P. Papebrochii, eo die.*
Chriſtophorus ſanctæ Cyriacæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Georgius S. Cyriacæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. D.

CYRRHENSIS, *in Euphrateſia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Κύρρος, ἤτοι Ἀγιοπολις. *Eadem* Κύρος *apud Theodoretum paſſim, aliiſque. Plinio, libro* v. *ſect.* XIX. Cyrrhus in Cyrrheſtice. *In nummis antiquis*, ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ.
Abgarus Cyri Euphrateſiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Iſidorus Cyrrhenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Sergius Cyri, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Siricius (al. Syricus) Cyrreſtenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. (al. Cyrreſticenſis, in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Theodoretus Cyri, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1455. E. &c.

CYSSON, *vel* CUSSITANORUM, *in Lycia fortaſſis.*
Theonas Cyſſon, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.

CITRI. *Vide*, CYTRI.

CYTHRENSIS. *Vide*, CHYTRENUS.

CYZICENUS, *in Helleſponto, ubi ex Notitiis Græcis*, Κύζικος μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XL. oppidum Cyzicum. *Nummi antiqui*, ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ.
Barnabas Cyzici, in Conc. CP. anno 870. V. 923. C.
Baſiliſcus Cyzicenſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1087. A. in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. C.
Dalmatius Cyzici, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1527. B. 1430. E.
Diogenes Cyzici, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D. Cyzicenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Evethius Cyzici, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B.
Evoptius Cyzici, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.
Euprepius Cyzici, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Euſebius Cyzici, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Georgius Cyzici, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Gregorius Cyzici, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Joaſaphus Cyzici, anno 1565. X. 1175. C.
Metrophanes Cyzicenus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 423. D.
Nicolaus Cyzici, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Theonas Cyzicenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E. 423. C.

D

DABLIS, *pro* Δαυλίδος, *ut videtur. Eſt autem* Δαυλὶς *in Hellade.*
Polychronius Dablis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.

A DACIA-RIPENRI: *provincia ea eſt, cujus eſt in Notitia Græca* Ῥαζαρία *μητρόπολις: ubi nunc eſt* Samandria.
Athenodorus a Dacia, de Blacena, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Calvus (al. Galba) a Dacia Ripenſi, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Vitalis a Dacia ripenſi, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.

DADALIÆ, *ignotus.*
Methodius Dadaliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

DADYBRENSIS, *in Paphlagonia: ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Δάδυβρα, *& in Novella* XXIX.
Chriſtophorus Dadybrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Phocas Dadybrorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.

DADYMORUM, *forte pro* Larymorum: *quoniam in Caria Notitiæ Græcæ habent* Λάρυμα *cum* Anaſtaſiopoli.
Cyrion Dadymorum, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.

D[illegible]s, *in Lydia, ex Notitiis Græcis,*

in quibus eſt ibi Δαλδυ, *Et in Ecthesi,* ὁ Δαλδίων, ἤτοι Ταλάων. *In nummis antiquis,* ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ.
Epiphanius Daldæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Joannes Daldæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Paulus Daldi Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1528. C. Lydiæ Dardanorum, (*pro* Daldanorum:) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B.
Theodorus Daldæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.

DALIZANDENSIS, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δαλίζανδος.
Conſtantinus Daliſandi, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Coſmas Daliſandi, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.
Marimus Dalizandenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Stephanus Daliſandi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.

DAMALARUM & POLYPHENGIS.
Joaſaphus Damalarum & Polyphengis, anno 1565. X. 1176. B.

DAMASCENUS, *in provincia Phœniciæ Libanenſis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δάμασκος μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XVI. Damaſcus. *Hodie,* Damas. *In nummis antiquis,* ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.
Euſtathius Damaſci, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Joannes Damaſci, in Conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1455. C. 1532. E. 1560. B.
Joannes Damaſci, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Magnus Damaſcenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Philippus Damaſcenus, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Theodorus Damaſci, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.

DAMATCORENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Dumvirialis Damatcorenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

DAMMACÆ, *in Anglia. Vide,* DOMNOCENSIS.

DAMOCEÆ. *Vide,* DOMNOCENSIS.

DANABORUM, *ignotus.*
Eulogius Danaborum, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.

DANIENSIS, *Vide,* DIANIENSIS.

DAONIÆ, *in provincia Europæ Thraciæ; in qua Ecthesis habet,* ὁ Δαονίου. *Nicetæ ſimiliter* Δαόνιον *eſt.*
Clemens Daoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

DAPHNUSIÆ, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δαφνουσία.
Antonius Daphnuſia, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. 218. A.
Leo Daphnuſiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. D.

DAPHNUTII, *ignotus: niſi idem ac Daphnuſiæ ſit: & in pſeudoſynodo Photii epiſcopus alter ſenior, junior alter intelligendus ſit ejuſdem civitatis: quod & de aliis in eadem ſynodo forte dicendum eſt.*
Damianus Daphnutii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

DARANDASIENSIS. *Vide,* TARANTASIENSIS.

DARASI, *in Iſauria, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Δάρασος. *Aliæ duæ ibi habent* Δάρασος.
Stephanus Daraſi, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.

DARDANI, *in Helleſponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δάρδανος.
Joannes Dardani, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Petrus Dardani, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B. Dardanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Phocas Dardanæ civitatis Helleſponti, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D. idem *Phocas* Dardani, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.
Strategius Dardani, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

DARDANÆ *Lydiæ: mendoſe: nam pro* Δαρδάνης, *legendum* Δαλδίης, *quæ in Lydia eſt. Vide* DALDÆ.

DARDANIÆ *provinciæ, in qua ſunt ex Notitiis Græcis,* Σκούπα μητρόπολις, & Οὐλπιανά. *Apud Cedrenum, pag.* 745. *ad annum* 1040. τὰ Σκούπια μητρόπολις Βουλγαρίας.
Macedonius a Dardania, de Ulpianis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Paregorius a Dardania, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 656. A.
Urſilius Dardaniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. E.

DARNENSIS, *pro* DRANIENSIS, *in Libya: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δαρνίων μητρόπολις.
Daniël Darnenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A.

DASCYLII, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δασκυλίου. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XL. Daſcylos.
Baſilius Daſcylii, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Georgius Daſcylii, in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.
Germanus Daſcylii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Joannes Daſcylii, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.

DASIMORUM, *metropolita Juſtinianæ ſecundæ, in Mœſia. Nunc* Vulpiam *dici putant.*
Elias Daſimorum, in ſynodo Trullana. III. 1699. E.

DE S. DAVID, *in Wallia, Angliæ provincia: olim archiepiſcopatus: nunc monaſterium:* S. Davids-Mynſter.
Bernardus de S. David, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. anno 1145. *Ibid.* 1243. B.
Petrus de S. David in Wallia, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

DAUSANORUM, *vel* DAURON, *ignotus: niſi forte ſit* Δάρων, *in Syria, ut* Βαλανέα, *quæ in ſubſcriptionibus ſubſequitur.*
Nonnus Dauſanorum, (vel Dauron) in Conc. V. anno 553. III. 205. E.

DE

DEENSIS, ſive DIENSIS, *in Delphinatu* Die: *unitus cum Valentino: ſub archiepiſcopatu Viennenſi.*
Agapius Dienſis. III. 951. A.
Aurelius Dienſis, anno 875. VI. 161. D.
Bobo Dienſis. III. 951. A.
Deſideratus Dienſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Hemico Dienſis, anno 876. VI. 174. D. 879. B.
Hugo Dienſis, anno 1074. VI. 1247. B. anno 1079. VI. 1016. A.
Lancelinus Dienſis, anno 1073. VI. 1515. C. ſimoniacus.
Lucretius Deenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. Lugdun. 356. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Vincentius presb. pro *Lucretio* Deenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B. in Conc. Lugdun. anno 567. III. 356. A.
Paulus Deenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.
Robertus Dienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Sæculaſius Deenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C.

DELI, *quæ eſt inſula notiſſima inter Cycladas:* Δῆλος.
Sabinus Deli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.

DEMETRIADIS, *in Theſſalia: ubi & in Notitia Græca legitur* Δημητριάς. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XV. Oppidum Pagaſa, idem poſtea Demetrias dictum. *In nummis antiquis,* ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ.
Abundantius Demetriadis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1114. E.
Conſtantinus Demetriadis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C.
Maximus Demetriadis Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1534. B.
Prebianus Demetriadis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1112. C.
Theophilus Demetriadis, anno 1565. X. 1176. C.
Xenophon Demetriadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

DERSENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Δέρβαι. Derben *commemorat Lucas in Actis, cap.* XIV. 6. XVI. 1. *&c. Nummi antiqui,* ΚΛΑΥΔ. ΔΕΡ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ.
Daphnus Derbenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Paulus Derbæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C. Derbenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Quiricus Derbæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.
Thomas Derbæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D.

Dercensis, *unicus adhuc occurrit : ὁ Δέρκου eſt apud Balſamonem, in can. Trull.* VIII. *in Thracia.*
Gregorius Dercenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Macarius Dercenſis, Δέρκων, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Neophytus Dercæ, Δέρκης, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Dermocholchorum, *in Colchorum gente, fortaſſis.*
Euſtathius Dermocholchorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

Dertonensis, *in Ducatu Mediolanenſi;* Tortona. *Plinio, lib.* III. *ſect.* VII. Dertona.
Audax Dertonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Cæſar Comes a Gambara Tortonenſis, in Conc. Trid. X. 422. C. Dertonenſis, anno 1576. X. 946. E.
Exuperantius Dertonenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835 A.
Gezo Tortonenſis, anno 962. VI. 626. A.
Giſibrandus Tordonenſis, anno 952. VI. 616. D.
Joannes Dominicus Terdonenſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Malliodorus Dortonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. B.
Obertus Dertonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Petrus Terdonenſis, anno 10... VI. 815. A. idem Dertonenſis. 820. B.
Petrus Terdonenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Quintus Dertonenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E.
Theodulfus Dertonenſis, anno 877. VI. 190. E. idem *Teudulfus* Dertonenſis, anno 876. VI. 169. D.

Dertusensis, *in Catalonia :* Tortoſe : *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* IV. Dertuſani.
Afrila Dertoſanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Aſellus Dertoſanus, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Cixilus Dertoſanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Fruſclus Dertoſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. C. idem *Froiſclus* Dertoſanus, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C. Vide, *Fruiſclus.*
Involatus Dertoſanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.
Joannes Dertoſanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Julianus Dertoſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D. in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. B.
Martinus de Corduba de Mendoza Dertuſenſis, in Conc. Trid. X. 427. A.
Maurelio Dertoſanus, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1067. A.
Otto Dertuſenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Paternus Tortoſenſis, anno 1058. VI. 1062. A.
Urſus Dertoſanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.

Detorianensis, *in Byzacena : idem fortaſſis* Decorianensis.
Leontius Detorianenſis, (*al.* Decorianenſis :) in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Paſchaſius Detorianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.

Develti, *in provincia Æmimonti, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi Δέβελτυ. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia :* Develton, quod nunc Deulton vocatur. *In nummis antiquis*, Col. Fl. Pac. Deult.
Athanaſius Develti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1430. D.
Euſtratius Debelti, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Jovinus Develti, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B. idem *Jovianus* Develti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Symeon Develti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Devoniensis, *Comitatus in Anglia :* le Comté de Dent, ou de Devonſter : *ubi eſt Exonia*, Exceſter.
Sidemannus Devonienſis, anno 977. VI. 703. C.

DI

Dianiensis, *in regno Valentino :* Denia.
Antonius Danienſis, in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 600. B.
Felix Dianienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. Tolet. XII. in Conc. III. 1726. E.
Marcianus Dianienſis, in Conc. Tolet. anno 684. III. 1756. E.
Marelus Dianenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.

Dianensis, *in Numidia.*
Fidentius Dianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.

Dicensis, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Candidus Dicenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

Didensis, *vel* **Didorum**, Διδῶν : *ignotus.*
Leo Didenſis (*al.* Andidenſis,) in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.

Didymotichi, *in Thracia, haud procul Byzantio. Crebra ejus oppidi mentio apud Nicephorum Gregoram. Hebro amni adpoſitum eſt, Hadrianopolim inter & Trajanopolim. Hodie*, Dimotuc. *Epiſcopi Didymotichenſis meminit & Cantacuzenus, libro* III. *cap.* LXIX.
Nicephorus Didymotichi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Sophronius Didymotichi, anno 1565. X. 1176. A.

Diensis, *in Delphinatu. Vide*, Deensis.

Diensis, *in Macedonia prima, ex Notitia Græca ; in qua eſt ibi Δῖος. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVII. Colonia Dienſis. *In nummis antiquis*, Col. Jul. Aug. Diensis.
Palladius Dienſis e Macedonia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.

Digniensis, *ſive* **Diniensis**, *in Provincia*, Digne en Provence : *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi.*
Bertrandus Dignenſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Elziarius Dinienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Franciſcus Dignienſis, anno 1516. IX. 1803. B.
Guillelmus Dignenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Heraclius Dinienſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.
Hilarius (al. *Halarius*) Dinienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. C. idem *Hilarius* Dinienſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. B.
Pentadius de Dinia, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Petrus Dignenſis, anno 1435. VIII. 1448. A. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Raganbaldus Dinienſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Ugo Dignenſis, anno 1056. VI. 1041. D.

Diocæsareæ, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Διοκαισάρεια. Plinio, lib.* VI. *ſect.* III. Diocæſarea *in Cappadocia eſt. In nummis antiquis*, ΔΙΟΚΑΙCΑΡΕΙΑC & ΔΙΟΚΑΙCΑΡΕΩΝ.
Hermophilus Diocæſareæ, in epiſt ad Leonem Imp. II. 723. E.
Joannes Diocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. E.
Montanus Diocæſarienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.

Diocæsareæ, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Διοκαισάρεια, ἀρχιεπισκοπή.
Cyriacus Diocæſareæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.

Diocletianopolis, *in Thracia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Διοκλητιανούπολις, *ſub metropolita Philippopolitano.*
Baſſus a Diocletianopoli de Macedonia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Cyriacus Diocletianopolis, in conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1578. D.
Epictetus Diocletianopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 708. E.

Diocletianopolis, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Διοκλητιανούπολις, ἀρχιεπισκοπή.
Elias Diocletianopolis, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Eliſæus Diocletianopolis, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.

Diocletianopolis, *in Phrygia Pacatiana. In Notitia Græca ibi* Διοκλεία *eſt. Et in Ecthesi*, ὁ Διοκλείας.
Conſtantinus Diocletianopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. C. 1528. C.

Diocletianensis, *in Dardania.*
Maximus Diocletianenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. E.

Diocliensis & **Antirarensis** *archiepiſcopatus, in Albania :* Antivari.
Evander Diocliæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D. idem *Evandrus* Diocliæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Hieronymus Antibarenſis, anno 1514. IX. 1734. B.

Joannes Diocliensis & Antibarensis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Joannes Brunus de Olchinio, archiepiſcopus Antibarenſis, regni Serviæ primas, in Conc. Trid. X. 420. A.
Ludovicus Chieregatus archiep. Antibarenſis, in Conc. Trid. X. 46. C.
Petrus Diocliensis & Antibarensis, anno 1062. VI. 1079. E.

DIONYSIANENSIS, *qui & A-*DIONYSIANA, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Pomponius a Dionyſiana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. C.
Victor Dionyſianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. B.

DIONYSIENSIS, *in Arabia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Διονυσιάς, *ſub metropolita Boſtron.*
Elpidius Dionyſienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Maras Dionyſiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. C.
Severus Dionyſiadis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.

DIONYSOPOLITANUS, *in Phrygia, ubi apud Plinium, libro* v. *ſect.* XXIX Dionyſopolitæ. *In nummis antiquis*, ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Eſt &* Dionyſopolis *altera in Thracia, apud Plinium, libro* III. *ſect.* XVIII. *eadem Scythiæ adtributa in Notitia Græca.*
Alexander Dionyſopolis, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Charites Dionyſiopolitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D. idem *Chariten* Dionyſopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C.

DIOSHIERITANUS, *in provincia Aſiæ Proconſularis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Διοσιερόν. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXI. *in fine:* Dioshieritæ. *In nummis antiquis*, ΔΙΟΣΙΕΡΕΙΤΩΝ.
Zeëtus Dioshieri, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.

DIOSPOLITANUS, *in Palæſtina prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Διόσπολις, ἤτοι Γεωργιούπολις, ἀρχιεπ. *In nummis antiquis*, ΔΙΟϹΠΟΛΙϹ. *Vide etiam* LYDDENSIS.
Apollonius Dioſpolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Dionyſius Dioſpolitanus e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.

DIOPOLITANUS, *in Ægypti ſecundæ provincia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Διόσπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XI. Dioſpolis magna. *In nummis antiquis*, ΔΙΟΠΟΛΙ.
Timotheus Diopolitanus ex Ægypto, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.

DIOSPONTANUS, *in Armenia.*
Acrites Dioſpontanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.

DISTRENSIS. *Vide*, DOROSTOLI.

DIVIONENSIS, *in Burgundiæ Ducatu:* Dijon.
Nicaſius Divionenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.

DO

DOARENUS, *in Cappadocia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δώαρα, *&* Γεγδίαρα, *hoc eſt*, regio Δώαρα. *Baſilio, in epiſt.* x. *&* CCCXCV. Δωάρα χώραν.
Anebrius Doaræ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.
Joannes Doarenus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Theodorus Doarorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.

DOBERITANUS, *in Macedonia prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Διβέρος, *pro* Δόβηρος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVII. *in Macedonia* Doberi *ſunt.*
Euſebius Doberi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

DOCIMENSIS, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δοκίμιον. *In nummis antiquis*, ΔΟΚΙΜΕΩΝ.
Euſtathius Docimii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1527. D. idem *Euſtathius* Docimii, in Conc. CP. anno 448. II. 138. E. *Euſtochius.* 170. B. melius. idem *Euſtochius* Docimii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D. Docimeus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Joannes Docimii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Leo Docimii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Nicolaus Docimii, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.

DODONES, *in vetere Epiro, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Δωδώνη. *Plinio, lib.* 2. *ſect.* CVI. Dodone.
Julianus Dodones, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Theodorus Dodonæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A.
Uranius Dodonæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.

DOLENSIS, *in Britannia minore;* Dol: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Baldricus Dolenſis archiepiſcopus, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. C.
Carolus d'Eſpinay Dolenſis, in Conc. Trid. X. 425. D. idem *de Leſpinay* Dolenſis, anno 1583. X. 1444. B.
Evenus Dolenſis, anno 1078. VI. 1392. E. idem *Ivo.*
Gaufridus Dolenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Iva Dolenſis archiepiſcopus, anno 1076. VI. 1349. A.
Mahen Dolenſis, anno 878. VI. 41. C.
Rollandus Dolenſis archiepiſcopus, anno 1096. VI. *parte II.* 1747. D. idem *Rolandus.*
Salaco Dolenſis epiſcopus. V. 628. C.
Stephanus Dolenſis, anno 1409. VIII. 102. B. anno 1415. VIII. 319. C.

DOLICHENUS, *in Euphrateſia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δολίχη. *In nummis antiquis*, ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ.
Archelaus Dolichenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. C.
Cyrion Doliches, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Maris Doliſchenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Olympius Dolichenus, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A. Dolichenus e Syria, Arianus. I. 681. D.
Philoxenus Dulichii, (*pro* Doliches:) in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.
Timotheus Dolichenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B.

S. DOMINICI inſulæ Hiſpaniarum, *in America:* San-Domingo.
Alexander Dominicus S. Dominici inſulæ Hiſpaniarum, anno 1515. IX. 1799. E.

DOMITIOPOLEOS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δομετιούπολις.
Coſmas Domitiopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Orentio Domitiopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.
Paulus Domitiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Petrus Domitiopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 206. B.

DOMNOCENSIS, *ſive* DUNMOCHENSIS, *olim in Anglia, in Comitatu Suffolciæ:* Dunvich.
Fidfrith Dammacæ civitatis, in Conc. Clovesh. IV. 970. A.
Tudfridus Damocæ, (*pro*, Domnocæ:) in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Wilcredus Domnocenſis, anno 833. IV. 1378. B.

DOMNORUM, *ignotus.*
Aëtius Domnorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

DORCACISTRENSIS, *qui &* DORCACENSIS, *&* DORCESTRIENSIS, *in Anglia, in Comitatu Oxonienſi*, Dorceſter: *nunc Lincolniam tranſlatus dicitur*, Lincoln.
Cenulphus Dorceſtrienſis, an. circ. 890. VI. 425. B.
Leſwinus Dorcaciſtrenſis, anno 974. VI. 696. B.
Remigius Dorcacenſis, anno 1072. VI. 1174. C.

DORDONENSIS.
Dordonenſis epiſcopatus. VI. 1222. E.

DOROBERNENSIS. *Vide*, CANTUARIENSIS.

DORORUM, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Δῶρα: *cujus civitatis epiſcopus, Hieroſolymitani concilii primus dicitur, in Concil. Lateran. ſub Martino Papa, ſecret.* 2. *Plinio, libro* v. *ſect.* XVII. *in Phœnice*, Urbs Doron. *In nummis antiquis*, ΔΩΡΑ ΙΕΡΑ.
Barochius Dororum, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Stephanus Dorenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.

DOROSTOLI, *in Mœſia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Δορόστολος, *ut & apud Theophanem, anno* v. *Mauricii. In aliis*, Ῥοδόστολος, *pro* Δορόστολος. *Antonino*, Doroſtoros, *in Mœſia inferiore. Apud Allatium, pag.* 412. Τὸ Ῥοδόστολον, ὅπου ἡ Δίστρα, ἡ τῆς Αἱμμονίας ἔχουσα ἐπισκοπὴν ἑ. *Hinc etiam* DISTRENSIS *vocatur. Denique*

Cedrenus, tomo 2. pag. 596. Δορύσκλ ὁ καὶ Δείςα καλεῖται. *Unde &* DRISTÆ *vocatur.*

Calliſtus Diſtrenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 427.

Jacobus Doroſtoli, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1455. D. 1533. B. 1578. E.

Monophilus Doroſtori, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.

Parthenius Driſtæ, anno 1565. X. 1176. A.

DORYLÆUS, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δορύλαιον. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. Dorylæi. *In nummis antiquis*, ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ.

Athenodorus Dorylæus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.

Euſebius a Dorylæo, Arianus. I. 682. B.

Euſebius Dorylæi, in Conc. CP. anno 449. II. 174. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

Genethlius Dorylæi, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.

Ignatius Dorylæi, in Conc. CP. anno 870. V. 928. A.

Leontius Dorylæi, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.

Paulus Dorylæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Thalaſſius Dorylæi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.

DR

DRACONARIENSIS, *nunc unitus epiſcopatui S. Severi*, San Severo: *qui ſubeſt archiepiſcopo Beneventano, in Principatu Ulteriore.*

Campo Draconarienſis, anno 1075. VI. 1553. C.

Leo Draconarienſis, anno 1062. VI. 1117. C.

Nicolaus Draconarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.

DRAMENSIS, *in Macedonia, prope Philippos, ut Cantacuzenus eſt auctor, libro* I. *cap.* LII. *Unde in unum tandem epiſcopatum coaluerunt, qui in recenti Notitia dicitur,* ὁ Φιλίππων καὶ Δράμας.

Doſitheus Dramenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. Dramenſis metropolita, anno 1439. IX. 427.

DRANIENSIS. *Vide*, DARNENSIS.

DRINOPOLEOS, *in Mæſia.* Δρινούπολις *eſt Cedreno, pag.* 716. *In recenti Notitia, ſub archiepiſcopatu* Ἰωαννίνων, ὁ Δρυινουπόλεως.

Macarius Drinopoleos, anno 1565. X. 1176. B.

DRUENSIS, *in Byzacena. Africæ provincia.*

Antonianus Druenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.

DRUGUBITIÆ, *ignotus.*

Petrus Drugubitiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

DRUSILIANENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Reſtitutus Druſilianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. E. 1100. C.

Rufinus Druſilianenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.

DRYSIPARENSIS, *in provincia Europæ, ex Notitiis Græcis; in quibus eſt ibi* Δρυσιπάρων, ἤτοι Μεσήνης, *αἰτιμάζομαι. Theophani, anno* X. *Mauricii,* τὰ Δρυΐπαρα.

Cyriacus Dryſiparenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.

Theodorus Dryzipara, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.

DV

DUASSENEMSALITANUS, (*pro* DUESSEDEMSAITANUS:) *in provincia Africæ Proconſulari.*

Mannucius Duaſſenemſal, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

DUBLINENSIS *archiepiſcopatus, in Hibernia*: Dublin.

Joannes Dublinenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

Laurentius Dublinenſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1628. D. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

S. DULÆ, τοῦ ἁγίου Δουλᾶ, *ignotus, ut multi in Photiana ſynodo appellati.*

Symeon ſancti Dulæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

DULCINENSIS, *in Albania*: Dulcigno: *ſub archiepiſcopatu Antibarenſi.*

Laurentius Dulcinenſis, anno 1515. IX. 1772. A.

Natalis Dulcinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.

DULICHII, *pro* DOLICHES, *in Euphrateſia. Vide*, DOLICHENUS.

DUMIENSIS, *in Portugallia, nunc unitus archiepiſcopatui Bracarenſi.*

Avianchimarus Dumienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.

Benjamin Dumienſis, anno 610. III. 549. A.

Germanus Dumienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.

Gundiſalvus Dumienſis, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B.

Joannes Dumienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.

Oſdulfus Avianchimari Dumienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.

Pimenius Dumienſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. E.

Recimirus Dumienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 623. E.

Vincentius Dumienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. C.

DUNELMENSIS, *in Anglia*: Durham: *ſub archiepiſcopatu Eboracenſi.*

Hugo Dunelmenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1409. C. anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. E. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B. anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

Joannes Dunelmenſis, anno 1382. VII. 1892. A.

Ranulphus Dunelmenſis, anno 1109. VI. *parte II.* 1894. C. idem *Randulphus* Dunelmenſis, anno 1127. VI *parte II. circa med.* 1129. C.

Robertus Dunelmenſis, anno 1276. VII. 731. E.

Walcherus Dunelmenſis, anno 107... VI. 1183. A.

Walterus de Kirkam Dunelmenſis, anno circ. 1255. VII. 488. A.

DUNENSIS, *in Gallia: in diœceſi Carnutenſi*: Chaſteaudun.

Promotus in caſtro Dunenſi epiſcopus conſtitutus. III. 402. E.

DUNENSIS, *in Hibernia*: Down: *ſub archiepiſcopatu Armachano.*

Samuel Dunenſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. C.

DUNKELDENSIS, *in Scotia*: Dunckell: *ſub archiepiſcopatu Santandreano.*

Joannes Dunkeldenſis, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1885. C.

Richardus de Dunkeltem, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. D.

DURENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*

Quodvultdeus Durenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

DUSENSIS, *ſive* DUSITANUS, *in Africa: ſitu ignoto.*

Bebianus Duſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.

Paſchaſius Duſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. A.

DY

DYRRACHINUS *archiepiſcopatus, in Albania*, Durazzo. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XXVI. Dyrrachium.

Eucharius Dyrrachii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1528. E.

Gabriel Dyrrachienſis, anno 1514. IX. 1733. D.

Lucas Dyrrachii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D.

Lucianus Dyrrachii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Nicephorus Dyrrachii, In ſeptima ſynodo. IV. 458. E.

Siſinnius Dyrrachii, in ſynodo Trullana. III. 1699. A.

DYSCOLII, (*pro* DASCYLII:) *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Δασκύλιον. *Plinio, libro* v. *ſect.* XL. Daſcylos.

Joannes Dyſcolii, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.

DYSTHEOS, *in Pentapoli Libyæ.*

Petrus Dyſtheos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

Samuel Dyſtenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A.

E

EBAÆ, *in Phrygia fortaſſis, ut* Καμβιτῶν, *quæ ſubſequuntur.*

Baſilius Ebaæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

EBORACENSIS *archiepiſcopatus, in Anglia*: York.

Alfricus Eboracenſis, anno 102... VI. 828. A.

Eambaldus Eboracenſis, anno 787. III. 2073. A

Ebanhaldus Eboracenſis, in ſynodo Finchallenſi. IV. 925. B.

Eborius Eboracenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.

Eldredus Eboracenſis, anno 1066. VI. 1157. C.

[illegible]aldus Eboracenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Gerardus Eboracenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1806. B. anno circ. 1108. VI. *parte II.* 1788. B.
Joannes Eboracenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Joannes Eboracenſis, anno 1367. VII. 1785. B.
Maurinus Eboracenſis, anno 765. III. 2010. D.
Oſcitel Eboracenſis, anno 964. VI. 640. A. *Oſcytyl.* 650. A.
Richardus Eboracenſis, anno 1424. VIII. 1110. D.
Rogerius Ebnracenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1406. E. anno 1164. *Ibidem.* 1611. D. anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1660.
Thomas Eboracenſis, anno 1070. VI. 1165. C. anno 1075. VI. 1557. B. anno 1104. VI. *parte II.* 1806. B.
Walterus Gray Eboracenſis, anno 1250. VII. 429. C.
Wilfridus Eboracenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E. in Concilio anni 701. III. 1821. B. anni 705. III. 1825. A.
Wilfridus epiſcopus Saxoniæ. III. 1042. C. Eboracenſis. 1041. E. Nordanhumbrorum gentis epiſcopus. III. 1015. D.
Willelmus de la Zouche Eboracenſis, anno circ. 1360. VII. 1786. C.
Wlſtanus archipræſul, anno 944. VI. 593. C. Eboracenſis. 614. E.
Wolſtanus Eboracenſis, anno 1018. VI. 803. A.

EBREDUNENSIS *archiepiſcopatus*, *in Delphinatu*: Ambrun.
Ætherius Ebredunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Aribertus Ebredunenſis, anno 878. VI. 35. A.
Arnaldus Ebrodunenſis, anno 890. VI. 422. C.
Bermundus Ebredunenſis, anno 876. VI. 173. E.
Bertrandus Ebredunenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Catulinus Ebredunenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Emeritus Ebredunenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Ermaldus Ebredunenſis, anno 886. VI. 397. A.
Gallicanus Ebredunenſis, in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. C.
Probus diaconus pro *Gallicano* Ebredunenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.
Giraudus, (al. *Bernardus*) Ebredunenſis, anno 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2041. D.
Guillelmus d'Avanſon archiepiſc. Ebredunenſis, in Conc. Trid. X. 420. C.
Henricus Ebredunenſis, anno 1267. VII. 578. C.
Jacobus Ebredunenſis, anno 1431. VIII. 1573. E.
Ingenuus Ebredun. in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C. & 791. B.
Petrus Ebredunenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.
Salonius Ebredunenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.

Ebredunenſis Alpium maritimarum metropolitanus. II. 791. B.

EBROICENSIS, *in Normannia*: Evreux: *ſub archiepiſcopatu Rotomagenſi. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXII. Eburovices.
Aquilinus Ebroicinus, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Audinus Ebroïcenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1988. B.
Claudius de Sanctes Ebroïcenſis, anno 1581. X. 1255. D.
Egidius Ebroïcenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Gabriel le Veneur Ebroïcenſis, in Conc. Trid. X. 421. B.
Gaufridus Ebroïcenſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Gumbertus Ebroïcenſis, anno 853. V. 53. A. circ. an. 866. V. 678. D. idem *Gumbertus* Ebrocenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B. anno 865. V. 510. C.
Gilbertus Ebroïcenſis, (al. *Philibertus*) anno 1074. VI. 1518. D. idem *Giſlebertus.* 1520. B. idem *Giſlebertus* Ebroïcenſis, anno 1072. VI. 1138. B. anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D. cognominabatur Grus pro ſua proceritate. 1746. C.
Guillermus Ebroïcenſis, anno 1415. VIII. 279. A. anno 1409. VIII. 102. A.
Hugo Ebroïcacenſis, anno 1050. VI. 1011. D.
Mauruſio Ebroïcinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Ragnericus Ebroïcenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.

ECELISENÆ, *forte in Lydia, vel Aſia Proconſulari, ut Aurelinpolis.*
Joannes Ecelïſenæ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

ECHINÆORUM, *in Epiro: ubi apud Plinium, libro* IV. *ſect.* 2. Echinus eſt.
Ariſtoteles Echineatarum, in Conc. CP. anno 460. II. 776. E.
Petrus Echinæorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. E.
Theodorus Echinæi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1530. E.
Theodoſius Echinienſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. B.

ECOLISMENSIS. *Vide*, ENGOLISMENSIS.

ED EG

EDESSENUS, *in provincia Oſrhoëne, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἐδέσσα μητρόπολις. *Eadem* Ἰουστινόπολις *Evagrio, lib.* IV. *cap.* VIII. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXI. Edeſſa. *In nummis antiquis*, ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ, & ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ.
Abdala archiepiſcopus Edeſſæ. IX. 1040. B.
Ætherius Edeſſenus, e Meſopotamia, in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Eulogius Edeſſenus, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C. Edeſſenus e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Euthalius Edeſſenus e Meſopotamia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.
Ibas Edeſſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Iſidorus Edeſſæ metropoleos, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Nonnus Edeſſæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E. Edeſſenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 715. D.
Rabbulas Edeſſæ, in Conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1533. A. 1578. C.

EDESSENUS, *in Macedonia prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἔδεσσα. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* XXXIX. Ædeſſa.
Amazonius Edeſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.

EDISTIANENSIS, *in Numidia.*
Miggin Ediſtianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.

EGABRENSIS, *in Hiſpania.*
Arceſindus Egabrienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Bacanda Egabrenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Conſtantinus Egabrenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. C.
Deodatus Egabrienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Gratinus Egabrenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Joannes Egabrenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B. in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.

EGARENSIS, *in Catalonia*, Terraſſa: *Barcinonenſi nunc unitus dicitur.*
Eugenius Egarenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Ilergius Egarenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Joannes Egarenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Nebridius Egarenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A. in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. D.
Sophronius Egarenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Taurus Agarenſis, in Conc. Ilerdenſi, anno 524. II. 1068. A.
Vincentius Agarenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.

EGARÆ, *pro* ÆGAEÆ, *Vide*, ÆGEÆ.

EGEDENSIS, *qui & EGEDITANUS, & EGITANUS, & IOIGITANUS, olim in Hiſpania citeriore.*
Adorius Egitanus, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Armenius Egitanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Bartholomæus Egitanienſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Commundus Egedenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B.
Licerius Egitanus, (al. *Egediſtanus*) in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Monteſis Egitanienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C. idem *Metenſius* Egiditanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. E.
Monefunſus Egitanienſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Selva Egiditanus, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1007. B. idem *Selva* Egitanienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Vaſcus Idigitanus, anno 1310. VII. 1320. B.

EGLINENSIS. *Vide*, ENGOLISMENSIS.

EGNATINUS, *cui ſucceſſit Monopolitanus, ſub archiepiſcopatu Barenſi, in regno Neapolitano. Plinio, libro* III. *ſect.* XVI. Egnatia.

Rufenius Egnatinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

EGUGENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Florentius Egugenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.

EI EL

EISTETENSIS, *in Franconia;* Eichſtet: *vel* Aichſtat: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*

Burchardus Eiſtetenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.

Erchempaldus Eyſtatenſis. VI. 126. A. idem *Erchanbaldus* Eiſtatenſis, anno 895. VI. 456. D.

Gebehardus Eiſtetenſis, anno 1054. VI. 1037. B. idem *Victor II.* Papa.

Gebehardus Eyſtettenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1277. A.

Gundecharus Eiſtetenſis, anno 1071. VI. 1169. D.

Megingaudus Eiſtatenſis, anno 1006. VI. 771. A.

Starcandus Eiſtetenſis, anno 948. VI. 604. D. Eiſtadienſis. 607. A.

Walter Heicſtedenſis, anno 1012. VI. 802. B.

ELAITES, *in Aſia Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἐλαία. *In Ecthesi,* Ἐλαία. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXII. Elæa. *In nummis antiquis,* ΕΛΑΙΤΩΝ.

Iſaias Elaïtes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. Elaïtanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

Olbianus Elææ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

Papas Eleïtarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

ELATEÆ, *in Peloponneſo, ſub metropolita Corinthio. Græce,* Ἐλάτεια. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XII. Elatea, in Locris.

Alexander Elateæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.

ELBORENSIS, *in Caſtella nova, ad Tagum.*

Abundius Elborenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.

Arecontius Elborenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.

Petrus Elborenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.

Siſiſclus Elborenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.

Truclemundus Elborenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.

Zoſimus Elborenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C. idem forte *Joſimus* Elborenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.

ELEARCHIÆ, *in provincia Ægypti ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἐλεαρχία.

Iſaac Elearchiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

ELECTENSIS, *in Languedocio inferiore:* Alet: *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*

Arnaldus Electenſis, anno 1368. VII. 1803. B. & 1860. E. & 1879. A.

Guillelmus Electenſis, anno 1351. VII. 1688. A.

Henricus Electenſis, anno 1409. VIII. 107. E.

Stephanus Polverellus Ellectenſis, anno 1609. XI. 54. A.

ELEMOGENSIS, *(pro* LEMOVICENSIS, *fortaſſis.)*

Joannes Elemogenſis, anno 1438. IX. 728. E.

ELENENSIS, *in Comitatu Ruſcinonis:* Elne: *hodie,* Perpignan: *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi. Vide præterea,* ROSCELLENSIUM.

Acutulus Elenenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.

Arnaldus Elnenſis, anno 1056. VI. 1046. B. idem Helenenſis. 1062. A.

Benenatus Elnenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. C. in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.

Berengarius Helenenſis, anno 1027. VI. 841. A. anno 1032. VI. 914. D. anno 1246. VII. 415. D.

Bernardus Helenenſis, anno 1280. VII. 835. C.

Bertrandus Elnenſis, anno 1279. VII. 763. D. idem *Bernardus.* 835. C.

Olarus Elenenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.

Ibitaricus Elnenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.

Joannes Elnenſis, anno 1514. IX. 1734. E.

Lupus Martinez Elnenſis, in Conc. Trid. X. 425. D.

Oliva Helenenſis, anno 1009. VI. 774. C.

Petrus Elnenſis, anno 1368. VII. 1803. B. & 1879. A.

Raymundus Elnenſis, anno 1299. VII. 1205. B.

Riculfus Helenenſis, anno 886. VI. 398. A.

Stephanus Elnenſis, anno 1351. VII. 1688. B.

Wenedurius Helmenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.

Udalcherus archipresbyter Helenenſis, anno 1027. VI. 841. A.

ELEUSINUS. *Vide,* ELUSÆ.

ELEUTHERNÆ, *in inſula Creta; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἐλευθέρνα. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XX. Eleutherna.

Epiphanius Eleutheroæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

Euphratas Eleutherniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C.

ELEUTHEROPOLIS, *in Palæſtina prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἐλευθερόπολις.

Anaſtaſius Eleutheropoleos, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.

Euphrates Eleutheropolis, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B.

Eutychius Eleutheropoleos, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E. in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

Gregorius Eleutheropoleos, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.

Macrinus Eleutheropolis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.

Theodoſius Eleutheropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

ELFANTARIENSIS, *qui &* AB. ELEFANTARIA, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Vaſſinus Elfantarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

ELIBERITANUS, *in Bætica, ut dictum eſt ſuo loco ad Concil. Eliberitan.*

Ala Eliberitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.

Argebadorus Eliberitanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.

Argibulo Eliberitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.

Baddo Eliberitanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.

Centuritus Eliberitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. C.

Etherius Eliberitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.

Flavius Eliberitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.

Joannes Eliberitanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.

Orontius Illeberitanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.

Petrus Eliberitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.

Petrus Elibertinenſis, anno 877. VI. 190. D.

Piſinus Elliberitanus, anno 610. III. 550. A. 568. E.

Stephanus Eliberitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C. in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.

ELICITANUS, *qui &* DOTANUS. *Vide,* ILLICITANUS.

ELIENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*

Donatianus Elienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

Fuſculus Elienſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E. 1081. A.

ELIENSIS, *in Anglia:* Ely: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*

Gaufridus Elienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.

Henricus Elienſis, anno 1235. VII. 246. E.

Herveus Elienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.

Simon Elienſis, anno 1342. VII. 1655. C.

Willielmus de Longocampo Elienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.

DE ELIOCROTA, *olim ubi confinium eſt regni Granatenſis, & Murcienſis; nunc* Lorca, *ut periti cenſent.*

Succeſſus de Eliocrota, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.

ELIPENSIS. *Vide,* ILIPENSIS.

ELIPLENSIS. *Vide,* ILIPLENSIS.

ELMHAMENSIS, *in Anglia.*

Ailwinus Elmhamenſis, anno 1021. VI. 826. E.

Ealheard Elmhamis, in Conc. Clovesh. IV. 969. C.

ELNENSIS. *Vide,* ELENENSIS.

ELORENSIS, ſive ELORONENSIS, *in*

Vaſconiæ: Oleron : *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*
Amatus Elorenſis, anno 1074. VI. 1262. A. Elorenſis in Vaſconia, anno 1079. VI. 1411. E. *al.* Elioreſis. *Et* Olorenſis. 1414. C. *Et* Oloronenſis. 1514. A.
Compainhus Elorenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Licerius Eloronenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A. idem *Lucerius* Eloronenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.

ELOSANUS, *in Vaſconia, nunc Auſcitano archiepiſcopatui unitus. Hinc Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXIII. *ſunt* Eluſates: *vicus nunc* Eauſe, *&* Eleuſe.
Aſpaſius Eloſenſis, in Conc. Aurelian II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. B.
Clarus de Eluſa, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Laban Eloſanus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Leontius Eluſanus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Mamertinus Eloſas, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267 C.
Paſquinus Eluſienſis, anno 1438. IX. 728. E.
Sinoeus Eloſanenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. D.
Theodulus Eluſæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1530. E.

ELOTANUS, *in Caſtella vetere : ſitu ignoto.*
Sanabilis Elotanus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.

ELUENSIS, *in Portugallia*; Elvas : *ſub archiepiſcopatu Oliſiponenſi.*
Joannes Elvenſis, anno 1512. IX. 1637. D.

ELUSANUS. *Vide*, ELOSANUS.

ELUSÆ, *in Palæſtina tertia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἔλουσα. *Eſt &* Eluſa *apud Hieronymum in vita S. Hilarionis.*
Aretas Eluſæ Palæſtinæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Petrus Eleuſinus, (*pro*, Eluſæ,) in epiſt. Joannem CP. II. 1546. B.

ELUSORUM, *in Phrygia Pacatiana, ubi Ecthesis habet*, ὁ Ἐλούσης. *Notitiæ tres*, Ἔλουζα, *pro* Ἔλουσα.
Euſtratius Eluſorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Macedonius Eluſorum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.

E M

EMERITENSIS, *in Luſitania* : Merida : *nunc Compoſtellam tranſlatus. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXV. Auguſta Emerita.
Florentius de Emerita, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 655. A.
Innocentius Emeritenſis, anno 610. III. 548. D.
Liberius Emeritanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B. Emeritenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. D.
Maſſona Emeritenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. C. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Maximus Emeritenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1770. D. in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.
Orontius Emeritenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. B. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Patruinus Emeritenſis, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Proficius Emeritenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1007. B.
Stephanus Emeritenſis, in Conc Tolet. IV. anno 633. III. 595. E. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.

EMESENUS, *in Phœnicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſcribitur*, Ἔμισα μητρόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XIX. Emeſeni. *In nummis antiquis*, ΕΜΙΣΩΝ, & ΕΜΙΣΗΝΩΝ.
Anatolius Emiſenus, in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Paulus Emeſæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Paulus Emeſæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. C. 1533. A.
Pompeianus Emeſæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Uranius Emeſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Porphyrius archid. vices agens Uranii Emeſeni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A. 398. E.

EMINENTIANENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Marcianus Eminentianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. E.
Victor Eminentianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

EMINIENSIS, *in Luſitania* : Agueda. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXV. Æminium.
Poſſidonius Eminienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.

EMONENSIS, *in ditione Veneta* : Citta Nuova : *ſub patriarcha Aquileienſi.*
Alexander de Urſis epiſc. Emonienſis, in Conc. Trid. X. 47. B.
Maximus Emonenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Thomas Emonenſis, anno 1416. VIII. 481. B.

EMPURITANUS, *in Catalonia* : Ampurias : *unde ei tractus nomen*, l'Ampurdan.
Caſtius (al. *Caſonius*) Empuritanus, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Domnidei Empuritanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C. Impuritanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Fructuoſus Empuritanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Galanus Empuritanus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. in Barcinon. anno 599. III. 539. C.
Gaudila Empuritanus, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A. idem *Gundilanus* Impuritanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Ludovicus Empuritenſis, anno 1515. IX. 1783. D.
Paulus Impuritanus, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1043. A.
Sifaldus Emporitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Galanus archipresbyter Empuritanus, (al. *Gaïanus*) in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.

EN

ENERENSIS, *in Numidia.*
Maximinus Enerenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. A.

ENGOLISMENSIS, *in Aquitania* : Angoulesme : *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Ademarus Engoliſmenſis, anno 1080. VI. 1605. B.
Andreas Epheſi, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Antonius Engoliſmenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Aptonius Ecoliſmenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Carolus de Bony Engoliſmenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Girardus Engoliſmenſis, anno 1040. VI. 918. B.
Gerardus Engoliſmenſis, anno 1122. VI. *parte II.* 1973. B. idem *Girardus* Engoliſmenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1800. C.
Guillelmus Ecoleſmenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Grimoaldus Engoliſmenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Helias Equaliſmorum, anno 862. V. 554. E. 633. A.
Hugo Engoliſmenſis, anno 989. VI. 718. B. anno 990. VI. 862. C.
Landebertus Eglinenſis, (*hoc eſt*, Encoliſmenſis :) in Concilio Narbon. anno 788. IV. 822. D.
Launus Æcolenenſis, (*pro*, Encoliſmenſis.) in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Lupicinus Ecoleſimenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D. in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.
Egerius presb. pro Lupicino Ecoliſmenſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Namatius Ecoliſmenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Nicaſius Engoliſmenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Petrus Engoliſmenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Roho Engoliſmenſis, anno 1031. VI. 860. C.

EP EQ

EPAGRENSIS, *in Hiſpania.*
Sanagius Epagrenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.

EPHESUS, *Aſiæ Proconſularis metropolis : in Notitiis Græcis*, Ἔφεσος μητρόπολις.
Andreas Epheſi, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Baſilius Epheſi, in Conc. CP. anno 870. V. 923. B.
Gregorius Epheſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Heraclides Epheſinus, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Hypatius Epheſi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Joannes Epheſi, in epiſtola Leonis Imp. II. 691. D.

Joannes Epheſi, in ſeptima ſynodo. IV. 458. A.
Joaſaph Epheſius, poſt Conc. Florent. IX. 636. E.
Marcus Epheſius, *Eugenicus*, in Conc. Ferrarienſi & Florentino. IX. 11. B. 187. A. vicem tenens Patriarchæ Antiocheni, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. B. Florent. anno 1439. IX. 187. A.
Stephanus Epheſi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. D. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Theodorus Epheſi, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Memnon Epheſius, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1527. B.
Menophantus Epheſinus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E. idem *Menophantus* ab Epheſo, Arianus. I. 681. D. idem *Menophanes* ab Epheſo, Arianus. I. 654. E.

EPIPHANIENSIS, *in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἐπιφάνεια. Plinio, lib.* v. *ſect.* XXII. Epiphania.
Amphion Epiphaniæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.
Baſilius Epiphaniæ, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Euſtaſius ab Epiphania, Arianus. I. 682. B.
Euſtathius Epiphaniæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Heſychius Epiphanienſis, e Cilicia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Marinus Epiphaniæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Nicetas Epiphaniæ Ciliciæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B. in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Polychronius Epiphaniæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1533. B. 1578. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E.

EPIPHANEENSIS, *in Syria ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἐπιφάνεια. Plinio, lib.* v. *ſect.* XIX. Epiphaneenſes.
Coſmas Epiphaniæ, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. B.
Epiphanius Epiphaniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Euſebius Epiphaneenſis e Syria, in Conc. CP anno 381. I. 815. A.
Mauricius Epiphaneenſis, e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Sergius Epiphaniæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. D.
Stephanus Epiphaniæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.

EPIRUS, *ubi nunc eſt Albania inferior, & Larta, & Joannina.*
Eugenius Epiri, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.

EPOREDIENSIS, *in Pedemontio*; Ivrea: *ſub archiepiſcopatu Taurinenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XXI. Eporedia.
Aloyſius Iporienſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Azo Eporedienſis, anno 876. VI. 169. D.
Boniſacius Iporigienſis, anno 1513. IX. 1690. B.
Deſiderius Eporedienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Eulogius Iporienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. A.
Gannarus (Ughello, Goëmannus, *ſive* Germanus Yporienſis, *pro* Eporedienſis.) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Henricus Eporedienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Joannes Eporedienſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Joſeph Eporedienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Ogerius Eporedienſis, anno 1075. VI. 1331. C.
Warmundus Eporedienſis, anno 1015. VI. 819. B.

EQUILENSIS, *in Marchia Tarviſina, Venetæ ditionis*, Ieſol diſtrutto.
Petrus Equilenſis epiſcopus. VI. 7. E.

EQUIZOTENSIS, *ſive* EQUIZETANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Pacatus Equizotenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Victor Equizetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.

EQUALISMORUM. *Vide*, ENGOLISMENSIS.

ER

ERISTÆ, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Ἐρίστη: in Ecthesi, ὁ Ἀρίστης. At Photius, in epiſt.* XX. ὁ Ἀρίστης.
Taraſius Eriſtæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

ERIZORUM, *in Caria, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἔριζος.
Joannes Erizorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.
Magnus Erizorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.
Papias Erizorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D. idem *Papias* Erizon. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.

ERMIANENSIS, *in Byzacena. Vide*, HERMIANENSIS.

ERYMNORUM, *in Theſſalia, ubi ſunt* Erymnæ, *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVI.
Methodius Erymnorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

ERYTHRÆ, *in Aſia Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Ἐρυθραί, *ſub archiepiſcopatu Epheſino.*
Arſapius Erythreæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.
Gemellinus Erythræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. E.
Theoctiſtus Erythrarum, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Theophilus Erythræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Tychicus Erythræorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1429. B.

ES ET

ESBUNTIS, *in provincia Arabiæ, cujus eſt* Βόστρα μητρόπολις, *ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἔσβους. *Ibi ſunt Plinio, libro* v. *ſect.* XII. Esbonitæ. *In nummis antiquis*, ΑΥΡ. ΕСΒΟΥС.
Plato Esbuntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Zoſus Esbuntis Arabiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1455. D. 1534. B.

ESCULANUS. *Vide*, ASCULANUS.

ESERNIATENSIS, *in provincia Laboris*; Iſernia; *ſub archiepiſcopatu Capuano.*
Odelgarius Eſerniatenſis, anno 877. VI. 190. E.

ESINUS. *Vide*, ÆSINUS.

ESTONUM, *in Livonia; quæ nunc regio vetus nomen illud retinet*, Eſten, *ſive* Eſtland.
Fulco Eſtonum, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1443. C.

ETENNORUM, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἐτέννη *ſive* Ἐτένη.
Eudoxius Etennorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D. Etennenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Paulus Eutinnorum, (*pro* Etennorum:) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.
Petrus Etæni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

EV

EVAZENSIS, *in Aſia Proconſulari, cujus Epheſus metropolis eſt: ex Notitia Græca, in qua ibi ſunt* Εὔαζα.
Eutropius Evazorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. B.
Nicodemus Evazenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Olympius Evazon, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

EUBOEÆ, *quæ hodie* Negrepont.
Anatolius Eubœæ, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 718. A.

EUCARPIENSIS, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Εὐκαρπία. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. Eucarpeni. *In nummis antiquis*, ΕΥΚΑΡΠΕΩΝ.
Auxamanus Eucarpienſis, in Conc. CP, anno 381. I. 817. A.
Conſtans Eucarpiæ, in ſeptima ſynodo, IV. 467. C.
Conſtantinus Eucarpiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Cyriacus Eucarpiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C. Eucarpienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Dionyſius Eucarpenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Eugenius Eucarpienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.

EUCHAITARUM, *in provincia Helenoponti, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Εὐχάιτα αὐτοκέφαλος: *Theodoro lectori, lib. 2. pag.* 559. τὰ Εὐχάιτα: *& pag.* 563. ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις. *Zonaræ, lib.* XVII. *num.* 3. *ſub Joanne Tzimiſce*: τὴν Εὐχανίαν, ἢ Εὐχάιτα, quæ novo nomine a S. Theodoro martyre, *inquit*, Θεοδωρούπολις eſt appellata.
Epiphanius Euchaitarum, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.

Euphemianus Euchaïtarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theophylactus Euchaïtarum, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.

EUDOCIADIS, *in Pamphylia, eadem in Notitiis Græcis quatuor Lyciæ adtributa*, Εὐδοκιάς.
Calliſtus Eudociadis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Conſtantinus Eudociadis, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Innocentius Eudoxianus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Photinus Eudociatarum, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.

EUDOXIADIS, *in Galatia ſecunda, ex Notitiis quatuor Græcis, in quibus eſt ibi* Εὐδοξιάς.
Aquilas Eudoxiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Menas Eudoxiadis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.

EUDOXIOPOLEOS, *in provincia Europæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σηλυμβρία αὐτοκέφαλος: *adjiciente Socrate, libro* VII. *cap.* XXXVI. Εὐδοξιούπολις (*pro* Εὐδοξιόπολις) ἡ τὸ παλαιὸν Σηλυμβρία καλουμένη. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia*, Selymbria.
Patricius Eudoxiopolis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Romanus Eudoxiopolis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C. Eudoxiopolis, id eſt, Selymbriæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A.

EUGUBINUS, *in Ducatu Urbinate, olim in Umbria*; Gubio: *exemptus a juriſdictione archiepiſcopi Urbinatis.*
Benenatus Eugubienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Dominicus Eugubienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Erſo Eugubinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Marianus Sabellus Eugubinus, in Conc. Trid. X. 424. A.
Ofreductus Eugubinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Rodulphus Eugubinus, anno 1059. VI. 1067. C.
Teudaldus Eugubinenſis, anno 1037. VI. 916. B.

EULANDRENSIS, *ignotus.*
Myron Eulandrenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B. idem *Myrus* Eulandrenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

EUMENIÆ, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Εὐμένεια. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. Eumenia. *In nummis antiquis*, ΕΥΜΕΝΕΩΝ.
Epiphanius Eumeniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Leo Eumeniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Paulus Eumeniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Theodorus Eumenienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.

EUPHRATESIA, *in Notitiis Græcis provincia eſt, cujus eſt* Ἱεράπολις μητρόπολις, *in Syria.*
Auguſtus Euphrateſiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

EURIPI, *hoc eſt, Chalcidis, quæ eſt in Euripo, ſive in Eubæa*: Negrepont. *In recenti Notitia Græca, archiepiſcopalis thronus* Εὐρίπου ἐπισκοπή οὐκ ἔχει, *nullos habet ſuffraganeos.*
Theodorus Euripi, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.
Theophylactus Euripi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

EUROEÆ, *in Epiro vetere, cujus eſt* Νικόπολις μητρόπολις, *ex Notitia Græca, in qua eſt etiam ibi* Εὔροια.
Eugenius Euromæ, (*pro* Euroeæ:) in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Marcus Euroeæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A.
Theodotus Euroeæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.

EUROMÆ. *Vide*, EUROEÆ.

S. EUSEBII.
Bonus ſancti Euſebii, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. D.

DE EVUSO, *quæ inſula eſt in regno Majoricæ.* Yviça.
Opilio de Evuſo, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.

EX EZ

EXALANUS, Ἐξάλους, *in Palæſtina, ignotus.*
Parthenius Exalanus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.

EXINUS. *Vide*, ÆSINUS.

EXONIENSIS, *in Anglia*: Exceſter: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Bartholomæus Exonienſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1610. C.
Guillelmus Exceſtrenſis, anno 1127. VI *parte II. circa med.* 1129. B.
Joannes Exonienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Joannes Exonienſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Osbernus Exonienſis, anno 1072. VI. 1174. D. anno 1075. VI. 1557. C. Exceſtrenſis, anno 11.. VI. *parte II.* 1845. A. idem Exonienſis. 1863. C.
Petrus Exonienſis, anno 1287. VII. 1071. D.
Robertus Exceſtrenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. D. Exonienſis, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1372. C.
Thomas Exonienſis, anno 1382. VII. 1892. A.

EZERI, *in Theſſalia: in Ecthesi Andronici ibi ponitur* ὁ Ἐζήρ.
Damianus Ezeri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

F

FALARITANUS, *in Piceno olim*: Faleroni. *Plinio, libro* III. *ſect.* XVIII. Falarienſes.
Caroſus Faralitanus, (*pro* Falaritanus:) in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Creſcentius Falaritanus, anno 1015. VI. 820. B. Fallarenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Hadrianus Falaritanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Joannes Falerinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Joannes Falaritanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. A.
Joannes Falaritanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Tribunitius Phalaritanus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.

FALLASENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Salo Fallabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

FAMAGUSTANUS, *in inſula Cypro*; Famaguſta: *ſub archiepiſcopatu Nicoſienſi.*
Albertus Famaguſtanus, anno 1596. X. 1928. B.
Marcus Famaguſtanus, anno 1340. VII. 1753. B.
Mathias Famaguſtenſis, anno 1514. IX. 1735. E.
Michaël Famaguſtanus, Græcus, anno 1340. VII. 1753. C.
Petrus Famaguſtanus, anno 1409. VIII. 101. D.
Philippus Bonus epiſc. Famaguſtenſis, in Conc. Trid. X. 47. E.

FANENSIS, *in Ducatu Urbinate*; Fano: *immediate ſubeſt ſummo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Colonia Fanum Fortunæ. *Melæ*, colonia Faneſtris.
Agripertus Faneſtrenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Dominicus Fanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. C.
Hippolytus Capiluppus Fanenſis, in Conc. Trid. X. 426. B.
Joannes Fanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.
Joannes Baptiſta Phanenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Marcus Fanenſis, anno 877. VI. 191. A.
Mimaldus (Ughello *Monaldus*) Phanenſis, anno 1179. VI. *parte II, in fine.* 2056. C.
Petrus Bertanus epiſc. Fanenſis, in Conc. Trid. X. 26. B.
Rihelardus Fanenſis, anno 967. VI. 653. B.
Scholaſticus Fanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Vitalis Faneſtrenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.

FARDUNENSIS, *qui & VERDENSIS, in Saxonia inferiore*: Werden: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Adalguardus Fardunenſis, anno 932. VI. 573. C. *Vide etiam* VERDENSIS.

FARENSIS, *ſive* PHARENSIS, *& idem* LESINENSIS, *in inſula Dalmatiæ*, Leſina: *ſub Venetis, & ſub archiepiſcopatu Spalatino. Plinio, libro* III. *ſect.* XXX. Pharia inſula cum oppido.
Marcianus Farenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Severinus Farenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Thomas Farenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Ugo Farenſis, anno 1037. VI. 916. B.

FATENSIS, *in Numidia.*

Honoratus Fatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

FAVENTINUS, *in Romandiola;* Faënza: *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Gerardus Faventinus, anno 954. VI. 617. E. anno 967. VI. 652. E. anno 973. VI. 692. C.
Gualterius Faventinus, anno 1253. VII. 439. B.
Hildeprandus Faventinus, anno 997. VI. 754. C.
Jacobus Faventinus, anno 1514. IX. 1734. C. anno 1516. IX. 1836. D.
Joannes Faventinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Joannes Baptiſta Sighicellius Faventinus, in Conc. Trid. X. 428. D.
Juſtus Faventinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Leontius Faventinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Matthæus Faventinus, anno 1310. VII. 1318. E.
Petrus Faventinus, anno 1409. VIII. 102. B.
Thomas Faventinus, anno 1438. IX. 728. E.
Vitalis Faventinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.
Y..... Faventinus, anno 1286. VII. 949. E. Ughello eſt *Ugolinus.*

FAUSTINOPOLEOS, *in ſecunda Cappadocia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φαυστινόπολις *: & ex Antonino, apud quem eſt* Fauſtinopolis *in Cappadocia.*
Daniël Fauſtinopolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1458. A. 1534. A. 1578. E.
Joannes Fauſtinopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Patrophilus Fauſtinopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

FE

FEBIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Succenſianus Febianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

FELTRENSIS, *in ditione Veneta,* Feltre: *ſub Patriarchatu Aquileienſi.*
Fonteius Feltrinas, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 527. A.
Henricus Feltrenſis, anno 1416. VIII. 481. A.
Jacobus Feltrenſis, anno 1596. X. 1928. B.
Philippus Maria Campegius Feltrenſis, in Conc. Trid. X. 426. A.
Teupertus Feltrenſis, anno 967. VI. 652. E.
Thomas Campegius epiſc. Feltrenſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.

FENUCLETENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Felix Fenucletenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

FERADIMAIENSIS, *qui &* FERADITANI-MAJORIS, *in Byzacena.*
Aurelius Feradimaïenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Felicianus Feraditanæ majoris, in Collat. Carthag. I. 1088. B.
Vincentianus Feraditani majoris, in Collat. Carthag. I. 1080. D.

FERENTINUS, *in Campania Romana;* Ferentino: *Summo Pontifici immediate ſubjectus. Plinio, lib.* III. *ſect.* VIII. Ferentinum.
Agnellus Ferentinenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. B.
Arfridus Ferentinas, anno 998. VI. 758. C.
Baſſus Ferentinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. Ferentinus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 960. E.
Bonitus Ferentinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Benedictus Ferentinus, anno 1015. VI. 820. D.
Dominicus Ferentinas, anno 993. VI. 728. B.
Hadrianus Ferentinas, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Jacobus Ferentinus, anno 1277. VII. 753. C.
Innocentius Ferentinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Joannes Ferentinas, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Luminoſus Ferentinas, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Maximinus Ferentanenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Robertus Faientinenſis, (*pro* Ferentinenſis,) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Rodulfus Ferentinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Romanus Ferentinenſis, anno 963. VI. 627. C.
Stephanus Ferentinas, anno 761. III. 2003. C.
Stephanus Ferentinas, anno 879. VI. 210. B.
Tranquillus Firmanus, (*pro* Ferentinus,) anno 1513. IX. 1690. B. idem *Tranquillus* Ferentinus, anno 1514. IX. 1735. B.

FERENTISPOLIMARTIÆ, *in Patrimonio S. Petri,* Bomarzo, *ut creditur: inter Viterbium & Hortam.*
Bonitus Ferentiſpolimartiæ, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.

FERETRANUS, *in Ducatu Urbinatenſi;* Monte Feltro: *ſub archiepiſcopatu Urbinate.*
Ennius Maſſarius Feretranus, in Conc. Trid. X. 422. E.
Maximinus Feretranus, anno 877. VI. 191. A.
Ubertus Feretranus, anno 1310. VII. 1319. A.

FERNENSIS, *forte pro* FARNENSIS, *quod eſt ab inſula nomen ex adverſo Northumbriæ, in Anglia;* Farne.
Albinus Fernenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

FERRARIENSIS, *in Romandiola;* Ferrare: *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Alphonſus Roſettus Ferrarienſis, in Conc. Trid. X. 422. D.
Joannes Ferrarienſis, anno 1438. IX. 728. E. anno 1439. IX. 425. C.
Martinus Ferrarienſis, anno 954. VI. 617. E.
Petrus Ferrarienſis, anno 1438. IX. 728. D.
Sabbatinus Ferrarienſis, anno 964. VI. 631. E.
Viator Ferrarienſis, anno 877. VI. 191. A. anno 881. VI. 92. E. 93. A.

FESSEITANUS, *in Numidia.*
Adeodatus Feſſeitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

FESULANUS, *in Hetruria;* Fieſole: *ſub archiepiſcopatu Florentino.*
Braccius Martellus epiſc. Feſularum, in Conc. Trid. X. 26. A.
Grauſolphus Feſulenſis, in Conc. Romano, anno 826. VI. 61. D.
Jacobus Feſulanus, anno 1037. VI. 916. C.
Lamfractus (Ughello *Lanfrancus*) Feſulanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Petrus Camaianus Feſularum, in Conc. Trid. X. 423. C.
Ruſticus Feſulanos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Tranſmundus Feſulanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Zenobius Feſulanus, anno 877. VI. 190. E.
Zenobius Feſulanus, anno 967. VI. 653. A.

FI FL

FICENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Abus Ficenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Felix Ficenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.

FICOCLENSIS, *in Romandiola, cujus metropolis Ravenna eſt. Nunc* Cervia *dicitur. In vita S. Baſtiani epiſcopi Ficoclenſis,* Phicole *ſcribitur mendoſe, pro* Phicocle.
Bonus Ficuclenſis, (*pro* Ficoclenſis:) in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Gerontius Fidenas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Leo Ficodenſis, (*pro* Ficoclenſis:) anno 997. VI. 754. C.
Stephanus Ficodenſis, (*pro* Ficoclenſis:) anno 967. VI. 652. E.

FIDENAS, *in Latio: ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Fidenates: *&* ager Fidenas, *lib.* X. *ſect.* XLI.
Juſtinus Fidentinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.

FIDOLOMENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Oneſimus Fidolomenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

FILACENSIS, *in Byzacena.*
Bonifacius Filacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

FIRDENSIS, *in Germania: pro* VERDENSIS, *in Saxonia inferiore,* Verden: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Gerolphus Firdenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.

FIRMANUS *archiepiſcopatus, in Marchia Anconitana.* Fermo.
Heodicius Firmanus, anno 879. VI. 82. D.
Hubertus Firmenſis, anno 998. VI. 758. B.
Joannes Firmanenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Firmanus, anno 1416. VIII. 481. B.

Jovianus Firmianus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Leonardus Fermanenſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Lupus Firmienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Nicolaus Albergatus, S. Crucis, Cardinalis Firmanus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E. 26. E.
Petrus Firmanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2056. B.
Uldericus Firmenſis, anno 1059. VI. 1067. B.

FISSANENSIS, *in Numidia.*
Turraſius Fiſſanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.

FLAVIADIS, *in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φλαϐιαὰς.
Andreas Flaviadis, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. B.
Georgius Flaviadis, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Nicetas Flaviadis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.

FLORENTINUS *archiepiſcopatus, in Hetruria:* Florence.
Aliprandus Florentinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Amelgerins Florentinus, anno 1062. VI. 1117. D.
Andreas Florentinus, anno 876. VI. 169. E.
Antonius Altovitus archiepiſcopus Florentinus, in Conc. Trident. X. 419. E.
Atto Florentinus, anno 1037. VI. 916. C.
Fluentius Florentinus, anno 1105. VI. *parte II.* 1877. D.
Franciſcus Florentinus, anno 1415. VIII. 383. C.
G. Florentinus, anno 1016. VI. *parte II.* 1837. B.
Jacobus Florentinus, anno 1409. VIII. 101. D.
Ignizo Florentinus, anno 969. VI. 681. A.
Julius Florentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Julius Florentinus, anno 1513. IX. 1672. C.
Ludovicus Florentinus, anno 1429. IX. 425. B.
Rainerius Florentinus, anno 1073. VI. 1198. B. idem *Reginherius* Florentinus, anno 1079. VI. 1016. A.
Reparatus Florentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. A.
Robertus Florentinus, anno 1075. VI. 1554. E.
Sichelmus Florentinus, anno 967. VI. 652. C.

S. FLORI, *in Aquitania*, Saint Flour: *ſub archiepiſcopo Bituricenſi.*
Bertrandus S. Flori, anno 1415. VIII. 317. D.
Petrus de la Baume S. Fori, anno 1584. X. 1508. B.

FLORIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Reſtutus Florianenſis, in Conventu Africano, anno 484. II. 874. C.

FLUMENPISCENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Reſtitutus Flumenpiſcenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.
Victor Flumenpiſcenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

FLUMENZERITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Paulus Flumenzeritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

FO

FONTANENSIS, *in Anglia: ubi* Fons clarus, *hodie* Schirburne: *in Comitatu* de Dorceſter.
Brithelmus Fontanenſis, anno 969. VI. 683. E. idem *Brichtelm.* 685. B.

FORMENSIS, *in Numidia.*
Juſtus Formenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. A.
Menſor Formenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Ponticanus Formenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

FORMIANUS, *olim in Latio novo. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Formiæ.
Adeodatus Formienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D. Formianus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Adeodatus Formianus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. A.
Bonitus Formianus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Martinianus Formianus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

FOROCLODIENSIS, *in octava Italiæ regione, ubi* Forum Clodii, *apud Plinium, libro* III. *ſect.* XX.
Callonicus (al. *Colonicus*) Foroclodienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C. anno 502. II. 982. A. idem *Colonus* Foroclodienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.
Gaudentius Foroclodienſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

FOROCORNELIENSIS, *qui &* IMOLENSIS, *in Romandiola:* Imola: *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Sinibaldus Forocornelianus, anno 1270. VII. 652. E. idem *Sinibaldus* Imolenſis, anno 1286. VII. 949. B.

FOROFLAMINIENSIS, *cui ſucceſſit* Fulginatenſis, *in Umbria*, Foligni: *immediate ſubjectus ſummo Pontifici. Plinio, lib.* III. *ſect.* XIX. Foroflaminienſes.
Bonifacius Foroflaminienſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 982. A.
Decentius Foroflaminienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. E.

FOROJULIENSIS, *in parte Galliæ Narbonenſis, quæ Provincia vocatur:* Fréjus: *ſub archiepiſcopatu Aquenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* V. Forum Julii Octavanorum colonia Pacenſis.
Ægidius Forojulienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Bartholomæus Forojulienſis, anno 1326. VII. 1493. D. anno 1337. VII. 1623. B.
Bartholomæus Forojulienſis, anno 1624. XI. 57. C.
Benedictus Forojulienſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Gratianenſis presb. pro Deſiderio Forojulienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Exſpectatus Forojulienſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A. Pariſ. 336. C.
Epiphanius presb. pro *Exſpectato* Forojulienſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.
Joannes Forojulienſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Leontius Forojulienſis, laudatur in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. E.
Theodorus Forojulienſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. D.
Victorinus Forojulio, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Joannes presb. pro Victorino Forojulii, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.

FOROJULIENSIS, *in decima Italiæ regione, ubi Plinius, lib.* III. *ſect.* XXIII. Forojulienſes cognomine Tranſpadanos *collocat. Oppido nomen hodie*, Cividad di Friuli, *&* Patria di Friuli.
Aſterius Forojulienſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Gaucelinus Forojulienſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Joannes Forojulienſis, anno 963. VI. 627. C.
Simon Aleotus Forojulienſis electus, in Conc. Trid. X. 427. B.

FOROLIVIENSIS, *in Romandiola:* Forli: *ſub archiepiſcopatu Ravennate. Plinio, libro* III. *ſect.* XX. Furum Livii.
Alexander Livienſis, *ſive* Forolivienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2058. B.
Aloyſius Forolivienſis, anno 1438. IX. 734. A.
Joannes Forolivienſis, in Conc. Ferrat. anno 1438. IX. 26. E.
Petrus Forolivienſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Raynaldus Forolivienſis, anno 1286. VII. 949. E.
Richelmus Livienſis, anno 1253. VII. 439. B.
Rodulphus Forolivianus, anno 1270. VII. 651. E.
Ubertus Livienſis, anno 997. VI. 754. C.
Vincentius Livienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.

FORONOVANUS, *in quarta Italiæ regione, ubi Plinius, libro* III. *ſect.* XVII. *habet* Forum novum: *cujus ſolum epiſcopium ſupereſt; incolis dictum* Veſcovio.
Aſterius Foronovanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Paulus Foronovanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Projectitius Foronovanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

FORONTONIANENSIS, *qui &* FRRONTONIANENSIS, *in Byzacena.*
Felix Forontonianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

FOROPOPILIENSIS, *in octava Italiæ regione, ubi* Forum Popilii *Plinius collocat, libro* III. *ſect.* XX. *Oppido nomen hodie*, Forlimpopolo.
Arnaldus Popilienſis, anno 967. VI.

652. D. idem *Harnaldus* Popilienſis, anno 954. VI. 617. E.

Joannes Foropompilienſis, anno 1253. VII. 439. D.

Lamfredus Popilienſis, *ſive* Foropopilienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. B.

Magnus Pupilenſis, in Conc. Rom. anno 1139. III. 1139. E.

Oneſtus Forumpopulonenſis, anno 1037. VI. 916. B.

Petrus Foropompilienſis, anno 1310. VII. 1319. A.

Ravaldeus Foropompilianus, anno 1270. VII. 652. E.

Stephanus Popilienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.

Teupertus Pupilienſis, anno 997. VI. 754. C.

Thaddæus Forlipopilienſis, anno 1286. VII. 949. B.

FOROSEMPRONIENSIS, *in Ducatu Urbinate*: Foſſombrone: *ſub archiepiſcopatu Urbinate. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Foroſempronienſes.

Benedictus Foroſempronienſis, anno 1049. VI. 973. C.

Gabriel Sinforienſis, (*pro* Sempronienſis.) anno 1438. IX. 728. E.

Innocentius Foroſempronienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.

Joannes Foroſempronias, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.

Leopardus Foroſempronias, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.

Nicolaus Foroſempronienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2056. B.

Paulus Foroſempronienſis, anno 1514. IX. 1734. E.

Petrus Foroſempronias, anno 876. VI. 115. E. 175. E. Foroſempronii, anno 878. VI. 197. E.

FORTIANENSIS, *qui &* FORIANENSIS, *&* FORATIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Bonifacius Fortianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

DE FORU-TROJANI, *in Sardinia.*

Martinianus de Forutrojani, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.

FOSSÆ CLODIENSIS, *in ditione Veneta*, Chiozza: *ſub Patriarcha Veneto. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Foſſa Clodia.

Marinus Glogenenſis, (*pro* Clugienſis) ſive Foſſæ-Clodienſis anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2058. D.

Luido Gloſinenſis, anno 967. VI. 653. A.

FOSSALENSIS, *qui &* FUSSALENSIS, *in Numidia.*

Melior Foſſalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

FR

FREQUENTINUS, *in Principatu Ulteriore*, Ficento: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*

Jaquintus Frequentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. A.

FRISINGENSIS, *in Bavaria*; Freiſingen: *ſub archiepiſcopatu Salisburgenſi.*

Abraham Friſingenſis, anno 967. VI. 653. A.

Albertus Friſingenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1569. A.

Conradus Friſingenſis, anno 1267. VII. 579. D.

Egilbertus Frinſingenſis, anno 1006. VI. 772. A.

Hanno Friſingenſis, anno 1281. VII. 855. D.

Lantbertus Friſingenſis, anno 936. VI. 577. E. anno 952. VI. 616. D.

Otto Friſingenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.

Waldo Friſingenſis. VI. 126. A. anno 895. VI. 456. D.

FRONTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Donatus Frontenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

FRONTONIANENSIS, *qui &* FROTONIANENSIS, *in Byzacena.*

Bonifacius Frontonianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

FV

FULGINATENSIS, *in Umbria*: Foligni: *ſubeſt immediate Summo Pontifici. Plinio, lib.* III. *ſect.* XIX. Fulginates.

Azo Fulginenſis, anno 1059. VI. 1067. B.

Benedictus Fulginas, anno 967. VI. 652. D.

Candidus Fulginienſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.

Chriſtophorus Fulginatenſis, anno 1438. IX. 728. E.

Dominicus Fulginienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.

Florus Fulginas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.

Fortunatus Fulginas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D. in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.

Lucas Fulginatenſis, anno 1512. IX. 1624. C.

Urbanus Fulginas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.

FUNDANUS, *in provincia Laboris, & regno Neapolitano*; Fondi: *a juriſdictione archiepiſcopi Capuani exemptus.*

Agnellus Fundanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. A.

Aliperius Fundenſis, in Conc. Rom. anno 853. V. 78. E.

Joannes Fundanus, anno 1015. VI. 820. D.

Fauſtus Caſſarellus Fundanus, in Conc. Trid. X. 424. C.

Guntardus Fundanus, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.

Joannes Fundanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2035. C.

Martinus Fundenſis, anno 1059. VI. 1067. C.

Palumbus Fundanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.

Rainerius Fundenſis, anno 998. VI. 758. C.

Simeon Fundenſis, anno 879. VI. 210. B.

Vitalis Fundanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.

FURCONIENSIS, *cui ſucceſſiſſe dicitur Aquilanus*, l'Aquila, *in regno Neapolitano.*

Florus Furconienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. A.

Joannes Furconiæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.

FURNITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Florentius Furnitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.

Geminius, in Conc. Carthag. IV. ſub Cypriano, anno 253. I. 149. A. idem *Geminius* a Furnis, in Conc. Cypriani de Bapt. anno 255. I. 174. C.

Simeon Furnitanus, in Conc. Carthag. anno 325. II. 1082. C.

G

GABALENSIS, *in provincia Syriæ primæ, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Γάϐαλα, ἀρχιεπ. *Eadem* Χελσωύμαις & Κάϐαλα *in Ecтheſi Andronici. Plinio, libro* V. *ſect.* XVIII. Gabale, *in Syria. In nummis antiquis*, ΓΑΒΑΛΕΩΝ.

Domninus Gabalenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.

Joannes Gabalorum, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. D.

Joannis Gabalenſis liber, de vita Severi hæreſiarchæ. IV. 307. E.

Severianus Gabalorum, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.

Zoilus Gabalenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.

GABALENSIS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Γάϐαλα. *In nummis antiquis*, ΓΑΒΑΛΕΩΝ. ΕΡΜΟΣ *amnis.*

Polycarpus Gabalorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. Gabalenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.

Romanus Gabalitanus, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.

GABALENSIS, de Javoux: *in Galliæ regione, quæ nomen habet* le Givaudan: *idem nunc Mimatenſis*, Mande, *ſub archiepiſcopatu Albienſi. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXIII. Gabales. *In nummo Juſtini Aug.* GABALORUM.

Aganulfus Gabalenſis, anno 875. VI. 161. C. idem *Agenulfus* Gabalitanus, anno 876. VI. 174. B.

Agricola Gabalenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

Evanthius Gabalitanus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.

Hilarius Gabalitanus, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. C.

Hildebertus Gabalitanus, anno 1052. VI. 1030. E.

Hugo Gabalenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.

Leonicus Gabalenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.

Optimus diaconus, pro Leonico Gabalenſi, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.

GABINUS, *in provincia Syriæ primæ*, ἀρχιεπ. *in Ecтheſi. Plinio, lib.* V. *ſect.* XIX. Gabeni. *In nummis antiquis*, ΓΑΒΗΝΩΝ.

Petrus Gabbi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 713. B.

Rufinus Tabanorum, (*pro* Gabenorum:)

in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. Gaborum. 1528. D.

GABENUS, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Γάβαι.
Anaſtaſius Gabenus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.

GASENUS, *in Aſia minore, ſitu ignoto.*
Baſſonus Gabenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.

GASINENSIS, *olim in Latio: Plinio, lib.* III. *ſect.* 12. Gabim, *in prima Italiæ regione. In nummis antiquis*, GABINI.
Andreas Gabinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Aſterius Gabinas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Georgius Gavinenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Leo Gabinenſis, anno 876. VI. 175. E. idem *Leo* Gabienſis (al. Sabinenſis;) anno 879. VI. 210. B.
Martinus Gabinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Mercurius Gabinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Nicetas Gabinas, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Petrus Gabinenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D. idem Gavenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B.

GABOPOLITANUS, *idem fortaſſis ac* Gabenus, *ex Palæſtina ſecunda.*
Joannes Gabopolitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.

GADARENSIS, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitia Græca, in qua ibi legitur,* Γάδαρα, ἀρχιεπ. *Plinio, libro* v. *ſect.* XVI. *in Decapolitana Syriæ regione*, Gadara. *In nummis antiquis*, ΓΑΔΑΡΕΩΝ.
Araxius Gadarenus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.
Euſebius Gadarenſis, in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. C.
Gaïanus Gadarenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Joannes Gadaræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Theodorus Gadarorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C. 1530. D.
Theodorus Gadarenſis, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. D.

GADITANUS, *in Andaluſia, Hiſpaniæ provincia:* Cadiz: *ſub archiepiſcopatu Hiſpalenſi.*
Hieronymus de Theodolis epiſc. Gaditanus, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.

GAGUARITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Rogatus Gaguaritanus, in Collat. Carthag. I. 1083. E.

GAISTANUS. *Vide*, CAIETANUS.

GALLESIANUS, *in provincia Patrimonii S. Petri:* Galeſe: *nunc pars diœceſis Caſtellanæ.*
Joannes Gallacenſis, anno 963. VI. 627. C. Galleſianus, anno 964. VI. 631. E. Galiſanus, anno 969. VI. 680. E.
Stephanus Galliſanus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.
Theodorus Galleſienſis, anno 877. VI. 191. A.

GALLIENSIS, *idem* GALLIPOLITANUS, *in provincia Hydruntina, regni Neapolitani:* Gallipoli: *ſub archiepiſcopatu Hydruntino.*
Dominicus Gallienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Donatus Gallenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Hugo Gallienſis, anno 1659. VI. 1067. C.

GANDAVENSIS, *in Belgio:* Gand: *&* Ghent: *ſub archiepiſcopatu Mechlinienſi.*
Cornelius Janſenius Gandavenſis, anno 1570. X. 1206 A.
Petrus Damant Gandavenſis, anno 1607. X. 1968. B.

GANEOSUM, *in Ægypto. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Harpocras Ganeorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

GANENSIS, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Γάνος. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. Ganos, *in Thracia.*
Gennadius Ganenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. Gannenſis, anno 1439. IX. 427.

GANGRENSIS, *in Paphlagonia, ex Notitiis Græcis; in quibus ibi legitur* Γάγγρα μητρόπολις. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* 2. Gangre.
Alexander Gangrenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Alypius Gangrenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.
Baſilius Gangrenſis, in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.
Boſporius Gangrenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. B. 1533. A. 1578. C.
Conſtantinus Gangrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. D.
Nicolaus Gangrenſis; in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Petrus Gangrenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Procopius Gangrenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Sergius Gangrenſis, in ſynodo Trullana. III. 1699. C.
Stephanus Gangrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

GASSENSIS, *in Numidia.*
Felix Garbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. A.
Felix Garbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

GARGARENSIS, *in Aſia Proconſulari, cujus caput Epheſus: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Γάργαρος *&* Γάργαρα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXIII. Gargara, *in Æolide.*
Ephraim Gargarorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Nicephorus Gargarenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Theodorus Gargarenſium, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.

GARDIANUS, *Vide*, GUARDIENSIS.

GARELLÆ. *A Nilo Doxapatrio, inter archiepiſcopatus throno CP. ſubjectos, ſed qui carent ſuffraganeis, ponitur* XIII. *loco,* ἡ Γαρέλλα.

GARIHELÆ. *Idem fortaſſis.*
Baſilius Garellæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Hypatius Garihelæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. C.
Siſinnius Garielenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

GARRIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Secundinus Garrianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

GATTIANENSIS, *ſive* GATIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Januarius Gattianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Victor Gatianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.

GAUDIASENSIS, *in Numidia.*
Victor Gaudiabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

GAVENSIS. *Vide*, GASINENSIS.

GAVINENSIS. *Vide*, GASINENSIS.

GAURIANENSIS, *in Numidia.*
Januarius Gaurianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

GAURIENSIS. *Vide*, CAURIENSIS.

GAUVARITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Victor Gauvaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

GAZABIANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Saturninus Gazabianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. C.

A-GAZAUFALA, *in Numidia.*
Sabinianus a Gazaufala, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. E.

GAZENSIS, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Γάζα ἀρχιεπ. *Plinio, libro* v. *ſect.* XIV. Gaza, *in Palæſtina. In nummis antiquis*, ΓΑΖΑ, *&* ΓΑΖΑΙΩΝ.
Aſclepius Gazæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Chriſtodulus Gazæ, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 267. E.
Cyrillus Gazæanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Irenæus Gazæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Marcianus Gazæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Marinianus Gazæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 272. B.
Natiras Gazenſis, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E. idem *Necyras* Gazæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. Netoras. 1529. D.
Quintianus Gazenſis, Arianus. I. 667. C.

GAZULENUS, *in Ægypto, ſitu ignoto.*
Maximus Gazulenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

GE

GEBENNENSIS. *Vide*, GENEVENSIS.

GEGITANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*

Conſtantius

Conſtantius Gegitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Quadratus, in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. E. Gegitanus, in Collat. Carthag. I. 1083. E.

GEMELLENSIS, *in Numidia.*
Burcaton Gemellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.
Licteus a Gemellis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. D.

GEMENSIS. *Vide*, GERMENSIS.

GENEVENSIS, *in Sabaudia*, Geneve: *ſub archiepiſcopatu Viennenſi.*
Altadus Genevenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Anſigiſus Genevenſis, anno 877. VI. 192. A.
Appellinus Genavenſis, anno 627. III. 569. A.
Arducius Gebennenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Cariatto Genavenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Franciſcus Gebennenſis, anno 1432. VIII. 1136. A.
Franciſcus Bachodius Gebennenſis, in Conc. Trid. X. 425. A.
Guido Gebennenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Hugo Genavenſis, anno 998. VI. 758. B.
Joannes Gebennenſis, anno 1415. VIII. 279. A. 428. E.
Joannes de Sabaudia Gebennenſis, anno 1515. IX. 1783. C.
Maximus Genavenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Optandus Genevenſis, anno 881. VI. 99. D. 101. B.
Pappolus Genavenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C. idem *Pappulus* Genavenſis.
Tranquillus presb. pro *Pappulo* Genavenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.
Salonius Genavenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. D. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.

GENTIANÆ *eccleſiæ.*
Zacharus ſanctæ Eccleſiæ Gentianæ, anno 964. VI. 631. E.

GENUENSIS *archiepiſcopatus*, Genoua, Gennes, *in Liguria.*
Auguſtinus Salvago archiepiſc. Genuenſis, in Conc. Trident. X. 420. C.
Diogenes Genuenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Hubertus Genuenſis, anno 1074. VI. 1234. A.
Hugo Genuenſis, anno 1006. VI. 772. C.
Hugo Januenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Joannes Genuenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. C.
Landulphus Genuenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Paſchaſius Genuenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. C.
Pileus Januenſis, anno 1409. VIII. 101. C. anno 1415. VIII. 279. A. Genuenſis, anno 877. VI. 192. A.
Sabbatinus Jenuenſis, anno 876. VI. 169. D.

Ubertus Januenſis, anno 1059. VI. 1068. A.

GEONENSIS, *in Pamphylia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Troïlus Geonenſis, in Conc. CP anno 381. I. 816. A.

GERASENUS, *in provincia Arabiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Γέρασα. Geraſeni *ſunt in Evangelio. In nummis antiquis*, ΓΕΡΑΣΩΝ.
Exereſius Geraſorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Marcianus Gerarorum, (*pro* Geraſorum:) in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.
Plancus (al. *Flaccillus*) Geraſenus, in Conc. Antioch. anno 448. II. 513. B.

GERBITANUS, *qui & Gervitanus, & Girbitanus, in provincia Africæ Proconſulari. Vide præterea* GIRBITANUS.
Donatus Gerbitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

A-GERMANICIANA, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Lambus a Germaniciana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. E.

GERMANICIENSIS, *in Euphrateſia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Γερμανίκεια ἀρχιεπισκοπή.
Eudoxius a Germaniciana, Arianus. I. 682. A.
Joannes Germaniciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Salamanus Germaniciæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. idem *Salomonius* Germaniciæ, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. A.
Thomas Germaniciæ, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.

GERMANICOPOLEOS, *quæ & Germanicia, in Paphlagonia, ex Novella* XXIX. *in qua eſt ibi* Γερμανικόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XL. Germanicopolis. *In nummis antiquis*, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ.
Baſilius Germanicopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Tyrannus Germanicopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.

GERMANIENSIS, *in Numidia.*
Creſcentianus Germanienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Innocentius Germanienſis, in Collat. Carthag. I. 1078. E.

GERMENSIS, *in Helleſponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Γέρμη, & Γέρμαι. *In* διατυπώσει *Leonis Sapientis eſt inter archiepiſcopatus* αὐτοκεφάλους, XXVIII. *loco*, ὁ Γέρμη. *In nummis antiquis*, ΓΕΡΜΗΝΩΝ.
Epitynchanus Germæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Hypatius Germenorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Joannes Gemenſium, (*forte pro*, Germenſium:) in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Paulus Germenenſium, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Petrus Germenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.

Stephanus Germæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theodorus Germæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Timothes Germanorum (pro *Germenorum:*) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1431. A. 1495. E. 1529. B. Germenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.

GERMIORUM, *in Galatia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Γέρμια, & Γέρμα, αὐτοκέφαλος. *Theophani, ad annum* XXXVIII. *Juſtiniani*, τὰ Γέρμια τῆς Γαλατίας, & οἱ Μυριάγγελοι, ἤτοι τὰ Γέρμια. *In Notitia Leonis Imp. inter* ἀρχιεπισκοπὰς αὐτοκεφάλους, *quarto loco* τὰ Γέρμια. *Vide etiam infra*, MYRIANGELI.
Nicetas Germiorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

GERONTIS, *in Auguſtamnica Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Γέρος
Stephanus Gerontis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.

GERVITANUS, *qui & Gerritanus, & Girbitanus, in Tripolitana Africæ provincia.*
Vincentius Gervitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.

GERUNDENSIS, *in Catalonia*, Girone: *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Gerundenſes.
Adaulfus Gerundenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Alicius Gerundenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Arrias Gallego Gerundenſis, in Conc. Trid. X. 424. D.
Berengarius Gerundenſis, anno 1054. VI. 1033. B. anno 1079. VI. 1407. E. anno 1090. VI. *parte II.* 1633. E.
Ermemirus Gerundenſis, anno 885. VI. 397. A.
Frontinianus Gerundenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1044. A.
Guillelmus Gerundenſis, anno 1515. IX. 1782. D.
Jacobus Gerundenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Joannes Gerundenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Miro Gerundenſis, anno 983. VI. 712. D.
Nonnitus Gerundenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Odo Gerundenſis, anno 1009. VI. 774. C.
Raymundus Gerundenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Sabaricus Gerundenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Servuſdei Gerundenſis, anno 885. VI. 397. A. 398. A. anno 891. VI. 428. D. anno 897. VI. 464. E.
Talo Gerundenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Theotarius Gerundenſis, anno 875. VI. 161. B. anno 876. VI. 174. E. idem *Teutherus* Gerundenſis, anno 878. VI. 198. A.
Wigo Gerundenſis, anno 913. VI. 557. A.

GI

GIBBENSIS, *in Numidia.*

Victor Gibbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.

GIENNENSIS, *hodie Jaen, in Andaluſia, & agro Cordubenſi.*
Joannes Giennenſis, anno 1339. VII. 1636. C.

GIGGENSIS, *vel* ZIGGENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Vincentius Giggenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

GILBENSIS, *in Numidia.*
Felix Gilbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

GILBENSIS *alter, in ipſa Numidia.*
Donatus Giibenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

GILSATENUS, *in Pamphylia.*
Neon Gilſatenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

GINDARENSIS, *in Syria Cœle, ubi Plinius, libro* v. *ſect.* XIX. *habet* Gindarenos.
Petrus Gindarenſis, In Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.

GIRBITANUS, *in provincia Tripolitana: idem* GERBITANUS, *ut dictum eſt.*
Evaſius Girbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. D. 1104. B.
Fauſtinus Girbitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

GIRBITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari: qui &* Gerbitanus.
Quodvultdeus Girbitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. D.

GIRENSIS, *in Numidia.*
Martialis Girenſis, in Convento Afric. anno 484. II. 870. D.

A-GIRBA, *vel* A-GIRPA, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Mommillus a Girpa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. B.

DE-GIRU-MARCELLI, *in Numidia.*
Fructuoſus de Giru-Marcelli, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

GIRUMONTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Reparatus Girumontenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

DE-GIRU-TARASI, *in Numidia.*
Feliciatus de Giru-Taraſi, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

GISIPENSIS, *qui &* GISIPENSIUM MAJORUM, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Cariſſimus Giſipenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Januarianus Giſipenſium majorom, in Collat. Carthag. I. 1089. C.
Melloſus Giſipenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Redemptus Giſipenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

GITTENSIS, *in provincia Tripolitana Africæ.*
Caulinus Gittenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.

GIUTRAMBACARIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Benenatus Giutrambacarienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. B.

GIUTSITENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Proculus Giutſitenſis Salariæ, in Collat. Carthag. I. 1091. A.

GL GN

GLAMBULCPCENSIS, *in Cœleſyria.*
Willelmus Glambulcpcenſis, in Cœleſyria, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.

GLAMORGATENSIS, *qui &* LANDAVENSIS.
Urbanus Glamorgatenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. Idem Landavenſis. *Ibid.*

GLANDATENSIS, *in Provincia, parte regni Francorum:* Glandeve: *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi.*
Anſelmus Glandatenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Agræcius Glannatinus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Baſilius Glanatenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D.
Benenatus presb. pro Claudio Glannatenſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. D.
Gregorius Glanatenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Jacobus Glandatenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Joannes Glandatenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Pontius Glandenſis, anno 1056. VI. 1041. D. *Pro*, Glantavenſis.
Promotus Glannatinus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Raimundus Glandatenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.

GLASCOVIENSIS *archiepiſcopatus, in Scotia:* Glaſkow.
Joannes Gleſquenſis, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1202. D.
Jocelinus Glaſcovienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. B. 1876. E.
Robertus Glaſcuenſis, anno 1299. VII. 1175. C.

GLOSINENSIS, *ſive* GLOGENENSIS, *Vide,* FOSSÆ CLODIENSIS.

GNESNENSIS *archiepiſcopatus, in Polonia:* Gnezne.
Fulco Gneſnenſis, anno 1246. VII. 406. D.
Jaroſlaus Gneſnenſis, anno 1375. VII. 1887. D.
Joannes Gneznenſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Nicolaus Gneznenſis, anno 1415. VIII. 304. C. anno 1420. VIII. 994. C.

GNIDI. *Vide,* CNIDI.

GNOSSI, *in inſula Creta: ubi Notitiæ Græcæ habent* Γνωσσός: *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XX. Gnoſſus. *Nummi antiqui,* ΓΝΩΣΙΩΝ, ΓΝΩΣΣΙΩΝ, *&* ΚΝΩΣΙΩΝ.
Anaſtaſius Gnoſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Zenobius Gnoſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1530. C.

GOMPHIENSIS, *in Theſſalia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Γόμφοι: *& ex Plinio, apud quem* Gomphi, *in Theſſalia, lib.* IV. *ſect.* XV.
Euſtathius Gomphienſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1113. D.

A-GOR, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Victor a Gor, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.

GORDI, *in Lydia, ubi & Tralles: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Γόρδος, & Γόρδου. *Socrati, lib.* VII. *cap.* XXXVI. Γόρδος τῆς Λυδίας.
Gregorius Gordi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Leo Gordiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Theodorus Gordenorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Theodotus Gordi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

GORDORINIÆ, *ignotus.*
Cerycus Gordoriniæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.

GORDOSERVORUM, *in Bithynia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Γορδόσερβοι. *Forte quæ* Gordiu-Come *appellatur a Plinio, lib.* v. *ſect.* XL. *In nummis antiquis,* ΓΟΡΔΗΝΩΝ, & ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ.
Iſidorus Gordoſervorum, in Trullana ſynodo. III. 1703. E.
Neophytus Gordoſervorum, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Stephanus Gordoſervæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A. Gordoſervorum, in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.

GORTYNÆ, *in inſula Creta: ubi Plinio, lib.* IV. *ſect.* XX. Gortyna *eſt. In nummis antiquis,* ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.
Baſilius Gortynæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. C.
Iconius Gortynæ Cretæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C. 1530. E.
Martyrius Gortynæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 272. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Theodorus Gortynæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E. in Conc. V. anno 553. III. 203. C.

GORTYNÆ, *in Piſidia, qui &* GORTENUS.
Mæcus Gortynæ, e Piſidia, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E. Gortenus. 729. B.

GOTNIÆ, *ſive Getarum.*
Theophilus Gothiæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.

GR

GRADENSIS, *in Foro-Julio, ditione Veneta:* Grado: *tranſlatus in Patriarchatum Venetum.*
Dominicus Gradenſis, anno 1053. VI. 948. C. anno 106.... VI. 1113. D. anno 1077. VI. 1370. B.
Franciſcus Laudo Gradenſis, anno 1409. VIII. 101. B.
Henricus Gradenſis, anno 1156. VI. *parte II. circa med.* 1359. D. anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1542. A. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Marcus Gradenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. A.

Petrus Gradenſis, anno 877. VI. 190. D.

GRANATENSIS *archiepiſcopatus, in regno Valentino*: Grenade.
Petrus Guerrero archiepiſc. Granatenſis, in Conc. Trident. X. 419. E.

GRASSENSIS, *in Provincia, parte regni Franciæ*; Grace: *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi.*
Antonius Graſſenſis, anno 1439. IX. 425. C.
Auguſtinus Graſſenſis, anno 1516. IX. 1836. C.
Gaufridus Graſſenſis, anno 1326. VII. 1493. E.
Leonardus Graſſenſis, anno 1409. VIII. 107. B.

GRATIANOPOLITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Deuterius Gratianopolitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. A.
Publicius Gratianopolitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. A.

GRATIANOPOLITANUS, *in Chalcidice Thraciæ regione, ex Cantacuzeno, libro* III. *cap.* LIX. ἡ Γερμανοῦ πόλις.
Philadelphus τῆς Γερμανουπολιτῶν, in Conc. Epheſino, anno 431. Græce. I. 1428. A.

GRATIANOPOLITANUS, *in Delphinatu, Galliæ provincia*: Grenoble: *ſub archiepiſcopatu Viennenſi.*
Alchierus Gratianopolitanus, anno 944. VI. 597. D.
Aymo Gratianopolis, anno 1409. VIII. 107. B.
Bernarius Gratianopolitanus, anno 875. VI. 161. B. *Bernerus.* 198. A. anno 881. VI. 101. D. E.
Clarus Gratianopolitanus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Domninus Gratianopolitanus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Ebbo Gratianopolitanus, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Guillelmus Gratianopolitanus, anno 1289. VII. 1160. C.
Heſychius Gratianopolitanus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E.
Hugo Gratianopolitanus, anno 1112. VI. *parte II.* 1913. B.
Humbertus Gratianopolitanus, anno 1025. VI. 839. C.
Joannes Gratianopolitanus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Iſaac Gratianopolicenſis, anno 889. VI. 422. A.
Pontius Gratianopolitanus, anno 1076. VI. 1566. A.
Syagrius Gratianopolitanus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C. in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Valeſius presb. pro Syagrio Gratianopolitano, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Victurius Gratianopolit. in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.
Yſicius Gratianopolis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.

GRATINOPOLITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Talaſius Gratinopolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. B

GRAVINENSIS, *in Apulia*: Gravina: *ſub archiepiſcopatu Acheruntino & Materano.*
Robertus Gravinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

GROSSETANUS, *in Hetruria*: Groſſeto: *ſub archiepiſcopatu Senenſi.*
Jacobus Mignanellus Groſſetanus, in Conc. Trid. X. 423. E.
Martinus Groſſetanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Nicolaus Groſſetanus, anno 1439. VIII. 1279. B.
Raphael Groſſetanus, anno 1512. IX. 1609. B.

GU GY

GUADIXENSIS, *in regno Granatæ*: Guadix: *ſub archiepiſcopatu Hiſpalenſi. Vide etiam*, ACCITANUS.
Melchior a Voſmediano Guadixenſis, in Conc. Trid. X. 427. B.

GUARDIENSIS, *vel* GARDIENSIS, *in Principatu Ulteriore*: Guardia Alferez: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*
Alaſius Gardianus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Joannes Baptiſta Lomellinus Gardienſis, in Conc. Trid. X. 428. D.
Lucas Guardienſis, anno 1512. IX. 1625. B.
Petrus Guardienſis, anno 1075. VI. 1554. E.

GUERTZBURGENSIS, *in Franconia*; Wirtzbourg: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Adelbertus Guertzburgenſis, anno 1074. VI. 1285. A.

GUIRENSIS, *in Numidia.*
Lucianus Guirenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. B.

GUMMASIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Stephanus Gummaſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.

GUMMENARTARUM, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Sabinianus Gummenartarum, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

GUMMITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Joannes Gummitanus, in Collat. Carthag. II. 1111. E.
Maximus Gummitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

GUNELENSIS, *qui &* GUNELMENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Paſchaſius Gunelenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

GUNUGITANUS, *qui &* GUNAITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Auxilius Gunugitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

GURCENSIS, *in Carinthia*, Gurcks: *ſub archiepiſcopatu Salisburgenſi.*
Henricus Gurcenſis, anno 1310. VII. 1303. D.
Joannes Gurzenſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Romanus Gurcenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1569. A.

GURGAITENSIS, *& idem fortaſſis* A GURGITIBUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Felix a Gurgitibus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. D.
Primianus Gurgaitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. G.

GUZABETANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Innocentius Guzabetanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. B.

GYPSARIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Fidentius Gypſarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Germanus Gypſarienſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.

H

HADRIANENSIS, *in Pamphylia. Vide*, ADRIANÆ.

HADRIANENSIS, *in Helleſponto: forte pro* ADRANIENSIS: *eſt enim ibi in Notitia Græca*, Ἀδράνεια; *Hadriana ibi nulla. At eſt Stephano*, Ἀδριανοί, πόλις Μυσίας, τῆς ὑπὸ Βιθυνίας. *In nummis antiquis*, ΑΔΡΙΑΝΩΝ.
Baſilius Hadriani, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A. in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.
Cyricus Hadrianenſis, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Nectarius Hadrianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.

HADRIANOPOLEOS, *in Aſia, ſive Bithynia. Notitiæ Græcæ habent in Bithynia*, Ἀδριανοί. *At Ecthesis Andronici ibi*, ἡ Ἀδριανοῦ.
Coſmas Hadrianopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Elias Hadrianopolis Aſiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A.
Elias Adrianopoleos Bithyniæ, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1190. A.
Evethius Hadrianopolis, e Bithynia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Pelagius presb. tenens locum Theophili Hadrianopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.

HADRIANOPOLEOS, *in Pamphylia: idem qui ſupra eſt* HADRIANENSIS.
Florentius Hadrianopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Joannes Hadrianenſis, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Manuel Hadrianopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459 A.
Miccus Hadrianopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Sophronius Hadrianopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Theophilus Hadrianopolis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

HADRIANOPOLIS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀδριανούπολις: *eadem tamen fortaſſis, quæ Pamphyliæ quoque tribuitur.*
Telemachus Hadrianopolitanus e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Thalelæus Hadrianopolis Piſidiæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Themiſtius Hadrianopolis e Piſidia, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

HADRIANOPOLITANUS, *in provincia Honoriadis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀδριανούπολις, *ut & in Ecltheſi, & in Novella* XXIX.
Plato Hadrianopolis, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.

HADRIANOPOLITANUS, *in Thracia, provincia Æmimonti; in Notitiis Græcis,* Ἀδριανούπολις μητρόπολις. *Hodie,* Andrinople. *In nummis antiquis,* ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Ammon Hadrianopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Arſenius Hadrianopolis, anno 1565. X. 1175. D.
Gregorius Hadrianopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. B.
Joannes Hadrianopolis Æmimonti, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Philippus Hadrianopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

HADRIANOPOLEOS, *in vetere Epiro; ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἀδριανούπολις.
Conon Adrianopoleos, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.
Conſtantinus Adrianopoleos, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Eutychius Hadrianopolis, veteris Epiri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Florentius Adrianopolis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Hypatius Adriani, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.

HADRIANOTHERARUM, *in provincia Helleſponti, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Ἀδριανοθῆραι. *In nummis antiquis,* ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ.
Baſilius Adranothyrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.
Cyprianus Adrianotheron, in Conc. V. anno 553. III. 208. A.
Gregorius Hadrianotherarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Patricius Adrianotheræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.

HADRIENSIS, *in ora Venetiæ. Vide,* ADRIENSIS.

HAGIOPOLEOS, *qui & Κύῤῥου, in Euphrateſia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Κύῤῥος, ἤτοι Ἁγιόπολις.
Mena Hagiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A. *Vide præterea ſupra,* CYRRHENSIS.

HAGIUPOLEOS, *idem fortaſſis: ubi alter junior, ſenior alter epiſcopus fuerit.*
Michaël Hagiupoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

HAGUSTALDENSIS, *ubi nunc eſt* Hauguſtaldem, villa archiepiſcopi Eboracenſis, *inquit Willelmus Malmesburienſis.*
Eata Haguſtaldenſis, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.

HALBERSTADENSIS, *in Saxonia inferiore;* Halberſtat: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Arnolfus Halberſtatenſis, anno 1006. VI. 771. B.
Bernardus Halberſtadenſis, anno 932. VI. 573. C. Halberſtatenſis, anno 948. VI. 604. D.
Burchardus Halberſtadenſis, anno 1073. VI. 1227. A. Helveſtenſis, (idem Halberſtadienſis) anno 1075. VI. 1311. D.
Fridericus Halberſtadenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1879. B.
Hildewardus Halberſtadenſis, anno 967. VI. 654. B.
Hildigrimus Halverſtadenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Sigiſmundus Halvaraſtatenſis, anno 895. VI. 456. E.

HALICARNASSENSIS, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἁλικαρνασσός. *Plinio, lib. v. ſect.* XXIX. Halicarnaſſus. *In nummis antiquis,* ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ.
Calandion Halicarnaſſeus, in Conc. Chalcedon. anno 451. II. 479. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Julianus presb. agens vices Calandionis Halicarnaſſei, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A.
Niceta Halicarnaſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Theoctiſtus Halicarnaſſi, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

HALVARASTATENSIS, *qui &* HALVERSTADENSIS. *Vide,* HALBERSTADENSIS.

HAMARENSIS, *ſive* HAMMARIENSIS, *in Norvegia;* Hammer: *ſub archiepiſcopatu Nidroſienſi.*
Petrus Hamarenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

HAMBURGENSIS, *qui &* HAMMABURGENSIS, *&* HAMELBURGENSIS, *archiepiſcopatus, in Saxonia;* Hambourg: *Bremam tranſlatus:* Bremen.
Adalbero Hamburgenſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1160. C.
Adalbertus Hamburgenſis, anno 1049. VI. 1009. D.
Adalgagus Hammaburgenſis, anno 948. VI. 604. C. idem *Adalargus* Hammaburgenſis, anno 962. VI. 626. A.
Adalgarius Hamburgenſis, anno 890. VI. 423. B. idem Bremenſis. *Ibid.*
Anſelmus Hamelburgenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1245. A. 1246. C.
Unnis Hamburgenſis, anno 932. VI. 573. B.

HARPASORUM, *in Caria, ex Notitia Græca, in quibus ſunt ibi* Ἅρπασα: *& Plinio, libro v. ſect.* XXIX. Harpaſa appoſita fluvio Harpaſo. *In nummis antiquis,* ΑΡΠΑΣΗΝΩΝ.
Leo Harpaſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Phanias Harpaſorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1530. D.
Philotheus presb. vices agens Zotici Harpaſæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. D.

HASLOENSIS, *ſive* ANSLOENSIS, *in Norvegia:* Chriſtiania: *Gallis,* Ansloye: *ſub archiepiſcopatu Nidroſienſi.*
Joannes Haſloënſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

HAVELBERGENSIS, *in Saxonia:* Havelberg: *ſub archiepiſcopatu Magdeburgenſi.*
Dudo Havelbergenſis, anno 967. VI. 638. A.
Joannes Havelbergenſis, anno 1515. IX. 1783. C. Haverbergenſis, anno 1516. IX. 1837. A.

HE

HEGILONENSIS, *in Anglia.*
Concors Hegilonenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

HEICSTEDENSIS. *Vide,* EISTETENSIS.

HELENENSIS. *Vide,* ELENENSIS.

HELENOPOLEOS, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἑλενόπολις, *& mendoſe* Ἑλευνόπολις: *cujus mentio eſt apud Euſebium, libro* IV. *de vita Conſtantini, cap.* LXI. *Socratem, libro* I. *cap.* XVII. *&* XVIII. *aliosque.*
David Helenopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.
Joannes Helenopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.
Leontius Helenopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Leontius Helenopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.
Palladius Helenopoleos. I. 1039. E.

HELENOPOLEOS, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἐλευνόπολις *(pro* Ἐλενόπολις*)* ἀρχιμανδρία. *Hujus meminit & Sozomenus, libro 2. cap. 2.*
Procopius Helenopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.

HELENOPOLEOS, *in Iſauria. In Notitiis Græcis non occurrit: ſed* Εἰρηνούπολις, *quæ forte hic reponenda.*
Macrinus Helenopolis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

HELENOPOLEOS, *in Lydia. In Notitiis Græcis non occurrit: ſed* Ἰουλιανούπολις.
Leo Helenopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Limenius Helenopoleos Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C.
Theodorus Helenopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

HELIODORIDOS, *forte in Lycia, ubi & Oënandos, quæ ibi ſequitur.*
Nicolaus Heliodoridos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

HELIOPOLEOS, *in Galatia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡλιούπολις. *In Ecltheſi Andronici,* ἤτοι Βασιλαίου, μητρόπολις. *Et apud Balſamonem, in can.* XXXVIII. *ſynodi Trullanæ.*
Joannes Heliopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1703. B.
Meliphthongus Juliopolis, *al.* Heliopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. in CP. anno 448. II. 170. A. Heliopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. C.
Proclianus Heliopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. A.

HELIOPOLEOS, *in Phœnicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡλιούπολις μητρόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XVIII. Heliopolis. *In nummis antiquis,* COL. HELIOPOLIS.
Joſeph Heliopolis Libani, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A.

Petrus Heliopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II.720. B.

HELIOPOLEOS, *in ſecunda Auguſtamnica Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡλιούπολις: *unde apud Plinium, libro* v. *ſect.* IX. Heliopolites nomos.
Macinus Heliopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. E.

HELLENORUM, *in Lydia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Anatolius Hellenorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

HELMATI, *in Anglia.*
Humbritus Helmati, anno 833. IV. 1378. B.

HELMEANENSIS, *in Anglia.*
Herfaſtus Helmeanenſis, anno 1072. VI. 1174. C. idem *Arfaſtus.*

HENNENSIS: *forte titularis, ab Henna Siciliæ.*
Hermannus Henneſis, anno 1322. VII. 1484. A.

HEPHÆSTIENSIS, *in prima Auguſtamnica Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἥφαιστος.
Joannes Hephæſti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. E. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.
Mocinius Hephæſtienſis, in Conc. Rom. anno 403. II. 988. A.
Petrus Hephæſti, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Strategius Hephæſtienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.

HERACLEÆ, *in Ægypto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt epiſcopalis urbs Arcadiæ Ægypti provinciæ,* Ἡρακλέους *&* *Plinius, libro* v. *ſect.* IX. *habet* Heracleopoliten nomon. *In nummis antiquis,* HPA.
Heraclides Heracleæ ex Ægypto, in Conc. Epheſ. 431. I. 1427. E. 1530. C. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 271. E.
Potamon Heracleenſis in Ægypto, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.

HERACLEÆ, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡράκλεια Σαλβάκη. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. Heraclea.
Aphthonetus Heracleæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. D.
Gregorius Heracleæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Polychronius Heracleæ Cariæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1455. C. 1578. E.

HERACLEÆ Latmi, *in provincia Cariæ ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡράκλεια Λάτμου. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXI. *in Ionia,* Mons Latmus: Heraclea, montis ejus cognominis. *In nummis antiquis,* ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ.
Gregorius Heracleæ Latmi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Menander Heracleæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Heracleæ Latmi, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Theodorus Heracleæ Latmi, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.

HERACLEÆ *Thraciæ, quæ in Notitiis Græcis* Ἡράκλεια μητρόπολις *provinciæ Europæ eſt. Plinio & in nummis antiquis* *monniſi* Perinthus *eſt.*
Antonius Heracleenſis, vicarius Patriarchæ Alexandr. in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. B. Florent. 187. E.
Conſtantinus Heraclienſis in Europa, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Cyriacus Heracleæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 627. B.
Cyrillus Heracleæ Thraciæ, anno 1565. X. 1175. C.
Euſebius Heracleæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1528. A.
Fritilas Heracleæ Europæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. D. 1532. E. 1578. D.
Joannes Heracleæ Europæ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C. In epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B. in Conc. CP. anno 460. II. 783. E.
Joannes Heracleæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. A.
Leo Heracleæ Thraciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Megethius Heracleæ Thraciæ, in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Pæderos Heracleæ Europæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Paulus Heracleæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Siſinnius Heracleæ Europes, in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Theodorus ab Heraclea Thraciæ, Arianus. I. 681. E.
Theophilus Heraclienſis metropolita, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. A. Heracleæ Europæ, in libello CP. ſynodi, anno 518. II. 1326. C.

HERACLEÆ, *in Macedonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡράκλεια Λάκκου: *quo forte pertinet ὁ* Ἐρκούλων, *in Ecthesi Andronici. Plinio eſt, libro* IV. *ſect.* XVII. *in Macedonia,* Heraclea.
Benignus Heracleæ, pro Elia Theſſalonicenſi, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Evagrius de Heracleanopoli, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Quintillus Heracleæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. D. Heracleæ Macedoniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. C.

HERACLEÆ, *in Ponto; in provincia Honoriadis; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡράκλεια Πόντου. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* I. Heraclea Lyco flumini apposita. *In nummis antiquis,* ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΕΝ ΠΟΝΤΩ: *&* ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ΜΑΤΡΟ. *ματροπολιτᾶν, Dorico more.*
Baſilius Heracleæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Dionyſius Heracleæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Epiphanius Heracleanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Joannes Heracleæ Ponti, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Meletius Ponti Heracleæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B. Heracleæ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Stephanus Heracleæ Ponti, in ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Theodorus Heracleæ Ponti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. Heracleenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

HERACLEANOPOLEOS, *quæ ſupra eſt* Heraclea in Macedonia.

HERACLEOPOLEOS, *in Armenia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἡρακλεόπολις, ἤτοι Πιδαχθόη, (*al.* Φυλαχθὴν:) *αὐτοκέφαλος.*
Joannes Heracleopolis Armeniæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Theodorus Heracleopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.

HERDONITANUS, *olim in Apulia, ubi Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. *ſunt* Herdonienſes.
Saturninus Herdonitanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

HEREFORDENSIS, *in Anglia*: Hereford: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Cedda Herefordenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Joannes Herefordenſis, anno 1382. VII. 1892. A.
Ricardus Herefordenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Richardus Herefordienſis, anno 1286. VII. 1067. A.
Robertus Herefordenſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. C. idem *Rodbertus* Herefordenſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. C. anno 1179. VI. *parte in fine.* 2060. B.
Thomas Herefordenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Walterus Herefordenſis, anno 1072. VI. 1174. C. anno 1075. VI. 1557. C.
Willelmus Herefordenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Wlfeard Herefordenſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C. idem *Wlfheard* Herefordenſis, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.

HERMIANENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Benadus Hermianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 742. A.
Donatus Ermianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Maximianus Hermianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. C. 1099. B.
Secundianus Hermianenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. C.

HERMOCAPELITARUM, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἑρμοκαπηλία. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXIII. Hermocapelitæ. *In nummis antiquis,* ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΕΙΤΩΝ.
Nicephorus Hermocapelitarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theopiſtus Hermocapeli, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

HERMOPOLEOS majoris, *in provincia Ægypti primæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἑρμούπολις. *Apud Plinium, libro* v. *ſect.* IX. eſt Hermopolites nomos. *In nummis antiquis,* ΕΡΜΟ.

Andreas Hermopolis, in Conç. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. C.
Dioſcorus Hermopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Dracontius, Hermopolis magnæ, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. D.
Gennadius Hermopolis majoris, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A.
Iſaïas Hermopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.

HERMOPOLEOS minoris, *in prima Thebaïde, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἑρμούπολις.
Eſaïas Hermopolis minoris, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.

HEROLANENSIS. Vide *pro* VERULANUS.

HEXAMILII, *in provincia Europæ e Thracia; ὁ Ἑξαμιλίου a Balſamone appellatur, in can.* XX. *Concilii Sardicenſis.*
Methodius Hexamilii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

HI

HIBERNIÆ inſulæ.
Doſnaldus Hibernus, anno 1097. VI. *parte II.* 1755. B. idem fortaſſis *Domnaldus* Hiberniæ epiſcopus, anno 107.... VI. 1184. C.

HIERAPETRENSIS, *in inſula Creta;* Hierapetra: *ſub archiepiſcopatu Candienſi. Plinio, libro* IV. *ſect.* XX. Hierapytna.
Hippolytus Arivabenus Hierapetrenſis *in inſula Creta*, in Conc. Trid. X. 421. E. *Vide præterea*, HIERAPYTNÆ.

HIERAPOLITANUS, *e Syria, ſive Euphrateſia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Ἱεράπολις μητρόπολις *Euphrateſiæ. Plinio, libro* V. *ſect.* XIX. Bambyce, quæ alio nomine Hierapolis vocatur. *In nummis antiquis*, ΘΕΑΣ ΣΥΡΙΑΣ ΙΕΡΑΠΟΛΙΤΩΝ.
Alexander Hierapoleos Euphrateſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1533. A. 1578. C.
Franco Hierapolitanus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Lucius Hierapolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Philotimus Hierapolitanus e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.
Stephanus Hierapolis, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 86. A. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Theodorus Hierapoleos, ad Euphratem, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Theodotus Hierapolitanus ex Euphrateſia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.

HIERAPOLIS, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi dicitur* Ἱεράπολις *facta* μητρόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. Hierapolitæ. *In nummis antiquis*, ΙΕΡΑΠΟΛΙΤΩΝ.
Abercius Hierapoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Auxanon Hierapoleos, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Beneagus Hierapolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. C.
Flaccus Hierapolitanus e Phrygia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B. idem *Flaccus* ab Hierapoli, Arianus. I. 683. B.
Ignatius Hierapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.
Michaël Hierapoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Siſinnius Hierapolis Phrygiæ, in ſynodo ſexta. III. 1427. D.
Venantius Hierapoleos Phrygiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1530. B.

HIERAPOLEOS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἱεράπολις.
Nicolaus Hierapoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Paulus Hierapoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Philippus Hierapoleos, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Philotheus Hierapolita, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

HIERAPYTNÆ, *in inſula Creta, idem qui ſupra* Hierapetrenſis. *Vide*, HIERAPETRENSIS.
Euphronius Hierapytnæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. B.

HIERICHUNTINUS, *in Palæſtina; locus ex Evangelio notiſſimus.*
Gregorius Hierichuntis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.
Januarius Hierichuntinus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Macer Hierichuntinus, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.

HIERISSI & ſancti Montis, *in Macedonia, ubi Ecθeſis Andronici habet,* ὁ Ἱερισσοῦ ϰαὶ Ἁγίου Ὄρους: *hoc eſt, montis Atho.*
David Hieriſſi & ſancti montis, anno 1565. X. 1175. E.

HIEROCÆSAREÆ, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἱεροκαισάρεια. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXI. Cæſarienſes. *In nummis antiquis*, ΙΕΡΟΚΑΙCΑΡΕΩΝ.
Coſſinius Hierocæſareæ, in Conc. CP. anno 448. II. 139. A. 170. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E.
Theodorus Hierocæſareæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Zacharias Hierocæſareæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.

HIEROCEPIÆ, *in inſula Plinio memorata, contra Neampaphum, Cypri oppidum, libro* V. *ſect.* XXXV.
Philetus Hierocepiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. C.

HIERONOPOLEOS, *pro* IRENOPOLEOS: *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Εἰρηνόπολις, *memorata etiam Baſilio Seleucienſi, libro 2. de mirac. S. Theclæ, cap.* XIX. *Nulla* Ἱερωνόπολις.
Julianus Hieronopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.

HIEROSOLYMITANUS *Patriarchatus.*
Albericus Hieroſolymitanus, (alius *Albertus:*) VII. 74. D.
Anaſtaſius Hieroſolym. in ſynodo Trullana. III. 1698. E.
Helvius (Antonius) patriarcha Hieroſol. in Conc. Trident. X. 419. D.
Arnulphus Hieroſolymitanus, anno 1115. VI. *parte II.* 1929. C.
Baſilius Hieroſolymitanus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Cyrillus Hieroſolymitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Daïbertus Hieroſolymitanus, anno 1106. VI. *parte II.* 1885. C.
Doſitheus Hieroſolymitanus, anno 1439. IX. 423. D.
Doſitheus Hieroſolymitanus, anno 1672. XI. 267. E.
Theoctiſtus diaconus epiſcopi Eliæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Euſtochius Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. D.
Guaremundus Hieroſolymitanus, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1103. B. idem *Guarimundus.*
Heraclius Hieroſolymitanus, anno 1186. VI. *parte II. ſub finem.* 1889. A.
Hugo de Robertis Hieroſolymitanus Patriarcha, anno 1409. VIII. 101. B.
Hymenæus Hieroſolym. in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Juvenalis Hieroſolymorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1527. A. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. C. 269. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.
Lazarus Hieroſolymitanus, anno 1341. VII. 1640. D.
Macarius Hieroſolymitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B. 423. C.
Petrus Hieroſolym. in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Petrus Hieroſolymitanæ eccleſiæ Prior, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Polychronius Hieroſolymitanus. I. 1741.
Salomon ex laïco Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 754. D.
Stephanus Hieroſolymitanus, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1131. C.
Theodorus Hieroſolymitanus, anno 750. V. 1542. D.
Willelmus Hieroſolymitanus, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. B.
Sabinus legatus Petri Hieroſolym. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. D.

HIERPINIANENSIS, *qui &* HIRPINIANENSIS, *in Byzacena.*
Barbarus Herpinianenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. C.
Felix Irpinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

HILDENESHEIMENSIS, *in Saxonia inferiore:* Hildesheim: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Alfridus Hildiniſheimenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.
Berenwardus Hildiniſheimenſis, anno 1006. VI. 771. B.
Hecel Hildeneſheimenſis, anno 1073. VI. 1191. D.
Otwinus Hildesheimenſis, anno 962. VI. 626. A. 655. E.
Tethardus Hildesheimenſis, anno 948. VI. 607. A. idem *Theodardus* Hil-

dinesheimenſis, anno 948. VI. VI. 604. D.
Wigbertus Hiltinesheimenſis, anno 895. VI. 456. D.
Uto Hildinesheimenſis, anno 1085. VI. 1616. B. idem *Vito* Hildinisheimenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1879. B.

HILTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Hilarianus Hiltenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.
Pariator Hiltenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.
Victor Hiltenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. C.

HIMERIÆ, *ſive* HIMERORUM, *in Oſrhoëne Syriæ provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Ἱμέρεως. *Baſilius M. epiſtolam* CCCVI. *inſcribit* Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ Ἱμμερείας : *ubi Regius codex habet,* Ἱμμέρεως : *alter,* Ἱμμέρως. *Meſopotamiæ alibi tribuitur.*
Auſonius Himeriæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1534. B.
Jobianus Imerienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Paulus presb. agens vices Uranii Himerorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Sergius Himereos, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Uranius Himerorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.

HIPPONIS-DIARRHYTI, *ſive* HIPPONENSIUM-ZARITORUM, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Donatus Hipponizaritenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.
Florentius Hipponenſium Diarrytorum, ſubſcribit libello Leporii. I. 1270. B. Hipponenſium Zaritorum, in Collat. Carthag. I. 1092. B.
Marianus Hipzaritenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. D.
Palmatius Hipponenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Petrus ab Hipponezaryto, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. C.
Victor Hipponienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. D. Hipponenſium Zarytorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. C. 1097. E.

HIPPONE-REGIENSIS, *in Numidia.*
Auguſtinus Hipponeregienſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 970. A. Hipponenſium regiorum, in Collat. Carthag. I. 1091. E. in Conc. Milevit. anno 416. I. 1221. D.
Macrobius Hipponenſium regiorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. E. 1106. A.
Theogenes ab Hippone Regio, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. E.

HIPPONIUS, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἵππος. *Plinio, libro* V. *ſect.* XV. *in Judæa eſt* Hippos.
Conon Hipponius, in epiſt ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Petrus Hippi Palæſtinæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A. Hipponius, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Theodorus Iptenorum, (*pro*, Hippenorum:) in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. D.

HIPZARITENSIS, *idem atque* Hipponis Diarrhyti.

HIRENENSIS, *qui &* HIRINENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Tertullianus Hirenenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Theodorus Hirinenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.

HISPALENSIS *archiepiſcopatus, in Bætica & Andaluſia;* Seville.
Antonius Hiſpalenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 623. D. Spalenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Fauſtinus Hiſpalenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.
Floreſindus Hiſpalenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. A.
Fugitivus Spalenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. A.
Honoratus Spalenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. B.
Iſidorus Hiſpalenſis, in Decreto Gundemari. III. 548. D. in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. D. Spalenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Julianus Spalenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1725. E.
Leander Spalenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D.
Sabinus Spalenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Zeno Spalenſis epiſcopus. II. 835. A.

HIZIRZADENSIS, *in Numidia.*
Vigilius Hizirzadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

HO

HOMONADENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Ὁμάναδα : *& in Ecthesi,* ὁ Ὁμανάδων. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIII. *in Iſauria,* gens Homonadum, quorum oppidum Homana.
Alexander Homonadum, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.
Cyrillus Homonadenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Photinus Homonadenſis, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A.
Tyrannus Homonadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Homonadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

HONORIOPOLITANUS, *in Africa propie dicta, ſive Proconſulari.*
Servuſdei Honoriopolitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

HORMENSIS, *pro* FORMIENSIS, *in regno Neapolitano, Caïetam tranſlatus. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Formiæ, Hormiæ, prius olim dictæ.
Joannes Hormenſis, anno 963. VI. 627. C.

AB-HORREA-ANINICENSI, *in Byzacena.*
Creſconius ab Horrea Aninicenſi, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.

HORREÆ-CÆLIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Hilarinus Horreocælenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Januarius Horreæ Cælienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.
Tenax ab Horreis Cæliæ, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. A.

HORREENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Avus Horreenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Victor Horrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

HORTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Donatus Hortenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

HORTANUS, *in Patrimonio S. Petri:* Orti. *Subeſt immediate ſummo Pontifici.*
Adam Hortanus, anno 761. III. 2002. E.
Franciſcus Ortanus, anno 1512. IX. 1582. C.
Julianus Hortanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Landuinus Ortenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Martinianus Ortenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 981. A.
Paulus Hortanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Stephanus Ortenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Valentinus Ortanus, anno 1439. IX. 425. C.
Viator Hortonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.

HOSPITENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Benenatus Hoſpitenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. A.
Gedalius Oſpitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Lucullus Hoſpitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. A. ab Hoſpitiis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.

HU HY

HUICCIORUM, *in Anglia.*
Danebertus Huicciorum, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.

HUMANATENSIS, *in Piceno, ubi nunc ruderibus factum nomen aiunt,* Humana rouinata, *haud procul Loreto. Nunc eſt unitus cum Anconitano.*
Coſmas Humanas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. E.
Benedictus Humanas, anno 967. VI. 652. D.
Jordanus Humanatenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Sergius Humanenſis, in Conc. Romano anno 853. V. 79. A.

HYDES, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ὕδη. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXV. *in Lycaonia,* Hyde in confinio Galatiæ atque Cappadociæ.
Rufus Hydes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Hydæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Theodoſius Hydenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

HYDRUNTINUS *archiepiſcopatus, in regno Neapolitano* : Otranto. *Curopalatæ, pag.* 855. Ἰδρουῦ, *pro* Ὑδροῦ.
Andreas Hydruntinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Fabricius Hydruntinus, anno 1514. IX. 1734. B.
Petrus Antonius de Capua Hydruntinus, in Conc. Trid. X. 419. E.
Joannes Hydruntinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. D.
Jonathas Hydruntinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Marcus Hydruntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

HYLARIMORUM, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Ὑλαρίμων.
Georgius Hylarimorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.

HYPÆPORUM, *in Aſia Proconſulari, cujus caput Epheſus; ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Ὕπαιπα. *Plinio, lib.* v. *in fine. ſect.* XXXI. Hypæpeni. *In nummis antiquis,* ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ.
Antonius Hypæporum, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.
Euporus Hypæporum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. C.
Gregorius Hypæporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Julianus Hypæporum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Theophylactus Hypæpenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

HYPATÆ, *in Theſſalia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ὑπάτη.
Pauſianus Hypathæ Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. *Subanus.* 1578. D. *Pauſianus.* 1623. D.

HYPSI. *Vide*, IPSI.

HYRCANORUM, *ſive* HYRCANIDIS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ὑρκανίς. *In Ectheſi legitur* ὁ Στηρκανίδος, *pro* ὁ Ὑρκανίδος. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXX. Macedones Hyrcani cognominati. *In nummis antiquis,* ΥΡΚΑΝΩΝ.
Euſtathius Hyrcanidis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Joannes Hyrcanorum, in Conc. CP. anno 448. II. 139. A. 170. B. Hyrcanidis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. C. idem Burcalenopolitanus, e Caria, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. *pro,* Hyrcanopolitanus : ut in Conc. CP. anno 449. 170. B.

I

IABRUDORUM, *in Arabia. Notitiæ duæ Græcæ adſcribunt Phæniciæ Libanenſi* Κλίμα Ἰαμβρούδων.
Gennadius Iabrudorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.

JACENSIS, *in Aragonia* : Jaca : *ſub archiepiſcopatu Cæſaraugustano.*
Petrus Auguſtinus Jacenſis, in Conc. Trid. X. 421. E.
Sancius Jaccæ, anno 1032. VI. 914. E.

JACTERENSIS, *in Numidia.*
Januarius Jacterenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

JADERTINUS, *ſive* JADERENSIS, *archiepiſcopatus, in Dalmatia, Venetæ ditionis* : Zara.
Felix Jadrenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Franciſcus Jadrenſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Lampridius Jadertinus, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1360. B.
Mutius Calinius, archiepiſcopus Jaderenſis, in Conc. Trid. X. 420. B.

JAMNIENSIS, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἰάμνια. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XIV. Jamniæ duæ.
Ælianus Jamnienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Petrus Jamnienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Stephanus Manenon, al. Jamniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Stephanus Jamnitanus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.
Zenobius Jamnianus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A.

JANUENSIS. *Vide*, GENUENSIS.

IASSENSIS, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἴασος *&* Ἴασσος. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. *in Caria,* oppidum Iaſus. *In nummis antiquis,* ΙΑΣΕΩΝ.
David Iaſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Flaccillus Iaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. A. 357. B. idem *Flaccus* Iaſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C.
Gregorius Iaſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Themiſtius Iaſſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. A.

IBERORUM, *ſive* IBORORUM, *in Helleſponto : ex Notitiis Græcis, in Helenoponto :* Ἴβωρα, Ἴβορα, *&* Ἴβωρα *pro* Ἴβορα : *in Novella* XXVIII. *Juſtiniani,* Ἴβωρα. Ἰβωρατῶν χώρα. *Baſilio M. in epiſt.* CCCLII. ἡ Ἴβωρα *Gregorio Nyſſeno, orat. in* XL. *Martyres.*
Nicolaus Ibororum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Pantophilus Iberorum, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Paulus Iberorum, in Conc. CP. anno 870. V. 927. A.
Photius Iborenſis, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Theodorus Iborenſis, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Uranius Iboreæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.

IBIOINGES, *in Iſauria.*
Baſilius Ibidinges, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.

ICONIENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt Lycaoniæ* Ἰκόνιον μητρόπολις. *Ibi etiam Plinio, libro* v. *ſect.* XXV. Iconium urbs celeberrima.
Amphilochius Iconienſis, in Conc. Icon. anno 377. I. 798. D. in Conc. CP. anno 381. I. 816. B in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Elias Iconii, in ſynodo Trullana. III. 1699. D.
Eulalius Iconienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Leo Iconii, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Nicomas Iconii, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Oneſiphorus Iconii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Palladius Iconii, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B.
Paſtor Iconienſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. C.
Paulus Iconienſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. C.
Petrus Iconienſis, in Conc. Ancyrano, anno 314. I. 280. D.
Theodulus Iconii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Theophilus Iconii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Theophylactus Iconii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. B.
Valerianus Iconii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D. 1527. C.

ICOSITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi : ibi fuit* oppidum a Veſpaſiano Imp. Latio donatum Icoſion, *Plin. lib.* v. *pag.* 530.
Creſcens Icoſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.
Laurentius Icoſitanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Victor Icoſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

ICTRORUM, *in Aſia minore, ſitu ignoto.*
Methodius Ictrorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

IOASSENSIS, *qui &* IOACENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Adeodatus Idaſſenſis, in Conventu Afric, 484. II. 878. E.
Rogatianus Idaſſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. C.

IDENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi. Et* IDENSIS *alter in eadem provincia.*
Felicianus Idenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.
Subitanus Idenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

IDICRENSIS, *in Numidia.*
Marcianus Idicrenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Martialis Idicrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D. 1099. B. 1111. A.
Palladius Idicrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

IDIGITANUS. *Vide*, EGEDENSIS.

IERAFITANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Victor Ierafitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

IGILGITANUS, *qui &* IGILLITANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Domitianus Igilgitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

IGUILGUILITENSIS, *in Numidia. Apud Plinium, libro* v. *pag.* 530. *eſt in Mauritania,* colonia Igilgili.

Urbicoſus

Digitized by Google

Urbicoſus Iguilguilitenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.

I L

ILÆI, *in Helleſponto, cum inter Hadrianotheras & Lampſacum, ejuſdem provinciæ oppida, appelletur. At in Notitiis Græcis ibi eſt* Ἰλαίων.
Niceta Ilæi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

ILCINENSIS, *in Hetruria:* Mont' Alcino: *ſub archiepiſcopatu Senenſi.*
Franciſcus Maria Piccolomineus Ilcinenſis, in Conc. Trid X. 424. A.
Hieronymus Ilcinenſis, anno 1514. IX. 1735. B.

ILERDENSIS, *in Catalonia;* Lerida: *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* IV. Ilerdenſes. *In nummis antiquis*, MUN. ILERDA.
Amelius Ilerdenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. C.
Andreas Ilerdenſis, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Antonius Auguſtinus Ilerdenſis, in Conc. Trid. X. 425. C.
Auredus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Berengarius Ilerdenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Euſendus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Fructuoſus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Gaudiolanus Ilerdenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Michaël Thomaſius, in Conc. Trid. poſtea epiſcopus Ilerdenſis. X. 430. A.
Polybius Ilerdenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.

ILIENSIS, *in Helleſponto, ut diximus in* ILÆI: *cujus metropolis Cyzicus eſt. Plinio, libro* V. *ſect.* XXXIII. Ilium immune. *In nummis antiquis*, ΙΛΙΕΩΝ.
Arion Ilienſis. *Vide*, Orion.
Joannes Ilienſis, pro Euprepio Cyzici, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Leucadas ab Ilio, Arianus. I. 682. E.
Orion Ilienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Petrus Iliados, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theoſebius Ilii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

ILIPENSIS, *in Bætica, ex Plinio, lib.* III. *ſect.* III. Hiſpalenſis conventus, Ilipa cognomine Ilia.
Baſilius Ilipenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D. Elipenſis, in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. D.

ILIPLENSIS, *ab oppido forte, quod Plinio, libro* III. *ſect.* III. Ilipula, quæ Laus, *dicitur, & inter celeberrima Bæticæ* oppida *ibi cenſetur: & creditur nunc* eſſe Granata.
Geta Eliplenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Joannes Iliplenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Pappulus Eliplenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Servandus Eliplenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.

ILISTRIENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Ἰλίσρα *&* Ἰλύσρα *ſcribitur.*
Martyrius Iliſtrienſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. D. 1528. A.

ILLEBERITANUS. *Vide*, ELIBERITANUS.

ILLICITANUS, *in Valentino Hiſpaniæ regno:* Elche: *ſed nunc eſt diœceſis Orivlenſis*, Orihuela.
Emila Illicitanus, qui & Dotanus, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1770. E.
Eppa Illicitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.
Leander Illicitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Serpentinus Illicitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Ubinibal Illicitanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.

ILUÆ, *ſi quidem in Græcia, locus ignotus.*
Marcianus Iluæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E.

ILUZORUM, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἰλούζα. *Ectheſis habet* ὁ Ἐλούζης.
Patricius Iluzorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.

IM IN

IMERIENSIS. *Vide*, HIMERIÆ.

IMMITENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Honoratus Immitenſis, Donat. in Collat Carthag. I. 1109. E.

IMOLENSIS, *in Romandiola:* Imola: *ſub archiepiſcopatu Ravennate. Vide etiam*, FOROCORNELIENSIS.
Dominicus Imolenſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Hieronymus Guerinus Imolenſis, in Conc. Trid. X. 428. A.
Joannes Imolenſis, anno 967. VI. 653. A.
Petrus Imolenſis, anno 1438. IX. 728. D.
Scabonius Imolenſis, anno 1513. IX. 1673. B.
Thomas Imolenſis, anno 1253. VII. 439. D.

IMPURITANUS. *Vide*, EMPURITANUS.

INFITENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Victor Infitenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.

INGELON, *in regione, quam* Ἰγγιλήνην *vocat Epiphanius hæreſi* XL. *de Angelicis; & ultra Meſopotamiam collocat.*
Theodorus Ingelon, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.

INSULENSIS, *ſive* INSULANUS, *in Calabria Ulteriore:* Iſola: *ſub archiepiſcopatu S. Severinæ.*
Cæſar Inſulenſis, anno 1514. IX. 1734. E.
Croſetus Inſulenſis, anno 1438. IX. 728. E. idem *Curſetus* Inſillonſis, anno 1438. IX. 720. A.
Hieronymus Inſulenſis, anno 1512. IX. 1625. B.
Petrus Inſulanus, (qui & Ænarienſis, & Inarimenſis, in provincia Neapolitana:) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.

INTERAMNENSIS, *in Umbria;* Terni: *Summo Pontifici immediate ſubjectus. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Interamnates cognomine Nartes.
Aloyſius Interamnenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Felix Interamnenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. C.
Joannes Jacobus Barba Interamnenſis, in Conc. Trid. X. 422. B.
Prætextatus Interamnanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

IO IP

JOANNINORUM, *in Epiro:* Joannina *facta metropolis dicitur ab Andronico Palæologo. In Ectheſi Naupacto ſubjicitur* ὁ Ἰωαννίνων.
Belas Antonius Joanninorum, anno 1565. X. 1176. C.
Jovaneſius Joannitzæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Zacharias Joanninæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

IONOPOLEOS, *in Paphlagonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἰωνόπολις. *In nummis antiquis*, ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Anthes Iunopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. A.
Diogenes Ionopoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1578. E. in Conciliabulo Epheſ. anno 431. I. 1534. B.
Georgius Iunopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Gregorius Ionopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Heraclius Iunopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Petronius Iunopolis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Rhenus Iunopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.

JOPPENUS, *in Palæſtina. Notitiæ Græcæ habent;* Ἰόππη ἀρχιεπισκοπή. *Hodie*, Jaffa.
Elias Joppenus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D. Joppæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Fidus Joppes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. D.

JORDANENSIS, *ſub archiepiſcopatu Ravennate.*
Joannes Jordanenſis, anno 967. VI. 653. A.

IORORUM.
Florentius civitatis Iororum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

JOTAPENSIS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἰώταπη. *Plinio, libro* [illegible] *ſect.* XXII. *in Cilicia*, Jotape. *In nummis antiquis*, ΙΩΤΑΠΕΙΤΩΝ.
Ammonius Jotapenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C. in epiſt. ad

 Bbb

Leonem Imp. II. 723. D.
Anaſtaſius Jotapæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C. in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Marinianus Jotapæ, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.

IPORIENSIS, & IPORIGIENSIS. *Vide*, EPOREDIENSIS.

IPRENSIS. *Vide*, YPRENSIS.

IPSI, vel HYPSI, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἴψος. *At in Ectheſi Andronici eſt*, ἡ Ὕψος.
Lucianus Hypſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Theophylactus presb. Ipſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Thomas Hypſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

IPTENORUM. *Vide*, HIPPONIUS.

IR IS

IRENOPOLEOS, *in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Εἰρηνόπολις, ἤτοι Νερωνιάς, *& apud Theodoretum, lib.* I. *hiſt. Eccl. cap.* VII. *In nummis antiquis*, ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Indimus Irenopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Narciſſus ab Irenopoli, Arianus. I. 683. B. idem *Narciſſus* Neroniadis, qui & Irenopolis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D. in Conc. Sirm. anno 357. I. 706.
Procopius Irenopolis, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.

IRENOPOLEOS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Εἰρηνούπολις, *ut diximus in* HIERONOPOLIS.
Aurelianus Irenopolis, ex Iſauria, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. *Aurelius.* 1455. E.
Euſchemon Irenopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Georgius Irenopoleos Iſaurorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. D.
Julianus Irenopolis, (*ſic enim legendum, ut diximus.*) II. 723. E.
Paulus Irenopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.

IRENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Saturus Irenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

IRIENSIS, *olim in Gallæcia: Compoſtellanus ei ſucceſſit.*
Andreas Irienſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Creſconius Irienſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Dominicus Irienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C.
Felix Irienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Gotumarus (al. Gotomarius) Irienſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Ildulfus Irienſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Samuël Irienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Siſnandus Irienſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Theodeſindus Irienſis, (forte qui *Siſnandus*, *ſupra*, *pag.* 129.) in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. idem *Theoderindus.* 136. B.
Vincibilis Irienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.

IRPINIANENSIS. *Vide*, HIERPINIANENSIS.

ISAURENSIS, *in Lycaonia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ἰσαυρόπολις.
Ilvarius Iſaurenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

ISCLANENSIS, *in provincia Laboris*: Iſchia: *ſub archiepiſcopatu Neapolitano.*
Philippus Gerius Iſclanenſis, in Conc. Trid. X. 426. A.

ISERNIENSIS, *in provincia Laboris*; Iſernia: *ſub archiepiſcopatu Capuano.*
De Numai (Antonius) epiſc. Iſernienſis, in Conc. Trid. X. 25. D. 46. E.
Honoratus Iſernienſis ex Faſcitellis Inſulanus, in Conc. Trid. X. 423. B.
Maximus Iſernienſis, anno 1514. IX. 1735. D. anno 1515. IX. 1800. B.

ISINDENSIS, *in Pamphylia ſecunda, ex tribus Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἴσινδος: *in una mendoſe*, Σίνδα.
Ignatius Iſindi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Marcellinus Iſidenſis, (*pro*, Iſindenſis:) in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Thalelæus Iſindorum, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.

IT IV

ITALICENSIS, *in Bœtica; ubi nunc eſt* Sevilla la veja. *Plinio, lib.* III. *ſect.* III. Italica. *In nummis antiquis*, MUN. ITAL. & MUNICIP. ITALIC.
Cambra Italicenſis, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 558. D. 568. E.
Cunnuldus Italicenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Epartius Italicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Eulalius Italicenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Sinitius Italicenſis, in Conc. Hiſpal. I. anno 590. III. 523. E.
Speraindeo Italicenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.

ITEÆ. Ἰτέα *urbs a Suida appellatur.*
Theodorus Iteæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

ITENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Lucius Itenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.

JUBALTIANENSIS, *in Byzacena.*
Euſebius Jubaltienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.
Gata Jubaltianenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.

JUBECLIDIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Reſtitutus Jubeclidienſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

JUCUNDIANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Secundinus Jucundianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. B.

JULIENSIS, *in ſecunda Rhætia: ubi ex Plinio, lib.* III. *ſect.* XXIII. *fuere* Julienſes Carnorum.
Maxentius Julienſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.

de JULIOBONA, *in Normannia, ad æſtuarium Sequanæ*: l'Iſle-bonne.
Betto de Juliobona, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.

JULIOPOLEOS, *in Galatia. In Notitiis non occurrit: ſed* Ἡλιούπολις: *quod nomen fortaſſis pro Juliopoli hic reponendum.*
Ignatius Juliopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.
Martyrius Juliopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.
Pantaleon Juliopolitanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Philadelphius Juliopolis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Philetus a Juliopoli, Arianus. I. 682. C.

JUNCENSIS, *in Byzacena.*
Tertullus Juncenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

JUNCENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Glorinus Juncenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Valentinianus Juncenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.

IUNOPOLEOS. *Vide*, IONOPOLEOS.

SANCTÆ JUSTÆ, *olim in Sardinia, nunc cum archiepiſcopali ſede Arborenſi coaluit.*
Gaſpar ſanctæ Juſtæ, anno 1512. IX. 1609. B.

NOVÆ JUSTINIANÆ, *in Bithynia. In Notitiis Græcis, non occurrit.*
Macedonius novæ Juſtinianæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Theodorus Juſtinianæ novæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. E.

NOVÆ JUSTINIANÆ, ſive Daraſi: *Vide*, DARASI.

JUSTINIANOPOLEOS ſive MELÆ, *in Bithynia, ubi Notitiæ Græcæ habent* Μελῶν.
Theodorus Juſtinianopolis Melæ; in ſexta ſynodo. III. 1431. A.

NOVÆ JUSTINIANOPOLEOS, *quæ &* Πρωτότυπος αὐτοκέφαλος *in Notitiis Græcis videtur appellari, & via* Ἰουστινιανούπολις, *in canone* XXXIX. *ſynodi Trullanæ.*
Joannes novæ Juſtinianopolis, in ſynodo Trullana. III. 1698. E.

JUSTINIANOPOLEOS, *in tertia Cappadocia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt* Μώκισος μητρόπολις, *quæ &* Ἰουστινιανούπολις. *Vide Stephanum, verbo* Μώκισος.
Petrus Juſtinianopoleos ſecundæ Cappadociæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. E.

Theodoſius Juſtinianopolis, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.

JUSTINOPOLITANUS, *in Cilicia ſecundæ, ex Evagrio, libro* IV. *cap.* VIII. *ubi* ἀνάζαρβον, *quæ metropolis eſt ſecundæ Ciliciæ,* Ἰουστινόπολιν *vocat.*
Joannes Juſtinopolitanus, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. A.

JUSTINOPOLITANUS, *in Iſtria, ditionis Venetæ* : Capo d'Iſtris : *ſub Patriarcha Veneto.*
Bartholomæus Juſtinopolitanus, anno 1513. IX. 1707. C.
Joannes Ingegnerius Juſtinopolitanus, anno 1596. X. 1928. C.
Thomas Stella Juſtinopolitanus, in Conc. Trid. X. 422. A.

JUTALEORUM. *Vide*, SATALEORUM.

JUVAVENSIS. *Vide*, SALTZBURGENSIS.

JUVENACENSIS, *in Barenſi provincia regni Neapolitani* : Giovenazzo : *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*
Joannes Antolinez de Bricianos de la Ribera Juvenacenſis, in Conc. Trid. X. 423. A.

IZIRIANENSIS, *in Numidia.*
Felix Izirianenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. B.
Saturus Izirianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. B.

K

KIÆVIENSIS, *in finibus Poloniæ;* Kiow. *Moſco Principi paret.*
Iſidorus Kiævienſis, in Conc. Florent. IX. 423. C.

KYMENSIS, *inſtitutus anno* 1215. *in ſynodo Romana, teſte Chronica Auguſtenſi* : *in Bavaria* : Chiemſe.
Rugerus Kymenſis, anno 1215. VII. 83. *Vide præterea ſuperius*, CHIEMENSIS.

L

LABDENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Rufinus Labdenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. B.

LABICANENSIS. *Vide*, LAVICANENSIS.

LACEDÆMONIS, *in Peloponneſo; in Notitia Græca,* Λακεδαίμων μητρόπολις τῆς Λακωνικῆς. *In nummis antiquis,* ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
Antonius Lacedæmoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Gregorius Lacedæmoniæ, anno 1565. X. 1175. E.
Hoſius Lacedæmonis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Theoclitus Lacedæmoniæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.
Theodoſius Lacedæmonis, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.

LACHEDONENSIS, *in Principatu Ulteriore, regni Neapolitani* : Lacedogna : *ſub archiepiſcopatu Compſano.*
Angelus Laquedonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.
Fabius Cupalluta Lachedonenſis, in Conc. Trid. X. 423. C.

LACTORENSIS. *Vide*, LECTORENSIS.

LACUBAZENSIS, *in Africa propriè dicta, ſive Proconſulari.*
Vindicius Lacubazenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

A-LACU-DULCE, *in Africa, ſitu ignoto.*
Quintianus a Lacudulce, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.

LAGANIÆ, *ſive* LAGNIÆ, *in Galatia prima. Notitia Græca hic habet,* Ἐπαγαγανία, *pro* ἐπαρχία Λαγανία, *hoc eſt,* regio Laganiæ. *Antonino, in confinio Aſiæ & Galatiæ,* Laganei : *inter Juliopolim & Minizon. Gemina* Λαγάνων *civitas in pſeudoſynodo Photii appellatur.*
Baſilius Lagenorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Conſtans Lagnenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Eliſæus Lagenenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Euphraſius Laganiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. D. Lagniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. B. Laganienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.

LAGINIENSIS, *in Lagenia, Hiberniæ provincia, quæ Hibernice* Lergoigh *nuncupatur.*
Ferdomnachus Laginienſis, anno 1097. VI *parte II.* 1756. C.

LAM

LAMASVENSIS, *qui &* A-LAMASBA, *in Numidia.*
Avitus Lamaſvenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Januarius Lamaſvenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D. 1099. A.
Puſillus a Lamasba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. E.
Secundinus Lamaſvenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

A-LAMBESE, *in Numidia.*
Januarius a Lambeſe, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. D.

LAMBIRITANUS, *in Numidia.*
Benenatus Lambiritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.
Creſcentilianus Lambiritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.

LAMECENSIS, *in Portugallia;* Lamego : *ſub archiepiſcopatu Bracarenſi.*
Argimirus Lamecenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Filimirus Lamicenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Fiontius Lamecenſis, in Conc. Tolet. anno 688. 1771. C. idem *Fioniſus* (al. *Fiontius*) Lamecenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Gundulfus Lamecenſis, in XII. Tolet. Conc. III. 1726. D.
Philippus Lamecenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C.
Profuturus Lamicenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Salvatus Lamecenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Sardinarius Lamecenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Theodiſclus Lamecenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1608. A.
Ubitaricus Lamecenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Ulricus Lamecenſis, anno 1409. VIII. 107. C.

LAMFUENSIS, *qui &* LAMPUENSIS, *&* JAMFUENSIS, *in Numidia.*
Carterus Lampuenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. E.
Maximus Lamfuenſis, in Conventu Afric. anno 484. II 871. D.
Pontius Lamfuenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Safargius Lampuenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. D.

LAMI, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λάμος.
Euſtathius Lami, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

LAMIÆ, *qui &* LAMINENSIS, *in Theſſalia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Λαμία. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XIV. *in confinio Theſſaliæ*, Lamia.
Secundianus Lamiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1528. E.
Stephanus Laminenſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1113. D.

LAMIGGIGENSIS, *in Numidia.*
Cardelus Lamiggigenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Innocentius Lamiggigenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. E.
Junianus Lamiggigenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. E.
Maximus Lamiggigenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Recargentius Lamiggigenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. C.

LAMPÆ, *in inſula Creta : ubi Notitiæ Græcæ habent,* Λάμπη. *At codex MS. in Conc. Epheſino habet* Lappæ : *Et nummi antiqui inſcribuntur* ΛΑΠΠΑΙΩΝ.
Demetrius Lampes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Joannes Lappæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Paulus Lampæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1487. E. 1528. B.
Proſdocius Lappæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 768. C.

LAMPÆ, *in Arcadia, ubi a Plinio, lib.* IV. *ſect.* X. Lampe *collocatur.*
Epiphanius Lampæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

LAMPSACENUS, *in Helleſponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λάμψακος. *Plinio, libro* V. *ſect.* XL. *ibidem,* Lampſacum. *In nummis antiquis,* ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ.
Armonius Lampſaci, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.
Conſtantinus Lampſaci, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Daniel Lampſaci, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. D. Lampſacenus in Conc. Rom. anno 503. II 988. C.
Joannes Lampſaci, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.

LAMPUENSIS. *Vide*, LAMFUENSIS.

LAMSORTENSIS, *in Numidia.*
Antonianus Lamſortenſis, Donat. in Col-

lat. Carthag. I. 1094. D. 1095. E.

Felix Lanſortenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 879. E.

Florentius Lamſortenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

LAMZELLENSIS, *in Numidia.*

Donatianus Lamzellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. D.

Gildo Lamzellenſis, in Collat. Carthag. I. 1107. D.

LAN LAO

LANCIANENSIS *archiepiſcopatus, in Aprutio, provincia regni Neapolitani:* Lanciano, *ſive* Lanzano.

Joannes de Salazar epiſc. Lancianenſis, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. D.

Leonardus Marinus Lancianenſis archiepiſcopus: in Conc. Trid. V. 420. E.

LANDAVENSIS, *in Wallia, Angliæ provincia;* Landaff: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*

Gucaunus Landavenſis, anno 986. VI. 715. B.

Oudoceus Landavenſis, in Concilio anni 560. III. 344. C. 345. 346.

Pater Landavenſis, anno 950. VI. 615. C.

Urbanus Landavenſis, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1124. C.

LANDEMERIENSIS, *olim in Anglia: ubi* Eccleſiam *de* Landemnare *habet monaſticon* Anglicanum, tomo 2. pag. 549.

Gregorius Landemerienſis, anno 1409. VIII. 101. E.

LANIOBRENSIS, *in* Hiſpania.

Brandila Laniobrenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.

Ermaricus Laniobrenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.

Suniaguiſclus Laniobrenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.

LAODICEÆ *Phrygiæ, quæ in Notitiis Græcis* Λαοδίκεια μητρόπολις *appellatur. Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. Laodicea impoſita Lyco flumini. *In nummis antiquis,* ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.

Ariſtonicus Laodiceæ e Phrygia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B. 1527. D.

Daniel Laodicenus Phrygiæ. V. 963. D.

Euſtathius Laodiceæ Phrygiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.

Meſſalinus Laodicenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

Nonnius a Laodicea, Arianus. I. 683. B.

Nunechius Laodicenuse Phrygia, in Conc. Ancyrano, anno 314. I. 280. D. in Conc. Niceno, anno 325. I. 318. B. 423. C.

Nunechius Laodiceæ Trimitariæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in Conc Rom. anno 503. II. 988. C.

Siſinnius Laodiceæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.

Symeon Laodiceæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Theodorus Laodiceæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.

Theodorus Laodicenus, anno circiter 870. V. 1547. E.

Tiberius Laodiceæ Phrygiæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.

Laodicea Trimitaria. IV. 212. A.

LAODICEÆ *Piſidiæ, quæ in Notitiis Græcis provinciæ Piſidiæ* Λαοδίκεια κεκαυμένη *nuncupatur.*

Conon Laodiceæ Piſidiæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.

Conſtantinus Laodiceæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

LAODICEÆ *ad mare, in Syria prima, poſtea metropoleos provinciæ Theodoriadis, in Notitiis Græcis. Plinio, libro* v. *ſect.* XVIII. Laodicea libera. *In nummis antiquis,* ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Elpidius Laodiceæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.

Euſebius presb. agens vices Macarii Laodicens e Syria, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. A.

Georgius Laodicenus, in Conc. Ancyr. I. 710. idem *Georgius* a Laodicea, Arianus. I. 654. E.

Gerardus Laodicenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.

Paulus Laodiceæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Pegaſius Laodicenſis, e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.

Macarius Laodiceæ in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1533. B. Laodiceæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

Stephanus Laodiceæ metropoleos Theodoriadis, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.

Theodorus Laodiceæ e Syria, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. D. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.

LAODICEÆ *ad Libanum, ſive in Syria Cœle: quæ in Notitiis Græcis Phœniciæ ad Libanum tribuitur. Plinio, libro* v. *ſect.* XIX. Laodiceni, qui ad Libanum cognominantur. *In nummis antiquis,* ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, &c.

Pelagius Laodiceæ, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. B.

Placon Laodiceæ magnæ, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. *Flaccus.* 1533. B. *Placcus.* 1578. D. idem *Placus* Laodiceæ. I. 1623. C.

Valerius Laodiceæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.

LAP LAQ

LAPDENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Jona Lapdenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

Victor Lapdenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

LAPIDIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Reſtutus Lapidienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 784. E.

LAPETHENSIS, *in inſula Cypro, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Λάπηθος. *Plinio eſt* Lapethos, *libro* v. *ſect.* XXXV.

Didymus Lapithi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. Lapethenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

LAPPÆ, *in inſula Creta. Vide,* LAMPÆ.

LAQUEDONENSIS. *Vide,* LACHEDONENSIS.

LAR

LARANDENSIS, *in Iſauria: ubi Notitiæ Græcæ habent,* Λαολαδῶν, *&* Ναολάδων, *pro* Λαράνδων. *In nummis antiquis,* ΛΑΡΑΝΔΕΩΝ.

Acholius Larandenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.

Paulus Larandenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 320. A.

Sabas Larandi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

LARENSIS, *ſive* A-LARIBUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Honoratus Larenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1084. C. 1102. A.

Hortenſianus, in Conc. Carthag. II. ſub Cypriano, anno 252. I. 133. E. idem *Hortenſianus* a Laribus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.

Victorinus Larenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. C.

Vitulus Larenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

LARINENSIS, *in Principatu Ulteriore;* Larino: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*

Belliſarius Baldinus Larinenſis, in Conc. Trid. X. 424. C.

Joannes Larinenſis, anno 1062. VI. 1117. D.

Petrus Larinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.

Wilielmus Larinenſis, anno 1075. VI. 1554. E.

LARISSENUS, *in prima Macedonia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Λάρισσα. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XV. Lariſſa. *In nummis antiquis,* ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.

Alexander de Lariſſa Theſſaliæ, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.

Baſilius Lariſſæ Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. B. 1453. C. 1533. A. 1578. D.

Baſilius Lariſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

Diogenes Lariſſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.

Euthymius Lariſſæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.

Neophytus Lariſſæ, anno 1565. X. 1173. D.

Nicander Lariſſæus, anno 1280. VII. 838. B.

Vigilantius Lariſſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.

LARISSENUS, *in Syria ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λαρισσα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XIX Lariſſæi.

Euſebius Lariſſenus, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. B.

Gerontius Lariſſæ, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.

Digitized by Google

Julianus Lariſſæ Syriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1458. A. 1534. B. 1579. A.

Leontius Lariſſenus, e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E.

Meletius Lariſſæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.

Patrophilus Lariſſenſis e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.

Stephanus Lariſſæ, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. C.

Zoilus Lariſſæ Syriæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E. Lariſſenus, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. in Antioch. anno 362. I. 742. E.

LARITANUS, *in Numidia.*

Reſtitutus Laritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. D.

LARYMORUM, *in Caria, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Λάρυμα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXI 2. Larymna *eſt.*

Joſeph Larymorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

LAS LAT

LASCURRENSIS, *ſive* LASCARENSIS, *in Vaſconia :* Leſcar : *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*

Gregorius Laſcarenſis, anno 1068. VI. 1159. D.

Guido Laſcurrenſis, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1945. B.

Oddo Laſcurrenſis, anno 1368.. VII. 1803. C. idem *Otho* Leſcarenſis. 1860. E.

LATERINENSIS. *Vide,* LITERANENSIS.

LATMI & CALENDRI. Latmos *in Caria eſt, ut ex Plinio diximus in* HERACLEA Latmi. *Pro* Calendri, *legendum* Celenderis : *nam in Notitiis Græcis* Κελένδερις *eſt, in Iſauria. Plinio, lib.* v. *ſect.* 2211. Regio Celenderitis cum oppido, *in Cilicia. Nummi antiqui,* ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ.

Nunechius Latmi & Calendri, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 729. D.

LAU

LAUDENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi;* Lodi : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi : prope* Laudem Pompeiam *a Plinio memoratam, lib.* IV. *ſect.* 221.

Albericus Laudenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

Ardericus Laudenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1871. E.

Antonius Laudenſis, anno 1576. X. 946. C.

Baſſianus (ſic enim mſſ. habent : quamquam & quidam in epiſt. LX. *Ambroſii præferunt* Baſiliano:) Laudenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.

Cyriacus Gaudenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. B.

Donatus Laudenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. A.

Gerardus Laudenſis, anno 876. VI. 169. D. Laudicenſis, anno 877. VI. 192. A.

Gerardus Landrianus Laudenſis, anno 1432. VIII. 1513. D.

Jacobus Laudenſis, anno 1409. VIII. 102. B. anno 1415. VIII. 329. A.

Ludovicus Taberna Laudenſis, anno 1582. X. 1140. A.

Opizo Laudenſis, anno 1075. VI. 1304. A.

LAUDUNENSIS, *in Picardia ſuperiore :* Laon : *ſub archiepiſcopatu Remenſi.*

Adalbero Laudunenſis, anno 972. VI. 688. E. anno 1008. VI. 774. A.

Adelelmus Laudunenſis, anno 923. VI. 561. C.

Albertus Laudunenſis, anno 1326. VII. 1531. C.

Anſellus Laudunenſis, anno 1223. VII. 130. C.

Azolinus Laudunenſis, anno 998. VI. 759. B.

Bartholomæus Laudunenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.

Bernico Laudunenſis epiſcopus. V. 1382. C. 1385. C. *Berneco.* 1396. D.

Chainoaldus Lauduni Clavati, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

Dido Laudunenſis, anno 892. V. 1459. C.

Elinandus Laudunenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno 1062. VI. 1091. E. anno 1085. VI. 1616. E. idem *Helinardus.* anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.

Gazo de Campania Laudunenſis, anno 1270. VII. 653. B. anno 1304. VII. 1264. E. anno 1315. VII. 1397. C.

Gebuinus Laudunenſis, anno 1049. VI. 1008. C.

Genbaudus Lauduni anno 765. III. 2010. D.

Genebaudus epiſcopus Laudunenſis. V. 1385. C. junior. 1382. C.

Medulfus archidiac. pro *Gennobaudo* Lugduni cloati, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. E.

Hedenulfus Lugduni clavati, anno 875. VI. 161. E. Laudunenſis, anno 876. VI. 174. C.

Helinandus Laudunenſis, anno 1052. VI. 1032. E. idem *Helinardus* Laudunenſis, anno 1081. VI. 1609. A.

Hieronymus Laudenſis, anno 1579. X. 1094. D.

Hincmarus Laudunenſis, in Conc. Tulleuſi, anno 859. V. 490. C.

Hugo Laudunenſis, anno 1344. VII. 1669. A.

Ingelrannus Laudunenſis, anno 109... VI. *parte II.* 1663. C.

Joannes Laudunenſis, anno 1409. VIII. 107. D.

Oſtroldus Laudunenſis epiſcopus. V. 1382. D. 1385. C.

Pardulus Laudunenſis, anno 849. V. 19. D.

Radulphus Laudunenſis, anno 1318. VII. 1403. C.

Robertus Laudunenſis, anno 1287. VII. 1129. B.

Rodulfus Laudunenſis, anno 900. VI. 466. E. 547. A. anno 902. V. 1460. B.

Rogerius Laudunenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.

Rorico Laudunenſis, anno 962. VI. 626. E.

Symeon Laudunenſis, anno 840. IV. 1450. C. anno 847. IV. 1504. B. idem *Simeon* Laudunenſis, anno 852. V. 40. A.

Simeon Laudunenſis epiſcopus. V. 1382. D. 1385. C.

Valentinus du Glas Laudunenſis, anno 1583. X. 1304. E.

Wenilo Laudunenſis epiſcopus. V. 1382. C. *Wanilo.* 1385. C.

LAVELLINENSIS, *in provincia Baſilicata, regni Neapolitani :* Lavello, & Lavellino : *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*

Joannes Lavellanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

Joannes Franciſcus Lavellinenſis, anno 1513. IX. 1673. B.

Lucius Maranta Lavellinenſis, in Conc. Trid. X. 427. D.

LAVENSIS, *qui &* LAVENTINUS, *in Germania :* Lavenmonde : *ſub archiepiſcopatu Saliſburgenſi.*

Amalricus Lavendinus, anno 1267. VII. 579. B.

Hercules Rettinger Laventinus, in Conc. Trid. X. 424. D.

Randulphus Lavenſis, anno 1160. VI. *parte II. circa med.* 1397. B.

Wernhardus Laventinenſis, anno 1310. VII. 1303. D.

LAVERRICENSIS, *olim in Hiſpania citeriore.*

Vitulatius Laverricenſis, anno 610. III. 550. A.

LAVICANENSIS, *qui &* LABICANENSIS, *in Campania Romana; nunc diœceſis Tuſculanæ.*

Benedictus Lavicanenſis, anno 998. VI. 758. B.

Dominicus Lavicanenſis, anno 1037. VI. 915. B.

Luniſſus Lavicanenſis, anno 964. VI. 631. E.

Petrus Labicanenſis, anno 761. III. 2002. C.

Petrus Lavicanenſis, anno 1059. VI. 1056. E.

LAUNENSIS, *in regno Neapolitano, ut videtur : forte pro* LAVELLENSIS.

Vincentius Launenſis, anno 1512. IX. 1583. A.

LAUREACENSIS; de Lork *nunc vicus in Auſtria : ſedes tranſlata eſt Saltzburgum.*

Adalbertus Laureacenſis, anno 948. VI. 605. A.

Gerhardus Laureacenſis, anno 936. VI. 576. C. 599. B.

Pilgrimus Lauriacenſis, anno 975. VI. 695. C.

LAURENSIS, *in Latio olim, ubi & Laurentum.*

Petrus Laurenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

LAUSANENSIS, *qui &* LAUSONENSIS, *in Helvetia;* Lauſane : *ſub archiepiſcopatu Biſontino.*

Andreas Lauſanenſis, anno 1513. IX. 1707. E.

Angelus Lauſanenſis, anno 1515. IX. 1800. A.

Arricus Lauſanenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.

Gotteſcalcus Lauſanenſis, anno 944. VI. 597. D.

Heinricus Lauſonenſis, anno 1006. VI.772.C.
Hieronymus Lauſanenſis, anno 879. VI.346.B.
Joannes de Pinguio Lauſanenſis, anno 1435. VIII. 1631.C.
Ludovicus de Palude Lauſanenſis, anno. 1432. VIII. 1124. A.
Rogerius Lauſanenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.

LE

LEBEDI, *in Aſia Proconſulari, cujus caput Epheſus: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λέβεδος. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXI. *in Ionia*, Lebedos. *In nummis antiquis*, ΛΕΒΕΔΙΩΝ.
Cyriacus Lebedi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.
Theophanius Lebedi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.

LECHLIENSIS.
Thomas Lechlienſis, anno 1515. IX. 1772. A.

LECTORENSIS, *in Vaſconia;* Lectoure: *ſub archiepiſcopatu Auxitano.*
Alethius Lactorenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Geraldus Lectorenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Guillelmus Barthon de Monthas Lectorenſis, in Conc. Trid. X. 421. B.
Joannes Lectorenſis, anno 1060. VI. 1075. B.
Paulus Lectorienſis, anno 1512. IX. 1625. C.
Petrus Lectorenſis, anno 1368. VII. 1803. D.
Raymundus Lactorenſis, anno 1063. VI. 1141. D. Lectorenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Vigilius Lactorenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.

LEGENSIS, *in Numidia.*
Creſcenius Legenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. A.
Datianus Legenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Januarius Legenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

LEGERECENSIS, *in Anglia: idem forte ac* LEGORENSIS.
Rethunus Legerecenſis, anno 851. V. 36. D.

LEGIENSIS, *in Numidia, alius a Legenſi in eadem provincia.*
Victorinus Legienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

LEGIONENSIS, *in regno Legionis Hiſpanienſi:* Leon: *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Andreas de Cueſta Legionenſis, in Conc. Trid. X. 425. C.
Cyprianus Legionenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Decentius Legionenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Joannes de Mella, Legionenſis, anno 1439. IX. 426. A.
Petrus Legionenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Vincentius Legionenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 131. E. 136. B.

LEGIONENSIS, *in minore Britannia. Vide*, LEONENSIS.

LEGISVOLUMINI, *in Numidia.*
Victor, de Legiſvolumini, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

LEGORENSIS, *olim in Anglia, in Comitatu cognomine, Legeceſtriæ, vel Liceſtriæ:* Leiceſter.
Werenberhtus Legorenſis, in Conc. Cloveſh. IV. 968. E. idem fortaſſis *Wernbrithius* Legorenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.

LEIRIENSIS, *in Portugallia;* Leiria: *ſub archiepiſcopatu Oliſipponenſi.*
Gaſpar de Caſal Leirienſis, poſtea Conimbricenſis, in Conc Trid. X. 423. C.

LEMELEFENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Jacobus Lemelefenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

LEMFOCTENSIS, *qui & LAMFOCTENSIS, in Mauritania Sitifenſi.*
Vindemius Lemfoctenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

LEMNI, *in provincia Helladis & Achaïæ:* Λῆμνος νῆσος, *in Notitia Græca. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXIII. Lemnos. *In nummis antiquis*, ΛΗΜΝΟΣ, *&* ΛΗΜΝΙΩΝ.
Arſenius Lemni, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Neophytus Lemni, anno 1565. X. 1176. B.
Silvanus Lemni, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Strategius Lemnius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.

LEMONIÆ, *ignotus.*
Euſtathius Lemoniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

LEMOVICENSIS, *in Aquitania;* Limoges: *ſub archiepiſcopatu Bituricenſi.*
Anſelmus Lemovicenſis, anno 876. VI. 174. C. anno 878. VI. 40. B. 56. B.
Anſelmus Lemovicenſis, in Privilegio Atrebat. V. 678. E.
Bantaredus archidiac. pro *Ruricio* Lemovicenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.
Felix Lemovicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
Ferreolus Lemovicinus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. D.
Gauzbertus chorepiſcopus Lemovicenſis, anno 960. VI. 859. A.
Girbertus Lemovicenſis, anno 1286. VII. 962. D.
Hildegarius Lemovicenſis, anno 960. VI. 859. A. anno 989. VI. 718. B.
Hilduinus Lemovicenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Hugo Lemovicenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Humbaudus Lemovicenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1741. E.
Iſterius Lemovicenſis, anno 1052. VI. 1630. D. anno 1059. VI. 1070. D.
Joannes de l'Aubeſpine Lemovicenſis, anno 1584. X. 1508. B.
Jordanus Lemovicenſis, anno 102... VI. 837. A.
Rogerus Lemovicenſis, anno 1336. VII. 1609. A.
Ruricius Lemovicenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. C.
Scibrandus Lemovicenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Stodilus Lemovicenſis, anno 848. V. 18. A. idem *Stodilo* Lemovicenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.
Wido Lemovicenſis, anno 1081. VI. 1608. E.

LEODICENSIS, *ſive* LEODIENSIS, *in Belgii confinio:* Liege: *ſub archiepiſcopatu Colonienſi.*
Adolphus Leodienſis, anno 1322. VII. 1482. D.
Baldricus Leodienſis, anno 10... VI. 834. E.
Dietwinus Leodienſis, anno 1075. VI. 1308. C.
Durandus Leodienſis, anno 1023. VI. 833. E.
Ewerardus Leodicenſis, anno 967. VI. 654. E.
Fredericus Leodienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. D.
Henricus Leodienſis, anno 1076. VI. 1350. D.
Joannes Leodienſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Notgarius Leodicenſis, anno 995. VI. 733. E.
Nothkerus Leodicenſis, anno 1006. VI. 769. D. idem qui ſupra Notgarius.
Radulphus Leodienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. D.
Theobaldus Leodienſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Thealdus archidiaconus Leodienſis, anno 1271. poſtea Gregorius X. Papa. VII. 660. B. idem alius *Theobaldus*, & *Sinbalus.* 662. E.

LEONENSIS, *in minore Britannia;* Leon: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Alanus Leonenſis, anno 1415. VIII. 328. D.
Galo Legionenſis, in Britannia minore, anno 1111. VI. *parte II.* 1902. C. Leonenſis, legatus pro Bituricenſi, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Guido Leonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Guido Leonenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Guillelmus Leonenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Guillelmus Leonenſis, anno 1439. IX. 425. E.
Rolandus de Neufville Leonenſis, anno 1583. X. 1444. A.
Wallo Leonenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1130. A. idem *Galo.*

S. LEONIS, *in Ducatu Urbinate: civitas poſtea a Leone X. data Florentinis. Vide etiam infra*, MONTE-FERETRANUS.
Julius de Rubeis ſancti Leonis, in Conc. Trid. X. 424. E.
Matthæus ſancti Leonis, anno 1516. IX. 1803. C.

LEONTINENSIS, *in Sicilia;* Lentini. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XIV. Leontini. *In nummis antiquis*, ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ.
Conſtans Leontinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Lucianus Leontinenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.

LEONTORUM, & LEONTOPOLEOS, *in ſecunda Auguſtamnica Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λεόντων μητρόπολις. Leontopolites *in Ægypto* nomon *habet Plinius, libro* v. *ſect.* IX. *In nummis antiquis*, ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Januarius Leontorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Metrodorus Leontorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. E.

LEONTOPOLEOS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λεοντόπολις, αὐτοκέφαλος.
Athanaſius Leontopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Joannes Leontopolis, in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1130. E.
Michaël Leontopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. A.
Theodorus Leontopoleos (Iſauriæ potius, quam Ægypti:) in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Zacharias Leontopoleos Iſauriæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.

LEPTIMAGNENSIS, *in provincia Africæ Tripolitana: in Mſſ. undecim.* Leptimaginenſis, *Plinio, lib.* v. *ſect.* IV. Leptis altera, cognomine magna.
Callipides Leptimagnenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Dioga Leptimagnenſis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.

LEPTIMINENSIS, *qui &* A-LEPTIMINUS, *in Byzacena. Plinio, lib.* v. *ſect.* III. Leptis.
Demetrius a Leptiminus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. B.
Fortunatianus Leptiminenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Romanus Leptiminenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.
Victorinus Leptiminenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.

LEPTIS, & LEPTITANUS, *idem ac* LEPTIMINENSIS.
Criſcentinus Leptis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.
Salvianus Leptitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. B.

LERI, *in una forte e Sporadibus, quæ* Leros *a Plinio vocatur, libro* IV. *pag.* 459.
Joannes Leri, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.
Sergius Leri, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.

LESBI & TENEDI, *in Ægeo mari. Lesbo nunc nomen eſt* Metelin: *& eſt* ἀρχιεπισκοπή. *Tenedos vetus nomen retinet, & eſt epiſcopalis civitas. In Notitia Græca, ſub Rhodo metropoli ſunt* Μιτυλήνη *&* Μέθυμνα αὐτοκέφαλοι, *in Lesbo:* & Τένεδος.
Florentius Lesbi & Tenedi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B.
Joannes Lesbi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. Lesboſelenenſis. 1528. A.

LESINENSIS, *qui nunc unitus archiepiſcopatui Beneventano.*
Horatius Leſinenſis, in Conc. Trid. X. 423. C.

LESMORIENSIS, *in Hibernia:* Liſmore: *ſub archiepiſcopatu Caſſilienſi.*
Chriſtianus Liſmorenſis, anno 1151. VI. *parte II. circa med.* 1381. B. anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1628. D.
Felix Leſmorienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

LESVITANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Romanus Leſvitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Vadius Leſvitanus, in Convento Afric. anno 484. II. 876. A.

a LETO. *Gemina in Notitiis Græcis in Ægypto* Λητοῦ *eſt, vel una duabus adtributa provinciis. Plinio eſt, lib.* v. *ſect.* IX. Latopolites nomos.
Iſaac a Leto, Arianus. I. 683. A.

LEUCADIS, *in inſula maris Ionii, quæ nunc nomen habet,* l'Iſle de Sainte Maure.
Germanus Leucadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

LEUCÆ, *quæ forte in Cypro* Λευκάδα *dicitur in Notitia Græca.*
Symeon Leucæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

LEUCORUM. *Vide,* TULLENSIS.

LEXOVIENSIS, *in Normannia:* Liſieux: *ſub archiepiſcopatu Rotomagenſi.*
Airardus Lexovienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Arnulphus Lexovienſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1577. A. 1589. B.
Freculfus Lexovienſis, anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. D.
Giſlebertus Luxovienſis, ſive Lexovienſis anno 1096. VI. *parte II.* 1746. C.
Guido Lexovienſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Guillelmus Lexovienſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Hairardus Lexovienſis, anno 853. V. 53. A. idem *Heirardus* Lexovienſis, anno 876. VI. 174. C.
Herbertus Liſoïenſis, (*pro* Lexovienſis:) anno 1049. VI. 1002. B.
Hugo Lexovienſis, anno 1074. VI. 1518. D.
Joannes Lexovienſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Joannes de Vaſſé, Lexovienſis, anno 1581. X. 1255. E.
Launobaudus Lexovienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Radulfus Lexovienſis, anno 833. IV. 1172. E.
Theudobaudus Lexovienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Edebius presb. pro Theudobaude Lexovienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Willelmus Lexovienſis, anno 1223. VII. 130. C.

LI

LIBERALIENSIS, *in Numidia,*
Gorgonius Liberalienſis, in Collat. Carthag. I. 1088. E.
Victor Liberalienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. E.

LIBERENSIS, *forte pro* IBERENSIS: *alioquin ignotus.*
Philippus Liberenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

LIBERTINENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Januarius Libertinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. C.
Januarius Libertinenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.
Victor Libertinenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. C.

LIBISIANUS, *Græce* Λιβιάδων, *hoc eſt,* Livienſium: *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ῥεγεὼν Λιβιάς. *Plinio, libro* XIII. *ſect.* IX. Livias.
Zacharias Libiſianus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.

LIBYADIS, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ῥεγεὼν Λιβυάς, *forte pro* Λιβιάς: *quoniam in eo tractu* Livias convallis *a Plinio memoratur, lib.* XIII. *ſect.* IX.
Pancratius Libyadis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.

LIBYADIS, *in Iſauria; ubi tamen Notitiæ Græcæ habent, ut MS. Bellov. in epiſt. ad Leonem Imp.* Σίδη.
Conon Libyadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Letoïus Libyadis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1530. E.

LIBYÆ, & LIBYENSIS, *in Africa: in Notitiis Græcis provincia gemina:* Libya Pentapolis, *&* Libya, *quæ ſiccior.*
Creſcis (Gr. Κρησκέντιος) Libyenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Maximus Libyæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Pollux ſecundæ Libyæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Soſipater Libyæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. A.

LICHEFELDENSIS, *in Anglia,* Lichfeld: *unitus Conventrienſi: ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Adulfus Lichfeldenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Adwlfus Liceelfeldenſis, in Conc. Clovesh. IV. 968. D.
Ceadda Lycheſeldenſis, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Herewinus Lichfeldenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Joannes Lichfeldenſis, anno 1415. VIII. 279. B. 330. A.
Orhenwaldus Lichefeldenſis, anno 851. V. 36. D.

LICIENSIS, *qui &* Alcienſis, *&* Lippienſis, *&* Lupienſis, *in provincia Hydruntina;* Lecce: *ſub archiepiſcopatu Hydruntino.*
Annibal Saracenus Licienſis, in Conc. Trid. X. 427. C.
Venantius Lippienſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E. *Ibi dele notam* a *in margine.*)
Hugolinus Licienſis, anno 1514. IX. 1735. B.

Petureius Lycienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

LIGNIDENSIS. *Vide*, LYCHNIDI.

LILYBÆTANUS, *in Sicilia, ab oppido ibi in Lilybæo promontorio. In nummis antiquis, apud Parutam*, ΛΙΛΥΒΑΙΙΤΑΝ.
Elias Lilybætanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Theophanes Lilybæi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

LIMBI.
Joannes Limbi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

LIMENENSIS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λιμὴν Σαβίνης; *qui &* Λιμένης. *Unde in Ecthesi Andronici eſt* ὁ Λιμένων.
Muſonius Limenenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Patricius Limenenſis, in ſynodo Trullana. III. 1710. E.

LIMENOPOLEOS, *idem ac* LIMENENSIS.
Caſtinus Limenopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.

LIMERORUM. *Vide*, LIMYRENSIS.

LIMMICENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Donatus Limmicenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.

LIMYRENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Λίμυρα. *Et Plinio, lib.* V. *ſect.* XXVIII. *ibidem* Limyra. *In nummis antiquis*, ΛΙΜΥΡΕΩΝ.
Leo Limyrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Lupicinus Limyrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Muſianus Limerorum, (pro Limyrorum:) in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Nicephorus Limyræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Stephanus Limyræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. Limyrenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Theodorus Limyræ, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.

LINCOLNIENSIS, *in Anglia*: Lincoln: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Adelfius coloniæ Londinenſium, (*Lincolnia*) in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Alexander Lincolnienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Henricus Lincolnienſis, anno 1400. VII. 1925. E.
Hugo Lincolnienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Oliverus Lincolnienſis, anno 1286. VII. 1067. A.
Remedius Lincolnienſis, anno 1073. VI. 1223. C. idem *Remigius* Lincolnienſis, anno 1075. VI. 1557. C.
Richardus Lincolnienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.
Richardus Lincolnienſis, anno 1423. VIII. 1014. D.
Robertus Lincolnienſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Rotbertus Lincolnienſis, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1372. C.
Thomas Lincolnienſis, anno 1342. VII. 1655. B.

LINDISFARNENSIS, *in inſula Nortumbriæ ſive Nortumberlandiæ oppoſita*, Inſula ſacra, Holy-Iſland *nuncupata. Tranſlatus epiſcopatus Dunelmum eſt*, Durham, *ſub archiepiſcopatu Eboracenſi.*
Colmanus Lindisfarnenſis, in Collat. Pharenſi. III. 994. B.
Eadhed Lyndiſſi, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Eadwlfus Lindisfarenſis, in Conc. Celichytecſi, anno 816. IV. 1219. C.

LINGACOPENSIS, *in Suecia*; Linkoping: *ſub archiepiſcopatu Upſalenſi.*
Colon. Lingacopenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1446. E.
Gilo Lingacopenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1149. C.
Stenar Lingacopenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1447. A.

LINGONENSIS, *in Campania Galliæ provincia*: Langres: *ſub archiepiſcopatu Lugdunenſi.*
Acardus Lingonenſis, anno 955. VI. 620. E.
Albericus Lingonenſis, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1364. E.
Albericus Lingonenſis, anno.... VI. *parte II.* 1817. D.
Algrinus Lingonenſis, anno.... VI. 496. A. idem *Argrinus* Lingonenſis, anno.... VI. 480. B.
Bertoaldus Lingonicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Bruno Lingonenſis, anno 991. VI. 723. B.
Deſiderius Lingonicæ, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Ericus Lingonenſis, anno 875. VI. 162. A.
Galterius Lingonenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1550. A.
Gauceranuus Lingonenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Geylo Lingonenſis, anno 886. VI. 396. D. idem *Gerlo* Lingonenſis, anno.... VI. 493. E. idem *Geilo* Lingonenſis, anno.... VI. *parte II.* 1817. E.
Giraudus Lingonenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1294. D.
Godefridus Lingonenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1164. E. anno 1144. *Ibid.* 1240. B. anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1274. D.
Gregorius Lingonicus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A. in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. C.
Guillelmus Lingonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Harduinus Lingonenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno.... VI. *parte II.* 1817. C.
Hugo Lingonenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Hugo Lingonenſis, anno 1080. VI. 1606. B. anno.... VI. *parte II.* 1812. C.
Joceranuus Lingonenſis, anno 1103. VI. *parte II.* 1812. D. idem *Joſceranus* Lingonenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1940. C. idem *Gauceranuus.*
Iſaac Lingonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.
Lambertus Lingonenſis, anno 1012. VI. 795. D. anno.... VI. *parte II.* 1818. A.
Modoaldus Lingonenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Mummolus Lingonicus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Pappolus Lingonicus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E.
Rotbertus Lingonenſis, anno.... VI. *parte II.* 1817. C.
Tetricus Lingonicus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B. Lingonenſis, in Conc. Parienſi, anno 555. III. 336. B.
Piolus presb. pro Tetrico Lingonenſi, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Theotboldus Lingonenſis, anno 853. V. 53. B. idem *Teutbaldus* Lingonenſis, anno 894. VI. 433. D.
Yolendus Lingonenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. A.

LINOÆ, *in Bithynia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λινόη. *Gemina in pſeudoſynodo Photii ponitur; aut geminus fortaſſis (neque id ſemel) unius civitatis epiſcopus: alter ſenior, junior alter.*
Anaſtaſius Linoæ, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.
Baſilius Linoæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Cyrillus Linoæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

LIPARITANUS, *in inſula ad Boream Siciliæ oppoſita*: Lipari: *ſub archiepiſcopatu Meſſanenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XIV. Lipara. *In nummis antiquis*, ΛΙΠΑΡΑΙΩΝ.
Auguſtus Liparitanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Baſilius Liparitanus, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.
Peregrinus Liparitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Samuel Liparorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

LIPPIENSIS. *Vide*, LICIENSIS.

LISINIENSIS, *in Piſidia, vel Pamphylia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Apagamus Liſinienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Diodotus Lyſinenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. A.
Fauſtus Lyſinienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Theodorus Lyſinienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.

LISMORENSIS. *Vide*, LESMORIENSIS.

LISOIENSIS. *Vide*, LEXOVIENSIS.

LITERANENSIS, *qui &* LUTERANENSIS, *in Principatu Citeriore, regni Neapolitani*: Lettere: *ſub archiepiſcopatu Amalphitano.*
Andreas Literenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Aprilius Laterinenſis, (*pro* Literanenſis:) in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

Joannes

Joannes Litterenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Joannes Antonius Pantuſa Litterienſis, in Conc. Trid. X. 422. A.
Sebaſtianus Leccavella Litteranenſis, in Conc. Trid. X. 419. E.

LITHOPROSOPENSIS, *forte in montana parte urbis Botryos, in Syria, quæ* Λιθοπρόσωπος *appellatur a Cedreno, pag.* 376.
Joannes Lithoproſopienſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.

LIVIENSIS. *Vide*, FOROLIVIENSIS.

A-LIZIA, *forte*, a Bizya : *ut dictum eſt ſuo loco.*
Theogenes a Lizia, Arianus. I. 683. A.

LIZICENSIS, *in provincia Europæ, e Thracia : ubi Notitia Græca habet* Λιζικῆς : *Ecthesis Andronici*, Λύζικος.
Benjamin Lizicenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Germanus Lizici, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

LO

LOCRENSIS, *in Magna Græcia; cui ſucceſſit Hieracenſis*, Gieraci : *ſub archiepiſcopatu Rheginenſi.*
Creſcentius Locrenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Stephanus Locrenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.

LODOVENSIS, *in Languedocio inferiore:* Lodeve : *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Agrippinus de Loteva, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D. Lutevenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Aimericus Lodovenſis, anno 1368. VII. 1803. B.
Anatolius Lutuvenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Anſemundus Lotoëbenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. A.
Autgarius Lutovenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Deuterius Lutevenſis, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. C.
Gaucelinus Lodovenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C.
Gerardus de Robin Lodovenſis, anno 1609. XI. 54. B.
Guillelmus Lodorenſis, anno 1246. VII. 415. E.
Joannes Lodovenſis, anno 1374. VII. 1879. A.
Itherius Lodovenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Leontianus Lutobenſis, anno 610. III. 550. A.
Macarius Lutovenſis, anno 886. VI. 398. A.
Maternus Lutevenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C.
Roſtagnus Lutevenſis, anno 1034. VI. 1033. B.
Teudericus Lutovenſis, anno 913. VI. 557. B.

LOMBARIENSIS, *ſive* LOMBERIENSIS, *in Languedocio ſuperiore* : Lombez : *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*
Guillelmus Lumbarienſis, anno 1368. VII. 1803. C. 1860. E.
Petrus Lomberienſis, anno 1409.

VIII. 101. D.
Petrus de Lancrau Lombarienſis, anno 1590. X. 1833. A.

LONDINENSIS, *in primaria Angliæ civitate;* Londres : *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Ælſtan Londonienſis, anno 966. VI. 650. A. idem *Alſtanus* Londonienſis, anno 974. VI. 696. B.
Æthelnothus Londonienſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. D.
Gilbertus Londonienſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. circa med.* 1386. A. anno 1160. VI. *parte II. poſt. med.* 1407. D. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609. C. idem *Gillebertus* Londonienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.
Henricus Londinenſis, anno 1267. VII. 579. A. anno circ. 1273. VII. 665. B.
Mauricius Londonienſis, anno 107.. VI. 1182. C. Londinenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Oſmundus London. in Conc. Bacanceld. IV. 926. D. in Conc. Cloveſh. IV. 970. B. anno 833. IV. 1378. B.
Radulphus Londonienſis, anno 1309. VII. 1293. A. Londinenſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Reſtitutus Londinenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.
Ricardus Londonienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. C. anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1372. C.
Ricardus Londinenſis, anno 1409. VII. 1947. D. Londonenſis, anno 1415. VIII. 947. B.
Robertus Londonienſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1263. E.
Robertus Londonienſis, anno 1297. VII. 1197. B.
Robertus Londonienſis, anno 1391. VII. 1913. D.
Simon Londinenſis, anno 1362. VII. 1765. D.
Swithulphus Londonienſis, anno 851. V. 36. C.
Willelmus Londonienſis, anno 1066. VI. 1157. C. anno 1075. VI. 1557. B.
Willelmus Londonienſis, anno 1377. VII. 1871. D.

LOPHI, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Γάλλοι, ἤτοι Λόφοι. *Apud Photium, epiſt.* XXIII. *inſcripta eſt*, Γρηγορίῳ ἐπισκόπῳ Λόφων.
Cyrio Lophi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

LOTEVENSIS, *&* LOTOEBENSIS, & LUTEVENSIS, *idem ac* LODOVENSIS.

LU

LUBECENSIS, *in Saxonia inferiore* : Lubeck : *ſub archiepiſcopatu Bremenſi.*
Joannes Lubecenſis, anno 1409. VIII. 100. A.
Theodoricus Lubecenſis, anno 1516. IX. 1836. C.

LUBUCENSIS, *nunc in Marchia Brandeburgica;* Lebuſſ. *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi, qui in Polonia.*
Apetzeo Lubucenſis, anno 1309. VII. 1302. B.
Willelmus Lubucenſis, anno 1267. VII. 580. B.
Nankerus Lubucenſis, anno 1248. VII. 429. C.

LUCANUS. *Vide*, LUCENSIS.

LUCENSIS, *in Hetruria* : Lucca : *a juriſdictione archiepiſcopi Piſani exemptus. Plinio, lib.* III. *ſect.* VIII. colonia Luca.
Anſelmus Lucenſis, anno 1073. VI. 1212. D. anno 1079. VI. 1016. A.
Conradus Lucenſis, anno 963. VI. 627. B.
Eleutherius Lucenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Felix Lucenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Gerardus Lucarum, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. B. Lucenſis, anno 877. VI. 190. E.
Guillelmus Lucenſis, anno 1179. VI. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Joannes Lucanenſis, (*pro* Lucenſis:) anno 1037. VI. 916. C.
Joannes Lucenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Lætus Lucanus, (*pro* Lucenſis:) in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Maximus de Luca, a Tuſcia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Otho Lucenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1178. A.
Petrus Lucanus, (*pro*, Lucenſis:) in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Petrus Lucenſis, anno 1516. IX. 1836. D.

LUCENSIS, *in Gallæcia;* Lugo : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IV. Lucenſis conventus.
Beccila Lucenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. B. idem *Becilla*. III. 485. D.
Baſconius Lucenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Euphraſius Lucenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. D.
Ferdinandus Velloſillus, in Conc. Trid. poſtea epiſcopus Lucenſis. X. 430. E.
Franciſcus Delgado Lucenſis, in Conc. Trid. (poſtea Giennenſis.) X. 427. E.
Nitigeſius Lucenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E. idem *Nitigis* Lucenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.
Petrus Lucenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Potentius Lucenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. A.
Recaredus Lucenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Rectogenes Lucenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Wimaredus Lucenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B.

LUCERINUS, *in Capitanata, regni Neapolitani provincia* : Lucera : *ſub archiepiſcopatu Beneventano. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Colonia Luceria. *In nummis antiquis*, LOUCERIA.
Azzo Lucerinus, anno 1075. VI. 1554. E.

Dominicus Lucerinus, anno 1514. IX. 1733. D.
Fabius Mignanellus epiſc. Lucerinus, in Conc. Trid. X. 26. C.
Julianus Lucernienſis, (*pro* Lucerinus:) anno 967. VI. 652. D.
Nicolaus Antonius Lucerinus, anno 1409. VIII. 101. E.
Petrus de Petris de Monte Lucerinus, in Conc. Trid. X. 423. D.
Reynaldus Lucerinus, anno 1179 VI. *parte II. in fine.* 2057. A.

LUCIDNENSIS, *in Aquitania*: Luçon: *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſ.*
Emericus de Bragelonne Lucionenſis, anno 1624. XI. 118. D.
Germanus Lucionenſis, anno 1409. VIII. 107. D.

LUCIMAGNENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Primilianus Lucimagnenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.

LUGDUNENSIS *archiepiſcopatus, in Gallia*: Lion.
Agobardus Lugdun. anno 830. IV. 1364. E.
Alinardus Lugdunenſis, anno 1049. VI. 972. A. 973. B. idem *Halinardus.* 992. C. idem *Aylenardus* Lugdunenſis. anno 1049. VI. 1002. B.
Amblardus Lugdunenſis, anno 959. VI. 622. B. idem *Emblardus.*
Amedeus Lugdunenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Anchericus Lugdunenſis, anno 926. VI. 563. C.
Antonius Amedeus Tollur Lugdunenſis, anno 1416. VIII. 504. D.
Aurelianus Lugdunenſis, anno 875. VI. 161. B. anno 878. VI. 35. A. 197. E. *Lugdunenſis epiſcopus Aurelianus*, primas totius Galliæ. VI. 433. D. anno 894.
Auſterius Lugdunenſis, anno 906. VI. 499. D. anno 915. VI. 559. B.
Burchardus Laudunenſis, hoc eſt, Lugdunenſis, anno 1006. VI. 772. B. Lugdunenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Candericus Lugdunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Dalphinus Lugdunenſis, anno 664. III. 993. D.
Emblardus Lugdunenſis, anno 955. VI. 620. E.
Gauceramnus Lugdunenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Gaufredus Lugdunenſis, anno 1065. VI. 1145. C.
Gebuinus Lugdunenſis, anno 1079. VI. 1419. E.
Guido Lugdunenſis, anno 875. VI. 161. E.
Guido Lugdunenſis, anno 944. VI. 597. D.
Hugo Lugdunenſis, anno 108... VI. 1492. E. VI. *parte II. initio.* 1624. C.
Humbaldus Lugdunenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 2000. B.
Humbertus Lugdunenſis, anno 1070. VI. 1163. D. anno 1074. VI. 1252. A.
Nicetius Lugdunenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. C.
Petrus Lugdunenſis, anno 1142. VI. *parte II. circa med.* 1225. D.
Petrus Lugdunenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Philippus Lugdunenſis, anno 1251. VII. 435. B.
Philippus Lugdunenſis, anno 1409. VIII. 101. B.
Priſcus Lugdunenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Radulfus Lugdunenſis, anno 1286. VII. 1067. E.
Remigius Lugdunenſis, in Conc. Valent. III. anno 855. V. 96. D. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Rudolfus Lugdunenſis, anno 948. VI. 605. A. idem *Rodulfus* Laudunenſis. 612. A.
Sacerdos Lugdunenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. C.
Theodericus Lugdunenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Veranus Lugdunenſis. III. 458. B.
Veriſſimus Lugdunenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.
Viventiolus Lugdunenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Umbaldus Lugdunenſis, anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1974. B. idem *Humbaldus.*
Voccius Lugdunenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Leuboïnus chorepiſcopus, anno 873. VI. 138. C. eccleſiæ Lugdunenſis chorepiſcopus. VI. 178. D. idem *Leboinus* chorepiſcopus Lugdunenſis, anno 886. VI. 396. E.

LUGDUNI CLAVATI. *Vide*, LAUDUNENSIS, *&* LUGDUNENSIS.

LUGURENSIS, *in Numidia.*
Donatus Lugurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

LULI, *ignotus.*
Philippus Luli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

LUNDÆ, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Λουνδῶν.
Euſtathius Lundæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

LUNDENSIS *archiepiſcopatus, in Suecia*: Lunden.
Aceus Lundenſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1160. D.
Eskilus Londenſis archiepiſcopus, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1447. A.
Magnus Lundenſis, anno.... VIII. 1031. B.
Petrus Lundenſis, anno 1425. VIII. 1029. B. anno 1434. VIII. 1627. E.
Uffo Lundenſis, anno 1245. VII. 375. C.

LUMBARIENSIS. *Vide*, LOMBARIENSIS.

LUMBREENSIS, *in Hibernia.*
Bricius Lumbreenſis, (*forte*, Limericenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

LUNENSIS, *in Hetruria*: *unitus Sarzanenſi*: Sarzana: *ditionis Genuenſium.*
Adelbertus Lunenſis, anno 967. VI. 654. E.
Anſelmus Lunenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Hubertus Lunenſis, anno 967. VI. 652. C.
Petroaldus Lunenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Petrus Lunenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Severus Lunenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Thomas Lunenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Victor Lunenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.

A-LUPERCIANA, *in Africa, ſitu ignoto.*
Pelagianus a Luperciana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. A.

LURNÆDRUM, *ignotus.*
Euſebius Lurnæorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

LUSCALIS, *vox corrupta.*
Hubertus Luſcalis, anno 998. VI. 758. C.

LUTOMUSLENSIS, *in Bohemia*: Littomiſſel, *ſive* Leutomyſſel, *ſub archiepiſcopatu Pragenſ.*
Joannes Lutomuſlenſis, anno 1415. VIII. 279. B.

LY

LYCHEFELDENSIS. *Vide*, LICHEFELDENSIS.

LYCHNIDII, *archiepiſcopatus, idem* ACHRIDENSIS; *unde ei nomen hodieque* l'Ocrida, *in Albaniæ & Macedoniæ confinio.*
Antonius Lychnidii, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C. *Antoninus.* 270. A.
Gabriël Achridenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Leo Acridanus, anno 1054. VI. 968. A.
Paiſius Achridenſis, anno 1565. X. 1175. C.
Zoſimus Lignidenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 655. B.

LYCIÆ, *hoc eſt*, Myrorum, *quæ Lyciæ* μητρόπολις *eſt, in Notitiis Græcis.*
Odon Lycius, in Conc. Niceno, anno 325. I. 317. C.
Prohæreſius Lyciæ, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.

LYCIENSIS. *Vide*, LICIENSIS.

LYCOPOLITES, *ſive* de Lyco, *in Thebaide, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λυκώ. Lycopoliten nomon *habet in Ægypto Plinius, lib.* v. *ſect.* ix. *In nummis antiquis*, ΛΥΚΩ.
Veluſianus Lycopolites, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. A.

LYDDENSIS, *in Judæa, ubi* Lydda *a Plinio ponitur, libro* v. *ſect.* xv. *& memoratur in Actis, cap.* ix. Eadem Dioſpolis, *Hieronymo in Abdiam, pag.* 221.
Aëtius Lyddenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. C.
Antonius Lyddæ, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 270. A.

Photinus Lyddæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B. 376. D.

LYDIÆ, *hoc eſt*, Sardium, *quæ Lydiæ* μητρόπολις *eſt in Notitiis Græcis*.
Florentius Lydiæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 87. C. 269. C.
Leontius Lydiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

LYNDISSI. *Vide*, LINDISFARNENSIS.

LYRBENSIS, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Λύρβη. *In nummis antiquis*, ΛΥΡΒΕΙΤΩΝ.
Gaïus Lyrbenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816 B.
Marianus Lyrbæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1529. A. *Vide*, CYRBENSIS.

LYSIADIS, *in Caria : ubi* Lyſias oppidum. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. *In nummis antiquis*, ΛΥΣΙΑΔΕΩΝ.
Conſtantinus Lyſiados, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Philippus Lyſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

LYSINIENSIS. *Vide*, LISINIENSIS.

LYSTRENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Λύστρα : *Horum meminit & Lucas in Actis, & Paulus in epiſt. 2. ad Timotheum.*
Baſilius Lyſtrorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Paulus Lyſtrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Plutarchus Lyſtrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. C.
Tiberius Lyſtrenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 320. A.

M

MACEDONIÆ.
Dacius Macedoniæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Gerontius a Macedonia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.

MACEDONOPOLEOS, *in Meſopotamia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Daniël Macedonopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Mareas Macedoniapolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B.

MACERATENSIS, *in Marchia Anconitana* : Macerata : *ſub archiepiſcopatu Firmano*, Fermo.
Hieronymus Melchiorius Maceratenſis, in Conc. Trid. X. 423. D.
Theſeus Maceratenſis, anno 1516. IX. 1803. D.

MACLOVIENSIS, *ſive* SAN-MACLOVIENSIS, *in minore Britannia* : Saint Malo : *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Guillelmus Maclovienſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Petrus Sammaclovienſis, anno 1448. IX. 1439. B.

MACOMADIENSIS, *qui &* MACOMAZIENSIS, *in Numidia.* Macomades *in Byzacio Plinius habet, libro* v. *pag.* 535.
Aurelius Macomazienſis, in Collat. Carthag. I. 1078. B. Macomadienſis, in Collat. Carthag. I. 1098. C.
Caſſius a Macomadibus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. D.
Pardalius Macomadienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Proficentius Macomazenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. A.
Saluſtius Macomazienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. B.

MACRÆ. *Gemina ponitur in pſeudoſynodo Photii. Unam habet in Lycia vetus Ecthesis*, ὁ Μακρῆς.
Antiochus Macræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Nicolaus Macræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

MACRENSIS, *in Numidia.*
Emeritus Macrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Maximus Macrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B.

MACRIANÆ : *forte in Macedonia.*
Januarius Macrianæ, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.

MACRIANENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Felix Macrianenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Reſtutus Macrianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.
Silvanus Macrianenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. A.

MACRIANENSIS majoris, *in Byzacena.*
Ferox Macrianenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. B. Macrianenſis majoris, in Collat. Carthag. I. 1080. B.
Honoratus Macrianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Pomponius Macrianenſis majoris, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. B. 1097. B.

MACROCOMES, *ignotus, ut alii multi, qui in Photii ſynodo appellantur.*
Theophanes Macrocomes, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

MACTARITANUS, *in Byzacena.*
Adelfius Mactaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Comparator Mactaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.
Marcus a Mactari, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. C.

MADAURENSIS, *in Numidia.*
Antigonus Madaurenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 688. A.
Donatus Madaurenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Placentinus Madaurenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Pudentius Madaurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

MADENSIS, *in Numidia.*
Petrus Madenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

MADOLONENSIS. *Vide*, MAGALONENSIS.

MADYTI, *qui &* Callipoleos, *in provincia Europæ Thraciæ; ut in Ecthesi vetere legitur*, ὁ Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτων. *Balſamon, in can.* XII. *Chalced. & Trull.* XXXVIII. *ait* τὰ Μάδυτα *olim ſub metropoli Heracleæ fuiſſe, poſtea metropoleos honore donata : & Nilus Doxopatrius*, τὰ Μάδυτα [illegible] Ἡρακλείας.
Conſtantinus Madytenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Macedonius Madyti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A.

MÆONIÆ, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαιονία, & Μαιωνία. *In Ecthesi*, ὁ Μαιονίας, ἤτοι Ὀψικίου. *Plinius, lib.* v. *ſect.* XXX. Lydia Mæonia ante appellata, &c. *Inde in nummis antiquis*, ΜΑΙΟΝΩΝ.
Anaſtaſius Mæoniæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. C.
Joannes Mæoniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Theophanes Mæoniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

MAG

MAGALONENSIS, de Maguelonne : *qui poſtea* Montiſpeſſulanus *dictus eſt*, Montpellier, *eo tranſlato epiſcopatu ſub Franciſco I. rege Chriſtianiſſimo. Eſt in Languedocio inferiore, ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Abbo Magalonenſis, anno 875. VI. 161. C. anno 878. VI. 198. B. anno 886. VI. 398. A. anno 897. VI. 464. E.
Arnaldus Magalonenſis, anno 1038. VI. 917. A. anno 1054. VI. 1033. B.
Arnaldus Magalonenſis, anno 1351. VII. 1687. B.
Berengarius Magalonenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Bertrandus Magalonenſis, anno 1432. VIII. 1478. C.
Boëtius Magalonenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. D. in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Galterius Magalonenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Gaucelinus Magalonenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Gaucelinus Magalonenſis, anno 1368. VII. 1794. C.
Geneſius Magalonenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 598. A. idem *Gineſius* Magalonenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Gontarius Magalonenſis, anno 909. VI. 501. D.
Gotafredus Magalonenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1690. C.
Joannes Madolonenſis, (*pro*, Magalonenſis :) in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Joannes Magalonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Joannes Magalonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Petrus Magalonenſis, anno 1374. VII. 1879. A.
Vincentius Magalonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Geneſius archipresbyter Magalonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.

MAGARMELITANUS, *in Numidia.*
Felix Magarmelitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. D. 1103.
Julius Magarmelitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

Secundus Magarmelitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. C.

MAGDEBURGENSIS *archiepiſcopatus in Saxonia*: Meydburg: Magdebourg.
Adalberus Magdeburgenſis, anno 975. VI. 699. B.
Adelgagus I. Magdeburgenſis, anno 967. VI. 638. A.
Dagino Magdeburgenſis, anno 1006. VI. 772. B.
Engehardus Magdeburgenſis, anno 1049. VI. 1009. D.
Giſelerus Magdeburgenſis, anno 983. VI. 709. 710. E.
Gunthiernus Magdeburgenſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Henricus Magdeburgenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1880. E.
Paginimus Magdeburgenſis, anno 1006. VI. 769. D.
Richarius abbas Magdeburgenſis, anno 967. VI. 635. E.
Wicknannus Magdeburgenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Wezelinus Magdeburgenſis, anno 1073. VI. 1227. A.

MAGYDORUM. *Vide*, MAGYDENSIS.

MAGNESIÆ Mæandri, *in provincia Aſiæ Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαγνησία Μαιάνδρου. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXI. Magneſia Mæandri cognomine inſignis. *In nummis antiquis*, ΜΑΓΝΗΤΩΝ.
Athanaſius Magneſiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.
Baſilius Magneſiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Daphnus Magneſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1528. B.
Euſemius a Mignenia, (*pro* Magneſia.) Arianus. I. 682. D.
Leontius Magneſiæ Mæandri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A. Magneſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. Magneſiæ Mæandri, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Macarius Magnetum, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. E.
Patricius Magneſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Theophilus Magneſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

MAGNESIÆ a Sipylo, *in provincia Aſiæ Proconſulari: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαγνησία Σιπύλου. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXI. Magnetes a Sipylo. *In nummis antiquis*, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ, & ΑΠΟ ΣΙΠΥΛΟΥ.
Euſebius Magneſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. B.
Stephanus Magneſiæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. B.

MAGNETENSIS, *olim ſub archiepiſcopatu Bracarenſi.*
Viator Magnetenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. D.

MAGYDENSIS, *in ſecunda Pamphyliæ ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μάγυδος. *In nummis antiquis*, ΜΑΓΥ.
Aphrodiſius Magudorum, in Conc. Niceno, anno 325. I. 318. D.
Conon Magydi, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Macedo Magydorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C. idem *Macedon* Magydenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.
Marinus Magydenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Plato Magidorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.

MAI MAL

MAJORICENSIS, *in inſulis Balearibus*; Mallorca: Majorque: *ſub archiepiſcopatu Valentino.*
Elias de Majorica, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Joannes Baptiſta Campegius epiſc. Majoricenſis, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. C.
Nicolaus Majoricenſis, anno 1375. VII. 1888. D.

MAIUMÆ, *qui &* MAIUMÆ-GAZÆ, *prope Gazam, ſive navale Gazæ, in Palæſtina. Niceph. Calliſt. lib.* XV. *cap.* IX. Γαζαίων πόλις, ἣ Μαιουμᾶς ὄνομα. *De ea fuſe Sozomenus, lib.* V. *cap.* III.
Paulianus Majumæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1530. C.
Paulus Majumenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. D.
Procopius Majumæ-Gazæ, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. C.

MAIUMÆ ASCALONIS, *in Palæſtina.*
Stephanus Majumæ Aſcalonis, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.

MALACITANUS, *in regno Granatæ*: Malaga: Malgues: *ſub archiepiſcopatu Granatenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* III. Malaca.
Dunila Malacitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A. idem *Tunila* (al. Dunila) Malacitanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Honorius Malacitanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Patricius Malacitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Samuel Malacitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Theodulfus Malacitanus, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 557. D. 568. E.

MALIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Neſtorius Malianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. D. 1110. C.
Victor Malianenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.

MALINOPOLEOS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis eſt ibi* Μάλος: *& in Ectheſi*, ὁ Μαλοῦ ἤτοι Λυδιάσσης.
Attalus Malinopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.

MALENORUM. *Vide*, MALINOPOLEOS.
Atticus Malenorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.

MALLEACENSIS, *in provincia Galliæ Pictavenſi*, Maillezais: *tranſlatus anno* 1649. *Rupellam*, la Rochelle.
Henricus Malleacenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Joannes Malleacenſis, anno 1409. VIII. 107. D.

MALLI, *in Cilicia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαλλός. *Plinio quoque, libro* v. *ſect.* XXII. Mallos.
Bematius de Mallo, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C.
Chryſippus Malli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.
Coſmas Malli, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Valentinus Malli, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1438. A. 1533. B. 1579. A.

MAM MAN

S. MAMETIS, *hoc eſt*, Lingonenſis.
Brancio presbyter & cancellarius ſancti Mametis, anno 886. VI. 396. E.

MAMMILLENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Paſchaſius Mammillenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Serenianus Mammillenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. D. 1110. B.
Victor Mammillenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.

MANACCENSERITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Victor Manaccenſeritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

MANAZENENSIUM regiorum, *in Numidia.*
Felix Manazenenſium regiorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. A.

MANDANAUCENSIS. *Vide*, METAUMAUCENSIS.

MANDASUMITANUS, *in Byzacena.*
Primulianus Mandaſumitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E.

MANOPOLEOS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis non occurrit: ſed in una eſt* Μανόπολις.
Siſinnius Manopoleos, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.

MANTUANUS, *in Ducatu cognomine*; Mantoue: *a juriſdictione Patriarchæ Aquileienſis exemptus.*
Egilulfus Mantuanus, anno 881. VI. 92. E. 93. A.
Garſentinus (Ughello *Garſidelerus*, ſive *Gerulonius*, Chiffletio *Griſandinus*) Mantuanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine* 2058. D.
Hercules Gonzaga de Mantua Cardinalis, præſidens Concilii Trid. anno 1562. X. 114. B. 417. C.
Hildolfus Mantuanus, anno 1006. VI. 769. D.
Martinus Mantuanenſis, anno 967. VI. 632. E.
Benoiſus archipresbyter Mantuanus. VI. 1375. E. *anno* 1077.

MANTURIANENSIS, *idem ac* Maturanenſis, *de quo infra.*
Florus Manturianenſis, in Conc. Rom. anno 688. V. 870. C.
Reparatus Manturianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Theodoſius Manturanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D. in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.

MAR

MARAGGARITANUS, *in provin-*

cia *Africæ Proconſulari.*
Maximinus Maraggaritanus in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

MARAGUIENSIS, *in Byzacena.*
Bonifacius Maraguienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

MARANENSIS. *Vide*, MARIANENSIS.

MARAZANENSIS, *qui & MARAZIANENSIS, in Byzacena.*
Eunomius Marazanenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. B.
Felix a Marrazana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. B.
Habetdeum Marazanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. B.
Vindicianus Marazianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

MARCANENSIS, *ſive* MERCANENSIS, *in Dalmatia*: Mercana : *ſub archiepiſcopatu Raguſino.*
Franciſcus Raguſeus Marcanenſis, in Conc. Trid. X. 429. A.

S. MARCI, *in Calabria citeriore*, San Marco : *a juriſdictione archiepiſcopi Conſentini exemptus.*
Aloyſius ſancti Marci, anno 1515. IX. 1771. C.
Martyranus (Coriolanus) epiſc. ſancti Marci, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. A.
Fabricius Landrianus ſancti Marci, in Conc. Trid. X. 428. D.

MARCELLIANENSIS & BAZITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Julianus a Marcellina, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 173. A.
Lucidus Marcellianenſis & Bazitenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. C.

MARCIANÆ, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαρκιανῆ.
Marcianus Marcianæ civitatis in Lycia, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D.

NOVÆ MARCIANÆ, *in Ægypto.*
Auguſtinus novæ Marcianæ, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.

MARCIANOPOLEOS, *in Mœſia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαρκιανόπολις μητρόπολις. *In nummis antiquis,* ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Dorotheus Marcianopoleos Mœſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. C. 1533. A. 1578. C.
Evagathus Marcianopolis, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Martyrius Marcianopolis, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Paulus Marcianopolis, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.
Piſtus Marcianopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C. 424. D.
Saturninus Marcianopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 134. B. CP. anno 448. II. 167. E.
Valerianus Marcianopolis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.

MARCOPOLIS, *in Oſrhoëne Syriæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαρκόπολις, *ſub metropolita Edeſſeno.*
Caiumas Marcopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. B.
Cyrus Marcopolitanus, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. B. 1578. E.

MAREOTICUS, *in Ægypto, ubi Mareotin, ſive nomon Mareoticum Plinius habet, libro v. ſect.* IX. *Et in Notitiis Græcis, in prima Ægypto,* Μαρεώτης.
Quirinus a Mareota, Arianus. I. 682. C.

MARIAMNE, *in Euphrateſia. In Notitiis Græcis tribuitur Syriæ ſecundæ* Μαριάμη. *Plinius, lib.* v. *ſect.* XIX. *habet in Syria Cœle* Mariammitanos.
Aetherius Mariamnæ, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D. Mariamniæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Cyrus Mariamnes, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. A.
Magnus Mariamnæ Euphrateſiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Paulus Mariamnæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A.
Arſenius lector eccleſiæ Mariamnæ. II. 1223. C.

MARIANENSIS, *in inſula Corſica*, Mariana : *ſub archiepiſcopatu Genuenſi.*
Donatus Marianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.
Joannes Baptiſta Marianenſis, anno 1514. IX. 1734. D.
Joſephus Maranenſis, (*pro* Marianenſis:) anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2058. A.

MARONANENSIS, *qui & MARONENSIS, in Mauritania Sitifenſi.*
Juventinus Maronanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

MARONEÆ. *Vide*, TRAJANOPOLEOS.

MARONIÆ, *in provincia Rhodopes, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαρώνεια αὐτοκέφαλος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia*, Maronea. *Nummi antiqui*, ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ.
Docimaſius Maroniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1528. D. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. A.
Joannes Maroniæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Nicetas Maroniæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

MARPURGENSIS, *in Haſſiæ Langraviatu*, Marpurg.
Conradus Marpurgenſis, anno 1233. VII. 231. E.

MARSICENSIS, *in Principatu Citeriore*, Maſico, *ſub archiepiſcopatu Salernitano : idem etiam* Marſicanus.
Joannes Marſicanus, (Ughello, *Zacharias:*) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Marius de Marciis Medices Marſicenſis, in Conc. Trid. X. 421. D.

MARSENSIS, *ſive* MARSORUM, *qui &* MARSICANUS, *in confinio ditionis Pontificiæ & regni Neapolitani;* Marſi : Ducato de Marſi : *ſubeſt immediate ſummo Pontifici.*
Jacobus Marſicanus, anno 1514. IX. 1735. D.
Joannes Marſorum epiſc. in Conſtituto Vigilii. III. 46. C.
Joannes Baptiſta Milaneſius Marſicanus, in Conc. Trid. X. 428. D.
Julianus Marſicanenſis, anno 1469. VIII. 101. D.
Liuderiſius Marſenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Luminoſus Marſenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.
Pandulphus Marſicanus, anno 1057. VI. 1051. E. Marſienſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Raterius Marſicanus, anno 969. VI. 681. B.
Zacharias Marſus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2055. D.

MARTURANENSIS, *in Calabria citeriore* : Martorano : *ſub archiepiſcopatu Conſentino.*
Domnus Maturanenſis, (*pro* Marturanenſis:) anno 761. III. 2002. D.
Florius Marturenſis, anno 879. VI. 210. A.
Joannes Marturanenſis, anno 964. VI. 631. E. Maturanenſis, anno 998. VI. 758. B.
Michael Marturanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2057. D.
Opportunus Maturanenſis, (*pro* Marturanenſis:) in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C. *Vide præterea ſupra*, MANTURIANENSIS.

MARTYROPOLEOS, *in Meſopotamia; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαρτυρόπολις, in confinio Perſarum & Romanorum, *inquit Photius cod.* LXV. *De ea etiam Theophanes, ad annum* 3. *Mauricii, & Evagrius, lib.* VI. *cap.* XIV. *Ab incolis* Miepherkim *vocari, auctor eſt Cedrenus, in Compend. hiſt. pag.* 731.
Elias Martyropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 295. D.

MARULLIANUS, *olim in Luxemburgi & Lotharingiæ confinio, ut videtur*, Mareuil.
Sabas Marullianus, anno 1438. IX. 728. E.

MAS

MASCLIANENSIS, *in Byzacena.*
Bonifacius Maſclianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Plutianus Maſclianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Victorianus Maſclianenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. A.

MASCULITANUS, *in Numidia.*
Clarus a Maſcula, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. A.
Januarius Maſculitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Malchus Maſculitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Vitalis Maſculitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. E. 1105. C.

MASSALUBRENSIS, *qui &* MASSANENSIS, *&* MASSENSIS, *in provincia Laboris, regni Neapolitani :* Maſſa : *ſub archiepiſcopatu Surrentino.*
Gulielmus Maſſanus, anno 1074. VI. 1260. D.
Joannes Andreas Bellonius Maſſalubrenſis, in Conc. Trid. X. 426. D.
Ventura Buffalinus Maſſanenſis, in Conc. Trid. X. 426. C.

MASSILIENSIS, *in Provincia Comi-*

tatu : Marſeille : *ſub archiepiſcopatu Arelatenſi.*
Ademarius Maſſilienſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Berengarius Maſſilienſis, anno 886. VI. 397. A.
Claudius Maſſilienſis, anno 1514. IX. 1733. E.
Fulco Maſſilienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Joannes Maſſilienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Leodoïnus Maſſilienſis, anno 879. VI. 346. B.
Oreſius Maſſilienſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Paulus Maſſilienſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Pontius Maſſilienſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Proculus Maſſilienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Conc. Taurin. anno 397. I. 957. D.
Theodorus Maſſilienſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.

MASSIMANENSIS, *in Byzacena, Africæ provincia.*
Poſſidius Maſſimanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

MASTAURENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Μάσαυρα : *& in aliis mendoſe,* Μάσαυρα, *&* Κοσμίσαυρα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXI. Maſtaurenſes. *In nummis antiquis,* ΜΑΣΤΑΥΡΕΙΤΩΝ.
Theodorus Maſtaurorum, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.
Theodoſius Maſtaurorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. C. in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.
Vaanes Maſtraborum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

MASTAURENSIS, *in Aſia proprie dicta, cujus eſt Metropolis Epheſus; ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Μάσαυρα. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXI. Maſtaurenſes.
Conſtans Maſtaurenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.

MASTRABORUM. *Vide,* MASTAURENSIS.

MASUCCASENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Paſſinatus Maſuccabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

MAT

MATARITANUS, *in Byzacena.* Mateſenſe oppidum *Plinius habet, libro* v. *pag.* 540.
Adelfius Mattaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.
Cultaſius Mataritanus, in Collat. Carthag. I. 1088. D.

MATELLICAS, *olim in Piceno, ſive Marchia Anconitana :* Matelica. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XIX. Matilicates.
Equitius Matellicas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.

MATERANUS *archiepiſcopatus, in Apulia :* Matera : *idem* Materanus & Acheruntinus; Matera e l'Acerenza.
Joannes Michael Sarracenus archiep. Materanus & Acheruntinus, in Conc. Trid. X. 25. B. 46. D.
Sigiſmundus Saracenus archiepiſc. Materanus, in Conc. Trident. X. 420. B.

MATERIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Peregrinus Materianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

MATHARENSIS, *in Numidia.*
Felix Matharenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Honoratus Matharenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. E.

MATISCONENSIS, *ſive* MATISCENSIS, *in Burgundiæ ducatu :* Maſcon : *ſub archiepiſcopatu Lugdunenſi.*
Berardus Matiſcenſis, anno 1114. VI. *parte II.* 1827. C. Matiſconenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Bernaldus Matiſcenſis, anno 866. V. 633. A. anno 873. VI. 138. C.
Braidingus Matiſcenſis, anno 853. V. 53. B. idem *Breindineus* Matiſcenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Chelidonius Matiſcenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 355. D.
Daimbodus Matiſconenſis, anno 955. VI. 620. E.
Deodatus Matiſconenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Drogo Matiſconenſis, anno 1063. VI. 1139. E.
Euſebius Matiſconenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Gauſlinus Matiſconenſis, anno 1012. VI. 795. D. idem *Gauſlenus* Matiſcenſis, anno 1025. VI. 839. C.
Geraldus Matiſconenſis, anno 894. VI. 434. D. anno 915. VI. 559. B. 563. C. idem *Gerardus* Matiſcenſis, anno 906. VI. 499. D.
Guntardus Matiſconenſis, anno 879. VI. 346. B.
Hiltibaldus Matiſcenſis, in ſynodo Lingon. anno 830. IV. 1365. A.
Lambertus Matiſconenſis, anno 875. VI. 159. C. 161. B. idem *Lambertus* Matiſcenſis, anno 876. VI. 174. A.
Maimbodus Matiſconenſis, anno 944. VI. 597. D.
Milo Matiſconenſis, anno 991. VI. 723. B.
Petrus Matiſconenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Placidus Matiſcenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. C. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Rodulphus Matiſconenſis, anno 1074. VI. 1275. B.

MATTIANENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Marcellus Mattianenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. A.

MATURANENSIS. *Vide,* MARTURANENSIS.

MATURBENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Lucius Maturbenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

MAU

MAURIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Lucianus Maurianenſis, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Secundus Maurianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.

MAURIANENSIS, *ſive* MAURIENNÆ, *in Sabaudia :* Maurienne : S. Jean de Maurienne : *ſub archiepiſcopatu Viennenſi.*
Abbo Maurianenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. E.
Adalbertus Mauriennæ, anno 879. VI. 346. B. anno 881. VI. 101. D. E.
Aymo Maurianenſis, anno 1289. VII. 1160. C.
Cunbertus Maurianenſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Gerbaſius Maurianenſis, anno 1423. VIII. 1023. A.
Hiconius Mauriennas, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E. in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A.
Lambertus Maurianenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Leborius Maurianenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Odilardus Mauriennenſis, anno 915. VI. 559. B. idem *Odelardus.* 563. C.
Urardus Maurianenſis, anno 1025. VI. 839. C.

S. MAURICII *monaſterii ſive* Agaunenſis *epiſcopus, in Valleſia :* S. Maurice en Vallais.
Williarius epiſcopus de monaſterio S. Mauricii, anno 765. III. 2010. E.

MAUROGENSIS.
Abbo Maurogenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C.

MAX MAZ

MAXIMIANENSIS, *qui &* MAXIMINENSIS, *in Numidia.*
Donatus Maximianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

MAXIMIANOPOLEOS, *qui &* MAXIMINOPOLEOS, *in Palæſtina ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μαξιμιανουπόλεως ἀρχιεπισκοπή. *Meminit & Hieronymus, in Zachariam, pag.* 517.
Domnus Maximianopoleos, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Euſtathius Maximianopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.
Megas Maximianopolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D.
Paulus Maximianopolit. e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E. idem *Paulus* Maximinopolis, e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.

MAXIMIANOPOLEOS, *qui &* MAXIMINOPOLEOS, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi*

Μαξιμιανούπολις : *in Ekthesi*, Μαξιμινούπολις.

Patricius Maximianopoſitanus e Pamphylia, in Conc. Niceno, anno 325. I. 318. D.

Serenus Maximianopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

Theoſebius Maximianopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

MAXIMIANOPOLEOS, *in provincia Rhodopes. Vide*, MYXÆ.

MAXIMIENSIS, *in Byzacena.*

Bonifacius Maximienſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 740. D.

MAXITENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*

Felix Maxitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

MAXULITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Carcadius Maxulitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Felix Maxulitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.

Numidius Maxulitanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. E. 952. C. 953. B. 954. A. in Collat. Carthag. I. 1077. E. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Numidius Maxulitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

MAZACENSIS, *in Numidia.*

Apronianus Mazacenſis, in Collat. Carthag. I. 1111. D.

Benenatus Mazacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

MAZARIENSIS, *in Sicilia* : Mazara : *ſub archiepiſcopatu Panormitano.*

Jacobus Lomellinus Mazarienſis, in Conc. Trid. X. 425. A.

ME

MEBIENSIS, *pro* NEBIENSIS, *in Corſica inſula*; Nebio : *ſub archiepiſcopatu Genuenſi.*

Marcianus Mebienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.

MECHLINIENSIS *archiepiſcopatus, in Belgio*; Malines.

Antonius Perrenot Granvellanus, Mechlinienſis, anno 1570. X. 1177. D.

Matthias Mechlinienſis, anno 1607. X. 1968. B.

MEDÆI. *Vide*, MIDÆI.

MEDEFESSITANUS, *in Byzacena.*

Menſurius Medefeſſitanus, in Collat. Carthag. I. 1091. B.

MEDIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Antacius Medianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

A-MEDIANIS-ZABUNIORUM, *in Mauritania Sitifenſi.*

Donatus a Medianis-Zabuniorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. D.

MEDIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Æmilius Medienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

MEDIOLANENSIS *archiepiſcopatus, in Ducatu cognomine* : Milan.

Algiſius Mediolanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

Ambroſius Mediolanenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E. in Mediolan. anno 390. I. 853. B.

Angilbertus Mediolanenſis, anno 850. V. 25. A.

Anſelmus Mediolanenſis, anno 882. VI. 103. B.

Anſelmus Mediolanenſis, anno 1088. VI. *parte II.* 1630. E.

Anſpertus Mediolanenſis, anno 876. VI. 169. C.

Aribertus Mediolan. Vide, *Eribertus.*

Arnulfus Mediolanenſis, anno 998. VI. 760. A.

Bartholomæus Mediolanenſis, anno 1415. VIII. 328. D.

Cælius Laurentius Mediolanenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 980. D.

Datius Mediolanenſis. III. 7. D. 49. B. Dacius. 8. E.

Dionyſius Mediolanenſis, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. B. I. 700. E.

Eribertus Mediolanenſis, anno 1015. VI. 819. E. idem *Aribertus.*

Euſebius Mediolanenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. D.

Galdinus Mediolanenſis, anno 1168. VI. *parte II. ſub finem.* 1624. D.

Gotefredus Mediolanenſis, ſimoniacus. VI. 1206. E. *& ſeqq.*

Groſulanus Mediolanenſis, anno 1101. & 1103. VI. *parte II.* 1861. 1862. 1871. 1872. D. E.

Guido Mediolanenſis, anno 10... VI. 1206. E.

Hubertus Mediolanenſis, anno circ. 1162. VI. *parte II. ſub finem.* 1624. E.

Joannes Mediolanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.

Jordanus Mediolanenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1936. B. C. anno circ. 1120. VI. *parte II. circa med.* 1116. B.

Julius Mediolanenſis, in Conc. Romano, anno 337. I. 567. D.

Laurentius Mediolanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. C.

Manaſſes Mediolanenſis, anno 952. VI. 615. E.

Manſuetus Mediolanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. A.

Martinus Mediolanenſis epiſcopus. I. 1575. D.

Merocles Mediolanenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

Olricus Mediolanenſis, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1116. C.

Otto Mediolanenſis, anno 1287. VII. 1143. A.

Petrus Mediolan. in Conc. Francofordienſi, anno 794. IV. 873. E.

Protaſius de Mediolano, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.

Tado archiepiſcopus Mediolanenſis. V. 574. A.

Tedaldus Mediolanenſis, anno 1078. VI. 1575. E.

Walbertus Mediolanenſis, anno 963. VI. 627. B. *Walpertus.* 652. C.

MEDIOMATRICORUM. *Vide*, METENSIS.

MEG

MEGALOPOLEOS, *in provincia Peloponneſi, cujus eſt metropolis Corinthus : ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μεγαλόπολις. *Plinio, libro* IV. *ſect.* X. *in Arcadia*, Megalopolis.

Timotheus Megalopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.

MEGARENSIS *in Attica : ſub metropolita Corinthi, ex Notitia Græca, quæ in Peloponneſi provincia habet* Μέγαρα. *Plinio, in Attica, lib.* IV. *ſect.* XI. Megaris, a colonia Megara. *In nummis antiquis*, ΜΕΓΑΡΕΩΝ.

Alypius ab Achaia, de Megaris, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.

Agathemerus Megarenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.

Andreas Megarenſis, anno 1438. IX. 734. A. anno 1439. IX. 425. C.

Dionyſius Megarenſis, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.

Nicias Megarorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

MEGARMITANUS, *in Numidia.*

Secundus Aquenſis, ſive Megarmelitanus, libello Leporii ſubſcribit. I. 1270. B.

MEGLAPOLITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Coronius Meglapolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

Reparatus Meglapolitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.

Romanus Megapolitanus, (*pro* Meglapolitanus) in Collat. Carthag. I. 1088. C.

MEL

MELÆ:

Nectarius Melæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.

Paulus Melæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D. in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.

MELDENSIS, *in Bria, Galliæ provincia* : Meaux : *ſub archiepiſcopatu Pariſienſi.*

Aleimus Meldenſis, anno 1255. VII. 470. C.

Angelrannus Meldenſis, anno 900. VI. 466. E.

Bernerius Meldenſis, anno 1029. VI. 843. C.

Giſlebertus Meldenſis, anno 1008. VI. 774. B.

Godoaldus Meldenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

Gualterus Meldenſis, anno 1047. VI. 926. E.

Hildegarius Meldenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.

Huberius Meldenſis, anno 833. IV. 1373. A. idem *Hucbertus* Meldenſis, anno 849. V. 19. C.

Hucbertus Meldenſis, anno 909. VI. 547. A.

Joannes Meldenſis, anno 1346. VII. 1678. D.

Joannes Meldenſis, anno 1485. IX. 1519. E. 1521. B.

Joannes Meldenſis, anno 1624. XI. 57. A.

Ludovicus de Brezé Meldenſis, in Conc. Trid. X. 423. E.

Manaſſes Meldenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.

Medovens Meldenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E. idem *Medovechus* Meldenſis, in Conc. Pariſienſi. anno 555. III. 336. G.

Petrus Meldenſis, anno 1223. VII. 130. C. anno 1252. VII. 439. B.

Petrus Meldenſis, anno 1408. VIII. 5. A.

Ragenfridus Meldenſis, anno 876. VI. 174. B.

Symon Meldenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.

Walterius Meldenſis, anno 1059. VI. 1070. D. anno 1082. VI. 1609. E. idem *Gualterus.* 1616. E. anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.

Wulframnus Meldenſis, anno 765. III. 2010. D.

MELENICI, *quæ civitas Macedoniæ eſt, ut aït Cantacuzenus, libro* 1. *cap.* XLIII.

Euſtratius Melenici, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D.

Matthæus Melenicenſis, anno 1439. IX. 427.

Melanici Metropolita. XI. 338. D.

MELI, *quæ eſt una ex Sporadibus inſulis; vel (ut Stephano placet) e Cycladibus:* Μῆλος. *Incolis,* Milo. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIII. Melos cum oppido.... hæc inſularum rotundiſſima eſt. *Notitiæ Græcæ, in provincia Cycladum.* Μῆλος, *ſub archiepiſcopatu Rhodio.*

Eutychius Meli, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.

Galatius Meli, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.

Gregorius Caſtagnola epiſc. Milenſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 48. A.

Petrus Ferretus epiſc. Milenſis, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. C.

MELITENES, *in Armenia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μελιτηνῆς μητρόπολις. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* III. Melita: *Unde regioni nomen* Melitene.

Acacius Melitenus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1487. D. 1527. B.

Alexander Melitenus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.

Conſtantinus Melitenus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E. in Conc. Romano, anno 504. II. 996. A.

Eulogius Melitenus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.

Mamas Melitenenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.

Otreïus Melitinenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

Otreïus Melitenes, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. A.

Palladius Melitenes, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.

Theodorus Melitenenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.

Uranius Melitenes, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

MELITENSIS, *in inſula cognomine:* Malta: Malte: *ſub archiepiſcopatu Panormitano.*

Julianus Melitenſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.

MELITOPOLEOS, *in Helleſponto, ſub archiepiſcopatu Cyziceno, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μελιτούπολις. *Hodieque* Melitopoli.

Andreas Miletopolis, *(pro,* Melitopolis:) in ſynodo Trullana. III. 1702. C.

Damianus Miletopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.

Joannes Miletopoleos, *(pro,* Melitopoleos:) in ſexta ſynodo. III. 1431. A.

Michaël Melitopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

Michaël Melitopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E.

Theophanes Melitopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

MELOES, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μελόη: *& in una* Μωλόη.

Petrus Meloës, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

MELPHIENSIS, *in Apulia:* Melfi: *a juriſdictione archiepiſcopi Acheruntini exemptus.*

Guillelmus Melphienſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1833. A.

Omphrius Franciſcus Melfienſis, anno 1438. IX. 728. E.

Radulphus (Ughello *Rodulphus*) Melphienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.

MELPHITANUS, *in provincia Barenſi, regni Neapolitani;* Molfeta: *a juriſdictione archiepiſcopi Barenſis exemptus.*

Alexius Melfitanus, anno 1514. IX. 1734. D.

Balduinus Melphitanus, anno 1076. VI. 1335. D.

Joannes Melficenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.

MELZITANUS, *qui & Melsitanus, in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*

Tutus, in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B. Melſitanus, in Collat. Carthag. I. 1079. B.

MEM MEN

MEMBRESITANUS, *qui &* Membreſſitanus, *&* Membroſitanus, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Bonifacius Membroſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

Gennadius Membreſſitanus, in Collat. Carthag. I. 1087. E.

Lucius a Membreſſa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. D.

Paſchaſius Membreſſitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

Reſtitutus Membreſſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. D.

Victor Membreſſitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. B.

MEMBLOSITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Theaſius, in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A. in Cod. Afric. I. 915. C. in Conc. Afric. anno 424. I. 947. B. Membloſitanus, in Collat. Carthag. I. 1089. A.

MEMIGERNAFURDENSIS. *Vide,* MIMIGERNAFURDENSIS.

MEMPHITES, *in provincia Ægypti Arcadia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Μέμφις. *Plinio, libro* v. *ſect.* IX. Memphis, *&* Memphites nomos. *In nummis antiquis,* MEMPHI. *Hodie,* le Caire.

Antiochus Memphites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.

MENEFESSITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Servus Meneſeſſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

MENEVENSIS, *qui &* S. DAVIDIS, *in Anglia;* S. Davids: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi. Vide etiam ſupra,* de S. DAVID.

Henricus Menevenſis, anno 1409. VIII. 98. E.

Petrus Menevenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.

MENTESANUS, *olim in confinio Caſtellæ novæ & Andaluſiæ: nunc ei ſucceſſit Giennenſis,* Jaen, *in Andaluſia.*

Florus Menteſanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.

Froila Menteſanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.

Froiſclus Menteſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.

Gibericus Menteſanus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. E.

Jacobus Menteſanus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.

Joannes Menteſanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.

Pardus Menteſanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.

Ubaldfredus Menteſanus, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A. idem *Valdefredus* Menteſanus, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.

MENYTANUS, *in Palæſtina.*

Stephanus Menytanus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.

MER

MERCIORUM, *in Anglia mediterranea.*

Sexulf Merciorum epiſcopus, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.

Winfridus Merciorum epiſcopus. III. 1015. D.

MERFEREBITANUS, *in Africa, ſitu incerto.*

Donatus Merferebitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. C.

MERI, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μηρὸς: *eadem* Κοιμήπολις, *Conſtantino Porphyr. lib.* 1. *Them. c.* 1. *&* 4.

Damianus Meri, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.

Megalus (al. *Megas*) Myrenorum, *(pro* Merenorum:) in Conc. V. anno 553. III. 206. A.

MERSBURGENSIS, *in Saxonia:* Merſeburg: *ſub archiepiſcopatu Magdeburgenſi.*

Boſo Merſeburgenſis, anno 967. VI. 658. A.

Bruno Merſiburgenſis, anno 1027. VI. 840. E.

Nicolaus

Nicolaus Merſburgenſis, anno 1415. VIII. 319. C. 330. A.
Walterus Merſeburgenſis, anno 1409. VIII. 108. B.

MES MET

MESARFELTENSIS, *in Numidia.*
Benenatus Meſarfeltenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. B.

MESEMBRIÆ, *in provincia Æmimonti Thraciæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μεσημβρία αὐτοκέφαλος. *Plinio, libro* III. *ſect.* XVIII. *in Thracia*, Meſembria. *In nummis antiquis*, ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ.
Leo Meſembriæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Mamalus Meſembriæ, in Trullana ſynodo. III. 1702. B.
Matthæus Meſembriæ, anno 1565. X. 1175. E.
Petrus Meſembriæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Timotheus Meſembriæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

MESSANENSIS *archiepiſcopatus in Sicilia:* Meſſine.
Benedictus Meſſanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Eucarpius Meſſanenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Gaſpar Cervantes de Gaëta Meſſanenſis, poſtea Salernitanus, in Conc. Trid. X. 420. D.
Gaudioſus Meſſinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Gregorius Meſſinæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Nicolaus Meſſanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Peregrinus Meſſanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Petrus Meſſanenſis, anno 1439. IX. 425. D.

MESSENIUS, *in Peloponneſo: ubi ὁ Μεσσήνης ἀρχιεπίσκοπος ὢν, inquit Balſamon, in can.* VIII. *ſynodi Trullanæ. Plinio, libro* IV. *ſect.* VII. Meſſene. *In nummis antiquis*, ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ.
Joannes Meſſenius, in ſynodo Epheſ II. anno 449. II. 86. B. 270. C. Meſſenæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.
Philippus Meſſenæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

MESINAS, *(ſed* ÆSINAS *forte legendum:)*
Maximus Meſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.

METAUMAUCENSIS, *pro* METAMAUCENSIS, *qui & MATEMAUTENSIS, & MANDANAUCENSIS; in ditione Veneta quondam: ſub Patriarchatu Gradenſi. Loco nomen* Malamocco.
Felix Matemautenſis, anno 877. VI. 7. D. & X. C.
Petrus Metaumaucenſis, anno 967. VI. 692. E.

METAURENSIS, *in Umbria, ubi Plinio, lib.* III *ſect.* 212. Metaurenſes.
Exhilaratus Metaurenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. E.

METELITARUM, *in Ægypto, ubi eſt* Metelites nomos, *ex Plinio, libro* v. *ſect.* IX. *In nummis antiquis*, ΜΕΤΗΛΙ. *In Notitiis Græcis non occurrit.*
Macarius Metelitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1529. D.

METELLOPOLEOS, *in Phrygia Capatiana, ubi eſt,* ὁ Μητελλουπόλεως, *in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis.*
Michael Metellopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

METENSIS, *in Numidia.*
Felicianus Metenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Fortunatianus Metenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E. 1081. B.
Gratianus Metenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.

METENSIS, *in Gallia:* Mets: *ſub archiepiſcopatu Treverenſi. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXI. Mediomatrici.
Adalbero Metenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Adelbero Metenſis, anno 942. VI. 587. B.
Adventius Metenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Arnulfus Metenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Benno Metenſis, anno 927. VI. 563. E. idem cognominatus Benedictus. 564. E.
Chrodegangus Metenſis, in privilegio ſuo. III. 2007. A. *Chrodegangi* Metenſis regula. IV. 1181.
Franciſcus de Beaucaire Peguillon Metenſis, in Conc. Trid. X. 424. D.
Fredericus Metenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. D. 2059. B.
Guntbertus primicerius Metenſis, anno 888. VI. 412. A.
Herimannus Metenſis, anno 1074. VI. 1237. C. al. *Hermannus.*
Heſperius Metenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D.
Ingilramnus Metenſis, anno 785. III. 2061. A.
Joannes Cardinalis a Lotharingia, adminiſtrator Metenſis, anno 1549. IX. 2141. B.
Radulphus Metenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Rotbertus Metenſis, anno 888. VI. 410. C. anno 905. V. 1461. A. idem *Ruodbertus* Metenſis, anno 895. VI. 456. E.
Theodericus Metenſis, anno 1006. VI. 769. D. anno 1011. VI. 794. B. idem *Thiedericus.* 802. A.
Wala Metenſis, anno 878. VI. 121. C. idem *Walenus* Metenſis, anno 878. VI. 47. B.
Victor Mediomatricorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B. *Victurus.*

METHONENSIS, *in provincia Peloponneſi, cujus eſt metropolis Corinthus: ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Μεθώνη: *in Ecthesi,* ὁ Μεθώνης: *hodie* Modon. *Plinio, libro* IV. *ſect.* VII. Methone.
Athanaſius Mothonæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Tychius Methonenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.

METHYMNÆ, *in inſula Lesbo: in Notitiis Græcis,* Μήθυμνα αὐτοκέφαλος, *ſub archiepiſcopatu Rhodio. Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXIX. Methymna. *In nummis antiquis*, ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ.
Andreas Methymnæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Chriſtodorus Methymnæ, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Euſtratius Methymnæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. E.
Jacobus Methymnæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.
Theophylactus Methymnæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. A.

METROPOLITANOS, *in Dacia. In Notitia Græca Theſſaliæ datur: Daciæ nullus.*
Marcus Metropolitanus e Dacia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Joannes Metropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

METROPOLITANUS, *in Iſauria: idem forte qui in Piſidia collocatur in Notitiis Græcis, nullum enim habent in Iſauria. Nummi antiqui cum Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. *&* XXXI. *in Ionia & Phrygia* Metropolitas *agnoſcunt. Decem hoc nomine civitates fuiſſe Stephanus prodidit.*
Eorticius vel *Eortacius* Metropoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. E. Metropolitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Euſtathius Metropolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Marcellinus Metropolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D.
Metrophilus (al. *Menophilus*) Metropolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Polycarpus Metropolitanus, e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Silvanus Metropolitanus, ex Iſauria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.

METRORUM, *in provincia Europæ Thraciæ, in qua Ecthesis habet,* ὁ Μέτρων καὶ Ἀθύρων. *Balſamoni, in can.* IX. *&* X. *Chalced.* τῷ Ἀθύρων ἐπισκόπῳ *ſub metropolita Heracleæ.*
Gregorius Metrorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Procopius Metrorum & Athyrorum, anno 1565. X. 1176. C.

MEV

MEVANATENSIS, *olim in Umbria, ubi Plinio, lib.* III. *ſect.* XIX. *ſunt* Mevanates.
Innocentius Mevanatenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

MI

MIRIARCENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Joannes Mibiarcenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

MIDÆI, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μιδάειον. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIX. Midæi. *In nummis antiquis*, ΜΙΔΑΕΩΝ & ΜΙΔΑΙΕΩΝ.
Conſtantinus Midæi, in Conc. V. anno

553. III. 206. A.
Epiphanius Midæi, in Conc. Chalcedon. anno 451. II. 63. D. Midaienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Georgius Mindaii (*pro*, Midaii) in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Joannes Medaii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Methodius Midæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Theodorus Midaii, in ſynodo Trullana. III. 1710. B.

MIDIÆ, *in provincia Europæ Thraciæ; ubi Ecthesis vetus habet*, ὁ Μηδίας ἐπωνύμως εἰς μητρόπολιν.
Joachimus Midiæ, anno 1565. X. 1176. A.

MIDIÆ, *in Hibernia, qui & Midenſis, & Cluanardenſis* : Mith : & Navan en Meath.
Idunan Midiæ, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. C.

MIDICENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Marcus Midicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E.

MIDILENSIS, *in Numidia.*
Florentianus Midilenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Jader a Midila, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. B.
Julianus Midlenſis, (*pro* Midilenſis) Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. D.

MIDITANUS, *in Byzacena Africæ provincia. Idem* MIDIDITANUS.
Eubodius Mididitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.
Serenianus Miditanus, in Collat. Carthag. I. 1092. D.

MIG MIL

MIGIRPENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Glorioſus Migirpenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. B. 1103. B.
Paſchaſius Migirpenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Primus Felix a Migirpa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. A.
Victor Migirpenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.

A-MIGNENIA. *Vide*, MAGNESIÆ.

MILENSIS, *ab inſula Melo*, [illegible] Milo *incolis dicitur. Vide*, MEL[illegible]

MILEI, *qui &* MILEVITANUS, *in Numidia.*
Adeodatus Milevitanus Donat. in Collat. Carthag. I. 1073. B.
Benenatus Milevitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Pollianus a Mileo, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. E.
Reſtitutus Milei, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.

MILETI, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μιλήτου αὐτοκέφαλος. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXI. *in Ionia*, Miletus. *In nummis antiquis*, ΜΙΛΗΣΙΩΝ. Miletum *Lucas in Actis commemorat.*
Epiphanius Mileti, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Euſebius a Mileto, in Conc. Niceno, anno 325. I. 317. E.
Georgius Mileti, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Hyacinthus Mileſius, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Ignatius Mileti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Lucius a Mileto, Arianus. I. 683. B.
Sozomenus Mileti, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.

MILETOPOLEOS. *Vide*, MELITOPOLEOS.

MILIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Patera Milianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

MILIDIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Liberalis Milidienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.

MILITENSIS, *in Calabria*; Melito : *a juriſdictione archiepiſcopi Conſentini exemptus.*
Andreas Miletenſis, anno 1514. IX. 1733. E.
Anſelmus Militenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Aſtrogius (forte, *Aſtorgius*) Militenſis, anno 1416. VIII. 481. D.
Quinctius de Ruſticis Militenſis, in Conc. Trid. X. 421. A.

MILOPOTAMENSIS, *in inſula Creta*; Milopotamo : *ſub archiepiſcopatu Candienſi. Vide etiam* CHERSONESI.
Dionyſius Milopotamenſis ſenior, in Conc. Trid. X. 421. B.
Franciſcus Milopotamienſis, anno 1514. IX. 1735. D.
Jacobus Suretus Milopotamenſis junior, in Conc. Trid. X. 424. C.

MIM

MIMATENSIS, *in Gabalis, Galliæ provincia* : Mende en Givaudan : *ſub archiepiſcopatu Albienſi.*
Guillelmus Mimatenſis, anno 1312. VII. 1349. C.
Ragamundus Mimatenſis, anno 1031. VI. 852. D.

MIMIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Secundianus Mimianenſis, in Conventu Afric. II. 873. B.

MIMIDONENSIS, *in Weſtphalia, hoc eſt*, Monaſterienſis, Munſter : *ſub archiepiſcopatu Colonienſi.*
Drogo Mimidonenſis, anno 887. VI. 397. C. anno 895. VI. 456. E.
Eburgiſus Mimidonenſis, anno 932. VI. 573. C. idem *Eboriſus* Mimidonenſis, anno 948. VI. 605. A.
Theodoricus Mimidonenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.

MIMIGARDEWRDENSIS, *ſive* MIMIGARDEVORDENSIS *dictus olim, qui poſtea* Monaſterienſis, *in Weſtphalia* : Munſter : *ſub archiepiſcopatu Colonienſi.*
Hildiboldus Mimigardewrdenſis, anno 948. VI. 605. A. idem *Hildebaldus* Mimegardowrdenſis, anno 947. VI. 604. A.

MIMIGERNAFURDENSIS, *in Weſtphalia olim, in loco qui* Mimigerneford *appellatur, in vita S. Liudgeri Epiſcopi, libro* 2. n. 8. *& in alia ejuſdem vita, lib.* 2. *cap.* XXXVI. *prope Monaſterium*, Munſter : Mimigarnafordenſis eccleſia. *Vide Acta SS. Ord. S. Bened. ſæc.* IV.
Hodolfus Mimigernaſurdenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. C.
Rumaldus Memigernaſurdenſis, anno 932. VI. 573. C.
Sigefridus Minigardewrdenſis, anno 995. VI. 733. B.
Schwidgerus Mimigarduordenſis, anno 1006. VI. 772. A.
Wiſelinus Mimigarnaſurdenſis, anno 887. VI. 397. C.

MIN

MINDENSIS, *in Weſtphalia*; Minden : *ſub archiepiſcopatu Colonienſi.*
Everis Mindenſis, anno 948. VI. 607. A.
Godefridus Mindenſis, anno 1310, VII. 1318. C. anno 1322. VII. 1482. D.
Lanwardus Mindenſis, anno 967. VI. 652. C.
Luitharius Mindanenſis, anno 922. VI. 559. D.
Sigibertus Mindenſis, anno 1027. VI. 840. E.
Theodericus Mindenſis, anno 1006. VI. 772. B.
Thietmarus Mindenſis, anno 1250. VI. 749. D.

MINDONIENSIS, *in Gallæcia* : Mondonedo : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Landwartus Mindonienſis, anno 962. VI. 626. A.
Rodericus Mindonienſis, anno 1310. VII. 1320. D.

MINENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi* : *idem* MINNENSIS, *&* MINUENSIS.
Cæcilius Minnenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Secundinus Minenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.

MINERBINENSIS, *in provincia Barenſi regni Neapolitani*, Minervino : *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*
Joannes Vincentius Michaëlius Minerbinenſis, in Conc. Trid. X. 421. D.
Marinus Minernienſis, (*pro* Minerbinenſis :) anno 1513. IX. 1707. D.

MINOIDIS, *in Palæſtina prima, ex Notitia imperii, in qua eſt ibi, ſect.* XVI. Menoïdæ.
Zoſimus Minoïdis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 271. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.

MINORENSIS, *in Principatu citeriore, regni Neapolitani* : Minori : *ſub archiepiſcopatu Amalphitano.*
Alexander Molus Minorenſis, in Conc. Trid. X. 428. E.
Ambroſius Politus Catharinus, epiſc. Minorenſis, in Conc. Trid. X. 19. C. 51. B.

MINORICENSIS, *in inſula* Minorca, *regni Majoricæ.*
Macarius de Minorica, ſub Honerico, anno 484. II. 876. E.

MINTURNENSIS, *olim in Latio novo. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Colonia Minturnæ, Liri amne diviſa.
Cælius Ruſticus Minturnenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.
Talarus Minturnenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.

MINZI, *vel* MIZUÆ, *in ſecunda Galatia: ubi in Notitiis Græcis legitur*, Μινζὸς, *&* Ἐγκύρινζος, *&* Μίζζος: *cum Aſpona, Cinna, & Anaſtaſiopoli: & ab Antonino*, Minizus. *Vide*, MNIZI.
Leo Minzi, (*al.* Mizuæ,) in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.

MIR MIS

MIRAPICENSIS, *in Languedocio ſuperiore*: Mirepoix: *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*
Guillelmus Mirapicenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Petrus Mirapicenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Petrus Donault Mirapicenſis, anno 1590. X. 1833. B.

MIRICIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Saturinus Miricianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

MISENAS, *olim in Latio & Campania felice; ubi* Miſenum *Plinio, lib.* III. *ſect.* IX.
Agnellus Miſenas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.
Concordius Meſenas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.

MISNENSIS, *in Saxonia, & Miſnia*: Miſſen: Miſne: *a juriſdictione archiepiſcopi Magdeburgenſis exemptus.*
Burchardus Miſnenſis, anno 967. VI. 658. A.
Martinus Miſnenſis, *anno* 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Simon Miſnenſis, anno 1409. VIII. 98. D.

MISSUENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Hirundinus Miſſuenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Servus-Dei Miſſuenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

MISTHIENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μίσθια, *&* Μίσθυα, αὐτοκέφαλος. *Memoratur & a Baſilio, can.* X.
Baſilius Miſthi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B. in Conc. CP. anno 870. V. 925. A.
Darius Miſthienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Longinus Miſthianorum, in Trullana ſynodo. III. 1710. C.

MIT MIZ

MITYLENENSIS, *in inſula Lesbo, cui ex oppido eo nomen eſt*, Metelin. *In Notitia Græca*, Μιτυλήνη. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXXIX. Lesbos inſula, *in qua libera* Mytilene. *In nummis antiquis*, ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ.
Damianus Mitylenæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Dorotheus Mitylenenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 425. A.
Evagrius Mitylenes, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Eunoïus Mytilenes, in Conc. CP. anno 460. II. 786. B.
Florentius Mitylenæ inſulæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Georgius Mitylenes, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.
Macarius Mitylenæus, anno 1565. X. 1175. E.
Siſinnius Mitylenæ, in Trullana ſynodo. III. 1702. A.
Zacharias metropolita Mitylen. in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. D.

MIZIGITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Placidus Mizigitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

MN MO

MNIZI, *in ſecunda Galatia: ut dictum eſt, verbo* MINZI.
Andreas Mnizi, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.
Armatius Mnizi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 764. B.
Julianus Mizi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Leucadius Mnizi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. D.

MOCISI, *in Cappadocia tertia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μώκισσος *ejuſdem provinciæ* μητρόπολις. *In Diatyposi Leonis Philoſophi*, Μώκισσος *eſt.*
Theopemptus Mociſi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.

MOCTENSIS. *Vide*, MOPTENSIS.

MODRUSIENSIS, Modruſch, *in Croatia olim epiſcopatus, ſub archiepiſcopatu Jaderenſi.*
Simon Modruſienſis, anno 1512. IX. 1583. B.

MOGUNTINUS *archiepiſcopatus*, Mayence.
Aiſtolfus Moguntienſis, in Conc. apud Theodonis villam, anno 821. IV. 1237. E.
Albertus Moguntinus, anno 1119. VI. *parte II.* 1949. C. idem *Adalbertus* Moguntinus, anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1114. E.
Aribo Moguntinus, anno 1022. VI. 827. E. 835. A.
Arnoldus Moguntinus, anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1793. A. idem *Arnaldus* Moguntinus, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.
Bardo Moguntinenſis, anno 1049. VI. 1009. D.
Chriſtianus Maguntinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Conradus Moguntinus electus, anno 1163. VI. *parte II.* 1602. C.
Erkinbaldus Maguntinenſis, anno 1012. VI. 802. A.
Fridericus Moguntinus, anno 948. VI. 604. C.
Frithuricus Moguntinus, anno 952. VI. 616. D.
Getardus Moguntinus, anno 1292. VII. 1167. B.
Geroldus Moguntinus. III. 1914. E.
Gervilio Moguntinus. III. 1936. A.
Guezelo Moguntinus, anno 1093. VI. *parte II.* 1650. A. Idem *Wezelo.*
Hattho Moguntiacenſis, anno 895. VI. 456. C. anno 901. VI. 482. anno 967. VI. 654. B. D.
Heiſtulfus Moguntienſis. IV. 1254. E.
Herigerus Moguntinenſis, anno 922. VI. 559. D.
Hildebaldus Moguntinus, ſub Carolo M. Imp. V. 5. C.
Hrodbertus Moguntinus, anno 975. VI. 699. A.
Liutbertus Moguntiacenſis, anno 866. V. 626. E. anno 878. VI. 37. E. *Luitbertus.* 139. D. anno 888. VI. 403. C.
Lullo Maguntiaci, anno 765. III. 2010. D.
Lupoaldus Moguntiacenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Martinus Moguntiacenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Petrus Moguntinus, anno 1310. VII. 1321. A.
Rabanus Moguntinus. V. 1411. C. in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. A.
Richolphus Moguntinus, ſub Carolo M. Imp. V. 5. C.
Ruthardus Moguntinus, anno circ. 1104. VI. *parte II.* 1811. A.
Sebaſtianus Moguntinus, anno 1548. IX. 2052. D. anno 1549. IX. 2112. B.
Sebaſtianus ab Hauſenſtain archiep. Mogunt. in Conc. Trid. X. 88. D.
Siſridus Moguntinus; idem *Sigefridus* Moguntinus, anno 1068. VI. 1161. C. 1163. A.
Wecilo Moguntinus invaſor, anno 1083. VI. 1615. A.
Willigiſus Moguntinus, anno 1001. VI. 763. E. idem *Willegiſus* Moguntinus, anno 1006. VI. 767. E.

MOLICUNZENSIS, *qui &* MOLICUNTENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Romanus Molicunzenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

MON

MONASTERIENSIS, *in Weſtphalia*: Monſter: *ſub archiepiſcopatu Colonienſi.*
Burchardus Monaſterienſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1908. E.
Eribertus Monaſterienſis, anno 1130. VI. *parte II. circa med.* 1182. D.
Ludovicus Monaſterienſis, anno 1322. VII. 1482. D. 1484. B.
Theodericus Monaſterienſis, anno 1225. VII. 142. B. D.

MONEMBASIÆ *archiepiſcopatus, in Peloponneſo: ubi Ecthesis habet*, ὁ Μονεμβασίας, ὅτις εἰς μητρόπολιν ἐτιμήθη. *Hodie* Malvaſia *dicitur.*
Andreas Monembaſienſis, anno 1514. IX. 1734. B.
Doſitheus Monembaſienſis vicem tenens Patriarchæ Hieroſolymitani, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. &c.
Joachim Monembaſienſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. D.
Petrus Monembaſiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

MONOPOLITANUS, *in provincia Barenſi regni Neapolitani*; Monopoli: *a ju-*

riſdictione archiepiſcopi Barenſis exemptus.

Fabius Pignatellus Monopolitanus, in Conc. Trid. X. 428. A.

Michaël Monopolitanus, anno 1512. IX. 1583. A. 1608. E.

Stephanus Monopolitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.

MONSPELIENSIS, *in Languedocio inferiore:* Montpellier: *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*

Petrus Feuvilletus Monſpelienſis, anno 1609. XI. 54. A.

MONTENSIS, *in Numidia.*

Valentianus Montenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

MONTENUS, *in Numidia.*

Donatianus Montenus, in Collat. Carthag. I. 1080. A.

MONTIS-ALBANI, *in Languedocio ſuperiore:* Montauban: *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*

Arnaldus Montiſalbanenſis, anno 1368. VII. 1803. C.

Bertrandus Montis Albani, anno 1409. VIII. 107. C.

MONTIS-FALISCI, *in Patrimonio S. Petri:* Monte Fiaſcone: *ſubeſt immediate Summo Pontifici.*

Carolus de Graſſis Montis Faliſci, in Conc. Trid. X. 424. D.

MONTE-FERETRANUS, *in Ducatu Urbinate:* Monte Feltro: *ſub archiepiſcopatu Urbinate. Vide etiam ſupra,* S. LEONIS.

Agatho Monte Feretris, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.

Arduinus Monteferetranus, anno 1015. VI. 820. A.

Stephanus Monteſeletranus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.

MONTIS MARANI, *in principatu Ulteriore:* Monte Marano: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*

Antonius de ſancto Michaële Montis Marani, in Conc. Trid. X. 423. D.

Joannes de Monte Marano, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.

Joannes Montis Marini, anno 1517. IX. 1843. A.

MONTIS-POLITIANI, *in Hetruria:* Monte Pulciano: *a juriſdictione archiepiſcopi Florentini exemptus.*

Spinellus Bencius Montis Politiani, in Conc. Trid. X. 428. B.

MONTIS-REGALIS *archiepiſcopatus, in Sicilia:* Montreal.

Aimericus Montis regalis, anno 1439. IX. 425. E.

Carolus Montis regalis, anno 1512. IX. 1609. B.

Laurentius Montis regalis, anno 1512. IX. 1636. C.

MONTIS-VIRIDIS, *in Principatu Ulteriore, regni Neapolitani:* Monte Verde: *nunc unitus archiepiſcopatui Nazareno, ſive Barulano:* de Nazareth, ou de Barlette.

Bartholomæus Montis Viridis, anno 1512. IX. 1625. A.

Nicolaus Montiſviridis, anno 1179. VI. *parte II. in fine,* 2057. D.

MOP MOR

MOPSUESTIA, *in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μοψουεςία, *& dicitur facta μητρόπολις. Plinio, lib. v. ſect.* XXII. Mopſos liberum. *In nummis antiquis,* ΜΟΨΕΑΤΩΝ.

Mopſueſteni epiſcopi ſedecim enumerantur. III. 126. C.

Sophronius chorepiſcopus, agens vices Baſſiani Mopſueſtiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. E.

Coſmas Mopſueſtiæ, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.

Macedonius Mopſueſtiæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. B. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.

Macedonius a Mopſueſtia, Arianus. I. 681. E.

Olympius Mopſueſtenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

Theodorus Mopſueſtiæ, in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.

Thomas Mompſueſtiæ. in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. A. 579. B.

Mompſueſtia paſſim ſcribitur in libris. III. 241. 242.

Μομψουεςία. V. 1472. C.

MOPTENSIS, *idemque* MOCTENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*

Felix Moptenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. C. 1098. B.

Leo Moptenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. C. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.

MORAVORUM, *in Moravia, quæ pars orientalis regni Bohemici eſt.*

Agatho Moravorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Joannes Moravenſis, anno 1074. VI. 1230. E.

Methodius Moravenſis, anno 879. VI. 85. C.

MORCÆ, *ignotus.*

Michaël Morcæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

MORDANIENSIS.

Michaël Mordanienſis, anno 1512. IX. 1583. B.

MORESENSIS, *forte pro* Moravienſi; *in Scotia:* Murray: *ſub archiepiſcopatu Santandriano.*

Richardus Moreſenſis, anno 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1896. E.

MORINENSIS, *qui & Taruanenſis;* Terouane; *in Belgio: a Carolo V. Imp. exciſa civitas eſt. Vide etiam* TERUANENSIS.

Adalbertus Morinenſis, in Conc. Pontigonenſi. VI. 174. C.

Deſiderius Morinenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.

Folcuinus Morinenſis, anno 875. VI. 164. E.

Framericus Morinenſis, anno 993. VI. 725. C.

Henricus Morinenſis, anno 1277. VII. 751. C.

Ingeramus Morinenſis, anno 1318. VII. 1403. C. anno 1329. VII. 1541. D.

Jacobus Morinenſis, anno 1287. VII. 1129. B.

Joannes Morinenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1761. D. anno 1107. *Ibid.* 1824. B. Morinenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.

Joannes Morinenſis, anno 1304. VII. 1264. E.

Joannes Morinenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. A.

Matthæus Morinenſis, anno 1409. VIII. 107. E.

Milo Morinenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1313. A.

R..... Morinenſis, anno 1344. VII. 1669. A.

Stephanus Morinorum, anno 909. VI. 548. A.

Trogo Morinenſis, anno 1049. VI. 1002. B.

Wicfredus Morinenſis, anno 948. VI. 614. B.

Unifridus Morinenſis, anno 853. V. 54. A.

MOS MOT

MOSTENUS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μοςήνη: *ut & in Ecthesi,* ὁ Μοςηνῆς, ὕπο ὁ Ἐρμοκώμης. *In nummis antiquis,* ΜΟϹΤΗΝΩΝ ΛΥΔΩΝ.

Julianus Moſtenus, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in CP. anno 448. II. 170. C. Moſtenæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

MOSYNOPOLIS, *idem ac* Moſynorum: *ſed in ſynodo Photii epiſcopus fortaſſis geminus eſt; alter ſenior, junior alter.*

MOSYNORUM, *in Phrygia Capatiana, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Μόσυνα: *Plinio, libro v. ſect.* XXXII. Moſſyni.

Athanaſius Moſſynes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E.

Gennadius Moſſynorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C. Moſynenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

Joannes Moſynorum, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.

Joannes Moſynorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Paulus Moſynopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Theophylactus Moſynenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.

MOTHONÆ. *Vide,* METHONENSIS.

MOTULANUS, *in provincia Hydruntina regni Neapolitani:* Motola. *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*

Angelus Paſchalis epiſc. Motulanus, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. B.

MOX MOZ

MOXORITANUS, *in Numidia.*

Domninus Moxoritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

MOZOTCORITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Fortunatus Mozotcoritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

MOZOTENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*

Villaticus Mozotenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

MV

MUCI, *ignotus: forte pro* AMUCII. Ἀμουκίου, *in Ponto, ſub metropolita Kelzenenſi, ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis: ubi &* Τόμοι *ſunt.*

Euſtratius Muci, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

MULDOBLACHIENSIS, *in Blachia Theſſaliæ regione, de qua Cantacuzenus, libro* III. *cap.* LIII. *Blachorum regem ipſe ſe dicit, lib.* IV. *cap.* XIV.
Conſtantinus vicarius Muldoblachienſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 430. A.
Damianus Muldoblachienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 426. A.
Valentinus Mutloblacæ, e ſynodo Orientalium. I. 1622. B.

MULIENSIS, *in Numidia.*
Peregrinus Mulienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

MULLITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Candorius Mullitanus, in Collat. Carthag. I. 1085. A.
Liberatus Mullitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Marcellinus Mullitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. A. 1103. A.
Segetius Mullitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

MUNICIPENSIS, *in Numidia.*
Victor Municipenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

MURCONENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Maddanius Murconenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

DE MUREVIA, *qui & MORAVIENSIS, in Scotia :* Murray : *ſub archiepiſcopatu Santandreano.*
Simon de Murevia, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. D.

A-MURSA, *olim in Pannonia, nunc oppidum eſt in Hungaria :* Eſſek, *ut creditur.*
Valens a Murſa, Arianus. I. 684. B. Arimin. I. 714. D. &c.

MURUSTAGENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Marcianus Muruſtagenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

MUSBADENSIS, *inter Lamum & Celenderim poſitus, quæ duo jam ſupra vidimus oppida Iſauriæ.*
Germanus Muſbadorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Siſinnius Muſbadenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

MUSERTITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Creſconius Muſertitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. A. 1107. E.
Leontius Muſertitanus, in Collat. Carthag. I. 1087. A.

MUSTITANUS, *in Numidia.*
Antonianus Muſtitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Felicianus Muſtitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. A.
Januarius Muſtitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.
Victorianus Muſtitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. A.

MUTECITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Quintaſius Mutecitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

MUTINENSIS, *in Ducatu cognomine :* Modene : *ſub archiepiſcopatu Bononienſi.*
Ægidius, Fuſcararius Mutinenſis, in Conc. Trid. X. 423. B.
Albertus Mutinenſis, anno 1253. VII. 439. D.
Ardicio Mutinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Baſſus Mutinenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 980. E.
Bonadanus Mutinenſis, anno 1311. VII. 1378. E.
Carolus Mutinenſis, anno 1438. IX. 734. A. anno 1439. IX. 425. C.
Caſſianus Mutinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Heribertus Mutinenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Julius Canarius Mutinenſis, in Conc. Trid. X. 424. B.
Leodoinus Mutinenſis, anno 876. VI. 169. D. idem *Leudoinus* Mutinenſis, anno 878. VI. 45. C.
Petrus Mutinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. E.
Scipio Mutinenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Wido Mutinenſis, anno 962. VI. 626. A. *Wimh.* 655. A.

MUTLOBLACÆ. *Vide*, MULDOBLACHIENSIS.

MUTUGENENSIS, *in Numidia.*
Antonius Mutugenenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. D.
Splendonius Motugenenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. D. 1110. B.

MUZUCENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Idaxius Muzucenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. C. 1107. B.
Innocentius Muzucenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Reſtitutus Muzucenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. C.

MUZUENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felix Muzuenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Rufinianus Muzuenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1251. A.

MUZULENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Januarius Muzulenſis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. A.

MY

MYLANUS, *in Sicilia : ubi Plinio, lib.* III. *ſect.* XIV. oppidum Mylæ : *hodie*, Milazzo, *in diœceſi nunc Meſſanenſi.*
Joannes Mylanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. C.

MYLASI & MYLASSÆ, *in Caria, ex Notitiis Græcis, ubi ſunt ibi* Μύλασα : *& Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. Mylaſa libera. *In nummis antiquis ;* ΜΥΛΑΣΕΩΝ.
Gregorius Mylaſſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Philippus Mylaſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Xenophon Mylaſſi, in Conc. CP. anno 870. V. 926. D.

MYLOMNORUM, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μυλώμων, ἤτοι Ἰουστινούπολις, *alias* Ἰουστινιανούπολις.
Theodorus Mylomnorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

MYNDI, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μύνδος. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXIX. Myndos. *In nummis antiquis*, ΜΥΝΔΙΩΝ.
Alphius Myndi Cariæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. D.
Archelaus Myndi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. B.
Joannes Myndi, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Joannes Myndi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.

MYRENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi legitur*, Μύρα μητρόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXVIII. Myra. *In nummis antiquis*, ΜΥΡΕΩΝ.
Herennianus (Myrenſis) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1603. B.
Nicolaus Myrorum, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Petrus Myrorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 735. E.
Philippus Myrenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Polyeuctus Myrenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. B.
Romanus Myrorum, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. Myrenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Serenianus Myrenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B.
Tatianus Myrenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Theodorus Myrenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Theodoſius Myræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

MYRIANGELI, *in Galatia ſecunda. Vide etiam ſupra, verbo* GERMIORUM.
Menas Myriangeli, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.

MYRINÆ, *in provincia Aſiæ Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Μύρινα. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXII. *in Æolide*, Myrina. *In nummis antiquis*, ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ.
Coſmas Myrinæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Dorotheus Myrinæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1528. C.
Joannes Myrines, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.
Proterius Myrinæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. Myrrhinenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Theodorus Myrines, in Conc. ſub Mena; anno 536. II. 1402. E.

MYRENORUM. *Vide*, MERI.

MYTILENENSIS : *ſic enim ſcribendum id nomen eſt; ſed vide*, MYTYLENENSIS.

MYXÆ, *ſive* MAXIMIANOPOLEOS, *in provincia Rhodopes Thraciæ, quæ in Notitiis Græcis ibi eſt* Μαξιμιανοπόλεως ἐπίσκοπος. *Forte* Myxæ, *per ſcribendi compendium pro Maximianopoli poſitum eſt.*
Ennepius Myxæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. Maximianopolis. 1528. D.

N

NACOLIÆ, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νακωλία. *In nummis antiquis*, ΝΑΚΟΛΕΩΝ.
Alexander Nacoliæ, in ſexta ſynodo. III. 1434. B. in Trullana ſynodo. III. 1710. B.
Aquila Nacoliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Baſilius Nacoliæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Niceta Nacoliæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.
Photius Nacoliæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. B.

NAGARENSIS, *ſive* NAIARENSIS, *olim in Rivogia Hiſpaniæ provincia, quæ olim Navarræ, nunc eſt Caſtellæ veteri adtributa.*
Garſias Nagarenſis comes, in Conc. Hiſp. anno 1088. III. 384. A. Naiarenſis, anno 10.. VI. 1135. E.
Sigefredus Nagarenſis electus, anno 1088. III. 383. C.

NAGARGARITANUS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Victorinus Nagargaritanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

NAISSITANUS, *in Servia. Notitia Græca in Dacia mediterranea collocat*, Ναϊσσός. *Antonino, in Mæſia*, Naïſſos.
Gaudentius de Naïſſo, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Projectus Naïſſitanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

NAMURCENSIS, *in Comitatu cognomine*, Namur: *ſub archiepiſcopatu Cameracenſi.*
Antonius Havetius Namurcenſis primus epiſcopus, in Conc. Trid. X. 426. B.
Franciſcus Namurcenſis, anno 1586. IX. 2181. C.

NANATENSIS, *olim in Anglia.*
Willelmus Nanatenſis, anno 1382. VII. 1892. B.

NANNETENSIS, *in Britannia minore*: Nantes: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*
Actardus Namneticus, anno 862. V. 554. D. anno 866. V. 626. E. Turonenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1313. C.
Atto Nannetenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Benedictus Nannetenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A.
Daniel Nannetenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Epiphanius Namneticus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Eumerius Namnetenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.
Euſebius Namneticus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B.
Felix Namneticus, in Conc. Turon. anno 567. III. 367. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C.
Franciſcus Nannetenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Gillardus Namnetenſis eccleſiæ invaſor. V. 4. C.
Guillelmus Nannetenſis, anno 1448. IX. 1439. B.
Henricus Nannetenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Leobardus Namneticus, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. E.
Philippus du Bec Nannetenſis, in Conc. Trid. X. 425. B. anno 1583. X. 1444. A.
Pudicus Namnetenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Quiriacus Namnetenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Salappius Namneticus, in Conc. Cabilon. anno 630. III. 952. A.

NAR

NARACCATENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Columbus Naraccatenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

NARATCATENSIS, *qui &* NARATEATENSIS, *in Numidia.*
Fortunatianus Naratcatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

NARAGGARITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Benenatus Naraggaritanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Fauſtinus Naraggaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.

NARBONENSIS *archiepiſcopatus, in Gallia*: Narbone.
Ægidius Narbonenſis, anno 1290. VII. 1051. B.
Agius Narbonenſis, anno 913. VI. 557. B. 559. B.
Aribertus Narbonenſis, anno.... VI. 464. A.
Arnaldus Narbonenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med.* 1196. E.
Arnaldus Narbonenſis, anno 1213. VI. *parte II. ſub finem.* 2035. E.
Arnuſtus Narbonenſis, anno 897. VI. 462. D. 463. E.
Bartholomæus Narbonenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Bernardus Narbonenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Caprarius Narbonenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Dalmatius Narbonenſis, anno 1081. VI. 1465. C. 1513. A. anno 1090. VI. *parte II.* 1687. D.
Daniel Narbonenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. A.
Franciſcus Narbonenſis, anno 1409. VIII. 101. B. anno 1416. VIII. 486. D. anno circ. 1424. VIII. 1134. A.
Fredoldus Narbonenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. B.
Guido Narbonenſis, anno 1260. VII. 529. A.
Guifredus Narbonenſis, anno 1038. VI. 917. A. anno 1054. VI. 1033. B
Guillelmus Narbonenſis, anno 1255. VII. 481. B.
Jacobus Narbonenſis, anno 1258. VII. 505. C.
Ludovicus de Vervins Narbonenſis, anno 1609. XI. 53. D.
Migetius Narbonenſis, in Conc. Narbon. anno 589. III. 494. C. in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D. in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Nibridius Narbonenſis, in Conc. Arelat. VI. anno 813. IV. 1002. C. Vide, *Nebridius.*
Petrus Narbonenſis, anno 1351. VII. 1685. C. anno 1368. VII. 1794. C.
Petrus Narbonenſis, anno 1235. VII. 251. B. anno 1279. VII. 763. A.
Pontius Narbonenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Ricardus Narbonenſis, anno 1107. VI. *parte II.* 1809. B. anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Ruſticus Narbonenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.
Selva (al. *Silva*) Narbonenſis, in Conc. Tolet. IV anno 633. III. 595. E.
Sergius Narbonenſis, anno 610. III. 548. D.
Sigebodus Narbonenſis. V. 342. E. VI. 36. E. idem *Sigibodus* anno 878. VI. 35. A.
Simon Vigor, in Conc. Trid. poſtea archiepiſcopus Narbonenſis. X. 430. C.
Suniſredus Narbonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. E. in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.
Theodardus Narbonenſis, anno 886. VI. 397. A.

NARENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Jannarius Narenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. C.
Victor Narenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

NARENSIS, *(ſed forte mendoſe, ut ſuo loco dictum eſt:) in Lycia.*
Nicolaus archidiac. pro Heliodoro Narenſi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.

NARNIENSIS, *in Umbria*: Narni: *immediate ſubeſt ſummo Pontifici. Plinio, lib.* III. *ſect.* XIX. Narnienſes.
Anaſtaſius Narnienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Armatus (Ughello eſt *Mazzius*) Narnienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Conſtantius Narnienſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Deuſdedit Narnienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. B.
Donadeus Narnienſis, anno 1415. VIII. 328. E.
Fabianus Narnienſis, anno 1515. IX. 1783. C.
Jacobus Narnienſis, anno 1438. IX. 728 D.
Joannes Narnienſis, anno 963. VI. 627. C.

Martinus Narnienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E. anno 879. VI. 210. A.
Petrus Narnienſis, anno 1512. IX. 1625. C. anno 1514. IX. 1735. B.
Petrus Donatus Cæſius epiſc. Narnienſis, in Conc. Trid. X. 51. A.
Stephanus Narnienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Stephanus Narnienſis, anno 1015. VI. 820. B.
Willaris Narnienſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Vitalianus Narnienſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A.

NAS NAT NAV

NASAITENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Liberalis Naſaitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. B.

NASBINCENSIS, *qui &* NARBINCENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Januarius Nasbincenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

NATIONENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Fauſtinus Nationenſis, Donat. in Collat. Carthag. I, 1110. E.
Pirasius Nationenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

NAVARIENSIS, *(forte pro* JAVARIENSIS, *in Hungaria :* Javarin, Gewer, Raab *: ſub archiepiſcopatu Strigonienſi.)*
Joannes Navarienſis, anno 1409. VIII. 99. E.

NAUCLEOEUM : *(forte pro* NACOLEORUM, *a Nacolia, de qua dictum eſt ſupra.*
Baſilius Naucleorum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.

NAUCRATITES, *in provincia prima Ægypti, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ναυκράτεια. *Plinio, libro* v. *ſect.* IX. Naucratites nomos. *In nummis antiquis,* NAYKPATIC.
Harpocration Naucratites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 312. D. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D. Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.
Iſaias Naucratites, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

NAULENSIS, *qui &* NOLENSIS, *in Liguria & ditione Genuenſi :* Noli *: ſub archiepiſcopatu Genuenſi.*
Maximilianus Doria Naulenſis, in Conc. Trid. X. 422. D.

NAUPACTI & ARTÆ. *In Notitia Græca,* Ναύπακτος. *In jure Græco-Romano, libro* 2. *pag.* 232. Naupactius metropolita *dicitur, ſub quo* ὁ τῆς Ἄρτης. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* III. Naupactum.
Antonius Naupacti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C. 215. A.
Callicrates Naupacti, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1527. E.
Joachimus Naupacti & Artæ, anno 1565. X. 1176. A.
Irenæus Naupacti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.

NAUPLII, *in Peloponneſo :* Napoli de Romanie.
Andreas Nauplii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

NAX NAZ

NAXIENSIS *archiepiſcopatus &* PARIENSIS, *in Ægeo mari :* Naxi, dans l'Archipel.
Antonius Juſtinianus Naxienſis archiepiſcopus, in Conc. Trid. X. 420. E.
Batrachus Naxi inſulæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Georgius Naxi, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Paulus Naxi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. E.
Sebaſtianus Lecavella archiep. Parienſis & Naxienſis, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. D. archiepiſc. Naxienſis, in Conc. Trident. X. 419. E.

NAZARENUS, *in Palæſtina.*
Bernardus Nazarenus, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1104. B.
Parthenius metropolita Nazaret, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 268. E.

NAZARENUS, *in Barulo oppido,* Barletta : *in provincia Barenſi regni Neapolitani.*
Georgius Nazarenus, anno 1514. IX. 1734. B.

NAZIANZI, *in Cappadocia : a Curopalate, pag.* 845. *dicitur accepiſſe jus metropoleos a Romano Diogene Imp.*
Euſebius Nazianzi, in epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1130. E.
Gregorius Nazianzenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Joannes Nazianzi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Marcus Avunculus Nazianzenus, anno 1548. IX. 2031. A.
Michaël Nazianzi, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Scholaſticus Nazianzi, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. D.
Theodorus Nazianzi, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Theodoſius Nazianzi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

NEA

NEAPOLITANUS, *in Achaïa. Notitia Græca in Macedonia prima Neapolim collocat. In Thracia Lucas in Actis, cap.* XVI, 11. *& Plinius, lib.* IV. *ſect.* XVIII.
Cerycus Neapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Martyrius ab Achaïa, de Neapoli, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.

NEAPOLITANUS, *in Africæ provincia Proconſulari. Memoratur a Plinio, lib.* v. *ſect.* III.
Ampelius Neapolitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. B. 1081. A.
Clementinus Neapolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Fortunatianus Neapolitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. A. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. D.
Joannes Neapolitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Redemptus Neapolitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.

NEAPOLITANUS, *in Tripolitana Africæ provincia : unde civitati ei nomen eſt hodie,* Tripoli de Barbarie. *Memoratur a Plinio, lib.* v. *ſect.* IV.
Junius a Neapoli, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.

NEAPOLITANUS, *in Arabia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νεάπολις.
Severus Neapolitanus ex Arabia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.

NEAPOLITANUS, *in Palæſtina* ἀρχιεπισκοπὴ, *ex Notitia Græca. Hæc Neapolis Samariæ eſt. Memoratur a Plinio, lib.* v. *ſect.* XIV. *In nummis antiquis,* NEAΠOΛ. ΣAMAPEIAC. *&* NEAΠOΛ. ΣYPIAΣ ΠAΛAEΣT.
Chriſtophorus Neapoleos & Sebaſtæ, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 270. A.
Germanus Neapolitanus, e Palæſtina, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B. in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.
Joannes Neapoleos, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.
Leontius archiepiſcopus Neapoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 925. C.
Procopius Neapoleos, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.

NEAPOLITANUS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis ibi ſcriptum* Ἀνάπολις *eſt, forte pro* Νεάπολις.
Baſſonas Neapolitanus, in Conc. Chalcedon. anno 451. II. 369. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Conſtantinus Neapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Dorotheus Neapoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Heſychius Neapolitanus e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Lucius Neaſpolitanus e Piſidia, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Nicephorus Neapoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E.

NEAPOLITANUS, *in Iſauria : Notitiis Græcis duabus ibi* Νεάπολιν *collocantibus.*
Leo Neapoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

NEAPOLITANUS *archiepiſcopatus, in Italia, ubi Neapolis caput eſt regni cognominis :* Naples. *In nummis antiquis,* NEOΠOΛITΩN.
Agnellus Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.
Athanaſius Neapolitanus, anno 881. VI. 91. D.
Calepodius Neapolitanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. D. 656. A.
Fortunatus Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Henricus Neapolitanus, anno 1409. VIII. 114. E.
Joannes Neapolitanus, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B. anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Leontius Neapolitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.

Sergius Neapolitanus, *in Italia*, anno 1059. VI. 1070. C. anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2056. D.
Soter Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Stephanus Neapolitanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Vincentius Neapolitanus, anno 1514. 3X. 1734. B.

NEB NEM

NEBBITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Quodvultdeus Nebbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.

NEBIENSIS, *in inſula Corſica* : Nebio: *ſub archiepiſcopatu Genuenſi.*
Auguſtinus Nebienſis, anno 1515. IX. 1800. C. anno 1517. IX. 1839. A.

NEMAUSENSIS, *in Languedocio inferiore* : Niſmes : *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Ægidius Nemauſenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Agilardus Nemauſenſis, anno 897. VI. 464. E.
Andreas Centanus epiſc. Nemaſienſis, in Conc. Trid. X. 26. C.
Arnaldus Nemauſenſis, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem*. 1643. C.
Bernardus Delbene Nemauſenſis, in Conc. Trid. X. 425. E.
Bertrannus Nemauſenſis, anno 1096. VI. *parte II*. 1753. A.
Bertrandus Nemauſenſis, anno 1299. VII. 1205. B.
Froterius Nemauſenſis, anno 1045. VI. 921. B.
Gibertus Nemauſenſis, anno 875. VI. 161. B. anno 879. VI. 58. E. idem *Guilbertus* anno 886. VI. 398. A.
Hubertus Nemauſenſis, anno 913. VI. 557. B.
Joannes Nemauſenſis, anno 1132. VI. *parte II. circa med*. 1196. E.
Joannes Nemauſenſis, anno 1351. VII. 1688. A. anno 1368. VII. 1803. B. & 1879. A.
Pelagius (al. *Peladius*) Nemauſenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B. 494. D.
Petrus Nemauſenſis, anno 1279. VII. 763. D.
Petrus de Valernod Nemauſenſis, anno 1609. XI. 53. E.
Raymundus Nemauſenſis, anno 1246. VII. 415. E.
Remaſſarius Nemauſenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Sedatus Nemauſenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Ucbertus Nemauſenſis, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.
Witeringus Nemauſenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Valerianus archidiaconus Nemauſenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B.

NEMETENSIS, *ſive* Spirenſis. *Vide*, SPIRENSIS.

NEO NEP

NEOCÆSARIENSIS, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νεοκαισάρεια. *Ecthesis addit*, εἰς μητρόπολιν τετίμηται.
Cyriacus Neocæſareæ, in libello ſynodi CP. anno 518. 3I. 1326. E.
Gregorius Neocæſareæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Joannes Neocæſareæ, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.
Meletius Neocæſarienſis, in Conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. A. 1578. E. 1622. B.
Olympius Neocæſarienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.

NEOCÆSARIENSIS, *in Ponto Polemoniaco, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νεοκαισάρεια μητρόπολις. *Plinio, libro* VI. *ſect.* III. Neocæſarea *oppidum*, quod Lycus præfluit. *In nummis antiquis* : Κοινὸν ΠΟΝΤ. ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ.
Boſphorius Neocæſarienſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B. idem *Boſporius* Neocæſareæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Dorotheus Neocæſareæ, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E. in Conc. Romano, anno 504. II. 996. A. idem *Dorotheus* Diocæſareæ, (*pro* Neocæſareæ :) in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C.
Longinus presb. agens vices Dorothei Neocæſareenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.
Photinus diaconus, vicarius Dorothei Neocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. 3I. 395. E.
Eleuſius Neocæſareæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1370. C.
Euhippus Neocæſareæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 755. C.
Longinus Neocæſarienſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Theodulus a Neocæſarea, Arianus. 3. 682. E.

NEOCÆSARIENSIS, *in Syria Euphrateſia. In Notitiis Græcis ibi* Καισάρεια *tantum occurrit.*
Joannes Neocæſareæ Euphrateſiæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. D.
Marcellinus Neocæſarienſis, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. B.
Patricius Neocæſareæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. A. 370. B.
Paulus Neocæſarienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Stylianus Neocæſarienſis. VI. 368. A. in Conc. CP. anno 870. V. 923. E. In epiſtola ad Stephanum Papam. V. 1122. A. 1130. E.

NEOCASTRENSIS, *in Calabria ulteriore*; Necaſtro : *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*
Gentilis Neocaſtrenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Guido Neocaſtrenſis, anno 1179. V3. *parte II. in fine*. 2057. D.
Joannes Antonius Fachinettus de Nuce Neocaſtrenſis, in Conc. Trid. idem poſtea Innocentius IX. X. 426. B.
Nicolaus Neocaſtrenſis, anno 1512. IX. 1583. A.

NEOPATRENSIS, *in Theſſalia : ex recenti Notitia, in qua ſub Patriarchatu CP. in Theſſalia eſt* Νέα Πάτρα. *Quamvis Nilus Doxapatrius, apud Allatium, lib.* I. *de conſenſu, ſcribat* : Νέαι Πάτραι τῆς Ἑλλάδος μητρόπολις. *Cur Patras, ubi S. Andreas martyrium feciſſe proditur*, Theſſalicas *Paulinus appellet, Carmine* IX. *de S. Felice, verſu* 410. *alias inquirendum.*
Leo Neo-Patrenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

NEOVICENSIS, *olim in Bavaria*; Newburg. *nunc Eyſtetenſi ex parte unitus.*
Horat Neovicenſis, anno 948. VI. 607. A.

NEPESINUS, *in Patrimonio S. Petri*; Nepi : *ſummo Pontifici immediate ſubeſt.*
Albertus Nepeſinus, anno 1098. VI. *parte II*. 1757. C.
Benedictus Nepeſinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Creſcentius Nepeſinus, anno 1015. VI. 820. D.
Felix Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Gratioſus Nepeſinus, in Conc. Lateran. anno 649. 3II. 932. C.
Gratioſus Nepeſinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Gregorius Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Joannes Nepeſinus, in Pauli Papæ Conſtituto, anno 761. 3II. 2002. C.
Joannes Nepeſinus, anno 963. VI. 627. C.
Martinus Nepeſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2055. D.
Paulus Nepeſinenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Projectinus Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Stephanus Nepeſinus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C. in Conc. CP. anno 870. V. 922. E. anno 879. VI. 210. B.
Theodorus Nepeſinus, in Conc. Rom anno 680. 3II. 1139. A.

NEPTITANUS, *& idem* NEPTENSIS, *in Byzacena.*
Lætus Neptitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

NER NES NEV

NERONOPOLEOS, *quæ* Νερωνιὰς *appellatur a Theodoreto, in Cilicia; ut dictum eſt, verbo* IRENOPOLEOS.
Narciſſus a Neronopoli, Arianus. I. 654. E.

NERVIORUM, *ubi nunc eſt Hannoniæ Comitatus*, le Haynault. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXI. Nervii liberi.
Superior Nerviorum, in Conc. Agrippin. anno 346. 3. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

NESSÆ vel NYSSÆ, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Νέσσαι, Νύσαι, Νῦσσος : *& in una mendoſe* Μίσσαι.
Georgius Nyſſæ, *vel* Neſſæ : in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.

NEUBERGENSIS, *qui &* NAUBURGENSIS, *in Saxonia*, Naumbourg : *ſub archiepiſcopatu Magdeburgenſi.*

Udalricus

Udalricus Neubergenſis, anno 1409. VIII. 108. B.

NEUTINÆ, *in Dardania, ſive Bulgaria. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Dalmatius Neutinæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. E.

NI

NISENSIS, *in Numidia.*
Paulus Nibenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

NICÆNUS, *in Bithynia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νίκαια μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XLIII. Nicæa. *In nummis antiquis,* ΝΙΚΑΙΕΩΝ.
Euſebius & *Conſtantinus* presbyteri, agentes vicem Anaſtaſii Nicæni, in Conc. Chalced. anno 451. II. 55. B. 398. E.
Anaſtaſius Nicæenſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.
Beſſario Nicænus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C.
Cyrillus Nicææ, anno 1565. X. 1175. C.
Dorotheus Nicænus, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Georgius Nicææ, in ſynodo Trullana. III. 1699. B.
Gregorius Nicææ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Hypatius Nicææ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Nicephorus Nicææ, in Conc. CP. anno 870. V. 923. D.
Petrus Nicææ, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.
Photius Nicææ, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Stephanus Nicææ, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Theognis Nicænus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.

NICÆÆ Thraciæ. *In Notitiis Græcis non occurrit. Ea eſt* Νίκη *fortaſſis, quam Macedoniæ tribuit Cedrenus, pag.* 557.
Joannes Nicææ Thraciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Theodorus Nicæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

NICIBENSIS, *in Numidia.*
Juſtus Nicibenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.

NICIENSIS, *qui & NICAENSIS, in Provinciæ Comitatu:* Nice en Provence : *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi. Vide etiam ſupra, verbo* CEMELENSIS.
Amantius Nicienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Andreas Nicenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Franciſcus Lambertus Nicienſis, in Conc. Trid. X. 422. D.
Guillelmus Nicienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Hieronymus Nicienſis, anno 1512. IX. 1637. E. anno 1514. IX. 1735. C.
Roſtagnus Nicienſis, anno 1326. VII. 1493. E.

NICIOTARUM, *in provincia prima Ægypti. Notitiæ Græcæ hic habent* Ἀνδρονίκιος : *ſed vox ea dividenda, ut ſint duæ civitates,* Ἄνδρος, Νικίος. *Sic enim Antoninus in Ægypto :* Andron. M. P. XXI. Niciu. M. P. XXXI. *Et in breviario Meletii, apud Athanaſium, pag.* 789. *inter epiſcopos appellatur* Ἡρακλείδης ἐν Νικίους *: ſubintellige,* πόλει.
Pluſaminon Niciotarum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. B. idem *Pluſammon* Niciotarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

NICOMEDIENSIS, *in Bithynia, ubi Notitiæ Græcæ habent,* Νικομήδεια μητρόπολις. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XLIII. Nicomedia Bithyniæ præclara. *In nummis antiquis,* ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ.
Eunomius Nicomedienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. B in Conc. CP. anno 460. II. 786. A.
Ariſton presb. agens vices Eunomii Nicomedienſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.
Euphraſius Nicomedienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Euſebius primo Berytenſis, poſtea per ambitum Nicomedienſis. I. 367. A. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Euſtolius Nicomedienſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.
Gregorius Nicomediæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Himerius Nicomediæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. E. 1532. E.
Joannes Nicomediæ, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Macarius Nicomedienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 423. D. poſt Conc. Florent. IX. 636. E.
Petrus Nicomediæ, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Petrus Nicomediæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. C.
Stephanus Nicomedienſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Thalaſſius Nicomediæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. B.

NICOPOLITANUS, *in Armenia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νικόπολις, *& apud Baſilium, in epiſt.* CCXCII. *Plinio, libro* VI. *ſect.* X. *in minore Armenia,* Nicopolis.
Joannes Nicopolis Armeniæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.
Nicolaus Nicopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Photius Nicopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Taraſius Nicopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. B.

NICOPOLITANUS, *in Palæſtina prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Νικόπολις.
Longinus Nicopolitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Rufus Nicopolitanus e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Zenobius Nicopolis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.

NICOPOLITANUS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis non occurrit : ſed in Phrygia Salutari.*
Eorticius Nicopoleos Piſidiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.
Nicolaus Nicopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

NICOPOLITANUS, *in Epiro vetere, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Νικόπολις μητρόπολις. *Plinio, libro* IV. *ſect.* 2. Civitas libera Nicopolitana. *In nummis antiquis,* ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ΙΕΡΑ. ΚΤΙΣΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
Alcyſon Nicopolitanus, archiepiſcopus Epiri. II. 1027. E.
Anaſtaſius Nicopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Atticus Nicopolis Epiri, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.
Donatus Nicopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. D.
Eugenius Nicopolitanus; in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Heliodorus Nicopolitanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Joannes Nicopolitanus, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.

NICOPOLITANUS, *in Mœſia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Νικόπολις. *Hæc in nummis antiquis appellatur* ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΩ.
Amantius Nicopoleos, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. E.
Marcellus Nicopoleos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.

NICOSIENSIS *archiepiſcopatus, in inſula Cypro.*
Aldronandinus Nicoſienſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Elias Nicoſienſis, anno 1340. VII. 1753. A.
Gerardus Nicoſienſis, anno 1298. VII. 1731. A.
Hugo Nicoſienſis, anno 1251. VII. 1721. B.
Joannes Nicoſienſis, anno 1320. VII. 1745. B.
Lambertinus Nicoſienſis, anno 1340. VII. 1753. B.
Leondius de Solia Nicoſienſis, Græcus: anno 1340. VII. 1753. B.
Philippus Nicoſienſis, anno 1350. VII. 1760. D.
Philippus Mocenicus archiepiſcopus Nicoſienſis, regni Cypri primas, in Conc. Trid. X. 420. C.
Raphaël Nicoſienſis, anno 1256. VII. 1708. A.

NICOTERENSIS, *in Calabria ulteriore;* Nicotera : *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*
Sergius Nicoterenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.

NIDROSIENSIS *archiepiſcopatus, in Norvegia:* Trunheim, *&* Trunten.
Aſlatus Nidroſienſis, in Suecia, anno 1434. VIII. 1627. E.

NIGRENSIUM majorum, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Lucrus Nigrenſium majorum, in Collat. Carthag. I. 1085. E.

NIGUZUBITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*

Gaudentius Niguæbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.

NILOPOLEOS, *in Arcadia Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νειλουπόλεως.
Euſebius Nilopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. C.

NIMOSIENSIS, & NIMOCIENSIS, *in inſula Cypro.*
Andreas Mezenicus Nimoſienſis, in Conc. Trid. X. 427. A.
Berardus Nimocienſis, anno 1298. VII. 1731. A.
Clemens Nimocienſis, Græcus, anno 1340. VII. 1753. B.
Paulus Nimoſienſis, anno 1515. IX. 1800. B.

NIOCHENSIS, *ſub Hiſpanica ditione.*
Petrus de Xaque Niochenſis, in Conc. Trid. X. 427. B.

NISIBENUS, *in Meſopotamia. Meminit Evagrius, lib.* v. *cap.* IX. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* XVI. *in Adiabene :* Antiochia, quam Niſibin vocant. *In nummis antiquis*, ΝΕΣΙΒΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.
Jacobus Niſibenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Jacobus monachus Niſibenus, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. D.

NITRENSIS, *qui &* NITRIENSIS, *in Hungaria :* Nitra : *ſub archiepiſcopatu Strigonienſi.*
Wichinus Nitrenſis, anno 879. VI. 86. B.

NIVERNENSIS, *in Gallia;* Nevers : *ſub archiepiſcopatu Senonenſi.*
Ægidius Spifame Nivernenſis, qui obiit Lutetiæ anno 1578. X. 423. E.
Æoladius Nevernenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 561. III. 355. D.
Agricola Nevernenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. E.
Aregius Nevernenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. C. idem *Aridius* Nivernenſis, in Concilio Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Bernardus Nivernenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1550. A.
Bertrandus Nivernenſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Eumenus Nivernenſis, anno 891. VI. 428. D.
Euſtachius Nivernenſis, anno 1624. XI. 57. A.
Gautberius Nevernienſis, anno 955. VI. 620. E.
Gerfredus Nivernenſis, anno 833. IV. 1373. B.
Hermannus Nevernenſis, anno 849. V. 19. C. anno 853. 53. A. de quibuſdam accuſatus. V. 538. D. ci, poſtquam convaluit, eccleſiæ ſuæ diſpoſitio reſtituta. V. 59. A.
Hervæus Nivernenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1854. A. 1875. A.
Hieronymus Nivernenſis. V. 21. E.
Hugo Nivernenſis, anno 1047. VI. 925. E. anno 1049. VI. 1002. B. anno 1059. VI. 1070. D. anno 1081. VI. 1609. A. anno 1103. VI. *parte II.* 1812. D.
Joannes Nivernenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.
Jonas Nivernenſis. V. 22. D.
Natraneus Nivernenſis, anno 959. VI. 622. B.
Petrus Nivernenſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Rauracus Nevernenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Rodenus Nevernenſis, anno 998. VI. 757. C.
Robertus Nivernenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Rogerus Nivernenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Ruſticus Nivernenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. E.
Tauricianus (*al. Taurentianus*) Nivernenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. E.
Theobaldus Nivernenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.

NO

NOBABARBARENSIS, *qui &* NOVABARBARENSIS, *in Numidia.*
Adeodatus Nobabarbarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

NOBAGERMANIENSIS, *in Numidia.*
Florentius Nobagermanienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

NOBALICIANENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Redux Nobalicianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

NOBASPARSENSIS, *qui &* NOBASPARTENSIS, *in Numidia.*
Felix Nobaſparſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

NOBASINENSIS, *in Numidia.*
Candidus Nobaſinenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

NOBENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Mingin Nobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. C.
Verecundus Nobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

NOBICENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Nobicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.

NOCENSIANUS, *mendoſe, pro* NOVENSIS, *ex Græco* Νοβησίων. *Vide*, NOVENSIS.

NOL NOM

NOLANUS, *in provincia Laboris :* Nola : *ſub archiepiſcopatu Neapolitano. Plinio, libro* III *ſect.* IX. Nola colonia.
Aurelius Nolanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. C.
Antonius Scarampus Nolanus, in Conc. Trid. X. 422. B.
Bernardus Nolanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Joannes Franciſcus Nolanus, anno 1512. IX. 1583. B.
Leo Nolanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Serenus Nolanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Ulamingus Nolanus, anno 1416. VIII. 481. B.

NOMENTANUS, *qui &* NUMENTANUS, *olim in terra Sabina, & prima Italiæ regione : ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Nomentani.
Benedictus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Cyprianus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Felix Numentanus, in Conc. Rom. anno 531. II. 1111. A.
Gratianus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Hugo Numentanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Joannes Numentanus, anno 964. VI. 631. E.
Paulus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. C.
Redemptus Nomentanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.
Romanus Nomentanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Sapientius Numentanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Serenus Numentanus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Servuſdei Nomentanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

NONENSIS, *in Dalmatia, ditione Veneta :* Nona : *ſub archiepiſcopatu Spalatenſi.*
Georgius Nonenſis, anno 1515. IX. 1782. D.
Matthæus Nonenſis, (*ſic enim legendum, non* Novenſis.) in Dalmatia, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.

NORWICENSIS, *in Anglia :* Norwich : *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Everardus Norwicenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Herbertus Norwicenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Herfaſtus Norwicenſis, anno 1075. VI. 1557. C.
Joannes Norwicenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. D. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. B.
Pandulphus Norwicenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Walterus Norwicenſis, anno 1255. VII. 495. A.
Willelmus Norwicenſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. E.

NOS NOV

NOSALENENSIS, *ignotus.*
Secundinus Noſalenenſis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. C.

A-NOVA, *in Mauritania Cæſarienſi : idem* NOBENSIS.
Rogatianus a Nova, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. C.

NOVÆ AULÆ, *ſive* NEASAULITANUS, *in provincia Aſiæ Proconſulari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νέα Αὐλή.
Philippus Novæ Aulæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B. Neaſaulitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

NOVAPETRENSIS, *in Numidia.*
Dativus Novapetrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. A.

NOVARIENSIS, *in Ducatu Mediolanen-*

ſi; Novara: *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi.*
Atto Novarienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Aupaldus Novarienſis, anno 967. VI. 653. A.
Bonefacius Novarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
P. Cotta Novarienſis, anno 1579. X. 1095. A.
Franciſcus Novarienſis, anno 1582. X. 1139. B.
Gratianus Novarienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Joannes Novarienſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Romulus Novarienſis, anno 1576. X. 946. E.
Simplicius Noverienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. D.

NOVASINENSIS, *in Numidia.*
Felix Novaſinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. B. 1099. A. I. 1110. E.
Reſtitutus Novaſinenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. B.

NOVENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Felix Novenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. B.

NOVENSIS, *in Mœſia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Νόβαι: *& apud Theophanem, anno* XV. *Mauricii.*
Petrus Novenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 711. A.
Secundinus Nocenſianus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. A. *melius* Novenſis. 176. A.

NOVIOMENSIS, *idemque* NOVIOMAGENSIS, *in Picardia*: Noyon *ſub archiepiſcopatu Remenſi.*
Airardus Noviomagenſis, anno 923. VI. 561. C.
Athalfridus Novionis, anno 765. III. 2010. E.
Baldricus Noviomenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.
Balduinus Noviomagenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Claudius Noviomenſis, anno 1583. X. 1305. A.
Eligius Noviomenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A. VI. 364. E.
Emmo Noviomacenſis, anno 840. IV. 1450. D. idem *Immo* Noviomagenſis, annô 847. IV. 1504. E. anno 849. V. 19. D.
Fulco Noviomenſis, anno 1318. VII. 1403. C. idem *Fulcandus* Novionenſis, anno 1326. VII. 1531. C.
Girardus Noviomenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Guido Noviomenſis, anno 1277. VII. 751. C. anno 1287. VII. 1129. B.
Hadulfus Noviomenſis, anno 962. VI. 627. A. idem *Aiſtulfus*, & *Haidulfus*, anno 972. VI. 688. E.
Hedilo Noviomagenſis, anno 892. V. 1459. C. anno 900. VI. 465. E.
Philippus Noviomenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Raboth Noviomenſis, anno 1075. VI. 1306. E. idem *Ratbodus* Noviomagenſis, anno 1081. VI. 1609. A. *Ratboldus*, 1616. E. Noviomenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.
Rathodus Noviomenſis, anno 991. VI. 723. B.
Ramebnus Noviomagenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.
Raubertus Noviomagenſis, anno 909. VI. 547. A.
Reinoldus Noviomenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Simon Noviomenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. B. anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1173. D. anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1278. E.
Tranſmarus Noviomenſis, anno 948. VI. 614. B.
Warmundus de Boiſſeria Noviomenſis, anno 1270. VII. 633. B.

NU NY

NUCERINUS, *in Principatu Citeriore, regni Neapolitani: ſub archiepiſcopatu Salernitano. Plinio, lib.* III. *ſect.* XIX. Nucerini.
Landus Nucerinus, anno 106.. VI. 1114. D.
Paulus Jovius Nucerinus electus, in Conc. Trid. X. 427. C.

NUCERINUS, *in Umbria, & ditione Pontificia*: Nocera: *immediate ſubeſt ſummo Pontifici. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. *in Campania Felice*, Nuceria.
Felix Nucerianus epiſc. I. 1005. E.
Guarinus Nucerinus, anno 1515. IX. 1772. A.
Liutardus Nucerienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Racpertus Nucerienſis, (Ughello *Rampertus*:) in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.

NUMANENSIS, *ubi nunc eſt vicus* Humana, *in Marchia Anconitana. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Piceno*, Numana.
Adrianus Numanas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Germanus Numanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Philippus Numanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Quodvultdeus Numanus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. E.

NUMEDENSIS, *forte Mindenſis, ut dictum eſt ſuo loco.*
Landolardus Numedenſis, anno 963. VI. 627. B.

NUMERICORUM, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Νουμερικῶν.
Conſtantinus Numericorum, in Conc. CP. anno 870. V. 926. E.

NUMIDA, *qui ex Numidia provincia.*
Xanthippus Numida, in Conc. Milevit. anni 402. I. 910. A.

NUMIDIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Januarius Numidienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. E.
Victor Numidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.

NUMNULITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Aurelius Numnulitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Donatianus Nummulitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

NURCONENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Auxilius Nurconenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. A.

NURSIENSIS, *olim in Sabinis; nunc in Ducatu Spoletino*: Norſia. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XVII. Nurſini.
Joannes Nurſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. E.
Stephanus Nurſienſis, in Conc. Rom anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A.

NYSSENUS, vel NYSÆUS, *in Aſia Proconſulari; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νύσσα *& eadem* Νύσ. & Νυσ. *Eſt hæc in Caria* Nyſa. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. *In nummis antiquis*, ΝΥΣΑΕΩΝ.
Joannes Nyſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 30 C. 462. A.
Mæonius Nyſſenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. idem *Meonius* Nyſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Michael Nyſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Nicolaus Nyſæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. D.
Siſinnius Nyſſæ in Aſia, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.

NYSSENUS, *in Cappadocia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Νύσσα: *& apud Baſilium, epiſt.* X.
Gregorius Nyſſenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D. in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Ignatius Nyſſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Joannes Nyſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. C.
Joannes Nyſſæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Muſonius Nyſſæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C.
Onius Nyſſenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 749. B.
Paulus Nyſſæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Theodorus Nyſſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Theodorus Nyſſæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1529. A.

O

OBBENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Euſebius Obbitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Feliciſſimus Obbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. C.
Paulus ab Obba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. B.
Valerianus Obbæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. A.

OBORITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Petrus Oboritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

OCÆ, *in provincia Helleſponti, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ὀκαι, & Ὀκη.

Alexander Ocæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II.741.B.
Strategius Ocæ, in pſeudoſynodo Photii. VI.218.C.
Symeon Ocæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463.D.

OCTABENSIS, *in Numidia.*
Paſcentius Octabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II.871.A.
Victor ab Octavo, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I.178.A.

OCTABENSIS, *in Byzacena.*
Albinus Octabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II.872.E.

OCTABIENSIS, *in Byzacena.*
Sabinianus Octabienſis, in Conventu Afric. anno 484. II.872.D.

OCTOCIENSIS.
Vincentius Octocienſis, anno 1517. IX.1838.D.

OCTODORENSIS, *olim ad Rhodanum, ubi nunc Valleſia eſt*, le Valais. *ut credunt periti. Nunc locum dici* Martinack *putant.*
Conſtantius Octodorenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II.1052.A.
Rufus Octodorenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II.1441.D.
Theodorus Octodorenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I.834.E. idem *Theodulus* in Mediolan. I.855.C.

ODESSITARUM, *in Mœſia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ὀδησσὸς αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia*, Odeſſus Mileſiorum. *In nummis antiquis*, ΟΔΗCCΕΙΤΩΝ.
Dizza Odeſſitarum, in epiſt. ad Leonem Imp. II.711.B.

OENSIS, *ſive* ab Oea: *in Tripolitana Africæ provincia. Plinio, libro* V. *ſect.* IV. Civitas Oeenſis.
Creſconius Oenſis, in Conventu Afric. anno 484. II.876.D.
Marinianus ab Oea, Donat. in Collat. Carthag. I.1104.E. Oeenſis, Donat. in Collat. Carthag. I.1804.D.
Natalis ab Oea, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I.178.E.

OENIANDI, *in Cilicia: ubi & Plinio, libro* V. *ſect.* XXII. *eſt* Oeniandus.
Georgius Oeniandi, in ſexta ſynodo. III.1334.B.
Georgius Hyniandi. (*pro* Oeniandi) in ſeptima ſynodo. IV.466.E.
Nicolaus Oeniandi, in pſeudoſynodo Photii. VI.215.E.

OENOANDENSIS, *in Lycia; ubi & Notitiæ Græcæ habent* Οἰνόανδα, & *Plinius, lib.* V. *ſect.* XXVIII. Oenoanda.
Cyrinus Oenoandenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II.736.A.
Palmantius Oenoandæ, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II.1037.C.
Patricius Oenoandenſis, in Conc. CP. anno 381. I.816.E.
Paulus Oenoandenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II.1403.B.

OFITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Fortunius Ofitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III.750.D.

OLBI, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Ὄλβοι. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXVI. Olbia *in Pamphylia eſt.*
Differentius Olbæ, in Conc. CP. anno 448. II.170.B. Διαφιρέντιος. 483.E.
Euſebius Olbienſis, in Conc. CP. anno 381. I.816.A.
Paulus Olbi, in epiſt. ad Leonem Imp. II.723.E.
Publius Olbiorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I.1529.E.
Theodorus Olbæ, in ſexta ſynodo. III.1435.A.

OLENÆ, *in Achaïa, prope Patras, ubi* Olenum *Plinius collocat, libro* IV. *ſect.* VI.
Syſcês Olenæ, anno 1565. X.1176.C.

OLISIPONENSIS *archiepiſcopatus, in Portugallia:* Lisboa: Lisbonne.
Ara Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III.1747.E.
Cæſarius Oliſipponenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III.986.A.
Gema Olyſipponenſis, anno 610. III.548.E.
Joannes Uliſiponenſis, anno 1310. VII.1320.D.
Landerius Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III.1771.C.
Neufridus Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III.624.D.
Paulus Oliſipponenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III.485.A.
Theodoricus Oliſipponenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III.1008.A.
Viaricus Olyſipponenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III.596.D.

OLIVENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Lucius Olivenſis, in Collat. Carthag. I.1111.E.

OLIVOLENSIS, *olim in parte urbis Venetæ, inſulaque ibi exigua.*
Dominicus Olivolenſis epiſcopus. VI.5.E.

OLOMUCENSIS, *in Moravia*, Olmutz: *ſub archiepiſcopatu Pragenſi.*
Conradus Olomucenſis, anno 1409. VIII.107.C.

OLORENSIS, *qui &* OLORONENSIS, *in Vaſconia & Beneharno:* Oleron: *ſub archiepiſcopatu Auſciano.*
Bernardus Olorenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689.D.
Gratus de Olorone, in Conc. Agath. anno 506. II.1006.C.
Petrus Olorenſis, anno 1368. VII.1803.C.
Stephanus Olorenſis, anno 1060. VI.1075.B. Oleronenſis, anno 1063. VI.1141.D.

OLYMPIENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ὄλυμπος. *Plinius, libro* V. *ſect.* XXVIII. Oppidum Olympus ibi fuit.
Anatolius Olympienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II.736.A.
Ariſtocritus Olympi, in Conc. Epheſ. anno 431. I.1431.D. Ariſtocrates. 1530.E. Olympenſis, in Conc. Rom. anno 503. II.987.D.
Joannes Olympenus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II.1037.C.

ONOSARTHÆ, *quam Nilus Doxopatrius, apud Allatium. pag.* 165. *in Syria prima, ſive ſub Antiochia collocat:* τὴν Ὀνοσάρθην, ἥτις καὶ Θεοδωρόπολις καλεῖται.
Cyrus Onoſarthæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II.713.B.

ONUPHEOS, *in Ægypti prima provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Ὀνοῦφις *eſt. Plinius, libro* V. *ſect.* IX. *inter Ægypti nomos habet* Onuphiten.
Adelphius Onupheos, in Conc. Alexandr. anno 362. I.730.D. 738.A.
Adelphius Onuphitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I.1427.C. 1431.D. 1530.B.

OPITANUS, Græce Ὀπιτανοῦ, *ignotus.*
Aurelius Opitanus, in Conc. CP. anno 448. II.170.C.

OPITERGIENSIS, *in Marchia Tarviſana, Venetæ ditionis eſt* Oderzo: *nunc ſine epiſcopali ſede.*
Benenatus Opitergienſis, in Conc. Rom. anno 680. III.1138.B.

OPPENNENSIS, *qui &* OPEMIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Honorius Oppenenſis, in Conventu Afric. anno 484. II.873.C.

OPPIDENSIS, *in Calabria ulteriore:* Oppido: *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*
Theophilus Gallupus Oppidenſis, in Conc. Trid. X.427.D.

OPPIDONEBENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Venantius Oppidonebenſis, in Conventu Afric. anno 484. II.875.A.

OPUNTIS, *in Locris Bœotiæ vicinis, ubi Plinio, libro* IV. *ſect.* XII. *eſt* Opûs: unde & ſinus Opuntius. *In nummis antiquis*, ΟΠΟΝΤΙΩΝ.
Athanaſius Opuntius, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II.86.B. 270.C. in Conc. Chalced. anno 451. II.370.D.
Callinicus Opuntis, in Conc. V. anno 553. III.205.D.
Domnus Opuntius, in Conc. Epheſ. anno 431. I.1423.C. *Domninus.* 1527.E.

OR

ORBEVETANUS, *in Patrimonio S. Petri:* Orvieto. *Subeſt immediate ſummo Pontifici.*
Petrus Orbevetanus, anno 877. VI.190.E.
Valpertus Orbivetis, in Conc. Romano, anno 826. V.61.E.

ORBINENSIS, *idem atque* Urbinas. *Vide*, URBINAS.

ORBITENSIS, *idem atque* Orbevetanus, *paulo antea memoratus.*
Leo Orbitenſis, anno 1037. VI.916.C.

ORCISTENSIS, *in Galatia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Ὀρκισ *ponitur.*
Domnus Orciſtenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I.1529.D.
Longinus Orchiſti, in Conc. Chalced,

anno 451. II. 372. B.
Segermas Oreiſti, in ſynodo Trullana. III. 1707. B.

ORE1, *in Hellade*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*, *in qua eſt ibi* ὁ Ὠρεῶν.
Baſilius Oreanitarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Philetus Orei, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.

ORETANUS, *olim in Caſtella nova: nunc ædicula ſupereſt*, Nueſtra Senora de Oreto, *prope Calatravam*.
Andonius Oretanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Argemundus Oretanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Gregorius Oretanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. B.
Marianus Oretanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Mauricius Oretanus, in Conc. Toletan. VIII. anno 653. III. 967. P.
Stephanus Oretanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Suanila Oretanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.

ORGELITANUS, *qui &* Urgellenſis, *in Catalonia*: Urgel: *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi*: *Vide*, URGELLITANUS.

ORIENSIS, *qui &* URITANUS, *in provincia Hydruntina regni Neapolitani*: Oria: *ſub archiepiſcopatu Tarentino*.
Petrus Orienſis electus, anno 1088. III. 383. C.

ORIENSIS, *in Africa*, *ſitu ignoto*.
Victor Orienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.

ORTENSIS, *ſive* ORTANUS. *Vide*, HORTANUS.

ORTHOSIADIS, *in provincia Phœniciæ maritimæ*, *ex Notitiis Græcis*, *in quibus eſt ibi* Ὀρθωσιάς. *Plinio*, *lib.* v. *ſect.* XVII. Orthoſia. *In nummis antiquis*, ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ.
Nonnus Orthoſiadis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Phoſphorus Orthoſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. A.

ORTHOSIÆ, *in Caria*, *ex Notitiis Græcis*, *in quibus eſt ibi* Ὀρθωσιάς. *Plinio*, *libro* v. *ſect.* XXIX. Orthoſia. *In nummis antiquis*, ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ.
Theoctiſtus presb. agens vices Diogenis Orthoſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. C.

ORYCANDENSIS, *in Lycia*, *ex Notitia Græca*, *in qua eſt ibi* Ὀρύκανδος: *in altera*, Ἀρύκανδα: *ſed* Ἀρύκανδα *legi oportere Plinius admonet*, *libro* v. *ſect.* XXVIII. *ubi* Arycandum amnem *in Lycia ponit*.
Theodorus Orycandenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

ORYMNENSIS, *in Pamphylia prima*, *ex Notitiis Græcis*, *in quibus eſt ibi* Ὄρυμνος.
Paulus Orymnorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B. 1530. E.
Stephanus Orymnenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Theodorus Orymni, in ſynodo Trullana. III. 1703. E.

OSCENSIS, *in Aragonia*, Hueſca: *ſub archiepiſcopatu Cæſaraugustano*.
Audebertus Oſcenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Euſebius Oſcenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. D.
Franciſcus Oſcenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Gadiſcaldus Oſcenſis, in Conc Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Joannes Oſcenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 131. B. 136. B.
Ordulfus Oſcenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Petrus de Auguſtinis epiſc. Oſcenſis, in Conc. Trid. X. 26. E. 47. E.
Simeon Oſcenſis, anno 1074. VI. 1244. E.
Stephanus Oſcenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Sub..... Oſcitanus, anno circ. 1119. VI. *parte II.* 1945. B.
Vincentius Oſcenſis, anno 1513. IX. 1690. A.

OSPITENSIS. *Vide*, HOSPITENSIS.

OSNABURGENSIS, *in Weſtphalia*: Oſnabruck: *ſub archiepiſcopatu Colonienſi*.
Benno Oſnabrugenſis, anno 1071. VI. 1169. D. Oſenbruggenſis, anno 1073. VI. 1191. D. Oſenburgenſis, anno 1074. VI. 1280. B.
Dodo Oſnaburgenſis, anno 948. VI. 605. A. idem *Doto* Oſneburgenſis, anno 922. VI. 559. D. idem *Oudo* Oſnaburgenſis, anno 932. VI. 573. C.
Drungo Oſnaburgenſis, anno 962. VI. 626. A.
Eglmarus Oſneburgenſis, anno 895. VI. 456. E.
Engilbertus Oſnaburgenſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Godefridus Oſnaburgenſis, anno 1322. VII. 1482. D.
Lubertus Oſnabrugenſis, in Conc. Colon. anno 873. VI. 141. C.
Thietmarus Oſneburgenſis, anno 1006. VI. 772. B.

OSSONOBENSIS, *olim in Luſitania*, *ubi a Plinio collocatur* Oſſonoba, *libro* IV. *ſect.* XXXV.
Agripius Oſſonobenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1772. A.
Bellitus Oſſonobenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Exarnus Oxonobenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. B.
Petrus Oſſonobenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Gabinus Oſſobonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.
Saturninus Oſonobenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. B.
Vincentius Oſſonobenſis, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.

OSTIENSIS, *qui &* OSTIENSIS & VELETRENSIS, *ſeu* VELITERNUS, *ob unitos epiſcopatus duos*; *ad Decanum ſacri Cardinalium Collegii pertinet*: Oſtia & Veletri.
Albericus Oſtienſis, anno 1139. & 1142. VI. *parte II. circa med.* 1159. A. 1170. A.
Amabilis Oſtienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Andreas Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1126. E.
Angelus Oſtienſis, anno 1409. VIII. 140. D.
Antonius Portuenſis, anno 1423. VIII. 1025. A. Cardinalis Bononiæ, epiſcopus Oſtienſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E. idem *Antonius* Oſtienſis, anno 1432. VIII. 1139. B.
Ariſtus (al. *Ariſton*) Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E. anno 502. II. 982. B.
Bellator Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Bonus Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Caſtorius Oſtienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Donatus Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D. in Conc. CP. anno 870. V. 922. D.
Eugenius Oſtienſis, anno 879. VI. 78. C.
Giraldus Oſtienſis, anno 1073. VI. 1198. D.
Gregorius Oſtienſis, anno 998. VI. 758. C.
Hubaldus Oſtienſis, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Hugo Oſtienſis, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1248. D.
Joannes Oſtienſis, anno 1098. VI. *parte II.* 1737. C. idem *Joannes* Oſtienſis, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1169. B.
Joannes Oſtienſis, anno 1415. VIII. 317. E.
Joannes Moronus Oſtienſis, S. R. E. Cardinalis, in Conc. Trid. X. 417. E.
Julianus Oſtienſis, anno 1429. VIII. 1054. E.
Lambertus Oſtienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. E.
Leo Oſtienſis, anno 969. VI. 680. E. anno 1111. VI. *parte II.* 1902. C.
Megiſtus Oſtienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Nicolaus Oſtienſis, & Veletrenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Odo Oſtienſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.
Petrus Oſtienſis, anno 1037. VI. 916. B.
Petrus Damianus Oſtienſis, anno 1063. VI. 1094. B.
Petrus Oſtienſis & Velletrenſis, anno 1274. VII. 687. D.
Raphaël Oſtienſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1517. IX. 1840. C.
Sico Oſtienſis, anno 963. VI. 627. C.
Theobaldus Oſtienſis & Velletrenſis, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1888. C.
Theodorus Oſtienſis, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Ubaldus Oſtienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. C.

OSTRACINES, *in Auguſtamnica prima*, *Ægypti provincia*, *ex Notitiis Græcis*, *in quibus eſt ibi* Ὀστρακίνη. *Plinio*, *libro* v. *ſect.* XXXV. Oſtracine.
Abraham Oſtracines, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. B.

Theoctiſtus Oſtracines, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.

OSTRI, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi legitur* Ὄτρος, *&* Ὄτρος.
Michaël Otri, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Photinus Otri, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Stephanus presb. Oſtri, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.

OSTUNENSIS, *in provincia Hydruntina, regni Neapolitani* : Oſtuni : *ſub archiepiſcopatu Brunduſino.*
Joannes Carolus Bovius Oſtunenſis, in Conc. Trid. X. 425. D.

OTHONIENSIS, *in Fionia, Danici regni provincia*; Odenſee : *ſub archiepiſcopatu Lundenſi.*
Ivarus Othonienſis, anno 1245. VII. 375. C.
Naſno Othonienſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Naſſuo Othonienſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

OTRI. *Vide*, OSTRI.

OTRICULANUS, *olim in Umbria, ubi ſunt Plinio, libro* IV. *ſect.* XIX. Otriculani.
Conſtantius Otriculanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Herculius Otriculanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

OV OX

OVETENSIS, *in Aſturia, Hiſpaniæ provincia* : Oviedo : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Adulphus Ovetenſis, anno 873. VI. 131. E. 136. B.
Alvarus Ovetenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Arrianus Ovetenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Froilanus Ovetenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Hermegildus archiepiſcopus Ovetenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 130. B.
Hieronymus Gallego Ovetenſis, in Conc. Trid. X. 424. D.
Pontius Ovetenſis, anno 1032. VI. 914. E. anno 10... VI. 1135. E.
Ovetenſis urbs metropolitana. VI. 130. B. C. D. ex Lucenſi ſede eo tranſlata. 133. C.

OXOBONENSIS. *Vide*, OSSORONENSIS.

OXOMENSIS, *in Caſtella nova, Hiſpaniæ provincia* : Oſma : *ſub archiepiſcopatu Toletano.*
Didacus Oxomenſis, anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1973. D.
Egila Oxomenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. E.
Godiſcalcus Oxomenſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Gregorius Oxomenſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Honoratus Oxomenſis, anno 1565. X. 1147. C.
Joannes Oxomenſis, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. C.
Joannes Oxomenſis, anno 1302. VII. 1253. D. anno 1326. VII. 1533. D.
Litharedus Oxomenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.
Michaël Oxomenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Siberitanus Oxomenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Sonna Oxomenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.

OXONIENSIS, *in Anglia*; Oxford : *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Walterus Stapelton Oxonienſis, anno 1328. VII. 1537. B.

OXYRYNCHI, *in Arcadia, Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ὀξύρυγχος μητρόπολις. *Plinius, libro* V. *ſect.* IX. *in Ægypto habet* Oxyrynchiten nomon. *In nummis antiquis*, ΟΞΥΡΥΓΧΙΤ.
Apollonius Oxyrynchi, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Dorotheus Oxyrynchites, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Petrus Oxyrynchi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. E.

P

PACENSIS, *in Eſtremadura, Hiſpaniæ provincia* : Badajox : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Adeodatus Pacenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C. in Conc. Emeritenſi, anno 666. III. 1068. A.
Franciſcus de Navarra epiſc. Pacenſis, ſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.
Joannes Pacenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Modarius Pacenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Palmatius Pacenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Petrus Pacenſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Pimenius Pacenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. D.
Theuderedus Pacenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. E.

PACHNEMUNIS, *in provincia Ægypti ſecundæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Παχνέμουνις.
Ammonius Pachnemunis, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D.

PACTENSIS, *in Sicilia* : Patti : *ſub archiepiſcopatu Meſſanenſi.*
Bartholomæus Sebaſtianus Pactenſis, in Conc. Trid. X. 422. D.

PADERBORNENSIS, *in Weſtphalia*; Paderborn : *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Berardus Paderbornenſis, anno 1250. VI. 749. D.
Biſo Paderbornenſis, anno 895. VI. 456. E.
Dudo Padeburnenſis, anno 948. VI. 604. D.
Henricus Paderbornenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1879. B.
Luithardus Paderbornenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.
Niginwredus Patelbrunnenſis, anno 1025. VI. 840. E.
Rutherius Padelbrunnenſis, anno 1006. VI. 771. A.
Unewanus Padebrunenſis, anno 922. VI. 559. D. idem *Unwanus* Padeburnenſis, anno 932. VI. 573. C.

PADUANUS. *Vide*, PATAVINUS.

PÆSTANENSIS, *olim in Principatu Citeriore, regni Neapolitani : nunc in diœceſi Caputaquenſi* : Capaccio.
Florentinus Paſtanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Joannes Paſtanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.

PALÆOPOLEOS, *in Aſia Proconſulari, cujus caput Epheſus : ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Παλαιόπολις.
Euſebius Palæopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Georgius Palæopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1702. E.
Gregorius Palæaſpoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Petrus Palæotum, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.
Rhodon Palæopolis Aſiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1529. A.

PALÆOPOLEOS, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi quoque* Παλαιόπολις. *Eutheſis*, ὁ Παλαιουπόλεως, (*pro* Παλαιοπόλεως) ἤτοι Ἀλβοροῦ.
Baſilius Palæapolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E. idem *Baſilicus* Palæaſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C. *ubi delenda eſt nota m. Forte*, &c.
Libanius Palæopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C. Palæaſpoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1529. A.
Porphyrius Palæopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. A.

PALÆORUM, *in inſula Cypro : ex Concilio Nicæno* II. *ubi eſt* Παλαιῶν, *ἤτοι* Κύθρων, *pro* Χύτρων.
Spyridon Palæ, id eſt, Chytrorum. IV. 448. B.
Theodotus Palæenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 463. D.

PALENTINUS, *in regno Legionis, in Hiſpania* : Palencia : *ſub archiepiſcopatu Burgenſi.*
Abundantius Palentinus, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 131. E. 136. B.
Alvarus Palentinus, anno 1302. VII. 1253. D.
Aſcarius Palentinus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Benedictus Palentinenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Beroaldus Palentinus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. D.
Blaſius Palentinenſis, anno 1347. VII. 1686. A.
Chriſtophorus Palentinus, anno 1563. X. 1147. C.
Conantius Palentinus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C. in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Concordius Palentinus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.
Didacus de Mendoza, Palentinenſis, an-

Digitized by Google

no 1473. IX. 1516. D.
Raymundus Palentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Raimundus Palentinus, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Syrus Palentinus, anno 1050. VI. 1025. D.

PALIÆ, *in Galatia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Παλία.
Julianus Paliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

A-PALLADIANO, *ignotus.*
Dominius a Palladiano, Arianus. I. 682. C.

PALLARIENSIS, *olim in Catalonia; nunc in diœceſi Urgelitana.*
Adulphus Pallarienſis, anno 912. VI. 549. D.

PALMYRENUS, *in provincia Phœniciæ Libanenſis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Παλμύρα: *Plinio quoque memorata, libro* v. *ſect.* 221.
Joannes Palmyræ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 720. B.
Martinus Palmyrenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

PALTENSIS, *in Syria prima ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πάλτης. *Plinio quoque, libro* v. *ſect.* XVIII. Paltos. *In nummis antiquis,* ΠΑΛΤΗΝΩΝ.
Cymatius Palti in Syria, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 738. A.
Patricius Palti, in Conc. Antioch. anno 363. I. 743. A.
Sabbas Palti, in Conc. CP. anni 448. II. 138. A. 170. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A.
Severus Paltenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.

PAM PAN

PAMARIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Longinus Pamarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

PAMPHYLI, *pro* PAMPHILI. *In provincia Europæ Ecthesis habet,* ὁ Παμφίλου. *Meminit hujus oppidi Nicephorus Gregoras, lib.* XII. *cap.* XII. *& lib.* XVI. *cap.* III. *& Cantacuzenus, lib.* III. *cap.* XIX.
Michaël Pamphyli, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.
Petrus Pamphyli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

PAMPILONENSIS, *in regno Navarræ:* Pampelona: Pampelune: *ſub archiepiſcopatu Burgenſi.*
Atilanus Pampilonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. B.
Atlas Scheliæ, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. A.
Didacus Ramirez Pampilonenſis, in Conc. Trid. X. 427. D.
Joannes Pampilonenſis, anno 610. III. 549. A.
Joannes Pampilonenſis, anno 1050. VI. 1025. D.
Liliolus epiſcopus, in Conc. Cæſaraug. anno 592. III. 534. C. idem *Liliolus* Pampilonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. A.
Marcianus Pampilonenſis, in Conc. Tolet. anno 693. III. 1806. A.
Petrus Pampilonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Sanctius Pampilonenſis, anno 10.. VI. 1135. E.

PANATORIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Panatorienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

PANEADENSIS, *in provincia Phœniciæ maritimæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πανίας. *Tetrarchiæ nomen eſt apud Plinium, libro* v. *ſect.* XVI. *in qua* Cæſarea. *In nummis antiquis,* ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΥΠ. ΠΑΝΕΙΩ.
Barachus Paneadenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Olympius Paneadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 395. B.
Philocalus Paneadis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

PANEMUTICHENSIS, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Πανεμούτειχος. *In nummis antiquis,* ΠΑΝΕΜΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ.
Cratinus Panemuthenſis, (*pro* Panemutichenſis:) in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Fauſtus Panemutichorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. E.
Helladius Panemouchi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.
Pierius Panemouchi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

PANEPHYSI, *in Ægypto, provincia Auguſtamnica prima, ex Notitiis antiquis, in quibus eſt ibi* Πανεφυσεως.
Ammonius Panephyſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1529. E.
Philippus Panephyſenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.

PANGORIENSIS, *idem* Bangorienſis. *Vide,* BANGORENSIS.

PANII, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πανίου.
Andreas Panii, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. E.
Joannes Panii, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Rheginus Panii, in ſexta ſynodo. III. 1430. E.

PANIS, *in prima Thebaïde, in Ægypto; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πάνος. *Antonino,* Panu, *in Thebaïde. Plinius, libro* v. *ſect.* IX. *habet* Panopoliten nomon: *& ſect.* 21. oppidum Panopolim. *In nummis antiquis,* ΠΑΝΟΠ.
Sabinus Panis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E.

PANNONIÆ.
Eutherius a Pannoniis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Methodius Pannonienſis, anno 879. VI. 60. E.

PANORMI, *in Lycia, ut videtur: ſiquidem inter Tlon & Acraſum: ſed in Notitiis Græcis non occurrit.*
Cratianus (Græce, Κρατῖνος) Panormi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C.

PANORMITANUS *archiepiſcopatus, in Sicilia:* Palerme.
Felix Panormitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Octavianus Præconius archiepiſc. Panormitanus, in Conc. Trid. X. 420. E.
Petrus Tagliavia archiepiſc. Panormitanus, in Conc. Trident. X. 25. C. 46. D.
Theodorus Panormi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

PAP

PAPHENSIS, *in inſula Cypro. Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXV. Nea Paphos: Palæapaphos. *In nummis antiquis,* ΠΑΦΙΩΝ.
Cyrillus Paphenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Franciſcus Contarenus Paphenſis, in Conc. Trid. X. 428. E.
Jacobus Paphenſis, anno 1512. IX. 1582. D. anno 1514. IX. 1734. C.
Julius Paphenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Matthæus Paphenſis, Græcus, anno 1340. VII. 1753. B.
Nicolaus Paphenſis, anno 1298. VII. 1731. A.
Odo Paphenſis, anno 1340. VII. 1753. B.
Petrus Contarenus Paphenſis, in Conc. Trid. X. 425. B.
Sapricius Paphi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1529. A. 1619. B.

PAPIENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi:* Pavie: *a juriſdictione archiepiſcopi Mediolanenſis exemptus. Vide,* TICINENSIS.

PAPPENSIS, vel PAPPORUM, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Πάππων.
Michaël Pappenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Nicolaus Papporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

PAPPIANENSIS, *in provincia Africæ Proconſularis.*
Bonifacius Pappianenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.

S. PAPULI, *in Languedocio ſuperiore:* Saint Papoul: *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*
Alexander de Bardis S. Papuli, anno 1590. X. 1832. E.
Antonius Maria de Salviatis ſancti Papuli, in Conc. Trid. X. 427. E.
Joannes S. Papuli, anno 1409. VIII. 107. C.
Petrus ſancti Papuli, anno 1368. VII. 1803. C.

PAR

PARÆTONIENSIS, *ab oppido* Parætonio, *quod a Plinio memoratur, libro* v. *cap.* VI. *In Notitiis Græcis Libyæ provinciæ tribuitur* Παραιτονίου.
Gaius ex Parætonio, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. B. 738. A.
Seras ex Parætonio Libyæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Titus Parætonii, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.

PARALAI, *in Lycaonia: In Notitiis*

Græcis non occurrit. Idem ſorte ac PARLAENSIS &c. *Piſidiæ, qua in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis eſt* ὁ Παραλαοῦ.
Euſebius Paralaïs Lycaoniæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Libanus Paralai Lycaoniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 63. E.

PARALI, *in Ægypto. In Notitia Græca*, Σχήματι τῆ Νείλου ἐπὶ. *In his* δ'. Παράλλου *eſt. Et in provincia Ægypti ſecundæ*, Ῥηγιὼν Πάραλος, regio Maritima.
Athanaſius Parali, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1530. B.
Paſmeius Parali, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.

PARALI, *in Palæſtina. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Paulus Parali, in ſynodo Hieroſol. ſub Juvenale. II. 690. B.

PAREMBOLARUM, *in Palæſtina.* Παρεμβολαὶ Caſtra *ſunt. In vita S. Euthymii, tom. 2. Monum. Eccleſiæ Græcæ, pag. 231. Petrus primus epiſcopus* Παρεμβολῶν *a Juvenale epiſcopo Hieroſolymorum ordinatus dicitur.*
Petrus Parembolarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1487. E. 1529. D.
Petrus Parembolanus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.
Valens Parembolanus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. C.

PARENTINUS, *in ditione Veneta;* Parenzo : *ſub Patriarchatu Aquileïenſi.*
Aloyſius Parentinus, anno 1512. IX. 1625. E.
Angelus Parentinus, anno 1438. IX. 728. E.
Aurelianus Parentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. A.
Cæſar Parentinus, anno 1596. X. 1928. A.
Julius Grittus Parentinus, in Conc. Trid. X. 423. D.

PARI *inſulæ in Cycladibus : Plinio, lib. IV. ſect.* XXII. Paros inſula cum oppido. *In nummis antiquis*, ΠΑΡΙΩΝ.
Athanaſius Pari inſulæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1530. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Stephanus Pari, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Theodorus Pari, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. E.

PARI-LYCAONIÆ. *Idem ſorte ac* PARALAI *&* PARLAENSIS.
Libanius Pari Lycaoniæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

PARIENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Felix Parienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.

PARII, *in provincia Helleſponti, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πάριον, αὐτοκέφαλος.
Gregorius Parii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. D.
Heſychius Parii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. D. 1528. D.
Siſinnius Parii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Thalaſſius Parii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B. in Conc. CP. anno 460. II. 786. B. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

PARINAXIÆ. *Paros & Naxos unitæ dicuntur in metropolim unam, anno 1083. Paronaxiam vocat Nilus Doxapatrius.*
Benjamin Parinaxiæ, anno 1565. X. 1175. D.

PARISIENSIS *olim epiſcopatus, nunc archiepiſcopatus : PARIS.*
Acamradus Pariſienſis, anno 833. IV. 1373. A.
Æneas Pariſienſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Amelius Pariſienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D.
Amphilochius abbas pro Amelio Pariſienſi, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. C.
Audobertus Pariſiacus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.
B..... Pariſienſis, anno 1346. VII. 1678. D.
Ercanradus Pariſienſis, anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. C.
Euſtachius du Bellay Pariſienſis, in Conc. Trid. X. 422. E.
Gualo Pariſienſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B. idem *Galo* Pariſienſis, anno 1114. VI. *parte II.* 1819. E. idem *Gualo*.
Germanus Pariſiacus, in Conc. Turon. anno 567. III. 367. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Gauffredus Pariſiacenſis, anno 1081. VI. 1609. A. anno 1092. VI. *parte II.* 1698. E.
Girbertus Pariſienſis, anno 1123. VI. *parte II.* 1970. A.
Goffridus Pariſienſis, idem *Gaufredus*.
Guillelmus Pariſienſis, anno 10.... VI. *parte II.* 1853. A.
Willelmus Pariſienſis, anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1977. anno 1223. VII. 130. C.
Gulielmus Pariſienſis, anno 1460. IX. 1521. B.
Henricus Pariſienſis, anno 1624. XI. 57. A.
Heraclius Pariſienſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
Imbertus Pariſienſis, anno 1047. VI. 925. E. idem *Humbertus*, anno 1059. VI. 1070. D.
Ingilwinus Pariſiacenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1316. A. Pariſiacus, anno 875. VI. 161. E.
Joſfredus Pariſiacenſis, anno 1077. VI. 1362. C.
Landericus Pariſiacus, anno 658. III. 988. B.
Leudebertus Pariſiacenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Ludovicus Pariſienſis, anno 1485. IX. 1519. E.
Odo Pariſienſis, anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1937. C. 1948. E.
Petrus Pariſienſis, anno 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. A.
Petrus Pariſienſis, anno 1409. VIII. 107. B.
Ragnemodus Pariſienſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. D.
Rainoldus Pariſienſis, anno 980. VI. 710. D.
Reginaldus Pariſienſis, anno 1252. VII. 439. B. idem *Renaudus*, anno 1255. VII. 470. C.
Saffaracus Pariſienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. A.
Stephanus Pariſienſis, anno circ. 1124. VI. *parte II.* 1973. D. anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1145. D.
Theobaldus Pariſienſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1324. A.
Victorinus Pariſiorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Adam abbas Pariſienſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.
Jocelinus archidiaconus Pariſienſis, anno 106... VI. 1114. C.

PARLAENSIS, *in Piſidia, ex Notitia Græca, in qua ibi legitur* Πάρλαος : *& in Eſtheſi,* ὁ Παρλαοῦ. *In duabus Notitiis* Παράλων, *mendoſe. In nummis antiquis, eſt* COL. JUL. AUG. PARLAIS.
Anthimus Parlai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Patricius Parlaënſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

PARMENSIS, *in Ducatu cognomine :* Parme : *ſub archiepiſcopatu Bononienſi.*
Alexander Sſortia Parmenſis, in Conc. Trid. X. 426. E.
Bernardus Parmenſis, anno 1179 VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Cadolus Parmenſis, anno 1049. VI. 973. B. idem *Cadalous* Parmenſis, anno 1078. VI. 1577. A. idem *Cadalaus*, *Cadalus*, & *Cadulus*.
Deodato Parmenſis, anno 952. VI. 616. D.
Evrardus Parmenſis, anno 1079. VI. 1410. B.
Gratioſus Parmenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. E.
Henricus Parmenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Hucbertus Parmenſis, anno 962. VI. 626. A. idem *Hubertus* Parmenſis, anno 967. VI. 652. E.
Opizo San-Vitalius Parmenſis, anno 1259. VII. 507. D.
Papinianus Parmenſis, anno 1310. VII. 1318. E.
Valentinus Parmenſis, anno 1515. IX. 1800. B.
Ubertus Parmenſis, anno 973. VI. 691. C.
Wibbodus Parmenſis, anno 878. VI. 45. D.

PARNASSI, *in ſecunda Cappadocia; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Παρνασσὸς, & Παρνασσός. Eodicius Parnaſſenus, Παρνασσηνὸς *apud Baſil.* epiſt. x. & epiſt. 185. ἐκκλησία τῶ Παρνάσου.
Euſtathius Parnaſi, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. D. 1622. B. in Conc. CP. anno 449. II. 175. A.
Euſtathius Parnaſſi, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Pancratius a Parnaſſo, Arianus. I. 682. B.
Pelagius Parnaſſi, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.

Stephanus

Stephanus Parnaſſi, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Theognoſtus Parnaſſi, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.

A-PARO, *in Piſidia ponitur : ſed eo vocabulo in eo tractu in Notitiis Græcis non occurrit.*
Acumedius a Paro, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.

PARSACUTÆ, *ignotus.*
Samuël Parſacutæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

PARTHENIENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Rogatus Partheniensis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

PARTHICOPOLEOS, *in provincia Illyrica Macedoniæ, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Παρθικόπολις.
Jonas a Macedonia de Parthicopoli, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Joannes Parthicopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.

PAS PAT

PASPANENSIS, *in Lycaonia : forte pro* Paſalenſis; *ut dictum eſt ſuo loco. Etiam in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis eſt ibi* ὁ Πασσάλων.
Eugenius Paſpanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

PATARENSIS, *in Lycia. Notitiæ Græcæ,* Πάταρα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXVIII. Patara. *In nummis antiquis,* ΠΑΤΑΡΕΩΝ.
Cyrinus Pataræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. B. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Eudemus Patarenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C. in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.
Eutychianus Patarenſis, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Licinius Patarenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.
Theodulus Patarenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

PATAVII Aſiæ, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis : quarum in una* Πατάβιος *ſcribitur : in altera,* Ῥυγματαίας *: in aliis, prave,* ὁ Ταίου, *pro* Παταβίου.
Stephanus Patavii Aſiæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

PATAVIENSIS, *in Bavaria, qui &* Paſſavienſis : Paſſaw : *ſub archiepiſcopatu Saltzburgenſi.*
Adelbertus Bazſoënſis, anno 948. VI. 607. A. idem *Adalbertus* Patavienſis, anno 952. VI. 616. D.
Altmannus Patavienſis, (in Germania:) anno 1073. VI. 1112. B. idem *Bathavenſis*. 1616. C. anno 1079. VI. 1016. A.
Chriſtianus Patavienſis, anno 1006. VI. 771. C.
Conradus Patavienſis in Germania, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Georgius Patavienſis, anno 1409. VIII. 108. A.
Odericus Patavienſis, anno 1108. aut circ. VI. *parte II.* 1785. C.
Petrus Patavienſis, (in Germania) anno 1267. VII. 579. D.
Richarius Patavienſis. VI. 126. A. Patavienſis, (in Bavaria) anno 901. VI. 483. C.
Tedbaldus Patavienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Udalricus Patavienſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1713. C.
Wernhardus Patavienſis, anno 1310. VII. 1303. D.

PATAVINUS, *qui &* PADUANUS, *in ditione Veneta :* Padouë : *ſub Patriarchatu Aquileienſi.*
Aloyſius Piſanus Patavinus, in Conc. Trid. X. 421. B.
Federicus Cornelius Patavinus, in Conc. Trid. X. 426. F.
Gauſlinus Patavenſis, anno 967. VI. 652. E.
Gerardus Paduanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.
Marcus Patavionenſis. I. 836. E.
Marcus Paduanus, anno 1596. X. 1928. B.
Paulus Patavinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.
Petrus Paduanus, anno 1434. VIII. 1183. D. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Urſinus Paduanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.

PATERNI, *forte pro* PARNASI : *ut dictum eſt ſuo loco.*
Euſtathius Paterni, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.

PATRENSIS *archiepiſcopatus in Achaïa: in Notitiis Græcis,* Πάτραι μητρόπολις Ἀχαΐας. *Hæ ſunt* παλαιαὶ Πάτραι, *olim ſub metropolita* Λακεδαιμονίας, *inquit Balſamon, in can.* XII. *Chalcedonenſem.*
Alexander Patrenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Germanus Patrarum priſcarum, anno 1565. X. 1175. E.
Plutarchus ab Achaïa, de Patris, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A.
Sabas Patrarum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Stephanus Patracenſis, (hoc eſt, Patrenſis:) anno 1514. IX. 1734. A.

PAV

PAVENSIS, *forte pro* Papienſis : *quod agrum Papienſem Itali vocant*, il Paveſe.
Joannes Pavenſis, anno 1059. VI. 1067. A.

S. PAULI.
Eilardus epiſcopus & abbas S. Pauli, anno 1059. VI. 1067. A.

PAUZERENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Flavianus Pauzerenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. C.

PE

PEDERODIAOENSIS, (*pro* Pederodianenſis:) *in Byzacena.*
Adeodatus Pederodiadenſis, (*pro* Pederodianenſis:) in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

PELLENSIS, *in Pamphylia : forte pro* Peltenſſenſis : Πελτινισσός *ibi legitur in Notitiis Græcis :* Pella *ibi non eſt.*
Maximus Pellenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

PELLENSIS, *in Palæſtina ſecunda, cujus eſt* Σκυθόπολις μητρόπολις. *Eſt enim ibi in Notitiis Græcis* Πέλλα.
Jobinus Pellenſis e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Zacharias Pellæus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. E.
Zebennus Pellenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

PELTENSIS, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Πέλται.
Andreas Peltenus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Epiphanius Peltenſis, (*Forte* mendoſe,) in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Georgius Peltenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Theodorus Peltarum, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.

PELUSII, *in Auguſtamnica Ægypti provincia, ubi ex Notitiis Græcis* Πηλούσιον μητρόπολις *eſt. Plinio, lib.* v. *ſect.* XIV. Peluſium. *In nummis antiquis,* ΠΗΛΟΥ.
Callinicus a Peluſio, Arianus. I. 682. E.
Dorotheus Peluſii, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. A.
Euſebius Peluſii, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. D.
Pancratius Peluſii, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

PENNENSIS, *in Aprutio, ut dictum eſt, verbo* AORIENSIS.
Baptiſta Pennenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
Helmoinus Pinnenſis, anno 879. VI. 82. D. Pennenſis. 84. A.
Jacobus Guidius Pennenſis & Adrienſis, in Conc. Trid. X. 427. D.
Jacobus Pennenſis, anno 1415. VIII. 328. E.
Romanus Pinnanatium, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B.

PENSARIENSIS. *Vide*, PISAURENSIS.

PENTENESSENSIS, *in Pamphylia. Ibi Notitiæ Græcæ habent,* Πεντινισσός.
Mydus Penteneſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.
Pius Penteniſſenſis, in Conc. Rom. anno 503. II 988. E.

PEPERENSIS, *in Lydia, pro* PERPERENENSIS. *In Æolide Plinio eſt, lib.* v. *ſect.* XXXII. Perperene civitas. *A Ptolemæo, libro* v. *cap.* 2. *in Lydia ponitur. Notitiæ Græcæ in Aſia Proconſulari collocant :* Θεοδοσιούπολις, ἤτοι Περπερήνη. *In nummis antiquis,* ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ.
Pollion Peperenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

PER

PERADAMIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Germanus Peradamienſis, in Conventu

Aſric. anno 484. II. 872. E.

PERBERROS, (*in Latino*, Piperenſium:) *fortaſſis* ὁ Παίπρ *in Lazica, ſub metropolita Trapezuntio, in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis, vel* ὁ Περβέρων *ibidem, in ſecunda Pamphylia.*
Baſilius Perbereos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

PERDICENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Rogatus Perdicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.
Silvanus Perdicenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Victorinus Perdicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

PERGAMI, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis eſt Epheſus. In Notitiis Græcis ibi eſt* Πέργαμος. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXIII. Pergamum. *In nummis antiquis*, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.
Barlamenus Pergami, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Baſilius Pergami, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Euſebius a Pergamo, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A. Arianus. I. 682. E.
Eutropius Pergami, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Methodius Pergami, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Philippus Pergami, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. C. 1528. B.
Theodorus Pergami, in ſexta ſynodo. III. 1430. D.

PERGENSIS, *in Pamphylia ſecunda, ubi Notitiæ Græcæ habent*, Πέργη, ἤτοι Σύλλαιον, μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXVI. Perga. *In nummis antiquis*, ΠΕΡΓΑΙΩΝ. *Vide præterea*, SYLÆI.
Berenianus Pergenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1431. D. 1527. C.
Callinicus Pergenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 318. C.
Conſtans Pergenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Epiphanius Pergenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 271. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Eulogius Pergæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Hilarianus Pergæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Joannes Pergenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. C.
Joannes Pergenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. A. in Conc. CP. anno 870. V. 923. E.
Leontius Pergenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.
Siſinnius a Perge, Arianus. I. 683. B.
Verinianus Pergæ. *Vide*, Berenianus.

PERIOECIDOS, *in Ægypto. In Notitiis non occurrit.*
Agathus Perioecidos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.

PERITHEORII, *in Macedonia, ultra Theſſalonicam* Περιθεώριον, *Curopalata, in hiſt. pag.* 865. Anaſtaſiopolis *eſt, quam Andronicus* Περιθεώριον *appellavit, inquit Cantacuzenus, libro* III. *cap.* XXXII. *In* Διατυπώσει *Leonis Sapientis, in Rhodope ſub metropolita Trajanopolitano eſt* ὁ Περιθεωρίου.
Jacobus Peritheorii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

PERPERENENSIS, *in Aſia Proconſulari. Vide quæ diximus verbo* PEPERENSIS.
Paulinus Perperenenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.

PERSIS.
Joannes Perſidis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316 B. 423. B.

PERTENSIS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Πέρτης. *Et in Ecthesi*, ὁ Περτῶν.
Croton Pertenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.

PERUFUNENSIS.
Albericus Perufunenſis, anno 967. VI. 652. E.

PERUSINUS, *in Umbria*; Perugia: Peruſe: *ſummo Pontifici immediate ſubeſt.*
Andreas Peruſinus, anno 1037. VI. 915. B.
Auguſtinus Peruſinus, anno 1514. IX. 1735. A.
Benedictus Peruſinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Benenatus Peruſinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. D.
Conon Peruſinus, anno 1002. VI. 765. C. 766. D. idem *Cono*. 820. A.
Epiphanius Peruſinus, anno 761. III. 2002. D.
Honeſtus Peruſinus, anno 967. VI. 652. C.
Laurentius Peruſinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Maximianus Peruſinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Petrus Ternenſis, (*al.* Peruſinus) in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D.
Theodoricus Peruſinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Vivianus Peruſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.

PES PET PETR

PESAURIENSIS. *Vide*, PISAURIENSIS.

PESINUNTIS, *in Galatia ſecunda, cujus eſt in Notitiis Græcis* Πισινοῦς μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XLII. Peſinus. *In nummis antiquis*: ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ.
Acacius Peſinuntis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Conſtantinus Piſinuntis, in Trullana ſynodo. III. 1699. C.
Euſtratius Peſinuntis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Gregorius Peſinuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Joannes Peſinuntis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Pius Peſinuntis Galatiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1430. D. 1527. D.
Theoctiſtus Piſinuntis, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. Peſinuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. B.

PETINENSIS, *in Iſtria*: Pedena: & Padina: *ſub patriarchatu Aquileienſi.*
Georgius Petinenſis, anno 1596. X. 1928. A.

PETRARUM, *in Arabia. In Notitiis Græcis* Πέτρα μητρόπολις *Palæſtinæ tertiæ eſt. Plinio, libro* VI. *ſect.* XXXII. Petra. *In nummis antiquis*, ΠΕΤΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛ.
Aſterius de Arabia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. E. 656. A. Petrarum Arabiæ, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.
Dorotheus Petræ, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 267. E.
Germanus Petrarum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Joannes Petrenſis, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E.
Joannes Petrarum, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.
Theodorus Petrarum, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. A.

PETROCORICENSIS, *in Aquitania*: Perigueux: *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Arnaldus Petracoricenſis, anno 1031. VI. 874. C. idem *Arnoldus*. 896. B.
Carterius Petrocoricenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. E.
Chronopius Petrocoricus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. C. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C. Petrocoricenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C.
Franciſcus de la Beraudiere Petracoricenſis, anno 1624. XI. 118. D.
Frotarius Petrocoricenſis, anno 989. VI. 718. B.
Geraldus (al. *Gerardus*) Petrogoricenſis, anno 1052. VI. 1030. D.
Guillelmus Petracoricenſis, anno 106... VI. 1099. D.
Petrus Petragoricenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Raimundus Petragoricenſis, anno 1409. VIII. 101. E.
Raynaldus Petragoricenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A.
Willelmus Petracoricenſis, anno 1120. VI. *parte II.* 1966. E.

PH

PHÆNI, *vel* PHÆNORUM: *ubi alius MS. habet* Pæoniorum Helleſponti: *forte pro* Pioniorum: *nam in Helleſponto eſt* Πιονία, *ex Notitiis Græcis: aliud affine nomen ibi non eſt.*
Aetius, ex Helleſponto, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. Phænorum. 1529. B.
Saïdas Phæni, in Conc. Epheſ. I. 1427. B. 1529. D.

PHÆNUNTIS, *in provincia Arabiæ, cujus eſt* Βόστρα μητρόπολις, *ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φαινοῦς, *pro* Φαινοῦντος. *Ibi metalla* Phænuſia.
Joannes Phænuntus, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1419. B.

PHALARITANUS. *Vide*, FALARITANUS.

PHANARII, *in Græcia.*

Gregorius Phanarii, anno 1565. X. 1176. B.

Phaneensis, *in Arabia, idem ac* Phænuntis, *de quo dictum eſt proxime.*
Cajumas Phaneenſis, (*alibi* Phainus.) in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.

Phanensis. *Vide*, Fanensis.

Pharæthi, *in Ægypti provincia, Auguſtamnica ſecunda; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φαρβαίθου. Pharbætiten nomen *in Ægypto Plinius habet, libro* v. *ſect.* ix.
Arbetion Pharbæti, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. A. idem Ægyptius, in Conc. Tyr. anno 335. I. 543. C.

Phaenaciensis, *a* Pharnacea *Plinii, libro* vi. *ſect.* iv.
Olympius Pharnacienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.

Pharsalorum, *in Theſſalia. Notitia Græca*, Φάρσαλος· νῦν ἐξαρχία. *ibid.*
Stephanus Pharſalorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

Phaselitanus, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φασηλίς. *Plinio, lib.* v. *ſect.* xxvi. Phaſelis.
Ariſtodemus Phaſelitanus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. B.
Fronton Phaſelidis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. A.
Joannes diaconus Phaſelidis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.

Phasidis, *in provincia Lazica, cujus eſt* Φᾶσις μητρόπολις, *ex Notitiis Græcis.* Λάζοι *autem* οἱ Κόλχοι *ſunt, inquit Agathias, libro* 2. *Procopius, libro* iv. *belli Goth. cap.* 1. & *Tzetzes in Lycophr.*
Cyrus epiſcopus Phaſidis, tranſlatus ad ſedem Alexandrinam. III. 1335. D.
Theodorus Phaſidis Lazorum, in ſynodo Trullana. III. 1699. D.

Phelli, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φελλος, & *Baſilio, in epiſt.* cccciii. *Plinio, lib.* v. *ſect.* xxviii. Phellus.
Conſtantinus Phelli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Philippus Phelli, in Conc. V. anno 553. III. 205. B.

PHIL

Philadelphiæ, *in provincia Arabiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φιλαδέλφεια. *Plinio, libro* v. *ſect.* xvi. *in Decapolitana Syriæ regione*, Philadelphia. *In nummis antiquis*, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ.
Cyrion Philadelphiæ ex Arabia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Eulogius Philadelphiæ Arabiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C.

Philadelphiæ, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi quoque* Φιλαδέλφεια.
Athanaſius Philadelphiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.
Hypſiſtius Philadelphius, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Megalus (al. *Matalus*) Philadelphiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Stephanus Philadelphiæ, iſt ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

Philadelphiæ, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φιλαδέλφεια. *Adde Ectheſis*, εἰς μητρόπολιν ἐτιμήθη. *Plinio, libro* v. *ſect.* xxx. Philadelpheni. *In nummis antiquis*, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ.
Aſianus Philadelphiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. C.
Etymaſius Philadelphiæ e Lydia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Joannes Philadelphiæ Lydiæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Leonardus Haller Philadelphienſis & ſuffraganeus Eyſtatenſis, in Conc. Trid. X. 421. D.
Lycaſtus Philadelphiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Michael Philadelphiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Philippus Philadelphienſis, anno 1517. IX. 1839. D.
Quirius a Philadelphia, Arianus. I. 682. D.
Theodoſius Philadelphiæ Lydiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Theophanius Philadelphiæ Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1533. B. 1578. E.
Philadelphiæ metropolita Catholicus Judex Romæorum. XI. 338. C.

Philippensis, *in Macedonia, ex Notitiis Græcis; in quibus ſunt ibi* Φίλιπποι, μητρόπολις. *Plinio, libro* iv. *ſect.* xviii. Philippi colonia, *in Thracia. Nummi antiqui*, Col. Aug. Jul. Philip. *Sunt hi* Philippenſes, *ad quos Paulus ſcripſit epiſtolam.*
Andreas Philippi, in ſynodo Trullana. III. 1702. C.
Flavianus Philippenſium, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. A. 1527. A.
Nicolaus Philipporum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Porphyrius a Macedonia, de Philippis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A.
Sozon Philipporum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B. Philippenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. B.

Philippopoleos, *in provincia Arabiæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi quoque* Φιλιππούπολις.
Hormiſda Philippopoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A.

Philippopoleos, *in provincia Thraciæ, cujus in Notitiis Græcis* Φιλιππούπολις μητρόπολις *eſt. In nummis antiquis*, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Arſenius Philippopoleos, anno 1565. X. 1175. D.
Eutychius a Philippopoli, Arianus. I. 684. B.
Francion Philippopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C.
Valentinus Philippopolis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 707. D.

Philitensis, *ignotus.*
Germanus Philitenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Philomeliensis, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φιλομήλιον. *Plinio, libro* v. *ſect.* xxv. Philomelienſes. *In nummis antiquis*, ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ.
Ariſtodemus Philomelii, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Euthymius Philomelii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Marcianus Philomeli, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Marinus Philomelii, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.
Paulus Philomelienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Siſinnius Philomelii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Stephanus Philomelii, ex Piſidia, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. C.
Theoſebius Philomelienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

Philorum, *in Thebaïde; ubi* Philis *eſt in Notitia imperii, ſect.* xx.
Marcus Philorum, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.

Phlogensis. *Vide*, Phoglensis.

PHO

Phobi, *in Phrygia Capatiana, ubi eſt* ὁ Φόβων, *in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis.*
Euſtratius Phobi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

Phocæ, Φώκας, *hoc eſt*, Phocææ, *de qua mox dicetur.*

Phocææ, *in provincia Aſiæ Proconſularis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Φώκαια. *Plinio, libro* v. *ſect.* xxxi. Finis Ioniæ Phocæa. *In nummis antiquis*, ΦΩΚΑΕΩΝ, & ΦΩΚΑΙΕΩΝ
Joannes Phocenſium, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.
Leo Phociæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. C.
Paulus Phocæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Quintus Phocienſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Theoctiſtus Phocæorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A. 1530. D.

Phoenices, *in Epiro vetere, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Φοινίκη.
Leo Phœnicii, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.
Peregrinus Phœnicis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Philippus Phœnices, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.
Valerianus Phœniciæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.

Phoglensis, *in Pamphylia ſecunda, ubi ſunt cum Orymno & Magydo, quæ hic ſimul appellantur*, Πογλα: *unde iſthic* Phoglenſis *eſt. Vide infra*, Puglorum.
Euſtathius Phlogenſis, (*forte, pro* Puglenſis:) in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Nicephorus Phoglenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.

Photiæ, *in Phrygia Salutari, ubi Ecthеſis habet ὁ Φωτίας : Notitiæ aliæ, Φωτία & Φώτια.*
Niceta Photiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. D.

Photices, *in Epiro vetere, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi Φωτική.*
Diadochus Photices, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 765. E.
Hilarius Photices, in ſynodica veteris Epiri. II. 1028. C.

PHR PHI

Phragoneæ, *in Ægypti ſecundæ provincia, ubi Notitia Græca habet, Φραγώνης.*
Agathus Phragonis, in Conc. Alexandrino, anno 362. I. 730. D. 738. A.
Neſtorius Phragoneos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C. idem *Neſtor* Phragoneos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. B.
Paulus Phragoneæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. E.

Phytiæ, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi Φυτία & Φύτια.*
Nicolaus Phytiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.
Theodegetes Phytiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

PI

Picinensis. *Vide*, Ticinensis.

Pictaviensis, *in Aquitania;* Poictiers *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Anſoaldus Pictavenſis, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. E.
Arnaldus Pictavenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Daniel Pictavenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Ebreinus Pictavenſis, anno 844. IV. 1470.
Ecfridus Pictavenſis, anno 878. VI. 198. B. idem *Hecfridus.* 199. B.
Engenoldus Pictavienſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D. in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. A.
Gilbertus Porretanus Pictavienſis, anno 1147. VI. *parte II. circa med.* 1297. B.
Girardus Pictavenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Giſlebertus Pictavenſis, anno 989. VI. 718. B. anno 1000. VI. 763. C.
Godofredus de Saint-Belin Pictavienſis, anno 1583. X. 1382. A.
Gualterus Pictavenſis, anno 1280. VII. 849. B.
Hecfridus Pictavenſis, anno 878. VI. 40. B.
Henricus Ludovicus Rupipozeus Pictavienſis, anno 1624. XI. 112. A.
Hilarius Pictavienſis, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D.
Ingenandus Pictavenſis, anno 862. V. 554. D.
Joannes Pictavenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. E.
Joannes Pictavenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C. anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Iſembertus Pictavenſis, anno 1031. VI. 869. C. 874. C. anno 1040. VI. 918. B. anno 1074. VI. 1250. B.
Petrus Pictavenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A.

Pictus, *hoc eſt, gentis Pictorum, in Scotia meridionali, cis Tavum fluvium.*
Fergustus Pictus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Trumwin Pictorum epiſcopus, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.

Piensis, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felix Pienſis, ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.

Pientinus, *in Hetruria :* Pienza : *a juriſdictione archiepiſcopi Senenſis exemptus.*
Alexander Picolomineus epiſc. Pientinus, in Conc. Trid. X. 25. E.

Pinarorum & Didymorum, *in Lycia, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Πινάρα, & Δίδυμα. Pinara *Plinio quoque memorantur, libro* V. *ſect.* XXVIII *in Lycia.*
Athanaſius Pinarorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Euſtathius Pinarorum & Didymorum, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Theodorus Pinarenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Zenas Pinaræ, in ſynodo Trullana. III. 1707. C.

Pinnanatium, & Pinnensis. *Vide*, Pennensis.

Pioniæ, *in Helleſponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πιονία. *Hinc Plinio, libro* V. *ſect.* XXXII. *ſunt* Pionitæ : *& ſect.* XXXIII. Pioniæ.
Eulalius Pioniæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Sabas Pioniæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.

Pipernensis, *olim in oppido Priverno, quod eſt in Campania Romana; & nunc* Piperno *vocatur. Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Privernates.
Benedictus Pipernenſis, anno 993. VI. 728. B.
Eleutherius Privernas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Maius Privernas, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Joannes Pipernenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Petrus Pipernenſis, anno 1015. VI. 820. C.

PIS

Pisanus, *archiepiſcopatus, in Hetruria:* Piſa : Piſe.
Alamanus Piſanus, anno 1409. VIII. 101. C.
Albericus Piſenſis, anno 967. VI. 655. B.
Dagbertus Piſenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A. idem *Elaïbertus* (vel potius *Daibertus*) Piſanus, anno 1093. VI. *parte II.* 1676. E. 1677. B.
Henricus Piſanus, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B.
Joannes Piſanus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Julianus Piſanus, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. B.
Landulfus Piſanus, anno 1079. VI. 1016. A.
Landulphus Piſanus, anno 1077. VI. 1376. D. I. 1403. C.
Maurianus Piſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. A.
Opportunus Piſanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.
Oppizo Piſenſis, anno 1049. VI. 973. B.
Ubaldus Piſanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.

Pisaurensis, *in Ducatu Urbinate :* Peſaro : *ſub archiepiſcopatu Urbinate.*
Adelbertus Piſaurenſis, anno 998. VI. 758. C.
Adonius Peſaurienſis, anno 877. VI. 199. E.
Albertinus Piſaurienſis, anno 1512. IX. 1582. C.
Beatus Piſaurenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. C.
Dominicus Piſaurenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Germanus Piſaurenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Joannes Peſaurienſis, anno 1438. IX. 734. A.
Joſephus Piſaurenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 871. A.
Julius Simonetta Piſanrenſis, in Conc. Trid. X. 427. D.
Simonetta Ludovicus epiſc. Piſaurienſis, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. C. Cardinalis præſidens Concilii Trid. anno 1562. X. 114. B.
Maximus Piſaurenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Paris Piſaurienſis, anno 1514. IX. 1734. C.
Petrus Penſarienſis, (*pro* Piſaurenſis:) anno 1059. VI. 1067. B.
Ragubel Piſaurenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.

Piscariensis, *in ditione Veneta, in agro Veronenſi, in qua nunc diœceſi eſt;* Peſchiera.
Petrus Piſcarienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.

Pisiæ, *forte in Galatia, ut Aſpona, quæ ſimul appellatur.*
Michael Piſiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

Pisidiensis, *hoc eſt, e Piſidia, Aſiæ minoris regione.*
Epidaurus Piſidienſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D.

Pisinuntis. *Vide*, Pesinuntis.

Pisitensis, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felix Piſitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. A.
Ambibius Piſitenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. A. in Conc. Carthag. anno 416. I. 1213. A.

Pistoriensis, *in Hetruria :* Piſtoia : *ſub archiepiſcopatu Florentino. Plinio, libro* III. *ſect.* VIII. Piſtorium.

Donatus Piſtorienſis, anno 1439. IX. 425. D.
Florentius Piſtorienſis, anno 963. VI. 627. C.
Lamprandus Piſtorienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Olehiſus Piſtorienſis, anno 877. VI. 190. E.
Martinus Piſtorienſis, anno 1049. VI. 973. B.
Matthæus Piſtorienſis, anno 1409. VIII. 101. E. anno 1415. VIII. 311. A.
Wido Piſtorienſis, anno 1037. VI. 916. C.

PIT

PITÆ, *ignotus; ut plerique, qui in pſeudoſynodo Photii appellantur.*
Nicephorus Pitæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

PITANÆ, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis Epheſus eſt: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πιτάνη. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXII. Pitane. *In nummis antiquis*, ΠΙΤΑΝΑΙΩΝ.
Apollo Pitanea, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Heſperius Pitanæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. Pitanenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Epiphanius Pitanenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. C.
Pardus Pitanæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.

PITYUNTIS, *in Ponto, ubi Plinio; libro* VI. *ſect.* V. Pityus oppidum. Πιτυοῦντα καὶ Σεβαστόπολιν ἐν φρουρίοις μᾶλλον ἀριθμουμένων, ἢ πόλεων, *inquit Novella* XXVIII. *de moderatore Helenoponti.*
Stratophilus Pityuntis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.

PL

PLACENTINUS, *in Ducatu Parmenſi:* Piacenza: Plaiſance: *ſub archiepiſcopatu Bononienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XX. Colonia Placentia.
Aldo Placentinus, anno 1107. VI. *parte II.* 1825. B.
Arduinus Placentinus, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1280. E. 1358. D.
Bartholomæus Placentinus, anno 1409. VII. 1954. E.
Brandia Placentinus, anno 1409. VIII. 102. A.
Dionyſius Placentinus, anno 1074. VI. 1253. C.
Hugo Placentinus, anno 1155. VI. *parte II. circa med.* 1358. C.
Majoranus Placentinus, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. D.
Paulus Placentinus, anno 876. VI. 169. E. anno 878. VI. 45. C.
Placentius Placentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. D.
Sabinus Placentinus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Segreſredus Placentinus, anno 1014. VI. 817. C. idem *Sigeſredus* Placentinus, anno 998. VI. 758. B. idem *Sigfredus* Placentinus, anno 1015. VI. 820. D.
Sigolphus Placentinus, anno 952. VI. 616. D. idem *Sigulfus*, anno 963. VI. 630. B.
Tedbaldus (Ughello *Theobaldus*) Placentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. C.
Trivultius (*Cathalanus*) epiſc. Placentinus, in Conc. Trid. X. 25. D.
Ugo Placentinus, anno 1310. VII. 1319. A.
Vaſinius Placenſis, (*pro*, Placentinus:) anno 1514. IX. 1734. D. anno 1515. IX. 1771. B.

PLACENTINUS, *in Extremadura;* Plazencia. *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Dominicus Placentinus, anno 1310. VII. 1320. D.
Jacobus Placentinus, anno 1415. VIII. 304. C.
Jeannes Placentinus, anno 1245. VII. 375. C.

PLACIANENSIS, *in Helleſponto: ubi Plinio, lib.* v. *ſect.* XL. Placia *oppidum eſt.*
Erythrius Placianenſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C.

PLATÆARUM, *in Peloponneſo, ubi in Notitia Græca* Πλαταιαί *eſt. Plinio, libro* IV. *ſect.* XII. Platææ, *in Bœotia.*
Domninus Platearum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. D.
Plutarchus Platæarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.

PLATANENSIS, *in Galatia; ubi* Πιτνισσοῦ *Notitiæ Græcæ habent: non Platanen.*
Erecthius Platanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.

PLOCENSIS, *in Polonia:* Ploczko; *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Andreas Plocenſis, anno 1248. VII. 429. C.
Jacobus Plocenſis, anno 1409. VIII. 108. A. anno 1420. VIII. 994. A.
Nicolaus Plocenſis, anno 1415. VIII. 311. A.
Thomas Plocenſis, anno 1267. VII. 580. B.

PLUSIADIS, *forte pro* Pruſiadis, *quæ in Notitiis Græcis in provincia Honoriadis ponitur:* Προυσιάς. *Nam quæ proxime appellatur* Dardani *civitas, eſt in Helleſponto.*
Leo Pluſiadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

PLUTINOPOLEOS, *in provincia Æmimonti Thraciæ, ex Notitiis Græcis: in quibus eſt ibi* Πλωτινούπολις. *In nummis antiquis*, ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Georgius Plutinopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

PO

de-POCOFELTIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Surgentius de Pocofeltis, in Conc. Areiat. anno 314. I. 267. E.

PODALIENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ποδαλία. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXVIII. Podalia.
Aqualinus Podalenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Callinicus Podalienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Joannes Podaliæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.
Joannes Podaliæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

POEMANINI, *in Helleſponto, ſub metropolita Cyziceno, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ποιμανηνοῦ. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXXII. Pœmaneni.
Joannes Pœmanenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.
Leo Pœmanini, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.
Mercurius Pœmanini in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Nicephorus Pœmanini, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

POLATINENSIS, *qui & Polatenſis; in Albania:* Pulati: *ſub archiepiſcopatu Antibarenſi.*
Joannes Polatinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.

POLEMONII, *in Ponto Polemoniaco, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πολεμωνίου: *in Novella* XXVIII. Πολεμώνιον. *Plinio, libro* VI. *ſect.* IV. Polemonium.
Anaſtaſius Polemonii, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Conſtans Polemonii, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.
Domitius Polemonii, in ſynodo Trullana. III. 1707. B.
Joannes Polemonii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Joannes Polemonii, in Conc. CP anno 870. V. 927. E. in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

POLEANNINÆ, *in Macedonia; ubi ſub archiepiſcopatu Theſſalonicenſi, in Ectheſi eſt ὁ* Πολεάνης.
Macarius Poleanninæ & Bardioritarum, anno 1565. X. 1176. B.

POLENSIS, *in Iſtria, & ditione Veneta:* Pola: *ſub Patriarchatu Aquileienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXIII. Colonia Pola.
Altobellus Polenſis, anno 1512. IX. 1582. D.
Claudius Polenſis, anno 1596. X. 1928. B.
Cyriacus Polenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.
Gorboldus Polonenſis, (*pro* Polenſis.) anno 967. VI. 652. E.
Potentinus Polenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Venerius (al. *Veneriosus*) Polenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D. anno 502. II. 982. A.

POLICASTRENSIS, *in Principatu Citeriore, regni Neapolitani:* Policaſtro: *ſub archiepiſcopatu Salernitano.*
Benedictus Policaſtrenſis, anno 1512. IX. 1625. C.

POLIGNIANENSIS, *in provincia Barenſi, regni Neapolitani:* Polignano: *ſub archiepiſcopatu Barenſi.*
Arpinus Polniacenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2037. B.
Chriſtophorus Polignianenſis, anno 1514. IX. 1734. E. 1515. IX. 1800. E.

Fff iij

POLIMARTIENSIS, *olim in Hetruria: nunc caſtrum in Patrimonio S. Petri;* Bomarzo.
Agatho Polimartienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Barbatianus Polymartienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. B.
Georgius Polimartienſis, in Conc. Rom. anno 853. V. 78. E.
Lambertus Polymartienſis, anno 1015. VI. 820. A.
Majorinus Polymartii, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Martinus Polymartienſis, anno 948. VI. 604. C.

POLONENSIS. *Vide*, POLENSIS.

POLYBOTI, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πολυβότος.
Strategius Polybotorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. D. Polybotenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.
Gregorius presb. Polyboti, in ſeptima ſynodo. IV. 467. D.

POLYCHALANDI, *in Lydia: in Notitiis Græcis non occurrit.*
Phœbus Polychalandi, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.

POLYSTYLI, *ignotus. Bis in eadem ſeſſione pſeudoſynodi Photianæ idem ponitur: quod & in aliis nonnullis eſt factitatum.*
Demetrius Polyſtyli, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B. 218. B.

POMEZANIENSIS, *qui &* Pſomeſanienſis, *in Polonia:* Pomeſan: *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Joannes Pomezanienſis, anno 1409. VIII. 108. A.

POMPEIOPOLEOS, *in Cilicia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πομπηιούπολις, μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXII. Soloe Cilicii, nunc Pompeïopolis. *In nummis antiquis,* ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Joannes Pompeiopolis, in ſynodo Trullana. III. 1699. B.
Joannes Pompeiopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 924. D.
Maurianus Pompeïopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Philomuſus Pompeïopolitanus e Cilicia, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.

POMPEIOPOLEOS, *in Paphlagonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πομπηιούπολις, αὐτοκέφαλος. *Plinio, lib.* VI. *ſect.* 2. Gens Paphlagonia.... Amiſum liberum.... Amiſo junctum oppidum Eupatoria, a Mithridate conditum. Victo eo, Pompeïopolis utrumque appellatum eſt. *In nummis antiquis,* ΜΗΤΡ. ΠΑΦΛ. ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙC.
Ætherius Pompeïopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 474. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Arginus Pompeiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B.
Philadelphus Pompeïopolis, e Paphlagonia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Severus Pompeïopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Theodorus Pompeïopolis, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Theodoſius Pompeïopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Theognoſtus Pompeïopolis, in Trullana ſynodo. III. 1699. E.

PONENSIS. *Vide*, RATISPONENSIS.

S. PONTII TOMERIARUM, *in Languedocio inferiore:* S. Pons de Tomieres: *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Joannes ſancti Pontii Thomeriarum, anno 1368. VII. 1803. B. & 1879. A.
Petrus de Fleires, S. Pontii Tomeriarum, anno 1609. XI. 53. E.

POPANENSIS, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis eſt Epheſus: forte pro* Hypæpanenſis: *nam ibi ſunt* Ὕπαιπα: *ut diximus, verbo* HYPÆPORUM.
Mithres Popanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

POPILIENSIS. *Vide*, FOROPOPILIENSIS.

POPULONIENSIS, *olim in Hetruria. Ei ſucceſſit* Maſſanenſis, Maſſa: *ſub archiepiſcopatu Senenſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* VIII. Populonium Etruſcorum.
Aſellus Populonienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Garipertus Populonienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Henricus Populonienſis, anno 1015. VI. 820. B. anno 1037. VI. 916. C.
Joannes Populonienſis, anno 877. VI. 191. A.
Marinianus Populonienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Odalpertus Populonienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Regino Populonienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Rollandus Populonenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Serenus Populonienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. A.
W. Populoniæ, anno 1059. VI. 1068. A.

POR

PORENSIS, *ignotus, ut alii multi in pſeudoſynodo Photiana.*
Nicephorus Porenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

PORPHYREONIS, *in Phœnicia maritima. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Chriſtophorus Porphyreonis, in libello epiſcoporum Orientis. II. 1222. D. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. B.
Theodorus Porphyrionis, in epiſt. ſynodica, anno 518. II. 1354. C.
Thomas Porphyrionis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.

PORTHMI, *in provincia Peloponneſi, ſub metropolita Corinthio: ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Πόρθμος ἤτοι Προσπτ. *Et in Ecthesi,* ὁ Πορθμοῦ.
Leo Porthmi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Theodorus Porthmi, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.

PORTUCALENSIS, *ſive* PORTUGALENSIS, *in Luſitania.*
Argiovittus Portugalenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. C. Portucalenſis. 485. E.
Anſulfus Portugalenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Antonius Portugallenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Argebertus Portucalenſis, anno 610. III. 530. A.
Conſtantinus Portugalenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Flavius Portucalenſis, in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. C.
Froaricus Portucalenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C. idem *Froaricus* Portucalenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Gumadus Portugalenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Hugo Portugalenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. C.

PORTUENSIS, *in Patrimonio S. Petri:* Porto: *unus e ſex epiſcopatibus, qui ab antiquioribus Cardinalibus optantur, ut vulgus loquitur. Vide etiam,* S. RUFINÆ, *&* SILVÆ CANDIDÆ.
Albinus Portuenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Benedictus Portuenſis, anno 963. VI. 627. C. anno 969. VI. 680. E. anno 998. VI. 758. C.
Bernardus Portuenſis, & S. Rufinæ, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Bertanda, Cardinalis Placentiæ, epiſc. Portuenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. E. idem *Branda* Portuenſis, anno 1437. IX. 707. B.
Boſo Portuenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E.
Cinthius Portuenſis & S. Rufinæ, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1332. C.
Conradus Portuenſis, anno 1223. VII. 129. idem *Coraldus*. 130. C.
Dominicus Portuenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1517. IX. 1840. D.
Formoſus Portuenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D. damnatus, anno 876. VI. 116. 117. 118.
Felix Portuenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Gregorius de Portu Romæ, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Georgius Portuenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C. in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Herennius Portuenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Joannes Portuenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. C. in ſexta ſynodo. III. 1426. C.
Joannes Portuenſis, anno 1046. VI. 926. A. idem fortaſſis *Joannes* Portuenſis, anno 1059. VI. 1056. E.
Joannes Portuenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1677. B.
Joannes Portuenſis & S. Rufinæ, anno 1274. VII. 687. D.
Joannes Portuenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Limpus (Baltaſar) epiſc. Portuenſis, in Conc. Trid. X. 62. E.
Mauricius Portuenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1763. E.

Petrus Portuenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Petrus Portuenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Rodoaldus Portuenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Stephanus Portuenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Walbertus Portuenſis, anno 878. VI. 197. E.
Valentinus Portuenſis, anno 883. VI. 366. B.
Walpertus Portuenſis, anno 877. VI. 190. E. anno 878. VI. 122. D. anno 879. VI. 61. C.
Willelmus Portuenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.

POT POZ

POSNANIENSIS. *Vide*, POZNANIENSIS.

POTENTINUS, *in Apulia*: Potenza: *ſub archiepiſcopatu Acheruntino. Plinio, libro* III. *ſect.* XVIII. Potentia.
Amantius (al. *Amandus*) Potentinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E. anno 502. II. 982. A.
Bala Potentinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. E.
Fauſtinus Potentinus, legatus in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. C. 1243. B.
Jacobus Potentinus, anno 1514. IX. 1734. C.
Joannes Potentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

POZNANIENSIS, *in Polonia*: Poſnan: *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Albertus Poznanienſis, anno 1409. VII. 1954. E.
Andreas Poznanienſis, anno 1415. VIII. 279. B. anno 1420. VIII. 994. A.
Boguphalus Poſnanienſis, anno 1248. VII. 429. C.
Januſſius Poſnanienſis, anno 1267. VII. 580. B.
Nicolaus Poſnanienſis, anno 1267. VII. 580. B.

PR

PRACANENSIS, *ſive* Diocæſareæ, *de qua ſuperius dictum eſt: in Iſauria, ut Celenderis.*
Manzo Pracanenſis, *al.* Diocæſareæ, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

PRÆCAUSENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Adeodatus Præcauſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

PRÆMISLIENSIS, *in Polonia*, Przemyzl: *ſub archiepiſcopatu Leopolienſi.*
Valentinus Herbutus epiſc. Præmiſlienſis, in Conc. Trid. X. 418. E.

PRÆNESTINUS, *unus e ſex epiſcopatibus, quos antiquiores Cardinales aſſumunt*: Paleſtrina: *in Campania Romana & ditione ſummi Pontificis. Vide etiam ſupra*, CIVITATIS PAPALIS.
Antonius Prænestinus, anno 1409. VIII. 140. D.
Berardus Præneſtinus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Brunus Præneſtinus, anno 1059. VI. 1056. E.
Cono Præneſtinus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B. 1925. B.
Conſtantinus Præneſtinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Gregorius Præneſtinus, anno 761. III. 2002. E.
Guido Præneſtinus, anno 1408. VIII. 4. E.
Hugo Præneſtinus, anno 1432. VIII. 1139. B.
Jacobus Præneſtinus, anno 1240. VII. 327. E.
Januarius Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 495. II. 799. C.
Joannes Præneſtenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Joannes Moronus Præneſtinus, poſtea Oſtienſis, S. R. E. Cardinalis, anno 1580. X. 417. D.
Julius Præneſtinus, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. B.
Majorianus Præneſtinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Manfredus Præneſtinus, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1655. B. Palæſtrinus, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Marcus Præneſtinus, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1515. IX. 1769. E.
Paulus Præneſtinus, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1888. C.
Petrus Præneſtinus, anno 998. VI. 758. C. Præneſtinenſis, anno 1015. VI. 820. A.
Proculus Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Romulus Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. in Conc. Rom. anno 502. II. 981. A.
Sergius Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. E.
Stephanus Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. C.
Stephanus Præneſtinus, anno 1260. VII. 456. A.
Theophylactus Præneſtinus, anno 963. VI. 627. C.
Ubertus Præneſtinus, anno 1074. VI. 1280. B.
Venantius Præneſtinus, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. B.
Willelmus Præneſtinus, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.

PRÆNETI, *in Bithynia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πρίνετος, Πραίνετος, *&* Πραινετός. *Incert. in Conſtant. Porphyrog. pag.* 289. Πραίνετος, τῆς Πραινέτου περὶ τῶν ἰσχάδων ἐπαινουμένης.
Coſmas Præneti, in ſynodo Trullana. III. 1703. D.
Eugenius Præneti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Joannes Præneti, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.
Siſinnius Præneti, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Theodorus Præneti, in ſexta ſynodo. III. 1431. A.

PRÆSIDIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Fauſtus Præſidienſis, in Convento Afric. anno 484. II. 873. C.
Leontius Præſidienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. B.

PRAGENSIS *archiepiſcopatus, in Bohemia*: Prague.
Adelbertus Pragenſis, anno 989. VI. 715. C.
Antonius de Muglitio Pragenſis, in Conc. Trid. X. 418. D. 420. D.
Daniël Pragenſis, anno circ. 1146. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Jeromirus Pragenſis, anno 1074. VI. 1230. C. 1231. B. idem *Larmir* (al. *Joramir*) Pragenſis, anno 1073. VI. 1209. A. 1254. B.
Joannes Pragenſis, anno 1267. VII. 579. D.
Sbinko Pragenſis, anno 1405. VII. 1929. A.

PRATENSIS, *in Hetruria*: Prato: *nunc unitus Piſtorienſi: ſub archiepiſcopatu Florentino.*
Caſtus Pratenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.

PRI

PRIENES, *in Aſia Proconſulari, cujus eſt metropolis Epheſus; ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πριήνη. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXI. Prienæ. *In nummis antiquis*, ΠΡΙΗΝΕΩΝ.
Paulus Prienes, in ſynodo Trullana. III. 1702. E.
Theoſebius Prienæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1530. D.

PRIMOPOLEOS, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Τερμούπολις, *pro* Πριμούπολις. *Eadem* Ἄσπενδός *eſt, de qua dictum eſt ſupra, verbo* ASPENDIUS.
Timotheus Primopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. in CP. anno 448. II. 170. C.
Tribonianus Primopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. A.

PRINATENUS, *in Epiro nova. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Paulus Prinatenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.

PRIVATENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Adeodatus Privatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

PRIVERNAS. *Vide*, PIPERNENSIS.

PRO

PROBANDENSIS, *ignotus.*
Leo Probandenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

PROBATENSIS, *in provincia Æmimonti Thraciæ, ex Leonis Sapientis* Διατυπώσει, *in qua eſt ibi* ὁ Προβάτου.
Manuël Probatenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

A-PROCIA. *Forte*, a Dacis, *ut dictum eſt ſuo loco.*
Eutherius a Procia, de Candos, ſive Caindo, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 653. A.

PROECONNESI, *in provincia Helleſponti, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Προικόννησος αὐτοκέφαλος.
Ignatius Prœconeſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Joannes Prœconneſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E.

Niceta Prœconneſi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Nicolaus Prœconeſi, anno 1280. VII. 838. C.
Stratocles Proconneſi, in Conc. CP. anno 460. II. 787. A.

PROPONTI, *ſive* PORTHMI, *ſub metropolita Corinthio. Vide,* PORTHMI.
Athanaſius Proponti, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.

PROSTAMENSIS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Attalus Proſtamenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.

PRV PRY

PRUSAENSIS, *in Bithynia: in Notitiis Græcis ibi*, Προῦσα, ἤτοι Θεούπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XLIII. Pruſa ab Hannibale ſub Olympo condita. *In nummis antiquis*, ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ.
Euſtaſius Pruſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. B.
Georgius Pruſiadis juxta Olympum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.
Gregorius Pruſæ, anno 1565. X. 1175. D.
Nicetas Pruſæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Olympius Pruſiadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Modeſtus presb. agens vices Olympii Pruſiadis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. C.
Petrus Pruſæ Bithyniæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. 1430. D. 1527. E.
Polychronius Pruſæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. B.
Stephanus Pruſaënſium, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Theoctiſtus Pruſæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Theodorus Pruſæ, in ſeptima ſynodo. IV. 463. E.

PRUSENSIS juxta Hypium, *in eadem Bithynia. Plinius, lib.* v. *ſect.* XLIII. Pruſa item altera ſub Hypio monte. *In nummis antiquis*, ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ.
Heſychius Pruſenſis juxta Hypium, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. B.

PRUSIADIS, *in provincia Honoriadis, in Ponto, ex Notitiis Græcis, in quibus & ibi* Προυσιὰς *eſt.*
Domitius Pruſiadis, in ſexta ſynodo. III. 1431. D.
Theophilus Pruſiadis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.

PRYMNESIÆ, *in Phrygia Salutari, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Πρυμνησσός; *in aliis* Πρύμνησος. *In nummis antiquis*, ΠΡΥΜΝΗΣΣΕΩΝ.
Aquila Prymneſii, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. A.
Domitius Prymneſiæ, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.
Macarius Prymneſiæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. A.
Patricius Prymneſiæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. B.
Stephanus Prymneſiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.
Vitus Prymneſienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.

PS PT

PSIBELORUM, *in Lycaonia. In* Διατυπώσει *Leonis Sapientis Imp. eſt* ὁ Σιβήλων, *avulſus eccleſiæ Orientali, & ſubjectus Patriarchæ CP.*
Theodoſius Pſibelorum, in ſexta ſynodo. III. 1435. B.

PSIMORUM, *forte in Cappadocia, ut Fauſtinopolis.*
Athanaſius Pſimorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.

PSYNCHI, *in Ægypto.*
Joannes Pſynchi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Theonas Pſynchis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1530. A.

PTOLEMAIDIS, *in Phœnicia maritima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πτολεμαΐς. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XVII. Colonia Claudii Cæſaris Ptolemaïs. *In nummis antiquis :* ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΕΩΝ *:* & COL. PTOL.
Æneas Ptolemaïdis, e Phœnicia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Antioch. anno 341. I. 589. D.
Antiochus Ptolemaïdis, in ſynodo ad Quercum. I. 1038. D.
Georgius Ptolemaïdis, in Conc. V. anno 553. III. 205. A.
Helladius Ptolemaïdis, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1455. E. 1534. A. 1560. B.
Joannes Ptolemaïdis in Syria, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1157. D.
Joaſaph Ptolemaïdis, in Conc. Hieroſolym. anno 1672. XI. 268. E.
Nectabus Ptolemaïdenſis, e Phœnice, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Paulus Ptolemaïdis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E.

PTOLEMAIDIS, *in Thebaïde ſecunda, cujus* Πτολεμαΐς μητρόπολις *dicitur in Notitiis Græcis. Plinio, libro* v. *ſect.* XI. Ptolemaïs.
Evoptius Ptolemaïdis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. D.
Secundus Ptolemaïdis, ex Ægypto, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 313. A.

PTOLEMAIDIS, *in Libya Pentapoli, ubi quoque* Πτολεμαΐς *eſt, in Notitiis Græcis. Hæc* Ptolemaïs *in Cyrenaica Plinio eſt, libro* v. *ſect.* v. *Vide etiam*, BARCÆ.
Stephanus Ptolemaïdis Libyæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.

PU PY

PUDENTIANENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Pudentianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. B.
Memmianus Pudentianenſis, in Collat. Carthag. I. 1105. B.
Peregrinus Pudentianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

PUGLORUM, *in Pamphylia : ut dictum eſt verbo* PHOGLENSIS.
Paulus Puglorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. Puglenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Puglonenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.

PUPIANENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari. Idem* PUPPIANENSIS.
Gaudioſus Pupianenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.
Reparatus Puppianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Victor Puppianenſis, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 951. B.

PUPILIENSIS. *Vide,* FOROPOPILIENSIS.

PUPITANUS, *qui &* PUPPITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Fortunatus Puppitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.
Guloſus Pupitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. A.
Pannonius Puppitanus, in Collat. Carthag. I. 1081. A.
Paſtinatus Puppitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Victorianus Puppitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. A. 1100. A.

PUTEOLANUS, *in Provincia Laboris, regnoque Neapolitano*: Pozzuolo: *nobis*, Pouzzol : *ſub archiepiſcopatu Neapolitano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Puteoli.
Aucupius in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. Puteolanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Claudius Puteolanus, in Conc. Rom, anno 465. II. 799. C.
Florentius Puteolanus. I. 840. D.
Gaudioſus Puteolanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. B.

PUTIENSIS, *in Numidia.*
Gaudentius Putienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.
Felix Putienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. A.

PUTIENSIS, *in Byzacena.*
Servandus Putienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

PUTIZIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Florinus Putizienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. D.

PYLARUM, *idemque* COELIORUM, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitiis Græcis; in quibus ſunt* Κύλα & Κοιλία. *Eſt Plinio* Portus Cœlos, *in Thracia, libro* IV. *ſect.* XVIII.
Cyrillus Pylarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. Cœliorum. 1529. A.

PYRGI, *ſive* PYRGII. Pyrgenſes *in Achaïa Plinius commemorat, libro* IV. *ſect.* X.
Stephanus Pyrgi, in Conc. CP. anno 870. V. 925. D. Pyrgii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

Q

QUÆSTORIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Beatus Stephanus SpesinDeo Quæſtorianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Victorianus Quæſtorianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

QUIDIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Priſcus

Priſcus Quidienſis, in Collat. Carthag. I. 1093. A.
Tiberianus Quidienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.

QUINQUECCLESIENSIS, *in inferiore Hungaria:* Euteguzac: *nobis*, Cinq-Egliſes: *ſub archiepiſcopatu Strigonienſi*, Gran.
Andreas Duditius Quinqueccleſienſis (*factus poſtea apoſtata*:) in Conc. Trid. X. 428. B.
Georgius Draſcovitius Quinqueccleſienſis, in Conc. Trid. poſtea Colocenſis archiep. X. 418. E.

R

RACHLENUS, *in Phœnicia maritima. In codice vetere Provinciali* Arachle *ſcribitur, ſub archiepiſcopatu Tyrio.*
Anaſtaſius Rachlenorum, in Conc. V. anno 553. III. 207. A.
Elias Rachlenus, in ſynodo Tyria, anno 518. II. 1355. A. 1359. D.

RAGUSINUS *archiepiſcopatus, in Dalmatia:* Raguſi. Raguſe.
Antonius Raguſinus, anno 1415. VIII. 320. B.
Ludovicus Beccatellus Raguſinus, in Conc. Trid. X. 420. B.
Raynaldus Raguſinus, anno 1512. IX. 1624. C.
Vitalis Raguſinus, anno 1074. VI. 1245. B.

RAPHANEÆ, *in Syria ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ῥαφαναία. *Plinio, libro* v. *ſect.* XVI. Raphana. *In nummis antiquis*, ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ.
Baſilius Raphanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. B.
Baſſianus Raphaneenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.
Gerontius Raphanææ, Arianus. I. 681. D.
Lampadius Raphanæorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. D.
Zoïlus Raphanenſis, in epiſt. ſynodica Syriæ. II. 1366. A.

RAPHIÆ, *in Palæſtina prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ῥάφεια. *Plinio, libro* v. *ſect.* XIV. Raphea, *in Palæſtina, juxta Gazam. In nummis antiquis*, ΡΑΦΙΑ.
Epiphanius Raphiæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Romanus Raphiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. B. 1528. D.
Stephanus Raphiæ, pro Euſtochio Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. D.

RAPOLLANUS, *in Baſilicata provincia regni Neapolitani:* Rapolla: *Melphienſi epiſcopatui unitus; ab archiepiſcopi juriſdictione utroque exempto.*
Gisbertus Rapollanus, anno 1514. IX. 1734. E.

RAPOTENSIS, *in Hibernia:* Rapoë: *ſub archiepiſcopatu Armachano.*
Donatus Magonghal Rapotenſis, in Conc. Trid. X. 428. C.

RAT RAV

RATIATENSIS, *olim in minore Britannia: ubi nunc eſt* le Duche de Retz.

Adelphius de Ratiate, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D. Ratiatenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Aſclepius presb. pro Adelphio Ratiatenſi, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.

RATISPONENSIS, *in Germania, in Bavariæ Circulo;* Regensburg: *nobis*, Ratisbone: *a juriſdictione archiepiſcopi Salisburgenſis exemptus.*
Albertus Ratiſponenſis, anno 1415. VIII. 304. C.
Conradus Ratiſponenſis, anno 1432. VIII. 1134. E.
Coronatis Ponenſis, (*pro* Cono Ratiſponenſis:) in Prov. Salisburgenſi, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A.
Gevehardus Radeſponenſis, anno 1006. VI. 772. A. idem *Gebehardus.*
Henricus Ratisbonenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1180. A.
Joannes Ratiſponenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Iſingrimus Ratiſponenſis, anno 936. VI. 577. E.
Leo Ratiſponenſis, anno 1267. VII. 579. D.
Michaël Ratisbonenſis, anno 948. VI. 605. A.
Tutto Ratiſponenſis. VI. 126. A. idem *Tuto* Radasbonenſis, anno 895. VI. 456. D. anno 901. VI. 48.
Reginisbruc, *Ratiſponæ.* IV. 948. C.

RAVELLENSIS, *in Principatu Citeriore, provincia regni Neapolitani:* Ravello: *ab archiepiſcopi Amalphitani juriſdictione exemptus.*
Conſtantinus Ravellenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1834. E.
..... Ravellenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.

RAVENNENSIS *archiepiſcopatus, in Romandiola:* Ravenne.
Agapitus Ravennas, in Conc. Rom. anno 337. I. 567. D.
Anſelmus Ravennenſis, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1337. D.
Arnoldus Ravennenſis, anno 1014. VI. 817. C.
Bonifacius Ravennas, anno 1286. VII. 943. B.
Fridericus Ravennenſis, anno 1003. VI. 817. C.
Gebeardus Ravennas, anno 1042. VI. 919. E.
Gerardus Ravennenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.
Gerbertus Ravennas, anno 998. VI. 740. B. anno 997. VI. 753. A.
Gillebertus Ravennas, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1633.
Gratioſus archiep. Ravennas. III. 2024. A.
Gualterus Ravennas, anno 1118. VI. *parte II.* 1942. D.
Guibertus Ravennas, anno 1073. VI. 1197. B. anno 1078. VI. 1576. E.
Guido Ravennas electus, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D. 1587. D.
Henricus Ravennas, anno 1047. VI. 925. D.
Honeſtus Ravennas, anno 973. VI. 692. C.
Joannes Ravennas. II. 898. D.
Joannes Ravennas, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Joannes Ravennenſis, anno 877. VI. 190. D. idem *Joannes* Ravennas archiepiſcopus. VI. 30. C.
Joannes Ravennas, anno 997. VI. 739. A.
Marinianus Ravennas, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Maurus Ravennas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.
Moyſes Ravennenſis, anno 1149. VI. *parte II. circa med.* 1279. D.
Petronacius Ravennas, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C. Ravennas archiepiſc. IV. 1223. B.
Petrus Ravennas, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Petrus Ravennas, anno 952. VI. 615. E. anno 954. VI. 617. E. anno 967. VI. 652. C.
Philippus Ravennas, anno 1253. VII. 439. D.
Raynaldus Ravennas, anno 1310. VII. 1317. E. anno 1317. VII. 1453. B.
Richardus Ravennas, anno 1080. VI. 1464. A. depoſito Guiberto.
Romanus Ravennas, anno 879. VI. 48. A. 79. E. 80. E.
Severus de Ravenna, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A. 656. B.
Theodoricus Ravennas, anno 1234. VII. 239. D.
Theodorus Ravennas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. C. in ſexta ſynodo. III. 1426. B.
Thomas Ravennas, anno 1438. IX. 728. D.

RAURICORUM; *nunc vicus eſt ignobilis*, Augſt: *a Baſilea* VI. M. P. *ut ad Plinii librum* IV. *ſect.* XXXI. *diximus, ubi* Rauricos *exhibet.* Rauricum *oppidum iterum commemorat, eodem libro, ſect.* XXIV.
Juſtinianus Rauricorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

RE

REATINUS, *in Umbria:* Rieti. *Summo Pontifici immediate ſubeſt. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVII. Reate.
Adrianus Reatinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. A.
Albericus Reatinus, anno 969. VI. 681. B.
Atto Reatenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Colo Reatinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Dodo Reatinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Gaudioſus Reatinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Girardus Reatinus, anno 1059. VI. 1067. C.
Joannes Baptiſta Oſius Reatinus, in Conc. Trid. X. 424. C.
Marcus Aligerius de Columna epiſc. Reatinus, in Conc. Trid. X. 25. E.
Pompeius Reatinus, anno 1514. IX. 1733. D.
Rainerius Reatinus, anno 1074. VI. 1245. D.
Urſus Reatinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

REBIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Saluſtius Rebianenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.

RECANATENSIS, *in Marchia Anconitana;* Recanati: *immediate ſubeſt ſummo Pontifici.*

Philippus Riccabella Recanatenſis, in Conc. Trid. X. 422. B.

Theſeus Recanatenſis, anno 1514. IX. 1735. D.

REDONENSIS, *in minore Britannia:* Rennes: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*

Athenius Redonicus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C. Venet. *Ibidem.* D.

Aymarus Hannequin Redonenſis, anno 1583. X. 1314. A. 1444. A.

Durioterus Redonicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. B.

Electrannus Redonenſia epiſcopus. V. 1447. C.

Febediolus Redonenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D.

Marbodus Redonenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A. C.

Melanius Rhedonenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

Oël Gosfredus Redonenſis, anno 1078. VI. 1392. E.

Radulphus Redonenſis, anno 1365. VII. 1771. E.

Robertus Redonenſis, anno 1448. IX. 1339. B.

Victorius Rhedonicus, in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A.

REGENSIS, *qui & REGIENSIS, &* REIENSIS *ſcribitur, in Provinciæ Comitatu:* Riez en Provence: *ſub archiepiſcopatu Aquenſi,* Aix. *Plinio, libro* III. *ſect.* v. Reii Apollinares.

Almeradus Regenſis, anno 1012. VI. 795. E.

Bertrannus Regenſis, anno 1056. VI. 1041. D.

Carolus Reienſis, anno 1624. XI. 57. C.

Claudianus Regenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.

Claudius Reienſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.

Contumelioſus Regenſis epiſc. in Conc. Arelat. IV. anno 524. II. 1071. A. Carpentorat. & Arauſic. II.

Edoldus Regenſis, anno 879. VI. 346. C.

Elias Raſtelis Regenſis, anno 1585. X. 1584. A.

Fauſtus Reienſis, in Conc. Arelat. anno 475. II. 808. D.

Fauſtus Regenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.

Claudianus diac. pro *Fauſto* Regenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. B.

Gaufridius Regenſis, anno 1337. VII. 1623. B.

Guillelmus Regenſis, anno 1409. VIII. 107. B.

Henricus Regenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.

Hugo Regienſis, anno 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1985. E.

Hugo Rhegienſis, anno 1514. IX. 1735. B.

Maximus Regenſis, in Conc. Arelat. III. anno 455. II. 780. C.

Roſſolinus Regenſis, anno 1326. VII. 1493. E.

Urbicus Regenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 457. D.

REGIANENSIS, *in Numidia.*

Fortunius Regianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

REGIENSIS, *in Ducatu Mutinenſi:* Reggio: *ſub archiepiſcopatu Bononienſi.*

Adelardus Regienſis, anno 952. VI. 616. D.

Albericus Rheginus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. B.

Azzio Regienſis, anno 877. VI. 192. A.

Faventius Regienſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. D.

Grimoaldus Rhegienſis, anno 967. VI. 655. C.

Henricus Regienſis, anno 1310. VII. 1319. A.

Hermelandus Regenſis, anno 963. VI. 627. B. idem *Ermenaldus* Regionenſis, anno 967. VI. 652. E.

Joannes Baptiſta de Groſſis Regienſis: in Conc. Trid. X. 422. B.

Mauricius Regienſis, in Conc. Rom. anno 1139. III. 1139. E.

Paulus Regienſis, anno 878. VI. 45. C.

REGIENSIS, *in Mauritania Caſarienſi.*

Victor Regienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

REMENSIS *archiepiſcopatus in Gallia:* Reims.

Remenſes archiepiſcopi, Tilpinus, Wlfarius, Ebo, Fulco, Noto, Hincmarus. V. 1385. D. 1396. D.

Adalbero Remenſis, anno 972. VI. 642. C.

Ægidius Remenſis, in Conc. Pariſ. IV. anno 573. III. 403. B.

Arnulfus Remenſis, anno 9— VI. 690. A. anno 989. VI. 718. C.

Artaldus Remenſis, anno 933. VI. 574. E. anno 947. VI. 604. A. anno 959. VI. 622. B.

Carolus a Lotharingia, S. R. E. Cardinalis, Remenſis, anno 1547. X. 418. C.

Dyſcolius Remorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

Ebbo Remenſia, anno 821. IV. 1237. E. damnatus, anno 835. IV. 1385. D. E. reſtitutus, iterumque poſt annum pulſus. IV. 1448. C.

Flavius Remenſis, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. C.

Fulco Remenſis, occiſus. VI. 466. E.

Gerbertus Remenſis, anno 993. VI. 725. C.

Gervaſius Remenſis, anno 1057. VI. 1051. A.

Guido Remenſis, anno 1409. VIII. 107. A.

Guillelmus Remenſis, anno 1223. VII. 130. C.

Guillermus Remenſis, anno 1326. VII. 1531. C.

Henricus Remenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt. med.* 1437. E. 1493. B.

Henricus Remenſia, anno circ. 1232. VII. 200. C.

Heriveus Remenſis, anno 900. VI. 465. E.

Hincmarus Remenſis, anno 847. IV. 1504. A. anno 849. V. 19. C.

Imbetauſius Remenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.

Joannes de Courtenay Remenſis, anno 1270. VII. 653. B.

Joannes Remenſis, anno 1344. VII. 1669. A.

Ludovicus a Guyſia Remenſis, anno 1583. X. 1304. E.

Manaſſes Remenſis, anno 1073. VI. 1205. A. idem *Manaſedus* Remenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.

Manaſſæ Remenſis epiſtola ad Gregorium VII. Papam. VI. 1569.

Protadius archidiac. pro *Mappinio* Remenſi, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.

Nicolaus de Pellevé Remenſia, in Conc. Trid. X. 420. E.

Odalricus Remenſis, anno 962. VI. 627. A. idem *Odelricus* Remenſis, anno 952. VI. 618. D.

Petrus Barbet Remenſis, anno 1277. VII. 751. C. anno 1287. VII. 1129. B.

Philippus du Bec Remenſis, in Conc. Trid. X. 425. B.

Radulphus Viridis Remenſia, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. D.

Rainoldus Remenſis, anno 109— VI. *parte II.* 1655. C.

Reynaldus Remenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C.

Rigobertus Remenſis a Milone ejectus. III. 2026. E. ſede ſua expulſus, &c. V. 1364. E.

Robertus de Courtenay Remenſis, anno 1304. VII. 1264. D. anno 1312. VII. 1349. D.

Romulfus Remenſis, anno circ. 625. III. 571. C.

Samſon Remenſis, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1159. C. anno circ. 1149. VI *parte II. circa med.* 1281. D.

Seulfus Remenſis, anno 923. VI. 561. C.

Sonnatius Remenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. C.

Tilpinus Remorum archiepiſcopus. V. 1382. B.

Wido Remenſis, anno 1049. VI. 1007. D.

Willelmus Remenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.

Wlfarius Remenſis, in Conc. Remenſi, anno 813. IV. 1018. A. idem *Wolfarius* Remenſis archiepiſcopus. V. 1396. D.

REMESSIANENSIS, *in Dacia mediterranea, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ῥεμεσιανά. *Antonino, in Mœſia,* Remiſſana.

Diogenianus Remeſſianenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B.

REPERITANUS, *in Mauritania Caſarienſi.*

Gehanus Reperitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 783. A.

RESPECTENSIS, *in Numidia.*
Quodvultdeus Reſpectenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

RESSIANENSIS, *qui & RESSANENSIS, in Numidia.*
Octavianus Reſſianenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Vigilius Reſſanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

REVALIENSIS, *in Livonia:* Revel: *ſub archiepiſcopatu Rigenſi.*
Joannes Revalienſis, anno 1515. IX. 1799. C.

RH

RHÆDESTI, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ῥαιδεςός. *In Ecthesi, uniti dicuntur epiſcopatus* Ῥαιδέςου ϗ Πανίου.
Joannes Rhædeſti, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.
Nicolaus Rhædeſti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

RHEGINENSIS *archiepiſcopatus, in Calabria Ulteriore:* Reggio. *Plinio, libro* III. *ſect.* X. Rhegium. *An recte in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis,* ὁ Βασίλειος.
Conſtans Rhegii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Gaſpar de Foſſo Rheginus archiepiſcopus, in Conc. Trid. X. 420. D.
Joannes Rhegitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B. in ſexta ſynodo. III. 1426. D.
Leontius Rhegii, in Conc. CP. anno 870. V. 929. A.
Leo Rhegii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Rangerius Regitanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1639. A.
Robertus Rhegienſis, anno 1514. IX. 1733. D.
Thomas Rheginus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

RHESÆNAS, *in Meſopotamia: ubi nummi antiqui leguntur inſcripti,* CEΠ. KOΛ. PHCAINHCIΩN. Septima Colonia Rheſænenſium.
Antiochus Rheſænas, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 315. A. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.

RHENDINÆ, *metropoleos Serviorum.*
Damaſcenus Rhendinæ, anno 1565. X. 1176. C.

RHINOCURORUM, *in provincia Auguſtamnicæ primæ, in limite Ægypti & Palæſtinæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ῥινοκόρουρα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XIV. Rhinocolura.
Hermogenes Rhinocurorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. D.
Zeno Rhinocurorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.

RHYZÆI, vel RHIZÆI *in Ponto Polemoniaco, ubi Ecthesis habet,* ὁ Ῥιζαίου, καὶ νῦν ἐξαρχία.
Joachimus Rhyzæi, anno 1565. X. 1175. E.
Joannes Rhizæi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Nectarius Rhizæi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.

RHODIUS *metropolita provinciæ inſularum Cycladum:* Rhodes. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXVI. Pulcherrima & libera Rhodos. *In nummis antiquis,* ΡΟΔΙΩΝ.
Agapetus Rhodi, in Conc. CP. anno 460. II. 786. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. C. 738. B.
Andreas archiepiſc. Rhodi, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 26. E.
Euphroſynus Rhodienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.
Hellanicus Rhodi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. D.
Joannes Rhodi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 228. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E. Rhodienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Iſaias Rhodienſis, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Iſidorus Rhodi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.
Leo Rhodi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Leontius Rhodi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Michaël Rhodi, in Conc. CP. anno 870. V. 924. B.
Nathanaël Rhodius, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. in Conc. Florent. anno 1439. IX. 423. B.
Nilus Rhodius. V. 1479.
Theodoſius Rhodi, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.

RHOEORUM.
David Rhœorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.

RHOSI, *qui & RHOSOPOLEOS, in Cilicia ſecunda, ex Notitiis Græcis; in quibus eſt ibi* Ῥῶσος, ἀρχιεπισκοπή. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XVIII. Rhoſos.
Antipater Rhoſi, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Antoninus Rhoſi, in Conc. Mopſueſt. anno 550. III. 132. C.
Julianus Rhoſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. D.
Rhoſopolis Ciliciæ. IV. 218. E.

RHUSII. *Vide,* RUSSII.

RI

RIBUENSIS, RIBUNENSIS, & RIPUENSIS: *forte pro* RIPENSIS, *de quo infra.*
Lidac Ribuenſis, anno 948. VI. 607. A.
Lioptarus Ribunenſis. VI. 607. A. idem *Liopdagus* Ripuenſis, anno 948. VI. 605. A.

RIGENSIS *archiepiſcopatus, in Livonia:* Riga: *incolis,* Riig.
Joannes Rigenſis, anno 1409. VIII. 120. D. anno 1415. VIII. 279. B.

RIOPPOLANUS, *forte pro* RAPOLLANUS.
Joannes Rioppolanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. B.

RIPAGORSÆ, *qui & RIPACURTIENSIS, olim in Aragoniæ & Cataloniæ confinio;* la Ribagorça.
Arnulfus Ripagorſæ, anno 1032. VI. 914. E. Ripacurcienſis, anno 10... VI. 1135. E.

RIPENSIS, *in Jutia, Daniæ provincia:* Ripen: *ſub archiepiſcopatu Lundenſi.*
Chriſtiernus Ripenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.
Gunarus Ripenſis, anno 1245. VII. 375. C.
Petrus Ripenſis, anno 1415. VIII. 279. B. 428. E.

RIVENSIS, *in Languedocio ſuperiore:* Rieux: *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*
Joannes du Bourg Rivenſis, anno 1590. X. 1833. A.
P..... Rivenſis, anno 1368. VII. 1803. C.

RO

ROFFENSIS, *in Anglia:* Rocheſter: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Andreas Roffenſis, anno 1439. IX. 425. E.
Beornmodus Roffenſis, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.
Dunnus Roffenſis, in Conc. Clovesh. anno 747. III. 1952. E.
Gillebertus Roffenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.
Godwinus Roffenſis, anno 851. V. 36. E. anno 833. IV. 1378. B.
Gundulphus Roffenſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. D. anno 1102. VI. *parte II.* 1863. C.
Gybmundus Roffenſis, in Conc. Bergamſtedeoſi. III. 1817. D.
Joannes Roffenſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Putta epiſcopus caſtelli Rothſcheſter. III. 1015. D.
Radulfus Roffenſis, poſtea Cantuarienſis, ſub Paſchali II. Papa. VI. *parte II.* 1849. C. 1850. A.
Siwardus Hroſenſis, anno 1072. VI. 1174. D.
Thomas Roffenſis, anno 1382. VII. 1892. B.
Tobias Roffenſis, in Conc. Becanceldæ, anno 694. III. 1805. D.
Walterius Roffenſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.
Wermundus Roffenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D. idem *Wærmund* Hroſrenſis, in Conc. Clovesh. IV. 970. B.

ROMA, CAPUT MUNDI. *Indicem Summorum Pontificum, quorum decreta exſtant in his voluminibus ſuperius dedimus. Apponi etiam hic Donatiſtam, Indicis leges poſcunt.*
Felix urbis Romæ, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. C.

ROSCELLENSIUM, *hoc eſt, Comitatus Ruſcinonis, ſive Ruſcinonenſium;* du Rouſſillon: *qui dictus eſt etiam* Elnenſis: *poſtea* Perpinianenſis: Perpignan: *Vide præterea,* ELENENSIS.
Audeſindus Roſcellenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. C.

ROSCHILDENSIS, *in Zelandia Daniæ, inſula:* Roſckild: *ſub archiepiſcopatu Lundenſi.*
Joannes Roſchildenſis, anno 1425. VIII. 1029. C. anno 1434. VIII. 1627. E.
Nicolaus Stigothus Roſchildenſis, anno 1245. VII. 375. C.

ROSELLANUS, *olim in Hetruria* : Roſelle. *Plinio, lib.* III. *ſect.* VIII. Ruſellana Colonia.
Baldinius Roſellanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Creſcentius Roſellenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Dodo Roſellanus, anno 1061. VI. 1076. B. anno 1074. VI. 1235. B.
Girardus Roſellanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Radaldus Roſilienſis, anno 967. VI. 652. D.
Raupertus Ruſſellenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Raynerius Roſelenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Theodorus Roſellanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Valerianus Roſellenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.
Vitalianus Ruſellanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.

ROSSANENSIS *archiepiſcopatus, in Calabria citeriore* : Roſſano.
Joannes Bapt. Caſtaneus archiepiſc. Roſſan. poſtea Urbanus VII. In Conc. Trident. X. 420. A.
Paulus Æmilius Verallus Roſſanenſis archiepiſcopus, poſtea epiſcopus Caputaquenſis : in Conc. Trid. X. 420. A.
Valerianus Roſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.

ROSSENSIS, *in Hibernia* : Roſſ : *ſub archiepiſcopatu Caſſilienſi.*
Thomas Oyerlaithe Roſſenſis, in Conc. Trid. X. 428. A.

ROSSENSIS, *in Scotia* : Roſſe : *ſub archiepiſcopatu Santandreano.*
Gregorius Roſſenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

ROTARIENSIS, *in Numidia.*
Victor Rotarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. D.

ROTENSIS, *olim in Aragonia : junctus poſtea Ilerdenſi*, Lerida.
Arnulfus Rotenſis, anno 1038. VI. 918. A. anno 1060. VI. 1075. B.

ROTENENSIS. *Vide*, RUTENENSIS.

ROTSCHESTER. *Vide*, ROFFENSIS.

ROTHEBURGENSIS, *qui &* Ratzeburgenſis, *in Saxonia inferiore* : Ratzeburg : *ſub archiepiſcopatu Bremenſi.*
Henricus Rotheburgenſis, anno 1515. IX. 1782. D.

ROTOMAGENSIS *archiepiſcopatus, in Gallia* : Rouen.
Ægidius Rotomagenſis, anno 1312. VII. 1349. C.
Ansbertus Rotomagenſis, in Conc. Rotomag. anno 682. III. 1727. D.
Audoënus Rotomagenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 931. B.
Avitianus Rotomagenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. B.
Euſebius Rotomagenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Flavius Rotomagenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. B.
Germanus Rotomagenſis, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C.
Gildaredus Rotomagenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Goffredus Rotomagenſis, anno 1118. VI. *parte II.* 1949. A.
Guillelmus Rotomagenſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D.
Guillelmus Rotomagenſis, anno 1279. VII. 766. C.
Gunthboldus Rotomagenſis, anno 846. IV. 1480. C. V. 661. E.
Hugo Rotomagenſis, anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1162. A.
Joannes Rotomagenſis, anno 876. VI. 173. E. anno 878. VI. 35. A.
Joannes Rotomagenſis, anno 1072. VI. 1179. D.
Joannes Rotomagenſis, anno 1424. VIII. 1110. D.
Ludovicus Rotomagenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
Malgerius Rotomagenſis, anno 1050. VI. 1011. C.
Maurilius Rotomagenſis, anno 1063. VI. 1141. C.
Paulus Rotomagenſis, anno 849. V. 19. D. anno 853. V. 52. D.
Petrus Rotomagenſis, anno 1335. VII. 1603. D.
Prætextatus Rotomagenſis, in Concilio Pariſ. anno 557. III. 340. B. in Conc. Turon. anno 567. III. 367. A.
Raynardus Rotomagenſis, anno 833. IV. 1372. E.
Remedius Rodomæ, anno 765. III. 2010. D.
Rodulphus Rotomagenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1999. C. alibi *Gofridus* appellatur.
Rotrodus Rotomagenſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1631. B.
Ruricus Rotomagenſis, anno 852. V. 40. A.
Walterus Rotomagenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1905. B.
Wenilo Rotomagenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Wido Rotomagenſis, anno 900. VI. 465. E. Wito. 547. A.
Willebertus Rotomagenſis. IV. 1255. A.
Willelmus Rotomagenſis, anno 1081. VI. 1477. anno 11— VI. *parte II.* 1846. D.

R V

RUBICARIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Paulinus Rubicarienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

RUBILANENSIS, *qui &* RUBILOCENSIS; *nunc in diœceſi Ratiſponenſi, ex vita S. Wolfgangi, die* XXXI. *Octobris, num.* XXXV. *apud Surium.*
Reginaldus Rubilanenſis, anno 969. VI. 681. B. idem *Reginoldus* Rubilocenſis, anno 967. VI. 654. E.

RUCUMENSIS, *qui &* A-RUCUMMA, *&* A-RACUMA : *in provincia Africæ Proconſulari.*
Lucianus a Rucumma, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. A.
Maximus Rucumenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.

S. RUFINÆ, *in Patrimonio S. Petri, unitus epiſcopatui Portuenſi. Vide etiam*, PORTUENSIS, *&* SILVÆ CANDIDÆ.
Adalbertus S. Rufinæ Silvæ Candidæ, anno 1098. VI. *parte II.* 1757. C.
Petrus S. Rufinæ, anno 1037. VI. 916. B.
Theodewinus ſanctæ Rufinæ, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1238. C.
Tituinus S. Rufinæ, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1180. D.

RUFINIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Donatus Rufinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Marianus Ruſianenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.

RUREMUNDENSIS, *in Belgio* : Ruremonde : *ſub archiepiſcopatu Mechlinienſi.*
Henricus Ruremundenſis, anno 1607. X. 1568. B.
Wilelmus Lindanus Ruremondenſis, anno 1570. X. 1206. A.

RUSADITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi. Eſt apud Plinium, libro* V. *pag.* 530. Ruſazus colonia Auguſti.
Idonius Ruſaditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

RUSFENSIS, *idem* RUSPENSIS, & RUFENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Felicianus Ruſpenſis, in Conc. Carthag. anno 534. II. 1177. A.
Julianus Ruſpenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.
Stephanus Ruſfenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

RUSGONIENSIS, *ſive* RUSGUNIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.* Colonia Auguſti Ruſconia, *a Plinio in Mauretania appellatur, libro* V. *pag.* 530.
Bonifacius Ruſgunienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 784. E.
Numerianus Ruſgonienſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.

RUSELLENSIS. *Vide*, ROSELLANUS.

RUSICCADIENSIS, *in Numidia.*
Fauſtinianus Ruſiccadenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. B.
Junior Ruſiccadienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Verulus a Ruſiccade, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. B.

RUSPITENSIS, *in Byzacena Africæ provincia. Apud Plinium, libro* V. *pag.* 535. *inter duas Syrtes* Ruſpina *eſt.*
Secundus Ruſpitenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. A.

RUSSIÆ, *quæ in ditione Moſcovitici Ducis eſt.*
Iſidorus Ruſſiæ, vicem tenens Patriarchæ Antiocheni, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. B. &c.

RUSSII metropolita. *Vide*, TOPERI. *ἡ Ῥώσια inter metropoles recenſet etiam Διατάξεως Leonis Sapientis.*
Joannes Ruſſii, in Conc. CP. anno 870. V. 924. E.
Tryphon Rhuſii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

RUSTICIANENSIS, *in Numidia.*
Donatus Ruſticianenſis, in Conventu

Afric. anno 484. II. 871. C.
Leontius Ruſticianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. B.

RUSUBICCARIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Conſtantius Ruſubiccarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.

RUSUBIRITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Felix Ruſubiritanns, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

RUSUCENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Creſconius Ruſucenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. A.

RUSUCCURRENSIS, ſive RUSUCCURRITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Fortunatianus Ruſuccurritanus, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Metcun Ruſuccuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.
Ninellus Ruſuccurrenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1250. D.
Optatus Ruſuccuritenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. B.

RUTRNENSIS, *in Aquitania orientali:* Rodez : *ſub archiepiſcopatu Albienſi.*
Aimarus Ruthenenſis, anno 876. VI. 174. E.
Dalmatius Rutenenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D. Rutenicus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.
Guillelmus Rothenenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Hugo Ruthenenſis, anno 1102. VI. *parte II.* 1733. B.
Hugo Rutenenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.
Petrus Ruthenenſis, anno 1052. VI. 1030. E. anno 1080. VI. 1588. C.
Petrus Ruthenenſis, anno 1313. VII. 1739. A.
Quintianus Rutenus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B. Aurelian. 1012. D.
Raymundus Rotenenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. B.
Raimundus Rutenenſis, anno 1286. VII. 962. D.
Verus Rutenenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.

S

SABINENSIS, *unus e ſex qui ſunt antiquioribus Cardinalibus adtributi:* la Sabina, *in Campaniæ Romanæ confinio.*
Ægidius Card. Sabinenſis. IX. 1755. C.
Bernardinus Sabinenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1517. IX. 1840. C.
Bertrandus Sabinenſis, anno 1274. VII. 687. D.
Cencius Sabinenſis, anno 1111. VI. *parte VI.* 1901. C.
Conradus Sabinenſis, anno 1142. VI. *parte II. circa med.* 1170. A. Savinæ, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. C.
Creſcentius Sabinenſis, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.
Dulcitius Sabinenſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. B.
Feliciſſimus Sabinenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Gregorius Sabinenſis, anno 1158. VI. *parte II. circa med.* 1366. A.
Guillermus Sabinenſis, anno 1322. VII. 1463. B.
Humbaldus Sabinianus, anno 1093. VI. *parte II.* 1677. B. idem *Ubaldus* Sabinenſis.
Joannes Sabinenſis, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Sabinenſis, anno 1015. VI. 820. C.
Joannes Savinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Sabinenſis, anno 1409. VIII. 7. C.
Jordanus Sabinenſis, anno 1432. VIII. 1139. B. anno 1437. IX. 707. B. Cardinalis Urſinus, epiſc. Sabinenſis, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. D.
Martinianus Sabinas, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Petrus Sabinenſis, anno 1305. VII. 1277. A.
Samuël Sabinenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Sergius Sabinenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B. in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Ubaldus Sabinenſis, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.

SABRATENSIS, *in Tripolitana Africæ provincia. Plinio, libro* v. *pag.* 535. Sabrata contingens Syrtim minorem.
Leo Sabratenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.
Nados Sabratenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. C.
Pompeïus Sabratenſis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. E.

SAEOS, *ſive* SAENSIS, *in provincia Ægypti primæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σάις. Saïten nomon *Plinius habet, libro* v. *ſect.* IX.
Adelphius Saenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. D. 1530. B.
Paphnutius Saëos, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.

SAGALASSENSIS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σαγαλασσός. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXIV. Sagaleſſos.
Donatus Saïenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C.
Fonteïanus, al. *Frontinianus* Sagalaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. Sagalaſſenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Georgius Sagalaſſi, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.
Ionius Sagalaſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Leo Sagalaſſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C. in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.

SAGIENSIS, *qui &* SAIENSIS, *in Normannia :* Seez : *ſub archiepiſcopatu Rotomagenſi.*
Amlacarius Sagenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Aunobertus Sagienſis, in Conc. Rotomag. anno 688. III. 1728. D.
Hildebrannus Sagenſis, anno 853. V. 53. B. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. C. idem *Hildeprandus* Sagienſis, anno 878. VI. 40. B.
Ingelnonus Sagienſis, anno 833. IV. 1373. B.
Joannes Sagienſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Ivo Sagenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Leudebaudis Sagenſis, in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 368. A. idem *Leudobaudis* Sagenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Ludovicus du Moulinet Sagienſis, anno 1581. X. 1255. D.
Paſſivus Sagienſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. D. Sagenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A.
Petrus du Val Sagienſis, in Conc. Trid. X. 422. A.
Robertus Sagienſis, anno 1072. VI. 1177. E. anno 1074. VI. 1518. D.
Saxobodus Sagenſis, anno 847. IV. 1504. E. idem Saïenſis, anno 849. V. 19. D. anno 852. V. 40. A.
Serlo Sagienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1743. D.

SAGONENSIS, *in inſula Corſica :* Sagona : *ſub archiepiſcopatu Piſano in Hetruria.*
Auguſtinus Sagonenſis, anno 1514. IX. 1735. C.
N.... Sagonenſis, de Corſica, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.

SAGUNTINUS, *ſive* SEGUNTINUS, *in Caſtella nova :* Siguenza : *ſub archiepiſcopatu Toletano. Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Saguntia.
Alphonſus Seguntinenſis, anno 1339. VII. 1636. E.
Egica Seguntienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Ella Segontienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Gundericus Segontienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Iſdiſclus Segontienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Odelricus Seguntinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Petrus Seguntinus, anno 1565. X. 1147. C.
Protogenes Saguntinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E. Segontienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 545. E.
Simon Seguntinus, anno 1302. VII. 1253. D.
Ubidericus Segontienſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. A. Segontinus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.

SAIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Donatus Saïenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C.

SAL

SALAMINENSIS, *in inſula Cypro : ubi Plinio, libro* v. *ſect.* XXXV. Salamis *eſt. In nummis antiquis,* ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ.
Gelaſius Salaminenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.

De Salaria, *in Bætica, ſitu ignoto.*
Januarius de Salaria, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.

Salditanus, *in Mauritania Sitifenſi.*
Paſchaſius Salditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

Salernitanus *archiepiſcopatus, in Principatu citeriore, regni Neapolitani:* Salerno: Salerne. *Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Salernum.
Alphanus Salernitanus, anno 1080. VI. 1458. C. anno 1092. VI. *parte II.* 1638. B.
Aſterius Salernitanus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. A.
Gaſpar Cervantes de Gaëta Salernitanus, in Conc. Trid. X. 420. D.
Gaudentius Salernitanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Joannes Salernitanus, anno 964. VI. 632. D.
Joannes Salernitanus, anno 1046. VI. 923. A. anno 1051. VI. 964. C.
Leo Salernitanus, anno 761. III. 2002. E.
Luminoſus Salernitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Marcus Antonius Columna Salernitanus, in Conc. Trid. X. 420. D.
Raynaldus Salernitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.
Romualdus Salernitanus, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1653. D.
Ulphanus Salernitanus, anno 1059. VI. 1066. E.

Salmanticensis, *in regno Legionis:* Salamanca: Salamanque: *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Berengarius Salamanticenſis, anno 1143. VI. *parte II. circa med.* 1232. C.
Dulcidius Salmanticenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.
Egeredus Salmanticenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. B. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Franciſcus Salamanticenſis, anno 1517. IX. 1838. D.
Hiccila Salmanticenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Holemundus Salmanticenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Jovila Salmanticenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. E.
Juſtus Salmanticenſis, in Conc. Emerit. anno 666. III. 1008. A.
Laurentius Salmanticenſis, anno 1335. VII. 1965. D.
Leuterius Salmanticenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Petrus Gonzalez de Mendoza Salmanticenſis, in Conc. Trid. X. 427. A.
Providentius Salmanticenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Teveriſtus Salmanticenſis, anno 610. III. 550. A.

Salonitanus, *olim in Dalmatia. Plinio, libro* III. *ſect.* XXVI. Salona Colonia.
Honorius Salonitanus epiſcopus. III. 178. D.
Joannes Salonitanus, anno 879. VI. 57. D.

Salpensis, *ſive* **Salpitanus**, *olim in confinio Capitanatæ & terræ Barenſis:* Salpe: *nunc unitus archiepiſcopatui Tranenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XVI. oppidum Salapia.
Palladius Salpinas, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Paulus Salpitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. B.
Thomas de Stella epiſc. Salpenſis, in Conc. Trid. X. 48. A.

Saltuum Theſſaliæ.
Perebius Saltuum Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. E. 1528. A.

Saluntianensis, *forte a Salentinis Italiæ populis, de quibus Plinius, libro* III. *ſect.* XVI.
Joannes Saluntianenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.

Salutiarum, *in Pedemontio:* Saluzzo: *Gallis*, Saluces: *a juriſdictione archiepiſcopi Taurinatis immunis.*
Archintus (Philippus) epiſc. Salutiarum, in Conc. Trid. X. 46. C.
Sixtus Salutiarum, anno 1514. IX. 1735. A.

Saltzburgensis, *qui &* **Juvavensis** *dictus eſt, archiepiſcopatus, Bavariæ metropolita:* Saltzburg.
Conradus Juvavenſis, anno 1100. VI. *parte II.* 1884. A. Salzburgenſis, anno circ. 1134. VI. *parte II. circa med.* 1178. E. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. A. idem *Chunradus* Salzburgenſis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1669. D. 1671. 1672. B.
Chunradus Saltzburgenſis, anno 1289. VII. 1164. E.
Dimo Saltzburgenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1713. C.
Eberardus Saltzburgenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1246. C.
Egilolphus Juvavenſis, anno 936. VI. 577. E.
Fridericus Salzburgenſis, anno 967. VI. 651. E. anno 972. VI. 689. C. Juvavenſis, anno 975. VI. 699. B.
Fridericus Saltzburgenſis, anno 1274. VII. 721. D.
Gebehardus Saltzburgenſis, anno 1070. VI. 1111. C. idem *Geboardus.* 1220. D. Juvavenſis, anno 1071. VI. 1169. C.
Geroldus Juvavenſis, anno 948. VI. 604. D.
Hartungus Juvavenſis, anno 1006. VI. 771. C.
Hebehardus Saltzburgenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
Heroldus Saliſburgenſis, anno 946. VI. 599. B. anno 967. VI. 651. E.
Pilgrinus Saltzburgenſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Theotmarus Juvavenſis. VI. 126. A. anno 901. VI. 483. C.

SAM SAN

Sambiensis, *olim in Polonia:* Szamland: *nunc unitus epiſcopatui Varmienſi: utroque exempto a juriſdictione archiepiſcopi Gneſnenſis.*
Henricus Sambienſis, anno 1409. VIII. 108. B.

Sami, *in provincia inſularum Cycladum, ſub metropolita Rhodio: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σάμος. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXXVII. Samos libera. *In nummis antiquis:* CAMIΩN.
Heraclius Sami, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Iſidorus Sami, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.

Samninus, *ubi Samnites, Italiæ populi, de quibus Plinius, libro* III. *ſect.* XVII.
Marcus Samninus, in Conc. Rom. anno 502. II. 981. B.

Samosatenus, *in Euphrateſia Syriæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σαμόσατα μητρόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XX. Commagenes caput Samoſata. *In nummis antiquis*, CAMOCATEΩN MHTPOΠOΛ. KOMμαγηνῆς.
Antiochus Samoſatenus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. C.
Euſebius Samoſatenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E. in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. B.
Piperius Samoſatenus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Rufinus Samoſatæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A.

De Sanafer, *olim in Sardinia.*
Bonifacius de Sanafer, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.

Sanai. *Vide*, **Synnai.**

Saniciensis, *in Delphinatu:* Senez: *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi.*
Bertrandus Senecenſis, anno 1326. VII. 1493. E. Seneſienſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Joannes Clauſſe Senecenſis, ſive Sanicienſis, in Conc. Trid. X. 427. E.
Marcellus de Sanetio, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Simplicius de Saneſio, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B. Saneſienſis, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 329. A.
Ugo Senacienſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Vigilius a Senecio, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.

Santonensis, *in Aquitania:* Saintes: *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Abbo Santonenſis, anno 989. VI. 718. B.
Ademarus Santonenſis, anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C.
Ademarus Carbonelli Santonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Arnoldus Santonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Arnulfus Santonenſis, anno 1040. VI. 918. B.
Bernardus Santonenſis, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1283. C.
Ernolfus Santonenſis, anno 106.. VI. 1114. D.
Euſebius Santonicus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. B.
Freculphus Sanctonicenſis, anno 862. V. 554. D.
Gaufridus de S. Bricio Santonenſis, an-

no 1280. VII. 845. C. Xantonenſis, anno 1284. VII. 973. B. D.
Godemarus Xantonenſis, anno 1068. VI. 1160. C.
Guilielmus Santonenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1988. B.
Iſo Santonenſis, anno 1000. VI. 763. C.
Leontius Santonenſis, anno circ. 630. III. 571. D.
Michaël Raoul Santonenſis, anno 1624. XI. 112. A.
Nicolaus le Cornu Santonenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Palladius Santonicus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. D.
Petrus Santonicus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Petrus Santonenſis, anno 1109. VI. *parte II.* 1896. B.
Ramnulfus Santonenſis, anno 1095. VI. *parte II.* 1743. A. idem *Ramulfus* Santonenſis, anno 111.. VI. *parte II.* 1734. D.
Trojanus Santonenſis. II. 1434.

SAONENSIS. *Vide*, SAVONENSIS.

SARACENORUM, *in Arabia.*
Auxilaus Saracenorum, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. E.
Euſtathius Saracenorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. E.
Timotheus Saracenorom, in Conc. CP. anno 449. II. 174. A.

SARDICENSIS, *in Dacia mediterranea, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Σαρδικὴ μητρόπολις. *Eadem* Τεσαδίτζη *Balſamoni*, Τεσαδίτζα *Zonaræ, in can.* v. *CP. Turcis aliiſque*, Sophia. *In nummis antiquis*, CEPΔIKHC.
Julianus Sardicenſis e Dacia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1533. A. 1578. C.
Protogenes Sardicenſis, in Concilio Nicæno, anno 325. I. 320. B. 423. C. in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. B.
Exſunus Sardicæ, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.

SARDINIÆ *inſulæ*, la Sardaigne.
Cſenatus Sardiniæ epiſcopus, in ſexta ſynodo. III. 1435. C.
Thomas Sardiniæ, in ſeptima ſynodo. IV. 458. D.

SARDIUM, *in Lydia, cujus eſt in Notitiis Græcis*, Σάρδεις μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* xxx. Celebratur Lydia Sardibus, &c. *In nummis antiquis*, CAPΔIANΩN. & CAPΔIC ACIAC ΛΥΔIAC. ΕΛΛΑΔΟC. A. (*hoc eſt*, prima) MHTPOΠOΛIC.
Artemidorus Sardienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Ætherius Sardanæ civitatis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E. idem *Eutherius* Sardenſis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. B. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. C.
Dionyſius Sardium, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C.
Euthymius Sardenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. B.
Florentius Sardenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. C. Sardeurum Lydiæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. C.
Julianus Sardianus, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Mæonius Sardenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1527. D.
Marinus Sardium, in ſexta ſynodo. III. 1426. E.
Petrus Sardenſis, cognomento Δείλαιος. V. 961. C.
Theophylactus Sardium, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.

SAREANENSIS. *Vide*, SCARDONENSIS.

SARISBURIENSIS, *qui & SARUM, in Anglia*, Salisbury : *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Ægidius de Bridfort epiſcopus Sarum, anno 1256. VII. 495. E.
Hermannus Sarisberienſis, anno 1075. VI. 1557. B.
Hubertus Salisbirienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.
Jocelinus Saresberienſis, anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. E.
Radulfus Sarum, anno 1382. VII. 1892. B.
Reginaldus Saresberienſis, anno 1160. VI. *parte II. circa med.* 1397. B.
Ricardi Poore Sarum epiſcopi Conſtitutiones. VII. 87.
Robertus Sarum, anno 1332. VII. 1555. B. Saresborienſis, anno 1342. VII. 1655. B.
Robertus Sarisberienſis, anno 1409. VIII. 98. E. Saresbirienſis, anno 1415. VIII. 279. A. 311. A.
Rogerus Sarisberienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B. anno 1139. Ibid. 1217. B.

SARIPHÆUS, *in Palæſtina, ſub Patriarcha Hieroſolymitano.*
Stephanus Sariphæus, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1418. C.

SARLATENSIS, *in Aquitania* : Sarlat : *ſub archiepiſcopatu Burdegalenſi.*
Ludovicus de Salignac Sarlatenſis, anno 1583. X. 1382. A.

SARNENSIS, *in Principatu citeriore, regni Neapolitani* : Sarno : *ſub archiepiſcopatu Salernitano.*
Joannes Sernenſis, (*pro* Sarnenſis) in Italia : anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.

SARSINATENSIS, *in Romandiola* ; Sarſina : & Saſſena, *vel* Saſſina, *ſub archiepiſcopatu Ravennate. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Sarſinates.
Albardus Sarſinas, anno 997. VI. 754. C.
Donatus Saſſinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.
Galeſius Sarſinatenſis, anno 1512. IX. 1582. D.
Gratia Saſſinas, anno 1270. VII. 651. E.
Henricus Saxenatenſis, anno 1286. VII. 950. A.
Joannes Sarſinatenſis, anno 969. VI. 681. A.
Joannes Sarſinatenſis, anno 1513. IX. 1707. D.

SARZANENSIS, *in Hetruria, ſed ditionis Genuenſium* : Sarzana : *a juriſdictione archiepiſcopi Piſani exemptus.*
Simon de Nigri Sarzanenſis, in Conc. Trid. X. 427. D.

SAS SAT

SASIMORUM, *in Cappadocia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Σάσιμα.
Ambroſius Saſimæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 751. A.
Conſtans Saſimorum, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Stephanus Saſimorom, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.

SASSINAS. *Vide*, SARSINATENSIS.

SATAFENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Creſces Satafenſis, in Convento Afric. anno 484. II. 875. D.

SATAFENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Adeodatus Satafenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Feſtus Satafenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.
Urbanus Satafenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C. 1099. B.

SATALENSIS, *in Armenia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σάταλα.
Andreas Salenus, (*pro* Satalenus,) in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Dorotheus presb. tenens locum Anatolii Satalorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. D.
Epiphanius Satalenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 743. B.
Evethius Satalenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Gregorius Jutaleorum, (*pro*, Sataleorum :) in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Julianus Satalæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. E.
Philippus Satalorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

SATRIANENSIS, *in Principatu Citeriore ; regni Neapolitani* : Satriano : *unitus Campanienſi, ſub archiepiſcopatu Compſano.*
Camillus Mentuatus epiſc. Satrianenſis, in Conc. Trid. X. 64. B.
Petrus Satrianenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. D.

SAV SAX

SAVONENSIS, *in ditione Genuenſi* : Savona, & Saona : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi.*
Ambroſius Fliſcus Savonenſis, anno 1576. X. 947. A.
Cæſar Savonenſis, anno 1579. X. 1095. A.
Carolus Grimaldus Savonenſis, in Conc. Trid. X. 428. D.
Dominicus Grimaldus Savonenſis, anno 1582. X. 1139. C.
Guido Savonenſis, *ſive* Saonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Philippus Saonenſis, anno 1409. VIII. 102. A.
Thomas Saonenſis, anno 1515. IX. 1800. B.

SAXENATENSIS. *Vide*, SARSINATENSIS.

SAXONUM ORIENTALIUM, OCCIDENTALIUM, AUSTRALIUM, *in Anglia.*
Adelrac Saxo, anno 963. VI. 627. B.
Cedde Saxonum Orientalium epiſcopus, in Conc. Cantuar. anno 685. III. 1758. B.
Agilbertus Occidentalium Saxonum epiſcopus, anno 664. III. 994. A.
Lutherius epiſcopus Occidentalium Saxonum. III. 1015. D.
Bernegus auſtralium Saxonum epiſcopus, circ. an. 890. VI. 425. B. *Bernedus. Ibid.* D.

SC

SCALENSIS, *in Principatu Citeriore, regni Neapolitani :* Scala : *unitus Ravellenſi : a juriſdictione archiepiſcopi Amalphitani exemptus.*
Ferdinandus Scalenſis, anno 1512. IX. 1609. B.

SCAMPENUS, *in Epiro nova, ex Notitia Græca. in qua ibi* Σκάμπα *ponitur.*
Artemius Scampenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 767. C.

SCARDONENSIS, *in Dalmatia, ditioni Venetæ :* Scardona : *ſub archiepiſcopatu Spalatenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XXVI. Scardona.
Michaël Scardonenſis, in Dalmatia, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.
Theodorus Sareatenſis, (*pro* Scardonenſis:) anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.

SCARENSIS, *in Suecia :* Scara : *ſub archiepiſcopatu Upſalenſi.*
Siggo Scarenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

SCARPHIENSIS, *in provincia Peloponneſi, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Σκάρφεια. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XII. *in Locris Epicnemidiis,* Scarphia. *At libro* IV. *ſect.* XX. *Scarphia eſt inſula ex adverſo Atticæ.*
Cyriacus Carphienſis, (*pro* Scarphienſis :) in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Zoilus Scarphiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.

SCEBATIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Victorinus Sebatianenſis, (*pro,* Scebatianenſis :) in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

SCEPSEOS, *in Helleſponto, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Σκῆψις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXXII. Palæſcepſis : *&* Regio Scepſis, *in Æolide. In nummis antiquis,* ΣΚΗΨΙΩΝ.
Athanaſius Scepſeos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. A. 1530. C.
Polytenus Scepſii, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. B.

SCHEDIENSIS, *in provincia Ægypti primæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σχεδία. Nomon Menelaïten *Plinius habet, libro* V. *ſect.* IX.
Agathodæmon Schediæ & Menelaïtæ, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D.
Athas Schedienſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

SCHIREBURNENSIS, *olim in Saxonum orientalium Angliæ regione : tranſlatus deinde Sariſburiam : de qua dictum eſt ſupra.*
Alfredus Schireburnenſis, anno 948. VI. 616. A.
Edelſinus Schireburnenſis, anno 991. VI. 713. C.
Elſtanus Schireburnenſis, anno 851. V. 36. D. idem *Alhſtanus* Schireburnenſis, anno 855. V. 113. B. idem *Adelſtanus* Shireburnenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Hermannus Siraburnenſis, anno 1072. VI. 1174. C.
Werſtanus Schirebornenſis, anno circ. 890. VI. 425. B.
Wigberth Sciraburnenſis, in Conc. Clovesh. IV. 969. B.

SCIATENSIS, *in Cycladibus inſulis una eſt,* Sciathos *a Plinio nuncupata, libro* IV. *ſect.* XXIII. *In Notitia Græca provinciæ Theſſaliæ adſcribitur* Σκίαθος νῆσος.
Demetrius Sciatenſis, in Conc. Rom. anno 531. II. 1112. E.

SCILITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Fauſtinus Scilitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. D.
Pariator Scilitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.
Poſſidonius, (qui & *Poſſidius,*) Scilitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. D.

SCINORUM Mandrorum, *in Ægypto : forte pro* CYNORUM, *ut dictum eſt ſuo loco. Vide,* CYNOPOLITES.
Petrus Scinorum Mandrorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

SCISCIENSIS, *verius* SISCIENSIS, *olim in Pannonia : hodie* Siſſek, *in Croatia. Plinio, libro* III. *ſect.* XXVIII. Siſcia. *Et in nummis antiquis ſimiliter,* SISCIA.
Conſtantius Sciſcianenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A.
Marcus Sciſcienſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 653. A.

SCODRINÆ civitatis, *quæ nunc* Scutarenſis *dicitur :* Scutari : *in Albania, olim in Dalmatia : ſub archiepiſcopatu Antibarenſi: In Notitia Græca* Σκόδρα μητρόπολις.
Petrus Scuarienſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.
Senecion Codrinæ, (*pro* Scodrinæ :) in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1528. A.

SCOLEGESIENSIS, *olim in Anglia.*
Weohthun Scoleſegienſis, in Conc. Clovesh. IV. 970. C.

SCONIGINENSIS, *idem fortaſſis ac* SCOLEGESIENSIS.
Gundenis Sconiginenſis, anno 1409. VIII. 102. C.

SCOPELORUM, *in provincia Theſſaliæ, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Σκόπελος νῆσος. *Vel potius urbs Thraciæ eſt, cujus meminit Cantacuzenus, lib.* I. *cap.* LVII.
Bardanius Scopelorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

SCUPENSIS, *Bulgariæ metropolis, Joanni Curopalatæ, in Michaële Paphlagone, pag.* 105. *In Notitia Græca, Dardaniæ & ſuperioris Mœſiæ* Σκούπων μητρόπολις. *Cantacuzeno, libro* IV. *cap.* XIX. Σκοπίων *archiepiſcopatus.*
Urſicinus Scupenſis, in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.

SCYLLACII, *qui &* SQUILLACENSIS, *in Calabria Ulteriore :* Squillace : *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*
Auguſtinus Squillacinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Demetrius Scylacii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B. in Conc. CP. anno 870. V. 928. E.
Gaudentius Scyllacenus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Paulus Scylletienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. E.
Vincentius Squilacenſis, anno 1513. IX. 1708. B.

SCUARIENSIS, *pro* SCUTARIENSIS. *Vide,* SCODRINÆ.
SCYTHIÆ metropolitanus, *hoc eſt, archiepiſcopus* Tomitanus. *In Notitiis Græcis,* Τόμοι μητρόπολις. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. Tomi, *in Ponti litore. In nummis antiquis,* ΤΟΜΕΩΣ ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ.
Paternus Scythiæ provinciæ metropolitanus, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. B.
Theotimus Scythiæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 709. D.
Timotheus a Scythia, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1530. C.

SCYTHOPOLITANUS, *in Palæſtina ſecunda, cujus eſt in Notitiis Græcis,* Σκυθόπολις μητρόπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XVI. Scythopolis.
Joannes Scythopolitanus bonæ memoriæ. *Agatho Papa.* III. 1103. B.
Patrophilus Scythopolis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.
Saturninus Scythopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Theodoſius Scythopolitanus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. A. in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.
Valens Scythopolitanus, in Conc. Sardic. anno 347. I. 654. A. 656. B.

SE

SEBARGENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Reſtitutus Sebargenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

SEBASTIÆ, *in Armenia prima, cujus eſt in Notitiis Græcis,* Σεβάστεια μητρόπολις. *Hæc eſt Plinio. libro* VI. *ſect.* III. Sebaſtia in Colopena *Ponti regione.*
Eulogius Sebaſtenus ex Armenia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Euſtathius Sebaſtenus, in Conc. Rom. anno 366. I. 743. C. I. 794. E.
Joannes Sebaſtiæ Armeniæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B. Sebaſtiæ metropolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. D.
Leontius Sebaſtiæ, in ſynodo Trullana. III. 1699. B.

Rufinus

Rufinus Sebaſtæ, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.

SEBASTENUS, *in Palæſtina prima, ubi in Notitia Græca* Σεβαςὴ *ἀρχιεπισκοπὴ* *eſt.* Hæc Sebaſte in monte *Plinio eſt, libro* v. *ſect.* XIV. *olim* Samaria. *In nummis antiquis*, CEBACTHNΩN CYPIAC.
Albertus Sebaſtenſis, anno 1513. IX. 1673. C.
Conſtantinus Sebaſtæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.
Euſebius Sebaſtes Palæſtinæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Marius Sebaſtenus, e Palæſtina, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. B.
Pelagius Sebaſtenſis, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. C.
Priſcianus Sebaſtenſis e Palæſtina, in Conc. CP. anno 381. I. 813. E.
Radulfus Sebaſtenus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. A.
Zacharias Sebaſtenſis, anno 1517. IX. 1839. A.

SEBASTÆ, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis antiquis, ex quibus eſt ibi* Σεβαςὴ; *& in Ecktheſi,* ἡ Σεβαςηνῶν.
Anatolius Sebaſtæ, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Auxentius Sebaſtienſis, (*al.* Selymbrienſis) in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.
Conſtantinus Sebaſtæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Euthymius Sebaſtæ, in Conc. CP. anno 870. V. 927. D.
Modeſtus Sebaſtenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Plato Sebaſtæ Pacatianæ, in Trullana ſynodo. III. 1707. E.

SEBASTÆ, *in Iſauria, quæ in Notitiis Græcis* Ἰουλιοσεβαςὴ, *in una* Ἡλιοσεβαςὴ *ſcribitur.*
Sebaſtianus Sebaſtæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. D.

SEBASTÆ, *in Cilicia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σεβαςὴ. *Hæc in nummis antiquis eſt*, CEBACTH IEP. AYTON. NAYAPX.
Alexander Sebaſtæ Tarſi, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. B. 270. B. Sebaſtæ Ciliciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
Valerianus Sebaſtienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

SEBASTOPOLEOS, *in Armenia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi eſt* Σεβαςόπολις. *Eadem Plinio, libro* VI. *ſect.* III. in Colopena *regione Ponti* Sebaſtopolis *eſt.*
Cecropius Sebaſtopolis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. A.
Conſtans Sebaſtopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. D.
Gregorius Sepaſtopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 743. B.
Photius Sebaſtopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.

SEBENNYTI, *in provincia Ægypti ſecundæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σεβεννύτου. *Plinius, libro* v. *ſect.* IX. *habet* Sebennyten nomon. *In nummis antiquis*, CBBEN.
Auſonius Sebennyti, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. *Auxonius.* 272. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.

SEBERIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Victorinus Seberianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

SEBONENSIS, *olim ſub archiepiſcopatu Salzburgenſi.*
Wiſundus Sebonenſis, anno 936. VI. 577. E.
Zacharias Sæbonenſis. VI. 126. A. anno 901. VI. 483. C.

SEC SED SEG

SECCENSIS, (*pro* SETIENSIS:) *olim in Latio:* Sezze: *nunc in diœceſi Terracinenſi: ubi Plinio, in Campania felice, libro* III. *ſect.* IX. Setini.
Stephanus Seccenſis, anno 1037. VI. 916. C.

SECOVENSIS, *ſive* SECOVIENSIS, *in Germania, in Stiria ſuperiore:* Seckaw: *ſub archiepiſcopatu Salzburgenſi.*
Fridericus Secovenſis, anno 1310. VII. 1303. D. anno 1281. VII. 855. D.
Joannes Secovienſis, anno 1386. VII. 1900. C.
Wernhardus Secowenſis, anno 1274. VII. 721. D.

SECTORIORUM. *Vide*, STECTORIORUM.

SEDELENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Feliciſſimus Sedelenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

SEDUNENSIS, *in Urbe Valleſiæ* (le Valais) *primaria: Gallis*, Sion en Vallais: *ſub archiepiſcopatu Tarantaſienſi.*
Cono Sedunenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Gulincus Sedunenſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Ermenfridus Sedunenſis, anno 1059. VI. 1069. E.
Heliodorus a Sedunis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. C.
Hermenfredus Sedunenſis, anno 1070. VI. 1165. C.
Hugo Sedunenſis, anno 998. VI. 738. B.
Protaſius Sedunenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Walterus Sedunenſis, anno 877. VI. 192. A.

SEGERMITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Felix Segermitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. C.
Nicomedes a Segermis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 163. B.
Reſtitutus Segermitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.
Reſtutus Segermitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

SEGESTERICUS. *Vide*, SISTARICENSIS.

SEGOBIENSIS, *in Caſtella vetere:* Segovie: *ſub archiepiſcopatu Toletano. Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Segovia.
Anſericus Segobienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Antonius Segobienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Bernardus Segobienſis, anno 1302. VII. 1253. D.
Decentius Segobienſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.
Deodatus Segobienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Didacus Segobienſis, anno 1565. X. 1147. C.
Didacus Covarruvias de Leyva Segovienſis, in Conc. Trid. X. 426. A.
Gonſaldus Segobienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.
Joannes Arias Segobienſis, anno 1473. IX. 1516. D.
Martinus Perezius de Ayala Segobienſis, in Conc. Trid. X. 422. C.
Minitianus Segobienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Petrus Segobienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Petrus Segovienſis, anno 1326. VII. 1533. D. Segobienſis, anno 1339. VII. 1636. E.
Sindulfus Segobienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.

SEGOBRIENSIS, *ſive* SEGOBBICENSIS, *in regno Valentino:* Segorve: *ſub archiepiſcopatu Valentino.*
Anterius Segobrienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Euſicius Segobrienſis, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A. in Conc. Tolet. X. anno 656. III. 986. B.
Floridus Segobrienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.
Joannes de Mugnatones Segobricenſis, in Conc. Trid. X. 424. E.
Memorius Segobrienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E.
Olpa Segobrienſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Poſcarius Segobrienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. C.
Proculus Segobrienſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B.
Sempronius Segobrienſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. A.

SEGUNTINUS. *Vide*, SAGUNTINUS.

SEL

SELÆ. *Vide*, SELENUNTIS.

SELEMSELITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felix Selemſelitanus, in Conc. Carthag. II. anno 390. I. 952. B. D. E. 953. C.

SELENDETENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Victorius Selendetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. D.

SELENUNTIS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σελινοῦς. *Sunt &* Selinuntii *in Sicilia, apud Plinium, libro* III. *ſect.* XIV. *& in nummis antiquis*, ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΩΝ: *ſed prior* Selinus *hic locum potius habet:* Selinus, *cujus in Cilicia Plinius meminit, libro* v. *ſect.* XXII.
Ælianus Selenuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. C.
Alypius Selæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. Selenuntis. 1529. E.

Athanaſius Selenæorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Neon Selenuntenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Theon Selinuntis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 723. E.

SELESEGÆ, *olim in Anglia.*
Æthelulfus Seleſegæ, in Conc. Celichytenſi, anno 816. IV. 1219. C.

SELEUCIANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Meſſianus Seleucianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. D. 1107. A.
Proficius Seleucianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Terentius Seleucianenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.

SELEUCIÆ, *in Iſauria, cujus in Notitiis Græcis* Σελεύκεια μητρόπολις *eſt.*
Agapetus Seleuciæ, ex Iſauria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E. idem *Agapius*, in Conc. Antioch. anno 341. I. 591. A.
Baſilius Seleuciæ Iſauriæ, in Conc. CP. anno 448. II. 167. E. in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Dexianus Seleuciæ Iſauriæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1439. B. 1455. C. 1532. E.
Dionyſius Seleuciæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. B.
Leo Seleuciæ, in Conc. CP. anno 870. V. 928. B.
Macrobius Seleuciæ Iſauriæ, in ſexta ſynodo. III. 1427. E.
Sympoſius Seleucienſis ex Iſauria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. E.
Theodotus Seleucienſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. C.
Theodorus Seleuciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.

SELEUCIENSIS, *e Pamphylia: idem forte qui in Iſauria.*
Quintianus Seleucienſis e Pamphylia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. D.

SELEUCIENSIS, *in Piſidia: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σελεύκεια σιδηρᾶ. *Ecthesis addit,* ἤτοι Ἀχοδν. *Hinc ſunt Plinio, libro* V. *ſect.* XLII. Seleucenſes.
Alexander Seleuciæ Piſidiæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A. in Conc. Rom. anno 503. II, 987. E.
Eutychius Seleucienſis e Piſidia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.

SELEUCIENSIS, *in Syria prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σελεύκεια, ἀρχιεπισκοπή. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XVIII. Seleucia, Pieria appellata, *&c. In nummis antiquis,* CEΛEYKEΩN ΠIEPIAC.
Bizus Seleucienſis e Syria, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A. in Conc. CP. anno 394. I. 955. B.
Elias Seleuciæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 714. D.
Euſebius Seleuciæ Syriæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.
Gerontius Seleuciæ Syriæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 269. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B.
Zenobius Seleucienſis e Syria, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

SELEUCIÆ Babyloniæ, *ſive*, Meſopotamiæ. *Vide*, Catholicus, *in Indice ſequente.*

SELEUCOBELI, *in Syria ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σελευκόβηλος. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XIX. Seleucia, quæ ad Belum vocatur.
Ariſtonicus Seleucobeli, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.
Cyriacus Seleucobeli, in libello epiſcoporum Syriæ. II. 1274. D.
Diogenes Seleucobeli, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. C. 1455. D. 1560. C. 1579. A.
Euſebius Seleucobeli, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.
Marcianus Seleucobelitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 815. A.

SELGÆ, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σέλγη, αὐτοκέφαλος. *In nummis antiquis,* CEΛΓEΩN.
Gregorius Selgæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Nunechius Selgæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. 1528. E.
Theophanes Selgæ, in Conc. CP. anno 870. V. 925. B.
Uranion Selgenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. C.
Zacharias Selgæ, in ſynodo Trullana. III. 1710. E.

SELYMBRIÆ, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σηλυμβρία, αὐτοκέφαλος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. Selymbria.
Auxentius Selymbrinus, in Conc. CP. ſub Mena. II. 1187. D.
Georgius Selymbriæ, in ſynodo Trullana. III. 1702. A.
Sergius Selymbriæ, in ſexta ſynodo. III. 1430. C.
Symeon Selybriæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Selybriæ metropolita. XI. 338. E.

SEM SEN

SEMINENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Florentius Seminenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

SEMITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Benenatus Semitenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.

SEMNEON, *in Pamphylia, cujus eſt* Σίδη *metropolis: eſt enim ibi in Διατυπώσει Leonis Sapientis.* ὁ Σημνέων.
Conon Semneon, in Conc. V. anno 553. III. 206. E.

SENEÆ, *quæ inter Cotana & Carallias, Pamphyliæ oppida appellatur. Ipſa in Notitiis Græcis non occurrit.*
Nectarius Seneæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. A.

SENEMSALENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Fortunatianus a Senemſalis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. E.
Patronianus Senemſalenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

SENENSIS *archiepiſcopatus, in Hetruria*: Siena: Sienne.
Adalbertus Senenſis, anno 1037. VI. 916. B.
Cancio Senenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Carolus Senenſis, in Conc. Florent. anno 1439. IX. 425. C.
Euſebius Senenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Franciſcus Bandinus archiep. Senenſis, in Conc. Trid. X. 25. B.
Germanicus Bandinus Senenſis electus, in Conc. Trid. X. 420. C.
Gaufridus Senenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Gulframus Senenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2055. E.
Joannes Vincentius Senenſis, anno 1514. IX. 1733. D.
Jordanus Senenſis, anno 761. III. 2002. E.
Maurus Senas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Nofredus Senenſis, anno 1059. VI. 1067. B.
Perteus Senenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Piſanus Senenſis, anno 963. VI. 627. B.
Rodulphus Senenſis, anno 1077. VI. 1375. E.
Stephanus Senenſis anno 963. VI. 627. C.
Vitalianus Senenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.

Duarum SENEPSALITANARUM, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Julianus duarum Senepſalitanarum, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.

SENUS, *in Lydia,* Σήνου. *In Notitiis Græcis non occurrit.*
Heraclidianus Senus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.

SENOGALLIENSIS, *in Ducatu Urbinate*: Senigaglia: *ſub archiepiſcopatu Urbinate. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Senogallia.
Anaſtaſius Senogallienſis, anno 761. III. 2002. D.
Jacobus Senegallienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Marcus Senogallienſis, anno 1513. IX. 1690. C. anno 1514. IX. 1735. A.
Marcus Vigerius epiſc. Senogallienſis, in Conc. Trid. X. 25. C. 46. D.
Maurus Senogallienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Paulinus Senogallienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.
Petrus Senogallienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E. anno 877. VI. 190. E.
Samuël Senogalliæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Venantius Senogallienſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 982. A.
Viſodonus Senegallienſis, anno 1059. VI. 1067. C.
Urbanus Vigerius de Ruere Senogallienſis, in Conc. Trid. X. 424. C.

SENONENSIS *archiepiſcopatus, in Gallia*: Sens.
Aldricus Senonenſis, anno 833. IV. 1369. E. 1372. D.

Anſegiſus Senonenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1313. B.
Antonius a Prato Senonenſis, Cardinalis, anno 1528. IX. 1925. A.
Armentarius Senonicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Artemius Senonicus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Conſtitutus Senonenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B. Senonicus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.
Daimbertus Senonenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1665. E. anno 1103. *Ibid.* 1812. D.
Gualterius Senonenſis, anno 891. VI. 427. D. 428. C. idem *Galterus* Senonenſis, anno 913. VI. 557. C.
Galterus Senonenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Gildninus Senonenſis, anno 1046. VI. 925. E.
Gilo Senonenſis, anno 1252. VII. 439. B.
Guido Senonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.
Guillelmus Senonenſis, anno 1320. VII. 1453. D. & 1485. C. anno 1323. anno 1346. VII. 1677. B.
Giunerius Senonenſis archiclavis, anno 980. VI. 710. D.
Henricus Senonenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C. anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1159. C.
Henricus Senonenſis, anno 1255. VII. 469. C.
Henricus Senonenſis, anno 1416. VIII. 504. C.
Hermannus Senonenſis, anno 955. VI. 620. E.
Hugo Senonenſis, anno circ. 1151. VI. *parte II. circa med.* 1276. A. E.
Joannes Senonenſis, anno 1425. VIII. 1039. B.
Jeremias Senonenſis. IV. 1255. A.
Leo Senonenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Orbatus presb. pro Leone Senonenſi, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Lethericus Senonenſis, anno 1008. VI. 774. A. idem *Leothericus.* 825. B.
Ludovicus de Meliduno Senonenſis, anno 1485. IX. 1519. B.
Lupus Senonenſis, anno 765. III. 2010. D.
Magno Senonenſis, anno 810. V. 1454. C.
Magnus archiepiſc. Senonenſis. IV. 1178. *anno* 816.
Mainardus Senonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Michael Senonenſis, anno 1198. VI. *parte II. ſub finem.* 1947. A.
Nicolaus de Pellevé archiepiſc. Senonenſis, in Conc. Trident. X. 420. E.
Petrus Senonenſis, anno 1216. VII. 85.
Philippus Senonenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Richerius Senonenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Richerius Senonenſis, anno 1074. VI. 1264. C. anno 1081. VI. 1608. E. anno 1091. VI. *parte II.* 1636. D. 1650. C.

Seguinus Senonenſis, anno 991. VI. 723. A. idem *Sevinus* Senonenſis, anno 980. VI. 709. C.
Severinus Senonum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Stephanus Senonenſis, anno 1300. VII. 1207. A.
Triſtandus de Salazar Senonenſis, anno 1485. IX. 1519. A.
Wenilo Senonenſis, anno 844. IV. 1469. anno 847. IV. 1504. C. anno 849. V. 19. C. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Willelmus Senonenſis, anno circ. 1160. VI. *parte II. poſt med.* 1408. B. anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1476. B. anno 1170. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. B.

SEP SER

SEPTIMUNICENSIS, *in Byzacena.*
Paſchaſius Septimunicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

SEPINAS, *olim in Samnitibus : nunc oppidulum*, Supino, *in Comitatu Moliſii, & regno Neapolitano. Plinio, libro* III. *ſect.* XVII. Sæpinates.
Proculeïanus Sepinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

SERBATIANENSIS. *Vide*, SCEBATIANENSIS.

SEREDDELITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Rogatus Sereddelitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

SERGENTZII, *in Thracia, ſub metropolita Heracleenſi, ex* Διατυπώσει *Leonis Imp. in qua eſt ibi* ὁ Σεργέντζης.
Joannes Sergentzii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

SERGIOPOLEOS, *in Euphrateſia, Syriæ provincia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Σεργιούπολις *: & apud Evagrium, libro* IV. *cap.* XXVIII.
Abrahamus Sergiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.

SERNENSIS. *Vide*, SARNENSIS.

SERRENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Proculus Serrenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. A.

SERRENSIS, *in Macedonia prima, ex Notitia Græca, in qua ſunt ibi* Σέῤῥαι*: urbs magna & præclara, Nicephoro Gregoræ, lib.* XV. *cap.* I.
Leo Serrarum, anno 1280. VII. 838. B.
Maximianus Serrenſis, in ſynodo Epheſ. anno 449. II. 86. B. 270. B. *Maximinus.* 224. E.

SERTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Saturninus Sertenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. E.

SERTEITANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Maximianus Serteïtanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Victorinus Serteïtanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

SES SET

SESTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Creſces Seſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

SETABITANUS, *olim in regno Valentiæ, ubi nunc* Xativa *: & Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Setabitani, qui Auguſtani.
Athanaſius Setabitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.
Florentius Setabitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.
Iſidorus Setabitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B. Setabienſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. C.
Mutte Setabitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A. idem *Motte* Setabitanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.

SETTARUM, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σίτλαι, *&* Σιτας. *Ecthesis*, Σετῶν, ἤτοι ὁ Μαγιδίας.
Amachius Settarum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 61. E. 372. C.
Joannes Setenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Limenius Settenorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. B. 1528. C.

SETHROITI, *in Auguſtamnica prima, Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σεθρωίτης. *Plinius, libro* V. *ſect.* IX. Sethroïten nomon *in Ægypto habet. Et in nummis antiquis eſt* CEΘPOEITHC.
Iſidorus Sethroïti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Theon Sethroïtes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1529. E.

SEV SF

S. SEVERINÆ *archiepiſcopatus, in Calabria Ulteriore :* Santa Severina. *In* Διατυπώσει *Leonis Sapientis, eſt* ἡ ἁγία Σευηρινή.
Joannes Bapt. Urſinus ſanctæ Severinæ, in Conc. Trid. X. 420. B.
Joannes Matthæus ſanctæ Severinæ, anno 1513. IX. 1689. D.
Joannes Bapt. Urſinus archiepiſc. S. Severinæ : in Conc. Trid. X. 420. B.

SFASFERIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Rufus Sfasferienſia, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

SI

SIBILENSIUM, *in Lycaonia, ubi Ecthesis habet*, ὁ Ψιβιλων.
Leo Sibilenſium, in ſeptima ſynodo. IV. 470. B.

SIBINICENSIS, *in Dalmatia, Venetæ ditionis :* Sebenico *: ſub archiepiſcopatu Spalatenſi.*
Hieronymus Savorgnanus Sibinicenſis, in Conc. Trid. X. 425. B.
Joannes Sibinicenſis, anno 1514. IX. 1734. C.
Joannes Lucius Staphyleus epiſc. Sibinicenſis, in Conc. Trid. X. 25. E. 47. A.

SIBLII, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σίβλιος, *&* Σίβλια *: & in una mendoſe* Σίκλιον.
Eulalius Siblii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. E. Siblienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

A-Siccenni, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Cyprianus a Siccenni, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. B.

Siccenſis, *in Numidia : ubi* Sicca colonia *a Plinio collocatur, libro* v. *pag.* 532.
Fortunatianus Siccenſis. I. 919. E. in Collat. Carthag. 1071. E. 1092. A.
Paulus Siccenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.

Siccenſis, *ſive* **A-Sicca**, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Caſtus a Sicca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. B.
Evarchius Siccenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

Sicenſis, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Candidus Sicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

Siccesitanus, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Emptacius Siccesitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Martinus Siccesitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.

Sicilibbenſis, *qui & A*-**Sicilippa**, & **A-Sicilia**, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Quadratianus Sicilibbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.
Satius a Sicilippa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.

Siculenſis, *hoc eſt, ex inſula Sicilia.*
Joannes Siculenſis, anno 876. VI. 109. C. 112. C.

SID

Siddenſis, *olim in Anglia.*
Aadulf Siddenſ. in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Ealdwlf Syddenſis, qui ſupra, *Aadulf.*

Sidenſis, *in Pamphylia, cujus eſt in Notitiis Græcis* Σίδη μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXVI. Side. *In nummis antiquis,* CΙΔΗΤΩΝ ΠΑΜΦΥΛΩΝ.
Amphilochius Sidæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. B. 1527. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.
Conon Sidenſis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. D.
Cyrillus Sidenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. A.
Joannes Sidenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Marcus Sidæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Petrus Sidæ, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.

Sidonis, *in Phœnicia maritima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σιδών. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XVII. Sidon. *In nummis antiquis,* ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, *hoc eſt,* Sidonis nobiliſſimæ & antiquæ. *Hodie* Said.
Bernardus Sidonienſis, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1157. D.
Damianus Sidonis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. E.
Megas Sidonis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.
Paulus Sidonienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 814. E.
Theodorus Sidonius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. D.

Sidymenſis, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Σίδυμα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXVIII. Sidyma.
Hypatius Sidymenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Nicodemus Sidymenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.
Zemarchus Sidymorum, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.

SIG

Sigestaricus. *Vide,* **Sistaricenſis.**

Signenſis, *ſive* **Signinus**, *in Campania Romana :* Segni : *immediate ſubeſt Summo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Signini.
Albinus Signenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Ambroſius Monticula Signinus, in Conc. Trid. X. 423. B.
Bonipertus Signinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Bruno Signinus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. A.
Eraſmus Signenſis, archiepiſc. Aliphanæ, anno 1059. VI. 1067. C.
Gaudioſus Signinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. E.
Hadrianus Signinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Jacobus Signinus, anno 1512. IX. 1582. D.
Joannes Signinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Joannes Signienſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 871. A.
Juſtus Signanus, (*pro* Signinus :) in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Ludovicus Signenſis, anno 1512. IX. 1583. A.
Petrus Signinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Robertus Signenſis, anno 1015. VI. 820. D. anno 1037. VI. 915. B.
Sanctulus Signinus, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E.
Vincentius Signinus, anno 1514. IX. 1735. A.

Signienſis, *in Croatia :* Zegna : *ſub archiepiſcopatu Spalatenſi.*
Georgius Lychovick Signienſis, in Conc. Trid. X. 426. D.

Siguitenſis, *in Numidia.*
Creſconius Siguitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B. Siguitanus. I. 1111. A.

SIL

Silandi, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σιλανδος : *in duabus mendoſe,* Σιλανδρος. *In Ectheſi,* ὁ Σιλάνδου.
Alcimedes Silandi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Stephanus Silandi, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

Silbienſis, *forte pro* **Siblienſis**, *de quo dictum eſt ſupra.*
Neon Silii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. A. idem forte *Neon* Silbienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 986. E.

Silemſilenſis, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Creſconius Silemſilenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. A.

Silenſis, *in Numidia.*
Donatus Silenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

Sillitanus, *in Numidia.*
Donatus Sillitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. A. 1107. B.
Maximus Sillitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Poſſidius Sillitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. A.
Squillacius Sillitanus, in Collat. Carthag. I. 1093. A.

Silvæ Candidæ, *olim in Patrimonio S. Petri; nunc unitus epiſcopatui Portuenſi.*
Adeodatus Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Creſcentius Silvæ candidæ, anno 993. VI. 728. B.
Epiphanius Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. A.
Gregorius Silvæ candidæ, anno 761. III. 2003. A.
Gregorius Silvæ candidæ, anno 879. VI. 210. B.
Humbertus Silvæ candidæ, anno 1054. VI. 967. D. anno 1055. VI. 1037. C.
Joannes Silvæ candidæ, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. C.
Leo Silvæ candidæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Tiberius Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. C.
Valentinus Silvæ candidæ, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. C.
Ubertus Silvæ candidæ, anno 1059. VI. 1066. D. idem *Humbertus.*
Wido Silvæ candidæ, anno 963. VI. 627. C. *Wido.* 652. C.
Vitus Silvæ candidæ, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. B.

Silvanectenſis, *in inſula Franciæ :* Senlis, dans l'Iſle de France : *ſub archiepiſcopatu Remenſi.*
Adeleinus Silvanectenſis, anno 923. VI. 561. C.
Agomarus Silvanectenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Conſtantius Silvanectenſis, anno 972. VI. 688. E.
Erpwinus Silvanectenſis, anno 840. IV. 1450. C. idem *Herpuinus* Silvanectenſis, anno 847. IV. 1504. A. idem *Erpoinus* Silvanectenſis, anno 849. V. 19. D.
Frollandus Silvanectenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Galterus Silvanectenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Garinus Silvanectenſis, anno 1223. VII. 130. C.
Gonothigernus epiſcopus, in Conc. Pariſienſi, anno 557. III. 340. C. Silvanectenſis, (al. *Gunautegernus*)

in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.

Guido Silvanectenſis, anno 1304. VII. 1264. E.

Hildebertus Silvanectenſis, anno 875. VI. 161. E. idem *Hadebertus* Silvanectenſis, anno 876. VI. 174. A. anno 877. V. 1452. D.

Hubertus Silvanectenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1877. B. idem *Humbertus* Silvanectenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1799. B.

Joannes Silvanectenſis, anno 1416. VIII. 481. C.

Leutaldus Silvanectenſis, anno 1099. VI. *parte II.* 1666. B.

Libanius Silvanectenſis, io Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1013. A.

Odo Silvanecteoſis. VI. 723. B.

Orfridus Silvanectenſis, anno 900. VI. 466. E. idem *Otfridus* Silvanectenſis, anno 909. VI. 547. A.

Petrus Silvanectenſis, anno 1142. VI. *parte II. circa med.* 1230. B.

Petrus Silvanectenſis, anno 1318. VII. 1403. C. anno 1326. VII. 1531. C.

Petrus Chevalier Silvanectenſis, anno 1583. X. 1312. E.

Robertus Silvanectenſis, anno 1344. VII. 1669. A. Silvanectenſis, anno 1277. VII. 751. C.

Robertus Silvanectenſis, anno 1008. VI 774. B.

Robertus Silvanectenſis, anno 1270. VII. 653. B.

Rodulfus Silvanectenſis, anno 1029. VI. 843. C.

Urſio Silvanectenſo, anno 1085. VI. 1616. E.

SILVANORUM, *in Iſauria. In Notitiis Græcis non occurrit.*

Siſinnius Silvanorum Iſaurorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. C.

SILVIENSIS, *in Pamphylia : forte pro* SIBLIENSIS, *ut dictum eſt ſuo loco.*

Theodulus Silvienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

SIM SIN

SIMIDICENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Adeodatus Simidicenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. B.

SIMINENSIS, *vel* SIMMINIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Deuterius Simminenſis, in Conventu Africano, anno 484. II. 870. A.

Junianus Siminenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.

SIMINGITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Creſconius Simingitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

Reſtitutus Simingitanus, in Collat. Carthag. I. 1087. E.

SIMITTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Benenatus Simittenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.

SINFORIENSIS. *Vide,* FOROSEMPRONIENSIS.

SINIANDI, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σινιανδος *: in una mendoſe* Σινδιανδος.

Baſilius Siniandi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

Cyrus Siniandi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

SINITENSIS, *in Numidia.*

Creſconius Sinitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.

Stephanus Sinitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

SINNA municipii, *in Africa, ſitu ignoto.*

Victor municipii Sinna, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.

SINNIPSENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Villaticus Sinnipſenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. B.

SINUARENSIS, *idemque* SINNUARITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Paulus Sinuarenſis, ſub Hunerico, anno 484. II. 869. D.

Stephanus Sinnuaritenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. B.

SINOPES, *in Helenoponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σινώπη *: & in Novella* XXVIII. *Plinio, libro* VI. *ſect.* 2. Colonia Sinope. *In nummis antiquis,* ΣΙΝΩΠΗΣ*:* & COL. I. F. SINOPES.

Ælianus Sinopenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.

Antiochus Sinopes, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. Sinopenus, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.

Prohæreſius a Sinopa, in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A. Arianus. I. 682. B.

Pythagoras Sinopes, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1326. D.

Sergius Sinopes, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.

Theodoſius Sinopes, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

SIO SIP SIR

SION, *ſive* SIONENSIS, *in Aſia Proconſulari, cujus Epheſus metropolis eſt : ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Σιων, & ὁ Σιῶν.

Joannes Sion Aſiæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. A.

Neſtorius Sionenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1528. C.

SIPONTINUS *archiepiſcopatus, in Capitanata provincia regni Neapolitani :* Manfredonia. *Plinio, libro* III. *ſect.* XVI. *in Apulia,* Siponium.

B. Sipontinenſis, anno 1059. VI. 1067. C.

Felix Sipontinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.

Giraldus Sipontinns, anno 1074. VI. 1245. B. anno 1076. VI. 1337. D.

Joannes Maria Sipontinus, anno 1512. IX. 1624. C.

Matthias Sipontinus, anno 1438. IX. 728. D.

Nicolaus Sipontinus, anno 1409. VIII. 101. B.

Rufinus Sipontinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.

Sebaſtianus Pighinus archiep. Sipontinus. X. 73. E.

SIRMIENSIS, *in Hungaria inferiore :* Szerem *: ſub archiepiſcopatu Colocenſi,* Colotza.

Anemius Sirmienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.

SIS SIT

SISTARICENSIS, *qui &* SEGESTERICUS, *in Provinciæ Comitatu ;* Siſteron, en Provence *: ſub archiepiſcopatu Aquenſi,* Aix.

Agecius (al. *Æthicius*) presb. pro *Avolo* Segeſterico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. D.

Antonius de Cuppis Ciſtaricenſis, anno 1585. X. 1584. A.

Avolus Segeſtricus, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A.

Bermundus Seſterenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.

Geneſius Segeſtericus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. B.

Giraldus Siſtaricenſis, anno 1074. VI. 1246. A.

Mitrius Siſtaricenſis, anno 1438. IX. 720. A.

Pologronius Sigeſtarieus, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.

Raymundus Siſtaricenſis, anno 1326. VII. 1493. D.

Roſtannus Siſtaricenſis, anno 1337. VII. 1623. B.

Tuſſanus Siſtaricenſis, anno 1624. XI. 57. C.

Valerius Segeſtericus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.

SISTRONIANENSIS, *in Numidia.*

Adeodatus Siſtronianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

SITENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Reparatus Sitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

Saturninus Sitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. E.

SITIFENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*

Donatus Sitifenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

Marcianus Sitifenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. E. 1100. E.

Novatus Sitifenſis, in Collat. Carthag. I. 1092. E. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1249. C.

SITORUM, *in Lycia. In Notitiis Græcis non occurrit. In Lydia* Σίτλαι *ſunt, ut ſuperius dictum eſt.*

Joannes Sitorum, in ſexta ſynodo. III. 1431. E.

SL SM

SLESVICENSIS, *in Jutia, Danici regni provincia :* Sleſwick *: ſub archiepiſcopatu Lundenſi.*

Eckehardus Seleſwigenſis, anno 1006. VI. 772. C.

Eſchillus Sleſvicenſis, anno 1245. VII. 375. C.

Henricus Sleſvicenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.

Joannes Sleſvicenſis, anno 1416. VIII. 480. E.

SMYRNENSIS, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis eſt Epheſus. In Notitiis Græcis,* Σμύρνα, αὐτοκέφαλος*. Plinio, libro* V. *ſect.* XXXI. Smyrna. *In num-*

Digitized by Google

mis antiquis, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.
Ætherichus Smyrnæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. C. idem *Eterichus* Smyrnenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. in CP. anno 446. II. 167. E. 270. B.
Calloas Smyrnæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Eutychius Smyrnenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.
Idduas Smyrnæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B.
Metrophanes Smyrnæ, in Conc. CP. anno 870. V. 924. C.
Nicetas Smyrnæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Stephanus Smyrnenſis, in ſynodo Trullana. III. 1699. E.

SOACINENSIS, *olim in Dalmatia.*
Dominicus Soacinenſis, anno 1199. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. D.

SOBARENSIS, *in Lycaonia. At in Notitiis Græcis nihil ibi occurrit huic nomini affinius, quam* Σάϐατρα *: & in Ectheſi*, ὁ Σαϐάτρων.
Ariſtophanes Sobarenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. C.

SOCIENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Saturnius Socienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

SODOMORUM, *in Arabia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Severus Sodomorum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. A.

SOOORENSIS, *ſive Inſularum* Colm Kill *&* Iles, *in Scotia : ſub archiepiſcopatu Glaſcuenſi.*
Marcus Sodorenſis, anno 1299. VII. 1175. C.

SOGDÆÆ. *Vide*, SUGDAENSIS.

SOLENSIS, *in inſula Cypro, ex Notitia Græca, in qua ibi ſunt* Σόλοι. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXV. Soloe.
Evagrius Soliæ, ſive Solenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. E. Solorum. 1528. E. 1618. A.
Euſtathius Solenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. D.
Stratonicus Solenſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. A.

SOLONIS, *forte* Oleni, *in Achaïa : Plinio, libro* IV. *ſect.* VI. Olenum.
Anthimus Solonis, anno 1565. X. 1176. C.

SOMBI, *Græce*, Σύμϐου *: forte pro* Συνάου, *quod oppidum in Phrygia Pacatiana Notitiæ Græcæ collocant : vel pro* Κόμϐη, *quod eædem habent, in Lycia.*
Joannes Sombi, in Trullana ſynodo. III. 1710. A.

SOPHENENSIS, *e provincia Armeniæ* Sophene; *quam Syriæ Plinius adtribuit, libro* v. *ſect.* XIII.
Arſaphius Sophenenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Cyriacus Sophenæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. B.

SORANUS, *in provincia Terræ Laboris, & regno Neapolitano :* Sora*: ab archiepiſcopi Capuani juriſdictione exemptus. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. *in Campania felice*, Sora Colonia.
Bernardus Soranus, anno 1512. IX. 1583. C. anno 1515. IX. 1782. E.
Eliſeus Theodinus epiſc. Soranus, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. B.
Joannes Soranus, anno 1074. VI. 1260. D.
Sebaſtianus Soranus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Thomas Lilius Soranus, in Conc. Trid. X. 428. A.

SORORUM, *ſive* SORÆ, *in Paphlagonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Σόρα, & Σόρα, *ut in Novella* XXIX.
Conſtantinus Soræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Joannes Sororum, in ſynodo Trullana. III. 1707. A.
Theophanes Sorenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.

SOSIANÆ, *in Byzacena Africæ provincia.*
Numidius Soſianæ, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 741. A.

SOSSUBENSIS, *olim in Hiſpania Tarraconenſi.*
Ithacius Soſſubenſis, in Conc. Cæſaraug. anno 380. I. 805. C.

SOZOPOLEOS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σωζόπολις. *Pamphyliæ tribuitur a Niceta Choniate, pag.* 9.
Diogenianus Sozopolis, in Conc. V. anno 553. III. 204. E.
Longianus Sozopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. D.
Nicolaus Sozopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Olympius Sozopolis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 271. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.
Paulus Sozopolitanus, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.
Polítianus Sozopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Severus Sozopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1528. B.

SOZOPOLEOS, *in provincia Æmimonti Thraciæ : ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σωζόπολις. *Ampla & populoſa urbs, Cantacuzeno, lib.* 2. *cap.* III. *ad Pontum Euxinum.*
Euthymius Sozopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.
Ignatius Sozopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Petrus Sozopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Philotheus Sozopoleos, anno 1565. X. 1176. A.

SOZUSÆ, *in Libya Pentapoli, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σώζουσα.
Heliodorus Sozuſæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Zoſimus Sozuſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. *Soſias.* 272. A.

SOZUSÆ, *in Palæſtina, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Σώζουσα.
Barachias Sozuſæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. *Baruchius.* 226. B. 270. D.
Damianus Sozuſæ, pro Euſtochio Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Leontius Sozuſenus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. D. Sozuſæ, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. D.

SP SQ

SPALATENSIS *archiepiſcopatus in Dalmatia :* Spalato, *&* Spalatro.
Bartholomæus Spalatenſis, anno 1433. VIII. 1587. D. anno 1439. IX. 425. B.
Bernardus Spalatenſis, anno 1514. IX. 1734. A.
Andreas Cornelius archiep. Spalatrenſis, in Conc. Trid. X. 46. C.
Marcus Cornelius, electus Spalatrenſis, in Conc. Trid. X. 419. E.
Renerius Spalatenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. E.

SPALENSIS. *Vide*, HISPALENSIS.

SPIGACENSIS, *e ſuffraganeis Patriarchæ Conſtantinopolitani, in codice vetere Provinciali.*
Franciſcus Spigacenſis, anno 1514. IX. 1735. D.

SPIRENSIS, *ſive* NEMETUM, *in Palatinatu Rheni :* Speyr : Spire *: ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Bruno Spirenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1904. C. anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.
Godefridus Nemetenſis, anno 952. VI. 616. D.
Heinricus Spirenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Huzmannus Spirenſis, anno 1085. VI. 1616. B.
Jeſſes Nemetum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Lotechaneus Spirenſis, anno 895. VI. 456. D.
Olricus Spirenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. C.
Oigerus Nemetinenſis, anno 962. VI. 626. A. idem Spirenſis. 627. B. idem *Otherus* Spirenſis, anno 967. VI. 652. C.
Raimbaldus Spirenſis, anno 948. VI. 606. E. al. *Reginbaldus* Nemetenſis.
Reginbaldus Nemetenſis, anno 948. VI. 604. D.
Sibico Spirenſis, anno 1049. VI. 1009. E.
Walterus Spirenſis, anno 1006. VI. 769. D. anno 1012. VI. 802. A.

SPOLETANUS, *in Umbria :* Spoleto : Spolete *: ſubeſt immediate ſummo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Spoletini.
Adelbertus Spoletanus, anno 1015. VI. 820. A.
Adeodatus Spoletinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Andreas Cornelius Spoletanus, anno 1515. IX. 1799. D.
Epiphanius Spoletinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Felix Spoletanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. D.

Felix Spoletanus, anno 877. VI. 191. A.
Franciſcus Spoletanus, anno 1512. IX. 1624. D. anno 1516. IX. 1836. E.
Henricus Spoletanus, anno 1049. VI. 973. B. anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Spoletanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. B. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Lupus Spoletinus, anno 967. VI. 653. A.
Nicolaus Spoletanus, anno 1416. VIII. 481. B.
Petrus Spoletanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Petrus Spoletanus, anno 1423. VIII. 1013. D.
Raſſericus (Ughello *Tranſaricus*) Spoletinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Romanus Spoletinus, anno 963. VI. 627. C.

SPORÆ *in Phrygia, ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis, in qua eſt ibi* ὁ Σπώρης.
Theodorus Sporæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

SQUILLACINUS. *Vide*, SCYLLACII.

ST

STABAROTI *ignotus, ut plerique, qui in pſeudoſynodo Photii appellantur.*
Iſaac Stabaroti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

STABIENSIS, *in provincia Terræ Laboris* : Caſtel a mare : *ſub archiepiſcopatu Surrentino* : Sorrento. *Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Stabiæ.
Jubentinus Stabienſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. E.
Urſus Stabianus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

STADIÆ, *in Caria : eadem enim ac* Gnidos *eſt, teſte Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. Gnidos.... Stadia appellata.
Stauracius Stadiæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.

STALLÆ, *in Lydia : ubi Notitiæ Græcæ habent,* Ἀπάλλα : *& una,* Τάλαζα.
Michaël Stallæ, in ſeptima ſynodo. IV. 275. B.

STANDITANUS, *in Lydia : forte,* Silanditanus, *ut dictum eſt ſuo loco.*
Marcus Standitanus, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

STAVANGRENSIS, *in Norvegia* : Staffanger : *ſub archiepiſcopatu Nidroſienſi.*
Andoenus Stavangrenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

STAUROPOLEOS, *in Caria, cujus eſt in Notitiis Græcis* Σταυρούπολις μητρόπολις : *Eademque* Ἀφροδισιὰς μητρόπολις. *Vide præterea,* APHRODISIADIS.
Iſaïas Stauropolitanus, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C.
Siſinnius Stauropoleos, in Trullana ſynodo. III. 1699. D.
Stauropolis. III. 1427. B.

STECTORII, *in Phrygia Salutari, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Στεκτόριον.
Andreas Sectoriorum, (*pro* Stectoriorum :) in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. D.
Amachius Stectorienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Germanus Stectorii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. C.
Paulus Stectorii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D. in Conc. V. anno 553. III. 207. A.

STEPHANIÆ, *vel* STEPHANORUM, *ſub archiepiſcopatu Dyrracheno, in* Διατυπώσει *Leonis Imp. in qua eſt ibi* ὁ τῶν Στεφανιάκων : *nunc eſt* Narenta, *ſub Raguſino.*
Coſmas Stephaniaci, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.
Marcianus Stephanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. E. Stephaniæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

STOBORUM, *in Macedonia ſecunda, cujus eſt in Notitiis Græcis* Στόβοι μητρόπολις. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVI. Stobi. *In nummis antiquis,* MUNICIPI. STOBENSIUM.
Bunius Stoborum, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.
Joannes Stoborum, in ſexta ſynodo. III. 1430. B.
Margarites Stoborum, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.
Nicolaus Stoborum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. B.

STRANENSIS, *qui &* Strengneſienſis, *in Sudermania, Sueciæ provincia* : Strangnes : *ſub archiepiſcopatu Upſalenſi. Vide etiam infra,* STRENGENENSIS.
Guillelmus Stranenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1447. D.

STRATEGIDIS, *in Achaïa, vel Hellade, ut dictum eſt ſuo loco. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Feſtius Strategidis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.

STRATONICIÆ, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Στρατονίκεια. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. *in Caria,* Stratonicea libera. *In nummis antiquis,* ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ.
Eupahius Stratoniciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. A. idem *Eupythius* Stratoniciæ, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. A.
Eutherius Stratoniciæ Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. B. 1529. B.
Gemellus Stratoniciæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D.
Gregorius Stratoniciæ, in ſeptima ſynodo. IV. 467. A.
Sabbatius Stratoniciæ, in ſynodo CP. ſub Epiphanio. II. 1037. D.
Theopemptus Stratoniciæ, in ſynodo Trullana. III. 1707. D.

STRASBURGENSIS. *Vide*, ARGENTINENSIS.

STRENGENENSIS, *in Sudermania, Sueciæ regni provincia* ; Strengnes : *qui ſupra,* STRANENSIS.
Thomas Strengenenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.

STRIDONENSIS, *olim in Pannonia.*
Domnus Stridonenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. D.

STRIGONIENSIS *archiepiſcopatus, in Hungaria* : Gran.
Nehemias Strigonienſis, anno 1077. VI. 1369. B.

STROMBINUS, *ſive* STRONGYLENSIS, *in inſula Æolia Tyrrheni maris* ; Stromboli Iſola : *ſub archiepiſcopatu S. Severinæ. Plinio, libro* III. *ſect.* XIV. Strongyle, *prope Liparam.*
Jerenus Strombinus, *ſive* Strongylenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.

STRUMNITZÆ, *in Macedonia. Meminit hujus oppidi Nicephorus Gregoras, libro* XII. *cap.* XVI. *& alibi non ſemel : & Cantacuzenus, lib.* I. *cap.* XLIII.
Ananias Strumnitzæ, anno 1565. X. 1176. C.

STRYMONIS, *ignotus, at plerique, qui in Photii pſeudoſynodo appellantur.*
Paulus Strymonis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

SV

SUABENSIS. *Vide*, SUAVENSIS.

SUANENSIS, *in Hetruria* : Soana : *ſub archiepiſcopatu Senenſi.*
Baſtianus Suanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.
Joannes Suanenſis, anno 1015. VI. 820. B.
Joannes Suanenſis, anno 1037. VI. 916. C. anno 1059. VI. 1067. B.
Lactantius Suanenſis, anno 1514. IX. 1735. A.
Mauricius Suanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. C.
Paulinus Suanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2035. E.
Stephanus Suanenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 871. A.
Tanimundus Suanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.

SUAVENSIS, *in Numidia ; idem* SUABENSIS.
Felix Suabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.
Litorius Suavenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. E.

SUBAUGUSTANUS, *olim in Campania Romana.*
Criſpianus Subauguſtanus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Maximianus Subauguſtanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Petrus Subauguſtanus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

SUBBARITANUS, *qui &* SUBARRITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Subbaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

SUBOABBURITENSIS, (al. Zugabbaritanus :) *in Africa, ſitu ignoto.*
Germanus Suboabburitenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Maximianus Suboabburitenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. B.

SUBLECTINUS, *in Byzacena.*
Proficius Sublectinus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

SUILII. *forte pro* SIBLII.
Joannes Sublii, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.

SUBRITI, *in inſula Creta, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σούβριτος.
Cyrillus Subriti, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.
Theodorus Subritenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

SUCARDENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Sucardenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. B.
Pompeianus Sucardenſis, in Collat. Carthag. I. 1090. B.
Subdatius Sucardenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

SUCCUBENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Lucianus Succubenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

SUDENSIS, *in inſula Creta*: la Suda.
Antonius Sudenſis, anno 1438. IX. 728. E.

SVE

SUENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Maximus Suenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. E.

SUESSANUS, *in provincia Terræ Laboris, regni Neapolitani* : Sueſſa : *ſub archiepiſcopatu Capuano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. *in Campania felice,* Colonis Sueſſa.
Benedictus Sueſſanus, anno 1059. VI. 1067. B.
Fortunatus Sueſſanus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Franciſcus Sueſſanus, anno 1512. IX. 1636. C.
Herveus Sueſſanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Joannes Sueſſanus, anno 998. VI. 758. C.

SUESSIONENSIS, *in provincia inſulæ Franciæ*; Soiſſons : *ſub archiepiſcopatu Remenſi. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XXXI. Sueſſiones liberi.
Abbo Sueſſorum, anno 909. VI. 547. A.
Angilmodus Sueſſionenſis, anno 862. V. 555. A.
Anſericus Sueſſionenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Arnulphus Sueſſionenſis, anno 1080. VI. 1605. C.
Beroldus Sueſſionenſis, anno 1049. VI. 1002. B.
Carolus de Roucy Sueſſionenſis, in Conc. Trid. X. 425. B. anno 1583. X. 1304. E.
Fulco Sueſſionenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Geraldus Sueſſionenſis, anno 1304. VII. 1264. E. anno 1318. VII. 1403. C. anno 1326. VII. 1531. C.
Goſlenus Sueſſionenſis, anno 1128. VI. *parte II. circa med.* 1133. C. idem *Jozelinus* Sueſſionenſis, anno 1140. VI. *parte II. circa med.* 1222. C.
Heudo Sueſſionenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Hildebaldus Sueſſionenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. E.
Hildigangus Sueſſionenſis, anno 765. III. 2010. D.
Hilgodus Sueſſorum, anno 1094. VI. *parte II.* 1709. D. idem *Hilgotus* Sueſſionenſis, anno 1085. VI. 1616. E.
Hugo Sueſſionenſis, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1486. A. *& ſeqq.*
Jacobus Sueſſionenſis, anno 1223. VII. 130. C. 201. C.
Liſiardus Sueſſionenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Lupus Sueſſionicus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. D.
Mercurius Sueſſionum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.
Milo de Bazochiis Sueſſionenſis, anno 1270. VII. 653. B. anno 1277. VII. 751. C.
Nivelo Sueſſionenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. B.
Petrus Sueſſionenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Riculfus Sueſſionenſis, anno 889. VI. 413. anno 900. VI. 465. E.
Rotualdus Sueſſionenſis, anno 833. IV. 1372. E. idem *Rodhadus* Sueſſionicus, anno 840. IV. 1450. C. idem *Rothaldus* Sueſſionenſis, anno 847. IV. 1504. B. idem *Rhotadus* Sueſſionenſis, anno 849. V. 19. D. idem *Rothadus* Sueſſionenſis, in Conc. Tulloſi, anno 859. V. 490. B.
Wido Sueſſionicus, anno 948. VI. 612. A. anno 962. VI. 627. A. anno 972. VI. 688. E. idem *Guido* Sueſſionenſis, anno 991. VI. 723. B.
Victor Sueſſionenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Rado Sueſſionenſis archidiaconus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.

SUEWICENSIS; e Suewia.
Oredus Suewicenſis, anno 948. VI. 605. A.

SUF SUG

SUFARITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Romanus Sufaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. B.
Victor Sufaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.

SUFASARITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Reparatus Sufaſaritanus, in Collat. Carthag. I. 1089. E.

SUFETANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Euſtratius Sufetanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Maximinus Suffetanus, in Collat. Carthag. I. 1111. E.
Peregrinus Sufetanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. C.

SUFETULENSIS, *in Byzacena.*
Jocundus Sufetulenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C. idem *Jocundus* Suffetulanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1244. A.
Præſidius Sufetulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.
Titianus Sufetulenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. C. 1110.

A-SUFIBUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Privatus a Sufibus, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. C.

A-SUFICULA, *in Byzacena Africæ provincia.*
Privatianus a Suficula, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. C.

SUGDAENSIS, *olim in Mœſia, ut conjicitur. Nicetas Curopalates* : Sugdæ, Σουγδαία, *inquit*, & Phullæ, duæ erant ἀρχιεπισκοπαί : unitæ ſunt autem & una facta metropolis. *Provinciam non indicat. In* Διατυπώσει *Leonis Sapientis inter metropoles* XXXV. Σουγδαία *eſt* : XXXVI. αἱ Φοῦλλαι.
Stephanus Sugdaënſis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Theodorus Sogdææ, anno 1280. VII. 838. C.

SUGGITANUS, *in Numidia.*
Victor Suggitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

SVL

SULCITANUS, *in inſula Sardinia*; Villa d'Igleſias : *nunc unitus archiepiſcopatui Calaritano. Plinio, lib.* III. *ſect.* XIII. Sulcitani.
Blaſius Sulcitanus, anno 1409. VIII. 101. E.
Vitalis Sulcitanus, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.

SULLITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Hilarus Sullitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. E.

SULMONENSIS, *in regno Neapolitano, in Aprutio Citeriore* : Sulmona : *unitus Valvenſi, & immediate ſubjectus Summo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* XVII. Sulmonenſes, *in Pelignis.*
Joannes Baptiſta Sulmonenſis, anno 1517. IX. 1842. C.
Palladius Sulmontinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. A.
Pompeius Zambeccarius Sulmonenſis, in Conc. Trid. X. 422. B.

SULULITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Reſtitutianus Sululitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. C.

SUM

SUMMENSIS, *ſive* ZUMMENSIS, *in Numidia.*
Felix Zummenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. A. 1104. B.
Silvanus Summenſis, in Collat. Carthag. I. 1077. B.

SUMMULENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Quodvultdeus Summulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

SUR

SURANENSIS, *forte pro* SORANENSIS, *qui ſupra*, SORANUS.
Palumbus Suranenſis, anno 1059. VI. 1067. A.

SURENSIS,

SURENSIS, *in Paphlagonia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σίεχ. *&* Σύεχ. *ut ſupra dictum eſt, verbo* SORORUM.
Olympius Surenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 759. A.

SURISTENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Aufidius Suriſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

SURRENTINUS *archiepiſcopatus, in regno Neapolitano, in provincia Terræ Laboris:* Sorrento. *Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. *in Campania felice,* Surrentum.
Franciſcus Surrentinus, anno 1515. IX. 1769. E.
Giſbertus Surrentinus, anno 1514. IX. 1734. B.
Hyacinthus Surrentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. B.
Joannes Surrentinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Joannes Surrentinus, anno 1059. VI. 1070. C.
Julius Paveſius archiepiſcopus Surrentinus, in Conc Trid. X. 420. B.
Roſarius Surrentinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

SUS SUT

SUSICAZIENSIS, *in Numidia.*
Euſebius Suſicazienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

SUTANUS.
Joannes Antonius Sutanus, anno 1515. IX. 1800. A.

SUTRINUS, *in Patrimonio S. Petri:* Sutri: *ſubeſt immediate Summo Pontifici.*
Agnellus Sutrinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Barbatus Sutrinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. D.
Conſtantius Sutrinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.
Dominus Sutrinenſis, anno 1015. VI. 820. B.
Euſebius Sutrinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Gratioſus Sotrinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1139. A.
Hieronymus Galleratus Sutrinus, in Conc. Trid. X. 426. D.
Joannes Sutrienſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Joannes Sutrinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Marinus Sutrenſis, anno 969. VI. 680. E. idem forte *Martinus*.
Martinus Sutrinus, anno 963. VI. 627. C.
Mercurius Sutrinus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C. in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Rolandus Sutrinenſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Valerinus Sutrienſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.

SY

SYBLÆÆ, *forte pro* SIBLII, *de quo dictum eſt ſupra.*
Nicephorus Syblææ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

SYCAMAZONIS, *&* **SYCAMINENUS**, *in Phœnice, ubi oppidum* Sycaminon *a Plinio collocatur, lib.* v. *ſect.* XVII.
Alphius Sycaminenus, in epiſt. ad Joannem CP. II. 1346. C.
Azanes (al. *Joannes*) Sycamazonis, in Conc. Epheſino, anno 431. I. 1427. B. 1528. E.
Dionyſius Sycamazonis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.
Baſilius Sycomazonis, in Conc. Hieroſol. anno 536. II. 1419. B.

SYCORUM, *ignotus.*
Ignatius Sycorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

SYDORUM: *forte pro* ISINDORUM. *Vide,* ISINDENSIS.
Ædeſius Sydorum, ſive Iſidorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1431. C. 1528. E.

SYDDENSIS. *Vide,* SIDDENSIS.

SYEDRORUM, *in Pamphylia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Σύεδρα. *Exſtat Amphilochii epiſtola,* πρὸς τοὺς ἐν Συέδροις, *pag.* 153. *In nummis antiquis,* ΣΥΕΔΡΕΩΝ.
Caïus Syedrorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. C. idem *Gaïus* Syedrenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D. in Conc. Chalced. anno 451. *Græce,* Γάϊος Συέδρων. II. 57. C.
Georgius Sydreorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. A.
Neſtor Syedrenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. E.
Stratonicus Syedrorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.

SYLÆI, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Πέργη ὑπὸ Σύλαιον, μητρόπολις. *Vide præterea,* PERGENSIS.
Baſilius Sylæi, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.
Paulus Sylæi, in Trullana ſynodo. III. 1711. A.
Pluſianus Sylleenſis, in ſexta ſynodo. III. 1434. C.

SYMEONII, *ignotus.*
Nicephorus Symeonii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.

SYNNADENSIS, *in Phrygia Salutari, cujus in Notitiis Græcis,* Σύνναδα μητρόπολις *eſt. Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. Synnada. *In nummis antiquis,* ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.
Coſmas Synnadorum, in ſexta ſynodo. III. 1427. C.
Georgius Synnadenſis, in Trullana ſynodo. III. 1707. B.
G. Synnadenſis archiepiſcopus, anno 1080. VI. 1449. D.
Marinianus Synnadorum, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. CP. anno 449. II. 171. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E. Synnadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.
Michael Synnadenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 458. E.
Nicolaus Synnadenſis, in Conc. CP. anno 870. V. 924. A.
Petrus Synnadenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Procopius Synnadenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Severus Synnadenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. E. 1430. E. 1527. C.
Severus Synnadorum, in Conc. V. anno 553. III. 203. D.
Theagenes Synnadorum, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1399. C.

SYNNAI, *vel* **SYNAI**, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Σύνναος.
Conſtantinus Synaï, in Conc. CP. anno 870. V. 927. D.
Baſilius Synnai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Euſebius Synnai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Flaccus Sanaï, (*pro* Synai,) in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.
Phronimus Synnai, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Siſinnius Synnai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Stephanus Synnai, in ſeptima ſynodo. IV. 470. C.

SYRACUSANUS, *in Sicilia,* Siraguſa: Siracuſes. *In nummis antiquis,* ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ.
Chreſtus Syracuſanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 266. E.
Hieronymus de Bononia epiſc. Syracuſanus, in Conc. Trid. X. 26. C. 47. D.
Petrus Syracuſanus, anno 1517. IX. 1838. A.
Stephanus Syracuſius, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Theodoſius Syracuſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Wilielmus Syracuſanus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

SYRORUM.
Ignatius patriarcha Syrorum. IX. 1040. B.

T

TABADCARENSIS, *qui &* **TABABCARENSIS**, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Criſpinus Tabadcarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

TARAICARIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Marcianus Tabaïcarienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. E.
Victor Tabaicarienſis, in Collat. Carthag. I. 1090. D.

TABALENSIS, *ignotus.*
Joannes Ταβάλων, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.

TABALTANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Ninus Tabaltanenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. B.

TABANORUM. *Vide,* GABENUS, *in Palæſtina ſecunda.*

TARAZAGENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Marcianus Tabazagenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.

TARENSIS, *in Caria, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Τάβαι. *In nummis antiquis,* ΤΑΒΗΝΩΝ.
Baſilius Tabenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.

Iſaac Tavenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1530. A. Tavæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.
Severus Taborum, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.

TABIENSIS, *ſive* TAVIENSIS, *in Galatia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Tabia.
Anaſtaſius Tabiæ, pro Dorotheo Ancyræ, in Conc. V. anno 553. III. 202. E.
Dicaſius Tavienſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. Tabienſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. E.
Gregorius Tabiæ, in Trullana ſynodo. III. 1703. B.
Julianus Tabiæ, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 375. B.
Philetus Tabiæ, in Conc. CP. anno 870. V. 926. A.

TABLENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Quodvultdeus Tablenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

TABOBENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Marinus Taborenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. B.
Victor Taborenſis Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. B. 1080. E.

TABORENTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Victor Taborentenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

TABBACENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Clarentius Tabracenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. D. 1100. C.
Ruſticianus Tabracenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.
Victoricus a Tabraca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. A.

TABUCENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Paulus Tabucenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.

TABUDENSIS, *in Numidia.*
Argutus Tabudenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. A. & 1106. A.
Fluminius Tabudenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Victorinus Tabudenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. E. 1088. E.

TABUNIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Quintus Tabunienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

TAC

TACANENSIS, *ſive* TACCANENSIS, *qui &* CANONENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Meius Tacanenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 687. B.

TACAPITANUS, *in Tripolitana Africæ provincia.* Tacape, *ultra Byzacium, a Plinio memoratur, libro* v. *pag.* 535.
Dulcitius Tacapitanus, in Collat. Carthag. I. 1089. A.
Gaius Tacapitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.
Servilius Tacapitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

TACABATENSIS, *in Numidia.*
Aſpidius Tacaratenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Creſcentius Tacaratenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.
Veriſſimus Tacaratenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. D. 1102. D.

TACIÆ-MONTANENSIS, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Probus Taciæ Montanenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. A.
Rufinus Taciæ Montanæ, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

TAD TAG

TADAMATENSIS, *qui &* TAOAMENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
David Tadamatenſis, in Convento Afric. anno 484. II. 875. D.

TADDUENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Cyprianus Tadduenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.

TAGAMUTENSIS, *ſive* THAGAMUTENSIS, *in Byzacena.*
Lupianus Thagamutenſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 974. A.
Milichus Tagamutenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Reſtitutus Thagamutenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

TAGARAIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Felix Tagaraienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. A.

TAGABATENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Honoratus Tagaratenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Lucius Tagaratenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Quintus Tagaratenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. E.

TAGARBALENSIS, *qui &* TABGABOLENSIS, *in Byzacena.*
Fortunatianus Tagarbalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

TAGASENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Secundus Tagaſenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. C.

TAGASTENSIS, *in Numidia.*
Alypius Tagaſtenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. D. in Conc. Carthag. anno 419. I. 1241. E. idem *Alypius* Tagaſtenſis. I. 914. A. 1077. B.
Januarius Tagaſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

TAGOBENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Poſtumianus Tagorenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. C.
Reſtitutus Tagorenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. B.

TAGURENSIS, *in Numidia : idem fortaſſis ac* TAGORENSIS.
Timotheus Tagurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

TAL

TALAPTENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Stephanus Talaptenſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.

TALAPTULENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Vinitor Talaptulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

TALBOBENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Conſtantinus Talborenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. B.

TALENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Urbanus Talenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. A.

TAM

TAMADENSIS, *qui &* TAMADEMPSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Romanus Tamadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

TAMAGBISTENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Clemens Thamagriſtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.
Primulus Tamagriſtenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Saturninus Tamagriſtenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C. 1102. C.

TAMALLUMENSIS, *in Byzacena.*
Habetdeum Tamallumenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

TAMALLUMENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Rufinus Tamallumenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

TAMALLENSIS, *in Africa, ſitu ignoto. Idem* TAMAMALLENSIS.
Gregorius Tamamallenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. E.
Lucius Tamallumenſis, (*pro* Tamallenſis :) Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E. idem *Lucius* Tamamallenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. E.

TAMASCANIENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Donatus Tamaſcaninenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.
Honoratus Tamaſcanienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

TAMASENUS, *in inſula Cypro, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ταμασός. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXV. Tamaſeus.
Epaphroditus Tamaſii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. agens vices & *Didymi* Lapithi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.
Patricius Acamaſenus, (*forte pro*, Tamaſcenus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. A.
Tychon Tamaſſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.

TAMATENI, *pro* Tamazeni, *in Byzacena Africæ provincia.*
Theodorus Tamateni, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 739. E.

Digitized by Google

TAMAZUCENSIS, *qui & TAMAZENAÏS, in Mauritania Cæſarienſi.*
Lucius Tamazucenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

TAMBAIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Fauſtinus Tambaïenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. A. 1104. A.
Secundinus a Thambeis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 178. B.
Sopater Tambaïenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.

TAMBEITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Servuſdei Tambeïtanus, io Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

TAMIATHEOS, *in Ægypto. In Notitia Græca, inter ſeptem oſtia Nili, ἐ Ταμιάθη* eſt.
Baſſus Thamiatenſis, in Conc. V. anno 533. III. 204. E.
Elpidius Tamiatheos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D.
Heraclius Tamiathidis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E. 1529. E.
Zacharias Tamiathæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.

TAMICENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Datianus Tamicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1095. E.

TAMOGADENSIS, *in Numidia. Idem* TAMOGAZIENSIS.
Fauſtinianus Tamogadenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Gaudentius Tamogadenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. D.
Novatus a Thamugade, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. B.
Secundus Tamogazienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

TAMPSI, *in Phrygia Pacatiana, ubi eſt ὁ Θαμψιουπόλεως, in Διατυπώσει Leonis Sapientis.*
Joannes Tampſi, in Conc. CP. anno 870. V. 927. E.

TAN

TANAGRENSIS, *in Bœotia; Plinio, libro* IV. *ſect.* XII. Tanagra, liber populus. *In Notitia Græca, in provincia Peloponneſi, ſub metropolita Corinthio, Τάναγρα. In nummis antiquis,* TANA.
Iſcius Tanagrenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 761. A.

TANEOS, *in Ægypti provincia Auguſtamnica prima, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi Τάνις. Plinio, lib. v. ſect.* IX. Tanites nomos : *& ſect.* XI. Taniticum *oſtium Nili. In nummis antiquis,* TANI.
Apollonius Taneæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A. Taneos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.
Eucæmon a Taneos, Arianus. I. 682. D. 683. A.
Harpocras Taneos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Hermæon, ſive Hermion Taneos, in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.
Paulus Taneos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

Secundus Tanites, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. B.

TANUDAIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Tanudaïenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1101. E.

TAP TAR

TAPRURENSIS, *in Byzacena. Apud Plinium, libro* v. *pag.* 537. *inter duas Syrtes* Taphra *eſt.*
Limenianus Taprurenſis, io Collat. Carthag. I. 1090. E.

TAPSITANUS, *in Byzacena Africæ provincia. Apud Plinium, lib.* v. *pag.* 532. *inter duas Syrtes* Thapſus *eſt.*
Vigilius Tapſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

TARANTASIENSIS *archiepiſcopatus, in Sabaudia:* Tarentaiſe.
Amiro Tarantaſienſis, anno 1025. VI. 839. C.
Aymo Tarentaſienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Baldolfus archiepiſcopus Tarbaſienſis, *forte,* Tarantaſienſis, anno 1006. VI. 772. B.
Baudomeris Tarantaſienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Joannes Tarentaſienſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Marcianus Tarantaſienſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 455. A.
Sanctus Darandaſienſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Teutramnus Darantaſiæ, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D. idem *Teutrannus* Tarantaſienſis, anno 878. VI. 35. A. D. anno 879. VI. 346. A.

TARAQUENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Stephanus Taraquenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 719. E.

TARASENSIS, *vel* THARASENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Taraſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.
Zoſimus a Tharaſſa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. B.

TARAZENSIS, *in Byzacena.*
Domninus Tarazenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

TARENTINUS *archiepiſcopatus, in provincia Hydruntina regni Neapolitani:* Tarente. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. Tarentum.
Baſilius Tarentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.
Germanus Tarentinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. D.
Joannes Tarentinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. B.
Joannes Tarentinus, anno 1433. VIII. 1172. C.
Marcus Antonius Columna archiepiſc. Tarentinus, in Conc. Trident. X. 420. D.

TARQUINIENSIS, *olim in Patrimonio S. Petri: ei ſucceſſit* Cornuetenſis, Corneto: *immediate ſubjectus Summo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* VIII. Tarquinienſes.
Apuleius Tarquinienſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.
Lucianus Tarquinienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Projectitius Tarquinienſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C.

TARRACINENSIS. *Vide,* TERRACINENSIS.

TARRACONENSIS *archiepiſcopatus, in Catalonia.* Tarragone. *Plinio, lib.* III. *ſect.* IV. Tarraco Scipionum opus. *In nummis antiquis,* C. V. T. T. Colonia Victrix Turrita Tarraco.
Antonius Auguſtinus Tarraconenſis, in Conc. Trid. X. 425. C.
Artemius Tarraconenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 486. B. in Conc. Cæſarauguſt. anno 592. III. 534. B.
Aſcanius Tarraconenſis, in epiſt. Hilari Papæ. II. 789. A. 790. B.
Aſiaticus Tarraconenſis, in Conc. Barcinon. anno 599. III. 538. B.
Audax Tarraconenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. A.
Berengarius Tarraconenſis, anno 1090. VI. *parte II.* 1633. E. prius Auſonenſis. 1634. A. B.
Bernardus Tarraconenſis, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1289. A. anno 1179. VI. *parte II. in fine,* 2058. E.
Cyprianus Tarraconenſis, in Conc. Tolet. anno 681. III. 1748. A. in Conc. Tolet. anno 684. III. 1757. A.
Euſebius Tarraconenſis, anno 610. III. 548. D.
Himerius Tarraconenſis. I. 847. B.
Joannes Tarraconenſis, in Conc. Tarracon. anno 516. II. 1043. A.
Oldegarius Tarraconenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1981. D.
Protaſius Tarraconenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 623. E.
Sabbatinus Tarraconenſis, anno 963. VI. 627. C.
Sergis (al. Sergius.) Tarraconenſis, in Conc. Barcinonenſi, anno 540. II. 1433. D.
Vera Tarraconenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.

TARSENSIS, *in Cilicia prima, cujus eſt in Notitiis Græcis* Ταρσὸς μητρόπολις. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXII. Tarſus. *In nummis antiquis,* ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠ.
Diodorus de Tarſo, in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C. Tarſenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Helenus Tarſenſis, in Conc. Antioch. anno 269. I. 195. A.
Helladius Tarſenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1350. D. 1439. B. 1455. D. 1532. E.
Lupus Tarſenſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. in Neocæſarienſi. I. 285. G.
Pelagius Tarſi, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. E. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. D.
Petrus Tarſi, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Phalerius Tarſi, in Conc. CP. anno 394. I. 955. A.
Silvanus Tarſenſis, in Conc. Rom. anno 366. I. 743. C.

Stephanus Tarſenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1199. C.
Theodorus Tarſenſis, in Conc. Niceno, anno 325. I. 316. B.
Theodorus Tarſi, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.
Theodorus Tarſi, in ſexta ſynodo. III. 1427. D.

TARVANENSIS. *Vide*, TERVANENSIS.

TARVIENSIS, *qui & TARBENSIS, in Vaſconia*: Tarbes: *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*
Bernardus Tarvienſis, anno 1368. VII. 1803. C.

TARVISINUS, *in ditione Veneta*: Treviſi: *ſub Patriarchatu Aquileïenſi.*
Albertus Tarviſiacenſis, anno 967. VI. 655. A.
Aloyſius Tarviſinus, anno 1596. X. 1928. E.
Bernardus Tarviſinus, anno 1512. IX. 1582. D. anno 1514. IX. 1733. E.
Felix Terviſianus, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 527. A.
Georgius Cornelius epiſc. Tarviſinus, in Conc. Trid. X. 50. B. X. 421. C.
Jacobus Tarviſinus, anno 1415. VIII. 279. A. 330. A.
Ludovicus Terviſinus, anno 1429. IX.
Rolandus Tarviſienſis, anno 1078. VI. 1576. E.

TAS TAT TAV

TASACCURENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Poequarius Taſaccurenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

TATIÆ. *Vide*, TACIÆ.

TASUALTENSIS. *Vide*, A-THASBALTE.

TATLÆ, *in Lycia, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* ὁ Τάτλων: *in aliis mendoſe,* ὁ Τάτων, & ὁ Τάϊτων.
Joannes Tatlæ, in ſynodo Trullana. III. 1707. C.

TAURACINÆ, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Clariſſimus Tauracinæ, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

TAURIANENSIS, *olim in Calabria ulteriore: in Notitia Græca, ſub archiepiſcopatu Rhegino eſt* ὁ Ταυριανῆς.
Georgius Taurianus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. A.
Laurentius Taurianenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.
Theodorus Taurianæ, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Paulus Taurianæ, in Conc. CP. anno 870. V. 929. A.

TAURINENSIS *archiepiſcopatus, in Pedemontio*: Torino: Turin.
Cæſar Cibo Taurinenſis, in Conc. Trid. X. 419. E.
Cunibertus Taurinenſis, anno 1049. VI. 973. B. anno 1051. VI. 1029. A. idem *Cunipertus* Taurinenſis, anno 1074. VI. 1486. D.
idem *Cunbertus* Taurinenſis, anno 1078. VI. 1399. B. idem *Cunipertus*.
Gauſridus Taurinenſis, anno 1277. VII. 753. C.
Joannes Franciſcus Taurinenſis, anno 1513. IX. 1672. B. 1707. A.
Landulfus Taurinenſis, anno 10... VI. 815. A.
Ludovicus Taurinenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Maximus Taurinas, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E. Taurinenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Milo Taurinenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.
Ruſticus Taurinas, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Trigidius Taurinas, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.

TAUROMENITANUS, *olim epiſcopatus in Sicilia.* Taormina. *Plinio, lib.* III. *ſect.* XIV. Tauromenium. *In nummis antiquis*, TAYPOMENITAN.
Joannes Tauromenii, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.
Juſtus Tauromenitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Petrus Tauromenitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. C.
Regatus Taurominitanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Secundinus Tauromenienſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B

TE

TEANENSIS, *olim in Apulia, & provincia Capitanata: nunc unitus epiſcopatui S. Severi,* San Severo; *ſub archiepiſcopatu Beneventano. Plinio, libro* III. *ſect.* XVI. Teanum Apulorum.
Arduinus Tianenſis, (*pro* Teanenſis:) anno 1059. VI. 1067. C.
Hieronymus de Nichiſola Theanenſis, in Conc. Trid. X. 425. A.
Petrus Teanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.
Quinus Teanenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

TEATINUS, *vel* THEATINUS *archiepiſcopatus, in Aprutio, provinciæ regni Neapolitani*: Chieti. *Plinio, libro* III. *ſect.* XVII. Theatini.
Acto Theatinus, anno 1057. VI. 1030. E.
Baptiſta Theatinus, anno 1439. IX. 425. E.
Joannes Petrus Theatinus, anno 1513. IX. 1672. D.
Petrus Teatinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Teuzo Teatinus, anno 1074. VI. 1260. D.
Theodoricus Theatinus, anno 879. VI. 82. D.

TEB TEG

TESENNORUM, *in Pamphylia: forte pro* ETENNORUM.
Polemon Tebennorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.

TEBESTINUS, *ſive* TEVESTINUS, *in Numidia.*
Felix Tebeſtinus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Lucius a Thebeſte, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. D.
Perſeverantius Tebeſtinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. C. Teveſtinus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.
Romulus Tebeſtenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Urbicus Tebeſtinus, in Collat. Carthag. I. 1079. C.

TEGEÆ, *in provincia Peloponneſi, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Τεγέα. *Plinio, libro* IV. *ſect.* X. *in Arcadia*, Tegea. *In nummis antiquis*, TEΓEATAN.
Ophelimus Tegeæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. D.

TEGLATENSIS, *in Numidia.*
Donatianus Teglatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

TEGULATENSIS, *idem fortaſſis ac* TEGLATENSIS.
Donatus Tegulatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.

TEI TEL

TEITARUM, *in Aſia Proconſulari, cujus metropolis Epheſus eſt: ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τίων. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXVIII. Teos, cum oppido. *In nummis antiquis*, THIΩN.
Stephanus Teitarum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. B. 1530. E.

TELENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Bonifacius Telenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.
Deumhabet Thelenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.
Felix Telenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.

TELEPTENSIS, *in Byzacena.*
Bellicus Teleptenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C. *Bellicus*. I. 1079. B.
Datianus Teleptenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Donatianus Teleptenſis, in Conc. Carthag. IV. anno 398. I. 986. C. in Collat. Carthag. I. 1079. B. in Conc. plenario anni 418. I. 1222. C.
Frumentius Teleptenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.
Julianus a Telepte, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. B.

TELONENSIS. *Vide*, TOLONENSIS.

TELESINUS, *in Principatu Ulteriore*; Teleſe: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*
Angelus Maſſarellus Theleſinus, in Conc. Trid. X. 425. C.
Blaſius Theleſinenſis, anno 1516. IX. 1803. A.
Petrus Teleſinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.

TELMISSENSIS. *Vide*, TERMESSI.

TEM TEN

TEMONIANENSIS, *in Byzacena.*
Creſconius Temonianenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. C.
Victorinus Temunianenſis, in epiſt. ad

Conſtantinum Imp. III. 739. E.

TEMONIARENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Creſconius Temoniarenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

TEMPSANUS, *olim in Calabria Citeriore: tranſlatus in oppidum S. Marci,* San Marco: *qui epiſcopatus a juriſdictione exemptus eſt archiepiſcopi Conſentini. Plinio, lib.* III. *ſect.* X. Oppidum Temſa, a Græcis Temeſe dictum.
Abundantius Tempſanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. A. in ſexta ſynodo. III. 1326. D.
Hilarius Tempſanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Sergius Tempſanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. B.

TENITANUS. *Vide*, THENITANUS.

TENEALBANENSIS.
Franciſcus Tenealbanenſis, anno 1409. VIII. 107. E.

TENEDI, *in provincia inſularum Cycladum, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τένεδος. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXXIX. Tenedus. *In nummis antiquis,* ΤΕΝΕΔΙΩΝ.
Anaſtaſius Tenedi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. C. in Conciliabulo Epheſi, anno 449. I. 1579. A.
Diodorus de Tenedo inſula, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Florentius Tenedi, Proſelenes, & Ægialorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. idem ſupra *Florentius* Mitylenæ.
Evelpiſtus chorepiſcopus, agens vices Florentii Tenedi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. A.

TENI, *in provincia inſularum Cycladum, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τῆνος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XXII. Tenos *inſula* cum oppido. *In nummis antiquis*, ΤΗΝΙΩΝ.
Demetrius Teni, in ſexta ſynodo. III. 1434. D.
Ecdicius Teni, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.
Euſtathius Teni, in ſeptima ſynodo. IV. 470. A.

TENNONENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Creſconius Tennonenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

TENTYRITES, *in provincia Thebaïdis ſecundæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τέντυρα. Tentyriten nomon *habet in Ægypto Plinius, libro* V. *ſect.* IX. *In nummis antiquis*, ΤΕΝΤΥΡ.
Tiberius Tentyrites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. A.

TEP TER

TEPUTZÆ, *ignotus, ut plurimi, qui in pſeudoſynodo Photii appellantur.*
Nicolaus Teputzæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

TERDONENSIS. *Vide*, DERTONENSIS.

TEREONENSIS, *olim in Hibernia.*
Catholicus Tereonenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

TERGANENSIS. *Vide*, TERUANENSIS.

TERGASI, *ignotus.*
Sabas Tergaſi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

TERGESTINUS, *in Iſtria:* Trieſte: *ſub Patriarchatu Aquileienſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XXII. Colonia Tergeſte.
Gaudentius Tergeſtinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. B.
Petrus Tergeſtinus, anno 1514. IX. 1733. E.
Richolfus Tergeſtinenſis, anno 1006. VI. 772. C.

TERMESSI, *in Pamphylia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τερμησσός, Θερμησσός, & Τερμησσός. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXVIII. Quæ Lyciam finit Telmeſſus. *In nummis antiquis*, ΤΕΡΜΗΣΣΕΩΝ.
Auxentius Termiſſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 733. B.
Hæreſius Termiſſenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. D.
Subinianus Termeſſi, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B.
Timotheus Termeſi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A. 1431. 1528. E.
Zenodotus Telmiſſenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. A. Telmeſſi, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. E.

TERMOLENSIS, *qui &* THERMULANUS, *in Capitanata provincia regni Neapolitani:* Termini *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*
Geffridus Termulanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. A.
Nicolaus Termolenſis, anno 1075. VI. 1554. E.
Vincentius de Durantibus epiſc. Thermularum, in Conc. Trid. X. 26. C. 421. D.

TERNAMUNENSIS, *qui &* TERNAMUSENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Ternamunenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Sarmentius Cernamuſenſis, (*pro*, Ternamuſenſis:) Donat. in Collat. Carthag. I. 1097. E.

TERNORI. *Vide*, TORNORI.

TERRACINENSIS, *in Campania Romana:* Terracina: *ſummo Pontifici immediate ſubjectus. Plinio, libro* III. *ſect.* IX. *in Latio antiquo*, Terracina.
Agnellus Tarracinenſis, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. A.
Agnellus Tarracinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1126. E.
Benedictus Terracinenſis, anno 969. VI. 680. E.
Deodatus Terracinenſis, anno 1015. VI. 820. D.
Felix Terracinenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. B.
Gregorius Tarracinenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Hugo Terracinenſis, anno 1179. VI. VI. *parte II. in fine.* 2055. C.
Joannes Terracinenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Jordanes Terracinenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A.
Martyrius Tarracinenſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A. Terracinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. E.
Zacharias Terracinenſis, anno 1513. IX. 1708. A. anno 1514. IX. 1735. B.

TERSONITANUS. *Vide*, CHERSONIS.

TERUANENSIS, *qui &* TARUANENSIS, *in Flandria fuit, uſque ad tempora Caroli V. Imp.* Terouanne. *Vide etiam* MORINENSIS.
Balduinus Terganenſis, (*pro* Teroanenſis:) anno 986. VI. 714. C. Terwanenſis, anno 1008. VI. 774. B.
Folwinus Taravanenſis, anno 840. IV. 1450. D. idem *Fulcuinus* Taruanenſis, anno 847. IV. 1504. C.
Gerardus Taruanenſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1682. A.
Hubertus Taruanenſis, anno 1080. VI. 1438. E.
Liudulfus Taruanenſis, anno 972. VI. 688. E.
Zenon Teuchirorum, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. A. 1530. B.
Taruennenſis civitas & Eccleſia. VI. 1401. C.
Teruannenſis epiſcopatus. VI. 1503. C. 1504. B. Epiſcopus a Gregorio VII. excommunicatus. 1505. 1506. 1507. 1508.

TET TEV

TETCITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Ruſticus Tetcitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. C.

TEUCHIRÆ, *in provincia Libyæ Pentapoleos, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τεύχειρα. *Plinio, libro* V. *ſect.* V. *in Cyrenaica:* Arſinoë, Teuchira vocitata.
Photinus Teuchiræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. A.

THA THE

A-THABRACA. *Vide*, TABRACENSIS.

THAMACRISTENSIS. *Vide*, TAMACRISTENSIS.

THAMIATENSIS. *Vide*, TAMIATHEOS.

A-THAMUCADE. *Vide*, TAMOGADENSIS.

A-THARASSA. *Vide*, TARASENSIS.

A-THASBALTE, *in Byzacena Africæ provincia.*
Adelphius a Thasbalte, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. A.
Julianus Taſvaltenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.
Marcellinus Tasbaltenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

THASSI, *in provincia Macedoniæ primæ, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Θάσος νῆσος. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XXIII. Thaſſos libera &c. *In nummis antiquis*, ΘΑΣΙΩΝ.
Honoratus Thaſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 399. D.

THEANENSIS. *Vide*, TEANENSIS.

THEATINUS. *Vide*, TEATINUS.

THEBARUM Ægypti. *Plinio, libro* v. *ſect.* XI. Thebe portarum centum nobilis fama.
Meletius Thebaïdos epiſcopus. De eo narratio Patricii Ararſii. V. 1499. D.
Stephanus Thebarum Ægypti, in pſeudoſynodo Photii. VI. 266. B.

THEBARUM *Græciæ, in provincia Helladis; ſed & in Notitia Græca*, Θῆβαι, μητρόπολις Βοιωτίας. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XII. Thebæ Bœotiæ : *In nummis antiquis*, ΘΕ : *hoc eſt*, Θῆβαι ἑπτάπυλοι.
Anyſius Thebarum Græciæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. C. 1527. E.
Architimus Thebarum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.
Budius Thebenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Elpidius Thebanus, in Conc. Rom. anno 531. II. 1113. D.
Joannes Thebanus, anno 1515. IX. 1799. D.
Joaſaphus Thebarum, anno 1565. X. 1175. E.
Julius de Thebe Heptapylo, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Marcianus Thebarum, in Conc. CP. anno 870. V. 925. B.

THEBARUM Theſſaliæ : *ubi ſunt etiam in Notitia Græca*, Θῆβαι. *Et apud Plinium, libro* IV. *ſect.* XV. Thebæ Theſſaliæ.
Chionius Thebanus, e Theſſalia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Dion Thebarum Theſſaliæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. A. 1527. E.
Moſchus de Thebis, a Theſſalia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. A. idem Muſæus.

A-THEBESTE. *Vide*, TEBESTINUS.

THELENSIS. *Vide*, TELENSIS.

THELESINENSIS. *Vide*, TELESINUS.

THEMISONIENSIS, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Θεμισώνιον. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXIX. Themiſones.
Magnus Themiſorum Phrygiæ, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. B.
Matthias Themiſonienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

THENITANUS, *in Byzacena Africæ provincia. Plinio, libro* V. *pag.* 535. Thenæ *ſunt ultra Byzacium.*
Eucratius a Thenis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. C.
Latonius Tenitanus, in Collat. Carthag. I. 1078. E.
Paſchaſius Thenitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.
Secutus Tenitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. E. Thenitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E.

THEMISSI : *in MS.* Themiſo : *ut dictum eſt ſuo loco. Eſt in Notitiis Græcis, in Auguſtamnica Ægypti provincia*, Θέννησος.
Hero Themiſſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. B.

THEOD

THEODORIATARUM, *ſive* GERMIORUM in Bithynia. *In Notitiis Græcis non occurrit.*
Moyſes Theodoriatarum, in Trullana ſynodo. III. 1702. A.

THEODOROPOLEOS, *in provincia Europæ Thraciæ, ex Notitia Græca & Ecthesi. Eadem* nova Theodoſiopolis *appellata, niſi mendum ſit.*
Gregorius Theodoropoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.
Joannes Theodoropoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.
Babylas novæ Theodoſiopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 705. B.

THEODOSIENSIS, *in Taurica Cherſoneſo, ubi eſſe* Caffa *vulgo creditur. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXVI. Theodoſia.
Soter Theodoſianæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C. Theodoſienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.
Staniſlaus Faleſchi Theodoſienſis, in Conc. Trid. X. 428. C.

THEODOSIOPOLEOS, *in provincia Aſiæ Proconſulari, cujus metropolis Epheſus eſt : In Notitiis Græcis*, Θεοδοσιούπολις, ἤτοι Περπερήνη. *Vide etiam ſupra, verbo* PEPERENSIS.
Cyriacus Theodoſiopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Eutychius Theodoſiopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1530. B.
Filtanius Theodoſianopolitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. A.
Olympius Theodoſiopolitanus, (*forte*, Sozopolitanus, ut dictum eſt ſuo loco,) in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E.
Paulinus Theodoſiopolis Aſiæ, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 373. B.

THEODOSIOPOLEOS, *in Cappadocia, ut & Fauſtinopolis. Illa in Notitiis Græcis* Θεοδοσιούπολις Ἀρμενίας *appellatur.*
Andreas Theodoſiopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. D.

THEODOSIOPOLEOS, *in Phrygia Pacatiana, ubi eſt in Notitia Græca*, Θεοδόσια.
Thomas Theodoſiopolis Phrygiæ, in Conc. CP. anno 449. II. 171. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. D. Theodoſiopolitanus, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. D.

THEODOSIOPOLEOS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Theon Theodoſiopolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.

THEODOSIOPOLEOS, *in Oſrhoëne Syriæ provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Θεοδοσιούπολις *eſt : Evagrio, libro* III. *cap.* XXXVII. πολίχνιον.
Joannes Theodoſiopolis, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.
Petrus Theodoſiopolis, in Collatione CP. anno 533. II. 1160. B.

THEOP &c.

THEOPOLEOS, *quæ* Antiochia *Syriæ eſt : ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ἀντιόχεια μητρόπολις, ἤτοι Θεούπολις. *Vide etiam*, ANTIOCHENUS.
Domninus Theopoleos, in Conc. V. anno 553. III. 202. D.
Heraclius, legatus Theopoleos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. D.
Magnus, Μάγνος, legatus Theopoleos, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. D.

THEORINÆ, *in Macedonia, ſub archiepiſcopatu Philippenſi, ex* Διατυπώσει *Leonis Imp. in qua eſt ibi* ὁ Θεωρίνου, *& inde in Codice novo Provinciali.* Theorianus.
Georgius Theorinæ, in Trullana ſynodo. III. 1711. C.

THEOTOCIANORUM, *in Bithynia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Simeon Theotocianorum, in Trullana ſynodo. III. 1703. D.

THER THES

THERÆ inſulæ, *in provincia inſularum Cycladum, in quibus eſt* Θήρα, *in Notitiis Græcis. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXIII. Thera, *in Sporadibus inſulis. In nummis antiquis*, ΘΗΡΑΙΩΝ, & ΘΗΡΕΩΝ.
Georgius inſulæ Theræ, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.

THERMARUM IMPERIALIUM, *in Cappadocia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Θέρμαι βασιλικαί.
Georgius Imperialium thermarum, in ſeptima ſynodo. IV. 462. A.
Photinus Thermarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. C.
Theodorus Thermenſis, in ſexta ſynodo. III. 1430. C. Thermarum Cappadociæ, in Trullana ſynodo. III. 1702. D.

THERMARUM, *in Galatia ſecunda : ubi* Μυρίκια, *&* Μυρίκιον, *&* Μυριάκιον *habent Notitiæ Græcæ.* Elpidius *autem in vetuſto codice Maſſeano dicitur* in Galatia ſecunda, Myrecenonthermis : *forte pro* Μυριαγγέλων Θερμῶν. *Eadem* Thermæ S. Agapii *ſunt.*
Elpidius Thermarum S. Agapii, in ſynodo Trullana. III. 1707. C.
Helpidius manſionis Thermanorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. C.

THERMITANUS, *ſive* THERMENSIS, *olim in Sicilia, ubi* Thermæ colonia, *Plinio, lib.* III. *ſect.* XIV. *In Ecthesi*, ὁ τῶν Θερμῶν.
Joannes Thermitanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Paſchalis Thermenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.

THERMULANUS. *Vide*, TERMOLENSIS.

THESPIENSIS, *in provincia Peloponneſi, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Θέσπεια. *Plinio, lib.* IV. *ſect.* XII. *in Bœotia*, Theſpiæ liberum oppidum. *In nummis antiquis*, ΘΕΣΠΙΕΩΝ.
Ruſinus Theſpienſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 760. E.

THESSALIÆ.
Claudianus Theſſaliæ, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C.
Hymenæus a Theſſalis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. B.

THESSALONICENSIS, *in Macedonia:* Θεσσαλονίκη.
Acholius Theſſalonicenſis. I. 846. D.
Aetius Theſſalonicenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Alexander Theſſalonicenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 320. C. 423. C.
Baſilius Theſſalonicenſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1339. D.
Elias Theſſalonicenſis, in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Euxitheus Theſſalonic. in epiſt. Leonis Imp. II. 691. C.
Andreas presb. pro Euxitheo Theſſalonicenſi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. C.
Joannes Theſſalonicenſis, in ſexta ſynodo. III. 1426. B.
Joannis Theſſalonicenſis epiſcopi ſermo. IV. 291. D.
Rufus Theſſalonicenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1366. B.
Theodorus Theſſalonicæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. in Conc. CP. anno 870. V. 923. E.
Theonas Theſſalonicæ, anno 1565. X. 1175. C.

THEV THI

THEUDALENSIS, *qui &* THEODALENSIS, *&* EUOALENSIS, *in Africa, proprie dicta, ſive Proconſulari. Eſt ibidem apud Plinium, libro* v. *pag.* 534. Theudalis.
Victor Theudalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Urbanus Theodalenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.

THEUZITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Decimus Theuzitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

A-THIBARI, *in Byzacena Africæ provincia.*
Vincentius a Thibari, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. B.

THINEOS. *Vide*, THYNEOS.

A-THINISA, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Venantius a Thiniſa, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. D.

THM THO

THMUEOS, *in Auguſtamnica Ægypti provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Θμοῦις. Thmuis, quod interpretatur hircus, *inquit Hieronymus, libro* 2. *adverſus Jovin.*
Ariſtobulus Thmueos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. E.
Ptolemæus Thmueos, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. C.
Serapion Thmueos, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. D.

THOITORUM, *in Ægypto. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Athanaſius Thoitorum, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

THR

THRACIÆ.
Dioſcorus de Thracia, in Conc. Sardic. anno 347. I. 651. E. 655. B. 670. A.

TRACHONIS, *ignotus, e pſeudoſynodo Photiana.*
Nicephorus Thraconis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

THRENUNTHEOS, *forte pro* Τεμουνθεως, *quod Notitiæ Græcæ exhibent in Thebaide Ægypti ſecunda. In Notitia Imperii, ſect.* XX. Tinytheos *eſt. Notitiæ Græcæ præterea in Ægypto prima habent*, Τερενοῦθις.
Eulogius Threnuntheos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1530. A.

THU

A-THUCCABORI, *ſive* TUCCABORENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Fortunatus a Thuccabori in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. B.

THUCCENSIS, *in Mauritania Sitifenſi. Apud Plinium, libro* v. *pag.* 530. *in Mauretania eſt* oppidum Tucca, impoſitum mari & flumini Ampſagæ.
Uzulus Thuccenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. C.

THUGUSUBDITANUS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Maximus Thuguſubditanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. A.

THURITANUS, *olim in ora ſinus Tarentini: ubi Plinio eſt* oppidum Thurii, *lib.* III. *ſect.* XV. *Nummi antiqui*, ΘΟΥΡΙΩΝ.
Joannes Thuritanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Theophanes Thurinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1127. E.
Wilielmus Turianus, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

THY

THYATIRENUS, *in Lydia: ubi Notitiæ Græcæ habent*, Θυάτειρα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXXI. *in Ionia*, Thyatira. *In nummis antiquis*, ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ.
Baſilius Thyatiræ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Diamenius Thyatiræ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. D.
Phoſcus Thyatiræ, idem *Fuſcus* Thyatiræ Lydiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. A. 1528. C.
Soron Thyatirenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

THYNEOS, *vel* THINEOS, *in Ægypto, ubi* Thiniten nomon *Plinius habet, libro* v. *ſect.* IX.
Heraclides Thyneos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. *Heraclius*. 1530. A.
Iſaac Thyneos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. D. Thineos, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

TI

TIANENSIS. *Vide*, TEANENSIS.

TIBARITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Victor Tibaritanus, in Collat. Carthag. I. 1087. D.
Victorianus Tibaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. D. 1099. E.

TIBERIADIS, *in Aſia minore, ſitu incerto: ubi nummi antiqui inſcripti leguntur*, ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. ΜΗΝ. *cum dei Luni effigie.*
Mamas Tiberiadis, in ſynodo Trullana. III. 1702. D.

TIBERIADIS, *in Palaſtina: a Plinio memoratæ, libro* v. *ſect.* XV. *In nummis antiquis*, ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ.
Georgius Tiberiadis, pro Euſtochio Hieroſolym. in Conc. V. anno 553. III. 201. E.
Joannes Tiberiadis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Joannes Tiberiadis, in Conc. Hieroſolym. anno 536. II. 1418. C.

TIBERIOPOLEOS, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τιβεριούπολις. *In nummis antiquis*, ΤΙΒΕΡΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Anaſtaſius Tiberiopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1710. A.
Euſtathius Tiberiopolis. II. 1267. E. in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Silas Tiberiopolis, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Theoctiſtus Tiberiopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

TIBILITANUS, *in Numidia.*
Simplicius Tibilitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.
Simplicius Tibilitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

TIBURSICENSIS, *vel* TUBURSICENSIS, *in Numidia.*
Januarianus Tibursicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1092. E.
Maurentius Tibursicenſis, in Collat. Carthag. I. 1092. E.

TIBURSICENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Valerius Tibursicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.

TIBURTINUS, *in Campania Romana:* Tivoli: *immediate ſubjectus Summo Pontifici.*
Anaſtaſius Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.
Anaſtaſius Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. D.
Candidus Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C. in Conc. Rom. anno 485. II. 856. E. in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. C.
Decoratus Tiburtinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. D.
Franciſcus Tiburtinenſis, anno 1514. IX. 1732. E. anno 1515. IX. 1769. E.
Guido Tiburtinus, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1169. B.

Joannes Tiburtinus, anno 761. III. 200. C.
Joannes Tiburtinus, anno 963. VI. 627. C.
Joannes Tiburtincuſis, anno 1059. VI. 1067. A.
Joannes Andreas Crucius Tiburtinus, in Conc. Trid. X. 423. E.
Marcus Antonius Crucius, epiſc. Tiburtinus, in Conc. Trid. X. 49. E.
Mauricius Tiburtinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E.
Milo Tiburtinus, anno 1177. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Nicolaus Tiburtinus, anno 1439. IX. 425. C.
Urſus Tiburtinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.

TIBUZABETENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Martinianus Tibuzabetenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.

TIC

TICELIÆ, *in Libya Pentapoli. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Theodulus Ticeliæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B. idem *Theodulus* Ticeliæ, Gr. Ἐλαιώνης, in Conc. Chalced. anno 451. II. 59. C.

TICENSIS, ſive E TICIBUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Gallus Ticenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.
Romulus e Ticibus, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

TICINENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi*: Pavie : *a juriſdictione archiepiſcopi Mediolanenſis exemptus. Idem* PAPIENSIS. *Plinio, libro* III. *ſect.* XXI. Ticinum.
Anaſtaſius Ticinenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. B.
Criſpinus Ticinenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1781. E.
Eventius Ticinienſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 835. A. in Mediolan. anno 390. I. 855. C.
Franciſcus Papienſis, anno 1432. VIII. 1134. E.
Gregorius Papienſis, anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Guido Papienſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1833. E.
Guilielmus Papienſis, anno 1073. VI. 1218. D.
Guillelmus Papienſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B.
Hippolytus de Rubeis Papienſis, in Conc. Trid. X. 427. B.
Joannes Ticinenſis, anno 877. VI. 191. A. anno 878. VI. 45. A.
Liuttefredus Ticinenſis. VI. 47. D.
Ludfridus Picinenſis, (*pro* Ticinenſis,) anno 952. VI. 616. D.
Maximus Ticinenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.
Petrus Papienſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Raynaldus Ticinenſis, anno 10... VI. 815. A.
Rainerius Papienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1688. E.

TICUALTENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Mangentius Ticualtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

TID &c.

TIDIDITANUS, *qui &* TIDITANUS, *in Numidia.*
Abundius Tididitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

TIFERNINUS, *in Umbria : nunc* Citta di Caſtello : *ſubeſt immediate Summo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Tifernates cognomine Tiberini.
Bonifacius Tifernas, anno 761. III. 2002. D.
Eubodius Tifernenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. B.
Innocentius Tiferninus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Luminoſus Tiferniſtiberinorum, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Marius Tifernas, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.
Marinus Tifernas, anno 877. VI. 190. E.

TIFILTENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Donatus Tifiltenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

TIGABITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Creſces Tigabitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. A.

TIGAMIBENENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Maxentius Tigamibenenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

TIGIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Aptus Tigienſis, in Collat. Carthag. I. 1078. E.

TIGILLABENSIS, *in Numidia.*
Donatus Tigillavenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1088. A.
Junior Tigillabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.
Regmus Tigillavenſis, in Collat. Carthag. I. 1088. A. 1112. A.

TIGIMMENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Nabigius Tigimenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Rogatianus Tigimmenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. A.
Victorianus Tigimmenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1086. B.

TIGISITANUS, *in Numidia.*
Domnicoſus Tigiſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.
Gaudentius Tigiſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1111. A.

TIGISITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Paſchaſius Tigiſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. C.
Paſſitanus Tigiſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Solemnius Tigiſitanus, in Collat. Carthag. I. 1091. C.

TIGNICENSIS, *in Numidia.*
Aufidius Tignicenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. D.
Julianus Tignicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. D. 1110. B.

TIGUALENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Aſmunius Tigualenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. C.
Gaianus Tigualenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. C. 1099. D.

TII, *in provincia Honoriadis, in Ponto, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τίος. *Plinio, libro* VII. *ſect.* I. Oppidum Tios. *In nummis antiquis*, ΤΙΑΝΩΝ.
Apragmonius Tii, in Conc. Chalced. anno 441. II. 369. A. Tienſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.
Conſtantinus Tii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B. in Conc. CP. anno 870. V. 927. C.
Eugenius Tii, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Gennadius Tienſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Michaël Tii, in ſeptima ſynodo. IV. 466. C.

TIJUCENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Paſchaſius Tijucenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.

TIM TIN

TIMANDI, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τύμανδος.
Eugenius Timandi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.

TIMENUTHERENSIS, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Τημένου θύραι. *In nummis antiquis*, ΤΗΜΕΝΟΤΥΡΕΩΝ, *&* ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΤΣΙ.
Gregorius Timenutherenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. C.

TIMICITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Honoratus Timicitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. A.
Optatus Timicitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1090. E. 1101. E.
Victor Timicitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. E.

TIMIDANENSIS, *qui &* TIMIDIANENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Securus Timidanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

TIMIDENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Benenatus Timidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.
Felix Timidenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.

A-TIMIDA-REGIA, *in provincia Africæ Proconſulari : Idem forte ac* TIMIDENSIS.
Fauſtus a Timida Regia, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. C.
Reſtitutus Timedenſium Regiorum, in Conc. Carthag anno 525. II. 1082. B.

TIMONIS, *in Aſia Proconſulari. In Notitiis Græcis non occurrit. Forte pro* TEMNI. *Plinio, lib.* V. *ſect.* XXXII. Temnos. *In nummis antiquis*, ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ.
Ignatius Timonis, in Conc. CP. anno 870. V. 925. E.

TININIENSIS,

TININIENSIS, ſive TINIENSIS, *in Dalmatia*: Tine: *ſub archiepiſcopatu Spalatenſi.*
Andreas Duditius Sbardellatus Tininienſis, in Conc. Trid. X. 428. B.

TINISTENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Colonicus Tiniſtenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. A.

TINNISENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Dalmatius Tinniſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

TIP TIS

TIPASENSIS, *in Numidia.*
Ruſticus Tipaſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Firmus Tipaſenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. D.

TIPASITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Reparatus Tipaſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. C.

TISANIENSIS, ſive TISANIANENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Liberantius Tiſanienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. A.

TISEDITANUS, *in Numidia.*
Donatus Tiſeditanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1691. C. 1104. A.
Lampadius Tiſeditanus, in Collat. Carthag. I. 1091. C.

TISILITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Donatus Tiſilitenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. E.

TIT TIZ

TITOPOLITANUS, *in Iſauria, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* [illegible], *forte pro* [illegible].
Artemius Titopolitanus, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.
Domitius Titopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.

TITULITANUS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Creſciturus Titulitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Creſconius Tituli, in Collat. Carthag. I. 1081. E.
Victor Tituli, Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E. Titulitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. C.

DE-Caſtello-TITULITANO, *in Numidia.*
Victorinus de Caſtello Titulitano, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

TITYASSI, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τιτυασσός, *&* Τιτυασσὸς *in Ecthesi:* ὁ Τιτυάσσου.
Stephanus Tityaſſi, in Trullana ſynodo. III. 1710. E.

TITYI, ſive TITURNSIS, *in Pamphylia. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Euſchemon Tityi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.
Heraclides Titurnſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. B.

TIZIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Honoratus Tizienſis, in Convento Afric. anno 484. II. 873. B.

TIZILENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Florentinus Tizilenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

TL TO

TLOENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τλῶς. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXVIII. Tlos.
Andreas Tloenſium, in Conc. Chalced. anno 451. II. 370. C. idem *Andreas* Tloſorum, in Conc. Rom. anno 503. II. 987. B.
Andreas Tloënſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Conſtans Tlenſis, (*pro* Tloënſis:) in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.
Euſtathius Tloënſium, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1403. A.

TOGIÆ municipii, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Victor municipii Togiæ, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.

TOL

TOLENTINAS, *nunc unitus Maceratenſi, in Marchia Anconitana;* Tolentino: *ſub archiepiſcopatu Firmano.*
Baſilius Tolentinas, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E.

TOLETANUS *archiepiſcopatus, in Caſtella nova*: Tolede.
Adelphius Toletanus, in Conc. Tolet. anno 597. III. 536. B.
Ægidius Toletanus, anno 1302. VII. 1253. D. pro *Gondiſalvo*. anno 1339. VII. 1635. E. anno 1347. VII. 1683. B.
Alphonſus Carillo Toletanus, anno 1473. IX. 1502. C.
Aſturius Toletanus, in Conc. Tolet. I. anno 400. I. 992. E.
Bernardus Toletanus, in ſynodo Hiſpan. anni 1088. III. 383. B. anno 1088. VI. *parte II.* 1629. D. 1666. E.
Blaſius Toletanus, anno 1345. & 1355. VII. 1762. E.
Celebrinus (alias *Cerebrunus*) Toletanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine*. 2059. A.
Elipandus Toletanus, appellatur in Conc. Francofordi. anno 794. IV. 865. E. 873. C.
Eugenius Toletanus, in Conc. Tolet. V. anno 636. III. 599. D. in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 966. E.
Euphemius Toletanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. D.
Felix Toletanus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. C.
Gundiſalvus Toletanus, anno 1302. VII. 1534. B. idem *Gonſalvus* Toletanus, anno 1310. VII. 1319. D.
Jacobus Toletanus, anno 1423. VIII. 1026. A.
Ildefonſus Toletanus, anno 667. VII. 1970. A.
Joannes Toletanus, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1285. C. anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1354. E. *& ſeqq.*
Joannes Toletanus, anno 1324. VII. 1487. B. anno 1326. VII. 1533. B.
Joannes Toletanus, anno 1424. VIII. 1110. D.
Julianus Toletanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1725. E.
Juſtus Toletanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 595. E.
Melantius Toletanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. B.
Montanus Toletanus, in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. C.
Quiricus Toletanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. C.
Raymundus Toletanus, anno 1129. VI. *parte II. in fine*. 2033. B. anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1235. C. anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1291. A. idem *Rodericus. Ibid.* E.
Rodericus Toletanus, anno 1215. VII. 79.
Siſbertus Toletanus. III. 1799. & 1802. A.

TOLONENSIS, *in Provincia*: Toulon: *ſub archiepiſcopatu Arelatenſi.*
Cyprianus Telonenſis, in Conc. Carpentorat. anno 527. II. 1095. C. in Arauſic. II. 1102. C. Vaſenſi, 1106. D. idem Tolonenſis, in Conc. Aurel. IV. anno 541. II. 1441. C.
Deodatus Telonenſis, anno 1056. VI. 1041. D.
Deſiderius Telonenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.
Dionyſius Tolonenſis, anno 1513. IX. 1707. C. anno 1514. IX. 1735. B.
Euſtorgius Tolonenſis, anno 879. VI. 346. B.
Joannes Tolonenſis, anno 1279. VII. 771. D. anno 1288. VII. 1145. A.
Jacobus Tolonenſis, anno 1337. VII. 1623. A.
Joannes Tolonenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Palladius Telonenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. B.
Petrus Tolonenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1689. E.
Petrus Tolonenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Taurinus Telonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. E.
Vitalis Tolonenſis, anno 1416. VIII. 481. A.

TOLOSANUS *archiepiſcopatus, in Languedocio ſuperiore*: Toulouſe.
Armanus Tolucenſis, anno 913. VI. 557. A.
Arnoldus Toloſanus, anno 1056. VI. 1046. B. VI. *parte II.* 1982. E.
Arricho Toloſanus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Bernardus Toloſanus, anno 886. VI. 398. A.
Bertrandus Toloſanus, anno 1279. VII. 763. D.
Durannus Toloſenſis, anno 106.. VI. 1099. D. Toloſanus, anno 1063. VI. 1141. D.
Exſuperius Toloſanus. I. 1002. E.

Franciſcus de Joyoſa Cardinalis, Archiep. Toloſanus. X. 1832. C. anno 1590.
Fulco Toloſanus, anno 1223. VII. 130. C.
Gaffredus Toloſaous, anno 1368. VII. 1794. E.
Goſcelinus Toloſanus, anno 1176. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. C. 1652. A.
Heraclianus Toloſanus, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. B.
Joannes Raymundi Toloſanus primus archiepiſcopus, anno 1319. VII. 1453. C.
Iſardus Toloſanus, anno 1090. VI. *parte II.* 1694. D. idem *Iſarnus* Toloſanus, anno... VI. *parte II.* 1981. A.
Magnulfus Toloſanus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.
Raymundus Toloſanus, anno 1246. VII. 415. D.
Rhodanus Toloſanus, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. D. E.
Willegiſelus Toloſanus, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Vitalis Toloſanus, anno 1409. VIII. 101. C.

TOM TON

TOMENSIS, *ſive* TOMITANUS, *in provincia Scythiæ: cujus eſt in Notitiis Græcis,* Τόμοι μητρόπολις. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. Tomi, *in Ponti litore occiduo. In nummis antiquis,* ΤΟΜΕΩϹ ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ.
Alexander Tomitanus, in Conc. C.P. anno 449. II. 171. D. in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.
Gerontius Tomenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 818. A.
Timotheus Tomitanus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1430. E. 1530. C.

TONNONENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Optatus Tonnonenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

TOP TOR

TOPERI, *in provincia Rhodopes, e Thracia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τοπηρός. *In una additur,* ἤτοι Ῥούσιον. *Plinio, libro* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia,* Topiris.
Lucianus Toperi, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1423. D. 1528. D.

TORCELLANUS, *in Ducatu Veneto:* Torcello: *ſub Veneto archiepiſcopatu.*
Agnellus Torcelinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.
Dominicus epiſcopus Torcellenſis. VI. 5. E. 8. D.
Hieronymus Torcellanus, anno 1515. IX. 1783. A.
Hieronymus Fuſcherus epiſc. Torcellanus, in Conc. Trid. X. 25. D. 47. A.
Joannes Delphinus Torcellanus, in Conc. Trid. X. 428. E.
Leonardus Torcellenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.

TORNACENSIS, *in Flandria:* Tournay: *ſub archiepiſcopatu Cameracenſi.*
Anſelmus Tornacenſis, anno circ 1151. VI. *parte II. circa med.* 1279. C.
Guido Tornacenſis, anno 1318. VII. 1403. C.
Guido Trajectenſis, anno 1310. VII. 1318. C.
Joannes Tornacenſis, anno 1270. VII. 653. B.
Joannes Tornacenſis, anno 1344. VII. 1669. A.
Lambertus Tornacenſis, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C.
Martinus Tornacenſis, anno 1409. VIII. 107. D.
Michaël Tornacenſis, anno 1287. VII. 1129. B.
Philippus Tornacenſis, anno 1277. VII. 751. C.
Raganelmus Tornacenſis, anno 875. VI. 161. E. idem *Ragenelmus* Tornacenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1314. E.

TOENOBI, *qui &* TERNOBI, *in Bulgaria, factus* αὐτοκέφαλος *a Theodoro Angelo Imp. exemptuſque a juriſdictione archiepiſcopi primæ Juſtinianæ, ſive Achridenſis, ut eſt auctor Nicephorus Gregoras, libro* 2. *cap.* III. *Hæmo monti impoſitum dicit Ternobum* τὸν Τερνόβον *Nicetas Choniates, pag.* 302. Τείρνοβος *eſt Cantacuzeno, lib.* I. *cap.* XXXVI. *& alibi.*
Arſenius Tornobi, anno 1565. X. 1175. C.
Ignatius Tornobi, anno 1439. IX. 425. B.

TORTONENSIS. *Vide,* DBRTONENSIS.

TORTOSENSIS. *Vide,* DERTUSENSIS.

TRA

TRABATENSIS.
Dominicus Trabatenſis, anno 1514. IX. 1735. C.

TRACYLORUM, *vel* TRACULENSIS, *in Lydia: ubi Ecdheſis habet,* ὁ Ταρδίας ἤτοι Τρακουλῶν.
Conſtantinus Tracylorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D. 215. C.
Leo Traculenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.

TRAJANOPOLEOS, *in Phrygia Pacatiana, ubi Ecdheſis habet* ὁ Τραϊανουπόλεως.
Aſignius Trajanopolis, pro Joanne Laodicenſi, in Conc. V. anno 553. III. 203. E.
Euſtratius Trajanopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Joannes Trajanopolis, in Conc. C.P. anno 460. II. 787. A.
Joannes Trajanopolis, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. E.
Philadelphus Gratianopoleos, (*pro* Trajanopoleos *Phrygiæ, ex Mercatore:*) in Conc. Epheſino, anno 431. I. 1427. A.
Tiberius Trajanopolis, in Trullana ſynodo. III. 1699. D.

TRAJANOPOLEOS, *in provincia Rhodopes, e Thracia: cujus provinciæ in Notitiis Græcis* Τραϊανούπολις μητρόπολις *eſt. In nummis antiquis,* ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Baſilius Trajanopolis Rhodopes, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. A. 270. A. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. A.
Eleuſinius Trajanopolis, in Conc. V. anno 553. III. 207. B.
Nicephorus Trajanopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. B.
Petrus Trajanopoleos Rhodopes, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1533. A. 1578. C.

TRAJANOPOLEOS, *ſive* MARONEÆ, *unitis (ut videtur) duobus epiſcopatibus. Eſt in eadem provincia Rhodopes* Μαρώνεια, αὐτοκέφαλος, *ex Notitiis Græcis. Plinio, lib.* IV. *ſect.* XVIII. *in Thracia,* Maronea. *In nummis antiquis,* ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ.
Gabriël Trajanopoleos, ſive Maroneæ, anno 1565. X. 1176. A.

TRAJECTENSIS, *qui &* Ultrajectenſis *archiepiſcopatus, in Belgio:* Utrecht.
Amandus Trajectenſis. III. 946. C.
Anſfridus Trajectenſis, anno 1006. VI. 772. A.
Baldericus Trajectenſis, anno 948. VI. 604. D.
Fredericus Trajectenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Fridericus Trajectenſis, anno 1516. IX. 1836. E.
Godebaldus Trajectenſis, (ſive Ultrajectinus) anno 1123. VI. *parte II. circa med.* 1115. A.
Odilbaldus Trajectenſis, anno 887. VI. 397. C.
Wilelmus Trajectenſis, (ad Rhenum) anno 1075. VI. 1306. D.
Ungerus Trajectenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.

TRAJOCENSIS, *in Italia.*
Joannes Trajocenſis, anno 1517. IX. 1838. E.

TRALLENSIS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Τράλλεις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXIX. Tralis. *In nummis antiquis,* ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ.
Heracleon, qui & *Theophilus*, Trallianus, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1426. B. 1528. B.
Maximus Trallium, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 271. A.
Myro Trallenſis, in ſynodo Trullana. III. 1703. A.
Theoctiſtus Trallium, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Theophanes Tralleos, in Conc. CP. anno 870. V. 985. C.
Theophylactus Trallæ, in ſeptima ſynodo. IV. 462. B.
Uranius Trallenſis, in Conc. V. anno 553. III. 206. C.

TRANENSIS *archiepiſcopatus, in Barenſi provincia regni Neapolitani:* Terni.
Eutychius Tranenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Jeremias Tranenſis, anno 1512. IX. 1582. B. anno 1514. IX. 1734. B.
Suthinius Tranenſis, anno 761. III. 2003. C.

TRANUPOLEOS, *in Phrygia Pacatiana, diverſa a Trajanopoli: in Notitiis Græcis ibi,* Τρανούπολις.
Philippus Tranupoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.
Theodulus Tranopoleos, in Conc. CP.

anno 460. II. 787. A.

TRAPEIANUS. *Vide*, TROPEIANUS.

TRAPEZARUM, *ſive* TRAPEZOPOLROS, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τραπεζόπολις. *Plinio, lib.* v. *ſect.* XXIX. Trapezopolitæ. *In nummis antiquis*, ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Aſclepiades Trapezopoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. 1430. B. 1530. E.

Joannes Trapezopolis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 987. C.

Eugenius Trapezarum, in Trullana ſynodo. III. 1707. D.

TRAPEZUNTINUS, *in provincia Ponti Polemoniaci, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τραπεζοῦς αὐτοκέφαλος. *Plinio, libro* VI. *ſect.* IV. Trap. zus liberum. *Laziceæ tribuitur a Nilo Doxapatrio.*

Antipater Trapezuntinus, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.

Atarbius Trapezuntis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. B. in Conc. Rom. anno 504. II. 996. B.

Chriſtophorus Trapezuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. A.

Domnus Trapezuntis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.

Dorotheus Trapezuntius, in Conc. Ferrar. anno 1438. IX. 11. C. anno 1439. IX. 423. D.

Theodorus Trapezuntis, in ſexta ſynodo. III. 1435. A.

Zacharias Trapezupoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 467. B.

TRAPOBIZYÆ, *in Thracia, ſub Hadrianopolitano metropolita, in Hæmimonto, ubi eſt ex* Διατάξει *Leonis Imp.* ὁ Τραβιζύης.

Conſtantinus Trapobizyæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

TRE

TREBENSIS, *olim in Latio, & Campania felice: ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Trebani.

J. Trebenſis, anno 1059. VI. 1068. A.

TREBIENSIS, *olim in Umbria: nunc caſtrum* Trevi: *ubi Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Trebiates.

Conſtantius Trebias, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. B.

Laurentius Trebienſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. A.

Propinquus Trebienſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.

TRECENSIS, *qui &* TRECASSINUS, *&* TRICASSINUS, *in Campania Galliæ provincia.* Troyes en Champagne: *ſub archiepiſcopatu Senonenſi.*

Adalbertus Tricaſſis, anno 852. V. 40. A.

Ambroſius Tricaſſium, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. A.

Anſegiſus Trecaſſenſis, anno 955. VI. 620. E.

Camillianus Tricaſſinus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

Elias Tricaſſinenſis, anno 833. IV. 1373. A.

Folchricus Auguſtæ-Tricorum, anno 862. V. 554. E.

Frotmundus Trecaſſinus, anno 1008. VI. 774. B.

Gallomagnus Trecaſſinus, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. C. Tricaſſinus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.

Hato Trecenſis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. B.

Henricus Trecenſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1324. A.

Hugo Tricaſſinus, anno 1059. VI. 1070. D.

Jacobus Trecenſis, anno 1485. IX. 1519. E.

Joannes Trecenſis, anno 1346. VII. 1678. D.

Ludovicus Trecenſis, anno 1460. IX. 1521. B.

Lupus Tricaſſinus. II. 791. C.

Matthæus Trecenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. C.

Maynardus Trecenſis, anno 1047. VI. 925. E.

Milo Trecenſis, anno 980. VI. 710. D.

Nicolaus Trecenſis, anno 1252. VII. 439. B.

Odolricus Tricaſſinenſis, anno 1012. VI. 795. D.

Optatianus Tricaſſiom, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670, B.

Ottulfus Trecenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. C.

Philippus Trecenſis, anno 1080. VI. 1597. C. anno 1093. VI. *parte II.* 1681. B. Trecaſſinus, anno 1104. VI. *parte II.* 1853. A. 1876. A.

Prudentius Tricaſſinus, anno 847. IV. 1504. D. anno 849. V. 19. C.

Renatus Trecenſis, anno 1624. XI. 57. A.

Stephanus Trecenſis, anno 1409. VIII. 108. A.

Walterus Tricaſſinus, anno 1092. VI. *parte II.* 1704. C.

TRECORENSIS, *in minore Britannia;* Treguier: *ſub archiepiſcopatu Turonenſi.*

Evenus Trecorenſis, anno 1365. VII. 1771. E.

Joannes Urſinus Trecorenſis, in Conc. Trid. per procuratorem. X. 430. C.

Triſtanus Trecorenſis, anno 1409. VIII. 102. A.

TRRIENTINUS. *Vide*, TRIDENTINUS.

TREVICENSIS, *qui &* VICENSIS, *in Principatu Ulteriore:* Trevico, *&* Vico della Baronia: *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*

Auguſtinus Molignatus Trivicanenſis, in Conc. Trid. X. 428. D.

Benedictus Trevicenſis, anno 964. VI. 632. D.

Rogerius Trevicenſis, (*ſive* Vicenſis) anno 1179. VI. *parte II. in fine*, 2057. A.

TREVIRENSIS *archiepiſcopatus*, Treves. *Plinio, libro* IV. *ſect.* 2221. Treveri.

Agrœcius Treverenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. C.

Arnaldus Treverenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. D. VI. *parte II. in fine.* 2059. B.

Balduinus Treverenſis, anno 1549. IX. 2141. A.

Bertulfus Trevirenſis, anno 878. VI. 38. A. 123. A. *Bertolphus.* 139. D.

Bobo Trevirenſis, anno 1012. VI. 802. A. Idem forte, *Poppo.*

Bruno Trevirenſis, anno 1105. VI. *parte II.* 1880. E.

Dietricus Treverenſis, anno 975. VI. 699. A.

Eberhardus Treverenſis, anno 1049. VI. 1009. D. idem *Eberchardus* Treverenſis, anno 1049. VI. 973. B.

Formalis Trevirenſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. A.

Hellinus Treverenſis, anno 1160. VI. *parte II.* 1572. D.

Hillinus Treverenſis, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1246. C. idem *Henricus* Trevirenſis, anno 963. VI. 630. B.

Hetto Treverenſis, anno 821. IV. 1237. E.

Joannes Treverenſis, anno 1548. IX. 2061. C. anno 1549. IX. 2139. D. idem *Joannes ab Eyſemburg* archiep. Treverenſis, in Conc. Trid. X. 88. D.

Liutulfus Treverenſis, anno 995. VI. 733. E. idem *Liudulfus.* 738. A. idem *Ludolfus* Treverenſis, anno 1006. VI. 769. D.

Maximinus Trevirorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. idem *Maximianus*, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. B.

Modoaldus Treverenſis, anno circ. 630. III. 571. D.

Nicetius Treverenſis, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. C. in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. D. Trevericus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. A.

Poppo Trevirenſis, anno 10-- VI. 834. E.

Rathotus Trevirenſis, anno 895. VI. 456. C. Idem *Ratbodus* Trevirenſis, anno 888. VI. 403. C. anno 903. V. 1461. A.

Rotbertus Treverenſis, anno 947. VI. 604. A.

Ruotgerus Treverenſis, anno 932. VI. 573. B.

Teutgaudus Treverenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A. idem *Theutgaudus* Trevirorum, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. A.

Udo Treverenſis, anno 106-- VI. 1096. D. anno 1071. VI. 1169. C.

Wernerus Treverenſis, anno 1415. VIII. 328. C.

Ambroſius Pelargus Procurator archiepiſcopi Treverenſis, in Conc. Trid. X. 27. A. 48. B.

TRI

TRIBENADIS, *ignotus.*

Symeon Tribenadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

TRIBUNIENSIS, *in Dalmatia:* Trebigno: *unitus Mercanenſi, ſub archiepiſcopatu Raguſino.*

Auguſtinus Triburienſis, (*pro*, Tribunienſis:) anno 1514. IX. 1735. A.

Joannes Tribunienſis, anno 1513. IX. 1673. D.

TRICARICENSIS, *in provincia Baſilicata regni Neapolitani*: Tricarico: *ſub archiepiſcopatu Acheruntino.*

Angelus Tricaricenſis, anno 1438. IX. 728. D.

Ludovicus Tricaricenſis, anno 1514. IX. 1735. C.

Nicolaus Tricaricenſis, anno 1439. IX. 425. E.

Robertus Tricaricenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

TRICASTINENSIS, *in Delphinatu, confinioque Provinciæ*: S. Paul trois Chateaux: *ſub archiepiſcopatu Arelatenſi.*

Benedictus Tricaſtrinus, anno 1288. VII. 1145. A.

Bertrandus Tricaſtinus, anno 1279. VII. 771. D.

Betto Tricaſtinenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.

Dragonetus Tricaſtrinus, anno 1326. VII. 1493. C.

Euſebius Tricaſtinus, in Conc. Valent. anno 584. III. 438. A.

Florentius Tricaſtinus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D.

Heraclius Tricaſtinenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. E.

Hugo Tricaſtinenſis, anno 1337. VII. 1622. E.

Udalricus Tricaſtrinenſis, anno 1056. VI. 1041. C.

Victor Tricaſtinus, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.

Willelmus Tricaſtrinus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.

TRIDENTINUS, *in Comitatu Tirolis*: Trente: *ſub Patriarchatu Aquileienſi.*

Abundantius Tridentinus, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.

Adelchiſus Tridentinus, anno 881. VI. 92. D. 93. B.

Agnellus Tridentinus, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.

Arnaldus Tridentinus, anno 967. VI. 652. E.

Gebehardus Tridentinus, anno 1106. VI. *parte II.* 1884. A.

Georgius Tridentinus, anno 1415. VIII. 304. C.

Ludovicus Madrucius Cardinalis, electus Tridentinus, anno 1600. X. 418. D.

Salomon Tridentinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.

TRIMITHUNTIS, *in inſula Cypro: ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Τριμυθοῦς. *Stephano*: Τριμυθοῦς κώμη Κύπρου.

Georgius Trimithuntis, in ſeptima ſynodo. IV. 462. E.

Spyridon e Cypro, (ſive *Spiridion* Trimithuntis) in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E.

Theodorus Trimithuntis, in ſexta ſynodo. III. 1426. B.

Theopompus Trimethuntis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. A.

TRIOCALEOS, *olim in Sicilia: ubi Plinio, libro* III. *ſect.* XIV. *ſedit* Triocalini.

Georgius Triocditanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. D.

Joannes Triocaleos, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.

Maximus Trocalitanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. C.

TRIPOLEOS *in Phœnice, Syriæ provincia*: Tripoli de Syrie. *Plinius, libro* V. *ſect.* XVII. Tripolis. *In nummis antiquis*, ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Gerardus Tripolitanus in Syria, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1156. D.

Hellanicus Tripolis, in Phœnicia, anno 325. I. 314. D.

Irenæus Tripolis Phœnices, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 726. A.

Theodorus Tripoleos, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. A. in epiſt. ad Leonem Imp. II. 718. E.

Romanus Tripolitanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2037. E.

TRIPOLEOS, *in Lydia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τρίπολις. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXX. Tripolitani.

Agogius Tripolitanus e Lydia, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. A.

Anaſtaſius Tripoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. C.

Commodus Tripoleos, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. B. 1431. A. 1528. C.

Gregorius Tripoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. C.

Joannes Tripolis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 730. E.

Paulus Tripolis Lydiæ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. Tripolitanus, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 986. B.

Siſinnius Tripoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

TRISIPELLIS, *e provincia Africæ Proconſulari.*

Felix Triſipellis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. B.

TRISIPENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*

Victor Triſipenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. D.

TRIVENTINUS, *in Principatu Ulteriore*: Trivento: *a juriſdictione archiepiſcopi Beneventani exemptus.*

Creſcentius Tribenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.

Dominicus Trivenſis, anno 877. VI. 191. A. Triventi, anno 879. VI. 210. A.

Lintulphus Trivenſis, anno 1015. VI. 820. C.

Paulus Tribenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. E.

Petro Triventinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. E.

TRIUM-TABERNARUM, *olim in Latio: Veliternius ei ſucceſſit; unitus ipſe etiam Oſtienſi.*

Anaſtaſius Tribus-tabernis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.

Decius Trium-tabernenſis, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E.

Joannes Triumtabernenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. E.

Leontinus a Tribus-tabernis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.

Lucifer Triumtabernarum, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

Parvus in Tribus-Tabernis, anno 761. III. 2002. D.

TRO TRU

TROADIS, *in provincia Helleſponti, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τρωάς. *Plinio, libro* V. *ſect.* XXXIII. Troas. *In nummis antiquis*, COL. AUG. TROAS.

Michaël Troadis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

Noconius a Troade, Arianus. I. 682. E.

Pionius Troadis, in Conc. CP. anno 448. II. 170. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 372. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

Piſon a Troada, Arianus. I. 682. C.

TROCMADENSIS, *in Galatia ſecunda, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi* Τρόκμοι, *ut &* Κλαῶς. *Plinio, libro* V. *ſect.* XLII. Trocmi.

Conſtantinus Trocmadorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. A.

Cyriacus Trocmadorum, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 270. C. Trocmadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 371. E. Trocmadenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E. & in Conc. Rom. anno 504. II. 995. B.

Chryſippus presb. agens vices Cyriaci Trocmadorum, in Conc. Chalced. anno 451. II. 62. B.

Leo Trocmadenſium, (*pro* Trocmadenſium:) in ſeptima ſynodo. IV. 466. D.

Theodorus Trocmadorum, in Trullana ſynodo. III. 1707. B.

TROEZENÆ, *in provincia Helladis, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τροιζήν. *Plinio, libro* IV. *ſect.* IX. Trœzen.

Antonius Trœzenæ, in ſeptima ſynodo. IV. 466. A.

TROFINIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Hilarinus Trofinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

Probantius Trofinianenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. A.

TROIANUS, *in provincia Capitanata regni Neapolitani*: Troia: *a juriſdictione archiepiſcopi Beneventani exemptus.*

Antonius Troïenſis, anno 1409. VIII. 108. A.

Genocius Trojanus, anno 1513. IX. 1672. D. idem *Junnotius* Trojanus, anno 1514. IX. 1734. C.

Gerardus Trojanus, anno 1092. VI. *parte II.* 1642. B.

Latinus de Urſinis, Troïanus, anno 1429. IX. 425. B.

Proſper Rebiba Trojanus, in Conc. Trid. X. 427. B.

Stephanus Trojanus, anno 1075. VI. 1335. D.

TROPIANUR, *in Calabria ulteriore*: Tropea: *ſub archiepiſcopatu Rhegino.*

Joannes Trapeianus, (*pro*, Tropeianus) in Conc. Lateran. anno 649. III. 929. A.

Pompeïus Piccolomineus Tropienſis, in Conc. Trid. X. 424. E.
Theodorus Tropeïanus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130. A.

TROPÆORUM, *in provincia Scythiæ, cujus eſt in Notitiis Græcis*, Τόμοι μητρόπολις *: ibi &* Τρόπαιος *eſt.*
Theodorus Tropæorum, in ſeptima ſynodo. IV. 459. C.

TRUDENSIS.
Joannes Trudenſis, anno 1512. IX. 1583. A.

TU

TUAMENSIS, *vel* TUAIMENSIS *archiepiſcopatus, in Hibernia* : Tuam, *vel* Toam.
Catholicus Tuaimenſis, vel Tuamenſis, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1628. D.
Mauricius Tuanienſis, (*pro* Tuamenſis :) anno 1512. IX. 1582. B.

TUBIENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Felix Tubienſis, in Collat. Carthag. I. 1085. B.

TUBULBACENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Januarius Tubulbacenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. B.
Terentianus Tubulbacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

TUBUNIENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Tubunienſis, in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Nemeſianus a Tubunis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 162. C.
Protaſius Tubunienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. A.
Reparatus Tubunienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.

TUBURBITANORUM majorum, *in provincia Africæ Proconſulari. Plinio, lib. v. ſect.* IV. Tuburbis.
Benenatus Tuburbitenſia, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.
Cyprianus Tuburbitanorum majorum, in Collat. Carthag. I. 1091. C.
Fauſtus Tuburbitanus, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.
Maximinus Tuburbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. D.
Rufinus Tuburbitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D. Tuburbitanorum majorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. D.
Sedatus a Tuborba, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 166. B.

TUBURBITANORUM minorum, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Maximinus Tuburbitanorum minorum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. B.
Victor Tuburbitanorum minorum, in Collat. Carthag. I. 1085. B.

TUBURNICENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari. Plinio, lib. v. pag.* 539. Tuburnicenſe oppidum.
Æneas a Tuburnice, in Collat. Carthag. I. 118. A.
Creſcens Tuburnicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. D.

TUBURSICENSIS, *in Numidia.*
Donatus Tuburſicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1107. E.
Januarius de Tuburſico Numidiarum, Donat. in Collat. Carthag. I. 1104. E.

TUBURSICOBURENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Donatus Tuburſicuburenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1709. D.
Reparatus Tuburſicuburenſis, in Conc. Carthag anno 525. II. 1082. B.
Servuſdei Tuburſicuburenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.

TUBUSICENSIS, *in Numidia.*
Frumentius Tubuſicenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. E.

A-TUBUSUBTU, *in Africa, ſitu ignoto. Plinio, lib. v. ſect.* I. Tubuſuptus colonia.
Florentinus a Tubuſubtu, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. E.

TUC TUD

A-TUCCA, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Saturninus a Tucca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. E.

A-TUCCA, *qui &* A-TUGGA, *in Numidia.*
Honoratus a Tucca, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 175. E.

TUCCABORENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Megaſius Tuccaborenſia, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. E.
Stephanus Tuccaborienſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. C.

TUCCITANUS, *olim in Andaluſia, Hiſpaniæ provincia ; ubi Plinio, lib.* III. *ſect.* III. colonia immunis Tucci.
Agapius Tuccitanus, anno 610. III. 549. A.
Belatus Tuccitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E. Vide, *Velatus.*
Buda Tuccitanus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 609. A.
Camerinus Tuccitanus, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 249. B.
Fidentius Tuccitanus, in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. E.
Siſebaldo Tuccitanus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Vincentius Tuccitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.

TUDENSIS, *in Gallæcia, Hiſpaniæ provincia* : Tuy : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Adelphus Tudenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Adericus Tudenſis, in ſynodo Hiſpan. anno 1088. III. 383. C.
Adimirus Tudenſis, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Anaſtaſius Tudenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Avila Tudenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. E.
Beatus Tudenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 968. A.
Cardingus Tudenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. B.
Didacus Tudenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B. 131. E. 136. B.
Gardingus Tudenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. D.
Garſias Tudenſis, anno 1439. IX. 425. D.
Geneſius Tudenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Genetivus Tudenſis, in Conc. Bracar. anno 675. III. 1036. C.
Joannes Tudenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Joannes Tudenſis, anno 1513. IX. 1707. D.
Oppa Tudenſia, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. C.
Neufila Tudenſia, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.

TUDERTINUS, *in Umbria* : Todi : *immediate ſubjectus Summo Pontifici. Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. colonia Tuder.
Agatho Tudertinus, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.
Baſilius Tudertinus, anno 1512. IX. 1624. D.
Bonifacius Tudertinus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1138. E.
Criſconius (al. *Creſconius*) Tudertinus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. anno 499. II. 960. E. in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.
Franciſcus Tudertinus, anno 1416. VIII. 481. C.
Gratianus Tudertinus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Hildericus Tudertinus, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Joannes Tudertinus, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Joannes Tudertinus, anno 1015. VI. 820. B.
Laurentius Tudertinus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. A.
Martinus Tudertinus, anno 1059. VI. 1067. C.

TVG TVL TVN

TUGGENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Paſchaſius Tuggenus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. C.

TULANENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Paſchaſius Tulanenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. C.

TULLENSIS, *ſive* LEUCORUM, *in Gallia* : Toul. *ſub archiepiſcopatu Trevirenſi. Plinio, lib. v. ſect.* XXXI. Leuci liberi.
Adeodatus Leucorum, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. D.
Alagius Tullenſis, (al. *Alodius*) in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. E.
Arnaldus Leucorum, anno 876. VI. 174. D. Tullenſis. 178. C. idem *Arnoldus* Tullenſis, anno 888. VI. 410. C.
Arnulfus Tullenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Berchtoldus Tullenſis, anno 1008. VI. 769. D.
Bruno Tullenſis, qui poſtea Leo IX. Papa. VI. 993. D.
Frotarius Tullenſis, in Conc. Trevir. anno 814. IV. 1053. D.
Gerardus Leucorum epiſcopus, relatus

in numerum ſanctorum a Leone IX. anno 1052. VI. 1233. A.
Goſlinus Tullenſis, anno 947. VI. 604. A.
Henricus Leucorum ſive Tullenſis, anno 1136. VI. *parte II. circa med.* 1180. D.
Henricus Tullenſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Pibo Tullenſis, anno 109— VI. *parte II.* 1661. C. idem *Pippo* Tullenſis, anno 1076. VI. 1336. C. idem *Popo* Tullenſis, anno 1074. VI. 1256. C.
Tonſanus Tullenſis, anno 1549. IX. 2141. B.

TULLIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Marianus municipii Tullienſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.

TUNCENSIS, *in Numidia.*
Sabinus Tuncenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. B.

TUNEIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Lucianus Tuneïenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. C.

TUNGRENSIS, *olim ubi Plinio* Tungri, *libro* IV. *ſect.* XXXI. *poſtea tranſlatus Trajectum ad Moſam, ac poſtremo Leodium.*
Domitianus Tungrenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. A.
Farabertus Tungrenſis, anno 948. VI. 605. A.
Folericus Tungris, anno 765. III. 2010. E.
Franco Tungrenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Birico Tungrenſis chorepiſcopus, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1316. B.

TUNIENSIS, *in Africæ provincia Proconſulari: idem fortaſſis ac* TUNEIENSIS.
Sextilianus Tunienſis, pro Primoſo Carthaginenſi, in Conc. V. anno 553. III. 202. D.

TUNUDENSIS, *in Numidia.*
Januarius Tunudenſis, in Collat. Carthag. I. 1078. D.
Victorianus Tunudenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. D.

TUNUGARENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Niventius Tunugabenſis, in Collat. Carthag. I. 1084. A.

TUR

TURDITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Benerius Turditanus, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. D.

TURENSIS, *in Africa, ſitu ignoto: idem* TURRENSIS.
Paſchaſius Turenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. B.

TURONENSIS *archiepiſcopatus, in Gallia*: Tours.
Adalardus Turonenſis, anno 910. VI. 550. B. anno 912. VI. 551. A. idem *Adelardus* Turonenſis, anno 878. VI. 35. A.
Adaboldus Turonenſis, anno 875. VI. 161. D.
Agreſtius Turonicus, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C.
Vitalis presb. pro *Agreſtio* Turonico, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1450. C.
Amalricus Turonicus, anno 853. V. 52. D.
Amelius Turonenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Arduinus Turonenſis, anno 9.... VI. 639. C.
Arnulfus Turonenſis, anno 1029. VI. 843. C.
Bartholomæus Turonenſis, anno 1059. VI. 1070. D.
Crotbertus Turonenſis. III. 1007. E.
Engebaldus Turonenſis, anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1323. B.
Erchembaldus Turonenſis, anno 998. VI. 756. D.
Euphronius Turonenſis, in Conc. Pariſ. anno 557. III. 340. B. Turon. 368. in Conc. Turonenſi, anno 567. III. 366. E.
Euſebius Toronis, (*pro*, Turonis:) anno 765. III. 2011. A.
Gaufridus Turonenſis, anno 1315. VII. 1391. C.
Giſlebertus Turonenſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E.
Hebernus Turonenſis, anno 891. VI. 428. C.
Herardus Turonenſis archiepiſcopus. V. 298. D. in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. A.
Hugo Turonenſis, anno 1008. VI. 774. A.
Hugo Turonenſis, anno 1130. VI. *parte II. circa med.* 1186. E.
Jacobus Turonenſis, anno 1415. VIII. 428. E.
Injurioſus Turonenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. C. in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. C.
Joannes Turonenſis, anno 1276. VII. 751. A.
Joannes Turonenſis, anno 1448. IX. 1339. B.
Juhellus Turonenſis, anno 1233. VII. 229. E.
Landramnus Turonicus, anno 833. IV. 1372. E. idem *Landrannus* Turonenſis, anno 849. V. 19. C.
Latinus Turonicus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 952. A.
Licinius Turonenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. C.
Modegiſilus Turonenſis, in Conc. Rem. anno 630. III. 571. C.
Perpetuus Turonicus, in Conc. Turon. anno 461. II. 796. B. Venet. *Ibidem.* D.
Petrus de Lamballe Turonenſis, anno 1253. VII. 441. A.
Petrus Turonenſis, anno 1336. VII. 1614. E.
Robertus Turonenſis, anno 925. VI. 563. A.
Radulphus Turonenſis, anno 1074. VI. 1277. D. idem *Radulfus* Turonenſis, anno 109... V. 1462. C. anno 1093. VI. *parte II.* 1677. C.
Radulfus Turonenſis alter, anno 1095. qui Radulfo ſucceſſit. VI. *parte II.* 1741. A.
Simon Turonenſis, anno 1365. VII. 1771. E.
Simon a Maillé Turonenſis, anno 1583. X. 1443. E.
Teutolo Turonenſis, anno 933. VI. 574. E.
Verus Turonenſis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E. *Leo* diaconus pro Vero Turonenſi, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Vincentius Turonenſis, anno 1264. VII. 557. A. idem *Vincentius de Pilenis* Turonenſis, anno 1268. VII. 645. E.
Urſmarus Turonenſis, anno 852. V. 40. A.
Segaldus archidiaconus Turonenſis. VI. 180. D.

TURR

A-TURRE-ALBA, *in Africa, ſitu ignoto.*
Verianus a Turrealba, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.

TURREBLANDINUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Datianus Turreblandis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. C.
Maximus Turreblandenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.
Paulus Turreblandinus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

A-TURRE-RUTUNDA, *in Numidia fortaſſis; ut qui in Collatione Carthag. hunc proxime antecedunt.*
Donatus a Turre-Rutunda, Donat. in Collat. Carthag. I. 1109. C.

TURRENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Maximianus Turrenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. C.
Menſius Turrenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. D.

TURRENSIS, *in Numidia.*
Donatus Turrenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. A.

AD-TURRES-CONCORDIÆ, *vel* CONCORDI, *in Numidia.*
Quodvultdeus ad Turres-Concordiæ, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

TURRETAMALLIENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Gaudentius Turretamallienſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

TURRETAMALLUMENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Jurata Turretamallumenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A. 1109. D.
Pentaſius Turrium-Tamallum. in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. E.
Sabratius Turretamallumenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.

DE-TURRES-AMMENIARUM, *qui &* DE-TURISSAMMERIARUM, *in Numidia.*
Victor de Turres-Ammeniarum, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

DE-TURRIBUS, *qui &* TURRITANUS, *nunc archiepiſcopatus, in Sardinia: hodie*, Saſſari: *haud procul ruinis urbis vetuſtæ Turritanæ. Plinio, libro* III. *ſect.* XIII. Ad Turrem Libyſonis.

Angelus Turritanus, anno 1514. IX. 1733. D.
Conſtantinus Turrenſis in Sardinia, anno 1073. VI. 1219. D.
Felix de Turribus, ſub Hunerico, anno 484. II. 876. E.
Franciſcus Turritanus, anno 1515. IX. 1771. A.
Valentinus Turritanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. D.

TURU

TURUDENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Venuſtus Turudenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. A.

TURUZITENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Serotinus Turuzitenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. B.

TUS TUT TUZ

TUSCAMIENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Maximus Toſcamienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 875. D.

TUSCANENSIS, *in Patrimonio S. Petri:* Toſcanella: *ſemper unitus epiſcopatui Viterbienſi.*
Cenſius (vel *Cencius*) Tuſcanenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Godemundus Tuſcanenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. C.
Joannes Tuſcanenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. A. anno 876. VI. 109. C. 112. C. 173. D.
Maurus Tuſcanenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.

TUSCULANUS, *in Campania Romana;* Fraſcati: *unus e ſex epiſcopatibus, qui ſunt antiquioribus Cardinalibus adtributi.*
Ægidius Tuſculanus, anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1122. C.
Gilo Tuſculanenſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1216. A.
Ignarus Tuſculanus, anno 1160. VI. *parte II.* 1588. B. Idem *Ymarus* Tuſculanus, anno 1153. VI. *parte II. circa med.* 1248. D.
Joannes Tuſculanenſis, anno 1073. VI. 1210. D. Tuſculanus, anno 1093. VI. *parte II.* 1677. B. idem Aſculanus. 1642. A. anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1791. D. anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.
Joannes Tuſculanus, anno 1287. VII. 1132. B.
Maurus Tuſculanus, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1238. C.
Odo Tuſculanus, anno 1260. VII. 456. A. anno 1271. VII. 657. D.
Petrus Tuſculanus, anno 1274. VII. 687. D.
Petrus Tuſculanenſis, anno 1408. VIII. 4. E.
Vitalianus Tuſculanenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. D.

TUSDRITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.* Tuſdritanum oppidum *Plinius habet, libro* v. *pag.* 540.
Navigius Dydritanus, in Collat. Carthag. I. 1079. E. *lege*, Tuſdritanus.
Honoratus Tuſdritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. E. 1107. C.

TUSURITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Aptus Tuſuritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. E. Tuzuritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. D.
Aſſelicus Tuſuritanus, in Collat. Carthag. I. 1078. E. *Aſellicus*, 1110. D.

TUTELENSIS, *in Aquitania:* Tulle: *ſub archiepiſcopatu Bituricenſi.*
Aymericus Tutelenſis, anno 1336. VII. 1609. A.
Bertrandus Tutelenſis, anno 1409. VIII. 102. B.
Ludovicus de Genoilliac Tutelenſis, in Conc. Trid. X. 425. E.

TUZUDRUMES, *in provincia Proconſulari Africæ.*
Octavianus Tuzudrumes, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

TUZURITANUS, *vel* TUZIRITANUS, *in Byzacena: idem fortaſſis ac* TUSURITANUS.
Florentinus Tuzuritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. A.

TY TZ

TYANENSIS, *in Cappadocia ſecunda, cujus eſt in Notitiis Græcis* Τυανα μητρόπολις, ἤτοι Χελονόπολις. *Plinio, libro* VI. *ſect.* III. Tyana. *In nummis antiquis*, ΤΥΑΝΕΩΝ.
Etherius Tyanenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Eutherius Tyanenſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1351. A. 1439. B. 1455. E. 1533. A. 1578. D.
Euphrantas Tyanenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. B.
Eupſychius Tyanenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. C.
Juſtinianus Tyanenſis, in Trullana ſynodo. III. 1699. C.
Juſtinus Tyanenſis, in ſexta ſynodo. III. 1427. A.
Leontius Tyanorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.
Longinus Tyanenſis, io ſexta ſynodo. III. 1434. A.
Patricius Tyanenſis, in Conc. CP. anno 449. II. 174. E. in Conc. Chalced. anno 451. II. 366. E.
Anthimus presb. agens vices Patricii Tyanenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. C.

TYCHENSIS, *ignotus, ut plerique e pſeudoſynodo Photiana.*
Euſtachius Tychenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.

TYMANDENUS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τύμανδος.
Longinus Tymandenus, in Conc. CP. anno 449. II. 174. B.

TYMBRIADENSIS, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τυμβριάδων, *Plinio, libro* v. *ſect.* XXV. Tymbriani.
Conſtantinus Tibriadenſis, io ſexta ſynodo. III. 1434. A. Tymbriadenſis, in ſynodo Trullana. III. 1710. D.
Joannes Tymbriadenſis, in ſeptima ſynodo. IV. 467. E.
Theodoſius Tymbrados, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

TYNDARITANUS, *olim in Sicilia: ubi Plinio, libro* III. *ſect.* XIV. Tyndaris colonia. *Nummi antiqui*, ΤΥΝΔΑΡΙΤΑΝ.
Gaudentius Tyndarinenſis, (*al.* Tadienſis) in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Severinus Tyndaritanus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.
Theodorus Tyndaritanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. C.

TYRAI, *vel* TYRÆI, *in Piſidia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Τυραίον.
Anaſtaſius Tyrai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Conſtantinus Tyræi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.
Joſeph Tyrai, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. E.
Theopemptus Tyræi, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 724. E.
Theotecnus Tyræi, in Conc. Chalced. anno 451. II. 369. D. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. B.

TYRASSONENSIS, *in Aragonia;* Taraçona: *ſub archiepiſcopatu Cæſaraugustano. Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Turiaſonenſes. *In nummis antiquis*, MUN. TUR. *&* TURIASO.
Auſterius Tyraſſonenſis, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.
Fluridius Tyraſſonenſis, anno 610. III. 548. E.
Guillelmus Tyraſonenſis, anno 1516. IX. 1836. E.
Ilpidius Tyraſſonæ, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.
Nepotianus Tyraſſonenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. A.
Stephanus Tyraſſonenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. A.

TYRIUS *archiepiſcopatus, in Phœnicia maritima, cujus eſt in Notitiis Græcis* Τύρος μητρόπολις.
Cyrus Tyri, in conciliabulo Epheſi. I. 1532. E. 1578. C.
Dorotheus Tyri, in epiſt. Leonis Imp. II. 690. D.
Epiphanius Tyri, in epiſt. ſynodica, anno 518. II. 1354. C.
Fulcherus Tyri archiepiſcopus, anno 1133. VI. *parte II. circa med.* 1155. E. idem *Fulcherus*. 1156. C.
Photius Tyri, in ſynodo II. Epheſ. anno 449. II. 83. E. 269. C. in Conc. Chalced. anno 451. II. 367. E.
Thomas Tyri, in Conc. CP. anno 870. V. 923. A.
Willelmus Tyrius, anno circ. 1124. VI. *parte II. circa med.* 118. E. 1119. B. anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Vitalis a Tyro, Arianus. I. 682. A.
Uranius Tyri, in Conc. Seleuc. anno 359. I. 723. E.
Zenon Tyrius, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C. in Conc. Antioch. anno 370. I. 776. C. in Conc. CP. anno 381. I. 814. E. idem *Zenobius* e Palæſtina, in Conc. Sardic. anno 347. I. 670. E. in Conc. Hieroſolym. anno 348. I. 690. C.
Tyrus protothronus Antiochiæ. V. 771. B.

TZOCI, *ignotus.*
Iſraël Tzoci, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. D.

TZURULOES, *ſive* ZURULI, *in provin-*

cia Europæ Thraciæ, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi Τζίρωμος *: Theophani, ad annum* x. *Mauricii,* τὸ Τζουρουλὸν φρούριον *: Nicetæ Choniatæ, pag.* 323. ὁ Τζουρουλός. *In recenti Notitia,* Τυελλόα. *Hodie*, Chiurli: Zorlo *Turcis, in Romania.*
Baſilius Tzuruloes, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C. Zuruli, in Conc. CP. anno 870. V. 927. B.
Siſinnius Zunili, (*al.* Zuruli) in ſeptima ſynodo. IV. 463. A.

V

VASRENSIS, *in Languedocio :* Vabres : *ſub archiepiſcopatu Albienſi.*
Dominicus Vabenſis, (*pro*, Vabienſis:) anno 1059. VI. 1067. A.
Franciſcus de la Vallette Vabienſis, in Conc. Trid. X. 428. A.
Stephanus Vabrenſis, anno 1409. VIII. 107. C.

VADENSIS, *in Numidia.*
Proficius Vadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

VADENSIA *alter, in eadem provincia Numidia.*
Ruſinianus Vadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. D.

VADENTINIANENSIA, *in Byzacena Africæ provincia.*
Rogatianus Vadentinianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. C.

VADESITANUA, *in Numidia.*
Annibonius Vadeſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. E.

VAGADENSIS, *in Numidia.*
Fulgentius Vagadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

VAGALITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Claudius Vagalitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.
Miggin Vagalitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. C.

VAGEATENSIS, *in Africa, ſitu ignota.*
Donatus Vageatenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. B.

VAGENAIS, *in Byzacena Africæ provincia.* Vagenſe oppidum *Plinius habet, libro* v. *pag.* 539.
Creſcens Vagenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.
Primulus Vagenſis, in Collat. Carthag. I. 1112. A.

VAGRAUTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Marcellinus Vagrautenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

VAIANENSIS, *qui &* BAIANENSIS.
Quintaſius Vaianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. A.
Valentinus Vaianenſis, in Collat. Carthag. I. 1089. E.

VAL

VALENTINUS, *in Delphinatu, Galliæ provincia :* Valence en Dauphiné. *Plinio, libro* III. *ſect.* v. colonia Valentia.
Apollinaris Valentinus, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Bonitus Valentinus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C.
Gallus Valentinus, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. D.
Guido Valentinenſis, anno 1025. VI. 839. C. idem *Viesgo* Valenónenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Ingildus Valentinus, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.
Joannes Valentinus, anno 1289. VII. 1160. C.
Iſaac Valentinenſis, anno 886. VI. 396. E. Valentinus, anno 892. VI. 430. C.
Maximus Valentinæ civitatis epiſcopus. I. 1238. E.
Maximus Valentinus, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 356. A.
Odo Valentinus, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. C.
Radbertus Valentiæ, anno 879. VI. 346. A. idem *Ratbertus* Valentinenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B. anno 875. VI. 161. B. Robertus. 178. E.
Raynoaldus Valentinus, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.

VALENTINUS *archiepiſcopatus, in regno Hiſpaniæ Valentino :* Valence. *Plinio, libro* III. *ſect.* IV. colonia Valentia.
Alphonſus Borgia Valentinus, anno 1429. VIII. 1053. A.
Andreas de Albalato Valentinus, in Hiſpanis, anno 1255. VII. 1975. B.
Annianus Valentinus, in Conc. Tolet. VII. anno 646. III. 624. C.
Arnaldus de Peralta Valentinus, anno 1261. VII. 1985.
Celſinus Valentinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. E.
Felix Valentinus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.
Hoſpitalis Valentinus, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. E.
Marinus Valentinus, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Maurila Valentinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 484. E.
Muſitacius Valentinus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. D.
Protaſius Valentinus, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 608. B.
Raymundus Valentinus, anno 1310. VII. 1319. D.
Sarmata Valentinus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1747. D.
Suinterius Valentinus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D.
Ubiligiſculus Valentinus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. A.
Vitiſclus Valentinus, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1804. E.

VALENTIÆ, *in Phrygia Pacatiana, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Οὐαλεντία.
Evadius Valentiæ, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1352. B. *Evagrius.* 1534. B.

VALENTINIANOPOLEOS, *in Aſia Proconſulari, cujus eſt metropolis Epheſus. Eadem* Αὐλίου κώμη *eſt in Notitia Græca. Palladio, in vita Chryſoſtomi, pag.* 126. Valentinopolis in Cilbianis jugis *Aſiæ Proconſularis.*
Thomas Valentinisnopolis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. D. 1529. C. in Conc. CP. anno 448. II. 138. B. 170. C. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. A.

VALERIENSIS, *olim in Hiſpania citeriore, ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IV. Valerienſes.
Euſebius Valerienſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Gaudentius Valerienſis, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. E. in Tolet. XII. Conc. III. 1726. B.
Magnentius Valerienſis, in ſynodo Tolet. anno 610. III. 546. B.
Stephanus Valerienſis, in Conc. Tolet. IX. anno 655. III. 977. A.
Tagontius Valerienſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. A.

VALLAVENSIS. *Vide*, ANICIENSIS.

VALLENSIS. *Vide*, VASIONENSIS.

VALLITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari, vel in Byzacena.*
Bonifacius Vallitanus, in Collat. Carthag. I. 1090. E.
Reſtitutus Vallitanos, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

VALVENSIS, *in regno Neapolitano*, Valva : *unitus Sulmonenſi, & Summo Pontifici immediate ſubjectus.*
Albertus Valvenſis, anno 1[illegible]3. IX. 1707. D.
Arnolphus Valbenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. E.
Bartholomæus Valvenſis, aono 1439. IX. 425. C.
Benedictus Valvenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.
Joannes Baptiſta Valvenſis & Sulmonenſis, anno 1515. IX. 1783. C.
Iraſmundus Valvenſis, anno 1074. VI. 1260. D.
Odalriſius Walvenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Tranſmundus Valvenſis, anno 1080. VI. 1464. D.

VAM VAN

VAMACCORENSIS, *qui &* BAMACCORENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Caſſianus Vamaccorenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.
Donatus Vamaccorenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. B.

VAMALLENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Flavianus Vamallenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

VANARIONENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Pelagius Vanarionenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1099. D.

VANGIONENSIS. *Vide*, VORMACIENSIS.

A-VANIS, *forte*, a Batnis, *ut dictum eſt ſuo loco.*
Piſon a Vanis, Ariſnus. I. 682. D.

VANNIDENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Rogatianus Vannidenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. E.

VANTENÆ civitatis, *in Ægypto : forte pro*, Antinoæ.

Theonas

Thomas Vantenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. C.

VAP VAR

VAPINCENSIS, *in Delphinatu* : Gap, en Dauphiné : *ſub archiepiſcopatu Aquenſi*, Aix.
Aredius Vappincenſis, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. A. idem *Aridius* Vappincenſis, in Conc. Valent. anno 584. III. 458. A.
Birico Vapincenſis, anno 876. VI. 174. B. *Biraco*, anno 879. VI. 346. B.
Conſtantius Vapincenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. C.
Donadeus Vappencenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Dragonetus Vapincenſis, anno 1337. VII. 1623. B.
Geraldus Vapincenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Guillelmus Vapincenſis, anno 1326. VII. 1493. D.
Joannes Vapienſis, anno 1409. VIII. 99. A. idem Vapincenſis. 102. A.
Leodegarius Wapincenſis, anno 1079. VI. 1411. E.
Petrus Paparinus de Calido Monte, Vapincenſis, anno 1585. X. 1584. A.
Potentiſſimus Vappicenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Sagittarius Vappincenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Velleſius Vapincenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. C. in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A. in Conc. Pariſ. 336. B.

VARARITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Julianus Vararitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. B.

VARDIMISSENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Barco Vardimiſſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.
Victor Bartimiſienſis, in Collat. Carthag. I. 1090. C.

VARENUS, *in Helleſponto, cujus eſt metropolis Cyzicus : ibi Notitia Græca habent epiſcopatum* Βάρης. *Eſt & in Piſidia*, Βάρις.
Domninus Varenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.

VARMIENSIS, *in Polonia*; Varmia : *a juriſdictione archiepiſcopi Gneſnenſis exemptus.*
Henricus Warmienſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Staniſlaus Hoſius S. R. E. Cardinalis, Varmienſis in Polonia, anno 1579. X. 417. D.

VARNÆ, *prope Danubium, ſub Patriarcha CP. in recenti Notitia* ἡ Βάρνα.
Gabriel Varnæ, anno 1565. X. 1176. A.

VARTANENSIS. *Vide*, BARTANENSIS.

VAS

VASADENSIS, *in Lycaonia, ubi Notitiæ Græcæ, ſed mendis refertæ, habent*, Οὐασάδα, *&* Οὐάσανδα, *&* Οὐάσαδα. *In canone* x. *Baſilii*, Οὐάσαδα

legitur, ut dictum eſt ſuo loco.
Conon Vaſadenſis, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.
Nicephorus Vaſadenſis, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. B.
Theodorus Vaſadarum, in Conc. Niceno, anno 325. I. 319. A. Vaſadenſis, in Conc. Antioch. anno 341. I. 591. A.

VASATENSIS, *in Vaſconia*; Bazas : *ſub archiepiſcopatu Auſcitano.*
Arnaldus de Pontac Vaſatenſis, anno 1583. X. 1382. A.
Beltrannus Vaſatenſis, anno 1116. VI. *parte II.* 1938. B.
Garſias Vaſatenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. D.
Guillelmus Vaſatenſis, anno 1312. VII. 1349. D.
Guillelmus Vaſatenſis, anno 1368. VII. 1803. C.
Hugo Vaſatenſis, anno 1279. VII. 763. A.
Oreſtes Vaſaticus, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 465. C.
Polemius presb. pro Sextilio de Vaſatis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E.
Sextilius de Vaſatis, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. E. Aurelian. 1012. D.
Raimundus Vaſatenſis, anno 1056. VI. 1046. B. anno 1080. VI. 1606. B.

VASENSIS, *qui &* VESENSIS, *Vide infra*, VESENSIS.
Lauſus Vaſenſis, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. E.

VASIONENSIS, *qui &* VASENSIS, *in Comitatu Avenionenſi* : Vaiſon : *ſub archiepiſcopo Avenionenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* v. Vaſio.
Alethius Vaſenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1441. D.
Artemius Vaſenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 455. A.
Daphnus Vaſenſis, io Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.
Elias Vaſionenſis, anno 879. VI. 346. A.
Gemellus Vaſionenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. E.
Giraudus Vaſionenſis, anno 1288. VII. 1144. E.
Jacobus Cortez e Prato epiſc. Vaſionenſis, in Conc. Trid. X. 26. A. 47. B.
Odolbertus Vallenſis, (*pro*, Vaſenſis :) anno 955. VI. 620. E.
Petronius Vaſionenſis, in Conc. Cabillon. anno 650. III. 951. D.
Petrus Vaſſinenſis, (*pro*, Vaſionenſis :) anno 1012. VI. 795. E.
Petrus Vaſenſis, anno 1056. VI. 1041. C. Vaſionenſis, anno 1279. VII. 771. D.
Quinidius Vaſenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. D.
Raymundus Vaſionenſis, anno 1326. VII. 1493. C.
Rocherius Vaſionenſis, anno 1337. VII. 1623. A.

VASTINENSIS, *Galliæ tractus in inſula Franciæ* : le Gaſtinois.
Albericus Vaſtinenſis archidiaconus, anno 980. VI. 710. D.

VAT VAV VAZ

VATARBENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Martialis Vatarbenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. D.

WATERFORDIENSIS, *in Hibernia*: Waterford : *ſub archiepiſcopatu Caſſilienſi.*
Auguſtinus Waterfordienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2060. C.

VAURENSIS, *in Languedocio ſuperiore* : Lavaur : *ſub archiepiſcopatu Toloſano.*
Bertrandus Vaurenſis, anno 1400. VII. 1935. B.
Horatius de Birague Vaurenſis, anno 1590. X. 1833. A.
Joannes Vaurenſis, anno 1415. VIII. 304. B.
Petrus Daneſius Vaurenſis, in Conc. Trid. X. 425. B.
Robertus Vaurenſis, anno 1368. VII. 1803. B. 1860. E.

VAZARITANUS. *Vide*, BAZARITANUS.

VAZIENSIS, *vel* VAZUENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Secundinus Vazuzenſis, (*pro* Vazuenſis :) Donat. in Collat. Carthag. I. 1081. E. Vazienſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.
Victor Vazuzenſis, (*pro* Vazuenſis :) Collat. Carthag. I. 1081. E.

VB VC

UBABENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Ingenuus Ubabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 785. A.

UCETICENIIS, *ſive* UCETIENSIS, *&* UTICENSIS, *in Languedocio inferiore* : Uſez : *ſub archiepiſcopatu Narbonenſi.*
Amelius Vceticenſis, anno 886. VI. 398. A. anno 909. VI. 501. D.
Aribaldus Uzeticenſis, anno 1012. VI. 795. D. idem *Aribaldus* Ucetienſis, anno 1025. VI. 839. C.
Aurelius Uceticenſis, anno 897. VI. 464. E.
Arimundus Uceticenſis, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. B.
Bernardus Uticenſis, anno 1368. VII. 1803. B. & 1879.
Elias Uticenſis, anno 1351. VII. 1688. B.
Firminus Uceticenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. B.
Guillelmus Uticenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Ludovicus a Vinea Uticenſis, anno 1609. XI. 54. A.
Potentinus Verecenſis, (*pro* Ucetienſis :) in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. D.
Probatius de Ucetia, in Conc. Agath. anno 506. II. 1006. D.
Raimundus Uceticenſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. E.
Walefredus Uceticenſis, anno 878. VI. 40. E. idem *Walefridus* Ucetienſis, anno 879. VI. 346. C. 198. A.

Ugo Uzetenſis, anno 1054. VI. 1033. B. idem Uceticenſis.

UCITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari. Apud Plinium, libro* v. *pag.* 539. *oppida ſunt* Ucitana duo, majus & minus.

Tripolius Ucitanus, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.

Octavianus Ucimaïus, in Collat. Carthag. I. 1088. D.

UCULENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Cericius Uculenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.

Criſconius Uculenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

VE

VECCONENSIS, *forte verius* Veronenſis, *ut ſuo loco notatum eſt.*

Gaudentius Vecconenſis, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

VEGESELITANUS, *qui &* VEGEISELITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Gavinus Vegeſelitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1089. E. 1099. C.

Januarius Vegeſelitanus, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. D.

Privatianus Vegeſelitanus, in Collat. Carthag. I. 1086. D. idem *Privatus* Vegeiſelitanus, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

Reginus Vegeſelitanus, in Collat. Carthag. I. 1080. E.

VEGLENSIS, *qui &* Veglianenſis, *in Dalmatia* : Veglia : *ſub archiepiſcopatu Jadertenſi.*

Albertus Duimius de Gliricis Veglenſis, in Conc. Trid. X. 422. E.

Drobo Viglenſis, *ſive* Veglienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. D.

WEGORACENSIS. *Vide,* WIGORNIENSIS.

VEIENTANUS, *olim in Hetruria, ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Veiens ager.

Andreas Veïentanus, io Conc. Rom anno 680. III. 1138. A.

VEL VEN

VELENSIS, *olim in Hiſpania citeriore, ubi Plinio ſunt, libro* III. *ſect.* IV. Velienſes.

Joannes Velenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. C.

VELESITANUS, *in Numidia.*

Januarius Veleſitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. D.

VELITERNUS, *in Campania Romana* : Velletri : *& Velitri : unitus Oſtienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. Veliterni.

Adeodatus Veliternus, in Conc. Rom. anno 465. II. 799. C.

Bonifacius Veliternus, in Conc. Rom. anno 487. II. 877. C. idem *Cælius Bonifacius* Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 960. D.

Gaudericus Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. D. idem *Galdericus* Veliternenſis, anno 877. VI. 190. D. idem *Gaudericus* Veliternenſis, anno 876. VI. 117. B. Gadericus. 175. B.

Gratianus Velitrenſis, anno 761. III. 2002. C. idem, ut videtur, *Gratioſus* Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 745. III. 1941. C.

Gregorius Velitrenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 61. D.

Joannes Veliternus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.

Joannes Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 721. III. 1866. B.

Joannes Velitrenſis, in Conc. Romano, anno 853. V. 78. D.

Leo Velitrenſis, anno 963. VI. 627. C.

Leo Belletrenſis, anno 1037. VI. 916. B.

Placentius Veliternenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1130 B.

Potentinus Veliternenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.

Silvanus Veliterninus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. B.

Tetbaldus Veliternenſis, anno 998. VI. 758. B. idem *Theobaldus* Veliternenſis, anno 1015. VI. 820. A.

WELLENSIS, *in Anglia* : Welles : *Bathonienſi unitus : ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*

Athelelmus Wellenſis, an. circ. 890. VI. 425. B.

Giro Vellenſis, anno 1066. VI. 1157. C. *Giſo*. 1153. A. 1174. C. *Gliſo*. 1154. B. idem *Giſo* Wellenſis, anno 1075. VI. 1557. C.

VENAFRANUS, *in Terra Laboris & regno Neapolitano* : Venafro : *ſub archiepiſcopatu Capuano. Plinio, lib.* III. *ſect.* IX. *in prima Italiæ regione*, colonia Venafrum.

Conſtantinus Venafranus, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.

Racomanus Venafranus, anno 1516. IX. 1803. D.

Raynaldus Venefranus (*pro* Venafranus) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. D.

Richardus Venafranus, anno 1514. IX. 1735. C.

VENCIENSIS, *in Comitatu Provinciæ;* Vence, en Provence : *ſub archiepiſcopatu Ebredunenſi.*

Arnaldus Vencienſis, anno 1337. VII. 1623. A.

Aurelianus Vencienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. C.

Baptiſta Vincienſis, anno 1513. IX. 1708. A.

Deuterius Vincienſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. B. a Vencio, in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 466. B.

Cyminianus presb. pro Deuterio epiſcopo Vencienſi, in Conc. Arelatenſi V. anno 554. III. 330. A.

Durandus Vincenſis, anno 1056. VI. 1041. D.

Fulco Vencienſis, anno 1326. VII. 1493. E.

Joannes Vencienſis, anno 1409. VIII. 107. B.

Liutedus Vincienſis, anno 868. V. 1458. A.

Ludovicus de Bueil Vencienſis, in Conc. Trid. X. 426. D.

Wiſredus Vencienſis, anno 878. VI. 46. E.

Willelmus Vencienſis, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1690. B.

VENDASCENSIS, *in Comitatu Venaſino* : Venaſque dans le Comté de Venaiſſin : *olim epiſcopatus.*

Franco Vendacenſis, anno 1056. VI. 1041. C.

Licerius Vindauſcienſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.

Tetradius Vendaſcenſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 405. A.

VENETUS, *nunc Patriarchatus* : Veniſe.

Dominicus Venetiæ patriarcha, anno 1073. VI. 1209. D.

Joannes Venetus patriarcha, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

Joannes Hieronymus Triviſanus Patriarcha Venet. in Conc. Trid. X. 419. D.

Urſus Venetus patriarcha, anno 1040. VI. 919. B.

VENETENSIS, *in minore Britannia:* Vannes : *ſub archiepiſcopatu Turonenſi. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXIII. Veneti.

Cennemocus Venetenſis epiſcopus. VI. 120. A.

Ludovicus de la Haye, Venetenſis, anno 1583. X. 1444. B.

Mangiſus Venetenſis, anno 106... VI. 1115. B.

Modeſtus Veneticus, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

Morvanus Venetenſis, in Britannia, anno 1096. VI. *parte II.* 1748. A.

Philippus du Bec Venetenſis, in Conc. Trid. X. 425. B.

Suſannus Venetenſis epiſcopus. V. 628. C.

VENSANENSIS, *in Numidia.*

Fortunatus Venſanenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. B.

VENTANUS. *Vide,* VINTONIENSIS.

VENUSINUS, *in Apulia, & Baſilicata provincia regni Neapolitani* : Venoſa : *ſub archiepiſcopatu Acheruntino. Plinio, lib.* III. *ſect.* XVI. colonia Venuſia, & Venuſini.

Lambertus Venuſinus, anno 1512. IX. 1583. B. anno 1514. IX. 1734. E.

Petrus Veroſinus, (*pro,* Venuſinus :) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. C.

Stephanus Venuſinus, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.

VER

VERCELLENSIS, *in ditione Ducis Sabaudiæ* : Verceil : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* XXI. Vercellæ.

Adalgaudus Vercellenſis, anno 876. VI. 169. D.

Æmilianus Vercellenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 970. D.

Conſpertus Vercellenſis, anno 879. VI. 82. C.

Euſebius Vercellenſis, in Conc. Mediolan. anno 355. I. 699. C. in Conc. Alexandr. anno 362. I. 730. D. 738. A.

Gregorius Vercellenſis, anno 1051. VI. 1027. E. anno 1073. VI. 1217. D.
Guido Ferrerius Vercellenſis, in Conc. Trid. X. 428. C.
Guillelmus Vercellenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Joannes Franciſcus Vercellenſis. X. 946. D.
Juſtinianus Vercellenſis, in Conc. Mediol. anno 452. I. 1782. E.
Leo Vercellenſis, anno 10... VI. 815. B. idem Euſebianæ Eccleſiæ epiſc. ibidem. A. anno circ. 1100. VI. *parte II.* 1791. D.
Limenius Vercellenſis, in Conc. Aquil. anno 381. I. 834. E.
Rodulphus Cellenſis, (*pro* Vercellenſis.) anno 761. III. 2002. E.
Theodorus Vercellenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. D.

WERDENSIS, *in Saxonia inferiore:* Werden: *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Ulricus Werdenſis, anno 1409. VIII. 120. D. anno 1415. VIII. 304. D. *Vide etiam ſupra,* FARDUNENSIS, *&* FIRDENSIS.

VERECENSIS. *Vide,* UTICENSIS.

VERENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Exitioſus Verenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.
Quodvultdeus Verenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1251. A.
Vitalis Verenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 268. A.
Vitalis Verenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.

VERINOPOLSOS, *in Lycaonia, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi* Βηρινουπόλεως *eſt.*
Theodoſius Verinopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1710. C.

VERINOPOLEOS. *in Galatia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi quoque* Βηρινουπόλεως.
Anthimus Verinopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 463. B.
Siſinnius Berinopoleos, in Conc. CP. anno 870. V. 926. B. idem Verinopoleos, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.
Stephanus Verinopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1434. B.

VERISSÆ, *ſive* BERISSÆ, *in Armenia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Βηρισσῶν, *in una* Καισαρείας *mendoſe.*
Maxentius Bariſſæ, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 741. C.
Theodorus Veriſſæ, in ſexta ſynodo. III. 1431. C.
Thomas Beriſſæ, in Conc. V. anno 553. III. 204. D.

VEROMANDENSIS, *nunc abbatia* Vermand, *in tractu ei cognomine,* le Vermandois, *in Picardia. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXI. *in Belgica,* Veromandui.
Elegius Viromandenſis, anno 866. V. 631. C.
Sophronius Veromandenſis, in Conc. Aurelian. I. anno 511. II. 1012. E.

VERODUNENSIS. *Vide,* VIRDUNENSIS.

VERONENSIS, *in ditione Veneta:* Verone: *ſub Patriarchatu Aquileienſi. Plinio, lib.* III. *ſect.* XXIII. Verona.
Adelardus Veronenſis, anno 876. VI. 169. E. anno 881. VI. 92. D.
Aloyſius Lipomanus epiſc. Mothonenſis, coadjutor Veronenſis, in Conc. Trid. X. 26. B. 47. C. epiſc. Veronenſis, Nuncius Apoſtolicæ Sedis, in Conc. Trid. X. 73. E.
Bruno Veronenſis, anno 1073. VI. 1216. A. anno 1074. VI. 1260. D.
Hieronymus Triviſanus Veronenſis, in Conc. Trid. X. 427. C.
Junior Veronenſis, in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 526. E.
Lucillus Veronenſis, in Conc. Sardic. anno 347. I. 652. D. 655. B.
Omnibonus Veronenſis, anno 1161. VI. *parte II.* 1585.
Ratherius Veronenſis, anno 967. VI. 653. A.
Servuſdei Veronenſis, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.

VERRONENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Æmilianus Verronenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.

VERULANUS, *in Campania Romana:* Veroli: *Summo Pontifici immediate ſubjectus. Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Verulani.
Atrualdus Verolanæ, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Benedictus Salvinus Verulanus, in Conc. Trid. X. 427. A.
Formundus (al. *Fraïamundus*) Verulanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. D.
Girardus Birolenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Hildeprandus Verolanenſis, in Conc. Rom. anno 868. V. 870. C.
Joannes Verulenſis, anno 963. VI. 627. C.
Placidus Herolanenſis, anno 1059. VI. 1068. A.

VES VET VEX

VESCERITANUS, *in Numidia.*
Fortunatus Veſceritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1078. D. 1099. C.
Optatus Veſceritanus, in Collat. Carthag. I. 1078. D.

VESELITANUS, *in Numidia.*
Donatianus Veſelitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. B.

VESENSIS, *qui &* VISENSIS, *in Luſitania:* Viſeo: *ſub archiepiſcopatu Bracarenſi. Vide etiam ſupra,* VASENSIS.
Gundemarus Veſeenſis, anno 610. III. 549. A.
Separatus Veſenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Sunila Veſenſis, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 477. B. 485. C.
Theodemirus Veſſenſis, in Conc. Ovetenſi, anno 873. VI. 129. B.

VESONTIONENSIS *archiepiſcopatus, in Comitatu Burgundiæ:* Beſançon.
Anſericus Biſontinus, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A. anno 1119. VI. *parte II.* 2000. B.
Arduicus Veſontionenſis, anno 859. V. 490. A.
Bernoinus Veſontionenſis. IV. 1254. E.
Chelidonii Veſontionenſis cauſa. I. *in Indico, anno* 444.
Claudius Veſontionenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. A.
Donatus Veſontionenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D. in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Eyminus Veſontionenſis, anno 913. VI. 558. A. 559. B.
Fredegiſus Veſontionenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1318. D.
Goffridus Veſontionenſis, anno 944. VI. 597. D.
Guillelmus Biſontinus, anno 1115. VI. *parte II.* 1931. B.
Hariſcus Biſentionis, anno 765. III. 2010. E.
Hugo Chryſopolitanus, anno 1070. VI. 1163. D. idem *Ugo* Chryſopolitanus, anno 1059. VI. 1066. E. idem *Hugo* Veſontionenſis, anno 1049. VI. 1002. B. idem Biſuntinus. 1145. C. anno 1059. VI. 1069. E. idem *Hugo* Biſuntinus, anno 1078. VI. 1388. D. anno 1096. VI. *parte II.* 1753. A.
Joannes Biſuntinus, anno circ. 1229. VII. 183. D.
Pancharius Veſontionenſium, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D.
Silveſter Veſontienſis, in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. E. in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. D.
Theobaldus Biſuntinenſis, anno 1409. VIII. 107. A.
Theodoricus Veſontionenſis, anno 875. VI. 161. A.
Tetradius Veſoncenſis, in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. C. Lugdun. 356. A.
Walterius Beſonſienſis, anno 1012. VI. 795. D. idem *Gualterus.*
Urbicus Veſuntienſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. E.

VESTANENSIS, *in Capitanata provincia regni Neapolitani:* Vieſte: *ſub archiepiſcopatu Sipontino.*
Florentius Veſtinenſis, in Conc. Rom. anno 502. II. 982. A.
Guillelmus Veſtanenſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Hugo Boncompagnus Veſtanus, (qui poſtea Gregorius XIII.) in Conc. Trid. X. 425. D.
Latinus Veſtanus, anno 1514. IX. 1785. D.

VETETINUS. *Vide,* VICENTINUS.

VEXIONSNSIS, *in Oſtrogothia provincia Sueciæ:* Vexſio: *ſub archiepiſcopatu Upſalenſi.*
Nicolaus Vexionenſis, anno 1435. VIII. 1448. A.

UG

UGENTINUS, *in provincia Hydruntina regni Neapolitani:* Ugento: *ſub archiepiſcopatu Hydruntino.*

Antonius Sebaſtianus Minturnus Uxentinus, in Conc. Trid. X. 425. E.
Marcus Urgentinus, (*pro* Ugentinus·) anno 1514. IX. 1735. A. al. *Marius*.

VIB VIC

VIBONENSIS, *qui nunc* Monteleonenſis *dicitur*, de Monte Leone: *conjunctus Miletenſi*, *ſub archiepiſcopatu Rhegino*, *in Calabria ulteriore. Plinio*, *libro* III. *ſect*. x. Vibo Valentia.
Joannes Vibonenſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. C.
Oreſtes Vibonenſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1131. B.
Papinius Vibonenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. C.
Stephanus Vibonis, in ſeptima ſynodo. IV. 459. B.

WIBURGENSIS, *in Carelia Sueciæ provincia*: Viburg en Carelie: *ſub archiepiſcopatu Upſalenſi*.
Gunarus Viburgenſis, anno 1245. VII. 375. C.
Hermannus Wiburgenſis, anno 1434. VIII. 1627. E.
Laugo Viburgenſis, anno 1425. VIII. 1029. C.

VICENSIS, *in Numidia*.
Aſterius Vicenſis, in Collat. Carthag. I. 1093. C.
Urbanus Vicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1093. C. 1107. B.

VICENSIS, *in Catalonia*: Vich: *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi*.
Acetſculus Moya de Contreras Vicenſis, in Conc. Trid. X. 424. A.

VICENSIS, *qui & VICO-AQUENSIS*, *in Terra Laboris*, *provincia regni Neapolitani*: Vico: *ſub archiepiſcopatu Surrentino*.
Dominicus Caſablanca Vicenſis, io Conc. Trid. X. 425. C.

VICENTINUS, *in ditione Veneta*: Vicenza: Vicence: *ſub Patriarchatu Aquiletenſi*.
Escardus Vicentinus, anno 881. VI. 92. E. 93 A.
Franciſcus Vicentinus, anno 1513. IX. 1653. B. anno 1514. IX. 1734. C.
Horontius Vetetinus, (*pro*, Vicentinus) in ſuggeſtione ad Mauricium Imp. III. 527. A.
Matthæus Priulus Vincentinus, in Conc. Trid. X. 428. A.
Michael Vicentinus, anno 1596. X. 1928. A.
Rodulphus Vicentinus, anno 967. VI. 652. E.

VICO-ATERIENSIS, *in Byzacena Africæ provincia*.
Ebaſius Vico-Aterienſis, in epiſt. ad Conſtantinum. III. 739. E.
Pacatus Vicoaterienſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Rogatianus a Vico Ateri, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.

VICO-JULIENSIS, *qui nunc* ADURENSIS, *in Vaſconia*. *Vide*, ADURENSIS.

VICO-PACATENSIS, *qui &* VICO-PACENSIS, *in Numidia*.
Flavianus Vicopacenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.
Florentianus Vicopacatenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. D.

VICO-SABINAS, *olim in Italia*, *ſitu ignoto*.
Joannes Vicoſabinas, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.

VICO-TURRENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari*.
Felix Vicoturrenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. D.

VICTORIANENSIS, *in Byzacena Africæ provincia*.
Pompeianus Victorianenſis, in Conc. V. anno 553. III. 203. A.
Rufinianus Victorianenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.
Saturninus a Victoriana, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 171. D.
Saturninus Victorianenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1105. D.

VIENNENSIS *archiepiſcopatus*, *in Delphinatu*, *Galliæ provincia*: Vienne en Dauphiné.
Ado Viennenſis, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. E. anno 873. VI. 138. B.
Agilmarus Viennenſis, in Conc. Valentino III. anno 855. V. 96. D.
Alexander Viennenſis, anno 907. VI. 501. B.
Alexander Viennenſis archiep. anno 1515. IX. 1771. A. anno 1517. IX. 1841. D.
Avitus Viennenſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1051. D. in Collatione coram Gundebaldo rege. II. 964. A.
Barnardus Viennenſis archiepiſc. IV. 1226. B. 1257. A.
Bernoinus Viennenſis, anno 886. VI. 396. D. anno 890. VI. 422. C. idem *Bernuinus* Viennenſis, anno... VI. 493. E.
Bertherius Viennenſis. III. 2028. D.
Burchardus Viennenſis, anno 1012. VI. 795. D.
Edaldus Viennenſis. III. 342. E.
Evantius Viennenſis, in Conc. Matiſcon. anno 581. III. 454. C.
Florentius Viennenſis, in Conc. Valent. anno 374. I. 796. D.
Gebenardus Viennenſis, anno 106... VI. 1101. E.
Guarmundus Viennenſis, anno 1077. VI. 1569. E. idem *Warmundus* Viennenſis, anno 1078. VI. 1396. D. idem *Wormundus* Viennenſis. VI. 1416. A. Idem *Warmundus*.
Guido Viennenſis, anno 1096. VI. *parte II*. 1747. B. anno circ. 1100. VI. *parte II*. 1792. A. anno 1115. VI. *parte II*. 1931. B.
Guillelmus Viennenſis, anno 1289. VII. 1159. C.
Heſychius Viennenſis, in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1448. D. in Conc. Pariſienſi, anno 555. III. 336. A.
Joannes Viennenſis, anno 1409. VIII. 101. C.
Julianus Viennenſis, in Conc. Aurelian. II. anno 533. II. 1176. E.
Landuinus Viennenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. B.
Ottramnus Viennenſis, anno 876. VI. 173. D. idem *Otteramnus* Viennenſis, anno 878. VI. 35. A. Oteramus. 99. A. D. &.
Philippus Viennenſis, in Conc. Lugdun. II. anno 567. III. 355. C. in Conc. Pariſ. anno 573. III. 404. A.
Robertus Viennenſis, anno 1179. VI. *parte II*. *ſub finem*. 1690. B.
Sindulfus Viennenſis, in Conc. Rem anno 630. III. 571. C.
Verus Viennenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. A.

VIENNENSIS, *in Auſtria*: Vienne, en Auſtriche: *a juriſdictione archiepiſcopi Salisburgenſis exemptus*.
Engelmarus Viennenſis, anno 1409. VIII. 107. C.
Fridericus Nauſea epiſc. Viennenſis, in Conc. Trid. X. 89. A.

VIG VIL

VIGILIENSIS, *in Barenſi provincia*, *regni Neapolitani*: Biſeglia: *ſub archiepiſcopatu Tranenſi*.
Amandus Vigilenſis, anno 1179. VI. *parte II*. *in fine*. 2057. B.
Natalis Vigilienſis, anno 1515. IX. 1772. A.

VIGINTIMILIENSIS. *Vide*, VINTIMILIENSIS.

VIGLEVANENSIS, *in Ducatu Mediolanenſi*: Vigevano: *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi*.
Alexander Viglevanenſis, anno 1579. X. 1095. A.
Mauritius de Petra Viglevenſis, in Conc. Trid. X. 421. D.

WIGORNIENSIS, *in Anglia*: Vorceſter: *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi*.
Dæmbreth Wegoracenſis, (*pro*, Wigornienſis:) in Conc. Clovesh. IV. 969. A.
Godefridus Wigornienſis, anno 1286. VII. 1067. A.
Herferdus Wigornenſis, anno 833. IV. 1378. B.
Oſwaldus Wigornienſis, anno 967. VI. 676. D.
Richardus Patus epiſc. Wigornienſis, in Conc. Trid. X. 26. D. 47. D.
Rogerius Wigornienſis, anno 1164. VI. *parte II*. *ſub finem*. 1610. C.
Samſon Wigornienſis, anno 1102. VI. *parte II*. 1863. C.
Silveſter Wigornienſis, anno 1514. IX. 1733. E. 1609. B.
Simeon Wigornienſis, anno 1139. VI. *parte II*. *circa med*. 1206. D.
Walterus de Cantilupo Wigornienſis, anno 1240. VII. 329. A. anno 1267. VII. 579. A.
Willelmus Wigornienſis, anno 1189. VI. *parte II*. *ſub finem*. 1909. A.
Vulſtanus Vigornienſis, anno 1070. VI. 1165. D. anno 1075. VI. 1557. B.
Vulſtanus Wigornienſis, anno 1342. VII. 1655. C.

VILLÆ-MAGNENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari*.
Augendus Villæmagnenſis, in Collat.

Carthag. I. 1085. C.
Cyprianus Villæmagnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. A.
Rogatianus Villamagnenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. C.

VILLENOBENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Valens Villenobenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. D.

VILLÆ REGENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Villaregienſis, in Conc. Carthag. III. anno 397. I. 964. E. 970. B.
Donatus Villaregenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Felix Villaregenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Victor Villaregenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C.

VILTENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felicianus Viltenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. A.
Reſtitutus Viltenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. C.

VIN VIO

VINCENSIS, *ſeu* VINCIENSIS. *Vide*, VENCIENSIS.

VINDENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Reparatus Vindenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1110. B.

VINDONISSÆ, *olim in pago Bernenſi Helvetiorum* : Vindiſch. *In Notitiis Galliarum*, Caſtrum Vindonenſe.
Bubulcus Vindoniſſæ, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. B.
Grammatius Vindoniſſæ, in Conc. Arvernenſi, anno 535. II. 1183. D. idem *Gramatius* Vindonenſis, in Conc. Aurelian. IV. anno 541. II. 1442. A.

VINENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Fructuoſus Vinenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. E.
Victor Vinenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. B.

VINTIMILIENSIS, *in Genuenſium ditione* : Vintimiglia : *ſub archiepiſcopatu Mediolanenſi.*
Benedictus Vintimilienſis, anno 1409. VIII. 101. D.
Carolus de Vicecomitibus Vintimilienſis, in Conc. Trid. X. 428. B.
Franciſcus Galbiatus Vintimilienſis, anno 1576. X. 946. E.
Joannes Vintimilienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1134. E.
Stephanus Vigintimilienſis, (*pro* Vintimilienſis, *ſive* Albintimilienſis,) anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2058. C.

WINTONIENSIS, *in Anglia* : Winceſter : *ſub archiepiſcopatu Cantuarienſi.*
Alhmund Wintanus, in Conc. Clovesh. IV. 969. C.
Ealhmundus Wintonenſis, in Conc. Bacanceldenſi. IV. 926. D.
Ethewaldus Wintonienſis, anno 969. VI. 640. E. *Athelwold.* 650. A.
Ethelwaldus Vintonienſis, anno 967. VI. 676. D. *Ventanus* Idem. 674. D. 677. A.
Frideſtanus (al. *Frethelſtanus*) Vintonienſis, circ. an. 890. VI. 425. B. *Frithavus. Ibid.* D.
Guillelmus Wintonienſis, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1129. B.
Godefridus de Luci Wintonienſis, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.
Helmſtanus Wintonienſis, anno 833. IV. 1378. B.
Henricus Wintonienſis, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1206. E. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1609. D.
Henricus Wintonienſis, anno 1400. VII. 1926. D.
Joannes Wintonienſis, anno 1267. VII. 579. A.
Ricardus Wintonienſis, anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. B.
Swithunus Wintonienſis, anno 851. V. 36. D. anno 855. V. 113. B.
Valcelinus Wintonienſis, anno 1070. VI. 1165. C. idem *Walchelinus* Wentanus; idem *Wilkilinus*, & *Walchelinus* Wintonienſis, anno 1075. VI. 1557. B. & *Wilkelinus* Wintonienſis, anno 1093. VI. *parte II.* 1705. B. & *Walhelinus* Wintonienſis, anno 1097. VI. *parte II.* 1756. B.
Willielmus Wintonienſis, anno 1382. VII. 1892. A.

WIOGBECEASTERENSIS, *forte Wigornienſis* : Worceſter.
Oſwaldus Wiogreceaſterenſis, anno 964. VI. 638. D.

VIR VIS

VIRDUNENSIS, *qui &* VIRODUNENSIS, *&* ARTICLAVORUM, *in Gallia* : Verdun : *ſub archiepiſcopatu Treverenſi.*
Adelberius Virdunenſis, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1317. E.
Alduinus Virdunenſis, anno 833. IV. 1373. A.
Atto Virdunenſis, in Conc. Tullenſi, anno 859. V. 490. B.
Aymo Virdunenſis, anno 995. VI. 733. E. idem *Hemo* Virdunenſis, anno 1006. VI. 769. D. idem *Hemmo* Werdunenſis, anno 1012. VI. 802. B. & *Haimo* Virdunenſis, anno 10... VI. 834. E.
Berardus Viridunenſis, in Conc. Duziac. anno 871. V. 1315. E. Virdunenſis, anno 876. VI. 174. D.
Berengarius Virdunenſis : Idem *Berengerus*, anno 948. VI. 604. D. anno 971. VI. 641. B.
Bernardus Virdunenſis, in Conc. Colonienſi, anno 873. VI. 141. B.
Dado Virdunenſis, anno 888. VI. 410. C. anno 895. VI. 456. D. anno 906. V. 1461. D.
Deſideratus Veredunenſis, in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. D. in Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1449. A.
Godo Virdunenſis, in Conc. Rem. anno circ. 630. III. 571. D.
Guifridus Virodunenſis, anno 969. VI. 681. A.
Joannes Virdunenſis, anno 1409. VIII. 108. B.
Madalſeus Virdunis, anno 765. III. 2010. E.
Nicolaus Pſalme Virdunenſis, in Conc. Trid. X. 422. C.
Sanctinus Articlavorum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D.
Theodoricus Virdunenſis, anno 1049. VI. 1002. B. anno 106... VI. 1096. D.
Wicfredus Virdunenſis, anno 962. VI. 627. A. idem *Wigfridus.*

VIROMANDENSIS. *Vide*, VEROMANDENSIS.

VIRRENSIS.
Berniz Virrenſis, in provincia Bremenſi anno 1179. VI. *parte II. in fine* 2060. A.

WIRTZBURGENSIS, *qui &* Herbipolenſis, *in Franconia* : Wirtzburg, *ſeu* Wurtzburg : *ſub archiepiſcopatu Moguntino.*
Adelbero Wirsburgenſis, anno 1071. VI. 1169. D.
Arno Wirtzburgenſis, anno 888. VI. 405. E.
Burchardus Wirtzeburgenſis, anno 932. VI. 573. C.
Henricus Wirceburgenſis, anno 1006. VI. 768. E. 769. C.
Mazelinus Wirceburgenſis, anno 1012. VI. 802. A.
Megingozus Wirziaburgo, anno 765. III. 2010. E.
Meginhardus Wirtzburgenſis, anno 1022. VI. 827. E.
Poppo Wirciburgenſis, anno 948. VI. 604. D.
Ruodolfus Wirtziburgenſis, anno 895. VI. 456. E.
Thiedo Wirceburgenſis, anno 922. VI. 559. D.

VISENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Dativus Viſenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1102. C.

VISENSIS, *in Luſitania* : Viſeo : *ſub archiepiſcopatu Bracarenſi.*
Farnus Viſenſis, in Conc. Tolet. VI. anno 638. III. 610. A.
Georgius Viſenſis, anno 1439. VIII. 1279. B.
Remiſol Viſenſis, in Conc. Bracar. anno 572. III. 388. C.
Reparatus Veſenſis, in Tolet. XII. Conc. III. 1726. C.
Theudefredus Viſenſis, in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1805. B.
Villieſonſus Viſenſis, in Conc. Tolet. anno 688. III. 1771. B.
Unadila Viſenſis, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. B.

VISICENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Felix Viſicenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. E.
Valentinianus Viſicenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 750. D.

VISOCENSIS, *olim in regno Caſtellæ.*
Gomes Viſocenſis, anno 1050. VI. 1025. D.

VISSALSENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Saturninus Viſſalſenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. D.

VIT VIV

VITENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Victor Vitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. E.

VITERBIENSIS, *in Patrimonio S. Petri:* Viterbo: Viterbe: *ſubeſt immediate Summo Pontifici.*
Octavianus Viterbienſis, anno 1514. IX. 1734. C. anno 1517. IX. 1839. A.
Sebaſtianus Gualterius Viterbienſis, in Conc. Trid. X. 423. B.

VIVARIENSIS, *qui & ALBENSIS, in Languedocio:* Viviers: *ſub archiepiſcopatu Viennenſi. Plinio, libro* III. *ſect.* v. Alba Helvorum.
Etherius Vivarienſis, ſive Albienſis, anno 875. VI. 161. C.
Geraldus Vivarienſis, anno 1056. VI. 1041. C.
Harmannus Vivarienſis, anno 1012. VI. 795. D.
Hato Vivarienſis, anno 1119. VI. *parte II.* 1986. E.
Hugo Vivarienſis, anno 1289. VII. 1160. C.
Jacobus Maria Sala Vivarienſis, in Conc. Trid. X. 424. A.
Joannes Vivarienſis, anno 1409. VIII. 102. C.
Leodegarius Vivarienſis, anno 1115. VI. *parte II.* 1933. A.
Venantius Vivarienſis, in Conc. Epaonenſi, anno 517. II. 1052. D. in Conc. Arvern. anno 535. II. 1183. D.

UL UM UN

ULISIPONENSIS. *Vide*, OLISIPPONENSIS.

ULADISLAVIENSIS, *in Polonia:* Wladiſlaw. *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Michael Uladiſlavienſis, anno 1248. VII. 429. C.
Volmirus Uladiſlavienſis, anno 1267. VII. 580. B.

ULLITANUS, *in Numidia.*
Quodvultdeus Ullitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. A.

ULPIANENSIS, *in provincia Dardaniæ, ſive Mœſiæ ſuperioris, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Οὐλπιανά.
Paulus Ulpianenſis, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

AB-ULULIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Irenæus ab Ululis, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. A.

UMBRIATICENSIS, *in Calabria Ulteriore:* Umbriatico: *ſub archiepiſcopatu S. Severinæ.*
Cæſar Fogga Umbriaticenſis, in Conc. Trid. X. 422. C.
Peregrinus Umbriaticenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2057. E.
Matthæus Umbriacenſis, anno 1514. IX. 1735. E. Umbriaticenſis. 1653. E.

UNDESITANUS, *in Numidia.*
Creſconius Undeſitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1082. A.
Fortunatus Undeſitanus, in Collat. Carthag. I. 1082. A.

UNGRI, *ſive* Hungari.
Anaſtaſius Ungrorum archiepiſcopus, anno 1006. VI. 772. B.

UNIZIBIRENSIS, *qui &* UNIZIVERENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Cyprianus Unizibirenſis, in Conventu Afric anno 484. II. 872. E.
Donatus Uniziverenſis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.

UNNOGORITANUS, *pro* Hungaricus.
Joannes Unnogoritanus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 932. E.

UNURICOPOLITANUS, *qui &* UNORECOPOLITANUS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Servitius Unuricopolitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 873. E.

VO

VOLATERRANUS, *in Hetruria:* Volterra: *a juriſdictione archiepiſcopi Florentini exemptus. Plinio, libro* III. *ſect.* VIII. Volaterrani.
Elpidius Volaterranus, in Conc. Rom. anno 501. II. 971. D.
Gauginus Voloterrenſis, anno 877. VI. 190. D.
Geminianus Volaterranus, in Conc. Lateran. anno 649. III. 928. E.
Gotfredus Volaterrenſis, anno 1037. VI. 916. C.
Julianus Vulterranus, anno 1514. IX. 1733. D.
Marcianus Volaterranus, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. B.
Petrus Volaterrenſis, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. D.
Petrus Volternenſis, anno 967. VI. 652. C.
Rogerius Volaterrenſis, anno 1104. VI. *parte II.* 1836. A.

VOLITANUS. *Vide*, BOLITANUS.

VONCARIENSIS. *Vide*, BONCARIENSIS.

WORMATIENSIS, *qui &* VANGIONENSIS, *intra Palatinatum Rheni:* Wormes: *ſub archiepiſcopatu Moguntino. Plinio, libro* IV. *ſect.* XXXI. Vangiones.
Anno Vangionenſis, anno 952. VI. 615. E. Wormatienſis, anno 967. VI. 655. E.
Burchardus Wormatienſis, anno 1006. VI. 769. D.
Fulconinus Varmatienſis, anno 833. IV. 1373. A.
Goradus Wormacienſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.*
Joannes Wormatienſis, anno 1416. VIII. 481. B.
Matthæus Wormatienſis, anno 1409. VIII. 120. D.
Richgowno Wormatienſis, anno 922. VI. 559. D. idem *Richoo* Warmatienſis, anno 948. VI. 606. E. idem *Richowo* Vangionenſis, anno 948. V. 604. D.
Theotelaus Wormatienſis, anno 895. VI. 456. D.
Victor Vangionum, in Conc. Agrippin. anno 346. I. 631. D. in Sardic. anno 347. I. 670. B.

VOSETANUS. *Vide*, BOSETENSIS.

UP UR

UPSALENSIS *archiepiſcopatus, in Suecia:* Upſal.
Jacobus Upſalenſis, anno 1515. IX. 1782. E.
Olaus Magnus, archiep. Upſalenſis, in Conc. Trid. X. 25. C.

URADIÆ, *ignotus.*
Gorgonius Uradiæ, in libello ſynodi CP. anno 518. II. 1327. B.

URANENSIS, *in Phœnicia ſecunda. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Abraamius Uranenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 780. B.

URATISLAVIENSIS, *in Sileſia:* Breſlaw: *ſub archiepiſcopatu Gneſnenſi.*
Lanceſlaus Uratiſlavienſis, anno 1409. VIII. 107. E.
Thomas Uratiſlavienſis, anno 1248. VII. 429. C. anno 1257. VII. 499. D.

URBEVETANUS, *in Patrimonio S. Petri:* Orvieto: *Summo Pontifici immediate ſubjectus.*
Alexander Urbevetanus, anno 1514. IX. 1734. E.
Heldericus Urbevetanus, anno 1015. VI. 820. B.
Hercules Urbevetanus, anno 1513. IX. 1708. A.
Petrus Urbevetanus, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. C.
Richardus Urbevetanus, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2055. E.
Sebaſtianus Vantius Urbevetanus, in Conc. Trid. X. 428. D.

URBINATENSIS *archiepiſcopatus, in Ducatu cognomine:* le Duché d'Urbin.
Antonius Urbinatenſis, anno 1512. IX. 1625. A. anno 1514. IX. 1735. C.
Conſtantinus Urbinas, in Conc. Romano, anno 853. V. 79. B.
Guiſſo Urbinas, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2056. B.
Joannes Urbinas, anno 877. VI. 191. A.
Maurianus Urbinas, in Conc. Romano, anno 826. V. 62. B.
Tedericus Orbinenſis, anno 1037. VI. 916. B.

URCENSIS, *qui &* URCITANUS, *in Hiſpania citeriore: ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IV. *eſt* Urci.
Habitus Urcenſis, in Conc. Tolet. XV. anno 688. III. 1771. B.
Marcellus Urcitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. B.
Palmatius Urcitanus, in Conc. Tolet. XI. anno 675. III. 1030. D. in Conc. Tolet. XII. III. 1726. A.
Januarius presb. Urci, in Conc. Eliberitano, anno 313. I. 250. C.

URCITANUS, *qui &* URACITANUS, *&* URICITANUS, *in provincia Africæ Proconſulari.*
Quintianus Urcitanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

URGELLITANUS, *ſive* URGELLENSIS,

in Catalonia : Urgel. *ſub archiepiſcopatu Tarraconenſi.*

Arnoldus Urgellenſis, anno 1179. VI. *parte II. in fine.* 2059. A.

Felix Urgelitanus, in Conc. Narbon. anno 788. IV. 822. C. IV. 927. &c.

Guillelmus Urgellenſis, anno 1054. VI. 1033. B.

Heribaldus Urgellenſis, anno 1038. VI. 917. A.

Ingobertus Urgellitanus, anno 885. VI. 397. A. 398. A.

Juſtus Urgelitanus, in Conc. Tolet. II. anno 531. II. 1141. E.

Leubericus Urgelitanus, in Conc. Tolet. anno 683. III. 1748. C.

Maurellus Urgilitanus, in Conc. Tolet. VIII. anno 653. III. 967. C.

Petrus Urgellenſis, anno 1513. IX. 1673. A.

Nantigiſus Urgellitanus, in Conc. Magalonenſi, anno 909. VI. 501. D.

Ranarius Urgelitanus, in Conc. Tolet. IV. anno 633. III. 596. C.

Rudolphus Orgelitanus, anno 913. VI. 557. B.

Sila Urgellenſis, anno 1009. VI. 774. C.

Simplicius Urgelitanus, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 485. B. in Conc. Cæſarauguſt. anno 592. III. 534. C. in Barcinon. anno 599. III. 538. B.

Wiſadus Orgellitanus, in Conc. Tullenſi, anno 860. V. 510. D.

URGENTINUS. *Vide*, UGENTINUS.

URIMENUS, *in Euphrateſia Syriæ provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus ſunt ibi forte mendoſe*, Σύεμα, & Ὄεμα.

Abramius Urimenus, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

Maras Urimorum, in Conc. Antioch. anno 448. II. 579. B.

URUGITANUS, *in Numidia.*

Bonifacius Urugitanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.

US

USELLENSIS, *in Sardinia, idemque* LEZITANUS, Ales, & Uſel : *utroque in unum redacto.*

Petrus Fragus Uſellenſis, in Conc. Trid. X. 428. E.

USENSIS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis non occurrit.*

Heraclius Uſenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 317. C.

USILARIS, *in Byzacena Africæ provincia.*

Beatus Laurentius Taraſus Uſilabis, in epiſt. ad Conſtantinum Imp. III. 740. D.

USILENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*

Privatus Uſilenſis, in Collat. Carthag. I. 1081. D.

USINADENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*

Donatianus Uſinadenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. C.

USULENSIS, *in Byzacena Africæ Provincia.*

Caſſianus Uſulenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 686. E.

Victorinus Uſulenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. A.

UT

UTICENSIS, *in Provincia Africæ Proconſulari.* Utica civium Romanorum oppidum *a Plinio memoratur, libro* v. *pag.* 534.

Aurelius ab Utica, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 170. D.

Fauſtinianus Uticenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

Flavianus Uticenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 752. B.

Florentinus Uticenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

Gallonianus Uticenſis, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1252. A.

Gedudus Uticenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. A. 1099. B.

Quietus Uticenſis, in Conc. Carthag. anno 348. I. 685. A.

Victor Uticenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

Victor Uticenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.

UTICENSIS, *in Languedocio inferiore. Vide*, UCETICENSIS.

UTIMARI, *in Africa, ſitu ignoto.*

Severus Utimari, in Collat. Carthag. I. 1082. B.

UTIMMENSIS, *in provincia Africæ Proconſulari.*

Bonifacius Utimmenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1087. E. 1103. D.

Octavius Utimmenſis, in Collat. Carthag. I. 1087. E.

UTIMMIRENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*

Reparatus Utimmirenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

UTINENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.* Uthinam *Plinius habet, libro* v. *pag.* 538. *ſed in Numidia fortaſſis.*

Felicianus Utinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1085. B. 1099. E.

Felix ab Utina, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 167. A.

Felix Utinenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1080. E.

Iſaac Utinenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. B.

Lampadius Utinenſis, in Conc. Arelat. anno 314. I. 267. E.

Timianus Utinenſis, in Collat. Carthag. I. 1080. D.

UTINICENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*

Valerius Utinicenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. B.

UTRICULANUS, *olim in Umbria; nunc oppidum* Otricoli. *Plinio, libro* III. *ſect.* XIX. Ocriculani.

Dominicus Utriculanus, in Conc. Rom. anno 595. III. 498. B.

UTZIPPARITANUS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*

Augentius Uzippartanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. B.

Marianus Utzipparitanus, in Collat. Carthag. I. 1084. B. Uzipparitanus, in Conc. Carthag. anno 419. I. 1251. A.

Sementius Uzipparenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. B.

VU UX

VULLENSIS. *Vide*, BULLENSIS.

VULSINIENSIS, *olim in Hetruria : nunc ibi caſtrum* Bolſena, *ſub ditione Summi Pontificis.*

Agnellus Vulſinienſis, in Conc. Rom. anno 680. III. 1135. C.

Gaudentius Vulſinienſis, in Conc. Rom. anno 499. II. 961. D.

VULTURNENSIS, *olim in Campania felice : ubi Plinio, libro* III. *ſect.* IX. Vulturnum oppidum cum amne : *nunc eſt*, Caſtel del Volturno.

Guido Vulternenſis, anno 1049. VI. 973. B.

Ludovicus Vulturanus, anno 1409. VIII. 101. D.

Paſchaſius Vulturnenſis, in Conc. Rom. anno 495. II. 941. E. anno 499. II. 961. B in Conc. Rom. anno 501. II. 971. A.

P. Vulturnenſis, anno 1059. VI. 1067. B.

Rogerius Vulturnenſis, anno 1111. VI. *parte II.* 1903. B.

VULTURARIENSIS, *in Principatu Ulteriore, regni Neapolitani* : la Volturara : *ſub archiepiſcopatu Beneventano.*

Julius Gentilius Vulturarienſis, in Conc. Trid. X. 423. D.

UXENTINUS. *Vide*, UGENTINUS.

UZ

UZABIRENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*

Maximinus Uzabirenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. A.

UZALENSIS, *qui & UZIALENSIS, in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*

Felix Uzalenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1106. E.

Muſtulus Uzalenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1082. A.

Sacconius Uzalenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 869. E.

Victorianus Uzalenſis, in Conc. Lateran. anno 649. III. 933. A.

UZELENSIS, *in Piſidia. In Notitiis Græcis non occurrit.*

Theodorus Uzelenſis, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 318. B.

UZETENSIS, & UZETICENSIS. *Vide*, UCETICENSIS.

UZIPPARITANUS. *Vide*, UTZIPPARITANUS.

UZITENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*

Gaius Uzitenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 870. A.

UZITTARENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*

Paulus Uzittarenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. A.

UZUSÆ, *in Thracia. Non occurrit in Græcis Notitiis.*

Georgius Uauſæ Thracum, in Trullana ſynodo. III. 1699. E.

X

XANTHENSIS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ξάνθος. *Plinio, lib. v. ſect.* XXVIII. Xanthus.
Athanaſius Xanthenſis, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 736. A.
Georgius Xanthi, in ſynodo Trullana. III. 1707. D.
Macedon Xanthenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 816. E.

XANTHIENSIS, *in Macedonia, ubi* Ξάνθεια *eſt, apud Cantacuzenum, lib.* III. *cap.* LXXXVI. *In* Διατυπώσει *Leonis Imp. ſub Trajanopolitano metropolita in Rhodope eſt, ὁ* Ξανθείας.
Georgius Xanthiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.

XANTONENSIS. *Vide*, SANTONENSIS.

XOENSIS, *in provincia Ægypti ſecundæ, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ξόις. *Plinius, lib. v. ſect.* IX. Xoiten nomon *habet*.
Athanaſius Xoïtarum, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Macedonius Xoënſis, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1427. C. 1529. E.
Theodorus Xoantenſis, in Conc. Rom. anno 503. II. 988. D.

Y

YPORIENSIS. *Vide*, EPORFDIENSIS.

YPRENSIS, *in Comitatu Flandriæ:* Ipres : *ſub archiepiſcopatu Mechlinienſi.*
Carolus Maſius Yprenſis, anno 1607. X. 1968 C.
Martinus Balduini Rithovius Iprenſia epiſcopus primus, in Conc. Trid. X. 426. B. anno 1570. X. 1206. A.

Z

ZABENSIS, *in Numidia.*
Creſconius Zabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 871. C.
Lucius Zabenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. C.

ZABENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Poſſeſſor Zabenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. D.

ZABULONITES, *in Palæſtina. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Heliodorus Zabulonites, in Conc. Nicæno, anno 325. I. 314. C.

ZACTARENSIS, *in Numidia. Et idem forte* ZATTARENSIS, *ibidem.*
Felix Zactarenſis, in Conc. Carthag. anno 525. II. 1081. E.
Creſconius Zattarenſis, in Conc. V. anno 553. III. 205. E.
Licentius Zattarenſis, in Collat. Carthag. I. 1082. E.

ZACYNTNI, *in inſulis Venetæ ditionis;* Zante : *ſub archiepiſcopatu Corcyrenſi, Plinio, lib.* IV. *ſect.* XIX. Zacynthus libera. *In nummis antiquis*, ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ.
Joannes Franciſcus Commendonus Zacynthenſis, in Conc. Trid. X. 424. D.
Leo Zacynthi, in ſeptima ſynodo. IV. 466. B.
Nicephorus Zacynthi, in Conc. CP. anno 870. V. 928. D.

ZAGABRIENSIS, *pro* ZAGRABIENSIS, *in Hungaria :* Zagrab; *ſub archiepiſcopatu Colocenſi.*
Paulus de Gregorianis epiſc. Zagabrienſis, in Conc. Trid. X. 88. E.

ZAGYLENSIS, *in Ægypto, vel Libya. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Maximus Zagyleos, in Conc. CP. anno 460. II. 786. E.
Philocalus Zagylenſis, in ſynodo Epheſ. anno 449. II. 86. D. 272. B.

ZALICHI, *in Helenoponto : ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ζάλιχος, *ὅτοι* Λεοντόπολις.
Joannes Zalichi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

ZALLATENSIS, *in Mauritania Sitifenſi.*
Argentius Zallatenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 876. B.

ZAMENSIS, *in Numidia.* Zamenſe oppidum *commemoratur a Plinio, libro* v. *pag.* 540.
Dialogus Zamenſis, in Collat. Carthag. I. 1079. D.
Marcellus a Zama, in Conc. Cypriani, de Bapt. anno 255. I. 174. A.
Montanus Zamenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1079. D.

ZAMORENSIS, *in regno Legionis Hiſpanico :* Zamora : *ſub archiepiſcopatu Compoſtellano.*
Gonſalvus Zamorenſis, anno 1310. VII. 1320. D.
Rodericus Zamorenſis, anno 1335. VII. 1965. D.

ZAPATENSIS.
Matthæus Zapatenſis, anno 1439. IX. 425. D.

ZAPPARENUS, *in Macedonia ſecunda, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ζάπαρα. *Theophani, ad annum* v. *Mauricii Imp.* Τζάπαρα.
Fabianus Zapparenus, in Vigilii Papæ Conſtituto. III. 46. D.

ZARADTENSIS, *vel* ZARADTANSIS, *in Numidia.*
Adeodatus Zaradtenſis, in Conventu Afric. anno 484. II. 872. B.

ZARAITENSIS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Creſconius Zaraïtenſis, in Collat. Carthag. I. 1083. C.
Rogatus Zaraitenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1083. C. 1106. D.

ZARENSIS, *forte pro* ZOARENSIS.
Leontius Zarenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 376. E.

ZARNENSIS, *in Africa propria dicta, ſive Proconſulari.*
Vitalis Zarnenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 749. C.

ZARNENSIS, ſive SARNENSIS, *in Principatu Citeriore, regni Neapolitani :* Sarno : *ſub archiepiſcopatu Salernitano.*
Martinus Zarnenſis, anno 1513. IX. 1707. D.

ZE

ZECCHIA, *provincia : de qua dictum eſt, verbo*, BOSPORI.
Domitianus Zecchiæ, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. A.
Paulus Zecchiæ, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. A.

ZELLENSIS, *in Byzacena Africæ provincia.*
Donatianus Zellenſis, in Collat. Carthag. I. 1091. D.
Natalicus Zellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1091. D. idem Tzellenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. E.

ZELORUM, *vel* ZELENSIS, *in provincia Helenoponti, ex Notitiis Græcis, in quibus ibi ſunt* Ζῆλαι *vel* Ζῆλος : *in Novella Juſtiniani* XXVIII. Ζῆλα. *Plinius, libro* VI. *ſect.* III. Zelam *habet in Cappadocia. In nummis antiquis*, ΖΗΛΕΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ.
Atticus Zelenſis, in Conc. Chalced. anno 451. II. 374. E. in Conc. Rom. anno 503. II. 988. E.
Bithynicus a Zelon, Arianus. I. 682. C. in Conc. Gangrenſi. I. 529. C. 539. A.
Georgius Zelorum, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.
Heraclius Zelenſis, in Conc. Ancyr. anno 314. I. 280. D. Zelonenſis, in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Nicæno, anno 325. I. 316. D.
Hyperitius (forte, *Hyperechius*) Zeli, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 757. B.
Paulus Zelorum, in pſeudoſynodo Photii. VI. 215. C.

ZEMTENSIS, *in Africa propria dicta, ſive Proconſulari.*
Mayorinus Zemtenſis, in Collat. Carthag. I. 1086. C.

ZENOPI, *ignotus, ut plerique ſynodi Photianæ.*
Nicetas Zenopi, in pſeudoſynodo Photii. VI. 218. B.

ZENONOPOLEOS, *in Iſauria, ex Notitia Græca, in qua eſt ibi* Ζηνωνόπολις. *Eadem Pamphyliæ alibi tribuitur.*
Eulalius Zenonopoleos, in ſexta ſynodo. III. 1434. E.
Gennadius Zenopolis, in Conc. V. anno 553. III. 205. C.
Marcus Zenopoleos, in ſynodo Trullana. III. 1706. E.

ZENOPOLEOS, *in Lycia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ζηνώνος πόλις, *eademque* Ζηνωνόπολις : *ubi &* Ἀμυρα *&* Κόμβα, *quæ in ſynodo* VII *cum Zenopoli appellantur.*
Stauracius Zenopoleos, in ſeptima ſynodo. IV. 466. E.

ZENTENSIS, *in Africa propria dicta, ſive Proconſulari.*

Florentius

Florentius Zentenſis, in epiſt. ad Paulum CP. III. 751. A.

ZEPHYRII, *in Cilicia prima, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ζεφύριον. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXII. Zephyrium. *In nummis antiquis*, ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ.
Aerius Zephyrienſis, in Conc. CP. anno 381. I. 815. D.
Hypatius Zephyrii, in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. C.
Petrus Zephyrii, in ſynodo Trullana. III. 1706. B.

ZERTENSIS, *in Numidia.*
Gaudentius Zertenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1100. B.

ZETUNII, *in Macedonia*; Ζητούνιον *eſt ibi Cedreno, pag.* 716. *In recenti Notitia, ſub archiepiſcopo Lariſſeno. In Ectheſi denique ibidem eſt*, ὁ Ζητουνίου.
Georgius Zetunii, in Conc. CP. anno 870. V. 928. C.
Gregorius Zetunii, in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. D.
Jacobus Zetunii, anno 1565. X. 1176. B.

ZEUGMATIS, *in Euphrateſia Syriæ provincia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ζεῦγμα. *Plinio, libro* v. *ſect.* XXI. Zeugma. *In nummis antiquis*, ΖΕΥΓΜΑΤΕΩΝ.
Antonius a Zeugmate, Arianus. I. 682. A.
Baſſus Zeugmatites, in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. E. in Conc. Antioch. anno 341. I. 590. D.
Evercius Zeugmatis, (al. *Evolcius*) in Conc. Antioch. anno 448. II. 515. B. in Conc. Chalced. anno 451. II. 368. E.
Heliades Zeugmatis, in conciliabulo Epheſi, anno 431. I. 1458. A. 1534. A.
Julianus Zeugmatis, in Conc. V. anno 553. III. 206. D.
Sabinianus Zeugmatis, in Conc. Antioch. anno 363. I. 742. E.

ZI ZO

ZICENSIS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Donatus Zicenſis, Donat. in Collat. Carthag. I. 1103. A.

ZICHNARUM, *in Macedonia prope Pheras: teſte Cantacuzeno, lib.* 1. *cap.* LII.
Gregorius Zichnarum, anno 1565. X. 1176. A.

ZIGANORUM, *in provincia Lazica, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ζιγάνων, *&* Τζιγάνων. *Sunt autem* Λάζοι, οἱ Κόλχοι, *ut dictum eſt, verbo* PHASIDIS.
Fauſtinus Ziganorum, in Trullana ſynodo. III. 1711. B.

ZIGGENSIS. *Vide*, GIGGENSIS.

ZOARENUS, *in Palæſtina tertia, ex Notitiis Græcis, in quibus eſt ibi* Ζώαρα. *In Notitia Imperii, ſect.* XXI. Zoaræ.
Joannes Zoarenus, in Conc. ſub Mena, anno 536. II. 1402. C.
Iſidorus Zoorenus, in epiſt. ad Joannem CP. anno 518. II. 1346. C.
Muſonius Zoaræ, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. C. 270. D.
Idem *Muſonius* Segor, al. Zoaræ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 58. B.

ZOICENUS, *in Ægypto. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Athanaſius Zoïcenus, in epiſt. ad Leonem Imp. II. 696. D.

ZOROPASSENUS, *in Iſauria. In Notitiis Græcis non occurrit.*
Athenæus Zoropaſſenus, in Conc Nicæno, anno 325. I. 318. E.

ZU ZY

ZUCABIARITANUS, *in Mauritania Cæſarienſi.*
Stephanus Zucabiaritanus, in Conventu Afric. anno 484. II. 874. B.

ZUGABBARITANUS, *in Africa, ſitu ignoto.*
Germanus Zugabbaritanus, Donat. in Collat. Carthag. I. 1098. C.

ZUMMENSIS, *in Numidia. Vide*, SUMMENSIS.

ZUNILI, *pro* ZURULI. *Vide*, TZURULOES.

ZURENSIS, *in Africa proprie dicta, ſive Proconſulari.*
Paulinus Zurenſis, in Collat. Carthag. I. 1085. E.

ZYGRENSIS, *in Libya, ex Athanaſio.*
Marcus Zygrorum prope Libyam, in Conc. Alexandrino, anno 362. I.
Lucius Zygrenſis, in ſynodo Epheſ. II. anno 449. II. 86. D. 272. B.

INDEX

INDEX QUINTUS,

RERUM ET VERBORUM MEMORABILIUM,

quæ in omnibus Conciliorum tomis continentur.

*Prior numerus majuſculis expreſſus litteris, Tomum deſignat: alter, Tomi paginam: ſequentes litteræ, A B C &c. partem paginæ indicant: Aſteriſcus * quibuſdam ſententiis præfixus, noſtras pollicetur, eaſque neceſſarias eſſe prænunciat in ea potiſſimum loca obſervationes: ne iiſdem locis, quamvis ſumma fide excerpta ea ſint totidem verbis ex Tomis Conciliorum, maligne nihilominus & imperite abuti aliquis auſit, vel contra hiſtoriæ veritatem, vel contra fidem ac mores Eccleſiæ Catholicæ.*

A A

* AARON Pontifex, & rex, *Clem. epiſt. 3.* I. 54. A.
* Aaron Pontifex, tanquam rex, primitias & tributum per capita accepit a populo. *Clemens, epiſt. 3.* I. 54. A.
Aaron epiſcopus: filii ejus presbyterorum demonſtravere figuram. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 70. C.
Aaron. Epiſcopi tenent gradum Summi Pontificis Aaron. IV. 913. C.

A B

ABAELARDUS. *Vide*, Trinitas.
Abaëlardus dicit ab adverſariis ſe accuſatum fuiſſe, quod tres deos prædicaſſet & ſcripſiſſet. VI. *parte II. circa med.* 1104. D. Cogitur ſymbolum Athanaſii recitare. 1106. B. C.
* Abaelardus gloriabatur, quod liber ſuus in Curia Romana haberet ubi caput ſuum reclinaret. VI. *parte II. circa med.* 1222. E. Sententia Innocentii Papæ in ipſum 1224. C. D. Ejus errores. *Ibidem.* E.
Abayllardi epiſtola. VI. *parte II.* 1698.
ABAGARUS. Narratio de ipſo comprobatur a Stephano Papa in Concilio Romano. IV. 782. D. ab aliis. *Ibidem.* E.
Ἀββάδιον, abbatulus. V. 1125. C.
Abba, *pro* abbas. II. 1011. C.
Ἀββᾶς ἐγένετο, factus eſt abbas, Photius. V. 1141. C.
ABBAS vices Chriſti in monaſterio agit. V. 107. A.
Abbas abbatum utrum Cluniacenſis, an Caſſinenſis. VI. *parte II. initio.* 1938. E.
Abbates conſtitui quales oportest. V. 68 B.
Abbatis electio. *Vide*, Monaſteriis exemptis.
Abbates & monachi alicujus ordinis nomen non habent. VI. 982. A.
Abbas nullus ordinetur, niſi qui prius diuturna converſatione vitæ monaſticæ diſciplinam fuerit aſſecutus. VI. 1519. B.
Abbas non ordinetur ullus monachus corporali crimine publice lapſus: nec abbatiſſa, monialis ſic lapſa. VI. 1519. C.

Abbas a monachis poſt mortem prioris eligendus; non ab ipſo abbate priore inſtituendus. III. 1775. B.
Abbates ex ſeipſis ut monachi eligerent, permiſit Ludovicus Pius Imp. IV. 1214. D.
Abbates judicio congregationis eligendi. II. 1178. A.
Abbates & abbatiſſæ probi eligantur per epiſcopum & conventum. IV. 1220. C. A neutro autem ſine alterius conſenſu. *Ibidem.*
Abbates & abbatiſſæ eligantur vitæ probæ, & ex ipſo monaſterio, ſi fieri poteſt. *Calchuth.* anno 787. III. 2074. E.
Abbates & abbatiſſas inſtituere vel deſtituere Patriarcha ne præſumat abſque fratrum ſuorum canonicorum conſilio. VI. *parte II. ſub finem.* 1858. D. E.
Abbas ſine conſenſu epiſcopi non eligatur, ubi juſſio regis fuerit. *Franceford.* anno 794. IV. 906. E.
Abbas Chrodegarius ab epiſcopo per regiam præceptionem regendo monaſterio Corbeïenſi conſtitutus. III. 1014. A.
Abbates ſi duo ſimul electi fuerint, quid ſit agendum. III. 1982. B.
Abbatem a monachis electum confirmat rex Angliæ, conferendo ei baculum paſtoralem. VI. 681. D.
Abbates ne ſunto citra 2x11. ætatis annum. IX. 1748. C.
Abbas conſecratur. VI. *parte II. circa med.* 1105. E.
Abbatem conſecravit Papa. VI. *parte II. initio.* 1713. C.
Abbatem conſecrare & in monaſteriis præſtituere Apoſtolica vice jubetur epiſcopus Cootantienſis. VI. *parte II. initio.* 1653. B.
Abbatis ordinatio qualiter fieri ab epiſcopo debeat. *Theodor. Cantuar.* III. 1771. & 1772. E.
Abbati plura monaſteria habere non liceat. *Venet.* anno 465. II. 797. E.
Abbas unus duobus monaſteriis ne præſideat. *Epaon.* anno 517. II. 1049. A. *Rotomag.* anno 1223. VII. 127. D.
Abbatibus ſingulis habere diverſas cellulas aut plura monaſteria non liceat. *Agath.* anno 506. II. 1002. D.
Abbas unus duas abbatias regere ſi poſſit, habeat. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1237. A.
Abbates duo in uno monaſterio ne ſint. *Cabilon.* anno 650. III. 950. A.
Abbates. De his præcepta Concilii Pariſienſis, anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2012. E. *& ſeqq.*
Abbatum diſciplina conſtituta in Conc. Monſpel. anno 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2048. A. &c.
Abbatum & abbatiſſarum reformatio, ex Conc. Pariſ. anno 1429. VIII. 1044. 1045.
Abbatum canonicorum quæ debeat eſſe vita. IV. 1395. E. Abbatum monachorum. 1396 A. B.
Abbates canonicorum attendant ut quid abbates vocentur. IV. 1320. A.
Abbatum & religioſorum quæ veſtes, quæ calceamenta. *Senon.* anno 1216. VII. 86. C.
Abbates eadem menſura in cibo, veſte, & opere, contenti ſint, quam monachi ſui habent. IV. 1230. D. E.
Abbates ante ſe joca turpia fieri non permittant. IV. 1019. E.
Abbas cum ſuis dormiat monachis. IV. 906. D.
Abbas ſine monacho ne audeat equitare. VII. 195. B.
Abbates barbam raſam habeant, & coronam in capite. VI. 849. E.
Abbates qui magis canonice, quam monachice converſari inter ſuos videntur. *Turon.* anno 813. IV. 1026. E.
Abbates & abbatiſſæ, qui ſine neceſſitate cum laïcis convivari delectantur. IV. 1311. E.
Abbates, & abbatiſſæ. *Vide*, Monaſteriorum præpoſiti.
Abbates pro humilitate religionis in epiſcoporum poteſtate ſint. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. B.
Abbates qui epiſcoporum præcepta deſpiciunt, ad communionem ne admittantur. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1176. B.
Abbates ſemel in anno, ubi epiſcopus elegerit, conveniant. II. 1011. B.
Abbates & Priores, qui ad Concilium non venerint, per octo dies ab ingreſſu Eccleſiæ ſuſpenduntur. VI. 557. C.
Abbati longius a monaſterio, ſine per-

miſſione epiſcopi, vagari non licet. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. B.

Abbas aut Prior ne faciat monachos ſuos vel canonicos ab alienis epiſcopis ordinari, niſi cum litteris ſui epiſcopi diœceſani. *Lameth.* anno 1330. VII. 1554. A. B.

Abbas nullus excommunicationes generales in ſuos monachos promulgare præſumat, inconſulto diœceſano ſuo. *Rotomag.* anno 1231. VII. 190. E.

Abbatibus & presbyteris res eccleſiæ alienare ſine permiſſu epiſcopi non licet. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1427. E.

Abbatibus aut monaſteriis aut parochiis dona collata, ne ſibi abbates aut presbyteri vindicent. *Aurelian. IV.* II. 1437. E. nec aliquid alienent ſine conſenſu epiſcopi. *Ibid.*

Abbates excommunicati, qui conſpirant, quod communibus expenſis defendent ſe contra epiſcopos. VII. 1250. B. C.

Abbatibus, presbyteris, omni clero, ad regem venire non liceat, pro petendis beneficiis, ſine epiſcopi commendatione. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. A. B.

Abbates & monachi patrocinio ſæculari non utantur: & principem ſine epiſcopi ſui permiſſu non adeant. *Cabilon,* anno 650. III. 950. C.

Abbas ne mutuo recipiat pecuniam ſine Capituli ſui, vel majoris & ſanioris partis licentia, ultra ſummam ab epiſcopo taxendam. *Rotomag.* anno 1231. VII. 185. C.

Abbates, priores, & alii obedientiarii, de ſingulis proventibus, & redditibus, & expenſis, diligenter computent in Capitulo quater in anno ad minus. *Rotomag.* anno 1231. VII. 185. C.

Abbates ne monachis ſimplicibus aſſignent aliquas penſiones, &c. *Auſcitan.* anno 1308. VII. 1282. C. D. E.

Abbas ne pretium exigat ab his qui ad converſionem veniunt. VI. *parte II. initio.* 1686. B. 1760. E.

Abbates, qui per penſiones gravant Prioratus, &c. VII. 347. E.

Abbates nigri Ordinis. VII. 189. C. Nullus abbas nigri Ordinis monachum profeſſum recipiat Ciſtercienſis Ordinis. VII. 189. E.

Abbas abbatem non poteſt excommunicare: ſi diſſidium inter ambos ſit, res deferatur ad chorepiſcopum, vel ad epiſcopum, vel ad Patriarcham. *Nicæn. Arab.* I. 504. B. C.

Abbates, qui ſunt ordinum capita, ceterique ſuperiores epiſcopis non ſubjecti, inferiora monaſteria viſitent & corrigant, etiam commendata. *Trid.* X. 176. C. D.

Abbates S. Benedicti capitulum provinciale quotannis faciant. VII. 1367. A.

Abbatis quæ pœna ſit, qui monachi peccata non emendat, aut non epiſcopo denunciat. III. 445. E.

Abbates ne faciant milites. VI. *parte II. initio.* 1865. B.

Abbates in hoſtem ipſi non eant, ſed mittant. *Sueſſion.* anno 744. III. 1933. B.

Abbas diffiniens ſubſcribit, ut epiſcopi, in Conc. Tolet. anno 1566. X. 1158. C.

Abbates ne indulgentias & remiſſiones faciant; nec mitras & annulos deferant; ne benedicant ſacras veſtes, aut vaſa eccleſiaſtica, &c. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 723. A.

Abbates, qui Confirmationis munus conferre attentant, & calices conſecrare. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1963. C.

Abbates ne calices conſecrent. *Viennenſe,* anno 1267. VII. 584. B.

Abbates non extendant ſe ad officium epiſcopale; de cauſis matrimonialibus cognoſcendo; injungendo publicas pœnitentias, indulgentiarum litteras concedendo, &c. *Lateran.* anno 1215. VII. 63. D.

Abbates chirothecis, ſandaliis, & annulo, ſine privilegio non utantur. VI. *parte II. initio.* 1859. E.

Abbates regularium canonicorum ne rochetis uterentur, ſtatutum in ſynodo Baſileenſi. IX. 1173. D.

Abbates, presbyteri fieri debent, aut prælaturas amittere. VI. 1576. A.

Abbatem ejicere de loco ſuo nemo præſumat, vel archipresbyterum, ſine omnium compresbyterorum ſuorum & abbatum conſilio. *Turon.* anno 567. III. 358. E.

Abbates ſine culpa non removendi. III. 556. D.

Abbas innocentem ſe aſſerens, ad metropolitani judicium deducatur. *Epaon.* anno 517. II. 1049. D.

Abbatis pœnitentia, ſi peccaverit. III. 1775. C.

Abbates & abbatiſſæ, ſi deliquerint, ab epiſcopo corrigantur. Si epiſcopum non audierint, epiſcopus Imperatori indicet. *Boniſac. Mogunt. ſub Pippino.* III. 1943. E.

Abbatum morientium bona relicta ab epiſcopo vel archidiacono non uſurpanda. III. 552. E. 949. C.

Abbates commendatarii. *Vide*, Commendatarii.

Abbatum regularium & commendatariorum ordo in proceſſione, ſeſſione & deliberatione conciliorum. X. 1263. C. D.

Abbas. Presbyter, Abbas, diaconus. III. 1002. C. 1035. A.

Abbas. Stephanus ex abba presbyter. III. 1730. E. Polychronius ex abba presbyter. *Ibidem.*

Abbas amabiliſſimus. III. 2026. D.

Abbas & bibliothecarius Hilduinus, anno 876. VI. 174. E.

Abbas palatii Aquiſgrani, anno 887. VI. 397. D.

ABBATIÆ. *Vide*, Inveſtituras.

Abbatiæ, quæ ſunt Capita Ordinum, quibus conferendæ. *Trid.* X. 177. A. B.

Abbatia jure beneficiario a Carolo Imp. data fideli ſuo. VI. 46. A.

Abbatiæ Angliæ quædam recenſentur. VI. 1174. D. E.

Abbatiæ Galliarum multæ circa Vindocinenſem. VI. 918. D. E.

Abbatiæ Galliarum multæ. VI. 1070. D. E.

Abbatiæ Galliarum nonnullæ appellantur. VI. 1002. C. VI. 1160. D. 1616. E. 1617. A. VI. *parte II. initio.* 1946. D. E. 1949. A. 1968. A. B. VI. *parte II. circa med.* 1132. C. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. C. 1626. C. VII. 481. C. VII. 1395. A. 1887. C. 1888. A. 1917. C. VIII. 102. D. E. 103. 104. *& ſeqq.* 481. 482. *& ſeqq.*

Abbatiolæ ex caſis Dei in beneficium datæ. V. 55. C.

ABBATISSÆ, prioriſſæ, &c. quomodo eligendæ. Trid. X. 172. A. Non minores annis XL. *Ibid.* vel in caſu neceſſitatis, anno XXX. Ibid.

Abbatiſſæ ne fiant, ſive matres ſpiritales, quæ prius diſcipulæ non fuerint. IV. 1320. E.

Abbatiſſæ quales eſſe debeant. *Cabilon.* anno 813. IV. 1040. D. 1041. A. B. C. 1042. C. IV. 1165. & 1166.

Abbatiſſis nihil liceat contra regulam. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. C.

Abbatiſſæ quid debeant docere ſanctimoniales ſibi ſubditas. IV. 1169. E. 1170. A. B.

Abbatiſſa nulla vel ſanctimonialis carioribus utatur indumentis, quam agninis, vel cattinis. VI. *parte II. circa med.* 1132. B.

Abbatiſſæ virorum frequentias vitent. IV. 1172. B.

Abbatiſſæ præpoſitas vice ſua conſtituant pervigiles. IV. 1174. D. E.

Abbatiſſæ quæ regulariter non vivunt, a rege deponantur. *Francoford.* IV. 908. E.

Abbatiſſa duo monaſteria non habeat. III. 1995. E.

Abbatiſſa ſine intermiſſione in ſuo monaſterio reſideat: & duo monaſteria non habeat. III. 2057. A.

Abbatiſſæ in monaſteriis ſuis ſedeant, nec foras vadant ſine licentia ſui epiſcopi. IV. 1012. A.

Abbatiſſæ abſque ſui epiſcopi licentia foras egredi non habeant poteſtatem, niſi cum ad Imperatorem proficiſci voluerint. *Turon.* anno 813. IV. 1027. B.

Abbatiſſa e monaſterio non exeat, niſi rex vocet, de conſenſu epiſcopi. III. 1995. E.

Abbatiſſæ & ceteræ ſanctimoniales, ne viduas aut puellas velare præſumant. IV. 1321. E. 1322. A.

Abbatiſſæ ne benedictiones dent cum impoſitione manus ſuper capita virorum. IV. 842. D.

Abbatiſſæ bona beneficiatorum per ipſas non retineant. VII. 738. B.

Abbatiſſam conſecrare poteſt presbyter. *Theodor. Cantuar.* III. 1771. E.

Abbatiſſæ Canoniſſarum debent apud ſua collegia reſidere. IX. 2091. D.

ABBATULUS. VI. 370. D. Abbatuli filius Santabarenus. *Ibidem.* E.

ABBO florentiſſimus philoſophia, omni divina & ſæculari auctoritate totius Franciæ magiſter famoſiſſimus. VI. 855. E. Martyrio coronatus apud Vaſconiam, *Ibidem.*

SS. ABDON & Sennen feſtivitas. VI. 1148. C.

ABEL. *Vide*, Miſſa.

* Abel obtulit Deo ſine altari. IV. 1412. D.

* Abel ſacrificia Deo ex proprio conſiderationis arbitrio obtulit. IV. 86. A.

* *Abel.* Deus ab ipſo mundi primordio, incipiens ab Abel ſalutis humanæ præ-

cones miſit in mundum. *Tullenſe*, anno 680. V. 515. A.

* ABESSALON. I. 1100. B. IV. 785. C.

Abeſſalom inſurrexit in patrem. II. 734. A.

ABGARUS. *Vide*, AUGARUS.

ABIMELECH. I. 50. E.

Abinceps. III. 1780. A. C.

Abortum qui procurant, homicidæ cenſeantur. *Trull.* III. 1694. B. Qui abortum faciunt, ſeptem annis excommunicentur. II. 1064. E.

ABRAHAM primus ſenior appellatus. *Anaclet. epiſt.* 2. 70. B. presbyter merito vocabatur. V. 623. A.

Abrahæ patri noſtro Deus in ſpecie trium virorum. V. 805. E.

Abraham três vidit; aliud cernens, & aliud eſſe intelligens. *Nicol. I. Papa.* V. 124. E.

Abraham tres vidit, & uni *Domine* dixit. *Alex. epiſt.* 1. I. 84. E.

ABRINCENSIS epiſcopus, in provincia Normanniæ ſub decanus epiſcoporum. X. 1262. E.

ABS

ABSCINDANTUR gradu proprio. II. 610. A.

ABSENS nemo judicetur. *Zephyr. epiſt.* 1. I. 105. E.

Abſentem damnare non licet. II. 442. A. 507. D.

Abſentem nulla lex damnat. I. 134. B.

Abſens ſi quis damnetur, ſententia ſit irrita. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. A.

AASIS. I. 964. C.

ABSOLUTIO. *Vide*, Pœnitentes. Remittendi peccata poteſtas. Caſus reſervati.

Abſolutio, condonatio & remiſſio peccatorum. IX. 1914. A.

Abſolutio. De fide eſt, ſacerdotem in caſibus ſibi permiſſis poſſe peccatorem confeſſum & contritum a peccatis abſolvere, & ei pœnitentiam injungere. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. C.

* *Abſolutio.* Dominus dixit diſcipulis, *Tollite lapidem* : &, *Solvite eum. Capitular.* V. 422. D.

Abſolvere ſacerdotem poſſe, etiamſi in peccato mortali ſit, qui negat, hæreticus eſt. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 958. E.

* *Abſolutio.* Omni electorum eccleſiæ, juxta modum culparum vel pœnitentiæ, ligandi ac ſolvendi datur auctoritas. *Hincmar. Rem.* V. 1264. D.

* Abſolvere volens ſacerdos confitentem, moneat ut credat per Dei miſericordiam virtute ſanguinis Chriſti per abſolutionem impartiendam in verbo ejus, ſibi remiſſum iri peccata : injungat illi dignum pœnitentiæ fructum facere; ac tum denique imponat manum, & abſolvat confitentem. IX. 2010. B.

* *Abſolutio.* Presbyter ex virtute verbi & clavium ſibi a Chriſto traditarum peccatorem pœnitentem abſolvit. IX. 2008. D.

* *Abſolutio.* Invocatione Spiritus ſancti, qui eſt remiſſio peccatorum, per manus epiſcoporum, vel eorum auctoritate reliquorum ſacerdotum, impoſitionem, vel ſupplicationibus eorum, remittuntur peccata. *Capitular.* V. 422. C.

* Abſolvit a timore damnationis æternæ eccleſia miſerans quoſcumque pœnitentes aſpexerit; hoc ei officium in epiſcopis & presbyteris committitur : & ut quos in peccatis perſeverantes agnoverit, perennibus ſuppliciis obligandos inſinuet. *Hincmar. Rem.* V. 1264. C.

Abſolutio. In remiſſione culpæ non plus facit Papa aut epiſcopus, quam infimus ſacerdos. *Error Lutheri.* IX. 1893. D.

Abſolutio. Si ſacerdos joco abſolveret, & confeſſus credat ſe abſolutum, veriſſime eſt abſolutus. *Error Lutheri.* IX. 1893. D.

Abſolutio. Crede fortiter te abſolutum; & abſolutus vere eris; quidquid ſit de contritione. *Error Lutheri.* IX. 1893. D.

Abſolutio. Laïcos & mulierculas, æque atque presbyteros, poſſe abſolvere, error Lutheri. IX. 1931. E.

Abſolutio nullius momenti eſt, ſi ſacerdoti deſit animus ſerio agendi & vere abſolvendi : aut ſi careat ordinaria aut ſubdelegata juriſdictione. Trid. X. 94. A. B. C. 99. B.

Abſolutio. Poſt Concilium Tridentinum, conceſſum eſt epiſcopis, in irregularitatibus omnibus & ſuſpenſionibus ex delicto occulto provenientibus, diſpenſare; exceptis &c. X. 1244. C.

Abſolvere a cenſuris ſi liceat ex Jubilæo, non propterea licet diſpenſare in irregularitate, niſi ejus rei facultate nominatim expreſſa. X. 775. E.

Abſolutio. Presbyteri de occultis reconcilient pœnitentes, juſſione epiſcopi. *Herardus Turon.* anno 858. V. 454. C. Infirmantes abſolvant, & communicent. *Ibidem.*

Abſolvere a caſibus Apoſtolicæ Sedi vel epiſcopo reſervatis, diſtricte prohibetur in Saltzburg. anno 1386. VII. 1900. E. 1901. A.

Abſolutio non concedatur cuiquam, qui non fuerit reconciliatus cum proximo, ſaltem in voto, ſi quem oderat. X. 1282. E.

Abſolutiones inordinate non fiant, niſi ſatisfactio præcedat regulis Patrum conſentiens. V. 389. A.

Abſolutio. Expleto ſatisfactionis tempore ſacerdotali prece per manus impoſitionem reconcilient pœnitentes, & ſacra communione confirment. *Capitular.* V. 422. E.

Abſolutio. Ubi peccatum manet, ante congruam ſatisfactionem, benedictio locum non habet. V. 537. B.

Abſolutio ab excommunicatione per vim vel metum extorta non valet. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 714. B. nulla eſt & irrita, &c. VIII. 964. E.

Abſolvi qui ſe faciunt per vim, quomodo alia cenſura ſunt arcendi. *Vaur.* anno 1368. VII. 1821. A. B.

Abſolutio præſidentis tunc vera eſt, cum interni arbitrium ſequetur judicis. IV. 1099. D.

Abſolutio. Ab altero ligatus, ab altero ſolvi non poteſt. V. 1143. B.

Abſolvere metropolitani prohibentur eos, quos ſuffraganei epiſcopi juſte ligaverint. VI. *parte II. initio.* 1650. D.

Abſolutio. Pium eſt & tutum, ut ſacerdos omnem infirmum in extremis laborantem abſolvat de omnibus peccatis, ſi ab eo humiliter fuerit requiſitus. *Claromont.* anno 1268. VII. 594. A.

* Abſolutionis forma. Ego te abſolvo, auctoritate qua fungor, &c. VII. 617. B. *anno* 1268.

Abſolutionis forma, *Ego te abſolvo*, &c. IX. 440. A.

Abſolutionis forma omnibus confeſſoribus præſcripta Friſingæ, anno 1440. *Ego abſolvo te a peccatis tuis, & reſtituo te ſacramentis eccleſiæ. In nomine Patris, &c.* IX. 1290. B.

* Abſolutionis forma. *Indulgentiam, abſolutionem, & remiſſionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens Dominus. Et ego te abſolvo auctoritate D. N.* JESU *Chriſti, & beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, & officii mihi commiſſi, ab iis peccatis quæ confeſſus es, & aliis oblitis. Nemauſ.* anno 1284. VII. 911. A. B.

* Abſolvit per litteras Alexander Papa Thomam Cantuarienſem. VI. *parte II. ſub finem.* 1607. B. C.

* Abſolutionis & indulgentiæ plenariæ litteræ miſſæ Hugoni Autiſſiodorenſi epiſcopo, qui per litteras confeſſus fuerat peccata Joanni XVIII. Papæ. VI. 840. A.

* *Abſolutio.* Eos qui in bello nuper contra paganos ceciderunt, interceſſione beati Petri Apoſtoli, cujus poteſtas ligandi atque ſolvendi eſt in cælo & in terra, quantum fas eſt, abſolvimus, precibuſque illos Domino commendamus. *Joannes VIII. Papa.* VI. 46. D.

* *Abſolutio.* Congregatis vobis, & noſtro, immo divino Spiritu, qui eſt remiſſio omnium peccatorum, per eccleſiaſticam Apoſtolicæ auctoritatis poteſtatem, ſi promiſerit emendationem, peccata illi eccleſiaſtica pietate & canonico more dimittite, quæ ſunt per illum & ab illo commiſſa. *Metenſe*, anno 859. V. 480. C.

* *Abſolutio.* Omnipotens Deus, meritis & auctoritate Apoſtolorum Petri & Pauli, a cunctis peccatis te abſolvat. *Gregorius IV. lib.* 2. *epiſt.* XXXI. *ad Henricum regem.* VI. 1285. E. 1286. A.

* Abſolutionem peccatorum tuorum, ſicut rogaſti, auctoritate Petri & Pauli fulti, quorum vice fungimur, tibi mittere dignum duximus. *Gregorius VII. Remedio Lincolnienſi epiſcopo.* VI. 1223. D.

* *Abſolutio.* Omnipotens Deus, meritis ſupremæ Dominæ, per auctoritatem beati Petri & Pauli, a cunctis vos peccatis abſolvat. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1235. E. 1236. A.

* *Abſolutio.* Si interim veniat in vitæ periculum, auctoritate Apoſtolorum Petri & Pauli, & ea quam nos per eos ſuſcepimus, abſolutus, gratiam ſanctæ communionis accipiat. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1352. D.

* Abſolutionem conferimus peccatorum, & benedictionem æternam, ei qui hæc obſervaverit. *Lemovic.* anno 1031. VI. 874. A.

Abſolvendi modus ab excommunicatione. VII. 611. A. B.

Abſolutio. Excommunicatus abſolvitur ſolitis ad hoc adhibitis precibus & abſolutionibus. *Nicæn. Arab.* I. 504. A.

Abſolutio ad cautelam. VII. 1192. E. Abſolvit ſub cautela Gregorius VII. quemdam, ut ſacræ communionis licentiam haberet revertens ex Urbe, uſque io octavum diem, poſtquam rediiſſet ad patriam, ubi cauſam ejus diſcuti Papa jubebat. VI. 1362. D. E.

* Abſolutio epiſcopi magis pertinet ad Photium, qui offenſus fuit; quam ad Romanum Pontificem: ſed ſi & hic aſſentiatur, hoc melius. VI. 270. E.

Abſolvi, reſolvi, *S. Patric.* I. 1791. E.

Abſolutio epiſcopalis in die Cœnæ. VI. 666. B.

Abſolutio defunctorum. VII. 1984. B.

Abſolviſti a ſpiritu meo animam meam. III. 1765. E.

ABSTINERI. I. 252. B. D. 255. D. E. 256. A. C. D. 258. A. D. 263. A. 265. D. 991. E. abſtinendi. 1005. B.

ABSTINENTIA ſextæ feriæ. *Vide*, Sexta feria.

Abſtinentia. Clericus vel laïcus a nuptiis, carnibus, & vino abſtinens, non propter exercitationem, ſed propter abominationem, corrigatur, vel deponatur, & ex eccleſia ejiciatur. I. 22. E. ſi præſertim abſtineat in feſtia diebus. I. 23. A.

Abſtinendum a carnibus, & jejuniis incumbendum, feria ſexta omnis hebdomadæ, & in vigiliis inſignium feſtivitatum. *Nicolaus I. Papa.* V. 355. D.

Abſtinentis carnis & ſanguinis diebus XIV. ante feſtivitatem S. Joannis Baptiſtæ, niſi infirmitate impediente, aut feſti ſolemnitate. VI. 828. B. *Vide*, Vigiliæ.

Abſtinentia a carne, ſive pinguedine. *Vide*, Monachi.

* *Abſtinentia a carne.* Canonici a Paſcha uſque ad Pentecoſten carnem manducandi licentiam habeant, præter tantum ſexta feria. *Chrodegang.* IV. 1189. D. A Nativitate ſancti Joannis uſque ad tranſitum S. Martini, quarta & ſexta feria a carne abſtineant: ut & poſt Natalem Domini uſque in caput Quadrageſimæ. *Ibidem.* Octo diebus Pentecoſtes clerus S. Stephani Metenſis, licentiam habeat carnem edendi: & clerus Angilrhamni. *Ibidem.* E. & 1190. A.

AC

Ac per hoc. II. 889. A. III. 1762. B. IV. 21. A. V. 18. D. 513. B. 755. B.

ACACIUS Berœenſis. I. 1013. D. Ad unionem Eccleſiarum procurandam multum operæ poſuit. I. 1330. A. Centum & decem vitæ annos expleverat. I. 1558. A. Pater epiſcoporum & ſynodi appellatur a Joanne Antioch. *Ibid.* Neſtorium demum anathematizat. I. 1691. D.

ACACIUS a Cæſarea, Arianus. I. 654. E.

ACACIUM CP. dejecit Felix, peremit & extinxit Gelaſius. V. 612. E.

Acacii CP. epiſtola. II. 804. Acacius CP. citatur & damnatur a Felice Papa. II. 829. D. 831. D. Acacius CP. non debuit inter catholicorum nomina computari. *Gelaſ. Papa, epiſt.* 1. II. 881. C. D. E. Acacius jure damnatus oſtenditur ſolius Apoſtolicæ ſedis judicio. II. 905. E. *&* ſeqq. Acacius ut damnaretur, non opus fuit nova ſynodo. II. 921. *& ſeqq.* 926. A. Acacii CP. prævaricatoris nomen expunctum eſt e ſacris tabulis. II. 1016. C. 1017. E.

ACACIUS Melitenenſis ſcripſit paſſibilem eſſe deïtatem, ut quidem dicebant Orientales. I. 1572. C.

Acapita. VII. 1844. E.

ACCEPTO non feratur, quidquid ad idolum fuerit datum. III. 1873. B.

ACCEPTUS presbyter. *Conc.* Valent. anno 374. I. 798. B.

ACCIDENTIA panis & vini. *Vide*, Euchariſtia.

ACCIPITRARIUS ne ſit ſacerdos. VI. 664. C.

Accipitres vel canes ad venandum ne clerici habeant. II. 1048. C.

Accipitres ne habeant epiſcopi, presbyteri, aut diaconi. V. 740. B. *anno* 868.

ACCIPITER, vel acceptor. III. 1933. B.

ACCLAMATIONES in Concilio. II. 466. C. 487. A. B. 1262. C. D. V. 781. D. E. 787. 788. 797. In Concilio CP. IV. V. 817. A. B. 823. B. C. 837. E. 873. C. D. 918. C. In Concilio Rom. factæ Pontifici. V. 75. C.

Acclamationes Imperatori. II. 159. C. 166. C. 414. C. *Fili Dei, da illi vitam: da illi victorias.* III. 1366. D. *Vita veſtra, orthodoxorum vita eſt. Novo Juſtiniano*, &c. III. 1414. C. D. 1415. C. IV. 158. B. C. 435. A. B. C. 470. D. E. 486. A. B.

Acclamationes in fine Concilii Cameracenſis, anni 1586. IX. 2182. A. in pſeudoſynodo Photii. VI. 230. E. Acclamationes populi in Eccleſia CP. anno 518. II. 1334. C. D. E. 1335. A. B. C. 1338. 1339. Tyri in Eccleſiis, pro ſynodo Chalcedonenſi, anno 518. II. 1354. 1355. 1358.

Ἀκοιμῆται. III. 1687. E. 1688. E.

ACCUSATIO.

Accuſationum leges ac regulæ. III. 2068. B. C. D. E. 2069. 2070. 2071.

Accuſationis canonicæ quis debeat ordo eſſe. III. 2065. C.

Accuſatores. *Vide*, Cauſam deferentes.

Accuſatores qui poſſint eſſe. I. 74. B. 145. A. qui ſint admittendi. V. 1272. D. E. qui non ſint admittendi. I. 92. B. I. 112. C. D. 124. A. 126. B. C. 129. A. 144. A. 208. C. D. 210. E. 224. A. B. 235. D. Quales perſonæ ad accuſandum non admittantur. III. 2066. D. E. 2067. E. 2068. A.

Accuſatio. Servi ad accuſandum non admittantur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. B.

Accuſandi majores natu aut epiſcopos ſuos vocem non habeant criminoſi. *Franccford.* IV. 908. A.

Accuſator, qui unum crimen non probaverit, ad alia non admittatur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. B.

Accuſatio non admittatur, niſi ex actis publicis. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. E.

Accuſetur nemo clericus vel ſæcularis de crimine tres annos ante commiſſo, &c. X. 1620. A.

Accuſatio. Crimina diffinita nullus refricare audeat. V. 458. C.

Accuſare præſens præſentem debet. *Lateran.* anno 1215. VII. 26. E.

Accuſator nullus præſumat ſimul eſſe judex & teſtis. I. 128. A.

Accuſatoris vita & fides ante omnia diſcutienda. III. 2064. B. 2066. B. C.

Accuſator & accuſatus qualis ſit, in judicio quærendum. I. 984. D.

Accuſatoris vita penſanda, ut ſi indigna ad accuſandum perſona invenitur, ad accuſationem ejus nemo judicetur. *Vormat.* anno 868. V. 743. D.

Accuſatio epiſcoporum a quibus fieri poſſit. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 69. A. *Evariſt. epiſt.* 2. 78. E.

Accuſantes epiſcopum clericos laïcoſve paſſim recipi non oportet, niſi prius eorum vita diſcuſſa. II. 610. D. *Conc. Chalced.*

Accuſari epiſcopum a laïcis nefas. *Clem. epiſt.* 1. I. 45. D.

Accuſator epiſcopi ne admittatur, qui ſit criminoſus. *Carthag. II.* anno 390. I. 952. C.

Accuſator epiſcopi, ſi ſit perſona culpabilis, non admittatur, niſi cauſas proprias, nec eccleſiaſticas, aſſerere voluerit. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. E.

Accuſari non debent Epiſcopi, niſi ab epiſcopis: non a ſæcularibus. I. 117. A. 127. D.

Accuſandi licentia etiam in epiſcopis reprimenda. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1789. B.

Accuſari majores a minoribus nefas. *Clem. epiſt.* 1. I. 45. E. 48. E. 199. E. *Silveſt.* I. 287. A. 291. A.

Accuſatio adverſus clericos quomodo ſit recipienda. I. 208. C. 216. E. 211. A. 240. C. D. 241. C.

Accuſare clericum cujuſlibet gradus etiam laïcis liceat, ſi quid criminale objiciunt. *Epaon.* anno 517. II. 1050. A.

Accuſatio. Ne ſine legitimo accuſatore quiſquam condemnetur. *Tolet. VI.* anno 638. III. 605. D.

Accuſatus. Sacerdos accuſatus, ſi teſtes deſint, Deum teſtem proferat ſuæ innocentiæ, & ſic maneat in ſuo gradu. *Gregor. II. Papa.* III. 1859. A.

Accuſatus presbyter vel diaconus, nec convictus teſtibus, purget ſe juramento per Crucem Chriſti, & dimittatur judicio Dei. III. 1980. C.

Accuſatus homo liber, ſi convinci tribus teſtibus non poſſit, ad evangelium jurans ſe minime commiſiſſe quod objicitur, abſolvitur. *Nicolaus I. Papa.* V. 380. C. *Vide*, Confeſſio criminis.

Accuſatio presbyteri. Reſtituendus eſt, quem neque convictum, neque confeſſum, conſtat eſſe ejectum. V. 351. E.

Accuſatum non oportet alibi quam in ſuo foro audiri. I. 129. A.

Accuſatus, in provincia ſua ſuas exerceat

actiones. *Eleuth.* I. 102. E.

Accuſatio. Clericus accuſatus in ſua provincia ſuas exerceat actiones. Ei liceat, ſi judices ſuſpectos habuerit, appellare primates. I. 199. E. 200. B.

Accuſatio clericorum intra provinciam fiat: & pulſatis appellare liceat. III. 2065. C. D.

Accuſatores fratrum epiſcopus excommunicet: ſi ſe correxerint, ad communionem recipiat eos, non ad clerum. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. D.

Accuſatores fratrum, qui falſo eis capitalia objecerint, excommunicentur. *Arelat. II.* anno 452. II. 775. A.

Accuſatores innocentium, qua pœna plectendi. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. E.

Accuſator clerici cujuſlibet, ſi probare non poteſt, infamiæ jacturam ſubeat. III. 2067. A.

Accuſator clerici de fornicatione, ſi non probaverit, excommunicetur. *Bracar.* anno 572. III. 387. E.

Accuſans falſis criminibus epiſcopum, presbyterum, vel diaconum, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 258. B. Arelat. anno 314. I. 265. E.

Accuſare quemquam non licet presbytero vel diacono: ſed per ſæcularem. III. 446. E.

Accuſatio. Negationis rationem nullus exigit. Dixi quia factum eſt: meum eſt probare. II. 523. A.

ACE

ACEDIA, quale peccatum ſit. VII. 280. E. 598. E.

SS. ACEI & Acheoli eccleſia, cum canonicis. VI. 1617. D.

ACEPHALI. II. 1026. C. 1198. E. III. 1290. B. C.

Acephalorum auctor Severus. IV. 147. E.

Acephalorum hæreſis. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 561. E.

Acephalis ſimiles Monotheletæ. III. 695. B.

ACEPHALI, clerici vagi. IV. 1013. 1014. *Vide*, Clerici.

* Acephalos, id eſt, ſine capite, priſca eccleſiæ conſuetudo nuncupavit clericos & ſacerdotes, qui ſub nullius epiſcopi diſciplina & providentia gubernantur. *Ticinenſis ſynodus*, anno 850. V. 30. A. Ab his vagantibus clericis ne divina myſteria ſæculares viri celebrari faciant in domibus ſuis. *Ibidem.*

ACESIUS Novatianorum epiſcopus. I. 426. B.

ACH

ACHAR, *pro* Achan, *ut in Græco.* II. 1197. B. 1206. D.

ACHERUNTINA eccleſia S. Anaſtaſiæ. VI. *parte II. initio.* 1628. D.

Acheruntinæ metropoleos jura confirmantur, anno 1106. VI. *parte II. initio.* 1839. A.

ACHILLAS Petri Alexandrini ſucceſſor. I. 579. E.

ACHOLIUS Theſſalonicenſis. I. 846. D.

Ἀχειροποίητος εἰκών. IV. 44. E. 48. D.

ACI &c.

ACINDYNUS, idem Acondinus a Nilo dictus. V. 1484. E.

ACINDYNUS, Barlaami aſſecla. XI. 283. E. Synodus CP. contra Acindynum citatur. IX. 609. B.

ACOEMETÆ monachi, Neſtoriani. II. 1153. A.

Acœmetarum magnum monaſterium. II. 1298. E. 1330. D.

Acumetenſium codex. 501. A.

ACOLYTHUS. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. D.

Acolythus quomodo ordinetur, *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. C.

Acolythos ſacretur. I. 214. A.

Acolyti Græce, Latine ceroferarii dicuntur, a deportandis cereis. IV. 1062. D.

Ἀκκούβιτος, *accubitus.* IV. 177. D.

Acribioſiſſimus. III. 820. D.

ACROSTICHIS ex nomine Caroli M. regis. III. 2053.

ACTARDO Namnetenſi pallium conceſſum. V. 695. E. 698. A.

Actardus Namnetenſis, ſede ſua pulſus a paganis, in vacante eccleſia Morinenſi poſitus ab Hincmaro Remenſi. V. 1323. B.

ACTIONES qui ſibi cedi faciunt. VII. 938. E.

Actiones ſuas laïci ne clericis cedant. VII. 194. A.

Ἄκτον, *actum.* II. 1224. E. 9. & 1305. B. 3. ἐκ τῶν ἄκτων, ex actis.

Ἄκτα, *acta.* II. 1380. D. Ταῦτα ἄκτα. II. 1381. D. 1384. A.

ACTOR. De actore & reo. *Andegav.* anno 1365. VII. 1772. E.

Actor reſpondeat ei quem convenit. VI. *parte II. ſub finem.* 1762. C. D. E.

* ACTUUM librum ſimul conſcripſerunt omnes Apoſtoli congregati in Jeruſalem, præter Paulum *Varadat. monach.* II. 770. D.

Actus Theclæ & Pauli Apoſtoli, apocryphi. II. 941. C.

ACTUS humani. *Vide*, Opera. Peccat homo.

AD

Ad certitudinem præſentium, & memoriam futurorum. *Lambeth.* anno 1261. VII. 563. B. *Clemens V.* anno 1308. VII. 1337. D.

Ad doctrinam præſentium, & memoriam futurorum. VII. 1213. C.

Ad locum. II. 1155. 1156. III. 462. A. VI. 552. C. 1276. E. V. 1260. A. VI. 472. C. 474. B.

Ad me habet. II. 214. E. *Vide*, Ἔχω.

Ad prædicta teſtibus vocatis. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1323. VII. 1750. C.

Ad præmiſſa vocatis teſtibus & rogatis. *Avenion.* anno 1326. VII. 1514. E.

Ad præmiſſa vocatis ſpecialiter & rogatis. *Marciac.* anno 1329. VII. 1552. A. *Tolet.* anno 1339. VII. 1638. E.

ADALARDUS Veronenſis epiſcopus. VI. 3. C.

ADALBERONIS Metenſis præceptum. VI. 587.

ADALBERONIS Remenſis epiſtola. VI. 715. *& in Indice.*

S. ADALBERTI in Egmonda abbatia. IX. 1837. B.

ADALBERTUS hæreticus in ſynodo damnatus. *Sueſſion.* anno 744. III. 1933. A.

ADALBERTUS tyrannus excommunicatus. VI. 194. B. C.

ADALGAUDUS presbyter infamatus. VI. 177. A.

ADALGERUS presbyter, diaboli membrum, &c. VI. 720. D.

ADAM

* ADAM. Protoparens noſter Adam factus verbo Dei æternus & ſanctus. VI. 393. B.

Adam rationalis erat, liber a cogitationibus peccabilibus, experientiam mali neſciens, tantummodo bonum ſciens, & velut uniformis: non obediens autem mandato Dei, ſuccubuit talibus cogitationibus. *Athanaſ.* III. 1178. B.

Adam habuit voluntatem arbitralem ac liberam, θέλημα αὐτεξούσιον καὶ αὐτεξούσιον. III. 1182. D. 1183. A.

* Adam fruebatur Creatoris tripudio, & Angelorum utebatur conſortio. VI. 644. C.

* Adam ante prævaricationem convoluntarius erat Deo. *Macarius Antioch.* III. 1182. D.

Adam ſine crimine in paradiſo converſatus. VI. 644. C. D.

Adam non ſervus, niſi ex peccato. IV. 891. D.

* Adam ſi liber conditus eſt, quare non & Chriſtus ingenuus de Virgine? ſi ſervus, quomodo tunc imago Dei? *Conc. Francofordienſe*, anno 794. IV. 891. C.

Adam qui dixerit factum mortalem, & neceſſitate naturæ moriturum, anathema ſit. *Carthag.* anno 418. I. 926. E.

Adam mortalem factum, & moriturum, ſive peccaret, ſive non peccaret, docuit Pelagius. I. 1211. A.

Adam creatus natura mortalis, ſed immortalitatem conſecuturus ex gratia, ſi non peccaſſet. XI. 194. E.

Adam. Deus primum hominem rectum condidit, & in ſanctitate juſtitiæ voluit permanere. *Cariſiac.* V. 18. C.

Adami gratia. *Vide*, Gratia Adami.

Adam ſi non peccaſſet, accepiſſet in munere, ſicut Angeli, ut nec peccare vellet, nec jam cadere poſſet. *Tullenſe*, anno 860. V. 514. E.

Adæ peccatum ipſum ſolum læſit, & non genus humanum; error Pelagii. I. 1211. A. B.

Adami peccatum tamquam nobis utile Deum introduxiſſe dicebat Theodorus Mopſueſtenus. III. 33. D. E. 34. A. B.

Adam. Pomum vetitum, quod primus parens comedit, non ſolum fuit ſibi malum, quia prohibitum: ſed ſibi prohibitum, quia malum. *Error.* VII. 1864. C. anno 1368.

* Adam abuſus libero arbitrio deſeruit Deum; & a Deo juſte deſertus peccavit. *Tullenſe*, anno 860. V. 515. A.

* *Adam.* Dæmon protoplaſtis invidens, mortis poculum mortalibus propinavit: & quos immortales futuros obedientiæ merito noverat, inobedientiæ veneno infecit. VI. 106. E.

* Adam peccando factus eſt maſſa perditionis totius humani generis. V. 18. D. *Cariſiac. Concil.*

* Adamo peccante facta eſt maſſa perditionis totius humani generis: de qua ſi nullus eriperetur, irreprehenſibilis

eſſet Dei juſtitia: quia vero multi ſalvantur, ineffabilis eſt Dei gratia. *Tullenſe*, anno 860. V. 515. A.
Adam & mortem, & peccatum, quod mors eſt animæ, in omne genus humanum transfudit. *Trid.* X. 28. A.
Adam peccando ſecundum corpus & animam in deterius commutatus. *Trid.* X. 27. E.
• Adami & Evæ peccatum totum ipſorum genus invaſit. *Gelaſ. Cyzic.* I. 418. A.
• *Adam.* Per primos parentes Adamum & Evam amiſimus gratiam ſancti Spiritus. *Gelaſ. Cyzic.* I. 417. C. 419. A.
• *Adam, ubi es!* quomodo intelligendum. VI. *parte II. initio.* 1869. E.
Adam. Eccleſia cœpit in Adam. IX. 1980. C.
Adam. Liber de filiabus Adæ, apocryphus. II. 941. B.
ADAM de parvo Ponte, Pariſienſis eccleſiæ canonicus. VI. *parte II. circa med.* 1297. D.
ADAMNANUS abbas & ſacerdos Columbienſium egregius. III. 1855. D.

ADD ADE &c.

ADDITIO. *Vide*, Symbolum.
Additionis triplex modus. IX. 127. C. D.
ADEFONSUS. *Vide*, ALDEFONSUS.
ADEFONSUS Caſtus ingentem refert victoriam. VI. 135. 136.
ADEPHONSUS Hiſpaniarum rex, anno 1129. VI. *parte II. in fine.* 2053. A. Imperator. 2056. A.
ADELAIS mater Roberti regis. VI. 772. E.
ADELAIS conjux Ludovici VI. regis Francorum. VI. *parte II. circa med.* 1162. E.
ADELBERTUS Marchio. VI. 25. A. 27. A.
ADELPHONSUS. *Vide*, Alphonſus rex.
ADEMIS Caryſtienſis. III. 1287. E.
S. ADJUTORIS Caſtrum. VI. *parte II. initio.* 1638. A.
ADJUTOR Commentariorum officii, &c. I. 1049. D.
Adjutor cornicularii. I. 1049. E.
Adjutor Numerorum officii &c. I. 1049. D.
• Adjuvante ſancto Petro Apoſtolo. I. 999. D.
Adminiculator, in urbe Roma. VI. 627. D.
ADMINISTRATORES piorum locorum rationem reddant Ordinario. *Trid.* X. 134. A.
Adminiſtratores hoſpitalium, ſi negligentes fuerint, a quibus ſint coërcendi. *Trid.* X. 182. E. 183. A. B.

ADO

ADOLESCENTES qui mœchati fuerint poſt baptiſmum & poſt ductam uxorem, acta legitima pœnitentia, communicent. *Conc. Eliberit.* I. 253. D.
Adoleſcentiæ lapſibus indulgeri voluere majores: ſiquidem adoleſcentem cum ſorore lapſum pœnitentiæ remedio dicunt eſſe ſanandum, non a conjugio penitus removendum. V. 548. A.
ADOPTIVÆ feminæ clericis & monachis prohibentur. III. 349. C. D.
Adoptio. Neptis per adoptionem quæ eſſe cœperit, non potero uxorem ducere. *Juſtinian. Imp.* V. 354. B.
Adoptivis filiis Deus non dedit omnia, ſed quædam dona chariſmatum. IV. 868. D.
ADORATIO multiplex. IV. 239. D. 475. E. 478. A. *Vide*, προσκυνεῖν. Imagines. Salutatio.
Adoratio Crucis, certiſſime ſalutatio eſt. IV. 475. E.
Adorare. Bethleem cole, præſepe adora. IV. 442. E. *ex Gregorio Nazianz.*
Adoravit Abraham impios a quibus ſepulcrum emit. IV. 193. C. Adorationes multæ in ſcripturis, quæ carent reprehenſione. IV. 195. C. D. 202. B. D. E. 203. A.
Adorabilis Imperator. *Licinia Eudoxia.* II. 38. D.
Adorabimus ſanctitatem veſtram, *dictum Martino Papæ.* III. 677. B.
Adoratio barbara. VI. 903. A.

ADR ADS

ADRIACUS magnus Joannis Palæologi Imp. Græcorum. IX. 694. C.
Adſalire, *aſſaillir. Carol. M.* III. 2858. B.

ADV

ADWARDUS presbyter. VI. 34. D.
ADVENTUS tempore jejunium omnibus qui poterunt & abſtinentia carnium indicatur, maxime autem clericis & militibus. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. E.
Adventus tempore Monachis eſu carnium interdicitur. X. 1428. C.
ADVENTUUM jucundorum paſtus prohibiti. IX. 2172. C.
ADULTERIUM in utroque ſexu Chriſtiana religio pari ratione condemnat. I. 1004. D.
• Adulterio nihil gravius eſt in omnibus peccatis. *Clem. epiſt.* 1. I. 40. E. Adulterio in omnibus peccatis quid gravius? V. 270. E. Secundum in pœnis obtinet locum, poſt illos qui aberrant a Deo, etſi ſobrie vixerint. *Ibid.*
Adulteri per pœnitentiam reducantur a peccatis. III. 1018. E.
Adulteriorum genera varia, & pœnæ diverſæ. *Capitular.* V. 430. 431.
Adulterii varia genera, & pœnitentiæ modus diverſus. *Gregor. III. Papa.* III. 1872. A. B. C. 1874. C. D.
Adulterium, ſtuprum, aliæve carnis libidines, qua mulcta puniendæ. VI. 903. E. 904. A. B. 913. 914.
Adulterii pœnitentia ad quinquennium. *Ancyr.* anno 314. I. 279. A.
Adulterii pœnæ. VI. 583. 593. E. *Namnet.* VI. 460. A. B. *Raven.* anno 1311. VII. 1377. B. C.
Adulteri publici: Decretum contra eos, ſynodi Valentinæ in Hiſpania, anno 1273. VII. 1992. E.
Adulter ſi ad eccleſiam confugerit, eum ad ſacerdotis judicium dirigimus. *Nicolaus I.* Papa. V. 364. E.
• Adultera pœnas graviſſimas vel pœnitentiæ tormentum luere debet: nec alium accipere virum, aut vivente aut mortuo marito quem defraudavit. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 860. A.
Adulteris mulieribus prodito earum crimine communio denegatur. I. 1004. E.
Adultera, ſi manifeſtetur, perdat naſum & aures. VI. 914. A. *Leges Kanuti.*
• Adulterium ſi uxor commiſerit, & vir illud publicaverit, dimittat illam, ſi voluerit: nec tamen ducat aliam. Si velit adulteram ſibi reconciliare, licet: ita tamen ut pariter cum illa pœnitentiam agat, & poſt annos ſeptem ad communionem uterque accedat. *Namnet.* VI. 459. E. 460. A.
Adulteras uxores viri deferre apud ſacerdotes conſueverunt. I. 1004. E.
Adulteria. Viri cum adulteris uxoribus non conveniant. I. 1004. D. Non communicet vir cum uxore ſuo adultera, nec uxor cum viro ſuo adultero. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. D.
Adulteram uxorem qui retinet, ſi clericus ſit, ne miniſtret. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. C.
Adulteri ſunt, qui divortio interveniente aliud ineunt conjugium. *Innoc. I. epiſt.* 3. I. 1005. A. B.
Adulterium animæ. I. 252. A.
ADULTUS omnis, videlicet XIV. annorum. VII. 1122. B.

ADVO

ADVOCATORUM multitudo moderanda. VII. 846. A.
Advocati ne ſint clerici beneficiati & ſacerdotes; niſi forte pro ſe, vel pro eccleſiis ſuis, vel pro dominis ſuis, vel pro miſerabilibus perſonis. *Wigorn.* anno 1240. VII. 344. B.
Advocati ne ſint, qui ſunt ſacerdotes. *Vide*, Sacerdotes.
Advocatus nullus admittatur ad officium publice exercendum, niſi prius ad minus per triennium audierit jus canonicum & civile. *Lambeth.* anno 1281. VII. 874. C.
Advocati nulli recipiantur in cauſis publicis, niſi per triennium jura audierint, vel ſint exercitio approbati. VII. 263. D.
Advocatus qualis debeat admitti: quale ab advocato præſtandum juramentum. VII. 301. E. 302. A. B.
Advocatus jurabit ſe fideliter facturum ſuum officium: &c. *Rotomag.* anno 1231. VII. 190. B. C.
Advocatorum juramenti forma. VII. 196. C. D. anno 1231.
Advocatorum juramentum. De eo, Exon. ſynod. anno 1287. VII. 1104. C. D. E. Quale eſſe debeat. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 713. C. D. E.
Advocati jurent de calumnia in cauſis tam inchoatis quam inchoandis. VII. 85. B. Ab advocatis juramentum præſtandum in cauſis uſurariis. VII. 844. E.
Advocatus nihil ſibi arripiat vel uſurpet, præter jus & beneficium antiquum. IV. 1258. B.
Advocatus eccleſiarum, *Advoüé.* VII. 714. E.
Advocati eccleſiarum. *Vide*, Eccleſiarum.
Advocatia. *Vide*, Eccleſiis.
Advocatos habeant epiſcopi & univerſi ſacerdotes. V. 67. B. C.
Advocati fiſcales. X. 678. B.
Advocatus fiſci epiſcopalis. X. 1082. C.

Advocatum pauperibus det Curia, ſi cauſa indiguerit advocato. *Toloſan.* anno 1229. VII. 184. B.
Advocatus pauperibus detur. VII. 319. A. *Vide*, Monachi. Presbyteri.
Advocati & procuratores in cauſis pauperum officium ſuum gratis impendant. VII. 1185. E.
Advocatorum & procuratorum pœna, procurantium dilationes frivolas. VII. 1186. A. B.
Advocatorum pœnæ, qui matrimonium protrahunt malitioſe. VII. 124. D.
Advocatos & procuratores garrulos, tumultuoſos, & conviciantes Judex coerceat. VII. 1185. C.
Advouare. Feuda vel aliæ poſſeſſiones eccleſiæ ne ſæcularibus advouentur. *Salmur.* anno 1315. VII. 1391. E. 1392. C. D. E.

Æ

ÆDILBALDUS rex. III. 1946. B.
Ædium benedictio. Quæ ſint in ea a parocho præſtanda. X. 974. A. B. C. D. quæ ab aliis. D. E. 975. A. B.
S. ÆGIDII terra, data Odoni Cluniacenſi. VI. *parte II. initio.* 1752. D. E.
S. Ægidii monaſterium privilegio auxit Urbanus II. VI. *parte II. initio.* 1753. C.
S. Ægidii Comes Raimundus, anno circ. 1170. VI. *parte II.* 1496. E.
ÆGIDII Cardinalis Sabinenſis conſtitutiones. IX. 1755. C.
ÆGIDII epiſcopi Sarum Conſtitutiones. VII. 495.
ÆGRIS, ſi credere voluerint, manus eis imponatur. *Conc. Arel.* anno 314. I. 263. B. 264. E. *Vide*, Chriſtiani fiunt.
Ægroti. *Vide*, Phrenetici.
ÆGYPTII colebant boves, muſcas, crabrones, &c. IV. 386. C.
Ægyptius menſis Thoth. *Conc. Tyr.* anno 335. I. 547. D.
Ægyptiorum menſis Hatur. *Nicæn. Arab.* I. 521. D.
Ægypti & Alexandriæ epiſcopi. III. 262. C.
Ægyptii epiſcopi negant ſe poſſe ſubſcribere epiſtolæ Leonis, aut aliquid ſtatuere, ſine ſuo archiepiſcopo. II. 418. A. E. 419. A. E. Eis indulgetur. 614. D.
Ægyptii nautæ. I. 1460. E.
Ægyptius, *Cyrillus.* I. 1580. C.
Ægyptii qui vocantur, puniendi ut incantatores &c. X. 1954. D.
ἀκοίλωτοι αἰγυπτίοι. 1357. A. & 1344.
ÆLFRICI canones. VI. 979.
ÆLFRITH regina Angliæ. VI. 640. A. Ælthryth. 650. A.
Ælia colonia, quæ & Hieroſolyma. II. 666. B. 1411. A.
S. Æmiliani eccleſia collegiata Burdigalæ. XI. 122. D.
ÆNEAS *Pariſienſis.* Æneam Patrem, Æneam Pontificem habere optamus. *Clerus Pariſienſis.* V. 1438. E.
Æneæ Pariſienſis præfatio reſponſionis ad objecta Græcorum. V. 314. G.
ÆOLICA elementa, *Græca.* V. 1460. D.
ÆONAS eſſe DCCCLXXVIII. docebat Montanus. V. 1494. B.
ÆQUINOCTIUM eſt XII. Kal. April. III. 1813. A.
ÆQUIVOCI, ὁμώνυμοι, ejuſdem nominis. IV. 510. B. VI. 1542. B.
Æquivocus ejus. VI. *parte II. initio.* 1633. E.
Æquivocus hujus. VI. 5. E. 7. B.
Æquivocus noſter. V. 604. B. *Vide*, Coæquivocus.
Æquivocus tuus. V. 347. E.
* ÆRA Martyrum, Cairæ obſervata. IX. 1019. E.
* Æra DCCCLI. Arelate, anno 813. IV. 1001. E.
* Æra MCLVIII. Toloſæ, anno 1119. Indictione XII. VI. *parte II. initio.* 1977. E.
Æra I. hoc eſt, num. I. III. 1016. B.
ÆTERNAM vel perpetuam legem ſuam appellaverunt Imperatores Romanorum. V. 1344. A.
* Æternitas noſtra. *Theodoſius Imp.* II. 39. D.
* Æternitatis ſuæ legibus Imperatores conſtituunt. V. 107. D.
* Æternum veſtrum imperium. II. 423. D. æternale & perpetuum. *Ibidem.* 437. D.
ÆTHELREDUS rex Merciorum. III. 1035. E.
ÆTHELREDI regis Anglorum leges eccleſiaſticæ. VI. 793.
S. ÆTHELREDÆ virginis in Eli eccleſia. VI. 676. E.
ÆTHIOPIÆ prelatus appelletur Catholicus, ſub poteſtate Alexandrini ſit, apud ſuos loco patriarchæ ſit; nec jus tamen habeat conſtituendi archiepiſcopos, ut habet Patriarcha. *Nicæn. Arab.* I. 469. A. 485. A. B.
* Æthiopum gente haud alia majori fide ac devotione Romanum Pontificem veneratur. IX. 1031. B. C.
Æthiopum unio cum Romana eccleſia. IX. 1033. 1034.
AETIANA hæreſis. I. 746. D.
Aetius damnatur ab Acacianis. *Conſtantinop.* anno 359. I. 726. D. 727. A.
Aetius aiebat Deum ſibi ea revelaſſe, quæ ab Apoſtolicis uſque temporibus occultarat. I. 727. B.
AETIUS archidiaconus CP. II. 83. A.
AETIUS presb. ab Anatolio CP. honori ſuo reſtitutus eſt. II. 1134. C.

A F

AFFAMEN, oramen, recitamen. VI. 605. B. C.
AFFECTUS *naturales.* Eſurire, dormire, præſentem vitam deſiderare, crimen non eſt. III. 874. B. Nemo propter timorem reprobatus eſt, &c. *Ibidem.* E.
AFFICTUS, ſeu firma. X. 406. B.
AFFIDATI. IX. 1963. D.
Affinitas ſpiritalis. *Vide*, Matrimonium.
S. AFRA, patrona Auguſtenſium. IX. 2048. A.
S. Afræ virginis & martyris feſtivitas, Aquileiæ. VI. 1423. C.
AFRICÆ epiſcoporum nomina anno 484. II. 869.
Africanarum provinciarum quis ordo. II. 1076. D. E.
Africa. Auguſtinus ſuo archiepiſcopo ſcribens. V. 399. C.
Africæ litoralis diviſio, ex libello ſynodico. V. 1504. C.
Africa vix habuit quinque epiſcopos anno 1054. cum habuerit olim in Concilio Carthag. epiſcopos CCV. VI. 949. B.
Africanæ eccleſiæ multæ ita ſunt deſertæ, ut ne unum quidem diaconum, vel inſitteratum, habeant. *Cod. Afric.* I. 895. A.
Africani Concilii immutilata regula. *Joannes VIII. Papa.* VI. 52. E.
Africanæ ſynodi canon citatur. V. 531. E.
Africanum capitulum XVI. & XCIII. recitatur. IV. 1217. D.
Africani concilii capitulum LIII. citatur. V. 156. D. E.
Africani ſive Carthagin. Concilii caput XXXV. recitatur. V. 1166. E. 1174. D.
Africani canones citantur. V. 48. A. 616. C. D. 620. C. 625. D. E. deſcribuntur. IV. 836. B. C. D. E. 837. A. B. in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1101. E. 1102. C. D. E. 1103. A. B. 1105. E. 1106. A. recitantur. V. 1240. A. B. C. D. 1246. A. 1252. B. 1273. A. 1287. E. 1321. C.
Africanæ eccleſiæ Canonum Codex. I. 861.
Africana Eccleſia ſcribit ad Innocentium Papam, ut cum Eccleſia Alexandrina pacem habeat. I. 922. B.
Africana ſynodus rogat Pontificem, ut pro hæreticis habeat clericos quoſlibet, epiſcopos, alioſque, qui ſine commendatitiis litteris ad regiones tranſmarinas navigarint. II. 1154. E. 1155. A.
Afri maxime Comitatum petunt. I. 642. D.
AFRICANI opuſcula, apocrypha. II. 948. A.

A G

AGAPÆ ne fiant in Eccleſiis. *Laodic.* I. 785. E.
Agapæ ne fiant in eccleſiis, ſed in ædibus. *Trull.* III. 1687. E.
Agapas, id eſt, convivia facta pauperibus qui deſpexerit, anathema ſit. *Gangr.* 536. D.
Agape. Ne partes quiſquam ex illis conviviis auferat. *Laodic.* I. 785. D.
AGAPITUS Papa vere ἀγαπητός. II. 1196. B.
AGAPIUS & Bobo epiſcopi Dinienſes. III. 951. A.
AGARENÆ phalangæ. VI. 26. B.
Agareni, Saraceni. VI. 100. D.
S. AGATHA agonem ſuum Domino precibus commendabat. VI. *parte II.* 1591. B.
AGATHENSIS civitas, ubi S. Andreæ baſilica. II. 997. E.
Agathenſe Concilium canones deſcribit Veneticos. II. 1002. C. D. E. 1003. A. alioſque. 1002. 1003. 1004. 1005.
Agathenſis & Aurelianenſis ſynodus citatur in Ilerdenſi. II. 1065. A.
Agathenſe concilium citatur. VI. 400. A. 148. B.
Agathenſes canones recitantur. V. 12. D.
Agathenſis Concilii canon citatur. V. 517. C. 543. C.
Agathenſis Concilii capitulum IV. citatur. V. 439. C.
AGATHO Papa dum leproſum quemdam oſcularetur, mundatus eſt leproſus. VIII. 1932. E.

Agathonis Papæ epiſtola. IX. 90. B.
Agathonis Papæ tomus laudatur a Leone II. Papa. III. 1733. A.
AGENDÆ antiquæ. IX. 2040. A.
Agendæ defunctorum. V. 392. A.
Agendam inconſulto epiſcopo presbyter qui celebraverit, honore privetur. *Carthag. II.* anno 390. I. 953. B.
AGENS in rebus. I. 1007. A. III. 130. E.
Ἁγία δῶρα, Corpus Chriſti. IX. 177. B.
AGILEI martyris baſilica, Carthagine. II. 1071. B.
AGITATORES Circiſſarii, abſtineantur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. B. 264. E. *Vide*, Aurigæ.
AGMERADUS presbyter. V. 1382. C.
S. AGNETIS feſtum, XII. Kal. Febr. VI. *parte II. ſub finem.* 1900. B. anno 1188.
AGNES monacha. III. 453. E.
AGNI Dei quomodo aſſervandi, geſtandi, &c. X. 973. C. D. E.
Agnus ne pingatur, ſed Chriſtus ipſe. *Trull.* III. 1691. A.
Agni imagine figuratæ ceræ formæ per Romanos Pontifices conſecratæ. X. 773. A. B.
AGNI Paſchalis benedictio commendatur. IX. 2046. E.
Agnum in Paſcha ſuper altare offerre cum Domini Corpore Latinos Græci mentiuntur. V. 309. D. 318. A.
AGNOETÆ. *Vide*, Themiſtius.
AGONIA. Pulſus campanæ in agonia. X. 1476. B.
AGRESTINUS monachus Luxovienſis. III. 569. A.
AGRICULTORES, pugnatores, oratores, quid ſibi viciſſim debeant. VI. 893. C.
Agrorum depopulatores excommunicentur. VII. 814. A.

AH AI

AHYTONIS epiſcopi Capitulare. IV. 1241.
Αἱρετάρχαι ἱεράρχαι. III. 1465. C.
Ἀνίκητος Αἰγύπτιος. II. 668. D. *Vide*, Perpetuus.

AL

ALARICUS rex. II. 1006. A.
ALARICUS rex Gothorum Romam cepit. VI. *parte II. initio.* 1778. E.
ALBA ſola detur a patrinis in baptiſmo. *Inſulan.* anno 1288. VII. 1152. C.
S. ALBANI protomartyris in Anglia reliquiæ, Offæ regi revelatæ. IV. 864. B. C.
S. Albani eccleſia in Anglia. VI. 676. E.
S. Albani clauſtrum Moguntiæ. V. 5. C.
ALBERICUS Hieroſolymitanus, anno..... VII. 74. D. *aliis* Albertus.
ALBERTUS MAGNUS. Ex tractatu de Euchariſtia locus prolixus. VIII. 1658. A. B.
Albertus Magnus ſummus philoſophus & maximus theologus, ſanctæque vitæ, qui & in vita & poſt mortem claruit miraculis. VIII. 1689. C.
ALBERTUS de Padua. VIII. 1698. E.
ALBIGENSES, in partibus Toloſæ. VI. *parte II.* 1597. D.
Albigenſium hæreſes. VI. *parte II. ſub finem.* 1691. B. C.
Albigenſes conſtituerunt ſibi Antipapam Bartholomæum, in finibus Bulgarorum, Croatiæ & Dalmatiæ. VII. 129. C. de Carcaſſona oriundum. *Ibidem.* D.
Albegeſium, ubi hæretici Publicani, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. D.
* S. ALBINUS Aurelianenſi concilio interfuit. VI. 1527. A.
ALBINUS abbas Turonenſis eccleſiæ. IV. 929. C. 930. B.
ALBIONIS totius baſileus Edgarus. VI. 645. E. 2151. C.
ALBUS, ſive quinque denarii. X. 1420. B.
Albus unus ſolvatur. IX. 1978. C.
ALCHFRIDUS rex Nordanhumbrorum. III. 994. A.
ALCUINUS vir in eccleſiaſticis doctrinis eruditus, a Carolo rege ſynodo Francofordienſi commendatus. IV. 909. C.
ALDEBERTUS & Clemens hæretici. III. 1906. E. 1908. E. 1935. E.
Aldebertus Gallus, Clemens Scotus. III. 1936. E.
Aldeberti errores & fraudes. III. 1937. B. C. D. Omnia occulta ſibi cognita eſſe dicebat. *Ibidem.* D.
ALDEFONSUS rex (Gallæciæ,) anno 882. VI. 103. E. 104. B. Adefonſus. 129. A.
ALDFRIDUS rex Angliæ. III. 1855. E.
ALDILASIA Comitiſſa. VI. 1225. D.
ALDIONES. IV. 1263. E.
Aldionea, & Aldianæ. VI. 742. C.
ALEÆ ludus. *Vide*, Epiſcopus, &c.
Aleæ & teſſeræ clericis prohibitæ. *Vide*, Clerici.
Aleæ vacantes clerici, ſi nolint ceſſare, deponantur. *Auguſtan.* anno 952. VI. 617. C.
Alea ludere clerico vel laico nefas eſto. *Trull.* III. 1682. A.
Aleatores quomodo puniendi. IX. 1534. C. graviter puniendi. X. 701. D.
Alea ludens nummos, abſtineatur. *Conc. Eliberit.* I. 258. D.
Alearum luſui qui perpetuo vacant, a communione ſunt repellendi. IX. 2043. D.
ALEMANNI falſo accuſati. VI. *parte II. in Indice.*
* Aleph, quod prologus Græce, Latine præfatio dicitur. I. 762. B.

ALEX

ALEXANDER martyr quieſcit in monaſterio Lebraha. V. 60. D.
ALEXANDER Papa ſucceſſor Evariſti. VI. 445. B.
Alexandri I. Papæ decretum citatur. V. 1274. A. 1276. E. 1279. B. C. D. VI. 517. D. E. 518. A. B. C. 1551. E.
ALEXANDER III. a Romanis excipitur, VIII. Idus Junii, (anno 1178.) VI. *parte II.* 1542. B. IX. Kal. Dec. 1548. C.
Alexander III. in Gallia & Anglia & Sicilia recipitur: Victor in ſola Germania. VI. *parte II.* 1585. A. B. C. 1588. C.
Alexandri III. Papæ ad Henricum regem Angliæ, & ad Thomam Cantuarienſem epiſtolæ. VI. *parte II. poſt med.* 1380. E. *& ſeqq.*
Alexandri III. partes qui ſequerentur epiſcopi in Germania. VI. *parte II. ſub finem.* 1615. 1616.
Alexander III. exorta tempeſtate imperavit ventis & mari, & facta eſt tranquillitas magna. VI. *parte II. ſub finem.* 1666. B.
Alexandri III. Conſtitutio, *Ad audientiam*, renovatur. *Trid.* X. 123. C.
Alexandri III. conſtitutio, *Cum in cunctis*, citatur, *Trid.* X. 55. B. alia. *Ibid.* D.
ALEXANDER V. in Papam eligitur, die XXVI. Junii, anno 1409. VIII. 18. E.
Alexander V. damnavit libros Wicleffi bullis ſuper ea re editis: eo nomine a Joanne Hus reprehenditur. VIII. 414. B. 415. C.
ALEXANDRI Ep. Alex. ſynodica contra Arium. I. 366. E. 367. A. B. C. D.
ALEXANDER epiſcopus Antiochenus. I. 1010. D. E. 1011. C. E.
ALEXANDRI Conventrenſis epiſcopi Conſtitutiones. VII. 275.
ALEXANDER monachus in hiſtoriis ſuis. V. 885. E.
ALEXANDER de Hales, doctor antiquus, ſolemnis & profundus in doctrina divina pariter & humana, & ſanctæ vitæ, magnæque auctoritatis in tota ſchola Theologiæ. VIII. 1689. A.
ALEXANDRIÆ ædes Deiparæ apud ea quæ ſunt Eulogii. V. 894. C. Ibi eſt epiſcopium Patriarchæ. *Ibidem.*
Alexandrina eccleſia Marcum Petri diſcipulum habuit fundatorem. I. 1780. C. V. 381. C.
Alexandrina eccleſia ſemper fuit domus orationis. II. 703. A.
Alexandria, ſecunda ſedes. I. 73. D. I. 309. D.
Alexandrinus, ſecundæ ſedis antiſtes; Antiochenus, tertiæ. *Gelaſ. Papa.* II. 885. D.
Alexandrinus epiſcopus, ſecundæ ſedis antiſtes, niſi a prima ſede non poteſt audiri. II. 907. C.
* Alexandrini epiſcopi poteſtas in Ægypto, Libya, Pentapoli: quia epiſcopo Romano pariſis mos eſt. *Nicæn.* anno 325. I. 326. C.
Alexandriæ epiſcopus eccleſias quæ ſunt in Ægypto regat. *CP.* anno 381. I. 809. B.
Alexandrinus epiſc. Dioſcorus: ad eum diriguntur a Conc. Chalced. epiſcopi tres. II. 314. B. C. 318. A.
Alexandrinus archiepiſcopus. *Vide*, Ægyptii.
Alexandrinus Patriarcha. *Vide*, Æthiopiæ.
Alexandrinus Patriarcha in Ægypto, vocat Joannem Palæologum Imperatorem noſtrum. IX. 992. D. legit & contulit Latina cum Græcis in Edicto Unionis. *Ibidem.* E.
Alexandrinus patriarcha Syriace loquitur. IX. 1019. A. 1020. A.
Alexandrini patriarchæ tituli. IX. 1018. D.
* Alexandrinæ eccleſiæ ſemper diſpoſitionem ordinemque tenuiſſe ſe dicit Concilium Aquileienſe. I. 839. B.
Alexandria. Romana & Alexandrina eccleſiæ, & fidem ſectam ſemper & con-

cordiam ſervaverunt. II. 952. C.
Alexandrinæ Eccleſia quem correxit, quod hunc vitarint Conſtantinopolitani laudantur a Cæleſtino Papa. I. 1679. A.
Alexandria Conſtantinopolim iter omne jumentis perfecit Iſchyrion. II. 327. C. aliquando & mari. *Ibidem.*
Alexandrini characteres. V. 1003. D.
ALEXANDRIANA, CP. II. 75. D.
ALEXANDRINÆ eccleſiæ epiſcopum præficit Alexander III. Papa, nuncio præſente eccleſiæ metropolitanæ Mediolanenſis, nulla præcedente electione, non præjudicans juri canonicorum. VI. *parte II. poſt med.* 1419. 1420.
ALEXIACUM triclinium CP. XI. 334. E.
ALEXIUS Imp. CP. auxilium petit a Papa. VI. *parte II. initio.* 1712. E.

ALF ALI &c.

ALFONSUS primus Portugalliæ regni conditor & auctor. X. 234. D.
ALFRIDUS rex Nordanhymbrorum. III. 1822. C.
* *ALIENA peccata.* Non prodeſt alicui non puniri proprio, qui puniendus eſt alieno peccato. Nam propheta petens mundari ab occultis propriis, precatus eſt ut ei parcatur ab alienis peccatis. VII. 1727. A.
ALIENATIO rerum eccleſiaſticarum. *Vide*, Eccleſiaſticarum rerum.
Alienationes rerum eccleſiaſticarum a Martino V. Papa revocatæ. VIII. 880. C. D.
ALIGERNUS vir illuſtris. II. 968. E.
ALIMENTA, medicamenta. III. 514. D. ſumenda, quaſi medicamenta, teſte Auguſtino. VII. 282. C.
[illegible] IV. 424. D.
ALLELUIA quando dicendum ſit. I. 763. B. In Septuageſima dimittatur. IV. 1230. E. In Quadrageſima non cantetur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 583. A. B.
ALLOCATUS, *Allouë.* IX. 1348. E.
ALMANACHA. *Vide*, Kalendaria.
ALMARICUS hæreticus, anno 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1991. D. Ejus errores. *Ibidem.* E.
Almarici ſectatorum nomina. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. C.
Almarico ſectatores alia prava dogmata ſparſerunt: Poteſtatem Patris duraſſe, quamdiu viguit lex Moſaica: Novam Chriſti legem uſque ad illud tempus. Sua demum ætate tempus cœpiſſe Spiritus ſancti, in quo nihil ſacramentis opus. VI. *parte II. ſub finem.* 1992. D. E. 1993. D. E. 1994.
Almaricus iterum damnatur ut inſanus. *Lateran.* anno 1215. VII. 19. C.
Almaricus exhumatus eſt, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. B
ALMA Karthago. I. 1049. D.
ALMIFICUS Pontifex. IV. 937. A.
ALMITAS veſtra. IV. 841. E. *ad Papam.* IV. 1259. D. E. *abbatis* VI. 555. E.
ALPHARACES. VI. 104. D.
ALPHONSUS rex Caſtellæ, idem Ildefonſus. VI. *parte II. initio.* 1629. E. 1630. A. 1667. A. Hiſpaniarum rex. VI. 1430. A. *anno* 1079.
Alphonſum Caſtellæ regem, ob inceſtum graviter reprehendit Gregorius Papa, intenta excommunicatione. VI. 1454. D. E.
ALPINIANUS S. Martialis diſcipulus, Apoſtolus. VI. 857. C.

ALT

ALTARIA cujuſmodi eſſe oporteat. X. 1566. C. D. 1567. A. B. Crux ſit in medio collocata, niſi aliqua ſit imago. *Ibidem.* B.
Altaria lapidea ſint. VI. 1560. E. *anno* 1076.
Altaria niſi lapidea chriſmate non conſecrentur. III. 1966. C. *Epaon.* anno 517. II. 1050. B. *Carol. M.* IV. 960. B.
* Altare ſanctum, lapis eſt; ſed ſacratum, menſa ſancta efficitur. *Nicolaus I. Papa.* V. 125. D.
* Altare ſanctum, in quo Deo ſacrificiorum vota perſolvimus, lapis eſt naturaliter: ſacratum vero, menſa ſancta efficitur. V. 806. D.
Altaris petra ne minor ſit longitudine unciarum xx. latitudine xvi. *S. Carolus Borrom.* X. 822. A.
Altare chriſmate perungebat beatus Silveſter. IX. 2016. A.
Altare conſecratur, ut illic ſacramentum Corporis & ſanguinis Chriſti Deo offeratur. IX. 2016. C.
Altaria erigit, & oleum ſuperfundit, & chriſmate ea ungit Chriſtiana religio. IV. 1416. A.
Altare & ungatur chriſmate, & benedicatur a ſacerdote. *Agath.* anno 506. II. 999. E.
Altare. In altario ab epiſcopo non conſecrato nemo presbyterorum cantare præſumat. *Hincmar.* V. 408. C. In capellis tabula ſit de marmore, vel nigra petra, aut litio honeſtiſſimo, quæ ab epiſcopo conſecretur. *Ibidem.*
Altaria conſecranda non ſunt niſi in his eccleſiis, ubi corpora ſepulta non ſint. III. 555. E.
Altaria a ſchiſmaticis ſub Petro Leonis chriſmate benedicta, ſolo poſtea ſunt æquata. VI. *parte II. circa med.* 1216. A.
Altare ab uno in alium locum transferre presbyteri vel abbates non auſint, ſine chorepiſcopi licentia. *Nicæn. Arab.* I. 500. C.
Altari moto quid ſit agendum. VI. *parte II. initio.* 1871. B. C.
Altare ſi motum fuerit, denuo conſecretur Eccleſia. III. 1974. D.
Altaria quo ritu profananda. X. 829. B. C. D.
Altaria prope ſuggeſtum aut organum ne ſunto. X. 821. C.
Altaria amoveantur omnia, quæ ſubtus organum extructa ſunt, aut columnæ hærentia, aut adverſa altari majori, &c. X. 1566. B.
Altare presbyteri ſeorſum ab epiſcopo. *Vide*, Presbyter.
Altare. Reliquiæ in altari. III. 1872. C.
Altare S. Dubricii. VI. 389. B.
Altare. In altari ne ponat ſacerdos chirothecas, ſudariolum, birretum, aut ſubbirretum, &c. X. 651. E. 652. A.
Altare ſuper corpus S. Nicolai conſecratum. VI. *parte II. initio.* 1841. D.
Altaria per agros aut vias tamquam memoriæ martyrum conſtitutæ, ſine martyrum reliquiis, deſtruantur. *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. D.
Altaris menſa. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1797. A.
Altaria qui nudaverit, deponatur. III. 1743. B.
Altaris denudantur die Paſſionis Dominicæ. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1798. D.
Altaris ſacræ veſtes. III. 1743. A.
Altaris ornamenta. *Lameth.* anno 1330. VII. 1551. D.
Altaris palla. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. C.
Altarium pallia vel indumenta, ad quem apparatum non ſunt adhibenda. X. 745. B.
Altaria monaſteriis data redimi pecunia epiſcopi compellebant. VI. *parte II. initio.* 1749. B.
Altarium redemptiones vetitæ in Conc. Clarom anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1739. B. C. D. &c.
Altaria portatilia quando poſſint epiſcopi conſecrare. IX. 1955. E.
Altaria privilegiata. X. 1863. C.
Altaria ne ſuperabundent in eccleſiis. IV. 962. E. *Carol. M.*
Altarium nimia frequentia quam ob cauſam vitanda. X. 1566. C.
Altaria rationabiliter multiplicari congruit cultui divino in eccleſiis. Probatur contra Huſſitas. VIII. 1864. C. D. *& ſeqq.*
Altare. *Vide*, Communicare.
Altari deſerviunt. *Vide*, Ordines.
Altare ingredi laico nefas. *Trull.* III. 1687. A. Imperatori ſoli licet, cum dona Creatori offert. *Ibidem.*
Altare. Laici infra cancellos non ſtent: & oblatio populi foris ſepta recipiatur. V. 455. D.
Altare. Mulieribus non licet ingredi ad altare. *Laodic.* I. 790. B. dum Miſſa celebratur. VI. 663. A. *Vide*, Mulieres.
* Altare noſtrum, cor noſtrum eſt. In hoc altari fit ſacrificium laudis. In hoc altari fit commemoratio Corporis & ſanguinis Chriſti. IX. 2016. C. D.
ALTITONANS Deus. VI. 637. D. Altithronus. 644. C. 646. D. V. 248. A.
ALVREDUS occidentalium Saxonum rex. VI. 380. C.
ALVREDUS rex Angliæ, ſanctæ memoriæ. VI. 676. A.
ALVICUS clericus. V. 385. E.

A M

AMALARICUS rex. II. 1139. C. 1141. C.
AMALBERTUS, viri nomen. V. 1320. B. 1328. D.
AMALRICUS dominus Montis fortis. VII. 132. C. idem Amorricus. 134. E.
AMANDUS Trajectenſis epiſcopus, ne epiſcopatum abdicet, a Martino Papa admonetur. III. 946. C.
S. Amandi abbatia monachorum nigrorum. VII. 986. C. D.
AMARRITUS de Monteforti. VII. 986. C. D.
S. AMATI eccleſia, Duaci. VI. 1363. A.
AMBASSIATÆ frequentes. VIII. 120. D.
Ambaſiator. II. 1191. C. D. E. &c.

AMBIANENSIS comes, Ambianenſis Vice-dominus: anno 1085. VI. 1620. A.

ἀμϐλωθρίδια. III. 1693. B.

AMBRONIACENSE cœnobium. VI. 1164. D.

AMBROSIUS ex catechumeno epiſcopus, ſed propter miracula, ac divinitus vocatus. V. 130. E. 134. B. D. E. 135. E. 809. B C.

Ambroſius clariſſima & ſplendidiſſima lucerna eccleſiæ. V. 134. B. cui examen apum in ore adfuit in cunis. *Ibid.* & 813. B. C.

* Ambroſius in eccleſia concluſus, Juſtina heretica Imperatrice præcipiente. V. 1364. E.

Ambroſius Mediolan. *Vide*, Theodoſium Imp.

Ambroſius epiſcopus & confeſſor. II. 302. E. eximius doctor eccleſiæ Catholicæ. *Martinus Papa.* III. 751. C. doctor magnus. III. 1102. B. fulgidiſſimus doctor. V. 130. D. ad quem ſcribens Baſilius; Age, inquit, vir Dei, quando Chriſti evangelium non ab hominibus accepiſti, &c. IX. 608. B. celeber in toto orbe doctor. III. 1766. E. præclarus auctor, libro I. & III. de Officiis. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 690. C.

Ambroſii Mediolanenſis opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. D.

Ambroſii libri de fide, a Conc. Chalced. citantur. II. 651. B.

Ambroſium pro ſe allegant Orientales contra Cyrillum. I. 1566. E. 1575. C. D.

Ambroſii ſententia. Facilitas veniæ incentivum tribuit delinquendi. V. 411. B.

Ambroſius in ſuo Paſtorali. VI. 1346. C.

Ambroſius citatur. III. 866. A. B. C. D. E. 878. C. 1086. A. 1203. B. C. D.

Ambroſius, in libro de Abraham. VI. 810. B. in *Beati immaculati.* V. 402. A. 1282. B. C. D. E. in Lucam citatur. III. 1087. B. in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 566. B. C. alibi. IV. 789. E. V. 547. B. VI. *parte II. initio.* 1777. C. in epiſt. ad Romanos. V. 673. A. B. in epiſtolam ad Corinthios. V. 523. C. 528. D. 540. E. in epiſtolam ad Timotheum (ſed falſo citatus.) VI. 858. B.

Ambroſii liber I. de Spiritu ſancto. IV. 776. C. 976. A. libro I. de Spiritu ſancto ad Gratianum. IX. 580. C. in libro qui inſcriptus eſt Pœnitentiæ. VI. 471. E. 472. A. B.

Ambroſii liber de fide ad Gratianum citatur. III. 743. E. 744. A. B. C. liber I. de fide. IV. 794. E. 800. D. libro tertio ad Gratianum. IV. 785. C. liber V. de fide. IV. 815. E. libri ad Gratianum, in ſynodo Lateran. ſub Martino Papa, citantur. III. 858. C. D. E. & 1096. A.

Ambroſii liber de Incarnatione Dominica. I. 1575. D. IV. 815. B.

Ambroſius in libro quinto de ſacramentis citatur a Gregorio VII. Papa. VI. 1232. E.

Ambroſius, de obitu Valentiniani. V. 1267. D.

Ambroſius in epiſtola ad Valentinianum. V. 1236. B. 1286. C. in epiſtola contra Auxentium. V. 1297. D. in epiſtola ad Theophilum Alexandr. V. 1268. D. E. in epiſtola XX. novæ editionis. V. 1298. D. E.

Ambroſiani hymni. *Vide*, Hymni.

Ambroſius in hymno de Natali Domini. IV. 889. C.

Ambroſianus ritus qualis ſit. X. 874. C.

S. Ambroſius Mediolanenſis eccleſiæ patronus: dies feſtus ei dicatus ibi, VII. Idus Decembr. X. 816. C.

S. Ambroſii celeberrimi Chriſti Confeſſoris, & martyrum Protaſii & Gervaſii abbatia. VI. 742. C. Mediolani. VI. *parte II. ſub finem.* 1624. E. anno 1168.

AMBROSIO Chriſti ſanguine redempti ac potati. VI. 467. E.

Ἄμϐων. II. 1333. B.

AMEN. *Vide*, Euchariſtia.

Amen dicat qui recipit euchariſtiam a ſacerdote, poſtquam is dixerit, *Corpus Domini noſtri* JESU *Chriſti cuſtodiat animam tuam in vitam æternam.* X. 979. C.

AMENTIBUS quæcumque pietatis ſunt conferenda. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. C. *Vide*, Baptiſmus. Pœnitentia.

AMIRÆ Orientis. VI. 307. B.

AMNISTIA quæ dicitur, ab Ervigio rege conceſſa. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1739. A. B. C.

Amor Dei. *Vide*, Caritas.

Amore Dei in corde peccatorum non amplius regnante, neceſſe eſt ut in eo carnalis regnet cupiditas, omneſque ejus actiones corrumpat. *Propoſitio* XLV. & XLVI. *inter damnatas a Clemente* XI. anno 1713.

Amores non ſunt niſi duo: amor Dei, & amor quo nos ipſos ac mundum diligimus: qui quod ad Deum referendum eſt non refert, & propter hoc ipſum fit malus. *Propoſitio* XLIV. *inter damnatas a Clemente* XI. anno 1713.

* AMOR *ſui.* Niſi diligat Deum, nemo diligit ſeipſum. *Auguſtinus & alii.* I. 1227. A.

AMPHIBOLUS, ambiguus. VI. 629. B.

Amphilochius beatæ memoriæ. *Lateran. ſub Martino Papa.* III. 695. D.

Amphilochii Iconienſis locus recitatur. III. 883. D.

Amphilochii Iconienſis oratio, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa citatur. III. 863. C. D. locus de explanatione evangelii ſecundum Joannem in Conc. Chalced. citatur. II. 651. D. de pſeudepigraphis hæreticorum. IV. 302. B.

Ἄμωμοι, *Pſalmus* CXVIII. IV. 1052. E.

ANA

ANABAPTISTÆ in Brabantia. X. 1180. C.

ANACHORETÆ. De Anachoretis Decreta & Conſtitutiones Patrum Nicænorum. I. 495. B. *& ſeqq.*

Anachoretæ, melius eſt ut hortentur in congregatione permanere, quam ambulare. IV. 844. D.

Anachorita aliqua ne fiat ſine aſſenſu epiſcopi. VII. 236. A.

ANACLETUS Petri diſcipulus & ſucceſſor. VI. *parte II. initio.* 1833. A. Ejus epiſtola. *Ibid.* a Petro presbyter ordinatus. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 68. D. ab ipſo Apoſtolo Petro presbyter ordinatus, poſtea ſucceſſor illius factus epiſcopus. Epiſtola ejus citatur. VI. 148. E.

Anacleti Papæ decretum citatur. V. 516. D. recitatur in ſynodo Cariſiac. anni 857. V. 118. A. epiſtola I. citatur. VI. 516. C. D. E. 517. A. B. VI. 552. D. E.

ANACLETUS antipapa, qui & Petrus Leonis, excommunicatus. VI. *parte II. circa med.* 1181. C. anno 1130. *Vide*, Immantatione.

ANAGNIENSIS Capituli privilegium. VI. *parte II.* 1565. C.

ANAGNOSTICUS regis. II. 975. B.

S. ANASTASIÆ eccleſia CP. I. 1039. A.

ANASTASII martyris Perſæ martyrium recitatur in Nicæna II. ſynodo. IV. 174. E. Miracula ejuſdem. 175. B. C. D. E. 254. B.

Anaſtaſii martyris caput Romæ in ejus monaſterio. IV. 178. A.

ANASTASIUS Papa in ſynodo damnavit Origenem. III. 262. C. ſcribit ad Afros epiſcopos. *Cod. Afr.* I. 899. D.

ANASTASII II. epiſtola citatur. V. 618. A. epiſtola ad Anaſtaſium Imp. citatur. V. 360. D.

ANASTASIUS Sinaita. IX. 94. D.

Anaſtaſius Sinaita, in libro, De rectis dogmatibus, &c. IX. 573. E.

Anaſtaſius major, Antiochenus. III. 1103. B.

S. Anaſtaſii Antiocheni locus citatur. III. 886. D. Epiſtola ad quemdam ſcholaſticum. IV. 202. E. Sermo de ſabbato. 203. D.

Anaſtaſium, Antiochenum qui non recipit, illum Deus anathematizet. IX. 608. E.

Anaſtaſii Antiocheni teſtimonium recitatur. III. 1235. E. 1238. A. B. Sanctum hunc vocat totus oriens: & qui eum non ſuſcipit, Deus eum anathematizet. Amen. *Sexta ſynodus, actione* X. III. 1238. B.

Anaſtaſius a ſeptima ſynodo œcumenica Magnus appellatus. XI. 307. C.

ANASTASIUS Imp. Manichæus. II. 1359. A.

Anaſtaſii Imp. laus. II. 948. C.

ANASTASIUS Philartemius Imp. III. 1835. E.

ANATHEMA, id eſt, alienatio. *Hincmar.* VI. 349. B.

Anathema, maranatha, hoc eſt, perditio in adventu Domini ſit. *Tolet. IV.* anno 633. III. 594. D. hoc eſt, perditio in adventu Domini. III. 1800. B. id eſt, condemnatus, donec Dominus redeat. VI. 541. D.

Anathema & catathema. II. 1358. E. *Sophron. Hieroſol.* III. 1290. E.

Anathématizo & catathematizo. III. 1291. B.

Anathema. Cum diabolo & ejus atrociſſimis pompis tranſgreſſor deputatus. *Leo IX. Papa.* VI. 965. B. 973. A.

Anathema æternæ eſt mortis damnatio, & nonniſi pro mortali debet imponi

crimine, & illi qui aliter non potuerit corrigi. IV. 1493. A.
Anathema qui dicerent eſſe contemnendum, anathematizati. VI. *parte II. initio*. 1863. A.
Anathematizaverit ſi quis compulſus neceſſitate, hunc anathematis vinculo non teneri qui putat, Chriſtianus non eſt. III. 507. A. 508. E.
Anathema. Sit anathema a CCCXVIII. Patribus, nec non ab Apoſtolo Petro, &c. *Gregorius V.* anno 998. VI. 782. D.
Anathema laïco homini dictare non licet. II. 978. B.
Anathema libro falſo & his qui falſaverunt. III. 1366. C.
Anathematis forma. VI. 720. A. B. D. E. VI. *parte II. initio*. 1863. A. *Vide*, Excommunicatio.
Anathemare. I. 1215. B.
Anathemavimus. II. 30. E.
ANATOLIUS patriarcha. II. 710. E.

ANC AND *&c.*

ANCILLÆ Dei monaſteriales. III. 1922. A.
de ANCHARANO *Petrus*, in Conc. Piſano, anno 1409. VIII. 8. B.
ANCYRANI canones deſcribuntur. IV. 828. E. 837. D. V. 12. B. D. E. in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1103. D.
Ancyrani Concilii canon V. & VI. & VII. deſcribitur. VI. 476. D. E. 477. A.
Ancyrani Concilii Canones ab Hadriano Papa breviati. III. 2036. D. E. 2037. tota.
Ancyranum capitulum X. recitatur. IV. 1217. B. V. 435. E. V. 534. E.
Ancyranus titulus XXIII. IV. 1352. D. VI. 545. E.
Ancyrani canones confirmantur. *Epaon.* anno 517. II. 1050. E.
ANDEGAVENSIS Comes, anno 1082. VI. 1495. B.
S. ANDOCHII eccleſia. VI. 465. B.
ANDREÆ Apoſtoli Actus, apocryphi. II. 940. E.
S. Andreæ ædes in Scotia appellata ſub annum 840. IV. 1456. C. Epiſcopi ſedis illius amplius XXXVI. inter divos relati. *Ibidem*. D.
S. Andreæ reliquiæ. *Vide*, Scotia.
S. Andreæ baſilica in civitate Agathenſi. II. 997. E.
Ἀνδρόγυνα, matrimonia. IX. 429. E.
Androne. I. 982. B.
ANEPISCOPORUM primas. III. 1338. C.
ANGARIÆ. V. 68. A.
Angariæ & parangariæ. VII. 810. B. 1506. E.

ANGEL

ANGELICAM & mundanam, ſpiritualem & corporalem creaturam Deus ex nihilo condidit. VII. 15. D.
Angelicæ cæleſteſque virtutes, ſecundæ poſt Deum poteſtates. II. 752. A.
* Angeli, deiformes ſpiritus, mentes intellectus & intelligentiæ capaces. IX. 1853. C.
* Angeli boni radiis divinæ gratiæ illuſtrantur. IX. 1853. E.
* Angeli fonti ſcientiæ perenniter aſſiſtentes omnia ſciunt. IV. 852. D. Deus illis cognoſcibilis eſt, quantum ipſe illis de ſe revelare dignatur. *Ibid.*
* *Angeli*. Primus eorum principatus ſola luce divinæ unitatis; ſecundus eodem fulgore per primum tranſmiſſo; extimus ex transfuſione ſecundi illuſtratur, &c. IX. 1853. C.
Angeli lucis ſi mutabilitati hactenus ſubjacere dicuntur, ſicut humanæ animæ; anathema eſto. III. 34 D.
Angeli ſancti & incorporales, *ἀσώματοι*. IV. 266. C. 294. B.
* Angeli immortales perſeverant; non naturam revera incorruptam, proprieve immortalem habentes eſſentiam; ſed gratiam a Deo ſortiti ſunt, quæ immortalitatem largitur, & incorruptionem. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1282. C.
* Angeli non incorporei omnino & inviſibiles, ut pagani putant; ſed ſubtili corpore, aërei, ignei: ex Baſilio, Athanaſio, & Methodio, *Joan. Theſſalonic.* IV. 294. B.
* Angeli & dæmones incorporei cum dicuntur, & animæ etiam humanæ, intelligi debent, non ex quatuor elementorum commixtione conſtare. *Joannes Theſſalonic.* IV. 294. C. D.
Angeli & archangeli differunt poteſtate & ordine. I. 184. B.
Angelorum ignota nomina ne recitentur. V. 450. E.
Angelorum nomina, quos invocabat Aldebertus hæreticus. III. 1940. B. C.
Angelorum falſa nomina. IV. 1243. D.
Angelorum nomina ſe ſcire pſeudoprophetæ jactabant. III. 1886. C.
Angeli propter hominem, ratione miniſterii. XI. 199. E.
* Angeli ex minoribus ordinibus foris ad explenda miniſteria vel viſibiliter vel inviſibiliter mittuntur. *Gregor.* VI. 863. B.
* Angelorum miniſterio, qui in extimo ſunt orbe, ſacra myſteria, cærimoniæ, regna, urbes, mortales, curæ ſunt. IX. 1853. E.
Angelorum ad cuſtodiam noſtram potentia. XI. 199. D.
Angeli cuſtodiæ noſtræ præpoſiti. *Hieroſol.* anno 1672. XI. 239. C.
Angelorum frequentia in eccleſia. *Theodulf.* IV. 914. E.
* Angeli boni per liberum arbitrium in voluntate Creatoris permanſerunt: & acceperunt in munere, quod Creator habet eſſentia, ut nec velint nec valeant eſſe mali. *Tullenſe*, anno 860. V. 514. A.
* Angelica creatura ſe Creatori æquiparans cecidit. VI. 643. D.
Angeli. Decebat ut Deus de animabus electis jacturam caſus Angelici repararet. VI. *parte II. poſt med.* 1405. B.
Angeli. Homo creatus ut Angelorum ſuppleret numerum cælo detruſum. VI. 643. E.
* Angelos nominare & congregationes facere, derelicta Eccleſia Dei, Chriſtianis non licet. Eſt enim genus idolatriæ. *Laodic.* I. 787. 788. C.
* *Angeli*. Sacerdotes Angeli appellantur, teſte Malachia propheta, & Joanne Evangeliſta, *(in Apocalypſ.)* V. 401. A.
Angeli. *Propter Angelos*, id eſt, ſacerdotes. V. 373. A. *Vide*, Mulieres.
Angelica militia ſynodi Chalcedonenſis. II. 338. B.
Angelicus chorus ſynodi Chalcedonenſis. 323. E. 330. D. 338. C.
Angelus. *Vide*, Michaël. Papa.
ANGELBERGA Imperatrix. VI. 29. D. 79. A.
ANGELRANNUS presbyter. V. 1383. A.
ANGILRAMNUS archiepiſcopus. IV. 909. C.

ANGL

* ANGLIA, dicta Britannia a Bruto, qui de genere Trojanorum poſt Trojæ excidium, cum multis nobilibus Trojanorum ad eam inſulam applicuit, Heli & Samuelis temporibus. VII. 1179. B. C.
Anglorum regnum, prius dictum regnum Britanniæ. III. 1849. B.
Anglia, Saxonia tranſmarina. III. 1880. A. *Vide*, Saxonia.
Angli, hoc eſt, Saxones. III. 1848. E.
Angliæ. Auguſtinus, quem in Saxoniam Gregorius Papa direxerat. V. 375. A.
Anglorum lingua. *Vide*, Auguſtineizae. Bancornaburg.
Angliæ regnum, glorioſum potentia & abundantia facultatum, ſed glorioſius pietate fidei, conſuevit viros producere ſcripturarum ſcientia præditos, &c. *Gregorius XI.* anno 1377. VII. 1867. C.
Angliæ regnum inclytum & devotiſſimum. IX. 1517. D.
Anglorum ampliſſima & fideliſſima gens. V. 210. E. in Angliæ regno ſacræ religionis tutamen & domicilium eſſe conſuevit. *Sixtus IV. Papa.* IX. 1497. C.
Anglicanæ ditionis epiſcopi & proceres ſubſidium Terræ ſanctæ præbendum decernunt, anno 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1899. D. 1900. D. 1901. 1902. A. B. C.
Anglorum regnum ſpecialiter pertinet ad Apoſtolicæ ſedis dilectionem & obedientiam. VI. *parte II. initio.* 1848. B. 1850. C.
Anglorum & Saxonum in Britannia primi prædicatores, Auguſtinus, Laurentius, &c. III. 1910. B.
Anglia. Cenſum beati Petri ut ibi reſtituendum curet Anſelmus Cantuarienſis, monet Paſchalis II. circ. ann. 1100. VI. *parte II. initio.* 1802. E.
Angli ad officia Romanæ Curiæ aſſumendi, una cum aliis de ceteris nationibus indifferenter. VIII. 895. B.
Anglicanorum proteſtationes in Concilio Conſtantienſi, anno 1417. VIII. 743. *& ſeqq.*
Angliæ. Martini Papæ V. & nationis Anglicanæ concordata in Conſtantienſi Concilio conſcripta. VIII. 893. D. *& ſeqq.*
Anglicanæ conſuetudines a S. Thoma Cantuarienſi damnatæ. VI. *parte II. poſt med.* 1388. E. 1389. A. Ejus ſententiam Alexander III. Papa confirmat. *Ibidem*. E. & 1390. B. C. D. E.
Angli liberos ſuos venales exponebant. VI. *parte II. ſub finem.* 1628. B. Eos Hiberni, qui emerant, in priſtinam libertatem reſtituunt. *Ibidem*.

Anglia. In Anglia multa fiebant inconſulto Pontifice, & idcirco perperam. VI. *parte II. initio.* 1851. 1852.

Anglicani proceres in Conc. Lateran. excommunicati, anno 1215. quod Joannem regem regno privare moliebantur. VII. 83. 84.

Angliæ regni gravamina oblata Innocentio IV. in Conc. Lugdun. anno 1245. 399. 400.

Anglorum regum leges. VI. 377.

Anglorum rex, dominus Hiberniæ. VII. 243. E.

Angliæ rex. Ego Imperator Knuto: Ego Knuto gubernator Angliei orbis. VI. 802. D. E.

Anglorum regi illuſtri Stephano. VI. *parte II. circa med.* 1263. B.

Anglorum baſileus, altitonantis Dei largiflua clementia, omniumque regum inſularum Oceani, &c. Imperator & dominus, Edgarus. VI. 637. D. 639. A.

Angliæ rex illuſtriſſimus, Henricus: anno 1514. IX. 1733. E.

Anglorum rex regalia munera miſit Aquitaniæ duci, anno 1025. VI. 865. E.

Anglorum libros & Martyrologia conſulunt Lemovicenſes. VI. 865. B. *anno* 10...

Anglia. In Anglia major & melior pars clericorum eſt, qui ſunt filii presbyterorum. VI. *parte II. initio.* 1847. B.

Angli. Perpaucæ ſunt civitates in Longobardia, &c. in quibus non ſit meretrix generis Anglorum. III. 1950. B.

Angli. Violenta monachorum ſervitus, quæ in toto mundo Chriſtianorum non auditur facta, niſi tantum in gente Anglorum. III 1951. A.

Angli multi ceperunt uxores ſuas de ſanguine Anglorum Germaniæ: quidam de genere Scotorum. III. 1849. A.

Anglum unum pauperem alat unuſquiſque præfectus. VI. 566. A.

Anglia. *Vide*, Eccleſia. Clerus Anglicanus. Epiſcoporum Angliæ. Joſeph ab Arimathæa.

ANHYPODETORUM, hoc eſt, non calceatorum monaſterium CP. anno 518. II. 1330. C.

ANI

S. ANIANI eccleſia Aurelianis. VI. 843. C.

S. Aniani decanus. VI. *parte II.* 1480. D.

S. Aniani monaſterium, Niverni. V. 23. B.

ANIANENSI monaſterio adjudicatur a Caliſto II. cella S. M. de Gotdiano. VI. *parte II. initio.* 1979. 1980.

* ANIMARUM quæ ſit origo aut debemus tacitum relinquere, aut ſine contentione tractare: quia ſine fidei detrimento hoc poteſt ignorari: Scriptura enim non manifeſte pronunciat, an ex propagine veniant, an novæ ſingulis corporibus fiant. II. 1060. A.

* Animæ origo quæ ſit, inter ſanctos Patres non parva inquiſitio fuit: utrum ipſa ab Adam deſcenderit, an ſingulis detur, incertum remanſit, & eſt in hac vita inſolubile. *Gregor. M.* III. 502. C.

Anima hominis non divina ſubſtantia, aut Dei pars. I. 993. C. E.

* Animam eſſe partem Dei, docuiſſe Cæleſtius dicebatur. I. 1212. D.

Animam e Dei ſubſtantia eſſe qui dicunt, imperiti & inſani. III. 250. D.

Animas hominum de propria ſubſtantia Dei eſſe qui dixerit, anathema illi. II. 1104. B.

Animas humanas vel Angelos ex Dei eſſe ſubſtantia qui dixerit, anathema ſit. III. 348. D.

Animam cum corpore creatam affirmat Eccleſia. III. 283. B.

Animam homini, de incomprehenſibili ſuæ virtutis opere Deus inſufflavit. *Tullenſe*, anno 860. VI 514. A.

Animarum præexſiſtentia, ex Origene. III. 247. C. impugnatur. *Ibidem.* D. E. 248. A. B. C. *& ſeqq.*

Animarum μετέμψυχωσις damnatur. III. 283. C.

Anima defluens a bono, & vergens ad nequitiam, tranſit ad jumenta, eligit ut bruteſcat, & vitam etiam nonnumquam aquaticam. *Origenis error.* III. 278. A. B.

Animarum delapſiones citius aut ſerius fieri ex propria culpa ſibi non attendentium, docuit Origenes. III. 275. D. E.

Animas prius fuiſſe mentes, ſed poſtea reſtixiſſe, & inde Ψυχὰς appellatas eſſe, docuit Origenes. III. 247. B. 278. C. D.

Animas immitti corporibus ad ſupplicia propter peccata, docuit Origenes. III. 247. A. C. D.

Animas in cælo peccaſſe, & pro hoc in humana corpora dejectas eſſe, Priſcilliani hæreſis eſt. III. 348. D.

Animarum eſſe quamdam multitudinem, & quæ delinquunt in corpora demitti; pigrorum quidem abire in aſinos, rapacium in lupos, &c. tradiderunt Pythagoras, Plato, &c. III. 283. B. 283. D.

* Animam illius, qui una cum ſapientiæ ſtudio puerorum amore & flagitioſa vita ſe polluit, per tres millenarias circuitiones pœnas luere, Platonis opinio. III. 282. E.

Animarum duarum unumquemque hominem conſiſtere Photius prædicabat. V. 752. E.

Animam unam rationalem habere hominem ſcriptura & Patres docent. *Concil. VIII. œcumen.* V. 903. E. Qui duas inducunt, anathematizantur. 904. A.

Animam rationalem, qua rationalis eſt, formam eſſe humani corporis, negabat Petrus Joannis, diſcipulus abbatis Joachim. VII. 1358. D. Hæreticum id declaratum, &c. in Conc. Viennenſi. *Ibidem.* 1359. D. E.

Animam eſſe vere per ſe & eſſentialiter formam humani corporis, in canone Clementis Papæ V. edito in Concilio Viennenſi continetur, quod a Leone X. citatur in Concilio Lateranenſi, anno 1513. IX. 1719. D.

Animam intellectivam ſeu rationalem, ipſum corpus vere & per ſe eſſentialiter informantem, aſſumptam a Verbo fuiſſe, fidei Catholicæ fundamentum eſt. *Clementina, de fide Cathol.* VII. 1359. C.

Anima quo ſenſu dicatur eſſe in ſanguine. VI. 539. A.

Animam rationalem mortalem eſſe, aut unicam in cunctis hominibus quidam docuerunt; & temere philoſophantes, ſecundum ſaltem philoſophiam id verum eſſe aſſeveraverunt. IX. 1719. C. Damnantur in Concilio Lateranenſi V. anno 1513. *Ibidem.* D.

Animæ. In unitate mentium omnia rationabilia fuiſſe producta, Origenes ſomniabat. III. 1282. E.

Animas cum corporibus interire, error damnatus ab Origene. V. 1495. D.

Animæ. Mentes fuiſſe prorſus & numeri & nominis expertes: omnia rationalia unum eſſe identitate ſubſtantiæ & operationis, & virtute apud Deum per unitionem & cognitionem, dixere Origeniſtæ. III. 282. B. Inde animas, inde & dæmones fieri. *Ibidem.* C. 283.

Animas immortales eſſe fatentur, Pythagoras, Plato, & Plotinus. III. 283. A.

Animæ hominum permanent incorruptæ. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1282. C. * Non tamen immortalem proprie habent eſſentiam, ſed gratia Dei corruptionem repulerunt. *Ibid.*

* Ad animæ æternitatem fides prodeſt. IV. 1241. B.

Animæ ſeparatæ. *Vide*, Viſio Dei.

Animæ ſanctorum. *Vide*, Sanctorum animæ.

* Animæ ad gaudii vel ad triſtitiæ locum ſtatim abducuntur. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 255. B. C.

* *Animæ beatorum.* Sunt inter Græcos, qui ſentiant, animas ſanctorum in loco verſari ſeparato, ibique lætari mente volventes perfectam quæ ipſos manet beatitudinem. IX. 22. B. 23. B.

Animas omnino peccati puras vel omnino purgatas, ſtatim in cælum recipi, profitetur in Conc. Lugdun. Michael Palæologus, anno 1274. VII. 695. C. & *Joan. Beccus.* 756. E.

Animæ parvulorum poſt baptiſmum, & adultorum in caritate decedentium, qui nec peccato, nec ad ſatisfactionem aliquam pro ipſo tenentur, ad patriam protinus tranſvolant ſempiternam. VII. 366. D.

* Animas eorum qui in mortali peccato, vel in ſolo originali decedunt, mox in infernum deſcendere, pœnis tamen diſparibus puniendas, profitetur in Conc. Lugdun. Michaël Palæologus Imp. anno 1274. VII. 695. tamquam ex fide Romanæ eccleſiæ. *Ibid.* & *Joan. Beccus.* 756. E.

Animæ damnatorum jam ſunt in inferno. IX. 660. E. *ex Gregorio magno.* In igne. *Ibidem.* ex S. Maximo. *Ibid.* B.

Animæ commendatio. VI. 415. B.

Animæ ſymbolum, pro mortuis. VI. 776. D. E. 782. D.

Animarum cura. *Vide*, Cura.

ANIMA Chriſti. *Vide*, Chriſtus.

* ANIMALIA & beſtias creat Deus ſine animabus: homines creat in animabus & corporibus. *Egbert. Eborac.* III. 1965. B.

Animum a rigore ſuæ rectitudinis emolliunt ſpectacula. IV. 1320. C.

Animalia & volatilia omnia licet manducare, quæ non nocent corpori. V. 368. C. D. E.

ANIMITAS tegum. VI. *parte II.* 1480. E.

ANJOU. Philippus Comes d'Anjou,

VII. 1406. B. C. anno 1321. Comitatus d'Anjou & de Touraine. 1406. D.

ANN

S. ANNÆ feſtum pro feſto terræ & populi, in provincia Haſnienſi, inſtitutum, quolibet anno in craſtino Conceptionis B. Mariæ. VIII. 1036. B. anno 1425.

S. Annæ nomine ſodalitas viduarum. X. 945. B.

ANNATÆ. De annatis rubrica. VIII. 878. C. D. De his decretum Baſileenſe, anno 1435. VIII. 1196. A. B. C. Contra annatas diſputatio Baſileenſium, anno 1435. VIII. 1353. A. B. C. De Annatis Conſtitutio Concilii Conſtantienſis, non acceptata per curiam Parlamenti Pariſienſis. VIII. 886. E.

Annatarum uſus ab antiquis & ſanctis Patribus inventus, & ab omnibus obſervatus per longa tempora. IX. 1123. B.

Annexa. *Vide*, Apoſtolicæ litteræ.

ANNIVERSARIA ubi & quomodo ad certum numerum reducenda. X. 1476. E.

Anniverſaria patronorum & benefactorum eccleſiarum. *Raven.* anno 1311. VII. 1364. A.

Anniverſarium fiat officium pro abbate defuncto. IV. 1233. A.

Anniverſalem magnæ recordationis Imperatoris fieri intimaſti. VI. 29. E. *Vide*, Annualia.

ANNONÆ a dæmonibus devoratæ, cum vocibus exprobrationis, anno quo fuit fames valida. *Franceford.* anno 794. IV. 907. C.

Annonam nemo carius vendat, ſive tempore abundantiæ, ſive tempore caritatis, quam modium noviter ſtatutum. IV. 905. B.

ANNUS. Menſe primo, quod eſt Martiis Kalendis. III. 1995. C.

Anni a creatione mundi. V. 1480. C. E.

Anni ab initio mundi uſque in adventum Domini ſecundum Hebraïcam veritatem, anni ſunt 3956. ſecundum LXX. interpretes, 5699. VI. 784. E.

Annus Chriſti 706. ſecundum Græcos annus eſt mundi 6199. III. 1662. A.

Anno a creatione mundi 6293. IV. 24. B.

Annus 6664. ab orbe condito. VI. *parte II. initio in Indice, anno Chriſti* 1156.

Anno ab Adam ſeu mundi conſtitutione 6944. a Nativitate vero Domini, 1435. Conſtantinopoli. VIII. 1216. E.

Anni poſt Alexandrum. II. 286. E.

* Annum Alexandri 1827. Maronitæ numerant, anno Chriſti 1515. IX. 1868. D.

* Anno DLXXIV. qui eſt Chriſti 448. *Conc. Chalced.* II. 503. B.

Anno Dei Chriſti MXCII VI. *parte II. initio.* 1672. E. anno Dei Chriſti MXCIII. 1677. B.

Anno Dei Chriſti 1104. VI. *parte II. initio.* 1799. C.

Anno Dei Chriſti 1105. VI. *parte II. initio.* 1878. C.

Anno gratiæ 853. V. 114. A.

Anno gratiæ 1228. VII. 174. B.

Anno gratiæ 1297. VII. 1195. E.

Anno Dominicæ Incarnationis DCCIX. III. 1830. D. DCCXIV. 1832. C.

Anno ab Incarnatione Domini DCCXLII. III. 1919. D. DCCXLVII. 1053. A.

Anno Dominicæ Incarnationis DCCLXXXIX. IV. 843. C.

Anno Dominicæ Incarnationis DCCCIII. IV. 967. B.

Anno Dominicæ Incarnationis DCCCXIII. IV. 1018. B.

Anno Incarnationis Domini DCCCXVI. Aquiſgrani. IV. 1055. A.

Anno Dominicæ Incarnationis 816. in Anglia. IV. 1219. C.

Anno Incarnationis Domini noſtri DCCCXVII. Aquiſgrani. IV. 1228. E.

Anno Dominicæ Incarnationis 822. in Anglia. IV. 1245. A.

Anno Incarnationis Chriſti 876. VI. 166. C.

Anno Incarnationis Dom. 881. VI. 350. E.

Anno Incarn. Domin. 959. Indict. III. imperante Michaële Imp. CP. &c. VI. 622. B.

Anno ab Incarnatione Domini 971. VI. 642. C. anno 972. VI. 644. B.

Anno Incarnationis Dominicæ plus minuſve 967. VI. 653. B.

Anno Incarn. Datum Romæ, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1431. VIII. 1114. B.

Annus Incarnationis Dominicæ MDCLXIV. XV. Kal. Martii Romæ, qui more Gallico erat MDCLXV. XI. 147. A.

Anno 1422. Conſtantinopoli. VIII. 1024. C.

Anno a Nativitate Chriſti 1433. Conſtantinopoli. VIII. 1189. B.

Anno a Nativitate Chriſti 1435. Conſtantinopoli. VIII. 1215. C. VIII. 1634. C. D. 1635. D.

Annus Chriſti 1638. notatur Conſtantinopoli. XI. 230. B.

Annos a Nativitate Chriſti numerant Græci in ſynodo CP. anni 1642. XI. 176. D. in ſynodo Hieroſolymitana anni 1672. XI. 267. E. in CP. anni 1672. XI....

Annus Domini ex nunc de cetero obſervetur, & in Nativitate Chriſti innovetur a quolibet anno, prout eccleſia Romana id obſervat. *Colon.* anno 1310. VII. 1315. C.

Anno primo regni ſerenitatis noſtræ & tranquillitatis noſtræ. III. 1717. E. gloriæ noſtræ. 1727. B.

Anno feliciter quarto regni gloriæ noſtræ. III. 1737. D.

Anno feliciter ſexto regni manſuetudinis noſtræ. *Egica rex.* III. 1789. B. 1804. C.

Anno feliciter ſeptimo. III. 533. D. anno feliciter XIV. 537. A.

ANNUNCIATIO, feſtivitas Deïparæ. *Tolet. X.* anno 656. III. 978. B. Ante octavum diem quo natus eſt Dominus, celebretur ea feſtivitas. *Ibidem.* C. Solemnitas eadem Dominicæ, XV. Kal. Januar. *Ibidem.* D.

Annunciatio beatæ Mariæ. VII. 102. A. B. *anno* 1217. VII. 272. C. VII. 346. A. 1098. D. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1235. D. VII. 1556. C. anno 1332. VII. 1765. A. anno 1362.

Annunciatio Domini Salvatoris noſtri. *Vide*, *Gloria in excelſis.*

Annunciationis Dominicæ feſtum. VII. 990. D. 1052. D.

Annunciatio Domini. VIII. 39. B.
Annunciatio B. Mariæ. 46. E. 161. C.

Annunciationis B. Mariæ feſtum quando transferendum. X. 1188. A.

Annunciationis B. Mariæ feſtum ſi inter Dominicam Pſalmarum & Quaſimodo inciderit, feria ſecunda poſt Quaſimodo etiam a populo ſervetur. IX. 2158. A.

Annunciationis B. Mariæ feſtum etiamſi ſabbato ſancto vel alio majoris hebdomadæ die evenerit, non transferatur. XI. 11. B.

Annunciatio Dominica, VIII. Kal. April. More Hiſpanorum, XV. Kal. Januar. Apud nos antiqua conſuetudo prævaluit. VI. 768. C.

ANNUALIA quando fieri non debeant. VII. 921. C. *Vide*, Anniverſaria.

Annualia. In annualibus ſeu anniverſalibus ne ſacerdotes vel clerici carnes comedant diebus Mercurii & ſabbati. VII. 921. B.

ANNULUM geſtare quibus liceat. IX. 2170. C.

Annuli aurei gemmati in digitis epiſcoporum. VI. *parte II. ſub finem.* 1644. D. anno 1176.

Annulorum uſus tantum prælatis permiſſus. VII. 792. D. E.

Anulos non portent clerici, &c. XI. 45. D.

ANO ANS

ANOLINUS Proconſul. I. 1060. A. 1071. C.

ANOMIANI hæretici. I. 809. A.

Ανομοίου vocabulum anathematizatur. *Seleuc.* anno 359. I. 723. C.

ANSCARIUS ſubdiaconus Lingonenſem Eccleſiam occuparat, vivo & incolumi Iſaac. V. 485. E.

ANSEGISUS abbas monaſterii S. Michaëlis poſtea Senonenſis archiepiſcopus. V. 1439. D. anno 876. VI. 105. B.

ANSELMI Cantuarienſis epiſtolæ. VI. *parte II. initio.* 1867.

Anſelmus Cantuarienſis, magnificus eccleſiæ doctor. VI. *parte II. initio.* 1699. B. Bulla ſuper canonizatione ejus. IX. 1552. D.

ANSPERTUS Mediolanenſis epiſcopus. VI. 11. C.

ANT

ANTECESSOR noſter Innocentius. *Gregorius IV. Papa.* IV. 1269. E.

ANTERI Papæ epiſtola citatur. V. 722. C.

ANTHEMIUM Imp. Hilarus Papa clara voce conſtrinxit. II. 913. E.

ANTHIMUS prius epiſcopus Trapezundarum, deinde majorem appetens ſedem, archiepiſcopus CP. factus eſt: quod contra canones fuit. II. 1199. A. B. Idcirco eum depoſuit Agapitus Papa. *Ibid.* D. & 1258. B.

Anthimus CP. prædicabat in ſacris diptychis quatuor ſynodos, etiam ipſam Chalcedonenſem, & tomum Leonis: ſed ſimulate. II. 1258. C. D.

1271. E. Et promiſit ſe facturum quidquid Pontifex Apoſtolicæ ſedis decerneret: & ad Patriarchas ſcripſit ſequi ſe Apoſtolicam ſedem. *Ibidem.* E. Sed noluit cuiquam reddere rationem fidei ſuæ. *Ibid.* D.

Anthimi CP. crimina. II. 1194. 1195. 1199. 1207.

Anthimo CP. mittuntur a ſynodo epiſcopi duo, totidemque preſbyteri, & diaconi. II. 1227. C. Epiſcopi tres. 1246. B.

Anthimo CP. triduanæ dantur induciæ. II. 1227. C.

Anthimus CP. a Juſtiniano pulſus omni inſigni civitate. II. 1406. D.

Anthimi hæretici excerpta recitantur. III. 1239. D. E.

Ἀνθολογία βεβλασφημημένης Eulogii Alexandrini. IX. 663. C.

Ἀνθρωπολάτραι. I. 1414. A.

Ἀνθρωπολάτρης Neſtorius. II. 1344. D. *Vide*, Neſtorius.

ANTIANOS quos vocant. X. 1022. C.

ANTICHRISTUM natum eſſe prædicabat epiſcopus Florentinus, anno 1105. VI. *parte II. initio.* 1877. D.

Antichriſti adventus certum tempus nemo prædicet. X. 640. D.

Antichriſtus mori ſe & reſurgere ſimulabit. V. 358. C.

Antichriſti præcurſores quinam a Wicleſo appellati. VII. 1924. B. C.

Ἀντιμίνσιον. IV. 1053. A.

ANTIOCHIA, Theopolis, anno 533. II. 1160. C. 1172. C. 1290. B.

Antiochia diſtat Epheſo itinere dierum XXXVII. I. 1347. C. manſionibus XL. 1459. A.

Antiochenam eccleſiam, priuſquam ad urbem perveniret Romam, beatus Petrus ſua præſentia illuſtravit. I. 1010. D.

* Antiochena Eccleſia olim prima, Romanæ ceſſit ſedi. I. 221. B.

Antiochia, ſedes Petri quoque. *Nicæn. Arab.* 484. B.

* Antiochia prima primi Apoſtoli ſedes. I. 1012. E.

* Antiochena eccleſia, velut germana eccleſiæ Romanæ. I. 1010. D.

* Antiochena eccleſia Romanæ non cederet, niſi quod illa in tranſitu meruit, iſta apud ſe conſummatum Petrum gauderet. I. 1012. E. V. 162. E.

Antiochiæ thronus Apoſtolicus. II. 314. E. Orientis thronus. IV. 51. B.

Antiochia, tertia ſedes. I. 73. D. 310. C.

Antiochenus epiſcopus. I. 1450. A. archiepiſcopus. Ibid. E. &c. Patriarcha. *Vide*, Perſis. Cypri.

Antiochenus epiſcopus, exarchus orientalis diœceſis. II. 591. E.

Anitocheni epiſcopi juriſdictio. *Conc. Nicæn.* anno 325. I. 326. C. *Nicæn. Arab.* 464. B. 479. C.

Antiochia duas Phœnicias & Arabiam habeat. *Chalced.* II. 494. A. Hoc pactum confirmant omnes Patres Chalcedonenſes. *Ibid. & ſeqq.*

Antiochenus epiſcopus diaconum mittit Cyprum. I. 1617. Vult ſibi ſubjicere Eccleſiam Cypri. *Ibid.* 1618. A. 1619. A.

Antiochenus epiſcopos metropolitanos auctoritate ordinat ſingulari, &c. I. 1012. E.

Antiochenæ Eccleſiæ ſerventur privilegia, quæ ſunt eis attributa Nicænis canonibus. *CP.* anno 381. I. 809. C.

Antiochenæ Eccleſiæ jura Paſchalis II. vult eſſe ſalva. VI. *parte II. initio.* 1789. D. E.

Antiochia. *Vide*, Apoſtoli.

Antiochenæ ſedi mos eſt dirigi ad Hieroſolymitanam, ex Apoſtolico ordine, & apud ipſam judicari. I. 1490. E.

Antiochiæ diſſidium inter Meletium & Paulinum. I. 839. B. 845. B.

Antiochenum concilium, quod Apoſtolica ſedes & univerſalis eccleſia recipit. V. 1386. C.

Antiochenæ eccleſiæ ſymbolum proponitur pro norma fidei. I. 1271. D.

Antiocheni canones citantur in Conc. Chalced. anno 451. II. 434. C. D. a Joanne II. Papa. II. 1156. A. B. deſcribuntur in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1101. E. 1102. A. 1104. A. B. C. D. ab Hadriano Papa breviati. III. 2039. E. 2040. *tota.*

Antiocheni canones deſcribuntur. IV. 826. C. D. 827. B. 828. B. C. D. E. 829. B. C. E. 830. B. V. 1235. A. B. 1252. B. C. 1291. B. C. D. 1292. B. 1305. D. 1306. C. D. citantur. V. 1334. D. 1356. E.

Antiocheni Concilii canon tertius recitatur in Conc. Rom. anno 853. V. 78. A.

Antiocheni Concilii canon IV. citatur, ſub titulo regulæ. LXXXIII. II. 725. B.

Antiochenus canon IV. citatur. V. 182. D. E. 206. D. Secundus. 208. D. Cap. IX. recitatur. V. 322. C. 326. B. IV. 323. A.

Antiochenus canon XXV. IV. 1307. E. canon X. 1314. E.

ANTIOCHI Ptolemaïdis locus citatur, in Conc. Chalcedonenſi. II. 651. D.

ANTIPAPÆ. *Vide*, Schiſma.

ANTIPATRI Boſtrenſis in Euſebium Cæſarienſem, qui defendit Origenem, ſermo primus. IV. 303. D. Sermo in Hæmorrhoiſſam. IV. 170. A.

ANTIPHONÆ. II. 1001. D.

Antiphonarium. IV. 1241. C. VI. 785. B.

Antiphonarium. III. 1823. A.

* Ἀντιφωνητὴς Salvatoris imago. IV. 12. A. *Repondant.*

ANTIPHRASIUS. IV. 900. B.

* *ANTIPODES.* Virgilius preſbyter aiebat, quod alius mundus, & alii homines ſub terra ſint, ſeu ſol & luna. Ejici eum Zacharias Papa jubet. III. 1912. E.

ANTIQUARIOS pretio caro conducere. III. 9. A.

ANTITYPA. IV. 370. E. *Vide*, Euchariſtia.

S. ANTONII Viennenſis monaſterium, ordinis S. Auguſtini. VIII. 108. C. *anno* 1409. abbas, Ordinis S. Auguſtini. VII. 1340. *anno* 1310.

Antonitarum domus viſitandæ. IX. 2020. D.

S. ANTONII (Paduani) feſtivitas catalogo ſanctorum ſcripta. VII. 1983. E.

ANTONIUS Brixienſis epiſcopus. VI. 11. D.

B. ANTONINI Summa laudatur. IX. 2043. D.

ANTUERPIENSES. VI. *parte II. circa med.* 1102. D.

AP

APAMIARUM Concilium citatur, in Valent. anno 1248. VII. 427. B.

APANTITA Eccleſiæ Edeſſenæ. II. 519. D.

APES ſi hominem occidant, occidi debent feſtinanter: mel tamen manducetur. *Vormat.* anno 868. D. E.

Ἀφαρπάζοντες. V. 1008. B.

APHREMIUS diaconus. II. 534. E.

* APIARIUS preſbyter, Romæ abſolutus. I. 947. C. poſtea crimina ipſe confeſſus. *Ibid.* D.

Apiarius preſbyter a Romanis præſulibus juſtificatus eſt: hunc tamen ſynodus Africana non juſtificavit; &c. V. 829. B. *Epiſcopi Photiani.*

Ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ὄντων ἐπισκόπων. II. 1188. B. 7.

Ἀπὸ κώδικος, *ex codice.* II. 72. A. 73. E. 75. B.

APOCALIGUS. IV. 95. A. ἀπὸ καλίγων. V. 1183. 1184. A.

APOCALYPSIM multorum Conciliorum auctoritas & ſynodica decreta Romanorum Pontificum, Joannis Evangeliſtæ eſſe perſcribunt, & inter divinos libros recipiendum conſtituerunt. Qui non receperit, excommunicetur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 584. C.

Apocalypſis Eſdræ, Pauli. *Vide*, Apocryphi libri.

Ἀποκαταστάσεις Origeniana. III. 272. B.

APOCAUCUS. XI. 339. B.

APOCRISIARII. I. 107. E.

Apocriſiarius & miſſus Apoſtolicæ Sedis. V. 244. C.

APOCRYPHI libri. *Innocent. I. epiſt.* 3. I. 1005. C.

Apocryphæ ſcripturæ quæ. II. 940. E. 941. 942.

Apocryphi libri. Pauli Apocalypſis, Apocalypſis Eſdræ &c. IV. 1051. B. C.

S. APOLLINAREM Petrus Apoſtolus Ravennam prædicare tranſmiſit. V. 656. E. S. Apollinaris patronus eccleſiæ Ravennatis. VI. 1462. C. E. S. Apollinaris Ravennæ dies feſtus. VII. 1365. E.

S. Apollinaris in Claſſe abbatia. VI. 617. E.

S. Apollinaris in clauſtro abbatia, in Remenſi diœceſi. VI. *parte II. ſub finem.* 1753. B.

APOLLINARIS (*pro*, Apelles) Verbum aiebat incorporaliter per Virginem velut de fiſtula tranſiiſſe. *Martinus Papa.* III. 771. C.

APOLLINARII hæretici. I. 809. B. 811. E.

Ἀπολιναρίου αἵρεσις. III. 1448. A.

Apollinariſtæ, *Synuſiaſtæ.* III. 80. D.

Apollinariſtæ. *Vide*, Chriſti corpus. Cyrillus.

Apollinaris dicebat, pro anima & intellectu Deum Chriſto fuiſſe. II. 1461. B.

Apollinaris dogma damnatum in Occidente. I. 844. C.

Apollinaris a Damaſo Papa damnatur. I. 762. B. C. D.

Apollinaris hæreſim qui Conſtantinopoli detexerunt, Occidentalibus ſuum ſignificavere decretum. II. 648. E.

Apollinaris hæretici excerpta recitantur. III. 891. B. 894. C. 1106. C. 1247. D.
* S. APOLLONIUS rore e nube divinitus demiſſo baptizatus. I. 620. E.
[illegible] IV. 1052. E.
[illegible] II. 588. D.

APOST

APOSTATÆ qui numquam ad Eccleſiam veniunt : his in fine petentibus non detur communio, niſi revaluerint & egerint fructus dignos pœnitentiæ. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 266. D.
Apoſtatæ a fide ſicut ethnici habeantur : ac per hoc jam merito per poteſtates exteras tamquam extranei opprimantur. *Nicolaus I. Papa.* V. 362. D. Pertinet enim hoc ad reges ſæculi Chriſtianos, ut temporibus ſuis pacatam & ſine diminutione velint ſervari matrem ſuam Eccleſiam. *Ibidem.* E.
Apoſtatæ, qui fidem negarint in perſecutione : de his innovatur Canon Nicænus. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. E.
Apoſtaticis ad Deum reverſis reconciliatio non negetur. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. D.
Apoſtatæ, iidemque idololatræ, ſi redierint ad Eccleſiam, pœnitentiam agant toto vitæ tempore, & in fine reconciliationis gratiam recipiant. *Siric.* I. 848. B. C.
Apoſtatam reconciliandi modus. *Nicæn. Arab.* I. 475. A. B.
Apoſtatæ. VII. 871. D. E.
Apoſtatæ a ſancta religionis profeſſione, qui ad ſæculum redeunt, ſine pœnitentia ad communionem non admittantur. *Arelat. II.* anno 452. II. 775. B. *Turon.* anno 461. II. 794. E.
Apoſtatæ. De his ſtatuta Ravennenſia, anno 1311. VII. 1369. C. D. E.
Apoſtatæ monachi vel canonici regulares, quomodo puniendi ſint. *Vaur.* anno 1368. VII. 1834. C. D.
Apoſtatas religioſos & ſacerdotes capiendi facultas datur principibus, & eorum officialibus, &c. IX. 1916. B.
Apoſtatæ capius æſtimatione, mulcta, aut legis violatæ pœna caſtigentur. VI. 497. B.
Apoſtatæ a religioſa profeſſione. In eos decreta ſynodi Treverenſis, anno 1548. IX. 2073. A. B. C. D. Mogunt. anno 1549. IX. 2132. B. & contra eorum patronos. *Ibidem.*
Apoſtatico ſenſu, non Apoſtolico. V. 1275. B.
Apoſtaticum conciſium Orientalium. I. 1610. E.

APOSTOL

APOSTOLATUS noſter. VI. 3. C. *Joannes VIII.* Apoſtolatus noſtri auctoritas. *Idem.* 4. A.
Apoſtolatui noſtro renuncies omnia. *Joannes VIII. Papa.* VI. 31. A.
Apoſtolatus veſter, Papæ. II. 788. A. *Marino Papæ.* III. 703. A. D.
Apoſtolatum veſtrum exoramus. I. 752. A.
* Apoſtolatus tuus : Bonifacio Carthaginienſi. II. 1084. E.
APOSTOLI, tubæ ſpiritus. IV. 19. D. 34. D. 486. E.

Apoſtoli. Glorioſus Apoſtolorum chorus. II. 761. D.
* Apoſtolorum conventus Antiochiæ celeberrimus. *Innoc. I. epiſt.* 18. I. 1012. E.
Apoſtoli duodecim dicti etiam poſt reſurrectionem. III. 315. B.
* Apoſtoli pari honoris & poteſtatis conſortio præditi. I. 694. C.
Apoſtoli omnes pari honoris & poteſtatis conſortio præditi ad populorum agmina convertenda. III. 517. E.
* Apoſtoli jam ex tum ſacerdotes, quando eis dictum eſt, *Quæcumque ligaveritis*, &c. *Conc. CP. anno* 870. V. 778. C. & *Anaſtaſius Biblioth.* 941. E. 942. A.
* Apoſtolos alios a Petro accepiſſe immediate a Chriſto poteſtatem juriſdictionis non eſt uſquequaque probabile. IX. 1246. A. Et dato quod hoc verum eſſet de Apoſtolis, non eſt verum de Epiſcopis. *Ibidem.* B. C. &c. 1247. &c.
* Apoſtoli diſceſſuri ab invicem per totius orbis provincias, ſymbolum ediderunt. *Hincmar.* V. 416. D.
Apoſtolorum duodecim natalitia ſolemniter celebrentur. VI. 573. D.
Apoſtolorum feſtivitates jejunio celebrentur, præterquam Philippi & Jacobi. VI. 777. A. 899. E.
Apoſtolorum canones. *Vide*, Canones.
Apoſtolorum Canones. Optarem Eccleſias ſecundum canones Apoſtolorum regi. *Julius Papa.* I. 626. A.
Apoſtoli ſententias LX. præfixerunt, cum aliis multis epiſcopis, & ſervandas cenſuerunt. *Zephyr.* I. 106. E.
Apoſtolorum Canones. Inter eos ſunt quos Eccleſia non recipit. III. 1650. E.
Apoſtolicorum Canonum auctoritate orientalis eccleſia, & ex parte Romana utitur. VI. *parte II. initio.* 1648. E.
Apoſtolorum canones nonniſi 50. recipi oportere Stephanus Papa promulgavit. IV. 19. D. Sed Joanne VIII. decernente omnes admittit eccleſia. *Ibidem.*
Apoſtolorum canones deſcribuntur. IV. 827. E. 828. A. 832. A. 835. C.
Apoſtolicos canones citat Alexander Alexandrinus epiſcopus. I. 298. B.
Apoſtolorum canon XV. citatur. VI. 154. A. B.
Apoſtolorum canon XXVII. lectus in *Conc. Lemovic.* VI. 888. D. Item alii. 889. B. C. D.
Apoſtolicus canon XXXIV. citatur a Joanne VIII. Papa. VI. 53. A. Et XXXV. *Ibidem.* C.
Apoſtolorum canon LIII. citatur in Nicæna II. ſynodo. IV. 50. E.
APOSTOLUS, *id eſt, lectio ex Apoſtolo.* II. 1067. D. III. 583. C.
Apoſtolum legere, hoc eſt, epiſtolam in Miſſa legere. V. 391. C.
Apoſtoli. Ad Apoſtolos appellare. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. E.
Apoſtolorum ſacra ædes Conſtantinopoli. I. 1039. D. II. 43. B. ibi ſepeliuntur epiſcopi CP. Ibid. E.
Ἀποστολεῖον, ædes Apoſtolorum, CP. II. 1233. C. idem Ἀποστόλιον. I. 1437. E. Apoſtoli, *Eccleſia Conſtantinopoli.* I. 1614. E.
APOSTOLI reprobati, qui & leccatores. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1141. A. Qui Fratrum ſive Apoſtolorum habitum mentiuntur. *Ciceſtr.* anno 1289. VII. 1158. E.
Apoſtolos qui ſe aſſerunt, & religioſos ſe fingunt. *Vaur.* anno 1308. VII. 1818. B. Puniendi. *Ibidem.* C.
APOSTOLIA dare nemo præſumat præter epiſcopum. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. D.
Apoſtolorum datio. VIII. 544. E.

APOSTOLIC

APOSTOLICUS Papa. II. 1157. A. III. 1865. A.
Apoſtolicus. *Papa.* V. 653. D. & *ſeqq.*
Apoſtolicus, domnus Apoſtolicus. VI. 167. 168.
* Apoſtolicus B. Petri vicarius. V. 20. D.
Apoſtolici viri. I. 4. E. Apoſtolici. *Ibid.* & 5. C. D. 6. D.
Apoſtolici Pontifices. I. 140. C.
Apoſtolici nominantur Romani Pontifices, quia vice Apoſtoli funguntur. VI. 838. A.
Apoſtolicum ſe appellabat archiepiſcopus S. Jacobi Galliciensis, & idcirco eſt excommunicatus a Leone IX. Papa. VI. 1006. D.
Apoſtolica faſtigia noſtra. *Joannes VIII. Papa.* VI. 50. A.
Apoſtolicus, immo Apoſtaticus, Victor III. antipapa. VI. *parte II.* 1578. B.
APOSTOLICA eccleſia. (Romana.) I. 87. A.
Apoſtolica ſedes omnium eccleſiarum caput. I. 95. E. 1015. D. caput totius eccleſiæ. *Alex. epiſt.* 1. I. 82. E. mater omnium eccleſiarum. III. 1729. E.
Apoſtolica eccleſia mater omnium eccleſiarum Chriſti. I. 140. B.
Apoſtolica ſedes, vertex Eccleſiarum. I. 764. D.
Apoſtolica ſedes, cui omnis orbis caput inclinat. IV. 1271. D.
Apoſtoli Petri Sedes, caput & magiſtra eccleſiarum Dei. VI. 57. E.
Apoſtolica ſedes, poſt Dominum JESUM caput omnium eccleſiarum Dei. VI. 933. B.
Apoſtolica ſedes in toto orbe terrarum primatu fungens, caput omnium Dei eccleſiarum eſt conſtituta. IV. 94. A. 102. C.
Apoſtolica Sedes. Matris omnium eccleſiarum reſponſionem exſpectamus. V. 622. A.
* Apoſtolica ſedes Petri & Pauli. *Hadrianus II. Papa.* V. 769. E. 770. A.
Apoſtolicæ ſedis ſublime ſacrarium. I. 839. E.
Apoſtolica ſedes, ſuper quam Chriſtus univerſam conſtruxit eccleſiam. *Anaclet. epiſt.* 1. I. 67. E.
Apoſtolicæ dignitatis ſancta & inviolabilis antiquitas. V. 679. D.
Apoſtolica ſedes. Lex de Sion exit, hoc eſt, ab Apoſtolici montis cacumine doctrina. *Conſtantinus* (Pogonatus) *Imp.* III. 1462. D.
Apoſtolica eccleſia, fons prædicationis. III. 1734. B. Incorruptæ fontis natalis aquæ. I. 1025. C.
Apoſtolica ſedes, ubi orthodoxorum dogmatum fundamenta exiſtunt. *So-*

phron. Hieroſolym. III. 714. D.

Apoſtolica ſedes ſacerdotalis mater dignitatis, & origo Chriſtianæ religionis. VI. 126. C.

Apoſtolica Sedes. In ſede Apoſtolica immaculata eſt ſemper catholica reſervata religio, & ſancta celebrata doctrina. V. 773. E. *Conc. œcum.* VIII.

Apoſtolica ſedes, mater fidei. IX. 1263. A.

Apoſtolica ſedes, a qua fidei Chriſtianæ incunabula traximus. IX. 2051. B.

Apoſtolica eccleſia a tramite traditionis Apoſtolicæ numquam erraſſe probatur. I. 140. B.

Apoſtolica ſedes numquam a via veritatis in qualibet erroris parte deflexa eſt: Ejus auctoritatem, utpote Apoſtolorum omnium Principis, ſemper omnis Catholica Chriſti eccleſia, & univerſales ſynodi ſemper ſecutæ ſunt. *Agatho Papa.* anno 680. III. 1079. E. Per Dei gratiam a tramite Apoſtolicæ traditionis numquam erraſſe probabitur, nec hæreticis novitatibus depravata ſuccubuit. 1082. B.

Apoſtolica Sedes numquam ab aliis ſedibus hæreſeos accuſata. VI. 17. B.

Apoſtolica ſedes. Numquam Petri fidei vel ſolicitudinis heredes deficient. V. 694. C. *Vide*, Petrus.

Apoſtolica ſedes. Judicium totius eccleſiæ maxime in Apoſtolica Romana ſede conſtat. VI. 891. B.

Apoſtolicæ Sedis auctoritate ſuffragante, libere eloquitur quiſque quod credit. I. 1776. D.

Apoſtolica ſedes. In communione cum ipſa eſt integra Chriſtianæ religionis & perfecta ſoliditas. II. 1017. D.

Apoſtolica ſedes. Ne in cauſa fidei quidquam epiſcopi proferre tentent, ante ipſius ſententiæ promulgationem, antiquus & regularis ordo poſtulat. III. 13. C.

Apoſtolica Sedes, locus quem Dominus elegit: omnium fidelium magiſtra; cujus auctoritatem ipſa ſancta ſynodus Tridentina reverenter agnovit. X. 196. D.

Apoſtolicæ Sedis principatum beatus Petrus Domini voce perceptum, eccleſia nihilominus ſubſequente & tenuit ſemper & retinet. II. 907. A.

• Apoſtolica ſedes, in qua Petrus principatum epiſcopatus ordinavit. Decet nos huic maxime civitati, quæ domina omnium eſt civitatum, in omnibus reverentiam conſervare. *Galla Placid.* II. 38. B. 40. A.

• Apoſtolicæ ſedi primum Petri meritum & principatus, deinde ſecuta juſſionem Domini conciliorum auctoritas ſingularem in eccleſiis tradidit poteſtatem. II. 967. C.

Apoſtolicæ ſedis auctoritas, quæ a Chriſto data eſt, omnibus ſanctarum eccleſiarum privilegiis antecellit: in cujus confeſſione omnes mundi requieſcunt eccleſiæ. II. 1116. B. *Vide*, Appellatio.

Apoſtolica ſedes, omnium eccleſiarum in toto orbe terrarum mater & magiſtra: & cujus Pontifex, Patriarcha eſt Patriarcharum, & primas primatum cunctarum provinciarum. V. 1263. E. *Hincmarus Rem.*

Apoſtolicæ ſedis auctoritas quod cunctis ſæculis Chriſtianis eccleſiæ prælata ſit univerſæ, & canonum ſerie paternorum, & multiplici traditione firmatur. II. 896. A.

Apoſtolica ſedes Chriſto Domino delegante totius eccleſiæ tenet principatum. II. 944. D.

• Apoſtolica ſedes quamvis in toto mundo eccleſiarum ſibi jure vindicet principatum, ſpecialem tamen in eccleſias Illyrici gubernationem ſibi vindicavit. *Roman.* anno 531. II. 1111. A. Honorii Imp. epiſtola. 1127. E. Theodoſii. 1128. B.

Apoſtolica ſedes. Joannes CP. & Flavianus CP. numquam pro damnatis ſunt habiti, eo quod ſemper eorum communionem Romani Pontifices ſervaverunt. *Vigilius Papa.* III. 37. B. C.

Apoſtolica ſedes. Servare ſe unitatem cum Apoſtolica ſede teſtantur Patres ſynodi quintæ. III. 187. E.

Apoſtolica ſedes. Ab ea ſe regi & gubernari debere agnoſcit Oriens. V. 1127. B.

Apoſtolicam ſedem ſequimur, & obedimus. II. 1262. E.

Apoſtolicæ ſedis definitiones. Obſtinatio in nolendo aliquid examinare, aut agnoſcere ſe fuiſſe deceptum, mutat bonos libros in odorem mortis, &c. *Ex propoſitione* XCIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Apoſtolicæ Sedis definitiones. Nihil pejorem de eccleſia opinionem ingerit ejus inimicis, quam videre illic dominatum exerceri ſupra fidem fidelium: & foveri diviſiones propter ea, quæ nec fidem lædunt, nec mores. *Propoſitio* XCIV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Apoſtolica Sedes. Si locum videritis, domno Apoſtolico aperire debetis, quia nihil eſt jam firmum, quod epiſcopi & Apoſtolica ſedes decernunt: ſed ſicut vult Rex, ſicut nos aut odium movet, aut gratia, ita & noſtra & Apoſtolicæ ſedis vadunt judicia. *Hincmarus.* V. 656. A.

Apoſtolicæ Sedis ſtatuta. I. 1260. A.

Apoſtolicæ Sedis decreta nulli liceat temerare. *Conc. Rom.* anno 465. II. 799.

Apoſtolica ſedes. Quod ſemel ſtatutum ab ea eſt, numquam licuit de eo rurſus tractari. II. 1123. E.

Apoſtolicæ Sedis ſententia tanta ſemper conſilii moderatione concipitur, tanta patientiæ maturitate decoquitur, tantaque poſtmodum deliberationis gravitate profertur, ut retractatione non egeat, &c. *Nicolaus I. Papa.* V. 292. E.

Apoſtolica ſententia non veremur ut reſolvatur, quam & vox Chriſti, & majorum traditio, & canonum fulcit auctoritas. *Gelaſ. Papa.* II. 886. E.

Apoſtolicæ Sedis decreta veneranda, & tamquam regula canonum admittenda. VI. 1115. A.

Apoſtolicis quiſquis voluerit contraire decretis, ſit proſtratus, nec locum deinceps habeat inter ſacerdotes. *Gregorius IV. Papa.* IV. 1271. B. C. D.

Apoſtolicæ ſedis juſſio non minus ſacra epiſcopis debet videri, quam imperialis. IV. 1275. B.

Apoſtolicæ Sedis ordinationes uſque ad Vigilium Papam expoſitæ. III. 502. A.

Apoſtolicæ Sedis inſtructio miſſa ad Profuturum Bracarenſem. III. 350. C.

• Apoſtolicæ ſedi conceſſa poteſtas ſecundum canones. II. 885. E.

Apoſtolicæ ſedi dumtaxat juxta canones debetur ſumma judicii totius, quantum ad religionem pertinet. *Gelaſ. Papa.* II. 886. D.

Apoſtolica ſedes pleraque ſolet conſiderata ratione tolerare: ſed numquam in ſuis decretis & conſtitutionibus a concordia canonicæ traditionis diſcedere. VI. 1299. B.

Apoſtolica ſedes non ea concedit, quæ contraria eſſe Patrum ſive Canonum inſtitutis inveniantur. *Zacharias Papa.* III. 1883. B. 1908. D.

Apoſtolica ſedes honoranda ut mater & magiſtra: quare licet vix ferendum ab illa ſancta ſede imponatur jugum, pia devotione toleremus. *Tribur.* anno 895. VI. 448. E.

Apoſtolica ſedes hanc temperantiam ſervat, ut & ſeverius agat cum obduratis, & veniam cupiat præſtare correctis. VI. 91. C.

Apoſtolica Sedes conſuevit exhibere ſe petentibus liberalem: ſed quidam ejus gratia nequiter abutuntur: &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1876.

Apoſtolica ſedes, ubi ſemper Catholicis ſubvenitur. V. 694. A. 696. A.

• *Apoſtolica ſedes.* Hæretici contemnunt in eccleſia Romana ſucceſſionem Apoſtolorum, quæ ſententiam contra ipſos profert. II. 1398. B.

Apoſtolicam ſedem (hæretici) ſibi medicinalia ſuggerentem, ſuperbam vocare, arrogantemque contendunt. II. 896. E.

Apoſtolica ſedes, cui omnium negotia eccleſiarum ab ipſo Domino tradita ſunt. *Alex. epiſt.* 1. I. 81. E.

Apoſtolica ſedes ideo tenet principatum, ut querelas omnium licentes acceptet. II. 1124. E. Summa rerum ex ejus deliberatione pendet. 1125. A.

Apoſtolica ſedes. Ad Apoſtolicæ ſedis judicium, in qua beatus Petrus ſacerdotii principatum tenuit, epiſcoporum cauſa mittatur. *Galla Placid.* II. 40. A.

• *Apoſtolica ſedes.* Patres non humana, ſed divina decrevere ſententia, ut nihil prius ducerent finiendum, niſi ad Apoſtolicæ ſedis notitiam perveniret: ut juſta pronunciatio ſi fuerit, illius ſedis auctoritate firmaretur. *Innoc. I. epiſt.* 24. I. 1025. B. C.

Apoſtolica ſedes decernit per cunctas totius orbis eccleſias, quid omnibus proſit. I. 1025. C. 1028. D.

Apoſtolica ſedes. Quoties fidei ratio ventilatur, omnes epiſcopi nonniſi ad Petrum referre debent. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1028. D.

Apoſtolica ſedes. Ad ejus moderamina pertinet, cunctis ſolicitudinem miniſtrare congruenter eccleſiis. II. 892. E.

Apoſtolica ſedes in hoc ſua ſibi magnopere jura conſervat, & aliena cuſtodit, ut omnis quæſtio ad eam relata judicio & ſuæ confirmationis deciſione finem accipiat. V. 609. C.

Apoſtolica ſedes. Ad illius examen canones voluere deferri appellationes totius Eccleſiæ. II. 885. A.

Apoſtolica ſedes unamquamque ſynodum ſua auctoritate confirmat. II. 907. A. pro ſuo ſcilicet principatu. *Ibidem.*

Apoſtolica ſedes. Prima ſedes unamquamque ſynodum ſua auctoritate confirmat & cuſtodit. IV. 94. B.

Apoſtolica ſedes. Quod robur Concilia veſtra obtinere valebunt, ſine conſenſu ſedis Apoſtolicæ, abſque quo nulla accepta leguntur! *Nicolaus I. Papa.* V. 336. A.

* Apoſtolica ſedes ſola jure damnationis ſententiam profert in aliquos, quando eſt ſynodi præcedentis exſecutrix. *Gelaſ. Papa, tota epiſt.* VII. II. 906. *& ſeqq.*

Apoſtolicam ſedem conſulunt Milevitani concilii epiſcopi, formam ſecuti toto orbe ſervatam. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1028. C.

Apoſtolica ſedes ad relationem ſynodi ſententiæ ſuæ ſtatutis hæreticos ab eccleſiaſtica communione ſejungit. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1028. D.

Apoſtolicæ ſedis ad relationem ſynodi Carthag. & Milevit. judicata. I. 1032. D.

Apoſtolica ſedes. Auctoritati ſanctitatis tuæ facilius Pelagiani cedent. *Milevit. ad Innoc.* anno 416. I. 1224. B.

* Apoſtolicæ ſedi referunt quæ judicarunt, epiſcopi Concilii Carthaginienſis. I. 1025. A.

Apoſtolicæ ſedi epiſcoporum judicia, & cunctarum majorum negotia cauſarum reſervata ſunt. II. 1432. E.

Apoſtolica ſedes ſuffecit omni tempore ad impietatem reprimendam, quæ orta eſt Alexandriæ. I. 1636. ſub Damaſo & pluribus aliis. *Ibid.*

Apoſtolicæ ſedis ſolius judicio Acacius CP. jure damnatus. II. 905. E. *& ſeqq.* ſine ſpeciali ſynodo. 906. A. cum jam Chalcedonenſis præceſſiſſet. *Ibid.* C. *& ſeqq.*

Apoſtolica ſedes ſola veniam conceſſit epiſcopis, qui in latrocinio Epheſino corruerant. II. 909. C.

Apoſtolica ſedes. Ad concilium Apoſtolicæ Sedis, quam nos tamquam præcellentem veneramur, judicium de Flaviano tranſmittatur. II. 38. A.

Apoſtolica ſedes. Epiſcopi Valentini cauſam in ſynodo provinciæ diſcuti Bonifacius jubet: & quod decretum fuerit, ad ſe mitti, ut Apoſtolica auctoritate firmetur. I. 1239. D. 1240. A.

Apoſtolica ſedes jus habet reſolvendi quorumlibet ſenteotiis ligata Pontificum. II. 909. A. etiam ſine ulla ſynodo. *Ibidem.* B. III. 2020. A.

Apoſtolica Sedes. Retractari a ſede Apoſtolica ſententiam epiſcoporum provinciæ, graviter hi ferre non debent. I. 1007. E.

Apoſtolicam ſedem appellat ex Anglia Wilfridus Eboracenſis. III. 1823. C. Abſolvitur. 1825. 1826.

Apoſtolica ſedes. *Vide*, Appellantem.

Apoſtolicæ ſedi in omnibus cauſis debet reverentia exhiberi. V. 48. C.

* *Apoſtolica ſedes.* Per principalem Apoſtolorum Petri ac Pauli poteſtatem jus habemus, monachos, & quoſlibet clericos de quacumque diœceſi, cum neceſſe fuerit, ad nos convocare. *Nicolaus I. Papa.* V. 165. B.

Apoſtolica ſedes. Etiam presbyterorum & inferioris gradus clericorum cauſa apud Apoſtolicam ſedem audiri jubetur, cum ratio exigit, Chalcedonenſis ſynodi regulis. V. 591. B. 594. A.

Apoſtolicæ ſedis ſalvo jure, ut ab ipſo Chriſto & ſacris canonibus cautum eſt. V. 102. B.

Apoſtolicæ ſedis auctoritate ſalva ſemper. *Trid. in Decretis.* X. 55. A.

Apoſtolicæ Sedis auctoritas ſalva debet intelligi in omnibus decretis Concilii Trid. de reformatione. X. 190. A.

Apoſtolicæ ſanctæ ſedis auctoritate ſemper ſalva. IX. 2154. A.

Apoſtolicæ Sedis Legati aliique Patres, quo ordine ſederint in Conc. Chalced. anno 451. II. 66. D. E. 67. A.

Apoſtolicæ Sedis legati, primi ſententiam ferunt in Dioſcorum Alexandr. *Chalced.* II. 343. E.

Apoſtolici Miſſi ſemper in ſynodis prius loqui & confirmare ſoliti ſunt. II. 539. C.

Apoſtolicæ ſedis legati. *Vide*, Paſchaſinus. Scribens.

Apoſtolicæ Sedis legati. Veſtra ſanctitas primatum tenet ſanctiſſimi Leonis. *Chalced.* II. 343. D.

Apoſtolica ſedes. *Vide*, Exſecutores. Romana Eccleſia.

Apoſtolicæ ſedi ſurreptum eſt in damnatione Photini cujuſdam epiſcopi; quam ſententiam epiſcopi Macedones poſtea reſcindi impetrarunt. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1019. A. B.

* Apoſtolica ſedes inſtitutum ſibi noviter ſacerdotem aliis primariis ſedibus indicabat ſcriptis litteris. II. 879. B.

Apoſtolicæ ſedis Concilium cum ſynodis ſubjacentibus. III. 1115. D.

Apoſtolicæ ſedis conſiliarius. III. 609. D.

Apoſtolicis litteris abutentes in diverſis caſibus. *Vaur.* anno 1368. VII. 1814. C. D.

Apoſtolicæ ſedis nomine ſi quis falſam detulerit epiſtolam, quomodo puniendus. VI. 448. E.

Apoſtolicas litteras abſque annexa, ſive ſua licentia, mandari exſecutioni vetat Provinciæ Parlamentum. IX. 1716. C.

Apoſtolici nonnulli impetrantes beneficia vacatura. *Andegav.* anno 1365. VII. 1773. E.

* APOSTOLICÆ ſedes. IV. 1278. A.

* *Apoſtolicæ ſedes.* Epiſcopi Ciliciæ ſequi ſe dicunt ſanctos epiſcopos, Xyſtum Romæ, Proclum CP. Cyrillum Alexandr. & Joannem Antiochiæ. I. 1722. C.

Apoſtolica ſedes Alexandrina, Antiochena, Hieroſolymitana. IX. 423. C. D.

Apoſtolica ſedes Alexandriæ. IX. 187. E.

Apoſtolica ſedes Antiochena. IX. 189. A.

Apoſtolicus thronus Antiochiæ. II. 514. E.

Apoſtolica ſedes Hieroſolymitana. IX. 189. A.

Apoſtolicus thronus Hieroſolymorum. V. 772. E.

Apoſtolici patres, epiſcopi Gallicani. II. 810. C.

Apoſtolicus vir, *epiſcopus.* V. 1427. B. 1428. C.

Apoſtolico domno Sulpicio *Bituricenſi*, Dagobertus rex. III. 2085.

Apoſtolico fratri Ægidio epiſcopo, *ſynodus Pariſ.* anno 573. III. 403. B. Apoſtolicus frater noſter Pappolus. *Ibidem.* C.

Apoſtolica ſedes Turonica. III. 354. B.

APOT APP

APOTHECARII. I. 686. E.

APOZIGARIUS Anaſtaſius. III, 1290. E.

APPARITORES pedites cum garcionibus. VII. 1652. A. Apparitores archidiaconorum equites, pediteſque. *Ibidem.*

Apparitores archidiaconorum, &c. VII. 544. D.

Apparitorum regulatio. *Londin.* anno 1321. VII. 1462. D.

APPELLATIONES.

Appellare omnibus liceat, & ſuas proſequi appellationes. VII. 1112. D. E.

Appellatione non obſtante ferri poſſe ſententiam. V. 1283. C. D. *& ſeqq.*

Appellatio ante definitivam ſententiam ne fiat, niſi &c. & ad immediatum ſuperiorem fiat. IX. 1818. B.

Appellari poſſit ante ſententiam definitivam non obſtante ſtatuto Oxonienſi. *Londin.* anno 1328. VII. 1540. B.

Appellatio. *Vide*, Apoſtolica ſedes. Athanaſium. Eutyches. Joannem CP. Tranſmarina judicia.

Appellari ad ſedem Apoſtolicam de qualibet mundi parte Canones voluerunt: ab illa autem nemo eſt appellare permiſſus. II. 909. A.

Appellatio. Veſtram appellamus beatitudinem & Apoſtolicam ſedem; & per eam ter beatum Petrum, & Chriſtum audire & adorare credimus. II. 1117. E.

Appellatio etiam ad Sedem Apoſtolicam omiſſo medio prohibetur. IX. 1877. B. Immediate ſubjecti ſedi Apoſtolicæ cauſa committatur in partibus, &c. *Ibidem.* C.

* *Appellatio.* Baſilides Romam pergens, Stephanum feſellit, ut in epiſcopatum reſtitueretur; itaque reſcindi non debet ordinatio illius qui in ipſius locum eſt ſuffectus. *Cyprian.* I. 151. A. 152. C.

Appellante epiſcopo ad Papam, mittet Papa a ſuo latere duos presbyteros, qui cum epiſcopis judicent: ſed habeant legati principatum. *Nicæn. Arab.* I. 491. D. E.

Appellatione facta ad ſedem Apoſtolicam, cauſa committatur in partibus, uſque ad tertiam ſententiam conformem incluſive. IX. 1818....

Appellantem ſtatim ad Apoſtolicam Sedem epiſcopum Rothadum, nec volentem metropolitani prius cum ſua ſynodo ſubire judicium, contraire canonicis inſtitutionibus aiebat Hincmarus. V. 581. E.

* *Apoſtolica ſedes.* Rogant Africani Patres Cæleſtinum Papam, ne excommunicatos a ſe in communionem ultra velit excipere. I. 947. E.

Appellationibus dandis ad Apoſtolos epiſcopi vel officiales eorum difficiles

ſe non exhibeant. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. E.
Appellationes qui prohibent ad ſedem Apoſtolicam. *Budenſe*, anno 1279. VII. 809. B. C. D.
Appellationes ad Romanum Pontificem in eccleſiaſticis cauſis fore in regno ſuo liberas promiſit Henricus rex Angliæ, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1631. C.
* *Appellatio.* Rogant Africani Patres Cæleſtinum Papam, ut repellat confugientes ad Apoſtolicam ſedem epiſcopos, presbyteros, alioſque clericos: quoniam ſic jubere dicunt Nicænam ſynodum. I. 950. A.
Appellatio. Presbyteri & inferiores clerici, qui ſtare judicio epiſcoporum ſuorum noluerint, ſed ad tranſmarina judicia confugerint, a nemine intra Africam in communionem ſuſcipiantur. *Carthag. anni* 418. I. 1221. A.
Appellatio clericorum minoris loci. *Carthag. anni* 419. I. 1243. D.
Appellationes. De appellationibus, reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1752. E. uſque 1762. C.
Appellationes quæ frivolæ. IX. 1877. B. Contra frivole appellantes, decretum Baſileenſe, anno 1435. VIII. 1195. C.
Appellationes. Quis ſeu quando non auditur appellans. VI. *parte II. ſub finem.* 1761. E. 1762. A. B. 1871. A.
Appellationem ab excommunicatione qui proſequi neglexerit, & ſe divinis immiſcuerit, omnibus beneficiis eo ipſo ſit privatus. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1386. D.
Appellatio a ſententia epiſcopi vel vicarii aut officialis, quando locum habeat. X. 1819. A. B. C.
Appellatio nulla ſuſpendat exſecutionem quæ ad morum correctionem pertinet. *Trid.* X. 131. C. 134. C.
Appellare nullus valeat a judicibus ſine oſtenſa cauſa. *Lateran.* anno 1215. VII. 46. D.
Appellatio a tertia diffinitiva conformi prohibetur. IX. 1877. E. & a ſecunda interlocutoria. *Ibidem.*
Appellatio. A judicibus, quos communis conſenſus elegerit, non liceat provocare. I. 1221. C. Ab electis judicibus provocare non licet. *Cod. Afric.* I. 919. D.
Appellatio ſi fiat a quibuſcumque judicibus eccleſiaſticis ad alios judices eccleſiaſticos, ubi eſt major auctoritas, audientia non negetur. I. 137. E.
Appellante reo, non debet in exſecutionem mitti prima ſententia. II. 1180. C.
Appellationes ad metropolitanum ne ſuffraganei impediant. *Vaur.* anno 1368. VII. 1818. E. 1819. A.
Appellationibus deferant ſuffraganei, & officiales ipſorum. VII. 961. C.
Appellationibus humiliter deferant officiales, & alii inferiores judices. VII. 264. C.
Appellationes archidiaconi, aliique prælati, & eorum officiales, liberas eſſe ſinant. VIII. 962. C.
Appellationes a decano ad officialem. VII. 1194. C. D.
Appellatio. Contra appellantes ſi quis procedat indebite, excommunicetur. VII. 1967. A.
* Appellationes, ab archidiacono ſunto ad epiſcopum; ab epiſcopo ad archiepiſcopum: inde ad regem poſtremo, ut præcepto ipſius in curia archiepiſcopi controverſia terminetur: ita ut ultra non procedatur abſque aſſenſu regis. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. E.
Appellatio. *Vide*, Epiſcopus a ſynodo &c.
Appellatio. Epiſcopi ab occidente pulſi ad Imp. CP. confugiunt. I. 1307. E. 1309. C.
Appellatio. Salvo appellationis noſtræ merito, effectu, &c. *Vox Donatiſtarum.* I. 1149. & 1150. & 1151. &c.
Appellatio. Lutheri temeraria appellatio ad futurum Concilium. IX. 1897. D. Qui concilio ſe non credere palam profitebatur. *Ibidem.*
Appellationes contra eligentes vel electos ad quæcumque beneficia, quales eſſe oporteat. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 708. D. E. 710. C. D.
* Appellatio a Papa, ambaſiatorum Ruperti regis Romanorum. *A vobis, Pater beatiſſime, irrationabiliter, & ſecundum non rectam informationem decernente, ad voſmet ſecundum rectam rationem & melius informatum. A vobis, beatiſſime Pater, ejus vicario, ad Dominum noſtrum* JESUM *Chriſtum.* Piſan. anno 1409. VIII. 50. D.
Appellationes exemptorum. IX. 1877. C.
Appellationes tuitoriæ. VII. 1192. A. B. *& ſeqq.*
Appelli cauſa. XI. 46. B.
AMPLEGIAMENTA. VII. 888. B. C.
APSIMARUS. IV. 10. B.

AQUA

Aquas quæ ſuper cælos ſunt, eſſe virtutes quaſdam ſpiritales, cenſuit Origenes. III. 266. B. C.
Aqua fervens, vel frigida. *Vide*, Conjurationes. Examen.
Aqua benedicta. VII. 277. B.
Aqua benedicta, aqua exorcizata. II. 1431. E.
Aqua benedicta ſale conſperſa. *Alex. epiſt.* 1. I. 84. C. Inſidias diaboli avertit, &c. *Ibid.*
Aquam benedictam nemo negligat. VI. 663. A.
Aqua benedicenda omni die Dominico ante Miſſam. *Hincmar.* anno 851. V. 392. A.
Aqua benedicta ante Miſſam omni die Dominica facienda, unde populus aſpergatur. VI. 785. E.
Aquæ benedictæ aſperſio ſingulis Dominicis fiat ante Miſſam parochialem. X. 773. A.
Aqua benedicta populus aſpergatur, & altare, ante Miſſam, omnibus diebus Dominicis. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1365. D.
Aquæ benedictæ beneficia ſolis ſcholaribus adſignanda. *Exon.* anno 1287. VII. 1102. A. B.
Aqua benedicta domus aſpergendæ. *Theodor. Cantuar.* III. 1778. B.
Aquæ conſecratio per domos ſpargendæ. VI. 415. A.
Aquæ benedictæ vas, ſeu labrum, intus in eccleſia, non foris, ſit: ſed ad oſtium eccleſiæ, latere dextro. *S. Carolus Borromæus.* X. 820. E.
Aqua benedicta in medicandis pecoribus ne adhibeatur. IX. 2017. A.
Aqua benedicta populus intrans eccleſiam aſpergatur. *Hincmar.* anno 851. V. 392. A. Ex ea qui voluerint accipiant, & per manſiones & agros, ſuper pecora ſua & eorum pabula, ſuper cibum quoque & potum ſuum conſpergant. *Hincmar.* anno 851. V. 392. B.

AQUI

AQUICINENSIS eccleſia, & monaſterium. VI. *parte II.* 1457. A.
Aquicinenſis abbas, (*pro* Aquicinctenſi.) VI. *parte II. initio.* 1660. A. 1677. E. 1678. E.
AQUILEIENSIS eccleſiæ patroni ſancti Hermagoras & Fortunatus. X. 1913. B.
AQUILINUS Vicarius Urbis. I. 842. B.
AQUÆMANILE, vel Aquimanile. VI. 1180. C.
AQUITANI ut Eccleſiarum res ſine mora reddant, quas injuſte retinebant, Nicolaus Papa præcipit. V. 338. 339.
Aquitanicum regnum. V. 538. A. 687. A.
Aquitaniæ duci Willelmo regalia munera miſit Anglorum rex, anno 1025. VI. 865. E.
Aquitania. Inceſtæ ibi conjunctiones multæ. VI. 143. D.

AR

ARATRI eleemoſyna. VI. 776. D.
ARAUSICA in civitate, baſilica S. Mariæ dedicata a Liberio Patricio. II. 1097. D.
* Arauſicana eccleſia Juſtinianenſis. I. 1784.
Arauſicana I. ſynodus, Juſtianenſis, vel Juſtinianenſis. II. 1156. D.
Arauſicanæ ſynodi definitiones confirmat Bonifacius Papa. II. 1109. & 110.
ARBORES. Ad arbores gentilium ritus. III. 365. C. Ad arbores facrivos exſolvere non licet. III. 444. C.
Arbores venerantur infideles. II. 775. A.
Arborum ſacra excolentes. III. 1794. C. 1876. A.
Arbores dæmonibus conſecratæ. VI. 462. A.
Arbores & luci deſtruendi. *Francoford.* IV. 908. D.
Arbores. *Vide*, Luminaria.
ARBOR juris legis Romanæ. VI. 147. A. B. C.
ARCA Dei typum geſſit Eccleſiæ. IV. 1430. C.
* Arca Teſtamenti inventa in quodam concavo montis Sinai. VII. 1407. E. 1408. A.
ARCANA agenda. *Vide*, Miſſa.
ARCANUM. Verba (conſignationis) dicere non poſſum, ne prodere videar. *Innoc. I. epiſt.* 1. I. 997. C.
ARCARIUS ſanctæ Sedis. VI. 100. D.

ARCH

ARCHICANONICUS. VI. *parte II. in Indice.* anno 1140.

ARCHICANCELLARIUS archiepiſcopus Colonienſis. VI. 965. C.

Archicancellarius & abba. VI. 174. E.

Archicancellarius Liutvardus. VI. 376. E.

ARCHICANTATOR eccleſiæ S. Petri. III. 1040. E.

ARCHICAPELLANUS Joſeph. V. 97. D.

Archicapellanus ſacri palatii. V. 322. A.

Archicapellanus totius eccleſiæ. V. 25. A.

ARCHICLAVIS Senonenſis. VI. 710. D.

ARCHIDAMUS presb. Romanus. I. 653. C. 1235. B.

ARCHIDIACONUS.

ἀρχιδιάκων. IX. 1354. C.

Archidiaconus. I. 51. A. 1015. C.

Archidiaconi, oculi epiſcoporum. IX. 1975. C. IX. 2028. D. *Trid.* X. 159. D.

Archidiaconi ne laici ſint. IV. 963. D.

Archidiaconus nullus ſit, niſi diaconus fiat. VI. 849. B.

Archidiaconus nullus ſit, niſi Levita. VI. *parte II. init.* 1718. B. C.

Archidiaconus nemo ſit niſi presbyter vel diaconus. IV. 1258. B.

Archidiaconi, archipresbyteri, & decani rurales, ad ſuſcipiendos ordines ſuos intra annum a ſuis epiſcopis compellantur. *Turon,* anno 1253. VII. 443. B.

Archidiaconi juri canonico per triennium ſtuduerint, vel ſtudeant. *Budenſe,* anno 1279. VII. 801. D. E.

Archidiaconus in eccleſia ſit ad dextrum epiſcopi latus. *Nicæn. Arab,* I. 472. D. 473. A.

Archiepiſcopi ſubſcribunt mixti cum epiſcopis, in Conc. Mantalenſi, anno 879. VI. 346. B. C.

Archidiaconi ſubſcribunt alii ante presbyteros, alii poſt. VI. 465. C.

Archidiaconatus officium. II. 1000. E.

Archidiaconorum officium, ex Conc. Londin. anno 1237. VII. 298. E.

Archidiaconi presbyteros diſcutiant, ut rectam fidem teneant, baptiſmum catholicum obſervent, Miſſarum preces bene intelligant, Pſalmos digne modulentur, &c. V. 459. C. D. E.

Archidiaconus præeſt omnibus diaconis, & omni officio orationis. *Nicæn. Arab.* I. 472. E.

Archidiaconus poteſt excommunicare diaconos ſibi ſubjectos. *Nicæn. Arab.* I. 504. E.

Archidiaconus convocet ad ſynodum presbyteros & clericos. III. 1993. A.

Archidiaconi ad mandatum epiſcoporum debent inſtitutos in beneficia inducere, ſumptibus moderatis. *Londin.* anno 1342. VII. 1647. A. B. C.

Archidiaconi per archidiaconatus ſuos ſemel in anno presbyterorum ſuffraganeorum ſuorum veſtimenta, & calices, & libros videant. VI. 1599. D.

Archidiaconi habeant penes ſe in ſcriptis omnia ornamenta eccleſiæ. VII. 121. C.

Archidiaconi zelum animarum habeant, & poſſint prædicare clero & populo verbum Dei. VII. 210. B.

Archidiaconatus diverſos nullus teneat. VI. *parte II. circa med.* 1131. B.

Archidiaconorum viſitatio. X. 47. *Trid.* X. 155. C.

Archidiaconorum viſitatio quomodo ſit peragenda. X. 1232. B. C.

Archidiaconorum, & aliorum ordinariorum viſitatio qualis eſſe debeat. *Londin.* anno 1342. VII. 1649. E. 1650.

Archidiaconi quæ debeant inquirere crimina. IX. 2028. E. 2029. A. B. C.

Archidiaconi. Inquiſitiones a ſingulis archidiaconis in ſua viſitatione faciendæ. VII. 233. 234.

Archidiaconus non cognoſcat de cauſis matrimonialibus &c. *Marciac.* anno 1326. VII. 1516. E.

Archidiaconi, archipresbyteri, & decani, de quibus cauſis non poſſunt cognoſcere. VII. 348. D. E.

Archidiaconorum capitula. *Londin.* anno 1321. VII. 1461. D. 1462. A. B.

Archidiaconorum capitula certis locis celebranda. VII. 1651. B. C. D.

Archidiaconi non habeant officiales extra civitatem. VII. 193. C.

Archidiaconi, aliive, ne officialem habeant extra civitatem. *Bituric.* anno 1286. VII. 952. A.

Archidiaconorum & aliorum Ordinariorum viſitatio & procuratio. *Londin.* anno 1321. VII. 1458. 1459.

Archidiaconi nihil exigant a rectoribus in viſitationibus. VII. 339. C. D. E.

Archidiaconi a presbyteris ne cenſum exigant. IV. 1034. E.

Archidiaconi nihil recipiant aut exigant ab examinatis per eoſdem. *Salmur.* anno 1315. VII. 1394. A. B.

Archidiacones presbyteri. V. 412. D. Non gravent presbyteros, quando parochias circumeunt. 413. A. Nec parochias occaſione victus, ſed inſtructionis gratia circumeant. *Ibidem.* B. Alia eorumdem officia. C. D. E. & 414.

Archidiaconi, qui perſonas eccleſiarum ſingulis annis gravare indebitis exactionibus præſumebant. VI. *parte II. ſub finem.* 1721. E.

Archidiaconus ne pretium exigat pro redemptione procurationum ab eccleſiis quas non viſitat. VI. *parte II. ſub finem.* 2003. E.

Archidiaconorum procurationes non dentur, niſi perſonis officium viſitationis exercentibus. VII. 108. E. 109. A.

Archidiaconi. De illorum viſitationibus & procurationibus. *Exon.* anno 1287. VII. 1107. 1108.

Archidiaconorum officiales, qui plus æquo interdum petunt. IX. 1975. D.

Archidiaconi. De exceſſibus epiſcoporum contra ſuos archidiaconos, & archidiaconorum contra ſuos epiſcopos: reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1798. A. &c.

Archidiaconiæ duæ in diœceſi Atrebatenſi. VI. *parte II. initio.* 1654. D. 1659. B.

Archidiaconatus non dentur ad firmam. VI. *parte II. initio.* 1864. D.

Ἀρχιδιακονοδιάκονος. II. 1380. A.

ARCHIEPISCOPUS.

Archiepiſcopabilitatis præſtabilitas. V. 1257. A.

Archiepiſcopamus te, & in culmen metropolitanum ſublimamus. VI. 600. C.

Archiepiſcopus Cyrillus. I. 1367. A. &c.

Archiepiſcopus Concilii Mauritaniæ. I. 763. C. 764. B.

Archiepiſcopus. Summorum ſummo, primorum primo, domno Manaſſæ, metropolitanæ ſedis Arelatenſis archiepiſcopo. VI. 619. E. Excellentiſſimo archiepiſcopo Turonenſi. V. 1462. C. Reverendi patres domini archiepiſcopi. *Piſan.* anno 1409. VIII. 107. A.

* Archiepiſcopi ante Cardinales. *Vide,* Mediolanenſis. Ravennas.

Archiepiſcopum eligi prohibet, carentem litteralis ſcientiæ peritia, Gregorius VII. Papa. VI. 1479. A.

Archiepiſcopus ab omnibus epiſcopis provinciæ ordinetur. *Anicet,* I. 98. E.

* Archiepiſcopus eligendus a clero & plebe; a ſuffraganeis in ſua metropoli ordinandus. quia ſic regulæ ſacræ præcipiunt, & vetus conſuetudo exigit. V. 1322. E. 1323. C. D.

Archiepiſcopi ordinandi profeſſio. V. 1445. D. E.

Archiepiſcopi ubi eſſe debent. I. 144. C.

Archiepiſcopi in ſua provincia quæ jura ſint. X. 1410. E. 1411. A.

Archiepiſcopo monita data a Leone VII. Papa. VI. 577. A. B. C. D.

Archiepiſcopi pallium. *Vide,* Miſſas.

Archiepiſcopo inhibetur, ne vel ſacerdotem ordinet, vel eccleſias conſecret, donec pallium impetrarit. VI. 1477. C. *Vide,* Pallium.

Archiepiſcoporum officia quæ ſint. V. 388. B. C. D. E.

Archiepiſcopus judicare non debet epiſcopum, ſibi ſubjectum niſi interveniente patriarcha. *Nicæn. Arab.* I. 470. C. 486. D.

Archiepiſcopos aut metropolitas non oportet obtentu viſitationis proficiſci ad alias eccleſias, & ſubjectos ſibi epiſcopos ullo modo gravare. V. 908. A. B. C.

Archiepiſcopus, qui ſimul eſt legatus Sedis Apoſtolicæ; ut metropolita non debet cauſam audire de epiſcopatibus ſuffraganeorum, niſi ad eum per appellationem deferatur. At ut legatus, cauſam quamlibet audire poteſt ac debet, quæ ad ipſum defertur, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1874. E. 1875. A.

Archiepiſcopo Viennenſi non licuit ordinare Clunaci clericos ſine permiſſu epiſcopi Matiſconenſis. VI. 839. 840. C. D.

Archiepiſcopi querela contra Patriarcham ne admittatur, niſi adhibito alio Patriarcha, qui cauſam excutiat, nec faveat accuſatori. *Nicæn. Arab.* I. 470. C. 486. D.

Archiepiſcopi. *Vide,* Crucem. Metropolitæ. Ordinationes.

Archiepiſcopum Franci non habuerunt per LXXX. annos, nec ſynodum. *Bonifac. Mogunt.* III. 1879. A.
Archiepiſcopi tres in Galliis conſtituti a Bonifacio Moguntino : Rotomagi, Remis, Senonibus. III. 1887. C.
Archiepiſcopi XVI. in regno Caroli Simplicis. VI. 551. E.
Archiepiſcopus Remenſis, ſi Papam appellet, a nullo poſſet alio judicari. V. 102. C.
Archiepiſcopus ſacri palatii. *Conc. Moguntiac.* anno 813. IV. 1008. B. *Vide*, Archiminiſter. Archipalatinus. Archipresbyter.
Archiepiſcopus Hiſpaniæ. III. 1864. C.
Archiepiſcopi Trevirenſis & Colonienſis in Romana ſynodo depoſiti, anno 863. V. 573. C. E. 574. A.
Archiepiſcopium. VI. 484. D.
Ἀρχιερεύς, ſummus Pontifex, ſummus ſacerdos. V. 941. A.
Archierarchica dignitas. V. 777. A.
ARCHIFLAMINES. *Vide*, Primates.

ARCHIL. &c.

ARCHILEVITA, archidiaconus. VI. 1048. D. E.
Archilevita Laurentius. VI. 474. A.
ARCHIMANDRITÆ presbyteri. *Conc. CP.* anno 448. II. 170. D. E. 171. A. B. diaconi. 171. A.
Archimandrita, diaconus. I. 1335. A.
Archimandritæ reverendi. X. 481. B. ſive abbates. *Ibidem.* D.
Archimandrita. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 859. A. 860. E.
Archimandritæ in Conc. Remenſi, anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1987. B.
ARCHIMBALDUS de Burbono. VI. *parte II. circa med.* 1268. C. de Borbone. 1269. D.
ARCHIMINISTER ſacri palatii. VI. 169. E.
ARCHIPALATINUS præſul. IV. 1449. D.
ARCHIPHOENICE. VI. 367. B.
ARCHIPIRATA, ſubſcribit poſt reges, & ante epiſcopos. VI. 685. A.
ARCHIPONTIFEX Dunſtanus. VI. 635. D.
Archipontificatus infula ſublimato. III. 1945. C.
Archipræſul. VI. 428. D.

ARCHIPRESBYTER.

ARCHIPRESBYTER. I. 980. B.
Archipresbyter, parochus. III. 950. A.
Archipresbyter municipalis. V. 26. D.
Archipresbyter. *Vide*, Abbatem.
Archipresbyteri vicani. III. 361. B. *Parochi.*
Archipresbyteros ſingulis plebibus præeſſe volumus : qui curam gerant presbyterorum, qui per minores titulos habitant. *Synodus Ticin.* anno 850. V. 28. E.
Archipresbyteri ſæculares ne ponantur, niſi pro merito perſonæ Pontifex neceſſarium eſſe judicet, ut ſine ejus defenſione parœciani illi ſe defenſare non poſſint. III. 556. E.
Archipresbyter in parochiis nullus laïcorum præponatur : ſed qui ſenior in ipſis debet eſſe, clericus ordinetur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. D.
Archipresbyter, ſive Protopapa, honoretur tamquam epiſcopus, abſente epiſcopo. *Nicæn. Arab.* I. 472. D. 489. B.
Archipresbyteri, qui & decani rurales. IX. 2074. E.
Archipresbyteri rurales ſint amovibiles. X. 1193. C.
Archipresbyteri ſine culpa non removendi. III. 556. E.
Archipresbyteri non conſtituantur epiſcoporum vice annuo pretio ad cauſas eccleſiaſticas terminandas. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1598. C.
Archipresbyterorum juriſdictio. VII. 849. E. 850. A. B. *&c.*
Archipresbyteri de cauſis matrimonialibus non cognoſcant. VII. 192. A. anno 1231.
Archipresbyteri munus. V. 1378. C.
Archipresbyterorum officium. *Claromont.* anno 1268. VII. 611. D. E.
Archipresbyter ne benedictionem ſuper populum det, aut chriſma conficiat, aut confirmationem chriſmatis faciat : alioqui deponatur. VI. 818. D.
Archipresbyteri plebium per familias moneant, ut qui publice peccarunt, publice pœniteant. V. 26. C.
Archipresbyteri admonitionem laïcus qui contempſerit, excommunicetur, & a rege mulctetur. III. 447. A.
Archipresbyteri Romæ quot. VI. *parte II.* 1567. C. D.
Archipresbyter S. Petri Romæ. IV. 27. E.
Archipresbyter Franciæ Fulradus abbas. III. 2026. D. 2027. A.
ARCHISACERDOS Athellardus Dorobern. IV. 935. B.
ARCHISUBDIACONUS. III. 444. E. *Archidiacre en chef.*
Archiva S. R. Eccleſiæ. V. 606. D.
Archivum Eccleſiæ Romanæ. V. 756. D.
Archiva Apoſtolicæ Sedis. III. 549. C.
Archiva Conſtantinopolitana. II. 805. B.
Archiva Alexandriæ, ubi Cyrilli libri ſervabantur. II. 1163. B. Archiva publica. I. 1060. A. I. 1168. A.
Archivum epiſcopale quale & ubi eſſe debeat. *Tolet.* anno 1566. X. 1158. E. 1159. A.
Archivum eccleſiæ. I. 672. C.
Archivus Numidiæ. I. 910. E.
Archiva Proconſulis. I. 1175. D.
Archiva. Leges de archivis prolatæ. I. 1166. C.
Archivis fides reſervetur. II. 1074. D.
Archivis conteſtantibus declarabitur. I. 1071. C.
Arciſterium novi monaſterii. VI. 646. C.
Arcus. Eccleſia beatæ Mariæ de Arcubus, Londini. VII. 1066. E.

ARD ARE

ARDMACHIA Hiberniæ civitas. VI. *parte II. circa med.* 1374. E. 1627. C.
ARDOBANIUS. III. 1889. A. presbyter. 1906. D.
S. AREDIUS. Altare conſecratum in honore S. Aredii. VII. 1008. B. Sancti Aredii eccleſia, in diœceſi Lemovicenſi ubi ſunt canonici ſæculares. *Ibidem.*
ARELATENSIS epiſcopus Apoſtolicæ ſedis vicarius. III. 183. E.
Arelatenſis archiepiſcopus. VI. 3.
Arelatenſis epiſcopus ab antiquis temporibus pallium accepit : non alius igitur habet poteſtatem in epiſcopos Galliarum. *Gregor. M.* III. 512. D.
Arelatenſis epiſcopi privilegium ad ſynodum congregandam. II. 774. D.
Arelatenſis epiſcopus cum Viennenſi de primatu certat. I. 958. C. Judicium ſynodi Taurinenſis. *Ibid.*
Arelate, prima Galliæ Eccleſiarum. *Juſtinianus Imp.* III. 57. C. 171. E.
Arelate baſilica ſanctæ Mariæ. II. 1070. C.
Arelate, eccleſia S. Stephani. IV. 1003. A.
Arelate, provincia Viennenſi. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 267. A.
Arelatenſis Eccleſia habeat novem ſuffraganeas. IV. 906. A.
Arelatenſe I. Concilium anni 314. citatur in ſecundo anni 452. II. 774. D.
Arelatenſis II. ſynodi canon citatur in Turon. anno 567. III. 362. E. 363. C.
Arelatenſe Concilium ſub Carolo M. citatur. VI. 408. C. D.
ARENARIIS. II. 547. E.
AREOBINDA Magiſter militum. III. 48. C.
ARETINUS (Leonardus) civitatis Florentiæ Cancellarius. IX. 254. A.
ARGENTÆ caſtrum in diœceſi Ravennate. VII. 1382. A.
ARGENTARIENSIS civitas. V. 1455. B.
ARGENTOLIENSE monaſterium abbatiæ S. Dionyſii reſtituitur. VI. *parte II. circa med.* 1145. C. D.
ARGUTA ſapientia tua. V. 589. B.
ARIAMIRUS rex. III. 347. A. 384. D.
ARIBERTUS Ebredunenſis epiſcopus. VI. 15. C.
ARIETUM levationes, &c. prohibentur. VII. 492. E.
ARIMANNI. VI. 489. C. D.
ARIMINENSIS ſynodus in æternum damnata. II. 940. E.
Ariminenſes epiſcopi prius terrore permoti atque decepti, poſtea reſipiſcentes. I. 746. A. D. 773. B. C.
Ariminenſe Concilium qui non damnaverit, anathema ſit. III. 475. D.
ARIOVINDUS Martialis. II. 209. E.
ARISTERI. I. 811. E.
Ἀεριανοὶ hæretici. *Trull.* III. 1694. E.
ARISTOTELIS libri de Metaphyſica, delati de novo a Conſtantinopoli, & de Græco in Latinum tranſlati. VI. *parte II. ſub finem.* 1994. D. *anno* 1209.
Ariſtotelis libri Metaphyſici, & de naturali philoſophia, ſub pœna excommunicationis prohibiti, in Concilio Pariſ. anno 1209. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. D.
ARIULFUS, viri nomen. V. 1328. D.

ARIUS & ARIANI

Ἄρειος ὁ τῆς μανίας ἐπώνυμος. IV. 145. B.
Arii forma & mores. I. 311. A.
Arius & Achillas, veluti ſtolones ex Ebione, Artema, Paulo Samoſateno, & Luciano. I. 303. A.
Arius cum Achilla & Colluthо conſociatus. I. 296. B. 303. A.

Arium ſecuti alii diaconi ſex. I. 310. A.
Arius. Qui cum Ario defecerunt a recta fide epiſcopi, aliique. I. 367. B.
Arius, Miſſalis ſacerdos. VI. 979. E.
Arius presb. anathemate damnatus in Concilio Alexandrino, cum diaconis novem. I. 307. D.
• Arius dixit Filium Dei libero voluntatis ſuæ arbitrio virtutis & vitii capacem eſſe, & creaturam eſſe. I. 440. D.
Arii blaſphemia: Verbum poſſe mutari. I. 367. D.
• Arii blaſphemia, Verbum non eſſe verum Patris Verbum, nec veram ipſius ſapientiam eſſe; ſed per abuſionem Verbum & ſapientiam dici: ipſum factum eſſe proprio Dei Verbo & ſapientia quæ in Deo eſt; per quam cum cetera omnia, tum illum ipſum fecit Deus. &c. I. 367. C.
Ariana & Euſebii hæreſis. I. 654. B.
Ariani epiſcopi negant ſe Arii eſſe ſectatores, quamvis eum ſe ſuſcepiſſe fateantur. I. 606. D.
Arii ſententiam concelebrare ſtudebant Epiſcopi ſeptemdecim: Euſebius Nicomedienſis, Theognis, &c. *Gelaſ. Cyzic.* I. 381. E. 422. A.
Ariani epiſcopi miſſi in exſilium. I. 438. E.
Arii depoſitio. I. 310. A.
Arii dogmata Romæ in ſynodo damnata. *Conc. Rom.* anno 337. I. 569. A.
Arii blaſphemiæ damnantur Arimini, anno 359. I. 714. B. C.
Arianos dici Porphyrianos jubet Conſtantinus. I. 445. C.
Arii liber quicumque, igni tradatur. I. 445. C. 1715. D.
Arius tres deos prædicavit; excellentiorem, minorem, & inferiorem. III. 1053. D.
Arianorum errores. *Nicæn. Arab.* I. 524. E.
• Ariani dixere Filium ex nihilo ſubſtitiſſe. II. 858. C.
• Ariani anathema dicunt, ſi quis Filium putet eſſe creaturam ut ſunt ceteræ creaturæ. *Antioch.* anno 341. I. 608. D. 632. A.
• Ariani credunt in unum Deum totius univerſitatis, & in unum Filium Dei unigenitum, qui fuit ante omnia ſæcula, & cum genitore exſiſtit, per quem omnia facta ſunt. I. 606. D. E.
• Ariani Filium ante ſæcula confitentur: & ſæcula ac tempora per ipſum facta. I. 627. D. 630. A.
Arianorum expoſitio fidei μακρόστιχος. I. 628.
Arianorum artes. I. 307. B. C.
Ariani in uſu habent de loco in locum ad epiſcopatus capiendos tranſilire. *Julius Papa.* I. 615. B.
Arianus damnat Marcellum Ancyranum, Sabellium, & Samoſatenum. I. 610. A.
Ariani ſolos ſe ſapientes putant, ſolos ſe dogmatum inventores. I. 303. D.
• Ariani dicunt ab adverſariis duo ingenita prædicari. I. 303. E. 306. C.
Ariani obtulerunt ſynodo libellum, qui ſtatim dilaceratus eſt. I. 422. C.
Arianorum errore diu laboravit Hiſpania. III. 469. B.
Ariani. *Vide*, Filius. Homouſion. Unam naturam.
Ariani non ſunt rebaptizandi. I. 847. D. *Vide*, Hæretici.
Arrianos in Trinitate baptizari manifeſtum eſt. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. D.
Ariani per unctionem chriſmatis, vel manus impoſitionem accipiunt Spiritum ſanctum intra Eccleſiam. III. 471. C.
Ariomanitæ. I. 346. B.

ARM

Arma qui in pace projiciunt, abſtineantur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. A. E.
Arma. *Vide*, Gladius.
Armachanus, Hiberniæ primas, in multis ſuis dictis fuit ſuſpectus, & de hæreſi notatus. VIII. 1720. D. 1743. A.
Armarium palatii, in quo ſervabatur exemplum Concilii Aquiſgranenſis. IV. 1176. D. 1178. E.
Armenius presbyter. II. 1109. B.

ARMENII.

Armeniorum Pontifex. *Vide*, Catholicus.
Armenorum patriarchæ tituli. IX. 1015. C.
Armenios ad veritatem reduxit ſanctus Nico, qui poſt Photii tempora floruit. V. 1154. E.
Armenii. In his reducendis labor. V. 1022. C.
Armeni fere omnes a Catholica fide aberrant. VI. 1285. C. *anno* 1074.
Armeniorum errores aliqui. III. 1674. A. D. De genere ſacerdotali clericos eligunt. *Ibidem*. D.
Armenii ab Eccleſia diviſi per annos nongentos uſque ad Concilium Florentinum. IX. 423. C.
Armenorum eccleſia a rectitudine fidei in pravas exorbitavit ſententias. VI. 1449. E. Eæ recenſentur. *Ibidem*. Quid credere eos oporteat. 1450. D. E.
Armeni carnes in templis coquunt, & ſacerdotibus fruſta offerunt. *Trull.* III. 1695. D.
Armeni. *Vide*, Quadrageſima.
Armenorum unio in Concilio Florentino. IX. 1015. &c. Decretum Eugenii, de ipſorum unione. IX. 434. C.
Armenorum epiſcopus in inſula Cypro, anno 1340. VII. 1753. C.

ARM ARN

Armingarda, feminæ nomen. VII. 1013. E. anno 1284.
Armiscara. V. 56. C.
Armoricum. III. 359. A. *Vide*, Britannia.
Arnaldus de Brixia, armiger Petri Abaëlardi. VI. *parte II. circa med.* 1219. E. Sententia Innocentii Papæ in ipſum. 1224. C. D.
Arnaldus de Brixia hæreticus: idem Arnoldus, vel Arnolphus. VI. *parte II. circa med.* 1215. C. D. Petrum Abaëlardum præceptorem habuerat. *Ibidem*. Ejus errores. *Ibidem*. D. E. Senatum Romæ renovavit. *Ibidem*. E. Monachorum acerrimus hoſtis. 1216. B.
Arnaldus de Brixia quæ Romæ mala faceret. VI. *parte II. circa med.* 1243. E. 1244. A.
Arnaldiſtæ, hæretici, anno 1181. VI. *parte II. ſub finem.* 1878. D.
Arnaldiſtæ excommunicati a Gregorio IX. anno 1235. VII. 163. A. Ab Innocentio IV. anno 1253. iiſdem verbis. VII. 367. B. C. &c.
Arno archiepiſcopus. IV. 948. C.
Arnobii opuſcula, apocrypha. II. 942. B.
S. Arnulphi Sueſſionenſis epiſcopi corpus de terra levatum, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1101. C. *& ſeqq.*
S. Arnulphi de Creſpeyo in Valleſio prioratus. X. 1316. B.
S. Arnulfi monaſterium, Metis. VI. 587. B. C.
Arnulfi Lexovienſis ſermo. VI. *parte II. ſub finem.* 1601.
Arnulphus Imperator. VI. 435. A.
Arnulphus rex. VI. 401. D. Tranſrhenenſis. 430. D.

ARR ARS &c.

Arrendare, arrendator. VII. 1833. B.
Arreptitii, alii ſimiliter vexati, ne ſacris audeant miniſtrare altaribus. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1029. B.
Arreptus publice aliquando, ne ordinetur diaconus vel presbyter. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. D.
Arroasia (*Rhoës*, Edeſſa) in poteſtatem tranſiit paganorum. VI. *parte II. ſub finem.* 1891. A.
Arrogantia nihil gravius, nihil perniciosius, inter delicta. I. 1543. C.
Arsenius, quem Ariani ab Athanaſio occiſum criminabantur. I. 578. C. 618. C. 658. D.
Arſenius CP. in libello ſynodico, Ἀρσένιος. V. 1521. B.
Arſenius, Ἀρσένιος, in libello ſynodico. V. 1504. B.
Artavasdus Imp. III. 1886. D. 1888. B.
Artemæ hæreſis. I. 198. E. 199. A. 302. E.
Artemon hæreticus, primo damnatus. V. 1496. E.
Arthmai rex Guentiæ. VI. 715. B.
Arvernense Concilium citatur in Turon. anno 567. III. 364. E.
Aruspices ſi quis obſervaverit, anathema ſit. III. 1865. E.

AS

S. Asaf eccleſia. VI. *parte II. ſub finem.* 1639. B.
Asanes (Michaël, & alter Manuël: tertius Andronicus.) XI. 287. D.
Ascensa Domini, *hoc eſt*, *Aſcenſio*. IV. 885. C.
Asceticon liber, a Meſſalianis ſcriptus. I. 1627. D.
Asclepiodotus Referendarius. III. 457. A.
Ἀσεβῆ Patrem, εὐσεβῆ Filium dicebat Eudoxius. VI. 931. B.
Ἀσηκρῆτις, *a ſecretis*. III. 1064. C. 1068. C. &c.
Ἀσηκρῆτας Latini vocant. IV. 980. D. V. 1065. C.
Asiologus epiſcopus. I. 1015. C.

Ἀσκηταί, continentes. *Laodic.* I. 785. C.
Ἀσκηταί, monachi. III. 1690. B.
Ἀσκήτριαι, devotæ mulieres. II. 1369. E.
Ἀσπασμός, *oſculum pacis, in ſacra Liturgia.* I. 1194. C.
Assallire aliquem. VI. 841. B.
Aſſaltura in domos. V. 566. C.
Assisia acolytalis, ſubdiaconalis, vel diaconalis. *Nicoſ.* anno 1354. VII. 1762. C.
Aſſiſii, & alii beneficiati. VII. 1745. D.
Aſſiſii eccleſiæ. VII. 1706. E. Aſſiſiorum officia. 1707. B. C.
Aſſiſius per ſeipſum ſerviat in divinis. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1321. VII. 1750. A. B.
Assumptio B. Mariæ. VII. 773. B.
Aſſumptio S. Mariæ. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1235. D.
* Aſſumptio ſanctæ Mariæ, ſive Tranſitus. II. 941. C.
Assyriorum patriarchæ profeſſio fidei. X. 307. B.
Assyrii dæmones ſignificant, & interpretantur captivitates. IV. 1342. A.
S. Asterii abbatia, in diœceſi Petragoricenſi. VII. 979. D.
Asterius toto Oriente ſanctus habetur. *Hadrianus Papa.* IV. 810. D.
Aſterius Amaſenus Θεοφόρος διδάσκαλος. Ἄσιεως ὡς ἀστὴρ φανείς. IV. 173. D.
Aſterii Amaſeni relatio in Euphemiam martyrem. IV. 170. C.
Aſterii Amaſeni ſermo in Lazarum & in divitem. IV. 399. D. ubi dicit, Noli pingere Chriſtum in veſtimentis. *Ibidem.* E. Ejuſdem de Euphemia virgine 402. C. D. E. Alia ejus ſcripta. 406. D. E.
Astrolarium. Per inſpectionem aſtrolabii furtum velle recuperare, nefas eſt. VI. *parte II. ſub finem.* 1854. C.
Astrologiæ judiciariæ libri prohibiti. X. 1841. D.
Aſtrologi. Clericos non oportet eſſe aſtrologos. *Laodic.* I. 787. Græc. D.
Aſtrologica ars divinatoria a Sixto V. ſpeciali conſtitutione damnata. IX. 2155. C. *Vide*, Matheſis.
Asturiarum montes. VI. 130. B. In Aſturiarum circuitu poſuit Deus montes firmiſſimos, &c. 131. A.
Asylum. Homicidæ, adulteri, fures ſi ad eccleſiam confugerint, quid obſervandum. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1009. B. *Vide*, Raptor. Servus.
Asylum, Romuli templum. V. 382. B.

ATHAN

Athanacensis abbas Wicardus, anno 1070. VI. 1164. D.
Athanasius, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος. IV. 442. E. Magnus magiſter, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος. IV. 149. B. 181. E.
Athanaſius, qui nomini ſuo reſpondet. II. 754. E.
Athanaſius Chriſti confeſſor. III. 1098. D.
Athanaſius irreprehenſibilis athleta & Dei cultor. III. 1451. D.
Athanaſius opinabilis pater. II. 462. B.
Athanaſii Alex. laus. I. 1318. B. C.
Athanaſius ſanctæ memoriæ, qui quaſi columen fidei fuit. I. 844. E.
Athanaſius Alexandrinus non minima pars Nicæni Concilii fuit. VI. 1525. A.
Athanaſius diaconus Alexandri epiſcopi in Conc. Niceno. I. 385. D.
Athanaſium adhuc diaconum oderunt Euſebiani, qui Arii diſcipuli & ſocii. I. 574. C.
Athanaſius poſt quinque menſes a Niceno concilio factus epiſcopus Alexandrinus. I. 562. B.
Athanaſii fuga expers eſſe culpæ probatur. I. 566. A. C.
Athanaſius Alexandr. Quæ in eum crimina adverſarii conjicerent. Conc. Arian. I. 673. D. E. 674. A. B. C. D. &c.
Athanaſius de frumento navibuſque detentis accuſatus. *Synod. Alexandr.* I. 578. E.
Athanaſium a culpa eximit ſynodus Alexandrina. I. 570. D. 571. 573. 574. &c.
Athanaſium abſolvunt Valens & Urſacius. I. 691. A.
Athanaſius & alii, ad Julium quaſi ad totius orbis caput confugerunt. I. 756. B.
Athanaſius a Julio Papa ſuſceptus eſt in communionem. *Julius Papa.* I. 618. B. a Conc. Sardic. 654. D. 655. D. 661. B.
Athanaſium ſanctæ memoriæ ſynodus Orientalis addixerat: Apoſtolica ſedes abſolvit. II. 909. C.
Athanaſius. Synodi adverſus eum habitæ, ex libello ſynodico. V. 1502. 1503.
Athanaſii Alex. fides. IX. 867. E. Athanaſii ſermo de fide, *Quicumque. Hincmar.* anno 852. V. 391. C. Athanaſii fides a ſacerdotibus diſcatur, & memoriter ad Primam die Dominico recitetur. IV. 1241. B. Athanaſii ſymbolum fidei formulæ minime duxit adjiciendum Cardinalis Lotharingus in Conc. Provinciali Remenſi. X. 490. A.
Athanaſii ſermonem, qui incipit, *Quicumque vult ſalvus eſſe*, ſuſcipere ſe epiſcopus profitetur in ordinatione ſua, ſæculo IX. V. 1445. A. Athanaſii ſermo de fide Trinitatis, qui incipit, *Quicumque vult*, memoriter diſcendus a ſacerdotibus. VI. 786. E. 787. C.
Athanaſii Alexandrini opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. C.
Athanaſii excerpta recitantur. III. 870. D. E. III. 882. C. D. E. 1223. E. citatur. IX. 287. A.
Athanaſius in vita S. Antonii citatur a Juſtiniano Imp. III. 258. A. Ejuſdem oratio 2. contra Arrianos. Ibid. C. D. Ejuſdem epiſtola ad Epictetum. *Ibid.* E.
Athanaſii oratio III. contra Arianos, a Conc. Chalced. citatur. II. 651. C. liber tertius contra Arianos citatur. IX. 206. D. ſermo IV. contra Arianos. IV. 214. E. Athanaſius fons Theologiæ, libro IV. contra Arianos. IX. 625. C. In ſermone contra omnes hæreſes. *Ibidem.* D.
Athanaſii epiſtola ad Epictetum, a quibuſdam depravata. I. 1707. A. Athanaſii ad Epictetum epiſtolam falſaverunt Neſtoriani. II. 1163. A. Athanaſii ad Epictetum epiſtolam amplectitur ſynodus Chalcedonenſis. II. 650. B. Athanaſii epiſtola ad Epictetum citatur. IV. 800. A.
Athanaſius in libro contra Arium. IV. 675. E.
Athanaſius in epiſtola ad Serapionem. IX. 624. D. E. 628. E. Athanaſius Alex. in epiſt. ad Eupſychium. IV. 410. D. Athanaſius ad Marcellinum. IV. 442. E. Athanaſii epiſtola ad Rufinianum citatur in Nic. II. ſynodo. IV. 58. B. Athanaſius in epiſtola ad Serapionem, de Spiritu ſancto, citatur. VII. 223. D. in ſermone contra Sabellianos, citatur. VII. 223. A. 225. A. in diſputatione cum Macedonio, citatur. VII. 223. B. C. D. in oratione de Dei Verbi in carne apparitione, quæ incipit, οἱ κατηχοῦντες. IX. 646. E. IV. 775. C. de humanatione Domini. IV. 90. C. in libro de Incarnatione Domini. IX. 572. C. in oratione contra Gentes. IV. 395. E. ex ſermone 2. adverſus Apolinarem. III. 1175. E. in Refutatione ſimulationis Meletii & Euſebii. IX. 624. B. In dialogo quem ſcribit inducens orthodoxum & Macedonianum. *Ibidem.* C. in ſermone, Quod Nicæna ſynodus cognita Euſebii calliditate. IX. 624. B. in tractatu de Chriſti Nativitate, citatur in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 566. C. D. libri de recta fide Dionyſii Alex. citantur a Juſtiniano Imp. III. 311. E. excerpta ex libro ad ſponſas Chriſti. IV. 1161. A. Reſponſiones ad Antiochum, ab Hadriano Papa citantur. IV. 790. C. de imagine Chriſti, & miraculo facto in civitate Beryto. IV. 178. C.

ATHE &c.

Athelbaldus rex Merciorum. IV. 933. E.
Athelbertus rex Anglorum. III. 544. A.
Athei multi, qui ab annis aliquot communionem a parocho ſuo non percipiunt. IX. 2108. D.
Atho, viri nomen. IV. 120. C.

ATREBATUM.

Atrebatis antiqua ſedes. V. 1387. E.
Atrebatenſis Eccleſiæ privilegium ab Urbano II. conceſſum, anno 1093. VI. *parte II. initio.* 1653. 1654.
Atrebatenſis eccleſiæ privilegia confirmat Paſchalis II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1815. C. D. E. 1816. A. De lite Atrebatenſium canonicorum, & monachorum S. Vedaſti. 1816. C. D. E.
Atrebatenſis epiſcopatus confirmatur a Paſchali II. anno 1101. VI. *parte II. initio.* 1797. D. E. 1798. A.
Atrebatenſis eccleſia Vedaſtum obtinuit per beatum Remigium. VI. *parte II. initio.* 1654. A. per nonnulla tempora Cameracenſi epiſcopo obedivit. *Ibidem.* Cardinalis ei antiſtes reſtitutus. *Ibidem.* B. a Cameracenſis eccleſiæ jugo libera. 1656. E.
Atrebatenſis epiſcopatus meta, diviſio duorum regnorum, Francorum, &

Teutonico-

Teutonicorum. VI. *parte II. initio.* 1675. D.
Atrebatenſis epiſcopi Lamberti cauſa. VI. *parte II. initio.* 1673. C. D. E. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678.
Atrebatenſe monaſterium S. Vedaſti. V. 675.
ATRIUM ſauciolum. *Vide*, Sauciolum.
ATTACHIANTES, attachiationes. VII. 536. 537.
ATTICUS CP. epiſcopus. I. 1010. E. 1011. B. C. 1012. B. Catholicæ fidei propugnator fortiſſimus. I. 1675. B. Ejus in repurgandis hæreſibus vigilantia. I. 1676. D. Attici CP. epiſtola ad Eupſychium, a Conc. Chalced. citatur. II. 654. A.
ATTO Viridunenſis, anno 859. V. 486. D.
ATTRITIO. Imperfecta caritas moritu-ri infert timorem, qui impedit introi-tum regni, &c. *Error Lutheri.* IX. 1893. B. *Vide*, Contritio imperfecta.

A V

AVA femina. VI. 412. C.
AVA regis. VI. 650. A.
AVARITIA qualis ſit peccatum. VII. 281. A. B. C. D. E.
Avaritiam ſacerdotes maxime caveant. IV. 1305. D. E. 1306. A. B. C. D.
S. AUBERTI Cameraceoſis abbatia. X. 630. E.
AUCTORES quidam. IV. 1326. A.
Auctrix, ſermone vitioſo. V. 1267. B. Auctor ſancta ſedes Apoſtolica. *Ibidem.* C.
AUCUPATIO clericis interdicta. VII. 34. A. *Vide*, Clerici. Aucupatio ſacerdotibus interdicta. V. 66. B. Aucupium, ſive avem cum ave accipere, Templariis vetitum. VI. *parte II. circa med.* 1141. A.
AUDIENS, Catechumenus. I. 1102. D.
Audientes, alii a Catechumenis. *Nicæn.* anno 325. I. 330. C.
* Auditores admoneo, ut ſibi caveant. *Beſſarion, in epiſtola ad Alexium Laſcarim.* IX. 1052. B.
S. AUDOENI monachi tres io archiepiſcopum Rotomagenſem injurii. VI. 1517. D.
S. AUDOMARI canonici. VI. 1401. C. S. Audomari eccleſiæ Capitulum. X. 632. B. S. Audomari præpoſitus. VI. *parte II. initio.* 1702. B.
AVENIONENSIS comitatus, anno 959. VI. 622. D.
Avenionenſe concilium anni 1209. citatur in ſynodo Nemauſ. anno 1284. VII. 936. B.
AVERIA. VII. 497. E.
AUGARUS Edeſſenus ad Chriſtum ſcripſit epiſtolam, & ab eo reſponſum accepit, & vultus ipſius imaginem. IV. 6. D. 315. A.
S. AUGENTII abbatia. VI. 46. A.
AUGIA inſula ſub jure ditionis beati Petri ac Romanæ eccleſiæ. VI. *parte II. initio.* 1653. A.
Augienſe monaſterium, diœceſis Conſtantienſis. VI. 1257. A. 1308. A.
AUGURIA prohibita. IV. 840. E. Auguria & ſortilegia ne fiant. III. 444. C. Auguria, ut vana, non attendenda. III. 1863. A. Auguria diſſuadeant omnibus Chriſtianis prædicatores verbi Dei. VII. 1974. A.
Auguria & paganorum ritus qui imitantur, vel cum paganis cibos ſuperſtitioſos comedunt admonendi, quod ſi neglexerint, dignum pœnitentiæ tempus exſolvant. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. B. Auguria vel auſpicia qui ſectantur, agant pœnitentiam annis quinque. *Ancyr.* anno 314. I. 279. C. Augurum & hariolorum quæ ſit pœnitentia. III. 1874. B. Auguratores, & incantatrices, ſi eccleſiaſtica judicia ſpreverint, humanis ſubjaceant legibus. VI. 578. D.
Ἀυγουστίνος. IV. 1. A.
AUGUSTALIS excellentia veſtra. *Imperatoribus CP.* VI. 89. A.
AUGUSTA civitas in Germania, anno 867. V. 280. C. Auguſtana pragmatica ſanctio laudatur. IX. 2000. C. 2001. D. 20224. C. Auguſtana Comitia. IX. 2061. D. E. Auguſtana reformatio archiepiſcopis & epiſcopis tradita a Carolo V. Imp. ad deliberandum & ab iis recepta. IX. 2153. C.

AUGUSTINUS.

AUGUSTINUS pauper de pauperibus natus. IV. 1127. D.
Auguſtinus ſua retractans opera, dicta correxit: quæque omiſerat, ac deinde invenerat, addidit. III. 214. D. Auguſtinus obiit anno ante Concilium Epheſinum. I. 1419. C. D.
Auguſtinus beatæ recordationis. II. 1109. D. Auguſtinus facundiſſimus doctor. *Nicolaus I. Papa.* V. 368. D. Auguſtinus Doctor mirabilis. *Tribur.* VI. 443. B. *Vide*, Venerabilis pater.
Auguſtinus veritatis prudentiſſimus prædicator. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1090. D.
Auguſtinus, ex cujus ore Dominus univerſæ Africæ induſit ſanitatem. I. 1207. C. Auguſtinus præclariſſimus Doctor Latinorum, quem ſancta quinta ſynodus recepit. IX. 94. B. Auguſtinus eximius doctor eccleſiæ catholicæ. *Martinus Papa.* III. 751. C.
Auguſtinus præcellentiſſimus. III. 1791. E. Auguſtinus præcipuus pater & optimus doctor. *Hadrianus Papa.* IV. 87. C. Auguſtinus religioſæ memoriæ, qui inter epiſcopos Africanos ſplenduit. III. 191. C. Auguſtinus veſtigationis acumine cautus. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 960. E. Auguſtinus doctor famoſiſſimus, & ab Apoſtolica ſede receptiſſimus. V. 1231. B. Auguſtinus famoſiſſimus, non parva Chriſti portio, & eccleſiæ Catholicæ inſtitutio atque defenſio exſtitit. V. 1255. A. Auguſtinus beatus & catholicus doctor, in Latinaque lingua clariſſimus, atque noſter Chryſoſtomus. *Leo IX. Papa.* VI. 939. D.
Auguſtinum ſanctæ recordationis virum in ſua communione habuit ſemper Cæleſtinus. I. 1254. B. Auguſtini doctrinam Romana ſequitur & ſervat Eccleſia. II. 1150. E. Auguſtinus tantæ ſcientiæ fuit, ut inter magiſtros optimos a Romanis Pontificibus haberetur. I. 1254. B.
Auguſtinum altiore a ſe loco contineri in cælis, Gregorius M. & alii ſancti in viſione dicunt Taioni Cæſarauguſtano. III. 626. B.
Auguſtinum & Hieronymum, eccleſiaſticorum lumina magiſtrorum, lacerare Pelagianus contendit. II. 892. B.
Auguſtinus & Leo Papa in nullo ſibi contradicunt. III. 428. B.
Auguſtini, & ceterorum ſanctorum doctorum ſimilium dicta ſunt magnanimiter retinenda. V. 4. A.
Auguſtini Hipponenſis opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. D.
Auguſtinus Hipporegienſis, vir omnium virtutum. VI. 1526. D.
Auguſtinus. *Vide*, Patres. Scriptura canonica.
Auguſtini libri. *Vide*, Liberum arbitrium.
Auguſtinus citatur a Pelagio II. Papa. III. 419. D. citatur a Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 567. C. D. in præfatione in *Pſalmum* XXXI. IV. 780. E. In ejuſdem Pſalmi explanatione. 781. A. In Pſalmum XXIX. *Ibidem.* E. In Pſalmum XI. 788. A. 792. C. In Pſalmum LXXXIV. *Ibidem.* 788. D. & 796. C. & 816. E. In Pſalmum XCVIII. *Ibidem.* 788. E. & 789. B. & 812. A. In Pſalmum CXXIV. 789. D. 793. B. In Pſalmum XCIII. 790. E. In Pſalmum IX. 792. D. In Pſalmum LXXII. 793. A. in Pſalmum XLIX. VI. 1546. A. In Pſalmum LXXVII. 797. C. Sermone de ovibus. 798. B. In tractatu Proverbii Salomonis. 798. C. 810. E. 807. A. Liber VIII. de Trinitate 800. B. Sermo in natali SS. Apoſtolorum. 801. C. In Pſalmum XLIV. 801. D. De luctatione Jacob. 809. B. In Pſalmum LXXXVI. 811. C. In quæſtionibus Evangelicis ſuper Lucam. 811. D. 817. A. In Pſalmum LXXXVI. 816. B. Libro 2. de Trinitate. 816. C. citatur in Pſalmos. III. 866. E. In Pſalm. XXXVII. 786. A. In Pſalm. C. 867. D. In Pſalm. XLVI. IV. 784. E.
Auguſtinus in libro Enchiridion. IV. 1344. E. III. 582. E. ad Laurentium, (hoc eſt, in Enchiridio.) V. 1415. D. in Enchiridio. IV. 889. A. C. 890. C. III. 1764. C. D.
Auguſtini liber LXXXIII. quæſtionum citatur. III. 1764. A. B. De Trinitate. 1765. A. de Geneſi ad litteram. IV. 779. E. Ex libro XXXVIII. ſuper Joannem 780. A. Ex libro VI. de Trinitate. *Ibidem.* B. In Pſalmum XXXVII. 786. A.
Auguſtinus, de vita & moribus clericorum. IV. 1119. E. 1123. D. De Tractatu Eſaü & Jacob. 794. A. 798. C. De libro Exodi. *Ibidem.* 794. C. In Geneſim. 797. B.
Auguſtini excerpta ex libro ad Paſtores. IV. 1071. E.
Auguſtini liber primus prædeſtinationis citatus a Joanne II. Papa. II. 1152. C.
Auguſtini libros, quos ad Proſperum & Hilarium ſcripſit, fratribus legendos ingerite. *Epiſcopi in Sardinia exſules.* II. 1060. C. Verba Hormiſdæ de his libris iidem epiſcopi recitant. *Ibidem.*

Auguſtinus, in libro de vera religione. V. 1299. A. 1343. E.
Auguſtinus in libro de fide & operibus. V. 1255. C. E.
Auguſtinus, in libro de Pœnitentia. V. 1230. D. E.
Auguſtinus in expoſitione catholicæ fidei. IV. 889. C. D. IV. 976. B.
Auguſtinus in definitionibus eccleſiaſticorum dogmatum. VI. *parte II. circa med.* 1316. C.
Auguſtinus citatur e libris contra Julianum Pelagianiſtam. III. 1090. D. E. 1226. A.
Auguſtinus, libro v. de Civit. Dei, citatur. IV. 1275. D. Liber xiv. de Civit. Dei. 867. B.
Auguſtinus, libro de adulterinis conjugiis. V. 529. B. 531. E. 532. B. 533. C. V. 548. B. 549. A.
Auguſtini liber de ſymbolo citatur. III. 1765. C. De fide ad Petrum. *Ibidem*. E.
Auguſtinus ad Oroſium. IX. 580. D.
Auguſtinus, de operibus monachorum. VIII. 1004. C.
Auguſtini ſententia, ex libro ſententiarum Proſperi. VI. 472. C.
Auguſtinus citatur e libro III. contra Maximinum Arianum. III. 1082. D. E. contra Maximinum. VI. *parte II. circa med.* 1317. C. Adverſus Maximinum hæreticum. IV. 976. B. in libro de Trinitate. *Ibidem*. C.
Auguſtinus, libro III. de Trinitate. IV. 787. A.
Auguſtini liber xv. de Trinitate citatur. IX. 300. E. liber contra ſermonem Arianorum citatur. III. 747. C.
Auguſtini de legitimo matrimonio ſententia. V. 436. C. D.
Auguſtinus, libro de fide ad Petrum. VII. 1804. A. IX. 580. E.
Auguſtinus, de Geneſi ad litteram. V. 527. A. B.
Auguſtinus, libro de nuptiis & concupiſcentia. V. 525. E. 526. E. De bono conjugii. 526. C. 529. E. De nuptiis & concupiſcentia. V. 531. D. 532. E. 535. A.
Auguſtini liber de unico baptiſmo citatur a Pelagio II. Papa. III. 439. A. contra Donatiſtas. V. 1272. A. B. de baptiſmo a criminoſis dato. VI. *parte II. initio.* 1648. B. contra Parmenianum. VI. *parte II. initio.* 1917. B. C. D.
Auguſtinus in epiſtolis. V. 403. D.
Auguſtini liber ad Honoratum citatur. III. 747. E. in epiſtola ad Honoratum. V. 1241. B. C. Liber ad Honoratum. III. 870. A. epiſtola ad Italicam. IV. 887. A. ad Bonifacium Africæ Proconſulem. V. 1235. E. in epiſtola ad Bonifacium. V. 532. E. epiſt. ad Voluſianum. II. 303. E.
Auguſtinus in Joannem. V. 1466. D. V. 118. C. V. 317. B. homilia tertia in Joannem. IV. 888. C. tractatu VI. in Joannem. V. 1340. C. Tract. VII. 1341. B. VI. *parte II. initio.* 1777. C. ſermone VII. in Joannem. V. 1268. A. ſerm. VI. 1296. B. Super Joannem, de ſerpente æneo. IV. 786. E. homilia XXII. in Joannem, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa citatur. III. 859. B. homilia XXII. & XXVII. (hoc eſt, tractatu in Joannem.) VIII. 1726. C. D. E. 1727. B. Homilia ſive tractatu XXIII. 1727. C. Tractatu XXVI. 1728. B. homilia XXVI. in Joan. IV. 884. D. in tract. XLI. in Joannem. VI. 1539. A. in homilia XLVIII. in Joannem. IV. 1440. D. E. 1441. A.
Auguſtinus in epiſt. I. Joannis. IV. 1330. D. E.
Auguſtini liber de caritate citatur a Joanne II. Papa. II. 1151. E. in ſermone de laude Caritatis. IV. 1009. E. De filio Abraham. IV. 785. A. 807. B.
Auguſtinus in homiliis ad populum. IV. 1347. E.
Auguſtini ſermo 50. de diverſis citatur. II. 1087. E. 1088. B. liber ſermonum. IV. 1340. A. ſermo ad populum. IV. 1300. E.
* Auguſtini ſermo CCXV. ſancta ſcriptura. IV. 1205. E.
Auguſtinus, in ſermone de Nativitate Chriſti. IV. 883. C. ſermo de Aſcenſione Domini. IV. 776. E. Liber IV. de Trinitate. 777. A. Liber xv. *Ibidem*. B.
Auguſtinus in ſermone Domini ſecundum Matthæum. V. 545. C. in ſermone, quem pro puero Centurionis habuit. VIII. 1520. A. Adverſus Fauſtum. 1519. C. in homilia xxx. IV. 891. B. ex ſermone de Expoſitione fidei. II. 306. A. ſermo de lapſu monachi. VI. 155. A. ſerm. XVIII. de verbis Domini. V. 1346. E.
Auguſtini ſententia. V. 324. D.
Auguſtini volumina mutuatur ſynodus Baſileenſis a Cluniacenſibus. IX. 1236. C.
Auguſtini abbreviator Remigius. VIII. 1736. E.

AUGUSTINUS ANGLORUM *Apoſtolus.*

AUGUSTINUS Anglorum prædicator, prius monachorum habitu fulgens. III. 543. B. ſyncellitus Gregorii Papæ. III. 1040. D. ſanctus Doctor, Gregorii M. diſcipulus, Anglorum genus Apoſtolus. VI. 1105. E. 1106. B. viſum cœco reſtituit. III. 541. B.
S. Auguſtinus archiepiſcopus Dorovernenſis Cantuariæ requieſcit. III. 2072. D.
S. Auguſtini Doctoris & Angloſaxonum Apoſtoli feſtum, die 26. Maii. IV. 1375. A. 1378. D. S. Auguſtini, Anglorum Apoſtoli, feſtum in Anglia celebrandum. *Clemens VI.* anno 1355. VII. 1695. 1696. E. S. Auguſtini Anglorum Apoſtoli feſtum, menſe Maïo, ſolemniter celebrandum. *Exon.* anno 1287. VII. 1098. E. S. Auguſtini archiepiſcopi feſtivitas, VII. Kalend. Junii celebretur. III. 1956. E. *Cloveshov. Conc.* S. Auguſtini (Anglorum Apoſtoli) feſtum ut in Anglia celebretur, mandat Gregorius XI. anno 1374. VII. 1866. E. 1867. A.
S. Auguſtinus, patronus Salzburgenſis, cum die feſto celebri. VII. 726. C.
S. AUGUSTINI Lemovicenſis abbatia. VII. 1009. B. 1012. D.
* AUGUSTINEIZAC, vel Auguſtineïſac, lingua Anglorum, Robur Auguſtini. III. 540. E.

S. AUGUSTINI ORDINES.

AUGUSTINORUM ordo ſeu Canonicorum regularium. VII. 992. D. *anno* 1284. S. Auguſtini Ordines canonicorum regularium reformandi. *Salzburg.* anno 1420. VIII. 960. C. Ordinis S. Auguſtini religioſæ domus, in cærimoniis diſcrepantes a matricibus eccleſiis tranſmarinis. *Lambeth.* anno 1281. VII. 870. B.
EREMITÆ S. Auguſtini. VII. 1299. A. anno 1309. Eremitarum S. Auguſtini Ordinem, cujus inſtitutio Concilium Lateranenſe ſub Innocentio III. præceſſit, in ſuo ſtatu manere concedimus, donec de ipſo fuerit aliter ordioantm. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 715. E. 716. A. Eremitarum S. Auguſtini Prior Generalis. VII. 1340. B. *anno* 1310.
AUGUSTINI de Roma liber damnatur in Conc. Baſileenſi, anno 1435. VIII. 1199. 1200.

AUGUST

Auguſta dignatio. I. 1054. A.
Auguſti diviniſſimi: pro diuturnitate æterni veſtri Imperii orabimus. *Monachi* CP. II. 423. D.
Auguſtiſſimus Imperator. *Trid.* X. 109. C. Auguſtiſſimi domini noſtri. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 92. B. Auguſtiſſimus princeps. *Collat. Carthag.* I. 1053. A.
AUGUSTODUNUM, quam Oſtionem vulgariter dicunt. VI. *parte II. initio.* 1711. B. Auguſtodunenſi epiſcopo Syagrio Gregorius Papa celebrandi generalis in Gallia Concilii vicem ſuam induſit. VI. 1395. B. Auguſtodunenſis epiſcopus. *Vide*, Eduenſis.

AVI AVL

AVITUS Viennenſis epiſcopus, Senator Romanus. II. 982. D. Aviti Viennenſis epiſtola. II. 981.
Αὐλὴ Ῥωμαϊκή. IX. 236. C.
Aulinus Chartophylax CP.

AVR

AURELIANENSR cœnobium. VI. 1440. C. 1441. B.
AURELIANENSIS eccleſia, honeſtatis ſedes, ſcientiæ domicilium, juſtitiæ locus, atrium diſciplinæ. VI. *parte II.*
Aurelianenſes canonici, de ſuo epiſcopo apud Alexandrum III. conqueruntur. VI. *parte II.* 1535. D.
Aurelianis baſilica ſanctæ Crucis. V. 488. B. Aureliani eccleſia S. Crucis: monaſteria S. Aniani, S. Benedicti, S. Lilardi. IV. 916. A. Aurelianis eccleſia S. Petri Puellaris. VI. 821. D. monaſterium ſanctæ Crucis. *Ibidem.*
Aurelianenſis ſynodus citatur a Joanne II. Papa. II. 1156. D. Aurelianenſis V. ſynodus citatur in Pariſienſi, anno 555. III. 335. C. Aurelianenſe Concilium citatur. VI. 399. C.
S. AURENTII Auxitani monaſterium. VI. *parte II. initio.* 1691. E.
AURI libras mille quadringentas plus

minus exegit ab uno homine Dioſcorus Alex. II. 334. B. ab aliis auri pondo LXXXV. *Ibidem.* C. ab aliis, XL. *Ibidem.*
* Auri optimi libra decem componat, qui ſacerdotem percuſſerit. *Lotharius Imp. anno* 824. IV. 1264. D.
AURIGA & pantomimus ad baptiſmum non ſuſcipiantur, niſi actibus ſuis renuncient. Quos ſi repetierint, ab eccleſia projiciantur. *Conc. Eliberit.* I. 256. E.

AUS

AUSONENSIS eccleſia vicaria eccleſiæ Tarraconenſis. VI. *parte II. initio.* 1634. E.
Auſonenſis eccleſia tributaria eſſe non debet Narbonenſi. VI. 500. E. 501. A.
AUSTRECHIDIS regina. III. 457. A.
S. Auſtregiſili prioratus. VII. 1001. A.
Auſtriæ presbyteri. *Capitulare Caroli M. anno* 813. IV. 1044. D.
Auſtriclinianus S. Martialis diſcipulus. VI. 857. C.

AUT

Αὐθεντικά, πιστά τὰ πρωτότυπα. IX. 232. A.
AUTHENTICUM. *Vide*, Decretales.
Authentica privilegia. VII. 1315. A.
Authenticus. Dummodo de privilegiis ſibi conceſſis per litteras Apoſtolicas ſeu alias authenticas ſcripturas docuerint. IX. 1814. A.
Authentica ſynodica bullata. III. 1350. A. Authenticæ litteræ Concilii bulla plumbea ſigillandæ. VIII. 1132. C. Authenticum hujus bullæ vidi, & legi, &c. VI. *parte II. poſt med.* 1420. C. D. Authenticum hujus inſtrumenti. *Ibidem.* A. & 1419. E. Authenticæ litteræ Pontificis. IX. 706. A. Authentica Romanorum Pontificum conceſſio. VI. *parte II. initio.* 1945. D.
Authentica & originalia acta. VII. 302. C. Authentica & originalia inventaria. IX. 2168. C. Authenticum ipſum inſpiciatur. VII. 317. D. Authenticæ, quibus opponuntur exemplaria. V. 247. A. Exemplaria epiſtolarum, conferenda cum authenticis. V. 194. D. Authenticæ epiſtolæ, *primigeniæ.* V. 168. D. Authentica actionum, *ſive actorum.* 169. A. Authenticum ipſum cujus auctoritate fit in jus vocatio. VII. 479. D. Authenticum domini Papæ legatus oſtendit. VII. 136. B. Authentica ipſa epiſtola. V. 181. B.
Authentica copia ſtatutorum. IX. 1541. D. Authentica copia. X. 1200. D. Authentica forma. *Ibidem.* Authentica ſumpta, ſed non originalia. IX. 837. C. Authentica & exemplaria. II. 579. Es authentica, an exemplaria. 182. A. Originale, vel authentica fundationis copia. IX. 2158. D. Authenticum, vel authentici tranſcriptum. VII. 186. D. Authenticam copiam ſtatutorum noſtrorum habeant decani rurales, &c. *Paris.* anno 1429. VIII. 1051. D. *Authenticum.* Ego diaconus de authentico dedi. I. 773. E. Authentici codices ex Patriarchio proferantur. III. 1150. A. 1202. E.
Authentica ſigilla. VII. 186. D. VII. 301. B. Authentico ſigillo conſignare. VII. 930. A. Authentica forma. VIII. 1193. C.
Authentica ſcriptura quæ a mundi principio, &c. *Vide*, Scriptura.
Authentica conſtitutio. IV. 1040. C. Authentici canones. V. 427. C. Authentica ſunt decreta Concilii Conſtantienſis. VIII. 1411. D. Authentica non ſunt Concilia quatuor, niſi per legationem ſummorum Pontificum. VI. 1525. C. D. Authentica ſtatuta. VI. 1527. A. Authenticas inter & canonicas ſanctiones opuſcula Hieronymi, Auguſtini, &c. recipienda. VI. 1540. E.
Authenticæ ſanctiones. VI. 1525. E. 1526. B. Authenticas majorum proferre ſententias. VI. *parte II. initio.* 1987. A. Authenticum concilium Nicænum. I. 1243. A.
Authentica procurationum. X. 1230. E.
Authenticæ rationes. VI. 1533. B.
Authenticum alicujus ſcriptum. I. 618. E.
Authentico ex more uſus viguit. VI. 768. B.
Authenticæ orationes poſt litaniam recitatæ. VI. *parte II. initio.* 1987. A.
Authentica perſona tantum recipiatur ad prædicandum. VI. *parte II. ſub finem.* 1943. B. Authenticæ perſonæ. VII. 708. D. Authenticus principatus ſedis Nicoſienſis. VII. 1742. A. Authenticus & cardinalis. I. 1096. C. Authenticus vir & doctiſſimus. VI. 1596. B.
Αὐταλήθεια. IX. 329. D.
Αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς Joannes Cantacuzenus. XI. 287. C.
Αὐτόματον, fatum. XI. 304. E.
Αὐτὸν pro αὐτῷ. II. 556. A.
Αὐτουσία, Pater. IX. 308. E.
* Αὐτοπηγὴ, αὐτορίζα τῶν καλῶν, αὐτοζωὴ, καὶ αὐτοφῶς, καὶ αὐταλήθεια, Verbum Dei. XI. 324. E.
* Αὐτῶν ἐξουσία, *leur haute puiſſance.* II. 184. A.
* Αὐτῶν μέγεθος, *leur Grandeur.* II. 204. C. Αὐτῶν μεγαλοπρέπεια. *Ibidem.*
AUTISIODORUM, Autrica. III. 454. D.
Autiſiodori eccleſia S. Stephani. V. 1318. C.

AUX

AUXENTIUS Mediolanenſis damnatur. I. 771. E.
AUXITANO, Narbonenſi, & Toloſæ archiepiſcopis. *Urbanus V.* anno 1369. VII. 1862. B.

AY AZ

S. AYGULFI monaſterium. VI. 926. E.
AYMARI liber de ſynodis. IX. 1829. C.
AYNAURDIS, puellæ nomen. VII. 1060. D.
AZYGES, *monachi.* V. 885. D.
AZYMA. Chriſtum in fermentato conſecraſſe corpus ſuum, Græci falſo aſſerunt. *Leo IX. Papa.* VI. 956. D. Refelluntur. *Ibidem.* E. Chriſtus in azymo conſecravit. IX. 612. D. E. 613. A. B. C. D. Azymitas Græci Latinos vocant. VI. 969. C. Græci contendunt ἄρτον ſemper ſignificare panem levatum, panem fermentatum: Latini negant. VII. 215. D. anno 1233. Azyma Armeni adhibent in Miſſa. VI. 1451. B.
Azyma a Judæis accipere nefas. *Laodic.* I. 788. E. *Vide*, Judæi.

B

* BABYLON. Per Babylonem Petrus voluit ſignare Romam. VI. *parte II. initio.* 1770. E.
Babylon in Ægypto. IV. 458. A.
BACINI, & manutergia. VI. *parte II. initio.* 1761. A. *anno* 1099. 1860. D. *anno* 1100.
BACULOSI dignitate viri, archiepiſcopi, epiſcopi, abbates, priores. VI. 579. E.
Baculus, ſignum dignitatis paſtoralis. V. 839.
BAII (Michaëlis) propoſitiones damnatæ a Pio V. & Gregorio XIII. anno 1567. & 1579. X. 1205, 1206. &c.
BAILLIVIÆ & ſcribaniæ ad prælatos ſpectantes, ad voluntatem, non ad vitam conferantur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1829. B. C.
Ballivi, & ballivíæ, & ballivorum officia. VII. 483. 484. 485. 486.
BAIOARIA. III. 1888. A. Baioariorum provincia. *Ibidem.* C. Baioariæ rex Ludovicus. VI. 106. C.
BAIOCENSIS epiſcopus in provincia Normanniæ decanus epiſcoporum. X. 1262. D.
BAJULUS Romani præſulis. *Tolet.* anno 684. III. 1754. A.
Bajulus imperialis. VI. 49. D.
Baïων feſtum, hoc eſt, Palmarum. I. 338.
Βάϊα μετὰ βαΐων, *cum baculis.* II. 80. E. βαΐα καὶ ξίφη. *Ibidem* : & 93. E.
Βακτηροφόρος. V. 1065. B.
BALBUTIENTES ab ordinibus ſacris excludantur. *Narbon.* anno 1551. X. 442. E.
BALDUINUS, qui Juditham Caroli Calvi filiam rapuerat, ad limina Apoſtolorum confugit. V. 234. C. D. E.
BALDUINO regi Hieroſolymitano ſcribit Paſchalis II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1788. D. 1794. E.
BALLARE, ſaltare. I. 790. E. Βαλλίζειν. *Ibid.*
BALLISTARIORUM & ſagittariorum ars mortifera & Deo odibilis, ſub anathemate prohibetur, ne adverſus Chriſtianos exerceatur. *Lateranenſe*, anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1214. A.
BALMA cella. VI. 421. A.
BALMENSIS prioratus Cluniaco ſubjicitur. VI. *parte II. circa med.* 1354. B. C. D.
BALNEA cum mulieribus communia nemo Chriſtianus habeat. *Laodic.* I. 785. E.
BALSAMUM benedictum pro baptiſmi ſacramento, gratis detur. *Bracar.* anno 572. III. 387. A.
Balſamum. Pro balſamo vel pro luminaribus, nihil presbyteri chriſma accepturi dent. *Cabilon.* anno 813. IV. 1035. A.
BAMBACINA folia. IX. 227. D.

Bambacinæ texturæ. *Vide*, Bombycinæ.

BAMBERGENSIS eccleſia in cathedram epiſcopalem erecta, anno 1006. VI. 767. E. 770. A. B. C. D. E. Bambergenſis eccleſia ſpecialis quodammodo filia adhæret matri ſuæ Romanæ eccleſiæ. VI. 1321. B. anno 1075. Bambergenſis eccleſiæ privilegia Calixtus II. confirmat, anno 11.... & 1124. VI. *parte II. initio*. 1953. 1954.

BANCORNABURG, nomen monaſterii, lingua Anglorum. III. 541. B. Bancor. 542. B.

BANNA ſolvenda a clericis, & per quos & qualiter exigantur. VII. 1510. D. E. 1511. A. *anno* 1326.

Banna qui faciunt proclamare contra eccleſiarum libertates & antiquas conſuetudines. *Bituric*. anno 1276. VII. 746. D. E. Banna qui faciunt &c. *ut ſupra. Et totidem verbis. Avenion*. anno 1279. VII. 775. C. D. E. Banna & præconizationes factæ contra libertates & conſuetudines eccleſiæ, excommunicatione plectuntur. *Vaur*. anno 1368. VII. 1814. E.

Bannitum jejunium. VI. 830. B.

Bannum, proſcriptio confiſcando. V. 1329. C. Bannitio. VII. 257. C. *anno* 1235. Bannitus. II. 1323. A. Bannum ab epiſcopis impoſitum ſi quis contempſerit, XL. diebus caſtigetur, in pane, ſale, & aqua. VI. 441. D.

BANTINUM monaſterium. VI. *parte II. initio*. 1628. D. Bantini cœnobii privilegium, anno 1103. VI. *parte II. initio*. 1840. B.

BAPTISMUS.

Baptiſmi inſtitutio neceſſitas, &c.

Baptiſmus, ſacramentum fidei. *Trid.* X. 35. C.

* Baptiſmi ſacramenta. *Hincmar.* V. 415. C. *Conc. Pariſ.* VI. anno 829. IV. 1300. C. 1301. B.

* Baptiſmi ſacramentum a Chriſto in Jordane inſtitutum. IX. 1603. A.

Baptiſmus neceſſarius ad ſalutem. *Trid. ſub anathem.* X. 53. D.

* Baptiſma ſucceſſit in circumciſionis locum, quæ præcepta erat in majoribus, & in infantibus, &c. VI. *parte II, ſub finem*. 1647. B.

Baptiſmus, [illegible]. *Trull.* III. 1683. B. Chriſtianæ Gratiæ ſacramentum. I. 1223. C. Gratia Dei. II. 1119. D. Inter ſacramenta eccleſiæ principale. I. 1755. D.

* Baptiſmi ſacramenta tradere. *Carthag. VI*. anno 401. I. 987. D. * Sacramentis purgari. *Ibid.* * Trinitatis ſacramenta percipere. *Cod. Afr.* I. 895. C.

* *Baptiſmus.* Tunc Chriſtus regenerationis potentiam ſanxit, quando de latere ipſius profluxerunt ſanguis redemtionis & aqua baptiſmatis. *Leo Papa.* I. 1758. C.

Baptiſmus. Etſi pietatem colatis & omnem juſtitiam, niſi baptiſmum accipiatis, nulla vobis ſpes eſt apud Deum. *Clem. epiſt.* 4. I. 60. E.

Baptiſmus juſto & injuſto neceſſarius. *Clem. epiſt.* 4. I. 61. A.

Baptizari poſſe mortuos nemo credat. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. E.

* *Baptiſmus.* Ad noſtrarum perniciem tendit animarum, ſi negato deſiderantibus fonte ſalutari exiens unuſquiſque de ſæculo & regnum perdat & vitam. *Siricius, ab Hincmaro citatus.* V. 1367. C.

Baptiſmus ſi in neceſſitate negetur, exiens de ſæculo & regnum perdit & vitam. *Siric.* I. 848. A.

* *Baptiſmus.* Sacramentorum purgatione privari metuamus. V. 1367. B.

* Baptiſmi ſunt ſeptem dona, a primo pabulo ſacrati ſalis, & ingreſſu eccleſiæ, uſque ad confirmationem Spiritus ſancti per chriſma. III. 550. C.

* Baptiſmus generalior & utilior quam circumciſio, cujus loco ſucceſſit. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 93. E.

Baptiſmi materia & baptiſterium.

Baptiſmus fiat in aquis perennibus. *Clem. epiſt.* 3. I. 54. D. Baptiſmus in flumine, in mari, in fontibus. *Victor, epiſt.* 1. I. 103. D.

Baptiſmus. In eo aqua vera & naturalis eſt de neceſſitate baptiſmi. *Trid. ſub anathemate.* X. 53. C.

Baptizant Græci in aqua calida. VII. 364. B.

* Baptizati in vino infantes, quia aqua non inveniebatur, & periclitabantur illi, permaneant in illo baptiſmo. Si autem aqua aderat, excommunicetur ille presbyter, quia fecit contra canones. *Stephanus II. Papa.* anno 754. III. 1987. E.

Baptiſmus. Sunt quidam qui miſcent vinum cum aqua baptiſmatis, non recte. III. 1966. A.

* Baptiſmatis ſacri fons a cruce ſanctitatem accipit. V. 1130. B.

Baptiſmi aquam prius mundari & ſanctificari oportet a ſacerdote. *Cyprian.* I. 154. C.

Baptiſmus. Aqua ſacerdotis prece in Eccleſia ſanctificata abluit delicta. I. 166. B.

Baptiſterium. I. 1785. E.

Baptiſterii forma, & cura illius. VII. 94. E. 269. D.

Baptiſmales fontes. X. 454. B. clavibus obſerentur. *Ibidem.*

Baptiſterium Eccleſiæ CP. I. 955. A.

Baptiſterium publicum nullum conſtituatur niſi juſſu epiſcopi: ſed in neceſſitate presbyteri qualicumque loco baptizent, ne ſine baptiſmo quis moriatur. III. 1996. B.

Baptiſterii fontes claudendi. *Avenion.* anno 1326. VII. 1495. C.

Baptiſmalis fontis cura. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 839. D. E.

Baptiſterium. In ſacello baptiſterii ſepulcrum ne exſtruatur. X. 1122. C. Ibi ne corpora ſepeliantur. III. 455. B.

Baptiſmi forma.

* Baptiſmus ſub appellatione triplicis ſacramenti. *Clem. epiſt.* 4. I. 61. A.

Baptiſmus fiat nomine trinæ beatitudinis invocato ſuper eum qui baptizatur. *Clem. epiſt.* 3. I. 54. D.

Baptiſmi forma quæ ſit, doceant parochi ter in anno. *Ravennenſe II.* anno 1311. VII. 1366. C. *Raven. III.* anno 1314. VII. 1389. A. B.

Baptizaturus ſit ſobrius, verba attente proferat, & debite de parentibus informet. *Statuta Remenſis Eccl.* III. 574. E.

Baptiſmus. In diſtinctione verborum & prolatione tota virtus conſiſtit ſacramenti, & ſalus puerorum. VII. 1977. B.

* Baptiſmi forma, *Ego te baptizo*, &c. ac etiam per illa verba, *Baptizetur talis ſervus* JESU *Chriſti*, &c. IX. 1545. D.

Baptiſmi forma, *Ego te baptizo*, &c. vel, Baptizatur talis manibus meis, &c. IX. 438. B.

Baptiſmi forma Gallice, *Je baptize tey en noun del Peere* &c. VII. 863. B. anno 1281.

Baptiſmi forma in vulgari; *Io te baptizo, ou nom dou Pere, & dou Fis, & dou Saint Eſperit, amen. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1731. D.

Baptiſmi forma, *Ego te baptizo* &c. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 94. D.

Baptiſmus. Semper nominandus puer vel puella. VII. 1977. B.

* Baptiſmus. *In nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti*: per commune nomen unitas eſſentiæ & indiſtinctio potentiæ trium perſonarum ſignificatur. IX. 620. B.

* Baptizare εἰς ὄνομα. Patris & Filii & Spiritus ſancti. XI. 342. D.

* Baptizate εἰς ὄνομα. V. 1480. E.

Baptizamur *in nomine*, non in nominibus. *Hincmar.* V. 419. A.

Baptiſmus in nomine Trinitatis, ſecundum legis eccleſiaſticæ regulam, quam Chriſtus docuit. I. 167. C.

Baptizamur in nomine Trinitatis, non in nomine archangelorum vel angelorum, ut hæretici. I. 803. D.

* Baptiſmus in nomine Trinitatis, vel tantum in nomine Chriſti, unus idemque eſt, ut ſanctus Ambroſius exponit. *Nicolaus I. Papa.* V. 383. E.

* Baptizatus eſt infans, ſi baptizans dixit, Baptizo te in nomine Chriſti. Quod tamen non eſt laïcis exprimendum, ne a forma ſtatuta per eccleſiam recedatur. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 904. D.

* Baptizarunt Apoſtoli in nomine Chriſti, quod in Chriſti nomine latenter Trinitas implicetur. X. 341. A. & in nomine JESU. *Ibidem.* B.

* Baptizarunt Apoſtoli in nomine Chriſti, quia Veritatis diſcipuli, in una de Trinitate perſona, id eſt, Filii totam Trinitatem eſſentialiter intelligere meruerunt. *Paulinus Aquil.* IV. 851. C. quoniam inſeparabilia ſunt opera Trinitatis. *Ibidem.* Ubi Filius, ibi incomparabiliter Pater & Filius. *Ibidem.* * Quam feliciter Apoſtoli in nomine JESU, id eſt, Salvatoris, totam ſanctam docuerunt intelligere Trinitatem! 852. A.

* *Baptiſmus.* Apoſtoli baptizabant tantum in nomine Chriſti, dimittendo formam a Chriſto præſcriptam. VIII. 1754. B.

Baptiſmus non eſt iterandus, quem imperitus ſacerdos dederit in nomine Pa-

Digitized by Google

tria & Filia & Spiritua ſancta: ſi non hæreſim volens introducere, ſed ex ſola ignorantia Romanæ locutionis id fecerit. *Zacharias Papa.* III. 1888. D. Baptiſmus ruſtice ſic datus, In nomine Patris mergo, & Filii mergo, & Spiritus ſancti mergo, ratus eſto. III. 1988. A. B.

Baptiſmus in nomine Patris &c. juxta præceptum Domini. *Can. Apoſt.* I. 22. C. 38. D.

Baptizans in tribus principiis ſine initio, aut in tribus Filiis, aut in tribus paracletis, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 22. C. 38. D.

Baptizans non verbis Evangelicis, ſed vel in una perſona Trinitatis, vel in duabus, aut in tribus Patribus, aut in tribus Filiis, aut in tribus Paracletis; projiciatur de eccleſia Dei. II. 1432. C.

Baptiſmus, in quo vel una Trinitatis perſona non nominaretur, verus non eſſet. III. 1911. A.

In baptiſmo abrenunciationes, &c.

Baptizandi interrogandi ſunt in ipſa lingua qua nati ſunt, ut abrenunciationes & confeſſiones intelligant. III. 1944. D.

Baptiſmum quæ præcedere debeant. III. 1911. C. *Baptiſmus.* Quæ in eo renunciationes fiant diabolo & operibus & pompis ejus. V. 8. D. Quid in eo renunciandum, quid credendum ſit. *Turon.* anno 813. IV. 1025. D. E. Abrenunciationes quæ ibi fiunt. IV. 1302. C. quid ſignificent. *Ibid.* D. Pactum quod cum Deo io baptiſmo fit. V. 454. B.

Baptiſmus. Pactum quod cum Deo in baptiſmate fit, a multis tranſgreditur. IV. 1301. C. Sponſio in baptiſmo facta firmiter tenenda. I. 116. A.

Baptiſmo detrahi per vota qui dixerint, anathema. *Trid.* X. 54. A.

Baptiſmus. Neceſſaria eſt adulto contritio ante baptiſmum. *Exon.* anno 1287. VII. 1128. D.

Baptizandi dent nomen, & a carnibus ac vino diu abſtineant, &c. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. B.

Baptiſmi, immerſio, infuſio, aſperſio.

* Baptizans unica merſione, non trina, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 22. C. D. 38. D.

* Baptizandi non ſunt infantes effuſa aqua ſancta ſuper capita ipſorum; ſed ſemper mergantur in lavacro, ſicut Chriſtus ter merſus eſt in Jordane: ita neceſſe eſt ſecundum ordinem ſervari. *Conc. Celichytenſe*, anno 816. IV. 1224. A.

Baptiſmus. De trina merſione, quæ mens Gregorii M. fuerit. V. 738. C. D.

Baptizentur pueri ſub trina merſione, & a ſacerdotibus in eccleſia, niſi metu mortis impediente. *Caſſilienſe*, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1629. A.

Baptiſmus. In baptiſmo obſervetur trina immerſio ſive effuſio. *Bituricenſe*, anno 1584. X. 1478. D.

* *Baptiſmus.* Trina ſemper fiat emerſio baptizandi. *Wigorn.* anno 1240. VII. 332. E.

Baptiſmus trina merſione perficitur & quare. *Hincmar.* V. 418. E.

* *Baptiſmus.* Trina immerſio triduanam imitatur ſepulturam: & ab aquis elevatio, inſtar eſt reſurgentis de ſepulcro. VI. 443. A. *Tribur. anno* 895.

Baptiſmus per immerſionem. *Claremont.* anno 1268. VII. 591. D.

* Baptiſmum fieri per trinam immerſionem neceſſe eſt; ſic a ſanctis traditum eſt: ſic & Ritualia Launorum obſervandum docent. IX. 620. C.

* Baptiſmatis trina merſio in eccleſia Romana. *Gregor. M.* III. 495. D. Triduanæ ſepulturæ ſacramenta ſignat: & reſurrectionem triduani temporis. *Ibidem.* Baptiſmi trina demerſio triduanam imitatur ſepulturam. *Leo Papa.* I. 1757. A. Ab aquis elevatio, ad inſtar reſurgentis de ſepulcro eſt. *Ibid.*

Baptizandus deſcendit in aquam, & confitetur Trinitatem ac reſurrectionem. *Carthag.* anno 348. I. 685. C.

Baptiſmus per immerſionem faciendus, &c. *Exon.* annu 1287. VII. 1075. D.

Baptiſmus immerſione fiat. *Colon.* anno 1280. VII. 822. B.

Baptiſmus merſione peragitur. III. 1910. C. lavacrum eſt. *Ibidem.*

* Baptizant Græci per trinam immerſionem. IX. 620. A. B.

Baptiſmus. Si tanta copia aquæ haberi non poſſit, ut infans in ea totaliter mergi poſſit; cum ſcutella, vel ſcypho, vel alio vaſe, quantitas aquæ ſuper infantem effundatur a baptizante, &c. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 905. A.

Baptiſmus per trinam immerſionem faciendus. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 904. D. Si tamen una tantum immerſio facta fuerit; erit infans nihilominus baptizatus. *Ibidem.*

* Baptiſmatis unica merſio ſatis eſt, ſi fiat ad ſignificandam unam eſſentiam Trinitatis; ut in Hiſpania, propter Arrianos: qui ter mergentes divinitatem dividebant. *Gregor. M.* III. 495. D.

* *Baptiſmus.* In baptiſmo una ſimpla merſio ſufficit: nam ea & mortem & reſurrectionem Chriſti ſignificat: ſiquidem in aquis merſio, quaſi in infernum deſcenſio eſt; & ab aquis emerſio, reſurrectio eſt. Item unitas divinitatis in unica merſione; Trinitas exprimitur, dum in nomine Patris &c. baptizamur. *Wormat.* anno 868. V. 738. E.

* Baptiſmi ſimpla vel trina merſio. Citatur ſuper ea re Gregorii M. epiſtola ad Leandrum, in *Conc. Tolet. IV.* anno 633. III. 581. B Et approbatur. *Ibid.* C. D. Nam in aquis merſio, quaſi in infernum deſcenſio eſt; ab aquis emerſio, reſurrectio eſt. *Ibidem.*

* Baptiſmus fiat per immerſionem. Ac ſi puer in neceſſitate baptizetur a laico, ſequentia immerſionem, non præcedentia, expleantur a ſacerdote. *Londin.* anno 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. C.

Baptiſmus. Latini in Græcis animadvertunt, pueros baptizari aquæ immerſos. IX. 1360. A.

Baptiſmus pro eccleſiæ uſu per epiſcopum probato, vel aquæ infuſione, vel immerſione miniſtretur. X. 1521. B. *Aquenſe*, anno 1585.

Baptiſmus vel aquæ infuſione, vel immerſione miniſtretur, pro eccleſiæ uſu, per epiſcopum probato. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 841. D.

Baptiſmus ſub trina aſperſione, vel immerſione. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1366. C.

* Baptizare infantem in neceſſitate poſitum licet, aqua ſuper caput cum concha vel cum manibus fuſa. *Stephanus II. Papa.* III. 1987. E. Capiſſa ad baptizandum. VII. 906. D.

* Baptiſmus per infuſionem miraculo comprobatus in ſancto Apollonio. IX. 620. E.

Baptiſmi tempus, & locus.

Baptiſmus non eſt dandus tantum in mortis articulo. *Trid. ſub anathem.* X. 54. C.

* Baptizari prius, deinde ſacro baptiſmate ablutum evangelicis inſtruere præceptis Chriſtus mandavit. *Hincmar.* V. 415. C.

* Baptiſmatis legitima duo tempora a multis, partim ignorantia, partim præſumptione violantur. IV. 1300. D.

* Baptiſmus nonniſi in Paſcha & Pentecoſte dandus, excepto mortis diſcrimine. III. 1862. B. Baptiſmi tempora in Paſcha & Pentecoſte ſecundum canones cautiſſime obſerventur, exceptis infirmis. *Carol. M.* IV. 958. C. 962. A.

* Baptiſmatis tempora duo legitima, Paſcha & Pentecoſte: præterquam in neceſſitate. *Mogunt.* anno 847. V. 8. C.

* Baptiſmi tempora duo, id eſt, Paſcha & Pentecoſte, a Romano Pontifice legitima præfixa ſunt. *Moguntiac.* IV. 1010. A. exceptis periclitantibus. *Ibidem.* B.

* Baptiſmus nonniſi præfixo tempore celebrandum, ſcilicet in Paſcha cum ſua Pentecoſte. *Tribur.* anno 895. VI. 442. D. E.

* Baptiſmus certis temporibus Paſchæ & Pentecoſtes fiat, & hoc in vicis; excepta cauſa infirmitatis. *Herard. Turon.* anno 858. V. 452. D.

* *Baptiſmus.* Non tinguntur nunc quocumque die, niſi ægri. *Rabanus.* V. 1416. B.

Baptiſmi tempora duo legitima, Paſcha & Pentecoſte. At in converſione gentis alicujus nulla ſunt tempora penitus obſervanda. *Nicolaus I. Papa.* V. 376. C.

Baptiſmus fontium non debet fieri niſi in Paſcha & Pentecoſte, niſi in neceſſitate infantium baptizandorum. *Copriniac.* anno 1255. VII. 479. B.

* Baptiſmus in Paſchæ ſabbato ſancto dandus, ut trina merſio inſinuet triduanam mortem Domini clarificatam reſurrectione. IV. 1241. C. Baptiſmus catholicus in Paſcha celebrandus. *Victor, epiſt.* 1. I. 103. D. Baptiſmus in Paſchate datur. *Canones Rom.* I. 1035. E. aliis temporibus, nonniſi in neceſſitate. *Ibid.* Baptiſmus in Paſcha tantum & Pentecoſte detur, exceptis infirmis. *Gerund.* anno 517.

II. 1044. B. Baptiſmus in Paſcha tantum & Pentecoſte dandus, præterquam in mortis periculo, in obſidionis diſcrimine, &c. V. 1367. C. D. E. Baptiſmi tempora legitima, Paſcha & Pentecoſte. IV. 1241. C. D. Baptiſmus detur in Paſchs tantum & Pentecoſte. *Leo Papa.* I. 1757. B. C. E. 1758. E. * Baptizare non licet extra Paſcha, niſi moribondos, quos grabatarios vocant. III. 445. C. ne infantes quidem. *Ibidem.*

Baptiſmus fiat ſecundum canones, & non alio tempore, niſi pro magna neceſſitate. *Calchuth.* anno 787. III. 2073. D. Baptiſmus nonniſi in Paſcha & Pentecoſte præbendus, exceptis his, quibus ſubveniendum eſt in infirmitate, ne in æternum pereant. *Vormat.* V. 737. E. Baptiſmus in Paſcha dumtaxat celebrandus. *Matiſcon.* anno 585. III. 461. A. exceptis moribundis. *Ibidem.* Baptiſmus celebretur ſolummodo in Paſcha & Pentecoſte, niſi periculum mortis fuerit. VI. 1560. E. *anno* 1076.

* Baptiſmus generalis fieri debet. *Siric.* I. 847. E. extra neceſſitatem. 848. A. B. Baptiſmus generalis in Paſcha tantum & Pentecoſte dandus. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1192. A. Baptizare nullus præſumat, niſi in vigilia Paſchæ & Pentecoſtes, niſi propter periculum mortis. VI. 786. A. Baptizare nemo præſumat extra Paſcha & Pentecoſte, excepto gravi morbo. II. 901. B. 930. B. Baptizati cum Clodoveo rege Franci ad tria millia, exceptis parvulis & mulieribus, in vigilia Paſchæ. V. 1215. B.

Baptiſmo ſolemniter celebrando ſabbata duo propter myſterium ſunt deputata. VII. 293. C. D.

Baptiſmus celebratur in Paſcha & Pentecoſte, in monaſterio S. Martialis Lemovicibus. VI. 887. D. Sed de tribus tantum infantibus. *Ibidem.*

Baptiſterii oſtia clauduntur initio Quadrageſimæ. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1813. B. Tota Quadrageſima, excepta graviſſima neceſſitate, non licet toto orbe fieri baptiſmum. *Ibid.*

Baptizandos oportet fidem diſcere, & feria quinta majoris hebdomadæ reddere. *Laodic.* I. 790. B.

Baptiſmus. Ad φώτισμα, *hoc eſt, ad inſtitutionem in rebus divinis, quæ baptiſmo præmittitur*, nemo admittatur, poſt duas elapſas hebdomadas Quadrageſimæ, *quæ apud Græcos a Dominica Quinquageſimæ incipit. Laodic.* I. 790. B.

Baptiſmus. Ante xx. dies baptiſmi, ad purgationem exorciſmi catechumeni currant. *Bracar.* anno 572. III. 386. C. 388. A.

Baptizandi nomen dare debent ante dies ſaltem XL. *Siric.* I. 848. A.

Baptiſmum nemo accipiat quin prius Quadrageſimam agat. *S. Patric.* I. 1792. E. Baptizandus jejuniis frequentibus operam det: & poſt tres menſes in die feſto baptizetur. *Clem. epiſt. 3.* I. 54. D.

* Baptiſmus ne detur in die Natalis Chriſti, vel Epiphaniæ, aut Apoſtolorum & Martyrum feſtis, ſed tantum in Paſcha & Pentecoſte. *Siric.* I. 847. E. Baptiſmus die aut vigilia Epiphaniæ, niſi infirmitatis neceſſitate, non detur. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1192. B. Baptiſmus ne celebretur in die Epiphaniæ. *Leo Papa.* I. 1755. D. 1758. D.

Baptiſmus. Parochiani pueros ſuos diebus ſabbati proxime ante Paſcha & Pentecoſten, ad eccleſiam deferant baptizandos, ceſſante periculi ſuſpicione. *Exon.* anno 1287. VII. 1075. E.

Baptiſmus. Infantes a die quadrageſima ad Eccleſiam deferantur, ut eum impoſitione manuum ſacri olei liquore perunćti, in Paſchate baptizentur. *Matiſcon.* anno 585. III. 461. B.

Baptizentur infantes, in vigilia Paſchæ, qui nati ſunt inſtante feſto Paſchæ: & natos feſto Pentecoſtes inſtante, ad feſtum uſque ſervent, ſi tamen nullum immineat vitæ periculum. *Colon.* anno 1549. IX. 2103. B.

Baptiſmus. Nati infantes a ſabbato ſancto uſque ad ſabbatum in albis, &c. Mediolani: ad cathedralem deferantur, &c. X. 841. B. C. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Baptiſmus. Quod dicitur de pueris baptizandis, uſque ad generale baptiſmum Paſchæ & Pentecoſtes reſervandis: quod ſtatutum videtur hactenus eſſe neglectum; ſic declaratur: Ut pueri per octo dies ante Paſcha, & per dies totidem ante Pentecoſten nati, ſi abſque periculo reſervari valeant, reſerventur uſque ad illa tempora baptizandi. Alii autem, vel ſtatim ac fuerint nati, vel poſtea, prout placuerit parentibus, baptizentur. *Reding.* anno 1279. VII. 785. D. E.

Baptizari ſuos infantes ſabbato Paſchæ vel Pentecoſtes quidam nolebant in Anglia. VII. 332. C. anno 1240.

Baptiſmum conferebant Maronitæ die quadrageſimo, anno 1516. IX. 1804. D. IX. 1866. B. Octavo die nunc dant, vel antea, cum neceſſitas poſtulaverit. *Ibidem.*

Baptiſmus non ea tantum ætate dandus, qua Chriſtus baptizatus eſt. *Trid. ſub anathemate.* X. 54. C.

Baptiſmus adultorum ne fiat in oratoria æde intra domum, ſed in eccleſia Catholica. *Trull.* III. 1683. B.

Baptizare nullus presbyter præſumat extra eccleſias baptiſmales, & tempora conſtituta. IV. 1491. E.

Baptiſmales eccleſiæ. IV. 960. E.

Baptiſmales eccleſiæ, quas plebes appellant. VI. 172. D.

Baptizari in eccleſia quoſlibet infantes oportet, exceptis regum filiis. IX. 2103. B. C. Regum tantum & principum filiis reſervetur, ut baptizentur in domibus. XI. 69. E.

Baptizare infantes in oratoriis intra domos, abſque epiſcopi conſenſu, nefas. *Trull.* III. 1671. E.

Baptiſmus. Qui per domum baptizant, ejice foras. *Conc. CP. ſub Mena.* II. 1262. C.

Baptizandorum regiſtrum. X. 452. A. Baptiſmales libri diligenter cuſtodiendi. X. 648. A.

Baptiſmi ordo.

Baptiſmi ordo & forma. *Hincmar.* V. 415. 416. *Vide*, Ordo baptiſmi.

Baptiſmus cum fideli confeſſione ſolemniter peragendus. II. 807. D.

Baptiſmus qua hora miniſtrari debet. X. 976. A.

Baptizandi infantes non pomeridiano tempore, &c. IX. 2103. C. 2117. D.

Baptizet ſacerdos jejunus, & cum alba & ſtola. VI. 1087. E.

Baptiſmus ne ſine ſolemnitatibus cærimoniiſque ſolitis miniſtretur, exſpectandi patrini gratia. X. 1844. A.

Baptiſmus. Baptiſmi cærimoniæ a quo non adhibendæ. X. 975. E.

Baptiſmus. Cum plures baptizandi ſunt, quis ordo ſervandus. X. 976. C. Si duo vel plures uno tempore baptizandi afferuntur, unicuique omnes cærimoniæ adhibendæ. XI. 15. C.

Baptizandi ordinem & ſcrutinium nulli presbytero liceat ignorare. *Hincmar. anno* 851. V. 391. D. Scrutinia fiant ſtatuto intra Quadrageſimam tempore. VI. 416. A.

Baptiſmum tangentia capitula, in ſynodo Pariſ. anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem*, 1939. A. B. C. Quæ in eo obſervanda ſint · *ex S. Carolo Borromæo.* X. 841. 842.

* Baptiſmatis ſacramenta ſecundum Romanum ordinem uniformiter in ſingulis parochiis celebrentur. *Moguntiac.* anno 813. IV. 1010. A. * Baptiſmatis ſacramenta ſecundum Romanum ordinem celebrentur. *Moguntin.* anno 847. V. 8. C.

Baptiſterium presbyterorum audiant epiſcopi, ut ſecundum morem Romanum baptizent. IV. 846. A.

Baptiſmus. Birro albo ſurgens de fonte induitur. IV. 795. D.

Baptizati per octo dies in eccleſia repræſententur in albis cum cereis ardentibus. VI. 1014. B.

In Baptiſmo patrini.

Baptiſmus. In baptiſmo patrini. *Trid.* X. 54. D. Neque viri, neque feminæ de ſacro fonte ſuſcipiant infantes, ſi non memoriter ſymbolum & orationem Dominicam tenuerint. III. 1944. C.

Baptiſmus. In baptiſmo patrinus ne ſit, niſi confirmatus ſacro chriſmate. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1522. A. Non regularis, non clericus ſacris initiatus, aut beneficiatus, &c. *Ibid.*

Baptizatos ſuſcipere in fonte religioſis non liceat. IX. 2103. D.

Baptiſmus. Compatres qui rejiciendi. X. 975. E. *Vide*, Compatres. Patrini. Qui proprios filios de ſacro fonte ſuſcipiunt, ab uxoribus ſeparentur. III. 549. C. Nullus proprium filium vel filiam de fonte baptiſmatis ſuſcipiat. *Mogunt.* anno 813. IV. 1016. E. Quot eſſe patrini in baptiſmo poſſint. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. A. Baptiſmales patrini non multiplicentur. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 980. E. Baptizatum unus & una ad ſummum ſuſcipiant. X. 472. B. Unus debet eſſe, non plures, qui infantem a fonte baptiſmatis ſuſcipiat. VI. 411. E. Patrini tres ad ſummum recipiantur. VII. 95. A.

Baptiſmus. Suſceptores ſeu ſponſores par-

vulorum nonniſi provectæ ætatis admittendi ſunt. IX. 2040. B. Suſceptores ſint marium viri, feminas teneant mulieres. *Nicæn. Arab.* I. 465. E. 482. B.

Baptiſmus. Compatres & infantes quo veſtitu in baptiſmo utantur. X. 976. A. B.

Baptiſmus. Quod ſit patrini ſive ſuſceptoris officium. *Calchuth.* anno 787. III. 2073. D.

Baptiſmus. In baptiſmo quæ cognatio ſpiritalis contrahatur. X. 1218. D. Nulla cognatio ſpiritalis inter patrinum & matrinam, &c. X. 1402. C.

Baptizandis quæ nomina, & cur ſanctorum nomina ſint eis imponenda. X. 1521. C. D. 1524. C.

Baptizandis pueris ne nomina imponantur eorum qui ab eccleſia pro ſanctis non coluntur. IX. 2159. D.

Baptiſmus. Nomina Chriſtianorum in baptiſmo imponenda. *Nicæn. Arab.* I. 467. E. 483. B.

Baptizandis paganorum nomina ne imponantur. X. 1218. D. 1281. B.

Baptiſmus. Nomina ſanctorum Patrum affectare hæreticorum eſt. *Burdigal.* anno 1583. X. 1344. C.

Baptiſmus. Convivia poſt baptiſmum vetita. X. 1943. D.

Baptiſmi Unctio, exorciſmi, Chriſmatio, &c.

Baptiſmi exorciſmi & exſufflationes, immundum ſpiritum abigunt. I. 1257. C.

Baptizandi debent exorciſmis, orationibus, & jejuniis expiari. *Siric.* I. 848. A.

Baptizandus perungatur primum oleo ſanctificato. *Clem. epiſt. 3.* I. 54. D.

* Baptizandi officium qui miniſtri receperunt, habeant ſecum & chriſma. *Arauſic.* anno 441. I. 1784. A.

Baptizatum infantem ſi per negligentiam vel errorem ſacerdotis contigerit oleo inungi loco chriſmatis, illa unctio chriſmatis tantum fiat, &c. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 906. A.

Baptizatos oportet poſt lavacrum chriſmate ungi. *Laodic.* I. 790. C. *Vide*, Balſamum.

* Baptiſmus & manus impoſitio epiſcoporum, niſi morte præveniente nullatenus poſſunt ſegregari: & unum ſine altero perfici rite non poteſt. I. 245. B. C.

Baptiſmus ſine confirmatione perfectum non facit: tamen non deſperamus. *Theodor. Cantuar.* III. 1772. E.

Baptiſmi unctiones qui non receperint, ab ordinibus ſunt repellendi, niſi eas ſupplere curaverint per catholicum ſacerdotem. IX. 2134. A.

Baptizandorum corpora per totum ungunt Græci. VII. 364. A.

* Baptizati mox poſt baptiſmum euchariſtiam percipiant. VI. 416. A.

Baptiſmus parvulorum.

* Baptizantur parvuli, ut in eis regeneratione mundetur, quod generatione traxerunt. I. 927. B. 1218. A.

Baptizantur parvuli in remiſſionem peccatorum, ut in eis regeneratione mundetur, quod generatione contraxerunt. *Trid.* X. 28. D.

* *Baptiſmus.* Quicumque negat parvulos per baptiſmum a perditione liberari, anathema ſit. *Carthag.* anno 416. I. 1216. C.

* Baptizandos infantes, regula eccleſiaſtica per beatum Siricium eſt prolata. V. 1232. A.

* *Baptiſmus parvulorum.* Remittuntur illis non propria, ſed aliena peccata. *Cyprian.* I. 148. D.

* Baptizandos parvulos eſſe in remiſſionem peccatorum, ſed nihil eos ex Adam trahere originalis peccati quod baptiſmo expietur, qui dixerit, anathema ſit. I. 927. A. 1217. E.

Baptiſmus. Parvulus qui ſine baptiſmate moritur, propter peccatum originale damnatur. II. 1057. E. *Vide*, Parvulus.

Baptiſmum ſi quis parvulo negaverit, & ille infans abſque baptiſmo deceſſerit, noverit ſe ille pro ejus anima rationem redditurum. *Theodulf.* IV. 915. D.

* *Baptiſmus.* Infantes, etſi non baptizentur, habere vitam æternam; error Pelagii. I. 1211. B. 1216. A. 1224. B.

* Baptiſmo egere infantes, dixit Cæleſtius. I. 1202. B.

* *Baptiſmus.* Per baptiſmum Chriſti etiam parvulorum fieri redemptionem Cæleſtius confitebatur. *Carthag.* anno 416. I. 1216. B. Baptiſmus etiam parvulis neceſſarius eſt ut regnum cælorum ingrediantur. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 250. C.

Baptiſmus. De baptiſmo parvulorum errores damnati, anno 1368. VII. 1863. D. E. anno 1368. *Vide*, Parvulos.

Baptiſmus. Sine baptiſmo decedentes parvulos fidelium non eſſe ſalvandos, ſtolidum eſt definire. *Wicleffi error.* VII. 1923. D. Stolidi ſunt & præſumptuoſi, qui negant parvulos ſine baptiſmo decedentes fore ſalvandos. *Wicleff & Hus.* VIII. 404. C.

* Baptizari parvulos in remiſſionem peccatorum nullus Chriſtianus ignorat. *Gelaſ. Papa.* II. 890. A.

Baptizetur parvulus ægrotans a quolibet presbytero de cujuſlibet parochia allatus ei fuerit. Quod ſi non fecerit, & parvulus mortuus fuerit, pro ejus anima rationem reddet. III. 1712. D.

Baptizare filium infirmum ſi presbyter iter faciens neglexerit, & infans ſine baptiſmo obierit, presbyter deponatur. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. B.

Baptiſmus infantium. Si infans non fuerit baptizatus, aut rite non fuerit, mortuus non debet in cœmeterio eccleſiaſtico ſepeliri. VII. 905. D.

Baptizandi infantes, quocumque die, in mortis periculo. I. 147. C.

Baptizentur parvuli, quocumque tempore ac die petierint. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1192. A.

Baptiſmus. Ad baptiſmum nati pueri deferantur, quamprimum commode fieri poterit, propter ejus neceſſitatem. *Rotomag.* anno 1581. X. 1218. C.

Baptizetur infans intra XXX. dies. Si prius moriatur, quam baptizetur, rebus ſuis omnibus mulctetur reus. *Inas rex.* III. 1783. B. Baptizari infantes intra XXXVII. dies curent ſacerdotes. VI. 661. A. Infans ad baptiſmum ſuſcipiendum ante nonum diem in eccleſiam deferatur. X. 647. A. In periculo baptizare in privatis ædibus cuinam liceat. *Ibidem.* X. Ad baptiſmum deferre ſuos infantes infra octo dies a nativitate, neophyti Judæi vel pagani compellantur. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1079. D. Baptiſmus puerorum non ultra octavum diem differendus, ſub pœna excommunicationis. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1522. C. * Baptizari parvulos ante octavum diem Græci contradicunt. VI. 969. B. Baptiſmus ne differatur ultra tertium diem a nativitate, aut ad ſummum ultra octiduum. *Narbon.* anno 1609. XI. 13. D. Baptiſmus nonniſi ad tertium diem protrahatur; niſi aliter epiſcopo viſum fuerit. X. 1844. B.

Baptizentur parvuli vel unius diei, ſi oblati fuerint. II. 1044. B.

Baptiſmus ne denegetur parvulo, de cujuſlibet parochia allatus fuerit. *Theodulf.* IV. 915. D. Baptiſmus puero ne differatur eo prætextu quod ſit illegitimus, nec habeat fidejuſſorem pro ſua alimentatione. IX. 2159. C.

Baptiſmus parvulorum. Si mater in partu mortua fuerit, ſcindatur, ore aperto, &c. VII. 95. D. 270. B.

Baptiſmus. Qui mulierem mortuam aperiendo partum procuraverit baptizari, in remiſſionem ſibi proficiat peccatorum. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 906. E.

Baptiſmum in neceſſitate puero à quibus dari oporteat. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 904. B. C.

Baptizato puero domi in neceſſitate, ſuppleat ſacerdos quod à laïcis eſt omiſſum: unctionem olei in pectore & ſcapulis; & chriſmatis in vertice. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 971. E. Baptizato in neceſſitate puero a laïco, eidem ſuppleatur a ſacerdote quod deeſt; ſcilicet pabulum ſalis benedicti, & aurium linitio cum ſaliva: & nomen imponatur. Exorciſmi tamen ſuper puerum non dicantur: &c. *Claromont.* anno 1268. VII. 591. C. Baptizato infante a laïcis, ſacerdos non faciat catechiſmum, ſed inungat eum in pectore & inter ſcapulas oleo benedicto: interroget, *Abrenuncias*, &c. Tutius enim eſt, etſi non neceſſarium, fieri eam unctionem: &c. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 905. D. E. Baptiſmo a laïcis dato quid ſit ſupplendum a ſacerdote. IX. 1287. B.

Baptizandi ſupplementum. III. 964. A. *Baptiſmus parvulorum.* Si puer baptizatur a laïco, præcedentia & ſubſequentia in merſione expleantur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 95. B. Baptizatus domi parvulus, ſi convaluerit, ad eccleſiam deferatur; ut non ipſa ſubmerſio, nec ipſa præcedentia, ſed ſubſequentia dumtaxat, per ſacerdotem ſuppleantur. VII. 1075. C. D.

Baptiſmus. Parvuli qui ſine baptiſmate decedunt, ſempiternæ peccati neceſſitatis pœnæ ſubjiciuntur. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 250. D.

Baptiſmus. Infantes inabluti ſorde peccati defuncti in tenebris. V. 1368. B.

Baptizati parvuli inter fideles computandi, nec ſunt rebaptizandi cum ad annos diſcretionis pervenerint. *Trid. ſub anathemate.* X. 54. C.

Baptizati infantes, cum veniunt ad annos diſcretionis, ſunt rebaptizandi. *Error damnatus.* IX. 1947. D. Infantes non ſunt baptizandi. *Error damnatus. Ibidem.* Baptizati parvuli, poſtquam ad pubertatis annos pervenerint, interrogentur, ratumne habeant quod ſuſceptores nomine illorum polliciti ſunt in baptiſmo, &c. *Error damnatus. Ibidem.*

Baptizati parvuli ad Chriſtianam vitam cogendi ſunt aliis pœnis, quam ſola excommunicatione. *Trid. ſub anathemate.* X. 54. D.

* *Baptiſmus infantium.* Fragiliori ætati pia mater Eccleſia conceſſit, ut qui alieno ligatus eſt peccato, alterius abrenunciatione & fidei profeſſione ſolutus ſit. *Hincmar.* V. 415. C.
* Baptiſmus neſcientibus parvulis in fide tantum proximorum accipitur. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1719. E.
* *Baptiſmus infantium.* Si quæratur cujus fide ſalvantur infantes, cum ipſi fidem non habeant; dicimus quia fide Eccleſiæ, vel fide patrinorum, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1647. B.

Baptizantur parvuli in ſola fide eccleſiæ, cum actu proprio non credant. *Trid.* X. 54. C.

* *Baptiſmus.* Auctoritas eccleſiæ nobia inſtituit, ut parvuli per aliorum corda credant. VIII. 1752. E. 1753. A.
* Baptizati parvuli inter fideles & credentes computantur, qui nec corde credunt, nec ore confitentur. VIII. 1752. C. D. E. 1795. D.
* *Baptiſmus.* Pueri etſi ad fidei habitum nondum pervenerunt, eccleſiæ tamen & parentum ſuorum fide per gratiam Dei juſtificantur. CP. anno 1672. XI. 275. E.
* *Baptiſmus.* Parvuli digni fiunt baptiſmi fructibus, eorum fide a quibus ad ſacros fontes offeruntur. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 250. D. E.
* *Baptiſmus parvulorum.* Parvulus in fide ſalvatur paternorum: Vel poteſt ſane dici, quod pueri credant, non propter uſum fidei, ſed propter habitum quem ſuſcipiunt in baptiſmo. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 94. C.
* Baptiſmus & Euchariſtia parvulis neceſſaria, ut ad vitam æternam poſſint perduci. *Gelaſ. Papa.* II. 889. D. 890. B.
* Baptizetur infans die XL. ut euchariſtiam poſſit accipere. niſi periculum mortis prius urgeat; tunc enim ad eccleſiam cito eſt deferendus. *Nicæn. Arab.* I. 512. C.

Baptiſmus infirmorum.

Baptizentur ægrotantes, qui obmutuerint, ſi ſui voluntatis ipſorum teſtimonium dixerint. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. D. Baptizari poteſt ſubito obmuteſcens, ſi teſtes adſint ejus voluntatis. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. C. *Vide*, Amentibus.

Baptiſmum diligentiſſime tribuant ſacerdotes indigentibus infirmitatis cauſa. III. 1963. B.

Baptiſmus, quibus mors imminet, etiam parvulis, ſine ulla dilatione offerendus eſt. III. 514. A.

Baptizati in ægritudine, poſtea, ſi convaluerint, fidem diſcant. *Laodic.* I. 790. C.

Baptiſmus infirmis petentibus ſine mora dandus eſt. IV. 1051. D.

Baptiſmus in periculo mortis quocumque loco vel momento detur. *Victor, epiſt.* 1. I. 103. D.

Baptiſmi remedium ſalutare ne deſit ægrotis, cavendum eſt. II. 901. B.

Baptizari poteſt prægnans mulier. III. 513. D.

Baptizari gravidam oportet quando voluerit. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. B.

Baptiſmus. Baptizari non debet mulier, quæ menſtrua patitur: ſed differre debet, donec purgata fuerit. *Timoth.* I. 1194. B.

Baptizandi ordo ad ſuccurrendum infirmis. V. 891. D.

Baptizatus in ægritudine, presbyter ordinari non poteſt. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. E.

Baptizati in ægritudine ad gradus eccleſiaſticos non ſunt provehendi. IV. 1301. A.

Baptiſmi miniſter.

Baptizant presbyteri. *Vide*, Presbyteri.

Baptiſmum implent presbyteri per parochias etiam præſente epiſcopo: ſed epiſcopo factum adſcribitur. *Canones Rom.* I. 1035. E.

* Baptizare & evangelizare, & Scripturam in eccleſiis explanare omnibus initio conceſſum eſt, ut plebs creſceret. At poſtea & conventicula conſtituta ſunt, & rectores, &c. V. 1416. A.

Baptiſmus. Miniſter tradit exterius ſacramentum. IX. 438. C.

* Baptiſmi cauſa inſtrumentalis, miniſter, qui tradit exterius ſacramentum. IX. 1545. D.

Baptiſmi miniſtrum judicem eſſe non oportet. *Trid.* X. 90. D.

* *Baptiſmus.* Petrus baptizet, hic eſt qui baptizat. Paulus baptizet, hic eſt qui baptizat: Judas baptizet, hic eſt qui baptizat. ſolus eſt Chriſtus, qui per diverſos miniſtros ſuos baptizat in remiſſionem peccatorum. V. 1416. D. E. *Rabanus ex Aug.*
* *Baptiſmus.* Presbyteri evangelicæ & Apoſtolicæ prædicationis officium in baptizando & docendo ſtudeant explere. III. 1955. B.

Baptizandus accedat ad ſacerdotem ſuum, & ipſi det nomen ſuum. *Clem. epiſt.* 3. I. 54. D.

Baptizans temere, non ordinatus, ejiciendus eſt ab eccleſia, nec umquam ordinandus. III. 1876. D.

* *Baptiſmus.* Miniſter eſt ſacerdos cum baptizat, non ille te baptizat, ſed Deus. IX. 620. B. *ex Chryſoſtomo.* Deus ipſe tenet baptizandi hominis caput. *Ibidem.* B. C.
* Baptizare in neceſſitate diaconis non invenitur eſſe conceſſum. *Canones Rom.* I. 1035. E.
* Baptizatus ſi quis a diacono tantum fuerit, & obierit, ſub fide qua credidit, poterit eſſe juſtus. *Conc. Eliberit.* I. 258. C.

Baptizat & ſimplex monachus, ut & diaconus, in neceſſitate. *Niceph. CP.* IV. 1054. A.

Baptizare poteſt infirmum in neceſſitate; etiam presbyter degradatus. III. 1992. A.

Baptizare mulier ne præſumat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. E.

Baptizare in neceſſitate tantum diacono liceat: Quod & laïcis Chriſtianis facere plerumque conceditur. II. 900. C.

* Baptiſmus in neceſſitate dari poteſt a quolibet homine, modo ſit fidelis, & intentionem habeat baptiſmo convenientem. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 250. E.

Baptizare in neceſſitate etiam hæreticus & paganus poteſt, dummodo intendat facere quod facit eccleſia. IX. 438. C.

Baptizare etiam laïcis fidelibus, juxta canonicam ſanctionem, ſi neceſſe fuerit, libere conceditur. VI. 56. C.

Baptiſmus ſæpe non ſolum nolentibus, verum etiam neſcientibus, nimirum parvulis, impertitur: ſed hic a nullo penitus profanari permittitur. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 963. D.

Baptizare in neceſſitate. *Vide*, Pœnitens.

* Baptizare non poteſt, qui lavacrum ſuum integrum non habet, aut digamus eſt. *Conc. Eliberit.* I. 254. C.

Baptiſmus etiam ab adultero vel a fure datus, ad percipientem pervenit illibatum; quia *Hic eſt qui baptizat Spiritu ſancto & igni.* II. 950. D. Baptiſmum ſi quis petenti dederit, invocata Trinitate evangelicis verbis, quamvis ſceleratiſſimus ille ſit, valet. *Zacharias Papa.* III. 1910. C. At ſi Trinitatem non dixerit qui baptizat, quamvis ſit juſtus, verum baptiſma non eſt. *Ibidem.* D.

Baptizati a presbytero Jovi mactante, rebaptizentur. *Gregor. III. Papa.* III. 1869. A. Baptiſmum ſi dederint presbyteri diis immolantes, cum incertum ſit an in baptiſmo Trinitatem invocarint, baptiſmus iterandus eſt. *Zacharias Papa.* III. 1910. E. 1911. A.

Baptizans qui ſe presbyterum eſſe mentitus eſt, non propterea fecit, quod factum Deo vel fidelibus ejus non placeat. V. 361. A.

* Baptiſmus quem dederit is, qui ſe presbyterum eſſe finxerit, ratus eſto, ſi baptizans baptizatus erat, & in nomine Trinitatis ſub trina merſione baptizaverit. *Rabanus.* V. 1415. E.

Baptizatus a presbytero non baptizato, dummodo in nomine Trinitatis, baptizatus eſt. III. 2005. D.

Baptizandi licentia data eſt laïcis, ſi neceſſitas urget, ut non illi qui baptizandi ſunt in æternum pereant. *Stephanus II. Papa.* III. 1987. D.

Baptiſmum in neceſſitate ab hæretico ſumere ſanus eſt, ſi catholicus forte non invenitur, quam in æternum perire. VI. *parte II. initio.* 1649. A.

Baptizari infantem a fideli laico, ſi mors immineat, & presbyter deſit, canones præcipiunt. VI. 1185. B.

Baptiſmus approbetur, ſi laïcus baptizaverit in forma eccleſiæ, in Romano vel Anglico, *Ricardus Sarum*, anno 1217. 94. D. ſive in Gallico, ſive in

latino. *Idem.* 95. A. Vide & 269. E.
Baptizaverit ſi quis ſeipſum, non eſt baptizatus. VII. 904. E.
Baptizat in neceſſitate pater & mater. VII. 94. D. Baptizare poteſt pater vel mater, cum de vita pueri dubitatur. VII. 1977. B. Baptizare in neceſſitate patri vel matri licet, abſque matrimonii præjudicio. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. C.

Baptiſmus ſub conditione.

Baptizetur, quicumque ſe baptizatum fuiſſe non recolit, nec ab alia perſona id factum fuiſſe probatur: ne a nobis illius anima, ſi a baptizatis ſeparata fuerit, requiratur. II. 1434. C.
Baptizentur infantes expoſiti, ſive cum ſale, ſive ſine ſale inveniantur: ſed ſub conditione, ſic: *Ego non intendo te rebaptizare: ſed ſi tu non es baptizatus, ego baptizo te*, &c. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 95. C. anno 1240. VII. 332. E. Baptizandi ſub conditione parvuli expoſiti projectique, ſi nihil certi compertum ſit in ſchedula. X. 1798. D. Baptizandi abſolute pueri expoſititii, ſi nulla ſint certa indicia baptiſmi collati, ut ſal, quod mulieres apponere ſolent. X. 1943. A.
Baptizentur, quos ſcriptis vel teſtibus certo non conſtiterit eſſe baptizatos. III. 520. B. Baptizentur hi, qui nullo teſtimonio ſe baptizatos noverunt. *Carthag. III.* anno 397. I. 973. A. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. D.
• Baptizandi, quos non oſtenditur fuiſſe baptizatos. *Leo Papa.* I. 1764. C. D. E. Baptizetur iterum, de cujus baptiſmo dubitatur. III. 1776. B. 1777. B. Baptizet infantes non baptizatos, quo loco repererit quis, ubi non ſit ſacerdos. *Nicephorus CP.* IV. 1054. B. Hos ſi pater, vel alius baptizet, dum ſit Chriſtianus, non peccat. *Ibidem.* Baptizandi abſque ullo ſcrupulo infantes; de quibus non inveniuntur certiſſimi teſtes, qui eos baptizatos eſſe ſine dubitatione teſtentur: ne iſta trepidatio eos faciat ſacramentorum purgatione privari. *Hincmar. ex Conc. Africano.* V. 1367. E.
Baptizari infantes oportet, quos non conſtat fuiſſe baptizatos. *Trull.* III. 1691. B. Baptizentur infantes, ambigui: quia quod non conſtat factum, nulla ratione videtur iteratum. *Herard. Turon.* anno 858. V. 452. E. Baptizari infantes oportet, ſi non fuerit qui baptizatos fuiſſe teſtificetur. *Gregor. II. Papa.* III. 1859. D. De baptiſmate vel confirmatione ſi dubitetur, conferatur: quia non dicitur iteratum, quod non ſcitur fuiſſe collatum. Ideoque baptizentur expoſiti, ſive inveniantur cum ſale, ſive ſine ſale. *Londin.* anno 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. B.
Baptiſmus pueri ſub conditione quando & qua forma faciendus. *Colon.* anno 1280. VII. 822. C. D. *Exon.* anno 1287. VII. 1076. A. VII. 905. C.
Baptiſmo conditionali quando ſit utendum. IX. 2159. E.
Baptiſmi forma ſub conditione. VII. 1977. C. X. 774. B.
Baptiſmus in dubio ſub conditione, his verbis: *Non te rebaptizo; ſed ſi nondum baptizatus es, baptizo te*, &c. *Iſaac Lingon.* V. 447. B. III. 1944. D.
Baptiſmus pueri ſi dubius fuerit, dicat immergens: *Si non es baptizatus, ego baptizo te*, &c. *Claromont.* anno 1268. VII. 591. D.

Baptiſmus gratis conferendus.

Baptiſmus. Si qui ſuos infantes ad baptiſmum offerunt, aliquid voluntarie offerunt, ſuſcipiatur: nihil violenter tollatur a clericis. *Bracar.* anno 572. III. 387. D.
Baptiſmus. Pro baptizandis conſignandiſque fidelibus nihil pretii accipiatur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1027. B. C.
Baptizandis conſignandiſque fidelibus nulla præfigant pretia ſacerdotes. II. 899. E.
Baptiſmus. Pro eo pretium aliquod ne exigatur. *Carol. M.* IV. 958. D.
Baptiſmus. Pro chriſmate & baptiſmo nihil exigatur umquam. VI. *parte II. initio.* II. 1760. C.
Baptiſma qui infantibus tradunt, nihil pro tali gratia a parentibus auferre præſumant. *Emerit.* anno 666. III. 1002. A.
Baptiſmus. Qui pro puero baptizando, cum portatur ad fontes, certum pretium exigunt, &c. *Nicoſ.* anno 1254. VII. 1727. E.
Baptizandi ne nummos in concham immittant. *Conc. Eliberit.* I. 255. C.
Baptiſmi prætextu non donetur niſi alba ſola. *Inſulan.* anno 1288. VII. 1152. C.
Baptizatorum in albis candela & chriſmale tantum donetur. VI. 1014. A.
Baptiſmus. Dum pueri baptizantur, cereum, cui Byzantii ſunt affixi, laïci ad honorem portant. *Nicoſ.* anno 1248. VII. 1725. C.

Baptiſmi effectus.

Baptiſmi gratia. *Vide*, Gratia amittitur.
Baptiſmi redemptio. III. 352. A.
Baptiſmus. Animæ per baptiſmum conſecrantur. *Clem. epiſt.* 4. I. 61. A.
• *Baptiſmus.* Quod viſibiliter ſacerdos per baptiſmum operatur in corpore per aquam, hoc Spiritus ſanctus inviſibiliter operatur in anima per fidem. *Hincmar.* V. 415. E. Sacerdos corpus aqua abluit: Spiritus ſanctus animam fide juſtificat. 416. A.
• Baptiſmus non oculis corporis conſiderandus, ſed mentis. Aquam vides; conſidera virtutem Dei in aquis abſconditam. In fide enim baptizantis & baptizati conſidera aquas plenas ſanctificatione Spiritus. *Gelaſ. Cyzic.* I. 428. A.
Baptiſmalis gratiæ primus effectus eſt ut moriamur peccato. *Propoſitio* XLIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.
Baptiſmus, Remiſſio peccatorum. I. 999. A. 1000. B. *Vide*, Peccatum originale. Sacramentum baptiſmi cauſa inſtrumentalis noſtræ juſtificationis. *Trid.* X. 35. C.
• *Baptiſmus.* Ibi homo ab omni peccato purgatur per fidem in Chriſtum. IX. 2003. B.
• Baptiſmus duo confert: primum, ut impleatur quod Deo placet. 2°. ut fragilitas prioris nativitatis amputetur. *Clem. epiſt.* 4. I. 60. E.
Baptiſmus. Per lavacrum regenerationis de poteſtate diaboli in regnum Chriſti non baptizatos transferre. V. 1370. C.
• Baptiſmi potentia in morte & in reſurrectione Chriſti novam creaturam condit ex vetere. *Leo Papa.* I. 1756. E.
Baptiſmus. per baptiſmi ſacramentum adultis & parvulis applicatur meritum Chriſti. *Trid.* X. 28. B.
• *Baptiſmus.* Spiritus ſanctus deſcendit ſuper aquas, in quibus baptizatur infans; ſuper ſacerdotem, ſuper pueros, ſuper parentes & ſuſceptores. *Nicæn. Arab.* I. 512. B.
Baptiſmatis figura, mare Rubrum. III. 507. E. Ergo qui dicis peccata in baptiſmate funditus non dimitti, dicat in mari rubro Ægyptios non veraciter mortuos. 508. A. Anathema illi, qui dixerit, hominem baptizatum, qui peccet, in Adam & originale peccatum periiſſe. II. 807. D. 809 C.
Baptiſmi ſacramentum in forma eccleſiæ a quocumque rite collatum, proficit ad ſalutem, tam parvulis quam adultis. *Lateran.* anno 1215. VII. 17. A.
Baptizata omnis multitudo fidelium, ac per hoc veraciter eccleſiæ incorporata, in ſanguine Chriſti a peccatis abluta eſt. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. E.
Baptiſmo plenam conſequimur remiſſionem peccatorum. *Trid.* X. 90. E.
Baptiſmi gratia tollitur id totum quod veram & propriam habet rationem peccati. *Trid.* X. 28. E.
Baptiſmus. In baptiſmo omnis pœna remittitur cum culpa. *Trid.* X. 38. E.
Baptiſma unum in remiſſionem omnium peccatorum. V. 737. D.
• Baptiſmo infans de poteſtate auctoris mortis & tenebrarum eripitur. VI. 56. C.
Baptiſmus. In puero poſt baptiſmum remanet peccatum. *Error Lutheri.* IX. 1893. A.
• *Baptiſmi effectus.* De eo Theologi varias opiniones habent: quibuſdam dicentibus, culpam parvulis remitti, ſed gratiam non conferri: aliis affirmantibus, virtutes & gratiam informantem infundi quoad habitum, etſi non tunc quoad uſum: quæ opinio probabilior, & dictis ſanctorum magis conſentiens, in Conc. Vien. probata eſt, anno 1311. VII. 1359. E. 1360. A.
Baptizatus poteſt gratiam amittere. *Trid. ſub anathem.* X. 53. E.
Baptiſmi ſola recordatione peccata quæ poſt baptiſmum fiunt, nec dimittuntur, nec venialia fiunt omnia. *Trid. ſub anathem.* X. 54. B.
• *Baptiſmus.* Quæ ante baptiſmum vel poſt baptiſmum humana ignorantia vel infirmitate peccantur, baptiſmatis munere eſt ut dignis pœnitentiæ fructibus remittantur. *Hincmar.* V. 533. C.
Baptizari nullum niſi ſalvandum, aiebat

Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1207. C.
Baptiſmo ita juſtificari baptizatum, ut perire is nullo modo poſſit, docens Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. E.
Baptizatus fit debitor univerſæ legis Chriſti ſervandæ. *Trid. ſub anathem.* X. 53. E. & præceptorum Eccleſiæ. *Ibid.* 54. A.
Baptiſmus. Vi promiſſionis in eo factæ vota non fiunt irrita. *Trid. ſub anathemate.* X. 54. A.
Baptiſmus Joannis non eumdem vim habuit ac baptiſmus Chriſti. *Trid. ſub anathemate.* X. 53. C.
Baptiſmus Joannis baptiſmus pœnitentiæ, ſed non remiſſionis peccatorum fuit. I. 420. B.

Baptiſmus hæreticorum.

* Baptizati ab hæreticis, fieri non poteſt ut fideles ſint. *Can. Apoſt.* I. 26. C.
* Baptiſmus iterari non debet: reliqua vero miniſteria per indignum data, minus firma videntur. III. 1980. E.
Baptiſmum hæreticorum Canones Apoſtolorum & cum Cypriano epiſcopi LXXX. lavacrum diaboli appellant. Sed Stephanus & Auguſtinus redarguunt Cyprianum. VI. *parte II. initio.* 1648. E. *Vide*, Rebaptizatio.
* *Baptiſmus hæreticorum.* Sacramenta Chriſti in eis probamus, & reſcindere non audemus. *Collat. Carthag.* I. 1068. C.
Baptizati ab hæreticis, ſi dubium ſit an invocata Trinitas fuerit, rebaptizentur. III. 1912. B.
Baptiſmus Afrorum, in Trinitatis confeſſione datus, non iterandus. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. B. 263. A.
Baptizati ab hæreticis, ſub conditione baptizentur: quia docet experientia modernos hæreticos baptizare uno aquam fundente, alio formam pronunciante. *Mechlin.* anno 1607. X. 1943. B.
Baptizatos a quocumque Chriſtiano, iterato baptizare non convenit. *Nicolaus I. Papa.* V. 360. B. C.
Baptiſmi formam tantum qui ſine ſanctificationis virtute ſuſceperunt, epiſcopali confirmatione firmentur. V. 531. C. Baptizati ab hæreticis, ſola invocatione Spiritus ſancti per impoſitionem manuum confirmandi ſunt. *Leo Papa.* I. 1771. C.
Baptizati a Calviniſtis cum legitima materia, forma, & intentione, non ſunt rebaptizandi. X. 1402. D.
Baptiſmus Calvinianorum non iterandus, etiam ſub conditione; quippe quem conſtat collatum in cœtu publico in forma verborum & materia a Chriſto inſtituta. *Rotomag.* anno 1581. X. 1218. B. *Remenſe*, anno 1583. X. 1281. C.
Baptiſmi cærimoniæ ſupplendæ, a Calviniſtis omiſſæ. X. 1265. A. 1281. C.
Baptiſmus hæreticorum, qui datus ſit verbis Evangelicis, verus. *Trid. ſub anathemate.* X. 53. D.
Baptizandi qui denuo ſint, ſi ad Eccleſiam revertantur. I. 814. A.
Baptizati ab hæreticis. In illis, ut in pueris, poſt abjurationem hæreſis, & reconciliationem cum Eccleſia Catholica, adhibeantur cærimoniæ, exorciſmi, & orationes. IX. 2160. A.
Baptiſmus non eſt iterandus illi qui fidem apud infideles negaverit. *Trid. ſub anathem.* X. 54. B.
Baptiſmi ſacramentum ſemel acceptum, poſtea nulla interveniente cauſa amittitur. V. 533. A.
Baptizati a paganis denuo baptizandi in nomine Trinitatis. *Gregor. III. Papa.* III. 1868. D.
Baptiſmus ſchiſmaticorum. *Vide*, Schiſmatici.
Baptiſmus. *Vide*, Græci.

Baptizati, &c.

Baptizati. *Vide*, Neophyti.
* Baptizatis manducare communiter cum catechumenis non licet. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. B.
Baptizatorum pedes laventur, ſed a clericis, non a ſacerdotibus. *Conc. Eliberit.* I. 255. C.
BAPTIZARE ſpiritaliter. I. 166. A.
BAPTIZATUR ſanguine ſuo Martyr. I. 135. D.
BAPTISMUS Conſtantini & Conſtantii Impp. *Vide*, Conſtantinus, & Conſtantius.

BARBA

BARBAM radant clerici ſaltem menſibus ſingulis. X. 456. E. Barbam radant clerici ſaltem ſemel in menſe, potiſſimum canonici & parochi. *Narbon.* anno 1551. X. 445. C. Barbam ne clerici alant, miniſterio altaria indecoram. *Rotomag.* anno 1581. X. 1237. B. Barbam ne clerici nutriant. X. 1195. B. Barbam non radat clericus. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. A. Barbam clerici aut omnino non geſtent, quod magis probatur, aut ſaltem totam a ſuperiore labro tondeant vel radant, ob ſacræ communionis reverentiam. *Remenſe*, anno 1583. X. 1292. E. Barbam presbyteri ad ſuperius labrum ita inciſam habeant, ut ſumentibus Chriſti ſanguinem nullum afferat impedimentum. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1542. D. Barbam alatam nemo beneficiatus vel in ordine ſacro conſtitutus geſtet. X. 1958. B.
Barbam radendi morem tenuit ab ipſa fidei Chriſtianæ primordiis totius occidentalis eccleſiæ clerus: atque ita obſervari jubet in Sardinia Gregorius VII. Papa. V. 1460. C. D. Barbam radunt clerici occidentales a B. Petro edocti: Græci morem non radendi eligunt, Paulum vel Jacobum in auctoritatem ſibi aſſumentes. VI. 878. D. Barbam quod clerici Latini radant, Græci reprehendunt. V. 309. E.
BARBARICE, & Latine. IV. 1241. A.
BARBARICIS in gentibus Eccleſiæ conſtitutæ regi debent juxta conſuetudinem a patribus uſurpatam. *CP.* anno 381. I. 809. D.
BARBARORUM ſecta. *Nicæn. Arab.* I. 524. C.
BARBATORIAS facere. III. 528. E. Apud Gabalos appellantur, *les Barbadoueres:* Gallis vulgo, *Maſcarades.*

BARC BARD

BARCINONE eccleſia ſanctæ Crucis. III. 537. A.
Barcilonenſium Comes, anno 1213. VI. *parte II. ſub finem.* 2020. C.
Barcinonenſium illicita vota. II. 788. E. 789. A. 790. C.
Barcinonenſis fiſcus. III. 534. D.
BARDÆ Cæſaris cædes. V. 979. B. D.
BARDAS ſcholaris domeſticus. V. 750. B.
BARDANES, filius Nicephori Pergameni. III. 1834. E.

BARE &c.

BARENSIS eccleſiæ dignitas & jura. VI. *parte II. initio.* 1631. 1632. eadem Canuſina. *Ibidem.*
BARILE vini. VI. *parte II. ſub finem.* 1869. A. Barile, vini vas apud Cretenſes. IX. 656. D. Βαρίλιον, barile vini. IX. 655. D.
BARISANA urbs. VI. *parte II. initio.* 1841. D.
BARLAAMI Calabri genus & mores deſcribuntur. XI. 285. D. Barlaamus & Acindynus. VII. 1640. C. Barlaami & Acondyni hæreſes ex Nilo. V. 1484. 1486.
S. BARNABÆ dies feſtus eſto in provincia Mediolanenſi. X. 1107. C.
BARONES Calabriæ. VI. *parte II.* 1531. C.
Barones Galliæ. VI. *parte II. initio.* 1987. E. Cum baronibus meis. *Ludovicus Craſſus*, anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1987. C.
BARSANUPHITÆ. III. 1291. B.
BARSUMAS monachus. II. 422. D. Eutychis advocatus. III. 1290. B. Barſumas, & monachi qui cum eo. *Chalced.* II. 214. D.
S. BARTHOLOMÆI corpus Beneventi requieſcit. VI. 679. C. S. Bartholomæi feſtus dies, anno 948. VI. 616. A.

BASILEENSE CONCILIUM.

Baſileenſis Concilii hiſtoria ex Auguſtino Patricio. IX. 1083. *& ſeqq.*
Baſileenſe concilium legitime convocatum & continuatum eſſe quomodo intelligitur. IX. 1272. C.
Baſileenſis ſynodi bulla plumbea. VIII. 1132. C.
Baſileenſes non obſervavere quæ Eugenio Papæ promiſerant. IX. 1272. E. Baſileenſe Concilium diſſolvit ſtatim ab ipſa ſeſſione 2. Eugenius Papa, anno 1432. VIII. 1123. E. 1124. B. C. D. E. Baſileenſis Concilii progreſſum approbavit Eugenius Papa, non autem decreta ejus. IX. 1273. C. Baſileenſium reſponſio contra legatos Eugenii Papæ. IX. 1093. 1094. 1095. 1096.
Baſileenſis concilii ſciſſio in duas partes: unde prodierunt eodem die duo decreta contraria. IX. 676. 677.
Baſileæ geſtorum omnium ſcriptor & auctor Joannes Segobienſis Hiſpanus. IX. 1195. A. B.
Baſileenſium ratiocinia contra Pontificis auctoritatem. IX. 1155. 1156.
Baſileenſium concertatio pro octo ve-

ritatibus concludendis. IX. 1154. C. D. E. Baſileenſium veritates eſſe falſas fatuitates affirmarunt legati Eugenii Papæ IV. IX. 1176. E.
Baſileenſis Concilii auctoritate geſta in promotionibus, collationibus, &c. Nicolaus Papa V. confirmat, pro bono pacis. VIII. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312.
Baſileenſes multum laborarunt, ut Papa approbaret & confirmaret eorum decreta: quod impetrare non potuerunt. IX. 1273. D.
Baſileenſis ſynodus colluvies copiſtarum appellata a Panormitano epiſcopo. IX. 1154. C.
Baſileenſe Concilium non quaſi Palladium Gallia veneratur, ſed potius velut Trojanum equum aut Sejanum habet, ex Duvallio Doctore Sorbonico. IX. 1014. E. Baſileenſe concilium laudatur in Senonenſi, anni 485. IX. 1531.
Baſileenſis Concilii protector Willelmus dux Bavariæ. VIII. 1145. B. Baſileenſis Concilii auctoritatem in memoriam revocat Otto Cardinalis Auguſtanus. IX. 2029. E. Baſileenſia quædam decreta, in Germania recepta, cum reſtrictionibus, modificationibus, &c. IX. 1292. C. D. Baſileenſis ſynodi decretum de ſynodorum celebratione laudatur, in Conc. Colon. anni 1549. IX. 2096. B. Baſileenſis Concilii definitio de clericis concubinariis probatur, in Moguntino anni 1549. IX. 2139. A. Baſileenſis Concilii decretum anni 1435. contra concubinarios, inſertum in Conc. Friſing. anno 1440. IX. 1279.

BASIL

* Βασιλεὺς Κόμμοδος. V. 1496 B.
* Βασιλεὺς Conſtantinus. I. 421. A. D. E. &c. V. 1500. A. Βασιλεὺς Marcianus. II. 41. B. C. D. E. Βασιλεῖς. *Imperatores.* I. 1440. D. *& alibi paſſim.* Βασιλεὺς Conſtantinopolitanus. IX. 305. B. Βασιλεὺς, tamquam ingentis fabricæ baſis. *Nicolaus I. Papa.* V. 261. D.
BASILIDES libellaticus. I. 149. B.
Βασιλικὸν χάλμα. I. 1537. D. II. 49. D. 52. B.
Βασιλικὸς, *imperialis*, quid ſit. V. 941. B.
Βασιλικὸς κληρικὸς, clericus palatinus. V. 1004. B.

BASILICÆ.

Baſilicæ ſanctorum, hoc eſt, Martyrum. *Bracar.* anno 561. III. 352. B.
Baſilicæ ab epiſcopis, nonniſi præceptione Papæ, dedicentur. II. 899. E. 904. A. Baſilicarum dedicatio: intra biennium oleo omnes conſecremur per epiſcopos, eccleſiæ cathedrales, conventuales, & parochiales. VII. 292. D. E. *anno* 1237. Baſilicæ cum Miſſa debent conſecrari. *Theodorus Cantuar.* III. 1772. E. Baſilicæ Miſſarum celebratione conſecrantur. II. 1432. A.
Baſilicam ſi quis e laïcis fecerit, ne a diœceſana lege ſegreget. II. 1065. B. Baſilicæ, in cujus territorio ſunt, in ejus epiſcopi poteſtate ſint. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. A. Baſilicarum conditores, in rebus quas eiſdem eccleſiis conferunt, nullam poteſtatem habent. *Tolet. IV.* anno 633. III. 587. D.
Baſilica nulla ſub nomine defunctorum conſtructa dedicetur. II. 904. A.
Baſilicæ atque oratoria. II. 1048. D. *Vide*, Eccleſia.
Baſilica ſanctæ Mariæ. II. 1070. C. Baſilica Jeruſalem Seſſoriani palatii Romæ. II. 968. C. Baſilica Celerinæ, Conſtantinopoli. II. 422. B. Baſilica Petri in Ormiſda, Conſtantinopoli. III. 4. D. Baſilica parvulorum, Conſtantinopoli. II. 170. E. Baſilica ſancti Agilei martyris, Carthagine. II. 1071. B. Baſilica perpetua Reſtituta, Carthagine. I. 951. B. Baſilica ſanctæ Agathæ. II. 927. E.

BASILIUS M.

Baſilius terræ lumen & Dei cultor. III. 1450. B. Theologiæ profundum. IX. 625. D. cujus gloria omnem terrarum orbem pervaſit. Ejus liturgia. *Trull.* III. 1674. C. Sacerdotio jam quodammodo decidenti auxilium præbuit. IV. 339. D.
Baſilium Chalcedonenſis ſynodus illuſtri elogio exornavit. IX. 251. E. 255. D. Spiritu ſancto fuit repletus *Ibidem.*
Baſilius ſancti Spiritus doctrinam diligentius tradidit, conſacerdotum ſuorum eliciens etiam ſubſcriptione conſenſum. II. 647. E. Baſilio M. in materia Spiritus ſancti aſſentitur univerſa Eccleſia. IX. 219. C.
Baſilius, cujus verbis non habere fidem non licet. *Ibid.* 202. C.
Baſilii Cæſarienſis vita. VI. 473. A.
Baſilii Cappadociæ epiſcopi opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. C.
* Baſilii M. codices Conſtantinopoli mille. IX. 227. A. Baſilii M. codex annorum amplius 600. IX. 227. D. Baſilii codex MS. allatus Conſtantinopoli, vetuſtiſſimus. IX. 883. A. B. Baſilii M. codex nullus eſt viſus Latinis ante Nicolaum de Cuſa. IX. 227. E.
Baſilii liturgia. IV. 370. E.
Baſilius citatur a Martino Papa. III. 774. B. 883. B.
Baſilii ſermo contra Sabellium &c. citatur. IX. 291. E. ſermo contra Sabellianos &c. IV. 215. C.
Baſilius contra Eunomium citatur in Conc. Hiſpal. anno 619. III. 566. E. in Conc. Lateran. ſub Martino. III. 695. D. libri contra Eunomium, citantur. III. 859. B. C. VII. 222. B. 224. E. a Conc. Chalced. citantur. II. 651. A. Baſilius in opuſculis contra Eunomium. IX. 628. D.
Baſilii libros contra Eunomium pro ſe allegat Marcus Epheſius. *Florent.* IX. 199. A. Pro ſe & Joannes abbas, hoc eſt, pro Latinis. *Ibidem.* B.
Baſilii locus de Spiritu ſancto defenditur a Beſſarione. IX. 1047. 1048. 1049. Baſilii locus de Spiritu ſancto expenditur. IX. 271. *& ſeqq.* Baſilius in capite, Quod niſi quis dicat ex Deo eſſe Spiritum, &c. IX. 624. C.
Baſilii epiſtola ad Amphilochium. IV. 776. B.
Baſilius in epiſtola ad Amphilochium, Quod non ſit ignota Domino ultima dies. IX. 632. E. Baſilii epiſtola canonica ad Amphilochium, citatur in Nic. II. ſynodo. IV. 52. E. ad Evæſenos. 54. C. Baſilius in libro ad Amphilochium, per capita ſcripto. IX. 585. B. Ad Amphilochium de ſancto Spiritu. III. 859. B. C. & 863. A. Baſilii capitula XXX. ad Amphilochium. IV. 215. B.
Baſilius citatur pro picturis ſanctorum. IV. 46. B. Baſilii epiſtola ad Julianum apoſtatam. IV. 87. D. ubi de cultu ſanctarum imaginum. *Ibidem.* E. & 218. B.
Baſilii homilia XVI. citatus a Juſtiniano Imp. III. 259. A. Sermo III. in Hexaëmeron. 266. A. Baſilius in Pſalmos citatur. VI. 519. E. Baſilius Cæſar. in Pſal. CXV. IV. 801. A. Baſilius in Iſaïam. IV. 515. D. E. Ejuſdem epiſtola ad epiſcopos ſibi ſubjectos, ut non imponerent manus per pecunias. *Ibidem.* E. Baſilius magnus decem Evangelii Joannis capita commentariis illuſtravit. IX. 612. A. Baſilius ubi refellit ea quæ objiciuntur Filio ex novo & antiquo teſtamento. IX. 624. A. Baſilii homilia in Barlaam. IV. 223. A. Baſilii ſermo in XL. Martyres. IV. 87. E. 379. A. Baſilius M. in quæſtionibus, citatus. VI. 1087. E.
Baſilius in regulis brevioribus. IV. 498. A.
Baſilius in libro Regularum citatus a Juſtiniano Imp. III. 270. C. Ex ſermone adhortatorio ad baptiſmum. *Ibidem.* E. Baſilius magnus, in epiſtola ad Canonicas, citatur. VII. 227. C. IX. 355. B. Baſilii epiſtola LXXX. Excerptum ex ea recitatur. III. 1230. A. B. Baſilii epiſtola ad Nicopolitas citatur. IV. 74. B. Baſilius in epiſtola ad Gregorium Nyſſenum citatur. VII. 225. B.
Baſilius magnus in Antirrheticis. IX. 628. A. 633. B.

BAS BAV

BASILISCI Imp. encyclia adverſus orthodoxam fidem. II. 1170. A.
BASILIUS Parei epiſcopus. V. 949. D.
BASILIUS Tricacabus. V. 914. E.
S. BASOLI abbatia. VI. 1616. E. S. Baſoli cœnobium. VI. 608. E.
BASSINARII, qui pecunias in templo colligunt. XI. 41. B. Baſſinerii, eccleſiarum quæſtores. X. 468. D. Baſſinum Purgatorii, ut vocant. X. 454. D.
BASSUS condemnatus a ſynodo. I. 1738. A.
BASSIANUS epiſcopus. II. 546. 547. *&c. in Conc. Chalced.*
BAWARIA, quæ & Norica. VI. 483. C. Bavarienſes epiſcopi, veraces Dei cultores, & boni paſtores, &c. VI. 483. A. Tam epiſcopi quam laïci in religione Chriſtianitatis nulla gente inferiores eſſe probantur. 484. B. Neque Franci abſque illorum auxilio, neque illi abſque illis, aliquid fama dignum peregerunt. *Ibid.*
S. BAVONIS Gandavenſis eccleſia. VIII. 1483. E. X. 1966. C.

BEA

BEATE non vivitur ſine gratia. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 91. B.

BEATISSIME ſancte frater; Primas Numidiæ epiſcopo Carthag. II. 1074. E. Beatiſſimi fratres. *Matiſcon.* anno 585. III. 463. B. Beatiſſimi viri Præteatatus & Pappulus, dixerunt; in Conc. Matiſcon. anno 585. III. 462. A.

Beatiſſime Principum. I. 845. D. ✱ Beatiſſimis principibus. I. 835. C. 838. B. Beatiſſimo Imperatori. I. 844. A. 845. A.

BEATITUDO. Præmium fidei eſt, donum puræ liberalitatis Dei. *Ex Propoſitione* LXIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Vita æterna & gratia & merces eſt. *Trid.* X. 39. C.

Beatitudo. Regnum Dei tamquam urbs maxima. *Clem. epiſt.* 3. I. 57. C. D. ✱ *Beatitudo.* Omnia de quibus jam quæritur, oculis videbimus. *Clem. epiſt.* 3. I. 57. D. ✱ *Beatitudo.* Ipſam veraciter in Filio contuebimur deitatis imaginem. *Evariſt. epiſt.* 1. I. 77. B.

✱ Beatitudo in beatifica & intuitiva Chriſti benedicti veri Dei noſtri viſione. IX. 1604. B. ✱ Beatitudo, viſio Dei, qui prima & puriſſima Veritas eſt. *Georg. Scholarius.* IX. 537. D. Veritas, cujus hic lumen nobis illucet. *Ibid. Vide*, Viſio Dei.

Beatitudo. Triniatim cum Domino regnare. VI. 645. A.

Beatitudo. Sanctorum animæ perfectam adeptæ beatitudinem, nullo intermedio Trinitati adſiſtunt. IX. 23. B. C.

Beatitudinis complementum recipiet unuſquiſque in reſurrectione. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 255. C.

✱ *Beatitudo.* Iterum paradiſi curiæ reſtituemur. IX. 956. E. Ad priorem beatitudinem accurrimus. 957. A.

✱ *Beatitudo.* Lumen futuri ſæculi, quo juſti fulgebunt ſunt ſol, quemadmodum & Chriſtus præmonſtravit in monte reſulgens, increatum eſſe Palamas profitetur. XI. 346. D. Græci tenebant, quod non viderent ipſum Deum, ſed certos fulgores. IX. 980. E.

✱ *Beatitudo.* Arguuntur a Concilio Francoford. Hiſpani epiſcopi, quod dixiſſent; *Similes ei erimus*, utique in carnis adoptione, non ſimiles ei in divinitate. IV. 887. A.

Beati ſunt mortales & immortales. *Error.* VII. 1865. B. anno 1368. Beati omnes, excepto Chriſto, ſunt peccabiles & damnabiles. *Error.* VII. 1864. E. 1865. A. anno 1368.

Beatitudo tua, *dictum Gregorio Papæ.* III. 528. A. *Nicolaus Papa, ad Hincmarum.* V. 640. C. Beatitudo veſtra. *Ravennati archiepiſcopo, Joannes VIII.* VI. 14. A. Beatitudo tua. *Ludovicus Pius Imp. ad archiep. Burdegal.* IV. 1176. B. *ad Senon.* 1178. E.

BEATITUDINES ſeptem. *Vaur.* anno 1368. VII. 1810. A. 1812. B.

BEATRIX cum filia Mathildi. VI. 1212. E. &c.

BEATUS, Antiphraſius cognominatus. IV. 900. B.

BEG BED &c.

Βεβαιώσεται. pro βεβαιωθεῖσαι. II. 237. C.

Βεβαίωσις, Confirmationis ſacramentum. XI. 248. C.

BECLAS, vox ficta ex primis nominum ſex litteris a Photio excogitata. V. 1003. A.

BEDA Eboracenſis eccleſiæ presbyter, & Anglorum doctor. VI. 1176. C. Domnus Beda. VI. 475. C.

Bedæ homilia citatur. VI. 446. A. in homilia evangelii XVII. IV. 1347. A. in homilia evangelii XX. IV. 1348. B. S. Beda in homilia Evangelii. V. 530. C.

Beda venerabilis presbyter, in Marcum. IV. 1439. E. V. 547. A. B. VI. 857. B. in Lucam. IV. 1013. C. IV. 1344. D. in Joannem. IV. 1439. E. in librum Actuum. VI. 863. A. in epiſtolam Petri. IV. 1336. D. in epiſtolam ſecundam Petri. VI. 1529. D. Bedæ liber Pœnitentialis. VI. 478. E.

BEDELLI & ſubbedelli. VII. 544. D. E.

BEGUARDORUM & Beguinarum errores octo, in Concilio Viennenſi damnati, anno 1311. VII. 1358. E. 1359. A.

BEGUINÆ. *Vide*, Beguardorum.

Βῆλα, *vela.* IV. 85. D. 220. E. 221. D. βῆλον *velum.* III. 1305. E. 1373. D. &c.

BELIAL, hoc eſt, abſque jugo. IV. 1319. B.

BELLI monaſterii, ſive de Bello, immunitates. VI. *parte II. circa med.* 1367. B.

BELLILOCENSE monaſterium. VI. 880. C.

BELLOVACI, Canonici S. Petri numero quinquaginta ſunto. VI. 164. D.

BELOGRADENSIS epiſcopatus, anno 878. VI. 18. A.

BELLUM.

BELLUM quot malorum cauſa ſit. VI. *parte II. initio.* 1988. E.

BELLUM. Bona guerra, ut bona pax ſequi poſſit. IX. 730. C.

Bellum. Pœnitentia indicta iis, qui bello interfuerunt inter Robertum & Carolum reges. VI. 560. C. Si quis in prælio contra paganos, Chriſtianum occiderit inter ipſos captivum, quia in impetu belli nequeunt diſtingui: diebus XL. agat pœnitentiam, &c. VI. 450. C. D. *Vide*, Pagani. *Vide*, Pœnitentia. *Vide*, Presbyteri. *Vide*, Balliſtariorum.

Bellum. Decretum ut per nullam guerram incendia domorum fierent, nec oves aut agni raperentur, anno 1107. VI. *parte II. initio.* 1888. B.

Bellum non eſt exteris gentibus, niſi pacem oblatam reſpuerint, penitus inferendum. V. 741. D.

BELLUM SACRUM. *Vide*, Eccleſiaſticorum bonorum centeſima. *Vide*, Decima.

Bellum ſacrum. Hieroſolymitana profectio indicta in Pentecoſten anni 1147. VI. *parte II. circa med.* 1298. A. *Vide*, Terra ſancta. Prælati non ſint negligentes in promovendo paſſagio ultramarino. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1606. B. C. Omnes omnino clerici, tam ſubditi quam prælati, viceſimam proventuum eccleſiarum uſque ad triennium conferant in ſubſidium Terræ ſanctæ. *Lugdun.* anno 1245. VII. 393. D. Ad ſubſidium Terræ ſanctæ Principes hortatur Alexander III. Papa. VI. *parte II. poſt med.* 1423. 1424. Et ea de re ſcribit ad omnes epiſcopos. 1425. A. Ad ſubſidium Terræ ſanctæ vel Imperii Romaniæ, hortantur prælati populos ſibi commiſſos, ut in teſtamentis ſuis aliquid relinquant, pro remiſſione ſuorum peccaminum. *Lugdun.* anno 1245. VII. 391. C. D. Quantam ad illud pecuniæ ſummam Innocentius III. Papa contulerit. VII. 74. D. Clericos omnes juſſit, viceſimam partem proventuum eccleſiaſticorum uſque ad triennium conferre in ſubſidium Terræ ſanctæ. *Ibidem.* E. Dum ipſe cum Cardinalibus decimam perſolveret. *Ibidem.* Ad expeditionem Terræ ſanctæ adhortatur fideles Innocentius III. Papa. VII. 1. 2. & *ſeqq.* Nos de miſericordia Dei & beatorum Petri & Pauli auctoritate confiſi, Chriſtianis qui contra infideles arma ſuſceperint, & Hieroſolymitanam peregrinationem, immenſas pro ſuis delictis pœnitentias relaxamus. *Urbanus II. Papa*, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1724. E. Qui vero ibi in vera pœnitentia deceſſerint, & peccatorum indulgentiam, & fructum æternæ mercedis ſe non dubitent habituros. *Ibidem.* & 1736. C. D. Bellum ſacrum conſtitutum in Claromonte ſub Urbano II. (anno 1095.) VI. *parte II. initio.* 1645. E. Belli ſacri tempore, ad quod adhortatur Eugenius III. quæ ſervari velit. VI. *parte II. circa med.* 1242. C. D. E. Ad defenſionem Chriſtianorum, qui ultra mare in Conſtantinopolitano imperio habitant, hortatur Gregorius VII. Papa. VI. 1288. E. De expeditione in terram ſanctam quis S. Bernardi ſenſus, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1295. 1296. Bellum contra Turcos ut Franci ſuſcipiant, Alexander III. Papa hortatur. VI. *parte II.* 1477. D. E. Decreta expeditio generalis ad ſubveniendum rebus Syriacis, anno 1234. VII. 239. D.

Βῆμα, *locus ubi ſedet epiſcopus cum presbiteris, in intimo templi receſſu, in modum ſemicirculi.* Laodic. I. 792. A.

Βεμβράναι, *membranæ.* VI. 325. E.

BENEDICT

BENEDICTIO in matutinis, ſicut in veſpera, fidelibus tribuatur. II. 1433. D.

Benedictionem ſolemnem dedit in Miſſa epiſcopus, propter reverentiam Corporis Chriſti, quod ante ſe habuit in altari. *Londin.* anno 1309. VII. 1283. D.

Benedictionem ſuper populum ne det archipresbyter. VI. 818. D. Benedictionem ſuper plebem in eccleſia fundere, presbytero non liceat. *Agath.* anno 506. II. 1003. B. Benedicere presbytero ubi liceat. *Vide*, Presbyteris.

BENEDICTIONES. Cur benedicantur

res humanis uſibus neceſſariæ. IX. 2047. A. Benedictiones ſalis, aquæ, &c. IX. 2121. C. Benedictiones quas faciunt Galli, multis vitiis variantur. III. 1917. B.

Pro BENEDICTIONE clavis miſſa. III. 503. C.

BENEDICTI XII. conſtitutiones citantur. VIII. 1001. E. 1003. E. Benedictinæ Conſtitutiones (hoc eſt, Benedicti XII.) circa regulas beatorum Patrum Benedicti & Auguſtini. IX. 1535. D. 1536. A. B. C. D. Benedicti XII. conſtitutio laudatur in Conc. Pariſ. anno 1429. VIII. 1043. E. Benedicti XII. conſtitutio, *Vas electionis*. X. 465. D.

B. BENEDICTUS nominatiſſimus atque excellentiſſimus pater. VI. 768. B. B. Benedictus, gratia & nomine Benedictus, ſancto Spiritu inſpiratus, conſona ſacris ſcripturis & aliorum orthodoxorum Patrum prædicationibus dicit, &c. VI. 157. C. D. Benedictus monachorum præceptor almificus. III. 543. B. B. Benedictum ſæculares vel agreſtes monachi veneno necare conati ſunt. VI. 881. E. S. Benedicti corpus levatum Floriaci, anno 1107. VI. *parte II. initio*. 1886. D. B. Benedicti corpus a Beneventana provincia allatum in monaſterium Floriacenſe. VI. 202. D. *Vide*, Caſinenſis eccleſia.

S. BENEDICTI Regula. IV. 906. D. E. B. Benedictus eodem ſpiritu, quo & ſacri canones conditi ſunt, Regulam monachorum edidit. VI. 154. E. *Vide*, Monaſticus ordo. S. Benedicti regula commendatur, anno 817. IV. 1229. A. B. Regula ſancti & ſancto Spiritu pleni beatiſſimi patris Benedicti. *Troſleian.* anno 909. VI. 511. C. B. Benedicti regula in utroque ſexu incommutabiliter obſervetur. VI. 1519. D. *anno* 1074. Sancta regula Benedicti. IV. 1011. D. S. Benedicti regula. *Moguntiac.* anno 813. IV. 1008. D. S. Benedicti regula ſicubi aboſita negligitur, reſtituatur. *Turon.* anno 813. IV. 1026. D. *Cabilon.* 1035. E. S. Benedicti regula lecta in Conc. Remenſi: anno 813. IV. 1019. B. *Vide*, Regula.

S. Benedicti ordo reformandus in provincia Saltzburgenſi. VIII. 960. C.

S. Benedicti monaſterium in Francia. VI. 855. D.

S. Benedicti Floriacenſis monaſterium. VI. 875. E.

S. Benedicti ſupra Padum. VI. *parte II. initio*. 1946. E.

S. Benedicti de Quinciaco, abbatia monachorum nigrorum. VII. 988. C.

BENEFICIA.

Βηνεφίκιον. II. 637. A. 2.

BENEFICIUM nullum inſtituatur ſine auctoritate Ordinarii, aut ſine dote ſufficiente ad ſuſtentationem vitæ. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1079. B. C.

Beneficium eccleſiaſticum quibus, & quando, & in quam ætatem conferatur: Alexandri III. reſponſa. VI. *parte II. ſub finem*. 1799. B. 1800.

Beneficia ne ſint hereditaria. *Londin. anno* 1125. VI. *parte II. circa med.* 1126. A. Nullus de clero, ſive de populo, eccleſiaſtica bona jure conſanguinitatis requirat ſibi habenda. VI. 1575. C.

Beneficia non conferantur niſi legitimam ætatem habentibus. *Andegav.* anno 1365. VII. 1774. E. Beneficium nemini quamvis exiguum committatur, ante XIV. ætatis annum. X. 1285. D. Beneficio eccleſiaſtico obtinendo ætas annorum XIV. neceſſaria. *Trid.* X. 140. D. Beneficium, cui animarum, cura ſubeſt, nemo obtineat, niſi qui ſaltem annum XXV. ætatis attigerit. *Trid.* X. 159. D.

Beneficia quibus ſint conferenda. *Senon.* anno 1585. IX. B. C. D.

Beneficia regularia nonniſi regularibus conferantur. *Trid.* X. 104. E. Tranſlati ad alium ordinem, ſint beneficiorum ſæcularium incapaces. *Ibid.* 105. A. etiamſi ſint canonici regulares. *Ibid.* B. Beneficia, præſertim curata habilibus tantum perſonis conferantur. *Trid.* X. 55. D. Beneficia epiſcopi dignis conferant, non autem carnalitatis affectu. *Lateran.* anno 1215. VII. 42. 43. A. Si duo ad eamdem eccleſiam fuerint præſentati, neutri eorum, pendente lite, cuſtodia committatur. VII. 116. B. *Beneficia.* Ad altaria, & officia orationum ac regiminis nemo promoveatur extraneus, niſi de conſenſu civium. *Nicæn. Arab.* I. 518. A. Beneficium dandum eſt meliori. IX. 1974. A. Graduatus non graduato præferatur. VIII. 878. A. In promotionibus attendenda ſunt merita graduatorum in Academiis. VIII. 951. 995. Beneficia aquæ benedictæ ſolis ſcholaribus adſignentur. *Exon.* anno 1287. VII. 1102. A. B. Univerſitatum nominationes. IX. 1876. B.

Beneficiorum promotiones & collationes fiant ſecundum diſpoſitionem juris communis. *Pragmat. S. Ludovici.* VII. 645. B. C.

Beneficium nullus conferat, in quo jus tantum obtinet patronatus. *Avenion.* anno 1326. VII. 1506. A. B.

Beneficia. De proviſione eccleſiarum, monaſteriorum, & reſervationibus Sedis Apoſtolicæ, ac collationibus beneficiorum, & gratiis exſpectativis; necnon de confirmatione electionum; Conſtitutio Concilii Conſtantienſis, non acceptata per Curiam Parlamenti Pariſienſis. VIII. 884. D. E. 885. 886. *Beneficia.* Proviſi de beneficiis auctoritate Apoſtolica, ſe faciant juxta formam proviſionis ordinari. *Colon.* anno 1310. VII. 1313. D.

Beneficia & dignitates in Curia Romana vacantia, non per alium, quam per Romanum Pontificem ſunt conferenda: niſi ii ad quos collatio pertinet, poſt menſem a die vacationis conferant. *Lugdun.* anno 1274. VII. 714. C.

Beneficia per Ordinarios quomodo conferenda. *Baſil.* anno 1438. VIII. 1248. 1249.

Beneficiorum collationes clandeſtinæ prohibentur. *Palent.* anno 1322. 1470. B. C.

Beneficium. Si præſentato & collationem beneficii poſtulanti epiſcopus dare renuerit, cauſas recuſationis teneatur ſcripto exhibere, &c. X. 1300. A.

Beneficiorum collatio. Quæ in ea ſint obſervanda, ex S. Carolo Borromæo. X. 658. C. *& ſeqq.* X. 860. 861. *& ſeqq.* Ad beneficiorum collationem quæ pertinent. *Statuta S. Caroli Borromæi.* X. 1056. *& ſeqq.*

Beneficiorum eccleſiaſticorum proviſio. De ea decretum Reginaldi Poli Cardinalis. X. 404. C.

Beneficia omnia collata, ſede vacante, & poſt promotionem noſtram, ſi nobis non fuerint præſentata, in manu noſtra capimus. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1232. E.

Beneficia vacantia ad metropolitanum devoluta, denuncientur ei. *Raven.* anno 1317. VII. 1439. D. E.

BENEFICIA vacatura impetrantes nonnulli Apoſtolici. VII. 1773. E. *anno* 1365. & 1774. A. B. Beneficia eccleſiaſtica ne cui promittantur antequam vacent. *Lateran. anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1677. B. IX. 1974. B. Beneficia ſibi procurantes antequam vacent: Pœnæ contra eos. *Cantuar.* anno 1341. VII. 1640. E. 1641. 1642.

Beneficia. Generalem reſervationem omnium eccleſiarum metropolitanarum, cathedralium, collegiatarum, & monaſteriorum, ac dignitatum electivarum de cetero fieri non debere per Papam, aut facta uti, decrevit ſynodus Baſileenſis, ſeſſione XII. anno 1433. VIII. 1157. B. C. Gratias exſpectativas non intendit dare Martinus V. niſi &c. VIII. 877. E.

Beneficia. Dignitates, officia, & beneficia, ultra reſervationes, ſecundum duas partes ſint in diſpoſitione Papæ; tertia pars remaneat in diſpoſitione Ordinariorum: &c. *Martinus V. Papa*, anno 1418. VIII. 877. D.

BENEFICII collatio nulla ſit, niſi infra ſex menſes a tempore collationis poſſeſſio apprehendatur. *Andegav.* anno 1365. VII. 1774. D.

Beneficia ordines ſacros requirentia. De pœna eorum, qui negligunt ad ſacros ordines promoveri. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1388. B. Beneficiati cogendi ad ſacrorum ordinum ſuſceptionem. *Remenſe*, anno 1583. X. 1285. B. Beneficia amittant, qui ab epiſcopis invitati promoveri ad ordines contempſerint. VI. *parte II. anno* 1226. B. Beneficium curatum qui habent, presbyteri fiant intra annum. *Avenion.* anno 1270. VII. 656. E. Beneficia qui obtinent, dignitates &c. infra annum a die poſſeſſionis adeptæ ſe faciant ad debitum ordinem promoveri: aut beneficiis priventur. VIII. 881. B. C. Beneficium curatum, nulli conferatur, niſi præſtito prius per eum jurejurando, ſe aſſiduum in eo futurum. XI. 93. A. Beneficia exilia non conferantur, niſi volentibus reſidere in eiſdem. VII. 119. B.

BENEFICIORUM uniones quæ ſint faciendæ. *Pariſ.* anno 1340. VII. 1681. E. Beneficiorum uniones quæ validæ cenſeantur. *Trid.* X. 56. C. D. E. Beneficia unius diœceſis nullo prætextu uniantur perpetuo beneficiis alterius, aut monaſteriis, aut collegiis. *Trid.* X. 104. D.

Beneficia eccleſiaſtica ſine diminutione conſerantur. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 968. E. Qualitatibus & oneribus, quæ iis incumbunt ex fundatione, aut aliter, non eſt derogandum. *Trid.* X. 180. E. 181. A. Beneficia curata ne convertantur in ſimplicia. *Trid.* X. 187. E.

Beneficiati res eccleſiaſticas ſine diœceſani licentia, præterquam in certis caſibus, ne alienent. VII. 1512. D. E. *anno* 1326.

Beneficia in quo ſtatu debent dimitti & per ſucceſſorem teneri. VII. 1512. E. anno 1326. Beneficium qui habet de rebus eccleſiæ, ad ejus reſtaurationem adjuvet. *Arelat.* IV. 1006. C. Mogunt. 1016. E. Beneficia deſtructa qui non emendaverit, ea amittat. *Ludovicus Pius Imp.* IV. 1284. C. Beneficiorum eccleſiæ reſtaurandæ. VII. 1682. A.

Beneficiorum jura per Ordinarium defendantur, ſi negligens inferior fuerit. *Vaur.* VII. 1817. B. C.

Beneficium vel eccleſiam dimittere aut recipere ſine ſuperioris auctoritate, prohibetur ſub pœna excommunicationis. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 961. D. Eccleſiam parochialem ne quis clericus a laïco accipiat, niſi ab epiſcopo vel archidiacono fuerit inſtitutus. *Viennenſe*, anno 1267. VII. 583. D. Beneficia vel eccleſias & claves aut domos earum recipientes de manu laicorum, excommunicentur. VII. 1967. E.

Beneficia eccleſiaſtica obtinentes ſpectantia ad menſam prælatorum. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1390. D.

Beneficia. De intruſis in beneficia. VII. 797. D. E. Beneficia qui per intruſionem arripiunt. Pœnæ in eos. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1134. A. B.

Beneficiorum permutationes coram epiſcopo quomodo faciendæ. X. 1057. E. Beneficiorum renunciatio, & proviſiones. X. 1823. 1824. Beneficium reſignans, ne ſibi aliquid de eodem retineat. VII. 118. C. D. In beneficiorum reſignationibus & permutationibus quæ cura adhibenda. IX. 1979. D. Beneficiorum reſignationes, quæ ſint de ſimonia ſuſpectæ. X. 1574. A. Acceſſus & regreſſus ad ea tolluntur. *Trid.* X. 182. B. Beneficiorum venalitas quantopere ſit exſecranda. IX. 1974. B. Laïci a presbyteris pro datis eccleſiis munera ne exigant. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1004. C. *Mogunt.* 1014. D. &c.

Beneficia eccleſiaſtica ne dimittantur ad firmam. *Londin.* anno 1342. VII. 1638. E. Beneficia ſpiritalia ne tradantur ad firmam. VII. 120. E. Beneficiati ſine diœceſani licentia non componant. VII. 1512. C. anno 1326.

BENEFICIORUM pluralitas. De ea decretum ſynodi Auguſtenſis, anno 1548. IX. 2037. D. E. 2038. A. B.

Beneficium unum tantum conferatur ſingulis. *Avenion.* anno 1594. X. 1857. D. Beneficia plura uni non committenda: nec unum inter plures dividendum; Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1813. E. 1814. Conſtitutio *Execrabilis*, ſuper pluralitate beneficiorum, a Joanne XXII. Papa edita. VII. 1424. E. Beneficia plura quam duo ob honeſtatem vitæ ſuſtentationem uni eidemque conferri non liceat, ſine conceſſu permiſſuve Sedis Apoſtolicæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1058. B. Beneficia plura ſimul obtinere multi non erubeſcunt improbæ cupiditatis affectu. *Trid.* X. 163. C. Decretum ſuper ea re etiam a Cardinalibus obſervandum. *Ibid.* C. D. Beneficia plura poſſidere, nefas eſto, ſine diſpenſatione. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 724. A. Beneficiorum pluralitas odioſa in una eademque perſona. IX. 1978. E. 1979. A. *Vide*, Capellaniarum pluralitas.

Beneficia. Urbani Papæ V. conſtitutio contra pluralitatem beneficiorum, cum cura vel ſine cura, in numero deteſtabiliter exceſſivo. VII. 1767. D. *& ſeqq.* anno 1366. In Anglia ſcilicet. 1769. B. 1770. C.

BENEFICIA cum cura qui plura habent, ſine diſpenſatione, ſunt ſacrorum canonum tranſgreſſores. *Viennenſe*, anno 1267. VII. 582. C. D. Presbyter unus ne duas aut eo amplius baſilicas habeat. *Conc. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1325. C. D. Ex avaritia enim id fit. *Ibidem.* Nemo præſumat curam duarum eccleſiarum recipere, vel exercere, ſine licentia ſpeciali epiſcopi, niſi una dignoſcatur ex altera pendere. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 937. C. Aliquis ſimul epiſcopus & abbas eſſe non poſſit. VI. *parte II. initio.* 1735. E. in Conc. Claromont. anno 1095. Beneficiorum incompatibiſium pluralitas evitanda. *Vaur.* anno 1368. VII. 1816. E. Beneficia qui retinet plura curata, vel alias incompatibilia, iis privetur. *Trid.* X. 55. E. 163. D. Beneficia incompatibilia, ſine diſpenſatione ſummi Pontificis. X. 449. D. E. Beneficia incompatibilia quibus neganda ex ſynodo Baſileenſi. IX. 1174. C. Beneficia, perſonatus, dignitates, quibus animarum cura imminet, nefas eſt plures habere, ſine diſpenſatione. *Gregorius. X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 712. E. 713. A. B. Beneficiorum curam animarum habentium coacervatio reſtringenda. IX. 2092. A. B. C. D. Beneficiorum pluralitas prohibetur, quæ reſidentiam petant perſonalem, ut quæ curam habent animarum. VII. 558. B. Beneficia plura, potiſſimum quibus animarum cura ſubmiſſa eſt, non ſine gravi eccleſiarum damno obtinentur ab uno. IX. 2127. B. Id prohibetur Concilii Lugdunenſis decreto. IX. 2127. B.

BENEFICIA plura in una eademque eccleſia nemo habeat, abſque diſpenſatione Sedis Apoſtolicæ. *Colon. ex Bonifacio VIII.* anno 1300. VII. 1216. E. Beneficia duo, duos perſonatus, vel duas dignitates, &c. in eadem eccleſia obtinere, vel retinere nemo præſumat. *Auſcitan.* anno 1300. VII. 1248. B.

BENEFICIALES cauſæ. *Vide*, Cauſas de eccleſiis. Beneficialis lis intra biennium terminetur. IX. 1877. D. Beneficiales cauſas ſuper poſſeſſorio &c. audit Provinciæ Parlamentum. IX. 1716. D. Beneficii poſſeſſio pacifica ne impediatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1816. D.

Beneficia. Ad poſſeſſionem beneficii ne quis admittatur, cum fructuum diſtributione in uſus non pios convertenda. *Trid.* X. 162. A. B. Si de beneficio proviſus, in eo poſſeſſorem invenerit, in eccleſia munus aliquod non exerceat, donec per judicem vel per epiſcopum, ſuper ea re fuerit ordinatum. XI. 37. C. D.

Beneficia ruralia. X. 456. A. B.

BENEFICIA eccleſiaſtica ad hoc ſunt deputata, ut idoneo in divinis officiis eccleſiæ ſerviatur: Itaque debet altari ſervire, qui vivit de altari. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1321. VII. 1749. E. Beneficiati, qui horas canonicas negligenter omittunt, non faciunt fructus ſuos. IX. 2170. D. Beneficia propter officia conceduntur. VIII. 881. A.

Beneficiati volentes ſtudio litterarum inſiſtere, fructus beneficiorum ſuorum uſque ad triennium percipiant, aut etiam majori tempore, ſi hoc prælatis & ſuis capitulis expediens videatur. *Palent.* anno 1322. VII. 1477. E. 1478. A. B.

Beneficiati in Concilio præſentes recipiant fructus beneficiorum eorum in abſentia. *Conſtantienſe*, anno 1415. VIII. 464. B. C. D.

BENEFICIARII intelligant ſe pauperes quos non paverint occidiſſe: & peccatum mortale committere, ſi ad luxum bona ſibi credita inſumant. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 700. A. B. Si quis eccleſiæ bona, quibus pauperes ali oportuit, in luſus profudiſſe convictus ſit; & qui quæſtum fecit, rem pauperum male partam reſtituere; & qui jacturam paſſus eſt, tamquam ſacri patrimonii dilapidator, graves pœnas exſolvere cogatur. *Remenſe*, anno 1583. X. 1292. C. Contra eos qui dicunt, nullum eſſe diſcrimen, ſi rebus Deo oblatis utantur. IV. 1410. D. E. *Vide*, Eccleſiaſticorum bonorum. Hoſpitalitatis. Commendatarii.

Beneficiati ne habeant canes aut aves ad venandum, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 2001. D. Beneficiati, qui de bonis eccleſiæ in feudo laicali domos conſtruunt, &c. VII. 123. C. Beneficia eccleſiaſtica appropriata habentes religioſi, ſecundum beneficiorum facultates, annis ſingulis, pauperibus parochianis debent eleemoſynas facere. *Londin.* anno 1342. VII. 1647. C. D. E. Beneficiati ſint hoſpitales. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 92. C.

BENEFICIATI. De teſtamentis per beneficiatos ſecundum laudabilem conſuetudinem faciendis. *Avenion.* anno 1326. VII. 1513. C. Beneficiorum fructus clerici mortui quomodo ad heredes perveniant. X. 1068. D. E.

Beneficiati officium publicum in ſæculari curia non recipiant. *Valent.* anno 1248. VII. 425. E. Beneficiati ne alienas in ſe ſuſcipiant obligationes, ſub pœna privationis ſuorum benefi-

ciorum, &c. *Silvanect.* anno 1326. VII. 1532. B.
Beneficiati ne citentur coram judicibus non ſuis. VII. 880. E.
Beneficiatus pro laïco ne contra eccleſiaſticum advocatus exſiſtat. *Vaur.* anno 1368. VII. 1820. E.
Beneficia. Vide, Clericum. *Vide*, Eccleſias cathedrales.
BENEFICIUM cito ſeneſcit, dictum Simonidis. V. 1396. B.
BENEFICIARE alicui aliquam ditionem. V. 1222. D. 1223. C. aliquas terras 1291. B.

BENEV

BENEVENTA, puellæ nomen. VII. 1059. E.
BENEVENTANI principes, Pandolphus, Landolphus, & Athenolphus filius. VI. 1120. B. Beneventum. *Vide*, Landolphus. Spoletanum ducatum. Patrimonium Beneventana B. Petri civitas. VI. *parte II. circa med.* 1112. B. Beneventana ſedes archiepiſcopatus titulo inſignita, anno 969. VI. 679. B. Beneventi cœnobium S. Sophiæ. VI. 977. E.
BENVENUTUS Caſarelli, notarius eccleſiæ Ravennenſis. VII. 442. A.

BENI BER

BENJAMIN Alexandrinus. III. 1290. E.
S. BENIGNI eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1817. E.
BEORREDUS rex Merciæ. V. 112. C.
BERENTIONES invaſores. VI. *parte II.* 1459. E.
BERENGARIA regina Hiſpaniæ. VI. *parte II. in fine.* 2054. D.
BERENGARIUS glorioſiſſimus Imperator. VI. 556. B.
BERENGARIUS Comes, anno 878. VI. 43. B. 44. C.
BERENGARIUS Comes Barcinonenſis, *anno* 1090. VI. *parte II. initio.* 1633. B.
BERENGARIUS diaconus eccleſiæ S. Maurici Andegavenſis. VI. 1064. C. De eo Gregorius VII. Papa. VI. 1391. A. Berengario datæ litteræ commendatitiæ a Gregorio VII. Papa, anno 1080. VI. 1512. D E.
Berengarius ejurat hæreſim in Conc. Turonenſi, anno 1055. VI. 1041. A. Berengarius, ſive Beringerius, hæreſiarcha, ſæpius damnatus. VI. 1013. 1014. *& ſeqq.* Berengarius hæreſim ſuam tertio abjurat, anno 1059. VI. 1064. C. Berengarius ſæpius relapſus, hæreſim ſuam iterum abjuravit, anno 1079. VI. 1584. 1585. Berengarius ſequi ſe jactabat Ambroſium, Hieronymum, Auguſtinum. VI. 1016. D. 1020. A.
• Berengariana hæreſis iterum damnata eſt anno 1095. in Conc. Placentino: fideſque firmata: videlicet quod panis & vinum, cum in altari conſecrantur, non ſolum figurate, ſed etiam vere & eſſentialiter in Corpus & ſanguinem Domini converti. VI. *parte II. initio.* 1713. B. In capite, *Ego Berengarius*. Curia Romana determinavit, quod ſacramentum Euchariſtiæ eſt verus panis. *Wicleffi error.* VII. 1923. D.
• Berengarius profitetur cum Nicolao Papa & Romana ſynodo, panem & vinum, poſt conſecrationem, non ſolum ſacramentum, ſed etiam verum corpus & ſanguinem Chriſti eſſe; & ſenſualiter, non ſolum ſacramento, ſed in veritate manibus ſacerdotum tractari, frangi, & fidelium dentibus atteri. VI. 1064. D.
Berengarius antiquas hæreſes introducendo, adſtruebat Corpus Domini non tam Corpus eſſe, quam umbram & figuram Corporis Domini. VI. 1023. D.
Berengarius docuit ſacramento Dominici Corporis non decedere panis omnino ſubſtantiam. VI. 1019. C. D.
• Berengarius anathematizat dicentes, non poſſe ſenſualiter, niſi in ſolo ſacramento Corpus Chriſti tractari manibus, vel frangi, &c. VI. 1064. C.
• Berengarius anathematizat dicentes, panem & vinum, quæ in altari ponuntur, poſt conſecrationem ſolummodo ſacramentum, & non verum corpus & ſanguinem Chriſti eſſe. VI. 1064. C.
BERGTESTADENSIUM Canonicorum in Saltzburgenſi pago inſtitutum approbat Calixtus II. anno 1122. VI. *parte II. initio.* 1972. B. C. D.
BERILLUS (*al.* Beryllus) hæreticus. V. 1496. C.
S. BERNARDINUS Senenſis. De cultu tabellæ nominis JESU ab eo introducto. IX. 1148. E.
BERNERADUS epiſcopus. III. 2017. D.
S. BERNARDUS in ſanctorum numerum refertur ab Alexandro III. Papa. VI. *parte II.* 1553. A. B. Bernardus ſuper Cantica Canticorum. VI. *parte II. circa med.* 1317. D. S. Bernardi, *De diſpenſis & præceptis.* VIII. 1003. D.
BERNO abbas Cluniacenſis. VI. 548. D.
BERNRIEDENSIUM canonicorum in diœceſi Auguſtana inſtitutum approbat Calixtus II. anno 1122. VI. *parte II. initio.* 1971. B. C. D.
Βεϱοι. *Gangr.* I. 535. E.
BERTFRIDUS. V. 1383. B.
S. BERTINI monaſterium. VI. *parte II. initio.* 1702. B.
BERTINORUM caſtrum. VI. *parte II. ſub finem.* 1664. B.
BERYTUS καλλίπαις. II. 505. D. Berytus φιλόχειστς. II. 512. A.

BES BET

BESELEEL & Eliab. IV. 3. E.
BESSARION negat ſe poſſe aliquid ſcribere quod ornatum & Latine compoſitum ſit. IX. 1047. C. Beſſarion promittebat Græcis, ſe diſputando poſſe Latinos compellere ad Græcorum dogma ſuſcipiendum. IX. 1357. C. Beſſarion idem valere *Per* atque *Ex* oſtendit. *Joſeph Methon.* IX. 585. A. Et ipſe Marcus Epheſius haud obſcure innuit. *Ibidem.* Et orationem Dogmaticam, ſive de unione, ſcripſit idem Beſſarion. *Ibidem.*
Βεταιὸς. XI. 232. A.
Beſtialitatis pœnitentia. *Ancyr.* anno 314. I. 278. B.
BE…ANSIS cœnobii poſſeſſiones & jura confirmat Paſchalis II. anno 1105. VI. *parte II. initio.* 1813. B. Bezuenſi monaſterio facta donatio ab Alberico Lingonenſi. IV. 1361. C. D.
Bethlehem. *Vide*, Ferrarienſe.

BIB

BIBENDI precationes exercere ſub nominibus ſanctorum. VI. 418. A. Precari in amore ſanctorum aut ipſius animæ bibere, aut alios ad bibendum cogere, presbyter nullus præſumat. V. 393. E. Bibere ad pinnas. VI. *parte II. initio.* 1864. E.
BIBERES ſingulos accipiant. V. 394. D.
BIBLIA ſacra vernacula lingua ſcripta rejiciantur, niſi quæ Ordinarii auctoritas probaverit. *Bituric.* anno 1584. X. 1464. E. Biblia vulgari lingua ut legantur, quibus concedi poſſit. X. 208. C. D. Biblia vulgariter reddita; vel Teſtamentum novum in vulgarem etiam ſermonem converſum; quibus legenda permitti poſſint. X. 771. E. Biblia Gallico idiomate conſcripta, nemini legere aut retinere liceat, ſine epiſcopi aut vicarii licentia. XI. 6. A. B.
Biblia Iſidori Clarii & Vatabli, quibus conditionibus legi poſſint. X. 208. B. C. *Vide*, Scriptura ſacra.
BIBLIOPOLÆ fidei profeſſionem edant. X. 1106. B.
BIBLIOTHECA conſtituatur in unaquaque eccleſia cathedrali & collegiata. X. 1416. C. Bibliothecæ cura in eccleſiis, ex S. Carolo Borromæo. X. 830. E. 831. A. B. C. D. Bibliotheca Romæ: unde codices exinaniti. III. 948. C. Bibliotheca Patriarchii CP. III. 1059. D. *Vide*, Monachi.
Bibliothecarius reverentiſſimus. V. 936. D.
• Bibliothecarius ſanctæ ſedis Apoſtolicæ Anaſtaſius. V. 696. D. Bibliothecarius ſanctæ Apoſtolicæ ſedis. VI. 741. E. 742. E. Bibliothecarius Apoſtolicæ Sedis & epiſcopus Anagninus. VI. 216. A. 258. D. Bibliothecarius ſanctæ Sedis Apoſtolicæ, & epiſcopus Silvæ Candidæ. VI. 682. B. Bibliothecarius magnæ Eccleſiæ CP. III. 1834. A.
Bibliothecarius regius, Ebbo. V. 687. A. Bibliothecarius & Abbas Hilduinus, anno 876. VI. 174. E.
Βιβλιοφύλαξ. IV. 52. E. 53. C.
BIBLIOTHECÆ cæleſtis cultor Hieronymus. V. 276. E.

BIG &c.

Βίγλα. *Vigilia.* V. 1005. D.
BIGAMI omni privilegio clericali nudantur: ipſis etiam ſub anathemate prohibetur deferre tonſuram vel habitum clericalem. VII. 712. B. De bigamia, *Londin.* anno 1321. VII. 1460. C. D. E. *Vide*, Digami.
Βικάριος, *vicarius.* III. 1401. D. 1425. B. IV. 80. C. IX. 404. D. IX. 666. B.
BIORDARE. VII. 465. E.
S. BIRGITTA. Litteræ regis Sueciæ, in favorem Ordinis S. Birgittæ. VIII. 1626. D.

BIRRI. *Gangr.* I. 536. E. Birrum pretioſum forte decet epiſcopum, quamvis non deceat Auguſtinum, hoc eſt, pauperem de pauperibus natum. IV. 1127. D.

BISENTIO. *Beſançon*, anno 765. III. 2010. E. Biſuntinos inter canonicos S. Joannis, & S. Stephani, controverſia. VI. *parte II. initio.* 1830. E. 1831. A. B. C. 1931. B. C. D. E. 1932. &c. 1937. A. ſub Calixto II. anno 1120. VI. *parte II. initio.* 1956. 1957. 1958. 1961. 1962.

BISSEXTUM & alia jura epiſcopalia. *Pictav.* anno 1280. VII. 854. D.

BITHALASSA loca. *Clem. epiſt.* 1. I. 42. B. 64. A.

BITURICIS metropolitana ſedes conſtituta ab Hadriano I. Papa. III. 2023. B. Bituricenſis diœceſis epiſcopi. V. 334. E.

Bituricenſis Patriarchatus. V. 342. E. Bituricenſis archiepiſcopus Aquitaniæ primas. VII. 963. A. C. D. anno 1284. Bituricenſis eccleſiæ primatus in provincias Bituricenſem & Burdegalenſem, ab Eugenio III. Papa confirmatur. VI. *parte II. circa med.* 1282. E. Bituricenſis eccleſiæ primatia a Gregorio IX. Papa proviſionaliter aſſerta. VII. 979. B. 989. C. Bituricenſis archiepiſcopus proceſſionaliter receptus eſt ab archiepiſcopo Burdegalenſi, & a ſuffraganeis ejus, exhibentibus ipſi omnimodam reverentiam & obedientiam, ſicut domino primati ſuo, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1890. B. Provinciæ Burdegalenſis viſitatio facta ab archiepiſcopo Bituricenſi. • VII. 963.

BITURICENSE Concilium anni 1274. citatur, anno 1279. VII. 767. A.

BITURICENSIS conventus, anni 1432. hiſtoria ex Auguſtino Patricio. IX. 1087. D. E.

Βιωτικὰ πράγματα, ſæcularia negotia. II. 603. A.

BRA

BRABANTIONES & Aragonenſes, & Navarii, &c. qui nec eccleſiis, nec monaſteriis deferunt. Cunctis fidelibus in remiſſionem peccatorum injungitur, ut illis ſe viriliter opponant, & contra eos armis populum Chriſtianum tueantur. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1684. B. C. D.

BRACARENSIS eccleſiæ privilegia confirmat Calixtus II. anno circ. 1120. VI. *parte II. initio.* 1952. E.

BRACHIUM Dei. *Vide*, Manus.

BRADELLA. X. 1852. E.

BRANA. Abbatia S. Mariæ de Brana. VI. *parte II.* 1451. E. 1452. A. B. D.

BRANDEBURGICUS Marchio illuſtriſſimus. IX. 1569. B. Brandeburgenſis Marchio Joachim, unus de Catholicæ eccleſiæ columnis. IX. 1714. B. Brandeburgenſis Marchionis Oratores, in Conc. Trid. X. 89. C.

BRANIMIRUS. VI. 54. D. princeps. 55. D.

BRE

BREBANTII & Ruptarii-prædones. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. E.

Βρέβιον. I. 881. D.

BREVE hoc adimplere. III. 1037. A.

BREVES. *Vide*, Imbreviandi.

BREVIS, inventarium quod vulgus vocat. II. 1113. E. II. 1042. E. Brevis, indiculus. I. 1005. B.

Βρέβιον, brevis, indiculus. IV. 309. A. In eodem breve. III. 522. D. Brevis cauſarum. I. 919. A.

Brevia regia qui doloſe impetrant contra adverſarios, &c. *Londin.* anno 1342. VII. 1668. B.

BREVIARIUM.

Breviarium. *Vide*, Horas canonicas.

Breviarium. Ex Breviario citatur illud, *Qui pro lege Dei ſui certavit uſque ad mortem.* V. 1347. B.

Breviaria examinanda, ne quid contineant contrarium doctrinæ catholicæ, & veris hiſtoriis ſanctorum, &c. X. 1279. B. *Rotomag.* anno 1581. X. 1215. D.

Breviaria repurganda. *Colon.* anno 1536. IX. 1981. C. Olim a ſanctiſſimis patribus inſtitutum, ut ſolæ ſcripturæ ſacræ in Eccleſia recitarentur: incertum qua incuria acciderit, ut in earum locum ſucceſſerint alia cum his neutiquam comparanda; & in his hiſtoriæ, &c. *Ibidem.* C. D. Utinam non tam longe diſceſſum fuiſſet a patrum inſtitutis. *Ibidem.*

Breviaria. Apocrypha, inepta, parumque ſincera temporum vitio in Breviaria irrepſerunt. IX. 2052. B. In hiſtoriis quædam occurrunt, quæ pios offendunt, corrigenda & expurganda. X. 1185. B. Breviaria, Miſſalia, & ſanctorum legendas viſitent epiſcopi, & ſuperflua reſecent. IX. 1957. E. In quibuſdam breviariis quæ ſunt incerta & apocrypha, purgari debent. X. 1950. E. Ne quid apocryphum legatur in divinis officiis, epiſcopi curent. X. 686. B. Quæ in diverſis eccleſiis legebantur, in multis apocrypha, ſibi invicem adverſabantur. XI. 43. D. Hiſtoriæ ſanctorum repurgentur. IX. 2156. E. Breviaria repurgari per viros doctos & pios res poſtulat. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2126. E. Breviaria repurganda, ſed ita ut divinus cultus non minuatur. X. 497. B. Breviarii reformatio quibuſdam Patribus Concilii Trid. commiſſa. X. 191. C. Breviarii qualis reformatio propoſita in Concilio provinciali Remenſi, anno 1564. X. 494. D. E. *& ſeqq.* 500. A. Breviaria Noviodunenſis eccleſiæ male compoſita. X. 499. B. Vix fit ut in particularibus eccleſiarum officiis, quin aut apocryphum aliquid, aut erroneum deprehendatur. X. 1882. B.

BREVIARIA propria habeant conſtituti in ſacris, & beneficiati. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1077. D. Pœnæ in beneficiatos, qui officium divinum non dixerint, a Leone X. latæ in Concilio Lateranenſi, anno 1514. IX. 1755. E. Breviario recitando qui non ſatisfecerint, quibus pœnis teneantur beneficiati. *Ex Conc. Burdigal.* anno 1583. X. 1338. B. Ad illud recitandum tenentur diaconi & ſubdiaconi. *Rotomag.* anno 1581. X. 1228. B. Horas canonicas etiam ſubdiaconi non recitantes, quamvis beneficiis careant, peccant mortaliter. X. 1899. E. Breviarium ſubdiaconus ſi non recitet, mortalis negligentiæ reus eſt. *Burdigal.* anno 1583. X. 1348. E. Breviarium qui bis ſaltem per dies quindecim non dixerint, niſi legitimam excuſationem habuerint, ob majus aliquod impedimentum, quibus pœnis teneantur. *Ex Conc. Burdigal.* anno 1583. X. 1338. C.

Breviarium. Horas bini & bini dicere in choro ne præſumant, exceptis eccleſiarum prælatis. IX. 1343. E.

BREVIARIUM Cardinalis a Quignonio ſuppreſſum. *Burdigal.* anno 1583. X. 1338. D. a Cardinale S. Crucis compoſitum, a ſancta Sede prohibitum. X. 1215. E.

Breviarium. Omnes, etiam privatim, ſequantur uſum eccleſiæ cathedralis. IX. 2156. D.

Breviarii antiqui formam deſeruit Aquileienſis eccleſia, ut Romanam ſequeretur. X. 1882. B.

Breviarium vetus Romanum novo mutandum. *Bituric.* anno 1584. X. 1460. E.

Breviarium a Pio V. reformatum, in provincia Narbonenſi receptum. XI. 43. E.

Breviarium Romanum in provincia Burdigalenſi receptum, anno 1583. X. 1338. E. 1339. A.

Breviarium pro divinis officiis, aut horis beatæ Mariæ. *Toloſan.* anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1152. B.

BRI

S. BRICTII Tornacenſis decanatus. X. 632. D.

BRIOCENSIA decreta. VII. 230. E. 231. 232.

BRIOVERA. II. 1449. C.

BRITANNIÆ eccleſiarum primas, Brithwaldus Cantuarienſis. III. 1827. D.

• BRITANNORUM gens Francis ab initio fuit ſubjecta, & ſtatutum dependit tributum. V. 494. C. • Britannis certos fines Franci conceſſerunt. V. 21. A. • Britonum dux ut Carolo Calvo regi Francorum in cunctis obtemperet, more prædeceſſorum ſuorum, & colla ſubmittat, annuoſque cenſus perſolvat; rogat ſynodus Sueſſionenſis III. anno 866. ut Nicolaus Papa decernat. V. 628. D. • Britones & Nortmanni illis conjuncti, contra Carolum Calvum. V. 657. E.

• Britones, gens temeraria, fallax, & barbara, Apoſtolico mucrone a ſuis exceſſibus coërcenda. V. 690. C. Britones pſeudoChriſtiani. V. 1323. B. • Britones nomine tenus Chriſtiani: &c. V. 628. A. B. Omnis pene Neuſtriæ eccleſia crudelem eorum feritatem perpetitur. *Ibidem.*

• Britanniæ Dux anno 866. V. 628. C. anno 878. VI. 41. E. Auctor Britonum. *Ibidem.* D. • Britannorum dux Salomon. V. 697. E. • Britonum rex Salomon. *Vide*, Salomon. • Britonum princeps. VI. 970. A. In regno ſuo. *Ibidem.* C. *anno* 1054. Britanniæ, vel Britannorum Comes, anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1127. C. 1129. A.

Britannia. Conſtitutiones epiſcopi anonymi in Britannia. VII. 303.

Britannicæ

Britannicæ gentis epiſcopis. V. 1. A. Britanniæ epiſcopos & abbates ad ſynodum convocat Gregorius VII. Papa. VI. 1261. A. Ad provincias Bituricenſem, Burdegalenſem, Turonenſem, & Britanniam. *Calixtus II.* anno circ. 1122. VI. *parte II. initio.* 1973. B.

Britannorum epiſcopus Manſuetus in Conc. Turon. anno 461. II. 796. C. Britanniæ minoris epiſcopi interſunt & ſubſcribunt Concilio Turonenſi, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1748. A. cum Dolenſi archiepiſcopo. 1747. D. Apud Britannos quis ſit metropolitanus, contentio eſt. *Nicolaus I. Papa.* V. 348. C. Britonum epiſcopi ſe a metropoli ſua moliuntur diſcindere. V. 486. D. Sola potentia Ducis ſui alter ab altero conſecrabatur. *Ibidem.* E. Britanniæ citerioris epiſcopi a Joanne Papa jubentur Turonenſem archiepiſcopum ſuum agnoſcere. VI. 41. D. VI. 639. C. D. E. Britonum metropolis Turones, tempore Nomenoii ducis, ut Papæ Leonis, & Benedicti ſucceſſoris ejus ſcripta docent. V. 493. E. 494. B. *Britannia.* Epiſcopum ibi ordinare nemo præſumat, ſine litteris metropolitani. *Turon.* anno 567. III. 359. A. B.

BRITENNACUS monaſterium in parochia Noviomagenſi. V. 733. B.

BRIVA. S. Martini de Briva, Eccleſia. VI. 1608. C.

BRIVATENSIS eccleſia. VI. *parte II.* 1506. E. 1532. B. C.

BRO BRU

BROMA. III. 1929. A.

BRUGENSIS eccleſia in Noviomenſi epiſcopio. VI. 1306. D. anno 1075.

BRUMALIA. III. 1683. D.

BRUMARIUS vir ſpectabilis. II. 928. C.

BRUNECHILDI reginæ epiſtola S. Germani epiſcopi Pariſiorum. III. 2083. 2084. Brunichildis. III. 541. D.

BRUNETA, puellæ nomen. VII. 1060. B.

BRUNIA vel gladius. IV. 956. D. Bruniæ foras regnum non vendantur. III. 2058. C.

BUF BUL

BUFFONES in plateis ſpectare clerici non debent. X. 1902. D.

BULGARI. *Vide,* Rex Bulgarorum. Bulgarum regio a Damaſo & deinceps a Sedis Apoſtolicæ præſulibus moderata. VI. 20. D. 22. B. Bulgari Romam mittunt, & ab Apoſtolica ſede fidem poſtulant, & accipiunt. V. 757. C. D. E. Bulgarorum regi Michaëli beatus Petrus in manifeſta viſione apparüit, & opportunum auxilium præbuit. VI. 59. D. Bulgarum rex Michaël ad Chriſti fidem converſus. V. 307. E. 309. A.

Bulgarorum diœceſim Nicolaus Papa, Michaële ipſorum rege petente, Apoſtolicis doctrinis erudivit. V. 1170. B. Patriarcha, an archiepiſcopus dandus ſit Bulgaris. V. 377. B. C. Bulgarorum quæſita cum reſponſis Nicolai Papæ. V. 353. *& ſeqq.*

Bulgarum diœceſeos invaſores Græci. VI. 22. B. 60. A. Conſtantinopolitanus Patr. Ignatius ab Hadriano reſtitutus, epiſcopum in Bulgaria conſecravit. De eo propterea Hadrianus Papa conqueritur. V. 939. D.

Bulgaricæ diœceſeos curam & diſpoſitionem priſco more reſumere ſe velle dicit Joannes VIII. Papa. VI. 16. D. Bulgarorum regem ut ad obedientiam Romanæ Eccleſiæ redeat, hortatur Joannes VIII. Papa. VI. 50. C. D. 57. B. 60. E. Ibi ne Photius epiſcopus ordinet, petit Joannes VIII. V. 1179. C. D. Legatis Romanis petentibus in pſeudoſynodo Photii, ut Bulgaria redderetur Romanæ ſedi: reſpondent epiſcopi, illud capitulum aliud tempus requirere. VI. 310. D. E. &c. Bulgarorum diœceſis ab Impp. CP. reſtituta Eccleſiæ Romanæ. VI. 88. E.

BULGARORUM hæreſis. VI. *parte II. ſub finem,* 1965. C. Bulgari hæretici. *Lugdun.* anno 1245. VII. 397. A.

BULLA in Cœna Domini quo ritu Romæ publicetur annis ſingulis. IX. 1488. D. E.

BULLIONIUM. Bolionii Comites, Godefridus, Euſtachius, & Balduinus fratres. VI. *parte II. initio.* 1645. E.

BUR

BURDEGALENSIS archiepiſcopus ſecundæ Aquitaniæ. VI. 717. A.

Burdigalenſis archiepiſcopus ab officio metropolitani ſuſpenſus, quod ad Concilium Bituricenſe accedere non curaſſet. VII. 174. C. *anno* 1228.

Burdegalenſis provinciæ conſuetudo, ut coram quo voluerint judice clerici litigent. VII. 318. C. *anno* 1238.

BURDINUS antipapa captus, anno 1222. VI. *parte II. circa med.* 1109. B.

BURGENSES Remenſes a civibus Remenſibus diſſident. VI. *parte II. poſt med.* 1433. B. D. Burgenſes Vizeliacenſes. VI. *parte II. circa med.* 1326. B.

BURGUNDIONUM Comes. VI. 1231. E. *anno* 1074. Burgundiæ duci permiſit rex Chriſtianiſſimus in favorem fidei levandi ſubſidia ſuper gentibus eccleſiaſticis & laicis. IX. 1440. A. Inſtrumentum factæ pacis inter regem Franciæ & ducem Burgundiæ, anno 1435. VIII. 1447. E. 1450. E.

Burgundiæ ducis ſollicitudo pro unione Græcorum & Baſileenſium. IX. 816. A. B. C. D. E. 817. &c. Burgundiæ Dux legatos mittit ad Conc. Florent. IX. 425. A. Burgundiæ Ducis legati in Concilio Florentino non ſalutant Imperatorem Græcum. IX. 166. E.

BUT BYZ

BUTTICULA vel canna vini. V. 394. E.

BUTICULARIUS regis. VI. *parte II.* 1530. A. *anno circ.* 1170.

BYZANTIUM Martinus Papa abducitur. IV. 11. D. Byzantea monaſteria anno 678. III. 1047. B.

BYZANTII cereo affixi, dum pueri baptizantur. *Nicoſ.* VII. 1725. C. *anno* 1248. Sub cenſu ſex Byzantiorum. VI. *parte II. initio.* 1922. C. *anno* 1113. Capellanis Byzantios albos XL. vel XXV. volumus exhiberi, &c. VII. 1723. B. *anno* 1248. Byzantiis XX. dandis pauperibus condemnetur. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1313. VII. 1739. C.

C

CABALLUM agreſtem vel domeſticum comedere, immundum & exſecrabile eſt: digna ei qui comederit, imponenda pœnitentia eſt. *Gregor. III. Papa.* III. 1868. E.

CABASILAS. Vide, *Michaël.*

CABILONICÆ urbis Conſulatus abſque terreno principe, anno 1080. VI. 1604. D. Cabilloni, Eccleſia S. Vincentii. III. 948. E. Cabilone, in ſuburbio, eccleſia S. Joannis Baptiſtæ. VI. 433. D. Cabillonenſes furati noctu equos Joannis VIII. Papæ. VI. 34. C. Cabilonenſe Concilium ſub Carolo M. citatur. VI. 409. B.

CADALOUS antipapa. Verſus in eum ſcripti. VI. 1136. C. Iterum condemnatur. 1143. 1144.

C Æ

S. CÆCILIA. De inventione reliquiarum ejus. IV. 1224. E. 1225. A. B. C. D.

CÆCILIANUS Carthaginenſis. *Vide,* Mortui. Cæcilianus, Græce Κικιλιανὸς in libello ſynodico. V. 1500. A. B. Cæcilianus ſi potuerit oſtendi criminoſus, hodie illum anathematizamus. *Collat. Carthag.* I. 1171. A. 2003. E. Cæcilianus Carthag. quoties abſolutus. I. 1060. A. Cæcilianiſtæ. I. 1148. D. 1161. A.

CÆLESTE veſtrum imperium, οὐράνιον. II. 437. B. *Vide,* Divinum. Cæleſte oraculum, *Impp.* I. 1051. C. Cæleſtia conſtituta, *imperialia.* I. 1062. C. Cæleſtia ſcripta majeſtatis veſtræ accepta atque adorata. I. 1175. C. Cæleſtis veſtra poteſtas, (*Impp.*) II. 547. C. Cæleſtis ſanctio. I. 1152. B. Sermo cæleſtis. 1162. B.

CÆLESTINUS diaconus. I. 998. C. Cæleſtinus Papa Cyrillo vices ſuas commiſerat. I. 1482. D. Cæleſtinus jubet ut auctoritate etiam ſuæ ſedis adſcita, vice ſua Cyrillus agat. I. 1323. C. Cæleſtinus, novus Paulus. I. 1471. B.

Cæleſtini Papæ epiſtolæ ad Neſtorium. V. 1281. E. 1282. A. ad Cyrillum. 1283. D. E. aliæ. 1284. B. 1292. A. Cæleſtini Papæ de Athanaſio verba recitantur. V. 598. A. Cæleſtini Papæ decreta deſcribuntur. IV. 838. E. Cæleſtinus Papa, in capitulo x. geſtorum tertii concilii, citatur. VII. 225. D. Cæleſtini Papæ epiſtolæ citantur a Nicolao I. Papa. V. 152. A. Cæleſtini Papæ decretum recitatur. V. 122. D. E. Cæleſtinus Papa in decretis. V. 1267. B. Cæleſtinus Papa, in epiſtola ad epiſcopos Galliarum. VI. 478. B. C. D. Cæleſtini Papæ decretum, cap. XXI. deſcribitur. V. 803. D. E. 804. A.

CÆLESTIUS presbyter, Pelagii ſocius. I. 1213. D. Presbyter in Aſia ſactus. 1224. A. Cæleſtii & Pelagii dogmata numquam ſuſcepimus, inquit Cyrillus, in Conc. Epheſ. I. 1495. C. Cæleſtii errores. I. 1201. 1202. I. 1211. D. E. 1212. A. B. C. D.

* Cæleſtius dixit. Plus facimus, quam in lege & Evangelio juſſum eſt. I. 1211. D.

* Cæleſtius dixit; Gratiam Dei & adjutorium non ad ſingulos actus dari, ſed in libero arbitrio eſſe, &c. *Ibidem.* E.

* Cæleſtius dixit, unumquemque hominem omnes virtutes poſſe habere & gratias. I. 1212. B.

* Cæleſtius dixit; filios Dei non poſſe vocari, niſi omni modo abſque peccato fuerint effecti. I. 1212. B.

* Cæleſtius dixit; Oblivionem & ignorantiam non ſubjacere peccato, &c. *Ibidem.*

* Cæleſtius dixit, victoriam noſtram non ex Dei eſſe adjutorio, ſed ex libero arbitrio. *Ibidem.* C.

* Cæleſtius dixit; Pœnitentibus veniam non dari ſecundum gratiam & miſericordiam Dei, ſed ſecundum merita. *Ibidem.* D. Cæleſtio ſavet Neſtorius. I. 1322. A. Cæleſtiano errori ut reſiſtat Maximianus CP. hortatur Cæleſtinus Papa. I. 1677. A. Cæleſtianos eviſceravit Africana ſynodus. V. 535. D. Cæleſtius damnatur in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1822. D. 1623. A. Cæleſtiani quidam ad Eccleſiam reverſi. I. 1674. A.

CÆLIBATUS ſacerdotum. *Vide*, Sacerdotum.

CÆLUM inviſibile, & cælum viſibile. *Clem. epiſt. 4.* I. 60. C. Ad Deum continua oratio, & ad cælum privata vox. I. 1075. B.

* Cælum Trinitatis. IX. 1853. D.

CÆR CÆS

CÆRIMONIÆ quæ ſint retinendæ. X. 582. E. 583. A * Cærimoniæ ſunt parum ad pietatem profuturæ, niſi populus in his ad Deum reſpiciat, & ſignatis potius quam ſignis intendat. IX. 2017. A. Cærimonias exorciſmi & catechiſmi, & aquæ baptiſmatis conſecratæ, deliberato animo contemnens, peccat mortaliter. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 914. E. Cærimoniæ a S. R. E. nobis traditæ, obſervari præcipiuntur. *Narbon.* anno 1551. X. 440. C.

CÆSAR ſereniſſimus. X. 3. B. D.

* Cæſar uterque, Romanus & Conſtantinopolitanus. IX. 1037. A.

* Cæſareæ inſulæ. V. 223. D.

CÆSARAUGUSTANA civitas a Chriſtianis obſeſſa. VI. *parte II. initio.* 1944. A. B. Cæſarauguſtæ eccleſia ſanctarum Maſſarum. VI. 1076. B. C.

S. CÆSARIA regulam a S. Cæſario Arelatenſi accepit. III. 369. C.

CÆSARIENSE concilium, pro Neocæſarienſi. V. 1414. C.

CÆSARIUS in epiſtola quam ad Oratoriam abbatiſſam ſcripſit. IV. 1165. D. E. Cæſarii excerpta ex libro ſanctimonialibus directo. IV. 1158. A.

CÆSARODUNUM Turones. V. 726. B.

CAI CAL

CAIETANI Summa laudatur. IX. 2045. D.

CALABRIA ſubdita eſt magnæ urbi Romanorum. III. 678. C. Calabritanum patrimonium. V. 126. A. 807. A.

CALATRAVENSIS ordinis, Præceptor domus: *anno* 1310. VII. 1340. D.

CALCARIA, quos ſporones ruſtice vocamus. VI. 785. C.

CALCEAMENTA ſecundum Romanum uſum. IV. 846. A.

CALENDÆ quoties ſint in anno & quomodo habendæ. X. 1303. D. E.

CALENDION venerabilis. II. 921. D.

CALENSIS Pariſiacæ urbis villa. III. 532. A.

* CALIX ad perferendum ſanguinem Domini. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. B.

* Calix cum capſa offerendus, & admixtione Euchariſtiæ conſecrandus. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. D.

Calices ne æreı vel lignei ſint. VI. 1561. B. *Winton.* Calices ſtannei. *Rotomag.* anno 1581. X. 1219. C. Calix ſit aureus, vel argenteus, aut ſaltem ſtanneus. VII. 365. B. Calicum cuppa ſaltem ſit argentea. IX. 2162. D. Calices habeantur argentei, in eccleſiis, quarum redditus annuus ſit librarum xv. Turonenſium. *Albienſe*, anno 1254. VII. 464. D. *Calices.* Quidam ſacerdotes aurei ligneis calicibus utebantur: nunc lignei ſacerdotes aureis utuntur calicibus. *Tribur.* ex Bonifacio epiſcopo. VI. 445. A. Deinceps nullus in ligneis vaſculis myſterium Corporis & ſanguinis conficiat. *Ibidem.* B. *Vide*, Miſſa. *Vide*, Sanguis.

Calices ne conſecrent, abbatibus prohibetur. *Viennenſe*, anno 1267. VII. 584. B. Calices conſecrare ſacerdotes quidam prætextu privilegii, & oleo inungere auſi. XI. 68. B.

Calicem ne ſubdiaconus benedicat, aut panem det. *Laodic.* I. 785. C. *Dat panem diaconus in altari, cum ſacerdoti oblata porrigit: calicem benedicit idem, ὁ δὲ διάκονος οὐκ ἔχει συγχωρήσεως ἰδεῖν τοῦ ἁγίου ποτηρίου &c. Liturg. Chryſoſtomi. Neutrum ſubdiacono licet: ſi diaconus abſit, ſacerdos ipſe id præſtat.*

* Calix a laicis olim uſurpatus quibuſdam paulo religioſioribus, qui vellent Chriſtianiſmum cum Helleniſmo conjungere &c. X. 355. C. deinde iiſdem ex indulgentia permiſſus. *Ibid.* & 358. D. Calicis uſus num alicui nationi vel regno ſit concedendus, integrum relinquitur ſummo Pontifici. *Trid.* X. 135. A. B. Calix laicis cur non ſit permittendus. X. 312. 313. 314. &c. 324. *& ſeqq.*

CALLISTUS hæreticus. I. 286. E.

Calliſtus, vel Calipſus hæreticus. II. 942. C.

CALVINI dogmata in ſynodis Græcorum damnata. XI. 171. *& ſeqq.*

CALUMNIA. *Vide*, Clericum.

Calumniatores. De his quid leges humanæ ſtatuant. VI. 151. B. C. Calumniatoribus quæ ſint pœnæ impoſitæ legibus & canonibus. V. 1294. C. D. E. *Vide*, Accuſans.

CAM

CAMALDULENSIS eremi Prior: *anno* 1310. VII. 1340. C.

CAMBONENSE monaſterium. VI. 882. E.

CAMERÆ Apoſtolicæ collectores. VIII. 1492. A.

CAMERACENSIS eccleſia B. Mariæ Virginis. X. 625. E. Cameracenſi eccleſiæ privilegium a Gregorio V. Papa conceſſum, anno 996. VI. 744. E. Cameracenſis eccleſia de diœceſi Remorum archiepiſcopi. V. 302. D. Cameracum civitas ſexies continentior & locupletior, quam Atrebatum. VI. *parte II. initio.* 1674. D.

CAMERARII, vel decani. IX. 2030. E. 2035. E.

CAMERINENSIS ducatus, *anno* 880. VI. 90. B.

CAMILIACENSES canonici. VI. *parte II. initio.* 1895. C.

CAMINATA, ubi canonici, poſtquam de refectorio exierint, bibunt duas vices aut tres. IV. 1194. C.

CAMASIA linea a Paſchate ad feſtum Omnium ſanctorum, Templariis conceſſa. VI. *parte II. circa med.* 1144. E. anno 1128.

CAMPANÆ benedicuntur, ut ſint tubæ eccleſiæ militantis. IX. 2016. D. alii earum uſus. *Ibidem.* D. E. Campanarum benedictio decreta in Conc. Ravenn. anno 1311. VII. 1365. A. B. Campanæ pulſentur, non ſolum ad convocandum clerum & populum, ſed etiam ad incitandam augendamque populi Chriſtiani religionem. X. 463. D. Campanis ſonetur ad depellendam tempeſtatem. X. 833. B. *Ex S. Carolo Borromæo.* Campanæ ſtatis temporibus pulſandæ ad horas canonicas. VI. 663. A. *Vide*, Cloccæ.

Campanis ſonantibus. VI. 438. D. anno 895. Pro pulſandis campanis, pretium aliquod poteſt exigi. X. 454. E. Campanarum uſus qualis prohibetur. X. 691. D. De his ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 824. B. Campanulæ ne cantiones turpes & inhoneſtas emittentur. X. 585. C. Campanas in eccleſiis ſuis ne pulſent Religioſi die ſabbati ſancti, antequam campana cathedralis vel matricis eccleſiæ pulſaverit. IX. 1834. B. ſub pœna centum ducatorum. *Ibidem.*

CAMPANARII, ſive cuſtodes. IX. 2102. E. Iidem matricularii. *Ibid.* Miniſteria ſua in ſuperpelliceis exhibeant. *Ibidem.* Campanarii cereis accendendis intentos deceret ſuperpelliceis indui. IX. 1992. A. Campanarii ne ſint illiterati. *Colon.* anno 1300. VII. 1321. Qui ſint defectu reſpondentis ad altare. *Ibidem.* & 1314. C. Campanarii eccleſiarum. *Colon.* anno 1260. VII. 521. A.

CAMPEGIUS (Laurentius) Cardinalis, Sedis Apoſtolicæ Legatus per Germaniam. IX. 2033. D. Campegiorum domus Bononiæ. X. 65. E.

CAMPELLI, vel vineolæ. II. 1438. D.

CAN

Canalis. Qui in canali ſunt epiſcopi. *Sar-*

dic. anno 347. I. 646. B. C. 670. E. *Gallice, Qui eſt ſur la route.*

CANCELLARIUS regis. IV. 1254. D. E. Cancellarius Palatinus. VI. 654. D. D. Arnaldus de Corbeïa, miles & Cancellarius Franciæ, anno 1408. VII. 1934. D. Cancellario Franciæ datur archidiaconatus Atrebatenſis. VI. *parte II. circa med.* 1342. B. Et redditus præbendæ Pariſienſis. *Ibidem.* D. & 1343. A. B. C. D. 1351. A. Et præbendæ Aurelianenſis integritas. 1344. B. C. Cancellarius nullus pro ullo judicato vel ſcripto non accipiat niſi dimidiam libram argenti pro majoribus ſcriptis: &c. *Lotharius Imp.* IV. 1263. E.

CANCELLARIA epiſcopalis. Quæ gratis conficienda in ea ſint. X. 1084. D. E. *ex S. Carolo Borromæo.* Cancellarii epiſcopalis munus. X. 753. B.

Cancellarii publici ne ſint presbyteri. IV. 1039. B.

Cancellarius Pariſienſis. VI. *parte II.* 1478. B.

CANDELÆ, cerei, & intortitia. X. 744. D. Candela Deo ſoli offerenda. VI. 462. B. Candelam ad altare afferre. *Vide,* Miſſam.

Candelæ, aquam habentes. V. 784. A. *des lampes.*

Candelæ in eccleſia multæ. III. 677. C. Candelarum certus numerus qui ſuperſtitioſus. *Trid.* X. 130. D. Candelarum in Miſſa numerus ſuperſtitioſus. X. 1880. A.

Candelæ ante imagines. *Vide,* Imagines. Candela ante Deiparæ effigiem inextincta. IV. 318. E.

Candelæ in die Purificationis diſtribuendæ, ſublato ſuperfluo ſumptu. X. 1775. C.

Candela. Ad candelas nummus dari ſolitus apud Danos. VI. 497. E.

CANDIDIANUS Comes favet Neſtorio. I. 1583. A. C. 1595. A.

CANES ad venandum non licet habere epiſcopis, presbyteris, diaconis. V. 740. C. *anno* 868. Canes ad venandum clericis habere non licet. II. 1048. C. Canum cuplas non habeant epiſcopi, abbates, aut abbatiſſæ. IV. 846. C.

CANEPARIUS Capituli. X. 885. C. D.

CANICULARIS officium, canes ab eccleſia ejicere. X. 1741. C.

CANON & CANONES.

CANON Scripturæ. *Can. Apoſt.* I. 30. D. Canon ſcripturarum. *Laodic.* I. 792. D. E.

CANON Miſſæ. *Vide,* Miſſa.

Canon Miſſæ non eſt clare legendus. IX. 1983. A.

CANON, Latine regula. I. 4. C. *Vide,* Regulæ. Canones reverendiſſimi. III. 462. E. reverentiſſimi. 464. B. Canonum venerabilia definita. *Siric.* I. 851. E. * Canonum ſcita, quorum textus in catalogo ſacrarum ſcripturarum habetur. XI. *in fine.* Canones Patrum, ſecunda eloquia, ſecundum Dionyſium. V. 899. A. Canonum norma, qui ſunt ſpiritu Dei conditi, & totius mundi reverentia conſecrati, a nobis eſt ſcienda. I. 759. E. *Leo Papa.* I. 1767. C. *Gregorius IV. Papa.* IV. 1270. E. Canones ſacri Spiritu ſancto per eos dictati qui in cælo cum Deo regnant, & in terris miraculis coruſcant. V. 565. B. Canones divini & ſacri, Antiocheni. II. 434. E. 435. A. *Vide,* Antiocheni.

CANONES (Apoſtolorum) ſpiritu Dei conditi. VI. 53. A. 79. C. *Vide,* Apoſtolorum. Canones Apoſtolorum, liber apocryphus. II. 942. A. Canones Apoſtolorum a quibuſdam apocryphi dicuntur. I. 4. D. Canones Apoſtolorum de Græco tranſtulit Dionyſius. I. 2. A. His plurimi conſenſum non præbuere facilem. *Ibid.* Ex his quædam conſtituta Pontificum aſſumpta videntur. I. 1. A. Canones Apoſtolorum nonniſi quinquaginta recipit Romana Eccleſia. *Conc. Rom.* anno 769. III. 2015. B. Canones Apoſtolorum ab Hadriano Papa breviati. III. 2033. 2034. D. E. 2035. 2036. Canones Apoſtolorum citantur, a Joanne II. Papa. II. 1155. E. 1156. A. Canon XXIX. Apoſtolorum recitatur. IV. 514. E.

CANONES ignorare nulli ſacerdotum liceat. I. 1261. B. Nulli ſacerdotum permittitur. V. 464. B. Inveniabile creditur ſacerdotem ſacerdotalia ſtatuta neſciſſe. I. 1748. D. Canones presbyteri & epiſcopi non ignorent. *Francoford.* IV. 909. B. Ignorare numquam licuit ſacerdotem, quid canonum fuerit regulis definitum. *Leo Papa.* I. 1753. C. Canones legantur a feſto S. Martini uſque ad Natale Domini. *Matiſcon.* anno 581. III 452. C. Canonum ſtatuta clerici parochiani ab epiſcopis ſuſcipiant. *Aurelian. IV.* II. 1437. B.

Canones per omnia ſervandi, tum qui ſunt ab Apoſtolis conditi, quam qui a ſex ſynodis, & a Patribus. *Nicæna II. ſynod.* IV. 486. E. Standum eſſe Decretis Patrum: ex Anacleto Papa, & Conciliis Toletanis. VI. 399. A. B. 400. B. Canones Patrum teneant. II. 439. A. E. Canonum ſtatuta ſerventur. *Cabilon.* anno 650. III. 949. B. Quod ſtatutum eſt, irreprehenſibiliter debet cuſtodiri. III. 327. D. Canones Conciliorum univerſalium & localium, vel etiam a quolibet patre ac magiſtro eccleſiæ traditos, ſervare ac cuſtodire profitemur. V. 899. B. Ubi nulla perurget neceſſitas, conſtituta patrum inviolata ſerventur. II. 898. E. *Ex Gelaſio Papa.* V. 1166. D. *Vide,* Neceſſitas. Canones ſingulorum uſque nunc Conciliorum, proprium robur obtineant. *Chalced.* anno 451. II. 602. A. Nemo in actionibus vel judiciis eccleſiaſticis ſuo ſenſu, ſed Canonum auctoritate ducator. *Meld.* anno 845. IV. 1489. A.

Canones ſe ſervaturum epiſcopus conſecrandus polliceatur, alioquin ne conſecretur. IV. 487. B. *Nicæna II. ſynod.* Voluntarii violatores Canonum, a Spiritu ſancto damnantur; & blaſphemare Spiritum ſanctum non incongrue videntur. I. 759. D. E.

CANONES interdum temperandi, ex Gelaſio Papa. V. 768. B. Canonicæ ultrices vindictæ. IV. 861. C. Canonicus rigor quando temperandus. VI. 1483. B. C. D. E. Ut dicit Innocentius, obſervatio prior durior, poſterior interveniente miſericordia inclinatior eſt. V. 1386. B. Hæc autem conſtituimus, non parvipendentes quæ a majoribus forte ſeverius ſunt conſtituta; ſed tempori ſervientes, & fragilitati delinquentium, ſiſi de Dei miſericordia, &c. *Meld.* anno 845. IV. 1500. A.

* Canones ſunt ſupra Papam & ceteros Patriarchas. V. 829. A. 1058. B. *Epiſcopus Photianus.* Canones diaconus geſtabat in Concilio ante Papam: anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1987. A. Canonum inſtitutioſi violatur, in reatum deputatur Romani Pontificis. VI. 1545. A. Apoſtolica ſedes quæ paternis canonibus ſunt præfixa, pio devotoque ſtudet tenere propoſito. II. 900. D. *Vide,* Apoſtolica Sedes. *Vide,* Papa. Canones Eccleſiæ Romanæ qui ſint. V. 3. B. 4. A.

Canones Græci quidam nonniſi apud Græcos, Africani nonniſi apud Africanos ſervantur. *Anaſt. Bibliothec.* IV. 941. A. B.

Canonicas inſtitutiones ſæpe videmus more alicui regioni conſueto obliterari. VI. 283. C. 286. B.

Canonum tot exemplaria quot codices. *Iſidor.* I. 4. B. Canonum codex, regula XCV. & XCVI. II. 551. D.

Canonum Concordia. *Vide,* Concordia.

Canones Apoſtolorum, Antiochenos, Ancyranos, Carthaginenſes, Neocæſarienſes, Chalcedonenſes, Africanos, Leonis Papæ, Innocentii, & Siricii, citat Zacharias Papa. III. 1900. & *ſeqq.* *Vide,* Ancyrani, Neocæſarienſes, Gangrenſes, Antiocheni, Laodiceni, Sardicenſes, Carthaginenſes.

Canones. *Vide,* Fides.

* CANONICÆ Patrum epiſtolæ & definitiones. II. 383. E. Canonicæ epiſtolæ Cyrilli. II. 127. B. 274. B.

CANONICI.

CANONIA S. Saturnini. VI. 1500. B.

CANONICORUM prima origo, monaſticæ diſciplinæ fuit. IX. 1986. D. Canonica inſtitutio ceteris præſtat inſtitutionibus. IV. 1131. D.

Canonici clerici. II. 1425. E.

Canonicorum inſtitutio ex ſcriptis ſanctorum Patrum. IV. 1060. & *ſeqq.* Canonicorum vita & regulæ, ex Conc. Colon. anno 1260. VII. 519. D. E. 520. A. B. C. D. E. 521. 522. Canonici vivant canonice exemplo orientalium. *Calchuth.* anno 787. III. 2074. D. Canonici clerici canonice vivant; &c. *Maguntiac.* anno 813. IV. 1010. E. Simul manducent & dormiant. 1011. A. Ad menſam lectionem audiant, &c. *Ibidem.* Et 1026. B. C. Canonica in congregatione æqualiter omnes cibum & potum accipiant. IV. 1133. E. 1134. A. Canonici ſinguli accipiant per ſingulos dies quatuor libras vini. *Conc. Aquiſgran.* anno 816. IV. 1134. B. aut ſi vini ferax regio fuerit, quinque: ſi vinifera penitus non fuerit accipiant libram vini & quinque libras cerviſiæ. *Ibidem.* C. *Vide,* Vini menſura. Canonicis honori fuerit, ſi commeatum in refectorio capeſſant,

&c. VI. 775. C. Canonici ſic ſibi ſerviant, ut nullus excuſetur a coquinæ officio. *Chrodogang.* IV. 1191. D.

Canonicorum clauſtra. *Vide*, Clauſtra. Canonicorum clauſtra diligenter munienda. IV. 1132. C. Canonicorum clauſtra quam diligenter cuſtodienda. IV. 1145. C. D. Canonici, qui non habent domos canonicales, intra clauſtra eccleſiarum cogantur habitare. XI. 33. D. Infirmorum fratrum ac ſenum manſio facienda intra clauſtra Canonicorum. IV. 1145. A.

Canonici ordines ſuos conſervent. *Chrodogang.* IV. 1183. C. In uno omnes dormiant dormitorio. *Idem. Ibidem.* E. De reliqua canonicorum vita ſub ea regula. 1184.

Canonici juniores, domicellares. IX. 2134. C.

Canonici quomodo induti eſſe debeant. *Vaur.* anno 1368. VII. 1825. D. E. Canonicis licet linum induere, carnibus veſci, proprias res & eccleſiæ cum humilitate & juſtitia habere. IV. 1131. D. Canonici in choro ſint cum tunica talati, & ſuperpelliceis mundis, ultra medias tibias longis; non capucia, ſed almucias, vel bireta tenentes in capite, &c. IX. 1382. A. Canonici cucullas monachorum non induant. IV. 1137. B. C. Valde indecorum eſt, canonicum veſtem monaſticam induere, niſi cum veſte etiam propoſitum ſumat. *Ibidem.* Canonici a ſuperfluo & immoderato cultu veſtium debent ſe compeſcere. IV. 1136. C. *Vide*, Veſtium cultus. Canonicorum officia quæ ſint. *Rotomag.* anno 1581. X. 1224. Modeſto & abſque ſericis in eccleſia togis ſunto. *Ibid.* B. Canonicorum veſtimenta, calceamenta, ligna. *Chrodogang.* IV. 1193. E. 1194. A. B. De boneſtate canonicorum ſæcularium & dignitates habentium in veſtibus deferendis. *Avenion.* anno 1337. VII. 1630. E.

Canonicæ vitæ brevis inſtitutio. IV. 1145. E. 1146. A. B. C. D. E. 1147. A. B. C. Canonicorum & perſonatuum officia, *ex S. Carolo Borromæo.* X. 681. 682. Canonicorum in civitate vel monaſteriis diſciplina. IV. 1492. D.

Canonicari in eccleſiis. VII. 128. C.

Canonicorum certus numerus ſtatuatur in eccleſiis cathedralibus & collegiatis, ubi non eſt ab antiquo ſtatutus. *Raven.* anno 1317. VII. 1440. A. B. C. &c. Canonicus in civitate vel in parochiis presbyter vel diaconus: non in villulis. II. 1182. E.

Canonicus quiſque pro jucundo ſuo adventu caſulam vel cappam eccleſiæ largiatur. X. 1474. D.

Canonici, in uſus pauperum decimas libenter ad hoſpitale deferant. IV. 1144. C. Canonici, cum primum recepti fuerint in conſortium capituli, ſuos fructus integre percipiant, ſine dilatione aut exſpectatione per aliquot annos. IX. 1957. D.

Canonicatus. *Vide*, Dignitates. Canonici, qui dignitates ſeu perſonatus habent, intra certum tempus ad ſacros ordines, prout dignitates ſeu perſonatus ejuſmodi exigunt, ſe faciant promoveri. *Avenion.* anno 1337. VII. 1632. C. D. E. Canonicis ſingulis ordines adnectendi. X. 1053. A. B. Ad canonicatus & dignitates quinam ſint admittendi. X. 1297. Eorum officia quæ ſint. 1298. Quales eſſe debeant promovendi ad canonicatus, & qualiter vivere debeant promoti. *Trid.* X. 159. E. 160. A. B. C. D. Canonicatus quibus ſint conferendi. *Tolet.* anno 1566. X. 1157. C. Canonici ne ſint abjectæ conditionis homines, quive artibus prohibitis & mechanicis dederint operam. X. 1413. C.

Canonicus cathedralis eccleſiæ nullus recipiatur ſine licentia ſpeciali ſui Ordinarii. *Ravenn.* anno 1317. VII. 1438. E. a Canonico recens admiſſo non oportet pecuniam ſtatutariam exigi ob anteceſſores non receptos. IX. 1990. C. D.

Canonicus niſi unius tantum eccleſiæ nemo debet eſſe. VI. *parte II. initio.* 1715. D.

Canonici. De Canonicis ſupranumerariis. X. 1057. B. *& ſeqq.* Ne aliquis de cetero in eccleſia cathedrali inſtituatur ad vacaturam præbendam. VII. 192. E. *anno* 1231. Creationes in canonicum vetitæ ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ. *Aquenſe*, anno 1559. X. 1559. D.

Canonici in choro quomodo ſe gerere debeant. X. 1414. 1415. Canonicus etiam claris natalibus prognatus quomodo ſe gerere in choro debeat. IX. 1987. B. *Vide*, Chorus. Canonici pſallant in choro, nec ſint in ſedibus ſuis otioſi. X. 583. B. Altaria miniſterium per vices ſubeant. *Ibidem.* Canonici pſallant, nec ſint in ſuis ſedibus otioſi: nec putent ſe officio functos, ſi vicaria tantum opera cultum divinum celebrari curent. *Burdigal.* anno 1583. X. 1354. D. Canonici, præſertim in eccleſiis cathedralibus, quæ ad divinum ſervitium pertinent, diligenter componant. VI. 558. D. Probatio ſex menſium tollitur, quibus quis choro inſervire ante debeat, quam diſtributiones quaſcumque, etiam quotidianas, percipiat. X. 749. D. E. 750. A. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Canonici omnes, etiam dignitates obtinentes, ſua quiſque hebdomada Miſſam magnam celebrare &c. cogantur. *Remenſe*, anno 1583. X. 1297. D. Canonici duo adſiſtentes epiſcopis, privilegiati. IX. 1957. E. Canonici in virtute ſanctæ obedientiæ juſſi alternatim Dominicis & feſtis diebus per hebdomadam, Miſſam majorem celebrare. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1557. A. Quilibet intitulatus in eccleſia cathedrali vel collegiata, in hebdomada ſibi adſignata officiet in ordine in quo fuerit conſtitutus. ſcilicet presbyter Miſſam dicat, diaconus evangelium, &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1825. C. Canonici Nicoſienſes in ſua eccleſia, per ſe vel per vicarios, faciant ſeptimanas: juſtum eſt enim, ut qui ſentit commodum, expers minime ſit laboris. *Nicoſ.* VII. 1724. E. Canonici ſoli adminiſtrent in altari majoris eccleſiæ Nicoſienſis. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1313. VII. 1742. A. Canonicus nullus vel clericus de choro Briocenſi, a pulſatione Matutinarum uſque poſt magnam Miſſam, & a pulſatione Nonæ uſque poſt completorium, ſine ſuperpellicio intret eccleſiam Briocenſem. VII. 231. B.

Canonicorum abſentiæ quæ ſint juſtæ cauſæ. *Rotomag.* anno 1581. X. 1224. C. Canonicis quando ſit abſentia permittenda vel neganda. X. 1891. D. 1892. A. &c. Canonicis abſentibus a choro ne ita proſit abſentiæ licentia, ut eo tempore diſtributiones percipiant. X. 680. B. C. Canonici, prætextu cujuſvis officii vel ſervitii, diſtributiones non recipiant, quas non eſſent recepturi. *Avenion.* anno 1337. VII. 1632. B. Canonici, præſertim dignitates habentes, per duos menſes in eccleſiis ſuis reſidentiam annis ſingulis facere perſonaliter teneantur. *Avenion.* anno 1337. VII. 1631. E. Canonico cuilibet abſentiæ tres menſes conceſſi quomodo ſint numerandi. XI. 87. B. C. Omnium cathedralium præbendatis LXX. dierum requies quolibet anno datur, in ſynodo Mexicana, anno 1585. X. 1775. E. Canonici non reſidentes, & potiſſimam proventuum portionem percipientes, admonentur ſui officii. IX. 2129. E. 2130. A. B. Canonici qui horarum principio vel fini interſunt, in medio autem ſe abſentant, ne recipiant portionem. VI. *parte II, ſub finem.* 2001. C.

Canonici Pariſienſes ab eccleſia abſentes, de quotidianis diſtributionibus ejuſdem eccleſiæ nihil percipiunt, niſi de licentia ſpeciali capituli, pro ejuſdem Capituli negotiis abſint. VII. 1913. B. *anno* 1390. Canonicus eccleſiæ Pariſienſis ſi ad epiſcopatum promotus fuerit, illius de qua aſſumptus fuerit eccleſiæ canonica privetur. VI. *parte II. initio.* 1970. B.

Canonicos ſine epiſcopi conſenſu in ſervitium ſuum Rex non recipiat. *Meld. anno* 845. IV. 1493. C.

Canonicorum ordo in conſeſſu qualis eſſe debeat. XI. 88. A. Canonici, qui voces in Capitulis non habent, ad diſtributiones quæ dantur Capitularibus, non admittantur. *Avenion.* anno 1337. VII. 1631. B. C. D. Canonicus nullus ſub exſpectatione præbendæ vocem in Capitulo, & ſtallum in choro ſibi vindicet. *Nicoſ.* anno 1340. VII. 1759. C. Huic conſtitutioni totaliter contradixit Paphenſis epiſcopus. *Ibidem.*

Canonici. Capitula mittant ad ſtudia aliquos, quibus ad quinquennium fructus beneficii omnes, exceptis quotidianis diſtributionibus concedant. IX. 2128. D. Canonici ad gymnaſia mittendi ſtudiorum cauſa, poſcentes hoc nomine fructus percipere, prius dent cautionem ſe nolle ordinem eccleſiaſticum deſerere; aut ſi forte reſiliant, ſe velle & debere fructus vel ſubſidia quæ a collegio perceperint, ſolvere integraliter ac reſtituere. IX. 2085. D. E. 2128. D.

Canonici infirmi quomodo ſint tractandi. *Chrodogang.* IV. 1193. B. C. D.

Canonici mortui funus. X. 743. E. 744. A.

Canonicus, qui præbendam magiſtralem obtinet, ad prædicandi munus obeundum in eccleſia cathedrali. *Tolet.* anno 1566. X. 1160. C.
Canonici Lugdunenſes. *Vide*, Lugdunenſis eccleſiæ ſtatuta.
Canonici S. Stephani Metenſis debent donationem ſolemnem facere rerum ſuarum, reſervato tantum uſu fructu. IV. 1194. E. 1195. 1196.
Canonici qualiter vivant, epiſcopi provideant. *Arelat.* VI. anno 813. IV. 1004. C.
CANONICORUM culpæ ut emendandæ. IV. 1141. A. B. C. D. E.
CANONICORUM graviores culpæ quomodo puniendæ. *Chrodegang.* IV. 1187. E. 1188. A. B. quomodo leviores. *Ibidem.* E. Canonicorum eccleſiæ cathedralis exceſſus corrigat epiſcopus, ſi eoſdem Capitulum debuerit, & monitum noluerit emendare. *Rotomag.* anno 1223. VII. 127. C. Canonico, quem epiſcopus ſuſpenſione &c. puniendum duxerit; nec Capitulum ipſum eccleſiæ vel capituli negotia committat, vel diſtributiones etiam gratuito donet: &c. *Tolet.* anno 1566. X. 1167. A. B. Canonicorum ſuſpenſorum bona quibus debeant cedere. *Colon.* anno 1310. VII. 1313. E. 1314. D.
Canonici decano ſuo obediant. IX. 2036. D.

CANONICI REGULARES.

CANONICI regulares. *Vide*, Vita communis.
Canonicorum monaſteria. VI. 781. A.
Canonicorum regularium quorumdam inſtituta approbantur. VI. *parte II. initio.* 1971. 1792. anno 1122. Conſtitutiones Benedicti XII. ſuper reformatione Canonicorum regularium Ordinis S. Auguſtini, anno 1339. VII. 1565. 1566. *& ſeqq.*
Canonici regulares Lateranenſes. Eorum inſtituta Anaſtaſius III. Papa confirmat. VI. *parte II. circa med.* 1327. 1328. 1329. ſecundum Deum & B. Auguſtini regulam. 1328. C.
Canonicorum regularium vita & honeſtas, ex Arelatenſi Concilio, anno 1260. VII. 514. C. ſecundum ſancti patris Auguſtini ſtatuta. *Ibidem.* Ad illorum reformationem ſtatutum Andegavenſe, anno 1365. VII. 1778. A. B. C. Canonici qui ſunt in monaſteriis, aut regulariter, aut canonice vivant omnino. *Mogunt.* anno 813. IV. 1013. E.
Canonici regulares ad monaſticum habitum ſuſcipiendi non ſunt, ut monachi fiant; quamdiu ordinis ſui eccleſiam invenire quiverint, in qua canonice vivendo ſervire Deo & animam ſuam ſalvare poſſint. VI. 1571. D.
Canonici in monaſterio non plures ſuſcipiantur, quam ali poſſint. IV. 1004. D. 1013. C. 1027. C.
Canonicorum regularium veſtitus. VII. 211. E. anno 1233. Canonici regulares ſuper veſte exteriori togam lineam, etiam extra monaſterium ferre teneantur. IX. 1958. B. Canonici regulares amplas coronas portent. VI. *parte II. ſub finem.* 2049. A. Canonicus ordinatus in monaſterio, obſequia monaſterialia derelinquens, turpis lucri cupiditate ob emolumentum decimæ ruſticanarum parochiarum eccleſias non ſtudeat invadere. V. 409. C. pare. *Hincmar.* V. 408. E. Canonici regulares ad curam animarum epiſcopo præſentati, non recipiantur, niſi prius conſtiterit eos eſſe bonæ vitæ, &c. VII. 796. E. *anno* 1279.

CANONISSÆ.

CANONISSÆ quæ ſæculares vocantur, quæ caſtitatis perpetuæ ac reliqua vota monaſtica non emittunt. IX. 2021. C.
Canoniſſæ magna inſtituti ſui commoda ex menſæ communione perciperent, ſi contra inveteratum apud eas morem adduci ad hoc poſſent: &c. *Auguſt.* anno 1548. IX. 2038. E.
Canoniſſæ in dormitorio communi nocte decumbant. IX. 2091. D.
Canonicæ. II. 1378. A. IV. 1040.

CANONIZATIO.

In Canonizatione non eſt credendum Eccleſiam errare. IX. 1550. C. D.
* *Canonizatio ſanctorum.* Carnotenſis epiſcopus dixit: In veritate, ſi Dominus talia vel ſemel feciſſet circa aliquem prædeceſſorum meorum, ego nec Papam, nec legatum, nec vel archiepiſcopum conſulerem. VI. *parte II. circa med.* 1101. E.
Canonizandus. Debet maxime quæri de ſimplicitate & humilitate canonizandi. IX. 1550. A.
Canonizatio. *Vide*, S. Gerardus.
Canonizatio trium ſanctorum in Suecia, facta in Concilio Conſtantienſi, anno 1416. VIII. 540. 541. 542.
Canonizationis ſanctorum ordo. IX. 1547. E.
Canonizatio S. Bernardi Clarævallenſis. VI. *parte II.* 1554. B. C. S. Edmundi Cantuarienſis archiepiſcopi. VII. 396. B. anno 1245. S. Eduardi regis Angliæ. VI. *parte II. circa med.* 1380. A. B. C. D. 1553. B. C. D. anno 1160. S. Ludovici Toloſani archiepiſcopi, in Conc. Viennenſi, anno 1311. VII. 1360. D. a Joanne XXII. Papa. VII. 1422. D. S. Henrici Imp. VI. *parte II. circa med.* 1245. D. E. S. Hugonis Gratianopolitani, ab Innocentio II. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1178. C. D. S. Ottonis Bambergenſis epiſcopi. VI. *parte II. ſub finem.* 1899. A. anno 1188. S. Petri Cæleſtini, ſub nomine S. Petri Confeſſoris, in Conc. Viennenſi, anno 1311. VII. 1360. E. S. Raymundi Pennafortii, anno 1279. VII. 817. B. S. Thomæ Cantuarienſis. VI. *parte II. poſt med.* 1413. E. 1414. C. D. &c. anno 1173. beati Thomæ epiſcopi Herfordienſis, a Joanne XXII. Papa. VII. 1422. D. S. Ubaldi epiſcopi Eugubini, anno 1191. VI. *parte II. ſub finem.* 1912. E. Feſtum ejus celebrandum x. Kal. Junii. 1913. C. S. Udalrici Auguſtani epiſcopi. VI. 727.
CANONIZATUS libellus, atque perfectus omni ſapientia. V. 776. A.
CANOPUS. *Vide*, Metanœa.
CANTACUZENUS Joannes Imp. XI. 333. A. Aſanes Cantacuzenus. 339. E.

CANT

CANTICUM Canticorum ſpernebat Theodorus Mopſueſtenus; & ad amatam ſibi Salomonem hæc ſcripſiſſe dicebat. III. 88. A.
Canticum canticorum Theodorus Mopſueſtenus volens exponere, profeſſus eſt Salomonem ibi Æthiopiſſæ reginæ blandium eſſe. III. 438. A. ſive filiæ regis Salomonis. *Ibidem*, & 438. A.
* Canticum Canticorum nuſquam mentionem Dei facit. *Theodorus Mopſueſt.* III. 89. C.
Cantones. *Vide*, Helvetii.

CANTORES, & CANTUS.

CANTORES in Eccleſia. *Vide*, Tibicines. Cantor. Pſalmiſta.
Cantoris officium, vita, mores. IV. 1142. E. 1143. A. B. C.
Cantores. Præter cantores qui aſcendunt pulpitum, & de codice canunt, nemo in ambone canat. *Laodic.* I. 784. D.
Cantores non oportet uti oratio. *Laodic.* I. 785. B.
Cantores. Laïci ſi ad cantorum munus præſtandum in divinis officiis conducendi mercede ſunt; ii in Miſſâ & divinis officiis, & in proceſſionibus &c. habitu clericali ſuperpelliceoque decenti utantur, &c. X. 874. D. E. *Ex S. Carolo Borromæo.*
Canendi conſuetudo vetus in eccleſia. V. 497. D. ſed qui cantus. 498. C.
Cantus eccleſiaſtici antiphonatim inſtituti in Anglia a Wilfrido Eboracenſi. III. 1823. A.
Cantus diſcatur ſecundum ordinem Romanæ eccleſiæ. Cantores de Metis revertantur. IV. 962. C. *Carol. M.* Cantum & compotum presbyter ſciat. IV. 962. A.
Cantus in Eccleſia qualis eſſe debeat. X. 582. B. C. Simplex eſto & ſancta melodia. III. 1955. E. Cantus firmus: Cantus figuratus & contrapunctus. X. 1762. E. Ne boatus confundat recitationem. IX. 1986. E. Monaſteriorum conſuetudines cum eccleſiaſtica regula ne miſceantur. *Bracar.* anno 561. III. 350. E. *Vide*, Ordo pſallendi.
* *Cantus.* Cum pſalmum dicis, cujus verba dicis agnoſce: & in compunctione magis animi, quam in tinnulæ vocis dulcedine delectare: &c. *Conc. Aquiſgran. ad ſanctimonialem.* IV. 1164. D.
Cantum Gallicanum Pipinus tulit, ut Romanum induceret, ob unanimitatem Sedis Apoſtolicæ. IV. 843. B.

CANTUARIA.

CANTUARIA. *Vide*, Dorobernia. Canterberia. VI. 426. E. Cantuariæ eccleſia Salvatoris. VI. 592. B.
Cantuarienſis archiepiſcopus totius Angliæ primas. VII. 1197. B. anno 1297. Pater & primas totius Britanniæ. IV. 925. C. VII. 1455. D. *anno* 1321. VII. 1893. C. anno 1382. *Vide*, Britannia.
Cantuarienſis eccleſia mater & domina aliarum eccleſiarum Angliæ. VI.

635. D. E. Cantuarienſis eccleſiæ primatus ſuper totam inſulam Britanniam, & Hiberniam. VI. 1176. D. 1177. 1178.

CANTUARIENSIS archiepiſcopus primas Hiberniæ agnoſcitur. VI. *parte II. initio*. 1755. B. Cantuarienſis eccleſiæ primatus ſuper Eboracenſem. VI. 1173. 1174. Cantuarienſis epiſcopus Anſelmus vult Eboracenſem ſibi obedientiam profiteri. VI. *parte II. initio*. 1806. B. C. D. Primatum ei confirmat Paſchalis II. Papa, anno 1104. *Ibid.* 1807. A. B. Cantuarienſis eccleſia ex præcepto Leonis III. Papæ, priſtino ſuo juri reſtituitur. IV. 967. 968. Cantuarienſis archiepiſcopi jura & privilegia confirmat Alexander III. Papa. VI. *parte II. poſt med.* 1380. E. Cantuarienſis archiepiſcopus legatus conſtituitur Sedis Apoſtolicæ per totam Angliam, excepto Eboracenſi epiſcopatu. VI. *parte II.* 1479. C. D. Cantuarienſi archiepiſcopo competit coronatio regum Angliæ & inunctio. VI. *parte II. poſt med.* 1406. E. 1407. B. C. 1409. 1410.

Cantuaria. Roberti Cantuarienſis ſtatuta. VII. 1179. 1212. Condemnatio quorumdam errorum per Simonem Cantuarienſem. VII. 1863.

CANU

CANUSINA eccleſia, quæ & Barenſis. VI. *parte II. initio*. 1631. C.

CANUTUS rex Angliæ. VI. 802. D. E. Canuti regis leges eccleſiaſticæ. VI. 893. epiſtola. 845. diploma. VI. 802.

CAO CAP

Caoëti & caoëtæ. *Nicoſ.* VII. 1715. E.

CAPPÆ tranſverſeriæ. VII. 1990. B.

Capæ portandæ per Canonicos in divinis officiis. *Vaur.* anno 1368. VII. 1825. D. E. Capis nigris in hieme clerici in choro induantur. VII. 1744. D. Cappas laici non portent. VI. 411. E.

CAPELLÆ.

CAPELLÆ, ædiculæ ſacræ. IV. 1353. B. Capellæ & altaria quibus debeant rebus inſtrui. *S. Carolus Borrom.* X. 821. 822. In Capellis liceat interim Miſſas celebrare, donec Eccleſiæ, quæ incenſæ fuerant reſtaurentur. VI. 406. B.

Capellarum oblationes matrici eccleſiæ reſtituendæ. *Londin.* anno 1268. VII. 627. E. Sacerdotes in Capellis miniſtrantes, univerſas oblationes, quas in ipſis offerri contigerit, ec...ſiæ matricis Rectori integre reſtituant. *Exon.* anno 1287. VII. 1085. E. Capellis regendis, quæ a matricibus eccleſiis dependent, vicarius ſtatuatur idoneus. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1136. C.

Capellæ ne ſint in diverſoriis & hoſpitiis. IX. 1955. C.

Capellæ novæ non fiant ſine conſenſu epiſcopi. VI. *parte II. initio*. 1865. A.

Capellæ de novo ne erigantur, aut dirutæ ne reædificentur, ſine diœceſani licentia. IX. 1955. B.

CAPELLANI magnatum ne confeſſiones eorum audiant, ſine licentia ſpeciali epiſcopi. Et ſi qui fortaſſis exemptos ſe dicant a juriſdictione epiſcopi, privilegium exemptionis ſuæ exhibeant epiſcopo incunctanter. *Wigorn.* anno 1240. VII. 343. E. Capellanum nullus princeps habeat, niſi quem ſibi ſuus epiſcopus aut archidiaconus procuratorem animæ conſtituat. VI. *parte II. initio*. 1719. B. 1739. B.

Capellani qui in curiis militant. VI. *parte II. initio*. 1696. B. Capellaniam potentium presbyteri ne ſuſcipiant, vel in Curiis eorum adminiſtrent, niſi cum epiſcopi licentia &c. VI. *parte II. circa med.* 1305. B.

CAPELLÆ regiæ miniſter, abbas Engelberti. IV. 774. E. *Vide*, Fulradus.

Capellæ villarum regiarum non committantur laïcis. *Meld.* anno 845. IV. 1499. B. C.

CAPELLANI, quibus eccleſiæ committuntur ad tempus, ſuper litteratura, converſatione, atque ordinatione ſua, diligenter examinentur. VII. 796. A. *anno* 1279.

Capellæ in beneficium datæ. V. 55. C. Qui has habent, quid debeant præſtare. X. 456. B. C.

Capellaniarum pluralitas prohibetur. VII. 1988. C. D.

Capellani in beneficiis deſervire compellantur. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1605. C. Capellanis, qui Miſſas non celebrant, beneficiorum fructus ſubtrahantur. VII. 766. E.

Capellanorum ſtipendia exceſſiva cohibentur. VIII. 997. 998. A. B. C.

CAPI

CAPICERIUS Pictavenſis eccleſiæ. VII. 854. D.

CAPILLI. *Vide*, Servus.

Capillos variis nexibus intorquere vetitum. *Trull.* III. 1695. B.

CAPISCHOLI. VI. 849. E.

CAPITA Ordinum. *Vide*, Abbatiæ.

CAPITALE ſuum perdere. VI. 388. D.

CAPITALIA crimina. II. 1425. A.

CAPITALI ſupplicio affecti poſſunt in cœmeterio Chriſtianorum ſepeliri: & pro ipſis poteſt oblatio ſuſcipi. II. 1159. C.

CAPITANEUS in Cypro. I. 1618. A. 1619. B.

CAPITIUM monachorum habet alas duas. III. 543. D.

CAPITOLIUM. Ibi idolo ſacrificatur. I. 256. C.

CAPITVL.

CAPITULA cathedralium & collegiatarum eccleſiarum. Quæ ad ea pertinent. *Ex S. Carolo Borromæo*. X. 887. 888. De iis varia, in Conc. Colonienſi, anno 1260. VII. 523. A. B. C. D.

Capitulorum conventus qua hora obſervandi. IX. 1989. D. Capitulorum conventus quando ſint celebrandi. X. 1164. D. Ad eos non admittantur, qui vocem non habent. *Ibidem*. E. Capitula non tenenda tempore Miſſæ majoris. VIII. 1198. E.

Capitulum. In capitulo vocem non habeant majoribus nondum initiati. *Trid.* X. 132. D. Conſtituti in ſacris tantum, habeant vocem in Capitulo ſæcularium clericorum. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1382. C. Semper prævaleat, & ſuum conſequatur effectum, quod a majori & ſaniori parte Capituli fuerit conſtitutum. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem*. 1680. C.

Capitulorum jura & officia. X. 1558. 1559. Ad Capitulum quæ pertinent; *ex S. Carolo Borromæo*. X. 786. 787. 788.

CAPITULA exempta. In horum viſitatione qui ſe gerere epiſcopus debeat. *Trid.* X. 181. B. C. D. E. Capitulum exemptum quando convocare poſſit epiſcopus. X. 786. C. Propter Capitulorum exemptiones non poteſt reſtitui eccleſiaſtica diſciplina, &c. X. 1266. D. Canonicorum exceſſus, qui conſueverunt corrigi per Capitulum, per ipſum ad commonitionem vel juſſionem epiſcopi corrigantur. Alioqui per epiſcopum id fiat. *Lateran.* anno 1215. VII. 23. B. Capitula diſciplinæ qualiter obſervanda. IX. 1988. D.

Capituli auctoritas ſede epiſcopali vacante. X. 1116. C. D. Capitulo quid muneris incumbat, ſede vacante. *Trid.* X. 162. E. 163. A.

Capitula. Controverſia inter epiſcopos Remenſis provinciæ & Capitula cathedralia, anno 1231. VII. 202. C. 198. C.

Capitula ruralia ſingulis menſibus. *Exon.* anno 1287. VII. 1103. B. C. D. Non alii ad capitulum vocentur, quam publice diffamati. *Ibidem*. E.

CAPITULARIA.

CAPITULA Imperatorum recitantur. V. 565. C. 566. A. B. Capitula ſynodalia Caroli Imp. citantur. V. 48. A. Capitulare Caroli M. citatur. IV. 1283. C. Capitulare Caroli M. *anno* 789. IV. 823. Capitularium liber VI. citatur. VI. 518. E. 519. A. B. 525. D. Liber VII. 520. C. D. Capitularium liber, cap. CCCCXXVII. citatur. VI. 514. C. D. E. Capitularium libri citantur. VI. 539. 540. Capitula Caroli & Ludovici Pii Impp. V. 1289. A. Capitulare Caroli Calvi. IV. 1458. 1505.

Capitulare Gregorii II. Papæ. III. 1861. A.

CAPR CAPS &c.

S. CAPRASII abbatia. IX. 988. D. S. Capraſii Agennenſis eccleſia. VII. 984. C.

CAPSA cum calice. *Vide*, Calix. • Capſæ, quibus reliquiæ (Euchariſtiæ) recondantur in altari. *Hincmar.* V. 395. E Capſæ quo metallo ſint, decanus inquirat. *Hincmar.* V. 395. E. An ipſæ capſæ ſeris munitæ ſint. *Ibidem*.

CAPSÆ & reliquiæ ſuper altare. VI. 785. B. Capſæ ſanctorum Reliquiis plenæ, Weſtmonaſterii. VI. 1151. E.

CAPTIVI. *Vide*, Collecta. Captivorum epiſtolæ caute examinandæ ſunt & conſcribendæ. *Lugd.* anno 583. III. 455. D. Captivos per vim aliquos qui tenent, excommunicentur. *Lugdun. II.* anno 561. III. 355. A.

CAPUANUS Comes. VI. 50. A. Capuæ princeps juſjurandum fidelitatis facit domino ſuo Gregorio VII. Papæ. VI. 1213. A.

CAPUCIA botonata ne canonici deferant. *Vaur.* anno 1368. VII. 1825. E.

CAPUCCINIS bona immobilia poſſidere non licet. *Trid.* X. 170. C.

CAPULETUR lingua delatori. V. 1311. A. Capuletur naſus. III. 2058. D. lingua. 2069. A.

CAPULLA ad baptizandum. VII. 906. D.

CAPUT acephalum. V. 935. D.

CAPUT vulneratum falſa manus impoſitione. IV. 948. B. C.

CAPITUM æſtimationes in Anglia. *Vide*, Wera.

CAR

CARAGII. III. 444. D. Caragii, & ſorticularii. III. 494. A.

CARCASSONENSIS epiſcopi poſtulatio ſuper prioritate ſedendi in Concilio provinciali. *Biterr.* anno 1351. VII. 1689. B. C. D.

CARCERES in qualibet diœceſi habendi. *Lambeth.* anno 1261. VII. 545. C. Carcer epiſcopalis fori. X. 1081. D. E. Carcerum cuſtodes. X. 678. C. Procurator pauperum, provideat etiam iis qui in carcere ſunt. *Nicæn. Arab.* I. 478. B. C. Carcere detenti, ab archidiacono vel præpoſito eccleſiæ ſingulis Dominicis viſitentur: & victus eis competens de domo Eccleſiæ tribuatur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1447. D.

Carceri infernali tradi. VI. 406. D.

CARDINALES.

CARDINALES, ut LXX. ſeniores ſub Moyſe. *Joannes VIII. Papa.* VI. 122. A.

Cardinalium conſilio apud Romanum Pontificem univerſalis eccleſiæ adminiſtratio nititur. *Trid.* X. 178. D.

Cardinalium ſacer ſenatus. VI. *parte II. circa med.* 1307. E.

Cardinalatus. Ad Cardinalatum qui & quomodo promovendi. *Trid.* X. 154. C. D. Ex omnibus Chriſtianitatis nationibus aſſumendi. *Ibid.* C. De numero & qualitate Cardinalium, & modo promotionis eorum. VIII. 876. E. Cardinalium numerus & qualitas præſcribuntur a Conc. Baſileenſi, anno 1436. VIII. 1206. 1207. 1208. 1209.

• Cardinalium multiplicatio Eccleſiæ diſpendioſa & onerofa. *Baſil.* anno 1432. VIII. 1132. D. Cardinalium reformatio per Leonem X. anno 1514. IX. 1750. *& ſeqq.* De jure Cardinalium, Conſtitutio Joannis VIII. Papæ. VI. 121. B.

Cardinales. Venerabiles fratres noſtri Cardinales. *Joannes XXIII.* anno 1414. VIII. 233. C. Excellens Reipublicæ Chriſtianæ Cardinalis, *Otto Auguſtanus.* IX. 2055. B. Reverendiſſimi in Chriſto patres & domini, domini S. R. E. Cardinales. VIII. 97. E. *anno* 1409.

Cardinales epiſcopi, anno 998. VI. 758. B. Cardinales presbyteri. III. 1900. E. V. 459. D. Cardinales ampliſſimi S. R. E. presbyteri. X. 888. D. Πρεσβύτερος καὶ καρδινάλις. *In pſeudoſynodo Photii.* VI. 217. 219. 222. 224. *& ſeqq.* Anaſtaſius presbyter cardinis noſtri, in titulo S. Marcelli martyris atque Pontificis ordinatus. V. 75. E. Tres epiſcopi miſſi a Leone IV. Papa, qui Cardinalem presbyterum monerent, ut ſe ſynodo ſiſteret. V. 76. D. Cardinalem presbyterum dilectum filium, epiſcopos venerabiles fratres appellat Julius III. *Trid.* X. 70. C. 71. A.

Cardinalis presbyter, cardinalis diaconus. *Anno* 769. III. 2016. B. Cardinarius diaconus urbis Romæ. VI. 406. E. Cardinalis archidiaconus Urbis Romæ. VI. 627. D. Diaconus cardine conſtrictus urbis Romæ. I. 892. A. Cardinalis diaconus cantat evangelium, in Miſſa celebrata per archiepiſcopum, in Concilio Lateranenſi V. anno 1516. IX. 1572. A. item epiſcopo celebrante, ibidem, anno 1517. *Ibidem.* E. Cardinales diaconi non ſuccedunt Apoſtolis in ordine diaconatus; & nihilominus ſuccedunt eis, quantum ad ordinem hierarchicum cardinalatus. VIII. 1886. D.

Cardinales tituli. *Vide*, Tituli.

Cardinales. *Vide*, Tituli eccleſiarum Urbis.

Cardinaliæ Romanæ. VI. *parte II.* 1567. B. C.

Cardinalium ſuſtentatio per beneficia & vacantias. *Conſtantienſe*, anno 1418. VIII. 882. A. B. C. D. E. *Vide*, Commendæ.

Cardinalium domus patens hoſpitium, portuſque & refugium doctorum ac proborum virorum, & pauperum nobilium, debet eſſe. IX. 1751. E.

Cardinales ne conſanguineos vel familiares ſuos ex redditibus eccleſiæ augeant. *Trid.* X. 178. C. D.

Cardinalium domeſticos quomodo oporteat eſſe veſtitos. IX. 1752. B. C. Cardinalium familiares quinam gaudeant exemptione. IX. 1777. A.

Cardinalium vota. *Vide*, Conſiſtorium.

Cardinales non ſunt veri ſucceſſores collegii Apoſtolorum Chriſti, niſi vixerint more Apoſtolorum. *Articulus* 13. *Joannis Hus damnatus.* VIII. 411. A.

Cardinales in magno contemptu habiti in Concilio Conſtantienſi. VIII. 296. B. C. *anno* 1415.

Cardinales. Contra invadentes bona vel domos Cardinalium, bulla Leonis X. anno 1517. IX. 1846.

Cardinalium exſequiæ funebres ne excedant ſummam 1500. florenorum. IX. 1573. D.

Cardinales presbyteri & diaconi eccleſiæ CP. V. 1167. E. IX. 755. D.

Cardinalis metropolitanus. V. 722. C. Cardinalis Pontifex, *hoc eſt, proprius epiſcopus: mox*, proprius ſacerdos. II. 927. C. D. Cardinalis epiſcopus, id eſt, proprius civitatis. VI. *parte II. initio.* 1654. B. C. 1656. E.

Cardinis eccleſiæ noſtræ presbyter VI. 28. E. Cardinis noſtri presbyter. VI. 78. D. Presbyter in cardine conſtitutus. VI. 406. E. Cardinalem fieri in eccleſiam aliquam. VI. 1. C. Cardinalis presbyter, Cardinarius diaconus. I. 287. A.

Cardinales presbyteri & diaconi Compoſtellani. VI. *parte II. initio*, 1784. D.

Cardinales presbyteri eccleſiæ Veſuntionenſis. VI. *parte II. initio*, 1937. C.

CARI

CARILOCENSIS monaſterii privilegium. VI. 395. E. 396. B.

CARISIACI quid promiſerit epiſcopis Carolus Calvus. V. 1333. C. D.

CARISTIA temporis. Panis, qui alio tempore non valebat niſi unum denarium, valebat & vendebatur tunc novem denarios. VII. 1015. E. 1016. A.

CARITAS.

CARITATIS encomium. I. 223. A. B. C. II. 1421. III. 519. C. D. VI, 31. C. Caritas, mater virtutum. III. 421. C. Caritas Chriſtianiſmum conſummat. IX. 1998. E. Caritas præcipue homines proximos Deo facit. IV. 1012. E. • Caritas qua Chriſtiani ſumus. II. 1169. A. Caritas præcipue comparatur communi cibo & menſa. *Clem. epiſt.* 1. I. 41. B. Caritas vera quæ ſit. IV. 920. C.

• Caritatem qui tenet in moribus, ille tenet & quod patet & quod latet in divinis ſermonibus. IV. 1010. A.

Caritas. Ordo naturalis expoſcit, ut qui ex uno homine trahunt originem, mutuam teneant caritatem. III. 480. A.

Caritas. Catholicus quiſque jubetur patienti neceſſitatem aperire viſcera caritatis, quamquam alienigenæ vel ignoto. VII. 1373. D. E.

Caritas. Non debemus nos aliquid donare aut præſtare homini peccatori: quia ſic foveremus proditorem Dei noſtri. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. E.

Caritatis objectum maxime proprium; ipſe caritatis auctor. IX. 39. D.

Caritas. Fruſtra clamamus ad Deum; Pater mi: Si ſpiritus caritatis non eſt ille qui clamat. *Propoſitio* L. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Caritas aut cupiditas uſum ſenſuum bonum vel malum faciunt. *Propoſitio* XLVI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Caritas ſola eſt, quæ Deo loquitur: eam ſolam Deus audit. *Propoſitio* LIV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Deus non coronat niſi caritatem: Qui currit ex alio motivo, in vanum currit. *Propoſitio* LVI. & LVII. caritas ſola Deum honorat. *Ex propoſitione* LVI.

Caritas ſola Chriſtiano modo facit actiones Chriſtianas, per relationem ad Deum & JESUM Chriſtum. *Propoſitio* LIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

• *Caritas.* Ubi caritas non eſt, quid eſt quod poſſit prodeſſe, &c. IX. 813. B.

Caritas. Sine caritate nihil aliud eſſe poſſumus, niſi peccatum. *Propoſitio* XLVIII. & XLIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Caritas. *Vide*, Religio. Spes. Timor.

• Caritas, quæ DEUS eſt. V. 1282. A. VI. 1129. B. • Caritas, quæ Deus eſt, ac decus Chriſtianitatis, & in qua ſumma totius fidei noſtræ conſiſtit, in

multis non regnat. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1338. D. • Caritas, quæ Deus eſt, ineſſe non poteſt, ubi eſt avaritia &c. *Conc. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1332. A. • Caritas Deus eſt; ergo qui habet caritatem, omnia bona habet. IV. 1009. E. • Ubi caritas eſt, ibi Deus eſt; quia *Deus caritas eſt.* VIII. 1542. E. • Caritatem invicem obſervetis, quæ Deus eſt. V. 241. B. *Vide*, Veritas. • Caritate dictante, quæ Deus eſt. V. 465. D. • Caritati illi quæ Deus eſt, caritas præponitur corporalis. I. 1306. B. • Caritas fecit. Ergo Deus fecit: quoniam *Deus caritas eſt. Auguſtinus & alii.* I. 1262. E. • Caritas Dei in quo non manet, ab ipſa caritate, quæ Deus eſt, & a nobis habeatur alienus. V. 597. B. Deus non eſt, ubi non eſt caritas. *Ex Propoſitione* LVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. • Expreſſiſſime Joannes Apoſtolus aït, *Deus caritas eſt.* IV. 1338. E. • Reſponſiones duriſſimæ contra caritatem, quæ Deus eſt. V. 1390. B.

CARITAS veſtra. I. 774. D.

CARIV CARL CARM

CARIVARII in ſecundis nuptiis prohibiti. XI. 24. D.

CARLOMANNUS dux & princeps Francorum. III. 1919. D. In regno meo. *Ibid.*

CARMELITARUM Ordinem, cujus inſtitutio Concilium Lateranenſe ſub Innocentio III. præceſſit, in ſuo ſtatu manere concedimus, donec de ipſo fuerit aliter ordinatum. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 715. E. 716. A. *Vide*, Mendicantes. Prior generalis ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli: anno 1310. VII. 1340. E. Petrus de Conne Prior de Carmelo. *Pariſ.* anno 1394. VII. 1917. D. Ordo de Carmelo. *Ibidem.*

CARMINA. *Vide*, Inſortientur.

CARN CARO

CARNATICOS exigere. IV. 951. B.

CARNOTENSIS epiſcopus decanus ſuffraganeorum provinciæ Senonenſis, anno 1485. IX. 1519. E. anno 1460. IX. 1521. B. Carnotenſis epiſcopus conqueritur de epiſcopo conſtituto in Caſtro Dunenſi. III. 401. E. Carnotenſis archiepiſcopus. VI. 710. D.

CARO in bono & in malo ponitur in ſacris libris. III. 1322. A.

Caro quæ delectabiliter traxit ad culpam, afflicta reducat ad veniam. VI. 155. C.

CARNIUM eſus. *Vide*, Cibos carnium. Carnes qui dixerit exſecrandas eſſe, anathema ſit. I. 994. A. Carnes edentem qui condemnat, tamquam non habentem ſpem, anathema ſit. *Gangr.* I. 534. D. Carnes immundas qui manducaverit, & olera quæ cum carne coquuntur, ceſſet a miniſterio. *Theodorus Cantuar.* III. 1778. B. Carnium eſu diebus Mercurii monachis interdicitor. X. 1428. C. Officiales quales eſſe oporteat. X. 1433. E. *& ſeqq.*

Carnis procreationem, non opificium Dei, ſed malignorum Angelorum, dixerunt Manichæus & Priſcillianus. III. 349. B. C.

CAROLINA. VIII. 1483. E. Carolina in Concilio Conſtantienſi approbata, ab omnibus obſervanda. *Colon.* anno 1423. VIII. 1011. D. Carolinæ conſtitutionis confirmatio. VIII. 923. *& ſeqq.*

• CARLUS princeps, Pippini regis pater, æternaliter perditus. V. 469. C.

CAROLOMANNUS Dux Francorum. III. 1878. E.

CAROLI M. laus. IV. 1032. E. Carolus rex. *Vide*, Dominus terræ. Charlemannus rex Francorum. VI. 1151. D. • Carolus Magnus, Germanus. IX. 1419. A. Carolus Magnus & venerabilis princeps. IV. 865. D. Carolus gratia Dei, ejuſque miſericordia donante, Rex & rector regni Francorom, & devotus ſanctæ Dei eccleſiæ defenſor. IV. 825. B. • Karulo magno regi. III. 2053. *tota.* Carolo divina coronante clementia Imperatori, Catholico ſemperque inclyto triumphatori, Paulinus *Aquileïenſis.* IV. 965. D.

Carolus Imp. divæ memoriæ. V. 324. C. Carolus M. ſanctæ memoriæ. IV. 1264. A.

Carolum M. religionis propagatorem, &c. ſancta eccleſia laudat & veneratur. VI. 1473. D.

Caroli M. Confeſſio fidei. IV. 901. 902.

Caroli M. Imperatoris inauguratio Romæ facta, anno 800. IV. 936. C. D. E. 937. A.

Carolo M. regi quæ gentes eſſent ſubjectæ. IV. 940. D.

Carolus M. regnum Francorum nobiliter ampliavit, & per annos XLVII. feliciter rexit. VI. 362. D. Numquam ſine tribus de ſapientioribus conſiliariis ſuis eſſe patiebatur. VI. 362. E. Ad capitium lecti ſui tabulas cum graphio habebat, &c. *Ibidem.*

Carolus Rex Francorum, eccleſiæ Romanæ plura dona perpetuo obtulit poſſidenda: provincias, civitates, caſtra, quæ a Longobardis detinebantur, B. Petro reſtituit. *Hadrianus Papa.* IV. 96. A. • Carolus M. Imperator diverſa vaſa ex auro puriſſimo Romæ in confeſſione B. Petri obtulit. IV. 937. B. Coronam auream, penſantem libras LV. patenam auream, penſantem libras XXX. calices majores, penſantes libras LVIII. & XXXVII. &c. *Ibidem.* Evangelium ex auro mundiſſimo. *Ibidem.* Carolus M. Romanam eccleſiam multis munificentiis ampliavit, &c. VI. 181. C. Caroli M. & Ludovici Pii Impp. conceſſiones factæ Romanæ eccleſiæ. IV. 1236. 1237. 1238.

Carolus Imp. in tribus locis colligebat mille & ducentas libras ad ſervitium Apoſtolicæ Sedis, &c. VI. 1476. D. Carolus M. Rempublicam præliis auxit, victoriis dilatavit, ſapientia decoravit. VI. 181. B. Semper ei fuit in voto eccleſias omnes ſublimare. *Ibidem.*

Carolus M. cum ex ſubreptione eccleſiia quoddam præjudicium intuliſſet, ſe recognovit, eccleſiæ & epiſcopis ſatisfecit, &c. V. 1331. D.

Carolus Imp. fundator eccleſiæ Compendienſis: idem Carolus pius, cujus Fiederuna conjux. VI. *parte II. initio.* 1703. B. C.

Caroli M. tomus, qui in archivo eccleſiæ beati Petri habetur. VI. 1476. D. Caroli M. epiſtola ad Leonem III. Papam. IV. 973. Caroli M. Capitulare. III. 2056. IV. 823. 1041. Capitula eccleſiaſtica. 939. *& ſeqq.*

CAROLUS (Calvus) eximiis laudibus exornatur a Joanne VIII. Papa. VI. 18. D. E. Carolus Imp. habitu Franeico, in veſtitu deaurato. VI. 166. E. Græcanico more paratus. 168. C. Carolus magnus & pacificus Imperator. VI. 184. B. Carolus princeps Magnus. VI. 130. B. Magnus Carolus. *Ibidem.* E. Magnus rex Carolus. 133. E. Carolus Magnos. VI. 1025. A. Carolus Imperator. *Vide*, Imperatoris electio. Carolus Imp. divæ memoriæ. VI. 25. C. Ipſum poſt ſcheis curſum operia, inter Angelorum cœtum paradiſi ſuſceperunt præmia vitæ perennis. *Ibidem. Joannes VIII. Papa.* Carolus Calvus quid Cariſiaci epiſcopis promiſerit. V. 1333. C. D. Caroli Calvi reditus a Redonis civitate. IV. 1479. C. Caroli Calvi Capitula citantur. V. 1354. B. C. D. E. 1355. A. B.

CAROLUS *Craſſus.* Per quem Gallicanarum eccleſiarum ſtatus, & totius religionis vigor illis in partibus plauſibiliter reſtoruit. VI. 107. E.

CAROLUS-Henricus Imperator, anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1992. D.

CAROLUS V. Imp. *Vide*, Commonionem ſub utraque ſpecie. *Vide*, *Interim.* Carolus V. in Comitiis Auguſtanis de religione quid monendo poſtulaverit. IX. 2061. E. 2062. C. Caroli V. Cæſaris memoria in benedictione. X. 240. E.

CAROLUS rex Hungariæ. VII. 1300. D.

CARONCÆ, χάρακες. X. 1216. E.

• CAROSUS & Dorotheus, & qui cum eo erant. II. 431. C. Caroſus pater Monachorum. II. 426. A. Caroſo Imperator mandavit non venire ad Concilium, niſi & ipſe præſens eſſet. *Ibidem.*

CARP CARR &c.

CARPINETA, in Longobardia. VI. 1357. D.

CARPONES Ariani. I. 614. E.

CARREGIUM: *charroi.* Dominico die carregium ne fiat. VI. 850. E.

CARRINA, vel Carena. VI. 830. B. D.

CARROFENSIS monaſterii privilegium. V. 1211. D.

CARRUCARUM commodationes. VI. *parte II. ſub finem.* VI. *parte II. ſub finem.* 1979. A.

CARTHAGO.

CARTHAGINIS metropolitanus & epiſcopus. I. 1419. B. Carthaginenſi eccleſiæ privilegia multa conceſſa. II. 1074. A. • Carthaginienſis epiſcopus omnium nomine ſcribat epiſtolas. *Cod. Afr.* I. 907. D. Carthaginis

epiſcopus

epiſcopus ſolus ſubſcribit litteris de Concilio dandis, quia ſic fieri epiſcopi poſtularunt. I. 1219. C. Carthaginienſi epiſcopo ſemper fuit licentia, ut unde vellet, & quem rogaretur, epiſcopum faceret. *Carthag. III.* anno 397. I. 967. C. ✦ Carthaginienſis epiſcopus cunctarum eccleſiarum (Africæ) ſolicitudinem ſuſtinet. *Carthag. III.* anno 397. I. 967. B. Carthaginenſis archiepiſcopus totius Africæ primas aſſeritur a Leone IX. Papa. VI. 949. C. D. Poſt Romanum Pontificem primus archiepiſcopus & totius Africæ metropolitanus maximus. *Ibidem.* Idque ex privilegio dato ab Apoſtolica ſede. 950. D.

Carthaginenſe Concilium citatur. *Trid.* X. 178. B. Carthaginenſis Conc. ſub Grato cap. 1. deſcribitur. VI. 476. B. C. Sub Grato, Canon XIII. V. 1299. C. 1344. B. 1357. B. Carthaginenſis Canon citatur. VI. 417. D. Carthaginenſes canones recitantur. V. 9. E. 10. A. V. 1247. B. C. V. 1335. C. D. 1347. 1348. 1356. in Tolet. XII. anno 681. III. 1720. 1721. Carthaginenſes canones deſcribuntur. IV. 834. B. D. E. 835. A. B. D. 836. A. In Conc. Aquiſgran. anno 816. *Vide*, Africani. Deſcribuntur in Vormat. anno 868. V. 746. B. C. D. E. Carthaginenſes Canones & Africani, ab Hadriano Papa breviati. III. 2045. *uſque* 2053. Carthaginienſis Concilii cap. XIX. recitatur, in Tullenſi, anno 859. V. 491. C. D. Alia. Ibidem. E. 492. A. B. D. Carthaginenſe Concilium ſub Bonifacio, anno 525. citatur. III. 987. B.

CARTUSIANI.

Cartuſiani. *Vide*, Maria. Scripturæ ſacræ lectio. Cartuſienſium pauperum ſervus inutilis Guigo. VI. *parte II. circa med.* 1186. A. Cartuſiæ Prior Guido, anno 1176. VI. *parte II.* 1562. C. Cartuſienſis monaſterii Prior *anno* 1310. VII. 1340. C.

CAS

CAS de conſcience. Libelli ſit inſcripti damnatio. XI. 159.

CASA aurea. Caſaurienſis monaſterii privilegium. VI. *parte II. circa med.* 1365. C.

CASA Dei. Qui res ſuas pro anima ſua ad Caſam Dei tradere voluerit. *Carol. M.* IV. 954. A. Caſæ Dei privilegia recenſentur. VII. 997. B.

Caſæ Dei. V. 55. C. E.

CASALE Benedictum. VII. 990. B.

CASSIANI presb. Galliarum opuſcula, apocrypha. II. 942. B. Caſſianus citatur in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1138. E.

CASSINENSIS eccleſia per Chriſtum fundata; cujus imperio Benedictus pater locum idolis deditum purgans, ſanctæ deſcriptione regulæ, & ſua corporali requie orbi ſpectabilem reddidit. VI. *parte II. circa med.* 1107. A. Caſſinenſis monaſterii eccleſia S. Mariæ, conſecrata ab Urbano II. & privilegio munita VI. *parte II. initio.* 1628. C. Caſſinenſis abbas abbatum. VI. *parte II. initio.* 1938. E. Caſſinenſis abbas Oderiſius. VI. *parte II. initio.* 1628. C. *anno* 1088. Uſſo. 1627. E.

Caſſinenſes. *Vide*, Cluniacenſes.

CASSIODORUS. *Vide*, Patrum ſcriptis. Caſſiodorus in Pſalmum 2. IV. 889. B.

CASTICIA. V. 55. E. Caſtitia eccleſiarum Dei. IV. 953. C.

CASTILIONEUS (Odetus) epiſcopus Bellovacenſis, auctoritate & dignitate privatus. X. 513. C.

CASTIMONIA a nobis ſervetur per ſingulas quaſque ſpecies. *Clem. epiſt.* 3. I. 58. E. 61. B.

CASTITATIS patientia. III. 535. C. Caſtitatis dura ſunt prælia, ſed majora ſunt præmia. IV. 1160. E. Caſtitatis profeſſæ deſertores, publicæ pœnitentiæ ſunt ſubjiciendi. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. C.

S. CASTORIS baſilica, Confluentibus. V. 503. C.

CASTRIFORTIS cœnobium. VI. *parte II.* 1505. B.

CASULA ad Miſſam celebrandam. VI. 1180. B. Caſula ſerica ad Miſſam celebrandam. VI. 415. D. Caſula, alba, amictus, &c. VII. 430. D. Caſulæ pretioſæ. V. 1320. A. Caſulam largiatur unuſquiſque canonicus, &c. X. 1474. D. Caſula una, pallium unum, &c. V. 1383. B.

Caſulis, ritu ſervorum Dei, non ſagis utantur presbyteri & diaconi. *Germanic.* anno 742. III. 1922. A.

CASUS RESERVATI.

Caſus reſervare alios quam in jure expreſſos, poſſe epiſcopos, negabant aliqui Mendicantes. IX. 1191. D. *Vide*, Confeſſio.

Caſuum reſervatio etiam coram Deo vim habet. X. 1244. B. In caſibus reſervatis nihil poſſunt ſacerdotes extra articulum mortis. *Ibidem.* C. *Trid.* X. 94. C. D. Nulla eſt in articulo mortis. Ibid. D. Jus habent epiſcopi reſervandi ſibi caſus. *Trid. ſub anathem.* X. 99. D. Valetudinarii poſſunt abſolvi ab alio; præſtita cautione, quod ſanitate habita, adibunt Papam. VII. 286. C. *Vide*, Abſolvere. Abſolutio. Confeſſio.

Caſus ſedi Apoſtolicæ & diœceſanis reſervati, & in quibus incurritur excommunicatio, publice exponantur. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1607. C. D. 1608. A. B. C.

Caſuum reſervatio. Pontifices Max. pro ſuprema poteſtate ſibi in univerſa eccleſia tradita, cauſas aliquas criminum graviores ſuo potuerunt peculiari judicio reſervare. *Trident.* X. 94. C.

Caſus reſervati ſummo Pontifici, verſibus expreſſi. VII. 1239. E.

Caſus reſervati Papæ. VII. 1126. D. E. *Exon.* anno 1287.

Caſus reſervati Papæ, tres: anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1940. D.

Caſus reſervati Papæ, vel ejus legato. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 97. C.

Caſus epiſcopo vel Papæ reſervati. *Arelat.* anno 1275. VII. 729. E. 730. A. B. C. D.

Caſus reſervandi facultate, quam habent, epiſcopi parce utantur. *Narbon.* anno 1609. XI. 18. D.

Caſus reſervati. Epiſcopus a caſibus ſibi reſervatis abſolvendi facultatem Quadrageſimali tempore gratis concedat ſacerdotibus, quos alias idoneos ad audiendas confeſſiones judicaverit: &c. *Narbon.* anno 1609. XI. 18. C.

Caſus reſervati. Quilibet epiſcopus in caſibus ſibi reſervatis tot confeſſores diſcretos inſtituat, quot neceſſarios noverit ſecundum ſtatum ſuarum civitatus & diœceſis; quibus ſuper ipſis committat plenariam poteſtatem. *Vaur.* anno 1368. VII. 1856. C. D.

Caſus reſervati. Regulares habentes facultatem abſolvendi a caſibus ſedi Apoſtolicæ reſervatis, non ideo a caſibus epiſcopo reſervatis poſſunt abſolvere, &c. XI. 153. E.

Caſus reſervati. Cuilibet confeſſori datur poteſtas occultos peccatores laïcos, gratis abſolvendi, præter hæreticos, homicidas, & excommunicatos. IX. 1913. E.

Caſus reſervati. Diaconi & ſubdiaconi decies in anno communicent in Miſſa ſolemni: quibus temporibus in eorum facultate ſit eligere confeſſarium ex approbatis, qui eos abſolvere poſſit a peccatis etiam Ordinario reſervatis. X. 1672. A.

Caſus epiſcopo reſervati. Enormia delicta. *Ciceſtrenſis ſynodus*, anno 1289. VII. 1154. E.

Caſus reſervati occulti: in his ut poſſint Parochi abſolvere, conceſſum in Conc. Colonienſi, anni 1536. IX. 2010. A.

Caſus reſervati. Quot pœnitentiarii fuerint inſtituti Coloniæ, qui poſſent abſolvere a caſibus epiſcopo reſervatis. IX. 2109. B. C.

Caſus reſervati epiſcopis in provinciis tribus, Arelatenſi, Aquenſi, Ebredunenſi. *Avenion.* anno 1326. VII. 1503. 1504.

Caſus reſervati. Ab omnibus peccatis quamlibet enormibus, ſed occultis, antea epiſcopo reſervatis, poteſtatem abſolvendi laïcos cuilibet confeſſori approbato tribuit Otto Cardinalis epiſc. Auguſtenſis: exceptis homicidis, hæreticis, & excommunicatis. IX. 2045. E. Item Mogunt. anno 1549. IX. 2119. A.

Caſus reſervati epiſcopo Friſingenſi, anno 1440. IX. 1289. E. 1290. E.

Caſus reſervati epiſcopis in provincia Mechlinienſi. X. 1181. C. D.

Caſus reſervati epiſcopis in provincia Mexicana. X. 1729. 1730.

Caſus epiſcopo Nemauſenſi reſervati. VII. 913. E. 914. A. B. C. *anno* 1284.

Caſus epiſcopo Nicoſienſi reſervati. VII. 1718. E.

Caſum homicidii ſibi reſervat epiſcopus Pariſienſis, anno 1130. VI. *parte II. circa med.* 1184. C.

Caſus reſervati epiſcopo Ravennenſi, anno 1286. VII. 948. B. C.

Caſus reſervati epiſcopo Santonenſi, anno 1280. VII. 848. C. D.

Caſus reſervati Valentiæ in Hiſpania, anno 1255. VII. 1979. A. B.

CAT

CATABLUM. III. 1788. B.

CATACUMBIS. I. 131. B.

Catalaunenſis epiſcopi negotium archiepiſcopo Bituricenſi, aliiſque, a Joanne XXII. commiſſum. VII. 1421. B. C. *& ſeqq.*

Catalauni eccleſia S. Nicolai. VI. *parte II.* 1454. C. Abbatia S. Petri. 1455. E. Eccleſia S. Medardi. *Ibidem.*

Catalauni monaſterium Omnium ſanctorum. VI. *parte II. initio.* 1676. A.

CATALOGUS ſacerdotalis. *Can. Apoſt.* I. 11. B. 14. B. C. 26. A. Catalogus clericorum. *Can. Apoſt.* I. 14. A.

* Cataphryges rebaptizentur. *Nicæn.* anno 325. I. 332. D. Clerici, iterum baptizati etiam ordinentur, ſi irreprehenſibiles ſint. *Nicæn.* anno 325. I. 332. D. * Cataphryges ad eccleſiam revertentes, denuo catechizandi ſunt & baptizandi. *Laodic.* I. 782. E.

CATARACTA beati Petri. III. 4. E.

CATECHESIS a Parochis per ſe, aut per alios facienda diebus feſtis. X. 1160. D. E. Catecheſis forma a ſynodo Trid. præſcribenda. X. 157. E. Catechiſmi Romani doctrina potiſſimum ſequenda. X. 963. A. Catechizantium quæ dotes. *Clem. epiſt.* 1. I. 42. A.

CATECHUMENIA templi S. Sophiæ. V. 764. C.

CATECHUMENI. *Vide*, Myſteria. *Vide*, Miſſa. Catechumenus accipit manus impoſitionem, & crucem, & ſalem, &c. V. 416. B. 417. 418. * Catechumenorum ſacramentum, ſal. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. D. Catechumeni intra biennium baptizentur. *Conc. Eliberit.* I. 254. E.

Catechumeni ad baptiſterium numquam admittendi. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. E.

* Catechumeni ne benedictionem accipiant cum fidelibus. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. E.

Catechumeni ſymbolum, *Credo in Deum Patrem*, doceantur xx. diebus ante baptiſmum. *Bracar.* anno 572. III. 386. C. *Vide*, Baptiſmus. Catechumenis evangelia legantur. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. E.

Catechumeni peccantis, quæ pœnitentia. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. B. Catechumeni lapſi, ſint trienem inter audientes tantum: poſtea ſint inter catechumenos. *Nicæn.* anno 325. I. 330. C.

Catechumenorum loca in templis. *Trull.* III. 1695. C.

Catechumenis ſine baptiſmo defunctis, nec in oblatione commemoratio, nec pſallendi officium impendatur. *Bracar.* anno 561. III. 352. A.

Catechumena femina. *Vide*, Femina.

CATHARI, id eſt, Mundi. I. 431. E. Cathari, qui Novatiani ſunt. I. 333. C. *Vide*, Novatiani. Cathari venientes ad Catholicam, ordinentur, & ſic maneant in clero. *Nicæn.* anno 325. I. 325. D.

Cathari. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. D. 1878. D.

S. CATHARINÆ dies feſtus in diœceſi Auguſtana. IX. 2048. A.

S. CATHARINÆ ordinis Prædicatorum eccleſia Piſis. VIII. 120. E. *anno* 1409.

CATHEDRÆ domni Petri feſto cibos quidam mortuis offerunt. *Turon.* anno 367. III. 365. B.

CATHEDRÆ matrices. I. 1222. A. Cathedræ viduatæ. I. 1112. C.

CATHEDRÆ epiſcoporum. *Vide*, Throni.

CATHEDRALES eccleſiæ. De cathedralibus eccleſiis electiones ad ſedem Apoſtolicam deferantur. Si canonicæ fuerint, Papa eas confirmet: niſi ex cauſa rationabili & evidenti, & de fratrum conſilio, de digniore & utiliore perſona duxerit providendum. *Martinus V. Papa*, anno 1418. VIII. 877. C.

Cathedralis eccleſia unum ex decem clericis aſſumat, qui ad ſtudia Theologiæ & Juris Canonici accedere compellatur. *Tolet.* anno 1339. VII. 1637. E. & *Vaur.*

CATHEDRALIS presbyter vel diaconus. *Emerit.* anno 666. III. 1002. E.

CATHEDRATICUM ſive ſynodaticum a plebanis ſolvendum. *Colon.* anno 1310. VII. 1316. A.

CATHOLICA. I. 1058. E.

CATHOLICA eccleſia S. Pauli Londonienſis. VIII. 951. C.

CATHOLICUS dicitur, maximus Armeniorum Pontifex, omnium epiſcoporum Cappadociæ, Mediæ, & Perſidis, & utriuſque Armeniæ, princeps & doctor eximius. VI. *parte II. circa med.* 1202. B. Catholicus, etiam Epheſinus. *Nicæn. Arab.* I. 484. C. Catholicus appellatus epiſcopus Seleuciæ, civitatis orientalis, de conſenſu Antiocheni. *Nicæn. Arab.* I. 468. D. Tenet locum Patriarchæ: & ſedet in Concilio poſt Hieroſolymitanum Ibid. E. 484. C. Catholicus Judex Romæorum. XI. 338. C. D.

CATHOLICUS rex Adefonſus Caſtus. " 135. B.

* CATHOLICI dicunt ſe univerſo orbi Chriſtiano communione cohærere: hanc eccleſiam ſe retinere. *Collat. Carthag.* I. 1159. A.

* Catholicum nomen Donatiſtæ negant ad provincias vel ad gentes referendum: ſed aiunt eſſe catholicum, quod ſacramentis plenum, &c. *Collat. Carthag.* I. 1159. C.

Catholici qui filios ſuos hæreſi baptizandos obtulerint, eorum oblatio ne recipiatur. II. 1066. B.

Catholicus neminem formidat. II. 82. E.

* Catholon, ſecundum totum. I. 1159. C.

CAV

CAVALGÆ, talliæ, quæſtæ. *Avenion.* anno 1326. VII. 1506. D.

CAVALLOS Alpharaces quos Hiſpani vocant. VI. 104. D.

CAUCLEARII. IV. 831. A.

CAUCULATIM. I. 1111. B.

CAUDA vini. VIII. 953. E.

CAUDAM equi, &c. *Vide*, Equus.

CAVENSIS monaſterii privilegia, anno 1092. VI. *parte II. initio.* 1637. E. 1640. B.

CAUPONA. *Vide*, Clericus.

Cauponæ. De iis ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 1133. C. D. E. 1134. A. B.

CAUSA.

CAUSAM Græci dicunt pro producente. IX. 1049. E. Cauſæ & cauſati nomina. *Vide*, Spiritus ſanctus. Trinitas.

Cauſarum nomina cauſatis ſolemus tribuere. IX. 358. B.

CAUSÆ.

CAUSA. *Vide*, Criminum. Negotia.

Cauſa ibi agatur, ubi crimen admittitur. I. 129. C. Cauſa ſemper finiatur, ubi non ſit difficile teſtes producere. *Cod. Afr.* 30. I. 879. B. Cauſæ in partibus finiendæ, exceptis majoribus. IX. 1877. A. Cauſæ in regno Franciæ, exceptis majoribus, apud judices in partibus finiri debent. IX. 1818. B. Cauſæ in ſuæ diœceſeos ſynodis audiendæ. *Pii epiſt.* 2. I. 98. C.

Cauſæ a quibus non ſuſcipiendæ aut commendandæ. X. 1080. C. D.

Cauſæ non audiendæ in locis religioſis. VII. 504. D. E.

Cauſa capitalis ſeu ſtatus, non per advocatum, ſed per perſonam ſit agenda. V. 455. E.

Cauſarum piarum protector ab epiſcopo conſtituendus. X. 1081. A.

Cauſæ ſæculares apud ejuſdem ordinis viros, judicio tamen epiſcoporum terminentur. *Anaclet. epiſt.* 1. I. 67. D.

Cauſæ civiles clericorum ab epiſcopis cognoſcantur. *Trid.* X. 58. B.

Cauſæ criminalis vel pecuniariæ cognitio epiſcopis interdicta ab Imp. I. 1347. B.

Cauſæ eccleſiaſticæ qualiter & per quos finiendæ. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1446. E. 1477. A. Jam principalis poteſtas putat ſibi licere in cauſas eccleſiaſticas proſilire, &c. VI. 512. A.

Cauſæ ad forum eccleſiaſticum pertinentes, quomodo ſint tractandæ. *Trid.* X. 165. E. 166. A. B. C. D.

Cauſas de eccleſiis vel decimis, ſimileſque, laici tractare non debent. VI. *parte II. poſt med.* 1389. A.

Cauſæ apud Ordinarios gratis examinentur; conſuetudine tamen ſuper hoc ſervata. *Vaur.* anno 1368. VII. 1818. D.

Cauſa dicta recedere licet in negotiis eccleſiaſticis. I. 755. E. Cauſam deſerentes ante finem, eccleſiaſticæ diſciplinæ ſubjacent. II. 514. A. E.

Cauſæ communes. *Vide*, Concilium generale.

CAUSA MAJOR eccleſiaſtica ad epiſcopos deferatur interveniente primate. *Anaclet. epiſt.* 1. I. 67. C. Cauſæ majores ad ſedem Apoſtolicam deferantur. *Anaclet. epiſt.* 1. I. 67. E. Cauſas majores eccleſiaſticas Apoſtolicæ ſedi reſervavit Apoſtolorum & ſucceſſorum auctoritas. I. 180. B. Cauſæ ſummæ Apoſtolicæ ſedis auctoritate ſunt agendæ & finiendæ. I. 221. C. * Cauſæ majores ad Sedem Apoſtolicam referendæ, ut ſancta ſynodus ſtatuit, & beata conſuetudo exigit. IV. 948. C. * Cauſæ majores ad ſedem Apoſtolicam, ut Nicæna ſynodus definivit, & inveterata conſuetudo exigit, referantur. IV. 1270. A. D.

Cauſæ juxta canonicas ſanctiones apud

Sedem Apoſtolicam tractandæ. X. 166. A.

Cauſæ majores. Si qua de fide inquiſitio, vel inter epiſcopos cauſa emerſerit, collectis in Gallia XII. epiſcopis decidatur; &c. VI. 30. E. *Joannes VIII. Papa.* Et 33. B.

CAUSARE monaſterium, & ad ſuum jus intromittere. VI. 915. C. D.

CAYMI Mediolanenſis Summa laudatur. IX. 2045. D.

CE

CELERINÆ baſilica, Conſtantinopoli. II. 422. B.

CELLARARIÆ ſint non vinolentæ, non prodigæ. IV. 1174. E.

CELLARARIUS ne ſit vinolentus, ſuperbus, tardus, prodigus. IV. 1144. A. B. 1192. E. Piſtrinum ei quoque commendetur. *Ibidem.* 1144. B. Cellarii in monaſteriis avari non eligantur: ſed quales regula S. Benedicti docet. IV. 906. D.

S. CELSI eccleſia Romæ. VI. *parte II. initio.* 1757. D.

CELSITUDO veſtra, *dictum epiſcopo.* V. 1460. C.

CEMELENENSIS civitas & Nicaënſe caſtellum ſub uno epiſcopo ſunto. II. 792. B.

CENOMANENSIS liber. X. 485. A.

Cenſuræ latæ ab uno, ab aliis obſerventur. *Arelat.* anno 1275. VII. 728. C.

Cenſus. Qui negligit cenſum, perdat agrum. IV. 1494. B.

CENTENARII. IV. 939. B. Centenarii, judices. VI. 198. C.

CENTONES de Chriſto Virgilianis verſibus compaginati; apocryphi. II. 941. C.

CENTULLUS Comes. VI. 1411. A.

CEOLFRIDUS abbas. III. 1850. A.

CEONULFUS rex Merciorum. IV. 1245. A.

* CEPHAS, id eſt, caput. *Anaclet. epiſt. 3.* I. 73. E.

CERA & oleum in Eccleſia. *Can. Apoſt.* I. 27. A. Cerarii, tabularii, & chartellarii. *Carol. M.* III. 2058. A. V. 396. B

Cereus Paſchalis. VI. 850. E. VII. 348. A. anno 1240. Cereum Paſchalem Parochiani debent providere, &c. VII. 498. D. * Cereus & lucerna benedicatur in pervigilio Paſchæ. *Tolet. IV.* anno 633. III. 582. B. C.

Cerei & lucernæ. II. 526. A.

* Cerei per diem in cœmeterio ne incendantur. *Conc. Eliberit.* I. 254. A.

Cerei cur accendantur. IX. 2047. B. * Cerei accenduntur, quando legendum eſt Evangelium, aut ſacrificium offerendum: non ad fugandas tenebras, cum ſol eo tempore rutilet; ſed ad ſignum lætitiæ; & ut lux mundi Chriſtus ſignificetur. IV. 1062. D.

Cerei cur accendantur die ſacro Purificationis beatæ Virginis. X. 971. D. E.

Cerei, non ſolæ candelæ ſebaceæ accendantur. IX. 2161. E.

Cerei lignei ne ſint in eccleſiis, ſive in proceſſionibus, in colorem ceræ tincti: ſed luminaria provideantur. *Arelat.* anno 1260. VII. 513. C. D.

Cerei. Monachorum cœtus cum cereis pſallentium. I. 1587. B.

CEROCENSUALES eccleſiarum & eccleſiaſticarum perſonarum. VII. 1222. E.

CEROFERARII. VI. 830. E.

CERISIUS. VI. 83. A.

CERTIFICATIONES quomodo concedendæ. VII. 868. D.

* CERVI, Apoſtoli. IV. 974. C.

CERVISIA mellita. V. 742. A.

CERVOLO aut vetula facere. III. 444. B.

CESSARE a divinis ſi canonici voluerint, ceſſationis cauſam ſcripto exprimant. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 711. C. Qui in aggravationem hujuſmodi ceſſationis Crucem & imagines Deiparæ & ſanctorum, proſternunt in terram, penitus reprobandi. *Ibidem.* D.

CESSARIUS veſtararii filius. VI. 118. A.

Χαλάνα. Vide, Turris.

CHALCEDON.

Chalcedonenſis civitas, ob memoriam ſanctæ Euphemiæ, & Concilium ibi geſtum, metropolis eſto, ſed nomine tantum, ſalvo jure Nicomediæ. II. 490. E.

Chalcedon *pro* Conſtantinopoli. II. 642. E. 647. E.

Chalcedonenſe Concilium epiſcoporum CCXXX. III. 1038. C. DCXXX. III. 1052. B. Chalcedonenſi Concilio ſubſcribunt epiſcopi CCCCLXX. II. 486. E. Chalcedonenſe Concilium DXX. epiſcoporum. II. 655. C. 678. B. Chalcedonenſe Concilium DLX. Patrum. IX. 849. D. Chalcedonenſe Concilium 600. fere epiſcoporum. I. 1779. C. * Chalcedonenſe Concilium DC. epiſcoporum: imo mille ducentorum. II. 419. A. B. Chalcedonenſe Concilium epiſcoporum DCXXX. II. 756. D. *Juſtinianus Imp.* II. 1406. C. Chalcedonenſi Concilio adfuere epiſcopi DCXXX. III. 12. A. 59. E. III. 1456. D. *Bracar.* anno 572. III. 385. C. *Pelag. II. Papa.* 415. C. *Sophron. Hieroſol.* III. 1283. E. IV. 147. A. Chalcedone totius pæne orbis coadunati ſacerdotes. II. 678. A. E.

Chalcedonenſi concilio qui præfuerunt, ex Photio. V. 1470. B. C.

* Chalcedonenſe Concilium per juſſionem Leonis Romani Pontificis, & Anatolii patriarchæ, celebratum. II. 710. E. Chalcedonenſis ſynodus, mediante Marciano Aug. & Anatolio CP. II. 939. B. Chalcedonenſis ſynodus ut fieret, Apoſtolica ſedes ſola decrevit. II. 909. C.

Chalcedonenſes Patres votis & orationibus plurimis exoravere divinitatem, ut plena & ſancta veritas eos non lateret. II. 662. C.

Chalcedonenſis ſynodus auctoritate beatiſſimi Leonis epiſcopi æternæ urbis Romæ, religionis fundamenta conſtituit. II. 675. C. Chalcedonenſis Concilii ea tantum rata eſſe, quæ ſedes Apoſtolica approbavit. II. 929. C. Chalcedonenſem ſynodum Leo Papa confirmavit. III. 418. D. Sed non privatas cauſas, quæ illic poſt definitionem fidei actæ ſunt. 419. A. 436. B. Chalcedonenſis ſynodus omnia ad Leonem Papam retulit quæ geſſit, tum de fide, tum de epiſcopis reſtitutis. *Vigil.* III. 43. D. Chalcedonenſis ſynodus nihil definivit, nihil reſpuit, nihil ſuſcepit, niſi quod Sedes Apoſtolica definivit, &c. *Nicolaus I. Papa.* V. 178. A. Reclamant Apoſtolicæ Sedis Legati contra canonem XXVIII. nec ſubſcribunt. II. 626. B. 635. E. 638. A. 643. B.

* Chalcedonenſis ſynodus ſequenda; quandoquidem per omnia doctrinam ſecuta eſt Athanaſii, Theophili, & Cyrilli. *Marcian. ad monachos Alexandr.* II. 663. C.

Chalcedonenſem ſynodum amplectimur, non ſolum propter multitudinem epiſcoporum, & ſententiam Marciani Imp. cum eis prolatam; ſed quia & Niceno Concilio nihil contrarium ſapuit. II. 724. C. Chalcedone ſancita, non decretorum Nicææ peremtio, ſed robur eſt. II. 719. C.

Chalcedonenſis Concilii definitio non eſt prolata ſicut fidei ſymbolum, ſed ſicut definitio contra hæreſes. II. 742. C.

Chalcedonenſe Concilium velut ancora firma & cauta. II. 705. E.

* Chalcedonenſis Concilii definitionibus ſignaculum quoddam, Marciani Aug. ſanctio appoſita eſt. II. 766. E.

Chalcedonenſis ſynodus omnino ſequenda. Gregor. M. III. 500. A. B. C. uſque ad definitionem fidei, & prolationem Canonum. *Ibidem.* D. Chalcedonenſis ſynodi non licet ſtatuta convelli, vel quolibet colore ſeu titulo retractari. *Vigil.* III. 44. A. B. C. D. Chalcedonenſi Concilio qui adverſari nituntur, ſemetipſos non intelligunt. II. 749. E. Chalcedonenſe Concilium juſte congregatum fatebantur Severiani, ſed non juſtum finem ſuſcepiſſe. II. 1161. A.

Chalcedonenſis Concilii definitio recitatur in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 472. B. in ſynodo Lateran. ſub Martino Papa. III. 834. ab Agathone Papa. III. 1091. C. D.

Chalcedonenſis ſynodi geſta act. XIV. de Athanaſio Perrheno, citantur. V. 150. D. E.

Chalcedonenſes canones deſcribuntur. IV. 827. C. 830. C. 831. E. 832. B. E. 833. A. B. D. E. 834. A. in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1101. C. 1102. A. B. 1105. B. C. D. in Vormat. anno 868. V. 747. B. C. D. Chalcedonenſis Concilii capitulum 2. IV. 1303. C. canon tertius. IV. 1315. C. titulus quartus. *Ibidem.* E. canon ſextus citatur, in Trid. X. 143. C. canon IX. citatur. V. 158. E. 159. A. cap. XVIII. recitatur. V. 492. A. capitulum XXVII. recitatur. IV. 1217. A. caput XXVIII. recitatur. V. 435. D.

χαλκοπρατεῖα. IV. 12. A.

CHALDÆI in Cypro, Neſtoriani, anno 1445. IX. 1042. C.

CHALLOA amica Danielis epiſcopi. II. 519. D.

* CHAM heres antiquæ maledictionis Noë. *Theodorus Mopſueſt.* III. 88. C. * Cham & illi qui ex ipſo na-

ti ſunt, ſub maledictione facti ſunt. III. 311. E.

χαρισματα. II. 1382. E.

CHAR

CHARACTER imprimitur in ſacramento Ordinis, ſicut in baptiſmo & Confirmatione, qui nec deleri nec auferri poteſt. *Trid.* X. 136. C. 137. C. Character, ſignum ſpiritale & indelebile. *Trid. ſub anathem.* X. 52. E.

CHARIBERTUS rex, Clotarii filius. III. 353. B. 367. A.

CHARISII presbyteri ſymbolum Epheſi approbatum. I. 1516. A. Chariſii fides cur probata in ſynodo Epheſina. IX. 147. *& ſeqq.*

Charivarium prohibitum ſub pœna excommunicationis. IX. 1340. D. 1347. A. B. XI. 24. D.

* CHARTACEUM volumen. III. 13. C.

CHARTÆ falſæ apud notarios. V. 42. A. Chartæ duæ non conſentientes. VI. *parte II. initio.* 1748. D.

CHARTELLARIUS. III. 1992. C.

CHARTIGRAPHUS & diaconus. VI. 774. B.

CHARTOHYLAX Conſtantinopoli, qui Romæ Bibliothecarius. V. 942. C. Ejus privilegia. *Ibidem.* Chartophylax eccleſiæ CP. VII. 215. A. Chartophylax. II. 1315. E. V. 938. C. Chartophylax magnus. IX. 315. C. Chartophylaces Eccleſiæ & altaris. *Nicæn. Arab.* I. 504. E.

χαρτοφύλαξ. III. 797. E.

χαρτοφύλαξ μέγας. IX. 429. A.

Chartophylacium Patriarchæ CP. V. 789. D.

Chartophylacia ſoli ſervent Juriſperiti. IV. 1453. D.

CHARTULARIUS. III. 525. D.

CHAS CHE

CHASDIUM CRODIUM. V. 936. E.

CHAUFATIA. IX. 1344. B.

CHELIS, (*Chelles*) monaſterium monialium. VI. *parte II. circa med.* 1185. B.

CHERUBIM & flammea framea. De his ſenſus Theodori Mopſueſteni. III. 86. C.

CHERUBIM ſuper Arcam teſtimonii. IV. 86. E. 87. A.

CHI

CHILDEBERTUS rex. II. 1176. C. 1422. E. 1430. B. Childebertus rex, clementiſſimus princeps, triumphorum titulis invictiſſimus, cui amor ſacræ fidei & religionis. II. 1443. D. Xenodochium Lugduni condidit. 1446. B. Childebertus glorioſæ memoriæ. III. 362. B. Childeberti regis conſtitutio. III. 334. B. C.

CHILPERICUS rex. III. 406. E.

CHIROGRAPHUM. *Vide*, Diabolus.

CHINTILA rex. III. 597. C. 600. C. 601. C.

CHIROTHECAS ne canonicus aut dignitate præditus, aliuſve clericus omnino induat, dum precum officiis intereſt, &c. X. 873. B. *ex S. Carolo Borromæo.*

CHIRURGIA. *Vide*, Clerici.

CHO

CHOBAR, idolum Saracenorum. IV. 247. D.

CHONIATES. XI. 339. C.

CHORAULES in eccleſia Helenenſi. VI. 841. A.

CHORAULIUM cauſa ſumptus ne fiant. IX. 1978. C.

CHORDELLATI. IX. 1834. E.

CHOREÆ ne fiant in eccleſiis, in cœmeteriis, in proceſſionibus. VI. *parte II. ſub finem.* 1945. A. Choreæ prohibendæ in cimiterio &c. anno 1231. VII. 187. B. X. 458. A. * *Choreæ.* Melius eſt feſtivis diebus terram fodere vel arare, quam choreas ducere. VII. 1230. E. *ex Auguſtino.*

CHOREPISCOPI.

* *Chorepiſcopi.* Miror eſſe qui ordinem chorepiſcoporum tantum deſpiciant, ut pæne eis nihil amplius a dignitate presbyterorum tribuant; ut ipſi ſoli potentes, ac ſanctificatione pollentes videantur: cum hoc Apoſtolorum dogmatibus adverſetur. *Rabanus.* V. 1418. E.

Chorepiſcopi & presbyteri juxta canones unum ſunt. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 559. E. Altaria erigere aut baſilicas conſecrare non poſſunt. *Ibidem.* Nec chriſma conficere, nec per impoſitionem manus Spiritum ſanctum baptizatis dare, &c. *Ibidem.* 560. A. B.

Chorepiſcopi, ad formam ſeptuaginta videntur eſſe. *Neocæſar.* anno 314. I. 286. B.

* Chorepiſcopi ad formam ſeptuaginta facti ſunt, quos quis dubitet epiſcoporum habuiſſe officia! *Nicolaus I. Papa.* V. 342. D. De ordinationibus presbyterorum quas fecerunt, ſerventur Canones. *Ibid.*

* Chorepiſcopi ſi ſunt iidem atque presbyteri, ad formam LXX. inveniuntur inſtituti. *Damaſi* I. 768. C. Si quid de ſummo ſacerdotii miniſterio præſumant, omni auctoritate caret. I. 768. C. De chorepiſcopis canon Neocæſarienſis citatur. 769. C. Antiochenus. *Ibid.* Nec in ſacerdotali catalogo habeantur. 770. A. B. &c.

Chorepiſcopi officium in caſtellis, pagis, ac monaſteriis. *Nicæn. Arab.* I. 471. E. 472. A. B. C. D. 488. B. C. D. E. 500. D. E. 502. A. B.

Chorepiſcopus non eſt epiſcopus, ſed vicarius epiſcopi. *Vide*, Confirmati.

Chorepiſcopi, qui & vicarii epiſcopi. *Antioch.* anno 341. I. 595. D.

Chorepiſcopi, vicarii epiſcoporum. Non licet eis presbyteros vel diaconos ordinare. *Ancyr.* anno 314. I. 276. D.

Chorepiſcoporum officia ex Ancyrano & Antiocheno Concilio. V. 1419. C. D.

Chorepiſcopi. Diverſæ rectorum populi Dei ſententiæ de chorepiſcopis. *Rabanus.* V. 1417. E. 1418. A.

Chorepiſcopi epiſcopi non ſunt, quia ab uno tantum epiſcopo ordinantur. III. 341. D. E.

Chorepiſcopi in ſynodis ſint. *Nicæn. Arab.* I. 502. B. C. Sed non in magna ſynodo, in qua diſpiciendum ſit de metropolitanorum & epiſcoporum cauſis. *Ibid.* C.

Chorepiſcopi amplius duodecim inter Nicænos patres CCCXVIII. numerantur. V. 1420. B.

Chorepiſcopi ſubſcribunt in Conc. Neocæſar. anno 314. I. 285. C. in Conc. Niceno, anno 325. I. 314. 316. 318. 320.

Chorepiſcopos quos Græci vocant, hoc eſt, certarum regiuncularum in qualibet diœceſi ſpeculatores, alii archidiaconos, alii archipresbyteros aut decanos rurales vocant. *Auguſtenſis ſyn.* anno 1548. IX. 2034. E.

Chorepiſcopi quamvis ſint ut epiſcopi conſecrati, non auſint conſecrare presbyterum vel diaconum, præter conſcientiam epiſcopi civitatis. Tantum ordinet lectores, ſubdiaconos, exorciſtas. *Antioch.* anno 341. I. 597. B.

Chorepiſcopi quidam temerarii olim jam damnati arguuntur a Joanne III. Papa, quod nimium ſibi tribuerent in impoſitione manuum. III. 340. D. E.

Chorepiſcopus. Ad chorepiſcopum pertinet promovere quos vult ad ſacerdotium ſine archidiacono: epiſcopus autem non debet quemquam promovere in ſacerdotem in pagis, aut monachum conſtituere in aliquo monaſterio, niſi præſente chorepiſcopo. *Nicæn. Arab.* I. 490. A. B.

* Chorepiſcopis non licet presbyteros ordinare ſine conſenſu epiſcopi civitatis, ſicut ſine metropolitano ceteris epiſcopis non licet epiſcopum ordinare, &c. *Rabanus.* V. 1420. B.

Chorepiſcopi ne ſuæ menſuræ modum excedant. IV. 1314. C. D. E. 1315. A.

Chorepiſcopus ultra modum ſuum nihil præſumat. *Meldenſe, anno* 845. IV. 1491. A. B.

Chorepiſcopi. De his Leonis III. Papæ reſponſum. IV. 948. A. B. C. D. E. 949. A. B. C. D.

Chorepiſcopi. Baſilicæ a chorepiſcopis conſecratæ, ab epiſcopis conſecrentur: quia inane eſt quidquid in miniſterio agunt ſummi ſacerdotii. VI. 412. B.

Chorepiſcopus poteſt cum juſſu epiſcopi lectorem inſtituere. IV. 495. C. *Nicæna II. ſynod.*

Chorepiſcopus ex monachis probis eligatur. *Nicæn. Arab.* I. 488. A. Ab epiſcopo benedicendus. *Ibid.* B.

Chorepiſcopus inſtitui curet pueros & puellas ad clericalem & monaſticam vitam. *Nicæn. Arab.* I. 488. D.

Chorepiſcopi dare poſſunt formatas epiſtolas. *Antioch.* anno 341. I. 595. D.

Chorepiſcopus in eccleſia ſit poſt archidiaconum ad ſiniſtrum latus epiſcopi. *Nicæn. Arab.* I. 472. D. 473. A. 489. D.

Chorepiſcopi avaritiam ne ſectentur. *Concil. Aquiſgr.* anno 836. IV. 1396. C.

Chorepiſcopi ne deinceps fiant. IV. 950. B. Chorepiſcopi prohibiti tam a ſede Romana, quam a totius orbis epiſcopis. *Damaſ.* I. 766. C. hoc eſt, a Pontificalibus remoti officiis. *Ibid.* D.

Chorepiſcopi, in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. B. Chorepiſcopi,

Digitized by Google

anno 828. IV. 1282. B. anno 829. IV. 1314. C. Chorepiſcopus Lugdunenſis, anno 886. VI. 396. E. anno 876. VI. 180. D. Chorepiſcopus Audinus, anno 830. IV. 1364. E. Chorepiſcopus Lemovicis, anno 960. VI. 859. A. Chorepiſcopus Reginbaldus. V. 1411. C. Chorepiſcopus Tungrenſis, anno 871. V. 1316. B.

Chorepiſcopi. *Vide*, Altare. *Vide*, Linus. *οἱ χωρίων, locus ex ſcriptis* Anaſtaſii. IV. 204. A.

CHORUS.

CHORIALES ſimplices. VII. 1456. B. 1486. D.

Choriſocii cleri Colonienſis. IX. 2086. A. C.

Choriſtæ pueri quomodo eligendi, & educandi. X. 1473. 1474. In feſto Innocentium ne induant ornamenta ſacerdotalia, &c. 1474. A.

Chori præfectus ab epiſcopo deligendus. X. 875. B. Chori præfet, & ejus officium. X. 680. E. De tabula pendente in choro. *Baſileenſe*. VIII. 1198. C.

Chorus. Ne laïci in choro morentur inter clericos, dum ibi divinum officium celebratur. *Copriniac.* anno circ. 1255. VII. 478. B. Laïci & feminæ præſertim e choro excludantur. *Tolet.* anno 1566. X. 1165. D. Ingreſſus in chorum feminis prohibitus ſub pœna excommunicationis ipſo facto. X. 1565. D.

Chorus, & officium chori. De eo multa: *S. Carolus Borrom.* X. 680. D. *& ſeqq.* Chori diſciplina, ex S. Carolo Borromæo. X. 1061. D. *& ſeqq.* Quomodo verſandum in choro. *ex S. Carolo Borromæo.* X. 688. B. C. D. Quomodo ſe gerere in choro canonici debeant. IX. 1382. A. B C. De gravitate in choro ſervanda. IX. 1956. D. In choro quæ ſint ſervanda a canonicis aliiſque. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1320. VII. 1745. 1746. 1747. 1748.

Chorus. In choro clerici nullum librum, ne quidem precum, nec breviarium teneant & legant. X. 456. E. In choro clerus non flores in manu teneat, non legat aliud præterquam quod tunc cantatur, &c. X. 1566. A. In choro non pſallant, niſi qui veſtitu & habitu corporis miniſtros ſe eſſe Dei & eccleſiæ demonſtrent. X. 584. D.

Chori diſtributiones quomodo dividendæ. IX. 1957. B. C. *Vide*, Diſtributiones. De quotidianis diſtributionibus. *Raven.* anno 1317. VII. 1441. D. E. Quinam carere debent diſtributionibus. X. 1950. D. Diſtributio redituum eccleſiæ, quomodo & a quo facienda ſit canonicis, qui horis intererunt. VII. 231. C. D. E. Diſtributionum non ſint participes, qui officiis integris non interfuerint. IX. 2106. C. IX. 2130. C. D. Conſtitutio damnata illarum eccleſiarum, in quibus una hora ſervientes integram unius diei portionem accipiunt. IX. 1122. B. *Bituric.* anno 1584. X. 1471. E. Statutum de diebus luſivis aut recreationis, ex regulris Capitulorum delendum. X. 1184. D.

Qua parte officii debeat choro intereſſe, qui ſtipendia percipit. *Tolet.* anno 1566. X. 1163. E. Quo tempore quiſque debet eſſe in choro. VIII. 1197. D. E. In choro præſentes qui cenſeri debeant. IX. 2172. A. B. Qui habendi ſunt pro intereſſentibus, quamvis abſint. X. 1184. E. 1185. A. B. Omnes infirmi omnibus horis præſentes cenſeantur. *Bituric.* anno 1584. X. 1471. E.

CHOUNRADUS Imp. VI. 916. D.

CHRISMA.

* Chriſma genus ſacramenti eſt. III. 1943. C. Chriſma, ſecundum e ſeptem ſacramentis. CP. anno 1672. XI. 275. B. Chriſmatis ſanctificatio. II. 703. A. IV. 1162. C. Chriſma conficere Chriſtus docuit in ſuprema cœna. *Ibid.* I. 125. C. Chriſmatis confectionem nemo dicat ab alio quam a Chriſto inſtitutam eſſe. *Bituric.* anno 1584. X. 1479. D.

Chriſmæ conſecratio. II. 1144. C. Chriſma cum conſecratur, quinam debeant intereſſe. X. 647. D. E. In baptiſmo a laïcis ne attingatur. *Ibidem.* E. Chriſma conſecratur quinta feria Paſchæ. III. 1916. D. Chriſma non fiat niſi in Cœna Domini. IV. 1491. C. * Chriſma omni tempore conficere epiſcopo licet. *Tolet. I.* anno 400. I. 992. D. Chriſma ſingulis annis renovetur. X. 454. B. Chriſma per annos ſingulos in Cœna Domini conficiatur, & vetus incendatur. I. 125. C.

Chriſma epiſcopi ſinguli in ſuis eccleſiis, in die Cœnæ conficiant ex balſamo & oleo olivarum. VII. 364. C. Chriſma epiſcopus poſt nonam, cum XII. ſacerdotibus conſecret. VI. 1186. C. Qua cura diſtribui chriſma & oleum debeat. *Ibidem.* D.

Chriſma conficere nullus præſumat præter epiſcopum. *Vormat.* V. 737. E. Chriſma ſolus epiſcopus conficit. XI. 244. C. * Chriſma apud Græcos Patriarcha cum archiepiſcopis & epiſcopis ejus ſuffraganeis, & archiepiſcopi cum ſuffraganeis ſuis conficiunt ſimul: & in eo ritu ſunt tolerandi. VII. 364. C. Chriſma conficiat epiſcopus Græcus in ea civitate Cypri, in qua eſt Latinus epiſcopus, &c. *Nicoſ.* VII. 1711. A. Similiter & oleum infirmorum, &c. *Ibidem.* B.

Chriſma ne presbyter conficiat. I. 292. A. Chriſma ne fiat umquam a presbyteris. *Carthag. II.* anno 390. I. 951. E. Carthag. III. anno 397. I. 964. E. Chriſma benedicere ſi quis presbyter poſthac auſit, deponatur. *Bracar.* anno 561. III. 352. B. Chriſma vel confirmationem ne faciat archipresbyter. VI. 818. D. * Chriſma in aliquibus locis vel provinciis presbyteri conficiunt: id vero nuſquam fiat: ſed ab epiſcopo ante diem Paſchæ accipiant. *Tolet I.* anno 400. I. 992. C. Chriſma conficere presbyter præſumebat in Hiſpania. *Tolet. II.* anno 531. II. 1142. C. quod eſt religioni contrarium. *Ibidem.* & 1144. C.

Chriſma novum petat presbyter in Cœna Domini. III. 1920. D. Chriſmatis accipiendi gratia qui venire ex agris presbyteri debeant. IV. 1216. C. Chriſma a media Quadrageſima presbyteri petant. III. 444. D. Chriſma petant in Paſchate presbyteri a ſuis propriis epiſcopis, per ſe ipſi, vel ſaltem per ſubdiaconum. *Vormat.* anno 868. V. 745. B. Chriſma novum qui petere neglexerint, aut utentes vetere: pœnæ in eos. *Palent.* anno 1322. VII. 1473. E. Chriſma ab epiſcopo ſuo parochienſis presbyteri petere per ſe ipſi debent, vel per rectores ſacrariorum. II. 1143. A. Chriſma presbyteri vel miniſtri petant ab epiſcopo proprio, non ab alieno; etſi vicino. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1788. B. Chriſma vel oleum quibus & qua cautione ſit dandum. VI. *parte II. circa med.* 1306. B. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 737. A.

Chriſma qui deportant, quomodo ſe gerere debeant. X. 1193. D. Chriſma presbyter ita deportet, ſicut reliquiæ ſanctorum deportari ſolent. *Vormat.* anno 868. V. 745. B.

* Chriſma presbyteris detur gratis, pro Neophytis confirmandis. *Barcin.* anno 599. III. 537. B. Chriſma detur gratis, nec denarii vel munuſcula exigantur. IV. 1491. C. Chriſma qui presbyteris diſtribuunt, nihil ab eis petere præſumat beneficii cauſa. *Emerit.* anno 666. III. 1001. E. Chriſma plebanis ne denegetur, occaſione cathedratici non ſoluti. *Colon.* anno 1310. VII. 1316. A. Archidiaconis non aliud ſolvatur, quam quod inſtitutum eſt pro chriſmate. VI. 1183. E.

Chriſma ſub ſigillo cuſtodiant presbyteri. III. 1941. C. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1005. E. Chriſma ſuum ſub ſigillo & ſera presbyteri ſemper cuſtodiant. VI. 411. E. Chriſma ubi ſit aſſervandum. X. 773. E. Chriſma extra conclave presbyteri ne relinquant. *Turon.* anno 813. IV. 1026. A.

Chriſmate vel oleo ſacro deficiente, ſi quid reſidui fuerit, admiſceant presbyteri cum illo aliud oleum non conſecratum, & ex eis unctiones faciant ſupraſcriptas. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 906. C.

Chriſma quod cum ſacro baptiſmate dabant Maronitæ, quomodo facere conſueverant. IX. 1859. B. C. D. E. 1860. A. 1866. A. Chriſma quomodo conficiendum ſit, docentur Maronitæ, anno 1516. IX. 1804. D.

Chriſma Latinos ex aqua fluminis conficere, Græci fallaciter arbitrantur. *Nicolaus I. Papa.* V. 309. D. 318. A. Chriſma non ex balſamo conficere Armeni dicuntur, ſed ex butyro. VI. 1449. E.

Chriſma. *Vide*, Balſamum. Balſamum in chriſmate. I. 125. C.

Chriſmatis immiſſio in aquam conſecratam ad regenerandos, in ſabbato ſancto vel Pentecoſte. V. 454. A.

Chriſmetur nemo, nec baptizetur, &c. qui ſymbolum & orationem Dominicam neſciat. *Theodulf.* IV. 917. B.

Chriſmatis unguentum cum baptiſmate. *Nicæn. Arab.* I. 508. E. *Arab.* I. 522. C.

Chriſma & manus impoſitio. II. 774. D. Chriſmatis unctio vel impoſitio manuum. III. 471. C. Chriſmari. III. 1714. B.

Chriſma ſanctum collatum, & altaris honor, excelli non queunt. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 963. C.

* Chriſmari ſemel placuit: inter quoſlibet chriſmatus ipſius nonniſi una benedictio eſt. Si igitur presbyter non chriſmavit in baptiſmo, epiſcopus in confirmatione commonebitur. *Arauſic.* anno 441. I. 1784. A.

Chriſmate linire baptizatorum frontes quod Latini presbyteros inhibent, Græci reprehendunt. *Nicolaus I. Papa.* V. 309. D. 318. A. * Chriſmatio fit in Oriente non per epiſcopos tantum, ſed per prælatos & presbyteros indifferenter. *Joannes Veccus*, anno 1277. VII. 757. A. * Chriſmate non inungunt epiſcopi apud Græcos, ſed ſacerdotes. IX. 430. D.

Chriſmare. *Vide*, Conſignat.

Chriſmant presbyteri baptizatos, ſed non in fronte. I. 997. B. * Chriſmare diacono non licet, presbytero licet, abſente epiſcopo: & præſente, ſi juſſerit. *Tolet. I.* anno 400. I. 992. D.

Chriſmati ſancto virtus inviſibilis eſt permixta. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 68. E. *Vide*, Confirmatio.

* Chriſmate unguntur baptizati, ut regni Chriſti participes inveniantur. *Laodic.* I. 790. C.

* Chriſma (confirmationis) quid ſignificet, docendus eſt populus IX. 2004. D. 2118. A.

* Chriſmat presbyter hæreticos, qui in ægritudine deſperati converſionem petunt, abſente epiſcopo: idque propter ſalutem animarum. *Epaon.* anno 517. II. 1049. C.

Chriſmate qui ſignat, ait: *Signaculum doni Spiritus ſancti.* I. 814. A. * Chriſmationis forma. *Signaculum doni Spiritus ſancti. Trull.* III. 1964. E.

Chriſmale capitium baptizatorum. VI. 1014. A.

Chriſmales panni. VII. 95. B. 270. A. In uſus ſæculares ne convertantur; ac nec uni parvulo propter neceſſitatem aut pauperiem dentur. VII. 489. E. ne convertantur in uſus profanos; ſed ad manutergia ſeu ſuperpellicea reficienda, &c. *Ciceſtr.* anno 1289. VII. 1157. D. VII. 1076. B.

Chriſma nulli ſub prætextu medicinæ donare præſumant. III. 1943. C. Nulli ſub prætextu medicinæ detur, aut alio fine. IV. 1005. E. & Mogunt. 1014. D. Genus enim ſacramenti eſt. 1006. A. Chriſma ad illicitos uſus qui dant vel accipiunt, qua pœna multandi. *Carol. M.* IV. 954. D. Chriſma pro ſubvertendis judiciis nemini detur. V. 452. B. Chriſma ſi presbyter dederit ad judicium ſubvertendum. *Carol. M.* IV. 955. E. Chriſma ſi quis alicui dederit, ob aliquam neceſſitatem, degradetur. IV. 962. B. Chriſmate criminoſos unctos vel potatos nullo poſſe examine deprehendi, a multis putatur. *Turon.* anno 813. IV. 1025. A.

Chriſma, ſive ſanctificationis oleum, *infirmorum.* V. 107. C. Chriſma infirmis facere, ſi neceſſe eſt, presbytero licet, ſecundum Græcos: at non ſecundum Romanos. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. B.

Chriſmario & linteo reliquiæ ſanctorum deportari ſolent. III. 444. E.

χρισμαείμενα. IX. 642. B.

CHRISTIAN

S. CHRISTIANÆ eccleſia juxta Padum VI. 623. E.

* CHRISTIANI fiunt per impoſitionem manuum, etiam in infirmitate gentiles, ſi vita eorum fuerit aliqua ex parte honeſta. *Conc. Eliberit.* I. 254. D. *Vide*, Ægris. Chriſtianus catholicus non poteſt fieri per ſolam epiſcopalis manus impoſitionem: ſed per baptiſmum & illam impoſitionem manus. III. 1912. A.

Chriſtianos a Chriſto nos vocari, ut a Platone Platonicos, a Manichæo Manichæos, quia ejus doctrinam ſequimur; ſi quis credit, anathema ſit. *Vigil.* III. 21. A. 199. B. C.

Chriſtianus eſt qui fidem habet, etiam amiſſa gratia. *Trid.* X. 43. B. *Vide*, Caritas. I. 1169. A.

Chriſtianus neminem timet. II. 82. E.

* Chriſtianus mendax eſſe non debet; quia Chriſtus, a quo nomen accepit, Veritas eſt. III. 1979. A.

* Chriſtiani caro carni Chriſti conſanguinea: ſanguis Chriſtianos Chriſti ſanguine redemptus. VI. *parte II. initio.* 1725. D.

Chriſtianum ante judicem profanum non vocato. VI. 979. A. anno 1049. Chriſtianus nemo extra regnum ad paganos relegetur, ne pereat quem Chriſtus redemit. VI. 902. E. 911. E.

Chriſtiani Judæis vel gentilibus non vendantur: ſed in neceſſitate, nonniſi Chriſtianis. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. A. Chriſtianum ſi quis vendiderit, homicida habeatur. VI. 562. A.

CHRISTIANI præcinctura. X. 1273. C.

CHRISTIANA vita perpetua pœnitentia eſſe debet. *Trid.* X. 96. A. Chriſtianæ vitæ compendioſa inſtitutio. IV. 916. C. D. E. 923. D. E. VI. 910. D. E. idea & forma brevis. III. 1713. A. B. C. D. E.

Chriſtianæ doctrinæ neceſſitas, & eamdem docendi ratio. X. 962. B. C. D. E. 963. A. B. C. &c. Chriſtianæ doctrinæ ſcholæ. X. 1809. 1810.

CHRISTIANITATIS epiſcopi. *Collat. Carthag.* I. 1056. B.

CHRISTIANITATES diœceſis Remenſis. VII. 1676. A. Chriſtianitatis rectores. VII. 186. C. Chriſtianitatis decani. IX. 2150. B. X. 578. D. Chriſtianitas Exonii. VII. 1124. A.

* CHRISTIANIS beatiſſimiſque principibus. I. 835. C. Chriſtiane princeps. *Felix III.* ad Zenonem. II. 814. E.

CHRISTIANISSIMUS. *Vide*, Francorum Rex. *Vide*, Gallia. Chriſtianiſſimus Rex. X. 3. D. 7. C. Chriſtianiſſimus hereditario titulo Rex Francorum. X. 295. C. & Primogenitus Eccleſiæ filius. *Ibid.* Chriſtianiſſimo & glorioſiſſimo Imperatori Carolo Auguſto, veræ religionis auctori, ac defenſori ſanctæ Eccleſiæ. IV. 1008. A. Chriſtianiſſimus rex Carolus Calvus. V. 261. B. Chriſtianiſſimo regi Ludovico VII. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1497. E. Chriſtianiſſimo Francorum regi domino noſtro ſupremo. *Epiſcopi Gallicani, Biturigibus congregati.* VIII. 953. E. Chriſtianiſſime princeps. *Carolo VIII. regi Franciæ.* IX. 1316. D. Chriſtianiſſimum Francorum regnum. *Ibidem.* Chriſtianiſſima domus Franciæ. 1317. A. Chriſtianiſſimi principis titulum unde reges Francorum ſibi vindicarint. *Ibid.* D. Chriſtianiſſimo regi facta promiſſio. 1322. D.

Chriſtianiſſimus Imperator noſter Theodoſius. I. 1307. E. Chriſtianiſſime Imperator, *Honorio.* I. 1237. C. Princeps Chriſtianiſſime. Ibid. E. Chriſtianiſſima veſtra majeſtas, *Theodoſio jun.* 1591. A. Chriſtianiſſimo Imp. Aug. Leoni. II. 703. E. &c. Chriſtianiſſimus Imp. (Zeno.) II. 805. C. 806. B. 811. B. 827. Chriſtianiſſimo Juſtino. II. 1026. A. Chriſtianiſſima ſerenitas tua, *Juſtiniano Imp.* III. 133. B. * Chriſtianiſſimus filius noſter Conſtantinus Imp. regnans. *Leo II. Papa.* III. 1730. B. Chriſtianiſſime princeps. *Nicolaus Papa ad Michaelem Imp. Græc.* V. 184. B. Chriſtianiſſimus Cæſar Ferdinandus. X. 284. D.

Chriſtianiſſimi principes. I. 1474. C. Chriſtianiſſime & venerabilis Imperator. II. 26. A. 27. C. Chriſtianiſſimus & clementiſſimus Imperator. II. 2. B. 19. E.

* Chriſtianiſſimus princeps Chintila. III. 603. B. non ſinit eſſe in regno ſuo eum, qui non ſit Catholicus. *Ibid.* C. Chriſtianiſſimus rex Aldefonſus. VI. 103. E. Chriſtianiſſimo regi Bulgarum Michaëli. VI. 17. B. 19. D.

Chriſtianiſſimi filii. *Joannes II. Papa*, ad Senatores. II. 1153. A.

Chriſtianiſſimæ regiones. III. 1733. B.

Χριστιανοκατηγόροι. IV. 25. D. 41. D. &c. Χριστιανοκατηγορικὴ hæreſis Iconomachica. V. 948. A.

S. CHRISTOPHORI martyris oratorium. IV. 231. D. S. Chriſtophori Caſtrifortis monaſterium. VI. *parte II.* 1505. B. S. Chriſtophori de Folempino abbatia. X. 631. A. S. Chriſtophori altare in eccleſia S. Remigii, Remis. VI. 1008. A.

CHRISTUS JESUS.

Chriſti variæ appellationes, & figuræ.

* *Chriſtus.* Plurimæ ſunt in ſcripturis appellationes Chriſti; ſicut leo, agnus, lapis, vermis, quæ habent myſticas ſignificationes. IV. 893. B. Vermis, propter humilitatem incarnationis. *Ibidem.*

* Chriſtus, lapis de monte exciſus ſine manibus. *Auguſtinus.* IV. 789. B. V. 937. A. B.

* Chriſtus geminæ gigas ſubſtantiæ. *Lepor.* I. 1266 B. *Ex Ambroſio.* IV. 889. C. Chriſtus ἄτρεπτος. III. 1270. D. Chriſtus homo quidem,

ſed extra menſuram hominum. IV. 869. A. *

* Chriſtus, homo novus. *Nicæn. Arab.* I. 518. D. * *Chriſtus.* Dictum de eo, *ſecundus homo de cælo cæleſtis.* IV. 891. C. * Chriſtus, noviſſimus Adam. VII. 1359. D. * Chriſtus Adam noviſſimus. I. 1680. D. ſecundus homo de cælo. 1706. A. * Chriſtus, ſecundus Adam. *Symbol. Neſtor.* I. 1518. B. Cur. *Ibid.* C. Chriſtus ſecundus Adam. *Trid.* X. 34. B.

Chriſtus monadicus unus. III. 611. A.

* Chriſtus, Dominicus homo. *Athanaſ.* III. 870. D. Chriſtus, Deus ἀνθρωπωθείς. III. 1345. C. * Chriſtus non eſt ἄνθρωπος Θεοφόρος. *Cyrill.* I. 1294. B.

* Chriſti typum gerebant geſta Jacob & Moſis. *Clem. epiſt.* 3. I. 56. B.

* Chriſtus filius hominis, quia filius Virginis. II. 163. E. III. 466. D. Chriſtus, filius hominis matris. VI. 726. A.

Chriſti divinitas.

* Chriſtus Dei virtus & Dei ſapientia ſecundum divinitatem. III. 612. D. E. * *Chriſtus.* Per ſapientiam reges regnant: quia ſapientia Patris, Chriſtus eſt. V. 247. E. * Chriſtus Sapientia Patris per naturam. IV. 36. C. * *Chriſtus.* Dei virtus & Dei ſapientia per Salomonem præcepit: & per ſemetipſum dicit: *Omnis plantatio*, &c. V. 1299. C. D. 1316. A. B. * Chriſtus Dei virtus & ſapientia. Omnia enim per ipſum facta ſunt. IX. 633. B. *ex Baſilio.* * Chriſtus, qui eſt ſapientia Patris, omnino ſapienter egit, IX. 1467. B. Chriſtus Deus noſter ſapientia ineffabilis ordinat mundum revera. V. 881. D. * Chriſtus, Sapientia incarnata. VII. 860. E.

Chriſtus Veritas eſt. III. 1079. A. Chriſtus Veritas eſt, & Spiritus veritatis Spiritus ſanctus. I. 1757. D. * Chriſti divinitatem oſtendit illud, *Ego ſum via, veritas, & vita. Hiſpal. II.* anno 619. III. 563. B. * Item illud, *Primogenitus omnis creaturæ*, &c. *Ibidem.* * Chriſtus totus eſt pax, totus juſtitia, totus eſt Veritas. V. 241. C. * Chriſtus, ut ipſe inſinuat, eſt via, veritas, & vita: via converſationis ſanctæ: veritas doctrinæ divinæ: vita beatitudinis ſempiternæ. V. 1363. A.

* Chriſtus ὁ θεαρχικώτατος Λόγος, qui hæc antequam fierent omnia norat. V. 1026. A. * *Chriſtus.* Ut ipſe Deus Verbum alicubi dicit. IX. 286. A. * *Chriſtus.* Dei Sermo ad victimam tacens ducitur. II. 1151. E. * *Chriſtus.* S. Paulus duas in Chriſto naturas, Verbi ſcilicet & carnis complectitur: Verbi quatenus erudit nos: carnis, quatenus immolatus eſt pro nobis. IX. 1998. C. D.

* *Chriſtus.* Verſemur cum luce, quæ eſt Chriſtus. I. 425. D.

* *Chriſtus.* Manſuetudo, animi æquitas, patientia: hæc Chriſtus eſt ſupereſſentialiter, ὑπερουσίως. V. 993. E.

* *Chriſtus.* Vivifica virtus, quæ eſt Chriſtus JESUS, reſtituens nos replet, &c. VIII. 1660. E.

* Chriſtus verus Deus noſter, qui ſolus intellectus eſt pie intelligentium & intellectorum, ſermo dicentium & eorum quæ dicuntur; qui omnia omnibus & eſt & efficitur. *Nicæna II. ſynod.* IV. 326. E.

* Chriſtus Dei lex eſt, per ipſum immenſitatem & infinitatem habens. I. 458. B.

Chriſtus vita.

* Chriſtus vita naturaliter ut Deus eſt: idcirco proprie carni unitus, vivificatricem eam eſſe profeſſus eſt. *Cyrill.* I. 1287. B. * *Chriſtus.* Secundum formam Dei dictum eſt, *Sicut Pater habet vitam in ſemetipſo, ſic dedit & Filio vitam habere in ſemetipſo.* I. 212. D. * Chriſtus primogenitus ex mortuis, ſecundum quod eſt vita, & vivificator, ut Deus. *Cyrill.* I. 1294. E. * *Chriſtus.* Verbi caro eſt vivificativa, quia eſt caro Verbi omnia vivificantis. I. 1319. E. * Chriſti corpus omnem carnem vivificavit, ut per corpus proprium oſtenderet juſtitiæ templum. II. 769. D.

Chriſti adventus.

* *Chriſtus.* Antequam e paterno ſinu prodiens mundum ingrederetur, ad Patrem clamavit: *Hoſtiam & oblationem noluiſti:* &c. IX. 1760. D.

Chriſtus ante legem & legis tempore multis ſanctis Patribus eſt declaratus. *Trid.* X. 33. E.

* Chriſtus venit in noviſſimis diebus. IV. 263. D. 422. E. Chriſtus venit noviſſimis temporibus, ſicut ſcriptum eſt; *Quando venit plenitudo temporis*, &c. *Athanaſ.* IV. 867. E. Chriſtus quare tardius advenerit, quidam calumniantes quærunt. III. 1924. D. * Chriſtus venit, cum ob graviores morbos homo majore medicina indigeret. III. 254. A.

* Chriſtus per carnem nobis apparuit. XI. 343. E. * Chriſtus viſus eſt hominibus per velum, id eſt, carnem ſuam: per ſigna divinitatem manifeſtabat. IV. 426. E.

* Chriſti Nativitates duæ. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1267. E. 1270. C. Chriſti unius duas Nativitates qui non agnoſcit, anathema ſit. III. 920. D. * Chriſti Nativitas gemina. Dictum eſt de utraque, *Generationem ejus quis enarrabit?* IV. 883. C. Chriſti ineffabilis Nativitas eſt. III. 1450. C. Quæ eſt exinanitio ejus, niſi formæ ſervilis acceptio? I. 212. E. *Vide*, Incarnatio.

Chriſtus cur venit.

Chriſtus. Per legem naturæ & per legem Moyſi, ante adventum Chriſti, ſed in ſpe adventus ipſius, ſalvati ſunt aliqui. II. 809. C. 810. C.

* *Chriſtus.* Non erat aliter quod in mortem deciderat ad vitam denuo reſuſcitare, niſi factus fuiſſet homo Dei Filius. *Cyrillus Alexandr.* III. 1219. B.

Chriſtus finis legis, quia venit legem finire. *Leo Papa.* I. 1758. C.

* *Chriſtus.* Deus Verbum unitus carni factus eſt caro, ut homines uniti ſpiritui fierent unus ſpiritus: Nos ille indutus eſt, ut nos induamur Deum. III. 291. E. Natus eſt in noſtris, ut nos in ſuis reficeret, condeſcendens quaſi optimus medicus infirmitati noſtræ. I. 420. A.

* Chriſtus tandem, una in duabus naturis perſona, viam vitæ manifeſtius demonſtravit. VII. 15. E. Per ſe quidem Dominus Noë & Abrahæ de circumciſione dedit præcepta: legem Moyſi per angelos: incarnatus autem per ſe dixit: *Audiſtis* &c. *Hincmar.* V. 397. C. * Verbum ſecundum carnem homo factus eſt, & ſic perfecte humanum genus liberatum eſt a peccato in ipſo. *Alexandr.* I. 734. E. * Chriſtus venit ſolvere peccata. IV. 868. B. Venit ad demoliendi peccata. *Sirm.* I. 710. B. * Chriſtus venit in deſtructionem peccati & mortis. I. 722. B. 723. C.

* Chriſtus peccatorum tenebras mediator clementiſſimus dempſit. VI. 645. C.

Chriſtus Deus.

* *Chriſtus.* Qui ex quo de Maria natus eſt, ex eo & Chriſtum & Filium nominatum eſſe dicit, & initium accepiſſe ut ſit Deus, anathema ſit. *Sirm.* I. 706. A. Si quis hominem ſolum dicit de Maria Filium, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. A. * Initium regnandi accepiſſe Dominum ante CCCC. annos, finemque ei venturum ſimul cum mundi occaſu, docuit Marcellus Ancyranus. *Conc. Arian.* I. 671. D.

* Chriſtum inviſibilis Dei imaginem ita aſſerit Theodorus Mopſueſtenus, tamquam ſi abſentium principum imagines pro eorum colantur honoribus. *Vigil.* III. 21. C. D. * Quod Dominus in corporis conceptione tunc factus ſit imago inviſibilis Dei, & panis, & janua, & vita, docuit Marcellus Ancyranus. *Conc. Arian.* I. 671. D.

Chriſtus. Si quis formatum hominem dicit, deinde induiſſe Deum, anathema ſit. I. 1406. E. * Homo aſſumptus in ipſa vulva ſanctæ Virginis a Filio Dei eſt in ſingularitate perſonæ ſuæ. IV. 930. E. Non primum natus eſt homo communis, & tunc habitavit in eo Verbum. I. 1275. B. Mox caro, mox Dei Verbi caro, &c. III. 775. E. *Vide*, Incarnatio. *Vide*, Athanaſii, &c.

Chriſti divinitas quibus argumentis probetur. IX. 1399. E. 1400. 1401. 1402.

Chriſto exhibente vulnera Thomæ, cum exclamavit ille, *Dominus meus, & Deus meus*, non ipſum Dominum & Deum dixit, ſed pro miraculo Deum collaudat. *Theodor. Mopſueſt.* III. 20. A. Si quis ita credit, anathema ſit. *Vigil. Ibidem.* B. C. 199. B.

* Chriſti divina natura oſtenditur hoc loco, *Ex utero ante luciferum genui te. Hiſpal. II.* anno 619. III. 562. D. Item illo: *Eructavit cor meum verbum bonum.* Ibidem. E.

* Chriſtus quomodo ſi minor eſt, eadem ſimiliter facit? *Ambroſ.* III. 858. C.

* Chriſtum eſſe Deum probabant mag-

na miracula ſupra omnem potentiam naturalem. IX. 943. E. * Faciebat illa propris virtute, quia Spiritus capit eſſentiam a Filio. *Ibidem.*

Chriſtus ex operibus omnium Dominum & opificem ſe eſſe oſtendebat. I. 1403. C.

Chriſtus. Non purum hominem crucifixerunt Judæi, ſed in inexſiſtentem Deum, qui naturæ unitæ paſſiones ſibi appropriabat, impii exſtiterunt. I. 1662. E. * Si quis chartam laceret, in qua ſcriptus ſit ſermo regius, non charta ſola, ſed & ſermo regius laceratus eſt. Non igitur jactet ſe Judæus, quod hominem tantum crucifixerit. I. 1662. E. 1663. A. B. * Dominus gloriæ dicitur fortaſſis etiam ſecundum quod homo eſt: natura humana paſſionem admittente; injuria in eum tranſeunte, qui veluti veſte uſus eſt carne. IV. 410. E. * Sicut qui purpuram ſcindit, quaſi ipſi regi inſidiatus plectitur. *Athanaſius Alex.* IV. 410. E.

* *Chriſtus.* Deum ex homine natum; & ſecundum hominem, Deum paſſum, Deum mortuum, non pertimeſcimus dicere. *Lepor.* I. 1266. B.

* Chriſtus ſi Deus non fuit, quomodo vincebat! quomodo vivificabat? III. 290. C.

* Chriſtus ſecundum ſpiritum coëſſentialis Deo, non hominibus. I. 1639. C. * Chriſtus ſecundum ſpiritum ante ſæcula genitus, noviſſimis diebus ſecundum carnem natus. I. 1639. B.

Chriſto cognomen Dei nuſquam legitur aperte tribui in Apoſtolorum & Evangeliſtarum libris, niſi in duobus aut tribus locis. *Error damnatus.* IX. 1947. B.

Chriſtus verus homo.

Chriſtum, ſecundum quod eſt homo, non eſſe aliquid, error Petri Lombardi. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. B. 1851. E.

Chriſtus. Qui in Chriſto negant humani corporis veritatem. I. 211. C. 213. A.

* *Chriſtus.* Deus factus eſt homo δι' οἰκονομίαν. *Gelaſ. Cyzic.* I. 406. B.

Chriſtus paſſus vera carnis paſſione, reſurrexit vera carnis reſurrectione. VII. 694. E. 755. D.

Chriſtus impaſſibilis ut Deus, in propriis paſſionibus carnis: non enim phantaſia falſa: ſed ſecundum beatum Athanaſium, *Mox caro, mox Dei Verbi caro,* &c. *Cyrus Alexandrinus.* III. 775. E.

* Chriſtus vera carnis paſſione paſſus, vera corporis ſui morte mortuus, reſurrexit vera carnis reſurrectione, & veræ animæ reſurrectione. VI. 726. A.

Chriſtus. Si quis Verbum in carnem mutatum dicit, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. B.

Chriſtus, Deus increatus & homo perfectus: ubique veritate relucente myſterii, & omni remota falſitate. I. 1731. D.

* Chriſtus ſuſcepit in ſe affectus noſtros, ad probationem veri hominis. *Lepor.* I. 1265. E.

Chriſtus. Duas naturas cum dicimus, naturam intelligimus veritatem. II. 671. A. Deus vere & homo vere eſt idem. *Ibidem.*

Chriſtus ex Virgine Maria.

* *Chriſtus.* Incorporaliter ex utero proceſſit Dominus. *Theodorus Pharanites.* III. 771. D. Corporaliter proceſſit. *Cyrillus. Ibidem.* Incorporaliter & abſque mole ſuper mare ambulavit. *Theodorus idem. Ibidem.* E. corporali mole. *Dionyſius.* 774. A. Chriſtus de Virgine natus: *Ego hodie genui te.* II. 771. A. * Chriſtus quia factus id eſt quod ego, neceſſario natus eſt ſicut ego. I. 1659. C. D. Proceſſit per uterum virginitate decoratum. *Ibidem.*

Chriſtus ex Virgine natus, modo quem ſolus ipſe novit. I. 1335. D. * *Chriſtus.* Ubi ſupra naturam partus eſt, ibi qui naſcitur Deus eſt. *Proclus,* I. 1731. E. 1734. A. Chriſti generatio ex Maria, ſingulariter mirabilis, & mirabiliter ſingularis. *Leo M.* II. 291. E.

Chriſtus ita viſceribus matris eſt editus, ut & fecunditas pareret, & virginitas pareret. II. 14. E. Chriſtus in utero formatus, abſque viro, ſed & communi conceptionis lege. I. 1406. E.

* Chriſtus natus ex Maria Virgine, id eſt, ex virginea maternæ carnis ſubſtantia. *Tullenſe,* anno 860. V. 515. B. * Chriſtus ortus ex ſemine David & ex carne Mariæ. I. 1402. D. * *Chriſtus.* Corpus quod intus eſt Filius Dei, ex Maria Virgine. II. 770. A. * Chriſtus ex inviolabili & virginali ſanguine Virginis Mariæ Verbum caro factum eſt. *Sophron. Hieroſol.* III. 1267. D. * Chriſtus carnem ex matris viſceribus habet. VI. 726. A.

* *Chriſtus. Quod ex te naſcetur ſanctum,* de corpore dictum eſt, quod ex Virgine ſumpſit: more ſacri eloquii parte pro toto poſita. IV. 875. C.

Chriſti corpus.

Chriſtus. Non coæternum de ſua ſubſtantia e cælo detulit corpus. II. 952. A.

Chriſti corpus ejuſdem, cujus divinitas eſt, eſſe naturæ, ipſi quoque priores Apollinariſtæ denegabant. I. 1350. A.

* *Chriſtus.* Deïficationem corporis a Domino aſſumpti creatam profitebantur Antipalamitæ: damnati propterea a ſynodo Palamitica. XI. 335. E.

* Chriſtus circumſcriptus corpore, non circumſcriptus ſpiritu. II. 1027. A. Chriſtus circumſcriptus corpore, incircumſcriptus deitate. III. 920. E. Chriſtus incircumſcriptus & circumſcriptus, inſcriptibilis & ſcriptibilis. V. 914. E.

Chriſti anima.

Chriſtum eſſe proprie Verbum incarnatum, Origenulæ non dicunt; ſed mentem dumtaxat. III. 286. C. Hanc Chriſtum factam cognitione Monadis. III. 286. D. Chriſti animam prius exſtitiſſe, quam Verbum ei uniretur, docuit Origenes. III. 258. E. Chriſtus non eſt ſecundum prius exſiſtentem animam deductus e cælo. II. 14. E. Unam Verbi Dei naturam incarnatam dicere, & corpus Domini ſine anima & mente, Apollinaris hæreſim roborat. II. 819. B. Qui pro hominis anima rationali dicunt Dei Verbum in humana carne verſatum, anathematizantur. I. 802. C. Non ideo paſſus carne Deus, quia ſine mente & ſine anima ſit Chriſtus, & pro ea habuerit divinitatem. II. 839. B.

Chriſtus Filius, ſed non adoptivus, aut ſervus.

Chriſtus in utraque natura unus Dei Patris verus ac proprius Dei Filius. IV. 931. A.

* Chriſtus Unigenitus ante ſecula, temporaliter primogenitus factus eſt. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1023. C. *Mediolan.* 1054. C.

* *Chriſtus.* Dei Filium confitentur Hiſpani epiſcopi, ſine initio ex Patre genitum, non adoptione, ſed genere: eum autem factum ex muliere, non genere eſſe Filium Dei, ſed adoptione. *Conc. Francoford.* IV. 883. D. E. * Chriſtum Hiſpani dixere ex Patre Unigenitum ſine adoptione, Unigenitum in natura, primogenitum in adoptione. IV. 885. D. * Felix Urgelitanus poſt converſionem profitetur nullo modo ſe credere adoptionem carnis in Filio Dei, vel nuncupationem in humanitate. IV. 930. D. Chriſtum per adoptionem Filium Dei dicere videtur Theodorus Mopſueſtenus. III. 21. E.

Chriſtus, Filius Dei unicus, non adoptivus, ſed proprius. *Lepor.* I. 1266. C. Chriſtus Dei Filius, non adoptivus, ſed proprius. IV. 856. C. 866. C. 874. E. * Chriſtum qui dicunt adoptivum, quia eſt advocatus. IV. 877. A.

Chriſtum qui non verentur ſervum dicere. IV. 869. B. In umbra prophetiæ dictus eſt ſervus, propter ſervilis formæ conditionem, quam ſumſit ex Virgine. *Ibidem.* C. Non propterea debet dici ſervus. *Ibidem.* D.

* Chriſtus utraque natura & Unigenitus & primogenitus eſt. *Concil. Francoford.* anno 794. IV. 886. C.

Chriſtus ſecundum quod homo, Filius eſt. IV. 411. A. Carne ejuſdem nominis cum Verbo dignitatem ſumente. *Ibid.*

Chriſtus. Natura humana aſſumpta a Verbo eſt veraciter Deus naturalis & proprius. *Error Auguſtini de Roma, damnatus Baſileæ.* VIII. 1200. B. *Vide,* Filius Dei.

Chriſtus unus de Trinitate.

* Chriſtus unus eſt ex ſancta Trinitate. II. 1026. E. ſecundum filiationis proprietatem. *Ibidem.* Chriſtus, unus de ſancta Trinitate. III. 290. A. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. A. Chriſtus, unus Trinitatis, ὁ τῆς τριάδος εἷς. II. 1409. D. Chriſtum quidam Judaïce denegarunt eſſe unum ſanctæ Trinitatis. *Juſtinianus Imp.* II. 1146. D. Id quod videtur Neſtorianum eſſe. *Ibidem.* Unus de Trinitate incarnatus, paſſus, &c. III. 920. C. Chriſtus unus, id eſt, una perſona, ἐν

προσώπων, Trinitatis. III. 254. A. Unus ex ſancta Trinitate incarnatus eſt. II. 1027. A. Chriſtus, qui crucifixus eſt carne, unus de Trinitate. *Conc.* V. III. 198. D.

* *Chriſtus.* Unum dicere de Trinitate paſſum, oſtendit ipſum Verbum paſſibile. *Acacius CP.* II. 846. A. Unum de Trinitate crucifixum prædicare, de fonte Arii prodiviſſe aiebant Monachi Scythæ. II. 1460. E. * Unum de Trinitate paſſum qui dicunt, dicant de quibus tribus unus paſſus eſt; de tribus Patribus, aut de tribus Filiis, &c. II. 1461. B. *Dicendum, Unus de Tribus ſubſiſtentibus.* In epiſtola Procli ſcriptum eſt, Unus de Trinitate paſſus. II. 1462. A. *Vide*, Unus de Trinitate.

Chriſtus ex duabus naturis.

* Chriſtus, ſpiritus Deus & caro. *Hilar.* II. 299. D.

Chriſtus. Ex duabus naturis unus Filius. II. 158. A. Chriſtus ex duabus naturis eſt poſt incarnationem, in una ſubſiſtentia & in una perſona unus Dominus, unus Filius. *Flavianus CP.* II. 127. E.

* Chriſtus, & Dominus, & Filius, nomina ſunt duas ſignificantia naturas. *Neſtor.* I. 1552. E.

Chriſtus compoſitus ex utraque natura. III. 291. E.

Chriſtus ex duabus & in duabus naturis. III. 6. C.

Chriſtus unus Dei Filius, in duabus naturis, ſed in unius ſingularitate perſonæ. VI. 953. E.

* Chriſtus ex utroque, Deo & homine, unus ſubſiſtit. *Hilar.* III. 566. B.

Chriſtus unus ex duabus naturis poſt inhomanationem in una hypoſtaſi & perſona. II. 7. C.

* *Chriſtus.* In Chriſto naturæ duæ, Deus & homo, ſicut anima & corpus. *Greg. Naz.* II. 244. C. * Patres quidam exemplo hominis in myſterio Chriſti uſi ſunt: ſed ut oſtenderent, quod ſicut homo unus efficitur ex anima & corpore; ſic & Chriſtus ex deitate & humanitate compoſitus non eſt in duos Chriſtos vel in duos filios dividendus. *Juſtinianus Imp.* III. 295. E. Duæ naturæ in homine ſunt, & tamen unus homo & una ſubſiſtentia: non homines duo. Iis & Chriſtus. 298. B. C. D. * Quemadmodum eſt una perſona homo, anima ſcilicet rationalis & caro: ita Chriſtus una perſona, Deus & homo. *Auguſtinus.* IV. 889. B. * Sicut unus eſt homo in anima rationali & carne, ſic unus eſt Chriſtus Deus & homo. Ac per hoc Chriſtus, Deus, anima rationalis, & caro. Chriſtum in ſingulis confitemur. II. 1179. B. C.

* *Chriſtus.* Differentiam unitarum in eo naturarum (διαφορὰν) ſola contemplatione diſcernimus, ex quibus eſt compoſitus. III. 1119. E. * Chriſtus ex duabus naturis, quarum διαφορὰ ἐν τῇ θεωρίᾳ μόνῃ. *Conc. V.* III. 198. B. * Chriſtus homo ſimul & Deus in duabus naturis, quantum pertinet ad rationem dividendus. III. 567. B. * Ita eſt unus, ut ne intellectu quidem dicenda ſint duo per aliquam differentiam ſeparata: nec cogitatione, vel ratione. I. 1654. C. D.

Chriſtus. Duæ naturæ in Chriſto ſunt æqualiter diligibiles, propter communem perſonam. *Error Auguſtini de Roma damnatus Baſileæ, anno* 1435. VIII. 1200. B.

* *Chriſtus.* Qui carnem Domini & divinitatem dicunt unius eſſe naturæ. II. 303. B. Deïtatis & carnis qui unam dicunt eſſe in Chriſto naturam, anathema ſit. I. 993. E.

* Chriſtus in duabus naturis, tribus ſubſtantiis. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1022. E.

Chriſtus conſtat tribus ſubſtantiis. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1762. D. E. Natura divina humanæ ſociata naturæ, poſſunt & tres propriæ, & duæ propriæ appellari ſubſtantiæ. *Ibidem.* E. 1765. A.

Una natura Verbi incarnata.

* *Chriſtus.* Unam naturam Dei Verbi incarnatam qui non confitetur, anathema ſit. III. 922. E. * Inter alia Cyrilli de recta fide capita, illud ſuſcipimus, unam naturam Dei Verbi incarnatam. III. 291. A. In hoc naturæ nomine pro ſubſiſtentia uſus eſt. *Juſtinianus Imp.* III. 294. A. Eſt igitur Chriſtus una ſubſiſtentia ſive perſona. 295. D. Natura una incarnata & inhumanata, juxta beatum Cyrillum. II. 102. C. Unam Dei Verbi naturam in eo incarnatam glorificamus. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1270. C. * Cyrillus dixit, Non duæ naturæ, ſed una natura Dei Verbi incarnata. *Chalced.* II. 127. C. Una Dei Verbi natura incarnata & inhumanata. II. 7. C. * Una Dei Verbi natura incarnata, non ut una ſubſtantia deïtatis & carnis ſit. III. 198. B. C. *Vide*, Unam naturam.

* Chriſtus non eſt una natura, quia non ſignificat unam ſubſtantiam, quæ communiter de plurimis ſubſiſtentiis ſive perſonis prædicatur, ſicut homo. Neque enim ſunt multi Chriſti. *Juſtinianus Imp.* III. 295. B. C. Deinde quia non ab initio ex deïtate & humanitate Chriſtus, ſicut homo ex anima & corpore: ſed Deus ante ſæcula, incarnatus in tempore. *Ibidem.*

Chriſti una perſona.

Chriſtus. Manſit perſona Filii in Trinitate, cui perſonæ humana acceſſit natura; ut eſſet & una perſona, Deus & homo; non homo deïficus, & humanatus Deus. *Conc. Francoford.* anno 794. IV. 888. E. In unitatem perſonæ acceſſit Verbo anima rationalis & caro. IV. 890. C. *ex Aug.* * Utriuſque naturæ proprietas in unam hypoſtaſim concurrit. III. 919. E.

Chriſtus verus per omnia Deus & verus homo anima rationali & humana carne in unitate perſonæ ſubſiſtens. *Tullenſe*, anno 860. V. 515. B. Utriuſque proprietate naturæ in unam coeunte perſonam. *Leo M.* II. 291. E. * Duæ naturæ in unam perſonam & ſubſiſtentiam concurrentes. II. 839. A. * Chriſtus in duabus naturis agnoſcendus, proprietate utriuſque naturæ in unam perſonam atque ſubſtantiam concurrente. II. 455. D. * Duæ naturæ, deitatis & carnis, in unam convenientes perſonam. I. 993. C.

Chriſtus in una ſubſiſtente perſona duas naturas habet. III. 562. C. * Perſonæ unitas facit, ut quod homo pertulit, Deus pertuliſſe credatur. *Conc. Francofordienſe.* anno 794. IV. 899. E. Sicut alio loco capitis & corporis ſociatur perſona, cum legitur: *Eſurivi enim, & dediſtis mihi manducare.* Quid agit perſonæ unitas? Homo paſcitur, & Deus reficitur. pes confovetur, & caput fomentum in ſe ſentire teſtatur. *Ibidem.* 890. A.

* *Chriſtus.* Perſona non aliud eſt quam ipſæ naturæ. III. 1454. D. In unam perſonam adunatæ naturæ. III. 333. A.

* Chriſtus, una perſona, μοναδικὸν πρόσωπον. *Paulus Emeſ. poſt pacem.* I. 1696. D. * Una perſona accipienda eſt carnis & Verbi. *Lepor.* I. 1266. A. * In Chriſto Verbi & carnis una perſona eſt, quæ inſeparabiliter atque indiviſe communes habeat actiones. *Leo M.* III. 878. D. Chriſtus in utraque natura cognitus, in una perſona & una hypoſtaſi inconfuſe &c. II. 1271. C.

* Chriſtus unus ſalva proprietate vel veritate utriuſque naturæ, id eſt, divinitatis atque humanitatis. II. 1152. D. Salva proprietate utriuſque ſubſtantiæ, & in unam coeunte perſonam, nec negamus Chriſto hæc tria veraciter ineſſe; divinitatem, animam, & corpus. *Conc. Francoford.* anno 794. IV. 888. E. * Chriſti perſonam plerique adſtruunt ex tribus ſubſtantiis, Verbi, carnis, & animæ: ſed ſufficeret, abſque ſophiſtica diſputatione, ex utraque natura unam perſonam confiteri, divina ſcilicet & humana. *Concil. Francoford.* anno 794. IV. 878. F. E. 880. A. D. E.

* Chriſtus. Qui non confitetur unam ejus ſubſiſtentiam compoſitam, qui eſt Chriſtus, unus de Trinitate, anathema ſit. III. 195. B. * Chriſtus una perſona compoſita ex divinitate & carne. I. 1639. B. * Chriſtus, hypoſtaſis & perſona compoſita, ὑπόστασις καὶ πρόσωπον σύνθετον. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1272. B. Chriſtus, una hypoſtaſis ſive ſubſiſtentia compoſita. *Cyrus Alexandr.* III. 1342. B. Ex natura utraque non deperit, & una fit ex utraque Domini noſtri Jesu Chriſti perſona. *Tolet. III.* anno 589. III. 476. C. * Chriſti una ſubſiſtentia ſive ὑπόστασις compoſita dicitur: at non oportet unam naturam compoſitam dicere. *Juſtinianus Imp.* III. 299. E. Eſt Deus Verbum incarnatus, una ſubſiſtentia in utraque natura cognoſcendus. 302. B. Pie igitur dixerit unam ſubſiſtentiam Dei Verbi compoſitam. *Ibidem.*

* Chriſtus totus Deus & totus homo. I. 1639. B. * Aſſumpta humanitas propter ſingularitatem perſonæ inconvertibiliter Deus eſſe credenda eſt. *Vigil.* III. 19. B.

Chriſtus non duæ perſonæ.

Chriſtus. Non dicimus duas in Chriſto perſonas, ne quaternitas Trinitati videatur accedere. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1022. D. * Chriſtus Deus & homo, non (ut ab infidelibus dicitur) ſub quartæ introductione perſonæ. II. 1014. E. * Non ſuſcepit quartæ perſonæ adjectionem Trinitas Verbo incarnato. III. 291. E. 302. D. 1054. E. * Si ſeorſum quæ ſunt Dei ſoli Deo demus, & ſeorſum quæ ſunt hominis ſoli homini reputemus; quartam inducimus in Trinitate perſonam. *Lepor.* I. 1264. D. duos Chriſtos facimus. *Ibid.*

Chriſtus. Naturæ hominis, & non ſubſiſtentiæ ſive perſonæ, unitus Deus Verbum. III. 290. E.

Chriſtus. In eo ſic ſunt unitæ naturæ; ut perſonæ ſive ſubſiſtentiæ ſingularitas agnoſcenda ſit. *Vigil.* III. 26. D. Quaternitas Trinitati accederet, ſi in Chriſto perſona geminata eſſet. *Tolet. VI.* anno 638. III. 602. B.

Chriſtus. Deus Verbum cum aſſumpta carne una permanet ſubſiſtentia ſive perſona. III. 37. * Seorſum ponere Deum & hominem, velut invicem ſibi dignitatis & auctoritatis unitate conjunctos, novitas vocis eſt, & aliud nihil. *Cyrill.* I. 1286. E. 1287.

* *Chriſtus*. Unitio ſubſtantiarum naturalis, ἕνωσις φυσικὴ, non ſola ſocietas, quæ ſecundum dignitatem, vel auctoritatem, aut poteſtatem eſt. I. 1294. A.

* *Chriſtus*. Non in duabus ſubſiſtentiis aut perſonis voces partimur, quas Chriſtus protulit: Non eſt duplex Chriſtus: ſed ſicut homo quoque ex anima & corpore, non duplex, ſed unus eſt ex utroque. *Cyrill.* I. 1287. B.

Chriſtus. Non duo filii, unus qui ſuſcepit hominem, alter homo mortalis a Deo aſſumptus: ſed unus Unigenitus in cælo, Unigenitus in terra Deus. I. 1403. A. B. 1406. E.

Chriſtus. In eo naturas collectas, ſed tamen diſcretas, unam perſonam efficere, ſicut vir & mulier ſunt una caro; aiebat Theodorus Mopſueſt. III. 26. A. B. Qui ita credit, anathema ſit. *Vigil.* III. 26. C.

Chriſtus. Duarum naturarum συνδρομὴ unum conſtituit Filium, unum Chriſtum, unum Dominum. *Paul. Emeſ. poſt pacem.* I. 1695. A.

* *Chriſtus*. Non eſt una ſubſiſtentia, tanquam ſuſcipiens plurimarum ſubſiſtentiarum ſignificationem: hoc eſt enim introducere in myſterio Chriſti duas ſubſiſtentias ſeu duas perſonas. III. 195. C.

* *Chriſtus*. Nomen Dei accepiſſe Dominum JESUM per honorificentiam vel gratiam Dei, credidit inſulſus Neſtorius. II. 1152. B.

Chriſtus. Qui duos in Salvatore filios confitentur, id eſt, alium ante incarnationem, alium poſt aſſumptionem carnis, anathema ſint. I. 762. A. 802. C. * Quomodo Chriſtiani nomen merentur, qui alium dicunt eſſe Filium, & alium Dei Verbum! *Athan.* I. 1402. E. Qui dixerit Deum Verbum eſſe cum Chriſto vel in ipſo ut alterum in altero, & non unum eumdemque Chriſtum & Dei Verbum incarnatum, anathema ſit. III. 194. E.

* *Chriſtus*. Si quis voces evangelicas & Apoſtolicas in uno Chriſto ita dividit; ut etiam naturarum in ipſo unitarum diviſionem introducat, anathema ſit. *Vigil.* III. 30. C.

* *Chriſtus*. Non dicimus Chriſtum Verbum ſpecialiter, & Chriſtum hominem ſpecialiter: ſed unum Chriſtum Dei Verbum cum propria carne. *Cyrill.* I. 1286. E. * Qui voces quæ de Chriſto dicuntur, aliquas tamquam homini applicandas ſpecialiter crediderit; alias tamquam Deo dignas ſoli Verbo deputaverit; anathema ſit. *Cyrill.* I. 1294. A.

* *Chriſtus*. Si quis Pontificem & Apoſtolum noſtrum alium dixerit eſſe factum, præter ipſum Dei Verbum, quando factum eſt caro, anathema ſit. I. 1294. D. *Cyrill.*

* *Chriſtus*. Deum hominem ſi quis dixerit, & non potius Deum & hominem, anathema ſit. II. 839. A.

Chriſtus, vox ea ſignificat Deum & hominem, ex Neſtorio. I. 1334. A.

Naturarum in Chriſto proprietates.

Chriſtus. Sicut duarum naturarum concurſus unam conſervavit nobis hypoſtaſim: ita & una hypoſtaſis in duabus naturis, quæ utrique conveniunt propria demonſtravit. *Synodus ſexta.* III. 1422. B. Propter perſonæ unitatem, & ad hominem referuntur quæ Dei propria ſunt: & divinitati adſcribuntur quæ hominis ſunt. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 565. D. * Alia ad infirmitatem pertinent humanitatis, alia ad incomprehenſibilem ſubſtantiam deïtatis. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 565. B. Quæ a Chriſto humaniter dicta ſunt, deïtati ipſius applicare auſi ſunt Arius & Eunomius. III. 135. E. * Altiora divinitati adſcribe, humiliora humanæ naturæ. III. 566. E. * Infantia parvuli oſtenditur humilitate cunarum: magnitudo Altiſſimi declaratur vocibus Anglorum. *Leo M.* II. 295. A. * In Chriſto ſimul ſunt & altitudo deïtatis, & humilitas carnis. III. 1119. E. * Verbum coruſcat miraculis, caro ſuccumbit injuriis. *Leo M.* II. 294. E. * Chriſtus ut Deus miracula edebat; ut homo ſponte ſubibat contumelias. IV. 991. B.

* *Chriſtus*. Evangelicæ & Apoſtolicæ de Domino voces, quædam ſunt communes, ad unam perſonam pertinentes. I. 1694. A. 1703. A.

* Chriſtus unus & idem, ſed ſecundum aliud miracula operatur, ſecundum aliud patitur. III. 1450. E.

* Chriſtus eſuriebat ut ſervus, & panes multiplicabat ut Dominus. I. 1667. A. * Eſurire, ſitire, laſſeſcere, dormire, humanum eſt: quinque panibus quinque millia hominum ſatiare, divinum eſt. *Leo M.* II. 295. B. * Ut homo ſpuebat, & carne patiebatur: divinitus autem mira patrabat. I. 735. A. * Quidquid excellenti potentia de eo referunt ſcripturæ, divinitati tribuimus: quidquid infra cæleſtem potentiam de eodem humilius enarratur, non Verbo, ſed homini reputamus aſſumto. *Eugen. Carthag.* II. 859. D.

* *Chriſtus*, Quæ de illo dicuntur juxta hominum loquendi uſum, ut cum dicimus, Natus, creatus, paſſus, &c. ea diſpenſationi in carne congruunt. *Nicæn. Arab.* I. 507. E.

* *Chriſtus*. Unius dicimus Filii Dei ſive miracula, ſive paſſiones. II. 954. A. III. 290. B. *Vigil.* III. 6. B. Ejuſdem perſonæ Domini noſtri ſunt tam paſſiones quam miracula. II. 1172. D. Non tamen ejuſdem naturæ. *Ibid.* E.

* *Chriſtus*. Paſſus ut homo, operatus ut Deus. *Cyrillus Hieroſol.* III. 883. E.

Chriſtus. Deus Verbum proprii corporis paſſiones ſibi appropriavit, & eas ad ſeipſum refert. I. 1698. B. 1699. C. 1706. C. Verbum Dei appropriavit ſibi paſſiones. I. 1646. B. C. * Sic omnia quæ erant Dei tranſierunt in hominem, ut omnia quæ erant hominis in Deum venirent. I. 1264. E. * Humanitati divina communicant, & divinitati humana participant. *Lepor.* I. 1265. D.

* *Chriſtus*. Secundum formam quidem Dei, ſicut habet Pater vitam in ſemetipſo, ita & Filio vitam dedit habere in ſemetipſo: ſecundum autem formam ſervi, triſtis eſt anima ejus uſque ad mortem. *Leo M.* III. 879. C.

* *Chriſtus*. Quem ſicut hominem diabolica tentat aſtutia, eidem ſicut Deo Angelica famulantur officia. *Leo M.* II. 295. A.

Chriſtus ſine peccato.

* Chriſtum nec peccatum contaminare, nec mors potuit detinere. *Leo M.* II. 291. B. * Chriſtus ſolus ſine peccato. III. 611. D. Chriſtus perfectus homo, peccato excepto. *Nicæn. Arab.* I. 507. D. * Chriſtus ab omni peccato liber, ut Deus. *Cyrill.* I. 1290. E. Chriſti caro conſubſtantialis noſtræ abſque peccato. II. 839. A.

* Chriſtum partem Adami mutabilem & peccatis circumfuſam ante reſurrectionem dicebat Theodorus Mopſueſtenus. III. 27. E. Qui ita credit, anathema ſit. *Vigil.* 27. E. 28. A.

* Chriſtus totus in noſtris: ſed ſine illis quæ deceptor intulit, & homo deceptus admiſit. *Leo M.* II. 294. A.

Chriſtum abſque naturalibus corporis proprietatibus ut hominem fuiſſe dixit Theodorus Pharanites. III. 774. C.

* Chriſtus poteſtate, non neceſſitate, eſurivit, ſitivit, &c. *Lepor.* I. 1266. A. 1267. D. Chriſtus ſolus mori nihil debuit. I. 211. C. * Chriſtus lacrymas admiſit, naturalem paſſionem carni ſuperinduci permittens. *Baſilius.* III. 774. B.

De Chriſto dogmata quædam Neſtorii, Theodori, &c.

* *Chriſtus*. Neque duos deos aut duos dominos dicimus, ſiquidem unus tantum eſt per eſſentiam Filius, Deus Verbum, cui conjunctus homo & dei-

tatis comparticeps, conſors eſt etiam appellationis & honoris Filii. *Symbolum Neſtor.* I. 1516. E. 1518. A.

* *Chriſtus.* Deus Verbum ſciens per præſcientiam hominis Chriſti virtutem, ſtatim in ipſo initio complaſmationis cohabitare voluit, & uniens eum ſibi affectu voluntatis, majorem quamdam ei præſtabat gratiam, utpote gratia quæ in eum eſt, & in omnes homines dividenda. *Theodor. Mopſueſt.* III. 33. A. Hoc eſt autem duas inducere evidenter perſonas. *Vigil. Ibidem.* B. C.

* *Chriſtus.* Deus Verbum per eſſentiam Filius eſt: cui homo inſeparabiliter conjunctus, Domini ac Filii nomine & honore cohoneſtatur: non ut quilibet noſtrum Filius dicitur; ſed ſolus hoc eximium habens propter conjunctionem cum Deo Verbo, quæ omnem cogitationem excludit dualitatis filiorum ac dominorum. *Symbol. Neſtor.* I. 1518. A.

Chriſtus. Dicere credendum eſſe in templum, & in eum qui habitat in templo, eſt aperte duas introducere perſonas. III. 310. E. Catholica eccleſia non ſic: ſed in unum Dei Verbum incarnatum credere jubet. *Ibid.*

* Chriſto in paſſione & morte Deum Verbum præſentia & ad gratiam adfuiſſe, aïebat Theodorus Mopſueſtenus. III. 28. A. B. Qui non ipſum Deum Verbum omnia quæ de paſſione ejus ſcripta ſunt voluntarie ſuſtinuiſſe dicit, anathema ſit. *Vigil.* III. 28. B.

* *Chriſtus.* Unum Filium eſſe dicimus, primo Deum Verbum, & ſimul Jesum concipientes. *Symbol. Neſtor.* I. 1518. B.

* Chriſtum inducit ſic dicentem Theodorus Mopſueſt. *Non eſt confuſio mihi mors, ſuſtinebo eam pro plurimis bonis futuris, in quibus & ipſe fuero, & per me omnes.* III. 73. D.

Chriſtus. Ergo ſi homo eſt Deus Verbum, dicemus de ipſo: In principio erat homo, & homo erat apud Deum, &c. *Theodor. Mopſueſt.* III. 19. A.

Chriſtus. Gratia filius qui ex Maria eſt homo, natura autem Deus Verbum: inquiebat Theodor. Mopſueſt. III. 30. C. 31. A. B.

Chriſtus. Si volo, poſſum fieri, ut Chriſtus. *Vox Ibæ attributa.* II. 531. E.

* *Chriſtus.* Dictum illud, *Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi complacuit*, ad comparationem dictum eſſe aliorum filiorum, qui nec dilecti facti ſunt, nec placere ei potuerunt, aïebat Theodorus Mopſueſt. III. 28. E. Hoc eſt autem Chriſtum purum hominem prædicare. *Vigil.* 29. A.

* *Chriſtus.* Centurionem ad eum acceſſiſſe, tamquam ad hominem qui accepiſſet poteſtatem a Deo, non tamquam ad Filium Dei, qui exſiſtit ante omnem creaturam, aïebat Theodorus Mopſueſt. III. 32. B. C. D.

* *Chriſtus.* Confuſionem inducit, qui dicit: Hoc quod ante ſæcula eſt, factum eſt in ultimis: deinde obvertit: & hoc quod eſt in ultimis, ante ſæcula eſt. Dici enim debet: Hoc quod ante ſæcula erat, aſſumſit hunc qui in ultimis erat. *Theodor. Mopſueſt.* III. 17. B.

Chriſtum unum quidem confitemur: Unitatem vero quæ eſt ſecundum ſubſiſtentiam, omnino ignoramus tamquam novam, & ſcripturis Patribuſque contrariam. *Theodoretus.* III. *Vide*, Neſtorius.

Chriſtus unctus Spiritu ſancto.

* Chriſtum ſi quis non ſua deïtate perfectum eſſe credit, ſed tamquam purum hominem unctione ſancti Spiritus indigentem adjutum fuiſſe ſapit aut docet, anathema ſit. *Vigil.* III. 18. E.

* Chriſtum habitatione ſancti Spiritus, ut ceteros homines eguiſſe, ad vincendum diabolum, & ut doceretur ea quæ decebat eum agere, & ut immaculatus appareret; & ipſo Spiritu eum ad omnia propoſita adjutum fuiſſe, qui credit, anathema ſit. *Vigil.* III. 16. E.

* Chriſtum tamquam purum hominem a ſpiritu ductum ad omnia, confortatum & edoctum, ſicut ceteros homines, de quibus dicit Apoſtolus. *Quicumque ſpiritu Dei aguntur, hi ſunt filii Dei;* quiſquis credit, anathema ſit. *Vigil.* III. 16. C.

Chriſtum a Spiritu ſancto unctum quomodo intelligeret Theodorus Mopſueſt. III. 26. E. 27. A.

* Chriſtum Spiritu ſancto unctum, & ſic immaculatum fuiſſe per omnia, nec conjunctionem cum divina natura ſuſcepturum fuiſſe, niſi prius immaculatus factus fuiſſet; aïebat Theodorus Mopſueſtenus. III. 28. D. Hoc eſt autem Chriſtum purum hominem aperte ſignare. *Vigil.* Ibidem. E. *Cyrillus. Ibidem.* 97. D. E.

Chriſti deïtas non indigebat ſpiritu ad juſtificationem, ad vincendum diabolum, ut doceretur ea quæ deceret peragere, &c. *Theodor. Mopſueſt.* III. 16. D.

* Chriſtus homo voluntarie habebat plurimum boni deſiderium, & contrarii odium: conſervabatur autem illi a divina gratia voluntas integra ab initio, Deo qualis erit ſubtiliter ſciente, & ad confirmandum eum magnam ei cooperationem præſtante habitatione ſua. *Theodorus Mopſueſt.* III. 33. A. B. At iſtud eſt duas inducere perſonas in Chriſto. *Vigil. Ibidem.* C.

* Chriſtum mediante deïtate corporis manſuetas feciſſe libidines, & erudiſſe animam & exercitaſſe eam, aïebat Theodorus Mopſueſtenus. III. 25. B. C. D. Chriſtus laboribus virtutis perfectus eſt, experimento cognovit obedientiam: non Deus Verbum. *Theodoretus.* III. 135. A. * Chriſtus quod experimento cognovit obedientiam, ſi quis tamquam nudo deïtate Chriſto deputet, qui laboribus virtutis perfectus ſit, &c. anathema ſit. *Vigil.* III. 39. C. * Chriſto aptare laborem, devotionem, meritum, fidem, exſecrabile eſt. *Lepor.* I. 1267. B. Eſt hoc unicuique ſanctorum pæne Chriſtum ſimilem facere, cum ſit ſuper omnes Deus. *Ibidem.* Neſcit labore, devotione, fide, merito finem apprehendere meritorum, qui infinitus agit omnia poteſtate. *Ibid.* C.

* *Chriſtus.* Si templo Dei ex Virgine nato Deus inerat habitans ſecundum ſolum affectum voluntatis; non eſt hoc unitas: alioquin eſt etiam unitas, cum in nobis etiam manſionem faciat Deus Verbum per Spiritum ſanctum utique. *Cyrillus.* III. 96. E.

Chriſtus. Non dicimus Verbum habitaſſe in Chriſto ut in communi homine. *Cyrill.* I. 1286. E.

* *Chriſtus.* Non homo aliquis pro nobis ſemetipſum dedit, ſed ipſe Deus Verbum ſuum corpus pro nobis dedit: ne ſit fides & ſpes noſtra in hominem. III. 290. B.

* *Chriſtus.* In Chriſto ſecundum carnem erat Pater & Filius ſecundum ſubſtantiam, ſed & ſecundum manſionem. *Theodor. Mopſueſt.* III. 18. A.

Chriſti dignitas & adoratio.

Chriſti honos & cultus, latriæ eſt. XI. 279. C. * Non homo propter Deum, vel Chriſtus cum Deo; ſed homo in Deo, & in homine Deus adoratur. VI. *parte II. circa med.* 1316. D. Ego ita adoro ſcabellum, ſicut & thronum: &c. *Ibidem.* E.

* Chriſti caro, ſive humanitas Chriſti, dulia eſt adoranda, non latria, quæ ſoli creatori debetur, inquiebat Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1314. E.

* Chriſtus, unus Dei Filius una ſervitute cum propria carne venerandus. *Cyrill.* I. 1287. D. Non alter cum altero coadoratur. *Ibid.* Sed unus Emmanuël. 1294. C. * Cavemus de Chriſto dicere, *Propter aſſumentem veneror aſſumtum:* aut, *Qui ſuſceptus eſt cum eo qui ſuſcepit connuncupatur Deus. Cyrill.* I. 1287. D. Qui hæc dicit, dividit in duos Chriſtos. *Ibid.* * Non hominem cum Verbo coadoramus, ita ut diviſionem aliquam induat illud *cum*: ſed unum & eumdem adoramus, quia non eſt alienum a Verbo corpus ſuum, cum quo etiam adſidet Patri. *Cyrill.* I. 1275. D.

* *Chriſtus.* Cum ſit conſtitutus homo ſuper omnia, ab omnibus adoratur, tamquam inſeparabilem habens cum divina natura conjunctionem, tum reſpectu & ratione Dei adoret eum omnis creatura. *Symbolum Neſtor.* I. 1516. E. * Filius virum in quo ſtatuit omnium facere judicium, unitate ad ſeipſum dignatus eſt; & per eam conjunctionem fecit ut & adorationis communionem haberet: omnibus quidem divinæ naturæ adorationem reddentibus, comprehendentibus autem adoratione & illum qui ei inſeparabiliter eſt conjunctus. *Theodor. Mopſueſt.* III. 17. D. * Templum Dei Verbi per conjunctionem ad Deum Verbum in locum veri Filii ab omnibus adoratur. *Theodor. Mopſueſt.* III. 19. C. D. Qui ita credit, anathema ſit. *Vigil. Ibidem.* D.

Chriſtus. Decebat illum qui numquam ab Unigenito ſeparatus eſt, una cum ipſo conglorificari. *Origenes.* III. 275. B.

* *Chriſtus.* Non quaſi alter cum altero coadoratur; ſed unus intelligitur Chriſtus Jesus Filius Unigenitus, una adoratione adorandus cum propria carne. IV. 347. C.

Chriſtus. Una adoratione Deum Ver-

bum incarnatum cum propria ipſius carne adoramus. *Conc. V.* III. 198. D.

* Chriſtum dicere hominem compactum Deo ſub æqualitate dignitatum, Neſtorii anile dogma. *Cyrill.* I. 1295. E.

Chriſtus. Si quis credit in ea invocatione, quæ in nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti fit, non contineri & Chriſtum; anathema ſit. *Vigil.* III. 20. E.

Chriſti duæ voluntates & operationes.

Chriſtus. *Vide*, Monotheletæ.

Chriſtus in duabus naturis agnoſcendus, & in duabus liberis (αὐτεξουσίοις) operationibus & voluntatibus adorandus. IV. 143. E. Duas ipſius naturales voluntates & duas naturales operationes confitemur. *Definitio Concilii Lateran.* anno 649. III. 919. E. * Cum duas naturales voluntates & duas naturales operationes in uno Chriſto confitemur, non contrarias eas, nec adverſas ad alterutrum dicimus, ſicut Apoſtolicam traditionem accuſant a vero errantes. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1079. B. * Unius ejuſdemque Domini noſtri duas videmus operationes; deitatis ejus & humanitatis, ſine partitione atque immutabiliter. *Joannes Scythop.* III. 886. E. 1239. B.

Chriſtum dicere volendi & operandi poteſtate præditum eſſe in utraque natura, nihil eſt aliud quam duas naturales voluntates dicere, & duas naturales operationes. III. 1842. E.

* Chriſtus duas naturales voluntates & duas naturales operationes habet, divinam & humanam, cohærenter συμφυῶς unitas: totus in noſtris. *Martinus Papa.* III. 638. B. 646. A. 657. E.

* Chriſtus, ut pote perfectus Deus & perfectus homo, duas naturales voluntates & duas naturales operationes habet. *Mediolan.* anno 679. III. 1054. E. * Qui non confitetur duas voluntates & duas operationes cohærenter unitas eo quod per utramque ejus naturam operator idem exſiſtit noſtræ ſalutis, condemnatus eſto. III. 921. B. C. Non negamus naturalem ejus humanitatis voluntatem, aut naturalem operationem; ne deïtati paſſiones applicemus. III. 1422. A. * Duas voluntates & duas operationes duabus Chriſti naturis congruentes, tamquam naturales proprietates confitemur. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 147. D.

* Chriſtus humanam naturam, voluntatem, & operationem habuit pleniſſimam, ſine quolibet peccati vel concupiſcentiæ modo: atque adeo duas naturas, duaſque naturales voluntates. III. 743. D.

Chriſtus habet duas voluntates, duas operationes in una perſona Filii Verbi geniti a Patre. *Nicæn. Arab.* I. 507. E.

Chriſtus. Operatur utraque forma, ἑκατέρα μορφή, cum alterius communione quod proprium habuit. *Sophron. Hieroſol.* III. 1271. E.

* Chriſtus habet ex humanitatis natura nolle & poſſe mori: ex deitatis natura non poſſe mori. *Tolet. XIV.* anno 684. III. 1755. E. Habet voluntatem alteram, qua ſuſceptus eſt homo: alteram hominis, qua obediendum eſt Deo. *Ibidem.*

Chriſtum unam habere voluntatem & operationem, tamquam de una, ut ipſi perhibent, ejus natura compoſita procedentem, hæretici omnes aſſeverant. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1094. B.

* Chriſtus. Qui dicunt unam Chriſti voluntatem, ecquam intelligunt? An divinam? At eſt & homo perfectus. An humanam, & hanc eſſe Deum perfectum? Videant ne cum Ebione & Photino damnentur. III. 613. C. Si ex utraque natura unam voluntatem, non ſolum naturales voluntates, ſed etiam naturas confundunt. *Ibidem.* C. D.

In Chriſto duæ voluntates, non duæ contrariæ.

* *Chriſtus.* Non fuit voluntas diverſa aut contraria Salvatori, quia ſuper legem natus eſt humanæ conditionis. *Honorius Papa.* III. 1322. B. Qui dicebant in Chriſto duas contrarias voluntates. III. 611. A.

* *Chriſtus.* In Chriſto diſcordia deſideriorum non gignebat compugnantiam voluntatum. II. 14. E.

* *Chriſtus.* Ne dicant hæretici, Deum Verbum ſalutarem voluiſſe paſſionem explere; carnem autem ejus contradixiſſe ipſius voluntati: hoc eſt enim perſonalem diviſionem inducere. Sed ipſe & unus Dominus indiviſe & inſeparabiliter quod natura noſtra nolebat volitum fecit: ſive, volebat & nolebat, ut Patres docent. *Martinus Papa in Conc. Lateran. anno* 649. III. 919. A.

* Chriſtus unam voluntatem ſecundum primam formationem Adæ naturalem humanitatis ſuæ habere dignatus eſt, non duas contrarias, quemadmodum nos habemus, qui genitis ſumus de Adæ peccato. III. 611. C. 613. A. B. Numquam habuit duas contrarias voluntates, nec repugnavit voluntati mentis ejus voluntas carnis ipſius. *Ibidem.* 611. E. quia nullum in eo peccatum fuit. *Ibidem.* Non duas contrarias mentis & carnis voluntates prædicamus, ſecundum quod quidam hæretici delirant. III. 611. E. quia a Salvatore noſtro natura ſuſcepta eſt, non criminis culpa. 612. B.

* *Chriſtus.* In Chriſto duæ ſunt agnoſcendæ naturales voluntates; non contrariæ, ſed humana ejus voluntas ſubjecta ejus divinæ atque omnipotenti voluntati: ſicut caro ejus non eſt perempta &c. *Eugenius* IV. anno 1444. IX. 1041. C.

Chriſti vox, Spiritus quidem promptus eſt, &c.

* *Chriſtus.* Formidare in paſſione, humanæ fragilitatis eſt. *Spiritus promptus eſt: caro autem infirma.* Suſcipere autem diſpenſationem, divinæ voluntatis atque virtutis eſt. *Gregor. Nyſſen.* III. 871. D. E. 1210. E. III. 1094. E.

* *Chriſtus.* Anima obnoxia paſſionibus, divinitas libera: ſive, Spiritus promptus, caro infirma. *Ambroſ.* III. III. 566. C.

* *Chriſtus. Spiritus quidem promptus, caro autem infirma.* Ergo duas voluntates declarat: unam quidem divinam; alteram autem humanam. *Severianus Gabal. in Conc. Lateran. ſub Martino Papa.* III. 874. D.

* *Chriſtus. Spiritus promptus eſt, caro autem infirma*: duas voluntates hic oſtendit: tam humanam, quod eſt carnis; quam divinam, quod eſt deïtatis. Humana quidem propter infirmitatem carnis recuſat paſſionem: divina autem ejus eſt promptiſſima. *Athanaſ.* III. 870. C. 1086. B. 1194. D. 1207. C. 1235. C.

Chriſti vox, Tranſeat a me calix iſte.

* *Chriſtus. Pater, ſi fieri poteſt, tranſeat hic calix.* Triſtitiam ſic aſſumſit, quomodo carnem: voluntate ſuſcipiens triſtitiam, quomodo voluntate ſuſcipiens carnem. *Auguſtin.* III. 866. E. 867. A.

* *Chriſtus. Tranſeat calix.... Verumtamen....* Humana natura in Chriſto, quantum in ipſo pertinet, reperitur: recuperatur autem per unitum ei Verbum ad audaciam Deo dignam. *Cyrillus.* III. 878. A. 1219. C. 1223. C.

* *Chriſtus. Tranſeat a me calix iſte.* Habebat nolle mori, eo quod caro mortem recuſabat naturaliter. *Cyrillus.* III. 875. B. C. Recuſatio calicis deſignat humanum in ipſo: divinitas autem inflexibile coruſcavit ſtatim. Dixit enim: *Verumtamen non ſicut ego volo, ſed ſicut tu.* Deodecibiliter & hoc dicit: nam per hoc quod Deus eſt, non eſt extra voluntatem Patris. *Idem. Ibidem.* D. & 1218. B.

* *Chriſtus.* Caro a Deo Verbo geſtata. Et non quidem timebat ipſe mortem, ſecundum quod Verbum eſt & Deus: habebat autem & nolle mori, eo quod mortem caro recuſabat naturaliter. *Cyrill. Alex.* III. 1095. B. E.

* Chriſtus ut homo recuſabat naturaliter mortem; ut Deus autem, idem ipſe propere veniebat ad paſſionem, ſicut aſſerit Cyrillus. III. 451. D. Humana voluntas propter infirmitatem carnis recuſat paſſionem: divina autem ejus prompta, ut ait Athanaſius. *Conſtantinus Imp. Pogonatus. Ibidem.*

* *Chriſtus.* Pro omnibus mori ſpontaneum habebat, eo quod ita volebat divina natura: præter voluntatem vero, quantum ad carnem pertinet, quæ paſſionem recuſat. *Cyrillus.* III. 875. E.

Chriſti voces: Nunc anima mea turbata eſt: *&*, Triſtis eſt anima mea.

* Chriſtus cum dicit, *Nunc anima mea turbata eſt*, hoc factum eſt deïtate acquieſcente, carne autem inſurgente. *Athanaſ.* III. 1367. C.

Chriſti anima turbatur: turbatur ut ho-

mo: non turbatur ejus divinitas. *Ambroſius.* III. 747. A. B. 1203. C.

* Chriſtus, *Quid dicam? Salva me ex hac hora*: dixit ſecundum motionem carnis; *ideo veni in hanc horam*, dixit ſupervincente divinitate, pene nec apparere carnalem voluntatem permittente divina. *Athanaſ.* III. 1370. A.
* *Chriſtus. Triſtis eſt anima mea uſque ad mortem.* Non propter mortem triſtis eſt Dominus, &c. *Ambroſ.* III. 866. B. Suſcepit meam triſtitiam, ut mihi ſuam lætitiam largiretur. *Ibid.* C. Doles ergo, Domine, non tua, ſed mea vulnera. *Ibid.* D. 1203. B C.
* *Chriſtus.* Triſtis non ipſe eſt, ſed anima. Non eſt triſtis ſapientia, ſed anima. *Ambroſ.* III. 566. C. Suſcepit voluntatem meam, ſuſcepit triſtitiam meam. Dolet non ſua, ſed mea vulnera: non ſuam mortem, ſed noſtram Infirmitatem. *Ambroſius.* III. 746. E. 1203. B.

Chriſti vox, Non ſicut ego volo.

* Chriſtus ut homo formidat tacite mortem: reſpuit autem ut Deus; *Non ſicut ego volo, ſed ſicut tu. Cyrill. Alexandr.* III. 1195. E.
* *Chriſtus. Non ſicut ego volo, ſed ſicut tu.* Mea eſt triſtitia, quam meo ſuſcepit affectu. *Ambroſ.* III. 866. B. 1086. A. 1203. B.
* *Chriſtus.* Qui dixit. *Non mea voluntas*, humanam ſignavit: addens autem *tuam*, oſtendit conjunctionem propriæ divinitatis ad Patrem. *Gregor. Nyſſen.* III. 871. E.
* Chriſtus quamvis Deus eſt, veram in carne & ſecundum carnem obedientiam complet: & voluntati carnis voluntas prævalet deitatis, ſicut prædixit: *Quia deſcendi de cœlo, non ut faciam voluntatem meam &c. Athanaſ.* III. 1367. E.
* *Chriſtus.* Voluntas carnis voluntati divinitatis ſubjacuit: ſicut dixit, *Non ut facerem voluntatem meam* &c. ſuam voluntatem dicens carnis, &c. *Athanaſ.* III. 870. E. 871. A. Oportebat moveri carnis ejus voluntatem, ſubjacere autem voluntati divinæ. *Ibidem.*
* *Chriſtus.* Secundum Patrum doctrinam, idem atque unus Dominus Jesus Chriſtus pro omnibus quidem mori ex voluntate habuit, eo quod ita divina ejus natura volebat: & iterum ex voluntate non habuit, quantum carni congruebat mortem recuſans. *Conc. Lateran. ſub Martino Papa.* III. 907. A.

Chriſtus obediens Patri non ſecundum divinitatis ſuæ voluntatem; nam obedientia humanæ magis competit voluntati. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1090. C.

Chriſti mens.

Chriſtus. Ubi mens eſt, ibi omnino & voluntas. III. 1451. A. Ergo qui voluntatem humanam Chriſto adimunt, amentem faciunt. *Ibidem.* A. B.

Chriſtus. Si Chriſtus intellectualis, & non ſine intellectu eſt homo, intellectualis autem naturaliter per omnia & voluntarius eſt: ſileant deſipientes, &c. *Martinus Papa, in Conc. Lateran.* anno 649. III. 918. E.

* *Chriſtus.* Illud, *Mea doctrina non eſt mea*, quomodo intelligendum. IX. 569. E.

In Chriſto naturales carnis affectiones.

* *Chriſtus. Poſtea eſuriit.* Dedit enim quando voluit naturæ tempus propria operari. *Gregor. Nyſſ.* III. 883. C. 1099. D.
* *Chriſtus.* Ipſe Deus Verbum per divinam ejus voluntatem & operationem; divinitatis propria volens operabatur naturaliter, id eſt, miracula. Et iterum per humanam voluntatem & operationem is ipſe propria humanæ naturæ ſponte propter nos ſuſtinebat, id eſt, paſſiones: quoniam volens humane ipſe Deus eſuriem, ſitim, triſtitiamque ſuſcepit. *Martinus Papa in Conc. Lateran.* anno 649. III. 698. B.
* *Chriſtus.* Dabat Deus Verbum, cum volebat, humanæ naturæ tempus operari & pati quæ ſua ſunt; ne forte phantaſia diceretur ejus incarnatio. *Sophron. Hieroſol.* III. 1275. D. Neque enim involuntarie hæc aut neceſſitate ſuſcipiebat; vel ſi ea naturaliter & humane admittebat, humanis motionibus operabatur. Abominabilis hæc ſuſpicio eſt. Deus nempe erat, qui hæc pati carnaliter acquieſcebat. *Ibidem.* D. E. Erat ipſe arbiter paſſionum & actionum: & ideo erant humana illius ultra hominem. 1278. A.
* *Chriſtus.* Quia Filius alteram perſonam non aſſumſit per incarnationem, propter hoc nec aliquid peccati dicimus eum aſſumpſiſſe, hoc eſt, carnales voluntates & cogitationes. *Macarius Monothelita.* III. 1167. C.

Chriſti voluntas deïficata.

Chriſti voluntas deïficata tota, ſecundum Gregorium deiloquum. *Definitio fidei ſextæ ſynodi.* III. 1399. E. *Conſtantinus Imp.* 1454. B.

* *Chriſtus.* In Chriſto ſunt duæ voluntates, deïficans & deïficata. III. 887. E.
* Chriſti velle eſt deïficatum totum. *Greg. Theol.* 871. B. 1195. A. 1222. D.
* Chriſti voluntas humana per ipſam conjunctionem cum Verbo deïficata fuit; & ideo non fuit contraria Deo. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1095. C. Si ergo & divinam & deïficatam habuit, duas utique habuit voluntates. *Ibid.* & 1195. B.

Chriſti voluntas eadem ac Patris.

* Chriſti voluntas eadem eſt, quæ eſt Patris. *Ambroſ.* III. 1184. E. 1186. A. * In Chriſto duæ voluntates: ſed voluntas Filii non eſt contraria voluntati Patris: quia quibus eſt divinitas una, non poteſt eſſe voluntas diverſa. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1792. B. * Faciamus voluntatem Patris, voluntatem Chriſti, voluntatem Spiritus ſancti: quia Trinitatis hujus una voluntas, una poteſtas. *Auguſtin.* III. 859. B.
* Chriſtus tradidit ſemetipſum; & a Patre traditus eſt. Una igitur Patris & Filii voluntas eſt. *Ambroſ.* III. 858. B. * Cum Filius quos velit vivificet, Patris & Filii operatio una eſt. *Ambroſ.* III. 858. E. Una ergo voluntas, ubi una operatio. Quam voluntatem habet Pater, eamdem habet & Filius. *Ibidem.* & 859. A.

Chriſti operatio θεανδρικὴ.

* *Chriſtus.* Prudentiſſime Dionyſius ait de Chriſto: *Neque ſecundum Deum divina operatus, neque ſecundum hominem humana*: ſummam unitionem denuncians ſicuti naturarum, ſic & ejuſdem naturalium operationum. *Martinus Papa.* III. 787. A.
* *Chriſtus.* Iſta vox, Deivirilis operatio, θεανδρικὴ ἐνέργεια, duas ſignificat operationes, divinam & humanam: non unam tantum, ut Themiſtius depravit. *Martinus Papa.* III. 786. B. Non unam naturalem, non unam compoſitam, non unam ſubſiſtentialem. *Ibidem.* D. E.
* *Chriſtus.* Unus Chriſtus & unus Filius; operans Deodecibilia & humana, una Deivirili (*Græce* θεανδρικῇ) operatione, ſecundum beatum Dionyſium. *Cyrus Alexandrinus.* III. 775. E.
* *Chriſtus.* Qui operationem θεανδρικὴν, unam interpretatur, & non duplicem ſecundum Patres mirifice & ſupernaturaliter unitam, condemnatus eſto. III. 921. E.
* *Chriſtus.* Dionyſius novam dixit θεανδρικὴν operationem, non ut duas, hoc eſt, divinam & humanam, unam eamdemque operationem oſtenderet; ſed ut per aliam alteram inconfuſe procedentem oſtenderet. *Martinus Papa.* III. 787. B. C. Hoc erat, ut idem Dionyſius ait, omnium novitatum ſupereminens novitas. *Ibidem.* & 790. B.
* *Chriſtus.* In tantam unitatem deïtas & humanitas conſerta eſt, ut nec ſine homine divina, nec ſine Deo agerentur humana. I. 211. D.
* *Chriſtus.* Corpus cum deïtate operatum eſt actiones, quæ eſſentialiter deïtatis eſſe noſcuntur. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1271. D. Ipſe tam quæ divina ſunt agit, quam quæ humana: ſimiliter & dicit & loquitur. *Ibidem.* E.
* *Chriſtus.* Omnem vocem & operationem, ſive humanam, ſive divinam; ex uno eodemque Chriſto dicimus procedere, ex una ejus compoſita & ſingulari ſubſiſtentia, ὑποστάσει. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1275. A. Idem ipſe unus operabatur utraque; & ſic Neſtorius refellitur. *Ibidem.* B.
* Chriſtus totus adorans etiam cum divinitate; ſed non ſecundum divinitatem adorans. I. 1639. C. ut homo adorat. 1663. E.
* Chriſtus operabatur quæ Dei ſunt, per formam tamen humanam: quæ hominis ſunt, non ut purus homo, ſed ut humanatus Deus. *Conſtantinus (Pogonatus) Imp.* III. 1454. E. Nec ſine homine divina, nec ſine Deo agebantur humana. 1455. A.
* *Chriſtus.* Quaſi Deus loquitur quæ divina ſunt, quia Verbum eſt: quaſi homo dicit quæ ſunt humana, quia in ea

ſubſtantia loquebatur. Ambr. II. 303. A.

• *Chriſtus.* Caro paſſibilis naturæ eſt; operatricis autem, Verbum. *Gregor. Nyſſ.* III. 1227. B. • Carnis eſt paſſio; Dei autem, operatio. *Gregor. Nyſſ.* III. 1318. A.

• *Chriſtus.* Sicut Deus, docet divina, quoniam Verbum eſt; ſicut homo, loquitur humana, quoniam in mea loquitur natura. *Ambroſ.* II. 1169. C.

• Chriſtus ſe Dei Filium & hominis filium eſſe docuit: locutus & gerens homo univerſa quæ Dei ſunt; loquens & gerens deinde Deus univerſa quæ hominis ſunt. ita tamen ut ipſo illo utriuſque generis ſermone numquam niſi cum ſignificatione & hominis locutus ſit & Dei. *Hilarius.* III. 878. B. 1098. A. I. 205. E. 206. A.

• *Chriſtus.* In Chriſto Verbi & carnis una perſona eſt, quæ inſeparabiliter atque indiviſe communes habet actiones. Sed cernendum eſt quid ſit quod caro ſine Verbo non agit, & quid ſit quod Verbum ſine carne non efficit. I. 211. E. *Leo Papa.* III. 1099. D.

• *Chriſtus.* Nutriri & augeri, humanitatis eſt: ſuſcitare mortuos, divinitatis: utraque tamen ejuſdem Domini noſtri, temperantis humanitati deïtatem, ut decet. *Anaſtaſius Antioch. in Conc. Lateran. ſub Martino Papa citatus.* III. 886. D. *In ſynodo VI.* 1238. B.

• *Chriſtus.* Fiebant hæc non ſeparatim, & ſecundum qualitatem eorum quæ fiebant; ut ea quidem quæ corporis ſunt, abſque deïtate; quæ autem deïtatis, abſque corpore oſtenderentur: ſed conjunctim omnia fiebant, & unus erat qui perficiebat Dominus. *Athanaſ.* III. 880. E.

• *Chriſtus.* Si videmus eum per corpus velut per organum aliquid divinitus agentem aut loquentem, ſciamus quoniam Deus exſiſtens hæc operatur: ſi videmus humane loquentem ac patientem, ſciamus quoniam carnem indutus factus eſt homo; & ita hæc agit & loquitur. *Athanaſ.* III. 880. C. 1098. D. Deus per divinam operationem: homo per ſimilitudinem paſſionum & noſtrarum infirmitatum. *Idem ibidem.* 882. D. E. 1098. D. E.

• *Chriſtus.* Motio carnis in Chriſto, ſicut aqua in melicrato. III. 1367. D. Deïtas permiſit, ut ſuperabundaret caro; deinde eamdem ſuperavit. *Ibidem, ex Athanaſio.*

• *Chriſtus.* Oportebat carnis voluntatem moveri, ſubjici vero voluntati divinæ, juxta ſapientiſſimum Athanaſium. *Definitio fidei ſextæ ſynodi.* III. 1399. D.

• *Chriſtus.* Servanda diſtinctio divinitatis & carnis. Unus in utraque loquitur Dei Filius. Quaſi Deus loquitur quæ ſunt divina, quaſi homo quæ ſunt humana. I. 1406. C. D.

• *Chriſtus.* Agit utraque forma cum alterius communione quod proprium eſt: Verbo operante quod Verbi eſt, & carne exſequente quod carnis eſt. *Leo M.* II. 294. E. Utraque natura cum alterius communione indiviſe & inconfuſe operabatur propria. *Definitio ſextæ ſynodi.* III. 1402. B.

• Chriſtus unam voluntatem humanitatis naturalem habuit, quam in propria carne poteſtative ut omnium Dominus circumferebat. III. 613. B.

• *Chriſtus.* Verbum caro factum evacuat in perſona, quod poſſidet in natura, gerendo inferiora ſe vel agendo. *Lepor.* I. 1266. D.

• Chriſtus tametſi in partu & paſſione & morte naturæ noſtræ rem peregerit; res tamen ipſas omnes virtute naturæ ſuæ geſſit. I. 205. C.

• *Chriſtus.* Quaſi Deus loquitur quæ ſunt divina; quaſi homo dicit quæ ſunt humana, quia in ea ſubſtantia loquebatur. *Ambroſ.* III. 878. C.

• *Chriſtus.* Hæc quæ nos tamquam Deo putamus indigna, non per ſe ſolus homo agebat judicio naturali; ſed Deus per hominem, atque in homine, poteſtate & myſterio implebat. *Lepor.* I. 1267. E.

• *Chriſtus.* Filius habens duas naturas, per aliam quidem divina ſigna operabatur; per aliam autem humilia ſuſcipiebat. *Juſtinus.* III. 882. A. homo oſtenſus per ſimilem paſſionem naturæ. *Ibidem.* B.

• Chriſtus adhibuit paſſiones, ubi adhibendas judicavit. III. 867. C. Hos motus certæ diſpenſationis gratia ita, cum voluit, ſuſcepit animo humano, ut cum voluit, factus eſt homo. *Ibid.* D.

• *Chriſtus.* Invenies carnis paſſiones in Chriſto motas fuiſſe, non ut obtineant, ſicut in nobis: ſed ut motæ deſtruerentur per virtutem inhabitantis carni Verbi. *Cyrillus Alex. in Conc. Lateran. citatus.* III. 915. D.

• *Chriſtus.* Athanaſius duas voluntates dixit Chriſtum oſtendere tempore paſſionis: ſed pie intelligamus, utpote unius Emmanuelis unam voluntatem modo humane, modo divine moveri. *Themiſtius hæret.* III. 894. D. E. 1039. D.

• *Chriſtus.* Sicut luminis operationem nemo ſeparat a corpore lucido; ratione autem diſcernens agnoſcit naturam, cujus eſt operatio: ita in Filio Dei. *Juſtin.* III. 1026. E.

• *Chriſtus.* Senſus corporei in Chriſto vigebant ſine lege peccati, & veritas affectionum ſub moderamine deïtatis & mentis. II. 14. E.

• *Chriſtus.* Deus Verbum uſus eſt tamquam inſtrumento, carne ad opera carnis; anima, ad humanas & inculpatas affectiones. *Cyrill. Alex.* III. 1230. D. E.

• *Chriſtus.* Corpore quidem connexam ſibi deïtatem, per tactum ſanitatem tribuens oſtendebat: anima autem per divinam voluntatem, virtutem ſignificabat divinam. *Greg. Nyſſ.* III. 871. C.

• Chriſtus non nolens mortuus eſt: ſed ex ſe venit ad mortem, conſortatus a Deo Verbo inhabitante ſibi. *Athanaſ.* III. 870. D.

• *Chriſtus.* Dominus ſibi in Chriſto mundum reconcilians, volebat quidem per animam, tangebat autem corpore. *Gregor. Nyſſ.* III. 871. B.

• Chriſtus non ſic omnia quæ erant paſſionum implevit, ut in nullo quaſi perfectus homo a divinitatis auxilio juvaretur. *Lepor.* I. 1267. D.

Chriſti ſcientia.

• Chriſtus utpote Deus verus, non ſolum qua Deus eſt æternus, omnia antequam ſint prævidit; ſed etiam qua homo, deïficata ſua mente omnia præſcivit. V. 958. B. • Chriſtus habet præſcientiam futurorum, τῶν μελλόντων, ut Deus; orat, ut homo: non ſecundum deïtatem, ut hæretici dicunt. *Chryſoſtomus.* III. 1206. A. • Chriſtus prædixit futurum, τὸ ἐσόμενον, ut Deus. *Chryſoſt.* III. 1006. E.
• Chriſtus novit quæ ex cruce futuræ erant, ἐπανορθώσεις, emendationes. *Cyrill. Alex.* III. 1218. A.

Chriſtus. Quæ humiliter ab ipſo & ab Apoſtolis de ipſo dicta ſunt, non Verbi ſunt, ſed ſervi formæ, quæ tanta in illo tempore cognoſcebat, quanta inhabitans deïtas revelavit. *Theodoretus.* III. 134. E. 135. A.

• Chriſtus cogitationes hominum perſvidebat, quod nulli eſt poſſibile, niſi ſoli Deo. *Clem. epiſt.* 3. I. 56. B.

Chriſtus. Dici non licet etiam ſecundum hominem ignoraſſe Dominum Prophetarum. *Lepor.* I. 1068. E.

• *Chriſtus.* Ipſe erat qui humane quidem dicebat. *Ubi poſitus eſt Lazarus!* & qui divinitus illum ſuſcitavit. I. 735. A.

Chriſtus. Propheta verus. *Clem. epiſt.* 3. I. 56. E. 57. D. 58. E. 60. E. Emmanuël non eſt merus homo; neque gratiam velut Propheta aut juſtus alius conſecutus. I. 1695. B. C.

• Chriſtum Dei filium, & eumdem filium hominis ſi quis dixerit futurorum ignorantiam aut diei ultimi judicii habuiſſe; & tanta ſcire potuiſſe, quanta ei deïtas, quaſi alteri cuidam inhabitans, revelabat; anathema ſit. *Vigil.* III. 39. C.

Chriſti anima videt Deum tam clare & intenſe, quantum clare & intenſe Deus videt ſeipſum. *Error Auguſtini de Roma, damnatus Baſileæ,* anno 1435. VIII. 1200. C.

Chriſti nativitas.

Chriſto naſcente, hiſtoriarum teſtimonio, Romæ fons olei de terra fluxit in Tiberim. VI. *parte II. poſt med.* 1404. A. Et Templum Romæ conditum, quod idola non ruiturum prædixerant, donec virgo pareret, eadem nocte funditus corruit. VI. *parte II. poſt med.* 1404. A.

• Chriſti natalis feſtivitas, eſt Dei inter homines manifeſtatio. I. 1655. A.

• Chriſti dies natalis, quo Magi munera obtulerunt. I. 1646. E.

Chriſtus cur pauper naſci voluit, non Romæ, non Imperatoris filius, &c. I. 1650. B.

Chriſti die natali qui jejunat, eadem mente qua Priſcillianus; anathema ſit. III. 348. C. D.

Chriſti vita uſque ad paſſionem.

• Chriſtus cum tanto tempore ſilebat; numquid inanem gloriam metuebat? Quid timeret ab inani gloria, qui eſt vera gloria Patris? utique timebat: ſed non ſibi. Nobis timebat ab illa, nos inſtruebat. VIII. 1898. *Ex Bernardo.*

Chriſtus uſque ad triceſimum annum tranſegit, ut omni ætati benediceret. I. 420. B.
Chriſtus cur voluit baptizari. I. 1758. B. C.
• Chriſtus in Jordane baptizatus eſt, & nos baptizavit. IV. 6. A.
• Chriſto poſt jejunium ſubveniſſe Angelos, ut amico & domeſtico Dei, aiebat Theodorus Mopſueſtenus. III. 24. E. 25. A.
Chriſtus in cælo paſcebat Angelos, qui in terris cum peccatoribus cibum ſumebat. VI. 1409. A.
• Chriſtus noſtram in ſe præfigurabat gratiam, cum Spiritus ſanctus ſuper eum in baptiſmo deſcendit. IV. 505. A.
Chriſtus celebravit vetus Paſcha. *Trid.* X. 126. D.
Chriſtus Paſcha cum peregiſſe dicitur prima die azymorum, quæ dies ſit intelligenda. VII. 215. E. 216. A. B. *& ſeqq.*
• Chriſtus Judam a communione non removit. VI. *parte II. ſub finem.* 1871. D.
Chriſtus anno ætatis XXXIV. inchoato ad paſſionem venit. I. 419. C.
• Chriſtus eccleſiaſticos ordines in ſe complevit. V. 463. C.

Chriſti paſſio.

Chriſtus ſuam mortem deplorari non voluit, ſed adorari. *Error damnatus.* IX. 1947. C.
• Chriſtus non ſibi agonizavit, ſed nobis *Lepor.* I. 1266. D.
• Chriſti paſſio deſignatur ibi: *Lavabit in vino ſtolam ſuam*, &c. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 563. D. Item ibi: *Foderunt manus meas*, &c. *Ibid.* E. Et ibi: *Venite, mittamus lignum in pane ejus. Ibidem.* Item ibi: *Manus meæ diſtillaverunt myrrham*, &c. 564. A. Et aliis locis ſimiliter. *Ibid.*
• *Chriſtus. Pater, glorifica nomen tuum:* hoc eſt, eleva jam ſuper crucem. *Chryſoſt.* III. 1214. E.
• Chriſtum qui dicit eguiſſe ut ei pro corroborandis cogitationibus ejus futura gloria promitteretur de tolerantia paſſionis, anathema ſit. *Vigil.* III. 15. E. 16. A. 18. C.
Chriſto in horto Angelus apparüit, ſuadens mala tolerare fortiter, &c. *Theodor. Mopſueſt.* III. 15. D. 18. B.
Chriſti ſudor. III. 1211. D. 1214. B. 1222. A.
Chriſti Paſſio. Ob memoriam Chriſti Paſſionis ſub meridiem campana pulſatur; & tunc dicentibus tria Pater noſter & tria Ave Maria, Indulgentia conceſſa. *Colon.* anno 1423. VIII. 1012. D.

Chriſtus Deus carne paſſus.

Chriſtum Deum carne paſſum qui non confitetur, anathema ſit. *Vigil.* III. 26. A. Deus carne paſſus. II. 1172. E. • Verbum paſſum carne: primogenitum ex mortuis, ſecundum quod vita & vivificans & Deus eſt. II. 1152. A. • Deum in carne natum, in carne paſſum, in carne mortuum, &c. confitemur. *Lepor.* I. 1268. D. Filius Dei paſſus carne, crucifixus carne, mortuus carne. III. 333. B. • Paſſiones carne voluntarie ſuſtinuit. III. 290. B. Paſſibilis carne, impaſſibilis deïtate. III. 290. A. Deum carnaliter paſſum Patres docebant. *Cyrill.* I. 1295. E. • Chriſtus paſſus carne, crucifixus carne, mortuus carne. *Vigil.* III. 6. B.
Chriſtus. Qui dixerit crucis dolorem Filium Dei Deum ſuſtinuiſſe, non carnem cum anima; anathema ſit. I. 802. E. Qui dixerit carne mortem guſtaſſe, & fuiſſe primogenitum ex mortuis, quatenus eſt Deus vivificus, anathema ſit. I. 803. A.
Chriſtus. Si quis Filium Dei crucifixum audiens, dealitatem ejus paſſam dicat, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. B.
Chriſtus. Si anima occidi non poteſt, quomodo divinitas poteſt? III. 747. B.
Chriſtus. Qui dicis Deum paſſum carne & non paſſum Chriſtum carne, ſecundum Apoſtolum, damnetur. II. 838. D.
Chriſtus. Filium paſſum dicentes, non ratione deïtatis eum paſſum dicimus. I. 1730. E.
Chriſtus. Vita mortua eſt: hoc eſt, caro Dei vivificans, non ipſa divinitas. *Ibas Edeſſenus.* II. 523. B. C.
Chriſtus tantum carne paſſus. *Nicolaus I. Papa.* V. 140. E. Qui dicunt eum paſſionem crucis ſecundum deïtatem ſuſtinuiſſe, anathema ſint. V. 141. A.
Chriſti deitatem ſi quis dixerit convertibilem eſſe vel paſſibilem, anathema ſit. I. 993. D.

Chriſti vox, Deus meus, Deus meus, quare me dereliquiſti!

• Chriſtus non hanc vocem emiſit, *Deus Deus meus, quare me dereliquiſti:* cauſa probandæ humanæ patientiæ, minime adjuvante deïtate in tantis doloribus. *Lepor.* I. 1267. E. 1268. A. • Sed ſignificavit corpus a Deo & ab anima ſua pro tempore relinquendum. *Ibid.* B.
• *Chriſtus. Deus meus, Deus meus, quare me dereliquiſti!* Ut homo loquitur, meos circumferens metus, quod in periculis poſiti a Deo deſeri nos putamus. *Ambroſ.* III. 747. B. 1203. D.
Chriſtus. Deus meus, ut quid me dereliquiſti! vox propria corporis, quod non ſolet velle vita carere. *Theophil. Alexandr.* III. 874. C.
• *Chriſtus.* Quando dixit, *Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquiſti!* ex perſona noſtra dicit. *Athanaſ.* III. 1194. E.
Chriſtum orantem ideo non eſſe auditum, quod non ut oportet oraſſet, dixiſſe Chryſoſtomus accuſatus. I. 1042. B.
Chriſto patiente miracula quæ facta ſunt, propter humanitatem Chriſti facta eſſe; ut quæ in Ægypto, propter Judæos: aïebat Theodorus Mopſueſt. III. 25. D. E.
• *Chriſtus.* Verus crucifixus. VII. 129. C.
• Chriſtus crucifixus, aries hærens cornibus, *ex Auguſtino.* IV. 807. B.

Chriſtus cur mortuus.

• *Chriſtus.* Nobis debebatur crucis ſupplicium: ſed ſi omnes crucifixi eſſemus, nos ipſos a morte liberare non poſſemus. I. 419. C.
• Chriſtus paſſus eſt ad depellendam priorum caliginem delictorum. IX. 1311. E.
Chriſtus pro delictis noſtris paſſionem ſuſtinuit. V. 737. C. • Per ipſius incarnationem, paſſionem, mortem, & reſurrectionem, a peccatorum nexibus Deus nos liberavit. *Vigil.* III. 35. B. Chriſtus cum morte congreſſus, contemptum mortis oſtendit. II. 634. B. • Chriſtus peccati debitum ſolvit, & ſic deſtruxit diabolum, qui mortis habebat imperium. I. 1727. D. Chriſtus venit, ut illum qui habebat mortis imperium, ſua morte deſtrueret. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 71. E. • Chriſtus totum ſe reparando homini decepto impendit, ut mortem & diabolum vinceret. *Leo M.* II. 291. A. B. • Qui in ligno vicerat, in ligno quoque ſuperatus eſt a Deo & homine Chriſto JESU. VI. *parte II. poſt med.* 1405. E. Potenter & prudenter. *Ibid. Alexander III.* • Chriſtus diabolum fefellit. *Nicæn. Arab.* I. 518. D. • *Chriſti mors.* Mors noſtra mortua tunc eſt, & noſter interitus interiit. *Urbanus IV.* anno 1264. VII. 548. E. • Chriſtus mortuus eſt, ut mortem ineffabili potentia proculcaret, viamque faceret humanæ naturæ ad incorruptionis recurſum. *Cyrill.* I. 1287. E.
• Chriſtus venit ut mortem morte calcaſet. III. 6. B. • Chriſtus moritur, ut mors moriatur. *Cyrillus.* III. 875. E.
• Chriſtus mortem ſuſcepit pro nobis, ex nobis, & vice noſtra. I. 420. C.
• *Chriſtus.* Caro mortua, ut in eo mors moreretur. *Auguſtin.* III. 567. D. • Chriſtus mortuus, ut mortem perimeret. I. 1646. C. D. 1654. A. 1662. D.
• Chriſtus mortuus eſt, ut mortis imperio proculcato, nos ſecum exſuſcitet. I. 1702. B.
• *Chriſtus.* Miſſus eſt a Deo Patre Filius, ut homo pro homine moreretur, & pro homine captivo tributum mortis exſolveret, eumque tamquam Deus cæleſti poteſtate redimeret. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. poſt med.* 1403. C.
• Chriſtus venit vetuſtatem vinculi mortis noſtræ ſuæ mortis novitate diſſolvere. II. 1151. E. • Chriſtus Deus impaſſibiliter confligebat cum morte per carnem aſſumtam, ut per paſſionem ſuam nobis impaſſibilitatem daret. I. 1407. C. • Chriſtus mortuus eſt, ut immortalitatem nobis largiatur. I. 1662. C. Chriſtus mori ſuſtinuit, ut immortalitatem mortalibus exhiberet. I. 1406. A.
Chriſtus propterea occiſus, ut per ſanguinem ipſius a diabolo liberati de inferno erueremur. VI. 788. B. • Verbum incarnatum per mortem ſuam ab æterna damnatione nos liberavit: per reſurrectionem ſuam, nobis contulit vitam æternam. I. 390. C.
• *Chriſtus.* Per obedientiam, qua Chriſtus obedivit pro nobis, hominum ino-

bedientiæ ſolvuntur. *Athanaſ.* III. 871. A. *Athanaſ.* III. 1370. A.
* *Chriſtus.* Moritur homo, ut viviſicaret protoplaſtum. III. 566. D.
Chriſtus Eccleſiam ſuo ſanguine redemit. V. 737. D.
Chriſtus in ara crucis hoſtiam ſe pro nobis exhibuit Deo & Patri in odorem ſuavitatis. IV. 870. B. * Non pro ſe obtulit oblationem, ſed pro nobis ſolis. *Cyrill.* I. 1291. A. 1294. D.
* *Chriſtus.* Dixit Filius noſter quaſi Jonas, cum aït : *Ego ſum qui peccavi, projicite me in mare.* Non ſufficit exile ſacrificium, ad humani ſceleris expiationem. VI. *parte II. poſt. med.* 1406. A.
* *Chriſtus.* Caro moritur, ut reſurgat. III. 566. C.
* Chriſtus in mundum venit, ut renovaret omnem carnem in carne ſua, & reſurgere nos faceret a morte in carne ſua : & omnia in eo Deus nobis oſtendit. II. 769. C.
* Chriſtus per crucem & mortem & reſurrectionem, ſalutem noſtram Hieroſolymis voluit operari. VI. *parte II. ſub finem.* 1890. E. * Chriſtus pro ſalute noſtra pependit, reſurrexit, aſcendit. VI. 1185. B. * Chriſtus mortuus eſt ut morti mortem inferret : reſurrexit, noſtram conſtituens reſurrectionem. I. 1410. B. * Chriſtus ſua paſſione nos redemit, ſua morte vivificavit, ſua aſcenſione glorificavit. II. 860. A. * Chriſti paſſionis reſurrectioniſque triumphus. *Hincmar. Rem.* V. 1264. C. * Chriſtus mortuus eſt propter expiationem noſtram, reſurrexit propter juſtificationem noſtram ; cujus livore ſanati, cujus morte Deo Patri reconciliati, cujus reſurrectione ſumus reſuſcitati. *Tolet. VI.* anno 638. III. 602. D. * Chriſtus pro nobis mortem pertulit & ſepulturam. IV. 899. E. Pro nobis reſurgens nobis viam ad cælos revertendi demonſtravit. 900. A.
* Chriſtus diſſolvit litem inter Deum & nos. Deus nobis juſte iraſcebatur, & nos contemnebamus iratum : Chriſtus ſe medium ingeſſit, & ſociavit utramque naturam : & quod a Patre nobis ſupplicium imminebat, ipſe ſuſtinuit. *Joannes CP.* II. 303. C.
* Chriſti paſſiones noſtrarum fuerunt medicina paſſionum. I. 1654. B.

Chriſtus mortuus pro omnibus.

* Chriſtus corporis morte in cruce pro omnibus mortis debitoribus dormiit. *Tullenſe,* anno 860. V. 514. C.
* *Chriſtus.* Effuſio ſanguinis Chriſti tam fuit dives ad pretium, ut ſi omnes in Redemptorem crederent, nullum diaboli vincula retinerent. I. 211. C. II. 1178. C. *totidem verbis.*
* Chriſtus, quantum pertinet ad divitias bonitatis ſuæ, pretium mortis pro omnibus obtulit. II. 810. A.
Chriſtum non eſſe mortuum pro omnibus, pro omnium ſalute, qui dixerit, anathema ei. *Fauſtus.* II. 807. E. *Lucidus.* 809. C.
Chriſtus omnium atque Salvator. II. 715. E.
* *Chriſtus.* Nullius inſontis occiſio, redemptio fuit mundi. De fortitudine fidelium exempla nata ſunt patientiæ, non dona juſtitiæ. In Chriſto omnes mortui, omnes ſepulti, omnes etiam ſunt ſuſcitati. II. 1178. D. E.
* Chriſtus, ſicut nullus homo eſt, cujus natura in illo aſſumpta non fuerit, ita nullus eſt pro quo paſſus non ſit. V. 19. A. B. *Cariſiac. Concil.* Tanta eſt magnitudo & copioſitas pretii. *Ibidem.*
* Chriſti ſanguinem etiam pro illis impiis, qui a mundi exordio in ſua impietate mortui ſunt, effuſum fuiſſe definiunt, contra prophetiam Oſeæ. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. C.
* Chriſtus etiam pro perditis advenit, quia eodem nolente perierunt. *Lucidus.* II. 810. B.
* Chriſti ſanguis effuſus eſt pro illis qui poſt paſſionem ejus crediderunt, *Conc. Valentin.* III. anno 855. V. 90. C.
* Chriſtus non eſt omnino miſertus illorum, qui ei mortem obtulerunt. VI. 380. B.
* *Chriſtus.* Spiritus dividit prout vult : Filius autem Dei non liberat quem vult ! *Ambroſ.* III. 858. D.
Chriſti mors pro omnibus. Chriſtus ſe morti tradidit ad liberandum pro ſemper ſuo ſanguine electos. *Propoſitio* XXXII. *inter damnatas a Clemente* XI. anno 1713. *Vide & Propoſ.* XXXIII.
* *Chriſtus.* Poculum humanæ ſalutis, conficitur ex infirmitate noſtra & virtute divina : ſed ſi non bibitur, non medetur. *Cariſiac. Concil. cap.* IV. V. 19. B.
Chriſtum Origeniſtæ dixerunt, cum vellet omnes reſtituere, per omnes extitiſſe, omnis omnibus factum, in Angelis Angelum, &c. III. 286. B.
Chriſtum pro dæmonibus etiam crucifigi oportere, docuit Origenes. III. 279. B.

Chriſti latus transfixum.

* Chriſti de latere jam mortui profluente aqua & ſanguine formata eſt Eccleſia, ut Eva de latere Adæ dormientis. VII. 1359. D.
* Chriſtus ædificavit Eccleſiam aperto lancea latere, de quo produxit aquam & ſanguinem : quibus nunc lavacro rigatur & poculo. *Tullenſe,* anno 860. V. 514. D.
Chriſti adhuc viventis latus lancea percuſſum fuiſſe, aiebat Petrus Joannis. VII. 1358. D.

Chriſti deſcenſus ad inferos.

Chriſtus. Deſcendebamus poſt mortem ad inferos : ſuſcepit & hoc : &c. I. 419. D.
Chriſtus deſcendit ad inferos, ut ſanctos qui ibi tenebantur erueret. IV. 1003. D. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. B.
Chriſtus deſcendit ad inferos, & ibi quod erat officii ſui peregit. *Sirmienſe.* I. 710. B.
* Chriſtus in anima tartara penetravit, & ſanctorum animas, quas illic hoſtis vinctas tenebat, exemit. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1792. E.
Chriſtum ab inferis revertentem, omnes inde abſtraxiſſe, nullum ibi reliquiſſe, pſeudopropheta docebat. III. 1886. D. 1937. E.

Chriſtus in ſepulcro.

* *Chriſtus.* Corpus in morte divinitas cum anima ſibi unita reliquit, & deſeruit ad tempus. *Lepor.* I. 1268. C.
* Chriſtus Filius Dei tam jacuit in ſepulcro, quam idem ad inferna deſcendit. *Lepor.* I. 1268. C.
* Chriſtum ſpelunca cepit, ut ipſe novit & voluit. I. 1734. D.
* *Chriſtus.* Prophetiam, quæ ex perſona Chriſti loquens aït, *Non derelinques animam meam in inferno, &c.* non de ipſo Chriſto prædictam fuiſſe, ſed de populo Iſraelitico ; Apoſtolum vero Petrum ad Chriſtum hanc prophetiam aptare voluiſſe, aïebat Theodorus Mopſueſt. III. 22. D. E. Si quis ita credit, anathema ſit. *Vigil. Ibidem.* Et ſic de prophetia Pſalmi XXI. 19. *Ibidem.* III. 23. B.
Chriſti corpus mortuum non habuiſſe illam formam ſubſtantialem eamdem quam habuit vivum : error damnatus anno 1286. VII. 1067. B. Sed in morte fuiſſe introductam novam formam ſubſtantialem, &c. *Ibidem ; & ſeqq.*

Chriſti reſurrectio.

* Chriſtus reſurrexit die octava. VI. 787. D. Chriſtus reſurrexit tertii diei diluculo. III. 1792. E. Chriſtus qua hora ſurrexerit. I. 187. A. B. C. Chriſtus reſurrexit matutina luce radiante, quando cœpit oriri fidelibus lux, quæ moriente Chriſto occiderat peccatoribus. IV. 1139. A.
Chriſtus devicto mortis imperio reſurrexit. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1003. D.
* Chriſtus animam, quam pro communi conditione poſuit, ſingulari virtute & admirabili potentia mox reſumpſit. II. 1015. A. Tertia die virtute propria ſuſcitatus ſurrexit. V. 737. C.
* Chriſtus quia homo, debuit mori ; quia Deus, potuit reſurgere. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. poſt med.* 1405. D.
* Chriſtus ſepultus eſt juxta id quod voluit naſci, & juxta id quod Patri erat ſimilis reſurrexit. II. 1015. A.
* *Chriſtus.* Deum reſuſcitaſſe Chriſtum & tranſtuliſſe eum ad immortalem vitam qui dicit, nudum hominem ſtatuit eſſe Chriſtum. *Vigil.* III. 29. B. E.
Chriſtus per ſuæ divinitatis potentiam ſeipſum ſuſcitavit, fructum aſſerens totius humani generis reſurrectionem. I. 419. D.
* Chriſti reſurrectio ζωαρχική. V. 1493. A.
* *Chriſtus.* In morte ejus carnis noſtræ infirmitas eſt : in reſurrectione virtus ejus, in conſeſſu Dei dignitas. III. 566. B.
Chriſtus a mortuis ſuſcitatus, factus eſt immutabilis animæ cogitationibus, incorruptus autem carne. III. 29. C.
* Chriſtus non alterius ſtatus ante reſurrectionem, alterius poſt reſurrectionem : ſed ejuſdem ſemper plenitudinis. *Lepor.* I. 1265. E.

* Chriſtus

* Chriſtus jam non moritur, neque ullam carnis infirmitatem ſuſtinet; ſed his omnibus ſuperior eſt, velut Deus. IV. 388. E. 712. B. *ex Cyrillo Alexandr.*
Chriſti corpus poſt reſurrectionem fuiſſe ætherium & figura ſphærica, dixerunt Origeniſtæ. III. 286. D.
* *Chriſtus.* Qui carnem dicunt poſt reſurrectionem non manſiſſe carnem, ſed in naturam tranſiſſe deitatis. I. 1309. A.
* Chriſtus non jam caro, ſed nec incorporeus, quibus ipſe novit rationibus deiformi corpore. *Nicæna II. ſynod.* IV. 423. B. C. Sedet a dextris Dei ſuper claritatem ſolis. *Ibidem.*
* Chriſti corpus clarificatum claritate Deodecibili, vivificans eſt; vitæ quippe corpus, id eſt, Unigeniti, & corpus Dei *Cyrillus Alex.* IV. 411. B. Et ſi quis dixerit corpus divinum, non aberrabit. *Ibidem.* Tranſcendit enim omnia quæ humana ſunt. *Ibidem.* & C.
* Chriſtus aliud ante hominem Deus, aliud homo & Deus, aliud poſt hominem & Deum, totus homo & totus Deus. I. 205. B.
Chriſtus poſt reſurrectionem ſuam, ſicut in cicatricibus veris, & in vera comeſtione piſcis & mellis, ſoliditatem in ſe veræ carnis edocuit: ita clauſis foribus ingrediens, veram in ſe virtutem ſempiternæ divinitatis oſtendit. III. 568. C.
* Chriſti vulnera poſt reſurrectionem, figuræ clavorum. *Vigil.* III. 20. B.
* *Chriſtus.* Dominus ſerviles cicatrices in ſeipſo ſuſcipit, ſervus honore Dominico glorificatur. *Gregor. Nyſſ.* III. 1227. C.
Chriſtus conveſcens cum diſcipulis ſuis poſt reſurrectionem. *Leo M.* II. 295. E.

Chriſtus dans Spiritum ſanctum.

* Chriſtus diſcipulis Spiritum ſanctum impertit tamquam cognatum ſibi atque connaturalem. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1279. E.
* Chriſtus cum dixit diſcipulis, *Accipite Spiritum ſanctum*, ita dixit, pro eo quod eſt, Accipietis. *Theodor. Mopſueſt.* III. 19. E. Si quis ita credit, anathema ſit. *Vigil. ibidem.* 20. A.
* Chriſtus dedit nobis Spiritum, qui ex ipſo eſt; & aſſumpſit corpus noſtrum. IX. 573. A. *ex Chryſoſt.*
* *Chriſtus.* In Chriſto erat Spiritus, ſicut Filius in Patre. IX. 624. D. *ex Athanaſio.*

Chriſti adſcenſus in cælum, & præſens ſtatus.

* Chriſtus peracto reſurrectionis ſuæ triumpho paternam ſedem repetit, a qua per divinitatem numquam receſſit. *Pilgrinus.* VI. 698. D.
Chriſtus aſcendit in cælos poſt XL. dies. *Sirm.* I. 710. C. *Græce: at Latine*, poſt L. At Græce, & Latine, *quadraginta.* I. 722. C.
* Chriſtus ad dextram Patris ſedens viſus eſt a beato Stephano: non igitur ſolus Pater lucem habitat inacceſſibilem. *Evariſt. epiſt.* I. I. 76. E.
Chriſtus, beata Maria, & omnes beati, adhuc veraciter ſunt mortales. *Error.* VII. 1864. E. anno 1368.

Chriſtus rex, & caput Eccleſiæ.

* Chriſti regnum inceſſabile permanet in æterna ſæcula. *Arian.* I. 680. B.
Chriſtum qui dixerit redemptorem eſſe tantum, non etiam legiſlatorem anathema ſit. *Trid.* X. 42. C.
Chriſto quod dixit Nathanaël, *Tu es Filius Dei, tu es rex Iſraël*, quomodo Theodorus Mopſueſtenus acciperet. III. 27. B. C.
Chriſtus. Quomodo de Chriſto Pſalmum VIII. Theodorus Mopſueſt. intelligat. III. 22. A. B.
* *Chriſtus.* Imperium Dei Verbi, eccleſia. I. 1642. B.
Chriſtus JESUS ut caput in membra virtutem influit, quæ bona eorum opera antecedit, comitatur, & ſubſequitur. *Trid.* X. 39. D.
Chriſtus cauſa meritoria juſtificationis noſtræ. *Trid.* X. 35. C.
Chriſtum JESUM ſibi appropriare, ejus amorem, mortem, myſteria. *Vide propoſitionem* XXXIII. *inter damnatas a Clemente* XI. anno 1713.
* Chriſtus omnia, & in Chriſto omnia: in ſingulis Chriſtus operatur. III. 566. C.
* Chriſtus prædeſtinatorum omnium caput, ac lumen, atque exemplum. *Tullenſe*, anno 860. V. 514. C.
Chriſtus eſt vere & proprie caput non ſolum in gratia conſtitutorum, ſed etiam in fide ſibi unitorum & unitate ſacramentorum. VIII. 1701. C. D. E. 1702. 1703. &c.
Chriſti vicarius proximus eſt, qui humilior eccleſiæ ſervitor. *Wicleſi error.* VII. 1924. E.
Chriſtus & eccleſia. *Vide*, Eccleſia. Caput & corpus unum perfectum. III. 1322. E. Chriſtus integer, caput & Corpus: unde ſequitur, quod Chriſtus quotidie peccat, &c. *Auguſtini de Roma error damnatus Baſileæ, anno* 1435. VIII. 1199. E. Liber Auguſtini Romani epiſcopi Nazareni de Chriſto integro, damnatur in Concilio Baſileenſi, anno 1435. IX. 1125. A. In Chriſti perſona ſubſiſtunt, qui ſunt de Eccleſia. *Ex Propoſitione* LXXIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. * In Verbi ſubſiſtentia totius humanitatis formata natura. III. 1454. D. Chriſtus integer, habet incarnatum Verbum ut caput, omnes vero ſanctos ut membra. *Propoſitio* LXXIV. & LXXV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.
* *Chriſtus.* Quod ille Deus in carne conſiſtens, hoc nos viciſſim in Deum ex carne renovati. I. 205. D.
* Chriſtus eſt caput principaliter eccleſiæ triumphantis, & non ſolum animarum omnium, ſed etiam Angelorum. VIII. 1701. B. Eſt caput ſecundario eccleſiæ militantis, &c. *Ibidem.* C.
Chriſtus. Duæ naturæ, divinitas & humanitas, ſunt unus Chriſtus. *Joannes Hus, de humanitate, quæ eſt in omnibus prædeſtinatis*, &c. VIII. 410. D.
Chriſtus. Origeniſtæ dicunt, unam dumtaxat mentem, ex tota unitate rationalium, imperturbatam perſtitiſſe, & immotam a dilectione divina & contemplatione, eamque fuiſſe Chriſtum Deum & hominem. III. 282. C. 286. A.
* Chriſtus ab initio mundi per ſæculum currens, feſtinat ad requiem. *Clem. epiſt.* 3. I. 57. D.

Chriſtus advocatus & judex.

* Chriſtus advocatus noſter, quia dum naturam noſtram, quam in ſe aſſumſit, in dextera Patris collocatam oſtendendo Patri inceſſabiliter manifeſtam, propitium nobis quaſi interpellando efficit & benignum. *Concil. Francoford.* anno 794. IV. 877. B.
* Chriſtus venturus eſt ad purgationem totius mundi. II. 22. C.
* *Chriſtus judex.* Qui non credunt, jam judicati damnatique ſunt a Verbo, quod eos judicavit. III. 270. C.

Chriſti imago.

* Chriſtus & in carne unus eſt, & in imagine idem unus eſt, non diviſus in duos characteres. Neque alterum characterem Patris ſecundum carnem nobis apparuiſſe dicimus, & alterum in imagine efformatum characterem; ſed eumdem unum, eumque cæleſtem. Ergo quia per relationem ipſum oſtendit characterem, ipſum Chriſtum adoramus, non autem materiam arte figuratam. *Antiochena ſynodus.* anno circ. 781. III. 2060. A. B. *Vide*, Imagines.

CHRO CHRYS

CHRONICÆ eccleſiaſticæ, præcipue Chronica Proſperi, de Cæciliano. V. 1258. D.
CHRONICA Martiniana. IX. 767. E. 768. C.
CHRONOPIUS exantiſtite. I. *in Indice, anno* 369.
CHRYSAPHIUS iniquæ memoriæ. II. 331. C. barbarus. 334. C.
CHRYSAPHIUS. Tzcrupus. V. 1523. C.
CHRYSOBULUM. VIII. 1189. B.
χρυσόβουλλον. IX. 417. D.
S. CHRYSOGONI titulus Romæ, anno 1118. VI. *parte II.* 1941. D.
CHRYSOLORAS. VIII. 232. C.
CHRYSOSTOMUS in Aſia epiſcopos quindecim depoſuit, & pro eis alios ordinavit. II. 558. D. Chryſoſtomus ad Nicænum in Bithynia epiſcopum ſcribit, de epiſcopo ordinando in ea provincia. II. 566. E. Accuſationes in eum. I. 1038. 1042. e Chryſoſtomo excerpta varia. III. 1214. *pag. tota.* III. 1186. E. 1187. A. B. C. D. E. 1190. A. B. C. D. E. III. 1206. A. B. C. D. E. Aliud. 1207. A. B. Aliud. 1211. C. IV. 810. C. Ex ſermone in Cœna Domini. *Ibidem.* E. In Pſalmum I. 811. B. In Pſalmum XCII. citatur. VII. 222. D. Homilia in Ablutionem feriæ quintæ. IV. 214. C. Sermone in Transfigurationem. XI. 327. E. In ſermone de Aſcenſione Domini. IV. 808. D. In epiſtolam ad Romanos. *Ibidem.* E. Joannes CP. Patriarcha, in ſermone de Aſcenſione. III.

254. B. Sermo in feria quinta Paſchæ. IV. 90. A. ex ſermone in Thomam Apoſt. III. 1227. A. in orat. Quod veteris & novi Teſtamenti unus eſt legiſlator. IV. 163. D. 792. E. ſermone in ſacramentum baptiſmi. IX. 648. A. ad Neophytos, citatur. VI. 1233. C. ad Theodorum monachum. *Ibid.* de ſermone S. Pauli. IV. 816. D. oratio in Judæ proditionem, &c. IX. 613. D. oratio in Meletium. IV. 163. A. in decollationem S. Joannis Baptiſtæ. IV. 806. E. Joannes CP. Patriarcha, in ſermone XI. in Geneſim. III. 250. D. 251. B. in homilia XVI. in Matth. V. 673. C. D. E. 674. A. homilia LIII. in Matthæum. IX. 585. C. homilia LIX. in Matthæum. IX. 624. E. homilia LXXXII. in Matthæum citatur in Conc. Nymphææ, anno 1233. VII. 216. C. D. Homilia LXXXIII. *Ibidem.* E. homilia in Matth. a Conc. Chalced. citatur. II. 654. E. IV. 790. A. in epiſtola 1. ad Theodorum monachum, citatur a Juſtiniano Imp. III. 271. A. Ex Commentariis in 1. ad Corinthios. *Ibid.* A. B. in epiſt. ad Rom. IV. 801. A. B. C. in epiſtolam Pauli ad Hebræos. IV. 802. D. Chryſoſtomum pro ſe allegat Marcus Epheſius. *Florent.* IX. 195. C.

Chryſoſtomus citatur pro ſacris picturis. IV. 50. B. 395. D.

Χρυσοτρικλινον CP. palatium. VI. 332. A.

CHUNIULPHUS rex Weſt-Saxonum. III. 2072. E.

CI

CIBORUM delectus ſervandus. *Trid.* X. 191. A.

CIBORUM delectus eccleſiæ totius conſenſu uſque ad noſtra tempora retentus. IX. 2123. C. D. • Edomandi corporis cauſa, propter animam ab irrationabilibus motibus amplius humiliandam. IX. 2123. D.

Cibos carnium immondos ita putat Manichæus & Priſcillianus, ut nec olera cocta cum carnibus prægustet. III. 349. C. Clerici hæc prægustare cogantur. 351. D.

Cibi. *Vide*, Eſcæ.

• CIBUS ne ſumatur ante horam diei tertiam. *Nicolaus I. Papa.* V. 373. D. E.

CIBUS Dei, populus fidelis. IV. 913. B.

CICATRIX figura eſt vulneris, ſed ſanati. III. 499. E.

CILICIUM. *Vide*, Pœnitentes.

CIMELIARCHA majoris Eccleſiæ. II. 1160. C. Cimeliorum vas. V. 773. C.

CIMOSUM opus. VII. 1743. E.

CINDASVINTHUS rex. III. 619. C. 1788. E.

CINERARII. I. 257. B.

CINERES mortuorum. *Vide*, Mortuorum.

CINERUM dies feſtus uſque ad meridiem, Treveris. IX. 2146. D. Cinerum die clerici & laïci, viri & mulieres, cinerem ſupra capita ſua accipiant. VI. *parte II. initio.* 1696. C. *anno* 1091. Cinerum benedictionis uſus, & ſalutares utilitates. X. 972. A. B.

Cineres Quadrageſimæ ex faſciis confirmatorum crematis. X. 1480. A.

CINGARI. Quædam de iis, ex S. Carolo Borromæo. X. 957. D. E.

CINGULUM, militia. III. 573. C. Cingulum militiæ ſæcularis. I. 856. B. 1000. B. *Vide*, Militia.

CINNABARIS. Imperator, per cinnabarim. III. 1698. D.

CINTHIUS, tituli S. Hadriani. VI. *parte II. ſub finem.* 1655. D. Idem *Cynthius.* 1665. C.

CIRCADES. *Vide*, Exactiones.

CIRCISSARII. *Vide*, Agitatores.

CIRCUMCELLIONES. I. 915. E. 1190. E. qua pœna multati ab Impp. II. 868. D.

• CIRCUMCISIO octavo die facienda, ſignificabat Chriſti reſurrectionem, & noſtram in hac fide ſpiritalem circumciſionem. *Cypr.* I. 148. B. • Propter circumciſionem damnationis vitabatur periculum, ſed non perveniebatur ad regnum cælorum. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 94. A. • Circumciſionis ſacramento Eſau reatu peccati originalis caruit. II. 1057. D.

CIRCUMCISIONIS feſtum. VI. *parte II. ſub finem.* 1739. C.

CIS CIT CIV

CISTERCIENSIUM inſtituta confirmat, & privilegiis ornat Alexander III. Papa. VI. *parte II.* 1465. E. Ciſtercienſium conſtitutionum confirmatio ab Eugenio III. Papa: anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1283. E. Ciſtercienſis monaſterii capitula Calixtus II. confirmat, anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1949. E. Ciſtercienſis præcipue ordinis domos religioſas vetat offendi in aliquo Raimundus Comes Toloſanus, anno 1233. VII. 206. E. Ciſtercienſis ordinis mos commendatur. VII. 30. C.

CITATIONES generales non fiant. *Pariſ.* anno 1314. VII. 1380. B. *Compend.* anno 1329. VII. 1544. A.

Citationes eccleſiaſticæ quomodo fieri debeant. *Noviom.* anno 1344. VII. 300. C. D. E. 1671. D. E.

Citationes virtute litterarum Apoſtolicarum, niſi viſo originali &c. non valeant. *Andegav.* anno 1365. VII. 1773. D.

Citatio. Quia quidam propter potentiam vel crudelitatem perſonaliter citari non poſſunt; & ad quoſdam, qui in caſtris habitant, non poteſt citatio pervenire; idcirco ſtatuimus, &c. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 965. D.

Citationes ad trahendum aliquem ſeu aliquos de Remenſi provincia, extra eamdem provinciam, & ultra fines regni Franciæ, niſi Ordinariorum locorum prius ſuper hoc requiſito conſilio, nullus exſequatur. *Compend.* anno 1329. VII. 1543. D.

CIVES ſuperiorum natalium. II. 1051. A.

CIVITAS regia ſi pie fuerit gubernata, ceteræ inde eccleſiæ fructum reportabunt. I. 1484. D.

CIVILO regina Hiſpaniæ. III. 1815. D.

CLA CLE

CLAMATORES. IV. 1252. B.

CLARENTIUS presbyter. V. 1266. C.

CLAROMONTENSIS eccleſiæ ſtatuta ſynodalia. VII. 587.

CLAVATI juvenes. III. 1950. D.

CLAUDIANUS epiſcopus Donatiſta Romam deſtinatus. I. 840. E. 843. A.

CLAUDUS ſi quis per infirmitatem effectus eſt, & eſt clericus, ſic permaneat, ſi dignus eſt, & ſacro ordini aptus habeatur. VI. 450. B. Vide, *Clericus.*

CLAVES regni cælorum quæ ſint. V. 1264. B. Poteſtas ligandi & ſolvendi triplex: Una eſt auctoritatis & ſolius Dei, qui propria virtute peccata dimittit. Alia excellentiæ, quam ſolus Chriſtus habet homo, qui merito excellentiæ ſuæ paſſionis operatus eſt ſalutem noſtram. Tertia eſt miniſterii, & iſtam habent ſoli ſacerdotes. VIII. 1883. D. E. Claves ſacerdotibus conceſſæ ſunt, non ad ſolvendum tantum, ſed etiam ad ligandum, per impoſitionem ſatisfactionis. *Trid.* X. 95. D. 100. A.

Claves Eccleſiæ. Solus Petrus cum clavibus depingitur. IX. 1255. D.

CLAUSTRA juxta Eccleſiam, in quibus clerici diſciplinis eccleſiaſticis vacent: ubi unum refectorium, dormitorium, &c. V. 65. E. *Vide*, Canonici.

CLAVUS ſacroſanctus JESU Chriſti Mediolani. X. 950. B. Per virtutem ſanctorum clavorum jurat Vigilius Papa. III. 184. E.

CLEMENTIS Papæ & martyris corpus in monaſterio Caſaurienſi requieſcit. VI. *parte II. circa med.* 1365. D. S. Clementis matrix eccleſia: parœcia in diœceſi Cabilonenſi. VI. 560. B. S. Clementis eccleſia in diœceſi Claromontenſi. VII. 1036. C. S. Clementis eccleſia, Compendii. VI. *parte II. initio.* 1703. D. S. Clementis Credonenſis eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1670. E.

CLEMENS Papa, Petri ſucceſſor. *Vide*, Linus & Cletus. Clementis Itinerarium, juſſu Petri ſcriptum. *Clem. epiſt.* 1. I. 43. C. D. • Clementis epiſtolæ duæ & ordinationes libris octo, inter libros ſacros. *Can. Apoſt.* I. 30. E. Clementis Papæ & martyris decreta, cap. XLVI. VI. 1546. B. epiſtola 1. ad Jacobum citatur. VI. 413. A. epiſtola citatur. VI. 449. E. 450. A. epiſtola prima citatur a Leone IX. Papa. VI. 951. C. D. epiſtola ad Jacobum citatur. IX. 259. D. 2. ad Jacobum epiſtola. VI. 515. E. In tertia. 516. A. B. epiſtola 1. citatur in Conc. Vaſenſi, anno 442. I. 1788. E.

Clementis V. conſtitutio in Conc. Vienneníi, de conſanguinitate & affinitate laudatur. VII. 1972. C. Conſtitutio, *Si quis ſuadente*, innovatur. IX. 1756. E. Conſtitutio, *Religioſi*, citatur. VII. 1968. C. innovatur. IX. 1808. E. Conſtitutio, *Quoniam*, renovatur. *Trid.* X. 103. E.

Clementina de Judæis & Saracenis citatur. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1084. D. • Clementina, *Super cathedram*, citatur in Conc. Hafnienſi, anno 1425. VIII. 1034. B. in

Dertuſano, anno 1429. VIII. 1082. E. 1083. C. Bulla *Meruit*, approbatur a Leone X. anno 1516. IX. 1830. B. Exſtat ea tomo VII. 1280. E.
Clementinæ quæ ſint editæ in Concilio Viennenſi, anno 1311. & 1312. VII. 1360. B. Clementinarum liber publicatur in Concilio Viennenſi, anno 1357. C. Clementina *Litteris*, ſublata. IX. 1879. D.
CLEMENS Alexandrinus in libro 111. Stromatum. VI. 1535. D. Clemens glorioſus in libro Stromatum, VI. *parte II. ſub finem.* 1826. E.
CLEMENTIS alterius Alexandrini opuſcula, apocrypha. II. 942. B.
CLEMENS VIII. dictus, ſed Antipapa, cedit papatu. anno 1429. VIII. 1053. A. 1056.
CLEMENTIA ſeſtra, Anaſtaſio Imp. II. 949. C.

CLERICI.

CLERICI appellatio unde ſit derivata. IX. 1980. B. C.
Clericales inſulæ. II. 901. A.
Clericale collegium. II. 903. D. Clericatus, vita Canonica. IV. 842. C. Clericorum nomen etiam lectores, pſalmiſtæ, & oſtiarii retinent. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. D.
Clerici. Eccleſiæ obſequiis qui ſe vovit ab infantia. *Siric.* I. 850. C. Clerici & ſervi Dei. I. 117. C.
Clericulus. X. 1747. A.

De vita & honeſtate Clericorum.

Clerici. De Clericorum vita & moribus, excerpta ex Hieronymo. IV. 1106. *& ſeqq.* De clericorum officiis, excerpta ex Iſidoro. IV. 1113. A. B. C. D. E. 1115. B. C. Ex Gregorio. 1113. E. 1114. A. B. C. D. E. 1115. D. E.
Clericorum quæ debeat eſſe vita. *Moguntiac.* anno 813. IV. 1011. B. C. *Moguntin.* anno 847. V. 10. D. E.
Clericorum vita, honeſtas, tonſura, &c. *Pariſ.* anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2001. A. B. *& ſeqq.* ex Conc Biterrenſi, anno 1233. VII. 211. B. ex ſynodo Wigorn. anno 1240. VII. 338. E. 341. D. E. &c. ex Conc. Viennenſi, anno 1267. VII. 581. C. D. E. ex ſynodo Claromont. anno 1268. VII. 604. 605. ex Conc. Budenſi, anno 1279. VII. 793. 79.. ex ſynodo Colon. anno 1280. VII. 819. D. E. 820. 821. Statuta Nemauſenſia. VII. 920. C. D. E. 921. A. B. C. D. ex Concilio Raven. anno 1286. VII. 944. E. 945. A. ex ſynodo Exonienſi, anno 1287. VII. 1092. 1093. 1094. 1099. ex Concilio Herbipolenſi, anno 1287. VII. 1133. B. ex ſynodo Bajoc. anno 1300. VII. 1230. E. 1231. A. B. C &c. ex ſynodico Nicoſienſi. VII. 1698. *& ſeqq.* Statuta Ravennenſia, anno 1314. VII. 1386. D. E. 1387. A. B. C. ex Conſtitut. Nicoſienſibus, anno 1313. VII. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. Statuta Ravennenſis Concilii IV. anno 1317. VII. 1437. 1438. Statuta Palentina, anno 1322. VII. 1465. E. 1466. 1467. 1468. Rotomag. anno 1335. VII. 1604. D. E. *Tolet.* anno 1347. VII. 1683. C. D. ex Concilio Andegavenſi, anno 1365. VII. 1775. E. 1776. A. B. ex Concilio Saltzburg anno 1420. VIII. 966. E. VIII. 977. B. C. D. E. 978. C. D. Statuta Concilii Dertuſenſis, anno 1429. VIII. 1074. E. 1075. A. B. C. D. X. 477. C. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 898. C. D. E. *& ſeqq.* Decreta Reginaldi Poli Cardinalis. X. 401. B. X. 588. A. B. C. D. E. *ex Conc. Burdigal.* anno 1583. X. 1359. 1360. ex Conc. Camerac. anni 1586. IX. 2170. A. Decreta Avenionenſia, anno 1594. X. 1853. 1854. De clericorum vita, & honeſtate, de luxu & luſibus &c. Conciliorum decreta obſerventur. *Trid.* X. 131. C.

Clerici qui ſint faciendi, vel non.

Clerici fiant vel qui ab ineunte ætate baptizati lectoreſque fuerint; vel qui grandiores ſtatim poſt baptiſmum ſe clericatui manciparunt. *Innoc. I. epiſt.* 23. I. 1021. A.
Clerici etiam de monachis eligantur, ſi alii defuerint. II. 898. E.
Clerici. Ad clerum non promoveantur baptizati peregre, eo quod eorum vita non ſit cognita. *Conc. Eliberit.* I. 253. A.
Clericus. Qui poſt baptiſmum ſæculari militiæ nomen dederit, ad clerum ne admittatur. I. 856. B. 858. B. 1000. G.
Clericus nemo ordinetur niſi probatus vel teſtimonio populi, vel examine epiſcoporum. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. D.
Clericus. Tonſuræ habitum non ante aliquis ſæcularium ſuſcipiat, quam prius probatus fuerit. III. 1958. B. niſi aliqua rationabilis cauſa aliud ſuadeat. *Ibidem.* Clericus ne fiat ullus ex laïcis ante annualem converſionem. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. D. Clericus nullus ordinetur, niſi religione præmiſſa. *Epaon.* anno 517. II. 1051. B.
Clerici ne congregentur tantum ex familia eccleſiaſtica; ſed etiam ex nobilibus. IV. 1133. A.
Clericus ne fiat qui vel illitteratus, vel aliqua corporis parte minutus. II. 902. C. Si quis eſt talis, ulterius ne promoveatur. *Ibidem.* Clericorum illitteratura quomodo ſupplenda. VII. 519. A. Ad clericatum nullus promoveatur, niſi litteratus. *Tolet.* anno 1339. VII. 1637. D. E.
Clericus ad ſacros ordines nullus promoveatur, niſi ſaltem litteraliter ſciat loqui. *Palent.* anno 1322. VII. 1469. C.
Clerici in qua doctrinæ parte exercere ſe potiſſimum debeant. X. 779. D. E.
Clericus, quamvis eruditus, artificio victum quærat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. C.
Clerici ne fiant qui criminoſi. II. 902. E. ſi qui ſunt facti, repellantur. *Ibidem.*
Clericus ne fiat, qui accuſatus & convictus fuerit fornicationis, vel adulteri, &c. *Can. Apoſt.* I. 23. D.
Clericus ne fiat, qui laïcus viduam duxerit. *Siric.* I. 858. B. *Innoc.* 1000. D.
Clerici laïcorum ordinandi, ſi ſunt idonei. IV. 1312. C.
Clericus nullus tondeatur deinceps ſine legitima ætate, & ſpontanea voluntate, vel cum licentia domini ſui. *Mogunt.* anno 813. IV. 1014. B.
Clerici vel monachi ne fiant, invitis dominis, ſervi & originarii. II. 901. E. 902. A.
Clericos ex familia fiſci nullus audeat a principe donatos expetere. *Tolet. III.* anno 589. III. 480. E.
Clerici ne fiant, aut ſervilis conditionis, aut curialium officiorum obnoxii. VI. *parte II. initio.* 1686. D.
Clericos fieri e ſervis ſine dominorum permiſſu & manumiſſione, non permittimus. *Can. Apoſt.* I. 30. B.
Clerici qui ex ſervis eccleſiæ fiunt, ab epiſcopis percipiant donum libertatis. *Tolet. IX.* anno 655. III. 975. C.
Clericus vel monachus qui ſe ſervilis conditionis eſſe negavit mentiens, quomodo ſit ab eccleſia tractandus. III. 1983. B.
Clerici ne fiant, quos publicus cenſus ſpectat, ſine permiſſu. *Remenſe.* anno circ. 630. III. 572. B.
Clerici non ordinentur, niſi poſt depoſita ratiocinia, ſi procuratores, actores, vel curatores pupillorum fuerunt. *Carthag.* anno 348. I. 687. A. B.
Clerici ne fiant, curiæ publicarumque rerum nexibus implicati. II. 800. D.
Clericus ne fiat, qui ſit obligatus cuiquam, niſi ex patronorum conſenſu. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. C.
Clericus tot in eccleſiis ordinent epiſcopi, quot ſuſtentari poſſint de proventibus earumdem. *Palent.* anno 1322. VII. 1469. D. Clerici ne plures in eccleſiis admittantur, quam ratio ſinit, & facultas eccleſiæ ſuppetit. IV. 1132. D. E. V. 66. A. Clerus Edeſſenus paulo major numero nominum ducentorum. II. 522. E.

Clericorum veſtitus.

Clericorum veſtituræ, hoc eſt, veſtitus. IX. 1474. C.
Clerici habitu & veſtitu ſtatum & ordinem ſuum profiteantur. X. 588. E.
Clericalem habitum ſumere nemini liceat, antequam prima tonſura initietur, &c. X. 778. B.
Clericorum habitum gerere oportere ſacris initiatos, aut ſacerdotia obtinentes. *Ex Concilio Baſileenſi.* IX. 1100. E.
Clericalis veſtis. *Vide,* Veſtis.
Clericorum veſtes ſint quæ deceant. *Trull.* III. 1671. B.
Clericorum indumenta quæ eſſe oporteat ex Lateran. anno 1215. VII. 34. B. C. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 91. D. E. ex Conc. Oxonienſi, anno 1222. VII. 122. C. D. E. ex *Saltzburg.* anno 1274. VII. 724. E. ex *Salmur.* VII. 737. E. ex *Lambeth.* anno 1281. VII. 672. C. D. E. ex Concilio Tolet. anno 1324. VII. 1488. D. E. ex *Londin.* anno 1342. VII. 1657. C. D. E. 1658. A. B. C. D. ex Conc.

Pariſ. anno 1346. VII. 1680. B. C. D. Bulla Martini V. anno 1418. VIII. 875. C. D. Decreta Concilii Hafnienſis, anno 1425. VIII. 1028. E. 1032. D. E. ex Conc. Pariſ. anno 1429. VIII. 1046. C. ex Conc. Senonenſi ſive Pariſienſi, anno 1528. IX. 1958. C. D. E. ex Conc. Mechlin. anno 1607. X. 1958. C. De eo decreta Mexicana. X. 1666. *& ſeqq.*

Clericorum veſtis talaris eſto, &c. *Burdigal.* anno 1583. X. 1359. C. *Toloſan.* anno 1590. X. 1793. E.

Clericorum veſtica competenter longæ ſunto &c. IX. 1366. B.

Clerici beneficiati, vel in ſacris conſtituti veſtes talares duas geſtabunt, vel ſaltem unam. *Avenion.* anno 1594. X. 1854. A. Clerus in habitu & tonſura decorum ſervet, ſuperiore veſte talari indutus. IX. 2037. A. Clericorum habitus ſit ordini ſuo & dignitati congruens. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1542. B. In civitate talaris: in itinere brevior. *Ibid.* D.

Clerici decenti habitu induantur, præſertim talari, ſecundum eccleſiæ conſuetudinem. X. 456. E.

Clerici veſtibus utantur rotundis. VII. 1991. E. Qui ſunt diacones, ſacerdotes, & in ſacris ordinibus conſtituti, beneficia eccleſiaſtica obtinentes. *Ibid.* & 1992. A. B. Clerici veſtibus utantur longis & talaribus. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2131. B. Clerici, etiamſi extra provinciam & in gymnaſiis publicis ſint, clericales veſtes, ordini ſuo congruentes, deferant. *S. Carolus Borromæus.* X. 778. C.

* Clericorum qui in academiis vel ſcholis vivunt, qualis debeat eſſe veſtitus. X. 1195. C. D. Clerici omnes utantur veſte eccleſiaſtica, eaque talari ac decenti; nec ſine illa pallium breve aut longum deferant, aut prodeant in publicum. *Remenſe*, anno 1583. X. 1292. D.

Clericos non oportet pretioſis veſtimentis indui. *Nicæna II. ſynod.* IV. 495. E. Clericis uti veſtimentis ſæcularibus & pretioſis, vetitum in Conc. Benevent. anno 1108. VI. *parte II. initio.* 1889. D.

* Clerici purpureis veſtibus non induantur. *Narbon.* anno 589. III. 492. B.

Clerici in veſtibus non ponant erminium. VII. 1990. B.

Clericis prohibetur ſericis ſumptuoſiſque veſtibus uti. *Narbon.* anno 1551. X. 445. E. exceptis epiſcopis & abbatibus. *Ibidem.*

Clericos ſciſſis veſtibus abuti ulterius prohibemus, & ne pompoſis induantur exuviis. VI. *parte II. initio.* 1686. D. *anno* 1089.

Clerici. Contra veſtium ſuperfluitatem. *Salmur.* anno 1294. VII. 1171. A.

Clericorum habitus, & differentia habitus majorum ab inferioribus. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1901. D. E.

Clericorum & canonicorum veſtimenta qualia eſſe oporteat. VI. *parte II. ſub finem.* 2046. D. 2047. A.

Clericorum induſia ne ſint criſpata ad manus, &c. IX. 2170. C.

Clericorum veſtes quales non eſſe oporteat. VI. *parte II. ſub finem.* 1935. E.

Clericorum beneficiatorum veſtimenta nimia brevitate notanda, damnantur. *Colon.* anno 1260. VII. 519. B. *Rotomag.* anno 1299. VII. 1202. D.

Clerici ne pompato habitu vel ſagis utantur. III. 1925. E.

Clerici ne ſagum, aut veſtimenta, vel calceamenta ſæcularia, induere præſumant. Matiſcon. I. anno 581. III. 452. A. *Vide*, Caſolis.

Clericorum habitus ne ſit militaris. VII. 296. E.

Clerici veſtimenta & calciamenta non habeant, niſi quæ religionem deceant. *Agath.* anno 506. II. 1000. C.

Clericus nec veſtibus nec calceamentis decorem quærat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. B.

Clericorum veſtes ſint unius coloris. VI. *parte II. initio.* 1685. A.

Clericorum veſtes domi privatim, non colore, non habitus ſpecie a clericali modeſtia diſcrepent. X. 1544. B.

Clericus cottos vel mantellos ſine cappa non portet. VI. 411. E. nec indumenta laicalia. *Ibidem.*

Clericis veſtes lugubres interdicuntur, niſi pro morte patris aut matris, idque per duos menſes. X. 1667. D.

Clericorum veſtium & reliquam vitæ moderationem qualem eſſe oporteat, ex S. Carolo Borrom. X. 665. C. *& ſeqq.*

Clericorum caligæ quales eſſe debeant. *Senon.* anno 1320. VII. 1456. B.

Clericorum itinerantium qualis eſſe veſtitus debeat. X. 1900. E.

Clerici in ſacris conſtituti, vel beneficia poſſidentes, decenti ſui ordinis veſte ſi non utantur, pœna in eos decernitur. *Trid.* X. 103. D. E.

Clerici qui habitu minus decenti utuntur, quomodo caſtigandi. IX. 1987. D.

Clerici non deferentes tonſuram & habitum clericalem, ſi in delictis enormibus fuerint deprehenſi per juſtitiam laicalem, non defendantur ab eccleſia. *Apud Pontem Audom.* anno 1279. VII. 796. C.

Clericorum tonſura, & barba.

Vide, Barbam. Coma. Tonſura.

Clerici, ſive tonſura, qualis eſſe debeat. X. 1900. A. Clericorum tonſura more Romano. *S. Patric.* I. 1791. B. D. Clerici inſigne tonſura eſt, & veſtis talaris. X. 1898. E. Clerici, qui ab epiſcopo coronam ſuſceperunt, tonſuram habeant & coronam: &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. D.

Clerici qui comam nutriunt, ab archidiacono etiam inviti tondeantur. *Agath.* anno 506. II. 1000. C. *Londin.* anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1636. D.

Clerici patentes coronas habeant. VI. *parte II. initio.* 1865. A.

Clerici ſint attonſo capite, patentibus auribus. *Mart. Bracar.* III. 398. C. Clerici coronam ſic gerant, ut capilli qui inter inferiorem & ſuperiorem raſuram remanent, propter ſuam rotunditatem merito poſſint dici corona. VI. *parte II. ſub finem.* 2046. E.

Clericorum tonſura, & habitus, & continentia. De his ſtatuta Concilii apud Pontem Audomari, anno 1267. VII. 577. D. 578. D. ex Conc. Londin. anno 1268. VII. 618. E. 619. 620. ex ſynodo Wigoro. anno 1240. VII. 338. C. D.

Clerici comam non nutriant. *Anicet.* I. 100. C. Ne comam laxent. V. 11. B. Deſuper caput in modum ſphæræ radant. *Anicet.* I. 100. C.

Clerici majores. Nemo in ſacris ordinibus conſtitutus cæſariem alat, nec tonderi perperam ſe permittat. VI. 663. B.

Clericus eccleſiaſticis vacans officiis, ne deferre audeat tortos crines. VII. 1740. C.

Clerici neque comam relaxent, neque barbam nutriant. *Senon.* anni 1528. IX. 1958. E. *Barcinon.* II. 1434. D. De honeſtate clericorum circa barbam non nutriendam, & coronam debitam deferendam. *Avenion.* anno 1337. VII. 1630. C. D.

Clericis qui ludi prohibiti, &c.

Clerici non ſpectaculis, non pompis interſint. IV. 1113. B. Clericos non oportet ſpectaculis intereſſe, in ſcenis vel in nuptiis. *Laodic.* I. 790. E. Clerici choreas ne ſpectent. X. 667. D. aut inania ſpectacula. *Ibidem.* D. E. Clericis tripudia & ludi publici prohibiti. *Toloſan.* anno 1590. X. 1794. A.

Clericis prohibetur ne alea aut teſſeris ludant, aut iis ludis interſint. *Narbon.* anno 1551. X. 446. E. Choreæ & larvæ ſimiliter eis prohibentur. 447. A. Clerici ab alea, teſſeris, chartis, &c. abſtineant. *Burdigal.* anno 1583. X. 1359. E.

Clerici. *Vide*, Ludis taxillorum. Mimis. Ne ludant alea, &c. nec ſpectatores ludorum ſint. X. 1670. D. *& ſeqq.* Ludi qui liciti clericis permittuntur, extra Adventum & Quadrageſimam. 1673. C. D. Clericis qui ludi prohibiti. X. 667. E. Clerici vel monachi ne ludos ſpectent. *Trull.* III. 1670. D.

Clerici ne in publico ludant pila, aut aliis ludis, maxime cum laicis. A ludo alearum, ſimilibuſque abſtineant; nec ludorum ſpectatores aut teſtes ſint. IX. 1959. A. Clerici ad pilam non ludant, maxime uſque ad camiſiam exuti. IX. 1385. B.

Clerici noctu per urbem non incedant poſt horam nonam, *&c.* XI. 44. D. Noctu incedentes ex cauſa rationabili, togas talares deferant. *Ibidem* E. Clericorum de nocte euntium pœnæ. *Nicoſ.* VII. 1703. B. C.

Clericus qui extra neceſſitatem in nundinis deambulat, degradetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. B.

Clericus per plateas & andronas non ambulet, niſi maxima officii ſui neceſſitate. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. B.

Clericis venationes & cantilenæ prohibitæ. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 858. E. Clerici venatores quibus ſint coërcendi pœnis. IX. 1959. C.

Clericis arma vetita.

Clerici arma non geſtent. X. 447. B.

Clerici arma niſi itinerantes non deferunt. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2131. B. Clerici arma ne ferant, niſi longioris itineris cauſa, eaque breviora, & ab Ordinario facultate impetrata. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1543. A. Clericis ne arma portent interdicitur, in ſynodo Valentina, in Hiſpania, anno 1269. VII. 1991. A. Enſem tantum in itinere, quem in hoſpitio ſtatim deponant. *Ibidem.* Clerici nulla arma induant, niſi itinerantes. IX. 1912. E.

Clerici. De clericis arma portantibus. VII. 618. B. C. D.

Clerici ſi armis utantur, deponantur. V. 457. E.

Clerici arma portantes, qualiter puniantur. *Avenion.* anno 1326. VII. 1508. D.

Clerici ne cultellum magnum portent cum cuſpide, niſi juſti cauſa timoris. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1233. B.

Clerici arma militaria non contingant. *Meld.* anno 845. IV. 1489. D. IV. 1505. B.

Clericus militans beneficium amittat. VI. 1073. B.

* Clericis pugnare non licet, niſi in multitudine, aut conſilio ſervorum Dei. III. 1775. A.

Clerici qui in ſeditione arma ſumpſerint, amiſſo ſuo gradu in monaſterium pœnitentiæ contradantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. E.

Clericus qui homicidium quamvis coactus fecerit, deponatur. *Tribur.* VI. 442. B.

Clericus qui in pugna aliquem vel uno ictu occiderit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 26. B.

Clerici qui altario miniſtrant, a ſanguine hominis, etiam hoſtili, etiam in obſeſſione, abſtineant. II. 1064. D. Quod ſi in hoc inciderint, biennio tam officio quam communione priventur. II. 1064. D. Nec ulterius ad officia potiora promoveantur. *Ibidem.*

Clericorum continentia.

Vide, Matrimonium.

Clerici a conjuge abſtineant, ſi ex conjugatis fuerint ordinati, a Pontifice uſque ad ſubdiaconum. *Gerund.* anno 517. II. 1044. C.

Clerici conjugati, ab uxoribus ſequeſtrentur. *Lugd.* anno 583. III. 455. C. Epiſcopi, presbyteri, & diaconi ab uxoribus abſtineant. *Siric.* I. 858. B. *Innoc.* 1001. B. C.

Clericatus officio quos ab infantia parentes manciparunt, anno XVIII. ætatis expleto, interrogentur an conjugium expetant. Si caſtimoniam eligant, ſubdiaconi fiant anno XX. *Toletan. II.* II. 1139. E. Si interrogationis tempore dicant ſe nubere velle, fas eſto. 1140. B. Qui ad clerum innupti promoti ſunt, accipiant uxores, ſi velint, ſed lectores dumtaxat & cantores. *Can. Apoſt.* I. 15. A. 35. D.

Clericus qui viduam duxerit, aut ſecundam conjugem, gradum amittat, laïca tantum ſibi communione conceſſa. *Siric.* I. 850. E. Lectoribus licet uxores ducere: his qui altario miniſtrant, non licet uti conjugibus ſi quas habent. *Leo Papa.* I. 1761. E. *Vide*, Subdiaconus. Lector ſi viduam acceperit, ne ulterius promoveatur. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. C. Presbyteri, diaconi, ſubdiaconi, vel deinceps quibus ducendi uxores licentia non eſt. *Venet.* anno 465. II. 798. A. Ne ſubdiacono quidem licet uxorem ducere poſt ordinationem: ſi fecerit, deponatur. At ſi quis velit mulieri conjungi, antequam ſubdiaconus, diaconus, vel presbyter fiat, fas eſto. *Trull.* III. 1662. E. Clerici a ſubdiacono & ſupra, ab uxoribus ſuis abſtineant, aut deponantur, laïca communione contenti. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1423. E.

Clericorum continentia. Epiſcopus, presbyter, diaconus, ſubdiaconus, ut in multis conciliis firmatum eſt, ab uxoribus abſtineant. Ceteri clerici in ætate matura, licet nolentes, ad continentiam cogantur. *Auguſtan.* anno 952. VI. 618. C. Presbyteri & diaconi ſecundum priora ſtatuta, ab uxoribus contineant, aut ab officio removeantur. Ceteri clerici ad id non cogantur, ſed eccleſiæ cujuſque conſuetudo ſervetur. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. B. * Epiſcopos, presbyteros, & diaconos, patres juſſerunt continentiam corporalem ſervare debere. *Canones Rom.* I. 1034. C. Quia epiſcopus & presbyter aliis continentiam prædicant; ergo debent eam ipſi ſervare. *Ibid.*

Clericis omnes, qui miniſtrant, abſtineant a conjugibus, aut arceantur a clero, *Conc. Eliberit.* I. 253. E. 254. A.

Clericorum continentia. Romana Eccleſia non admittit ad clerum eos, qui poſt baptiſmum caſti non fuerint. *Canones Rom.* I. 1035. C.

Clericorum majorum continentia. Nullus presbyter Miſſam cantet, diaconus evangelium, ſubdiaconus epiſtolam, qui concubinam palam duxerit, *&c.* VI. 1062. C. D. Nullus Miſſam audiat presbyteri, quem ſcit indubitanter habere concubinam. *Ibidem* C. Gradus iſti tres, conſtrictione quadam caſtitatis, per conſecrationes adnexi ſunt: epiſcopus, presbyter, & diaconus. *Carthag. II.* anno 390. I. 941. D.

Clericorum continentiæ non obſtat canon Gangrenſis. VI. 1543. E. 1544. A. *& ſeqq.*

Clerici conjugati melius eſt ſi a generatione filiorum arceantur; ſubdiaconi ſcilicet & exorciſtæ, ſi conjugati aſſumantur. II. 792. C. D. Melius eſt non aſſumi conjugatos. *Ibidem.* Clerici conjugati, qua cautela ſegregati ab uxoribus vivere debeant. *Turon.* anno 567. III. 361. C. D. E. Ne cogantur qui conjugati ordinantur, abſtinere ab uxorum conſuetudine, præterquam quo tempore ſunt ſacra tractaturi. *Trull.* III. 1666. C. D. Sub diaconi nimirum, diaconi, & presbyteri: ſic enim Apoſtolici canones definierunt. *Ibidem.* D. Clerici ſi ex conjunctis ſint ordinati, ſine conjuge habitent, aut non ſine teſtimonio. II. 1044. C. Clerici, qui communi conſenſu cum ſuis uxoribus inito, a mutua conſuetudine abſtinent, non ampliuscohabitare cum illis debent. *Trull.* III. 1671. D. Sacerdotes & Levitæ a die ſuæ ordinationis debent a ſuis etiam uxoribus abſtinere. *Siric.* I. 849. D. Si quis ſecus facere inventus fuerit, gradu ſuo excidat. I. 850. A.

Clerici conjugati ab hæreſi venientes, ab uxoribus prorſus abſtineant. *Tolet. III.* anno 589. III. 480. C. D. alioqui eorum uxores ab epiſcopis venumdentur. *Ibidem.*

Clericorum an vita ſit caſta, ſolicite inquirant epiſcopi. *Oſcenſe*, anno 598. III. 536. D.

Clerici extra ſacros ordines conſtituti, qui ſe continere non poſſunt, ducant uxores. III. 509. E.

Clericorum incontinentia.

Clericorum incontinentia. Si diacones aut presbyteri conjugati ad torum ſuarum conjugum redire voluerint, decreta ſerventur Innocentii & Siricii Papæ. *Agath.* anno 506. II. 999. A. B. C. Diacones qui uxores cognoverint, ante interdictum, non promoveantur ad presbyteratum: nec presbyteri ad epiſcopatum. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. B. Qui poſt ordinationem conjuges proprias noverint, a miniſterio arceantur. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. E.

Clericorum incontinentia. Subdiaconus qui defuncta uxore aliam duxerit, inter oſtiarios habeatur, vel inter lectores. *Tolet. I. anno* 400. I. 990. C. Qui in ſubdiaconatu aut ſupra uxores duxerint, aut concubinas habuerint, officio & beneficio careant. *Eugenius Papa.* IV. 1258. A.

Clerici conjugati. De his in Palent. anno 1388. VII. 1909. C. Clerici matrimonio copulati, vel fornicarias habentes. De his reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1784. uſque 1787. E.

Clericorum incontinentiam deflet Benedictus VIII. Papa. VI. 807. 808. Adverſus eam decreta Concilii Londin. anno 1237. VII. 297. 298.

Clerici concubinarii. De his decreta Baſileenſia, anno 1435. VIII. 1193. 1194. *Vide*, Baſileenſis Concilii definitio. Contra eos ſtatuta Colonienſia, anno 1423. VIII. 1007. D. E. 1008. &c. 1011. D.

Clericorum incontinentia quomodo punienda, ex Lateran. anno 1215. VII. 31. D. E. Decreta in eos Concilii Dertuſani, anno 1429. VIII. 1075. E. 1076. A. B. C. D.

Clerici qui poſt ordinationem uxores duxerint, cum ipſis mulieribus excommunicentur. *Aurel. III.* anno 538. II. 1424. D. Si fuit ejuſmodi clericus ordinatus invitus, ab officio deponatur, a communione non pellatur. *Ibid.* 1425. A.

Clericus ſemel poſt ſuam ordinationem lapſus, deinceps depoſitus erit, nullumque gradum ſacerdotii poterit adipiſci: ſufficiat ei, quoad vixerit, in pœnitentia perdurare. *Martinus Papa.* III. 946. D. Clerici majores, presbyteri, diaconi, ſubdiaconi, qui poſt acceptum ordinem in aliquo crimine lapſi fuerint; ſive palam, ſive clam, canonum cenſura ab eccleſiaſticis officiis inhibentur. Indulgere tamen poteſt epiſcopus, neceſſitate eccleſiæ urgente, &

ipſorum ſancta converſatione promerente, ut in ſuis gradibus reſtituantur, qui tamen infamiæ notis non fuerint aſperſi. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1652. D. E.

Clerici honoratiores, epiſcopi, presbyteri, &c. qui ad priſtinas uxores redierint, deponantur. *Matiſcon.* anno 581. III. 452. D. E.

Clerici fornicarii nec Miſſas celebrare, nec ſecundum inferiores ordines miniſtrare altari debent. VI. 1294. D. Clericos incontinentes altari nullatenus debere miniſtrare, ex canonibus & decretis ſummorum Pontificum oſtenditur. VI. 1532. 1533. Clerici in fornicatione exſiſtentes, non debent celebrare Miſſas, ſed etiam extra chorum ſunt pellendi, quouſque dignos pœnitentiæ fructus exhibeant. VI. 1354. B. Clerici lapſi non poſſunt amplius obire ſacra miniſteria. I. 231. A. B.

Clerico nulli permittitur uxorem habere aut concubinam. VI. 849. C. *Bituric.* anno 1031. Clericorum incontinentiæ non favet illud Apoſtoli, *Unuſquiſque ſuam uxorem habeat.* VI. 1534. B. C. D. E.

Clerici concubinarii, vel ſuſpecti. Adverſus eos pœnæ ſtatutæ. *Rotomag.* anno 1581. X. 1236. D. E. Epiſcopi, presbyteri, diacones, ſi detecti fuerint quod ſint mœchati, nec in fine communionem accipiant. *Conc. Eliberit.* I. 252. C.

Clerici concubinarii quomodo puniendi. *Trid.* X. 186. C. D. E. 187. A.

Clericus in fornicationem lapſus, in carcerem poſt tertiam verberationem mittatur, & ibi anno pœniteat. Presbyter flagellatus & ſcorticatus &c. *Conc. German.* anno 742. III. 1922. A.

Clerici incontinentes uſque ad exitum vitæ monaſteriis deputati, pœnitentiæ diſciplinis monaſticis maneant omnino ſubjecti. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 962. D.

Clericus poſt acceptam benedictionem ſi incontinens invenitur, deponatur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1444. C.

Clerici concubinarii, vel manifeſti cohabitatores. Pœnæ in eos. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1133. E.

Clericorum conjugatorum vitia in Anglia. VI. 674. E. 675. 676. VI. 775. C. Clericos ſive canonicos uxoratos e monaſteriis ejicit Edgarus Angliæ rex. VI. 638. E. 646. B.

Clerici fornicarii in Flandria. VI. 1354. D. anno 1076.

Clericorum concubinæ manifeſte ejiciantur. VI. *parte II. in fine.* 2053. D. De Clericorum concubinis decreta ſynodi Valentinæ in Hiſpania, anno 1268. VII. 1990. C. D. Clericis in adulterio deprehenſis, mulieres ipſæ a civitatibus, ut epiſcopus præceperit, repellantur. *Aurel. IV.* II. 1440. A. Clericus quilibet, qui cum muliere Deo dicata coierit, deponatur. *Trull.* III. 1662. D. Clericorum adulteria epiſcopo deferantur per archipresbyterum. III. 445. D.

Clerici ribaudi, de familia Goliæ. VII. 186. C. *Vide*, Goliardi.

Clerici ribaldi, maxime qui dicuntur de familia Goliæ, tonderi vel radi præcipiantur. VI. 559. A.

Clericorum vetita cohabitatio cum feminis.

Clericorum in ædibus nullæ ſint feminæ. X. 666. D. E. *Lugd.* anno 583. III. 455. C. Quamvis enim canones quaſdam cum eis habitare permittant tamen per illam conceſſionem plurima ſunt ſcelera commiſſa. VI. 406. C. 411. D. 417. E. 418. A. 457. E. *Palent.* anno 1388. VII. 1907. 1908.

Clericorum illicitus acceſſus ad feminas, quomodo arguendus vel purgandus. *Hincmar.* V. 397. 398. *&c.*

Clerici. Cum clericis nulla femina cohabitet, niſi aut ſanguinis neceſſitate juncta, aut quadragenario annorum numero major, aut publico teſtimonio caſta. *Auguſtenſis ſynod.* anno 1548. IX. 2037. C.

Clerici mulieres extraneas non habeant, vel ancillam *Trull.* III. 1662. D.

Clerici in ſacris ordinibus conſtituti ne focarias habeant. VI. *parte II. ſub finem.* 1678. E.

Clerici cujuſcumque gradus extraneas ſecum mulieres non habeant. *Agath.* anno 506. II. 999. D. *Aurelian. III.* anno 528. II. 1424. B. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. B. *Carthag.* anno 348. I. 686. A. Nec cum viduis. *Ibid.* C. *Arvern.* anno 535. II. 1183. A. In cubiculo, cellario, vel familiari quolibet ſervitio, nec ſanctimonialis ulla, nec mulier extranea, nec ancilla admittatur. Ibidem. *Bracar.* anno 561. III. 349. C. *Turon.* 359. C. III. 451. D. III. 949. B. *Cabilon.* anno 650. Puellæ ad cellarium clerici ne intromittantur. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. C.

Clericis ancillæ vel liberæ nullæ ſecretum impendant miniſterium. *Agath.* anno 506. II. 999. D.

Clerici vel monachi ne habeant pediſequas in domibus vel prioratibus ſuis. VII. 325. A.

Clerici cum extraneis mulieribus non habitent. II. 1066. B. Qui ſecus egerit, nec poſt primam & ſecundam commonitionem ſe emendaverit, officii ſui dignitate privetur. II. 1066. B.

Clericis honoratis vetita familiaritas extranearum mulierum, aut etiam propinquarum. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1444. B. C.

Clericus nullus ſine teſtimonio cum quibuſlibet feminis habitet, excepta ſola matre. *Bracar.* anno 675. III. 1034. C.

Clerici. Sacerdotes & diaconi cum conjugibus nec lectum communem habeant, nec cellulam. *Aurelian. IV.* II. 1438. C.

Clericorum nullus, a ſubdiaconatu & ſupra, cum extranea muliere habitet, vel ingenuam, vel libertam, aut ancillam. *Toletan. II.* anno 531. II. 1140. C. D.

Clerici qui ſine uxoribus ordinantur, extraneas in domo non habeant. *Gerund.* anno 517. II. 1044. D. ſed matrem tantum aut ſororem. *Ibidem.* Clericis quas non conveniat mulieres copulari. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. E. Clericis permanſio etiam cum matre aut ſorore tollitur. VI. 805. E. *Benedictus VIII.* Quæ mulieres in domibus habitent clericorum. II. 773. B. 778. D. 794. D. *Vide*, Converſam. Presbyter & diaconus ſi feminas domi habent, gradum amittant. VI. 764. D. Clerici etiam ad proximas ſanguinis cum teſtimonio vadant. II. 1041. C. *Tarracon.* anno 516.

Clericus cum ſola femina ne fabulas miſceat. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. A.

Clericus ad viſitandam mulierem infirmam nullus ingrediatur, niſi cum duobus aut tribus. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. B.

Clerici non eant ad moniales ſine licentia. *Nicoſienſe ſynod.* VII. 1698. E.

Clerici ad viduas vel virgines niſi permiſſu epiſcoporum & presbyterorum non accedant. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. E.

Clerici horis meridianis vel veſpertinis ad feminas non accedant, ſine teſtimonio. *Epaon.* anno 517. II. 1049. E.

Clericorum indebitus acceſſus ad feminas: dejiciendi a miniſterio ii qui ſe non correxerint. *Hincmar.* V. 410. E. 411. A. B. C.

Clerici mulieres ne doceant. X. 748. C.

Clericorum & mulierum manifeſta cohabitatio, quomodo coercenda, ex Conc. Colon. anno 1260. VII. 518. A. B. C. D.

Clerici ſi mulieres habeant ſecum cohabitantes, judices eaſdem cum permiſſu epiſcopi comprehenſas vendant in ſuum lucrum. *Hiſpal. I.* anno 590. III. 523. C.

Clerici ſi ancillas habuerint, ab epiſcopo auferantur & venumdentur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. D. E.

Clericis interdicta cohabitatio mulierum: ita ut mulier velut adultera condemnetur. III. 556. D.

Clericorum filii.

Clericorum incontinentia, quam naſi etiam filii prodiderunt. III. 452. E.

Clericorum filii. De his multa in Conc. Ticinenſi, anni inc. VI. 807. uſque 817.

Clericorum majorum filii ad clericatum nullo modo ulterius ſuſcipiantur. *Bituric.* anno 1031. VI. 849. E. Semen maledictum. *Ibid.* Qui ſint clericorum filii intelligendi. 850. B. C. Presbyteri, qui filios procrearint, a ſacerdotali removeantur officio. I. 1007. A. Clerici qui filios genuerint, ne ad majores gradus promoveantur. *Taurin.* anno 397. I. 960. A.

Clerici. Sacerdos vel levita, filios procreaſſe convictus, ad altiorem gradum non aſcendat, & deſinat miniſtrare, laïca ſolum communione contentus. *Turon.* anno 461. II. 794. C.

Clericorum ab epiſcopo ad ſubdiaconum filii, non ſolum parentum hereditatem nuſquam accipiant, ſed etiam in ſervitute eccleſiæ illius ſemper ſint. *Tolet. IX.* anno 655. III. 975. B. C.

Clericus ne leget aliquid filio ſpurio, vel concubinæ. VII. 448. A. *Turon.* anno 1253.

Clerici fructus præbendarum ſuarum

concubinis & ſpuriis ſuis relinquere non poſſunt. VII. 138. E.
Clericorum filii in eccleſiis ne miniſtrent, ubi patres eorum aliquod beneficium habent; nec penſiones percipiant ex fructibus beneficiorum, quæ parentes obtinent, &c. *Burdigal.* anno 1583. X. 1354. C.
Clericorum filii illegitimi habere non poſſunt beneficia in eccleſiis, ubi eorum patres aliquod habent vel habuerunt. *Trid.* X. 186. C. D.

Clericorum uxores adulteræ.

Clericus uxorem, ſi peccaverit, caſtiget jejuniis & vinculis: nec cum ea cibum ſumat. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. A. B.
Clericus uxorem adulteram qui non projecerit, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 257. B.
Clerici, lectores vel oſtiarii, qui adhærere voluerint adulteris, projiciantur e clero. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. C.
Clerici digami. *Vide*, Digami.
Clericus qui viduam vel ejectam duxerit, nec in ultimo ſit eccleſiaſtici ordinis loco. I. 1015. E. Clericus ne ſit qui catechumenus habuerit uxorem, & ea defuncta accipiat alteram poſt baptiſmum. I. 1016. A. B. C. D. Presbyter per ignorantiam illicitis nuptiis implicatus, gaudeat honore cathedræ; ceſſet autem a ſacro miniſterio. *Trull.* III. 1670. E. 1671. A.

Clericorum pœnitentia.

Clericatus honorem adipiſci nulli umquam laico licet poſt pœnitentiam. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1653. A.
Clerici majores. Qui poſt acceptum aot ante acceptum officium crimine aliquo occupatus inventus fuerit, ſive clam, ſive palam, eorum quæ in lege morte multantur, præſertim qui adhuc mundo vivunt, ab omni ſunt altaris miniſterio ſequeſtrandi. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1652. E. 1653. A. Poſt pœnitudinem nulli licet clerico ad altiores ordines promoveri. 1653. A.
Clerici qui altari deſerviunt, ſi flenda carnis fragilitate corruerint, in poteſtate ſit Pontificis, poſt idoneum pœnitentiæ tempus, ſuo officio eos reſtituere: at non eoſdem altius promovere. Quod ſi iterum peccent, & officio penitus careant, nec communionem, niſi in exitu, percipiant. II. 1065. C.
Clericus graviter peccans, ſi peccatum ejus ſit occultum, poſt condignam pœnitentiam ordine ſuſcepto utatur: ad ſuperiores ordines non accedat. Si promoveri tamen deſiderat, non potes nec debes ei prohibere, quia peccatum occultum eſt. VI. *parte II. ſub finem.* 1853. E. Si peccatum ſit publicum, degradetur. *Ibidem.*
Clerici in publicum crimen lapſi, ne cito in ſacris ordinibus reſtituantur, niſi ſumma neceſſitate, poſt dignam longæ pœnitentiæ ſatiſfactionem. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1190. D. E.
Clericorum lapſus. Poſt dignam ſatiſfactionem credimus poſſe rediri ad honorem. *Gregor. M.* III. 501. C.
Clericos in monaſterium retruſos ſic tractet abbas, ut ab epiſcopo fuerit conſtitutum. *Narbon.* anno 589. III. 492. E. Clerici incarcerati, ad aſperam pœnam ponendi. *Lambeth.* anno 1351. VII. 1693. D. *& ſeqq.*
Clericis deſiderantibus pœnitentia non neganda. *Arauſic.* anno 441. I. 1784. C.
Clerici qui pœnitentes fieri poſſint. *Vide*, Pœnitentiam.
Clerici ad pœnitentiam publicam redacti. *Vide*, Diacones.
Clerici ſi monachicum habitum ſumere voluerint, ab epiſcopo ne prohibeatur. VI. 618. B.
Clericis, qui voluerint, liceat monaſticam vitam amplecti. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. B.
Clericis publica actio pœnitentiæ ne imponatur, vel emenda publica, cum ex talibus infamea reddantur. *Colon.* anno 1310. VII. 1313. A.
Clericorum pœnitentia. Epiſcopus, presbyter, aut diaconus, in fornicatione captus, deponatur, ſed non communione privetur. III. 1778. A. Sacerdos tangendo mulierem coinquinatus, XL. diebus pœniteat. *Theodor. Cantuar.* III. 1775. A. Si ſacerdos adulterium dereliquerit, nec ebrius ſit, nec officio deſit, ſuum retineat miniſterium. *Conc. Bergamſted.* III. 1819. A.
Clericorum pravi mores, quos Bonifacius Moguntinus reperit. III. 1911. B. C. Quali pœnitentia caſtigandi fuerint. *Ibidem.* D.
Clericus honoratus ſi adulteraverit, depoſitus ab officio, communione conceſſa, in monaſterio retrudatur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1425. A. Potamius epiſcopus confitens ſe tactu femineo ſorduiſſe, epiſcopatu dejicitur, perpetuæ pœnitentiæ addicitur: alter ei epiſcopus ſubrogatur. *Tolet. X.* anno 656. III. 983. E. 984. A.
Clerici caſtitatis patientiam non ſervantes, clauſtro conſepti agant pœnitentiam. *Tolet.* anno 597. III. 535. C.
Clericus qui Chriſtum negaverit, ejiciatur: qui ſe negaverit eſſe clericum, deponatur: pœnitentiam agens, recipiatur ut laïcus. *Can. Apoſt.* I. 23. E.
Clericus per creaturas jurans, excommunicetur, ſi non emendet. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. E.
Clericus a catholica deficiens ad hæreſim, ſi redeat, ne promoveatur ulterius. *Leo Papa.* I. 1759. C.
Clerici ab hæreſi converſi, ſi vitæ probatæ ſunt, officium, quo eos epiſcopus dignos eſſe cenſuerit, cum impoſitione manus ſuſcipiant. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. C.
Clerici qui magos aut aruſpices conſuluerint, excommunicentur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. E.
Clericus ſepulcra demoliens, pœnitentiæ triennio deputetur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. E.
Clericus falſi criminis convictus, reus capitalis criminis cenſeatur. *Epaon.* anno 517. II. 1049. B.
Clericus qui furtum vel falſitatem admiſerit, communione conceſſa ab ordine degradetur. *Aurel. III.* anno 538. II. 1425. A. Si pejeraverit, biennio excommunicetur. *Ibidem.* B.
Clerici percuſſoris aut rixoſi contra alium clericum pœna. IX. 2138. B. C.
Clericus invidens fratribus, non promoveatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. D.
Clericus turpiloquus, ab officio removeatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. E.
Clericus maledicus, aut veniam petat, aut in perpetuum degradetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. D.
Clericus adulator & proditor, degradetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. D.
Clericus excommunicatus ſi offerat vel conſecret, dupliciter vindicetur. *S. Patric.* I. 1792. D. E.

Clericis ebrietas vetita.

Clericorum menſa qualis eſſe debeat. *Monſpel.* anno 1195. VI. *parte II. ſub finem.* 1936. D.
Clericorum numerus in menſa tempore ſacrorum. X. 748. D.
Clericorum ebrietas quantum & quomodo arcenda. VII. 31. E. Clerici ebrietatem ante omnia vitent. *Venet.* anno 465. II. 798. B. Quem ebrium fuiſſe conſtiterit, aut XXX. diebus ſit excommunicatus, aut corporaliter puniatur. *Ibidem.* C. *Agath.* anno 506. II. 1002. E. Clerici ne ſint ebrii, nugaces, &c. III. 576. A. Vivant in communi. *Ibidem.* Clericus ebrioſus puniatur. *Turon.* anno 461. II. 794. D. Clericorum ſe inebriantium pœna. VII. 1989. E.
Clerici ſi ebrietatem non vitaverint, aut excommunicentur, aut corporali ſubdantur ſupplicio. V. 448. C. D.
Clericorum temulentia & concubinatus caſtigatur, in Concilio Treverenſi anni 1548. IX. 2071. B. C. D. E.
Clericorum in domibus ne fiant inhoneſtæ comeſſationes, ludi talorum, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 2004. A.
Clerici nuptiarum convivia devitent. *Venet.* anno 465. II. 798. A. Et Judæorum. *Ibid.*
Clericos non oportet ex ſymbolis convivia celebrare. *Laodic.* I. 792. A.
Clericus inter epulas cantans, objurgetur: ſi non emendaverit, excommunicetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A.
Clericus in caupona comedens, ſegregetur, niſi in via ex neceſſitate. *Can. Apoſt.* I. 23. A.
Clerici cauponas ne adeant, niſi in itinere neceſſitatis cauſa. X. 668. A. *Vide*, Tabernas.
Clerici tabernas publicas evitent, niſi eas peregre proficiſcentes ingredi oporteat. IX. 1913. A. Convivia publica vitent. *Ibidem.*
Clericis tabernam ingredi vel habere non licet. *Trull.* III. 1663. D.
Clerici tabernas ne teneant. VII. 792. E.

Clericis vetita negotiatio, uſura, &c.

Clerici nulla negotia inhoneſta, nec turpia lucra ſectentur. II. 902. B. Clericis beneficiatis ac presbyteris negotiatio interdicta. VII. 190. A.

Rotomag. anno 1231. Clericorum manifeſta negotiatio quomodo punienda. *Colon.* anno 1260. VII. 518. E. Clerici a negotiationibus illicitis quibuſcumque deſiſtant. *Narbon.* anno 1374. VII. 1882. B. C. *Narbon.* anno 1551. X. 447. C.

Clericorum avaritia, deſcribitur comprimiturque, in ſtatutis Nicoſienſibus. VII. 1706. C. D. E.

Clerici amorem pecuniæ ſugiant. IV. 1113. B.

Clerici quæ negotia ſæcularia vitare debeant. X. 668. B. C. D. E. Ne ſint tabelliones, medici, mercatores, &c. *Ibidem.*

Clerici ne fiant laicorum villici, vel pædagogi. VI. *parte II. in Indice*, 1114. *Compoſtellan.*

Clericos actores vel ratiocinatores laici ſibi non conſtituant. *Carthag.* anno 348. I. 687. B.

Clericus ne ſit conductor aut procurator, niſi juſſus ab epiſcopo rerum eccleſiaſticarum habere ſolicitudinem. II. 602. D. *Chalced.*

Clerici ne ſint actores, vel procuratores domorum. *Carthag.* anno 348. I. 686. E.

Clerici ne ſint conductores alienorum prædiorum. *Chalced.* anno 451. II. 602. C.

Clerici ne ſint conductores, vel negotiatores, turpi vel inhoneſto negotio. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. A.

Clerici ne ſuſcipiant ſæculares procurationes. VI. *parte II. ſub finem.* 1679. B. *Lateran.* anno 1179.

Clericus uſurarius, negotiator, vel conductor, excommunicetur. *Arelat. II.* anno 452. 774. C. *Turon.* anno 461. II. 796. A.

Clericus vel monachus ne ſe immiſceat ſæcularibus negotiis. Decreta Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1805. E. 1806. 1807.

Clericus honoratus, hoc eſt, a diaconatu & ſupra, uſuram & turpe lucrum non exerceat. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. B.

Clericis omnibus uſuræ prohibitæ. *Trull.* III. 1663. E. *Vide*, Fenus. Uſura.

Clerici ne ſint uſurarii. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. B.

Clericis non licet fœnerari. *Laodic.* I. 782. C. *Carthag.* anno 348. I. 688. B.

Clerici ſi ſolidum præſtiterint, ſine uſura recipiant. *Tarracon.* anno 516. II. 1041. D.

Clerici beneficiſti, vel in ſacris conſtituti bladum vel vinum non emant cauſa revendendi, vel negotiandi, &c. *Arelat.* anno 1275. VII. 730. E. 731. A.

Clericus emendi vilius & vendendi carius ſtudio non utatur. *Tarracon.* anno 516. II. 1041. D.

Clericus fidejubens deponatur. *Can. Apoſt.* I. 14. D. 35. A.

Clericus pro gentili fidejubens, ſi gentilis fallat, clericus ſolvat. *S. Patric.* I. 1791. C.

Clericorum cauſæ.

Clericorum cauſæ epiſcoporum judicio terminentur. I. 102. D. *Arelat. II.* anno 452. II. 775. E. Invito epiſcopo ne deferatur ad judices ſæculares. *Ibidem.*

Clericorum tam ſuperioris quam inferioris ordinis, contentiones, a provinciæ epiſcopis terminentur: ſine præjudicio tamen Romanæ eccleſiæ. *Innocent. I. epiſt. 2.* I. 1001. C.

Clericorum cauſæ ubi ortæ ſunt, finiendæ, ſalva appellatione. III. 2065. E. *Vide*, Judicia peregrina. Salvo Apoſtolicæ ſedis primatu, res provinciæ cujuſque ſynodus provinciæ diſpenſet. III. 2065. D. Omnis accuſatio intra provinciam audiatur. *Ibidem.*

Clericorum cauſæ. Metropolitanus epiſcopi cauſam ſine comprovincialibus; & epiſcopus presbyteri cauſam ſine clericis ſuis non audiat. III. 2066. A.

Clericorum inferiorum cauſas ſolus epiſcopus loci definist. VI. 442. B.

Clericum Aurelianenſem ad ſe venire, cum aliis clericis, ad cauſam dicendam, jubet Gregorius VII. Papa. VI. 1301. B. C. Clericus Hubertus Romam venire intra XXX. dies jubetur a Papa, de criminibus reſponſurus, quorum inſimulabatur. V. 104. A. niſi venerit, excommunicandus. *Ibidem.* B.

Clericus ab epiſcopo ſuo paſſus injuriam, recurrendi ad metropolitas habeat poteſtatem. V. 911. C. D.

Clerici vel monachi ab epiſcopo non excommunicentur, qui ad metropolitanum ſuum negotia ſua contra ipſum geſturi acceſſerint. *Tolet.* XIII. anno 683. III. 1746. C. D.

Clericus ab epiſcopo injuſte damnatus, recurrat ad ſynodum. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A. *Aurelian.* III. anno 538. II. 1427. C.

Clericum de eccleſia abjectum ab epiſcopo, nec laicam communionem accipere poteſt in aliena. *Canones Rom.* I. 1037. B. Clericum abjectum nemo recipiat in communionem. *Taurin.* anno 397. Clericum abjectum alia eccleſia non admittat. *Siric.* I. 858. B. *Innoc.* 1001. A.

Clerici. Nullus archipresbyter, aliuſve prælatus inferior epiſcopo, poſſit in eccleſiis ſibi ſubjectis procedere contra clericos earumdem eccleſiarum. *Raven.* anno 1317. VII. 1443. C.

Clericorum cauſæ. Quæ ſæculi leges non admittunt, a clericorum cauſis repellenda. III. 2065. E.

Clerici criminoſi, a clero ſubmoveantur. II. 902. E. Clericus criminis convictus deponatur, ſed non excommonicetur. *Can. Apoſt.* I. 14. E. 35. D.

Clericus a ſuo epiſcopo ſe nullus ſegreget ante cauſæ examen in ſynodo. V. 903. C. D. 1206. C. D. E.

Clerici quot teſtibus convinci debeant. VI. 406. D. E.

Clericus vocatus ut ſe purget in judicio, nec ſiſtens ſe, deponatur. *Nicæn. Arab.* I. 470. A. 486. B.

Clericis excommunicatis liceat intra annum aſſerere innocentiam ſuam. *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. C.

Clericus ab epiſcopis pro ſuo crimine damnatus, a nemine defenſetur. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. A. Clerici dejecti nullam vocem proclamationis habent, niſi intra annum. V. 602. B. niſi ad ſedem Apoſtolicam appellarint. *Ibidem.*

Clericorum forum.

Clericus vel laïcus non alicubi quam in foro ſuo audiatur. III. 2068. B. *Vide*, Eccleſiaſtica juriſdictio.

Clerici a judice ſæculari abſque epiſcopi conſenſu non diſtringantur. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. B. V. 447. E. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. B.

Clericos laïci ne judicent. VI. 1063. B.

Clerici coram epiſcopis conveniendi, non ad ſæcularia judicia trahendi. *Matiſcon.* anno 583. III. 463. B.

Clerici forum non adeant, ſine permiſſu epiſcopi, pro ſuis vel eccleſiæ cauſis. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. D.

Clerici ad ſæculares judices non trahantur. I. 1269. E. *Colon.* anno 1266. VII. 566. A. B. C. D. E.

Clerici in factis perſonalibus juſtitiæ ſæculari ſe non ſubjiciant. *Rotomag* anno 1197. VII. 1203. E.

Clerici. Eccleſiaſticæ perſonæ ne agant vel reſpondeant in foro ſæculari. VII. 503. A. B. C.

Clerici & religioſi in curiis ſæcularibus non advocent eccleſiaſticos. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1610. C.

Clerici ſubeuntes ſæculare judicium, eccleſiaſtico relicto, per cenſuram eccleſiaſticam corrigantur. VII. 349. A.

Clerici poſtulare poſſint in foro ſæculari pro eccleſiis. *Roffiac.* anno 1327. VII. 1536. C.

Clericus laicum, aut clericum laïcus ad ſæculare judicium non trahat, ſine epiſcopi permiſſu. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. E. *Exon.* anno 1287. VII. 1102. C. Nec laïcus clericum. *Ibidem.* D.

Clerici negotium judex publicus audire non præſumat, abſque præpoſiti voluntate. *Aurelian. IV.* II. 1438. E. Pœna judicis, qui clericum ſine epiſcopi voluntate diſtrinxerit. III. 446. E. 452. B.

Clericus clericum ad judicem ſæcularem non trahat. III. 446. C. 452. B.

Clericus qui clericum ad ſæcularem judicem traxerit, a cauſa prorſus cadat, & excommunicetur. VI. *parte II. ſub finem.* 1907. D. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. D.

Clericus quilibet qui relicto eccleſiaſtico judicio, publicis judiciis purgari maluerit, locum amittat, in criminali quidem judicio: in civili vero, perdat quod evicit, ſi locum velit retinere. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. C.

Clericus, qui ad ſæcularem judicem confugerit propter diſtrictionem, de eccleſiæ communione cum ipſo pellatur. *Agath.* anno 506. II. 999. A.

Clerici judicia ſæcularia inconſultis ſacerdotibus ſuis ne expetant. *Andeg.* anno 453. II. 778. D. *Venet.* 797. E.

Clerici, qui inter ſe cauſam habuerint, non judicium ſæculare requirant, ſed epiſcopali judicio ſtent. *Conc. Rom.* anno 743. III. 1929. D.

Clerici ne prohibeantur directe vel indirecte coram ſuo judice litigare. *Avenion.* anno 1326. VII. 1510. A.

Clericus inconſulto epiſcopo apud judices ſæculares neminem pulſet. ſed ſi pul-

ſatus

ſatus fuerit, reſpondeat. *Agath.* anno 506. II. 1001. E. *Epaon.* anno 517. II. 1049. A.

Clerici habentes invicem negotia, ne proprio epiſcopo derelicto ad ſæcularia judicia convolent. II. 606. A. *Conc. Chalced. Toloſan.* anno 1590. X. 1794. B.

Clericos diſcordantes ad concordiam trahat epiſcopus; inobedientes ſynodus damnet. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. E.

Clerici altercantes invicem aut cum laïcis, quid agere debeant. IV. 907. A.

Clericorum litigantium victus victori condemnetur in expenſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1638. A.

Clerici Imperatorem adeuntes: de illis ſerventur Canones. IV. 1014. C.

Clerici certæ addicti eccleſiæ.

Clerici certæ eccleſiæ adſcribendi. X. 740. B. *Ex S. Carolo Borromæo.* Clerici omnes ſint certæ alicui eccleſiæ addicti. X. 475. D.

Clericus cujuſcumque ordinis ne ſuam deſerat eccleſiam. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. B. Clerici ſtabiles ſint in titulis, quibus initio prætitulati ſunt. *Capitular.* V. 444. C. Ubi fuerint ordinati miniſtri, ibi perſeverent. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. A. 266. C.

Clericum, qui non prius localem ſe fore ſpoponderit, nullus epiſcopus ordinet. II. 1070. A.

Clericum conſcribi in duabus eccleſiis non licet. II. 606. B. *Conc. Chalced.* Clericum non oportet duabus eccleſiis connumerari: negotiationis enim hoc eſt & turpis commodi proprium. *Nicæna II. ſynod.* IV. 495. D.

Clericus in eccleſia conſtitutus, ad alteram non tranſeat, aut ab alio ſuſcipiatur epiſcopo. II. 490. C. D. 603. B. 610. C. *Conc. Chalced.*

Clerici Magnæ eccleſiæ. Admitti inter illos non debent qui toris ſunt, ut ibi ad majores dignitates adrepant. V. 904. D. Clerici Magnæ eccleſiæ poſſunt ad majores honores opportune contendere. V. 904. C.

Clericum de aliena eccleſia nullus uſurpet. I. 857. B. 1001. A. Clericum nemo epiſcopus ordinet, qui ſit laïcus de aliena plebe. *Carthag.* anno 348. I. 686. D.

Clericos non oportet ad alienam tranſire parochiam. *Nicæna II. ſynod.* IV. 494. B. Clericus de epiſcopo ſuo non diſcedat, ut ad alium ſe transferat. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. C.

Clericum alienum nullus retineat, aut ordinet, ſine epiſcopi ſui voluntate. *Cabilon.* anno 650. III. 950. B. *Item.* Clericum alienum nemo ſolicitet & in ſua parochia ordinet. *Sardic.* anno 347. I. 650. E. Quod ſi fecerit, non ſit rata ordinatio ejus. *Ibid.* 651. A.

Clericus. Qui ſemel in eccleſia legerit, ab aliis non poteſt promoveri. *Milevit.* I. 911. B.

Clericus alienus ſi ab epiſcopo ſuſcipiatur & promoveatur, uterque canonum ſententiæ ſubjaceat. II. 903. D.

Clericum alienum nemo retineat aut promoveat. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. D. 966. E. *Arvern.* anno 535. II. 1182. B. *Toletan. II.* anno 531. II. 1140. C. *Vernenſe*, anno 755. III. 1997. B.

Clericum alienum nemo ſuſcipiat, nemo ſolicitet. I. 1768. D. E. Clericum alienum in ſuo officio celebrando nemo ſuſcipiat, ſine epiſcopi ſui epiſtola. V. 740. C. *anno* 868. Clericum alterius nemo ſuſcipiat, neque ſuæ eccleſiæ liceat in alio gradu audeat ordinare. *Taurin.* anno 397. I. 960. A.

Clericum alienum qui ſuſceperit vel defenſaverit, communione privetur. II. 1071. A.

Clericum alibi conſiſtentem qua lege fas ſit ordinare. I. 1784. D.

Clericos alienos punire nulli ex privilegio liceat. *Trid.* X. 104. B. Clericus alienæ diœceſis reus. X. 749. A. Clericorum alienæ diœceſis comprobatio a quo & quomodo facienda. X. 741. D.

Clerici peregrini aut vagi.

Clericum non oportet aliquo proficiſci ſine litteris canonicis ſive formatis. *Laodic.* I. 790. A. *Andeg.* anno 453. II. 778. D. *Turon.* anno 461. II. 795. C. *Venet.* 797. C. *Agath.* anno 506. II. 1002. C.

Clerici ne vagentur abſque commendatitiis ſui præſulis litteris, nec ſuſcipiantur. III. 1016. E. Clerici alieni ſine commendatitiis non recipiantur; & qui nunc ſunt, redeant ad eccleſias ſuas. *Francoford.* anno 794. IV. 907. D.

Clerici peregrini non recipiantur ſine litteris ſui epiſcopi. *Carthag.* anno 348. I. 686. D. VII. 1260. E. Qui eos ad efficienda ſacramenta recipiunt, ſint excommunicati. 1261. A. *Marciac.* anno 1326. VII. 1516. C. X. 444. D. E. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. A.

Clericus non communicet in eccleſia aliena ſine litteris ſui epiſcopi. *Carthag.* anno 348. I. 686. E.

Clerici peregrini nuſquam miniſtrent ſine litteris commendatitiis. II. 608. A. *Conc. Chalced.* ſine ſui epiſcopi epiſtola dimiſſoria. *Trull.* III. 1667. D.

Clericus nemo ſine formata ſuſcipiatur. IV. 1492. A. B.

Clerici peregrini quomodo ſint admittendi. IX. 1978. E. *Vide*, Epiſcopi.

Clerici extranei ſine epiſcopi ſui litteris non ordinentur, neque ad communionem admittantur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. D.

Clerici in aliena civitate ne immorentur, niſi cauſas eorum juſtas eſſe epiſcopus aut presbyteri noverint. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. E.

Clerici vagi, ſi epiſcopo ſuo ipſum revocanti non paruerit, communione & honore privetur. II. 1070. A.

Clericus poſt abſentiam reverſus, epiſcopum admoneat. X. 749. A.

Clerici, quos perſecutio fugarit, ea ceſſante, in ſuas eccleſias ſtatim redeant. *Trull.* III. 1667. E.

Clericos ex Gallia vel Germania fugientes, Italici epiſcopi ſuſcipere ut prohibeantur, poſtulandum ab Imp. IV. 1319. E.

Clericorum bona.

Clerici. Dominus Papa, epiſcopi, omnes religioſi, vel puri clerici, titulo perpetuæ poſſeſſionis dotati, debent renunciare illis poſſeſſionibus in manus brachii ſæcularis: & ad id debent cogi per manus dominorum ſæcularium. *Wicleff. & Hus.* VIII. 406. D. E. *Vide*, Eccleſiaſtici.

Clerus. In tantum poteſt iniquitas regnare in clero, ut in defectu ſpiritualis præpoſiti liceret brachio ſæculari auferre bona temporalia a viris eccleſiaſticis habitualiter delinquentibus. *Error Huſſitarum.* VIII. 1930. C. Refellitur. *Ibidem: & ſeqq.*

Clero Chriſti dominium civile non congruit aut convenit; ſed nec licet ipſi in perſona propria civiliter dominari. *Huſſitæ.* VIII. 1929. C. Refelluntur. *Ibidem: & ſeqq.*

Clerici de bonis eccleſiaſticis ne in ſolo ædificent laïcali. *Exon.* anno 1287. VII. 1100. E. 1101. A.

Clerici cujuſcumque defuncti contingere res nemo audeat ante cognitum teſtamentum. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. D.

Clericorum bona qui inteſtati decedunt, per manus epiſcoporum in bonos uſus diſtribuantur. *Rotomag.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1907. A.

Clericorum bona, ſive inteſtati deceſſerint, ſive aliis conferre voluerint, penes eccleſias præcipimus remanere. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1680. A.

Clerici. De rapina bonorum decedentium clericorum. *Viennenſe*, anno 1267. VII. 583. D.

Clerici poſt Paſcha decedentes, de fructibus autumni ſequentis, poſſunt in teſtamento diſponere. VI. *parte II. ſub finem.* 1907. B.

Clericis facultates, quas ab epiſcopo in uſum accipiunt, deteriorare non licet. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. D.

Clericis quæ data ſunt a decedentibus ſacerdotibus, ea a ſucceſſoribus epiſcopis ne auferantur. *Aurel. III.* anno 538. II. 1426. E.

Clericorum bona. Quæ abbates vel presbyteri morientes relinquunt, ab epiſcopo vel archidiacono non uſurpentur, ſed in eo loco maneant, ubi relicta ſunt. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. E.

Clerici fructibus capellaniarum non abutantur. *Tolet.* anno 1324. VII. 1488. E. 1489. A.

Clericus qui vigiliis deeſt, ſtipendiis privetur, niſi ſit æger. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. B. *Vide*, Chorus, Diſtributiones.

Clerici Eccleſiæ præjudicium diuturnitate poſſeſſionis non faciant. *Epaon.* anno 517. II. 1049. D.

Clerici. Qui ſe dicunt propter Deum tonſuraſſe, & nunc pecunias habent, nec ſunt ſub epiſcopi poteſtate; aut ſub illius poteſtate ſint in ordine canonico, aut in monaſterio ſub ordine regulari. *Vernenſe*, anno 755. III. 1997. A.

Clerici omnes in eccleſia Auguſtini omnia ſua Eccleſiæ vel monaſterio donag

bant, ſi qua haberent: in communi ſocietate vivebant. IV. 1124. 1125. 1126. Nemo de proprio. 1127.
Clerici in Anglia nuper ad fidem converſa vivere debent, ut initio naſcentis Eccleſiæ; ita ut ſint illis omnia communia. III. 509. B.
Clericus qui ſocietatem communis vitæ jam ſuſceptam deſerit, a voto ſuo cadit: obſervet judicem Deum, non me: ego ei non aufero clericatum: nolo eum degradare. IV. 1122. E. 1128. A. *ex Auguſtino.*
Clericus in alia civitate epiſcopus ordinatus, quidquid in ſua eccleſia dono acceperit, reſtituat: quod ſe emiſſe oſtenderit, poſſideat. *Epaon.* anno 517. II. 1049. B.
Clerici, qui nihil habentes ordinantur, quæ in clericali quovis ordine acquiſiverunt, Eccleſiæ conferant: de his tantum quæ donata eis fuerint, aut ſucceſſione obvenerint; faciant quod voluerint. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. E.
Clericus pauper ſi poſtea aliquid acquiſierit, niſi ſit liberaliter ei donatum, aut hereditate obvenerit, id omne Eccleſiæ eſto. *Cod. Afr.* 32. I. 870. C. D.
Clericorum agelli vel vineolæ, quas in terris eccleſiæ ſibi feciſſe conſtiterit, ad eccleſiam poſt eorum obitum revertantur. *Toletan. II.* anno 531. II. 1140. E.
Clerici qui ſua poſſident, & dari ſibi aliquid volunt, ſine grandi peccato ſuo, unde pauper victurus erat, non accipiunt. IV. 1133. C.
Clerici non alienent quæ ab eccleſia ad utendum accipiunt. *Aurel. IV.* II. 1438. D.
Clericorum bona a laïcis male accepta & retenta, quomodo liberanda ſint. *Exon.* anno 1287. VII. 1109. 1110.

Clericorum immunitas ac libertas.

Clericorum immunitas ac libertas. *Vide*, Henricus Ludovici F.
Clericorum immunitas, ex Noviom. *anno* 1344. VII. 1673. A. B. C. De ea ſtatuta Concilii Andegav. anno 1448. IX. 1346. 1347. 1348. 1349. &c.
Clericorum immunitas, & eorum rerum ab impoſitionibus ſæcularium dominorum. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1902. C.
Clericis non imponantur talliæ & collectæ, ſub prætextu quod ſint mercatores. *Compend.* anno 1304. VII. 1275. D. E.
Clerici nullatenus tallientur occaſione patrimonii ſui vel perſonæ. VII. 147. D. E. 179. D. *Vide*, Talliæ.
Clerici. Non liceat laïcis exactionem aliquam pro eccleſiæ beneficiis, aut paternis maternisve facultatibus quærere. VI. *parte II. initio.* 1686. D.
Clerici ne compellantur a ſæcularibus ſuper talliis. *Nugarol.* anno 1315. VII. 1395. D.
Clericorum bona non licet ad aliquas contributiones taxari a laïcis ſine conſenſu ordinum eccleſiaſticorum. IX. 2179. E. Clerici & poſſeſſiones eorum, ubicumque fuerint, pacem Dei & ſanctæ eccleſiæ habent. VI. 985. E.
Clerici & clericorum bona eodem gaudent privilegio. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 972. D.
Clerici ingenui a laboribus & indictionibus abſolvuntur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. A.
Clericorum immunitas a pedagiis. *Bituric.* anno 1276. VII. 746. C. D. Clericorum bona tranſeant ſine telonio libera & abſoluta. *Colon.* anno 1266. VII. 565. E. Clericorum res, quas de terris ſuis colligunt, & vehi faciunt per terram vel aquam, immunes ſint a pedagiis, couſtumis, exactionibus, ſub pœna excommunicationis. IX. 1346. A.
Clerici ne prohibeantur extrahere blada de terris ſuis. *Avenion.* anno 1326. VII. 1506. E.
Clericorum bona in ædem ſacram depoſita, ne quis ſub banno ponere præſumat. *Vaur.* anno 1368. VII. 1829. D.
Clerici ne cogantur, maxime in ſacris ordinibus conſtituti, excubias agere, &c. IX. 2179. E.
Clerus Anglicanus nimis ſe emunctum, & continuis contributionibus exhauſtum queritur, anno 1402. VII. 1927. A.
Clerus Gallicanus multis oneribus gravatus. X. 1365. D. Tot ſunt gravamina & ſubventiones pecuniariæ in clero regni Franciæ, ut vix poſſit ſatisfieri. *Rotomag.* anno 1581. X. 1265. E.
Clerus Gallicanus. *Vide*, Gallicanus.
Clericorum libertates. De his charta Edwardi IV. regis. IX. 1469.
pro Clericorum libertate tuenda litteræ Innocentii VIII. ad regem Angliæ. IX. 1517.
Cleri prærogativa renovata, ne ad tribunal regis raperetur. *Londin.* anno 1400. VII. 1925. E.

Clericorum detentores, occiſores, &c.

Clericorum occiſores & captivatores. Pœnæ contra eos, decretæ in Conc. Colon. anno 131n. VII. 1308. 1309. 1310. *Avenion.* anno 1279. VII. 774. D. E. *Narbon.* anno 1374. VII. 1881. C. D. Judices ſæculares, qui clericos in aliquo facinore deprehenſos, carceri mancipatos, ſi ab eccleſiaſtico judice requiſiti, eos reddere contradicant, ex tunc excommunicati a ſummo judice promulgentur. *Rotomag.* anno 1231. VII. 188. B. C.
Clerici. Contra eos qui manus in clericos vel perſonas eccleſiaſticas injiciunt violentas. *Colon.* an. 1266. VII. 562. E. 563. A. B. C. D. Contra incendiarios & effractores eccleſiarum, &c. *Ibidem.* E. Contra violatores immunitatum & dotum eccleſiarum. 564. B. Contra raptores & invaſores bonorum eccleſiarum & eccleſiaſticarum perſonarum. *Ibidem.* C. D. E. 565. & *ſeqq.* uſque 573.
Clericorum detentores excommunicandi. *Pariſ.* anno 1314. VII. 1379. C. D.
Clerici. De clericis captis, & per eccleſiam requirendis. *Lambeth.* anno 1261. VII. 539. D. De clericis amerciatis per judicem ſæcularem. 540. A. De clericis, alia: *Ibidem.* B. C. D.
Clericos, quos in publico flagitio epiſcopi invenirent obnoxios, decrevit rex (Henricus Angl. anno 1164.) præſente regis juſtitiario ut exauctorarent, & poſt curiæ regis traderent puniendos. Archiepiſcopus (D. Thomas Cantuar.) in contrarium ſentiebat, ut quos exauctorarent epiſcopi, a manu laïcali poſtmodum non punirentur, quia bis in idipſum punire viderentur. VI. *parte II. ſub finem.* 1604. E. 1605. A.
Clericis victualia miniſtrari qui prohibent: pœnæ contra eos. *Vaur.* anno 1368. VII. 1840. E.
Clericum qui ceperit, quid agendum de eo. *Toloſan.* anno 1229. VII. 180. B.
Clerici. Contra judices ſæculares qui clericos capiunt & detinent. *Roffiac.* anno 1327. VII. 1535. B. C. D.
Clerici majores. Sacri ordinis viros, aut eorum famulos qui ceperit, anathema ſit. VI. *parte II. initio.* 1637. C.
Clericus ubicumque fuerit captus a judice ſæculari, ibi ſtatim ceſſetur a divinis, &c. VII. 1249. B. anno 1300. *Senon.* anno 1320. VII. 1455. B. C. & 1485. E. anno 1323.
Clericos, & maxime canonicos cathedralium eccleſiarum, laici violenter capiunt, & captos detinere præſumunt. VII. 326. D. anno 1239.
Clericos implacitandi de foreſtis ſuis & de captione venationis, licentia data Henrico Angliæ regi. VI. *parte II. ſub finem.* 1640. D.
Clerici accuſati de re quacumque, veniant in Curiam Regis, &c. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. C.
Clerici. Quomodo clerici pro raptu, homicidio, incendio, &c. capiendi ſint per Seneſcallum. VII. 508. B. C.
Clericis captis veſtes & tonſuræ clericales non auferantur. *Noviom.* anno 1344. VII. 1674. B. C.
Clerum judices ſæculares judicialibus impenſis gravantes. IX. 2107. E.
Clerici gravis percuſſio, Apoſtolicæ Sedi reſervata. IV. 1258. C.
Clerico aut viro religioſo qui violentas manus injecerit, ne ab alio quam a Papa poſſit abſolvi. *Londinenſe*, anno 1143. VI. *parte II. circa med.* 1234. B.
Clericum vel monachum, quiſquis occiderit vel incarceraverit, &c. niſi ſatisfecerit, excommunicetur: & modum pœnitentiæ ſolus ei Papa injungat. VI. *parte II. circa med.* 1205. B.
Clerico ſi quis aliquam injuriam ſive calumniam ingeſſerit, a liminibus eccleſiæ arceatur, uſque ad ſatisfactionem. VI. 405. E. VI. 430. A.
Clericum majorem ſi quis verberarit aut vincierit, quæ compenſatio facienda. VI. 903. E. 912. D.
Clericum qui occiderit, arma relinquat, & Deo ſerviat, vel ſeptem annis pœnitcat. III. 1775. D.
Clericorum percuſſores, qua pœna plectendi. IV. 1238. 1239. 1240.

Digitized by Google

ſine ulla pœna capitis, decretum Ludovici Pii Imp. *Ibidem.*

Clerici cædes. Niſi populari concurſu cædes clerici facta ſit, locus delicti non erit interdicendus; ſed tantum perſona rea homicidii clericalis. IX. 2051. A.

Clericum ſi quis calumnioſe accuſaverit, & victus fuerit, a communione, niſi digne pœnituerit, arceatur. *Vormat.* anno 868. V. 745. C.

Clericus nullus fiat in fraudem, judicii ſecularis fugiendi cauſa. *Tolet.* anno 1566. X. 1159. E. *Rotomag.* anno 1581. X. 1227. C.

Clericus ne fori eccleſiaſtici privilegio gaudeat, niſi clericalem habitum & tonſuram deferens &c. X. 474. C.

Clericorum privilegio non gaudent, qui clericaliter non vivunt. VII. 506. C. D. A talliis ſeu quotis ab eccleſia minime defendantur, &c. *Ibidem.*

Clerici ab officiis & curis ſæcularibus arcendi.

Clerici beneficiati ne juriſdictiones vel advocatias temporales a laicis accipiant, aut exerceant. *Haſnienſe*, anno 1425. VIII. 1031. A.

Clericus ne tributarium ſe faciat perſonæ ſæculari. VII. 193. B. *anno* 1231.

Clerici in ſacris ordinibus conſtituti, publicum in ſæculari curia officium non recipiant. *Valent.* anno 1248. VII. 425. E.

Clerici ne ſe diſtrictioni obligent fori ſæcularis. VII. 1108. D.

Clerici ne ſint officiales laïcorum. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1736. E. anno 1340. VII. 1760. A.

Clericus nullus laïcali ſe patrocinio commendet: quia abominabile eſt, &c. VI. *parte II. initio*, 1739. B. 1746. B.

Clericorum nullus pro eccleſiaſticis beneficiis ſervire laïcis compellatur. VI. *parte II. initio.* 1979. B.

Clerici numquam alicui laïco hominium facere aliquo modo præſumant. VI. *parte II. initio.* 1859. D.

Clerici non ponantur judices ad juriſdictiones ſæcularium poteſtatum adminiſtrandas. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. E.

Clericus nullus in ſacris ordinibus conſtitutus, vel curam animarum habens, in judiciis ſæcularium gerat officium publicum, vel privatum: ne ſit procurator, ſyndicus, judex, aut bailliyus. *Avenion.* anno 1326. VII. 1505. A. B.

Clerico nulli liceat ſine voluntate epiſcopi ſui ſæculares agere cauſas. *Emerit.* anno 666. III. 1002. D.

Clerici qui propter ſæcularia officium ſuum implere detrectant, ſtipendiis priventur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1425. E.

Clerico ne liceat cauſam in publico examinare. I. 528. D.

Clerici ne rebus ſæcularibus ſe immiſceant, præter tuteiam pupillorum, quæ excuſari non poſſit. II. 602. D. *Conc. Chalced.*

Clerici ab epiſcopis puniendi.

Clerici epiſcopo ſoli debent eſſe ſubjecti: nulli ſæcularium domino poteſtatem in clericos habere licet. VI. *parte II. initio.* 1645. B. 1686. D.

Clerici qui vel præficiuntur ptochiis, vel in monaſteriis ordinantur, ſubjecti ſint epiſcopo civitatis. II. 603. E. *Conc. Chalced.*

Clericus adverſus epiſcopum inſurgere nefas eſt. II. 575. C.

Clerici a potentibus ſæculi contra epiſcopos ne erigantur. *Arvern.* anno 535. II. 1181. E. Clerici contra ſuos epiſcopos potentiorum patrocinia non quærant. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. A.

Clerici qui in oratoriis potentum per villas deſerviunt, ſint in libera epiſcopi poteſtate. *Cabilon.* anno 650. III. 950. B.

Clerici qui in potentum domibus ſunt, ſi agendo eccleſiæ officio deſint, ab archidiacono corrigantur. *Aurelian. IV.* II. 1439. D. E.

Clerici inobedientes communione & honore priventur. V. 740. D.

Clerici contumaces ut coërcendi. *Carthag.* anno 348. I. 687. D. Clerici negligentes vel contumaces quomodo puniendi. *Agath.* anno 506. II. 998. A. Clericus contumax, ad laïcam communionem detrudatur, donec ſatisfecerit Pontifici. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1427. B.

Clericus ſi epiſcopum contumelia affecerit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 23. B.

Clericus epiſcopo non obediens ſtipendio careat, & communione privetur. *Narbon.* anno 589. III. 493. B.

Clerici. De correctione & contumacia clericorum. *Conc. Vien.* anno 1267. VII. 583. B. C.

Clericus ſacris initiatus ſi capitale quidquam perpetrarit, capitor; ut epiſcopo criminis admiſſi pœnas dependat. VI. 497. C.

Clerici qui in mutuam cædem prorupeerint, ab epiſcopo puniantur. II. 1066. A.

Clerici. De depoſitione clericorum, & diſpoſitione circa eoſdem, Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1800. uſque 1805. E.

Clerici. In puniendis clericorum delictis prudenter ſe gerere debent epiſcopi, ne id nimis publice fiat. X. 1614. C.

Clerici honorati, id eſt, presbyteri, abbates, levitæ, exceptis gravioribus culpis, nullis debent verberibus ſubjacere. *Bracar.* anno 675. III. 1035. A.

Clerici inferiores, flagris coërcendi, ſi peccent: ut oſtiarius, & reliqui. *Narbon.* anno 589. III. 494. A.

Clerici juniores vapulabunt, ſi clerici cujuſcumque hæretici convivio interfuerint. *Epaon.* anno 517. II. 1049. B.

Clericus junior ſi peccet, quadraginta ictus uno minus accipiat. III. 452. C.

Clerici a conſpirationibus abſtineant. *Narbon.* anno 589. III. 492. D.

Clerici conſpirantes in epiſcopum vel conclericos, cadant ſuo gradu. II. 608. A. *Conc. Chalced.*

Clerici vel monachi ſi conjurent, vel ſodalitates ineant, vel adverſus epiſcopos aut conclericos ſtruant, deponantur. *Trull.* III. 1674. E.

Clericorum conſpirationes in ſynodo vindicandæ. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1427. C.

Clerici parochiales ne ſervili more in opere aliquo epiſcopis ſervire cogantur. *Bracar.* anno 572. III. 386. D.

Clericorum eccleſiaſtica munia.

Clerici pro Chriſtiano populo preces effundere tenentur. *Tolet.* anno 1566. X. 1161. D.

Clericus quilibet in ſacris ordinibus conſtitutus, vel beneficiatus, cum cura, vel ſine cura, tenetur quotidie horas canonicas recitare; &c. VII. 1253. E. *anno* 1302. *Vide*, Beneficia. Breviarium. Horæ Canonicæ.

Clerici habentes penſionem ſuper beneficio, recitent Horas B. Mariæ Virginis. X. 1856. D.

Clerici. Quilibet reſidens titulatus in eccleſia cathedrali vel collegiata, regulari vel ſæculari, habeat hebdomadam ſibi aſſignatam officiorum Eccleſiæ in ordine ſuo: ſi presbyter, dicere Miſſam; ſi diaconus, legere Evangelium, &c. *Auſcitan.* anno 1388. VII. 1281. E.

Clerici tardi ad officium, aut flagellentur, aut excommunicentur. *Herard. Turon.* V. 458. E.

Clerici, certæ eccleſiæ miniſterio non addicti, feſtis diebus in parochialem eccleſiam conveniant ad divina officia celebranda, &c. X. 778. A.

Clerici qui intra muros civitatis manent, interſint Matutinis. *Venet.* anno 465. II. 798. C.

Clerici civitatis & diœceſis Nicoſienſis, exceptis clericis majoris eccleſiæ, confeſſori uni vel pluribus, quos epiſcopus deſignaverit, ſua confiteantur peccata. *Nicoſienſe ſynod.* VII. 1700. A. B.

Clericos quibus diebus communicare oporteat. X. 1543. E. *Vide*, Communio.

Clerici quos legere libros debeant. X. 664. E. 665. A.

Clerici beneficiati & in ſacris ordinibus conſtituti, diebus ſabbati a carnibus abſtineant. *Avenion.* anno 1337. VII. 1624. C.

Clericus ſanus jejunia polluens, minor habendus. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A.

Clerici negligentes vel deſertores.

Clerici qui officium implere deſpiciunt, loci ſui dignitate priventur. *Aurelian.* anno 533. II. 1175. D.

Clericus inter tentationes ab infidelibus declinans ab officio, amoveatur ab eo. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. C.

Clerici fugitivi diligenter inquirantur & reddantur. *Arelat.* anno 813. IV. 1006. B. *Mogunt.* 1014. E. *Tullenſe*, anni 860. V. 509. D.

Clerici deſertores ſuis epiſcopis reſtituantur. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 558. E.

Clerici apoſtatæ, diſcurſores, & vagi. VII. 1416. C.

Clerici vagi, ſive acephali, hippocentauris ſimiles, &c. IV. 1013. 1014.

Clericus a caſtris Dominicis profugus,

quomodo coërcendus. VI. 447. E.

Clericus vagus non ſit in plebe. *S. Patric.* I. 1791. A.

Clericum vel monachum transfugam qui ſuſceperit, qua pœna plectendus. III. 1981. A. B. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1745. D. E.

Clericus qui ad laïcam vitam redierit, excommunicetur. II. 794. E.

Clero relicto qui ad ſæcularem militiam & ad laïcos ſe contulerint, ejiciantur. *Andeg.* anno 453. II. 779. B.

Clerici non manentes in ſuo propoſito, aut ad illud non revertentes, anathematizentur. II. 603. D. *Conc. Chalced.*

Clerici qui tonſuram projiciunt, & a clericatu recedunt, Julianiſtæ apoſtatæ; niſi ad profeſſionem clericatus redierint, omni Chriſtiana communione priventur. *Nicolaus II. Papa.* VI. 1058. D.

Clericis quædam prohibita.

Clericus ne chirurgiæ partem exerceat, quæ ad uſtionem vel inciſionem inducit. *Lateran.* anno 1215. VII. 35. A. Clerici beneficiati ne ſint chirurgici. VII. 1231. D. *Bajoc. anno* 1300.

Clerici ne chirurgicam aut medicam artem ex profeſſo ad quæſtum exerceant. *Camerac.* anno 1586. IX. 2170. B.

Clerici ne interſint ſuſpenſioni latronum, nec combuſtioni aliquorum, nec ſanguinis effuſioni. *Valentin.* anno 1255. VII. 1983. B.

Clerici ne interſint, cum neces & cruciamenta improbis hominibus magiſtratuum judicio illata, multitudini ſpectanda proponuntur. X. 899. A. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Clericus nullus ſententiam ſanguinis dictet. VII. 34. E.

Clerici ne forum criminale frequentent. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. E.

Clericus nec ſponſor ſit; nec teſtis in cauſa criminis, nec delator. *Nicæn. Arab.* I. 467. B. 482. D.

Clericus hæreticorum conſortia & convivia fugiat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. C.

Clericorum filii vel filiæ cum gentibus, hæreticis, aut ſchiſmaticis, matrimonio non jungantur. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. E.

Clerici in conſanguineos qui Catholici non ſunt, de rebus ſuis nihil per donationem conferant. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. E.

Clerici filios ſuos non emancipent, niſi fuerint de moribus eorum ſecuri. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. E.

Clerici ne magi ſint, nec faciant phylacteria. *Laodic.* I. 787. 788. D.

Clericus ſervum vel diſcipulum confugientem ne extrahat vel flagellare præſumat. II. 1065. D.

Clerici aut monachi ne duo cubent in eodem lecto. III. 360. B.

Varia, de Clericis.

Clericus ſuperioris loci. II. 1049. B.

Clericus honoratus, *id eſt, diaconus, presbyter, epiſcopus.* II. 1425. A. 1428. B. Clericis honoratioribus honos a ſæcularibus exhibeatur: ſi clericus pedes graditur, ſæcularis equo, hic illico ad terram defluens, clerico debitum honorem exhibeat. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. C. Clericus minor ſeniori non præponatur. *Agath.* anno 506. II. 1000. E.

* Clerici, etiam epiſcopi, jubentur victum aut veſtitum artificiolo quærere, & manibus propriis laborare. *Turon.* anno 567. III. 359. B.

Clero monitiones faciendæ in ſynodo. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 916. 917. 918. &c. Clerici quibus de rebus ſint admonendi. VI. 590. E.

Clericorum in commune viventium ſocietas inſtituitur Cæſenis, anno 1042. VI. 919. 920.

Clerici Acephali in Curia, viris ac feminis ad ſui ordinis dedecus ſubditi. VI. *parte II. initio.* 1686. B.

Clerici beneficiati recipiant ordines ſacros, cum neceſſitas exigit, & epiſcopus jubet. *Valent.* anno 1248. VII. 425. E.

Clerici, qui habent perpetuos vicarios in eccleſiis ſuis, ſi ſint docibiles, ſtudeant principaliter in Theologia. VII. 188. C.

Clericus regularis quando ſacris Ordinibus non adſcribendus. X. 740. A. Clerici regulares juſſu epiſcopi ſui baptizare poſſunt, pœnitentiam dare, mortuos ſepelire. VI. *parte II. initio.* 1860. C.

Clerici puberes in uno conclavi ſint, deputati probatiſſimo ſeniori. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. B.

Clericus, qui velut obſervatorem legis monachum videri voluerit eſſe magis quam clericum, de Eccleſia ejiciatur. *Cæſaraug.* anno 38. I. 806. C.

Clerici qui noluerint ad ulteriorem gradum promoveri, cum ita vult epiſcopus, nec in ſuo miniſtrent. *Cod. Afr.* 31. I. 879. B. C.

Clericus cum de laïcis aſſumitur, multo ſolicitius in eo inquiritur, quod & in monachis deſideratur. II. 899. B.

Clericis, qui diœceſes, baſilicas, vel monaſteria ubilibet ſuſcipiunt ordinanda, poteſt epiſcopus nihil dare de eccleſiaſtico munere quod prius habebant. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1427. A. B.

Clericus qui adverſus utilitatem eccleſiæ egerit, gradu dejiciatur. *Narbon.* anno 589. III. 493. A.

Clerici ad teſtimonium non pulſandi. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. A.

Clericus nullus faciat patronis juramentum, antequam ab epiſcopo ſit receptus. VII. 1232. E.

Clericis ſtipendia juxta meritum diſtribuantur. *Agath.* anno 506. II. 1002. B.

Clericus vel laïcus claudum vel ſurdum irridens, ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 23. B.

Clerici, qui polliciti ſacramenti immemores, ad alium ſe principem tranſtulerint, excommunicati illi perpetuo ſint, præter in ultimo vitæ ſuæ fine. *Tolet. VII.* anno 646. III. 620. E. 621. A. B.

Clerici ſemper meditantur perſecutiones contra monachos. *Monachi CP. in Conc. Chalced. anno* 451. II. 423. C.

Clericos ſe fingentes laïci excommunicantur. *Noviom.* anno 1344. VII. 1674. C.

Clerici. *Vide*, Beneficiati. Eccleſiaſtici. Mathematici. Parochitani presbyteri. Presbyteri. Servis Dei. Venationes.

Clericus claudus. *Vide*, Claudus.

Clericus egenus. *Vide*, Epiſcopus.

CLO

CLOCCÆ non baptizentur. IV. 846. D. *Vide*, Campanæ.

CHLODOVEUS rex. III. 337. E. Clodoveus rex, Chlodovechus, Chlotovechus. II. 1008. C. Chlodovecho Catholicæ eccleſiæ filio, glorioſiſſimo regi. *Ibidem. Vide*, Concilium Aurelianenſe. Hludouvicus rex Francorum inclytus, per beati Remigii prædicationem cum integra gente converſus. V. 1215. B. Kludouvicus rex, quem ſanctus Remigius cum Francorum millibus baptizavit. V. 1384. B. *Hincmarus.* Clodoveus cæleſti chriſmate, unde adhuc habemus, perunctus & in regem ſacratus. V. 1215. B. Clodovei regis & populi ejus converſio. VI. 472. C. Clodovei regis epiſtola. II. 1007.

Clodoveus. Monaſterium S. Karileſi a primo rege Francorum Chriſtiano, id eſt, Clodoveo, habuit libertatem. V. 300. B.

CLUDOVICUS II. Francorum rex. III. 987. A.

CLOTARIUS rex glorioſæ memoriæ. III. 362. B. * Chlodacharius rex Francorum. (*Clotarius.*) III. 343. A. Clotarii regis filii, Charibertus, Guntramnus, Chilpericus, Sigebertus. III. 370. B. Clotarius II. rex. III. 554. A. Chlotacharius. *Ibidem.* & 556. B.

CLU CLY

CLUNIACENSIS monaſterii fundatio, anno 910. VI. 547. B.

Cluniacenſes a Caſſinenſi cœnobio regulam S. Benedicti acceperunt. VI. *parte II. initio.* 1938. E.

Cluniacenſis eccleſia ſoli Romanæ eccleſiæ ſubdita eſt, & Papæ propria. VI. *parte II. initio.* 1991. A. ante annos amplius ducentos fundata. *Ibidem.* C. anno 1119.

Cluniacenſis abbatiæ privilegium. VI. 601. B. Monaſterium Cluniacenſe, in honorem Apoſtolorum Petri & Pauli. *Ibidem.*

Cluniacenſia privilegia confirmata in Conc. Cabilonenſi, anno 1063. VI. 1137. 1138. E.

Cluniacenſis monaſterii privilegia. VI. *parte II. initio.* 1821. B. C. D. E. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827.

Cluniacenſis monaſterii privilegia confirmantur a Leone IX. Papa, anno 1049. VI. 973. 974.

* Cluniacenſi abbati ſcribit Paſchalis II. non eſſe dandam communionem intinctam: ſed per ſe panem, & per ſe vinum. VI. *parte II. initio.* 1796. D.

Cluniacenſe privilegium a Gelaſio II. anno 1118. & 1119. VI. *parte II. initio.* 1945. C. 1946. A. a Calliſto II. anno 1120. VI. *parte II. initio.*

1967. C. ab Honorio II. anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1121. A. ab Innocentio II. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1166. C. 1167. C. 1174. B. 1175. 1176. 1177. a Lucio II. Papa, anno 1144. VI. *parte II. circa med.* 1236. E. S. Sabæ monaſterium ei in perpetuum ſubjicit. 1238. E.

Cluniacenſes abbates, Berno, Odo, &c. VI. 1110. C.

Cluniacenſes monachos nemo poteſt excommunicare vel interdicere ſine Apoſtolico judicio. VI. 1109. 1110.

Cluniacenſi monaſterio Henricus Angliæ rex donavit centum marcas argenti per ſingulos annos ſolvendas. VI. *parte II. circa med.* 1168. E. anno 1131. Loco centum marcarum iſtarum rex Stephanus manerium dedit in Anglia. 1169. D. E.

Cluniacenſium bonorum invaſores excommunicentur. VI. 795. 796. &c.

Cluniacenſium & Hugonis Lugdunenſis diſcidium. VI. *parte II. initio.* 1624. C. D. E.

Cluniacum inter & abbatem S. Ægidii controverſia. VI. *parte II. circa med.* 1170. D.

Clytos. Eadmund clytos legitimus Edgari regis filius. VI. 649. E. Edward eodem rege clyto procreatus. 650. A.

CN CO

CNUTO, & Knuto, qui & Canutus. VI. 845. A.

COADJUTOR dandus parocho, de quo perlatum probatumque ſcandalum fuerit apud epiſcopum. X. 472. E. Coadjutor quomodo, cui, & qua ex cauſa dandus. *Trid.* X. 182. B. C.

COADJUTORES vel reſignatarii. IX. 2034. A.

COADORATUR. *Vide,* Neſtorius.

COÆQUALITAS. V. 562. B.

COÆQUIVOCUS ſuus. V. 360. C.

COÆTERNALIS. VI. 725. B.

COANGELICUS Papa. IV. 19. A. V. 582. A. Coangelicus & univerſalis Papa. V. 69. E. 86. A. Coangelicus. V. 749. A. Coangelico domno Joanne ſummo Pontifice, ſacræ Romanæ eccleſiæ XII. Papa. VI. 631. D. Coangelicus Honeſtus ſanctiſſimus archiepiſcopus Ravennas. VI. 692. D.

Coangelus. V. 562. B.

COAPOSTOLUS Petri Paulus. VI. 934. A. Joannes. 938. E.

COARCHIEPISCOPUS. VI. 469. B. Coarchiepiſcopi noſtri. VI. *parte II. initio.* 1679. C.

COCTÆ & pluvialis. VII. 1384. C.

COCULÆ in circumdatione capitis. III. 1960. E.

Codex Canonum. V. 592. B. *Vide,* Canonum. Codex Canonum Eccleſiæ Romanæ, quibus conſtet. V. 3. B. A. 4. Codex Canonum Eccleſiæ Græcæ ex quibus conſtet. *Trull.* III. 1659. A. B. C. D. Codicis Eccleſiæ Africanæ canon citatur a Vigilio Papa. III. 179. D. Codex Encyclius citatur a Pelagio II. Papa. III. 424. D. 436. B.

CODICES manuſcripti. *Vide,* Manuſcripti. Codices antiqui a Francia, ab Hiſpania, ab Anglia advecti. VI. 860. A. Codex vetuſtiſſimus in membranis. IX. 254. A.

COE

* COELIBATUS ſacerdotum non eſt juris divini. *A Ludegna.* X. 366. 367. Immo eſt juris divini. *Turrenſis, & De Sainctes.* 367.

Cœmeteria ſive polyandria. IV. 914. C. Cœmeteriorum cura. IX. 2165. D.

COEMETERIA, eorum cura & immunitas. *Colon.* anno 1280. VII. 830. D. E. 831. A. De his ſynodus Exonienſis, anno 1287. VII. 1090. A. B. C. D. E.

Cœmeteriorum quæ jura. VI. 1081. E.

Cimiterium. VI. 1186. C. *pro cœmeterio.* VI. *parte II. initio.* 1964. C. 1967. D.

Cœmeteria claudantur. VII. 277. C. 332. A. Cœmeteriorum clauſuram qui facere debent. *Londin.* anno 1342. VII. 1648. A. B. C. Cœmeteria claudantur, ne brutis animantibus pateant. X. 1241. A. In eis ne choreæ ducantur, &c. *Ibid.* Ne animalia ponantur in cœmeteriis ad paſcendum. *Ceſtr.* anno 1292. VII. 1167. E.

Cœmeteria. De arboribus & herba in cœmeteriis. VI. *parte II. circa med.* 1321. C. Herbæ & arbores creſcentes in cœmeteriis, ne contra voluntatem Rectorum evellantur aut proſternantur. *Londin.* anno 1342. VII. 1667. B. C.

Cœmeteria. In medio crux erecta ſit firmiter. X. 824. A. Mortuorum tumulis ne ligneæ cruces figantur in cœmeteriis. X. 1916. D.

Cœmeterium & polyandrium. VI. 444. C. Auferatur inde altare. *Ibidem.* Miraculum de ea re. *Ibid.* D. E.

Cœmeteria villarum. VI. 1600. A. B.

Cœmeteria capellarum dedicanda. VII. 1087. C. D.

Cœmeteriorum quæ debeant eſſe confinia. VI. 1058. E.

Cœmeteria extra muros Romæ, a Longobardis demolita. III. 1999. D. Inde quorumdam ſanctorum deportaverunt corpora. *Ibidem.* E. Cœmeterium Cæleſtini Papæ picturis decoratum. IV. 812. D. Cœmeterium S. Sixti ſeu Prætextati extra portam Appiam. IV. 1225. C. *Vide,* Ceres. Eccleſiam. Feminæ. Presbyteri.

COENA Domini. *Vide,* Excommunicantur. Miſſa. Pedum ablutio.

* *Cœna Domini.* Ne eo die ſacra altaris peragantur poſt cœnam, ut in Africa. *Trull.* III. 1671. C. Eo die Miſſæ tenendæ a jejunis poſt Nonam. *Bracar.* anno 561. III. 349. D.

* COENA myſtica. V. 1422. B.

COENOBIA, vel ut hoc tempore nuncupantur monaſteria. V. 68. B.

COEPISCOPUS. I. 53. D. 61. E. Coëpiſcopi. *Raven.* 1374. B. * Coëpiſcopi noſtri. *Innoc. I.* epiſt. 21. I. 1014. D. * Coëpiſcopus noſter Alexander. (Antioch.) *Innocent. I. epiſt.* 16. I. 1011. C. * Coëpiſcopus noſter Hincmarus. *Nicolaus I. Papa.* V. 648. C. &c. * Coëpiſcopus noſter Patroclus. *Bonifac.* I. 1240. B.

COESSENTIALIS, coæternalis, coomnipotens. I. 978. C.

COEVANGELICUS Papa urbis Romæ. IV. 970. C.

COG

COGNATA, uxor fratris, *belle-ſœur.* VI. 144. D. Cognati dicuntur æquivoce frater aut ſoror uxoris. VI. 1116. D.

COGNATIO ſpiritalis in baptiſmo & confirmatione qualis & quanta oriatur. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 980. E. 981. A. * Cognatio ſpiritalis in confirmatione; ſi quis filium uxoris ſuæ de viro priore, dum chriſmatur ab epiſcopo, ſuper ſe ſuſtinuerit. V. 343. C. Si quis filiaſtrum aut filiaſtram ad confirmationem tenuerit, ſeparetur ab uxore ſua, & alteram non accipiat. *Compend.* anno 756. III. 2005. E.

Cognatio ſpiritalis quæ matrimonium dirimeret, ex Nicolao I. Papa. V. 354. C. *Vide,* Matrimonium.

Cognatio ſpiritalis inter quos contrahatur. *Trid.* X. 150. E. 151. A.

COHONORIFICANDUS. III. 1266. C.

COL

COLLATERALIS epiſcopus noſter Mainardus. *Alexander II. Papa.* VI. 1113. D.

COLLATIONIS cum Donatiſtis quæ forma fuerit. I. 1202. C. D. *Vide,* Donatiſtæ.

Collatio Romæ habita. IV. 969. Collatio Catholicorum cum Severianis. II. 1159.

COLLATIO divinarum ſcripturarum fiat apud ſanctimoniales. IV. 1170. E.

COLLATIO ex aqua, vel miſericorditer ex vino temperato. *Regula Templar.* VI. *parte II. circa med.* 1136. D.

COLLECTA pecunia pro captivis. *S. Patric.* I. 1791. A. B. Collectas extraneas facere monachi prohibentur. II. 674. A.

COLLECTÆ mane & veſpere, ad quas debet clericus occurrere. *S. Patric.* I. 1791. C.

COLLECTÆ, conſpirationes. V. 566. C.

COLLEGIA. *Vide,* Univerſitates.

COLLEGIATÆ eccleſiæ. *Vide,* Proceſſiones.

COLLIBERTI. VI. 850. A.

COLLISTRIGIUM. III. 1819. C.

COLLOQUIUM cum vitioſis interdum prodeſt ad eorum emendationem. III. 1860. B.

COLLUTHI hæretici excerpta recitantur, III. 895. A. 898. E. contra Themiſtium. III. 898. B. D.

COLUTHUS presbyter. I. 582. C. Colluthiani. *Conc. Tyr.* anno 335. I. 542. D. 546. A.

COLONI eccleſiarum. *Vide,* Eccleſiarum coloni.

COLONIENSIS eccleſiæ jura ac privilegia Alexander III. Papa confirmavit, anno 1179. VI. *parte II. poſt med.* 1417. E. 1418. &c. Colonienſis eccleſiæ S. Petri jura & privilegia ab Eugenio III. confirmantur. VI. *parte II. circa med.* 1249. D. E. 1250. Colonienſis eccleſiæ ſtatuta. VIII. 1007.

Colonienſis archiepiſcopus, ſacri Imperii per Italiam archicancellarius. VII. 517. C. *anno* 1260. & 562. A.

anno 1262. VII. 818. C. *anno* 1280. Reverendus pater dominus archiepiſcopus Colonienſis, anno 1409. VIII. 107. A. Colonienſi archiepiſcopo quæ portio bonorum cleri debeatur, ex ſpeciali conventione cum eo. IX. 2026. B. Colonienſes archiepiſcopi ſancti. VIII. 1913. D. Colonienſis univerſitatis laus. IX. 1892. E.

S. COLUMBÆ Colonienſis eccleſia parochialis. VIII. 1482. C.

S. COLUMBANI regula approbatur. III. 569. 570. S. Columbani abbatia in Italia. V. 685. E.

COM

COMAM laxare nullus clericus aut monachus laxare præſumat. III. 1929. A. *Vide*, Clerici. Comam laxare qui præſumat clericus aut monachus, anathema eſto. III. 1988. D. Comam nemo Chriſtianus nutriat. VI. *parte II. initio*. 1746. A.

COMACLENSIS comitatus ſubjicitur Ravennati archiepiſcopo, anno 998. VI. 740. E. Comiaclum donarunt Romanæ eccleſiæ Pipinus & Carolus M. VI. 623. C. Comaclenſis conſul, anno 954. VI. 618. E.

COMASIUS ſanctæ memoriæ presbyter. I. 994. D.

COMATI. I. 257. B.

COMES & procer. IH. 968. C. Comes cubiculariorum. III. 968. B. Comes cubiculi. III. 1748. E. Comes ſtrenuorum domeſticorum. V. 172. A. Comes divinarum largitionum. II. 1160. C. Comes notariorum. III. 1748. E. Comes patrimonii. III. 533. D. III. 1748. E. Comes patrimoniorum. III. 968. B. Comes ſcantiarum. III. 968. B. *ſive*, ſcanciarum, *échanſon*. III. 1748. E. Comes ſpathariorum, *in Conc. Tolet. VIII. anno* 653. III. 968. C. Comes & ſpatharius. III. 1749. A. Comes theſaurorum. III. 1748. E. Comes illuſtris, *anno* 878. VI. 43. E.

Comes Ambianenſis, anno 1085. VI. 1620. A. Comes Barchinonenſis & marchio, anno 1090. VI. *parte II. initio*. 1633. B. Comes civitatis Toletanæ. III. 1748. E.

Comitis abſolutio & benedictio, per epiſcopos facta, in Concilio provinciæ, anno 909. VI. 501. 502. D. E.

Comes ſtabuli. III. 1748. E. Comeſtabulus Landulphus. VI. *parte II. initio*. 1923. C. anno 1114.

Comeſtores vel cuſtodes in religioſis domibus, prælatorum, aliorumve eccleſiaſticorum, ſi qui poſuerint, excommunicantur. *Turon*. anno 1282. VII. 888. A.

Cometas longas in ſuis caputiis ne clerici deferant. IX. 1299. C.

Comitatus filii mei regis. *Gelaſ. Papa*. II. 927. D. *Vide*, Epiſcopi.

Comite vita. VI. 849. C. Comite vita. VI. 1222. E.

COMITES. Ad eos maxime pertinet cum epiſcopis ſuis pacem & juſtitiam facere. IV. 1251. C. Et ut ſint populi conſervatores. *Ibid.* Comites pupillorum & orphanorum cauſas primum audiant. IV. 845. C. Comites ſive judices. VI. 1548. D. *&c.* alibi paſſim. *Vide*, Judices.

COMITIANORUM ordo. II. 507. B.

COMITISSA Flandrenſis. VI. 1354. A. *anno* 1076.

COMITIVA ſedes. I. 1049. D.

COMM

COMMATER ſpiritalis. V. 454. E. Commater de fonte ſacro, & de confirmatione. III. 1986. B. *Vide*, Matrina. Commatrem ſpiritalem ſi quis ſibi conjugio ſociet. VI. 407. D.

COMMATICO ſermone. III. 1870. D.

COMMEATU, permiſſu. III. 2007. B. *&c.* Commeatus, licentia. IV. 1200. C.

COMMEMORATIO Animarum: eo die ab omni opere ſervili ceſſetur. *Londin.* anno 1328. VII. 1537. B.

COMMENDÆ. De commendis. VIII. 879. E. De commendis Conſtitutio Concilii Conſtantienſis, non acceptata per Curiam Parlamenti Pariſienſis. VIII. 887. E. Commendæ eccleſiarum vacantium ab epiſcopo ſolo conferendæ. *Copriniac.* anno 1260. VII. 531. B. Commendæ eccleſiarum parochialium. *Turon.* anno 1253. VII. 446. E.

Commendæ. Adminiſtrationes monaſteriorum clericis ſæcularibus commendarunt Baſileenſes, quod in Romanis Pontificibus damnarant: ut Officium Generalis Humiliatorum. IX. 1112. A.

Commendæ quibus Cardinalibus dandæ, aliiſve, ex ſynodo Baſileenſi. IX. 1174. D.

Commendata eccleſia Bituricenſis Wlſado, quia dare rex eam diſtulit, donec ipſius cauſa Romæ finiretur. V. 630. C.

COMMENDATARIORUM quæ partes ſint. X. 1578. D. Non habent eccleſiaſticorum redituum proprietatem. X. 1578. D.

Commendatarii propius quam ceteri clerici, habitu & tonſura ad regularem vitam accedant. X. 1295. D. Ad quæ debeant compelli. *Ibidem*. E.

Commendatariorum veſtitus qualis eſſe debeat. X. 1247. B. C. Commendatarii non exiſtiment commendatum ſibi monaſteriorum regimen ad luxum vel prodigalitatem, aut ad augendam rem ſuam & conſanguineorum familiarem; ſed ad piam diſpenſationem rerum alienarum, & quarum non habent proprietatem. *Rotomag.* anno 1581. X. 1247. C.

Commendatarii inter abbates recipiendi in Conciliis provincialibus. X. 1263. B. 1264. B.

Commendatio eccleſiæ. IV. 1004. C.

COMMENDATITIÆ epiſtolæ an a Romanis Pontificibus dandæ Patriarchis. V. 312. A. Commendatitiæ epiſtolæ. *Vide*, Clerici. Literas.

COMMENTUM (*hoc eſt, interpretatio, commentatio*) epiſtolæ ad Hebræos. III. 27. A. Commentum Hieronymi ſuper epiſtola ad Galatas. VI. 854. E.

COMMINATORIA ſententia. *Vide*, Judex.

COMMINISTRI. III. 1126. B. Comminiſtri noſtri. *Hincmar*. V. 407. D.

COMMIXTORES. IV. 410. D.

COMMODIANI opuſcula, apocrypha. II. 942. B.

COMMONACHUS veſter. V. 33. D.

COMMONITORIUM. I. 1012. D. I. 1235. B. IV. 1260. B.

COMMUNE Rutenenſe. VI. *parte II.* 1552. C. a Ruthenenſibus pendi ſolitum. VI. *parte II. initio*. 1733. D. E. 1734. A. B.

Communicaturæ. VII. 1135. B.

COMMUNIO.

* *COMMUNIO*. Sacramenta Corporis & ſanguinis Chriſti ſumenda. *Theodulf.* IV. 922. B. * Εὐχαριστία ϗ κοινωνία ἄρτου. V. 952. D. * Sanguinis & Corporis Chriſti protectio. I. 535. B. * Dominica ſaturitas. I. 535. B. Pax, communicatio & pax Domini. I. 133. D. 136. A. *Vide*, θεουργικὴ μετάληψις.

Communio. Una Chriſtianis ſalus eſt, puro corde & bona conſcientia & fide non ficta accedere ad communionem ſanctorum ſacramentorum. *Juſtinianus Imp.* III. 186. E.

COMMUNIO ad vivificationem & peccatorum remiſſionem. *Trull.* III. 1671. B. * Communio, per quam fit remiſſio peccatorum. *Nicæn. Arab.* I. 468. B. * Myſtica diſtributio ſpiritalis alimoniæ, Corporis ſcilicet & ſanguinis Domini noſtri JESU Chriſti in remiſſionem peccatorum. V. 1370. B. Ex hac unuſquiſque ſperat remiſſionem peccatorum. *Juſtinianus Imp.* III. 186. E. *Vide*, Euchariſtia.

* *Communicandi formula*. Corpus Domini & ſanguis proſit tibi ad remiſſionem peccatorum, & ad vitam æternam. VI. 205. B. Communicatio Corporis Chriſti vel ſanguinis. III. 478. B. Chriſti Corpus & ſanguinem prælibare. 479. D.

* Euchariſtia tripliciter ſumitur: ſacramentaliter tantum, a peccatoribus: ſpiritaliter tantum, voto & fide vivas: ſacramentaliter ſimul & ſpiritaliter. *Trid.* X. 82. B. C.

* *Euchariſtia*. Chriſto per orationis puritatem in paſſionis & reſurrectionis ſacramento communicare. II. 753. E.

* *Euchariſtia*. Qui non in me manet, & in quo non maneo, non ſe dicat aut æſtimet manducare corpus meum aut bibere ſanguinem meum. VIII. 1725. E. * Credere & amare per caritatem, idem eſt in hoc loco quod manducare & bibere. 1726. C. 1727. A. B. &c.

* *Euchariſtia*. Anima quæ fidem habet, & Chriſti verbis credit, in memoriam Chriſti ſacramentum edit, cum ſecum recogitat, quemadmodum Filius Dei ſemetipſum humiliaverit uſque ad mortem crucis. IX. 2006. D.

* *Euchariſtia*. Manducatio Corporis Chriſti alia ſacramentalis, quæ pertinet ad os corporis: alia ſpiritualis, quæ ad os animæ pertinet: & eſt tum meditatio paſſionis Chriſti, tum conſecutio unionis per fidem & caritatem ad membra eccleſiæ cum Chriſto capite. VIII. 1676. C. D. E.

* *Euchariſtia*. Manducare vere & ſalubriter carnem Chriſti, & ſanguinem ejus

bibere, eſt amare quod pro ſalute noſtra Chriſtus carnem aſſumſit, pependit, reſurrexit, aſcendit. VI. 1185. B. C. *Ex Auguſtino.*

Quando ſit communicandum.

* *Communio.* Non dicimus, ſi contingat baptizatos ſtatim de hoc ſæculo ue ante perceptionem Corporis & ſanguinis Domini, propter hoc in æternum perire. VI. 1184. E. Illa Domini ſententia, *Niſi manducaveritis,* &c. intelligenda eſt de quolibet fideli, qui ſit divini miniſterii per intelligentiam capax. 1175. A. C.
* *Communio.* Paulus primus eremita, per XL. annos manſit in eremo abſque hujus ſacramenti ſumptione. Similiter Maria Ægyptiaca. VIII. 1735. B.
Communio. Qui in Eccleſiam Dei intrantes tantum ſcripturas audiunt, nec orant aut ſacram communionem percipiunt, excommunicentur. *Antioch.* anno 341. I. 593. C. D. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. E.
Communio. Clerici beneficiati quoties debeant in anno Chriſti Corpus accipere, in eccleſiis, in quibus reſident. X. 1192. B. Diaconi & ſubdiaconi bis ſaltem ſingulis menſibus communicent. *Aquenſe,* anno 1585. X. 1529. D.
Communio. Adoleſcentes ne nimium ſero communicent, quando ſint ad communionem recipiendi & impellendi. X. 1801. C.
COMMUNICENT ter in anno omnes; & præcedat confeſſio, & jejunium. VII. 277. C. D. *anno* 1237. Vel ter laici in anno communicent, ſi non frequentius. *Turon.* anno 813. IV. 1030. B. Communicare ter io anno laici moneantur. *Ricardus Sarum,* anno 1217. VII. 96. D. Semel io anno ad minus. *Ibidem.* D. E. 270. D. Communio ſaltem ter quotannis frequentanda. VI. 777. C. 900. D. Creberrime. 782. B. Sæculares, qui Natale Domini, Paſcha, & Pentecoſten non communicaverint, inter Catholicos non habeantur. *Agath.* anno 506. II. 1000. B. inter Catholicos non habitent. III. 1015. A. ad Communionem Corporis & ſanguinis Domini quater in anno accedant omnes fideles: in Natali Domini, Cœna Domini, Paſcha, & Pentecoſte. VI. 786. B. Singulis diebus Dominicis in Quadrageſima communicare debent fideles, & in Cœna Domini, & in Paraſceve, in vigilia Paſchæ, & in die Reſurrectionis Domini. *Theodulf.* IV. 922. B. Quoties ſit communicandum: ex S. Thoma. VIII. 1690. E.

Communio frequens.

COMMUNIO ſacra quomodo & quam frequenter uſurpanda ſit. *Theodulf.* IV. 922. D. Periculoſum eſt prolixo tempore abſtinere. *Ibidem.* Religioſi ſancte viventes, pæne omni die id faciunt. *Ibidem.*
Communio. Ad Euchariſtiam frequenter ſumendam Gregorius VII. Comitiſſam Mathildem hortatur. VI. 1232. E.
Communicant omni Dominica die Græci, ſive clerici, ſive laïci: & qui tribus Dominicis non communicaverit, excommunicatur. Non ſic Romani. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. C. Euchariſtia quominus ſingulis diebus Dominicis, ut olim, accipiatur, per laicos ſtat, quibus non debet invitis aut nauſeantibus obtrudi. IX. 2006. C.
Communio. Cui peccata non impediunt de clero, omnibus diebus Dominicis & feſtivitatibus præclaris Corpus & ſanguinem Chriſti debet accipere. *Chrodegang.* IV. 1187. D.
Communio frequens ſuadetur. *Burdigal.* anno 1583. X. 1343. C. *Remenſe,* anno 1583. X. 1283. A.
Communio frequens in ſeminariis commendanda. X. 1261. B. C.
Communicare impellantur in feſtis ſolemnibus, qui ſunt in ſeminariis. X. 1441. A.
Communio. Ad frequentiſſimum ſacræ Euchariſtiæ uſum cohortatur S. Carolus Borromæus. X. 843. E. ſaltem Dominicis diebus in Quadrageſima & in Adventu. 844. A.
Communio. Ad frequentem ſacræ Euchariſtiæ uſum frequenter populum parochi & concionatores cohortentur. *S. Carolus Borrom.* X. 774. C.
Communio. Prædicetur populus, ut oblationes Deo offerant, & ut tertia Dominica vel quarta communicent, abſtinentes ſe a propriis uxoribus. *Herardus Turon.* anno 858. V. 454. A.
* Communicare Corpori & ſanguini Domini licet quotidie in Quadrageſima, ſi mens in affectu peccandi non ſit; ſi hanc de criminali peccato impœnitens conſcientia vel non reconciliata non accuſet. *Nicolaus I. Papa.* V. 357. E.
Communicatio Corporis Domini omni die Dominica debuit celebrari. IV. 1406. E.
Communio Corporis Chriſti crebrior quam antea comprobabit inter alia meritum vitæ in ordinandis. *Trid.* X. 142. B.
Communio. Laïci pueri, qui necdum laſcivienis ætatis corruptela ſunt vitiati, hortandi ſunt, ut ſæpius communicent. III. 1958. A. Et cœlibes, & conjugati, qui peccare deſinunt. *Ibidem.*
Communio. Optaret ſancta ſynodus, ut fideles in ſingulis Miſſis adſtantes communicarent. *Trid.* X. 128. A.

Communio Paſchalis.

Communio Paſchalis a ſolis presbyteris Parochialibus impertienda. *Avenion.* anno 1337. VII. 1623. E.
Communionis Paſchalis præcepto non ſatisfacit, niſi qui a proprio parocho, aut ab alio de ipſius parochi, vel Ordinarii licentia ſacramentum ſuſcipiat. *Tolet.* anno 1566. X. 1168. B.
Communio. Parochiani nonniſi a ſuo plebano communionem recipiant. *Colon.* anno 1310. VII. 1315. A.
Communio Paſchalis. Qui Paſchatis tempore adfuerint, ſumptæ communionis teſtimonium Parocho adferant: alioqui iterata communione peccati ſuſpicionem auferant. X. 1801. B.
Communio Paſchalis. De interdictis ob eam intermiſſam. X. 776. C. D. Parochi epiſcopo deferant eos qui in Paſchate non communicaverint; & rationes ei ſignificabunt, quas extra confeſſionem cognoverint. X. 1801. A.
Communio. Eccleſia conſtituit, ut fideles communicent ſemel in anno, & in morte. VIII. 1733. B. Unde ſi quis negligit, non eſt ſine contemptu, & peccat mortaliter. *Ibidem.* Qui negaverit teneri fideles ex præcepto eccleſiæ ſaltem io Paſchate communicare; anathema ſit. *Trid.* X. 84. A.
Communio Paſchalis. Qui obierit inconfeſſus, non careat Eccleſiaſtica ſepultura, dum conſtet ipſius Curato eum in Paſchate confeſſum & communicatum fuiſſe. IX. 1916. E. 1917. A.
Communio Paſchalis. Qui hanc non fecerint, viventes, ſine ſcandalo, ſi fieri poterit, ad eccleſiam non admittantur: morientes, careant eccleſiaſtica ſepultura. VII. 1974. C.
Communionem ſtato Paſchæ tempore laïci famuli Regularium in ſua quique eccleſia parochiali ſumant. X. 979. D. *Ex S. Carolo Borromæo.*
Communio. Perceptio euchariſtiæ a quibuſdam in Cœna Domini negligitur. Percipienda eſt eo die ab omnibus, cum etiam pœnitentes eccleſiis eo die reconciliet; exceptis his, quibus inhibitum eſt pro gravibus criminibus. *Cabilon.* anno 813. IV. 1040. A.
Communio. Ne dentur pueris hoſtiæ conſecratæ pro communione in die Paſchæ: ſed panis benedictus communis. *Albienſe,* anno 1255. VII. 471. C.
* Sacrificiorum reliquiæ quarta vel ſexta feria innocentibus vino conſperſæ tribuantur. *Matiſcon.* anno 585. III. 462. A.
Communio Paſchalis. *Vide,* Paſcha.

Præparatio ad Communionem.

Communio. Nemo ſine contritione, confeſſione, & ſatisfactoriis operibus digne præmunitus, ad euchariſtiam accedat. X. 1482. E.
Communio. Ne quis Corpus Domini ſuis parochianis præbeat, immo vero deneget, donec de eorum confeſſione ſibi conſtiterit. VII. 1254. E. anno 1302.
Communio. Suſcepturus Dominum, debet animam mundare per ſacramentum pœnitentiæ, peccata confitendo, & ſuſcipiendo pœnitentiam ſalutarem. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1095. C.
Communio. Qui dixerit ſolam fidem eſſe ſufficientem præparationem ad communicandum, anathema. *Trid.* X. 84. B.
Euchariſtiam ſumere nullus debet, conſcius ſibi peccati mortalis, abſque ſacramentali confeſſione: etiamſi ſacerdos ſit: Eccleſiæ conſuetudo declarat id eſſe præceptum Apoſtoli. *Trid.* X. 82. A. Si quis aliter doceat aut diſputando defendat, aut pertinaciter aſſerat, eo ipſo ſit excommunicatus. *Ibid.* X. 84. C. Si in neceſſitate ſacerdos non præmiſſa confeſſione celebraverit, quamprimum confiteatur. *Ibidem.* 81. B.
* *Euchariſtia.* Conſilium Apoſtoli eſt. *Probet autem ſemetipſum homo,* animum per confeſſionem mundans & ſanctificans; *& ſic de pane illo edat & de calice bibat.* *Ricardus Sarum,*

anno 1217. VII. 99. C.
* *Euchariſtia.* Quamvis quis peccato mordeatur, ſi tamen pœniteat, & de cetero peccandi voluntatem nullam habeat, accedit ad euchariſtiam ſecurus. *Colon.* anno 1536. IX. 2006. B.
Euchariſtia. Nihil conducit ad ſuſceptionem euchariſtiæ ſe præparare per confeſſionem, &c. *Error damnatus.* IX. 1948. A.
Communio. Conjuges a mutuo congreſſu abſtineant ſabbato & Dominica, ob ſpiritale ſacrificium, quod diebus illis offertur. I. 1195. A.
Communio. Moneantur conjugati, nonniſi præparati aliquot dierum continentia ad Euchariſtiam accedere. X. 1483. B.
Communio. Mulieres dum menſtrua patiuntur, ad ſacram menſam ne accedant. *Dionyſ. Alex.* I. 187. E. *Timoth.* 1194. B. Euchariſtia mulieribus poſt puerperium non eſt danda, niſi petierint, & confeſſæ fuerint. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 100. E.
Communio. Non debent communicare fideles, qui nocte proxima ab actu conjugii non abſtinuerint. I. 189. A. 1194. B.
Communio. Nocturna pollutio quænam a ſacra communione impediat. I. 1194. E. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 917. C. D.
Communio. Qui poſt cibum communicaverit, ſeptem diebus pœniteat. III. 1775. D. Euchariſtiam nemo non jejunus accipiat, niſi ob nimiam ægritudinem. VI. 662. C.
Communio. Qui os lavans, vel in balneo, aquam bibit nolens, & alioqui jejunat ut communicet, particeps nihilominus communionis eſto. I. 1195. C.

Communio parvulorum.

Communio non neceſſaria parvulis, antequam ad annos diſcretionis pervenerint. *Trid. ſub anathemate.* X. 120. E. 121. C.
* Euchariſtia. Sine hoc ſacramento ſalutari nec parvulus poteſt ad vitam æternam perduci. *Gelaſ. Papa.* II. 889. D. 890. B.
* *Euchariſtia.* Niſi parvuli manducaverint carnem Filii hominis, & biberint ſanguinem ejus, non habebunt vitam in ſemetipſis. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1029. C.
Communionem ſi antiquitas aliquando in quibuſdam locis dedit parvulis, non eſt damnanda. *Trid.* I. 120. E.
Communio parvulorum petitur a Bohemis. VIII. 1100. E.

Communionis ritus.

Communio. Cum ſacerdos peracto Miſſæ ſacrificio ſtatim ſacram Euchariſtiam miniſtrat, veſtibus ſacerdotalibus, quibus in Miſſa uſus eſt, indutus id faciat. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1525. B. C. Epiſcopus pluviali ſit indutus, quando illam non in Miſſæ ſacrificio miniſtrabit. *Ibidem.*
Euchariſtiam ſumendi modus, ex Conſtitut. Edmundi Cantuar. VII. 273. B.
Communio. Populo, poſtquam euchariſtiam ſumpſerit, vinum in calice conſecrato, vel alio vaſe, quod ad ſacri calicis formam factum ſit, ne præbeatur. X. 649. A.
* *Communio.* Moneant ſacerdotes, quando dant communionem ſimplicibus, id quod ipſis ſimul in calice propinatur, non eſſe ſactum, ſed vinum purum. Nam in minoribus eccleſiis ſanguinem ſumere ſub ſpecie vini, ſolis celebrantibus eſt conceſſum. *Lambeth.* anno 1281. VII. 862. A. B.
* *Communio.* Vinum deerat ad ſacrificium altaris, & diſtributionem populi, Edeſſæ. II. 519. B.
* *Communio.* Locus ubi effundi poſſit aqua, quando abluuntur manus vel os, poſt perceptionem ſacræ communionis. *Hincmar.* V. 395. E. 396. A.
Communio. Vaſa ad purificationem communicantium adhibita ne alterius rei uſui ſint. X. 775. C.
* *Communio.* Non tradat presbyter communionem laico ad deferendum in domum ſuam cauſa cujuſlibet infirmi. *Hincmar.* V. 396. A. Corpus Domini ad infirmos parochus ipſe deferat, niſi &c. X. 844. D. E. * Euchariſtia infundenda in os phrenetico, &c. I. 983. D.
* *Communio.* Mos antiquus, ut viri lotis manibus; feminæ linteolo mundo Corpus Chriſti exciperent. X. 356. D. *Euchariſtia, κοινωνία χάριτος.* Hanc quiſque ſuſcipiat manibus in crucis modum figuratis. *Trull.* III. 1698. A.
Communio. Nulli laïco aut feminæ euchariſtia in manibus ponatur, ſed tantum in os. *Rothomag.* anno 878. VI. 205. B. Euchariſtiam laïci a ſacerdotibus accipiunt, qui ſemper in Eccleſia ex Apoſtolica traditione mos fuit. *Trid.* X. 82. C. Nemo laïcus divina ſibi myſteria impertiat præſente epiſcopo, presbytero, vel diacono. *Trull.* III. 1683. A. * Euchariſtiam a ſacerdote acceptam (manibus,) ſi quis non ſumpſerit, velut ſacrilegus propellatur. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. E. Mulier ſine dominicali non communicet. III. 446. E. Euchariſtiam mulieri nuda manu non licet accipere. III. 446. C.
Communio. Presbyteri cum ſacra Miſſarum ſolemnia peregerint, ne Corpus Domini pueris aut aliis quibuſlibet perſonis adſtantibus indiſcrete tribuant. *Turon.* anno 813. IV. 1025. E.
Communicare cum oblatione. III. 1773. E. Communicet nemo eadem hora & offerat, ſed diverſis. VII. 491. E. Pauperes non compellantur ad offerendum, cum communicant. *Wigorn.* anno 1240. VII. 340. E. 341. A.
Communicare intra altare ſolis miniſtris altaris liceat. *Laodic.* I. 785. A.

Communio quibus ſit neganda.

Communio negata in fine. *Conc. Eliberit.* I. 249. D. E. bis. 250. E. 251. A. D. 252. B. C. 255. C. 257. A. B. D. E. 258. B.
Communio. A ſacra communione qui ſunt repellendi, ex ſynodo Auguſtenſi, anno 1548. IX. 2042. A. B. &c.
Communio. Neminem ſacerdos arceat a communione, niſi ratione pœnitentiæ. *Nicæn. Arab.* I. 467. B. 482. C. *Vide*, Chriſtus Judam, &c. Communio Dominicis diebus propter debitum pecuniarum nemini denegetur, &c. VII. 492. A. Rex quos in gratiam receperit, vel participes menſæ ſuæ effecerit, hos etiam recipi in communionem eccleſiæ oportet. *Tolet. XII.* anno 881. III. 1720. B.
Communio in fine data, acta tamen legitima pœnitentia. I. 249. E.
Communio. Euchariſtia cur ad mortem condemnatis renuitur! *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 575. B. Non tradatur iis qui ſuſpenduntur, vel debent juſtitiari, niſi differatur pœna uſque ad quatuor dies poſt ſumptionem ſacramenti. VII. 1981. A. Reus capitis damnatus quo die viaticum accepit, ne eo die ſupplicio afficiatur, ut multis locis conſuetudinis eſt. X. 980. E. Euchariſtia mature detur ultimo ſupplicio afficiendis. X. 1946. B.
* *Communio indigna.* Timeo de talibus, ne dum putant comedere Agnum, comedant potius hircum, vel hœdum. VI. 789. C.
* *Communio.* Credimus quod Dei Filius noſtrorum criminum ſordes in ſuum corpus libenter excipiat! Quod indigne ſumitur, pœna eſt, non medela. *Conc. Liptin.* anno 743. III. 1924. B.
Communio. Euchariſtia non detur defunctis. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. D. III. 445. B. *Trull.* III. 1691. B.

Communio laïca, peregrina, &c.

Communio laïca. II. 1423. E. 1427. B. Communio laïca in morte tantum reddenda clericis, qui ſe rebaptizari fecerint. II. 833. D.
Communio legitima. V. 422. B. *Vide*, Viaticum.
Communio peregrina, ut aïunt. I. 1749. D. Communio peregrina tribuatur clerico qui furtum fecerit Eccleſiæ. *Agath.* anno 506. II. 998. C. Communio peregrina tribuatur clericis negligentibus: ita ut cum eos pœnitentia correxerit, gradum ſuum recipiant. *Agath.* anno 506. II. 998. A.

Communio ſub una vel ſub utraque ſpecie.

Communio ſub unica ſpecie. *Lambeth.* anno 1281. VII. 862. A.
Communicandi morem ſub una ſpecie jam inde ab initio praxis Chriſti & Apoſtolorum in eccleſiam introduxit. IX. 2120. A.
Communio laïcorum ſub ſpecie panis tantum, eſt ab univerſali eccleſia obſervata, & per Concilium Conſtantiæ approbata, &c. VIII. 915. A. B.
* Communicandi ſub unica ſpecie conſuetudo introducta eſt, propter duo pericula; erroris, & irreverentiæ. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1095. D. E. 1096. B. C.
* Communicandi ſub unica ſpecie conſuetudinem

Digitized by Google

ſuetudinem ab eccleſia & ſanctis Patribus rationabiliter introductam, & diutiſſime obſervatam, non licet reprobare, aut ſine auctoritate eccleſiæ immutare. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1094. E. 1244. D.

Communio. Laïcos & non conficientes clericos dum ſub panis tantum ſpecie eccleſia communicat, non errat. *Trid. ſub anathemate.* X. 121. B.

Communio. Qui unam ſpeciem ſolam accipiunt, nulla gratia neceſſaria ad ſalutem defraudantur. *Trid.* X. 120. D.

Communio. Licet ab initio Chriſtianæ religionis non infrequens utriuſque ſpeciei uſus fuiſſet, &c. *Trid.* X. 120. C.

Communio. Totus ſub una ſpecie Chriſtus, & verum ſacramentum accipitur. *Trid.* X. 120. D. *ſub anathemate.* 121. C.

Communio ſub utraque ſpecie non eſt ex Dei præcepto aut neceſſitate ſalutis, omnibus & ſingulis Chriſti fidelibus. *Trid.* X. 119. E. 120. A. *ſub anathemate.* 121. B.

Communionem ſub utraque ſpecie non eſſe neceſſariam aut de præcepto, probatur. VIII. 1677. E. *& ſeqq.*

Communio. An poſſit concedi uſus calicis alicui nationi vel regno, in aliud tempus ſynodus Trid. examinandum ac definiendum rejecit. X. 121. D.

Communio. *Vide*, Calicis uſus.

Communio. Bohemi communicantes ſub utraque ſpecie, non ſunt hæretici, ſed ſchiſmatici. *Error Lutheri.* IX. 1893. E. 1894. A.

* *Communio.* Utraque ſpecies non datur parvulis, ac omnino infirmis, qui panem abſorbere non poſſunt. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1796. D.

* *Euchariſtia.* De calice ſacrato Chriſti ſanguis in ſacramento accipitur. *Theodulf.* IV. 915. E.

Communio. Paſchalis II. Imperatori Corpus & ſanguinem Domini dedit. VI. *parte II. initio.* 1909. E.

Communionem ſub utraque ſpecie permiſſam fuiſſe a Carolo V. creditum eſt falſo. IX. 2100. C. D.

* *Communio.* Priuſquam laïci communicent, inſtruantur, quod illud accipiunt ſub panis ſpecie, quod pro ipſis pependit in cruce: hoc ſuſcipiunt in calice, quod effuſum eſt de corpore Chriſti. *Exon.* anno 1287. VII. 1078. A.

* *Communio.* Sacerdos porrigens aliis euchariſtiam ſub una ſpecie, poteſt illa vel ſimilia verba proferre: Corpus & ſanguis Domini noſtri Jesu Chriſti proficiat tibi in vitam æternam: & non ſolum, Corpus Domini noſtri. Et dans vinum ſimplex pro ablutione, debet vel poteſt dicere: In nomine Domini noſtri Jesu Chriſti. Amen. VIII. 1690. E. 1691. A. *Ex S. Thoma.*

Communio. Ad myſticas benedictiones accedimus, non communem carnem accipientes, aut viri ſanctificati & Verbo conjuncti ſecundum dignitatis unitatem; ſed ut ipſius Verbi proprium factam. *Cyrill.* I. 1290. A. 1294. E.

Communio. Nicolaus de Lyra dicit, quod per Apoſtolos ſuos facit & fecit Dominus hoc convivium miniſtrari omnibus Chriſtianis per orbem diffuſis. VIII. 1748. E. • Laïci hoc accipiunt ſub panis ſpecie, quod pro nobis pependit in cruce: hoc accipiunt de calice, quod effuſum eſt de Chriſti latere. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 99. B. Hoc bibunt credentes, quod prius fuderunt ſævientes, ut dicit Auguſtinus. *Ibid.*

* *Communio.* Ne quis communicet de altari, niſi Corpus ſeparatim, & ſanguinem ſimiliter, niſi per neceſſitatem & cautelam. VI. *parte II. initio.* 1719. E.

* Communio non porrigatur intincta, ſed ſicut novimus per ſe panem, per ſe vinum ab ipſo Domino traditum. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1796. D. *Londin.* anno 1175. VI. *parte II. ſub finem.* 1636. C. • Euchariſtiam intinctam pro complemento communionis nemo ſacerdos populis porrigat, cum ſeorſum panis & ſeorſum calicis in evangelio commendatio memoretur. *Bracar.* anno 675. III. 1033. A. B.

Communio. Singuli ſacerdotes ſingulos habeant calices, in quibus communicent infirmi. *Claromont.* anno 1268. VII. 593. E.

* *Communio.* Quomodo ad martyrii poculum idoneos facimus, ſi non eos prius ad bibendum in eccleſia poculum Domini jure communicationis admittimus? *Cypr.* I. 135. B.

* *Communio.* Sacerdos in perſona omnium ſanguinem offert & ſumit ſub utraque ſpecie. VIII. 1690. B.

* *Communio.* Ad ſacerdotes pertinet non ſolum ad efficaciam ſumere; ſed etiam ad ſignificationem. VIII. 1699. D.

Alia quædam de Communione.

* Communione Corporis & ſanguinis Chriſti reconciliatio fit pœnitentium. V. 27. C. *anno* 850.

* Communio confirmat reconciliationem. V. 422. E.

Communio. Sacrificium non accipiendum de manu ſacerdotis, qui orationem vel lectiones ſecundum ritum implere non poteſt. *Theodor. Cantuar.* III. 1772. E.

* *Communio.* Euchariſtiam a ſacerdote acceptam qui non ſumſerit, ſacrilegus habeatur. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. E. anathema ſit. *Cæſaraug.* anno 380. I. 806. A.

Communio. Laïcus non communicet in aliena plebe, ſine literis epiſcopi ſui. *Carthag.* anno 348. I. 686. E.

* *Communio.* Euchariſtia populo, invocato nomine Domini, ad ſalvationem corporis animæque, a ſacerdote porrigitur. *Matiſcon.* anno 585. III. 463. A.

Communionem det diaconus, infirmitate cogente, ſi ſacerdos juſſerit. *Conc. Eliberit.* I. 253. E.

Communio. Euchariſtiam præbens epiſcopus, presbyter, vel diaconus, nihil ab eo qui percipit, exigat. *Trull.* III. 1670. C. D.

Communio. Puer catechumenus, vel vir etiam, qui imprudenter euchariſtiam acceperit, quamprimum baptizetur. *Timoth.* I. 1191. E.

Communio. *Vide*, Athei.

Communio. *Vide*, Euchariſtia.

Communio malorum non maculat aliquem participatione ſacramentorum, ſed conſenſione factorum. I. 1203. E.

COMOED.

Comœdiæ ne agantur feſtis diebus. X. 764. D. *ex S. Carolo Borromæo.* Comœdiis clerici ne interſint. 667. D. In ædibus eccleſiarum comœdiæ ne fiant. 748. E. *Ex eodem.* Comœdiarum ſpectacula clerici devitent. X. 1902. D. Comœdias in monaſteriis ludere vetitum. IX. 2103. E.

COMP

Complacatus. III. 1466. D.

Compastores. III. 136. C.

Compater ſpiritalis Hadriani Papæ Carolus magnus. III. 2017. B. Compater ſpiritalis noſter Carolus rex Francorum, &c. IV. 95. D. Compater ſpiritalis. IV. 865. D.

Compater. *Vide*, Patrini. *Vide*, Monachus. Compatres quot eſſe poſſint. VII. 1075. E. Compatres quales oporteat eſſe, ex S. Carolo Borromæo. X. 737. B. Compatres enſem deponant, &c. X. 774. A. Compaternitas. *Vide*, Matrimonium.

Compatriarcha. V. 157. E.

Compatricii. V. 798. D.

Compatriota. VI. 1025. A. *Nicolaus I. Papa.* V. 345. A.

Compauperes. I. 1185. C.

Compendiense monaſterium, & hoſpitale. VI. *parte II.* 1488. E. 1508. B. 1509. B. 1519. E. 1533. C. D. Compendienſis eccleſia. VI. *parte II. circa med.* 1263. A. Compendio fuerat. V. 1249. B.

Compensatio pro homicidio, pro violata eccleſiæ dignitate. *Leges Canuti.* VI. 897. A. B. C.

Compensos in domibus propriis facere non licet. III. 444. C. *Compenſum in Gloſſario Rhabani, eſt* oblata, collata. *Vide Gloſſarium Du-Cangii, verbo* Compenſus.

Comperegrini. VI. *parte II. initio.* 1676. E. 1677. D.

Competentes. II. 999. E.

Competentia paſtorum. IX. 2151. C.

Competitores bonorum eccleſiæ. III. 337. D. E.

Compilatio antiqua, Gregoriana. VII. 1208. A.

Completæ, & Completorium. VI. *parte II. circa med.* 1136. D. E. Ad completorium omnes canonici veniant. IV. 1142. E.

Complex & conſentaneus. VI. 117. D. complex illius. 152. E. Complice ſectatore perverſitatis admiſſo, non poteſt refutari perverſitas. II. 895. B. Complicem & ſequacem. II. 1017. C. Complice ſuo. VI. 26. A. Complicem. VI. 41. B. Complicem veſtrum. V. 1257. B. meum. 1261. A. Complices & fautores ejus. V. 335. B. Complices & ſequaces. *Hafniæ*, anno 1425. VIII. 1033. C. Complices ſceleris. V. 136. B. complices ejus. 210. C. 224. B. Complices. II. 896. A. 915. B. 922. B. III. 471. A. III. 1282. D.

Complices ejus. V. 1253. C. IV. 791. E. Complices presbyteri. VI. 150. B. Complices eorum. VII. 1200. A. D. *anno* 1197. VII. 360. A. anno 1251. VI. 194. D. 203. D. VI. *parte II. circa med.* 1216. A. V. 574. B. Complicum ſuorum. VI. *parte II. poſt med.* 1405. B. Complicibus ac fautoribus ſuis. *Lateran.* anno 1215. VII. 22. E. Complicibus malitiæ ſuæ. VI. *parte II.* 1543. B. Complicibus eorum. VI. 467. A. Complicibus ſuis. VI. 412. D. VI. 643. D. 647. A. VIII. 408. D. *anno* 1415. Complicibus ſuæ ſectæ. VIII. 529. A. Complicibus tuis. VI. *parte II. circa med.* 1282. C.

COMPONAT noxæ reus apud Deum. VI. 662. D. Componatur triplo, &c. IV. 1262. C. • Compoſitiones apud Deum fiunt variis modis. VI. 671. E.

COMPOSTELLANÆ eccleſiæ datus dignitas archiepiſcopatus eccleſiæ Emeritenſis. VI. *parte II. in fine.* 2054. D. E.

COMPRESBYTERI. I. 287. E. I. 653. C. 659. D. *Carthag.* VI. I. 1244. D. *Vide*, Papa. Compresbyteri noſtri. *Zoſim.* I. 1235. B. • Compresbyter noſter Hieronymus. *Conc. Milevit.* I. 1224. B. Compresbyteris noſtris Theodulfus epiſcopus. IV. 913. A. • Compresbyteros & fratres Concilium Aquileïenſe presbyteros vocat. I. 839. C.

COMPROPINQUUS. VI. 868. A.

COMPROVINCIÆ. III. 477. E. Comprovinciales. II. 1175. B. I. 70. E. VI. 872. *& paſſim alibi.* Comprovincialia negotia. I. 221. C.

COMPURGATORES. VII. 354. C. *Vide*, Purgatio Clerici.

COMPOTUM presbyteri diſcant. V. 458. D. Compotum presbyter ſciat. IV. 962. A. omnes ſciant. *Ibidem.* D. Computus a ſacerdote diſcendus. IV. 1241. C. Computum minorem, id eſt, epactas, concurrentes, &c. ſapiat presbyter, ſi eſt poſſibile. VI. 787. A. 792. A.

COMUNITUS. VII. 594. A.

CON

CONANUS Brito, Berengarii filius. VI. 639. E.

CONAUDIENTES. II. 1238. B.

CONCAMBIUM. VI. 654. B.

CONCANONICI. VII. 980. D. Concanonicus veſter. VI. 1415. A.

CONCAUSA. IX. 335. C.

CONCEPTIO B. Virginis. *Vide*, Maria.

CONCERTATOR. IV. 135. A.

CONCILIA.

Vide, Baſileenſe, Conſtantienſe, Viennenſe, *&c.* Nicænum, Tridentinum, *& ſub ſuis nominibus ſingula fere.*

Concilia. Pontificales conventus. I. 1. B. *Vide*, Conventus. Synodus.

Conciliorum neceſſitas & utilitas.

• Concilium, remedium quo eccleſia uti ſolet. X. 247. B. 253. C.

Conciliorum adjutoria optima ruenti mundo ſubveniunt. III. 1715. E.

Concilia oecumenica in ſummis Chriſtianæ Reip. procellis remedium ſæpe viſum optimum majoribus noſtris. X. 2. B.

Concilia. Eccleſiaſticæ diſciplinæ debet eſſe ſuffragium congregatio ſacerdotum. III. 357. C.

Concilium generale congregari oportet ad cauſas communes: ad cauſas privatas, ſpeciale cujuſque provinciæ. I. 1219. C.

• *Conciliorum neceſſitas.* Quæ communia ſunt, communi conſenſu oportet terminari. Sic prima ſynodus, &c. *Beſſarion.* IX. 322. C. • Non debet tractare ſolus vel cum paucis de his quæ credi communiter ab omnibus debent. *Ibidem.*

• *Concilium.* De illis necdum quidem ſententiam ferimus; quia generalis mali contagium generalis ſynodi eſt cauterio comburendum. VI. *parte II. initio.* 1652. C. *Urbanus II. Papa.* Et 1662. A.

Concilium generale totius Hiſpaniæ & Galliciæ fiat, ſi cauſa fidei eſt: ſi non eſt de fide, aut de communi eccleſiæ utilitate, fiat ſpeciale uniuſcujuſque provinciæ ſemel in anno. *Tolet. IV. anno* 633. III. 579. E. Nempe XV. Kal. Jun. *Ibidem.* 580. A.

Concilia. Ariani ſcandalizantur in Nicæno, Macedoniani in Conſtantinopolitano, Neſtoriani in Epheſino, Eutychianiſtæ in Chalcedonenſi. II. 1169. E.

Concilia. Non opus eſt per ſingulos quoſque deviantes & jure plectendos, novas rurſus ſynodos introduci. II. 906. C. 910. B.

Summi Pontificis in Conciliis poteſtas.

Concilia. Synodorum congregandarum auctoritas Apoſtolicæ ſedi privata commiſſa eſt poteſtate. I. 5. D. Nullam ſynodum ratam eſſe legimus, quæ ejus non fuerit auctoritate congregata vel fulta. *Ibidem.*

Concilia generalia indicendi poteſtas penes Apoſtolicam ſedem. I. 558. B. Non oportet præter ſententiam Romani Pontificis Concilia celebrari. *Ibidem.* C.

Concilium generale convocare ad Papam pertinet, non ad Imperatorem. IX. 972. A. B. &c.

Conciliorum indicendorum, transferendorum, ac diſſolvendorum jus ac poteſtatem habet Romanus Pontifex, tamquam auctoritatem ſuper omnia Concilia habens. IX. 1828. E. ex propria eorumdem Conciliorum confeſſione. 1829. A.

Concilia non debere celebrari abſque Romani Pontificis ſententia, Nicæna ſynodus ſtatuit. I. 750. C.

Concilium generale non habere poteſtatem immediate a Chriſto, ſed a beato Petro & ejus ſucceſſoribus, legati Eugenii Papæ dixerunt. IX. 1176. B.

Conciliorum auctoritas dependet immediate ab auctoritate Apoſtolicæ ſedis. IX. 1245. D. E.

Concilia univerſalia ab Apoſtolica ſede ſeparata non habent privilegium non errandi. IX. 1262. B. *& ſeqq.*

Concilia. Vere diceretur, quod poteſtas Concilii comprehenditur in Papa. IX. 1275. A. ut omnium inferiorum poteſtas in Principe. *Ibid.*

Concilia. Omnes epiſcopi congregati cum Papa, quoad poteſtatem juriſdictionis, non videntur dicere plus poteſtatis quam Papa ſolus. IX. 1274. E. ut omnes officiales regis, ſimul convenientes cum rege, non dicunt plus juriſdictionis quam rex ſolus. *Ibidem.*

Concilium. Qui a Romano Pontifice ad futurum Concilium appellant, ii a Pio II. damnantur tamquam hæreſis fautores. IX. 1441. C. D. *& ſeqq.*

Concilium. Ecce audivimus & ſententiam Orientalium, ſequentem, ac faventem judicio ſanctiſſimi Papæ Nicolai. *Conc. Oecum. VIII.* V. 778. E. datam priuſquam perveniſſent Conſtantinopolim vicarii ſenioris Romæ. 776. C.

Concilium provinciale de mandato Papæ celebrandum; & quid in eo geſtum ſit, ei reſcribendum. *Urbanus V. Papa*, anno 1364. VII. 1793. D. 1795. A. B. *Gregorius XI.* anno 1373. VII. 1875.

Concilium provinciale de mandato ſpeciali Clementis V. indictum, anno 1310. VII. 1306. D.

Concilium provinciale Londini celebratum auctoritate Legati Sedis Apoſtolicæ, & conniventia archiepiſcopi Cantuarienſis. VI. *parte II. circa med.* 1124. D.

Concilium Francofordienſe auctoritate Apoſtolica & juſſione Caroli regis congregatum. IV. 904. C.

Concilia Toletana auctoritate Sedis Apoſtolicæ congregata. IX. 938. B.

Concilii petenda confirmatio a ſummo Pontifice. *Trid.* X. 192. C.

Concilia. Ad Conciliorum decreta & Canones auctoritas & confirmatio Sedis Apoſtolicæ debet & ſolet accedere. X. 198. A.

Conciliorum ſanctiones, leges, decreta, nequidquam ſunt, niſi Apoſtolica ſedes exſequatur. IX. 1229. C. Summa rerum in Romano Pontifice reſidet. *Ibid.*

Conciliorum decreta a Romano Pontifice neceſſario confirmari debent. IX. 1273. E. 1274. A. B. C. D. quamvis poteſtas Papæ in concilio ſit incluſa. *Ibidem.* D. E.

Concilium. Martinus V. mox ut creatus fuit, cathedram ſumſit judicii ſupremi. IX. 1270. C. Ipſe definivit, & ſtatuit, ſacro approbante Concilio. *Ibidem.*

Concilium. Decretum Eugenii Papæ ad Armenos, ſacro approbante Concilio. IX. 435. A.

Concilia. Non errare, non reperitur privilegium eſſe generaliter univerſalium conciliorum etiam indubitatorum, niſi cum Apoſtolicæ Sedis approbatio intervenerit. IX. 1273. B.

Concilium Francofordienſe anathematizat Felicem & Elipandum, reſervato privilegio ſummi Pontificis Hadriani Papæ. IV. 881. D.

Concilii Remenſis definitio, contra Gilbertum Porretanum, tamquam inconſulta Curia Romana prolata, auctoritatis pondere caret. VI *parte II. circa med.* 1310. B. *ex Othone Fri-*

ſing. Pro ſymbolo in eccleſia non habetur. *Ibidem.*
Concilii Metenſis geſta Nicolaus Papa reſcindit. V. 289. D.
Concilium Metenſe anni 863. Romæ damnatum. V. 573. D. E. Epheſino latrocinio comparatum. *Ibidem.*
Concilium Poſonienſe confirmatur a Clemente VI. *anno* 1346. VII. 1302.
Concilii Sueſſionenſis III. definitiones a Benedicto Papa confirmantur. V. 101. B.
Concilium Sueſſionenſe anni 853. confirmat Nicolaus I. Papa. V. 326. E. *& ſeqq.* quod jam fecerat Benedictus Papa. 327. B.

Conciliorum auctoritas.

Conciliorum auctoritas divina. V. 21. D. Conciliorum auctoritas quanta ſit, oſtenditur. VIII. 1685. E. 1686. A. B. C. *&c.* de Conciliorum auctoritate, Decretum Concilii Senonenſis, anno 1528. IX. 1936. B. C. D. Conciliorum auctoritatem enervandi via nobis facta eſt, &c. *Error Lutheri.* IX. 1894. C. D.
Concilium. Spiritus ſancti præſentiam teſtatur congregatio ſacerdotum. I. 1467. D.
Concilia quælibet nullatenus ab aliquo Catholico ſunt contemnenda. VI. 1525. E. Qui concilia orthodoxorum epiſcoporum conſona ſanctiſſimis quatuor conciliis non recipit, anathema ſit. *Ibidem.* C. *ex Conc. Tolet. III.* Nec provincialium conciliorum ſtatuta ſunt reſpuenda, quæ Apoſtolica ſedes cenſuit recipienda. VI. 1527. C.
Concilium Conſtantienſe præcipit, ne quis cujuſcumque dignitatis, etiamſi imperiali, regali, &c. præfulgeat dignitate, &c. VIII. 403. C.
Concilium. Wicleſiſta interrogandus an credat, quod quodlibet Concilium generale, & etiam Conſtantienſe, Catholicam eccleſiam repræſentet. *Martinus V. anno* 1418. VIII. 914. A. Citatur a Baſileenſibus, anno 1439. VIII. 1411. B. 1421. C.
* Concilium poteſtatem a Chriſto immediate habet, cui etiam Papa obedire tenetur, in his quæ pertinent ad fidem & exſtirpationem ſchiſmatis. *Conſtantienſe*, anno 1415. VIII. 252. E. Et in his quæ pertinent ad reformationem eccleſiæ in capite & in membris. 258. D. Ita ut ſi etiam Papa ſuper præmiſſis obedire contempſerit, condignæ pœnitentiæ ſubjiciatur, & debite puniatur, &c. *Ibidem.* E.
* *Concilia.* Quis credat unicuilibet Deum examinis inſpirare juſtitiam, & innumeris in concilium congregatis ſacerdotibus denegare. *African.* anno 424. I. 950. B.
Concilium. In Concilio nemo deeſt, ubi Chriſtus princeps ſacerdotum non deeſſe cognoſcitur. II. 1071. C.
Concilium generale ac legitimum habere poteſtatem a Chriſto immediate, non eſt veritas Catholicæ fidei. IX. 1241. C. D. E. 1242. A. B. C. D. E. 1243. B. &c.
Concilium legitime inchoatum & continuatum errare poteſt in ſuis definitionibus. IX. 1272. C. D.
Concilium male geſtum, per bene geſtam ſynodum, quam maxime ſedes Apoſtolica comprobarit, debet & poteſt immutari. II. 909. D. E. 910. A.
Concilium fidem continet. II. 451. B. Inerrabilis fides Nicænorum patrum. II. 451. D.
Concilii geſta qui velit convellere, deponatur, aut excommunicetur. I. 1622. B.
Concilium. Geſta & facta in Concilio Lateranenſi V. gloſſare aut interpretari prohibitum, ſine ſpeciali licentia Sedis Apoſtolicæ, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ. IX. 1850. E.
Concilii Tridentini decreta. *Vide*, Tridentini, &c.
Concilia. In Concilii Tridentini decreta Commentarii, gloſſæ, ſcholia, &c. prohibentur. X. 196. C.

De auctoritate Pontificis & Concilii lites.

Concilii cujuſlibet auctoritas ſupra Papam aſſeritur a Baſileenſibus. VIII. 1318. 1319. uſque 1343. Idem declararunt gymnaſia multa, electo Amedæo in Baſileenſi Concilio: Pariſienſe, Viennenſe, &c. IX. 1173. B.
Concilium a Papa non poſſe diſſolvi, pertinere ad fidem, nec ſine ſalutis interitu poſſe hanc veritatem negligi, aiebant Baſileenſes. VIII. 1377. C. 1392. B. *Vide*, Baſileenſe. Conſtantienſe.
Concilium. Baſileenſium Veritates tres (ut appellant) de poteſtate Concilii generalis ſupra Papam, tamquam impias & ſcandaloſas, damnat Eugenius Papa. IX. 1008. B. C.
Concilium Senenſe diſſolutum eſt, ob lites ibi obortas de auctoritate Pontificis & Concilii, anno 1423. VIII. 1027. C. D.
Concilii poteſtatem ſupra Papam doceri non exigi a ſuis juramento Sorbona. IX. 1014. E.
Concilium Baſileenſe ſtatuit, ut in ſcribendis ad Concilium litteris Felix nomen ſuum ſic poſtponeret: *Sacroſanctæ Baſileenſi ſynodo, &c. Felix epiſcopus*, &c. IX. 1167. C. Felicis litteras delet & ex regiſtris abradit. 1168. D.
Concilium. Felici V. ſive Amedæo, petenti ut reſervationes ſibi concederentur in Sabaudis, non eſt conceſſum. IX. 1174. D.
Concilium Piſanum petit ut Eccleſia reformetur tam in capite, quam in membris. VIII. 16. D. E.

Conciliorum generalium convocatio.

Concilium Nicænum Conſtantinus & Silveſter congregarunt. *Synodus ſexta.* III. 1418. E. Nicænum CCCXVIII. epiſcoporum congregavit Conſtantinus: Conſtantinopolitanum Theodoſius, &c. III. 54. D. E. 55. A. B. C. Nicænum celebratum ſub præſentia Conſtantini. *Antioch.* anno 341. I. 592. A.
* Concilium CP. convocavit Theodoſius Magnus Imp. pater Honorii & Arcadii. I. 818. 819. congregarunt Gregorius & Nectarius. *Synodus ſexta.* III. 1419. A.
Concilium Epheſi juxta decretum Imperatorum & nutu eorum congregatum. I. 1434. C. 1440. C. voluntate Dei & juſſu Imperatoris coactum. I. 1506. A. Concilium apud Epheſum conſtituit Theodoſius junior Imp. *Leo Papa.* II. 15. E. 23. C. indicit Theodoſius Imp. I. 1343. E. 1349. D.
Concilium Chalcedone congregatum juſſu Marciani. II. 51. B.
Concilium VI. œcumenicum congregari jubet Conſtantinus Imp. (*Pogonatus.*) III. 1050. B. C. III. 1438. B. advocatione & juſſione Conſtantini Imp. congregatum. III. 1459. E. Sanctione Imperatorum congregatum. IV. 27. D. &c. rogatu Taraſii ab Imperatoribus convocatum. IV. 39. A.
Concilium generale ut in Italia jubeat Imperator celebrari, petit Leo Papa. II. 26. C. 29. E.
Concilia. *Vide*, Imperatoribus.

Concilia Regum juſſu vel permiſſu congregata.

Concilia provincialia fieri ſuis temporibus principes permittant. *Meld.* anno 845. IV. 1488. E.
Concilium Agathenſe ex permiſſu regis. II. 997. E.
Concilium Arelatenſe VI. juſſu Caroli M. congregatum. IV. 1002. B.
Concilium Arvernenſe conſenſu Theodeberti regis celebratum. II. 1181. B.
Concilium Aurelianenſe primum invictiſſimus rex Clodoveus fieri ſupplicavit. *Turon.* anno 567. III. 364. C. Clodoveus rex ſacerdotalis menuis affectu ſacerdotes in unum colligi juſſit, titulos præſcribens de quibus reſponſuri eſſent. II. 1008. C. D. Concilium petit a rege firmari quæ ſtatuerit. *Ibidem.* D. Concilium in Aurelianenſi urbe congregavit rex Childebertus. II. 1443. D.
* Concilium Aquiſgranenſe, juſſu Ludovici Pii congregatum. IV. 1055. A. Concilium Aquiſgranenſe, ſive regulam pro canonicis & ſanctimonialibus, Ludovicus Imp. juſſit obſervari. IV. 1214. C. *anno* 816.
Concilium Bracarenſe ex præcepto Ariamiri regis. III. 347. A. Concilium Bracarenſe II. ex præcepto regis Ariamiri. III. 384. D.
Concilium Cabilonenſe ex evocatione vel ordinatione Clodovei regis. III. 948. E.
Concilium Cæſarauguſtanum III. juſſu Egicani regis. III. 1779. C.
Concilii Colonienſis II. canones a conſiliariis per Carolum V. deputatis examinati, & ab eo approbati. IX. 2079. B.
Concilium per metropolitani voluntatem & regiam juſſionem agendum. *Emerit.* anno 666. III. 1000. B. 1001. A.
* Concilium Francofordienſe congregatum præcipiente & præſidente Carolo rege. IV. 882. E.
Concilium in Gallia præcipit fieri Gregorius VII. cum conſenſu & conſilio Re-

gis Francorum. VI. 1365. E. Concilia provincialia in Galliis a Rege impetrata Meloduni, quæ vicem promulgationis Concilii Tridentini obtinerent. X. 1447. A.

Concilium Germanicum III. celebratum Carlomanno jubente. III. 1933. E. * Synodorum congregandarum facultatem Germanorum eccleſiæ Carolo V. veluti olim Conſtantino Imp. totius fere orbis, acceptam ferunt. IX. 2029. D.

Concilium Lucenſe fieri præcepit rex Suevorum Theodomirus. III. 371. B.

Concilium Maguntiæ juſſu Caroli M. celebratum. IV. 1008. B. Moguntinum juſſione Ludovici regis. V. 5. B.

Concilium Matiſconenſe ex evocatione Guntramni regis. III. 451. C. Matiſconenſe II. juſſu Guntramni regis. III. 466. C.

Concilium Ovetenſe juſſu & conſilio Joannis VIII. Papæ. VI. 134. B.

Concilium Pariſienſe ad invitationem regis. III. 335. A. Pariſienſe V. ex evocatione Clotacharii regis. III. 551. C. ſtudio Clotarii regis congregatum, in baſilica S. Petri. III. 572. A. Confirmatur in Conc. Remenſi. *Ibidem. Vide*, Pariſienſis conventus.

Concilium Pictavenſe convocat Guillelmus dux. VI. 763. C.

Concilium ad urbem Romam fieri præcipit Theodoricus rex. 967. B. ſed ex voluntate Papæ. Ibid. D.

* Concilium Toletanum III. confirmat rex Reccaredus. III. 483. E. Tolet. VIII. juſſu Receſvinthi regis coactum. III. 953. A. B. 954. A. Toletanum XI. principis juſſu. III. 1019. C. Tolet. XII. Ervigii regis juſſu congregatum. III. 1715. D. 1725. D.

Concilium coactum Turonibus, juxta conniventiam Chariberti regis annuentis. III. 357. D.

Concilium Vormatienſe, juſſione Ludovici regis. V. 736. B.

ad Concilium venientes vel redeuntes, qui in perſonis vel rebus læſerint, excommunicentur. VII. 1966. B.

Conciliorum præſides.

* Concilio Nicæno præſidebat S. Conſtantinus. V. 1119. A.

* Concilii Nicæni præſes Alexander Alexandriæ epiſcopus, & legati Silveſtri Papæ Romani. *Nicæn. Arab.* I. 335.

Conſtantinopolitani I. Concilii præſides, ex Photio. V. 1466. C.

* Concilio Epheſino præſidebant Cæleſtinus & Cyrillus. II. 678. B.

* Concilii Epheſini præſides Cæleſtinus Apoſtolicæ ſedis præſul, & Cyrillus Alexandrinus. *Chalced.* II. 402. A. & 451. E. & 671. D.

* Concilii Epheſini præſides, Cæleſtinus Romanorum, Cyrillus Alexandriæ, & Joannes Antiochiæ, inquit Marcus Epheſius. IX. 57. C. Concilii Epheſini Cyrillus Alexandrinus caput extitit, auctoritate Sedis Apoſtolicæ præditus. III. 1052. A. * Concilio Epheſino præſederunt Cæleſtinus & Cyrillus. II. 739. A. 742. C. Papa Cæleſtinus & Cyrillus. *Vigil.* III. 5. C. * Concilii Epheſini fuere primi Cyrillus & Memnon. I. 1502. D. 1503. A. * Scribens Cyrillus ad legatos Concilii Epheſini, appellat hoc ordine: Hieroſolymitanum, Antiochenum, epiſcopos ſedis Apoſtolicæ duos, alios tres, ultimo loco presbyterum qui fuit Epheſi legatus Cæleſtini. I. 1671. A. Concilio Epheſino præſedit Cæleſtinus Papa in ſuis legatis, id eſt, Cyrillo, Arcadio, & Projecto, epiſcopis, ac Philippo presbytero. III. 10. E. & ſic in quatuor ſynodis præſederunt Papæ ſenioris Romæ. III. 10. E.

Concilium. Sedet in ſynodo II. Epheſina primus Dioſcorus Alexandrinus, deinde Julianus Apoſtolicæ ſedis legatus, tum Hieroſolymitanus, Antiochenus, & Conſtantinopol. Hic ordo ſedium reprehenditur in Chalcedonenſi. II. 83. C. D.

Concilio Chalcedonenſi Leo præſedit per ſuos legatos. III. 5. D. Præſidere ſuos legatos Leo Papa juſſit. *Chalced.* II. 310. E. * Concilii Chalcedonenſis principes Leo & Anatolius. II. 435. C. * Concilium Chalcedonenſe conſidet Anatolio CP. II. 402. B. * Concilio Chalcedonenſi regulariter præſederunt maximæ Romæ archiepiſcopus Leo, & regiæ Conſtantinopolis archiepiſcopus Anatolius. II. 729. E. * De ordine ſedendi, Paſchaſinus Apoſtolicæ Sedis legatus dixit in Conc. Chalced. *Nos, Deo volente, dominum Anatolium primum habemus.* II. 83. C.

Concilium CP. ſub Mena, ab Hadriano Papa citatur. IV. 799. A.

Conſtantinopolitano II. Concilio qui præfuerunt, ex Photio. V. 1471. B. ex Nilo. 1479.

* Concilium VI. cui Imperator pro Dei miniſterio præfuit. *Leo Papa.* III. 1474. C. CP. III. ſynodi fragmenta recitantur. IV. 803. A. 808. A. B.

Concilium. In pſeudoſynodo Photiana, præſidet Photius CP. cum eo conſidentibus legatis Romanis. VI. 230. E. &c.

Concilio œcumenico VIII. Miſſi Apoſtolici præſident. V. 768. E.

* Conſtantinopolitana IV. ſive œcumenica VIII. ſynodus, damnata dicitur a Patriarchis Alexandriæ & Hieroſolymorum, ante pſeudoſynodum Photii. VI. 314. A. B. *in ipſa pſeudoſynodo.* Ibi & damnata dicitur a Joanne VIII. Papa. 311. E.

* *Concilium.* Papa in eminentiore loco: Imperator CP. ad dexteram: alii principes laïci ad ſiniſtram: Patriarchæ e regione, &c. *Lugdunenſe,* anno 1245. VII. 378. C.

CP. Patriarchæ in Conc. Florentino altera ſententia. IX. 399. D. Extrema ſententia. 406. D.

Concilium. Ad Concilium Arelatenſe mittit presbyteros & diacones Silveſter Papa. I. 266. E.

* Concilio Africano interſunt legati ab Apoſtolica ſede, epiſcopus unus & presbyteri duo. I. 1241. C. ſedet epiſcopus poſt Carthaginienſem & primatem Numidiæ: presbyteri, poſt epiſcopos. I. 1241. C. D.

* Concilio univerſo epiſcoporum Catholicorum Karthagine præſidet Aurelius Carthag. & Silvanus primas Numidiæ. *Collat. Carthag.* I. 1066. B.

Concilium Bacanceldenſe, præſidente Cenulſo rege, necnon archiepiſcopo, &c. IV. 925. C.

Conciliis intereſſe qui poſſint aut debeant.

* Concilia conſtabant aliquando tota communitate Chriſtianorum, aliquando ſolis epiſcopis, &c. VIII. 222. E.

Conciliis, in quibus de fide agitur, quæ ad omnes pertinet, laicos, clericoſque, Imperatores interſunt. V. 158. C.

Concilia. In ſanctis quatuor Conciliis numquam inventa eſt multitudo occidentalium epiſcoporum, ſed duo vel tres epiſcopi: itaque non decet Concilium differri propter occidentales. III. 65. D. Præſertim Papa præſente. *Ibidem.* E.

Concilium. Præter epiſcopos, alios etiam quoſdam habere vocem definitivam in Concilio provinciali, opinio erronea eſt. XI. 131. D.

Concilio ſubſcribunt Epiſcopi non habentes ſedes. III. 466. D.

Concilio adjunguntur presbyteri. V. 88. D. Confeſſarius ſanctimonialium ſubſcribit in ſynodo Hieroſolymitano, anno 1672. XI. 270. C. In Concilio presbyteri, diaconi &c. ad terga epiſcoporum ſteterunt: ſoli ſederunt epiſcopi. I. 290. C. D. * In Conciliis pluribus reperies presbyteros & diaconos fuiſſe admiſſos. VIII. 225. B. C. Cur non & Curati admittantur? *Ibid.* Concilium ex epiſcopis conſidentibus, diaconibus adſtantibus. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. B. Conſident presbyteri, adſtant diaconi. *Tolet. I.* anno 400. I. 989. E.

Concilia. Introëunt presbyteri, diacones, & religioſi univerſi, ad audiendam doctrinam. I. 8. B.

Concilium Romanum, in quo epiſcopi reſident XXXVIII. presbyteri LXXVI. II. 877. D.

Concilium. Archimandritæ presbyteri, ſubſcribunt in Concilio CP. anno 448. II. 170. D. E. archimandritæ monachi. *Ibid.* E. 171. A. Monachos atque laicos nulla ratio ad concilium vocat. *Marcianus Imp.* II. 47. C. Monachi ſententiam dicunt, epiſcopum lapſum eſſe recipiendum. *Nic. II.* anno 787. IV. 46. E.

Concilia. In Conciliis nemo loquatur præter licentiam a metropolitano acceptam, exceptis epiſcopis & abbatibus. VI. 1556. D.

Concilia. In Conciliis epiſcopi & abbates vocem deliberativam habent. IX. 1196. D. Abbas diffiniens ſubſcribit, ut epiſcopi, in Conc. Tolet. anno 1566. X. 1158. C. 1172. E. * Cur ſoli epiſcopi habuerint in Conciliis vocem diffinitivam: Quia erant viri ſancti, &c. VIII. 223. A. B. * Poſtea additi fuerunt & abbates, eadem de cauſa, & quia habebant ſubditos. Et eadem ratione addi deberent Priores, pluſquam epiſcopi vel abbates inutiles, ſolum titulares. *Ibid.* Ab-

Digitized by Google

bates in Concilio poſſunt de propoſitis deliberare, non item judicare. *Burdigal.* anno 1583. X. 1379. C. Quam vocem abbates, præcipue commendatarii, aliique, in Conciliis habere debeant. X. 1264. B. C. D.

Concilium. In prima turma epiſcopi, cum quibuſdam notariis: in alia abbates & probati monachi: in tertia comites & judices. IV. 1008. D.

Concilio Chalced. adſiſtit Pulcheria Aug. II. 463. C.

Concilio VI. ſubſcribit Conſtantinus Imp. poſt omnes epiſcopos: Tuſſano Juſtinianus ejus filius, ante omnes etiam patriarchas. III. 1650. A.

Concilium. Ut Concilio generali adeſſe per ſe vel per legatos, & eidem favere Rex Francorum velit, ſcribit ad eum Clemens Papa VII. anno 1533. IX. 1964.

Concilium non poſſe abſque principis præſentia celebrari, ab imperitis dicitur. Nec vero interfuere principes in Conciliis, exceptis univerſalibus. V. 907. C. 1103. A.

Concilio Tyrio adeſt Dionyſius exconſularis, juſſu Conſtantini: anno 335. I. 539. E.

Concilio Toletano VIII. interſunt ob primatum palatini. III. 955. C. Ad ſynodum epiſcopus laïcos etiam aliquos advocet. *Tarracon.* anno 516. II. 1043. A. Laïcos permittimus intereſſe; ut quæ a ſolis Pontificibus ordinanda ſunt, & populus poſſit cognoſcere. II. 1046. D.

Concilium Placentinum. In eo fuere quatuor millia clericorum, & pluſquam XXX. millia laicorum. VI. *parte II. initio.* 1713. B. in campo. 1714. A.

Ordo & leges Conciliorum.

Concilia. Ordo de celebrando Concilio. I. 6. E. *Silvaneƈt.* anno 1326. VII. 1531. D. E. Concilii habendi forma ex præſcripto Concilii Lateranenſis V. anno 1512. IX. 1599. B. C. Concilium Lugdunenſe II. quo ritu ſit inchoatum. VII. 687. A. B. C. *& ſeqq.* anno 1274.

Concilium. Ordo ſedendi in Concilio. *Vide*, Primatialis.

Concilium. Evangelia ibi prolata. II. 158. E.

Concilii forma. Poſt ingreſſum & conſeſſum epiſcoporum, vocentur presbyteri, qui vocandi erant: diaconus nullus introëat inter eos. Poſt hos diaconi probabiles. Presbyteri a tergo reſideant epiſcoporum. Diacones in conſpeƈtu epiſcoporum ſtent. Deinde ingrediantur laici & notarii, &c. *Tolet. IV.* anno 633. III. 580. A. B. C. D.

Concilium. Ordo celebrati Concilii Piſani, anno 1409. VIII. 5. B. C. D. *& ſeqq.* 47. *& ſeqq.*

Concilii Burdigalenſis ordo deſcribitur. XI. 122. *& ſeqq.*

Concilium provinciale quomodo denunciandum, parandum, agendumque ſit. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 909. *& ſeqq.*

Concilio provinciali indiƈto, quæ preces faciendæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 742. D.

Concilium provinciale præcedat tridui jejunium. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1389. D.

Concilii provincialis initio & in progreſſu quæ ſint agenda. X. 1127. 1128.

Concilium. Cærimoniæ & ſacræ preces, quibus in publica ſeſſione Concilii Provincialis Remenſis ſolitum eſt uti. X. 561. B. *& ſeqq.* in Cameracenſi. 612. *& ſeqq.*

Concilium. Miſſa ſingulis Dominicis per Concilium, & proceſſio indiƈta, in Conſtantienſi. VIII. 442. B. C.

Concilium. De modo vivendi & aliis in Concilio ſervandis. Conc. Trid. X. 17. E. 18. A. B. &c.

Concilium incipit a profitenda fide Nicæna. I. 1363. A.

* Conciliorum & Patrum in eis congregatorum reƈta regula, nuda ipſa verba Doƈtorum, qui eos præceſſerunt. *Beſſarion.* IX. 326. E. Sic quaſcumque de fide quæſtiones terminarunt. 327. A.

Concilium ne tumultu agitetur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1024. A. B.

Concilii provincialis leges, ex *Burdigal.* anno 1583. X. 1378. 1379. 1380.

Conciliorum judicia deſcribenda. IV. 1222. A.

Concilium. Qua die Concilium exſtitit finitum. *Complut.* anno 1326. VII. 1533. B.

Concilium. Qua die præfatum concilium exſtitit terminatum. *Palent.* anno 1322. VII. 1463. C. Qua die diƈtum Concilium exſtitit terminatum. *Tolet.* anno 1324. VII. 1487. B.

Concilium. Acclamationes in fine Concilii Burdigal. anno 1624. XI. 141. B.

Concilium. Nullus conventus fine alterius conventus denunciatione ſolvatur. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. D.

Concilia. In Conſtantienſi deliberatum, utrum per nationes in genere fieret ſcrutinium votorum; an per capita. VIII. 226. A. B. Partitio nationum quæ debeat eſſe in Concilio generali. *Conſtantienſe*, anno 1417. VIII. 704. 705. *& ſeqq.*

Concilium. Ad diem concilii occurrant epiſcopi. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. E.

Concilio provinciali ſe perſonaliter ſiſtere ſuffraganei jubentur, ſub pœna excommunicationis, niſi legitime impediti, &c. *Salzburg.* anno 1420. VIII. 960. A.

Concilium. Ad concilium vel ad ordinationem epiſcopi cum metropolitanus epiſcopos evocabit, nullus excuſet, niſi cauſa tædii evidentis exſtiterit. *Epaon.* anno 517. II. 1048. B. *Aurelian.* II. anno 533. II. 1174. D.

Concilium. Ad concilium provinciale vocati, & non comparentes, pœnam juris incurrant. *Vaur.* anno 1368. VII. 1812. E. Sub virtute ſanƈtæ obedientiæ epiſcopis injungitur, qui fuerint legitime impediti, ut procuratores mittant. *Vaur.* anno 1368. VII. 1812. E.

Concilium. Epiſcopus qui ſe a concilio abſentaverit, abſque inevitabili cauſa, unius anni excommunicatione pleƈtatur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1029. E.

Concilium. Ad Concilium venire qui noluerit epiſcopus, ſit excommunicatus, & ſub pœnitentia: & res ad eum pertinentes a metropolitano interim regantur. *Emerit.* anno 666. III. 1001. A. B.

Concilium. Formula excuſationis abſentium a ſynodo provinciali. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1681. C.

Concilium. Nemo epiſcopus aut adeſſe negligat, aut abeat, priuſquam Concilium diſſolvatur. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. E.

Concilium. A Concilio deficiens, deponatur a collegis. I. 1622. D. E.

Concilium. Epiſcoporum procuratores ad Concilium mittendi. *Tolet.* anno 1339. VII. 1638. B. C.

Concilium. Ad Concilium epiſcopus non diaconum pro ſe, ſed aut archipresbyterum dirigat, aut presbyterum. *Emerit.* anno 666. III. 1000. B. C.

Concilium. Epiſcopi procurator, ſi in Concilio videatur, poterit cum epiſcopis, de iis quæ proponentur, decernere & ſtatuere. *Burdigal.* anno 1583. X. 1379. B.

Concilium. Delegati a Capitulis ſciant ſe in ſynodo tantum conſulendi, non autem decernendi poteſtatem habere. *Burdigal.* anno 1583. X. 1379. C.

Concilii provincialis decreta a ſingulis epiſcopis in ſynodo omni populo & clero legantur. III. 1797. C. D.

Concilium. Legati & præſidentes ſub pœna excommunicationis mandant omnibus Patribus ut ſubſcribant. X. 193. C. In ſynodis ſi pauciores epiſcopi diſſentiant, aut plurium ſententiæ cedant, aut ſint per annum excommunicati. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 965. E. Conciliis ſubſcribant etiam ii qui nomine proprio non conſenſerint: Judicia enim ſanioris & majoris partis prævalent; & quod concluſum fuerit a pluribus, cenſetur approbatum. XI. 32. B.

Concilio Metenſi quod metu ſubſcripſerit Adventius Metenſis, veniam petit a Nicolao I. Papa. V. 322. 323. Pro eodem intercedit Carolus rex. 324. Veniam impetrat. 325. A.

Concilium. Si quis non poteſt clamare, manum extendat. II. 163. A.

Concilia. Tranſgreſſiones conſtitutionum provincialium non ad culpam, ſed ad pœnam tantum obligant tranſgreſſores. *Tolet.* anno 1355. VII. 1763. A.

Concilia quædam generalia.

Concilium Antiochenum Apoſtolorum, citatur pro ſacris imaginibus, in Nicæna II. ſynodo, aƈt. 1. I. 47. D.

Concilia ſunt quatuor principalia. I. 6. B. Concilia multa fuerunt: ſed quatuor priora firmiſſima. VI. 984. B. Concilia priora quatuor, quaſi quatuor paradiſi fluvii. VIII. 1523. B. Concilia quatuor Gregorius M. non ſemel Evangeliis comparat. VI. 1524. E. Concilia quatuor velut quatuor evangelia veneror. VI. 954. C. *Leo IX. Papa.* Pari modo reliqua tria recipio & veneror. *Ibidem.* D. Concilia quatuor univerſalia, ſicut quatuor evangelia amplecti ſe confitetur Paſchalis II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1900. D. Concilia quatuor Romana

ſuſcepit & veneratur eccleſia. II. 1152. E. Concilia quatuor, quæ ut quatuor Evangelia ſuſcipere & venerari tenemur. *Raven.* anno 1317. VII. 1435. A. Concilia quatuor œcumenica amplectuntur patres Concilii Tolet. XI. anno 675. III. 1019. D. Concilia quatuor priora admittere ſe profitetur rex in Concilio Tolet. VIII. anno 653. III. 954. C. Concilia quatuor quæ ſtatuerunt communi conſenſu cum legatis atque vicariis Sedis Apoſtolicæ, ea ſunt tenenda ac ſervanda. III. 10. E. 11. A. B. Ita profitentur epiſcopi orientales *Ibidem.* C. Conciliorum quatuor principalium conſtitutiones, & ſynodorum decreta, quæ orthodoxa fides ſuſcipit, ſuſcipere ſe profitetur in ordinatione ſua archiepiſcopus, ſæculo IX. V. 1445. E. Concilia quatuor ſancta in divinis ac ſacris mitiationibus, quando fiunt, magna voce a ſacris Prædicatoribus prædicantur. II. 1218. D. E.

Concilia omnia epiſcoporum orthodoxorum conſona conciliis quatuor, qui non recipit, anathema ſit. III. 476. A.

Concilia quinque univerſalia ſuſcepit Anglia. III. 1038. B. Mediolanum. 1052. B. C.

Concilia quinque univerſalia omnis Chriſti Eccleſia approbat & ſequitur: ſimiliter & ſextum. *Leo Papa.* III. 1474. D.

* *Concilia.* Sex tantum generales de fide ſynodos recipi ab Eccleſia, & recipere ſe, epiſcopus Morinenſis profitetur, in ſua ordinatione, ſæculo IX. V. 1444. C. D.

Concilia ſeptem tantum generalia Græci agnoſcunt. IX. 1355. C.

Concilia plurima in eccleſia Dei, velut quatuor evangelia celebrantur. VII. 510. A.

Concilia quæ recipi decernit Romana Eccleſia. *Vide*, Scripturæ quas Romana, &c.

Conciliorum libri in Patriarcheio CP. III. 1059. C.

Concilium anniverſarium univerſale non niſi neceſſitate faciendum. *Cod. Afric.* I. 919. D.

Concilium univerſale Africæ. I. 911. C.

Concilium univerſale intra Africam; *hoc eſt, Africæ. Collat. Carthag.* I. 1052. D.

Concilia Africana Cypriani & Aurelii, citat Leo IX. Papa. VI. 950. D.

Concilium occidentale. II. 34. D. * De Orientalibus epiſcopis in Concilio veſtro non patitur ratio aliquid definiri. *Conſtantius Imp.* I. 711. C. 712. B.

CONCILIUM CP. I. dictum primum Concilium ſub Nectario epiſcopo CP. *in Conc. Chalced.* II. 638. D. Conſtantinopolitanum Concilium quatuor Canones condidit. *CP. Paraphr. Arab.* I. 818. CP. I. Concilii Canon 1. 2. & 3. citatur in Conc. Chalced. II. 638. D. E. 639. A. Conſtantinopolitæ ſynodi capitulum VI. citatur. V. 150. C. ſecundum. 151. B. C.

CONCILIUM Epheſinum fuit epiſcoporum CCXX. quibus conſenſit univerſus occidens. I. 1502. D. Concilio Epheſino orientalis & occidentalis eccleſiæ ſacerdotes vel per ſe vel per ſuos legatos interfuerunt. I. 1478. D. Propoſitiones pacis a ſynodo Orientalium directæ Cyrillo: ut ſymbolum Nicænum ſervaretur, quod additamento non indiget, & egregie explicatur ab Athanaſio in epiſt. ad Epictetum. Capitula vero ſuperintroducta, excutiantur, ut pacem turbantia. I. 1634. E. 1635. B. Candidianus Comes miſſus ab Imp. ut tempore Concilii monachos ab Epheſo ſubmoveat. I. 1346. D. Ut neminem ante negotium fidei peractum abire ſinat; aut aliud ibi tractari. I. 1347. A. B. * Definitioni qui contradicunt, Romam ambulent: Neſtoriani ſunt. II. 450. D.

CONCILIUM Epheſinum II. clamat, ut incendatur epiſcopus, ut vivus ardeat. II. 162. E.

Concilium. In Chalcedonenſi clamores epiſcoporum. II. 74. A. B. C. D. E. 83. B. C. II. 310 A. B. Acclamationes, quas epiſcopos non decere dixerunt Judices & Senatus. II. 74. E. * Clamores epiſcoporum in Conc. Chalced. contra ſententiam legatorum Sedis Apoſtolicæ. II. 447. B. C. D. 450. A. B. C. D. E. Epiſcopi cum Concilio definiunt. *Chalced.* anno 451. II. 366. *& ſeqq.* 467. 470. 471. &c. Definitio fidei facta præter conſcientiam Legatorum Sedis Apoſtolicæ, in Conc. Chalced. anno 451. II. 447. B. Concilium Chalced. ſcribit ad Pulcheriam Aug. quæ geſta fuerint adverſus Dioſcorum. II. 380. E.

CONCILIUM quintum teſtatur ſe ſervare velle unitatem cum Apoſtolica ſede. III. 187. E. Concilium V. œcumenicum, ex ſcriptore incerto. V. 1488. D. Concilium CP. ſub Juſtiniano contra Origenem &c. I. 6. A. Congregatum eſt adverſus Theodorum Mopſueſtenum, Origenem, Didymum, & Evagrium, &c. III. 1395. D. 1455. E. 1658. B. Concilium V. epiſcoporum CCLXXXIX. IV. 147. C. * Petiit ut Vigilius Papa communiter cum epiſcopis rem definiret: quia tametſi gratia Spiritus ſancti Apoſtoli ſinguli abundarent, ut alieno non egerent conſilio; tamen de circumciſione non aliter definire voluerunt, quam communiter congregati. III. 188. E. 189. A. Nec poteſt in communibus de fide diſceptationibus veritas manifeſtari, cum quiſque proximi adjutorio egeat. *Ibidem.* B. C. Concilium V. citatur a Græcis, ſed Theodoreto prætermiſſo. XI. 346. B. Concilii V. ſive CP. II. Canones XIV. in Conc. Lateran. ſub Martino Papa recitantur. III. 838.

CONCILIUM VI congregatum, acquieſcente divalibus præceptis (Imperatoris) antiquæ Romæ & Apoſtolicæ ſummitatis Pontificalis antiſtite, ceteriſque epiſcopis. III. 1418. C. * Concilium VI. ſub Leone Imp filio Conſtantini Pogonati, *ex libello ſynodico.* V. 1539. B. C.

Concilium. Ad ſextam ſynodum juſſit Imperator mitti epiſcopos ea ſynodo occidentis. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1128. D.

Concilio VI. qui præfuerunt ex Photio. V. 1474. A. B.

ad Concilium VI. directi ſunt ex perſona Agathonis Papæ presbyteri ac diaconi. *Leo II. Papa.* III. 1730. C. ut præſiderent & conſiderent. *Ibidem.* Sedent ad lævam Imperatoris, vicarii Agathonis Papæ, & qui ex parte ſynodi ejus erant; cum apocriſiario ſedis Hieroſolymitanæ: ad dexteram, archiepiſcopi CP. & Antiochenus, apocriſiarius ſedis Alexandrinæ, &c. III. 1058. B. C. D. Evangeliis in medio propoſitis. *Ibidem.* Concilium VI. conſenſit Agathonis ſanctiſſimi Pontificis & ſummi Papæ dogmaticis litteris, & ſuggeſtioni ſynodi ipſius. III. 1419. E. * Concilium VI. ſuſcepit ſuggeſtionem Agathonis Papæ, factam ad Conſtantinum Imp. III. 1398. E. Concilium VI. orat Agathonem Papam, (*veſtram,* inquit, *paternam ſanctitatem*) ut per ſua reſcripta confirmet fidem, quam cum ipſo prædicavit. III. 1439. E. *Concilii VI. Patres.* Summus nobis certabat Apoſtolorum princeps: illius enim imitatorem & ſedis ſucceſſorem habuimus fautorem, &c. III. 1422. E. Per Agathonem Petrus loquebatur. 1423. A. 1462. B. Concilii VI. acta ſcripſit Agatho diaconus. III. 1834. B. Et quinque ſedibus patriarchalibus a ſe ſcripta dedit. *Ibidem.* Concilii VI. exempla data quinque Patriarchalibus ſedibus. III. 1435. E. Synodi ſextæ canones ita Apoſtolica ſedes admittit, ut nullatenus recipiat eos, qui prioribus decretis Romanorum Pontificum vel bonis moribus adverſantur. IV. 20. A. Non ſunt in ullis archivis ſedium patriarchalium, licet Græca utantur lingua. *Ibid.* * Concilii VI. acta ſynodalia a Leone II. Papa mittuntur ad epiſcopos Hiſpaniæ, ut eorum etiam eſſent auctoritate ſuffulta, & omnibus promulgarentur in regno Hiſpaniæ. *Tolet.* anno 684. III. 1754. A. Epiſcopi ea approbarunt. *Ibidem.* C. Synodica iterum examinatione decocta, & communi judicio comprobata. Ibidem. D. & 1755. A. quia a primis quatuor Conciliis non diſcedunt. 1755. B. C. Concilium VI. citatur a Græcis, ſed Honorio non appellato. XI. 346. C.

* CONCILIORUM acta, quarti & ſexti, qui non amplectuntur, his anathema ſit. XI. 295. B. Concilii VI. Acta legi nolebant Barlaami & Acindyni ſectatores. XI. 295. A.

CONCILIUM quiniſextum. *Vide*, Trullana ſynodus.

CONCILIUM VII. ſive Nicænum II. reliquis ſex œcumenicis adnumerandum. VI. 315. D. Qui ſecus ſentit, anathema ſit. *Ibidem.* E. ſubſcribunt epiſcopi, paterna dogmata ſequentes, & ſecundum traditionem eccleſiæ definientes. IV. 458. A. &c.

CONCILIA contra Photium & pro Photio. IX. 67. E.

CONCILIUM VIII. œcumenicum, ex libello ſynodico. V. 1548. C. D. Subſcribunt Imperatores, poſt Patriarchas, ſeu vicarios Patriarcharum. V. 922. A. 923. B. * Subſcripſere epiſcopi, calamis non atramento, ſed ipſo Salvatoris ſanguine unctis. V. 987. C. Concilii VIII. œcumenici op-

dices plumbea bulla muniti, atque ſingillatim legatis traditi, patriarchalibus ſedibus transferendi. V. 760. B. Concilium VIII. quod exſtat Græce, compendium eſt Actorum genuinorum, cujuſmodi Latina ſunt. Canones tantum XIII. habet, cum XXVII. habeat Anaſtaſius. V. 1163. D. Concilium VIII. œcumenicum a Joanne VIII. reſciſſum fuiſſe, mentitus eſt Marcus Epheſius in Concilio Florentino. V. 1163. B.

Concilia provincialia.

Concilia etiam localia confirmamus & admittimus. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 149. E.

Concilia provincialia & ſynodalia. De his decreta Baſileenſia. VIII. 1169. 1170. 1171. Conciliorum provincialium utilitas. *Bracarenſe.* III. 347. A. B.

Concilio præſunt metropolitani. V. 88. D. Concilia nemo celebret, præter eos quibus metropoles ſunt creditæ. *Antioch.* anno 341. I. 602. E.

Concilii Mauritaniæ archiepiſcopus. I. 763. C. 764. B. Concilia convocare metropolitani, frequentare epiſcopi non prætermittant. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1423. D.

Concilium ſingulis annis fiat ob cauſas eccleſiaſticas, ne veteraſcant. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. C.

Concilia provincialia ſaltem ſemel in anno fiant, ubi metropolitanus ſatius eſſe duxerit. *Trull.* III. 1663. C. ſingulis annis celebranda. *Lateran.* anno 1215. VII. 23. A. Quomodo id efficacius fiat. *Ibidem.* Semel in anno in Anglia celebrentur. III. 1017. A. Singulis annis a metropolitano convocentur. *Aurelian. II.* II. 1174. D. *Aurelian. IV.* II. 1441. A. & 1448. B. Ut ſaltem ſemel in anno libere fiant, petendum ab Imp. *Concil. Pariſ. VI. anno* 829. IV. 1314. A. In Hiſpania ſemel in anno tantum fiant, ob itineris longitudinem, & paupertatem eccleſiarum. *Tolet III.* anno 589. III. 482. D. Annis ſingulis celebrentur Kal. Novembr. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1725. C.

Concilia bis per annos ſingulos, vel ſemel, convocanda: quo ſinguli epiſcopi conveniant, ſine cujuſlibet excuſatione perſonæ, id eſt, regiæ vel privatæ. *Turon.* anno 567. III. 358. A.

Conciliorum uſus in Anglia diu obſoleverat uſque ad annum 1075. VI. 1557. E.

CONCILIA bis in anno fiant, poſt Pentecoſten, & menſe Octobri. *Can. Apoſt.* I. 18. D. 37. A. I. 1768. C. Bis in anno celebranda eſſe Apoſtoli lege ſanxerunt. X. 634. C. 802. E. Celebrentur bis in anno per unamquamque provinciam. *Nicæn.* anno 325. I. 326. A. Unum ante Quadrageſimam, alterum autumno. *Ibid.* B. *Nicen. Arab.* I. 469. E. 479. B. 485. E. *Conc. Chalced.* II. 608. B. *Antioch.* anno 341. I. 601. D. *Theodor. Cantuar.* III. 1778. A. *Calchuth.* anno 787. III. 2073. E. Concilia quæ bis in anno fieri juſſa ſunt a Patribus, diu intermiſſa. *Avitus Vienn.* II. 1045. B.

CONCILIUM provinciale ſingulis trienniis Leo X. primum fieri mandat. IX. 1779. B. Concilia provincialia quolibet triennio celebrentur. *Trid.* X. 154. E. Concilium tertio quoque anno celebrandum. *Matiſcon.* anno 585. III. 465. A. *Concilium.* De Sicilia terni ſingulis annis Romam ad ſynodum veniant. *Leo Papa.* I. 1758. E. • *Concilia.* A tempore Bituricenſis ſanctionis uſque ad Lateranenſe V. ſub Leone X. nullum fuit Concilium legitime celebratum. IX. 1828. C.

Alia quædam de Conciliis.

CONCILIUM in porticu æſtivalis ſecretarii. II. 579. B. Concilium CP. in majore porticu ſanctæ Eccleſiæ. II. 171. C. In baptiſterio Eccleſiæ. 174. D. In ſecretario epiſcopi. *Ibid.* 110. C. Concilium Romæ in baſilica Julii. II. 967. D. Concilium in Domo Eccleſiæ. III. 335. A.

CONCILII dies, XI. Kal. Novembr. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. E.

CONCILIA. Liber Conciliorum Iſidori. VIII. 1786. C.

CONCILIUM CP. a nebulone aliquo confictum, poſt annum 1445. ut cenſet Allatius. IX. 1360. 1361.

CONCILIA ſpectantia ad ſynodum Apoſtolicæ Sedis. III. 1463. D.

CONCILIUM. Placuit ſancto concilio, interpoſita virtute ſancti Martini, in baſilica ſua conſcribi, ut &c. *Turonenſe,* anno 567. III. 357. E.

CONCILIARITER. I. 751. C.

CONCIONATORES.

Concionatores. *Vide*, Epiſcopus. Parochia. Prædicator, *&* Prædicatio. Dei miſericordia.

Concionatores nulli admittantur, niſi presbyteri, aut ſaltem diaconi. X. 453. B.

Concionari in ſua diœceſi neminem permittat epiſcopus, niſi ætate maturum, & ſubdiaconum ſaltem. *Tolosan.* anno 1590. X. 1794. E.

Concionatores. Quæ ad eos pertinent, ex S. Carolo Borromæo. X. 767. E. 768. A. B. C. &c.

• a Concionatoribus regulæ obſervandæ, ex S. Carolo Borromæo. X. 639. E. 640. 641. 642.

Concionatori quæ ſint fugienda. XI. 95. C. D.

Concionatores ne de concionum ſuarum mercede paciſcantur. *Toloſan.* anno 1590. X. 1795. C.

Concionator ſæcularis ſine ſupparo ſuggeſtum non aſcendat. X. 453. C.

Concionator quæ prædicanda elegerit, juxta eum ſenſum quem tenuit & tenet ſancta mater eccleſia, proponat. XI. 94. E.

Concionator ſi prolixior æquo fuerit, modeſte per aliquem moneatur; non autem hoc prætextu in ſua concione turbetur. IX. 2156. B.

Conciones. Quis & quomodo fructus ex concionibus capiendus. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 961. C. D. E.

Concionem quæ habetur ad Miſſam majorem, canonici aliique audiant, nec a choro diſcedant, aut diſtributione careant. *Tolet.* anno 1566. X. 1160. D.

Concionatores regulares ſine epiſcopi benedictione, aut eo contradicente, in ſuis eccleſiis prædicare non præſumant. X. 1107. A.

Concionatoribus regularibus in eorum eccleſiis, abſque facultate epiſcopi, licet ſua monaſteria populo commendare. X. 1106. D.

CONCIV CONCL &c.

CONCIVES. VI. 34. C. 84. C. Concivis veſter. VI. 1234. B.

CONCLERICI. I. 963. E. II. 610. A. II. 1383. D. III. 446. C. III. 481. D.

CONCORDANTIARUM liber Joachiticus. VII. 511. D.

CONCORDATA, in Parlamento Pariſienſi regiſtrata. Areſtum verificationis. IX. 1883. E. Concordatorum protectio conceſſa regibus Franciæ. IX. 1888. E.

CONCORDIA Canonum Joannis Antiocheni citatus. V. 219. A.

CONCREDENTES. II. 414. A.

CONCUBINA. *Vide*, Matrimonium. *Vide*, Judæi. Concubina aliud, aliud nupta eſt. I. 1762. C. Concubina non eſt uxor. V. 542. B. Concubinas habere numquam licuit, numquam licebit. III. 1973. A.

Concubinam ſi laïcus non noverit, poteſt clericus fieri. *Innoc. I. epiſt.* 4. I. 1006. C. Concubinæ publicæ clericorum eccleſiaſtica ſepultura privandæ. *Salmanticenſe,* anno 1335. VII. 1967. D. Concubinæ presbyterorum & canonicorum in Anglia. Quid de his agendum. VI. *parte II. circa med.* 1131. B. Concubinam ducere in uxorem non liceat, niſi prius dimiſſam, &c. *Nicæn. Arab.* I. 511. A.

Concubinarii quam graviter inſectandi & puniendi. X. 1132. D. E. Publici qua pœna coërcendi. IX. 1366. E. Concubinatus graviſſimis pœnis caſtigatur. *Trid.* X. 152. C.

Concubinarii. De his decretum Bituricenſe deſcribitur & confirmatur in Conc. Sueſſion. anno 1456. IX. 1383. B. Pœnæ in eos decretæ in Conc. Tolet. anno 1473. IX. 1506. 1507.

Concubinarii clerici. In hos decreta ſynodi Treverenſis, anno 1548. IX. 2072. B. 2075. E.

Concubinarii. Leonis X. leges in eos. IX. 1819. C. D. E.

CONCUP

CONCUPISCENS mulierem, & proponens fornicari, ſi non ſubſequatur effectus, gratia Dei liberatus eſt, nec propterea excludetur a clero. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. A.

Non concupiſces. Deus obligavit hominem ad impoſſibile, in nono & decimo præceptis, prohibens non concupiſcere. *Error damnatus.* IX. 1947. E.

CONCUPISCENTIA in nobis relicta, non ad culpam, ſed ad agonem, ad meriti occaſionem, ſi per Dei gratiam graviter pugnaverimus. *Mogunt,*

anno 1549. IX. 2115. C. 2117. A.

Concupiſcentia in baptizatis manet ad agonem. *Trid.* X. 29. A. Poſt baptiſmum non eſt peccatum vera ratione peccati. IX. 2117. A. • Peccatum dicitur idcirco tantum quia ex peccato eſt, & ad peccatum inclinat. *Trid.* X. 29. B. • Diabolus omnem carnem hominis in concupiſcentia obligabat. II. 769. C.

Concupiſcentia. Fomes peccati, etiamſi nullum adſit actuale peccatum, moratur animum ab ingreſſu cæli. *Error Lutheri damnatus.* IX. 1893. A. IX. 1947. D.

CONCURRENTE v. VI. 588. D.

COND CONF

Condecernens effectus. V. 778. A. Condecernere. V. 651. E. Condecernente & connivente. VI. 176. B.

CONDESCENDENS. I. 419. A. *Vigil.* III. 8. C. Condeſcendens illorum precibus. VII. 1029. E. *anno* 1286. Condeſcendentes. III. 1322. D. Condeſcendentes noſtri. VI. *parte II. initio.* 1996. B. Condeſcendentes pro tempore. VI. *parte II. initio.* 1720. D. Condeſcendere alicui. VI. 677. E. Condeſcendere debemus. VI. *parte II. circa med.* 1162. B. Condeſcendere deſideriis & petitionibus alicujus. VI. 1112. B. Infirmitati peccantium. VI. 893. C. Humilibus compatiendo. VI. *parte II. initio,* 1776. A. Petitionibus alicujus. VI. 1226. C. precibus alicujus. VIII. 1384. C. Condeſcendibilis affectus. V. 885. A. • Condeſcendibilis concordia, condeſcendere. II. 880. B. C. 882. C. Condeſcendimus. V. 169. B. Condeſcenſio. I. 746. D. II. 434. E. II. 732. B. IV. 235. A. VI. 108. B. Condeſcenſio & œconomia. IX. 584. D. Quædam admittenda pericula, ut poſſint vitari majora. VI. *parte II. initio.* 1917. A. *Vide, συγκατάβασις.* Condeſcenſione multa Chriſtus circa nos uſus eſt. II. 732. D. Condeſcenſionis emplaſtrum. V. 835. C. Condeſcenſionis ſublimitas. VI. 493. D. Condeſcenſionis noſtræ vota. V. 205. D. Condeſcenſionia aures accommodavimus. V. 695. B. Condeſcenſuros. VIII. 20. B. *anno* 1409.

CONDIACONUS. II. 254. D. VI. 628. D.

CONDIGNA ſatisfactio. VI. 405. E. VII. 100. B.

Condigna pœnitentia. VI. *parte II. ſub finem.* 1853. E. 1859. E. anno circ. 1179.

CONDIOECESANUS meus. V. 582. D.

CONDITIONARII. II. 899. D.

CONFAMULUS. III. 1122. D.

CONFIDELIS. II. 346. A.

CONDONATI domus religioſæ, portent indumenta religioni congruentia, &c. VII. 187. C. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1233. D. Condonatos etiam a ſe proprium abdicare, & in manu ſua reſignare compellant Abbates & Priores conventuales. VII. 321. A.

CONFAMULUS. III. 706. B. III. 1075. D.

CONFESSIO.

Confeſſionis neceſſitas.

• *Confeſſio.* Ad confeſſionem hortatur nos ſcriptura, cum dicit: *Revela Domino viam tuam. Confitemini Domino. Delictum meum cognitum tibi feci. Confitemini alterutrum peccata veſtra,* &c. *Chrodegang.* IV. 1187. A. B.

Confeſſio. De fide eſt teneri Chriſtianum de neceſſitate ſalutis confiteri ſacerdoti, ultra contritionem cordis, eique ſoli, non laïcis, quantumcumque bonis ac devotis. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. B.

Confeſſio ſacramentalis neceſſaria, ſaltem in voto, & ſuo tempore facienda. *Trid.* X. 38. D.

Confeſſionem ſecretam ſoli ſacerdoti, quam Eccleſia Catholica ab initio ſemper obſervavit, alienam eſſe ab inſtitutione Chriſti qui dixerit, anathema. *Trid.* X. 98. D.

Confeſſionem qui dixerit eſſe tantum utilem ad erudiendum & conſolandum pœnitentem, anathema. *Trid.* X. 98. E.

Confeſſionem a Lateranenſi Concilio inſtitutam fuiſſe, calumnia eſt. *Trid.* X. 93. C.

Confeſſio. Quorum remiſeritis, &c. Quia igitur ſacerdotes habent remittere peccata, utique oportet ut agnoſcant ea: & ſic Spiritu ſancto ducente ſancta eccleſia confeſſionem ſecretam ſtatuit & ordinavit. VIII. 1755. D.

Confeſſionem peccatorum ex Eccleſiæ ſtatuto eſſe, non ex divino jure, error Petri de Oſma. IX. 1499. D.

Confeſſio quod ſecreta ſit, neceſſario non exigi, error Petri de Oſma. IX. 1499. D.

Confeſſio publica non eſt divino præcepto mandata: nec ſatis conſulte aliqua lege humana præciperetur, ut delicta, præſertim ſecreta, publica confeſſione aperirentur. *Trid.* X. 93. B. C.

• Confiteri nolle peccatum, & humiliari propter Chriſtum, & lucrari & ſe & multos, dimicatio eſt in Deum. V. 835. E.

Confeſſio. In ſacramento pœnitentiæ, ac remiſſione culpæ, ubi non eſt ſacerdos, æque tantum facit quilibet Chriſtianus, etiamſi mulier vel puer eſſet. *Error Lutheri.* IX. 1893. E.

Confeſſio. Si homo fuerit debite contritus, omnis confeſſio exterior eſt ſibi ſuperflua vel inutilis. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. A. 1893. E.

Confeſſio vocalis introducta per Innocentium, non eſt neceſſaria: ſufficit ſi quis fratrem cogitatu, verbo vel opere fratrem offenderit, cogitatu, verbo, vel opere pœnitere. *Wicleff & Hus.* VIII. 404. D.

Confeſſionem populi audire modo quo Latini utuntur, grave eſt & infundabile. *Wicleff & Hus.* VIII. 404. D. Confeſſionem privatam diabolus introduxit. *Iidem. Ibidem.*

Confeſſionis integritas.

Confeſſio omnium peccatorum neceſſaria jure divino. *Trid.* X. 92. B. 93. C. 98. D. Quia æquitatem in pœnis injungendis ſervare non poſſunt, ſi in genere dumtaxat, non etiam ſingulatim peccata declarentur. *Trid.* X. 92. C. E.

Confeſſiones dandæ ſunt de omnibus peccatis. Quando quis ad confeſſionem venit, omnia confiteri, & de omnibus examinari debet. *Theodulf.* IV. 419. C. D.

Confeſſio. Qui dixerit eos, qui omnia peccata confiteri ſtudent, nihil relinquere velle divinæ miſericordiæ ignoſcendum, anathema. *Trid.* X. 99. A.

Confeſſionem dicere, impoſſibilem eſſe, vel carnificinam eſſe conſcientiarum, impium eſt. *Trid.* X. 93. A. 99. A.

Confeſſio. Recenſenda ſunt peccata etiam occultiſſima, etiam cogitationis, & contra duo ultima Decalogi præcepta. *Trid.* X. 92. C. D. 98. E.

Confeſſio. Etiam circumſtantiæ quæ ſpeciem peccati mutant, aperiendæ ſunt. *Trid.* X. 92. E. 98. E.

Confeſſio. Docere unam tantum circumſtantiam confitendam eſſe, nempe peccaſſe in fratrem, alienum a ratione. *Trid.* X. 93. A.

Confeſſio. Etiam cogitationum peccata confitenda ſunt. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. A.

• *Confeſſio.* Cogitationes malas mox ſacerdotibus Domini manifeſtare. *Clem. epiſt.* 1. I. 48. B.

• *Confeſſio.* Sancti Patres, qui perfecti fuerunt, ita conſtituerunt, ut cum aliqua cogitatio mala in corde ſervorum Dei evenerit, ſtatim per humilem confeſſionem ſuo priori confiteri deberent. *Chrodegang.* IV. 1187. B.

Confeſſiones Indorum defectu peritiæ in lingua Indica, ne dimidiatæ audiantur. X. 1728. B. C.

• *Confeſſio.* Nos faciem ſingulorum videmus, cor ſcrutari & mentem perſpicere non poſſumus. De his judicat Deus. I. 135. D.

Confeſſio quando neceſſaria.

Confeſſio. Diſtrictiſſime prohibemus, ne aliquis in mortali peccato conſtitutus, Miſſam celebret, niſi prius confeſſus fuerit expreſſe & nominatim de illo peccato, ſi ſacerdotem inveniat, cui valeat confiteri. Si vero non poſſit invenire, non celebret, niſi neceſſitas immineat, quæ ſine gravi ſcandalo nequeat præteriri: ut die feſto, in exſequiis, in matrimonio: &c. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 916. E. 917. A. B. C. • Miſſam celebrare ſacerdos non præſumat, peccati mortalis conſcius, donec conſcientiæ ſuæ vulnus patefecerit ſacerdoti, & pœnitentiam inde receperit ſalutarem. *Exon.* anno 1287. VII. 1077. A. Miſſam celebrare nullus ſacerdos præſumat, antequam confiteatur, ſi lapſus ſit in peccatum mortale. *Londin. anno* 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. D. *Lameth.* anno 1330. VII. 1552. E. 1553. A. Nullus presbyter ſine confeſſione prævia temere audeat celebrare, dum tamen poſſit commode habere copiam ſacerdotis, & articulus neceſſitatis non emergat. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1313. VII. 1742. B.

• *Confeſſio.* Ante Miſſam ſacerdotes & epiſcopi

epiſcopi Græci non confitentur. IX. 430. D. Si neceſſitate urgente ſacerdos abſque prævia confeſſione celebraverit, quamprimum confiteatur. *Rotomag.* anno 1581. X. 1219. C.

Confeſſio. Prohibemus diſtricte, ut nullus cum remorſu peccati mortalis ſacramentum quodcumque præſumat ſuſcipere, aut etiam miniſtrare. Veremur enim ne propter hunc abuſum, clades multas Deus judex juſtus in Chriſtianorum nationes immittat. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. E.

Confeſſio. Ad examen per ſuſceptionem ſacrorum ordinum nullus admittatur, niſi recenter confeſſus fuerit omnia ſua delicta idoneo ſacerdoti. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 961. D.

* *Confeſſio.* Ordinandus Willebertus epiſcopus, commonitus eſt ab Hincmaro epiſcopo ſuo, ut ab infantia ſua per ſingulos gradus ſuos pronunciaret Domino viam ſuam. V. 734. A.

Confeſſio. Ordines qui ſuſceperint in conſcientia peccati mortalis prius perpetrati, vel ob quæſtum temporalem tantum, officium ſuum non exſequantur, antequam ſacerdoti confiteantur. *Edmund. Cantuar.* VII. 267. E.

Confeſſarius. Sacerdos in peccato mortali conſtitutus non propterea differat abſolutionem ejus cujus confeſſionem audierit. Peccatum enim mortale, poteſtatem ligandi & ſolvendi non adimit. *Bituric.* anno 1584. X. 1481. E.

Confeſſio. Presbyteris cavendum ne homines ſine confeſſione moriantur. IV. 1316. A.

Confiteri fideles debere, quoties aliquid aggrediuntur, in quo mortis periculum ſit metuendum, ex doctrina Spiritus ſancti ſalutariter cautum eſt. X. 2113. D. E. Et mulieres proxime parituras. *Ibidem.*

Confeſſio. Mulieres ante partum confiteantur. VII. 273. E.

Confeſſio Paſchalis.

Confeſſio. Omnis utriuſque ſexus fidelis, confiteatur ſaltem ſemel in anno, proprio ſacerdoti. *Lateran.* anno 1215. VII. 35. D. Si quis alieno ſacerdoti juſta de cauſa velit peccata confiteri, licentiam prius poſtulet & obtineat a proprio ſacerdote. *Ibidem.* E. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 96. D.

Confeſſio facienda proprio ſacerdoti. *Vide*, Romam qui pergunt.

Confeſſio. Peccant mortaliter, qui non confitentur, & Corpus Chriſti non ſuſcipiunt ſaltem ſemel in anno. *Raven.* anno 1311. VII. 1367. B.

* Confeſſiones pœnitentium tempore Quadrageſimæ nemo audiat, præter Paſtorem. Hujus enim intereſt ovem recognoſcere, &c. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 575. A.

Confeſſio. Si quis voluerit alteri quam proprio ſacerdoti peccata confiteri, licentiam præſens poſtulet & ab ipſo obtineat: quam nullus presbyter præſumat malitioſe alicui denegare. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 907. B. In quinque caſibus ſine licentia proprii ſacerdotis poteſt aliquis alieno confiteri. *Ibidem.*

Confeſſio ſemel in anno, proprio ſacerdotii vel alii poteſtatem habenti. VII. 767. D.

Confeſſio Paſchalis aut parocho facienda, aut teſtimonium afferendum illius cui confeſſio facta ſit. IX. 2119. G.

Confeſſio facienda proprio ſacerdoti, vel alii de ipſius licentia. *Rotomag.* anno 1223. VII. 128. B. *Albienſe*, anno 1254. VII. 462. D.

Confeſſio proprio ſacerdoti facienda, aut alicui de licentia ipſius, vel epiſcopi. *Bituric.* anno 1286. VII. 954. E.

Confeſſio. Cum a ſacerdote licentia petitur alteri confitendi, ſacerdos perſonam deſignet, cui debeat confiteri: ne nemini aliquis confiteatur. *Ciceſtr.* anno 1289. VII. 1156. B.

Confeſſio. Proprium ſacerdotem dicimus duobus modis: Ex officio, utpote Papam, Epiſcopum, Curatos: vel ex commiſſione, ſicut fratres Prædicatores & Minores, & quibus epiſcopus commiſit vices ſuas. Si quis autem alieno ſacerdoti voluerit peccata confiteri, juſta de cauſa, licentiam prius poſtulet & obtineat a proprio ſacerdote, &c. *Claromont.* anno 1268. VII. 594. E.

Confeſſio. Omnis utriuſque ſexus fidelis, &c. Quod & de clericis diſtricte præcipimus obſervari. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 907. B.

Confeſſio facienda proprio ſacerdoti parochiali. *Colon.* anno 1280. VII. 828. D. E.

Confeſſio facienda proprio ſacerdoti a quolibet parochiano, juxta canonem, *Omnis utriuſque ſexus. Rotomag.* anno 1445. IX. 1296. E.

Confitendum proprio parocho ſanxit Innocentius III. in Concilio generali. *S. Carolus Borromæus.* X. 653. A.

Confeſſio. Innocentii III. conſtitutio, ut fideles ſaltem ſemel in anno peccata confiteantur proprio parocho, inviolate ſervetur. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1532. E. Alias præcepto eccleſiæ non ſatisfit. *Burdigal.* anno 1624. XI. 70. C.

Confeſſio facienda proprio tantum parœco aut de illius licentia: cum aliter alius ſacerdos non poſſit abſolvere. *Remenſe*, anno 1583. X. 1282. D.

Confeſſio Paſchalis fiat ſacerdoti proprio, aliive ab Ordinario approbato; idque juxta caput, *Omnis utriuſque ſexus. Avenion.* anno 1594. X. 1846. A. Confiteantur omnes Chriſtiani peccata ſua Parocho ſuo; nec alteri audeant confiteri, niſi exorata prius a parocho venia. *Narbon. anno* 1551. X. 459. B.

Confeſſio Paſchalis. Ante communionem confiteantur fideles prius parocho ſuo; vel ſi de eorum confeſſione probabilis eſt dubitatio, teſtimonium afferant, quod alibi ſint confeſſi & abſoluti. *Colon.* anno 1549. IX. 2108. E.

Confeſſio Paſchalis. In Paſchate confeſſarii delegati confitentibus dare tenebuntur teſtificationem &c. *Narbon.* anno 1609. XI. 17. D.

Confeſſarius ſacerdos etiam regularis, ne auditæ ſacræ confeſſionis teſtimonium ſcriptum dare recuſet in Paſchate, &c. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1531. D. *Camerac.* anno 1586. IX. 2161. C.

Confeſſorem habere quem velit cui data licentia fuerit, debet Parocho fidem facere, cui confeſſus fuerit peccata ſua. *Narbon.* anno 1551. X. 459. D.

CONFITENDI tempus in Paſchate Parochi præſcribant fidelibus. X. 981. A. B. *Ex S. Carolo Borromæo.* Confitendi tempore Quadrageſimæ mos ſalutaris. *Trid.* X. 93. D. 99. B. *Burdigal.* anno 1583. X. 1346. A. initio Quadrageſimæ, vel ante medium. IX. 2143. B. Feria quarta ante Quadrageſimam plebem ad confeſſionem invitate. VI. 786. B. Omnes ante Paſcha floridum confiteantur, ſaltem patresfamilias & matres. Qui neglexerint, in pœnam ad confeſſionem non admittantur uſque poſt octavam Paſchæ: & uſque ad illud tempus a carnibus jejunabunt, ſicut in Quadrageſima. *Pariſ.* anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1978 B. C.

Confeſſio. Qui non fuerint confeſſi proprio ſacerdoti, aut alii de licentia ipſius, deferantur ad epiſcopum. *Arelat.* anno 1275. VII. 732. A. B. Mortuus, de cujus confeſſione infra annum facta non conſtiterit, ne tradatur eccleſiaſticæ ſepulturæ, abſque diœceſani epiſcopi licentia ſpeciali. *Arelat.* anno 1275. VII. 732. B.

Confeſſio. Qui confiteri contempſerint ſaltem ſemel in anno a decimo quarto anno & ſupra; vivis introitus eccleſiæ uſque ad ſatisfactionem condignam; mortuis interdicatur eccleſiaſtica ſepultura. *Narbonenſe*, anno 1227. VII. 146. E.

Confeſſionis utilitas.

* *Confeſſio.* Secundum inſtitutionem Apoſtoli, confiteamur alterutrum peccata noſtra, & oremus pro invicem ut ſalvemur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. B.

* Confeſſio pura a morte liberat & juſtificationem per indulgentiam confitenti apud Deum impetrat. VI. 152. C.

* Confeſſio ſanat, confeſſio juſtificat. Non erubeſcat ergo homo confiteri ſcelera, &c. VI. 664. E.

* *Confeſſio.* Quidam dicunt Deo ſolummodo confiteri debere peccata: quidam ſacerdotibus confitenda percenſent: utrumque cum fructu fit. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. B.

* Confeſſio quæ Deo fit, purgat peccata: ea vero quæ ſacerdoti fit, docet qualiter ipſa purgentur peccata. *Cabilon.* anno 813. IV. 1036. C.

* *Confeſſio.* Veniat foras mortuus, id eſt, culpam confiteatur peccator: venientem vero foras ſolvant diſcipuli; ut paſtores eccleſiæ ei pœnam debeant amovere quam meruit, qui non erubuit confiteri quod fecit. *Metenſe*, anno 859. V. 480. E.

* *Confeſſio.* Noli erubeſcere: inde venit indulgentia, unde fit confeſſio: & ſine confeſſione non eſt indulgentia. IV. 1202. E.

* *Confeſſio.* Per veram confeſſionem & veram emendationem peccata ſunt emendanda. *Chrodegang.* IV. 1187. B.

* *Confeſſio.* Remiſſionem peccatorum conſequimur per veram confeſſionem.

Ricardus Sarum, anno 1217. 96. B.

Confeſſio venialium.

Confeſſio. Peccata venialia recte & utiliter in confeſſione dicuntur. *Trid.* X. 92. D 99. A.

Confeſſio. Peccata venialia taceri citra culpam, multiſque aliis remediis expiari poſſunt. *Trid.* X. 92. D.

Confiteri peccata venialia nullo modo præſumas. *Error Lutheri.* IX. 1893. C. Sed nec omnia mortalia. *Idem, Ibidem.* In primitiva eccleſia ſola manifeſta mortalia confitebantur. *Idem, Ibidem.*

Confeſſio frequens.

Confeſſio. Hortentur Curati parochianos ſuos, ut frequenter peccata ſua confiteantur, & ſacramentum euchariſtiæ percipiant. IX. 1954. E.

Confeſſionem Chriſtianus quiſque frequenter adeat; & quam ei impoſuerit ſacerdos emendationem, ſedulus exſequatur. VI. 777. C. *Ænhamenſe*, anno 1009.

Confeſſio. Moneantur omnes, ut quoties crediderint ſe incidiſſe in peccatum mortale, toties confiteantur ſine mora. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1238. C.

Confeſſio. Parochiales presbyteri ſæpe moneant plebes ſuas, ut quamprimum veniant ad confeſſionem, poſt peccatum commiſſum, propter incertitudinem mortis. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 907. C.

Confiteantur laïci cito poſt lapſum, ne peccatum pondere ſuo trahat ad aliud. VII. 96. D.

Confiteantur omnes ter in anno proprio ſacerdoti, &c. *Toloſan.* anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1151. E. *Toloſan.* anno 1229. VII. 178. C. *Vide*, & 270. D.

Confeſſiones ſuas ſaltem in anno bis faciat clerus epiſcopo. *Chrodegang.* IV. 1187. C.

Confeſſio fiat ter in anno, aut ſaltem Quadrageſimæ initio. VII. 1078. D.

Confeſſionem ſuo ſacerdoti populus fidelis faciat in tribus Quadrageſimis: qui plus fecerit, melius facit: Monachi in unoquoque ſabbato, epiſcopo vel priori ſuo. IV. 1202. E.

Confeſſio. Hortentur ſtudioſe Rectores ſuos parochianos, ut quinquies in anno peccata ſua confiteantur, præter Paſcha. VIII. 1048. D. *Pariſ.* anno 1429. In quinque feſtivitatibus præcipuis, ultra Paſcha. *Senon.* anno 1485. IX. 1538. B.

Confiteatur ſaltem ſemel omni hebdomada quilibet ſacerdos. *Lambeth.* anno 1281. VII. 861. E.

Confeſſio. Monachi frequenter confiteantur. *Londin.* anno 1268. VII. 644. C. D.

Confiteri impellantur in feſtis ſolemnibus, qui ſunt in ſeminariis. X. 1441. A.

Confeſſio ad animarum remedium.

* *Confeſſio.* Qui in peccatum incidit, ne deſperet, ſed pœnitentiam agat, & ſacerdoti medico animarum ſuum aperiat peccatum: quia per eum Deus ſolus condonat nobis peccata. *Nicæn. Arab.* I. 520. E.

* *Confeſſio.* Qui peccata ſua ſacerdotibus confitentur, in quorum parochiis ſunt, & ab his conſilium agendæ pœnitentiæ accipiunt, *&c.* horum eſt devotio collaudanda. *Cabilon.* anno 813. IV. 1039. D.

* *Confeſſio.* Delebit peccata ſua, qui cum confeſſione ſalutiferam amplectitur doctrinam: ut letalem morbum, qui ſalutarem a medico accipit potionem VI. 671. B. Poſſet quia peracta confeſſione Dei miſericordiam cito conſequi, ſi deploret ſimul a diabolo ſe ſeductum, talia perpetraſſe. VI. 671. C.

Confeſſio. Sacerdos hominum animabus medicus conſtitute, interroga de moribus, extorque ſcelera: vide ne uno eodemque modo judices divites & pauperes, liberos & ſervos, ordinatos & ſæculares: *&c.* VI 665. A. B.

* *Confeſſio.* Deus ſanitatem plerumque largitur medicorum operatione. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. C.

* Confiteri non eſt erubeſcendum, ubi Deo miſerante de ipſo peccato debet reus accipere conſilium ſanitatis. IV. 1187. E.

* Confeſſor ſit diſcretus & cautus, more periti medici: & norit quale conſilium & cujuſmodi remedium debeat peccatori exhibere. *Lateran.* anno 1215. VII. 35. E.

* Confeſſarius, ut medicus ſapiens & perfectus, &c. *Exon.* anno 1287. VII. 1078. C.

* Confiteri ei qui præeſt non eſt erubeſcendum, ut ab ipſo per verbum Dei & ſalubre conſilium malum curetur. *Clem. epiſt.* 1. I. 41. D.

Confeſſio. Quod ignorat medicina non curat. *Trid.* X. 92. E.

* *Confeſſio.* Qui occulte deliquerint, illis confiteantur, quos epiſcopi & plebium archipresbyteri idoneos ad ſecretiora vulnera mentium medicos elegerint. V. 26. C.

Confeſſor. Ad confeſſorem meum perrexi, & conſilium ejus quæſivi. V. 522. A.

* Confeſſarius meus ſpiritalis medicus. VI. 665. C.

Confeſſiones quomodo & ubi ſint audiendæ.

Confeſſarius quomodo ſe gerere debeat in confeſſione audienda. VII. 97. A. B. Et de quibus interrogare debeant confitentes in ſingulis vitiis capitalibus. *Clarom.* anno 1268. VII. 595. 596. *& ſeqq*

Confeſſio. Quæ ſint in ea obſervanda, interroganda, &c. VII. 283. 284. 285. 286. VII. 1079. A. *Exon.* anno 1287. VII. 1124. C. *& ſeqq.* *Nemauſ.* anno 1284. VII. 907. 908. 909. 910. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1732. C. D. E. 1733. 1734. *Lameth.* anno 1330. VII. 1552. B. C. D. E.

Confeſſio. Capitula de confeſſione edita in ſynodo Pariſ. anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1940. C. D. E. 1941. A. B. C.

Confeſſariis monita & præcepta ſynodi Colonienſis, anno 1280. VII. 826. D. E. 827. 828.

Confeſſarius eſto eruditus, ſilentii tenax, *&c.* IX. 2009. B.

Confeſſarii ad ſcientiam ſibi neceſſariam hauriendam legant diligentiſſime Directorium Polanci, Manuale Navarri, Summam Toleti, Enchiridion Binsfeldii, & ſimiles libros. *Mechlin.* anno 1607. X. 1944. E.

Confeſſor non debet eſſe promptus ad facile judicandum de aliquo quod ſit mortale peccatum, niſi ſit in dictis ſcripturæ vel ſanctorum expreſſum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1811. B.

Confeſſariorum examen. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1048. E. 1049. A. B. C. D.

Confeſſarius. Si quis in examine paulo rudior repertus fuerit, non ei facultas concedatur, niſi epiſcopus putaverit concedendam ad breve tempus. *Avenion.* anno 1594. X. 1846. D.

Confeſſor in dubiis ſemper conſulat ſapientes viros, *&c.* VI. *parte ſub finem.* 1940. E.

Confeſſio. Rectores in caſibus dubitabilibus ad ſuperiorem recurrant confidenter: vel ſaltem peritiores conſulant. Quod ſi non fecerint, & ex eo periculum aliquod emerſerit, gravi ſubjaceant ultioni. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1901. C.

Confeſſarii ne inquirant nomina perſonarum cum quibus peccaverunt confitentes. VII. 1979. B. IX. 2119. D. *Claromont.* anno 1268. VII. 595. C.

Confeſſariis vetitum ſub pœna excommunicationis, ne a confitentibus nomina eorum, cum quibus peccaverint, inquirant; vel circumſtantias, per quas poſſint ſciri. *Colon.* anno 1280. VII. 828. C.

Confeſſiones extra eccleſiam nullus audiat, niſi in neceſſitate magna aut infirmitate. *Valent.* anno 1258. VII. 1978. C. Confeſſarii non audiant confeſſiones in locis privatis, ſed in eccleſiæ ſedibus ad id deputatis, & ſuperpelliciis induti. X. 1482. B. Confeſſiones laïcorum in ſacriſtiis numquam audiantur. XI. 72. B. Confeſſiones pauperum donentur in eccleſia. IV. 846. C. Confeſſiones mulierum ubi audiendæ. VII. 96. C. 270. D.

Confeſſionalia quæ vocantur. X. 459. D. 464. B. Quomodo conſtituenda. XI. 17. D. X. 1800. C.

Confeſſionalia aſſerculo cancellato confeſſarium a pœnitente, pœnitentem a ſequentibus alio aſſerculo disjungant. X. 1944. C.

CONFESSIONUM audiendarum tempora in noctem ne protrahant confeſſarii, neve ante auroram præveniant. XI. 72. C.

CONFESSIONES ne audiat ſacerdos niſi decenti habitu. XI. 18. A. Confeſſarii quo habitu & qua ratione confeſſiones audiant. X. 981. E. 982. A. *Ex S. Carolo Borromæo.* Confeſſiones presbyteri ne audiant, niſi in ſuperpelliceo, ſtola & habitu ſacerdotali, ſed maxime in conſcientiæ puritate. *Rotomag.* anno 1581. X. 1218. A.

Confeſſarii Regulares, tam Monachi, quam Mendicantes, eum habitum veſtitumque in hoc miniſterio adhibeant, quem in choro adhibent, ad divina officia. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1532. A.

Confeſſionis ſigillum.

Confitentes ſecreta confeſſione ſacerdotibus peccata ſua, & ea dignæ pœnitentiæ ſatisfactione deflentes, nequaquam ſunt prodendi. VI. 157. D. Peccata eorum nulli ſunt manifeſtanda, niſi ſoli Domino in ſecreta oratione: pro quibus ſicuti & pro ſuis jugiter intercedat peccatis. VI. 157. D.
Confeſſionis ſigillum ſub graviſſima depoſitionis pœna ſacri canones inviolatum eſſe voluerunt. IX. 2161. B.
Confeſſionem qui revelaſſe convictus fuerit, ſine ſpe reconciliationis debet degradari. *Lameth.* anno 1330. VII. 1553. A.
Confeſſionis ſigillum qui revelat, perpetuo carceri mancipetur, pane & aqua ſolummodo ſuſtentandus. VII. 1255. A. B. anno 1302. In arctum monaſterium detrudatur, &c. *Exon.* anno 1287. VII. 1080. C. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 912. E. X. 1944. E. IX. 2119. D.
Confeſſarius ne etiam generaliter confeſſionem revelet, dicens: Ego ſcio quales eſtis. Quod ſi vel ſic dixerit, degradetur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 97. D.
Confeſſionis jure perſona ſecreto peccantis nulli detegatur. VI 1520. E.
Confeſſionem privatam filii vel filiæ ſuæ ſpiritalis ſi ſacerdos revelaſſe convictus fuerit, officio & beneficio eccleſiaſtico perpetuo ſpolietur. *Dalmaticum, anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1953. A.
Confeſſio. Si ſacerdos ſciat pro certo aliquem eſſe reum alicujus criminis; vel ſi confeſſus fuerit, & noluerit emendare; non poteſt eum nominatim removere a communione, quia non ut judex ſcit, ſed ut Deus: ſed debet eum admonere ne ſe ingerat, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1871. C.
• Confeſſores tres vel quatuor jubentur diſtricte & in virtute Spiritus ſancti, ut pote qui cognoſcunt corda & renes ſingulorum, ut ipſi eligant duodecim vel novem fratres, qui de conventu eligant abbatem. VII. 246. C. *anno* 1235.
Confeſſio. Pœnitentiæ nec a pœnitentibus nec a ſacerdotibus revelandæ. IX. 1921. E.

Confeſſiones Monialium.

Confeſſio. Ad audiendas confeſſiones Monialium neceſſaria eſt ſpecialis approbatio epiſcopi. XI. 152. D. E.
Confeſſarii monialium. De his decretum Concibi Colonienſis, anni 1536. IX. 2019. D. E. Quales eos eſſe oporteat, quid cavere debeant. *Ibidem.*
Confeſſores monialium ſint fratres Prædicatores & conſimiliter Minores. Alii autem religioſi ab auditu confeſſionum Monialium penitus ſint excluſi. *Redingenſe*, anno 1279. VII. 788. D. E. *Vide*, Monialibus.

Confeſſiones infirmorum.

Confeſſio. Medici, cum ad infirmos vocari eos contigerit, ipſos ante omnia moneant & inducant, quod medicos advocent animorum. *Lateran.* anno 1215. VII. 38. B.
Confeſſio. Medici poſt triduum ab ægrotantis curatione abſtineant, niſi eo tridui ſpatio de peccatis ſuis confeſſus ille ſit: idque ſub pœna excommunicationis. X. 738. D. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1084. A. B.
Confiteantur ut ægri in lecto jacentes ante quatriduum, medici illos admoneant: &c. X. 653. A. B.
Confeſſio infirmorum. De quorum convaleſcentia deſperatur, Dei miſericordiæ commendentur: nec eſt eis præciſe pœnitentia injungenda, ſed notificanda potius quæ debetur; ut ſi convaluerint, perficiant eam. *Exon.* anno 1287. VII. 1079. C.
Confeſſio. Dicebant Boni homines, infirmis ſufficere, ſi confiterentur cui vellent. VI. *parte II. ſub finem.* 1644. B.
Confeſſiones infirmantium nonniſi per ipſos parochiales presbyteros fieri præcipimus, ſi haberi potuerint; vel per alios presbyteros ſæculares vel religioſos, de ipſorum licentia: quam licentiam dari præcipimus ab eiſdem liberaliter & libenter. *Arelat.* anno 1275. VII. 732. C.
Confeſſiones infirmorum ne fratres Prædicatores vel Minores audiant abſque licentia proprii ſacerdotis. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 913. C.
Confeſſio. Si qui ægroti Regularibus confeſſi fuerint, id Parocho Confeſſarius vel ſcripto vel verbo ſignificet; ut ſecurius ſacramenta infirmis adminiſtret. *Burdigal.* anno 1624. XI. 71. A.
Confeſſio. Cum ſacerdos audit confeſſionem infirmi, ei pœnitentiam ſignificet, non injungat, niſi reſtitutionem faciendam: ſed dicat ei, quod revertatur ad ipſum, cum ſanus fuerit: ſi vero obierit, Deum roget pro eodem. *Valentin.* anno 1255. VII. 1979. C. *Claromont.* anno 1268. VII. 599. D.
Confeſſio. Qui neceſſitate mortis urgente confitetur peccata ſua, ſub ea conditione reconcilietur a ſacerdote, ut ſi ei Dominus vitam donaverit, omnino pœniteat, ſecundum qualitatem delicti. *Namnet.* VI. 458. C.

Confeſſio cui facienda.

Confeſſio. Clericus quilibet prælato ſuo, & non alii confiteatur, niſi de conſenſu ſui prælati, vel ab eo licentia expetita. VI. *parte II. ſub finem.* 2002. A. *Pariſ.* anno 1212.
Confeſſio. Sacerdos nullus ſæcularis, ſine mandato ſuperioris, aut ejus qui in aliqua parochia curam animarum gerit, confeſſiones recipiat, omiſſis propriis ſacerdotibus. *Pariſ.* anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2003. C.
Confeſſio. Qui de ſuis peccatis aliqua celat epiſcopo ſuo, & vadit quaſi per alios ſacerdotes ſuas confeſſiones dando &c. IV. 1187. D. Si epiſcopus hoc detegat, corporalem diſciplinam vel carcerem ille patiatur, qui erubuit epiſcopo confiteri. *Ibidem.*
Confeſſor unus ſit in quolibet decanatu, qui audiat confeſſiones ſacerdotum; vel ad minus unus confeſſor pro duobus decanatibus. VII. 278. D. anno 1237. *Wigorn.* anno 1240. VII. 336. D. Qui audiant confeſſiones Rectorum & aliorum ſacerdotum, &c. *Lambeth.* anno 1281. VII. 865. B. *Lameth.* anno 1330. VII. 1553. B.
Confeſſoribus per ſingulos decanatus conſtitutis peccata ſua confiteantur ſacerdotes bis in anno, (hoc eſt, Parochi.) VI. *parte II. ſub finem.* 1978. A. Confeſſores nomina confitentium ſcribant, & ad epiſcopum ad ſynodum deferant. *Ibidem.* B.
Confeſſores. Quia decani rurales & perſonæ erubeſcunt forte confiteri ſuo prælato; certi Confeſſores per ſingulos archidiaconatus conſtituantur ab epiſcopo loci, qui confeſſiones audiant decanorum ruralium, presbyterorum, & perſonarum. VII. 120. A. Canonici ſæculares confiteantur epiſcopo, vel decano, vel certis perſonis ad hoc per epiſcopum, vel decanum & capitulum conſtitutis. *Ibidem.*
Confeſſio. Sacerdotes omnes confiteantur ſuis decanis: abbates, præpoſiti, decani, archidiaconi, epiſcopo vel vicario: quia incumbit prælatis vultum agnoſcere ſubditorum. *Conc. Friſing.* anno 1440. IX. 1290. C.
Confeſſio. Concedimus ex gratia, ut Rectores eccleſiarum parochialium ſibi poſſint eligere confeſſores, præcipue fratres Minores & Prædicatores, &c. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 913. A. B.
Confeſſiones confitentium detegere Fratres Prædicatores & Minores presbyteri confingebant, quos conſcientiæ reatus accuſabat, quique timebant ne parochiani ſui illis confiterentur. VII. 848. E. anno 1280.
Confeſſarius. Presbyteri eligant ſibi confeſſarium ex approbatis ab Ordinario. X. 1672. B.
Confeſſio. Sacerdos quilibet ſpecialiter de licentia ſui epiſcopi, habeat ſuum confeſſorem: cui, & non alii, ſemper, quando commode poterit, confiteatur. *Conſtitut. Nicoſ.* anno 1313. VII. 1742. D. Confiteri cuilibet presbytero idoneo poteſt licite presbyter volens celebrare, ſi proprius confeſſor non adſit. *Vaur.* anno 1368. VII. 1836. D. Et abſolvi poteſt ab eodem. *Ibidem.*
Confeſſores ad audiendas confeſſiones clericorum ejuſmodi numero ſint, ut confiteri volentes delectum habeant inter illos. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 746. C.
Confeſſores qui & quot inſtituendi ſunt. VII. 293. A.
Confeſſarii plures ſcholaſticis conſtituendi. *S. Carolus Borromæus.* X. 767. C.
Confeſſio. Presbyter in exercitu, qui hominibus peccata confitentibus judicare & indicare pœnitentiam poſſint. *Conc. German.* anno 742. III. 1920. C.
Confeſſio. Nulli religioſo liceat extra ſuam profeſſionem & ordinem ſibi eli-

gere confeſſorem, niſi de prælati ſui licentia. *Salzburg.* anno 1274. VII. 726. C.

Confeſſores duo in quolibet Capitulo ſint, qui confeſſiones audiant ſacerdotum & aliorum clericorum frequenter. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 97. E. Si quis autem confiteri nolit, trahatur ad pœnitentiarium, vel ad epiſcopum. 98. A.

* *Confeſſio.* Feciſti confeſſionem, & accepiſti pœnas de peccato illo tepœnitens? Etiam. Cui confeſſus es, & a quo accepiſti epitimium? Qui dedit mihi epitimium, defunctus eſt. Quis vocabatur? Neſcio. Tantum ſcio, quia chartularius erat, & tonſus eſt, & Stylites fuit annis XL. Sacerdos erat? Neſcio. Abbas erat, & fidebam ei. Cuſtodiſti epitimia? Certe. V. 889. E.

Confeſſio Deo ſoli, ſi neceſſe eſt, agi licet. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. E. 1778. B. *Gregor. III. Papa.* 1876. D.

Confeſſarii Regulares.

Confeſſio. Ne religioſi, monachi, vel canonici, anachoritæ, eremitæ, ſubditum alicujus audeant ad pœnitentiam admittere. *Lameth.* anno 1330. VII. 1553. B.

* *Confeſſio.* Non videtur congruum, ut clerici & laici epiſcoporum & presbyterorum judicia declinantes, monachis ſacerdotibus confeſſiones peccatorum ſuorum faciant: cum id facere monachis fas non ſit. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1323. C. D.

Confeſſi Fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confeſſiones, tenentur eadem peccata iterum confiteri proprio ſacerdoti. *Error Joannis de Polliace.* VII. 1413. A.

Confeſſio facta ſacerdotibus ex Ordine Mendicantium. *Vide*, Mendicantes.

Confeſſariis etiam regularibus vetitum eſt, ſanctæ ſedis Apoſtolicæ decreto, ne pœnitentem quemquam ex privilegiorum vi auctoritateque abſolvant. X. 1115. B.

Confeſſio. Si quis mortaliter deliquerit, recipiat pœnitentiam a proprio ſacerdote, ſeu confeſſore, vel a Prædicatoribus, vel Minoribus. *Valentin.* anno 1258. VII. 1978. C.

Confeſſiones audiri a Dominicanis & Franciſcanis, quæ audiri ab ipſis deberent, queruntur presbyteri ſæculares, in Conc. Ravenn. anno 1259. 507. D.

Confeſſio. Inter epiſcopos provinciæ Remenſis, & Prædicatores ac Minores, occaſione cujuſdam conceſſionis a Martino Papa IV. ſuper confeſſionibus audiendis & injungendis pœnitentiis ſibi factæ, gravis eſt orta diſſenſio. VII. 1129. C. *anno* 1287. Ad proſequendam Romæ litem, epiſcopi conferunt viceſimam ſuorum redituum: clerici alii ac laici omnes, centeſimam. 1130. C. D. E.

Confeſſio. Ad audiendum confeſſiones non admittantur clerici vel religioſi ſine litteris Ordinariorum. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1082. C. D. E. *Avenion.* anno 1279. VII. 780. B. C. Maxime in Quadrageſima & Paſcha, niſi de licentia epiſcopi in ſcriptis habita. X. 1244. E. Niſi approbatus ab Ordinario. *Trid.* X. 143. B.

Confeſſio. Mendicantes, etiam non præſentatos Ordinariis, omnium confeſſiones poſſe audire; nec obligari eos, qui apud illos ſint confeſſi, etiam ſemel in anno confiteri proprio ſacerdoti, aut petere confitendi veniam; erroneum declaratum Baſileæ. IX. 1191. C.

Confeſſio. Si prælati Fratribus ad confeſſiones audiendas electis, hujuſmodi exhibere licentiam recuſaverint; nos ex nunc ipſis, ut confeſſiones audire libere liciteque valeant ſibi confiteri volentium, eiſque pœnitentias imponere ſalutares, atque eiſdem abſolutionis beneficium impertiri, concedimus de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis. *Bonifacius Papa, vel Clement. Dudum.* VII. 1719. A. B. Ita tamen ut non ampliorem habeant poteſtatem, quam Curati, ſeu presbyteri parochiales. *Ibidem.*

Confeſſio. Religioſi ſemel ſimpliciter approbati, poſſunt in diœceſi epiſcopi approbantis audire confeſſiones etiam in Paſchate, abſque ulla parochorum vel epiſcopi licentia; & infirmorum etiam quorumcumque. XI. 153. B. C. Et qui ſic ſimpliciter & abſque ulla præfinitione temporis approbatis confeſſi fuerint, ſatisfecerunt canoni, *Omnis utriuſque ſexus*, quoad confeſſionem. *Ibidem.* C.

Confeſſiones audiendi facultatem omnibus ſimul unius conventus Regularibus adimere epiſcopus nullatenus poteſt, inconſulta Sede Apoſtolica. XI. 153. D.

Confeſſio. Religioſi ad confeſſiones approbati in una diœceſi, non poſſunt in alia diœceſi audire confeſſiones, etiamſi pœnitentes ſubditi ſint epiſcopi a quo fuerunt approbati, ſine licentia epiſcopi diœceſani. XI. 152. D.

Confeſſio. Religioſi approbati ad audiendas confeſſiones, non poſſunt ab illis audiendis ſuſpendi, nec poſſunt licentiæ illis conceſſæ revocari, niſi nova ſuperveniente cauſa quam epiſcopus non tenetur ipſis Regularibus ſignificare. XI. 153. C.

Confeſſiones contrahentium ne audiantur per clericos curſores. *Salmur.* anno 1294. VII. 1172. B.

Confeſſiones audiendi poteſtas facta diverſarum religionum fratribus, revocatur ab archiepiſcopo Saltzburgenſi, anno 1274. VII. 723. C.

Confeſſarius. Qui ad Confeſſarium, etiam Regularem, in aliena diœceſi commorantem dedita opera ſe conferens, peccata ſua ſit confeſſus; niſi confeſſarius ille & ab epiſcopo loci, & a confitentis Ordinario ſit approbatus; ei tamquam inconfeſſo Euchariſtiam Parochus ne præbeat: &c. *S. Carolus Borromæus.* X. 775. D.

Confeſſio. Epiſcopi licentiam audiendi confeſſiones concedant in tali numero ex conventibus Religioſorum Mendicantium, ſicut continetur in Decretali, *Super cathedram*, & Clementina, *Dudum*: nec indifferenter caſus epiſcopales concedant, ſicut in multis diœceſibus fieri conſuevit. *Sueſſion.* ſive *Remenſ.* anno 1456. IX. 1386. A.

Confeſſio. Religioſi ad confeſſiones audiendas admiſſi tempore Quadrageſimæ. *Mechlin.* anno 1570. X. 1181. C.

Confitentes Religioſis Mendicantibus conſtitutioni, *Omnis utriuſque ſexus*, ſatisfaciunt quoad confeſſionem dumtaxat. IX. 1833. C. 1834. D. *Lateran. Concil. ſub Leone X.*

Confeſſio. Papa non poteſt dare poteſtatem generalem audiendi confeſſiones, immo nec Deus. *Error Joannis de Polliaco.* VII. 1413. B.

Confeſſio. Stante ſtatuto, *Omnis utriuſque ſexus*, edito in Concilio generali, Romanus Pontifex non poteſt facere, quod parochiani non teneantur confiteri omnia ſua peccata ſemel in anno proprio ſacerdoti, hoc eſt, parochiali Curato. *Error Joannis de Polliaco.* VII. 1413. A.

Confeſſionales litteras concedere juſtum eſt: & privilegia de confeſſionibus audiendis nemo non approbat: dantur enim non in favorem confeſſorum, aut odium alicujus, ſed in favorem pœnitentium. VIII. 1799. E. 1800. A.

Caſus reſervati.

Confiteri epiſcopo qui debeant, vel ejus pœnitentiario. VII. 851. B. C. D.

Confeſſio. Confeſſarii majora peccata reſervent majoribus ac diſcretioribus, ſicut homicidia, ſacrilegia, &c. At ſi peccata enormia fuerint publica, tranſmittant Pœnitentiario epiſcopi, &c. *Valentin.* anno 1255. VII. 1979. A. B.

Confeſſarius a caſibus reſervatis habens abſolvendi facultatem, ſuper irregularitatibus aut votis diſpenſare non præſumat, &c. X. 1944. D.

Confeſſio. Mendicantibus ab epiſcopo ad audiendas confeſſiones approbatis, non competit poteſtas amplior, quam Curatis vel parochialibus ſacerdotibus eſt conceſſa. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1963. A. B. Niſi eccleſiarum prælati uberiorem eis gratiam faciant. *Ibidem.*

Confeſſio. A caſibus qui ſunt epiſcopo reſervati non poſſunt abſolvere Prædicatores & Minores, niſi de licentia ſpeciali epiſcopi: &c. VII. 956. A. B. C. D.

Confeſſio. Religioſi propter imbecillium & impotentium & pauperum occupationes & penuriam, aliquando per villas & oppida pœnitentiarios ſuos in Quadrageſima deſtinant, ut eos a caſibus, qui majoribus reſervantur, abſolvant. Ea occaſione magna pars Chriſtianorum propriis ſacerdotibus ſuper confeſſionibus illudunt, &c. Confeſſores hujuſmodi ne generalibus parochianorum confeſſionibus audiendis ſe occupent, niſi de licentia Curati, &c. *Arelat.* anno 1260. VII. 516. A. B. C.

Confeſſio. Epiſcopi fratribus Prædicatoribus aut Minoribus, aut aliis quibuslibet religioſis poteſtatem abſolvendi a caſibus ſibi reſervatis ne tribuant, niſi certis dumtaxat perſonis, quas epiſcopi duxerint eligendas in certis caſibus, qui in conceſſione ſpecialiter inſerantur: ſed confeſſio Paſchalis ea

Digitized by Google

conceſſione non includatur, &c. *Rotomag.* anno 1299. VII. 1204. E.
Confeſſarii Regulares ne eorum peccatorum, quorum abſolutio epiſcopo reſervata eſt, vinculis irretitos pœnitentes abſolvant, quemadmodum a ſancta Sede Apoſtolica declaratum eſt, id eis non licere, quavis privilegiorum ſuorum auctoritate. *S. Carolus Borromæus.* X. 776. A.
Confeſſio. Nulli ordini religioſo per quodcumque privilegium facta umquam poteſtas eſt abſolvendi a caſibus epiſcopo reſervatis. XI. 153. D. E.
Confeſſio. Mendicantes proponentes verbum Dei, decimas perſolvendas eſſe prædicent; alias non habeant poteſtatem abſolvendi in caſibus epiſcopis reſervatis. *Noviom.* anno 1344. VII. 1673. D. E. *Vide*, Caſus reſervati.

Confitentibus pœnitentia indicanda.

Confitentibus judicare & indicare pœnitentiam. IV. 943. E.
Confeſſione data, pœnitentia indicatur. *Cabilon.* anno 650. III. 949. D.
Confeſſio. Ut injunctæ pœnæ ſatisfacere valeant pœnitentes, ſacerdos non ſe præbeat nimis ſeverum: neque tamen ita lenem, ut pœnæ contemptu ad rurſus peccandum pœnitentem invitet. *Remenſe*, anno 1583. X. 1282. C.
Confeſſor pœnitentiæ modum imponit. V. 13. C.
* Confitentibus crimina dignam pœnitentiam cuncti ſacerdotes vigilanter indicent. III. 1963. E. *Carol. M.* IV. 959. C.
Confeſſiones recipere ſacerdotes debent, & pœnitentiam ſecundum canonicam inſtitutionem pœnitentibus indicare. *Remenſe*, anno 813. IV. 1019. C. D.
Confeſſio. Pœnitentia injungenda ſecundum qualitatem culpæ & poſſibilitatem confitentium. VII. 1978. E. IX. 2119. E.
* *Confeſſio.* Non ſunt æqualiter judicandi, qui in gravia peccata incidunt, & qui in levioribus delinquunt: ſed ſecundum morbum adhibenda medicina. IV. 1203. C.
* *Confeſſio.* Confitenti ſe criminalia perpetraſſe, quamvis mentiendo dicat ſe abſtinere non poſſe, admitti tamen debet ipſius confeſſio, & pœnitentia indicenda. *Exon.* anno 1287. VII. 1080. C.
Confeſſio. Ne ſacerdos Miſſas celebret, quas celebrandas injunxit. VII. 1979. B.
Confeſſio. A Deo remiſſionem habere peccatorum ſuorum non poſſunt, niſi puram faciant confeſſionem, & pœnitentiam juſtam. *Theodulfus.* IV. 923. C. Qui crimina agunt ab Apoſtolo recenſita, ſi confiteri & pœnitentiam agere negligunt, æternis tormentis & flammis cum diabolo condemnabuntur. 924. B.
* *Confeſſio.* Qui de lecto vitiorum per confeſſionem egreditur, per pœnitentiæ lamenta vinculis peccatorum abſolvitur. *Theodulf.* IV. 920. A.
* Confeſſio peccatorum facienda eſt illis, a quibus & modus pœnitentiæ & conſilium ſalutis capiatur; & a quibus poſt tempora pœnitentiæ peracta, reconciliatio mereatur. *Conc. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1323. D.
Confeſſor librum oſtendit, quem Canones appellavit. V. 522. B.
* *Confeſſio.* Quia canonum ſtatuta de reconciliandis pœnitentibus pleniter obſervare variis cauſis impedimur; curet unuſquiſque presbyter ſtatim poſt acceptam confeſſionem pœnitentium, ſingulos data oratione reconciliari. III. 1944. E.
Confitentes abſolvi non debere pœnitentia non peracta, error Petri de Oſma. IX. 1499. D.
* *Confeſſio.* Cum quis confeſſus fuerit ſua peccata, ſi vult dimittere ea, da ei pœnitentiam; ſi non vult, non des ei pœnitentiam, quia non potes. Poſt pœnitentiam datam effunde ſuper eum orationes & preces. IV. 1201. C.
Confeſſores non tam dicendi, qui abſolvunt impœnitentes, quam fovearum diaboli confoſſores. *Lambeth.* anno 1281. VII. 864. C.

Confeſſionum formulæ.

Confiteor Deo omnipotenti, &c. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1389. C.
* *Confeſſionis formula.* Nunc & te obſecro, ſacerdos Domini, ut tu mihi teſtis ſis in die judicii, ut nullam in me poteſtatem habeat diabolus, & ut tu apud Dominum ſis mihi cauſidicus, ut me corrigam. VI. 666. B. C.
Confeſſionis formula. VI. 665. C. D. E. 666. A. B. C.
* Confiteor corporis mei peccata omnia, cutis, carnis, oſſium, & nervorum, renum & cartilaginum, dentium, & cæſariei, *&c.* VI. 665. E.
Confitentes genua flectant, nullis pulvinaribus ſubjectis, excepta ægrotantium neceſſitate. *Narbon.* anno 1609. XI. 17. D.
Confeſſio generalis initio Miſſæ. Quidam errant, credentes, quod mortalia delentur per confeſſionem generalem. *Lameth.* anno 1330. VII. 1553. A.
Confeſſiones ſuas viciſſim donent Canonici ad Primam, dicentes: Confiteor Domino, & tibi frater, quod peccavi in cogitatione, & in locutione, & in opere, *&c.* IV. 1200. D. E.
Confiteri Deo quotidie in oratione mala uſu præterita. *Theodulf.* IV. 916. E. IV. 919. A. B.

Confitentium abſolutio.

Confeſſio. Omnes qui confeſſiones audiunt aliquorum, a peccatis expreſſe confitentes abſolvant; verba ſubſcripta ſpecialiter exprimentes: *Ego te abſolvo a peccatis tuis; auctoritate qua fungor, te abſolvo. Londin.* anno 1268. VII. 617. B. *Vide*, Abſolutio.
* *Confeſſio.* Dicat ſacerdos confitenti: Si vere confeſſus fueris & contritus, & proponis amplius non peccare, Deus ſine dubio tibi remittet culpam, & ego auctoritate Dei abſolvam a pœna. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 908. E.
Confeſſio. *Vide*, Abſolutio. Diaconus. Diaconibus. Monachi pœnitentiam, *&c.* Pœnitentia.

Varia, de confeſſione.

Confeſſiones audire poſſunt ſacerdotes etiam conjugati apud Græcos. VII. 365. C.
Confeſſio. Pro confeſſione eleemoſyna ſit ſacerdoti. *Chrodegang.* IV. 1196. C.
Confeſſori an credendum de abſolutione ſeu pœnitentia alicujus. VII. 256. D.
Confeſſarius ſine ſpeciali licentia Sedis Apoſtolicæ vel epiſcopi, ne ſe intromittat de diſtributione rerum male acquiſitarum, incertarum, & vagarum. IX. 1290. B.
Confeſſionis ſacramentum & Pœnitentiæ. *Lambeth.* anno 1261. VII. 544. C. Incarceratis ſæpius inhumaniter denegatur. *Ibidem.* & 617. C.
Confiteri libere incarceratos ſuſtineant cuſtodes carcerum. *Exon.* anno 1287. VII. 1080. D.
Confeſſio. Damnatus rei capitalis ſi ſua ſacerdoti peccata confiteri cupiverit, id ei conceditor. VI. 497. D. 904. A. 912. D.
Confeſſio. Reus mortis ſi profiteri deſideret ſacerdoti, numquam negetur. *Alvredi regis leges.* VI. 388. C.
Confeſſarii ſive Paſtores, ſive alii, neminem obligent ut perpetuo ſibi, numquam alteri confiteantur: neque vota caſtitatis exigant aut admittant a filiabus confeſſionis, &c. IX. 2161. D.
Confeſſio. Nemo aliquem ad perpetuo ſibi ſoli confitendum obliget. Ejuſmodi promiſſio etiam jurata, irrationabilis, nulla, & irrita eſt. X. 1945. A.
Confeſſarii per aliquod oppidum tranſeuntes, a quo proprius ſacerdos abſit, poteſt parvulos in caſu neceſſitatis baptizare, & confeſſiones audire. X. 1681. B.
Confeſſarius, Græcis πνευματικός. IX. 11. B. Presbyteri de confeſſionibus. IV. 1044. D. Confeſſor peccatorum ſuorum. IV. 1037. A.
* Confeſſores tres conſtituti judices peccatorum meorum: & puram eis dedi confeſſionem, quærens remedium pœnitendi. *Ebbo Remenſis.* IV. 1452. C. D. Confeſſus ſum ipſis ſecrete, reatus meos. *Ibidem.*
Confeſſores ſex epiſcopi, qui confitentem Ebbonem audierunt. V. 688. D. E.
Confeſſores & judices delictorum ſuorum epiſcopos XIII. adhibet Arnulfus Remenſis. VI. 723. C. D.

Confeſſio in foro Eccleſiaſtico.

Confeſſio. Epiſcopus nullius cauſam audiat abſque præſentia clericorum ſuorum, excepta cauſa confeſſionis. III. 1966. B.
Confeſſi vel convicti de crimine, a gradu eccleſiaſtico ſunt removendi. V. 401. E. *& ſeqq.*
Confiteri eum crimen manifeſtum eſt, qui indulto ſibi judicio purgandi ſe ratione non utitur. *Herardus Turon.* V. 456. D. Ipſa ejus abſentia pro confeſſione conſiſtit. *Ibidem.*
Confitetur crimen, qui indulto judicio, purgandi ſe occaſione non utitur. Pro confeſſione procurata contra abſen-

tia. I. 1239. E. VI. 347. D. *ex Bonifacio Papa. Nicolaus I. Papa.* V. 201. D.

Confeſſus atque convictus. II. 1153. D. II. 1425. A.

* Confeſſio criminis non eſt a judicibus violenter elicienda, ſed a reo voluntarie proferenda. *Nicolaus I. Papa.* V. 380. B. *Vide*, Accuſatus.

Confeſſio per vim extorta ne noceat. *Alex. epiſt.* 1. I. 83. C. D.

Confeſſio. Qui criminis accuſatus, illud ipſe non dixerit, ſed negarit, diabolus in judicio coram omnibus ſanctis & peccatoribus dicet. VI. 152. D. Sed ſi fuerit confeſſus, levior illi erit pœnitentia. VI. 152. D.

Confeſſionis & Confeſſoris acceptiones aliæ.

CONFESSIONIS litteræ. *Conc. Eliberit.* I. 253. A. *Vide*, Litteræ. Qui pro fide, vel eccleſiaſtica re, tribulationes patitur, a ſacerdotibus eſt honorandus. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. E. Confeſſores nuncupamus, epiſcopos & presbyteros, qui in caſtitate ſervierunt Deo. III. 1964. D. Confeſſor, ὁμολογητής. II. 299. D. 302. E. &c.

CONFESSOR. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. A. B.

CONFESSIONIBUS Apoſtolorum principum memoriam alicujus commendare. VI. 20. B.

CONFESSIO orthodoxa orientalis eccleſiæ, liber ſic inſcriptus approbatur Hieroſolym. anni 1672. XI. 266. D.

CONFID

Confidentiarii. Bulla Pii V. contra confidentiarios. X. 1399. 1400. 1401. De his conſtitutio Pii V. promulganda. X. 777. E. Confidentia quæ ſit cenſenda. X. 1400. B. C. D. E. 1401. A. B. *Avenion.* anno 1594. X. 1857. 1858. Confidentiæ plures ſpecies deſcribuntur & prohibentur, in Conc. Burdegal. anno 1624. XI. 100. C. D. Confidentiarii, excommunicati, & ſimoniaci. X. 1229. D. E. a ſummo Pontifice abſolvendi. X. 1230. A. *Vide*, Simoniaci.

CONFIRMATIO.

CONFIRMATIO verum & proprium ſacramentum. *Trid. ſub anathem.* X. 52. B. 54. E. Confirmationis myſterium, poſt myſterium baptiſmi. I. 245. C. Confirmationis ſacramentum. IV. 1241. B. *Βεβαίωσις. Hieroſolym.* anno 1672. XI. 248. C. *Vide*, Chriſma. Capitula de eo edita in ſynodo Pariſ. anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1939. C. D. quid ſit in eo obſervandum. X. 842. 843. *ex S. Carolo Borromæo.*

Confirmatus, perfectus Chriſtianus. *Clem. epiſt.* 4. I. 61. A.

de Confirmatione quæ doceri populus debeat a parochis. IX. 2160. C. D.

Confirmatio aliud quam catecheſis. *Trid. ſub anathem.* X. 54. E. * Confirmationis ſacramentum utilius dabitur, ſi addatur admonitiuncula. IX. 2004. B.

Confirmationis miniſter.

Confirmationis miniſter ordinarius, ſolus epiſcopus. *Trid. ſub anathem.* X. 55. A.

Confirmationis collatio non eſt epiſcopis reſervata. *Wicleffi error.* VII. 1923. D. Confirmatio quæ datur ab epiſcopis datur, ex motione diaboli introducta, &c. *Wicleff & Hus.* VIII. 1404. C.

* *Confirmatio.* Soli epiſcopi conſignent chriſmate in frontibus baptizatos: quoniam ſoli Apoſtoli, per manus impoſitionem, quam Confirmatio vel frontis chriſmatio repræſentat, Spiritum ſanctum tribuiſſe leguntur. *Innocentius IV.* anno 1253. VII. 364. B.

Confirmatio. Poſt baptiſmum conſignari ab epiſcopo, & ſeptiformem Spiritus ſancti gratiam percipere. *Clem. epiſt.* 4. I. 61. A. Baptizatus, & poſtmodum Spiritus ſeptiformi gratia confirmatus ab epiſcopo. *Ibid. Vide*, Epiſcopi.

Confirmandi populi ab epiſcopo. III. 1920. D.

Confirmati a chorepiſcopo, reiterari ab epiſcopo aliis benedictionibus debet. V. 448. D. *Iſaac Lingon.* & 449. A.

Confirmatio. Impoſitio manus, quæ fit ab epiſcopo, quæ confirmatio dicitur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 92. D.

Confirmationem ſoli epiſcopi in Cypro conferant, etiam Græci. *Nicoſ.* VII. 1711. D.

Confirmatio. In miniſtranda confirmatione quæ debeat eſſe epiſcopi ſolicitudo. X. 977. C.

* *Confirmatio.* Legitur, aliquando per Apoſtolicæ Sedis diſpenſationem, ſimplicem ſacerdotem adminiſtraſſe confirmationis ſacramentum. IX. 438. E.

* Confirmare non poſſunt hæretici. I. 286. E.

Confirmatio per chriſmationem.

* Confirmationis ſacramentum ab initio ſola manuum impoſitione exhibitum; mox ſub ipſis temporibus Apoſtolorum ex eorum traditione, adhibita chriſmatis unctione cœpit conferri. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2118. A. * Loco impoſitionis manuum, quæ ab Apoſtolis facta fuiſſe in Actis dicitur, datur in eccleſia confirmatio. IX. 438. E. Confirmationis ſacramentum non fieri ſine unctione, Apoſtolica traditio eſt. IX. 1937. D. Græci æque ac Latini unctionem chriſmatis credunt eſſe unum de ſeptem eccleſiæ ſacramentis. IX. 621. A.

Confirmare. * Per impoſitionem manus dare baptizatis Spiritum ſanctum. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 560. B. Chriſmate baptizatorum frontem ſignare. *Ibidem.* Confirmatur baptiſmus per impoſitionem manus epiſcopalis, & unctionem ſacri chriſmatis. *Rabanus.* V. 1415. E. * Confirmatio per impoſitionem manuum & invocationem Spiritus ſancti. *Leo Papa.* I. 1771. C. * Confirmantur neophyti manus impoſitione. I. 245. C.

Confirmatio cum chriſmate. *Carol. M.* IV. 960. B. Confirmatio Spiritus ſancti per chriſma. III. 550. C. per chriſmationem ab epiſcopis. V. 343. C. *Vide*, Chriſmari. Conſignare. Ungi.

Confirmationis chriſmati virtus aliqua tribuenda. *Trid. ſub anathem.* X. 54. E.

Confirmationis materia chriſma ex oleo & balſamo benedicto ab epiſcopo. IX. 438. D. * *Confirmatio.* Oleum ſignificat nitorem conſcientiæ; balſamum, odorem bonæ famæ. IX. 438. D.

Confirmatio. Parvuli confirmati, tertia die poſt confirmationem, deportentur ad eccleſiam: & frontes eorum per manus ſacerdotum in baptiſterio abluantur, &c. VII. 274. C. *ex S. Edmundo:* anno 1236.

Confirmati faſciam in fronte triduo geſtare teneantur in recordationem ſuſcepti ſacramenti. X. 1479. E.

Confirmatio. Unctio corporalis non eſt ſacramentum, ut modo fingitur. *Wicleſi hæreſis.* VII. 1924. E. Chriſmant presbyteri. *Vide*, Chriſma.

Confirmationis neceſſitas.

Confirmatio. Omnes maxime curent, ne ſine confirmatione epiſcopi quis vitam finiat, animaque periclitetur. V. 446. B. Cum Tornacenſis eccleſia dudum paſtore careat, præter alia detrimenta, multa hominum millia abſque illa ſacri chriſmatis unctione, quam fideles contra diaboli inſidias pugnaturi per manus epiſcoporum ſuſcipiunt, de præſenti ſæculo migraverunt. VI. *parte II. circa med.* 1279. B.

Confirmationis recipiendæ negligentia damnabilis. *Lambeth.* anno 1281. VII. 863. C. Ad ſacramentum Corporis & ſanguinis Domini nemo admittatur, niſi confirmatus. *Ibidem.* Confirmationis contemptus induceret gravem culpam. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. D. Confirmationis ſuſceptionem contemnens Chriſtianus, peccat mortaliter. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. B.

Confirmatio. Poſt acceptum baptiſma, ſine manus impoſitione epiſcopi nemo remaneat. *Concil. Aquiſgran.* anno 836. IV. 1396. E. Abſque ea poteſt eſſe ſalus; dum tamen haberi nequit, & ex contemptu minime omittatur. VII. 1074. D. E. Non eſt neceſſitatis abſolutæ. IX. 2004. B.

Confirmationis ſacramentum non debet negligi a vere Chriſtianis. X. 1282. A. Confirmari ab epiſcopo ut nullus diu nimium detrectet, curent ſacerdotes. VI. 661. A.

Confirmationis effectus.

Confirmationis utilitas. I. 245. D. E. 246. A.

Confirmationis effectus: & quæ in ea ſunt obſervanda. *Claromont.* anno 1268. VII. 591. E. Omnes fideles per manus impoſitionem epiſcoporum Spiritum ſanctum accipere debent, ut plene Chriſtiani inveniantur. I. 116. C. Confirmationis ſacramenti quæ ſint vires. X. 1344. D. E. Habet donum roborantis Spiritus ſancti,

& uberiorem gratiam profert : ideoque non negligatur. *Statuta Eccl. Rem.* III. 574. E. Spiritum ſanctum per impoſitionem manus epiſcopalis in conſignatione accepimus. V. 561. B. *Vide*, Manus impoſitio.

Confirmatio quibus danda.

* Confirmationem Latini dant, cum provectiori ætate ſunt homines, & myſticum quid audire & reſpondere per ætatem licet. IX. 621. A.

* *Confirmatio.* An expediat imitari conſuetudinem, qua obſervatur, ut nedum adultis, ſed & infantibus detur confirmatio, idque pranſis, hic non definimus. IX. 2004. B.

Confirmentur pueri ſeptennes, vel majoris ætatis; quibus tondeantur capilli, maxime contra frontes dependentes, &c. *Colon.* anno 1280. VII. 823. B.

Confirmandi non ſunt pueri ſeptennio minores, niſi ſumma quædam impellat neceſſitas. X. 648. B. *Toloſan.* anno 1590. X. 1799. D. *Turon.* anno 1583. X. 1403. A. *Bituric.* anno 1584. X. 1479. E. Non confirmentur pueri ante ſeptimum aut octavum annum, &c. niſi epiſcopis aliter videatur. IX. 2160. D. Pueri qui intelligere poſſunt, ad Confirmationem veniant. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1732. B.

Confirmatio non differatur pueris ultra annos quinque ad plus. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 95. E.

Confirmationis recipiant ſacramentum parvuli infra triennium a tempore ortus ſui : alioqui parentes ex tunc ſexta feria in pane & aqua jejunent, donec pueri confirmentur. *Exon.* anno VII. 1076. C.

Confirmatio etiam parvulo & infanti ob juſtam cauſam dari poteſt. X. 977. C. D. *Ex S. Carolo Borromæo.*

* Confirmationis, ut baptiſmi, duo dumtaxat legitima ſunt tempora; Paſcha & Pentecoſte. IV. 1318. A. B.

Confirmatio. Ad profeſſionem religioſam puellæ niſi confirmatæ; & viri niſi confirmati & tonſurati non admittantur. IX. 2176. B.

Confirmationis ſacramentum accipiant puellæ, antequam regularem habitum induant, ſi facultas ſit illud brevi ſuſcipiendi. X. 798. B.

Confirmatio. Manus impoſitione firmentur, purgatæ fidei integritate, qui ab hæreticis baptizati ad Eccleſiam veniunt. *Rothomag.* anno 878. VI. 205. E.

Confirmatio. Si nulla poſſit haberi certitudo, an aliquis ſit confirmatus, confirmetur, ſub conditione. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1732. B. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. B.

* Confirmationem, ut nec baptiſmum, viſum eſt iterari minime debere. *Cabilon.* anno 813. IV. 1036. C. *Gregor. II. Papa.* III. 1859. A. VII. 333. C. *Vide*, Baptiſmus.

Confirmationi recipiendæ quæ ſit præparatio.

Confirmatio adultis, nonniſi confeſſis, detur, & ſymbolum Apoſtolicum profitentibus. *Rotomag.* anno 1581. X. 1219. A.

Confirmationis ſacramentum ſuſcepturi adulti, antea de peccatis confiteantur; vel compuncto animo ſacramentum recipientes, quamprimum ad pœnitentiam accedant. XI. 70. B.

Confirmationis ſacramento præmittenda confeſſio, ſi confirmandi ad annos diſcretionis pervenerint. IX. 2160. C. X. 1944. A. *Nicoſ. Conſtit.* VII. 1732. B. *Bituric.* anno 1584. X. 1480. B. *Turon.* anno 1583. X. 1403. A. VII. 274. C. *Exon.* anno 1287. VII. 1076. C.

Confirmatio danda confeſſis, & (ſi fieri poteſt) jejunis. X. 1282. A.

Confirmationis ſacramentum ne ſuſcipiatur, niſi præmiſſa confeſſione peccatorum, aut ſaltem maximo dolore, & majore confitendi propoſito. *Burdigal.* anno 1583. X. 1634. E.

Confirmatio. Quædam a parocho præmonenda ante confirmationis miniſtrationem. X. 977. D. E. Rudiores ante probandi. 978. A. B. Quædam de compatribus. *Ibidem.* C. Turpia ac ridicula nomina in confirmatione mutanda. *Ibidem.* E.

CONFIRMATIO detur jejunis, & a jejunis, & cum igne. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1189. B. *Arelat.* anno 1260. VII. 512. C. Jejuni ad confirmationem veniant perfectæ ætatis : & moneantur confeſſiones dare prius. *Herard. Turon.* anno 858. V. 455. C. Confirmatio ab epiſcopis nonniſi jejunis detur. IV. 1318. A. B.

Cognatio ex ſuſceptione confirmandi.

* *Confirmatio.* Ad confirmandum tenere aliquem coram epiſcopo. *Theodulf.* IV. 917. B.

Confirmatio. Cognatio ſpiritalis ibi contrahitur inter confirmatum & patrinum. *Rotomag.* anno 1581. X. 1219. A. Patrinus unus, qui ſit confirmatus, offerat confirmandum, propter cognationem ſpiritualem, quæ inde contrahitur. *Burdigal.* anno 1583. X. 1345. A. Feminæ quæ fraudulenter filios ſuos ad confirmandum tenent, quamdiu vivent, agant pœnitentiam : a viris tamen ſuis non ſeparentur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1036. E.

Confirmatio. Commater de confirmatione. III. 1986. B.

CONFISCANDO proſcribere. V. 1329. C. Confiſcari loca. II. 678. D.

CONFR

CONFRATRES noſtri. V. 296. E. 298. D. 307. D. 323. B. Confratribus epiſcopis, Leo Papa. V. 1. A. B. Confratres ac comminiſtri noſtri. V. 667. E.

* Confratri noſtro ſanctiſſimo Hincmaro, Nicolaus Papa. V. 601. A. 640. C. V. 302. D. 303. C. 326. E. * Confrater & coëpiſcopus noſter. VI. 28. D. *Joannes VIII. Papa.* * Confratres & coëpiſcopi noſtri. *Joannes VIII. Papa.* VI. 58. E. Confratribus veſtris (Ludovici Balbi) Carolomanno, & Ludovico, atque Carolo juniori. VI. 86. D.

CONFRATERNITAS laicorum nulla fiat ſine auctoritate & conſenſu diœceſani epiſcopi. VII. 321. D. IX. 1922. A.

CONFRATRIÆ. *Hincmar.* V. 394. D.

Confratriæ, colligationes, ſocietates vetitæ in provincia Arelatenſi, *Arelat.* anno 1234. VII. 237. D. anno 1282. VII. 882. A. B. *Valent.* anno 1248. VII. 428. D. E. VII. 182. D. VI. *parte II. ſub finem.* 2052. A. *anno* 1215.

Confrateriarum uſus ad pias cauſas inventus, propter quorumdam malitiam laïcorum trahitur in abuſum, &c. *Albienſe*, anno 1255. VII. 474. E. Quæ ſtatuta poſſint ſtatuere confratres alicujus confrateriæ. *Ibidem* : & 475. A. B.

Confratriæ non ſunt de novo erigendæ ſine conſenſu epiſcopi. IX. 1960. C. D. Comeſſationes confratriarum prohibentur. *Ibid. Namnet.* VI. 460. B. C. D.

Confratriæ. De his ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 1090. A. B. C. &c. *Vide*, Fraternitates.

CONG CONJ

CONGREGATIONES. Monaſteria omnia teneantur ſe ſe in Congregationes redigere, ea nempe quæ Capitulis generalibus aut epiſcopis non ſubſunt, &c. *Trid.* X. 172. C. *Vide*, Religiones.

CONGRUAM ſuſtentationem adſignare presbyteris eccleſiarum parochialium patroni compellantur ab epiſcopo, ſive ſint monachi, vel alii religioſi, vel canonici regulares. VII. 321. E.

CONHIRENTE, *id eſt, connivente.* V. 1300. E. Conhibendo. 1322. B. Conhibentia. 1402. D.

CONJUGII uſus, tantum poſteritatis reparandæ cauſa. *Clem. epiſt. 4.* I. 61. D. Conjugia licita, qui dixerit exſecrabilia eſſe, anathema ſit. I. 993. 993. A. Conjugium legitimum, quale. *Evariſt. epiſt. 1.* I. 75. D. E. 76. C. Conjugia illicita per Italiam, cum monacha, diacona, &c. III. 1865. B. C. D. E. &c.

Conjugia cum hæreticis indifferenter iniri non oportet. *Laodic.* I. 784. A. Accipi ab illis filii & filiæ poſſunt, ſi tamen Chriſtianos ſe fore promittant. I. 788. A. *Vide*, Matrimonium.

CONJUDICES. VIII. 9. D. *anno* 1409. IX. 1205. A.

CONJUNGENTIBUS, *hoc eſt, convenientibus.* IV. 904. C.

CONJURAMUS pietatem veſtram. IV. 95. C. Conjuro vos per B. Petrum. VI. 202. B.

CONJURATIONES non fiant aquæ ferventis, vel ferri candentis, vel aquæ frigidæ conjuratæ : quia omnia iſta ſuperſtitioſa ſunt penitus, & contra Deum. *Valentin.* anno 1255. VII. 1983. B.

CONJURATIONES, conſpirationes, colligationes inter perſonas eccleſiaſticas prohibentur. *Budenſe*, anno 1279. VII. 795. E. Conjurationes & conſpirationes non fiant, &c. IV. 907. E. V. 566. C. Conjurationes nobilium plerumque, vel aliorum, quas confratrias vocant, ſemel in anno ſe congre-

Digitized by Google

gantium, &c. *Avenionenſe*, anno 1326. VII. 1507. D. 1508. A. B. C. *& Vaur.*

CONL CONO &c.

CONLUDIO atque ludibrio. V. 1343. E.
CONON reverendæ memoriæ Papa. V. 147. B.
CONON eremita apud Truncum Berenger, deinde epiſcopus Præneſtinus, anno 1114. VI. *parte II. initio.* 1925. B.
CONQUESTOR. *Vide*, Expoſtulatio.
CONQUINISCENTES. V. 1460. C.
CONRADINUS Conradi filius. VII. 890. B.
CONRECAPITULANDUS. IV. 800. A.
CONREVERENDISSIMUS. V. 185. A.

CONS

CONSACERDOS. II. 1048. B. Conſacerdos noſter Julius. *Conc. Sardic.* anno 347. I. 661. C. Conſacerdotes noſtri Athanaſius, Marcellus, Aſclepius. *Conc. Sardic.* anno 347. I. 663. E. Conſacerdotes noſtri. *Zoſim.* I. 1234. C. I. 162. A. I. 856. A. III. 1126. B. V. 345. A.
CONSCHOLARIUS. V. 1396. C.
CONSECRANTUR baſilicæ Miſſarum celebratione. II. 1432. A.
CONSECRATIO epiſcoporum quando & ubi ſit facienda. *Trid.* X. 139. E. 140. A.
CONSERVATORPS & delegati, abutentes litteris Domini Papæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1814. A. Conſervatores eccleſiarum, qui perſonis religioſis & monaſteriis maxime dari conſueverunt. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1141. E. Conſervatorum juriſdictio certis finibus concluditur. *Trid.* X. 102. E. 103. A. B.
CONSERVATOR Urbis, magnificus dominus. IX. 1772. D.
CONSERVATORPS Mendicantium. IX. 1834. C. Conſervatores Regularium. X. 1078. D.
CONSEMPITERNUS Filius genitori. III. 332. B. I. 1275. B. II. 291. A. 295. C. III. 1262. A.
CONSENTIRR, eſt tacere, cum poſſis redarguere. VII. 275. B. Conſentire eſt, peccanti non contradicere, cum poſſis. VI. *parte II. initio.* 1672. C.
CONSESSIVA Trinitas. III. 1266. C.
CONSIGNANDI fideles. II. 899. E. Conſignare infantes ſoli epiſcopi debent, vel Spiritum ſanctum dare ut conſuetudo & Acta Apoſtolorum docent. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 997. B. *Vide*, Confirmatio.
CONSIGNATIONEM infantium tam maſculorum quam feminarum, faciant presbyteri. VI. 415. A. *anno* 889.
* Conſignare energumenos, vel manus imponere ei, juſſu epiſcopi, presbyter vel diaconus poteſt. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 998. A. B.
* Conſignat cum chriſmate hæreticos presbyter, ſi deſit epiſcopus. *Arauſic.* I. 1783. D.
CONSILIUM inter & præceptum multiplex diſtinctio. VIII. 1838. E. *& ſeqq.* Obſervantia conſiliorum non obligat fideles ad veniale peccatum. 1839. C. D. E. 1840. A. B. C. Conſilium in caſu neceſſitatis eſt præceptum. VIII. 1894. E. Conſilium, quaſi conſidium. I. 4. C.
CONSISTORIUM Lateranenſe. VI. *parte II. ſub initio.* 1803. D. Conſiſtorium beati Andreæ. II. 1111. A. Vota in conſiſtorio data a Cardinalibus, quæ debeant eſſe ſecreta, & ſub qua pœna. IX. 1573. E. Conſiſtorium regum. V. 1351. B. Κωνστάντιος. II. 425. C. 436. D. II. 572. D.
CONSOCIUS, conſocia. VI. 953. A. VI. *parte II. ſub finem.* 1857. E. Conſocius noſter. VIII. 1499. E.
CONSODALIS. I. 59. A. Conſodalis noſter. III. 518. A. B.
CONSOLATORES ſibi plurimos effecit. VI. 116. D.
CONSORTIA presbyterorum. V. 462. C.
CONSPIRANTES contra regem vel eccleſiaſticas dignitates, excommunicentur. V. 9. A. B.
Conſpirationes adverſus epiſcopos damnantur etiam humanis legibus. I. 110. E. 111. A.
Conſpirationum auctores & adjutores quomodo puniendi. IV. 1263. A. B. *Vide*, Clerici. Monachi.
CONSPIRITUALITAS. II. 1226. D.

CONSTANT

CONSTANTIA regina Galliarum. VI. 743. A.
CONSTANTIA ſoror regis Franciæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. C.

CONSTANTIENSE CONCILIUM.

Conſtantienſe Concilium convocatur & auctorizatur a Gregorio XII. quantum ad eccleſiaſticam unionem & reformationem, & hæreſum extirpationem attineret; ſeſſione Concilii jam XIV. anno 1415. VIII. 388. C. D.
Conſtantienſis Concilii decretum de ſuperioritate Concilii ſupra Papam, a ſola obedientia Joannis XXIII. conditum: quam congregationem conſtituiſſe ſynodum univerſalem, cum ſola eſſet, non eſt de fide; cum Gregorius XII. contradixerit, & ejus contradictio ibi fuerit acceptata, &c. IX. 1240. B. C. D. Concilium plenarium & integrum tunc non fuit. *Ibidem.* E. Nec fuit opinio communis omnium fidelium, Patres tunc congregatos fuiſſe Concilium univerſale. IX. 1241. A. B. Nec adhuc viventes hoc tenent. *Ibidem.* C. Temeraria & ſcandaloſa præſumptio eſt, definire decretum illud ad veritatem Catholicæ fidei pertinere. *Ibidem.* C.
Conſtantienſis Concilii decreta de poteſtate Concilii univerſalis, in malum ac reprobum ſenſum a Baſileenſibus pertrahi, conſtitutione edita docet Eugenius Papa. IX. 1007. A. B. Hæreticorum & ſchiſmaticorum falſam eam doctrinam eſſe definit. *Ibidem.* Ea decreta fuiſſe edita per unam tantum ex tribus obedientiis poſt receſſum Joannis XXIII. docet. 1006. E. Damnat Baſileenſium ſuper his propoſitiones, ſacro approbante Concilio Florentino, velut impias, ſcandaloſas, &c. 1008. B. C.
Conſtantienſis conc͏̈ilii decreto de ſuperioritate concilii, ſæpe contradixerunt Patres. IX. 1270. E. 1271. A. Eugenius Papa dicebat, articulos ſeſſionis quintæ, ab una tantum obedientia Joannis XXIII. conditos fuiſſe. VIII. 1410. E. Reſpondent Baſileenſes, *Ibidem, & ſeqq.* Conſtantienſis Concilii definitionem de poteſtate Concilii ſupra Papam, Duvallius Doctor Sorbonicus Gallos hortatur, ne tamquam vere & propriæ œcumenici pugnaciter urgeant. IX. 1009. D. 1013. B. Conſtantienſe concilium univerſale numquam decrevit Concilium eſſe ſupra Papam. IX. 1269. E.
Conſtantienſis Concilii conſtitutio, *Frequens hujuſmodi*, per LXXX. annos ſervata non fuit. IX. 1587. C. Et licuit ſummo Pontifici eam juſtis de cauſis tranſgredi. *Ibidem.*
Concilium Conſtantienſe certas conſtitutiones fecit, quæ præſentatæ fuerunt in Curia Parlamenti Regii Pariſienſis per epiſcopum Atrebatenſem; ſed non acceptatæ per eamdem Curiam. VIII. 883. 884. *& ſeqq.*
Conſtantienſis Concilii ſententia contra articulos Joannis Hus, citatur in Colonienſi, anno 1423. VIII. 1011. E.
Conſtantienſe Concilium, continuatio Piſani. VII. 230. B. Conſtantiæ novitas Piſana ortum habuit, & evanuit. IX. 1622. B. Conſtantienſe Concilium veneratur Pius II. Papa. IX. 1468. D.
Conſtantienſe Concilium. Ibi a nationibus habiti ſunt Cardinales in magno contemptu. VIII. 296. B. C.
Conſtantienſis Concilii patres recta intentione procedebant. IX. 1270. B.
Conſtantienſis Concilii patres decretorum ſuorum confirmationem humiliter petierunt a Romano Pontifice. IX. 1270. C. 1274. D. Martinus Papa V. dixit, quod omnia & ſingula determinata, concluſa, & decreta in materiis fidei per illud concilium conciliariter, tenere & inviolabiliter obſervare volebat: ipſaque ſic conciliariter facta approbat & ratificat, & non aliter, nec alio modo. VIII. 899. E. 902. A. Conſtantienſe Concilium poſt electionem Martini V. non eſt amplius uſum nomine conſtituentis aut definientis; ſed Martinus Papa omnia ſtatuit & definit approbante ſynodo, more prædeceſſorum. IX. 1241. D. E.
Conſtantienſis Concilii geſta diſperſa ut colligerentur, mandatum quibuſdam doctis viris a ſynodo Baſileenſi poſt coronationem Amedæi, ſive Felicis. IX. 1172. D. E.
Conſtantienſis Concilii decretum ex ſeſſione XV. recitatur in Baſileenſi. VIII. 1116. D. *& ſeqq.* Ex ſeſſione tertia. 1121. D.
Conſtantienſe Concilium citatur in Tridentino. X. 108. D.
CONSTANTIENSIS eccleſiæ ſtatuta. VII. *in Indice: anno circiter* 1300.

CONSTANTINUS.

* CONSTANTINUS βασιλεύς. I. 421. A. Conſtantinus ὁ μέγας. IV.

14.

14. E. ✱ Conſtantinus rex Angliæ, & orbis Imperator. VII. 876. D.

✱ Conſtantinus tenens fidem Nicænam, baptizatus ad quietem commigravit. *Arimin.* I. 715. E.

✱ Conſtantinus non Romæ baptizatus, ſed Nicomediæ, ex libello ſynodico. V. 1499. A. V. 1506. B.

Conſtantinus mundatus a lepra. I. 287. E. 288. E. Conſtantinus miraculoſe lepræ morbo ſanatus, & per Silveſtrum baptizatus. VIII. 1914. A. Per ejus donaria & aliorum principum aucta eſt bonis eccleſia Dei. *Ibidem.* Conſtantinus Imperator a Silveſtro eruditur & baptizatur. VI. 470. C. D. Conſtantini magni baptizator Silveſter. V. 154. B. Conſtantino Magno apparüere in ſomnis Petrus & Paulus. IV. 82. C. D. A lepra ſanatus. *Ibidem.* D. E. A. Silveſtro Papa baptizatus. *Ibidem.*

Conſtantino apparuit crux in cælo. I. 351. C. Conſtantinus contra Maxentium pugnaturus vidit in cælo ſignum Crucis igneo fulgore rutilare. V. 365. C. Inde labarum in ſpeciem Crucis exaptavit. *Ibidem.*

Conſtantinus, qui primus imperio ſplenduit Chriſtianus. II. 35. E. Conſtantinus Imperator, primus Imperatorum Chriſtianam religionem defendere, atque honorem eccleſiarum Dei amplificare cœpit. V. 7. A.

✱ Conſtantinus prudentiſſimus terrenæ monarchiæ princeps. VI. 933. E. Silveſtrum Papam, & per illum ſucceſſores ejus non ſolum imperiali poteſtate & dignitate, ſed etiam infulis & miniſtris imperialibus adornavit. *Ibidem.* ✱ Privilegium ab eo conceſſum Eccleſiæ Romanæ, & ab eo poſitum ſuper corpus Petri. 934. D. Prolixum ex eo fragmentum deſcribitur. 934. E. 935. 936. ✱ Conſtantini Imp. edictum, ubi ſedis Apoſtolicæ conſtituit ſuper omnes in orbe terrarum eccleſias principatum, citatur a Defenſore Romanæ eccleſiæ. VI. 1122. C. Et aliorum Impp. *Ibid.* E. Conſtantinus Imp. erravit Eccleſiam dotando. *Error Wiclefi.* VIII. 300. E.

Conſtantini Imp. in Donatiſtas invectiva. I. 268. D. E. 269. A. Conſtantinus jubet partes diſſidentes ire Romam: deinde Arelatem. I. 259. A. 261. E. 262. A. B. Conſtantinus tædians juſſit epiſcopos ad ſuas ſedes redire. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 264. B.

Conſtantinus ſedere noluit, priuſquam epiſcopi innuiſſent. I. 375. D. Conſtantini ſermo ad ſynodum. I. 375. E. Conſtantinus libellos epiſcoporum in ignem conjecit. I. 384. B. ✱ Idem aiebat ſi epiſcopum adulterio ſe contaminantem cerneret, Ipſum ſua ſe purpura contecturum, ne alii facinus viderent. *Ibid.* D. Conſtantini vox: Si vidiſſem aliquem religioſo indutum habitu, aliquod flagitium committentem, chlamyde mea operuiſſem eum, ne videretur. V. 158. C. Conſtantinus ſcribit ad Arium, & Arianos. I. 451. E. Conſtantinus Imp. hortatur & jubet ut ſynodus Tyri congregetur. *Conc. Tyr.* anno 335. I. 539. C. 541. A.

Conſtantini Imp. epiſtolæ. I. *in Indice.*

Conſtantini Imp. initium laudavit Iſidorus, finem doluit. IV. 900. B.

Conſtantini Imp. laus. I. 348. B. 349. A. B. C. D. E. *& ſeqq.* Conſtantinus divæ memoriæ. II. 714. A. Conſtantinus beatiſſimæ memoriæ. I. 672. B. Conſtantinus conſtantiſſimus, [illegible]. III. 1477. B. Conſtantinus ſanctiſſimus pater noſter. *Galla Placidia.* II. 35. E. Divus pater noſter. 38. E. Conſtantini magni fama poſt obitum nihilo minus viget: &c. III. 1123. C. Conſtantinum Græci catalogo ſanctorum adnumerant, & feſtum de eo cum ſolemnitate agunt, 21. Maii. VIII. 1932. C. Conſtantinus ὁ ἐν ἁγίοις, qui præſedit Nicænæ ſynodo. V. 1120. A. Conſtantinus ἰσαπόστολος. V. 1480. C. Inter Chriſtianos Imperatores Apoſtolus. V. 1500. C. Amator Chriſti, indubitanter apud omnes beatus, Abeli, Davidis, Petri &c. ſimilis. II. 720. D. E.

Constantinus (*al.* Conſtans) Imp. votum geſſit unitatis, & miſit Macarium & Paulum. I. 685. B.

Constantini Pogonati epiſtola ad Donum Papam citatus. V. 148. A. Conſtantino Magno Imp. (Pogonato) multos annos. III. 1164. E. Novo Magno Conſtantino, novo Theodoſio, &c. III. 1166. A.

Constantini & Irenes epiſtola ad Hadrianum Papam citatus. V. 148. B. C.

✱ Constantinus Monomachus Imp. Conſtantini Magni genealogia gloriabatur. *Leo IX. Papa.* VI. 958. E. ſucceſſor magni Conſtantini factus, ſanguine, nomine, & imperio. 960. B. Cognominatus, ſingulariter pugnans. *Ibidem.* C. Conſtantino Monomacho Imp. novæ Romæ. *Leo IX. Papa.* VI. 958. B.

Constantinus Patricius, frater Conſtantini Imp. I. 547. D.

Constantini chartophylacis ſermo in omnes ſanctos martyres. IV. 310. D.

✱ Constantius Aug. impius, ſub quo Macedonius Pneumatomachus. VI. 17. A. ✱ Conſtantius Imp. in fine vitæ baptizatus ab Eudoxio Ariano, ex libello ſynodico. V. 1514. B.

CONSTANTINOPOLIS.

Conſtantinopolim primus condidit Pauſanias. IX. 1396. A.

Conſtantinopolis. Imperium Romaniæ. VII. 391. C. anno 1245.

Conſtantinopolis Roma. II. 1240. E. II. 1400. A. Nova Roma. I. 1340. E. Nos qui novæ Romæ nomen ſortiti ſumus. IV. 986. D. Junior Roma. II. 1132. D. Nova Roma, nova Nicæa. I. 819. C. Regia Conſtantinopolis Roma, *vel* nova Roma. II. 143. C. 147. D. 167. E. Græciæ metropolis. V. 315. D. μεγαλόπολις. II. 568. A. *Vide*, μεγαλόπολις.

Conſtantinopolis in Dei tutela poſita. V. 1119. A.

CP. Magna Dei eccleſia Conſtantinopolis. VII. 215. A. Magna eccleſia. V. 911. A. Templum magnæ eccleſiæ. V. 838. A. Apud ſanctam Sophiam. VII. 758. E.

Conſtantinopolis. Eccleſia Deiparæ propè magnam eccleſiam. II. 1187. C. Templum SS. Apoſtolorum. IV. 26. E. Ædes S. Gregorii Theologi: ædes Apoſtolorum. V. 966. C. D.

Conſtantinopoleos & Orientis monaſteria enumerantur. II. 1294. *& ſeqq.* 1330. *& ſeqq.*

Conſtantinopoli monaſteria. IV. 282. B. C. D. E. 283. 286. Enumerantur, in Conc. CP. ſub *Mena.* II. 1191. A. B. C. 1211. *& ſeqq.* 1275. *& ſeqq.* Monaſterium S. Dei genitricis Pegeæ. V. 936. C. Monaſterium Balarum. III. 1298. D. Monaſterium S. Dalmatii. II. 1190. C. Monaſterium [illegible]. III. 1194. C. Monaſterium [illegible]. V. 1012. C. Monaſterium S. Sergii. VI. 88. E. Monaſterium [illegible]. V. 981. E. *Vide*, Monaſterium. Baſilica.

Conſtantinopoli palatium Pigi. VI. 968. A. C. Pharus in palatio, in adyto templi Deiparæ. V. 947. B.

Conſtantinopoli, anno (mundi) 6785. ſecundo anno Pontificatus noſtri. *Joannes Beccus.* VII. 758. C. Conſtantinopoli, apud S. Sophiam, anno 1277. die Veneris. *Idem.* 758. E.

Conſtantinopoli, anno 7073. Indictione VIII. (anno 1565.) X. 1175. B.

Conſtantinopolim qui clerici vel monachi veniunt, præter voluntatem ſui epiſcopi, ejiciantur. II. 610. E. *Conc. Chalced.*

Conſtantinopolitani Imperatores.

Conſtantinopolitanus Imp. illuſtris. VI. *parte II.* 1529. A. 1532. A. *anno circ.* 1170. CP. Imperator unctus. IX. 395. C. Viro magnifico Michaeli Palæologo, Imperatori Græcorum illuſtri. *Gregorius X. Papa.* VII. 672. D. *anno* 1273. ✱ Michael in Chriſto Deo fidelis Imp. & moderator Romæorum, Ducas, Angelus, Comnenus, Palæologus, ſemper Auguſtus. VII. 681. A.

✱ Conſtantinopoli ſucceſſurum eſſe Joanni fratri Conſtantinum Palæologum, præſagit Eugenius IV. Papa, anno 1441. IX. 1030. C. D. *Vide*, Manuel.

Conſtantinopolitana eccleſia.

Conſtantinopolis. Menas CP. Nos Apoſtolicam ſedem ſequimur, & obedimus. II. 1262. E.

Conſtantinopolitana eccleſia, de ſancto Spiritu a nobis diſſidens, concordiam Apoſtolicæ Sedis exſpectat. VI. 1285. C. *anno* 1074.

✱ *Conſtantinopolis.* Libellos ſcribi Conſtantinopoli, qui Romam mitterentur, non paſſi ſunt Græci: ne eccleſia CP. tanta ſubjectione Romanæ ſubdi eccleſiæ videretur, tamquam ancilla dominæ. V. 775. B.

Conſtantinopoli res geſtæ a legatis Sedis Apoſt. anno 1049. VI. 967.

Conſtantinopoli duo patriarchæ electi Romam venerunt, anno 1215. Ant-

bo ſunt depoſiti, tertius ſubſtitutus. VII. 83. 84.
Conſtantinopoli in domo Placidiæ, altare habuerunt apocriſiarii ſedis Apoſtolicæ. III. 699. E.
* Conſtantinopoli recitantur Latinæ lectiones in Eccleſia, ob reverentiam Romanæ civitatis, unde prodiit. VI. 941. A.
Conſtantinopolitanis auxilium ferre cupit Gregorius VII. Papa, *anno* 1074. VI. 1232. B. 1234. E.
Conſtantinopolis. De ſubſidio imperii CP. *Lugdun.* anno 1245. VII. 390. 391.
Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ officia, anno 1350. XI. 340. B. C.

Conſtantinopolitana ſedes.

Conſtantinopolitanam eccleſiam Apoſtolorum nullus inſtituit. V. 381. D.
* *Conſtantinopolis.* Quando de Romana urbe Imperatores Conſtantinopolim ſunt tranſlati, Græci dicunt, tunc & primatum Romanæ ſedis ad CP. Eccleſiam tranſmigraſſe. V. 311. A.
Conſtantinopolitanus Pontifex, parœcia eccleſiæ Heracleinſis. II. 908. B. 909. B.
Conſtantinopolitanus archiepiſcopus. II. 614. B. *Conc. Chalced.*
* Conſtantinus petiit ut Conſtantinopolis archiepiſcopus honoretur cum Hieroſolymitano. *Nicæn. Arab.* I. 508. C.
Conſtantinopoleos ſedes patriarchalis. II. 1398. C. Conſtantinopolis quia nova Roma dicta eſt, favore principum potius, quam ratione, patriarcha dictor eſt ejus pontifex. V. 381. D.
Conſtantinopolitana civitas inter ſedes nullum per canones nomen accepit. *Geluſ. Papa.* II. 885. D.
Conſtantinopolitano epiſcopo prærogativa nulla debetur, quia epiſcopus eſt regiæ civitatis. II. 912. D E. vel ob Imperatoris præſentiam. *Ibidem.* & 913. A. B.
Conſtantinopolis dominus eſt ſecundus in gradu: Alexandrinus, tertius. *Nicæn. Arab.* I. 485. A.
* Conſtantinopolitanus epiſcopus habeat primatum poſt Romanum epiſcopum, cum ſit nova Roma. *CP.* anno 381. I. 310. E. *Vide*, Subſcribunt.
* CP. novæ Romæ privilegia antiqua confirmantur. II. 612. E. *Conc. Chalced.* Æqualia ei tribuerunt atque antiquæ Romæ Patres CL. *Ibidem.* 614. A. Ut ſit ſecunda poſt illam. *Ibid.* & 626. E.
Conſtantinopolis. Ne poſt Apoſtolicam ſedem Conſtantinopoleos antiſtes ſecundum obtineret locum, legati interceſſerunt. Ut aſſenſum præbeat Papa, rogat Marcianus Imp. II. 1132. D.
Conſtantinopolitanæ ſedi ſecundum locum a ſe confirmatum teſtatur ſynodus Chalcedonenſis; idque ut gratum habeat Leo Papa, orat. II. 658. E. Quoniam ita placet Imperatori, Senatui, & toti civitati. 659. A.
Conſtantinopolitani epiſcopi conatus repulit Leo Papa. II. 688. E.
* *Conſtantinopolis.* Sanctiſſimas Dei eccleſias, id eſt, ſuperioris veſtræ, & novellæ iſtius Auguſtæ civitatis, unam eſſe definio. *Joannes CP. ad Hormiſdam.* II. 1017. A.
* Conſtantinopolitanus thronus æqualia privilegia cum antiquæ Romæ throno poſſideat, quippe ſecundus poſt illum. *Trull.* III. 1675. A. B.
Conſtantinopolitanæ eccleſiæ datum fuiſſe a Joanne XVIII. ut univerſalis diceretur, falſus percrebruit rumor. VI. 835. 836. C. D.
* *Conſtantinopolis.* Quemcumque Papa Joannes ligaverit, eſto ligatus & a Photio CP. & quemcumque viciſſim Photius ligaverit, eſto ligatus & a Joanne: Romanæ eccleſiæ & ipſius Pontificis privilegiis nec innovatis, nec innovandis. V. 1210. A. B. *Pſeudoſynodus Photiana.*
* Conſtantinopolitano archiepiſcopo ſe ſponte ſubjiciunt epiſcopi Aſiani & Pontici, & primatum ejus agnoſcunt. *Conc. Chalced.* anno 451. II. 639. *& ſeqq.*
CP. Chryſoſtomus accuſatur, quod aliorum invadat provincias, & ibi epiſcopos ordinet. I. 1042. C.
Conſtantinopoli cauſa definitur epiſcoporum Arabiæ. I. 955. A.
CP. Epiſcopus. Ex diœceſi Orientis Antiochiæ ſubjecta confugit Athanaſius Perrhenſis epiſcopus ad CP. & Alexandrinum, declinans Domni Antioch. judicium. II. 578. Id ægre tulit Domnus Antiochenus, & Athanaſium damnavit in ſynodo. *Ibidem.* 579. *& ſeqq.* Retractari cauſa juſſa eſt a Conc. Chalced. 598. E.
Conſtantinopoli firmatum a ſynodo jus ordinandi metropolitanos in Aſia, Ponto, & Thracia, quod ex vetuſta conſuetudine habebat, ſperat ſynodus Leonem Papam probaturum & confirmaturum eſſe. II. 658. D.
Conſtantinopolitana ſedes ordinet metropolitanos Ponti, Aſiæ, & Thraciæ, & epiſcopos harum diœceſium qui ſunt inter barbaros. II. 614. A. *Conc. Chalced.* convenientibus de more factis electionibus, & ad archiepiſcopum CP. relatis. *Ibidem.* B. & 627. A. 642. E. 643. A.
Conſtantinopolis. Clerici Edeſſeni adverſus Ibam interpellaverunt Proclum CP. eo quod dicebatur Neſtorii defendere impietatem. III. 144. B. Poſtea Domnum Antiochenum; iterumque Domno eos non ſuſcipiente, Interpellarunt Theodoſium Imp. & Flavianum CP. *Ibidem.* C. Ab utroque deputati ſunt exſecutores cauſæ, quæ Tyri diſceptaretur. *Ibid.* D. *Vide*, Ibas.

Conſtantinopolitanorum præſulum tituli, &c.

Conſtantinopolitani juſſi ab Impp. Patriarcham aliunde aſſumere, quam ex eccleſia CP. VI. 944. C. *Vide*, Nectarius. Chryſoſtomus.
* CP. epiſcopus Neſtorius ab epiſcopis quinque, quos ſynodus delegaverat, ad ſynodum invitatur: quibus reſpondet ferociter, ſe deliberaturum. I. 1358. C. D. E. Denuo invitatur per tres epiſcopos, lectorem unum, & unum notarium. I. 1359. B. Tertio, per epiſcopos quatuor; lectorem, & notarium. *Ibid.* E.
Conſtantinopolis. Flavianus epiſcopus Conſtantinopolis Romæ. *Conſtantinop.* anno 448. II. 167. E.
Conſtantinopoleos archiepiſcopus Anatolius. II. 143. A. Epiſcopus. *Ibid.* D. Conſtantinopolitanus epiſcopus, Leoni Aug. II. 703. E. Conſtantinopolis novæ Romæ archiepiſcopus Anatolius. II. 490. D. 494. A. Anatolio regiæ civitatis epiſcopo, Leo Imp. II. 689. C. Conſtantinopolis regiæ novæ Romæ archiepiſcopus Anatolius. II 346. D. Conſtantinopoleos glorioſæ epiſcopus Anatolius. II. 43. D. Sanctiſſimo archiep. CP. & Catholicæ eccleſiæ Anatolio, epiſcopi Ægyptiacæ diœceſis. II. 696. D. Anatolius Patriarcha. II. 710. E. Conſtantinopoleos patriarcha. III. 1323. D. *Vide*, Patriarchalium. Patriarcharum. Quod de ea ſede Chalcedonenſis ſynodus decrevit, negat Anatolius, id ſe volente factum: Epiſcoporum orientalium & cleri CP. hoc ait votum fuiſſe. II. 1134. E. Epiſcopus Anatolius miſſis legationibus pro ſua perſona ad primæ ſedis venit judicium. II. 908. B.
Conſtantinopolis. Gennadius epiſcopus Conſtantinopoleos novæ Romæ. II. 783. E.
Conſtantinopolis. Proclus CP. mittit ad Joannem Antiochenum tomum ſuum ad Armenos, ut compellat Ibam Edeſſenum e ſua diœceſi, ei ſubſcribere. III. 142. E.
Conſtantinop. Domino ſanctiſſimo, ſancto patri archiepiſcopo Simplicio, Acacius. II. 804. E. Conſtantinopolitanus Acacius Petrum Mongum Alexandr. abſolvere ſine ſedis Apoſtolicæ auctoritate non potuit. II. 922. *& ſeqq.* Conſtantinopolitanum Acacium ab uno (Rom. Pontifice) non potuiſſe damnari dicebat Euphemius CP. II. 884. D. falſo. 885. B.
Conſtantinopolis. Joannes miſericordia Dei epiſcopus CP. novellæ Romæ. II. 1017. E.
Conſtantinopolitanus Patriarcha ut poſt Papam ſedeat, voluit Juſtinianus adſtruere. VI. 943. B. Juſtinianus Imp. ad Menam archiepiſcopum urbis felicis & Patriarcham. III. 243. D. Per omnia ſanctiſſimo & beatiſſimo domino noſtro Menæ, regiæ urbis archiepiſcopo. II. 1283. C. * Præſidente domino noſtro ſanctiſſimo & beatiſſimo archiepiſcopo & patriarcha œcumenico Mena. *Conc. CP. ſub Mena, Act. 2. non prius œcumenicus eſt: quaſi poſt obitum Agapiti tantum.* II. 1227. D. *Actione tertia*, 1236. C. *Actione quarta*, 1246. D. 1254. E. 1260. D. *Actione* V. 1267. B. 1395. D. * Menas profert poſt ſynodum ſententiam contra Anthimum. II. 1259. D. *Vide*, Anthimo CP. Præſidente domino noſtro ſanctiſſimo ac beatiſſimo archiepiſcopo & patriarcha Mena. *Conc. CP.* anno 536. II. 1187. C.
Conſtantinopolis. Eutychius epiſcopus Conſtantinopoleos novæ Romæ. *Conc. V.* III. 202. C.
Conſtantinopolis. Sergius epiſcopus Conſtantinopoleos Romæ. *Ita ſubſcribit in ſynodo.* III. 799. D. Sergio archiepiſcopo & patriarchæ, Cyrus Alexandrinus. III. 803. A. Deohonora-

bili domino meo, benigno principi paſtorum, οἰκουμενικῷ patriarchæ Sergio, Cyrus (Phaſidis) humilis veller. III. 1338. B.

Conſtantinopolis. Pyrrhus epiſcopus Conſtantinopoleos Romæ. *Ita ſubſcribit in ſynodo.* III. 802. C. *Vide*, Pyrrhus.

Conſtantinop. Petrus (CP.) ſanctiſſimus & univerſalis Patriarcha. III. 1174. E.

Conſtantinopolis. Georgius venerabilis & ſanctiſſimus Patriarcha Conſtantinopolitanus. III. 1394. D. Georgius miſericordia Dei epiſcopus Conſtantinopoleos novæ Romæ. *Ita ſubſcribit in ſynodo ſexta.* III. 1402. D. Conſtantinus (Imp. *Pogonatus*) Georgio ſanctiſſimo ac beatiſſimo archiepiſcopo CP. & œcumenico Patriarchæ. III. 1049. A.

CP. Patriarcha ſæpe œcumenicus appellatur in ſynodo Trullana. IV. 20. A.

Conſtantinopolis. Nicephorus epiſcopus CP. Leoni Papæ. IV. 978. A.

Conſtantinopolis. Taraſius archiepiſcopus CP. novæ Romæ. IV. 27. E. 34. C. Hadriano Papæ ſenioris Romæ, Taraſius epiſcopus Conſtantinopoleos novæ Romæ. IV. 507. D. Oecumenicus patriarcha Taraſius. IV. 129. E. 136. E. Taraſium œcumenicum appellant Conſtantinus & Irene. IV. 94. B. Reprehenduntur ab Hadriano Papa. *Ibidem.*

Conſtantinopolis. Reverentiſſimo confratri noſtro Ignatio Patriarchæ CP. VI. 20. C. Sanctiſſimo fratri & comminiſtro domino Ignatio, gubernacula moderanti nominatiſſimæ Conſtantinopoleos, univerſali (οἰκουμενικῷ) patriarchæ, Theodoſius Hieroſol. V. 771. E. Dilecto fratri & comminiſtro Nicolao ſanctiſſimo Papæ ſenioris Romæ, Ignatius archiepiſcopus CP. V. 791. C.

* *Conſtantinopolis.* Photius œcumenicus Patriarcha. VI. 214. A. * Apoſtolicus & Oecumenicus Papa Joannes, qui hanc poteſtatem a Petro accepit, dedit & Patriarchæ Photio eamdem poteſtatem ligandi atque ſolvendi. VI. 322. D. * Photio CP. dant poteſtatem Patriarchæ Orientis, ut quos viderit male agere, faciat contra ipſos quod ſibi videbitur. VI. 310. D. * Legati Romani dixerunt in pſeudoſynodo Photii: Quos ſanctiſſimus Patriarcha CP. ſuſcipit, etiam nos ſuſcipimus, &c. VI. 310. B. 319. B. * Reſpondet alter, eſſe ot Joannis ac Photii animam unam, ſic & populum provinciaſque ſubjectas eſſe communes. VI. 311. A. * Patriarcha Photius, totius mundi ſortitus eſt curam. *In pſeudoſynodo Photii.* VI. 342. A. De plenitudine ejus epiſcopi ceteri, ut Apoſtoli de Chriſto, acceperunt. *Ibidem.* B.

Conſtantinopolitanus Patriarcha Michaël (Cerularius) nova ambitione Alexandrinum & Antiochenum patriarchas ſuo dominio ſubjugare conatur. *Leo IX. Papa.* VI. 955. D. 960. E.

Conſtantinopolis. Gregorius epiſcopus (Papa IX.) Germano Græcorum archiepiſcopo. VII. 153. A.

Conſtantinopolis. Dilecto in Chriſto fratri, Patriarchæ Græcorum. *Gregorius X. Papa.* VII. 679. D. *anno* 1273.

Conſtantinopolis. Joſeph archiepiſcopus Conſtantinopolis novæ Romæ, & œcumenicus patriarcha. IX. 406. C.

Conſtantinopoli feminam ſediſſe in ſede Pontificum, fabula eſt. *Leo IX. Papa.* VI. 940. D. E.

CP. epiſcopus judicetur in urbe Roma Occidentalium Orientaliumque concilio. I. 846. D. CP. epiſcopus numquam dejectus eſt abſque cognitione Romani Pontificis. V. 178. E.

Conſtantinopoleos epiſcopi veſtibulum: in veſtibulo milites. I. 1359. C. 1362. C.

CONSTI

Conſtipatio facta eſt non minima. III. 681. E.

Conſtipulatores. VI. 684. E.

Conſtitutio, *Etſi Dominici gregis.* X. 465. C. *Vas electionis. Ibid.* D.

CONSU

CONSUBSTANTIALE. *Vide*, Homouſion.

CONSUBSTANTIVUS. *Eugen. Carthag.* II. 861. E.

CONSUETA, per quam inſtruantur rectores eccleſiarum divinum officium uniformiter celebrare cum matrice eccleſia. VII. 1976. D. 1977. A.

CONSUETUDINES ſuas habet Romana Eccleſia, & ſic convenit: ſuas & Conſtantinopolitana, Orientaleſque ſedes. VI. 311. C.

Conſuetudines eccleſiarum cathedralium redigantur in ſcriptis. VII. 192. E. *anno* 1231.

Conſuetudines piæ & laudabiles non ſunt abrogandæ, nec ſunt inducendæ novæ. *Colon.* anno 1423. VIII. 1010. B.

Conſuetudines, quæ gravamen eccleſiis inducere dignoſcuntur, invalidas publicamus. *Salzburg.* anno 1420. VIII. 961. C.

Conſuetudinem laudabilem qui infringere volunt, compeſcantur. *Edmund. Cantuar.* VII. 269. A. qualiter ſint coërcendi. VIII. 1687. B. C. D.

Conſuetudinem ſequi contemta veritate. I. 167. B. 174. D. Chriſtus non dixit, Ego ſum conſuetudo, ſed, *Ego ſum veritas. Ibid.* D. 175. E. VI. *parte II. initio.* 1699. E. 1702. B.

Conſuetudo, quæ ſcripto juri approbato opponitur, nulla ſui generalitate vel temporis prolixitate defenditur. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. C.

Conſuetudo mala non minus, quam perniciosa corruptela vitanda eſt: niſi citius radicitus evellatur, in privilegiorum jus ab improbis aſſumitur: & incipiunt prævaricationes & variæ præſumptiones, pro legibus venerari: &c. *Nicolaus I. Papa.* V. 646. E.

CONSUFFRAGANEI ſui. VI. *parte II. initio.* 1682. A.

* CONSUL ſemel. II. 660. B. * Auguſtis viris clariſſimis Conſulibus. I. 1217. C. Conſularius noſter. III. 179. B. Conſulatu primo Marciani. II. 46. E. * Conſulatus Baſilii Imp. anno 111. *anno* 869. V. 764. C. * Conſulatus Conſtantini & Irenes anno octavo. IV. 27. D. *& ſic in ſingulis actionibus Nicænæ II. ſynodi.*

CONT

CONTENTIOSA juriſdictio. VII. 903. D. *anno* 1284.

CONTERRANEOS ſuos. VI. 1077. C.

CONTESTES. *Trid.* X. 86. E.

CONTINENTES. I. 963. E. *Vide*, Ἀσκηταί.

CONTINUATA de die in diem a feria ſecunda. *Compend.* anno 1329. VII. 1544. D. Cum continuatione dierum aliorum. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1608. D. Continuata a die Lunæ præcedenti. *Bituric.* anno 1336. VII. 1614. C. Continuata de die in diem, a die Veneris præcedentis. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1678. D.

CONTORALIS, conjux. VIII. 1031. E. *anno* 1425.

CONTRACTUS tam vaſſallatici, quam emphyteotecarii. De utriſque duo fiant publica inſtrumenta. *Vaur.* anno 1368. VII. 1823. E. Contractus varii illiciti. Concil. Mexic. anno 1585. X. 1716. 1717. &c.

CONTRIBUTIO facienda inter beneficiatos, pro legatione Ordinariorum, aut pro litigio ſubſecuto. Item a clero facienda, pro juribus defendendis eccleſiarum pauperum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1836. B. C. Contributio pro injuriæ epiſcopis illatæ proſecutione quomodo ſit facienda. VII. 1848. E. 1849. A. B. &c.

CONTRITIO, animi dolor ac deteſtatio de peccato commiſſo, cum propoſito non peccandi de cetero. *Trid.* X. 91. C. Non eſt ſolum vitæ novæ propoſitum. *Ibid.* D. Contritio neceſſaria eſt adulto ante baptiſmum. VII. 1128. D. anno 1287. Eſt intimandum ut conterantur, ut doleant de peccatis ſuis, non tam timore pœnæ quam peccando meruerunt; ſed quod Deum & Patrem, Creatorem & Redemptorem ſuum offendere præſumpſeruot. *Claromont.* anno 1268. VII. 599. D.

Contritio qua quis recogitat annos ſuos, & amiſſionem æternæ beatitudinis, *&c.* facit hypocritam & magis peccatorem. *Error Lutheri.* IX. 1893. B. Contritionem eſſe coactam, non liberam, falſo docent hæretici. *Trid.* X. 92. A. 98. C.

Contritio aliquando caritate perfecta hominem Deo reconciliat, ante ſacramentum: non tamen ipſi ſine voto ſacramenti, quod includit, tribuenda reconciliatio eſt. *Trid.* X. 91. E. Contritio imperfecta, ex timore pœnarum, per ſe ad juſtificationem perducere peccatorem non poteſt. *Trid.* X. 92. A. Contritio imperfecta, quæ attritio dicitur, ex conſideratione turpitudinis peccati, vel ex gehennæ & pœnarum metu, donum Dei eſt, & ad Dei gratiam in ſacramento Pœnitentiæ impetrandam diſponit. *Trid.* X. 91. E. 92. A. 98. C.

CONTUMACIA. *Vide*, Dolus.

CONTUMAX. *Vide*, Trini edicti.

CONTUMELIOSUS Regenſis epiſcopus, multis criminibus involutus, epiſcopatu privatur, & in monaſterium redigitur ad pœnitentiam. II. 1153. B. Viſitator ejus loco inſtituitur. *Ibid.* C. & E. & 1155. C. D. Appellat ad ſedem Apoſtolicam: Agapitus Papa

dicit ſe judices conſtituturum. II. 1180. C. D.

CONV

CONVALESCENTIA. II. 1227. A.
CONVENERARI. I. 776. A.
CONVENTUALIUM & Obſervantium lites. IX. 1764. B. D.
CONVENTUS bis in anno agant epiſcopi, ſi quies temporum erit. *Regenſe*, I. 1750. E. 1751. B. C. *Vide*, Concilia Pariſienſis.
CONVENTUS ſacerdotum per diœceſim habendi. X. 747. C. D. E.
CONVERTENTES, hoc eſt, converſi. IX. 805. C. Converti qui voluerint in monaſterio. III. 360. B. Puellæ, vel viduæ, quæ in domibus propriis, commutatis veſtibus convertuntur: ſi poſtea mutato propoſito nubant, cum his quibus copulantur, excommunicentur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1447. C.
Converſus in monaſterio. *Vide*, Monachus. De novo converſi qualiter erudiantur, & commode ſuſtententur, diſponant epiſcopi. VII. 266. C. Converſuri, *hoc eſt, converſionem profitentes.* II. 1049. C.
CONVERSÆ, hoc eſt, quæ ſe voverunt Deo. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. A. 778. A. Converſam uxorem nemo clericus a gradu diaconatus habeat. II. 773. B.
CONVERSIO. II. 1070. C. Converſio viræ; de clericis. II. 1044. C. Converſio præmittenda clericorum. II. 1424. D.
CONVERSIO, *profeſſio continentiæ.* II. 773. B.
CONVERSIO, profeſſio religionis. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. Ad converſionem ſuſcipere, hoc eſt, ad religionem. VI. *parte II. initio.* 1927. C. Noviter venientes ad converſionem, ſecundum regulam probentur. IV. 845. A. Qui ad monaſteria converti volunt. IV. 955. A.
CONVERTITARUM conſtitutiones ſerventur. *Trid.* X. 175. E.
CONVICANEUS. VI. *parte II. circa med.* 1226. C.
CONVICINI. III. 623. C. III. 1794. D.
CONVICTRICES apud moniales quomodo inſtituendæ. X. 599. E.
CONVIVERE. III. 555. E.
CONVIVIA: quomodo in eis ſe gerere presbyter debeat. V. 393. E. Si convenerint presbyteri ad aliquod convivium, decanus, aut alius, cibum benedicat: aliquis de illorum clericis aliquid de ſancta lectione legat, &c. *Hincmar.* V. 394. B. *Vide*, Eccleſiaſtici. Convivia ex ſymbolis vetita. *Laodic.* I. 791. A.
CONVIVIA in eccleſia ne fiant, niſi forte hoſpitalitatis cauſa. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. B. Convivia in natalibus martyrum, & in locis ſacris prohibenda. *Cod. Afr.* I. 898. C.
CONVIVIA defunctorum. V. 393. E. Clerici & laici, qui ad ea venerint, ſic bona defuncti comedant, ut aliquid boni pro ejus anima faciant. VI. 1027. A.
Convivia paganorum vetanda. *Cod. Afr.* I. 898. C.

COO COP

COOMNIPOTENS. VI. 725. B. VI. 953. D. 954. A. Coomnipotens Patri Verbum: Deïtas coomnipotens. VII. 694. D. VII. 1754. B. *anno* 1340. Coomnipotentes & coæterni. VII. 16. D.
COOPERATUR ferra fabro. IX. 331. E.
COPIAS, *des copies.* II. 1366. A. 1383. A. copia. 1387. C.
COPISTARUM colluvies, ſynodus Baſileenſis. IX. 1154. C. Copiſtarum conventus. IX. 1259. D.
COPRONYMI loculus. V. 970. A.
COPTI, Chriſtiani præcincturæ. X. 1273. C.

COR

CORBEÏENSIS monaſterii fundatio & immunitas. III. 1009. B. Corbeïenſe monaſterium a ſanctis viris fundatum, Bathilde regina a Clotario filio impetrante. IV. 1501. E. Corbeiæ monaſterium in honore SS. Apoſtolorum Petri & Pauli & S. Stephani. V. 106. A. Corbeïenſis monaſterii privilegium. V. 104. C. a Chriſtophoro Papa. VI. 499. A. Privilegia confirmantur, anno 1050. VI. 974. E. 975. 976. ab Alexandro II. Papa. VI. 1093. B. C.
CORMARICENSE cœnobium. VI. *parte II. initio.* 1746. D.
CORNELIUS epiſcopus. I. 131. A. 132. D.
SS. CORNELII & Cypriani Ninivenſis monaſterium, Præmonſtratenſis ordinis, Cameracenſis diœceſis. VIII. 1486. D.
SS. CORNELII & Cypriani eccleſia Compendii. Ejuſdem privilegia. VI. 1615. E. S. Cornelii Compendienſis abbatia: bona ipſius confirmantur, anno 1092. VI. *parte II. initio.* 1703. B. C.
CORNUTUS, convicii genus. X. 1620. C.
CORONA & tonſura clericorum, qualis. VII. 465. D. *Albienſe*, anno 1254. Corona ſacerdotum & clericorum, & decens crinium circumferentia. VI. *parte II. ſub finem.* 1905. D. VII. 1985. D. E. *Vide*, Canonici. Clerici. Monachi. Coronas clericis nullus præter epiſcopum benedicere præſumat: abbas ſuis monachis benedicat. VI. *parte II. initio.* 1859. C. In faciendis Coronis nemo forfices vel manutergia exigat. *Ibidem.* D.
Coronas benedictas qui habuerunt, & reliquerunt, excommunicentur. VI. 1189. D.
CORONA veſtra. I. 1207. A.
CORONA veſtra, *Conc. Epheſ.* I. 1475. B.
CORONAM qui portant, nec tamen ſacrificant, poſt biennium communicent. *Conc. Eliberit.* I. 256. B. Qui poſt baptiſmum vel coronati fuerint, vel ſacerdotium infidelium ſuſtinuerint, ad clerum ne admittantur. *Innoc. I. epiſt.* 23. I. 1020. E.
CORPORA defunctorum intra murum civitatum ex antiquo privilegio, quod uſque nunc manet, non ſepeliuntur. *Bracar.* anno 561. III. 352. B. Nullo modo in baſilica ſanctorum ſepeliantur: ſed deforis circa murum baſilicæ. *Bracar.* anno 561. III. 352. A. B. Corpora inhumata ſemel exhumari nefas ſine licentia epiſcopi. IX. 2165. C. *Vide*, Sepelire.
CORPUS *δέμας* & *σῶμα* vocat Plato. III. 282. E.
CORPORALE ad extinguendum incendium nemo in ignem projiciat. VI. 829. A. B. Corporalia qualiter & per quos ſunt abluenda. *Turon.* anno 1253. VII. 442. D.
CORPUS Domini ſubdiaconus Ravennæ vendebat tempore conſecrationis epiſcoporum, ipſis epiſcopis. VI. 753. B.
CORPORIS Chriſti feſtum. *Vide*, Feſtum.
CORRECAPITULANDUS. III. 1262. A.
CORRECTIO, præceptum affirmativum. VIII. 1778. E. Tria requirit ex parte corripientis, & tria ex parte correpti: quibus exſiſtentibus obligat, alias non. VIII. 1779. A. B. C. *& ſeqq.* Correctio quanta cum diſcretione ſit facienda. VIII. 1778. C. D. E. Correptionis modus quis ſit tenendus. IV. 1140. D. E. 1141. A. B. C. D. E. Correctio cum moderatione facienda. I. 1766. B. C. Quilibet fidelis poteſt, & in caſu tenetur, quemlibet pro peccatis ſuis ſaltem privatis alium corripere correctione fraterna. VIII. 1776. B. C. D. *& ſeqq.* Correctio quas debeat habere conditiones, maxime dum ſuperiores ab inferioribus corripiuntur. *Ibidem.* 1778. A. B. Correctio fraterna, ex S. Carolo Borromæo. X. 797. C. D.
Correctio exceſſuum fiat ab epiſcopo, nec illam ulla conſuetudo vel appellatio valeat impedire; niſi formam exceſſerit. *Lateran.* anno 1215. VII. 23. B. Correptio privatim facienda, ſi epiſcopus probare ſcelus non poteſt. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1789. E. 1790. A.
Correctio. Exceſſus ſubditorum ac prælatorum quomodo corrigantur. *Lateran.* anno 1215. VII. 26. B. C. D. E. 27. A. Non ſunt prælati corrigendi coram laïcis. VIII. 1780. D. E. Prælati eſſent etiam publice a ſubditis arguendi, ubi immineret fidei periculum. VIII. 1780. B. C. *& ſeqq.*
Correctio. Qui non corrigit reſecanda, committit. V. 401. C.
Correctio. De correctione & punitione peccatorum errores Huſſitarum. VIII. 1791. B. C. *& ſeqq.* *Vide*, Indulgentia. Peccatorum punitio.
CORREGNARE corregnanti Deo. III. 1458. C. Corregnans. III. 1118. A. Corregnat nobis Deus. *Conſtantinus & Irene.* IV. 815. D. Corregnator. III. 1115. A.
CORREUS, conſcius. X. 1406. C.
CORRIGIATI. IX. 1834. E.
CORRUPTUS, uxoratus. I. 1001. E. Corrupta. 1002. B.
CORSICA inſula antiquitus juris S. Petri. VI. 1376. B.
CORTIS regia. V. 732. A.

COS COT GOU

COSMÆ & Damiani miracula. IV. 210. C. SS. Coſmæ & Damiani ſe-

Digitized by Google

ſtum. VI. *parte II. ſub finem.* 1631. B. *SS.* Coſmæ & Damiani diaconus cardinalis, anno 1116. VI. *parte II. initio.* 1938. C.
COTTI vel mantelli. VI. 411. E.
COVENTRENSIS eccleſiæ monachos commendat Cæleſtinus III. Papa. VI. *parte II. ſub finem.* 1928. D.
COUSTUMÆ, vel exactiones, ab eccleſiaſticis perſonis, in Conc. Andegav. prohibitæ, anno 1365. VII. 1779. A. B. C. D. Injuſtæ exactiones. 1780. C. D. 1782. E. 1783. A. B.

CRA CRE

CRASSENSE monaſterium. VI. *parte II. initio.* 1090. 1688. D. *& ſeqq.*
In CRASTINUM. VI. *parte II. initio.* 1818. C.
* *CREARE.* Si creatus Spiritus ſanctus, quomodo creat? *Photius.* V. 1467. A.
CREDENS vel hæreticus. VI. *parte II. circa medium.* 1150. E. Credentes, *hæretici. Lateran.* anno 1215. VII. 21. A. VII. 166. D. 170. D. &c. X. 1399. E.
Credo in baptiſma. *Dorotheus Eutych.* II. 431. A. *Vide*, Miſſa.
CREDULITAS, fides. V. 353. C. Credulitatis prima fidei. I. 254. E. 255. A. Credulitas fidei noſtræ. III. 1006. E.
CREDULITAS, pro ſymbolo: *la créance.* V. 451. E.
CREMERIÆ nitidæ ad olea ſancta cuſtodienda. XI. 35. D.
CRESCENTIUS excommunicatus a Gregorio V. Papa. VI. 754. E.
CRETENSES martyres decem. II. 767. E.

CRI CRO

CRIMEN mortis. I. 258. B. Crimen principale, idololatria. I. 249. D.
CRIMINA nec latere prorſus, nec durare impunita permittit Deus. II. 675. E.
CRIMINUM diſcuſſio ibi agenda eſt, ubi crimen admiſſum eſt. Nam alibi criminum reus, prohibetur audiri. I. 766. C. VI. 152. A. B. *Ex legibus & Conciliis.*
Criminum conſcii, ſuſceptoreſque latrocinantium, pari judiciorum pœna conſtringuntur: &c. II. 895. C. Criminoſos nemo ſuſcipiat, aut & ipſe communione privetur. VI. 187. E.
Crimina plectuntur capitis æſtimatione, vel mulcta alia, pro delicti qualitate. VI. 778. C. 779. A. B. Pro crimine ſi cui membrum præcidatur, & is tres noctes ſuperſtes fuerit; quiſque deinceps impune ei ferat opem. VI. 498. D.
Criminum rei, ſiquidem Chriſtiani, ſecundum divinam clementiam leni puniantur pœna. VI. 776. A. 902. E.
Crimina publica magis per pœnitentias canonicas, quam per pecuniæ exactionem, punienda. IX. 2025. D. 2028. D. 2030. B.
Criminum rei, ſi vere convertantur, clerici habitu tondeantur, & ſint perpetuæ depoſitioni ſubjecti. *Trull.* III. 1670. C.
CRINES. *Vide*, Femina.
CRINITI ſic tondeantur, ut pars aurium appareat, & oculi non tegantur. VI. *parte II. initio.* 1865. C.
S. CRISPINUS & Criſpinianus. V. 631. C. SS. Criſpini & Criſpiniani feſtivitas, VIII. Kal. Novemb. anno 1090. VI. *parte II. initio.* 1693. C.
CROYLANDIÆ abbas. V. 33. B. Croylandenſe monaſterium. VI. 614. E.

CRU

Cruciata. VII. 392. C. D. E. *Vide*, Bellum ſacrum. Ad Crucem ſuſcipiendam adhortatio. *Lugdun.* anno 1245. VII. 392. 393. 394.
CRUCIFERI Hoſpitalis Bononienſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1887. A.
CRUCIGERORUM ordo in Conc. Lateran. reſtitutus & confirmatus, anno 1215. VII. 83. 84. Ordinis auctor & dux Quiriacus epiſcopus Hieroſolymitanus, ſub Juliano martyr. *Ibidem.*
CRUCESIGNATORUM privilegia. VII. 779. A. B. C. Crucesignatis conceſſa privilegia, ab Innocentio III. *Vide*, Indulgentia. Cruces ſibi in veſtibus poſuerunt pro Hieroſolymitano vel Hiſpanico itinere. VI. *parte II. circa med.* 1112. E. Crucesignatorum nobilium Francorum nomina, ad bellum gerendum contra Turcas, anno 1145. VI. *parte II. circa med.* 1293. D. 1294. D. Crucesignati multi pro negotio Arragoniæ. VII. 975. C. E. Crucesignati ultra annum & diem ab eccleſia nullatenus defendantur. VII. 188. B. Crucesignati in aliquo enormi delicto deprehenſi, ſigno Crucis & aliis privilegiis per judicem eccleſiaſticum exuantur. VII. 194. C. *anno* 1231. & 263. anno 1236.
CRUX Domini capta cum Hieroſolymis, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1889. E. *Vide*, Inventio. Ligna pretioſa & vivifica. V. 838. A. Crux quæ de ligno paſſionis habebat incluſum. III. 4. E.
* CRUCIS trophæum. VI. 645. D. 685. A.
* Crux cornua habet: ibi hærentem cornibus arietem crucifixum Dominum video. IV. 807. B.
CRUCIS lignum veneramur & adoramus. XI. 259. C. Crucem adoramus, ut virgam Chriſti. IV. 194. D. * Crucem Domini, paſſionem ejus venerantes oſculamur. V. 357. C. Per crucem Chriſtum adoro. IV. 195. C. * Crucem pro crucifixo in ea Chriſto adoramus. III. 2015. A. Crucis ſanctæ formam ſe adorare omnes ubique Chriſtiani fatentur. IV. 20. E. Crucis adoratio in feria ſexta Paraſceves qua hora & qua ratione celebranda. X. 1060. Crucis imago ſine ſacrata precatione, ſive dedicatione, apud nos honorabilis exiſtit. *Nicæna II. ſynod.* IV. 374. C. 704. D.
Crucifixi imaguncula ab ore ſacerdotis ad adſtantes in Miſſis ſolemnioribus deferatur, ſecundum ritum cujuſque eccleſiæ. IX. 2041. A.
CRUCIS ſignum quibus in locis ſtatuendum. X. 772. D. E. Ne humi exprimatur, &c. 773. A. *Trull.* III. 1687. D. E. Cruces in campis ſtatuens pſeudopropheta. III. 1886. C. Cruces ſolemniter ſtatiſque precibus benedicantur. *S. Carolus Borromæus.* X. 813. B. * Crucem nullus immundus ferat. V. 357. C.
Crucis ſanctæ triumphus, *pro ſigno crucis quod calamo fit.* VI. 685. A. * Quid aliud ſanguis agni in Iſraëlitarum poſtibus erat, quam crux patientis Chriſti, qua credentium frontes inſigniuntur. V. 1130. B.
Cruces in ſacri Canonis celebratione fieri ſolitæ. III. 1918. C.
Crux. Si quis perſequentibus inimicis ad aliquam crucem in via confugerit, liber ac ſi in ipſa eccleſia eſto. VI. *parte II. initio.* 1720. A. 1737. D.
Crux. Exire ad crucem, *probationis cauſa.* III. 1992. B. Stent ad crucem, qui contendere de perjurio voluerint. *Col. M.* III. 2057. *Vide*, Examinatio.
Crucem ante ſe deferri ne faciant patriarchæ & archiepiſcopi in præſentia Cardinalium. *Gregorius XI.* anno 1371. VII. 1865. 1866. C.
Crux luminis. IV. 298. D.
S. Crucis monaſterium a Leone IX. conſtructum. VI. 1274. C.
Cruciculæ quas Adalbertus per parochiam plantaverat, omnes igne conſumantur. *Sueſſion.* anno 744. III. 1933. D.
Crucem bajulare Dominus præcipit, ſed in mente. V. 357. B.
Crux. *Vide*, Baptiſmatis.
Crurum veſtitus per faſciolas. III. 1960. E.

CU

S. CUCUFATI abbatia, VI. 1408. B. S. Cucufatis cœnobium. VI. *parte II. initio.* 1664. D.
CUCULLA. *Vide*, Monachi. *Vide*, Canonici.
CULPA. Reatu majore delinquit, qui potiore honore perfruitur. II. 989. B. *Culpa.* Bonarum mentium eſt ibi culpas ſuas agnoſcere, ubi culpa non eſt. III. 514. E.
CULTURA loci, *hoc eſt veneratio.* II. 693. E.
CULTURENSIS abbas. VI. 1483. B.
CUMITENSE monaſterium. II. 1149. C. *Vide*, Acœmetæ.
CUPIDITAS, & caritas. *Vide*, Fortitudinem.
CUPPIS in corte accenſis. III. 530. A. Cuppa argentea XIV. marcarum. VI. *parte II.* 1477. B.
CURAPALATII. III. 3. B.
CURATOR Karthaginis. I. 1049. E.
CURÆ paſtorales, eccleſiæ parochianæ. VI. 1189. E. Cura animarum, ſcientia ſcientiarum. IX. 1973. E.
CURATI examinandi. X. 473. A.
Curati. Ad curam animarum proviſi etiam per ſedem Apoſtolicam, nihilominus a diœceſanis examinentur. IX. 1953. E. Curatorum officia ex Conc. Aquileienſi, anno 1596. X. 1890. 1891. *&c.* Curati qua debeant eſſe morum honeſtate. X. 472. E. *Vide*, Parochi. *Vide*, Rectores.
* *Curati.* Soli presbyteri Curati ſuccedunt LXXII. diſcipulis Domini. VIII. 1836. B. C. D. E. Curiones paro-

chiarum. X. 471. B. Curatorum reſidentia præcipitur. X. 470. D. E. Curati ſtudeant in Theologia. VII. 1242. A.

Curati omnes Tridentinam ſynodum ſive Latine, ſive Gallice comparent. X. 471. C.

Curati. Cura Eccleſiarum ne concedatur religionem quamcumque profeſſis. IX. 1914. B.

Curiones omnibus Dominicis & aliis feſtis diebus, aliquid de Evangelio, vel de epiſtola, vel de aliis ſacris libris ad captum populi enarrent. X. 471. C. D.

Curati. Perſonæ quid providere ſive curare in ſuis eccleſiis debeant. VII. 498. B. *& ſeqq.*

Curati. Curam animarum habentes, ad minus in menſe quolibet ſemel Miſſam celebrare teneantur, &c. *Narbon.* anno 1374. VII. 1882. C. D.

Curati. De libera diſpoſitione fructuum per Curatos teſtantes. VII. 495. A.

Curati. Præſentato ad beneficium curatum congrua portio adſignetur. VII. 1247. B.

Curati eccleſiarum ſi ſuſtentari non valeant de redditibus ſuarum eccleſiarum; qui percipiunt decimas, per Ordinarios compellantur aſſignare eis unde valeant, &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1835. B.

Curato poſt Paſcha mortuo, decimæ ad defunctum & executores ejuſdem pertinent, ſi de his ſpecifice in teſtamento diſpoſuit: alioquin ad vicarium ibi ab epiſcopo conſtitutum. VII. 496. C.

CURIÆ eccleſiaſticæ leges & ſtatuta, a Cantuarienſi archiepiſcopo promulgata, anno 1295. VII. 1179. *& ſeqq.*

CURIA Romana. IX. 235. C. Romani Pontificis familiares rubri coloris veſtimenta geſtare poſſunt. IX. 1752. E. Curiæ reformatio per Leonem X. anno 1514. IX. 1747. *& ſeqq.*

CURIA. Clericus nullus intret in Curiam. I. 294. C. Curiales, clerici non ordinentur. I. 1002. A. In ipſis muneris voluptates exhibent, inventas a diabolo. *Ibid.* Curiales jam in ſacerdotio conſtituti repetebantur ab Imperatoribus. *Ibid.* & 1006. C. *Vide*, Clerici. *Vide*, Ordines. Curialis nemo ad Papatum aſpirare præſumat. VI. 633. D. Curialiter dicere. IX. 793. D.

CURRAMUS per ſingula. VI. 1527. D.

Curſarii ſeu piratæ excommunicati. *Nicoſ.* VII. 1715. E.

CURSUS, officium Eccleſiaſticum. *Riculfus*, anno 889. VI. 414. E.

de CUSA (Nicolaus) Conſtantinopoli attulit librum Baſilii. IX. 227. D. ex membranis. *Ibidem.*

CUSTODES eccleſiæ: quod ſit eorum officium, *ex S. Carolo Borromæo.* X. 684. E. Cuſtodes eccleſiarum parochialium, quid præſtare debeant. X. 1957. D. E.

CUSTODI nos. *Vide*, Confidentia.

CUTHBALDUS abbas. III. 1036. D.

CUXANENSE monaſterium. VI. 921. B.

CY

CYÆVENSIS metropolita Ruſſiæ. IX. 187. E.

CYCLUS decemnovennalis ipſis Apoſtolorum temporibus jam ſervari cœpit in eccleſia, maxime Romæ & Alexandriæ. III. 1854. B. Poſt annos 532. omnia ſolis & lunæ, menſis & ſeptimanæ, eodem quo prius ordine, ratiociniis recurrunt. III. 1854. C.

CYNEDRITHA abbatiſſa. IV. 936. B.

CYNICA hæreſis. V. 398. E.

CYPRIANUS præcellentiſſimus martyr. * Tractatus ipſius de unctione chriſmatis. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1813. E. Cypriani opuſcula in omnibus recipienda. II. 939. C. Cyprianus, de oratione Dominica, citatur. III. 582. D. Liber de lapſis citatur a Cæſario Arelat. II. 1157. D. Excerpta ex libro de habitu Virginum. IV. 1156. A. In libro de nomine unitatis, citatur a Pelagio II. Papa. III. 419. E. 420. A. B. C. D. In libro de XII. abuſionum gradibus. V. 1298. A. B. VI. 1538. B. V. 1235. D. 1287. B. 1297. B. C. *Hincmar.* V. 673. C. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1332. E.

Cypriani Taſcii opuſcula, apocrypha. II. 942. B.

S. CYPRIANI abbatia Pictavis. VII. 969. A. Ordinis S. Benedicti. 970. E.

CYPRI Eccleſia numquam fuit ſubjecta Antiochenæ. I. 1619. 1620. Cypri epiſcopos ſibi ordinant ſine conſenſu Antiocheni epiſcopi. I. 1013. B. Cypri archiepiſcopus ab Antiocheno Patriarcha pendet. *Nican. Arab.* I. 469. B. 485. B. C. Cypri epiſcopi, Epiphanius, Sabinus, Triſhus. I. 1620. B.

Cypri eccleſiæ compoſitæ in Conc. Lateran. anno 1215. VII. 83. 84. Quatuor epiſcopi Græci in Cypro rejecti. *Nicoſ.* VII. 1709. D. E. Controverſia inter Nicoſienſem archiepiſcopum Latinum, & epiſcopos Græcos regni Cypri. VII. 363. B. *& ſeqq.*

Cypria Conſtitutio Alexandri IV. anno 1260. VII. 447. D. *& ſeqq.*

Cypri inſulam propter perfidiam Græcorum Cæleſtinus Papa IV. Latinis Catholicis expoſuit occupandam. VII. 450. A.

Cyprus. Sancti quorum in Cypro officium IX. lectionum fieri debet. VII. 1726. B. C.

CYR

* CYRIACUS Papa, qui cum XI. millibus virginibus, in Colonia martyrio coronatus eſt. VIII. 1932. D.

S. CYRICUS, Niverni colitur. V. 21. E.

S. CYRICI Exoldunenſis eccleſia. VII. 989. D. S. Cyrici Capitulum. VII. 1066. B.

CYRICSCEATUM, ſive cenſus Eccleſiæ. VI. 568. C. * Cyricſceatta. III. 1785. A. 1786. B.

CYRILLUS Hieroſolymitanus cum Arrianis plurimum decertavit. *CP.* anno 381. I. 826. A. B. Cyrilli Hieroſolymitani excerpta recitantur. III. 883. E. Catecheſis ſecunda. IV. 287. D. E.

CYRILLUS Alexandr. idcirco in ſynodo Epheſina ante omnes ſedit, quia & ipſe locum Cæleſtini Papæ obtinuit. V. 177. E. IX. 55. C. XXXII. annos Alexandriæ præfuit. II. 323. A. 331. B. Cyrilli avunculus Theophilus Alex. I. 1615. A. Cyrilli ſoror, & ex ea nepotes. II. 331. B. Cyrillus moriens multa legavit ſucceſſori ſuo. II. 331. B.

Cyrillus docuit indiviſam duarum naturarum unitatem. II. 1166. A. B. C. D. E. * Cyrillus dixit: Non oportet intelligere duas naturas, ſed unam naturam Dei Verbi incarnatam. *Chalced.* II. 127. C. * Cyrillus dicitur Neſtorium reprehendiſſe, quia dixerat, quod paſſio non deitatem, ſed humanitatem Chriſti attigerat. I. 1637. C. Cyrillus recipit excommunicatos a Neſtorio. I. 1283. D. E.

Cyrilli capitula pſeudoſynodus Epheſi Apollinariſmi accuſat. I. 1534. C. D. 1535. E. 1538. C. *&c.* 1574. A. *&c.* Cyrillum cum Apollinare ſapere putat Joannes Antiochenus. I. 1349. C. * Cyrilli capitula improbat Joannes Antiochenus, velut unam aſſerentia & eamdem humanitatis divinitatiſque naturam. I. 1350. A. B. * Cyrillum putat Joannes Antiochenus aſſerere, corpus Chriſti ejuſdem cujus divinitas eſt eſſe naturæ. I. 1350. A. Conqueruntur de eo apud Xyſtum Papam epiſcopi duo. I. 1637. A. B.

Cyrilli Alex. encomium. I. 1615. A. B. C. Cyrillus, novus Paulus. I. 1471. B. Pater epiſcoporum. I. 1698. A. Sanctæ memoriæ. II. 694. C. Conſtantiſſimus orthodoxæ fidei prædicator. III. 1095. E. Defenſor veritatis. III. 1102. E. Ex Spiritu ſancto locutus eſt & docuit. II. 138. B. Ubique noſcitur approbatus, & maxime in anathematibus prolatis contra Neſtorium. II. 748. C. B. Cyrilli Alexandrini ſcripta omnia divina & a Deo inſtructa. *Sophron. Alexandr.* III. 1286. E. Suſcipienda ut Marci Evangeliſtæ definitiones. 1287. C. Opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. C. Epiſtola Nicænæ fidei conſentiens judicatur ab epiſcopis Concilii Epheſini. I. 1363. *& ſeqq.* Cyrilli Alex. epiſtolas ſynodicas tantum ſuſcipimus, hoc eſt, quæ ſunt a Conciliis ſuſceptæ & confirmatæ. II. 1165. D.

Cyrilli ſcripta varia. IV. 777. C. D. E. Excerpta. III. 886. B. C. 1230. D. E.

Cyrillus Alex. expoſuit ſua XII. capitula adverſus Theodoretum Cyri & Andream Samoſatenum. II. 1162. C.

Cyrillus Alexandrinus, in epiſtola ad Neſtorium, in Joël, adverſus Palladium. IX. 572. D. E. In epiſtola ad Neſtorium. IX. 359. A. In dialogo, ad Palladium. *Ibidem.* B. Contra Neſtorium. IV. 975. E. In capitulis contra Neſtorium, citatur. VII. 227. D. In reſponſo ad Theodoretum. 229. B. In ſermone ad Theodoſium Imp. IX. 605. D. In epiſtola ad Neſtorium. *Ibidem.* E. In expoſitione ſymboli. *Ibid.* In tractatu ſuo, & contra Neſtorium. IV. 932. D. E. 933. A. B. *Scholia ad*

tantur. III. 1763. E. 1764. D. E. In ſermone ſanctæ Dei genitricis. IV. 803. A. In Theſauris citatur *in Conc. Lateran. ſub Martino Papa.* III. 695. D. *In Conc. ſexto.* 1215. D. III. 1095. B. 1099. E. III. 1222. E. In Joannem 1223. B. C. Homiliæ in Joannem in Conc. Lateran. ſub Martino, citantur. III. 862. A. B. Theſauri. C. D. E. De dialogis ad Hermiam. 863. A. E. In Matthæum. *Ibid.* D. 1218. A. In Joannem. *Ibidem.* D. E. Epiſtola ad monachos qui in Phua, citatur a Juſtiniano Imp. III. 262. D. E. 263. A. B. C. Expoſitio ſynodicæ epiſtolæ epiſcoporum Ægypti & Alexandriæ adverſus Origenem. *Ibidem.* C. D. Commentarius in Leviticum citatur a Juſtiniano Imp. III. 298. E.

Cyrilli Alex. in Matthæum excerpta recitantur. III. 1195. C. D. E. IV. 90. B. IV. 791. In ſermone ad Theodoſium. IX. 358. A. 359. A. In Theſauris. *Ibidem.* In expoſitione noni anathematiſmi. *Ibidem.* B. In expoſitione ſuper Joannem. *Ibidem.* E. 263. A. Libri contra Theodorum Mopſ. III. 92. A. *& ſeqq.* Ad Maximum diaconum Antiochiæ commonitorium. IV. 55. C. Ad Gennadium. *Ibidem.* D. E. Epiſtola ad Acacium Scythopolit. IV. 166. D. IX. 110. D. In epiſtolis ad Acacium, & ad Dynatum, (*al.* Donatum.) VII. 162. C.

Cyrilli anathematiſmi XII. in Concilio Lateranenſi ſub Martino Papa recitantur. III. 832. E. ad Hermiam. IX. 330. D. in libro 2. ad Hermiam. IX. 576. A. in V. ad Hermiam. IX. 354. E. 359. B. in VI. 359. A. in ſeptimo ad Hermiam. IX. 362. C.

Cyrilli epiſtolæ duæ ad Succeſſum citantur in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 567. A. Ei in Leviticum. *Ibid.* B. Epiſtola utraque ad Succeſſum citatur. III. 294. C. D. 299. A. Item caput XIII. Scholiorum. *Ibidem.* E. Epiſtola 1. ad Succeſſum. IV. 410. D. Ad Succeſſum epiſtola ab Hadriano Papa citatur. IV. 807. E. Epiſtolæ ad Eulogium & ad Succeſſum expenduntur in Collatione CP. anno 533. II. 1167. 1168. In epiſtola ad Eulogium. IV. 893. D. Ad Valerianum. IX. 346. B.

Cyrillus Apompæos, ſive Apopompæos ſcripſit, & contra Julianum. II. 1170. E. Cyrillus in epiſtolis ad Auguſtinum, de mirabilibus Hieronymi. VIII. 1683. B. Cyrilli nomine conficta epiſtola. III. 115. A. B. C. D. E. Cyrillum pro ſe allegat Marcus Epheſius. *Florent.* IX. 195. C.

Cyrillus. *Vide*, Papa. *Vide*, Papa Leo.

Cyrilluſmet. IX. 807. D.

CYRILLUS Lucaris Patriarcha CP. *De eo fuſe.* XI. 187. *& ſeqq.* Anathemata in eum dicta. XI. 225. *& ſeqq.*

CYRI Alexandrini capitulum ſeptimum. III. 775. D.

CYRUS Edeſſenus, hæreticus. II. 1310. D.

D

DACI, pro Danis. VI. 898. C. 904. B. C. VI. 497. C. E. 498. B. VI. *parte II. ſub finem.* 1964. D. Dacia, pro Dania. VI. *parte II. poſt med.* 1441. C. 1587. D. VII. 1327. E. Daciana eccleſia, pro Danica. VII. 499. B. Dacia, pro Dania. *Ibid.* Daciana provincia, pro Danica. VII. 1029. D. *anno* 1425.

DÆMONES a Deo natura creati ſunt boni; ſed ipſi per ſe facti ſunt mali. VII. 15. D. * Dæmonum pars in aëre, pars in barathro. VI. 393. A. *Vide*, Diabolus.

Dæmoniis in machinis immolare. III. 1876. B.

Dæmones. Canonici debent ſe præcavere ante transformationes dæmonum. IV. 1212. B. C. D.

DÆMONIACUS ne admittatur in clerum. I. 463. A. 477. D. Dæmoniacos qui ſe eſſe ſimulant, dæmoniacorum pœnis omnibus ſubjiciantur. *Trull.* III. 1683. B. C.

DAGOBERTUS rex Francorum. VI. 364. E. Nobiliſſimus. 365. A. Tunc apicem regni tenebat. V. 631. D. Dagoberti regis epiſtola ad Sulpicium Bituricenſem, ut conſecret epiſcopum quem nominarat. III. 2085.

DALMATIÆ & Dioclitæ regna. VI. *parte II. ſub finem.* 1951. Dalmatiarum patrimonium Eccleſiaſticum. III. 178. C. D.

DALMATICIS tegebantur corpora Romanorum Pontificum. III. 497. B. vetitum poſtea ne ullo tegmine velentur. *Ibidem.*

DALMATIUS presb. & archimandrita, pater epiſcoporum. III. 143. E. Monaſteriorum pater. I. 1590. D. Poſt annos XLVIII. egreſſus e ſua cellula. I. 1447. A. 1587. A. Neſtorium prædamnavit. *Ibid.* C.

DAMASCENUS ὁ σοφός. IX. 392. B. In libro de fide orthodoxa citatur. VII. 230. B. Capite XIII. Theologicorum. IX. 573. E. In quarto Sententiarum. IX. 964. E. In quarta ad Africanos epiſtola. XI. 242. E. In ſuis ad Virginem hymnis. IX. 585. D.

DAMASUS ſervus ſervorum Dei, atque per gratiam ejus epiſcopus ſanctæ catholicæ eccleſiæ urbis Romæ. I. 764. B. Δάμασος ὁ ἀοίδιμος. III. 1420. A. Romanæ urbis decus. II. 647. E. Ejus litteræ ad Paulinum datæ, laudantur a Conc. Chalcedon. anno 451. II. 647. E. Apollinarem, Vitalem, & Timotheum hæreticos gradu movit. I. 1575. E. Damaſi Papæ ſynodalia conſtituta de Spiritu ſancto, poſt Concilium Nicænum in Romano Concilio, cui Ambroſius Mediolanenſis adfuit, citantur a Vigilio Papa in Conſtituto. III. 242. C. Decreta ad Paulinum epiſcopum, citantur. V. 661. A. Epiſtola ad Paulinum Theſſalonicenſem, citatur. VII. 225. D. Codex, de epiſcopis Urbis Romæ. V. 1418. D. Epiſtolæ ad Acholium, *&c.* II. 1118. D. 1119. D. Epiſtola ad Aurelium Carthagin. VI. 1543. D. Damaſus ſanctæ memoriæ. VI. 20. D. Damaſi Papæ nomine Eccleſia. IV. 812. C.

DAMATICUS locus in Bithynia. III. 1834. E.

DAMIANUS, novus Sabellius. III. 1290. E.

DAMNATI omnes & dæmones ſunt reparabiles & beatificabiles. *Error.* VII. 1865. A. anno 1368. * Damnati, Acheronte conglutinati, frigore ſtridentes, fervore peruſti, lætitia privati, mœrore anxii, catenis igneis compediti, *&c.* VI. 647. A.

Damnatio. * Dici ſolet a nonnullis Chriſtianis, quod quamquam ſcelerate vivant Chriſtiani, & in malis operibus diem claudant, diuturno atque purgatorio, non tamen perpetuo ſint igne puniendi. IV. 1344. A.

Damnandine ſint omnes peccatores, & æternis ignibus exurendi. *Vide*, Pelagio objectum eſt.

DAMNATI ad mortem tradi poſſunt Eccleſiaſticæ ſepulturæ, ſi fuerit de voluntate Principis. VII. 1981. A.

DANAMARCNIA. VI. 845. A. 846. B.

DANEGELDI redditio. VI. 988. A.

DANORUM rex Suenus, anno 1075. VI. 1299. E. 1320. B. Danorum rex Aconus. VI. 1429. C. *anno* 1079 & 1442. E. Danorum regi illuſtri. VI. *parte II. circa med.* 1161. B. VI. *parte II. circa med.* 1119. C. *Vide*, Dacia.

DANSATRICES per villas ambulare prohibitum. III. 334. D.

DATARE. VI. 396. E.

DATIVUS pro genitivo. *Chalced.* II. 493. A.

* DAVID, manu fortis, vel deſiderabilis. IV. 810. B. David citharœdus. VI. 551. D. * David dixit in Spiritu ſancto de ſeipſo, *Dixit Dominus Domino meo, Sede a dextris meis. Varadatus monach.* II. 771. B. David pœnitens perfectus. IV. 1381. B.

S. DAVID eccleſia olim metropolitica. VI. *parte II. circa med.* 1243. B.

* DAVID Heraclii Imp. filius. V. 1538. B.

DAVID rex Scotiæ, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1202. C.

DE

De ſub jugo regulæ collum excutere. VI. 155. B.

DEALITAS. I. 703. B.

DEBITI ſoluti inſtrumentum qui retinent, excommunicantur. VII. 1530. A. B. Debitorum inſtrumenta ſoluto debito reſtituenda: & ſi apud creditorem remaneant, cancellanda. *Avenion.* anno 1337. VII. 1627. E.

DEBRIATA pars quædam. V. 513. E.

DEBRIATUS, *pro* inebriatus. IV. 874. D.

DECALOGI præcepta an ſub pœna damnationis æternæ omnes adulti ſcire teneantur, diſceptatum in ſynodo Baſileenſi, nec definitum. IX. 1177. E. Decalogi præcepta explicantur. VII. 588. D. E. 589. A. B. C. D. VII. 866. B. C. D. E. explicantur, & verſibus exprimuntur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1811. C. D. E. 1812. A.

DECANI munus. V. 1378. C. De-

cani Capitulorum. De his multa in Conc. Colon. anno 1260. VII. 521. 522. Decani ne abſint a ſuis collegiis. IX. 2091. B. C. Niſi neceſſitas aliter cogat. *Ibid.* Decanus vel archidiaconus nemo ordinetur, niſi presbyter vel diaconus. IV. 1258. B. Decanus non ſit niſi presbyter. VI. *parte II. Initio.* 1718. B.

Decani Chriſtianitatum. VII. 818. E. *Coloniæ.* IX. 1310. A. Chriſtianitatis IX. 2150. B. X. 578. D. Ad reſidentiam compellantur. X. 1193. B. Decanus ſenior reliquis decanis præponatur. IV. 1232. B.

Decanorum viſitationes. *Trid.* X. 155. C. D. Decani ſacramento adſtringantur, ut nulla interveniente cauſa ſacerdotum culpas diſſimulent. VI. 207. C.

DECANI rurales, vocati in partem ſolicitudinis epiſcopalis. IX. 2028. D. Paſtores paſtorum ſunt. X. 1193. B. Decanorum ruralium officium. X. 478. A. De cauſis matrimonialibus ſe non intromittant. VII. 120. B. *Vide*, Matrimoniales cauſæ.

Decani, qui pro certa pecuniæ quantitate epiſcopalem juriſdictionem exercent, penitus inhibentur. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1680. B.

Decaniæ. Per ſingulas decanias presbyteri conveniant Kalendis cujuſque menſis. VI. 420. C.

Decanatus patellæ ne erigatur. IX. 1956. A.

DECANI monaſteriorum. IV. 844. E.

DECAPOLIS, ubi Ravenna. IV. 12. B.

DECEMNOVELLANIS circulus. III. 1854. A.

DECENTIUS Eugubinus. I. 995. E.

DECIMÆ.

Decimæ, Dei ſummi Dominicæ. VI. *parte II. circa med.* 1132. A.

Decima Deo dari omnino non negligatur. *Moguntiac.* anno 888. VI. 407. C.

Decimationem omnium rerum ſuarum Deo fideliter reddere debent omnes Chriſtiani. *Ticin.* anno 850. V. 29. D. E.

Decimæ levitis ſive eccleſiaſticis perſonis debentur jure divino, &c. Ne laici igitur de his uſurpent aliquid, &c. *Vienneſe*, anno 1267. VII. 582. D. E.

Decimæ fideliter reddendæ, & omnis conſuetudo ſuper amicitiam Dei ad matrem eccleſiam, cui quiſque adjacet. VI. 794. A.

Decimæ. De decimis præſtandis, reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1726. E. 1727. A. B. C. D. E. Decreta Concilii Albienſis, anno 1255. VII. 472. D. E. 473. 474. Statuta Avenionenſia, anno 1326. VII. 1507. A. B. Decreta Concilii Camerac. anni 1586. IX. 2166. B. C. Decreta Roberti Cantuar. archiepiſcopi, anno circ. 1300. VII. 1209. 1210. 1211. Conc. Copriniac. anno 1260. VII. 533. 534. Conſtitutiones ſynodi Dunelmenſis, anno 1276. VII. 731. E. 732. 733. 734. Statuta ſynodi Eboracenſis, anno 1367. VII. 1788. A. B. C. D. E. Statuta ſynodi Exonienſis, anno 1287. VII. 1119. D. 1120. 1121. Capitula Ludovici Pii Imp. IV. 1283. B. C. D. E. Statuta Marciacenſia, anno 1326. VII. 1523. 1524. Statuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 924. D. E. 925. A. B. C. Conſtitutiones Nicoſienſes, anno 1298. VII. 1738. A. B. Statutum Palentinum, anno 1322. VII. 1471. B. Statuta Concilii apud Pennam Fidelem, anno 1302. VII. 1255. C. D. E.

Decimæ quanta cura ſolvendæ & commendandæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 697. E.

Decimæ. De decimis. VII. 942. B. C. 947. E. Decimæ perſolvendæ. III. 368. C. A populo dandæ. IV. 957. E. Solvendæ. *Senon.* anno 1485. IX. 1539. B. C. Solicite reddendæ. VI. 565. D. 568. C. A populo clericis antiquo more ſolvendæ. *Matiſcon.* anno 585. III. 461. D. Ante tributa ſolvantur. *Lateran*, anno 1215. VII. 59. D.

Decimæ integre perſolvendæ: qui eas ſubtrahunt, excommunicandi. *Trid.* X. 183. E. Debitæ ſunt Deo. *Ibidem*, & 186. A. X. 1243. A. Excommunicati ſint ipſo facto. *Miceſtr.* anno 1292. VII. 1169. C. Decimarum & primitiarum fraudatores excommunicandi. X. 467. A. In ea re dolis & fraudibus quomodo ſit occurrendum. 467. B. C. D. E. Decimas qui non ſolvunt, quando ſint a ſacra communione arcendi. IX. 2044. A. A ſolo epiſcopo abſolvendi. XI. 52. A.

Decimas colligere non impediantur eccleſiaſtici. VII. 1605. E. *anno* 1335. De impedientibus eas, ſtatuta Concilii Londin. anno 1328. VII. 1540. D. E. Pœnæ contra eos. *Londin.* anno 1342. VII. 1659. D. E. 1660. A. Decimarum detentores, & eorum filii, uxores, & familiæ, Chriſtiana careant ſepultura. *Nugarol.* anno 1302. VII. 1262. C.

Decimas qui fraudant, ſua prædia dando aliis excolenda. *Lateran.* anno 1215. VII. 59. C.

Decimæ. Ne religioſi aut alii prædicent, vel in confeſſionibus dicant, quæ a decimarum ſolutione poſſunt audientes avertere. *Vaur.* anno 1368. VII. 1832. E. Si prædicatores abalienaverint populum a ſolutione decimarum, ad quas jure divino & poſitivo eſt adſtrictus, ſuſpendantur ab officio. IX. 1962. E.

Decimæ & dotes eccleſiarum non eis auferendæ. *Troſleian.* anno 909. VI. 519. 520. 521. 522. 523.

Decima & nona de rebus eccleſiarum cum cenſu ſolvenda. *Carol. M.* III. 2057. D. Decimæ & nonæ diligenter reddantur. *Carol. M.* IV. 939. D. Perſolvere qui negligunt, excommunicentur. IV. 1494. B. De rebus eccleſiaſticis ſolvendæ. V. 55. E. Eccleſiæ ſolvant qui debent. IV. 907. B. C. Decimæ & nonæ, de quolibet collaborato, & de vino, & de feno, pleniter ab omnibus perſolvantur. IV. 1254. B.

Decimas ſi dare noluerimus, ſola nobis remanente decima novem detrahentur partes. VI. 565. D. Decimas qui Deo abſtrahit, timeat ne Deus auferat ei neceſſaria ſua. *Mogunt.* IV. 1015. D.

Decimæ ſi non reddantur, ſæcularia ſuper hoc non exerceantur judicia: ſed in ſynodo videant epiſcopi quid ſit agendum. VI. 606. C. In decimis pauperes ne vim patiantur. III. 1774. D. Decimas nullus ſacerdotum cum lite & jurgio ſuſcipiat, ſed prædicatione & admonitione. V. 458. E. Nomina non ſolventium, &c. referantur ad futurum proxime Concilium provinciale. *Silvanect.* anno 1326. VII. 1532. C.

Decimas eſſe meras eleemoſynas, error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. D. 1894. D. Decimas parochiani poſſunt auferre prælatis, propter ipſorum peccata; & ſunt puræ eleemoſynæ. *Errores damnati.* IX. 1948. D. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. D. 1894. D. Decimas & oblationes a malis ſacerdotibus non poteſt ſubditus populus licite ſubtrahere. VIII. 1782. D. E. & *ſeqq.*

Decimas exigere, & onera ſimilia non debent principes, comites, barones, &c. *Leo X.* in Lateranenſi Conc. anno 1517. IX. 1756. E. 1757. A.

Decimæ non laicis, etſi patronis, ſed ſolis ſacerdotibus dentur. VI. 561. A. 562. A. De decimis nemo ſeniorum accipiat portionem, ſed ſolus ſacerdos qui ei loco ſervit. VI. 411. B. Decimas de eccleſiis laici non contingant. IV. 1505. C.

Decimæ perſonales ei eccleſiæ ſolvendæ, in qua quis eccleſiaſtica receperit ſacramenta. VII. 1969. A. Prædiales vero, ei eccleſiæ, in qua ſunt prædia ſituata. *Ibidem.* Decimas familiæ dent ibi, ubi infantes eorum baptizantur, & ubi per totum annum Miſſas audiunt. *Cabilon.* anno 813. IV. 1035. C. Decimæ ſacerdotibus tantum parochiarum dandæ. VI. 190. A. Decimæ ſuæ antiquis conſerventur eccleſiis. *Tribur.* VI. 443. D.

Decimæ. De religioſis viris decimas ex privilegio non præſtantibus, & de privilegio abutentibus: reſponſa Alexandri III. Papæ, & aliorum. VI. *parte II. ſub finem.* 1765. C. *uſque* 1770. C. Decimas ſolvere monaſteria quædam recuſant. X. 596. E. Decimæ pacto ademptæ parochialibus eccleſiis per regulares, & clericos ſæculares. *Lateran.* anno 1215. VII. 62. B. Religioſi oſtendant titulum, quo poſſident decimas. VII. 345. B. Decimas religioſi non accipiant de manu laïcali. *Lateran.* anno 1215. VII. 63. E.

Decimas dare presbyter non cogetur. III. 1774. C.

Decimæ. In decimis præſcriptioni locus non eſt. X. 790. D.

Decima ne minuatur occaſione mercedis ſervientium vel meſſorum. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. C.

Decimis recondendis liberum eſto cuique domos aut horrea locare, &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1833. A. B. C.

Decimæ non vendantur ante Annunciationem B. Mariæ. VII. 272. C. Decimæ ne laicis ad firmam tradantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1907. C.

Decimas majores qui percipiunt, reſtaurent fabricam. VII. 767. E.

Decimæ tributa ſunt egentium animarum, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. E.

Decimæ varii generis rite reddendæ ſuis quibuſque temporibus. *Leges Canuti.* VI. 898. E. 899. A. Decimæ quibus de rebus ſolvendæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1907. E. *Rotomag.* anno 1189. VI. 987. B. C. *Vaur.* anno 1368. VII. 1833. D. E. Decima acra. VI. 794. E. Decimæ ſetuum ante Pentecoſte o ſolvantur: terræ fructuum, ante æquinoctium; ſeminum primitiæ ſub feſtum divi Martini. VI. 658. C. 659. C. 663. E. *Vide*, Eccleſiæ cenſus. Decimæ fideliter dentur Deo & eccleſiæ, de omnibus bonis quæ innovantur per annum. VII. 274. D. E. 310. E. VII. 1558. C. Ea in ſpecie declarantur. *Ibidem.* & 1559. 1560. Decimæ ſetuum pendantur ad Pentecoſten: terræ fructuum, ad feſtum omnium ſanctorum: aratri eleemoſyna, XV. noctes a Paſchate. VI. 776. D. 782. B. Decimæ feni, agnorum, lacticinii, molendinorum, paſturæ, piſcariorum, apum, & lucri negotiationis. VII. 431. D. E. 432. A. B. C. D. E. anno 1250. Decimæ de frugibus, pomis, bobus &c. Domini ſunt. Quidquid decimum venerit, ſanctificabitur Domino. Non eligetur nec bonum, nec malum, &c. *Rotomag.* anno 878. VI. 205. C. Decimæ agnorum, lanæ, & caſeorum. VII. 344. D. E. Decimæ feni. *Ibidem.* E.

Decimæ ſolvantur de groſſis arboribus XXI. aut plurium annorum. IX. 1471. D. 1479. C. D. Decimanda ſilva cædua. *Londin.* anno 1342. VII. 1660. B. C.

Decimarum garbæ ne dentur alicui antequam decimentur. VII. 344. C.

Decimæ dentur de terris acquirendis, non obſtantibus privilegiis. *Lateran.* anno 1215. VII. 59. E.

Decimæ collaborationum & animalium abſque fraude Deo offerantur. VI. 172. D. Si forte aliquis non habuerit niſi ſeptem agnos, dabit ſeptimum ad decimam. VII. 497. A. Similiter & decimum vellus ovium. *Ibidem.* De decimis plura. *Ibidem.*

Decimæ in poteſtate epiſcopi ſiant, qualiter a presbyteris diſpenſentur. V. 745. A. *anno* 868. Decimatio omnis in poteſtate epiſcopi ſit. VI. 618. C. *Decimæ.* De iis Auguſtini oratio. *Tribur.* VI. 443. B. Quatuor de iis partes faciendæ. *Ibidem.* C. *Nannet.* VI. 459. C. Juxta inſtitutionem canonicam. *Hincmar.* V. 396. C. Quomodo dividendæ. IV. 958. A. VI. *parte II. ſub finem.* 1952. E. Decimarum pars tertia epiſcopo debetur, ex canone Toletano: quartam tantum ſibi reſervat Ahyto Baſil. IV. 1243. A. Decimæ conferantur eccleſiæ, & tradantur ſacerdoti, qui eaſdem in tres diſtribuat portiones. VI. 983. E. In tres partes dividendæ. III. 1962. E.

Decimæ levatæ in Francia, para data eſt fratribus de Rhodo: reſiduo remaneote in diſpoſitione Sedis Apoſtolicæ. IX. 1440. C. Decima non levanda, niſi in favorem fidei, juxta privilegium Gallicanum. IX. 1439. A. Decimâ ſexennalis conceſſa eſt in ſubſidium Terræ ſanctæ, in Concilio Viennenſi, anno 1312. VII. 1358. A. Decimæ quatuor pro Redemptione filiorum Regis. IX. 1923. D.

Decimæ tres in Italia. IX. 1439. D.

Decimæ in Anglia impoſitæ pro bello adverſus Turcas. IX. 1302. B. D. Decimæ quomodo & de quibus rebus perſolvendæ in Anglia. IX. 1484. A. B. C. D. *anno* 1466. Decimas qui non ſolveret, qua pœna multaretur apud Anglos & Danos. VI. 497. E. 904. D. Decimam cum dimidiata regi Angliæ clerus conceſſit, anno 1400. VII. 1926. C.

Decimæ in Dania, de agris, animalibus, apibus, halecibus, & aliis piſcaturis conſuetis. *Hafniæ*, anno 1425. VIII. 1033. D.

Decimæ in regno Bohemiæ & comitatu Lucemburgenſi per triennium in ſubſidium ſuum Joanni regi perſolvendæ conceduntur a Joanne XXII. anno 1325. VII. 1414. B. *& ſeqq.*

Decimum panem quotidie dare in eleemoſynam Templarii jubebantur. VI. *parte II. circa med.* 1136. D.

Deciorum fabrica a S. Ludovico ubique prohibetur. VII. 485. E.

Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, feſtus dies. VI. 568. C.

DECRET

* Decreta Græcorum, Armenorum, atque Jacobitarum in Concilio Florentino edita. IX. 1041. D.

Decretalia Romanæ Eccleſiæ. V. 135. B. 814. A. Decretalia inſtituta ſervanda. *Siric.* I. 851. D. Decretales epiſtolæ priſcorum Pontificum a Nicolao Papa propugnantur. V. 592. 593.

Decretales epiſtolæ ſunt apocryphæ; & ſeducunt a Chriſti fide: & clerici ſunt ſtulti, qui ſtudent eas. *Error Wiclefi.* VII. 301. A.

Decretales, ceteraſque ordinationes qui aſpernantur, & tanquam authenticas renuunt recipere & honorare, divinæ voluntati repugnant. VIII. 1877. A. B.

Decretales, *Firmiter credimus. Cum Marthæ*, &c. VII. 1893. D. Ad ſenſum harum decretalium Wicleſitæ dicunt ſe damnare concluſiones ſibi propoſitas de ſacramento altaris: ſed interrogati quis eſſet ille ſenſus, noluerunt illum exprimere. 1895. C. D. E. Interrogati an idem panis numero, qui ante conſecrationem ponitur in altari, remaneat ſecundum propriam ſubſtantiam vel naturam; dixerunt ſe neſcire pro tunc melius reſpondere quam fecerant. *Ibidem.* Decretalium ſexto inſerta ſunt jura quæ introducta ſunt per Innocentium IV. *Colon.* anno 1423. VIII. 1009. D. Decretales novæ citantur: & in his conſtitutio Gregorii IX. *Quia nonnulli.* VII. 447. C. anno 1253.

Decretalis epiſtola Concilii. III. 1756. B.

Δέκρετον. I. 893. C. Δεκρέτον τοῦ Πάπα. IX. 16. A.

Decretulum parvulum. *Chrodog.* IV. 1181. B.

* Decretum firmum eſſe non poteſt, quod non plurimorum videbitur habuiſſe conſenſum. III. 1966. B.

DEDIC

Dedicatio. *Vide*, Eccleſiarum encænia. * Dedicatione templi ſignificatur dedicatio eccleſiæ catholicæ, & cujuſlibet hominis Chriſtiani. IX. 2015. E. 2016. C. *Vide*, Templum. Dedicationes eccleſiarum gratis fiant. VI. 1044. E. Dedicentur capellæ eccleſiæ ipſæ: cum orationes in locis dedicatis efficaciæ ſint longe majoris. *Exon.* anno 1287. VII. 1087. B.

Dedicationis eccleſiæ feſtum in omnibus parœciis unius diœceſis celebrandum, ut omnes eodem die vacent ab operibus manuum. X. 1217. B.

Dedicationis alienæ eccleſiæ feſto ne ſuas eccleſias Parochi deſerant. X. 1912. A.

DEF DEG

Defendere. Si quis hoc velit, non defendatur ei. VI. 912. D.

Δεφενδεύειν. IX. 396. C. D. 397. A.

Δεφενδεύεσθαι. IX. 377. A. IX. 169. D.

Defensio tam ſua quam patriæ omni tempore licet. V. 369. E. 370. A.

Δεφένσωρ. XI. 340. E.

Defensores eccleſiarum adverſus potentias divitum, ab Imperatore poſtulandi. *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. A. *Cod. Afric.* I. 919. E. Defenſor ſimoniace ordinatus, cum ordinante deponatur. II. 602. B. *Conc. Chalced.* Defenſores eccleſiæ egerunt, ut hæreticos poſſent expellere. I. 1014. B.

Defenſor Eccleſiæ. III. 1920. E. Tutus. II. 832. C. 855. E. Felix. *Ibid.* B. Eccleſiæ CP. II. 611. A. Mopſueſtenæ eccleſiæ. III. 125. B.

Defenſor civitatis. II. 1113. E. Antiochenæ civitatis. III. 185. B.

Defidiare ſe invicem. IX. 1512. E.

Defructus quos vocant, prohibentur. X. 458. B.

Defuncti. *Vide*, Abſolutio. Proceſſiones. *Vide*, Anniverſarium. *Vide*, Pſalmus. *Vide*, Exſequiæ. *Vide*, Mortui. *Vide*, Commemoratio animarum.

Defunctorum animæ ne fraudentur. VII. 410. C.

Defunctorum tres ordines. IX. 403. D.

Defunctorum voluntas inconcuſſa maneat. III. 354. E. De defunctorum voluntatibus, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1833. C. 1834. A. B. C. Defunctorum oblationes qui negant, aut difficile reddunt, tamquam necatores pauperum excommunicentur. VI. *parte II. ſub finem.* 1935. D. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. D.

Defuncti. Sacerdotes audito parochianorum ſuorum obitu, ſtatim abſolvant eos cum pſalmis pro defunctis, & collecta. VI. *parte II. ſub finem.* 1942. E.

Defunctorum officiam, & Vigilias pro eis minui non oportere, plures cenſue-

ſunt. X. 499. C. D. E.

Defunctorum vigiliæ mane hora ſeptima vel poſt meridiem perſolvi ſolitæ Coloniæ. IX. 2086. A. In Quadrageſima dicantur novem lectiones pro defunctis. VII. 1984. A. anno 1255. Defunctorum commendatio ſi facienda ſit promeridiano tempore, ſolis orationibus fiat, ſi illi qui faciunt, jam pranſi fuerint. *Carth. III.* anno 397. I. 964. B.

Defunctum in ligatione numquam Chriſtus dixit abſolvi. II. 884. D.

Defunctorum convivia. *Vide*, Convivia.

Defunctorum corpora. *Vide*, Religioſorum corpora.

Degeneres ſervi, *hoc eſt, e ſervili genere deſcendentes. Pariſ. III. anno circ.* 557. III. 339. C. *Vide Aurel. IV. can.* xxxii. *tomo* II. 1440. C. Servi & deſcendens ex eis poſteritas.

Degradati epiſcopi, arreptis baculis paſtoralibus de manibus, pontificalibus palliis abſtractis, &c. VI. *parte II. circa med.* 1214. E. Degradatio presbyteri quomodo fiat. VI. 884. B. a quibus facienda. *Trid.* X. 85. E. 86. A.

Degradati ne militent ſæculo, quaſi ab omni clericatu liberi. VI. 1520. A. * Degradatum curiæ ſæculari tradere ſpondet Chaldæorum metropolita in Cypro. IX. 1043. B. Clericus qui cum depoſito oraverit, etiam ipſe deponatur. *Can. Apoſt.* I. 11. D. 34. A.

DEI

Deicola diaconus Georgius. III. 1334. C. *&c.*

Deifer Ignatius Antiochenus. V. 778. B. 828. A. 941. E.

Deinde, *in principio epiſtolæ.* VI. 25. C.

* Deitas. I. 993. C. D. E. *Vide*, Dealitas. Palamitæ. Deïtas una. V. 459. E. * Deitas ſancta & incomprehenſibilis, quam humana lingua nec comprehendere, nec ſcribere poteſt, ſed potius cum mundo corde & fide colere & adorare. II. 710. D. * Deitas nomen eſt operationis, ut quidam volunt; ut alii, nomen naturæ. XI. 315. B. C. D. * Deïtas ſupereſſentialis. IX. 287. A.

* Deitas una tripliciter ſubſiſtens, omnipotens & operatrix, ex Gregorio Palama. XI. 291. D. * In Trinitate coeſſentialis. VII. 694. D. Tota in Trinitate coëſſentialis, &c. *Nicoſ.* anno 1340. VII. 1754. B. VII. 756. B. Tota in Trinitate. VI. 953. D. * Deïtatem unam ſive naturam & ſubſtantiam in tribus ſubſiſtentiis ſive προσώποις adoramus. III. 287. D. * Deïtatis naturam non ſeparo. VI. 698. B. *Vormat.* anno 868. V. 737. A.

Deïtas, forma communis tribus perſonis, una numero in eis. *Beſſarion.* IX. 1059. E. Deïtas una Patris & Filii & Spiritus ſancti. III. 6. C.
* Deïtas in Trinitate. VI. 725. B.
* Deïtas Trinitatis. II. 862. A.
* Deïtas Verbi. II. 32. B. II. 1177. C.

* Deïtas Spiritus ſancti. III....

* *Deus, deitas.* Credimus in unam deitatem, quæ in Patre & Filio & Spiritu ſancto adoratur & glorificatur ab omni creatura; creaturarum omnium factricem, &c. *Conc. Nymphææ*, anno 1233. VII. 219. E.

DEL

Delator, cujus per delationem aliquis fuerit proſcriptus vel interfectus, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 857. E. De falſis delatoribus, & ſuggeſtoribus domino Regi. *Lambeth.* anno 1261. VII. 540. D. E. Delatori quæ pœna impoſita. V. 1311. A. Delatoris quæ debeat eſſe pœnitentia. III. 1873. E. Delatori aut lingua capuletur, aut convicto caput amputetur. III. 2069. A. Delatores compeſcantur: ſi clerici fuerint, dejiciantur ſuo ordine. *Nicæn. Arab.* I. 518. E.

Delegatus. De officio & poteſtate judicis delegati. VII. 387. A. Delegatorum judicum poteſtas. De ea Alexandri Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1741. C. 1742. uſque 1746. E. Delegati judices metas ſui officii excedentes, coërcendi. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1081. D. E. Delegati ne ſubjiciant interdicto terras, civitates, &c. VIII. 962. E.

Delegati a ſede Apoſtolica officium. VII. 264. A. B.

Deliberator. V. 932. C.

Deliciosi & conſiliarii noſtri. *Nicolaus I. Papa.* V. 238. D.

Deltus epiſcopus. VI. 9. E.

DEM DEN

Demetrianus epiſc. Antiochenus. I. 199. A.

Demophilus CP. dirum perfidiæ caput. I. 838. C.

Demetrius Ruſſorum rex, anno 1075. VI. 1319. C.

Demetrius Cydonius. IX. 1047. A.

Demosthenes in Æſchinem citatur ab Aſterio Amaſeno. IV. 170. C.

Denarii ſunt ſupremi Principis. IX. 1440. B. Denarius bonus & bene penſans. IV. 1285. A. B. Denarii Rutenenſes. VI. *parte II.* 1552. B. Denarii Turonenſes. VI. *parte II. circa med.* 1152. E. anno 1129. Denarii novi ſimiliter vadant in omni emporio. *Conc. Francoford.* IV. 905. C. Mero argento, & nominis noſtri nomiſma habentes. *Carolus. M. Ibidem.*

Denarius S. Petri, pecunia Romana. VI. 782. C.

Denarius S. Petri, *le dener ſeint Pere.* VI. 990. E. 991. A. Qui Romam ad S. Petrum debetur. VI. 846. D. Nummus eleemoſynarum. VI. 593. D. Nummus Romæ debitus, ad feſtum divi Petri redditor. *Leges Canuti.* VI. 899. B. De omni carruca detur, in Anglia. VI. 793. D. Dandus Anglorum lege, ab eo qui habuerit xxx. denariatus vivæ pecuniæ. VI. 987. E. In domos ſingulas (Angliæ) impoſitus, ante feſtum divi Petri redditor. VI. 656. D. 659. C. Cenſus Romæ debitus, perſolvatur ad feſtum S. Petri ad vincula. VI. 776. D. Ad feſtum Apoſtolorum. 782. C. Solvendum moneantur omnes in ſolemnitate Petri & Pauli; ita ut collectus ſit ad feſtivitatem Ad Vincula. VI. 987. E. Denarium S. Petri exigit Alexander II. Papa. VI. 1085. C. D. Debitum Romæ nummum ſi quis non ſolveret, multa vel pœna afficiebatur apud Anglos & Danos. VI. 497. E.

Denarius S. Petri in Polonia. IX. 1178. D.

* Denarius beato Petro ſolvendus a Gallis. VI. 1476. D. Denariorum B. Petri collectæ per archidiaconatus faciendæ. *Ex Conc. Turonenſ.* VI. *parte II. ſub finem.* 1721. A.

Deneardus presbyter. III. 1881. B.

Denique, *en effet, car enfin.* I. 1679. C. V. 121. C. 122. C. V. 636. B. Denique, *in principio* Diplomatis. VI. 802. D. *In principio epiſtolæ.* VI. 28. A. 37. C. 51. A.

Denval presbyter. III. 1858. C.

DEO DEP DER

Deoamabilis civitas. II. 739. E. Deoamabiles. 755. D. Deoamabilitas tua. I. 1349. A. 1350. C. Deoamantiſſimus. II. 728. D. 737. A. &c.

Deogratias. *In fine Concilii Saltzburg. anno* 1420. VIII. 976. D.

Depompare & redarguere impietatem alicujus. III. 1311. E. Depompatum Proterii Alex. corpus. II. 750. B.

Deposita ne recipiant apud ſe moniales, niſi de licentia epiſcopi. VI. 557. D.

δηπουτᾶτος, deputatus. II. 324. A.

Dervense monaſterium. VI. *parte II.* 1459. E. Dervenſis abbatiæ privilegium. VI. 1005. E.

DES DEV

* *Deſcendant in infernum viventes*, id eſt, labantur in peccatum ſcientes. V. 465. D.

Desertores. Circa eos, ſi non miſericorditer præveniat compaſſio, ſaltem legum temperetur ſeveritas. *Nicolaus I. Papa.* V. 363. E. Laïci, qui polliciti ſacramenti immemores, ad alium ſe principem tranſtulerint, perpetuo ſint excommunicati, &c. Tolet. VII. anno 646. III. 621. B. C. D. Qui ad hoſtes confugiunt, ſi redeant, excommunicentur, & ſubdantur longinquioris pœnitentiæ legibus. Pro his apud regem epiſcopi intercedent, ſi ad eccleſiam confugerint. *Tolet. VI.* anno 638. III. 605. E.

Desideratissime fili. II. 2. A.

S. Desiderati prioratus. VII. 1066. C.

S. Desiderii eccleſia. X. 1509. B.

Desiderius abbas Caſſinenſis, anno 1081. VI. 1482. B.

Desiderius ſæviſſimus rex. III. 1023. E.

Desiderius, Sedis Apoſtolicæ legatus, (vel potius, Miſſus Dominicus.) anno 788. IV. 821. A.

Desiderius Auguſtodunenſis, Brunichildis juſſu lapidatur. III. 542. D.

δεσιγνάτῳ ὑπάτῳ, Deſignato Conſule. II. 664. A. 676. A. 680. C.

Despauterii Grammatica commendatur. X. 1197. A.

DESPONSATÆ mulieris, & nolentis deinde nubere cum eo, quæ pœnitentia. III. 1777. A. Deſponſatam puellam non ſicet parentibus tradere alicui, niſi ad monaſterium. III. 1778. B.

DESPOTA, frater Imperatoris CP. IX. 2. B. &c.

DESSAISIRE aliquem. VII. 485. B.

DEVOTÆ mulieres, ἀσκήτριαι. II. 1370. E. Devotæ laïcali veſte abjecta. III. 538. A. Devotæ, ſub devotione viventes, id eſt, religionem profeſſæ. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. D. • Devota ſi adulteraverit decem annos pœnitcat : ſi maritum duxerit, non admittatur ad pœnitentiam, niſi maritus deceſſerit. *Tolet. I.* anno 400. I. 992. A.

DEVOTA ultione plectantur : (hoc eſt, *dira & exſecranda*, ſive, *cum exſecratione.* II. 892. D.

DEUS.

Dei nomen.

• Deus, θεός, ex verbo θέειν, vel αἴθειν XI. 315. C. D. • Dei nomen θεός, ἐποπτείαν ἐξουσίας ſignificat. XI. 316. A. C. D. • Deus interpretatur timor. VI. *parte II.* 1593. A. Deus eſt appellatio ſempiternæ ſubſtantiæ, ſive timoris divini. (θεός.) *Clem. epiſt. 1.* I. 44. B. *Vide*, Deitas. Divinitas.

Dei cognitio.

Deus, æterna impenetrabiliſque ſubſtantia. II. 1014. C.

• Deus ſuperſubſtantialis latebra. XI. 315. D.

• Deus humana cogitatione apprehendi non poteſt. Non eſt intellectus mortalium idoneus ad illum intuendum : divina natura humanæ mentis captum effugit. I. 1655. A. B. *Vide*, Moyſes.

• Deus a nobis diſcutiendus non eſt, ſed credendus. *Clem. epiſt. 1.* I. 44. C.

• Dei eſſentia omnino admodum innominabilis & ineffabilis. XI. 343. B.

• Deus ἀνώνυμος & ὑπερώνυμος. XI. 312. C.

• *Deus.* Divina natura ſecundum id quod eſt, manet ſermone noſtro indeſignabilis. *Baſilius.* III. 1230. C. Verba non invenimus, quibus poſſimus de ſumma illa eſſentia digne loqui. VI. *parte II. poſt med.* 1402. A.

• Dei eſſentiam eſſe innominabilem docent Palamitæ. XI. 299. 300. Deïtatem non eſſentiæ ſed operationis nomen eſſe. *Ibid.*

• Dei eſſentia imparticipabilis, indiviſa, & innominabilis eſt. XI. 311. C. 315. A. B.

• *Deus.* Quæſtiones de Deo tamquam inutiles & noſtra cognitione ſuperiores effugimus. II. 744. A.

Dei natura.

• *Deus.* Subſtantiam aut naturam de Deo prædicari vetuit Sirmienſis Arianorum ſynodus, ex libello ſynodico. V. 1510. D.

• *Deus.* Unitas divinæ eſſentiæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. A.

Dei & hominis unam eſſe naturam, error Priſcilliani & Dictinii. I. 994. B.

• Deus, æterna veritas, vera caritas, & cara æternitas, univerſi mens. IX. 1602. E. • Qui quidquid videmus, exſiſtit, per immenſas mundi partes univerſamque naturam commeat, &c. IX. 1602. E.

• *Deus.* Caritas, quæ Deus eſt. VI. *parte II. initio.* 1812. B.

Deus non eſt, ubi non eſt caritas. *Ex Propoſitione* LVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

• *Deus.* Quomodo me cujuſlibet hominis ſententia ligat, quem caritas ipſa, quæ Deus eſt, liberat! VI. 1129. B.

• *Deus.* Caritatem, quæ Deus eſt, in futuro ſine fine perſpicere, ipſe concedat. *Leo IX. Papa.* VI. 948. B.

• Deus Pax, Unitas, Caritas, & ſimilia, vocatur. II. 752. A. *Vide*, Caritas.

• Deus idem eſt quod caritas & veritas. IV. 840. D. Ideo qui in veritate & caritate jurat, in Deo jurat. *Ibidem.*

Deus eſt caritas, bonus, juſtus, *&c. Anaclet. epiſt. 1.* I. 66. D.

• Deus unitas prima, lux pura, divina, & infinita, creavit angelorum choros. IX. 1853. C.

• Deus, qui eſt ipſa Veritas. IX. 146. E. IX. 801. C.

• Deus eſt lux & veritas & ſapientia. IX. 1858. B.

• Deus, qui ſumma eſt omnium rerum lux & veritas. IX. 1850. A.

Deus. Quodlibet eſt Deus. Quælibet creatura eſt Deus. Ubique omne ens eſt, cum omne ens ſit Deus. *Wicleff & Hus.* VIII. 407. B.

• *Deus.* Miſericordia quæ Deus eſt, dicet in judicio miſericordibus, &c. *Hincmar.* 410. B Qui eleemoſynam vendit, Deum, id eſt, miſericordiam noſtram vendit. V. 410. C.

• *Deus.* Juſtitiam promulgare, quæ Deus eſt. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1789. A.

Deus. Ab eo qui pax eſt, ſeparatus eſt, qui placari proximo negligit. VI. 536. A.

• Deus, ſapientia, quæ non poteſt velle quod ſtultum eſt; Veritas, quæ non poteſt velle quod falſum eſt. V. 513. B. *Vide*, Sapientia.

Deus. Sit vita tua ſapientia referta; ut de te vera ſapientia, quæ Deus eſt, dicere queat, *Per me rex iſte regnat.* VI. 1382. D. *Gregorius VII. ad regem Daniæ.*

• *Deus.* Res eſt adeo veneranda Pax, ut Deus ipſe Pax vocetur, & eſſe credatur : ut ſunt alia quæ ſimiliter Deum appellare & Deum eſſe opinari homines conſueverunt. VI. 222. C.

Dei ſimplicitas.

Deus. Divina ſubſtantia increata & ſimplex eſt, omnis compoſitionis expers, infigurata, æterna, immortalis. I. 409. E.

• *Dei ſimplicitas.* In ſpiritali & ſingulari ſubſtantia compoſitio nulla eſt. I. 1731. A.

• Deus, qui in una ſubſtantia trium perſonarum, per ſimplicem, ſummam, fontalem, & perfectam unitatem unus ſupra omnia. IX. 1853. B.

• *Deus.* Deos plures aſſerunt, qui non referunt ad unum principium omnia quæ circa Deum eſſentialiter conſiderantur. XI. 317. E.

• *Deus.* Divinam eſſentiam non eſſe Deum, aiebat Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1297. C.

• *Deus.* Divinitatem eſſe Deum, illo tantum ſenſu Gilbertus Porretanus concedebat, quo Deus ponitur pro natura : in eo vero abſolute concedere non audebat, quo pro qualibet perſonarum hoc nomen *Deus* accipitur. VI. *parte II. circa med.* 1309. A.

• *Deus.* Nullo ſenſu catholico poteſt negari quin divinitas ſit Deus; & Deus, divinitas. *Remenſe*, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1299. D. 1309. D.

• *Deus.* Divina natura, quæ divinitas dicitur, Deus non eſt, ſed forma qua Deus eſt : ſicut humanitas homo non eſt, ſed forma qua eſt homo. VI. *parte II. circa med.* 1297. C. 1299. B. *Gilbertus Porretanus.*

• *Deus.* Audacter confiteor Patrem alio eſſe Patrem, alio Deum, nec tamen eſſe hoc & hoc. *Gilbertus Porret.* anno 1147. VI. *parte II. circa med.* 1297. D.

• Deus nonniſi ea ſapientia, quæ eſt ipſe Deus, ſapiens eſt : nonniſi ea unitate unus, quæ eſt ipſe. *Remenſe*, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1299. D.

• *Deus.* Solus Deus Pater & Filius & Spiritus ſanctus æternus eſt : nec aliquæ omnino res, ſive relationes, ſive proprietates, ſive ſingularitates vel unitates dicantur, adſunt Deo, quæ ſint ab æterno, & non ſint Deus. *Remenſe, anno* 1148. VI. *parte II. circa med.* 1299. E. 1300. A.

• Deus eſſentia una, ſubſtantia, ſeu natura ſimplex omnino. VII. 15. D.

• *Deus.* Hoc eſt Deo eſſe, quod velle; hoc velle, quod ſapere. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1761. D. Simplex ita natura eſt. *Ibidem.* Non aliud ejus voluntatem, aliud credamus eſſe naturam. *Athanaſ. ibidem.* E. 1762. A.

• Deum eſſe, poſterius quiddam quam natura eſt. XI. 319. C. • In Deo eſt quædam prioritas ordinis. XI. 318. E. 319. A.

Deus. Oculus, brachium ſive dextera Domini, & ſimilia, quomodo intelligi debeant. IV. 856. A.

Dei operatio.

Deus. De Dei eſſentia & operatione quæſtio propoſita. IX. 403. C. E.

• Dei non eſſentia, ſed operatio participatur. XI. 322. B. C. D.

• Dei operatio increata, inſeparabilis quidem ſed tamen diſtincta a natura divina. XI. 311. C. D. E.

• Deus cum participatur, utrum ſecundum eſſentiam participatio ſit, an ſecundum operationem. XI. 302. C.

Deus. Divinam operationem Latini dicunt eſſe creatam, ſive illa nuncupetur deitas, ſive divinum & immateriale lumen, &c. *Marcus Epheſus*, *Palamizans.* IX. 653. D.

Deus æternus.

Deus nec a ſe ut eſſet factus accepit : ſed

ſine initio, &c. V. 913. D.
Deus, Majeſtas intermine omnipotens, & ultra omne principium tranſiens. I. 1229. D.
* *Deus.* Volens eſt Deus quidquid eſt, Æternus & verax & beatus, volens eſt. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. B.
Deus, οὐσία ὑπερούσιος καὶ προάναρχος, eſſentia ſupereſſentialis & ante carens principio. IV. 310. E.
* *Deus.* Æternitas ſumma nationem veſtram tueatur. VIII. 284. E.
Deo coæterna eſſe omnia genera & ſpecies, docuit Origenes. III. 246. D. 275. C.

Deus omnipotens.

* Deus omnipotens propterea dicitur, quoniam quidquid vult poteſt. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. C. * Deus omnipotens: adeſt enim illi poſſe quod vult. I. 1727. A. * Deus hoc unum non poteſt, quod non vult. I. 1264. D. * *Deus.* Credamus Deum omnia poſſe quæ vult. *Conc. Franco-ferd.* anno 794. IV. 896. B.
* Deus cujus velle hoc eſt quod poſſe. *Agatho Papa.* III. 1087. E.
Deus numquam non fuit omnipotens. Et abſurdum eſt, Deum ex non habente aliquid fieri habentem. Sic æterna ſunt ea, propter quæ omnipotens eſt. *Origenes.* III. 275. C.
Deum tanta feciſſe quanta poterat apprehendere, & ſub ſua providentia continere; & materiam tantam apparaviſſe, quantam regere & exornare poterat, docuit Origenes. III. 246. C. 274. B. C.
Deus. Præſul polorum cunctipotens. VI. 592. B.
Deus nec peccare, nec vinci, nec mori poteſt. V. 513. A. B. Hæc atque hujuſmodi abſit ut poſſit omnipotens. *Ibidem.* Quia non vult, non poteſt: quia & velle non poteſt. Non enim poteſt juſtitia velle facere quod injuſtum eſt. *Ibidem.*
Deus nihil poteſt annihilare, nec mundum majorare vel minorare; ſed animas uſque ad certum numerum creare, & non ultra. *Wicleff & Hus.* VIII. 407. A.
Deus non poteſt aliquid annihilare. *Error.* VII. 1864. D. anno 1368.
Deum nihil poſſe annihilare, docuit Hieronymus de Praga. VIII. 512. D.
Deus debet obedire diabolo. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1892. A. 1893. E.

Deus creator.

Deus creator. Simul ab initio temporis utramque de nihilo Deus condidit creaturam. VII. 16 D.
* Deus creavit omnia ſimul. *Tullenſe*, anno 860. V. 512. D. Viſibilia ſimul & inviſibilia, ſpiritalia & corporea. *Ibidem.*
* *Deus creator.* Omnia per unigenitum Filium Pater in Spiritu ſancto fecit. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1282. B.
* Deus unicus creator in unitate. IX. 1858. C.
* Deus alia omnia verbo fecit; hominem propriis manibus. III. 250. E.
Deus. In divina intentione homo prius mundo. I. 399. A.
* *Deus.* Creaturæ imaginis divinæ tenues reſonantiæ, & quaſi umbræ & ſimulacra. *Beſſarion.* IX. 757. E.

Dei præſentia.

* Deus ubique diffuſus per infuſionem potentiæ ſuæ. *Lepor.* I. 1265. B.
* *Deus.* Eſt locus apud Deum, videlicet ſanctæ eccleſiæ unitas. III. 500. C. V. 1237. C.
Deus dormit infidelibus, & abſens habetur his a quibus eſſe non creditur. *Clem. epiſt. 3.* I. 56. E.

Dei ſcientia & præſcientia.

* Deus præſciens præſentia & futura. II. 1194. C.
* Deus æternitatis ſuæ præſcientiæ conſilio dignatus eſt &c. VI. 27. B.
Deus præſcit & præſcivit æternaliter & bona quæ boni, & mala quæ mali erant facturi. *Conc. Valent. III.* anno 855. V. 89. B. Bonos per ſuam gratiam bonos futuros, malos per propriam malitiam malos futuros. *Ibidem.* C.
* Deum, cum ſciret hominem peccaturum, hoc permiſiſſe, quia hoc ei noverat expedire, ut collatione infinitorum malorum, bonorum poſſemus ſcire magnitudinem; docebat Theodorus Mopſueſt. III. 34. E. Qui ita credit, anathema ſit. *Vigil.* III. 35. A. Nam Deus prohibuit hominem a peccato: ſed bene uſus eſt malis noſtris. *Ibidem.*
* Deo teſtimonio, qui novit abſcondita hominum. V. 771. C.

Dei voluntas, & libertas.

Deus vult omnes ſalvos fieri, &c. *Vide*, Prædeſtinati.
Dei voluntas circa ſalutem hominum. Quando Deus vult ſalvare animam, quocumque tempore, quocumque loco, effectus indubitabilis ſequitur voluntatem Dei. *Propoſitio* XII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Quando Deus vult animam ſalvare, & eam tangit interiori gratiæ ſuæ manu, nulla voluntas humana ei reſiſtit. *Propoſitio* XIII. Omnes quos Deus vult ſalvare per Chriſtum, ſalvantur infallibiliter. *Propoſitio* XXX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.
* Deus omnipotens omnes homines ſine exceptione vult ſalvos fieri. V. 19. A. *Concil. Cariſiac.*
* Dei voluntas ſemper impletur, quia omnia quæcumque voluit fecit in cælo, & in terra, & in mari, &c. II. 1059. E. 1060. C.
* *Dei libertas.* Ideo bonus eſt, quia vult, non quia cogitur. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. A.
Deus mala non operatur, ſed permittit tantum. *Trid.* X. 40. B.

Dei ira.

Dei miſericordia prædicanda: ita tamen ut & juſtitia ejus in malefactis puniendis non prætermittatur. IX. 2039. C.
* *Deus ultor.* Dicitur, *Pereant peccatores a terra, ita ut non ſint*: ut non ſint peccatores, ut peccatores eſſe deſiſtant. II. 931. D. vel ſubſtantialiter. *Ibidem.*
* *Deus ultor.* Deus Caïnum ſeptupla ultione damnavit, ut uſque ad ſeptimam generationem ſceleris ſui vagus profuguſque pœnas lueret. VI. 536. E.
* *Dei ira.* Neque enim odio aut vindictæ ſtudio dolores infert Deus his qui male vivendo peccaverunt. IX. 956. E.
* Dei jurare eſt a ſeipſo nullatenus ordinata convellere: pœnitere vero, eadem ordinata, cum voluerit, immutare. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 960. B.
Deus numquam affligit innocentes. *Ex Propoſitione* LXX. *inter damnatas a Clemente XI. anno* 1713.
Deus non poteſt aliquem immediate punire, eo quod non poteſt eſſe tortor. *Error.* VII. 1864. D. anno 1368.

Dei viſio.

Dei viſio. Qualibet intellectualis natura in ſeipſa naturaliter eſt beata: nec indiget anima lumine gloriæ ipſam elevante ad Deum videndum, & eo beate fruendum. *Error Beguardorum.* VII. 1359. A.
Deus. Non ſapientiam Patris, non bonitatem videre Philippus volebat; ſed ipſam eſſentiam. XI. 303. C.
* *Dei viſio.* Chriſtus in Transfiguratione oſtendit diſcipulis inviſibilis majeſtatis divinam gloriam, ſed non omnem, ne videntes vitam amitterent. XI. 330. A.
Dei cognitio per Unigenitum. *Vide*, Pater.

Deus Pater, Dominus, &c.

* Deum Patrem cognoſcunt & confitentur gentiles, quamvis idola colant. I. 171. E.
Deus hominum Pater. Ceſſat habere Deum pro Patre, qui non ducit vitam dignam filio Dei. *Ex propoſitione* LXXVII. *inter damnatas a Clemente XI. anno* 1713.
Deus etſi ſpiritus ſit, non tamen internis tantum affectibus, ſed etiam externis actibus colendus & adorandus eſt. IX. 2143. C.
* Deum cæli & Verbum ejus JESUM Chriſtum, adjutorem ſibi precibus invocare. I. 350. B.
Deus magnus ſuper omnes deos, hoc eſt, angelicos ſpiritus. VIII. 1531. C.
Deus, Univerſalis & ſingularis Dominus. VII. 1144. C.
Deum ſequi, philoſophicum eſt. III. 1214. C.
Deus, cui omnia vivunt. V. 356. D. V. 694. C.
* Deo operante, & beato Petro. IX. 925. E.
Dei vicarius, epiſcopus. V. 670. C.
Deuſdedit glorioſus (Ravennatium) Dux. VI. 89. E. 94. E. 97. B.
Avengiense, Secundarius. II. 1192. A. 1238. E.
Dextera Dei. *Vide*, Manus.
Dextri XXX. circa eccleſias, ſint a rapina cujuſlibet immunes. VI. 1042. D.

Digitized by Google

DIA

Διὰ τῆς ἀγαθῆς εἰρήνης, *pro bono pacis.* II. 625. A. 12. Chalced.
Δι' ἡμῶν κεραιῶν, *per noſtros apices.* III. 1049. D. 1076. B.
Diabolus fuit archangelus. V. 563. B. • Coangelis ſuis per coæquaſitatem caritatis ſocius eſſe deſpexit. *Ibidem.* Diabolus ob priorem claritatem Lucifer dictus. IV. 331. B. Lucifer, ut alii, primæ; ut alii, ſecundæ hierarchiæ principatum gerebat. IX. 1853. D. * Cœlum Trinitatis ſuperbia invadere voluit. *Ibidem.* Ingenti cum exercitu, qui fuit ex omni choro angelorum, in barathrum detruſus. *Ibidem.* Diabolus ante caſum ſtabat in præſentia Dei cum gaudio in cæleſti paradiſo. VI. 393. A.
Diabolum qui dicit prius non fuiſſe bonum; nec a Deo creatum, ſed ex chao & tenebris emerſiſſe; anathema ſit. III. 348. D. Diabolus non per creationem, ſed per arbitrium malus. I. 978. D. • Diabolus ex cæleſti gloria cecidit, in qua collocatus fuerat ad cognoſcendum & collaudandum Deum. • V. 513. E.
Diabolum qui dixerit a ſe eſſe & ſubſtantiam mali, anathema ſit. III. 349. A.
• Diabolus & qui eum ſecuti ſunt, pœna carnem ſumſerunt, & ex parte corporei ac materiales facti ſunt. IX. 22. D. E. *Vide*, Dæmones.
• Diabolus non pro fidei pravitate, ſed ob perverſitatem operum perpetuo manet condemnatus. V. 755. A.
Diabolum qui dixerit aliqua in mundo feciſſe, ut tonitrua, fulgura, ſiccitates, ſua auctoritate; anathema ſit. III. 349. A.
Diabolum quidam ſacrilege diſputant ad priſtinam, id eſt, angelicam dignitatem reducendum. III. 1864. B.
Diabolus mortis nomine appellatur. III. 1725. A.
Diabolus a Baſilio M. cogitur reddere ſchedulam, qua ſe puer apoſtata ei devinxerat. VI. 473. A. B. C. D. E.
Diaboli primogenitus filius Petrus Fullo. II. 827. C.
Διαχειρίσμος. IV. 1052. E.

DIACONI

Diaconi, levitæ. I. 108. E. Diaconatus, Leviticæ dignitatis officium. II. 1437. D. In Levitarum ordinatione miniſtrare. III. 178. B. • Diaconorum ordo a tribu Levi cepit exordium. IV. 1063. A. Levitæ a xxv. annis in tabernaculo ſerviebant: quam regulam ſancti Patres & in novo Teſtamento conſtituerunt. *Ibidem.* Diaconorum primordia in Actibus Apoſtolorum leguntur. *Ibidem.* B.
Diaconi miniſterium & officium. *Nicæn. Arab.* I. 506. B. Non ad ſacerdotium, ſed ad miniſterium ordinatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. B. Diaconatus benedictio. II. 1175. E. Diaconalis. 1176. A. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. Diaconus gradum ſuſcipit per orarium & albam. III. 586. D. *Vide*, Ordines.
Diaconus quid facere liceat. V. 1419. A. Diaconi eſt evangelium legere. IV. 1019. A. • *Diaconi.* Sine ipſis ſacerdos nomen habet, officium non habet. Nam ſicut in ſacerdote conſecratio, ita & in miniſtro diſpenſatio ſacramenti eſt. IV. 1063. C. Ille oblata ſanctificat: hic ſanctificata diſpenſat. *Ibidem.* D. * Diaconi officium ſi non eſt niſi legere evangelium, cur ab Auguſtino dicitur tam periculoſum! VIII. 1906. D. E. Diaconi legant homilias ſanctorum patrum in parochiis, cum presbyter per ſeipſum non potuerit prædicare. *Vaſenſe* II. anno 529. II. 1105. D.
* Diaconi non deferant Corpus Chriſti ad infirmos, niſi in neceſſitate, cum abſens fuerit ſacerdos. VII. 1980. A. *Claromont.* anno 1268. VII. 594. B. Quia abſens eſt presbyter, & neceſſitas imminet: & in hoc ultimo caſu non eſt neceſſaria licentia ſacerdotis. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 914. E. 915. A. • Diaconus euchariſtiam, ſi neceſſitas cogat, populo eroget juſſu presbyteri. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. D. • Diaconus euchariſtiam non det infirmis, vel confeſſiones audiat, vel baptizet, niſi cum presbyter exſpectari commode non poſſit, &c. *Rotomag.* anno 1231. VII. 189. B. • Diacono liceat baptizare, populoque Cœnam Domini exhibere. VI. 981. D. Sacerdos qui verſatur abſque diacono, nomen tenet, non miniſterium. *Ibidem.* • Diaconus nonniſi ſumma & gravi neceſſitate urgente baptizet, vel Corpus Chriſti cuiquam eroget; vel pœnitentiam confitenti imponat: quod ſacerdotali ordini proprie convenire decernit antiquitas. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. B. *Eborac.* anno 1189.
Diaconus baptizare, niſi extrema neceſſitas compellat, non præſumat. II. 900. C.
Diaconi non debent miniſtrare ſacramentum, ſed presbyteri. *Nicæn. Arab.* I. 465. C.
Diaconi, qui ſacramenta contrectant. I. 951. D. • *Vide*, Euchariſtia. Communio. Diacones non frangunt panem, nec dicunt, *Dominus vobiſcum*, cum Græcis. *Theodorus Cantuar.* III. 1772. E.
Diacones offerre, quod multis locis fit, minime liceat. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. E.
Diacones. Caveant ſacerdotes, ne diaconis committant officium audiendi confeſſiones in aliquo caſu; cum diaconi ligandi atque ſolvendi careant poteſtate in foro pœnitentiæ. *Claromont.* anno 1298. VII. 600. E. *Lincoln.* anno 1233. VII. 234. B. Diacones ne confeſſiones admittant etiam parvulorum. *Claromont.* anno 1268. VII. 595. B. Diaconi ne confeſſiones audiant, & ne in foro pœnitentiali abſolvant: qui abuſus inolevit in diœceſi Pictavenſi. VII. 851. D. *anno* 1280.
• Diaconibus non licet baptizare, vel pœnitentias dare, niſi duplici neceſſitate; videlicet quia ſacerdos eſt abſens, vel ſtulte non vult; & mors imminet puero vel ægro. *Londin. anno* 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. C.
* Diaconus pœnitentias dare non præſumat, niſi cum ſacerdos non poteſt, vel abſens eſt, vel indiſcrete non vult, & mors imminet ægroto. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 95. B. *Vide*, & 269.
* Diaconi ne confeſſiones audiant, aut admittant, vel pœnitentias injungant, aut quævis ſacramenta diſpenſent, niſi neceſſitas urgeat, aut compellat, ut in caſu mortis per abſentiam ſacerdotis. *Dunelmenſis ſynod.* anno 1255. VII. 492. C. D.
Diaconus ne ordinetur ante annum xxv. II. 1069. D. *Cod. Afric.* can. xvi. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. D.
Diaconi ne poſt ordinationem ducant uxores, niſi in ipſa ordinatione ſint proteſtati. *Ancyr.* anno 314. I. 276. B. C. Diaconum qui ſe permiſerit ordinari, & poſtea detectus ſit crimen mortis aliquando commiſiſſe, ad laicam communionem dejiciatur. *Conc. Eliberit.* I. 258. B. Diacones non fiant, qui conjugati, niſi caſtitatem profiteantur. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. A. Diaconi cum per parochias ordinantur, debent epiſcopo ſuo profeſſionem facere, ut caſte vivant. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. D. Ut eos talis profeſſio religet. *Ibid.* Diaconus in captivitate ſi uxorem duxerit, cum redierit ab officio deponatur: ſola ei poſt pœnitentiam communione relicta. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. B.
• Diaconus regens plebem. *Conc. Eliberit.* I. 258. C. Diacono Lælio & plebi Emeritæ conſiſtentibus. *Cyprian.* I. 149. A. Diaconus, qui collectis populis apud ſe altare erexerit, &c. *Antioch.* anno 341. I. 595. B.
Diaconi nunc in populo non prædicant. *Rabanus.* V. 1416. B. Diaconus auctoritatem ſibi prædicationis vindicans contra canones. III. 179. E.
Diaconi in eccleſia ne ſint cantores: ſed prædicationi eleemoſynarumque ſtudio vacent. *Gregor. M.* III. 496. C.
Diaconi. Cauſæ diſciplinæ alicubi ex conſuetudine per diaconos dijudicantur. IX. 1989. A. A diaconis oportet inquirere ordinem diſciplinæ. *Clem. epiſt.* 3. I. 54. B.
Diaconi, oculi Epiſcopi. *Anacl. epiſt.* 1. I. 65. D. *Evariſt. epiſt.* 1. I. 75. D. *Clem. epiſt.* 1. I. 41. D.
Diaconorum quæ cura ſit. *Ibid.* D. E.
Diaconus tempore tantum officii, albam induat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. E. Diaconus palliis ſcapulas non involvat. III. 445. B. Diaconi non ſint præcincti cingulis ſuis tempore orationis. *Nicæn. Arab.* I. 473. D. Nec alii clerici. 490. B. Diacones Stephanum, Nicolaum, & alios, Apoſtoli ordinaverunt. V. 1325. B. V. 1416. A. Septem quos elegerunt Apoſtoli, non liquet an diaconi fuerint, an presbyteri, teſte Chryſoſtomo. III. 1667. C.
Diaconi ſeptem debent eſſe. *Evariſt. epiſt.* 1. I. 75. D. *Neocæſar.* anno 314. I. 286. B.
Diaconi cardinales urbis Romæ ſeptem. I. 292. B. per ſeptem regiones civitatis. I. 123. A. II. 962. E. anno 869. V. 986. D.
• Diacones urbici, ut nihil præſumant, ſine conſcientia presbyterorum. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 266. A.
• Diacones ſuperbe ſe presbyteris ante-

ponunt : &c. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. C. * Diaconus, etiamſi in dignitate, id eſt, in quovis ſit eccleſiaſtico officio ante presbyterum ne ſedeat, niſi proprii patriarchæ vel metropolitani vicem gerat. *Trull.* III. 1663. A.

Diaconus presbyteri ita ſe miniſtrum, ut epiſcopi, noverit. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. D. Diaconus in conſeſſu presbyteri ne ſedeat. *Barcinon.* II. 1434. D. Diacono in Conciliis ſedere cum epiſcopis non licet. III. 1000. C. Diaconi humiliter presbyteris deferant. *Andeg.* anno 453. II. 778. D. Diaconus jubente presbytero ſedeat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. D. Coram Presbyteris interrogatus loquatur. *Ibid.* E. Diacono in presbyterio reſidere non licet : nec Corpus ſacrum pærogare, niſi abſente Pontifice ſeu presbytero. II. 900. C. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. C. * Diaconi ne communicent ante presbyteros, ſed poſt eos, epiſcopo vel presbytero porrigente. *Nicæn.* anno 325. Diaconi in quibuſdam locis porrigunt communionem presbyteris : quod nefas eſt. *Nicæn.* anno 325. I. 331. B.

Diaconos vocant filios epiſcopi Sardicenſes. I. 653. C.

Diaconus. *Vide*, Presbyter.

Diaconum mittit ad ſynodum epiſcopus Carthaginis. I. 1419. E.

Diaconus monaſteriorum præſes. XI. 339. C. Archimandrita. I. 1335. A.

Diaconus audiatur a tribus epiſcopis, cum proprio ſuo epiſcopo. *Carthag. II.* anno 390. I. 953. C. a duobus. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. B. a tribus vicinis epiſcopis audiatur. *Carthag.* anno 348. I. 687. D.

Diaconi qui immolaverunt, revertentes poſt aliud certamen, honorem retineant, ſed a miniſterio ceſſent. *Ancyr.* anno 314. I. 272. C.

Diacones ad pœnitentiam publicam redacti. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. B. Diaconus ἄγαμος, bis eſt ad pœnitentiam recipiendus. *Nicæn. Arab.* I. 477. C. 494. D.

Diaconus depoſitus, ſi miniſtret. *Vide*, Epiſcopus.

Diaconus percutiens. *Vide*, Presbyter.

Diaconi cum ſacerdote communicent, Apoſtolicis & ſolemnioribus feſtis in publica Miſſa. *Remenſe, anno 1564.* X. 476. E.

Διακονικόν. II. 1376. E. Secretarium : *la ſacriſtie. Laodic.* I. 786. B.

DIACONISSÆ.

Diaconiſſa fiat, ſi digna ſit, uxor epiſcopi. *Trull.* III. 1679. E.

Diaconiſſam annorum XL. ordinandam eſſe canones ſtatuerunt. *Trull.* III. 1678. B. Non ante annum XL. ordinanda. II. 607. C. *Conc. Chalced.* Quæ manus impoſitionem acceperit, & aliquandiu miniſtraverit, poſtea autem nubat, anathematizetur cum eo cui nupſit. II. 607. C. *Conc. Chalced.* Diaconam ſi quis in conjugium duxerit, anathema. III. 1865. B.

Diaconiſſæ. Feminæ, quæ hactenus contra canones benedictionem diaconatus acceperunt, ſi conjugio copulentur, a communione pellantur. *Aurelian.* II. anno 533. II. 1175. E. Deinceps diaconiſſæ ne ordinentur, pro conditionis hujus fragilitate. *Ibid.* 1176. A. *Vide*, Viduæ. Diaconæ deinceps non ordinandæ. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. B. Diaconarum conſecratio penitus abrogatur. *Epaon.* anno 517. II. 1409. E.

Diaconiſſæ feminas in baptiſmo ſuſcipiant. *Nicæn. Arab.* I. 476. C. 493. D.

* Diaconiſſæ Paulianiſtarum. *Nicæn.* anno 325. I. 334. D. Iterum baptizandæ & benedicendæ. *Nicæn. Arab.* I. 465. D. E. Moniales. 481. A.

Diacona. III. 1928. C. Diacona Epiphania. III. 1866. A.

DIAL &c. DIB DIC

DIADOCHI & Marci liber apocryphus. IV. 1051. C.

DIALOGUS ſacer; *Gregorii M. liber Sacramentorum.* VII. 478. A.

DIASPRA veſtimenta. V. 936. E.

DIBAPTISTÆ hæretici. V. 966. E.

Δικαιοφύλαξ μέγας. IX. 429. A.

DICATIONIS meæ edicto, *hoc eſt, dignitatis.* I. 1061. C.

DICTATURA tua, *Imp. Baſilio.* V. 884. D. Dictator & a Deo ſalvande Imperator. 885. D.

Dictator. Qui preces dictat criminales, immunis habeatur. *Innoc. I. epiſt. 3.* I. 1004. E. 1005. E.

DICTATUS Gregorii VII. Papæ. VI. 1304. 1305.

DICTINII Priſcillianiſtæ tractatus. III. 349. D.

DICTINIUS ſanctæ memoriæ epiſcopus. I. 994. A. D.

DICTUM eſt ſexies, quindecies, &c. *Conc. Rom.* anno 465. II. 800. B. 802. B. Dictum eſt ſepties &c. II. 991. E. 992. D. 993. E. Dictum duodecies vicies, &c. II. 944. C. 948. B. 959. B. C. E. 983. D. 985. D. 989. C.

DICYMBALUM. III. 1633. B.

DID DIE

Διδασκαλίας, *les inſtructions.* II. 580. A. 33. 533. 536. & 537. *ſæpiſſime.*

Διδασκαλία, *petitio.* II. 573. B.

DIDASCALUS atque monitor. I. 999. D.

S. DIDIER, prioratus de Caſa Dei. VII. 996. C.

DIDISCITA (ut aiunt) teſtimonia. X. 1254. B.

DIES ſex creationis. III. 251. A.

Dies feriatos clerici celebrent cum epiſcopo. III. 458. D.

Dies obſervare. *Vide*, Horarum. Dierum utilium liber. X. 1131. B. Dies non eſt aliqua obſervanda in negotiis incipiendis vel exercendis; præter (ſi nimia non urget neceſſitas) celeberrimos dies, omnibus venerabiles Chriſtianis. V. 365. D. E. 366. B. Dies alios fauſtos, alios infauſtos qui credunt, increpandi. X. 1342. B.

Dies hebdomadæ, non ſtellarum nominibus, ſed feriarum appellentur, in eccleſiaſticis actionibus. X. 1083. D. E. Dies Jovis. *Vide*, Feria quinta.

DIETA vulgaris, XII. leucæ. *Andegav.* anno 1365. VII. 1773. B. C.

DIF DIG

DIFFAMATI quinam ſint habendi. *Toloſan.* anno 1229. VII. 179. B. Diffamatus fama publica, vel veriſimilibus indiciis, quomodo debeat commoneri & corrigi. *Londin.* anno 1200. VI. *parte II. ſub finem*, 1961. D. Diffamati monendi confiteri. *Edmund. Cantuar.* VII. 270. E. Diffamatorum purgationes quomodo ſint admittendæ. VII. 96. E.

DIFFIDATIONES non faciant perſonæ eccleſiaſticæ. *Noviom.* anno 1344. VII. 1672. E. Diffidantes perſonas eccleſiaſticas : pœnæ contra eos. VII. 1850. A. B.

DIGAMIA quæ vetita in ordinando. IV. 1112. B. C. *Vide*, Bigami. Digami quæ pœnitentia. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. E. Digami irregulares. *Innoc. I. epiſt. 23.* I. 1021. A. B. 1024. B. C. D. Arceantur a clero. II. 903. D. I. 1006. B. Digamos clericos uſque ad oſtiarios eccleſia patitur. II. 691. D. Digami, ne ultra ſubdiaconatum promoveantur. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. B. Digamus nec presbyter nec diaconus ordinetur. *Epaon.* anno 517. II. 1048. B. C. Digamus qui fuerit poſt baptiſmum, non poteſt eſſe presbyter, vel diaconus, vel ex catalogo ſacerdotali. *Can. Apoſt.* I. 14. B. 34. E. Qui viduam acceperit, vel meretricem, vel mimam &c. non poteſt eſſe presbyter, vel diaconus &c. *Can. Apoſt.* I. 14. C.

Digami jam ordinati, ſi reſipiſcant, maneant quidem in honore priſtino, ſed ceſſent ab omni officio ſive miniſterio. *Trullana ſynodus.* III. 1662. B. C. Qui vero viduam olim duxerunt, aut qui poſt ordinationem uni ſe junxerunt; brevi aliquo tempore a ſacro miniſterio prohibiti, presbyteri, diaconi, ſubdiaconi, rurſus propriis gradibus reſtituantur, ſed ulterius ne promoveantur. *Trull.* III. 1662. B. C. At deinceps nefas ſit omni clerico talia inire connubia. *Ibid.* Digami jam ordinati presbyteri & diacones, honorem tantum obtineant; nec illi conſecrent, nec illi miniſtrent. *Agath.* anno 506. II. 998. A.

DIGNATIO tua, *tribuno.* I. 1071. C.

DIGNITATES. *Vide*, Canonici. Dignitates & perſonatus, quibus animarum cura non ſubeſt, non obtineant niſi clerici annis XXII. non minores. *Trid.* X. 159. E. Dignitates in cathedralibus vel collegiatis eccleſiis nemo obtineat, qui non annum ætatis XXII. exegerit. *Burdigal.* anno 1583. X. 1353. D.

DIGNITATUM ſublimitas graviora facit vitia peccatorum. V. 70. D.

DIL DIM

DILATIONIBUS otuntur, qui rei ſunt. II. 147. B

DILECTIO veſtra, *Papa Innoc. ad epiſcopos Concilii Carthag.* I. 1028. B.

DIMISSORIÆ, ſive commendatitiæ litteræ. V. 1462. A. Dimiſſoria ſcriptura. III. 1667. D. Dimiſſoriæ litteræ quibus ſint concedendæ. X.

442. E. Et qua forma 443. B. Quomodo promovendis dandæ. IX. 1928. B. Qua re vel auctoritate ſacerdoti vel clerico fiant vel credantur. V. 67. B. *Vide*, Licentiatoria. Litteræ.

DIO

DIODORI Tarſenſis doctrina impia & peſtifera. *Lex imperialis.* III. 104. E. *Cyrillus.* III. 118. B.
DIOECESIS epiſcopi. I. 952. B. 953. C. Diœceſis provincia. V. 20. C. Diœceſis Patriarchæ. V. 907. B. Diœceſis Orientis. I. 1450. A. Diœceſis Orientalis. II. 591. E. Diœceſis, Aſiana, Pontica, &c. *CP.* anno 381. I. 809. C. 811. D. Diœceſes Ponti, & Aſiæ, & Thraciæ, & Illyrici, & Italiæ. I. 1566. D. Diœceſis Ægyptiaca. II. 338. C. 690. C. 691. E.
Diœceſis, parochia. II. 1440. D. Parochia presbyteri. II. 1048. E.
Diœceſis. Plebs Donatiſtica ad illius epiſcopi diœceſim pertineat, qui potuerit eam lucrari. I. 1220. B. C.
Diœceſanus vel origine vel beneficio eccleſiaſtico, vel decennali domicilio, vel familiaris epiſcopi per triconium. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1538. A.
B. DIONYSIUS Pauli diſcipulus, & communicator divinorum ſecretorum. IX. 916. B. Areopagita Apoſtolicus. III. 1842. C. A Paulo Apoſtolo Athenienſium conſecratus archiepiſcopus, ſed a S. Clemente totius Galliæ conſtitutus Apoſtolus. V. 314. C. Dionyſius magnus, qui os Pauli factus eſt, quemadmodum Paulus Chriſti: idem tertiuſdecimus Apoſtolus. VII. 220. B. D. Valde laudatus a Gregorio Papa. IV. 790. E. De ejus adventu in Gallias. VI. 863. 864.
S. Dionyſii reliquiæ detectæ & recognitæ. VI. 1031. 1032. S. Dionyſii corpus quieſcit in monaſterio S. Dionyſii ſito in Pariſiaco. III. 2021. C. De ejus corpore diploma Leonis IX. Papæ. VI. D. *& ſeqq.*
Dionyſius. In verbis Dionyſii non *unam*, ſed *novam* θεανδρικὴν Deivirilem operationem legit Macarius Antiochenus. III. 1167. D. 1171. B.
Dionyſius Areopagita unam naturam Dei Verbi poſt unitionem aſſeruiſſe dicitur, in Collatione CP. anno 533. II. 1162. C. Sed teſtimonium illud ut falſum rejicitur. *Ibidem.* & 1163. C. D.
Dionyſii Areopag. dictum de nova θεανδρικῇ operatione Cyrum Alexandrinum mutaſſe in *unam*, Pyrrhus confitetur; ſed negat malitioſe factum. III. 790. D. E. 807. C. 1346. D.
Dionyſii Areopagitæ opera de divinis nominibus & de cœleſtibus ordinibus, Latine vertit Joannes Scotus. V. 354. A.
Dionyſii Athenienſis (*Areopagitæ*) codex profertur in ſynodo Lateran. ſub Martino Papa, & recitatur, ex epiſt. ad Gaium. III. 782. A. Ubi *Nova* καινὴ *quædam* θεανδρικὴ *operatio* ſcribitur. *Ibidem.* Sergius pro καινὴν ſcripſit μίαν. *Ibidem.* E. & Themiſtius. 786. A.
Dionyſius (Areopag.) citatur. VII. 876. A. excerpta recitantur. III. 879. D. E. citatur a Martino Papa. III. 771. E. Opuſcula de divinis nominibus, & epiſtola ad Gaïum. 774. A. 1099. A. Dionyſius magnus, in libro de divinis nominibus. XI. 322. D. IX. 286. E. *Florent.* IX. 195. E. In epiſtola de divinis nominibus. VII. 220. B. C. In epiſtola de myſtica Theologia. *Ibidem.* D. de cœleſti Hierarchia. IV. 362. D. epiſtola ad S. Joannem evangeliſtam. IV. 791. A. De cœleſti militia. *Ibidem.* B. Dionyſii Areopagitæ venerabilis doctoris verba ad Demophilum. V. 155. A.
S. Dionyſius, & ſocii ejus. V. 631. C. SS. Dionyſii, Ruſtici, & Eleutherii corpora requieſcunt in monaſterio S. Dionyſii in Francia. V. 110. E.
S. Dionyſii monaſterio privilegium a beato Stephano Papa datum citatur in Conc. Vermerienſi, anno 853. V. 60. E. Ordo monaſticus ibi reſtitutus auctoritate Ludovici Pii Imp. IV. 1365. D. E. Monaſterium a regibus Francorum progenitoribuſque Ludovici Pii ditatum. 1367. A. S. Dionyſii locus neglectus, a tempore Karoli III. Imp. ita ut ordo monaſticus ad ſæcularem pompam deveniret. VI. 772. D. S. Dionyſii monaſterium. Præceptum Roberti regis pro eo. VI. 771. D. Privilegia confirmantur ab Alexandro II. Papa. VI. 1093. D. E. Abbas Ivo: *anno* 1075. VI. 1310. D. 1311. A. S. Dionyſii aſylum. *In addendis ad pag.* 575. *tomi* III. Ejuſdem immunitas. *Ibidem, ad pag.* 601. Fugitivi, & aſylum, & immunitas. III. 2085. 2086.
DIONYSIUM Alexandr. Sabellius affligebat. III. 258. A. Ab Ariana hæreſi alienum fuiſſe Athanaſius oſtendit. III. 311. E. Ejuſdem epiſtola canonica. I. 185.
DIONYSIUS Exiguus canonem paſchalem in annos XCV. digeſſit. III. 1853. B.
DIOSCORUM præſidere Epheſinæ II. ſynodo jubet Theodoſius Imp. II. 79. C. vel potius tribus Patriarchis orientalibus ex æquo. *Ibid.* D.
Dioſcorus præſumens ſibi primatum, Eutychem a Flaviano damnatum, proprio epiſcopo, in communionem ſuſcepit. II. 346. A.
Dioſcorus in Epheſina pſeudoſynodo totum ſolus impotentiæ ſuæ judicavit. II. 30. D.
Dioſcorus in Epheſina pſeudoſynodo omnia ſibi vindicavit. II. 29. C.
Dioſcorus ſynodum auſus eſt facere ſine auctoritate ſedis Apoſtolicæ, quod numquam factum eſt, nec licet. *Chalced.* II. 67. C.
Dioſcorus excommunicavit Papam Leonem. II. 655. E. Secedens a Concilio Chalced. cum epiſcopis plus minus decem. II. 323. E. Dioſcorus Origeniſmi accuſatur. II. 323. C.
Dioſcorus objicit epiſcopis eos mentiri. II. 215. B.
* Dioſcorus aiebat ſe dicere cum Cyrillo, non duas naturas poſt adunationem, ſed unam naturam Dei Verbi incarnatam. *Chalced.* anno 451. II. 131. D. *Vide*, Eutyches. * Dioſcorus dixit, Neque confuſionem dicimus, neque diviſionem, neque converſionem. *Chalced.* II. 127. A. Anathema dicenti confuſionem, &c. *Ibid.* Dioſcorus dicebat: Ex duabus ſuſcipio, duas non ſuſcipio. *Chalced.* II. 135. C.
Dioſcorus damnatur a ſynodo Chalced. ob tria: 1. quod Eutychem a proprio epiſcopo damnatum, ſecum ſentientem, primatum ſibi vindicans, in communionem ſuſcepit. 2. Quod epiſtolam Leonis ad Flavianum legi in ſynodo Epheſina paſſus non eſt. 3. Quod Leonem Papam excommunicare præſumſit. II. 346. A. B. C. *& ſeqq.* 379. C. D. E. * Dioſcorum damnant epiſcopi ſinguli, conſentientes Leoni Papæ & Anatolio CP. II. 345. 346. *& ſeqq.* Dioſcorus non eſt damnatus propter fidem: ſed quia excommunicavit Papam Leonem, & tertio vocatus non venit. II. 450. A. Dioſcori Alex. facinora recenſentur. II. 331. C. D. E. *Vide*, Auri libras.
Dioſcorum Severiani abſolvebant, damnabant Eutychem. II. 1161. A. B. C. D. Dioſcorum, Timotheum, & Petrum, epiſcopos Alexandrinos, negant Alexandrini Eutychiana labe infectos fuiſſe. II. 954. B. C. * Dioſcorus poſitus inter epiſcopos Alexandrinos ſanctæ memoriæ. II. 694. C. 698. C. *Sed forte mendoſe.*
Dioſcori ſyncellus. II. 338. C.
* DIOSCORUS Papa Romanus, *verius Antipapa.* III. 1114. D. 319. C.

DIP DIS

DIPTYCHA vel codices eccleſiarum. V. 691. E. Diptycha ſacra. II. 575. C. In diptychis CP. poſitus epiſcopus Epheſinus. II. 554. C. D. Ex venerabilibus diptychis Proterium Alex. abſtulit Timotheus Eutychianiſta. II. 694. C.
Διφθέρα. I. 783. D.
DISANITARUM ſectæ errores. *Nicæn. Arab.* I. 524. D.
DISCALCEATI. *Vide*, Anhypodetorum.
DISCIPLINA verberationis caro coërcenda. X. 967. E. *Ex S. Carolo Borromæo.* Diſciplina corrigatur, *hoc eſt, caſtigatione corporali.* III. 328. D.
Diſciplinæ. VII. 599. C. Diſciplinati. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1551. B. Diſciplinatorum ſodalitates ſeu confratriæ. X. 755. C. D. Scholæ & confratriæ. X. 1090. 1091. X. 797. C. Cum indulgentiis. *Ibid.*
Diſciplinatorum ſeu pœnitentium ſocietates abſque epiſcopi licentia nullæ inſtituantur. *Conc. Toloſ.* anno 1590. X. 1814. C.
DISCIPLINA & traditio una debet eſſe per omnes eccleſias. *Canones Rom.* I. 1035. D.
DISCORDIA, nutrix criminum: ſatanæ ſunt filii, qui pacem confundunt. VI. 110. D.
DISHYPATUS. VIII. 1184. C. anno 1434. 1215. E.
DISPENDIO proprio. V. 68. A.
DISPENSA, *dépenſe.* V. 100. B. *anno* 855.
DISPENSATIO Incarnati Dei Verbi. III. 54. E. * Diſpenſationis ſacramentum. II. 302. B. Diſpenſationis di-

vinæ myſterio. I. 1267. E. • Diſpenſationis divinæ potentia Verbum homo fieri proprie dignatum eſt. I. 1265. A.

Dispensatio. *Vide*, Moderanda. Diſpenſandum ſi ſit in canonibus, id valide, mature, & gratis fiat. *Trid.* X. 188. D. Diſpenſationes non æquo facilius concedendæ. X. 466. C. Illa nullatenus mutilanda ſunt quæ nec ulla neceſſitas, nec eccleſiaſtica prorſus extorquet utilitas. II. 901. B. De diſpenſationibus ſuper defectu ætatis ad eccleſias cathedrales &c. Conſtitutio Concilii Conſtantienſis, anno 1418. non acceptata per Curiam Parlamenti Pariſienſis. VIII. 888. B. C. D.

Diſpenſandum ibi eſt, ubi non eſt prævaricandum. V. 1143. C. Diſpenſationes Apoſtolicæ inſpiciendæ, ut abuſibus occurratur. IX. 1979. A. Diſpenſationes, extra Curiam, epiſcopo committantur, & ab eo examinentur. *Trid.* X. 133. A.

Diſpenſatim. III. 35. D.

Disphiladelpheus. I. 1519. B. C. D.

Διαπονοῦντες, diſputantes. IX. 404. C.

Disrobationes publicæ. VII. 1300. B.

Dissesinare. VII. 200. D.

Dissigillatus codicillus. III. 1202. D.

Distributiones chori. *Vide*, Chorus. Diſtributiones quotidianæ quomodo faciendæ, his qui in choro interſunt divinis officiis. *Raven.* anno 1286. VII. 945. D. E. 946. A. B. C. &c. *Tolet.* anno 1566. X. 1162. A. B. C. D. & in proceſſionibus. 1164. A. VII. 1777. B. C. anno 1365. X. 583. E. De his ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 880. *& ſeqq.* X. 1064. E. 1065. A. B. C.

Diſtributiones quotidianæ quomodo ſint augendæ: & non reſidentibus detrahendæ. *Trid.* X. 122. E. Diſtributiones quotidianas creare ex tertia parte proventuum de beneficiis cathedralium & collegiatarum, poſſint Epiſcopi, & eas pro arbitrio dividere. *Trid.* X. 132. A. B.

DIT DIV

Ditheitæ a Barlaamo Palamitæ vocati. XI. 346. E.

Divales apices. III. 1075. C. Divalis obſervantiæ decretum. III. 970. D. Divalis ſacra. III. 1043. C. IV. 21. E. Divalis ſanctio. II. 571. C. Divale decretum. II. 546. C. *Vide*, Divinæ. Diviniſſimus.

Divi Imperatores, reges, principes, &c. IX. 1199. D. Divus & victor apex, Imperator. II. 414. D. Divorum Principum ſacratiſſima ſcita. II. 678. C.

Dive Leo. IX. 1705. A.

Divæ memoriæ Conſtantinus. II. 714. A. Divus pater noſter Conſtantinus. II. 38. E. Divæ memoriæ Theodoſius. II. 79. E. Pulcheria. II. 43. B. Divus princeps Marcianus. III. 525. D. Divæ memoriæ Marcianus. II. 53. A. II. 757. C. Divo Valentiniano. I. 843. A.

Divæ memoriæ Juſtinianus. III. 524. C. Karolus Imp. V. 1358. B. Divæ memoriæ Carolus genitor noſter. *Ludovicus Pius.* IV. 1368. A. Divæ memoriæ Carolus Imp. (Calvus.) VI. 25. C. Divæ memoriæ Hugo rex Francorum. VI. 772. E. Dominus & genitor meus. *Receſvinthus rex.* III. 953. C. Ervigius princeps. III. 1767. D. Siſebutus. III. 1717. A.

Divus Gregorius. V. 276. D. Sanctiones canonicæ a divis patribus inſtitutæ. IX. 1914. D.

Diviferus Nicolaus. 779. D.

DIVIN

Divinaculi, ſortilegi, &c. IX. 1917. A.

Divinationes. De his canon Ancyranus citatur. V. 3. A. *Vide*, Aſtrolabium. Sortes. Scripturarum inſpectio Divinationum genera prohibita recenſentur. X. 644. A. B. Divini. *Vide*, Malefici.

• Divinitas, vel ut melius dicatur, deitas. IX. 1075. E. *ex Auguſtino.* • Divinitas, vel ſi melius dicitur, deitas. IX. 936. A.

Divinitas vera quædam & incorporea ſubſtantia eſt. IV. 414. C. *ἀσώματόν τι χρῆμα θεότης.* 413. C. Divinitas ſumma. *Gelaſ. Papa.* II. 893. E. • Divinitas, *τὸ κρεῖττον.* II. 488. C.

Divinitas quam colitis. II. 982. D. Divinitati curæ ſunt hominum actus, & maxime reverentia religionis. II. 678. A. Divinitas in primis eſt veneranda: & ibi Deus eſt propitius, ubi colitur vera religio. II. 1132. A. Divinitatis pura & ſincera devotio. II. 896. C. Divinitatis intuitu. II. 928. B. Divinitatis reſpectu. V. 601. D. 607. A.

Divinitas potens eſt immenſæ tempeſtatis incerta bono ſerenitatis amovere. II. 1421. B. Divinitas non patietur vinci a creatura. V. 316. D. *Æneas Pariſ.*

Divinitas competentibus precibus exorata concedat. II. 1018. B. Divinitas propitia mihi conceſſit. VI. 637. D. • Divinitate ſummæ majeſtatis inſpirante. VI. 346. C. Divinitas hoc avertat. *Zephyr.* I. 108. D. Divinitati gratiæ ſunt agendæ. *Nicolaus I. Papa.* V. 298. E. • Divinitatem æternam deprecemur. II. 42. C. Divinitatem continuis votis rogamus. II. 887. A. Divinitatem placandam. II. 35. A. Divinitate propitia. II. 51. E. III. 527. E.

Divinitas te ſervet. III. 1047. E. 1050. E.

• Divinitas te ſervet per multos annos. II. 46. E. II. 1409. E. III. 1480. B. • *Juſtinianus Imp.* III. 60. A.

Divinitas. Qui contra divinitatem ſentiunt. II. 896. E.

• Divinitas trina. II. 1142. C.

Divinus Moyſes. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1764. E. Diviniſſimus Paulus Apoſtolus. IX. 2021. E. Divina Conciliorum auctoritas. V. 21. D.

Divinæ litteræ, *θεῖα γράμματα*, archiepiſcoporum CP. & Alexandrini. II. 583. 584. E.

Divinæ atque adorabiles litteræ, *Imperiales.* I. 1352. D. 1615. C. *Vide*, *Θεῖον γράμμα.* *Marcianus Imp.* II. 51. B. II. 546. D. Divinæ ſyllabæ, Impp. II. 550. D. Divina adnotatio Imperatoris. II. 178. D. Divina decreta, Imperialia. II. 335. E. Divina ſubſcriptio. II. 1410. E. Divinum Imp. præceptum *Marciani.* II. 54. D. *Vide*, Cæleſte. Divinas aures quod Imperatori dixerit Symeon Stylites, excuſatur ab Hadriano Papa, IV. 781. C.

Divinæ memoriæ, *θείας λήξεως* Valentinianus & Valens. II. 570. C. Diviniſſimus & piiſſimus dominus noſter Marcianus. II. 463. D. 486. E. 487. C. E. 490. E. Diviniſſimi Auguſti. II. 423. D.

Divinus vertex, Imperator. II. 414. B. 456. E. Divinus vertex & immortalis, *Imp. Marcianus.* II. 502. D. II. 572. C. Divinus apex. II. 546. D.

Divinitas veſtra, Imp. II. 35. C. II. 423. C. II. 573. A. II. 768. D. 770. D. 771. B.

Divinarum largitionum Comes. II. 1160. C.

Divites non poſſe regnum Dei habere, error Pelagii. I. 1211. B. Divites gravius plectendi. VI. 903. C.

Divortii cauſæ tres: lepra, fœtidus halitus, & impotentia. VI. 582. C.

Diurnales horæ. VI. *parte II. circa med.* 1101. A.

Dizonianus ſubdiaconus. I. 1019. C.

DO

Docere. *Vide*, Scientia.

Docetæ. *Vide*, Neſtorius.

Δόκησις, Manichæi hæreſis. I. 1401. E.

Docibilitas veſtra, *epiſcopis dictum.* III. 470. C.

Doctor, plantator & irrigator extrinſecus. I. 1226. B. Doctoris nemo ſibi nomen imponat. *Cæſaraug.* anno 380. I. 806. D. Eccleſia in his quæ fidei ſunt, dat auctoritatem doctoribus particularibus. IX. 938. B. Doctorem nullus accuſet, niſi in recta fide erraverit. I. 109. E.

• Doctores eccleſiæ quatuor. Eorum feſtivitates ſub officio duplici per univerſas orbis eccleſias celebrantur. *Salmantic.* anno 1335. VII. 1969. E. Doctorum eccleſiæ quatuor, Gregorii, Ambroſii, Auguſtini, & Hieronymi feſtivitates ſub officio duplici celebrari juſſit Bonifacius VIII. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 992. C.

Doctrinæ Chriſtianæ ſcholæ. X. 1809. 1810.

Documenta Eccleſiæ. *Vide*, Eccleſiæ inſtrumenta.

Doda femina. VI. 347. D.

Dodobertus presbyter. V. 1454. D.

DOL

Dolensis archiepiſcopus Ivo conſecratus a Gregorio VII. Papa. VI. 1349. A. Pallio ei conceſſo. *Ibid.* E. Dolenſis archiepiſcopus ſubſcribit Concilio Turonenſi. VI. *parte II. initio.* 1747. D. Remenſi, Rotomagenſi, Senonenſi, Bituricenſi, Turonenſi, Dolenſi, &c. archiepiſcopis. VI. *parte II. circa med.* 1999. B. D. Dolenſi dicto archiepiſcopo reſipiſcere,

Stephanu

Stephanus legatus Apoſtolicus. VI. 1074. B. Dolenſis epiſcopus ab epiſcopatu dejectus. Pro eo intercedit Wilelmus rex Anglorum. VI. 1360 B. *anno* 1077. *Vide*, Turonenſes.

DOLENSE monaſterium. VI. *parte II.* 1527. E. Dolenſes monachi duo monaſteria epiſcopo Lemovicenſi ſubtraxiſſe dicuntur. VI. 1439. E.

DOLUS & contumacia alterius partium punienda. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. ſub finem.* 1725. 1726.

DOM

Δομέστικος. III. 1141. C. 1145. C. *& alibi.* Δομέστικοι. I. 1437. C. *& alibi.*

DOMESTICUS excubitorum. V. 788. C. Domeſticus numerorum. V. 963. A. Domeſticus ſcholarium. V. 872. B. Domeſticus ſubdiaconorum. *Conc. œcum. VIII.* V. 787. C. Domeſticum Græci vocant, quem Romani oblationarium. V. 942. D.

DOMICELLARES, canonici juniores. IX. 2134. C.

Domina ſplendidiſſima atque clementiſſima Auguſta. II. 34. D.

Domina filia merito illuſtris. I. 1010. C.

DOMINATIO veſtra, *Imperatori.* V. 465. B. Dominationes veſtræ. X. 66. C.

DOMINICALE. *Vide*, Euchariſtia.

DOMINICUS

* *Dominicus dies.* Tam veteris quam novi Teſtamenti pagina, ſeptimum diem ad humanam requiem deputavit. Unde Judæi ſecundum litteram, diem ſabbati; nos ſecundum litteræ intellectum, Dominicum a manuali opere cuſtodimus. *Exon.* anno 1287. VII. 1098. A.

* Dominicæ diei obſervatio, ut creditur, ex Apoſtolorum traditione, immo eccleſiæ auctoritate deſcendit. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1326. A.

Dominicæ diei commendatio, quia in ea Deus lucem condidit, &c. III. 1714. C.

* Dominicæ diei cultus intermiſſus reſtituendus. III. 460. A. B. Qua ratione. *Ibidem.* B. C. D. E. Quia eſt dies requietionis perpetuus, inſinuatus nobis per ſeptimæ diei umbram, idcirco unanimiter eſt celebrandus. *Ibidem.*

* Dominicus dies idem primus & octavus. I. 1195. D.

Dominicus dies a temporibus Apoſtolorum in eccleſiis Dei celebris fuit. IX. 2015. C.

Dominico die, ut a quibuſdam traditur, manna pluit de cælo. IV. 1326. A.

* Dominicam diem Chriſtiani ſabbato præferentes, ſi vacare voluerint, vacent ut Chriſtiani: ſi Judaïzare reperti fuerint, anathema ſint a Chriſto. *Laodic.* I. 786. E. *Vide*, Sabbatum.

Dominicus dies, dies Solis. VI. 663. D.

Dominica dies, feſtivitas diei Solis, quemadmodum obſervanda. VI. 776. E. 778. E. 782. D.

Dominicæ diei reverentia, ex Copriniac. Conc. anno 1255. VII. 480. B.

Dominicæ diei obſervatio quibus ſub pœnis imperata in Anglia. VI. 388. D. E.

Dominicæ diei violator qua pœna multaretur apud Anglos & Danos. VI. 498. B. 912. E.

Dominicum diem celebrando plagæ morborum & ſterilitates amoventur. III. 460. E.

Dominicæ diei cultus qualis debet eſſe in Eccleſia. IX. 1477. B.

* Dominico die a labore ceſſandum, ut quod negligenter per ſex dies agitur, per diem reſurrectionis Dominicæ expietur. *Nicolaus I. Papa.* V. 358. E. 359. A.

* Dominica dies obſervanda ab opere ſervili, hoc eſt, a peccato. VI. 787. E.

Dominicis diebus quæ ſint opera vetita viris ac feminis. IV. 843. B. C. 861. C. 1005. C. Ex Conc. Colon. anno 1260. VII. 530. A. B.

Dominico die qui operatur, qua pœna multandus. III. 1783. C. Qualis pœnitentia eorum qui operantur. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. A.

Dominici diei qualis eſſe debeat obſervantia. *Theodulf.* IV. 917. D. E. Præter orationes & Miſſas, & ea quæ ad veſcendum pertinent, nihil fiat. *Ibidem.* Si neceſſitas fuerit navigandi ſive itinerandi, licet: dummodo Miſſa & orationes non prætermittantur. *Ibidem.*

Dominicis diebus quæ ne fiant prohiberi a Rege velit Concilium Cameracenſe, anni 1586. IX. 2157. E. Dominicis diebus & feſtis ne permittantur coctorum cerviſiæ, laniorum, piſtorumque operæ, niſi ob notabilem neceſſitatem. IX. 2158. A.

Dominico die vehiculis itinera fieri non debere, ad Judaïcam magis quam ad Chriſtianam obſervantiam pertinere probatur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. C. Opus tantum rurale prohibetur. *Ibidem. Vernenſe*, anno 755. III. 1997. D.

Dominico die ſi neceſſitas fuerit navigandi vel itinerandi, licentia datur; dum Miſſæ & orationes non prætermittantur. III. 1714. D.

Dominico die ſine impellente neceſſitate iter faciendum non eſt. IV. 1051. B.

Dominicis diebus & aliis feſtis, vecturæ prohibitæ. *Rotomag.* anno 1581. X. 1217. A. Carregium, *le charroi.* VI. 850. E.

Dominicum diem obſervari præcipit Guntramnus rex. III. 467. D.

Dominico die nulla fiant opera, nec boves jungantur, ſine neceſſitate. *Narbon.* anno 589. III. 492. C. Dominico die boves jungere non licet, vel alia opera exercere. III. 445. B. *Cabilon.* anno 650. III. 950. E. Arare, ſecare, &c. *Vernenſe*, anno 755. III. 1997. D. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1005. C. Dominico die ruralia opera exercentes, fulmine interempti, &c. IV. 1326. B. Mercatus, placita, ruralia opera, & carrigationes fieri eo die non debent. *Ibidem.* D.

Dominicis diebus ruſticalia & artificialia opera vetitum, aut agros colere, niſi urgenti neceſſitate, vel evidenti pietatis cauſa. IX. 1506. A. Et tunc de ſpeciali licentia ſacerdotis. *Palent.* anno 1322. VII. 1465. C. D.

Dominicis diebus opera fabrilia prohibentur VI. *parte II. ſub finem.* 2018. A. Abuſus tollendus, quo mareſcalli & barbitonſores, Dominicis, & B. Mariæ, atque Apoſtolorum, aliiſque feſtivitatibus, credunt ſibi fas eſſe ſua miniſteria exercere, etiam præter neceſſitatem. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1047. D. E.

Dominicis præſertim diebus officinæ apertæ non ſint. X. 459. A. Dominicis diebus mercationes prohibitæ. VI. 418. E. VI. 567. B. Mercata non fiant. *Carol. M.* IV. 955. D. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1005. C. Mercata & nundinæ ne frequententur. *Copriniac.* anno 1255. VII. 478. D. Venatio vetita, & mercata &c. *Leges Kanuti.* VI. 899. D.

Dominicis & feſtis diebus qui mercimonia exercent, quando ſint repellendi a communione. IX. 2044. C.

* Dominico die, quoad ejus fieri poterit, nemo morti objiciatur: ſed comprehenſus teneatur, donec dies feſtus tranſierit. VI. 498. C. 904. A. B. 912. E.

Dominico die nullæ operationes mercationeſve peragendæ, præter cibaria pro itinerantibus. V. 68. D. Sed perſonas ſuſpectas reatu infamatas fas eſt cuſtodiis conſtituere. *Ibidem.* E.

Dominico die ne cauſas agat epiſcopus, aliuſve clericus. *Tarracon.* anno 516. II. 1041. E. Dominicis diebus, vel aliis ſolemnitatibus, judicia publica in locis ſacratis non exerceantur. V. 44. C. *Vide*, Malls. Dominicis diebus nec ſervile opus quis faciat, nec ad placita conveniat, &c. *Remenſe*, anno 813. IV. 1020. E. *Vide*, Placitum. Dominico die judicium depromptum legibus infirmatur. V. 73. C. Dominico die notariorum inſtrumenta ceſſent, niſi quæ ex neceſſitate teſtamentorum aut matrimoniorum cauſa differri non poſſunt. *Bituric.* anno 1584. X. 1466. B.

Dominico etiam die lavari licet pro neceſſitate corporis. V. 356. E. Dominico die lavacrum capitis poteſt eſſe, & in luſiva pedes lavare. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. B.

Dominico die qui nupſerit, unum vel tres dies pœniteat. III. 1877. A. Septem dies pœniteat. III. 1970. D. Dominico die abſtinendum eſt ab actu conjugii. *Nicolaus I. Papa.* V. 374. E.

Dominicum diem & alias feſtivitates, abſque opere ſervili a veſpera uſque ad veſperam celebrari oportet. VI. 786. C. Abſque opere ſervili, mercato, cauſarum audientiis, &c. *Herard. Turon.* V. 450. E. *Francoford.* anno 794. IV. 907. B. Ab hora diei ſabbati veſpertina inchoandum, non antea præveniendum, ne Judaïcæ profeſſionis participes videamur. *Magfeld.* anno 1362. VII. 1764. E. A veſpere ſabbati. IV. 861. C. Ab hora diei ſabbati veſpertina inchoando. VII. 1556. B. anno 1332. *in Anglia.* nec mercata fiant, aut carrigationes. V. 462. B. Ab hora ſabbati nona uſque in die Lunis hora prima. VI. 841. B. 899. D.

* Dominicæ diei mandatum ſanctum, quod de cælo venit in Jeruſalem, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1965. E. Incipiendus dies Dominicus a ſabbato poſt Nonam. 1968. C. D. E. Dominico die a veſpera præcedente poſt ſolis occaſum ſi ſervus ex mandato domini opus aliquod ſervile egerit, dominus tactum luito LXXX. ſolidis. III. 1819. B. Si ſervus itineraverit, domino pendat ſex ſolidos, aut flagello cædatur. *Ibidem.* C. * Dominica omnis ferianda a mane uſque ad veſperam, ne Judaiſmo capiamur. *Aquis.* IV. 1241. D.

Dominico die genua non flectenda. *Trull.* III. 1694. A. a veſpere ſabbati. *Ibidem.* Dominica die & in Pentecoſte ſtantes oremus. *Nicæn.* anno 335. I. 332. E.

Dominico die non licet omnino jejunare. III. 1863. B.

Dominicis diebus & feſtis unuſquiſque ſacerdos evangelium prædicet populo. III. 1962. D.

* Dominica omni die carnem Domini manducemus, & ſanguinem ipſius bibamus. VI. 789. B.

Dominico die ſoli Deo vacandum: dies quoque Paſchalis hebdomadæ pari religione colendi. III. 1970. D.

Dominico die in ſuis monaſteriis abbates, in eccleſiis presbyteri maneant; &c. III. 1956. B.

Dominicarum ſingularum officia peculiaria ubi obſervari non valent propter cantorum paucitatem, quid ſit agendum. IX. 2126. D.

Dominica die occurrentes ſanctorum celebritates, in feriam aliquam transferendæ. IX. 2126. D.

Dominici dies. *Vide*, Feſti dies.

Dominica *Circumdederunt me.* VI. *parte II. circa med.* 1297. A. VII. 202. C. E. anno 1231.

Dominica 1. Quadrageſimæ, *Invocavit me.* VI. *parte II. circa med.* 1289. C. Dominica prima Quadrageſimæ, Ὀρθοδοξία a Græcis appellata. XI. 215. E.

Dominica Brandonum, (*Dominica 1. Quadrageſimæ.*) VII. 1066. B.

Dominica *Oculi mei.* VI. *parte II. circa med.* 2000. D. anno 1119.

Dominica, *Lætare Jeruſalem*, anno 1093. VI. *parte II. initio.* 1677. B. anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1748. D. VI. *parte II. initio.* 1925. B. anno 1114. VII. 835. D. anno 1280. Dominica *Lætare Jeruſalem*, geſtare Roſam auream ſolet Romanus Pontifex in ſignum Paſſionis & Reſurrectionis Chriſti. VI. *parte II. circa med.* 1287. D.

Dominica Palmarum. Palmæ ut benedicantur, & proceſſionibus circumferantur eo die, Dei honoris cauſa inſtitutum ab eccleſia eſt. X. 773. B.

Dominica *Quaſi modo geniti*, anno 1093. VI. *parte II. initio.* 1677. C. VI. *parte II. initio.* 1909. E. anno 1111. Dominica nova, ſive in Albis. III. 1686. D.

Dominica, qua cantatur, *Vocem jucunditatis.* VI. *parte II. ſub finem.* 1633. D. *anno* 1172.

Dominica qua cantatur, *Iſti ſunt dies.* VII. 202. A. anno 1231. VII. 1055. D.

Dominica, *Unam Domini.* VII. 1048. B. 1049. A.

Dominicis diebus per Miſſas peculiares populus a publicis non abſtrahatur. *Theodulf.* IV. 922. D. E. Dominicis & feſtis diebus omnes veniant ad eccleſiam; nec inde recedant, donec Miſſa compleatur. *Toloſan.* anno 1229. VII. 180. C. D. De pœna abſentium. *Toloſan.* anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1552. E. Dominico die qui ad eccleſiam non venerit, ut Miſſam audiat, XII. denarios uſualis monetæ ſolvere teneatur, &c *Albienſe*, anno 1254. VII. 462. E.

Dominicæ tres. *Vide*, Eccleſia.

Dominica, Eccleſiæ. *Laodic.* I. 786. E. κυριακά, eccleſiæ. III. 1687. E.

Dominicati agri. IV. 1284. B.

S. DOMINICUS adfuit Concilio Lateranenſi, anno 1215. & Innocentio Pontifici conſilium approbavit inſtituendi ordinis Prædicatorum. VII. 83. 84. S. Dominicus & XII. abbates cum Albigenſibus diſputavit. *Baſil.* anno 1432. VIII. 1331. E. S. Dominici feſtivitas catalogo ſanctorum ſcripta. VII. 1083. E. S. Dominici officium IX. lectionum in diœceſi Wigorn. anno 1240. VII. 346. E.

Dominicanos defendit Opizo Parmenſis epiſcopus. VII. 508. D.

Dominicani fratres, qui inter ſe diſſenſerant, in gratiam mutuam ſunt reducti, in Conc. Viennenſi, anno 1312. VII. 1360. E.

DOMINICUM edictum, *Clotarii regis.* III. 574. B.

DOMINIUM, &c.

DOMINIUM non amittitur per peccatum mortale. VIII. 1781. C. D. E. *& ſeqq.* Nec judicis ſententia, nec poſſeſſio corporalis, nec hereditas, nec donatio, nec commutatio, confert homini dominium ſive jus ad aliquod vel ad omnia iſta ſimul. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. D. Nullus in peccato mortali dominus eſt alicujus rei. *Hæreſis Wicleſi.* VII. 1925. A. Dominio quocumque & uſu licito caret omnis habituatus in mortali peccato. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. E. Ad verum ſæculare dominium requiritur juſtitia dominantis: ita ut nullus exſiſtens in peccato mortali, eſt dominus alicujus rei. *Iidem. Ibid.*

Dominus civilis nullus eſt, dum eſt in peccato mortali. *Joannes Hus.* VIII. 412. C.

Dominus terræ Carolus rex. IV. 873. B.

Domini mundi, Imperatores. I. 1448. E.

SS. Domitiani & Ragneberti monaſterium. VI. *parte II. circa med.* 1174. D.

DOMN

Domnus: domnus Papa. VII. 130. B. anno 1223. Domnus Apoſtolicus. IV. 898. D.

Dominus Cantuarienſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. A. Domnus Conſtantinopolis. *Nicæn. Arab.* I. 485. A. Domnus Cæſarius Arelatenſis. III. 373. A. Dominus Laudunenſis, *epiſcopus.* VI. *parte II. circa med.* 1376. D. Dominus Rotomagenſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. E. Domine Tornacenſis. VI. *parte II. circa med.* 1101. E. Domne Turnacenſis. 1102. C. Domnus Remigius, domnus Aſitus, domnus Stephanus, epiſcopi. II. 963. E. 964. A. B. &c. Domnus Pappolus epiſcopus. III. 403. C. Domnus Conſtitutus. *Ibidem.* D. Domnus Germanus. *Ibidem.* Domini fratres dilectiſſimi. *Taurin.* anno 397. I. 960. A.

DOMNUS Petrus. III. 365. C. Domnus Martinus. III. 360. E. Dominus Bonaventura. VIII. 1733. C. 1893. E. Domnus Martinus. III. 444. D. Domni Simeonis mandra. II. 1032. A.

DOMNUS Guntrammus rex. III. 451. C. Domni noſtri reges. III. 406. D.

Domnus Marculus. *Vide*, Marculus.

DOMNUS epiſcopus filius Demetriani epiſcopi. I. 199. A.

Dominus vobiſcum, dicatur in ſalutatione, ex libro Ruth: & reſpondeatur a populo, *Et cum ſpiritu tuo. Bracar.* anno 561. III. 350. E. Sic ab Apoſtolis traditum retinet Oriens. 351. A.

DOMUS Dei, eccleſiæ. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. C. *Gangr.* I. 534. E. Domus ſancti Laurentii. II. 1242. E. S. Michaëlis. 1251. E.

οἶκος Ἀρσικίας, domus Arſicia. III. 1068. C.

* Domus Franciæ. IX. 1317. A.

DONAT

S. Donati eccleſia, in diœceſi Viennenſi, VI. *parte II. initio.* 1951. E.

B. Donati practica. VIII. 1744. E.

Donati. *Vide*, Condonati.

Donationes eccleſiæ factæ nulla ratione fraudandæ. II. 1182. D. Donationes fidelium, redemptiones peccatorum ſunt. IV. 1243. E. Donationes regum pro redemptione animarum ſuarum. III. 1829. C. *Agath.* anno 506. II. 998. C. *Vide*, Epiſcopo, quod ab extraneis, &c. Pro remedio animæ. III. 573. E. pro remiſſione peccaminum ſuorum. II. 990. C.

Donationes & alienationes non faciendæ in præjudicium Eccleſiæ, Regis, & creditorum. *Eborac.* anno 1367. VII. 1788. E. 1789. A. B. C.

Donationes clericorum & epiſcoporum factæ eccleſiis vel aliis, ratæ ſunto. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. A. B.

Donationes qui faciunt, & religioſi qui fieri procurant rerum immobilium, ut bona ſic eis donata ad contributionem talliarum laicorum pro rata non teneantur, puniendi. *Narbon.* anno 1374. VII. 1886. D.

Donationes. *Vide*, Eccleſiaſticus.

DONATISTÆ.

Donatiſtarum cauſæ ſummarium. I. 1204. 1205. 1206.

Donatiſtarum conciliabula. I. *in Indice.*

* Donatiſtæ dicunt Eccleſiam in ſola remanſiſſe parte Donati. *Collat. Carthag.* I. 1057. A. 1059. D. 1068. E. 1069. B.

Donatiſtæ dicunt Eccleſiam non eſſe niſi

in ſolis Afris. I. 1059. A.
Donatiſtæ penes ſe eſſe Eccleſiam Catholicam dicunt, ob puram ſuam obſervationem, & vitia Catholicorum. *Collat. Carthag.* I. 1154. E.
* Donatiſtæ ſe prædicant eſſe filios martyrum. *Collat. Carthag.* I. 1161. C.
* Donatiſtæ Catholicorum baptiſmum reſcindunt. *Collat. Carthag.* I. 1070. D. Baptiſmum in ſchiſmate datum improbare atque iterare non auſi ſunt. 1071. A. B.
Donatiſtæ vehementer inſtabant, in Collatione Carthag. ut nihil ageretur. I. 1203. A.
Donatiſtæ. Cum eis quomodo ſit agendum, & de iis quid ſtatuendum. *Cod. Afr.* I. 899. E. 902. A. B. C. D. E.
Donatiſtæ. Epiſcopi converſi, qualiter diœceſes cum Catholicis dividant. *Cod. Afric.* I. 931. B.
Donatiſtæ. Parvuli apud eos baptizati, in Catholica eccleſia clerici ordinentur. *Cod. Afr.* I. 895. C.
Donatiſtæ clerici in eccleſia Catholica ſuſcipiantur in clero. *Cod. Afr.* I. 902. C.
Donatiſtæ. De excluſione Donatiſtarum gratiarum actiones pro univerſa Africa mittantur ad Comitatum. I. 919. B.
* Donatiſtæ validas (ut aïebant) præſcriptiones opponebant adverſus annoſas antiquaſque chartulas. *Collat. Carthag.* I. 1170. A.
Donatiſtæ in numero laïcorum recipiantur. I. 973. A. Immo remoto ſcandalo ſervetur in illis quod acceperunt. *Ibid.* B.
* Donatiſtarum corpora ſepulturæ commendari mandatum eſt, propter miſericordiam eccleſiaſticam. *Carthag.* anno 348. I. 685. E.
Donatus epiſc. Carthag. beatiſſimæ ſanctæque memoriæ. *Vox Petiliani Donat.* I. 1148. E. * Beatiſſimus pater & princeps noſter Primianus. *Collat. Carthag.* I. 1105. E.

DON DOR DOT

DONUS Papa, Græce Δόμνος. III. 1044. C.
DORBACENSE monaſterium. VI. *parte II.* 1504. C.
DORMIRE. *Vide*, Mortui.
DORMITORIUM. In dormitorio canonicorum lucerna jugiter noctis tempore ardeat. IV. 1142. E.
DOROVERNENSIS eccleſia, alio vocabulo Cantia. III. 2072. D. Dorobernia metropolis & prima ſedes regni Anglorum, a temporibus Gregorii Papæ. *Formoſus.* VI. 426. E. Dorobernïæ eccleſia Salvatoris, omnium eccleſiarum regni Angligent mater & domina. VI. 802. E. Dorobernïæ eccleſia Chriſti. IV. 967. D. VI. 640. A. Dorovernenſis civitas. III. 544. B. *Vide*, Cantuaria.
DOTEM presbyteri habeant. V. 461. D.
Δοξολογίας. I. 800. E.

DR DU

DROGO archiep. Metenſis, vicarius ſedis Apoſtolicæ. IV. 1463. D. 1472. E. Caroli Imp. filius. *Ibid.*
DROGONIS Catalaunenſis eccleſiæ theſaurarii cauſa agitata in Conc. Pictavenſi, anno 1100. VI. *parte II. initio.* 1858. B. C. D.
Δρουγγάριος βίγλας. V. 1005. B.
Δρουγγάριος regiæ claſſis. V. 964. E. 981. E.
DUACUM. *Vide*, Seminarium.
* DUALE materiale eſt. *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 221. C.
DUALITAS pia Valentiniani & Marciani. V. 147. E.
DUBLINA, nobiliſſima civitas Hiberniæ. anno 964. VI. 637. E.
S. DUBRICII altare. VI. 389. B.
DUCENARIUS. I. 195. E. Ducenarius procurator. I. 151. D. Ducenarii. I. 1049. D.
DUCISSÆ Beatrici. VI. 1198. A. *anno* 1073.
DUDA monacha ſacrilege corrupta. VI. 150. A.
DUELLUM pœnis graviſſimis punitur. *Trid.* X. 188. E. Ex Duello obeuntes, etſi pœnitentiæ ſacramentum ante obitum receperint, careant eccleſiaſtica ſepultura. *Tolet.* anno 1473. IX. 1513. A. Qui ex contentione ad arma proruperint, & effuderint cruorem belli in pace; ex iis ille qui occiderit, excommunicetur: qui fuerit occiſus, ad altare non commemoretur, &c. V. 93. C. D. Rex Ludovicus compellebat perſonas eccleſiaſticas probare per duellum in curia ſua homines quos dicunt ſuos eſſe. VII. 257. D. 259. C. anno 1235.
DULCIA, puellæ nomen. VII. 1059. D.
DULCINISTÆ, a Dulcinio quodam. VII. 1358. D. anno 1312.
DULCITIUS notarius. II. 19. E.
Δυνάμεις τῶν χαρίτων. II. 145. D.
Δωρεαὶ τῶν ἁγίων καινῶν. II. 148. B.
S. DUNSTANI feſtum XV. Kalend. Junii, ab Anglis religioſe obſervandum. VI. 900. A.
DUODECIM. *Vide*, Apoſtoli.
DURANDUS, in Speculo judiciali. VIII. 1003. D.
DUROCORTORUM metropolita, hoc eſt, Remorum. IV. 1367. B. Durocortorum diœceſis. IV. 1295. B.
* DUUMVIRI, quo anno agunt duumviratum, ab eccleſia ſe cohibeant. *Conc. Eliberit.* I. 256. B.
DUX Sueviæ, anno 1073. VI. 1210. E.
Dux Gotifredus. VI. 1201. C. *anno* 1073.
Δοῦξ. IX. 1. B. &c. IX. 165. E.
Ducum nulli liceat epiſcopum in præſentiam Romani præſulis introducere. VI. 186. B.
Duziacum, ſecus municipium Moſomum, Remenſis parochiæ. VI. 143. C.

E EA EB

Ἐὰν γὰρ, cum tamen. IX. 91. E. 4.
EBBONIS Remenſis hiſtoria tota narratur. V. 682. 683. 684. 685. 687. *& ſeqq.* Ebo Remenſis ſedi ſuæ reſtitutus. IV. 1273. D. Damnatus anno 835. reſtitutus, anno 840. iterumque pulſus poſt annum. IV. 1448. C. Lotharii edictum de reſtitutione ejus. IV. 1447. Ebbonis Remenſis judicium inſtauratum, anno 847. V. 3. D. E.
EBERARDUS Bavariorum dux. VI. 580. D.
EBINTACLUMUS. VI. 275. E.
EBION. I. 302. E. Ebionitæ nonniſi XII. Apoſtolos recipiunt, & Paulum quaſi tranſgreſſorem legis repudiant. VI. 868. D.
EBORACENSIS archiepiſcopus, Angliæ primas. VI. *parte II. circa med.* 1321. C. VII. 1785 B. anno 1367. Angliæ Primas, & Apoſtolicæ Sedis legatus. VII. 429. D. anno 1248. *Vide*, Cantuarienſis.
Eboracenſi archiepiſcopo datum legationis munus ad inſtantiam regis, ſine præjudicio Cantuarienſis. VI. *parte II. poſt med.* 1383. C. D. E. 1390. B. 1394. C. D.
Eboracenſem archiepiſcopum ſedere volentem a dextris Legati in Concilio, ſervientes domini Cantuarienſis projecerunt, in terram, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. A.
Eboracenſis epiſcopus Cantuarienſi non veluti magiſtro, ſed quaſi coëpiſcopo, a rege ſubjicitur. VI. *parte II. initio.* 1986. D.
Eboracenſis epiſcopi forma profeſſionis de ſubjectione & obedientia Cantuarienſi exhibenda. VI. *parte II. initio.* 1894. C. D.
Eboracenſi archiepiſcopo ubi liceat ante ſe crucem deferre. VI. *parte II. ſub finem.* 1866. A. B.
Eboracenſis archiepiſcopi exceſſus jubet inquiri Cæleſtinus III. Papa. VI. *parte II ſub finem.* 1915. E. &c. 1920. 1921. 1922.
EBRIETAS quantum ſit malum. IV. 1206. B. C. D. E. Omnium vitiorum fomes ac nutrix, &c. II. 798. B. Ebrietatis modi varii, & pœnitentiæ pro ea. III. 1872. E. Ebrietas fugienda monaſterialibus & eccleſiaſticis. III. 1957. D. *Vide*, Clerici. * Ebrietas in clericis confeſſionum arcana ſæpe effutit. IX. 2071. B.
Ἐκκλησιάρχαι. *Trull.* III. 1683. C.

ECCLESIA.

* ECCLESIA ſponſa Verbi. I. 1773. A. Chriſtum & Eccleſiam tamquam ſanctum conjugium ſcripturæ commendant. I. 1159. B. Eccleſiæ cum navi comparatio. *Clem. epiſt. 1.* I. 42. A. B. C. 63. D. E.
Eccleſia a Chriſto ſuper Petrum origine unitatis & oratione fundata. *Cyprian.* I. 155. D. * Eccleſia a Chriſto ædificata ſuper Petram, id eſt, ſuper confeſſionem Petri. VI. 543. E. *Vide*, Petra. *Vide*, Catholici.
Eccleſia eſt corpus myſticum, organicum, fide Chriſti animatum. VIII. 1704. B. C. D. Eſt univerſitas fidelium bonorum & malorum, orthodoxam fidem tenentium. *Ibidem.* E. Eccleſia militans complectitur bonos & malos Chriſtianos. VIII. 1701. 1702. 1703. *& ſeqq.* Eccleſia una eſt fidelium univerſalis. VII. 15. E. Eccleſiæ membra ſunt omnes ac ſoli fideles, quamvis nonnulli ſint peccatis impliciti. XI. 243. E.
Eccleſiæ caput Chriſtus, ſub imperio & auctoritate S. D. N. Papæ. *Narbon.*

anno 1551. X. 439. C.

Eccleſia non conſtat niſi ex bonis. *Error damnatus.* IX. 1947. C. * Adulter non eſt membrum eccleſiæ. V. 1018. A.

Eccleſia eſt cœtus filiorum Dei, adoptatorum in Chriſto, ſubſiſtentium in ejus perſona, redemptorum ejus ſanguine, viventium ejus ſpiritu, &c. *Propoſitio* LXXIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Eccleſia. Non omnes fideles juſtificati ſunt membra Chriſti, ſed ſoli electi, finaliter in perpetuum regnaturi cum Chriſto. *Error Auguſtini de Roma, damnatus Baſileæ.* anno 1435. VIII. 1200. A. *Ut & iſte :* Secundum præſcientiam Dei ſumuntur membra Chriſti, ex quibus conſtat eccleſia; quæ non conſtat niſi electis. *Ibidem.*

Eccleſiæ membra ſolos eſſe electos ſtatuens Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 174. A. Paulum Eccleſiæ membrum fuiſſe, dum illam perſequeretur; Judam, non fuiſſe, cum perinde atque alii Apoſtoli miracula faceret; ejuſdem dogmata ibidem damnata. *Ibid. Vide*, Prædeſtinatus.

Eccleſia. Communio Corporis Chriſti dicitur ſocietas ſanctorum; & ſolum talium eſt unum Corpus Chriſti myſticum, cujus caput eſt Chriſtus. Secundo modo communio ſignificat ſacramentum Corporis & ſanguinis Chriſti.... Tertio modo accipitur pro congregatione omnium credentium in Chriſtum, bonorum ſimul Chriſtianorum & malorum : & hæc eſt vulgaris acceptio & minus propria. *Rokizanus Huſſita.* VIII. 1700. C.

Eccleſia unica eſt ſancta univerſalis, quæ eſt prædeſtinatorum univerſitas. *Joannes Hus.* VIII. 410. C. Unde præſciti non ſunt partes eccleſiæ . nec Paulus umquam fuit membrum diaboli, &c. *Idem. Ibidem.*

Eccleſia. A conſortio eccleſiæ reſecatur quiſquis admittit crimen letale. *Error damnatus.* IX. 1947. C. Separatur quis a populo electo, tam non vivendo ſecundum Evangelium, quam non credendo Evangelio. *Propoſitio* LXXVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Eccleſiam eſſe inviſibilem, ac proinde nobis incognitam, error Lutheranorum, damnatus in Conc. Senon, anno 1528. IX. 1935. E. 1936. A.

Eccleſiam Apoſtolicam unam & ſolam catholicam agnoſcimus. I. 306. E.

Eccleſia cœpit in Adam. IX. 1980. C.

* Eccleſia una in cælo, eadem & in terra. *Gelaſ. Cyzic.* I. 428. E. Eccleſiæ Chriſtianæ nota eſt, quod ſit Catholica, comprehendens omnes Angelos & electos & juſtos. *Propoſitio* LXXII. & LXXVI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Eccleſia eſt Chriſtus integer. *Vide*, Chriſtus integer.

Eccleſia permixtis zizaniis futura uſque ad meſſem. *Collat. Carth.* I. 1060. B. Eccleſia univerſalis Chriſti ſanguine redempta. I. 106. D. * In Eccleſia piſces bonos & malos uno retiaculo uſque ad finem contineri, de latentibus reis, qui ſunt a ſacerdotibus ignorati, dictum volunt Donatiſtæ. I. 1182. D. E. 1186. D. * Eccleſia nullorum malorum ſibimet permixtorum, etiam cognitorum, corruptione poteſt inquinari. *Collat. Carthag.* I. 1069. D. I. 1182. B. Eccleſiam hic eſſe ſine macula & ruga, quo ſenſu Pelagius dixerit. I. 1211. D.

Eccleſia errare non poteſt. VIII. 1705. B. C. D. *& ſeqq.* In fide & veritate radicata errare non poteſt. IX. 2141. C. Eccleſia numquam errare poteſt; ſed ea ſcilicet quæ non eſt ſeparata a Romano Pontifice. IX. 1262. A. Eccleſia defendit quidquid irreprehenſibile eſt. I. 11n. A. I. 216. D. *Nicæn.* anno 325. I. 327. C. II. 993. A. In doctrina fidei univerſaliſſimum principium & primum eſt, eccleſiam catholicam credere a Spiritu ſancto dirigi & gubernari; ac per hoc non poſſe errare in his quæ neceſſitatis ſunt ad ſalutem. VIII. 1660. E. Eccleſiæ auctoritas eadem ac ſacræ ſcripturæ. XI. 235. B. Eccleſiæ eſt judicare de vero ſenſu & interpretatione ſacrarum ſcripturarum. *Trid.* X. 23. D. Eccleſiam poſſe errare, impium Calvini dogma, damnatum a Græcis in ſynodo. XI. 174. C. Eccleſia Orientalis Occidentalem agnoſcit eſſe Catholicam, anno 1672. XI. 183. B.

* Eccleſia in his eſt conſtituta, qui ſedibus Apoſtolicis per ſucceſſionem præſulum præſidere noſcuntur. III. 419. D.

* Eccleſiam ſuam Deus poſuit in quinque patriarchiis. V. 880. Portæ inferi non prævalebunt adverſus eam : quando duo ceciderint, currunt ad tria : cum tria ceciderint, currunt ad duo : cum vero quatuor forte ceciderint, unum quod permanet, revocat iterum reliquum corpus eccleſiæ. V. 880. C. Eccleſia non eſt conſtituta in quinque Patriarchis. IX. 972. D. E. 973. A. B. * Eccleſiæ communioni participandum, quæ diverſarum gentium multitudinem materno ſinu ſuſcipit. III. 470. B. Eccleſiæ corpus per orbem diffuſæ debet omnium paſtorum communi proviſione tueri. V. 679. D.

Eccleſia. Illud, *Dic Eccleſiæ*, ex principali intentione Chriſti, non eſt accipiendum de eccleſia univerſali, vel conciliariter congregata. IX. 1251. A. B.

Eccleſiæ conſtitutiones & conſuetudines non contemnendæ. *Conc. Senonenſe, anno* 1528. *contra Lutherum.* IX. 1938. A. B. C. Eccleſiaſticæ & novellæ regulæ. III. 560. A. Eccleſiæ conſuetudines velle convellere, genus eſt hæreſis. VI. *parte II. initio.* 1868. C. Eccleſiaſtica ſtatuta qui violant, variæ eorum ſpecies, & pœnæ in eos. VII. 501. C. D. Eccleſia conſtitutiones ſuas caritati & neceſſitati libenter ſubmittit. IX. 2124. A.

Eccleſia orat ut infidelibus donetur fides: ut idololatræ, Judæi, hæretici, &c. reſipiſcant ab erroribus. V. 1375. C.

Eccleſiæ ſenectutis ſignum, modus prædicandi veritates, &c. *Ex propoſitione* XCV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Eccleſia in ſchiſmate comparata cum uxore Levitæ vim paſſa & occiſa. II. 734. D. E.

Eccleſiarum indifficulter eſt ſperanda tranquillitas, quando pro ea elaborant principes Chriſtianiſſimi. I. 1474. C.

Eccleſia dici non poteſt omnis congregatio hæreticorum. V. 528. E. * Eccleſia impiorum. IX. 1786. D. *Vide*, Hæreticorum.

Eccleſiam Piſanam dixit Caïetanus, de Piſano conciliabulo. IX. 1621. E. 1634. B.

ECCLESIÆ BONA.

Eccleſia quomodo ditata fuerit. IV. 1412. D.

Eccleſiaſtica bona. *Vide*, Bonorum. Donationes. Oblationes. Papa. Eccleſiaſtica bona quæ ſint, declaratur. VII. 664. E. Fideles ob animarum ſuarum remedium, & cæleſtis patriæ deſiderium, ſuis facultatibus eccleſiam locupletem fecerunt. IV. 1132. A. Ut his & milites Chriſti alerentur, & eccleſiæ exornarentur, pauperes recrearentur, &c. *Ibidem.* Eccleſiaſticæ res & facultates, quæ ſunt vota fidelium, pretia peccatorum, ſtipendia ancillarum & ſervorum Dei. V. 469. B. Et patrimonia pauperum. IV. 1132. A. 1213. E. Eccleſiæ facultates ab epiſcopo impendendæ in reparationes eccleſiarum, alimonias ſacerdotum & pauperum, vel redemptiones captivorum. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1009. E. Eccleſiæ bona peculium Chriſti ſunt, epiſcopis, ſacerdotibus, & clericis, cum ad honeſtum eorum vitæ ſubſidium & ſpiritualis uſum miniſterii, tum ad pauperum alimentum atque ſuſtentationem tradita. *Burdigal.* anno 1583. X. 1367. E.

Eccleſiaſtica bona & jura quali cautione ſint conſervanda, & adminiſtranda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 695. E. 696. 697. 698. X. 789. E. *& ſeqq.*

Eccleſiaſticorum bonorum qualis eſſe debeat uſus, *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 698. E. 699. A. B. &c. 700. A. B.

Eccleſiarum omnium dos ad epiſcopi ordinationem debet pertinere. *Tolet. III.* anno 589. III. 482. E. Eccleſiis quæ donantur, dum in illis habitat epiſcopus, epiſcopi ſint &c. *S. Patric.* I. 1792. C. D. *Vide*, Epiſcopus habeat. Eccleſiæ quæ fuerit collata dos, ab eo qui eccleſiam ædificaverit, ad ordinationem epiſcopi pertineat. VI. 405. B. C. Eccleſiæ res qualiter tractandæ ſint ab epiſcopis. IV. 1307. 1308. Eccleſiæ res magis quam proprias curare debet rector eccleſiæ. *Bracar.* anno 675. III. 1035. C.

Eccleſiæ quæ collata fuerint, dividenda inter clerum monachoſve, & pauperes. IV. 1214. E. In tres portiones dividantur : epiſcopi ſit una, alia clericorum, tertia reparationi vel luminariis eccleſiæ deſtinetur. *Bracar.* anno 561. III. 351. B. In quatuor portiones dividenda. *Gregor. M.* III. 509. D. III. 1862. A. *Vormat.* anno 868. V. 739. B. 744. B. VI. 416. C. *anno* 889. Eccleſiæ reditus in quatuor partes dividantur :

quarum una ſit epiſcopi, alia clericorum, tertia pauperum, quarta eccleſiæ fabricis applicetur. II. 904. E. 905. C.

Eccleſiæ terrulas aut vineolas exiguas, ſi neceſſe ſit, epiſcopo diſtrahere liceat, ſine conſilio fratrum. *Agath.* anno 506. II. 1003. B. Item fugitivos. *Ibidem.* C.

Eccleſiæ res. De his nihil epiſcopi auferant. *Tolet. IX.* anno 655. III. 973. A. B. Rem Eccleſiæ nec epiſcopo vendere licet, nec eccleſiæ. *Cod. Afr.* 33. I. 879. D. Eccleſiæ rem alienare epiſcopo non liceat. *Tolet. III.* anno 589. III. 480. B. Eccleſiæ res nulli epiſcopo licet in alterius jura transferre. IV. 1309. C. D. E.

Eccleſiæ rem vendere aut donare, presbytero aut clerico non liceat. *Agath.* anno 506. II. 1000. D. Eccleſiæ res ſi presbyteri vendiderunt, cum non eſſet epiſcopus, contractum reſcindi placet. *Ancyr.* anno 314. I. 277. A.

Eccleſiæ dominium non alienandum. *Tolet.* anno 1339. VII. 1636. E. Eccleſiæ poſſeſſiones non alienentur. II. 957. D. Niſi in caſibus conceſſis. VII. 101. D. Eccleſiæ bona quomodo diſtrahi poſſint, ſi neceſſe ſit. *Agath.* anno 506. II. 998. D. E.

Eccleſiaſticorum bonorum alienationes revocentur. *Avenion.* anno 1270. VII. 655. D. De alienatione & obligatione earum, ſtatuta Nemauſenſia, anno 1284. Alienationes prohibitæ in Conc. Herbipolenſi, anno 1287. VII. 1134. E. 1135. A. B. *Exon.* anno 1287. VII. 1100. D. Eccleſiaſticarum rerum alienatio & recuperatio. De ea Alexandri III. reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1812. A. 1813. A. B. C. D.

Eccleſiæ res. De his non alienandis, & eorum inventario conficiendo, decretum Reginaldi Poli Cardinalis. X. 407. C.

Eccleſiæ res non dividendæ. IV. 1213. E. Eccleſiæ agri, aliæve facultates non alienandæ, ſed & tricennaria repetitione revocandæ. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. A. Eccleſiæ rem nemo vendat ſine conſilio metropolitani. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. C. Eccleſiæ ſuæ ſive tituli prædia alienare nulli presbytero vel diacono urbis Romæ liceat. II. 980. B. C. D.

Eccleſiæ ſubſtantiam vendere aut donare non liceat. Præceptum Theodorici regis ſuper ea re. II. 963. C.

Eccleſiis oblationes & agros dominus noſter rex conferre dignatus eſt. II. 1009. E. Eccleſiæ de feudo domini regis non poſſunt in perpetuum dari abſque conceſſione ipſius. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. C.

Eccleſiæ ab ingenuis hominibus conſtructæ quatenus tradi aut vendi queant. *Francoford.* IV. 909. B.

Eccleſiaſticos theſauros ſinguli epiſcopi, abbates, & abbatiſſæ diligenter obſervent, ne quid pereat. *Carol. M.* IV. 955. D. Eccleſiæ redditus ſcribantur in Miſſalibus. VII. 471. C.

Eccleſiæ alterius regni vel loci res nemo petat vel præſumat accipere. *Aurelian. V,* anno 549. II. 1446. A. Eccleſiæ alterius res competere nullus audeat. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. E. Eccleſiæ alterius clerico quæ dederit epiſcopus de facultatibus ſuæ eccleſiæ; poſt ejus obitum qui acceperit, ad jus eccleſiæ revertantur. *Aurel. IV.* II. 1440. E.

Eccleſiæ quæ data fuerint, & ab ea quiete poſſeſſa anno & die, eidem eccleſiæ perpetuo maneant. *Beluac.* anno 114. VI. *parte II. initio.* 1926. C. Eccleſiæ in rerum ſibi donatarum jure perdurent. *Tolet. VI.* anno 638. III. 606. C. D. Eccleſiæ proprietatem non violat in alios quamvis longa poſſeſſio. *Aurelian. IV.* II. 1438. D. *Vide*, Præſcriptio. Eccleſiæ antiquiores ſuas decimas non perdant propter novas eccleſias. *Carol. M* IV. 961. A. *Arelat.* 1006. A. *Mogunt.* 1015. E. Aut pro novis oratoriis, ſine conſenſu epiſcopi. V. 10. C. III. 1964. A. VI. 406. E.

Eccleſiæ quod eſt donatum, nec a collatore nec ab heredibus repeti debet, ſub pœna excommunicationis. *Aurelian. IV.* II. 1438. B. D. De his qui ob traditiones eccleſiæ a parentibus factas exheredati dicebantur. *Turon.* anno 813. IV. 1030. B. C. D. Eccleſiis qui benefecerint, ſi ipſi aut eorum filii redacti fuerint ad inopiam, ab iiſdem eccleſiis ſubleventur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. A.

Eccleſiaſticorum bonorum alienatio, irrita. X. 751. A. B. Locatio recognoſcenda, a quo. *Ibid.* B. C. D. E. Locatio cum pacto de prædiis melioribus reddendis, qua conditione ineunda. 752. A. B. C. D. E. Eccleſiaſticorum bonorum locationes prohibitæ. *Trid.* X. 185. C. D. Eccleſiarum bona quibus non locanda. X. 750. D.

Eccleſiaſticæ res nullæ commutentur, abſque conſenſu principis. V. 44. E. V. 56. E.

Eccleſiaſticæ res in alodem datis. V. 55. D. Eccleſiæ res in allodium datas regii Miſſi inquirant. IV. 1490. D.

Eccleſiæ ad firmam annuam non tradantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C. Quando & qualiter poſſunt dimitti ad firmam. VII. 124. B. C. VII. 293. D. E.

Eccleſiæ res nullus niſi precario poſſideat; &c. IV. 945. B. Eccleſiæ agellum ſi quis in uſufructu accepit, quod ibi profecerit, ne alienet. *Aurel. IV.* II. 1440. D. Si de his aliquid pro præſtatione dari dicatur, cauſa præſtiti cognoſcatur. *Tolet. IX.* anno 655. III. 973. E.

Eccleſiaſticorum bonorum adminiſtratores, ea ne emant. X. 754. E.

Eccleſiaſticorum bonorum & perſonarum immunitas. *Avenion.* anno 1326. VII. 1497. 1498. 1499. 1500. De ea decreta Concilii Londin. anno 1328. VII. 1539. B. C. D. E.

Eccleſiarum res ac privilegia violare nefas. V. 907. E.

Eccleſiarum bona & jura laïcis ſubmittere prohibentur epiſcopi, abſque Capituli conſenſo, & ſedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 714. D.

Eccleſiis vel eccleſiaſticis perſonis quomodo ſint cenſus ſive collectæ imponendæ. *Raven.* anno 1317. VII. 1441. E. 1442. A. B. C. D.

Eccleſiaſticorum bona, ad collectas per laïcos imponendas, per eos nullo modo compellantur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1842. C. D. E.

Eccleſiaſticorum bonorum centeſima, ſubſidio Terræ ſanctæ, in quinquennium addicta, anno 1263. VII. 555. 556. A. B. Ex ipſorum prælatorum mera gratia, non ex vi litteræ Apoſtolicæ. *Ibidem.* 555. B. Et ita ut nullus ad id compellatur per ſæcularem poteſtatem, ſed a prælato per cenſuram eccleſiaſticam. *Ibid.*

Eccleſiaſticorum bonorum decima regi Angliæ in ſeptem annos conceſſa: anno 1267. VII. 579. A.

Eccleſiaſtica bona. Ne de his ædificentur domus in laico feodo. *Lameth.* anno 1330. VII. 1554. C. D. Immobilia de bonis eccleſiæ acquiſita, illis eccleſiis legentur. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1234. B. C.

Eccleſiarum vacantium bona nullus occupet, niſi ſibi per privilegium vel conſuetudinem hoc liceret. *Avenion.* anno 1326. VII. 1504. D. & *Vaur.*

Eccleſiarum vacantium terræ incultæ non jaceant, ſed per decanum loci excolantur, &c. VII. 346. C. Eccleſiarum vacantium fructus prælati ne percipiant, vel ſuos faciant. *Londin.* anno 1268. VII: 627. C. D. Eccleſiaſtica bona vacantia, prælato decedente, quomodo & per quem cuſtodiatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1827. B. C. D. E.

Eccleſiæ res epiſcopo defuncto nemo contingat ante reſerationem teſtamenti, vel audientiam. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. C.

Eccleſiæ res ſi quis clericus patrocinio potentum petere vel poſſidere præſumſerit, contempto epiſcopo, excommunicetur, donec reſtituat. *Aurelian. IV.* II. 1439. D.

Eccleſiæ regimen ſive adminiſtrationem dignitatis ad quam electus eſt, nemo gerere præſumat, ſub œconomatus vel procurationis nomine, vel alio quæſito colore, in ſpiritualibus vel temporalibus, priuſquam ejus electio confirmetur. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 709. A. B.

Eccleſiaſticarum rerum ac perſonarum detentores, & loca in quibus detinentur. De iis multa, in Conc. Copriniac. anno 1260. VII. 551. 552. Eccleſiaſticarum rerum invaſores habeantur excommunicati. VI. 429. C. Eccleſiæ res qui quaſi a principibus ſibi indultas invadunt ac retinent, excommunicandi. *Nicolaus I. Papa.* V. 296. D. Eccleſiis oblata vel a ſe vel ab aliis, qui auferre præſumſerit, excommunicetur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1446. D. Velut necator pauperum habeatur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. E. Eccleſiis, aut monaſteriis, vel xenodochiis res delegatas qui ſobtraxerit, excommunicetur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1446. A.

Eccleſiaſtica bona qui capiunt, vel ſaiſiunt. *Pariſienſe III.* anno 555. III. 337. C. D. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II. ſub finem.* II. 1597. B. C. *Compend.* anno 1270. VII. 653.

654. *Item.* 664. C. D. Pœnæ in eos. VII. 502. D. VII. 1617. 1618. *anno* 1336. *Conc. Avenion.* anno 1279. VII. 772. A. B. C. D. E. *Silvaneſt.* anno 1318. VII. 1403. 1404. 1405. 1406. Pœnæ contra eos in Concil. Biterr. anno 1351. VII. 1691. E. 1692. A. B. C. Adverſus eos decreta Concilii Budenſis, anno 1279. VII. 806. E. 807. A. B. C. *& ſeqq.* 814. B. C. *Raven.* anno 1311. VII. 1375. C. D. E. &c. Occupata reſtituenda. *Poſon.* anno 1309. VII. 1298. D. E. IV. 1473. 1474. 1475. Eccleſiaſticarum rerum & perſonarum violatores: pœnæ in eos. VII. 505. D. 506. A.

Eccleſiæ res qui rapit, homicida eſt, ſacrilegium facit; quomodo coercendus. VI. 441. A. B. Ex Conc. Viennenſi, anno 1267. VII. 581. E. 582. A. B. Eccleſiaſticarum rerum invaſores, necatores pauperum judicandi ſunt. II. 990. E. 991. D. Anathema ſint, niſi reſipuerint. *Tullenſe*, anni 860. V. 508. D. Et in triplum, aut in quadruplum, eccleſiæ, cui damnum illatum eſt, primum reſtituant, &c. *Ibidem.* E. Eccleſias defraudantes excommunicentur. *Copriniac.* anno 1255. VII. 478. E. Eccleſiaſticas res qui invadunt, aut earum libertates infringunt. De his Conc. Lambeth. anno 1261. VII. 542. B. C.

Eccleſiæ vel epiſcopi rem, qui retinet, excommunicetur, donec reſtituat. II. 1427. D. E.

Eccleſiæ delegatas res & Domino oblatas, qui præſumſerit tenere, ab Eccleſia ejiciatur. II. 990. E.

Eccleſiaſtica prædia & poſſeſſiones qui invadunt, excommunicentur. V. 92. B. C. D. E. Eccleſiæ prædia ſi quis invadat, aut carceri tradatur, aut exſilio puniatur. VI 406. D. Eccleſiaſticarum rerum pervaſores publicæ pœnitentiæ ſubjiciendi. *Meld.* anno 845. IV. 1493. E.

Eccleſiæ res qui competere aut confiſcare audent per diſcordias regum. III. 365. E. 366. A. B. C. D.

Eccleſiæ res invadere ante audientiam nemo præſumat. *Cabilon.* anno 650. III. 949. C.

Eccleſiæ res auferre quantum ſacrilegium ſit. IV. 945. E.

Eccleſiæ res ſi quis in precariam per malum ingenium vel mendacium acquiſierit, res ſuas eccleſia omnino recipiat. *Remenſe*, anno 813. IV. 1021. B.

Eccleſiaſtica bona qui invaſerit, ſi venerit ad ſatisfactionem, nec damnum reſarcire poterit; antequam abſolvatur, ſacramento abſolvat ſe, fore ut annuatim, ſicut ei injunctum fuerit, ſolvat, donec totum perſolverit. VI. *parte II. circa med.* 1305. A.

Eccleſiaſtica bona ſequeſtrari vel occupari non debent per principes ſæculares. *Leo X. in Conc. Lateran.* anno 1514. IX. 1756. A. B. C.

Eccleſiaſticæ res non ſunt pervadendæ, præter ſubſidium, quod inde offertur reipublicæ. IV. 1468. *tota.*

Eccleſiæ inſtrumenta ſive documenta qui ſupprimat, vel adverſariis tradat, communione privetur, &c. *Agath.* anno 506. II. 1001. B.

Eccleſiæ bona ne ſaziantur. VII. 479. A.

Eccleſiæ cenſus ad feſtum S. Martini ſolvatur. III. 1783. C. Quo ex domicilio. 1784. In Anglia. VI. 776. D.

Eccleſiaſticorum bona habitualiter delinquentium auferre poſſe dominos temporales; error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. D. 1894. C.

Eccleſiæ bona ab habitualiter delinquente auferre domini temporales non ſolum poſſunt, ſed etiam debent, ſub pœna damnationis æternæ. *Error Wicleſi.* VII. 1924. D.

Eccleſiæ licere bona temporalia habere & poſſidere, contra Huſſitas probatur. VIII. 1915. C. D. E. 1916. *& ſeqq.*

Eccleſia. Qui dicunt nimis rerum habere Eccleſias Chriſti: ſic ſolet ambitio dicere. Mira res: Ambitio Mundialis ſatis non habet, & eccleſia Chriſti nimium habet. IV. 1310. B. C.

Eccleſiæ res non ſunt ſacerdotibus cauſa peccati, ſi eas recte diſpenſaverint. IV. 1310. A. B.

ECCLESIÆ.

Eccleſiæ. Domos in honorem Dei ædificat ac dedicat Chriſtiana religio. IV. 1416. A. De eccleſiarum veneratione ſtatuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 918. C. D. 919. A. B. C. Eccleſiarum ornatus, decor, nitor, &c. qualis eſſe debeat: *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 788. D. E. 789. A. B. C. D. X. 824. 825. 826. 827. &c. De reverentia in Eccleſiis adhibenda. *Gregorius X.* anno 1274. VII. 716. D. E. 717. A. Quæ ibi nemini facere liceat. X. 690. D. E. Angelorum frequentia eſt in Eccleſia. *Theodulf.* IV. 914. E.

Eccleſia. Negotiationes, placita ſæcularia, & ludi, in Eccleſia ne fiant. *Eborac.* anno 1367. VII. 1785. C. D. Vitandi in eccleſia exceſſus, tum in vigiliis ſanctorum, tum in defunctorum exequiis. *Ibidem.* E. 1786. A. B. Intra ſanctos ambitus nullæ venditiones fiant. *Trull.* III. 1690. A. Mercaturæ ne exerceantur in earum porticu. *Bituric.* anno 1584. X. 1468. D. Ne in eccleſiis mercata vel placita ſæcularia teneantur. VII. 1089. E. *Vide*, Placita. Parlamenta, & alia profana, in eccleſiis prohibentur. X. 745. E. Ne in Eccleſia mandata ſæcularium judicum & officiariorum recitentur ac promulgentur: ſed extra cœmeterium & eccleſiam. X. 1240. A. B.

Eccleſiæ. Nullus ſæcularium in Eccleſia, vel in atrio ejus, ſcandalum aut ſimultates excitare præſumat. *Cabilon.* anno 650. III. 950. D. *Vide*, Ludi in eccleſia.

Eccleſiæ. In Eccleſiis ne fiant in ſanctorum vigiliis hiſtrionicæ ſaltationes, choreæ, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1992. A. anno 1208.

Eccleſia. Nec chori ſæcularium, nec cantica puellarum, nec convivia in eccleſia permittantur. III. 445. A. *Vide*, Convivia. Ne turpia vel obſcena in baſilicis vel atriis earum cantari permittantur. *Cabilon.* anno 650. III. 950. E. Vaniloquia & profanæ actiones omnes in Eccleſia prohibeantur. *Theodulf.* IV. 914. E. 917. E. In eccleſiis garrulationes prohibitæ. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1041. A. B. C.

Eccleſia. In ſacrario ſive choro laïci ne ſint. *Rotomag.* anno 1581. X. 1217. E.

Eccleſiæ atrium: ibi ne colloquia fiant. VI. 829. C.

Eccleſiæ atrium. Ædificia laïcorum nec in atrio eccleſiæ ſint, & eccleſiis adjuncta auferantur. VI. 830. A.

Eccleſiam ne attingant ædes laïcorum. X. 745. D.

Eccleſiæ. Domos locare Sarracenis vel Hebræis prope eccleſias vel cœmeteria, ſub pœna excommunicationis prohibetur. VII. 1973. C.

Eccleſia major habeat per circuitum LX. paſſus: minor, XXX. VI. 1058. E.

Eccleſiæ qua hora claudendæ. Excipiuntur noctes quatuor. X. 1688. D.

Eccleſiæ. In Eccleſiis præter res ſacras alia non recondantur, non meſſes, non fenum &c. *Theodulf.* IV. 914. C. Arca, dolia, blada, ſtramina, aut quævis alia temporalia, ex eccleſiis ejiciantur, niſi ad fabricam &c. pertineant; vel guerræ tempore, &c. VII. 737. B. C. In eccleſiis ne ſupellectilia admittantur. *Lateran.* anno 1215. VII. 35. B. Niſi propter hoſtiles incurſus, &c. *Ibidem.* Ab Eccleſia catapultæ & haſtæ arceantur, niſi pro tutela Principis. XI. 42. B. C. Eccleſiæ non incaſtellentur, niſi ad repellendos paganos. VI. *parte II. ſub finem.* 1988. E.

Eccleſiæ Dei bene conſtructæ & reſtauratæ fiant; & id epiſcopus curet diligenter. *Carol. M.* IV. 960. E. Eccleſiæ reparentur. *Trid.* X. 57. A. Eccleſiæ dirutæ, quomodo reparandæ, vel in profanos uſus non ſordidos convertendæ, ſi nimia loci egeſtas ſit. X. 1250. E. 1251. A. B.

Eccleſiæ ubi uno in loco plures fuerint quam neceſſe eſt, deſtruantur quæ neceſſariæ non ſunt, & aliæ conſtruantur. *Carol. M.* IV. 954. B.

Eccleſiarum reſtauratio quomodo promovenda. IV. 1254. C. D. De ea S. Caroli Borromæi ſtatuta. X. 1068. C.

Eccleſiæ ſpoliatæ vel dirutæ, quorum ſumptibus ſint reficiendæ. *Burdigal.* anno 1583. X. 1377. A. *Londin.* anno 1342. VII. 1647. E. Eccleſias quas oporteat inſtaurari ab epiſcopis, quas reparari. *Trid.* X. 124. C. D. Eccleſias diruptas reparent epiſcopi, qui tertias de parochiis exigunt. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1796. A. B.

Eccleſiæ per eos reſtituantur, qui beneficia exinde habent. *Francoſord.* anno 794. IV. 907. C. Eccleſiarum, quas in beneficium habent, qui reſtaurationem facere neglexerint. IV. 1283. E. 1284. A. B. *Vide*, Beneficia.

Eccleſias ædificent parochiani, ac reparent: &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1839. B. C. D.

Eccleſiæ delegata ad ſarta tecta in poteſtate ſint eorum qui ſanctis iſtis locis ſerviunt, nec a quoquam ſubducantur. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. C.

Eccleſiarum ſartà tecta reſtaurare qui negligunt, excommunicentur. *Meld.* anno 845. 1494 B.

Eccleſiarum domus reficiendæ. *Londin.* anno 1268. VII. 628. A. B. Ut conſervandæ & reparandæ. VII. 1091. D. E.

Eccleſia. Sedile proprium in eccleſia nullus valeat vindicare, nobilibus perſonis & Eccleſiarum patronis dumtaxat exceptis. *Exon.* anno 1287. VII. 1089. C. Sedilia in eccleſiis ne imponantur ſine auctoritate epiſcopi. XI. 108. B. C.

Eccleſiis cathedralibus tenuioribus quomodo conſulendum. *Trid.* X. 161. A. B. C. Eccleſiæ debite dotentur ad alimoniam paſtoris & cleri. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 576. C. Eccleſiæ emendandæ; ita ut ſi qua ſit quæ nihil dotis habeat, ei adſignetur. IV. 1262. B.

Eccleſiæ ornamenta qualia debeant eſſe. VII. 101. B. C. 119. B. C. Quæ a quibus ſint reparanda. VII. 430. D. anno 1250. & 431. A. B. Eccleſiarum ornamenta, & eorum cuſtodia. VII. 1087. E. 1088. A. B. C. &c. Eccleſiaſtica ornamenta, utenſilia, paramenta, libri : *Ex Conc. Raven. anno* 1311. VII. 1364. E. Eccleſiarum vaſa & ornamenta. X. 454. B. *Vide*, Ornamenta.

Eccleſiæ ornamenta ne ſacerdotes pro ſuis uſibus vel voluntatibus confringere, vendere, aut naufragare pertentent. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1814. B. C. Eccleſiaſtica ornamenta, vela, aut alia indumenta, in ſuos uſus ſacerdos ne transferat. *Bracar.* anno 675. III. 1034. A.

Eccleſiæ vaſa & ornamenta ne vendantur, aut pignori ſupponantur, ſine diœceſani licentia ſpeciali. *Arelat.* anno 1275. VII. 728. D. Niſi pro neceſſitate eccleſiæ, de licentia epiſcopi, cum conſilio parochianorum. *Budenſe*, anno 1289. VII. 799. B.

Eccleſiæ luminaria & ornatus debitus. *Anno* 853. V. 54. A.

Eccleſiæ fabrica. *Vide*, Pariſii. Sodalitates. De inſtauratione fabricæ, librorum, & ornamentorum. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1606. D. E. Fabricæ majoris eccleſiæ Colonienſis legata. VII. 1221. A. B. anno 1300.

Eccleſiæ. Nemo deinceps in eccleſia, præter paucos, qui id menti ſiot, ſepeliatur. *Theodulf.* IV. 914. D. Mos antiquus contrarius aboleatur. *Ibidem.*

Eccleſiam vel cœmeterium qui violarit, non ab alio quam ab ipſo Papa poſſit abſolvi. VI. *parte II. circa med.* 1234. B. Eccleſiarum infractio quomodo punienda. VI. 566. B. 569. A. Eccleſiæ violatio epiſcopia per pecuniam emendetur. VI. 1600. D.

Eccleſiæ. De templi & ſacrarum ædium immunitate. *Leges Alvredi regis.* VI. 381. D. E.

Eccleſiam qui diu non frequentarit fidelis, apoſtata, ſi fuerit reverſus, nec fuerit idololatra, poſt decem annos communicet. *Conc. Eliberit.* I. 255. B. Eccleſiam qui diu oon frequentarit Catechumenus, non ei tamen, ſi petierit, baptiſmus negetur. *Conc. Eliberit.* I. 255. B. Qui a ſua Eccleſia tribus diebus Dominicis abſuerit, in civitate degens, clericus deponatur, laïcus ſegregetur. *Trull.* III. 1690. D. • Eccleſiam derelinquere; & Angelos congregationes facere nefas eſt. *Laodic.* I. 787. 788. C. παρεισαγωγήν. Qui conventus fieri ſolitos, & Miſſas in baſilicis Martyrum ſpreverit, anathema ſit. *Gangr.* I. 538. C. Conventus domus Dei qui ſpreverit, anathema ſit. *Gangr.* I. 535. A. Qui ſpreta Eccleſia ſeorſum agat conventus, & ſic es uſurpet quæ ſunt Eccleſiæ, anathema ſit. *Ibid.* I. 535. A. Oblationes vel primitias fructuum, Eccleſiæ debitas, qui alibi accipere vel dare auſit, anathema ſit. *Ibid.* B. Admonendi ſunt potentes, ut ad majores eccleſias, ubi prædicationem audire poſſiot, conveniant. *Ticin.* anno 855. V. 98. C.

Eccleſiam ingredi nullus prohibeatur, & audire verbum Dei, uſque ad Miſſam catechumenorum. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. B.

Eccleſiæ Urbis. *Vide*, Tituli.

Eccleſiæ inter heredes non dividantur. IV. 1036. B. Eccleſiæ quæ inter coheredes diviſæ. IV. 1282. E. Eccleſia ſi fuerit a pluribus coheredibus obſeſſa, cum lite, epiſcopus ſublatis inde reliquiis, claudat oſtia, ut oemo ibi celebret, donec presbyterum unum omnes unanimiter eligant. *Tribur.* anno 895. VI. 449. D. E.

Eccleſiæ quæ primates, quæ metropoles ſint appellandæ. *Jul Papa.* I. 564. C. D. Eccleſiarum ordo ſequatur imperialem de civitatum dignitate legem. *Trull.* III. 1675. D.

Eccleſiæ cathedrales. In his præcipua auctoritas penes epiſcopos eſt. X. 1225. A. B. Eccleſia cathedralis vel regularis ultra tres menſes non vacet. VII. 38. D. *Lateran. anno* 1215.

Eccleſiæ inferiores a Romanis conſuetudinibus non debent recedere. *Nicolaus Papa, ex Innocentio I.* V. 386. D. E.

Eccleſiæ matrices. I. 114. E. Matriciales vel baptiſmales. VI. 188. A. Baptiſmales. IV. 960. E.

Eccleſiæ rurales, ut in iis divinum officium frequentetur. VII. 410. C.

Eccleſia in alienæ civitatis territorio ædificata, ad quem pertineat. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. A.

Eccleſiæ ſingulæ ſingulis presbyteris. I. 184. C. Eccleſiæ plures ne committantur uni presbytero. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1796. B. Eccleſia unaquæque ſuum presbyterum habeat. V. 744. D. Eccleſiis duabus ſervire ſufficienter unus non poteſt. VII. 1135. B. Eccleſiarum duarum ſi fiat unio propter utriuſque inopiam, unicus ſit ambarum paſtor, cum ſacellano. X. 596. C. Eccleſias cathedrales qui plures tenent, jubentur omnes excepta una, dimittere. *Trid.* X. 55. C. Eccleſiarum esthedralium vel conventualium cuſtodia a domino Rege vel alio magnate data. *Lambeth.* anno 1261. VII. 542. D. E. 543. A. B.

Eccleſia vacans non eſt per ambitionem petenda. VI. 460. E.

Eccleſia una ne pluribus rectoribus committatur regenda. In eccleſiis autem, ubi nunc plures perſonæ conſiſtunt, ſingulis decedentibus, accreſcat viventibus portio decedentium; &c. VII. 118. D. E.

Eccleſiis regendis ſacerdotes non conducantur annuo pretio. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1598. A. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C. In eccleſiis ſemper reſideant ſaltem vicarii perpetui : non presbyteri mercenarii. *Arelat.* anno 1260. VII. 512. E. 513. A.

Eccleſiam ſuam nullus laïcorum presbytero commendet, ſine epiſcopi conſenſu. VI. 830. A. Eccleſiam qui dato munere a laïco clericove acceperit presbyter, dejiciatur a clero. *Rothomag.* anno 878. VI. 206. B.

Eccleſia ſi monachis detur, cum presbytero quomodo ſit agendum. *Juliobonenſe*, anno 1080. VI. 1600. C.

Eccleſiarum dedicatio. *Vide*, Baſilicarum. Eccleſias divinis precibus ſacrare oportet. *Clem. epiſt.* 2. I. 52. E. Eccleſias conſecrandi modus. IV. 1220. A.

Eccleſiæ non conſecrentur oiſi Dominicis diebus. *Cæſaraugust.* anno 691. III. 1779. E. Eccleſiarum dedicatio, & anniverſarius illius dies. *Exon.* anno 1287. VII. 1086. E. 1087. A. B.

Eccleſiam nullus conſecret epiſcopus, niſi antea dotem baſilicæ &c. per donationem chartulæ confirmatam accipiat. *Vormat.* V. 738. A. Eccleſiarum conſecratio ne fiat ab alieno epiſcopo. II. 1143. B. 1144. D.

Eccleſiæ conſecrentur, de quarum conſecratione hæſitatur. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. D. III. 520. B. Eccleſia quando ſit iterum conſecranda. III. 1974. D.

Eccleſiarum conſecratio facienda infra biennium a tempore perfectionis ipſarum. *Londin.* anno 1268. VII. 617. D. Pro dedicatione Eccleſiæ epiſcopus nihil accipiat : nec niſi dotatam dedicet. *Bracar.* anno 572. III. 387. B.

Eccleſiam presbyter ſi ædificet, in ea oon offerat, niſi a ſuo Pontifice ea prius conſecretur. *S. Patric.* I. 1792. C.

Eccleſiæ multæ nondum conſecratæ, in Anglia, *anno* 1237. VII. 292. D. anno 1240. VII. 331. E.

Eccleſiarum encænia ſine compotatione fiant. VI. 662. A.

Eccleſiæ ſchiſmaticorum abſque mora conſecrandæ. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1811. E.

Eccleſia reconciliatur aut cœmeterium ob ſanguinis effuſionem enormem, & ob ſeminis emiſſionem publicam. IX. 2017. B. C. Eccleſiam reconciliare ſoli epiſcopo licet. *Marciac.* anno 1326. VII. 1526. E.

Eccleſia, quam quis pro ſuo quæſtu exſtruxerit, ne conſecretur. *Bracar.* anno 572. III. 387. C.

Eccleſiæ conſecratæ ab invaſore, ab omni divino officio ſint immunes : & ipſa benedictio irrita perpetuo habeatur. VI. 818. C.

Eccleſiæ ab hæreſi tranſlatæ, Epiſcoporum ſint, in quorum parochiis ſunt. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. A. Eccleſias Arianorum Joannes Papa

Catholicas conſecravit. II. 1062. D. Eccleſiæ Gothorum eo conſecrentur ordine, quo noſtræ innovari ſolent. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. C.
Eccleſia nondum conſecrata, quot modis pollui poſſit, & quid tunc facto ſit opus. VII. 1262. E. Eccleſiæ quo ritu profanandæ. X. 829. B. C. D.
Eccleſia, aut baſilica. III. 398. D. *Vide*, Baſilicæ.
Eccleſiabus. III. 327. C.
Eccleſiæ ſuburbicariæ. *Vide*, Suburbicariæ.
Eccleſiarcha. IX. 315. C. Ἐκκλησιάρχης μεγάλης Λαύρας τῦ ἁγίου ὄρους. IX. 429. A.
Ἐκκλησιέκδικος, Defenſor Eccleſiæ. II. 1233. D. E. 1236. B. Eccleſiarum advocati, qui Eccleſias onerant ultra conſuetam & debitam ſervitutem. VII. 728. A. B.

Eccleſiarum immunitas.

Eccleſiarum immunitas. Pœna eorum, qui ab eccleſiis, vel a domibus epiſcoporum, ad eaſdem profugientes abſtrahunt, &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1840. B. C.
Eccleſiarum aſylum. I. 1784. C. Omnibus tutum debet eſſe. V. 382. B. *Vide*, Aſylum. Maleſactores. Adulter. Homicida. Parricida. Rei.
Eccleſiarum immunitas defenditur, in Concilio apud Pennam Fidelem, anno 1302. VII. 1257. A. B. C. *& ſeqq.* De ea decretum Concilii apud Pennam Fidelem confirmatur in Complut. anno 1326. VII. 1534. C. D. E. De ea ſtatuta Palentina, anno 1322. VII. 1474. B. C. D. E. 1475. A. B. C. D. De ea, capitula Lambethenſis Concilii, anno 1261. VII. 535. 536. VII. 541. E. *Nugarol.* anno 1302. VII. 1261. E. *Andegav.* anno 1448. IX. 1346. *& ſeqq. Silvanect.* anno 1326. VII. 1532. E.
Eccleſiaſtica immunitas quomodo ſit obſervanda: *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 691. B. C.
Eccleſia cunctos fugientes in ſe defendere debet, more gallinæ, &c. III. 1968. D. Servi qui pro culpa ad Eccleſiam confugiunt, de iis quid ſtatuendum. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1447. E. Rei capitalis reus vita potitor, & compenſato ſecundum jus. Verbera promerito, ea remittuntor. III. 1783. D. Si quis fugitivum ab eccleſia abſque ſacramento de ſecuritate vitæ &c. abſtraxerit, excommunicetur. *Remenſe*, circ. anno 630. III. 572. C.
Eccleſiarum immunitas adſtruitur. VI. 1028. B. Nullus inde violenter trahatur, &c. III. 556. D.
ad Eccleſias confugientem reum nemo abſtrahat, aut inde donec ad pœnam vel mortem: &c. *Mogunt.* IV. 1015. D. Ad Eccleſiam ſi quis confugium fecerit, in atrio ipſius eccleſiæ pacem habeat; &c. *Carol. M.* IV. 953. E. Qui ad Eccleſiam confugiunt, liceat eis XXX. paſſus ab Eccleſiæ januis progredi. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1724. C.
Eccleſia. Ad Eccleſiam qui confugerit, a nemine abſtrahatur. *Aurelian. IV.* II. 1439. A. Qui vi vel dolo abſtraxerit, ut inimicus Eccleſiæ ab ejus liminibus arceatur. *Ibidem.*
Eccleſiarum ſalvitates qui violant; pœnæ in eos. VII. 502. A. B. Eccleſiarum violatores & cœmeteriorum, qualiter recipiendi, cum ad ſatisfactionem eccleſiæ venerint. *Aquileienſe*, anno 1184. VI. *parte II. ſub finem*, 1884. B. Eccleſiarum immunitas, contra eos qui fugientes ad eccleſiam extrahere præſumunt, vulnerant, vel interficiunt. *Bituric.* anno 1276. VII. 747. C. D. E. De confugientibus ad eccleſiam vel cœmeteria, & de abſtrahentibus eos vel res ibi depoſitas. *Londin.* anno 1268. VII. 625. D. E. 626. A. B. C. D.
Eccleſiæ. Ad eas qui confugientes liberantur a morte, non prius egrediendi accipiant libertatem, quam pœnitentiam ſibi imponendam promiſerint impleturos. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. C.
Parricida ſi ad eccleſiam confugerit, quod ſacerdos providerit, agendum decernimus. *Nicolaus I. Papa.* V. 364. A.
Eccleſiarum immunitas, quid confugientibus permittat, quidve prohibeat. *Mexic.* anno 1585. X. 1701.
Eccleſiaſtica immunitas ut a Rege Hiſpaniarum confirmatur in Belgio. IX. 2186. A.
Eccleſia. Homicidæ & ceteri rei, qui legibus mori debent, ſi ad eccleſiam confugerint, non excuſentur, nec victus illis detur. *Carol. M.* III. 2057. B.

Eccleſiarum & eccleſiaſticorum immunitas.

Eccleſiæ & eccleſiaſticæ perſonæ, ac res ipſorum, non ſolum jure civili, ſed & canonico & divino, ſæcularibus perſonarum talliis, collectis, & exactionibus ſunt immunes. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1902. C. D.
Eccleſiæ immunitatem quæ leges Imperatorum aſſerant. V. 1330. C. D. E. 1331. A. B. C. Quæ leges regum Francorum. *Ibidem.* C. D. E. *Vide*, Carolus M.
Eccleſiæ liberæ ſiunt ab omni tributo & exactione ſæculari; earumque res a laicorum jure & injuria eximuntur. *Conc. Becanceldæ*, anno 694. III. 1805. 1806.
Eccleſiæ & eccleſiaſticæ perſonæ a talliis & exactionibus ſæcularium per Ordinarios defendantur. *Avenion.* anno 1326 VII. 1506. C.
Eccleſiis novi cenſus ne imponantur. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1676. E.
Eccleſiis onera laïci ne imponant: ſive foſſata, ſive expeditiones, ſive quælibet ſibi arbitrentur agenda. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1681. C.
Eccleſiarum immunitas a pedagiis. *Bituric.* anno 1276. VII. 746. C. D. Nemini liceat cenſum ponere ſuper Eccleſiam Dei. VI. 589. D.
Eccleſiaſticarum perſonarum immunitas, ex Conc. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1679. C. D. E. 1680. A. De ea ſtatuta Concilii Budenſis, anno 1279. VII. 809. E. 810. A. B. C. D.
Eccleſiaſtica immunitas. Non ſunt gravandi viri eccleſiaſtici talliis ſeu collectis & exactionibus: ſed ſi epiſcopus cum clericis, abſque ulla coactione, ad relevandas neceſſitates vel utilitates communes, ſubſidia per eccleſias duxerint conferenda; laici cum actione gratiarum devote recipiant. Sed prius conſulendus eſt Romanus Pontifex. *Lateran.* anno 1215. VII. 51. C. D.
Eccleſia tenuit in Anglia libertatem, uſque ad tempora Willelmi Rufi: cui conceſſum eſt neceſſitatis cauſa, ex unaquaque hyda dari quatuor ſolidos, eccleſia non excepta: quæ proclamavit, ſuam repoſcens libertatem, ſed nihil profecit. VI. 988. B.
Eccleſiaſticam immunitatem defendit Alexander III. contra Henricum regem Angliæ. VI. *parte II. poſt med.* 1384. D. *& ſeqq.*
Eccleſiis non præjudicent Conſtitutiones principum. *Lateran.* anno 1215. VII. 50. D.
Eccleſiæ in Germania gravibus exactionibus attritæ, anno 1549. IX. 2095. C.
Eccleſia libera ſit, fruaturque ſuis judiciis, & reditibus. III. 1818. D.
Eccleſia ſervagium domino terræ ne faciat, donec habeat epiſcopi ſui conſilium. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1233. B.
Eccleſiarum ſervorumque Dei oppreſſiones coërcendæ. *Carol. M.* IV. 950. C. D. *&c.*
Eccleſiarum coloni ne ſervitiis indebitis graventur. IX. 2105. D.
Eccleſiaſticarum rerum immunitas quanta eſſe debeat. V. 9. B. C. D.
Eccleſiarum immunitas. In domibus Eccleſiarum, neque miſſus, neque comes aut judex hoſpitium ſibi aut placitum vindicet. VI. 190. B.
Eccleſiis laïcus ne exactiones imponat ratione advocatiæ, quam ſuper bona eccleſiaſticis habet. *Colon.* anno 1310. VII. 1310. E. 1311. A.
Eccleſiaſtica pecunia ſub precario & cenſu in ſubſidium exercitus præſtanda. *Conc. Liptin.* anno 743. III. 1981. E.
Eccleſiaſtici non debent gaudere privilegiis & immunitatibus pluſquam laici. Non licet illis habere bona immobilia. *Errores damnati.* IX. 1948. G.

Eccleſiaſtica juriſdictio.

Eccleſiaſtica juriſdictio non impedienda: impeditores quomodo puniantur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1819. B. C. D. E. Pœna impedientium epiſcopum & ſuos, quin de cauſis ad forum eccleſiaſticum quovis modo ſpectantibus cognoſcat, &c. *Narbon.* anno 1374. VII. 1881. E. *Compend.* anno 1329. VII. 1544. B. C.
Eccleſiarum immunitas. Archiepiſcopi & epiſcopi Franciæ a Rege inſtanter petebant, & a ſuis baronibus, juriſdictionem omnium hominum ſuper mobilibus, de quibus homines eccleſiarum in cauſam traherent coram ipſis: & juriſdictione illa dicebant inveſtitam eſſe Eccleſiam Gallicanam. Quibus

rex ſe

rex ſe opponens, evidentiſſime aſſerebat hoc eſſe diſſonum rationi : &c. VII. 133. D. *anno* 1225.

Eccleſiaſticorum juriſdictio temporalis. Philippi Valeſii regis Francorum litteræ ſuper ea. VII. 1543. E. *anno* 1329.

Eccleſiaſticus judex in quibus caſibus poſſit cognoſcere, conceſſis per chartam regiam. VII. 1399. 1400. 1401. 1402.

Eccleſiaſtica juriſdictio ut a Rege Hiſpaniarum confirmatur in Belgio. IX. 2185. B. C. D. E.

Eccleſiaſtica juriſdictio quomodo ſit exercenda, nec impedienda. X. 592. A. B. C. D. E. De ea ſtatuta Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1817. 1818. *Turon.* anno 1253. VII. 446. B. C. D.

Eccleſiaſticam juriſdictionem impedientes. VII. 612. B. C. D. 647. A. B. Pœnæ in eos. *Noviom.* anno 1344. VII. 1669. 1670. 1671. Excommunicantur. *Bituric.* anno 1276. VII. 747. E. 748. E. *Londin.* anno 1342. VII. 1664. E. 1665. 1666. Pœnæ in eos. *Salmur.* anno 1315. VII. 1392. E. 1393. A. B. C. D. *Silvanect.* anno 1326. VII. 1533. A. Decreta Avenionenſia, anno 1337. VII. 1626. C. D. E.

Eccleſiaſticas perſonas, & ipſos etiam epiſcopos, laïci quidam ſuo judicio ſtare compellunt. Eos qui de cetero id præſumpſerint, a communione fidelium decernimus ſegregandos. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1679. E.

Eccleſiaſticæ libertatis prætextu ne quis ſuam juriſdictionem extendat in præjudicium juſtitiæ ſæcularis. *Lateran.* anno 1215. VII. 50. C.

Eccleſiæ immunitatem olim adeptæ, in perpetuum illa frui ſinantur. V. 44. B. C.

* *Eccleſiaſticæ cauſæ.* De advocatione & præſentatione eccleſiarum ſi controverſis emerſerit inter laïcos & clericos, vel inter clericos; in Curia domini regis tractetur & terminetur. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. C.

Eccleſiaſticæ cauſæ. In his non adeatur Curia ſæcularis. *Arelat.* anno 1282. VII. 881. D. E. *Vide*, Cauſæ.

Eccleſiaſtica negotia terminare laïci non præſumant. VI. *parte II. circa med.* 1301. E.

Eccleſiaſticorum delicta non debent regulariter a principibus ſæcularibus puniri, & multo minus a populo, vel aliis Chriſti fidelibus. VIII. 1786. E. *& ſeqq. Vide*, Clerici.

Eccleſiaſtici quod committunt intra eccleſiam, de eo laïci non judicent. Si qui vero crimen aliquod inter laïcos perpetraverint, ut homicidium, furtum, fornicationem; hos placuit a ſæcularibus, in quos peccaverunt, omnino occupari. III. 1981. C.

Eccleſiarum libertas.

Eccleſiæ libertates quomodo defenſæ ad epiſcopis provinciæ Remenſis, apud S. Ludovicum regem, & apud Romanam Curiam. VII. 200. 201. 202.

Eccleſiaſticæ libertates eccleſiæ Remenſis defenduntur in Conc. Remenſi, anno 1235. VII. 257. 258. C. D. &c. & anno 1236. VII. 261. 262. D.

Eccleſiarum libertas adverſus Offam regem Merciorum confirmatur, in Conc. Cloveshoënſi. IV. 967. E.

Eccleſiaſtica libertas in Concilio Conſtantienſi explicatur ac defenditur. VIII. 923. 924. *& ſeqq.*

pro Eccleſiaſtica libertate Leonis X. bulla. IX. 1777. E. 1778. A. B. C. De ea ſynodi Eboracenſis ſtatuta, anno 1466. IX. 1480. 1481.

Eccleſiaſticam libertatem & immunitatem tueri Principes debent. *Trid.* X. 189. D. E. Pro ea patentes litteræ octo Alphonſi regis Arragonum, anno 1429. VIII. 1065. *& ſeqq.* Statuta contra libertatem eccleſiaſticam revocanda. VII. 1307. B. C. D.

Eccleſiaſtica libertas & immunitas. Pœnæ in eos qui eamdem quoquo modo violant. *Vaur.* anno 1368. VII. 1844. C. D. E. Statuta contra eam facta nullius ſint efficaciæ. *Ibidem.* Modus procedendi rigoroſus contra tales. 1845. 1846. 1847. *& ſeqq.*

Eccleſiaſticam libertatem qui impediunt, excommunicentur. VII. 410. D. *Biterr.* anno 1246. Si qua perſona eccleſiaſtica det conſilium vel juvamen contra libertates eccleſiaſticas, excommunicatus ſit ipſo facto. *Avenion.* anno 1326. VII. 1504. E.

Eccleſiaſticam libertatem violantes : pœnæ in eos. *Bituric.* anno 1336. VII. 1610. 1611. 1612. 1613. Contra inflammantes animos potentum contra eccleſiam & eccleſiaſticam libertatem. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1080. E.

Eccleſiæ jura ac privilegia. VI. 986. D. E. *Vide*, Privilegia. Tricennium. Banna.

Eccleſiarum pauperum jura contribuente clero defendenda. *Vaur.* anno 1368. VII. 1836. C.

Eccleſia omnia ſua jura & feuda redimere poteſt auro & argento eccleſiæ. VI. *parte II. initio.* 1862. A.

Eccleſiaſticæ cauſæ coram decanis ruralibus & coram quocumque judice eccleſiaſtico ſecundum jura eccleſiaſtica tractentur, & non per modum curiæ ſæcularis. *Rotomag.* anno 1231. VII. 188. B.

Eccleſiaſticum jus conſervetur. IV. 1474. E.

Eccleſiaſtici ne teneantur titulum poſſeſſionis, quam pacifice poſſederunt, ſæcularibus oſtendere. VII. 1496. E.

ECCLESIASTICI.

Eccleſiaſtici, clerici. III. 497. A. III. 1956. C. 1597. E. Eccleſiaſticos qui ſe eſſe volunt. I. 672. D. Eccleſiaſticus famulatus : *hoc eſt, clericatus.* II. 901. E. Clericale miniſterium. *Ibidem.* Servitium eccleſiaſticum. *Ibid.*

Eccleſiaſticorum habitus, ex Concilio Eborac. anno 1367. VII. 1789. D. E. *Vide*, Clerici.

Eccleſiaſtici mercimonia non exerceant. *Turon.* anno 1253. VII. 445. A.

Eccleſiaſticorum cibus, & ſobrietas. *Andegav.* anno 1365. VII. 1776. D. E. Et convivia cujuſmodi debent eſſe. *Ibidem.*

Eccleſiaſtici in ſingulis conviviis contenti ſint potagio & duobus ferculis, ſine fraude, niſi magnitudo ſupervenientium perſonarum aliud requirat. *Compend.* anno 1304. VII. 1276. D.

Eccleſiaſticarum perſonarum litteratura inquirenda : & quænam eſſe debeat. *Exon.* anno 1287. VII. 1095. E. 1096. A. B.

* *Eccleſiaſtici.* Formidabile eſt, quod Eccleſiaſtici toties in Deum peccantes, ordinis ſui amittunt dignitatem. VI. 670. B.

Eccleſiaſticus nullus ab his perſonis res accipiat, quarum heredes vel liberi hac inconſulta oblatione poſſint rerum propriarum exheredari. IV. 1215. C.

Eccleſiaſticus ſi teneat terram de rege, de qua ſervitium regi pertineat fieri, &c. VI. 585. A.

Eccleſiaſticos habere poſſeſſiones temporales, eſt contra ſacram ſcripturam. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. B. 1894. A. In ſacra ſcriptura ſacerdotes & Levitæ ut pure vivant de decimis, & oblationibus præcipitur. *Error Wiclefi.* VII. 1924. C. Qui docet licere ſacerdotibus dotari poſſeſſionibus temporalibus, Antichriſtus eſt. *Idem. Ibidem.*

Eccleſiaſtici ſi ad palatium venerint adverſus ſeniorem ſuum, *vapulentur*, niſi ſenior pro cauſa ſua tranſmiſerit. III. 1994. B.

Eccleſiaſtici beneficiorum & officiorum ſuorum jura viriliter defendant. *Auſcitan.* anno 1308. VII. 1281. C. D.

Eccleſiaſticis quæ fiunt injuriæ. *Andegav.* anno 1365. VII. 1780. E. 1781. 1782.

Eccleſiaſtici, fideles. *Laodic.* I. 784. A.

Eccleſiaſticus homo, *eccleſiæ mancipium.* V. 56. E.

Ἔκδικος. II. 185. E. 611. A.

Ἔκδικοι. Defenſores Eccleſiæ. II. 1228. C.

ECTHESIS.

Ecthesis a Sergio CP. compoſita ſub nomine Heraclii. III. 695. C. III. 791.

Ecthesis Heraclii : Charta locis publicis ſuſpenſa, &c. III. 614. A. B. Hanc conſcindi rogat Joannes Papa IV. *Ibidem.* B. C. D. Et Theodorus Papa. 615. C. D. 616. C. 617. A.

Ecthesis de ædibus CP. Eccleſiæ depoſita eſt ut hæretica. III. 706. A.

Ecthesis damnatur in Conc. Lateran. ſub Martino Papa, can. XVIII. III. 924. D.

* Ecthesis Heraclii unam vetat dici operationem, ne confuſio credatur naturarum induci : vetat etiam dici duas, ne duæ credantur admitti contrariæ voluntates. III. 795. B. C. Unam voluntatem confitetur, animati intellectualiter corporis, numquam proprio impetu & contrariæ nutui Verbi Dei ei uniti motionem naturalem producentis, ſed quando & qualem & quantam ipſe Deus Verbum vellet. III. 795. *Ibidem.* D. Typus item. 819. B. C.

Ecthesis Heraclii. *Vide*, Monothelctæ.

Εχω. Πρὸς ἐμὲ ἔχε. *Il en a à moi.* II. 213. E.

ED

Ἔδωντων, edantur. II. 1388. C.

Edelboldus rex Anglorum. V. 569. A.

Edessa civitas, quæ noſtra lingua Rohais dicitur. *Eugenius III. Papa.* VI. *parte II. circa med.* 1241. D. 1293. A. *Vide*, Arroaſia.

Edgarus Anglorum rex, glorioſæ recordationis. VI. 681. C. Venuſtæ recordationis. VI. 682. E. VI. 635. D. 637. D. Stupri reus pœnitentiam agit ſeptennalem & quam. VI. 678. 679. Edgari regis leges Eccleſiaſticæ. VI. 657. Edgari regis avus ſenior Eduardus, proavus Edwardus, atavus Alvredus. VI. 676. A.

Edictalia præcepta. I. 1076. B.

Ἔδικτον, edictum. II. 676. D. 16. *ἐδίκτοις.* 680. B. 4. *ἔδικτα, edicta.* III. 1104. C. 1105. C. 1445. B. 1448. E. &c. *ἔδικτον, edictum. Lateran.* anno 1215. VII. 77. C.

Edmundus rex Eaſtanglorum. V. 112. C. Edmundi regis Angliæ leges eccleſiaſticæ. VI. 593. Edmundi regis Angliæ & martyris paſſionem conſcripſit Abbo. VI. 677. A. S. Edmundi feſtum additum anno 1240. in diœceſi Wigorn. VII. 346. E.

Edmundi Cantuarienſis conſtitutiones: pleræque excerptæ ex prioribus. VII. 267. *& ſeqq.*

S. Edotius. VI. 650. E.

Edredus rex totius Angliæ. VI. 614. E.

Eduensis epiſcopus gerit adminiſtrationem epiſcopatus Lugdunenſis, ipſius ſede vacante: & verſa vice archiepiſcopus Lugdunenſis gerit adminiſtrationem epiſcopatus Eduenſis. VII. 1067. E. Ordinationes ſuper ea re factæ, anno 1286. *Ibidem.*

Edwardus ſenior rex Anglorum, circ. an. 890. VI. 425. A. S. Eduardi regis & Confeſſoris leges eccleſiaſticæ. VI. 985. S. Edwardi feſtum XV. Kalend. April. religioſe ab Anglis obſervandum. VI. 900. A. S. Edwardi regis Angliæ Confeſſoris feſtum in Anglia celebrandum. *Clemens VI.* anno 1358. VII. 1697. 1698. A. B.

Edwardus rex ejus nominis poſt conqueſtum primus. VII. 875. A.

Effluxis annis nonnullis. VIII. 26. A.

Egberti Eboracenſis excerptiones &c. III. 1961.

Egfridus rex. IV. 936. B. Rex Anglorum. III. 1015. C. Rex Humbronenſium. III. 1037. C. Rex Northumbrorum. III. 1757. B.

Egesippi liber citatur in Conc Aquiſgran. II. anno 836. IV. 1444. E.

Egica Rex. III. 1767. A. Egicanus. 1772. C.

Egwino epiſcopo apparet Deïpara. III. 1831. B.

Εἰκόνες ἄχειροποίητοι. IV. 44. E.

Eiricus comes. V. 1308. C.

Εἰρήνη. II. 1356. D.

EL

S. Elanus, patronus eccleſiæ Vaurenſis. VII. 1861. B.

Ἐλαχίστων, Minorum ordo. VII. 162. E.

Elearchia Ægypti. I. 738. A.

Electensis abbas. VI. *parte II. initio.* 1810. D.

Electi baptizandi, exorciſmis ſcrutandi, & jejuniis ſanctificandi. *Leo Papa.* I. 1757. E. 1758. D.

Electio, quam quiſque ſortitus eſt in juſtificatione, ancipitem habet exitum. CP. anno 1672. XI. 278. B.

ELECTIONES.

Electiones. De electionibus & electorum poteſtate. VI. *parte II. ſub finem.* 1828. E. 1829. 1830. *Lugdun.* anno 1245. VII. 386. E. 387. D. De electione & electi poteſtate ad quæcumque officia. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 708. D. E. 709. 710. 711.

Electus adhibere electioni conſenſum debet intra menſem: aut jure eo cadat. Et intra menſes tres poſt conſenſum datum debet confirmationem electionis petere. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 709. C. D.

Electo ſi objiciatur imperitia, ſubjiciatur examini: &c. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 710. D. E.

Electum nefas impugnare, niſi antea celata de novo pandatur morum ipſius improbitas. VII. 710. A. *Lugdun.* anno 1274.

Electio facta a duplo majore parte rata ſit, niſi ſit ipſo jure nulla. VII. 710. A. B.

Eligi poteſt & laïcus ut ſit epiſcopus &c. *Nicæn. Arab.* I. 476. D. *Vide*, Nectarius. Flavianus. Epiſcopus. Inveſtitura. *Vide*, Ordinatio.

Electio. Eligendus doctior, ſanctior, &c. IX. 1975. B. Scienter nominantes indignum, caſtigandi. VII. 709. E.

Electio facienda per ſcrutinium vel compromiſſum. VII. 38. E. Facta per ſæcularem poteſtatem non valeat. 39. B. Pœna indigne confirmantis electionem. *Ibidem.* C. D.

Electionibus ſacris laici non ſe immiſceant. VI. *parte II. ſub finem.* 1988. D. Electiones in clero peragendi poteſtatem non habet Imperator. IV. 15. C. Electio ſacerdotum ne permittenda turbis. *Laodic.* I. 784. C. Eligendis epiſcopis plebs habet teſtimonium. *Canones Rom.* I. 1036. E.

Electi per ambitum, ejiciantur. *Nicæn. Arab.* I. 476. C.

Electiones. Provideri eccleſiis per electiones canonicas jubet Baſileenſis ſynodus, adempta Papæ poteſtate electionis rejiciendæ, niſi remittendo ad capitulum vel conventum, ut alia ibi fiat. VIII. 1209. E. 1210. A. Decretum Baſileenſe de electionibus. IX. 1108. D.

Electiones. Eccleſiæ cathedrales & aliæ regni noſtri liberas electiones habeant. *Pragm. S. Ludovici.* VII. 645. B.

Electionum libertatem impedientes excommunicantur. *Auſcitan.* anno 1300. VII. 1245. C. D. E.

Electiones epiſcoporum per ſeditionem vel conventionem ſæpius impediri conqueritur Concilium Bituric. *anno* 1276. VII. 742. B. C. D.

Electiones. *Vide*, Cathedrales eccleſiæ.

Electionum & poſtulationum impeditores qualiter puniantur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1816. B. C.

Electiones. Ex electionibus quæ in eccleſiis cathedralibus & monaſteriis regni Franciæ fiebant a multis annis citra, quam grandia animarum pericula provenirent. *Leo X.* anno 1516. IX. 1812. A.

Electiones reſtitui a Rege petit Concilium Rotomag. anno 1581. X. 1222. B. 1246. E.

Electores Imperii ſeptem inſtituti. VI. 745. 746. 747. 748. 749. Definiti a Pontifice. 751. C.

Electores duo, Maguntinus & Trevirenſis, in Conc. Trid. X. 78. C. tres 88. D.

ELEEMOSYN.

Eleemoſynarum utilitas. III. 1958. D. E. quales eas oporteat eſſe. *Ibidem.* & 1959. A. B. C. Divitiæ a Deo tributæ, ut inopibus ſuccurratur. *Ex S. Carolo Borromæo.* Clericis. X. 921. B. Laicis. 924. C.

Eleemoſyna. Jejunium valet contra peſtes corporis. oratione ſanantur mentis peſtes: eleemoſyna valet ad omnia. VII. 285. D.

* Eleemoſyna, ſicut baptiſma. *Tullenſe*, anno 860. V. 516. A. Eleemoſyna quænam extinguat peccata. IV. 1038. A. Eleemoſyna cum oratione jungenda. IV. 921. D. In eleemoſyna danda eſt ordo diſcretionis obſervandus. V. 383. B.

Eleemoſynæ generales fiant, juxta poſſibilitatem, per epiſcopos & capitula cathedralium eccleſiarum. VII. 1377. D. Et abbates ſeu conventus monaſteriorum habentium ſufficientes redditus ad ea. *Ibidem.* Et quilibet epiſcopus ſecundum ſuum beneplacitum & poſſibilitatem quotidie in prandium reficiat aliquos pauperes. *Ibidem.*

Eleemoſyna a gentibus in Eccleſia non accipienda. *S. Patric.* I. 1791. D.

Eleemoſynæ quomodo petendæ, quibus diſtribuendæ. X. 705. 706. *Ex S. Carolo Borromæo.* Eleemoſynæ quomodo & a quibus colligendæ. X. 971. B. Eleemoſynarum collectas denunciandi formula. X. 944. C. D.

Eleemoſyna e prædiis regiis annuatim eroganda. VI. 566. A.

Eleemoſynæ corporales ſeptem: & totidem ſpirituales: verſibus exprimuntur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1810. B. C. D.

Eleemosynariæ. VII. 1682. E. anno 1346.

Eleemosynario Magno Franciæ jus in hoſpitalia & leproſariæ. X. 1233. B.

Eleutherius a B. Petro duodecimus. Ejus decretorum cap. 1. VI. 1547. A. B.

Elfleda cognomine Candida, uxor Edgari regis Angliæ. VI. 678. C.

ELI

* Elias infirmitate victus humana, furorem principis fugit. V. 270. C.

S. Eliæ celebritas in inſula Creta. IX. 656. D. Hymnus in ejus laudem. *Ibid.* E. *Vide*, Sanctorum animæ.
Elias Botryenus hæreticus. II. 1355. C.
Elias Damaſcenus, Patriarcha Hieroſolym. VI. 278. A.
Eliberitanum Concilium actum eſt tempore Conſtantini, cum miſſis Apoſtolos. *Conc. Sueſſion.* anno 853. V. 51. B. Citatur in Mogunt. anno 847. V. 12. C. E. In Conc. Colonienſi, anno 887. VI. 400. C. In Moguntiac. 410. B. In Troſleiano, anno 909. VI. 539. D. In London. anno 1075. VI. 1556. E. 1558. D.
S. Eligii cœnobium Pariſienſe, monialium diſſolutione infame. VI. *parte II. initio.* 1829. B.
S. Eligii abbatia prope Atrebatum. X. 630. E.
Elipandus. *Vide*, Feliciana hæreſis. Elipandus epiſcopus Toletanus. IV. 873. C. Metropolitanus. 896. D.

EL EM

Eloquentia cur neceſſaria. VI. *parte II.* 1589. D. 1590. C. D.
Elpidius presb. Rom. I. 610. D.
Elpidius Laodicenus. I. 1012. A.
[illegible] I. 881. E.
Emancipationes. I. 974. A.
[illegible] II. 1353. E.
Embaticum. X. 1177. A.
Embolum. V. 969. D.
Emendationes ordinum. VI. 572. C. D. E.
Emeritana civitas a Saracenis poſſeſſa. VI. *parte II. in fine.* 2054. E.
Emina vini. *Vide*, Monachi.
Eminentes poteſtates. I. 1049. D.
Eminentia tua, *regi Chariberto.* III. 354. B. Eminentia veſtra, *epiſcopis dictum.* V. 1457. C.
Emmanuel, Deus humanatus. I. 1699. A. *Vide*, Chriſtus.
Emmanuel Imp CP. anno 1154. VI. *parte II. circa med.* 1340. C.
S. Emmerami Ratisbonenſis abbatia. VI. *parte II. ſub finem.* 1899. A. VI. *parte II. circa med.* 1179. B.
Emphyteusis; emphyteutica pacta. V. 905. C. 908. D. E. Emphyteuticarium jus. VI. 172. C. Emphyteoſis nomine ſi quid de bonis eccleſiæ averſum fuerit, reſtituatur. VI. 758. E. 759. A.
Emunitas eccleſiarum. VIII. 972. A. Emunitas eccleſiaſtica. IX. 2111. D. 2131. D. Emunitates. V. 100. B. D. *Immunitates.* III. 1994. A.

EN EO EP

[illegible] II. 453. D. *& alibi paſſim.*
Enchiridion doctrinæ Chriſtianæ promittit Hermannus Colonienſis. IX. 2001. E. 2002. B.
Encolpium. V. 821. B.
Energumenis quænam ſint danda ſacramenta. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. C. D. Energumenus non baptizatur niſi in fine vitæ. I. 1191. E. Energumeni, in fine, baptizentur: ſi fuerint fideles, communicent: lucernas publice ne accendant. *Conc. Eliberit.* I. 254. B.
Energumenus fidelis non communicet quotidie. I. 1193. A. Energumeni oblatio ne recipiatur: nec miniſtret ipſe in eccleſia. *Conc. Eliberit.* I. 253. C.
Energumenus. Clericus ne fiat, niſi purgatus. *Can. Apoſt.* I. 27. E. Energumeni, aliiſque paſſionibus irretiti, miniſteria ſacra non tractent. II. 903. A.
Energumeni pavimenta Eccleſiæ verrant. Carthag. IV. anno 398. I. 984. C.
Energumenis exorciſtæ omni die manus imponant. *Carthag. IV.* anno 398. 984. C. Energumenis victus tribuatur per exorciſtas. I. 984. C.
Enim, in principio epiſtolæ. VI. 201. C. VI. 49. C. 125. B. VI. 1219. E.
Enimvero, *in principio epiſtolæ.* VI. 27. A.
[illegible] IV. 420. C.
S. Enneſii feſtivitas, XII. Kal. Septemb. VI. 1148. C.
Ennodius Ticinenſis epiſcopus, magnus Chriſti confeſſor. V. 157. C.
Ennodii liber apologeticus pro Quarta ſynodo, ſive Palmari, probatur in ſynodo Romana. II. 983. B. *& ſeqq.* Ut inter Apoſtolica & conciliaria habeatur decreta. *Ibid.* C.
Enſes. *Vide*, Gladius.
Enthuſiaſtæ. *Vide*, Meſſaliani. Aſceticon.
[illegible] I. 1612. B.
[illegible] II. 1356. C.
[illegible] II. 1288. B.
Eooldus, viri nomen. VI. 196. B.
Eon vir ruſticanus, nec hæretici nomine dignus. VI. *parte II. circa med.* 1305. E. • Eum qui venturus eſt judicare vivos & mortuos, ſe eſſe dicebat. 1306. E. Natione Brito, agnomen habens De Stella. 1307. A.
• Eon ſe eſſe credebat dominatorem & judicem vivorum & mortuorum. 1307. A. Inter Eon & Eum non diſtinguebat: & ad ſuam perſonam pertinere credebat quod in eccleſiaſticis exorciſmis dicitur, *Per eum qui venturus eſt* &c. *Ibid.* Videbatur eſſe circa eum ingens gloria, &c. *Ibidem.* B. Deliramenta illius & magia. *Ibidem.* C. D. E. Idem *Eunus* dictus. 1308. B.
Epacta VII. Concurrente II. VI. *parte II. initio.* 1977. E.
Epacta VIII. anno 830. IV. 1363. E.
Epacta XII. Concurrente V. VI. *parte II. circa med.* 1195. D.
Epacta XXVIII. anno 1109. VI. *parte II. initio.* 1895. B.
Epanagnosticum. V. 765. B.
Epaonensi Concilio ſubſcribunt epiſcopi e Burgundionum regno, e Lugdunenſi I. & quarta, ex Alpibus maritimis, & ex provincia Arelatenſi. II. 1051. E. 1052. A. B. C. D. E. Epaonenſis ſynodi canon citatur a Joanne II. Papa. II. 1156. E. In Conc. Turon. anno 567. III. 363. C. 364. D. Epaonenſis parochia. II. 1045. C. 1046. D.
S. Eparchi abbas. VI. *parte II. initio.* 1983. E. S. Eparchi abbatia. VI. *parte II. initio.* 1946. D.

EPH

Ἐφημέριος. XI. 269. C. 272. A.
Ephesi Joannes Apoſtolus & Deipara ædes habent. I. 1443. D. Magna Eccleſia, quæ *ſancta Mariæ* vocatur. I. 1435. C. *Marian.* 1442. B. 1566. C. &c. • Epheſi baſilica Joannis Evangeliſtæ. I. 595. E. Baſilica Apoſtoli. I. 1437. E. Epheſus, ſedes Joannis Theologi. *Nicæn. Arab.* I. 484. B. Dominus Epheſi, tertius Patriarcha. *Ibid.* Patriarchatus Epheſi tranſlatus in urbem Regiam. *Ibid.* C. Epheſinus tamen eſt primas, ſcilicet Catholicus. *Ibid.* Epheſinus epiſcopus, pro Joannis Apoſtoli memoria ceteris epiſcopis metropolitanis in ſynodis honorabiliorem obtinet ſedem. I. 310. D. Epheſiorum epiſcopus, ubi ejus ordinatio fieri debeat, diſceptatio cum clamoribus, in Conc. Chalced. II. 558. D. E. Epheſii epiſcopi XXVII. a ſancto Timotheo uſque ad annum 451. II. 558. D. *Vide*, Epiſcopus Epheſinus.
Ephesinum Concilium CC. epiſcoporum. *Sophron. Hieroſol.* III. 1283. E. Epheſi duces veritatis fuere, Cœleſtinus & Cyrillus. II. 662. C. Epheſino concilio qui præerant, ex Photio. V. 1467. C. Ex Nilo. 1482. A. Synodi definitio recitatur in Nic. II. ſynodo. IV. 55. A. B. Epiſtola ad Cœleſtinum citatur a Nicolao I. Papa. V. 152. B. Canon tertius citatur in Nicæna II. ſynodo. IV. 51. D.
Epheſinum II. tumultuoſum miſerrimumque concilium. II. 40. A. Ibi conteſtati ſunt legati Sedis Apoſtolicæ &c. II. 23. E. Nihil addi voluit ad fidem Patrum Nicænorum. II. 95. B. Sed falſa relatio. *Ibid.* D. Depoſuit Flavianum & Euſebium, Domnum & Theodoretum, & alios quoſdam. II. 673. D.
Ephestre, ſive capitium. X. 445. D.
Ephori. *Nicoſ.* VII. 1709. C.
Epræmii Antiocheni excerpta recitantur. III. 1234. E. 1235. A. C. *Vide*, Euphræmius. Recenſetur in ſacris diptychis Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ. *Ibidem.* E.
Ephræm Syri conſtituta. II 523. A.

EPI

[illegible] I. 1042. C.
[illegible], *licet.* II. 625. A. II. *Chalced.*
Epiphaniæ ſolemnitas habet ſuum ſpecialem cultum. II. 791. D. Epiphaniæ die jejunare non licet. III. 1863. B. Pervigilio jejunatur. I. 1195. E. A XVI. Kal. Jan. ad diem Epiphaniæ ab Eccleſia nemo recedat ad montes, aut villam, &c. Cæſaraug. anno 380. I. 806. B.
Epiphania diacona. III. 1866. A.
Epiphanius [illegible] &c. IX. 610. B. Epiphanium Ep. Cypri, quod delirum & parvum dæmonium appellarit, Chryſoſtomus accuſatur. I. 1039. A. Epiphanii magna auctoritas in Eccleſia. IX. 355. E. S. Epiphanii imago in templo quod diſcipuli ejus dedicarunt ſub ejus nomine. IV. 394. B.
Epiphanii locus citatur. III. 883. D. In expoſitione loci Canticorum 2. IV. 783. D. E. Locus de imaginibus.

IV. 90. D. Teſtimonium quod contra ſacras imagines proferebant Iconoclaſtæ, non eſt ejus. IV. 391. B.C. Citatur pro adſtruenda proceſſione Spiritus ſancti ex Filio. IX. 194. E. Panarium, tractatu contra Ebionitas, citatur in Conc. Nymphææ, anno 1233. VII. 216. E. Et contra Marcionitas. 217. A.B. Ex Panariis excerpta recitantur in ſexta ſynodo. III. 1222. A. In Ancorato. IX. 359. C. D. *Ἀγκυρωτὸς* & reliqui libri. IV. 391. E. in toto orbe vulgati. *Ibidem.* & 394. A. Ancoratus Latine redditus ab Ambroſio. IX. 194. E.

EPIPHANIUS Cyprius, anno 871. V. 1023. C.

EPISCOPI.

EPISCOPORUM honor & ſublimitas nullis poteſt comparationibus adæquari. IX. 1832. B. Epiſcopalis eminentia, qua nihil eſt in Eccleſia ſublimius. IX. 1391. C. Epiſcopi nomine ipſe Chriſti vicarius contentatur. *Ibidem.* Epiſcopis nihil ſublimius valet reperiri. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1384. A. B. *Vide*, Celſitudo. Eminentia. Nobilitas. Paternitas.

Epiſcopatu ſubmoto neque eccleſia, neque Chriſtianus aliquis eſſe aut dici poteſt. XI. 242. C. Epiſcopatus in eccleſia neceſſarius, ut ſol mundo. *Ibidem.* Eccleſiam abſque epiſcopis gubernari poſſe, error Calvini. XI. 242. B. C. Epiſcopatum tollens Calvinus, damnatus a Græcis in ſynodo. XI. 174. A. 214. E.

Epiſcopus, Dei vicarius. V. 670. C. Epiſcopi ſunt throni Dei: & de ipſis dictum eſt, *Cæli enarrant*, &c. I. 144. E. 187. B. III. 519. E. Epiſcopos Deus oculos ſibi elegit. I. 96. C. I. 752. A. Claves cæli facti ſunt. *Clem. epiſt. 1.* I. 45. D. Epiſcopi lingua facta eſt per Dei gratiam clavis cæli. V. 476. A.

Epiſcopus inter populum & Deum mediator præcipuus. V. 1170. C. Mediator Dei & hominum. II. 698. D.

* Epiſcopus quilibet ſucceſſor Chriſti. IX. 665. C. Epiſcopus debet obtinere locum Domini: presbyter, Seraphicum: diaconus, cherubicum. I. 426. E. 427. A.

Epiſcopi Apoſtolica dignitate colendi. III. 401. E. Succeſſores Apoſtolorum. IV. 1297. B. 1351. D. Janitores cæleſtis aulæ. 1298. B. Veritatis aſſertores, omnibus bonis amabiles, &c. 1297. E. Vices Apoſtolorum in Eccleſia agere debent; presbyteri vices LXX. Diſcipulorum: quia & in veteri Teſtamento Moſes & Aaron, &c. VI. 413. D. E. In Apoſtolorum locum ſucceſſerunt. *Trid.* X. 136. D. Vicibus Apoſtolorum funguntur in Eccleſia. VI. 352. B. E. Pro loco ſanctorum Apoſtolorum ſubrogati. IX. 1834. C. Vicarii Apoſtolorum, & luminaria mundi. IV. 1294. C. Quomodo ſuccedant Apoſtolis. VIII. 1886. E. Apoſtolorum locum tenent, & presbyteri ſeptuaginta duorum diſcipulorum locum in eccleſia militante. *Clem. epiſt. 1.* I. 45. D. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1371. B. * Succeſſerunt Apoſtolis, conſtituti per totum mundum in ſedibus Apoſtolorum. IV. 1065. C.

* Epiſcopus fuit Aaron, & filii ejus presbyterorum figuram præmonſtrarunt. IV. 1065. A. *Vide*, Apoſtolos.

Epiſcopi. Pontifices in ſummo ſacerdotio conſtituti. *Agath.* anno 506. II. 998. C. Summi antiſtites. II. 1008. D. Pontifices. II. 1437. B. 1438. A. 1445. C. &c. Epiſcopus, ſummus Pontifex. II. 1002. B. V. 1419. B. Pontifex ſacro chriſmate perunctus. *Clem. epiſt. 3.* I. 54. B. Infulæ ſummi ſacerdotii. I. 1015. E. Epiſcopatus prima cathedra. I. 256. C. Epiſcopus in ſuo principatu. I. 1792. E.

Epiſcopus eccleſiæ ſuæ ſponſus. *Evariſt. epiſt. 2.* I. 78. A. Columnæ ſanctæ Dei Eccleſiæ. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 89. D.

* Epiſcopi presbyteris pretioſiores, quia rariores. VIII. 224. E.

Epiſcopi propter Chriſtianos populus ordinantur. *Collat. Carthag.* I. 1057. E.

Epiſcopi quomodo ſint in perfectiore ſtatu ceteris aliis. VIII. 1887. E.

* *Epiſcopatus.* Paulo & Barnabæ ab Apoſtolis manus impoſita eſt in epiſcopatum. IV. 1066. A. * Epiſcopalem conſecrationem S. Martialis die Aſcenſionis Domini cum aliis epiſcopis a Domino accepit, quando elevatis manibus benedixit diſcipulis Dominus, & ferebatur in cælum. VI. 871. C.

Epiſcopos per ſingulas urbes & diœceſes Apoſtoli conſtituerunt, ſicut ſancta Romana eccleſia per orbem conſtituit. IX. 1778. E. *Leo X.*

Epiſcopi in diverſis orbis partibus ad regimen ſuarum eccleſiarum a Sede Apoſtolica conſtituti. IX. 1832. A.

* Epiſcopi, presbyteri, & diacones, per quorum manus Corpus Chriſti conficitur. *Canones Rom.* I. 1034. C.

Epiſcoporum tituli.

Epiſcopos *fratres cariſſimos* appellat Conſtantinus Imp. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 268. A.C. 269. A. *Fratres ſanctiſſimos. Ibid.* C. Reverentiſſimi patres, & honorabiles miniſteriorum cæleſtium ſacerdotes. III. 1716. C. Divinitas vos ſervet per multos annos, Parentes Kariſſimi. *Conſtantius Imp.* I. 712. C. Reverendi patres domini epiſcopi. *Piſan.* anno 1409. VIII. 107. B. *Vide*, Reverendus pater. * Domini ſancti & Apoſtolica ſede digniſſimi Papæ. *Clodoveus ad epiſcopos.* II. 1008. A. Vir ſanctiſſimus Petilianus. I. 1071. E. Occidentales orientaleſque Patres. IX. 419. C.

Epiſcopi. Venerabiles fratres noſtros patriarchas, archiepiſcopos, epiſcopos; & dilectos filios electos abbates, ceteroſque in ſacerdotio conſtitutos. *Joannes XXIII.* anno 1414. VIII. 233. D.

Epiſcopi Sardicenſes presbyteros vocant fratres & compresbyteros; diaconos vero filios. I. 653. C. 659. D. Epiſcopi Epheſini archimandritam fratrem vocant. I. 1447. C.

Epiſcopus. Arnaldus divina miſeratione epiſcopus Valentinus, *in Hiſpania*, anno 1261. VII. 1985. A. Nos frater Helias, Dei & Apoſtolicæ ſedis gratia archiepiſcopus Nicoſienſis. VII. 1721. C. anno 1340. VII. 1753. B. Geraldus Rector & humilis epiſcopus Matiſconenſis. VI. 434. D. Gerardus Dei & Apoſtolicæ ſedis gratia archiepiſcopus Nicoſienſis, anno 1298. VII. 1731. B. Hincmarus epiſcopus ac plebis Dei famulus. VI. 347. 348. Nos Joannes Dei patientia archiepiſcopus Turonenſis: anno 1282. VII. 885. D. Petrus miſeratione divina Remenſis archiepiſcopus. VII. 1129. B. Petrus miſeratione divina Ruthenenſis epiſcopus. VII. 1739. A. Philippus permiſſione divina & Sedis Apoſtolicæ gratia Nicoſienſis archiepiſcopus. VII. 1760. D. anno 1350. Pilgrimus ſanctæ Lauriacenſis eccleſiæ humilis ſervitor. VI. 695. C. Raynaldus permiſſione divina & Apoſtolicæ ſedis gratia. VII. 1453. B. *anno* 1317.

Epiſcoporum quæ ſint officia.

Epiſcoporum quæ ſint officia. *Clem. epiſt. 4.* I. 59. A. II. 993. B.C. IV. 1067. C. D. E. 1069. 1070. 1071. 1072. IV. 1351. D. E. IV. 1218. B. C. VI. 570. D. E. 571. A. B. ex Conc. Londin. anno 1237. VII. 299. C. ex Conc. Rotomag. anno 1581. X. 1223. A. B. C. ex Conc. Toloſano anni 1590. X. 1787. *& ſeqq. Ex Conc. Mexicano*, anno 1585. X. 1648. 1649. 1650. *& ſeqq. Vide*, Archiepiſcopo.

Epiſcopi munus in duobus potiſſimum conſiſtit: in collatione ordinum ac miniſtrorum inſtitutione: deinde in viſitatione diœceſeos. *Colon.* anno 1536. IX. 1972. D.

Epiſcopus ſibi ſubditos rite doceat. IV. 907. E. Epiſcopi tenentur per ſeipſos, ſi legitime impediti non fuerint, ad prædicandum evangelium. *Trid.* X. 31. Epiſcoporum munus præcipuum, Prædicatio. *Trid.* X. 156. C. Secundum juſſionem Chriſti prædicationem per ſe vel per ſuos congruenter exerceant. VI. 171. E. Sint aſſidui verbi Dei diſpenſatores. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 576. B. Gregem ſibi commiſſum ſacra prædicatione, vitæque ſuæ exemplo doceant. *Turon.* anno 813. IV. 1024. B. *Vide*, Homilias. Frequentius vel prædicent, vel faciant prædicari. VI. *parte II. ſub finem.* 1986. C. *anno* 1208.

Epiſcopus ſolus concionatores deligat & conſtituat. X. 961. A. B. Quos doctos ad prædicandum viderit & idoneos, non tantum juſſu, ſed etiam rogatu ad tam ſublime opus incitare debet. VI. 888. B.

Epiſcopi munus, docere. III. 352. C. Dominicis & feſtis diebus verbum prædicationis impendere non negligat. V. 25. B. Epiſcopum oportet ſine intermiſſione Eccleſiam ſuam docere. I. 78. B. Epiſcopo verba faciente qui ab eccleſia diſceſſerit excommunicetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. D. Epiſcopi carnalem ſpiritalemque ce-

bum ſobjectis impendant. IV. 1313. A.

Epiſcopi per ſe ordines conferant, extra ægritudinem. *Trid.* X. 140. A.

Epiſcopi in ſua parochia poteſtatem habeat ad corrigendum, tam de clero, quam de regularibus. III. 1995. C. *Vernenſe*, anno 755. Epiſcopi qualiter vivant canonici & monachi, provideant. IV. 1004. C. Epiſcoporum eſt poteſtas præcipua in eccleſiis cathedralibus, non capituli, &c. X. 1225. A. Eccleſiarum jura omnia ad epiſcopi ordinationem & poteſtatem pertineant. *Vormat.* anno 868. V. 739. B. 744. A. Epiſcoporum munus eſt ſubditorum vitia redarguere, præſertim clericorum. *Trid.* X. 100. E. 101. A. B. Epiſcopi diligenter diſcutiant ſuos presbyteros. III. 1944. A. Epiſcopus clericorum vitam regat, ſicut abbas monachorum. IV. 842. C. * Epiſcopus unuſquiſque habet in eccleſiæ adminiſtratione voluntatis ſuæ arbitrium liberum. *Cyprian.* I. 158. D. 159. B. A correctione Epiſcopi nullus clericus eximatur. *Trid.* X. 102. C. Epiſcopi ſuper archidiaconis vigilantiorem curam adhibeant. IV. 1313. D. 1396. D.

Epiſcopi provideant ut abbates ab illicitia ſe abſtineant. IV. 1320. B. Epiſcopus monaſteria monachorum & ſanctimonialium frequenter introeat, diſcutiat, corrigat. *Rothomag.* anno 878. VI. 206. D. Epiſcoporum eſt providere, ut in monaſteriis in ſua parochia conſtitutis ſancta religio obſervata fiat. IV. 1250. D. Epiſcopi abbates & abbatiſſas moneant regulariter vivere. III. 1954. B. Epiſcopi hoc tantum in monaſteriis ſibi vindicent, quod præcipiunt canones. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. C. Epiſcopali imperio monachi ne ſervili operi mancipentur. *Ibidem.*

Epiſcopis ſit ſcholarum cauſa præcipua. IV. 1316. E. 1317. A. Epiſcopi in ſuis eccleſiis litterarum artes doceri faciant. VI. 1580. A.

Epiſcopus in ſua parochia diligenter provideat, ut eccleſiæ ſint bene conſtructæ, & ornatæ. III. 1964. C.

Epiſcopi legant ſtudioſe ſcripturam, opuſcula Patrum, & Canones. *Turon.* anno 813. IV. 1024. B.

Epiſcopi laus. I. 1. B.

Epiſcopi presbyteris ſuperiores.

Epiſcopi presbyteris ſunt ſuperiores, & confirmare, ordinare, & alia pleraque peragere poſſunt, quarum functionum poteſtatem reliqui inferioris ordinis nullam habent. *Trid.* X. 136. D. 137. E.

* Epiſcopi nomine etiam presbyteros Apoſtolus comprehendit, in epiſtolis ad Timotheum, & ad Titum. Et idem docent Hieronymus & Ambroſius. VI. 1537. A. B. C.

* *Epiſcopi.* Presbyteri epiſcopi appellabantur, ut recedente uno ſequens ſuccederet. Sed quia cœperunt eſſe ſequentes presbyteri indigni ad primatus tenendos, immutata eſt ratio; proſpiciente concilio, ut non ordo, ſed meritum, crearet epiſcopum. *Rabanus.* V. 1416. C.

Epiſcopis convenit, quæ ceteris prohibentur ſacerdotibus, chriſmæ benedictio, ordinum ſacrorum inſtitutio. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 963. B. Epiſcopis quæ ſint reſervata, presbyteris illicita. *Vormat.* anno 868. V. 739. C. Solis Apoſtolis eorumque ſucceſſoribus proprii officii eſt tradere Spiritum ſanctum. I. 770. C.

Epiſcopus confert baptiſmum, facit ſacrificium, dat abſolutionem peccata confitentibus, chriſma conficit, monachum tondet, oleum benedicit ad maculas peccatorum delendas, ſacerdotem per gradus promovet. IX. 665. C. *Ex Gregorio Protoſyncello.*

* Epiſcopus & presbyter unum tenent eumdemque ordinem, quamvis dignior ſit illa pars epiſcopi, qui ordinationes confert, & viſitat: id quod nimio plures facerent, ſi omnis presbyter hoc faceret. VI. 981. E.

Epiſcopos non eſſe neque presbyteros aïebant Boni homines, ſi non tales ordinantur, quales Paulus deſcribit. VI. *parte II. ſub finem.* 1644. C. D.

Epiſcopus. Omnes ſacerdotes, ſive ſimplex ſacerdos fuerit, ſive epiſcopus, ſive Papa, æqualis eſſe auctoritatis, error Marſilii Patavini. IX. 1929. A. Epiſcopus non poteſt quod non poſſit ſimplex ſacerdos. *Error damnatus.* IX. 1948. A. Epiſcopum & ſacerdotem in primitiva eccleſia eumdem fuiſſe, Huſſitæ aïebant. VIII. 1890. A. Refelluntur. *Ibidem.* B. C. *& ſeqq.*

Epiſcopi locus in Eccleſia in ſummo ſacello. *Nicæn. Arab.* I. 472. D. 489. A. Epiſcoporum ſedes in eccleſiis. *Vide*, Throni.

Epiſcopus in Eccleſia in conſeſſu presbyterorum ſublimior ſedeat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. C. * Intra domum collegam ſe presbyterorum eſſe cognoſcat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. C. III. 1964. B. Sedens ſtare presbyterum non patiatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. C.

Epiſcoporum hoſpitalitas &c.

Epiſcopi ſint hoſpitales: horis competentibus pauperes audiant & juſtitiam exhibeant; confeſſiones per ſe audiant, & pœnitentias injungant. VII. 115. C. *Matiſcon.* anno 585. III. 463. C. *Vide*, Hoſpitalitatem.

* Epiſcopus rerum eccleſiaſticarum habeat poteſtatem, ad diſpenſandum pauperibus, & ad hoſpitalitatem exercendam, & ad ſuas neceſſarias expenſas, ſcilicet victum & veſtitum. *Antioch.* anno 341. I. 604. A. B. C. Epiſcoporum convivæ ſint peregrini & pauperes. *Turon.* anno 813. IV. 1024. C.

Epiſcopi curam pauperum impoſitam ſibi noverint. III. 587. B. Epiſcopus pupillorum, viduarum, & egentium curam ſuſcipiat. X. 796. D. E.

Epiſcopus habeat in ſua poteſtate res eccleſiæ, & per presbyteros ac diaconos diſtribuat indigentibus, & ſibi ipſe, ſi eget. *Can. Apoſt.* I. 19. C. 37. D.

Epiſcopus pauperibus & infirmis victum & veſtitum quantum potuerit, largiatur. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. A.

Epiſcopi res eccleſiaſticas diſtribuendi habent licentiam, videlicet canonicis, monachis, ſanctimonialibus, & pauperibus. V. 21. D.

Epiſcopus indigentium curam per presbyteros & diacones agat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. B. Epiſcopus vel presbyter, qui clerico egeno neceſſaria non ſuppeditaverit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 23. C.

Epiſcopi inviſant ſedolo, ſi quos reſcierint graviter laborare, eoſque maxime, qui vitæ ſpiritualis ſtudio & pietatis nomine laudeque ſunt inſignes, ſuam illis benedictionem impertituri. X. 1289. A. Epiſcopi cura in annonæ caritate. X. 1125. B. C. D.

Epiſcopi & Comites in domibus pauperum niſi rogati non diverſentur. VI. 173. A.

Epiſcoporum vita & doctrina.

Epiſcoporum vita quæ eſſe debeat. IV. 1391. 1392. 1393. Qualis doctrina. 1393. 1394. 1395. De vita & honeſtate & de omni officio epiſcoporum, ſtatuta Concilii Pariſienſis, anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2015. C. *& ſeqq.* Statuta Concilii Pariſienſis, anno 1429. VIII. 1042. C. D. E. Ex Conc. Narbon. anno 1609. XI. 27. 28. *Odo Cantuar.* VI. 590. C.

Epiſcopi quales eſſe debeant, ex S. Carolo Borromæo. X. 636 A. B. X. 894. *& ſeqq.* X. 661. C. *& ſeqq.* Statuta Concilii Burdegal. anno 1624. XI. 82. 83. *& ſeqq.*

Epiſcopos irreprehenſibiles eſſe convenit, quos præeſſe neceſſe eſt corrigendis. *Arvern.* anno 535. II. 1181. D. Epiſcopus nullus eſt, dum eſt in peccato mortali. *Error Joannis Hus.* VIII. 412. C.

Epiſcoporum quales eſſe mores oporteat. IV. 1032. 1033. 1034. Qualiter ſe gerere in omnibus debeant. V. 93. E. 94. A. B. C. D. E. Juxta canones vivant. III. 1029. D. Miniſterium ſuum ſecundum canones peragant. VI. 171. D. Se ad labores & ſolicitudines pro Dei gloria vocatos eſſe intelligant. *Trid.* X. 178. A. Epiſcopus nomen eſt operis, non honoris. IV. 1065. D.

Epiſcopi confeſſarium ſæcularem aut regularem deligant adhibeantque. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1545. D. * Ipſi etiam per confeſſores diſcretos cicatrices proprias obducant. VII. 115. D. Epiſcopus admonitores ſibi deligat. X. 1123. B. C. D. E.

Epiſcopi quomodo ſuum miniſterium expleant, & qualis ſit illorum converſatio, &c. inquirant Miſſi ab rege ſive Imperatore. *Ludovicus Pius Imp.* IV. 1282. B.

Epiſcopi veſtitus qualis eſſe debeat, ex S. Carolo Borromæo. X. 662. E. 663. A. Qualis ſupellex. 663. B. C. Qualis menſa. 663. D. E. Qualis familia. 664. A. B. C.

Epiſcopos non oportet fulgidis veſtibus indui. *Nicæna II. ſynod.* IV. 495. E. 498. A. Epiſcoporum veſtimenta talaria, cum camiſia linea ſu-

per alios pannos, &c. *Monſpel. anno* 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2046. C. D.

Epiſcopi tonſura grandiore conſpicui incedent. X. 1788. D. *Vide*, Tonſuram.

Epiſcopi dum equitant, pileos Pontificales gerant. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1043. A.

Epiſcopi. Apoſtolica & priſca traditio in eccleſiis per orbem tenuit, ut qui ad pontificatum ducuntur, iis qui ante illos fuere Pontifices, fidem ſuam exponant. III. 1259. D. Debet omnem anathematizare hæreſim voce & manu. Flagitium enim eſt, virum non manifeſte oſtendi qualis eſt. III. 143. A. Quod in anima ſapit oſtendat. *Ibid.* C. Habenda eſt enim ratio eorum qui ſcandalizantur. *Ibidem.* Turpe eſt eos qui debent in divinionibus prædicari, in contrariis accuſari, ſive zelo, ſive invidia. *Ibid.* E. Sicut doctor vult, ſic ſapit grex. III. 117. B.

Epiſcoporum peritia.

Epiſcopus ſit doctor, aut doctus ſaltem. X. 589. D.

Epiſcopus nullus eligatur, niſi doctor aut licentiatus, cum rigore examinis in theologia, aut jure canonico, vel civili. *Martinus V. Papa.* VIII. 877. Epiſcopi ſpeculatores fruſtra dicuntur, ſi venientem lupum a longe non cernunt. V. 334. A. Vix ferenda eſt in ſacerdotibus excuſatio, quæ prætendat inſcientiam. I. 1755. E. Invenibile creditur ſacerdotem ſacerdotalia ſtatuta neſciſſe. I. 1748. D.

Epiſcopus antequam conſecretur, omnino pſalterium noverit, & ſciat ſcrutari evangelium & canones. IV. 487. B. Canones & regulam (S. Benedicti) ſcire debet. *Francofurd.* anno 794. IV. 907. A.

* Epiſcopi in Occidente non habentes ad plenum ſcientiam ſcripturarum. III. 1078. A. Sed cum ſimplicitate definitiones ſynodorum, & Patrum ſcita retinent. *Ibidem.* A. B.

Epiſcopus litterarum ignarus nullus fiat. II. 789. E. Epiſcopus neſciens litteras. *Collat. Carthag.* I. 1085. E. *Vide*, Lanfrancus. Epiſcopus neſciens litterarum, ſed vitæ ſanctitate clarus, miraculo approbatus. VI. 1165. D. Epiſcopus in VI. ſynodo dicit: Ego homo ſum ruſticus, &c. III. 1159. D. Epiſcopus non bene valens nec ſubſcribens, jubet ut diaconus pro ſe ſubſcribat, in Conc. Epheſ. anno 431. I. 1431. C.

Epiſcopi domus & familia.

Epiſcopi clauſtrum eccleſiæ ſuæ proximum inſtituant, in quo ipſi cum clero ſecundum canonicam regulam Deo militent. VI. 172. A. Non longe ab eccleſia hoſpitiolum habeat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. A. cellulam. I. 975. C.

Epiſcopi cubiculo & ſecretoribus obſequiis, ſacerdotes & clerici adſiſtant. V. 25. B. Epiſcopum duo presbyteri vel tres diaconi non deſerant in omni loco. I. 137. D. Epiſcopus in conclavi ſuo idoneum teſtimonium habeat. *Tolet. IV.* anno 633. III. 585. E. In cubiculum epiſcopi mulier, niſi cum clericis teſtibus, non ingrediatur. III. 452. A. Epiſcopi cum mulieribus omnino non habitent. III. 1927. C.

Epiſcopi familia qualis eſſe debeat. X. 588. E. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 896. C. D. E. Epiſcopi domus recte ordinari & componi debet. IV. 1487. C. Domum epiſcopi feminæ non frequentent. *Ibid.* D. E. *Vide*, Mulieres. Nec in ea reges aut principes diu verſentur. *Ibidem.*

Epiſcoporum familiares ac domeſtici ſaltem quater in anno, præmiſſa confeſſione communicent. X. 1150. A. Epiſcoporum familiares qui læſerit, ſit excommunicatus. *Nugarol.* anno 1315. VII. 1395. C.

Epiſcopi ne geſtentur in ſellulis a diaconibus. *Bracar.* anno 675. III. 1034. E.

Epiſcopus non rei familiari, ſed rebus divinis tantum vacet. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. C.

Epiſcopi canes & accipitres non alant. *Matiſcon.* anno 585. III. 463. E. 464. A. Ne vellicationis potius quam villicationis aliquando reddant rationem. X. 1299. B. Cuplas canum non habeant, nec falcones, &c. IV. 846. C. *Synod. Auguſtana*, anno 952. VI. 617. B. *Epaon.* anno 517. II. 1048. C. Non habeant in propria domo aves venatorias. VI. *parte II. ſub finem.* 2047. B. Accipitres, canes, equos vel mulos, &c. V. 25. E.

Epiſcoporum ſupellex & menſa qualis eſſe debeat. *Ex Conc. Tolet.* anno 1565. X. 1149. B. C. D. E. * Epiſcopi ſit vilis ſupellex, menſa & victus pauper. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. B. Epiſcopi & Dei miniſtri abſtinere debent a comeſſationibus & violentiis. IV. 1019. E. 1024. C. Epiſcopus moderatis epulis contentus eſto. V. 25. C. Convictus ejus qualis eſſe debeat. *Ibidem.* E. De prælatorum comeſſationibus fere uſque ad medietatem noctis. *Lateran.* anno 1215. VII. 34. D. Epiſcopi, qui ſine neceſſitate, non cum clericis, ſed cum laicis convivari delectantur. IV. 1311. E.

Epiſcoporum pietas.

Epiſcopi ſolemni Miſſæ & divinis officiis quando in primis debeant intereſſe. X. 690. B. Epiſcopi Natale Domini & Paſcha extra ſuam Eccleſiam non celebrent. *Lugd.* anno 583. III. 456. C. Non tantum Dominicis diebus, & feſtis, Miſſas celebrent; ſed cum poſſibile fuerit, quotidiana ſacrificia frequentent: nec faſtidiant privatim hoc facere. V. 25. C. Miſſam celebrare ne omittant Dominicis feſtiſque diebus. *S. Carolus Borromæus*, X. 894. D. Aliis diebus, qui adſignantur. *Ibidem.* E. Niſi jure impediatur. X. 662. B. Miſſam celebrent ſaltem diebus Dominicis & feſtis. *Rotomag.* X. 1223. B. Epiſcopus quoties debeat Miſſam celebrare. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1545. B. C. D. Epiſcopi qui Miſſarum ſolemnia vix celebrabant quater in anno. *Lateran.* anno 1215. VII. 34. D. Ter in anno ad minus celebrent. Conc. Tolet. anno 1473. IX. 1508. E.

Epiſcopus ab Eccleſia die Dominico non abſit. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1012. B. Poſt Miſſam ne recedat e choro niſi abſoluta Sexta vel Nona; ne Canonici, qui epiſcopum comitari debent, chorum deſtituant, &c. X. 1565. E.

Epiſcopi quando *Pax vobis* dicere debeant. VI. 578. E.

Epiſcopi iis diebus, quibus in ſuis eccleſiis per alios prædicandi munus præſtabunt, eiſdem ſacris concionibus, quantum poterunt, intereſſe ſtudebunt. X. 642. B. C.

Epiſcopi qui eligendi.

Epiſcopatus non vacet poſt mortem epiſcopi ſupra menſes tres. III. 1998. A.

Epiſcopus non debet ex altera eccleſia eligi, niſi cum de civitatis ipſius clericis, cui eſt epiſcopus ordinandus, nullus dignus potuerit inveniri. V. 344. D. *Ex Cæleſtino Papa. Ibidem*, 345. D. Extranei ne præponantur emeritis in ſua eccleſia clericis. I. 1260. B. C. Epiſcopi qui aſſumendi, & quibus præditi dotibus. *Trid.* X. 131. E.

Epiſcopi quales debeant ordinari. *Carthag. IV.* anno 398. I. 978. C. Epiſcopus bono approbatus opere ordinetur. V. 64. D. E. 65. B. Epiſcopus ex pœnitentibus nemo creetur. II. 790. A. Epiſcopum non decet ſtatim fieri recens converſum e gentiliſmo aut ex mala vivendi ratione. *Can. Apoſt.* I. 27. E. 30. A. Epiſcopus eſto ex legitimo matrimonio natus, ætate matura, gravitate morum, ſcientia litterarum. *Trid.* X. 55. B. Oculo orbatus vel femore oblæſus, ſi ſit epiſcopatu dignus, aſſumatur. *Can. Apoſt.* I. 27. C. D. Non item ſurdus vel cæcus. *Ibid.*

Epiſcopus non ante XXX. annum ordinetur. *Agath.* anno 506. II. 1000. B. Epiſcopus ne ſit quiſquam, niſi qui jam XXX. ætatis annum egerit. VI. *parte II. ſub finem.* 1675. A. *Lateran.* anni 1179. Epiſcopi ne ſunto citra XXVII. annum ætatis. IX. 1748. C. * Epiſcopum annorum x. ordinavit Joannes XII. Papa. VI. 628. D. Epiſcopi infra annos ordinati, ab Urbano II. depoſiti: ſed iidem in fine ſynodi precibus Concilii reſtituti. VI. *parte II. initio.* II. 1736. C.

Epiſcopatus. Ad epiſcopatum qui & quomodo promovendi. *Trid.* X. 153. D. E. 154. A. B. C. Epiſcopi futuri examinatio in ſynodo facta, anno 868. V. 731. 732. Præſente clero, ordine, & plebe civitatis. *Ibidem.* 731. B. Data eſt ei Regula Paſtoralis Gregorii. 732. D. Item libellus fidei & profeſſionis ſuæ, ut legeret, & ſubſcriberet, & archiepiſcopo ſuo habendum traderet. *Ibidem*: & 733. A. Epiſcopi Catalaunenſis ordinandi examinatio. V. 1441.

Digitized by Google

1442. Epiſcoporum examen quale eſſe oporteat. X. 589. C. D. *Vide*, Examen.

Epiſcopus dum eligitur, ſi contradictores habeat, ad purgandum eum ſint quinque vel ſex. *Carthag. III.* anno 397. I. 965. D.

Epiſcopi ne ſumantur de laïcis, contemptu clericis. I. 1261. C. Epiſcopus nemo repente ex laico vel monacho fiat, niſi per gradus eccleſiaſticos paulatim proceſſerit. V. 1207. D. Diſcere prius quiſque debet, antequam doceat, &c. *fuſe.* II. 1020. A. Prius annum in miniſterio eccleſiaſtico per omnes gradus tranſeat. I. 1252. A. Per annum lector & ſubdiaconus fuerit; & ſic per ſingulos gradus aſcendat. *Bracar.* anno 561. III. 352. B.

Epiſcopus deinceps nullus eligatur, niſi qui in ſacris ordinibus religioſe vivens inventus eſt: hoc eſt, in diaconatu vel presbyteratu. VI. *parte II. initio.* 1695. C. anno 1091. Ex ſubdiaconis, rariſſime: Si cui natalium dignitas ſit. *Ibidem.* & 1737. D.

Epiſcopus metropolitano contempto nullus ordinetur. I. 1240. B. II. 789. B. D. *Carthag. II.* anno 390. I. 954. B. *Siric.* I. 858. A. Epiſcopus ab alio quam a metropolitano conſecratus eſt, ſine ejus licentia, intra annum perſonaliter ipſum adeat, ut promittat ei obedientiam, &c. *Complut.* anno 1326. VII. 1533. E. Infra duos menſes ei ſe præſentet. *Tarracon.* anno 516. II. 1041. E.

Epiſcopos a metropolitano cum provinciæ epiſcopis oportet ordinari. II. 614. B. *Conc. Chalced.* abſque conſilio archiepiſcopi CP. 643. A. *Laodic.* I. 783. B. *Vide*, Electio. *Antioch.* anno 341. I. 601. B. C.

Epiſcopus ſi petatur laïcus, per omnes tranſeat eccleſiaſticos ordines, & in ſingulis ſit per longinquum tempus. *Sardic.* anno 347. I. 646. D. E. Prius ergo lectoris, deinde diaconi, & presbyteri fungatur officio. *Ibid.*

* Epiſcopus ordinatur, ſive presbyter, ſive diaconus. VI. 712. B. * Epiſcopus ex diacono factus. IV. 822. D. * Epiſcopus apud Latinos quod ex diacono fit, non ſuſcepto presbyteratus officio, Græci reprehendunt. V. 309. E.

Epiſcopus in Oriente aut Patriarcha non fit, niſi qui ſit tonſus in Chriſto. VI. 286. B. Epiſcopum ordinari non oportet ex laïco nuper tonſum ſive clericum, ſive monachum; niſi propter ipſum humilitatis bonum clericus factus ſit, vel monachus. V. 901. B. C. D.

Epiſcopi. Laïci ſi ad epiſcopatum eligantur, quales eos eſſe oporteat. VI. 283. B. E laïcis eligantur, ſi digniores ſint quam clerici vel monachi. VI. 311. D. Si Romana Eccleſia numquam id facit, hunc morem cuſtodiat: decet enim patrum terminos non tranſgredi. At orientalium alia conſuetudo eſt. *Ibidem.* C. Eorum exempla, qui e laïcis electi ſunt epiſcopi: Ambroſius, Ephræmius, Euſebius Cæſareæ. VI. 283. E. *Vide*, Taraſius.

Epiſcopi ordinentur non laïci, non neophyti, non viduarum mariti. *Leo Papa.* I. 1767. D.

Epiſcopus ordinandus. *Vide*, Patrum ſcriptis. Prædeſtinatio.

Epiſcopi a quibus eligendi.

* Epiſcopus conſtituendus ex electione omnium qui paſcendi ſunt. II. 559. E. Æquum eſt, ſicut ipſa Sedes Apoſtolica dixit; ut qui præponendus eſt omnibus, ab omnibus eligatur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. A. * Cui debet ab omnibus obediri, utique debet & ab omnibus eligi. VI. 165. C. Ne civitas non optatum epiſcopum aut contemnat aut oderit. *Ibidem.*

* Epiſcopus fiat, quem cleri & plebis evocarit electio. *Siric.* I. 850. E.

* Epiſcopum eligat clerus & populus. VI. 757. D.

* Epiſcopus præficiendus civitati de conſenſu totius cleri & populi. V. 91. E. A principis noſtri ſervitio ſi quis venerit, ut alicui civitati præponatur epiſcopus, ſolicite examinetur, cujus vitæ & ſcientiæ ſit, &c. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 91. E.

* Epiſcopus a metropolitano ordinetur, cum provincialibus, quem clerus & populus civitatis elegerit. *Pariſ. V.* anno 615. III. 551. E. *Arvern.* anno 535. II. 1181. D. *Cabilon.* anno 650. III. 949. E.

* Epiſcopus ordinetur, is quem ſors, metropolitani & coëpiſcoporum judicio monſtraverit, ex duobus vel tribus, quos antea conſenſus cleri & plebis elegerit. *Barcin.* anno 599. III. 537. C. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. B.

Epiſcopus ab epiſcopis provinciæ deligendus plebe præſente. I. 150. E. De univerſæ fraternitatis ſuffragio. I. 151. A.

* Epiſcopos eligi canonice in Galliis jubet Gregorius VII. VI. 1224. C. D.

Epiſcopi quo more ac ritu, præſertim in Gallia, olim promoti fuerint. V. 1425. 1426. Epiſcoporum ſuorum electio canonica a Carolo Craſſo conceſſa eccleſiæ Cabilonenſi. VI. 375. E. Epiſcopus Cabilonenſis a clero & plebe eligitur, anno 1080. VI. 1604. A. Epiſcopus Lemovicenſis electus ab epiſcopis provinciæ, cum conſenſu totius cleri & populi, anno 1051. VI. 1029. D. E. Decretum Cleri Laudunenſis, de electo epiſcopo. VI. 165. B. Epiſcopus Dienſis electus a clero & populo, ex camerario Lugdunenſi, cum ocreatus eſſet, & paratus ad equitandum. VI. 1515. E.

* Epiſcopus non eſt, qui neque a clero electus, neque a populo eſt expetitus. VI. 376. C. Epiſcopus eligendus a clero, expetendus a populo. *Joannes VIII. Papa.* VI. 91. B. Epiſcopus eligatur cum conſenſu metropolitani, cleri, & civium. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. A. * Epiſcoporum electio ſacerdotibus & populis conceſſa. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 70. A. Epiſcopus clericorum vel civium voluntate per conſenſum, cum conniventia metropolitani creatus. III. 402. E.

* Epiſcopi ne ſint niſi plebis & epiſcopali judicio comprobati. I. 856. C.

Epiſcopus in Oriente eligitur a conventu eccleſiæ metropolitanæ. XI. 243. A. vel a ſynodo provinciæ. *Ibidem.* * Epiſcopus eſto, quem cleri plebiſque conſenſus concorditer poſtularit. *Leo Papa.* I. 1768. A. * Epiſcopus ne quis promoveatur ſine electione cleri & populi. *Remenſe,* anno 1049. VI. 1006. E. Epiſcopus eligatur a clericis vel civibus unus ex tribus quos epiſcopi nominaverint. *Arelat. II.* anno 452. II. 778. B.

Epiſcopus nullus detur invitis: ex Cæleſtino & Leone M. VI. 15. D. E. V. 65. D. Nulla enim ratio ſinit, ut inter epiſcopos habeantur, qui nec a clericis ſunt electi, nec a plebibus expetiti. *Ibidem.* I. 1260. B. *Pariſ.* III. 339. A. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1445. E.

* Epiſcopatum vel quamlibet aliam eccleſiaſticam dignitatem, qui Imperator, rex, dux, vel cujuſvis poteſtatis ſæcularis dare præſumpſerit; aut ab eo ſuſceperit; gremium ei B. Petri, & introïtus eccleſiæ interdicitur. VI. *parte II.* 1627. B. C. * Epiſcopi cujuſcumque electioni vel promotioni ingerere ſe quemquam laicorum principum nefas eſt. V. 909. D. E. * Epiſcopus a metropolitano & epiſcopis comprovincialibus eligendus, & a plebe; ſummoto eo quem rex deſignarat. *Nicolaus I. Papa.* V. 302. 303. 304. * Epiſcopus per principes ſæculares eccleſiam adeptus, deponatur, & excommunicetur, & qui cum eo communicant. I. 15. C. 36. A. Epiſcoporum electiones & conſecrationes juſſu principum factæ nullo modo recipiendæ. V. 904. B.

* Epiſcopos Hadriano Papa mandante Galliarum epiſcopis ut non alios ordinarent, niſi quibus Ludovicus Imperator epiſcopatum concederet, non conſenſerunt epiſcopi, ſed luculenter & honeſte obviaverunt. XI. *in fine.* * Epiſcopatum vel abbatiam de manu laicæ perſonæ ſi quis ſuſceperit, nullatenus inter epiſcopos vel abbates habeatur. *Gregorius VII. Papa,* anno 1074. VI. 1550. A. B. C. D. 1587. D. E. &c. * Epiſcopatum ſi quis ordinatione regia pervadere præſumpſerit, a comprovincialibus ne ſuſcipiatur. *Pariſ.* anno 557. III. 338. B. * Epiſcopi, presbyteri, vel diaconi electio omnis facta a principibus, irrita eſto. *Nicæna II. ſynod.* IV. 487. C. D. * Epiſcopus ab epiſcopatu depulſus, quod is non a clero & populo electus, ſed regis voluntate cathedram adeptus, ac ſine metropolitani conſenſu fuerat ordinatus. *Santon.* anno 563. III. 353. B. Sed idem poſtea eſt reſtitutus, ulciſcente in epiſcopos injuriam patri ſuo Clotario illatam rege Chariberto. 354. B.

Epiſcopalis honor non votis quærendus, ſed meritis. *Arvern.* anno 535. II. 1181. C. D. Epiſcopatus a principe, datis muneribus, non ambiatur. VI. 1012. B. Nonnulli ſarcinam ſacerdotalem non propter Deum, ſed magis propter terrenum ambiunt lucrum. *Gregor. III. Papa.* III. 1870. C. Sicut is qui invitatus renuit,

quæſitus refugit, ſacris eſt altaribus admovendus; ſic qui ultro ambit, vel importunum ſe ingerit, eſt procul dubio repellendus. V 661. B. Epiſcopatum nemo per ambitum obtineat. II. 958. C. D. Decretum electionis ſine Viſitatoris præſentia nemo conficiat. II. 958. D.

* Epiſcopus non debet alicubi conſtitui, niſi aut ibi baptizatus, aut multis cognitus, aut poſtulatus a presbyteria, vel ab epiſcopis, vel a populo. *Julius Papa.* I. 622. A. * Epiſcopi per electionem cleri & populi, ſecundum ſtatuta canonum, de propria diœceſi eligantur. *Capitulare Ludovici Pii.* IV. 1214. B. * Epiſcopo decedente in ejus locum non alius ſubrogetur, niſi loci illius indigena, quem univerſale & totius populi elegerit votum, & provincialium voluntas aſſenſerit. III. 574. C.

Epiſcopo eligendo ſufficiat matricis arbitrium. I. 1251. A. C. Ne canonici de ſede epiſcopali ab electione epiſcoporum excludant religioſos viros: quod abſque eorum aſſenſu & convenientia ſactum fuerit, irritum habeatur. VI. *parte II. circa med.* 1213. A.

Epiſcoporum nullus ſe vivente eligat ſucceſſorem. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. A. Si fecerit, irritum iſtud ſit. *Antioch.* anno 341. I. 604. B. *Nicæn. Arab.* I. 470. E. 487. A. Epiſcopi Hiſpani ſucceſſorem ſibi deligebant. Vetitum iſtud eſt. *Conc. Rom.* anno 465. II. 800. D. E. Epiſcopo adhuc vivente alium ſubſtitui, nimis reprehenſibile eſt. III. 1882. E. III. 552. A. Niſi eccleſiam & clerum regere non poſſit. *Ibidem.* Epiſcopo viventi, niſi ei quem capitalis culpa dejecerit, nullus ſuperordinetur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1445. E. Epiſcopi viventis in locum nullus aſpiret. II. 1054. B. Epiſcopus in eccleſia non conſtituatur, cui qui præeſt, adhuc vivit, & eſt in ſuo honore conſtitutus, niſi epiſcopatui ſponte renunciaverit. V. 1207. B. C.

Epiſcopalis ambitus radicitus amputetur. II. 959. C. E. Qui vivo Pontifice fuerit ambiiſſe convictus, aut certe tentaſſe, aut favorem cuiquam præſtitiſſe, loci ſui ordine privetur. II. 959. E. 960. A. Qui ambientes prodiderit, remuneretur: *Ibid.* B.

Epiſcoporum electio & confirmatio. De ea decretum ſynodi Baſileenſis. VIII. 1157. A. *& ſeqq.* Baſileenſis ſynodus reges hortatur, ne electoribus ſcribant, aut preces porrigant pro aliquo. VIII. 1158. D. Juramentum quod electores præſtare debent. *Ibidem.* A.

Epiſcopus eligatur, cum voluntate regis, a clero & plebe. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1445. D. * Epiſcopi electio fieri debet a populo & clero, rege quoque volente. VI. *parte II. initio.* 1820. C. D.

Epiſcopus metropolitanus electus ab epiſcopis provinciæ, cum omni clero civitatis, diverſi ordinis populo acclamante, regibus conſentientibus. Anno 989. VI. 717. C. D.

Epiſcopus Epheſius Imperatoris nutu ordinandus. I. 1434. C. Epiſcopus Menas CP. eſt conſtitutus, eligente præter ceteros Imperatore, accedente totius cleri & populi conſenſu. II. 1226. D.

Epiſcopi electionem ut Rex velit ratam eſſe, petit Conc. Vernenſe, anno 844. IV. 1472. E. Epiſcopum Caturcenſem deſignat Dagobertus rex. III. 2085. D. E.

Epiſcopos regalis poteſtas eligit. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1722. C.

Epiſcoporum &c. electio debet fieri in capella regis, de aſſenſu ipſius, &c. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1604. D. Epiſcopatus, abbatias, &c. multis dedit rex Angliæ, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1909. B.

* Epiſcopus a clero & populo, & gratis eligatur. *Gregor. VII.* anno 1080. VI. 1589. C.

Epiſcopis ne detur a Papa proviſio, niſi conſulto prius metropolitano, &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1222. C.

Epiſcoporum electorum confirmatio. *Londin.* anno 1268. VII. 636. A. B.

Epiſcoporum electio. *Vide*, Eligi.

Epiſcoporum ordinatio.

Epiſcoporum ordinationes non differendæ. II. 612. C. *Conc. Chalced.* Epiſcopi conſecrationem ſuam non differant. *Trid.* X. 57. B. Electi intra tres menſes a metropolitano ſuo conſecrentur. VI. 186. A. Sine tarditate ordinentur ubi non ſunt. III. 2056. D.

Epiſcopum Genevæ ordinat Papa, clericis ejuſdem Eccleſiæ ſuggerentibus. VI. 101. B.

Epiſcopalis ordinationis forma. V. 734. A. B. Epiſcopi baculis & annulis confirmati. V. 51. A. IV. 1066. C. Epiſcopus inſtituitur per baculum & anoulum. V. 1447. D. E. Epiſcopus gradum ſuſcipit per orarium, anulum, & baculum. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. D. *Vide*, Annuli.

Epiſcopo manus chriſmate ſacro perungitur. V. 475. E. * Epiſcopos ordinari per manus impoſitionem, antiqua eſt inſtitutio. Sic Moſes ſuper caput Joſue manus imponens, dedit ei ſpiritum virtutis & ducatus in populo Iſraël. Sic Chriſtus Dominus in cælum abiens, per manus impoſitionem Apoſtolos benedixit. IV. 1065. E.

Epiſcopus cum ordinaretur Bonifacius, quale ſacramentum Romæ edidit. III. 1857. E. Epiſcoporum juſjurandum de viſitandis liminibus Apoſtolorum ſingulis annis. X. 1124. B.

Epiſcopalis ordinatio ne ſimoniaca ſit, quæ cautio adhibenda. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1027. D. E.

Epiſcopi a comprovincialibus ordinentur, ſaltem a tribus, reliquis per ſcripta conſentientibus. *Nicæn.* anno 325. I. 323. D. Epiſcopus minus quam a tribus non ordinetur. *Carthag. III.* anno 397. I. 972. E. Epiſcopi ordinatio ſine aggregatis tribus vel quatuor epiſcopis fieri non debet. *Gregor. M.* III. 512. B. Epiſcopus a duobus vel tribus ordinetur. *Can. Apoſt.* I. 10 A. 33. A. Epiſcopus ordinetur a tribus comprovincialibus epiſcopis, cum conſcientia metropolitani, & aliorum. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. C. D. Epiſcopi ab epiſcopis provinciæ auctoritate Apoſtolica ordinandi. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 68. D. Epiſcopus quando poſſit a vicinis epiſcopis ordinari. *Sardic.* anno 347. I. 639. D. E.

Epiſcopus nullus ſibi præſumat ut alium epiſcopum ordinet ſolus, ſine ſeptem, vel tribus epiſcopis. *Conc. Arelat.* I. 266. B. Epiſcopus Placentinus a metropolitano ſuo Ravennate conſecrari debet. VI. *parte II. circa med.* 1280. B. Epiſcopi duo tantum cum eſſent in Africa, tertius Romam mitti debuit, ut ibi conſecraretur. VI. 1341. B. Epiſcopus unus Epiſcopum non ordinet, excepta Eccleſia Romana. *Siric.* I. 858. A. Epiſcopi duo ſi unum vel volentem vel invitum ordinaverint. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. E. Epiſcopi duo qui ſoli epiſcopum ordinaverant, nullis deinceps ordinationibus, nullis interſint conciliis. I. 1748. D.

* Epiſcopo perperam ordinato, quia a duobus tantum eſt ordinatus, cui propterea indultum eſt chorepiſcopi nomen, ne liceat in civitate offerre vel ordinare: tantum in pago ſibi conceſſo neophytos confirmet, virginem conſecret, & ante presbyteros offerat. *Regenſe.* I. 1749. D. E. 1750. A. B. Ordinati ab ipſo clerici, poſſunt retineri, ſi boni ſint. 1750. B. * Epiſcopi in Britannia conſecrabantur alter ab altero. VI. 41. E.

Epiſcopi conſecratio in ſua eccleſia fieri debet, cui præſuturus eſt. *Aurelian. IV.* II. 1437. B. Saltem intra provinciam, & ſub præſentia metropolitani. *Ibidem.* * Epiſcopi ordinationem in ipſa civitate fieri oportebat. II. 1212. C.

Epiſcopi qui ordinantur, a ſuis ordinatoribus litteras accipiant, continentes Conſulem & diem. *Milevit.* I. 911. B.

Epiſcopo incertæ ordinationis dignitas abrogata. *Conc. Francoford.* anno 974. IV. 906. D.

Epiſcopum Carnotenſem quod Papa conſecraſſet, factum eſſe dicebant epiſcopi Gallicani contra regiam majeſtatem. VI. *parte II. initio.* 1702. E.

Epiſcopus ſi quem invitum ordinet, ordinationum ei jus auferatur. II. 804. A.

Epiſcopi in ſua ordinatione quænam accipiant conſtituta. II. 936. C. D. E. Epiſcopis ordinatis præcepta dat Apoſtolica ſedes de obventionibus eccleſiaſticis dividendis. III. 509. D.

Epiſcopi ordinatio. *Vide*, Concilium.

Epiſcopus quiſque anniverſarium conſecrationis ſuæ diem celebret. X. 783. B. X. 871. C. D. E. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Epiſcopos ubi & quot eſſe oporteat.

Epiſcopi ne in caſtellis & modicis civitatibus conſtituantur. *Anaclet. epiſt.* 3. I. 73. A. *Sardic.* anno 347. I. 639. E. 642. A. *Laodic.* I. 792. B. Nec in villis nec in vicis ordinentur. *Francoford.* anno 794. IV. 907. B.

Epiſcopum

Epiſcopum plebes quæ numquam habuerunt, non accipiant, niſi ex Concilio plenario. *Cod. Afr.* I. 922. C. Epiſcopus ubi numquam fuit, ibi ne conſtituatur. III. 1720. C. D. E. 1721. D. E. Epiſcopi ne conſtituantur ubi non fuere, niſi de ejus voluntate, in cujus poteſtate eſt diœceſis. *Carthag. II.* anno 390. I. 952. B. *Carthag. III.* anno 397. I. 966. A. Epiſcopatus unus in duos diviſus, ex voluntate prioris epiſcopi. VI. *parte II. initio.* 1848. C.

Epiſcopi in Longobardia conſtituti. IV. 1216. B.

Epiſcopatuum Græciæ XLII. nomina. VII. 703. B. C. Epiſcopatus Græciæ hodiernæ nonnulli. XI. 282.

Epiſcopatuum creatio & limitatio a Joanne XXII. Papa. VII. 1423. 1424. Epiſcopatus conjungere, conjunctos disjungere, aut novos conſtruere, ſolius eſt ſummi Pontificis. VI. *parte II. initio.* 1655. D.

Epiſcopi non habentes ſedes, ſubſcribunt in Concilio Matiſconenſi II. anno 585. III. 466. D.

Epiſcopi in una civitate duo ne ſint. *Nicæn.* anno 325. I. 327. B. Epiſcopi in ſingulis civitatibus ſinguli. *Clem. epiſt.* 1. I. 45. C. Ne ſint in villis aut caſtellis. *Ibid.*

Epiſcopi ne duo ſimul in una civitate ſint. *Cabilon.* anno 650. III. 949. C. Ne duo ſint in una civitate; ſed ſi populi ſunt diverſi ritus, Pontifex loci catholicum præſulem nationibus illis conformem conſtituat ſibi vicarium. VII. 27. C. Epiſcopus e Catharis ſi redeat ad Eccleſiam, ſit presbyter, vel chorepiſcopus; vel nomen tantum epiſcopi habeat: ne ſint duo in una civitate epiſcopi. *Nicæn.* anno 325. I. 327. A. B. * Epiſcopi duo Antiochiæ Piſidiæ. II. 174. B. Epiſcopus Senecio datus Baſſo in conſortium regendæ eccleſiæ. I. 860. C.

Epiſcopo non licet principalem cathedram ſuæ parochiæ negligere, & aliam eccleſiam in ſua diœceſi magis frequentare. VI. 206. E. Epiſcopus ne relicta principali cathedra in diœceſi reſideat. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. C. Epiſcopi monachi de monaſterio in monaſterium non migrent; ſed in ea obedientia maneant quam promiſerunt. III. 1016. E.

Epiſcopi inthronizatio. *Nicæn. Arab.* I. 475. D.

Epiſcopus quo ritu & qua pompa in civitatem ſuam primum ingrediens ſuſcipiendus ſit. X. 1750.

Epiſcoporum pax inter ſe.

Epiſcopi omnes concordes invicem diligant. IV. 1220. B. Epiſcopi inter ſe unitatem pacis cuſtodiant. III. 1953. C. Epiſcopus nullus debet collegæ ſuo facere injuriam, &c. V. 560. B. Pax inter epiſcopos inviolabiliter conſervetur electis ab utraque parte presbyteris lis quæ inciderit finiatur. III. 358. C.

Epiſcopi de parochia contendentes metropolitanorum judicio ſtent, cum neuter per triginta annos poſſedit. *Emerit.* anno 666. III. 1001. C. D.

Epiſcoporum controverſiæ per metropolitanos ſunt componendæ. *Lugdun. II.* anno 567. III. 353. E. 354. C. Epiſcopi qui cauſas ſuas apud epiſcopos agere noluerint, cauſa cadant. I. 1220. E.

Epiſcopis diſcordantibus, nullus eorum accedere ad altare Domini audeat, antequam eos reconciliatio vera innectat. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1025. C. D.

Epiſcoporum lites intra annum finiantur. *Aurelian. IV.* II. 1437. A. *Vide,* Litem habentes.

Epiſcopus, qui alicui crimen impegerit, probet in ſynodo. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. A. Epiſcopos diſſidentes ſynodus reconciliet. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. D. Epiſcopi duo diſcordes ab aliis comprovincialibus judicentur. *Sardic.* anno 347. I. 639. A.

Epiſcopus cum epiſcopo controverſiam habens, non ad judicem publicum, ſed ad metropolitani ſui judicium recurrat. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. C. Epiſcopi ſi cauſam inter ſe habuerint, ac ſe pacificare noluerint, ad regiam jubeantur venire præſentiam, neque illorum contentio alibi finiatur. *Carol. M.* IV. 956. E.

* Epiſcopus ſi epiſcopum vocet indomabile unicornium, & inquietum animal, non criminale peccatum committeret. V. 1261. B.

Epiſcoporum diſcidium. Qui prope ſtant, derident noſtram pugnam, &c. III. 135. C.

Epiſcopum epiſcoporum nemo noſtrum ſe conſtituit, aut tyrannico terrore ad obſequendi neceſſitatem collegas ſuos adigit. *Cyprian.* I. 159. B.

Epiſcopo uno in tribulatione poſito, omnes ei compatiantur. *Lugdun.* I. anno 517. II. 1053. B. Epiſcopi, vexatis collegis, unanimiter conjuncti, pro Chriſti eccleſia ſtare communiter non prætermittant. VI. 197. B.

Epiſcopi ſervent tempus & ordinem conſecrationis ſuæ. III. 1017. B. Epiſcopi poſterius ordinati, ne audeant ſe prioribus anteferre. *Milevit.* I. 910. C. I. 138. A. Epiſcopi poſteriores anterioribus deferant, nec eis inconſultis aliquid agere præſumant. V. 1230. C. Epiſcopi ſedeant ſecundum ſuæ ordinationis tempus. *Bracar.* anno 561. III. 351. B. Ita in Concilio Arelatenſi VI. ſedent. IV. 1001. E. Epiſcoporum Angliæ ordo ſedendi in Conciliis ſuæ regionis. VI. 1555. E. Epiſcopi Donatiſtæ conſeſſum cum Catholicis & cum Cognitore recuſant, in Collat. Carthag. I. 1093. D. 1115. E. Tandem Tribuno cedunt. 1116. A.

Epiſcopi metropolitano reverentiam exhibeant. IV. 1488. E. Epiſcopus ab epiſcopo quomodo excipiendus ſit; quomodo metropolitanum, Legatum Apoſtolicum, Internuncium, &c. excipere debeat. X. 1077. D. E.

Epiſcoporum pax cum ſubditis.

Epiſcopi vaſſos & Comites paterno amore diligant: ipſi Comites & vaſſalli epiſcopos ut patres honorent. IV. 172. E. Epiſcopos inter & Comites pax & concordia debet eſſe. V. 8. E.

Epiſcopi conſentientes ſint comitibus & judicibus ad juſtitias faciendas. IV. 1010. E. *Vide,* Judices.

Epiſcopi juſtitias faciant in ſuis parochiis. IV. 905. D. Comites quoque veniant ad judicium epiſcoporum. *Ibidem.* E. Epiſcopis conſentientes ſint Comites & judices ad juſtitias faciendas. *Mogunt.* anno 847. V. 9. E. Epiſcopis ut Comites & alii judices obediant, in his quæ ad illorum miniſterium pertinent, Carolus M. edicit. IV. 939. B. C. D. 940. C. *Turon.* 1027. D. Epiſcopi adjutores ſint comitibus ad juſtitias faciendas. IV. 1252. A. Epiſcopus & Comes ſi eodem die placitum condixerint, cedat Comes epiſcopo. VI. 441. D. E.

Epiſcopos oportet, ut qui imaginem referant Angelorum, ab omnibus principibus & ſubditis omni honore dignos haberi. V. 904. E. Epiſcopis dignam venerationem laici exhibeant. IV. 1251. D. Epiſcopi cum omni reverentia a cunctis mundi poteſtatibus debite honorentur, atque coram eis ſedere nullatenus audeant, niſi illis præcipientibus. VI. 196. E.

Epiſcopo ferre opem judices ſæculares oportet, eum ad pœnitentiam agendam cogere quempiam volunt. V. 675. B. C. D.

Epiſcopi dignitatem ſuam morum gravitate commendent. *Trid.* X. 188. B. Nec cum regum miniſtris ſive in eccleſiis, ſive foris, indecenti demiſſione ſe gerant. *Ibid.*

Epiſcopi ne ſtent, principibus accumbentibus. X. 662. C. *S. Carolus Borrom.* Non debent ſtrategis, aut aliis quibuſlibet principibus Imperatorum obvii procul a ſuis eccleſiis occurrere. V. 905. A. B. Nudato capite ſtantes Parlamenti judicibus pro tribunali ſedentibus reſpondere coguntur. IX. 1717. B.

Epiſcopi quæ regibus debeant.

Epiſcopus. Si feudum a laïco ſacerdos tenuerit, quod ad Eccleſiam non pertineat, talem faciat ei fidelitatem quod ſecurus ſit. VI. *parte II. initio.* 1746. B.

Epiſcopi, & univerſæ perſonæ regni, qui de rege tenent in capite, habeant poſſeſſiones ſuas de rege ſicut baroniam; &c. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1604. C.

Epiſcopatus, vel abbatia, vel prioratus, cum vacaverit in dominio regis, debet eſſe in manu ipſius, & inde percipiet omnes reditus & exitus, ſicut dominicos redditus ſuos. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1604. C.

Epiſcopatus & abbatiæ. *Vide,* Eccleſiæ de feudo &c.

Epiſcopos regalia habentes non poſſe ſalvari docebat Arnaldus de Brixia. VI. *parte II. circa med.* 1215. D. * Epiſcopus vel ſacerdos ne regi vel alicui laïco in manibus ligiam fidelitatem faciat. VI. *parte II. initio.* 1718. B. Epiſcopi qui ad bellum non eunt, homines ſuos alicui ex fidelibus regis committant. IV. 1472. C.

Epiſcoporum tranſlationes.

Epiſcopus, presbyter, aut diaconus, non

transferatur de civitate in civitatem. *Nicæn.* anno 325. I. 330. C. Epiſcopus de Eccleſia ad Eccleſiam tranſiens, ut qui relicta uxore ad alienam acceſſerit. *Canones Rom.* I. 1037. B. Epiſcopus nullus eccleſia propria relicta ad aliam tranſeat. II. 789. C. * Epiſcoporum tranſitus in aliam civitatem prohibentur : ut qui tranſierit, nec laïcam communionem accipiat in fine. *Sardic.* anno 347. I. 637. C. VI. 487. D. 488. A. Epiſcopi qui ab eccleſiis ad eccleſias migraverint, ſint excommunicati, donec ad ſuam redierint. *Rom.* anno 379. I. 802. D. Epiſcoporum tranſlationes vetitæ. I. 964. E.

Epiſcoporum tranſlatio quæ licita ſit, nec canonibus prohibita. III. 409. D. E. 410. D. E. Exempla quædam. 410. A. Epiſcoporum tranſlationes multis exemplis confirmatæ. V. 118. E. VI. 367. B. V. 722. C. D. Epiſcoporum tranſlationes factæ in Conc. Tolet. XVI. anno 693. III. 1802. C.

Epiſcopus de loco ignobili ad nobilem non tranſeat, niſi utilitas eccleſiæ popoſcerit. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. E.

Epiſcopus qui majorem ſedem ambierit, & ſua careat & aliena pellatur. *Leo Papa.* I. 1768. D.

Epiſcopo non liceat ad aliam tranſire parochiam ſua relicta, etiamſi a pluribus cogatur, ſine rationabili cauſa : &c. *Can. Apoſt.* I. 11. E. 34. C. *Vide*, Tranſlationes.

Epiſcopus aut presbyter a minore eccleſia ad majorem ſi aſpiret, canonica erga eum definitio conſervetur. *Meld.* anno 845. IV. 1488. E.

Epiſcopi intra ſeptem provincias Galliarum, de minori ad majorem ambitus cauſa demigrant epiſcopalem cathedram. *Anno* 878. VI. 196. C.

Epiſcopi tranſlationem in Magdeburgenſem archiepiſcopatum improbat Eugenius III. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1246. E.

Epiſcopus non poteſt alteri Eccleſiæ præfici, inſciis Papa, archiepiſcopo, & epiſcopis comprovincialibus. VI. *parte II. initio.* 1867. D.

Epiſcopalis adminiſtratio bonorum eccleſiaſticorum.

Epiſcopi poteſtatem habeant res eccleſiaſticas diſpenſare. V. 9. D. Secundum canonum auctoritatem. *Meguntiac.* anno 813. IV. 1010. D. *Turon.* 1024. E.

Epiſcopus quæ contra canones alienaverit, revocentur. *Aurel. IV.* II. 1437. D.

Epiſcopus rerum eccleſiaſticarum curam habeat, nec eas cognatis largiatur. *Can. Apoſt.* I. 18. E. 37. B. Epiſcopi ne conſanguineos locupletiores efficiant, &c. X. 1352. D. Epiſcopis licet, cum conſilio cleri, de theſauro Eccleſiæ, familiæ ſuæ ſuccurrere. II. 1186. A. Epiſcopi ne conſanguineos vel familiares ſuos ex redditibus Eccleſiæ augeant. *Trid.* X. 178. C.

Epiſcopi de rebus eccleſiæ beneficium donant propter militiam, aut filiis patrum, qui eidem eccleſiæ profuerunt. V. 1339. D.

ab Epiſcopo expedit facultates Eccleſiæ poſſideri, ad diſpenſandum, & proprias perfectionis amore contemni. IV. 1097. A.

Epiſcopus rebus eccleſiæ tamquam commendatitus, non tamquam propriis utatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. A.

Epiſcopus de facultatibus eccleſiarum diœceſis, excepta tertia oblationum, tributorum, aut frugum, ne quid auferat. *Tolet. IV.* anno 633. III. 587. C.

Epiſcopus ſi quid e rebus Eccleſiæ teſtamento legaverit, irritum eſto, niſi tantumdem de ſuis bonis ſuppleverit. *Epaon.* anno 517. II. 1049. C.

Epiſcopi ſi res Eccleſiæ diſtrahant, abſque conſenſu clericorum, irrita diſtractio eſto. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. C. Epiſcopus mancipia aut res eccleſiæ alienare non præſumat. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. B. Epiſcopus res eccleſiæ ſine metropolitano vendere non poteſt, commutare poteſt. *Epaon.* anno 517. II. 1049. A. Epiſcopus vel abbas non debet aliquid de fundis Eccleſiæ alienare. *Nicæna II. ſynod.* IV. 494. D. E.

Epiſcopi qui nihil ex ſuo proprio Eccleſiæ contulerint, ne liberos faciant ex familia Eccleſiæ. *Tolet. IV.* anno 633. III. 592. A. Si fecerit, a ſucceſſore ii revocentur. *Ibidem.*

Epiſcopus quod amicis, ſervis, aut libertis de rebus Eccleſiæ contulerit, qualiter maneat ſtabilitum. *Emerit.* anno 666. III. 1006. B. C.

Epiſcopis nihil auferre liceat de ſubjectis plebibus. V. 66. E.

Epiſcopis non licet alienare vaſa ſacrata & cimelia, niſi ob redemptionem captivorum. V. 905. C. Nec eccleſiaſticos redditus ullo modo lædere. *Ibidem.*

Epiſcopi & presbyteri quæ poſt ordinationem acquiſierint, ea ſunt Eccleſiæ conferenda. *Megunt.* anno 847. V. 9. E.

Epiſcopo quæ donantur ab extraneis, inter facultates Eccleſiæ computentur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. E. Quia qui donat, pro remedio animæ ſuæ, non pro commodo epiſcopi offert. *Ibidem.* Epiſcopo quod ab extraneis relinquitur, Eccleſiæ dimittitur, non pro commodo ſacerdotis. *Agath.* anno 506. II. 998. D.

Epiſcopo non licet rem matricis eccleſiæ ſui tituli nomine uſurpare. V. 10. A.

Epiſcopus ſi quid cui donaverit in uſum aut proprietatem, ab ejus ſucceſſoribus ne auferatur. *Lugdun. II.* anno 567. III. 355. B.

Epiſcopi res propriæ, ſi habet, ſint manifeſtæ : & manifeſtæ res Dominicæ : ut moriens poſſit proprias cui voluerit relinquere : ſive uxori, ſive filiis, &c. *Can. Apoſt.* I. 19. A. B. 37. C.

Epiſcopi piarum omnium diſpoſitionum ſint executores. *Trid.* X. 133. D.

Epiſcopus quilibet in vita ſua unam capellam integram de pulcris pannis & nobilibus, eccleſiæ cui præſunt, vel centum florenos auri pro eadem emenda relinquere teneatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1830. B.

Epiſcopus ſi velit monaſterium conſtruere, & ex rebus eccleſiæ ditare, non amplius quam quinquageſimam partem dare debebit. *Tolet. IX.* anno 655. III. 974. C.

Epiſcopi heredes ne extra conſtitutum ordinem rem ejus adire præſumant. *Tolet. IX.* anno 655. III. 974. D. E.

Epiſcoporum viſitatio.

Epiſcopus ſemel in anno circumeat parochiam ſuam & pauperes oppreſſos protegat. IV. 1005. D. Epiſcopi ſingulis annis ſuas diœceſes inviſant ac perluſtrent, aut ſaltem unoquoque triennio. X. 465. D. In viſitatione taxationem Urbani V. non excedant. *Ibidem.* Epiſcopi propriam diœceſim ſingulis annis, vel ſaltem totam biennio, ſi latior ſit, viſitent. *Trid.* X. 155. C.

Epiſcopi omni anno parochias peragrent. III. 1954. A. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. C. *Calchuth.* anno 787. III. 2073. E. Ad confirmandos populos. *Conc. German.* anno 742. III. 1920. D. Ut exquirant quo baſilica quæque egeat in reparatione ſui. *Tolet. IV.* anno 633. III. 587. E.

Epiſcopi viſitatio qualis eſſe debeat, & quomodo facienda, ex S. Carolo Borromæo. X. 673. 674. De ea ſtatuta Concilii Albienſis, anno 1254. VII. 467. 468. Epiſcopus quam adhibere diligentiam debeat in ſtatu uniuſcujuſque parochiæ cognoſcendo : *Ex S. Carolo Borrom.* X. 671. E. 672. A. B. C.

Epiſcopi in viſitatione parochiæ quæ curare debeant. *Carol. M.* IV. 957. A.

Epiſcopis quæ cavenda, quæque obſervanda ſint, dum parochias peragrant. IV. 1034. C. D. IV. 1458. E. 1459. A. B.

Epiſcopis parochiam ſuam circumeuntibus, miniſtri reipublicæ auxilio ſint. V. 56. D.

Epiſcopi plebes ſibi creditas ipſimet viſitent. IV. 1488. D. *Meld. anno* 845.

Epiſcopi in viſitationibus ſuis ne ſint plebi oneri. IV. 1317. A. B. C. Duos tantum ſolidos accipiant. III. 386. D.

Epiſcopi aliique, quem evectionis numerum excedere non debeant, dum viſitant eccleſias ſuas. VI. *parte II. ſub finem.* 1675. C. D. E. *Lateran.* anno 1179. *Tolet. VII.* anno 646. III. 622. D.

Epiſcoporum diſpenſa, quando parochias circumeunt pro confirmando. *Ticin.* anno 855. V. 100. B.

Eccleſias Epiſcopi viſitent. *Trid.* X. 45. D. *Vide*, Viſitatio.

Epiſcopi per diœceſes ambulantes, diſcutiant primum clericos, deinde plebem doceant. *Bracar.* anno 572. III. 386. C. D.

Epiſcopi adventus ad viſitationem populo ſignificetur, ut omnes adſint. VI. 208. B. C.

Epiſcopi quoties per civitates ſuas & diœceſes tranſeunt, Rectores ſeu clerici eccleſiarum, campanas pulſari faciant, &c. *Ravenn.* anno 1314. VII.

Digitized by Google

1384. B. Sic & monaſteria, & alia loca religioſa. *Ibidem.* Proceſſionaliter eis occurrendum. *Ibid.*

Epiſcopus per civitatem ſuam & diœceſim ſemper populo benedicat, etiam ſi quis non genuflectat. X. 1546. E.

Epiſcopi peregrini, vagantes, titulares.

Epiſcopus, presbyter, & diaconus de ſua civitate aut eccleſia non migret. IV. 905. E. In aliam provinciam ne audeat tranſgredi, & ibi ordinationes facere, nullo invitante. *Antioch.* anno 341. I. 599. A. *Canones Rom.* I. 1038. A. Ordinationes facere non audeat in urbibus & pagis non ſibi ſubjectis. *Can. Apoſt.* I. 18. C. 36. E.

Epiſcopi in aliena diœceſi clericos non ordinent, nec altare conſecrent. *Aurelian.* III. anno 538. II. 1426. C. Epiſcopus ultra ſuam diœceſim nihil præſumat. *CP.* anno 381. I. 309. D. Epiſcopi in aliena diœceſi nec pontificalia exerceant, nec ordines conferant, niſi de Ordinarii expreſſa licentia. *Trid.* X. 45. E. 46. A. *S. Patric.* I. 1792. E. Epiſcopus in aliena civitate ne publice doceat. *Trull.* III. 1670. B. Alienam parochiam, aut ordinationem ibi nullus præſumat. *Lugd.* I. anno 517. II. 1054. A. Niſi cum conſilio & voluntate epiſcopi illius. *Antioch.* anno 341. I. 604. A. B.

Epiſcopus exemptus, in aliena diœceſi, in qua eccleſiam habet, nihil agat, ſine epiſcopi diœceſani conceſſu. X. 1078. C.

Epiſcopi qualiter benedicere poſſint in diœceſi aliena. *Avenion.* anno 1326. VII. 1511. B. Omnes ſuffraganei in tota provincia, cum eos ſuam diœceſim exire contigerit, poſſunt & debent impendere publicam benedictionem, celebrare in Pontificalibus, &c. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1384. D.

Epiſcopi vel presbyteri in aliena Eccleſia ſuſcipiantur in ordine ſuo. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. C. Epiſcopus peregrinus conſidet collegæ. *Collat. Carthag.* I. 1057. D. Epiſcopis peregrinis, detur locus ut offerant. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 266. B. Officium ſacerdotale ne agant abſque permiſſu epiſcopi. III. 1017. A.

Epiſcopi ignoti & peregrini non admittendi. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1383. D. Epiſcopi vel presbyteri ignoti, undecumque venientes, ante probationem ſynodalem ad miniſterium eccleſiaſticum non admittantur. *Conc. German.* anno 742. III. 1920. E. *Sueſſion.* 1933. D.

Epiſcopi niſi conſulto primæ ſedis epiſcopo ſive primate, trans mare non abeant. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. A. Epiſcopi, qui civitatis ſuæ ſede relicta, remotiora loca frequentant. IV. 1312. B. Epiſcopus de ſua provincia in aliam non tranſeat, niſi forte a fratribus invitatus. *Sardic.* anno 347. I. 637. E. Epiſcopus non exeat extra provinciam, ſine licentia archiepiſcopi, pro aliquo conſecrando: ſalvo mandato Sedis Apoſtolicæ. *Raven.* anno 1314. VII. 1383. B. Epiſcopi de provinciis Galliæ ſupervenientes, non diſcutiantur. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1787. D.

Epiſcopus in aliena civitate non ultra tres ſeptimanas immoretur. *Sardic.* anno 347. I. 648. B. C. D. E. Sic nec alii clerici. 651. B. Niſi expulſi pro fide. 651. C. *Francoford.* IV. 908. C. V. 65. D. E.

Epiſcopus pluſquam ſex menſibus in alio loco degens, nec regio juſſu detentus, nec ſui Patriarchæ miniſterio deſerviens, aut morbo gravi retentus; deponatur. V. 1207. C. *Nicæn. Arab.* I. 502. E. 503. A.

Epiſcopus ad regem ſive ad comitatum ſi eat abſque licentia patriarchæ, excommunicatus eſt. *Nicæn. Arab.* 502. E. Epiſcopi ne eant paſſim ad Comitatum, niſi invitati. *Sardic.* anno 347. I. 642. E. 643. A. Quod ſi ſubveniendum ſit his qui injuriam patiuntur, fiat per diaconum metropolitani provinciæ, qui accipiet commendatitias ad epiſcopos illius regionis ubi eſt Imperator: vel ad amicos in palatio. *Ibid.* B. C. D. 645. B. C. D. ⁎ Epiſcopus extra diœceſim in palatio Caroli regis, cum licentia Sedis Apoſtolicæ, & aſſenſu Concilii, propter utilitates eccleſiaſticas. *Franceford.* IV. 909. C. Epiſcopus abbatiam habere non debet, aut adminiſtrationem in palatio, ſine conſcientia metropolitani. V. 1227. D. E. Aut ad eamdem abbatiam pergere. 1228. A.

Epiſcopi convicini, ut a Toletano epiſcopo admoniti fuerint, ſingulis menſibus in urbe regia commorentur. *Tolet. VII.* anno 646. III. 623. C.

Epiſcopi vagantes, qui parochias non habent, ne ullam ordinationem faciant, ſine juſſione epiſcopi in cujus parochia ſunt. *Vormat.* anno 868. V. 745. C. III. 1997. C. ⁎ Epiſcopus in univerſali eccleſia, R. P. D. Joannes. *Piſan.* VIII. 100. E. 102. B. Epiſcopi eccleſiarum quæ ſunt in partibus infidelium, clero carentes & populo Chriſtiano, fere vagabundi. *Trid.* X. 101. D.

Epiſcopi titulares ex Ordine Mendicantium, ad exercendum ea quæ ſunt ordinis epiſcopalis ne admittantur, niſi habitum ſuæ religionis manifeſte deferant. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 967. B. C.

Epiſcopi ſine populis. *Collat. Carthag.* I. 1098. B.

Epiſcopi, qui auctoritate Romani Pontificis aſſumuntur, veri ſunt ac legitimi epiſcopi. *Trid.* X. 138. A.

Epiſcoporum judicia.

Epiſcoporum judicia, inter majora numerantur negotia. V. 591. B. 593. E. 594. 595. 596.

Epiſcopus accuſatus ab omnibus comprovincialibus audiatur. III. 2067. E.

Epiſcopus non citetur perſonaliter, niſi ob cauſam ex qua deponendus eſſet. *Trid.* X. 86. D.

Epiſcopum plebs non accuſet. I. 96. C. Paſtorem oves ne reprehendere audeant, niſi in fide deviaverit. I. 128. A.

Epiſcopus accuſari de vi poteſt a quolibet: de crimine eccleſiaſtico non a quolibet. *CP.* anno 381. I. 811. A. B. C. ſed & apud epiſcopos ſive provinciæ, ſive etiam diœceſeos.

⁎ Epiſcopus aut presbyter criminis accuſatus, debet Miſſam dicere, &c. & de ſingulis ſibi imputatis innocentem reddere. V. 739. D.

Epiſcopus prius eſt privatim commonendus, quam apud judices arguendus. I. 564. B.

Epiſcopis omnibus liceat appellare ſedem Apoſtolicam. *Jul. Papa.* I. 563. D. E. 564. A. Epiſcopus nullus debet damnari, Apoſtolica ſede inconſulta. I. 559. A. *Zephyr.* I. 105. D. 106. D. 180. C. *Victor, epiſt. 1.* I. 103. E. 104. C. Epiſcopus ſi Papam appellet, nullus ſuper illum finitivam præſumat dare ſententiam. V. 2. A. Epiſcopis accuſatis, epiſcoporum finitiva de iis judicia deferantur ad ſedem Apoſtolicam. I. 102. D. 105. D. Epiſcopo accuſato, licet poſt auditionem primatum diœceſeos, Romam appellare: nec prius debet ab ullo judicari. IV. 1269. B. C.

Epiſcoporum cauſæ graves coram Pontifice Max. referantur, ac per ipſum terminentur. *Trid.* X. 87. A.

Epiſcopi. De epiſcopis quæſtio ad metropolitani deducatur examen: ſi metropolitanus ipſe ſit, Romam neceſſario contendat, vel ad eos judices quos Romanus epiſcopus dederit, &c. Conc. Rom. I. 841. C. *Gratianus Imp.* 843. D.

Epiſcoporum cauſæ criminales, minores quidem a Concilio provinciali terminentur; majores, etiam hæreſis, a ſolo Romano Pontifice: cui reſervanda ſaltem ſententia definitiva, etiamſi cauſam aliis committat inſtruendam. *Trid.* X. 157. A. B.

Epiſcopum ad Sedem Apoſtolicam appellantem non potuiſſe a ſynodo depoſi, nec in ejus loco alium ſubrogari, abſque judicio Romani Pontificis, ſcribit Nicolaus I. Papa. V. 256. E.

Epiſcopus ne damnetur, niſi confeſſus aut convictus, coram judicibus Apoſtolica auctoritate fretus. I. 200. B. Epiſcoporum accuſatio intra provinciam terminetur, niſi ad Sedem Apoſtolicam fuerit provocatum. I. 144. D. Epiſcopus accuſatus ſi appellaverit Romanum Pontificem, id ſtatuendum quod ipſe cenſuerit. III. 2066. E.

Epiſcopus a comprovincialibus omnibus depoſitus ſi ad Papam confugiat, dignetur is judicium committere epiſcopis vicinæ provinciæ: addito, ſi velit, de ſuo latere presbyteris, etiam qui vice illius cum epiſcopis judicent. *Sardic.* anno 347. I. 641. B. C.

⁎ Epiſcopo in provincia judicato, ſi putaverit judicium eſſe renovandum, fas ſit appellare ad Romanum Pontificem; ut honoretur ſancti Petri memoria: ſed ita ut ſimul ſcribant qui cauſam examinarunt, & ipſe det judices. *Sardic.* anno 347. I. 639. B. Interim nemo in epiſcopi depoſiti locum ordinetur. *Ibid.* C.

⁎ Epiſcopis per Galliam, Germaniam, Europam, & per univerſas provincias

conſtitutis, ſcribimus, ut ſi quis Aldricum Cenomanenſem epiſcopum accuſet, liceat illi nos appellare. *Gregorius IV. Papa.* IV. 1269. B.

Epiſcopi. Accuſatio prælatorum non facile admittatur, ne concuſſis columnis corruat ædificium. *Lateran.* anno 1215. VII. 26. D.

Epiſcopus. Teſtes contra epiſcopum quales eſſe debeant. *Trid.* X. 86. E.

Epiſcopus non damnabitur niſi in LXXII. teſtibus. *Silveſt.* I. 287. A. 291. A. Epiſcopi ſimoniaci in Concilio judicandi. *Leo IV. Papa.* V. 1. C. Per duodecim epiſcopos, aut per LXXII. teſtes idoneos. *Ibidem.* In teſtibus LXXII. VI. 406. E.

Epiſcopus accuſatus, eligat XII. judices, ſi neceſſe eſt. I. 106. C. D. A XII. epiſcopis audiatur. *Carthag. II.* anno 390. I. 953. C. *Carthag.* anno 348. I. 687. D.

Epiſcopos rebus ſuis ſpoliatos non licet ad ſynodum convocari, aut judicari, antequam eis reſtituantur omnia. II. 984. C. D. I. 107. E. I. 143. E. III. 2066. A.

Epiſcopus qua forma & ratione accuſandus. I. 201. D. E. 202. A. B. 243. E.

Epiſcopi vel presbyteri non debent ab aliis judicari, niſi & a quibus ordinari. III. 2067. D. Epiſcopi ad tranſmarina non facile pergant. I. 419. B. Epiſcopum qui accuſat, ad primatem provinciæ deferat. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. E. *Vide*, Accuſantes.

Epiſcopus ſi fuerit accuſatus, qualiter ad ſynodum convocetur, & qualiter in ea de illo agatur. III. 2064. C. D. E. 2065. A. B.

Epiſcoporum cauſas non audiat metropolitanus, niſi ex inſtantia omnium comprovincialium. *Hygin.* I. 94. C. Si in una ſynodo provinciæ de cauſa alicujus epiſcopi ſunt diſcrepantes ſententiæ, advocet metropolitanus aliquos ex vicina provincia epiſcopos, quibuſcum lis dirimatur. *Antioch.* anno 341. I. 599. C. D.

Epiſcopus accuſatus, vocetur ab epiſcopis: & confeſſus vel convictus, puniatur. Si venire renuat, ſynodus in eum ſtatuat quod viſum fuerit. *Can. Apoſt.* I. 27. B.

Epiſcopus accuſatus, ſi ad concilium venire noluerit, non communicet, nec in ſua parochia. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. E. 962. A.

Epiſcopus a ſynodo citatus, per duos epiſcopos vocari debet, iterum ac tertio. V. 1013. E.

Epiſcopus non obediens primati, auctoritate judiciaria cogatur. *Carthag. III.* anno 397. I. 965. A.

Epiſcopus vel clericus, qui controverſiam habeat cum metropolitano, adeat vel primatem diœceſeos, vel ſedem regiæ urbis CP. & ibi judicetur. II. 606. B. 608. E. *Conc. Chalced.*

Epiſcopus a ſynodo, presbyter aut diaconus ab epiſcopo damnatus, ne adeat Imperatorem, ſed ad majorem ſynodum provocet. *Antioch.* anno 341. I. 597. E. Si ſecus fecerit, excidat omni ſpe reſtitutionis. 599. A.

Epiſcopus ad Imperatorem non pergat, niſi cum deliberatione & conſilio metropolitani ac ceterorum epiſcoporum; ſi ſecus fecerit, deponatur, & excommunicetur. *Antioch.* anno 341. I. 597. D.

Epiſcopus a metropolita paſſus injuriam, poteſtatem habeat recurrendi ad patriarcham. V. 911. D.

Epiſcoporum injuſta damnatio a ſynodo retractanda. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. A.

* Epiſcopus, presbyter, diaconus, injuſte depoſitus, ſi in alia ſynodo innocens reperiatur, gradus amiſſos recipere debet, ut in ordinatione. *Gregor. III. Papa.* III. 1878. B.

Epiſcopus ab omnibus provinciæ epiſcopis conſona ſententia damnatus, ulterius ab aliis judicari non poterit. *Antioch.* anno 341. I. 599. D.

Epiſcopus a ſynodo, presbyter aut diaconus ab epiſcopo damnatus, ſi miniſtrare ut prius præſumſerit, ſit ille deinceps ab omni ſpe reſtitutionis dejectus. *Antioch.* anno 341. I. 595. A. Accuſari. Cauſa major. Cauſæ ſæculares.

Epiſcopus a ſuo Patriarcha ſe nullus ſegreget, ante cauſæ examen in ſynodo. V. 903. D. 1206. E.

Epiſcopum Vencienſem, qui cum excommunicatis communicarat, Joannes VIII. Papa Miſſarum celebratione prohibet. VI. 46. E.

Epiſcopi depoſiti, &c.

Epiſcopum non poſſe deponi, ſed manibus pulſum protenſis poſſe expelli, aïebat Henricus rex Angliæ, anno 1157. VI. *parte II. circa med.* 1373. C.

Epiſcopus in adulterio vel ſimili crimine deprehenſus, deponatur, ſed non excommunicetur. *Nicæn. Arab.* I. 476. E. 494. B. *Can. Apoſt.* I. 14. E. 35. C.

Epiſcopo non eſt pœnitentia imponenda: ſed cum primum in peccatum carnis inciderit, eſt deponendus. *Nicæn. Arab.* I. 477. B. *Vide*, Degradati.

Epiſcopi cum feminis polluti, aut familiari peculiaritate verſati, loco & ordinis ſui dignitate priventur. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 962. B. C.

Epiſcopo lapſo quamvis humillime pœnitenti, epiſcopalis officii redintegratio non conceditur. VI. 1253. A.

Epiſcopus lapſus, ad agendam pœnitentiam converſus, ſatis gratulabatur, ſi ſibi vel laïco communicare contingeret. *Cyprian.* I. 151. C.

Epiſcopus etſi non degradetur ab ordine, ab adminiſtratione tamen poteſt amoveri. *Lateran.* anno 1215. VII. 26. E. Epiſcopum in presbyteri gradum deducere, ſacrilegium eſt. Si ob crimen epiſcopatu dejiciatur, ne presbyteri quidem locum obtineat. *Chalcedon.* anno 451. II. 614. B. C. Epiſcopum in gradum presbyterii redigere, ſacrilegium eſt. II. 443. A. 614. B. Epiſcopus eſſe qui dignus non eſt, nec dignus quidem eſt qui ſit presbyter: *(hoc eſt, parochus.)* II. 443. D. 614. B. C.

Epiſcopalem dignitatem qui ſuſceperit, licet invitus, ſi poſtea ad conjugia redeat, & ſæculi mores, velut apoſtata excommunicetur; & monaſterii clauſtris donec vixerit, ſub pœnitentia retrudatur. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 963. E.

Epiſcopus qui magnati cujuſque uxorem, vel filiam, &c. adulterina pollutione fœdaverit, ſit exſul & excommunicatus: tantum circa finem vitæ communionis remedio adjuvandus. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1026. C.

Epiſcopis delinquentibus nimis pepercit Romana eccleſia. VI. *parte II.* 1481. A.

Epiſcopi duo degradati a ſynodo, qui multa contra canones deliquerant. *Cabilon.* anno 650. III. 951. A.

Epiſcopo ob ſimoniam depoſito a Leone IX. condonatur, intervenientibus epiſcopis, tantummodo presbyteratus officium. VI. 1006. B. C.

Epiſcopi Vitalis & Miſenus a Felice Papa, honore pariter & communione privati. V. 198. C. * Epiſcopus Miſenus proſtratus in terram veniam petit. II. 943. D. Abſolvitur. 948. B.

Epiſcopi dato libello recepti ab Ignatio, qui dedit eis epiſcopalia ὠμόφορα, ſuperhumeralia. V. 1035. C.

Epiſcopi Iconoclaſtæ quomodo ſuſcipiendi. IV. 50. C. D. &c.

Epiſcopus, presbyter, vel diaconus depoſitus juſte ob crimina manifeſta, ſi miniſtrare audeat, excommunicetur. *Can. Apoſt.* I. 15. B 35. E.

Epiſcopatus invaſorem Maximum Gregorius M. excommunicavit, & poſt ſeptennium recepit. VI. *parte II. initio.* 1774. B.

Epiſcopi forum, &c.

Epiſcoporum judicium ita debet haberi, ac ſi ipſe Dominus reſidens judicet. *Conſtantinus Imp. ad epiſcopos.* I. 268. E.

* Epiſcopi ipſi ſe ſua poteſtate privant, qui non ſecundum meritum cauſæ ligant vel ſolvunt. VI. 884. A.

Epiſcopales juſtitiæ & conſuetudines. VI. 1600. D. E. *In Anglia & Normannia.*

Epiſcoporum conſiſtoria certis locis celebranda. VII. 1651. B. C. D.

Epiſcopus cauſas audiat præſentibus clericis; aut ſit ejus ſententia irrita. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. D.

Epiſcopus quotannis fori ſui tribunal viſitet: & carcerem. X. 796. B. C. D.

Epiſcopale forum. Quæ ad illud pertinent, ex S. Carolo Borromæo. X. 794. E. 795. 796. 797. *Vide*, Forum. Epiſcopalis fori carceris protector, & ejus officium. X. 1081. C. D.

Epiſcopali judicio, ut aït beatus Auguſtinus, pœna nulla major in eccleſia eſſe poteſt. IV. 1140. D.

Epiſcopi ſui ſententiæ ſi quis non acquieſcit, recurrat ad ſynodum. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1788. D. Synodi legibus pareat. *Arelat. II.* anno 452. II. 777. A. Interpellet contra me mille concilia, naviget contra me quo voluerit: Adjuvabit me Dominus, ut ubi ego epiſcopus ſum, ille clericus eſſe non poſſit. *Auguſtinus.* IV. 1128. A. B.

Epiſcoporum judicium confirmandum ſtatuit Conſtantinus. Lex ejus de ea re. V. 96. B. C. Epiſcoporum ſententiis terminatæ cauſæ omnes perpe-

tuo ſtabilitatis jure firmentur, quæ vel prætorio jure vel civili tractantur. Nec liceat ulterius negotium retractari. *Carol. M.* IV. 941. B.
Epiſcoporum judicium qui refugiunt, per judices publicos compellantur. V. 44. D. Eccleſia exire qui contempſerit, jubente epiſcopo, pro contumacia tardius recipiatur ad veniam. II. 1066. E.
Epiſcopi ſententiam, ubi de viſitatione aut morum correctione agitur, nulla exemptio aut appellatio debet ſuſpendere, &c. X. 1232. C.
Epiſcopus. Ab epiſcopo aut ejus Vicario generali non appelletur in cauſis viſitationis & correctionis, ante definitivam ſententiam: niſi &c. *Trid.* X. 85. B. Appellatio ſi fiat, cui committenda. *Ibid.* C.
Epiſcoporum judicis, quæ cruce ſignantur, firma ſunto. IV. 1221. A.
Epiſcopi in correctionibus nec diſciplinam ſine miſericordia, nec miſericordiam ſine diſciplina relinquant: eum plus agat erga corrigendos benevolentia, quam ſeveritas. X. 1299. D. E.
Epiſcopus nemo presbyterum, diaconum, vel abbatem condemnet, abſque conſultu ſedis Aquileienſis. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 858. A.
Epiſcopus. Qui ab epiſcopo aliquid repetit, ſine convicio aut criminatione, non propterea debet excommunicari. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. A.
Epiſcopus ſi vel innocentes vel pro minimis cauſis excommunicet, a vicinis epiſcopis, ſi monitus ille non paruerit, communio non negetur illis quos ſic excommunicaverit. *Agath.* anno 506. 998. B.
Epiſcopus nemo hominem peccantem ab eccleſia Chriſtiana alienet, donec illum ut ad pœnitentiam redeat, commonuerit. Qui ſi inobediens & incorrigibilis permanſerit, regiam & reipublicæ poteſtatem epiſcopus adeat, &c. *Confluentin.* anno 860. V. 505. B.
Epiſcopus cognoſcat de gratiia, quibus peccatum remittitur aut pœna. *Trid.* X. 86. B. C.
Epiſcopi qui præcipiti furore judicium antecedunt, quomodo compeſcendi. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1025. E. 1026 A. B. Aut qui nobilioribus perſonis injuriam irogarint. *Ibidem.* D. Epiſcopalis poteſtas ut modum ſuæ ponat iræ, in gravioribus cauſis judicem advocet, &c. *Emerit.* anno 666. III. 1003. D. B.
Epiſcopi ne ſint appetentes vindictæ. X. 1299. E. Epiſcopo in primis ira vitanda, & odium. *Nicæn. Arab.* I. 467. D. 483. A. Epiſcopus percutiens peccantes ſive fideles ſive infideles, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 15. A. 35. E.
Epiſcopus, aliuſve clericus, ne die Dominico cauſas agat. *Tarracon.* anno 516. II. 1041. E.
Epiſcopalis fiſci procurator, & ejus officium. X. 1082. C. D.
Epiſcopum nefas eſt cupiditatis venalitate corrumpi. II. 1174. E.
Epiſcopus aliuſve clericus, pro judiciis munera oon accipiat. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. D.
Epiſcopis abſtinendum eſt ab omni acceptione dati. *Nicæna II. ſynod.* IV. 487. E.
Epiſcopi a ſubjectis presbyteris & diaconis dationes ne exigant, ultra ſtatuta Patrum. V. 68. A.
Epiſcopi ne in collatione beneficiorum aliquid ſibi retineant vel uſurpent. *Oxon.* anno 1222. VII. 115. E.
Epiſcopi Galliciæ exactionibus parochias prægravabant. III. 622. C.
Epiſcopi non debent per parochias crudeliter deſævire, ſed ſacerdotaliter deſervire. *Tolet. III.* anno 589. III. 483. A. Exactiones diœceſi ſuæ non debent infligere. *Ibidem.*
Epiſcopis, metropolitanis, patriarchis, cenſus aliquid pendendum eſt a ſingulis civitatibus & eccleſiis, & monaſteriis. *Nicæn. Arab.* I. 504. B.
Epiſcopi occaſione prædicandi vel confirmandi ne ſint oneri populis. IV. 1216. D.
Epiſcoporum officiales ab ordinandis munera non exigant. VI. 1012. E.
Epiſcopi & abbates habeant advocatos. *Carol. M.* IV 957. B.
Epiſcopale palatium. *Londin.* anno 1416. VIII. 948. E. In domibus prælatorum, vel in ipſorum officialium præſentia, injuria nulli fiat. *Avenion.* anno 1326. VII. 1510. C.

Varia quæ ab epiſcopis poſſunt aut debent præſtari.

Epiſcopi Apoſtolica ſucceſſione debitores ſunt omnibus. V. 19. E.
Epiſcopus diſſidentes concordare compellat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. E.
Epiſcopi ad Concilium vocati, ne differant. De ſynodali conventu ſine commeatu Concilii ipſius ne diſcedant. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1447. B. Epiſcopo nulli fas ſit aut abeſſe aut diſcedere a ſynodo. V. 740. B. *anno* 868. Epiſcopus, niſi ægrotet, ad ſynodum ipſe veniat: ægrotans, legatum mittat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. C. Epiſcopi ad ſynodum non convenientes, niſi ægri, communione priventur. I. 1251. B. C. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. A. *Laodic.* I. 788. E. Epiſcopi ſi ad ſynodum a Patriarcha vocati, a regibus ſe detineri cauſentur, talis excuſatio omnino invalida cenſeatur. V. 907. A. *Agath.* anno 506. II. 1002. B. Epiſcopus ſi ad ſynodum vocatus non veniat, ceſſet ab officio. *Meldenſe,* anno 845. IV. 1489. A. Epiſcopus a metropolitano ſi invitetur ad celebranda feſta Paſchæ, Pentecoſtes, vel Natalis Domini, & venire diſtulerit, excommunicetur. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1743. C. D. Similiter & ob aliam quamcumque cauſam vocatus. *Ibidem.* E. Epiſcopus qui non ſuſcepta logatione Concilio intereſſe præſumſerit, ab legatis ne ſuſcipiatur. I. 1252. C.
Epiſcoporum negligentiam ſuppleant Concilia provincialia. *Trid.* X. 177. D.
Epiſcopi. Prælati aliorum ſententias in excommunicatos requiſiti faciant obſervari. VII. 318. A. Sententiam ab uno latam alius ſervare teneatur. *Avenion.* anno 1326. VII. 1511. C. Epiſcopus qui ab altero excommunicatum communicaverit, ipſe excommunicatus uſque ad ſynodum habeatur. *Turon.* anno 567. III. 359. A. 363. A.
Epiſcopi tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, quæ debeant præſtare. *Trid.* X. 31. D. 32. A. 45. C. D. 56. D. 57. A. 58. B. 86. C. 102. C. 123. A. B. E. 124. A. C. 125. A. B. *Trid.* X. 172. D. E. 173. A. 184. D. E. 186. E. *Trid.* X. 130. E. 132 A. 133. B. D. 134. B. 158. C. D. 139. B. 162. C. X. 1548. E. 1549. 1550. Epiſcopi, Apoſtolicæ Sedis delegati, a quibus nemo ſe exemptum putet. X. 1937. C. Epiſcopus juſſu Papæ quiddam facit Viſitatoris nomine, non cardinalis Pontificis. II. 927. C. *Vide,* Cardinalis.
Epiſcopus quem viderit de ſuis clericis ad bonum profectum tendere, honorandi & magnificandi de rebus Eccleſiæ licentiam habeat. *Emerit.* anno 666. III. 1003. A. B. Epiſcopus, qui illi placiti fuerint de parochia ſua, presbyteros atque diaconos, ſibi faciat cathedrales. *Emerit.* anno 666. III. 1002. D. E. Ita tamen ut ſtipendium non amittant. *Ibid.*
Epiſcopi habeant archipresbyterum, archidiaconum, & primicerium in ſua eccleſia. *Emerit.* anno 666. III. 1002. A. B.
* Epiſcoporum interventio ſæpe poſtulatur. I. 1167. D.
Epiſcopis licet in irregularitatibus & ſuſpenſionibus ex delicto occulto provenientibus, diſpenſare: & in quibuſcumque caſibus occultis, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, in ſua diœceſi ſubditos ſuos abſolvere. *Trid.* X. 157. C.
Epiſcopus monaſteriis exemptis chriſma ſive oleum ſanctificatum præbeat, ordinet eos quos abbas petierit, altaris rogatus benedicat &c. V. 107. B. C.
Epiſcopi ſubſidiarios Regulares caros habeant atque alant, ſicut coadjutores. *Rotomag.* anno 1581. X. 1245. D. Conventus pro ſuis facultatibus, tamquam Concionatorum ſeminaria ſuſtentent. *Ibidem.*
Epiſcopus ad ſynodum presbyteros diœceſanos evocet, & quoſdam ex illis eccleſiæ ſæcularibus. *Tarracon.* anno 516. II. 1043. A.
Epiſcopus in proceſſionibus aſſiſtentes duos de Capitulo adhibeat. X. 1061. C.
Epiſcopus quando de Capituli cleriſve conſilio aliquid agere debeat. X. 1078. D.
Epiſcopus emendet quæ deceſſor illicite fecerit. *Conc. Rom.* anno 465. II. 800. B.
Epiſcopi ex monachis facti, conſervare debent amictum monaſticæ converſationis. V. 912. B. VII. 793. A. B. *Budenſe,* anno 1279. *Lateran.* anno 1215. VII. 34. C.
Epiſcopi ſuis diœceſania jubentur dare rectores ſeu vicarios perpetuos, vita & ſcientia idoneos; adſignata de eccleſiarum proventibus portione, &c. VII. 210. C. D.
Epiſcopo adjutor, ſi oportuerit, invitatus ab eo quiſque eccleſiæ filius ex-

ſiſtat. VI. 171. E.
Epiſcopo ſede ſua a barbaris pulſo, ut vacana eccleſia detur, petit Hadrianus Papa II. V. 696. A.
Epiſcopi, qui propter barbarorum incurſiones non potuerint ſuas ſedes obtinere, quid poſſint. *Trull.* III. 1675. B. C.
Epiſcopus in perſecutionibus eccleſiam ſuam ne deſerat. V. 351. B. C. D.
Epiſcopos a reſidentia excuſat Chriſtiana caritas, urgens neceſſitas, debita obedientia, evidens eccleſiæ vel reipublicæ utilitas. X. 1889. B. Epiſcopi reſidentia. *Vide*, Hincmarus. Reſidentia.
* *Epiſcopatus.* Ad Trinitatis inſtar, cujus una eſt atque individua poteſtas, unum eſt per diverſos antiſtites ſacerdotium. V. 1339. B.
Epiſcopus. De humilitate Præpoſitorum. IV. 1084. E. 1085. A. B. C. D.

Varia, quæ vitanda ſunt epiſcopis.

Epiſcopus alicui civitati deſtinatus, qui miniſterium non ſuſcipit, excommunicetur, donec officium ſuſcipiat, aut de eo ſtatuat ſynodus provinciæ. *Antioch.* anno 341. I. 600. E. 601. A. Deponatur. *Can. Apoſt.* I. 18. C. 36. E.
Epiſcopus vel presbyter, qui cleri vel populi curam non gerit, ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 23. C.
* *Epiſcopus.* Quod in throno exueretur & indueretur, & paſtillum ederet, Chryſoſtomus accuſatur. I. 1039. D.
Epiſcopus, presbyter, vel diaconus, aleæ & ebrietati vacans, deſinat, aut deponatur. *Can. Apoſt.* I. 19. D. 38. A. Sic & alii, clerici, laïci. *Ibid.*
Epiſcopi ſigillum ſuum non locent ad certum pretium: ſed illud committant viro probo, nec indocto, tamen eccleſiaſtico. *Rotomag.* anno 1581. X. 1255. A.
Epiſcopus parochiam quæ ad alterius diœceſim pertineat, ne invadat. I. 1008. C. *Carthag.* anno 348. I. 687. C. *Carthag. II.* anno 390. I. 953. C. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. D. Epiſcopus alterius epiſcopi res ne competat, aut retineat. III. 338. C. Epiſcopi aliarum eccleſiarum res ſine audientia uſurpare non præſumat. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 574. A. Epiſcopus vacans vacantem eccleſiam occupans, abſque concilio provinciæ, abjiciatur. *Antioch.* anno 341. I. 599. E.
Epiſcopis & perſonis regni non licet exire regnum abſque licentia domini regis, &c. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. C. D. Epiſcopo licere de regno exire ad vocationem domini Papæ, ſine licentia domini regis, volebat S. Thomas Cantuarienſis. VI. *parte II. poſt med.* 1389. A.
Epiſcopi non ægre ferant, presbyteros ad regem reclamare. *Capitul. Caroli Calvi.* IV. 1457. E.
* Epiſcopus ut ſupra ſacra juret in nomine Domini, ſicut ſæcularis quilibet, nefarium eſt. V. 476. A. Epiſcopus nullus ſuper ſacra jurare præſumat. IV. 1489. D. * Epiſcopi jurationis ſacramentum non debent quoquo modo facere; nam id evangelica & Apoſtolica atque canonica auctoritas vetat. *Cariſiac. ſynodus*, anno 858. V. 475. E. Epiſcoporum jurijurando fides habebitur. II. 614. D. *Conc. Chalced.* Epiſcopi juſjurandum præſtent manu ad pectus admota. X. 1116. E. Epiſcopis juramentum hactenus neſcimus oblatum. II. 178. A.
Epiſcopi uxor, viri prius conſenſu ſeparata, poſtquam vir eſt epiſcopus conſecratus, monaſterium ingrediatur procul a viro: & diaconiſſa, ſi digna ſit; ordinetur. *Trull.* III. 1679. E.
Epiſcopi in Africa & Libya ne cum ſuis uxoribus deinceps habitent. *Trull.* III. 1666. A. Quamvis Apoſtolicus canon aliter ſtatuerit. *Ibidem.*
Epiſcopus conjugem ut ſororem habeat, nec ullam de ſe ſuſpicionem præbeat. *Turon.* anno 567. III. 359. E. Epiſcopam ſi non habeat, ipſe non habet ſequentium ſe turbam mulierum. 360. A.
Epiſcopi, presbyteri, &c. abſtineant ſe a conjugibus, aut ab honore clericatus pellantur. *Vormat.* anno 868. V. 739. D.
Epiſcopus, presbyter, vel diaconus, uxorem ſuam ne ejiciat religionis prætextu. *Can. Apoſt.* I. 11. A. 33. C.
Epiſcopus, presbyter, vel diaconus exercitui vacans, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 30. C. Epiſcopi ad bella non pergant. *Carol. M.* IV. 943. C. *& ſeqq.* niſi duo vel tres electi a ceteris, propter benedictionem, & prædicationem, populique reconciliationem. *Carol. M.* IV. 944. B. Reliqui qui ad eccleſias ſuas remanent, ſuos homines bene armatos nobiſcum dirigant. *Ibidem.* Epiſcopus Moguntinus Geroldus in exercitu cum aliis cæſus eſt. III. 1934. E. Epiſcopi vel quicumque eccleſiaſtici armis non utantur, nec citharœdas habeant, &c. III. 1040. B.
Epiſcopus, vel presbyter, vel diaconus, ſæculares curas non ſuſcipiat. *Can. Apoſt.* I. 11. A. 33. C. Epiſcopi, aliique clerici, tutelis & actionibus publicis ne applicentur. *Aurelian. IV.* II. 1437. A. Epiſcopus tuitionem teſtamentorum non ſuſcipiat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. B.
Epiſcopus pro rebus tranſitoriis non litiget provocatus. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. C. Epiſcopi curam ſuam paſtoralem, non ſæcularia negotia proſequantur. III. 1953. D. Epiſcopus vel presbyter ne ſe demittat ad publicas adminiſtrationes. *Can. Apoſt.* I. 30. A.
Epiſcopi ne presbyteros in Eccleſiis conſtitutos paſſim mittant ad negotia peragenda. IV. 1316. A. B. C. D.
Epiſcopi de parochiis tertiam accipiant. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. C. Epiſcopo non liceat tertiam de parochiana eccleſiis tollere. *Emerit.* anno 666. III. 1004. B. Epiſcopus tertiam rerum eccleſiæ ſibi debitam, cui elegerit eccleſiæ conferat. *Tolet. IX.* anno 655. III. 974. D. Epiſcopus ne tertiam partem de oblationibus quærat, ſed ea pro luminariis Eccleſiæ vel recuperatione ſervetur. *Bracar.* anno 572. III. 386. D.
Epiſcopi duo de Eccleſia Epheſina contendentea, ſed præter regulas conſtituti, deponuntor: adſignatis tamen unicuique ſolidis aureis ducentis ex redditibus Eccleſiæ. II. 562. E.
Epiſcopus negligens hæreticos perducere ad unitatem quomodo corripiendus. I. 1222. A. Epiſcopus qui hæreticos vel paganos heredes conſtituerit, ſaltem poſt mortem anathema ei dicatur. *Cod. Afr.* I. 907. A. Epiſcopus ſacrilegii reum ſe eſſe cognoſcat, ſi in ſuo territorio infideles faculas accendant, &c. *Arelat. II.* anno 452. II. 775. A. Epiſcopi habeant plebes, quas converterunt ad Catholicam. *Cod. Afric.* I. 922. D.
Epiſcopo non licet epiſcopali dignitati abrenunciare, abſque auctoritate Romani Pontificis. VI. *parte II. poſt med.* 1447. A. Epiſcopi, ſi monaſticum ſumant habitum, amplius ne epiſcoporum dignitatem uſurpent. V. 1210. C. D. VI. 323. B. C. Epiſcopum, qui mallet in ſilentio vitam degere, dehortatur Leo Papa. I. 1760. C.
* Epiſcopus ſine conſilio clericorum ſuorum clericos non ordinet. V. 1402. D. Ita ut civium conſenſum & teſtimonium quærat. V. 1402. D. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. C. D.
Epiſcopus ob illicitas ordinationes ſacerdotali munere privandus. II. 804. B.
Epiſcopum non oportet exigere chirographa a ſacerdotibus ad ſuam ſtabilitatem ac ſecuritatem. V. 902. E.
Epiſcopi plures, vel unus, non poſſunt concedere indulgentiam ultra numerum XL. dierum: ſic enim in jure continetur. VII. 1447. E.
Epiſcopus qui ſub metropolitano ſit, licentiam a patriarcha non petat, ſine conſcientia & conſenſu metropolitani. *Nicæn. Arab.* I. 502. E.
Epiſcopus qui contra Concilii decreta fecerit, quibus ſubſcripſerit, ipſe ſe ab eo cœtu ſegregat. *Carthag. II.* anno 390. I. 954. C.
Epiſcopi præſumptores. *Vide*, Præſumptores.
Epiſcopus non debet fratrem, vel filium, vel cognatum, affectu humano ad epiſcopatum promovere. *Can. Apoſt.* I. 27. C.
Epiſcopi prudenter ac benigne mores informent & corrigant. *Trid.* X. 84. D. E. Paſtores ſe, non percuſſores eſſe meminerint. *Ibid.* Ita præeſſe debere, ut non dominentur. *Ibid.* Epiſcopum oportet uti doctrinis, admonitionibus, pœnis canonicis: ſed non flagellis & verberibus in hominum corpora inſultare. Sed inobedientes fas eſt caſtigari a loci magiſtratu. V. 1203. A. Epiſcopi in ſubditis corrigendis quam tenere debeant rationem. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1027. A. B. Meminerint ſe patres eſſe, non dominos. *Carolus Borrom.* X. 635. E. Gregem ſibi commiſſum, non ut proprium, ſed ut Dominicum tractare meminerint. IV. 1312. C. D.
* *Epiſcopi.* Ab epiſcopis vel eorum miniſtris flagellari colonos, ut vel inviti pœnitentiam corporaliter agant, ſenten-

res eorum ne indigne ferant. V. 56. C. Epiſcopi remiſſiones faciant delinquentium ad invicem requiſiti. *Avenion.* anno 1326. VII. 1508. E.

Epiſcopus nullus alterius miniſtrum eccleſiaſticum ſollicitet. VI. 448. A. B. Epiſcopus qui presbyterum alterius parochiæ invito epiſcopo retinet, excommunicetur. *Can. Apoſt.* I. 14. B. 34. D.

Epiſcopus alienum clericum vel lectorem, ſine ſui ceſſione epiſcopi, recipere aut promovere non audeat. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1444. D. Epiſcopus clericum alterius ordinare ne præſumat, abſque ſignata ipſius epiſcopi epiſtola. *Bracar.* anno 561. III. 351. B. Epiſcopus alienum clericum, ſine epiſcopi ſui epiſtola, in gradum provehere non præſumat. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. D.

Epiſcopus ordinare familiarem ſuum non ſubditum, qua conditione poſſit. X. 1904. C. Epiſcopus familiarem ordinans, qui per triennium ſecum fuerit cum eo commoratus, ſtatim ei beneficium conferat. *Trid.* X. 141. C.

Epiſcopus judicare alterius parochianum ſi præſumat, irrita judicatio eſt. VI. 407. A. Epiſcopus nullus clericos aut presbyteros conſtituat in eccleſiis, quæ ſibi ſubjectæ non ſunt. V. 910. B. C. Epiſcopi aut presbyteri, ne alterius parochiam vel munus invadant. IV. 1222. E. Tantum in neceſſitate cuilibet fas eſt ubique baptizare. 1223. A.

Epiſcopis libertas concedenda.

Epiſcopalis libertas concedenda. IV. 1360. D. E. Epiſcopis libertas a rege ad obeunda miniſteria concedatur. IV. 1488. B. C. Prælati juriſdictione ſua libere utantur in terminis eorum juriſdictioni ſubjectis. *Colon.* anno 1266. VII. 568. A. B. D. E. *Avenion.* anno 1326. VII. 1509. C. D. E. Nuncii ab epiſcopis miſſi a nemine prohibeantur fungi officio ſuo. *Marciac.* anno 1326. VII. 1517. C. D. & *Vaur.*

Epiſcopi regiam auctoritatem penes ſe habeant, quam exhibere poſſint reipublicæ miniſtris. IV. 1496. A.

Epiſcopi in ſua diœceſi liberam poteſtatem habeant adulteria & ſcelera inquirere, ulciſci, & judicare, ſecundum canones. VI. 490. B. De inceſtuoſis hominibus, & de viduis licentiam habeant emendandi. III. 2057. A. Bannum imponant ſacrilegis. VI. 441. B. C.

Epiſcopi ad ſæcularia judicia non trahendi. *Matiſcon.* anno 585. III. 462. E. 463. A.

In eos qui epiſcopos læſerint, ceperint, &c.

Epiſcopum qui invaſerint, diverſæ pœnæ in eos. *Nugarol.* anno 1290. VII. 1161. E. 1162. A. B. Non tamen pœnam mutilationis vel ſanguinis cujuſcumque intendunt epiſcopi, ſed dumtaxat finem canonicum. *Marciac.* anno 1329. VII. 1550. B.

Epiſcopum qui occidit, in exitu vitæ tantum viaticum ei pro miſericordia detur. VI. 889. E.

Epiſcopi. Prælatus, cui injuria irrogata eſt, poteſt, etiam extra territorium ſuum, ſententiam ferre in delinquentes. VII. 773. E. *anno* 1279. *Avenion.*

Epiſcopum ſi quis fuerit hoſtiliter inſecutus, qua pœna feriendus, & qui juverint, &c. *Hafnienſe*, anno 1425. VIII. 1029. 1030.

Epiſcopum aut prælatum capientes, &c. quomodo procedatur contra eos. *Vaur.* anno 1368. VII. 1854. D. E.

Epiſcopum ſi quis laïcus verberate aut in cuſtodiam tradere auſus ſit, anathema ſit. V. 1210. D. VI. 323. D.

Epiſcopum qui ceperit, omnino exlex habeatur. VI. *parte II. initio.* 1720. C. 1737. C. Epiſcopum qui comprehenderit laïcus, niſi canonice judicatum, excommunicetur. VI. 1116. E.

Epiſcopi res proprias nemo pervadere, competere, aut confiſcare præſumat. III. 338. B.

Epiſcopi infirmi, ægroti, mortui.

Epiſcopi infirmi eccleſia archiepiſcopo commendatur. V. 42. D. E. Epiſcopus infirmus non per presbyteros, ſed per alium epiſcopum agenda curet quæ propria ſunt epiſcopi. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. E. Epiſcopalis ſedes a nullo uſurpetur proprio infirmante epiſcopo. IV. 1505. C. Epiſcopus ſi ſit infirmus, quomodo providendum ejus eccleſiæ ſit. IV. 1491. D.

Epiſcopus ægrotans quid agere debeat. X. 1124. C. D. E. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Epiſcopo defuncto, vicinus tantum accurrat epiſcopus, qui illius eccleſiæ curam gerat. *Regenſe.* I. 1750. D.

Epiſcopus cum obierit, nulli ſubjectorum liceat de eo quidquam detrahere. *Emerit.* anno 666. III. 1004. C. D.

Epiſcopo mortuo archivii claves quibus tradendæ. X. 753. B. C.

Epiſcopo defuncto, clericis non licet diripere res ad eum pertinentes. II. 610. E. *Conc. Chalced.* Epiſcopalium domorum expilatores poſt obitum epiſcopi redarguuntur a Leone IX. Papa. VI. 963. B. C. D. &c. Epiſcopi defuncti facultates nullus invadat, ſed ſucceſſori reſerventur. VI. 173. B. C. Epiſcoporum mortuorum bona non invadenda, ut Narbone fiebat. VI. *parte II. circa med.* 1364. E. 1365. A. B. Epiſcoporum res quiſquis poſt mortem eorum diripiat, anathema ſit. VI. *parte II. initio.* 1720. A. B. 1737. C. E.

Epiſcopus ſi inteſtatus obierit, inventarium de rebus ejus clerici faciant, & nullus aliquid exinde auferat. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. E. *Valentin.* anno 524. II. 1068. E. Epiſcopus ſi obierit, quid de rebus Eccleſiæ obſervandum. II. 1066. C. D. E. 1067. E. 1068. B. C. D. E. Epiſcopii res qui mortuo epiſcopo invaſerit, excommunicetur. VI. *parte II. initio.* 1750. E. Epiſcopo defuncto res eccleſiæ non diripiendæ. VI. 541. E. 542. 543. ex decretis Conciliorum.

Epiſcopus res ſui juris, quas aut ante epiſcopatum, aut certe in epiſcopatu hereditaria ſucceſſione acquiſivit, quidquid vult faciat, & cui vult conferat. Poſtquam autem epiſcopus factus eſt, quaſcumque res de facultatibus eccleſiæ acquiſierit, eccleſiæ ſunto, cui præeſt. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1309. A. B.

Epiſcopus ſi obierit, tota ſacra ſupellex, ornamenta eccleſiaſtica, paramenta, vaſa, miſſalia, &c. etſi ex auro argentove confecta, eccleſiæ applicentur, de cujus fructibus facta fuerint, ſublata de his teſtandi facultate. X. 1893. D. E.

Epiſcopus quæ ſua ſunt quibus voluerit derelinquat; ſed quæ ſunt eccleſiæ, eidem eccleſiæ derelinquat. *Antioch.* anno 341. I. 604. E.

Epiſcopus heredes non habens, ſi eccleſiam heredem non fecerit, irritum eſto quod de eccleſiæ rebus donaverit. *Agath.* anno 506. II. 1002. A.

Epiſcopo defuncto quis in quibus illius rebus ſuccedat. *Francoford.* IV. 908. C. D.

Epiſcopo mortuo nullus in civitate aut per parochias ordinare clericos, vel altaria conſecrare, vel quidquam auferre auſit. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1445. C.

Epiſcopi ſucceſſoris in poteſtate ſit, an defuncti epiſcopi rejicere debeat voluntatem. *Aurelian. IV.* II. 1440. E.

Epiſcopo defuncto ſacerdotes ſinguli, tum urbani, tum diœceſani, Miſſam de mortuis pro eo dicant, aut ſaltem ſtatam pro defuncto epiſcopo orationem. X. 877. D. *Ex S. Carolo Borromæo.* Quilibet ſacerdos infra octo dies, quam ei de morte conſtiterit, Miſſam pro defunctis per ſe vel per alium dicat, in remedium epiſcopi memorati. *Salzburg.* anno 1420. VIII. 970. E. Quilibet ſacerdos, tam religioſus quam ſæcularis, qui ſubditus defuncto fuerit, pro ipſo Miſſam unam facere teneatur. *Lambeth.* anno 1281. VII. 874. D. II. 1069. A. B.

Epiſcopi funus quomodo ſit agendum. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 692. E. 693. A. B. Anniverſarium pro epiſcopo mortuo quamdiu ſit agendum. *Ibidem.*

Epiſcoporum exſequiæ quomodo faciendæ. IV. 1222. C. D. Sexcentos pſalterios & CXX. Miſſas pro defuncto epiſcopo epiſcopus quiſque celebrare faciat, &c. *Ibidem.*

Epiſcoporum decedentium exſequiæ: Miſſæ pro eis dicendæ: & anniverſaria eorumdem. *Raven.* anno 1311. VII. 1363. C. D. E.

Epiſcopi exſequias faciat alius epiſcopus. *Tolet. VII.* anno 646. III. 622. B. Epiſcopus ad ſepeliendum epiſcopum venire ne diſſimulet. II. 1175. A. Deſcriptam defuncti domum Eccleſiæ relinquat. *Ibid.* Epiſcopus quantum ſibi commodum tollat de eccleſia, cujus tumulaverit ſacerdotem. *Tolet. IX.* anno 655. III. 975. A.

Epiſcoporum exſequiæ nunciandæ per capitula eccleſiarum cathedralium archiepiſcopo & ſuffraganeis, ut devota

ab omnibus celebrentur. *Ravenn.* anno 1317. VII. 1448. B. C. Pro epiſcopo mortuo ſacra anniverſaria quotannis fiant in eccleſia cathedrali, quamdiu proximus ſucceſſor vixerit, viventis epiſcopi ſumptibus. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1548. D.
Epiſcopus ſepulcrum epiſcoporum faciendum curet. X. 1064. C.

Reliqua de epiſcopis.

Epiſcopo ſuo humilitatem teneat & reverentiam ſummam omnis presbyter, Abbas, vel diaconus. *Emerit.* anno 666. III. 1002. C.
Epiſcopum cuſtodire & conſervare clerici debent. *Turon.* anno 567. III. 359. A. 360. B.
Epiſcopos ſuos viſitare debent presbyteri cum voluntariis eulogiis. IV. 1491. C.
Epiſcopi. Sacerdos quiſque pro ſuo epiſcopo oret quotidie. *Carol. M.* IV. 957. D.
Epiſcopi memoria fiat in omnibus horis diurnis & nocturnis. *Nicæn. Arab.* I. 474. B 490. E.
Epiſcopatum ſuſcipere ex obedientia jubetur Lambertus (Atrebatenſis) in remiſſionem peccatorum ſuorum. VI. *parte II. initio.* 1677. B.
Epiſcopalis dignitas in Galliis ſere per 80. annos conculcata. III. 2028. E.
Epiſcopi Angliæ caſtellis exuti. Quidam dicebant id jure factum; illos evangeliſtas pacis eſſe debere, non architectos domorum, quæ auctoribus forent refugium maleficii. VI. *parte II. circa med.* 1218. B.
Epiſcopi in Occidente, de labore corporis quotidianum victum conquirentes. III. 1078. A. 1118. E.
Epiſcopales ſedes quædam rebus ſuis ſpoliatæ, ſublevantur. IV. 1356. E.
Epiſcopi in vicem metropolitanorum conſtituti a ſynodo Vernenſi, anno 755. III. 1995. B.
Epiſcopus quem civitas ſua non ſuſcipit, obſervet quod de eo ſynodus ſtatuerit. *Antioch.* anno 341. I. 601. A. B. Epiſcopus ſi non recipiatur a plebe, clerus civitatis excommunicetur, qui plebem recte non inſtituerit. *Can. Apoſt.* I. 18. D. 37. A. Epiſcopi qui ſuſcepti non fuerint a plebe, cui deſtinati erant, ſi alibi ſeditiones excitent, ſegregentur. *Ancyr.* anno 314. I. 278. E.
• Epiſcopi mille ducenti. II. 419. A. • Epiſcoporum ſex millia contra Neſtorium. I. 1587. E.
Epiſcopus. *Vide*, Gregorii M. Metropolitanus. Minimus. Prælati. Sacerdos. Tyri.
Epiſcopalia ſuperhumeralia. V. 1035. C.
EPISCOPI puerorum: ludus quomodo permittendus. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 726. A.
EPISCOPA, *conjux epiſcopi converſa. Turon.* anno 567. III. 360. A.

EPISTOLÆ.

EPISTOLÆ JESU ad Abgarum, & Abgari ad JESUM, apocryphæ. II. 942. B. Epiſtola Domini JESU, quam in Hieroſolyma cecidiſſe aiebat Aldebertus hæreticus. III. 1939. B. C. Epiſtola quæ de cælo lapſa anno 788. dicebatur. IV. 842. C.
EPISTOLÆ decretales priſcorum Pontificum in Codice Canonum deſcripta contineri quidam negant, qui tamen illis indifferenter utuntur, ubi ſuæ intentioni illas ſuffragari conſpiciunt. V. 592. C. Refelluntur. *Ibidem.* Epiſtolæ Decretales ſummorum Pontificum venerabiliter recipiendæ. II. 939. E. Epiſtolæ Romanæ ſedis Pontificum ante Nicænam ſynodum ſcriptæ. V. 1239. A. *Vide*, Decretales.
• Epiſtolæ & definitiones canonicæ Patrum. II. 383. E.
EPISTOLÆ canonicæ, quas formatas vocant. VI. 754. A. Epiſtola formata, ſive canonica, ſive commendatitia. *Antioch.* anno 341. I. 595. D. Epiſtolæ formatæ, pacificæ, ſive generales. *Antioch.* anno 341. I. 595. D. Epiſtolia facere nemo præſumat, præter epiſcopos. *Turon.* anno 567. III. 358. E.

EPIT EQU

Ἐπιτίμιον, *pœna* &c. IV. 487. A. Epitimia. V. 777. D. 785. C. 787. D. Epitimium. *Vide*, Pœnitentia.
EQUI caudam in ſigno militari portare ſoliti Bulgares. IV. 365. A.
EQUITIUS epiſcopus damnatus, ad tranſmarinas partes confugiens. *Cod. Afr.* I. 899. C.
EQUITUM Hieroſolymitanorum Magnus magiſter, Princeps illuſtriſſimus. IX. 1727. E. Præſtantia tua. 1728. B. C. Celſitudo tua. C. Illuſtriſſima dominatio tua. D.
EQUUS epiſtolæ noſtræ. V. 885. C.
• Equus, animus intelligitur. V. 367. A.
Equus. *Vide*, Caballum.

ER

Ἑρμηνεῖον. II. 548. E. 549. E.
ERASMI colloquia prohibentur, tacito ſcriptoris nomine, in Conc. Colonienſi anni 1549. IX. 2084. E.
EREMITÆ ne vagentur in civitatibus. *Trull.* III. 1678. E. Eremitæ a cellulis diſcedere non præſumant, ſine licentia epiſcoporum. XI. 103. E. *Vide*, Anachoreta. Eremitoris. X. 1761. E. 1780. C.
ERFEMARIUS. VI. 83. A.
Ἐργολάβος. II. 1244. D.
ERKENVALDUS epiſcopus. III. 1783. A.
ERMEMBERTUS epiſcopus Bituricenſis. III. 2022. E.
ERMENGARDIS regina, Boſonis relicta. VI. 422. A. C.
ERMENGARDIS Narbonæ domina. VI. *parte II. circa med.* 1364. E. 1533. E.
ERMIGILDUS rex, & pater ejus Luvigildus. IV. 796. B.
ERRARE plerumque dediſcit, cui nemo conſentit. I. 1029. E.
ERROR cui non reſiſtitur, approbatur. II. 812. E. VI. *parte II. poſt med.* 1388. C.
ERVIGIUS rex. III. 1715. D.

ES ET

ESCÆ communes non ſunt vitandæ. I. 101. D.
ESCAETORES, ſive confiſcatores. VIII. 1086. B. IX. 1469. A. E. *&c.*
Ἐπακμαστικώτερος cognominatus aliquis. VII. 842. A.
• ESDRÆ liber tertius ab Ambroſio laudatur. IV. 785. D.
Τὸ ἐσόμενον, *futurum.* III. 1206. E. 1218. A.
ESOPHORUS dicitrinus cancellatus. V. 936. E.
• ESSENTIÆ unius ſunt, radius, calor, ſplendor. VI. *parte II. poſt med.* 1402. B. *Alexander III.* Eſſentiam Filii cum dicimus, divina ejus perſona intelligenda eſt. *Beſſarion.* IX. 1064. D. *Vide*, Deus. *Vide*, Suppoſitum.
ESTONES Chriſtiani nominis inimici. VI. *parte II. poſt med.* 1444. A. B.
• *ESURIES.* Ex culpa primi hominis factum eſt ut eſuriremus. *Gregor. M.* III. 514. E.
Ἔδει, oporteret. IX. 185. D.
ETENIM, *in principio epiſtolæ.* VI. 44. E.
ETHELBERTUS Rex primus Anglorum ſacro tinctus eſt baptiſmate. VI. 380. C.
ETHELWULPHUS rex. V. 111. C.
ETHELREDUS rex Merciorum. III. 1822. C.
ETHICUS tractator, Horatius. VI. *parte II. initio.* 1698. C.

EV

• EVA ipſa eſt Adam. *Tullenſe*, anno 860. V. 514. D.
EVA recluſa S. Martini Leodienſis, anno 1264. VII. 547. B.
EVAGRIANI Antiochiæ. I. 1010. D. 1011. E. 1013. E.
EVAGRII Eccleſiaſtica hiſtoria citatur in Nicæna II. ſynodo. IV. 314. E.
Evangeliſta, *nomen proprium.* IX. 1736. C. 1772. B. *Cognomen.* IX. 1910. A.
EVANGELICA præcepta. IV. 1129. 1130. &c. *Vide*, Præcepta. Evangelii præcepta duo, ſcilicet geminæ caritatis. IX. 1476. C.
EVANGELIUM legendum in Miſſa Catechumenorum, ante offertorium. II. 1067. D. • Evangelium & lectionem ex Apoſtolo primum Latine Græci recitant, deinde propter Græcos Græce. V. 149. C. Evangelium in Eccleſia non ſedentes, ſed ſtantes audiant univerſi. *Anaſtaſius.* I. 973. D. *Vide*, Stare.
Evangelia ſuperpoſita lectorio. VI. 166. E.
Evangelium in medio Concilio ante altare. IX. 141.
Evangeliorum codicem quotidie oſculantes adoramus. IV. 20. E.
Evangelio magis credere debemus, quam definitionibus Patrum. IX. 42. B. *Vide*, Fides.
Evangelia apocrypha, Thaddæi, Matthiæ, Petri, Jacobi minoris, Barnabæ, Thomæ, quo utuntur Manichæi. Bartholomæi, Andreæ: & quæ falſavit Lucianus, &c. II. 941. A. B.
• *Evangelium.* Cæleſtius dixit, Plus facimus,

cimus, quam in lege & Evangelio juſſum eſt. I. 1211. D.

• *Evangelium.* Tempus gratiæ revelatæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. A.

• Evangelium ſpiritale Filii, litterale ore ſacrilego dicere Joachitici non formidant. VII. 511. A.

• Evangelizare conceſſum eſt omnibus initio: poſtea cœpit alio ordine & providentia gubernari eccleſia. *Rabanus.* V. 1416. A. B.

EVARISTUS Papa, in Decretis. VI. 517. B. C.

S. EUCHARII feſtum Treveris. IX. 2146. D.

EUCHARISTIA.

• Euchariſtia Corporis Chriſti. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. D. Euchariſtia ſanguinis Chriſti. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. D.

Euchariſtia, ſacramentum terribile. VI. 354. A.

• *Euchariſtia.* Sacramenta Corporis & ſanguinis Dominici. IV. 1038. A. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. D. • Dominica ſacramenta. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. B. Sacramenta divina. *Ibid.* C. • Tantæ rei ſacramentum. *Bracar.* anno 675. III. 1033. E. • Sacramentum noſtræ redemptionis. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 99. A. Inter ſacramenta communis fidei. II. 31. E.

• *Euchariſtia.* Vivifica ſymbola incruenti ſacrificii, per quæ veritatis illuminatio illuceſcit. IV. 247. E. • Symbola ſanctorum ſacramentorum adminiſtrate. IV. 15. C.

Euchariſtia. Myſteria Corporis & ſanguinis Chriſti. *Trid.* X. 82. D. • Divina myſteria quæ conſecrantur. VI. 205. A. • Quod proponitur in myſteriis. I. 1319. E.

• *Euchariſtia.* Medicina. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. C. • Euchariſtia ſalubris. III. 1943. C.

• Euchariſtia, mentium ſolatium ac delicium. IX. 2004. D.

• *Euchariſtia.* Panis ſanctificatus. *Neocæſar.* anno 314. I. 286. A. • Hic panis eſt, quem Deus quotidie peti & miniſtrari mandavit. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1388. C. Panis ſuperſubſtantialis, panis Angelorum. *Trid.* X. 82. D. • Euchariſticus panis & ſanctum vinum, cibus Angelorum, vera caro & verus ſanguis Chriſti. *Nicæn. Arab.* I. 508. E. • Panis Angelorum, quem manducat homo, qui deſcendit de cælo. VI. *parte II. ſub finem.* 1647. E. *Urbanus IV.* anno 1264. VII. 549. D.

• *Euchariſtia.* Panem Angelorum manducamus ſub ſacris velaminibus, manducaturi in cælo abſque ullo velamine. *Trid.* X. 82. D.

• *Euchariſtia.* Myſterium Corporis & ſanguinis Domini: in quo viſibilis creatura videtur, & tamen inviſibilis ſalus ad æternitatem animæ ſubminiſtratur, quæ in ſola fide continetur. IV. 1241. B.

• Euchariſtiam Chriſtus voluit eſſe ſymbolum illius Corporis, cujus ipſe caput exſiſtit. *Trid.* X. 80. C. • Hoc ſacramentum eſt etiam ſignum mutuæ dilectionis & caritatis excitandæ. IX. 2006. E. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. E. *Trid.* X. 79. C. X. 82. C.

Euchariſtiæ ſacramentum, ſalus mentis & corporis. VII. 1700. B.

• Euchariſtia, mortis Chriſti victoria & triumphus repræſentatur. *Trid.* X. 81. C.

Euchariſtia. Chriſtus ſacerdotem ſecundum ordinem Melchiſedec ſe conſtitutum declarans, Corpus & ſanguinem ſuum ſub ſpeciebus panis & vini Deo Patri obtulit. *Trid.* X. 126. C. Euchariſtiæ figura, panis & vinum oblata per Melchiſedec. VIII. 1680. D. E. 1681. A. *Vide*, Melchiſedec.

Euchariſtia, ἀξία δωρεά. IX. 177. B.

De Euchariſtia, fides Eccleſiæ.

Euchariſtia continet vere, realiter & ſubſtantialiter Corpus & ſanguinem cum anima & divinitate Chriſti, non ut in ſigno, vel figura, aut virtute tantum. *Trid. ſub anathemate.* X. 83. A.

Euchariſtia. Qui negaverit ſub unaquaque ſpecie, & ſub ſingulis partibus, ſeparatione facta, totum Chriſtum contineri, anathema. *Trid.* X. 83. C.

Euchariſtia. Poſt panis & vini conſecrationem Chriſtus vere, realiter, ac ſubſtantialiter ſub ſpecie illarum rerum ſenſibilium continetur. *Trid.* X. 79. D. Sacramentaliter præſens ſua ſubſtantia nobis adeſt, ea ratione, quam etſi verbis exprimere non poſſumus, poſſibilem tamen eſſe Deo credimus. *Ibid.*

Euchariſtia. Converſio fit totius ſubſtantiæ panis in ſubſtantiam Corporis, &c. Et hæc converſio convenienter, proprie, aptiſſime, Tranſſubſtantiatio appellatur. *Trid.* X. 81. A. *ſub anathemate.* 83. B.

Euchariſtia. Qui dixerit non eſſe in ſacramento Corpus & ſanguinem Chriſti, niſi in uſu tantum dum ſumitur, anathema ſit. *Trid.* X. 83. C.

Euchariſtia. In ea Chriſtus ante uſum eſt. *Trid.* X. 80. D. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 250. B.

Euchariſtia. Qui dixeris Chriſtum ibi ſpiritaliter tantum manducari, non etiam realiter; anathema ſit. *Trid.* X. 84. A.

Euchariſtia. In duabus ſpeciebus hoc ſacramentum Chriſtus inſtituit. *Trid.* X. 120. D. Panis & Corpus magis ſacramentum, calix & ſanguis ſacrificium denotant. X. 337. 338. VI concomitantiæ totus eſt Chriſtus ſub utraque ſpecie. *Trid.* X. 80. E.

Euchariſtia. Qui remanere dixerit in ſacramento ſubſtantiam panis & vini, anathema. *Trid.* X. 83. B.

Euchariſtia. Eccleſia ſemper deteſtata eſt tropos, quos impii homines in verbis Chriſti, cum Corpus ſuum dare ſe dixit, excogitarunt. *Trid.* X. 80. A.

Euchariſtia. Per hæc verba. *Hoc eſt corpus meum*, & non per alia, panis tranſſubſtantiatus in Corpus Chriſti. *Exon.* anno 1287. VII. 1077. C. VI. *parte II. ſub finem.* 1647. C. Voce illa efficace Salvatoris: *Hoc eſt corpus meum, Hic eſt ſanguis meus*, panis & vinum cum aqua tranſmutantur in Corpus & ſanguinem Chriſti, ut ait Chryſoſtomus. IX. 661. E. Virtute Spiritus & ipſius Chriſti Patriſque perficitur: indiviſa enim ſunt opera Trinitatis. *Ibidem.*

Euchariſtia. Conſecrationem fieri verbis Chriſti, non verbis in orationibus Baſilii, oſtenditur. IX. 965. A. B. C. D. E. 974. D. E. 975. A. &c.

• *Euchariſtia.* Panis & vinum in carnem & ſanguinem convertuntur, illa Verbi virtute, qua Verbum caro factum eſt. *Joannes de Raguſio.* VIII. 1656. D.

Euchariſtia. Chriſti Corpus & ſanguis in ſacramento altaris ſub ſpeciebus panis & vini veraciter continentur. Tranſſubſtantiatis, pane in Corpus, & vino in ſanguinem, poteſtate divina. *Lateran.* anno 1215. VI. 17. A. Et 99. A.

de Euchariſtia, dogmata Græcorum in ſynodo Hieroſolymitana, anno 1672. XI. 251. 254. Tranſſubſtantiatio, μετουσίωσις, a Cyrillo Lucari tradita. XI. 207. B.

Euchariſtia. Verba hæc, *Hoc eſt corpus meum*, propoſitam tranſmutant materiam. IX. 613. E. *ex Chryſoſtomo.* In Euchariſtia, panis tranſmutatur, tranſſubſtantiatus, convertitur, tranſit in ipſum Domini corpus. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 251. E. Chriſtus ipſe tranſmutat omnipotentis vi deitatis. IX. 617. C.

Euchariſtia. Credendum eſt, poſt conſecrationem ſacerdotis ſub velamento panis non eſſe panem materialem & vinum materiale, ſed Chriſtum, qui fuit in cruce paſſus, &c. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. A.

Euchariſtia. Species panis & vini poſt conſecrationem non aliud ſunt, quam ſpecies ſacramentales, & accidentia ſine ſubjecto. IX. 2005. B. Negantes accidentia panis & vini in ſacramento manere ſine ſubſtantia panis & vini, anathemate feriantur. *Bituric.* anno 1584. X. 1482. D.

Euchariſtia. Quæ ſint de Corpore Chriſti in altari credenda exponuntur & probantur. VIII. 1672. 1673. *& ſeqq.*

Euchariſtia. Non ita debet intelligi, *Hoc eſt Corpus meum*; ſicut illud, *Petra erat Chriſtus. Innocent. III.* VIII. 1657. D.

Euchariſtia. Ante ſanctificationem, antitypa ſancti Patres appellant, Euſtathius & Baſilius. *Nicæna II. ſynod.* IV. 370. E. • Panis & vinum poſt ſanctificationem Corpus & ſanguis Chriſti dicuntur, ſunt, & creduntur. *Nicæna II. ſynod.* IV. 371. A. • Veritas Corporis & ſanguinis in ſacramento continetur & recipitur. IX. 2006. E.

• Euchariſtia conficitur oratione quæ dicitur poſt verba Dominica. CP. anno 1672. XI. 275. C. • Euchariſtiæ ſacramentum ῥήματι ὑπηρετικῷ inſtitutum, ſancti Spiritus invocatione ſanctificatum. *Hieroſol.* anno 1672. XI. 250. A.

• *Euchariſtia.* Panis & calix diviniſſime ſacra fiunt & deificantur. XI. 343. E.

• Euchariſtia. Manus chriſmate ſacro peruncta, de pane & vino aqua mixto per orationem & crucis ſignum confi-

cit Corpus & Chriſti ſanguinis ſacramentum. *Cariſiac. ſynod.* anno 858. V. 475. E.

* *Euchariſtia.* Ipſe qui hoc ſacramentum inſtituit, quod eſt unitatis & pacis, illud in nobis effici faciat quod deſignat: ut videlicet ſimus unum in Chriſto. Unde Auguſtinus: Chriſtus, inquit, myſterium pacis & unitatis noſtræ in menſa conſecravit. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1094. D. E.
* *Euchariſtia.* Quiſquis ſacramenta cœleſtia conſecret; qui dixit, *Hæc quotieſcumque feceritis, in mei memoriam facietis*, ipſe eſt qui conſecrat. V. 1339. C.
* *Euchariſtia.* Jesus altaribus ſacroſanctis inter immolandum, utpote propoſita conſecraturus munera, adeſſe non dubitatur. VI. 353. D.
* *Euchariſtia.* Alia ſacramenta ſunt vaſa gratiæ divinæ, non tamen per ea realem Chriſti præſentiam obtinemus in hoc vero ſacramento, ſub alia quidem forma, in propria vero ſubſtantia eſt nobiſcum. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1096. A.
* *Euchariſtia.* Ipſum Corpus & ſanguis perficitur, & ineffabilem ipſorum perceptionem & communionem ſancte accedentibus impertitur. XI. 343. E.
* *Euchariſtia.* Panis qui ſuper altare offertur, panis eſt quidem communis; ſed quando ſacramento ſacratus fuerit, Corpus Chriſti in veritate fit, & dicitur. Sic & vinum, poſt ſanctificationem Spiritus, ſanguis Chriſti efficitur. *Nicolaus. I. Papa.* V. 125. D. 806. D. Ipſa crucis imago, ſignum eſt; ſuſcipiens autem venerandam ſimilitudinem, ſacra eſt, & dæmonibus terribilis, quia in ea figuratus eſt Chriſtus. *Ibidem.*
* *Euchariſtia.* Hoc ore ſumitur, quod fide creditur: & fruſtra dicitur Amen, ſi aliter ſentitur. VII. 99. B.
* *Euchariſtia.* Fide intelligamus in ſacra menſa ſitum Agnum Dei: & ipſius Corpus & ſanguinem vere ſumentes, credamus hæc eſſe noſtræ Reſurrectionis ſymbola. *Gelaſ. Cyzic.* I. 428. B.
* *Euchariſtia.* Panem Angelorum manducavit homo; quatenus qui ſecundum animam cibum divinitatis accipimus, etiam ſecundum carnem cibum humanitatis ſumamus: &c. *Innocent. III.* VIII. 1658. D.
* *Euchariſtia.* De hac quidem hoſtia quæ in Chriſti commemoratione mirabiliter fit, edere licet: de hac vero quam Chriſtus in ara Crucis obtulit, ſecundum ſe nulli edere licet. VIII. 1688. C. *Hieronym.*
* *Euchariſtia.* Duplex eſt caro Chriſti ſive Corpus: Una; quam traxit de Virgine, & ſanguis qui fuſus fuit in cruce pro nobis: Alia caro & ſanguis Chriſti eſt ſpiritualis & myſtica: id eſt, corpus Chriſti myſticum. Hanc diſtinctionem tangit Hieronymus, dicens: Dupliciter intelligitur caro Chriſti & ſanguis: vel ſpiritualis illa atque divina, de qua ipſe ait: *Caro mea vere eſt cibus.... Et niſi manducaveritis carnem meam,* &c. Vel ea quæ crucifixa eſt, & ſanguis qui militis effuſus eſt lancea. VIII. 1675. D. E. 1676. A. B.
* *Euchariſtia.* In ſacramento Euchariſtiæ tria ſunt conſideranda: Species viſibilis panis & vini, quæ poſt conſecrationem manet: Corpus Chriſti verum: Corpus Chriſti myſticum. VIII. 1675. B.
* *Euchariſtia.* Corpus etiam myſticum Chriſti dicitur caro Chriſti, ut dicit Magiſter ſententiarum. VIII. 1675. E.
* *Euchariſtia.* Caro & ſanguis Chriſti ſignificatur per ſpecies viſibiles carnis & vini, & veraciter ſub eiſdem continetur. Et hoc Corpus Chriſti eſt figura Corporis Chriſti myſtici, & ipſum ſignificat. VIII. 1675. C.
* *Euchariſtia.* Poſſibile non eſt nobis aliter lucere divinum radium, niſi varietate ſacrorum velaminum analogice circumvelatum, ut divinus ait Dionyſius. *Hugo Victor.* VIII. 1658. C.

Euchariſtia. Hoſtia ſi transformetur in cruentam carnem, ſive in ſanguinem apparentem, omnino occultetur, nec populo oſtendatur. IX. 1368. B.

* *Euchariſtia.* Præſentibus catechumenis, nedum ethnicis & Judæis, nefas haberi quæſtionem de corpore & ſanguine Domini. *Julius Papa.* I. 622. D.

De Euchariſtia hæreſes.

* Euchariſtia panem, ut non falſam imaginem carnis ſuæ, per ſancti Spiritus adventum ſanctificandum, divinum corpus fieri voluit mediante ſacerdote, qui oblationem de communi ſeparans, ad ſanctificationem pertingere facit. *Iconoclaſtæ.* IV. 367. E. * Sicut Chriſti caro uncta eſt divinitate per Spiritum ſanctum; ſic imago carnis ejus, divinus ſcilicet panis, repletus eſt Spiritu ſancto cum calice vivifici ſanguinis e latere ejus. *Iconoclaſtæ.* IV. 370. A. * Panis ſubſtantiam Chriſtus præcepit offerri, ſine hominis forma, ne idololatria ſubintroducatur. *Iconoclaſtæ.* IV. 367. E. Nullus Apoſtolorum aut Patrum, incruentum ſacrificium dixit imaginem Corporis Chriſti. *Nicæna II. ſynod.* IV. 370. B.
* *Euchariſtia.* Contra Berengarium credimus, panem in menſa Dominica propoſitum, panem tantummodo eſſe ante conſecrationem: ſed in ipſa conſecratione ineffabili potentia divinitatis converti in naturam & ſubſtantiam carnis, &c. VI. 1141. C. * Berengarius profitetur, panem & vinum per myſterium ſacræ orationis & verba Chriſti, ſubſtantialiter converti in veram carnem & ſanguinem Chriſti, in proprietate naturæ & veritate ſubſtantiæ. VI. 1585. C.
* *Euchariſtia.* Nec mirari debemus, vel diffidere, Deum facere poſſe, ut hoc quod in altari conſecratur, virtute Spiritus ſancti, & miniſterio ſacerdotis uniatur Corpori illi quod ex Maria Virgine Salvator noſter aſſumpſit. *Aſcelinus ad Berengarium.* VI. 1021. C.
* *Euchariſtia.* Voluit Deus panem & vinum, quod in altari, ſancti Spiritus conſecratione, per miniſterium ſacerdotis conficitur, vere ſuam carnem & ſanguinem potentialiter creari; creando vero, quotidie myſtice immolari. VI. 1021. A. B. *Aſcelinus ad Berengarium.*

Euchariſtia. Wicleſi errores circa Euchariſtiam, excerpti ex ipſius Trialogo. VII. 1923. C. D. *Vide*, Wicleſiſta. Quod ſubſtantia panis materialis & vini maneat poſt conſecrationem in ſacramento altaris. Item quod accidentia non maneant ſine ſubjecto poſt conſecrationem in eodem ſacramento. *Concluſiones hæreticæ, & determinationi eccleſiæ repugnantes.* VII. 1890. E. Item quod Chriſtus non ſit in ſacramento altaris identice, vere, & realiter, in propria præſentia corporali. *Ut ſupra.* 1891. A. 1893. C. D. *Vide*, Decretales. Demeoua eſt, fingi accidens ſine ſubjecto: blaſphemia eſt io Deum, & illuſio Eccleſiæ. *Wicleff & Hus.* VIII. 404. B.

Euchariſtia. Sicut Chriſtus eſt ſimul Deus & homo, ſic hoſtia conſecrata eſt ſimul verus panis naturaliter, & Corpus Chriſti figuraliter. *Wicleff & Hus.* VIII. 404. A. Hæc eſt figurata locutio, *Hoc eſt corpus meum*: ſicut iſta, *Joannes eſt Elias. Iidem, ibidem.* B. *Vide*, Joannes Hus.

Euchariſtia. Poſt conſecrationem remanere panem materialem, nec tranſſubſtantiari in Corpus Chriſti, docuit Hieronymus de Praga. VIII. 512. D. 519. A. Et Corpus Chriſti eſſe in ſacramento ut ſignatum in ſigno. *Ibidem.* Chriſtus, inquiebat, eſt paſſus: hoſtia non eſt paſſa: ergo in hoſtia non eſt Chriſtus. *Ibidem.* B.

Euchariſtia. Jacobellus Huſſita tractatum ſcripſit, De remanentia panis poſt conſecrationem in altari. VIII. 897. E.

Euchariſtia. Magna eſt fides, cognoſcere Chriſtum corporaliter eſſe, ubi ſacramentaliter eſt. Sed major eſt, cognoſcere eum abſolute ubique corporaliter eſſe. *Error damnatus.* IX. 1948. A.

Euchariſtia. Error Lutheri, euchariſtiæ pani divinitatem Verbi eſſe hypoſtatice unitam. XI. 252. E.

Euchariſtiam nihil niſi nudam figuram eſſe dicens, & negans eſſe verum Chriſti Corpus, ſed ſpiritaliter tantum intellectum, vel potius imaginando fictum, Calvinus impietatis a Græcia damnatur in ſynodo. XI. 174. E.

Euchariſtia a quibus confici poſſit.

Euchariſtiam conficere ſolus ſacerdos poteſt. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 255. A. * Euchariſtiæ ſacramentum nemo poteſt conficere, niſi ſacerdos rite ordinatus, ſecundum claves Eccleſiæ, quas Chriſtus conceſſit Apoſtolis & eorum ſucceſſoribus. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1756. A. * Manus ſacerdotum in tantam eminentiam excreverunt, ut quod nulli Angelorum conceſſum eſt, Deum ſuo ſignaculo creent, &c. VI. *parte II. initio.* 1739. A. 1762. A. Corpus Domini non conſecratur, niſi per ſacerdotem, ſive bonus ſit, ſive malus. VI. *parte II. ſub finem.* 1647. C. * Angeli circumfuſi ſacerdoti ſubveniunt. VI. 897. D.

Euchariſtiam ab omni bono tam clerico

quam laico conſecrari dicebant Boni homines. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. E.

Euchariſtia. Sacerdos ſi eſt in peccato mortali, non conſecrat, &c. *Joannes Hus.* VIII. 417. C.

Euchariſtiæ conſecrationem laïcis ut ſacerdotibus concedit Lutherus. IX. 1931. E.

* *Euchariſtia.* Templa Chriſti, ubi ejus caro & ſanguis immolatur a fidelibus. IV. 1346. E. *Concil. Pariſ. VI. anno* 829.

Euchariſtiam facere. I. 159. D. Cum calice argenteo, ubi facultas ſuppetit, ſacramentum Euchariſtiæ conficiatur. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. C. *Eborac.* anno 1189.

Euchariſtia in altari ſanctificatur. I. 155. A. Euchariſtiam conficere aliquis poſſet, ſine altari & veſtibus; licet peccaret, qui ſic conſecraret. IX. 978. C.

Euchariſtiæ adoratio.

Euchariſtia. Huic ſanctiſſimo ſacramento latriæ cultus debetur, etiam externus. *Trid.* X. 81. B. *ſub anathem.* 83. D. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 254. D.

Euchariſtia. In elevatione Corporis Chriſti omnes nedum reverenter ſe inclinent, ſed genua flectant, & Creatorem ſuum adorent, &c. *Exon.* anno 1287. VII. 1077. C. D. X. 454. A. Rectores populo perſuadeant faciendam genuflexionem tantiſper & quoties auditur ſignum elevationis Corporis Chriſti. IX. 1921. D. *Bituric. anno* 1528.

Euchariſtia cum defertur ad infirmos, Creatori ſuo ſe omnes inclinent cum manuum junctione & genuum flexione, dum tranſierit. *Claremont.* anno 1268. VII. 594. B. Euchariſtia ubicumque defertur, omnes flectant genua tamquam Domino & Creatori ſuo; & junctis manibus orent, quoadusque tranſierit. *Odo Pariſ.* VI. *parte II. ſub finem.* 1940. B.

Euchariſtia. Expoſitio ſanctiſſimi ſacramenti. *Vide*, Benedictionem. Euchariſtia quomodo exponenda, cum nimbi, procellæ, turbines, aut grandines impendent. *S. Carolus Borromæus.* X. 774. D.

Euchariſtia. Bulla indulgentiarum Eugenii Papæ IV. in venerationem Corporis Chriſti. VIII. 1490. IX. 1285. C.

Euchariſtia quando & quoties in proceſſionibus deferenda. IX. 1368. C. Proceſſio qua circumfertur Corpus Chriſti peculiari feſto die pie & religioſe inſtituta. *Trid.* X. 81. C. Qui hoc negaverit, anathema ſit. *Ibid.* 83. E. In feſto Corporis Chriſti, Epiſcopus ipſe, ſi adſit, ferendæ Euchariſtiæ officio fungatur. X. 649. C. Omnis qui fidelis & Catholicus vult reputari, ante cujus domus Euchariſtia portatur, accendat candelas ante domum, &c. *Synod. Nicoſ.* VII. 1701. E.

Euchariſtia. Sodalitates Corporis Chriſti in parochiis inſtituantur. X. 649. C.

Euchariſtia quomodo ſit ſervanda.

Euchariſtiam aſſervandi in ſacrario conſuetudo antiqua. *Trid.* X. 81. D. Non licere qui dixerit, ſed ſtatim poſt conſecrationem adſtantibus diſtribuendam, anathema. *Ibid.* 83. E.

Euchariſtia in loco templi mundiſſimo & tutiſſimo clavibus adhibitis, ſummo cum honore collocata, religioſiſſime conſervetur. X. 453. E. Ne die nocteque lumen deſit. *Ibidem.*

* *Euchariſtia.* Sacrificia ſanctificata cum magna diligentia ab eis colligantur qui digni ſunt, vel cum honore ſerventur. IV. 841. E. Pœnitentia quæ ſubeunda his, qui negligentiæ culpam in eam commiſerint. III. 1876. C.

Euchariſtia quam diligenter ſervanda. VII. 333. D. Euchariſtia & chriſma ſub ſera conſerventur. *Lateran.* anno 1215. VII. 35. C. Euchariſtia quomodo conſervanda & conſumenda. *Nicæn. Arab.* I. 506. C. D.

Euchariſtia. Corpus Chriſti ne intra chorum, vel ſepta monaſterii Monialium, ſed in publica eccleſia conſervetur. *Trid.* X. 173. B.

Euchariſtia quomodo in tabernaculo aſſervanda. XI. 8. A. B. Ante tabernaculum ſemper lumen ardeat, ubi facultates eccleſiæ ferunt; alibi, ſaltem ſub officio divino. *Mechlin.* anno 1607. X. 1945. E. Euchariſtia ubi fuerit, ibi lumen aliquod ſit. *Wigorn.* anno 1240. VII. 334. B. Ante eam lumen cerei aut lampadis diu noctuque ardeat. X. 1242. A. Hoſtia vitalis pro infirmorum viatico in loco mundo ſervetur, accenſo ad eum perpetuo lumine. *Auguſtenſis ſynod.* anni 1548. IX. 2041. A.

Euchariſtia. Corpus Domini in altari, non imaginario ordine, ſed crucis titulo componatur. *Turon.* anno 567. III. 358. D.

* Euchariſtia cum aliis reliquiis condatur in capſula, ac ſervetur. *Conc. Calichytenſe*, anno 816. IV. 1220. A.

Euchariſtia ne ſervetur in annum; ſed per xv. dies ut plurimum. VII. 364. D. X. 454. A. Ultra octo dies non reſervetur. X. 1189. A. Corpus Domini per ſingulas Dominicas renovetur. VI. 849. A. Duodecies in anno. VI. 879. E. VII. 99. E. 100. A.

Euchariſtia, ſi diutius reſervata fuerit, & nauſeam pariat, comburatur in puro igne, condanturque cineres ſub altari. VI. 662. D.

* *Euchariſtia.* Reſidua Corporis Domini qui conſumunt, non ſtatim ad communes cibos conveniant. *Clem. ep.* 2. I. 50. B. Si tertia vel quarta (hora) acceperint, jejunent uſque ad veſperam. *Ibid.* C. * Corporis Dominici reliquiæ cuſtodiendæ a presbytero, diacono & miniſtro. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. B. * Fragmenta Corporis Dominici. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. B. * Fragmenta Dominicæ portionis. *Ibid.* C. * De fragmentis oblationum Domini. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. E. * Pulvis Dominici corporis ne decidat a ſindone. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. D.

Euchariſtiam ubi & quomodo Græci aſſervent. *Hieroſolymit.* anno 1672. XI. 266. B. C. Euchariſtia quamdiu ſervari in Eccleſiis Græcorum poſſit. *Nicoſ.* VII. 1711. E.

* *Euchariſtia.* Pyxis, ubi congrue poſſit recondi ſacra oblatio, reſervanda ad viaticum infirmis. *Hincmar.* V. 396. A.

Euchariſtia. Deus noſter cum hominibus converſatur, dum in pyxide modica, in loco humili ponitur. VII. 276. E.

Euchariſtia nonniſi in vaſe aureo vel argenteo ſervetur. VI. *parte II. ſub finem.* 1905. *Rotomag.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1930. D.

Euchariſtia. Pyxis argentea, vel ſaltem eburnea ad Euchariſtiam. *Exon.* anno 1287. VII. 1088. A. Euchariſtia in pyxide eburnea. *Odo Pariſ.* anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1944. E.

Euchariſtia ad ægros honorifice deferenda.

Euchariſtia, ſive viaticum. *Exon.* anno 1287. VII. 1074. C.

Euchariſtiam deferri ad infirmos honorifice licere. *Trid. ſub anathem.* X. 83. E. Et vetuſtiſſimo Eccleſiæ Catholicæ more obſervatum. *Ibid.* 81. D.

Euchariſtia ad ægrotos quam decenter deferenda. X. 454. A. VII. 1980. A. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 101. A. Ritus. VII. 271. E. 277. A. Ex ſynodo Wigorn. anni 1240. VII. 334. A. B. X. 979. D. E. 980. A. B. C. D. *Ex S. Carolo Borromæo. Herbipol.* anno 1287. VII. 1134. D. Indulgentia tunc conceſſa, tum deportantibus, tum genuflectentibus. *Ibidem.* D. E.

* *Euchariſtia.* Quoties communio exhibenda eſt infirmis, ſacerdos in propria perſona hoſtiam in habitu clericali deferat, lumine præcedente, niſi aliqua ratio præpediat. VI. *parte II. ſub finem.* 1930. E. Corpus Chriſti non deferant rectores ad ægros, niſi ſtola & ſuperpelliceo decenter ornati; &c. X. 590. E. Feratur ægrotis vaſe honeſto, & lumine præeunte. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 575. B. * Corpus Domini ſine luminari, cruce, & aqua benedicta non deferatur, nec ſine ſacerdotis præſentia, niſi ſumma neceſſitas ſacerdotem excuſaverit. VI. *parte II. ſub finem.* 1905. C. D.

Euchariſtia non deferatur ad ægros occulte & ſine lumine, quia morbum diſſimulare volunt; niſi de expreſſa epiſcoporum licentia. IX. 2161. E.

* Euchariſtia ad infirmos, niſi per ſacerdotem, aut per diaconum, aut neceſſitate inſtante per quemlibet, cum ſumma reverentia deferatur. *Londinenſe*, anno 1138. VI. *parte II. circa med.* 1204. B. Euchariſtiam infirmis ne deferat diaconus, niſi neceſſitate, cum ſacerdos abſens fuerit. *Odo Pariſ.* VI. *parte II. ſub finem.* 1939. E. Euchariſtiam infirmo deferendam nullus præſumat tradere laico aut feminæ. VI. 785. D.

Euchariſtia. Sacrificii porritor. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. E.

Euchariſtiam infirmo alicui nullus ſacerdos det, niſi ei conſtiterit, quod confeſſus fuerit alicui ſacerdoti, qui ad hoc

poteſtatem habuerit. *Nicoſ.* VII. 1713. A.

Euchariſtiam presbyter ſemper habeat paratam ad infirmos, ne ſine communione moriantur. III. 1963. E. ✱ Ut quando quis infirmatus fuerit, aut parvulus ægrotaverit, ſtatim eum communicet, ne ſine viatico moriatur. *Walterius Aurelian.* V. 461. B.

Euchariſtia. Infirmis cœnam Domini presbyter miniſtrabit, dum tamen valeant hanc deglutire: ſemimortuo non porriget. VI. 983. C.

Euchariſtiæ particulæ tantum ſumendæ ab ægro, deferantur, ſi loci difficultas ita jubeat, &c. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 737. B.

✱ Euchariſtiam fidelis æger ſi infirmitate coactus perceptam rejecerit, in nullo eccleſiaſticæ damnationi ſubjaceat: nec ſi infans, aut amens. Alioqui fidelis, qui hoc fecerit, excommunicetur; infidelis verberibus ſubdatus, & perpetuo exſilio relegetur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1028. D. E. Si infirmus vomitum fecerit, quid agendum. VII. 1980. E. 1981. A.

✱ *Euchariſtia.* Sancta, hoc eſt, oblationes ſanctæ, inſtar eulogiarum, ad alias parochias ne mittantur. *Laodic.* I. 783. C.

De azymo.

✱ *Euchariſtia.* Azymum panem vere credimus tranſſubſtantiari in Corpus Chriſti, & vinum in ſanguinem ejus, per ſuam ſanctiſſimi Spiritus virtutem & operationem. *Joannes Beccus,* anno 1277. VII. 757. C. 758. A. In azymo ſive fermentato pane triticeo, corpus Chriſti veraciter conficitur: juxta cujuſque Eccleſiæ, ſive occidentalis, ſive orientalis conſuetudinem. IX. 422. D. IX. 963. Chriſtum conſecraſſe in azymo. 964. *Vide,* Azyma. Fermentum.

Euchariſtiæ effectus.

✱ Euchariſtiæ effectus, nutritio ſpiritalis; quia gratam Salvatoris noſtri recenſemus memoriam, &c. IX. 439. E.

✱ *Euchariſtia.* Sicut cibus nutrit, augmentat, & ſuſtentat corpus, & vitam conſervat; ſic & ſumptio Corporis Chriſti, ſive veri in ſacramento & recogitati per devotionem; ſive etiam myſtici per fidei & caritatis unionem, animam nutrit, &c. VIII. 1677. A. ✱ *Euchariſtia.* Hic eſt cibus, qui plene reficit, non ventrem, ſed mentem. VII. 549. C. Euchariſtia erigit mentem & accendit. I. 136. A.

✱ *Euchariſtia.* Sumi Chriſtus voluit hoc ſacramentum tamquam ſpiritalem animarum cibum, quo alantur & confortentur: tamquam antidotum, quo liberemur a peccatis. *Trid.* X. 80. B.

✱ *Euchariſtia.* Per fidem incorporamur Chriſto potato ſanguine Redemptionis, juſtificati ſpiritu ſanctificationis. *Tullenſe,* anno 860. V. 514. D. ✱ *Euchariſtia.* In illa myſtica diſtributione ſpiritalis alimoniæ, fit ut accipientes virtutem cæleſtis cibi, in carnem Chriſti tranſeamus. II. 31. E. ✱ *Euchariſtia.* Deus qui ſacrificatur, & qui diſtribuitur, ad corporum ſimul & animarum acquiſitionem, participantes deificat. *Trull.* III. 1652. E.

Euchariſtia, tutela: protectione ſanguinis & Corporis Chriſti muniendi ſunt, qui pro fide certaturi ſunt. I. 135. A. B.

Euchariſtia, pignus futuræ gloriæ, adeóque ſymbolum (*non figura, ſed teſſera*) unius illius corporis, cujus ipſe Chriſtus caput exſiſtit, *hoc eſt, Eccleſiæ. Trid.* X. 80. C. Concordiæ ſymbolum. 82. C.

✱ *Euchariſtia.* Sacramenta divina, purgatoria remedia ſunt cunctarum contagionum. V. 376. E. Corpus Chriſti remedium ſalutiferum eſt contra peccatum. V. 374. B. Qui dixerit præcipuum illius fructum eſſe remiſſionem peccatorum, anathema ſit. *Trid.* X. 83. D.

✱ *Euchariſtia.* Per miniſterium Corporis & ſanguinis Domini peccatores revocantur ad divinam gratiam. *Ricardus Sarum,* anno 1217. VII. 99. D. ✱ Euchariſtiam credentibus digneque ſuſcipientibus remiſſionem peccatorum Chriſtus promittit. IX. 2006. D. ✱ Quiſquis ex Domini Corpore, cum fide fuerit recreatus, remiſſionem peccatorum in illo ſine dubio operatur. *Riculfus.* VI. 417. A. ✱ Euchariſtia venialia delet, & cavet mortalia. *Innocent. III.* VIII. 1659. E. Hoc ſacramentum digne ſumptum in nobis remiſſionem peccatorum operatur: deinde vitam gratiæ tribuit, & ne a gratia deficiamus, nutrit: &c. VIII. 1659. E.

✱ in Euchariſtia mundi & cæli redemptio continetur. XI. 8. A.

Euchariſtia. *Vide,* Communio. Miſſa. *Vide,* Judas. Paſcha. *Vide,* Decretales. *Vide,* Calix.

EUCHE EUD &c.

Εὐχέλαιον, extrema unctio. IX. 316. B.

Εὐχέλαιον. XI. 275. C.

✱ EUCHERII Aurelianenſis epiſcopi, qui in monaſterio ſancti Trudonis requieſcit, viſio de Carlo principe, Pippini patre. V. 469. C.

EUCHITÆ. *Vide,* Meſſaliani.

EUDO hæreticus. VI. *parte II. circa medi.* 1305. D. Qui Eum ſe nominabat. *Ibid. Vide,* EON.

EUDOXIANI hæretici. I. 809. A.

EVECTIONES. VII. 884. C.

EVENTÆ cauſæ. V. 66. C.

S. EVENTII Corpus. VI. 412. E.

EUG EUL

S. EUGENDI eccleſia. VI. 499. D.

EUGENIUS IV. Papa egregie defenditur in Concilio Baſileenſi. VIII. 1534. *& ſeqq.* Eugenii IV. Papæ vita agnoſcitur eſſe commendabilis, & ſine exceptione quacumque. VIII. 1642. C. Bullam quamdam, cujus initium eſt, *Deus novit,* negat a ſe aut de ſcitu ſuo umquam emanaſſe. VIII. 1173. B. Duas alias revocat. *Ibidem,* E. *& ſeqq.* Depoſitus a ſeptem epiſcopis in pſeudoſynodo Baſileenſi. IX. 1175. E. 1196. C. Eugeniana Conſtitutio. *Trid.* X. 159. B.

EUGENIUS Carthaginienſis epiſcopus, vir magnus & egregius ſacerdos. II. 914. A. Ejuſdem profeſſio fidei. II. 858.

EULAMPIUS Apamiæ. V. 981. C. Anathematizatus. V. 151. D.

EULOGIÆ ſumantur omni die Dominico & in diebus feſtis, ab his qui communicare non fuerint parati. *Hincmar.* anno 851. V. 392. C. & *Namnet. Concil.* anno 865. Eulogias poſt Miſſam in diebus feſtis plebi ſacerdos tribuito. VI. 786. B. *Vide,* Euchariſtia. Panis benedictus.

Eulogias offerre. III. 529. B.

EULOGIAS epiſcopis presbyteri donent. IV. 1491. C. Eulogiæ fratribus a presbyteris in refectorio dentur. IV. 1232. E. Presbyter non eſt cogendus ad ſacra Concilia eulogias deferre. V. 2. C.

EULOGIUS Alexandrinus, laudatur. III. 1103. B. Ejuſdem florilegium collectaneorum. IX. 664. C. ἀνθολογία. 663. C.

EUM EUN EUPH

EUM. *Vide,* EON.

EUMENIUS epiſcopus. I. 1007. D.

EUNOMIANI hæretici. I. 809. A. ✱ Unica merſione baptizantur: propterea ſi ad Eccleſiam redeunt, iterum baptizantur. I. 814. A. ✱ Eunomius naturam incomprehenſibilem infra ſcientiam humanitatis includit. I. 1734. A.

EUNUCHUS. De eunuchis ſtatuta. III. 1777. E. Abſciſſus & mollis non introibunt ſanctuarium Dei. *Canones Rom.* I. 1036. D.

Eunuchus per vim factus, vel ſic natus, ſi dignus eſt, epiſcopus eſto. *Can. Apoſt.* I. 14. D. 35. B. Eunuchus vi factus, in clero permaneat: qui ſeipſum abſciderit, ſi eſt in clero, ceſſet: nec ullus talis promoveatur deinceps. *Nicæn.* anno 325. I. 323. A. Eunuchum qui ſe ipſe fecerit, ne clericus eſto. *Can. Apoſt.* I. 14. D. 135. B. Si jam ſit clericus, deponatur. *Ibid.* Laïcus qui ſemetipſum abſciderit, tribus annis communione privetur. *Ibid.* 14. E. 35. C. II. 902. D. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. D. Qui ſeipſum exſecat, ſui eſt homicida: qui alium, prætérquam ſi morbus cogat, homicida eſt. V. 1202. C. D.

EUPHEMIA martyr καλλίνικος. II. 377. A. Fidei definitionem Chalcedonenſem ſponſo ſuo Chriſto obtulit. II. 658. C. Euphemiæ virginis paſſio, & honores ei exhibiti. IV. 402. C. D. E. 403. A. B. Encomium: & imago ipſius. IV. 170. D. E. Veſte philoſophiam deſignabat. 171. A. S. Euphemiæ monaſterium. VI. 741. A.

✱ EUPHEMIA Auguſta, Tu vincis. II. 1338. C.

EUPHEMIANUS (*al.* Euphemius) CP. In epiſt. Gelaſii Papæ. II. 879. A.

Euphemio CP. negat ſe Gelaſius Papa communicare velle, niſi damnet Acacium. II. 881. 882. Euphemii & Macedonii CP. epiſcoporum nomina reſtitui diptychis petit ſynodus CP. anno 518. II. 1322. E. & Monachi CP. 1330. A. & populus CP. 1338. D. Synodus Tyria, anno 518.

II. 1351. E. Euphemius & Macedonius CP. epiſcopi diptychis reſtituuntur. II. 1339. E.

EUPHEMIANUS Euchaïtatum. V. 1008. C.

EUPHRAMIUS Antiochenus. III. 1103. B. Ejuſdem lotus citatur. III. 886. C.

EUPHRATAS, qui Chriſtum Deum negavit. *Conc. Agrippin.* I. 632. D. 636. A. Euphratas epiſcopus reverendiſſimus, miſſus ab Imp. Conſtante ad Conſtantium. V. 1508. E.

EUPHRONII Auguſtodunenſis epiſtola. II. 791.

EUPHROSYNUS *σύγγονος* Gregorii Thaumaturgi. I. 191. E.

EVR EUS

EVRARDUS Corbeienſis, anno 1085. VI. 1616. E. Dejectus in Concilio Compendienſi. 1619. A.

EVRAUDUS hæreſis Bulgarorum convincitur. VI. *parte II. ſub finem.* 1965. C. *anno* 1201.

EUSEBIUS primo Beryti, deinde contra legem Nicomedienſis. *Synod. Alexandr.* I. 575. B. Contra ipſam ſcribit Conſtantinus Imp. I. 459. A. B. &c.

EUSEBIUS Cæſarienſis quod idolis ſacrificaverit, a Confeſſoribus accuſatus. *Synod. Alexandr.* I. 578. B. Ejuſdem fides. I. 442. E. Quomodo *ὁμοούσιον* intelligeret. 444. D. E. Euſebius Cæſarienſis oſor Athanaſii. I. 543. B. Antipatri Boſtrenſis de eo judicium. IV. 303. D. E.

Euſebii Cæſarienſis libri non uſquequaque renuendi. II. 940. C. D. ✱ Euſebii hiſtoria Actibus Apoſtolorum immediate ſubnectitur. VIII. 222. E. Ejus hiſtoria apocrypha. II. 942. A. Citatur ab Hadriano Papa. IV. 775. E. Liber VII. citatur. III. 37. C.

Euſebii Pamphili epiſtola ad Conſtantiam Auguſtam. IV. 406. D. Ad alios. 407. D. 410. A. Epiſtola ad Euphrationem. IV. 302. E. Ob Arianiſmum abjicitur illa & anathematizatur a Nicæna II. ſynodo. IV. 304. C. Euſebius Pamphili ab omni eccleſia Catholica noſcitur patronus eſſe Arii hæreſeos. IV. 359. E. 407. B. C. D. E.

EUSEBII Brunonis Andegavenſis epiſtola. VI. *in Indice.*

S. EUSPICIUS, Aurelianis. VI. 844. C.

EUSTATHIUS Antiochenus, unus e CCCXVIII. I. 1274. A. Præſidens CCCXVIII. Patrum, qui Nicææ convenerunt. II. 827. C. Synodus contra ipſum, ex libello ſynodico. V. 1504. D. Εὐστάθιος ὁ ἅγιος. IV. 369. D.

EUSTATHIUS Sebaſtenus. I. 794. E.

EUSTATHII & Euſtathianorum cauſa ſynodus Gangrenſis coacta. I. 529. C. D. Euſtathii Ancyrogalatæ ſcelus ſynodus Gangrenſis exponit. V. 978. D. Euſtathius hæreticus damnatus in Concilio Gangrenſi. VI. 1544. A.

EUT

S. EUTROPII Xantonienſis prior. VII. 975. A. Ordinis Clugniacenſis.

EUTYCHES presbyter & archimandrita. II. 10. C. Εὐτυχὴς, ἀτυχής. II. 836. E. Εὐτυχὴς δυστυχής. V. 1469. C. Eutyches [illegible]. II. II. 162. B. Eutychis monaſterium extra Conſtantinopolim. II. 103. B.

Eutyches aïebat ſibi conſtitutum in monaſterio manere velut in ſepulcro. II. 142. A. Negat ſe a fide Nicæna velle diſcedere. Ejus confeſſio fidei. II. 98. A. B. C. Aiebat ſe ſapere, ſicut Nicæni Patres & Epheſini. II. 103. C. D. Abſolvitur Epheſi, eo quod ſequi ſe profiteretur fidem Nicænam, & quæ in primo Concilio Epheſino geſta eſſent. II. 218. C. D. E. *& ſeqq. pagg.*

Eutyches renovat Apollinaris & Valentini hæreſes. II. 3. E. Humanæ carnis veritatem Verbo unitam negabat. II. 11. D.

Eutyches Neſtoriano nomine Catholicos criminabatur. II. 11. C.

Eutyches aïebat; *Abſit a me dicere ex duabus naturis eſſe Chriſtum, aut de natura loqui ſeu diſputare Dei mei.* II. 158. A. D.

Eutyches aïebat unam ſe naturam adorare ſed incarnati Dei & inhumanati. II. 142. B. Dixit, Ante humanationem duæ naturæ; poſt unitionem, una natura facta. II. 6. A. 14. C. 102. B. 166. E. Duas naturas uniti Filii Dei commiſcet, ſicut piſtor farinam & aquam, jam nec farinam nec aquam, ſed tertium, id eſt, panem. II. 1461. C.

Eutyches negabat ex duabus naturis adunatis ſecundum ſubſiſtentiam factum fuiſſe Chriſtum, quia non eſt in libris ſacris. II. 186. D.

Eutyches aïebat ſe ſolas ſcripturas ſcrutari, tamquam meliores ac firmiores ſanctorum Patrum expoſitionibus. II. 142. A. 182. D. 186. D.

Eutyches dixit: Corpus Chriſti, humanum quidem, ſed non hominis, nec conſubſtantiale noſtro vel matris. II. 6. A. 10. E. 166. A. ✱ Eutyches dicebat Chriſtum conſubſtantialem Virgini, & Virginem conſubſtantialem nobis: ſed non Chriſtum nobis conſubſtantialem. II. 163. E. Eutyches docuit Verbum Dei non noſtri generis corpus habuiſſe, ſed divinitatis ejus & carnis unam eſſe naturam: ut unum Chriſtum & hominem falſum, & Deum diceret eſſe paſſibilem. *Leo Papa.* I. 1780. B.

Eutyches libello proprio fuerat profeſſus, paratum ſe eſſe ad corrigendum, ſi quid in ſe inventum fuerit reprehendendum. II. 3. C. 18. A. 22. A.

Eutyches. Excommunicationis ſententiam a Flaviano CP. latam ſervavere Eutyches & monachi ejus, uſque ad ſynodum Epheſinam. II. 234. D. E.

Eutyches appellaſſe dicebatur ſanctum concilium Romani epiſcopi, & Alexandrini, & Hieroſolymitani, & Theſſalonicenſis. II. 207. D. Sed dixit tantum, non quaſi appellans: *Si præceperint mihi patres, Romanus & Alexandrinus, dico hoc ipſum. Ibid.* 27. E.

✱ Eutyches & Neſtorius anathematizantur, tamquam novas voces introducentes. II. 427. D.

Eutyches delirus & inſipiens. II. 1271. D. Fatui *ἀνόητοι* Eutychianiſtæ cum ſuo doctore Eutyche, & Dioſcoro ipſum ſuſcipiente. II. 1271. D. Eutychem Dioſcorus propter unius naturæ prædicationem ſicut Catholicum revocavit. *Vigil.* III. 40. A. Eutyches ut nefandæ hæreſis inventor excluditur etiam ab his, a quibus ejus dogmata in Dioſcoro diliguntur. II. 1029. B. Eutychis fidem Dioſcorus approbat. II. 163. C. D. Eutychem cum velut hæreticum Severiani damnarent, Dioſcorum cur abſolverent, interrogati hæſitabant. II. 1161. B.

Eutyches. *Vide*, Dioſcorus.

EUTYCHIANI opponebant, de naturis in ſymbolo nihil contineri. II. 671. A. Negant Nicæno ſymbolo augmentum aliquod vel immutationem ſe velle recipere. II. 700. D.

Eutychianus dicit: In fide Nicæna permaneo & in definitione Epheſina, & aliud aliquid non dico. II. 431. B. ✱ Dicunt non oportere numerum naturarum in Chriſto dicere, utpote numero diviſionem introducente. III. 298. A. At numerus in rebus unitis ratione ſola & intellectu fit, ut in homine. *Ibidem.* & 299. C.

✱ Eutychianus dicit: Credimus eum qui paſſus eſt, unum de Trinitate eſſe. *Chalced.* anno 451. II. 430. E. ✱ Eutychianus dicit: Si non credit Eutyches, ſicut credit univerſalis Eccleſia, anathema ſit. II. 430. A.

✱ Eutychiani unam naturam eſſe carnis & divinitatis ſtulte confingunt, & paſſibilem Unigeniti divinam naturam per confuſionem. II. 454. D. E. Eutychiani monachi Ælienſes anathematizarunt ſynodum Chalcedonenſem, & Leonem Papam. II. 671. D.

EUTYCHII CP. error de reſurrectione. V. 315. E. Confutatur a Gregorio Papa, ut ipſe refert. *Ibidem.*

EVULUS de Roceïo. VI. 1200. B.

EXA

EXACTIONES conſuetudinariæ indebitæ, & occaſionabiles circades. VI. 363. B. Redemptio & tributum non ſolum pauperes homines, ſed & eccleſias quondam divites jam evacuatas habent. VI. 363. D.

Ἑξαμίλιον, Iſthmus. IX. 305. A.

EXAMEN aquæ frigidæ interdicitur. IV. 1285. E. Examinatio ignis & aquæ. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. ſub finem.* 1720. D. 1722. C. Examinatio ſanctæ crucis deinceps non facienda. IV. 1218. B.

EXAMEN eorum qui præficiendi ſunt eccleſiis parochialibus. X. 659. E. Eorum qui promovendi ſunt ad eccleſias cathedrales. X. 660. B. *& ſeqq.*

EXAMINATORES Parochorum eligantur e Capitulo, & ex Regularium monaſteriis vel collegiis. *Tolet.* anno 1566. X. 1154. E. 1155. A. Etiam ex Ordine Mendicantium. *Rotomag.* anno 1581. X. 1231. A. Examinatores beneficia curata poſtulantium, quales eſſe debeant. *Trid.* X. 164. D. X. 473. A. B. C. Examinatoribus Parochorum epiſcopus poſt beneficii collationem reddi cura-

bit aliquam juſtam mercedem ex reddititibus eccleſiæ vacantis. *Tolet.* anno 1566. X. 1155. B.C. Examinandi ratio. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1041. 1042. *& ſeqq.* Examinatoribus quæ ſint cavenda. *Ibidem.* 1041. C. D. E. Examen ſubdiaconorum, diaconorum, ſacerdotum, &c. *Ibidem.* 1044. 1045. 1046. Eorum qui eccleſiis parochialibus præficiendi ſunt. 1047. B. C. &c. Confeſſariorum. 1048. E. 1049. A. B. C. D. Concionatorum. 1049. E. 1050. A. B. C. D. E. Examen ordinandorum. *Vide*, Ordinandi.

Exarchi multi. XI. 358. C. D.

Ἔξαρχος orientalis diœceſis. II. 591. E.

Ἔξαρχος monaſteriorum urbis regiæ CP. II. 1190. E. 1193. C. 1199. C. 1211. A.

Ἐξάρτησις· ὁ χαρτουλάριος τῆς ἀνεψιᾶς Ἐξαρτήσεως. IV. 1045. B.

Exartos facere, die Dominico non licet. III. 950. E.

Ἔξαστα, feneſtræ. IX. 180. A.

Exaudi Chriſte, &c. II. 800. B. 802. B. II. 944. C. 948. B. 959. B. C. E. 893. D. 895. D. 989. C. II. 991. E. 993. D. *Exaudi Chriſte, Arnulpho magno regi vita.* Acclamatio in ſynodo Tribur. VI. 438. D.

EXC

Excellentia veſtra, *Regi Childeberto.* III. 331. E. Regi Gundebaldo. II. 964. B. Excellentiſſimus rex Francorum Pippinus. III. 2004. C. Excellentiſſimo filio regi Francorum Carolo. III. 2017. B.

Exceptio rei judicatæ admittatur. VII. 808. D.

Exceptiones. De exceptionibus, Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1832. C. uſque 1833. C.

Excepto gravioribus culpis. III. 1035. A.

Exceptor Proconſulis. I. 1049. E. legati. *Ibidem.*

Ἐξκέπτωρ. II. 173. D. 196. E. &c.

Exclusæ, *les écluſes.* III. 1993. B.

EXCOMMUNICATIO.

Excommunicationis gladius, nervus eccleſiaſticæ diſciplinæ. *Trid.* X. 179. D. Sobrie magnaque circumſpectione exercendus. *Ibidem.* D. E. Excommunicatio pœna eſt qua nulla major eſt in eccleſia. IX. 2025. B. Excommunicatio, malum malorum. XI. 50. A. Excommunicatio quid faciat. X. 1815. B. C. Quando decernenda vel concedenda. *Ibidem.* D. E. 1816. A. B. C. De excommunicatis, Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1815. E. uſque 1818. E. De his multa, in ſynodo Claromont. anno 1268. VII. 608. A. B. C. D. E. 609. 610. in Conc. Colon. anno 1266. VII. 574. *& ſeqq.* *Albienſe*, anno 1254. VII. 462. E. 463. A. B. C. D. Synodus Bajoc. anno 1300. VII. 1234. C. D. E. 1235. A. B. Statuta Concilii Turon. anno 1239. VII. 324. D. E. *Valens.* anno 1248. VII. 427. C. D. E. 428. A. B. *Capitular.* V. 442. D. E. 443. 444.

Excommunicandi auctoritatem habet Eccleſia, ut eam exerceat per primos Paſtores de conſenſu totius Corporis, ſaltem præſumpto. *Propoſitio* XC. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

* Excommunicatio ſæpe injuſta. IV. 1099. A. B. C. Utrum juſte an injuſte obliget paſtor, paſtoris tamen ſententia timenda eſt, &c. IV. 1099. E. Excommunicatio etiam injuſta eſt ſervanda. VI. 883. E. Excommunicatio etiam injuſta quomodo liget. VIII. 1800. A. B. Sententia injuſte lata, dummodo a ſuo judice fiat, ſemper eſt formidoloſe timenda, niſi ejus ſententia errorem inducat, vel peccatum mortale afferat. VIII. 1866. D. In ſeptem caſibus communiter ſecundum omnem ſcholam Theologorum & Juriſtarum, non eſt ſententia timenda nec tenenda. 1867. B. C.

Excommunicetur temere nemo: qui ſe injuſte damnatum putat, recurrat ad ſynodum. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. B. Excommunicatus a ſuo epiſcopo, presbyter, qui ſacrificare ſeparatim præſumſerit, anathematizetur. *Carthag. II.* anno 390. I. 952. E. 953. A. Si juſtam querimoniam adverſus epiſcopum habuerit, debet apud vicinos epiſcopos conqueri. *Ibidem.* 953. A.

Errores damnati de excommunicatione.

Excommunicatio. De excommunicatione concluſiones erroneæ, & determinationi Eccleſiæ repugnantes. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. C. 1894. B.

Excommunicationem Papæ non eſſe timendam, tenuerunt Joannes Hus & Hieronymus de Praga. VIII. 520. C.

Excommunicatione qualibet non obſtante debet ſacerdos Chriſti prædicare, &c. *Joannes Hus.* VIII. 411. C. D. 413. E.

Excommunicationes ſunt tantum externæ pœnæ, &c. *Error Lutheri.* IX. 1894. B. Excommunicationem plus diligere, quam timere, docendi ſunt Chriſtiani. *Idem ibidem.*

Excommunicationes non ſunt timendæ, ſed optandæ. *Error damnatus.* IX. 1948. B.

Excommunicationis injuſtæ metus numquam debet nos impedire ab implendo debito noſtro. *Ex propoſitione* XC. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Excommunicationem pati potius in pace & anathema injuſtum, quam prodere veritatem, eſt imitari ſanctum Paulum, &c. *Propoſitio* XCII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Excommunicatio. Numquam eximus ab Eccleſia, etiam quando nequitia hominum videmur ab ea expulſi, quando Deo, Jesu Chriſto, atque ipſi Eccleſiæ per caritatem affixi ſumus. *Propoſitio* XCI. XCIII. XCVII. & XCVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

* *Excommunicatio.* Quomodo me cujuslibet hominis ſententia ligat, quem caritas ipſa, quæ Deus eſt, liberat? VI. 1129. B.

Excommunicationes pro quibus cauſis dandæ.

Excommunicatio paſſim & ſine cauſa non fiat. IV. 954. C.

Excommunicationis ſententia qualiter a prælatis ferenda ſit in ſubjectos. VI. *parte II. ſub finem.* 1676. B. C. D.

* *Excommunicatio.* Ipſa ligandi & ſolvendi poteſtate ſe privat, qui hanc pro ſuis voluntatibus, & non pro ſubjectorum moribus exercet. *Gregor. M.* V. 1264. E. Quomodo ſacerdos leproſum immundum facit, ita ſacerdos cum peccatorum cognoverit varietates, ſcit qui ligandus ſit, quive ſolvendus. V. 1377. D.

Excommunicet nemo ſacerdos quemquam, pro parvis & levibus cauſis. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1444. B. V. 740. A. *anno* 868. Cum excommunicatis pro cauſa levi, communicent vicini epiſcopi, uſque ad tempus ſynodi. *Ibidem.*

Excommunicationes pro quibus cauſis dandæ. *Mexic.* anno 1585. X. 1724. D. E. Quibus in caſibus non concedendæ. *Avenion.* anno 1594. X. 1867. B.

Excommunicationes, quæ certis monitionibus primum adhibitis ad finem revelationis, pro deperditis ſubtractiſve rebus ferri ſolent, quibus concedi debeant. X. 929. D. *Ex S. Carolo Borromæo.* *Aquenſe*, anno 1585. X. 1572. A. B. *Burdigal.* anno 1583. X. 1374. D. *Rotomag.* anno 1581. X. 1254. E. 1255. A.

Excommunicationes ne decernantur pro injuriis verbalibus, niſi atrocioribus, arbitrio officialium. *Senon.* anno 1528. IX. 1961. A.

Excommunicationis, ſuſpenſionis, vel interdicti ſententiam ne archidiaconi vel eorum officiales in aliquem ferant, ubi exceſſus non eſt manifeſtus, &c. VII. 121. D.

Excommunicatio non intentanda in quemquam, niſi ex inevitabili neceſſitate & propter manifeſtam contumaciam. IX. 2139. B. Excommunicatio ferenda dumtaxat in publice criminoſos, & manifeſte contumaces. IX. 2025. B.

Excommunicandi qui ſint publice. VII. 1529. D. VII. 783. E. 784. A. B. C. &c. Ex Concilio Haſnienſi, anno 1425. VIII. 1035. A. B. C.

Excommunicationes generales vitandæ. VI. 558. C.

Excommunicandi qui ſint generaliter, ex ſynodo Dunelmenſi, anno 1255. VII. 494. B. C. D. E. VII. 110. E. III. 114. D. 115. A. B. C. In diœceſi Exonienſi. VII. 1123. 1124. anno 1287. *Nicoſ.* VII. 1720. 1721.

Excommunicationis ſententia generalis adverſus quos quater in anno publicanda. *Lameth.* anno 1330. VII. 1555. A.

Excommunicandi qui ſint ſolemniter in tribus majoribus ſolemnitatibus. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 98. E.

Excommunicandi qui ſint generaliter ſingulis Dominicis. *Narbon.* anno 1227. VII. 147. A.

Excommunicati generaliter in Concilio apud Campinacum. VII. 316. B. C. D. E.

Excommunicantur hæretici magna quinta feria. *In Cœna Domini.* I. 819. A.

Excommunicatio. Qui cauſa juventutis aut inſipientiæ in aliquo fallunt, ſive contemnunt admonitionem epiſcoporum, ne ſubito aut incaute damnentur anathemate. IV. 1505. A.

Excommunicandi ſi fuerint barones, quomodo id fieri oporteat. VII. 319. C.

Excommunicetur nemo, qui de rege tenet in capite, nec aliquis dominicorum miniſtrorum ejus, niſi prius dominus rex, vel juſtitiarius ejus conveniatur, &c. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. E. 1604. B.

Excommunicatio. Sæculari magiſtratui non licet prohibere eccleſiaſtico judici, ne quem excommunicet, aut mandare ut excommunicationem revocet. X. 1816. B.

Excommunicationis ritus & forma.

Excommunicatio accenſis candelis & pulſatis campanis. VI. *parte II.* 1476. E. 1451. D. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. B. 1932. B. VII. 146. D. Denudando altaria Dei, proſternendo cruces ad terram, ſimul & reliquias ſanctorum. VI. 389. C. Candelis extinctis, aſperſa aqua benedicta ad fugandos dæmones, &c. IX. 1213. A.

Excommunicatio facta in ſynodo depoſitis crucibus cum ſanctis reliquiis ad terram, & verſis cymbalis, ſimul & clauſo oſtio eccleſiæ cum ſtipatis ſpinis, &c. VI. 1043. B. Excommunicati a Papa, epiſcopis baculos & candelas tenentibus. VI. *parte II. circa med.* 1998. C. anno 1119. Excommunicantes epiſcopi & presbyteri, candelas ardentes in manibus tenentes, mox eas in terram projicientes extinxerunt. *Lemovic.* anno 1031. VI. 874. D.

Excommunicationis formula. V. 1239. B. VI. 826. C. 874. B. C. * *Auctoritate Dei Patris omnipotentis, & beatæ Mariæ Virginis, & omnium ſanctorum, ac approbatione præſentis ſacræ ſynodi; excommunicamus omnes illos,* &c. *Dunelm.* anno 1276. VII. 735. B. * Ex auctoritate Dei omnipotentis, & ſanctæ Dei genitricis, & omnium ſanctorum, excommunicamus & anathematizamus illos qui &c. Donec reſipiſcant, & ad ſatisfactionem veniant... Ego de toto reatu mihi ſoli abſolutionem & pœnitentiam reſervavi. VI. *parte II. circa med.* 1183. D. E. 1184. C. * Excommunico vos de Deo omnipotenti. *Joannes XII. Papa.* VI. 630. B. Excommunicationis forma in detentorem agri eccleſiaſtici. VI. 622. C. D.

Modus in excommunicando ſervandus.

Excommunicationis modus qualis debeat eſſe. *Chrodegang.* IV. 1188. 1189. III. 1996. D. Ad eam concedendam epiſcopus ne cujuſvis ſæcularis etiam magiſtratus auctoritate adducatur. *Trid.* X. 179. D.

Excommunicationis ſententia ne promulgetur, niſi monitione præmiſſa, &c. VII. 98. C. Semper præcedat trina monitio. X. 1491. B.

Excommunicationis ſententia quanta deliberatione ſit ferenda. VII. 1111. B. C. D. E. Ne quis in propria cauſa quemquam vel excommunicet, vel ſuſpendat. *Ibidem.* 1112. A. Sed prælati, rectores, &c. jus dicendo, non tam ſuam injuriam proſequi videantur, quam publicam exercere utilitatem. *Ibid.*

Excommunicatus quilibet ſive epiſcopus, ſive quilibet clericus, qui ante audientiam communicare præſumſerit, ipſe in ſe damnationem protulit. *Cod. Afr.* 29. I. 879. A.

Excommunicationis ſententia quomodo ſit ferenda. VII. 51. E. Si de injuſta excommunicatione conſtiterit, excommunicator condemnetur excommunicato ad intereſſe. *Lateran.* anno 1215. VII. 54. B. 55. C.

Excommunicatio decreta, menſium ſex conceſſo ſpatio ad pœnitentiam. I. 727. C. D.

Excommunicationem contemnentes.

Excommunicationis ſententiam contemnentes, qualiter contra eos procedendum ſit. *Avenion.* anno 1337. VII. 1624. E. VII. 1495. E. 1496. A. B. C. D. Non faciendo venire Capellanum, indutum veſte ſacerdotali, ad domum excommunicati, &c. 1625. A.

Excommunicati, ſi in excommunicatione manſerint, pecunia multandi, in pauperum hoſpitium conferenda. X. 466. A.

Excommunicationem publicam qui per annum & diem ſuſtinuerit, compellatur venire ad unitatem eccleſiæ per poteſtatem ſæcularem. VII. 85. C. De clericis, qui excommunicationem per annum ſuſtinent. *Andegav.* anno 1279. VII. 816. C. D.

Excommunicationis ſententiam ſuſtinentes ultra annum, careant eccleſiaſtica ſepultura. VII. 647. C.

Excommunicatus ſi ſatisfacere contempſerit infra annum, ex tunc ipſo jure ſit factus infamis, & inteſtabilis. *Lateran.* anno 1215. VII. 22. A. Et qui evitare tales contempſerint, excommunicentur. *Ibidem.* B.

Excommunicationis ſententiam qui per biennium ſuſtinuerint, niſi in extremis ſatisfecerint, careant eccleſiaſtica ſepultura. *Compend.* anno 1304. VII. 1276. A. B.

Excommunicati, qui invito ſacerdote intrant eccleſiam. VII. 474. D.

Excommunicati compellendi ut faciant ſe abſolvi. *Bituric.* anno 1286. VII. 960. E.

Excommunicatis, qui vocati ad ſynodum non comparuerint, indicatur purgatio canonica, tamquam ſuſpectis de hæreſi. *Compend.* anno 1304. VII. 1276. B. C.

Excommunicationem qui contemnunt, etſi in morte beneficium abſolutionis ſatisfactione præſtita meruerint, tamen eccleſiaſtica careant ſepultura, & centum ſolidos denarios pendant. *Raven.* anno 1311. VII. 1376. E. 1377. A.

Excommunicationem qui ſuſtinuerint uſque ad extremum vitæ exitum, ob decimas non perſolutas, licet eos in ipſo mortis articulo abſolvi contingat, uſque ad ſatisfactionem integram eorum corpora detineantur extra cœmeterium eccleſiaſticum. *Nicoſ.* anno 1340. VII. 1758. A. Huic conſtitutioni totaliter contradixit Paphenſis epiſcopus. *Ibidem.* B.

Excommunicati compellantur redire ad gremium eccleſiæ per judicem ſæcularem, &c. *Avenion.* anno 1326. VII. 1508. E. Capiendi per auxilium brachii ſæcularis. *Exon.* anno 1287. VII. 1105. A. B. De excommunicatis capiendis. *Lambeth.* anno 1261. VII. 538. E. 539. A. Excommunicati incarcerati, ſine prælato eccleſiæ nullo modo liberandi. *Londin.* anno 1342. VII. 1666. B. C. D. E.

Excommunicatio. Poſt excommunicationem anathematizari. VI. 186. 187. *Vide,* Anathematizatur.

* Excommunicati non debent dare vadium ad remanentiam, &c. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1603. D.

Excommunicetur ſi laïcus aliquis ob illatam clerico injuriam; ſæculares poteſtates ſub pœna excommunicationis non extendant manus in eum, vel in ipſius bona. *Biterr.* anno 1246. VII. 412. D.

Excommunicatorum pœnæ.

Excommunicati ad nullum officium publicum admittantur. *Avenion.* anno 1326. VII. 1500. E. Repellantur ab agendo & teſtificando in utroque foro. *Silvanect.* anno 1326. VII. 1532. D. Excommunicati clerici beneficiorum fructus amittant. VII. 766. D.

Excommunicatio. Nec divinum officium celebretur, nec campana pulſetur, ubi aliquis excommunicatus præſens fuerit. VI. *parte II. circa med.* 1304. E. *Pictav.* anno 1284. VII. 940. E.

Excommunicati non ſunt ſepeliendi, niſi de licentia eorum judicum, quorum auctoritate excommunicati fuerint, ſi ſint ordinarii judices eorum. *Santon.* anno 1282. VII. 883. E. Ubi ſint ſepeliendi excommunicati. *Ibidem* C. D.

Excommunicatorum corpora inſepulta maneant. VI. *parte II. circa med.* 1306. B.

Excommunicata adultera de cœmeterio ejiciatur, donec epiſcopo ſatisfiat. VI. 1186. C.

Excommunicatus in eccleſia ſepultus, ex ea quinquies divinitus ejicitur. VI. 885. A.

Excommunicati, ſunto poſt mortem inſolubiles. *Formula Græcorum.* XI. 175. C.

Excommunicati vitandi.

Excommunicatus. Non licet cum eo

communicare, aut cibum ſumere III. 446. D. Qui fecerit, ſimili ſententiæ ſubjaceat. *Ibidem.* Excludatur a colloquio & convivio etiam populi. *Arelat. II.* anno 452. II. 777. B. Excommunicati ad manus oſculum non admittantur, nec in cibo vel potu. *Vaur.* anno 1368. VII. 1858. E. 1859. A. *Budenſe*, anno 1279. VII. 812. C. D. E. 813. A. B. C. *& ſeqq.* Vitentur in familiari converſatione. *Colon.* anni 1536. IX. 2025. C. Non ſalutentur, in mappa non comedant, &c. VI. *parte II. initio.* 1731. D.

Excommunicati ſint qui cum excommunicato communicent. III. 1996. D. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. C

Excommunicato qui ſcienter communicaverit, antequam ab eo qui eum excommunicavit, vel ab Apoſtolica Sede abſolvatur, excommunicatus eſto. IV. 1257. D.

Excommunicatio. Qui cum excommunicato oraverit, etiam in domo, ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 11. D. 34. A. *Vide,* Degradatio.

Excommunicatis communicare nullus præſumat. *Antioch.* anno 341. I. 593. C. D. *Bracar.* anno 561. III. 351. E. *Vide,* Epiſcopus.

Excommunicatus: ad eum nullus accedat. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. E.

Excommunicati Chriſtiani ne eleemoſyna quidem recipiatur. *S. Patric.* I. 1791. D.

Excommunicati qualiter vitandi, ex Baſileenſi Concilio, & ex Moguntino, anni 1549. IX. 2139. C.

Excommunicati qui vitandi, qui non vitandi. IX. 1879. A. B.

Excommunicati non vitandi certo modo non vocati. VIII. 1194. E.

Excommunicati. Abſtinendum a communione excommunicatorum, prout Deus conceſſerit, & prudentia poterit. VI. 1486. D.

Excommunicati ab uno, ab aliis ſimiliter ſunto.

Excommunicatus in una eccleſia, in omnibus aliis excommunicatus debet cenſeri: & qui partem lædit, totum corpus lædere videtur. VII. 1971. E.

Excommunicatio. Si prælatus vel vicarii & officiales aliquem excommunicaverint, epiſcopi alii, qui per eum fuerint requiſiti, receptis litteris ſuis, teneantur excommunicationem illam in ſuis diœceſibus publicari facere & obſervari, nulla partis exceptione vel allegatione admiſſa. *Tolet.* anno 1473. IX. 1514. C. *Avenion.* anno 1326. VII. 1495. D. E.

Excommunicatus ab uno epiſcopo, ab omnibus epiſcopis excommunicatus habeatur. *Lugdun. II.* anno 567. III. 355. A. *Nicæn.* anno 325. I. 324. E.

Excommunicatus ab uno epiſcopo presbyter vel diaconus, ab alio ne ſuſcipiatur. *Sardic.* anno 347. I. 650. A. B. *Antioch.* anno 341. I. 595. C.

Excommunicatum ab aliquo qui ſuſceperit abſque reconciliatione ejus qui excommunicavit, cauſam dicat in ſynodo. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. B. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. D.

Excommunicati ab una eccleſia, in nulla alia recipiantur. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 93. E. VI. 196. B. C. 206. A. *Pariſ.* anno 557. III. 338. E.

Excommunicatum clericum qui ſuſceperit, coæquali pœnitentia utatur. *S. Patric.* I. 1791. D.

Excommunicatum alterius, ſive vivum, ſive mortuum, ſi quis epiſcopus ſuſcipiat, deponatur, donec &c. VI. 886. D. Excommunicetur. *Carthag. II.* anno 390. I. 952. D. *Cæſaraug.* anno 380. I. 806. C.

Excommunicatus ab epiſcopo presbyter vel diaconus, ab altero non ſuſcipi debet, niſi forte mortuus ſit epiſcopus qui excommunicavit. *Can. Apoſt.* I. 15. E. 36. C.

Excommunicati. Cum his ſacerdos ſciens qui communicaverit, anno integro pacem eccleſiæ non habebit. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. E.

Excommunicatorum abſolutio.

Excommunicatum juſte ab aliquo epiſcopo alius abſolvere non poteſt. VI. *parte II. initio.* 1650. D. Excommunicatus, ab eo qui excommunicaverit, vel ejus permiſſu, eſt ſolvendus. *Conc. Eliberit.* I. 255. E. 256. A. *Arelat.* anno 314. I. 266. A. Ab epiſcopo damnatos ſucceſſori licebit abſolvere. *Epaon.* anno 517. II. 1050. C.

Excommunicatio. De illis qui incidunt in canonem datæ ſententiæ, vel incidere videntur, cum non incidant; & qui propter abſolutionem ſint ad ſedem Apoſtolicam mittendi. VI. *parte II. ſub finem.* 1770. C. 1771. 1772.

* *Excommunicati.* Qui non communicans in Africa, in tranſmarinis ad communicandum obrepſerit, perdat clericatum. I. 923. E.

Excommunicati non poſſunt generaliter abſolvi: ſiquidem nemo niſi pœnitens & ſatisfaciens, poteſt beneficium abſolutionis conſequi. VI. *parte II. initio.* 1899. B.

Excommunicatus, etſi cum adverſario compoſuerit, pro abſoluto non habeatur, niſi per litteras excommunicatoris vel ſuperioris. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1234. C.

Excommunicatum ſolvi non poſſe, quin prius regi, quem læſit, ſatisfaciat. VI. 1186. A.

Excommunicatio. De ſententia excommunicationis & interdicti; & quomodo ſanis & infirmis beneficium abſolutionis ſit impendendum: ſtatuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 929. 930. *uſque* 936.

Excommunicati qualiter ſunt abſolvendi. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1234. D. Qua cautione: ex Conc. Albienſi, anno 1255. VII. 472. E. Excommunicati fraudem facientes ut abſolvantur. VII. 1674. D.

Excommunicatum infirmum abſolvendi forma. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 934. D. *Roffiac.* anno 1258. VII. 503. E. *Vide &* 554. E.

* Excommunicatus quilibet poteſt abſolvi in mortis articulo etiam a ſimplici ſacerdote vel clerico. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 930. D. Abſolutio in morte quomodo facienda. VII. 1171. B. C. Excommunicatus ſine confeſſione & viatico defunctus. VI. *parte II. initio.* 1678. B.

* Excommunicatus ſi mortuus fuerit abſque reconciliatione, pro eo non oretur, donec ab epiſcopo abſolvatur. VI. 883. B. C.

Excommunicati. Miniſteria divina ſine intermiſſione fiant pro excommunicatis, ut det illis Deus pœnitentiam, &c. VI. 842. B. C.

Excommunicationum exempla quædam.

Excommunicatus in Cœna Domini Fridericus Imp. VII. 163. D. anno 1228. Excommunicatio Henrici regis Teutonicorum. VI. 1566. A. B. C. 1589. D. E. Bernardi Comitis. VI. 39. E. Hugonis & Emmonis. VI. 41. B. Epiſcoporum Longobardiæ, & Ultramontanorum. VI. 1565. C. D. Anſperti Mediolanenſis archiepiſcopi. VI. 51. E. Excommunicatus a Papa Mediolanenſis archiepiſcopus, nihilominus Miſſas celebrat. VI. 61. D.

Excommunicatio in Athanaſium Neapolit. a Joanne VIII. Papa. VI. 94. C. D.

Excommunicatio Nortmannorum. VI. 1578. A.

Excommunicatorum fautores.

Excommunicatorum fautores etiam ipſi communione priventur. VI. 187. C.

Excommunicatoris litteris contra participantes, eximantur uxor & liberi, necnon ſervitores & ancillæ. IX. 1923. A.

Excommunicati. Nullus citetur ſuper participatione cum excommunicatis, niſi primo monitus fuerit nominatim, &c. *Pariſ.* anno 1314. VII. 1380. C. D.

Reliqua, de excommunicatione.

Excommunis, *vel* excommunionis. I. 1792. A. B. D.

Excommunicatorum nomina publice affigi curent epiſcopi. VI. 187. D.

Excommunicati per vicinas civitates vel parœcias indicandi. III. 557. A.

Excommunicatus excommunicare non poteſt. VI. 1114. B.

Excommunicatio minor. VII. 718. D.

Excommunicati jure qui ſint. *Nicoſ.* VII. 1715. D. E. 1716. A. D. Ex *Lambeth.* anno 1281. VII. 867. D. *& ſeqq.*

Excommunicatio in quibus incurritur ipſo jure. VII. 112. A. B. C. D. E.

Excommunicati, & reconciliati, quibus & quando denunciandi ſint. X. 739. C. D.

Excommunicator poteſtatis ſuæ litteras oſtendat. VII. 506. E. 507. A.

Excommunicatio. Epiſcopus a ceterorum communione ſejunctus, ſuæ ſit tantum plebis communione contentus. *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. C.

* Excommunicandus, ſacramento Corporis

poris

poris & ſanguinis Domini privandus. V. 706. D.
* Excommunicari mortui non debent. *Pontian.* III. 2. A. B. *Vigil.* III. 36. A.
Excommunicatio. *Vide*, Anathema. Defunctus. Mortui. Papa. Presbyter. Patriarcha. Abbas. Archidiaconus. Moniales. Vulnera.

EXD EXE

EXCONSUL. II. 159. E.
EXOAVENORUM piratæ. V. 775. E.
EXEAT. Vide, Litteræ.
Ἐξέμπλον. I. 944. A.
EXEMPTI. *Vide*, Capellani. Privilegiati.
Exempti Templarii & Hoſpitalarii, quod coram Ordinariis conveniri non poſſint, &c. *Claromont.* anno 1268. VII. 612. E.
Exempti delinquentes in prioratibus non exemptis, per Ordinarios puniantur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1834. D.
Exempti. Articuli pro exemptis concluſi per concilium Eccleſiæ Gallicanæ, tempore ſchiſmatis, anno 1404. VII. 1927. 1928. B. C. D. Pendente neutralitate. *Ibidem.*
EXEMPTIONES conceſſæ, minime citatis quorum intereſt, nullius momenti ſunt. IX. 1777. B. Exemptiones multæ revocatæ a Martino V. Papa. VIII. 879. B. C. D. 887. D. E.
EXENIA exigere. V. 1449. A. Exenia modica officialibus liceat accipere. VII. 187. E. Exenium. V. 393. D. 395. B. 408. A.
Ἐξέρκιτος, exercitus. III. 703. E.
EXERCITALE iter. IV. 1252. D.
EXERCITANS. III. 15. D. 25. C.
EXERCITATIONES ſpirituales ante ſubdiaconatum & presbyteratum præſtandæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 856. E. Exercitationes ſpirituales cum generali confeſſione ſacerdotes omnes obeant, ſi numquam id præſtiterunt. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 900. C. Exercitiis ſpiritualibus octo dierum prius vacent promovendi ad ſubdiaconatum, & presbyteratum. XI. 75. A. 76. B.
EXHILARATI filius Hadrianus. III. 1866. A.
EXHOMOLEGESES celebrentur. III. 1815. B. Exhomologeſis quid ſit. IV. 1014. E.
EXIGUITAS mea. V. 608. C. Exiguitas noſtra. *Lotharius rex.* V. 701. E.
EXIGUUS. Anaſtaſius exiguus. IV. 19. A. Dionyſius. I. 1. A. Leporius. 1263. C. Stephanus exiguus epiſcopus. II. 1111. C. Exiguus presbyter & archimandrita. II. 171. B.
* EXINANIVIT ſemetipſum Deus Verbum ſine exinanitione. XI. 343. E.
Ἐξωκιονίων. III. 1056. C. 1061. D. &c.
Ἐξωκιονίτης. IV. 25. E.
EXONIA requiſita eſt. V. 1329. B.
Exoniam, videlicet perſonam, quæ firmaret quod illic venire nequirem, non tranſmiſi. V. 1352. B.
EXONII eccleſia primatia, S. Petri. VII. 1130. A.

EXORCIS

* Exorciſmi ſunt miri, & illæ conſecrationes, quibus in baptiſterio & euchariſtia ſacrandis dæmon pellitur. VI. 897. D. Angeli ſiquidem circumfuſi ſacerdoti ſubveniunt. *Ibidem.* Exorciſmus in baptiſmo. I. 159. C. 163. B. 167. D. Exorciſmi & orationes ad faciendos catechumenos. *Hincmar.* anno 85. V. 391. D.
* EXORCISTÆ, in Eccleſia Dei, quos Eſdras appellat actores templi. IV. 1062. A. Nullam aliam curam habebant, niſi ad ſarta tecta facienda. *Ibidem.* B.
Exorciſta quomodo ordinetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. C.
Exorciſtas a ſecundis nuptiis eccleſia penitus excludit. II. 692. C.
Exorciſtæ officium. X. 685. D. E.
Exorcizet nemo, niſi qui ab epiſcopo exorciſta eſt ordinatus. *Laodic.* I. 785. D.
Exorciſmi nulli fiant prætextu pietatis, niſi ab eccleſia probati. X. 1502. A.
Exorcizandi poteſtatem accepit eccleſia, inter ceteras utilitatis ſuæ augendæ vel conſervandæ præſidia. IX. 2121. C.
Exorciſtæ accipiunt poteſtatem imponendi manus ſuper energumenos, ſive catechumenos, ſive baptizatos. IV. 1062. C.
Exorciſmi quomodo faciendi. X. 685. E.
Exorciſmi. Quæ ſint in illis obſervanda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 838. D. E. 839. A. B. C.
Exordinare. V. 1362. E.
Ἐξωκατάκοιλοι. IX. 49. C.

EXP

Expeditio in terram ſanctam. *Vide*, Bellum ſacrum.
Expeditio ſacra in Hiſpaniam ſuſcepta contra Saracenos. VI. *parte II. initio.* 1947. E.
Expeditio ſacra in Hiſpaniam non ſuſcipienda, inconſultis illius terræ principibus. VI. *parte II. circa med.* 1349. 1350.
Expeditum noſtrum ſacratiſſimum, *hoc eſt, caſtra noſtra.* II. 689. D.
EXPERIENTIA rerum magiſtra docente comperimus. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1081. C.
EXPOSITI qua cautione colligendi. *Arelat. II.* anno 452. II. 777. B. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1790. A. De his obſervandum, quod jamdudum ſynodus conſtituit. *Agath.* anno 506. II. 1000. E.
EXPOSTULATIO, Tres ſunt rei conqueſtores, a rege propter querelas ſuas puniendi. VI. 584. B. C.
EXPRÆFECTUS. II. 159. E.

EXS

EXSECUTIONEM viſitationis epiſcopalis non impediat ulla appellatio vel exemptio. *Trid.* X. 158. E. Exſecutores Eccleſiæ. *Cod. Afric.* I. 919. E.
Exſecutores clerici, a Papa miſſi. I. 850. D. Exſecutores ſententiæ Apoſtolicæ legati ſedis illius in Conc. Epheſ. I. 1479. B. C.
* *EXSEQUIÆ.* Ad exſequias non evocandi monachi, vel cohors iſta levium ac indignorum ſacerdotum. IX. 2008. B. * Nam quo ſpectat concurſus iſte, niſi ad captandam auram popularem! *Ibidem.*
Exſequiæ. Pactiones & exactiones in exſequiis vetitæ. X. 744. E. Sed laudabiles tamen conſuetudines ſerventur, & ad hoc contumaces compellantur omni juris remedio. X. 745. A.
Exſequiæ pompoſæ prohibentur. IX. 2105. D.
Exſequiarum tempore, in ſeptimis, triceſimis, & anniverſariis, laudabili conſuetudine a Chriſtianis offeruntur panes, carnes, caſei, vinum, cereviſia, candelæ, denarii, &c. *Colon.* anno 1423. VIII. 1010. A. Sic & alio quocumque tempore. *Ibidem.*
Exſequiæ mortuorum. Corpora mortuorum ne inferantur Dominicis diebus inter Miſſarum ſolemnia; ſed, ſi fieri poteſt, poſt veſperas ſerventur. X. 1240. D.
Exſequiæ. Caſtrum doloris in exſequiis Cardinalium. IX. 1573. D.
Exſequiæ mortuorum. *Vide*, Funus. Mortuorum. Religioſorum corpora.
Exſequiæ vivo exhibitæ tamquam mortuo. *Vide*, Funus.
EXSPECTATIVÆ gratiæ abolendæ. X. 1412. E. 1413. A. Exſpectativæ gratiæ antiquantur. *Trid.* X. 165. D. Etiam ſub nomine indulti collegiis, univerſitatibus, ſenatibus, &c. conceſſæ. *Ibidem.* Exſpectatio futuræ ſucceſſionis ſi locum habeat in eccleſia Dei, turpe eſt: cum eam ipſæ etiam ſæculares leges condemnent. *Colon.* anno 1536. IX. 1974. C.
EXSPECTANTIÆ anni qui dicuntur. IX. 1990. B.

EXT

EXTIMAMUS. IV. 807. A. *pro* exiſtimamus.
EXTRAJUDICIALITER. X. 101. C.
EXTREMA neceſſitas. II. 900. C.
EXTREMA UNCTIO ſacramentum exeuntium. VII. 92. E. 107. A. anno 1217.
Unctio extrema, oleum infirmorum, &c. VII. 1979. D. *Vide*, Chriſma.
Extrema unctio vere & proprie ſacramentum novi Teſtamenti, a Chriſto inſtitutum, apud Marcum inſinuatum, a Jacobo promulgatum. *Trid.* X. 96. C. 100. C. Salutare ſacramentum, quod commendat Jacobus Apoſtolus. V. 27. B. Non a Jacobo inſtitutum, ſed a Chriſto. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1942. D.
Extremæ Unctionis ſacramentum, Chriſtianæ vitæ conſummativum exiſtimatum eſt a Patribus. *Trid.* X. 96. A.
Extrema Unctio non ad gratiam curationum dumtaxat referenda. *Trid.* X. 97. B *ſub anathem.* 100. C.
* Unctio infirmorum oleo ſancto: quo non ſolum ſacerdotibus, ſed omnibus uti Chriſtianis licet in ſua aut in ſuorum neceſſitate unguendis. IV. 1207. C.
* Unctio infirmorum facienda a presbyteris, oleo benedicto ab epiſcopis; quippe medicina eſt, quæ animæ corporiſque medetur languoribus. *Cabilon.* anno 813. IV. 1040. B.
Extremæ Unctionis materia, forma, miniſter, & effectus. *Trid.* X. 96. D. E. 97. A. 100. D.
Unctio extrema. Qui credunt hoc ſuſcepto ſacramento teſtamentum condi

non poſſe, ſunt dedocendi. X. 1946. E. 1947. A.

Unctio infirmi ab epiſcopo quamplurimum competenter fieri valet, a quo ipſum chriſma conficitur, &c. V. 27. C.

Unctionis extremæ adminiſtratio, ex S. Carolo Borromæo. X. 656. A. B. Et reliqua erga morientes officia, *ex S. Carolo Borromæo.* X. 850. 851.

Unctionis extremæ ſacramentum. Capitula de eo edita ab Odone Pariſ. anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1941. E. 1942. A. B. Quomodo ſit adminiſtrandum, ex ſynodo Auguſtana, anno 1548. IX. 2046. B. De doctrina ſynodi Wigornienſis, anno 1240. VII. 337. C. D. E.

Unctio extrema dari non debet, niſi infirmo, de cujus morte timetur. IX. 440. B. Laboranti & petenti. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 576. A. Ægrotos presbyter ſemper ungat jacentes. VI. 983. D. Sed nonniſi exoratus, & poſt peractam confeſſionem. 984. A. Ne Indi ægroti ad eccleſias vel monaſteria deferantur ad extremam Unctionem ſuſcipiendam: ſed Curati ad ungendos infirmos eorum adeant domos: & illa barbara conſuetudo contraria exſtirpetur. *Mexic.* anno 1585. X. 1610. B. C. D.

Unctio extrema tempore interdicti nemini poteſt conferri. X. 1726. B. D.

Unctio. Si in infirmitate deprehenſus quis fuerit, nec communione, nec unctione ſacrati olei careat. *Capitular.* V. 425. B. 452. A. * Sacerdos ægrotis, prout opus fuerit, euchariſtiam præbeat; &, ſi deſideretur, unctionem. VI. 664. C. * Unctio olei infirmis ante viaticum datur. *Mogunt.* anno 847. V. 13. C. * Ante communionem corporis & ſanguinis Chriſti. VI. 350. B. *Hincmar.* * Presbyteri infirmos ſuos poſt confeſſionem & reconciliationem, oleo ſancto perungant, & tunc eos communicent. *Riculfus.* VI. 416. D.

* *Unctio extrema.* Si is qui infirmatur, publicæ pœnitentiæ mancipatus eſt, non poteſt hujus myſterii conſequi medicinam, niſi prius reconciliatione percepta communionem Corporis & ſanguinis Chriſti meruerit. *Synodus Ticin.* anno 850. V. 27. C. * Ungi oleo ſancto pœnitentes ægroti non poſſunt, quia genus eſt ſacramenti; reliqua autem ſacramenta eis negantur. IV. 1207. D.

Unctio extrema poteſt licite iterari. VII. 1081. C. Alia de ea. *Ibidem.* A. B. C. Sicut pœnitentia, iteratur: nec obligat ad non redeundum cum uxore. *Valentin.* anno 1255. VII. 1979. D. Iterum datur his qui convaluerint, cum in aliud ſimile vitæ diſcrimen inciderint. *Trid.* X. 97. B.

Unctionis extremæ ſacramentum quibus dari poſſit. X. 777. B. *Aquenſe,* anno 1585. X. 1535. B. *Avenion.* anno 1594. X. 1848. C. Ne pueris miniſtretur. X. 982. D. Omnibus danda, etiam juvenibus, maxime a XIV. annis VII. 107. B. Iteratur in quavis gravi infirmitate, &c. *Ibidem: anno* 1217. *Lameth.* anno 1330. VII. 1553. C. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1732. E. Quibus danda non ſit, ex Conc. Camerac. anni 1586. IX. 2164. E. Non debet ſæpius dari in una ægritudine etiam ad plures menſes perdurante. IX. 2165. A. Quibus per ætatem licet Euchariſtiam ſumere, eiſdem etiam liceat ſacro infirmorum oleo inungi. *Mexic.* anno 1585. X. 1610. D.

Unctio extrema. Manus ſacerdoti extrinſecus inungendæ. IX. 2165. A.

Ungendi infirmos ordinem memoriter diſcat presbyter. *Hincmar.* anno 851. V. 391. E. Proferat ſacerdos iſta verba, *Per iſtam unctionem,* &c. *Colon.* anno 1280. VII. 823. D. * Unctio extrema impendenda cum expoſitione onctionis & mandati Apoſtoli. IX. 2011. E.

Extrema unctio confert gratiam, remittit peccata, &c. *Trid. ſub anathem.* X. 100. C. * Per extremam Unctionem venialia dimittuntur, &c. *Claromont.* anno 1268. VII. 602. B. Danda etiam juvenibus poſt annum XII. *Ibidem.* Eſt contra culpam venialem. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. A. * Quantumcumque phrenetico, ſi tamen ſit prædeſtinationis filius, prodeſt ad dilucidum intervallum obtinendum, &c. IX. 1479. B.

Unctio extrema cum ægro defertur, pulſetur campana &c. IX. 2164. D.

Unctio extrema, Εὐχέλαιον Græcis CP. anno 1672. XI. 275. C. Εὐλαμπάδιον. *Joannes Beccus,* anno 1277. VII. 758. B. Extremæ unctionis ſacramentum datum Patriarchæ CP. IX. 316. B.

Exuperantius presb. I. 959. A.

Exuperius Tolofanus epiſcopus. I. 634. E.

Ezelinus de Romano: ſententia excommunicationis in eum. VII. 360. D.

F

Fabricæ Eccleſiæ. *Vide,* Eccleſiæ redditus. Fabricæ officium quibus committendum. IX. 2135. E. Fabricarum adminiſtratio qualiter geri debeat. X. 1243. D. E. 1244. A. Quæſtores eleemoſynarum pro fabricis & luminaribus, &c. X. 468. D. Fabricarum procuratores quomodo pecunias ad Fabricam pertinentes debeant diſtribuere, vel aſſervare. IX. 1915. B.

Facere, in omni idiomate immolatitium eſt. X. 338. C. 342. A.

Facere carcerem, jejunans quotidie in pane & aqua. VI. 1098. E. Fecit in ergaſtulo dies CLXXVIII. III. 684. D. Feci menſes viginti. V. 876. E.

Faciſtorium chori. X. 1762. D. 1763. C.

Φαίνειν σου. II. 4. A.

Facularum accenſores. III. 1794. C. Faculas accendunt infideles. II. 775. A.

Facultatula mea. *Auguſtinus.* I. 1186. E.

SS. Facundi & Primitivi monaſterium, in Hiſpania. VI. *parte II. initio.* 1691. E. VI. *parte II. circa med.* 1171. E.

Faida. III. 2006. C. Qui pro faida pretium recipere non vult. *Carol. M.* III. 2058. D. Faidæ coërcendæ. IV. 1287. E. Faidoſi homines. IV. 1044. D.

FAL

Falcones. III. 1920. C. anno 742. IV. 1242. C. Falcones quos vocant, capi. V. 25. E.

Falkemberg. *Vide,* Joannes Falkenberg.

Fallere. Se decipit ipſe, qui fallit. II. 833. A.

Falsa. Scriptorum depravatio ac mutilatio. V. 636. C. Falſæ litteræ vel ſuſpectæ. *Vide,* Vidimus. Privilegium.

Falſæ chartæ apud notarios. V. 42. A. Falſa præcepta regio nomine compilavit diaconus Remenſis. 44. A. Falſariorum (circa teſtamenta) nequitiam reprimere, cordi plurimum debet eſſe veritatis cuilibet amatori. *Exon.* anno 1287. VII. 1117. A.

Falſatæ epiſtolæ per Rhodoaldum & Zachariam. V. 177. B. Falſarii bullarum Apoſtolicarum. *Vide,* Eugenius IV. bullam quamdam &c. VIII. 1173. B. Falſarii litterarum ſeu bullæ ſummorum Pontificum, monetarum, aut litterarum, vel ſigilli eorum, excommunicantur, &c. VII. 1141. C. Falſo & clandeſtine bullatæ litteræ contra ordinationem Concilii Baſileenſis, anno 1437. VIII. 1231. C. D.

Falſati codices. III. 1068. E. 1069. C.

Falſata, Græcorum more, epiſtola. V. 147. D. 180. E.

Falſaſſe Apoſtoli dictum & Evangelia fertur Macedonius CP. V. 1238. C.

Falſarius Photius. V. 732. B. *Vide,* Photius.

Falſarii. Corruptor librorum S. Baſilii. IX. 1046. C. D. 1047. A. *Vide,* Gregorii Nyſſeni locus, &c. Falſarius Græculus deprehenſus in Concilio Florentino. IX. 568. B. C.

Falſariis anathema. VI. *parte II. initio.* 1745. B. Pœnæ in eus. VII. 859. A. anno 1281. VII. 1184. D. E.

Falſarii ſigillorum, & qui ſcienter falſis utuntur inſtrumentis, excommunicandi. *Rotomag.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. D.

Falſarius. Scripturam novam de ſancto Fronto Gauzbertus Lemovicenſis chorepiſcopus lucri cauſa edidit. VI. 859. A.

Φαλσευθεὶς. V. 1505. B. ἐφαλσεύθη, *falſatus eſt.* III. 1068. E. 1069. C. φαλσον, φαλσολόγημα. IV. 405. B. C. φάλσος καὶ πλαστός, *falſus & fictus.* III. 1312. A. φαλσοι τετράδες, *falſi quaterniones.* *Ibidem.* B. φαλσοι. 1360. A. φάλσους. 1365. C. &c. φαλσευθῆναι. 1312. B. ἐφαλσεύθησαν. 1360. B. φαλσεύσαι. 1365. C. φαλσεύσαντα. 1328. A.

Falſus accuſator, cum miſericordia tractandus. V. 379. E.

Falſitas, capitale crimen. II. 1425. A.

FAM FAS FAT

FAMILIA Eccleſiæ Agabrenſis. III. 560. C.
FAMILIÆ inſtitutio, ex S. Carolo Borromeo. X. 793. 794.
Φαμιλίαι, familiæ. Lateran. anno 1215. VII. 76. C.
FAMULFUS presbyter. V. 1387. B.
Φαντασία, pompa. IX. 177. B.
FASTIDIATIONES. III. 1863. A.
FASTRADI Clarævallenſis epiſtola. VI. parte II. 1585.
* FATALIS quædam quaſi neceſſitas in multis dominatur. *Nicephorus CP.* IV. 982. τὸ χρεών. Fatalibus ſtellis qui animas & corpora humana eredit adſtringi, anathema ſit. *Bracar.* anno 561. III. 349. A.
Fatum. Omnia quæ evenient abſolute, neceſſario evenient. *Hæreſis Wiclefi.* VII. 1925. A. *Lege*, Omnia quæ eveniunt, abſolute neceſſariove eveniunt. *Wicleff & Hus.* VIII. 407. C. *Vide*, Wicleffus. Omnia futura de neceſſitate conditionata evenient. *Hieronymus de Praga.* VIII. 512. D.
Fatum, εἱμαρμένη. XI. 304. E.
FATIGIUM. IV. 411. B.
FATUORUM ludi in eccleſiis vetiti. IX. 1296. E. *Vide*, Feſtum fatuorum.

FAU

FAUSTI Reienſis liber de gratia Dei, Hormiſdæ Papæ defertur ab epiſcopo Atro. II. 1037. Reſpondet librum eum ab Eccleſia Romana non recipi. 1039. D. Fauſti Regenſis epiſtola ad Lucidum. II. 807. Fauſti Regenſis opuſcula, apocrypha. II. 942. B. Fauſtus epiſcopus ſanctus, citatur a Cæſario Arelat. II. 1158. A. *Vide*, Fulgentius.
S. FAUSTI alodum, in Provincia. VI. 622. C.
FAUTOR. *Vide*, Complice. Criminum conſcii. Excommunicatio. Nec caret ſcrupulo ſocietatis occultæ, qui manifeſto facinori deſinit obviare. *Eleuth.* I. 104. A.
Fautor hæreſeos. *Vide*, Negligere.

FE

FEBROARIO menſe. V. 1224. D.
FELICIANA hæreſis, anno 792. IV. 863. A. 865. B. In Neſtorio prædamnata. IV. 893. C. D.
FELIX Urgellitanus ſemel, bis, & tertio perjuratus. IV. 927. D. 928. A. B. 929. A. B. Aſſerebat Chriſtum nec Filium Dei verum, nec etiam verum Deum, ſed nuncupativum. *Roman. Conc.* anno 799. IV. 927. C.
S. FELICITATIS monaſterium prope Florentiam. VI. 1055. D.
FELICIS Papæ epiſtola ad Maximum Alexandr. I. 1403. A.
FELIX Papa Romanus ab epiſcopatu depoſitus martyrio legitur coronatus. VI. 1545. B.
FELICIS III. Papæ ad Zenonem Imp. epiſtola citatur. V. 177. A. B.
FELIX V. ſive Amedæus dicitur Papatum emiſſe ab electoribus, &c. IX. 1175. E. Dictum eſt ei, *Clemens Benignitas tua*, a Cæſare & principi-

bus. IX. 1188. A. *Vide*, Concilium.
Felix, φῆλιξ. V. 1528. D.
Feliciter. Anno feliciter primo. III. 1717. E. 1725. E. Anno feliciter quarto. III. 491. D. Anno feliciter quinto. III. 956. C. Anno feliciter ſeptimo. III. 976. E. octavo 986. A. Anno feliciter undecimo Caroli M. regis. III. 2056. B.
FELONES, & feloniarum manutentores. VII. 1656. E.

FEM FEN

FEMINARUM modeſtia in veſtitu qualis eſſe debeat, potiſſimum in eccleſia. *Turon.* anno 1583. X. 1425. A B. Femina virili habitu utens, anathema ſit. *Gangr.* I. 536. E.
Feminæ. *Vide*, Mulieres.
Feminæ publicis conventibus non ſe immiſceant. VI. 461. B. C.
Feminæ quæ captis viris nupſerunt aliis, maritis reducibus reddantur. *Leo Papa.* I. 1770. B. C. E. Nec tamen culpabilis judicetur, qui uxorem duxerit mariti, qui jam non eſſe æſtimabatur. *Ibid.* D. Feminæ ſi ad priorem maritum redire noluerint, excommunicentur. *Ibid.* E.
Femina partum ex adulterio necans, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 256. E. 257. A. Mitius *Ancyr.* anno 314. I. 279. A. B. per annos x. agat pœnitentiam. Femina catechumena, quæ partum ex adulterio necaverit, in fine baptizetur. *Conc. Eliberit.* I. 257. C.
Femina ad altare ne præſumat accedere, aut presbytero miniſtrare. *Namnet.* VI. 458. A. Feminæ ne ſacris miniſtrent altaribus. II. 904. B. Feminæ ne ſacra vaſa contingant, aut indumenta ſacerdotalia presbyteris adminiſtrent, aut Corpus & ſanguinem Domini populis porrigant; quod in quibuſdam provinciis faciunt. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1322. D. E.
Feminæ in cœmeterio ne pervigilent. *Conc. Eliberit.* I. 254. A.
Femina poſt partum ſtatim ut voluerit, niſi ſit adultera, intret eccleſiam, ac Deo referat gratias. V. 454. C. Feminæ poſt partum ab ingreſſu eccleſiæ & ſacra communione abſtineant per XL. dies. *Nicæn. Arab.* I. 512. A.
Femina menſtruata ne eccleſiam ingrediatur, nec ſumat ſacram communionem. *Nicæn. Arab.* 482. D. Qui dederit, deponatur & excommunicetur. *Ibid.* & 511. E. 512. A. B.
Feminæ, defunctis viris lex Longobardorum prohibebat ne velum ſuſciperent, niſi poſt annum. IV. 1264. E. Abrogatur. *Ibidem.* Feminis ut liceat ante anni ſpatium poſt obitum maritorum, velum ſuſcipere. *Ticin.* anno 853. V. 40. D.
Femina ſepta monaſterii introïre ne permittatur. *Turon.* anno 567. III. 360. D.
Feminas non oportet habitare in epiſcopiis aut in virorum monaſteriis. IV. 498. C. D. Feminam in ſua domo nullam ſacerdos permittat habitare. *Carol. M.* IV. 958. E. Excepta matre, ſorore, & amita. 962. A. Niſi ex familia: vel quas filii aut ſervi uxores duxerint. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. B. Niſi eæ quas Nicæna ſynodus permittit. *Siric.* I. 851. A. Femina nulla cum presbytero in una domo habitet, quamvis matrem & ſororem canones excipiant. *Theodulf.* IV. 915. A. Feminam ſubintroductam ſive extraneam, nemini a clero habere liceat. *Nicæn.* anno 325. I. 323. C. *Conc. Eliberit.* I. 253. B. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 858. C.
Feminæ. Clericis in ſacris conſtitutis, nec manu, nec ſecum equitando eodem jumento ducere feminas non liceat: aut fini ipſæ & ipſi ipſo jure excommunicati. *Tolet.* anno 1566. X. 1154. C.
* Femina, quæ prætextu divini cultus crines adtondeat, anathema ſit. *Gangr.* I. 538. B.
Feminæ quæ ſine conſenſu ſacerdotum ſibi velum imponunt, ut eccleſiarum excubatrices & adminiſtratrices eſſe poſſint. IV. 1321. D.
Feminæ quæ religioſum habitum ſuſceperunt, deinceps viro ſociari non permittantur. V. 68. D. Feminæ ſacro velamine conſecratæ, ſi fuerint fornicatæ, velamen ne deponant, ſed pœnitentiam agant. V. 740. D. *anno* 868.
Feminæ nobiles, quæ amiſſis viris velantur, & non in monaſteriis, ſed in domibus propriis, occaſione liberorum ac rerum ſuarum, domi reſidere, ac deliciis affluere delectantur; ab epiſcopo moneantur, ut aut nubant, aut in monaſterio ſe includant. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1322. B. C.
Feminæ, puellæ ſeu viduæ, quæ virginitatis ſive continentiæ propoſitum ſpontanee pollicentes, & ob continentiæ ſignum nigram veſtem, quaſi religioſam, more antiquo, induerint; licet non ſint a ſacerdote ſacratæ, ut in eo propoſito perſeverent, Conc. Forojul. mandat. IV. 860. D. aut pœnitentiam agant toto vitæ ſuæ tempore, ſolo conceſſo viatico. *Ibidem.*
FEMORALIBUS utantur viri. V. 373. B. Sed quod placet, agatur. *Ibidem.*
FENERATORES clerici, a communione abſtineantur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. D. Fenus nec ſuo nec in alieno nomine clericus exerceat. *Leo Papa.* I. 1753. D. *Vide*, Uſura.

FER

FERDINANDI regis & Sanciæ reginæ decreta. VI. 1025. C.
FERDINANDUS Imp. electus, cum Conſtantino comparatur. X. 227. B. C. A ſynodo Tridentina. 230. B.
FERIA quinta, niſi aliqua feſtivitas in eam incidat, feriari & ceſſare non liceat. *Narbon.* anno 589. III. 494. B.
FERIA ſexta jejunent Chriſtiani omnes. VI. 1028. B. Feria ſexta jejunium in pane & aqua præceptum in Francia, ſanctione perpetua, anno 1031. VI. 893. B. C. Feria ſexta qua victus ratione uti debeat Rex Francorum. VI. parte II. 1505. E. 1506. A. B.
Feria quaque ſexta, pulſatio campanæ. X. 743. A.

* Feriæ ſextæ jejunium in cibo Quadrageſimali iojunctum a Gregorio VIII. uſque ad quinquennium : Miſſa ad Nonam cantanda : feria vero quarta & ſabbato abſtinentia a carnibus. VI. *parte II. ſub finem*. 1892. E. anno 1187. Feria ſexta abſtinendum a carne & pinguedine; exceptis diebus Nativitatis, Epiphaniæ, aut feſtivitate Deiparæ, Petri & Pauli, Joannis Baptiſtæ, Joannis Evangeliſtæ, Andreæ, & Stephani. *Nicolaus I. Papa*. V. 356. B.

FERIAS cogitationum non habemus. II. 806. A.

* FERMENTUM a Papa confectum per acolytos die Dominica mittitur ad presbyteros urbis, ut ſe ab illius communione nonjudicent ſeparatos, quamvis propter plebem ſibi commiſſam convenire non poſſunt. Sed non ſunt longius, hoc eſt, ad ruris parochias ſacramenta portanda. *Innoc. I. epiſt. 1*. I. 997. E. 998. A.

Θεράπνησας Ειρλών. IV. 104. E.

FERRARIENSIS *marchio*. IX. 711. E. Vaſſallus ſummi Pontificis. 712. A. 713. D. Ferrarienſes cives, & qui ſe dicunt Marchiones Eſtenſes, incurrerunt pœnas &c. *Joannes XXII. Papa*. VII. 1428. A. Ferrarienſi univerſitati & populo & communicati, dilectis filiis eccleſiæ Romanæ ſubjectis, Joannes XXII. Papa. VII. 1427. D. Ibi officialis domini Papæ. *Ibidem*. E.

FERRARIENSE monaſterium quod vocatur Bethlehem. VI. 174. E. Ferrarienſe cœnobium regi commendat Alexander III. Papa. VI. *parte II*. 1492. A. Ferrarienſi monaſterio concedi a rege nundinas petit. VI. *parte II*. 1519. B. C.

Ferro neceſſe eſt excidantur vulnera, quæ fomentorum non ſenſerint medicinam. *Siric*. I. 850. A. II. 992. D.

Ferrum candens. *Vide*, Conjurationes. *Vide*, Probatio.

FERULA Pontificalis. VI. 638. C. Ferulæ eccleſiaſticæ. IV. 857. B.

FEST

FESTA cum paganis celebrare, nefas. *Laodic*. I. 788. E.

FESTIVITATES præcipuas teneant cum epiſcopo cives natu majores in urbibus. *Arvern*. anno 535. II. 1182. E. Paſcha, Natale Domini, & Pentecoſten, nulli civium liceat in villa celebrare. *Aurelian. I*. anno 511. II. 1011. E. Feſtis noctis Paſchæ & Natalis Domini epiſcopos expetant benedictionis cauſa. *Epaon*. anno 517. II. 1051. A.

Feſti dies celebrentur quoad Miſſam & cantum, &c. juxta exemplar Roma miſſum. III. 1956. A.

Feſtum IX. lectionum : feſta trium lectionum. *Wigorn*. anno 1240. VII. 334. E.

Feſti dies faciunt ad pietatem augendam. *Trid*. X. 191. A. *Vide*, Sanctorum celebrationes.

Feſti dies quomodo ſint colendi. X. 459. A. Feſtorum dierum cultus quis ſit obſervandus, ex S. Carolo Borromæo. X. 645. B. C. D. X. 763. 764. X. 815. E. 816. A. B.

Feſti dies ſine ſaltationibus ſint. V. 457. E. Convivia non fiant, nec choreæ. V. 69. B. Peracto prandio ad ſaltationes & luſus non eſt declinandum. X. 1911. D. Sed ad eccleſias ad horas veſpertinas audiendas divertendum. X. 1911. D.

Feſtis diebus quæ prohibeantur. *Bituric*. anno 1584. X. 1466. C. Tabernæ & œnopolia non pateant, ante ſacrum in eccleſia peractum, niſi peregrinis & infirmis. IX. 2050. C. *Vide*, Placita. Diebus Dominicis & feſtivis, qui per Chriſtianos coluntur, diſtrictius inhibetur ipſis Judæis & Saracenis, ne mercimonia vendere, aut opera mechanica exercere præſumant, &c. *Palent*. anno 1388. VII. 1911. B. Ne mercatus, emporia, nundinæve fiant; ſed in antecedentem diem vel ſequentem transferantur. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1541. C.

Feſtis diebus jejuniorum a conjugibus ſe abſtineant. *Herard. Turon*. V. 454. D.

Feſtorum multitudo conſtringitur. IX. 1915. C. D. Feſtos dies ad pauciorem numerum reducere curent epiſcopi. *Burdigal*. anno 1583. X. 1342. A. Feſtos dies aliquos an præſtet eſſe profeſtos, videant epiſcopi. X. 584. Feſta Indis deputata perpauca. X. 1642. A. B.

Feſta diœceſis etiam Exempti qua juſſum eſt veneratione celebrent. X. 1831. B.

Feſtivitates præcipuæ quæ ſint. IV. 1207. E. Feſta per annum ſervanda, præter diem Dominicum. In Natali Domini, dies IV. In Circumciſione, dies unus; In Paſcha, poſt Dominicam, dies tres : In Aſſumptione ſanctæ Mariæ : In Nativitate S. Mariæ : &c. III. 1946. B.

Feſtivitates liberis & ingenuis conceduntor : Duodecim dies a feſto Natali Domini. Dies quo Chriſtus ſubegit diabolum : &c. VI. 383. D. Sive dies in qua Dominus JESUS de diabolo triumphavit. 386. E.

Feſti dies, quibus a labore ceſſandum. In ſolemnitatibus Deiparæ, duodecim Apoſtolorum & Evangeliſtarum, Joannis Baptiſtæ, S. Stephani, & ſanctorum, quorum dies feſtus in certis locis habetur. *Nicolaus I. Papa*. V. 359. A. B. Item ceſſandum a judiciis ſæcularibus & capitalibus. *Ibidem*. C.

Feſti dies per annum obſervandi. Dies Paſchæ cum tota hebdomada : & ſic Pentecoſte : dies Aſcenſionis Domini: Natalis Petri & Pauli : Nativitas S. Joannis Baptiſtæ : Aſſumptio S. Mariæ : Dedicatio S. Michaelis : Natalis S. Remigii : S. Martini, S. Andreæ : Natalis Domini, & dies octava : &c. IV. 1015. C.

Feſti dies in diœceſi Auguſtana, anno 1539. IX. 2048. A. In diœceſi Aurelianenſi. V. 462. E. In Baſileenſi, *Ahyto*. IV. 1241. D. In Burdegalenſi. *Copriniac*. anno circ. 1255. VII. 477. D. E. 478. A. In diœceſi Mechlinienſi. X. 1187. B. C. In diœceſi Remenſi, Nativitas Domini, Circumciſio, Epiphania, Annunciatio B. Mariæ, Reſurrectio Domini cum die ſequenti, Aſcenſio Domini, dies Pentecoſtes, Nativitas B. Joannis Baptiſtæ, Apoſtolorum Petri & Pauli, Aſſumptio B. Mariæ, ejuſdem Nativitas, Andreæ Apoſtoli, & dies omnes Dominicales. *Statuta Eccl. Remenſis*. III. 576. C. Toloſæ, anno 1229. VII. 180. D. *Toloſan*. anno 1129. VI. *parte II. circa med*. 1153. A. 1154. A. In quibus eſt feriandum pro locorum conſuetudinibus. *Ibidem*. In civitate & diœceſi Treverenſi. IX. 2146. D. In diœceſi Turonenſi. *Herard. Turon*. anno 858. V. 454. D.

Feſta in Anglia obſervari ſolita. VII. 117. A. B. C. D. *anno* 1223. VII. 1556. C. D. *anno* 1332. Mandatum Cantuarienſis provinciæ antiſtitum : anno 1362. VII. 1763. 1764. 1765. In diœceſi Exonienſi, anno 1287. VII. 1098. 1099. In eccleſia Sarum. VII. 500. A.

Feſta Domini, Deiparæ, & S. Joannis Baptiſtæ, quibus diebus celebrari debeant, præſcribitur Armenis. IX. 441. A. B.

Feſti dies Dominici ſeptem : Nativitas, Epiphania, Cereorum ſive Purificationis, ſeptimana Paſſionis & Reſurrectionis, Aſcenſio, Pentecoſte, & Transfiguratio. *Nicæn. Arab*. I. 509. C.

FESTUM Corporis Chriſti. *Trid*. X. 81. C. *Vide*, Euchariſtia. Inſtitutum ex revelatione. VII. 550. C. Inſtituitur ab Urbano IV. anno 1264. VII. 547. C. 548. C. 550. A. Ad jejunandum in vigilia feſti, fideles excitentur. *Senon*. anno 1320. VII. 1454. D. & 1485. anno 1323.

Feſtum Sanctorum omnium, anno 1009. VI. 776. D.

Feſtum diviſionis Apoſtolorum, in diœceſi Gneznenſi, anno 1420. VIII. 992. B.

Feſtum. Secunda die poſt feſtum S. Andreæ; anno 878. VI. 43. A. Poſt Feſtum S. Hilarii. VI. *parte II. ſub finem*. 1652. D.

FESTUM fatuorum aut innocentium ne fiat deinceps. IX. 1956. A.

FESTUCA. Per feſtucam ſe guerpire. VI. 564. B.

FEVI presbyterales. VI. 851. A.

FIC FID

FICULNEÆ folia undique ſciſſa non tam velant quam revelant. V. 828. C.

FIDEJUSSORES qui non poſſint eſſe. VI. 585. C. *Vide*, Clericus.

FIDELES ſancti Petri. I. 183. A. Fideles noſtri. *Carol. Calvus*. V. 56. D. Fidelis tuus. VI. 49. D.

FIDELITATIS juramentum. *Vide*, Juramentum.

FIDES. Prima ſalus eſt, rectæ fidei regulam cuſtodire. II. 1017. B. 1022. A. 1030. D. Deinde a conſtitutis Dei & patrum nullatenus deviare. V. 773. E. Scala eſt per quam ad cæleſtem converſationem reducamur. III. 1446. E. Prima eſt omnium virtutum in converſatione credentium. V. 354. C. Neminem in cælis agnoſcit Deus, qui eum antea in terris non cognoverit. *Narbon*. anno 1551. X. 439. A. Fide Chriſtiana incognita gratus Deo eſſe nemo poteſt. *Ibidem*. B.

Digitized by Google

Fides Chriſtiana, Chriſto ipſo magiſtro & auctore, partim monumentis, partim viva voce per manus velut hereditaria nobis relicta. X. 268. C. D.

Fides. Gentilibus violentia ut credant, nullatenus inferenda eſt. *Nicolaus I. Papa.* V. 367. D. • Non terrore aut violentia aliquos volumus ad viam trahere veritatis. II. 671. D. Quæ ex neceſſitate eſt, fides non eſt. II. 167. D. II. 203. D.

• *Fides.* Ille vere credit, qui exercet operando quod credit. *Gregor.* IV. 1009. D. Non bene vivit, qui non recte credit. I. 109. E.

• Fidelis homo ſemper fideliter agit. I. 109. E. Nihil mali vult. I. 117. E.

Fideles dicimur, non rationales. VI. *parte II. circa med.* 1316. E.

• *Fides.* Chriſtianus per fidem debet ad intellectum proficere, non per intellectum ad fidem accedere. Cum ad intellectum valet pertingere, delectatur : &c. VI. *parte II. initio.* 1697. B. C. • Credimus, inquit Auguſtinus, ut cognoſcamus; non cognoſcimus ut credamus. *Vaur.* anno 1368. VII. 1805. E.

Fides. Si quis hoc neſcierit, vel ita non crediderit, num ſalvus eſſe poterit? ℞. Quiſquis ad hoc ſenſu ſubtiliore pertingere poteſt, & id ſcire, aut ita ſciens credere noluerit, ſalvus eſſe non poterit. *Leo III. Papa.* IV. 970. D.

Fides. Nullus diſputare audeat de articulis per Eccleſiam terminatis. *Oxon.* anno 1408. VII. 1941. D. E. 1942. A. B. C.

Fides. De religione ſive de fide diſputatio coram vulgo prohibetur ab Impp. II. 660. C. D. 662. D. E.

Fides vera tunc demum fructuoſiſſime defenditur, quando etiam a ſectatoribus ſuis opinio falſa damnatur. V. 868. B.

• Fidei cauſam non eſſe tractandam ab epiſcopis ſolis Africanis, ſine aſſenſu totius univerſitatis. II. 857. D. E. Quia totius mundi eſt cauſa. *Ibid.*

Fides. In verbis nullum eſt periculum, mens ſi ſana ſit. XI. 291. B. Non in verbis, ſed in rebus veritas pietaſque conſiſtit, ait Gregorius Theologus. XI. 291. B. Fides Catholica verbis ſimplicibus aſſerenda. X. 441. E.

• Fides Chriſti. Per eam liberati ſunt, quicumque omnibus generis humani temporibus liberari potuerunt. I. 1227. C. Fuit in patriarchis per gratiam Dei. II. 1101. B. • Ante adventum Chriſti ſufficiebat laïcis ſimplicibus de articulo Trinitatis & Incarnationis habere fidem implicitam in fide majorum. Pro illo tempore ſufficiebat explicitam fidem habere, quia Deus eſt, & quod credentibus in ſe remunerator eſt. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. E. 1807. A. Tempore gratiæ revelatæ tam majores quam minores tenentur explicite credere Trinitatis articulum & Incarnationis myſterium : quæ tamen difficilia ſunt in iſtis articulis, ſufficit ſimplicibus habere de his fidem implicitam; id eſt, in talibus credere quod credit eccleſia. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. B.

Fidei articuli ſeptem præcipui. VII. 865. E. Summa fidei Chriſtianæ. VI. 544. E.

Fidei Chriſtianæ ſumma capita. *Leo IX. Papa.* VI. 953. C. D. E. 954. A. B. C. D. E. De fide Catholica. Firmiter credimus, &c. *Lateran. IV.* anno 1215. VII. 15. D. Fidei ſummarium a Gerberto Remenſi editum. VI. 726. A. B. • Fidei ſummarium. Credo in Dominum Patrem altiſſimum, rerum omnium gubernatorem, & in Filium, & in Spiritum ſanctum : & eſſe vitam poſt mortem, & reſurrectionem. VI. 665. C. De modo inſtruendi populum circa fidem neceſſaria. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1078. C. D.

Fidem ipſam venire de gratia, & Auguſtinus & Apoſtolicæ ſedis antiſtites, latiſſime diſſeruerunt. II. 1109. D. Cum a Deo *Fiat lux* dictum eſt, id eſt, illuminatio credulitatis appareat. V. 353. C.

Fides. Omnis ſalutaris veritas & morum diſciplina continetur in libris ſcriptis & ſine ſcripto traditionibus, quæ ex ipſius Chriſti ore ab Apoſtolis acceptæ, quaſi per manus traditæ ad nos pervenerunt. *Trident.* X. 22. C. D.

Fidei doctrinam juxta verbum Dei & ſanctæ Eccleſiæ Romanæ traditionem teneant. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 574. D.

• Fides noſtra pendet a dictis ſanctorum, &c. *Beſſarion.* IX. 1058. E. • Credere ſe profitetur Imperator ſecundum Nicænam expoſitionem, & CP. & ſecundum epiſtolas canonicas Gregorii, Baſilii, Hilarii, Athanaſii, Ambroſii, & duas canonicas Cyrilli Epheſi probatas. II. 383. E. Credimus ſicut ſapit Romana Eccleſia, ſicut epiſcopi ſancti regiæ CP. &c. II. 706. A. Definitio habet omnia. Alia definitio non fit. *Chalced.* II. 450. B. Fides tenenda ſecundum expoſitionem Nicææ factam, & Conſtantinopoli, & ſecundum expoſitiones Patrum &c. II. 274. B. C.

Fidem alteram præter Nicænam nemini liceat componere vel proferre. *Conc. Epheſ.* anno 431. I. 1526. D. E. Fidem aliam tradere quam Nicænam, vetitum eſt : hoc eſt, contrariam. IX. 154. B. C. 158. D. • Fidei regula, ſymbolum Nicænum. II. 386. C.

Fides trifaria : ſymbolum Apoſtolorum : illa quæ ad Miſſam canitur : & illa S. Athanaſii. VI. 787. C.

Fides. Nihil eſt credendum, niſi quod Papa & Cardinales ſui ſciunt deducere clare ex ſcriptura ſacra. *Hæreſis Wicleſi.* VII. 1926. A. Fidei articulos ſtatuere non eſt in manu eccleſiæ vel Papæ. *Error Lutheri.* IX. 1894. C.

Fidei confeſſio. VII. 1753. E. 1754. 1755. 1756. *anno* 1340. Fidei profeſſio a quibus & quomodo præſtanda. X. 769. B. C. *& ſeqq.* Et ſignanda. *Rotomag.* anno 1581. X. 1213. E. *Bituric.* anno 1584. X. 1461. 1462. Fidei profeſſio a Confeſſariis & Prædicatoribus, etiam Regularibus, ſed ſemel, edenda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 954. D. Etiam a medicis & chirurgis. *Ibidem.* E. Ab aliis. *Ibidem. & ſeqq.* Fidei profeſſionem ut edant ii qui ad gerendos magiſtratus, aut alia officia publica, in urbibus & pagis aſſumuntur, ſupplicetur Regiæ majeſtati. IX. 2154. D. Fidei profeſſionem edere oportet eos etiam, qui arithmeticam, & muſicam, vel artes cujuſvis generis liberales profitentur. *S. Carolus Borromæus.* X. 806. A. Fidei formula in Concilio Provinciali Remenſi, anno 1564. condita & publice pronunciata. X. 491. D.

Fidei profeſſio ex præſcripto Concilii Trid. X. 199. D.

Fidei profeſſio ſummo Pontifici præſcripta a ſynodo Baſileenſi. VIII. 1202. C. D. E. 1271. D. E.

Fides. Dei bonitas abbreviavit viam ſalutis claudendo totum in fide & precibus. *Propoſitio* LXVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Fides. Nullæ dantur gratiæ, niſi per fidem. Fides eſt prima gratia, & fons omnium aliarum. *Propoſitiones* XXVI. *&* XXVII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. • Præter fidem nihil eſt boni, quod ſecundum Deum quilibet valeat operari. II. 1110. C. *Omne quod ex fide non eſt, peccatum eſt. Ibidem.* • Quidquid ſine fide, id eſt, credulitate Dei eſt, peccatum eſt. *Ratherius.* VI. 787. C. • Opera quæ dicuntur ante fidem inania ſunt. Ante fidem nemo dicatur bene operatus. *Auguſtinus.* IV. 780. E.

• Fides non aliquibus bonis meritis datur, ſed ipſius fidei dono omne bonum meritum inchoatur. II. 1057. B. *Vide*, Opus bonum ſine fide.

Fides. Sine fidei lumine nihil aliud eſſe poſſumus, niſi peccatum. *Propoſitio* XLVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Fides non eſt abſque amore & fiducia. *In propoſitione* LII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Fidem juſtificantem nihil aliud eſſe niſi fiduciam divinæ miſericordiæ propter Chriſtum, qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 41. C. Et qui dixerit neminem eſſe vere juſtificatum, niſi qui credat ſe eſſe juſtificatum. *Ibid.* D. Fide ſola impium juſtificari qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 41. B. • Fide ſua quiſque plena purgatur. *Canones Rom.* I. 1036. A. Fidem ſine operibus ſalvare, Calvini dogma damnatum a Græcis in ſynodo. XI. 174. A.

• *Fides.* Quemlibet Chriſtianum teneri credere ſe eſſe membrum Chriſti; nec aliquem poſſe ſalvari, qui hoc non crederet; docebat Almaricus. VI. *parte II. ſub finem.* 1991. E. Damnatus idcirco eſt a Summo Pontifice. *Ibidem.* Fides non facit vivum membrum Chriſti, niſi ſpes accedat & caritas. *Trid.* X. 35. D. Fides non ſemper amittitur amiſſa gratia : & qui fidem ſine caritate habet, eſt Chriſtianus. *Trid.* X. 43. B. Ex ipſa multitudine fidelium & redemptorum, alii ſalvantur, quia per gratiam Dei in ſua redemptione fideliter permanent; alii quia noluerunt permanere in ſalute fidei, quam initio acceperunt, elegerunt perire. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. E.

Fides juſtificat, quando operatur : ſed ipſa non operatur, niſi per caritatem. *Propoſitio* LI. *inter damnatas*

a Clemente XI. *anno* 1713.

Fides ſi non habet opera, mortua eſt in ſemetipſa. VI. 545. A. *Ratherius.* VI. 787. C. Caritas in vivificando juſtificandoque potior. IX. 1946. D. IX. 1947. A. Fidem conjunctam cum ſpe & caritate catechumeni petunt, cum petunt fidem quæ dat vitam æternam. *Trid.* X. 35. E.

Fidei certitudine nemo ſcire valet ſe gratiam Dei eſſe conſecutum, ſive juſtificatum eſſe. *Trid.* X. 36. D.

Fides. *Vide*, Baptiſmus.

FIE FIL

FIENDA denunciatio: (*pro* facienda.) *Raven.* anno 1317. VII. 1439. D. E.

Fiendum, *pro* faciendum. III. 1918. B.

FIGURÆ ſunt rerum recentiorum, ea quæ antiquitas geſta ſunt. I. 1655. C.

FILIA ſacerdotis vel diaconi religioſa ſi peccaverit, in fine tantum communicet. *Tolet. I.* anno 400. I. 992. C.

FILIA ſpiritualis & pœnitentialis. VII. 91. C.

FILIASTER, & filiaſtra. V. 444. E.

FILIATIONI tuæ notum eſſe volumus. *Joannes IX. Carolo regi.* VI. 480. E. Filiationi veſtræ illud innoteſcimus. *Joannes X. Papa, Carolo regi.* VI. 556. E. Veſtræ celſitudini. *Ibid.*

FILIOLITATI noſtræ directa epiſtola veſtræ paternitatis. *Epiſcopi ſynodi Duziacenſis ad Hadrianum Papam.* V. 1218. E. Filiolitatis veſtræ induſtria. *Joannes Papa, Carolo Imp.* VI. 2. A. Filiolitatis amore. VI. 108. B.

FILIORUM erga parentes officia quæ ſint. IV. 920. B.

Filii qui ſint legitimi · Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1819. C. & 1820.

Filii clericorum. *Vide*, Clericorum.

* Filios Dei dici non poſſe, niſi omni modo abſque peccato fuerint effecti, Cæleſtius docuit. I. 1212. B.

Filius ſpecialis Apoſtolicæ Sedis. VI. *parte II. circa med.* 1166. B.

FILIUS DEI.

Filii generatio.

Filius. * Modum geniture Filii & proceſſionis Spiritus, humana ratio non attingit. *Generationem ejus quis enarrabit! Alexander III.* VI. *parte II. poſt med.* 1402. E. * *Generationem ejus quis enarrabit!* Eſt enim inenarrabilis. II. 860. C. *Eugen. Carthag.* * *Generationem ejus quis enarrabit!* I. 299. B. 306. A. Dictum de eo eſt, *Generationem ejus quis enarrabit! Sirm.* I. 706. C. Nemo novit niſi ſolus Pater. 710. B. 722. B. I. 747. D. * *Generationem ejus quis enarrabit!* Dictum de æterna Verbi generatione. *Beccus CP.* anno 1277. VII. 755. C.

Filii nativitas æterna. IV. 779. B. *Vide*, Verbum.

* *Filius. Ex utero ante luciferum genui te. Eugen. Carthag.* II. 861. B. * Filius de Patris utero, id eſt, de ſubſtantia ejus. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1020. C. * De paterno utero ineffabiliter generatus. I. 179. B. * Ex Patris intimo ineffabiliter genitus. *Tolet. XVI.* anno 698. III. 1789. E. Inenarrabiliter de Deo natus. *Arimin.* anno 359. I. 714. B. * Filii inexplicabilis ſubſtantia & filiatio ineffabilis. I. 302. B. 306. A. * Filius ex ſubſtantia Patris genitus. I. 403. C. Ejuſdem eſſentiæ, cujus & qui eum ineffabili modo genuit Pater. I. 388. B. * Ex ſubſtantia Patris eſſe, idem eſt atque ex Patre eſſe. *Euſeb. Caſar.* I. 444. D. * Pater æqualem genuit Filium eo modo quem novit ipſe qui eum genuit Deus & Pater, & qui ex ipſo genitus eſt Filius. *Gelaſ. Cyzic.* I. 406. C.

Filius ſecundum naturam genitus a Patre. I. 1278. C. Filius genitus non per diviſionum fluxiones, ut Sabellio & Valentino viſum eſt. I. 306. A.

* Filius. Non naturali neceſſitate ductus Pater genuit Filium: ſed mox ut voluit, ex ſe genitum demonſtravit. *Sirm.* I. 703. E. * Filium qui dicunt non conſilio & voluntate a Patre genitum, ſed abſque conſilio & propoſito neceſſitate genitum, ita ut nolens Pater genuerit, anathematizamus. *Arian.* I. 630. E. 680. C. Sponte ac libere Filium ſuum genuiſſe pie arbitramur. *Ibid.* 631. A.

* Filium qui dicunt ingenitum, aut quod eum Pater non arbitrio ſuo & voluntate genuerit, hos anathematizat Eccleſia. I. 627. D.

Filium Patri coingenitum eſſe exiſtimandum non eſt. I. 630. A. Filius, eo ſolum quia ingenitus Pater ſit, ei ceſit. IX. 306. B.

* Filii generatio propter noſtrum generationis modum notior quodammodo eſſe videtur. IX. 194. A. B. Filium Patris γέννημα dici vetuit Baſilius. *Georg. Scholarius.* IX. 532. A.

* *Filius.* Ne de Filio quæras cur non dicatur Spiritus; neque de Spiritu, cur non ſit Filius. *Baſilius.* IX. 206. C. * Filii proprium eſt eſſe immediate ex Patre, inquit Gregorius Nyſſenus. IX. 94. C.

* *Filius.* Spiritus æternitatis in præcellente Verbo genitus. I. 454. E.

* *Filius.* Qui poſitum vel prolativum verbum Dei Filium dicat, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. A.

Filius de voluntate Patris generatus & creatus. *Origenes.* III. 274. D. * Filium ſi quis factum dicat voluntate Dei, tamquam unum aliquid de creatura, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. D.

* *Filius.* De eo dictum, Prov. VIII. 22. *Dominus creavit me. Arian.* I. 632. A. *Semiarian.* I. 707. B.

* Filius non incongrue mitti dicitur, quis generatur. IV. 778. B.

* Filius genitus eſt, immo vero progreſſus eſt ipſe, cum omnino eſſet in Patre, ad ordinationem eorum quæ ab ipſo facta ſunt. *Conſtantinus Imp.* I. 459. B.

* Filium non ſeparamus a Patre, quaſi loca & intervalla in eorum conjunctione corporaliter ſingamus. *Arian.* I. 631. B.

Filii æternitas.

Filius a Patre intemporaliter & ante omnem creaturam ſine initio genitus. *Tolet. VI.* anno 638. III. 602. A. Conſempiternus Patri, συναΐδιος. I. 1276. B. Filium Dei ſemper in Patre, ſemper cum Patre, ſemper credimus apud Patrem. *Concil. Forojul.* IV. 851. D. *Francoſordienſe.* 878. A.

* Filius ſuper tempora & ſuper omnem humanam æſtimationem ſine paſſione exſtitit. *Ancyr.* I. 708. B. C.

* *Filius.* Semper Pater, ergo ſemper Filius. Et impium eſt dicere, quodam tempore ſapientiam Dei non fuiſſe. I. 299. E. * Naturæ ordine neque ſine ſplendore lumen, neque ſplendor poteſt eſſe ſine lumine. I. 773. E. * Splendor a luce numquam ſeparatus eſt. *Eugen. Carthag.* II. 861. A. * Inter Patrem & Filium intervallum nulla animi cogitatione poteſt informari. I. 298. E. 299. A.

* *Filius.* Dicere, erat aliquando cum non eſſet, perinde eſt ac ſi dicatur, Deum aliquando ratione & ſapientia caruiſſe. *Alexander Alex.* I. 367. E. Qui dicunt, Erat quando non erat Filius Dei, & poſtea factus eſt cum non exſiſteret: quia omnia Deus ex nihilo fecit. I. 298. C. * Filium dicere ex non exſtantibus, tutum non eſt, quia id nuſquam eſt in ſacris libris. I. 627. D.

Filius, veritas, ſapientia, lumen.

* *Filius.* Veritas Deus a Veritate Deo genitus: ſapientia Deus a ſapientia Deo. *Leo III. Papa.* IV. 972. A. * Quod tam ſalutare eſt credere, periculoſumve non credere, quam Spiritum ſanctum a Filio ſicut a Patre procedere. *Ibidem.* * Filius utpote Veritas, pulcrarum in nobis formationum exemplar. *Origenes.* III. 274. E.

* *Filius.* Sapientia Dei eſt Filius Dei. *Gelaſ. Cyzic.* I. 401. D. *Vide*, Sapientia. * Ipſa Sapientia, Sermo. I. 760. E. * Verbum, ſapientia, & virtus, & vita, & lumen verum. *Sirm.* I. 702. B. * Dei ſapientia, quæ hanc univerſitatem conſtruxit. I. 299. D.

* *Filius.* Sapientia, quæ eſt Filius, dicitur gyrum cæli ſola circuire. *Evariſt. epiſt. 1.* I. 76. E. * Chriſtus Deus noſter, qui Patris eſt ſapientia & virtus, per quam univerſa conſtituta ſunt & continentur. *Synodus VI.* anno 681. III. 1418. D. * Ante ævum ex Patre genitus, ex Deo Deus, ex luce lux, per quem facta ſunt omnia, Sermo qui ſit, & ſapientia & virtus & vita & lux vera. *Conc. Arian.* anno 347. I. 681. B. * Filius Patris, divinitatis imago, Verbum operum ejus, Sapientia omnia condens, Virtus creans omnia. *Nicæn. Arab.* I. 506. E. * Omnipotentis Sapientia Patris, qui novit & poteſt unire vota & voluntates omnium, doceat vos omnes, &c. VI. *parte II.* 1576. C. Filius Dei non eſt ſapientia creata rationalis ab ipſo Filio Dei data homini. *Gelaſ. Cyzic.* I. 405. E.

* *Filius.* Ut impaſſibilitas divinæ generationis inſinuetur, dicitur lumen ex

lumine. *Eugen. Carthag.* II.861.D.

* *Filius.* Dictum de illo eſt, *In lumine tuo videbimus lumen.* I.303.C. Evariſt. epiſt. 1. I.77.A. *Emitte lucem tuam & veritatem tuam.* Ibid.

Filius, Dei virtus creatrix, & voluntas.

* *Filius.* Chriſtus Deus noſter, virtus vere rerum omnium conditrix & gubernatrix. III.1438.C. * Dei Patris virtus. *Eugen. Carthag.* II. 861.A. * Qui dicunt, Virtutem Dei aliquando non fuiſſe. I.302.A.
* Filii perſona demonſtratur in hoc verbo, *Virtus Altiſſimi:* quia ipſe eſt Dei virtus, Dei ſapientia. IV.875.D. In Altiſſimi nomine perſona Patris accipienda eſt. *Ibidem.*
* *Filius.* Natura Unigenita, per quam Pater Dei Verbi hanc univerſitatem ex nihilo fabricavit, ex Patre genita. I.303.E. * Filius omnia condidit, quæ facta ſunt voluntate Patris. *Gelaſ. Cyzic.* I.404.E. * Filius Patris conſilio ac ſuo condidit omnem creaturam. *Gelaſ. Cyzic.* I.406.A.
* Filium Patri miniſtrantem ad omnium perfectionem qui non dicat, anathema ſit. *Sirm.* I.703.E. * Qui non dixerit Patrem omnia feciſſe per Filium & Spiritum S. anathema ſit. I. 803.B. * Qui Chriſtum ante ſæcula Filium Dei obſecutum Patri in creatione omnium non confitetur, anathema ſit. *Sirm.* I.702.D. * Filium principalem cauſam eſſe vel Spiritus ſancti, vel mundi, nullus omnino concedet. *Beſſarion.* IX.1075. B. * Rariſſime Græci doctores dicunt mundum eſſe productum ex Filio, ſed ſemper *per Filium;* ob illud Joannis, *Omnia per ipſum facta ſunt.* *Beſſarion.* IX.1075.A.
* Filius, Patris voluntas: Pater, parens ſæculi hujus. *Conſtantinus Imp.* I. 459.A.
* *Filius.* Chriſtus ſecundum quod Deus eſt, non eſt extra voluntatem Patris; magis autem ipſe eſt voluntas Dei & Patris; ſi utique in ſapientia & ipſum velle eſt Patris; ſapientia vero eſt Filius. *Cyrill. Alexandr.* III.1195.D. 1218.B.C.

Filius, ſplendor, imago, &c.

* *Filius. Splendor eſt lucis æternæ.* Sicut ſplendorem luci videmus inſeparabiliter inhærere, ſic confitemur Filium a Patre ſeparari non poſſe. *Tolet.* XI. anno 675. III.1021.E. * Candor æternæ lucis, & ſpeculum deitatis. *Evariſt. epiſt. 1.* I.77.A. Filius a Patre ſemper exſiſtit, quia eſt ſplendor gloriæ, & character paternæ ſubſtantiæ. I.306.B. * Splendor a ſole profectus non eſt ſole poſterior. I.1658.E. * Filius, ob conſubſtantialitatem dicitur: Verbum ob impatibilitatem: ſplendor gloriæ ob coexſiſtentiam. I.1658.E.
* Filius ſolus eſſentialiter imago inviſibilis, & ſplendor, & figura eſt ſubſtantiæ Dei Patris. V.313.A. Perfectiſſima Patris imago. I.303.B. Similis eſſentia Patri. *Ancyr.* I. 707.B. * Similitudinem ejus cum Patre ſecundum eſſentiam ſi quis neget exprimi illo verbo, *Sicut Pater habet vitam in ſemetipſo, &c.* anathema ſit. *Ancyr.* I.707.C.
* *Filius.* Qui Filium ſimilis eſſentiæ ſic intelligit, ut dicat partem Patris, aut per emanationem, vel aliquam paſſionem ſubſiſtere, anathema ſit. *Ancyr.* I.707.A. * Qui Filium diſſimilis eſſentiæ dixerit, ſed ſimilis efficaciæ, anathema ſit. *Ancyr.* I.708.A. * Filium qui dicat eſſe ſic imaginem Dei, ut Filium neget, anathema ſit. *Ancyr.* I.707.A. Filium Ariani dicunt ſimilem Patri ſecundum ſcripturas, ſed non ſecundum ſubſtantiam, aut per omnia, ſed abſolute. *Singidun.* anno 367. I.747.B. Semiariani dicunt ſimilem per omnia excepta innativitate. *Ibid.* D.
* Filius, Dei bonitatis imago, non ipſa bonitas: bonus & ipſe, ſed non ſimpliciter bonus. *Origenes.* III. 274.E.
* Filium viam, januam, lapidem offenſionis, fundamentum, brachium, manum, Sapientiam, Verbum, agnum, ovem, ſacerdotem, diem, &c. dicimus, ut virtutes & operationes Filii intelligamus. I.749.B.

Filius, Verbum & os Patris.

* *Filius.* Verbum bonum ex corde Patris eructatum. *Evariſt. epiſt. 1.* I. 77.A. * Dictum eſt de illo, *Eructavit cor meum verbum bonum.* Et, *Ante Luciferum genui te.* I.367.E. * Filius non præcepto Patris locutus eſt, ſed magis proprium exercuit in loquendo ſermonem. *Soter.* I. 100.E.
* Filius, os Patris. IX.211.C. * Os Patris intelligendus eſt, in verbis Job XXXVII. 2. IV.975.C.D. *Ex Gregorio M.*
* Filio Pater dixit, *Faciamus hominem.* I.748.C. * Filius eſt ad quem Pater dixit, *Faciamus hominem.* *Arian.* I. 630.D. * Si quis, *Faciamus hominem,* non Patrem ad Filium dixiſſe dicat, anathema ſit. *Sirm.* I.703.B.
* *Filius,* aliquando divinitatem indicat; ut Hebr. 1, 2. *Deus nobis locutus eſt in Filio, per quem fecit & ſæcula.* *Neſtor.* I.1418.E.

Filius inviſibilis, immutabilis.

* Filius eſt inviſibilis Angelis & Archangelis. *Gelaſ. Cyzic.* I.418.C. Filii Dei ſubſtantia etiam Angelorum comprehenſionem longe ſuperat. I. 299.A.
* Filium qui non dicat Abrahæ viſum, anathema ſit. *Sirm.* I.703.B. Aut cum Jacob quaſi hominem colluctatum. *Ibid.* * Filius in ſuamet ipſius perſona viſus eſt Patriarchis, & legem dedit, & locutus eſt per Prophetas, & homo factus eſt, & Patrem ſuum omnibus manifeſtavit. *Arian.* I.630.D.

Filium qui dicunt non poſſe videre Patrem. I.203.D.E. Qui dicunt Patrem inviſibilem, Filium viſibilem. I. 203.E. 204.B.C.

Filius in ſymbolo Niceno inconvertibilis & immutabilis dicitur: quo dicto retelluntur ii, qui Filii naturam paſſibilem eſſe calumniantur. II.712.B. * Filium Dei inconvertibilem dixit Nicæna ſynodus, in Incarnatione ſcilicet. I.1558.C. Qui dicunt eum natura poſſe mutari, virtutis & vitii capacem eſſe. I.298.C.

Filium eſſe innaſcibilem, error Priſcilliani & Dictinii. I.994.B.D. * Qui dilatatam ſubſtantiam Dei, Filium dicat facere, anathema ſit. *Sirm.* I. 702.D. Rom. 802.D.

Filius, homo factus.

* Filius dicebatur etiam ante Incarnationem. I.1414.D. *Neſtor.* * Filium Dei de Maria initium ſumſiſſe qui dixerit, anathema ſit. *Arimin.* anno 359. I.714.B. Si quis credit in ea invocatione, quæ in nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti fit, non contineri & Chriſtum, anathema ſit. *Vigil.* III. 20.E.
* Filius nec patriam ſedem, nec mundi gubernacula relinquens, Sapientia ædificavit ſibi domum. III.332.E. * Venit in terram, non ea quæ in cælis ſunt deſerens: neque enim ante incarnationem deſertus ab eo erat mundus. *Gelaſ. Cyzic.* I.406.C.
* Filius Dei, hominem verum novo ordine aſſumſit; quia inviſibilis divinitate, viſibilis monſtratur in carne. V. 737.B. * Filius nutu paterno advenit de cælis. *Sirm.* I.710.B. Filius Dei in ipſo Virginis utero ſecum carnem conjunxit. I.1275.B. * Filius Dei humanum ſuſcepit corpus, animam, ſenſum, id eſt, integrum Adam, totum veterem noſtrum ſine peccato hominem. I.761.A.
* Filius exinanivit ſeipſum, cum forma Dei formam accepit ſervi. *Lepor.* I. 1266.D. *Cyrill.* 1286.C.
* Filius hominem ſuſcepit, per quem compaſſus eſt. *Sirm.* I.706.D.
* Deum innaſcibilem, vel partem ejus qui de Maria natum audet dicere, anathema ſit. *Sirm.* I.702.D.
* Filius. Qui ſecundum præſcientiam vel prædeſtinationem a Maria dicit Filium eſſe, anathema ſit. *Sirm.* I.702.D.
* Filius non ſecundum deitatem ſolam a Patre miſſus eſt, ſed ſecundum carnem. *Hygin.* I.93.C.
* Filius deſcendit ad genus humanum in fine ſæculorum ad delenda peccata. I.307.A.
* Filius Dei noſtræ conſors dignus eſt eſſe naturæ, ut nos ſuæ immortalitatis faceret eſſe participes. *Vigil.* III. 6.A. * Ut maledictum, quo primus homo mortis vinculis tenebatur adſtrictus, dum mortem morte calcaret, abſolveret. *Ibidem.* B.
* Filius qui fecit hominem, ſalvare in ſemetipſo hominem ex Patris ſententia voluit. *Gelaſ. Cyzic.* I.418.B. Qui nobis dedit ſimilitudinem ſuam, ad ſimilitudinem ſuam deſcendit. I. 418.C.

Filius Dei cogitationum humanarum non ſubjacuit peccato. I.761.A.

Filium Dei qui adoptivum filium dixerit, anathema ſit. *Arimin.* anno 359. I.714.B.

Filius. Qui dicunt. In noſtra ſitum eſt poteſtate filios Dei fieri, ſicut ille factus eſt. I.298.C.

Filius hominis. *Vide*, Chriſtus.

De Filio, quædam ſcripturæ loca, &c.

* *Filius.* Si quis, *Pluit Dominus a Domino*, non de Patre & Filio intelligat, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. C.
* Filius, in Triſagio, Sanctus fortis. II. 822. D. 838. E. 846. E. &c. * Sanctus Iſraël. *Gelaſ. Cyzic.* I. 408. D.

Filius. Illud, *Pater major me eſt*, quomodo quidam e Patribus de divina etiam natura concedant. *Georg. Scholar.* IX. 532. B.

* *Filius.* Pater dedit ei vitam, dedit ei judicium; hoc eſt, ex Chryſoſtomo; genuit illum vitam, genuit illum judicem. *Beſſarion.* IX. 1068. B. C.
* Filium audire a Patre, eſt ipſum generari. *Quæ audivi a Patre meo, annunciavi vobis. Beſſarion.* IX. 1068. D. * Filium a Patre audire, idem eſt quod ſcientia: ſcientia vero in divinis idem eſt quod eſſe. IX. 258. A.
* *Filius.* Aït ad Patrem Dominus, *Omnia mea tua ſunt*, quod illi accepta refertur cauſalitas creaturarum: *& tua mea*, quod inde illi proveniat vis & facultas creandi: Chriſtus enim Dei virtus & ſapientia. IX. 633. B. *ex Baſilio.* * Filius dicit, *Mea omnia tua ſunt*, quia ad Patrem principium creaturarum refertur. IX. 351. C. * Filius ſemper conſuevit Patri referre omnia. IX. 948. A. Ut ibi: *Doctrina mea non eſt mea.* IX. 948. A.
* *Filius. Nemo novit Patrem niſi Filius:* Sequitur quod Spiritus non noſcat Patrem, nec Pater ſeipſum! Certe non. IX. 947. C.
* Filium Patri ſubjectum intelligimus. *Sirm.* I. 703. B.
* Filius ſedens in dextera Patris non ſolum in hoc ſæculo, ſed etiam in futuro. *Sirm.* I. 702. C.

FIN FIR FIS

FINANCIA nulla facta, ſeu compoſitione. VII. 1881. D.

FINAVIT ad ſex libras, &c. ad XV. libras, &c. VII. 1028. C. &c. Finavit de procuratione ad decem libras. VII. 1033. A. &c.

FINES, in Remenſi parochia. VI. 350. E.

FINIS ſæculi. *Vide*, Mundo.

FINNI ſe Chriſtianos fore fraudolenter promittebant. VI. *parte II. poſt med.* 1448. B.

Φιώτης, *ſeudatarius ἀ τὸ φίον, ſeudum. Lateran.* anno 1215. VII. 52. B.

FIRMA ſeu afflictus. X. 406. B.

Firma. Ad firmam tradere. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C.

FIRMANTIA, vel ſacramentum. VII. 181. D.

FIRMARII. VII. 193. D.

FIRMENTUR eccleſiæ poſt divinum officium celebratum. VII. 1230. D. *anno* 1300.

S. FIRMINUS confeſſor. VI. 1617. E. Martyr. 1618. B.

FIRMITAS. Nihil firmitatis fecerat David Sauli, ſed devotam ſervitutem ei impenderat. V. 475. B.

FISCALIS officium, & de jure fiſci. X. 1619. 1620. Fiſcalini noſtri. IV. 1285. B. C.

FISCARE doctor Anglicus ſolemnia & valde profundas. VII. 1693. B.

Φισκαλῶν, *confiſcentur.* VII. 20. D.

FISCUS Barcinonenſis. III. 534. D.

FISTULA in femore. IV. 210. C.

FLA FLE

FLAGELLA Dei, quia divina judicia non timentur. III. 467. B.

FLAGELLORUM ictibus centum ſervi puniantur. III. 334. D. III. 492. D.

FLAGELLANTIUM hæreticorum condemnatio, a Clemente VI. Papa, anno 1349. VII. 1642. 1643. 1644. Fuere in partibus regni Alemanniæ. 1643. A. Flagellatores ſe appellant. *Ibidem*: & 1643. B. Eorum habitus niger, cum appenſo crucis ſignaculo. *Ibidem.* Favebant eis quidam religioſi, præſertim de Ordine Mendicantium, &c. *Ibidem.* C. D. E.

FLAÏACUM, vel Flaviacum monaſterium. VI. *parte II. poſt med.* 1429. B.

FLAMINES. I. 249. D. Si catechumeni fuerint, poſt triennium, ad baptiſmum admittantur. *Conc. Eliberit.* I. 250. D.

FLANDRIÆ totius miles ſtrenuus Robertus. VI. *parte II. initio.* 1699. C. anno 1092. Idem Comes. 1701. B. anno 1093. VI. *parte II. initio.* 1660. B. D. Flandriæ comes Carolus filius regis Danorum, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1102. E. Flandrenſis Comes Robertus. VI. 1354. D. *anno* 1076. *Flandria.* Walachrenſes, Antuerpienſes, &c. VI. *parte II. circa med.* 1102. D.

FLAVIANUS Antiochenus communionis Romanæ gratiam ſuſcepit. II. 1126. D. Electus ab epiſcopis provinciæ & diœceſeos, tota eccleſia conſentiente. *CP.* anno 381. I. 826. A. Flaviani Antioch. homil. in Theophania, a Conc. Chalced. citatur. II. 651. E.

FLAVIANUS CP. ſecundus Abel. II. 709. B. Sanctæ memoriæ. II. 466. A. II. 551. E. Martyr, beatæ memoriæ. *Chalced.* anno 451. II. 130. C. Conſtantinopolis paſtor, inter ſanctos. *Conc. Chalced.* II. 655. D. Laudatus, quod eadem ſentiat ac Leo Papa. *Chalced.* II. 130. B. Et eadem ac Cyrillus. *Ibidem.* C. D. E. 131. A. B.

Flavianum CP. a Græcis damnatum, quoniam ſola ſedes Apoſtolica non conſenſit, abſolvit. II. 909. C. Flavianum ideo damnatum fuiſſe Dioſcorus fatetur, quod duas poſt adunationem diceret naturas. *Chalced.* anno 451. II. 131. D. Depoſitus in Epheſina II. ſynodo. II. 39. C. E.

Flaviani CP. reliquias ita civitas CP. expetiit & recepit, ut beatior omni vivente videretur. II. 675. C.

FLAVINIACUM monaſterium. VI. 433. A. Flaviniacenſis monaſterii poſſeſſiones confirmantur. VI. 189. 190. Flaviniacenſis cœnobii negotium regi commendat Alexander III. Papa. VI. *parte II.* 1493. D. 1494. A. Flaviniacenſis monaſterii homines ſcutellam argenteam furati. VI. 34. D. Flaviniacum caſtrum. VI. *parte II.* 1521. E.

* FLAVIUS Candidianus magnificentiſſimus Comes devotiſſimorum Domeſticorum. I. 1351. D. Flavius Chintila rex. III. 600. C. Flavius Dionyſius. I. 543. D. Flavius Dionyſius, exercitus magiſter. I. 1618. B. Flavius Florentius. II. 174. C. Flavius Gundemarus rex. III. 548. D. Flavius Marcellinus. I. 1051. B. Flavius Marcianus. II. 54. B. * Flavius Reccaredus. III. 484. C. Flavianus Recceſvinthus rex. III. 953. E. Flavius Theodoricus Rex. II. 963. C.

FLEXO mentis poplite. III. 1078. C.

FLO FLU

FLORENSE monaſterium. VII. 15. B.

S. FLORENTII abbatia Salmurii. VII. 448. B. anno 1253. Monaſterium prope Salmurum. X. 1445. B.

FLORENTIÆ magna celebritate Natalis S. Joannis Baptiſtæ peragitur. IX. 414. C. Florentina communitas illuſtris. IX. 1567. E. Florentini cœnobii privilegium. VI. *parte II. initio.* 1836. D. Florentini clerici, ut Dominicis diebus ac præcipuis feſtis, Miſſæ majoris officio, ſicut prius, interſint. VI. *parte II. initio.* 1836. B.

* FLORENTIÆ habitum octavum Concilium. IX. 1077. E. 1079. C. Narratio eorum quæ in Concilio facta fuerunt, ex Beſſarione. IX. 1050. D. *& ſeqq.*

Florentino in Concilio habitæ diſputationes inter Græcos & Latinos, quales fuerint, & quid ab utraque parte dictum ſit, altum apud omnes ſilentium, ſpatio centum fere annorum. IX. 671. B. Quæ prima editio facta ſit. *Ibidem.* C. Latinum exemplar primum e Vaticana bibliotheca quando ſit erutum. *Ibidem.* D.

Florentinum Concilium. Decreta pro Jacobitis & Armenis, tametſi exſtant originalia, tamen non ſunt edita inter Acta Concilii; nec uſſibi prorſus publice apparet, qua occaſione, quibus tunc miſſis legationibus, quibus oratorum inſtantiis & acceptationibus fuerint condita. IX. 672. B.

Florentinum Concilium. Epiſtola Eugenii Papæ ex bibliotheca Heidelbergenſi eruta. IX. 999. E. 100. E.

Florentini Concilii definitio. Exemplaria facta ſunt quinque: pro quinque Patriarchis. IX. 434. A.

Florentinum Concilium. Originalia decreti Unionis, in archivo baſilicæ S. Petri, & in ſacello S. Bernardi Florentiæ. IX. 991. C. D.

Florentini Concilii Acta Græca qui ſcripſit, Græcum ſe eſſe profitetur, paſſim: ut IX. 124. A. &c. Qui Græcæ dicta ibi excipiebat ſimul & vertebat eleganter in Latinum ſermonem, & e converſo. IX. 761. C. D. E.

Florentinum Concilium. Expenſæ pro conducendis Græcis ad concilium & cuſtodia Conſtantinopoleos. IX. 749. E. Florentiæ ultima CP. Patriarchæ ſententia. IX. 399. D.

Florentini Concilii finis non fuit unio

Græcorum; ſed per tres annos poſtea duravit. IX. 1081. A. Decreta Græcorum, Armenorum, atque Jacobitarum, in ſacro concilio œcumenico Florentino edita. IX. 1041. D. * Meſopotamiæ populi reducti in Concilio Lateranenſi, anno 1444. IX. 1040. 1041. In Concilio œcumenico Florentino. 1042. A.

S. FLORI eccleſia cathedralis. X. 1509. B.

Φλωρία. IX. 173. A. 177. A.

FLORIACENSIS monaſterii privilegium. VI. 202. C. D. E. In pago Aurelianenſi. *Ibidem.* D. Floriacenſe monaſterium Alexander III. regi commendat. VI. *parte II.* 1513. C. Floriacenſes monachi. VI. 1502. B.

S. FLOSCULI eccleſia Aurelianenſis. IX. 1544. E.

FLUVANENSIS abbas. VI. 802. D.

* FLUVIUS paradiſi intelligibilis, Spiritus ſanctus. V. 825. A.

FO

FOCARIÆ. VI. *parte II. ſub finem.* 1678. E. Focariæ ſacerdotum. VI. *parte II. circa med.* 1148. D. Focariæ amovendæ. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 90. E. De pœna earumdem. 91. B. Focariæ clericis vetitæ. *Eborac.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1932. C. D. Focariæ, etiam ſolutæ, a Deo vetitæ. *Ravenn* anno 1311. VII. 1377. C.

FODRUM ad caballos. V. 413. A.

FOEDERA cum paganis quomodo facienda. V. 379. C. D.

FOLCARDUS ſacerdos. VI. 412. D.

FOLCRIUS, frater Avæ. VI. 412. C.

FOLLANÆBRAYUM. V. 1383. A.

FOLLORUM feſta, ubi baculus accipitur, prohibentur. VI. *parte II. ſub finem.* 2017. C.

Φωνὴν οὐκ ἔχει, pro Ψῆφον. *Il ne doit point avoir de voix.* II. 73. D.

* FONS *aſcendebat e terra*, Gen. 2. 6. Pro numero plurali poſuit ſingularem. V. 159. C.

FONTANELLENSIS monaſterii privilegium. III. 1727. D.

FONTANICI campi. VI. 107. A. Fontanicum prælium. 112. A.

FONTES. Ad Fontes gentilium ritus. III. 365. C. Ad Fontes vota exſolvere non licet. III. 444. C. Fontes venerantur infideles. II. 775. D. Fontium ſacra excolentes. III. 1794. C. 1978. A. *Vide*, Luminaria.

FONTEVERARD abbatia ſanctimonialium. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. D. Fontis Avrardi vel Evrardi monialis. VII. 972. B.

FORRANNITI. *Carol. M.* III. 2058. B.

FORR, *pro* eſſe. VII. 1755. D. anno 1340.

FOREFACTUM, *un forfait.* VII. 576. E. anno 1266.

Φιριτάρος. IX. 176. E.

FORENSIS comes. VI. *parte II.* 1525. A. *anno circ.* 1170. Forenſis comitis permutatio cum Lugdunenſis eccleſiæ canonicis. VII. 435. C.

FOR

* FORMAM ſubſtantialem in homine unicam eſſe, ſcilicet animam rationalem: error damnatus Cantuariæ, anno 1286. VII. 1068. B. Forma ſubſtantialis. *Vide*, Chriſti Corpus.

FORMATÆ epiſtolæ modus. *Cod. Afric.* I. 926. A. *Vide*, Clerici. Epiſtola. Paſchale tempus.

Formata, ſive commendatio. I. 964. A. Formatas canonicus mos appellat, litteras commendatitias. IV. 1319. D.

Formata teſtimonia ſacerdotii ſui exhibeat, qui Miſſas voluerit in alienis locis celebrare. VI. 1520. C. Formata proprii epiſcopi. VI. 1519. B. *anno* 1074. Formatarum epiſtolarum exempla. V. 1453. *& ſeqq.*

FORMATICUM. Fratres portionem de formatico accipiant. *Chrodegang.* IV. 1190. E. 1191. A.

FORMATUM. *Vide*, Corpus Domini.

FORMOSUS de Portuenſi eccleſia neceſſitatis cauſa ad Apoſtolicam ſedem provectus eſt. VI. 487. D. Tumuli ſacri domni Formoſi Papæ violatores, qui corpus illius trahentes in Tiberim jactare non timuerunt; niſi reſipuerint, ab eccleſiæ liminibus ſint ſeparati. VI. 489. A.

FORMULA Fidei dabitur a Concilio Chalcedonenſi. II. 431. B.

Formula ſubſcribenda a Catholicis. *Vide*, Juramentum.

Formulæ ſubſcribendi diverſæ: *Subſcripſi, collaudavi, annui, approbavi*, &c. V. 36. C. D. E.

Formulæ antiquæ diverſæ. V. 1425. *& ſeqq.*

FORNICATIO omnibus peccatis gravior & deterior. *Capitular.* V. 431. A.

Fornicatio grave crimen, cujus ſpecies ſunt plures. *Clem. epiſt. 1.* I. 41. A.

Fornicationis crimen omne lege divina prohibitum. IX. 1876. E.

Fornicatorum pœnitentia. III. 1775. E.

Fornicans mœchia poſt acceptam pœnitentiam, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 250. E. *Vide*, Adulteriorum. Fornicans fidelis cum Judæa, ſit excommunicatus. III. 1876. B.

Fornicarios presbyteros non poſſe a reatu abſolvi propter votum caſtitatis, error damnatus. IX. 1285. A.

Fornicetur ſi quis uxoratus cum ancilla ſua, perdat eam, &c. *Leges Kanuti.* VI. 905. B. 914. A.

Fornicatio ſimplex quin ſit mortale peccatum, non eſt ambigendum. VII. 365. D. Fornicatio ſimplex, ſive cum ſoluta, ex Apoſtolo peccatum damnabile: *Fornicatores & adulteros judicabit Dominus. Ravenn.* 1311. VII. 1377. C. Fornicatio, ſoluti cum ſoluta, quin ſit peccatum mortale, non eſt ambigendum, ſicut dominus Papa determinavit, Apoſtolum ſequens. *Nicoſ.* VII. 1710. C. Pro fornicatione ſimplici, tamquam pro mortali & damnabili, Græci ſacerdotes peccatoribus injungant ſalutarem pœnitentiam. *Nicoſ.* VII. 1714. C. Solutus vel ſoluta, ſi fornicetur, tribus annis pœniteat. *Namnet.* VI. 460. A.

* *Fornicatio.* Qui fornicatur, in corpus ſuum peccat, hoc eſt, in uxorem propriam. III. 1862. D.

Φορολογήτης. IX. 124. A.

Φορολογία. IX. 145. A.

FORTEM ſe facere pro aliquo. X. 1318. E.

FORTIA, *violentia.* V. 565. E.

FORTIORES comites libram unam de argento donent in eleemoſynam. III. 2026. B.

FORTITUDINEM gentilium mundana cupiditas, fortitudinem Chriſtianorum divina caritas facit. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1100. B.

S. FORTUNATUS martyr Salerni requieſcit. VI. 964. C.

FORUM. De Foro competenti. VII. 558. D. De foro epiſcopali, eccleſiaſticove. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 929. D. *& ſeqq.* Forum judiciale epiſcopi quale eſſe oporteat, ex S. Carolo Borromæo. X. 676. *& ſeqq.* de Foro eccleſiaſtico decreta Concilii Narbonenſis, anno 1609. XI. 46. 47. 48. Fori eccleſiaſtici leges, ex Conc. Camerac. anno 1586. IX. 2178. B. C. D. E.

FOSSATA. VI. *parte II. ſub finem.* 1681. C.

Φωτιζόμενοι, qui ad baptiſma erudiuntur. *Trull.* III. 1690. B.

Φωτισθῆναι, *baptizari.* I. 1192. E.

Φωτιστήριον, baptiſterium. I. 956. A.

FRA

FRAMEGAUDUS recluſus. V. 688. B.

FRANBUS Canonicus S. Martini. VI. *parte II.* 1532. C.

S. FRANCISCI templum Florentiæ. IX. 415. C. S. Franciſci officium IX. lectionum in diœceſi Wigorn. anno 1240. VII. 346. E. S. Franciſci feſtivitas catalogo ſanctorum ſcripta. VII. 1983. E. S. Franciſci habitus. *Vide*, Purgatorium.

S. Franciſci regula. Schedula ſuper ea confecta in Concilio Conſtantienſi, anno 1415. VIII. 459. C.

FRANCISCANI miſſi a Gregorio X. ad Imp. Græcorum pro unione. VII. 677. C. *anno* 1273. Franciſcanos defendit Opizo Parmenſis epiſcopus. VII. 508. D. Franciſcanorum conventus aliquot in provincia Rotomagenſi, quorum ordo a ſede Romana probatus non eſt, & vita multis ſcandalis ſubjacet. *Rotomag.* anno 1581. X. 1245. E. Franciſcanus ſtrenue fungitur concionandi munere apud Victriacenſes. X. 507. C.

FRANCISCI, hæretici quidam ſic appellati. VII. 373. D.

FRANCOFORDIENSIS ſynodus plenaria. IV. 881. D.

FRANCUS & FRANCI.

FRANCUS homo. III. 2005. B. Franca. *Ibidem.* A.

FRANCI. I. 350. E. 351. A. Franci, Liliati. IX. 1413. B.

* FRANCIA opponitur Aquitaniæ. VI. 855. D. Controverſia inter Francos & Lemovicenſes. *Ibid.* Francia Biturigas complexa, *anno* 1074. VI. 1264. C.

Francigenæ a Nortmannis diſtincti. VI. 1184. B.

Franci & Galli. III. 1950. E. Franciæ & Galliæ partibus. III. 1912. C. Franci & Galli. 1947. E.

* Franci e Franconia. IX. 1411. B.

* Francorum populus ſub Ottone

Filius hominis. *Vide*, Chriſtus.

De Filio, quædam ſcripturæ loca, &c.

* *Filius.* Si quis, *Pluit Dominus a Domino*, non de Patre & Filio intelligat, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. C.
* Filius, in Triſagio, Sanctus fortis. II. 822. D. 838. E. 846. E. &c. * Sanctus Iſraël. *Gelaſ. Cyzic.* I. 408. D.
Filius. Illud, *Pater major me eſt*, quomodo quidam e Patribus de divina etiam natura concedant. *Georg. Scholar.* IX. 532. B.
* *Filius.* Pater dedit ei vitam, dedit ei judicium; hoc eſt, ex Chryſoſtomo; genuit illum vitam, genuit illum judicem. *Beſſarion.* IX. 1068. B. C.
* Filium audire a Patre, eſt ipſum generari. *Quæ audivi a Patre meo, annunciavi vobis. Beſſarion.* IX. 1068. D. * Filium a Patre audire, idem eſt quod ſcientia: ſcientia vero in divinis idem eſt quod eſſe. IX. 258. A.
* *Filius.* Aït ad Patrem Dominus, *Omnia mea tua ſunt*, quod illi accepta refertur cauſalitas creaturarum: *& tua mea*, quod inde illi proveniat vis & facultas creandi: Chriſtus enim Dei virtus & ſapientia. IX. 633. B. *ex Baſilio.* * Filius dicit, *Mea omnia tua ſunt*, quia ad Patrem principium creaturarum refertur. IX. 351. C. * Filius ſemper conſuevit Patri referre omnia. IX. 948. A. Ut ibi: *Doctrina mea non eſt mea.* IX. 948. A.
* *Filius. Nemo novit Patrem niſi Filius:* Sequitur quod Spiritus non noſcat Patrem, nec Pater ſeipſum! Certe non. IX. 947. C.
* Filium Patri ſubjectum intelligimus. *Sirm.* I. 703. B.
* Filius ſedens in dextera Patris non ſolum in hoc ſeculo, ſed etiam in futuro. *Sirm.* I. 702. C.

FIN FIR FIS

FINANCIA nulla facta, ſeu compoſitione. VII. 1881. D.
FINAVIT ad ſex libras, &c. ad XV. libras, &c. VII. 1028. C. &c. Finavit de procuratione ad decem libras. VII. 1033. A. &c.
FINES, in Remenſi parochia. VI. 350. E.
FINIS ſeculi. *Vide*, Mundo.
FINNI ſe Chriſtianos fore fraudulenter promittebant. VI. *parte II. poſt med.* 1448. B.
Φιώτης, *feudatarius* ἐ τὸ φίον, *feudum. Lateran.* anno 1215. VII. 52. B.
FIRMA ſeu affictus. X. 406. B.
Firma. Ad firmam tradere. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C.
FIRMANTIA, vel ſacramentum. VII. 181. D.
FIRMARII. VII. 193. D.
FIRMENTUR eccleſiæ poſt divinum officium celebratum. VII. 1230. D. *anno* 1300.
S. FIRMINUS confeſſor. VI. 1617. E. Martyr. 1618. B.
FIRMITAS. Nihil firmitatis fecerat David Sauli, ſed devotam ſervitutem ei impenderat. V. 475. B.
FISCALIS officium, & de jure fiſci. X. 1619. 1620. Fiſcalini noſtri. IV. 1285. B. C.
FISCARE doctor Anglicus ſolemnis & valde profundas. VII. 1693. B.
Φισκεύθω, *confiſcentur.* VII. 20. D.
FISCUS Barcinonenſis. III. 534. D.
FISTULA in femore. IV. 210. C.

FLA FLE

FLAGELLA Dei, quia divina judicia non timentur. III. 467. B.
FLAGELLORUM ictibus centum ſervi puniantur. III. 334. D. III. 492. D.
FLAGELLANTIUM hæreticorum condemnatio, a Clemente VI. Papa, anno 1349. VII. 1642. 1643. 1644. Fuere in partibus regni Alemanniæ. 1643. A. Flagellatores ſe appellant. *Ibidem*: & 1643. B. Eorum habitus niger, cum appenſo crucis ſignaculo. *Ibidem.* Favebant eis quidam religioſi, præſertim de Ordine Mendicantium, &c. *Ibidem.* C. D. E.
FLAÏACUM, vel Flaviacum monaſterium. VI. *parte II. poſt med.* 1429. B.
FLAMINES. I. 249. D. Si catechumeni fuerint, poſt triennium, ad baptiſmum admittantur. *Conc. Eliberit.* I. 250. D.
FLANDRIÆ totius miles ſtrenuus Robertus. VI. *parte II. initio.* 1699. C. anno 1092. Idem Comes. 1701. B. anno 1093. VI. *parte II. initio.* 1660. B. D. Flandriæ comes Carolus filius regis Danorum, anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1102. E. Flandrenſis Comes Robertus. VI. 1354. D. *anno* 1076. *Flandria.* Walachienſes, Antuerpienſes, &c. VI. *parte II. circa med.* 1102. D.
FLAVIANUS Antiochenus communionis Romanæ gratiam ſuſcepit. II. 1126. D. Electus ab epiſcopis provinciæ & diœceſeos, tota eccleſia conſentiente. *CP.* anno 381. I. 826. A. Flaviani Antioch. homil. in Theophania, a Conc. Chalced. citatur. II. 651. E.
FLAVIANUS CP. ſecundus Abel. II. 709. B. Sanctæ memoriæ. II. 466. A. II. 551. E. Martyr, beatæ memoriæ. *Chalced.* anno 451. II. 130. C. Conſtantinopolis paſtor, inter ſanctos. *Conc. Chalced.* II. 655. D. Laudatur, quod eadem ſentiat ac Leo Papa. *Chalced.* II. 130. B. Et eadem ac Cyrillus. *Ibidem.* C. D. E. 131. A. B.
Flavianum CP. a Græcis damnatum, quoniam ſola ſedes Apoſtolica non conſenſit, abſolvit. II. 909. C. Flavianum ideo damnatum fuiſſe Dioſcorus fatetur, quod duas poſt adunationem diceret naturas. *Chalced.* anno 451. II. 131. D. Depoſitus in Epheſina II. ſynodo. II. 39. C. E.
Flaviani CP. reliquias ita civitas CP. expetiit & recepit, ut beatior omni vivente videretur. II. 675. C.
FLAVINIACUM monaſterium. VI. 433. A. Flaviniacenſis monaſterii poſſeſſiones confirmantur. VI. 189. 190. Flaviniacenſis cœnobii negotium regi commendat Alexander III. Papa. VI. *parte II.* 1493. D. 1494. A. Flaviniacenſis monaſterii homines ſcutellam argenteam furati. VI. 34. D. Flaviniacum caſtrum. VI. *parte II.* 1521. E.
* FLAVIUS Candidianus magnificentiſſimus Comes devotiſſimorum Domeſticorum. I. 1351. D. Flavius Chintila rex. III. 600. C. Flavius Dionyſius. I. 543. D. Flavius Dionyſius, exercitus magiſter. I. 1618. B. Flavius Florentius. II. 174. C. Flavius Gundemarus rex. III. 548. D. Flavius Marcellinus. I. 1051. B. * Flavius Marcianus. II. 54. B. * Flavius Reccaredus. III. 484. C. Flavianus Receſvinthus rex. III. 953. E. Flavius Theodoricus Rex. II. 963. C.
FLEXO mentis poplite. III. 1078. C.

FLO FLU

FLORENSE monaſterium. VII. 15. B.
S. FLORENTII abbatia Salmurii. VII. 448. B. anno 1253. Monaſterium prope Salmurum. X. 1445. B.
FLORENTIÆ magna celebritate Natalis S. Joannis Baptiſtæ peragitur. IX. 414. C. Florentina communitas illuſtris. IX. 1567. E. Florentini cœnobii privilegium. VI. *parte II. initio.* 1836. D. Florentini clerici, ut Dominicis diebus ac præcipuis feſtis, Miſſæ majoris officio, ſicut prius, interſint. VI. *parte II. initio.* 1836. B.
* FLORENTIÆ habitum octavum Concilium. IX. 1077. E. 1079. C. Narratio eorum quæ in Concilio facta fuerunt, ex Beſſarione. IX. 1050. D. *& ſeqq.*
Florentino in Concilio habitæ diſputationes inter Græcos & Latinos, quales fuerint, & quid ab utraque parte dictum ſit, altum apud omnes ſilentium, ſpatio centum fere annorum. IX. 671. B. Quæ prima editio facta ſit. *Ibidem.* C. Latinum exemplar primum e Vaticana bibliotheca quando ſit erutum. *Ibidem.* D.
Florentinum Concilium. Decreta pro Jacobitis & Armenis, tametſi exſtant originalia, tamen non ſunt edita inter Acta Concilii; nec uſpiam proſus publice apparet, qua occaſione, quibus tunc miſſis legationibus, quibus oratorum inſtantiis & acceptationibus fuerint condita. IX. 672. B.
Florentinum Concilium. Epiſtola Eugenii Papæ ex bibliotheca Heidelbergenſi eruta. IX. 999. E. 100. E.
Florentini Concilii definitio. Exemplaria facta ſunt quinque: pro quinque Patriarchis. IX. 434. A.
Florentinum Concilium. Originalia decreti Unionis, in archivo baſilicæ S. Petri, & in ſacello S. Bernardi Florentiæ. IX. 991. C. D.
Florentini Concilii Acta Græca qui ſcripſit, Græcum ſe eſſe profitetur, paſſim: ut IX. 124. A. &c. Qui Græce dicta ibi excipiebat ſimul & vertebat eleganter in Latinum ſermonem, & e converſo. IX. 761. C. D. E.
Florentinum Concilium. Expenſæ pro conducendis Græcis ad concilium & cuſtodia Conſtantinopoleos. IX. 749. E. Florentiæ ultima CP. Patriarchæ ſententia. IX. 399. D.
Florentini Concilii finis non fuit unio

Græcorum; ſed per tres annos poſtea duravit. IX. 1021. A. Decreta Græcorum, Armenorum, atque Jacobitarum, in ſacro concilio œcumenico Florentino edita. IX. 1041. D. * Meſopotamiæ populi reducti in Concilio Lateranenſi, anno 1444. IX. 1040. 1041. In Concilio œcumenico Florentino. 1042. A.

S. FLORI eccleſia cathedralis. X. 1509. B.

Φλυελα. IX. 173. A. 177. A.

FLORIACENSIS monaſterii privilegium. VI. 202. C. D. E. In pago Aurelianenſi. *Ibidem.* D. Floriacenſe monaſterium Alexander III. regi commendat. VI. *parte II.* 1513. C. Floriacenſes monachi. VI. 1502. B.

S. FLOSCULI eccleſia Aurelianenſis. IX. 1544. E.

FLUVANENSIS abbas. VI. 802. D.

* FLUVIUS paradiſi intelligibilis, Spiritus ſanctus. V. 825. A.

FO

FOCARIÆ. VI. *parte II. ſub finem.* 1678. E. Focariæ ſacerdotum. VI. *parte II. circa med.* 1148. D. Focariæ amovendæ. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 90. E. De pœna earumdem. 91. B. Focariæ clericis vetitæ. *Eborac.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1932. C. D. Focariæ, etiam ſolutæ, a Deo vetitæ. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1377. C.

FODRUM ad caballos. V. 413. A.

FOEDERA cum paganis quomodo facienda. V. 379. C. D.

FOLCARDUS ſacerdos. VI. 412. D.

FOLCRIUS, frater Avæ. VI. 412. C.

FOLLANÆBRAYUM. V. 1383. A.

FOLLORUM feſta, ubi baculus accipitur, prohibentur. VI. *parte II. ſub finem.* 2017. C.

Φωνὴν οὐκ ἔχ., pro Ψῆφον. *Il ne doit point avoir de voix.* II. 73. D.

* *FONS aſcendebat e terra*, Gen. 2. 6. Pro numero plurali poſuit ſingularem. V. 159. C.

FONTANELLENSIS monaſterii privilegium. III. 1727. D.

FONTANICI campi. VI. 107. A. Fontanicum prælium. 112. A.

FONTES. Ad Fontes gentilium ritus. III. 365. C. Ad Fontes vota exſolvere non licet. III. 444. C. Fontes venerantur infideles. II. 775. D. Fontium ſacra excolentes. III. 1794. C. 1978. A. *Vide*, Luminaria.

FONTEVERARD abbatia ſanctimonialium. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. D. Fontis Avrardi vel Evrardi monialis. VII. 972. B.

FORBANNITI. *Carol. M.* III. 2058. B.

FORB, *pro* eſſe. VII. 1755. D. anno 1340.

FORFACTUM, *un forfait.* VII. 576. E. anno 1266.

Φιμώδης. IX. 176. E.

FORENSIS comes. VI. *parte II.* 1525. A. *anno circ.* 1170. Forenſis comitis permutatio cum Lugdunenſis eccleſiæ canonicis. VII. 435. C.

FOR

* FORMAM ſubſtantialem in homine unicam eſſe, ſcilicet animam rationalem: error damnatus Cantuariæ, anno 1286. VII. 1068. B. Forma ſubſtantialis. *Vide*, Chriſti Corpus.

FORMATÆ epiſtolæ modus. *Cod. Afric.* I. 926. A. *Vide*, Clerici. Epiſtola. Paſchale tempus.

Formata, ſive commendatio. I. 964. A. Formatas canonicus mos appellat, literas commendatitias. IV. 1319. D.

Formata teſtimonia ſacerdotii ſui exhibeat, qui Miſſas voluerit in alienis locis celebrare. VI. 1520. C. Formata proprii epiſcopi. VI. 1519. B. *anno* 1074. Formatarum epiſtolarum exempla. V. 1453. *& ſeqq.*

FORMATICUM. Fratres portionem de formatico accipiant. *Chrodegang.* IV. 1190. E. 1191. A.

FORMATUM. *Vide*, Corpus Domini.

FORMOSUS de Portuenſi eccleſia neceſſitatis cauſa ad Apoſtolicam ſedem provectus eſt. VI. 487. D. Tumuli ſacri domni Formoſi Papæ violatores, qui corpus illius trahentes in Tiberim jactare non timuerunt; niſi reſipuerint, ab eccleſiæ liminibus ſint ſeparati. VI. 489. A.

FORMULA Fidei dabitur a Concilio Chalcedonenſi. II. 431. B.

Formula ſubſcribenda a Catholicis. *Vide*, Juramentum.

Formulæ ſubſcribendi diverſæ: *Subſcripſi, collaudavi, annui, approbavi*, &c. V. 36. C. D. E.

Formulæ antiquæ diverſæ. V. 1425. *& ſeqq.*

FORNICATIO omnibus peccatis gravior & deterior. *Capitular.* V. 431. A.

Fornicatio grave crimen, cujus ſpecies ſunt plures. *Clem. epiſt. 1.* I. 41. A.

Fornicationis crimen omne lege divina prohibitum. IX. 1876. E.

Fornicatorum pœnitentia. III. 1775. E.

Fornicans mœchia poſt acceptam pœnitentiam, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 250. E. *Vide*, Adulteriorum. Fornicans fidelis cum Judæa, ſit excommunicatus. III. 1876. B.

Fornicarios presbyteros non poſſe a reatu abſolvi propter votum caſtitatis, error damnatus. IX. 1285. A.

Fornicetur ſi quis uxoratus cum ancilla ſua, perdat eam, &c. *Leges Kanuti.* VI. 905. B. 914. A.

Fornicatio ſimplex quin ſit mortale peccatum, non eſt ambigendum. VII. 365. D. Fornicatio ſimplex, ſive cum ſoluta, ex Apoſtolo peccatum damnabile: *Fornicatores & adulteres judicabit Dominus. Ravenn.* 1311. VII. 1377. C. Fornicatio, ſoluti cum ſoluta, quin ſit peccatum mortale, non eſt ambigendum, ſicut dominus Papa determinavit, Apoſtolum ſequens. *Nicoſ.* VII. 1710. C. Pro fornicatione ſimplici, tamquam pro mortali & damnabili, Græci ſacerdotes peccatoribus injungant ſalutarem pœnitentiam. *Nicoſ.* VII. 1714. C. Solutus vel ſoluta, ſi fornicetur, tribus annis pœniteat. *Namnet.* VI. 460. A.

* *Fornicatio.* Qui fornicatur, in corpus ſuum peccat, hoc eſt, in uxorem propriam. III. 1862. D.

Φορολογίτας. IX. 124. A.

Φορολογίταις. IX. 145. A.

FORTEM ſe facere pro aliquo. X. 1318. E.

FORTIA, *violentia.* V. 565. E.

FORTIORES comites libram unam de argento donent in eleemoſynam. III. 2036. B.

FORTITUDINEM gentilium mundana cupiditas, fortitudinem Chriſtianorum divina caritas facit. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1100. B.

S. FORTUNATUS martyr Salerni requieſcit. VI. 964. C.

FORUM. De Foro competenti. VII. 558. D. De foro epiſcopali, eccleſiaſticove. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 929. D. *& ſeqq.* Forum judiciale epiſcopi qualo eſſe oporteat, ex S. Carolo Borromæo. X. 676. *& ſeqq.* de Foro eccleſiaſtico decreta Concilii Narbonenſis, anno 1609. XI. 46. 47. 48. Fori eccleſiaſtici leges, ex Conc. Camerac. anno 1586. IX. 2178. B. C. D. E.

FOSSATA. VI. *parte II. ſub finem.* 1681. C.

Φωτιζόμενοι, qui ad baptiſma erudiuntur. *Trull.* III. 1690. B.

Φωτισθῆναι, *baptizari.* I. 1192. E.

Φωτιστήριον, baptiſterium. I. 956. A.

FRA

FRAMEGAUDUS recluſus. V. 688. B.

FRANBUS Canonicus S. Martini. VI. *parte II.* 1532. C.

S. FRANCISCI templum Florentiæ. IX. 415. C. S. Franciſci officium IX. lectionum in diœceſi Wigorn. anno 1240. VII. 346. E. S. Franciſci feſtivitas catalogo ſanctorum ſcripta. VII. 1983. E. S. Franciſci habitus. *Vide*, Purgatorium.

S. Franciſci regula. Schedula ſuper ea confecta in Concilio Conſtantienſi, anno 1415. VIII. 459. C.

FRANCISCANI miſſi a Gregorio X. ad Imp. Græcorum pro unione. VII. 677. C. *anno* 1273. Franciſcanos defendit Opizo Parmenſis epiſcopus. VII. 508. D. Franciſcanorum conventus aliquot in provincia Rotomagenſi, quorum ordo a ſede Romana probatus non eſt, & vita multis ſcandalis ſubjacet. *Rotomag.* anno 1581. X. 1245. E. Franciſcanus ſtrenue fungitur concionandi munere apud Victriacenſes. X. 507. C.

FRANCISCI, hæretici quidam ſic appellati. VII. 373. D.

FRANCOFORDIENSIS ſynodus plenaria. IV. 881. D.

FRANCUS & FRANCI.

FRANCUS homo. III. 2005. B. Franca. *Ibidem.* A.

FRANCI. I. 350. E. 351. A. Franci, Liliati. IX. 1413. B.

* FRANCIA opponitur Aquitaniæ. VI. 855. D. Controverſia inter Francos & Lemovicenſes. *Ibid.* Francia Biturigas complexa, *anno* 1074. VI. 1264. C.

Francigenæ a Nortmannis diſti icti. VI. 1184. B.

Franci & Galli. III. 1950. E. Franciæ & Galliæ partibus. III. 1912. C. Franci & Galli. 1947. E.

* Franci e Franconia. IX. 1411. B.

* Francorum populus ſub Ottone

Imp. VI. 624. B. *Vide*, Bavarienſes.

Φεγ*ſúa*, Italia. IX. 305. A. *Vide*, Græci.

Francico habitu Carolus (Calvus) Imp. VI. 166. E.

Francorum provincia. III. 1886. B.

Francorum regnum, cum in concordia, magnum. V. 495. D. *Vide*, Galliæ.

Francorum regnum ſub Ludovico Pio Imp. in ſame continus, in mortalitate animalium, in peſtilentia hominum, in ſterilitate pæne omnium frugum, &c. IV. 1289. D.

Francorum gens Chriſtianiſſima. VI. 127. D. Francorum regnum & prudentia & religione & viribus potens, & erga Romanam eccleſiam multo devotius. VI. 1224. B. *Vide*, Gallia. • Miſerabilis ſtatus religionis ſæculo octavo apud Francos deſcribitur. III. 1879. A. B. C. Franci crucefignati. *Vide*, Crucefignatorum.

Francorum reges ſæpenumero contra hoſtes fidei dimicarunt. IX. 1332. D. Francorum gens reges ex ſucceſſione habere conſuevit; quod probatur ex teſtimonio beati Gregorii. VI. 432. A. 481. E.

• Francorum rex bellum indixit regi Gundebaldo. II. 964. B.

Francorum rex præcellentiſſimus Sigebertus. III. 948. B.

Francorum reges. Carolus Magnus, Calvus, Robertus, & S. Ludovicus, progenitores Caroli VI. *Epiſtola epiſcoporum Galliæ.* VIII. 956. C.

Francorum reges Hugo & Robertus. VI. 718. D.

Francorum regi illuſtriſſimo, Victor *antipapa.* VI. *parte II.* 1484. D. Francorum rex *πανάριος*. V. 1092. C. Francorum regi illuſtri, *Philippo Aug.* VII. 11. C. Francorum regi illuſtri & glorioſo, (Ludovico Craſſo.) VI. *parte II. circa med.* 1173. D. Francorum rex illuſtris Ludovicus ſeptimus. VI. *parte II. circa med.* 1258. A. Francorum Rex illuſtris Philippus (Pulcher.) VII. 1285. C.

Francorum Rex conſenſu populorum nationumque vocatus Chriſtianiſſimus. IX. 1431. D. Francorum Rex re & titulo Chriſtianiſſimus. VIII. 1461. D. anno 1431. Chriſtianiſſimo principi & ſereniſſimo domino domino regi Franciæ. *Baſileenſes*, anno 1432. VIII. 1474. A. Francorum Rex Ludovicus (Craſſus) Chriſtianiſſimus. VI. *parte II. circa med.* 2000. C. Francorum Rex Chriſtianiſſimus Philippus (Valeſius.) VII. 1543. E.

Franciæ Rex, proprius Romanæ eccleſiæ filius. VI. *parte II. initio.* 1978. C.

Francorum regi. Sereniſſime Rex, & invictiſſime Imperator. *Henrico III.* anno 1583. X. 1452. D. *Vide*, Imperator.

Francorum regum ex proſapia nullus cervicem ſuperbe contra ſedem Apoſtolicam extulit. VI. 27. D.

Francorum reges per orbem terrarum clariſſimi & famoſiſſimi habiti ſunt, dum illorum regia majeſtas in amplificandis & defendendis eccleſiis pia ac devota conſtitit. VI. 1251. C.

Francorum reges ſanctæ Eccleſiæ devoti ſemper & obedientes extiterunt: multæ & magnificæ utilitates per eos ſanctæ Dei eccleſiæ provenerunt. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1490. E.

Francorum regi quidam ſuggerunt, regni ſui decus annihilari, ſi in eo Romani Pontificis auctoritatem dominari permitteret: & quod nullus anteceſſorum ejus id reperiatur aliquando conceſſiſſe, ut ob Concilium celebrandum in Franciæ urbes ingreſſus pateret alicui Papæ. VI. 996. A. B.

Francorum regis Philippi I. coronatio Remis, anno 1059. VI. 1069. D. E. Sine Papæ nutu fieri diſertum ibi eſt: legati tamen ejus adfuerunt, honoris & amoris gratia. 1071. A.

• Francorum regem Zacharias Papa depoſuit. VI. 1345. E.

Francorum rex Ludovicus VII. unctus eſt ab Innocentio II. Papa, oleo quo S. Remigius Clodoveum regem in Chriſtianum unxerat. VI. *parte II. circa med.* 1190. C.

Franciæ regis ambaſiatorum proteſtatio in Concilio Conſtantienſi, anno 1417. VIII. 704. *& ſeqq.*

Francorum regi & regno nullum præjudicium generatur per definitionem ſeu declarationem Bonifacii Papæ VIII. VII. 1280. D. E. anno 1305.

Franciam petere cogitur Joannes VIII. Papa. VI. 27. C. 28. D.

Francorum geſta a Pio II. Pontifice narrantur. IX. 1417. B. C. *Vide*, Feria ſexta.

FRAT FRAU

Φρὴ *frater.* IX. 36. E. &c. Φρὴ Ἀμβρόσιος. IX. 409. B. Φρὴ Ἀνδρέας. IX. 200. C. 205. E. Φρὴ τῷ Ἀθανασίῳ. IX. 1354. C.

Frater religioſe Aureli. *Ad Carthagin. Epiſcopum. Carthag. III.* anno 397. I. 966. B. • Frater cariſſime: *Cyprianus ad Cornelium.* I. 133. E. 135. B. 136. E.

Fraternæ, ſive ſocietates, ut in quibuſlibet cauſis ſive negotiis mutuum ſibi præſtent auxilium, prohibitæ. *Rotomag.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. A. Fraternitates novæ non admittantur, ex quibus detrahi poſſit juribus eccleſiarum. IX. 1366. D. Fraternitates caritatis & aliorum nominum, ſunt altare contra altare &c *Rotomag.* anno 1581. X. 1243. A. Fraternitates quatenus ſint tolerandæ, ex *Conc. Colon.* anni 1536. IX. 2018. A. B.

FRATERNITAS tua. I. 1014. E.

Fratres cariſſimi. *Cœleſtinus II. Papa.* VI. *parte II. circa med.* 1231. E. • Fratres ſunt Chriſtiani boni & mali, propter communia ſacramenta. *Collat. Carthag.* I. 1177. D. E. Fratres ſumus, unius Imperatoris poteſtate conditi. III. 506. C. *Frater*, quotidie etiam quibuſdam non nobiſcum in eadem eccleſia conſtitutis, dicimus. *Auguſtinus.* I. 1178. E.

FRATRES. Falſi fratres, vel alii titulum profeſſionis a Sede Apoſtolica non habentes. *Ciceſtr.* anno 1289. VII. 1158. E. Ne permittantur vel in ſuis eccleſiis, vel in parochiis prædicare, aut confeſſiones audire. *Ibidem.*

FRATICELLI, Birochi, ſeu Bechini nuncupati. Eorum caſſatio a Joanne XXII. Papa. VII. 1433. C. Fraticelli. *Viennenſe*, anno 1312. VII. 1358. D.

Φρατριάζοντες. II. 607. A.

FRAUDATOR debiti, excommunicetur donec ſolvat. *S. Patric.* I. 1792. B.

FRAUMARUS presbyter. V. 1387. D.

FRE FRI

FREDERUNA conjux Caroli Calvi. VI. *parte II. initio.* 17003. D.

FREOUM componere. IV. 1286. B.

S. FREMERII monaſterium, diœceſis Vaſatenſis. VII. 1345. E.

FRENUM. Per virtutem ſancti freni juravit Vigilius Papa. III. 184. E.

FRIDERICUS I. Imp. De duplici injuria Sedi Apoſtolicæ per eum illata, queritur Hadrianus IV. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1337. B. Excommunicatur, & per ſententiam imperio privatur, in Conc. Lateran. anno 1168. VI. *parte II. ſub finem.* 1623. D. Fridericum I. inter & Alexandrum III. Papam, pax firmata Venetiis, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1657. B. C. Deoſculatus Pontificis, tamquam Principis Apoſtolorum pedibus. 1658. C. D. 1667. C. D. Imp. diſſimulat injuriam Lundonienſi archiepiſcopo illatam. VI. *parte II. circa med.* 1334. 1335. *& ſeqq.* Ei Hadrianus Papa denegat confirmationem electi Ravennenſis. 1338. Imp. quomodo ſuſceptus Venetiis ab Alexandro III. Omnem honorem Papæ exhibuit, quem prædeceſſores ejus ſummis Pontificibus exhibere conſueverant. VI. *parte II. poſt med.* 1426. A. B. D. E. 1427. A. B. C. 1498. A. B. D. E.

FRIDERICUS II. Imp. cum eſſet rex, Honorio Papæ juramentum fidelitatis præſtiit, tamquam vaſſallus ſuo domino: & regnum Siciliæ atque Apuliæ fatebatur eſſe ſpeciale patrimonium. B. Petri, & illud ab eccleſia ſe tenere in feudum, &c. VII. 379. C. 381. E. Friderici Imp. & fautorum ejus excommunicatio, in Conc. Valent. anno 1248. VII. 429. A. B. 430. A. In Concilio Lugdunenſi ſub Innocentio IV. dejectus imperio. *Martinus Papa*, anno 1282. VII. 889. E. Friderici Imp. leges contra hæreticos Paduæ promulgatæ, citantur ab Innocentio IV. Papa. VII. 359. B. Et approbantur. 370. B. C. D. &c. Lex pro eccleſiaſtica libertate. VIII. 1484. D. E.

FRISKINGÆ. V. 100. B. Friskingæ & pecora. V. 473. A. Freſcengiarum remiſſio. VI. *parte II.* 1450. E.

FRO FRU

FRONCIATÆ veſtes aut camiſiæ clericorum ne ſint. IX. 1958. D.

S. FRONTONIS eccleſia in caſtro Petragoricenſi. VII. 985. E.

S. FRONTUS. VI. 859. A. genere Petracoricus. 877. B.

FROTARIUS Burdegalenſis primum, deinde in Bituricenſem translatus. VI. 1. C. 4. C. 11. A. B. De muta-

tione ſedium arguitur. VI. 201. B. 204. A. Cum in ſua civitate non poſſet conſiſtere ob paganorum infeſtationem, petiit ut Bituricenſem liceret ſibi metropolim occupare. Synodus unanimiter reclamavit: anno 876. VI. 168. C.

de Fructu comeſſationes vetitæ parochis. XI. 42. D.

Fructus ne benedici a Judæis ſinant Chriſtiani. *Conc. Eliberit.* I. 255. D.

Fructuarensis cœnobii privilegium. VI. 819. A.

6. Fructuosi martyris & ſociorum feſtivitas Tarracone. VI. *parte II. initio.* 1635. C.

FU

Fuco pigmenti vel pulvere ſordidari caput eſt nefas, poſt chriſmatis ſanctificationem. IV. 1162. C.

Fugitivi. II. 1003. C.

Fulco Andegavenſis excommunicatus. VI. *parte II. circa med.* 1120. D.

Fulco Remenſis ab impiis impie occiſus. VI. 466. E.

Fulco Corbeïenſis abbas, anno 1050. VI. 974. E.

Fulgentius Ruſpenſis monaſterium conſtituit. II. 1177. A. Celeber in toto orbe doctor. III. 1766. E. Cujus auctoritas in magna veneratione habetur. VIII. 1747. D. Liber de Incarnatione citatur in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 568. A. B. C. Libri de veritate prædeſtinationis & gratiæ, & contra Fauſtum, laudantur. II. 1060. D. IV. 1297. A. 1312. D. IV. 1333. E. VI. 404. D. E.

Fulgentium quem Wicleffiſtæ vocant, Wicleff magnum Ambroſium vocabat, &c. VIII. 1747. D.

Fulradus abbas S. Dionyſii. V. 60. D. Summus capellanus regis Pippini. V. 469. D.

Functio conſuetudinaria de poſſeſſionibus. II. 1184. D.

Funda, ſancta eccleſia. IV. 815. A.

Fundamentum, liber apocryphus. II. 941. B.

Fundationes obituum. *Vide*, Obituum.

Fundatores Eccleſiarum, quoaduſque vixerint, earum habeant curam, ipſique illic miniſtros eligant ſervituros. *Tolet. IX.* anno 655. III. 973. D. Fundatoris eccleſiarum filii vel nepotes quam curam gerere debeant rerum eccleſiæ donatarum. III. 973. B.

Furtum, capitale crimen. II. 1425. A.

Furti pœnitentia quæ ſit. III. 1871. C. D. 1873. A. B. Furtum qui fecerit, dimidio anno pœniteat, diebus xx. cum pane. *S. Patric.* I. 1791. E. Fur ſi ſocios coram preſbytero manifeſtet, &c. VI. 581. D.

Furtum. Quæ de eccleſia ablata fuerint, reddantur, ſed ſine augmento vel lucro. III. 510. E.

Furto incerto oratio & excommunicatio fiat, quouſque culpabilis manifeſtetur. IV. 1832. D. De pœna procurantium male ablata incerta legari ſub alio nomine ſeu modo. *Ravenn.* anno 1317. VII. 1446. C. D. E. Qui furtum commiſerit, & neſcierit quibus nocuit, pœnitentia plus augetur. *Theodor. Cantuar.* III. 1776. A.

Furtum. Si quis res alienas vendiderit, &c. IV. 1287. A. B.

Furtum, furtivæ nuptiæ. I. 1033. D. E.

S. Fusciani feſtivitas. VI. 1616. E.

Fustigetur ſubdiaconus, & lector, qui obtemperare canoni certo cuidam diſtulerit. III. 361. C.

Funebres orationes pro quibus ſint habendæ. X. 1242. C. In funere nemo concione laudetur, inſcio vel non approbante epiſcopo. X. 1805. D. Funebre carmen interdicitur. *Tolet. III.* anno 589. III. 483. D.

Funus a quibus & quomodo ſit faciendum. X. 1120. A. B. C. D. In funere legantur preces & orationes quas Doctores & ſancti Patres ſpiritales conſtituerunt. *Nicæn. Arab.* I. 474. C. 491. A. De funeribus & exſequiis, ordinationes S. Caroli Borromæi. X. 877. C. 878. 879. Poſt ſolis occaſum efferri mortuum & ad ſepulturam recipi prohibetur. *Avenion.* anno 1594. X. 1862. E.

Funera. Candelæ & intortitia ſacriſtiæ addicta ſunto. X. 1569. C. Faces omnes ac cerei funebres, niſi ad certas perſonas de jure vel conſuetudine pertineant, parœcis competunt. *Remenſe*, anno 1583. X. 1289. C. *Vide*, Exſequiæ.

Funus vivo exhibitum tamquam mortuo, anno 1327. VII. 1535. E.

S. Fursei de Perona, eccleſia. X. 1315. D.

Fures. *Vide*, Rapaces. Fures librorum eccleſiarum excommunicantur. *Turon.* anno 1282. VII. 886. E. Qui rem ſubripit alienam, illi cujus res direpta eſt, in undecuplum reſtituat. II. 984. E. Circa fures animalium, ſi non miſericordia, ſaltem legum edicta ſerventur. *Nicolaus I. Papa.* V. 364. E. Fures, niſi ſe correxerint, brevi cladem exſpectanto. *Leges Kanuti.* VI. 903. A. 912. A.

Fur hominem vendens, homicida. V. 1412. D.

Fur & latro in ipſo acto ſi occidatur, nullus pro eo præſumat orare, aut eleemoſynam dare. VI. 449. B. Si autem vulneratus moriturus putatur, & petierit ſe myſteriis reconciliari, non eſt ei neganda communio. *Ibidem.* C.

G

Gabrielis Philadelphiæ liber De ſacramentis laudatur. XI. 266. D.

Gabulum ligni ſcandens Chriſtus. VI. 645. C.

Gadiator ſeu exſecutor teſtamenti. VII. 655. D.

Gaïrfredus Laudunenſis epiſcopus. V. 1385. C.

Galatarum eccleſia ſimoniæ labe infecta. II. 783. A.

Ἡ χαλινώτης σου λέγων. IX. 185. C.

S. Galgani abbatia, in diœceſi Vulterranenſi. IX. 1583. C.

* Galla Placidia piiſſima & florens, perpetua Auguſta. II. 35. D. A divo patre noſtro Conſtantino noſtri generis parentes fidem hactenus ſervaverunt. II. 38. E. Noſtra generatio. *Ibid.* B.

Galliæ & ſeptem provinciæ. *Boniſac.* I. 1238. E. Galliarum ſeptem provinciæ. VI. 196. B. 200. E. Galliæ & quinque provinciæ. I. 795. B. I. 957. C. *Galliarum provinciæ.* Francia, Burgundia, Aquitania, Septimania, Neuſtria, ac Provincia. VI. 170. B. * *Galliæ.* Per omnes Gallias, immo Aquitanicis & Vaſconibus. VI. 1058. A.

* Galliarum metropolitæ Paulus & Dionyſius, ex libello ſynodico. V. 1510. E. Archiepiſcopi ſedecim in regno Caroli Simplicis. VI. 551. E.

Gallicanis in finibus beatum Martinum ad illuminationem regionis dirigere Deus dignatus eſt. III. 371. E.

Gallicana pia & inclyta natio. *Trid.* X. X. 66. C.

Gallicani canones, qui ſint. V. 1386. C.

* Gallis omnibus præcipiendum, ut unaquæque domus ſaltem unum denarium annuatim ſolvat beato Petro. VI. 1476. D. *Vide*, Carolus Imp.

Gallice concionatus eſt Aymo Virdunenſis in Concilio Moſomenſi, anno 995. VI. 734. E. Quæ latine Oſtienſis epiſcopus peroraverat, ea Catalaunenſis epiſcopus materna lingua expoſuit. VI. *parte II. initio.* 1994. E. anno 1119. Gallicus & Anglicus ſermo in Anglia. VII. 95. A. 279. A.

Galliæ regnum. *Vide*, Ludovico.

* Galliarum rex Stephanus ſub Nerone. VI. 864. C. 891. C.

Galliarum regina, anno 998. VI 743. A.

Gallicani epiſcopi. *Vide*, Epiſcopum Carnotenſem. *Vide*, Papa.

Gallicanos epiſcopos jubet adeſſe Concilio ibi celebrando Stephanus IX. anno 1050. VI. 1051. D. Gallicanos epiſcopos ſimoniace promotos Stephanus IX. jubet ab officio ſuſpendi, donec Romam veniant, ibi in ſynodo judicandi. VI. 1054. C. D.

Gallicanæ eccleſiæ jura, libertates, privilegia canonica, conſuetudines, & ſaiſinas, quæ & quas habuerunt temporibus retroactis, defendi ac ſervari a rege Philippo Valeſio poſtulant epiſcopi, anno 1329. VII. 1546. D. E. *& ſeqq.*

Gallicanus clerus, interpellatos a duce Bedfordiæ, pro præbendo conſenſu, ut imponantur & exigantur a clero ſubſidia ſolita a laïcis perſonis; ſalva conſcientia, ſalvis ſuis juramentis, ſalvis eccleſiæ libertatibus, &c. negat id ſe facere poſſe. VIII. 1035. D. E. *& ſeqq.* anno 1428.

Gallicana eccleſia majorum perſonarum ſcientia & honeſtate præfulget. VI. *parte II. ſub finem.* 1724. D.

Gallicana eccleſia numquam a Catholicæ matris eccleſiæ unitate receſſit; numquam ab ejus ſubjectione & reverentia ſe ſubtraxit: &c. Unde & ipſa mater omnium & magiſtra Romana eccleſia reges Francorum & Gallicanam eccleſiam ſpeciali prærogativa dilexit. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1491. A. B.

Gallici a principio (ſchiſmatis) diviſerunt eccleſiam. *Piſan.* anno 1409. VIII. 53. D.

Gallicanis Eccleſiis & Belgicis numquam derogatum eſt &c. V. 1321. A. *Vide*, Papa. Privilegia.

Gallia. Chriſtianiſſimi reges, totius Gallici nominis conſenſu, pro Chriſtiana religione propaganda, difficillima ſæpe bella confeciſſe agnoſcuntur a ſynodo Tridentina. X. 274. C.

Gallarum regnum omni tempore firmiſſimum Catholicæ veritatis præſidium & columen jure optimo habitum fuiſſe, teſtatur ſynodus Tridentina. X. 276. B.

Gallarum eccleſiæ permaxime fidelium collationibus ditatæ. V. 106. C.

Gallicana eccleſia Sueciam in fide Chriſtiana inſtruxit. VI. 1461. B.

Galli. *Vide*, Franci.

Γαμιάτζαι. IX. 400. A.

GALLICIA. *Vide*, Hiſpania.

S. GALLI cœnobium. VI. *parte II. initio*. 1653. B.

GALLINACEI. Duellum gallorum ſub anathemate prohibitum. *Copriniac*. anno 1260. VII. 531. D.

GALLONIS Cardinalis conſtitutiones. VI. *parte II. ſub finem*. 1975. Sententia in clericos criminoſos. VII. 1244. A. B. C. D.

GAN

GANDAVI eccleſia S. Joannis & S. Petri monaſterium. VI. *parte II. poſt med*. 1436. E.

GANEÆ e provincia tollendæ. X. 701. D.

GANGRENSIS ſynodus, ex libello ſynodico. V. 1518. C. *Vide*, Euſtathii. Gangrenſe Concilium valde laudatur. IX. 2014. C. Gangrenſis canon citatus in ſynodo Romana, anno 504. II. 991. B. C. anno 813. IV. 1015. B. Canon VII. & VIII. IV. 1445. D. Canones deſcribuntur. IV. 837. C. 839. B. citaotur. V. 1334. E. 1356. E. V. 565. C. Canon VII. recitatur in Cariſiac. anno 857. V. 118. C. Gangrenſis Concili Canones, ab Hadriano Papa breviati. III. 2038. E. Deſcribuntur in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1103. D. E. 1104. A. B. C. D.

GARBA decima. VI. 987. B.

GARDINGI. III. 1739. E.

S. GAUDÆ abbatia. IX. 989. C.

S. GAUDENTII monaſterium. VI. 1287. C.

GAUDENTIUS Auſinienſis. II. 804. B.

S. GAUGERICI villa, quæ Felcherias dicitur. VI. *parte II. initio*. 1682. E.

GAUSUS diaconus. VI. 95. D.

GAZOPHYLACIUM. I. 984. D.

GE

* *Γεβεβαδίλδης*. V. 956. E.

Γεγονότων συνόδων, pro *γεγονυιῶν*. *Nicæna II. ſynod*. IV. 433. C.

Γεγραμμανομένα πρόσωπα, *litteratæ perſonæ*. *Lateran*. anno 1215. VII. 41. E.

GEILO abbas Tornutienſis, anno 876. VI. 123. D. 162. D.

GELASIUS Papa facundiſſimus, in Commonitorio. V. 150. E. 167. B. In Decretali. 156. E. Gelaſii Papæ laus. I. 3. C. D. E. 4. A. Quidam doctiſſimus ac venerabilis pater. IV. 814. A. Gelaſius Papa Leonis meritis non impar: in decretalibus ſuis, cap. IV. citatur. V. 804. B. C. D. E.

Gelaſius Papa, in epiſt. ad Anaſtaſium Imp. *Troſleian*. anno 909. VI. 507. E. V. 1236. C. 1295. C. 1298. A. In decretis ad epiſcopos per Dardaniam. *Ibidem*. E. Et 1238. D. E. In epiſt. ad Orientales. V. 1338. C. Ad Anaſtaſium Imp. *Ibidem*. D. In Commonitorio. V. 1263. B.

Gelaſii Papæ decretum deſcribitur, in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1106. B.

Gelaſii Papæ decretum III. recitatur. V. 123. B. C. D. Decretum aliud deſcribitur. IV. 839. D. VI. 154. E. V. 492. C. V. 768. B. D.

Gelaſii Papæ capitulum X. recitatur. IV. 1217. C. XX. recitatur. V. 430. C. V. 1284. C. 1285. C. 1288. C. D. 1290. E. 1291. A. 1293. A.

Gelaſius in decretalibus. IV. 1300. D. 1308. C. 1323. A. In decretis citatur. VI. 1531. A. Epiſtola ad epiſcopos per Lucaniam, citatur. V. 166. E.

GELASII liber adverſus Neſtorium & Eutychem laudatur a Joanne II. Papa. II. 1152. C.

GELASIUS Cyzicenus in geſtis primi Concilii citatur. VII. 222. C. anno 1233. Hiſtoria Concilii Nicæni citatur. IX. 287. C. 291. C.

S. GELEBERTI abbatia Præmonſtratenſis ordinis. VII. 991. E.

S. GELOYS, prioratus de Clugniaco. VII. 987. C.

GEM GEN

S. GEMMA. Prior de ſancta Gemma. VII. 975. A.

GENERALES. *Vide*, Reverendus.

S. GENESII monaſterium, Niverni. V. 23. B. S. Geneſii eccleſia canonicorum ſæcularium. VII. 993. B. S. Geneſii feſtivitas. VI. 1148. C.

GENESIN ſaltem habeant presbyteri correcte deſcriptam, ſi omnes veteris inſtrumenti libros habere nequeant. VI. 415. C.

S. GENGULPHI oppidum. VIII. 1452. C. S. Gengulfi eccleſia apud Lingonas. VI. *parte II. initio*. 1817. C.

Γεννικός. Nicephorus *ὁ ἀπὸ γεννικῶν*. V. 1009. C.

GENICULUM, *&* genu; *cognationis gradus*. III. 1990. C.

GENITIVUS pro dativo, *τῆς ἐκκλησίας* &c. *Chalced*. anno 451. II. 389. C. 9.

* S. GENNADII Maſſilienſis epiſcopi, de reliquiis ſanctorum. IV. 798. E.

GENNADII CP. epiſtola ſynodica. Ex ea fragmentum. IV. 518. E.

S. GENOVEFÆ eccleſia Pariſiis. De monachis ibi conſtituendis, Eugenius III. Papa. VI. *parte II. circa med*. 1252. B. Mutato conſilio non jam monachos, ſed Canonicos regulares eo introducendos eſſe Papa cenſet. *Ibidem*. 1253. C. De re eadem. 1254. 1255. 1256.

S. Genovefæ eccleſias interdicto ſuppoſuerat epiſcopus Pariſienſis. VI. *parte II. circa med*. 1163. C.

S. Genovefæ eccleſia ne nova exactione gravetur. VI. *parte II*. 1529. E.

S. Genovefæ præbenda in Eccleſia Pariſienſi. VI. *parte II*. 1564. C.

GENTILES, quamvis idola colant, tamen ſummum Deum Patrem creatorem cognoſcunt & confitentur. I. 171. E.

GENU. A quarto genu & in reliquum pertinentes ſibi copulari non valent. V. 522. B.

GENUA cordium noſtrorum tibi Domine curvantes, &c. VI. 834. D. Genua flectere. *Vide*, Orare.

S. GENULPHI abbatia. X. 1508. E. In diœceſi Bituricenſi. VII. 1040. B.

GEO

GEOLEBUS ſeductor. III. 1909. B.

S. GEORGII martyris geſta ab hæreticis perhibentur compoſita. II. 940. A. 942. C. Georgii martyria duo apocrypha. IV. 1051. C. S. Georgii martyris feſtum magis duplex decernitur, per totam Angliam, anno 1399. VII. 1926. B. anno 1415. VIII. 943. 944. In Auguſtana diœceſi. IX. 2048. A.

S. Georgii monaſterium in Xerocerco. II. 1278. C. S. Georgii majus templum Ferrariæ. IX. 11. B. 14. C.

GEORGII Chii Coreſſii libri de ſacramentis, de prædeſtinatione & gratia, &c. laudantur. XI. 266. D.

GEORGIUS Cyprius commendatur a Nicæna II. ſynodo. IV. 438. D.

GEORGIUS Scholarius geminus. IX. 443. A. alter catholicus, ſchiſmaticus alter, diſcipulus Marci Epheſii. *Ibidem*. A. B. *Vide*, Scholarius.

GEORGO filia Michaëlis Imp. V. 946. C.

GER

S. GERARDUS Leucorum epiſcopus a Leone Papa IX. refertur in numerum ſanctorum, anno 1052. VI. 1033. A.

S. GERARDI Lemovicenſis prioratus. VII. 1009. A.

GERBERTI Remenſis profeſſio fidei. VI. 725. epiſtola. 726. 731. 733. Magiſter Roberti filii Hugonis regis Francorum. VI. 723. A.

S. GERBERTI abbatia ordinis Præmonſtratenſis. VII. 1033. D.

GERMANIÆ nobiliſſima provincia. *Trid*. X. 87. C. præſtantiſſima. 106. B. Germania in excolenda vera religione, exhibendaque ſummis Pontificibus debita obedientia, retroactis temporibus, nulli Chriſtianorum provinciæ ſecunda. *Trid*. X. 68. D. E. Germani catholicæ veritatis vere germani, hæreſeon acerrimi oppugnatores. IX. 1892. D. Ex Germania advocatos ac defenſores accepit eccleſia. IX. 1892. D. Bonifacius Moguntinus tres in Germania epiſcopatus inſtituit. III. 1878. D. 1881. D.

Germania. Martini Papæ V. & Germanicæ nationis concordata in Concilio Conſtantienſi, anno 1418. VIII. 888. E. 889. 890. *& ſeqq*. Citantur in Conc. Saltzburg. anno 1420. VIII. 968. C. D.

Germaniæ rex. V. 699. B. X. 72. C.

GERMANITAS tua mihi in Chriſto. I. 1011. A.
GERMANUS CP. defenſor ſacrarum Imaginum. IV. 10. B. Commendatur a Nicæna II. ſynodo. IV. 438. D.
S. GERMANI de Pratis abbatia juxta Pariſios: *anno* 1312. VII. 1346. B.
GERSON. Joannes de Gerſuno Cancellarius Eccleſiæ Pariſienſis, ſacræ Theologiæ profeſſor, ambaſiator Francorum regis. VIII. 624. B. Gerſonis tripertitum vulgari ſermone verſum rectores eccleſiarum plebi declarent. IX. 1921. B. 1954. D. Joannes Gerſon in tractatu de ſeptem lectionibus. VIII. 1894. B.
S. GERVASIUS Niverni colitur. V. 21. E. SS. Gervaſii & Protaſii eccleſia collegiata de Guiſia. X. 1315. C. S. Gervaſii prioratus in Albienſi diœceſi. VII. 1049. C. S. Gervaſii de Fos monaſterium. VI. *parte II. circa med.* 1174. C.
GEVISSI, id eſt, Weſt-Saxones. VI. 425. A.

G I

GIEZIACA cupiditas. V. 351. E.
GIGAS. *Vide*, Chriſtus.
GIGNIACUM monaſterium. VI. 421. A.
GILBERTUS Porretanus Gloſſas edidit in Pſalterium, & in epiſtolas Pauli. VI. *parte II. circa med.* 1315. E. * Perſonam Filii incarnatam dicebat, non ſine ſua natura: alii profitebantur naturam incarnatam, ſed in Filio. Itaque non multum diſcordabat ab ipſis Gilibertus. VI. *parte II. circa med.* 1310. C. Gilberti Porretani errores. VI. *parte II. circa med.* 1297. C. 1299. B. C.
S. GILDASII prioratus, Bituricenſis diœceſis. VII. 986. D.
GILDONIÆ cauſa ſacramenta non fiant. *Carol. M.* III. 2058. B.
S. GILVASII eccleſia parochialis, in diœceſi Claromontenſi. VII. 1040. A.
GISTA, *les giſtes*. VII. 484. B.

G L

GLADIUM in eccleſiam nemo portet, regali tantum excepto. VI. 829. B.
Gladius homini extraneo abſque permiſſu regis a nemine detur. *Carol. M.* IV. 956. D.
GLANDATICUM, & herbaticum. VI. *parte II. circa med.* 1328. D.
GLASCUENSIS eccleſia ab omni ſubjectione archiepiſcoporum exempta. VI. *parte II. ſub finem.* 1641. C. 1642. B.
GLASTINGEBIRI monaſterium in Anglia. VI. 685. D.
GLASTONIENSIS abbatis jura. VI. 847. A.
GLORIA numquam glorioſi morte perimitur: nec pereunt cum moriente virtutes. II. 675. A. B.
GLORIA veſtra, Carlomanno regi. VI. 28. D. Carolo Craſſo. 38. E. *Carolo regi.* V. 648. A. Gloria tua. *Duci Venetiarum, Joannes Papa.* VI. 9. B. Glorioſiſſime & clementiſſime fili Auguſte. II. 950. A. Glorioſiſſimo atque excellentiſſimo Patricio. II. 952. B.
GLORIA PATRI, & *Sicut erat in principio*, petit a Damaſo Hieronymus in fine cujuſque Pſalmi recitari. I. 763. B. II. 1431. C. *Gloria Patri*, cum *Sicut erat*, cani præceptum in Galliis, ut prius Romæ & alibi. *Vaſenſe II.* anno 529. II. 1106. C. *Gloria* dicatur in fine cujuſque Pſalmi, & per intervalla majorum. III. 492. B. In doxologia jungi debet Spiritus ſanctus. *Icon.* anno 377. I. 800. E. *Gloria & honor Patri* dicatur in fine pſalmorum, non *Gloria Patri*. *Tolet. IV.* anno 633. III. 583. D. 584. B. *Gloria* quando in reſponſoriis dici debeat vel omitti. *Tolet. IV.* anno 633. III. 584. C.
Gloria & honor Patri & Filio & Spiritui ſancto, decernitur: *Gloria Patri per Filium in Spiritu ſancto*, ut Ariani canebant, abrogatur, in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 475. C. D.
Gloria pro defunctis non cantetur. IV. 1232. E.
* Glorificetur Deus per Chriſtum in Spiritu ſancto. VI. 53. C. *ex Canone* XXXV. *Apoſtol.*
GLORIA in excelſis Deo, in Miſſa. IV. 935. D. Hymnus Angelicus decantetur in Miſſa Natalis Domini. *Teleſph.* I. 91. C. Et ab epiſcopis pro tempore & loco. *Ibid.* D. Ut in die Annunciationis inter Miſſarum ſolemnia pronuncietur, Trenorcienſibus concedit Calixtus II. anno 1120. VI. *parte II. initio.* 1963. E. Pro reverentia B. Mariæ. *Ibidem.* In Cœna Domini inter Miſſarum ſolemnia dici debet more Romano. V. 343. D. Hymnum reliquum eccleſiaſtici doctores compoſuerunt. *Tolet. IV.* anno 633. III. 583. E.
GLORIA. * Deus prædeſtinatis ſuis & gratiam & perſeverantiam donat: ut gratiam pro gratia, donum vitæ perennis accipiant. II. 1060. E. *Vide*, Prædeſtinatio.
GLOSULÆ. V. 1250. E.
GNOSTICI. III. 348. C.
Γνωσιμαχεῖν. IX. 317. B.

G O

GODRALDUS presbyter. VI. 347. D.
GODEFRIDUS Ambianenſis e Cartuſia ad epiſcopatum revocatur, anno 1114. VI. *parte II. initio.* 1925. C. D. 1929. A. B.
GODOLSATIUS. III. 1906. E.
GOLIARDI, præcipiantur tonderi, vel etiam radi. *Concil. apud Caſtrum Gonterii*, anno 1231. VII. 194. C. *Vide*, Clerici ribaudi. Goliardi quæſtionarii. VII. 1220. D.
S. GOMMARI Lirenſis capitulum. X. 632. B.
GONDOBADA lex. V. 96. E.
GONDRADUS rex (Burgundiæ.) VI. 622. D.
Γονυκλισία poſt τὴν ἀνάστασιν. IX. 385. A.
S. GORGONIUS. Archipresbyter de S. Gorgonio, Veſuntione. VI. *parte II. initio.* 1937. C. anno 1116.
* GORVIÆUS menſis. I. 1568. B.
GORVARANUM opus. X. 1667. A.
GORZIENSIS monaſterii fundatio. III. 2007. B.
GOSFRIDUS, *al.* Gauſredus comes Andegavenſis, anno 1040. VI. 917. B.
GOTEBOLOUS, viri nomen. VI. 1410. D.
GOTFRIDUS in Pantheon. VIII. 1932. B.
GOTHESCALCUS Prædeſtinatus. *Vide*, Prædeſtinatio. Sententia in ipſum prolata, Cariſiaci. V. 20. A. Iterum damnatus, presbyterioque dejectus, anno 849. V. 18. C.
GOTHIA & Hiſpania provinciæ. VI. 198. C. Gotthia provincia, hoc eſt, Toloſana. VI. *parte II. initio.* 1978. D.
Gothi. I. 191. E.
Gothicæ gentis innovatio. VII. 468. E.
Gothicæ legis liber. VI. 198. D. Gothicæ leges in Catalania abrogatæ, anno 1064. VI. 1143. C. Non tamen ritus Gothici, in ſacris adhiberi ſoliti. *Ibidem.*
Gothicus precandi ritus abrogatus in Hiſpania, Romanus introductus, anno 1060. VI. 1076. B. anno 1068. VI. 1059. 1060. E. Gothorum ritus in Concilio Burgenſi aboliti, Romani imperati, anno 1080. VI. 1605. D. E. Gothico ſive Toletano officio omiſſo, Romanum ſive Gallicanum in Hiſpania ſervandum præcipitur, anno 1090. VI. *parte II. initio.* 1691. E. 1694. A. B. C.
GOTHIA & Suetia. VI. *parte II. poſt med.* 1438. E. 1439. A.

G R A

GRABATARII. *Vide*, Baptizare. Baptizati in ægritudine.
GRAOENSIS Patriarcha. VI. 190. D. *Γραδώνη.* IX. 176. E. Gradenſis Patriarchatus jura confirmata, a Leone IX. Papa. VI. 948. D. Gradenſis Patriarcha nimia egeſtate oppreſſus, anno 1074. VI. 1290. C. D. Solus in Occidente poſt Apoſtolicam ſedem Patriarcha. *Ibidem.* Gradenſi patriarchæ jus datum primatus ſupra archiepiſcopatum Jadertinum. VI. *parte II. circa med.* 1359. D. E. anno 1156. *& pag.* 1360. C. D. E. 1361. 1362. anno 1157. Et ut in urbibus imperii CP. in quibus Veneti habent plures eccleſias, epiſcopos ordinare & conſecrare poſſit. 1362. D. E. 1363. anno 1157. Et pag. 1364. A. B. C.
GRADUATI, nominati, & ſimplices. IX. 1873. E. 1874. A. B. *Vide*, Beneficia. Graduatos quoſvis etiam nominatos pro beneficiis obtinendis, poteſt Ordinarius examinare, & indoctos repellere. *Burdigal.* anno 1624. XI. 89. B. Graduatis primum menſem debitum nominandi facultas regia. IX. 1887. C.
GRADUS ſui periculo ſubjacere. I. 111. C. 137. E.

G R Æ C I.

Γραικὰ βιβλία. III. 1093. C.
Græci. *Vide*, Orientales.
Græcorum ſchiſma. *Vide*, Schiſma. Schiſma ab anno M. IX. 983. B. Ab anno 990. IX. 1001. A. Secundum diſſidium. IX. 228. D. Græcorum diſſidii ab Eccleſia Latina origo & cauſæ narrantur a Nicolao I. Papa. V. 307. 308. *& ſeqq.*
Græci Latinos abominantur, & vocant

ſchiſmaticos Francos. VIII. 1020. B. Baptizatos a Latinis rebaptizabant. *Lateran.* anno 1215. VII. 23. A. Latinos numquam rebaptizarunt. IX. 620. E. Latinos chriſmabant. IX. 641. B C. Altaria ſua, ſi Latini in his ſacrificaſſent, velut inquinata lavabant. *Lateran.* anno 1215. VII. 22. E. Græci recentiores quænam Latinis objiciant. IX. 1358.
Græcos confutat in Concilio Barenſi Anſelmus Cantuarienſis, anno 1097. VI. *parte II. initio.* 1753. 1754. D.
Græcorum cum Latinis tentata fruſtra concordia, anno 1233. VII. 213. C. D. E. 214. C. Græcorum unio facta ſub Gregorio X. in Conc. Lugdun. nihil temporale ipſis petentibus; de quo multum dubitabatur. VII. 690. D. *anno* 1274. Ab unione facta Lugduni ſubito receſſerunt. VII. 719. D. Compoſitio ab Alexandro Papa (IV.) facta inter Latinos & Græcos in regno Cypri, citatur anno 1340. VII. 1756. D. Græcos inſtruens conſtitutio Nicoſienſis. VII. 1708. A. *& ſeqq.* Nec Græcus Franco, nec Francus Græco miniſtret ſacramenta. *Nicoſ.* anno 1350. VII. 1761. B. C. Tamen epiſcopi poſſunt Græcos quoſcumque confirmare, volentes ſe ad ritum Francorum transferre. *Ibidem.* D.
Græci nihil magis cupere videbantur, quam cum Latinis convenire. IX. 1118. B. Unio cum Græcis facta eſt ſepties, ante Conc. Florentinum. IX. 483. D. A Martino V. agi cœptum de unione orientalis Eccleſiæ & Armenorum cum Latina, intento admodum Eugenio tunc cardinali, huic negotio. IX. 1117. C. Ambaſiata facta ad Græcos ex parte Martini Papæ V. anno 1423. VIII. 1018. *& ſeqq.*
Græci. Statuta ſuper materia reductionis Græcorum. *Conc. Senenſe*, anno 1423. VIII. 1017. D. E.
* Græci ſi modo dicerent Latinos non errare, ſymbolum autem ipſi recitarent ut prius, ſine voce *Filioque*, ſatis eſſe ad unionem aïebat Georgius Scholarius. IX. 458. C.
Græcus Imperator hanc viam proponit pacis ineundæ: ut Latini miſſam facerent opinionem ſuam de proceſſione Spiritus ſancti, vocemque illam expungerent, *Filioque*: Græcis in ſua priore ſententia relictis: Græci viciſſim Latinorum azyma comprobarent. VII. 217. D.
* Græcorum argumentis a Nicæno propoſitis non potuiſſe Latinos reſpondere in Conc. Florentino, Græcus ſcriptor aït. IX. 122. E.
Græci epiſcopi in Concilio Florentino plerique rudes litterarum. *Joſeph Methon.* IX. 597. A.
Græci in veteribus Conciliis minuunt, vel addunt, vel mutant, ad libitum. V. 760. A. Græci codices octavæ ſynodi, toti ſunt mendacii venenis infecti. *Ibidem.* Inter ipſos qui primas tenent, ita Theologiam & Philoſophiam attingunt, ut non omnino inerudit videantur, non vigente jam apud eos uſu ſcholarum publicarum. IX. 450. E.
Græci. Promiſſiones & propoſitiones factæ Græcis a Concilio Baſileenſi, anno 1435. VIII. 1496. 1497. 1498. *& ſeqq.*
Græcus Imp. & Patriarcha Græcus, Græce & Latine ſcribunt ad Concilium Baſileenſe. VIII. 1218. C.
Græci Patriarcham ſuum œcumenicum appellant. V. 309. E. 311. A.
Græca Eccleſia. *Vide*, Romana. Orientalis.
Γραικία. *Græcia.* IV. 84. B. D. 92. E.
Γραικικῶς. IX. 1113. A.
Γραικοί. III. 1384. B.
Græciæ epiſcopales ſedes plurimæ ſæculo XIV. XI. 338. 339. Græciæ epiſcopatuum XLII. nomina. VII. 703. B. C.
Græci ſicut Simoniaci, ſicut Valeſii, ſicut Ariani, ſicut Donatiſtæ, &c. VI. 969. B.
Græci intra & extra Romam habent monaſteria & eccleſias; & ſuas ibi conſuetudines monentur obſervare. VI. 943. D.
Græcitas. V. 756. C.
Græcitatis ignari Latini. III. 426. E.
Græcæ linguæ ſumus ignari. *Vigilius Papa.* III. 39. E.

GRAF GRAM GRAN

GRAFFARII curiarum eccleſiaſticorum & capitulorum. X. 1255. B.
Γράμμα βασιλικόν. I. 1537. D.
GRAMMATICÆ infantilis curæ. V. 1396. B.
Grammatices magiſtri inſtituendi. *Trid.* X. 30. B. &c. *Vide*, Magiſtri. Grammaticæ magiſtro portio datur in eccleſiis cathedralibus. VII. 1982. D.
GRANDIMONTENSIS monaſterii Prior: *anno* 1310. VII. 1340. D.
GRANDIS-Silvæ abbas. VI. *parte II.* 1495. D. 1495. D.
GRANDO. Chartæ per perticas ne pendeant propter grandinem. IV. 846. D.
GRANOS gentili ritu dimittere. *Bracar.* anno 561. III. 351. C. Granos clerici ne gentili ritu dimittant, *hoc eſt, pilos barbæ in ſuperiore labro. Bracarenſe*, anno 562. III. 351. C. *Vide tom. 1, Spicilegii Dacheriani, pag.* 435.
GRANGIÆ a prædonum incurſu liberæ. VI. *parte II. circa med.* 1284. E. anno 1152.

GRATIA.

Gratia, baptiſmus. I. 964. D. II. 1119. D.
Gratia. *Vide*, Liberum arbitrium. Meritum. Merces. Oratio. Prædeſtinatio. Obdurare.

Gratiæ neceſſitas.

Gratiæ per Chriſtum neceſſitas ad juſte vivendum, non ſolum ad facilius vitam æternam promerendam, *Trid.* X. 40. C. Aut ad credendum, ſperandum, ac diligendum, ut oportet. *Ibidem.*
Gratia. Qui dixerit poſſe aliquem juſtificari per ſolas naturæ vires, vel per legis doctrinam, abſque gratia per Chriſtum, anathema ſit. *Trid.* X. 40. B.
Gratia neceſſaria eſt ad omne opus meritorium ſalutis quamquam ex ſeipſo habet Chriſtianus velle aut nolle cooperari gratiæ. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 247. B.
Gratia. Anathema illi, qui dicit hominem ſine gratia Dei liberari poſſe. II. 807. C.
Gratia. Per naturæ vigorem bonum aliquid quod ad ſalutem pertineat, cogitare vel agere, ſicut oportet, non poſſumus ſine gratia. Arauſic. II. anno 529. II. 1099. C. 1101. A. B. Adjutorium Dei etiam renatis ſemper eſt implorandum. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1099. D. Natura humana, etiamſi in illa integritate in qua eſt condita permaneret, nullo modo ſeipſam, creatore ſuo non adjuvante, ſervaret. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1100. C.
* *Gratia.* Per illum aliquid boni poſſumus, ſine quo nihil poſſumus. I. 1256. B.
Gratia, ſine qua nihil ſumus. *Fauſtus.* II. 808. A. Diaboli machinas niſi gratia poſſumus juvante vitare. I. 1029. C.
Gratiæ neceſſitatem demonſtrant orationes Eccleſiæ. I. 1257. A. B.
* Gratiam Dei non ad ſingulos actus dari, ſed in libero arbitrio eſſe, vel in lege ac doctrina, error Cæleſtii. I. 1211. E.
* Gratia Dei, quotidiana gratia. I. 1032. A.
Gratia Chriſti, principium efficax boni cujuſcumque generis, neceſſaria eſt ad omne opus bonum: abſque illa non ſolum nihil fit, ſed nec fieri poteſt. *Secunda propoſitio inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratiæ gratuitas.

Gratia, donum, non pretium. *Fauſtus.* II. 808. A.
* Gratiam Dei ſecundum merita noſtra dari, error Cæleſtii. I. 1211. * Gratiam Dei ſecundum merita hominum poſſe conferri Pelagiani putant. II. 891. C.
* Gratias donare Deum ei qui fuerit dignus accipere, Cæleſtius docuit. I. 1212. B.
* Gratia non ad invocationem datur, ſed ipſa facit ut invocetur. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1098. C.

Gratiæ efficientia.

Gratiam Dei qui dixerit non præſtare ut etiam facere diligamus & valeamus, anathema ſit. *Carthag.* I. 1218. B.
Gratia. Agit Deus in nobis ut quod vult & velimus & agamus. I. 1255. E.
* Gratia Dei. *Præparatur voluntas a Domino. Arauſic. II.* anno 529. II. 1098. C. 1110. E.
* *Gratia.* In vivificandis hominibus Deus nullum initium humanæ voluntatis exſpectat, ſed ipſam bonam voluntatem faciendo vivificat. II. 1059. E.
* *Gratia.* Jubet Deus homini ut velit: ſed Dominus in homine operatur & velle. Jubet ut faciat, ſed operatur & facere. II. 1058. E. 1059. A.
* *Gratia.* Deus dicitur omnia in nobis operari pro bona voluntate, ne etiam

in mala & velle & perficere putetur. II. 891. B.

* *Gratiæ.* Nemo per ſemetipſum bonus, niſi participationem ſui ille donet, qui ſolus eſt bonus. I. 1255. C.

Gratia. Deus in nobis atque nobiſcum ut operemur operatur. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1099. D.

Gratia. Non ſola fides, ſed & bona opera divinitus tribuuntur. II. 1057. B.

Gratia. Fides ipſa per gratiam eſt: Apoſtolo dicente: *Miſericordiam conſecutus ſum, ut fidelis eſſem.* II. 891. D.

Gratia. Ipſum initium fidei, ipſum credulitatis affectum, non per gratiæ donum, ſed naturaliter nobis ineſſe qui dicit, Apoſtolo adverſatur. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1098. D. 1101. D.

* Gratiæ ipſius donum eſt ut obedientes & humiles ſumus. nec ſine gratia Dei credentibus, volentibus, pulſantibus, miſericordia confertur divinitus. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1099. A. B.

Gratia divinitus data hoc agit in homine, ut animus donum fidei caritatiſque percipiat. II. 1055. D.

Gratia. Adſpira ſancte Spiritus, & da nobis noſſe quod jubeas, ac te juvante implere poſſe quod juſſeris. ut & illumines quod neſcimus, & adjuvando perficias, quod implere pavemus. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 957. D.

* Gratia. Qui dicit Deum exſpectare voluntatem noſtram, ut a peccato purgemur; ac non ut velimus, Spiritus operatione fieri, contradicit Spiritui ſancto. II. 1098. C.

Gratia. Velle eſt a nobis, a Deo autem perficere: currere noſtrum eſt; aſſequi vero quod optamus, ſolius divinæ clementiæ: immo vero aberrare ab honeſto, noſtri tantum conſilii: prope vero bonum accedere, & illi adhæreſcere, a divina provenit gratia. *Georg. Scholar.* IX. 536. E. 537. A.

Gratiæ ſuavitas.

Gratia ita neceſſaria eſt ad bene operandum, ut cum ea tamen liberum arbitrium bonum opus efficiat, ex Apoſtolo. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1927. C.

Gratiæ cooperatur liberum arbitrium, & poteſt diſſentire, ſi velit: nec mere paſſive ſe habet. *Trid.* X. 40. D. Non tale eſt Dei trahentis auxilium, cui reſiſti non poſſit. *Senon.* anno 1528. IX. 1946. A. B.

Gratia. Deus impoſſibilia non jubet, ſed jubendo monet & facere quod poſſis, & petere quod non poſſis, & adjuvat ut poſſis. *Trid.* X. 37. A.

* *Gratiæ.* Auxilio Dei non aufertur, liberum arbitrium, ſed liberatur. I. 1255. D. Gratia ſanat & adjuvat liberum arbitrium. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. D.

Gratiæ ſæpe reſiſtitur. Deus qui cœpit opus bonum, perficiet, niſi gratiæ ejus defuerimus. *Trid.* X. 38. B. Tangente Deo cor hominis, homo ipſe non omnino nihil agit, inſpirationem illam recipiens; quippe qui illam & abjicere poteſt. *Trid.* X. 34. D.

Gratia præcedens, & conatus aſſurgens. *Fauſtus.* II. 808. B. * Gratia Dei & obedientia hominis ſemper jungenda. II. 807. B. Gratia divina donante, & bona voluntate hominis cooperante. *Confeſſio Caroli M.* IV. 903. D. Sola Dei miſericordia initium ſalutis confert: cui deinde voluntas hominis cooperatrix ſuæ ſalutis exſiſtit. II. 1058. B. C. * Cum gratia Domini operationem baptizati famuli ſemper adjungas. II. 807. C. 808. B. Gratiam nobis Dominus dedit non negligendam, ſed fideliter exercendam. *Alex. epiſt. 3.* I. 87. C.

Gratia. Chriſto cooperante qui nos confortat. *Trid.* X. 95. C. Victoriam noſtram non ex Dei eſſe adjutorio, ſed ex libero arbitrio, Cæleſtius docuit. I. 1212. C. Non dicit (Apoſtolus,) Ego & gratia Dei mecum: ſed præpoſuit gratiam præcedentem ſe. II. 891. D.

Gratiam Dei prævenire & ſubſequi hominem credo, ita tamen ut liberum arbitrium rationali creaturæ non denegem. *Leo IX. Papa.* VI. 954. B.

Gratia. Alii dicunt, *Deus eſt qui operatur in nobis velle*, &c. Alii dicunt, *Si volueritis, & audieritis me, bona terræ comedetis.* II. 1058.

* *Gratia.* Quia gratia Dei eſt, ſalvatur mundus: & quia ineſt liberum arbitrium, judicabitur mundus. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. E.

* Gratiam juſtificationis dari qui dixerit, ut facilius poſſimus implere quod ſine illa poſſemus difficilius, anathema ſit. *Carthag.* I. 1218. C.

* *Gratia.* Non potuit rex venire ad Filium, quia Pater eum non traxerat. II. 968. A.

Gratia. Qui orat, plane orat ut faciat mandatum. 1225. B.

Gratiæ vera idea eſt, quod Deus vult ſibi a nobis obediri, & obeditur. *Propoſitio* XX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia eſt operatio manus omnipotentis Dei, quam nihil impedire poteſt, vel retardare. *Propoſitio* X. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Gratia non eſt aliud quam voluntas omnipotentis Dei, jubentis & facientis quod jubet. *Propoſitio* XI.

Gratia Chriſti eſt gratia ſuprema, ſine qua confiteri Chriſtum numquam poſſumus, & cum qua numquam illum abnegamus. *Propoſitio* IX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia Chriſtiana nos ſanctificando in Jesu Chriſto, eſt omnipotens, & digna Filio Dei. *Propoſitio* XXXVII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia. Deſideria Chriſti ſemper habent ſuum effectum: pacem intimo cordium infert, quando eis illam optat. *Propoſitio* XXXI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia. In vanum Domine præcipis, ſi tu ipſe non das quod præcipis. *Tertia propoſitio inter damnatas a Clemente* XI. Ita, Domine, omnia poſſibilia ſunt ei, cui omnia poſſibilia facis, eadem operando in illo. *Propoſitio 4.* Nos non pertinemus ad novum fœdus, niſi in quantum participes ſumus ipſius novæ gratiæ, QUÆ OPERATUR in nobis id quod Deus præcipit. *Propoſitio 8.*

Gratia Chriſti eſt gratia ſecûs, potens, ſuprema, invincibilis, utpote quæ eſt operatio voluntatis omnipotentis, ſequela & imitatio operationis Dei incarnantis & reſuſcitantis Filium ſuum. *Propoſitiones* XXI. & XXII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia Dei nihil aliud eſt quam ejus omnipotens voluntas. *Propoſitio* XIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia. Interior vis gratiæ, operatur in corde obedientiam, quam petit. *Propoſitio* XV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Nullæ ſunt illecebræ, quæ non cedant illecebris gratiæ, quia nihil reſiſtit Omnipotenti. *Propoſitio* XVI. Quicumque ad Chriſtum non venit, poſtquam audivit vocem exteriorem Filii, nullatenus eſt doctus a Patre. *Propoſitio* XVII. Semen verbi, quod manus Dei irrigat, ſemper affert fructum ſuum. *Propoſitio* XVIII.

Gratia. Quantumcumque remotus a ſalute ſit peccator obſtinatus, quando Jesus ſe ei videndum exhibet lumine ſalutari ſuæ gratiæ, oportet ut ſe dedat, &c. *Propoſitio* XIV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia. Deus ipſe nobis id eam tradidit omnipotentis operationis ſuæ gratiæ, eam ſignificans, per illam, qua creaturas e nihilo producit: & mortuis reddit vitam: & ſanat corpora ſolo motu ſuæ voluntatis: ſic & animam ſanat ſola ſua voluntate. *Propoſitiones* XXIII. XXIV. & XXV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia Dei omnipotentis. III. 1082. B.

* Gratia data Chriſto, a Deo prævidente qualem ad opera ſingula dari oporteret. *Theodor. Mopſueſt.* III. 33. B.

Gratia juxta communiter ponentes, eſt truffa: eo quod non eſt poſſibile aliquam talem eſſe. *Error.* VII. 1864. A. anno 1368.

Gratia ſemper in promptu.

Gratia ſemper eſt in promptu; nec momentum quidem præterit, in quo Deus non ſtet ad oſtium, & pulſet: cui ſi quis aperuerit januam, intrabit ad illum, & cœnabit cum illo. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1946. A.

* *Gratia.* Nemo excuſationem prætexat quod non trahatur: quod ille ſemper ſtet ante oſtium pulſans; nimirum per internum & externum verbum commonens, & inclamans, &c. IX. 2009. A.

Gratia. Caſtitatis donum Deus id recte petentibus non denegat; nec patitur nos tentari ſupra id quod poſſumus. *Trid.* X. 148. E.

* *Gratia.* De gratia non digne ſentit, quiſquis eam putat omnibus hominibus dari: cum adhuc nonnullæ gentes ſint, ad quas fidei prædicatio non pervenit. II. 1058. A.

* Gratia non omnibus tribuitur. II. 1056. A.

* *Gratia.* Neceſſe eſt, ut quo auxiliante vincimus, eo iterum non adjuvante

vincamur. *Innoc. I. epiſt. 24.* I. 1027. A.

Gratia quibus datur, non æqualiter datur. II. 1058. A. B.

Gratia. Anathema illi, qui dixerit, eum qui periit, non accepiſſe ut ſalvus eſſe poſſet : ſive baptizatus, ſive paganus qui credere potuit & noluit. *Fauſtus.* II. 807. D. *Vide,* Prædeſtinatio. *Dei voluntas circa ſalutem hominum.*

* *Gratia.* Reconciliari non poteſt Deo deteſtatus ille mondus, de quo dictum eſt, *Quia non eſt caritas Chriſti in eo qui dilexerit mundum. Auguſtinus.* I. 1188. A.

Gratia poteſt amitti.

Gratia juſtificationis amitti poteſt, & amiſſa recuperari per pœnitentiæ ſacramentum. *Trid.* X. 38. C. 43. B. Amittitur quolibet peccato mortali, quamvis non amittatur fides. *Trid.* X. 39. A. 43. A. Deus ſemel juſtificatos ſua gratia non deſerit, niſi prius ab eis deſeratur. *Trid.* X. 37. B. Multi pereunt, quibus Deus credentibus per myſterium baptiſmi peccata donavit. II. 1103. B. C.

Gratia multiplex.

* Gratia Dei gemina : altera qua creati ſumus, altera qua prædeſtinati vocamur. I. 1266. B. * Gratia gemina : & qua creati ſumus cum propria voluntate : & qua juſtificamur atque ab infirmitate ſalvamur. I. 1224. D. Gratia Dei non improbanda ratione dicitur, qua creati ſumus. I. 1226. B. C.

* Gratia qua juſtificamur ab iniquitate, & qua ſalvamur ab infirmitate. *Auguſt. & alii.* I. 1224. D. 1226. C. * Gratiam Dei qua juſtificamur, qui dixerit non valere etiam ad adjutorium ut non peccemus, anathema ſit. *Carthag.* I. 1218. A. Gratia per Chriſtum, quæ a Deo nobis infunditur per Chriſti meritum. *Trid.* X. 39. E.

Gratia externa. Nemo ideo ſe putet accepiſſe, quia litteram extrinſecus legit vel audivit. *Arauſic. II.* anno 529. II. 110. B.

Gratiæ exteriores & exhortationes non inſerviunt niſi ad cor magis obdurandum, quando Deus illud non emollit per interiorem unctionem gratiæ ſuæ. *Quinta propoſitio inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratis Adami non producebat niſi merita humana : debita erat naturæ ſanæ & integræ. *Propoſitio* XXIV. *&* XXV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia extra Eccleſiam nulla datur. *Propoſitio* XXIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratia Chriſtiana non datur niſi in perſona Chriſti reſuſcitati, cui nos uniti ſumus. *Propoſitio* XXXVI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Gratiæ nullæ dantur niſi per fidem. *Propoſitio* XXVI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. *Vide,* Fides.

Gratiam quæ dignis datur, ſempiternam & vivificam, increatam eſſe Palamitæ docuerunt. XI. 283. E.

De Gratia, Pelagianorum placita.

* *Gratia.* Pelagius anathematizavit eum qui diceret; Si gratia Dei eſt, quando vincimus peccata; ergo ipſe eſt in culpa, quando a peccato vincimur, quia omnino cuſtodire nos aut non potuit, aut noluit. I. 1212. A.

* *Gratia.* Hominem poſſe eſſe ſine peccato, ſed non id poſſe ſine adjutorio Dei, Pelagius dixit. I. 1208. C.

Gratiæ. Pelagiani dicunt, poſſe hominem, præceptis Dei cognitis, ad perfectionem juſtitiæ pervenire, ſine adjutorio gratiæ Salvatoris. *Milevit.* anno 416. I. 1222. E.

* Gratia Dei, quæ revelata eſt per paſſionem & reſurrectionem Chriſti. Contra hanc locutus eſt Pelagius. I. 1228. D. * Pelagiani nullum relinquunt locum gratiæ Dei, qua Chriſtiani ſumus. I. 1214. A. C. Gratiam Dei per fidem Chriſti Pelagius impugnavit. I. 1227. B. C. D. Gratia propria Chriſtianorum, quæ non eſt natura, ſed qua ſalvatur natura. I. 1226. A.

* Gratiam Dei in eo deputant Pelagiani, quod talem hominis inſtituit naturam, ut per propriam voluntatem legem Dei poſſit implere. I. 1214. B.

Gratia. Qui dicit alios miſericordia, alios per liberum arbitrium ad gratiam baptiſmi poſſe venire, alienus eſt a recta fide. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1099. C.

Reliqua, de gratia.

Gratia Dei. Capitula de gratia & libero arbitrio Arauſicanæ ſynodi, ab Apoſtolica Sede tranſmiſſa. II. 1097. D.

Gratia. De gratia per quam ſalvantur credentes & ſine qua nemo beate vixit, tenendum eſt quod Patres, quod Africana & Arauſica ſynodus, & beatiſſimi Pontifices Apoſtolicæ Sedis tenuerunt. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 91. B. C.

* *Gratia.* Qui ea tantum ſe probare & ſequi profitentur, quæ ſacratiſſima Petri ſedes contra inimicos gratiæ Dei, per miniſterium Præſulum ſuorum ſanxit & docuit. I. 1254. D.

de Gratia & libero arbitrio ſenſus eccleſiæ Græcæ, anno 1672. XI. 235. D. E. Gratiæ priori qui cooperati fuerint, datur poſtea peculiaris gratia, quæ conſtantiam in bono impertiat. *Ibidem.*

* *Gratia.* Eſt lux vera quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum : illuminat autem, ſeipſam dando per gratiam. II. 1056. C.

Gratia non agnoſcitur niſi detur. II. 1055. D. 1056. A.

GRAT GRAV

* GRATIANOPOLIS in fine Italiæ & Galliæ ſita, ad quam Romani Pontifices Francorum regibus occurrere ſoliti fuerunt. VI. 730. D.

GRAVIO, id eſt, Comes. III. 1920. E.

GRAVITAS tua. I. 1013. D.

GREGORIUS.

GREGORIUS Papa, magniſona Chriſti tuba. V. 190. B. Egregius prædicator & doctor mellifluus. In XXVI. homilia. IV. 778. A.

Gregorius nomine & moribus : libro IX. epiſtolarum. V. 188. E. *Γρηγόριος γρηγορῶν εἰς τὰ θεῖα πράγματα.* IV. 165. C. Cujus auctoritas minime ſperni poteſt. VI. 883. E. Doctor ſanctus & humillimus. VI. 1368. E. Prius monachico cultu pollens, quam ad ſummum apicem conſcenderet. III. 543. A. Totius Saxoniæ Apoſtolicus apex. III. 1039. D. Anglorum Apoſtolus. V. 210. E. 222. A. Et libris & vitæ meritis honorandus, atque in ethicis aſſertionibus pæne cunctis merito præferendus. III. 961. B. Egregius doctor, ſagaciſſimus Verbi Dei indagator, & venerabilis pater. In libris Moralium. IV. 868. D. Suaviſſimus pater & Papa noſter. V. 154. E. B. Gregorium tamquam Chriſti Domini membrum præcipuum, tamquam Chriſtiani populi paſtorem & doctorem, tamquam ſalutis æternæ miniſtrum, in omnibus veneramur. VI. *parte II. initio.* 1795. E. In ejus epiſtolis, pro culmine ſedis Apoſtolicæ, non impar conciliorum extat auctoritas. I. 4. E.

Gregorius M. podagræ doloribus vexatur. III. 499. B.

* Gregorius M. dicebatur milites cum tribuno tranſmiſiſſe ad Severum Aquileienſem & coepiſcopos, neceſſitatem eis imponentes, ut Romam venirent. III. 528. A. Mauricius Imp. juſſit nullam epiſcopis a Papa moleſtiam inferri. *Ibid.* B.

Gregorius Dialogus. (Gregorius M.) VI. 258. D. IX. 94. B. IX. 310. C. IX. 365. C. IX. 580. A. B. In libro ſecundo Dialogorum. VII. 225. E. In dialogis, ubi de S. Bonifacio. IV. 781. D. Alibi. 796. B. In libro IV. Dialog. Miraculum inde deſcribitur. VI. 444. D. E. Citatur a Gregorio VII. Papa. VI. 1233. A. B.

Gregorii librum Paſtoralem nemini epiſcopo liceat ignorare. *Turon.* anno 813. IV. 1024. B. Paſtoralem regulam in cunctis ſequi procuret epiſcopus. V. 1451. D. Liber Paſtoralis. IV. 1008. D. 1019. B. Liber Paſtorum. IV. 1013. B. IV. 1316. C. 1321. A. IV. 1078. B. 1080. A. 1084. 1086. 1089. 1092. IV. 1392. E. 1393. B. C. 1394. B. D. IV. 1297. C. D. 1298. D. In Conc. Rom. anno 853. V. 64. D. E. 65. A. B. V. 153. B. C. D. E. V. 1236. D. 1243. E. 1282. E. 1293. C. 1342. D. VI. 150. C. D. E.

Gregorius Papa compoſuit orationes in Miſſarum ſolemniis. IV. 885. C. Ab ipſo Eccleſia ordinem Miſſarum ſuſcepit. IV. 778. C. Gregoriana oratio, ſecreta, Præfatio, & ad complendum. VI. 873. B. In oratione pro feſto Pentecoſtes : (hoc eſt, in Sacramentario :) citatur. VII. 225. E. anno 1233.

Gregorii homilias XL. quiſque presbyter

ſtudioſe

ſtudioſe legat & intelligat, &c. *Hincmar.* anno 851. V. 392. D. VI. 415. C.

Gregorii Papæ homiliæ citantur. III. 1953. C. IV. 1303. D. E. 1305. B. 1307. C. V. 357. B. V. 657. D. V. 1271. C. D. 1273. C. D. E. 1274. C. V. 1282. E. 1287. B. 1288. B. V. 1339. A. 1345. B. C. V. 1365. D. E. VI. 417. C. VI. 470. E. 471. A.

Gregorius Papa, ſuper Ezechielem. IV. 809. C. 814. B. IV. 1095. B. 1098. E. 1115. D. V. 409. D.

Gregorii M. Moralium libri reperti. III. 625. A. B. 626. A. B. Libri in Job. III. 496. A. IV. 778. B. IV. 782. B. IV. 810. A. B. IV. 781. E. IV. 933. B. C. IV. 975. D. IV. 1334. B. V. 153. A. V. 1295. E. V. 1341. E. 1342. A. V. 1450. E. VI. 505. C. D. VI. 510. D. E. VI. *parte II. initio.* 1780. B. C. In Pſalmos Pœnitentiales. V. 189. C. V. 1274. E.

Gregorii M. regiſtrum epiſtolarum. V. 52. A. Excerpta ex epiſtolis. VI. 419. A. B. C. D. E. V. 723. D. VI. 144. 145. 146. In ſermone habito, ſive in epiſtolis. V. 356. E. 358. C. D. E. V. 222. B. V. 276. D. E. Epiſtolæ citantur. V. 1349. 1350. 1365. C. 1366. A. B. 1368. B. V. 1407. E. 1408. A. B. VI. 1547. B. C. Liber epiſtolarum. IV. 1304. A.

Gregorius ad Anthemium ſubdiaconum. V. 402. C. Ad Columbum. *Ibidem.* D. Ad Sabinianum *Ibidem.* Ad Joannem archiepiſc. *Ibidem.* E. In regula Paſtorali. *Ibidem.* Ex 494. B. In Moralibus in Job. 403. A. 404. C. In epiſtola ad Secundinum. 405. C.

Gregorius M. ad Leontium exconſulem. V. 674. D. Ad Joannem Calaritanum. *Ibid.* E. Ad Romanum defenſor m. *Ibidem.*

Gregorius Papa in epiſtola ad Theoctiſtam. IV. 785. D. V. 255. E. V. 322. E. V. 518. C. 526. A. V. 1238. A. 1244. E. Ad Auguſtinum. 1245. D. Ad Theoctiſtam. V. 1280. E. 1281. A.

Gregorius M. in decretis ſuis. IV. 1310. C. D. V. 436. E.

Gregorii Papæ epiſtola ad Secundinum. IV. 807. C. D. 809. E. 817. D. E. 818. B. Ad Serenum Maſſilienſem. IV. 799. D. E. 817. B. C. Ad Serenum, de Imaginibus, citatur ab Hadriano Papa. IV. 83. A. Ad Felicem Sicilienſem. V. 527. E. 528. A. In edicto canonico. 528. B. Ad Eulogium Alexandr. Patr. IV. 795. C. Ad Januarium Calaritanum. *Ibidem.* C. D. E. 806. E. 817. D. Ad Auguſtinum. V. 1230. C. Ad Januarium. *Ibidem.* D. Ad Sicilienſes epiſcopos. 1231. B. Ad Joannem. *Ibidem.* C. Ad Dominicum Carthag. V. 1321. E. Ad Natalem Salonitanum. *Ibidem.*

Gregorii M. In epiſtola ad Galliarum epiſcopos. V. 661. B. Ad Athanaſium. VI. 83. C. Ad Maximum Salonitanum. V. 620. C. V. 1281. E. Ad Sergium. 1284. D. Ad Quirinum. IV. 893. E. Ad Sabinum citatur. V. 517. A. Ad Euſebium Theſſalonic. IV. 796. E. 801. D. ad Conſtantium Mediolan. V. 1277. A. B. Ad Felicem Sardic. V. 1256. B. C. D. Ad clerum Mediolan. V. 154. E. Ad Hadrianum Panormitanum. V. 526. B. Ad Leontium. IV. 815. C. Nichoteranæ civitatis epiſcopo. V. 1377. D. Ad Maximianum. *Ibidem.* Ad Petrum, ad Mellitum. VI. 471. B. C. D. In epiſtola ad Columbum. V. 1309. C. D. Ad Natalem. 1309. E. Ad Malchum epiſc. V. 1289. B. Aliæ. 1290. A. B. C. D. 1292. C. D. Ad Vincentium &c. V. 1234. C. Ad Sabinianum. *Ibidem.* E. In Commonitorio ad Joannem Defenſorem. V. 523. B.

Gregorii M. dictum ad Brunichildem reginam. V. 1357. E.

Gregorii M. ſententia de modo pœnitentiæ. V. 481. B.

S. Gregorii eccleſia in Oleronis inſula. VI. *parte II. initio.* 1671. E.

Gregorii Magni laus in officio Græcorum. IX. 617. E.

S. Gregorii Papæ feſtivitas celebretur. *Cloveshov. in Anglia.* III. 1956. E. Dies anniverſarius, in Anglia feſtus. VI. 383. D.

Gregorium Papam eſſe unum joculatorem ſive rigmarum, & quod dicta ſua rigmarice compoſuit, aiebat Joannes Hus. VIII. 416. C.

GREGORIUS Papa II. junior. IV. 802. A. Gregorii junioris decreta. V. 3. B. Decretalia. VI. 527. A. Gregorii II. & III. epiſtolæ ad Leonem Iſaurum citantur. IV. 83. C. Gregorius junior in epiſtola ad Bonifacium Moguntinum. V. 524. A.

GREGORII VI. cadaver vi portas impulit ac patefecit, ut ingrederetur. VIII. 1933. B.

GREGORIUS VIII. (pro VII.) VI. *parte II. initio.* 1790. E. Gregorius noſtri temporis. VI. 1542. B. anno 1074. Gregorii VII. Papæ laus. VI. *parte II. initio.* 1649. E. Gregorius VII. beatæ memoriæ. VI. *parte II. initio.* 1863. B. A XXX. epiſcopis ſchiſmaticis deponitur. VI. 1595. 1596. C. * Minatur ſe omnes Hiſpaniæ fideles ſollicitaturum adverſus regem ſuum, niſi culpam ſuam correxerit. VI. 1453. E.

GREGORII IX. Decretalis, *Mandatum*, ſervanda. * IX. 1822. E. Conſtitutio. *Quia nonnulli*, citatur anno 1253. VII. 447. C.

GREGORII X. Concilium generale Lugdunenſe citatur. IX. 1955. E. Capitulum quoddam citatur. VII. 930. E. Gregorianæ conſtitutiones citantur. VII. 884. B. Conſtitutio de monachis citatur. VII. 937. D.

GREGORIUS Nazianzenus fidei ſtabilimentum, propter eminentem ſcientiam, dogmatumque altitudinem. IX. 653. E. Vir eloquentiſſ. in epiſt. ad Cledonium. IV. 868. A.

Gregorius Θεολογίας ἐπώνυμος. III. 1452. B. Auctor ſymboli CP. IX. 294. E.

Gregorii ad Cledonium epiſtolam approbat ſynodus Chalcedonenſis. II. 650. B. 651. B. Opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. C. Nequaquam ſecundum traditionem patrum Conſtantinopolitanæ eccleſiæ ſibi ſacerdotium vindicabat. *Ambroſ.* I. 844. D.

Gregorius Theologus, in ſermone de dogmatibus & inſtitutione epiſcoporum, citatur. VII. 223. E. In ſermone de Spiritu. 224. A. In ſermone ad Heronem philoſophum. *Ibidem.* B. In ſermone de his qui navigio ex Ægypto acceſſerunt. *Ibidem:* & IX. 294. E. * IX. 351. C.

Gregorii Theologi ſermo de Epiphania. IV. 779. C. 797. D. De Natali Domini. *Ibidem.* 779. D. De ſermone pacifico ſecundo. De ſermone apologetico. *Ibidem.* D. Apologetica oratio citatur a Juſtiniano Imp. III. 270. A. IV. 1304. A. C.

Gregorius Theologus, orat. 2. de Filio. IV. 358. A. In Conc. Lateran. ſub Martino Papa citatur. III. 863. B. De Spiritu ſancto. IX. 629. C. De Natali Domini. IV. 442. E. IV. 782. A. In ſermone de Natali Chriſti. IV. 403. D. Sermo de Epiphania laudatur. II. 1151. B. In ſancta Lumina, ſive in Epiphaniam citatur. IX. 202. E. De ſecundis Epiphaniis. IV. 776. D. Sermone de Paſcha. IV. 794. C. Orat. in novam Dominicam. III. 251. A. In ſermone de Paſchate. 254. E. Sermo in Pentecoſten citatur. IX. 283. D. Et ſermo de Spiritu ſancto. *Ibidem.* E. In ſermone ad Evagrium de Deitate, citatur. VII. 222. D. E. De Jeremiæ dictis. IV. 1275. B.

Gregorii Theologi oratio funebris in Baſilium, citatur. III. 1842. C. E. Oratio XXXIII. 1843. A. In epitaphio Cæſarii fratris ſui. IV. 806. C. In ſermone de Gregorio Nyſſeno. IV. 810. D. Sermo de philoſopho Irone. IV. 781. B. Oratione ad Heronem. IX. 628. B.

Gregorii Nazanzeni epiſtola ad Cledonium laudatur. II. 1172. E. Citatur in Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 566. D. E. a Martino Papa. III. 771. E. a Maximo Aquil. 847. E. a Juſtiniano Imp. III. 298. C. Liber 2. De Filio. 299. B. Sermone pacifico tertio. IV. 785. B. Epiſtola ad Nectarium citatur a Martino Papa. III. 811. C.

Gregorii Naz. excerpta referuntur. III. 871. A. B. III. 1094. D. II. 302. D. E. Oratio XXVI. citatur. *Trull.* III. 1686. B. Carmina. *Nicæna II. ſynod.* IV. 167. C. D. E.

GREGORIUS Nyſſenus, magnus epiſcopus. III. 1095. D. Theologus. XI. 322. C. In vita Thaumaturgi citatur. VII. 221. A. In revelatione Gregorii Neocæſarienſis. IX. 346. C.

Gregorii Nyſſeni excerpta referuntur, III. 871. B. C. D. E. 1207. E. 1211. A. B. III. 883. B. C. 1227. B. C. D. E. III. 1094. D. E. 1099. D.

Gregorii Nyſſeni locus maligne corruptus. VII. 842. A. 843. A.

Gregorii Nyſſeni ſermo de deitate Filii & Spiritus. IV. 166. A. De Imaginibus, citatur ab Hadriano Papa. IV. 87. C. Contra Eunomium. IX.

342. B. In ſermone edito contra Eunomium. VII. 226. A. In libro primo adverſus Eunomium. IX. 649. D. In tractatu ad Ablabium. 653. B. Liber 2. Contra Eunomium, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa, citatur. III. 863. B. Liber IV. Contra Eunomium citatur a Juſtiniano Imp. III. 299. C.

Gregorius Nyſſæ, in oratione de homine, citatur a Juſtiniano Imp. III. 259. B. Impugnat eos qui *περὶ ἀρχῶν* ſcripſerunt, & præexſiſtentiam adſtruunt animarum. *Ibid.* B. C. D. E. 262. A. B. Epiſtola ad Euſtathium, in ſynodo Lateran. ſub Martino Papa citatur. III. D. E. Oratio, quod non ſunt tres dii. *Ibidem.* Sermo contra Apollinarem. 863. B. Laudatio funebris in Baſilium. IV. 339. A. 358. E. Epiſtola ad Ablavium. II. 151. B. VII. 226. C. Ad Ablabium. IX. 343. E.

GREGORIUS magnus Neocæſar. I. 1335. C. *Θαυματουργός*. IV. 14. D. Gregorio magno & miraculoſo revelata fides ab Joanne Evangeliſta. IX. 916. A. Mediante Deipara accepit. VII. 158. E. 159. A. 221. A. Revelata Theologia. IX. 286. C. * Gregorii Neocæſarienſis epiſcopi & martyris fides. Commendatur ab Hadriano Papa. IV. 775. E. 776. A. Citatur in Collatione CP. anno 533. II. 1162. C. Sermone de fide. VII. 220. E. 221. A. B. C. Epiſtola canonica. I. 191.

GREGORIUS Aabeſtas, Syracuſanus, epiſcopus, Photii ordinator. V. 962. A. Gregorius Syracuſanus, qui Dormitantius convenientius poterat dici. V. 184. B. Millies condemnatus. V. 151. D.

GREGORIUS Palamas. *Vide*, Palamas. Palamæ profeſſio fidei. XI. 342. *& ſeqq.* Errores. VII. 1639. 1640. Scripta omnia probantur in pſeudoſynodo. XI. 335. D. E.

GREN GRI GU

GRENETARIUS, cellarius, &c. VI. *parte II. initio.* 1874. B.

GRIMO presbyter. V. 1383. D.

S. GUDULA, Bruxellis. X. 632. A.

GUENTIÆ rex. VI. 715. B.

GUERPIVIT ſe per feſtucam. VI. 564. B.

GUERRARUM diſcrimina. VII. 1300. A. *In Hungar.* Guerrarum ſedato turbine. *Innocentius* IV. *Papa.* VII. 376. E.

GUIBERTI Ravennatis ſchiſma. VI. 1456. A. B. C. &c. Adverſus eum Normannos conducit Gregorius VII. Papa. VI. 1457. 1458. Antipapæ nefarii actus deſcribuntur. VI. *parte II. initio.* 1625. E. 1626. C.

GUIDNERTH in cauſa regni fratrem interficiens, excommunicatur. III. 346. C. D.

GUIDONIS Narbonenſis ſtatuta. VII. 529.

GUIDO antipapa. VI. *parte II. ſub finem.* 1613. B. Guido de Crema, antipapa Paſchalis. VI. *parte II. ſub finem.* 1665. E.

GUIDO Prior Cartuſiæ, anno 1176. VI. *parte II.* 1562. C. Guigo Carthuſienſis Prior. VI. *parte II. circa med.* 1178. C.

GUILLELMUS Comes Arvernorum & Dux Aquitaniæ. VI. 547. Ejus teſtamentum. VI. 547.

GUILLELMUS Comes Pictavenſis, Apoſtolicæ Sedis obſervantiſſimus. VI. 1262. D.

GUILLOMETA, puellæ nomen. VII. 1060. B.

GUISIUS Achilles Gallus, occiſus anno 1563. X. 521. D.

GULÆ peccatum. VII. 282. C. D. 595. E.

S. GUMMARI Lyrenſis eccleſia parochialis. VIII. 1483. B.

GUNDEMARUS rex. III. 545. E.

GULFILAS epiſcopus, litterarum Toletanarum inventor. VI. *parte II. initio.* 1693. E.

GUNESODINGI. IV. 840. E.

GUNTARIT tyrannus. III. 48. C.

GUNTHRRAMNUS, *al.* Guntramnus rex. III. 451. C. 456. A. 457. A. 459. D. III. 356. C. Rex Francorum. III. 467. A. Guntramni regis præceptio poſt ſynodum Matiſconenſem. III. 467. A.

GURPIRE atque projicere. IV. 905. A. Gurpire, lingua Francorum. VI. 849. D.

S. GUTHLACUS confeſſor, in monaſterio Croylandiæ. V. 35. D.

GUTTA in carne, cito ſanari poteſt: in oſſe, vix aut numquam. VII. 280. C.

Γυμνάζεσθαι περί τινα, quædam alia exerceri, hoc eſt, tractari. II. 625. C. 1. *Chalced.*

Γυμνασθῆναι, diſcuti. II. 545. E.

GYROVAGUS monachus. V. 15. C. Gyrovagi monachi. VI. 591. A.

H

HA Deus! VII. 668. B. C.

HABITIS & habituris. VI. 160. C.

HABITUM fidei ſuſcipiunt pueri in baptiſmo. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 94. C. Gratias & virtutes in baptiſmo infundi, negabat diſcipulus abbatis Joachim. *Viennenſe*, anno 1311. VII. 1358. D. *Vide*, Baptiſmus.

HADRIANI Papæ capitula. III. 2061. Epiſtola citatur. V. 123. E.

HADULFUS presbyter. V. 1387. B.

HÆMORRHOISSA ſtatuam Chriſto erexit in Pancade. IV. 170. A. 234. E. 159. E.

HÆRESES & HÆRETICI.

Hæreſes. Fidem Catholicam a perverſis impugnatoribus oppugnatam ſæpius, & contra illos per fideles eccleſiæ milites ſpirituales defenſatam fuiſſe, ſanctorum Patrum ſcripturis atque geſtis inſtruimur. *Conſtantienſe*, anno 1415. VIII. 299. C.

Hæreticorum nomina a Simone mago. III. 1287. E. 1290. *pag. tota.* & 1291. A. B. Hæreſes multæ ab Apoſtolis nunc uſque. *Siric.* I. 852. D. Hæreſes XC. & amplius in Oriente exortæ. VI. 931. A. Quantæ per præſules CP. 931. A. B. C. D. E. 932. Hæreſes XVII. *Nicæn. Arab.* I. 523. 524. 525. Aliæ LXX. *Ibid.* 525. C. Hæreſis inceſtuoſorum. VI. 1143. 1144. D.

Hæreticorum qui dicendi ſunt, Credentes, Suſpecti, Celatores, Occultatores, Receptatores, Defenſores, fautores, relapſi. VII. 349. E. 350. C. D. E. 351. A.

Hæretici in Anglia, qui ſacramenta damnabant, Corporis & ſanguinis Domini ſacramentum, baptiſma puerorum, ſacerdotium, &c. anno 1159. VI. *parte II. circa med.* 1212. B.

Hæretici de Lumbera. VI. *parte II. ſub finem.* 1644. E.

Hæreticæ opiniones damnatæ Cantuariæ, anno 1286. VII. 1066. *& ſeqq.*

Hæreticorum in Germania, aliorumque, præcipua nomina, anno 1549. cognita. IX. 2085. B.

Hæreticorum ingenium & mores.

Hæretici, Chriſtiani non ſunt. *Cyprian.* I. 166. D. * Hæreticus omnis infidelis eſt. VI. *parte II. initio.* 1628. A. Hæretici pejores quam ethnici. I. 170. B. Hæretici quibus nominibus Arabice appellentur. *Nicæn. Arab.* I. 467. E. 483. C.

Hæreticos ab eccleſiæ corpore ſemel abſciſſos Catholici nullo loco habent. IX. 636. D.

Hæreticorum cœtus, non Eccleſia, ſed conciliabula appellentur. *Carthag. IV*, anno 398. I. 983. C.

Hæreticus nullus tam deploratus quondam ſurrexit, qui non ſuum errorem ſcriptura tueri conaretur. IX. 1937. A. Hæreſiarchæ omnes de ſacris ſcripturis perverſe intellectis colligunt occaſiones erroris ſui. IV. 382. C. Nullus eſt pæne tam manifeſtus ſacræ ſcripturæ locus, quem non hæretici ſuis cavillis & tergiverſationibus eludant. IX. 1945. D.

Hæreticorum mos eſt ſacros libros transferre, & in eiſdem libris ac ſacrorum doctorum, ſcholia prava adjicere, & adnotationes marginales &c. IX. 1961. C.

Hæretici ſemper male interpretando dicta Patrum hæreſes ſuas confirmare conantur. II. 1462. A. De ſcripturis ſanctis ſui erroris occaſiones colligunt, inquit Cyrillus. *Ibidem.*

Hæreſis. Numquam deeſt quod pernicioſa depromat falſitas, tametſi ratione vel auctoritate deficiens, ſola tamen contentione non cedens. II. 906. C.

Hæretici ſolent uti vocibus, quæ ab orthodoxis pie dicuntur. III. 311. A. Hæretici non ſimpliciter proferunt ſermones, ut ait Cyrillus ad Succeſſum; ſed cum dolo atque verſutia. III. 782. C.

Hæretici, ſub imagine Catholicæ fidei diſputantes, totam veri dogmatis quærunt evertere diſciplinam. I. 1025. D.

Hæreſis. Nulla eſt adeo falſa & peſtifera doctrina, quæ non aliqua vera intermiſceat. VII. 510. E.

Hæretici coacervant ſibi inextricabiles quæſtionum tumultus. IV. 852. E.

Hæretici. Inobſequentes numquam obſequentur. IX. 561. C.

Hæretici. Palladius Arianus refugit re-

ponderе in Concilio, uſque ad plenarium futurum Concilium. I. 827. 831. &c.

Hæretici magiſteriis ſcholarum inhiant. IX. 2083. C.

Hæreſis labes vix prorſus eluitur. X. 1246. A. Hæretici converſi ad ſacerdotia qui poſſint admitti. *Ibidem.* B.

Hæreticorum libri. *Vide*, Libros. *Vide*, Lutheri ſcripta.

Hæretici inquirendi & capiendi.

Hæreticis inveſtigandis invigilare debent epiſcopi. I. 140. D. Hæreticos inquirere quanta diligentia debeat epiſcopus per ſe, vel per archidiaconum ſuum. VII. 22. D. Hæreſim ut profliget epiſcopus quantopere debeat ſtudere. X. 958. A. B. C. &c. *Ex S. Carolo Borromæo.* De Hæreticis inquirendis ac puniendis ſtatuta Raimundi Comitis Toloſani, anno 1233. VII. 203. 204. &c.

Hæretici diligenter inquirendi : a quibus, & quomodo. *Toloſan.* anno 1229. VII. 176. D. E. *Et ſeqq.* A paſtoribus eccleſiarum perquirantur ; & ad fidem catholicam revocentur. *Remenſe*, anno 630. III. 572. A. Quomodo ſint inveſtigandi. IX. 1961. B. Quomodo examinandi, inquirendi, puniendi. VI. *parte II. ſub finem.* 1879. 1880.

Hæreticos qui epiſcopo & conſulibus vel dominis indicent, ſacerdotes ſint in ſingulis parochiis. *Monſpel.* anno 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2052. B. Singulis locis ſacerdos unus & laici tres conſtituantur. VI. *parte II. circa med.* 1150. D. Laici duo vel tres inſtituantur, cum rectore eccleſiæ, &c. *Biterr.* anno 1246. VII. 408. A. B.

Hæretici denunciandi quamprimum ſuperioribus. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 974. C. D. E.

Hæreſis. In dogmatum cauſa, ſive in magna peccare, ſive in parva, idipſum eſt. *Taraſius CP. in Nic. II. ſynodo.* IV. 59. E.

Hæretici. Ordinarii poſſint capere ſeu capi facere hæreticos, &c. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1680. E. 1681. A. Poteſtas regia conceſſa archiepiſcopo, & aliis epiſcopis, ad arreſtandum quoſcumque prædicantes hæreſim, ſeu ſuſtinentes concluſiones damnatas. *Londin.* anno 1382. VII. 1898. E.

Hæretici. Decreta adverſus eos facta in Conc. Biterrenſi, anno 1233. VII. 208. E. 209. A. B. In Conc. Arelat. anno 1234. VII. 236. C. D. E. 237. A. E. Decreta Concilii Biterrenſis, anno 1246. VII. 409. C. D. E. 410. A. B. Concilii Albienſis, anno 1254. VII. 457. D. E. 458. A. B. C. *Et ſeqq.*

In hæreticos leges & pœnæ.

Hæretici. Leges Imperatorum adverſus eos. II. 868. D. Lex in Donatiſtas. I. 1190. A. B. C. D. E.

Hæreticorum pœnæ, qui immunitatem carceris aſſecuti ſunt. VII. 251. C. D. E.

Hæretici. Conſilia data fratribus Prædicatoribus fidei Inquiſitoribus, quomodo ſe cum hæreticis gererent. VII. 249. 250. 251. *Et ſeqq.* anno 1235.

Hæreticorum pœnitentiæ, Inquiſitorum diſcretioni permittuntur. VII. 251. C. E. Abſtineant a pœnitentiis pecuniariis. 254. E.

Hæreſis. Ob hæreſis crimen pœnitentibus crux impoſita. VII. 409. A. De deponentibus crucem ſibi impoſitam propter hæreſim ; de aufugientibus e carcere, &c. *Valent.* anno 1248. VII. 427. B.

Hæretici. Qualiter in inquiſitione procedendum contra hæreticos. *Biterr.* anno 1246. VII. 415. 416. 417. 418. *Et ſeqq.* Contra infamatum ſuper crimine hæreſis procedi poterit ſummarie & de plano, &c. *Oxon.* anno 1408. VII. 1944. C. D. E.

Hæreticorum bona, quæ tenebant ab eccleſiis, ad eccleſias revertantur. *Biterr.* anno 1246. VII. 408. D. Hæreticorum bona, tamquam reorum læſæ majeſtatis, ſi laïci ſint, fiſco applicentur : &c. IX. 1933. C. Hæreticorum bona quomodo confiſcanda. *Biterr.* anno 1246. VII. 408. C.

Hæretici exterminentur ac puniantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1986. D. E. *Avinion.* anno 1208.

Hæretici quomodo perſequendi. *Vide*, Brabantiones.

Hæretici. Nemo ut hæreticus puniatur, niſi talia per poteſtatem eccleſiaſticam judicatus. VI. *parte II. circa med.*, 1150. E.

Hæretici damnati, ſæcularibus poteſtatibus relinquantur animadverſione debita puniendi. *Lateran.* anno 1215. VII. 19. D. VII. 163. A. Eccleſiaſtica lenitas ſacerdotali contenta judicio cruentas refugit ultiones ; ſeveris tamen Chriſtianorum principum conſtitutionibus adjuvatur, dum hæreſes legum publicarum enſe proſternunt. *Leo M.* V. 672. C. D.

Hæretici. Conſtitutiones Innocentii IV. contra hæreticos a magiſtratibus ſæcularibus obſervandæ. VII. 353. E. 354. 355. *uſque* 360. Et 367. 368. Hæreticos fore ut ſtudeant exterminare de terris ſuis, ſæculares poteſtates præſtent juramentum. VII. 19. E.

Hæreticus ſi in aliqua domo inventus fuerit, ea diruatur. *Toloſan.* anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1150. D.

Hæretici. Ultimo ſupplicio coercebitur, qui illicita docere tentaverit : qui vero differentem audierit, decem librarum auri mulcta compeſcetur. *Marcianus Aug.* II. 679. B. Hæretici an gladio puniendi a magiſtratu. *Vide*, S. Martinus. Hæretici igne cremati Aurelianis, anno 1017. VI. 822. B. C.

Hæreſis nulla debet exterminari per potentiam, ſed per diſputationem in ſcholis. *Joannes Hus, & Wicleff.* VIII. 413. C. Hæreticos comburi, eſt contra voluntatem ſpiritus. *Error Lutheri.* IX. 1894. D. Hæreſiarchas extingui Deus non vult, ſed tolerari, &c. *Error damnatus.* IX. 1948. C.

Hæretici. Ad hæreticorum exterminium catholici qui crucem ſumſerint, illa gaudeant indulgentia, quæ accedentibus in Terræ ſanctæ ſubſidium conceditur. *Lateran.* anno 1215. VII. 19. E.

Hæretici fugiendi.

Hæretici. Cum his nec orandum, nec pſallendum. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. C. Epiſcopus, presbyter, vel diaconus, qui cum hæreticis oraverit, &c. communione privetur. Si eis tamquam clericis aliquid agere permiſerit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 22. A. 38. B. Hæreticorum baptiſma aut ſacrificium qui ſuſceperit epiſcopus vel presbyter, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 22. A. 38. B.

Hæreticorum Albigenſium conſortium omnes fugiant. anno 1163. VI. *parte II.* 1597. D. E.

Hæreticorum ex finibus qui venerint, quomodo excipiendi. X. 1105. C. D. De iis qui ad hæreticorum fines proficiſcuntur, ne illic die feſto opus faciant, &c. 1106. A.

Hæreſis. Contra hæreſim quæ cautiones adhibendæ, ex Concilio Aquil. anno 1596. X. 1876. 1877.

Hæretici, dum ſunt in hæreſi, non intrent in eccleſiam. *Laodic.* I. 781. D.

Hæreticus. Suſpectus de hæreſi quomodo ſe publice purgare debeat. VII. 354. B. C.

Hæretici ab hæreſi revertentes.

Hæretici converſi recipiuntur quidem ad pœnitentiam, non tamen ad ſacerdotia admittuntur. *In Nic. II. ſynodo.* IV. 58. D. Ab hæreſi fidelis veniens non eſt promovendus ad clerum : ſi qui ſunt promoti, deponantur. *Conc. Eliberit.* I. 255. E. Ab hæreſi reſipiſcentes, ſi impietatis primi aſſertores fuerint, in ſacerdotium omnino non recipiendi : alii qui ab illis abducti fuerint, recipiantur. XI. 335. A. B.

Hæreſis damnationi ſubſcribendum. *Vide*, Pelagii.

Hæretici ſi converti voluerint, forma pœnitentiarum debet eſſe diverſa : & quænam illa. VII. 352. A. B. C. D. E. 353. A. B. Alii alio modo recipiuntur. I. 811. E. 813. A. Ab hæreſi revertentes epiſcopi quomodo ſuſcipiendi ſint. *Nicæna II. ſynod.* IV. 50. *& ſeqq.* Hæreſeos princeps Euſtathius Sebaſtenus cum libello ſuſceptus eſt a Baſilio M. IV. 127. E.

Hæretici clerici non ſunt ſuſcipiendi in ſuis officiis. *Innoc. I. epiſt. 18.* I. 1013. C. *Vide*, Clerici. Presbyteri ex Ariana hæreſi venientes ad Catholicam, accepta denuo benedictione presbyterii miniſtrent. *Cæſaraguſt.* anno 592. III. 534. C.

Hæretici Ariani in Eccleſiam recipiendi per unctionem ; & poſtea particeps erit communionis, per quam fit remiſſio peccatorum. *Nicæn. Arab.* I. 468. A. B. Si clerici ſint, maneant poſtea in ſuo gradu. *Ibid.* & 483. D. Ariani, aliique, ſub imagine pœnitentiæ ac ſancti Spiritus ſanctificatione per manus impoſitionem ſuſcipiuntur. *Innoc. I. epiſt. 18.* I. 1013. C. Hæretici in mortis diſcrimine cum chriſ-

mate conſignandi. *Arauſic.* anno 441. I. 1783. D. *Vide*, Ariani.

Hæretici per ſolam invocationem ſeptiformis ſpiritus, epiſcopalis manus impoſitione, Catholicis ſociandi. *Siric.* I. 847. D. Et hoc totus oriens occidenſque cuſtodit, in Arianis, Novatianis, &c. *Ibidem.*

Hæretici quomodo ad Catholicam revertentes ſuſcipiendi: quinam chriſmandi, quinam rebaptizandi. *Trull.* III. 1694. E. Quos ad Eccleſiam redeuntes, non neceſſe eſt ungi. *Nicæn. Arab.* I. 468. C. 481. C. 483. E. 484. A. Ab epiſcopo, ſi converti voluerint, chriſmate conſignandi. *Epaon.* anno 517. II. 1049. C. Hæretici in fide Trinitatis baptizati, per impoſitionem manus ſuſcipiendi. I. 235. C. 244. A.

Hæretici. Quomodo agendum cum hæreticis vel ſponte vel timore converſis. VI. *parte II. circa med.* 1151. B. C.

Hæreſis. Relapſi in hæreſim qui cenſendi ſint. IX. 1933. A. B. Relapſis, ſi reſipiſcant, non ſunt deneganda ſacramenta pœnitentiæ & eucharſtiæ. IX. 1933. B.

Hæreſis. Lapſorum pœnitentia, qualis eſſe debeat, in poteſtate epiſcopi ſit. *Aurelian. IV.* II. 1437. C.

Hæreſis. Catholicus ad hæreſim transfuga, ſi redierit, decem annis agat pœnitentiam. *Conc. Eliberit.* I. 252. E.

Hæreticorum eccleſiæ. *Vide*, Eccleſias.

Hæretici. Epiſcopi ex Ariana hæreſi venientes, ſi quas eccleſias nomine fidei catholicæ conſecraverint, necdum benedictione percepta, a Catholico ſacerdote conſecrentur denuo. *Cæſaraug. II.* anno 592. III. 534. B.

Hæreticorum baſilicas ſanctis uſibus applicare deſpicimus. Eas autem quas per vim noſtris abſtulerunt, revocare poſſumus. *Epaon.* anno 517. II. 1051. A.

Hæreſis. Facultatem abſolvendi ab hæreſi a Papa petunt epiſcopi Concilii Turonenſis, anno 1583. X. 1393. C. Abſolutio ab hæreſi epiſcopis quando concedenda. X. 1266. C.

Hæretici. *Vide*, Ariani. *Vide*, Chriſtianiſſimus. *Vide*, Donatiſtæ. *Vide*, Mortui.

HAG HAR &c.

HAGIOPOLITANAA eccleſia, *hoc eſt*, *Hieroſolymitana.* II. 1223. B.

HAIMERADUS clericus. V. 1382. E.

HAMERA, *l'Emir.* V. 772. E.

HARDICANANUTUS Canuti F. VI. 828. A.

HARIGOLÆ, aut capæ manicatæ. VII. 491. C.

HARIOLI. *Vide*, Augures.

HARMISCARA. V. 58. C.

HASTILUDIA clericis prohibentur. *Herbipolenſe*, anno 1287. VII. 1133. D.

HAZARDI ludus. *Nicoſ.* VII. 1715. E.

HE

HEBDOMADARII. *Vide*, Septimanas. *Vide*, Clerici.

Hebdomada major. VI. 792. D. Hebdomadæ ſanctæ triduo fragor qui fit in eccleſia, quid ſignificet. X. 875. A. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Hebdomada pœnitentialis. IX. 1310. B.

HEBOLUS Comes, anno 1081. VI. 1466. D.

* HEBRAICA nomina. *Zambri*, fluxus vehemens: ſive, canticum meum. IV. 853. B. *Phinees*, oris augurium, vel, requievit. *Ibidem.*

HEDENULFUS. V. 1383. A.

HEGUMENUS. IV. 46. D. &c. Ἡγούμενος, prior. II. 1211. A. B. C. &c.

HELENA mater Conſtantini, Treveris oriunda. VIII. 1933. C. Helenæ Aug. laus. *Nicæn. Arab.* I. 525. C. D. E. 526. A. Helenæ zelus. II. 487. B. Helena & Conſtantinus fidem promulgarunt. IV. 79. E. S. Helenæ feſtum Treveris. IX. 2146. D.

HELIENSIS epiſcopatus inſtitutio in Anglia, ſub Paſchali II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1847. 1848.

HELVETII peculiares ſedis Apoſtolicæ filii, & libertatis eccleſiaſticæ defenſores. X. 414. D. Fortiſſima natio. 415. B. Helvetii catholici erga ſedem Apoſtolicam ſemper bene affecti. X. 283. A. C. Helvetiorum catholicorum laudatiſſimi Cantones ſeu pagi ſeptem. X. 283. A. Helvetiorum fortiſſimæ gentis merita multa ſunt in Chriſtianam religionem; eximia in Sedem Apoſtolicam officia. X. 284. B. Helvetii Catholici cum hæreticis, tamquam legitimi Iſraelitæ cum exſecratis Moabitis, jungere profana connubia numquam voluerunt. X. 283. D.

HEN

HENOTICUM Zenonis. II. 1170. A. *Vide*, ἑνωτικόν. Henoticæ litteræ Zenonis Imp. III. 1243. D. 1246. B.

HENRICUS Ludovici Craſſi regis filius, clericus. Idcirco bona illius omnia ſub B. Petri & Romanæ eccleſiæ patrocinio Papa conſtituit. VI. *parte II. circa med.* 1120. B.

HENRICI Imp. privilegium de patrimoniis B. Petro conceſſis. VI. 799.

HENRICI regis, filii Henrici Imp. depoſitio, a Gregorio VII. Papa: & abſolutio omnium qui ei præſtiterant juramentum. VI. 1328. B. C. D. E. Commiſſa ab ipſo rege religioſis viris cauſa controverſiæ. 1329. B. C. Veniam petit a Gregorio VII. quod invaſerit res eccleſiaſticas, &c. VI. 1219. 1220. Poſt humillimam pœnitentiam, omnium adſtantium ſupplicationibus ipſam abſolvit Gregorius VII. Papa. VI. 1355. 1356. Henrici Teutonicorum regis juſjurandum. VI. 1585. E.

HENRICUS rex Angliæ, anno 1188. crucem aſſumit. VI. *parte II. ſub finem.* 1900. B. A nece S. Thomæ Cantuarienſis abſolvitur. VI. *parte II. ſub finem.* 1631. 1632.

HENRICI III. Regis Anglorum præceptum, contra non reſidentiam prælatorum. VII. 555.

HENRICI VI. Regis Angliæ oſſa ut transferrentur, ſupplicatio facta Papæ. IX 1547. A.

HENRICUS de Sena, ordinis Minorum, ad Siciliam confugit. VII. 1433. C.

HEP HER HES

HEPTACONCHUM triclinium CP. II. 1160. B.

HERACLEENSIS metropolita, totius Thraciæ ac Macedoniæ præſul. IX. 187. E. Cujus parœcia Conſtantinopolis. II. 908. C.

HERACLIUS ter ſervavit ſuos: a tyrannica poteſtate, (Phocæ) a Perſis, a Saracenis. III. 803. C. Heraclii Ecthesis. *Vide*, Ecthesis. * Heraclii Imp. filius David. V. 1538. B.

HERARDI Turonenſis capitula. V. 449.

* HERBÆ benedictæ in medicandis pecoribus ne adhibeantur. IX. 2017. A.

HEREDITAS Chriſti quæ ſit dicenda. V. 516. B.

HEREDITATE ſua nullus privetur, niſi per tres cauſas, &c. III. 2030. D.

HEREMÆ, & eccleſiæ parochiales. VI. *parte II. initio.* 1688. E. 1689. C.

HEREMINÆ, & beverinæ pelles, ſanctimonialibus vetitæ. VI. *parte II. circa med.* 1205. E.

HERIMANNI Nivernenſis epiſcopi infirmitas. V. 349. A. E.

HERLEFRIDUS presbyter. V. 706. E.

HERLEMBALDUS miles Mediolanenſis. VI. 1216. D. 1217. B.

HERLUINUS comes. VI. 563. D.

HERMENGARDA filia Ludovici II. Imp. VI. 30. B.

HERMES doctor fidei & ſcripturarum I. 95. D. Ei Angelus in habitu Paſtoris apparuit. *Pii epiſt. 1.* I. 95. D. Hermiæ liber citatur. IX. 98. A.

HERMOGENES epiſcopus. I. 1710. D.

* HERODES, de quo in Actis Apoſtolorum legitur, quo regnante natus eſt Chriſtus. IV. 1444. E.

HEROS & Lazarus. I. 1215. C.

HESYCHII presb. Hieroſol. Eccleſiaſtica hiſtoria. III. 103. E. Citatus a Juſtiniano Imp. III. 319. A.

HESYCHIUS diaconus Euſebianorum. I. 611. D.

HIB HIE

HIBERNIÆ maxima pars Angliæ ſubjecta, anno 964. VI. 637. E. Hiberniæ occupandæ privilegium ab Hadriano IV. conceſſum Henrico Anglorum regi. VI. *parte II. circa med.* 1333. A. &c. Hiberniam ad jus B. Petri & S. R. E. pertinere dubium non eſt. VI. *parte II. circa med.* 1333. B.

Hibernorum regi illuſtri. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1535. A. Rex Angliæ receptus eſt in regem & dominum Hiberniæ, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1627. D. 1629. E. Hibernia occupata debuit rex Angliæ de ſingulis domibus annuam unius denarii B. Petro ſolvere penſionem. VI. *parte II. circa med.* 1333. C.

Hibernia. Archiepiſcopatus ibi quatuor conſtituti, anno 1151. VI. *parte II. circa med.* 1321. B. Hiberniæ archiepiſcopatus & epiſcopatus, qui eſſent anno 1172. recenſentur. VI. *parte II. ſub finem.* 1627. E. 1628. C. D. E. *Vide*, Angli.

HIERARCHIA divina ordinatione inſtituta, conſtat ex epiſcopis, & presby-

Digitized by Google

teris, & miniſtris. *Trid. ſub anathemate.* X. 137. D.

Hierarchia eccleſiaſtica. Sufficit quod ſint presbyteri & diaconi. Non fuit tempore Apoſtolorum diſtinctio Papæ, patriarcharum, epiſcoporum, &c. *Error Wiclefi.* VII. 1923. E.

HIERONYMUS cæleſtis bibliothecæ cultor. V. 276. E. Famoſiſſimus doctor. IV. 860. B. C. Cujus eloquium univerſus occidens ſicut ros in vellus exſpectat. I. 1207. D. Multi hæretici ipſo oppugnante ſupploſi. *Ibid.* Oroſius ſedebat ad pedes Hieronymi, ut diſceret timorem Domini. I. 1207. A. Hieronymi auctoritatem in tantum commendat Gelaſius Papa, ut & aliorum opuſcula juxta ejus judicium recipienda vel reſpuenda eſſe ibidem decernat. VI. 1540. E. Præcipue adverſus Pelagium pro gratia Chriſti confligit. I. 1224. B. Opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. D. Dicta ſunt magnanimiter retinenda. V. 4. A. Vetus & novum teſtamentum de Hebræo & Græco in Latinum fideliter tranſtulit; ſacrorum voluminum expoſitor fuit; de cujus auctoritate dubitare quempiam nefas eſt: cum inter omnes doctores, poſt Apoſtolos, fortior columna eccleſiæ ſit. VI. 854. D.

Hieronymus in pſalmos. IV. 887. B. In Breviario Pſalmorum. VI. *parte II. circa med.* 1316. D.

Hieronymus in Iſaiam. IV. 893. B. In Ezechielem. VI. *parte II. initio.* 1776. C. In Ezechielem, & in Aggæum, & in Malachiam. IV. 1304. D. E. 1305. A. In epiſt. ad Titum 1306. A. In Amos. IV. 1329. D. E. In Ezechielem. *Ibidem.* E. In Michæam. IV. 887. B. In Sophoniam. IV. 1308. E. IV. 1442. D. In Jeremiam. IV. 1443. A. B. In Aggæum. IV. 1294. D.

Hieronymus in Matthæum. IV. 811. E. IV. 1013. B. IV. 1441. B. C. IV. 860. B. C. V. 440. B. V. 546. D.

Hieronymus in epiſt. ad Galatas. IV. 1012. D. VI. 854. E. Libro III. commenti in epiſt. ad Epheſios. V. 528. D. In breviario ſuper epiſtolam ad Philippenſes. VI. *parte II. circa med.* 1317. B. In epiſt. ad Titum. IV. 886. B. IV. 1068. A. *Et ſeqq.* Ex epiſt. ad Oceanum. 1070. A.

Hieronymus in libro de Hebraïcis quæſtionibus. VI. 1529. E.

Hieronymi liber contra Helvidium. IV. 886. D. Contra Jovinianum. VI. 1534. C. D. 1535. B. C. 1539. B. C. D. E. 1540. A. B. C. D. Ad Vigilantium. VI. 1538. C. In Symboli expoſitione. IV. 976. A. In ſymbolo fidei ad Damaſum. VIII. 1696. C.

Hieronymi excerpta, ex epiſtola ad Nepotianum. IV. 1106. D. 1107. 1108. 1011. B. Ad Paulinum 1110. A. B. Ad Ruſticum. 1110. C. D. Ad Heliodorum. 1110. E. Ad Oceanum. 1111. B. C. D. E. 1112. A. B. C. D. E. VI. 1533. C. In Apologetico ad Pammachium. VI. 1538. B. Ex epiſt. ad Demetriadem. IV. 1153. B. Ex epiſt. ad Furiam. 1155. A. 1172. E. Ex epiſt. ad Euſtochium. IV. 1136. D. IV. 1148. C. D. 1149. 1150. *& ſeqq.* Ex epiſtola ad Lætam. IV. 1173. C. D. E. 1174. A. B. Epiſtola ad Cteſiphontem. I. 1207. E. Dialogi. I. 1208. A.

Hieronymus in Chronico, (ſed falſo citatus.) VI. 863. A. • Sub ejus nomine falſa ab Hiſpanis epiſcopis allata teſtimonia. IV. 884. B. C.

HIERONYMI presbyteri Hieroſolymitani ſermo. IV. 91. C.

HIERONYMUS DE PRAGA docuit univerſalia realia; ut poneret exemplum, quod divina eſſentia eſt tria differentia ſuppoſita, & quodlibet eorum. VIII. 455. B. C. Fuit in Magiſtrum ſtudii Pariſienſis aſſumptus: ſed mox eum laudaſſet Wiclefum, & publice doceret quod Deus nihil poſſet annihilare; a Cancellario & magiſtris pluribus dicti Studii quæſitus, aufugit. VIII. 526. A. B. Sic & Heidelbergæ, Cracoviæ, Viennæ. *Ibidem.* D. E. Laicus exſiſtens; prædicavit cum longa barba, &c. VIII. 521. C. D. Aſſerit, neminem eſſe coronandum in cælo, niſi qui credat & confiteatur doctrinam Joannis Wicleff. VIII. 519. C. *Vide*, Wicleff.

Hieronymi Pragenſis oratio in Concilio Conſtantienſi. VIII. 560. C. D. E. 561. 562. 563. Dixit Joannem Wicleff non eſſe hæreticum, ſed ſanctum hominem. VIII. 512. D. 519. C. Joannem Hus dixit hominem ſanctum, & juſtum, & rectum, & virum devotum, & quod numquam deviavit a veritate. VIII. 561. D. E. Revocat & abjurat omnem hæreſim, præcipue eam, de qua infamatus fuerat, & quam tenuerunt Joannes Wicleff & Joannes Hus in ſuis ſcriptis, &c. VIII. 454. D. E. Ore tenus ejuravit hæreſes ſuas: reipſa voluit ſuſtinere ac defendere doctrinam Wicleffi & Joannis Hus. VIII. 530. A. B. C. D. E. Dixit ſe quod fecit quoad revocationem opinionis & doctrinæ Joannis Wicleff & Joannis Hus, non feciſſe quod vellet deſiſtere ab eorum doctrina & opinionibus, ſed ex metu ignis. VIII. 563. B. Nec veritus eſt ſe confiteri mentitum: itaque revocare ſe dixit nunc & in æternum illam ſuam ejurationem. 565. A. 566. D. *Vide*, Euchariſtia. Miſſa. Imagines. Indulgentiæ. Reliquiæ.

HIEROSOLYMA.

Hieroſolyma, Chriſti civitas. V. 923. B. Χριστοῦ πόλις. III. 656. D. Hieroſolymitana Patriarchia. 643. C. Omnium provinciarum facta eſt domina. VI. 134. E. Hieroſolymis Eccleſia ſanctæ Reſurrectionis Chriſti. VI. 287. D. 303. E. Hieroſolymis annuatim fit miraculum, quo extinctis omnibus luminibus, jubare divino lampades extinctæ reaccenduntur. VI. *parte II. initio.* 1726. B.

Hieroſolymis Pontificalis ſtola ſancti Jacobi Apoſtoli & fratris Domini, cum mitra & podere. V. 773. B. Hieroſolymitana ſedes honorabilis. I. 310. C. • Hieroſolyma mater omnium Eccleſiarum. *CP.* anno 381. I. 826. A. Jeruſalem primam ſedem eſſe Polychronius ſuperbe aſſerebat, & ſe ſuperiorem eſſe Pontificem, & ſummum ſacerdotem. I. 1742. D. *Et ſeqq.* mendaciter affirmabat. *Nicolaus I. Papa.* V. 154. A. • Hieroſolymitanæ eccleſiæ tantum omnes favorem impendunt, quaſi matri Chriſtiani nominis, ut nemo audeat ab ea ſe diſcernere. *Juſtinus Imp.* II. 1025. D.

Hieroſolymorum archiepiſcopus. III. 1334. C. Æliæ epiſcopum honorandi nomine Patriarchæ conſuetudo eſt. *Nicæn. Arab.* I. 464. C. 468. D. 479. E. Hieroſolymorum beatiſſimus ac ſanctiſſimus Patriarcha. II. 1411. A.

Hieroſolymitani throni Apoſtolici prærogativa. *Vide*, Antiochenæ ſedi.

Hieroſolymitani Patriarchæ: Narciſſus, Dius, Germanus, Gordius: iterum Narciſſus redux, eum Gordio: deinde Alexander a Narciſſo ſene poſitus. V. 886. A. B.

Hieroſolymorum epiſcopus honoretur, ſalva metropoli propria dignitate. *Nicæn.* anno 325. I. 326. D.

Hieroſolymorum ſedi tres Palæſtinas concedit Antiochenus epiſcopus *Chalced.* II. 491. D. E. *& ſeqq.*

Hieroſolymam eleemoſyna mittenda. *Carol. M.* IV. 966. C.

Hieroſolymitana expeditio decreta. (anno 1095.) VI. *parte II. initio.* 1645. E. Hieroſolymitanum iter ad liberandam eccleſiam Dei ſuſceptum, pro omni pœnitentia reputatur. VI. *parte II. initio.* 1718. B. anno 1095. Hieroſolymitanæ terræ ut ſubventionem faciat rex Angliæ, Lucius Papa III. adhortatur. VI. *parte II. ſub finem.* 1877. 1878. Hieroſolyma qui pergunt, omnia bona eorum placuit ſemper & ubique eſſe ſalva in pace & treuga, quouſque redierint. VI. *parte II. initio.* 1724. E. 1728. B. Hieroſolymitana clades, anno 1187. VI. *parte II. ſub finem.* 1889. D. Deffletur a Gregorio VIII. *Ibid.*

HIEROSOLYMITANI Ordinis antiquitas. X. 303. D. E.

HIL

HILARIUS Pictavenſis, fidelis Dominici nominis prædicator. I. 730. A. Epiſcopus & confeſſor. II. 299. D. Defenſor veritatis egregius. III. 1098. A. A Græcis magnus appellatus. IX. 94. B.

Hilarii Pictavienſis opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. D.

Hilarii Pictav. excerpta citantur. III. 878. B. 1098. A. B. C. III. 582. D. II. 299. D. 302. A. B. C. D. Liber I. Contra hæreſim Arianorum. IV. 779. B. Liber XI. de fide. *Ibidem.* Libro VI. de fide. IV. 891. E. 892. B. Et libro VIII. De fide. IV. 776. A. IV. 892. C. In oratione poſt Pentecoſten. IX. 573. D. In ſermone qui legitur in die feſto ſanctæ Trinitatis. IX. 652. B. *Ex Gregorio protoſyncello.* • In explicatione epiſtolæ ad Timotheum, citatur a ſynodo Hiſpal. II. anno 619. III. 566. B.

S. Hilarii feſtivitas, XIII. Januarii. VI.

parte II. ſub finem. 1899. B. anno 1188.
S. Hilarii de Metullo prioratus. VII. 972. A. VII. 988. D.
Hilarus Papa ſanctæ memoriæ. II. 913. E. Citatur. V. 401. D. 402. C. 410. D. E. In Decretis. V. 1247. B.
Hildeberti Turonenſis epiſtola ad Honorium Papam. VI. *parte II. circa med.* 1128.
Hildefunsus (idem Alfonſus) ſenior, & Hildefunſus junior, Hiſpaniæ reges, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1190. E.
S. Hildegardis abbatiſſa, libros ſibi divinitus revelatos legatis a ſummo Pontifice dimiſit: qui eoſdem legit Ipſe, &c. VI. *parte II. circa med.* 1317. E. Ad eam ſcribit Eugenius III. Papa. 1318. A. Illius propheтiſſæ libros B. Bernardus in Clarævallenſi cœnobio collocavit. VI. *parte II. circa med.* 1320. A.
Hildegardis Comitiſſa Pictavorum. VI. *parte II. initio.* 1988. A. Anno 1119.
Hildericus rex Vandalorum in Africa. II. 1071. B.
Hilduinus abbas S. Dionyſii. IV. 1367. A.

HINC

Hinc interrogatus. VI. 150. B.
Hincmarus in monaſterio educatus ab ipſis infantiæ rudimentis ſub canonico habitu: deinde in monaſterio &c. V. 661. C.
Hincmari Remenſis electio quam legitima fuerit. V. 614. A. B. C. D. Remenſis archiepiſcopus eſt ordinatus ad petitionem Remenſis eccleſiæ, quamvis eſſet ex Pariſienſi. V. 49. E. 50. A. Canonice pallio Apoſtolicæ Sedis rata ordinatione perfectus. V. 50. B. Propter multas occupationes & neceſſitates eccleſiæ & regni, in ſede ſua vix fuit, niſi in Natali Domini & Paſcha. V. 667. B.
Hincmari capitula. V. 391. Epiſtolæ ſynodales, VI. 347. Præcepta de continentia clericorum deſcribuntur in Conc. Troſleiano, anno 909. VI. 528. 529. 530.
Hincmarus privilegia Sedis Apoſtolicæ cur petierit. V. 666. E. In ſuo Concilio tamquam imperator triumphans, & tamquam ſummus eccleſiæ Pontifex decernens. V. 582. A.
Hincmari Remenſis expoſtulationes adverſus Laudunenſem. V. 1220. D. 1224. D. *Et ſeqq.* Adverſus Laudunenſem ſcripſit volumen non minus Pentateucho. V. 1325. E. Corruptor litterarum Apoſtolicarum. V. 636. D. 642. E. 643. B. Eas detruncaſſe ac mutaſſe arguitur. V. 643. E. Hincmarum Remenſem, ni pareat, poſt xxx. Dies abſtinere jubet ab omni ſacrorum adminiſtratione, Nicolaus Papa, anno 863. V. 585. D. 589. C.
Hincmarus Laudunenſis ex voto Romam petit: interim ejus eccleſiam Hincmaro Remenſi commendat Hadrianus II. Papa. V. 705. E. Et Carolo regi. 706. B. C.
Hincmari Laudunenſis pravi mores. V. 1324. A. B. C. D. E. Dicitur regi inobediens. V. 1224. D. Hincmarum Laudunenſem Hadrianus Papa remittit ad ſynodum ſuæ provinciæ, cui præſit metropolitanus. V. 1302. A.
Hincmarus Laudunenſis damnatur in ſynodo, ut pervaſor & perjurus, ut calumniator, ut regi infidelis, &c. V. 1312. *& ſeqq.*
Hincmari Laudunenſis depoſitionem improbat Hadrianus II. Papa. V. 723. C. 725. B. 728. A.
* Hincmarus Laudunenſis Miſſam cantari vetuit in ſua parochia, viaticum petentibus, aut baptiſmum dari. V. 1366. &c. 1373. &c. mortuos ſepelliri. 1373. &c. Nec voluit etiam Miſſam audire. 1374. D.
Hincmaro Laudunenſi dejecto, alius in ejus locum ſubrogatur, juſſu Joannis VIII. Papæ. VI. 105. E.
Hincmaro Laudunenſi co o, Miſſam cantare, ſi vellet, conceſſ n eſt. VI. 204. D. E.

HIP HIR HIS

Hippolytus epiſc. & martyr citatur. III. 870. B. Liber de Theologia, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa, citatur. III. 863. E.
S. Hippolyti eccleſia extra civitatem Portuenſem. VI. 971. C.
S. Hippolyti cella. V. 60. D.
S. Hippolyti de Pontiliaco eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1817. E.
* Hipponensis clerus & populus in Mauritania Sitifenſi. VI. 1341. D.
Hirsaugiense monaſterium. VI. 1445. E.
Hispali Eccleſia ſancta Jeruſalem. III. 522. D. Hiſpalenſi epiſcopo committuntur vices Sedis Apoſtolicæ. II. 803. A. Suas vices committit Hormiſdas Papa. II. 1023. C. Salvis privilegiis metropolitanorum. *Ibidem.*
Hispaniam Paulus ſe adiiſſe ſignificat. VI. 1244. B.
Hiſpaniæ populis inſtruendis directi a Petro & Paulo epiſcopi ſeptem, qui Chriſtianitatem fundaverunt. VI. 1244. B. Hiſpaniæ regnum ex antiquis conſtitutionibus B. Petro & Romanæ eccleſiæ in jus & proprietatem eſt traditum. VI. 1373. B. Sed hoc hactenus occultavit negligentia Romanorum Pontificum, &c. VI. 1373. B. C. Jus S. Petri in regnum Hiſpaniæ. *Gregor.* VII. anno 1073. VI. 1200. D.
Hiſpaniæ provinciarum diviſio, & earum ſedium. III. 374. D. *Et ſeqq.* Et fines cujuſque. 377. 378. &c. Hiſpaniæ civitates, quarum nomina fuerunt mutata tempore Saracenorum. III. 384. B. C.
Hiſpaniarum & Galliciæ eccleſiæ. III. 478. A. 482. A. 578. C. Hiſpaniæ archiepiſcopus. III. 1864. C.
* Hiſpanorum epiſcoporum magiſtri: quorum nomina ſanctæ Dei eccleſiæ ignota hactenus remanſerunt. *Conc. Franceford.* IV. 895. B. *Vide*, Epiſcopi.
* Hiſpaniæ præſules Felicis & Elipandi errore infecti. IV. 383. B. D. E. *Et ſeqq.* 888. C. Schiſmatici. 895. E.
Hiſpania officium divinum more Romano ex decretis Apoſtolicæ Sedis recepit. VI. 1340. E. Divinum officium ibi celebrari more Romano curavit Alphonſus rex. VI. 1478. D. Ex antiquo more. *Ibid.* In Gothico quem hactenus Hiſpani tenuerant, quædam contra Catholicam fidem inſerta eſſe convincuntur. *Ibidem.* E.
Hiſpani in manus infidelium traditi. IV. 885. A. Paganorum. 895. E.
Hiſpania. *Vide*, Gothicæ leges, Romani ordinis, Romanæ eccleſiæ. Expeditio ſacra in Hiſpaniam.
Hiſpania. Proteſtatio oratoris Hiſpani pro præcedentia. X. 249. D. Reſponſio Oratorum Regis Chriſtianiſſimi. 250. D.

HIST

Hiſtoriæ Patrum. *Vide*, Legendæ.
Hiſtriones & mimi ejiciendi. X. 701. C. *Vide*, Mimi. *Vide*, Spectacula.
Hiſtriones ſi Chriſtiani fiant, nemini liceat ad eam artem exercendam eos reducere vel cogere. *Cod. Afr.* I. 899. A.
Hiſtriones ne ſpectent clerici. X. 447. A.
Hiſtriones vel joculatores a laïcis tranſmiſſos clerici ne recipiant. *Ravennenſe*, anno 1286. VII. 943. C. D.
Hiſtriones ne idololatrias faciant. *Nemon.* anno 1344. VII. 1673. C.
Holosericus, viri nomen. II. 554. B.

HOM

Homerus poëta citatur. V. 885. E.
Homicidiorum varia genera, & pœnitentiæ congruæ. III. 1871. D. E. VI. 455. 456. *Capitular.* V. 427. 428. 429. 430. III. 1775. C. 1776. A. I. 194. B. *Epaon.* anno 517. II. 1050. E. *Vide*, Servum. V. 13. A. VI. 460. 461. IV. 1286. B. C. D. E. Varii caſus.
Homicidiorum tria genera. *Clem. epiſt.* 1. I. 48. A. Parricidæ & fratricidæ, nonniſi in exitu communionem accipiant, &c. *Gregor III. Papa.* III. 1869. B. Homicidæ, parricidæ, &c. multi ſunt; qui & excommunicationes ſpernunt. De his quid agendum ſit, decernat veſtra manſuetudo. *Conc. Turon. ad Carolum M.* IV. 1028. D. Interfectoribus ſuarum conjugum, conjugium penitus denegatur; exceptis adoleſcentibus, ex indulgentia. V. 343. D. Qui alienigenam occiderit, varie punitor. III. 1784. B.
Homicidæ voluntarii numquam ordinandi. Trid. X. 103. E. Caſuales, quomodo ordinandi. *Ibid.* 104. A. Homicida ſacerdos non poteſt in ſacerdotio manere. VI. 120. B. Homicida presbyter ab altaris miniſterio arcendus: tamen ali poteſt ſtipendiis eccleſiæ, ſi pœnitentiam egerit. VI. 1223. C.
Homicida ſi fuerit miniſter altaria, exſulato gradu ſpoliatus, ubi ei Papa definierit. *Leges Kanuti.* VI. 903. E. 912. C.
Homicidium quam ſit grave malum. VI. 537. 539. Homicidam in arenam mitti petunt epiſcopi Chacedone. II. 423. E.
Homicidium qui ſponte commiſerit, ex-

communicetur : ſic tamen ut ſi pœnitentiam egerit, in exitu ei viſticum non negetur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. E. Homicidæ, tametſi illis crimen indulgeatur, pœnitentiæ ſubjaceant. *Aurelian. IV.* II. 1439. E. Homicidæ, niſi publice ſatisfecerint, poſt excommunicationem anathematizentur. VI. 187. A.

Homicidii teſtes ſi deſint. IV. 1265. B.

• Homicida, per legem emendet. VI. 1033. D. De epiſcopis, presbyteris, diaconibus, & monachis interfectis, quærendum ab Imp. cui illius homicidii pretium ſolvendum ſit. *Cabilon.* anno 813. IV. 1036. A. Homicida epiſcopi, presbyteri, diaconi, vel monachi, quantum luere debeat. III. 1982. C. Item abbatis interfector. *Ibid.* D. Homicidia clericorum qualiter compenſanda. IV. 951. D. 953. E. Homicidæ qualis compenſatio ſit, ſi miniſtrum altaris occiderit. *Leges Kanuti.* VI. 903. C. Homicida quam præſtare compenſationem debeat. *Leges Canuti.* VI. 897. A. B. Homicidio a laïcis perpetrato, quando inde componunt cum inimicis, clerici homicidæ cognati nihil inde perſolvant : ſed ſicut in homicidii perpetratione, ſic & in pecuniæ ſolutione ſint immunes. VI. *parte II. ſub finem.* 1630. D. Pœnæ decretæ in conſanguineos eorum qui Canonicum Gebennenſem, & legatum Sedis Apoſtolicæ interfecerunt : ut nullus de illorum parentela, uſque ad tertiam lineæ cujuſque generationem, eccleſiaſticum beneficium conſequatur. VI. *parte II. ſub finem.* 1992. B. anno 1208.

Homicidæ. Pœnitentia injuncta illi qui monachum presbyterum occiderat. V. 350. D. E.

Homicidis ne detur abſolutio alibi, quam ante fores eccleſiæ cathedralis, ubi eis nudato dorſo & pedibus, injungatur pro modo culpæ pœnitentia ſalutaris, &c. *Hafniæ*, anno 1425. VIII. 1033. B.

• *Homicidæ.* In quibuſdam Hiſpaniæ partibus parentes metu prolis numeroſæ ſuos fetus necant. Hi ſunt exquirendi, & puniendi, ſed ſine capitali vindicta. *Tolet. III.* anno 589. III. 482. C.

Homicidis non communicandum, donec pœnitentiæ confeſſione crimina eorum diluantur. II. 795. A. 797. B. Homicidæ a communione eccleſiaſtica ſubmovendi, niſi crimen pœnitendo diluant. *Agath.* anno 506. II. 1002. C.

Homicida neque laïcorum communionem habere ſanctis canonibus poteſt. II. 694. B. Homicida ſemper pœnitentiam agat : circa vitæ finem accipiat communionem. *Ancyr.* anno 314. I. 279. B. Homicida poſt ſeptem annos accipiat communionem. *Conc. Eliberit.* I. 250. D.

Homicida. Qui conſanguineum trucidarit, ſi ad Eccleſiam confugerit, pœnitentiæ, quam ſacerdos conſideraverit, ſubmittatur, non morte plectatur. *Nicolaus I. Papa.* V. 364. D. *Vide*, Aſylum.

Homicida, qui monaſticam vitam amplexus eſt; adhibeatur omnis cura ut liberetur ab his qui eum repoſcerent. *Nicæn. Arab.* I. 498. E.

Homicidas & ſacrilegos punire, non eſt effuſio ſanguinis : ſed legum miniſterium. Nocet bonis, qui parcit malis. III. 1969. A.

Homicida ſui, pro eo non eſt offerendum : ſepeliendus eſt tamen, ne fœtore noceat. V. 382. D. Non eſt pro eo oblatio facienda. I. 1195. B. Eorum qui ſe voluntarie occiderint, oblatio ne recipiatur. III. 445. C. Non ſit in oblatione commemoratio eorum, qui ſibi mortem inferunt. III. 1878. A. Nec cum pſalmis ad ſepulturam deducantur. III. 351. E. Qui ſibi necem inferre tentaverit, & evaſerit, duorum menſium ſpatio a catholicorum collegio & a communione ſit alienus. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1795. E.

Homicidii involuntarii pœnitentia. *Ancyr.* anno 314. I. 279. A. Homicidio ſupervenientes, qui nec voluntate illud, nec actione patraverint, miſericorditer ſunt tractandi. VI. 1115. E. Homicida non eſt cenſendus, qui dum operi neceſſario arborem dejicit, opprimit tranſeuntem. V. 741. E. Pueri impuberes, qui inter ſe rixantes, unum ex ipſis occiderunt, peracta ſecundum canones pœnitentia, ad eccleſiaſticos ordines poſſunt promoveri. VI. 47. A.

Homicida eſt qui hominem vendit. V. 1412. D.

Homicida eſt, qui res eccleſiæ vaſtat. V. 429. C.

HOMILIÆ ſanctorum Patrum. *Vide*, Diaconi. *Vide*, Parochi.

Homilias epiſcopi habeant continentes neceſſarias admonitiones, quibus ſubjecti erudiantur. *Mogunt.* anno 847. V. 8. B.

Homilias habeat quilibet epiſcopus, & eas transferre ſtudeat in ruſticam Romanam linguam, aut Theotiſcam. *Turon.* anno 813. IV. 1025. C. D.

Homiliæ per circulum anni Dominicis diebus & feſtivitatibus aptæ. IV. 1241. C.

HOMO

• Homo ſanctæ Trinitatis imaginem agnoſcat in ſe. *Anaclet. epiſt. 1.* I. 66. E. Deus nos condidit ad ſimilitudinem ſuam in primo Adam. *Anaclet. epiſt. 1.* I. 66. E. • Homo ad imaginem Dei, quia rationalis & immortalis. III. 250. D. • Ad imaginem Dei, hoc eſt, ad imaginem Chriſti. Sic vir factus ad imaginem Dei : ſed & femina, quia hæc ad imaginem viri. II. 1104. D. • Ad imaginem & ſimilitudinem Dei, hoc eſt, bonitatem, ſimplicitatem, ſanctitatem, puritatem, candorem, probitatem, felicitatem, & ſimilia, quæ habere poteſt homo in animæ intelligentis conditorio. I. 394. A. • Eſt ad imaginem Dei, quia præeſſe fecit eum univerſæ terræ. I. 391. A. • Ad imaginem Dei factus eſt, maxime quia Spiritus ſanctus in eo habitat. IV. 198. D. • Homo interior ad imaginem & ſimilitudinem Dei conditus eſt. *Tullenſe*, anno 860. V. 514. A. *Vide*, Imago Dei.

• *Homo ad imaginem Dei.* Reliquiæ imaginis Dei in homine remanſerunt. Obtrivit ipſam imaginem per peccatum. Ut nummus ſi confricetur ad terram, perdit imaginem Imperatoris, ſic mens hominis, ſi confricetur libidinibus terrenis, amittit imaginem Dei. *Auguſtinus.* IV. 784. C.

• *Homo.* Deus homini inſufflavit in faciem, hoc eſt, partem ſuæ gratiæ depoſuit in homine, ut ſimili agnoſcat ſimile, ut agnoſcat homo creatorem ſuum. XI. 326. C.

• Homo, hoc eſt, ipſius mens. I. 394. A.

• Homo ſenſu vivit. IX. 335. A.

Homo velut alter mundus, in parvo magnus. III. 254. E.

Homo conſtat duabus ſubſtantiis : ergo Chriſtus tribus. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1762. D. E.

• Homo forſan poſt alia omnia a Deo Trinitate conditus. IX. 757. D. *Beſſarion.* IX. 30. C. Homo cur poſt cetera omnia ſit conditus. III. 251. A. B. C. Propter vos venti ſpirant, imbres profluunt, ſol oritur, &c. *Clem. epiſt. 4.* I. 60. C. D. Omnia facta ſunt propter gloriam Dei & uſum noſtrum. IV. 214. C. *Ex Chryſoſtomo.*

Hominis corpus non a Deo, ſed a ſatana factum qui dixerit, anathema ſit. II. 1104. B.

Homo. Mulierem hominem non poſſe vocari, fuit ex epiſcopis quidam in Conc. Matiſcon. II. qui diceret. III. 466. D.

Homo tam neceſſario eſt mortalis, quam neceſſario eſt animal. *Error.* VII. 1864. D. anno 1368.

HOMINES ſicut bruta in Anglia venumdabantur : poſtea id vetitum. VI. *parte II. initio.* 1865. E.

HOMO laïci omnino ne fiat qui jam eſt clericus. VI. *parte II. initio.* 1805. A. Homo laïci nullus presbyter efficiatur. VI. *parte II. initio.* 1746. B. Homines epiſcopi. IV. 944. B. 956. D. Per Maxentium hominem ſuum. III. 183. B. Per hominem, quem Anaſtaſius direxit. 184. D.

HOMONYMUS noſtri Apoſtolici (Gregorii Gregorius.) VI. 1545. A.

• HOMOUSION ſignificat ex ſubſtantia Patris natum eſſe Filium, & ſimilem in ſubſtantia. *Antioch.* anno 363. I. 742. D. Homouſion aut Homœuſion dici debere negabant Ariani, quia neutra vox eſt in ſcripturis : & quia ſcriptum eſt, *Generationem ejus quis enarrabit! Sirm.* I. 706. B. C. *Seleuc.* I. 723. C. Homouſii nomen retinuere ſemper epiſcopi Gallicani. I. 729. A. Homœuſii nomen non rejiciunt epiſcopi Galliarum. I. 729. B. Homouſiani dicti Catholici. II. 867. C. 868. B.

HONOR

HONORARII tituli, qui plerique conceduntur, nihil detrahant epiſcoporum juriſdictioni. *Trid.* X. 158. E. 159. A. B.

HONORATI ac Poſſeſſores territorii Lugdunenſis. II. 1045. C.

HONORICUS rex Vandalicæ nationis. II. 914. A.

HONORIUS PAPA. *Vide*, Concilium VI. *in hoc Indice.* Apologia pro eo.

Digitized by Google

III. 610. E. 611. 612. Miræ pietatis fuit; cujus tunica dæmoniacus quidam indutus ſuit, & liberatus fuit. VIII. 1932. E.

* Honorius Papa confitetur Chriſtum operatum eſſe divina, media humanitate Verbo Deo naturaliter unita; eumdemque operatum humana ineffabiliter. III. 1319. B.

Honorii epiſtola authentica Latina cum ejus interpretatione Græca collata eſt per epiſcopum Portuenſem: & conſtitit. III. 1326. D.

* Honorius Papa pro duabus operationibus, ablato geminæ operationis vocabulo, mavult dici potius duas ipſas naturas in una perſona Unigeniti propria operantes. III. 1354. B.

* Honorius Papa Verbum Dei unum in Chriſto operatorem prædicari in ſacris libris dicit, divinitatis & humanitatis. III. 1322. D. Opera quidem eſſe gemina: an propterea dici etiam duas operationes oporteat, Grammaticis ſe dicit relinquere. *Ibid.* Denique hortatur ut unius vel geminæ voluntatis nomen fugiatur; ſed unus Chriſtus Dei Filius in duabus naturis operatus divinitus atque humanitus fuiſſe prædicetur. 1323. C.

* Honorius Papa unam Chriſti voluntatem fatetur, quia a divinitate aſſumpta eſt natura, quæ ante peccatum creata eſt, non culpa, aut natura vitiata per peccatum. III. 1319. E.

* Honorius Papa laudat Sergium CP. quod unam vel duas dici operationes vetuerit. III. 1319. D.

* Honorius Papa negat præſumere quemquam debere, ut unam vel duas operationes Chriſti prædicet; cum neque evangelicæ vel Apoſtolicæ litteræ, neque ſynodus ſuper ea re habita, pronunciaſſe aliquid videantur. III. 1322. C.

* Honorius Papa unam Chriſti voluntatem non dicit, ne videatur Eutychianiſta; nec duas, ne Neſtorianus putetur. III. 1323. A. B.

* Honorius Papa putat ineptum eſſe, vel unius vel duarum operationum Chriſtum confiteri. III. 1351. E. Duas naturas operatrices docet; divinam, quæ Dei ſunt operantem; & humanam, quæ humana ſunt exſequentem. 1354. A. Pro una operatione dicendum potius unum operatorem in utriſque naturis. *Ibidem.* B.

* Honorius Monotheleta, *ex libello ſynodico.* V. 1538. B.

* Honorio hæretico anathema dicitur, cum Sergio, Cyro, Pyrrho, aliiſque. III. 1386. D. 1398. D.

* Honorium Papam anathematizat ſexta ſynodus, quia ſecutus eſt Sergium, Pyrrhum, &c. III. 1422. C.

* Honorium Papam alioſque anathemate VI. ſynodus interſecit, ut lapſos circa fidem & peccatores. III. 1438. D.

* Honorius Papa, hæreſeos in omnibus fautor, concurſor, & confirmator; idcirco a VI. ſynodo anathematizatus. *Conſtantinus (Pogonatus) Imp.* III. 1458. A. B.

* Honorius Papa, hæreſeos confirmator, nec ſuo nomini reſpondens. *Conſtantinus Imp.* III. 1448. B.

* Honorium Papam inter epiſcopos, qui Dei permiſſu in Eccleſiam Dei cum pernicie irrepſerunt, anathematizatum fuiſſe a ſexta ſynodo, dicit Nicephorus CP. in epiſtola ad Leonem III. Papam. IV. 996. B.

* Honorius Romanus, Cyrus Alexandrinus, Sergius CP. & qui circa ipſos Monotheletæ dicuntur. *Nicæna II. ſynod.* IV. 350. A. Ut hæretici anathematizantur a Catholica Eccleſia, per hæreſim ſuam vana loquentes. *Ibidem.* Ut hæretici a Catholica eccleſia damnati ſunt; propter novam ſuam hæreſim a Catholica eccleſia ejecti ſunt. *Ibidem: &* 691. D.

* Honorius Papa damnatus in ſexta ſynodo. *Theodorus Hieroſol.* IV. 147. C.

* Honorio ab orientalibus poſt mortem anathema dictum eſt, quia fuerat ſuper hæreſi accuſatus, propter quam ſolam licitum eſt minoribus majorum ſuorum pravus ſenſus reſpuere: quod ipſum ibi ſacere nemo auſus eſſet, niſi primæ ſedis Pontificis conſenſus acceſſiſſet. *Hadrianus II. Papa.* V. 866. B.

* Honorium Papam, qui Apoſtolicam eccleſiam non Apoſtolicæ traditionis doctrina luſtravit, ſed profana proditione immaculatam fidem ſubvertere conatus eſt, Leo Papa anathematizavit. III. 1475. B.

* Honorius Papa æterna condemnatione multatus eſt, qui flammam hæretici dogmatis, non ut decuit Apoſtolicam auctoritatem, incipientem extinxit, ſed negligendo confovit. *Leo II. Papa.* III. 1730. E.

* Honorius Papa, immaculatam Apoſtolicæ traditionis regulam, quam a prædeceſſoribus ſuis accepit, maculari conſenſit. *Leo II. Papa.* III. 1735. B.

* Honorium Papam cum ceteris damnat ſeptima ſynodus. IV. 454. E. 474. E. 482. A.

* Honorium Papam cum Cyro, Sergio, Pyrrho, Paulo, & eorum dogma, anathematizat Taraſius CP. IV. 134. C.

* Honorius Romæ cum Monotheletarum principibus anathematizatur, in Conc. VIII. œcumenico. V. 914. C.

HONORII III. Conſtitutio, de Miſſa conventuali in cathedralibus collegiatiſque eccleſiis non omittenda, citatur a S. Carolo Borromæo. X. 781. C. Honorii III. Conſtitutio renovatur. IX. 1847. B.

HONORII & Theodoſii Augg. edictum. V. 1256. A. B. Honorii Imp. Conſtitutiones, adverſus Donatiſtas, anno 411. I. *in Indice.*

HOR

HORÆ præteritæ. II. 1049. E. Horæ undecim diei, pæne omnis pars diei. I. 1112. D. E. Horarum effectiva potentia qui ſperat aliquid in melius aut in deterius verti, anathema ſit. *Rothomag.* anno 878. VI. 207. A.

HORÆ canonicæ tam nocturnæ quam diurnæ, ſicut Romana eccleſia pſallit. IV. 1244. D.

Horæ canonicæ ſeptem, quæ nihil contineant niſi ex ſacris ſcripturis, & quod Romanæ eccleſiæ conſuetudo permittit. *Cloveshov.* anno 747. III. 1956. C. *Riculfus*, anno 889. VI. 414. D. E. Horarii cantus ſeptem. VI. 982. A. B. Horarius cantus. VI. 663. A.

Horariæ preces. *Vide*, Matutinum. *Vide*, Preces. Officium. Horarum diurnarum & nocturnarum officia. III. 1861. C. Horæ diurnales. VI. *parte II. circa med.* 1101. A.

* Horæ tertia, ſexta, nona, ad orandum de die deſtinatæ, ob myſterium Trinitatis. IV. 1137. D. E. Veſpertinum officium. *Ibidem.* E. Completæ. 1138. B. 1142. E. Vigiliæ. 1138. C. D. Matutina. *Ibid.* E. * Hora ſexta, hora duodecima, *quæ veſpertina. Turon.* anno 567. III. 361. A.

Horariæ preces. Canonici novem pſalmos, monachi canunt duodecim. VI. 878. B. Per novenarium numerum lectiones & pſalmos ab Angelorum choris prolata audivit in cælo Ignatius. *Ibidem.* C. A Nicæno Concilio & a S. Gregorio Papa duodenarius numerus obſervatus eſt, ob novem Angelorum ordines Trinitati ſanctæ ſubjectos. *Ibidem.*

Horas canonicas canonici religioſe obſervent. IV. 1139. 1140. Horis canonicis ſigna pulſentur. V. 454. B. Horæ canonicæ in choro decantandæ, ita ut inſignis agnoſcatur diſtinctio, inter ſolemne ac feriale officium. X. 1414. C.

Horas Canonicas celebrent pariter ſanctimoniales: matutinam ſcilicet, primam &c. V. 11. C.

Horæ canonicæ qualiter extra chorum dicendæ ſint. VIII. 1197. E. Horas canonicas præveniendo potius, quam tardando, perſolvere debent ſacerdotes. XI. 28. E. Horæ canonicæ ne deambulando dicantur. IX. 2144. B.

Horæ Canonicæ. Omnes clerici in ſacris ordinibus conſtituti, & beneficiati, maxime cum cura, ad omnes ſeptem horas canonicas omni die dicendas ſunt ex debito obligati. *Marciac.* anno 1326. VII. 1520. C. *Vide*, Breviarium. *Vide*, Clericus. *Vide*, Beneficiati.

Horæ Canonicæ. Ad horas canonicas tenentur clerici beneficiati, & alii in ſacris ordinibus conſtituti. *Claromont.* anno 1268. VII. 605. A. Pœnæ conſtitutæ in eos qui eas neglexerint. IX. 1916. D. E. Horas canonicas qui omiſerint, tenentur fructus reſtituere, quos eo die ex beneficio perceperint, nec poſſunt aliter abſolvi. X. 1544. A. Horas canonicas qui bis omiſerit quindecim dierum ſpatio, beneficio privari poſſunt, nec faciunt fructus ſuos. *S. Carolus Borrom.* X. 664. D.

HORATIUS ethicus tractator. VI. *parte II. initio.* 1698. C.

HORMISDAS ſanctæ memoriæ Papa antiquæ Romæ. II. 1306. B.

HORMISDÆ domus CP. III. 1061. D. Hormiſdæ palatium. *Vide*, Palatium.

HOS

HOSARUM ligaturæ, quas hoſobindas vocant. V. 1320. A.

HOSPITALE faciendum in omni civitate. *Nicæn. Arab.* I. 475. B. C. 492. C. D.

Hoſpitalia ſub patrocinio regum, & eorum ſoli-

rum ſolicitudine reſtauranda. V. 500. B.

Hoſpitale nobilium, & hoſpitale pauperum, Floriaci. VI. 202. E. Hoſpitale pauperum extra monaſterium ſit puellarum. IV. 1175. D. E. Hoſpitale pauperum in competenti loco ſit, &c. IV. 1144. D. E. Hoſpitalia peregrinorum, ſicut ſunt Scotorum. V. 471. B. *Vide*, Scotorum.

Hoſpitalem domum qui volunt fundare, regulam & inſtitutionem ab epiſcopo accipiant. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 108. C.

Hoſpitalis Hieroſolymitani privilegia. VI. *parte II. ſub finem.* 1836. E. 1837. A. B. C.

Hoſpitalia quæcumque a ſuis adminiſtratoribus fideliter gubernari curent epiſcopi. *Trid.* X. 58. C.

Hoſpitalium regimen. *Arelat.* anno 1260. VII. 514. E. De rectoribus hoſpitalium. *Raven.* anno 1311. VII. 1370. E. &c. Hoſpitalium leges. X. 1689. *Et ſeqq.* Quomodo ſint adminiſtranda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 704. A. B. C. &c. 705. A. B. C. &c. Hoſpitalium curatores quid præſtare debeant. X. 940. B. C. D. E. 941. 942. X. 1091. B. *Et ſeqq.* De his ſtatuta ſynodi Auguſtenſis. IX. 2049. B. Concilii Colonienſis, anni 1536. IX. 2021. D. E. 2022. A. B. C. D. Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1812. 1813. 1814.

Hoſpitalia quæ dantur in titulum. *Trid.* X. 182. D. *Vide*, Adminiſtratores.

Hoſpitalis & domus leproſorum &c. decimas non dabunt. VII. 1304. A. Hoſpitalibus indictio ſeu quæſta non imponatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1842. E.

Hoſpitium Pariſienſe. X. 500. B.

HOSPITALITATEM ſectari oportet eos in primis qui præſunt. IV. 1306. E. 1307. A. B. C. Hoſpitalitas a presbyteris ſervanda, & plebibus inſinuanda. VI. 417. A. Hoſpitalitatis laus. *Ibidem.* B. C.

Hoſpitalitas & benignitas erga tranſeuntes plebibus a presbyteris commendanda. *Arvern.* anno 535. II. 1184. E.

Hoſpitalitatem omnes diligant, & gratis exhibeant. III. 1714. E. *Theodulf.* IV. 917. E.

Hoſpitalitas exercenda ab omnibus qui beneficia ſæcularia ſeu regularia obtinent. *Trid.* X. 182. D.

Hoſpitalitatis officium ab epiſcopis præſertim, & a reliquis beneficiariis exercendum, & qua ratione. X. 698. D. E. *Ex S. Carolo Borromæo.* Hoſpitalitatem quod negligeret, ſolus quotidie cibum capiens, Chryſoſtomus accuſatur. I. 1042. A.

Hoſpitalitas exhibenda, maxime religioſis, qui propter Chriſtum propria dimiſerunt. VII. 266. C.

HOSPITICIDIA. IV. 506. A.

HOSTIAS, etiam non ſacratas, ne dent ſacerdotes pueris ullo modo. VI. *parte II. ſub finem.* 1945. B.

HOSTIS & pugna. IV. 944. A. Hoſtis collecta contra Britones & Normannos. V. 657. E. Hoſtem facere. III. 1933. B. Traditiones in hoſte factæ. IV. 954. A.

HU

HUBERTUS clericus. *Vide*, Clericus.

* HUGO Princeps Francorum, abbas beatiſſimi Martini. VI. 575. A. Hugo (magnus) comes, invaſor regni Ludovici, ter excommunicatus. VI. 605. D. 614. B. 615. B.

HUGO rex Francorum, Roberti pater. VI. 772. E. Ejuſdem epiſtola ad Joannem XV. Papam. VI. 729. Hugo & Robertus Francorum reges. VI. 729. B. Hugo Auguſtus, & rex Robertus, duo principes Francorum. VI. 724. D.

HUGO magnus, Philippi Francorum regis frater. VI. *parte II. initio.* 1646. A.

HUGO cardinalis, primus poſtillator Bibliæ. VIII. 1693. A. IX. 1251. D.

HUGONIS Dienſis epiſtola ad Gregorium VII. Papam. VI. 1572.

S. HUGO Gratianopolitanus. *Vide*, Canonizatio. Ejus epiſtola. VI. *parte II. circa med.* 1186.

HUGO Lugdunenſis ſchiſmaticus. VI. *parte II. initio.* 1626. E. Hugonis Lugdunenſis & Cluniacenſium diſcidium. VI. *parte II. initio.* 1624. C. D. E.

HUGO abbas Cluniacenſis, anno 1049. VI. 999. A. anno 1074. VI. 1242. D. &c. Ejus ſe precibus commendat Gregorius VII. Papa. VI. 1298. B. C.

HUGO de S. Victore voluit in exitu communicare ſub una ſpecie. Corpus Domini ibidem diſparuit. VIII. 1683. C. Hugoni contradicit Nicetas Theſſalonicenſis. IX. 1047. D.

S. HULDERICHUS, patronus Auguſtenſium. IX. 2048. A.

HUM HUN

HUMILIATI, hæretici. VI. *parte II. ſub finem.* 1878. D.

HUMILIATORUM Ordinis Eccleſiæ non fraudandæ debitis officiis ac muneribus. X. 1061. A. Humiliatorum ordinis Magiſter: anno 1310. VII. 1340. E. Humiliatorum principale monaſterium & caput ordinis datum in commendam clerico ſæculari, a Baſileenſibus. IX. 1112. A.

HUMILIS veſter. *Cyrus Phaſidis, & Alexandr. ad Sergium CP.* III. 1338. B. 1339. A. Humilis veſter, *epiſcopi ad regem ſcribentes.* III. 406. B. C. D.

HUMILITAS mea. *Hincmarus Rem.* V. 1311. D. Humilitatis meæ ſcripta. *Leo Papa.* I. 1780. B.

HUMILITATIS gradus XII. VI. 156. C.

HUNCFRIDUS diaconus. VI. 36. E.

HUNERICUS rex Vandalorum & Alanorum. II. 857. A. 867. B. *Vide*, Honoricus.

HUNGARIÆ ſtudium ſingulare ſemper exſtitit in tuenda & conſervanda religione. X. 324. B.

Hungarorum dux Geuſa. VI. 1240. A. *anno* 1074. 1310. A. *anno* 1075. 1316. B. Rex Salomon, anno 1074. VI. 1273. E. 1310. C. Rex Ladiſlaus. VI. 1416. C. *anno* 1079. Regina Judith. VI. 1293. A. anno 1075. filia Henrici Imp. *Ibid.* B.

Hungariæ Conſtitutiones. VII. 791. B.

Hungari regnum Bavarorum invaſerunt, in Maravia manſerunt. VI. 697. A.

Hungarorum gens neophyta. VI. 695. C. anno 975. Hungrorum archiepiſcopus, anno 1006. VI. 772. B. Hungaris data decreta a Guidone Cardinale legato, anno 1267. VII. 585. C. *& ſeqq.*

Hungariæ regnum, eccleſiæ Romanæ proprium, a rege Stephano olim B. Petro cum omni jure & poteſtate ſua devote traditum. VI. 1273. E. Et Henricus Imp. victo rege, coronam & lanceam ad B. Petri corpus tranſmiſit. *Ibidem.* Hungariæ regnum Romanæ eccleſiæ ſubjectum; quæ ſubjectos non habet ut ſervos, ſed ut filios ſuſcipit univerſos. VI. 1310. B.

HUNTBERTUS presbyter Dudæ monachæ corruptor. VI. 150. A.

HUS

HUSS. *Vide*, Joannes Huſſ. Joannis Hus aliqui articuli ſunt Chriſtianiſſimi. *Error Lutheri.* IX. 1894. B.

HUSSITÆ dicunt ſe ſpiritu JESU inſtigari ad prædicandum. Refelluntur. VIII. 1850. D. E. 1851. 1852. *& ſeqq.* Et poſſe quemlibet ſacerdotem prædicare verbum Dei ſine ſpeciali licentia prælati. Refelluntur. VIII. 1852. E. 1853. 1854. *& ſeqq.*

Huſſitæ dicunt ſe credere articulos fidei ad illum intellectum, ad quem benedicta Trinitas & Dominus JESUS præcepit & vult credi. VIII. 1700. A.

Huſſitæ dicunt ſe credere ſanctam eccleſiam per totum mundum diffuſam. VIII. 1700. B.

Huſſitæ prædicant, populum debere communicare ſub utraque ſpecie, ſub pœna damnationis æternæ. VIII. 449. A. Anno 1415. Huſſitarum objectiones pro communione ſub utraque ſpecie refelluntur. VIII. 1712. 1713. *& ſeqq. uſque* 1760.

Huſſitæ forte dicent, ſe velle intelligere ſcripturas ſecundum expoſitionem Doctorum, & non Eccleſiæ. Reſpondetur. VIII. 1709. A. B. C. Contra Eccleſiæ auctoritatem nec Hieronymus, nec Auguſtinus, nec aliquis ſacrorum Doctorum ſuam ſententiam defendit. *Ibidem.* B.

Huſſitæ. Articuli XXIV. a Concilio Conſtantienſi præſcripti, ad reducendos ab Huſſitica hæreſi Bohemos. VIII. 896. D. E. 897. 898.

Huſſitarum crimina. VIII. 449. *Vide*, Bohemi. *Vide*, Correctio. Peccatorum punitio.

Huſſitæ. Bohemorum inſignis victoria de Huſſitis ſeu Taboritis. VIII. 1604. E. 1643. E. 1644. A. B. C. 1645. 1646. 1652.

HY

HYDA monaſterium, ſeu Wintonienſe. VI. 643. C.

HYDRA πολυκέφαλος & ἀκέφαλος. IV. 410. C.

HYDROPARASTATÆ. III. 1674. A.

HYMNI Hilarii & Ambroſii. III. 583. D. Hymni Ambroſiani habentur in canone. *Turon.* anno 567. III. 364. D. Alii præterea poſſunt reci-

pi, qui digni ſint cantari. *Ibidem.* Hymnos Prudentii & Sedulii præter ullos alios eſſe in Breviariis retinendos, cenſuit aliquis. X. 499. D.

Hymni. Extra Pſalmos vel ſcripturas canonicas, nihil poëtice compoſitum in eccleſia pſallatur. *Bracar.* anno 561. III. 351. D.

HYMNI matutini vel veſpertini. II. 1001. D.

HYMNUS trium puerorum in omnium Miſſarum ſolemnitate decantetur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 584. A.

Hymnus : *Salvari volo, & ſalvare volo,* &c. apocryphus. IV. 298. B. C.

HYPAPANTE Domini. VI. 995. A. *Conc. Lemovic.* anno 1031. VI. 880. A.

HYPATIUS & Demetrius epiſcopi, legati Juſtiniani Imp. II. 1149. E.

HYPERBERETÆUS menſis. *Can. Apoſt.* I. 18. D. 37. A.

HYPERTIMUS, titulus archiepiſcoporum. VII. 838. B.

HYPOPYRIA. 1291. E.

HYPOSTASIS. I. 304. B. Hypoſtaſis & eſſentiæ diſtinctio, rationis eſt. IX. 1064. B.

Hypoſtaſis una non eſt dicenda in perſona Patris & Filii & Spiritus ſancti. *Arian.* I. 712. D. * Hypoſtaſis oc nominari quidem debet. *Conſtantinop.* anno 359. I. 726. D.

* Hypoſtaſes tres eo ſenſu admittendæ, non quod ſint tria principia, ſed quod vere Trinitas ſit & ſubſiſtat; Pater ſit & ſubſiſtat; Filius exſiſtat & ſubſiſtat, &c. *Conc. Alexandr.* anno 362. I, 734. C. 738. C.

Hypoſtaſis una dici poteſt, hoc eſt, una eademque eſſentia & natura. *Conc. Alexandr.* anno 362. I. 734. D.

I

JACOB & Eſaü. *Vide,* Prædeſtinatio. Jacob pater excelſus. VI. 565. D.

Jacob. Non ſunt electa neque dilecta in Jacob humana opera, ſed dona divina. II. 1057. A. * Jacob per miſericordiam gratuitam eligitur, Eſaü originali peccato detentus juſto judicio Dei eſt odio habitus. II. 1056. E. Jacob vas miſericordiæ, Eſaü vas iræ. II. 1057. C. Eſau per iram juſtam juſte eſt præparatus ad pœnam. *Ibid.*

* Jacob ſummitatem virgæ filii Joſeph deoſculans, non virgæ, ſed tenenti eam, honoris & dilectionis exhibuit affectum. *Hadrianus Papa,* anno 787. IV. 86. C. * Sic & nos effigies ſanctorum pingentes, non tabulis honorem exhibemus, ſed ſanctis. *Ibidem.* D. Jacob adoravit ſuper ſummitatem virgæ Joſeph; non ligno cultum impendens, ſed honorem oſtendens ei, qui hanc poſſidebat. *Germanus CP.* IV. 251. E.

JACOBELLUS, primus univerſalis conſuetudinis eccleſiæ effractor in Bohemia. VIII. 1693. E. Huſſita. *Vide,* Euchariſtia.

* JACOBUS frater Domini, epiſcopus epiſcoporum, regens eccleſiam Hieroſolymitanam & omnes eccleſias quæ ubique ſunt. *Clem. epiſt.* 1. I. 39. A. Jacobus Juſtus, frater Domini, archiepiſcopus primus Hieroſol. ordinatus eſt a Petro, Jacobo & Joanne. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 68. E. 98. E. Et Jacobo. I. 310. C. Jacobus frater Domini, primus ſummus ſacerdos & præſul Jeruſalem. V. 778. B. * Jacobus primus epiſcopus fuit eorum, qui non a Domino, ſed ab Apoſtolis ordinati ſunt : primus epiſcopus eorum, qui Hieroſolymis epiſcopi fuerunt. V. 942. A. Sta-διάρος. V. 1010. D. Apoſtolus & archiepiſcopus. I. 1335. B. Præcipitatus de pinnaculo templi. V. 1374. C. S. Jacobi Apoſtoli, primi archiepiſcoporum, ſtola, mitra, poderes. V. 773. B.

JACOBUS ſecundus ab Herode capite truncatus eſt. I. 230. D. S. Jacobi Apoſtoli corpus : & altare ſuper illud conſecratum a ſeptem diſcipulis ejus, quorum hæc ſunt nomina : Calocerus, Baſilius, Pius, Griſogonus, Theodorus, Athanaſius, Maximinus. VI. 129. E. 130. A.

S. Jacobi eccleſiam in Gallæcia conſecrari Pontifex jubet. VI. 104. C. Ad S. Jacobum Compoſtellanum peregrinatio. VI. *parte II. initio.* 1638. E.

S. Jacobi militia. *Vide,* Ordo Militum.

JACOBITÆ Æthiopes. IX. 1020. C. Ab Eccleſia Romana anno 900. ſeparati. *Ibid.* Jacobitarum rectores, in inſula Cypro, anno 1340. VII. 1753. C. * Jacobitæ, Macarii Antiocheni ſectatores. IX. 1042. B. Jacobina gens. IX. 1036. E. Decretum pro Jacobinis. IX. 1021. C. Unde ſit erutum. 1022. A. B. Jacobinorum profeſſio in Concilio Florentino. IX. 1028. E. 1029. A. B.

S. JACUTI Ord. S. Benedicti monaſterium. X. 1444. E.

JAFEBER, *nomen proprium.* IX. 1793. E.

JANSENIUS. Conſtitutio Innocentii X. Adverſus quinque opiniones Janſenii. XI. 143. Alexandri VII. Conſtitutio, cum formula cui ſubſcribendum. 145. Huic exſtirpandæ hæreſi Rex Chriſtianiſſimus (Ludovicus Magnus) auxiliarem dextram Sedi Apoſtolicæ ſtrenuo ac conſtantiſſimo animo porrexit. *Ibidem.* 145. D. Innocentii XII. brevia duo. *Ibidem.* 155. Clementis XI. Conſtitutiones. *Ibid.* 159. Formulario nihil vel minimum declarationis vel explicationis addendum, neque illud in alios ſenſus trahendum, præter eum quem verba exhibent, aut de his diſputandum. XI. 156. 157. 158.

JANUACENSIS eccleſia. V. 486. B.

IB

IBAS Edeſſenus, accuſatus a Samuele, Cyro, Mara, & Eulogio. II. 503. C. 505. C. 515. C.

Ibæ Edeſſeno objecta crimina. II. 518. C. *Et ſeqq.*

Ibas dixiſſe ferebatur, *Non invideo Chriſto facto Deo : quoniam ego, ſi volo, poſſum fieri ut ipſe.* II. 522. C. II. 531. E.

Ibas Neſtorianus eſſe dicitur, & Cyrillum hæreticum appellare. II. 519. C.

Ibam Edeſſenum Proclus CP. refert Neſtorii dogmata diligere, & quædam ex Theodori Mopſueſteni capitulis in Syrorum tranſtuliſſe linguam, ac divulgaſſe. III. 141. E. 142. E.

Ibas dixit, Vita mortua eſt, hoc eſt, caro Dei vivificans, non ipſa divinitas. II. 523. B. C.

* Ibas dicit, Duæ naturæ una virtus, una perſona, quæ eſt unus Filius Dominus noſter JESUS Chriſtus. II. 530. B. In epiſtola ſua Neſtorium & Cyrillum dicit invicem ſcripſiſſe libros nocivos ac pernicioſos, qui audientibus ſcandalo fuerunt. II. 530. A.

* IBAS in fine epiſtolæ confitendum dicit in templum, & in eum qui in templo habitat, qui eſt unus Filius JESUS Chriſtus. II. 530. C. Cyrillum accuſat Apollinariſmi. II. 530. A. Et quod unam dixerit divinitatis & humanitatis Chriſti eſſe naturam. II. 530. B.

Ibas Edeſſenus prolixe excuſatur a Vigilio Papa. III. 218. E. 219. 220. & ſeqq. uſque ad 241. B. De ipſius epiſtola judicium Vigilii Papæ. III. 39. 40. 41. 42. 43. Poſt explanatum beati Cyrilli capitulorum intellectum, communicator illius toto vitæ tempore permanſit. III. 42. A. B.

Ibas ab epiſcopatu dejectus eſt, Nonno ei ſubrogato. unde ad ſynodum Chalcedonenſem non eſt vocatus Ibas, ſed Nonnus. III. 145. A.

Ibas Edeſſenus epiſtolam, pro qua eſt accuſatus, non eſt auſus ſuam dicere. III. 307. D. 310. A. Unde Concilium Chalcedonenſe omnia ei contraria compulit eum peragere. *Ibid.* B. Ibas numquam confeſſus eſt ſcriptam a ſe fuiſſe eam epiſtolam. III. 219. E. Nec fuit illius. 220. E. Non verum apparüit, quod Ibæ fuerit epiſtola. Idcirco Ibam non anathematizarunt : ſed epiſtolam quæ dicebatur Ibæ. IV. 394. B. Supplicat Chalcedonenſi ſynodo. II. 502. D. Epiſtolam denegavit ſuam, in ſynodo Chalcedonenſi. *Gregor. M.* III. 500. E. Catholica non eſt, quæ patrem Catholicum Cyrillum, hæreticum vocat. 501. A.

Ibæ epiſtola contraria eſſe oſtenditur definitioni ſynodi Chalcedonenſis. III. 167. 168. 169. 170. anathematizatur. 170. D. Ibæ epiſtolam qui defendit, quæ Θεοτόκον negat, & Cyrillum tamquam Apollinariſtam criminatur, anathema ſit. *Conc. V.* III. 199. E.

Ibas a ſynodo Chalced. abſolvitur. II. 539. 540. 541. Anathematizat Neſtorium & Eutychen. 542. C. Ibam jure ſuſceptum fuiſſe a Concilio Chalcedonenſi oſtenditur. II. 1171. A. Judicium ſynodi CP. II. de judicio Chalcedonenſi circa Ibam. III. 145. D. E. 146. A. B. C. D. E.

Ibam populus excepit cum cereis & lucernis. II. 526. A. Ab epiſcopis judicibus coactus anathematizare manifeſte in eccleſia ſua Neſtorium & ejus dogmata, & Epheſinam ſuſcipere ſynodum. III. 144. E. Profitetur ſe ſuſcipere Concilium CP. Epheſinum a Spiritu ſancto gubernatum credere, & Nicæno æquale : Cyrilli fidem ſequi, &c. II. 506. A. Poſt factam eccleſiarum unitionem litteras ſe a Cyrillo accepiſſe, eidemque ſe ſcripſiſſe dicit. II. 527. B. C.

IC ID

ICANATHORUM domeſticus. V. 764. E. Ἰκανάτων δομέστικος. V. 945. C.

ICONIENSIS Soldanus cupiens baptizari, ab Alexandro III. in fide inſtruitur. VI. *parte II. poſt med.* 1401. 1402.

ICONOCLASTICÆ hæreſeos origo. IV. 319. D. E. Iconoclaſtæ Χριστιανοκατήγοροι. IV. 41. D. 262. D. Appellandi ſunt Samaritæ. IV. 291. B. Quanta catholicis mala intulerint. IV. 419. A. B. *Vide*, Monaſteria.

ICONOMACHICA hæreſis Χριστιανοκατηγορική. V. 948. A. Iconomachorum principes ſingillatim appellantur. V. 882. A. Iconumachis, & ſingulis eorum dictis, anathema dicta. V. 881. E. 882. A. *Vide*, Imagines.

IDATIUS, liber. VI. 133. E.

IDIBUS Maïarum. I. 1473. E.

Ἰδίχεσ. V. 1136. E.

IDOLOLATRIÆ variæ ſpecies. VI. 661. B. Cultus idolorum, veneratio lapidum, accenſio facularum, cultus fontium vel arborum &c. graviſſime prohibentur. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1724. E.

Idololatriæ cultura a ſacerdotibus & judicibus exquirenda & exterminanda. *Tolet. III.* anno 589. III. 482. A. B. Exſtirpanda. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1794. C. D. E. Idololatriæ reliquias aboleri curat rex Childebertus. III. 334. B. C.

Idololatriæ vel Immolantibus qui ſe immiſcent, ñ pœnitentiæ dignum tempus exſolvant. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. B. *Vide*, Auguria. *Vide*, Arbores.

Idolo quod fuerit datum, poſſeſſores ne accepto ferant. III. 1873. B.

Idolothytis qui veſcuntur, aut idola colunt, excommunicentur. *Aurelian.* anno 533. II. 1176. B. *Aurelian. IV.* II. 1438. B. • Idolothyta qui comederint, non veneratione, ſed metu vel indigentia, pœnitentiæ ſatisfactione purgentur. *Leo Papa.* I. 1771. A. *Vide*, Immolatitium.

JEJUNIUM.

• Jejunium, divini præcepti. IX. 2123. C. Jejunia ſervanda. *Trid.* X. 191. A. Jejunia ab eccleſia inſtituta qui putaverit contemnenda, anathema ſit. *Gangr.* I. 538. C.

• Jejunium excogitatum eſt ut corpus maceretur. I. 1194. C. • Eccleſia jejunia quædam publica certis diebus indixit, jubens tum a carnibus abſtinere, & cibis aridioribus uti, ut luxus temperetur. IX. 2014. B. C. • Jejunia inſtituta, ut corpus per intemperantiam cibi aut potus luxurians, caſtigetur, in ſervitutemque redigatur: quo animus liberior divinæ voluntati ſe adtemperet. IX. 2014. A. • Jejunandi tempora, prout ſalubritati corporum & animarum expedire videbatur, ab Eccleſia ordinata ſunt. IX. 2123. C.

de Jejuniis eccleſiaſticis, contra Lutherum. *Senon. anno* 1528. IX. 1938. D. E. 1939. A.

Jejunium. Qui ætatem decem & octo annorum exceſſerunt, communiter ad jejunia Quadrageſimæ, Quatuor Temporum, & Vigiliarum tenentur. *Clarom.* anno 1298. VII. 599. D. Jejunare tenentur ſub pœna peccati mortalis omnes 21. ætatis anno majores, &c. *Mexic.* anno 1585. X. 1705. B.

Jejunia præcepto eccleſiæ ſtata ſervent, etiam peregrinantes; niſi cum legitime excuſati fuerint. *S. Carolus Borromæus.* X. 818. B. 819. C. Ægrotus jejunii lege non tenetur. I. 1194. D. Mulier in partu jejunii lege non tenetur. I. 1194. C.

Jejunia qui non obſervaverint, velut eccleſiaſticæ diſciplinæ violatores, pœnarum ſeveritate coërceri debent. IX. 2123. C. Jejunii violati pœna apud Anglos & Danos. VI. 498. C. 904. C. 913. A. B. Jejunium quot modis violetur. X. 1861. C.

Jejuniorum gemituumque indicta tempora. II. 833. A. Jejuniorum tempora & dies. *Copriniac.* anno circ. 1256. VII. 477. B. C.

Jejunia ab epiſcopis indicta laici reverenter obſervent. IV. 1251. E. Jejunium in quocumque epiſcopio bannitum diligentiſſime obſervetur. VI. 830. B. Jejunia indicant epiſcopi, cum res poſtulabit, ſub pœna eccleſiaſtica & canonica. *Bituric.* anno 1584. X. 1467. E. Jejunia quando generaliter pro aliqua neceſſitate indicuntur, diligenter ab omnibus ſunt obſervanda. *Turon.* anno 813. IV. 1029. D.

Jejuniorum qualis eſſe obſervatio debeat, ex S. Carolo Borromæo. X. 652. B. *Et ſeqq.* Jejunium omne eleemoſynis gratius faciendum. VI. 663. C. Jejuniorum tibi tantum impone, quantum ferre potes. IV. 1108. D. In jejunio ſervando nemo ſuam ſententiam ſequi debet, ſed ſuum confeſſarium conſulat, ejuſque ſententiæ adhæreat. X. 1705. B. • Jejunium nemo ſibi imponat, unum præ aliis excipiendo, &c. VI. 574. D.

Jejunia a monachis quæ ſint obeunda. *Turon.* anno 567. III. 360. D. E.

Jejunium non ſolvitur niſi veſpere. I. 1195. E. *Vide*, Vigiliæ. Jejunium uſque ad Nonam quibus diebus ſit protrahendum. VI. 792. D.

Jejunare die Dominico, vel ſabbato, præterquam uno ſolo, nefas. *Can. Apoſt.* I. 26. B. *Cæſaraug.* I. 805. C. Qui etiam propter continentiam, ut putat, Dominico die jejunat, anathema ſit. *Gangr.* I. 538. B. Jejunans ſtudioſe die Dominico, Catholicus non credatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A. Jejunium Dominici diei & feriæ quintæ nemo celebret; ut gentiles & hæretici. I. 246. A. Jejunare non licet Dominicis diebus, aut in feſtis Natalis Domini, Epiphaniæ, & Aſcenſionis. III. 1863. B.

• Jejunium quartæ & ſextæ feriæ præceptum. *Petr. Alex.* I. 236. B. Qui non obſervat, deponatur; vel, ſi laïcus, ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 26. D. • Jejunium feriæ ſextæ omnibus Chriſtianis ab Urbano II. indictum pro peccatis ſuis, & maxime pro illis, de quibus non confeſſi ſunt immemores. VI. *parte II. initio.* 1761. A. B.

Jejuniorum ſuperpoſitiones per ſingulos fere menſes. *Conc. Eliberit.* I. 252. E.

Jejunia legitima ſunt tria in Quadrageſimis. *Theodor. Cantuar.* III. 1778. B. Jejunium majus omnes debent jejunare, per octo ſeptimanas: ſingulis ſeptimanis quinque diebus dumtaxat, non ſabbato, nec Dominica. *Nicæn. Arab.* 516. E. *Vide*, Quadrageſima.

Jejunium ſex dierum ante Paſcha aliter ab aliis peragitur. I. 187. D. Jejuniorum varia obſervatio in una etiam urbe CP. IX. 621. B.

Jejunium inter Aſcenſionem & Pentecoſten a quibuſdam obſervatum. VI. 767. C.

Jejunium in pane & aqua, triduo ante feſtum S. Michaelis, in Anglia. VI. 793. E. Et omnis homo ad confeſſionem vadat, & nudis pedibus ad Eccleſiam, &c. VI. 793. E.

Jejunium feria 2. & ſexta, 2 feſto S. Martini uſque ad Natale Domini. *Matiſcon.* anno 581. III. 452. C.

Jejunium dierum XII. ante Natale Domini in Anglia. III. 1985. 1986.

Jejunia quatuor temporum. III. 1944. E. V. 432. E. VI. 546. A. VI. 777. A. 782. E. 900. A. VI. 828. C. D. VI. *parte II. initio.* 1713. C. 1715. C. X. 814. E. Formula denunciationis illius jejunii. 815. C. D. Jejunia quatuor temporum decreta, quæ prius ter in anno. *Calixt. epiſt. 1.* I. 109. A. B. • Jejunia quatuor temporum cur ſint inſtituta, & quo auctore. III. 1983. E. 1984. *tota.*

Jejunium quarti, ſeptimi, & decimi menſis omnes obſervent, juxta ritum Romanæ eccleſiæ. *Cloveshov. in Anglia.* III. 1957. A.

Jejunium vernum in prima hebdomada Quadrageſimæ: æſtivum in Pentecoſte. VI. 1615. D. Anno 1083. Jejunium Martii in prima hebdomada Quadrageſimæ: jejunium Junii in hebdomada Pentecoſtes. VI. *parte II. initio.* 1707. D.

Jejunium ſi concurrat cum feſto, celebrandum potius quam feſtum, niſi ſit Deiparæ, vel Apoſtolorum. VI. 792. E.

• Jejunia ſervanda, ita ut a carnibus abſtineatur, tempore Quadrageſimali, jejunio poſt Pentecoſten, jejunio ante Aſſumptionem Deïparæ, nec non jejunio ante Natalem Domini. Hæc jejunia ſancta Romana Eccleſia ſuſcepit antiquitus & tenet: videlicet ut qui ſe ſciverit illicita perpetraſſe, in his etiam a licitis ſe quibuſdam abſtineat. V. 355. D.

Jejuniorum diebus per eccleſiam indictorum, & præcipue in Quadrageſima, nemo carnes comedat, niſi neceſſitate cogente, ſub pœna excommunicationis & maledictionis æternæ. Confeſſores autem religioſi, ſi exempti non ſint, vel ſæculares, ſi præterquam in caſu neceſſitatis alicui dederint licentiam veſcendi carnibus diebus prædictis, eamdem ſententiam incurrant. *Vaur.* anno 1368. VII.

2838. D. E. *Vide*, Abſtinendum. Ciborum delectus.
* *Jejunium.* Eccleſia liberum facit quolibet tempore quibuſlibet veſci, modo id vel caritas vel neceſſitas ſuadeat: adhibito tamen utriuſque medici, ſi præſto ſint, aut ſaltem alterius, nimirum animæ, conſilio. IX. 2014. C. D.
Jejunium & abſtinentia carnium. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. E. Maxime clericis & militibus. *Ibidem.*
* Jejuniorum diebus qui ovis, caſeo, piſcibus, & vino abſtinere poteſt, magnæ virtutis eſt. Qui autem his aut interveniente infirmitate, aut aliquo opere, abſtinere non poteſt, utatur. Non dicit Apoſtolus, Nolite comedere lac & ova; ſed, *Nolite inebriari vino. Theodulf.* IV. 922. A.
* *Jejunium.* Prolixa piſcium fercula non minus vitanda, quam carnium. IX. 2014. D.
In Jejuniis, piſcibus & caſeo abſtinent Græci. XI. 279. D.

JEPH JER

* JEPHTHE filiam immolavit. III. 960. D. * Jephte filiæ occiſio fuit peccatum mortale. VIII. 1769. A. B. * Jephte pro temeritate voti offerens filiam. IV. 887. E.
Ἱερωμένοι, *epiſcopus, presbyter, diaconus. Laodic.* I. 785. A. &c. Hieraticus, *in ſacro ordine conſtitutus.* II. 1326. A.
JEREMIAS, *pro* Baruch. II. 819. D. III. 330. D. III. 1190. B.
JEREMIAS CP. quæ contra Lutheranos edidit, in majori codice conſcripta ſunt. XI. 211. C. Tametſi ea ſcripſit, non ſynodaliter, ſed ut privatus. XI. 211. C. Jeremiæ Patriarchæ CP. epiſtolæ ſynodales ad Lutheranos laudantur. XI. 266. D.
Ἱερομόναχος καὶ ἀββᾶς. IX. 429. B.
JERUSALEM, viſio pacis. IV. 810. B. civitas juſtitiæ. IV. 1336. C. * Significat eccleſiam. IV. 870. B. * Eccleſiarum mater & primitiva ſancta Sion. VI. *parte II. circa med.* 1231. A.
JERUSALEM eccleſia Emeritæ. 998. C.

IG

IGITUR, *in ipſo principio epiſtolæ.* V. 127. B. VI. 24. E. VI. 103. E. 200. E. VII. 749. D.
IGNATIUS martyr, Antiochenus epiſc. II. 823. E. Petri dextra ordinatus. 827. C.
IGNATII CP. vita, genus, &c. V. 943. *Et ſeqq.* Novus Athanaſius, &c. V. 873. D. V. 749. C. D. Michaëlis Imp. filius. *Ibidem.* eunuchus invidia factus. *Ibidem.* Imperium ſponte dimiſit religionis amore. *Ibid.* Fingebatur abdicaſſe. V. 827. B. C.
Ignatii CP. cauſa tractatur in epiſtolis Nicolai I. Papæ. V. 119. *& ſeqq.* quomodo vitam finierit, quam pie ac ſancte. V. 995. D. E. quot annos Eccleſiam CP. rexerit. 998. E. Signa poſt ejus mortem edita. *Ibidem, & ſeqq. pagg.*
Ignatius CP. ὠμοφόριον D. Jacobi Apoſtoli nactus, ſive ſuperhumerale, eo dum viveret ornari ſe voluit. V. 1010. D.
Ignatius CP. Patriarcha a Nicolao Papa abſolvitur. V. 139. D. E. priſtino honori ac ſuæ ſedi reſtituitur. V. 204. C. D.
Ignatii CP. laus a Nicolao Papa. V. 120. B. 130. A. B. Ignatius piæ memoriæ Patriarcha. *Joannes VIII.* V. 1166. C. In Eccleſia colitur, & in Græcorum Menologio honorifice commemoratur. V. 1163. A. Ἰγνάτιος ὁ νέος Θεοφόρος καὶ ὁμολογητής, Patriarcha CP. V. 1144. E. *Vide*, Bulgaria.
IGNIS Paſchalis. III. 1916. D.
IGNITERGII hora. VII. 1682. E.
IGNORANTIA, origo totius mali. *Clem. epiſt. 3.* I. 55. B. C. D. E. 59. C. Omnium mater errorum. III. 586. B. VII. 1095. E. *Palent.* anno 1322. VII. 1477. C. maxime in ſacerdotibus Dei vitanda eſt. IV. 1004. A. X. 442. C.
Ignorantia. Non peccaſſe eos, qui Chriſtum ignoranter crucifixerunt, docuit Abaëlardus. VI. *parte II. circa med.* 1224. E.
* Ignorantiam & oblivionem non ſubjacere peccato, quoniam eveniunt ſecundum neceſſitatem, non ſecundum voluntatem, Cæleſtius docuit. I. 1212. B. C.
ILDEPHONSUS Toletanus inter Doctores eccleſiæ colitur ex præcepto Concilii Salmanticenſis, anni 1335. VII. 1970. A. Preces compoſuit in Miſſarum ſolemniis. IV. 885. B. Deïparæ capellanus, ac ſuæ virginitatis ſpecialis præco, patriarchalis eccleſiæ Toletanæ præſul, &c. VII. 1256. D. Ejus dies feſtus colendus, per totam provinciam Toletanam. *Ibidem.*
ILERDENSIS canon citatur. V. 12. C. V. 528. C. V. 540. D. VI. 148. A. VI. 400. B.
S. ILLIDII Claromontenſis monaſterium, Gallice, *de ſaint Ahrey.* VII. 994. D. Abbatia. X. 1508. E.
ILLUSTRIS. Carolus vir illuſtris, rex Francorum. VI. 551. B. Illuſtris Comes. VI. 43. E. Ἰλλούστριος. I. 1397. A. Illuſtriſſima & religioſiſſima filia. *Leo Papa ad Pulcheriam.* II. 18. E. Illuſtriſſimi epiſcopi. VI. 433. D. *anno* 894.
ILLYRICUM, Epirus, &c. ſemper Apoſtolicæ Sedi ſubjectæ fuerunt. V. 756. E. 758. D. 759. A. Illyricum & alias provincias ſuæ ſedi reſtitui poſtulat Nicolaus Papa. V. 126. A.

IMAGINES.

IMAGINARIA ſpecies ſanctorum. IV. 803. E.
IMAGINARIUS ordo. III. 358. D.
IMAGINES veneramur ex traditione ſedis Apoſtolicæ, teſte beato Silveſtro Papa. *Hadrianus Papa, anno 787.* IV. 82. C. Imaginum ſacrarum cultus defenditur contra Lutherum, in Conc. Senon. anno 1528. IX. 1945. A. B. C. Pro earum cultu teſtimonia Patrum. IV. 87. 90. 91. Teſtimonia ſcripturæ & Patrum. *Nicæna II. ſynod.* IV. 159. D. *Et ſeqq.* Imagines ſacræ quot & quibus in Conciliis fuerint approbatæ. IV. 812. B. C. D. E. A quot & quibus Romanis Pontificibus. *Ibidem.* & 813. Concilium Stephani Papæ in partibus Franciæ & Italiæ, pro ſacris imaginibus. IV. 778. E. 802. B. 805. A.
Imagines & venerabiles & ſanctas & ſacras appellant Patres. IV. 171. D.
Imagines. Pictura & tituli, ἀνιστορήσεις, καὶ ἐπιγραφία, in Nicæna II. ſynodo ab Eccleſia recepta. IV. 522. B. Imaginum cultus adſtruitur a Græcis, in ſynodo Hieroſolymitana, anno 1672. XI. 208.
Imagines non abjiciendæ, quia manu factæ: ſiquidem & arca, & propitiatorium, & Cherubim erant arte facta, nec tamen abjicienda. IV. 90. E. 91. A. 150. E. Si vetus teſtamentum habebat Cherubim; & nos habemus imagines Chriſti, Deïparæ, & ſanctorum, obumbrantes altare. *Taraſius CP.* IV. 162. C. * Imagines ſacras comparat Gregorius II. Papa, Cherubim ac Seraphim, quæ in arca erant. IV. 3. E. Imagines adorandæ, ſiquidem & Cherubim, & propitiatorium, & arca, & virga, & menſa, adorabantur. *Antioch. ſynodus*, circ. an. 781. III. 2060. C.
* *Imagines.* Serpentis ænei inſpectione credimus Iſraelitas fuiſſe liberatos: & dubitamus eos ſalvari, qui Chriſti & ſanctorum imagines aſpiciunt & venerantur? IV. 87. A. *Vide*, Jacob.
* Imagines & picturas in relationem & commemorationem ſolum habemus. *Nicæna II. ſynod.* IV. 378. E. Honos qui illis exhibetur, ad ſanctos refertur. XI. 279. D. Imaginis honor ad prototypon refertur. IV. 215. A. 234. E. Imaginem qui adorat, in ipſa adorat regem. IV. 416. E. Imago dixerit, Ego & Imperator unum ſumus. IV. 215. A. Rex dicitur & regis imago, & non ſunt duo reges. IV. 215. C. D.
* Imaginum cultus relativus ad prototypum. XI. 343. C. Imaginum cultum relativum tollens Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 175. B. * Imaginem Dei quando in Chriſto & crucem adoramus, non dividimus eum. Abſit. *Ambroſius.* IV. 90. C.
Imago non ſecundum ſubſtantiam prototypo aſſimilatur: nemo enim animam quærit in imagine: ſed ſecundum nomen & figuram membrorum. IV. 354. C. 426. E. * Quia per naturam Filium adoramus, quare per adoptionem nomen novum ſcriptum in calculo vel gemmis non adoremus? V. 806. C.
Imagines Chriſti, Deïparæ, & Sanctorum debito honore & veneratione proſequendæ: ut per imagines, quas oſculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Chriſtum adoremus, & ſanctos veneremur. *Trid. ſub anathemate.* X. 168. D. E.
* *Imagines.* Sicut qui ſigillum ſalutat Imperatoris, non lutum adorat, aut chartam, aut plumbum, ſed Imperatori adorationem & cultum impendit: ita & nos figuram crucis adorantes, non lignum, ſed per Chriſti effigiem eum qui crucifixus eſt ſalutamus & adoramus. IV. 194. D. Ut civitatem ejus colimus Sion, ut villam ejus ſalutamus Nazareth: hoc eſt, illum

honorantes, qui in illis innotuit. *Ibid.* E. Sicut adorans librum Evangeliorum, non pellem aut atramentum, ſed verba Dei quæ in eo ſunt. 195. A.

* Imagines Chriſti, Deïparæ & ſanctorum, tota mentis intentione, ſummique deſiderii conamine venerandæ: quia dum eorum vultus aſpicitur, & operis actio recolitur, Deus, cujus habitatio in eis eſſe dignoſcitur, perfecte laudatur. *Nicolaus I. Papa.* V. 805. C. D.

Imagines Crucifixi, & ſanctorum, in ipſorum honorem & memoriam quos figurant, ac ipſorum loca & Reliquiæ, proceſſionibus, genuflexionibus, inclinationibus, thurificationibus, deoſculationibus, oblationibus, luminarium accenſionibus, & peregrinationibus, aliiſque modis & formis, quibus noſtris & prædeceſſorum temporibus fieri conſuevit, venerandæ ſunt. *Oxon.* anno 1408. VII. 1942. B. C.

* *Imagines.* Ante ſanctorum imagines luminaria concinnamus, & thymiamata adolemus; ſed ſymbolice iſta fiunt, in honorem eorum qui cum Chriſto requieſcunt, quorum honor ad Chriſtum recurrit. *Germanus CP.* IV. 258. E. Significant enim luminaria lumen ſpiritale, quo illi colluſtrati; aromata, Spiritus ſancti gratiam, qua repleti fuerunt. *Ibidem: &* 259. A.

Imagines ſanctorum & vultus illorum, in quolibet loco depictas celeberrimo honore venerari debemus. *Conc. Rom.* anno 769. III. 2014. D.

* Imaginem Imperatoris ſuſcipit & non vult inhonorare Iconomachus: ſic jubetur ſuſcipere imaginem Chriſti. V. 879. E. 880. A. Indumentum imperiale ſi contumeliis affeceris, nonne ei qui induitur, contumeliam irrogas? *Chryſoſt.* IV. 87. E. 90. A.

Imagines Chriſti & ſanctorum qui non oſculatur, anathema ſit. *Nicæna II. ſynod.* IV. 471. B. Qui venerari noluerit ſecundum ſtatuta SS. Patrum, anathema ſit. III. 2015. B.

Imaginum ſacrarum adoratio. *Anaſtaſ. bibl.* IV. 20. C. D. Hanc & Apoſtolica ſedes antiquitus tenuit, & univerſalis eccleſia ſemper venerata eſt, & hactenus veneratur, quibuſdam Gallorum exceptis. *Ibidem.* D.

Imaginum ſalutatio poſita pro adoratione. IV. 190. B. Imagines ſive adorandæ dicantur, ſive ſalutandæ, nihil intereſt. *Nicæna II. ſynod.* IV. 442. C.

Imagines, Dictum illud Sophronii, commodius eſſe omnia in civitate lupanaria ingredi, quam abnegare adorationem imaginis Chriſti, aut Deïparæ, ab Hadriano Papa comprobatur. IV. 806. D.

* Imagines quod in centro cameræ ſuper altare pingimus, quid fidei contradicit? *Nicolaus I. Papa.* V. 125. C. * Imagines Chriſti ſi aſpicimus in templo, & in arcano cordis præmeditamur eum venturum, cujus imaginem cernimus, quid officit Chriſtiano? *Nicolaus I. Papa.* V. 125. C.

Imaginem humanitatis Chriſti facimus & adoramus: Chriſti imaginem, id eſt, perſonæ quæ hominibus viſa eſt, non diviſa a divinitate. IV. 150. C.

* *Imagines.* Illum adoramus, quem per imaginem aut paſſum, aut in throno ſedentem recordamur. IX. 1945. A.

* Imagines non ad adorandum deïficamus, ſed ad tremendum terribiliter, in pariete vel ligno depingimus. V. 125. C. * Qualis eſt honoratio adorationis, niſi tantum quemadmodum & nos peccatores adoramus & ſalutamus invicem per amorem, & dilectionem? Ita & Chriſti imaginem adoramus & contremiſcimus, quia in ea ipſe depictus eſt. IV. 91. B.

* Imagines non proponuntur ut adoremus aut colamus eas; ſed ut quid adorare aut colere, aut quarum rerum meminiſſe debeamus, per imagines recordemur. IX. 2121. E. 2122. A.

* Imagines non colimus ut deos, abſit: ſed affectum & amorem, quem habebam prius erga eos, nunc etiam oſtendens. *Theodoſius epiſc. in Nicæna II. ſynodo.* IV. 43. E. Hadrianus Papa. 83. E.

Imagines ſanctas ſuſcipio & amplector: adorationem quæ fit per latriam ſoli Trinitati impendo. *Conſtantinus Cypri, in Nicæna II. ſynodo.* IV. 151. D. Adorationem & ſervitutem omnimodis renuit Imaginibus ſynodus Francofordienſis. IV. 904. D. Quam ita ut deïficæ Trinitati eis detuliſſe dicebatur ſynodus CP. *Ibidem.*

* *Imagines.* Si facimus ſimilitudinem ſanctorum, non ad adorandum ut deos, ſed ut eos imitemur. Si facimus ſimilitudines Chriſti, non ut ſimilitudinem adoremus, ſed ut mens ad ſuperiora conſcendat, & adoremus Deum hominem factum. IV. 311. D.

* Imagines facimus ad recordationem rerum geſtarum: nec debitum deïtati honorem eis tribuimus; ſed amorem noſtrum oſtendimus, quo eos proſequimur. *Germanus CP.* IV. 242. B.

Imagines non ſicut deos adoramus, abſit; ſed tantum modo affectum noſtrum ad vultum faciei imaginis aptamus. *Athanaſ.* III. 2015. A. IV. 790. C.

* Imaginem Salvatoris non ideo petit quis, ut quaſi Deum colat; ſed ut recordatione Filii Dei in ejus amore recaleſcas, cujus te imaginem videre deſideras. *Gregor. M.* III. 503. B. Non quaſi ante divinitatem ante imaginem proſternimur: ſed illum adoramus, quem per imaginem paſſum &c. recordamur. *Ibidem.*

* *Imagines.* Ad imagines ne fundant Chriſtiani preces, ſed ad ſolum Deum: ad patronum vero imaginis, ut ad mediatorem & interceſſorem ſuas porrigant preces: neque quidquam colant præter ipſum Deum. *Nicæn. Arab.* I. 509. B.

* Imagines ſanctorum propter memoriam pinguntur & adorantur, ſicut ſervorum Dei, & pro nobis divinitatem deprecantium. IV. 91. C.

* *Imagines.* Ut mortui patris cum veſtem oſcularis, non veſtem ut Deum adoras, ſed per oſculum amorem erga illum oſtendis, qui hac fuit veſte circumdatus. IV. 195. B.

* *Imagines.* Si Deus per ſubjectam creaturam mortalium oculis apparuit; ut credentibus eſſet culmen honoris: quare animæ ſanctorum, quæ manentes in corpore vultus habuiſſe noſcuntur, non venerentur a nobis magno honore? *Nicolaus I. Papa.* V. 124. C. D. 125. A. 805. D. Cur eorum exſecremur effigies, per quos agnovimus fidei veritatem? *Ibidem.* E.

Imagines ſacræ: quis fructus ex illis percipiatur. *Trid.* X. 168. D.

* Imagines ſanctorum facimus, ut omnes qui vident eos in imagine, imitatores eorum eſſe feſtinent. IV. 91. B. * Imagines ſanctorum honoramus; ut per picturam adducere nos valentes in recordationem prototyporum. *Definitio Nicænæ II. ſynodi.* IV. 266. C.

Imagines ſive hiſtoriæ veteris ac novi Teſtamenti in Templis recte pinguntur: ut qui neſciunt litteras, contemplatione picturæ diſcant ſcripturam. IV. 186. E.

Imagines Chriſti & ſanctorum in parietibus patres depinxerunt. V. 125. B. * Imagines idcirco pictæ, ut hi qui litteras neſciunt, ſaltem in parietibus videndo legant, quæ legere in codicibus non valent. *Gregorius M.* IV. 83. A.

* Imagines oſtendunt matres parvulis ſuis nuper baptizatis, quos in ulnis tenent, & hiſtoriis depictis ædificant, eorumque mentes ad Deum erigunt. IV. 15. A.

Imagines. Pingi conſentio iconas Chriſti & Deïparæ, ex auro, argento, & omni colore, ut incarnatio omnibus innoteſcat. *In Concilio Nicæno II.* anno 787. IV. 46. A. Item converſationes & certamina ſanctorum ad excitationem & magiſterium maxime ſimplicium. *Ibidem.*

* *Imagines.* Non lapides & parietes & tabellas adoramus; ſed ut memoria noſtra excitetur, & ad cæleſtia erigatur per eos quorum hæ ſunt imagines. *Gregorius II. Papa.* IV. 7. A.

* Imagines ſanctorum conſtituimus, ne oblivioni tradantur. IV. 90. E. Ad memoriam ſanctorum imagines facimus, Abrahæ, Moyſi, Eliæ, Iſaïæ, Zachariæ, &c. IV. 91. A. Ut omnes qui vident eos in imagine, memorentur eorum, & glorificent Deum. *Ibidem.*

* Imagines Chriſti, Deïparæ, & ſanctorum, ab Abel juſto, ſacræ & reverendæ. V. 205. A. B. 856. E. 1071. C.

Imagines venerandæ craſſior ſcriptura. IV. 150. E. Imagines, rudium & imperitorum libri. XI. 9. D. Quæ ſermo hiſtoriæ per auditum commendat, hæc pictura tacens per imitationem oſtendit. *Baſilius.* IV. 251. A. Imago major eſt ſermone; & hoc factum eſt propter idiotas homines. A. 174. B. Imago Polemonis viſa revocavit ſcortum ab impudicitia. IV. 167. E.

* Imago Chriſti æque ut liber Evangeliorum, adoranda. Quia ſicut per eloquia ſacra ſalvamur, ita per effigiem coloratam omnes utilitatem conſequuntur. V. 900. B. Sicut ſcriptura, ſic & pictura prædicat. *Ibidem.* Imagines paris potentiæ cum Evangelio & pretioſa cruce. IV. 190. D. Imaginibus oſculum & honorabilis ſalutatio redditur, quemadmodum ſig-

no crucis, & Evangelio, &c. IV. 803. E.

Imagines in templo Salvatoris Romæ, hoc eſt, hiſtorias veteris ac novi Teſtamenti, Conſtantinus M. pingi curavit. IV. 187. B. Miraculorum Chriſti picturæ. IV. 7. E. Deïparæ Dominum Deum noſtrum in ulnis habentis. *Ibidem*. Hiſtoriæ & picturæ. *Ibidem*. Abrahæ cum gladio cervici Iſaac imminente. *Ibidem*.

Imagines Chriſti Domini humana forma pingantur, pro veteri Agno. *Trull.* III. 1691. A. IV. 190. E. *Vide*, Trullanæ ſynodi.

Imagines pictæ jam tum ab ipſis Eccleſiæ primordiis. IV. 135. B. 418. C. Imagines Chriſti & ſanctorum depictæ a temporibus Apoſtolorum. IV. 6. C. *Vide*, Augarus.

Imago Chriſti non manufacta, *ἀχειροποίητος*. IV. 6. D. Edeſſæ. IV. 6. D. 115. B. Camuliani. 314. B. Imago Chriſti & miraculum ejus in civitate Beryto. IV. 178. C. D. E. 179. 182. *tota*.

Imagines. Miracula facta per imagines. IV. 259. C. *Vide*, Maria. Imago Chriſti locuta. VI. 702. C. D. 704. A. B. Candela ante imaginem Salvatoris ardens. IV. 206. D. Ex oleo. *Ibidem*. Quo oleo languores ſanabantur. *Ibidem*. E. Imagines ſanctorum ſanguine manantes. IV. 195. E.

* *Imagines*. Liber apocryphus inducit Lycomedem coronantem imaginem Apoſtoli Joannis, quemadmodum pagani idola. IV. 299. C.

Imagines ad Concilia Pontifices deferebant; neque ullus abſque imaginibus iter agebat. IV. 18. C.

Imagines. Juramenta præſtita ſuper Evangelium, & Crucem, & imagines Chriſti ac Deiparæ. IV. 190. B.

Imagines ſanctorum abſque precatione ſive dedicatione, honorandæ ſunt. *Nicæna II. ſynod.* IV. 374. C. 704. D. Imagines novas benedicant epiſcopi, priuſquam in eccleſiis recipiantur. *Bituric.* anno 1584. X. 1470. C. Imagines ſanctorum ſolemniter ex ritu eccleſiæ benedicantur. *S. Carolus Borromæus.* X. 813. B. Cum indulgentiis & impoſitione incertarum reliquiarum ne dedicentur. IX. 2017. A.

Imagines aureæ & argenteæ. IV. 307. D. Codices deaurati per imagines. IV. 310. A. Codex argenteas habens tabulas, & ſanctorum imaginibus adornatus. *Ibidem*. B.

Imagines Angelorum pingimus, quales eos ſcriptura divina eos verbis figurat. V. 900. C.

* Imaginem Dei Patris nullam facimus aut pingimus, quia Dei natura ſpectanda proponi non poteſt ac pingi. IV. 6. D. Deïtatis imaginem & ſimilitudinem, vel ſchema, vel figuram nullam formamus. IV. 239. E. Deum Patrem coloribus exprimi Græci nolunt. IX. 1358.

Imagines ſacras pingere vetitum his qui ſunt a ſynodo anathematizati. V. 902. C.

Imaginum cultus & cura, ex S. Carolo Borromæo. X. 813. A. B. C. D. De his decreta Concilii Cameracenſis, anni 1565. X. 601. 602. anno 1586. IX. 2155. A.

Imagines ne pingantur vel ornentur procaci venuſtate. *Trid.* X. 169. A. Imagines aut picturæ procaces vel obſcenæ, tollantur &c. X. 778. D. E. Imagines quæ ſint tollendæ. X. 1188. D. E. Imagines aliquæ tollendæ, ſi epiſcopus cognoverit populum plus ad diſpoſitionem figuræ talis imaginis, quam ſalva fide expediat, inclinari. IX. 1368. B.

Imagines. Quæ ſervanda ſunt in ſacris imaginibus effingendis. X. 642. D. E. 643. A. B. Ne pingantur, quæ hiſtorias apocryphas exprimunt. X. 1699. E. Si fieri poſſit, pictæ ſint. Si fingi debent, ita ſculpantur, ut eas veſtibus ornare opus non ſit. *Mexic.* anno 1585. X. 1700. A.

Imagines. In intima altarium tabula vivorum effigies ne depingantur. X. 1953. E.

Imagines præcedente epiſcopi judicio in eccleſiis collocentur. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1964. B.

Imagines Deïparæ denominare, *Noſtre Dame de Recouvrance*, *Noſtre Dame de Pitié*, *de Conſolation*, *&c.* prohibitum in Concilio Rotomag. anno 1445. IX. 1296. B.

Imaginem Deïparæ coli vetat diabolus. IV. 207. B. Imagines ſacras non receperunt Manichæi, & Marcionitæ, & Cnapheus, & Xenaias. IV. 59. D. Leo Iſaurus pro idolis habet, & evertendas decernit. IV. 3. A. Imagines eſſe pingendas aut venerandas negavit Hieronymus de Praga: & hoc facere dixit eſſe hæreticum, &c. VIII. 522. B. C. D. E. Imagines ad laudem Crucifixi, &glorioſæ Virginis dedicatas, Huſſitæ combuſſerunt. *Colon.* anno 1423. VIII. 1013. B. C.

Imaginum everſorem mulieres Conſtantinopoli occiderunt. IV. 11. A.

Imagines qui proſternunt in terram. *Vide*, Ceſſare a divinis.

Imagines ſacræ. *Vide*, Iconoclaſtæ. Epiphanius. Euſebius. Nicænæ II. ſynodi. Picturæ. Statua. Superſtitio.

IMAGINES, id eſt, epiſcopi ficti & imaginarii. *Collat. Carthag.* I. 1096. C.

IMAGO Dei. *Vide*, Homo. * Angelum & hominem Deus imaginis & ſimilitudinis ſuæ dote ditavit. *Tullenſe*, anno 860. V. 512. E.

IMB IMM IMP

IMBREVIANDI monaſteriorum theſauri, libri, veſtimenta; & breves Regi reportandi. VI. 352. D. Imbreviare. V. 54. D.

IMMANTATIONE tantum Innocentius Anacleto prævaluit; cum Anacletus plures & maximæ ſcientiæ & auctoritatis haberet electores. VI. *parte II.* 1573. C. Immantatus Papa. VI. *parte II.* 1566. E. *Et ſeqq.*

Immolatitium edere non licet propter eum qui indicavit, etiamſi ſignum crucis ſuperducas. III. 1859. B.

IMMUNITATES eccleſiarum. *Vide*, Eccleſiarum. Eccleſiaſtica. Eccleſiaſticarum rerum.

Immunitas eccleſiarum ſervanda, niſi publicus fuerit latro, &c. VII. 1970. C. Immunitate eccleſiaſtica non gaudeant publici latrones, nocturni depopulatores agrorum, qui per induſtriam proximum occiderint, &c. IX. 2017. E. 2018. A. Immunitas eccleſiaſtica, in duobus potiſſimum ſita eſt: primum clericos ſpectat; alterum, reos criminis. IX. 2017. E.

Imolenſium & epiſcopi Ravennatis diſcordia. VI. 1202. D. E.

Imperantis virtus commune bonum eſt & utile ſingulorum. II. 747. D.

Imperante ſuper omnia æternaliter regum rege D. N. JESU Chriſto. VI. 1169. C.

Imperator & Rex Chriſtianiſſimus, duo præcipua Chriſtiani nominis firmamenta. X. 3. D.

Imperator, dominus orbis terræ. II. 82. C. E. II. 431. E. II. 705. B.

* Imp. terræ & maris, omnium hominum ἰδίοις καὶ ξένοις dominus. II. 435. D. 547. A.

Imperatores. *Vide*, Domini.

* Imperator, Eccleſiæ Romanæ primogenitus. X. 240. E.

Imperator Romanorum electus. X. 111. B. D.

* Imperatorem *principem noſtrum* Martinus Papa appellat. III. 948. B.

Imperator. Joannes VIII. per epiſcopos tres, Carolum regem ad limina Apoſtolorum invitavit, eumque eccleſiæ defenſorem elegit, & imperiali diademate coronavit, &c. VI. 175. B.

Imperator. Qui a nobis eſt ordinandus eſt in imperium, a nobis primum atque potiſſimum debet eſſe vocatus atque electus. *Joannes VIII. Papa.* VI. 48. E.

Imperante domno noſtro piiſſimo auguſto Ludovico a Deo coronato Imperatore ſanctiſſimo. VI. 500. C.

Imperatoris Caroli Calvi electio in Concilio Romano eſt confirmata. VI. 181. 182. 183. Sicut Papa primo Romæ elegit, & ſacra unctione conſtituit; omneſque Italici regni epiſcopi & comites, Carolum (Calvum) elegerunt ſibi protectorem ac defenſorem eſſe: ita & in Francia, qui de ipſa, & Burgundia, Aquitania, Septimania, Neuſtria, ac Provincia, convenerunt, ſimiliter elegerunt & confirmarunt, anno 876. VI. 170. B. Imperator per Apoſtolicæ ſedis privilegium ſceptris imperialibus ſublimatus. VI. 107. E. Imperator machæræ uſum contra infideles accipit a B. Petri vicario. V. 244. A.

Imperator Otto IV. ab imperio per Innocentium III. depoſitus. VI. *parte II. ſub finem.* 2000. B. C. anno 1210.

Imperator chriſmate ſacro ungitur. VI. 488. B. * Imp. Leo unctus in regem. II. 741. D. * Imperator vel rex. *Boniſac. Mogunt. ſub Pippino.* III. 1943. E. 1950. B.

Imperatorglorioſiſſime & tranquilliſſime. I. 1473. E. Imperator excellentiſſimus. VI. 488. B. 494. B. Felix & beatus Auguſtus. I. 643. C. *Vide*, Auguſti. Æternitas.

* Imperator, caput Chriſtianorum. IV. 3. B. Imperator omnium fidelium admonitor eſt. IV. 1250. C. Poſt Deum venerabilis. II. 691. E.

Imperator ſacerdos. II. 490. D. Imperatorem oportet eſſe & Imperato-

rem & Pontificem. IV. 18. C.

Imperatorum & Pontificum diſcrimen. IV. 15. B. Imperialibus legibus ipſi quoque parent religionis antiſtites. II. 893. D. Imperatores pro æterna vita Pontificibus indigent: Pontifices pro temporalium curſu rerum imperialibus utuntur diſpoſitionibus. II. 934. E. *Vide*, Sacerdotium. Si ego non ſum archiepiſcopus, nec tu Imperator. V. 1018. A.

Imperatoribus ſemper ſtudium fuit hæreſes per Concilia amputare. III. 54. D.

Imperatores qui ſint dicendi felices. IV. 1275. D. E.

• *Imperator*. Orent omnes pro vita Imperatoris. *Egbertus Eborac.* III. 1963.

Impp. tres, terni ſoles. VI. 262. B.

Imperii regis Clotarii II. anno XXXI. III. 554. B.

Imperator Alemanniæ Fridericus. VI. *parte II. ſub finem*. 1666. C.

• Imperatrix Judith. V. 1440. E. Imperatrici Angelbergæ. VI. 29. D. 79. A. Imperatrix Agnes. VI. 1112. C. D. VI. 1196. C. 1212. A. Imperatrix Chriſtianiſſima Agnes. VI. 1259. B. Imperatrix Riget. VI. *parte II. circa med.* 1153. C. Imperatrix. VI. *parte II. ſub finem*. 1660. *anno* 1177.

• *Imperator*. Conſtantinus & Irene Imperatores, βασιλεῖς Ῥωμαίων. IV. 36. C.

• *Imperator CP.* Si ex Urbe Roma ſecedat Romanus Pontifex in Campaniam ad XXIV. ſtadia, tutus erit ab Imperatoris CP. minis. IV. 11. D.

Imperatores Romanorum, qui nunc Græcorum appellantur. V. 756. E. Imperator Græcorum inclytus. V. 127. C. Imperator Romæorum Manuel, & Imperatrix Chriſtianiſſima. VIII. 1018. B. anno 1423. Sua ſerenitas, ſua majeſtas imperialis. *Ibidem*. C. D. Illuſtriſſimus Imperator, ſereniſſimus princeps. *Ibidem*. C. E.

IMPIGNORARE quinam non poſſint. VI. 584. A.

IMPIUS ſemper fugit. II. 272. E.

IMPOSSIBILE qui jubet, ipſe ſe facit contemptibilem. *Sapiens quidam*. V. 1249. D.

IMPOSTURATOR. V. 1317. B.

IMPRÆTERMISSE. V. 584. E.

• *IMPRECATIO*. Pſalmiſta non optantis animo, ſed prophetantis myſterio denunciat. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 71. C.

IMPUDICITIA. *Vide*, Peccatum carnale. Mulieris oſculum eſt mortale peccatum, quia ad hoc non inclinat natura: actus autem carnalis, cum ad hoc inclinet natura, non eſt peccatum, maxime cum tentatur exercens. *Hæreſis Beguardorum*. VII. 1359. A.

• *Impudicitia*. Ridiculoſum eſt, ut pro tactu vel oſculo & amplexu mulierum quis damnatus inveniatur. *Gregor. III. Papa*. III. 1872. C.

Impudicitiæ ſpecies diverſæ, & de iis quæ pœnitentia ſubeunda. III. 1876. E.

IN

INANTE, abhinc inante. V. 505. D. *Anno* 860. Inantea, *de là en avant*, *d'oreſnavant*. IV. 905. A. IV. 1475. A. VI. 176. E. VI. 405. E. In antea ex nunc. VIII. 81. B. *anno* 1409.

INAS rex occiduorum Saxonum. III. 1783. A. Ejuſdem laus. III. 1849. B. Leges eccleſiaſticæ. III. 1781.

In craſtinum, *pro* in futurum. VI. *parte II. initio*. 1635. D. 1643. A. 1654. D.

In NOMINE ſanctæ Trinitatis & unicæ divinitatis. VI. 589. B. • *In nomine*, quod intelligitur Deus; non in nominibus. *Hincmar*. V. 419. A. • *In nomine*, dixit, non in nominibus: ut in quibus una deïtas, unius quoque nominis exſiſtat integritas. *Vigil.* III. 6. D. *Pelag.* 312. C. *Benedict.* 402. A. • *In nomine*: Non ait, In nominibus, quaſi in multis: ſed in nomine, quia trinus & unus eſt Deus. *Paulinus Aquil.* IV. 852. A.

In nomine Domini. Anno ejuſdem &c. VII. 378. B. 687. A.

In perpetuo. III. 1051. C.

• *In PRINCIPIO erat Verbum*, ne per ſingulos dies audiatur, ut fit a quibuſdam laïcis, & maxime matronis. VI. 829. C.

INBANNATUS. V. 1352. B.

INCANTATIONES exſecrandæ. III. 1863. Incantationum varietas. IV. 1028. E. Incantationes quæ fiunt a bubulcis, & aliis: ligamenta, quæ in bivio projiciunt, ut animalia ſua liberent a clade, & alterius perdant. VI. 205. D. *Rothomag.* anno 878. Incantationibus & auguriis qui ſerviunt, ex Eccleſia pellantur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. C.

Incantatores. *Trull.* III. 1683. D. Incantatores ne ſint inter fideles. *Nicæn. Arab.* I. 501. C. *Vide*, Inquiſitoribus. Incantatrix anno pœniteat. III. 1778. B.

INCANTUS, *encan*. XI. 10. C.

INCARDINARE epiſcopum & conſecrare. VI. *parte II. initio*. 1655. C. Incardinari alicubi. V. 613. D. 693. C. Incardinari eccleſiæ. V. 408. E. Incardinatum alicui eccleſiæ præficere quempiam. VI. 11. B. Incardinari ſibi poſcit Eccleſia Turonenſis Actardum, in eadem eccleſia baptizatum, &c. V. 1322. D. 1323. C. Incardinate eum archiepiſcopum in illa metropoli. *Ibidem*. Incardinatus ſtabiliter alicui eccleſiæ. V. 698. C. 699. A.

INCARNATIO.

Incarnatio. Unitio Dei Verbi ad hominem. II. 654. B. *Vide*, Verbi natura incarnata. Inhumanatio. II. 454. D. *& alibi paſſim*. Myſterium aſſumptæ carnis. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 962. B. • Æternitas & humanitas (ſic enim dicendum eſt) unius Unigeniti. II. 765. B.

Incarnatus Deus. III. 1267. A. 1278. D. Incarnatum dicimus Deum quia carnem animatam anima rationali ſibi copulavit. I. 1274. E.

Incarnatio. Filius Dei non commixtionem paſſus, neque diviſionem. IV. 878. B. Deus Verbum naturæ noſtræ primitias ſibi univit, non permixtus, ſed in utriuſque ſubſtantiis unus & ipſe viſus. II. 950. D. • Incarnatus Unigenitus, & immixtus. *Lepor.* I. 1265. A. In veritate miſceri novit ſed ſine corruptione. *Ibid.* Incarnatus & mixtus Deus Verbum. *Auguſt.* II. 306. A. Novit miſcere ſeipſum Deus, ſine ſui corruptione, &c. *Ibidem*. Verbum caro factum eſt, ſed non eſt Deus Verbum in carnem mutatus. Verbum carnem aſſumſit. I. 1698. D. Duæ naturæ inconvertibiliter invicem adunatæ in una Dei Verbi ſubſiſtentia. IV. 143. E.

• *Incarnatio*. Filius miſerationem induens, Dei gignentis conſilio, & divino complacito Spiritus, non ſeparatus a gremio generantis, ad nos humiles deſcendit. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1266. E.

Incarnationem ſolus Unigenitus novit. I. 418. E. Inexplicabilis generatio ex Maria. 420. A. Unio naturarum inexplicabilis. I. 1706. B. Sine confuſione, concretione, commixtione. *Ibidem*. • Incarnatus eſt Unigenitus ſecreto illo myſterio, quod ipſe novit. *Lepor.* I. 1265. A. Deus Verbum hominem perfectum inexplicabili quodam modo ſibi conjunxit. *Symbol. Neſtor.* I. 1516. E. Deus Verbum factus eſt homo, non imminuta natura deitatis, adſtipulante miraculo quod intelligentiam mentis excedit. I. 1727. D.

• *Incarnatio*. Filius Dei ad exinanitionem ſpontaneam ſe miſericorditer inclinavit. *Cyrill.* I. 1290. D. • Verbum exinanivit ſemetipſum ſine exanitione, carnem accipiens. XI. 343. D.

• *Incarnatio*. Unus de Trinitate per ſpontaneam ſe exinanivit humilitatem, in vulva habitans Deïparæ. III. 1450. C. Unus de Trinitate incarnatus. I. 1730. E.

• *Incarnatio*. Filius hominem aſſumpſit. *Tolet. VI.* anno 638. III. 602. B. Accepit hominem. *Ibid.* C. • Perfectum aſſumſit hominem. *Athanaſ.* III. 870. D. • Indutus eſt hominem. *Ibid.* • Perfectum ſuſcepit hominem Filius Dei. IV. 1003. C. *Arelat. VI.* Perfectum hominem aſſumſit. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1791. E.

• *Incarnatio*. Filius Dei non corpus exanime ſumſit; aut ſine mente: neque enim corpori ſolum, ſed etiam animæ ſalus facta eſt. I. 735. A. 738. D. Homo ſuſceptus. III. 1755. E.

• *Incarnatio*. *Et habitavit in nobis*, hoc eſt, in noſtra natura. Eſt enim iſtud prioris explicatio, *Verbum caro factum eſt*. I. 1698. E.

• *Incarnatio*. Divinam naturam non eſſe incarnatam aiebat Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1297. C. 1299. C. Ipſa divinitas incarnata eſt, ſed in Filio. VI. *parte II. circa med.* 1300. A.

• *Incarnatio*. Filius Dei noſtram naturam induens, igne inviſibili & immateriali divinitatis ſuæ in antiquitatem reformavit. IV. 502. D. • Caro proficit in Verbum, non Verbum profecit in carnem. *Lepor.* I. 1265. C.

Incarnatio. Qui dicunt Filium Dei ſuſcepiſſe hominem ſine ſenſu. I. 775. B. C.

Digitized by Google

Incarnatio. Athanaſii Alex. dictum illud, *Mox caro, mox Dei Verbi caro: mox caro animata intellectualis, mox Dei Verbi caro animata intellectualis;* citatur a Cyro Alexandr. III. 775. E. *Sophron. Hieroſol.* III. 1267. C.

* *Incarnatio.* Aſſumente Verbo carnem, anima mediatrix effecta eſt inter deitatem & carnem: Et ſicut ſimul caro, ſimul Dei Verbi caro eſt; ita ſimul anima, ſimul Dei verbi anima eſt: deificata anima, ſicut & corpore. IV. 363. C.

Incarnatio, per unionem hypoſtaticam.

* *Incarnatio.* Unam Verbi Dei ὑπόστασιν (*Dionyſio*, ſubſtantiam) profitemur: idem perficiebat miracula, & injurias ſuſtinebat. I. 1730. C. Unitum carni Verbum Dei καθ' ὑπόστασιν. *Cyrill.* I. 1286. D. * Verbum habitavit in nobis; id eſt, talem ſibi fecit in carne ſive in Chriſto habitationem, qualem & anima hominis habere creditur ad proprium corpus. *Cyrill.* I. 1287. A. * Unitio ſecundum compoſitionem ſive ſecundum ſubſiſtentiam facta eſt. III. 195. B. C. Unio ſecundum hypoſtaſim ſtabilita in *Conc. V.* III. 198. 199. * Duæ naturæ concurrentes in unitatem inſeparabilem, unum Emmanuëlem nobis perfecerunt. Unam ejus veneramur ſubſiſtentiam, quæ habet eſſe, τὸ εἶναι, in duabus naturis. III. 1450. D. Una perſona deïtatis & carnis. I. 212. C. 213. A.

Incarnatio. Unitionem Dei Verbi ad Chriſtum talem dixit impius Theodorus, qualem dixit Apoſtolus de viro & muliere, *Erunt duo in carne una.* Conc. V. III. 199. A. Qui dicit unitionem Verbi ad hominem eſſe ſecundum gratiam, ſecundum operationem, ſecundum dignitatem, vel æqualitatem honoris, vel auctoritatem; vel ſecundum relationem, aut affectum, aut bonam voluntatem, quaſi quod placuit Deo Verbo homo: &c. anathema ſit. III. 195. A. B. C. D.

Incarnatio. Variæ adverſus illam hæreſes recenſentur a *Conc. Chalced.* II. 647. A. B.

* *Incarnatio.* Dei Filius in Virgine carnem aſſumſit, de carne ejuſdem Virginis. *Claromont.* anno 1268. VII. 590. E. Quia Deus Verbum ſecundum veritatem factus eſt homo, communis naturæ primordia ſuſcepit. I. 1730. B. * Dei Filius in humana natura dignatus eſt creſcere, eſurire, ſitire, fatigari, crucis patibulum ſubire, mori, ſepeliri, reſurgere. IV. 856. D. E. Deus auguſtius corpus elegit. I. 459. C.

Incarnationis neceſſitas & finis.

Incarnatio in ultimis diebus. IV. 856. B. Sicut ſapiens artifex maſſam fermentat, & non repente eam conſperſionem permiſcet: ita nunc geſtum eſt. II. 770. B.

* *Incarnatio.* Sicut virga ferrea fit ignis, & abſque forcipe non tenetur: ſic Verbum teneri non poterat, & fieri vita hominum, niſi induiſſet carnem, ut in eo corpore teneretur. II. 1770. A. * Filius carnem aſſumſit, ut ſuam majeſtatem occultaret; quia ſi videret illam oculus, ne momento quidem viveret ſuper terram. *Nicæn. Arab.* I. 518. C. * Verbum Deus accepit nubem corporis, ut naturas creatas hujus mundi non combureret. *Gelaſ. Cyzic.* I. 406. B. * Verbi majeſtas velata. I. 212. E.

* *Incarnatio.* Venit ad nos calceata divinitas humanitate. *Gregor. M.* VI. *parte II. circa med.* 1314. D. * Verbum quod proferimus, nec viſu nec tactu percipitur: at ſi ſcribatur, ſi litteras induat, viſibile fit in charta. Sic factum eſt viſibile Verbum in carne. I. 1659. A. B. C.

* Incarnari Filium oportuit; ut unde τὸ εἶναι acceperamus, inde & τὸ εὖ εἶναι *bene eſſe* acciperemus. IV. 990. A. Nullus pœnam damnationis evaderet, niſi Verbum caro fieret. II. 32. E. Quia diabolus omnem carnem hominis in concupiſcentia obligabat; miſit Deus Spiritum ſanctum ſuum ad Mariam, &c. *Varadatus monach.* II. 769. C. * Captivitatis noſtræ reſolvi originalia vincula non poterant, niſi exſiſteret homo noſtri generis, qui ſuo ſanguine chirographum letale dirueret. I. 212. E.

* *Incarnationis finis.* Filius Dei homo fieri non dedignatus eſt, ut omnes nos ſalvos faceret, mundumque univerſum a peccato & morte liberaret. *Cyrill.* I. 1434. E. * Verbum carnem accepit, ut caro propter immotabilem cum ipſo in unum conjunctionem a morte liberaretur. *Gelaſ. Cyzic.* I. 406. B. Verbum carni unitum, ut maledictio in genus humanum prolata deſineret, nec jam morti nollia corpora deſtinaret. I. 1291. D. * Ut homines Verbi virtute exſuſcitati, perpetuæ immortalitatis & incorruptionis beneficio potirentur. I. 1402. B. * Ad perſolvendum conditionis noſtræ debitum, natura inviolabilis naturæ unita eſt paſſibili. *Leo M.* II. 294. A. * Ut mortis vinculum, unius prævaricatione contractum, unius morte, qui ſolus morti nihil debuit, ſolveretur. I. 211. C.

* *Incarnatio.* Filius Dei factus eſt homo, ut nos in eo velut in cognato fiduciam haberemus. I. 1655. E. 1658. A. * Poſſumus filii Dei fieri, cum ipſe Dei Filius, Verbum caro factum eſt. III. 747. D. Niſi enim Filius Dei aſſimilatus fuiſſet hominibus, non poterant Deo homines aſſimilari. *Athanaſ.* III. 1367. B. * O homines, non deſperetis vos poſſe fieri filios Dei, quia & ipſe Filius Dei factus eſt homo. Non eſt deſperanda hujuſmodi Verbi participatio &c. *Auguſtin.* III. 870. A.

Incarnatio Chriſti, originalis operatio, fons & archetypus omnium aliarum operationum miſericordiæ & gratiæ. *Ex Propoſ.* XXII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

INCE

INCENDIARII, niſi publice ſatisfecerint, poſt excommunicationem anathematizentur. VI. 187. A. Incendiariorum pœna. VI. 566. C. Incendiarius ex odio vel vindicta, quam agere pœnitentiam debeat. IV. 1258. D. Incendiarii Chriſtiana careant ſepultura, &c. VI. *parte II. circa med.* 1194. B. C. Pœnitentia eis detur ut Hieroſolymis, aut in Hiſpania in ſervitio Dei per annum integrum permaneant. *Ibidem.*

INCENSUM Deo offertur. II. 327. A. Incenſum tempore ſanctæ oblationis. *Can. Apoſt.* I. 10. B. 33. B. Incenſum ponatur Evangelii tempore, & ſuper oblationem, finito offertorio. VI. 205. A. *Hincmar.* anno 851. V. 392. B.

INCESTI crimen quid ſit. IV. 1243. E. Inceſti varia genera, & pro peccati modo pœnitentia. III. 1873. C. D. *Capitular.* V. 432. 433. 434. 435.

Inceſtæ conjunctiones quæ ſint. *Epaon.* anno 517. II. 1050. D. Ex Conciliis. VI. 400. B. C. D. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1004. E. 1005. A. Inceſtæ conjunctiones & vagæ, quomodo dirimendæ & puniendæ. *Vormat.* anno 868. V. 745. D. E. III. 572. D.

Inceſtuoſa conjugia prohibita in Conc. Namnet. anno 1127. VI. *parte II. circa med.* 1127. E.

Inceſtuoſi, qui noluerint pœnitere, de eccleſia expellantur. *Vormat.* anno 868. V. 748. B.

Inceſtis conjunctionibus nihil penitus veniæ reſervamus, niſi cum adulterium ſeparatione ſanaverint. V. 527. B. *Epaon.* anno 517. II. 1050. D.

Inceſtæ conjunctiones ante baptiſmum contractæ, aut ab his quibus canonum ſtatuta in notitiam non venerant, non ſolvuntur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1425. C. Utrum per ignorantiam, an per contumaciam lapſi ſint, in epiſcopi diſcuſſione conſiſtat. *Ibidem.* C. D.

Inceſti: cum his nec cibum ſumere ullum Chriſtianorum oportet. Sint inter catechumenos in eccleſia. II. 1065. B.

Inceſti reus, pœnitentiam agat annis duodecim. V. 1414. E. Inceſti reus cum ſorore, pœniteat XIV. annis. III. 1775. A.

Inceſta conjunctio cum femina ſacro velamine conſecrata, diſſolvatur, & ambo pœnitentiam publicam peragant, tranſeuntibus de ſeculo viaticum non negetur. *Tribur.* anno 895. VI. 445. C. D.

Inceſtuoſorum hæreſis. VI. 1143. D. 1144. 1145. 1146.

INCI INCL INCO

INCIRCUMSCRIPTIBILIS. II. 187. A.

INCLUSUS ſervus Dei. III. 499. A. Ἔγκλειστος. IV. 207. 208. D. Incluſus monachus, in Anglia, anno circ. 1050. VI. 1151. C. Incluſi & incluſæ, anno 1217. in Anglia. VII. 104. A.

Incluſi vel incluſæ ne aliquo modo conſtituantur, ſine licentia epiſcopi diœceſani. *Lameth.* anno 1330. VII. 1554. E. Incluſi qui volunt eſſe, prius eos in monaſterio oportet anachoreticam vitam agere, & præfecto

monaſterii

monaſterii per triennium obedire: &c. *Trull.* III. 1678. C. D. Cum ſemel autem incluſi fuerint, noo liceat eis inde egredi, &c. *Ibidem.* D.
INCLYTÆ recordationis pater noſter. II. 867. C.
INCONTINENTI. VI. *parte II. ſub finem.* 1605. E. VII. 593. E. *anno* 1268. VII. 906. C. 914. D. &c. VIII. 316. E.
INCORRIGIBILIS. Pertinaces & obſtinatos juſtitia comprimat, reſipiſcentes vero atque obedientes miſericordia non repellat. V. 868. B. Perſeveranti culpæ debetur jure vindicta: reſipiſcentibus venia concedenda. V. 729. E. V. 705. B.
INCULPATUS, accuſatus. VI. 829. B. 830. C.

IND INDICTIO.

INDEX librorum prohibitorum a Pio IV. approbatus. X. 205. D. *Vide*, Libri prohibiti. Index librorum prohibitorum qualis babendus. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 959. E. 960. A. B. C. D.
INDI. *Vide*, Quadrageſima. ✱ Indi, Iberi, & Babylonii noverant Joannem XII. Papam diabolica pertractare negotia. VI. 628. C. Indorum rex, Preto-Joannes. *Vide*, Preto-Joannes.
INDICTIO, ſeu quæſta impoſita. VII. 1842. E. anno 1368. Indictionibus epiſcopi ne fatigent presbyteros & diaconos. *Tolet. III.* anno 589. III. 483. A.
INDICTIO quo menſe cœpta io Gallia. III. 401. E. Annos per Indictiones quando Franci non notabant. III. 2085. B.
Indictione incipiente, Kalendis Septembris. VI. 1211. C. *Romæ*, anno 1073. Indictione incipiente, IV. Idus Septembris. VI. 1262. C. *anno* 1074. Indictione incipiente, III. Nonas Septemb. anno 1075. VI. 1327. A. Indictione incipiente, V. Kal. Octob. anno 1076. VI. 1349. B. Indictio X. anno 831. VII. Kal. Sept. IV. 1370. B. ✱ Indictione XII. Alexandri II. Papæ anno 2. VI. 1081. B.
Indictio prima, menſe Decembri, anno 1512. Florentiæ. IX. 1674. E. Menſe Februario, anno 1513. Romæ. IX. 1677. B.
Indictio tertia, pro ſecunda. II. 83. B.
Indictio XV. anno 1512. Venetiis. IX. 1640. B.
✱ INDICTIO VII. menſe Octobri, anno 843. in pago Andegavenſi. IV. 1464. A. & in Theodonis villa. 1465. ✱ Indictione prima, *in Anglia.* III. 1015. D. Octava. 1037. C. Indictio XV. in Anglia. III. 1953. A. Indictio XI. in Anglia. IV. 970. C. *anno* 802. Indictione IX. in Anglia, anno 816. IV. 1220. A. Indictio III. anno 822. in Anglia. IV. 1245. A. ✱ Indict. II. anno 824. in Anglia. IV. 1265. E. ✱ Indictione VIII. anno 964. in Anglia. VI. 639. A. ✱ Indictione III. anno 1066. in Anglia. VI. 1158. C. ✱ Indictione XIV. anno 1076. in Anglia. VI. 1561. D. ✱ Indictione IX. anno 1281. littera Domin. E. *Lambeth. in Anglia.* VII. 874. E.
Indictione IV. anno 1286. Cantuariæ. VII. 1065. E.
Indictione X. Aquiſgrani, anno DCCCXVI. IV. 1055. A. Indictio XIV. anno 836. Aquiſgrani. IV. 1390. D. ✱ Indictione X. anoo 862. Aquiſgrani. V. 539. B. Piſtis. 567. D.
Indictio VII. anno 845. Bellovaci. IV. 1474. D. Indictio VIII. Meldis. 1475. 1487. Indictione IV. anno 810. Biturigibus. V. 1454. E. Indictio XIV. anno 1031. Biturigibus. VI. 852. A. Indictione V. anno 1336. Biturigibus. VII. 1614. D.
Indictione XII. anno 894. Cabilone. VI. 433. A. Indictio 2. anno 868. Cariſiaci. V. 731. A. Indictio X. Corbeiæ, anno 847. IV. 1501. A. ✱ Indictio Conſtantinopoli. Ἰνδικτιών. IV. 24. B. 28. D. ✱ Indictio Conſtantinopoli, ἐπινέμησις. IV. 1. A. Indictione III. anno 869. Conſtantinopoli. V. 764. C. ✱ Ἰνδικτιῶνι γ′. anno 869. V. 1025. D. *Conſtantinopoli.* Ἰνδ. ιγ′. 1073. C. &c. ✱ Indictio XIII. anno 879. Conſtantinopoli. VI. 230. E. ✱ Indictio VI. anno 1233. Conſtantinopoli. VII. 215. A. Indictio quinta, anno 6785. (noſtro 1277.) Conſtantinopoli. VII. 758. C. ✱ Indictio VIII. anno 1280. Conſtantinopoli. VII. 838. B. Indictio ſeptima, menſe Februario, anno 1354. Conſtantinopoli. XI. 339. E. Indictione XIV. anno 1435. Conſtantinopoli. *Baſil.* VIII. 1215. C. 1216. E. Iodictio VII. anno 1638. Conſtantinopoli. XI. 230. B. Indictio notata in ſynodo Græca, anno 1642. XI. 175. D. Indictio XX. (pro X.) Conſtantinopoli, anno 1672. XI. 282. A.
Ἰνδ. ζ. XI. 340. E.
Ἰνδικτιῶνος ὀρδίνος. III. 688. C. 1072. C. & alibi paſſim.
Indictione VII. anno 874. Duziaci. VI. 143. C.
Indictione XIII. anno 1420. in diœceſi Gnezneoſi. VIII. 994. A.
✱ Indictione IX. anno 876. Lauduni, & Cabilloni. VI. 165. C. D. Et Pontigone. 175. A. ✱ Indictione 2. anno 1109. Lemovicibus. VI. *parte II. initio.* 1895. B. Indictione 3. *Ibidem.* 1896. C. Indictio VIII. Lingonibus. XII. Kal. Dec. anno 830. IV. 1366. B. Et 1363. E.
✱ Indictio IX. anno 891. Magduni ad Ligerim. VI. 427. C. ✱ Indictio XV. in Conc. Matiſconenſi, anno 581. III. 456. A. Indictione VI. Moguntiæ: anno 813. IV. 1018. A. ✱ Indictione VIII. anno 1071. Moguntiæ. VI. 1169. C. 1174. Indictione VII. anno 859. Metis. V. 477. B. Tulli. 485. B. Indictione 2. anno 869. Metis. V. 1213. B. Piſtis. 1215. ✱ Indictio XV. Metis. VI. 588. D.
Indictio, ἰνδικτιών, in Palæſtina. IV. 70. B. E. &c. ✱ Indictione VII. anno 994. Pariſiis. VI. 729. B. Indictione XIII. anno 1104. Pariſius. VI. *parte II. initio.* 1799. C. Indictione 2. anno 1408. Pariſiis. VII. 1933. D. Indictione VII. anno 1429. Pariſiis. VIII. 1052. D. Indictione X. anno 863. Piſtis ad Sequanam. V. 559. E.
Indictione XIV. Remis. *Hincmarus.* V. 653. B. ✱ Indictione IV. anno 871. Remis. V. 1226. A. C. Duziaci. 1311. E. ✱ Indictio XIV. anno 881. in Remenſi parochia. VI. 350. E. ✱ Indictione XII. anno 1059. Remis. Indictione VII. anno 1129. Remis. VI. *parte II. circa med.* 1148. C.
Indictio Romæ notatur a Curſoribus Apoſtolicis. XI. 170. E. Indictio X. anno 682. Rotomagi. III. 1727. D.
Indictione I. anno 853. Sueſſionibus. V. 45. D. ✱ Indictione X. anno 862. Sueſſionibus. V. 551. E. Indictio XIV. anno 866. Sueſſionibus. V. 623. E. 631. A. ✱ Indictione XII. anno 909. Troſleii in pago Sueſſonico. VI. 504. C.
Indictione VII. anno 1339. VII. 1638. D. Toleti. ✱ Indictione VI. anno 1068. Toloſæ. VI. 1159. B. ✱ Indictione XII. anno ab Incarnatione 1120. VI. *parte II. initio.* 1977. E. Indictio IX. anno 860. Tulli. V. 511. D. ✱ Indictione VI. anno 858. Turonibus. V. 449. D. Indictione XIV. anno 866. In parochia Turonica. V. 1447. C. ✱ Indictione XIII. anno 1060. Turonibus. VI. 1071. D. Indictione XI. anno 1163. Turonibus. VI. *parte II.* 1596. D. ✱ Indictione XII. anno 1104. Trecis. VI. *parte II. initio.* 1874. C. 1875. A.
Indictione I. anno 868. Vormatiæ. V. 736. B.
INDICULUS per Pulionem ſubdiaconum quid ſit agendum. II. 1031. B.

INDIF &c.

INDIFFERENTER. *Laodic.* I. 783. 784. A. Indifferenter, indilate. II. 51. B. Indifferenter communicans. V. 202. C.
INDOMINICATUS manſus. VI. 547. D.
INDUCIA & veſtimenta. V. 906. A.
INDUCIÆ in judiciis. I. 756. D. 766. B.
INDUCTIONES qualiter fiot faciendæ in beneficiis eccleſiaſticis. *Londin.* anno 1321. VII. 1459. B. C. D.
INEXFORMABILIS Deus. III. 1267. A.

INDULGENTIÆ.

Indulgentiæ, cæleſtes Eccleſiæ theſauri. *Trident.* X. 125. D. Indulgentias conferendi poteſtas a Chriſto conceſſa eccleſiæ eſt. *Trid.* X. 190. C. Uſus populo Chriſtiano maxime ſalutaris. *Ibidem.* Indulgentias eſſe fundatas in lege Dei, oſtenditur: & in eccleſia eſſe theſaurum meritorum Chriſti & eccleſiæ & ſanctorum. VIII. 1793. C. *& ſeqq.* Indulgentias poſſe concedere Papam omnibus Chriſtianis, epiſcopos autem ſuis ſubditis, de fide eſt. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. D. Indulgentiarum vis cœleſtis. *S. Carolus Borromæus.* X. 813. E.

Indulgentias dandi poteſtatem nullam reſidere apud Papam, neque apud epiſcopos, docuerunt Wicleff, Hus, & Hieronymus de Praga. VIII. 520. D. E. 521. A. B. E. Indulgentiis Papæ & epiſcoporum credere, fatuum eſt. *Error Wicleſi.* VIII. 301. B. Indulgentias nihil prodeſſe dixit Joannes Hus. VIII. 410. D. 413. B. 417. C. Indulgentiæ prorſus ſunt abjiciendæ. *Error damnatus.* IX. 1948. C. Circa indulgentias, errorea Lutheri. IX. 1894. A. Indulgentias qui dicunt eſſe inutiles, anathematizantur. *Trident.* X. 190. C.

Indulgentiæ tantum valent, quantum ſonant de mente & intelligentia concedentis. X. 1234. E.

Indulgentiæ. De Indulgentiis decretum Concilii Cameracenſis, anni 1565. X. 602. E. Decreta Concilii Narbon. anno 1609. XI. 12. B. C.

Indulgentiæ per Ordinarium publicentur. *Trid.* X. 125. D. X. 971. A. Indulgentiarum diplomata quomodo examinanda. X. 464. C. D. E. 465. A. B. C. Omnium ſuæ diœceſis indulgentiarum monumenta epiſcopus diligenter inquirat. X. 1571. A.

Indulgentiæ abrogatæ, vel moderandæ.

Indulgentiæ quæſtuariæ abrogatæ per Concilium Tridentinum. *Turon.* anno 1583. X. 1398. B.

Indulgentia conceſſa iis, qui manus adjutrices porrigent ad reſtaurationem cathedralis eccleſiæ Vaurenſis. VII. 1860. D. E. anno 1368. Indulgentiæ cum clauſula, *Porrigendi manus adjutrices*, ſublatæ a Pio quinto. X. 1912. E. 1913. A.

Indulgentias quæ dicuntur de pœna & culpa, ſive de plena remiſſione, conceſſas locis, revocat & annullat Martinus V. Papa, anno 1418. VIII. 883. A.

Indulgentiæ. Quibuſnam fides habenda non ſit. X. 1189. A. B. Indulgentiæ revocatæ, alicubi nihilominus propoſitæ. X. 1234. D. Per indiſcretas & ſuperfluas indulgentias, quas quidam eccleſiarum prælati facere non verentur; & claves eccleſiæ contemnuntur, & pœnitentialis ſatisfactio enervatur. *Lateran.* anno 1215. VII. 66. D. Idcirco in dedicatione Eccleſiæ non extendatur indulgentia ultra annum, ſive ab uno epiſcopo, ſive a pluribus dedicetur; in anniverſario deinde tempore XL. dies de injunctis pœnitentiis remiſſio non excedat. *Lateran.* anno 1215. VII. 66. D.

Indulgentiæ pro bello ſacro.

* Indulgentia plenaria ab Innocentio III. omnibus, qui expeditionis facræ laborem in perſonis propriis ſubierint & expenſis, conceſſa, cum promiſſione augmenti ſalutis æternæ, in retributione juſtorum. Eis autem qui expenſis tantum propriis, ſed non in propriis perſonis; vel in propriis perſonis, ſed alienis expenſis, hunc laborem ſuſceperint, plena conceſſa venia peccatorum. VII. 3. D. E. Aliis, ſecundum quantitatem ſubſidii & devotionis affectum. *Ibidem.*

Indulgentia. Qui in terra ſancta pro illius defenſione annis duobus pugnaverint, eis omnium peccatorum quæ contrito & humiliato corde confeſſi fuerint, abſolutionem facimus; niſi aliena bona poſſideant, quæ reddi omnino oportet: &c. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. poſt med.* 1424. C. Qui vero per annum dumtaxat ibi manſerint, de medietate ſibi injunctæ pœnitentiæ indulgentiam & remiſſionem ſuorum obtineant peccatorum. Qui denique Sepulcrum Domini viſitare ac defendere volentes, ſive in itinere, ſive ibi moriantur, laborem itineris pro remiſſione omnium peccatorum injungimus. *Ibidem.* D. E.

Indulgentia plenaria conceſſa a Gregorio VIII. his qui itineris Hieroſolymitani labores ſuſceperint, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1892. B.

Indulgentia Cruceſignatis, pro liberatione Terræ ſanctæ, conceſſa ab Innocentio III. Papa, cum privilegiis. VII. 71. D. E. 74. A. 75. A. B. C. D. E.

Indulgentia conceſſa his qui contribuerent in ſubſidium Terræ ſanctæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1881. A. B. *Vide*, Bellum ſacrum.

Indulgentiæ conceſſæ euntibus in Hiſpaniam contra Mauros, vel contra hæreticos in Provinciam, revocantur, propter indulgentias, quæ conceduntur euntibus in Terram ſanctam. *Innocentius III. Papa.* Anno 1213. VII. 4. D.

Indulgentia. Nos eis qui adverſus Eſtones paganos magnanimiter decertaverint, de peccatis ſuis, de quibus confeſſi fuerint & pœnitentiam acceperint, remiſſionem unius anni concedimus. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. poſt med.* 1444. D. Sicut his qui Sepulcrum Dominicum viſitant concedere conſuevimus. *Ibidem.*

Indulgentia accingentibus ſe contra Albigenſes. VI. *parte II. ſub finem.* 1945. C. Indulgentia conceſſa Cruceſignatis adverſus hæreticos. *Vide*, Hæretici. Indulgentiæ conceſſæ perſequentibus hæreticos. *Conc. Senenſe*, anno 1423. VIII. 1016. D. E.

Indulgentiæ remiſſionis omnium peccatorum ſemel in vita & ſemel in morte, in favorem ſubſidii pro reductione Græcorum, conceſſæ a ſynodo Baſileenſi, anno 1436. VIII. 1217. A. Indulgentiæ ab Eugenio IV. Papa conceſſæ, pro ſubſidio Græcorum. IX. 748. A. B. C. D.

Indulgentiæ variæ.

Indulgentiæ conceſſæ fidelibus, qui ſe inclinant devotius audito nomine JESU. *Avenion.* anno 1326. VII. 1495. A. B.

Indulgentiæ conceſſæ ab Urbano IV. pro die feſto Corporis Chriſti. VII. 551. A. Indulgentiæ a ſummis Pontificibus conceſſæ his qui vere pœnitentes & confeſſi interfuerint officio divino, vel parti alicui, in ſolemnitate Corporis Chriſti, &c. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. A. B. C. Indulgentia conceſſa his qui Corpus Domini, cum ad ægros defertur, in via deduxerint. X. 775. A. Et ſodalitatibus Corporis Domini. *Ibidem.* Indulgentis decem dierum. *Colon.* anno 1280. VII. 825. D. *Santon.* 847. B. Indulgentia XX. dierum vel XXX. *Avenion.* anno 1326. VII. 1494. C. D. *& Vaur.* Indulgentia decem dierum, conceſſa genuflectentibus & orantibus, dum Corpus Chriſti defertur ad infirmos. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1134. E. Indulgentia conceſſa unius anni Miſſam celebrantibus; audientibus vero, XL. dierum de injunctis ſibi pœnitentiis. *Joannes XXIII. in Conc. Conſtant.* anno 1414. VIII. 233. C.

Indulgentia decem annorum a Leone X. cuivis conceſſa, quoties aliquem blaſphemantem accuſarit. X. 769. A.

Indulgentia dicentibus ter *Ave Maria* tempore ignitegii, a Joanne XXII. Papa. VII. 1682. E. Indulgentia XXX. dierum conceſſa recitantibus ſepties orationem Dominicam ob honorem ſeptem Chriſti vulnerum, & ſepties *Ave Maria*, ob honorem ſeptem gaudiorum Deiparæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1856. D. E.

Indulgentia conceſſa danti eleemoſynam. *Raven.* anno 1311. VII. 1377. E. * Indulgentiam & remiſſionem pœnitentiarum ſuarum conſequantur, ad epiſcoporum ſuorum arbitrium, ſecundum laborum & beneficiorum ſuorum quantitatem, qui dirutis eccleſiis unde reficiantur, & clericis ibi poſitis, unde paſcantur, aliquid donaverint. VI. *parte II. initio.* 1944. C.

Indulgentia conceſſa viſitantibus eccleſiam cathedralem, vere pœnitentibus & contritis, XL. vel XX. dierum de injunctis pœnitentiis, anno 1326. VII. 1528. E.

* *Indulgentia.* Qui in ſtatu pœnitentiæ poſitus, ad dictum locum accedens, fuerit ibi (certo quatriduo) de omnibus peccatis, de quibus vere contritus fuerit & confeſſus, illam indulgentiam a Domino conſequatur, quam mereretur in eundo & redeundo ad S. Jacobum Compoſtellanum. VI. *parte II. initio.* 1638. E. Reliquis vero temporibus, & diebus ſingulis, quatuor annorum & totidem quadragenarum indulgentiam ſuorum peccatorum obtineant de ſedis Apoſtolicæ gratis ſpeciali. *Ibidem, anno* 1092.

Indulgentia conceſſa orantibus pro domino Papa. *Avenion.* anno 1326. VII. 1494. E. *& Vaur.* Indulgentia X. dierum de injunctis ſibi pœnitentiis conceſſa orantibus pro Papa & pro Rege. *Narbon.* anno 1374. VII. 1886. E. Indulgentia conceſſa orantibus pro Rege & regina, liberiſque ipſorum; dicendo *Pater noſter* & *Ave Maria*, hora ignitegii. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1682. E.

Indulgentia decem dierum de injunctis pœnitentiis. *Avenion.* anno 1326. VII. 1494. C.

Indulgentias plenarias poſſe concedere Concilium ſuum aiebant Baſileenſes, anno 1436. VIII. 1354. *& ſeqq.*

Indulgentiam plenariam ſemel in vita, & ſimiliter in articulo mortis concedit Martinus Papa V. omnibus qui Concilio Conſtantienſi interfuerunt. VIII.

900. B. C. Indulgentia plenaria conceſſis omnibus in Concilio Lateranenſi V. exſiſtentibus, eorumque familiaribus; ſemel in vita & in mortis articulo. IX. 1851. D.

Indulgentis centum dierum conceſſa a Concilio Conſtantienſi, &c. VIII. 442. C. Indulgentiam dedit centum dierum de auctoritate domini Papæ archiepiſcopus Bituricenſis, quadraginta vero de auctoritate ſua. VII. 975. C.

Indulgentiam XL. dierum dedit archiepiſcopus Cantuar. omnibus qui ſermoni ſuo interſuerant, anno 1309. VII. 1283. C.

Indulgentiarum quadragenas duodecim concedunt, quoties viderint expedire, epiſcopi provinciæ Compoſtellanæ. VII. 1974. E.

Indulgentiæ. *Vide*, Pſalterium.

INDULGENTIA periculoſa & falſa miſericordia. II. 1157. C. 1158. D. Facilitas veniæ incentivum tribuit delinquendi. V. 411. B. Qui non corrigit reſecanda, committit. V. 1274. E.

INDURARE potuiſſet, *endurer*. V. 656. B.

INEXTENTABILIS. III. 22. D.

INF

INFAMES, qui ſint. I. 127. C. I. 142. A. 144. E.

INFANTUM ſuffocatio a matribus. De ea ſtatutum S. Caroli Borromæi. X. 1112. D. Infans expoſitus ſit ejus qui collegerit, ſi agnitus non fuerit intra decem dies. Qui poſtea illius calumniator exſtiterit, ut homicida diſtricte damnetur. V. 447. A.

INFANTES, recens baptizati. I. 997. B.

INFERENDA, tributum. IV. 1286. A.

INFERNUS. *Vide*, Damnati. *Vide*, Reprobi. * Dat Deus injuſtis pœnam infernæ caliginis. IX. 1858. B. Infernali carceri tradi. VI. 406. D. In tartareum chaos demerſi impii dejicientur. VI. 1111. B. * Impiis atque incredulis merita ſupplicia Deus reddet. II. 860. A. * Infernales flammæ præparatæ ſactis capitalibus, & perſeverantibus in eis. *Lucidus*. II. 810. C. Inferni pœnæ inæquales ſecundum merita peccatorum. II. 1103. D.

Infernus. Pœnas omnium impiorum & dæmonum finem habituras eſſe Origenes docuit. III. 267. C. Animam, quæ cum philoſophia *παρθενίαν* conjunxerit, per tria annorum millia pœnas luituram eſſe, poſtea recuperatis alis educendam eſſe, docuit Plato. III. 282. E.

INFIDELES. *Vide*, Pagani. Infidelitatis crimen qua cautela in palatinis & epiſcopis inquirendum. *Tolet.* anno 638. III. 1739. D. E. 1740. A. B. C. D. Infidelem uxorem, quam maritus fidelis non poteſt convertere, jure dimittit. III. 1775. B.

INFIRMI quomodo a presbyteris viſitandi. VI. 458. A. B. *Vide*, Confeſſio. Orationes ad viſitandos infirmos correcte proferre ſciant presbyteri. VI. 416. A.

Infirmis liceat omni hora potum cibumque ſumere. III. 1775. B.

INFULÆ clericales. II. 901. A.

INFRUNITUS. III. 464. E.

INFUSA dona. *Vide*, Juſtificatio.

ING INI

INGELARIUS abbas. VI. 396. B.

INGELBERTA conjux Ludovici regis. *Ἰγγελβέργα*. V. 981. B. 1113. E.

INGELBERTA uxor Guillelmi Aquitaniæ ducis. VI. 550. C.

INGELTRUDIS uxor Boſonis. V. 279. E. Excommunicata. V. 574. D.

* INGENITUM in Patre, negatio eſt. *Beſſarion.* 1060. A. * Ingenitum in Patre capitur pro improducto. *Beſſarion.* IX. 1061. C. Ingenitum nulla vox poteſt exprimere. I. 306. C. * Ingenitum & ſine principio ſolum Chriſti Patrem ſcriptura commonſtrat. I. 627. D. 630. B. *Vide*, Ariani. *Vide*, Patrem.

Ingenuum aut liberum nemo ad ſervitium inclinet. *Rumenſe*, anno circ. 630. III. 573. D. Ingenui qui ſeipſos vendiderint, vel oppigneraverint, ad ſtatum ſuum reddito pretio revocentur. III. 558. A.

INGUINALIS plaga. III. 1811. C.

INIMICI vehementer incenſi, ab eccleſiaſticis conventibus removendi, donec ad pacem recurrant. *Arelat. II.* anno 452. II. 777. B. Inimicitias qui deponere noluerint, excommunicentur. *Vormat.* anno 868. V. 743. C. Qui inimicitias deponere noluerint, a civitatibus pellantur. *Agath.* anno 506. II. 1001. E. Inimicorum dilectio, præceptum eſt quoad affectum; conſilium, quoad effectum. VIII. 1894. E.

INJURIÆ. De injuriis & damno dato. *Avenion.* anno 1279. VII. 773. C. D. *Raven.* anno 1311. VII. 1371. B. C. D. E. 1372. uſque 1376. D.

INN

INNATIVITAS. *Vide*, Ingenitum.

INNOCENS ut abſolvatur quærit, judicium nocens ſubterfugit. V. 585. A. 587. B.

SS. INNOCENTIUM die ceſſent ludibria omnia, & theatrales ac pueriles luſus. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1541. E. Ne pueri choriſtæ induant ornamenta ſacerdotalia &c. X. 1474. B. *Rotomag.* anno 1581. X. 1217. D. *Tolet.* anno 1566. X. 1153. D. Ne fiat balleatio, quæ in quibuſdam eccleſiis fieri conſuevit: cum & epiſcopi creantur, &c. *Burdegal.* anno 1260. VII. 530. E. *Vide*, Epiſcopi puerorum. Ludi theatrales in feſtis Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis, & SS. Innocentium, prohibiti. IX. 1512. C. Puerilia ſolemnia, quæ in feſto ſolent fieri Innocentium, poſt veſperas S. Joannis tantum inchoari permittimus, &c. *Joannes Cantuar. Monialibus*: anno 1279. VII. 787. A.

INNOCENS. Satius eſt relinquere facinus impunitum, quam innocentem damnare. VII. 418. A.

S. INNOCENTII eccleſia Magdeburgi. VI. 653. E.

INNOCENTIUS Papa Ravennæ fuit propter creberrimas Romani populi neceſſitates. I. 1014. D. Ejuſdem decreta deſcribuntur. IV. 829. D. E. 833. C. 838. D. E. IV. 1270. A. Epiſtola ad Decentium citatur. V. 343. B. 386. D. E. In Conc. Vormat. anno 868. V. 746. E. 747. A. B. VI. 154. C. Epiſtolæ citantur. V. 1284. A. 1293. E. 1348. E. Decretalis ad Alexandrum. V. 255. E. Ad Macedones. 258. B. Ad Victricium, in Conc. Turon. anno 567. III. 362. A. V. 1293. E. Epiſtolæ ad Anyſium, & Rufum. II. 1120. B. D. Ad Exuperium. V. 1297. A. *in Conc. Agath.* anno 506. II. 999. B. C. Ad Martianum Naiſſitanum. V. 1385. B.

Innocentius II. *Vide*, Papa.

INNOCENTII III. Conſtitutio, *Cum capellæ*, citatur in Conc. *Trid.* X. 159. B. Ex libro IV. de officio Miſſæ locus prolixus deſcribitur. VIII. 1656. 1657. 1658. Conſtitutio citatur, *Trid.* X. 56. A. Conſtitutio, *In ſingulis*, commendatur. *Trid.* X. 172. C.

INNOCENTII IV. Conſtitutio citatur, *Trid.* X. 58. A. Conſtitutio, *Volentes*, citatur. VII. 434. C. Conſtitutio, *Romana*, ſervanda præcipitur. *Trid.* X. 133. C. Conſtitutiones, *Cum medicinalis*, &c. citantur in Albienſi concilio, anno 1254. VII. 463. D.

INNOTESCERE hæc omnibus ſtude. III. 948. A.

INQ

INQUIRENDA quæ crimina ſint ab archidiaconis. IX. 2028. E. 2029. A. B. C.

INQUISITIO. *Vide*, Hæretici. Inquiſitionis Congregatio inſtituenda in provincia Mediolanenſi. X. 958. 959.

INQUISITIO non eſt facienda in occulto ſuper criminibus deſcriptis in libello infamationis; ſed tantum ſuper illis, de quibus clamores aliqui præceſſerint. *Colon.* anni 1536. IX. 2025. D. Inquiſitiones clandeſtinæ ne fiant. *Lambeth.* anno 1281. VII. 869. C. D. Procuratores fiſcales epiſcopi adverſus neminem inquirant, niſi quem legitima ac frequens gravat infamis, &c. IX. 2025. C.

INQUISITOR hæreticæ pravitatis in regno Franciæ, & ſpecialiter in partibus Toloſanis, Fr. Bernardus Guidonis: anno 1319. VII. 1453. C. Inquiſitorum officium nemo turbet. VII. 1261. B. *Nugarol.* anno 1302. Inquiſitoribus datæ facultates procedendi contra incantatores, ſortilegos, &c. IX. 1907. E. Inquiſitorum ſententiam non exſequentes: &c. VII. 426. D. E. *Valent.* anno 1248.

Inquiſitores fidei, fratres Prædicatores. VII. 249. D. 368. D.

INS

INSINUATIONES teſtamentorum, &c. VII. 1456. E.

INSORTIENTUR prius pugnaturi, ne forte carminibus, vel magicis artibus inſidiantur. *Leges Taſſilonis*, III. 2032. B.

INSTAURUM eccleſiarum. VII. 1089. C. D.

INSTITUTIONES. De inſtitutionibus & deſtitutionibus. *Reding.* anno 1279. VII. 779. E. De inſtitutionibus & eccleſiarum commendis. 783. C. D.

INSTITUTA humana. *Vide*, Leges.

INSTITUTU & inſtioctu. III. 1782. C.

INSTRUCTIO miſſa ab ipſa Petri cathedra. III. 350. C. Inſtructionea datæ legatis. I. 1347. E. Inſtructionibus Vigilii informati. III. 524. D.

INSTRUMENTA publica ad eccleſias pertinentia qui non revelant, excommunicantur ipſo facto. *Vaur.* anno 1368. VII. 1852. E. 1853. A. Inſtrumenta Eccleſiæ. *Vide*, Eccleſiæ inſtrumenta.

Inſtrumenta conficienda & non retinenda per advocatos, notarios, ſeu procuratores. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1385. C. D. E. Inſtrumenta originalia cauſarum partibus retradantur. VII. 1187. D.

INSTRUMENTARIUS & notarius. III. 60. C.

INT

INTEGRITAS tua. I. 1064. A. D.

INTELLIGENTIA altiore. VI. 207. C.

INTELLIGIBILIS, *id eſt, ſpiritalis.* V. 825. A.

INTEMPORRUS Deus. III. 1267. A.

INTENTIO noſtræ tranquillitatis eſt. *Marcianus Imp.* II. 47. B.

INTENTIO in ſacramentis. *Vide*, Abſolutio. Sacramento. Intentionem eccleſiæ communem habere debet ſacerdos in ſacramentis conficiendis. X. 1476. A. 1482. D. Malus ſacerdos cum debita materia & forma, & cum intentione faciendi quod facit eccleſia, vere conficit, vere abſolvit, vere baptizat, & vere confert alia ſacramenta. *Martinus V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. C.

INTER loci capedo. V. 919. A. *ult.*

INTERCEDENTIBUS ſuis ſanctis Deus maculas veſtrorum purget peccatorum. I. 131. C.

INTERCESSIO. Qui clericus interpoſuerit laïcum ut promoveatur ad ſacros ordines, ſit excommunicatus. *Valentin.* anno 1262. VII. 1986. C.

INTERDICTUM.

INTERDICTUM quomodo ſervari oportcat. *Lateran. anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1677. D. E. 1678. A. B. *Colon.* anno 1280. VII. 834. C. D. E. *Noviom.* anno 1344. VII. 1672. B. C. D. *Marciac.* anno 1326. VII. 1520. D. E.

Interdicti tempore qualiter fiant divina officia. VII. 349. B. anno 1242. Interdicti tempore quomodo ſe gerere debeant ſacerdotes. IX. 1291. A. B. C. Interdicti tempore una tantum eccleſia regularium ejuſdem ordinis ſemel in anno aperiatur, &c. *Lateran.* anno 1215. VII. 62. E. Epiſcopi aliquando in eccleſiis interdictis celebrare poſſunt divina, januis clauſis, &c. *Ibidem.* 63. A. B.

Interdicti tempore quænam ſint prohibita. *Mexic.* anno 1585. X. 1726. B. C. D. E. De interdicto, ſtatuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 943. B. C. *& ſeqq. Vide*, Ceſſatio a divinis.

Interdicto quæ loca & quamobrem ſupponi poſſint. IX. 1820. E. Interdicta non leviter ponenda. *Baſil.* anno 1435. VIII. 1195. B. IX. 1879. C. Pro Rectorum vel Vicariorum delictis, ne eccleſia ſuſpendatur a divinis. VII. 1106. E.

Interdicti ſententiæ non proferendæ pro cauſis pecuniariis. VII. 1390. E. Sine ſpeciali licentia Sedis Apoſtolicæ. *Marciac.* anno 1326. VII. 1530. E.

Interdictum ob illicitas nuptias imperatum. VI. *parte II. initio.* 1973. D. E.

Interdicti imponendi forma: VIII. 1975. D. Interdictum poni poſſit ante excommunicationem. *Salmur.* anno 1315. VII. 1394. C.

Interdictum qua forma ſervandum ob violatam rerum eccleſiaſticarum immunitatem. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1599. 1600.

Interdictum. Si terra aliqua, propter delictum domini, fuerit interdicto ſuppoſita, nullatenus relaxetur, donec ad arbitrium relaxantis, presbyteris parochialibus, plane fuerit ſatiſfactum, de damnis & de perditis. VI. 560. A.

Interdictum. Princeps ſi non obedierit, ligate omnem terram ejus excommunicatione: ita ut divinum officium per omnes eccleſias latenter agatur, &c. VI. 885. C. D. E. Interdici totum regnum jubet Gregorius VII. ſi epiſcopis obtemperare rex Philippus I. noluerit. VI. 1266. B. Et graviora minatur. *Ibidem.* B. C. & 1277. A. B. Interdictum in regno Franciæ, ob illicitas nuptias Philippi Auguſti. VI. *parte II. ſub finem.* 1956. A. Solutum. 1963. A. B.

Interdici omnia divina in Aquitania, præter baptiſma parvulorum, & pœnitentias morientium, jubet Alexander III. niſi Dux reſipuerit. VI. *parte II.* 1472. B.

Interdictum a Remenſi archiepiſcopo latum, quod relaxari a Pontifice Ludovicus VII. petierat; Pontifex honeſtius putat ab ipſo archiepiſcopo relaxari. VI. *parte II.* 1508. E. 1509. A.

Interdictum. Statim percepto foreſacto ceſſetur a divinis. VII. 576. E. *Vide*, Clerici cædes.

INT

INTERIM. Conſtitutio Caroli V. de interreligione edita in Comitiis Auguſtanis, acceptatur in ſynodo Auguſtana anni 1548. in ea parte qua ad ſtatus Catholicos pertinet. IX. 2033. C.

Interim Caroli V. laudatur, ſalva ſummi Pontificis auctoritate, in Conc. Colon. anni 1549. IX. 2080. E. 2081. A. B.

INTERLOCUTORIA ſententia. *Vide*, Judex.

INTERPRETATIO. De interpretatione verborum & reſcriptorum, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1830. B. uſque 1832. C. Interpretationes legum Imp. V. 1293. A. C.

INTERPRETIA ſpecierum. III. 534. D.

INTERRAGIUM. VI. *parte II. ſub finem.* 1942. C.

INTERREGNA. Nemo per interregna res Dei deſenſare nitatur. *Pariſ.* III. anno 559. III. 337. D. *Confer epiſtolam Concilii Arvernenſis, anno* 535. II. 1184. D.

INTERSTITIA quæ ſervanda inter ſingulos ordines. X. 1052. D. Interſtitia ſervanda, niſi aliud epiſcopo expedire videbitur. X. 1903. B.

INTERVENTOR, ſive interceſſor, ne cathedram epiſcopi morientis integro anno retineat. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. E. Interventores epiſcopi ſatagant, ut plebes epiſcopum accipiant. I. 1251. A.

INTERVENTIO. *Vide*, Epiſcopi.

Inteſtati. Bona clericorum qui inteſtati moriuntur, ad epiſcopum pertinentia, in pios tantum uſus expendantur. *Tolet.* anno 1566. X. 1153. A. Inteſtatus ſacerdos mortuus ſi fuerit, bona ejus, præter patrimonialia, quæ heredibus cedunt, in pios uſus convertantur. *Colon.* anno 1536. IX. 2026. B. Inteſtati ſi qui laïci deceſſerint, de bonis eorum ſic per Ordinarios ordinetur, ut totum erogetur pro anima defuncti. *Exon.* anno 1287. VII. 1117. C.

INTHRONIZATIO. *Vide*, Epiſcopi.

INTITULATI. *Vide*, Canonici.

INTRUSI. De intruſis. *Lambeth.* anno 1260. VII. 537. E.

INV

INVASIO facta pro parte eccleſiæ. V. 67. D.

INVASORES bonorum eccleſiæ ſevere puniantur. *Trid.* X. 134. D. E.

INVENTA poſſeſſori reddenda. III. 1774. C.

INVENTIO Crucis Dominicæ: ſcriptura de ea caute legenda. II. 940. B. Inventio S. Crucis celebranda v. Nonas Maii; quo die inventa eſt. I. 243. B. 244. A.

INVERPITURAM facere. VI. 422. B.

INVESTITURA abominabilis, &c. 1843. E. Simoniacæ pravitatis radix. 1845. D. Inveſtituræ eccleſiarum contra ſtatuta SS. Patrum a laicis perſonis fieri ſolitæ in multis locis. VI. 1580. C. D. Auctoritate Apoſtolica irritæ. *Ibid.* Inveſtitura a rege accepta per Pontificalem annulum & paſtoralem ferulam. VI. 1169. E.

Inveſtituram de manu laïci nullus clericus monachuſve accipiat. VI. *parte II. initio.* 1686. B.

Inveſtituram de eccleſiaſticis honoribus ne faciant reges vel aliqui principes. *Claremont.* anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1719. B.

Inveſtitura. De manu laïci epiſcopus accipere poteſt eccleſias, quæ ſunt in ſua parochia. Hoc enim laicus non dare videtur, ſed reddere. VI. *parte II. initio.* 1804. B. C.

Inveſtitura epiſcopatuum & abbatiarum ne per manum laicam fiat, penitus prohibemus. *Remenſe. anno* 1119. VI. *parte II. initio.* 1982. E.

Inveſtituræ. Decretalis epiſtola Alexandri III. contra inveſtituras a laicis in Anglia uſurpatas. VI. *parte II. poſt med.* 1398. C.

Inveſtitus per annulum ab Imp. Fride-

ricò Victor antipapa. VI. *parte II.* 1578. E. 1580. C.

Inveſtituras eccleſiaſticas denegat Paſchalis II. Henrico regi Anglorum. VI. *parte II. initio.* 1842. 1843. 1844.

Inveſtiturarum fautores in Anglia excommunicati in Lateranenſi concilio anno 1104. VI. *parte II. initio.* 1846. B. 1875. C.

Inveſtituras regibus aliiſque laïcis magiſtratibus non eſſe concedendas. VI. *parte II. initio.* 1765. E. 1766. A. B. C. D.

Inveſtituram clericorum regibus adimendam. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1790. D. E. 1791. A. B. 1792. A. B. C.

Inveſtitura. Conciliorum reverenda majeſtas, ſæcularium principum poteſtatem ab eccleſiaſticis electionibus decrevit arcendam. VI. *parte II. initio.* 1803. D.

Inveſtituras concedere Henrico Imp. coactus eſt Paſchalis II. pro redemptione captivorum, pro pace populi, pro liberatione eccleſiæ: idque jurejurando ſe ſervaturum eſſe confirmavit: ſed poſtea ipſe prave factum a ſe agnovit. VI. *parte II. initio.* 1899. C. D. 1900. B. C. In conceſſione facta Henrico regi a Paſchali II. continebatur, quod electus canonice a clero & populo, a nemine conſecretur, niſi prius a rege inveſtiatur: quod eſt contra Spiritum ſanctum, &c. *Ibidem.* 1901. B. Privilegio ſub anathemate confirmarat, ut epiſcopos & abbates libere electos abſque ſimonia, idem Imperator annulo & virga inveſtiret: epiſcopuſque ſic inveſtitus ab archiepiſcopo conſecraretur: quod nemini liceret, ſi quamvis a clero & populo electus, non ab Imperatore inveſtiretur. 1908. D. Ob extortas inveſtituras Henricus rex poſtea excommunicatus eſt in Conc. Viennenſi, anno 1112. VI. *parte II. initio.* 1913. 1914.

Inveſtituras quod conceſſerit Henrico Imp. per vim coactus Paſchalis Papa, excuſant epiſcopi Gallicani. VI. *parte II. initio.* 1917. D. E. 1918. A. B. C. D.

Inveſtituram negant eſſe hæreſim epiſcopi quidam Gallicani: quia ſi hæreſis eſſet, epiſcopi ab Imp. inveſtiti, etiam a Papa, cui paſtorales virgas reddidiſſent, non poſſent eas recipere. VI. *parte II. initio.* 1918. E. Tantum eſſe dicunt alieni juris pervaſionem & ſacrilegam præſumptionem, ubi ſine ſchiſmate auferri poteſt, auferendam. 1919. A. B. Alii dicunt, etſi inveſtitura proprie hæreſis non ſit; tamen hæreſim indubitatam eſſe, ſentire ac defendere fieri debere. 1921. A.

Inveſtitura. Privilegii per vim extorti reſciſſio confirmata eſt in Concilio Lateranenſi III. anno 1116. VI. *parte II. initio.* 1934. 1935.

Inveſtituras eccleſiarum dimittit Henricus Imp. VI. *parte II. initio.* 1994. A. ſed ficte.

Inveſtituras abbatiarum quicumque deinceps acciperet a laïca manu quocumque modo, ab Urbano II. excommunicatur, in Conc. Romano, anno 1099. VI. *parte II. initio.* 1760. E. Nullus epiſcopus hujuſmodi abbates ordinet, vel conſecret. *Ibidem.* & 1761. B.

Inveſtituræ. Controverſia de inveſtituris tamdem finitur. VI. *parte II. circa med.* 1107. B. C. *& ſeqq.* anno 1122. Concedente Papa, ut in regno Teutonico electiones fierent epiſcoporum & abbatum rege præſente: electus autem regalia a rege accipiat per ſceptrum: in aliis vero imperii finibus, conſecratus, infra ſex menſes regalia per ſceptrum ab ipſo recipiat. *Ibidem.* Concedente rege, in omnibus eccleſiis regni & imperii ſui canonicam fieri electionem & liberam fieri conſecrationem. *Ibidem.* 1108. B. 1114. D.

INVESTITURA Gregorii VII. Papæ, qua Robertum Ducem inveſtivit. VI. 1452. C. Conſtitutio reddendi cenſus &c. *Ibidem.* C. D. Duodecim denariorum Papienſis monetæ. *Ibidem.*

INVIDIA. De ea. VII. 280. B.

INZ JOA

INZABBATATUS, Waldenſis, aut Pauper de Lugduno. VII. 354. B. C. Inzabbatati, qui a ſuis creduntur boni homines. VII. 350. C. *& ſeqq.*

JOACHIM abbas. VII. 18. A. 19. B. Florenſis monaſterii inſtitutor. VII. 19. B. Qui illius defendere vel approbare ſententiam præſumpſerit, hæreticus habeatur. VII. 19. B. Joachitica doctrina. VII. 510. B. C. D. E. *& ſeqq.*

JOANNES.

* JOANNES Baptiſta vox Verbi. IV. 138. A. * Joannis Baptiſtæ corpus incenſum fuiſſe tradit Gregorius Papa, quamquam aliter in Evangelio legitur. IV. 785. D. Scriptura de inventione capitis ejus caute legenda. II. 940. B. S. Joannis Baptiſtæ reliquiæ. III. 448. E. Moriennæ. *Ibidem.* Joannis Baptiſtæ capite truncati feſtum anniverſarium. VI. 565. C. S. Joannis Baptiſtæ vigilia. *Vide,* Vigilia.

S. JOANNIS eccleſia Biſuntina. VI. *parte II. initio.* 1831. C.

S. JOANNIS monaſterii abbatiſſa, Lauduni. VI. 1091. E.

JOANNES Evangeliſta in Orientis, hoc eſt, in Aſiæ partibus. IV. 1412. C. * Joannem volentem nubere. Dominus retraxit ante carnis copulationem. *Hincmar.* V. 533. D. Latronem, quem juvenem dudum antea epiſcopo commendarat, ad eccleſiam revocat. VI. 469. D. E. 470. A. Theologus. I. 1443. D. 1698. D. In epiſtola ſua Canonica. VI. *parte II. poſt med.* 1402. D.

JOANNES epiſcopus Conſtantinopolitanus. II. 303. C. Quem Chryſoſtomum vocant. III. 37. B. IV. 14. D. Qui τῶ χρυσοῦ στόματος cognomen accepit. IV. 392. D. *χρυσοῤῥήμων.* XI. 328. E. *Vide,* Chryſoſtomus.

Joannes (CP.) beatiſſimus quondam epiſcopus. I. 1011. C. Beatus & vere Deo dignus ſacerdos. 1012. B. ſanctus Joannes mirandus epiſcopus. 1013. E. Eccleſiæ Doctor. *Trull.* III. 1667. B. Verborum ſimul & cogitationum pelagus benedictum. II. 709. C. Præſul egregius. III. 1095. D. Ejuſdem laus. I. 1311. E. Ex ejus vita. IV. 518. A. B. C.

Joannem CP. ſynodus damnaverat: Apoſtolica ſedes etiam ſola abſolvit. II. 909. C.

Joannis ſanctiſſimi in prædicando ſcientia. I. 1676. D.

S. Joannis Oſaurei Miſſa. *Nicoſ.* 1712. A.

Joannis CP. opuſcula, in omnibus recipienda. II. 939. C. Citatur a Cæſario Arelat. II. 1157. D. Excerpta referuntur. III. 871. E. 874. A. B. III. 883. E. 886. A. à Conc. Chalced. citatur. II. 651. E. III. 1095. A.

JOANNITÆ, ſequaces Joannis Chryſoſtomi. VI. 931. C. * Joannis ſanctæ memoriæ clerici vel laïci congregandi Antiochiæ. *Innoc. I. epiſt.* 14. I. 1010. D.

S. JOANNIS Gualberti diſciplinam imitantes. VI. 1511. A.

S. JOANNIS Scythopolitani locus citatur. III. 886. D. 1238. C.

JOANNI VIII. Papæ furto ſublati equi cum argenteo vaſe. VI. 34. D. Joannis VIII. epiſtolæ Longobardico charactere in Vaticana Bibliotheca. V. 1151. C. a Photio depravatæ. *Ibidem.* C. D. & 1155. B.

* JOANNI XII. Papæ objecta crimina. VI. 628. D. E. 629. A.

* JOANNES (XIII.) Papa Octaviano (Joanni XII.) ſucceſſerat. VI. 682. D. Joannes XIII. XII. appellatur in diplomate ipſius. VI. 682. A. Joannes XIII. Papa, in ordine Pontificum CXXXVI. VI. 656. D.

JOANNES Strumenſis, antipapa Calliſtus. VI. *parte II. ſub finem.* 1602. B. 1658. B. 1662. E. 1665. E.

Joannes XXII. ſanctæ memoriæ. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1682. E. Illius de beatitudine ſanctorum ſententia. VII. 1405. B. C. D. Ejuſdem proceſſus contra Ludovicum, Bavariæ ducem, regem Romanorum. 1409. *& ſeqq.* 1416. E. *& ſeqq.*

Joannis XXIII. bullæ conceſſæ aliquibus ex Ordine S. Joannis Hieroſolymitani. VIII. 332. 335. pro hæreſi fuit ſpecialiter a Concilio judicatus. IX. 1273. C.

JOANNES CP. qui ſe a cunctis œcumenicum Patriarcham dici & ſcribi debere decrevit. VI. 931. E. 956. B.

JOANNES Antiochenus defenſor dogmatum Neſtorii dicitur a Cyrillo. I. 1490. C. Cum eo epiſcopi XXXVII. I. 1583. E. XXX. vel paulo plures. 1595. D. Contra Cyrillum ſynodum coegit XXX. epiſcoporum. I. 1502. B. Metuebat, ne ipſe reus in ſynodo perageretur. I. 1502. C. Nolebat ſynodo Epheſinæ intereſſe, ne cogeretur Neſtorium deponere, qui fuerat ex illius eccleſia aſſumptus. I. 1435. C. 1438. A. *Vide,* Neſtorius.

* Joannes Antiochenus cum ſua ſynodo dicebat Cyrillum docere ex divinitate & humanitate unam factam eſſe naturam, divinitate in carnem mutata. I. 1574. E. Cum ſua ſynodo Deïparam confitetur, ob inconfuſam duarum na-

turarum unionem. I. 1558. E. • Cum ſuis dicebat; Cyrillum docere, divinitatem Filii paſſam eſſe; non autem humanitatem; cum divinitas inhabitans paſſiones corporis quaſi proprii ſibi attribuerit, & tamen in propria natura nihil ipſa pateretur. I. 1574. E. Blaſphemias contra Cyrillum per libellos emiſit: & idcirco eſt excommunicatus. V. 1281. C. Demum ſynodo Epheſinæ ſubſcribit, & Neſtorii doctrinam anathematizat. I. 1687. E.

* Joannes Antiochenus propter unitionem duarum naturarum, unum Chriſtum, unum Dominum, unum Filium confitetur. I. 1556. E. Scribens ad Proclum, Apoſtolicæ doctrinæ dogma declaravit. II. 650. C. Cyrilli, quem damnaverat, communicator factus eſt, & eo nomine culpatur ab epiſcopis apud Xyſtum Papam. I. 1637. E. Damnavit etiam Neſtorium, & dixit ſe anathematizare quidquid ille impie dixit. I. 1638. A.

Joannem Antiochenum & Orientales negat ſe poſſe judicare, dum vivet, Theodoſius Imp. I. 1615. E.

JOANNES Ægeota contra Chalcedonenſem ſynodum multa evomuit. II. 1027. B.

JOANNIS Antiocheni Collectio Canonum citatur a Nicolao Papa. V. 219. A.

B. JOANNES Syrus (Damaſcenus) ad Jordanem ſcribens. IX. 327. B. In tractatu qui inſcribitur, Sermo exactiſſimus contra Deo inviſam hæreſim Neſtorianorum. IX 629. B. Sermo citatur: unde teſtimonium pro Purgatorio deſcribitur. IX. 657. E. 660. A. Rerum Theologicarum, cap. XIII. IX. 624. C. 628. B. 629. D. In Hymnis. IX. 632. B. In vetuſtiſſimis libris non habet, *Solus Pater eſt cauſa Spiritus.* IX. 632. E. Citatur. IX. 350. B.

JOANNES rex Franciæ, *poſitus pro Philippo II.* VI. *parte II. ſub finem.* 1881. *in tit.* & C.

JOANNES Scotus, licet multæ ſcientiæ eſſe prædicetur, olim non ſane ſapere in quibuſdam frequenti rumore dicebatur. V. 354. A. Scripſit monitu precarioque Caroli Magni, (Calvi.) VI. 1025. A. Ejuſdem liber de ſacramento altaris. VI. 1016. D. Damnatus in Concilio Vercellenſi, anno 1050. *Ibidem.* 1017. 1018. D. Liber XIX. Capitulorum damnatur a ſynodo Valentina, anno 855. V. 90. D.

JOANNES Falkenberg hæreticus in Polonia. VIII. 899. D. 901. C. D. E. 903. C.

JOANNES de Ganduno. Liber ejus damnatus a Joanne XXII. Papa. VII. 1868. A.

JOANNES Γογγρίνης. V. 969. A.

JOANNES de Oxeneford, damnatus a S. Thoma Cantuarienſi. VI. *parte II. poſt med.* 1389. B.

JOANNIS de Polliaco articuli damnati a Joanne Papa XXII. anno 1321. VII. 1413. A. B.

JOANNIS Parvi aſſertiones novem. VIII. 546. E. 547. Pariſiis condemnatæ. *Ibid.*

JOANNES Veccus. Vide, *Veccus.*

JOANNES Wyclef. *Vide*, Wyclef. Joannis Wiclef errores ut in Bohemia & Moravia exſtirparentur, ſcripſit Alexander V. archiepiſcopo Pragenſi. VIII. 414. A. In ſuis bullis mandavit libros Wicleff cremari. *Ibidem.* B. & 415. C. D.

JOANNES Hus. *Vide*, Huſſitæ.

Joannes Hus & Hieronymus de Praga, Wicleffi in multis damnatiſſimis articulis imitatores. VIII. 443. C. *Conſtantienſe*, anno 1415.

Joannis Hus errores. VIII. 410. *& ſeqq.* Libros ejus cremaverunt magiſtri Pariſienſes. 420. C. Ut in bulla Martini V. Papæ leguntur. VIII. 911. D. *& ſeqq.* Tranſubſtantiationis nomen inventum dicebat, ut ſimplices deciperentur. VIII. 416. D. Pro poſſe defendit, quod poſt conſecrationem hoſtiæ, in altari manet panis materialis, vel ſubſtantia panis, ſicut Joannes Wicleff. VIII. 413. B. 416. C. D. Aiebat: Ego dico vobis, quod ibi accidentia cum ſubjecto manent. Ut homo in tunica, & anima in corpore, ſic Deus in pane. VIII. 416. E.

Joannes Hus in ſcholis & prædicationibus publice reſtitit damnationi ſcholaſticæ articulorum Joannis Wicleff, factæ pluries in Univerſitate Pragenſi: & ipſum Joannem Wicleff virum catholicum & doctorem evangelicum publice declaravit. VIII. 408. D. E. 412. A. 413. D.

Joannes Hus Joannis Wicleff hæreſiarchæ diſcipulus, errores ejus plures & hæreſes dogmatizavit, aſſeruit, & prædicavit. VIII. 408. D. 412. D. 414. E. Doctrina Joannis Wicleff augmentata per Joannem Hus, eam ſecutum. VIII. 530. E. Propter errorem Joannis Wicleff, detentus, *Conſtantienſe*, anno 1415. VIII. 260. C. 262. E.

Joannes Hus dixit: Utinam anima mea eſſet ibi, ubi eſt anima Joannis Wicleff. VIII. 413. C. Dixit plures monachos & magiſtros in Anglia non potuiſſe convincere Joannem Wicleff, &c. *Ibidem.*

Joannis Hus libros omnes comburendos publice declaravit ſynodus Conſtantienſis, anno 1415. VIII. 409. B. Ipſum autem hæreticum manifeſtum, & ut talem judicandum & condemnandum: appellationemque ejus ad Chriſtum tamquam injurioſam & illuſoriam juriſdictionis eccleſiaſticæ reprobavit, &c. *Ibidem.* D. E. & 410. A. B.

S. JOANNIS Hieroſolymitani Ordo. *Vide*, Præceptoria. S. Joannis Hieroſolymitani fratres, ab Anaſtaſio III. privilegiis ornantur. VI. *parte II. circa med.* 1329. 1330.

JOB &c.

JOB. *Vide*, Theodorus Mopſueſt.

JOEL Magnus. VII. 684. D.

JOHEL abbas, anno 1080. VI. 1444. B.

JORDANIS felix, qui tibi, Joannes Baptiſta, ad Salvatorem baptizandum ſervivit. VI. *parte II. initio.* 1726. D. Jordanis ſignificat eccleſiam. IV. 871. C.

JOSEPH ab Arimathæa in Angliam venit cum XII. diſcipulis. VIII. 751. D.

JOSEPH œconomus eccleſiæ CP. cur reſtitutus. V. 1544. C.

JOSEPH Methonenſis ſcripſit apologiam pro quinque capitibus. IX. 576. A.

JOSEPPINGI. VI. 1245. E.

JOSEPINI, hæretici. VI. *parte II. ſub finem.* 1878. D.

JOSUE. De Joſue principe conſtituendo, quem Deus elegerat, ſynagogam voluit convocari. IX. 1977. A.

JOTHOR ſocer Moſis. II. 1120. D.

JOVINIANUS in Romana ſynodo damnatus. *Siric.* I. 852. E. In Mediolanenſi. 853. B.

JOVIS dies. VI. 666. E. Jovis dies obſervare non oportet. IV. 1051. E.

JOVIS die ſancto ne cantent mulieres intra eccleſiam quaſcumque cantiones. XI. 42. E.

IR

IRA. Eſt ira veniale peccatum; eſt & ira peccatum mortale. VIII. 280. C. D. Impedit ira virum, ne poſſit cernere verum. V. 1345. A. Iraſci malis bonum eſt; in eo tamen non eſt approbabile, quod in eo animus perturbatur. *Gregor. M.* III. 515. D. E. Quia non valet niſi tranquilla mens in contemplationis lucem ſe ſuſpendere. *Ibidem.*

IRENÆUS Comes favet Neſtorio. I. 1595. B.

IRENE nova Helena. IV. 79. E.

IRREFRENABILE ſtatutum. IX. 1344. C.

IRREGULARES, qui ſecundum canones ab ordinibus prohibentur, & qui cum diſpenſationis gratia admittuntur, per ordinem ſpecificantur. VII. 89. C. D. E.

IS IT

Iſaac Judæus. I. 841. A.

ISAAC Lingonenſis Canones. V. 419.

ISAACI Perſæ crimina. II. 1219. E.

ISAIAS, pro Eccleſiaſtico. VI. 525. B. Iſaianum illud, *Neſcio litteras.* VI. 511. B.

ISAURICI Impp. V. 882. A.

ISCHYRAS Athanaſii accuſator. I. 542. E. 582. C. E. 583. A. E. 586. A. 618. D. 658. C. Scyrus. 666. B.

ISIDORA Cyrilli Alex. ſoror. II. 331. B.

ISIDORUS doctor egregius, eccleſiæ Catholicæ noviſſimum decus, in ſæculorum fine doctiſſimus, &c. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 961. C. Rimator ſcripturarum ſagaciſſimus. VI. 1525. A. In libro ſententiarum, in Synonymis. III. 961. C. Libro 2. officiorum. IV. 1014. A. In libro Etymologiarum. IV. 889. D. Ex libris de Eccleſiaſticis officiis, aliiſque. IV. 1060. *& ſeqq.* 1082. A. 1083. 1084. 1085. 1088. 1095. VI. 147. A. De regis officio. VI. 403. E. 404. A. B. C. Præfatione de Canonibus. VI. 1526. C. In libro ſententiarum. IV. 1310. D. 1334. A. IV. 1336. D.

Iſidori dicta ſunt magnanimiter retinenda. V. 4. A. Inter Doctores Eccleſiæ colitur, ex præcepto Concilii Sal-

manticenſis, anno 1335. VII. 1969. E. 1970. A. Ejus corpus in civitate Legionis reconditum ſervatur. 1970. A.

ISIDORUS Peluſiota citatur pro ſacris imaginibus. IV. 47. D.

ISLA monaſterium in parochia Beluacenſi. V. 1228. D.

* ISRAEL, mens videns Deum. IV. 162. E.

Ita dumtaxat. I. 3. B. III. 950. B. III. 980. E. III. 1714. D. IV. 859. A. IV. 917. D. 930. D. IV. 1037. B. VII. 1103. A.

Ita quod. VI. 1519. A. *anno* 1074. VI. *parte II.* 1520. B. 1603. D. VI. *parte II. ſub finem*. 2046. E. 2049. A. VII. 23. A. *anno* 1215. VII. 78. C. VII. 185. C. 186. C. 189. B. VII. 785. E. VII. 1502. B. 1522. D. 1531. E. 1566. B. 1673. C. 1724. B. 1748. D. 1773. A. 1779. B. 1781. A. 1835. B. 1900. E. 1947. B. 1954. A. C.

ITALIÆ, hoc eſt, Longobardiæ epiſcopi. IV. 1216. B.

ITALICA lingua, anno 1160. VI. *parte II.* 1575. D.

ITALICI regni univerſale, id eſt, totius provinciæ concilium. VI. 13. E.

ITAQUE, *in ipſo principio epiſtolæ*. V. 121. C.

ITINERARIA falſo dicta Apoſtolorum. IV. 295. C. 302. C.

JUD

* JUDAS ſacramentis communicavit cum Apoſtolis. III. 315. B. Communicare præſumſit de manu Salvatoris. V. 519. B. In cœna plenus rapina communicare præſumſit de manu Chriſti. VI. 353. C. Intravit ſanctus panis in ventrem de iniquitate plenum. *Ibidem*. Inter primos communicantes fuit. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1095. B. Euchariſtiam manducavit indigne. VII. 1076. E. 1077. A. Quia non eſt accuſatus, non eſt ejectus. I. 102. E. I. 777. A. Quidquid egit inter apoſtolos pro dignitate commiſſa, beneficia per impium data, nulla ex hoc detrimentum ſenſerunt. II. 950. E.

JUDAS novus. *Vide*, Novus.

JUDÆI.

Judæi. De Judæis multa, in Conc. Vien. anno 1267. VII. 584. C. D. E. De eorum ſynagogis. 585. 586. Alexandri III. Papæ decreta. VI. *parte II. ſub finem*. 1790. D. 1791. 1792. Decreta Concilii *Avenion*. anno 1594. X. 1870. C. D. E. Præceptum S. Ludovici regis. VII. 486. B. Statuta apud Caſtrum Gonterii, anno 1231. VII. 195. D. E. Statuta Exonienſia, anno 1287. VII. 1114. A. B. C. D. Statuta Narbonenſia, anno 1227. VII. 145. E. 146. A. B. Statuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 936. D. E. 937. A. B. Statuta Palentina, anno 1322. VII. 1479. B. C. D. E. In Conc. Palent. anno 1388. VII. 1910. C. D. E. 1911. B. Decreta ſynodi Pictavenſis, anno 1280. VII. 851. E. 852. A. B. C. 854. D. Statuta Vaurenſia, anno 1368. VII. 1851. B. C. D. E. 1852. A. B. Statuta Concilii Saltzburg. anno 1420. VIII. 975. B. C. D. Statuta ſynodi Wigorn. anni 1240. VII. 347. A. B. Præcepta S. Caroli Borromæi. X. 724. A. *& ſeqq.* Statuta alia S. Caroli Borromæi. X. 956. 957. In Judæos, leges Auguſtorum, & canones Conciliorum. IV. 1496. 1497. 1498. Leges in Judæos latæ recitantur, & confirmantur. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1723. C. D. E. 1724. A. B.

Judæis non eſt inferenda vis ut credant. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. C. Non occidendi, quia Deus non gaudet effuſione ſanguinis. VI. 1116. B. Servari debent, non occidi, quia ubique parati ſunt ſervire. VI. 1100. C. Synagogam eorum deſtruere volentem quemdam epiſcopum Gregorius M. prohibuit. *Ibidem*. D.

Judæi ad audiendam prædicationem compellendi. *Baſil.* anno 1434. VIII. 1191. A. De eiſdem alia decreta Baſileenſia. *Ibidem*. B. C. D. & 1192.

Judæi. Quantum ab his ſit abhorrendum. VI. *parte II. ſub finem*. 1945. A. B. Judæi qui habitant Metis. VI. 412. A. anno 888. Ut a Judæorum defenſione deſiſteret Francorum rex, ſcripſit ad eum Alexander III. Papa. VI. *parte II. ſub finem*. 1865. D. E. Judæi, & omnia ſua, regis ſunt, in Anglia. VI. 990. A. Ex Anglia ejecti, anno 1291. VII. 1165. E. Judæorum in Hiſpaniis quanta perfidia. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1816. C. Leges in eoſdem. 1816. D. E. 1817. A. Judæos Chriſtianis dominari Alphonſus rex ut vetet, Gregorius VII. Papa rogat. VI. 1479. C.

Judæi a Chriſtianis diſcernendi in habitu. *Lateran.* anno 1215. VII. 70. C. Certis diebus ne prodeant in publicum. *Ibidem*. D. Ne publicis officiis præficiantur. *Ibidem*. E. Converſi ad fidem Chriſtianam, ne quid retineant veteris ritus. *Ibidem*. 71. A. B. Portent in pannis ſuperioribus certum ſignum; ſcilicet rotam panni crocei coloris, &c. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1370. A. & 1443. D. anno 1317. *Avenion.* anno 1326. VII. 1514. A. In medio pectoris roſam portent, ut per hanc a Chriſtianis diſcernantur. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 936. C. Capas rotundas non ferant. VII. 468. E. Rotam deferant ante pectus. VII. 468. E. Alia de iiſdem. 469. 470. Ne ferant habitum ſacerdotalem: ſed ſigno aliquo diſtinguantur a fidelibus. *Arelat.* anno 1260. VII. 513. D. E.

Judæis non liceat procedere inter Chriſtianos a die Cœnæ Domini uſque ad feriam ſecundam Paſchæ, ipſo quatriduo. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. E. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. B. In feſto Pentecoſtes feneſtras & oſtia clauſa teneant tota die; &c. IX. 1288. E.

Judæorum uſuræ compeſcendæ. *Lateran.* anno 1215. VII. 70. A. B. 75. B. C. De uſuris quas exigunt a Chriſtianis. VII. 468. C. D. Uſuras non exigant, ſed tantum ſortem. VII. 507. B.

Judæo medico vel Saraceno nemo utatur. *Nicoſ. ſynod.* VII. 1700. D. *Avenion.* anno 1337. VII. 1634. E. 1635. A. B. *Palent.* anno 1322. VII. 1480. A.

Judæi inter Chriſtianos ne vectigalia exigant, aut ullas civiles aut criminales cauſas inter Chriſtianos judicandi locum habeant. V. 30. B.

Judæi judices non præficiendi Chriſtianis. *Arvern.* anno 535. II. 1182. B. Omni adminiſtratione priventur. III. 591. D. VI. *parte II. ſub finem*. 1986. E. anno 1208. Reſtituant uſuras. Ne publice aut diebus feſtis laborent, aut diebus abſtinentiæ veſcantur carnibus. *Ibid.* 1987. C.

Judæis militare vel cauſas agere, vel habere mancipia Chriſtiana non licet. I. 1270. E. Nullus publicam actionem ullam ſuper Chriſtianos exerceat, aut baptizetur cum omni familia ſua. *Pariſ. V.* anno 615. III. 554. A. Ne judices ſint, aut telonarii, inter Chriſtianos. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. B. Ad nullas actiones publicas admittantur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. A.

Judæorum convivia devitent Clerici. *Venet.* anno 465. II. 798. B. Judæorum vinum clericus bibens in domibus eorum, ſit excommunicatus. VII. 1986. D. Qui eorum vinum ſcienter emerit, ſubjaceat ultioni. *Ibidem*. Cum Judæis qui cibum ſumſerit, abſtineatur ut emendetur. *Conc. Eliberit.* I. 255. D. Judæorum conviviis ne Chriſtiani participent. III. 453. C. *Agath.* anno 506. II. 1002. E. *Epaon.* anno 517. II. 1049. C.

Judæorum vitanda clericis laïciſque commercia. *Trull.* III. 1663. E. Nullus Chriſtianus cum Judæis habitet, aut cibum ſumat. VI. 1027. B.

Judæi. Conjugia cum Judæis vetita, anno 743. III. 1929. A. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. B. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. E. Judæi qui Chriſtianas mulieres habent, aut Chriſtiani fiant, aut ſeparentur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. B. Nati ex Judæis viris & mulieribus Chriſtianis, aut ex viris Chriſtianis & Judæis mulieribus, Chriſtiani ſunto. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. C.

Judæi ne faciant Chriſtianas filiorum ſuorum nutrices. VII. 347. A. 375. B.

Judæis qui contra fidem Chriſti favorem præſtiterit, anathema ſit. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. D.

Judaïcis feriis qui ſerviunt, ab eccleſia ſeparandi. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. C. *Can. Apoſt.* I. 26. E. A Judæis accipere non licet munera feſtiva ſive feriatica. *Laodic.* I. 788. D. Nec azyma. *Ibid.*

Judæis non liceat mortuos ſuos pſallendo deducere. *Narbon.* anno 589. III. 493. A. Judæorum aut Saracenorum nuptiis vel ſepulturis ne Chriſtiani interſint, &c. *Palent.* anno 1322. VII. 1479. A.

Judæus delinquens in rebus eccleſiaſticis reſpondeat coram judice eccleſiaſtico. *Lambeth.* anno 1261. VII. 541. D.

Digitized by Google

Judæi ſingulis annis in feſto Paſchæ per ſingulas familias pendant ſex denarios eccleſiæ parochiali. *Narbon.* anno 1227. VII. 146. B. Pro decimis ac oblationibus ſatisfacere compellantur. *Arelat.* anno 1234. VII. 238. D.

Judæis ne ſit poteſtas allodia poſſidendi. VI. 464. B. C.

Judæis proſelytum Judæum facere ne liceat. *Aurelian. IV.* II. 1440. B.

Judæi nullo prætextu permittantur habere in domibus ſuis mancipia Chriſtiana, quocumque titulo. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. E. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. C. D. *Tolet. X.* anno 656. III. 980. E. *Aurelian. IV.* II. 1440. B. C. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. B. Adverſus Judæos teſtimonium Chriſtianorum in omnibus cauſis recipiendum eſt. *Ibidem.* C.

Judæi ſi Chriſtiana mancipia ad Judaïſmum vocent, aut graviter afflixerint, ipſa mancipia fiſci ditionibus revocentur. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. A. Judæus qui mancipium Chriſtianum ad errorem Judaïcum perſuaſerit, ipſo careat, & ſecundum leges plectatur. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. E. Judæus ſi ſervum circumcidat, amittat. V. 448. E. Chriſtiani ſervi, quos Judæi circumciderint, nullo reddito pretio, ad libertatem & religionem redeant Chriſtianam. III. 481. E.

Judæi clericis honorem impendant, nec ante ſacerdotes conſeſſum, niſi ordinati, habere præſumant. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. B.

Judæorum convicia in Chriſtianos penitus refutanda. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 573. A.

Judæi ſi converti voluerint, ſint ante baptiſmum per menſes octo catechumeni: in periculo tamen, baptizentur. *Agath.* anno 506. II. 1002. A. Judæos non oportet recipi, niſi ſincere converſi fuerint. *Nicæna II. ſynod.* IV. 491. D. E. Judæi qui ſe ad fidem Chriſti converterint, ab omni exactione immunes ſint, quam fiſco perſolvebant. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1794. A. Judæi qui baptizati ſunt, cum jam ſint divinis ſacramentis aſſociati, cogi debent ut fidem retineant. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. D. Judæi baptizati celebrent dies feſtos cum epiſcopis. *Tolet. IX.* anno 655. III. 976. C.

Judæi baptizati ſi Judæorum infidelium conſortia non vitaverint, & hi Chriſtianis donentur, & illi cædibus depotentur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. B. Qui dudum Chriſtiani, ad ritus redeunt Judaïcos, & circumciſiones faciunt, ad Chriſtianitatem cogantur reverti: ſervi quos circumciderint, libertati reddantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. E. 591. A. Converſi, & poſtea prævaricantes, ad teſtimonium non admittantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. D.

Judæi baptizati ſi ob prævaricationem aliqua pœna damnati fuerint, a rebus eorum filios eorum fideles non oportebit excludi. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. B.

Judæorum filii a parentibus ſeparati Chriſtianis viris tradantur, ac mulieribus Deum timentibus, ut fidem diſcant. *Tolet. IV.* anno 633. III. 591. A.

* JUDÆI caput vituli adoraverunt. VI. 675. C.

* Judæorum ondipedalia. VI. 1126. E.

JUDAISMUS. III. 1940. E. anno 745. *Ioudaïsmi.* I. 785. E.

Judæi. In Judaïco fœdere Deus exigit fugam peccati, & implementum legis a peccatore, relinquendo illum in ſua impotentia. *Sexta & ſeptima propoſitio inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

JUDIC

JUDICII diem inſtare nemo prædicet. X. 640. D. Jam jamque imminet adventus Chriſti. *Troſleian.* anno 909. VI. 506. D. In die judicii peccatores æternis ignibus exurendi. I. 1209. C. *Vide*, Reſurrectio. Reddet Dominus unicuique mercedis propriæ debitum. III. 1023. D. Oremus ut peracto finitoque judicio, cum tradiderit Filius regnum Deo Patri, participes nos efficiat regni ſui. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1023. E.

Judicium Dei. Extendamus dextras noſtras ad juſtum judicium Dei. III. 2032. C.

JUDICIO divino ſe purgare de objecto crimine. VI. 830. A.

JUDICIO Dei examinari. VI. *parte II. initio.* 1986. C. Ad illud qui exivit ſponte pro epiſcopo, a Domino liberatus, idoneus exivit. *Conc. Francoford.* anno 794. IV. 906. B. C. Unum hominem mittere juſſus eſt ad judicium Dei: at ille exuſtus apparuit: itaque ceſſit ille decima quam uſurparat. VI. 564. A. B. Judicio Dei omnes credant. *Carol. M.* IV. 955. E. *Vide*, Conjurationes.

Judicium aquæ frigidæ: anno 1185. VI. *parte II. ſub finem.* 1870. A. Judicium per monomachiam. *Vide*, Monomachiam.

Judicia. *Vide*, Lites.

JUDICIS officium. VI. 795. 796. A. B. C. VII. 122. A. B. Judicibus data præcepta a Guntramno rege. III. 468. C. Judici tria ſunt pertinentia. VI. 581. B. Judex juret per Miſſam, quæ celebrata prius fuerit, & per altare, & per reliquias ſuperpoſitas, quod in tota vita ſua, nec prece nec pretio, nec odio, nec amore, falſum ſcienter faciet judicium. VI. 581. C. Judicum juramentum. VII. 196. C.

Judices. De poteſtate judicum. VI. *parte II. ſub finem.* 1839. D. 1840. Tres ſunt homines, quorum nullus poteſt eſſe per legem judex dignus. VI. 584. B. Judicari major a minore non poteſt. I. 215. E.

Judicandi poteſtas quibus eſt data, juſte judicent. IV. 840. B. C. Judex a litigantibus nihil quovis prætextu exigat. *Toloſan.* anno 1229. VII. 184. A. Judici omnia patienter audienda, priuſquam ſententiam ferat. III. 2067. B. C. Judices aut potentes qui pauperes opprimunt, excommunicentur. III. 366. D. Judices abuſores: pœnæ in eos. VII. 504. A. B. C. D.

Judicium injuſtum, & definitio injuſta, regio metu vel juſſu a judicibus ordinata, non valet. II. 993. A.

Judex poteſt interlocutoriam & comminatoriam ſententiam revocare. *Lateran.* anno 1215. VII. 46. E.

Judex concordiam litigantium ne impediat. *Londin.* anno 1268. VII. 632. D.

Judicis ordinarii officium. *Bituric.* anno 1276. VII. 744. D. E.

Judicis delegati officium & poteſtas. VII. 743. E. *Bituric.* anno 1276. & 744. A. B. C. D. *Vide*, Delegatorum.

* Judices ſine peccato eſſe non poſſunt, dum gladius exſeritur, dum tormenta exercentur pro neceſſitate cauſarum. *Canones Rom.* I. 1036. C. Si propter hæc egerint pœnitentiam, poterunt altaribus ſociari. *Ibidem.* Judicia exercere, etiam & capitalem ſententiam proferre Chriſtianis licet. *Innocent. I. epiſt. 3.* I. 1004. C. D.

Judicium nocens ſubterfugit. I. 1239. A.

Judices publici per monaſteria & parochias, niſi invitati, non diſcurrant. *Cabilon.* anno 650. III. 949. E. Judices & comites cum epiſcopis conſentiant, & juſtitias faciant. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1005. B. *Vide*, Epiſcopi. Judices locorum atque actores fiſci, præſentes ſint in Conciliis. *Tolet. III.* anno 589. III. 482. D.

Judicium ſanguinis non debent agitare ſacerdotes, &c. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1026. D. E. Judicium ſanguinis in locis ſacris ne tractetur; ſcilicet in eccleſia vel cœmeterio. VII. 116. E.

Judices laici judicibus eccleſiaſticis ne præcipiant ut revocent ſuas ſententias ſuſpenſionis &c. & ne eo prætextu arreſtare præſumant bona temporalia judicum eccleſiaſticorum. IX. 2179. C. Judex qui clericum abſque cauſa criminali cuſtodiæ tradiderit, excommunicetur. *Matiſcon.* anno 581. III. 452. B. Judicium ſæculare qui petierit ab Imperatore, excidat honore ſuo: non item, ſi epiſcopale. I. 922. D. *Vide*, Clerici. *Vide*, Epiſcopus vel clericus.

Judex Eccleſiaſticus. Qui aliquem ordinare non potuit, nec judicare ullatenus poterit. *Julius Papa.* I. 564. A.

Judicibus eccleſiaſticis, a quibus provocatum ad alios fuerit, nihil obeſt, ſi eorum ſolvatur ſententia. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. C.

Judices ſi fuerint electi ex conſenſu partium pauciore numero, quam conſtitutum eſt, ab iis non licet provocari. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. D.

JUDICIA peregrina prohibentur, ſalva eccleſiæ Apoſtolicæ auctoritate. I. 129. A. I. 564. E. Quia indignum eſt ut ab externis judicetur, qui provinciales & a ſe electos debet habere judices. III. 2066. C. Epiſcopus extra provinciam ad judicium non vocetur: ſed provocare ei liceat, ſi judices ſuſpectos habet. *Ibidem.* C. D. 2068. A. Judicio peregrino epiſcopus non committat cauſam ſuam, niſi vim timuerit in ſua provincia. *Cornel. epiſt. 2.* I. 134. A.

JUDICIUM *ſæculare.* Doctores ponentes quod qui corrigi noluerit, judicio ſeculari eſt tradendus, ſimiles ſunt

Phariſæis,

Digitized by Google

Phariſæis, qui Chriſtum ſæculari judicio tradiderunt. *Joannes Hus.* VIII. 411. B.

JUDITH filia Caroli Calvi. V. 235. C.

∗ JUDITH Imperatrix. Indytæ & omni nobilitate clariſſimæ Judith, glorioſæ Imperatrici. V. 1440. E. *Vide*, Hungarorum regina.

JUL JUM JUN

JULIANUS Pelagianus a Celeſtino, & ab Epheſina ſynodo damnatus. I. 1510. D.

JULIANI Halicarnaſſei hæretici locus recitatur. III. 898. B.

JULIANUS presb. tit. S. Anaſtaſiæ. I. 3. B.

JULIANISTÆ apoſtatæ, clerici qui tonſuram projiciunt, & a clericatu recedunt. VI. 1058. D.

JULIUS Papa damnatus ab Arianis. I. 680. E. Ejuſdem famoſa epiſtola, Apollinaris fuit, ſcripta ad Dionyſium. II. 1163. C.

JUMENTA intra ædem ſacram non introducenda. *Trull.* III. 1691. E. Niſi urgente neceſſitate. *Ibidem.*

S. JUNIANI Capitulum in diœceſi Lemovicenſi. VII. 1015. A. Altare conſecratum in honore ſancti Juniani. VII. 1008. B.

∗ *JUNIOR.* Anaſtaſius junior. V. 618. A. Junior Carolus. VI. 26. D. Junior Conſtantiour tempore VI. Concilii. VI. 933. B. Gregorius junior. V. 400. D. 401. A. 524. A. ∗ Junior Hadrianus. V. 754. A. VI. 488. D. Stephanus junior Papa. III. 2021. D. ∗ Juniore Theodoſio, Arcadii filio. VI. 933. A.

IVO Carnotenſis. Urbani II. Papæ ad ipſum conſecratum habita oratio. VI. *parte II. initio.* 1637. B. Recuſante metropolitano, conſecratus a Papa. 1636. E.

JUR

JURARE eſt, quaſi jure orare, id eſt, juſte loqui. V. 1286. C. ∗ Non jurandum, ne forte perjurium fiat. *Clem. epiſt. 1.* I. 48. D. Non jurare, ne forte perjures. *Theodulf.* IV. 916. C. Juramentis crebris raro deeſt perjurium. IX. 2026. D. Jusjurandum omne prorſus damnat lex evangelica, quo tutiores ſint homines a perjurio. *Error damnatus.* IX. 1948. B.

Juratio. Chriſtus inter perfectionis hortamenta ponit & illud, ut in totum abſtineamur ab omni juramento. IX. 2026. C.

Jurare in nullo caſu licitum eſſe docent Wicleff & Hus. VIII. 914. E.

Juramenta tactis ſacroſanctis evangeliis, in caſibus in jure expreſſis, & in utroque jure viſitatis, ab omnibus quorum intereſt legitime ſunt præſtanda. Contrarium autem aſſerens, docens, prædicans, aut pertinaciter innuens, pœnam hæreſis incurrat. *Oxon.* anno 1408. VII. 1942. C.

Juramentum a ſingulis Catholicis præſtandum. Univerſi, mares a XIV. anno & ſupra, feminæ a XII. abjurent omnem hæreſim extollentem ſe adverſus ſanctam Romanam eccleſiam, & fidem orthodoxam: & jurent quod fidem catholicam, quam Romana eccleſia tenet & prædicat, ſervabunt, &c. VI. *parte II. circa med.* 1151. D. *Toloſan.* anno 1129. Juramenta, quæ fiunt in eccleſia, multiplicant occaſiones pejerandi, &c. *Ex propoſitione* CI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Jurare. De jurejurando male ſentiebant Boni homines appellati. VI. *parte II. ſub finem.* 1650. D. Recte juratur, ubi fides periclitatur. 1651. A. Si dari a vobis anathema ficte ſuſpicantur, etiam jurejurando firmandum eſt. III. 506. B.

Jusjurandum comites habere debet veritatem, judicium, & juſtitiam. Si iſta deſint, perjurium eſt. VI. 534. A. B.

Jurare. *Vide*, Veritatem attollere.

Juramentum veritatis præſtandum a laïcis coram Ordinariis, cum de exceſſibus ſubditorum inquiritur. *Lambeth.* anno 1261. VII. 541. A.

Juramenta illicita ſunt, quæ fiunt ad roborandum humanos contractus, & commercia civilia. *Error Wicleſi.* VIII. 301. C. Juramenti neceſſitas in pacis fœdere, in teſtimonio reddendo, &c. III. 959. A.

Juramentorum in capitulis exactio coarctanda. IX. 2135. A. Jurare in aliquo contractu ſine ſpeciali epiſcopi licentia clericus non auſit. VII. 1989. A.

Jurisjurandi religio ſtudioſe curanda. VI. 381. A. De juramentis ſervandis, reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1782. D. E. 1783. A. B. C. D. E. Juramentum falſum. *Vide*, Pejerans. Excommunicandi ſingulis Dominicis falſi juratores in foro eccleſiaſtico vel ſæculari. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. B. C. *Rotomag.* anno 1189. Eborac. anno 1189. *Ibid.* 1932. B.

de Juramentis. *Capitular.* V. 442. B.

Juramento uno legitime dato, quod ſecundum legem divinam humanæ controverſiæ finis eſſe debet, ſi quis alterum e contrario juramentum opponere præſumpſerit, ab ipſis eccleſiæ liminibus arceatur. V. 93. B.

Jurare. Admonendi omnes, ne per ſingula verba, quaſi ad confirmationem ſuæ aſſertionis, nomen Dei in vanum aſſumant. IV. 1028. E. In vanum nomen Dei aſſumit, qui ad ſingula verba, quibus vult ut ſibi ab alio credatur, Deum teſtem invocat. IV. 1028. E. ∗ Non aſſumes nomen Domini Dei in vanum: Hoc mandato altius intellecto, ſciamus nobis præcipi, ne Chriſtum Dei Patris Filium exiſtimemur eſſe creaturam. VI. 534. C. *Vide*, Perjurium.

Jurandi formulæ. *Vide*, Per.

Jurare. Omne ſacramentum in eccleſia, aut ſupra reliquias, juretur. IV. 754. D. ∗ Juramentum, ſacroſanctis Reliquiis, Euchariſtia, & ligno Crucis Dominicæ, compoſitis ſuper ſacra Evangelia. VI. *parte II. ſub finem.* 1981. A. Jurandum per Deum dumtaxat, & per Evangelium. V. 375. E. 376. A. Jurare ſuper Evangelia nullus audeat, niſi de concordia & pacificatione. *Albienſe*, anno 1255. VII. 471. D. Jurare ſuper ſacroſancta evangelia, quibus temporibus vel diebus non liceat. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1231. E.

Jurare in ſanctis. IV. 840. D.

Juramenti formula. Sic me Deus adjuvet, & illi ſancti Dei. *Hincmar.* V. 399. D.

∗ *Jurare.* A juramento nominis Dei quidam cavent, qui per caritatem & veritatem jurant, nec ſciunt quod idem eſt Deus quod veritas & caritas. IV. 840. D.

Jurant reverſi ad Eccleſiam Quartodecimani per ſanctam Trinitatem & per Auguſtorum pietatem ac victoriam. I. 1519. 1521. &c.

Jurare per membra Chriſti, ſeu virtutes, & ſimilia, prohibitum. IX. 1295. E. Qui jurant per carnem, per ſanguinem, per ventrem, &c. VIII. 1048. A. Pœnæ in eos. *Ibidem.* B. Juramenta per canem ſeu lupum. VI. 127. E. Juramentum per ſpatham, apud Bulgaros. V. 375. E. Qui gentilium ſacramenta jurant, excommunicentur. *Trull.* III. 1694. D. Juraverit ſi quis, more paganorum, ad capita pecudum, donec emendet, excommunicetur. *Aurelian. IV.* II. 1438. C.

Juramentum incautum an & quatenus liget. *Tolet. VIII.* anno 957. III. 957. 958. A. B. C. D. &c. Juratio incauta quomodo ſit emendanda. III. 959. D. E. 960. D. E. &c. Juraſſe ſi forte contigerit, quod obſervatum ſit pejus, mutandum illud noverimus ſalubriore conſilio. VI. 446. A. Qui ſacramento ſe obligaverit, ne ad pacem cum inimico redeat, pro perjurio ſit excommunicatus anno uno. II. 1065. D. Juramentum impium tranſgredi oportet. IV. 207. D. E. 210. Herodes non perjuravit, ſed periit. *Ibidem.* ∗ Herodes eo decidit, ut vel pejerare, vel perjurium cavendo, aliud neceſſe haberet patrare flagitium. V. 1286. A. ∗ Si quid nos incautius juraſſe contigerit, quod pravum ſit, magis inſtante neceſſitate pejerandum nobis, quam pro vitando perjurio in aliud crimen gravius eſt divertendum. *Ibidem.*

Jusjurandum calumniæ præſtatur in regno Angliæ. VII. 300. A. De juramento calumniæ, an clericis liceat, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1796. 1797.

Jurare ſuper ſacra nullus deinceps epiſcopus præſumat. IV. 1489. D. Dicat epiſcopus, *Deus ſcit:* nec aliter juret. V. 26. A. Juramentum epiſcopi, presbyteri, &c. in quantum valeat. III. 1979. E. Epiſcopi & regis verbum, ſive affirmatio, ſine juramento ſit irrefragabile. III. 1819. D. Sacerdos purgato ſe ſimpliciter dicendo, *Veritatem dico in Chriſto, non mentior.* Sic etiam & diaconus. *Ibidem.* D. Epiſcopus jurat ad ſancta Dei evangelia coram ſe expoſita, ſed non tacta. VII. 1374. A. Jurant clerici, tactis ſacris litteris: epiſcopi manu ad pectus admota. X. 1116. E. 1117. A.

Jurare. Nullus ſacerdos juret, ſed ſimpliciter cum puritate & veritate omnia dicat. III. 1963. D.

Jurare ex levi cauſa ſacerdotes non debent: itaque vice juramenti, per ſan-

etiam conſecrationem interrogentur. *Tribur.* anno 895. VI. 445. E. Presbytero non licet jurare. II. 355. A. *Vide*, Epiſcopi.

Juramentum fidelitatis. *Vide*, Epiſcopus. Juramenti formula, quod ab epiſcopo regi præſtabatur. V. 1233. D. Juramentum fidelitatis ab archiepiſcopo Remenſi Regi præſtitum. VI. 718. D. Juramentum Hincmari Remenſis, præſtitum Carolo Calvo Imp. VI. 177. D. E. Juramentum fidelitatis clericus nulli præſtet laico, a quo nihil temporale detineat. *Lateran.* anno 1215. VII. 30. C. • Juramentum fidelitatis & obedientiæ a malo eſt: quô ſenſu. VI. *parte II. initio.* 1768. C. 1769. B. Juramenta religioſorum in ſalutem regiam data, non violanda. *Tolet. X.* anno 656. III. 979. A. Qui fidem ſacramento promiſſam regibus ſuis ſervare contemnunt; & ore ſimulant juramenti profeſſionem, &c. *Tolet. IV.* anno 633. III. 593. B. C. D. *Vide*, Sacramentum.

Juramentum regis. VI. 1481. C. Jurat rex ſuper quatuor evangelia, & ſanctorum reliquias. III. 346. A. Juramentum principis de cognatis defendendis, quomodo cum altero ſtare poſſit, de juſtitia plebi ſervanda. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1768. *tota pag.* & 1769. A.

Jusjurandum archiepiſcopi Aquileienſis. VI. 1586. C. Berengarii, hæreſim ejurantis. VI. 1585. C. Comitis Provinciæ. VI. 1488. C. D. Henrici regis Teutonicorum. VI. 1356. C. D. *anno* 1077. Nunciorum Henrici regis. VI. 1585. E. Manaſſæ Remenſis archiepiſcopi. VI. 1388. C. Philippi I. regis Francorum. VI. *parte II. initio.* 1799. A. Raymundi Comitis Toloſani. VI. *parte II. ſub finem.* 1980. E. 2028. C. Raymundi Comitis Toloſani, & aliorum, anno 1224. VII. 131. B. Jusjurandum fidelitatis Gregorio VII. factum a Ricardo Capuæ duce. VI. 1213. A. Roberti ducis Gregorio VII. Papæ præſtitum. VI. 1451. E. Roberti Carnotenſis epiſcopi. VI. 1563. A. Rodulphi regis. VI. 1586. A.

Jurare. Parvuli non trahantur ad ſacramentum, ſive non cogantur jurare. *Aquiſgran.* IV. 840. D. *Francoford.* 908. E.

JURARE & rejurare. IV. 1276. D.

JUSJURANDI. IV. 1276. D.

JURIS JUS

JURISDICTIONEM ſpiritualem uſurpantes: pœnæ contra eos. VII. 1615. D. E. *anno* 3336. *Vide*, Eccleſiaſtica. Judices laici.

JURISPERITORUM filii leges primæva ætate diſcant. IV. 1453. D.

JUS Canonicum novum & antiquum. VII. 1403. D. *anno* 1318.

Jus Canonicum & civile. VII. 874. C. anno 1281. *Exon.* anno 1287. VII. 1114. D.

Jus Canonicum. *Vide*, Cathedralis eccleſia.

Jus civile. *Vide*, Leges civiles.

Jus Romanum. I. 1762. A.

Jus. Si voco proximum in jus, ſi ei damna procuro, quæ neceſſario ſequuntur vocationem illam prætoriaſem, mandatum Dei ſolvo. *Error damnatus.* IX. 1948. D.

Jure fori, non jure cœli. IV. 1122. C.

Jus ad rem. *Vide*, Dominium.

Jus patronatus. De eo prolixe. *Trid.* X. 183. 184.

JUSTIFICATIO.

Juſtificationis initium ex Dei gratia provenit, cui excitanti cooperantes diſponuntur ad juſtificationem. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2115. D. Diſpoſitio ad juſtificationem, fides, timor, ſpes & fiducia in Deum propter Chriſtum, & amor Dei tamquam omnis juſtitiæ fontis: &c. *Trid.* X. 34. E. Doctrinam de Juſtificatione capitibus XVI. comprehenſam, niſi quis fideliter firmiterque receperit, juſtificari non poterit, *Trid.* X. 40. B. Decretum & Canones de Juſtificatione, In Conc. Trid. X. 33. *& ſeqq.*

Juſtificatio fit fide atque operibus. *Hieroſol.* anno 1672. XI. 246. C. Juſtificatio bonis operibus accipit incrementum. *Trid.* X. 36. E. *Vide*, Opera. Juſtificatur homo per fidem, quatenus ipſa eſt initium ſalutis humanæ. *Trid.* X. 36. A. B.

Juſtificari ſolos prædeſtinatos qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 42. A.

Juſtificatum ſemel non poſſe gratiam amittere, qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 42. D. XI. 278. A. B. C.

Juſtificationis cauſa finalis, inſtrumentalis, formalis, &c. *Trid.* X. 35. B. C. Juſtitia Chriſti formaliter nos juſtos eſſe qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 41. B. Juſtificationis gratiam qui dixerit eſſe tantum favorem Dei, anathema ſit. *Trid.* X. 41. C. Juſtificatio non fit per non imputationem. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 251. A.

Juſtificari homines qui dixerit ſola imputatione juſtitiæ Chriſti, non autem gratia & caritate quæ diffundatur in cordibus, & illis inhæreat, anathema ſit. *Trid.* X. 41. C. Juſtificationem extrinſecus fieri per Chriſti vitam & mortem, nec ad ſalutem ſuam hominem aliquid conferre, dogma Calvini, damnatum a Græcis in ſynodo. XI. 174. A.

Juſtificamur gratis, quia nihil eorum, quæ juſtificationem præcedunt, ſive fides, ſive opera, ipſam juſtificationis gratiam promeretur. *Trid.* X. 36. B.

Juſtificatio non eſt ſola peccatorum remiſſio, ſed & ſanctificatio & renovatio interioris hominis per voluntariam ſuſceptionem gratiæ & donorum. *Trid.* X. 35. B. Juſti ſumus juſtitia inhærente, caritate diffuſa in cordibus noſtris &c. *Trid.* X. 35. D. In ipſa recipit homo cum remiſſione peccatorum, hæc omnia ſimul infuſa, fidem, ſpem, & caritatem. *Trid.* X. 35. D. Juſtificatur homo per dona infuſa caritatis, fidei ac ſpei: & juſtus efficitur, non juſtitia ſuis meritis comparata, ſed ex gratis Dei per Chriſtum donata. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2116. A.

Juſtificationis gratia carent parvuli, qui ſine baptiſmo moriuntur. II. 1057. E.

S. JUSTINÆ Paduanæ monaſterium. VIII. 1183. D.

JUSTINIANUS.

• Fl. JUSTINIANUS Alemanicus, Gothicus, Francicus, Anticus, &c. II. 1406. A. III. 54. C. 186. D. 287. B. Princeps piæ memoriæ. *Pelag. II. Papa.* III. 422. D. 426. E. Divæ memoriæ. III. 524. C. Auguſtæ memoriæ. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1091. E. Piæ memoriæ, præ omnibus æmulator veræ & Apoſtolicæ fidei: cujus fidei rectitudo, quantum pro ſincera confeſſione Deo placuit, tantum rempubl. Chriſtianam exaltavit. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1103. C. Idcirco ab omnibus gentibus ejus religioſa memoria veneratione digna cenſetur: &c. *Ibidem.* Vir Chriſtianiſſimus, longo oculo vir, nominis ipſo privilegio merito juſtus, futura videns, &c. VI. 811. D.

Juſtinianus Magnus, præſtantiſſimus omnium: cujus ut virtus, ita & pietas omnia in meliorem ordinem reſtauravit. III. 1123. D. E. In eo Davidica manſuetudo & Moſaica patientia fuit. II. 1172. B. • Ab ipſis incunabulis juſtitiæ nomen ſuſcepit. III. 1. A. • In hæreſim Aphthartodocetarum lapſus. V. 1534. E.

Juſtiniani Imp. liber contra Neſtorianos & Acephalos. Excerptum ex eo. Et ex epiſtola ejuſdem ad Zoilum. III. 1231. *pag. tota.*

• Juſtinianus Imp. vetat in ſacris diptychis Vigilii Papæ nomen recitari. III. 187. C. D. Et unitatem tamen cum Apoſtolica ſede ſervare ſe conteſtatur. *Ibidem.* D. Fert edictum de recta fide. III. 287. C. D. Citatur ab Hadriano Papa. IV. 782. B. Edictum ad Zoïlum Alexandr. laudatur. III. 1103. C.

Juſtiniani Imp. leges Paſchalis II. citat. VI. *parte II. initio.* 1843. C. Lex, quam probat & ſervat eccleſia Catholica, de inlicita excommunicandi ratione. V. 1231. B. Novella CXXV. citatur. V. 398. A. Lex citatur. V. 1257. C. Inſtitutionum liber citatur a Nicolao I. Papa. V. 353. E.

JUSTINIANOPOLIS, quæ prius Muciſſos. III. 111. D. Juſtinianopolis in Helleſponto jus Conſtantinopoleos habeat. *Trull.* III. 1675. D. E.

JUSTINIANA Carthago. II. 1154. B.

JUSTIANENSIS, vel Juſtinianenſis ſynodus. *Vide*, Arauſicana.

JUSTINUS &c.

S. JUSTINI philoſophi epiſcopi & martyris excerpta, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa citantur. III. 879. E. 882. A. B. In ſexta ſynodo. 1226. E. IX. 652. E. Citatur a pſeudoſynodo Palamitica. XI. 303. E

JUSTINUS Aug. princeps Orientis. II. 1018. B. • Juſtiniani avunculus. III. 3. C. 7. E. Pater Juſtiniani Imp. IX. 852. E. Novus Conſtantinus. II. 1334. D. 1355. C.

• JUSTITIA quæ Chriſtus eſt. V. 232. B. • Juſtitiam vendit, quæ Chriſtus eſt, qui pro acceptione munerum

Digitized by Google

juſtitiam facit. *Tullenſe*, anno 860. V. 519. E. ✱ Juſtitiam promulgare, quæ Deus eſt. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1789. A.
JUSTITIA gratis exhibeatur in cauſis eccleſiaſticis. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. D. Juſtitias epiſcopi faciant. *Vide*, Epiſcopi.
JUSTUS pro impio ſæpiſſime perit. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 69. B. Juſtus tulit crimen iniqui, aït quidam de ſapientibus. VI. 451. C.
JUSTUS. Sanctus Juſtus. II. 964. A. Ejus ſepulcrum. 965. C.
SS. JUSTUS & Paſtor, Narbone. VI. 1034. B. 1046. E. VI. *parte II. initio.* 1809. D. SS. Juſti & Paſtoris canonici, Narbone. VI. *parte II. initio.* 1689. A. B. 1691. B.
JUVENCI opus miramur. II. 940. D.
S. JUVENTII eccleſia apud Ticinum. VI. *parte II. initio.* 1646. B.

K

Καβαλλάριοι, *chevaliers.* IX. 165. D.
Καβάλλοι. II. 65. D. 224. E. 436 B.
Καβαλλάριος. III. 1161. IX. 253. A. *& alibi.*
Καγκελλάριον tribunal. V. 1013. E.
Καθολικοὶ μεγιστάνες. II. 324. A.
Καθωσίωσις, ſacra Majeſtas Imperatorum. II. 322. E. 325. D. 337. B.
Καθολικὸς Papa. V. 1080. B.
Καλάδι. Τῶν χωρῶν, Roma magiſtra gentium. II. 25. E. & in Addendis.
Καλαμαριος. IV. 41. D.
Καλαμάρια. II. 93. D.
Καλάνδαι. I. 709. A.
Καλάνδαις. III. 1684. D. ✱ Καλάνδαις Μαρτίαις, Tyri, menſis Peritii die X. ſecundum Romanos Februarii XXV. II. 503. B. Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις, Beryti. II. 511. A. Καλανδῶν Νοεμβρίων. V. 1065. A. νωνῶν Ὀκτωβρίου. 1025. C. εἰδῶν Ὀκτωβρίων. 1036. E.
KALENDAS Januarias errore antiquo qui colunt, integri Chriſtiani dici non poſſunt. *Turon.* anno 567. III. 365. B. III. 1880. B. 1883. C. Kalendis Januariis non licet ſtrenas diabolicas obſervare. III. 444. B. Kalendarum obſervationes exſecrandæ. III. 1863. A. Tollendæ. *Trull.* III. 1683. D. Kalendas Januarias qui Paganorum more obſervat, anathema ſit. VI. 207. A. Kalendæ Januariæ, & broma. III. 1929. A. Kalendarum antiquiſſimus uſus & abuſus. X. 1234. A.
KALENDÆ Januariæ : Litaniæ triduo, ad calcandam gentilium conſuetudinem. *Turon.* anno 567. III. 360. E.
KALENDÆ decanorum. VII. 1676. C. *anno* 1344. *Vide*, Decaniæ. VI. 420. C.
KALENDARE eccleſiarum. VII. 1087. B.
KALENDARIA dierum feſtorum. VII. 1365. E. 1366. A.
✱ KALENDARIA. Kalandologia, Selenodromia, Brontologia, ſuſcipere non oportet. profana enim omnia. *Nicephorus CP.* IV. 1051. B.
Καλλιγράφος, *librarius.* III. 1365. A.
Καλλίπολις Berytus. II. 505. D.
Καμπανίαι, *Campanæ. Lateran.* anno 1215. VII. 64. B.
Ἐν τῷ κάμπῳ. II. 821. E. 6. 840. B. 9. 841. A. 11. 844. B. *ult.* 853. A. 4.
KANCEGENA monaſteria. VI. 635. D.
ἐπὶ Κανικλείου. V. 1105. D.
Κανδήλας, *Candelas.* IV. 205. D.
Κανών, album clericorum, ordo eccleſiaſticus. *Antioch.* anno 341. I. 593. D. 597. C.
Καπηλεῖον. IX. 409. C.
Καπίτουλον, *Capitulum. Lateran.* anno 1215. VII. 24. B. 29. B. 37. D. 44. A. 64. B. &c.
Κάππαι μετὰ μανικίων, *Cappæ cum manicis.* VII. 33. B.
Καρδινάλεις, *Cardinales. Lateran.* anno 1215. VII. 73. E.
Καρδινάλιοι. IX. 49. C. &c.
Καρδινάλεις πρεσβύτεροι Conſtantinopoli. VI. 240. B. & diaconi. 311. D.
S. KARILEFI monaſterium. V. 297. 298. 328. 329. 330. De eo controverſia cum Roberto Cenomanenſi. V. 569. 570. D.
Καρποφορίαι. *Gangr.* I. 535. B. *Oleum, tus, cera, &c.*
KARTHAGO: alma Karthago, celſa Karthago. *Coll. Carth.* I. 1049. D. Splendida. 1052. D. 1071. E. Καρχηδόνος, *Carthaginis.* III. 1364. E.
Καστελλάτους δρόμωνας, *caſtellatos dromones.* III. 1048. E.
Καστέλλιον. II. 1356. E.
Κάστρον, *caſtrum. Lateran.* anno 1215. VII. 61. E.
S. KATARINA. Altare in honore S. Katarinæ. VII. 1054. A. *anno* 1290.
Κατήρχεσθαι ἐν καταχθονίῳ, deſcendere ad inferos. VII. 693. A.
τὰ Κατηχούμενα in eccleſia. IV. 16. D. Κατηχουμένεια magnæ Eccleſiæ CP. VI. 230. E.
Κατένα, *catena. Conc. CP. ſub Mena.* II. 1252. E. 1253. C.
KENETHUS rex Scotiæ. IV. 1454. 1455. Ejuſdem leges Eccleſiaſticæ. IV. 1453.
Κηρίκιον, *apicum.* III. 1113. B.
Κῆνσοι, *cenſus. Lateran.* anno 1215. VII. 60. C. &c.
KINEDIUS Albaniæ rex. VI 685. A.
Κινητὰ, *les meubles.* II. 332. D.
Κιστέρνα, *ciſterna.* II. 1192. B. 1213. B. 1240. A. 1249. &c.
Κιτέλλιον, *Ciſtercium.* VII. 29. C. 60. E.
Κογχονητῶν. II. 173. C. 209. D. 212. A. &c.
Κοιτωνίτης, a cubiculo. V. 1125. D.
Κολλήγιον. 1508. B.
Κολοσσαῖς. IX. 121. E. IX. 140. B.
Κομμέρκια, *commercia.* VII. 33. A.
Κομμερκιάριος. XI. 272. A. C.
Κόμης. II. 53. C. II. 209. E. &c. Κόμης βασιλικοῦ ἐξκουβίτου. III. 1061. D. Κόμης Δομεστίκων. I. 1437. C. & alibi. Κόμης τῶν θείων πριβάτων. II. 53. C.
τὸ Κομιτᾶτον. II. 513. A. 9. 677. E.
Κομιτατήσια τάξις. II. 508. B.
Κομίτατον, Comitatus Imperatoris. II. 1226. B.
Κομμονιτώριον. I. 861. D. II. 512. C. II. 105. D. Ὑπομνηστικόν. 157. B.
Κομμονιτώριον. VI. 252. A. 293. A. B. 328. B. & alibi.
Κονσιλιάριος, *Conſiliarius.* IV. 64. C.
Κονσιστώριον. I. 1561. D. II. 68. D. &c.
Κόνσουλες, *Conſules. Lateran.* anno 1215. VII. 52. C.
Κορτεκλίνων, *cohortaliſitia.* II. 677. D. 11.
Κοσμικός, *ſæcularis, laïcus.* V. 1141. C. &c. Κοσμικοὶ, ſæculares. II. 1388. E. Κοσμικαὶ ἐκκλησίαι, *eccleſiæ ſæcularium ſacerdotum.* IX. 622. C.
Κουαίστωρ, *quæſtor.* III. 1056. C. &c.
Κουβικουλάριος. I. 1549. B.
Κουβικουλαρίσσης. IV. 98. B. 185. C. 232. E. &c.
Κουβούκλιον. IX. 405. B.
Κουμέρκια, *commercia. Lateran.* anno 1215. VII. 69. B. 72. A.
Κουράτωρ, *curator.* II. 1338. E. 1356. C. III. 1061. D. &c.
Κουρατώρειαι. V. 1204. E.
Κουρσάριοι, curſarii, *les corſaires. Lateran.* anno 1215. VII 76. C.
Κραββάτια. II. 549. A.
✱ τὸ κρεῖττον, divinitas. II. 487. C.
Κυλίστραι. III. 1687. B.
Κυρία, feria. II. 1338. B.
Κυριακὸν, *Dominicum*, Eccleſia. *Neocæſar.* anno 314. I. 286. A. Κυριακαὶ, *eccleſiæ. Laodic.* I. 786. E.
Κυριακὴ, Dominica. I. 790. E.
Κυριακὴ τῶν ἁγίων πατέρων. IX. 384. C. Κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ. IX. 381. E. Κυριακὴ νέα. III. 252. A. *Dominica in Albis.* II. 1365. B. Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, Dominica in Albis. IX. 320. A.
Κύριος Ἐφέσου, *Monſieur d'Epheſe.* IX. 300. B. *& alibi ſæpe.*
Κωδίκων, *codicibus.* VII. 17. A.
Κώδικας. IX. 141. D.
Κώδικα δύο, *codices duo.* III. 1144. D. κωδίκιον. *Ibidem.* E. *Eſt & κωδὶξ apud Chryſoſt. tomo 5. de div. N. Teſt. locis, ſerm.* XXXII. *in Natal. Salvatoris, pag.* 468.
Κωνσταντινούπολις μεγαλώνυμος νέα Ῥώμη. III. 1049. A.

L

LABARUM quem dicunt. V. 365. C.
LABOR. Qui dicunt non oportere Chriſtianos laborare. I. 425. E.
LABRA. *Vide*, Laura.
LACINONES, latrones, &c. VII. 182. B.
✱ LACRYMÆ veniam non poſtulant, ſed merentur. IV. 1214. A.
LACTANTII opuſcula, apocrypha. II. 942. A.
LADISLAUS. *Vide*, Hungarorum rex.
LAICI in Concilio. *Vide*, Concilium. *Vide*, Miſſa.
Laïcos in ſuggeſtum aſcendere non oportet. I. 427. A. Laïcus ne doceat clericis præſentibus. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. E. Laïcus ne publice doceat vel diſputet. *Trull.* III. 1686. B.
Laïci aut in cancello ſtare, aut canes ſecum in eccleſia detinere prohibentur. *Exon.* anno 1287. VII. 1097. E. Salva tamen reverentia patronorum, & ſublimium perſonarum. VII. 331. E. *anno* 1240. VII. 235. A. *Dunelm.* anno 1255. VII. 493. B. III. 358. D.
Laïci in choro ne ſint, aut ſiot ipſo jure

excommunicati. *Tolet.* anno 1566. X. 1165. C. Quinam excipiendi. *Ibidem.*
Laïcus, qui habens uxorem baptizatus eſt, & vitæ fuit ſine crimine, poteſt clericus fieri. I. 1006. C.
Laïcos in foro eccleſiaſtico conveniri qui impediunt, excommunicati. VII. 1249. D. E. *anno* 1300.
Laïcus. Super cauſis beneficialibus non compromittatur in laïcum. *Lateran.* anno 1215. VII. 50. A.
LAMBERTUS Imperator. VI. 488. B. filius Widonis. VI. 492. C. Landebertus. 495. C.
LAMBERTUS perfidus Spoletanus Dux. VI. 25. A. E. 27. C. &c. Lantbertus tyrannus excommunicatus. VI. 194. B. C. Maledictus & a ſancta Dei eccleſia anathematizatus. VI. 44. D.
B. LAMBERTI Tungrenſis epiſcopi & martyris corpus. VI. 552. E.
LAMBERTI Atrebatenſis epiſcopi cauſa. VI. *parte II. initio.* 1673. C. D. E. 1674. 1675. 1676. *& ſeqq.*
LAMECH humiliatum ſonat. VII. 157. A. • Lamechi peccatum, quod in duabus uxoribus primus perpetravit, nonniſi Chriſti ſanguine abolitum eſt, qui LXXVII. generatione venit in mundum. V. 371. C. Cum Cain peccatum ſeptima generatione cataclyſmo vindicatum ſit. *Ibidem.*
LAMIA in ſpeculo, quæ interpretatur ſtriga. *S. Patric.* I. 1791. E.
Λαμπαδάριος. XI. 272. D.
LAMPADES in altari e regione ſint. X. 821. B.
LAMPETIUS epiſcopus. I. 1710. D.
LAMPETIUS Marcianiſtarum hæreſeos auctor. III. 1290. B.
LAMPREDIUS & Felix monachi. III. 179. C.
S. LANDELINI in Criſpinio abbatia. X. 631. B.
LANDRANNUS Turonenſis. IV. 1255. B.
LANDULPHUS Beneventanus. Conſtitutio facta inter ipſum & Gregorium VII. Papam. VI. 1210. B.
LANFRANCUS Cantuarienſis, cum vellet epiſcopum, ob inſcitiam litterarum, deponere, miraculo deterretur. VI. 1165. 1166. D. Lanfranci Cantuarienſis epiſtolæ canonicæ. VI. 1177.
LANGOBARDI. III. 2017. B. 2019. A. 2022. E. 2024. E.
LAODICENI Canones, ab Hadriano Papa breviati. III. 2041. & 2042. & 2043. Deſcribuntur. IV. 830. D. E. 831. A. C. In Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1102. B. 1103. A. 1104. D. E. 1105. A. B. IV. 1300. B. 1324. E. II. 1093. A. V. 1414. D. In Conc. Liptin. anno 743. III. 1924. E. In Conc. Cabilon. anno 813. IV. 1040. C.
S. LAODOMARII monaſterium, in agro Carnotenſi. VI. 1222. B.

LAP LAR

LAPIDES, Matth. III. 9. gentes cordibus lapideis. *Nicæn. Arab.* I. 509. D.
LAPIDUM veneratores. III. 1794. C.
LAPSORUM varii gradus. I. 226. B. *& ſeqq. pagg.* Lapſi in perſecutione, diverſimode recipiendi. *Ancyr.* anno 314. I. 272. D. E. 273. A. B. C. 275. A. B. Lapſi in idololatriam, ad pœnitentiam quidem poſſunt admitti, ab ordinatione autem cleri & ſacerdotali honore debent prohiberi. *Cyprian.* I. 151. D. Lapſis pœnitentia danda. I. 133. E. Et inſtante perſecutione, his qui pœnitentiam egerint a primo ſui lapſus die, danda pax. I. 135. A. *Vide*, Pœnitentia.
Lapſis e laïcis pro gravitate peccati, & converſionis fervore, pœnitentia indicenda. *Nicæn.* anno 325. I. 328. D. E. Lapſi, ſi convertantur, poſt biennium recipiantur, ſi pœnitentiæ deſcriptum modum impleverint. *Epaon.* anno 517. II. 1050. C.
Lapſi viatico donentur in exitu : ſed ſi convaluerint, ſint inter eos dumtaxat qui orant. *Nicæn.* anno 325. I. 330. B.
Lapſi in fide ne credantur abſoluti, niſi per impoſitionem manus epiſcopi. *Capitular.* V. 422. A.
Λαργιτίων. I. 1601. E.
LARDUM mandi non debet, priuſquam fumo ſiccetur, aut igne coquatur. Incoctum nonniſi poſt Paſcha manducetur. *Zacharias Papa.* III. 1917. D.
LARVÆ. Ad larvas vel ad ſcurrilia nemo veſtibus religioſorum virorum aut mulierum utatur, ſub pœna excommunicationis ipſo facto. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1565. A. Larvis perſonati ne conſtituti in ſacris incedant, ſub pœna ſuſpenſionis ab officio & beneficio, &c. *Tolet.* anno 1566. X. 1154. B. *Vide*, Talamaſcas.

LAT

LATERA omnia actionum alicujus diſcutere. *Innoc. I. epiſt.* 17. I. 1011. E.
LATERANENSE patriarchium, ubi baſilica Theodori. III. 1935. C. Lateranenſe palatium. VI. *parte II. initio.* 1801. D. *anno* 1100. Conſiſtorium. 1803. D. Lateranenſes palatini. IX. 1017. E.
Lateranenſe Concilium ſub Martino Papa Anglia ſuſcipit. III. 1038. D. Ejus canon recitatur. V. 877. E. 878. A.
Lateranenſe I. concilium citatur. VII. 844. D.
Lateranenſe Concilium anni 1179. a ſe fuiſſe excerptum e volumine pergameneo admonet Bartholomæus Laurens, cognomento Poin. VI. *parte II. ſub finem.* 1693. D. Lateranenſi Concilio anni 1179. quot & quinam epiſcopi interfuerint. VI. *parte II. ſub finem.* 1689. 1690. 1691. Citatur ab Innocentio III. anno 1213. VII. 7. D. 30. A. 46. A. &c. Canon *Sicut ait*, renovatur a Martino V. Papa, anno 1418. VIII. 907. E. Lateranenſe Conc. ſub Alexandro III. citatur. Trid. X. 55. B. D. X. 159. D. Canon IV. citatur, anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. D.
Lateranenſe Concilium ſub Innocentio III. celebratum citatur, in Trid. X. 149. D. In Lambethenſi, anno 1281. VII. 861. A. In Nemauſenſi ſynodo, anno 1284. VII. 925. E. Lateranenſis Concilii IV. ſtatuta ſub Innocentio III. diligenter obſervanda dicuntur in Conc. Arelat. anni 1234. VII. 236. B. Lateranenſis magni Concilii canon, *Omnes utriuſque ſexus*, citatur. *Trid.* X. 93. C. 99. A. Ad confitendum ſemel in anno tenentur omnes, juxta illam Conſtitutionem. *Ibid. ſub anathem.* 99. A.
LATERANENSE palatium Aquiſgrani. IV. 1229. A. Lateranis quod dicitur, ſecretarium baſilicæ Aquiſgranis. IV. 1390. D.
LATINA lingua in ſacramentorum adminiſtratione retineatur. IX. 2040. A. Latinæ linguæ Eccleſia occidentalis religionem Chriſtianam refert acceptam. IX. 2040. A. Latinam linguam Græci appellant barbaram & Scythicam, ad injuriam ejus qui fecit eam. V. 148. E. Latine quædam ſcripta, in Græco interpretata, & iterum de Græco tranſlata in Latinum. II. 711. B. Latinos hæreticos appellat Marcus Epheſius. IX. 314. B. C. Latinitas, aut alia lingua. V. 759. C.
LATISSIMI clavi in veſtibus. III. 1950. D.
LATRIA ad unum Deum refertur. IV. 190. D. Latria & glorificatio noſtra ſoli Deo defertur. IV. 239. C.
LATRONES pro prima culpa non moriantur, ſed oculum perdant : pro ſecunda, naſus latronis capuletur. *Carol. M.* III. 2058. D.
Latrones. Qui tedas & litteras annexas ante portas religioſorum & granges eorum ſuſpendunt, in quibus incendia, homicidia &c. inferre publice comminantur, niſi intra certum terminum eiſdem aliqua pecuniæ ſumma perſolvatur. VII. 1222. C. D.
Latrones. Pro latronibus in cuſtodiam miſſis, nullus judex publicus pretium pendat. *Carol. M.* III. 2057. C. *Vide*, Fures. Latronum receptores, coërcendi ac puniendi. V. 32. A. B. C.

LAV LAZ

Lavatio. Etiam corpus aqua diluere, bonum eſt, & puritati conveniens. *Clem. epiſt.* 4. I. 61. C. Vir ex quo converſus eſt ad Catholicam, per annos 50. non lavavit. II. 513. E. Lavari clericos vel monachos cum feminis, nefas. *Trull.* III. 1690. B. *Vide*, Balnea.
LAUDABILITER honorabilis & honorabiliter laudabilis Hugo Lugdunenſis primas. VI. *parte II. initio.* 1676. B.
LAUDES non poſt Apoſtolum, ſed poſt Evangelia decantentur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 583. C.
LAUDUNUM municipium a Marcobrio præfecto conditum. V. 1227. B. • Græce Λαύδουνον. V. 1459. E. Laudunum clavatum. III. 571. D. Lauduni turres. VI. 759. D. In monte Lauduno. V. 1361. B. Laudunenſis eccleſia S. Mariæ. V. 1304. D. Theſaurus eccleſiæ. *Ibidem.* 1305. C. Laudunenſium epiſcoporum ſeries. V. 1382. C. D. E. 1385. C. 1396. D.
Λαυρᾶται. II. 337. B.
Λαυράτων σὺν. IV. 12. A. B. *Λαυράτοις.* 45. D.

Λαύρα beati Sabbæ, beati Theodoſii, &c. II. 1191. D. Νέα λαύρα. *Ibid.* E. Laura. (*al.* Labra) ſancti Sabbæi. Labra in Africana provincia. III. 719. E.
LAUREACENSIS, hoc eſt, Pataviensis eccleſiæ privilegia renovantur & approbantur. VI. 599. B. &c. Archiepiſcopo pallium mittitur. VI. 576. D. E. VI. 700. E.
LAURENTIA, puellæ nomen. VII. 1060. B.
LAURENTIUS levita victor ignium. VI. 656. B. De craticula tyranno lætabuntus exſultat. VI. *parte II.* 1591. B. B. Laurentii vita. VI. 474. A.
S. LAURENTII in Cæſarea abbatia. VI. 618. E. S. Laurentii titulus, qui appellatur Damaſi. V. 194. E. S. Laurentii monaſterium Leodii. VI. 1364. C. S. Laurentii eccleſia Merſeburgi. VI. 654. B.
LAUSANENSIS Concilii decreta. IX. 1325. 1327.
LAURICIUS Dux. I. 723. B.
LAUSUS. IV. 406. B.
LAZORUM provincia. III. 1311. E.

LE LEC

S. LEANDRI feſtivitas Toleti. VI. *parte II. initio.* 1670. B.
LECTICIARIUS. III. 131. B.
LECTIONES in eccleſia diſtincte legantur. *Carol. M.* IV. 962. C. Lectiones vigiliæ Paſchæ & Pentecoſtes. V. 456. C. Lectiones per vigilias ſolemnium dierum vel Miſſas, eædem in tota provincia ſint. *Bracar.* anno 561. III. 350. E. ∗ Nihil in eccleſia legatur ſub nomine divinæ ſcripturæ, præter ſcripturas canonicas. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. A. B. *Vide*, Martyrum paſſiones.
∗ LECTORUM ordo initium a Prophetis accepit. IV. 1061. C. Plerumque imperiti lectores in verborum accentibus errant. *Ibidem.* E. Lectores juniores per parochias presbyteri nutriant & erudiant. *Vaſenſe*, anno 529. II. 1105. C. D. Hi cum ad ætatem perfectam venerint, ſi uxorem ducere velint, fas eſto. *Ibid.* D. Lectores, cum ad annos pubertatis venerint, aut ducant uxores, aut continentiam profiteantur. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. C. Lectoribus & pſalmiſtis uxores ducere conceſſum eſt in quibuſdam provinciis. II. 608. A. *Conc. Chalced.* Sed non ex aliena ſecta. *Ibidem.*
Lector habeat unuſquiſque eccleſiam in qua pſallat. *Synod. S. Patric.* I. 1791. A.
Lector in Eccleſia ne ſit ſine manus impoſitione. *Nicæna II. ſynod.* IV. 495. B. C. Lector quomodo ordinetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. D. Lectorem facere poteſt per manus impoſitionem abbas, ſed in proprio tantum monaſterio. *Nicæna II. ſynod.* IV. 495. C. *Vide*, Ordines.
Lectores non oportet uti orario. *Laodic.* I. 785. B. Lectores populum non ſalutent. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. C. In eccleſia non pſallant, habitu ſæculari ornati. III. 351. C.
Lector S. R. E. & Alexandri II. Papæ. VI. 1174. B.
LECTORI ad menſam benedictionem tribuant abbas, præpoſitus, vel decanus, etſi presbyteri non ſint. IV. 1232. D. *Vide*, Menſa.
LECTIONARIUM. IV. 1218. B. 1241. C. VI. 785. B.
LECTORARIUS. II. 1306. A. B. 1366. C.
LECTORIO ſuperpoſita evangelia. VI. 166. E.

LEG LEM

LEGATA piarum cauſarum quando reddenda. X. 753. E. *Vide*, Notarii. Circa ea diligentiſſimi ſint presbyteri parochiales. *Arelat.* anno 1275. VII. 729. B. C. Legata pia presbyteri penes ſe in ſcriptis habeant: & publice legantur in eccleſia. *Albienſe*, anno 1254. VII. 464. B. C. Legata eccleſiæ aliis uſibus non applicanda. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1681. A. *Vide*, Teſtamentum.
Λεγάτα. II. 332. B. Λεγάτον, τὸ, *legatum.* IX. 37. C.
LEGATI vel delegati fidem faciant ſuæ legationis. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1383. E.
LEGATI Sedis Apoſtolicæ perſonaliter legationem obire debent, non per locum tenentes &c. IX. 1753. A.
Legationis litteræ a Gregorio X. Papa Simoni presbytero Cardinali datæ. VII. 749. D.
Legati Apoſtolicæ Sedis in Concilio Epheſino epiſcopi duo & presbyter unus. I. 1482. D. *& alibi.* Presbyter ante epiſcopos loquitur, & ſubſcribit. I. 1475. B. C. 1478. B. E. 1482. A. B. Presbyter locum Sedis Apoſtolicæ, epiſcopi locum tenent ſynodi epiſcoporum occidentalium. I. 1479. D. E. 1482. A. Philippus presb. legatus Cæleſtini, poſt epiſcopos appellatur. I. 1611. E. Philippus presb. primo loco appellatur: deinde Arcadius epiſcopus legatus: tum Juvenalis Hieroſolymitanus. I. 1610. C.
Legati. *Vide*, Subſcribunt. Julianus Coënſis vicarius Sedis Apoſtolicæ cum epiſcopis legatis appellatur, ante Bonifacium presbyterum legatum. II. 538. B.
Legatus Apoſt. Vices noſtras ita tuæ credimus caritati, ut in partem ſis vocatus ſolicitudinis, non in plenitudinem poteſtatis. *Leo Papa.* I. 1767. B.
Legatus a latere noſtro, Legatus Sedis Apoſtolicæ. VI. *parte II.* 1474. B. E. *Vide*, Papa.
Legatis Apoſtolicæ Sedis, vel Nunciis, procurationes aut ſervitia ſolvenda quæ ſint. *Lateran.* anno 1215. VII. 46. A. C. Expenſæ factæ in Legatos Apoſtolicos, ſolvantur de contributione eccleſiarum. *Avenion.* anno 1270. VII. 656. C. Legato Martini V. Papæ, Cardinali de Fuxo, data ſunt in Concilio Dertuſano, XXIII. millia florenorum auri de Aragonia, anno 1429. VIII. 1064. E.
LEGERE phyſicam, vel leges. VI. *parte II.* 1598. E.
LEGENDÆ & hiſtoriæ Patrum, quæ leguntur in eccleſiis, diligenter ſunt repurgandæ. X. 583. C. Legendæ divi Hieronymi & divi Remigii, in Miſſalibus reformandæ. X. 499. B.
LEGITIMI qui ſint. *Vide*, Filii.
Λεγάτος, *legatus.* III. 1077. A.
Λεγάτος, *legatus.* I. 1484. E. III. 1401. E. 1404. A. 1405. B. 1425. B. &c.
Λεγάτοι, legati. V. 1153. B. VI. 332. B. 16. *Lateran.* anno 1215. VII. 45. A. 72. D. &c. XI. 180. A. 11. C. 3.
Λεγάτοι, ἤτοι λεγατάριοι. III. 1648. D.
Λεγατάριος, *legatus.* III. 1401. D. 1473. B. 1477. D. &c.
LEGATIO libera. I. 919. A. 922. A.
LEGIONE ædes B. Mariæ. VI. 803. B.
∗ ὥστε λειπεῖν ἀφ' ἡμῶν, *ut relinquamus a nobis, ut illo careamus.* IX. 68. E. 3.
LEMOVICA civitas arcem regni Aquitanici tenebat, &c. VI. 862. C. Lemovicæ Canonici S. Martialis fieri monachi petierunt. V. 17. A. Lemovicis, templum Domini Salvatoris. VI. 853. A. Lemovicenſis eccleſia, prima omnium eccleſiarum Galliæ. *Ibid.* B.

LEO

LEO magnus. V. 220. C. XL. fere ſucceſſor Petri. III. 347. D. Sedis Apoſtolicæ, immo vero totius orbis terræ lumen clariſſimum. III. 1846. D. Papa Apoſtolicæ ſedis; cujus ſententiam quidquid ubique catholicum eſt, velut cæleſte veneratur oraculum. V. 768. C. ∗ Romanæ pater eccleſiæ. II. 722. E. ∗ Romanorum archiepiſcopus. II. 387. E. Sanctiſſimus archiepiſcopus noſter, inquit epiſcopus Amaſiæ. 388. D. Sanctiſſimus pater noſter archiepiſcopus Leo. *Ibid.* E. Beatiſſimus & ſanctiſſimus Papa Leo Romanorum. *Ibid.* C. Sanctiſſimus archiepiſcopus veteris Romæ. 390. B. Per omnia perfectiſſimus Romanorum archiepiſcopus Leo. *Ibid.* D. Apoſtolicæ ſedis magnus ornatus. V. 621. E. Qui fuit illuminator & columna Eccleſiæ. II. 1219. B. Defenſor veritatis. III. 1102. B. Præcipuus doctor. IV. 778. A. Vocis beati Petri omnibus conſtitutus interpres. II. 655. B. Papa Romanæ eccleſiæ, fervens affectu ut Petrus. II. 643. E. *Conc. Chalcedon.* Magniloquus. V. 197. E. Leo Papa ut leonis rugitus &c. III. 1419. C. Leo maximo rugitu intonat. V. 402. B. Λέων ὁ λεόντων βρυχώμενος. IX. 328. E.
Leo Papa Romanæ eccleſiæ & omnium quæ ſub ſole ſunt luminare. III. 1287. A. Quæ ſcripſit, maxime contra Eutychianam & Neſtorianam hæreſim, ut Petri definitiones ſuſcipienda. *Ibidem.* C.
Leonem Papam columnam orthodoxæ fidei ſynodus Chalcedonenſis, hoc eſt dicere, omnium ſanctorum chorus, definivit. *Lateranenſe ſub Martino Papa.* III. 698. B. Nihil præter fidem a ſanctis Patribus annunciatam innovavit. II. 650. E. *Conc. Chalced.* Leonis Papæ tomum, & omnes epiſtolas, Romana ſuſcepit & veneratur Eccleſia. II. 1152. E.
Leo Papa ut in ſacris diptychis commemoretur, petit ſynodus C.P. anno 518. II. 1323. C. D. Leonem M. ut tamquam ſanctum venerentur, injunctum Armeniis. IX. 437. D.

Leo Papa approbat ea quæ in ſynodo Chalcedonenſi de fide ſtatuta ſunt. II. 687. E. Quod ob ſolam cauſam de fide Concilium cogi placuit Apoſtolicæ ſedi. 688. Sed quod ad jura Eccleſiarum ſpectat, ſola vult obſervari decreta Nicæna. *Ibidem.*

* Leo pie & vere docuit, Cyrillus ita docuit. Cyrilli æterna memoria. Leo & Cyrillus ſimiliter docuerunt: Hæc eſt vera fides. *Chalced.* II. 306. E.

* Leo Papa in epiſtola ad Flavianum non novam fidem expoſuit præter ſymbolum Nicænum: ſed ſanctos Patres ſecutus eſt, qui hæreſes refutarunt. II. 642. E. Eam nihil habere præter fidem ſanctorum Patrum, Marciano Aug. oſtenditur a Conc. Chalcedonenſi, prolatis Patrum teſtimoniis. II. 650. E. 651. 652. &c. Epiſtola ad Flavianum, velut ancora ſalutis. III. 730. E. Cujus textum ſi quis ad unum iota non venerabiliter receperit, anathema ſit. II. 939. D. Epiſtola ad Flavianum non eſt ſymbolum. II. 732. B.

* Leonis M. epiſtola ad Flavianum cum Cyrilli ſcriptis confertur. *Chalced.* II. 306. E. 307. A. B. C. Poſtea nemo dubitavit. *Ibidem.* C. Epiſtola ad Flavianum Petri confeſſioni congruit, & quadam columna exſiſtit, adverſus prave ſentientes. II. 455. B. Columna orthodoxiæ appellata ab epiſcopis Orientalibus. V. 178. A.

* Leonis epiſtola ad Flavianum: *Operatur utraque natura &c.* Ἑκατέρα μορφὴ, &c. III. 852. B. Ἑκατέρα μορφὴ. 878. C. Ἑκατέρα μορφὴ. III. 1064. E. 1099. C. 1102. C. 1226. B. *Definitio ſextæ ſynodi.* III. 1399. E. Ἑκατέρα μορφὴ. Unam naturam Verbi incarnati operari utramque dicit. III. 1243. A. Ἑκατέρα μορφὴ. III. 730. 758. 759. 778. 787. Citatur. IV. 777. E. In Conc. Hiſpal. II. anno 619. III. 567. E.

Leonis Papæ decreta deſcribuntur in Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 832. D. 839. A. C. IV. 1102. E. 1103. C. 1106. A. Citantur. VI. 153. E. 154. D. IV. 1300. E. In decretalibus, cap. III. citatur. V. 804. A. B. XXV. regula decretalium. V. 343. D. Decretum titulo XXXII. recitatur. V. 322. B. Decretum XXXIII. recitatur. V. 123. A.

Leo Papa, homilia IV. de Natali Domini. IV. 888. E. 891. B. In ſermone Paſchali. VI. *parte II. circa med.* 1316. C. Sermo de Pentecoſte. IV. 778. A. In ſermone ſui Natalis. V. 1264. A.

Leonis epiſtola ad Anaſtaſium Theſſalon. V. 326. A. V. 412. E. V. 591. A. 593. D. V. 1252. E. 1294. A. Ad Hilarium Narbon. *Ibidem.* Epiſtola ad Anatolium. V. 411. A. V. 1237. A. 1299. B. Ad Pulcheriam. *Ibidem.* Ad Maximum Antiochenum. V. 1262. E.

Leo Papa ad Leonem Aug. V. 1309. E. Citatur. III. 1087. B. 1099. C. 1102. D. III. 1226. C. In Conc. Lateran. ſub Martino. III. 698. B. Tomus ad Flavianum. *Ibid.* VI. *parte II. circa med.* 1316. E. 1317. A. Epiſtola ad Septimium. V. 1243. E. Ad Leonem Aug. 1244. B. 1248. A. 1271. B. Ad Nicetam Aquil. V. 409 A. D. E. Ad Januarium, citatur. V. 401. C. Ad Ruſticum. *Ibidem.* D.

Leonis Papæ epiſtolæ citantur a Pelagio II. tomo III. 418. D. E. 423. 424. 425. 426. 435. 436. V. 616. A. B. C. 620. A. B. 621. E. 625. B. V. 728. B. V. 1407. C. D. E. 1409. E. 1410. A. VI. 475. D. E. 476 B. C.

Leonis Papæ epiſtolæ quædam, quæ non exſtant, citantur a Pelagio II. Papa. III. 426. A. B.

Leo Papa citatur. III. 870. B. 1202. E. Ad Nicetam Aquileïenſem. V. 529. C. Ad Ravennium. V. 1280. B. Ad Ruſticum. 1296. D. V. 536. E. 538. C. Ad Theodorum Forojulienſem. V. 1233. A. C. 1235. A. B. C. In epiſtola ad Turibium. V. 672. C. D. Ad Mauros. V. 640. A. Ad epiſcopos per Campaniam, &c. V. 523. C. D. Ad Narbonenſem epiſcopum. 524. E. 525. B. Capitulum ex epiſt. 1. V. 399. B. *Vide*, Papæ Leonis.

Leo IV. Papa, cujus feſtum celebratur XVII. Kal. Aug. VIII. 1933. A.

* Leo Papa anno 962. menſe Februario in Ottonis Imp. diplomate. VI. 625. B.

Leo pſeudopapa ſub Joanne XII. damnatur, anno 964. VI. 633. D. E.

Leonis X. Papæ, vitæ munditia & innocentia a rege Chriſtianiſſimo prædicata. IX. 1711. A.

Leo Imp. leo contra hoſtes exſtitit. II. 705. C. 707. E. 768. D. E. Leonis Imp. ſacerdotalis & Apoſtolicus animus. II. 703. C.

Leo M. (vel potius Bituricenſis,) in epiſtola ad epiſcopos provinciæ Turonenſis. V. 1247. A. D. E. 1337. B. 1348. A.

Leonis Senonenſis epiſtola. II. 1433.

* Leo Iſaurus poſt annos a Chriſto DCCC. IV. 7. D.

Leonis Armeni in ſacras imagines furor unde cœperit. IV. 1046. 1047. &c.

Leo cognomento Lalaco. V. 963. A.

LEOD LEON

Leoderodus abbas Floriacenſis. VI. 202. D.

Leodegarius Auguſtodunenſis. III. 1757. C. Martyr & Pontifex. VI. 189. D. S. Leodegarii eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1817. E.

Leodienſium epiſtola adverſus Paſchalem ſchiſmatica. VI. *parte II. initio.* 1769. Leodienſis Cleri reformationes. IX. 1303.

S. Leonardi prioratus, ordinis S. Auguſtini, in diœceſi Lemovicenſi. VII. 1011. E. S. Leonardi abbatia. IX. 988. D.

Leonas Comes. I. 723. B.

Leoninus epiſcopus. II. 928. A.

Leontii Neapoleos Cypri ſcripta. IV. 202. C. Floruit ſub Mauricio Imp. *Ibid.* Sermo de Imaginibus ſanctorum. IV. 194. 195. 198. 199.

Leovegeldus rex. III. 475. D.

LEP

* Leporius Exiguus. I. 1263. C. Monachus. *Ibidem.* B. * Quartam ſubintroducebat in Trinitate perſonam. I. 1261. E. Ab epiſcopis ſuæ provinciæ correptus, confugit ad Auguſtinum & alios Africæ epiſcopos, a quibus eſt correctus. I. 1263. B. Leporii libellus. I. 1261. C. D. &c. * Leporius perfectum cum Deo natum hominem dicebat. I. 1264. C. Leporii epiſtola, quam Aurelius Carthag. & Auguſtinus, & ſynodus Africana firmavit, laudatur a Joanne II. Papa. II. 1152. C.

Lepra. *Vide*, Purgatio.

Leproſariæ, xenodochia, &c. *Pariſ.* anno 1346. VII. 1681. E. *Andegav.* anno 1365. VII. 1778. C. Leproſariæ viri & mulieres regulari obſervantiæ addicti, ſed ut plurimum valde corrupti. *Rotomag.* anno 1581. X. 1233. B.

Leproſi ſpecialiter ſuſtentandi de facultatibus Eccleſiæ. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1447. D. Leproſi cujuſque civitatis ab epiſcopo alimenta & veſtimenta ſuſcipiant, ne vagentur. *Lugd.* anno 583. III. 456. C.

Leproſi ſibimetipſis privatam habeant eccleſiam & cœmeterium. VI. *parte II. ſub finem.* 1682. C. D. *Lateran. anno* 1179. Leproſis communio detur corporis & ſanguinis Chriſti: cum ſanis autem convivia ne celebrent. III. 1860. A. V. 742. C. *anno* 868. Leproſi cum energumenis orent. *Ancyr.* anno 314. I. 277. D. Leproſorum ſeparatio epiſcopi judicio facienda. IX. 1278. D. E. Leproſi ne ſe intermiſceant alii populo. IV. 846. D. Leproſi recluſi. VII. 1530. C. 1817. E.

Leproſus. De manu leproſi. IV. 846. C.

Leproſi. De leproſis reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1824. E. 1825. A. B. C. D.

Leproſorum domus, quomodo adminiſtrandæ. *Concil. Pariſ.* anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2012. D. E.

LEV LEX

Levatus panis, *du pain levé.* VII. 215. D. Anno 1233.

Leucius diſcipulus diaboli. II. 941. B.

Levitæ diaconi. I. 1001. C. II. 794. B. 1437. D. *Vide*, Diaconi. III. 585. C. &c.

Levitarum miniſterium. III. 559. A.

Levita & monachus. VI. 433. A.

Lex divina. Homo ob ſui conſervationem poteſt ſe ſe diſpenſare ab ea lege, quam Deus condidit, propter ſuam utilitatem. *Propoſitio* LXXI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Lex æterna Dei ſtabili regit omnia nutu, &c. V. 1344. A. *Vide*, Æternam.

Lex naturæ, prima Dei gratia. II. 809. C.

* Lex Moſaïca, cujus ſingulis pæne ſyllabis Chriſtus includitur. *Vienn.* anno 1267. VII. 580. D. Lex Moſaïca, poſt promulgatum evangelium non potuit ſervari, ſine interitu ſalutis æter-

næ. IX. 1025. D. Legis præcepta. *Vide*, Decalogi.

* Lex. Per legem hoc actum eſt, ut peccatum agnoſceretur, & augeretur. I. 1227. E. * Prophetæ ſicut homines monebant quæ fieri oporteret, ſed ab imminente pernicie liberare non poterant. I. 1726. D. * Lex jubet, gratia juvat. *Auguſtinus & alii.* I. Ne Judæi quidem per litteram legis liberari aut ſurgere poſſent a ſtatu peccati. *Trid.* X. 33. D. Lex, *Oculum pro oculo*, timorem quaſi carnificum immittit peccatoribus. V. 674. A.

* Lex ſic mittit ad regnum, quemadmodum & Evangelium; error Pelagii. I. 1211. A. * Legem ad gratiam pertinere, Pelagiani cenſuerunt. I. 1214. B.

Lex ſalutis data, ut nulli deinceps relinquatur legitima excuſatio. *Nicæn. Arab.* I. 518. D.

* Leges ſacræ, quibus una cum ſacris Canonibus & decretis Apoſtolicæ Sedis ſancta moderatur Eccleſia, dicunt in Conſtitutione legum Novellarum Valentiniani, &c. V. 1289. A. VI. 151. B. In XVI. libro Theodoſianæ legis &c. V. 1335. D.

Leges quas ſervat eccleſia. V. 1349. D. Quas probat Eccleſia. 1350. A. Leges Sacræ. * Quas catholica eccleſia recipit. V. 1257. C. *Vide*, Juſtinianus. Theodoſius. Valentinianus.

Legibus Imperatorum ipſi quoque parent religionis antiſtites, quantum ad ordinem publicæ pertinet diſciplinæ. V. 672. B. *Vide*, Imperialibus.

Lex oculos eccleſiis ſublatos reddens. VI. 817. B.

Leges a principibus terræ ab eccleſia & pro eccleſia petitæ & promulgatæ. V. 1297. C. Legum ſeveritas non ſolum eccleſiaſticæ lenitati prodeſt, verum totius Chriſtianitatis paci & tranquillitati. V. 672. E. Leges Imperatorum in hæreticos & ſchiſmaticos. I. 918. A. B. 1059. E.

Leges. Quo volunt reges, vadunt leges. VI. *parte II. initio.* 1694. C.

Leges. Major eſt commendatio eorum qui colunt, quam qui tulerunt leges. X. 728. D.

Lex humana poteſt aliqua crimina punire mortis ſupplicio. VIII. 1766. D. E. 1767. 1768. contra Huſſitas. 1768. C.

Leges morum ſeu bonorum operum ſtatuere non eſt in manu eccleſiæ vel Papæ. *Error Lutheri.* IX. 1894. C.

Leges. Humana inſtituta ſi obſervas ut humana, nihil te juvant; ſin ut divina, mendacium committis. *Error damnatus.* IX. 1948. B.

Leges. Qui habent caritatem, nullis præceptis humanis ſunt ſubjecti. *Error damnatus.* IX. 1948. C.

Leges primæva ætate diſcant filii Juriſperitorum. IV. 1453. D. Leges civiles qui diſcunt, ne in theatrum inducantur, aut cythſtras peragant, aut veſtes alias induant præter communes. *Trull.* III. 1687. B. Leges civiles ne diſcant monachi vel canonici regulares lucri cauſa. VI. *parte II. circa med.* 1192. B. & 1209. C. *Vide*, Regulares.

Legis Gothicæ liber. VI. 198. D.

LIB

LIBELLANTES famoſe. Pœnæ contra eos. *Conſtantienſe*, anno 1415. VIII. 281. E. Libellos famoſos qui poſuerint in eccleſia, anathematizentur. *Conc. Eliberit.* I. 255. E. Libros famoſos qui finxerit in epiſcopum, anathema ſit. V. 902. B.

LIBELLIFICUS. III. 683. D.

LIBELLI ſcripto offerendi ex conſuetudine legum eccleſiaſticarum. V. 47. A. *Vide*, Scripto.

Λίβελλος. I. 384. A. II. 97. A. 197. A. II. 1185. B. *& alibi centies.* III. 712. A. &c. IV. 125. C. &c. V. 1044. C. &c. IX. 145. D.

LIBERIUS Papa a Petro triceſimus ſeptimus, non viriliter, ut debuit, Arianis repugnavit, quamvis a fidei tramite non deviaret. *Æneas Pariſ.* V. 316. B. * Ab Hilario reprehenditur. I. 706. Multis contra Conſtantium Imp. argumentis eſt uſus. V. 1510. E.

LIBERÆ feminæ, quæ ſibi ſervos copulant. IV. 1264. B.

S. LIBERATA Agennenſis diœceſis. VII. 985. A.

LIBERATUS epiſc. Byzacenæ. II. 1083. B.

LIBERATI diaconi Carthaginenſis liber laudatur. VI. 1525. D. 1526. E.

LIBERTARE mancipia. III. 522. D.

LIBERTAS Chriſtiana in quo conſiſtat. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2116. D.

LIBERTAS eccleſiaſtica. *Vide*, Eccleſiaſtica libertas.

LIBERTAS datur per manumiſſionem & regalem largitionem. VI. 451. E. Libertas ante cornu altaris dari ſolita. V. 1386. E.

LIBERTATES (Angliæ) iniquæ & Deo deteſtabiles. *Matthæus Pariſ.* VI. *parte II. ſub finem.* 1604. E. Libertates Angliæ prætenſas, quas damnaverit Eccleſia Romana, & quas toleraverit. VI. *parte II. ſub finem.* 1607. E. 1608. 1609. 1610.

Libertorum jura & officia. *Conc. Eliberit.* I. 258. D. III. 554. E. III. 2032. D. *Agath.* anno 506. II. 1001. C. *Matiſcon.* anno 585. III. 462. B. *Tolet. III.* anno 589. III. 480. D. *Pariſ. V.* anno 615. III. 552. B. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 560. C. D. *Tolet. IV.* anno 633. III. 592. C. D. *Tolet. IV.* anno 633. III. 592. E. 593. A. *Tolet. VI.* anno 638. III. 605. C. D. *Tolet. IX.* anno 655. III. 975. D. E. III. 976. A. *Emerit.* anno 666. III. 1005. C. D. E. *Cæſaraugustan.* anno 691. III. 1780. E. 1781. A. B. C. *Vide*, Servi.

LIBERUM ARBITRIUM.

Liberum arbitrium. De libero arbitrio & gratia Dei, quid Romana ſequatur & aſſeveret eccleſia, in variis libris beati Auguſtini poteſt cognoſci, maxime ad Hilarium & Proſperum. II. 1040. D. Sed qui Apoſtoli dicta diligenter conſiderat, quid ſequi debeat evidenter cognoſcit. II. 1040. D.

Libertas hominis non extincta, ſed infirmata. II. 810. A. Liberum arbitrium poſt Adæ lapſum ex toto eſſe extinctum qui dixerit, anathema. *Lucidus.* II. 809. B. Non eſt amiſſum vel extinctum poſt Adam. *Trid.* X. 40. E. Judæis aut gentibus non fuit extinctum, ſed viribus attenuatum & inclinatum. *Trid.* X. 33. D.

Libertatis noſtræ admonemur, cum dicitur in ſacris litteris, *Convertimini ad me, & ego convertar ad vos. Trid.* X. 34. D. Qui periit per culpam, ſalvus eſſe potuit per gratiam, ſi gratiæ ipſi obediiſſet: & qui per gratiam ſalvatus eſt, potuit perire per culpam. II. 407. E. * Omnes baptizati, accepta per baptiſmum gratia, Chriſto auxiliante, & cooperante, quæ ad ſalutem animæ pertinent, poſſunt & debent, ſi fideliter laborare voluerint, adimplere. *Arauſic.* II. anno 529. II. 1101. D.

Liberum arbitrium eſſe in homine quibus argumentis probent Theologi. XI. 202. E. 203. A. B. C. D. E. Liberum arbitrium tollens Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 174. D. Liberum arbitrium habet etiamnum homo, idem atque in prima creatione, ita ut poſſit naturaliter eligere & operari bonum, ac fugere & odiſſe malum. *Hieroſol.* anno 1672. XI. 246. E. * Caritas fraterna, voluntatis potius fructus, quam donum Dei. *Marc. Epheſ.* IX. 37. C.

* Libero arbitrio hominis nulla poteſt gratiæ ſuffragari cognitio, niſi detur ipſius gratiæ ſpiritalis infuſio. II. 1056. C. In bonis operibus efficiendis & liberum arbitrium operatur, & gratia: primo tamen & principalius, gratia. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1927. B. Lutherus totum tribuit gratiæ, nihil libero arbitrio. *Ibidem. Vide*, Gratia.

* *Liberum arbitrium.* Deus hominem & Angelum cum libero arbitrio condidit: ut ſicut ipſe non neceſſitate, ſed natura eſt bonus & voluntarie; & ita ipſi non conſtricti neceſſitate, ſed boni eſſent, ut natura, ita & voluntarie. *Tullenſe*, anno 860. V. 512. B. Alioqui ſimiles lapidibus & brutis eſſent. *Ibidem.* Nec eſſet unde pro qualitate voluntatis & actionis remunerarentur a Deo. 513. A. * Deus nec poſt primi hominis caſum vult eis tollere violenter ſuæ voluntatis arbitrium liberum, quibus reddere paratus eſt meritum. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. C. * Solum hoc animal (homo) a coactione liberum, ἐλεύθερον αὐτεξούσιον, conditum eſt. Nam ſol neceſſitate adactus ἀναγκαζόμενος volvitur: nullam neceſſitatem pateris, quæ te per vim impellat. I. 1659. E. * Neceſſitate non cogit te Deus ad recte facta, neque nolentem trahit ad virtutem; ut voluntariam ipſe virtutem comparans, illam tuum opus efficias. *Theodot.* I. 1650. A.

Liberum arbitrium non eſſe, ſi Dei indigeat auxilio, Cæleſtius docuit. I. 1212. C. * Hominem per liberum arbitrium fieri beatum, Pelagiani dicunt. *Gelaſ. Papa.* II. 890. D. Qui adverſus Dei gratiam elevare vellent humanam arbitrii libertatem. II. 1055. C. In propria voluntate habere unumquemque aut facere aliquid

aut non facere, Cæleſtius docuit. I. 1212. C. Qui per illud dicunt ſe poſſe tentationes ſuperare, nihil ulterius adjuvante gratia. I. 1223. D. * Hominem poſſe eſſe ſine peccato, & mandata Dei facile cuſtodire ſi veſit; docuit Pelagius. in Cæleſtio Africana ſynodus deteſtata eſt, Auguſtinus exhorruit. I. 1207. D. 1210. B. * Pelagius dixit, Omnes voluntate propria regi. I. 1269. B. Poſſe quidem hominem ſine peccato eſſe, ſi velit, quia hanc poſſibilitatem Deus illi dedit. I. 1210. C. 1211. B.

* Liberum arbitrium homo corrupit, fœdavit, perdidit. *Gelaſ. Papa.* II. 890. D. * Libertatem arbitrii in primo homine perdidimus. V. 18. E. *Cariſiac. Concil.* Libertas primum hominem decepit. I. 1029. A. Quid aliud remanet animæ, quæ Deum atque ipſius gratiam amiſit, niſi peccatum, & generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum. *Prima propoſitio inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Peccator non eſt liber niſi ad malum, ſine gratia Liberatoris. *Propoſitio* XXXVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Eſt capax omnis mali, & incapax ad omne bonum. *Propoſitio* XXXIX. Sine gratia nihil amare poſſumus, niſi ad noſtram condemnationem. *Propoſitio* XL. Sine hoc nihil niſi impuritas, nihil niſi indignitas. *Propoſitio* XLI. * Liberi ſumus ad bonum, adjuti a gratia : ad malum, deſerti a gratia. V. 18. E. *Cariſiac.* * Qui dicit hominem per Adæ peccatum in deterius fuiſſe commutatum ſecundum corpus & animam, ſed libertate illæſa, Pelagianus eſt, & adverſatur ſcripturæ. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1098. A. * Nemo habet de ſuo niſi mendacium & peccatum. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1100. D. * Homo poſt primi hominis caſum habet arbitrium liberum, ſcilicet juſtitiæ liberum, peccati ſervum. *Tullenſe*, anno 860. V. 513. E.

Liberum arbitrium eſt in homine quidem ante largitatem gratiæ, ſed non bonum, quia non illuminatum. II. 1056. C. Liberum arbitrium eſt abſque dono gratiæ, ſicut eſt oculus ſine luce. *Ibidem.* * Liberum arbitrium habemus, quia per gratiam ſanatum. V. 18. E. *Cariſiac. Concil.* * In Adam amiſſum, per Chriſtum nobis redditum liberatumque eſt, interim in ſpe, poſtmodum autem in re. *Prudentius Tricaſſ.* V. 1446. D. * Libero arbitrio nemo bene utitur niſi per Chriſtum. I. 1255. D. * Liberum arbitrium voluntatis amiſſum, niſi a quo potuit dari, non poteſt reddi. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1099. E. * Gratia Dei vocante propriæ mentis converſione homo quiſque credit. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. C. * Peccata vitare, & mandata facile ſervare homo non poteſt, niſi per adjutorium gratiæ, quæ per Chriſti incarnationem revelata eſt atque donata. I. 1228. E. * Liberum fit noſtræ voluntatis arbitrium, cum a concupiſcentiæ dominatione liberatur. *Carthag.* anno 416. I. 1214. B.

Liblacæ. VI. 569. A.

LIBRA LIBRI

LIBRA occidua. I. 218. A. In ſeptuaginta duorum libra occidua in reparationem reſurgit annus. I. 218. E.

LIBRA panis XXX. ſolidis per XII. denarios metiatur. IV. 1232. C.

LIBRALES ſententiæ divinitus inſpiratæ. V. 131. B.

LIBRARIUS, καλλιγράφος. III. 1366. A.

LIBRI Canonici. *Vide*, Scriptura ſacra. Libri ſacri ne ad uſum ſordidum avertantur. X. 745. C.

LIBRORUM editio. De eis decretum. *Trident.* X. 23. C. D. &c. Super ea Leonis X. bulla. IX. 1780. Decretum Concilii Cameracenſis, anno 1586. IX. 2154. E. Libri ſine certo auctoris & loci ubi excuſus ſit nomine, &c. non vendantur. IX. 2138. A. B. X. 23. E. 207. C. X. 771. 772. Ex S. Carolo Borromæo. X. 1106. C.

Libri de officio & precibus horariis B. Mariæ Virginis vulgariter expreſſi, venales ne proponantur, &c. X. 771. E. 772. A.

Librorum cenſura ſtatuitur. *Trid.* X. 115. D. E.

Libri quos juventuti prælegere, & quos vitare oporteat, indicantur accurate in Conc. Colonienſi, anni 1549. IX. 2084. C. D. E.

Libri parochis habendi. X. 452. B. Libros habeant paſtores approbatos ab Academiis catholicis. X. 581. A. B. Libri, quos habere debet unuſquiſque ſacerdos in ſua eccleſia. IV. 1208. D. 1218. B. Libri ſingulis presbyteris neceſſarii : pſalterium, liber epiſtolarum, liber evangeliorum, liber Miſſalis, liber Manualis, ſive enchiridion; paſſionalis, pœnitentialis, lectionarium. VI. 982. B. C. Libri qui parochis & concionatoribus ſint vitandi, traditur in Conc. Colonienſi, anni 1549. IX. 2085. A. Libri nothi aut ſuſpecti, in viſitatione epiſcopali auferendi ac tollendi ſunt. IX. 2027. E.

Libri prohibiti. *Vide*, Index. De his regulæ decem, a Concilio Trid. concinnatæ. X. 207. 208. C. Libros hæreticorum retinentes vel legentes ſine licentia Papæ, excommunicationi ſubjacent. *Rotomag.* anno 1216 A. B. Libri Saracenorum igni tradendi. V. 383. E. Libros Iconoclaſtarum dari oportet in epiſcopio CP. ut recondantur cum ceterorum hæreticorum libris. *Nicæna II. ſynod.* IV. 494. A. Libros gentilium ne legat epiſcopus : hæreticorum, pro eo ut neceſſe fuerit. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. B.

LIBER de infantia Salvatoris, de Nativitate Salvatoris, de Maria & obſtetrice, apocryphi. II. 941. B. Liber Aſſumptionis Moyſi. I. 398. E. 408. C.

LIBRI Apoſtolici, *pro* Litteræ Apoſtolicæ. VI. 1130. A.

LIBER in quo res mobiles & immobiles eccleſiæ, jura, redditus, &c. deſcribantur. X. 468. E. Librorum eccleſiarum fures; & qui folia librorum ſcindunt, vel corrumpunt, excommunicantur. *Turon.* anno 1282. VII. 886. E. 887. A.

Libri primordiales monaſteriorum ſerventur. IV. 1221. B.

LIC LIF LIG

LICENTIATORIA, quæ alibi Litteræ dimiſſoriæ appellantur. IX. 2088. A. Licentiatoria ordinandi. IX. 1978. D.

* LICINIA Eudoxia, piiſſima & florens, perpetua Auguſta. II. 38. C.

S. LIFARDUS Confeſſor, Magduni ad Ligerim. VI. 427. C.

LIGATIONES, quæ fiunt per maleficas mulieres. VII. 1981. D. Ligaturæ ſub gutture ob ſanitatem, vetitæ. V. 378. D.

LIGNA eccleſiæ ad quid habent. III. 1773. B.

LIGNA Orientales pro campanis habent. IV. 175. B.

LIGNUM paſſionis. III. 4. E.

LILIATI, Franci. IX. 1413. B.

Λιμιτανέον, *limitanea.* II. 677. D. 11.

LINDOINUS Vicecomes. VI. 36. E.

LINEA ſine tunica. IV. 798. C. Linea tunica Clerici Auguſtini utebantur. IV. 1127. C. *Vide*, Canonici.

LINGONENSI epiſcopo Argrino pallii uſus conceſſus. VI. 495. A.

LINGUA quantum omnia membra valet. Summa valentiæ omnium membrorum eſt LXXX. librarum. VI. 582. B. Lingua capuletur delatori. V. 1311. A.

LINGUÆ tres principales, Hebræa, Græca, Latina. VI. 86. E. Non in tribus tantum linguis orandus eſt Deus : in omni lingua adoratur, &c. *Francoford.* IV. 909. B. * Linguis omnibus gentium loqui fecit Spiritus ſanctus diſcipulos. *Collat. Carthag.* I. 1068. D. Lingua vernacula publice pſallere aut orare nemini liceat, niſi concionatori &c. *Bituric.* anno 1584. X. 1460. B. Lingua Romana ruſtica; vel Theotiſca. *Turon.* anno 813. IV. 1025. D.

* LINUS & Cletus non acceperunt a Petro poteſtatem Pontificii, aut normam ſolvendi ac ligandi : ſeu exteriora tantum curabant : Clemens vero a Petro ſucceſſor eſt inſtitutus. III. 341. A. * Linus & Cletus ex præcepto beati Petri ordinationes presbyterorum ſecerunt, cum tamen poſt Petrum, non illi, ſed Clemens in honorem cathedræ ſucceſſerit. Inde uſus chorepiſcoporum cœpit in eccleſia, & hactenus retinetur. *Rabanus.* V. 1418. D.

LIPSANA ſanctorum. *Vide*, Reliquiæ.

LIPTINENSIS ſynodus citatur. V. 469. E. V. 528. E.

LIRINENSIS inſulæ cauſa. II. 779. C.

LIS

LIS. De litis conteſtatione. *Lugdun.* anno 1245. VII. 387. B. Litigantes, & judices abuſores : pœnæ in eos. VII. 504. A. B. C. D. Contra litigioſos. VI. 535. C. 536. A. B.

Litigantes in foro eccleſiaſtico nemo ad deſiſtendum compellat. *Bituric.* anno

1276.

1276. VII. 748. A. *& totidem verbis*, Avenion. anno 1279. VII. 775. E. 776. A.
Lis beneficialis. *Vide*, Beneficialis.
Litem habentes, ſi epiſcoporum judicium elegerint, ad eos dirigantur. *Carol. M.* IV. 941. A. B. *Vide*, Epiſcopus. Lites inter Chriſtianos ab eccleſiaſticis viris terminentur. I. 215. E. Provocans in judicium, & non in eccleſiam, alienus ſit. *S. Patric.* I. 1792. B. Catholicus qui cauſam ſuam defert ad judices infideles, excommunicetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. B.
Litigantes impune a lite recedant. VII. 1104. A. B.
Lis. Partium dicta ſcribenda. *Lateran.* anno 1215. VII. 47. C. D.
Lis intra tricennium inchoata, & non definita, quaſi non cœpta habeatur, & extincta. VI. *parte II. initio.* 1926. E. Lite longa inter ſe qui diſſenſerint, & ad pacem redire noluerint, excommunicentur. V. 743. C. *anno* 868. Sæcularis, qui clericum fatigaverit, & victus fuerit, excommunicetur. *Agath.* anno 506. II. 1001. E.
Listati panni. VII. 1983. E.

LITANIÆ.

Litaniæ, Latine Rogationes ſunt. IV. 1014. E. Litania major & Rogationes, VII. Kal. Maii, more Romano. IV. 1395. B. *Vide*, Rogationes. Litania major triduo quomodo obſervanda. *Mogunt.* IV. 1014. E. 1015. A. Litania major, cum jejunio. VI. 606. B. Letania Romana VII. Kal. Maii rememoretur. V. 456. C.
Litaniarum dies per totos duodecim menſes celebrandi. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1815. A. B. *Vide*, Kalendæ. Litaniæ cum ſupplicatione per triduum initio Quadrageſimæ. *Bracar.* anno 572. III. 388. A. Litaniæ poſt Pentecoſten, a quinta feria uſque ſabbatum celebrentur. *Gerund.* anno 517. II. 1046. D. Litaniæ ſecundæ faciendæ Kalendis Novembr. *Ibid.* E. Illis diebus a carnibus & vino abſtinendum. *Ibid.* Litaniæ prima Novembris hebdomada, ſicut ante Aſcenſionem, in omnibus eccleſiis celebrentur. *Lugdun. II.* anno 567. III. 355. C. Litaniæ triduo a die Iduum Decembr. *Tolet. V.* anno 636. III. 597. D.
Litaniæ indictæ a Nicolao Papa, S. R. E. in afflictione poſita. V. 1267. A.
Litaniæ. In litania poſt S. Gregorii Papæ vocationem, Auguſtini archiep. & doctoris nomen dicatur. *Cloveshov. in Anglia.* III. 1956. E.

LITTERÆ.

Litteræ atteſtatoriæ. X. 453. B. canonicæ, ſive formatæ. *Vide*, Clericum. Commendatitiæ. *Vide*, Africana Eccleſia. Qui ſine his receptus fuerit, ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 11. D. 34. B. Solis dantur perſonis honoratioribus. II. 606. D. *Conc. Chalced.* Litteras commendatitias ad ordines vel ad beneficia qui afferunt, tunc temporis, quamvis alias idonei, ne promoveantur. X. 1889. D.
Litteræ communicatoriæ. I. 256. C. 265. B.
Litteræ confeſſionis, ſive Confeſſorum, abolendæ, eo quod multi abutuntur eo nomine. *Conc. Eliberit.* I. 253. A. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. B.
Litteræ dimiſſoriæ quando concedendæ. X. 1285. B. XI. 21. D. E. 22. B. Dimiſſoriæ & teſtimoniales, quales eſſe debeant. X. 777. D. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 852. D. E. 853. A. B. C. D. E. Nulli temere concedendæ. IX. 1978. D. Litteras dimiſſorias ad ordines concedere poteſt epiſcopus originis, beneficii, aut domicilii. IX. 1953. A.
Litteræ dimiſſoriæ quamdiu valeant. XI. 77. B. C. Litteræ dimiſſoriæ, aut reverendæ, ut aliqui vocant. *Ibidem.* E. Abbates aliique exempti ac litteras dimiſſorias ſæcularibus concedere non poſſint, ut ab aliis ordinentur. 78. A.
Litteras dimiſſorias Capitula nulli dent ſede vacante, niſi occaſione beneficii *Trid.* X. 57. C.
Litterarum, quas nunc *Exeat* vocant, forma vetus. V. 1457. A.
Litteræ eccleſiaſticæ pacificæ dentur pauperibus. II. 606. D.
Litteræ teſtimoniales. VII. 1938. D. X. 476. C. X. 1192. D. 1194. D. A monaſterii præfectis dandæ. X. 1531. A. B.
Litteræ ſuper ordinatione, vel beneficiorum collatione, &c. ne pro iis fiant exactiones immenſæ, &c. *Londin. anno* 1321. VII. 1459. E. 1460. A. B. Litteræ ordinatorum vel ad beneficia eccleſiaſtica admiſſorum. Ne pro his, pro ſcripturarum labore ac ſigillis, ordinati vel initituti in ſuis beneficiis prægraventur. *Londin.* anno 1342. VII. 1646. C. D. Pro introïtu nihil a janitoribus, vel barbitonſoribus epiſcoporum exigatur. *Ibidem.* D. Litteræ dimiſſoriæ & teſtimoniales dentur gratis: notarii nihil pro iiſdem, aut quod præſtitutum eſt, accipiant. *Trid.* X. 122. A. B. X. 477. A.
Litteræ Apoſtolicæ. *Vide*, Apoſtolicis. Litteræ Sedis Apoſtolicæ ad remotos judices ultra duas diætas non impetrentur. *Lateran.* anno 1215. VII. 47. A. De variis litteris diverſis temporibus impetratis. VI. *parte II. ſub finem.* 1741. C. *& ſeqq.* Litterarum domini Papæ abuſores: pœnæ in eos. *Avenion.* anno 1326. VII. 1511. E. 1512. A. B.
Litterarum inſinuatio. IX. 1874. E. 1875. A.
Litteras ne feminæ accipiant, aut ſcribant laïcis, abſque nominibus maritorum. *Conc. Eliberit.* I. 258. E.
Litteræ Toletanæ, quas Gulfilas epiſcopus adinvenit. VI. *parte II. initio.* 1693. E. Scriptores in Hiſpania his omiſſis juſſi ſunt uti Gallicis litteris, anno 1091. *Ibidem. &* 1695. A.
Litterarum artes in ſuis eccleſiis doceri faciant epiſcopi. VI. 1580. A. Litteris ſæcularibus abrenunciare debent epiſcopi; etſi juvenilem ætatem in his detriverint. VI.

LITU LIV

* Liturgia inſtituta in Concilio Niceno. VI. 980. B. Liturgia S. Baſilii, vel S. Joannis Oſautei, dicatur a Græcis in Cypro. *Nicoſ.* VII. 1712. A. Liturgia præſanctificatorum. *Trull.* 1682. B.
Liubigoto regis Ervigii conjux. III. 1741. B.
Livellarius cenſus. X. 1919. B.
S. Livini Zienxenſis eccleſia. VIII. 1483. E.
Liwlfus, viri nomen. V. 1327. A. B.

LO

Loca ſancta Chriſti. II. 1191. D.
Loca ſacra qui contaminant, ejiciantur. *Trull.* III. 1695. C. Loca ſancta, hoc eſt, monaſteria. IV. 1471. D.
Locus. Pro loco in Concilio præjudicium nulli geoeretur, nulli novum jus acquiratur. X. 19. A.
Logia inferior prope hortum. IX. 697. B.
Logotheta oxeoſdromi. V. 764. E. Okeoſdromi. V. 782. B. 788. D. Λογοθέτης γενικῶν. V. 980. A. Λογοθέτης μεγαλοπρεπέστατος. IV. 128. C. &c.
Lollardi, ſive Wicleſiſtæ. VII. 1923. A. VIII. 205. A. Statutum regis contra Lollardos editum, ſervari oportet. *Oxon.* anno 1408. VII. 1945. 1946. 1947.
Londini, eccleſia beatæ Mariæ de Arcubus. VII. 1196. D. Londonienſis & Eboracenſis præeminentia: de ea, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1834. D.
Longobardici characteres. V. 1151. C. Λογγοβαρδικοί. 1152. C. Longobardicis litteris ſcriptus liber vetuſtiſſimus. IX. 163. D. Longobarda littera Canones omnium Conciliorum, antiquiſſimus liber. IX. 809. D. Longobardia, paradiſus Italiæ. VI. 1117. A. Longobardi. III. 527. B. III. 1865. A. * Λογγοβάρδοι. IV. 12. B. *Vide*, Langobardi.
Longobardus nomine quidam ſceleratus, homo Widonis marchionis. VI. 103. C.
Longum eſt ire per ſingula. *Lepor.* I. 1268. E.
Lotharius Imp. Romæ fuit. IV. 1261. E. *anno* 824. Lotharii regis & Theutbergæ divortium, in ſynodo Metenſi. V. 571. 572. A. B. C. Lotharii regis cauſa. V. 233. B. *& ſeqq.* Nicolaus Papa jubet propterea Metis Concilium congregari. *Ibidem.* & 237. 238.
Lotharius rex Alemannorum, anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1190. D.
Lotharingiæ dux Matthæus, anno circ. 1170. VI. 1483. E.
a Lotharingia (Caroli) Cardinalis & Archiep. Remenſis, laus. X. 521. C.
Lotio pedum. *Vide*, Monachi. Pedes.
Lovanienſis Univerſitas, agri Dominici piiſſima religioſiſſimaque cultrix. IX. 1892. E.

LU

S. Lubentii archidiaconatus. IX. 2150. B.
Lucenſis civitatis magnifica commu-

nitas. IX. 1567. A.
LUCERNARIUM. II. 1359. A. 1362. C. *Vide*, Officium.
LUCERNULA accenſa fiat ſacrificium veſpertinum, *horæ verſpertinæ*, IV. 1174. A.
S. LUCIANI (Bellovacenſis) abbatia. VI. 1610. A.
LUCIANUS ſucceſſor doctrinæ Pauli Samoſateni, ab eccleſia ejectus. I. 302. E. 303. A.
LUCIDI libellus. II. 809.
LUCIFER. *Vide*, Diabolus.
LUCII Papæ epiſtola. Ex ea decretum recitatur, anno 857. V. 118. B. V. 1334. A. B. V. 517. A.
LUCIUS Alexandr. monachorum & virginum impia cæde graſſans. I. 838. C. Ejuſdem locus recitatur. III. 891. B.

LUDI

LUDI in eccleſia ne fiant. In Nativitate Domini vel Reſurrectione ſi quid faciendum videtur, juxta conſuetudines eccleſiæ, quomodo id præſtandum ſit. IX. 1525. D. Ludi fatuorum in eccleſiis vetiti. IX. 1296. E. Ludi quidam in craſtino Paſchæ, & die prima Maii, prohibiti. IX. 1344. A.
Ludi ad aleas & taxillos prohibiti clericis: & tali ludo ne interſint, ſi canonicam effugere velint ultionem. VII. 1133. C. VII. 1989. E. 1991. D. *Friſing.* anno 1440. IX. 1279. B. Ludi taxillorum, alearum, ſcacorum, deciorum, prohibiti a S. Ludovico. VII. 485. D. E. Ludentes ad taxillos quomodo coërceodi. IX. 1534. A. B.
Ludus hazardi. *Nicoſ.* VII. 1715. E. Ludus azardi. VII. 1748. B. *anno* 1320. *Nicoſ.*
LUDUS in nominibus. Ἄγγελος ὡς ἀνὴρ Ἀδαμάντιος, ἀδάμαντος ἐπώνυμος. Γρηγόριος γρηγορῶν. *Vide ſingula nomina ſuis locis. Vide*, Apoſtolicus. Εὐσέβιος. Gregorius. Λέων. Μακάριος. Μάνης. Monachi. Monotheletæ. ὅρος. Photius. Pontifex. Privilegium.
LUDIMAGISTROS quales eſſe, & quid præſtare oporteat. X. 639. B. De his ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 962. C. D. E.

LUDOVICUS

LUDOVICUS Pius Imp. ex progenie Hludovici regis Francorum, quem S. Remigius ad fidem convertit. V. 1215. B. Ortus idem ex beato Arnulfo. *Ibidem.* Ludovici Pii Imp. laus. VI. 181. D. Ludovicum (Pium) juſtitiæ amatorem &c. ſancta eccleſia laudat & veneratur. VI. 1473. D. Pœnitentiam publicam ſponte ſuſcipit. IV. 1247. 1248. Ludovici Pii Imp. exauctoratio. IV. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. Reſtitutio. 1383. 1384. Ludovici Pii Capitulare. IV. 1213. 1249. epiſtolæ. 1259. 1260. Λοδόϊχος ῥὴξ Φραγγίας. V. 981. B. Λουδόϊχος Φράγκος. 1092. C.
LUDOVICO filio Lotharii Imp. hereditario jure debebatur regnum Galliæ; ut paternæ hereditatis ſucceſſio. V. 708. A.
LUDOVICUS II. Imp. piæ memoriæ. VI. 30. A.
LUDOVICUS rex Germaniæ. Remenſis eccleſiæ proclamatio adverſus eum. VI. 176. D. E.
Ludovicos utroſque. VI. 43. A.
LUDOVICUS ſenior. (Craſſus, rex Francorum.) VI. *parte II. circa med.* 1103. E. Chludovicus. VI. *parte II. circa med.* 1148. C.
LUDOVICUM VII. Francorum regem coronavit in eccleſia Bituricenſi, contra jus archiepiſcopi Bituricenſis, Remenſis archiepiſcopus: id quod tres proximi ante ipſum archiepiſcopi Bituricenſes fecerant. VI. *parte II. circa med.* 1281. E. Ludovicus VII. dimittit Eleonoram. Ea res tractatur in Conc. Balgentiacenſi, anno 1151. VI. *parte II. circa med.* 1319. 1320. Ejuſdem reditus ex tranſmarinis regionibus, hoc eſt, ex Terra ſancta, anno 1149. VI. *parte II. circa med.* 1257. D. E. Conſilium ejuſdem de ea expeditione ſuſcipienda. 1261. D.
S. LUDOVICI regis ſtatuta. VII. 481. Statuta pro libertate eccleſiæ. VII. 171. • Pragmatica ſanctio. VII. 643. S. Ludovici regis Francorum feſtum duplex inſtitutum in Conc. Biterr. anno 1299. VII. 1206 E.
LUDOVICI XI. litteræ ad Pium II. Papam de abrogatione Pragmaticæ ſanctionis. IX. 1640. D.
LUDOVICUS rex Bajoariæ. VI. 106. C.

LUGDUN

LUGDUNENSIS ſacra & prima Gallorum eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1731. B. Lugduni major eccleſia S. Joannis Baptiſtæ. VII. 687. A. Lugdunenſis eccleſia S. Stephani. VII. 435. C. Altaria ibi S. Stephani & S. Joannis, in quibus ſolis canonicis, abbatibus, & epiſcopis licet celebrare. 437. D. Eccleſiæ duæ S. Crucis & S. Stephani, contiguæ ſunt majori eccleſiæ. 437. B. anno 1251. In regno Franciæ, civitate & diœceſi Lugdunenſi, &c. VII. 749. D. Lugdunenſes. *Vide*, Honorati.
Lugdunenſis magna ſedes. VI. 1492. C. Lugdunenſis eccleſiæ primatus ab Urbano II. confirmatur, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1729. 1730. 1736. Primatus & privilegium, a Gregorio VII. anno 1079. VI. 1419. 1420. E. ut Lugdunenſis, Rotomagenſis, Turonenſis, & Senonenſis, condignam obedientiam Lugdunenſi eccleſiæ exhibeant. VI. 1420. B. Primati Hugoni, anno 1099. VI. *parte II. initio.* 1665. D. 1676. B. Priſcus epiſcopus Patriarcha. III. 459. C. Dalphinus archiepiſcopus Galliarum. III. 993. D.
Lugdunenſis metropolitani ſit, cum regia diſpoſitione, concilii locum deſignare. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. E. Lugdunenſem archiepiſcopum jure primatus ſui epiſcopos extra provinciam propriam poſitos poſſe ad concilium invitare, negant epiſcopi provinciæ Senonenſis, anno 1112. VI. *parte II. initio.* 1915. D. 1916. B. *& ſeqq.* Reſponſum. 1919. &c.
Lugdunenſis archiepiſcopus venditabat ſibi primatiam ſuper Senonenſem. VII. 135. D. *anno.* 1225. In Concilio Conſtantienſi dixit eccleſiam Senonenſem eſſe ſubjectam eccleſiæ Lugdunenſi. VIII. 504. D. anno 1416. Lugdunenſi eccleſiæ ne ſubjiciatur Senonenſis, petit a Calixto Papa, Ludovicus rex, anno circ. 1124. VI. *parte II. initio.* 1976. E. *& ſeqq.*
Lugdunenſis eccleſiæ ſtatuta, anni 1251. VII. 435. 436. *& ſeqq.*
Lugdunenſis archiepiſcopus. *Vide*, Eduenſis epiſcopus.
Lugdunenſis ſynodus ſub Irenæo, ex libello ſynodico. V. 1491. C. 1495. A.
LUGDUNENSE Concilium ſub Gregorio X. Scytharum nonnulli ibi Chriſtiana ſacra ſuſceperunt. IX. 1649. C. Citatur. VII. 945. B. 947. C. In Bituricenſi anni 1286. VII. 953. C. D. In ſynodo Exon. anno 1287. VII. 1104. D. In Turon. anno 1282. VII. 887. B. Citatur anno 1279. VII. 766. E. 767. A. 770. C. 783. C. &c. In Herbipolenſi, anno 1287. VII. 1135. D. Canon XXVI. *Ibidem.* 1138. D. IX. 1955. E. IX. 1979. C. In *Trid.* X. 55. D. 56. B. Conſtitutio, *Exigit*, citatur in Trid. X. 156. B.
Lugdunenſe Concilium generale ſub Innocentio IV. citatur, *Trid.* X. 58. A.
LUGDUNUM clavatum. VI. 161. E. Lugdunum cloatum. II. 1450. E. Lugdunum, pro Lauduno. V. 705. D. 706. B. C.

LUM LUN

LUMBOS præcingere, caſtum cor & corpus gerere eſt. V. 372. B.
LUMEN luminum, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, Redemptor noſter. *Nicoſ.* VII. 1725. D.
LUMEN oblatum veſpere. *Emerit.* anno 666. III. 999. D.
LUMINA, τὰ φῶτα, *Epiphania.* IV. 406. C.
LUMINA pacis, Auguſtus & Auguſta. II. 487. A.
Luminaria eccleſiæ. III. 386. D. III. 1964. C. IV. 1251. C.
Luminariorum ſacrorum obſequia. *Tolet.* anno 683. III. 1743. A. Ne deſint in Eccleſia. V. 738. A. Luminare accenſum de die & de nocte in eccleſiis ſemper eſto. VII. 736. E. 737. A. Pro luminarium concinnatione aurum & argentum quotidie offert Carolus rex Francorum. *Hadrianus Papa.* IV. 96. B. Omnes parœciani diœceſeos offerant de ſingulis domibus ad illuminandam eccleſiam matricem, ceræ deneratam, vel idem valens. VI. 1081. D. Lumina cereorum ter in annis ſingulis reddantur. VI. 776. D. VI. 782. D. 899. C. *Vide*, Cerei. Oleum ad luminare. I. 10. B. *Can. Apoſt.* 33. B.
Luminaria ſanctarum reliquiarum. III. 536. B.
LUMINARIA ad arbores, petras, vel fontes, aliqui ſtulti faciunt. IV. 841. A.
LUNÆ dies. VI. 659. D. Lunæ, Martis, & Mercurii dies. VI. 794. C.
LUNAM a feminis comedi credunt pagani. III. 1923. B.
de LUNA. *Vide*, Petrus de Luna.

LUP LUS LUT

LUPACES dixerim, propter feiales mores. III. 680. A. D.
S. LUPUS. In honore ejus altare conſecratum, in diœceſi Senonenſi. VI. 709. D. Lupi Tricaſſini epiſtola. II. 791.
LUPORUM inſidias prævidere non ovium, ſed paſtorum eſt. I. 752. A.
LUSTRIVAGI. VI. 807. B.
LUTHERI hæreſis non alia quam Calvini eſt, etſi nonnihil videtur intereſſe. XI. 186. D. Lutherana hæreſis rudi populo plauſibilis, ob libertatem illi falſo perſuaſam prætextu evangelicæ caritatis. IX. 1911. C.
Lutherus. Bulla Leonis X. contra Lutherum. IX. 1891. A.
Lutheri errores damnati a Leone IX. anno 1520. IX. 1893. &c. 1903. C. D. Decreta Concilii Bituricenſis contra ipſum. IX. 1919. E. *& ſeqq.*
Lutheri errores, ex Conc. Senonenſi, anno 1528. IX. 1931. 1932.
Lutheri errores cum ſuo auctore damnati a Summis Pontificibus Leone X. Hadriano VI. & Clemente VII. ac propterea prohibiti libri Lutheri ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, in Conc. Pariſienſi, anni 1528. IX. 1933. D.
Lutherus. Contra Lutheranorum hæreſes Concilium Senonenſe, ſive Pariſienſe. IX. 1925. Explicantur Lutheri errores. 1927. *& ſeqq.*
Lutheri appellatio temeraria ad futurum Concilium. *Vide*, *Appellatio*. Lutheri ſcripta etiam damnatos errores non continentia, tamen prohibita ut ſuſpecta. IX. 1898. A. B.
LUTUBENSIS eccleſia. *Lodeve*. I. 1240. B.

LUX LY

LUXOVII monaſterium B. Petri. V. 103. E.
LUXURIA. Væ illi qui tunc habuerit terminum luxuriæ, quando & vitæ: &c. VI. 533. D. Luxuriæ ſpecies. VII. 281. E. 282. A. B. 596. B. C. &c.
LUXUS. Sumptus immoderati quomodo & a quibus ſint coërcendi. X. 701. E. 702. A. B. *Ex S. Carolo Borromæo*.
Λυχνικόν. II. 1360. A. 1361. C. *lucernarium*, *Completorium*. III. 1693. A.

M

MACARIUS Antiochenus Monotheleta, in exſilio Romæ fuit, neque umquam voluit corrigi. *Nicæn. II.* anno 787. IV. 63. C. Μακάριος ὁ μὴ μακάριος. III. 1461. 1467. C.
MACARIUS presb. Euſebianorum. I. 611. D.
MACARIUS & Paulus ſub Conſtantino. I. 685. B.
ὁ Μακαρίτης. Παύλιζος. II. 580. E.
MACEDONIUS CP. *Vide*, Falſaſſe. Macedonius pneumatomachus, immo theomachus. V. 913. E. Macedoniani, de Arrii ſtirpe venientes. I. 802. C. Recipiuntur per chriſmatis unctionem. I. 811. E.
MACEDONIUS Mopſueſtenus. I. 550. C.
MACERATENSIS epiſcopatus erectio, a Joanne XXII. Papa. VII. 1429. C.
MACHABÆUS rex Scotorum, circiter annum 1049. VI. 979. A. Ejuſdem leges eccleſiaſticæ. VI. 979.
S. MACHUTI eccleſia. VI. *parte II. circa med.* 1275. D. E.
S. MACRA, in loco qui dicitur *Finibus*. VI. 350. E.
MAFORTEM holoſericum muneris cauſa abbatiſſæ conceſſit monacha. III. 529. C.

MAG

MAGDEBURGENSIS archiepiſcopatus inſtitutio. VI. 653. B. 654. A. 656. D. E.
MAGI, venefici, &c. quomodo puniendi. IV. 1352. D. Magos contremato. IV. 1455. B. Magicarum artium vanitas. IV. 1028. D. E. Magicæ artes prohibitæ recenſentur. X. 643. E. Pœnitentia clerici, qui libris magicis ſe fuiſſe uſum confeſſus eſt, quamvis quæ cupiſſet facere non potuiſſet. VIII. 996. E. *anno 1420. in Anglia. Vide*, Malefici. Incantatores.
MAGOS ad pœnitentiam Chriſtus adduxit adhuc infans. I. 1403. D. Ex Chaldæa venerunt, ut Chriſtum venerarentur. I. 1646. E. * Non ſtella, ſed virtus angelica ducebat eos ad Chriſtum. I. 1651. C. Munera myſtica obtulerunt, regi, Deo, morituro. I. 1407. C. 1646. E. 1651. D. I. 1756. A. II. 22. E. Chriſtum ut Dominum omnium adoraverunt. *Leo Papa*. II. 295. A.
MAGINPERTUS diaconus. VI. 90. A.
* MAGISTER Marinus legatus a Papa in Angliam. VII. 400. D.
MAGISTER Requeſtarum Hoſpitii. IX. 1324. B.
MAGISTER ſcholarum. VI. 918. B. *Vide*, Ludimagiſtri. *Vide*, Scholarum.
MAGISTER Sententiarum citatur. IX. 130. A.
Μαΐστωρ τοῦ Τέμπλου, *Magiſter Templi. Lateran.* anno 1215. VII. 73. D.
MAGISTER qui ſcholares pauperes gratis inſtruat, in unaquaque cathedrali eccleſia aliiſque inſtituatur, competenti beneficio ei adſignato. VII. 30. A. B. Magiſtri in Grammatica inſtituantur in qualibet civitate, &c. *Palent.* anno 1322. VII. 1477. C. D.
Magiſtri docentes ſacram ſcripturam, privilegiis gaudeant, in perceptione fructuum, a jure conceſſis. *Trid.* X. 30. E.
MAGISTRI & decani presbyteri. V. 395. C. D.
MAGISTRIANI. I. 1349. E.
Μάγιστρος θείων ὀφφικίων. II. 209. E. 212. A. &c. Μάγιστρος. III. 1061. C. &c. Μαΐστωρ. IX. 48. D.
MAGISTRATUS ſæculares ab epiſcopis & eccleſiaſticis viris conventi, querimonias eorum diligenter examinent, & corrigant. VI. 188. A. B. *Vide*, Præſides. Duumviri.
S. Maglorii abbatia Pariſiis. VI. *parte II. initio*. 1877. VI. *parte II. circa med.* 1254. B. idem monaſterium. VI. *parte II.* 1475. D.
MAGNATUS quiſquam. III. 1026. C.
MAGNAURÆ palatium CP. V. 985. A. 1005. A. 1148. A.
MAGNIFICENTIA tua, *Comiti Candidiano*. I. 1531. A. Magnificentiſſimus. II. 159. C. Magnificentiſſimus Comes. I. 1531. B. Magnificus dominus orator Catholici regis. IX. 1691. A. Venetorum. B. Florentinorum. B.
MAGNUS Anaſtaſius. *Vide*, Anaſtaſius. Magnus (μέγας) Theodoſius. II. 625. D. 7. Major Theodoſius. 658. E.
MAGNUS, Apollinarii diſcipulus. III. 54. E. *hæreticus*. III. 1290. A.

MAH MAI

MAHOMETUS, beſtia, cujus numerus, ſecundum Apocalypſim Joannis, intra ſexcenta ſexaginta ſex clauditur. *Innocentius III. Papa*. VII. 3. B. Mahumetica ſecta, ſecundum aſtrorum peritos, brevi finienda perhibetur. IX. 1703. A.
Μαΐῳ μηνί, in Palæſtina. IV. 70. B. Kalendis Maii arbores erigendi mos, ſive abuſus potius tollendus. X. 964. B. C.
MAJESTAS veſtra, Conſtantino. I. 1175. C. D. Majeſtas noſtra. *Lotharius Imp.* IV. 1265. A.
MAJESTAS tua. *Leo X. Franciſco regi Francorum*. IX. 1871. C. 1884. C. D. E. *Clemens VII.* Franciſco Regi Francorum. IX. 1963. E.
MAINATÆ familiæ prædonum. VI. *parte II. ſub finem*. 1933. E. 1934. D.
MAJOR. Regi majori Carolo Calvo. V. 235. A.
* MAJORA quam aut Chriſtianos expetere aut cogitare poſſemus. IX. 1039. C.
MAJORES natu, epiſcopi. I. 952. C.
MAJORES qui dicuntur, ſive curatores, pueros & famulos doceant: nam & iſtud ſacerdotum eſt. IV. 494. B. 769. A.
MAJORIS-monaſterii privilegium confirmatur, in Conc. Clarom. anno 1095. VI. *parte II. initio*. 1741. 1742. A. B. Majoris monaſterii Monachis adjudicatur capella S. Stephani adverſus canonicos Camiliacenſes. VI. *parte II. initio*. 1895. C.
MAJORIANI lex. V. 1257. D.
MAJORINI regales. VI. 1027. C.

MAL

MALA bonis contraria fecit Deus. *Theodor. Mopſueſt.* III. 33. C.
MALACHIM liber primus, *ſive liber III. Regum*. IV. 1359. C.
MALGREARE Deum. VIII. 1048. E.
MALEDICTUS Lambertus. VI. 44. D.
MALEFACTORES ne receptent perſonæ eccleſiaſticæ temporalem juriſdictionem habentes. *Vaur.* anno 1368. VII. 1826. B.
MALEFICÆ & venerariæ. V. 31. B. Sub acerrima pœnitentia redigendæ. *Ibidem*. Maleficiis qui aëra perturbant. IV. 1352. D. Maleficis pœnitentia quæ ſit imponenda. III. 1875. B. Qui vel converſatus fuerit cum maleficis & divinis, excommunicetur. Si ad

agendam pœnitentiam venerit, agat annis XX. *Nicæn. Arab.* I. 466. D. 481. E.
Malefice ferre. V. 344. D.
Malepotus abbas Caſſinenſis. VI. 978. C.
Mali ſunt in eccleſia tolerandi. VIII. 1772. *& ſeqq.*
Malla ſive placita ſæcularia quando teneri non debeant. V. 419. E. Tempore Quadrageſimæ ne fiant, niſi de concordia & pacificatione diſcordantium, nec aliis jejuniorum diebus, nec a quarta feria ante Nativitatem Domini uſque poſt conſecratos dies. V. 55. B. *Vide*, Quadrageſimali.
Malla & placita in locis ſacratis & diebus feſtis non fiant; neque in atriis eccleſiarum, & presbyterorum manſionibus. V. 56. A. *Vide*, Dominicis diebus. Mallare, mallari. IV. 1265. C. D. 1266. B.
Malmesburiense cœnobium. VI. 695. 696.
* Malum nec in cogitationem venire, dixit Pelagius. I. 1209. D.
Malum inter initia opprimere, & ſerpentem morbum legum medicina reſecare, Principalis providentiæ eſt. II. 678. B. C.

MAM MAN

S. Mametis eccleſia. IV. 1364. E. Cabilione. VI. 396. E.
Manassæ Remenſis epiſtola ad Gregorium VII. anno 1077. VI. 1569. 1570. Idem in Concilio Lugdunenſi depoſitus, anno 1080. VI. 1466. 1467. 1468.
Mancipia clericorum & aliorum. *Arauſic.* anno 441. I. 1784. C. *Aurelian. IV.* II. 1439. C. *Carol. M.* III. 2058. C.
Mancipia Chriſtiana, quæ apud Judæos ſunt, ſi confugerint ad Chriſtianos, a Judæorum dominio liberentur, taxato & oblato eis a fidelibus juſto pretio. II. 1440. A. B. *Vide*, Judæo. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. B. De Mancipiis varia. V. 56. E. *Epaon.* anno 517. II. 1048. E. III. 522. D. III. 368. D. III. 1869. B. III. 453. D. *Liptin.* anno 743. III. 1922. B. *Cabilon.* anno 650. III. 949. D.
Mancusi in argento. VI. 28. B.
Mandata Dei non ſunt impoſſibilia. Vide, *Non concupiſces*, verbo, *Concupiſcentia. Vide*, Liberum arbitrium: *&* Gratia: *&* Judæi. Mandata Dei poſſibilia ſunt renatis ac juſtificatis. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2116. C.
Mandâta. VI. 273. C. II. 69. D. 336. C.
Mandâta τῦ βασιλέως. I. 1583. B.
Mandâta Θεῖα. II. 173. C.
Mandátωρ, mandator. IV. 76. E.
Mandatarii. I. 1611. B.
Mandatum pauperibus ſaltem in hebdomada ſemel fiat: ſicut in monaſteriis ordinatis fieri quotidie conſuetum eſt. VII. 212. C. *anno* 1233.
Mandra ovium Chriſti. II. 1199. C.
Mandra domni Simeonis. II. 1032. A.
Mandra ſpiritalis. V. 835. C.
Mandritæ anathema. II. 1355. C. Joannes Mandrita apoſtata. 1358. E. 1359. D.
Manerium epiſcopale. IX. 1920. D.
Manes invocantes concremato. IV. 1455. B.
Manfredus Friderici filius nothus. VII. 890. A.

MANI

Manibus ad cælum extenſis promittere. VI. 1232. A.
Manicationes fiant toto menſe Auguſto: quia feſtivitates ſunt, & Miſſæ ſanctorum. *Turon.* anno 567. III. 361. A.
Manichæus, & alii qui putative tantum & phantaſtice incarnatum & paſſum fuiſſe Chriſtum dicebant. III. 1211. D. *Vide*, Neſtorius. *Μάνης ὁ μανίας ἐπώνυμος.* III. 1289. A. Manes *φρενίτης.* V. 915. C. Manes hæreticus, primo damnatus. V. 1498. E.
Manichæi Romæ inventi. I. 973. E. Per publicos judices exſilio relegati. 974. C. Multi a Leone Papa detecti. *Leo Papa.* I. 1754. B. C. In ſuis myſteriis flagitioſa tenent. *Leo Papa.* I. 1754. C. Romæ in Concilio damnati. *Leo Papa*, in epiſt. 2. Extra Romanum capelli ſolum conſtitutiones Impp. ſanxerunt. II. 679. A. I. 1270. D. Manichæi in Gallis, anno 1028. VI. 843. A. Manichæorum ſectæ errores. *Nicæn. Arab.* I. 523. E. 524. A. Manichæi Evangelium ſecundum Thomam introducunt. IV. 391. A.
Manica, manicæ. VII. 33. B.
Manipulis monachi non utantur, niſi ſubdiaconi ſint. VI. *parte II. initio.* 1839. E.
Manopera qualiter exigantur. IV. 951. E. 952. A.

MANS MANT

Mansa integra unicuique eccleſiæ tribuatur. III. 1964. A.
Mansionatici. IV. 951. B. A rege ordinati. IV. 1253. A.
Mansur, Joannes Damaſcenus. IV. 438. D.
Mansus indominicatus. VI. 547. D. Manſus unus integer unicuique eccleſiæ ſine ullo ſervitio tribuatur. IV. 1215. E. *Vermat.* anno 868. V. 744. C. Manſi ingenuiles & ſerviles. V. 395. E. Manſi ad eccleſiæ luminaria dati. IV. 1231. C. Manſi millia tria aut quatuor. IV. 1134. B. Loca ducentos aut trecentos manſos habentia. *Ibidem.* C.
Mansionarii. XI. 34. A. ſeu beneficiati. X. 1559. D. E. X. 1885. A. in provincia Aquileienſi. Manſionaria, vel capellania. *Ibid.* D. Manſionarii, & eorum officium, *ex S. Carolo Borromæo.* X. 683. B. C. D. 689. C.
Mantala, territorii Viennenſis. VI. 345. A.
Mantellati. IX. 1834. E.
Mantelleti uſu quibus interdicatur. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 748. B.
Μάνης της Πυθίας. IV. 1045. C.
Mantua delecta ad Concilium univerſale. X. 2. C. Denegata, niſi conditionibus iniquis. 3. A. Mantuæ Marchio. IX. 1694. A. Illuſtriſſimus. IX. 1568. C.

MANU

Manualia Romanæ eccleſiæ ſequenda. IX. 2035. C.
Manualia repurganda, ſed ita ut divinus cultus non minuatur. X. 497. B.
Manualis epiſcopus Ticinenſis Romani Pontificis. VI. 45. C.
Manualis promiſſio epiſcopo facienda. IX. 2137. A.
* Manuel in Chriſto Deo fidelis Imperator, porphyrogenitus, regnator, fortis, excelſus, ſemper auguſtus, & autocrator Romeon Comninos, dilectiſſimo conſanguineo & amico imperii ſui, Ludovico (VII.) nobiliſſimo regi Francorum. VI. *parte II.* 1481. B. Latine ſcribit. *Ibidem.* Manuel illuſtris CP. Imp. VI. *parte II. poſt med.* 1408. D. 1477. D. *Vide*, Emmanuël. Civitatem magnam & populoſam conſtruxit, in medio terræ Soldani Iconii, ubi Latinos & Græcos, qui eam cuſtodiant, poſuit. VI. *parte II.* 1477. D.
Manuel Chryſoloras. VIII. 232. C.
Manufideles. VII. 1218. D.
Manumissio. *Vide*, Libertas. Mancipia. Servi eccleſiæ.
Manumiſſio. De ea. *Cod. Afr.* I. 899. B. 907. B. *Aurel. IV.* II. 1437. D. *Tolet. IV.* anno 633. III. 592. B. Et a quibus facienda. *Ibid.* C. *Trull.* III. 1691. C.
Manumiſſi. *Arauſic.* anno 441. I. 1784. D. *Vide*, Liberti.
* Manus Dei, brachium Dei, Spiritus ſanctus: dextera, Filius. *Gelaſ. Cyzic.* I. 408. E.
Manus imponere cito, quid ſit. I. 1772. D. Manus impoſitionis ſacramentum perfici non poteſt, niſi a ſummis ſacerdotibus. I. 244. A. Manus impoſitio epiſcoporum, an majus ſacramentum quam baptiſmus. I. 245. B.
Manum hominis cum oſculamur, quod Deus fecit amplectimur. I. 148. B.
Manus ad pectus conſtringere, more Græcorum. V. 372. D. 373. A.
Manu. Septima manu, tertia manu, ſe expurgare. VI. *parte II. initio.* 1805. D. 1986. C.
Manuscriptus codex ante annos quingentos. IX. 163. D. *Vide*, Longobardicis. Alius non habens annos XXX. *Ibid.* E. Manuſcriptus liber Concilii Chalcedonenſis annorum ultra quingentorum. IX. 809. D. Alius, annorum non forte decem. IX. 809. D.
Manuſcripta mea eſt. VI. 473. E.
Manuteneximus ſemper dominum Paſchalem. VI. *parte II. ſub finem.* 1614. B. anno 1166.

MAR

Maranatha. *Vide*, Anathema.
Maravenses. *Vide*, Moravi.
S. Marcelli martyris eccleſia in ſuburbio Cabilonenſi. VI. 395. B. Marcelli Papæ & Martyris decretum citatur. VI. 1525. A.
* Marcellinus Papa grana turis ſuper prunas poſuit, a paganis compulſus. V. 155. B. I. 217. D. *& ſeq.* VI. *parte II. initio.* 1916. D. S. Marcellini eccleſia, apud Lingonas. VI. *parte II. initio.* 1817. E.
Marcellus Ancyranus. Decretum

ſynodi Arianorum adverſus eum. I. 671. D. Quæ dogmata ei objicerentur. *Ibid.* Nunc Sabellianus, nunc Samoſatenſis, nunc Montaniſta. I. 672. A. Marcelli Ancyrani liber hæreticus *Conc. Arian.* I. 676. B. hæreſis. I. 630. C. *Vide*, Photinus.

Marcelliani hæretici. I. 809. A. Marcelli Ancyrani fides probata Juſio Papæ. I. 614. C. 622. E. 623. A. Ab eo ſuſceptus ille eſt in communionem. 618. B. a Conc. Sardic. 654. C. 663. B. 666. D. Marcellus Ancyranus a Julio Papa & a ſynodo Sardicenſi epiſcoporum CC. juſtificatus eſt: & tamen uſque in præſens ut hæreticus anathemati ſubjicitur. V. 829. B. *Epiſcopi Photiani. Refelluntur.* 832. R.

MARCHA. III. 2058. C. Exercitale iter uſque ad Marcham. IV. 1252. D. Marchæ utriuſque regni. VI. *parte II. ſub finem*, 1951. A.

MARCHIO Adelbertus. VI. 25. A. Lambertus. 28. C. Wido. 103. C. Marchio glorioſus Bernardus. VI. 36 D. Marchio & Comes Barchinonenſis, anno 1090. VI. *parte II. initio*, 1633. B.

MARCHISA. Domina M. Marchiſa. VI. 1569. D. anno 1077.

MARCHOMANNICA ſervitus. VI. 159 D.

* MARCIANUS factus Imp. electione Senatus CP. & cunctæ militiæ. II. 42. C. Egregius veritatis amator. III. 1123. D. Φιλόχριστος. II. 465. C. Sanctæ & beatæ memoriæ princeps. II. 692. A. 697. E. &c. Novus Conſtantinus. II. 423. A. 466. C. Novus Conſtantinus, novus Paulus, novus David, novus Marcianus. II. 487. A * Pontifex inclytus, &c. II. 659. B. Sacerdos Imperator. II. 490. D. Inter ſanctos habitat. II. 709. A. De gloria ad gloriam demigravit, & de terrenis ſceptris cæleſte imperium poſſidet. II. 761. B. Ejuſdem laus. II. 739. B. *Vide*, Chalcedonenſem ſynodum.

MARCIENSES monachi. VI. *parte II. initio.* 1678. A.

MARCIONISTARUM ſecta tres eſſe deos aſſerebat: &c. *Nicæn. Arab.* I. 523. D.

MARCOBRIUS prætor. V. 1227. B.

MARCULUS, martyr Donatiſtarum. I. 1100. A.

MARCUS Petri diſcipulus, & ex ſacro baptiſmate ejus filius. V. 353 D. Legitur ſibi pollicis partem abſcidiſſe, ne celebrare poſſet. VIII. 1857. E. S. Marci feſtum quando celebrandum. X. 1953. C

MARCUS Epheſius Palamam, Cabaſilam, Moſchamparem, &c. in diſputatione contra Latinos proferebat. IX. 576. C. Eum Franciæ antiſtites exſibilarunt, hæreticum & maledictum appellantes. 565. E. 576. D. Diſputando victus exclamavit, *ſæcula ſæculorum.* IX. 577. A. σαίκουλα σαικουλόρουμ. 578. A. Non habet quid reſpondeat. IX. 267. D. Obſtinate hæſit in ſuo errore: & cornicula manſit cornicula. IX. 411. D. una cum ani ſtercore per os efflavit animam. *Joſeph Methon.* IX. 596. D. 600. A.

MARE magnum Regularium non obſtat decretis hujus Concilii de Regularibus. *Trid.* X. 177. C. Nec Quartæ funeralium. *Ibid.* 186. B.

MARIA.

Mariæ Conceptio immaculata.

Maria. De Conceptione immaculatæ Virginis, decreta Sixti IV. Papæ. IX. 1493. 1495. Vetus eſt pietas fidelium erga Deiparam, ſententium ejus animam in primo inſtanti creationis atque infuſionis in corpus, fuiſſe ſpeciali Dei gratia, intuitu meritorum JESU Chriſti, a macula peccati originalis præſervatam immunem; & hoc ſenſu Conceptionis feſtivitatem ſolemni ritu colentium. XI. 147. C. D. Erectæ hoc nomine Confraternitates, & Ordo Religioſus. *Ibidem.* D. In decreto de peccato originali B. Virgo non comprehenditur: ſed Xyſti IV. conſtitutiones obſervandæ. *Trid.* X. 29. C. * Quidam dicebant Virginem & ejus animam per aliquod inſtans temporis ſubjacuiſſe actualiter originali culpæ. Alii e converſo dicebant, a principio creationis ſuæ Deum eidem gratiam contuliſſe, per quam a macula originali illam liberans ac præſervans, ſublimiori ſanctificationis genere redemit. *Baſil.* anno 1439. VIII. 1266. D. Mariam immunem ſemper fuiſſe ab omni originali & actuali culpa, ſanctamque & immaculatam; ab omnibus Catholicis tenendum definimus, &c. *Ibidem* E. Baſileenſium decretum de Conceptione B. Mariæ. IX. 1160. A. B. Numquam actualiter ſubjacuiſſe peccato originali, ſed immunem ſemper fuiſſe ab omni originali & actuali culpa, ſanctam atque immaculatam. *Ibidem.* B. Officium Conceptionis a Joanne de Segobia editum laudatur & cantandum proponitur. *Ibidem.* * Eſt baptiſmus contra vulnus originale, ſine quo, ſecundum ſanctos, in filiis hominum nemo umquam conceptus eſt, præter Chriſtum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. C. * Chriſtus ſolus ſine peccato natus eſt homo, quoniam ſolus eſt incarnatus de Spiritu ſancto & immaculata Virgine novus homo. *Paulinus Aquil.* IV. 856. C.

Maria omnis peccati expers.

Maria omnis peccati expers. XI. 198. D. B. Virginem omnia peccata venialia vitaſſe, tenet Eccleſia. *Trid.* X. 42. D. Chriſtus in Ægyptum ibat ſuper nubem levem, omni ſcilicet lumine illuſtratam matrem. IV. 235. C. Excelſior cælis, ſanctior Cherubim, &c. IV. 379. B.

Maria. Virgo beata eſt adhuc peccabilis & damnabilis pro peccato. *Error.* VII. 1864. E. anno 1368.

Maria. Ipſam quoque Deiparam peccato etiam mortali fuiſſe obnoxiam, docens Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 173. E.

Maria ante partum virgo.

Mariæ intacta virginitas & virilem coïtum neſcivit, & fecundata per Spiritum ſanctum carnis materiam miniſtravit. *Tolet. XI* anno 675. III. 1022. B. Et iiſdem verbis, *Pilgrimus.* VI. 698. C. Et V. 737. C. *Vormat. anno* 868. fere ut *Leo M.* II. 294. D. * In utero Virginis verum lumen illuxit, & feminis loco lumen factum eſt caro. *Greg. II. Papa.* IV. 6. A. Clauſa janua ingreſſus eſt Salvator. I. 1646. A.

* *Maria.* Verbum Dei per Virginis aures illapſum, conceptionem ineffabiliter operatum eſt. *Felix III. Papa.* II. 822. B. Verbum Dei ex ipſa Virginis vulva (μήτρα) ſibi corpus conjunxit II. 822. A. Non injuriam patitur Deus, inhabitans in membris mulieris. Non indigne inhabitat in ſua creatura. I. 1654. B. 1659. C. D. Maria anima & corpore per Spiritum præpurgata, in ipſius vulva Filius Dei habitavit. III. 1450. C.

Maria in partu & poſt partum virgo.

Maria. Chriſtus natus eſt de Virgine, virginitate manente in Conceptione, in partu, & in Nativitate. *Claromont.* anno 1268. VII. 590. E.

Mariæ virginitas illibata, ante partum, in partu, & poſt partum. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1278. B.

Maria ſupernaturaliter & ineffabiliter peperit: & poſt partum eam Deus virginem conſervavit. IV. 990. B.

Maria & ante partum & poſt partum virgo: omnis intelligibilis ac ſenſibilis naturæ gloria & claritate ſublimior. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 146. E. Chriſtus virginitatem ejus dignatus eſt ſacrare poſt partum, uterumque (ut decebat Deum) integritate ſignare. *Conc. Chalced.* II. 647. C. Chriſtus natus eſt, ſervata integritate maternæ virginitatis; quia ſic eum Virgo permanens genuit, quemadmodum Virgo concepit. III. 332. E.

Maria, ſalva integritate virginea, edidit Salvatorem. *Leo Papa.* I. 1756. A. Ita Chriſtum ſalva virginitate edidit, quemadmodam ſalva virginitate concepit. *Leo M.* II. 291. B. * Porta quæ manet clauſa, *& nemo pertranſibit per eam, niſi ſolus Deus Iſrael.... quia Dominus pertranſibit per eam, & erit clauſa* poſt partum. *Ambroſ.* I. 834. B. C.

Maria. Virginis partus abſque ſecundinis: has honorare qui videri volunt cocta ſimila poſt diem Natalis Domini, excommunicentur. Trull. III. 1690. C. *Feſtum Puerperii B. V. M.* * Peperit ut matribus mos eſt, virgo tamen remanſit. I. 1694. E. Matris vulvam Chriſtus natus non aperuit; & virginitatem matris deitatis virtute non ſolvit. II. 1014. D.

* *Maria.* Vulvam communem naturæ januam Deus Verbum dignanter inhabitavit; quam & ſua ſanctificavit præſentia, & Nativitate ſignavit; partu qui ſupra naturam eſt incomprehenſibiliter factum hominem ſe demonſtrans. I. 1727. E.

* *Maria.* Qui genitus eſt, Verbum Dei eſt; & ut Deus Verbum virginitatem ſervavit. Nam quæ parit carnem ſolam, virgo eſſe deſinit: ſed Verbum

Dei cuſtodit virginitatem. I. 1643. C. Noſtrum enim verbum cum paritur, non corrumpit mentem: nec Verbum Dei partum eligens, perimit virginitatem. *Ibid.* C. D.

* *Maria.* Virgo virginitatis integritate retenta, effecta eſt mater. Nam incorruptionis largitor corruptionem non efficit. I. 1655. D. Si more noſtro natus eſt, homo eſt: ſi matris integritatem illæſam ſervavit, apud recte ratiocinantes Deus eſſe cognoſcitur. I. 1655. E. * Per id quod matrem ſervat intactam, Deum ſe prorſus inſinuat. I. 1731. B. * Gratia parentem oſtendit, & virginem ſervavit: quia gratia erat caſtitatem ſervans. I. 1643. B. * Sine Verbi potentia nec conciperet Virgo, nec pareret. II. 1179. A.

Maria. Qui dicunt, Virgo concepit, ſed non Virgo generavit. *Ambroſ.* I. 853. E.

Maria Dei genitrix.

Maria Dei genitrix, quia incarnatum Dei Verbum peperit. III. 332. E.

Mariam negabat eſſe Dei Verbi matrem Neſtorius: quia nemo antiquiorem ſe parit. I. 1310. B.

Mariam dici Theotocon Neſtorius non vult, ſed Chriſtotocon. I. 1309. B. Quia in ſymbolo Nicæno ea vox non eſt. I. 1309. B. Ferri tamen poſſe hoc vocabulum, propter inſeparabiliter unitum deitati templum illud quod eſt creatum in Virgine. 1310. A. 1334. C.

* Mariam dici Θεοτόκον Neſtorius nolebat, quia hanc vocem multi Apollinaris ſenſu intelligebant. I. 1332. D. Vocem ipſam admittebat, dummodo non ſic intelligeretur; nec divinitas crederetur habere initium ex Maria: ſed propter unitionem tantum naturarum. I. 1333. A.

Mariam venerandam, quæ Deum ſuſcepit, per quam univerſorum Dominus proceſſit, Neſtorius profitebatur: negabat tamen ſcriptum in libris ſacris, Deum ex ipſa natum. I. 1411. B. C. *Vide*, Neſtorius.

Maria propriæ & veraciter Dei genitrix, & mater Dei Verbi. II. 1152. B. Quia proprie & veraciter Dei Filius ex ea incarnatus eſt. *Ibid.* Tamquam quæ natura & veritate Deum Verbum ex ipſa factum hominem enixa eſt. II. 1026. E. Vere & proprie Dei genitrix, quia Verbum ex ea natum eſt ſecundum carnem. III. 1119. C.

Maria Dei mater, utpote enixa ex ſemine (*Græce*, ἐξ ἑαυτῆς) Verbum ſubſtantialiter incarnatum. III. 771. C.

Mariam Θεοτόκον dicere ſancti Patres non dubitaverunt. *Cyrill.* I. 1276. E. Mariam Θεοτόκον prædicat Gregorius Nazanz. I. 1406. E. Θεοτόκον in conſeſſu Patrum prædicat Acacius Melitenenſis. I. 1642. D. *Vide*, Θεοτόκος.

* Maria ſecundum veritatem mater dicta, propter carnem, quam ex ſe omnium Domino miniſtravit. II. 647 C. *Conc. Chalced.*

* *Maria.* Θεοτόκον appellamus, non quod Deum natura genuit; ſed quod hominem Deo unitum, inquiebat Theodoritus. III. 134. D.

* Maria Deïpara, quia genuit Emmanuel, qui Deus eſt. *Cyrill.* I. 1291. E. 1295. D. I. 1694. E. *Vide*, Emmanuel.

Mariam Θεοτόκον relatione, quia Deus erat in homine nato, affectu voluntatis; dicebat Theodorus *Mopſueſt.* III. 30. A. Quæ verba duos filios Mariæ demonſtrant. *Vigil.* III. 30. B.

Mariæ Aſſumptio.

Maria. Sepulta eſt in valle Joſaphat. VI. *parte II. initio.* 1726. A.

Maria cum corpore eſt aſſumpta in cælum. XI. 199. A. ut Chriſtus. *Ibidem.*

Maria nec primam, nec ſimilem meruit, nec ſequentem habere. VI. *parte II. poſt med.* 1406. C. Quia concepit ſine pudore, peperit ſine dolore, hinc migravit ſine corruptione. *Ibidem.*

Mariæ excelſitas & interceſſio.

Maria domina noſtra. III. 1119. C. *Zacharias Papa.* III. 1913. D. Dei genitrix & ſemper virgo domina noſtra Maria. *Nicolaus I. Papa.* V. 355. D. *Vide*, Σουλαμῖτα.

* *Maria. Dominus tecum*: hoc eſt, Verbum Dei tecum eſt. I. 1399. E.

Maria. Deïparæ cultus hyperdulicus exhibetur. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 259. A. CP. 279. B.

Maria, via miſericordiæ, mater gratiæ, & pietatis amica, humani generis conſolatrix, pro ſalute fidelium, qui delictorum onere gravantur, ſedula oratrix & pervigil, &c. IX. 1493. E.

Mariam ancillam & proprie Dei genitricem, atque interceſſionem potentiſſimam noſtri generis ſuſcipimus. IV. 242. E.

Maria. Omnipotens Deus meritis ſupremæ Dominæ, a cunctis vos peccatis abſolvat. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1235. E.

Maria, quam Filius ejus nihil negans ſemper honorat. VIII. 1012. E.

Maria. Meritis altiſſimæ Dominæ genitricis Dei Mariæ. VI. 1480. A. Meritis Dominæ noſtræ cæleſtis reginæ. VI. 1344. D. Per interceſſiones beatæ & glorioſæ ſemperque virginis Dei genitricis Mariæ, per quam meruimus auctorem vitæ ſuſcipere. IV. 881. E.

Maria. Quodcumque volumus obtinemus, Deïparam habentes auxiliatricem. XI. 199. C.

Maria. Deïparæ imaginum miracula. IV. 225. C. &c. 227. E. 259. D. 313. D. *Vide*, Imagines Deiparæ.

Dies feſti ſanctiſſimæ Virginis.

Maria. Conceptio S. Mariæ, dies feriandus. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1235. D. Feſtum Conceptionis B. Mariæ deinceps ſolemniter celebretur. *Londin.* anno 1328. VII. 1537. B. 1538. E. Celebrationi feſti Conceptionis non imponitur neceſſitas in Anglia, anno 1222. VII. 117. A. Sed aliis feſtis beatæ Mariæ imponitur. *Ibidem.* Conceptionis beatæ Mariæ feſtum ſolemniter celebrandum. *Exon.* anno 1287. VII. 1099. B. Conceptio B. Mariæ, dies feſtus in Anglia, anno 1362. VII. 1765. A.

Maria. Dei honoris cauſa ab Eccleſia inſtitutum eſt, ut feſto die Purificationis B. Mariæ candelæ benedicantur, & proceſſionibus circumferantur. X. 773. B.

S. Maria Februarii. VII. 352. A. D.

S. Maria Martii. *Ibidem.*

Maria. Feſtum ſeu memoria Compaſſionis beatæ Mariæ ſingulis annis celebranda feria ſexta poſt Dominicam *Jubilate*, &c. *Colon.* anno 1423. VIII. 1013. C. Indulgentia eo die conceſſa. 1014. A.

Maria. De Viſitatione B. Mariæ. *Baſil.* anno 1441. VIII. 1292. 1293. Officium de Viſitatione compoſitum a Thoma de Corcellis, approbatum a Baſileenſibus. IX. 1191. D.

S. Mariæ Dormitionis die. VI. 1170. E.

Maria. Sanctæ Mariæ ſummum feſtum, jejunio primum, deinde celebritate honorato. VI. 776. E. In Auguſto plena hebdomada ante feſtum ſanctæ Mariæ, liberis hominibus condonatur. VI. 386. E. B. Mariæ Virginis octava. VII. 962. D. *anno* 1286.

Maria. Nativitas B. Mariæ Virginis, feſtum. VI. 614. E.

Mariæ cultus multiplex.

* *Maria.* Quiſquis beatam ſuper omnem creaturam & naturam humanam, abſque eo qui genitus eſt ex ea, venerabilem ſemperque virginem, Matrem Domini non honorat atque adorat, anathema ſit. *Martinus Papa.* III. 675. B. 676. C. Si quis Mariæ Deïparæ interceſſiones non expetit cum ſincera fide, anathema. *Nicæna II. ſynod.* IV. 430. C. D. Epiſcopis valde commendatur, ut omni ſollicitudine piam devotionem erga Deïparam augeri procurent. *Mexic.* anno 1585. X. 1700. C. D. Ad devotionem erga Dei matrem Gregorius VII. Mathildem Comitiſſam hortatur. VI. 1232. E.

Maria. Horariæ preces & laudes, quæ volgo dicuntur Officium Dei genitricis, apud monachos eremitas, auctore Petro Damiani, frequentari cœptæ, deinde imperatæ clericis ab Urbano II. Papa, anno 1095. & ad laïcos etiam propagatæ. VI. *parte II. initio.* 1728. D. Has etiam Carthuſiani divino monitu ſuſceperunt. *Ibid.*

Maria. Coronam de beata Virgine, vel ſtatas preces horarias recitari quotidie, quibus commendet S. Carolus Borromæus. X. 818. D. X. 941. A.

Maria. Miſſa de beata Maria ſemel in hebdomada ſolemniter celebretur. *Avenion.* anno 1326. VII. 1494. B. Indulgentia decem dierum, ad dictam Miſſam venientibus. *Ibidem.* C. In Miſſa ſabbato cantari poteſt *Credo*, ob reverentiam Dominæ noſtræ. VII. 1984. B. anno 1255. Indulgentia conceſſa convenientibus ad Miſſam beatæ Mariæ diebus ſabbati. *Vaur.* anno 1368. VII. 1855. D. E.

Maria. Salutationem Angelicam ter dicentibus ad pulſum campanæ, Indul-

gentia conceſſa, *Colon.* anno 1423. VIII. 1012. B. Omnes clerici, quoties in divinis officiis *Ave Maria* audiverint, flexis genibus ſe reverenter inclinent. *Budenſe*, anno 1279. VII. 794. D.

Mariæ cultus. *Salve Regina* cantetur ſingulis ſabbatis & ſingulis Quadrageſimæ diebus. *Mexic.* anno 1585. X. 1700. C. *Vide*, *Salve Regina*. Non recte aut pie cantantur ab eccleſia iſtæ orationes, *Salve Regina*, *Ave maris ſtella*, &c. *Error damnatus.* IX. 1947. C.

Maria. Storace adolendo in honorem Deïparæ utuntur Maronitæ. IX. 1859. C.

Maria. Septem gaudia Deïparæ. VII. 1856. E. anno 1368. *Vide*, Indulgentia. Officium. Pſalterium. Sabbati diebus.

Ædes ſacræ ſub nomine Deïparæ.

Maria. Eccleſia Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. IV. 189. D. Mariæ Deiparæ, quæ cognominatur Blachernes, templum. III. 685. E. Templum Θεοτόκου quod cognominatur τῆς Νέας. IV. 176. B. Mariæ Majoris baſilicam, quæ & ad præſepe dicitur, fecit Sixtus Papa. IV. 812. D. S. Mariæ Lætæ de Aneſſiaco eccleſia, diœceſis Gebennenſis. VIII. 1120. C. S. Mariæ de Craſſa monaſterium in archiepiſcopatu Narbonenſi. VI. 1484. B. S. Mariæ de porta Leonis monaſterium. VI. *parte II.* 1532. D. S. Mariæ de Solaco eccleſia. VI. 1414. C.

MARIÆ &c.

MARIÆ Magdalenæ ſepulcrum in eccleſia Vizeliacenſis cœnobii, in diœceſi Eduenſi. VI. *parte II. initio.* 1811. D. * Meretria Evangelica, Maria nomine. (Luc. VII.) IV. 1293. C.

MARIA Ægyptiaca prius meretrix, poſtea continens, non tamen inter diaconas relata eſt. IV. 523. B. Ejuſdem vita. IV. 227. D.

MARIAMITÆ. *Nicæn. Arab.* I. 524. E.

MARINUS Papa ſanctiſſimus. VI. 366. C. Divinus ille Marinus. 367. E. Beatus Marinus. *Ibid.* C.

MARONITÆ.

MARO. Monaſterium beati Maronis, principale monaſteriorum ſecundæ Syriæ. II. 1198. E.

MARONITARUM Patriarcha venit ad Conc. Lateran. anno 1215. VII. 80. Maronitarum epiſcopus in inſula Cypro, anno 1340. VII. 1753. C. Maronitæ inſulæ Cypri, ſubdunt ſe Romano Pontifici. VII. 1756. 1757. anno 1340. * Maronitæ in Cypro ſectatores Macarii Antiocheni, ſive Monotheletæ, anno 1445. IX. 1042. C. 1043. C.

Maronitarum patriarchæ mandatum in Concilio Lateran. anno 1516. IX. 1804. C. Maronitarum varii abuſus corriguntur, anno 1516. IX. 1804. D. E. Maronitarum ritus. IX. 1866. A. B. C. Maronitæ quomodo Patriarcham eligant. IX. 1860. B. C. Ritus divinorum officiorum. *Ibidem*. D. Ordinem ſanctæ matris eccleſiæ Romanæ ſequuntur. *Ibidem*. Quibus utantur veſtibus ad Miſſam. 1862. B. Ad eos dona miſerunt ſummi Pontifices, Eugenius, Innocentius, & alii quos nominare neſciunt. *Ibidem*. E.

MARS MART

MARSILIUS de Padua; Damnatus liber ejus a Joanne XXII. Papa. VII. 1868. A. Hæreticus. IX. 1926. C. Ejuſdem liber, Defenſorium Pacis, a Lutheranis editus, omnem prælatis adimit exteriorem juriſdictionem. IX. 1929. A.

Μάρσιππος, *marſupium.* V. 1085. C.

S. MARTHÆ officium IX. lectionum inſtituitur in provincia Auſcitana. *Marciac.* anno 1326. VII. 1527. D.

S. MARTIALIS ſedes, caput & mater omnium Galliæ eccleſiarum eſt. VI. 887. B. S. Martialis, de genere Abrahæ, Petro & Stephano conſanguinitate junctus, &c. VI. 856. E. De tribu Benjamin. 866. C. Primus illuminator Galliæ: Apoſtolus eodem ordine, quo & Paulus & Barnabas. VI. 855. B. In litaniis Græcis inter alios Apoſtolos poſt XII. pronunciatus. *Ibidem*. C. Ejus Apoſtolatus. VI. 837. 838. 843. Fuit Petri ſanguine cretus. 837. B. C. Aderat, quando dictum eſt Apoſtolis, *Quorum remiſeritis*, &c.

S. Martialis Doctoris Aquitaniæ memoris non inter Confeſſores, ſed inter Apoſtolos proponatur in Litaniis, &c. VI. 848. E. 852. B. ſicut a Romana ſede definitum eſt. *Ibid.*

* Martialis interpretatur Græco nomine teſtimonium, ſive teſtis vitæ, vel (ſicut alii volunt) virtus immortalis. VI. 857. A.

S. Martialis monaſterium Lemovicibus. Eccleſiam Urbanus II. dedicavit, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1744. A. *Vide*, Baptiſmus.

MARTII primo die qui fit conventus, omnino tolli debet. *Trull.* III. 1683. E.

S. MARTINUS Papa, Tudertinus, cujus feſtum celebratur craſtino S. Martini Turonenſis. VIII. 1932. E. Quæ & quanta mala ei inflicta fuerint. III. 679. 680. 681. 682. Narrat ea quæ Romæ paſſus eſt. III. 675. C. D. 677. A. B. C. D. De ſui exſilii calamitate ſcribit. III. 686. A. B. C. D. E. Obiit in exſilio Cherſonæ. III. 685. D. Ejus monumentum Cherſone. IV. 11. E.

MARTINI V. Conſtitutio contra ſimoniam citatur in Conc. *Salizburg.* anno 1420. VIII. 973. B. Nimis ejus parſimonia. IX. 1225. E.

B. MARTINUS Turonicæ urbis archiepiſcopus. VI. 575. B. Ejus gloriam univerſalis Chriſtianitas atteſtatur. *Vide*, Turones. Domnus Martinus. II. 793. C. Sanctus ac beatiſſimus ſacerdos domnus Martinus. II. 796. A. Licet Apoſtolorum tempore non fuerit, tamen Apoſtolicam gratiam non effugit. III. 371. E. Pannonienſis, monachus fuit. III. 543. B.

* S. Martinus cum Ithacio, cujus ſuaſu Priſcillianus epiſcopus fuerat a Maximo Imp. occiſus, communicavit ad tempus, ut impetraret ab Imp. ne ſequaces Priſcilliani occiderentur. VI. *parte II. initio.* 1774. C.

S. Martini corpus in eccleſia Turonica. III. 1007. D.

S. Martini Turonenſis monaſterium nulli feminæ ingredi fas eſt. VI. 576. A. B.

S. Martini feſtum in Anglia, anno 967. VI. 658. C. Feſtum tranſlationis, ſive reverſionis beati Martini a Burgundia, anno 912. VI. 549. E. S. Martini Receptio. II. 793. C. S. Martini hiemalis octavæ. VII. 989. A.

S. Martinus. Pro reverentia domini Martini, vel cultu ac virtute. *Turon.* anno 567. III. 360. E.

S. Martini effigiem ſigillo imprimunt Lucenſes. IX. 1656. B. S. Martini eccleſia major Lucenſis. VI. 1374. E.

S. Martini diœceſis. V. 20. C. S. Martini inſulæ Barbarenſis monaſterium. VI. 1164. D. S. Martini monaſterium Lemovicibus. VI. 882. E. S. Martini de Monte felici eccleſia. VI. *parte II.* 1487. E. S. Martini Sparnacenſis abbatia. VI. *parte II.* 1487. D.

MARTINI Bracarenſis capitula. III. 390. excerpta ejus citantur. V. 499. B. Inſtitutiones ad Mironem regem. VI. 938. B.

MARTINUS legatus a ſummo Pontifice in Angliam. VII. 400. D.

MARTINIANA Chronica. IX. 767. E. 768. C.

MARTYR

MARTYREM non facit pœna, ſed cauſa. V. 1393. B. *ex Cypr.*

Martyres ſalvi, etiam ante baptiſmum, ob illud Domini dictum, *Qui me confeſſus fuerit*, &c. VI. 1185. A.

Martyr non cenſeatur, qui occiſus fuerit idola frangens. *Conc. Eliberit.* I. 256. D. Martyrium vetitum, & cultus Martyrum ſublatus in conciliabulo Cordubenſi, anno 852. V. 37. 38. D. Sancitum, ut qui non violenter adigerentur ad abnegationem fidei, ſed ſe propria voluntate offerrent diſcrimini, inter Martyres non haberentur. V. 38. D.

Martyr Flavianus pro nobis oret. II. 555. D.

Martyres. *Vide*, Convivia.

Martyrem coli, cujus Martyrium provincia nullum habeat, improbatur. III. 185. C. Martyres non appellamus deos IV. 7...

* Martyrum corpora non comburimus; ſed loco mundo condimus, vel terra ſepelimus. *Nicæn. Arab.* I. 506. D. Martyrum corporibus offerenda aloë, balſamum, &c. III. 502. B.

* Martyrum depoſitione facta Petrus Apamenus ſcidit in infinitas partes ſtolam, & diviſit plebi: excedens menſuram hominis, & mandata Chriſti. II. 1370. C. Martyrum paſſiones liceat in Eccleſia legi. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. C. Martyrum geſta ſingulari cautela in Eccleſia Ro-

mana non leguntur, quia ſcriptorum nomina ignorantur. II. 940. A. Et ab hæreticis quædam perhibentur compoſitæ. *Ibid. Vide*, Subdiaconi.

MARTYROLOGIUM. VI. 415. B. Martyrologia Anglorum. VI. 865. B. Martyrologium ad Primam legitur. IV. 1201. A. Martyrologium ad capitulum primo legatur, deinde Regula, aut homilia. IV. 1232. E.

Μαρτυρολόγια falſa, ab ethnicis conficta. *Trull.* III. 1686. A. Martyres falſi Donatiſtarum ne colantur. *Carthag.* anno 348. I. 685. E. Martyrum hiſtoriæ ab hæreticis confictæ comburantur. *Trull.* III. 1686. A.

MARTYRIUM. Sanctum ac beatum Martyrium, *locus paſſionis Chriſti Hieroſolymis.* II. 1191. D. E. Martyrium, aut eccleſia. II. 604. C. D. Martyrium, in quo presbyter conſtituitur: *ædes martyris.* V. 388. A. *Vide*, Memoriæ.

MARTYRARII, *qui martyriis, hoc eſt, martyrum baſilicis præficiuntur. Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. D.

Martyria ſive cœmeteria hæreticorum ſi ingrediantur fideles, ad pœnitentiam redigantur, aliquandiu excommunicati. *Laodic.* I. 782. E. 783. A.

MARTYRIUS diaconus Euſebianorum. I. 611. D.

MARZALIA, locus Parmæ. VI. 691. A.

MAS

MASCIACENSE S. Martini Monaſterium. VI. 875. E.

MASCONENSIS epiſcopus, *pro* Matiſconenſis. VI. *parte II. initio.* 1990. D. *Ex Orderico Vitale*, anno 1119.

* MASSÆ generaliter perditæ ex debito derelictæ, pars electa. *Tullenſe*, anno 860. V. 515. D. *Vide*, Adamo.

MASSALIANORUM hæreſis, & ſynodus contra ipſos. XI. 327. C.

MASSILIA, provincia Viennenſi. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 267. A. Maſſilienſis epiſcopus ſe primatem eſſe aiebat Narbonenſis ſecundæ. I. 957. D. Primatus perſonæ decernitur, non civitati. *Ibid.* E. 958. A.

MASTIGIA Caïn. VI. 647. B.

MAT

S. MATERNI feſtum Treveris. IX. 2146. D.

MATFREDUS. IV. 1288. E.

MATHEMA, ſymbolum. II. 191. A. II. 732. B. Μάθημα, σύμβολον. IX. 60. E. 62. A. &c. hoc eſt, ſymbolum fidei. I. 1271. D. *Vide*, Symbolum. Mathema divinum. II. 1026. D. Sanctum. III. 11. E. 12. A. III. 54. E. id eſt, ſymbolum, in Conc. Nicæno diffinitum, Conſtantinopoli firmatum, &c. III. 617. B.

MATHEMATICI. III. 349. B. Clericos non oportet eſſe Mathematicos, *Genethliacos. Laodic.* I. 787. D. *Græc.* Mathematicos pelli juſſit Valentinianus Cæſar. I. 1270. D. Matheſi vel aſtrologiæ qui exiſtimat eſſe credendum, anathema ſit. I. 993. E.

MATHILDIS Anglorum regina. VI. 1249. B. anno 1074.

MATHILDIS Comitiſſæ laus. VI. *parte II. initio.* 1623. E. 1624. A. VI. 1228. A. *anno* 1074. *& ſeqq.* Mathildis maritus Azo. VI. 1288. C. Mathildis comitiſſæ terra. VII. 379. D. Mathildæ comitiſſæ allodium terrarum conceſſum, ab Innocentio II. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1154. C. Mathildis Comitiſſæ terram ab Alexandro Papa repetit Fridericus Imp. VI. *parte II. ſub finem.* 1664. E.

MATISCONE, eccleſia S. Vincentii. VI. 499. D.

MATRICES cathedræ. I. 1222. A. Matrix eccleſia. V. 10. A.

MATRICIALES eccleſiæ. VI. 188. A.

MATRICULA eccleſiæ, quæ nomina clericorum tenet inſcripta. II. 1438. A. Matricula Concilii demandata, ne priſcorum oblitteretur auctoritas. II. 1074. D. Matricula Numidiæ. I. 910. E.

MATRICULARIÆ. *Laodic.* I. 783. B.

MATRICULARII. X. 578. A. 587. E. Matricularios quos eſſe oporteat. *Hincmar.* V. 396. C. 410. A. B. C. Matricolarii tam domi, quam in ſuburbanis. IV. 1197. C. 1198. A. B. Matricularii, ſive campanarii. IX. 2102. E. *Vide*, Campanarii.

MATRIMONIUM.

Matrimonium inſtitutum a Chriſto ſacramentum.

Matrimonium inter novæ legis ſacramenta adnumerandum ſancti Patres, Concilia, & univerſalis Eccleſiæ traditio, ſemper docuerunt. *Trid.* X. 147. C. ſub anathemate. *Ibid.* D.

Matrimonium. Hujus ſacramenti gratiam Chriſtus ſua paſſione promeruit. *Trid.* X. 147. C.

Matrimonium, imago eſt ſacroſancti conjugii inter Chriſtum & eccleſiam enati. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 575. C. Sacramentum temperantiæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. E. Sancta res eſt & ſancte tractandum. X. 472. D.

Matrimonium, quintum ſacramentum Græcis. XI. 275. B.

* Matrimonii ſacramentum ſi quis, ſicut decet, acceperit, accedente ſacerdotali precatione, confert donum ſpiritus, quo vir diligat uxorem amore caſto, mulier virum revereatur ut dominum. IX. 2010. B. C.

Matrimonium. In Matrimonio confertur gratia, ſicut & in ceteris ſacramentis. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1049. D. *Senon.* anno 1485. IX. 1539. D. Et anno 1528. IX. 1963. D.

Matrimonium eſſe ſacramentum & gratiam divinam conferre, Græci docent contra Calvinum. XI. 174. D.

Matrimonii ſacramentum quando inſtitutum, ex ſynodo Hieroſolym. anni 1672. XI. 247. E. * Inſtitutum a Deo, confirmatum a Chriſto. IX. 2010. B. * A Deo in paradiſo & in ſtatu innocentiæ inſtitutum. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1963. D. Cum nondum inter homines peccatum natum eſſet. *Camerac.* anno 1565. X. 594. B.

Matrimonium ſacramenti vim in evangelica lege accepit a Chriſto. *Burdigal.* anno 1583. X. 1349. B. Quæ cauſa eſt, ut conjugibus hoc ſacramentum rite ſuſcipientibus, gratia Dei veriſſime conferatur. *Ibidem.*

Matrimonium virginitati vel cælibatui præferendum qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 148. E.

Matrimonium tria complectitur, fidem, prolem, ſacramentum. In ſacramento attenditur, ne conjugium ſeparetur, neve dimiſſus aut dimiſſa alteri conjungatur. *Colon.* anni 1536. IX. 2011. A. X. 594. C.

De Matrimonio ſtatuta plurima.

Matrimonium. De ſponſalibus & matrimonio contrahendo, vel jam contracto, Alexandri III. Papæ & aliorum reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1730. D. 1731. 1732. uſque 1741. VI. *parte II. ſub finem.* 1860. *& ſeqq.* Caſus varii proponuntur & ſolvuntur, in Conc. Tribur. anno 895. VI. 453. 454. Capitula edita ab Odone Pariſ. anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1941. C. D. E. De matrimonio ſtatuta Bajocenſia. VII. 1236. *& ſeqq.* Statuta de eo Ricardi Sarum, anno 1217. VII. 104. C. Statuta ſynodi Wigornienſis, anno 1240. VII. 335. 336. Decreta ſynodi Valentinæ in Hiſpania circa ea, anno 1255. VII. 1981. B. C. D. E. Synodi Claromont. anno 1268. VII. 601. 602. Statuta Exonienſis ſynodi, anno 1287. VII. 1081. 1082. 1083. Statuta ſynodi Colon. anno 1280. VII. 829. E. 830. A. B. C. Statuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 925. D. E. 926. 927. 928. Statuta Ravennenſia, anno 1311. VII. 1368. B. C. D. Statuta S. Caroli Borromæi. X. 791. C. 792. 793. 794. Varii in eo genere caſus. III. 1991. A. B. C. D. 1992. A. 2005. A. B. C. 2006. A. B.

Præparatio ad matrimonii ſacramentum.

Matrimonium. Hortandi conjuges, ut antequam contrahant, vel ſaltem triduo ante matrimonii conſummationem, peccata confiteantur proprio ſacerdoti, & Chriſti corpus accipiant. *Remenſe*, anno 1564. X. 472. D. X. 461. B. Ob reverentiam ſacramenti. VI. *parte II. ſub finem.* 1979. B. anno 1208. *Rotomag.* anno 1581. X. 1220. E. IX. 2010. E. 2011. A. X. 1287. D. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1963. D.

Matrimonium antequam contrahatur, vel ſaltem triduo antequam conſummetur, hortatur ſynodus Tridentina conjuges, ut peccata confiteantur, & Corpus Chriſti accipiant. X. 150. C.

Matrimonium. Contra maleficia, conjuges, antequam contrahant, ſaltem triduo ante matrimonii conſummationem ſua peccata confiteantur, & ad Euchariſtiam accedant. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1534. A. B.

Matrimo-

Matrimonium. De Franco contrahente cum Græca, vel Græco cum Franca. VII. 1760. E. Græcus vel Græca prius recipiat Confirmationis ſacramentum, more Francorum. *Nicoſ.* anno 1350.

Proclamationes præmittendæ.

Matrimonialia banna facienda tribus Dominicis, feſtiſve ſolemnibus. X. 460. B. Matrimonium non ſolemnizandum, abſque bannorum editione. *Londin.* anno 1528. VII. 1541. B. VII. 196. A. B. *anno* 1231. Matrimonia publicandi conſuetudo quorumdam locorum, ad alia generaliter prorogatur. *Lateran.* anno 1215. VII. 58. B. Prætenſa exemptio de proclamationibus trinis non facienda. IX. 2163. E.
Matrimonii denunciationes qualiter faciendæ ſint. X. 932. B. C.
Matrimonium. Diſpenſationes ne dent epiſcopi de duabus proclamationibus & extra tempora nubendi, niſi ob cauſam neceſſariam &c. *Turon.* anno 1583. X. 1405. E.
Matrimonii denunciationes vel omnino vel ex parte remitti poſſunt pro ſolius Ordinarii judicio, non tamen abſque cauſa legitima, &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1220. D.
Matrimoniales denunciationes ſolus epiſcopus aut vicarius generalis remittat: officialibus illud prohibetur. XI. 24. D.

Matrimonium ubi & quando celebrandum.

Matrimonii ſacra non alibi quam in eccleſiis parochialibus publice peragantur. X. 461. A. Poſt Miſſam auditam. IX. 2108. C. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1533. D. XI. 24. B.
Matrimonii benedictio nonniſi ſub finem Miſſæ, cui interfuerint contrahere volentes, nec ante quartam matutinam, nec poſt meridiem conferatur: non noctu vel clanculum metu maleficii, &c. *Remenſe*, anno 1583. X. 1287. D. *Burdigal.* 1351. B. *Toloſan.* anno 1590. X. 1804. B. X. 1488. D. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1963. D.
* Matrimonium in templo celebrandum, ubi eccleſia convenit, & conjungendis bene precatur. IX. 2011. C. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1049. D. Ne ergo fiat in privatis oratoriis, &c. *Ibidem.* E. Publice in eccleſia, non in privatis oratoriis contrahendum & ſolemnizandum. *Senon.* anno 1485. IX. 1539. E. Niſi ex facultate epiſcopi. X. 741. B. Et ſine muſicis inſtrumentis. *Ibid.* Non tamen poſt, ut moris exſtitit, ſed ante ipſorum carnalem conſummationem. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 980. C. D.
Matrimonium. Ludicra quæ in templis fieri ſolent poſt conjunctionem ſacerdotalem, veluti in pulſando ſponſo, &c. tollantur. IX. 2011. D.
Matrimonium. Ominoſum eſſe uxorem ducere menſe Maio, quorumdam ſuperſtitioſa opinio. XI. 81. C.
Matrimonia celebrari prohibita tempore Adventus, Septuageſimæ, & Rogationum. *Senon.* anno 1485. IX. 1540. B. X. 472. C. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1050. A. IX. 1915. E. Matrimonium ut in Adventu vel Quadrageſima celebretur, non eſt poteſtas epiſcopis diſpenſandi. *Rotomag.* anno 1581. X. 1221. A.
Matrimonium celebrare nefas in die S. Joſephi in Quadrageſima. XI. 81. C.
Matrimonium. Qui nuptias ineunt tempore prohibito, ingreſſu eccleſiæ interdicuntur. X. 1088. B.
Matrimonium contrahi per verba de præſenti poteſt, tempore interdicti: benedictio tamen nuptialis eo tempore conferri non poteſt. X. 1726. B. E.

Matrimonii benedictio ſacerdotalis.

Matrimonium. Conſecrator conjugii ſacerdos. VI. 755. D.
Matrimonii ſolemnizationem contemnens Chriſtianus, peccat mortaliter. *Martinus Papa V. in bulla contra Wicleff.* VIII. 915. B.
Matrimonium cum precibus & oblationibus a ſacerdote benedicatur. *Evariſt. epiſt. 1.* I. 75. E. Benedictio nuptiarum qua ratione eſt facienda. *Nicæn. Arab.* I. 511. C. Qui abſque benedictione ſacerdotali eſt copulatus, infamis eſt. *Calixt. epiſt. 2.* I. 112. C. Sponſorum ante celebrationem matrimonii coëuntium abſolutio reſervata, in Conc. Provinciali Mediolan. ſub S. Carolo Borromæo. X. 741. A.
Matrimonium. Annulus nuptialis dum induitur a ſponſa, ſacerdos dicat, *In nomine Patris*, &c. X. 932. C.
Matrimonium cum vellent contrahentes in facie eccleſiæ ſolemnizare, XLIII. denarios presbyteri Nicoſienſes exigebant: &c. VII. 1728. A. B. C. D. E.
* *Matrimonium.* Matrimonio conjungit clericus. I. 1194. D. E. Sponſus & ſponſa a ſacerdote benedicendi: & pro reverentia benedictionis, eadem nocte in benedictione permaneant. *Carthag. IV.* anno 398. I. 980. A.
Matrimonium qua formula & quibus verbis a Rectoribus ſit conjungendum. *Turon.* anno 1583. X. 1406. A. B. *Rotomag.* X. 1220. C.
Matrimonium. Forma ſacramenti matrimonii non eſt benedictio miniſtri, ut quidam Theologi frivolis argumentis in ſuis diſputationibus niſi ſunt oſtendere. X. 363. D.
Matrimonii contrahendi forma. In his verbis, Gallico vel Anglico ſermone, *Ego accipio te in meam*, & *Ego accipio te in meum*, conſiſtit vis magna, & matrimonium contrahitur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 105. A.
Matrimonium per verba de præſenti; *Ego Petrus duco te, ſeu recipio in uxorem, & trado me ipſum tibi in legalem virum.* Eodem modo faciat uxor: & ſic eſt matrimonium conſummatum. *Valentin.* anno 1255. VII. 1981. C.
Matrimonium per verba de præſenti non contractum, eſt nullum. X. 1086. E. 1131. E.
Matrimonii ſacramentum conjuges tunc ſuſcipiunt, cum per verba de præſenti contrahunt. *Mexican.* anno 1585. X. 1706. C. Matrimonii cauſa efficiens, mutuus conſenſus per verba de præſenti expreſſus. IX. 440. D.
Matrimonium per ſponſalia de futuro initiatur, per mutuum conſenſum de præſenti ratificatur, per carnalem copulam conſummatur. *Exon.* anno 1287. VII. 1081. E.
Matrimonium. Hæc verba, *Accipiam te in uxorem*, eligibiliora ſunt pro contractu matrimonii, quam hæc verba, *Accipio te in uxorem*: &c. *Error Wicleſi.* VII. 1924. B.

Matrimonii uſus.

Matrimonium. Etiam conjugati, per fidem rectam, & operationem bonam Deo placentes, ad æternam merentur beatitudinem pervenire. VII. 17. A.
* *Matrimonium.* Maris & feminæ commixtio, quæ alioqui, propter turpem concupiſcentiæ motum, peccato ex ſe non careret, propter gratiam ſacramenti, conjugibus ad peccatum non imputatur. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2120. D. * Nuptiarum bono defenditur, ne crimina habeantur, quæ ab Apoſtolo ſecundum indulgentiam conceduntur; illa videlicet, quæ concupiſcentia impellente non niſi conjugibus conceduntur. *Hincmar.* V. 533. C. * Sine letalis concupiſcentiæ lege non fit carnalis commixtio. *Wigorn.* anno 1240. VII. 335. A.
* *Matrimonium.* Ipſa licita commixtio conjugum ſine voluptate carnis fieri non poteſt: & voluptas ipſa eſſe ſine culpa nullatenus poteſt. *Gregor. M.* III. 514. C. D. Nam de legitimo conjugio natus fuerat qui dicebat, *In iniquitatibus conceptus ſum. Ibid.* D. III. 1971. A.
* Matrimonium ad vitandum concupiſcentiæ malum ab Apoſtolo hominibus eſt conceſſum; quod a Deo in paradiſo, & ante peccatum, ad officium fuerat inſtitutum. *Exon.* anno 1287. VII. 1081. D.
* *Matrimonium.* In primo conjugio poſt benedictionem ſacerdotis abſtineant ſe vir & uxor ab eccleſia XXX. diebus: poſtea pœniteant XV. diebus, & tunc demum communicent. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. E.
* *Matrimonium.* Vir cum conjuge propria dormiens, niſi lotus aqua eccleſiam intrare non debet; ſed neque lotus intrare ſtatim debet. *Gregor. M.* III. 514. B. Sic Romanorum fert uſus antiquus. *Ibid.* C.
Matrimonium. Maritus non debet uxorem ſuam nudam videre. III. 1775. A.
Matrimonium. Uſu conjugii quibus diebus ſit abſtinendum. VI. 792. C. Fideles abſtineant ſe ab uſu conjugis menſtruo tempore, &c. V. 458. D. Ad concubitum cum uxore quæ genuit, vir ejus accedere non debet, quouſque qui gignitur ablactetur. *Gregor. M.* III. 514. B. Si mater filios alteri ad nutriendum det, non debet viro ſuo admiſceri, niſi purga-

tionia tempus tranſierit. *Ibidem.*
Matrimonium. Vir abſtineat ſe ab uxore XL. dies ante Paſcha, &c. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. E. Conjugati abſtineant ſe tres noctes antequam communicent, & unam poſtquam communicaverint. III. 1970. E. Feſtis diebus & ſtatis diebus, conjugatus quilibet ab uxore ſua ſe contineat. VI. 661. E. *Vide*, Feſtis diebus.

Matrimonia clandeſtina, &c.

Matrimonium. Nuptiæ omnes publicæ ſunto. III. 1997. E.
Matrimonia clandeſtina quam ſevere prohibita. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 859. A. B. Ne fiant ſine notitia ſacerdotis plebis. *Ibidem.* B. VI. *parte II. poſt med.* 1446. D. *Lateran.* anno 1215. VII. 58. B. C. D. *Compend.* anno 1304. VII. 1275. B. C. *Salmantic.* anno 1335. VII. 1972. A. Sub pœna excommunicationis. *Londin.* anno 1342. VII. 1664. A. B. C. D. E. IX. 1340. C. D. 1346. E. IX. 1287. D. E. *Avenion.* anno 1326. VII. 1511. C. D. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1964. A. *Silvanect.* anno 1326. VII. 1533. A. Decreta Concilii Eborac. anno 1367. VII. 1791. 1792. *Cantuar.* anno 1456. IX. 1379. 1380. D.
Matrimonia clandeſtina rata & vera ſunt Matrimonia, quamdiu eccleſia ea irrita non fecit. *Trid. ſub anathemate.* X. 149. C. Nihilominus illa ſemper deteſtata eſt eccleſia Dei. *Ibid.*
Matrimonium verum, licet occultum, apud eccleſiam triumphantem, quæ non fallitur. *Cantuar.* anno 1456. IX. 1380. A.
Matrimonium contractum non præſente Parocho, vel alio ſacerdote de ipſius licentia, & duobus vel tribus teſtibus, irritum & nullum eſſe decernit ſynodus Trid. X. 150. A. X. 1087. B.
Matrimonium. Decretum Concilii de non contrahendo niſi coram Parocho, quomodo ſervandum in provinciis quas hæretici occuparunt. *Camerac.* anni 1586. IX. 2163. C.
Matrimonii contracti dies & locus in libro ſcribatur a Parocho, cum nominibus teſtium. *Trid.* X. 150. C.
Matrimonium clandeſtinum dicitur tribus modis. VII. 554. C. De clandeſtinis matrimoniis quædam. *Ibidem.*
Matrimonia vagabundorum hominum. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 740. E.
Matrimonio qua conditione jungendi ſunt peregrini & ignoti. IX. 2011. C.
Matrimonio conjungere alterius parœciæ fideles non licet, etiamſi id ex privilegio &c. licere ſibi aliquis contendat. X. 1221. B.
Matrimonio jungere quaſlibet perſonas undequaque ad ſe accedentes, ſine Ordinarii vel parochi licentia, etiam nullis præhabitis denunciationibus, prætextu conſuetudinis, vel potius corruptelæ, ſe poſſe contendunt ſacerdotes S. Joannis Hieroſolymitani. XI. 80. A.

Matrimonia filiorum familias.

Matrimonium. Arbitrio parentum ineant liberi matrimonia, ut Jacob: nec parentes filios per vim adigant, &c. X. 594. D. *Vide*, Sponſalia.
Matrimonia etiam ſine conſenſu parentum legitime inita non debere reſcindi. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2120. E.
Matrimonia a filiis familias ſine conſenſu parentum contracta irrita eſſe, & parentes ea rata facere poſſe vel irrita, falſo affirmatur. *Trid. ſub anathemate.* X. 149. C.
Matrimonium. Parœcis mandatur, ne facile ad matrimonia liberos invitis parentibus contrahentes recipiant, &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1221. D.
Matrimonium. Invitis parentibus nemo per imperium poteſtatis filiam ſibi jungat alienam. *Aurelian. IV.* II. 1439. B.
Matrimonium. Nemo filiam aut ſororem collocet invitas vel inſcias. *Nicæn. Arab.* I. 492. A.
Matrimonii libertas quanta eſſe debeat. Leges & ſtatuta contraria abrogantur. X. 1086. B.
Matrimonii libertas ne violetur a dominis temporalibus vel magiſtratibus. *Trid.* X. 152. E. 153. A.
Matrimonium. Ne ſponſus cogatur ducere uxorem ab alio corruptam. VI. 47. C.
Matrimonium. Sequens carnalis copula eum illa cui quis fidem dedit, matrimonium confirmavit. VI. *parte II. ſub finem.* 1945. D. *Valentin.* anno 1255. VII. 1981. E.
Matrimonium. Virgines ne citra voluntatem parentum vel ſuam cogantur maritos accipere. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. B.
Matrimonium. Adoleſcentes nuptiis jungendi, ut calorem ferventis ætatis conjugali lege præveniant. *Clem. epiſt. 1.* I. 40. D.
Matrimonium. Filii & filiæ cum ad annos pubertatis venerint, cogantur aut uxores ducere, aut continentiam profiteri. III. 1971. B.
Matrimonium. Nuptias filiabus ſuis tempeſtive provideant. *Ticinenſis ſynod.* anno 850. V. 27. D. Puellulæ uſque ad annos XII. non nubant. VI. *parte II. initio.* 1751. C.
Matrimonium. Pater filiam ſuam collocare poteſt cui voluerit ante annum XV. poſt eum non poteſt, ſine ipſius voluntate. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. A.
Matrimonio ne jungantur, niſi qui ad legitimam ætatem pervenerint: non qui adhuc in cunabulis. VI. *parte II. ſub finem.* 1638. E.
Matrimonium. Junganiur coætanei, ſibique conſentientes. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 859. D. E.

Matrimonii monogamia & vinculum inſolubile.

Matrimonium. Polygamia lege divina prohibita. *Trid. ſub anathemate.* X. 148. A. *Vide*, Monogamia.
Matrimonium. Nulli liceat habere uxorem & concubinam. *Concil. Roman. ſub Eugenio II.* V. 69. D. Nefas. VI. 63. A. ✱ Habens uxorem fidelem, ſi habeat concubinam, excommunicetur. Qui uxorem non habet, & pro uxore habet concubinam, a communione non repellatur: dum ſit unius mulieris conjunctione contentus. *Tolet. I.* anno 400. I. 992. B.
Matrimonii vinculo duos tantum conjungi, Chriſtus apertius docuit. *Trid.* X. 147. B.
Matrimonium. Vinculum conjugale indiſſolubiliter manet connexum: &c. V. 533. A. Matrimonium indiſſolubile Adam pronunciavit divini Spiritus inſtinctu. *Trid.* X. 147. B. Matrimonii vinculum poſſe diſſolvi propter hæreſim, &c. qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 148. B. Matrimonium contractum nulla infirmitate accedente ſolvatur. *Aurelian.* anno 533. II. 1175. C.
Matrimonium legitimum nulla poteſt occaſione ſeparari, excepta cauſa fornicationis: vel cum conſenſu amborum propter ſervitium Dei. III. 1945. B.
Matrimonium. Separationem quoad torum, ſive quoad cohabitationem, fieri poſſe ob multas cauſas, docet eccleſia, nec errat. *Trid. ſub anathemate.* X. 143. D. Qui uxores ſuas dimiſerint, prius quam judicio damnentur, a communione eccleſiæ excludantur. *Agath.* anno 506. II. 1008. A.
Matrimonium. Non eſt permittenda ſeparatio uxoris a viro propter diſcordiam. *Nicæn. Arab.* I. 471. C. 487. D.
Matrimonii vinculum indiſſolubile, etiam in caſu fornicationis. IX. 440. E. Si quis laïcus dimiſſa uxore aliam duxerit, aut ab alio dimiſſam, excommunicetur. *Can. Apoſt.* I. 22. B. 38. C. Matrimonii vinculum non poſſe diſſolvi propter adulterium alterius conjugum, cum docet eccleſia, non errat. *Trid. ſub anathemate.* X. 148. C.
✱ *Matrimonium.* Nulli liceat excepta cauſa fornicationis uxorem relinquere, & deinde aliam copulare. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1723. B. *Concil. Rom. ſub Eugenio. II.* V. 69. C. *Venet.* anno 495. II. 797. B. *Bituric.* anno 1031. VI. 851. A.
Matrimonium. Nec dimiſſus, nec dimiſſa, alteri ſe conjungat, ſecundum evangelicam & Apoſtolicam diſciplinam. I. 922. C. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 859. 860. Auguſtinus dicit: Si mulier fornicata fuerit, relinquenda eſt: ſed illa vivente altera non eſt ducenda. III. 1972. B. C. Nemini licet dimiſſa uxore, quia nomen malum ei impoſuit, aut aliam accipere contra auctoritatem evangelicam, aut illa ſuperſtite pro uxore concubinam habere. *Nicolaus I. Papa.* V. 296. B. Nec ſi deſponſata uxor neſciente ſponſo corrupta fuerit. *Ibidem.* C.
Matrimonium. Cujus reverſa eſt de captivitate uxor, eam ille recipiat, altera quam duxerat, repudiata. I. 1008. E. Quæ adulterum reliquit, & alium duxit, ne prius accipiat communionem, quam prior maritus obierit. *Conc. Eliberit.* I. 251. A. Niſi

Digitized by Google

in periculo mortis. *Ibid. Nicæn. Arab.* I. 474. D. 491. A. B.

* *Matrimonium.* Adoleſcentibus, qui conjuges in adulterio deprehendunt, in quantum poteſt conſilium detur, ne viventibus illis uxoribus alias accipiant. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. C.

Matrimonium. Si mariti frater uxorem illius violaverit, ſeparentur, & a neutro ulterius eadem mulier contingatur. VI. 456. D. E. Si tamen poſt pœnitentiam ſe continere non poſſunt, legitimo eos matrimonio epiſcopus conſoletur. *Ibidem.*

* *Matrimonium.* Cujus uxor fornicatur, licet eam dimittere, & aliam accipere. *Theodor. Cantuar.* III. 1778. D.

* *Matrimonium.* Relictam ſacerdotis ſi quis acceperit, & ipſam a ſe rejiciat, ſi ſe continere non poteſt, aliam accipiat. *Vermerienſe*, anno 752. III. 1990. D.

* *Matrimonium.* Si qua mulier viro ſuo mortem machinata eſt, & ille percuſſorem ſe defendendo occiderit; poteſt uxorem dimittere, & aliam, ſi velit accipere. *Vermerienſe*, anno 752. III. 1990. E.

* *Matrimonium.* Lothario regi, ob inceſtum conjugis, permiſſum eſt ut aliud conjugium iniret. *Aquiſgran. III.* anno 862. V. 541. C. 542. D. E. 543. 544. Contrarium ſtatuitur. 545. *& ſeqq.*

Matrimonia Græci dirimunt. IX. 430. E. 431. D.

Matrimonium. Si uxorem ſuam quis repudiaverit, & aliam ſuperduxerit, *in Wallia.* VI. 583. B.

Matrimonii impedimenta.

Matrimonium. Impedimenta dirimentia tum alia, tum ob conſanguinitatem & affinitatem conſtituere, & in illis diſpenſare poteſt eccleſia. *Trid. ſub anathemate.* X. 148. A. B.

Matrimonia contra prohibitionem inita, nulla longinquitate defendantur annorum: &c. *Lateran.* anno 1215. VII. 58. A. Soboles de tali conjunctione ſuſcepta, illegitima cenſeatur. 58. C. Omnino diſſolvatur. VI. 580. A. B. Ac ſi quidem continere ſe non poſſunt, ad ſecundas nuptias tranſeant. *Conc. Forojul.* IV. 859. B. C.

Matrimonium illicitum ex ignorantia contractum, quomodo puniendum, leniter, an ſevere. I. 1199. D.

Matrimonium. Conjugia quæ prohibita, quæque careant omni ſpe futuræ diſpenſationis conſequendæ. X. 1087. C. D. *Trid.* X. 151. D.

Matrimonium. Graduscognationum prohibiti. III. 1990. C. D. 1992. E. *Cabilon.* anno 813. IV. 1036. D. *Ahyto.* IV. 1244. B. V. 69. D. E. *Rabanus.* V. 1413. C. VI. *parte II. ſub finem.* 1953. *Conc. Dalmatic. anno* 1199. In Anglia, anno 1009. VI. 776. B. C.

Matrimonium. Qui ſint gradus prohibiti conſanguinitatis & affinitatis. *Greg. M.* III. 511. B. C. In infidelitate juncti in gradu prohibito, ad fidem venientes admonendi ſunt ut ſe abſtineant, & grave hoc eſſe peccatum cognoſcant. III. 511. D.

Matrimonium. *Vide*, Cognatio. Conſanguinitatis gradus quomodo computandi ſint. VI. 829. D. VI. 1097. B. C. D. 1102. E. 1103. 1104. 1105.

Matrimonium. Generationis numerum non definimus: ſed nulli Chriſtiano liceat de ſua conſanguinitate ſive cognatione uxorem accipere, uſque dum generatio cognoſcitur V. 742. C. *anno* 868. *Vormat. Toletan. II.* anno 531. II. 1141. A.

Matrimonium ne jungatur niſi poſt ſeptimam generationem. *Gregor. III. Papa.* III. 1869. A. *Londin.* anno 1125. VI. *parte II. circa med.* 1127. A. 1128. A. VI. *parte II. poſt med.* 1446. D. *Duziac.* anno 874. VI. 146. E. *Hincmar.* VI. 349. B. V. 453. A. *Conc. Rom.* anno 1059. VI. 1063. B. VI. 560. D. *London. anno* 1075. VI. 1556. D. VI. *parte II. initio.* 1865. D.

Matrimonium. Prohibiò gradus uſque ad ſeptimam generationem. III. 520. C. Anglis aliter conceſſum initio, donec in fide creſcerent. *Ibidem.* C. D.

Matrimonium. Nullus de parentela ſua accipiat uxorem uſque in ſextam vel ſeptimam generationem. *Biuric.* anno 1031. VI. 851. A.

Matrimonium. Qui uſque ad ſextam generationem conſanguinitati ſe copulaverit, anathema ſit. *Conc. Clarom.* anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1737. C.

Matrimonium nemo contrahat intra ſextum ſuæ cognationis gradum. *Leges Canuti.* VI. 898. D. E. Aliæ conjunctiones illicitæ. *Ibidem.*

Matrimonium. In quinto gradu conſanguinitatis & affinitatis, & ſupra, poſſunt modo licite matrimonia copulari. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1235. E. 1236. A.

Matrimonium. Cur in conſanguinitate non miſcenda connubia; vel ſi mixta ſunt, dirimenda: Anſelmus exponit. VI. *parte II. initio.* 1868. D. uſque ad ſextum gradum. 1869. A.

Matrimonium. Si quis in primo, ſecundo, tertio, vel quarto gradu exſiſtens, eam ducat, quæ in quinto ſit gradu, legitimum eſt matrimonium: nam gradus remotioris potiſſimum ratio habetur. *Burdigal.* anno 1583. X. 1351. E.

Matrimonium. In quarto gradu conjuncti ſeparentur. *Mogunt.* anno 813. IV. 1016. E. *Vormat.* anno 868. V. 748. A. *Moguntin.* anno 847. V. 14. C. Non ſeparentur, ſed in pœnitentia cunctis diebus ſuæ conjunctionis perſeverent. IV. 1244. A. *Vermerienſe*, anno 753. III. 1990. C.

Matrimonium quarta generatione contractum in ſola Anglorum gente toleraſſe ſe ſcribit Gregorius Papa. III. 1973. D. 1974. B. Alias uſque ad ſeptimam generationem non licet. *Ibidem.* & C. *Gregor. II. Papa.* III. 1858. E.

Matrimonii prohibitio reſtricta. Quartum conſanguinitatis & affinitatis gradum de cetero non excedat. *Lateran.* anno 1215. VII. 55. D. E.

Matrimonium. In tertio gradu conjunctos ſeparamus; & poſt pœnitentiam actam, ſi ita voluerint, aliis ſe conjungant. *Vermerienſe*, anno 752. III. 1990. C. *Compendienſe.* 2004. E.

Matrimonia Græci jungunt in quarto gradu. VII. 366. A.

Matrimonium. Gradus prohibiti ſecundum Græcos, & qui ſecundum Romanos. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. D. 1777. A. 1778. C.

Matrimonia conſanguineorum diſſolvenda ſtatuit Trojanum concilium, anno 1089. VI. *parte II. initio.* 1684. D. anno 1093. *Ibid.* 1704. 1705. I. 1112. A. B. Reſcindenda Apoſtolica auctoritate. *Ibid.*

Matrimonium. In ſecundo gradu numquam diſpenſetur, niſi inter magnos principes, & ob publicam cauſam. *Trid.* X. 151. E.

Matrimonium. Matrimonio diſſoluto ob propinquitatem cognationis, tamen Alfonſus ex eo conjugio natus, legitimus declaratus eſt a Gregorio IX. ac regnandi capax, eo quod natus Jacobo fuiſſet, cum bona fide legitimum illud matrimonium ab omnibus credebatur. *Turiaſon.* anno 1229. VII. 183. E. 184. E.

Matrimonium. Nullis eleemoſynis redimi poteſt, quin conſanguinei ſeparentur. VI. 1115. B. C. Dimittere uxorem non licet, niſi coram eccleſia conſanguinitate probata. VI. 1115. D.

Matrimonium. Cauſæ divortii ratione conſanguinitatis vel affinitatis, ſunt infundabiliter humanitus ordinatæ. *Error Wiclefi.* VII. 1924. A.

Matrimonium. Quæ duobus fratribus nupſerit, uſque ad vitæ finem abjiciatur: &c. *Neocæſar.* anno 314. I. 281. E.

Matrimonium. Ne quis vel fratris relictam, vel ſorori uxoris ſuæ audeat ſe ſociare. *Conc. Eliberit.* I. 256. E. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. B. *Canones Rom.* I. 1036. B. Duas habuit uxores Jacob uno in tempore ſorores, cauſa myſterii. *Ibid.*

Matrimonium. Duo fratres poſſunt contrahere cum duabus ſororibus. III. 511. A.

Matrimonium. De eo qui conſanguineam uxoris ſuæ, vel ſponſam patris ſui, &c. cognovit: reſponſa Alexandri III. Papæ, & aliorum. VI. *parte II. ſub finem.* 1763. 1764. 1765.

Matrimonium. Qui privignam uxorem duxerit, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 257. B.

Matrimonium. Si quis cum privigna concubuerit, conjugium ejus penitus diſſolvatur quod cum matre præceſſit, & pœnitentiæ ille ſubjaceat, triennio abſtentus a corpore & ſanguine Domini. *Vormat.* anno 868. V. 742. E.

Matrimonium. Novercam accipere in uxorem non licet. *Aurelian.* III. anno 533. II. 1175. C. 446. B. Nec filiam uxoris ſuæ. *Ibidem.* Nec duas ſorores, ſi una obierit. *Ibidem.* Nec conſobrinam. *Ibidem.* Nec relictam avunculi. *Ibidem.* C.

Matrimonium. Avunculi uxorem ducere non licet. *Canones Rom.* I. 1036. E.

Matrimonium. Inceſtas copulationes Ca-

tholica deteſtatur eccleſia. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. E. II. 1182. C.

Matrimonium. Inceſtæ & adulterinæ conjunctiones prohibentur in Conc. Turon. anno 567. III. 363. E. III. 368. E. *Trull.* III. 1682. D. *Pariſ. III.* anno 557. III. 338. C. *Mogunt.* anno 813. IV. 1017. A. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. E. In Auſcenſi provincia. VI. 62. E.

Matrimonium. Illicitæ conjunctiones enumerantur. III. 1923. E. 1924. A. 1928. C. D. E. 1934. A.

Matrimonium. Numquam Chriſtianis convenit, ut duæ aut tres neceſſitudines, ut beatus ait Auguſtinus, in uno homine fiant. VI. 146. E.

Matrimonii impedimentum dirimens propter affinitatem ex fornicatione, ad ſecundum gradum reſtringitur. *Trid.* X. 151. C.

Impedimentum ex impotentia, ordine, &c.

Matrimonium. Pertinere non poterit illa mulier ad matrimonium, cum qua docetur non fuiſſe commixtio ſexuum. V. 525. B. Et nuptiale myſterium. *Ibidem.* C. 529. A.

Matrimonium. Divortium poſtulantes propter impoſſibilitatem coeundi, judicio probent ſe non poſſe. VI. 1520. E.

* Matrimonium ſi diſſolvatur ob infirmitatem alterius conjugum, num liceat alteri ſecundum inire conjugium, priore conſenſum præbente, & promittente ſe continentiam perpetuo ſervaturum. IX. 1982. D. E. Onera quæ ſine periculo portari non poſſunt, nemini imponimus. *Ibidem.*

Matrimonium. Ad matrimonia impedienda vel dirimenda, quæ fiunt faſcinationes & veneficia cohibenda excommunicatione. X. 1087. E. 1088. A. VII. 1981. D.

* *Matrimonium.* Mulier ſi infirmitate correpta non valuerit debitum viro reddere, nec vir ſe poſſit continere, nubat. *Gregor. II. Papa.* III. 1858. E.

Matrimonium. Impoſſibilitas commixtionis per exorciſmos ſananda, &c. V. 536. B.

* *Matrimonium.* Si quis ſe in conjugio copulaverit, & uni eorum contigerit, ut reddere debitum non poſſit, non liceat eos ſeparare. *Stephanus II. Papa.* III. 1985. E.

Matrimonium poſſe contrahere vel clericos in ſacris conſtitutos, vel regulares ſolemniter caſtitatem profeſſos, qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 148. D. E.

Matrimonium. Impedimentum publicæ honeſtatis primum gradum non excedat. *Trid.* X. 151. B.

Matrimonium. Sponſa niſi raptorem deſerat, & redire ad ſponſum voluerit, excommunicetur. VI. 120. C.

Matrimonium. Nicolaus I. Papa petit a Carolo Calvo, ut parcat Balduino, vaſſallo ejus, qui filiam ejus rapuerat, & in uxorem duxerat. V. 234. C. D. E.

Matrimonium. Si quis virginem non deſponſatam vi allata habeat, ſegregetur; nec aliam accipere ei liceat. *Can. Apoſt.* I. 26. C.

Matrimonium nullum alicujus eſto cum ea, quam prius adulterio polluerit, cum juramento de ea ducenda in conjugem, ſi maritus obierit. VI. 452. D.

Matrimonium. Nullus mortua uxore aliam accipiat, de qua antea fuerat infamatus. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1190. C.

Matrimonium. Qui verum impedimentum reticuerit, aut qui falſum attulerit, excommunicetur. X. 595. B.

Matrimonium. Qui alteri deſponſam mulierem ducit, adulter eſt. *Trull.* III. 1695. D. *Andeg.* anno 453. II. 779. B.

Matrimonium. Uxor alteri cohabitans, priuſquam certior facta ſit de morte abſentis mariti, adulteratur. *Trull.* III. 1694. Quid ſi prior maritus redeat, faciendum. *Ibidem.*

Matrimonium. Uxorem legitimam qui relinquit, & aliam ducit, adulter eſt, ſeptem annis pœnitentiam agat. *Trull.* III. 1691. D. IV. 1286. E. *Vide*, Adulteri.

Matrimonium. Sororem deſponſatæ ſibi qui violavit, illa quæ vitiata eſt ſibi ſi necem intulerit, ille decennio pœnitentiam agat. *Ancyr.* anno 314. I. 279. C.

Matrimonium. Ingenuus cum ingenua conjungi debet. III. 1773. E.

Matrimonium. Liber ſi liberam duxerit, legitimum matrimonium eſt. VI. 451. E.

Matrimonium. Ingenuus qui ancillam pro ingenua duxerit, poteſt, ſi velit, aliam accipere. III. 1990. E.

Matrimonium. Servorum conjugia non dirimantur, etiamſi diverſos dominos habeant. *Cabilon.* anno 813. IV. 1036. D. Si quidem legalis conjunctio fuit, & per voluntatem dominorum. *Ibidem.* E.

Matrimonium. Si dicat vir puellam ab alio defloratam ſe percepiſſe, &c. VI. 582. D.

Matrimonium quando diſſolvi ob religionis profeſſionem poſſit.

Matrimonium. De conjugatis & ſponſis monaſterium ingreſſis, vel ingredi volentibus, Alexandri III. reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1728. 1729. 1730.

* *Matrimonium.* Conjugia diſſolvi religionis cauſa lex humana conceſſit, lex divina tamen prohibuit. III. 507. B. Niſi utriſque conveniat continentem vitam ducere. *Ibidem.* C. III. 1990. E. *Nicolaus I. Papa.* V. 276. D.

Matrimonium ratum, non conſummatum, per ſolemnem religionis profeſſionem alterius conjugum dirimitur. *Trid. ſub anathemate.* X. 148. B.

* Matrimonium legitimum non licet ſeparari ſine conſenſu amborum. Si quis conjugatus vult converti ad monaſterium, non eſt recipiendus, niſi prius a conjuge caſtimoniam profitente fuerit abſolutus. III. 1971. D. Propter amorem Chriſti, qui ait, *Qui reliquerit uxorem*, &c. *Ibidem.* E.

Cognatio ſpiritalis.

Matrimonium. De conjungendis filiis ante vel poſt compaternitatem genitis, Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1818. E. 1819. A. B.

Matrimonium. Cognatio ſpiritalis quatenus deinceps contrahatur. X. 472. B.

Matrimonium. Nulla eſt cognatio ſpiritalis inter ſuſceptorem & ſuſceptricem. X. 1948. E.

Matrimonium. Commatrem ducere uxorem non licet. III. 550. C.

Matrimonium ſi quis contrahat cum patrinis vel matrinis, habeatur tamquam ethnicus, donec ſeparetur: & annis xx. agat pœnitentiam. *Nicæn. Arab.* I. 465. D. 482. A.

Matrimonium. Matrem illius, cujus patrinus in baptiſmo quis fuerit, viduam ducere uxorem non licet. Si quis fecerit, ſeparentur, & pœnas ſubeant fornicatorum. *Trull.* III. 1682. C.

Matrimonium. Spiritalis commatris conjunctio, peccatum eſt; & ſeparandum, & capite vel exſilio damnandum. *Herard. Turon.* V. 454. E.

* *Matrimonium.* Nec filiolam nec commatrem quis ducat uxorem; nec illum cujus filium aut filiam ad confirmationem duxerit. *Mogunt.* anno 813. IV. 1016. E.

Matrimonium. Non eſt ſeparandus ab uxore vir, qui filium ſuum in extremis poſitum baptizavit. VI. 56. B. C. VI. 1087. D. E.

Matrimonium. Viri conjugati ne tranſeant ad religionem inconſulto epiſcopo. VII. 106. B. Qui ſe ipſi disjunxerint abſque ſuperioris eccleſiaſtici permiſſu, a communione ſunt repellendi, &c. IX. 2043. C.

Matrimonium. Si vir mulierem dimiſerit, (*nempe concubinam*) & dederit commeatum ut aut velum accipiat, aut monaſterio deſerviat; vir accipiat mulierem legitimam. III. 2005. E.

Matrimonium. Vir ad religionem non tranſeat, uxore in ſæculo remanente, vel e converſo, niſi ambo vacandi operibus carnis tempus exceſſerint. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. D.

Matrimonia cultus diſparis.

Matrimonialiter ne jungatur aliqua fidelis cum infideli. *Poſon.* anno 1309. VII. 1300. E.

Matrimonium. Si quis conjugem expulerit, & Chriſtianus eſſe voluerit, nulli alteri copuletur. III. 1018. A.

Matrimonium. Non eſt dimittenda uxor poſt baptiſmum, quæ habita eſt & ante baptiſmum. VI. 452. B.

Matrimonia inter fratres & ſorores apud infideles in Mexico, cum baptiſmum ſuſceperint, ut nefanda, prorſus diſſolvenda. X. 1710. C.

Matrimonium. Si ſtante duorum infidelium matrimonio, alter conjugum ad fidem converſus baptiſmum ſuſceperit, & ſine detrimento fidei aut legis divinæ cum infideli cohabitaverit, fidelis alteri matrimonio ne ſe conjungat, ſed cum infideli cohabitet: &c. *Mexic.* anno 1585. X. 1708. D. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. D.

Matrimonium. Puellæ quæ gentilibus

jungantur, a communione aliquandiu ſeparentur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. C. *Conc. Elliberit.* I. 252. A. Nec hæreticis jungantur, nec Judæis. *Ibidem.*

Matrimonium. Ne Chriſtianus Judæam, aut Judæus Chriſtianam accipiat. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1176. A. *Arvern.* 1181. E.

Matrimonium non contrahant Catholici cum hæreticis. *Trull.* III. 1687. C. XI. 24. C. *Toloſan.* anno 1590. X. 1804. A. Conc. Camerac. anni 1586. IX. 2164. A. B. Talibus enim conjugiis multi naufragium fidei fecerunt. *Burdigal.* anno 1583. X. 1351. C.

Matrimonia cum hæreticis ne jungantur, hortatur Concilium Turon. anno 1583. X. 1407. C.

Matrimonia quomodo in hæreticorom finibus contrahenda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 740. C.

Secundæ & ulteriores nuptiæ.

Matrimonium. Secundas nuptias ſecularibus inire conceditur. II. 903. D.

* *Matrimonium.* Secundæ nuptiæ minime benedicendæ, quod ſacramentum hujuſmodi iterari non licet. *Salmantic.* anno 1335. VII. 1972. D.

Matrimonium. Bigamus non coronatur: ſed biennio abſtinetur. IV. 1051. E. Trigamus annis quinque. *Ibidem.*

Matrimonium. Si fieri poteſt, ne cui uxor obierit, amplius quam duabus copuletur. *Gregor. III. Papa.* III. 1869. A.

Matrimonium. Pœnitentia eorum qui plures faciunt nuptias. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. A.

* *Matrimonium.* Nullus laïcorum pluſquam duas uxores habeat. Quod extra eſt, ad adulterium pertinet. Similiter & mulier. *Herardus Turon.* V. 457. D.

Matrimonium. Muliere mortua, liceat viro poſt menſem alteram accipere: viro autem mortuo, poſt annum liceat mulieri virum alterum accipere. *Theodor. Cantuar.* III. 1776. D.

Matrimonium. Nuptias ſecundas, tertias, & ulteriores etiam Græci ne reprehendant. VII. 365. E. Secundo tamen nubentes non benedicant. 366. A.

* Matrimonium, de quo tenet Romana eccleſia, ſecundas nuptias & conſequentes, eſſe licitas, recipimus eodem modo. *Joannes Beccus,* anno 1277. VII. 758. A.

Matrimonium. Clamores in ſecundis nuptiis prohibiti. X. 932. D.

* *Matrimonium.* Qui alia cauſa quam liberorum creandorum conjuge utitur, habet quod defleat. Hoc ei quidem Paulus concedit, ſed quod indulgeri dixit, culpam eſſe demonſtravit. *Gregor. M.* III. 516. A. B.

Matrimonium. Antiqui, qui ſpe mutui juvaminis, aut ex cauſa excuſandæ libidinis, licet de prole deſperent, copulantur ad invicem, non vere matrimonialiter copulantur. *Error Wicleſi.* VII. 1923. E.

Matrimoniales cauſæ.

Matrimoniales cauſæ. De his ne judicent judices ſeculares. IX. 2097. E. *Colon.* anni 1549. 2131. E. *Mogunt.* anni 1549. *Bituric.* anno 1286. VII. 951. C. De his decreta Concilii Eborac. anno 1367. VII. 1790. B. C. D. E.

Matrimoniales cauſæ ubi & penes quos debeant agitari. *Vaur.* anno 1368. VII. 1818. C. E.

Matrimonii quæſtiones ad epiſcopum referantur. VII. 1981. D. Ipſe epiſcopus, & ſententiam ferat, aut ſaltem per officialem ſuum. XI. 46. D.

Matrimoniales cauſæ ad judices eccleſiaſticos pertinent. *Trid. ſub anathemate.* X. 149. A. XI. 24. D. VII. 802. B. X. 1434. B. De his cognoſcere non audeat ullus archidiaconus, ſive rector ruralis, ſive monachus, aut quilibet alius, ſine privilegio, &c. *Rotomag.* anno 1231. VII. 187. A. *Vide,* Archipresbyteri. Decani.

Matrimoniales cauſæ quomodo tractandæ. X. 166. B.

Matrimonium. *Vide,* Cognatio ſpiritalis. Concubinatus. Conjugium. Deſponſata. Nuptiæ. Raptor. Vagi.

MAT

MATRINA ſpiritalis de fonte & confirmatione epiſcopi. III. 1992. E.

Ματρώνης villa prope CP. II. 1214. C.

MATRONA teſtamento legat multa monaſteriis & xenodochiis. II. 327. A.

MATTHÆA, puellæ nomen. VII. 1060. A.

S. MATTHÆI corpus Salerni requieſcit. VI. 964. C. VI. *parte II. initio.* 1649. D. S. Matthæi Apoſtoli corporis inventio. VI. 1458. D. E. *anno* 1080.

* MATTHIAS & Joſeph Juſtus, de LXXII. diſcipulorum numero. V. 122. B. V. 802. B. Matthiæ Apoſtoli corpus ubi jacet non facile invenitur. VI. 861. B. Græci dicunt in minore Armenia prædicaſſe. *Ibidem.* S. Matthiæ feſtum poſteriore die celebretur in anno biſſextili. *Narbon. anno* 1227. VII. 148. E. S. Matthiæ vigilia in anno biſſextili, quæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1860. B. C.

MATUTINUM, pro *Prima. Nicæn. Arab.* I. 498. C.

MATUTINÆ & veſperæ quotidie celebrentur. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. B. Matutinum qua hora & ubi cantari oporteat. X. 689. A. B.

MAU

MAURIACENSIS eccleſiæ perſecutores excommunicati. VI. *parte II. initio.* 1897. D. E. 1898. A. B.

MAURICIUS Aug. imperat cum filiis. III. 524. B. Mauricius Imp. Alamanicus. III. 527. A. Mauricius Imp. martyr. IV. 223. C.

S. MAURICII eccleſiam Viennæ Paſchalis II. Papa conſecravit, anno 11... VI. *parte II. initio.* 1951. E. In diœceſi Viennenſi. VI. 501. C. Monaſterium in Agauno. VI. 400. E. Apoſtolicis privilegiis munitum. V. 103. D. Eccleſia Andegavi. VI. 1064. C. In diœceſi Lingon. IV. 1363. B. Magdeburgi. VI. 653. E. 656. E. Turonibus. VI. 40. C. VI. *parte II. circa med.* 1120. C. VI. *parte II.* 1596. E. S. Mauricii feſtum Baſileæ. IV. 1242. B. *Vide,* Militia.

MAURITANIÆ Sitifenſis rex Anzir. VI. 1342. B. *anno* 1076.

MAURZICENSE monaſterium. VI. 1441. D.

MAX

S. MAXENTII monaſterium in tutela ſedis Apoſtolicæ. VI. *parte II. initio.* 1818. E.

MAXIMILIANUS. I. 1007. A.

MAXIMINUS a Treviris damnatus ab Arianis. I. 680. B. D. S Maximini cœnobium Treveris. VI. 656. C. VI. *parte II.* 1507. B. Reformandum. VI. *parte II.* 1526. A. 1533. A.

MAXIMUS venerabilis monachus. V. 172. B. Maximi martyris cum Theodoſio epiſcopo diſceptatio. IV. 190. A. Epiſtolam ad Marinum Latini negant ipſius eſſe. IX. 350. E. IX. 99. A. IX. 354. B. Occidentales ais injuria accuſant. 99. A. B. Maximus in dialogo cum Anomœo. IX. 628. C. In dialogo cum Eunomiano. IX. 664. B. In expoſitione ad Zachariam. IX. 354. D. Epiſtola ad Cubicularium. IX. 660. B.

MAXIMUS Antiochenus ordinatus in pſeudoſynodo Epheſina: ſed ejus ordinatio rata eſt habita, quia Leo Papa & Concilium Chalced. eum in communionem ſuſcipiens, voluit præeſſe Antiochiæ. II. 538. C. D. E.

MAXIMUS Cynicus comatus. II. 1119. B. E. Ab Ægyptiis quibuſdam poſitus CP. epiſcopus. II. 1118. D. 1119. E. Ordinatio ejus viſa eſt legitima Ambroſio & epiſcopis Italiæ. I. 845. C. 846. A. B. Ipſe, & omnis ejus ordinatio rejecta eſt. V. 827. D. Nec fuiſſe nec eſſe putetur epiſcopus. *CP.* anno 381. I. 810. E.

MAXIMIANISTÆ. *Collat. Carthag.* I. 1055. C. 1058. B. 1060. C. *Cod. Afr.* I. 902. B.

* Maximianiſtæ, Primiani damnatores, qui eos de baſilicis per terrenas poteſtates pellendos curavit. *Collat. Carthag.* I. 1060. C. 1071. B. Ei poſtea aliquos ex illis recepit, ante tempus dilationis datum reverſis. *Ibid.* & 1071. A. B. Maximianiſtas tandem receperunt Primianiſtæ. I. 1204. B. Nempe eos qui ante tempus dilationis datum, reverterunt. *Ibid.*

ME

MECLEDONE, Meloduni. II. 1434. A.

S. MEDARDI corpus Sueſſionibus. IV. 1380. B. Monaſterium. V. 687. D. VI. *parte II. circa med.* 1262. C.

MEDIA VITA ne cantetur contra aliquas perſonas. *Colon.* anno 1310. VII. 1315. B.

MEDIANA Quadrageſima. VI. *parte II. circa med.* 1298. D.

MEDIATOR juſtus non eſt, qui ſic unam partem audit, ut nihil alteri parti reſervet. II. 23. A.

MEDICI ad infirmos vocati eos indu-

cant ad confitendum. X. 459. E.
Medici ne remedia ordinent, per quæ ad peccatum mortale invitari poſſit ægrotus. XI. 18. B.
Medicinam ne monachi diſcant lucri cauſa. VI. *parte II. circa med.* 1192. B. Nec Canonici regulares. *Ibidem*, & 1209. C. *Vide*, Clerici.
Medicus diaconus. II. 534. E.
Medicinam infantes diſcere mittantur. IV. 962. D. *Carol. M.*
Medicinam a Judæis petere vetitum eſt. *Trull.* III. 1663. E. Ab Hebræo vel Sarraceno Chriſtianus nemo ſuſcipiat. VII. 1973. A.
MEDIOCRITAS mea. *Marcellinus trib.* I. 1164. D. Mediocritas noſtra. *Nicolaus I. Papa.* V. 650. B. *Conc. Carthag.* anno 416. I. 1214. A. Mediocritatis noſtræ auctoritas. *Nicolaus I. Papa.* V. 333. E.
MEDIOLANENSIS archiepiſcopus ad dexteram Apoſtolici Calixti nullo mediante ſedit. VI. *parte II. circa med.* 1116. C.
Mediolanenſis eccleſia ex S. Ambroſii præſcripto & inſtituto proprios ritus ac cærimonias habet. X. 726. C.
Mediolani metropolitana eccleſia beatæ Mariæ Virginis nomine nuncupata. X. 909. B. D.
Mediolanenſis eccleſiæ privilegia confirmantur. VI. 103. B.
Mediolani ſacroſanctus clavus JESU Chriſti. X. 950. B.
Mediolanenſis archiepiſcopus Anſpertus deponitur in ſynodo Romana, anno 879. VI. 81. C. *Vide*, Excommunicatus.
MEDO, vinum, & cerviſia mellita. V. 742. A.
Μεγαλόπολις, *Conſtantinopolis.* IX. 622. B.
Μέγαθος. *Vide*, αἰτιῶν.

MEL MEM

S. MELANII abbas. VI. 1349. A.
MELCHIADIS Papæ decretum, citatur. V. 349.
* MELCHISEDEC protulit ſacramentum menſæ Dominicæ. I. 1227. D.
MELETIUS a Petro Alex. epiſcopatu abdicatus, ſententiæ non acquievit. I. 439. A. B. E. Meletius, Græce Μελίτιος, in libello ſynodico. V. 1500. C. D. Melitiani. I. 542. D. 546. A. B.
MELETIUS Antiochenus ab Arianis fuerat ordinatus; aſcendit ſuper ambonem, & prædicavit Homouſion. Ordinatio ejus non eſt repudiata. *Nicæn. II.* anno 787. IV. 63. D. Ejus imago in anulis, in calicibus, &c. IV. 163. B.
MELITENSIS epiſcopus a Rhegitano debet conſecrari. VI. 1496. E.
MELLITUS epiſcopus Anglorum. III. 544. B.
MELPHIENSIS epiſcopatus jura confirmantur. VI. *parte II. initio.* 1833. A.
MEMBRANÆ croceæ, de bibliotheca Patriarchii CP. III. 1230. A. In membranis feci ſcribi tomum. *Cyrillus.* III. 101. C. Βεμβράναι. VI. 325. E. Μεμβράναι. IX. 313. C. Μεμβράναις. I. 345. A. Ἐν μεμβράναις. IX. 253. A. Μέμβραναι. IX. 228. D.
MEMENTO Domine David ſans truffe, &c. Sive *Memento Domine David s'en truffe*, cani in eccleſia vetitum. X. 458. B. XI. 42. D.
S. Memmii monaſterium. Ejus privilegium ab Innocentio II. VI. *parte II. circa med.* 1159. D.
MEMOBATUS epiſcopus. I. 1010. D. 1011. D. 1012. A.
MEMORIÆ commendabilis rex (Ludovicus XII.) IX. 1868. E. Claræ memoriæ reges. 1870. E. Recolendæ memoriæ Joannes XXII. Papa. IX. 1750. C.
Μεμόρια, ἐν μαρτυρίοις. II. 421. B.
Μεμόριον Procopii. CP. II. 421. B.
MEMORIÆ martyrum nullæ dedicentur ſine certis reliquiis. *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. D. *Vide*, Sanctæ.
Μεμορίτης. II. 421. B.
Μεμοροφύλαξ. II. 421. B.

MEN

MENÆ CP. elogium. II. 1195. C. 1226. E. Menam CP. ordinavit Anthimus Papa. II. 1226. E. Mennæ CP. liber ad Vigilium Papam de una Chriſti voluntate; ſed fictum eum librum fuiſſe, & in principiis ſynodi quintæ appoſitum, exclamant legati ſedis Apoſtolicæ, in VI. ſynodo. III. 1067. D. E. 1362. A. B. C. D. 1363. B. C. D. Liber falſus demonſtratus. III. 1366. C.
Μηναῖα ἀνθίνα, Martyrologium, apud Græcos. XI. 216. B.
MENATENSE monaſterium. VI. *parte II. initio.* 1824. B.
MENDACIUM quantopere ſit fugiendum. VI. 538. A. B. C. &c. Mendacium exprobrat epiſcopus Catholicus Donatiſtæ. *Collat. Carthag.* I. 1078. C. *Mentitur teſte Deo.* 1089. D. bis. 1101. B. 1108. A. 2001. D. Mendacium epiſcopo impingit alter, in Conc. Chalced. Act. XI. II. 554. B. 567. A. Mendacii in plena ſynodo arguitur Dioſcorus Alex. ab Euſebio Dorylæi. *Chalced.* anno 451. II. 90. C.
Mendaciorum genera duo: jocus, & cum pro miſericordia mentimur. *Auguſtin.* III. 961. A.
Mendacium. Perdes eos qui loquuntur mendacium. Quidam hoc non de omni mendacio, ſed de hæreticis tantum intelligi volunt. VI. 538. D.
* *Mendacium.* Radulſus de Nemurcio arculoſus & aſtutus, fingebat ſe eſſe de ſecta hæreticorum quos inquirebat; & illi revelabant ei ſecreta ſua, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. A. *Vide*, Liberum arbitrium.

MENDIC

MENDICANTES fuerunt Apoſtoli. VIII. 1895. B. C.
MENDICANTIUM Ordines, Prædicatorum, Minorum, Eremitarum ſancti Auguſtini, & ſanctæ Mariæ de Monte Carmeli, & alii quicumque Mendicantes, vel alii Ordines. *Gregorius XI.* anno 1377. VII. 1868. D. Mendicantes Ordines duo tantum appellantur a Gregorio X. Papa, Minores & Prædicatores, anno 1274. VII. 750. C.
Mendicantes. Rectores eccleſiarum ſe exhibeant favorabiles & benignos Fratribus Prædicatoribus & Minoribus, & aliorum Mendicantium Ordinibus. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1608. C.
Mendicantium Ordines quatuor recepti aliquot retro ſæculis, ut parochorum in miniſterio verbi Dei cooperarii forent. IX. 1993. E. In ſubſidium tantum vocati. 1994. A. Ne ad prædicandum admittantur ſine diœceſanorum licentia & teſtimonio litterarum. *Salzburg.* anno 1386. VII. 1902. B. C. Ad prædicationis officium, vel confeſſionum auditionem, non admittantur, niſi ubi ſecundum juris diſpoſitionem præſentati & approbati fuerint. *Hafnienſe*, anno 1425. VIII. 1034. B. Priuſquam in diœceſi concionandi munus ſibi uſurpent, epiſcopo aut vicario præſentandi; & vel prævio examine vel ſuorum ſuperiorum teſtimonio approbandi. IX. 2109. A. IX. 2124. C.
Mendicantes omnes ab epiſcopo approbati abſolvunt laïcos a caſibus reſervatis occultis, quamvis gravibus, exceptis homicidis, hæreticis, & excommunicatis, in diœceſi Moguntina. IX. 2119. A.
Mendicantium Ordinum fratres audiant confeſſiones, &c. ſublata penitus ea poteſtate aliis religioſis ad curam animarum non admiſſis, &c. IX. 2149. D.
Mendicantium Ordinum fratribus & eorum facultatibus, quæ tam a ſummis Pontificibus, quam a ſe ſuiſque prædeceſſoribus, eis conceſſæ fuerunt, ut in omnibus caſibus ſibi conceſſis, quemadmodum eccleſiarum rectores, poſſint abſolvere, præjudicari non vult Otto Cardinalis epiſcopus Auguſtanus, anno 1548. IX. 2046. A.
Mendicantes. Fratres Prædicatores & Minores, confeſſiones fidelium libere audiant, & pœnitentias injungant, tam in Quadrageſima, quam extra. *Exon.* anno 1287. VII. 1080. D. *Vide*, Confeſſio. Privilegia.
Mendicantes fratres ſuis limitibus contenti, parochiales eccleſias & ipſarum jura non offendant. *Salzburg.* anno 1420. VIII. 964. B.
Mendicantibus conceſſa ab Apoſtolica ſede privilegia plurima in ædificationem Eccleſiæ. IX. 1367. E. 1369. C.
Mendicantium quibuſnam poſſidere liceat bona immobilia. *Trid.* X. 170. C.
Mendicantium Ordinum Generales prohibiti ſunt recedere a Concilio Conſtantienſi, cum eſſent valde proficui ſacro Concilio. VIII. 267. D.
Mendicantes ſe perpetuo admiſſuros ad verbi miniſterium, cum parochi adiguntur jurare, etiamſi ipſi velint fungi eo munere; abuſus eſt. IX. 1994. D.
Mendicantes Terminarii. IX. 1995. B. *Vide*, Terminarii.
Mendicantes aliqui tranſeuntes ad ordinem non Mendicantium. *Auſcitan.* anno 1308. VII. 1282. E. Penſiones illis nullatenus aſſignentur. 1283. A.
Mendicantes Religioſæ. IX. 2175. E.
Mendicantes. Omnes de Ordine Mendicantium ſunt hæretici; & dantes eis

eleemoſynam, ſunt excommunicati. *Error Wicleſi.* VIII. 300. E.

Mendicantes. Conferens eleemoſynam fratribus, eſt excommunicatus ex facto. *Wicleſi error damnatus*, anno 1415. VIII. 300. C.

Mendicantes. Prælati & principes non male facerent, ſi omnes ſaccos mendicitatis delerent. *Error Lutheri.* IX. 1895. A.

MENDICI arceantur ab eccleſiis, dum divina officia explentur, &c. X. 1340. E. Mendicantes validi quomodo coërcendi. IX. 2022. C. Mendici opera ſynodi Epheſinæ epiſtola delata eſt Conſtantinopolim. I. 1587. A.

MENN MENS

S. MENNII eccleſia in diœceſi Catalaunenſi. VI. 1096. B.

MENSA altaris. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1797. A. * Menſa Chriſti, id eſt, altare. *Turon.* anno 1583. X. 1403. B.

MENSÆ benedictio. V. 372. D. Prælati faciant legi coram ſe ſacram Bibliam, dum fuerint in menſa. IX. 1343. B. Menſæ ſacerdotali lectio miſceatur ſcripturarum divinarum. *Tolet. III.* anno 589. III. 480. E.

MENSES Ægyptii. Epiphi. I. 1510. D. 1582. D. Meſori. 1603. B. II. 84. B. Athyr. I. 1667. E. Choeac. I. 1694. D. Mechir. II. 1115. B. Pharmuthi. I. 1690. E. Pauni, ut Alexandrini vocant. I. 1435. C. Tybi. I. 1695. E.

Menſis Deſius Græcorum. II. 286. E. Peritius, Tyri. II. 503. B. *Vide*, Καλάνδαι. Menſis Tyriorum Lous. II. 1354. D. Menſis Cappadocum lingua Dathuſa. III. 109. E.

Menſe primo. *Vide*, *Annus.*

Menſtrua mulierum, quid eas obſervare cogant. III. 1875. E. Menſe Decembris. IV. 1226. D.

MENSURÆ. Modius & ſextarius & ſtateræ, ſint in vendendo & accipiendo pares. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1326. E. IV. 842. C. Menſuræ in diverſis provinciis diverſæ. IV. 1353. E. Nullus duplices menſuras in ſua dominatione haberi permittat. IV. 1353. E. Menſura iniqua vel pondere qui emunt aut vendunt, XXX. diebus abſtinere jubentur a ſacra communione, poſtquam mulctam ſuſceperint. IX. 2044. A.

MENSURISTÆ. I. 1148. D.

MER

MERCANDISARE nefas diebus Dominicis. VI. 387. B. Mercatores quid cavere debeant. *Theodulf.* IV. 920. D.

MERCATA ne frequentent ſacerdotes. VI. *parte II. ſub finem.* 1977. D.

MERCATIO. Bona mercatione accepit, qui tanta facilitate profundit. VI. *parte II. initio.* 1777. A.

* MERCES debetur bonis operibus, ſi fiant: ſed gratia præcedit ut fiant. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1100. B. *Vide*, Beatitudo. Gloria.

Mercedis æternæ intuitu operari, laudabile eſt: peccatum non eſt. *Trid.* X. 37. D. 43. D.

MERCEDEM veſtram precor. V. 1353. C.

MERCEDES, pro, *merces. Clem. epiſt. 1.* I. 42. C.

S. MERCURII Forolivienſis eccleſia. VII. 949. B.

MERCURII dies. *Vide*, Annualia. Mercurii dies, quæ Caput Jejunii appellatur. VI. 666. D.

MERETRIX, quæ deſierit eſſe, ſi maritum duxerit, recipienda ad credulitatem eſt. *Conc. Eliberit.* I. 255. A. Meretrices qui cogunt vel alunt, excommunicentur. *Trull.* III. 1686. C. Meretrices fœdæ a regni finibus relegentur. VI. 498. D. 903. A. Quomodo veſtiendæ, qua cora pellendæ. X. 701. A. B Tam de campis, quam de villis expellantur. *S. Ludovicus*, anno 1255. VII. 485. E. 486. A.

Meretricium ſimplex tenetur lex humana pro poſſe reſtringere, puta quantum ad locum; ut meretrices non ſint in loco honeſto civitatis, ſed in ſuburbiis, &c. VIII. 1766. B. X. 1088. D.

* *MERITA.* Deus noſtra vult eſſe merita quæ ſunt ipſius dona: & pro his quæ largitus eſt æterna præmia eſt donaturus. I. 1255. E. * Laboris ipſius fructus officii res eſt, non meriti. *Fauſtus.* II. 808. A. * Tales nos amat Deus, quales futuri ſumus ipſius dono, non quales ſumus noſtro merito. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1099. E. Meritorum bonorum præmia percipient. *Carthag.* anno 348. I. 685. D. *Vide*, Beatitudo. Opera bona.

Mereri vitam æternam aliquis poteſt ex meris naturalibus. *Error.* VII. 1864. B. anno 1368.

MES MET

MESAULIUM dyticum, in Eccleſia Deiparæ, CP. II. 1187. C.

* MESSALIANI hæretici ex Pamphylia. I. 1542. C. Euchitæ ſive Enthuſiaſtæ. 1575. D. 1627. B.

MESSANENSIS archiepiſcopus, anno 1175. ſub Alexandro III. Papa. VI. *parte II.* 1561. C.

S. MESSANTII abbatia monachorum nigrorum. VII. 987. D.

MET. Baſiliuſmet. IX. 892. B. Cyrilluſmet. IX. 807. D. Textumet. 910. A.

* Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεγνώσθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Pro, *Lecta igitur eſt in eum modum.* IX. 66. C. 3.

METANOEAM mittere. IV. 190. A.

METANOEA, ſuburbanum Alexandriæ, ſub tutela monaſterii Tabenneſiotarum. II. 334. A.

Μεταῤῥυθμίζοντες, tranſmutatio panis & vini. IX. 662. E.

* METENSIS archiepiſcopus Drogo. IV. 1463. & 1464. D. Epiſcopo Drogoni pallium conceſſum. V. 324. C. Epiſcopo, non eccleſiæ, pallium conceditur a Joanne VIII. Papa. VI. 121. D. Metenſis epiſcopus a civibus excæcatus. VI. 563. E. Metis, eccleſia primaria S. Stephani. IV. 1184. C. V. 322. C. Metis Judæi habitabant, anno 888. VI. 412. A. Metenſis Concilii geſta reſcidit Nicolaus Papa. V. 289. 291. &c.

METHODIUS ſanctæ memoriæ CP. Patriarcha. V. 750. B

METULLI, prioratus S. Hilarii. VII. 972. A.

METR MEX

METROPOLITANUS. Qui parœciæ obtinet principatum. II. 1029. A. Metropolitani ubi poſiti. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 71. A. *epiſt. 3.* 73. B. Ubi eſſe debent. I. 144. C. Metropoles facere conſuetudo Imperatoris eſt. II. 439. C. Metropolitani non multiplicentur, ſi Imperator dividens provincias faciat duas metropoles: ſed mos priſtinus provinciarum ſervetur. *Innoc. I. epiſt. 18.* I. 1013. A. B. Metropolitam oportet unum eſſe in provincia, juxta canones Patrum. II. 442. C. D. Ceſſantibus omnibus pragmaticis, quæ ex ambitione fiunt. *Ibid.* D. II. 570. D. *Vide*, Provincia.

Metropolitanis ſua jura ſerventur. I. 1767. C. Neque epiſcopi ſingularum gentium debent aliquid facere quod ſit magni momenti in ſua parochia, præter conſcientiam illius qui primus eſt in eis: nec ipſe aliquid præter omnium conſcientiam. *Can. Apoſt.* I. 18. A. B. 36. D. *Antioch.* anno 341. I. 595. E. 597. A. I. 111. C. D. 137. E. *Arelat. II.* anno 452. II. 778. A.

Metropolitano epiſcopo tribuitur confirmatio eorum quæ geruntur in unaquaque provincia. *Nicæn.* anno 325. I. 323. E.

Metropolitanorum officia & jura quæ ſint. V. 388. B. C. D. E. Metropolitanorum jura adſeruntur ex Conciliis & decretis ſummorum Pontificum. V. 1370. 1371. &c. Metropolitanorum jura reſtituuntur in Galliis. III. 2028. E.

* Metropolitanis & provincialibus epiſcopis privilegia decrevit antiquitas. II. 929. B. Ut in provincia ſua metropolitanus epiſcopos, metropolitanum comprovinciales debeant ordinare. II. 929. B. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. A.

Metropolitanus ab epiſcopis provincialibus eligendus. I. 1768. B. Cum conſenſu cleri vel civium, eligatur. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. A.

Metropolitani intra tres menſes fidem ſuam apud Apoſtolicam ſedem exponant, & Pallium petant. VI. 185. D. Omni prius licentia conſecrandi careant. *Ibidem.*

Metropolitanus. Qui abſque ejus conſcientia factus fuerit epiſcopus, ne ſit epiſcopus. *Arelat. II.* anno 452. II. II. 773. D. Metropolitanis ſubjecti ſint epiſcopi ſuffraganei. III. 2056. D.

Metropolitanus in aliena provincia nihil præſumat. I. 1260. B.

Metropolitanus ſi quem comprovincialem epiſcopum vocaverit ad dies feſtos Natalis Domini & Paſchæ ſecum peragendos, nullam is afferat excuſationem, ſi quidem valetudine integra ſit. *Emerit.* anno 666. III. 1000. E.

Metropolitanus quomodo honorari de-

beat coram epiſcopis & parochialibus presbyteris. III. 1900. C. D. E.
Metropolitas non oportet ſuffraganeis ſuis epiſcopis eccleſiaſtica miniſteria ſuæ metropoleos committere. V. 910. D. E.
Metropolitanus debet conſicitimos epiſcopos, hi ſubditos ſibi divina lege imbuere. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1024. C. D.
Metropolitanum ægrotantem epiſcopi provinciales inviſant. X. 1124. C.
Metropolitanorum ſeries. II. 690. D. E. 691. A. B. C. D. *Vide*, Archiepiſcopi. Primates. Viſitare.
MEXICANÆ Eccleſiæ erectio & ſtatuta. X. 1739. *& ſeqq.*

MIC MIL

MICHAEL pugnavit contra Principem Perſarum, hoc eſt, contra dæmonem. XI. 210. A.
S. MICHAELIS templum. IV. 307. E. Eccleſia in Monte Gargano. VI. 680. C. Monaſterium, in diœceſi Taurinenſi. VI. 1286. E. Cluſæ S. Michaëlis monaſterium, *in pago Lemovicenſi.* VI. 868. D. S. Michaëlis feſtum. *Vide*, Jejunium. Peregrinatio.
MICHAEL Ψελλός, ſive Balbus Imp. V. 948. B. Amorianus patria, ſecta Sabbatianus. 947. C.
MICHAEL Palæologus Imp. excommunicatur a Martino IV. anno 1282. VII. 897. C. D.
MICHAEL Bulgarorum rex petit a Nicolao Papa epiſcopos, &c. V. 1170. B. VI. 16. B. Græcos ſequitur. *Ibidem*, A Joanne Papa revocatur ad Romanæ eccleſiæ gremium. *Ibidem*. E.
MICHAEL Cerularius pro azymis damnat eccleſiam Latinam. VI. 929. E. 930. A.
MICHAEL Cabaſilas. XI. 339. B.
* Μικρός. Theodoſius μικρός. V. 1481. A. 1488. A. C. V. 1521. D. 1524. E.
MILBICENSE monaſterium. VI. 858. D.
MILHARDI Caſus conſcientiæ prohibiti, in Conc. Burdigal. anno 1624. XI. 138. C. D.
MILEVITANUS canon citatur in Turon. Conc. anno 567. III. 362. E.
MILITES Chriſti, clerici. IV. 1132. A.
MILITUM diſciplina, ex S. Carolo Borromæo. X. 1134. C. D. E. Milites ne nundinas vel ferias celebrent, in quibus ex condicto convenire ſolent, & ad oſtentationem virium ſuarum congrediuntur, unde mortes hominum proveniunt, &c. VI. *parte II. circa med.* 1193. B. & 1210. E.
MILITIÆ ſæculari qui militat, utitur publica libertate : hoc eſt, & ſpectaculis intereſt, & munera accipit, quibus ad injuſtitiam homines impelluntur. *Canones Rom.* I. 1035. B.
Militia. Julianus, & poſtea Mauricius Imp. decreverunt, ut ei qui ſemel in terrena militia ſignatus fuerit, niſi aut expleta militia, aut pro debilitate corporis repulſus, in monaſterio recipi non liceat. V. 1358. B.
* Militiæ cingulum appetere nefas acta pœnitentia. *Siric.* I. 848. D. Qui poſt baptiſmum militaverit, & chlamydem cingulumve ſumſerit, ſi ad clerum admiſſus fuit, ne diaconus certe ſit. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. B. *Innocent. I. epiſt.* 2. I. 1000.
MILITIA clericalis. II. 892. B. 898. C. Militia clericorum in ſua eccleſia. I. 1260. C. Militia eccleſiaſtica. II. 834. C. Militare Eccleſiæ. 180. B. Militia ſæcularis. I. 856. B. 1000. B. II. 1428. A.
MILONIS Bellovacenſis cauſa. VII. 197. anno 1232.
MIMI non intrent eccleſiam ad pulſandum ſuis inſtrumentis, nec pulſent juxta eccleſiam. IX. 1956. A. Mimi & hiſtriones ejiciendi. X. 701. C. Mimis & circulatoribus ne clerici quidquam largiantur. IX. 1279. D. *Vide*, Auriga.

MIN MIR MIS

MINIMUS, ἐλάχιστος. Petrus minimus epiſcopus. Eugenius minimus epiſcopus, &c. I. 1430. D. 1431. B. C.
MINISTERIUM epiſcopi quo miti debeant presbyteri, qui rediguntur ſub pœnitentia. IV. 1262. D.
MINOR. Otto minor. VI. 682. B. Junior. 687. E. Theodoſius minor. V. 172. A.
MINOREM haberi. I. 983. A.
MINORUM Ordinem evidens ex eo utilitas eccleſiæ univerſali proveniens utilitas perhibet approbatum. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 715. E. Minorum prædicatio & ſancta converſatio in eccleſia Dei produxiſſe fructum non modicum dignoſcitur. *Exon.* anno 1287. VII. 1080. E. Minorum ordo in Concilio Lateranenſi approbatus, anno 1215. VII. 83. 84. Minorum ordo, τῶν ἐλαχίστων. VII. 162. E.
Minores. Fratres Minores honorifice a clericis recipiantur. VII. 1981. E.
Minores. Declaratio regulæ Ordinis fratrum Minorum, a Joanne XXI. Papa. VII. 1425. A. Minoribus de Obſervantia bona immobilia poſſidere non licet. *Trid.* X. 170. C.
MINUTIONES & ſolatia monachorum. VIII. 999. C.
MIRACULUM ut aliquid proprie dicatur, quatuor requiruntur. IX. 1550. D. E. 1551. A.
Miracula facere non eſt ſemper ſignum ſanctitatis illius qui facit : ſed facere miracula ad probandum ſe eſſe miſſum a Deo ad prædicandum, eſt ſufficiens ſignum probationis. VIII. 1902. C. Miracula facere videntur vetulæ quædam, & futura prædicere. IX. 1549. E.
Miracula ne prædicentur Ordinario inconſulto. *Noviom.* anno 1144. VII. 1674. B. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1964. B. C. Miraculum non eſt, ſi ratio nota eſt. I. 1654. D.
* *Miracula.* Virtus Spiritus ſancti in Petro & Paulo efficiebat, ut ſudaria & ſemicinctia illorum ingentia ſigna ederent. V. 1002. A. B. Eadem efficiebat, ut velamenta feretri, quæ S. Ignatii CP. reliquias contigerant, compedeſque ferreæ, non minora facerent. *Ibidem.* & 998. 999. &c. Miraculum ſancti Anaſtaſii : mulieri incredulæ morbum immittit, quam poſtea ſanat. IV. 175. D. E. Miraculorum frequentia ad feſtivitatem ſancti Juſti. II. 964. A.
Mirandiſſimus. II. 159. B.
Mirificentiſſimus. II. 159. B.
MIRO. VI. 36. D.
Μιξόβαρβαρος Phocas Imp. V. 1516. B.
MISENUS epiſc. abſolvitur in Conc. Rom. anno 495. II. 944.
MISERICORDIA. Libat Domino proſpera, qui ab afflictis pellit adverſa. III. 959. B.
MISIÆ & receptæ. VIII. 1044. A.

MISSA

* MISSA, juxta nominis Hebraïci rationem, oblatio munda. IX. 1943. B. Sacrificium Chriſti. *Tolet. IV.* anno 633. III. 585. E. *Vide*, Sacrificium. Sacrificia Dei. I. 135. C. * Sacrificia. I. 968. D. Sacrificia divina. I. 1001. C. Sacrificium quotidianum. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. D. * Sacrificium intelligibile. I. 371. B. Sacrificii oblatio. II. 703. A. Sacrificia offerenda. *Canones Rom.* I. 1034. C. * Spiritalia ſacrificia. *Ibid.* E. * Spiritalis ſacrificii victimæ. III. 458. C. Λατρεία ἀναίμακτος. III. 1171. A. Oblatio munda, de qua Malachias. *Trid.* X. 126. E. Celebratio divinæ hoſtiæ. V. 65. C. * Officium deitatis. III. 461. C. Miſſa divina. II. 1359. E. Θεία λειτουργία. 1360. E. Miſſæ divinæ. 1367. C. * Sacramenta altaris. I. 964. A. *Vide*, Agenda.
* Miſſarum arcana divina. III. 1315. B. Miſſarum myſteria. *Londin.* anno 1321. VII. 1461. A. * Miſſarum officia. III. 342. E. III. 1744. C. Miſſarum officium. V. 509. C.
* Miſſarum ſacramenta. III. 1956. B. VI. *parte II. circa med.* 1292. D. E. Miſſarum ſacrificia quotidiana. V. 25. C. * Miſſarum ſolemnia. III. 496. C. *Bracar.* anno 675. III. 1014. B. III. 1714. D. 1718. B. III. 1859. B. 1861. C. V. 392. A. C. 393. A. V. 250. C. 252. A. 257. B. Miſſarum ſolemnitates. III. 956. E. V. 67. A.
* Miſſas facere : ſacramenta Corporis & Sanguinis Chriſti conficere. VI. *parte II. circa med.* 1205. D. III. 560. C. Miſſam agere. VI. 354. A. Miſſas agere. *Clem. epiſt.* 3. I. 56. E. Celebrare. 57. B. Miſſas agebant Catholici epiſcopi, ſub Vandalis. II. 857. A. Miſſarum peragere myſteria. V. 1377. E. Sacrum opus celebrare. *Ibidem.* D. Miſſa peracta. III. 462. A.
Miſſam cantare. V. 1373. A.
Miſſare, Miſſam celebrare. VIII. 1862. &c. * Myſteria ſacroſancta Corporis & ſanguinis Chriſti celebrare. V. 1373. A. IV. 1231. C. Miſſa celebratur, perficitur. III. 493. D. VI. 61. D. Miſſas celebrare. II. 970. C. II. 1011. E. Miſſæ celebratio. III. 1955. C. 1996. C. * Adorandam & immaculatam hoſtiam, id eſt, ſacram celebrationem offerre. III. 699. E. Oblationes celebrare. I. 792. C. Miſſarum celebrare collectam. I. 1511. A.
Miſſarum

Miſſarum celebrationes. III. 1955. A. 1956. A. IV. 1276. E. IV. 841. C. Miſſarum preces. *Ibidem.* Miſſarum celebritas. II. 1426. C. 1432. A.

Miſſas ſecundum conſuetudinem complere. I. 1018. E.

∗ Miſſarum tempore cum ſancta myſteria conſecrantur. *Tolet. VII.* anno 646. III. 621. E. ∗ Immaculatas Agni carnes conſecrare. III. 458. D.

Miſſas facere. I. 1531. D. II. 1070. D. II. 1423. D. 1424. E. 1425. A. 1428. B. III. 539. B. V. 586. B. *Epaon.* anno 517. II. 1051. C. *Hoc facite.* Vide, *Facere.*

Miſſam legere. IX. 1982. E. IX. 2007. B. Peragere. 2008. C.

∗ *Miſſa.* Offerentes holocauſti oblationem. *Clem. epiſt. 2.* I. 50. E. ∗ Hoſtias omnipotenti Deo offerre. V. 25. C.

∗ *Miſſa.* Sacrificiorum Deo libamina dedicentur. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1002. E.

Miſſarum ſolemnia celebrare. III. 9. C. III. 516. E.

Miſſas tenere. I. 1531. B. II. 1000. C. Bracar. anno 561. III. 349. D. *Vide*, Liturgia.

Miſſam Chriſtus inſtituit. VI. 980. E. 981. E. Sacrificium viſibile nobis Chriſtus reliquit, ſicut hominum natura exigit. *Trid.* X. 126. C. In ea offertur Deo verum & proprium ſacrificium. *Trid. ſub anathemate.* X. 129. A. Nihil in ſacrificiis majus eſſe poteſt quam corpus & ſanguis Chriſti. *Alex. epiſt. 1.* I. 84. B. Sacrificium eſt pro vivorum peccatis, ſatiſfactionibus, & aliis neceſſitatibus. *Trid.* X. 127. B. 129. B. *ſub anathem.* Sacrificium vere propitiatorium : quo miſericordiam conſequamur, & donum pœnitentiæ impetremus. *Trid.* X. 127. A. B. Miſſam eſſe ſacrificium tantum laudis & gratiarum actionis, ſi quis dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 129. B. Salutaris hoſtia pro peccatis immolatur. IX. 2017. B. Chriſtus ibi offertur pro fidelibus vivis atque defunctis. *CP.* anno 1672. XI. 275. D.

Miſſæ ſacrificio paſſionis Chriſti ſalutaris virtus in remiſſionem peccatorum, quæ a nobis quotidie committuntur, applicatur. *Trid.* X. 126. C. ∗ Crimina atque peccata oblatis his Domino ſacrificiis delentur. *Alex. epiſt. 1.* I. 84. B. Miſſæ cærimoniæ, lumina, thymiamata, veſtes, &c. ex Apoſtolica diſciplina & traditione. *Trid.* X. 127. E. 129. D.

Miſſæ privatæ probantur & commendantur. *Trid.* X. 128. A. B. 129. D. *ſub anathemate.*

Miſſa. Non eſſe fundatum in Evangelio, quod Chriſtus Miſſam ordinaverit. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. A. 1893. E. Miſſæ ſacrificium abrogari voluit Lutherus. IX. 1942. E. 1943. A.

Missa. Sacrificium laudis, & divina traditio, quæ eſt in vivificis myſteriis, per Chriſtum referri debet Deo Patri. IV. 255. A. Chriſtus eſt qui ibi offert & offertur. XI. 275. D. ∗ Sacrificium quod a Chriſtianis altari admovetur, non ſolum Deo Patri, ſed etiam Filio offertur. I. 814. C. Qui dicerent ſoli Patri & Spiritui ſancto, non etiam Verbo, divinum ſacrificium offerri oportere, damnati in Conc. CP. anno 1156. VI. *parte II. initio, in Indice.*

Miſſa quoties celebratur, tota Curia cœleſtis præſens eſt cum Jesu Chriſto. VII. 1980. B. Angelicæ ibi hierarchiæ invocantur, & in tali tanto myſterio, ut ſancti teſtantur, adſiſtunt. *Ravenn.* anno 1317. VII. 1442. E.

∗ Miſſæ ſacrificio cruentum illud in Cruce peractum repræſentatur. *Trid.* X. 126. C. ∗ Myſterium redemptionis noſtræ, quod in altari tractatur, contemplandum : Dominica Paſſio in altaris myſterio repræſentatur. IX. 2002. D. ∗ Ad ſacerdotes ſacrificantes pertinet repræſentare Chriſti paſſionem ſuis myſteriis & actibus. VIII. 1746. A. ∗ Sacrificium repræſentativum. IX. 2007. E. ∗ Facit iſta oblatio ſacramentalis moneri nos, tamquam videamus præſentem Dominum in cruce. IX. 2008. A. ∗ In hac ſacramentali commemoratione Jesus Chriſtus præſens, ſub alia quidem forma, in propria vero ſubſtantia eſt nobiſcum. Aſcenſurus enim in cælum dixit, *Ecce ego vobiſcum ſum...* promittens quod remaneret & eſſet cum eis etiam præſentia corporali. *Urbanus IV.* anno 1264. VII. 548. D. E. ∗ Miſſa & prædicatio ſe habent ut excedentia & exceſſa. VIII. 1907. D.

∗ *Missa.* Chriſtus quotidie immolatur in ſacramento : non quod toties occidatur; ſed quod unicum crucis ſacrificium myſticis ritibus quotidie renovetur, & quotidiana recordatione mortis Domini repræſentetur. IX. 2007. E.

in Miſſa quid agatur, & quibus partibus conſtet, docendus eſt populus. IX. 2007. B. Eæ partes enumerantur. *Ibidem.* B. C. ∗ Dum frangitur hoſtia, dum ſanguis de calice in ora fidelium funditur, Dominici Corporis in cruce immolatio, ejuſque ſanguinis effuſio de latere ſignificatur. VIII. 1714. E. 1746. A. Incruentum celebramus ſacrificium, mortem Filii Dei, & reſurrectionem ejus & aſcenſionem confitentes. *Cyrill.* I. 1290. A.

Missa. Concurrendum eſt cuilibet Chriſtiano cum oblationibus ad Miſſarum ſolemnia. *Theodulf.* IV. 917. D. E. ∗ Oblatio altaris fiat ab omnibus viris & mulieribus; ſacris altaribus hoſtiam admoveant : ut per has immolationes cum Abel & aliis juſtis offerentibus, promereantur eſſe conſortes. *Matiſcon.* anno 585. III. 461. C. VI. 581. C. ∗ Oblationem & pacem in eccleſia facere admoneatur jugiter populus Chriſtianus : quia ipſa oblatio ſibi & ſuis magnum eſt remedium animarum. IV. 1016. A. *Mogunt. anno 813.* ∗ Oblationes, quas offerre Deo plebs debet per ſacerdotis manum. *Nicolaus I. Papa.* V. 354. E. ∗ Oblationes & hoſtiæ prius Deo ſunt commendandæ, quam nomina eorum recites, qui eas obtulerunt. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 997. A. *Francofurd.* IV. 909. A. ∗ In orationibus, quas Secretas appellamus, ſub offertorio Miſſæ, oblationes populi Deo commendantur. IX. 2105. A. B. ∗ Miſſam ſacerdote celebrante ne feminæ ad altare accedant, ſed locis ſuis ſtent, & earum oblationes ſacerdos Deo oblaturus ibi accipiat. *Theodulf.* IV. 914. B. Aut ante Miſſam, aut inter Miſſam, candelam qui offerre voluerint, ad altare deferant. V. 394. E.

Missa. Panes mundi & ſtudio præparati ſupra menſam Domini in ſacrificio offerantur : non de pane ſuis uſibus præparatu, ut in quibuſdam Hiſpaniarum partibus fit, cruſtula in rotunditatem auferatur. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1796. D. Panis integer ſuper altaris menſa benedicendus ponatur. 1797. A. Non grande aliquid, ſed modica tantum oblata. *Ibidem.* B. Oblatæ ab epiſcopis provinciæ ad formam Arelatenſis Eccleſiæ offerantur. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. B. Oblatæ ſint de ſimila frumenti, candidæ, rotundæ, &c. *Exon.* anno 1287. VII. 1077. A. Hoſtiæ fiant de farina triticea. VII. 1256. A. Hoſtias pro ſacra Euchariſtia conficienda non laicus homo, nec vero femina faciat. X. 868. C. *Ex S. Carolo Borrom.* Oblationes facere poteſt mulier, ſecundum Græcos. III. 1774. D. ∗ Panes qui Deo in ſacrificium offeruntur, nitide fiant, & a quibus. *Theodulf.* IV. 914. A. *Vide*, Oblata.

Miſſa. Ad altare mel & lac ne offeratur. *Trull.* III. 1683. A. Ne lac aut botrus pro vino in ſacrificiis offeratur. *Bracar.* anno 675. III. 1032. C. Mulſum in altari ne offeratur, ſed vinum cum aqua mixtum. III. 444. E. *Aurelian. IV.* II. 1437. A. Panis tantum & vinum in ſacrificio offerantur. *Alex. epiſt. 1.* I. 84. A.

∗ *Missa.* In calice aqua vino miſcenda : quia panis corpus, vinum ſanguis intelligitur aqua, quæ de latere Domini manavit, certiſſime fidelem populum ſignificat. Quibus obſervatis, verum prorſus dubio Chriſti corpus in veritate conficitur. *Riculfus.* VI. 416. E. 417. A. *Tribur.* 445. B. C. ∗ Aqua in calice vino miſcetur, ob cauſam triplicem. *Trid.* X. 128. B. C. 129 E. ∗ Calix vino & aqua permixtus debet offerri. Quia in aqua videmus populum intelligi, in vino oſtendi ſanguinem Chriſti. *Vormat.* anno 868. V. 738. B. IX. 439. B. C. Quia in aqua populus intelligitur, in vino oſtenditur ſanguis Chriſti. *Ibidem.* C. *Bracar.* anno 675. III. 1033. B. C. Non poteſt calix Domini eſſe aqua ſola aut vinum ſolum. *Ibidem.* ∗ Duæ ſint partes vini, quia major eſt majeſtas ſanguinis Chriſti : tertia aquæ per quam intelligitur infirmitas humanæ naturæ. VI. 445. C. Aqua cum vino miſcenda : ad oſtendendam contemperationem ex ſanguine Chriſti & aqua de latere ejus. *Trull.* III. 1674. A. B. C.

Miſſa. Sacrificium de cerviſia vel ſola aqua non fiat, ſed ſolummodo aqua vino mixto. *Winton.* anno 1076.

VI. 1560. E. Uva ne ſacrificio conjungatur. *Trull.* III. 1671. B. • Inter vinum, hoſtiam, & aquam, Trinitas ſignificatur. VI. 1026. C. Aquam in calice calidam tepidamve apponunt Græci. VII. 364. D. IX. 430. C. Congruum non eſt duos vel tres calices ponere. III. 1859. B.

Missa. Sacerdotes non celebrent cum vino albo, ſed rubro, ubi poterit commode inveniri. *Clarom.* anno 1268. VII. 592. B. *Odo Pariſ.* anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1944. C. Vino albo tantum, ubi poſſit, ad Miſſæ ſacrificium ſacerdotes utantur. X. 651. Qui celebrarent in ficta fæce vini, vel cum micis panis vino intinctis in Suecia. VI. *parte II. poſt med.* 1446. C. • In iis regionibus, in quibus panis aut vinum inveniri non poteſt, licite poſſet alterum ſine altero conſecrari. *Innocent. III.* VIII. 1688. E.

Missa ne celebretur in privatis domibus, aut omnino extra Eccleſiam, & oratoria ad divinum cultum dedicata. *Trid.* X. 130. C. III. 1963. B. *Silveſt.* I. 288. B. IV. 846. B. *Carol. M.* IV. 958. B. V. 452. E. • Non oportet oblationes in domibus celebrari. *Laodic.* I. 792. C. Miſſarum celebrationes ne fiant in domibus vel hortis. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1324. B. *Moguntiac.* anno 888. VI. 406. B. *Metenſe.* 412 B. *Theodulf.* IV. 914. E. Miſſa ne in privatis domibus nobilium aut aliorum potentum celebretur, ſub pœna ſuſpenſionis ipſo jure incurrenda. *Turon.* anno 1583. X. 1403. B. Prætextu diſpenſationis ſedis Apoſtolicæ, niſi prius litteris illius diſpenſationis ab epiſcopo viſis & approbatis. IX. 1955. C. Niſi ob extremam alicujus ægritudinem: nec umquam niſi ſuper altare conſecratum. VI. 662. B. *Ancyr.* IV. 1243. A. *Londin.* anno 1341. VII. 1645. 1646. Niſi ſacerdos a ſede Apoſtolica aut ab epiſcopo loci licentiam habuerit ſpecialem. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1737. E. VI. 172. A. Abſque epiſcopi conſenſu nefas. *Trull.* III. 1671. E. Miſſam ne monachi celebrent in domibus laicorum, &c. ſine facultate archidiaconi. *Nicæn. Arab.* I. 501. D. E. Miſſas in domo ſua celebrari nulli concedat archidiaconus ſine epiſcopi licentia. V. 414. B. Ne celebrentur in domibus minime conſecratis, &c. *Londin.* anno 1321. VII. 1461. A. B. C. Sacerdotes tamen, qui in oratoriis vel capellis regum ſeu reginarum Angliæ, aut liberorum ſuorum, Miſſas celebrare contigerit, nulla pœna volumus coarctari. *Ibidem.* C. Miſſas qui faciunt in oratoriis principum virorum in urbe regia. *Nicæna II. ſynod.* IV. 494. B.

Miſſarum celebrationem alibi fieri quam in eccleſia, quando in itinere pergitur, neceſſitas urget. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1323. D.

Miſſarum celebratio non alibi quam in ſacratis Domino locis fieri debet, abſque magna neceſſitate. *Felix Papa.* II. 1090. E. 1093. A. In ædibus oblationem jure feciſſe dicitur Philippus presbyter, cum a Neſtorio prohiberetur. I. 1322. A.

Miſſam quibus diebus celebrare non licet in domibus ſive capellis. VII. 1619. A. B. *anno* 1336. *Andegav.* anno 1365. VII. 1784. C. D. Qui in oratoriis intra domos celebrant, ſine conſenſu epiſcopi, amoveantur a clero. V. 1406. A. B.

Missam integram parochiani audiant in ſua parochiali eccleſia, ſaltem in diebus Dominicis: aut excommunicentur. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1365. D. Ad matrem eccleſiam omnes conveniant, neque cibum capiant ante peractum officium. *Theodulf.* IV. 922. E. Ad publicas ſtationes occurrant. VI. 172. A. Poſthabitis ædiculis, quas Capellas vocant, baſilicæ adeantur ad celebrationem Miſſarum audiendam. IV. 1354. B. Per Miſſas peculiares populus diebus Dominicis a publicis Miſſarum ſolemnibus, quæ hora tertia canonice fiunt, ne abſtrahatur. *Theodulf.* IV. 922. E. Peſſimus eſt uſus contrarius. *Ibidem.* & 924. D. Miſſæ per oratoria, & ſuburbana monaſteria, & eccleſias ſuburbanas, nequaquam ante ſecundam horam, foribuſque reſeratis, celebrentur; ne tali occaſione populus a Miſſa vel prædicatione epiſcopi ſe ſubtrahat. *Theodulf.* IV. 924. E. Vetus decretum identidem denunciandum, ne quis tribus continuis Dominicis a parochialis Miſſæ celebratione abſit. Et confeſſarii interrogent pœnitentes, an huic officio ſatisfecerint, &c. *Burdigal.* anno 1583. X. 1341. B. *Bituricenſe,* anno 1584. X. 1505. C. *Burdigal.* anno 1624. XI. 66. B. Et Confeſſarios omnes, ſive ſæculares, ſive regulares, ſcrutari pœnitentes, an huic officio ſatisfecerint, propoſita eiſdem gravitate peccati, obligatos eſſe declaratur. *Ibidem.* B. C. Si quis confeſſarius, &c. aliter docere publice vel privatim auſus fuerit, ipſo facto ſuſpenſionem incurrat & interdictum. *Ibidem.* C. D. *Budenſe,* anno 1289. VII. 800. B. C. D.

Miſſa parochialis juxta præceptum eccleſiæ audienda. X. 452. E. *Vide,* Parochiani. Aſſertio Mendicantium, qui aiunt parochianos non teneri de jure Dominicis diebus & ſolemnibus in propriis eccleſiis parochialibus Miſſas audire, ſed ubi pro eorum devotione maluerint, &c. damnatur ut falſa, in conciliabulo Baſileenſi. IX. 1191. B. Ad Miſſam diebus Dominicis ac feſtis, & ad verbum Dei audiendum, ubi commode fieri poteſt, in ſuis parochiis omnes interſint. *Mexic.* anno 1585. X. 1641. A. Miſſæ parochiali ſi quis per tres dies Dominicos neglexerit intereſſe, denuncient Curati promotoribus. IX. 1954. E. Communione privetur, donec ſub ſatisfactione ſe corrigendum adſtruat. VI. 188.

Miſſæ in parochia ſi plures ſint, qua hora ſingulæ celebrandæ. X. 865. B. C. *Ex S. Carolo Borromæo.* Nulla dicatur ita ut a parochiali Miſſa populus avocetur. *Ibidem.* X. 1911. E. Miſſa publica. *Carthag. II.* anno 390. I. 952. A. Miſſa in eccleſiis, quæ intra fines parochiæ ſunt, Dominicis & feſtis diebus ne celebrentur, niſi abſoluta Parochi concione: niſi ipſe fieri prius permittat. X. 781. E. 782. A.

Missa. Diebus Dominicis ac feſtis, dum majus ſacrum fit, vel concio, vel ſupplicatio; in alio altari Miſſa ne celebretur. *Remenſe,* anno 1583. X. 1284. A. Miſſa quando celebratur in nota in aliqua eccleſia, nullus alius ſacerdos Miſſam celebret in eadem, donec Miſſa præfata fuerit plene completa. *Ravenn.* anno 1317. VII. 1443. A. B. Miſſæ ſpeciales finiantur ante Miſſæ ſolemnis evangelium, &c. IX. 2104. D. Miſſæ quæ ex tenore fundationis dici debent die Dominico, non dicantur, niſi poſt Miſſam parochialem. IX. 1955. D.

Missas concelebrare nullus presbyter confertus cibo aut crapulatus vino præſumat: nonniſi jejunus celebret. *Matiſcon.* anno 585. III. 461. E. 462. A. III. 1015. B. Nullus præſumat poſt cibi potuſve quamlibet minimum ſumptum. *Tolet. VII.* anno 646. III. 622. A. Sacramenta altaris nonniſi a jejunis celebrentur, excepto die Cœnæ Dominicæ. *Cod. Afr. can.* I. 883. D. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. B. Non celebret presbyter, qui poſt galli cantum biberit, niſi neceſſitas cogat. VI. 827. B. 829. A. Miſſas tractare presbytero, diacono, vel ſubdiacono non licet niſi jejunis. III. 445. D. • Sacrificia inhibenda poſt prandium, ut a jejunis offerantur. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. D. Ad oſculum non admittitur, qui prius manducaſſe probatur. III. 1774. D. *Vide,* Tabacum.

Missam celebrare bis in die nemo audeat, niſi in magna neceſſitate: & tunc non recipiat vinum in prima Miſſa poſt Communionem. III. 1966. D. VII. 1980. B. *Londin.* anno 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1957. E. VI. 1114. E. IX. 1309. C. Miſſas eodem die plures celebrandi facultates conceſſæ, irritæ ſunto. X. 650. B. Abrogantur, a S. Carolo Borromæo. X. 1060. E. Binationes prohibendæ, ubi in uſu fuerunt, ut ancillis & famulis de matutinali Miſſa provideretur. X. 1186. D. Miſſam unam tantum ſacerdos in die celebret, exceptis caſibus a jure permiſſis. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1365. C. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1134. C *Wigorn.* anni 1240. VII. 340. A. B. C. Miſſam nemo audeat bis in die celebrare, niſi humano corpore præſente in die Dominico vel alio ſolemni: in die Natalis Domini: in die Paſchæ. Et hoc ubi non eſt niſi unus ſacerdos. *Rotomag.* anno 1231. VII. 186. E. *Londin. anno* 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1974. B. *Pariſ.* 1978. A. *Ricardus Sarum,* &c. anno 1217. VII. 100. D. *Oxon.* anno 1222. VII. 116. D. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 917. E. 918 A. Miſſam bis uno die in provincia Burdigalenſi celebrare uni ſacerdoti neceſſe eſt ut epiſcopi concedant, ob ſacerdotum penuriam: ſed qua cautione & conditione. X. 1340. A. B.

Miſſam bis in die nullus audeat celebrare, aut cum duplici Introitu, niſi in

magna neceſſitate. *Odo Pariſ.* VI. *parte II. ſub finem.* 1940. B. ✱ Sacerdos nullus (parochus) ſæpius in uno die Miſſam celebret, quam ter ad ſummum. VI. 662. C. VI. 829. A. Cum plures in die Miſſæ ab uno presbytero dicantur, quid obſervandum. VI. *parte II. ſub finem.* 1957. E. 1958. A. Tot vicibus ſacerdotes communicent, quot ſacrificia in uno die offerunt. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1721. E. 1722. A. B. Leo Papa legitur eamdem Miſſam eodem die ſepties, aliquando novies celebraſſe. VIII. 1862. E.

MISSAM nemo celebret, qui non communicet. VI. 1186. E. Presbyteri quidam celebrata Miſſa detrectabant ipſi ſumere divina myſteria quæ conſecrarunt, ſed mulierculis tradunt &c. VI. 205. A. ✱ Miſſas qui canunt & non communicant, quomodo poſſunt dicere, *Sacramenta quæ ſumpſimus*, &c. V. 456. B. Sacerdotes celebrantes ſe ipſos communicant: & hæc eſt Apoſtolica traditio. *Trid.* X. 82. C. *ſub anathem.* 84 B. ✱ Presbyter ſumat ipſe divina myſteria quæ conſecravit; & diacono aut ſubdiacono, quæ miniſtri ſunt altaris, colligenda tradat. VI. 205. A. B. Qui facta oblatione non communicaverit, epiſcopus vel presbyter cauſam det probabilem, vel ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 11. B. 33. D. Deponatur. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. D. Et ſic de fidelibus. *Ibidem.* Peracta conſecratione, omnes miniſtri communicent, qui eccleſiaſticis noluerint carere liminibus. *Anaclet. epiſt. 1.* I. 65. E. Diaconus dicit ante [illegible], *Qui non communicatis, abite.* I. 1194. C. Omnes fideles communicent, & ad Miſſas exſpectent finalem deprecationem. *Carol. M.* IV. 960. B. ✱ Tanta in altario holocauſta offerantur, quanta populo ſufficere debeant. *Clem. epiſt. 2.* I. 50. B.

MISSAM nullus presbyterorum ſolus canat. Quomodo enim dicet, *Et omnium circumſtantium*, ſi nullus circumſtet! IV. 1208. B. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1325. A. Habeat omnis presbyter clericum, qui epiſtolam vel lectionem legat, &c. VI. 785. C. Miſſæ celebrandæ cum uno, duobus, vel tribus clericis. VI. 416. D. Miſſa non ſine miniſtro litterato celebretur. VI. *parte II. ſub finem.* 1930. D. Sacerdos in altari cur miniſtrum habeat. IX. 1983. D. Sacrificans habeat poſt ſe aliquem adjutorem, qui ſi quid ei turbationis aut vexationis accidat, ejus vicem exſequatur intrepidus. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1029. C.

Miſſam celebranti presbytero ne miniſtret femina, ſive monialis, ſive alia ſæcularis. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 918. E. VI. 458. A. VII. 365. B. XI. 20. C. Miſſam presbyter cum proprio filio ſpurio non audeat celebrare. *Vaur.* anno 1368. VII. 1836. E. *Valentin.* anno 1255. VII. 1980. C.

MISSAM celebraturi ſacerdotes toties confiteantur, aut ſaltem ſingulis hebdomadis. X. 1485. C. Miſſam nemo celebret niſi ſacramentali confeſ-

ſione & abſolutione emendatus: & decani aliique prælati ſuper hoc diligenter excubias agant, &c. IX. 2125. D. E. Celebraturus ſacerdos ſe prius probet: & ut minimum bis in menſe id faciat. *Statuta Remenſis Eccl.* III. 575. A.

MISSA prima. Nullus ſacerdotum novitiorum illa die, qua primam Miſſam celebrare voluit, in exordio publicationis ſui officii oblaturus Deo ſacrificium, aliquos ad convivium invitare præſumat, &c. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 971. D. Miſſa nova, ut vocant, conviviis ſumptuoſis, ludiſque careat, &c. X. 589. A. B. X. 651. A. B. In Miſſis novis eleemoſynarum poſtulationes prohibitæ. *Conc. Aquil.* In Miſſis novis celebrandis ne patrinus & matrina adſciſcantur. XI. 67. B. Prohibentur cujuſvis generis mercedum conditiones & pacta pro Miſſia novis, &c. *Trid.* X. 130. B.

MISSAS presbyteri quotidie celebrent. *Ricułfus.* VI. 414. D. Miſſam ut quotidie celebrent ſacerdotes, præceptum in Concilio Compoſtell. anno 1057. VI. 1049. D. Non ideo ſacerdotes a quotidiano ſacro deſiſtere oportet, quod deſint qui cum ſacerdote communicent. IX. 2146. B. Miſſam celebrare ſacerdotes ne omittant Dominicis & feſtis diebus. X. 662. B. Curati ter in hebdomada, aut eo etiam ſæpius. *Ibidem.* Miſſam celebrent ſacerdotes ſaltem omnibus diebus Dominicis & feſtivis ſolemnibus, &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1228. C. Quacumque in dignitate conſtituti, Dominicis feſtiſque diebus, niſi juſto aliquo præpedimento avocati. *Toloſan.* anno 1590. X. 1793. C. Miſſam presbyteri celebrent ſaltem quater in anno. *Tolet.* anno 1324. VII. 1490. B. Miſſam ſacerdos quilibet celebret ſaltem in anno: alioquin beneficiis omnibus ſit privatus, &c. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1388. D. E.

Miſſa. Curati ter in hebdomada ſacrum faciant, aut eo etiam ſæpius, ſi vel loci conſuetudo vel neceſſitas poſtulet. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1529. D.

Miſſæ Pontificales quoties debeant celebrari. X. 868. E. 869. A. B. C. *Ex S. Carolo Borromæo.* Miſſam agere oportet epiſcopum, in ordinatione epiſcopi, presbyteri, &c. Græci ſimiliter faciunt, quando abbatem vel abbatiſſam eligunt. *Theodor. Cantuar.* III. 1771. E.

Miſſa. Monachi frequenter celebrent. *Londin.* anno 1268. VII. 644. C. D. Miſſas conventuales celebrare negligentis pœoæ. X. 742. A.

MISSAM facere presbytero ſoli licet. III. 1775. C.

MISSÆ celebrandæ ritus. X. 651. C. D. E. *Ex S. Carolo Borrom.* Græci inclinant capita, cum de minori altari in majus deferuntur ſacra munera nondum conſecrata. IX. 430. C.

MISSA. In ſanctificatione Corporis & Sanguinis Domini, orationem Dominicam ſolummodo Apoſtoli decantabant. VI. 578. E. Quis in conſecrandis myſteriis, vel in ceteris arcanis agendis mos ſit tenendus. I. 996. D. Miſſa celebrabatur ante tempora Baſilii & Chryſoſtomi, non tamen eo ritu, quem ipſi expoſuerunt. IX. 617. C. Occidentalis eccleſia alio modo uſa eſt. *Ibidem.* Miſſarum ordo a S. Gregorio Papa conditus. IV. 778. C.

Miſſarum conſuetudo alis in Romana eccleſia, alis in Gallis, alia alibi: ex multis elige, quod poſſit plus Deo placere. *Gregor. M.* III. 510. C. Miſſarum officia aliter Hieroſolymis, aliter Epheſi, aliter Romæ fiunt. III. 342. E. Viennæ peragenda, ut Romæ. III. 342. E. Miſſarum unus modus eſto per omnem Hiſpaniam. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. B. ✱ Miſſa de Cœna Domini, & de Aſcenſione Domini, in Hiſpanico Miſſali IV. 885. A. Preces Miſſarum Hildefonſus Toletanus compoſuit, quales univerſalis & ſancta Dei eccleſia non habet. *Concil. Francoford.* anno 794. IV. 885. B. Miſſam aliter quam in principali eccleſia celebrare non liceat. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1025. A. Miſſæ ordo & pſallendi conſuetudo una ſit in omni provincia Tarraconenſi. II. 1043. D.

Miſſarum ordo. III. 386. C. III. 1920. D. Semper idem: quando mutandus. II. 1432. B. *Vide*, Ordo Miſſarum.

Miſſa. Græcorum ritus peculiares quidam. IX. 430.

MISSA. Duo ſaltem luminaria ſint, quorum alterum ſit de cera. VII. 1077. B. *anno* 1287. Dum ſacerdos confeſſionem ex more præmittit, miniſtri luminaria non accendant, &c. IX. 2145. D.

MISSA Catechumenorum. II. 1065. B. 1067. D. *Vide*, Eccleſia. Miſſæ catechumenorum interſunt catechumeni, pœnitentes, & omnes qui ex diverſo ſunt. II. 1067. D. ✱ Poſt lectiones atque tractatum, dimiſſis catechumenis, Miſſam facere cœpi. V. 1298. D. Catechumeni priores dimittantur, deinde pœnitentes: poſtea fiant orationes pro fidelibus qui permanent in Eccleſia, ſive in ſacramentis ſive in precibus tantum communicent. *Laodic.* I. 783. E.

MISSÆ. In omnibus Miſſis *Kyrie eleiſon* & *Sanctus*, dicatur. *Vaſenſe II.* anno 529. II. 1106. A. B. Poſt introitum, & *Gloria in excelſis*, & orationem primam de Adventu Domini, ſecundam &c. Poſt lectionem Apoſtoli, & reſponſoris, & Evangelium, & *Credo*, & oblata &c. V. 734. A. B. *anno* 868. De his qui in Miſſa non complent *Credo*. VIII. 1198. D. In ſymbolo nulla adhibeantur organa, neque muſica. *Burdigal.* anno 1583. X. 1340. D. *Credo* non cantetur niſi in Dominicis, feſtivitatibus Apoſtolorum, & duplicibus feſtis. Cauſa tamen reverentiæ Dominæ noſtræ in ſabbato cantari poteſt. VII. 1984. B. anno 1255.

Miſſarum orationes: Præfationes Canonis, &c. V. 391. C. Præfationes decem adſignantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1638. B. C. *Surſum corda. Dominus vobiſcum.* IV. 1016. A.

MISSÆ canon non eſt idem apud omnes. IX. 974. E. Canonis verbis nihil addatur aut detrahatur. *Turon.* anno

1583. I. 1403. D. Miſſæ canonem continere errores, ideoque abrogandum eſſe qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 129. C. Miſſæ canon multis ante ſæculis inſtitutus, ab omni errore purus, ex Apoſtolorum traditionibus, Pontificumque inſtitutionibus. *Trid.* X. 127. D. Miſſæ canonem ridet Wiclefus. IX. 1929. D.

Miſſa. Sacerdotes attente, reverenter & diſtincte legant & dicant in Canone quæ ſunt dicenda. Et expediant ſe quanto citius poſſunt, propter tædium adſtantium; &c. & faciant ſigna ſua diſtincte & reverenter. *Colon.* anno 1280. VII. 824. C. *Memento Domine, & circumadſtantium.* IV. 1325. A. Primatis nomen in altario recitetur, etiam in monaſteriis. II. 1088. D. Nomina fundatorum & benefactorum eccleſiæ recitentur ante altare, ſive ſint adhuc ſuperſtites, ſive defuncti. *Emerit.* anno 666. III. 1005. B.

* *Miſſa.* Sacerdos non pro ſe ipſo ſolum, ſed pro tota eccleſia offert Deo ſacrificium. VIII. 1699. D. Canon dicatur cum maturitate: ſed cum majore devotione & ſolicitudine, ab illo loco, *Qui pridie*, uſque *Supra quæ propitio*: quia omnia illa verba vere ſunt in ſubſtantiam ſacramenti. *Valentin.* anno 1255. VII. 1980. D. Canon Miſſæ habeatur correctus. Et verba Canonis rotunde & diſtincte dicantur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 100. A. *Oxon.* anno 1222. VII. 121. A. *Wigorn.* anno 1242. VII. 345. B. *Eborac.* anno 1189. VI. *parte II. ſub finem.* 1930. E.

Miſſa. Calicem & oblatam recta cruce presbyter ſignet, id eſt, non in circulo & variatione digitorum, ut plurimi faciunt: ſed ſtrictis duobus digitis & pollice intus recluſo, per quos Trinitas innuitur, &c. VI. 785. C.

MISSÆ canon ex parte & verba conſecrationis ſummiſſa voce proferuntur recte, nec ritus ille damnandus. *Trid. ſub anathemate.* X. 129. E. Verba Canonis in vulgari Bohemico Hieronymus de Praga cani a mechanicis fecit: qui cum illis cantionibus dicunt ſe conficere Corpus Chriſti. VIII. 519. D. E. Dixit idem laicos utriuſque ſexus, viros & mulieres, poſſe conficere Corpus Chriſti, dummodo proferant verba apta & ordinata ad conſecrationem. 520. A.

Miſſæ canon non eſt clare legendus. IX. 1982. A. IX. 2007. D. Ut hactenus a Catholicis factum eſt. IX. 2040. C. Secreto pronuncietur. *Camerac.* anno 1586. IX. 2157. B. *Mechlin.* anno 1607. X. 1951. D. Eripere ſimplici populo hoc ſolatium, jungendi vocem ſuam voci totius eccleſiæ, eſt uſus contrarius praxi Apoſtolicæ, & intentioni Dei. *Propoſitio* LXXXVI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Miſſa. Hoſtiam tenens ſacerdos, dum dicit, *Qui pridie*, ne nimis elevet; &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1944. C. Hoſtia ante conſecrationem nullo modo in altum elevanda. IX. 1284. D.

Miſſa. Propoſitio ſacramenti in unum conſecretur. *Arauſic.* anno 441. I. 1783. B.

MISSA. Dicto *Hoc eſt Corpus meum*, ſacerdos elevet caute, ut poſſit videri ab omnibus, quia tunc ibi eſt Corpus Chriſti: & prædicetur populo quod tunc omnes flectant genua, & adorent Corpus. VII. 1980. D. Si qua eccleſia adhuc ſtando Chriſti corpus in Miſſa adoret, procumbat deinceps, dum proponitur adorandum. *Remenſe*, anno 1583. X. 1284. D. IX. 2005. C. Tempore elevationis ſanctiſſimi ſacramenti, Canonici, quamvis capuciis induti, capite nudo & aperto intereſſe debent. XI. 85. E. Sacerdos ne oſculetur hoſtiam. VII. 100. C. Sed genua flectat reverenter, maxime cum poſt elevationem hoſtia ſacra demittitur. *Ibidem.*

MISSA. Purus panis adoraretur a populo, ſi ante prolationem verborum, *Hoc eſt enim corpus meum*, hoſtia elevaretur. *Claromont.* anno 1268. VII. 592. E. Verba quorum virtute conficitur ſacramentum: *Hoc eſt enim Corpus meum: Hic eſt enim Calix ſanguinis mei.* VII. 1735. B. anno 1298. * Græci non contenti Domini verbis ad conſecrationem, addunt poſtea preces. IX. 430. D. * Tranſmutari dicunt ſymbola Spiritu ſancto. *Ibidem.* Miſſa noſtra dicitur habuiſſe principium a B. Petro, qui ſolum in Canone poſuiſſe dicitur breviſſimam orationem; poſtea per ſanctos doctores factæ ſunt additiones orationum. IX. 974. E. 975. A. Conſecratio igitur non conficitur verbis ſanctorum, ſed verbis Chriſti, quæ ſemper uniformiter manſerunt. 975. A. Cui poſt verba conſecrationis dicatur a Græcis, *Et panem hunc fac Corpus Chriſti.* Reſponſum, quemadmodum dicitur a Latinis, *Jube hæc perferri*, &c. IX. 403. B. *Myſterium fidei*, in forma conſecrationis calicis. IX. 403. B.

Miſſa. In elevatione Corporis & ſanguinis Chriſti, & poſt, uſque dum cantatur *Agnus Dei*, ſileant organa. IX. 2146. A. Poſt elevationem Euchariſtiæ quid non ſit canendum. IX. 1982. A. Sub elevatione ſacræ hoſtiæ, antiphonæ ad hoc ſacrificium tantum pertinentes cantentur: melius tamen & veteri eccleſiæ convenientius eſſet, præſentiam Dominici Corporis in altiſſimo ſilentio proſtratos venerari. IX. 2040. E. 2041. A.

Miſſa. Cum in celebratione Miſſæ Corpus Domini erigitur, campanella pulſetur, &c. VII. 333. E. X. 742. C. X. 868. A. *ex S. Carolo Borromæo.* VI. *parte II. ſub finem.* 1979. B. anno 1208. Sint ardentes in Miſſæ Canone tortiſii duo ardentes. *Exon.* anno 1287. VII. 1077. B. Hoſtiæ conſecratæ, ab iis etiam qui alias non habent, iterum non conſecrentur. VI. 1189. A.

Miſſæ Canon, ubi *Pax Domini.* VI. *parte II. circa med.* 1370. C. * Oſculum pacis nonniſi poſt confecta myſteria dandum eſſe; ut per illud conſtet populum ad omnia quæ ſunt ibi geſta præbuiſſe conſenſum. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 996. E. 997. A. In Miſſarum ſolemniis omnes pacem ad invicem dent. *Franceford.* IV. 909. A. Poſt pacis oſculum, cum jam pro peccatis mundi offerenda vel ſumenda eſt hoſtia ſalutaris, &c. VII. 5. C.

MISSÆ ſacrum ſumma devotione celebrari oportet. IX. 1982 B C. Miſſas dicere archiepiſcopus ſine pallio non præſumat. *Matiſcon.* anno 581. III 452. B. Miſſam ſacerdos ſine orario ne audeat celebrare. *Bracar.* anno 675. III. 1034. B. Miſſam nullus cantet ſine amictu, alba, ſtola, fanone, planeta. VI. 785. A. Omnia pronuncientur alta & intelligibili voce, præter ea quæ *Secreta* nuncupantur. IX. 1122. D. Miſſam qui nimis baſſe legunt, ita ut a circumſtantibus audiri non poſſit. VIII. 1198. D. Secreto pronuncianda, ſubmiſſa voce recitentur. *Burdigal.* anno 1583. X. 1340. C. Miſſam non celebrent ſacerdotes operto capite, niſi infirmitas urgeat. *Bituric.* anno 1584. X. 1485. B. Miſſas presbyteri cum ſandaliis celebrent. V. 457. B. * Tam pie Ignatius rem divinam faciebat, ut in ipſo altari videre eſſet Spiritus ſancti præſentiæ haud dubia argumenta: videbatur enim panis divinus penitus immutatus, totuſque veluti cæleſtis carbo radios ſpargere flammæ cæleſtis. V. 991. B. Miſſarum ſolemnia cum celebrantur, etiam a pernicioſis cogitationibus funditus abſtinendum eſt. *Turon.* anno 813. IV. 1028. B.

MISSÆ integræ audiantur; nemo diſcedat antequam Dominica dicatur oratio & ante epiſcopi benedictionem. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. D. *Agath.* anno 506. II. 1003. C. *Aurel. I.* anno 511. II. 1011. E. IV. 841. E. Miſſa uſque ad benedictionem epiſcopi & communionem. IV. 924. E. Laici non egrediantur de eccleſia, donec ſacerdos communicarit, & Miſſa fuerit completa. VII. 1989. D. X. 1341. A. 1404. B. Ante Miſſam completam nemo exeat. V. 451. D. * Poſt orationem Dominicam, & conjunctionem panis & calicis, benedictio populo detur; tunc communio fiat. *Tolet. IV.* anno 633. III. 584. D. * Miſſæ pars præcipua, communio. IX. 2007. D. Fideles qui ingrediuntur in eccleſiam, & audiunt ſcripturas, ſed non permanent in ſacra communione, ſegregentur. *Can. Apoſt.* I. 11. C. 33. E. Presbyteri ne hoſtias non conſecratas dent pueris, niſi in die Paſchæ, loco panis benedicti: & tunc ſtatim utantur primum, nec extra eccleſiam portent. *Claromont.* anno 1268. VII. 593. D. * Manus & ora laventur poſt ſumpta myſteria. VI. 415. D.

MISSAS ſacerdotum, quos conſtiterit revera ſimoniacos vel fornicatores eſſe, audire prohibitum eſt, ut illi ad pœnitentiam revocentur. VI. *parte II. initio.* 1848. C. VI. *parte II. initio.* 1864. D. VI. 1541. 1542. Miſſam presbyteri, non qui habet, ſed qui habuit uxorem, vetat vitari canon Gangrenſis. VI. 1543. E. 1544. A. B. C. Miſſarum ſolemnia celebrare non metuit, excommunicatus. Miſ-

Digitized by Google

ſam ejus audire noluimus. V. 337. D. E.

MISSA vulgari lingua non eſt paſſim celebranda. *Trid.* X. 128. C. Miſſam qui dixerit lingua vulgari tantum celebrandam eſſe, anathema. *Trid.* X. 129. E. Miſſa debet dici lingua vulgari. *Error damnatus.* IX. 1947. E.

Miſſas cantari lingua Sclavonica permittit Joannes VIII. Papa, dummodo Evangelium prius Latine legatur. VI. 86. E. 87. A. Miſſas cantari in barbara, hoc eſt, in Sclavina lingua, prohibet Joannes VIII. Papa: jubet in Græca vel Latina celebrari, ſicut eccleſia Dei toto terrarum orbe diffuſa cantat. VI. 61. A. Officium divinum celebrari Sclavonica lingua apud Bohemos, vetat Gregorius VII. Papa. VI. 1435. A. B. Miſſa linguagio Slavico, ab antiquo, etiam in Bohemis, cantatur. VIII. 1101. A. Evangelia, epiſtolas, & ſymbolum vulgari lingua in Miſſis & eccleſiis legi & decantari petunt Bohemi. VIII. 1101. A.

MISSA non dicatur memoriter, nec a cœcis. X. 1485. C. Miſſam cantare, ſi vellet, Hincmaro Laudunenſi cœco permiſſum. VI. 204. D. E. Memoriter nihil, ſed omnia in libro legantur. *Burdigal.* anno 1583. X. 1340. C. Miſſam nemo celebret ſine libro: habeatque ipſum canonem coram oculis. VI. 662. B. Canonem Miſſæ memoriter tenere ſtudeat presbyter. VI. 415. A. *anno* 889.

* MISSAS pro malo homine offerre, blaſphemare eſt. III. 1775. E. * Miſſam agere licet pro infantibus ante ſeptem annos. III. 1776. C.

MISSAM ſacerdos ne dicat, antequam Matutinas & Primam dixerit. VI. *parte II. ſub finem.* 1940. B. *Exon.* anno 1287. VII. 1096. E. Miſſam nemo præſumat celebrare, niſi prius Matutinas & Primam dixerit, abſque neceſſitate. VII. 1980. B. *Synod. Nicoſ.* VII. 1701. D. 1717. D. 1735. A. Miſſæ non aliis quam debitis horis celebrentur, nec niſi ritu ab Eccleſia probato. *Trid.* X. 130. D. Miſſa non celebretur ab aliquo, quouſque Prima fuerit completa. *Wigorn.* anno 1240. VII. 334. E.

MISSA parochialis qua hora ſit celebranda, tum hieme, tum æſtate. IX. 2157. C. Celebrare nullus ſacerdos parochialis præſumat, antequam matutinale perſolverit officium, id eſt, Primam ac Tertiam de die. *Lameth.* anno 1330. VII. 1551. E. Hora tertia, in præcipuis dumtaxat ſolemnitatibus. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. C. Miſſa celebretur hora octava Kalendis Januariis. *Turon.* anno 567. III. 360. E. In Quadrageſima hora nona vel decima. *Bracar.* anno 572. III. 388. A. Miſſa ultra meridiem non cantanda, niſi in vigilia Paſchæ: nec de nocte, niſi in Natali Domini. VII. 1981. B. Miſſa facta veſpere, in diebus jejunii. II. 1043. E.

MISSA. Pro Miſſa ſua eleemoſyna ſit ſacerdoti. IV. 1196. C. Pro Miſſis celebrandis presbyteri ne pecuniam exigant. *Tolet.* anno 1324. VII. 1489. E. Ne ſtipendium plurium Miſſarum ſimul venentur ſacerdotes, &c. X. 1194. D. E. Miſſam unam ſe dicendo ne putet celebrans poſſe ſatisfacere pro duobus, pro quo utroque promiſit ſpecialiter & in ſolidum celebrare. *Lambeth.* anno 1281. VII. 862. D. E. Miſſæ venales ne ſunto: nec pro annualibus vel tricennalibus laïci legare aliquid cogantur. VI. *parte II. ſub finem.* 2003. A. B. VII. 269. B. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 93. C.

MISSA, ſacrificium eſt etiam pro defunctis in Chriſto, nondum plene purgatis, idque ex traditione Apoſtolorum. *Trid.* X. 127. B. * Immolamus hoſtiam pro vivis & defunctis, dum pro illis Patrem per Filii mortem deprecamur. IX. 2008. A. IX. 2105. C. *Memento* de ſacra, primum pro vivis, alterum pro defunctis. VII. 1980. C. Sacrificium pro defunctis offerunt Græci. XI. 216 B. Euchariſtiæ ſacramentum non ſolum proficit ſacerdoti ſumenti, ſed etiam toti eccleſiæ, etiam illis qui ſunt in purgatorio. VIII. 1699. D. Miſſa pro mortuis a quibus celebranda. X. 742. B. Miſſas mortuorum etiam poſt acceptum merum, vel oblationem quidam auſi ſunt presbyteri conſecrare. *Bracar.* anno 572. III. 388. B. Miſſa pro defunctis quoties ſit agenda. III. 1774. A. E. 1777. C.

Miſſæ ab eccleſia pro defunctis inſtitutæ, fructuoſiores ſunt & magis proſunt, quam ſola applicatio. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1118. C. Miſſæ XXX. & pſalteria centum, pro mortuis. III. 2010. D. Ex communi decreto. 2009. E. Trientenaria & annualia. VII. 1979. B. Miſſæ ſiccæ ne fiant pro defunctis. *Pariſ. anno* 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2003. B. Miſſæ ſiccæ penitus abrogantur. *Camerac.* anno 1586. IX. 2157. B.

Miſſæ defunctorum. *Bracar.* anno 561. III. 349. D. Annalia ne præſumat aliquis celebranda ſuſcipere, niſi pro defuncto celebret quotidie, vel procuret ſpecialiter celebrari. *Lambeth.* anno 1281. VII. 862. C. Miſſam celebrare pro mortuis ſacerdoti prohibetur in virtute ſanctæ obedientiæ, niſi primo dixerit officium Mortuorum. *Andegav.* anno 1365. VII. 1776. C.

Miſſæ & exſequiæ pro defunctis ne fiant die Dominico, niſi &c. IX. 2008. A.

Miſſæ ſex in tota provincia celebrentur ab epiſcopo quolibet, ubi primum coëpiſcopi mors innotuerit. *London.* anno 1486. IX. 1517. A.

Miſſam defunctorum pro vivis quidam auſi malevole celebrare. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1814. E.

Miſſam applicare ſeu offerre pro peccatis, pro ſatisfactionibus, pro defunctis &c. manifeſtus error eſt. *Error damnatus.* IX. 1947. E.

MISSA. De defectibus in Miſſæ celebratione occurrentibus. VI. *parte II. ſub finem.* 1943. D. E. 1944. A. Ex ſynodo Colon. anno 1280. VII. 824. D. E. 825. A. B. C. Miſſas dum facit ſacerdos, ſi languoris accedat eventus, perficiat alter. *Tolet. VII.* anno 646. III. 622. A. Si quid de ſanguine Domini ceciderit ſuper corporale, reſcindendum eſt ipſum corporale, & in loco Reliquiarum honorifice reſervandum. VII. 1980. E. Si quid de Chriſti ſanguine ſtillaverit ſuper terram, &c. VII. 493. D. Rubricæ in Miſſa obſervandæ. *Claromont.* anno 1268. VII. 592. *& ſeqq.* De celebratione Miſſarum ſtatuta Nemauſenſia. VII. 916. C. D. E.

Miſſa non celebretur in altari, in quo tabula mota fuerit, vel enormiter fracta: nec ſuper lapidem portatilem ſine capſa. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1229. B.

MISSAS celebrare ignoto & vago ſacerdoti non liceat. *Trid.* X. 130. C. *Budenſe*, anno 1279. VII. 800. A.

MISSÆ in honorem & memoriam ſanctorum. *Trid.* X. 127. C. Pro illorum interceſſione apud Deum obtinenda. *Trid. ſub anathem.* X. 129. C. Miſſæ ſanctorum quotidie menſe Auguſto. *Turon.* anno 567. III. 360. D. 361. A. Miſſam de S. Maria quotidie celebrare ſacerdoti conceſſum, præbenda ob id ei data. VI. *parte II. ſub finem.* 1855. B. C. Miſſæ peculiares ne fiant non ſuis temporibus. VI. 829. C. Hoc eſt, de ſancta Trinitate, aut de ſancto Michaele. *Ibidem.* Nec pro aliqua divinatione. *Ibid.* D. Miſſæ votivæ diebus ſingulis dicendæ, ut ſatisfiat devotioni parochianorum. IX. 2173. C.

Miſſa de Spiritu ſancto in primæ ſeſſionis initio, in miniſtrorum Curiæ præſentia, ſolemniter celebranda. *Cantuar.* anno 1295. VII. 1194. E.

MISSARUM ſolemnia, præter fundatorum mentem, ne alio modo convertantur. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 576. B. * Miſſas qui gloriæ tantum aucupandæ cauſa inſtituunt, perdunt mercedem ſuam. IX. 2008. B. Miſſarum numerus in quibuſdam eccleſiis ſi nimius ſit, ſtatuant ſuperiores quod expedire judicaverint: ita tamen ut defunctorum ſemper commemoratio fiat, qui legata ad pios uſus reliquerint. *Trid.* X. 180. C. D. Miſſarum reductiones quomodo faciendæ. X. 1199. B. C. &c.

MISSA in eccleſia Lateranenſi Romæ a Canonicis non celebretur, etiam diebus privatis, minus quatuor fratribus aſſiſtentibus. VI. *parte II. circa med.* 1329. B. Miſſa celebrata eſt per quindecim fere ſacerdotes, adſtantibus præſulibus &c. juſſu Patriarchæ CP. Ferrariæ. IX. 10. C. *Vide*, Presbyteros multos. * Cum Miſſas acturus eſſet epiſcopus Carthag. in magna eccleſia CP. quæſitum eſt quo ordine ſedere deberet; an inter metropolitanos, &c. III. 1363. E. Non plus quam tres diaconi abbatibus, in ſolemnitatibus adhibeantur. VI. 888. E. In circuitu altaris, aut in presbyterio, nullus laicorum ſtare præſumat, quoties Miſſarum ſolemnia celebrantur. V. 69. A. VI. 636. A. B. Dum Miſſa celebratur, nemo Clericus de altario exeat. *Narbon.* anno 589. III. 493. D. Miſſarum ſolemnia inchoata ne presbyter vel diaconus deſerat, ut ab alio perficiantur.

Conc. Rom. anno 743. III. 1929. D.

* *Miſſa.* Non oportet in Quadrageſima panem offerri, niſi ſabbato & Dominica. *Laodic.* I. 790. C.

Miſſa. Biduo hebdomadæ ſanctæ non fieri ſacramenti celebrationem, liber Officialis narrat. VI. 1191. B. Quo biduo recolitur mœſtitia Apoſtolorum. *Ibidem.*

Miſſa. In die quintæ feriæ ſeptimanæ Paſchæ, ſecundo offeratur. I. 1252. A.

Miſſarum ſolemnia celebrare non licet die Paſſionis Dominicæ. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1798. D.

Miſſas in altario ubi epiſcopus dixerit, ne presbyter in illa die dicat. III. 445. A. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 917. E. Niſi illius conceſſu. X. 781. C.

Miſſas duas in una die ſuper uno altario non licet dicere. III. 445. A.

Miſſas duas in uno altari facere conceditur. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. D.

Miſſa. Azymum & fermentatum, indifferentia ſint. IX. 404. E. Dum ſit ex tritico, & a ſacerdote, & in loco ſacro. *Ibidem. Vide*, Azymum.

Miſſa. Calix fuſilis ſit: in ligno omnino ne conſecrato. VI. 662. E.

Miſſa. Ubi ob prædones vel ob extremam paupertatem calices ſtannei adhuc tolerandi ſunt, ſaltem debite mundentur. X. 1951. E.

Miſſa. Calix & patena, obi Corpus & ſanguis Domini conficitur. VI. 414. E. Urcei qui Miſſæ deſerviunt, vitrei ſint, non ſtannei. X. 1850. A.

Miſſa. De linteaminibus, corporalibus, calicibus, ampullis, pyxidibus, indumentis ſacerdotum *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1734. C. D. E. Sacrificium altaris in puro lineo ab epiſcopo conſecrato. *Silveſt.* I. 287. B.

Miſſa. *Vide*, Veſtimenta eccleſiaſtica.

MISSALIS presbyteri. *Conc. Clovesh. anno* 824. IV. 1268. C. Miſſalis ſacerdos. VI. 662. C. VI. 979. E. 980. B. 981. E. Miſſalis ſacerdos Domini. VI. 666. B. * Qui ad celebranda myſteriorum loca non ſolum pro ſuis, ſed & pro alienis peccatis interceſſurus accedit. III. 458. C. Miſſalis proprio ſuæ diœceſis ordine quiſque utatur. IX. 2146. B. Miſſales denarii. VII. 491. E. Miſſalia veſtimenta. VI. 662. C. Miſſalia veſtimenta. VI. 982. C.

MISSALE. A. 842. B. Miſſale plenarium unaquæque eccleſia habeat. VI. 785. B.

MISSARIUM.. IV. 1218. B. Codex ad faciendas Miſſas. V. 378. B. Miſſalis liber ne oſculandus cuiquam præbeatur per laïcum hominem, ſed per clericum id fiat. X. 868. D. Miſſalia pervidenda, ut amputentur ſuperflua & ſuperſtitioſa. IX. 1982. D. Examinanda, ne quid contineant contrarium pietati, vel doctrinæ Catholicæ, &c. *Remenſe*, anno 1583. X. 1279. B. Miſſales libros repurgari per viros doctos, & pios res poſtulat. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2126. E. Miſſalia repurganda, ſed ita ut divinus cultus non minuatur. X. 497. B. Miſſalis reformatio commiſſa quibuſdam Patribus Concilii Trid. X. 191. C. In officium Miſſæ ſequentiæ quædam & præfationes alicubi irrepſerunt, rejiciendæ. IX. 2052. B. Miſſalibus proſæ indoctæ nuperius invectæ. IX. 1982. D. Proſæ ut repurgarentur in Miſſalibus, optabat epiſcopus Catalaunenſis. X. 497. A. In ſequentiis quædam occurrunt, quæ pios offendunt, corrigenda & expurganda. X. 1185. B.

MISSA contra paganos quotidie cantetur pro Rege & omni populo. VI. 794. D. Miſſarum tria millia & quingenta, pro Rege decreta in Conc. Moguntino, anno 847. V. 5. C. Miſſas & preces fieri inter ſe epiſcopi Concilii Tullenſis condixerunt. V. 487. C.

Miſſa in loco polluto, ante declarationem epiſcopi vel officialis, celebrare licet in altari portatili, cum licentia epiſcopi. *Remenſe*, anno 1583. X. 1284. B.

Miſſarum ſolemnia ſacerdos non peragat, niſi ſi qui inveniantur ibi diſcordantes, prius reconcilientur. *Namnet.* VI. 457. D.

Miſſam nullus audeat celebrare in eccleſia parochiali vel capella, ſine epiſcopi, vel archidiaconorum licentia, vel aliorum ad quos hoc pertinet, auctoritate & conſenſu. *Colon.* anno 1280. VII. 832. E.

MISSARUM ſacrificia matutina. II. 1428. D. * Miſſæ matutinæ: Quadrageſimales: Quæ pro defunctorum commemoratione fiunt. *Vaſenſe II.* anno 529. II. 1106. B. * Miſſæ matutinæ vel veſpertinæ: in his poſt hymnos capitella de pſalmis dicantur. *Agath.* anno 506. II. 1001. D.

MISSA ſub peccati mortalis pœna diebus feſtis audienda. XI. 10. B. Presbyter vel quilibet clericus eccleſiæ deputatus, qui ad eccleſiam ad ſacrificium quotidianum non acceſſerit, clericus non habeatur, niſi emendaverit. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. D. Qui ad Miſſas non occurrunt. III. 1095. A. Bubulci & alii paſtores, atque aratores, in Dominicis & in aliis feſtis diebus ſaltem vel ad Miſſam veniant. *Rothomag.* anno 878. VI. 207. B. VI. 786. C. Miſſæ ſacrificio ut interſint omnes diebus ſolemnibus & Dominicis Paſtor curet: ſi quis bis abſit in anno, prohibeatur eccleſiæ ingreſſu, & careat paſtorali ſepultura. III. 574. E. Ab auditione Miſſæ ne viduæ plus uno menſe abſint ob maritorum mortem. X. 652. D. Miſſæ ſacrificio omnes interſint, feſtis diebus: nec ipſæ deinceps viduæ excuſentur, ne permiſſu quidem Concilii I. Mediolan. *S. Carolus Berrom.* anno 1573. X. 764. E. Viduæ elapſo præſertim menſe poſt mortem mariti, ad ſacrum audiendum compellantur per cenſuras. X. 1641. C.

Miſſam audit quotidie Henricus rex Angliæ, anno 1155. VI. *parte II. circa med.* 1370. A. 1372. B.

Miſſas aut ſacrificia veſpertina nemo cum armis bellicis ſpectet. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. D.

Miſſam e veſtibulo nemo audiat, qui in eccleſia eſſe poſſit. X. 820. D. Nulla in Eccleſia feneſtra permittatur, e qua foris ſtans Miſſam quis poſſit ſpectare. *S. Carolus Borromæus.* X. 820. E.

Miſſam audiant ſilentes Parochiani. *Ciceſtr.* anno 1292. VII. 1169. D. Miſſæ ſacrificium fideles audire debent ſtantes. *Nicæn. Arab.* I. 515. Miſſæ dum dicuntur, ſtare non licet. III. 445. D. Dum legitur Evangelium, vel Præfatio, omnes aſſurgant *Remenſe*, anno 1583. X. 1283. B. Ad Miſſam *Sanctus* ſtantes, & *Pater noſter* genu flectentes dicant. IV. 1233. B. Miſſæ auditio. *Vide*, Reconciliatio.

Miſſa. Abuſus populi in audiendis Miſſis. IX. 2104. A. B. Qui poſt Miſſas domum redeuntes, ſacratas dæmoni eſcas recipiunt. *Turon.* anno 367. III. 365. B.

MISSÆ S. Stephani initium, *Etenim ſederunt principes*, &c. anno 1164. VI. *parte II. ſub finem.* 1611. B.

MISSÆ S. Amatoris, aut S. Vincentii, cum quibuſdam cærimoniis ſuperſtitioſis. X. 1692. D.

MISSA S. Joannis Baptiſtæ, S. Martini, &c. *hoc eſt, dies feſtus. Herard. Turon.* V. 454. D. Miſſa (*hoc eſt, feſtum*) S. Joannis. V. 246. C. Miſſa S. Martini, feſtum S. Martini. VI. 776. D. IV. 1253. C. S. Andreæ. 1254. A. Miſſa S. Petri, feſtum S. Petri ad vincula. VI. 776. B. Miſſa S. Remedii. IV. 1197. E. S. Remigii. V. 1359. C. Id eſt, Kal. Octobris. V. 564. C.

Miſſa. Vide, Evangelium. Incenſum. Offertorium. Presbyteri. Sabbato.

MISSI MIX

MISSI conſtituendi a Papa & ab Imp. IV. 1261. C.

MISSI Dominici. IV. 952. C. IV. 1505. B. Miſſorum dominicorum inſtructio. IV. 1255. B. C. D. 1256. A. B. C. D. 1281. C. D. E. Miſſi dominici in diverſas regni provincias deſtinati. IV. 1249. A. Miſſi qui per civitates & monaſteria mittuntur. IV. 955. C. Miſſaticum dominicorum miſſorum. IV. 1288. B.

MISSI Pontificii. V. 238. D. Miſſus & legatus Sedis Apoſtolicæ. III. 1913. C. Miſſus ſancti Petri, Bonifacius archiep. III. 1920. B. Μίσσος καὶ ἀποκρισιάριος, *Miſſus & apocriſiarius.* VI. 297. D.

Μίνσον, *metatum.* II. 1234. B. C. IV. 177. D. οἶκος. *Ibidem.* E.

MITHRÆ ſacra. IV. 506. A.

MIXTUM de pane & potu accipiant lector, cellerarius, &c. *Chrodegang.* IV. 1190. C.

MO

S. MOCII baſilica Conſtantinopoli. I. 1587. B.

MODERANDA ſunt eccleſiaſtica conſtituta, pro temporis qualitate. II. 898. C. Neceſſaria rerum diſpenſatione. *Ibid.*

S. MODESTI abbatia. IX. 989. A.

Μοδιάσιος. II. 1357. A.

Μόδιον. IV. 37. A.

MOECHATUS ſæpe fidelis, in fine vitæ conveniendus eſt: ac ſi promittat ſe ceſſaturum, communicet. Si poſtea convaleſcens mœchatus fuerit, non

amplius communicet. *Conc. Eliberit.* I. 255. C. Mœchatus cum Judæa vel gentili, a communione arceatur. *Conc. Eliberit.* I. 258. D. Mœchatus ſemel, poſt quinquennii pœnitentiam recipiatur. *Conc. Eliberit.* I. 257. C.

Mœchata femina uſque in finem vitæ, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 257. A. Mœchatæ viduæ pœnitentia. I. 257. E. Maritus, cujus cum conſcientia uxor mœchata fuerit, nec in fine communionem accipiat. *Conc. Eliberit.* I. 257. D.

MOGUNTIA, metropolis orientalis Franciæ. VI. 1169. C. Principalis pontificii ſedes totius Germaniæ & Galliæ Ciſalpinæ. *Ibid.* Moguntina ſedes a Bonifacio epiſcopo inſtituta metropolitana. III. 1908. A. 1913. C. Moguntina ſedes rogatu Carlomanni & Pipini fit metropolitana. III. 1936. A. Reverendus Pater dominus archiepiſcopus Maguntinenſis. *Piſan.* anno 1409. VIII. 107. A. Moguntiæ, baſilica S. Albani martyris. IV. 1008. C. Moguntiacenſe Concilium ſub Carolo M. citatur. VI. 408. B.

MOIACENSES monachi. VI. 1500. D.

MOLISMENSES monachi. VI. *parte II. initio.* 1652. B. Moliſmenſe privilegium. VI. *parte II. initio.* 1874. E.

MONACHI

MONACHI, illuſtris portio Chriſti. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. C. In honore habendi. *Nicæn. Arab.* I. 510. A. B. Debito honore digni. II. 490. A. 602. E. *Chalced.* Monaſteria ſervorum Dei. I. 1739. C.

* MONACHUM aut paterna devotio, aut propria profeſſio facit. Quidquid horum fuerit, alligatum tenebit, omni interdicto regreſſu ad ſæculum. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. B. *Vide Ambroſium in exhortatione Virginitatis, cap. 8.* • Si fuerit quis a parentibus oblatus, aut XIV. annum compleverat cum religionem iotravit, &c. in religione manere compellendus eſt. *Alexander III. Papa.* IV. *parte II. ſub finem.* 1855. E.

* Monaſterio deputati liberi a parentibus in infantiæ annis non debent inde egredi, & matrimonio copulari, poſtquam pubertatis impleverint annos. *Gregor. II. Papa.* III. 1859. C. Monaſterio a parentibus deligatus, debet ibi perpetuo manere: ut Samuël III. 1969. D. • Si pater vel mater filium filiamve intra ſepta monaſterii in annis infantiæ ſub regulari diſciplina tradiderint, non liceat eis ſuſceptum habitum umquam deſerere, aut poſtquam ad pubertatis annos pervenerint, egredi, & matrimonio copulari. V. 740. E. Convicti quod tonſuram aut religioſam veſtem aliquando habuerint, velint nolint, permanere cogantur. *Ibidem.* Monachum ergo aut paterna devotio facit, aut propria profeſſio. 741. A. Puerum pater aut mater ad altare offerant coram laïcis teſtibus. III. 1969. D. IV. 1231. B. Infantes oblati carnem non manducent niſi cauſa infirmitatis. *Ibidem.* Monaſterio dari poteſt infans pro infante, quamvis alium Deo aliquis voviſſet. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. B. De filiis nobilium qui offeruntur. IV. 845. A.

MONACHI. Ne pueri tonſurentur, aut puellæ velentur, ſine voluntate parentum. IV. 1216. D. Monacham qui facit invitam, peccat. V. 380. D. Monachus ne admittatur minor quam decem annorum. *Trull.* III. 1678. A. Monaſterii infantes annis XIV. carnes manducant. • III. 1774. E. Monachum poteſt ſe facere puer XV. annorum: puella, XVI. vel XVII, &c. *Theodor. Cantuar.* III. 1778. D. E. Puellæ ſeu propria voluntate monaſterium expetunt, ſive a parentibus offeruntur, non ſtatim veſtem religionis accipiant. Poſtquam autem acceperint, ſi propoſitum deſerant, cum his quibus nupſerint, excommunicentur. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1447. C. Monaſterium qui volunt ingredi ad ſuſcipiendum habitum, ſi filii familias ſunt, nec emancipati, ne ſuſcipiantur ſine conſenſu parentum. *Nicæn. Arab.* I. 498. E. Monachum infra XVIII. annum aliquem fieri prohibemus, aliqua cauſa neceſſaria moti. *Rotomag.* anno 1231. VII. 190. E.

Monaſtico habitu nemo dignus putetur, priuſquam triennio ſit probatus: niſi gravis morbus incurrens probationis tempora contrahi cogat, &c. V. 1199. C. D.

Monachus vel alius religioſus ſub pretio ne recipiatur. *Lateran. anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1678. C. IV. 845. B. *Conc. Francoford.* anno 794. IV. 906. E. *Nicæna II. Synod.* IV. 498. E. Quæ dantur more dotis a parentibus, ea maneant in monaſterio, ſive filii perſeveraverint, ſive exierint. *Ibidem.*

MONACHORUM officia quæ ſint. III. 1015. B. 1016. A. Qualis debeat eſſe converſatio. VI. 647. D. E. Vita qualis eſſe debeat. *Mogunt.* anno 847. V. 10. D. E. Quid præſtare debeant. VI. 590. E. 591. A. Quæ debeant vitare. IV. 1012. B. C. Monachi & monachæ regulariter converſentur more orientalium. *Calchuth.* anno 787. III. 2074. D.

MONACHORUM ſtatus reformatio, in Conc. Andegav. anno 1365. VII. 1777. D. E. Monachis obſervanda capitula LXXX. Aquiſgrani conſtituta anno 817. IV. 1229. 1230. *& ſeqq.* De obſervantia Regularium, ſtatuta Concilii Biterrenſis, anno 1233. VII. 211. C. D. E. Capitula XVI. Caroli M. ad Monachos. IV. 844. D. E. 845. A. B. De horum converſatione & vita, capitula XXVIII. in Conc. Colon. anno 1260. VII. 525. *& ſeqq.* Statuta Concilii Londinenſis, anno 1238. VII. 320. 321. Conc. Londin. anno 1268. VII. 638. E. 639. 640. 641. 642. Decreta & Conſtitutiones Patrum Nicænorum. I. 495. B. *& ſeqq.* Decreta Palentina, anno 1322. VII. 1471. 1472. Statuta Concilii Turon. anno 1583. X. 1426. *& ſeqq.* Statuta Salmurienſia, anno 1276. VII. 737. E. 738. A. C. D. E.

Monachi. De Monachis & monialibus ſine probatione ſuſceptis: item in probatione poſitis, recedere volentibus: decreta & reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1792. C. D. E. 1793. A. B. Monachus factus invitus ac renitens, a voto abſolvitur. VI. *parte II. initio.* 1923. B.

MONACHI ſub regula ſancti Benedicti vel ſancti Columbani. III. 1012. C. Monaſticus ordo ſecundum regulam S. Benedicti reſtituendus. V. 5. E. Monachi nigri profeſſores ordinis S. Benedicti in Anglia. Inter eos exorbitantia & enormia, & reformatione digna. VIII. 997. D. *anno* 1422. Reformatio eorumdem in Capitulo provinciali. 998. 999. 1000. 1001. 1002. Monachorum nigrorum viſitatio decreta in Conc. Vien. anno 1267. VII. 584. A. B. Monachorum nigrorum abbas. VI. *parte II. circa med.* 1318. C. Primum, conjugatorum, tempore Patris: Secundum, clericorum, tempore gratiæ, per Filium: tertium, monachorum, tempore majoris gratiæ in Spiritu Sancto. VII. 511. A.

Monachi Æbienſes, ſibi ſtulte perſuadebant, quod cunctos oporteret circa fidei ſcientiam eos potius ſequi, quam Apoſtolorum ſcripta, & a ſanctis Patribus tradita. II. 667. E. Joachitici: Dicebant tres eſſe ſtatus hominum.

* MONACHI ordinatio ſecundum baptiſma eſt, juxta judicium Patrum; & omnia peccata dimittuntur ſicut in baptiſmo. *Theodor. Cantuar.* III. 1771. E. Monachi ordinatio qualiter debet fieri. *Theodor. Cantuar.* III. 1771. E.

MONACHUM perfectum eſſe nolle, delinquere eſt. IV. 1110. E. Monachos ſeculares dicimus, quos regulares monachi in die judicii judicabunt. VI. 882. B. C. Monachi ſecundum regularem inſtitutionem, artiorem quam Canonici, ducant vitam. IV. 1131. D.

MONACHICA veſtis. VI. 1397. E. Monachi veſtimentum nec pretioſum nec vile ſit. IV. 1230. A. Monachi ſex alis velantur, ut Cherubim. III. 543. D. 546. A. Duæ ſunt in caputio: &c. *Conc. Nemauſenſe*, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1750. B. Monachi & moniales alias veſtes & alios mores habeant, quam laïci. *Nicæn. Arab.* I. 476. D. 493. E. Monachi cuculla duobus conſtet cubitis. IV. 1230. A. Monachi ne habitu incedant nimium breviato, &c. VII. 1605. A. *anno* 1335. Monachos quiſque camiſas duas, & tunicas duas, & cucullas duas, &c. habeat. IV. 1230. B. Monacho uti orario in monaſterio, vel tzangas habere non liceat. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. Monachi aut alii religioſi pileis non utantur. *Londin.* anno 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1962. E. Monachi in hieme muſlas habeant vervecinas. IV. 1230. B. 1233. C.

Monachi ampliſſimas coronis portent; ita ut duorum digitorum vel trium ad plus ſit monachis circulus capillorum. VI. *parte II. ſub finem.* 2049. A. Monachus profeſſione facta tribus diebus coopertum habeat caput. IV. 1231. B.

MONACHI in ſuo propoſito permaneant. IV. 907. B. In locis, ubi ſæculo renunciaverant habitent. VI. 633. E. Ne propria monaſteria deſerant, ut in alia tranſeant. *Nicæna II. ſynod.* IV. 499. C. Uni cœnobio alligati, in alterum non recipiantur. VI. *parte II. ſub finem.* 2007. A. Abſque permiſſu ſui abbatis. III. 1015. A. *Agath.* anno 506. II. 1001. B. Monachus, qui in uno monaſterio ſtabilitatem promiſerit, in aliud poteſt tranſmigrare juſtis de cauſis. VI. 1186. E. Monachus ſi pro lucro animæ vel animarum in aliud propoſuerit monaſterium intrare, conſentientibus epiſcopo, abbate, & fratribus, licet. *Tribur.* anno 895. VI. 447. C. Monachis non liceat ab ordine in ordinem migrare, etiam ſtrictiorem, niſi juris communis diſpoſitione ſervata. X. 1498. D.

MONACHI habitus infirmis petentibus ſine mora dandus eſt. IV. 1051. D. *Nicephorus CP.* Monaſticus pœnitentis habitus. IV. 1454. A. Monachum qui ſe fore in morbo promiſerat, & beneficia abdicaverat, ſi deinde convaleſcens monachus fieri nolit, beneficia illi reſtituantur. *Alexander II. Papa.* VI. 1096. E.

MONACHI frequenter confiteantur, & frequenter celebrent. *Londin.* anno 1268. VII. 644. C. D.

MONACHI non niſi neceſſitate urgente e monaſterio egrediantur, nec ſine licentia Præpoſiti. *Trull.* III. 1679. D. Ne foris manducent neque bibant ſine permiſſ. abbatis, nec ad convivia ſæcularia vadant. IV. 1011. E. Soli ſine alio fratre in via non dirigantur. IV. 1229. E. Monachus ſine famulo non audeat equitare. VII. 195. B. Monachi ſeu monachæ litteras nullas deſtinare vel recipere audeant, abſque abbatis ſeu abbatiſſæ ſcientia. IX. 2021. C. Monachi ne Romam aut alio pergant, ſine obedientia abbatis ſui. III. 1996. E.

Monachus ne ſermonem jurando proferat, ſed affirmet ſicut ſancti Patres conſueverunt loqui. IV. 1231. D

Monachi in quibus feſtivitatibus officium plenarium agere debeant, & bis refici. IV. 1231. E.

Monachi in Quadrageſima viciſſim ſibi pedes lavent. IV. 1230. C. Abbas pedes fratrum lavet in Cœna Domini, & oſculetur, & demum propria manu poculum eis porrigat. IV. 1230. C.

Monachorum ſilentium, & ſigna. Abbates provideant, quod monachi ſciant ſigna facere. VII. 194. E. anno 1231.

Monachos oportet jejunare feria quarta & ſexta Septuageſimæ & ſero caſeum edere. IV. 1051. B. *Nicephorus CP.* Io Paraſceve non aliud niſi panem & aquam ſumant. IV. 1232. A. Benedictini per Angliam in ſuo Capitulo generali, ſtatuerunt ab eſu carnium deinceps abſtinere, &c. VII. 298. C. *anno* 1237. Pinguedinem ad eſum accipiant excepto ſexta feria, & xx. diebus ante Nativitatem Domini, &c. IV. 1230. B. 1233. B. Volatilia intus foriſve, niſi pro infirmitate, nullo tempore comedant. IV. 1229. C. In Natali Domini & in Paſcha, tantum quatuor diebus, ſi eſt unde, volatilia comedant. IV. 1233. C. Monacho cuique detur libra vini diebus majorum ſolemnitatum, & in diebus feſtis Martyrum. *Nicæn. Arab.* I. 498. D. Monachis, ubi vinum non eſt, unde emina detur, duplex detur menſura de cerviſia bona. IV. 1230. B. Poſt ſextam dormiant æſtivo tempore, cum jejunant. IV. 1233. A. Monachi certum phlebotomiæ tempus non obſervent; ſed unicuique ſecundum quod neceſſitas poſtulat concedatur. IV. 1229. D.

MONACHORUM exercitationes quales debeant eſſe. V. 72. D. E. Quotidianum rurale opus faciunt. II. 1048. E. Monachis libros ſacros deſcribere maxime convenit. IX. 2021. B. * Monachi divinis litteris intenti aut contemplationi dediti, a ſordidioribus officiis immunes ſunto. IX. 2019. C.

MONACHI nihil debent habere proprium; ſed omnia monaſterio adſcribenda. Itaque qui monachi fieri volunt, iis datur facultas de ſuis rebus teſtandi ac diſponendi, &c. V. 1199. E. Monachi vel abbates peculiare non habeant. III. 1013. E. V. 11. B. Si peculium habuerit, niſi ei ab abbate pro injuncta fuerit adminiſtratione permiſſum, a communione removeatur altaris. VI. *parte II. ſub finem.* 1678. D. Monachorum peculium. VIII. 1004. B. C. D. Monachi ſi peculiare aliquid habuerit, ab abbatibus auferatur, monaſterio profuturum. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. B. Monachi proprietarii ſi ſic mortui fuerint, nec ſepeliantur in cœmeterio, &c. VI. 1556. B.

MONACHI vagi, ſub cuſtodia revocentur. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. C. V. 509. D. V. 1119. B. IV. 1471. E. Corripiantur. *Andeg.* anno 453. II. 779. B. Monachi vagi & moniales, ad ſepta monaſterii per epiſcopos revocentur. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. D. Monachum vagantem epiſcopus nullus retineat ſine abbatis ſui litteris. VI. *parte II. initio.* 1686. C. Monachi vagantes aliive ſine abbatis conſenſu non ordinandi. *Agath.* anno 506. II. 1001. B. C. Monachi in civitatibus non inveniantur. *Auguſtodun.* anno 670. III. 1014. E.

MONACHI ad palatium non veniant, niſi cauſa obedientiæ. IV. 1505. C. Monachi, quibus monaſteriorum cura commiſſa non eſt, ſine auctoritate epiſcopi palatium non adeant. IV. 1493. B.

MONACHI & abbates ſuis obediant epiſcopis. VI. 1026. B. VI. 618. A. Subjiciantur epiſcopo, & intendant ſolum orationi & jejunio: neque ſe rebus eccleſiaſticis implicent, niſi jubeantur ab epiſcopo. *Chalced.* II. 468. A. B. 602. D. E. Monachos oportet quieti vacare, & eſſe ſub ſacerdotibus, & eorum doctrinis obedire. II. 667. E. An regulariter & monachice vivant, prævideat epiſcopus. III. 1943. E. Non debent parvipendere paſtores ſuos, in cujus parochia ſunt, ſicut aliqui faciunt. IV. 1396. B. Conjurantes in epiſcopum, dejiciantur gradu ſuo. II. 608. A. *Conc. Chalced.* Monachus qui monaſterium non habet, tria promittat epiſcopo ſe obſervaturum: caſtitatem, habitum monachalem, & qui melius poterit in Dei ſervitio permanere. VI. 775. B.

Monachorum eccleſiæ ſubſint regimini epiſcoporum. VI. 561. B.

Monachi ne ſuperiorem eligant ſine auctoritate chorepiſcopi. *Nicæn. Arab.* I. 476. B. 493. C.

MONACHO nulli committatur parochia regenda. VI. 1520. D. Monachi parochiale miniſterium presbyterorum ne præſumant. VI. *parte II. initio.* 1860. C. Sine conſenſu epiſcopi. *Mogunt.* anno 847. V. 11. B. Monachi, qui parochiales eccleſias habent ſuis monaſteriis incorporatas. *Vide*, Parochiales eccleſias. In eccleſiis ubi monachi habitant, populus per monachum non regatur: ſed per capellanum ab epiſcopo inſtitutum. VI. *parte II. initio.* 1721. B. Cum conſenſu abbatum. 1736. A. B.

MONACHOS oportere quieti operam dare, jejunia & orationes obſervare, numquam ſua monaſteria relinquere, injuſſu epiſcopi, cautum eſſe Concilio Chalcedonenſi rememorat Hermannus Colonienſis, anno 1536. IX. 2021. A. Monachus foris aliquod miniſterium clericatus agere non præſumat, niſi forte cum abbatis imperio. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. E. Niſi forte ei præcipiatur ab epiſcopo. *Conc. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1323. E. * Monachi qui fieri velint, iis proponenda eſt Sapientis ſententia, quæ ſic habet: *Altiora te ne quæſieris*, &c. *Conc. Colon.* anni 1536. IX. 2018. D. Intra clauſtra morentur, ad normam S. Benedicti, &c. VI. 1115. B.

MONACHIS ſacerdotali officio fungi licere male & ſtulte negatur. *Conc. Nemauſenſe*, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1749. E. A ſacerdotibus Monachis ligandi ſolvendique poteſtas digne adminiſtratur. 1750. A. B. Sacerdotali miniſterio rectius fungi poſſunt, quam presbyteri ſæculares. *Nemauſenſe*, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1750. C. Haud indigne ligandi ſolvendique officium adminiſtrant, ſi eos contigerit digne ad hoc miniſterium ſublimari. III. 543. C. Monachos clericis anteponit imago Dominica pro monachis elocuta. VI. 702. C. D. 704. A. B. Aliud pro ea re miraculum. 703. D. Monachis licet dignius baptizare, communionem dare, pœnitentiam imponere, peccata ſolvere. VI. *parte II. initio.* 1750. C.

Monachi. Etiam eos qui Monachi ſunt, Occidens clericos facit. VI. 286. B. Monachorum congregationes non parvæ ſunt, unde ad ſupplenda clericorum officia in promptu eſt viros

bonos

bonos aſſumi. III. 458. D. Monachi clericorum officiis aggregandi, per gradus ſingulos. *Siricius Papa.* I. 851. A. • Monachi baptizent, qui ab eis baptizari volet. *Nicæn. Arab.* I. 501. D. Monachis eccleſias cathedrales obtinere licet. VI. 1105. E. 1106. A. B. C.

Monachi qui ad clericatum pervenerint, non devient a priore propoſito. VI. *parte II. circa med.* 1205. E. Si clerici fiant, propoſitum continentiæ ſervare debent. I. 1001. E. Quos probaverit epiſcopus, pro eccleſiæ utilitate, in clericatus officio, cum abbatis voluntate debent ordinari. II. 1065. A. Monachum ſine permiſſu abbatis epiſcopus ne teneat in aliqua eccleſia ad clericatum. II. 1178. B.

Monachus ne ad prædicandum Dei verbum admittatur, ſine litteris atteſtatoriis. X. 453. B. Ac niſi a ſuperioribus offeratur. *Ibid.* Monachus alterius monaſterii ne clericus vel præpoſitus fiat ab alio epiſcopo. *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. C.

MONACHI ne dent pœnitentias publicas. VI. *parte II. circa med.* 1113. D. Monachi pœnitentiam cuivis non dent ſine conſenſu abbatis ſui: nec poſſunt abbates dare hanc licentiam, niſi de eis, quorum animarum curam gerunt. VI. *parte II. initio.* 1865. B.

MONACHOS Cyrillus hortatur, ut contra Neſtorii dogmata curent omni ope rectam fidem ubique annunciari. I. 1298. E.

Monachi per Lemovicinum cuncta quæ ad Corpus Domini & altare pertinent, mundiſſima ſervant. VI. 880. C. D. Plura ibi monaſteria recto tramite incedunt. 882. D. E.

MONACHI abbatibus ſubſint. *Aurel. I.* anno 511. II. 1011. B. Monachi ab accuſatione abbatum ſuorum nullatenus ſunt repellendi. VI. *parte II. ſub finem.* 1858. B. In ipſo monaſterio puniantur, in quo delinquunt. *Salzburg.* anno 1274. VII. 722. E. Monachos cæcare aut mutilare, nulla ex cauſa abbati licet. *Franceford.* anno 794. IV. 907. A. Monachos ſi verborum increpatio non emendaverit, etiam verberibus coercendi. *Venet.* anno 495. II. 797. D. *Agath.* anno 506. II. 1002. C. Monachus regulæ contemptor, vel adoleſcentium ſectator, publice verberetur, &c. III. 1967. E. Monachi pro qualibet culpa nudi coram fratribus non flagellentur. IV. 1229. E. Monachi in pœnitentia exſiſtentes, ad communem menſam & orationem admittendi ſunt. IV. 1051. C. Monachis graviter delinquentibus domus ſemota habeatur. IV. 1231. C. Monachi incorrigibiles etiam Mendicantes, ne dimittantur, quocumque prætextu, &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1253. C.

MONACHUS ſi fornicetur, vel uxorem ducat, fornicatorum pœnas ſubeat ſecundum canones. *Trull.* III. 1679. A. Sex annis pœniteat. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. E. I. 848. E. Qui vel quæ abjecto propoſito ſanctitatis, filios procrearint, in ergaſtula retrudantur, ubi pœnitentiam agant, ut ad mortem ex indulgentia communionem obtineant. *Siric.* I. 849. A. Qui e monaſterio egreſſi uxores acceperint, in eodem monaſterio pœnitentiæ deputentur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. D. Qui conjugia ineunt, excommunicentur, judicis auxilio ſeparentur, agant pœnitentiam ab abbate indictam, & poſt ſatisfactionem revertatur ad gratiam. *Turon.* anno 567. III. 360. C. Numquam ſint clerici. *Aurel. I.* anno 511. II. 1011. C.

MONACHUS. Canones & decreta SS. Patrum, eos qui veſtem religionis aliquot diebus in conſpectu hominum deſerunt, ad ſæculum poſtea redire non ſinunt. VI. 1383. B. *Compelle intrare.* Non manentes in ſuo propoſito, aut ad illud non revertentes, anathematizentur. II. 603. D. *Conc. Chalced.* Profugi quomodo coërcendi. VI. 447. D. Contra monachos apoſtatas & profugos decreta Concilii Colon. anni 1549. IX. 2098. 2099. Apoſtatas revertentes quomodo ſuſcipi oporteat. IX. 2101. A. B. C.

MONACHUS qui velit diſcedere ſine licentia ſuperiorum, vel qui prætenderit ſe per vim & metum ingreſſum eſſe religionem, aut dicat ante ætatem debitam ſe profeſſum fuiſſe; non audiatur, niſi infra quinquennium tantum a die profeſſionis, &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1249. E.

MONACHI & moniales ne inter laïcos habitent. III. 1961. A. B. Monachi ne feminas oſculentur. IV. 1229. E. Monachis cohabitatio cum feminis extraneis prohibetur. *Bracar.* anno 561. III. 349. D. Monachus ſecreto cum muliere ne comedat, ſed cum viris vel mulieribus Deum timentibus. *Nicæna II. ſynod.* IV. 502. A. Monachus & virgo nuſquam ſint ſimul. *S. Patric.* I. 1791. C.

MONACHUS ſi adverſus alterum pro qualibet culpa teſtimonium protulerit, fratri perfectiori credatur. IV. 1232. E.

MONACHI qui in ſolo habitu exſiſtunt, & non ea vita vivunt. V. 68. C. Quid de his agendum. *Ibidem.* • Monaſticam vitam nonnulli præ ſe ferunt, ut ea ratione propriis voluptatibus uberius fruantur, in propriis domibus adſidentes, &c. V. 1198. C. Tonſura nemini ad res adipiſcendas ſuadenda. IV. 1215. D.

MONACHUS nullus ſit ſolus in prioratu. VII. 214. A. *Conc. Biterr.* anno 1233. Sed de duobus ſolitariis fiat prioratus, &c. VII. 195. B. VII. 189. C. Monachi qui non attingunt annos XV. in prioratibus, niſi conventualibus, non ponantur. VII. 194. E. *anno* 1231. Monaſteria quædam præpoſitos quoſdam habent, qui in capellis ſolitariis commorantur: quod Lateranenſi Concilio vetitum eſt. IX. 2020. D. Monachi juxta regulam vivant, nec ſequeſtrati per cellas habitent aut convivant. III. 555. E. Solitarias cellas niſi poſt emeritos labores non petant. *Venet.* anno 495. II. 797. D. *Agath.* anno 506. II. 1002. C. Monachus cellam ſibi, congregatione derelicta, ſine permiſſu epiſcopi vel abbatis ſui, non conſtruat. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. D.

Monachis non liceat cellulas habere communes, ubi bini maneant: ſed in communi ſchola jaceant. *Turon.* anno 567. III. 360. B.

Monachus ne duos prioratus ſeu obedientias uſurpet. VI. *parte II. ſub finem.* 2008. E.

MONACHUS. Liber homo qui in monaſterio regulari comam depoſuerit, & res ſuas ibidem delegaverit, promiſſionem factam ſecundum regulam firmiter teneat. *Carol. M.* IV. 954. C. Prius hoc non faciat, quam a rege licentiam poſtulet. 955. A. In monachum ſeu fratrem alicujus monaſterii, ſeu regularis eccleſiæ, nullus de cetero admittatur, ſine ſpeciali licentia ſui Ordinarii. *Raven.* anno 1317. VII. 1438. E. Nullus per potentiam laïcorum. 1439. B. C. Monachorum cellæ novæ aut congregatiunculæ ne fiant ſine epiſcopi notitia. *Epaon.* anno 517. II. 1049. A. Ne quis laïcus ſine licentia epiſcopi monachus fiat, ſi uxorem aut filios habet. *Nicæn. Arab.* I. 465. B. 480. C. Ut ante triennium miles non efficiatur monachus, Gregorius VII. prohibet. VI. 1409. C. Monachi ne ſuſcipiant in monaſteriis ſervos aut adſcriptitios, præter voluntatem dominorum. *Chalced.* II. 468. B. 603. A. Qui ad ſervitium dominicum fugiendum ſæculum relinquunt, aut in ſæculo ſint, aut plene in regula permaneant. IV. 962. 963. Monachorum numerus ne minuatur. VII. 557. C. D.

MONACHI ne ſint advocati vel procuratores, niſi pro ſuæ eccleſiæ evidenti utilitate, &c. VII. 318. E. Ne negotientur aut firmas teneant. VI. *parte II. ſub finem.* 1637. D. VI. *parte II. initio.* 1865. C. Ne ſint conductores alienarum poſſeſſionum. *Chalced.* anno 451. II. 602. C. Monachus ne forenſis negotii ſuſceptor, vel exſecutor exſiſtat. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. E. Ne ſe immiſceat negotiis ſæcularibus. *Vide,* Clericus. Monachi ad placita exercenda, neque ad ſæcularia negotia exeant. IV. 906. D. IV. 1011. E. Laïci nuper converſi, ne mittantur ad alia negotia, antequam ſuam legem pleniter vivendo diſcant. *Carol. M.* IV. 962. E. 963. A.

MONACHI ne compatres, Monachæ ne commatres fiant. VI. *parte II. initio.* 1865. C. Monachus compatres habere non audeat. III. 1014. E.

MONACHI Græcorum ſervos non habent. Romani habent. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. B.

MONACHUS ſi fiat ſpem vel promiſſionem habens abbatiam conſequendi, non monachus, ſed mercenarius eſt. IX. 2019. B.

MONACHI in Quadrageſima libros de Bibliotheca accipiant; alias non accipiant, niſi Prior decreverit expedire. IV. 1230. A.

• MONACHI & abbates rapaces, qui ſeducere non ceſſant ſæculares, ut res ſuas atque poſſeſſiones, ſive in vita, ſive in morte, monaſteriis illorum tradant; & eccleſiis nihil relinquant, a

quibus baptiſmum, pœnitentiam, & euchariſtiam acceperunt. *Leo IX. Papa.* VI. 961. D. E.

MONACHI de omnibus decimas pauperibus dent. IV. 1232. A.

MONACNI gravis percuſſio, Apoſtolicæ Sedi reſervata. IV. 1258. C.

in MONACHORUM orationes Calviniani debacchantur. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 262. D. 263. A. Monachos oderunt Calviniani, quia catholica dogmata exponi a Monachis ægre ferunt. *Ibidem.*

MONACHIS liceat in ſuo Monaſterio habere cœmeterium ad ſepeliendos ſuos. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1845. B. C. * Monachos defunctos in eccleſiam deferunt Romani, & cum chriſmate ungunt pectora, &c. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. C.

MONACNI Scythæ. *Vide*, Scythæ. Monachorum Ælienſium facinora. II. 670. A. B. D. Monachus Barſumas ſuper epiſcopos in Syria duxit mille monachos. II. 423. D.

Monachi. *Vide*, Abbas. Abbates. Clerici. Concilium. Converſio. Regulares. *Vide*, Militia. Monaſteria. Novitius. Decanus. Religioſi. Religionis habitum. Sanctimoniales. Servi Dei.

Monachi, monomachi. III. 499. C.

Monachica vita. IV. 842. B.

MONACHATUS. *Vide*, Religioſum inſtitutum.

MONARCHIA.

* MONARCHIA quæ in Chriſto eſt; in eo poſita eſt, quod unus ſit Pater, & Filius ei ſubjectus omnia gubernet, & Spiritus ſancti gratiam omnibus ſanctis affatim Patris arbitrio largiatur. *Arian.* I. 631. C. * Filius, principium omnium: Deus autem principium Chriſti. Ita ad unum qui eſt ſine principio, per Filium univerſa referimus. *Sirm.* I. 703. E. * Patrem pro univerſorum principio agnoſcentes, nullam trium hypoſtaſeon inficiamus. *Icon.* I. 800. D. Monarchia in Trinitate. IV. 988. D. *Vide*, Trinitas.

MONARCHIA regni Gallici. IV. 967. A. Monarchiam imperii gubernante Ludovico (II.) Imp. Aug. VI. 140. C.

MONADIS cognitio. III. 286. D.

MONASTERIA.

MONASTERIA, ut nunc cœnobia nuncupantur. V. 68. B.

MONASTICÆ diſciplinæ ſtatus tribus præcipue conſervatur & augetur: ſufficienti communi victu, devota regulæ obſervantia, pia ſacramentorum frequentatione. X. 1921. D.

Monaſteria ſcrutanda, in quibus collapſa eſt diſciplina. IV. 1471. D. *Franceford.* IV. 908. A. *Troſleian.* anno 909. VI. 510. B. C. *& ſeqq.*

Monaſterii diſciplina. *Nicæn. Arab.* I. 497. D. E. 498. A. B. Monaſteriales diſciplinæ. II. 898. E. Monaſtici inſtituti leges & ſtatuta. *Nicæn. Arab.* I. 499. B.

Monaſteriorum reformatio commendata in Lateranenſi Concilio, anno 1215. VII. 30. C. D. 31. A. B. Monaſteriorum reformatio qualis eſſe debeat, ex Conc. Cameracenſi, anni 1565. X. 597. 598. 599. 600. Monaſteria tam canonicorum quam monachorum, ſive ſanctimonialium, a miſſis dominicis una cum epiſcopo, corrigantur & inſtaurentur. *Anno* 853. V. 54. C. D. Miſſi regii per civitates & ſingula monaſteria una cum epiſcopo, & cum conſilio illius qui monaſterium retinet, vitam canonicorum, monachorum & ſanctimonialium inquirant, & corrigant. VI. 352. C. D. *Vide*, Imbreviandi.

MONASTICÆ poſſeſſionis qualis eſſe libertas debeat. VI. 648. E. Monaſteria epiſcopi ne inquietent. III. 1016. D. De Monaſteriis non moleſtandis, decretum Concilii Treverenſis, anni 1549. IX. 2148. D. E.

MONASTERIA omnia pleniſſima libertate perfruantur: nihil in eis epiſcopo vindicante, præter ordinationem. *Carthag.* anno 534. II. 1177. A. Monaſteria omnia erunt, ſicut ſemper fuerunt, a conditione clericorum libera. *Carthag.* anno 525. II. 1090. C. Monaſteria Monachorum libera in toto orbe & quieta eſſe volebat Gregorius M. VI. 883. A. Monaſteriis conceſſæ immunitates a Gregorio M. III. 538. 539. 540.

MONASTERII ſui libertatem Petrus abbas Carthaginienſi ſedi commiſit vindicandam. II. 1083. B. 1084. E. Monaſterium a ſe fundatum, ſub regula S. Benedicti, petit privilegio Sedis Apoſtolicæ muniri Bonifacius Moguntinus, & impetrat. III. 1916. B. Monaſteria diverſa, ut oſtenderent libertatem ſuam, a diverſis epiſcopis conſolationem quæſierunt. II. 1087. C.

MONASTERIA ſemel epiſcopali voluntate conſecrata, ſemper monaſteria maneant, cum rebus ſuis. *Trull.* III. 1682. A. Monaſteria ne convellantur, ſed inconcuſſa ſtabilitate permaneant. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 561. A.

MONASTERIUM ingredi & ibi Deo ſervire, clerico cuilibet & laïco liceat. III. 497. E. Monaſterium ingredi cuilibet Chriſtiano licet, quamvis in gravi delicto ſit deprehenſus. *Trull.* III. 1679. A. Monaſteriis qui ſunt inviti ſine oſtenſo crimine intromiſſi, niſi volentes non teneantur manere. V. 68. E.

MONASTERIA ubi corpora ſanctorum ſunt, habeant oratorium intra clauſtrum, ubi peculiare officium fiat. *Conc. Franceford.* anno 794. IV. 906. E.

MONASTERIA. Unicuique congregationi a principibus, ſecundum auctoritatem divinam, ſuæ profeſſionis liceat habere prælatos. *Conc. Tullenſe*, anno 859. V. 499. E. 500. A. Monaſteria pure electiva. IX. 1872. D. Monaſterium Adrumetinum, prætermiſſo civitatis epiſcopo de tranſmarinis partibus ſibi ſemper presbyteros ordinavit. II. 1087. C. Monaſteriis exemptis reges Francorum conceſſerunt poteſtatem eligendi de ſemetipſis abbatem. V. 107. D. Monaſterium exemptum epiſcopus percutere excommunicatione non poteſt. II. 1083. C.

MONASTERIUM vel oratorium a dominio conſtructoris non auferatur. V. 67. C. Monaſteria qui ædificant, eorum ſe dominos inſcribunt, & de rebus Deo dicatis diſponunt; quod nefas eſt. V. 1198. A. B.

MONASTICÆ dignitates. IV. 155. E. Monaſterii prior & presbyter. II. 1211. 1214. Monaſteriorum præſes diaconus. XI. 339. C. Monaſterio recens præfectus veniat ter ſingulis annis ad epiſcopum. *Nicæn. Arab.* I. 488. E. 489. A. Monaſteriorum rectores ac rectrices neceſſaria ſibi commiſſis exhibeant, in ſpiritalibus & in temporalibus. V. 1378. C. Monaſteriorum præpoſiti non ſunt domini bonorum monaſterii, ac ne fructuum quidem; ſed tantum diſpenſatores & adminiſtratores. X. 600. B. Monaſteriorum abbates, aliique præpoſiti, & abbatiſſæ, aliæque, quid præſtare debeant. *Saltzburg.* anno 1420. B. Monaſteriis virorum aut puellarum qui præſunt, quomodo ſint emendandi. III. 1995. D. Monaſterio qui præeſt, niſi ſubjectos ſibi monachos bene regat, ſegregetur. V. 1198. C.

MONASTERIA. Nullus in eodem clauſtro plura exerceat officia. X. 1249. A. B. Monaſterii Procurator, quod ejus officium. *Nicæn, Arab.* I. 496. E. 497. A. B. Monaſterii janitor: quod ejus officium. *Nicæn. Arab.* I. 496. D. E.

MONASTERIA nulla ſine licentia epiſcopi erigenda. *Trid.* X. 170. D. *Agath.* anno 506. II. 1001. B. Nullibi ædificentur præter voluntatem epiſcopi, & domini poſſeſſionis. *Chalced.* II. 490. A. 603. A. Monaſterium ita debet conſtitui, ut omnia neceſſaria infra monaſterium exerceantur; ut non ſit neceſſarium monachis vel clericis vagandi foras. IV. 1013. D. Monaſterium facere unam de ſuis parochianis eccleſiis, de conſenſu concilii ſui, epiſcopo liceat. *Tolet. III.* anno 589. III. 480. B. Monaſterium privatum ad proprii epiſcopatus perniciem recens excogitare epiſcopo nulli licet. V. 1202. B.

MONASTERIIS aut canonicis nullus laïcus decimas ſuas, aut eccleſiam, aut quidquid eccleſiaſtici juris eſt, donet, ſine conſenſu epiſcopi vel Papæ. VI. *parte II. initio.* 1685. E. Monaſteriis quæ offeruntur, ab epiſcopis ne contingantur. II. 1065. A.

MONASTERIA, quæ regi militiam, dona, vel ſolas orationes debent. *Anno* DCCCXVII. IV. 1234. 1235.

MONASTERIORUM prædia non alienentur. IV. 1221. B. Monaſteriorum debita ut ſolvantur, monachi per diverſa monaſteria dividendi, &c. VI. *parte II.* 1527. A. B.

MONASTERIA everſa & in allodium data. IV. 1490. C. In alodem data. V. 55. B.

MONASTERIA, quæ a ſæcularibus utcumque tenentur, propter vim tyrannicæ cujuſdam avaritiæ. III. 1954. C. Monaſteria laïcis conceſſa, religioſis deinceps viris ſeu feminis committantur. IV. 1467. D. E. Monaſteriorum, quæ laïci tenent, curam epiſcopi gerant. IV. 1469.

A. B. Monaſteria quæ abbates & laïci ex regia largitate habent. *Ludovicus Pius Imp.* IV. 1251. E.

Monaſteria regularibus ejuſdem ordinis conferantur. *Trid.* X. 177. A.

Monaſterium in precariam dari vetitum. V. 60. B. Monaſteria commendata, in quibus non viget regularis obſervantia, ab Ordinario viſitentur. *Trid.* X. 124. E.

MONASTERIA ne fiant ſæcularia habitacula. II. 611. B. *Conc. Chalced.* Monaſteria tranſlata in ſæcularia receptacula per Iconoclaſtas. IV. 419. A. B. Monaſteria qui faciunt communia habitacula, in magna damnatione ſunt. *Nicæna II. ſynod.* IV. 495. A. Monaſteria diverſoria ſæcularium ne fiant. *Cæſaraugustan.* anno 691. III. 1780. C. D. Exceptis egenis, qui ſint eleemoſynis alendi. *Ibidem.* De eleemoſynis in monaſteriis faciendis. X. 1250. B.

MONASTERIA firme poſſideant altaria, quæ poſſediſſe noſcuntur annis XXX. VI. *parte II. initio.* 1734. D. E. *Confer* & 1718. D. 1749. C.

MONASTERIUM, ubi fieri poſſit, per decanos ordinetur: quia illi præpoſiti ſæpe in elationem incidunt. IV. 1011. D.

MONASTERIA ei ſubſint epiſcopo, in cujus territorio ſunt. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. B. Monaſteria, quæ ſub epiſcopi poteſtate ſunt, ab eis reſtaurentur. *Ticinenſis ſynodus*, anno 850. V. 29. B. Monaſteria ſibi ſubjecta ſinguli epiſcopi ſtudeant reformare; & eadem adverſus quoſlibet tueantur. *Rotomag.* anno 1223. VII. 127. D.

Monaſteria ne ſint ludicrarum artium receptacula; hoc eſt, poëtarum, citharistarum, muſicorum, &c. III. 1957. B.

Monaſterium. In Monaſterio tamquam in ſepulcro degere ſe Eutyches dixit. II. 142. A. 154. E. Monaſterium Eutychis non eſt dicendum, ſed diverſorium, quod religionis habuit inimicos. II. 677. D. 11.

Monaſteria. In Monaſteriis ſi furtum factum fuerit, cujus ignoretur reus; purgent ſe fratres omnes per communionem Corporis & ſanguinis Domini. *Vormat.* anno 868. V. 740. B.

Monaſteriales & eccleſiaſtici ſanctæ Communioni Corporis & ſanguinis Domini dignos ſe indeſinenter præparent. III. 1957. E.

Monaſteria. Intra ſepta ne celebrentur Miſſæ defunctorum ſæcularium, nec ſæcularium corpora ſepeliantur, niſi permiſſu epiſcopi. Nec baptizetur quiſquam. III. 556. C.

Monaſterium in Anglia inſtar liminum Apoſtolorum, pro abſolvendis votis quæ de peregrinando Romam concepta fuerint. III. 1036. E.

Monaſteria ſua deſerentes, ut oratoria conſtruant: ne id eis liceat, niſi poſſint ea conſummare. *Nicæna II. Synod.* IV. 498. B.

Monaſteria neceſſitate hæreſis relinquentes monachi. V. 1199. A

Monaſteria. Mulieres intra ſepta monaſteriorum, ſeu locorum regularium, quæ ſunt clauſtrum, capitulum, &c. extra tempus proceſſionum ſive ſupplicationum, ne admittantur quocumque prætexto. IX. 2174. D. Monaſteria virorum regularium ingredi quatenus feminis prohibitum eſt. III. 1015. A. X. 933. C. D. *Ex S. Carolo Borromæo.* Monaſterium duplex ne fiat. *Nicæna II. Synod.* IV. 499. B. Pœna abbatis, qui mulierem in monaſterium ingredi permiſerit. III. 446. A.

MONASTERIA diœceſeos Apamenæ. II. 1390. 1391. 1393. Monaſterium ſanctorum tergeminorum, Speuſippi, Eleuſippi, & Meleuſippi. V. 484. A. Monaſterium beati Theotecni, Conſtantinopoli. II. 170. E. Beati Dionyſii. *Ibid.* D. Beati Thalaſſii. *Ibid.* Ægyptiorum. *Ibid.* Sancti Hermilli. *Ibid.* E. Heliæ. *Ibid.* Sancti Eulogii. 171. A. Syrorum. *Ibid.* Ætherii. *Ibid.* Beati Laurentii. *Ibid.* B. Theodoti. *Ibid.*

MONASTERIA Conſtantinopoleos & Orientis enumerantur. *Vide*, Conſtantinopolis. Monaſteria epiſcopo Chalcedonenſi ſubjecta enumerantur. II. 1298. E. *& ſeqq.* Monaſteriorum CP. ἔξαρχοι. II. 1193. C.

Monaſteria. *Vide*, S. Remigii.

Monaſterium Gillitanum in Africa. III. 181. C. Monaſteria in Anglia multiplicare ſtatuit Edgarus rex. VI. 638. D. Monaſteria Aurelianenſi epiſcopo ſubdita ſcholas habent. IV. 916. A. Monaſterio S. Benedicti in Biturigibus ſuum privilegium conſervandum. V. 487. B. Monaſterium S. Remigii Senonibus. V. 39. A. Monaſterium S. Sabini. V. 54. B. Corbeïæ, Corbionis, Orbacis. *Ibidem.* Monaſterium S. Medardi & S. Sebaſtiani Sueſſionibus. V. 39. E. Monaſterium B. Petri Luxovii conſtitutum. V. 103. E. Monaſterium Sigrianum. V. 952. D.

MONASTERIOLUM, in Flandria. VI. 1354. C.

Monaſteria. Clauſtra fundantes peccant: & ingredientes, ſunt viri diabolici. *Error Wicleſi.* VIII. 300. E.

Monaſteria. *Vide*, Cellarii.

Monaſtica vota. *Vide*, de Votis.

MONASTERIALES. III. 1956. C.

MONASTERIALES ancillæ Dei. III. 1922. A.

MONASTERIA monialium Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecta, ab Epiſcopis gubernentur: alia, a deputatis in Capitulis, aliiſve regularibus. *Trid.* X. 173. A. Monaſteria puellarum ſub cura ſint epiſcoporum. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. C. Monaſteria puellarum diligenter epiſcopi perſcrutentur. III. 1943. E.

Monaſterii monialium clauſura qualis eſſe debeat. X. 709. D. E. 715. E. 716. A. B. &c. X. 1581. 1582. Monialibus egredi monaſterii clauſtra quam ob cauſam liceat. X. 1580. E.

MONASTERIA virginum, monachorum adminiſtratione ac præſidio gubernentur. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 561. B. C. Sed ea cautela ſervata, ut &c. *Ibidem.* C. D. Ibi non nutriantur, niſi quæ ſint ibi perſeveraturæ. *Carol. M.* IV. 961. C. Certe non maſculi ulli. *Ibidem.* D.

MONASTERIUM puellarum nullus ingrediatur, niſi presbyter ad Miſſam celebrandam: qui poſtea ſtatim exeat. *Carol. M.* IV. 961. C. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1004. D. IV. 1173. B. C. Monaſteria ſanctimonialium, temere aut epiſcopo inconſulto, ne canonici vel monachi adeant. IV. 1323. A. B. *Matiſcon.* anno 581. III. 451. E. *Epaon.* anno 517. II. 1051. B. Monaſteria puellarum, nullo pateant, niſi forte ſumma compellente neceſſitate, aditu virorum. *Conc. Forojul.* anno 791. IV. 860. E. Nec ipſe epiſcopus abſque ſacerdotibus & clericis ſuis introëat. 861. A. Monaſteria ingrediendi facultate quomodo ſuperiores uti debeant. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1137. E. 1138. A.

MONASTERIA ſanctimonialium extra mœnia urbis vel oppidi conſtituta, quia ſunt expoſita; moniales intra urbem, ſi expediat, reducantur. *Trid.* X. 171. C. Monaſteria puellarum undique muniantur: habeant autem ſanctimoniales intus præparatas neceſſarias habitationes. IV. 1168. D. Monaſteria puellarum procul a monaſteriis monachorum collocentur. *Agath.* anno 506. II. 1001. C.

in Monaſterio puellarum ne plures admittantur, quam ali poſſint. IV. 1004. D. 1013. C. Monaſteria minuta, ubi Nonnanes ſine regula vivunt. IV. 845. D. Monaſteriola puellarum. IV. 1280. B. Monaſteria puellaris. *Vide*, Abbatiſſæ. Cellerariæ. Portariæ. Sanctimoniales.

Monaſteria. De puellis ſæcularibus, quæ in monaſteriis educantur, præcepta S. Caroli Borromæi. X. 720. C. D. E.

MONATTI, veſpillones. X. 997. E. 1014. E.

Μοναστηριάτωρ. XI. 340. C

MONE

MONETA curribilis. VI. *parte II. initio.* 1688. D. Moneta non habeat in libra niſi XXII. ſolidos. III. 1994. A. Monetæ mutatio facta a Ludovico Pio Imp. IV. 1253. C. D.

Moneta Andegavenſis. *Vide*, Solidi. Moneta Melgorenſis. VII. 146. VI. Pictavenſium. VI. 1485. C. Provenienſis, anno 1184. VI. *parte II. ſub finem.* 1882. A. Ravennenſis. VII. 1377. A. *anno* 1311. Remenſis. VI. *parte II.* 1450. E. Monetarii quot eſſe debeant in Anglia. VI. 566. E.

Monetæ adulteratæ pœna quæ ſit. VI. 566. D. Monetæ adulteratori dextera præcidatur. VII. *parte II. initio.* 1882. C. Monetæ tonſores, mittendi ad Papam. *Exon.* anno 1287. VII. 1126. E. Monetam falſam qui fecerint, excommunicentur, & a rege effoſſionem (oculorum) patiantur. VI. *parte in fine.* 2054. B.

MONIALES

Moniales. De his præcepta S. Caroli Borromæi. X. 706. 707. *& ſeqq.* X. 755. E. X. 1092. 1093. Joannis Cantuar. anno 1279. VII. 786. 787. 788. Decreta Concilii Lamberh. anno 1281. VII. 870. D. E. 871. A. B. Concilii Mechlinienſis, anno 1570. X.

1202. A. B. C. D. Decreta Mexicana. X. 1683. *& ſeqq. Nicæn. Arab.* 513. C. D. Statuta Concilii Pariſ. anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2011. B. *& ſeqq.* Statuta Concilii Turon. anno 1583. X. 1431. *& ſeqq.*

Moniales. Qui mulierem monaſterium ingredi volentem prohibuerit, anathemati ſubjicitur. *Trid.* X. 175. D. Ne quis, præterquam in caſibus a jure expreſſis, cogat mulierem ad ingrediendum monaſterium. *Trid. ſub anathemate.* X. 175. D.

Moniales. Novitiæ quomodo examinandæ & ſuſcipiendæ ſunt. X. 711. B. *& ſeqq.* Quomodo ad profeſſionem recipiendæ. 712. D. E. 713. A. B. Puella major XII. annis ſi habitum regularem ſuſcipere voluerit, exploretur ab Ordinario; iterumque ante profeſſionem. *Trid.* X. 175. B.

Moniales. Filiam ſuam, aut neptem, aut parentem, quicumque Deo offerre voluerit, licentiam habeat. *Carol. M.* IV. 961. C.

MONIALIUM regulæ tres: B. Benedicti, Baſilii, Auguſtini. *Lateranenſe,* anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1212. D. *Vide,* Sanctimoniales.

MONIALES nigræ. VI. 557. C. Statuta pro eis, in Conc. Rotomag. anno 1231. VII. D. E.

Monialium veſtitus qualis eſſe debeat, ex Conc. Oxon. anno 1222. VII. 123. E. Sola monialis conſecrata deferat annulum, & uno ſolo ſit contenta. 124. A.

MONIALES gratis recipiendæ. *Lateran.* anno 1215. VII. 67. B. Antequam profeſſio emittatur a virginibus, de eleemoſyna agatur in numerata pecunia, &c. *Avenion.* anno 1594. X. 1865. A.

MONIALES ſaltem per horam, mentalem orationem adhibeant; ſemihora ſcilicet poſt matutinum, itemque poſt Nonam aut Completorium. *S. Carolus Borrom.* X. 713. E.

MONIALES unoquoque menſe confiteantur & communicent. *Trid.* X. 173. B. Saltem ſingulis menſibus. X. 1251. E.

MONIALES ordinem aliquem profeſſæ confeſſorem alium non habeant, quam ejuſdem ordinis & regulæ. IX. 2148. A. Monialibus, præter confeſſorem ordinarium, alius extraordinarius bis aut ter in anno offeratur. *Trid.* X. 173. B. Qui non unius vel alterius tantum, ſed omnium omnino confeſſiones audiat. X. 1964. C.

Monialium Concionatores, Confeſſores, Viſitatores, & Capellani. X. 721. C. *& ſeqq.* Feminis religioſis qui præficitur, probari ab epiſcopo debet. *Carthag.* anno 398. I. 984. E.

MONIALIUM præfecta, quocumque nomine appelletur, ne minor XL. annis eligatur, &c. X. 707. C. *Vide,* Abbatiſſæ, Moniales quæ monaſteriis præficiuntur, ſubditas excommunicare non poſſunt. *Nicæn. Arab.* I. 504. D.

Moniales diſcretæ, ſive Matres conſilii. X. 707. D. 709. A. B.

Moniales. Novitiarum magiſtræ officium. X. 709. C. D.

MONIALIUM turnus, parlatorium, &c. X. 934. A. B. &c. 935. C. X. 1926. C.

MONIALIBUS cantus figuratus & muſica inſtrumenta prohibita. X. 937. C. *Ex S. Carolo Borromæo.*

MONIALES ut vitare omnem proprietatem oporteat. X. 714. C. D. E. 715. A. B. C. D.

Monachæ nefas aut accipere aut dare litteras, eulogias, vel munuſcula qualibet ſine præcepto abbatiſſæ. VI. 151. A. Moniales ſcribere aut accipere litteras quomodo poſſint. X. 719. D. Monialis ne atramentarium calamum, aliudve cujuſvis generis inſtrumentum habeat, quod ad ſcribendum uſui ſit. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1092. E. 1093. A.

Moniales ne libros habeant, niſi quos epiſcopus approbarit. X. 1093. A. vel ordinis ſuperior ſcripto approbarit. *Teleſan.* anno 1590. X. 1797. C.

Moniales omnes in refectorio communiter comedant, & in dormitorio dormiant. VI. 557. D. Moniales non comedant aut bibant extra monaſteria. *Bituric.* anno 1336. VII. 1610. A.

Moniales. Hoſpitalitati in monaſteriis ſanctimonialium qualis ſit deputandus locus. X. 1202. B.

Monialium diſcipulæ. Id nomen extinguitur. X. 1925. B.

Monialium converſæ. De his præcepta S. Caroli Borromæi. X. 720. A. B.

Monialium cameræ omnes deſtruantur, niſi pro ſuſceptione epiſcopi una retineatur, &c. VI. 557. D.

Monialium foreſteria. X. 713. B.

Moniales, ubi monaſteria extra urbis mœnia, diruta ſint, intra urbes reducantur, &c. XI. 38. D. E.

Monialium bona a quibus & quomodo adminiſtranda. X. 938. B. C. D.

Monialium prioratus quando non habent reditus ſufficientes, quid ſit agendum. IX. 1959. D. E. Monialium monaſteria quæ uniri aliis oporteat. X. 706. D. E.

Monialium labores quomodo exercendi. X. 710. A. B. Moniales faciant monachis illis veſtes, a quibus tuitionem exſpectant. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 561. D.

Moniales ad publicas proceſſiones non veniant, ſed eas in ſuis clauſtris & eccleſiis celebrent. *Senon.* anno 1485. IX. 1527. D.

Monialium monaſteria Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecta ſemel in anno viſitare diœceſani poſſunt. IX. 1777. A. B.

Moniales, quæ ægrotis adſiſtunt. IX. 2161. C. Moniales hoſpitalium, de quibus infinitæ ſunt querimoniæ, epiſcopi viſitantes videant quomodo poſſint emendare. *Rotomag.* anno 1581. X. 1252. D.

Monialium clauſura diligenter ſervanda. VI. 557. E. Præſertim quæ extra urbes agunt. *Trid.* X. 171. A. B. Monialibus dandi licentiam exeundi confeſſori ne facultas concedatur. IX. 2147. E. Monialis, quæ exierit clauſtrum, ſeu locum ei ſpecialiter deputatum, ſine licentia epiſcopi, licet clauſuram ſui monaſterii non exierit, per menſem carceri deputetur, &c. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1387. E. Moniales nullatenus exire, aut extra pernoctare ſinantur. VI. 557. E. *Londin.* anno 1268. VII. 644. 645. X. 462 B. Monachæ e monaſterio digreſſæ, excommunicantur. III. 490. C. D.

Monacha quæ ad ſæcularem licentiam reverti voluerit, ſit excommunicata, cum conſciis fugæ, donec pœnitendo ſatisfecerint. *Matiſcon,* anno 581. III. 454. B. C. Moniales religionis habitum ſubinde mutantes, in Germania, ſæculo XVI. IX. 2099. D. Monachum vel monialem apoſtatam, ſed pœnitentem, ſi abbas vel abbatiſſa recipere noluerit, excommunicetur. VI. 1073. D.

Monacham, ſive Dei ancillam, ſi quis in conjugium duxerit, anathema. III. 1865. B. Monialium raptores qua pœna multandi. VI. 382. B.

Monacha inceſti rea quomodo caſtiganda. VI. 155. B. C. D. E. Moniales lapſæ in ipſo monaſterio pœnitentiam agant. III. 1996. A. Monialis vel canonica ſtupri rea, ad nullum deinceps officium admittatur: ſed in ſignum iniquitatis ſuæ, ultima tam in clauſtro maneat, quam in choro. VII. 138. E. 139. A.

Moniales. Ad ergaſtula, ſeu monaſteria monialium nullus vir accedat, ſine licentia epiſcopi: ſi quis contra fecerit, pœnam XX. ſolidorum incurrat ipſo facto, etiamſi non intret intra clauſtrum monialibus tantummodo deputatum: ſi vero fuerit religioſus, per menſem jejunet bis in hebdomada in pane & aqua, &c. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1387. D. E. Declarando ac mitigando ſtatutum Ravenn. anni 1311. ſtatuimus, quod nullus de cetero pœnas incurrat pro ingreſſu monaſterii, dummodo locum monialibus pro clauſura deputatum non ingrediatur. Ad cratem ſeu feneſtram ferream poteſt quis loqui cum monialibus, &c. *Raven.* anno 1317. VII. 1450. B. C. Monialium monaſteria intrare nemini liceat, ſine licentia ſpeciali epiſcopi: exceptis reginis, & ſororibus regis, & confeſſoribus monialium tempore neceſſitatis. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1321. VII. 1749. C.

Moniales. Colloquium frequens cum monialibus, vel jocus inordinatus, clericis inhibetur. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1133. D. Facultas celebrandi in eccleſiis Monialium nominatim ab epiſcopo concedenda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 741. E. 742. A.

Monachæ. *Soter, epiſt.* 2. I. 101. B. Ne ſacra vaſa contingant, &c. *Ibid.* *Vide,* Diaconiſſæ. *Vide,* Monaſteria.

Monachabus vulneratis. III. 530. A.

MONI

MONITA ſalutis plurima. *Nicæn. Arab.* I. 519. 520. 521. 522.

MONITIONES in ſynodo clero faciendæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 916. 917. 918. &c.

S. MONITOR, Aurelianis. VI. 844. C.

MONITORIA quando decernenda. IX. 1923. A. Monitoriæ litteræ. X.

929. D. 930. A. B. Monitoriales ſeu querimoniales. De his decretum Concilii Turon. anni 1583. X. 1434. E. Monitionum litteræ de rebus ſubreptis ablatiſve, quando ſint dandæ. X. 1079. D. Monitiones ad finem revelationis, a quibus & quando dari poſſint. *Remenſe*, anno 1583. X. 1302. C. *Vide*, Excommunicationes.

MONOGAMIA. *Vide*, Matrimonium.

MONOGRAMMON, Polychronii Confeſſoris. III. 1375. A. Monogrammon Conſtantini (Pogonati) Imp. III. 1307. C.

MONOIMOS Arabs. III. 1287. E.

MONOMACHIÆ in ſacris locis vel cœmeteriis, vel epiſcoporum præſentia non fiant. VI. *parte II. ſub finem*. 2017. C. anno 1212. Per Monomachiam decernere de adulterio feminæ. V. 272. D. Hoc eſt Deum tentare. 273. B.

MONOTHELETÆ

MONOTHELETÆ, *ἀθέλητοι τῆς θεο-θείας*. IV. 453. E. Monotheletarum *μονοθέλητος, μᾶλλον δὲ κακοθέλητος βούλησις*. IV. 473. E. Monotheletarum duces, Theodorus Pharanites, Cyrus Alexandrinus, Sergius, Pyrrhus, Paulus, Conſtantinopolitani. III. 630. A. * Monotheletæ unam voluntatem & unam operationem in Chriſto dixere, ſed increatam; creatam videlicet deſtruentes. XI. 311. E. * Monotheletæ inſtabiles modo aſſeverant unam voluotatem & unam operationem; modo nec unam nec duas operationes; modo unam & duas. III. 1110. C. * Ne ipſi quidem intelligunt quid ab ipſis credatur aut exiſtimetur. III. 630. B. Aliquando unam, aliquando nullam prorſus voluntatem & operationem divinitatis atque humanitatia Chriſti confitentur. 635. D. E. *Vide*, Ecthesis Heraclii. Honorius Papa. Theodoſius. Anthimus. Themiſtius. &c. *Item*, Leonis epiſtola ad Flavianum.

Sergius CP.

Monotheletæ. Sergius CP. ſcribit ad Honorium Papam, auctorem ſe fuiſſe Cyro Alexandrino, ut nec una nec duæ operationes dicereotur: ſed prædicaretur unus idemque Filius Dei Chriſtus, tam divina quam humana operatus eſſe; & omnem confiterentur operationem *θεοπρεπῆ* & *ἀνθρωποπρεπῆ* ex uno eodemque incarnato Verbo indiviſe procedere. III. 1315. D. Qui duas operationes dixerit, eum duas voluntates contrarias in Chriſto prædicare. *Ibidem*. E. Sergius CP. ſcribit ad Cyrum Phaſidis, Cyrillum Alexandr. & Mennam CP. dixiſſe unam voluntatem & unam operationem in Chriſto. III. 1310. B. Sicut corpus noſtrum regitur ab intellectuali & rationali anima noſtra: ita & in Chriſto humanitas ab ipſius Verbi deïtate ſemper in omnibus movebatur. *Sergius CP.* III. 1316. E. Leonis Papæ epiſtola ad Flavianum, honorifice citatur, velut columna fidei, a Sergio CP. *Operatur utraque forma, ἑκατέρα μορφῇ*, &c. III. 1310. C. D. 1318. D. Sed negat inde colligi duas voluntates. 1310. D. * Monotheletæ Chriſtum confitentur patientem quidem humaniter carne, quia homo erat: manentem autem impaſſibilem, quatenus Deus erat: & eumdem unum Chriſtum operari Deodecibilia & humana, una operatione: quia omnis divina & humana operatio ex uno eodemque incarnato Deo Verbo procedebat: Sic Leo, aiebant, ſapuit & docuit: *Operatur utraque natura, ἑκατέρα μορφῇ*, &c. III. *ex Sergio CP.* 778. D. 795. B. 818. F. * Monotheletæ unam naturam Dei Verbi incarnatam ſecundum beatæ memoriæ Cyrillum confitebantur. *Sergius CP.* III. 778. E.

Ecthesis Heraclii.

Monotheletæ unius ejuſdemque miracula & paſſiones prædicant; & omnem divinam & humanam operationem uni eidemque Deo Verbo tribuunt: unam ei offerunt venerationem. *Ecthesis Heraclii.* III. 795. A. Monotheletæ Chriſtum compoſitum confitentur: utraque natura ſervante proprietatem: unam hypoſtaſim & unam perſonam Dei Verbi cum carne intellectualiter animata. *Ecthesis Heraclii.* III. 794. D.

Paulus & Petrus CP.

Monothelisimus. Paulus CP. in Chriſto nec unam nec duas voluntates fuiſſe definivit. VI. 932. D. Petrus CP. Pauli ſucceſſor, ſcribens ad Vitalianum Papam, & unam duas voluntates, & unam duas operationes in Chriſto profitetur. III. 1107. D. Et unam & duas. 1110. B.

Theodorus Pharanites.

Monotheletæ. Unam oportet in Chriſto agnoſcere operationem: cujus opifex & creator ipſe Deus Verbum; inſtrumentum vero, humanitas ſit. *Theodorus Pharan.* III. 1346. B. Quidquid Chriſtus narratur dixiſſe ſive egiſſe, per mentem & ſenſus dixit & egit: & ſic ipſius tamquam totius & unici una operatio dicenda eſt; Verbi, mentis, & corporis organici. *Theodorus Pharan.* III. 1343. B. Omnia incipiebant & effluebant, ut ita dicam, ex Verbi ſapientia, benignitate, atque virtute; mediante vero intellectuali mente & corpore procedebant. Et ideo una operatio totius, ſive unius Salvatoris, hæc omnia & ſunt & dicta ſunt. *Idem. Ibidem.* C. E. Et 766. D. E. Somnum, & faſtidium, eſuriem & ſitum admiſit Dominus quando volunt: unde horum motum & quietem, ad illam omnipotentem Verbi operationem applicamus. *Theodorus Pharan.* III. 1343. D.

Macarius Antiochenus, & Cyrus Alexandrinus.

Monotheleta Macarius Antioch. humanam voluntatem in Chriſto non dicit, ſed divinam, abſque carnalibus voluntatibus & cogitationibus humanis. III. 1182. B. C. Ne vel voluntates duas contrarias, vel duos volentes introducerent, ut quidem aiebant. III. 813. A. *Macarius Antioch.* III. 1171. D. 1299. D. Et propter unam perſonam *ἐν ὑποστάσει* eſſe Chriſtum in duabus naturis. 823. C. Aïebat Chriſtum exuiſſe cum carne voluntatem humanam. III. 1383. D. E. 1386. A. * Patres manifeſte docent, quia numquam intellectualiter animata Domini caro, diviſe & ex proprio appetitu contra nutum Verbi ſibi uniti naturalem fecit motionem: ſed prout movebatur a Verbo, quemadmodum corpus ab anima regitur. *Macarius Antioch.* III. 1171. D. E. Macarius Antiochenus, ab Imp. interrogatus, an unam operationem diceret: reſpondit: Ego numerum non dico: ſed *θεανδρικὴν* Deivirilem ejus operationem, ſecundum Dionyſium. III. 1066. A. B. * Unam Deivirilem operationem Chriſti prædicabant: at non unam Deodecibilem, *θεοπρεπῆ*. III. 783. E. Neque quæ divina ſunt, ſecundum Deum; neque quæ humana ſunt, ſecundum hominem; ſed humanati Dei Verbi novam quamdam *θεανδρικὴν* operationem in converſatione Chriſti demonſtratam confitemur, ſecundum Dionyſium. *Macarius Antioch.* III. 1167. D. 1171. B. Eſſe in Chriſto unam voluntatem hypoſtaticam & unam *θεανδρικὴν ἐνέργειαν*. *Macarius Antioch.* III. 1167. D. Ex libris Macarii Antiocheni excerpta recitantur, & cum aliorum hæreticorum ſcriptis conferuntur. III. 1299. 1302. Confitetur unum de Trinitate Filium Dei, veram carnem de Maria accepiſſe, animatam anima rationali atque intellectuali. *Macarius Antioch.* III. 1170. D. E. 1171. D. * Chriſtus unam voluntatem habens omnium paſſionum idoneus, unam eamdemque habuit virtutem ad tolerantiam horum omnium, ſecundum ſanctum Auguſtinum. *Macarius Monotheleta.* III. 1167. D. Duas perfectas naturas inconfuſas in Chriſto confitetur, ſalva proprietate utriuſque naturæ, in unam perſonam & hypoſtaſim concurrente. *Macarius Antioch.* III. 1167. C. Inconfuſe & inconvertibiliter. III. 778. E. 794. E. Idem unus Chriſtus & Filius, operans *τὰ θεοπρεπῆ καὶ ἀνθρωποπρεπῆ* una *θεανδρικῇ* operatione, ſecundum ſanctum Dionyſium. *Cyrus Alexandr.* III. 1342. D.

Alii hæretici.

* *Monotheletæ*. Deus aſſumens inſtrumentum: & Deus eſt ſecundum quod operatur, & homo ſecundum quod eſt inſtrumentum. Inſtrumentum autem, & quod id movet, unam ſolet perficere operationem. *Apollinaris hæret.* III. 1247. D. * Si una eſt hypoſtaſis & natura Verbi incarnati, adoranda cum ipſius carne adoratione una; ſicuti eſt; procul dubio & una voluntas, & una operatio, profecto & una ſapientia & una ſcientia utriuſque eſt. *Anthimus hæret.* III. 1239. E. * Una ſcientia in Chriſto, ut & operatio: nam unus erat qui ſciebat, ſicut & qui operabatur, perſona & hypoſta-

ſis una, & conſequenter una operatio & una ſcientia. *Themiſt. hæret.* III. 1242. C. ⁎ Dicere duas ſcientias, & duas operationes, & duas ſapientias in Chriſto, hæc Theodoreti blaſphemia eſt, Judaïcæ hæreſis ſoboles. *Theodoſius hæret.* III. 1246. A. B. Unam operationem dicimus ex utriſque deïficam : unius ejuſdemque Chriſti & miracula & paſſiones : unam eamdemque Deodignam ſapientiam ſcientiamque omnium, & cognitionem ſecundum utrumque, id eſt, ſecundum divinitatem, & ſecundum humanitatem : quia & unam operationem Deodignam. *Theodoſius hæret.* III. 1106. E.

Monotheleta Polychronius fidem ſuam probare voluit ſuſcitatione mortui : accepta conditio a ſynodo : mortuus non eſt ſuſcitatus. III. 1374. 1375.

Monotheletæ ſimiles Acephalis. III. 695. B.

Monotheletæ ſuſcipiunt quinque ſynodos univerſales. III. 778. B. 791. E. 795. D. 799. E. &c.

Mons Godinus. VI. *parte II. initio.* 1974. B.

MONT

Montanistæ. *Nicæn. Arab.*. I. 524. E. ⁎ Phryges, iterum baptizandi. I. 814. A. Montanus damnatus in ſynodo cum Maximilla. V. 1494. A. B.

Montenses, Novatiani. I. 857. C. Per manus impoſitionem ſuſcipiantur, ex eo quod rebaptizant. I. 857. B. Præter eos quos rebaptizant. 1001. B.

Montes æterni, evangelica & apoſtolica præcepta. IV. 519. E.

Montes pietatis erigendi in ſingulis civitatibus, &c. X. 706. A. Uſuræ ab eis non exigantur. X. 755. B. Montium pietatis confirmatio a Leone X. anno 1515. IX. 1773. B.

MOR

Morapetini uſualis monetæ. VII. 1967. E. 1972. B.

Moravi, qui & Slavini, archiepiſcopatum habent a Joanne IX. VI. 126. C. VI. 483. E. De ea re conqueruntur apud Papam epiſcopi Bavariæ. 484. 485.

Moravensis eccleſiæ jura defendit Gregorius VII. Papa. VI. 1267. 1268. 1269. Moravorum epiſcopus in pſeudoſynodo Photii. VI. 214. C.

Morcantus rex pro homicidio pœnitentiam ſuſcipit. III. 346. A.

Mordridatus, *meurtri, tué.* IV. 1237. E. *anno* 821.

Moriennensis eccleſia Viennenſi metropoli ab antiquo ſubdita. III. 448. D. E.

Morientes. Quæ ſint erga eos officia ſacerdotum. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 850. 851.

⁎ *Morum depravatio.* Videmus per totum mundum rapinas pauperum, &c. VI. 506. B.

Mori cito juvenis poteſt, ſenex diu non poteſt vivere. V. 21. B.

Mortis nomine diabolus appellatur. III. 1725. A.

⁎ *Mors.* Peccator a ſanctis Angelis vi & iracunde e corpore vel invitus extruditur. IX. 660. B. C. Dæmones deinde illum excipiunt. *Ibidem.* ⁎ Certum eſt, quia ad omnes homines, quando egrediuntur de corpore, veniunt diaboli, & ad juſtos, & ad peccatores : ſed & ad ipſum Chriſtum venit, in quo ſuum nihil invenit. V. 466. E. *Cariſiac. ſynod.*

Morticina non edenda. *Vormat.* anno 868. V. 746. A. Morticinorum eſus. III. 1773. B. C. 1777. A. 1778. E. Morticini eſus non eſt vetitus Chriſtianis. V. 381. A. *Vide,* Sanguis.

MORTUI

Mortui. Funus nonniſi poſt horas XXIV. inſtruatur. X. 1805. C. Niſi fuerint pueruli. XI. 26. A.

Mortuorum exſequiæ quomodo faciendæ. V. 454. C. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 693. C. D. E. 694. &c. Contra tibicines & cantatrices pro mortuis. *Nicoſ. ſynod.* VII. 1702. A. B. C.

Mortui. Orationes ad mortuum ſepeliendum. VI. 415. B. ⁎ Oratio facienda ſuper eo qui dormit. IX. 957. B.

Mortuos inungunt oleo Græci ante ſepulturam. IX. 430. D.

Mortuos efferant & ſepeliant pœnitentes. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. A.

Mortuum laïcum ne eccleſiaſtici homines efferant. X. 1120. A. B.

Mortuorum cadavera non obvolvenda pallis ſacratis. *Arvern.* anno 535. II. 1181. D. Mortui ſacerdotis corpus ne opertorio Dominici Corporis obtegatur. *Arvern.* anno 535. II. 1182. A. Novi panni ſerici, qui in lectis mortuorum ponebantur, cedebant ad ipſius ornatum eccleſiæ Nicoſienſis. VII. 1726. A. anno 1248.

Mortui. Pro ſepeliendis mortuis venia presbyter ne requirat. VI. 419 A. Pro exſequiis mortuorum nihil exigatur. *Ricardus Sarum,* anno 1217. VII. 93. A. X. 454. E.

Mortuus mortuo nondum marcidato ne ſuperponatur. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. D. Mortuus ſuper mortuum ne mittatur. III. 445. B. III. 1944. B.

Mortui nulli ſepeliantur in eccleſia ſanctificata : &c. *Theodor. Cantuar.* III. 1776. C. Mortuos in eccleſia ſepeliendi mos antiquus aboleatur. *Theodulf.* IV. 914. D. Ne in eccleſia ſepeliantur, niſi epiſcopi, aut abbates, aut digni presbyteri, vel fideles laïci. *Mogunt.* anno 813. IV. 1016. D. Mortuum in eccleſia nemo ſepeliat, quaſi hereditario jure, niſi quem epiſcopus aut presbyter dignum duxerit. *Meld.* anno 845. IV. 1496. B. Sepultura in ſacris locis non prodeſt mortuis, ſi hic dimiſſa peccata non fuerint. VI. 419. D. E. 420. A. Prodeſt autem, cum gravia peccata non deprimunt. 419. C.

Mortui gentiles de locis ſanctorum ejiciendi ſunt. III. 1774. E.

Mortuorum cineres qui reddere præſumſerint inquietos. II. 1159. C. *Vide,* Sepulcrorum violatores.

Mortui. *Vide,* Catechumeni. Homicidæ. Corpora defunctorum. Defuncti. Exſequiæ. Funebres orationes. Religioſorum corpora. Sepultura.

Mortui. Pro defunctis ſanctum eſſe orare & ſacrificium offerre, non ex unico Machabæi facto concluditur ; ſed quia ita pii & de vera fide inſtructi Judæi credebant abſque hæſitatione. IX. 2105. C. Viſum eſt, ut in omnibus Miſſis pro defunctorum ſpiritibus Dominus deprecetur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038. C. D. Qui pro homine mortuo jejunat, ipſum adjuvat in Dei ſolius notitia. *Theodor. Cantuar.* III. 1776. D. Auguſtinus dicit, omni Chriſtiano faciendum eſſe, quod vel ei proficit, aut offerenti, aut viventes conſolatur. III. 1775. E. Orandum eſſe pro mortuis docuit Auguſtinus ; unde antiquitus hunc morem eccleſia tenuit. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038. D. Mortuis, qui ante finem vitæ contrito corde peccata defleverint, ſuccurrimus eleemoſynarum ſubſidiis & eccleſiarum orationibus. VI. 1382. B. ⁎ Memoria eorum & orationibus & oblationibus commendetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. E. Mortui in bello ad propria reportari poſſint, ſi parentes aut ſocii voluerint : ut eorum tumulum inſpicientes, recordentur ipſorum, & pro eis preces Domino fundant. V. 383. A.

⁎ *Mortui.* Quibus proſunt orationes fidelium, aut ad hoc proſunt, ut ſit plena remiſſio, aut certe ut tolerabilior fiat ipſis damnatio. *Auguſtinus.* V. 1415. D. ⁎ Quod ſi non perfectam pœnæ liberationem, at certe refrigerium quoddam & conſolationem emendatio poſterorum illis attulerit ; ſolicitis plane de vobis, & orantibus ut ſaltem vos pœnas ſibi irrogatas effugiatis. *Georg. Scholar.* IX. 494. C.

⁎ *Mortui.* Animam Arnulphi Imp. veſtræ auctoritatis poteſtate a vinculis peccatorum abſolvite : quia *quæcumque ſolveritis ſuper terram, erunt ſoluta in cælo.* *Hatto Moguntinus Joanni IX. Papæ.* VI. 481. D.

Mortui. Miſſæ & horariæ preces pro vivorum ac defunctorum ſalute decantantur in eccleſiis. VI. *parte II. circa med.* 1248. B. Officium pro mortuis quomodo peragendum. X. 1475. B. C. D. Mortuorum vigiliæ ; ne fiant in eis inhoneſta. *Londin.* anno 1342. VII. 1663. D. E. Mortuis Miſſæ & Vigiliæ exhibeantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1630. E. Quid agere Templarii deberent pro defunctis fratribus. VI. *parte II. circa med.* 1134. D. 1135. A.

Mortui. Carmina diabolica, quæ ſuper mortuos nocturnis horis vulgus facere ſolet, prohibenda. VI. 786. C.

⁎ *Mortui.* Multum plerumque temporis parvo cum fructu teritur in recenſendis ſingulatim defunctorum nominibus, ubi viritim pro quolibet exigitur oratio Dominica : &c. IX. 2002. D.

Mortui, qui ſibi necem intulerint. *Vide,* Oblationes. Miſſas facere non licet pro eo qui ſe voluntarie occiderit ; ſed tantum orare, & eleemoſynas largiri. *Theodorus Cantuar.* III. 1776. B.

Mortui. Pro mortuis oblationes offerendæ ; & eorum memoriam presbyter faciat : non tamen pro impiis, quamquam

Digitized by Google

vis Chriſtiani fuerint. *Gregor. III. Papa.* III. 1868. E. 1869. A. V. 458. B. Qui pro ſuis ſceleribus puniuntur, nulla pro his in oblatione commemoratio fiat: nec cum pſalmis ad ſepulturam deducantur. *Bracar.* anno 561. III. 352. A.

Mortui inteſtato. Pro ipſis factæ largitiones piæ ſuſcipiendæ ſunt. IV. 1051. D.

Mortui. Officium mortuorum presbyteri recitent diebus non ſolemnibus, &c. IX. 1343. B. Singulis diebus dicatur pro defunctis, *Placebo*, & *Dirige. Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 100. B.

MORTUARIORUM initium unde ſumpſerit initium. *Exon.* anno 1287. VII. 1118. C. De his ſtatuta. *Ibidem: & ſeqq.* Conſtitutio Roberti Cantuar. anno circ. 1300. VII. 1212. A. Laïci, qui de mortuariis, & aliis quæ juri ſpirituali ſunt annexa, ſe præſumunt intromittere, per cenſuram eccleſiaſticam compeſcantur. *Rotomag.* anno 1223. VII. 128. D. Mortuarium, ubi conſuetudo eſt, celebratis nuptiis exigere poſſunt ſacerdotes. VII. 1981. E. De modo dandi mortuarium. *Lambeth.* anno 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1971. 1972. E.

Mortuorum oblationes qui retinent, excommunicentur. *Vaſenſe*, anno 442. I. 1788. C.

* *MORTUI.* Tantam eccleſiæ ſuæ Chriſtus largitus eſt virtutem, ut etiam qui in hac carne adhuc vivunt, jam carne ſolutos abſolvere valeant, quos vivos ligaverant. VI. 883. C. Sic fecit & S. Benedictus, & Gregorius Papa. *Ibidem.* D. A vinculo excommunicationis poſt mortem abſolutus in Concilio. VI. 560. C.

MORTUOS anathemati ſubjici, Theodorum, aliumve, negat Proclus. III. 36. B. C. Mortuus ad judicium vocari non poteſt. VI. 487. A. Mortui, in Dei judicio collocati. V. 692. B. In manu judicii Dei conſiſtunt. 694. E. Suo jam Domino aut ſtant aut cadunt. *Ibid.* Relinquantur ergo hujuſmodi Dei cunctarum intentionum ſcrutatoris judicio. 695. A. Grave eſt inſultare defunctis, vel ſi laïci fuerint. III. 36. A. De eo qui in divino eſt judicio conſtitutus, nobis fas aliud decernere non eſt, præter id in quo eum dies ſupremus invenit. *Gelaſius Papa, citatus a Vigilio.* III. 37. A. B. C. D. E. Mortuum Nepotem epiſcopum Dionyſius Alex. nulla eſt aggreſſus injuria. III. 37. D. Non neceſſe eſt nos eorum qui ſic obierunt merita actuſque diſcutere. *Leo Papa, citatus a Vigilio.* III. 36. E. Orientales morte vitam duriorem æſtimant, ſi mortuos condemnaverint quorum gloriabantur vita ſuperſtitum. II. 1024. E.

MORTUI. Multi etiam poſt mortem anathematizati. III. 122. A. Poſt mortem etiam hæreticos anathematizari, eccleſiaſtica traditio eſt. III. 190. D. 191. 192. Mortui etiam anathematizati ſunt, hæretici, qui in ſua impietate ſunt mortui: ſicut qui injuſte condemnati, ut Joannes & Flavianus, poſt mortem ſunt in ſacris diptychis repoſiti. *Juſtinianus Imp.* III. 58. E. 319. D. Etiam Valentinum, & Marcionem, & Baſilidem &c. a nulla ſynodo anathematizatos, tamen ob impietatem quam defendebant, etiam poſt mortem anathematizat Dei Eccleſia. III. 114. B. 314. D. E. Mortuos Origenem & Theodorum, per eorum ſcripta non recte ſapuiſſe repertos, quinta ſynodus anathematizavit. *Nicolaus I. Papa.* V. 190. C. Judas poſt mortem ab Apoſtolis condemnatus. III. 315. C. Multi a Damaſo Papa, & a ſynodo Sardicenſi poſt mortem damnati: etiam Domnus Antiochiæ a ſynodo Chalcedonenſi. 318. A. Quibus viventibus non communicamus, mortuis communicare non poſſumus. I. 1762. E. *Leo Papa.* Ut eſt ſancto Spiritu inſpirante ſcriptum. VI. 350. C. *Hincmarus.* Si vera eſſent quæ objecta ſunt Cæciliano, & nobis poſſent aliquando monſtrari, ipſum jam mortuum anathematizaremus. *Auguſtin.* III. 113. C. 319. C. Quod manens in corpore non recepit, conſequi exutus carne non poterit. V. 612. D. 654. B. Si pater meus quidquam ex intemerata fide pervertit, ego primus illum anathematizabo. *Conſtantinus Imp. Pogonatus.* IV. 10. C. *Vide*, Excommunicari. Miſſa. Pœnitens.

* MORTUI. Quieſcentes. I. 1010. D. Mortui immortali vita patriaque æternæ claritatis fruentes. IV. 1456. C. Requiem æternarum adeptus manſionum. III. 953. C. * Pater veſter, quod vivendo promeruit, obeundo incunctanter eſt Abrahæ ſinu receptus. VI. 1432. C.

MORTUA manus. IV. 1284. E.

MOS MOU

MOSOMUS caſtellum. V. 1327. B.

MOURICUS rex in Concilio Landavenſi, anno 560. III. 345. Excommunicatus. *Ibid.* Agit pœnitentiam. 346. C.

MOYSES non vidit Deum, quippe inviſibilem. I. 1655. B. * Moſes Chriſti tenebat formam. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 72. A. Chriſti figura. IV. 1065. B. *Vide*, Liber.

Mnéſms, banques. IX. 400. B.

Mnúſmr. IX. 173. A. 176. A.

MUL

MULCHUMAT. V. 936. E.

* MULCTÆ pecuniariæ quomodo exigendæ, & quibus ab epiſcopo ſint aſſignandæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 725. D. *& ſeqq. Vide*, Pecuniariæ.

Mulctæ genera tria. VI. 582. A. Mulctæ criminum diverſæ. VI. 593. 594. *Vide*, Compenſatio.

MULIERUM luxus & ornatus quomodo cohibendus. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1088. E. 1089. A. De prohibito & illicito veſtitu mulierum. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 976. B. C. D. Mulieres debent velare faciem propter ſacerdotes. XI. 20. C. Mulieres non velatæ ad eccleſiam non accedant. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1122. B. C.

Mulieres ne faciant vota, niſi cum conſenſu virorum ſuorum, &c. VII. 106. B.

MULIERES prægnantes, vicinæ partui, veniant ad eccleſiam confiteri peccata ſua, & recipiant pœnitentiam, & Corpus Domini recipiant, pro maximis periculis evitandis. *Copriniac.* anno 1255. VII. 478. C. Mulier enixa, ad agendas Deo gratias ſi intret eccleſiam eadem hora qua genuit, non peccat. III. 513. E. Mulieres quod aliis filios dent nutriendos, ex ſola incontinentiæ cauſa procedit. III. 514. B.

Mulier poſt partum XL. dies in purgatione ſit. III. 1777. A.

* Mulieres menſtruo tempore non intrent eccleſiam, neque communicent. *Theodorus Cantuar.* III. 1774. B. Pœniteant ſimiliter quæ intrant eccleſiam ante mundum ſanguinem poſt partum. *Ibidem.* Mulier in diebus menſtruorum a ſacra communione non debet prohiberi. III. 514. D. Si ex veneratione magna percipere non præſumpſit, laudanda eſt. *Ibidem.* D. E. 515. A. Mulier dum conſuetudinem menſtruam patitur, prohiberi eccleſiam intrare non debet. III. 514. B. C. Miſceri viro ſuo tunc prohibetur. *Ibidem.*

Mulier baptizare non præſumat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. E.

Mulier nulla profeſſa vel vidua, in domo ſua, abſente ſacerdote ſacerdotale officium cum confeſſore vel ſervo ſuo faciat. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. B. Mulier docere publice ne præſumat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. E. *Mulieres.* Ad eas aliæ ſtudio docendi vel diſcendi ne conveniant. *Cæſaraug.* anno 380. I. 805. C.

MULIERES ad altare non accedant, nec ipſæ Deo dicatæ. *Ahyto.* IV. 1243. B. Servire ad altare non audeant. VII. 365. B. Mulieres ad altare ingredi non oportet. III. 1015. B. Ne loquantur tempore divini ſacrificii. *Trull.* III. 1687. B.

Mulieres a virorum alienorum lectione & cœtibus ſeparentur. *Cæſaraug.* anno 380. I. 805. C.

* Mulier a viro diſcedens, nuptias exſecrans, anathema ſit. *Gangr.* I. 536. E.

Mulier ſi rem turpem cum alio viro, vel oſculo, vel manu, vel ſtupro egerit, de jure poteſt repudiari a viro ſuo, & omnia ſua jura debet amittere, etiam pro ſolo oſculo, nedum pro aliis. VI. 583. C.

MULIER, maritata, vel vidua. I. 1000. D. *bis.* Mulier Boſonis. V. 279. E.

MULIER, *pro* concubina. III. 2005. E. 9. 2006. B. 5. & 9.

Mulier. *Vide*, Euchariſtia. Monaſterium. Palla. Homo.

MULTITUDINI parcitur. Ubi multorum ſtrages jacet, ſubtrahendum eſt aliquid ſeveritati, ut detur amplius caritati. VI. *parte II. initio.* 1715. B. VI. *parte II. ſub finem.* 1870. C. D. Quoties a populis aut a turba peccatur, quia in omnes propter multitudinem non poteſt vindicari, inultum ſolet tranſire. V. 613. A.

Multitudo. Propter numerum corrigendorum, ea quæ quoquo modo facta ſunt, non in dubium vocamus, ſed

Dei judicio dimittimus. *Innoc. I. epiſt.* 23. I. 1020. B. *Vide*, Populi.
Multitudine copioſa. VII. 1757. D.

MUND

Mundani homines. V. 818. B.
Mundburgus, pax Eccleſiæ. III. 1818. D.
Mundeburde. V. 631. D.
• Mundum Origeniſtæ dicunt a mente, quam creatricem vocant, exſiſtente ante mundum, ipſique mundo exſiſtentiam largiente, genitum fuiſſe; non a Trinitate creatum. III. 286. A. • Mundum eſſe æternum docuit Origenes. III. 275. C. Genera & ſpecies ſemper erant. *Ibidem.* Mundum carere auctore initii aïebant hæretici duo Aureliania, anno 1017. VI. 821. D. Operationes ſpiritus quæ ſæcula præceſſerunt. XI. 319. B. Mundos diverſos tum prætentos tum futuros admiſit Origenes. III. 246. D.
• *Mundus.* Harmoniæ vincula, quibus artifex ratio omnia in mundo colligavit. II. 752. B. Creaturæ omnes trinis rerum machinis continentur. III. 1789. E.
Mundus propter hominem: ergo homo prior mundo. I. 399. A.
Mundus per providentiam factus eſt minor: prævidit enim Deus hominem peccaturum. *Gelaſ. Cyzic.* I. 428. E.
Mundus conſummationem non longe ſuſcipiet. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1282. A. • Mundi finis appropinquat. *Miſſi Caroli M. anno* 899. IV. 970. C. Rex cæleſtis ad januas eſt. II. 755. A. Mundo jam deficiente. *Cyprian.* I. 151. E. In ſæculorum fine Iſidorus. *Tolet. VIII. anno* 653. III. 961. C. Noviſſima hora eſt, & judex præ foribus eſt. V. 835. D. *anno* 869. *Vide*, Judicium.
Mundi nomen in malo, mundi nomen in bono. *Auguſtinus.* I. 1187. E. 1188. A.
Munus a lingua, munus a manu, munus ab obſequio. V. 472. E. Suſceptio muneris eſt dimiſſio veritatis. VI. 796. C. Ubi dona intercurrunt, juſtitia evacuatur. III. 1998. E. Munera pro quolibet placito vel judicio nullus Chriſtianus a quoquam exigat. *Turon.* anno 813. IV. 1027. E. Munera a duobus qui accipiunt. V. 12. A. *Vide*, Simonia.

MUR MUS &c.

Murcheatacus rex Hiberniæ, anno 1097. VI. *parte II. initio.* 1755. B. D.
Muria. *Vide*, Officium B. Virginis.
Musica in eccleſia permittenda, & augenda. X. 1856. E.
Musica in eccleſia qualis adhibenda. X. 496. D. X. 582. B. 583. D. *Tolet.* anno 1566. X. 1164. C. D. Muſica in eccleſiis, organo & cantu: ſed ita ut nihil laſcivum miſceatur aut impurum. *Trid.* X. 130. D. *Muſica & cantores.* De his præcepta S. Caroli Borromæi. X. 687. A. B. Muſicis cujuſvis generis inſtrumentis in proceſſionibus ſonari ne ullo modo permittatur. X. 876. D. *Ex S. Carolo Borromæo.*
Muſica. Feſta ſolemnia Deiparæ, & Apoſtolorum, cum ſuaviſona melodiarum cantilena, honorifice ab omnibus celebrentur ſolemniter. *Ænhamenſe*, anno 1009. VI. 782. E.
Muſica quadam modulatione cantatur Paſſio Domini Bellovaci. X. 499. A.
Muſica, quæ fabordon dicitur. X. 1764. B. *Vide*, Mimi.
Musiva deaurata in honorem ſanctorum. IV. 206. A.
S. Mustiolæ virginis eccleſia, Cluſii. VI. 1296. B.
Mutonina pelles. VII. 1407. A.
Muzarabes ne diſſentiant in Miſſa & divinis officiis, in tonſura & veſtimentis, ab Apoſtolica ſede. *Eugenius III. Papa.* VI. *parte II. circa med.* 1292. D. anno circ. 1150.

MYST

Myſterium Chriſti. III. 195. C. 295. E. 298. B. E. Myſterium crucis. III. 581. E.
• *Mysterium Fidei.* Cur hæc verba in prioribus editionibus Romano charactere hic edita fuerint. IX. 1028. B.
Myſterium Incarnationis Dominicæ. I. 1781. B. *Vide*, Sacramentum.
Mysteria nec gentibus prodenda, nec catechumenis. I. 579. D.
Myſtica cœna. IV. 6. B. 7. E.
Myſticum Nicænum Concilium. V. 1227. C. 1234. E. 1362. B. *Hincmar.* V. 397. D.

N

Ná. IX. 176. A.
Naitanus rex Pictorum. III. 1849. C.
Namnetica civitas olim florentiſſima, exuſta, diruta, redacta per decennium in eremum, Northmannis nimium Britonibuſque vicina. V. 690. B. 698. C.
Namuri comes, anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1986. D.
Narbonæ urbis Proconſul. VI. 1046. D. Narbonæ dux, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1752. D. Narbona domina Ermengardis. VI. *parte II. circa med.* 1364. E. Narbonenſis eccleſia conſtructa in honorem ſanctorum Juſti & Paſtoris, ubi B. Paulus confeſſor Chriſti corpore requieſcit. VI. 461. E. IV. 821. A.
Narbonensis archiepiſcopus & primas. VII. 1794. C. *anno* 1368. & 1796. D. & 1860. D. Narbonenſis archiepiſcopatus privilegium. VI. 462. 463. Narbonenſis archiepiſcopatus fuit de melioribus qui ſunt de Roma uſque Hiſpaniæ finibus. VI. 1046. D. Narbonenſis eccleſiæ poſſeſſiones & jura confirmat Paſchalis II. anno 1107. VI. *parte II. initio.* 1809. C. D. &c. Narbonenſis archiepiſcopi & Vicecomitis controverſia. *Biterr.* anno 1299. VII. 1205. 1206.
• Narbonensis prima & ſecunda. I. 835. B. Narbonenſis ſecunda. I. 957. C. Alia ab ea provincia, in qua Maſſilia eſt. *Ibidem.* E.
Narcissus, XXX. Patriarcha Hieroſolymitanus. V. 886. A.
Naso parvo eſt, qui ad tenendam menſuram diſcretionis idoneus non eſt. Naſus grandis & tortus, &c. IV. 1090. C. Naſo qui parvo vel grandi vel torto eſt, offerre Deo panes non poteſt. V. 402. E.

NAT

Natali Domini non fiat in eccleſiis repræſentatio prophetarum aut paſtorum, vel cantus prædictio, &c. XI. 42. E. Nec carmina lingua vernacula, niſi probata ab epiſcopo. *Ibid.* Natali Domini Miſſæ nocte celebrentur. *Tolet.* I. 91. C.
Natalitia ſanctorum. Natus appellari poteſt quilibet ab hujus ſæculi tenebris ad lumen pertingens viventium. *Nicolaus I. Papa.* V. 356. C. D. Tunc nati ſunt utique Deo, cui omnia vivunt. *Ibidem.*
Natalis Papæ: epiſcopi propterea Romæ congregati. II. 789. C.
• Nathanael ſubdiaconus fuit. IV. 1062. D.
Natti. VII. 1539. E.
Nativitas B. *Mariæ*, inter feſtivitates celebrandas. V. 462. E.
Natura Dei famula vocatur. XI. 203. A. • Naturam non aliud dicerim, quam Dei voluntatem. VI. 1021. A. • Naturam intelligimus veritatem. II. 671. A. Variæ ejus vocis acceptiones. IX. 890. C. D.
• *Natura.* Aliud eſt natura ſive ſubſtantia & forma: aliud ſubſiſtentia ſive perſona. Natura quod eſt commune ſignificat: ſubſiſtentia ſive perſona, quod eſt ſpeciale. *Juſtinianus Imp.* III. 299. E.
Naturalia rex Hungariæ Carolus. VII. 1300. D.

NAU NAZ

Naufragorum res qui diripiunt, ut raptores & fratrum necatores ab eccleſiæ liminibus excludantur. VI. *parte II. initio.* 1898. A. Naufragii reliquias nemo ſibi arrogare, præter naufragum, tuta conſcientia poteſt. *Turon.* anno 1583. X. 1425. D.
Nautologi. I. 63. E.
S. Nazarii terra, in tractu Auguſtodunenſi. VI. 621. D. S. Nazarii feſtivitas apud Eduam. VI. *parte II. initio.* 1856. C. S. Nazarii oppidum, in diœceſi Bituricenſi. VII. 1059. D.
Nazianzus cum Tyanenſi civitate, in Cappadocia. III. 109. E.

NEA NEC

Neapolitanus epiſcopus a Joanne VIII. excommunicatur, quod fœdus cum Saracenis ictum rumpere noluerit, quamvis id ſe eſſe facturum promiſerat. VI. 93. 94. • Ab excommunicatione ſolvitur, dummodo pactum cum Saracenis rumpat, & captos ex eis aliquos mittat, ceteris jugulatis. *Joannes VIII. Papa.* VI. 100. D.
Necator pauperum eſt, qui res pervadit eccleſiæ. III. 366. A. C. *Vide*, Pauperum.
Necessitas non habet legem. VI. 443. B.

Digitized by Google

443. B. Plura per neceſſitatem adverſus eccleſiaſticam facta ſunt regulam. V. 1166. D. Inculpabile judicandum, quod neceſſitas intulit. *Ibid.* D. E. Omittendum, & inculpabile judicandum. V. 722. E.
* *Neceſſitas.* Non neceſſitate, ſed natura & voluntarie. *Vide*, Liberum arbitrium.

NECESTUOSI, *neceſſiteux*. *Hincmar.* V. 396. E. *Cariſiac.* V. 472. E.
NECTAREI veſtri affatus. *Hadrianus Papa ad Carolum M.* III. 2017. C.
NECTARII CP. laus. V. 130. D. 133. E. 809. B. Nectarius ex laico factus epiſcopus propter neceſſitatem & inopiam clericorum. V. 134. E. • Electus in Concilio, communi omnium conſenſu, præſente Imperatore, & ſuffragante tum clero, tum omni civitate. *CP.* anno 381. I. 826. A. Nectarii CP. ordinationem a Romana ſede confirmari popoſcit miſſis legatis Theodoſius Aug. II. 1126. D. Nectarii ordinatio quem ordinem habuerit non videmus. *Ambroſ.* I. 844. C.

NEG

NEGATIVA duo unum faciunt dedicativum. VI. 630. D.
NEGLIGERE, cum poſſis deturbare perverſos, nihil aliud eſt quam fovere. *Eleuth.* I. 104. A. I. 752. D. Nec caret ſcrupulo ſocietatis occultæ, qui evidenter facinori deſinit obviare. *Felix III. Papa.* II. 813. D.
NEGOTIA, in locis ubi orta ſunt, finienda. I. 950. A. B. I. 766. C. Salva tamen Apoſtolica auctoritate. *Ibid.*
NEGOTIARI intra provinciam licet epiſcopis, presbyteris, & diaconibus: non extra, per ſe ipſos, ſed per libertos, amicos, &c. *Conc. Eliberit.* I. 252. C. *Vide*, Clerici. Clericus honoratus. • Negotiatos eſſe Apoſtolos legimus. IV. 1012. C. Negotiatio vix agi ſine peccato poteſt. VI. 1433. D. *Vide*, Pœnitentiæ.

NEO NEP

NEOCÆSARIENSIS Concilii Canones ab Hadriano Papa breviati. III. 2038. Deſcribuntur. IV. 838. A. In Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1103. D. citatur. • VI. 407. E. a Joanne Papa. III. 340. D. Neocæſarienſis canon XIV. IV. 1301. B. Cæſarienſis. 1314. E.
NEOPHYTI aliquandiu a conjugibus & lautioribus epulis abſtineant. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. B. Neophyti e Judæis vel Sarracenis, quomodo ſint tractandi: & decreta quædam de illis. *Baſil.* anno 1434. VIII. 1192. Neophytus ad ſacerdotium ne promoveatur. *Laodic.* I. 782. B. Neophyti ne presbyteri vel epiſcopi fiant. *Nicæn.* anno 325. I. 323. B. Neophytus non ordinandus, donec intelligere poſſit libros ſacros. *Nicæn. Arab.* I. 463. B. Neophytum qui presbyterum ordinarit, deponatur, tam ipſe, quam ordinatus. *Nicæn. Arab.* I. 480. A. *Vide*, Epiſcopum.
Νεοφώτιστοι, recens baptizati. II. 1350. E.
NEOTARIUS lector. I. 1524. D.
NEPOS epiſcopus de annis mille quid ſenſerit. III. 37. C. Ægypti epiſcopus, damnatus in ſynodo. V. 1498. C. Nepotis liber, apocryphus. II. 941. C.

NESTORIUS

NESTORIUS exortus annis CLX. poſt Samoſatenum. I. 1271. A. Similia ſapit Paulo Samoſateno. I. 1271. A. 1314. B. Ad Pauli Samoſateni pravam ſententiam accedere dicitur. I. 1391. E. Neſtorianum ſymbolum. I. 1516. C. &c. Neſtorius in exſilium Petras ablegatur. I. 1670. B. Novus Judas. I. 1434. A. Novus Judæus. 1446. A. Neſtoriani Simoniani appellentur. I. 1715. D. E.
Neſtorius viſus eſt Imperatoribus docere eadem ac Porphyrius in Chriſtianos. *Juſtinianus Imp.* II. 1407. C.
Neſtorii libros nemo habeat, legat, aut tranſcribat: ſed publice concrementur. I. 1715. E. Contra eum vox populi CP. *Imperatorem habemus, epiſcopum non habemus.* I. 1338. A. Neſtorio monachus reſiſtere auſus, flagris bis cæſus, & in exſilium ejectus eſt. I. 1338. B. Alii cæſi ſimiliter in carcerem conjecti. *Ibid.* D. Neſtorio anathema dixit populus CP. I. 1590. A. Neſtorium anathematizant denique Ciliciæ epiſcopi. I. 1722. B. Neſtorium qui non anathematizat, anathema ſit. I. 1395. A. B. Neſtorio, Eutychi, & Dioſcoro anathema. II. 487. E. Anathema ei dicitur a Conc. Aurelian. V. anno 549. II. 1444. A.
Neſtorii excerpta recitantur in Conc. Lateran. ſub Martino Papa. III. 895. C. D. In epiſtola I. Agathonis Papæ. 1106. D. Neſtorii epiſtola ad Alexandrum Hierapolit. III. 168. E. hæreticum. III. 310. D. Neſtorii locus citatur. III. 1106. D. Neſtorii epiſtola contraria Nicænæ fidei ab epiſcopis judicatur, in Conc. Epheſino. I. 1387. E. *& ſeqq.*
• Neſtorius dicit, Verbum Dei eſſe cum homine illo ſancto, ſicut fuit cum prophetis: ſed majori connexione. I. 1319. C. Neſtorius negabat eos qui chriſti dicuntur, ejuſdem eſſe cum Chriſto dignitatis. I. 1414. B. • Neſtorius aiebat, Chriſtum ſe filium & Dominum Davidis vocare, ob conjunctam deitati carnem. I. 1280. E. 1281. A. • Neſtorius dicebat formam ſervi Verbo unitam, mediante Spiritu ſancto. I. 1300. A. B. 1310. A. Neſtorius agnoſcit divinæ naturæ ad humanam in utero Virginis ineffabilem unitionem. I. 1333. D. Duas in uno Filio naturas. 1334. A. • Neſtorius aiebat corpus eſſe templum divinitatis, ei unitum ſecundum quamdam & divinam conjunctionem, ita ut quæ templi ſunt divina natura ducat ſibi propria. I. 1282. A.
• Neſtorius dicens, quod duarum naturarum una eſt auctoritas, una virtus, & una perſona ſecundum unam dignitatem eumdemque honorem, pro perſonis utitur vocabulo naturarum. Una enim auctoritas, una dignitas, & idem honor, non in diverſis naturis, ſed in diverſis perſonis ejuſdem ſubſtantiæ dicitur, quod in Trinitate confitemur. *Juſtinianus Imp.* III. 310. D. • Neſtorius aiebat: Qui dicit id quod nobis conſubſtantiale eſt inſeparabili divinitate plenum de Virgine genitum, totum myſterium Incarnationis prædicat. I. 1553. A.
Neſtorius ſummam & inconfuſam naturarum conjunctionem in una perſona Unigeniti agnoſcit: defenſores contemperationis arguit. I. 1310. C. Neſtorius perſequebatur eos, qui Dominicam in homine unionem contemperationem & commixtionem facerent. I. 1308. E.
• Neſtorius dicebat, Idem omnino & infans erat & infantis inhabitator. I. 1415. A. Neſtorius duas quidem naturas & unam perſonam dicebat; ſed earum unitionem ſecundum hypoſtaſim non confitebatur. *Juſtinian. Imp.* III. 311. A. Qui duos filios credi docent, negant tamen duos filios ſe profiteri, ſed doloſe. Sic etenim Neſtorius &c. *Vigilius Papa in Conſtituto.* III. 242. E. • Neſtorium Cyrillus admonuit, ne Chriſtum in duos divideret; nec ſolita calliditate conjunctionem quamdam & ſocietatem Dei & hominis adſeverare nitatur; quæ verba nullatenus ſingularitatem perſonæ vel certe ſubſiſtentiæ Filii Dei ab eo prolata ſignificant. *Dionyſ. Exig.* I. 1183. & 1284. verſu 1.
• Neſtorius dixit, Davidis filius Deus Verbum non erat. I. 1280. D. • Epiſcopus qui cum eo erat, alium aſſerebat Filium eſſe qui mortem ſubierat, & alium Dei Verbum. I. 1399. A. • Neſtorius perinde loquitur, ac ſi nativitatem & paſſionem non Deo tribuat, ſed nudo homini. I. 1390. D. Unionem Dei cum carne ſolo nomine agnoſcebat. *Ibid.* • Neſtorius ſolam ὁμωνυμίαν agnoſcebat. I. 1667. A.
Neſtorius duas dicit naturas, & pro perſonis eas accipit. III. 169. A. Quia duas ſubſiſtentias ſicut duas naturas in Chriſto ponebat, quaternitatem inducebat. *Nicæna II. ſynod.* IV. 430. B. Inſanus quaternitatem introduxit. II. 1152. E. • Quartam in Trinitatem induxit perſonam etiam nolens. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 146. D. • Qui dicit duos Filios, anathema. Non enim quaternitatem adoramus, ſed Trinitatem. I. 1695. B.
• Neſtoriani duas naturas non uniunt ſecundum hypoſtaſim, ſed per affectum voluntatis tamquam duas ſubſiſtentias, id eſt, duos quoſdam per concordiam jungunt. III. 1083. B.
• Neſtorius negabat duos in Chriſto filios, aut duos dominos; quia homo aſſumptus inſeparabilem a divina natura habet copulationem, relationem Dei, &c. IV. 931. E. Confertur nomine & honore Domini & Filii, non ſicut noſtrum unuſquiſque, conſtitutus eſt Filius. IV. 932. A.
• Neſtorius dicebat, Hominem colimus, ob conjunctionem cum Deo coadorandum. I. 1414. E. 1415. B. • Neſtorius dicebat: Propter latentem adoro apparentem: Inſeparabilis a viſibili Deus: idcirco ejus qui non

cænæ fidei conſentiens epiſtola Cyrilli. *Vide*, Cyrilli epiſtola.

Nicæni Concilii geſta erant in Patriarchio Romano integra in Græco & in Latino, cum ſigillis & ſubſcriptione Patrum qui Nicææ fuerunt. IX. 887. D. E.

Nicæni canones deſcribuntur. IV. 826. B. E. 827. A. D. E. In Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1100. C. D. E. 1101. A. B. C. D. Nicænos canones Cæcilianus epiſcopus in Africam detulit. I. 1244. C. Canon IV. citatur in Chalced. II. 442. B. Canon profertur in Conc. Chalced. a Legatis Sedis Apoſt. II. 638. B. Canon VIII. citatur in Nicæna II. act. 1. IV. 50. E. Canone VIII. manus impoſitio fortaſſis tantum benedictio eſt, non conſecratio. *Taraſius CP.* IV. 51. C.

Nicæni Canones dicti, qui ſunt Sardicenſes. II. 26. D. 38. A. a Concilio CP. anno 381. I. 823. E. In Conc. Africano, anno 419. I. 1242. C. D.

Nicænum Concilium permiſit acta prioris ſynodi in altera retractari. *Julius Papa.* I. 611. C.

* Nicænæ I. ſynodi teſtimonium de Corpore & ſanguine Chriſti in altari. XI. 227. D.

Nicænorum Canonum conſtituta ſerventur. *Conc. Rom.* anno 465. II. 799. E. Nicænis regulis Apoſtolica ſedes reverenter utitur. II. 688. E.

Nicææ, magna Eccleſia cognominatur Sophia. IV. 34. B. &c. Nicæna ſedes honore ſolummodo metropolis potiatur. II. 570. D. E. * Nicænus Patriarcha. VII. 219. E. Nicæa & Nicomedia de jure metropoleos ſive de primatu certant. II. 566. B. C. D. E. 568. 570.

Nicæno II. Concilio qui præfuerunt, ex Photio. V. 1475. A. Nicænæ ſynodi ſecundæ de cultu Imaginum decretum laudatur. *Trid.* X. 168. D. Nicænæ II. ſynodi Patrum memoria celebratur a Græcis Dominica poſt diem XI. Octobris. XI. 218. A.

NICE NICO

NICEPHORI CP. epiſtola ſynodica. IV. 977.

NICETAS cognomento Ξηρόφαγος. V. 964. E.

S. NICO. *Vide*, Armenios.

S. NICOLAI corpus ex Græcorum partibus in Bariſanam urbem adductum Victoris III. temporibus. VI. *parte II. initio.* 1841. D. *anno* 1089. VI. *parte II. initio.* 1631. A. B. &c. Feſtum Tranſlationis S. Nicolai. VII. 1026. A. anno 1285.

S. Nicolai feſtum additum in diœceſi Wigorn. anno 1240. VII. 346. E. S. Nicolai hiemalis feſtum. VII. 1064. B. *anno* 1285. S. Nicolai ſacræ feriæ, VIII. Idus Dec. VI. *parte II. initio.* 1930. A.

S. NICOLAI Barenſis abbatiæ privilegium. VI. *parte II. initio.* 1841. D.

NICOLAI Papæ I. laus. V. 729. A. B. V. 916. C. D. Nicolaus Papa vir ſanctiſſimus, cui poſt S. Gregorium vix in ſede Romana ſimilis. VIII. 1933. A. Beatæ memoriæ, cum ſanctis, ut credimus, inæſtimabiliter coronandus. V. 700. E. Cæleſtis homo, & terreſtris Angelus. V. 757. E. Alter Elias. 763. E. Novus Phinees, novus Daniel, novus Martinus. V. 873. C. Lucerna eccleſiæ, ac luminare totius orbis. V. 783. B. Diviſerus. V. 779. D. Quaſi Phœbus in æthere præ cunctis aſtris effulſit. *Hadrianus II. Papa.* V. 864. A. Nicolao Papæ revelatum eſt &c. VI. 182. B.

Nicolai Papæ Acta adverſus Photium & pro Ignatio confirmantur in Concilio VIII. œcumenico. V. 899. D. E. Petit ut epiſtolam Imperator comburi jubeat, quam Imperator ipſe ſcripſerat. 191. D. E. 192. A. C. D. E. 193. A. B. Eo mortuo, nonnulli volebant ejus acta caſſare. V. 390. C.

Ninolai I. Papæ in diptychis eccleſiarum ſcribi nomen, & inter Miſſarum ſolemnia recitari jubet Hadriaous II. V. 691. E. Ac ne Græcos obloquentes audiant epiſcopi Gallicani. 692. A. Ejus decretum de Imaginum cultu recitatur, in Conc. CP. IV. act. VIII. IV. 880. D. E.

NICOLAUS II. Papa. De regno Galliæ Roma eum elegit, quem ſibi & mundo caput ordinaret. VI. 1060. E.

NICOLAUS Danorum rex, anno circ. 1133. VI. *parte II. circa med.* 1161. B.

NICOLAUS hæreſiarcha, inter omnia communia, numeravit & conjugia. VI. 1535. D. E.

NICOLAITARUM hæreſis. III. 361. E. Nicolaïtarum hæreſis, id eſt, incontinentium ſubdiaconorum, & præcipue ſacerdotum. VI. *parte II. initio.* 1713. A. Nicolaïtarum fornicaria commixtio ab omnibus abdicata, anno 1105. VI. *parte II. initio.* 1878. E.

NICOLAUS de Lyra, in expoſitione ſacrarum litterarum meo judicio poſt antiquos doctores excellentiſſimus, & bonæ vitæ. VIII. 1692. A.

NICOLAUS Scutolepſis. V. 970. A.

NICOSIENSIS archiepiſcopus metropolita Cypri. VII. 450. B.

NIL NIPH &c.

NILI epiſtola ad Heliodorum. IV. 183. B.

NILUS Cabaſilas. IX. 609. B.

NILI Metropolitæ Rhodi, liber de ſynodis. V. 1479.

NIPHON monachus, Bogomilorum hæreſis inſtaurator. VI. *parte II. initio, in Indice, ad annum* 1147.

NINIVITÆ timore pœnarum utiliter concuſſi. *Trid.* X. 92. A.

NIUSTRIA. V. 1329. E.

NIVERNENSIS Comes, anno 1103. VI. *parte II. initio.* 1812. B.

NOB NOD NOM NON

NOBILITATEM moribus ſuperaſſe, magnæ eſt Chriſti gratiæ. I. 1010. C.

NOBILITATIS probatio. IX. 1874. E.

NOBILITAS tua. I. 1062. B. C. 1074. A. 1075. A. &c. *Ad Tribunum.* I. 1050. D. Nobilitas veſtra, *dictum archiepiſcopo.* V. 1462. D.

Nohailles. D. Guido de Nohailles. Capicerius Pictavienſis. VII. 1007. C. anno 1284.

NODALBERTUS presbyter. V. 1382. D.

NOMENCCLATOR. VI. 115. D. 117. A. 176. C. 195. E.

NOMENOIUS dux Britanniæ. V. 4. B. Ejus exceſſus a Concilio Pariſienſi enumerantur. V. 19. E. 20. C.

NOMINA duo vel tria. II. 422. C.

Nomina ducenta, id eſt, capita. II. 522. E.

NOMINA epiſcoporum quieſcentium ad altare recitantur. I. 1010. D.

NOMINUM alluſiones. Αἱρεσιάρχαι ἱεράρχαι. Δάμασος ὁ ἀδάμας. Ἀπολινάριος, ἀπώλετο. Μακάριος ὁ μὴ μακάριος. Θεμίστιος ἀθέμιστος. Παῦλος φαῦλος. Κῦρος ἀκυρείας αἴτιος. Συμμαχίας μωρίαν. *Vide*, Ludus in verbis.

NUMINATIVUS abſolutus Græce. IX. A. B.

NOMISMA. IV. 905. C. Νομισματα, ſolidi. II. 517. C.

NON habeo neminem contrarium. I. 1087. C.

NONA & veſpera, iiſdem ſemper precibus peragatur. *Laodic.* I. 784. E.

NONIUS Marcellus Peripateticus, in libello de compendioſa doctrina. V. 1244. D.

NONIS Maïarum. I. 1474. *E.*

NONNÆ velatæ. III. 1922. A. anno 742. Nonnanes. IV. 845. D. IV. 954. D. IV. 1013. E. Nonanes, *nonnains.* III. 1943. E. anno 745. *circ.*

NONNI, monachi. III. 1957. C. Nonni vocentur, qui præponuntur. IV. 1232. B.

NOR NOS

NORICA, quæ & Bawaria. VI. 483. C.

NORIGAUDUS Eduenſis epiſcopus, ab officio ſuſpenſus. VI. *parte II. initio.* 1856. A. B. C. D.

NORMANNIA de regno Franciæ, anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1987. C. Normanni comites. VI. 822. E. Normanniæ Comes, anno circ. 1100. VI. *parte II. initio.* 1802. E. * Normanni pagani. V. 1323. B. Sanctæ Dei eccleſiæ infideles. V. 340. B. * Impii & inimici eccleſiæ Dei. V. 235. E. * Crudeles & immaniſſimi Chriſtianitatis perſecutores, qui uſque Pariſios venerunt & Belovacum. IV. 1479. D. Gens crudelis, quæ loca ſacra plurima incendit & vaſtavit. V. 509. D. * Quæ loca deſtruxerint. V. 55. A. Eccleſias incenderunt, &c. VI. 406. B. 410. E. Morinenſem epiſcopum de epiſcopio depellunt. V. 351. B. Burdegalenſis provincia a paganis devaſtata. VI. 1. B. 4. B. A Normannis. 4. E. Invadere terram S Petri laborabant. VI. 1578. A. 1588. D.

Normannorum ſuperbiam Deus ſub manu noſtra ſubſtravit. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1351. C. * Eorum rabies ſubjecta Carolo Calvo regi. V. 253. B. * Gens ad fidem converſa. VI. 467. E. Baptizati & rebaptizati, & poſt baptiſmum gentiliter vixerunt,

paganorum more Chriſtianos interfecerunt, &c. 468. D. Northmannis quæ data per commendationem Principis, vel ſine ea fuerunt. V. 54. E.
NORTMANNUS, viri nomen, qui Comes Regis Caroli Calvi. V. 1320. B.
NORTMANNICUM idioma. VI. 990. Nortmannico idiomate leges Eccleſiaſticæ. VI. 990. 991. Northmannicæ linguæ ſciolus, rem perorans obtinuit. VI. 1175. D.
NORTHUMBRENSIUM presbyterorum leges. VI. 705.
NORVECCHORUM rex Olavus. VI. 1404. D. anno 1078.
NOSOCOMIA. *Vide*, Xenodochia.

NOT NOV

NOTÆ, cantus. IV. 842. A.
NOTARIA, vel notoria. I. 1056. B. 1058. D. 1061. A.
Νομικόν. I. 424. D. 452. E. &c. II. 76. E. IX. 68. C.
NOTARIUS & inſtrumentarius. III. 60. C. Notarius & referendarius. II. 175. E. Notarius & lector. II. 314. D. 318. E. Notarius & diaconus. II. 150. E. Notarius & presbyter. II. 139. B. 158. E. Notariorum primicerius & archidiaconus. II. 322. A.
NOTARII eccleſiæ XIV. qui geſta martyrum ſuſciperent. I. 290. A.
NOTARIUS regionarius Apoſtolicæ Sedis. III. 703. D.
NOTARIORUM Sedis Apoſtolicæ officium a Clemente I. Papa inſtitutum. IX. 1776. D. Qua gaudeant exemptione. IX. 1776. D. Notarii reverentiſſimi. III. 64. D. Notarii nulli recipiantur in curia, niſi ſciant ſtilum Curiæ & ſtatuta. VII. 263. E. Notarii Apoſtolici corruptela quadam epiſcopis prælati: id quod deinceps prohibuit Pius II. edita lege. IX. 1391. D.
NOTARII in Concilio. II. 94. B. Multi: quia unuſquiſque proprium habet. *Ibidem*.
NOTARII & ſcribæ in foro epiſcopi. X. 676. B. *& ſeqq.* Nihil dono accipiant. X. 1083. B.
NOTARII officium. X. 1623. 1624. *& ſeqq.* Notarii publici qualiter admittendi. *Salzburg.* anno 1386. VII. 1904. C. Epiſcoporum examini & judicio ſubjaceant. *Trid.* X. 134. B. C. Jurare debent, quod nullum ſcriptum falſum faciant, nec in occulto: &c. IV. 1264. A. De actis ſcriptiſque notarii, ex S. Carolo Borromæo. X. 795. C. D.
Notarii legata pia non denunciantes. X. 754. A. B. C.
Notariorum ſalaria. *Raven.* anno 317. VII. 1450. D. E. &c.
Notarius. Authenticum hujus inſtrumenti vidi, & ut in illo reperi, ita in hoc ſcripſi, nihil addens aut minuens, præter punctum, litteram, & ſyllabam. VI. *parte II. poſt med.* 1419. E. Inſtrumenta. Ordinationes.
NOTESCIMUR omnia vobis. III. 469. C. IV. 1359. E.
NOTORIA: I. 1061. A. 1062. D. 1116. B.
NOVATUS extra Eccleſiam ordinavit Novatianum & Nicoſtratum. I. 131. D. Ex Africa, ſeparavit de Eccleſia Novatianum. I. 123. C. Novatus, Græce Ναύατος. V. 1497. A. B. Novatum quæ ſynodi damnaverint. V. 1498. A. B.
NOVATIANI, qui & Cathari, & Ariſtei. I. 811. E. *Vide*, Montenſes. Nihil in Trinitatis fidem peccarunt. I. 1018. B. Novatianorum ſectæ errores. *Nicæn. Arab.* I. 525. B.
Novatiani. Cathari. Nicæna ſynodus juſſit ut ordinarentur, qui ad Eccleſiam accederent, ſi eſſet eorum vita laudabilis. I. 1199. C. Novatiani, qui ad eccleſiam accedere voluerint, ſi erant ordinati, remaneant in clero. *Nicæn. Arab.* I. 465. E. Novatianos olim exploſit Eccleſia. *Trid.* X. 90. C. Novatianus non recipiendus niſi damnato errore. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. D. Novatiani ad Eccleſiam reverſi. I. 1524. Recipiuntur per unctionem chriſmatis & communionem. *Laodic.* I. 782. D. *CP.* I. 811. E. Novatianorum ſynodus, anno 375. I. *in Indice.*
NOVELLA inſtitutio. III. 1035. B. Novellæ & eccleſiaſticæ regulæ. III. 560. A.
NOVELLÆ Valentiniani Aug. V. 1289. A. Novellæ citantur. VI. *parte II. initio.* 1926. E. anno 1114.
NOVEMPOPULANIA, quæ provincia Auxitana. VI. *parte II. initio.* 1951. C.
NOVI-MONASTERII Cabilonenſis privilegium. VI. *parte II. initio.* 1764. D.
NOVIONIS, *Noyon*: anno 765. III. 2010. E. Novionum, *Noyon.* VII. 1669. A. 1675. D.
NOVITAS. Univerſalis eccleſia quacumque novitate pulſatur. V. 1330. C. Novitates vocum omni ſtudio vitandæ. V. 88. E.
NOVITIO non facilis in monaſterium tribuatur ingreſſus; ſed in cella hoſpitum hoſpitibus ſerviat paucis diebus probationis cauſa. IV. 1231. A. Novitii anno probationis finito, ad profeſſionem compellantur: Qui profeſſionem non fecerit, numquam abbas aut Prior ſit. VII. 298. D. Novitiatus tempore finito, novitii aut profiteantur, aut ejiciantur. *Trid.* X. 174. E.
Novitii renunciatio aut obligatio facta ante duos menſes proximos profeſſioni ſit nulla. *Trid.* X. 174. D. Ex bonis novitii nihil monaſterio tribuatur ante profeſſionem. Abeunti ante profeſſionem reſtituantur omnia quæ ſua erant. *Trid.* X. 175. A.
NOVUS Athanaſius, novus Confeſſor Paulus, novus Flavianus, novus Anatolius, Ignatius CP. V. 873. D. 882. D. Novus Cæleſtinus, Hadrianus II. Papa. V. 873. C. 882. C. Novo Conſtantino, Baſilio Imp. V. 873. C. 882. C. Novo Conſtantino Magno, novo Theodoſio, novo Marciano. (Conſtantino Imp. Pogonato.) III. 1166. A. Novus Conſtantinus, Marcianus. II. 423. A. 466. C. Juſtinus Imp. II. 1334. D. E. 1355. C. Novo Dioſcoro, novo Apollinario, Macario Antiocheno Monotheletæ. III. 1182. A. B. Novo Eutycheti, Macario Antiocheno. III. 1198. B.
Nova Helena. II 487. B. Novæ Helenæ, novæ Judith, Novæ Pulcheriæ, Eudoxiæ Aug. V. 873. C. 918. D. Nova Helena, Euphemia, *conjux Juſtini Imp.* II. 1334. D. 1338. C. 1355. C. Irenæ. IV. 79. E.
Novus Judas, Neſtorius. I. 1434. A. Novo Judæ, novo Maximo Cynico, novo Dioſcoro, anathema. (Photio.) V. 873. B. 882. B. Novus Judas, Severus Antiochenus. II. 1333. E. Novus Paulus, Cæleſtinus. Novus Paulus, Cyrillus. I. 1471. B. Novus Paulus, novus David. II. 487. A. Novus Phinees, novus Daniël, novus Martinus, Nicolaus Papa. V. 873. C. Novo Theodoſio, Novo Marciano, Baſilio Imp. V. 882. C. Novus Tzumas, Amantius. II. 1338. D.

NU

NURIUM expulſores ſi quis adierit, pœnitentiæ per ſexennium ſubjiciatur. *Trull.* III. 1683. D.
* NUDIPEDALIA Judæorum Paulus exercuit. VI. 1126. E.
Νούμερα, locus. V. 964. B.
NUMERARIÆ officium. III. 1804. B. Numerarius. III. 1749. D. Numerarii. III. 533. D.
Νούμεροι, *numeri, cohortes.* IV. 232. B. Numerus militum. III. 185. D. Numerus in quo militare noſcuntur. 186. A.
NUMERUS ternarius. III. 1813. A. Septenarius, in quibus ſit. III. 1820. *Vide*, Septenario. Undenarius tranſgreſſionem ſignificat mandatorum. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1801. E.
NUMIDIA, Νουμιδία. V. 1537. A.
Νοῦμμος, *nummus.* IV. 329. B.
NUNCIUS Papæ. *Vide*, Bajulus. Nuncios Legatorum vel epiſcoporum &c. qui lædere audent, excommunicantur. VII. 1139. B.
NUNDINÆ deteſtabiles, ad quas ex condicto venire ſolent, ſub anathemate prohibentur. Si quis ibi mortuus fuerit, pœnitentia & viaticum ei non negetur, careat tamen eccleſiaſtica ſepultura. IV. 1258. C.
NUNNONES, monachi. III. 1957. A.
* NUPTIARUM ſocietas ita ab initio conſtituta eſt, ut haberet in ſe Chriſti & Eccleſiæ ſacramentum. *Leo Papa.* I. 1762. B. Nuptiæ non aſpernandæ, ſed virgines majore honorificentia venerandæ. *Siric.* I. 852. E. *Ambroſ.* 853. D. Nuptias qui vituperat, & dormientem cum viro ſuo culpabilem æſtimet, anathema ſit. *Gangr.* I. 534. D. 536. C. Conjugia humana & procreationem naſcentium Manichæus & Priſcillianus damnans. III. 349. B.
Nuptiæ nec in occulto fiant, nec infra ſeptimam generationem. *Rotomag.* VI. 1190. A. Nuptiarum futurarum denunciationes quomodo ſint faciendæ. *Trid.* X. 149. D. E. *Vide*, Matrimonium.
Nuptiæ. Sufficit ſecundum leges eorum conſenſus, de quorum conjunctioni-

bus agitur. *Nicolaus I. Papa.* V. 355. A. B.

Nuptias inituri, ſaltem triduo antea confiteantur peccata ſua, & Euchariſtiam recipiant. X. 1488. E.

Nuptiarum benedictio & aliæ cærimoniæ eccleſiaſticæ, non ſunt damnandæ. *Trid. ſub anathemate.* X. 149. A. Nuptiarum benedictio a Parocho facienda his verbis, *Ego vos in matrimonium conjungo*, &c. vel aliis, juxta receptum cujuſque provinciæ ritum. *Trid.* X. 149. E. Fieri debet a proprio parocho: non ab alio niſi qui ab ipſo vel ab Ordinario licentiam acceperit. *Ibid.* 150. B.

Nuptiarum ritus. Conjungendi in eccleſia cum oblationibus, quas offerre debent Deo per ſacerdotis manum, ſtatuuntur; ſicque benedictionem & cæleſte velamen ſuſcipiunt. *Nicolaus I. Papa.* V. 354. E. Sponſus & ſponſa cum precibus & oblationibus a ſacerdote benedicantur; biduo ac triduo abſtineant: &c. *Herardus Turon.* V. 456. A. Nuptiæ ſecundum morem celebratæ, per benedictionem ſcilicet ſacerdotis. *Nicolaus I. Papa.* V. 380. C. Conjuges de eccleſia egreſſi coronas in capitibus geſtant. V. 355. A.

Nuptiæ. Benedictiones nubentium gratis faciendæ. VII. 67. E. Nuptiarum ornatui ſacra ſupellex ne adhibeatur. *Arvern.* anno 535. II. 1182. A.

NUPTIÆ ſolemnes recte prohibentur certis anni temporibus. *Trid. ſub anathemate.* X. 149. A. 153. B. Nuptiarum ſolemnitas fieri non debet ab Adventu uſque ad octavas Epiphaniæ: & a Septuageſima uſque ad octavas Paſchæ completas, & a tribus diebus ante Aſcenſionem Domini, uſque ad Dominicam primam poſt Pentecoſten. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 928. E. VI. 828. E. VI. *parte II. initio.* 1696. C. *anno* 1091. VII. 1982. A.

Nuptiæ. In Chriſtianorum nuptiis non ſaltetur. V. 457. D. II. 1068. A. *Laodic.* I. 790. E. Ad nuptias ire nec abbati nec monacho licet. III. 446. A. Presbyteri, aliique clerici, quibus uxores ducendi licentia non eſt, nuptiarum evitent convivia. *Agath.* anno 506. II. 1002. D.

• NUPTIAS qui ſecundas ineunt, vacent orationibus & jejuniis aliquanto tempore, & ſecundum veniam reddatur eis communio. *Laodic.* I. 782. A. Velamen non ſuſcipit, qui ad ſecundas nuptias tranſit. V. 354. E. *Vide*, Charivarium. Carivarii. Matrimonium. Nuptiis ſecundis non eſt adhibenda benedictio. *Nicæn. Arab.* I. 511. D. Nuptiis ſecundis intereſſe ſacerdoti non licet. VI. 981. A. Connubentibus ejuſmodi imponunt etiam pœnitentiam Canones. *Ibidem.* B.

Nuptiæ. Tertiæ nuptiæ nec dicendæ nec audiendæ. *Tolet. I.* anno 440. I. 990. D.

NUTRIX infidelis ne nutriat aut lactet filium fidelis. VII. 1973. A. De nutricibus parvulos ſuffocantibus. *Eborac.* anno 1367. VII. 1787. E.

O

OBCELATUS. III. 1198. A.

OBDURARE Deus dicitur, non quia ad iniquitatem compellit, ſed cum ab iniquitate non eripit. II. 1058. D E.

OBEDIENTIA. Qui ſcit ſe quibuſdam præpoſitum, non moleſte ferat aliquem ſibi eſſe prælatum: ſed obedientiam quam exigit, etiam ipſe dependat. *Leo M.* V. 1250. E.

OBEDIENTIÆ (ſic redditus vocant) ne dentur ad firmam. VI. *parte II. ſub finem.* 1932. A.

Obedientiarii. VII. 185. C.

OBITUUM fundationes ſunt inventiones diaboli. *Error damnatus.* IX. 1948. C.

OBLATÆ *Vide*, Euchariſtia.

OBLATI. *Lateran.* anno 1215. VII. 62. D.

OBLATIO altaris. *Vide*, Miſſa. Oblatio non offerenda in campo ſuper monumenta, ſed in eccleſia, ubi ſunt martyrum reliquiæ. III. 398. D.

OBLATIONARIUS ſubdiaconus. VI. 627. E.

OBLATIONES. *Vide*, Προσφερόμενα. Miſſa exſequiarum tempore, &c.

OBLATIONES. Omnis adultus, videlicet XIV. annorum, quater in anno, eccleſiam ſuam parochialem ſuis oblationibus veneretur; Et capellis a ſuis parochianis ſimilis honor impendatur. *Exon.* anno 1287. VII. 1122. B. Item eccleſiæ cathedrali, in Pentecoſte. *Ibidem.* C. Oblationes omnium ad ſe concurrentium ad Miſſarum ſolemnitates ſacerdos recipiat. V. 67. A. Oblationes in eccleſiis fieri ſolitas ſoli paſtores recipiant. X. 595. E. Oblationem in eccleſia offerunt & feminæ. V. 740. D. Oblata mulierum ad cancellos a presyteris accipiantur, & ad altare deferantur. IV. 1243. B.

Oblationes & luminaria, quæ presbyteris ad manus offeruntur, ſibi habeant. VI. 850. E.

Oblationes ne auferantur durante ipſo ſacrificio, ſed finito officio, ab iis qui ipſis colligendis præſunt. IX. 2165. E.

Oblationes. Offerantur ſuper altare, fabæ, vuæ, & cetera, quæ Apoſtoli conſtituerunt. I. 207. A.

Oblationes factæ baſilicis civitatum, quomodo eſſe debeant in poteſtate epiſcopi. II. 1424. C.

Oblationum quæ fiunt in altario in parochiis, tertia epiſcopis deferatur. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. E. 1011. A. In epiſcopi poteſtate conſiſtant. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. E. A nemine præſumantur abſque voluntate epiſcopi. II. 990. B. Quomodo diſpenſandæ. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. E. Diſpenſet epiſcopus. *Francoford.* IV. 909. A. In quatuor partes dividendæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1952. E. Inter omnes clericos dividantur: non ſibi eas defendat hebdomadarius. III. 352. C. Pecuniæ a fidelibus oblatæ in eccleſia diebus feſtis fideliter colligantur, & epiſcopo præſententur; qui exinde tres partes faciat: &c. *Emerit.* anno 666. III. 1002. C.

Oblationes fidelium, nihil omnino ad laicalem pertineant poteſtatem. VI. 606. B. Oblationes fidelium qui ſuppreſſerit, excommunicetur. *Arelat. II.* anno 452. II. 777. A. Oblationes vel ſuas vel propinquorum Eccleſiæ factas qui defraudant, veluti necatores pauperum, ab eccleſiis excludantur. *Agath.* anno 506. II. 998. C. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1427. E. *Londin.* anno 1342. VII. 1660. D. E.

Oblationes fidelium defunctorum qui retinent, excommunicentur. *Matiſcon.* anno 581. III. 452. A.

Oblationes. De oblationibus ordinationes S. Caroli Borromæi. X. 890. *& ſeqq.* In oblationibus devotio populi non reſtringatur. *Ciceſtr.* anno 1292. VII. 1168. E.

Oblationes fratrum diſſidentium non recipiantur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. D. III. 1863. B. Non accipiantur ab excommunicato. *Conc. Eliberit.* I. 253. B. Oblationes interfectorum in aliquo crimine recipiendæ ſunt; non tamen eorum qui ſibi necem intulerint. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. E.

OBSERVANT. II. 176. C. Obſervare præ foribus. II. 1082. E. Obſervare ad ſecretum epiſcopi. II. 1190. E. Obſervare audientiam. II. 1238. D. Obſervantes in parochiis clerici. II. 1439. D. Qui pro actibus eccleſiæ Tomitanæ in Conſtantinupoli obſervant. III. 182. B.

Obſervatores. *Vide*, Parochia.

OBSERVANTIUM & Conventualium diverſitas. IX. 1764. B. D.

Ὀψικιανοί. IX. 177. E.

Ὀψίκιον, *obſequium.* III. 1056. B. 1061. D. &c. IV. 157. E. *& alibi.*

OBSTETRICES a vicariis approbandæ. X. 977. A. Ad hoc officium quæ ſint admittendæ. IX. 2160. A.

OC OD

OCCIDENTALES Orientaleſque Patres. IX. 419. C. Occidentalium tomus *CP.* anno 381. I. 811. A.

OCCIDUA libra. *Vide*, Libra occidua.

OCTAVIANUS antipapa, qui & Victor III. VI. *parte II. circa med.* 1377. E. anno 1159. Et pag. 1478. D. E. &c. *Vide*, Victor III.

• OCTAVUS dies, Dominicus. I. 1195. D.

Ὀκτωβρίοις ἴδοις. *Antioch.* anno 341. I. 601. D. Ὀκτώμβριος μήν. XI. 816. E. 817. A. Ὀκτώμβριος. II. 377. B. D.

OCULO longo vir Juſtinianus. VI. 811. D.

ODELHERUS filius Rodulfi. V. 1382. C. Odelharius. *Ibidem.* E.

ODELGISUS frater Parduli. V. 1382. C.

ODIUM. *Vide*, Inimicitias. Odio habeantur peccata, non homines. I. 1760. D. Odium quamdiu quis in corde tenuerit, in pane & aqua pœnitentiæ ſubdatur. III. 1874. A.

ODO rex, anno 891. VI. 427. C. Tyrannice regnum invaſerat, anno 890. Eo rejecto Carolus Simplex ungitur, anno 893. VI. 429. C.

ODO frater regis Francorum Henrici. VI. 1031. B.

ODONIS Cantuarienſis Conſtitutiones. VI. 589.

ODONIS Pariſienſis Conſtitutiones ſynodales. VI. *parte II. ſub finem.* 1937.

ODOACER barbarus hæreticus regnum Italiæ tenuit. II. 914. A.

ODOARDUM vocant Leodienſes Urbanum II. quia prius Odo dicebatur. VI. *parte II. initio.* 1778. B. Odardum. 1777. B.

OE

Οἰκονομίας θείας myſterium: Incarnatio. III. 302. E. &c. Diſpenſatio Verbi in carne. IV. 36. C. Οἰκονομία ἐνσάρκος. III. 1056. A. Diſpenſatio Incarnationis. I. 1280. B. *& alibi paſſim.* * Oeconomia Chriſti in carne. I. 295. B. Οἰκονομίαν diſpenſationem pro nobis ſuſcepit Deus Verbum. I. 1642. A. Oeconomia in Chriſto facta pro nobis. I. 1328. D.

OECONOMI ſint in ſingulis eccleſiis, qui gubernent res eccleſiæ cum arbitrio epiſcopi. II. 612. D. *Conc. Chalced. Nicæn. Arab.* I. 490. D. Oeconomos, id eſt, qui vice epiſcoporum res eccleſiaſticas tractant, omnes epiſcopos habere oportet. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. A. Oeconomus ab epiſcopo conſtituendus. X. 1078. A. B. *Ex S. Carolo Borromæo.* Oeconomus ponatur ab epiſcopo ad cuſtodiam rerum vacantium eccleſiarum. VII. 1435. D. E. Conſtituatur ex totius ordinis ſacerdotalis ſententia. I. 1199. B. Ne ex laicis conſtituantur. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 560. D. E. Oeconomus ſimoniace ordinatus, cum ordinante deponatur. II. 602. B. *Conc. Chalced.*

Oeconomi eccleſiæ quod munus ſit. *Nicæn. Arab.* I. 474. A. Oeconomi ſint in epiſcopiis & monaſteriis. IV. 494. C. Oeconomi frugum eccleſiarum, & monaſteriorum. *Nicæn. Arab.* I. 501. B. Oeconomus monaſterii. *Nicæn. Arab.* I. 495. D. E. 496. B.

Οἰκουμένη, vel totus orbis, vel pars orbis. IV. 20. B.

OECUMENICUS archiepiſcopus & Patriarcha magnæ Romæ Leo. *Chalced.* II. 322. D. Οἰκουμενικοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντ. *Theodorus diac.* II. 322. E. *Iſchyrion diac.* 326. B. *Athanaſius presb. Alex.* 332. A. *Sophronius.* 336. B. *Nunc primum occurrit vox Græca οἰκουμενικός.* * Oecumenici Patriarchæ nomen a ſynodo Chalcedonenſi oblatum Leoni Papæ, ob reverentiam Sedis Apoſtolicæ, nec ab illo nec ab ullo ſucceſſorum ipſius receptum fuit. VI. 932. A. *Leo IX.* Quia nec ipſe Princeps Apoſtolorum invenitur dictus univerſalis Apoſtolus. *Ibid.* B. & 956. A. B. Domino noſtro ſanctiſſimo & beatiſſimo archiepiſcopo antiquæ Romæ, & œcumenico patriarchæ Agapito. II. 1203. A. * Patriarcharum nullus hoc tam profano vocabulo debet uti, ut Patriarcham univerſalem ſe nuncupet: alioqui ceteri Patriarchæ non ſunt. III. 440. C. *Vide,* Conſtantinopolis.

OECUMENICUS appellatur etiam Joannes CP. in libello clericorum Antiochiæ, anno 518. II. 1317. B. Et monachorum CP. 1327. E. 1334. B. 1335. A. D. Et epiſcoporum Syriæ II. 1361. C. *Qui libelli recitantur poſt geſta ſub Mena contra Anthimum: ſed non a Joanne Hieroſol. pag.* 1342. D. *Non ſe tamen ipſe Menas ſubſcribit œcumenicum in fine Concilii cui præfuit.* II. 1399. A. *Nec a Juſtiniano Imp. ſic appellatur,* 1406. A.

Oecumenicus. Univerſalis epiſcopi nomen quod ſibi Joannes CP. vindicabat, a Pelagio II. Papa arguitur. III. 439. 440. 442. Synodus CP. ob eam rem congregata. *Ibd.* Oecumenicus patriarcha CP. ſæpe appellatur in Trullana ſynodo. IV. 20. A. Oecumenicum patriarcham ſuum Græci appellant. *Nicolaus I. Papa.* V. 309. E. 311. A.

O F

OFFA rex Merciorum. III. 2072. D. VI. 380. C.

OFFERTORIA quatuor & alia jura parochialia. IX. 2131. C.

* *OFFERTORIUM,* Illatio munerum. II. 1067. C.

OFFICIALES: quæ ſint eorum partes & munia. X. 1254. B. D. E. Officiales & qui ab ipſis vel ab epiſcopis juriſdictionem habent, jurabunt quod munera non accipiant, niſi exenia modica, &c. *Rotomag.* anno 1231. VII. 187. E. Officialium tribunalia collocanda extra templa. IX. 1990. E. Officiales nulli ſtatuantur, niſi per quinquennium jura audierint, vel per cauſarum exercitium judicandi officio ſint merito approbati. VIII. 263. E. Officiales archiepiſcopi non impediant juriſdictionem ſuffraganeorum & aliorum. VII. 961. D. Officiales in cauſis appellationem a ſuffraganeis, ſervent jura communia. VIII. 1009. D. Officialis damnoſa ſæpius reputatur abſentia. VII. 1183. B.

Officiales epiſcoporum, archidiaconus vel notarius. VI. 1012. E.

Officiales foranei. XI. 49. B.

Ὀφφίκιον, *Officium. Lateran.* anno 1215. VII. 21. A. B. C. 24. A. B. &c. Ὀφφικίων μάγιστρος. II. 437. C. Ὀφφίκια. II. 53. C. III. 1056. B. 1061. C. &c.

Ὀφφίκιον. III. 1663. A. Ὀφφικίων, officiorum. II. 1380. D. *Et alibi ſæpe.* Ὀφφίκια θεῖα. II. 209. D. &c.

Ὀφφικιάλιος, *Officialis. Lateran.* anno 1215. VII. 69. E.

OFFICIA divina quam religioſe ſint celebranda. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1604. A. B. C. Officii divini verba diſtincte recitentur. *Londin. anno* 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1957. D.

Officium divinum, nocturnum pariter & divinum, quomodo ſit peragendum. *Exon.* anno 1287. VII. 1096. 1097. Ad formam Concilii generalis. *Ibidem.* Quomodo in eccleſia celebrandum ſit, decreta Baſileenſia. VIII. 1196. 1197. 1198. Quomodo ſit in choro cantandum. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1040. E. 1041. A.

Officia divina celebrentur horis competentibus diei ac noctis. *Carol. M.* IV. 958. B.

Officium ſacerdotale vel lucernale ubi faciendum. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. B.

Officium divinum qua debeat modeſtia recitari: ita ut expectet ſocius, quouſque alter verſum finierit, quem incepit: &c. *Wigorn.* anno 1240. VII. *Vide,* Conſueta. Horæ Canonicæ. Ordinem.

Officii divini celebrandi varia obſervatio in eccleſiis CP. IX. 621. C. In divinis officiis & horis canonicis, idem modus & ordo ſervetur. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1900. E. Officium divinum fiat in omnibus eccleſiis ſecundum uſum Cathedralis. *Noviom.* anno 1344. VII. 1672. E. Officia divina in Hibernia ritu Anglicano fiant. *Caſſilienſe,* anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1630. E.

Officium Romanæ Curiæ, antiquitus cum magna diligentia ordinatum. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1313. VII. 1742. E.

Officium Nicoſienſis eccleſiæ. VII. 1742. E. Officium in choro (Nicoſienſi) de die pariter & de nocte recitatur. VII. 1742. C.

Officium divinum in regula Templariorum. *Venite exſultemus,* cum invitatorio: deinde hymnus, & pſalmi · evangelium; & in fine, *Te Deum laudamus*: poſtea Laudes: &c. VI. *parte II. circa med.* 1135. C. Completorium 1136. D. E. anno 1128.

Officium divinum. Quadraginta aut quinquaginta pſalmos nocte cantent Canonici. IV. 1200. C.

Officium Eccleſiaſticum, ſive preces diurnæ. *Vide,* Ordo Eccleſiæ. Miſſæ. Sacerdos clericuſve ſacris initiatus, aut beneficiatus, meminerit, ſe febri, morbove aliquo, vel adverſa valetudine leviter laborantem, non juſtam propterea excuſationem habere, quamobrem horas canonicas intermittat. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 900. B.

Officii divini tempore quæ ſint publice vetita. X. 1186. A. Ut exercitia ſagittariorum, bombardariorum, &c. ne fiant tempore Miſſæ parochialis, aut veſperarum, & concionis; & exitus e portis urbium ante finem impediantur, impetrandum a Rege aut magiſtratibus. IX. 2157. E.

Officium B. Mariæ ſub præcepto ſolemniter cantandum ſingulis diebus in eccleſiis cathedralibus, &c. excepto Adventu, &c. *Andegav.* anno 1365. VII. 1776. C.

Officium B. Mariæ. *Vide,* Libri: *Vide,* Penſiones.

Officium B. Virginis vernaculo idiomate editum vetuit habere Pius V. Papa. *Toloſan.* anno 1590. X. 1829. C. Scilicet Hiſpanice, vel Italice, vel Germanice. *Avenion.* anno 1594. X. 1841. C.

OFFICIUM defunctorum quibus diebus ſit dicendum. *Wigorn.* anno 1240. VII. 334. E. *Exon.* anno 1287. VII. 1096. E. *Vide,* Pſalmus. Anniverſarium. Officium defunctorum, potiſſimum trium lectionum, omnes Curati teneantur dicere ſingulis die-

bus ferialibus. *Andegav.* anno 1365. VII. 1776. C. *Vide*, Miſſam.
OFFICIALIS libellus. III. 586. C. Officialis liber. VI. 1191. B.
OFFICIUM nonniſi unum unus occupet. VII. 1248. A. B.
Οἰκοδέσποτα τρόπος, pro οἰκοδέσποτα τρόπου. IV. 148. D. *ult.*

O L

de OLAVE (Martini) oratio. IX. 2055.
OLAVUS rex. *Vide*, Norvecchorum.
* OLERA cum carnibus cocta, clerici qui manducare recuſarint, ceſſent ab ordine ſuo. *Ancyr.* anno 314. I. 276. E.
OLEUM chriſmatis, & catechumenorum, & extremæ Unctionis: Qua cura conquirenda & ſervanda ſint. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 837. E. 838. A. B.
Olea ſacra quotannis quiſque parochus adferat ex ea eccleſia unde conſuevit. IX. 2159. A. Oleum infirmorum ab epiſcopo presbyteri expetant, & infirmi illud expetant, ut eo peruncti a presbyteris ſanentur. III. 1944. E. Oleo ſacro veteri ne utator ſacerdos, cum recens acceperit; ſed totum id lampadi infundatur, quæ lucet ante venerabile Sacramentum. IX. 2159. A. Olei ſancti unctio, in quo ſalvatio infirmorum creditur, quinta feria in Cœna Domini, ab epiſcopis non negligatur. IV. 1395. A.
* Oleo ſancto chriſmatis unguntur infirmi. I. 998. D. * Oleo a ſacerdotibus ſanctificato ungantur infirmi, cum orationibus, ſecundum definitionem ſanctorum Patrum. III. 1963. E. * Oleo ſancto infirmos ungendo uti non ſolum ſacerdotibus, ſed omnibus Chriſtianis licet. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 998. D. * Oleum ſanctum genus eſt ſacramenti: idcirco non poteſt infundi pœnitentibus. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 998. E.
Oleum in altari ſanctificatur. I. 155. A. Oleum exorcizatum. *Canones Rom.* I. 1036. A. Oleum catechumenorum. III. 461. B.
OLEUM deferre ad lucernas accendendas in ſynagogam Judæorum, aut in templum gentium. *Can. Apoſt.* I. 26. E. *Vide*, Luminare.
OLITANA conſuetudo. V. 487. E. Olitana fides. IV. 788. C. Olitana traditio. IV. 781. A.
OLIVERII ſecta. VI. *parte II. ſub finem.* 1644. E.
OLIVETUM. Legatio a monte Oliveti ad Ludovicum Pium. IV. 1267. D.
OLOMUCENSIS eccleſia Apoſtolicis munita præſidiis. VI. 1240. E.
ab OLYMPO monte. V. 165. C.

OM ON OP

OMNES utriuſque ſexus confiteantur proprio ſacerdoti, &c. *Toloſan.* anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1151. E. *Omnis utriuſque ſexus*, &c. præcipitur ſervari oportere: in Conc. Senon anno 1269. VII. 650. *Vide*, Confeſſio.
OMNIMODIS. V. 140. E. V. 597. B. VI. 88. D. VI. 207. C. 208. B. VI. 347. B. VI. 405. C. 406. B. 412. D. VI. 488. C. 490. A. 492. E. VI. 968. C. VI. *parte II. initio.* 1984. C. 1995. D. VI. *parte II. circa med.* 1374. B.
Ὁμοούσιον viſum eſt omnibus Nicænis Patribus definiri oportere. I. 422. A.
Ὠμοφόρια epiſcopalia. V. 1036. C.
Ὀνόματα, *homines.* II. 422. C.
OPERA ante fidem. *Vide*, Fides. Opera omnia ante juſtificationem facta eſſe vera peccata qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 41. A. Opus bonum ſine fide non prodeſt ad ſalutem, ſed nec ad damnationem confert. *Hieroſol.* anno 1672. XI. 247. A. Bonum morale poteſt naturaliter eligere & operari homo non regeneratus. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 247. B.
Opera bona non ſunt ſigna tantum vel fructus juſtitiæ acceptæ, ſed & ipſius augendæ cauſa. *Trid.* X. 42. D. Operibus bonis, quæ fiunt per Dei gratiam, & Chriſti meritum, juſtificatus meretur augmentum gratiæ, & vitam æternam. *Trid.* X. 43. D.
Opera bona. Juſtum in omni bono opere ſaltem venialiter peccare qui dicunt, orthodoxæ fidei adverſantur. *Trid.* X. 37. D. 42. E. Opera humana vel virtuoſa vel vitioſa ſunt. Et ſi homo eſt vitioſus, & agat quidquam, tunc agit vitioſe: & ſi eſt virtuoſus, & agat quidquam, tunc agit virtuoſe: quia peccatum mortale inficit univerſaliter actus hominis vitioſi, &c. *Joannes Hus.* VIII. 411. B. C. In omni opere bono juſtus peccat. *Error Lutheri.* IX. 1894. D. *Error damnatus.* IX. 1947. D. Omne opus bonum optime factum eſt veniale. *Error damnatus. Ibidem.*
Opera bona hominis juſtificati ſunt dona Dei, ſed non ita ut non ſint etiam ipſius juſtificati merita. *Trid.* X. 43. D. Juſti debent ſperare æternam retributionem a Deo pro bonis operibus quæ in Deo fuerint facta. *Trid.* X. 43. A. Opera bona nullam habere partem in hominum ſalute, Calvini dogma damnatum a Græcis in ſynodo. XI. 174. C. D. Opera quæ fiunt ex fide per dilectionem operante, vere bona ſunt, & Deo grata, ac remuneratione vitæ æternæ digna. IX. 2116. B. Opera nihil ſunt coram Deo, &c. *Error damnatus.* IX. 1948. B. Operibus tribuere meritum, Judaïcum eſt. *Error damnatus.* IX. 1948. B.
OPERA bona quæ ſint. III. 1713. A. B. C. D. E. In quibus exercere ſe Chriſtianum oportet. IV. 916. C. D. E. Opera miſericordiæ quæ ſint. *Theodulf.* IV. 919. E. 920. A. *Vide*, Eleemoſynæ.
OPINABILIS pater Athanaſius. II. 1462. B.
OPUS Dei. I. 985. A. *Officium divinum.* IV. 1188. E. 1195. E. Opus divinum. IV. 1199. E. Opus ſacrum celebrare. V. 1377. D.
OPUS manuum quotidianum, in Regula Canonicorum. IV. 1201. C. D.

ORA

ORACULUM cæleſte, *Impp.* I. 1051. C.
ORACULO perpetuæ ſanctionis declaramus. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 709. E.
Oraculo. Propriæ vocis oraculo publice revocet articulos erroneos. VII. 1414. A.
ORAMINE finito. VI. 605. B.
ORARIUM ſive ſtola. VII. 272. A. III. 586. D. Epiſcopo datur & presbytero. *Ibid.* Orariis presbyteri ſemper utantur. IV. 1014. D. V. 786. E. Orarium Levita geſtet in ſiniſtro humero, quia orat, hoc eſt, prædicat: ſed dextram partem liberam habeat, ut expeditus diſcurrat ad miniſterium ſacerdotale. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. C. Orarium diaconi ſcapulæ ſuperponant: infra tunicam gerant ſubdiaconi. *Bracar.* anno 561. III. 351. B. *Vide*, Monachus.

ORATIO.

ORATIO vel ſola mente, vel voce ſimul & mente fit. XI. 262. D. * Oratio, ut aït beatus Gregorius, cordis debet eſſe, non labiorum. IV. 1170. E. Orandi modus qualis ſit. *Theodulf.* IV. 918. E. 919. A. Oratio mentalis. *Vide*, Moniales.
* *Oratio.* Sanctis ipſe ſomnus oratio eſt. IV. 1152. C.
Oratio, clariſſima eſt gratiæ teſtificatio. *Auguſtinus, & alii.* I. 1225. C.
Oratio vocalis. Horas canonicas, & vocales concentus, qui in templis alta voce efferuntur, ſubſannat Wicleſus. IX. 1929. D. Indecorum vel ridiculum videtur, quod idiotæ & mulierculæ pſittaci exemplo pſalmos ſuos & precationem Dominicam Latinè murmurent, &c. *Error damnatus.* IX. 1947. C.
Orat eccleſia. *Vide*, Eccleſia. Orationes colligere. II. 1434. D.
ORATIO in altari ſemper dirigatur ad Patrem. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. D. *Vide*, Preces. III. 1966. D.
ORARE ſepties in die debent omnes Chriſti fideles. *Nicæn. Arab.* I. 516. A. B. C. D. Uniuſcujuſque horæ oratio & cauſa ejus exponitur. *Ibid.* Orationes in monaſterio fiant ſepties in die. 1. ad Matutinum. 2. hora tertia. 3. hora ſexta. 4. hora nona. 5. ad Veſperas. 6. ad Completorium. 7. ad Nocturnum. *Nicæn. Arab.* I. 498. C. D.
Oratio. Omnes bis ſaltem quotidie, mane & veſpere, Deum orent. *Theodulf.* IV. 917. C.
Orandum ſtando pro reverentia Dei. *Theodor. Cantuar.* III. 1778. D. Orandum flexis genibus, præterquam diebus Dominicis, & tempore Paſchali. IV. 1028. A. B. Orare ſtantes oportet die Dominico, diebus Pentecoſtes, & in magnis feſtis Domini, non genua flectere. *Nicæn. Arab.* I. 467. D. 483. B. 505. D.
Orationis communis exercitatio, in provincia Mediolanenſi inſtituta. X. 794. B. Indulgentiæ ob id conceſſæ a Gregorio XIII. *Ibidem.*

Oratio pro liberatione Terræ ſanctæ. VII. 5. D.

Oratio veſpertina. X. 832. *Ex S. Carolo Borromæo.* & 833. A. B. Pro mortuis. X. 1120. E. 1121. A.B.

Oratio quæ dicitur ſine intermiſſione. X. 1108. C. Oratio XL. horarum a S. Carolo Borromæo commendata. X. 1108. C. X. 845. 846. 847. *Avenion.* anno 1594. X. 1861. 1862. Ne ulla in eccleſia conſtituatur, ſine epiſcopi conceſſu. X. 738. C. Oratio quadraginta horarum coram ſanctiſſimo Sacramento, retinenda & propaganda. *S. Carolus Borromæus.* X. 649. B.

Oratio. Sacerdotes eligendi, qui digne ſacrificia Deo offerentes, audiri in precibus poſſint. *Cyprian.* I. 149. D.

Oratio. Omnes ſunt ſimoniaci, qui ſe obligant orare pro aliis, qui eis ſubveniunt in temporalibus. *Error Wiclefi.* VIII. 300. D.

Oratio. Deus conſolatus eſt nos per veſtras orationes. II. 1028. A. Suffragantibus precibus veſtris. IV. 882. A. Orationis tuæ manum in his fluctibus mihi tende. III. 495. B. Memor eſto imperii noſtri in Deo acceptis precibus tuis quæ ſunt ad Dominum. V. 936. E. Ut veſtris deprecationibus pro nobis ad Deum effuſis muniti, digni efficiamur protegi velamento divino. III. 755. C. Orationibus veſtris opitulantibus nobis, fidem defendam. III. 675. C. Orationibus veſtris adjutus erutus ſum a tentationibus inimici, & miſertus Dominus ſuo famulo medelam tribuit. III. 1942. E. Ora pro me, ut tuæ interceſſionis ope a malis præſentibus eripi, & æternis merear gaudiis præſentari. *Gregor. M. ad monachum.* III. 503. A.

Orationes ſpeciales applicatas uni perſonæ per prælatos vel religioſos, non plus prodeſſe eidem perſonæ, quam orationes generales; error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. E. 1894. E.

* *Oratio.* Ad Deum corda cum manibus levare eſt, orationis ſtudium cum merito bonæ operationis erigere. VI. 361. D.

Oratio præſciti nulli valet. *Error Wiclefi.* VIII. 300. D. Oratio impiorum eſt novum peccatum: &c. *Propoſitio* LIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Oratio. Qui plaſmaſti me, miſerere mei: & ſimiles. IV. 917. B. 918. E.

ORATIONEM DOMINICAM ſacerdotes intelligant, & exponant populo, ut quiſque ſciat quid petat a Deo. IV. 841. D. Oratio quotidiana a Patribus dicitur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 582. D. In eccleſiis alta voce cantetur in Prima & in Completorio. VII. 1992. C. Recitetur a ſacerdote poſt matutinos & veſperos. *Gerund.* anno 517. II. 1044. E. Chriſtianus quilibet & Chriſtiana dicat omni die ſepties *Pater noſter*, & *Ave Maria:* & bis *Credo.* VII. 278. E. Orationem Dominicam & Symbolum Apoſtolorum quiſque diſcat, priuſquam vel in cœmeterio ſepeliatur, vel idoneus cenſeatur Euchariſtiæ percipiendæ. VI. 661. D. anno 967. Quia his duabus ſententiis omne fidei Chriſtianæ fundamentum incumbit. III. 1713. A. Orationem Dominicam ſciat memoriter omnis Chriſtianus. IV. 857. B. Vel in ſua lingua. IV. 1016. B.

Orationis Dominicæ petitiones ſunt ſeptem. VI. 910. C *Vaur.* anno 1368. VII. 1809. E. 1810. A. Vide, *Pater noſter.*

Oratio Dominica. *Qui es in cœlis,* exponitur. VI. 1078. C. * Panem noſtrum, id eſt, Chriſtum, dari nobis quotidie petimus. *Tolet. IV.* anno 633. III. 582. D. * *Panem noſtrum quotidianum*, vel *ſuperſubſtantialem*, &c. ſpecialiter de pane ſacramenti Euchariſtiæ intelligendum. VIII. 1679. C. D. E. 1680. A. Non ſolum quæ animi, ſed & quæ corporis & externa bona ſunt, a Deo omnium auctore poſtulare oportet. IX. 2015. B. * Sancti non pro aliis qui ſunt in ſuo populo peccatores, ſed pro ſe ipſis, Deo dicunt, *Dimitte nobis debita noſtra.* I. 1218. E. Veraciter, non humiliter. 1219. A. * Oratio Dominica delet minima quotidiana peccata; delet & alia, quamvis gravia, quorum pœnitet. *Tolet. IV. ex Auguſtino.* III. 582. E. *Ne nos inferas in tentationem.* I. 1222. E. 1225. A. 1230. C. * Induci in tentationem, eſt in tentatione deficere. *Auguſtinus, & alii.* I. 1225. B.

* Oratio Dominica dici non debet in benedictione ciborum: quia in ſanctificatione Corporis & ſanguinis Chriſti hanc ſolam orationem Apoſtoli decantabant. VI. 378. E. Hymnus cœna facta dicendus. 579. A.

ORATIONES funebres pro quibus ſint habendæ. X. 1242. C. *Vide*, Funus.

ORAT ORB ORD

ORATORIUM in agro non fiat, niſi dotetur, & clerici ei deputentur. *Aurel. IV.* II. 1440. D. Oratoria villaria. II. 1050. B. In his liceat Miſſas tenere reliquis feſtivitatibus; majoribus autem, in civitatibus aut parochiis tantum, niſi epiſcopo aliter permittente. *Agath.* anno 506. II. 1000. C. Oratoriola in campis fecit Aldebertus, & cruciculas. III. 1937. C.

Oratoria conſecrata. IV. 954. E.

Oratoria privata, in quibus Miſſa poſſit cum epiſcopi licentia celebrari, qualia eſſe oportet. X. 650. D. E. In iis clerici non ſerviant, niſi quos epiſcopus loci probaverit. *Aurelian. IV.* II. 1437. C.

Oratorium a dominio conſtructoris non auferatur: liceatque illi id presbytero cui voluerit commendare. V. 67. C. D.

ORATORIBUS principum locus in Concilio adſignatus, ſine præjudicio jurium ſuorum. X. 191. C.

ORATORES, pugnatores, agricultores, quid ſibi viciſſim debeant. VI. 893. C.

ORBICULARIS epiſtola. IX. 959. D. 961. E.

ORBIS diviſio multiplex. VIII. 1523. C. D. E. Orbis quadratus. V. 872. B.

ORDALIUM. Judicium, quod Anglice *ordal* dicitur. VI. 783. A. Ordalium triplex. VI. 566. B. 569. A. Ordalium (hoc eſt, forenſe examen) nullum eſto feſtis diebus, & in jejuniis. VI. 498. C. VI. 661. D. VI. 777. B. 783. A. Ordalii quæſtione qui ſe examinandum obtulerit, jejunet, ſumat Euchariſtiam; tum fiat quæſtio ſive per aquam gelidam, ſive per ferrum candens; &c. VI. 566. E. 567. A. 569. C. D. E. 570. A. B.

ORDINARIUS, ſolus eſt primas, archiepiſcopus, & epiſcopus, ſeu eorum Vicarii generales: non capitula, abbates, &c. XI. 98. D. De officio Ordinarii. *Palent.* anno 1388. VII. 1906. C. D.

ORDINATIO & ORDINES

ORDINATIO ſacra, vere & proprie ſacramentum, a Chriſto inſtitutum. *Trid.* X. 137. B. C. Per eam datur Spiritus ſanctus. *Trid.* X. 137. C. Verbis & ſignis exterioribus perficitur. *Trid.* X. 135. B.

* Ordinis ſacramentum complectitur presbyteratum, diaconatum, ſubdiaconatum, &c. IX. 440. C. D. *In decreto Eugenii.* * Ordines ſacros dicimus diaconatum ac presbyteratum. Hos ſiquidem ſolos primitiva legitur eccleſia habuiſſe. *Urbanus II. Papa, anno* 1091. VI. *parte II. initio.* 1695. C. Presbyter, diaconus, & miniſter. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. B. Eccleſiæ ſummitates, epiſcopi, presbyteri, diaconi. II. 833. C. Altari deſerviunt epiſcopus, presbyter, diaconus. I. 951. D. E. Epiſcopus, presbyter, diaconus, lector, cantor. *Can. Apoſt.* I. 26. D. *Ordines.* Lector, acolythus, diaconus, ſacerdos. I. 1006. D. Exorciſta, acolythus, ſubdiaconus, diaconus, presbyter, epiſcopus. *Zoſim.* I. 1234. B. Septem gradus conſtituti ſunt in eccleſia: ſeptimus, presbyter. VI. 981. B. C. D. * Unicuique ordini in vetere Teſtamento origo fuit, & novum in idipſum concordat: & eoſdem gradus Salvator in ſe complevit. *Walterius Aurelian.* V. 463. C. Ordines tres de minoribus Græci negligunt. VII. 365. E.

Ordinis materia quæ ſit. *In decreto Eugenii.* IX. 440. C. D. * Sacerdotum & Levitarum conſecratio. *Siric.* I. 849. B. * Ordinationes cum fiunt in Eccleſia Romana, non magis presbyteris, quam diaconis, manus chriſmate perunguntur. *Nicolaus I. Papa.* V. 343. A. B. * Ordinatus ſacerdos ſecundum claves Eccleſiæ ad conficiendum Corpus Chriſti. *Lateran.* anno 1215. VII. 17. A. Presbyteris imprimi duplicem characterem cenſuit Scotus: unum, qui character ordinis, alterum, qui character clavis. VIII. 1837. E.

* Ordo eſt contra ignorantiam. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. A. Eſt ſacramentum prudentiæ. 1807. E.

Ordinationis benedictione non tolluntur priora crimina. I. 1017. C. * Spiritus ſancti plenitudo maxime in ordinationibus operatur. I. 1013. C. Ordinatione ſacra plurimi cenſuerunt cetera peccata, præter cor-

porale

por ale peccatum, poſſe remitti. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. D.

Ordinandorum nemo ab examine eximatur. IX. 1977. E. 1978. A. Etiam religioſus. *Ibidem.* IV. 954. C. *Vormat.* anno 868. V. 744. E. A quibus, quando & quomodo examinandi. *Trid.* X. 140. E. 141. A. B. Ordinandorum examen, medium ad reformationem optimum. IX. 2087. B. Quomodo fieri debeat. *Ibidem, & ſeqq. Exon.* anno 1287. VII. 1084. X. 441. B. C. D. E. *Namnet.* VI. 459. D. *Nicæn. Arab.* I. 473. B. C. 489. E. De eo decretum Cardinalis Reginaldi Poli. X. 403. B. Scrutinium ad ordines. VII. 1982. B. Ordinandi veniant ad epiſcopum feria quinta. VI. 1189. B.

Ordinandi a quocumque præſentati, ad beneficia eccleſiaſtica non inſtituantur ſine prævio examine, exceptis his qui præſentantur vel nominantur a collegiis generalium ſtudiorum. *Trid.* X. 57. E.

Ordinetur nemo de clericis vel monachis ſacerdos, niſi vita ejus prius examinata. III. 1954. C. D.

Ordinandis epiſcopis vel clericis prius canones legantur, ne ſe aliquid contra eoſdem feciſſe pœniteat. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. C.

Ordinandorum tituli diligenter examinandi. IX. 1978. D. E. A ſacris ordinibus arceantur, qui non habent unde vivere poſſint. *Trid.* X. 122. C. D. Poſſunt epiſcopi quoſdam ſine titulo ad ſacros ordines promovere, cum conditione tamen quod illis de congruo titulo providebunt. X. 1182. D.

Ordinandi, quibus inſtructi eſſe debeant. *Trid.* X. 140. C. Quæ in ordinandis litteratura & ſcientia requiratur. *Narbon.* anno 1551. X. 442. C. D. Ordinandi presbyteri non ſunt, qui ſint pſalmorum, hymnorumque ignari. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 964. A. Aut qui baptiſmi formam non perfecte noverint. *Ibidem.* Ordinandi in ſacerdotes diligenter inſtruantur ſuper divinis officiis & eccleſiaſticis ſacramentis, &c. *Lateran.* anno 1215. VII. 42. A. Ad ordines ſacros non admittantur, niſi inſtructi in articulis fidei, præceptis decalogi, &c. IX. 1296. C. Nullus ordinetur presbyter vel diaconus, qui litteras neſciat, vel ordinem baptizandi. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. E. *Narbon.* anno 589. III. 493. C. Ne ignorans Grammaticam, aut Latinis verbis neſciens loqui competenter, præſentetur, aut ad ordines promoveatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1817. C. D. Ad minores ordines promovendi linguam Latinam ſaltem callere debent. XI. 73. E.

Ordines. Ad ſacros ordines qui non promovendi. I. 142. B. *Tolet. IV.* anno 633. III. 584. E. *Burdigal.* anno 1583. X. 1348. B. Repellantur pœnitentes, inſcii litterarum, mutili. *Conc. Rom.* anno 465. II. 800. E.

Ordinari nullus debet, qui judicio ſui epiſcopi non ſit utilis aut neceſſarius ſuis eccleſiis. *Trid.* X. 143. C.

Ordinetur nemo, qui fuerit rebaptizatus. II. 834. C. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. E.

Ordines. Impedimento irretiti ne ordinentur, qui ſint. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 854. A. Ex pœnitentibus nullus ordinetur. *Agath.* anno 506. II. 1003. A. *Vide,* Arreptus. Pœnitens.

Ordinandi non ſunt niſi ex legitimo matrimonio nati. *Narbon.* anno 1551. X. 442. C. Nulli filii concubinarum ad ordines vel aliquos honores eccleſiaſticos promoveantur, niſi monachaliter vel canonice vixerint in eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1718. E. 1721. B. De ordinatione filiorum ſacerdotum, & eiſdem in eccleſiis non tolerandis, reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1787. E. 1788. 1789. 1790. *Vide,* Presbyterorum filii. Ordinentur nati ex concubina & ſcorto, & ex digamis ac trigamis, ſi ſunt ſacerdotio digni. *Nicephor. CP.* IV. 1054. A.

Ordines. Fornicarii aut ſanguinarii non ſunt ad diaconatum aut ſacerdotium promovendi. III. 1882. B. C. D. Ab ordinibus ſacris ſubmovendus eſt, qui mortali crimine ſe pollutum ſeu vere ſeu falſo dixerit. *Valentin.* anno 374. I. 796. D. Ordinum tres gradus ſacri. Qui caſte non vixerunt, ab eorumdem graduum dignitate excluduntur. De manifeſtis loquimur; &c. VI. 1113. E. Ordinati presbyteri de laïcis, celantes peccatum ſuum, ſi poſtea manifeſtum fuerit, pœnitentiæ ſubdantur, ſacerdotali habitu privati. III. 1918. A. *Nicæn.* anno 325. I. 328. C. Ordinati per ignorantiam lapſi, deponantur. *Nicæn.* anno 325. I. 328. C. I. 1198. C. Non tamen ſuſurris credendum, ſed accurato examini. I. 1198. E. 1199. B. Deponatur ordinans & ordinatus. *Nicæn. Arab.* I. 463. B. 479. E. Presbyter, vel diaconus, qui admiſerit corporale peccatum ante ordinationem, & id confeſſus fuerit, ceſſet offerre: reliqua officia peragat. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. D. Non ordinandi qui ex concubinis filios habent, cum uxores haberent; vel defunctis uxoribus concubinas ſibi ſociarunt. *Aurelian. III.* anno 538: II. 1425. B. Ordinandus non eſt qui uſque ad annos XX. & deinceps diſſolute vixerit, etſi poſtea ſtudioſus virtutis appareat. *Nicephorus CP.* IV. 1051. D. Baptizatus corruptus, ſi clericus eſſe velit, ſpondet ſe uxorem non ducere. I. 1001. E.

Ordines. Seditionarii numquam ordinandi ſunt clerici, nec pœnitentes, nec uſurarii, nec injuriarum ſuarum ultores. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A. Poſſunt ad ordinem promoveri, qui ante baptiſmum ſacrificaverunt. *Ancyr.* anno 314. I. 276. D.

Ordinetur nullus clericus peregrinus, ſine commendatitiis litteris ſui Ordinarii. *Trid.* X. 143. C. *Vide,* Litteras commendatitias. Ordinando clerico majori vel minori quæ teſtimoniales litteræ neceſſariæ ſint. *Aquenſe,* anno 1585. X. 1538. 1539. Ordines quoſcumque ſi epiſcopus contulerit ſibi non ſubdito, etiam familiari, ſine expreſſo proprii prælati conſenſu, pœnæ ſubjaceat uterque. *Trid.* X. 101. D. E. 102. A.

Ordinati a non ſuo epiſcopo ab executione Ordinum ſint ipſo jure ſuſpenſi. *Trid.* X. 46. A. Facultates de promovendo, & de non promovendo. *Trid.* X. 57. D. Ordinati ab alio epiſcopo clerici, abſque litteris ſui, ab officiis ſuorum ordinum inhibentur: ſoli Papæ eorum reſtitutione reſervata, niſi habitum religionis ſuſceperint. VI. *parte II. circa med.* 1204. E. 1205. A. Ordinati ab extra provincialibus vel tranſmarinis epiſcopis, nulla ratione recipiantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1905. E.

Ordinatus ſi quis fuerit in Cypro ab epiſcopo Græco, ſine licentia Latini epiſcopi, Græcus epiſcopus a Latino ſuſpendatur ab officio conferendi ordines, &c. *Nicoſ.* VII. 1714. E.

Ordines ſuſcipere Regulares tenentur ab epiſcopo loci, in quo pro tempore degunt, aut ab alio de ejus licentia. *Burdigal.* anno 1624. XI. 78. B. C.

Ordines. Ad clerum tranſmarini non admittantur, niſi ſub teſtimonio quinque epiſcoporum. I. 973. D. Sacerdotium non detur ignotis. I. 856. C. Promoti in Curia Romana ſine litteris dimiſſoriis ſuorum diœceſanorum, ad ſacros ordines, ab epiſcopis dicentibus ſe habere poteſtatem a Romano Pontifice, extra tempora, ac interdum tribus ſucceſſivis diebus; ne admittantur a diœceſanis ad ſuorum ordinum executionem, ſine diligenti examine. IX. 1953. C. D. Male promotos non admittat epiſcopus ad officia celebranda, niſi prævio examine. *Trid.* X. 102. B. Promovendi ad ordines afferant litteras teſtimoniales presbyteri parochialis, &c. IX. 1952. D.

Ordinandi ex Regularibus afferant litteras teſtimoniales Superioris. X. 1052. C. Regulares extranei dimiſſorias obtineant ab Ordinariis hujus regni. XI. 22. C.

Ordinari ſacerdotem non oportet qui conjugatus ſit, niſi fuerit præmiſſa converſio. *Arelat. II.* anno 452. II. 773. B. Nullus laicus ad quemlibet gradum eccleſiaſticum repente promoveatur, niſi poſt mutatum habitum ſæcularem, diuturna converſatione inter clericos fuerit comprobatus. VI. 1063. C. Nullus e laïcis ante annuam converſionem epiſcopus ordinetur. *Aurel. V.* anno 549. II. 1445. D. II. 1070. C. Laicus ne fiat presbyter vel diaconus; ſed e clericis. *Siric.* I. 856. D. Nemo laïcus ad eccleſiaſticos ordines prætermiſſo canonum præfixo tempore fiat epiſcopus. *Barcinon.* anno 599. III. 537. C.

Ordines. Baptizati ab hæreticis, ad laïcam tantum communionem admittantur: ad clericatum ne promoveantur. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1017. C.

Ordinari ad diaconatum vel ſacerdotium neophytus non debet. *Arelat. II* anno 452. II. 773. B.

Ordines. Qui ſæcularem poteſtatem exercuerunt, quia immunes a peccato eſſe non poſſunt, ſaltem epiſcopi ne ſint. *Canones Rom.* I. 1036. C. Ad clericatum pervenire non poſſunt,

qui fidelis militaverit, cauſas egerit, hoc eſt, poſtulaverit, adminiſtraverit. I. 1006. C. 1036. D. Ad clerum non admittantur cauſidici, curiales, vel militiæ ſeculari addicti. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1019. A. B. Si qui hactenus admiſſi fuerunt, metu gravis ſcandali, tolerandi ſunt. *Ibid.* C. Sed deinceps tales ordinati cum ſuis ordinatoribus deponantur. *Ibid.* D. & 1021. D. *Vide*, Curiales.

Ordinari non debent filii ruſticorum abſque aſſenſu domini, de cujus terra nati dignoſcuntur. *Libertates Angl.* VI. *parte II. ſub finem.* 1604. E. Ad officium clericatus ne promoveatur ſervus alterius. *Leo Papa.* I. 1752. D. Aut alicui conditioni obligatus. 1753. A. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. B. Si ſervus inſcio domino diaconus aut presbyter ſit ordinatus, quid faciendum. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. A. *Vide*, Servi. Liberti. Sæcularium nullus ad clericatus officium præſumatur, niſi cum regis juſſione, aut judicis voluntate: ut filii clericorum ſint in epiſcopi poteſtate. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1009. D. E.

Ordinatio. Epiſcopum non ordinari, vel presbyterum, vel abbatem, ante annos XXX. diaconum non ante XXV. niſi ſapientia aut ſanctitate ornatus ab epiſcopo promoveatur & clero; placuit confirmare, anno 1056. VI. 1044. D. VI. *parte II. ſub finem.* 1954. C. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. D. *Tolet. IV.* anno 633. III. 585. C. *Agath.* anno 506. II. 1000. B. Niſi ſumma neceſſitate. VI. 1520. D. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. Ac niſi præmiſſa converſione. II. 1070. C. Presbyter, quamvis dignus, non ante XXX. ætatis annum ordinetur. *Trull.* III. 1666. E. Diaconus non ante XXV. Subdiaconus non ante XX. *Ibidem.* E. *Toletan. II.* anno 531. II. 1139. E. Si neceſſitas expoſcit, ante XXX. annum poſſunt ordinari ſacerdotes & levitæ, ſed a XXV. annis & ſupra. *Zacharias Papa.* III. 1917. B. C.

Ordinetur nemo ſubdiaconus ante annos XV. vel XIV. diaconus nemo ante annos XXV. vel XXIV. presbyter non ante XXX. VI. *parte II. initio.* 1685. D. Nullus ad ſacerdotium ordinetur, niſi XXV. annum ætatis; ad diaconatum, niſi ſextumdecimum attigerit. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1382. E. Subdiaconatus non detur ante XVIII. ætatis annum. Diaconatus non ante XX. Presbyteratus non ante XXV. *Narbon.* anno 1551. X. 442. A. Ante pubertatis annos lector ordinetur. Ab acceſſu adoleſcentiæ uſque ad annum XX. acolythus fiat & ſubdiaconus, poſtea & diaconus. Poſt annos quinque, presbyter: poſt decennium exinde, epiſcopus eſto. *Siric.* I. 850. D.

Ordines. Ætas ad ſubdiaconatum, annus XXII. ad diaconatum, XXIII. ad presbyteratum, XXV. *Trid.* X. 142. C. *Remenſe*, anno 1564. X. 475. E. Quando diſpenſare poſſit epiſcopus de ætate promovendorum ad ſacros ordines. *Rotomag.* anno 1581. X. 1265. B. Ordines minores non dentur ante annum XII. X. 442. A.

Ordinati contra canones, ne ulterius promoveantur: qui ſic deinceps ordinati fuerint, deponantur. II. 1066. A. Illegitime promoti quinam cenſendi: & quam ſubeant irregularitatem. X. 777. C. De iis qui ſuſcipiendo ordines, ſunt irregulares, & ſuſpenſi mero jure. VII. 267. D. E.

Ordinationes contra ſtatuta patrum factæ, ſed ignoranter, ſemel indulgetur ut ratæ permaneant. *Conc. Taurin.* anno 397. I. 958. D. E. Si prohibiti aſcendere ad ordines, aſcendant; ſi interdicti, ſi ſuſpenſi; puniantur. *Trid.* X. 101. C.

Ordinationes digamorum illicitæ. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 559. A. *Andeg.* anno 453. II. 780. B. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. B. *Gerund.* anno 517. II. 1044. D. *Siric.* I. 850. B. *Innocent.* 1000. E. Repellantur bigami, aut viduæ vel corruptæ mariti. *Conc. Rom.* anno 465. II. 800. A. *Conc. Valentin.* anno 374. I. 795. E. De his qui jam ordinati ſunt, nihil revolvatur. *Ibidem.* 796. B. Qui promoti fuerint ad ſacerdotium, ab officiis arceantur. *Leo Papa.* I. 1753. B. C.

Ordines. Digamum qui diaconum vel presbyterum ordinarit, ſit per annum ab omni ſacerdotii officio ſuſpenſus. Sic ordinati, regradentur. *Aurelian. IV.* II. 1437. D. Si quis per ignorantiam digamus vel pœnitens ſuit ordinatus, ulterius ne promoveatur. *Siric.* I. 851. C. *Innocent.* I. 1004. A. Pœnitentes & digami non ordinentur. II. 1070. D. *Vide*, Digami.

Ordinati contra canones, ſuſpendantur uſque ad diſcuſſionem certiſſimam. VI. 818. C.

Ordinatus per ſaltum, ſubdiaconatu prætermiſſo ex negligentia, officio ſacerdotali prohibendus, donec proximo Quatuor temporum jejunio ſubdiaconus ordinetur: & ſic ad majora officia redire ſinatur. VI. 1099. C. D. Ordinati per ſaltum, vel furtim, ſunt depoſitione digni. VI. 1189. D. Presbyter qui fuerit ordinatus, non accepto diaconatu, ne a ſchiſmatico acciperet; ordinem poſtea diaconatus accipiat. VI. *parte II. ſub finem.* 1874. B.

Ordines. Epiſcopi, presbyteri, diaconi, non ordinentur, niſi prius omnes qui ſunt in domo eorum, Catholicos fecerint. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. C.

* Ordinatus presbyter ſi ſe deprehenderit non eſſe baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur; & omnes quos ipſe baptizavit. *Compendienſe.* VI. *parte II. ſub finem.* 1868. E.

Ordinationes gratis fiant: de iis nihil epiſcopi accipiant. II. 1174. D. Ordinatio epiſcoporum, vel abbatis ita fiat gratis, ut ab iis ordinator, nec tapetia, nec cappas, bacinos, aut manutergia exigat. VI. *parte II. initio.* 1761. A. 1860. D. Ordinationes clericorum gratis fiant. *Barcin.* anno 599. III. 537. B. *Bracar.* anno 572. III. 386. E. III. 366. E. Ordines ſacros qui muneribus aſſequuntur, excommunicentur, & in monaſterio ſub perenni pœnitentia religentur. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 962. A. VI. 849. B. Nemo ad ſacros ordines per præmium promoveatur, ſi quis fecerit, honore eo quem emit privetur. *Cabilon.* anno 650. III. 950. C. Nec Pontificem decet manum quam imponit vendere, nec miniſter vocem, nec notarius calamum. III. 497. C. Ordines ſacros qui vel pretio vel pro humana gratia largiuntur. IV. 1100. A. *Vide*, Interceſſio laïcorum.

Ordines. Qui ordinantur ab epiſcopis, litteras accipiant a ſuis ordinatoribus. *Cod. Afric.* LXXXIX. I. 911. B. 1220. A. Pro litteris ordinationis ſigillandis miniſtri nihil exigant. *Andegav.* anno 1279. VII. 815. E.

Ordinationes quando faciendæ. III. 1862. B.

Ordines majores quibus & quando ſint conferendi. X. 476. C. D.

Ordinationes presbyterorum & diaconorum certis temporibus faciendæ. II. 901. C. Die Dominica. *Carthag. III.* anno 397. I. 965. D. Ordinatio Epiſcoporum, poſt jejunium, Dominica die, hora tertia, ſacra unctione fiat. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 68. D. Ordines ſacri jejunis & a jejunis conferendi, die ſabbati in noctis exordio, vel Dominica mane. VI. 1189. B. VI. *parte II. initio.* 1737. A. Ordinandi ſubdiaconi, diaconi, vel ſacerdotes, in præcedenti ſexta feria jejunent in pane & in aqua. VI. 1520. D. *Rotomag. anno* 1074.

Ordinationes faciendæ tantum in ſabbatis Quatuor Temporum. VI. 890. A. & in craſtina Dominica, ſi plures ſint. *Ibidem.* Fieri debent primo, quarto, ſeptimo, & decimo menſe. III. 1929. B. Extra tempora, in neceſſitate. VI. 890. B. Ordinare ſubdiaconum diebus Dominicis, ſoli Romano Pontifici licet. VI. *parte II. ſub finem.* 1805. A. C. D.

Ordines duo ſacri uno die non conferantur. *Trid.* X. 142. E. Ordines quinque ne ſimul ac ſemel conferantur. *Lambeth.* anno 1281. VII. 863. D. E. Ordines ab acolyto uſque ad ſacerdotium ne uno die vel uno tempore tribuantur. VI. 1519. C.

Ordines minores & majores, per quos, velut per gradus ad ſacerdotium tendatur. *Trid.* X. 137. B. * Ordines per quos tranſire debet laïcus, qui epiſcopus poſtulatur. Sit lector, diaconus, presbyter. *Sardic.* anno 347. I. 646. D. E.

Ordinandi clerici gradatim. X. 474. B. Ordines eccleſiaſtici ſingulatim obeundi. I. 529. A. *Zoſim.* I. 1233. D. *Cæleſtin.* I. 1259. D. III. 958. B. Primo ſit oſtiarius, deinde lector, poſtea exorciſta, inde acolytus, demum vero ſubdiaconus, deinde diaconus, & poſtea presbyter: & exinde epiſcopus. I. 214. A. 287. B. 291. E.

Ordinum interſtitia quæ obſervanda. I. 1006. D. *Zoſim.* I. 1234. E. *Trid.* X. 142. A. B. D. Quæ obſervanda interſtitia in his qui grandævi accedunt. *Siric.* I. 850. D. E. 851. A. Ordinum interſtitia in monachis brevientur. *Gelaſ. Papa.* II.

Digitized by Google

899. A. C. Ordinum interſtitia ne facile ac paſſim ſine ullo delectu prætermittantur, vel omittantur. De iis ſi aliquid remitti ab epiſcopo diſpenſarive contigerit, id in litteris teſtatum fiat. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 858. B.

Ordines. Quilibet ſe faciat promoveri infra annum, ad ordinem, quem requirit beneficium ſuum. VII. 1436. C. D. E. *Trid.* X. 132. D.

Ordinandi quilibet, ad eccleſiaſticos gradus promovendi, ſub juramenti cautione promittant, fidem Catholicam ſe cuſtodituros, & pie juſteque vivendi normam. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1028. A. B. Forma profeſſionis caſtitatis ab ordinandis ſuſcipiendæ, in Anglia. VI. 1559. D. Ordinandi non ſunt ſubdiaconi, diaconi, ſive ſacerdotes parochiani, abſque profeſſione, quam coram epiſcopo & circumſtantibus faciant. VI. 1519. C. Ordinandi ne cogantur ab epiſcopo jurare quod digni ſint, quod contra canones non ſint facturi, & obedientes ſint ei epiſcopo qui eos ordinat. *Cabilon.* anno 813. IV. 1034. C.

Ordinationes presbyterorum & levitarum, ſolemniter agendæ. I. 108. E. Fieri debent plebe præſente. I. 150. D. Ordinatio ne fiat clanculum, ſed præſente populo, qui teſtimonium ferat. I. 1198. E. Ne fiat coram catechumenis. *Laodic.* I. 782. C.

Ordinandi trina prius proclamatione denuncientur in parochia ſua, ut fit in matrimonio. IX. 2088. B. Qui ad ſuſcipiendos ordines admitti expetunt, epiſcopi ſimul & plebis judicio comprobandi. IX. 2133. D. Ordinatio epiſcopi, presbyteri &c. Ad eam non ita requiritur populi aut cujuſvis ſæcularis poteſtatis conſenſus, ut ſine eo ſit illa irrita. *Trid.* X. 136. D. E.

Ordinari quemquam presbyterum, diaconum, aliumve, abſolute, non licet: ſed addici alicui eccleſiæ, martyrio, vel monaſterio. II. 604. C. *Conc. Chalced.* Ordinationes abſolute factæ, irritæ ſunto. *Ibidem.* Ordinetur nemo, niſi qui eccleſiæ alicui vel pio loco adſcribitur. *Trid.* X. 143. C. *Rotomag.* anno 1581. X. 1227. D.

* *Ordinatio.* Sacerdotes non ordinentur ſine certo titulo. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C. 1676. A. VI. *parte II. circa med.* 1126. C.

Ordinetur nemo abſolute. IV. 907. D. Sicut ſancti ſanxerunt canones. *Meld.* anno 845. IV. 1492. C.

Ordinati ſine titulis, licet ejuſmodi ordinatio Canonum ſanctioni contraria ſit, utrum tamen aliqui in acceptis ordinibus ſint permittendi, diſcretioni epiſcopi pro eccleſiæ neceſſitate committitur. VI. *parte II. initio.* 1662. C.

Ordinati in una eccleſia, in ipſa permaneant: ſi diſceſſerint, redire cogantur; excommunicentur, ſi noluerint. *Nicæn.* anno 325. I. 330. E.

Ordines. Qui in conſcientia mortalis peccati, vel propter quæſtum temporalem tantum, ordines ſuſceperint, officium ſuum non exſequantur, antequam ſacerdoti confiteantur. VII. 89. E. 90. A.

Ordines. Qui volens vel digiti partem ſibi abſciderit, ad clerum ne admittatur: ſi nolenti id contigerit, ſed caſu, ſuſcipiatur. *Innoc. I. epiſt. 4.* I. 1006. A. Ordinari debet & promoveri clericus, cui Normanni digitum abſciderunt. VI. 373. B.

Ordines. Proceſſiones in ſingulis parochiis faciendæ ante ſacros ordines. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 739. D. E.

Ordines. Ante ſubdiaconatum & ſacerdotium exercitationes ſacræ ſunt obeundæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 856. E.

Ordines. Ne canonicus ordo in ſacerdotum vel clericorum ordinationibus negligatur. I. 774. E. Niceni concilii ſtatuta ſervanda in ordinandis clericis. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. A.

Ordinationes presbyterorum & diaconorum quod ſine altari feciſſet, Chryſoſtomus accuſatur. I. 1039. B.

Ordinatus adhibita vi epiſcopus. II. 803. D.

Ordinatus presbyter ſupra corpus epiſcopi, *hoc eſt, ubi prius erat epiſcopus. Collat. Carthag.* I. 1106. E.

Ordinatio epiſcopi, presbyteri, diaconi, & aliorum officialium eccleſiæ. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. A. B. C. D. E. *Vide*, Miſſa. Presbyteri. Cur in fine alicubi cantatur, *Ite in orbem?* VIII. 1905. D. E. Ordinatio qualis ſubdiaconi ac diaconi ſit. *Trid.* X. 142. D. *Vide*, Subdiaconi.

Ordinationes in aliena diœceſi nemo faciat, præter Patriarcham & archiepiſcopum. *Nicæn. Arab.* I. 469. C.

Ordines minores quibus & quam diſtincte conferendi. X. 475. B. Minora officia. I. 1006. D. Ordinum ſanctorum a diaconatu ad oſtiarium functiones ab Apoſtolorum temporibus in eccleſia receptæ. X. 474. E. Ordinum minorum exercitia repetenda, quomodo. *Trid.* X. 143. D. E. Ordinum minorum functiones ad uſum ut revocandæ, *ex S. Carolo Borromæo.* X. 685. A. Ordines minores ne conferant Abbates niſi regularibus ſibi ſubditis. *Trid.* X. 141. D.

Ordinari ſacerdos aut diaconus non poteſt aut ſimoniacus aut alterius gravis flagitii reus, etiamſi pœnitentiam egerit. *Taraſius CP.* IV. 523. A. B. Ordinatio ſimoniaca qua pœna plectenda. *Bracar.* anno 675. III. 1035. C. Et qui ſic ordinaſſe, & qui ſic ordinatus fuiſſe convictus fuerit, & interceſſor, gradu ſuo decidant. *Chalced.* anno 451. II. 602. A. B. Ordinationes per pecuniam. Teſtimonia contra ipſas. IV. 514. 515. 518. 519. *Nicæna II. ſynod.* IV. 490. C. D.

Ordinati gratis a ſimoniacis, ut in acceptis ordinibus maneant, miſericorditer permittimus, quia canonici vigoris rigorem ſuper eos ſervare non poſſumus. *Nicolaus II. Papa*, in *Conc. Rom.* anno 1059. VI. 1063. D. E. VI. *parte II. initio.* 1713. A. 1714. B. 1759. B.

Ordinatos ab excommunicatis, ſed quondam catholicis; qui nec ſimoniaci ſint; pœnitentia acta, in ipſis quos acceperint ordinibus manere permittimus. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1652. D. Sed ulterius ne promoveantur. *Ibidem.*

Ordinati in ſchiſmate epiſcopi & clerici, ſuſcipiantur, ſi ſint alioqui probatæ vitæ. VI. *parte II. initio.* 1883. A. B.

Ordinati ab hæreticis, cum revertuntur, ea conditione ſuſcipiuntur, ut communicent laïci. *Cypriani* I. 158. B. Ordinati ab hæreticis fieri non poteſt ut clerici ſint. *Can. Apoſt.* I. 26. C. *Vide*, Cathari. Hæretici. Meletius. Ordinati ab hæreticis vulneratum habent caput per illam manus impoſitionem. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1017. A. * Ordinatus ab hæreticis nihil accepit: quia nihil erat in dante, quod ille poſſet accipere. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1017. B. 1018. E. Ordinationem epiſcopi Ariani impoſſibile eſt vim ullam in eccleſia catholica habere. *Julius Papa.* I. 615. A. Ordinatio facta a presbytero Colutho irrita. I. 582. C. Illum Ariani forſitan epiſcopatu donaverant. *Ibid.*

Ordinati a Bonoſo ante ejus hæreſim, ſi velint reverti, ſuſcipiantur. *Innoc. I. epiſt.* 21. I. 1014. E. 1015. A. Ordinati ab hæretico Bonoſo idcirco ſunt recepti, ne ſcandalum fieret non mediocre in Eccleſia. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1017. D. *Vide*, Bonoſus.

Ordinati in hæreſi, ad quam ex catholica tranſierint, revertentes pœnitentiam longam agant, nec admittantur ad clerum. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1018. C.

* Ordinantur denuo Pauliniſtæ & Cataphryges, ſi redeant ad Eccleſiam. *Nicæn.* anno 335. I. 332. D.

Ordinationes illicitæ ſint irritæ. *Turon.* anno 461. II. 795. C. Ordinationes irritæ appellatæ. *Vide*, Maximus. Photius. Ordinationes quæ ſint illicitæ. I. 1260. D.

Ordinare aliquem qui ad alium pertineat, ipſo non conſentiente, nefas: ordinatio irrita habeatur. *Nicæn.* anno 325. I. 330. E. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. B. *Venet.* 798. A. *Moguntiac.* anno 888. VI. 407. A. * Ordinationes irritæ ſunto, quæ non communi conſenſu cleri & populi ſecundum canonicas ſanctiones fiunt, & ab illis ad quos conſecratio pertinet non comprobantur. VI. 1580. E.

Ordinatio fiat ſtatutis ſecundum canones temporibus, aut irrita eſto. *Toloſan.* anno 1056. VI. 1044. E.

Ordinatio irrita & nulla diaconi & presbyteri facta ab epiſcopo manum imponente, presbytero benedicente. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 559. B.

Ordinationes illorum, qui ab excommunicatis ſunt ordinati, irritas fieri cenſemus. *Gregorius VII.* anno 1078. VI. 1584. C. * Sicut ligatus ligare, & dejectus dejicere non poteſt; ſic deſtructus conſtruere, & eliſus quemquam ordinare non poteſt. *Nicolaus I. Papa.* V. 182. A. 206. A. *Vide*, Reordinationes.

Ordinatio epiſcopi, presbyteri, diaconi, quibus conditionibus rata habenda ſit: qui vero jam promoti ſint deponendi. III. 1983. C. D. * Ordinatio clerici poteſt rata haberi, quæ a presbytero vel diacono mentientibus ſe epiſcopos eſſe facta fuerit conſenſu præ-

ſidentium. *Leo Papa.* I. 1761. C.

* *Ordinationes.* Epiſcopus, presbyter, aut diaconus, a gradu ſuo injuſte dejectus, ſi reperiatus in ſynodo innocens, non poteſt eſſe quod fuerat, niſi gradus amiſſos recipiat. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. D.

Ordinationes Urſini illicitæ & ſacrilegæ. I. 840. C. Ordinationes a Maximo Cynico factæ, irritæ ſunto. *CP.* anno 381. I. 810. E. Armentarius perperam ordinatus, chorepiſcopus eſto. I. 1749. D. Ordinati ab Acacio poſt damnationem ejus, nullam ab ipſo læſionem accipiunt. II. 950. E. 951. B. C.

* Ordinati epiſcopi, presbyteri, diaconi, a Conſtantino invaſore Sedis Apoſtolicæ, iterum ordinari juſſi, anno 769. III. 2015. E. 2016. D. E.

Ordinatio. Quod Ebbo non habuit, nemo ab eo accipere potuit. V. 50. C. Quidquid egit, præter baptiſma, irritum & vacuum habeatur. *Sueſſion.* anno 853. V. 50. D. * Clerici ab Ebbone poſt ejus depoſitionem ordinati, damnationi potius obnoxii ab eo facti, quam promoti. V. 40. C.

Ordinati a Photio (Tyrio) epiſcopi, ab Anatolio CP. depoſiti, factique presbyteri. II. 439. D. Petit Photius eos a Concilio Chalced. reſtitui. 442. A. Annuit ſynodus. *Ibid.* B. E. Receperunt epiſcopatus. 443. A. Cur ordinatos a Photio (CP.) ſine recuperatione depoſuerit ſedes Apoſtolica; non item ordinatos ab Ebbone. V. 939. E. Nec ordinatos ab Acacio. 940. E.

Ordinati a Formoſo, qui fuerant dejecti, ſuo ſunt gradui reſtituti. VI. 487. E. 488. A.

* Ordinati a pſeudopapa, exuti honore quem dederat eis, & revocati in priſtinum gradum: coacti ſic ſcribere: Pater meus nihil ſibi habuit, nihil mihi dedit. VI. 634. A. Sententia lata a Joanne XII. Papa. 635. B. 636. A. Iterum ordinari poſſunt, ſed non ad ulteriorem gradum promoveri. *Ibidem.*

* Ordinationes a Guiberto hæreſiarcha factæ, irritæ ſunto. VI. *parte II. initio.* 1714. E. De aliis idem fere judicium. 1715. A. B. 1759. E. 1760. A. B.

Ordinationes factæ a Petro Leonis irritæ declarantur. *Lateranenſe,* anno 1139. VI. *parte II. circa med.* 1214. A. Quotquot conſecraverat, exordinati & depoſiti. *Ibidem.* E.

Ordinationes factæ ab Octaviano antipapa, & aliis ſchiſmaticis & hæreticis, irritæ omnes eſſe dicuntur & decernuntur. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1599. A. Ordinationes factæ ab Antipapis, Octaviano, & aliis, irritæ pronunciatæ ſunt in Conc. Veneto, anno 1177. VI. *parte II. ſub finem.* 1662. E. 1665. E.

Ordines. Lapſis epiſcopis cetera omnia conſecrationis inſtrumenta præter unctionis explenda; & ſic ad ſancta miniſteria reconciliandi. *Urbanus II.* anno 1088. VI. *parte II. initio.* 1630. E.

Ordinati in Hibernia, Wallia, Scotia, maxime ſine litteris ſui diœceſani & noſtris commendatoriis, non admittantur ad ſui Ordinis executionem. *Lameth.* anno 1330. VII. 1554. A. * Ordinati a Scotorum aut Britonum epiſcopis, qui in Paſcha & tonſura non ſunt cum eccleſia catholica conjuncti, iterum ab epiſcopo catholico manus impoſitione confirmentur. *Theodor. Cantuar.* III. 1776. E.

* Ordinationes presbyterorum, & diaconorum, factæ ab epiſcopis Scotis, quia plerumque in Simoniacam hæreſim eæ incidunt, & multis erroribus ſubjacent, irritæ ſunto. *Cabilon.* anno 813. IV. 1039. B.

Ordinationes quæ validæ exiſtimatæ. *Vide,* Papa.

Ordo. Si epiſcopus vel ſacerdos exſiſtat in peccato mortali, non ordinat, nec conficit, nec baptizat. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. A. 1893. D. E. Multi ſacerdotes ſimplices ſuperant prælatos in poteſtate, ſi Chriſtum in moribus imitentur. *Wicleff & Hus.* VIII. 406. C. Conjectura probabilis eſt, quod qui recte vivit, diaconus eſt vel ſacerdos: &c. *Wicleff & Hus.* VIII. 404. D. E. Nec eſt probabilior evidentia, quam ex vita. *Idem ibidem.* Sacerdotem a ſacerdote, epiſcopum a pluribus ſacerdotibus poſſe ordinari, error Calvini. XI. 242. B.

Ordines. *Vide,* Clerici. Digami. Dæmoniacus. Neophytus. Homicidæ. Lector. Litteræ dimiſſoriæ. Militia. Pœnitentes. Presbyter. Sacerdotes. Servi, Ad Subdiaconatum. Titulus.

Ordo. *Vide,* Character. Unctio. Hierarchia. Sacerdotium.

ORDINES Mendicantium exempti privilegiati. VII. 1382. E. *Raven.* anno 1314. *Vide,* Mendicantes.

ORDO Militum S. Jacobi in Hiſpania approbatur, anno 1175. VI. *parte II.* 1555. E. 1556. *& ſeqq.*

ORDO S. Salvatoris Meſſanenſis approbatur, anno 1175. VI. *parte II.* 1560. D. 1561. 1562.

ORDO, *Decuriones vel Ædiles.* I. 1260. B.

ORDO eccleſiæ, *officium Eccleſiaſticum.* II. 1001. D. Ordo Miſſæ, & pſallendi, & miniſtrandi. *Vide,* Miſſæ Ordo. Ordo pſallendi in matutinis & veſpertinis officiis, ſit idem in tota provincia. *Bracar.* anno 561. III. 350. E. *Venet.* anno 465. II. 798. D. *Agath.* anno 506. II. 1001. D. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1024. E. *Epaon.* anno 517. II. 1050. B.

Ordo pſallendi quis ſervari debeat. *Turon.* anno 567. III. 361. A.

Ordo orandi atque pſallendi idem eſto per omnem Hiſpaniam. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. D.

Ordo baptiſmi ſervetur antiquus, quem & ab Apoſtolica Sede accepit epiſcopus. *Bracar.* anno 561. III. 351. A. Sic & Ordo Miſſarum. *Ibidem.*

ORG ORI

ORGANORUM uſum eccleſia a patribus ad cultum ſervitiumque divinum recepit. IX. 1956. C. Organa in eccleſiis. VII. 349. B. anno 1242. Organo tantum in eccleſia locus ſit: tibiæ & cornua excludantur. X. 687. B.

Organorum uſus in Miſſis qualis eſſe debeat. X. 582. C. *Vide,* Miſſa. Organa prorſus ſileant, dum ſymbolum fidei cantatur: & ab elevatione Corporis Chriſti uſque ad *Agnus Dei. Remenſe,* anno 1583. X. 1284. C.

Organorum concentu quæ decurtari non debeant. IX. 1982. E. Eorum qualis eſſe debet uſus. 1983. B.

Organiſta Dominicis feſtiſque diebus epiſcopum ad divina officia adventantem, decora organi modulatione excipiat. X. 1061. C. Et cum diſcedit, &c. *Ibidem.* Organiſtæ ab omni indecora muſica abſtineant. X. 1185. D.

ORIENTALES inter & occidentales interrupta communio. I. 844. A. B. Orientales affirmant quatuor Patriarchis parem eſſe cum ſummis Pontificibus poteſtatem. IX. 43. A. Orientales nullo modo non poſſunt tenuere, quod ſedes Apoſtolica refutavit. II. 945. A. E.

ORIENTIS thronus, hoc eſt, Antiochenus. IV. 51. B.

S. ORIENTIUS, in diœceſi Auſcenſi. VI. 1158. E. abbatia. *Ibidem.* Abbas vices archidiaconi ſuper eccleſias & clericos tenet. *Ibidem.*

ORIGENES.

ORIGENES, qui & Adamantius. III. 271. C. 279. E. Origenes, & alter Origenes, qui & Adamantius. III. 1290. A. Origenes, Didymus, Evagrius. III. 1174. C. 1282. D. In quinta ſynodo damnati. *Theodorus Hieroſol.* IV. 147. B. *Sophron. Hieroſol.* III. 1286. B.

Origeniana dogmata anathematiſmis quindecim damnantur a Concilio V. anno 553. III. 283. 285. 286. V. 1534. E.

Origenes, qui uſque ad mortem in ſua impietate permanſit: idcirco damnatus in Conc. V. III. 198. E. Damnatus, ex Photio. V. 1472. D. Poſt mortem anathematizatus eſt, & ab ipſo Vigilio Papa. III. 122. A.

Origenes idolis ſacrificavit. III. 267. B. Origenes ſchiſmaticus. II. 940. C. Origene in hæreſiarchis quid deterius? III. 438. C. De eo Petri Alexandrini ſenſus. III. 258. A. Origenem Baſilius cenſuit eſſe extra eccleſiam. III. 266. C. Origenem damnavit in ſynodo Anaſtaſius Papa. III. 262. C.

ORIGENIANI Hieroſolymis. III. 282. A. Origeniſmi deſenſi Chryſoſtomus accuſatur. I. 1039. E. 1042. C. Origeniſmi Dioſcorus accuſatur. II. 323. C.

Origenes nihil aliud expoſuit, quam Platonis doctrinam, qui paganorum inſaniam dilatarat. III. 247. A. Origenis blaſphemiæ in Deum & Trinitatem. III. 246. B. Ex libris Periarchon. *Ibidem.* Errores alii. *Ibidem. & ſeqq.* Ex libris περὶ ἀρχῶν excerpta. III. 274. 275. 278. 279. Origenis προΰπαρξις damnata. II. 14. D. Origeniana ἀποκατάστασις. III. 272. B.

Origenis errores de paradiſo terreſtri, de Adam, de Eva, de ſerpente, &c.

Digitized by Google

III. 1282. E. 1283. A. Solem & ſtellas cenſet animata eſſe, & quaſdam eſſe virtutes ratione utentes. III. 266. A. 278. E.
Origenes in homilia de Rebecca. IV. 1346. A. Ubi de velamine Moſis. IV. 1347. C. Homilia de initio Decalogi. IV. 1344. C. D. In epiſt. ad Romanos. IV. 1307. B.
ORIGENES ὁ τῶν παλαιῶν ἑρμηνευτής. II. 21. E. Πολυμαθής. V. 1496. C. Origenem dicere nonnulli auſi ſunt, eccleſiæ eſſe Doctorem. III. 262. D. Origenis opuſcula, quæ Hieronymus non repudiat, legenda ſuſcipimus. II. 940. C. Origenem Hieronymus tanto erga Origenem favore intenditur, ut pæne diſcipulus ejus eſſe videatur. III. 438. D.

ORIGIN ORN &c.

ORIGINALIS conditio. I. 1753. A.
* ORIGINALIA vincula captivitatis noſtræ. I. 212. E.
ORIGINARII. II. 901. E.
ORIS XII. luitor, mulctator, &c. VI. 705. 706. uſque 710.
ORNAMENTA eccleſiarum quot & qualia eſſe oporteat. VII. 331. B. C. D. *Vide*, Eccleſiaſtica ornamenta.
Ὅρος, ὅρριον. IX. 647. E. 651. D.
OROSIUS collaudandus ob hiſtoriam contra paganos. II. 940. D.
ORPHANIS & exheredatis ſubveniendum. IV. 1010. C.
ORZOCOR judex Calaritanus. VI. 1228. D.

OS OT &c.

OSANNA, puellæ nomen. VII. 1059. D.
OSCULUM pacis epiſcopus presbyteris tribuat: poſtea ſibi dent & laici. *Laodic.* I. 785. A. *Vide*, Miſſa.
OSII Cordubenſis laus. I. 388. A. locum tenuit epiſcopi Rom. *Ibid.* Sardicenſi Concilio præerat. II. 650. A. Venerabilis ſenectæ, propter ætatem & confeſſionem omni reverentia digniſſimus. I. 663. A. In extremis ſuis pueriliter deſipuit. *Hadrianus I. Papa.* III. 2043. E. Dixit recte aſſeri utrumque, & *συνουσίωτον*, & *ὁμοούσιον*. *Ibid.* Nomen ejus Cordubæ, ubi epiſcopus fuit, inter epiſcopos catholicos non eſt recitatum poſt hoc reſponſum. 2044. A.
Ὁσπιτάλιον, *hoſpitale. Lateran.* anno 1215. VII. 65. B. 73. D.
Ὁσπίτιον, hoſpitium. II. 553. A.
OSSA animalium, quaſi pro vitanda animalium peſte ne alicubi ſuſpendantur. VI. 1556. E.
OSTIARII. I. 963. D. Oſtiarius quomodo ordinetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. D. Oſtiarii, qui in veteri teſtamento janitores templi vocabantur, &c. IV. 1061. B.
Ὀστιάριος, *oſtiarius.* IV. 76. E. 125. A. 157. E. Ὀστιάριος τοῦ οἴκου, *oſtiarius domus. Conc. CP. ſub Mena.* II. 1253. C.
S. OSWALDI eccleſia Glouceſtriæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1639. B.
OSWI rex Nordanhumbrorum. III. 993. D.
OTILO, viri nomen. VI. 196. B.
OTTERICUS presbyter. V. 1382. C.
OTTO Imp. confirmat jura Romanæ eccleſiæ. VI. 623. 624.
OTTO. Glorioſiſſimus tertius Otto Cæſar Auguſtus. VI. 755. D. Ottonis, ſiquidem tertii, principatu. VI. 754. B.
S. OUDOCEUS. VI. 393. C.
OVETENSIS eccleſia Gallæciæ metropolitana efficitur. VI. 104. A.
OVIS perdita, humanum genus: nonaginta novem, in cælis. II. 732. D.
OXONIENSE ſtudium. VII. 787. D. anno 1279. Oxonii Univerſitas. VII. 1363. A. anno 1368. Oxonienſis Univerſitatis præpoſiti ſemel ſingulis menſibus inquirant de moribus & doctrina ſuorum ſubditorum. *Oxon.* anno 1408. VII. 1942. E. 1943. 1944.

P

Πάκτα, *pacta.* III. 1836. D.
PACTA inter epiſcopos cuſtodiantur. *Carthag.* anno 348. I. 688. B.
Πάκτον, *pactum. Lateran.* anno 1215. VII. 61. B. &c. 77. C.
PACTIONES. De pactionibus licitis & illicitis in rebus eccleſiaſticis, Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1807. E. uſque 1812. Et 1844. C. 1845. A. B. C.
PAGANI in Hiſpania, anno 1429. VIII. 1079. D. *Mahometani.* Paganias facere. III. 1921. A. Paganorum variæ obſervationes. *Ibidem.* Paganiarum & ſuperſtitionum indiculus. III. 1922. E. 1923. A. B. 1954. A. Qui contra paganos in bello pugnantes occubuerint, requies eos æternæ vitæ ſuſcipiet. *Joannes VIII. Papa.* VI. 46. C.
Παγανικώτατος, *valde paganus.* III. 1324. B.
Παγῖνα, *pagina.* III. 1473. B.
PAGINA. Docere in ſacra pagina. *Lateran.* anno 1215. VII. 30. B.
PALÆOLOGUS Mæotides. VIII. 1184. B. anno 1434. 1215. E.
PALAFREDUM aſcendere, *equum.* VI. *parte II. ſub finem.* 1659. E. anno 1177. Paletredum. 1661. E.
PALAMAS (Gregorius) Theſſalonicæ archiepiſcopus defenditur a pſeudoſynodo CP. anno 1350. XI. 283. E. *& ſeqq.* Palamæ profeſſio fidei. XI. 342. *& ſeqq.* Palamæ errores. VII. 1639. 1640. Palamitæ a Barlaamo Ditheitæ vocati. XI. 346. E. Palamitæ eſſentiam divinam & operationem eſſe increatam, operationem vero eſſe deitatem profitentur. XI. 299. D. * Acindynus contra Palamam contendebat nullam eſſe increatam operationem toti deitati tripliciter ſubſiſtenti, niſi ſolum Filium & Spiritum ſanctum. XI. 330. D. Palamitica ſynodus, ex Nilo. V. 1486. A.
Παλάτιον. II. 1233. C. *& alibi.* IV. 484. A. V. 985. A. 1044. C. &c. IX. 172. A.
PALATINI Lateranenſes. IX. 1017. E.
PALATIUM epiſcopale. *Londin.* anno 1416. VIII. 948. E.
PALATIUM Hormiſdæ Conſtantinopoli. II. 1160. A.
PALATII archiepiſcopus. IV. 1008. B.
S. PALLADII oppidum, in diœceſi Bituricenſi. VII. 1063. B.
PALLADIUS Arianus. I. 825. 826. &c.
PALLA altaris. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. C. Ne mortuus ea obvolvatur. *Ibid.* Pallas & vela diaconi lavent. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. D. Pallas Dominicas mulier ne contrectet. III. 446. D.
PALLIUM monachi. II. 1011. C.
PALLIUM qui induit, velut continentiæ habitum, ſi aliter veſtitos ſpreverit, anathema ſit. *Gangr.* I. 536. E.
PALLIO amicti & lumbos præcincti ſacerdotes miniſtrantes reprehenduntur. I. 1258. E.
PALLIA ſuper mortuorum corpora poſita, non ponantur ſuper altare. VI. 850. E.
PALLIUM archiepiſcopi. *Vide*, Miſſus. Pallium ſacerdotalis ſtolæ. III. 682. B.
Pallium ab archiepiſcopo quibus diebus ſit geſtandum. III. 1867. E. VI. 576. D. E. V. 698. D. E. VI. 679. E. VI. *parte II. initio.* 1632. A. 1635. B. C. Pallio metropolitani non utantur, niſi ſtatutis temporibus. VI. 186. A. B. Pallio quoties Hincmarus uteretur. V. 667. A. B. Palliis uti quibus epiſcopis conceſſum eſt, ii non utantur niſi tempore & loco definito. V. 912. A.
Pallium poſtquam Patriarcha CP. & alii tres a Papa acceperint, poſſunt illud ſuis ſuffraganeis dare. *Lateran.* anno 1215. VII. 23. A. * Pallium dant Patriarchæ. V. 906. E. VI. 239. I. Pallium gratis detur. III. 497. D.
Pallio ſublimatus metropolitanus. III. 1925. D. Pallii genio honoratus a ſede Apoſtolica epiſcopus. V. 1322. E. 1323. D.
Palliatus & incardinatus. V. 699. A. Palliatus largitate Papæ Nicolai archiepiſcopus Moguntinus. V. 623. E.
Pallium quibus verbis dari ſolitum eſſet, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1685. E.
Pallium dari non debet niſi poſt conſuetam fidei profeſſionem. VI. 121. B. Niſi prius electus præſtet fidelitatis & obedientiæ ſacramentum. VI. *parte II. initio.* 1768. B. Metropolitæ antequam pallium a Sede Apoſtolica accipiant, conſecrationem facere ne præſumant. *Joannes VIII. Papa.* VI. 31. A. 33. B. Apoſtolica facultas pro ſynodo Remenſi, nondum ſuſcepto pallio, celebranda. X. 1307. E. Qui diſtulerit obtinere per tres menſes poſt ſuam conſecrationem, diſtricte in eum cenſet judicandum cenſura Patrum. VI. 1477. C.
Pallium Arelatenſi archiepiſcopo datum. III. 512. D. Pallium Arelatenſi archiepiſcopo mittit Joannes VIII. Papa. VI. 30. E. Et vices ſuas committit in regno Galliarum. *Ibidem.* Pallium conceſſum Actardo Namnetenſi. V. 695. E. 698. A. Bonifacio Moguntino. III. 1867. D. Wlfado Bituricenſi. V. 693. A. Viennenſi epiſcopo. III. 342. E. *Vide*, Metenſi epiſcopo.
PALMARUM benedictionis inſtitutio & fructus ſpiritales. X. 972. D. E. 973. A. B.

PALMYRENÆ eccleſiæ hoſpitalarius. II. 1223. B.
PAMELIUS (Jacobus.) IX. 2181. D.
S. PANCRATIUS martyr. V. 631. C.
S. Pancratii urbs. VI. 116. B.
Abbatia. IX. 988. E.
PANDENULFUS Comes Capuanus. VI. 50. A.
PANIS benedictus de oblatis a populo faciendus, &c. *Hincmar.* anno 851. V. 392. C. Oratio ad benedicendum panem. *Ibidem.* Ut ſit omnibus ſalus mentis & corporis, &c. *Namnet.* VI. 459. B. Panis non benedicendus in alia Miſſa quam in parœciali. X. 1240. E. 1243. B. Panem benedictum nemo negligat. VI. 663. A. Panem benedictum omnes ſumſere abſoluto ſacro a Patriarcha CP. Ferrariæ. IX. 10. C.
PANIS levatus. *Vide*, Levatus.
PANIS. *Vide*, Libra panis.
PANISCOLA Hoſpitalariis militibus detracta, Alphonſo regi Aragonum ceſſit, ob extinctum ſchiſma, anno 1429. VIII. 1053. A.
PANNI chriſmales. *Vide*, Chriſmales.
PANOLBIUS beatæ memoriæ. II. 579. E. Hierapolitanus metropolita. 582. B.
PANSOPHIA, Orine. II. 327. B.
PANSOPHIUS comes. II. 6. D.
S. Pantaleon martyr, Patavii colitur in Germania. VI. 1112 B.
S. Pantaleonis de Luca abbatia. IX. 989. B.
S. Pantaleonis abbatia, Coloniæ. VII. 527. B.
Pantaleon cognomento Bothrus. V. 978. A.
Pantepoptus. Chriſti Salvatoris Pantepopti monaſterium. IX. 1046. E.
Pantomimus. *Vide*, Auriga.
Παντοπραξία. XI. 288. D.

PAPA

PAPÆ unicum eſt nomen in mundo. VI. 1304. D. Papa non eſt nomen ordinis, ſed tantum juriſdictionis & officii. VIII. 1828. C. Papa, ſanctus. Quis enim ſanctum eſſe dubitet, quem apex tantæ dignitatis attollit! VI. 1474. D. *ex Gregorio M.* Papa ratione officii aptiſſime nominatur beatus ſeu beatiſſimus · &c. VIII. 1828. E. 1878. E. Papa quamdiu eſt fidelis, etſi in moribus ſit malus, poteſt & debet dici ſanctus aut ſanctiſſimus, non quidem ex vitæ merito, ſed ex ſanctificandi alios officio. VIII. 1828. D. 1878. E. 1879. 1880. Papæ ſerme centum inter ſanctiſſimos computantur. VI. 1474. B. anno 1081. Papa non debet dici ſanctiſſimus etiam ſecundum officium: quia alioqui rex etiam deberet dici ſanctiſſimus, & tortores, & ipſe diabolus; quia eſt officialis Dei. *Joannes Hus.* VIII. 411. E.

Alexander epiſcopus. I. 81. A. 86. B. 87. B. Anacletus ſervus Chriſti JESU in ſede Apoſtolica Domino ſerviens. I. 63. A. * Ego Benedictus Papa æternæ Urbis. VI. 815. A. * Calixtus archiepiſcopus eccleſiæ Catholicæ urbis Romæ. I. 109. A. Clemens epiſcopus. I. 61. E. * Clemens Romanæ eccleſiæ præſul. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. A. * Clemens urbis Romæ epiſcopus. I. 53. D. 59. E. Dionyſius epiſcopus. I. 183. A. 184. A. Eleutherus epiſcopus. I. 101. D. * Evariſtus urbis Romæ epiſcopus. *Evariſt. epiſt.* 2. I. 77. E. Euſebius Romanæ & Apoſtolicæ eccleſiæ epiſcopus. I. 238. A. Eutychianus epiſcopus. I. 205. A. * Fabianus epiſcopus urbis Romæ. I. 125. B. Felix epiſcopus. I. 199. C. 201. B. 203. 2. Felix almæ Romanæ urbis & univerſalis eccleſiæ epiſcopus. I. 753. D. Felix ſanctæ univerſalis Eccleſiæ Papa, atque per gratiam Dei catholicæ & Apoſtolicæ eccleſiæ urbis Romæ epiſcopus. I. 757. E. Gregorius ſervus ſervorum Dei. III. 495. A. Hilarus epiſcopus. II. 788. E. * Hilarus epiſcopus eccleſiæ Catholicæ urbis Romæ. II. 799. D. * Hyginus in Chriſti nomine almæ urbis Romæ epiſcopus. * I. 93. B. * Joannes Apoſtolicæ Romanæ eccleſiæ primæ ſedis epiſcopus, huic decreto a nobis promulgato ſubſcripſi. VI. 197. E. Julius ſanctæ Romanæ & Apoſtolicæ eccleſiæ epiſcopus. I. 559. E. Leo epiſcopus urbis Romæ. I. 1751. D. 1754. A. * Leo Papa eccleſiæ Catholicæ urbis Romæ. II. 15. E. Leo epiſcopus, Pulcheriæ Auguſtæ. II. 18. B. Liberius epiſcopus. I. 691. D. Lucius epiſcopus. I. 157. B. * Marcellinus epiſcopus ſanctæ eccleſiæ catholicæ urbis Romanæ. I. 213. C. * Marcellus epiſcopus ſanctæ Apoſtolicæ & catholicæ urbis Romæ. I. 223. A. * Martinus ſervus ſervorum Dei, ejus gratia epiſcopus ſanctæ Catholicæ & Apoſtolicæ Romanæ eccleſiæ. III. 634. A. * Nicolaus Romanæ ſedis epiſcopus. V. 298. E. Pelagius Romanæ eccleſiæ, & Apoſtolicæ ſedis epiſcopus. III. 442. E Pius Romanæ Urbis Archiepiſcopus. I. 97. A. Pontianus epiſcopus. I. 115. E. Pontianus ſanctæ & univerſalis eccleſiæ epiſcopus. I. 117. D. Silveſter epiſcopus ſedis Apoſtolicæ & ſanctæ eccleſiæ Catholicæ. I. 344. C. Sixtus epiſcopus. I. 179. B. 181. B. * Sixtus Romanæ eccleſiæ archiepiſcopus. I. 88. E. Stephanus ſanctæ Apoſtolicæ & univerſalis Romanæ eccleſiæ epiſcopus. I. 143. C. * Soter Apoſtolicæ ſedis Archiepiſcopus. I. 99. D. Soter Papa. I. 101. A. * Symmachus epiſcopus eccleſiæ Catholicæ urbis Romæ. II. 955. A. * Teleſphorus Romanæ urbis archiepiſcopus. I. 91. A. * Victor Romanæ ac univerſæ eccleſiæ archiepiſcopus. I. 103. C. * Victor Romanæ eccleſiæ urbis archiepiſcopus. I. 105. B. Urbanus epiſcopus. I. 113. E. * Zephyrinus Romanæ urbis archiepiſcopus. I. 105. C. 107. C. * Zoſimus epiſcopus urbis Romæ. I. 1233. B.
Urbanus Catholicæ eccleſiæ epiſcopus, *anno* 1092. VI. *parte II. initio.* 1642. A. Ego Paſchalis epiſcopus Catholicæ eccleſiæ. *Paſchalis II.* anno 1101. VI. *parte II. initio.* 1809. A. Ego Gelaſius Catholicæ eccleſiæ epiſcopus ſubſcripſi. VI. *parte II. initio.* 1947. A. anno 1119. Ego Calixtus Catholicæ eccleſiæ epiſcopus. anno 1120. *Ibidem.* 1952. anno 1122. VI. *parte II. initio.* 1971. E. Ego Honorius Catholicæ eccleſiæ epiſcopus. VI. *parte II. circa med.* 1122. C. anno 1125. *Et ſic deinceps conſecuti Pontifices.* Ego Pius Catholicæ Eccleſiæ epiſcopus. X. 197. B.

* Venerabilis frater & collega noſter Anaſtaſius. *Cod. Afr.* I. 902. C. * Benedictus epiſcopus.... reverentiſſimis & ſanctiſſimis confratribus noſtris Galliarum archiepiſcopis, &c. VI. 493. C. * Frater & coëpiſcopus meus Cyrillus. *Cœleſtin.* I. 1302. B.
Papa. Siſinium habuimus collegam. *Cœleſtinus.* I. 1299. E. 1301. A. 1311. E. Collegæ noſtri. 1302. A. * Felix epiſcopus Paterno coëpiſcopo. I. 199. C. * Confrater noſter Patriarcha Gradenſis. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1290 E. * Confrater noſter Rodulphus Turonenſis. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1277. E. 1278 C. E. * Hadrianus Papa, ſanctæ Catholicæ & Apoſtolicæ primæque Pontifex ſedis, conſacerdotibus noſtris. IV. 863. C. * Hadrianus epiſcopus.. reverentiſſimo confratri noſtro Hincmaro archiepiſcopo. V. 1226. D. * Epiſcopos conſacerdotes noſtros. *Innoc. I.* epiſt. 2. I. 999. D. * Confratrem noſtrum venerabilem epiſcopum. *Joannes IX.* VI. 480. B. * Joannes epiſcopus.... reverentiſſimo confratri noſtro Herveo Remorum archiepiſcopo. VI. 467. D. * Conſacerdos noſter Julius. *Conc. Sardic.* anno 347. I. 661. C. Cariſſimus frater noſter Julius epiſcopus. *Ibid.* C. * Confratribus epiſcopis Leo Papa. V. 1. A. * Confrater noſter Lanfrancus Cluſinus epiſcopus. VI. 1296. C. Alii. 1306. D. 1325. C. &c. * Leo epiſcopus.... confratri noſtro Gerhardo archiepiſcopo Laureac. VI. 576. D. * Confrater noſter Michaël, (Cerularius.) *Leo IX. Papa.* VI. 96. D. * Marcellinus epiſcopus Salomoni coëpiſcopo. I. 213. C. * Confrater noſter Hincmarus. *Nicolaus I. Papa.* V. 302. B. 303. C. 304. B. * Papa Silveſter congregavit fratres compresbyteros & coëpiſcopos vel diaconos ſuos. I. 288. E. * Coëpiſcopos noſtros. *Siric.* I. 851. D. * Sixtus epiſcopus coëpiſcopo. I. 179. B. * Stephanus epiſcopus.... reverentiſſimo & ſanctiſſimo confratri noſtro Arnuſto Narbon. VI. 462. D. * Stephanus collega noſter. Cornelius collega noſter. *Cyprian.* I. 151. A. D. Stephano fratri. I. 157. B. * Confratribus & coëpiſcopis. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1672. B. 1673. B.
* *Papa.* Abſit ſchiſma a me, & a coëpiſcopis meis. VI. 890. E. Epiſcopis univerſis, dulciſſimis fratribus. I. 1020. A. Dilectiſſimis fratribus. 1025. A. 1028. A. * Vos confratres & coëpiſcopos meos volo unanimiter meum convenire, &c. VI. 201. E. * Fratrem & coëpiſcopum noſtrum ſuſcepimus. V. 633. D. * Confrater noſter Matiſcenſis epiſco-

pus. VI. *parte II. initio.* 1827. C. * Coëpiſcopo Anſelmo. VI. *parte II. initio.* 1804. A. * Papa compreſbyterum vocat. I. 1009. A. 1011. A. 1012. A. * Papa monachos vocat fratres cariſſimos. VI. *parte II. circa med.* 1231. E.

Domino noſtro per omnia ſanctiſſimo & beatiſſimo Patri Patrum, archiepiſcopo Romanorum, & Patriarchæ, Agapito, epiſcopi Orientis. II. 1218. B. Sanctiſſimo ac beatiſſimo Papæ ſenioris Romæ Agathoni, *ſynodus ſexta.* III. 1438. B. Ordinis ac nominis chariſmate prærogato S. R. ſedis univerſali Pontifici Benedicto. VI. 695. C. Sancto ac venerabili Bonifacio Papæ urbis Romæ, Honorius Aug. I. 1238. B. * Sancto fratri & conſacerdoti noſtro Bonifacio. *Carthag.* anni 419. I. 1243. C. Domino meo ſancto ac per omnia beatiſſimo, & revera venerando Patri Patrum, univerſali Patriarchæ Bonifacio, Stephanus Lariſſæ epiſcopus. II. 1111. C. Cæleſtino epiſcopo. *Conc. Epheſ.* I. 1503. E. * Domine frater. Domino dilectiſſimo & honorabili fratri Cæleſtino. *African.* anno 424. I. 947. B. E. 950. D. Beatiſſimo domino & Apoſtolico culmine ſublimato, ſancto Patri Patrum Damaſo Papæ, & ſummo omnium præſulum Pontifici. I. 763. C. * Cariſſimo domino & patri univerſali, Dei gratia ſummo Pontifici Eugenio, Sugerius S. Dionyſii abbas. VI. *parte II. circa med.* 1253. E. Gregorio viro ſanctiſſimo & beatiſſimo archiepiſcopo almæ urbis Romæ ac Papæ, Mauricius Imp. III. 527. A. Domine mi & pater amantiſſime. *Henricus rex Romanorum, Gregorio VII. Papæ,* VI. 1220. A. Sanctiſſimo, reverendiſſimo, & beatiſſimo Papæ antiquo Romanorum, domino Gregorio, magno Pontifici excellentiſſimæ Apoſtolicæ ſedis, & venerabiliſſimo domino patri noſtræ humanitatis. *Prælati Græci, Gregorio X.* anno 1274. VII. 698. D. Sanctiſſimo & beatiſſimo domino Gregorio Papæ veteris Romæ, ac univerſalis eccleſiæ ſummo Pontifici, & ſedis Apoſtolicæ ſucceſſori, Michael in Chriſto Deo fidelis Imp. &c. VII. 681. A. Domino ſanctiſſimo ac reverentiſſimo patri Hadriano ſanctæ Catholicæ & Apoſtolicæ Romanæ primæ ſedis Papæ, epiſcopi ſynodi Duziacenſis. V. 1218. D. Domino ſancto & evangelico patri patrum Hadriano ſummo Pontifici & univerſali Papæ, Anaſtaſius. V. 749. A. Domino ſanctiſſimo & reverentiſſimo Patrum Patri Hadriano, primæ ſedis Apoſtolicæ & univerſalis eccleſiæ Papæ, Hincmarus. V. 1323. A. * Per omnia ſanctiſſimo & beatiſſimo fratri & comminiſtro Hadriano Papæ ſenioris Romæ, Taraſius CP. IV. 511. C. * Viro venerabili Hilaro Papa. II. 799. B. Domino beatiſſimo & Apoſtolica reverentia a nobis in Chriſto colendo Papæ Hilaro, epiſcopi Tarraconenſis provinciæ. II. 787. B. * Domino meo per omnia ſanctiſſimo & beatiſſimo fratri & comminiſtro Hormiſdæ, Joannes epiſcopus (CP.) II. 1016. E. Papæ magnæ Romæ. 1017. E. Domino noſtro ſancto ac beatiſſimo Patri Patrum archiepiſcopo & Patriarchæ Hormiſdæ, ſynodus CP. II. 1035. E. Sanctiſſimo & beatiſſimo univerſæ orbis terræ patriarchæ Hormiſdæ, continenti ſedem Principis Apoſtolorum Petri. *Archimandritæ Syriæ.* II. 1031. D. Domino noſtro per cuncta ſanctiſſimo ac beatiſſimo Patri Patrum, comminiſtro ac Principi epiſcoporum Hormiſdæ, ſynodus Epiri. II. 1027. D. Hormiſdæ ſacratiſſimo ac beatiſſimo archiepiſcopo almæ urbis Romæ, & Patriarchæ. II. 1016. A.

Pater religioſiſſime. *Juſtinus Imp. ad Hormiſdam.* II. 1016. B. * Domino beatiſſimo & honoratiſſimo fratri Innocentio Papæ, Aurelius &c. *Carthag.* anno 416. I. 1213. A. * Domine frater. *Conc. Carthag.* anno 416. I. 1214. A. * Domino beatiſſimo meritoque honorandiſſimo fratri Innocentio Papæ, *epiſcopi quinque.* I. 1223. D. Domino beatiſſimo meritoque venerabili & in Chriſto honorando Papæ Innocentio. *Conc. Milevit.* anni 416. I. 1221. D. Domine & ſumme Pater Patrum, & Rector Pontificum. *Hincmarus Laudun. ad Joannem VIII. Papam.* VI. 199. E. Domine ſanctiſſime & reverentiſſime Pater patrum, Joannes Catholicæ atque Apoſtolicæ eccleſiæ videlicet Romanæ primæ ſedis Papa: nos famuli ac diſcipuli veſtræ auctoritatis, Galliarum & Belgicarum epiſcopi. VI. 194. D. Summo Pontifici & univerſali Papæ, non unius urbis, ſed totius orbis, domino Joanni, Romanæ ſedis gubernatori magnifico, humillimi paternitatis veſtræ filii, *Epiſcopi Bavariæ.* VI. 483. C. Summo Pontifici & univerſali Papæ domino Joanni Romanæ ſedis magnifico gubernatori. *Epiſcopi Germaniæ.* VI. 126. A. * Sanctiſſimo Papa Joanne fratre & ſpiritali patre noſtro. *Photius.* VI. 315. C. 323. D. 326. D. Beatiſſimo Papæ Joanni, Hugo rex VI. 721. D. * Dilectiſſime frater. *Synod. Sardic.* anno 347. I. 653. B. Frater & coëpiſcopus noſter. 655. E. Domino beatiſſimo Papæ, Valens & Urſacius. I. 691. A. Beatiſſimo & Deo amabiliſſimo patri Leoni, Flavianus. II. 8. E. * Sanctiſſimo & beatiſſimo patri & conſacerdoti Leoni, Flavianus. II. 3. D. Domino vere ſancto, merito in Chriſto beatiſſimo, & Apoſtolico honore venerando Papæ Leoni. *Synodus Arelat.* I. 1775. C. * Sancta & magna & univerſalis ſynodus, Imp. juſſu coacta, ſanctiſſimo & beatiſſimo Romanorum archiepiſcopo Leoni. *Conc. Chalced.* II. 655. A. Leoni ſanctiſſimo & beatiſſimo archiepiſcopo veteris & clariſſimæ urbis Romæ, & œcumenico Papæ, *Conſtantinus Imp.* III. 1459. A. Sanctiſſimo in Chriſto patri & domino domino Leoni X. divina providentia ſacroſanctæ Romanæ ac univerſalis Eccleſiæ ſummo Pontifici, domino noſtro reverendiſſimo. *Maximilianus Imp.* anno 1517. IX. 1846. B. Domino beatiſſimo & honorabili ſancto patri Liberio Papæ, Athanaſius & ceteri. I. 964. B. Domino ſancto & meritis beatiſſimo, totoque orbe Apoſtolico & univerſali Pontifici Martino Papæ, *Maurus Ravennas.* III. 703. D. Papa & pater beatiſſime. *Conc. Sueſſion. ad Nicolaum,* anno 866. V. 629. A. Domino reverentiſſimo & Apoſtolatus culmine decenter coronato. V. 676. A. Gloriam veſtri ſancti Apoſtolatus divina virtus protegat, &c. *Ibidem.* D. Domino vere beatiſſimo & ſanctiſſimo totius ſanctæ Dei eccleſiæ ſummo Pontifici & univerſali Papæ Nicolao, Lotharius rex. V. 336. E. Sanctiſſimo ac reverentiſſimo patri Nicolao Catholicæ & Apoſtolicæ ſedis ſummo Pontifici & univerſali Papæ, Carolus gratia Dei rex & ſpiritalis filius. V. 324. E. Excellentiſſimo Patri patrum & epiſcoporum epiſcopo Nicolao, Gervaſius dictus epiſcopus, fidele ſervitium, &c. VI. 1059. E. *Gervaſius Remenſis.* * Sanctiſſime & amantiſſime frater noſter. *Ignatius CP. Nicolao Papæ.* V. 792. A. * Frater dilectiſſime. *Conc. Arelat. ad Silveſtrum.* I. 261. E. Frater cariſſime. 262. A. * Domino ſanctiſſimo fratri Silveſtro Marinus & ceteri. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. E. Beatiſſimo Papæ urbis Romæ, cum omni reverentia colendo Silveſtro. I. 343. C. * Simplicio archiepiſcopo. II. 804. E. * Domine frater nobis dilectiſſime. *Ambroſ. cum Conc. Mediolan.* I. 833. C. 855. C. Stephano (V.) Papæ œcumenico. V. 1130. D. Domino beatiſſimo Apoſtolico culmine ſublimato, ſancto Patri Patrum, Theodoro Papæ, & ſummo omnium Præſulum Pontifici, *ſynodi Africanæ tres.* III. 734. A. * Significamus Deo placitæ fraternitati veſtræ. *Victor Carthag. ad Theodorum Papam.* III. 755. B. * Per omnia ſanctiſſimo ac beatiſſimo fratri & conſacerdoti domino Vitaliano Thomas (CP.) indignus epiſcopus. III. 1350. C. Ad ſedis Apoſtolicæ præſules ſcribunt Imperatores, Petimus, Jovianus, Rogamus. V. 148. C.

Altitudo veſtra. *Carolus Calvus ad Nicolaum Papam.* Apoſtolatus tuus. I. 1238. B. Beatitudo tua. I. 1230. B. 1238. B. V. 792. A. * Beatitudinis tuæ litteras ſuſcepimus cum omni veneratione quæ decet omnem epiſcopum. *Pulcheria.* II. 43. C. Beatitudo veſtra paterna. I. 694. B. *Impp. ad Hadrianum II. Papam.* IV. 22. A. B. Dominatio veſtra. *Anaſtaſius Bibl.* V. 749. B. * Veſtra deſideratiſſima in Domino fraternitas. *Nicephorus CP. ad Leonem III. Papam.* IV. 996. E. 998. E. 999. E. Majeſtas veſtra. *Carolus Calvus, ad Nicolaum Papam.* V. 689. C. Majeſtas veſtra. V. 321. C. Veſtra præeminentiſſima præſentia. *Ibidem.* D. Veſtræ magnitudinis clementia. *Ibidem.*

Paternitas noſtra. *Joannes VIII. Papa.* VI. 88. E. * Paternitas tua, veſtra. *Miſſi Caroli M. ad Leonem III. Pa-*

pam. IV. 971. D. 972. B. Summa paternitas tua. *Ignatius CP. Nicolao Papæ.* V. 791. E. Beatitudo tua. 792. A. Sanctitas veſtræ paternitatis. V. 323. B. Præcellentiæ veſtræ ſanctitas munificentiſſima. *Ibid.* Excellentis ſanctitatis veſtræ. *Ibid.* E. * Reverentia tua. *Pulcheria Leoni.* II. 43. D. Sanctitas tua. *Pulcheria Leoni.* II. 43. E. I. 1228. D. Pater beatiſſime, ſanctitas tua. IX. 78. E. Sereniſſima ſanctitatis veſtræ tranquillitas. *Hincmarus ad Nicolaum I. Papam.* V. 658. B. Sanctitatis veſtræ ſublimitas. 659. B. Sanctitas tua principatum in epiſcopatu divinæ fidei poſſidet. *Marcianus Imp.* II. 42. C. Sanctis tuæ religioſitatis provolvimur pedibus, ut manum porrigas ſalutarem. *Epiſcopi ex Cilicia, Cappadocia, &c.* I. 1638. B C. Sublimitas veſtra. *Hadriano II. Papæ.* V. 1219. A. Venerabilitas tua. I. 1224. C. Veneratio tua. *Milevit.* I. 1222. D.

Papa. Pontifex Max. *Trid.* X. 87. A. 94. C. &c. Summus Pontifex. *Trid.* X. 161. A. 163. E. Summus Romanus Pontifex. *Trid.* X. 161. A. 166. A. Beatiſſimus Romanus Pontifex. *Trid.* X. 154. C. D. Nicolaus ſummus Pontifex & univerſalis Papa. V. 280. B. Sanctiſſimus in Chriſto pater & dominus dominus Julius II. ſacroſanctæ Romanæ & univerſalis eccleſiæ ſummus Pontifex, dominus noſter, ſanctiſſimus. *Maximilianus Imp.* anno 1512. IX. 1627. B. Papa vere caput epiſcoporum. II. 710. E. * Inſtar Aaron reverendum caput. V. 790. A. Sanctiſſimus & beatiſſimus qui habet cæleſte arbitrium, qui eſt dominus in terris, ſucceſſor Petri, chriſtus Domini, dominus univerſi, regum pater, orbis lumen, ſummus Pontifex. VIII. 1019. C. *anno* 1423. Sanctiſſime Pater patrum. I. 753. A. Beatiſſimus Papa. IX. 14. C. Beatiſſimus Pater. 31. A. Sanctus & beatiſſimus Papa noſter. I. 1243. B. Sanctus Papa Innocentius. I. 922. B. * Venerabilis vir Silveſter Papa & epiſcopus. I. 312. D. Præſidente ſanctiſſimo ac ter beatiſſimo Zacharia Papa. III. 1930. E. Coangelicus & univerſalis Papa. V. 69. E. 86. A. Beatiſſimus atque Apoſtolicus vir univerſalis eccleſiæ Papæ urbis Romæ Leo, *μακαριώτατος καὶ ἀποστολικὸς ἀνὴρ πάσης ἐκκλησίας ἐπίσκοπος πόλεως Ῥώμης.* II. 468. A. Papa ſedis Apoſtolicæ. I. 180. B. Apoſtolicæ ſedis epiſcopus. I. 1464. D. Hormiſda Sedis Apoſtolicæ præſul, & magnus eccleſiæ propugnator. V. 201. D. * Summus Pontifex, dominus & pater noſter Hadrianus primæ ſedis beatiſſimus Papa. IV. 881. D. * Primæ ſedis antiſtes. III. 9. C. * Primæ ſedis Pontifex. V. 610. D. Primæ ſedis antiſtes univerſalis eccleſiæ. *Sexta ſynodus.* III. 1438. C. * Dominus archiepiſcopus Leo. II. 450. A. * Leo reverentiſſimus Patriarcha. II. 39. B.

Πάπας Ῥώμης. V. 1485. B. D.

Papa Romenſis. III. 625. A. Venerabilis Papa Urbis. *Avitus Vienn.* II. 1045. B. Beatiſſimus & Apoſtolicus vir Papa urbis Romæ, qui eſt caput omnium Eccleſiarum. II. 67. A. * Reverentiſſimus archiepiſcopus glorioſæ civitatis Romæ. II. 42. A. B. Epiſcopus glorioſiſſimæ civitatis Romæ. *Ibid.* E. 43. C. Venerabilis eccleſiæ Romanæ epiſcopus Bonifacius. *Carthag. VI.* I. 1243. B. Leo reverentiſſimus archiepiſcopus ſenioris urbis Romæ. II. 274. B. * Archiepiſcopus feliciſſimæ Romæ Leo. II. 46. B. almæ urbis. *Ibid.* D. * Papa ſenioris Romæ. V. 917. C. *& alibi.* Papa ſenioris Romæ & patriarcha Vigilius. III. 271. E. Vigilius religioſiſſimus Pontifex antiquioris Romæ. *Juſtinianus Imp.* III. 56. E. * Romanæ Eccleſiæ ſacerdos. I. 960. A. * Beatiſſimus Romanæ eccleſiæ epiſcopus. *Sardic.* I. 641. B. * Sanctiſſimus & venerandiſſimus conſacerdos noſter & coepiſcopus, Romanæ præſul Eccleſiæ Cæleſtinus. *Cyrill.* I. 1283. D. E. * Beatiſſimus frater & conſacerdos noſter Anaſtaſius, eccleſiæ Romanæ epiſcopus. *Cod. Afr.* I. 899. D. Beatiſſimus & œcumenicus Papa urbis Romæ Agatho. III. 1423. E. * Frater & conſacerdos noſter Bonifacius. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. C. Fratres & conſacerdotes noſtri Siricius & Simplicianus. *Ibidem.* * Sanctus frater noſter Damaſus. *Conc. Rom.* I. 841. A.

Papa. Litteræ domini Papæ. VII. 1983. D. *anno* 1255. Domnus Nicolaus, domnus Benedictus. V. 610. B. 615. A. Domnus Papa. 611. A. D.

Domnus Apoſtolicus. IV. 898 D. IV. 1261. B. V. 611. D. 615. A. 653. D. VI. 422. C. Domnus & pater noſter Apoſtolicus Papa. V. 653. D. Ei in omnibus juſta ſervetur obedientia. IV. 1261. B. Domnus Stephanus Apoſtolicus. 421. D. Domnus Apoſtolicus Joannes Remenſis. VI. 345. D. Dominus noſter Apoſtolicus & œcumenicus Papa Joannes. VI. 226. E. Domnus & pater noſter Leo Apoſtolicus. IV. 946. D. 948. C. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Apoſtolicus. VI. *parte II. initio.* 1741. E. Toto orbe Apoſtolice Papa. *Martino Papæ.* III. 706. B. Beatiſſimus & Apoſtolicus Papa, gubernator ſedis Apoſtolicæ. II. 67. C. Summus & Apoſtolicus atque præcipuus Paſtor omnium Chriſtianorum. III. 682. A. * Apoſtolicus & totius eccleſiæ præcipuus epiſcopus. II. 644. C. * Benedictus divina favente gratia atque totius populi Romani electione Apoſtolicus. VI. 689. C. Apoſtolicæ & ſummæ poteſtatis ſuſceptor. *Ignatius CP.* V. 792. C. * Etſi epiſcopis æqualis eſt munere, prærogativa tamen Apoſtolicæ ſedis excellit. *Conc. Rom.* I. 841. D.

* Papam Græci dicunt ſucceſſorem eſſe Apoſtolorum Petri & Pauli. IX. 415. A.

* Papa, Petri vicarius. III. 1857. E. 1858. A. III. 1925. C. 1926. C. V. 244. A. VI. 623. A. 624. A. VI. 934. E. VI. 1074. D. *Anaſtaſius Bibl.* V. 757. E. Benedictus VI. anno 972. VI. 690. D. *Gregorius M.* V. 1408. A. *Nicolaus I. Papa.* V. 146. C. *Paſchalis II.* anno 1100. VI. *parte II. initio.* 1764. B. * Vicarius beatiſſimi Petri Apoſtoli. V. 611. C. *Ex Symmacho Papa.* * Vicarius illius, cui commiſit Deus eccleſiam ſuam. *Hadrianus II. Papa.* V. 726. D. * Vicarius B. Petri Apoſtolicus. V. 20. D. * Apoſtoli primi vicarius. *Nicolaus I. Papa.* V. 159. B. * Apoſtolici Principis vicarius. III. 4. C. * Apoſtolicæ ſedis vicarius. II. 893. C. Vicem obtinens B. Petri. VI. 1046. C. * Vices ſui deceſſoris adeptus. V. 767. A. Summus Apoſtolorum, cujus vicem gerimus. *Gregorius IV. Papa.* IV. 1274. C. Vice Petri pro Chriſto legatione fungimur. *Gregorius IV. Papa.* IV. 1271. E. * Petri vicarius, Romanæ ſedis Apoſtolicus. VI. *parte II. initio.* 1633. D. E. * Vicarius B. Petri, ſpiritualis pater noſter, ſummus Pontifex, & univerſalis Papa. IV. 1236. E. *Paſchalis Papa.* * Vicarius Petri: petræ, ſuper quam Dominus principaliter ſuam conſtruere delegit eccleſiam. *Nicolaus I. Papa.* V. 228. D. * Vicarius Petri & Pauli. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1851. D.

Papa. Heres adminiſtrationis Apoſtoli Petri. *Siric.* I. 847. C. *Et ſuper hanc petram,* &c. *Et tibi dabo claves,* &c. non ſoli dictum eſt Petro; ſed omnibus qui poſt illum futuri eſſent Pontifices ſenioris Romæ. *Ignatius CP.* V. 791. E. Domini mei beatiſſimi Petri Apoſtoli auctoritate & merito roboratus humilitatis meæ ſcriptis. *Leo Papa.* I. 1780. B. Auctoritate B. Petri, ac noſtra. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. poſt med.* 1393. D. Epiſcopus Romanus, patriarcha ſucceſſor Petri. *Nicæn. Arab.* I. 479. C.

Nomen domini Papæ in eccleſiis recitetur. *Vaſenſe II.* anno 529. II. 1106. B. Cum Papa Urbis ſuam oblatam dederit, recitetur ante altarium Domini. *Ibid.* C. Pro Papa dicatur ſingulis diebus in qualibet eccleſia poſt Completorium, oratio, *Deus omnium fidelium.* VII. 1237. A. anno 1302. In fine collectarum Miſſæ oratio addenda pro Papa & pro epiſcopo loci. IX. 1371. B. Quænam. *Ibidem.* Indulgentiæ ſic orantibus conceſſæ. *Ibidem.* C.

Papa Gregorius X. obtinuit ab epiſcopis & abbatibus, in Conc. Lugdun. decimas omnium redituum eccleſiaſticorum uſque ad ſex annos continuos. VII. 688. D. E. *anno* 1274. Papa duarum præbendarum obventiones petebat in omnibus eccleſiis cathedralibus Angliæ, &c. ſed id negatum eſt. VII. 143. B. C. 144. B. C. *anno* 1226. Summa decimæ duorum

annorum,

Digitized by Google

annorum, ſi qua fuerit vel eſſe potuerit perſolvenda, ſolvi debere decernitur ſummo Pontifici. *Salzburg.* anno 1310. VII. 1303. A. Item capitula, collegia, ſeu conventus, de ſuis redditibus decimabunt: &c. *Ibidem.* C. Hoſpitalia vero & domus leproſorum &c. decimas non præſtabunt. 1304. A. Ad auxilium Pontificis contra Fridericum Imp. conceſſa viceſima omnium redditum eccleſiaſticorum in provincia Remenſi, anno 1240. VII. 330. A.

Papæ & Cardinalium ſuſtentatio per beneficia & vacantias. *Conſtantienſe*, anno 1418. VIII. 882. A. B.

Romani Pontifices in ſuis Canonibus ſeu Conſtitutionibus numquam errarunt. *Leo X.* anno 1520. IX. 1897. C. Hæreſum peremptores multi facti ſunt ſucceſſores Principis Apoſtolorum. *Ignatius CP.* V. 791. E. Chriſtus in Leone oſtendit veritatem: quia ſicut Petro, ita & ipſo utitur aſſertore. II. 381. B.

Papa mittit de ſynodo ſua epiſcopos ad ſynodum ſextam, non ut tamquam de incertis contendant; ſed ut certa atque immutabilia compendioſa definitione proferant. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1123. B. Hunc cunctis ſacerdotibus & divinitas ſumma voluit præeminere, & ſubſequens eccleſiæ generalis jugiter pietas celebravit. II. 893. E. Principem paſtorum & doctorem & medicum animarum Chriſtus conſtituit vos & veſtrum ſanctum Angelum. II. 1031. E. Unum & ſingularem præcellentem atque catholiciſſimum medicum produxit Deus, tuam fraternam ſanctitatem, & paternam almitatem. *Ignatius CP. Nicolao Papæ.*

• Electum ſe conſenſu ſacerdotum, cleri ac populi, ſcribit Innocentius I. Papa. II. 1120. B. • Bonifacius Papa Honorium Imp. rogat, ut conſtituat, ne umquam Romæ per ambitum ordinetur antiſtes. I. 1237. A. Statuit Imp. ut ſi denuo duo Romæ epiſcopi ordinati fuerint, ambo de civitate pellantur. I. 1238. A.

Papæ electio, qualiter facienda, cum tranſitus Papæ inopinatus evenerit, ut de ſui electione ſucceſſoris non poſſit decernere. II. 960. A.

Papa ne eligeretur ſine ſua conſultatione conſtitueiat Præfectus Prætorio, ſic obteſtante Papa Simplicio, ut aiebat. II. 977. E. Illud conſtitutum nullius eſſe momenti decernitur. *Ibidem.* & 979. B. De electione ſummi Pontificis Decretum ſynodale Stephani IV. anno 769. III. 2013. C. D. 2015. C. Papa nemo fiat, niſi qui per diſtinctos gradus aſcendens diaconus aut presbyter factus fuerit cardinalis. III. 2016. B. • Papa electus præſentibus legatis imperialibus conſecretur. III. 2016. B. C. • Papa ſit ille, quem omnes Romani uno conſilio atque concordia ad pontificatus ordinem elegerint. *Ludovicus Pius Imp.* IV. 1238. C. • Papam ſibi eligant illi ſolummodo Romani, quibus antiquitus conceſſum eſt conſtitutione SS. Patrum. *Lotharius Imp.* IV. 1261. C. • Papa eligatur ab epiſcopis & univerſo clero, expetente ſenatu & populo: & ſic celeberrime electus ab omnibus, præſentibus legatis imperialibus conſecretur. VI. 489. A. B. In electione Romani Pontificis nullius ſe audeat interponere, præter eos quos antiqua conſuetudo admittit. VI. 625. B. 626. C. • Cardinales in conciliabulo Romano anni 963. juramento promiſerunt, numquam ſe Papam electuros, abſque Imp. Ottonis conſenſu. VI. 637. C. • Papæ electio, ut in poteſtate cardinalium epiſcoporum ſit, ſtatutum in Conc. Rom. anno 1059. VI. 1061. D. 1064. A. Papa eligatur cum aſſenſu Imperatoris, cui perſonaliter hoc jus Apoſtolica ſedes conceſſerit. VI. 1065. C. D. • In primis Cardinales epiſcopi ſimul de electione Pontificis tractent: mox clericos cardinales adhibeant: & ſic reliquus clerus & populus ad conſenſum novæ electionis accedat. *Conc. Rom.* anno 1059. VI. 1065. B. Quia nulla ratio ſinit, ut inter epiſcopos habeatur, qui nec a clericis ſit electus, nec a plebe expetitus, &c. *Ibidem.* C. Papam an eligere debeat etiam Imperator. VI. 1121. 1122. *& ſeqq.* • Papa Gregorius VII. electus a Cardinalibus, clericis, &c. presbyteriſque: præſentibus epiſcopis, & abbatibus: clericis & monachis conſentientibus: plurimis turbis utriuſque ſexus acclamantibus, in baſilica S. Petri ad vincula, anno 1073. VI. 1195. B. C. D. Cum Alexander II. Papa in eccleſia Salvatoris ſepulturæ traderetur, repente electus eſt. VI. 1196. B. 1197. C. Papa electus, ubicumque ſit, auctoritatem habet regendi Romanam eccleſiam, & diſponendi omnes facultates illius: ſicut fecit B. Gregorius ante ſuam conſecrationem. VI. 1065. E. • Joannes diaconus, Papa electus, poſt Hilarium archipresbyterum appellatur. III. 609. C.

Papæ electio. De electione, & electi poteſtate. VII. 705. *in Conc. Lugd.* anno 1274. Papa per mantum eligitur. VI. *parte II.* 1566. E. *& ſeqq. Vide*, Immantatio. • A Papa electo nullus promiſſiones aliquas extorquere audeat, niſi quæ antiqua exigit conſuetudo, ne Imperatoris honorificentia minuatur, &c. VI. 489. B. Victor III. electus ab epiſcopis cardinalibus & provincialibus, una cum Romano clero & populo, anno 1086. VI. *parte II. initio.* 1626. D. Succeſſorem ſuum deſignat. VI. *parte II. initio.* 1628. C. • Cæleſtinus II. electus a clero & populo. VI. *parte II. circa med.* 1231. C. Papa ille habeatur, qui a duabus partibus fuerit electus & receptus. VI. *parte II. ſub finem.* 1674. D. Alexander V. electus a Cardinalibus, quos diviſi Pontifices crearant: ſed electio facta eſt auctoritate Concilii Piſani, non intendentis per hoc derogare poteſtati Cardinalium in electione Romani Pontificis, aut aliquid innovare. *Piſan.* anno 1409. VIII. 17. B.

• Papæ eligendi forma, & quid electus præſtare debeat, a Baſileenſibus præſcribitur, anno 1439. VIII. 1269. 1270. 1271. Papæ electio ſimoniaca eo ipſo nulla ſit. IX. 1657. &c.

Papæ electio a Cardinalibus, per diabolum eſt introducta. *Error Wicleſi.* VIII. 301. B. Poſt Urbanum VI. non eſt aliquis recipiendus in Papam, &c. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. B. 1894. A.

• Papa exauctoratus, Pontificatus & presbyteratus honore privatur: diaconus eſſe permittitur. VI. 638. C.

Papam habere monarchicam poteſtatem in eccleſia, ſicut regem in regno: nec judicio eccleſiæ ſubeſſe, niſi in hæreſi manifeſta: Baſileenſes traditiones hæreticas eſſe, & reipublicæ pernicioſiſſimas: quæ ſi admitterentur, non Pontifices, non Reges, tutos eſſe in ſtatu, dixerunt legati Eugenii Papæ Carolo VII. Francorum regi. IX. 1171. D. E. Ipſe Eugenium Pontificem deinde recognovit, neglecto Felice & Baſileenſi ſynodo. *Ibidem.* Pro auctoritate Pontificis aſſertiones legatorum Eugenii IV. Papæ. IX. 1176. A. B. C. Nemo ſibi blandiatur, Conciliorum auctoritate Sedis Apoſtolicæ poteſtatem reſtringi, &c. Neque quorumlibet doctorum & magiſtrorum in adverſum audiantur opiniones. IX. 1410. D. Quæ ſecundum ſacrum miniſterium ſuum auctoritate Apoſtolica decreverit, cum ſumma veneratione ab omnibus ſuſcipiantur. *Carolus (Calvus) Imp.* anno 876. VI. 171. B. Specialem patrem divina diſpoſitio vestra univerſali eccleſiæ ſuæ Deus præpoſuit. *Carolus Calvus, ad Nicolaum I. Papam.* V. 603. D. Juſſionibus veſtris obedire deſideramus. *Ibidem.* Romani Pontificis judicio, ſi quæ ſubortæ fuerint quæſtiones, debent definiri. Et ad eum poteſt quicumque gravatus in negotiis ad forum eccleſiaſticum pertinentibus appellare, &c. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1756. C. Decretis ſummorum Pontificum auctoritatem Chriſtus dedit. *Joannes Cantuar.* anno 1281. VII. 875. D. Decreta ſummorum Pontificum, ſi poſſemus, etiam ſtudioſius quam quatuor Concilia venerari & obſervare debemus: cum ipſa Concilia omni firmitate carerent, ſi non Apoſtolicæ Sedis Pontifices eadem congregare & corroborare decreviſſent. VI. 1524. E. 1525. C. Statuta Pontificum ſi convellantur, etiam dogmatibus, quæ de ſancta Trinitate a præſulibus ſedis Apoſtolicæ promulgantur, nonnulla poſſunt fieri detrimenta. V. 692. C.

Papæ auctoritati non teneri aliquem fidem habere, ſed ſoli Bibliæ: error damnatus anno 1286. VII. 1068. B. Ab omnibus ad ipſum, ab ipſo autem ad neminem appellandum: quoniam ei ſoli fas eſt de omni eccleſia judicandi; ipſe autem nullius ſubjacet judicio. VI. *parte II. initio.* 1650. D.

Papam eſſe epiſcopum univerſalis eccleſiæ dixit Panormitanus in concione, in ſynodo Baſileenſi: nec recte agi a Patribus, quod nomeo Pontificis no-

TTtt

mini Concilii poſtponerent. IX. 1178. A. Ad Papam definitiones etiam fidei ſpectare, etiam præſente generali Concilio. *Ibidem.* Dictum coactus a Baſileenſibus emollire. *Ibidem.* B.

Papa. Credi oportet, Petrum fuiſſe Chriſti vicarium: & Papam canonice electum, ſucceſſorem eſſe beati Petri, habentem ſupremam auctoritatem in eccleſia Dei. *Martinus V. in bulla contra Wiclef.* VIII. 915. C. Ei Chriſtus Dominus ſummi ſacerdotii contulit dignitatem. V. 321. B. Papam in eadem poteſtate ſuccedere, quam Petrus a Chriſto habuit, oſtenditur. IX. 959. 960. *& ſeqq.*

Papam tenere primatum in univerſum orbem, definitio Concilii Florentini. IX. 1266. D. Papa primatum habet in univerſum orbem, *εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Florent.* IX. 424. A. Succeſſor eſt beati Petri, verus Chriſti vicarius, totius eccleſiæ caput, omnium Chriſtianorum caput & doctor: cui in beato Petro regendi univerſalem eccleſiam a Chriſto plena poteſtas eſt tradita. *Ibidem.* Quemadmodum etiam continetur in Actis Conciliorum, & Canonibus. *Ibid.* & 958. D. Papa, Summus Chriſti vicarius, Petri ſucceſſor, in eccleſia Dei ſupremam poteſtatem habens. X. 298. D. Papam Vicarium JESU Chriſti & ſummum Pontificem agnoſcit moriens Joſeph Patriarcha CP. IX. 406. D. Papa ſolus jure dicitur univerſalis. *Gregorius VII. Papa.* VI. 1304. C. Omnem in ſe habet poteſtatem, & jus in univerſam eccleſiam. IX. 131. D. *αὐθεντίας τῆς πάσης ἐκκλησίας.* 132. D. Gallicani epiſcopi in Concilio Tridentino primatum ſummi Pontificis in terris ſuper omnes eccleſias agnoſcunt: ejus imperia numquam ſe detrectaturos profitentur. X. 274. A Papæ primatum & jus definiendi quæſtiones de fide agnoſcit Michael Palæologus Imp. VII. 695. E. 698. A. B. 697. E. Sententiæ totius eccleſiæ præferenda eſt ſententia Romanæ eccleſiæ. IX. 1263. B. Nefas eſt ut a culmine Apoſtolatus veſtri in aliquo diſſentiamus. *Conc. Romanum*, anno 877. VI. 184. B. Quem videlicet ipſe Chriſtus ad vicem ſuam omnium noſtrum voluit eſſe caput in terris. *Ibidem.* De neceſſitate ſalutis exſiſtit, ut omnes Chriſti fideles Romano Pontifici ſubſint. IX. 1830. A.

Papa. Omnis homo, ſicut Dei gratiam habere deſiderat, ita præſtet in omnibus obedientiam atque reverentiam Romano Pontifici. *Lotharius Imp.* IV. 1262. B.

Papa. Coram orientali eccleſia, Papa juſſit duos magiſtros diſſerere, quod ſit ſummus Pontifex, Chriſtique Vicarius, & judicet ac regat Catholicam eccleſiam tamquam doctor & paſtor. IX. 411. D. 414. B. Papæ quanta poteſtas dignitaſque ſit. *Ex Gregorio VII. Papa.* VI. 1304. 1305. Papæ auctoritas quanta ſit, ſententia Henrici Kalteiſen, Ordinis Prædicat. VIII. 1878. B. *& ſeqq.* Papæ auctoritas rerum eccleſiaſticarum moderatria. IX. 1640. E. Ab eo ſacræ leges oriuntur & manant. 1641. A. Ad ſedem Apoſtolicam, ſcilicet Papam & Cardinales, præ ceteris ſedibus particularibus, pertinet declaratio veritatum neceſſariarum aut utilium ad ſalutem, ſive quantum ad fidem, ſive quantum ad utile regimen eccleſiæ: quia ad hoc ſuccedunt Petro & ceteris Apoſtolis, quantum ad ſtatum Apoſtolicum primitivum, &c. VIII. 1886. D. His quæ a beatiſſimo Papa Romanæ civitatis ſcripta ſunt, obedienter attendas: quoniam beatus Petrus, qui in propria ſede vivit & præſidet, præſtat quærentibus fidei veritatem. II. 23. A. B. Ad beatiſſimum Apoſtolicæ ſedis Pontificem ter quaterque Miſſos direxit Carolus rex, ſcire cupiens, quid S. R. Eccleſia de Feliciana hæreſi vellet reſpondere. IV. 898. C. Congruentiſſimum eſt, ut ad caput, id eſt, ad Petri Apoſtoli ſedem de ſingulis provinciis epiſcopi referant. *Synod. Sardic.* anno 347. I. 653. C. Cæleſtino ut pareat Neſtorius, quamvis brevem dilationem dederit, auctor eſt Joannes Antiochenus. I. 1327. D. Cæleſtinus jubet eam fidem tenere Neſtorium, quam Romana, & Alexandrina, & univerſalis eccleſia Catholica tenet. I. 1307. C. 1323. C. 1326. C. E. ✱ Conſulamus fratres noſtros Siricium (Papam) & Simplicianum (Mediolanenſem) de Donatiſtis. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. C. Controverſiam de gratiæ neceſſitate, Joannes Hieroſolym. cenſet ad Innocentium Papam remitti oportere: univerſis quod ille decerneret ſecuturis. I. 1208. D. ✱ Papæ Joannis II. elogium. II. 1154. D. E. ✱ Propter ipſius virtutes cum Africani epiſcopi conſulunt de quibuſdam dubiis. *Ibidem.* Ad Eugenium Papam Ludovicus Pius Imp. examinanda mittit acta conventus Pariſienſis, de Imaginibus. IV. 1259. D.

Papa. Solicitudinem omnium eccleſiarum, ſecundum Apoſtolum, circumferens. II. 804. E. Me ſolicitudo maxima, tam Alexandrinæ urbis, quam ſtatus fidei totius Orientis excepit. *Felix III.* Papa. II 811. B. Cui omnium eccleſiarum commiſſa eſt cura. *Alexandri epiſt. n* I. 81. B. ✱ Gratias Deo, qui optimo & ſancto antiſtiti (Anaſtaſio) tam piam curam pro membris Chriſti, quamvis in diverſitate terrarum, ſed in una compage corporis conſtitutis, inſpirare dignatus eſt. *Cod. Afr.* I. 899. E. ✱ Præſertim cum nihil egeris, præter quod Apoſtolica ſedes cum totius Heſperiæ præſidibus jamdudum agendum decrevit, & mandavit. *Hadrianus II. Papa ad Baſilium Imp.* V. 767. E. Summi Pontifices ſenioris Romæ, incorruptæ columnæ eccleſiarum. *Baſilius Imp.* V. 935. C. Eccleſia ſponſa noſtra. *Leo X.* anno 1516. IX. 1810. B.

Papa, omnium epiſcoporum unus epiſcopus. IX. 1467. C. A Papa derivatur omnis poteſtas juriſdictionis aliorum prælatorum. IX. 1274. E. Quilibet epiſcopus nec ſuper gregem ſibi commiſſum tantam poteſtatem habet, quantam præſul Apoſtolicus: qui licet curam ſuam in ſingulos epiſcopos diviſerit, non tamen ſeipſum ſua univerſali & principali poteſtate privavit. VI. 1548. D. Sicut nec rex ſuam regalem potentiam diminuit, licet regnum ſuum in diverſos duces, comites ſive judices diviſerit. *Ibidem.* Epiſcopi, archiepiſcopi &c. veram obedientiam ſummo Romano Pontifici ſpondeant. *Trid.* X. 178. E. 179. A.

Papa. Vicarii Chriſti (Petri) principatus ſicut eminet, ita metuendus eſt ab omnibus, & amandus. II. 787. C. Vicarius Chriſti alteri quam Chriſto ſubditus eſſe non poteſt. IX. 1266. E. Oves, quæ paſtori ſuo commiſſæ fuerint, eum nec reprehendere, niſi a recta fide exorbitaverit, præſumant: nec ullatenus, niſi pro ſua injuſtitia, accuſare audeant. II. 984. B. Nec talia umquam non ſolum in Apoſtolicæ ſedis præſulem, ſed nec in ullo epiſcopo uſurpentur. *Ibid.* Grex non poteſt judicare vel punire paſtorem. Papa eſt paſtor: univerſalis ſynodus ſive eccleſia, grex eſt. IX. 1266. B. C. Non eſt gregis paſtorem proprium terrere, ſed judicis. II. 984. A.

Papa quod ſit ſummus Pontifex, eſt ridiculum, Chriſtus nec in Petro, nec in alio talem approbavit dignitatem. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. B. Papa eſt patronus Antichriſti. Et multitudo omnium ſimul Paparum eſt Antichriſti perſona compoſita monſtruoſa. *Iidem ibidem.* De Papa ſimilia ibidem alia. C. Papa ſi ſit malus homo, non habet poteſtatem ſupra fideles Chriſti, &c. Hæretica propoſitio. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. A. 1893. E. Non eſt ſcintilla apparentiæ, quod oporteat eſſe unum caput in ſpiritualibus regens eccleſiam. *Joannes Hus.* VIII. 412. B. Romanus Pontifex non eſt caput Romanæ eccleſiæ. *Joannes Hus.* VIII. 410. E. *Vide*, Petrus. Nemo gerit vicem Chriſti vel Petri, niſi ſequatur eum in moribus, &c. *Joannes Hus.* VIII. 411. A. D. Papalis dignitas a Cæſare inolevit. *Joannes Hus.* VIII. 410. E.

Papam ſuper his quæ univerſalis Eccleſia ſtatuit, diſpenſare non poſſe, error Petri de Oſma. IX. 1499. E. Primatus ſummi Pontificis non eſt a Chriſto. *Error damnatus.* IX. 1947. C. Papa Petri ſucceſſor, non eſt Chriſti vicarius ſuper omnes totius mundi eccleſias ab ipſo Chriſto in beato Petro inſtitutus. *Error Lutheri.* IX. 1894. B. Non eſt in manu eccleſiæ aut Papæ ſtatuere articulos fidei. *Idem ibidem.* C.

Papa etſi major ſit in eccleſia, non tamen major eſt tota eccleſia. *Baſileenſes*, anno 1432. VIII. 1327. E.

Papa. Pro ſuperioritate Concilii ſupra Papam, opuſculum Joannis Patriarchæ Antiocheni, editum in Concilio Baſileenſi, anno 1434. VIII. 1557. *& ſeqq. Vide*, Concilium.

Papa. Ad id quod dicunt Doctores; ſicut Papa poteſt congregare Concilium propria auctoritate, ita eadem poteſt diſſolvere: reſpondent Baſileenſes, anno 1432. VIII. 1335. C. *& ſeqq.*

anno 1438. VIII. 1375. C. D. *& ſeqq.*

Papa. Summi Pontifices, quibus Eccleſia ſubtraxit obedientiam; Anaſtaſius, Liberius, &c. *Baſileenſes*, anno 1432. VIII. 1327. B. 1328. B. Pernicioſiſſimus error, ut unus homo ad ſummum Pontificium aſſumptus poſſit de tota eccleſia & Chriſtianitate agere ad ſuæ libitum voluntatis. *Declamatio Baſileenſium, anno* 1439. VIII. 1402. E. 1404. E. 1419. B. Eccleſiæ auctoritatem eſſe a Chriſto donatam, etiam ſupra Papam, ſi quis prius ambigeret, jam hoc ſynodi Conſtantienſis auctoritas declaravit. *Baſil.* anno 1437. VIII. 1240. C. D. anno 1438. VIII. 1246. E. &c. Ad id quod dicunt Doctores, quod ipſa pars principalis potentior eſt ac dignior reliquo toto corpore & ceteris membris, & per conſequens illi potius obediendum: reſpondent Baſileenſes Papam errare poſſe, Concilium non poſſe in his quæ ſunt fidei; &c. VIII. 1326. E. *& ſeqq.*

Papa eſt univerſalis eccleſiæ miniſter, non dominus. *Baſileenſes.* VIII. 1366. B. Baſilenſium declamatio contra poteſtatem ſummi Pontificis. VIII. 1480. 1481. &c. Papæ reformatio edita in ſynodo Baſileenſi, anno 1436. VIII. 1203. 1204. 1205. 1206. *Vide*, Concilium. Eccleſiam eſſe ſupra Papam aſſeruit magiſter quidam in Theologia, in Concilio Piſano, anno 1409. VIII. 12. E.

• *Papa.* Epiſcopi Iſtriæ nolunt ſuum archiepiſcopum ad Romanam exhiberi Eccleſiam. III. 526. B. *Vide*, Gregorius M.

• Papa ut legatos a latere mittat, in cauſis clericorum, nulla ſynodus conſtituit. *African.* anno 424. I. 950. C.

• *Papa.* Rogant Africani Patres Cæleſtinum Papam, ne mittat clericos executores: quoniam id typhum ſapit. I. 950. D. • Papam incurioſæ tranſcurſionis in legendo arguunt epiſcopi ſynodi XV. Toletanæ. III. 1761. C. & quæ vera ſunt ignorare eum recte dicunt. 1762. D. 1767. A. Schiſmaticorum ad Nicolaum Papam epiſtola plena rabiei & conviciorum. V. 576. A. B. C. D.

• *Papa.* Si Romanus epiſcopus in fratrem peccaverit, ſæpiuſque admonitus eccleſiam non audierit, habendus eſt ſicut ethnicus & publicanus. VI. 732. A. *Gerbertus Remenſis.*

• *Papa.* Numquid Romani epiſcopi judicium, Dei judicio majus eſt! *Gerbertus Remenſis.* VI. 731. E. Petrus clamat. *Oportet obedire Deo*, &c. *Ibid.* & 732. A.

• Papam in Galliis præſumptuoſam & omni ratione carentem excommunicationem facere dicunt epiſcopi regni Francorum. A Gregorio IV. Papa arguuntur. IV. 1276. B. C. D. • Papæ periculum gradus minantur epiſcopi regni Francorum. IV. 1278. B. Si Hadrianus Papa Hincmarum Laudunenſem reſtituat a Gallicanis epiſcopis dejectum; negant hi ſe cum Hincmaro ſic reſtituto eſſe communicaturos. V. 1322. A. B. C. Papam fratrem epiſcopi Francorum appellantes, a Gregorio IV. Papa redarguuntur. IV. 1275. A. • Papæ in Gallias venienti epiſcopi regni Francorum promittunt venerabilem receptionem, ſi tamen &c. IV. 1276. E. 1277. C.

Papa Urbanus II. Gallias perluſtrat. VI. *parte II. initio.* 1743. A. *& alibi.* Papa Nicolaus epiſcopos Gallos hortatur ut ſcribant contra Græcos, oſtendantque ſe in nullo a ſede Petri diſſidere. V. 313. D. Innocentius II. in Franciam ſe contulit, quia ob intruſionem Petri Leonis, ſedem ſuam obtinere non potuit. VI. *parte II. circa med.* 1189. C. Se honorifice fuiſſe ſuſceptum a Rege teſtatur. 1190. A. Alexander III. in anguſtiis maximis ſubſidium aliquod pecuniæ poſcit ab epiſcopo Sueſſionenſi. VI. *parte II.* 1510. A. Papa per totum Franciæ regnum petebat fructus duarum præbendarum in unaquaque abbatia, & in qualibet eccleſia cathedrali, &c. ad Summi Pontificis uſus, in perpetuum. • VII. 134. E. *anno* 1225. & 136. A. B. C. D. Papam dixit legatus ipſius dediſſe duobus epiſcopis in mandatis, ut viſitarent abbatias totius Franciæ, & corrigerent exceſſus &c. Epiſcopi videntes ſe ſic omnem perdidiſſe juriſdictionem in abbatiis, vehementer obſtiterunt. VII. 135. A. *anno* 1225.

Papa. Hadrianus II. Papa Carolum Calvum regem increpat, quod Lotharii regnum invaſerit, mandatque ut illo excedat. V. 712. E. 713. 714. Ad Epiſcopos ſcribit, ut regem moneant, ut a Lotharii regno abſtineant. 714. E. 715. A. B. Hincmarum arguit, quod Carolum a Lotharii regni pervaſione non revocarit. 716. Idem ad proceres regni ſcribit. 717. Minatur, ſi rex non obedierit legatis a ſe ſuper ea re miſſis, ipſum ſe iter ſuſcepturum, & peracturum eſſe dignam ultionem. 716. D. 717. D. Carolum Calvum regem aſperioribus litteris offenſum, placare ſtudet Hadrianus Papa, multis eum extollens laudibus. V. 726. E. 727. A. B. Pollicetur ei imperium & patriciatum poſt mortem Ludovici Imp. 727. E.

Papæ primatum Græci dicebant ad reverentiam pertinere, non ad poteſtatem. IX. 969. D. E. Refelluntur. 970. 971. Græci dicebant, quod Papa erat caput quoad unum totum, ut decanus. IX. 981. C. • Papam Græci fatentur eſſe ſummum Pontificem, & procuratorem, & locum gerentem, ac vicarium Chriſti, paſtorem & doctorem omnium Chriſtianorum, regentem & gubernantem Dei eccleſiam, ſalvis privilegiis & juribus Patriarcharum Orientis. Ita ut CP. ſit ſecundus poſt Papam, &c. IX. 414. D. E.

• Papa inter Patriarchas primus, ut Stephanus inter diaconos. IX. 665. B. Inter ejuſdem ordinis plures primarius. *Ibidem.*

Papa. Græci petunt, ut ſi quis putet ſe ab aliquo Patriarcharum pati injuriam, & veniat Romam qui interpoſuit appellationem; ne Patriarchæ ipſi ſe ſe ſiſtant judicandos: ſed Papa mittat in provinciam inquiſitores, & in partibus fiat judicium. IX. 414. A.

• *Papa.* Quæ Cardinalis dicit adverſus Græcos, ſubjicit ea correctioni ſummi Pontificis, & Imperatoris, & aliorum Patrum. IX. 143. D.

• Papæ Julio ſuccenſent Orientales, quod Athanaſium & alios, a ſe excommunicatos vel depoſitos, reſtituerit. I. 560. A. B.

• Papa Zoſimus dicebat Concilium Nicænum dediſſe auctoritatem Apoſtolorum & primatum totius orbis Pontifici Romano. *Marcus Eph.* IX. 884. C.

• *Papa.* In Decreto Unionis noluit Imperator Græcus ſolum Papæ nomen ſcribi, niſi adderetur, *Conſenſu sereniſſimi Imperatoris, & Patriarchæ CP. ceterorumque Patriarcharum.* IX. 413. C. Aſſenſus eſt Papa. *Ibidem.* D.

Papa. Græci ſcribi voluerunt habenda eſſe a Papa ſua privilegia, juxta Canones & dicta ſanctorum, ſacramque ſcripturam, & acta ſynodorum. IX. 418. C.

• *Papa.* Si quæ fecit Nicolaus, fecit ſecundum canones, ſequimur, & ſuſcipimus ea: ſi facta ſunt extra canonem, non nos ea rejicimus, ſed canon ea reſpuit. *Epiſcopi Photiani.* V. 829. B. Si ſit canon qui deponat nos, depoſitionem recipimus; ſi vero non eſt, nequaquam. *Ibidem.* E.

Papa. Tanto volumus illius (Nicolai Papæ) decretis concordare, quanto ipſe, cum hæc ageret (contra Photium) divinis præceptis concordare ſtudebat. *Hadrianus II. Papa.* V. 860. D.

Libellus offertur œcumenico archiepiſcopo & Patriarchæ magnæ Romæ, & œcumenicæ ſynodo Chalcedonenſi. II. 322. D. 326. C. 331. A. 334. E. 335. B. Martinus ſervus ſervorum Dei, epiſcopus ſanctæ catholicæ atque Apoſtolicæ eccleſiæ urbis Romæ, una cum ſancto Concilio &c. III. 933. C. De conſilio fratrum noſtrorum, & ſacri approbatione concilii, hæc decrevimus adjungenda. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. ſub finem.* 1674. B. • Papa pronunciat, ſacro & univerſali Concilio approbante. VII. 18. B.

Papa Eugenius indicit Concilium œcumenicum conſentiente Imperatore CP. & Patriarcha. IX. 15. E. In Concilio Florentino, *Eugenius epiſcopus, ad perpetuam rei memoriam, conſentiente Imperatore Romæorum, & vicariis patriarcharum.* IX. 419. B. Papa ſolus definiens ſubſcribit in Conc. Florentino: Eugenius Catholicæ eccleſiæ epiſcopus, ita definiens ſubſcripſi. *Florent.* anno 1439. IX. 423. B. Papa in Concilio ſcribit, *ſacro approbante Concilio.* IX. 1642. B. 1656. D. &c. • Approbari ſua decreta per Concilium generale vult. *Ibidem.* E. 1660. B. Martini Papæ V. conſtitutiones multæ, ſacro approbante Concilio. VIII. 878. B. *& ſeqq.*

Papa. Litteræ Apoſtolicæ datæ ſacro approbante concilio, licet ad earum validitatem alia approbatione non indigerent. IX. 1882. E.

Papa de conſilio & aſſenſu Cardinalium confirmat definitiones & decreta Concilii Tridentini. X. 194. D. E. 195. D. E.

* Papæ Leonis epiſtola ad Flavianum, a ſynodo Chalced. ſuſcepta eſt, quia conſonat ſymbolo Nicæno & CP. & Cyrilli ſtatutis Epheſi. *Chalced.* anno 451. II. 386. D. E. 388. 390. *& ſeqq.* * Cyrillus ſic docuit: Papa Leo ſic credit: Cyrillus ita credidit: Papa Leo ita interpretatus eſt. *Chalced.* II. 287. A. * Qui non ſubſcribit epiſtolæ, cui omnis ſancta ſynodus conſenſit, hæreticus eſt. *Chalced.* anno 451. II. 418. B. Qui non conſentit epiſtolæ Leonis, hæreticus eſt. II. 418. C. Leo eadem dixit quæ Cyrillus: Cæleſtinus firmavit quæ dixit Cyrillus: Xyſtus firmavit, quæ dixit Cyrillus. II. 450. B. Sicut Leo ita credimus. *Chalced.* II. 307. E. * Ex Leonis Papæ epiſtola inſeri aliquid definitioni fidei nolunt Patres Chalcedonenſes. II. 450. B. Quamvis epiſtolam ſuſciperent, & ei ſubſcripſiſſent. *Ibid.* B. E.

Papa Innocentius definitionem Concilii Carthag. adverſus Pelagium pari aſſenſione firmat. I. 1027. D. Scribit Carthag. Concilium ad Innocentium Papam, ut ſtatutis ſuis Apoſtolicæ ſedis adhibeatur auctoritas. I. 1214. A. Vigilius ſæpe invitatus ab omni Concilio, dixit ſe ipſum de Tribus Capitulis ſententiam prolaturum. III. 171. D. Exigere enim ſe jure quæ a Deo donata ſunt ſedi ſuæ; & quamdiu vivit, exigere. 175. v. 22. & 34. Agathonis Papæ litteris acquieſcit ſexta ſynodus, quas ut a ſummo Apoſtolorum vertice divine perſcriptas agnoſcit. III. 1438. C.

* Papa. Agatho quam fidei expoſitionem miſit ad ſynodum, non unius fuit, ſed totius Eccleſiæ occidentalis, epiſcoporum CXXV. ei ſubjectorum. IX. 139. B. Sententiam adverſus Hincmarum Laudunenſem latam ab Hadriano Papa confirmari Concilium Duziacenſe poſtulat. V. 1320. E. Sin minus, ut non prius communioni reſtituatur, a qua per ſynodum privatus eſt, quam in provincia, in qua cauſæ ſunt geſtæ & judicatæ, requirantur. 1321. A. Quia nulla hactenus patrum definitione hoc derogatum eſt Eccleſiis Gallicanis & Belgicis. *Ibidem.* Præſertim cum & Nicænum & Africanum Concilium, clericos inferiores, ipſoſque epiſcopos, ſuis commiſerit metropolitanis. *Ibidem.* A. B. * Pro ſcripturæ Canone confirmando, quem Africani epiſcopi condiderunt, ſcribendum ad eccleſias tranſmarinas, hoc eſt, ad Bonifacium (Papam) & aliis earum partium epiſcopis. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. B. C.

Papa Silveſter confirmat acta Nicææ. I. 527. D. Julius excuſavit abſentiam a Concilio Sardicenſi. I. 653. B. Cæleſtinus Cyrillo mandat, ut vice ſua agat. I. 1307. D. 1318. E. Legati in Concilio non debent ſubire certamen, ſed de aliorum ſententiis judicare. *Cæleſtin.* I. 1347. E. Concilium intra Italiam fieri petit Leo Papa, ut in eo ſententiam ferat quam fides poſtulat. II. 35. C. * Ad Concilium Marcianus invitat Leonem Papam cum quantis voluerit epiſcopis ſub ſuo ſacerdotio conſtitutis. II. 46. C. Similiter Anatolium CP. *Ibid.* E. In Apoſtolicæ Sedis legatis me ſynodo præſidere fraternitas veſtra exiſtimet. *Leo Papa.* II. 50. A. Chalcedonenſis Concilii epiſcopis præerat Leo Papa, ſicut membris caput. II. 655. D. * Ut nos capiti conſenſimus in bonis, ſic tu filiis imple quod decet. *Concilium Chalced. ad Leonem Papam.* II. 659. A. Agatho Papa miſit ad ſextam ſynodum presbyteros duos, diaconum unum, & ſubdiaconum. III. 1439. B. 1462. A. 1471. A.

* De auctoritate ſedis Apoſtolicæ in excommunicando rege Teutonum Henrico, & abſolvendo ſubditos a fidelitatis ſacramento, Gregorii Papæ reſcripta. VI. 1469. 1470. *& ſeqq.* Papæ Gregorii VII. Dictatus. VI. 1304. 1305. * Reges & duces contra ſua dicta venientes non ſolum excommunicavit, ſed etiam ut dignitate careant judicavit, Gregorius M. VI. 1345. E. 1346. E. 1367. E.

Papa abſolvit a fidelitate Henrici regis, quotquot ei juraverant, niſi reſipiſceret. VI. *parte II. circa med.* 1998. D. anno 1119.

Papa. Ludovicus Pius & Lotharius Impp. ſe in omnibus eſſe paratos profitentur, quæ Sedis Apoſtolicæ neceſſitas aut voluntas poſtulaverit. IV. 1260. B.

Papa. Carolomannus Caroli Calvi F. a patre vexatus ad Pontificem per legatos ſuos & litteras confugit. V. 720. B. C. Prohibet Papa, ne proceres Galliæ arma capiant contra Carolomannum. 721. A. Ne epiſcopi Carolomannum excommunicent. 721. D. E.

Papa. Nec obeditum eſt domino Martino (Papæ V.) contra Bohemos ſubſidia imponere volenti. VIII. 1460. B.

Papam invitum ad diſceptationem ſuam adducere non poſſunt epiſcopi in Concilio. II. 974. A. Ipſi per canones appellationes omnium epiſcoporum commiſſæ ſunt: Et cum ipſe appellat, quid faciendum eſt! *Conc. Rom.* anno 501. II. 974. B. Papæ objecta crimina in ſynodo oportet conſtare. II. 967. C. Non facile datur intelligi, qua vel ratione vel lege ab inferioribus eminentior judicetur. II. 982. C. Epiſcopi dicunt unanimiter, Franci aliique: Nos ſedem Apoſtolicam, quæ eſt caput omnium Dei eccleſiarum, judicare non audemus. *Anno* 800. IV. 936. E. * Papa Silveſter a ſacrilegii accuſatus, apud Conſtantinum Imp. cauſam propriam proſecutus eſt. *Conc. Rom.* I. 841. E. Et ſic petiit in ſua cauſa fieri Damaſus: ut ſi concilio ejus non creditur, apud concilium ſe imperiale defendat. *Ibid.* Papæ Symmachi cauſam judicio Dei reſervat ſynodus, quia nec idonei teſtes erant, &c. II. 970. A. B. 982. C.

Papæ potius quam proprio epiſcopo obedire debet cujuſvis epiſcopi parochianus. VI. 1548. E. Papa etiam invito epiſcopo cujuſlibet eccleſiæ poteſt in ea diſponere juxta canonicas ſanctiones. VI. 1548. D. * Inconſulto epiſcopo ſuo ab Apoſtolico pœnitentiam & abſolutionem nemini accipere licet. VI. 891. C. * Epiſcopus Romæ, id eſt, ſucceſſor Petri Apoſtoli, poteſtatem habet omnium civitatum ac locorum quæ ſunt circa eam. *Nicæn. Arab.* I. 464. B. 479. C. Silveſter Papa multos ab aliis epiſcopos excommunicatos, ad communionem reſtituit. I. 288. B. Epiſcopus Priſcillianiſta communioni reſtituetur, cum Sedes Apoſtolica reſcripſerit. I. 996. A. Numquam pondus vigoris ſui cenſura beati Petri amittet. II. 813. C. Papam convenit non tacere. II. 815. C. Papæ ſententia a nullo debet retractari. VI. 1304. E. Papa debuit etiam in ſua cauſa, non rex, ſynodum convocare. II. 967. C. Nicæna ſynodus vetat Concilia celebrari præter ſententiam Romani Pontificis. I. 562. D. E. Pariſienſis conventus epiſcoporum nonniſi ex ſummi Pontificis permiſſione collectus eſt, ut ex libris ſanctorum de Imaginibus teſtimonia colligeret. IV. 1260. D. Majora Eccleſiarum negotia ab ipſo Domino, & ab omnibus Conciliorum fratribus Romano Pontifici contradita ſunt. I. 562. E. Papam rogat Hugo Francorum rex, ut veniat in Gallias, de cauſa Arnulfi Remenſis ibi ipſe judicaturus. VI. 730. D.

* *Papa.* Epiſcopum Laudunenſem de multis criminibus accuſatum Silveſter II. Papa Romam ad ſynodum evocat. VI. 759. C.

Papa. Victor Papa excommunicationem mittit Polycrati Epheſino. V. 1494. C.

Papa. Maximum epiſcopatus Salonitani invaſorem Gregorius M. excommunicavit: & ille tamen Miſſas agebat. Donec ſeptimo excommunicationis anno veniam petiit, & impetravit; cum ipſo honore pallii. VI. *parte II. initio.* 1774. B.

* *Papa.* Eſto depoſitus a me & ab iis qui una mecum Apoſtolicum thronum regunt. *Felix III. Papa ad Petrum Fullonem.* II. 826. B.

Papa. Dioſcorus excommunicando Leonem Papam, etiam hæreſim Eutychianam tranſcendit. V. 796. A.

Papæ poteſtas non præjudicat poteſtati Imperatoris. IX. 971. A.

* *Papa cum ſynodo Occidentis ad Imp. Conſtantinum (Pogonatum.)* Omnes nos exigui præſules, veſtri imperii famuli, in ſeptentrione & occidente poſiti. III. 1118. A.

* *Papa ad Imp.* Orſus ſum iis, quæ per fortitudinis veſtræ ſacram præcepta ſunt, promptam obſequentiam exhibere: ut...... cum conſilio conſamulorum meorum..... olim hoc.... ſtudioſa obedientia noſter famulatus im-

pleret. *Agatho Papa*, anno 680. III. 1075. C. D. 1078. E.

Papa Imperatorem CP. volentem genuflectere non permiſit, ſed ſinu excepit. IX. 7. B.

Papæ & Pontificis in Concilio Ferrariæ data pars templi, quæ læva eſſet ingredienti: altera, nempe dextra, Imperatori CP. & ſuis. IX. 10. E. 11. A.

Papæ aſſenſus quærebatur in conjugio filii Imp. Baſilii cum filia Ludovici Pii. V. 755. D.

Ad Vigilium Concilii CP. nomine delegati ſunt Patriarchæ tres, cum ſedecim epiſcopis. III. 63. C. D. 64. D. E. Poſtridie, duodecim. 67. A. Ad Vigilium Papam deſtinavit Juſtinianus Imp. patricios quatuor. 67. A. Epiſcopi orientales veniam petunt a Vigilio Papa, de injuriis ei illatis, quamvis eas non ipſi intuliſſent: ſed quaſi feciſſent, pro pace Eccleſiæ, veniam petunt. III. 11. C. Vigilius ſcribit ad tres Patriarchas, CP. Alexandr. & Antioch. a pari. III. 63. B. ✱ Rectæ fidei lumina, ſenioris & novæ Romæ archiepiſcopi. II. 725. D.

Papa Nicolaus, & Patriarcha Ignatius, ſummi ſacerdotes. V. 784. B. D. ✱ Petitio a Sabiniano epiſcopo data ſanctiſſimis patribus & archiepiſcopis, Leoni, Anatolio, Maximo, & omni Concilio. II. 574. C. ✱ Chriſto dicente, *Amas me! Paſce oves meas:* tradidit prius vobis mandatum; & per vos deinde omnibus eccleſiis. II. 1111. E

✱ Papa negat ſibi fas eſſe de Epiſcopo judicare, cum finitimos ei judices Concilium Capuenſe aſſignaverit. I. 859. B. ✱ Non eſt noſtræ humilitatis de totius orbis diſſenſione ferre ſententiam. *Gelaſ.* Papa. II. 918. E. ✱ Plus incomparabiliter poteris ſcripturarum ſenſum penetrare, quam ego verbis explanare. *Agatho Papa, ad Imp.* anno 680. III. 1083. D.

Papa. Majores diœceſes tenet. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 262. E. *Silveſtro Papæ.* Papa cum omni occidentali concilio. II. 34. D. Romanis Pontificibus ad ſecreta cubiculi ſervitia clerici, vel monachi, non laïci pueri ac ſæculares obſequantur. *Gregor. M.* III. 496. D. Romani Pontificis familiares rubri coloris veſtimenta geſtare poſſunt. IX. 1752. E. Neptis ſanctiſſimæ recordationis Benedicti Papæ, cujus opibus de paupertate ſurrexerat. VI. 117. D.

Papa. Regalia B. Petri Beneventi. VI. *parte II. initio.* 1924. C. Nulli Apoſtolicæ Sedis præſuli poſſeſſionem eccleſiæ magnam vel parvam licet alienare, &c. II. 979. E. Domos in urbibus conſtitutas poteſt commutare. *Ibid.* 980. A.

Papa abſente archidiaconus & archipreſbyter & primicerius locum ejus præſentant. III. 677. D.

✱ *Papa.* Filios veſtros, Romanos ſcilicet epiſcopos, cardinales presbyteros, &c. *Otto ad Joannem XII. Papam.* VI. 629. D.

Papa ſcribit per omnea Africanas eccleſias ſcripta dirigenda ab Epiſcopo Carthaginenſi. I. 1010. A.

Papæ Natalis. *Vide*, Natalis.

Papa moriente, vel alterius civitatis epiſcopo, nemo præſumat facultates eorum invadere; ſed ſucceſſoribus integræ reſerventur. VI. 1061. E.

Papa obeunte dreptio fieri conſuevit, & in patriarchio, & in tota civitate: id gravi pœna interdicitur. VI. 489. B. 490. A.

Papa, *Vide*, Apoſtolica ſedes. Apoſtolatus. Apoſtolici viri. Appellatio. Cæleſtinus. Conſtantienſe Concilium. Dalmaticæ. Epiſcopi. Gregorius M. Leo. Oecumenicus.

Papatum ablatum. VI. 760. A.

✱ PAPA Alexandrinus. III. 1314. E. 1334. G. &c. ✱ Papa Avitus. III. 363. C. 364. D. ✱ Aurelius Papa, *epiſc. Carthag.* I. 1241. C. 1243. A. ✱ Papa beatiſſime Bonifaci, Carthaginienſi epiſcopo. II. 1075. E. ✱ Papa urbis Turonicæ. III. 354. B.

Πάπα ἱερώτατε, ad epiſcopum aliquem. I. 190. D.

PAPAS Eutyches. II. 162. B.

PAPH PAPI &c.

✱ Paphnutius epiſcopus interceſſit in Concilio Niceno, ne aliquis ex clero ſuam uxorem ejiceret. *Gelaſ. Cyzic.* I. 437. C. D.

Paphnutii epiſcopi laus. I. 384. E.

Papienſia epiſcopatus jura confirmantur. VI. *parte II. initio.* 1833. E. 1834. E.

Papia. *Vide*, Ticinum.

Papus epiſcopus. I. 1012. A.

Papyrus ante trecentos annos, anno 1440. IX. 1046. E.

PARA

PARABALANI, *παραβαλανεῖς*. *Chalced.* II. 214. D.

PARABAPTISMATA & conventicula faciebant per domos Acephali. II. 1398. C. Parabaptiſteria. II. 1195. D. Conventicula & parabaptiſmata. 1219. D. Parabaptizare. II. 1206. E. Parabaptizantes ejice foras. *Conc. CP. ſub Mena.* II. 1262. C. *Vide*, Baptiſmus.

✱ PARACLETUS Græce, Latine dicitur advocatus. *Concil. Francoford.* anno 794. IV. 877. C. ✱ Paraclitus, advocatus eſt, vel potius conſolator. II. 865. C. ✱ Paraclitus etiam Pater eſt. *Eugen. Carthag.* II. 865. C.

✱ *PARADISUS.* Nemo hoc cælum, unde decidimus, ſua virtute tranſcendere potuit. IX. 1683. D. Paradiſi fluvius (Spiritus ſanctus) ſegregat impetus ſuos in Vicarios Romanos, Ignatium CP. & vicarios Orientis. V. 825. B.

PARADISUS. Intra paradiſum deguiſſe patriarchas, prophetas, vel ſummos quoſque ſanctorum, etiam ante redemptionis tempora, ſi quis dixerit, anathema ei. *Lucidus.* II. 809. C.

PARAFRENARII Cardinalium. IX. 1752. C.

Παρακλητικοὶ ὕμνοι πάντη. IX. 380. C.

PARAMONARIUS. *Chalced.* anno 451. II. 601. B. *Cuſtos eccleſiæ.* II. 1350. C. 1352. B. Παραμονῆ τῆς ἀναλήψεως. IX. 381. E.

PARASCEVE: eo die ab omni opere ſervili ceſſetur. *Londin.* anno 1328. VII. 1538. D. Paraſceves dies feſtus uſque ad meridiem Treveris. IX. 2146. D. Ea die non eſt ſolvendum jejunium ad horam nonam, niſi a languidis, ſenibus, & parvulis. *Tolet. IV.* anno 633. III. 582. A. B. ✱ Sexta feria Paſſionis Domini, myſterium crucis prædicari debet: & omnis populus clara voce poſtulet criminum indulgentiam, ut pœnitentiæ compunctione mundatus, poſſit die Paſchæ ſumere Corporis & ſanguinis Chriſti ſacramentum. *Tolet. IV.* anno 633. III. 581. E. *Vide*, Altaria. *Vide*, Hebdomadæ ſanctæ.

Παρασυνάξεις & παραβαπτίσματα. II. 1289. A.

Παρασυνάξεις. II. 673. A. *Vide*, Collectas.

PARAVEREDA. IV. 951. B. Paravereda & carricaturæ. V. 474. B. Paravereda qui dare nolunt. IV. 1253. A.

PARE PARI

PARENTUM erga filios officia quæ ſint. IV. 920. B. Parentes clericatui ab infantia liberos mancipent. *Tolet. II.* anno 531. II. 1139. D. Parens ſua, *ſa parente.* *Conc. Sueſſion.* anno 744. III. 1934. A. Parentes, pro cognatis. IV. 1066. D. Parentibus propriis, *συγγενέσι*. *Dionyſ. Exig.* I. 37. B.

PARENTES Kariſſimi. *Conſtantius Aug. ad epiſcopos.* I. 712. C.

PARES duodecim Galliæ. VII. 135. E. *anno* 1225.

A PARI. I. 1325. E. 1343. E.

PARISIACUM palatium. VI. 730. C.

PARISIIS primus præſedit ſanctus Dionyſius a ſancto Clemente totius Galliæ conſtitutus Apoſtolus. V. 314. C.

Pariſienſis eccleſia. Bonifacii Papæ IX. epiſtola pro ea. VII. 1911. E. *anno* 1390.

Pariſienſis eccleſia indigebat albis, ſtolis, & toallis, anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1945. C.

Pariſii. Eleemoſynæ & legata ut fiant ad fabricam eccleſiæ beatæ Mariæ, parochianis omnibus commendatur, anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1978. E.

Pariſienſis epiſcopus contra mandatum Alexandri III. archidiaconatum confert. VI. *parte II.* 1471. A.

Pariſienſi Capitulo ſcriptæ epiſtolæ ab Alexandro III. Papa. VI. *parte II.* 1564.

Pariſienſis eccleſiæ famuli ad dicendum teſtimonium in cauſis forenſibus admittantur. VI. *parte II. initio.* 1819. E.

Pariſienſis eccleſiæ confratres e parochiis. VI. *parte II. ſub finem.* 1946. B. Anniverſarium annuatim in craſtino S. Trinitatis, pro omnibus confratribus B. Mariæ per totam diœceſim celebrandum. *Ibidem.* D.

Pariſiis, baſilica domni Petri, ubi Con-

cilium Pariſienſe IV. habitum eſt. III. 405. B. Baſilica S. Petri Apoſtoli. 407. A.

PARISIENSES Academia laudatur a Pio II. Pontifice. IX. 1411. D. Pariſienſis Univerſitatis ambaſiatores præſentati fuerunt per Romanorum Regem nationi Germanicæ. VIII. 227. B. Pariſienſis Univerſitatis laus. IX. 1228. A. Pariſienſium ſcholarum univerſitas in præjudicium Pariſienſis eccleſiæ ſigillum proprium confecerat: Canonicis Pariſienſibus ſuum jus aſſerentibus, Apoſtolicæ Sedis legatus ſigillum fregit, & omnes qui deinceps Pariſiis ſigillum Univerſitatis facerent, excommunicavit. VII. 135. B. *anno* 1225. *Vide*, Regentes.

Pariſienſis conventus. *Vide*, Papa.

PARISIUS. III. 401. E. 403. C. Pariſius convenerunt. IV. 1480. C. V. 24. B.

PARL

PARLAMENTUM magnum congregavit Ludovicus VII. rex Franciæ. VI. *parte II. circa med.* 1293. B. Parlamentariæ curiæ ſummæ. IX. 1868. E. Parlamenta ſex in Gallia, anno 1518. IX. 1887. D. 1888. D. Parlamentum Pariſienſe conſtans perſonis LXXX. & Paribus XII. & octo Magiſtris Hoſpitii Regis. *Anno* 1459. IX. 1436. A.

PARLAMENTI Provinciæ ſupplicatio ad Pontificem. IX. 1794. D. E. *Vide*, Apoſtolicas litteras. Beneficiales cauſæ. De Parlamento Provinciæ, variæ provincialium querelæ. IX. 1716. 1717. 1718.

PARLIAMENTUM. Angliæ rex in ſuo publico parliamento: prælatos & proceres ad ſuum convocans parliamentum. VI. 826. E.

PARLAMENTA publica ne fiant in eccleſiis. VII. 1366. D. *Marciac.* anno 1326. VII. 1529. B.

PAROCHI &c.

PAROCHI, epiſcoporum coadjutores. X. 1595. B. Parochorum officia ex Conc. Aquenſi anno 1585. X. 1560. 1561. *Burdigal.* anno 1583. X. 1355. 1356. Ex S. Carolo Borromæo. X. 784. B. C. *& ſeqq.* Statuta Concilii Colonienſis, anno 1536. IX. 1995. 1996. &c. Decreta Concilii Mexicani, anno 1585. X. 1657. *& ſeqq.* Data præcepta in ſynodo Pariſ. anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1943. 1944. 1945. 1946. Ex Conc. Turon. anni 1583. X. 1417. 1418.

PAROCHIALIS ſacerdos. VI. 663. B. Parochiales presbyteri frequenter prædicent, & viſitent infirmos. VII. 118. A. Fidei initia pueris tradant. X. 639. C. Exponant populo diebus Dominicis articulos fidei ſimpliciter ac diſtincte. VII. 409. B. Qui præſunt eccleſiis, diebus præcipue Dominicis, omnem clerum & populum debent docere. *Trull.* III. 1670. A. Diebus Dominicis pronum faciant juxta ritum præſcriptum: non tamen concionabuntur, niſi expreſſe ad hoc per epiſcopum in ſcriptis fuerint approbati. XI. 36. B. Qui ad concionandum idonei non ſunt, legant homilias quæ de ſynodi mandato a piis & doctis viris conſcriptæ edentur. *Reginaldus Polus.* X. 400. E.

Parochus nullus eſto, niſi qui XXV ætatis annum attigerit, &c. *Lateranenſe III.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1675. A. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 711. D. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1135. C. Parochialem eccleſiam nullus recipiat, non intendens ordinari. VII. 1247. D. Parochi non gaudeant fructibus, donec ſint in ſacris ordinibus. VII. 952. B. Parochias, aut earum res ne regant ſæculares, nondum clerici. *Cabilon.* anno 650. III. 949. C. Pueri ad regimen eccleſiarum & curam animarum non admittantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. D. Filii ſacerdotum non ponantur in eccleſiis patrum ſuorum. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C.

Parochiales eccleſiæ in villis muratis, quibus committi debeant. IX. 1876. A. Parochiis præfici viros litteratos ex Academia per ordinatos collatores optandum eſſet. IX. 2023. E. Eccleſia ne conferatur ignoranti linguam loci. VII. 193. E. In his regionibus pæne nullus invenitur ſacerdos parochialis, qui vel modicam habeat peritiam litterarum. *Lateran.* anno 1215. VII. 43. D.

Parochiales eccleſias ne quis multas habeat: ſed unam quiſque, in qua reſideat. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1679. C. Si uni presbytero plures ſunt eccleſiæ commiſſæ, in ſingulis ſacrificium offerat ſingulis diebus Dominicis. *Emerit.* anno 666. III. 1005. A. B. Parochialem eccleſiam obtinenti capellania non conferatur, aut contra. *Pictav.* anno 1284. VII. 941. D. E.

Parochorum reſidentia qualis eſſe debeat. X. 1235 C. D. 1236. A. 1237. C. D. Perpetua habitatio ſive reſidentia neceſſaria. X. 450. B. Sub quibus pœnis præcipiatur. *Tolet.* anno 1566. X. 1136. A. B. Parochi ne perſonaliter reſideant, quæ cauſæ excuſent. IX. 1993. D. Parochus, ſi non valet in parochia reſidere, ordinet in illa perpetuum vicarium, &c. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 110 C.

Parochialium eccleſiarum commendæ prohibentur. *Turon.* anno 1253. VII. 446. E.

Parochiæ certis finibus diſtinguendæ. *Trid.* X. 161. D. Parochiarum diviſio a ſanctis Patribus inſtituta, certitudinem parochiarum & decimarum debitam ſolutionem inducit. *Palent.* anno 1322. VII. 1470. D.

Parochiales eccleſiæ, quarum parochia eſt diffuſa, duos habeant vel tres presbyteros; ut ægrotante uno parochianis non deſint ſacramenta. VII. 119. D. E. Sacerdotes majorum eccleſiarum, quibus ad hoc ſuppetunt facultates, alium ſub ſe presbyterum cogantur habere. VI. *parte II. ſub finem.* 1634. C.

Parochialia jura & officia. De his ordinationes S. Caroli Borromæi. X. 888. E. *& ſeqq.* Parœciale ſervitium quomodo faciendum a Curatis & Vicariis. *Rotomag.* anno 1581. X. 1239. B. C. Parochitani presbyteri, pro eo ut poterunt, de familia Eccleſiæ ſuæ clericos faciant & habeant. *Emerit.* anno 666. III. 1004. E. In quacumque parœcia ſit presbyter vel clericus, quantum fieri poterit, qui parœcum adjuvet, &c. X. 1238. D. Parochos coadjuvare debent alii presbyteri in audiendis confeſſionibus tempore Quadrageſimæ & Jubilæi. *Tolet.* anno 1566. X. 1167. C. Parochialis eccleſiæ ſervitio debent intereſſe & pſallere omnes ſacerdotes, in eadem aliquod beneficium aut officium obtinentes. XI. 36. C.

Parochiali eccleſia vacante deputandus ab epiſcopo vicarius, donec provideatur de parocho. *Trid.* X. 164. A. B.

Parochiali eccleſiæ ut præficiatur aliquis, quicumque jus habeat patronatus, edictum de concurſu proponat epiſcopus, & ad ipſum conveniant, qui examen eo nomine ſubire volent; & detur eccleſia ei quem epiſcopus judicaverit digniorem. X. 1057. C. D.

Parochiales eccleſiæ. Ad eas nominati quomodo examinari debeant. *Trid.* X. 164. B. C. Nullus clericus præſentatus, in parochiali eccleſia adminiſtrare præſumat, donec ab epiſcopo curam receperit animarum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1836. A. Parochi inſtituti per alios, quam per diœceſanos, infra XL. dies coram diœceſano ſeu ejus vicario compareant perſonaliter, &c. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1607. A. B.

Parochias novas erigendi ratio. *Trid.* X. 123. C. D. Parochiæ novæ ubi ſint inſtituendæ ab epiſcopis, etiam invitis rectoribus. X. 646. B. Parochias presbyterorum epiſcopi ne dividant. IV. 1459. C. 1460. A. Capellani, qui parochiam habent communem, ad diviſionem cogantur. VII. 322. B. Parochiani ubi certam parochiam non habent, quid fieri oportet. IX. 2158. C.

Parochiis quod fuerit collatum, quantum aut qualiter ab epiſcopo præſumatur. II. 1095. A. B. Parochiales eccleſias epiſcopus ne applicet menſæ ſuæ. *Turon.* anno 1252. VII. 447. B. In collatione earum ne novas penſiones epiſcopi retineant, vel antiquas augeant. VII. 447. B. anno 1253.

Parochiales eccleſias qui monachi incorporatas habent ſuis monaſteriis, eas procurent gubernari, non per religioſos, ſed per vicarios presbyteros ſæculares, modo haberi poſſint. IX. 1995. C. Quibus ſuſtentationem congruam adſignent, &c. *Ibidem.* & 2012. E. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1136. D. Rectoribus earum talem fructuum portionem ordinent, qua honeſte ſuſtentari, epiſcopalia & archidiaconalia jura ſolvere, hoſpitalitatem exercere &c. poſſint. *Mogunt.* anno 1549. IX. 2136. D. E.

Parochianæ eccleſiæ. In his Canonici regulares ordinentur. VI. *parte II. initio.* 1662. E. Religioſi curata beneficia habentes, Ordinario loci ſint ſubjecti. IX. 1914. C. Parochialium eccleſiarum curam non ſuſcipiat, quiſquam aliquam religionem profeſ-

ſua, niſi de Ordinariorum admiſſione: ita tamen quod per ſuperiores ſuos revocari poſſint. IX. 2149. B. C. Præſentati a religioſis ad eccleſias, & ab epiſcopis inſtituti, poſtea amoveri non poſſint. *Marciac.* anno 1326. VII. 1525. A. B. Religioſi qui a ſuis prælatis deſtinantur ad paſtoratus ſuis monaſteriis ſubjectos, ad monaſteria ſua revocari non poſſunt, niſi cauſa epiſcopo expoſita. &c. IX. 2174. D.

Parochialium eccleſiarum reditus ubi non ſuffecerint, quid agendum. IX. 2013. A.

Parochi quæ poſſint exigere pro adminiſtratione quorumdam ſacramentorum, &c. in diœceſi Treverenſi. IX. 2151. C.

Parochi quos libros habere debeant. XI. 36. C. Libros habeant quatuor: Baptizatorum: Confitentium & communicantium: Matrimoniorum: & mortuorum. IX. 2036. A. Faciant inventarium de omnibus poſſeſſionibus eccleſiæ, & ſcribant omnia in Miſſali. VII. 1983. C.

Parochi qua ratione a populo excipiendi, cum primum ad ſtationem parochialem accedunt. X. 1059. D.

Parochi ne in civitatem intrent bis in menſe. VII. 1976. C. Et quamdiu in civitate remanſerint, in eccleſia interſint horis nocturnis & diurnis in decenti habitu. *Ibidem* D. Antequam eant ad ſynodum, viſitent infirmos. VII. 796. B. VI. *parte II. ſub finem.* 1943. C. Ne nimis feſtinent venire Pariſios ad ſynodum, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1944. B. Nullus, perſona eccleſiæ, vel Vicarius perpetuus, extra provinciam abeat cauſa ſtudiorum vel peregrinationis, ſine epiſcopi licentia. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. B.

Parochia. In qualibet parochia ſint tres clerici fide digni, electi ab epiſcopo, qui de ſcandalis requiſiti dicant veritatem. VII. 323. C. Parochi ſcandaloſi & incorrigibiles beneficio priventur ab epiſcopo. *Trid.* X. 124. B.

Parochiam alienam epiſcopus nullus invadat. II. 1182. B. Parochianum alterius nemo judicare aut excommunicare præſumat. I. 111. C. Parochiæ penes eos maneant, qui eas triginta annorum ſpatio ſine vi poſſederint. *Trull.* III. 1670. E. *Vide*, Triginta annorum. Parochiæ ab hoſte deciſæ, ad priorem Eccleſiam poſtliminio redeant: *Hiſpal. II.* anno 619. III. 557. E.

Parochi. Capellani parochialium eccleſiarum, a parochianis ſuis in infirmitate conſtitutis, ne donationes recipiant bonorum ſuorum, niſi conſanguinei ſint, vel niſi nomine eccleſiarum donationes receperint ſupradictas. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 938. B.

Parochus quia debet agnoſcere vultum pecoris, debet a communione rejicere excommunicatos, uſurarios manifeſtos, &c. non pœnitentes. XI. 19. A.

Parochi ægrotantis cura, & mortui funus. X. 744. B. C. Parocho decedente, vaſa ejus ſacra, libri, paramenta, miſſalia, &c. eccleſiæ vindicentur. X. 1897. A. Qui defectus ſupplendi de bonis defuncti parochi. VII. 101. E. Et vicarii. 102. A. B. C. D. Si deceſſerit parochus ante Annunciationem B. Mariæ, ſucceſſor diſponat de fructibus eccleſiæ. VII. 102. B.

Parochi. *Vide*, Curati. Examen. Perſonæ. Presbyteri. Rectoribus. Teſtamentum.

PAROCHIÆ & PAROCHIANI

PAROCHIA presbyteri, vel clerici. *Can. Apoſt.* I. 14. A. 34. C.

PAROCHIA, pro diœceſi. *Can. Apoſt.* I. 11. E. 18 B. 34. B. Clem epiſt. 1. I. 45. D. *Antioch.* anno 341. I. 601. E. 1029 A. II. 1054. A. III. 480. B. III. 1964. B. &c. IV. 913. A. Anno 829. IV. 1321. D. V. 2. C. V. 56. D. Parochia Laudunenſis. V. 656. B. Parochia epiſcopi Narbonenſis. VI. 36. E.

PAROCHITANA eccleſia. *Emerit.* anno 666. III. 1004. B. Parochitanæ eccleſiæ. III. 1796. B. Parochitani presbyteri. *Ibid.* E.

PAROCHIALEM in eccleſiam ut fideles quam frequentiſſime conveniant, diſciplina eccleſiaſtica maxime poſtulat. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1109. A. B. C. D. Quot incommoda exſiſtant, ſi Miſſam fideles non audiant in ſua parochiali eccleſia. 1110. C. D. E.

Parochianorum ad eccleſias ſuas non impediantur conventus: ne Religioſi in eccleſiis ſuis aut capellis eos diebus Dominicis & ſolemnitatibus præcipuis recipiant ad divina: nec horis illis in ſuis locis populo prædicent, quibus in parochiis Miſſarum ſolemnia celebrantur. *Arelat.* anno 1260. VII. 515. E. Ad ſuas parochias frequenter, ſaltem diebus Dominicis, & majoribus feſtis parochiani accedant. *Trid.* X. 130. E. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 863. C. Parochiæ ſuæ intereſſe unuſquiſque debet, ubi id commode fieri poteſt, ad audiendum verbum Dei. *Trid.* X. 156. E. *S. Carolus Borrom.* X. 632. D. Nemini a propria parœcia liceat abeſſe diebus Paſchæ, Pentecoſtes, & Natalis Domini. *Remenſe*, anno 1583. X. 1279. E. Parochiales ſuas eccleſias non debent deſerere, ut ad alias eccleſias accedant. *Arelat.* anno 1282. VII. 881. A. B. *Namnet.* VI. 457. D. Niſi itineris vel placiti cauſa illuc divertant. *Ibidem.* E. Parochialis Miſſa. *Vide*, Miſſa parochialis. Parochiani qui ſe tribus Dominicis diebus ab eccleſia ſua abſentaverint ſine cauſa, interdicantur, & ad epiſcopum mittantur. *Pariſ.* anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1978. D. *Vide*, Canonum ſtatuta.

Parochiani denarium, ſed duplicatum, ſaltem in anno quater pendant: vel unicam ſolutionem, quæ uno albo rotato fiat. IX. 2013. B Parochi ne præter jura parochialia aliquid a ſubditis exigant, neque cogant ad anniverſaria, triceſima, &c. IX. 1913. B.

Parochiani quid debeant offerre, vel providere: ut cereum Paſchalem, &c. VII. 497. 498. Parochiales eccleſiæ, quæ reparatione indigent, quomodo ſint reficiendæ ac reparandæ. *Tolet.* anno 1566. X. 1165. E. 1166. A B. Parochiani quæ debeant ſuppeditare: & quæ Rectores. VII. 878. B. C. 1212. B. C. D. E. 1213. A. B. C. D. E. Parochi ad eccleſiæ parochialis fabricam & reparationem contribuere teneantur. IX 1483. A.

PARR PART PARV

PARRICIDARUM qualis debeat eſſe pœnitentia. V. 12. A. B. Parricida annis XXXV. pœnitentiam agat ut homicida. IV. 1051. E.

PARTICIPIUM. I. 1014. C. II. 763. D.

PARVISSIMA loca. II. 868. A. Parviſſimus filius ſenioris noſtri. IX. 481. D.

PARVITAS mea. *Anelinus.* I. 1175. C. *Aurelius Carthag. in Conc. Carthag. III.* anno 397. I. 965. C. *Epigonius, ibidem.* 966. E. *Boſo rex.* VI. 347. B. *Poſſeſſor epiſc.* II. 1038. B. V. 321 C. Humilitas noſtra. *Ibidem.* Parvitas noſtra. I. 1243. C. *Riculfus.* VI 420. E. *Symmachus Papa.* II. 983. D. Parvitas noſtra gravi gravata incommodo. V. 500. E.

* PARVULUS qui ſine baptiſmate moritur, non eſt dicendus aliquo Dei beneficio futuræ impietati præreptus, qui abſque juſtificationis gratia mortuus, eſt impiorum conſortio deputatus. II. 1057. E. Parvuli ſi non ſunt in æterna vita, in perpetua morte futuri ſunt. *Gelaſ. Papa.* II. 880. D. * Parvulos æternæ vitæ præmiis, abſque baptiſmo poſſe donari, prædicant Pelagiani. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1029. C. *Vide*, Animæ. Peccatum originale. Pelagiani.

PASCH

PASCHA. Magnus dies. *Ancyr.* anno 314. I. 273. D. * Paſcha ſalutare, σωτηριῶδες. *Antioch.* anno 341. I. 593. A. * Paſcha, hoc eſt, tranſitus de hoc mundo ad Patrem. III. 1853. D.

* Paſcha Dominus in novo myſterio egit. & nos illud quotidie celebramus, quoties Miſſam agimus. VI. 354. A.

Paſchatis dies conſtituta in Concilio Nicæno. *Nicæn. Arab.* I. 338. *Theodoret.* 441. B. Paſchæ diem in Nicæa conſtitutum ſi quis diſſolvere auſus fuerit, dejiciatur quidem e clero clericus, laicus excommunicetus. *Antioch.* anno 341. I. 592. D. 593. A. * Paſcha per totum orbem cenſemus uno die & uno tempore obſervari. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. A. E. Paſcha unum orbi terrarum. II. 490. E. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A. Paſchæ feſtivitatem uno die celebrari ab omnibus lege ſanxit Conſtantinus. I. 426. B 448. D.

Paſcha Dominico die celebrandum. *Pii epiſt.* 1. I. 93. D. *Victor epiſt.* 2. I. 103. C. D. Paſchæ diem omnes ſervent Dominica poſt XIV. lunam primi menſis. *Conc. Herudford.* anno 673. III. 1016. D.

* Paſcha XIV. luna cum Judæis celebrandum Aſiani putaverunt, evangeliſta Joanne auctore. V. 185. A. Paſchæ diem ſi quis ante vernum æquinoctium cum Judæis celebraverit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 11. B 33. D. *Theodor. Cantuar.* III

1777. D. Paſcha qui cum Judæis celebret excommunicetur. *Antioch.* anno 341. I. 593. B.

Paſchæ celebrandi regulæ tres ſacris inditæ litteris. III. 1850 B. Dies XIV. in cujus veſpera agnus eſt immolatus, & quæ proprie Paſcha dicitur. *Ibid.* E. Paſcha cur menſe primo, & tertia menſis primi hebdomada ponatur, rationes myſticæ. III. 1853. C.

Paſcha. De Paſchæ obſervatione magna controverſia in Scotia. III. 993. A. B. C. &c. 995. 996. Paſcha Angli a luna XIV. uſque ad XX. obſervabant. III. 541. A.

Paſcha. De die Paſchæ litteras Papa dirigat ad omnes. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 263. E. De Paſchali ratione anni futuri ſcribit Innocentius Papa ad Aurelium Carthag. I. 1009. B. C. Paſcha indicitur a Vigilio Papa. II. 1432. A.

Paſchalem obſervationem accipiant ab eccleſia Carthaginenſi omnes Africanæ provinciæ. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. B. 965. E. Paſchale tempus formatarum ſubſcriptione omnibus intimetur. *Carthag. VI.* anno 401. I. 987. D.

Paſcha ſecundum laterculum Victorii uno tempore ab omnibus celebretur. *Aurelian. IV.* II. 1436. D. Ab Epiſcopo Epiphaniorum die in eccleſia populis denuncietur. *Ibidem.*

Paſcha inquirant metropolitani invicem ante tres menſes Epiphaniorum: quoniam ſolet in Hiſpaniis varietas exſiſtere. *Tolet. IV.* anno 633. III. 580. E. Paſchæ diem epiſcopi a ſuo primate requirant. III. 1780. A. Paſcha ſuperventurum ſingulis annis in concilio a metropolitano intimetur; & in ſua quiſque eccleſia illud populo nunciet die Natali Domini. *Bracar.* anno 572. III. 387. E. 388. A.

Paſchæ tempore etiam dæmones ſalutari paſſione perterriti conquieſcunt. II. 698. D. Salutaria paſſionis dies, ſacra nox, & reſurrectionis feſtivitas, in qua plurimis peccatoribus a ſanctis Patribus damnationes ſolvuntur. II. 234. E. Tunc criminalia reis vincula ab Impp. relaxantur. II. 234. E.

Paſchalis feſtivitatis feriati ſint octo dies. *Meld.* anno 845. IV. 1499. E. Paſchalis hebdomada feſtive tota celebretur. VI. 606. B. Paſchali hebdomade non oportet operari. *Nicephorus CP.* IV. 1051. D. Paſchalis hebdomadæ dies æquali religione colendi ſunt. *Theodulf.* IV. 922. B. Paſcha per totam hebdomadam in eccleſiis celebretur ab omnibus fidelibus cum pſalmis & hymnis jugiter. Ergo diebus illis ne fiat publicum aliquod ſpectaculum. *Trull.* III. 1686. D. Paſcha per ſex dies feſtos agendum. *Matiſcon.* anno 585. III. 461. A. Sine ullo ſervili opere. *Ibidem.* Paſcha & Pentecoſte triduo tantum feſtivetur. VI. *parte II. initio.* 1707. D. *anno* 1094.

• Paſchalia beneficia celebrare. III. 1924. B.

Paſcha & præcipuas feſtivitates celebrent in civitate primores civitatis. *Aurelian. IV.* II. 1436. E.

Paſcha, ad communionem, incipit in Dominica Palmarum, & durat uſque ad Dominicam in Albis incluſive. X. 1946. B. Paſchalis communio. *Vide,* Communio. Paſchæ tempore, quibus Euchariſtiam miniſtrare Parochi debeant. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 737. D. 738. A. B. Euchariſtiam ſacram parochianis ſuis in Paſcha Parochus ipſe præbeat, &c. X. 775. B. Paſchæ tempore ſi quis ad eccleſiam convenire non poteſt, ut communionem percipiat, parochus ad eum deferat. X. 1113. B. *ex S. Carolo Borromæo.*

Paſchæ vigiliæ: lectiones paſſionis in ea legendæ ſunt. II. 791. C. D. Paſchæ vigilia, veſpertinales celebrentur. IV. IV. 1395. B. Paſchæ jejunium qua hora ſit ſolvendum. I. 186. C.

Paſchalis ignis. III. 1916. D. Paſchalis cereus ad illuminanda altaria. VI. 850. E.

Paſcha Floridum. VI. *parte II. circa med.* 1319. D. anno 1151. VI. *parte II. ſub finem.* 1978. B.

Paſcha annotina rememoretur. V. 456. C.

PASCHALEM Papam, dominum Paſchaſium appellant. VI. *parte II. initio.* 1777. A. 1778. A. B.

PASCHALIS III. antipapa. VI. *parte II. ſub finem.* 1613. 1614. *anno* 1166.

PASCHASINUS epiſcopus, vicarios domini mei beatiſſimi atque Apoſtolici univerſalis eccleſiæ Papæ urbis Romæ Leonis, ſynodo præſidens. *Chalced.* anno 451. II. 466. E.

PASCHASIUS S. R. E. diaconus, libro 2. operis pulcherrimi de Spiritu ſancto. IV. 889. D.

PASCHASIUS aliique Catholici tenent, verum corpus verumque ſanguinem Chriſti a fidelibus in altari ſumi ſub ſpecie panis & vini. VI. 1021. A. Paſchaſii auctoritati de communione ſub utraque ſpecie, reſpondetur. VIII. 1735. E. 1739. D.

PASS PAST PAT

PASSAGIA nova imponentes & exigentes excommunicantur. VII. 1142. B.

PASSAGINI, hæretici. VI. *parte II. ſub finem.* 1878. D.

PASSARE contractus coram tabellione. IX. 1298. E.

S. PASSENTII prioratus. VII. 1000. E.

PASSIONIBUS irretiti. *Vide,* Energumeni.

PASSIVA communio. I. 686. E. Paſſiva corpora. I. 685. E. Paſſiva rerum confuſio. II. 918. E.

PASSUS ex libro Baſilii. IX. 897. E.

PASTELLUM, ſeu chartæ. III. 497. D.

PASTI vel comeſſationes. VI. 460. C. Paſtus non exigatur pro præbendis. VI. *parte II. initio.* 1860. A.

Παστμάς. IV. 41. D.

PASTORALIS ferulæ inveſtitura. VI. 1169. E.

PASTORIS liber, apocryphus. II. 941. B.

• PASTOR falſus, qui per feneſtram intrat in caulas ovium. V. 781. C. 792. A. 915. E. Paſtorum officia quæ ſint. IV. 1071. E. 1072. 1073. *& ſeqq.* *Vide,* Luporum.

PATARENI excommunicati a Gregorio IX. Papa. VII. 163. A.

PATELLÆ decanatus ne erigatur. IX. 1956. A.

PATER

PATER, αὐτοουσία. IX. 308. E. • Supra omnem ſubſtantiam eſt. *Dionyſ. Areop.* IX. 1073. E.

PATER ingenitus. III. 602. A. Solus ingenitus. I. 299. A. 306. E. IX. 250. B. Innaſcibilis. IV. 779. B. Patrem non genitum, ſed ingenitum profitemur. *Wormat.* anno 868. V. 736. • Patrem ingenitum profitemur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1020. A. • Ipſe enim a nullo originem ducit: ex quo & Filius nativitatem, & Spiritus ſanctus proceſſionem accepit. *Ibidem.* • Pater ipſe eſt eſſentiæ ſuæ. *Ibid.* Patrem ingenitum in divinis litteris nec legere poſſunt nec probare. I. 89. D. Sed id fides exigit. *Ibid.*

• Pater, fons & origo totius divinitatis. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1789. E. IX. 422. B. IX. 250. B. Fons & origo eſt totius Trinitatis. VI. 697. D. • Una principalis & deitatis & creaturæ cauſa, Pater ſolus. *Beſſarion.* IX. 1075. B.

Pater ineffabilis, & Filius ineffabilis. I. 404. D. • Pater ineffabili ſubſtantia Filium genuit, lux lucem. *Wormat. anno* 868. V. 736. D. VI. 697. D. *Pilgrimus Lauriacenſis.* • De ſeipſo ſempiterne Filium genuit. *Eugen. Carthag.* II. 860. A. • Genuit ex ſua ſubſtantia Filium coæternum. *Tolet. III.* anno 589. III. 469. D. Filium impaſſibiliter generavit. II. 861. C. *Vide,* Filius. • Indoctum eſt abſque voluntate aut voluntarie genitorem eſſe Patrem ſuſpicari; ſed magis naturaliter & ſubſtantialiter. Eſt enim non ſine voluntate, &c. III. 863. E. • Genuit Verbum, hoc eſt, ſapientiam, per quam facta ſunt omnia. *Auguſt.* II. 1150. E. • Gignit ῥῆμα ἢ λόγον. IX. 205. B. • Ne quæratur quomodo genuit Filium, quod & Angeli neſciunt, & Prophetis incognitum eſt. *Clem. epiſt. 1.* I. 44. C. • Lux genuit ſplendorem. *Clem. epiſt. 1.* I. 44. C. • Pater & Filius, lux & ſplendor. XI. 327. A. Pater lux, Filius ſplendor & imago. I. 302. A. • Pater & Filius, non naturæ ſecundum hypoſtaſim duæ una. I. 303. B. • Pater τοῦ Λόγου αὐτουργός. IX. 349. B. Per Verbum productor manifeſtativi Spiritus. *Ibidem, ex Damaſceno.* IX. 576. A. *ex Damaſceno.*

Pater veri Filii exſiſtens ſemper & ſubſiſtens, ὑφεστώς. I. 388. C.

Pater Unigenito Filio ſuo gignendo dedit præter eſſe Patrem, omnia quæ Patris ſunt. IX. 422. C.

• Pater per Filium velut per ſpeculum puriſſimum manifeſte cernitur. I. 303. B. • Pater ingenitus, in Filio viſus. *Evariſt. epiſt. 1.* I. 76. E. Qui Patrem dicunt inviſibilem, Filium viſibilem. I. 203. E. 204. B. C.

Pater Filio major, cui etiam eſt inviſibilis. *Origines.* III. 274. D. Patrem majorem honore, dignitate, majeſta-

te, & ipſo Patris nomine, aïebant Ariani: Filium ſubjectum. *Sirm.* I. 706. C.

* Pater ſolus cauſa prima & principalis eorum quæ facta ſunt. XI. 342. A. B. Non ſolus opifex. *Ibid.* • Ut ſingula aſſa ſic etiam rerum potiſſimarum notitis referatur ad cauſam, & Genitori honos habeatur. IX. 633. A. *Ex Gregorio Theologo.*

* Pater omnia per Filium in ſancto Spiritu fecit. *Sophron. & Hadrianus Papa.* IV. 778. D. • Omnis gignuntur ex aquis, aqua ex initio per Unigenitum facta eſt: Unigeniti Deus caput eſt: ſic per Unigenitum pervenitur ad Patrem. *Clem. epiſt. 4.* I. 60. D.

Pater. Deum Patrem coloribus Græci nolunt exprimi. IX. 1358.

Pater noſter Deus qui nos creavit. *Anaclet. epiſt. 1.* I. 67. B. • A Deo Patre dicimur homines Dei: ut a Chriſto Chriſtiani. *Eugen. Carthag.* II. 866. E.

Pater noster. Vide, Oratio Dominica. *Pater noſter qui es in cælis*, mutatum a Lutheranis in illud, Noſter pater in cælis. IX. 2048. C.

Pater filium neceſſitate coactus filium in ſervitium tradet ſine ſibi voluntate. III. 1776. E.

* Pater meus ad æternam ſalutem non eſt Apoſtolus. *Auguſtinus.* I. 1178. E. Sed ſolus Deus. 1179. A.

Pater civitatis & agens in rebus. III. 130. E.

Πατὴρ Ἐφέσου. IX. 40. B.

S. Paterni Exoldunenſis eccleſia. VII. 990. A. S. Paterni eccleſia in diœceſi Bellovacenſi. X. 1316. A.

Paterni, hoc eſt, patrini. VII. 94. C. Paternus & maternus in baptiſmo. VII. 904. D. anno 1284.

Paternitas veſtra. *Ludovicus Pius ad Eugenium Papam.* IV. 1259. C. Paternitas veſtra, *dictum epiſcopo.* V. 1462. B. Paternitas ſacra almitatis veſtræ. *Hincmaro archiepiſcopo.* V. 1364. C.

Πατητα. II. 1382. E.

Patres familias. *Vide*, Familiæ inſtitutio.

PATRES

* Patres appellamus honorificentiæ cauſa eos qui nos vel tempore vel meritis præceſſerunt. *Auguſtinus.* I. 1178. D. 1179. A. Patres venerabiles, probabiles. III. 1734. D. E.

Patrum omnium qui in nullo a ſanctæ eccleſiæ Romanæ communione, fide, prædicatione deviarunt, tractatus & opuſcula legenda decernimus. II. 939. E.

Patres. Qui de catholica fide ſtatuere recte voluerit, is non propris auctoritate, ſed antiquorum Patrum judicio ſententiam ſuam corroborare debet. I. 1422. B.

Patres ſequi debemus, qui ab illorum doctrina non diſcordamus. *Gregor. M.* III. 501. B.

Patres. Sicut ad deſtructionem antichriſti legere oportet ſcripturas; ita ad detegendos hæreticos legere oportet ſcripta Patrum probabilium vel ſynodorum. III. 843. E.

Patres. Ipſe Chriſtus multifarie multiſque modis per ſanctos Patres de ſeipſo locutus, illuminavit nobis fidem ſuam orthodoxam, ſic & intranſgreſſibiliter tenere eam, ſicuti Patres prædicaverunt. III. 890. B.

Patres. Fides ſanctorum Patrum ſervanda. Si quis innovat, ſi quis diſcutit, anathema ſit. II. 94. A. 111. A. B.

Patres. Omnium conciliorum, & omnium etiam venerabilium patrum edicta qui non crediderit, cum diabolo cremabitur. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1793. C.

Patres ſanctæ ſynodi generales pro ſanctis habendos promulgarunt, & eorum ſcripta complectuntur. IX. 640. B.

* *Patres.* Nihil dictum eſt a ſanctis de divino dogmate, non cum veritate & Theologiæ accurata diſcuſſione connexum. XI. 306. E.

Patres veritatem locuti ſunt. IX. 1077. C.

* *Patres.* Doctores ſacros tamquam duces ſequi oportet; ut pote quæ ſola via tuta ſit, atque omni periculo libera verum agnoſcendi. *Beſſarion.* IX. 323. E.

* *Patres.* Illud in quod ultimo ſancti Patres generalium Conciliorum omnia reſolvebant, ſemper fuere SS. Patrum teſtimonia. IX. 218. D. E.

* *Patres.* Pro finali habenda veritate, reſolutio Patrum qui fuerunt in Conciliis, fuit ſemper ad teſtimonia ſanctorum Patrum, in omni definitione fidei, & acquieſcebant. IX. 877. D.

* Patrum opera pro fidei regulis haberi debent a nobis; & æque fere atque ſancta ſcriptura veneranda ſunt & credenda. *Beſſarion.* IX. 327. E. Æque. 328. E.

* *Patres.* Hujuſmodi Doctores fundamenta ſunt noſtræ fidei. IX. 210. B. IX. 872. C.

Patrum teſtimonia ſunt fines, intra quos ſtare nos quoque debemus. IX. 227. C.

Patres. Illi noſtri exſtiterunt Doctores in fide, & ductores ad vitam: quorum & ſapientia ſpiritu Dei plena libris legitur inſcripta; & vita miraculorum meritis claret ſanctiſſima. IV. 895. C.

Patres Spiritu ſancto loquentes non potuerunt a veritate diſceſſiſſe. IX. 1059. B.

Patres nos docent ſecundum afflatum Spiritus ſancti: quod ex ea quæ inter illos eſt concordia manifeſtum eſt. XI. 174. C.

* *Patres.* Si fides noſtra a dictis ſanctorum pendet, ii vero circa veritatem errant, tota noſtra fides evertitur. *Beſſarion.* IX. 1058. E.

Patres tum occidentales, tum orientales, invicem ſunt concordes. IX. 326. A. *& ſeqq.* Qui eos contraria invicem dixiſſe exiſtimet, eum cum infidelibus & crucis hoſtibus connumerari fas eſt. *Ibid.* D. 327. D.

* Patres orientales plures ſunt quam occidentales: plures autem ſequi oportet. *Antonius Heracleenſis.* IX. 314. A.

Patres Latini. Græci exclamant Florentiæ: Numquam vidimus ſanctos occidentales, numquam eos legimus: nunc autem novimus, & legimus, eoſque recipimus. IX. 391. A.

Patrum interpretationibus conſentire ſuam definitionem oſtendit Chalcedonenſis ſynodus. II. 650. B.

Patres. Sequimur in omnibus ſanctos Patres & Doctores ſanctæ Eccleſiæ, id eſt, Athanaſium, Hilarium, Baſilium, Gregorium utrumque, Ambroſium, Theophilum, Joannem CP. Cyrillum, Auguſtinum, Proculum, Leonem. *Juſtinianus Imp.* III. 58. B. *Conc. CP. Ibidem.* 71. A. Id eſt, omnis quæ ab his de fide & ad condemnationem hæreticorum ſcripta ſunt. *Ibidem.*

Patres. Si quis non confitetur proprie & ſecundum veritatem omnia quæ tradita ſunt Eccleſiæ a ſanctis Patribus & venerandis univerſalibus quinque conciliis, uſque ad unum apicem, verbo & mente; condemnatus ſit. *Conc. Lateran. ſub Martino Papa, can.* XVII. III. 924. A. 940. B.

Patres. Sententia ſynodi quintæ, quæ Patres enumerat, amplectendos & ſequendos ab omnibus orthodoxis, ſub pœna anathematis, in Concilio Lateran. ſub Martino Papa recitatur. III. 855. C. D.

Patres. In ſanctorum & probabilium Patrum teſtimoniis & auctoritatibus permanendum. *Sexta ſynodus.* III. 1439. D.

Patres. His qui dicunt, quod niſi de veteri ac novo Teſtamento evidenter fuerimus edocti, non ſequemur doctrinas ſanctorum Patrum, neque ſynodorum, aut traditionem Eccleſiæ Catholicæ, anathema. *In Nicæna II. ſynodo.* IV. 42. E.

Patres. Ambroſius & Fulgentius: Omne quod contra illos ſapitur, a rectæ fidei regula abhorrere ſentitur. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1766. E.

Patrum ſcriptis & dictis ſubſcribere epiſcopus debet, qui ordinandus eſt: Innocentii, Zoſimi, Bonifacii, Sixti, Leonis, Gelaſii, Cæleſtini, Gregorii, Hilarii, Ambroſii, Auguſtini, Iſidori, Primaſii, Fulgentii, Hieronymi, Caſſiodori, aliorumque æque catholicorum. V. 1446. C.

* *Patres.* Quoniam diverſis modis locuti ſunt ſancti Patres, & omnia ſuſcipio: In regula autem fidei non ſuſcipio. *Vox monachi Eutychiani.* II. 182. D. Tunc muſſitatio facta eſt. *Ibidem.* E. Et dictum ille revocavit. 183. A.

Patres. Clemens hæreticus Scotus, Canones eccleſiarum Chriſti abnegat & refutat; tractatus & ſermones ſanctorum Patrum, Hieronymi, Auguſtini, Gregorii recuſat. III. 1937. E. Per ſuam ſtultitiam ſanctorum Patrum ſcripta reſpuit, & omnia ſynodalia acta parvipendit. III. 1940. E.

Patres. Apertiſſima ignavia eſt, & manifeſta ſtultitia, ſi tot eorum libros, præſertim antiquiſſima manu conſcriptos, & per totum orbem terrarum ſparſos & multiplicatos, temerario auſu corruptos eſſe dicamus. *Beſſarion.* IX. 370. A. Si νόθα dicamus. 369. A.

Patres. Ex multitudine & antiquitate approbantur in conciliis codices manu ſcripti. IX. 923. D. Novis codicibus paſſim non credendum. 926. C. Etiamſi eſſent mille volumina falſa, &

eſſent aliqua pauca antiquiſſima, debemus dare fidem huic antiquitati. *Ibidem.*

Patres. Cyrillus, Gregorius Papa, & Leo, aliique ſancti Patres, prius incogniti Felici Orgelitano, quam ab hæreſi revocaretur. IV. 930. B.

Patres corruptos a Latinis proferri cum Marcus Epheſius diceret, Franciæ epiſcopi exclamarunt; Hæreticus eſt iſte maledictus: æterna feriatur excommunicatione: doctores enim rejicit, &c. IX. 565. E.

Patrum volumina mutuatur ſynodus Baſileenſis a Cluniacenſibus. IX. 1236. C. D.

Patrum ſcripta. Quæ a tractatoribus pro captu proprii ingenii diſputantur, non ut canonica recipiuntur. &c. II. 1038. A. *Vide*, Scriptura canonica.

* *Patres.* Evangelicæ hiſtoriæ fidem habemus per ea quæ legimus in Actis ſanctorum Patrum. IX. 660. A.

Patres. Sacræ ſcripturæ lucidiſſimis expoſitoribus, id eſt, Cypriano, Hilario, Ambroſio, Hieronymo, Auguſtino, ceteriſque, reverenter auditum & obtemperanter intellectum ſubmittimus. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 89. A.

Patres. Juxta ſinceriſſimum & puriſſimum ſenſum Catholicorum Patrum. *Meld.* anno 845. IV. 1489. B.

Patres, ut ſacrarum litterarum doctores, eccleſia jam approbavit. IX. 322. B.

Patrum opuſcula ſuper Evangelia & Apoſtolum epiſcopi devote frequentent, & ſuper alios libros canonicos. *Turon.* anno 813. IV. 1024. A.

Patres. In explanatione ſcripturæ ſacræ non eſt diſcedendum ab interpretationibus Doctorum, rite & ſane intellectis. IX. 1808. B C.

Patrum ſermones & homilias epiſcopi prædicare ſtudeant. IV. 1019. D. *Vide*, Diaconi.

Patres. Gloſſa ordinaria ſuper totam Bibliam, libri Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini, Gregorii, & aliorum, leges civiles, decreta, decretales, & omnes aliæ ſcripturæ, quæ inter Chriſtianos in auctoritate habentur, non aliunde habent auctoritatem, niſi ab eccleſia: & in tantum valent, quantum ab eccleſia probantur, aut ſaltem ſuſtinentur, aut permittuntur. VIII. 1752. B. 1794. C.

Patres. Evangelio magis credere debemus, quam definitionibus Patrum. IX. 42. B.

Patres. Magis eſt ſtandum auctoritati eccleſiæ, quam auctoritati Auguſtini vel Hieronymi, vel cujuſcumque doctoris. *S. Thomas.* VIII. 1709. E. 1710. A.

Patres. *Vide*, Doctores. Traditiones.

PATRIARCHÆ

PATRIARCHÆ & primates ubi poſiti. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 71. A. *epiſt. 3.* I. 73. B. *Anicet.* I. 99. B.

* PATRIARCHÆ, Apoſtolici Præſules. V. 907. A.

Patriarchæ. *Vide*, Primates.

Patriarchæ tantum quatuor in toto mundo, Gradenſi computato. VI. 1290. C. anno 1074.

Patriarchales ſedes tot in corpore Eccleſiæ, quot in cujuſque mortali corpore ſenſus ſunt. V. 754. C. Romana, quia præcellit, viſui comparanda. *Ibidem.* D.

Patriarcha. Græci putantes eccleſiam conſtitutam in quinque Patriarchis. IX. 971. E. Refelluntur. 972. 973.

Patriarchia quinque orbis terrarum recta ſentiunt, & non eſt læſio fidei. V. 828. E.

Patriarchialia capita quinque in illuminationem totius terræ. V. 824. D.

Patriarchas oportet ſummopere honorare; præcipue quidem Papam ſenioris Romæ; deinceps autem Conſtantinopolitanum, deinde Alexandrinum, & Antiochenum, ac Hieroſolymitanum. *Conc. VIII. œcumen.* V. 909. B. C.

* Patriarcharum a Romano Papa ſecundus, Alexandrinus eſt. V. 382. A.

* Patriarchæ ſunt, qui ſedes Apoſtolicas per ſucceſſiones Pontificum obtinent: Romanus, Alexandrinus, Antiochenus. *Nicolaus I. Papa.* V. 381. C.

Patriarchatum ſedium antiqua privilegia renovantur in Conc. Lateran. anno 1215. ut CP. ſit prima, &c. VII. 23. A.

Patriarcharum ordo renovatus in Conc. Florentino. IX. 423. B. 958. D.

Patriarchæ, ex priſca conſuetudine, poteſtatem habeant convocandi & corrigendi omnes metropolitanos, quos ſive per ordinationem, ſive per Pallii dationem in epiſcopatu confirmarint. V. 906. E.

Patriarchæ. Latini nolebant ſcribi in Decreto Unionis, *ſalvis omnibus privilegiis Patriarcharum; ſed privilegiis* tantum. IX. 418. E.

Patriarcha CP. & alii tres crucem ante ſe faciant ubique deferri, niſi in urbe Romana, & ubi Papa vel ejus legatus fuerit utens inſigniis Apoſtolicæ dignitatis. *Lateran.* anno 1215. VII. 24. A.

Patriarchæ. Ubi eſt concurſus omnis patriarchalis throni, ac proinde omnis ſacrati catalogi; ſi quis deinde ambigat, pacem non habebit eccleſiaſticus ordo. V. 778. E.

Patriarchæ ex omni provincia quæ ſub poteſtate ejus eſt, mittatur ſingulis annis unde vivat & alatur. *Nicæn. Arab.* I. 470. A. 486. A. 504. B.

Patriarchalium ſedium conſuetudo fuit, ut quilibet in aliqua noviter ordinatus, ſe quatuor ſynodos cuſtodire, reliquis ſedibus tranſmiſſa epiſtola profiteretur, antequam nomen ejus in ſacris diptychis ſcriberetur. VI. 1524. C.

Patriarcha querelam aut judicium archiepiſcopi de alio archiepiſcopo accipere non debet, niſi interveniente alio archiepiſcopo, qui ſimul rem diſcutiat. *Nicæn. Arab.* I. 470. D.

Patriarcha non excommunicat Patriarcham ſibi ſimilem. *Nicæn. Arab.* I. 503. B.

Patriarchæ juriſdictioni ſubſunt omnia monaſteria. *Nicæn. Arabic.* I. 504. C.

Patriarcha ſumit ſuperhumeralia. V. 786. B.

Patriarchium Romanum. VI. 489. B. VI. 633. B. IX. 236. C. * Patriarchæ Honorius & Sergius. III. 1334. B.

Patriarcha CP. inter duos Cardinales medius equo vehebatur. IX. 10. A. Sacer ac venerabilis Patriarcha. IX. 31. D. δέσποτης καὶ ἱερός. 33. E. Reverendiſſimus pater dominus Patriarcha. IX. 78. E. Stantis Papæ genam oſculatus eſt. IX. 10. A. *Patriarcha conſentiente.* IX. 15. E.

Patriarchia Hieroſolymitana. III. 643. C. Patriarchæ Hieroſolymis duo ſimul. *Vide*, Hieroſolymitani.

Patriarchatus Bituricenſis. V. 342. E. Patriarcha Lugdunenſis. III. 459. C. * Patriarcha Nicænus. VII. 219. E.

Patriarcha. *Vide*, Oecumenicus.

PATRIC &c.

* PATRICIUS, nepos Auguſtini. IV. 1124. D.

PATRICII Ararſii narratio de Meletio & Ario. V. 1499. D.

PATRICIATUS Ludovici Pii Imp. IV. 1226. D. Patricius Romanorum Carolus M. IV. 896. D. &c. Patricius juſtus ſubditis, rex debet eſſe. VI. 346. E.

PATRIMONIALES eccleſiæ ſeu receptivæ nuncupatæ. X. 164. A.

PATRIMONIA eccleſiæ Romanæ qui reddere noluerit, hæreticus haberi debet. IV. 820. A. * Patrimonia Romanæ eccleſiæ quæ ſint. VI. 188. C. E. Ea nemo petat beneficiali more ſibi dari, &c. *Ibidem.* D. E. 189. A. Patrimonium Crucifixi. VI. *parte II. poſt med.* 1382. C. Patrimonium Beneventanum, Neapolitanum, Calabriæ. VI. 623. E. Patrimonium Dalmatiarum. III. 178. C. Prævalitanum. E. Patrimonia beati Petri reſtitui ab Impp. Hadrianus Papa poſtulat. IV. 93. C.

* PATRINI Eccleſiæ nomine, & in Eccleſiæ fide parvulos offerant Chriſto per baptiſmum. IX. 2003. B. Sint propterea provectæ ætatis potius quam impuberis. *Ibidem.* Patrini ſunt pro filiolis fidejuſſores. IV. 1300. E. *Vide*, Baptiſmus. Ita diligere debet homo eum qui ſe ſuſcipit ex ſacro fonte ſicut Patrem. V. 353. D. Patrini filiolos erudire ſtudeant. V. 452. C. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1006. A. *Mogunt.* 1016. B.

Patrinum in baptiſmo unicum liceat adhibere. IX. 2118. B.

Patrini ne cogantur infantes de novo baptizatos pecunia redimere. XI. 15. A.

Patrini in baptiſmo & confirmatione ne ſint, qui ſunt pœnitentes, niſi poſt reconciliationem. IV. 1331. B. Ne ſint, qui nondum confirmati. XI. 14. E. Ne ſunto, qui in Paſchate confeſſi non fuerint, nec receperint ſacram communionem. IX. 2159. D. Abbati vel monacho filios de baptiſmo habere non licet. III. 446. A.

Patrini qui eſſe poſſint, & quales eſſe debeant. X. 647. C. X. 1281. A. B. X. 1478. E. 1479. A. IV. 1244. E. Patrinis quid injungendum a ſacerdote. VII. 1732. A.

PATRINI, vel Patareni hæretici. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. D. 1878. D.

PATRIOTICA conſuetudo. II.

1445. A. Patriotica linguâ. V. 1329. B.

PATRIPASSIANI. *Vide*, Trinitas. Sabelliani.

PATRONI

PATRONI in baptiſmo. V. 418. D.

Πάτρωνας, *patronos.* VII. 32. A. Πατρώνων, *patronorum. Lateran.* anno 1215. VII. 44. C. Πάτρωνος. 47. D. 52. A. &c.

Patronatus. De jure patronatus, & clericorum inſtitutionibus, reſponſa Alexandri III. Papæ, & aliorum. VI. *parte II. ſub finem.* 1773. B. uſque 1779. E. Et 1841. uſque 1844. B. *Budenſe*, anno 1279. VII. 805. E. 806. A. B. *& ſeqq.* Statuta Palentina, anno 1322. VII. 1472. 1473. D. E.

Patronatus jus nemo habeat, niſi ex fundatione vel dotatione. *Trid.* X. 105. B. Patronatus jure qua ratione quidam abuterentur fundatores aut eorum heredes. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1680. D. E.

Patronatus jus in eccleſiis parochialibus laici qui habere ſe aſſerunt, & propterea eas detinent occupatas, dimittere eas compellantur per Ordinarios. *Vaur.* anno 1368. VII. 1835. D.

Patronatus. Jus patronatus eccleſiaſtici, jus patronatus laïcorum. X. 164. E. 165. A. Patronus laïcus. *Vide*, Eccleſiam.

Patronus ſi præſentet illitteratum, jure careat præſentandi illâ vice. VII. 193. D. Patronatus jus patronus amittat, qui clericum eccleſiæ occiderit aut mutilarit. *Lateran.* anno 1215. VII. 50. E. 51. A. B.

Patronatus jus ubi pertinet ad aliqua monaſteria, capellanis patroni portionem adſignent quæ valeat CCC. ſaltem ſolidos annuatim. VII. 532. A. *anno* 1260.

Patroni infra ſex menſes vacantis eccleſiæ idoneum præſentent. VI. *parte II. ſub finem.* 1990. C. Patroni vel prælati non ſe obligent ad beneficium non vacans. VII. 557. C.

Patroni non præſentent ad beneficia pro pecunia. *Rotomag.* anno 1335. VII. 1605. D. E. Patronis præmia dari non debent pro eccleſiis viduatis. *Hincmar.* V. 412. B. C. Patronus a præſentato per ipſum nihil extorqueat. VII. 1244. D. E.

PAUL

PAULIANISTAS baptizari præcipiunt canones Nicæni. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1018. A. Iterum baptizantur, & ordinantur. *Nicæn. Arab.* I. 465. D. 480. E. * Rebaptizentur. *Nicæn.* anno 325. I. 332. D. Paulianiſtarum ſectæ errores. *Nicæn. Arab.* I. 524. A. B. Paulianiſtæ, qui ſunt Photiniani. *Nicæn.* anno 325. I. 334. D. *Vide*, Photiniaci.

PAULICIANI hæretici. IV. 1050. B.

PAULINA, de rebus eccleſiæ non alienandis. IX. 1839. E. 1840. A.

PAULINUS Antiochiæ epiſcopus. I. 731. C. E. Cum Occidentalibus communione conjunctus. I. 838. E. Pauliniani Antiochiæ. I. 1011. E. 1013. E.

* PAULUS Apoſtolorum Princeps. IX. 1608. C. Ad tertium cælum raptus, hoc eſt, uſque ad intuitivam Trinitatis viſionem. *Ibidem.* * Paulus Petri coapoſtolus. *Nicolaus I. Papa.* V. 368. E. * Apoſtolicæ ſedis ornamentum. I. 1638. E. Prædicator Veritatis. V. 153. E. Oculus mundi. I. 1638. D. Mundi tuba clariſſima, mundi lilium, & eccleſiæ pulcherrima roſa, &c. IV. 870. A. D. Religionis noſtræ firmiſſimum fundamentum. II. 1130. E. * Fuit Petro minor, major, & æqualis. *Auguſtinus de Ancona.* VIII. 1785. E. 1786. A.

* Paulus arguit Petrum coram omni Eccleſia. Et non contradixerunt Apoſtoli; ſed permanſerunt in vera fide, quæ per Paulum eis adjecta eſt. *Varadat. monach.* II. 770. E. Cum eſſent lumina mundi, ſuſceperunt ſermonem Pauli. *Ibidem. Vide*, Petrus.

* Paulus hoſtias in templo immolavit. III. 995. B. Ejus epiſtola ad Laodicenſes ficta. IV. 391. A.

Paulus capite truncatus eſt Romæ. I. 230. E. * Uno die & tempore cum Petro coronatus eſt. I. 73. C. I. 309. D. *Vide*, Reliquiæ.

S. PAULI caſtrum. VI. 1401. C.

PAULI Papæ II. Conſtitutio, *Cum deteſtabile.* X. 406. E.

PAULUS & Macarius, ſub Conſtantino. I. 685. B.

PAULUS CP. altare Latinorum CP. ſubvertit. VI. 932. D.

PAULI ſententiarum liber I. & V. citatur. V. 1234. B. 1287. D.

PAULUS Samoſatenus a CLXXX. epiſcopis in ſynodo Antiochiæ damnatus. I. 1335. C. Primo damnatus. V. 1498. D. Ab eccleſia ejectus. I. 302. E. Ejuſdem genus & mores. I. 195. E. 198. A. B. C. Prævit Neſtorio. I. 1271. A. B. C. Ejus diſcipuli Chriſtum poſt incarnationem ſuam ex profectu Deum factum eſſe aſſeverant. *Arian.* I. 630. B. Deum eſſe unum dicebant tam ſecundum ſubſtantiam, quam ſecundum perſonas: eum nomine tenus trinum appellantes. *Nicæn. Arab.* I. 524. A.

PAULI Perſæ Neſtoriani locus recitatur. III. 895. D.

Παῦλος ὁ Μελανός. III. 1290. C.

Παῦλος φαῦλος. III. 1337. C.

PAUP

PAUPERES de Lugduno. VI. *parte II. ſub finem.* 1878. D. Excommunicati. VII. 163. A. Eorum ſecta & hæreſis. IX. 2043. A. Eruebant ſibi oculos, cum contingebat eos peccare per oculos. VIII. 1708. B.

PAUPERUM res vel minus potentum, mala occaſione non emantur. IV. 1006. B. 1010. D. V. 11. D. Pauperes qui opprimunt, eorum dona ne ſuſcipiantur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. D.

PAUPERES. De pauperibus alendis & veſtierint: indulgentiæ conceſſæ his qui eos aluerint ac veſtierint. *Ravenn.* anno 1286. 943. E. 944. B. C. D. Pauperum necator eſt, qui facultates eccleſiæ detinet aut deteriorat. III. 328. D. 337. D. *Vide*, Eccleſiæ oblationes.

Pauperes. Egeni plures in eccleſiarum januis ad emendicandam ſtipem conſiſtentes; ad ſacramenta pœnitentiæ vel Euchariſtiæ numquam accedunt: epiſcopi curent eos circa Paſcha ad id cogi. XI. 72. A.

Pauperes ſuos unaquæque civitas & parochia alat, ne per civitates vagentur. *Turon.* anno 567. III. 358. E.

Pauperes per eccleſiam ne permittantur mendicare, dum habetur concio. IX. 2156. B. Dum cultus divinus peragitur. X. 1917. A. X. 1278. D. XI. 67. B.

Pauperibus verecundis providendum. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1377. D.

Pauperem alere. *Vide*, Anglum. Senes.

PAX

Pax. De bono pacis. VII. 92. A. Pax temporis, pax pectoris, pax æternitatis. 92. A. Pacis commoda. VI. *parte II. initio.* 1989. A. B.

Pax & concordia ab omnibus tenenda. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1005. A. Sit in populo Chriſtiano. IV. 1010. B. Si fuerit inconcuſſa, immobiliter ſervabuntur univerſa. II. 751. D.

Pacem colere pulcrum eſt, ſed cum iis qui in religione conſentiunt. V. 1143. C. Pax bello tunc præſtat, cum pax ad honeſtam concordiam ducit. *Ibid.* D. Cum ſanctorum Patrum decretis non repugnat. *Ibidem.*

* Pacem, quæ Chriſtus eſt, habere non meretur, qui bonæ voluntatis non eſt. IV. 1338. E. * Pacem in viſceribus veſtris concipiatis, quæ Chriſtus eſt. V. 241. B. *Vide*, Deus. * Pax & indiviſio, primum bonum ſanctæ Trinitatis. II. 752. A. Civitas regis ſummi quæ pax nominatur. *Clem. epiſt.* I. I. 42. A.

Pax eccleſiarum facta juſſu Imperatoris. I. 1683. *& ſeqq. Vide*, Neſtorius. Pacem eccleſiæ ſi quis infregerit, epiſcoporum eſt juſtitia. VI. 986. E. De pace tenenda, ſibi invicem epiſcopi dent juvamen. *Arelat.* anno 1234. VII. 237. C.

Pax Dei, regis, & eccleſiarum diligenter retinenda. VI. 896. E. Pax regis multiplex. VI. 988. C. Pax Dei & regis, quibus diebus ac temporibus in Anglia ſervaretur. VI. 986. A. B. C. Pacis violatæ mulcta. III. 1784. C.

Pax ſancita inter reges Francorum, anno 860. V. 503. 504. 505. 506.

Pax maxima, anno 1044. VI. 921. B.

Pax Dei, quæ vulgo dicitur Trevia, firmiter teneatur in ditione Anglorum regis Wilhelmi. VI. 1598. E. *Anno* 1080.

Pax quomodo ſervanda ſit, conſtitutum in Conc. Audomarenſi, anno 1099. VI. *parte II. initio.* 1761. E. 1762. C. D. E.

Pax Dei, & treuga, anno 1148. VI. *parte II. circa med.* 1302. E.

Pacem perpetuam quod in ſua diœceſi conſtituerit Hugo Rutenenſis, nullo dierum aut perſonarum diſcrimine, ab Alexandro III. laudatur. VI. *parte II.* 1551. E. 1552.

Pax in Narbonenſi provincia conſtituta & jurata, anno 1195. VI. *parte II. ſub finem.* 1933. C. D. E. 1934. E.

Pax. Ad pacem ſervandam etiam inviti cogantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1989. B. Violatores pacis excommunicentur : alioquin epiſcopus reſarciat injuriam damnum paſſis. 1990. E.

Pax indicta in toto orbe Chriſtiano, ſaltem per quadriennium, in Conc. Lateranenſi, anno 1215. VII. 78. C. De pace ſervanda decretum Concilii Monſpelienſis, anno 1215. VI. *parte II. ſub finem.* 2050. B. C. D. E. 2051. A. B. C.

Pacem omnes ab anno XIV. jurent ſervare. *Toloſan.* anno 1229. VII. 181. A. De eo qui pacem fregerit. *Ibidem.* B. C. D. E. Sacramentum fiat contra inimicos pacis. 182. C. Juramentum renovetur de pace ſervanda. VII. 214. B. anno 1233. Pacem qui jurare noluerint requiſiti, excommunicentur. *Valent.* anno 1248. VII. 428. E. Pax juretur de triennio in triennium. *Valent.* anno 1248. VII. 425. D. Pacis juramentum renovandum decernitur in Concilio Biterr anno 1426. VII. 410. C. Pacis ſanctæ infractio quibus diebus cenſeatur. VI. *parte II. initio.* 1718. A. B.

Pax inter parochianos per rectores eccleſiarum ſervanda. VII. 268. D.

Pax. Pro pace indictus Pſalmus quotidie cantandus in Miſſa, *Domine quid multiplicati*, cum oratione Dominica, & verſu, *Fiat pax in virtute tua; Eſto nobis turris fortitudinis;* & collecta, *Deus a quo ſancta deſideria.* VII. 858. E. anno 1281.

PACEM dari, hoc eſt, communionem. I. 256. E.

PAX in Miſſa. *Vide*, Crucifixi imaguncula.

PAX vobis. Vide, Epiſcopi.

Pax. Effundere cruorem belli in pace. *Vide*, Duellum.

PACIARII, cuſtodes pacis. VI. *parte II. ſub finem.* 2050. C.

PACIFICI poſſeſſores. *Vide*, Poſſeſſores.

PAXERIÆ, ſive recluſæ. VII. 1844. E.

PEC

Peccatum. De peccatis & juſtificatione errores damnati, anno 1368. VII. 1864. B.

• Peccatum omne tribus modis impletur : ſuggeſtione, delectatione, conſenſu. III. 517. B. Suggeſtionem ſi nulla peccati delectatio ſequatur, peccatum omnino perpetratum non eſt. *Ibidem.* Cum caro delectari cœperit, tonc peccatum incipit naſci. *Ibid.*

• Peccatum aliud ex neceſſitate, aliud ex ignorantia, aliud ex ſtudio : hoc vero poſtremum ſtrictius puniendum. V. 342. E. 343. A.

Peccatum. Nullus poteſt peccare appropriate contra Patrem, &c. *Error.* VII. 1864. D. anno 1368.

Peccata judicantur ex cujuſque prudentia : aliis cum decennium attigerint, aliis vero ſerius. I. 1195. G.

Peccata ſive parva ſive magna, impunita eſſe non poſſunt. VI. 361. A.

Peccatum mortale. Si quis abſque pœnitentia in peccato mortali deceſſit, æternæ gehennæ ardoribus cruciatur. VII. 366. D.

Peccatum mortale non eſſe niſi infidelitatis qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 43. A.

Peccata mortifera homicidium, adulterium, perjurium, falſum teſtimonium, & reliqua. III. 386. D.

Peccata damnabilia. II. 1103. C. Capitalia ſeptem. VII. 865. D. • Septem mortalia. VII. 1096. A. • Mortalia principalia ſeptem. *Vaur.* anno 1368. VII. 1810. E. 1811. A. B. Criminalia ſeptem. VII. 279. C. 337. A.

Peccatum carnale, ſine quo pauci inveniuntur. *Gregor. M.* III. 502. A.

• Peccatum ad mortem eſt, quando quidam peccantes incorrecti perſiſtunt. *Nicæna ſynod.* IV. 490. B. Eſt perſeverantia in peccato uſque ad mortem. VI. 195. D. V. 118. D. II. 932. B.

Peccatum in Spiritum S. II. 932. A. B. VI. 17. B.

Peccare in vetere homine. *Conc. Eliberit.* I. 255. B.

• Peccata aliena, de quibus dictum eſt, *Ab alienis parce ſervo tuo.* VII. 275. D. *Vide*, Aliena peccata.

PECCATA venialia. X. 37. B. Peccata omnia etiam venialia in tota vita nemo poteſt vitare, niſi ex ſpeciali privilegio. *Trid.* X. 42. D. In levia ſaltem & quotidiana peccata juſti cadunt; nec propterea deſinunt eſſe juſti. *Trid.* X. 37. B.

• *Peccatum.* Eſſe homo ſine peccato omnino non poteſt, niſi unus Chriſtus. III. 610. C. Quia ſine peccato originali conceptus. III. 610. C. • Sine alio peccato omnino non ſumus, niſi in altera vita. I. 1229. A. B. C. Si quis aliter ſentit, error humanus eſt. Nemo interim non auſit dicere, ſibi non eſſe neceſſariam illam orationis Dominicæ partem, *Dimitte nobis* &c. I. 1230. A. B.

• Pelagio objectum eſt, quod ſcripſerit, poſſe hominem, ſi velit, eſſe ſine peccato. I. 1210. B. Omnino non peccare, ſolius Dei eſt : ſapientum, poſt peccatum reſipiſcere. II. 663. B. In peccatis permanere veſanum eſt. *Ibid.* • Juxta Joannem Evang. nemo eſt qui eſſe poſſit ſine peccato. I. 1216. D. 1218. D.

Peccatum veniale non dicitur obviare divino præcepto, aut fieri contra conſcientiam, ſed præter præceptum, & præter conſcientiam. VIII. 1894. A.

Peccata enim minima, quæ fieri ſolent in vanis & ventoſis cogitationibus, in locutionibus ſuperfluis, in operibus non neceſſariis; ſicut eſt appetitus ciborum, immoderatus riſus, ſuperfluus ſomnus, &c. nemo Chriſtianus parum pendat. III. 1979. A. B.

Peccata venialia qui docent eſſe diſtincta a mortalibus, ad inſaniam trahunt hominum conſcientias. *Error damnatus.* IX. 1948. B. Deus poteſtate ſua abſoluta non poſſet facere creaturam rationalem impeccabilem. *Error.* VII. 1865. B. anno 1368.

Peccatum eſt mortalium mortaliſſimum, non credere ſe mortali peccato eſſe obnoxium coram Deo. *Error damnatus.* IX. 1947. E. Peccat homo mortaliter, quidquid in mortali peccato fecerit. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. E. Ex principiis fidei eſt hoc per ſe notum. *Iidem. Ibidem.* Nemo eſt certus ſe non ſemper peccare mortaliter propter occultiſſimum ſuperbiæ vitium. *Error Lutheri.* IX. 1894. E. Peccatum eſſe quidquid agamus, cenſuit Lutherus. IX. 1942. E.

Peccatum. Nihil eſt nec eſſe poteſt malum, ſolum quia prohibitum. *Error.* VII. 1864. C. anno 1368.

• Peccata ſeptem modis remittuntur : per baptiſmum, per martyrium, per eleemoſynam, per injuriarum condonationem, per prædicationem quæ alium a ſuo errore convertat, per caritatem, per pœnitentiam. *Theodulf.* IV. 921. A. B.

Peccatorum remiſſio. *Vide*, Remiſſio.

Peccata dimiſſa per baptiſmum non replicantur, ſed damnaotur apoſtatæ, quia poſt perceptam ſcientiam veritatis ad ea prolapſi ſunt, quæ æterna perditione multantur, anno 529. II. 1103. D.

Peccantes publice, publicam agant pœnitentiam, niſi epiſcopo aliter videatur. *Trid.* 158. A. B.

Peccatorum punitio. *Vide*, Correctio.

Peccata latentia non habent vindictam. I. 1004. E.

Peccata manifeſta non ſunt occulta correctione purganda. IV. 1098. C. Neceſſe eſt ut pro multorum ſalvatione unus condemnetur. Dum unus corripitur, plurimi emendantur : &c. IV. 1098. C. Licet omnia peccata mortalia ſint divina lege prohibita, non tamen omnia peccata mortalia publice ab homine ſunt, ex dictamine hujus legis, pœnaliter per judicium punienda. VIII. 1768. D. E. *& ſeqq.*

Peccata publica prælatorum & ſacerdotum reprehendenda an & quomodo ſint per viam prædicationis, & a quibus. VIII. 1820. E. 1821. 1822. 1823.

Peccata omnia mortalia publica punire poſſet lex humana, tribus concurrentibus : ſcilicet juriſdictione, convictione, & pace ſalva. VIII. 1766. C. 1775. D. E.

Peccata mortalia publica ſubditorum ſuorum judicialiter corrigere ſoli ii licite poſſunt, qui habent auctoritatem a lege, &c. VIII. 1784. B. *& ſeqq.*

Peccatis omnibus fere pecuniaria multa impoſita io Anglia, legibus regum. VI. 381. 382. 383. &c.

Peccatorum punitio. Non eſſe per legem humanam inferendum alicui mortis ſupplicium, Huſſitæ contendunt, ac refelluntur. VIII. 1800. C. *& ſeqq.* 1824. C.

Peccator, *epiſcopi ſic ſubſcribunt.* III. 406. B. C. D. 491. A. III. 454. C. 538. C.

Peccator. Proſper peccator, Porcianus peccator, Heraclius peccator : & ſic alii epiſcopi ſubſcribunt, in ſynodo Carpentoratenſi, anno 527. II. 1095. D. Sic & *Julianus Amartolus*, in Conc. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1102. B. Germanus peccator, Euphronius peccator, &c. *Epiſcopi ſubſcribentes.* III. 340. B. C. 367. A. 368. A. Ego Radegundis peccatrix. III. 372. B.

Peccatum originale.

Peccatum orig. Propagatione homines, dum concipiuntur, per Adamum propriam injuſtitiam contrahunt. *Trid.* X. 34. A. ∗ Peccatum originale a primis parentibus tranſit ad poſteros. II. 32. E. Hinc eſt quod exſufflantur & catechizantur infantes. *Gelaſ. Papa.* II. 889. D.

Peccatum originale. Infans recens natus nihil peccavit, niſi quod ſecundum Adam carnaliter natus contagium mortis antiquæ prima nativitate contraxit. *Cyprian.* I. 148. D. ∗ David in delicto ſe natum gemebat; quia portat arbor in ramo humorem vitii, quem traxit ex radice. *Gregor. M.* III. 515. D.

Peccato originali obſtrictæ ſunt parvulorum animæ: omnibuſque neceſſarium eſt baptiſmatis ſacramentum. II. 1060. B. Peccati originalis vinculis omnis anima eſt obſtricta, niſi baptiſmatis gratia fuerit homo renatus. III. 502. C. Chriſtus præteritum omne vitium ſui baptiſmatis lavacro purgavit. *Innoc. I. epiſt.* 24. I. 1026. E.

Peccatum originale. In primo parente genus humanum velut in radice putruit: inde omnis homo naſcitur cum peccato, unde primus homo noluit eſſe ſine peccato. *Gregor. M.* III. 502. D. ∗ Primi parentes ſemetipſos paſſibiles & corruptibiles reddiderunt: proinde quidquid iſti genitores protulerunt, opus quidem Dei eſt, ſed non abſque contagio illius mali, quod ſua prævaricatione traxerunt. *Gelaſius Papa.* II. 888. D. Depravati protulerunt ſobolem derivatam. *Ibid.* E. 889. A.

Peccatum originale. Qui ſoli Adæ ſuum dicit nocuiſſe peccatum, contradicit Apoſtolo. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1098. B. Anathema illi, qui cum Pelagio dicit, hominem ſine peccato naſci. II. 807. C. ∗ Infantes qui naſcuntur, in eo ſtatu eſſe, in quo fuit Adam ante tranſgreſſionem, dixit Cæleſtius. I. 1201. B. C. Et Pelagius. 1211. B.

∗ Peccati traducem alios intra Catholicam adſtruere, plures deſtruere, dixit Cæleſtius. I. 1201. A. 1202. B.

∗ Peccata originalia ſola parvulis relaxantur, quippe qui propria nulla habent. *Gelaſ. Papa.* II. 890. B.

de Peccato originali doctrina Eccleſiæ Græcæ. XI. 206. Anno 1672. XI. 238. E. 239. A.

∗ *Peccatum originale.* Qui in originali ſolo peccato decedunt, in infernum deſcendunt, & qui in peccato mortali actuali: pœnis tamen diſparibus puniendi. IX. 423. A. *Vide*, Animas eorum, &c.

Peccatum originale. *Vide*, Adam.

Peccatum originale. Non eſt poſſibile de lege communi, aliquem pro ſolo originali peccato damnari: aut ſine actuali ab ipſo commiſſo. *Error damnatus.* VII. 1864. A. anno 1368.

∗ PECORIBUS medicandis quæ non ſint adhibenda. IX. 2017. A.

PECULIARIS veſter, *epiſcopus ad regem ſcribens.* III. 490. E.

PECULIUM clericorum. *Vide*, Presbyter. Monachus.

PECUNIA eccleſiæ rapta, reddatur quadruplum. III. 1775. E.

PECUNIARIA pœna peccantibus in Anglia primum imperabatur. VI. 380. A. Pecuniaria pœna multandi non ſunt clerici vel laïci, qui ſunt pro ſuis exceſſibus puniendi. VI. *parte II. ſub finem.* 1722. C. Pecuniariæ mulctæ ab epiſcopis, etiam contra laïcos, in cauſis civilibus, ad forum eccleſiaſticum quomodolibet pertinentibus, præſcribantur. *Trid.* X. 179. E. 180. A.

PED

PEDAGIA vel ſalinaria. VII. 240. A. *anno* 1234. Pedagia & quidagia nova prohibeantur. VII. 147. E. Pedagia non exigenda a clericis. VII. 1615. E. *anno* 1336. *Nannet.* anno 1264. VII. 558. B. A pedagiis qui ſint immunes. *Toloſan.* anno 1229. VII. 179. D. E. Pedagia qui recipiunt, ſecuras vias præſtent. *Toloſan.* anno 1229. VII. 179. E.

PEDUM ablutio facienda in die Cœnæ Domini. *Tolet. XVII.* anno 694. III. 1813. 1814. Pedum ablutio fieri poteſt & a ſanctimonialibus ſibi invicem. III. 1917. A. Pedes pauperum in hoſpitali lavent clerici tempore Quadrageſimæ. IV. 1144. D. & ſanctimoniales. 1175. E. Pedum lavatio, noſtrum ſignificat baptiſmum. 125. D.

PEJERARE. *Vide*, Jurare. Perjurium.

PELAG

PELAGII Papæ epiſtola ad Childebertum regem citatur. V. 154. C. D.

PELAGIUS rex. Per eum Deus fideles ſuos liberavit. VI. 133. D.

PELAGIUS. *Vide*, Cæleſtius. Pelagius laïcus. I. 1207. C. 1208. A. Monachus. 1212. D. E. Pelagius, Cæleſtius, Julianus, aliique oratoriæ facundiæ viri. II. 888. A. Pelagius Cæleſtiuſque. I. 1026. D. 1029. B. Inventores vocum novarum. 1029. D. Pelagii qui dicebatur liber. I. 1031. D. Pelagii libellus fidei, *anno* 417. I. *in Indice.*

Pelagius anathema dixit omni contradicenti ſanctæ Catholicæ Eccleſiæ doctrinis. I. 1212. E.

Pelagius omnia ſe credere profeſſus ſecundum doctrinam ſanctæ Eccleſiæ, in ſynodo Dioſpolitana abſolvitur. I. 1212. E. 1215. B.

Pelagius accerſendus eſt Romam, ut ibi diligenter interrogetur: aut cum eo per litteras agendum. I. 1223. E.

Pelagii errores. I. 1207. D. *& ſeqq.* 1211. A. &c.

∗ Pelagii objectum eſt quod ſcripſiſſet, Non poſſe eſſe ſine peccato, niſi qui ſcientiam legis habuerit. I. 1209. B. ∗ Omnes voluntate propria regi. *Ibidem.* C. ∗ In die judicii iniquis & peccatoribus non eſſe parcendum, ſed æternis eos ignibus eſſe exurendos. *Ibidem.* ∗ Malum nec in cogitationem venire. *Ibidem.* D. ∗ Regnum cælorum etiam in veteri Teſtamento promiſſum. *Ibidem.* ∗ Poſſe hominem, ſi velit, eſſe ſine peccato. 1210. B. Quamvis non inveniatur aliquis qui ab infantia uſque ad ſenectam numquam peccaverit. *Ibidem.* C. Pelagianæ erroris ineptiæ. II. 1110. Pelagianæ hæreſeos tria præcipua capita Gelaſius Papa refellit. II. 887. *& ſeqq.*

Pelagiani cauſam quotidianæ precationis auferunt. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1028. E. Pelagiano ex errore ſequitur, quod nec orare debeamus, ne intremus in tentationem. I. 1215. B. C. Et quod nec populo bene precari debeant antiſtites. *Ibidem.* & 1216. A.

∗ Pelagiani negant ſe debere quidquid in quotidiana gratia conſequuntur, cui ſe ipſi confitentur debere quod nati ſunt. *Innoc. I. epiſt.* 24. I. 1026. A. ∗ Qui ſibi ſe putant debere quod boni ſunt; nec illum conſiderant, cujus quotidie gratiam conſequuntur. *Innoc. I. epiſt.* 24. I. 1025. E. Hoc ſolum nobis putant poſſe ſufficere, quod liberum arbitrium, cum naſceremur, accepimus. *Innoc. I. epiſt.* 24. I. 1026 B. Dicunt hominem ſibi poſſe ſufficere, nec gratia egere divina. *Innoc. I. epiſt.* 25. I. 1028. E. ∗ Sed jam iſti nullam Dei gratiam conſequuntur, qui ſine illo tantum aſſequi ſe poſſe confidunt. *Innoc. I. epiſt.* 24. I. 1025. E.

Pelagius poſſibilitatem defendit naturæ ad vitanda peccata, & implenda mandata. I. 1228. C.

∗ Pelagiani dicunt, quod non renati infantes tantum in regnum cælorum ire non valeant; non autem perpetua damnatione puniantur. II. 890. C. Tertium neſcio quem recipiendis parvulis faciunt locum: cum nonniſi dextram partem legamus & ſiniſtram. *Gelaſius Papa.* II. 890. D.

Pelagiani & Cæleſtiani epiſcopi Joanni Antiocheno ſe adjunxerunt. I. 1507. B. Et Cyrillo. 1575. D. Pelagiani aliqui epiſcopi Galliarum, Arauſicanæ II. ſynodi tempore. II. 1109. C. 1110. A. D. ∗ Pelagio qui faverent, Romæ nonnulli. I. 1223. E.

∗ Pelagianos & Cæleſtianos, quos Cæleſtinus damnavit, Cæleſtium, Pelagium, Julianum, Perſidium, Florum, Marcellinum, Orentium, ſynodus etiam Epheſina damnavit. I. 1510. D. Pelagianorum medullas excuſſit Africana ſynodus. V. 535. D. Pelagianos & Cæleſtianos perſecutus eſt Atticus CP. *Cæleſtinus ad Neſtorium.* I. 1299. E. Pelagii damnationi ſubſcribere coacti ab Imp. epiſcopi, ſub pœna depoſitionis & exſilii. I. 1231. E. 1232. A. D. Pelagianos epiſcopos pelli e Gallis juſſit Valentinianus Cæſar. I. 1270. C.

PELL PEN PER

PELLEX tua Waldrada. *Lothario regi.* V. 277. B. Pellaciſſima. 280. E.

PELLIS mutonina. VII. 1407. A.

PENETRATIO corporum impoſſibilis eſt. *Wicleff & Hus.* VIII. 407. A.

PENNA ſcribere. V. 1278. A.

PENSIONES vicariis epiſcoporum conſtitutæ. *Vide*, Vicarii.

Penſiones non imponendæ. *Turon.* an-

no 1253. VII. 444. D. Penſiones de beneficiis eccleſiaſticis prohibitæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1907. C. Penſionibus nullis graventur eccleſiæ cathedrales, quarum redditus non excedunt mille ducatos. *Trid.* X. 161. D.

Penſio in fraudem ne cui detur de eccleſiaſticis proventibus : nulla ſine conſenſu epiſcopi. VII. 103. A.

Penſiones ex fructibus beneficiorum qui obtinent, ut beneficiati ad Breviarium, ſic ipſi ad officium beatæ Virginis obligatos ſe eſſe ſciant. *Conc. Burdigal.* anno 1583. X. 1338. C. Penſionarii ad officium B. Mariæ quotidie recitandum tenentur : ſi omiſerint, præter peccatum mortale, reſtitutioni obnoxii. X. 1901. B. *Vide*, Clerici penſionem habentes.

PENTAPOLENSES & Ravennates. III. 2020. A. Pentapolis Ravennas. VI. 188. E. In Exarchatu Ravennate. III. 703. E. Pentapolim, hoc eſt, Ariminum, Piſaurum, &c. donarunt Eccleſiæ Romanæ Pippinus & Carolus M. VI. 623. C.

* PENTECOSTE poſt Paſcha celebretur, non quadrageſima. *Conc. Eliberit.* I. 255. A. In die Pentecoſtes projectio ignis & aquæ in eccleſiis prohibita. XI. 42. E. Et columbæ volatus. *Ibidem.* Pentecoſtes ſecunda, tertia, & quarta feria, non minus quam dies Dominicus ſolemniter honoretur. VI. 606. B. Pentecoſtes hebdomada non jejunetur, niſi ſtatuti fuerint dies jejunii. IV. 1232. B. *Vide*, Litaniarum dies. Pentecoſtes quindena. VII. 752. D.

Pentecoſtes ſabbatum. *Vide*, Sabbatum. Pentecoſtes vigilia cum jejunio. VI. 767. C. Jejunium vigiliæ ex conſuetudine introducta. *Mexic.* anno 1585. X. 1704. E.

Πεποίηκα, feci : *ſæpiſſime.* II. 533. 536. 537. IX. 145. E. 2.

PER, cauſam mediantem ſignificat. IX. 335. B. C. D. * *Per.* Mundum a Patre per Filium fuiſſe creatum dicimus. *Beſſarion.* IX. 335. A. Per Deum. I. 1177. D. Per ſalutem Imperatorum & eorum victoriam. II. 510. C. Per ſalutem principum ; per admirabile myſterium Trinitatis, &c. *Collat. Carthag.* I. 1053. B. Per tremendum judicii diem. *Ibid.* C. Per veſtigia veſtra. II. 414. E. 419. B. 438. E.

PERCUSSERIT ſi quis malos, eo quod mali ſunt, miniſter Domini eſt. *Hieronym.* III. 1968. E. Percuſſio gravis. *Vide*, Pœnitentia.

PERDONARE iram & malevolentiam ſuam. VI. *parte II. ſub finem.* 1631. D. Perdonari ſibi impetrent. V. 564. A. Perdonavit domnus rex, &c. III. 1998. C. Perdonetis mihi, ſi in aliquo veſtros animos offendi. V. 481. C.

PERDUELLIS. Epiſcopus in regem perduellis, perpetuo multetur exſilio, nec niſi in fine vitæ communicet, niſi regia pietas eum ante abſolvendum crediderit. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1799. C. D. Perduelles in regem qua pœna plectendi, cum ſua omni poſteritate. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1800. A. B. C. D. & 1801. A. B.

Peregrina communio. *Vide*, Communio.

* PEREGRINATIONES ad certas ſanctorum reliquias permittendæ, ut ex locorum admonitione homines ad imitandam ſanctorum fidem & pietatem incitentur, & ut majore devotione ſe precibus ſanctorum adjuvari poſtulent. IX. 2122. C. D.

Peregrinationes ſanctæ. IV. 318. D. E. Ad loca ſancta. *Nicæn. Arab.* I. 520. C. Ad beati Archangeli oraculum. V. 341. B. Peregrinationum ſanctorum antiqua traditio. *Bituric.* anno 1584. X. 1466. E. Peregrinationes non eſſe ſuperſtitioſas, & idololatriam ſapientes, & cleri avaritiam nutrientes, oſtenditur contra Huſſitas. VIII. 1796. B. C. D. & *ſeqq.* 1819. B. C.

Peregrinationes religioſæ quomodo obeundæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 817. C. Peregrinari qui volunt, Euchariſtiam ad viaticum ſuſcipiant. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 575. A. Qui tantum ſunt vecordes, ut putent ſe ſanctorum locorum ſola viſione a peccatis purgari. IV. 1039. D. Quorum ſit devotio in peregrinationibus collaudanda. *Ibidem.*

Peregrinos, ſive oratores cujuſcumque ſancti, quicumque vexaverint, anathematizentur, niſi emendaverint. VI. 1058. E.

Παρεπίδημος, *peregrinus.* V. 1076. C.

PEREGRINI epiſcopi, presbyteri, &c. *Vide*, Epiſcopi. Clerici.

PERFECTIONIS gratia : perfectionem conſequi. I. 274. A. B. 279. A. B.

PERFECTIO. Si quis poſſet ſemper proficere, poſſet aliquis Chriſto perfectior inveniri. *Error Beguardorum.* VII. 1358. E.

PERFECTIO VESTRA, *Epiſcopo Treverenſi.* II. 1456. A.

S. PERICETI eccleſia, in diœceſi Claromontenſi. VII. 1040. B.

ἡ Περιβλεψις. IX. 429. A.

Περιβόλαιον. *Gangr.* I. 535. D.

PERICULIS nec otia carent, nec labores. I. 1760. D.

PERIGENES Corinthius. II. 1121. E. 1122. D. E.

Περιοδευτής. I. 791. B. II. 432. D.

Περιοδευτής, luſtrator, viſitator. II. 1216. E. 1222. C.

PERIODI. *Vide*, Itineraria.

PERISTERIA matrona CP. II. 326. E.

μή Περιτρέχε με, noli me circumvenire. II. 549. A. 7.

PERJURIUM. *Vide*, Juramentum. Teſtes falſi. Perjurium valde cavendum. IV. 840. D. Perjurium quantum ſit malum. IV. 1489. E. 918. A. B.

Perjurium ſcienter commiſſum, ex quacumque cauſa vel occaſione, pro conſervatione vitæ corporalis propriæ vel alterius, etiam in favorem fidei, eſt mortale peccatum. *Bulla Martini V. Papæ, contra Wicleff.* VIII. 914. E.

de Perjuriis. *Capitular.* V. 442. C. *Marciac.* anno 1326. VII. 1519. C. D. Pœnæ in perjuros. III. 1872. D. *Valent.* anno 1248. VII. 426. B. C. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 935. E. 936. A. B. C. Duræ pœnitentiæ ſubdantur. V. 509. B. Pœniteant tribus annis. III. 1778. C. Deprehenſi, manifeſte excommunicentur. VII. 146. D. Pejerans, ſacra prohibetor ſepultura, niſi epiſcopus ſignificet, ipſum confeciſſe omnia ſibi data in mandatis. VI. 567. C. 570. C. Perjurium qui fecerit, nullam redemptionem faciat, ſed manum perdat. *Carol. M.* III. 2057. C.

Perjurii crimen perpetratur, non ſolum in Evangelio, aut Reliquiis ſanctorum ; ſed in Veritate ; quæ Deus eſt. IV. 1244. C.

Perjurii crimen qui vult cavere, non teneat uſum jurandi. VI. 534. D. Perjurium quantum ſit malum, & quam valde vetitum. *Ibidem.*

Περιχώρησις *in Incarnatione.* IV. 989. C.

PERP PERS &c.

* PERPETUA Auguſta Pulcheria. II. 550. D.

* PERPETUUS Auguſtus, αἰώνιος Αὔγουστος. II. 430. A. 435. B. D. 463. D. 548. A. * Perpetuus Imperator, αἰώνιος βασιλεύς. II. 35. A. 36. A.

PERPLURA. IV. 1391. C. Perplures. V. 135. A. Perplurimæ utilitates. V. 1361. B. 1363. E. &c.

PERPUTATIONIS crimen. *Andeg.* anno 453. II. 778. D.

PERSÆ colebant ſolem & ignem. IV. 386. C.

PERSIDIS epiſcopi ſubjecti ſint Patriarchæ Antiocheno. *Nicæn. Arab.* I. 468. E. Ne cogatur Concilium in Perſide, ſine licentia Patriarchæ Antiocheni. I. 484. E.

PERSECUTIO dum viam facit probationi, probatio ſit cauſa dignitatis. II. 1306. D. 1307. A. In perſecutione nemo, dum durare poteſt, ſuam relinquat eccleſiam. *Liber.* I. 691. E. 692. E. *Vide*, Lapſi.

* PERSEVERANTIÆ donum quandoque negatur etiam volenti, occulto Dei judicio. *A Ludegna.* X. 373. B. Perſeverantiam nemo poteſt ſibi abſoluta certitudine polliceri, tametſi firmiſſimam ſpem in Dei auxilio reponere omnes debent. *Trid.* X. 38. A. Perſeverantiæ magnum donum ſe certo habiturum nemo poteſt infallibiliter dicere, niſi ex ſpeciali revelatione didicerit. *Trid.* X. 41. E. 42. A. Perſeverare in accepta juſtitia juſtificatus non poteſt ſine ſpeciali auxilio Dei. *Trid.* X. 42. C. Perſeverare in accepta juſtitia juſtificatus poteſt cum auxilio Dei ſpeciali, *ſive diſtincto ab accepta juſtificatione.* Trid. X. 42. C. *Vide*, Gloria.

PERSOLVEBUNT. III. 1749. D.

* PERSONA conſtat ex ſubſtantia & proprietatibus. IX. 202. D. E. Non eſt idem natura & ſubſiſtentia. III. 299. E. *Vide*, Hypoſtaſis. Subſtantia.

Perſona eſt per ſe una. *Gilbertus Porret.* VI. *parte II. circa med.* 1298. C.

* Perſona res juris eſt, ſubſtantia res naturæ. IV. 889. E.

* *Perſona.* Quidquid per ſe ſubſiſtit, propriæ naturæ perſonam habere dicitur. *Gelaſ. Cyzic.* I. 409. E. * Perſonæ tres, fons, fluvius, aqua. 413. E.

* Perſonæ, ſive ſubſtantiæ, ſive proprie-

tates : nihil enim pro vocabulorum diverſitate diſſidendum eſt. II. 1151. B.

* Perſona cum dicitur, ne ſuſpicemur humanam effigiem : niſi & cælum & terram perſonam habere teſtator ipſe Dominus in Evangelio. *Gelaſ. Cyzic.* I. 409. E.

Perſona perſonam conſumere poteſt. IV. 889. D.

Perſona. In ſpecie intellectuali id quod in aliis ſpeciebus vocatur ſuppoſitum, & ſubſtantia, & ſubſiſtentia, in intellectualibus vocatur perſona. IX. 879. A.

* Perſonæ diſtinguuntur proprietatibus incommunicabilibus. IX. 202. E.

PERSONÆ, hoc eſt, parochi. VII. 120. A. *& alibi paſſim.* Perſonæ eccleſiarum parochialium, quæ habent redditus abundantes, domos in ſolo eccleſiaſtico ædificent competentes. VII. 188. E.

PERSONATUS. *Vide*, Dignitates.

PERSONATI ſacerdotum veſtibus laïci. V. 892. D. E. 893. B. Perſonatus qui veſtem clericalem aut monachalem, vel ad eorum formam induerit, graves pœnas ſubeat. X. 666. D. Peſonati, qui more ſacerdotum induerentur, anathematizati; etiamſi ſit Imperator : ſed hic primum a Patriarcha arguatur, ut celeriter ſe emendet. V. 906. B. C. D.

PERTINENS. Si quis cum pertinente ſua jaceat. VI. 913. C.

PERUSINÆ abbatiæ immunitas aſſerta in Conc. Romano, anno 1002. VI. 765. C. D.

PES PET

PESCESIUM duum millium aureorum. X. 1173. A.

* PESTIFERA loca vitare fatuum videtur, non enim quiſquam valet Dei manus effugere. *Gregor. II. Papa.* III. 1860. A. Peſte contacti viſitari debent, ſicut ceteri infirmi ex præcepto Domini. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. C. *Vide*, Sacramenta. De cura peſtilentiæ, ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 983. 984. *& ſeqq.* Sanctiſſimi viri ſcripſerunt, mortem in obſequio peſtiferorum a martyrii gloria non longe abeſſe. X. 1002. E.

PETIMUS te. I. 1121. D. Petimus vos. I. 839. B. *& alibi ita paſſim.* Petimus pietatem veſtram. III. 1247. C. *& ſic alibi ſæpe.*

PETITORIUM. II. 943. D. E.

PETRA. *Vide*, Petrus.

PETRÆ. Ad neſcio quas petras gentilium ritus. III. 365. C.

PETRUS

PETRUS, a firmitate petræ, quæ Chriſtus eſt. V. 802. D. *Nicolaus I. Papa.* V. 121. C. Rectæ fidei firmamentum, petra catholicæ eccleſiæ. II. 346. C.

Petrus primus Apoſtolorum. I. 1215. C. * Princeps Apoſtolus. IX. 2008. D. Petro a Domino eſt conceſſum, & ipſi inter ſe Apoſtoli id voluerunt, ut omnibus præeſſet. *Anaclet. epiſt. 3.* I. 73. E. *Epiſt. 2.* I. 70. D. Omnium Apoſtolorum Pater. *Clem. epiſt. 2.* I. 50. A. Primus paſtor eccleſiæ. IV. 857. E. * Cephas vocatur, quia caput eſt & principium omnium Apoſtolorum. II. 1432. D. VI. *parte II. initio.* 1992. A.

Petrus non fuit, nec eſt caput eccleſiæ ſanctæ Catholicæ. *Joannes Hus.* VIII. 410. D. Inſtitutio univerſalis eccleſiæ de B. Petri ſumpſit honore principium. V. 163. B. 311. B. *Ex Bonifacio Papa.*

* *Petra.* Super hanc petram, inquit, quam confeſſus es, ſuper hanc ſoliditatem fidei eccleſiam meam ædificabo. *Hadrianus Papa.* IV. 867. B. Eccleſia ſuper firmam fundata petram, id eſt, fidei fundamentum, quod Chriſtus eſt. *Ibidem.* C. III. 1. B. IX. 2141. C. VI. 18. E.

* *Petrus. Beatus es Simon Barjona..... & ſuper iſta confeſſione ædificabo eccleſiam meam. Felix III. Papa.* II. 827. B. 830. A.

Petrus. Super hanc petram, videlicet fidei. *Baſileenſes.* VIII. 1546. C. *Paulinus Aquil.* IV. 851. A. Petra, confeſſio. V. 1130. A. Fides noſtra. IV. 250. A. *Et ſuper hanc petram*, hoc eſt, Chriſtum. *Baſileenſes.* VIII. 1570. E.

Petri ſedes, in qua petra Chriſtus ædificavit eccleſiam. V. 323. A.

Petrus, petra ſuper quam Dominus principaliter ſuam conſtruere delegit eccleſiam. *Nicolaus I. Papa.* V. 228. D. * Principatum divinæ poteſtatis, quem Chriſtus Apoſtolis ſuis largitus eſt, ſuper fidem Petri conſtituens, ejus primam ſedem deliberavit. *Tu es Petrus, & ſuper hanc petram*, &c. *Nicolaus I. Papa.* V. 802. C. Claviger cæleſtis regni, & petra ſupra quam Chriſtus Deus eccleſiam ſuam firmavit. *Ignatius CP.* V. 979. B. Tu es Petrus, & ſuper nomen tuum ædificabo eccleſiam meam. IX. 1857. D. Petro Apoſtolo dignitatem propriæ venerationis debemus intemeratam conſervare. II. 35. B.

Petrus. Chriſtus fundamenta ſuæ militantis eccleſiæ in beato Petro principaliter collocavit; ut ab ipſo quaſi quodam capite dona ſua velut in corpus omne diffunderet, &c. VIII. 156. B. Poſt Chriſtum a Petro ſacerdotalis cœpit ordo : ipſi primo Pontificatus in Eccleſia Chriſti datus eſt. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 70. D. Per eum & apoſtolatus & epiſcopatus in Chriſto cœpit exordium. *Siric.* I. 857. A. *Innocent.* I. 999. D. A Petro deſcendit Chriſtianæ fidei vera traditio. III. 1731. D.

Petrus apoſtolus ſui apoſtolatus principatum ac paſtoralis curæ ſuis ſucceſſoribus dereliquit; quibus & auctoritatis poteſtatem, ut ei a Chriſto conceſſa eſt, ipſe quoque divino juſſu contulit. *Hadrianus Papa*, anno 787. IV. 82. B. Fidei columna, & eccleſiæ catholicæ fundamentum. I. 1478. B. Semper in ſuis ſucceſſoribus vivit, & judicium exercet. *Ibidem.* Petrus per Leonem locutus eſt. II. 306. E. B. Petrus, qui in ſede ſua vivit, & præſidet, dat quærentibus fidei veritatem. *Nicolaus I. Papa.* V. 384. C. Quod eſt a Petro Romanæ eccleſiæ traditum, & nunc uſque cuſtoditur, ab omnibus debet ſervari. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 995. E. Petrus ipſe locum, quem olim delibatione proprii corporis Domino conſecravit, qualiſcumque vicarius exſtet, ſuæ tamen claritatis lumine indeficienter illuſtrat. *Hadrianus II. Papa.* V. 694. C. D. Petri cathedram, ſuper quam eccleſia fundata eſt, qui deſerit & reſiſtit, in eccleſia non eſt. III. 419. E.

* Petrus & Paulus Europam ſua prædicatione illuminaverunt. IV. 1242. A. * Univerſum orbem terrarum Chriſtus diſcipulis ſuis diſpertivit : ſed Europæ fines Petro ſingulariter commiſit & Paulo. VI *parte II. initio.* 1851. D. * Petrus Apoſtolorum primus, qui occidentalem mundi plagam, velut omnium potentior, illuminare præceptus eſt. *Clem. epiſt. 1.* I. 39. A. B.

* Petrus magnam poteſtatem accepit a Domino ligandi atque ſolvendi : & ideo ejus patrocinium apud Deum eſt expetendum. VI. 845. B. * Niſi hæc ſunt vera quæ dicimus, non nos a peccatorum vinculis abſolvat beatus Petrus, qui verbo cælum indignis claudit, juſtis aperit. VI. 629. C.

Petrus a Chriſto claves accepit non tamquam ſyndicus aut procurator eccleſiæ. IX. 1255. E. *& ſeqq.* Petrus ſolus cum clavibus depingitur. IX. 1255. D. Petrus claves regni cæleſtis in terris ſolus accepit. VII. 154. C. * B. Petro Chriſtus terreni ſimiliter & cæleſtis imperii jura commiſit. VI. 1120. C. Quos legum ſuarum Petrus ligat vinculis, in cæleſtis Imperatoris palatio ſunt ligati. VII. 860. E.

* Petrus quando claves accepit, ut dicit Auguſtinus, eccleſiam ſignificavit. *Baſil.* anno 1432. VIII. 1327. E. 1560. C. 1562. D. Petrus poteſtatem ligandi & ſolvendi recepit, non nomine ſuo, ſed nomine eccleſiæ, ut miniſter illius. *Baſileenſes.* VIII. 1566. E. * Petro dixit Chriſtus, *Tibi dabo claves*, &c. Hoc eccleſiæ in Petro promiſit, &c. *Colon.* anni 1549. IX. 2096. D. E. * Eccleſiæ datæ claves, &c. *Ibidem.*

Petrus. Omnem poteſtatem prædicandi, baptizandi, & ſimiles receperunt Apoſtoli a B. Petro poſt aſcenſionem Domini, non quoad auctoritatem, ſed quoad auctoritatis executionem. VIII. 1848. A. B.

Petro conceſſum eſt ceteris præeminere, licet omnium Apoſtolorum par eſſet electio. II. 1432. D. Apoſtolos omnes pares fuiſſe, Huſſitæ opponunt. VIII. 1889. C. Reſpondetur. *Ibidem. & ſeqq.* * Exordium ab unitate proficiſcitur : & primatus Petro datur, ut una Chriſti eccleſia & cathedra monſtretur : & paſtores ſunt omnes : ſed unus grex oſtenditur. III. 419. E. *ex Cypriano.* * Ceteri Apoſtoli cum Petro par conſortium honoris & poteſtatis acceperunt. IV. 1065. C. * Hoc erant utique ceteri Apoſtoli, quod Petrus erat. VIII. 30. D. * Qui Petro Apoſtolorum Principi dedit ſolvere & ligare; hoc communiter donavit ſacerdotio. II. 1343. B. * Quod dicitur B. Petro, *Tibi dabo claves*, &c. Manet Petri

privilegium, ubicumque ex ipſius fertur æquitate judicium. *Hincmar. Rem.* V. 1264. A. B. Solvendi ac ligandi poteſtas, quamvis ſoli Petro data videatur a Domino, haud dubie & ceteris Apoſtolis datur : teſte ipſo qui dixit, *Quorum remiſeritis*, &c. *Ibidem.* C. Omni eccleſiæ in epiſcopis & presbyteris idem officium committitur. *Ibidem.* * Petri vice in eccleſia funguntur epiſcopi, & ſub eorum diſpoſitione eorum comminiſtri. V. 412. D. E. * Duodecim certe fuere Apoſtoli, paribus meritis, parique dignitate ſuffulti : Cumque omnes æqualiter ſpirituali luce fulgerent, unum tamen principem eſſe ex illis voluit Chriſtus, eumque Romam direxit, &c. II. 920. D. * Erant reliqui Apoſtoli ſimili virtute ſuccincti : ſed ut capite conſtituto, ſchiſmatis tolleretur occaſio; ad Petrum tam frequens Domini ſermo dirigitus. II. 920. A. Ea ratione majores noſtri ad illam ſedem, quam Petrus ſederat, ſui ſacerdotii principia ſumpta mittebant; ut per hanc ſpeciem appareret unam eſſe eccleſiam. *Ibid.* A. B. * Inter beatiſſimos Apoſtolos in ſimilitudine honoris fuit quædam diſcretio poteſtatis : & cum omnium par eſſet electio, uni tamen datum eſt ut ceteris præemineret. I. 1769. C. Sicut epiſcopis cujuſque provinciæ præeſt metropolitanus : unde ad Petri ſedem univerſalis eccleſiæ cura confluit. *Leo Papa.* I. 1769. C. Cameracenſis in tractatu de eccleſiaſtica poteſtate enumerat ſex genera poteſtatum, & concludit omnes æqualiter datas Apoſtolis, ultima dempta, quæ eſt poteſtas diſtributionis, ſoli Petro commiſſa. VIII. 1848. A.

Petrum ante Chriſti reſurrectionem ejus agnoviſſe divinitatem, negabat Theodorus Mopſueſt. III. 24. C. D.

* Petrus, Joannes, & Jacobus, ex Gal. 2. 15. X. 355. D. * Petro Paulus in faciem reſtitit; neque hoc moleſte tulit Petrus. *Baſileenſes.* VIII. 1365. D. * In faciem reſtitit, ſed diſpenſative. VII. 153. D. * Petrus, ut in ſacra hiſtoria legimus, reprehenſus a minoribus ſuis, &c. V. 1219. D. * Aliquoties diſpenſative cum gentilibus comedebat, aliquoties ſubtrahebat ſe. II. 1065. E. * Paulus, qui erat ſubditus Petro, propter imminens periculum ſcandali circa fidem, publice Petrum arguit. VIII. 1780. B. C. III. 427. D. VI. 1126. A. Pro magiſterio diſciplinæ. *Ibidem.* B. VI. *parte II. initio.* 1778. B. * Paulus confidenter in faciem reſtitit Petro, quia circumcidebat. VI. *parte II. ſub finem.* 1646. B. * Petrus, qui prius circumcidebat, ceſſit Paulo veritatem prædicanti. I. 174. B.

* Petri collega Paulus. *Colon.* anno 1536. IX. 1972. E.

Petrus. Paulus ad Petrum tamquam primatem & evangelii Dominici fontem, venit Hieroſolymam. VII. 154. B.

Petrus & Joannes, Latinus & Græcus. VII. 157. B. 158. A.

* Petrus de Antiochia utilitatis cauſa tranſlatus eſt Romam. I. 119. D. De minori eccleſia Antiochena tranſlatus eſt in Romanam. VI. 1492. C. * Habitavit Antiochiæ. I. 73. D. * Antiochiæ primus ſacerdotio functus eſt. V. 778. B. * Petri ſedes primitus Antiochiæ fuit; quæ poſtea, jubente Domino, Romam tranſlata eſt. I. 221. B. Romam perrexit, tamquam ad dominam mundi. VI. 18. E.

* Petro data eſt etiam ſocietas Pauli Apoſtoli. II. 938. C. * Petrus & Paulus Romanam eccleſiam pariter conſecrarunt, aliiſque omnibus urbibus ſua præſentia ac triumpho prætulerunt. *Anaclet. epiſt. 3.* I. 73. C. II. 938. D. Petrus Romæ moratus, in fide ſtabilivit eccleſiam; & ſede Apoſtolica diutius gubernata, &c. VI. 18. E.

Petrus Romæ, ſanguine ibi fuſo, conquieſcit. II. 920. D. * Petrus & Paulus Romam in carne venientes, uno eodemque die martyrium conſummarunt. V. 162. D. Romanam eccleſiam Deo dedicaverunt. Sic & Alexandrinam ſuam fecerunt, per B. Marcum unius horum filium. *Ibidem.* Fecerat jam Petrus præſentia corporali & eccleſiam Antiochenam jam ſuam. *Ibid.* * Petrus uno die & tempore cum Paulo coronatus eſt. I. 73. C. * Petrus & Paulus, non diverſo, ſicut hæretici garriunt, ſed uno tempore, uno eodemque die, Romæ ſub Nerone martyrium fecerunt. II. 938. D.

Petrum miſit Deus Romam, ad dejiciendum Simonem magum. II. 1206. C. Pro veritate certans contra Simonem, etiam mortem ſubiit. V. 187. C. Se crucifigi deorſum verſo capite petivit. VI. 930. C.

Petri & Pauli levata corpora de Catacumbis rogatu Lucinæ. I. 131. B. Petri Reliquiæ. I. 857. A. Clavem habentem de vinculis Petri mittit Leo II. Papa. III. 1732. C. 1733. D.

B. Petri Apoſtoli merita non moriuntur Deo, cui omnia vivunt. V. 694. C. B. Petri interceſſione rex Bulgarorum vicit hoſtes. V. 757. C.

B. Petrus per epiſtolam ſuam hortatur. V. 374. D.

Petri Itinerarium, quod appellatur ſancti Clementis, apocryphum. II. 940. E. Petri Apoſtoli actus, apocryphi. II. 941. A.

* B. Petrum Linus & Cletus diſcipuli ejus ſacerdotes, & cum eis B. Martialis inthronizaſſe creduntur. VI. 871. D. E. Petrus Romam venit cum Martiale, XIV. annis ante Paulum. VI. 860. D.

Petrus Clementem epiſcopum ordinavit : ei ſuæ doctrinæ & prædicationis cathedram tradidit. *Clem. epiſt. 1.* I. 39. C.

* *Petrus.* Beato Petro, & vicario ejus. *Formula antiqua.* V. 1446. A.

S. Petri die feſto omnes de choro communicent, niſi Miſſam ea die celebraverint. *Tolet.* anno 1566. X. 1160. A. B. S. Petri ad Vincula, feſtum, anno 1009. VI. 776. D.

S. Petri bona, quæ in Anglia colliguntur. VI. 1249. A.

S. Petri virorum Aurelianenſis eccleſia. IX. 1544. A. S. Petri Puellaris eccleſia Aurelianis. VI. 821. D. S. Petri baſilica, quæ vocatur ad cælum aureum. VI. 760. A. S. Petri Carnotenſis abbatia. VI. *parte II. initio.* 1824. E. S. Petri Foſſatenſis abbatia. VI. *parte II. circa med.* 1254. B. S. Petri monaſterium, ubi Mons major, in Provincia. VI. 1418. B. S. Petri Vivi abbatia prope Senones. VI. 709. C. IX. 1543. E. VI. *parte II. initio.* 1897. E. VI. 428. S. Petri Tranſilvani plebs. VI. 96. C. *Faventiæ.* S. Petri Trecenſis eccleſiæ privilegium. VI. *parte II. initio.* 1873. D. S. Petri monaſterium Virduni. VI. 1059. C. Juxta Virdunum. Ejus privilegium. VI. 641. C.

Petrum crucifigere, ut Paulum a mortis periculo liberes. *Adagium.* VI. *parte II. poſt med.* 1385. B.

B. Petri uxor continentiſſime perſeveravit. V. 533. E.

S. PETRONILLA B. Petri filia. 1683. A.

PETRUS Alexandr. in libro de Deitate. I. 1400. C. Ex primo ſermone, quod anima non præexſiſtit. III. 255. E. Ejuſdem, ex Myſtagogia. 258. A. Theonæ ſucceſſit. *Ibidem.* Origenem & ejus doctrinam impiam abdicavit. III. 258. A. B. Ejuſdem Canones. I. 225.

PETRI Damiani librum, qui Gomorrhiæus inſcribitur, approbat Leo IX. Papa. VI. 976. Ejuſdem Eccleſiæ privilegium. VI. 1108. C. D. Eremo conceſſa privilegia. VI. 977. B. C. D.

PETRUS eremita dux belli ſacri. VI. *parte II. initio.* 1645. E.

PETRUS cognomento Igneus. VI. 1549. E.

PETRI Lombardi quondam Pariſienſis epiſcopi error, dicentis, Chriſtum, ſecundum quod eſt homo, non eſſe aliquid. VI. *parte II. ſub finem.* 1625. B. 1851. E. *Vide*, Trinitas.

B. PETRUS de Lutzenburgo. Litteræ Philippi ducis Burgundiæ, ad ſynodum Baſileenſem, pro ejus canonizatione. VIII. 1615.

PETRUS Milhardus. *Vide*, Milhardi.

PETRUS de Palude, doctor magni ingenii &c. VIII. 1692. C.

PETRI de Soto ex ordine Prædicatorio libri de inſtitutione Chriſtiani hominis commendantur in ſynodo Auguſtenſi, anno 1548. IX. 2036. C.

PETRUS de Tarantaſia, doctor excellentiſſimus, &c. VIII. 1691. D.

PETRUS rex Arragonum. VII. 889. A. Proceſſus contra eum habitus a Martino IV. anno 1282. VII. 889. *& ſeqq. Vide*, Crueeſignati.

PETRI Abayllardi epiſtolæ. VI. *parte II. initio.* 1698.

PETRUS Alexandrinus, qui cognominatus eſt Balbus. II. 1032. E.

PETRUS Antiochenus, qui dicebatur Fullo. II. 1032. E. ὁ Κναφεύς. IV. 59. D. Primogenitus diaboli filius. II. 827. C. Valentini dogma reſumpſit, Manichæi, Arii, Apollinaris, & Samoſateni. II. 819. A. Ex aliorum. *Ibid.* C. Ejuſdem cauſa. II. 835. *& ſeqq.*

Petrus Fullo. *Vide*, Triſagium.

PETRUS Apamenus, hæreticus. II. 1310. D.

PETRUS Corbarienſis, idem Nicolaus Antipapa. VII. 1537. A. Error ipſius damnatus. *Ibid.*

PETRUS Iberus. II. 1288. C.

PETRUS Leonis. *Vide*, Anacletus antipa. Filius Petri Leonis. VI. *parte II. circa med.* 1181. D.

PETRI de Luna geſta & propoſita in Conciliabulo Perpinianenſi, anno 1409. VII. 1955. *& ſeqq.* Petri de Luna fautores privati ſuis beneficiis, per Concilium eccleſiæ Gallicanæ, anno 1408. VII. 1933. 1934. D. E. 1934. 1935. A. B. Opinio Univerſitatis Pariſienſis, quod Petrus de Luna eſt ſchiſmaticus, pertinax, & hæreticus, ejectus a jure Papatus, &c. VIII. 13. A. *anno* 1409. Et de eadem opinione erant Univerſitates Andegavenſis, Aurelianenſis, & Toloſana. *Ibidem.* Petro de Luna obedientia ſubtrahitur. VIII. 616. *& ſeqq.* Petrus de Luna Cardinalis & Legatus recolendæ memoriæ. *Tolet. anno* 1473. IX. 1509. E.

PETRUS Μόγγος. II. 1288. B. Petrum Mongum Simplicius Papa ſæpe popoſcerat exſilio relegandum. II. 855. A.

PETRI de Oſma propoſitionum damnatio. IX. 1498. C.

PETRUS Syrus, tritheïtæ minoris doctor. III. 1290. E.

PH

PHALANGÆ Agarenæ. VI. 26. B.

Φαντασίαν ποιοῦντες. III. 1420. C.

PHANTASIASTÆ, ſive Theopaſchitæ. IV. 287. C.

Φαρμάτιμος Manes. V. 915. C. Nicolaus Papa. 916. C. 934. C. Crithinus. 932. E.

S. PHARAILDIS eccleſia collegiata. Gandavi. X. 1966. C.

PHARI ſinus, in Anglia. III. 994. B.

S. PHAROHIS abbatia in diœceſi Meldenſi. IX. 1544. A.

PHILAGRIUS Ægypti præfectus. I. 550. D.

* PHILARTHEMIUS, mutato nomine Anaſtaſius Imp. III. 1835. E.

S. PHILOBERTUS confeſſor Chriſti. VI. 123. D.

PHILIPPA regina Daniæ. VIII. 1027. E.

PHILIPPI Apoſtoli actus, apocryphi. II. 941. A. Philippi μαμώελον. II. 422. C.

* PHILIPPUS, qui & Bardanes, *ex libello ſynodico.* V. 1542. A.

PHILIPPUS Dei providentia Francorum rex piiſſimus. *Diplomatis regii titulus*, anno 1092. VI *parte II. initio.* 1703. B. Pater ipſius Henricus. VI. *parte II. initio.* 1703. C.

* Philippus I. Francorum rex Gallicanas eccleſias oppreſſit. VI. 1224. B. * Contumeliæ in eum jactæ a Gregorio VII. Papa. VI. 1286. B. Monet Gregorius VII. ut damna Beluacenſi eccleſiæ illata reſarciat. VI. 1251. B. C. Rex excommunicatur, nec abſolvendus, donec Deo & S. R. Eccleſiæ ſatisfaciat. VI. *parte II. initio.* 1651. B. Regis cauſa tractatur in Concilio Pictavenſi, anno 1100. VI. *parte II. initio.* 1857. A. B. C. D. E. Et alibi. 1875. D. E. Ei mulieri nuncium remiſit, ob quam interdictionis ſententiam Lugdunenſis archiepiſcopus in eum protulerat. VI. *parte II. initio.* 1673. B. Abjurata adultera in gratiam receptus eſt ab Urbano II. non in Conc. Turonenſi. VI. *parte II. initio.* 1745. E. Sed in Nemauſenſi. 1751. E. Ejus litteras, debitam ſibi ſubjectionem promittentis ſuſcepit Urbanus II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1684. Abſolvitur a vinculo excommunicationis. VI. *parte II. initio.* 1798. D. E.

PHILIPPUS AUG. de genere Caroli Magni. VI. *parte II. ſub finem.* 1970. B. Crucem aſſumit, anno 1188. VI. *parte II. ſub finem.* 1899. B. Hæreticos fecit cremari. VI. *parte II. ſub finem.* 1993. A. B. Ejuſdem matrimonium reformandum. VI. *parte II. ſub finem.* 1937. A. A legato Sedis Apoſtolicæ fecit ad ipſam Sedem Apoſtolicam appellari. VI. *parte II. ſub finem.* 1950. E.

PHILIPPI PULCRI regis Francorum, & Bonifacii VIII. Papæ diſſidium : anno 1302. VII. 1249. E. *& ſeqq.*

PHILIPPI Beluacenſis epiſtola ad Papam de captione ſua. VI. *parte II. ſub finem.* 1926.

Φιλόπονος, ματαιόπονος. III. 1289. C.

Φιλονίκων ὑπατος. XI. 300. C. 332. E.

PHILOSOPHIAM docere quibus liceat ex Lateranenſi V. Concilio, anno 1513. IX. 1720. B.

Philoſophis in tradenda Philoſophia quid ibi ſit injunctum. IX. 1720. A.

Philoſophicum eſt ſequi Deum. III. 1214. C.

Φιλόχριστος βασιλεύς. VI. 336. E.

Φιλόχριστος Marcianus. II. 465. C.

PHILOXENUS presb. Rom. I. 610. D. 653. C.

PHLEBOTOMARE. II. 555. A.

PHO

PHOCALITARUM ſectæ errores *Nicæn. Arab.* I. 524. C.

S. PHOCAS. II. 1331. A.

PHOCAS Imp. μιαιφόνος. V. 1536. B.

PHOEBUS. Quaſi Phœbus in æthere. V. 864. A.

Φωνὴ pro ψῆφος. II. 1201. D. 6. 1256. E. 1305. A. 14. 1393. C.

Φωτιζόμενοι, qui inſtituuntur ut baptiſma ſuſcipiant. *Laodic.* I. 789. B.

Φώτισμα, baptiſmus. Trull. III. 1683. B.

PHOTINUS, Græce Φωτεινός in libello ſynodico. V. 1500. D. Ebionis hæreſim inſtauravit. I. 802. C. * Chriſtum Deum ex Patria ſubſtantia ante ſæcula negat genitum. I. 1014. B. * Photinus & Marcellus uſque ad vocabulorum tantummodo ſonum Trinitatis definivere diſtantiam. II. 646. C.

Photiniani hæretici. I. 809. B. Sectæ errores. *Nicæn. Arab.* I. 524. B. Hæreſis ſectatores omni diligentia expellendi. I. 1014. B. Photiniaci ſive Pauliniſtæ, baptizentur, ſecundum patrum ſtatuta. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. C. Recipiuntur per unctionem chriſmatis. *Laodic.* I. 781. D. *Græce. Sed hanc vocem etiam Ferrandus omiſit in Collect. Canonum.*

PHOTINUS presb. CP. de vita Joannis Jejunatoris CP. IV. 223. C.

PHOTIUS ſapientia præditus, ſcientia ditatus. *Nicolaus I. Papa.* V. 216. A. Pelagus, ut jactatur, inſignia eloquentiæ. V. 317. D. Photii CP. laus immoderata. VI. 222. C. D. E. 266. A.

Φώτιος ὁ φωτεινὸς καὶ φωτισμὸς ἀνθρώπος. VI. 261. D. Φωτιώνυμος καὶ φωτίεργος. 264. E. 265. A.

Photius genus Baſilii Imp. ex Tiridate Armeniorum rege deducit, nominibus excogitatis. V. 1003. A. Photii pater & mater pro pietate certantes diem obierunt. VI. 286. D. Photii avunculus Taraſius CP. VI. 239. D.

Photius per antiphraſim dictus; (a φῶς, φωτός.) V. 764. A. 792. B. 930. A. A Romana eccleſia Tabellarius nuncupatus. V. 872. D. 1083. D. Ταβουλάριος. V. 1137. E.

Photius ante epiſcopatum inter primos Curiæ cooptatus. VI. 286. C. Neophytus & mœchus, & CP. eccleſiæ invaſor. V. 181. E. Photii CP. cauſa tractatur in epiſtolis Nicolai I. Papæ. V. 119. *& ſeqq.*

Photius falſarius. V. 752. B. Quæ adverſus Ignatium commiſerit. 750. 751. 752. Alter Dioſcorus, præcurſor Antichriſti, immo ipſe Antichriſtus. 752. C. Ejus error de duabus animabus. *Ibidem.* E. Librum a ſe confictum, in vetuſtiſſima charta Alexandrinis litteris deſcriptum, ad antiquitatis ſpeciem, tegumento detracto ex antiquo volumine veſtit, & in Palatii Bibliotheca clam reponit. V. 1003. E. Libri quatuor a Photio conficti, & picturis illuſtrati. V. 983. A. B. C. E.

Photius Ignatium appellat beatum, & coluiſſe cum eo adhuc ſuperſtite amicitiam dicit. VI. 255. C. Ejuſdem calumniæ adverſus Ignatium CP. V. 974. 975. &c. Imperatorem impulit, ne quis ex magiſtratu funus illius proſequeretur. V. 1143. A.

Photius hoſtis Romanæ eccleſiæ. IX. 99. E. Libros ſcripſit contra Nicolaum Papam. V. 931. C. Anathematizavit Nicolaum Papam. V. 931. B. * Photio Conſtantinopoleos, Nicolaus Papa. V. 820. C.

Photio CP. communio, niſi reſipiſcat, adimitur, quam nonniſi in exitu vitæ poſſit accipere. V. 203. B. Ad eum tamquam ad laïcum laïci mittuntur. V. 818. B. Baculo innixus in ſynodum introducitur. V. 839. A. Tolli ab eo vicarius Sedis Apoſtolicæ jubet. *Ibidem.* Jubetur ut unus laicorum inclinare cervicem Ignatio Patriarchæ. * V. 822. D. Anathematizatur non propter hæreſim, ſed quia opera ejus pejora ſunt omni hæreſi. V. 890. D. Photius anathematizatus. V. 774. A. Photio dicti anathematiſmi. V. 873. A. B.

* Photius a Gregorio Syracuſano ordinatore ſuo nihil percepit, niſi quantum Gregorius habuit : nihil autem habuit ſynodice depoſitus & anathematizatus : nihil ergo dedit. *Nicolaus*

I. *Papa.* V. 182. B. C. 206. A.
* Photius in ordinationibus quas fecit, nihil dedit, niſi forte damnationem. V. 794. D. Conſecratus non ſolum non accipit Spiritum ſanctum; ſed & quod antea habuit, flamen auſertur ab eo. *Hadrianus II. Papa,* V. 794. E. Ab anathematizato Photio, per impoſitionem manus, non lucrum, ſed vulnus acceperunt. *Ibidem.* & 795. A. Cum diceretur epiſcopis a Photio ordinatis, Vos laici eſtis: reſponderunt: Hoc nec diabolus auſus eſt dicere. V. 830. B.
* Photium numquam fuiſſe aut eſſe epiſcopum declarat ſynodus VIII. œcumenica. V. 900. E. &c. Qui ordinati a Methodio vel Ignatio ad Photium defecerunt, depoſiti & omnino ſacerdotali operatione privati ſunto. V. 911. A. B. Lectores a Photio ordinati, an ſint denuo ordinandi. V. 938. B.
Photius ſponte per chirographum ſe Patriarchatu abdicat. V. 1130. C.
Photius in ſua pſeudoſynodo præſes, inter epiſcopos poſtea ordine (ut videtur) conſecrationis appellatur. VI. 214. C. De Photiana pſeudoſynodo admonitio Joannis Scylitzæ. V. 1150. 1154. &c. Photianæ pſeudoſynodi capita tria. 1. Confirmatio Nicænæ II. Synodi. 2. Confirmatio promotionis Photii. 3. Abrogatio eorum quæ contra ipſum facta fuerant. V. 338. A. B.
Photius a ſeniori Roma & Orientalibus thronis numquam receptus eſt. V. 780. B. Photium numquam recepit Nicolaus I. Papa. V. 808. C. E. 810. A. 820. E. Photium nulla recepit ſedes Patriarchalis. V. 821. D. E. 882. B. Qui a Joanne Papa dicunt abſolutum, mentiuntur. V. 1143. B. Photium Joannes VIII. ex ambone Romæ condemnat, ut illum ſui deceſſores, Nicolaus & Hadrianus damnarant. V. 1162. D.
Photius. Joannes VIII. Papa diſpenſat cum Photio, ut in locum Ignatii defuncti Conſtantinopolitanæ eccleſiæ Patriarcha ſubrogetur. VI. 64. A. B. Ea tamen lege, ut in ſynodo ea de re celebranda, veniam poſtulet; & ut Bulgaticam diœceſim eccleſiæ Romanæ reſtituat. V. 1151. B. Photium epiſcopum ſuſcepere Orientales ante Joannem Papam. VI. 242. E. 243. A. B.
Photius a Baſilio Imp. poſt obitum Ignatii reſtitutus. V. 1006. B. A Leone Baſilii filio rurſum ejicitur. 1119. E.
Photii blaſphemia, Spiritum ſanctum a Patre tantum procedere. VI. 543. D.

PHR PHY

Phrenetici ſolent medicantes quoſque velut hoſtes putare vel cædere. II. 886. C. 896. E.
Phryges. *Vide,* Montaniſtæ.
Phylacteria, liber apocryphus. II. 942. C.
Phylacteria, id eſt, ſcripturæ. III. 1945. A.
Phylacteria. *Vide,* Ligaturæ. Phylacteria ne clerici faciant. *Laodic.* I. 788. D. Phylacteriis ſi quis uſus fuerit, anathema ſit. III. 1865. E. 1883. C.
Physicam ne legant Regulares. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1598. E. *Monſpel. ſub finem.* 1936. A.
Physiologus, liber ab hæreticis conſcriptus, & Ambroſii nomine conſignatus. II. 942. A.

PI

Piarum voluntatum & cauſarum protector ab epiſcopo conſtituendus. X. 1081. A.
Pictavensis eccleſiæ privilegium. VI. 199. A. B. C. D. Pictavienſium Canonicorum conſuetudo in feſto S. Hilarii & omnium ſanctorum ſervetur. VI. 1238. B. C. Pictavorum comitiſſa Hildegardis, anno 1119. VI. *parte II. initio* 1988. A.
Picti & Britones. III. 995. A.
Pictorum ars pia, non ut eam quidam inſipienter vituperant. IV. 171. D.
* Picturæ in eccleſia ne ſint. *Conc. Eliberit.* I. 254. B. Picturas facimus ad decorem domus Dei. IV. 87. A. Picta imago paſſionis, Iſaac ad altare, manibus poſt tergum revinctis, &c. IV. 166. A. Pictura cera perfuſa. IV. 50. B. 163. D.
Picturæ turpes prohibitæ. *Trull.* III. 1695. E.
Pietas eſt, ex qua naſcitur frequenter impietas. V. 402. B.
Pignorationes, quas vulgaris elocutio repreſalias nominat. VII. 718. B.
Pignus. De pignore, lex Alvredi regis. VI. 381. A. Pignus non retinendum. VII. 271. D.
Pigri. Qui negligit cenſum, perdat agrum. IV. 1494. B.

PIL PIM PIP

Pila. Ludentes clerici ad pilam pedalem, ſolvant toties quoties XL. denarios &c. IX. 1890. C.
Pilgrimi Lauriacenſis epiſtola. VI. 695.
* S. Pimauvi eccleſia collegialis, in diœceſi Lemovicenſi. VII. 1043. F.
S. Pimenius epiſcopus in Hiſpania. III. 1720. C.
Pippinus dux & princeps Francorum. Signum illuſtris viri Pippini Majoris Domus. III. 1934. B. Excellentiſſimus Major Domus gentis Francorum. III. 1006. D. Dux & princeps Francorum anno 2. Childerici regis Francorum. III. 1932. D.
Pipinus rex fuit e ſtirpe Clodovei. IX. 1435. B. Pippinus & Carlomannus reges Francorum. III. 1885. E. Pippinus magnus rex ſanctæ recordationis, genitor Caroli Magni. III. 2020. C. E. 2024. A. * Scias dominum noſtrum Imperatorem imperii coronam ita velle ſuſcipere, ſicut illam Carolus, Ludovicus, Pipinuſque ſumpſere. VI. *parte II. initio.* 1906. A. IV. 843. B. *Vide,* Canium Gallicanum.
Pipinus rex, Caroli regis filius. IV. 951. B. Rex Aquitaniæ. IV. 1409. D. In clericum attonſus, in monaſterium Sueſſionenſe deducitur. V. 38. B. 43. D. E.

PIR PIS &c.

Pirozus presbyter. II. 519. C.
Pisanum conciliabulum præter opinionem Ludovici XII. regis Francorum. IX. 1710. B. Accedente conſenſu Imperatoris. *Ibidem.* Dicto prætenſo concilio poſtea rex adhæſit, prælatis quibuſdam illud legitime eſſe congregatum arbitrantibus. *Ibidem.* Piſani conciliabuli injuſtitia deſcribitur. IX. 1586. 1587. 1588.
Piscatorie, non Ariſtotelice loquimur. II. 755. B.
Pisciacensis conventus citatur. X. 515. D. &c.
Pistis ad Sequanam, ubi aliquamdiu ſedes fuit Northmannorum. V. 559. E.
Pistoriensi eccleſiæ immunitas conceſſa ab Innocentio II. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1154. D. anno 1133.
Pistrina eccleſiarum. VII. 522. D.
Pistus Arianus. I. 614. E.
Pittacia promittere. II. 959. E.
Πιττάκια. IV. 187. C.
Pius Auguſtus, *Ludovicus.* V. 324. C.
Pii II. bulla retractationum. IX. 1449.
Pizochatæ. IX. 1834. E.

PL PN

Placidiana domus. III. 3. C. Placidianæ. 4. E.
Placitum diebus Dominicis, vel ſanctorum feſtis, vel Quadrageſimæ aut jejuniorum, habere nullus Comes præſumat. VI. 450. D. *Turon.* anno 813. IV. 1028. C. *Rotomag.* anno 1197. VII. 1203. D. VI. 574. B. Nec VII. diebus ante Natalem Domini, &c. *Ibidem.*
Placita publica & ſæcularia ne fiant in atriis baſilicarum, aut in ipſis baſilicis. IV. 1006. B. V. 457. D. Placita generalia in anno tria. IV. 1287. C.
Placitum qualiter metropolitanus ſuis confinitimis, aut confinitimi metropolitano conficiant. *Emerit.* III. 1000. A. B.
Placitum Dei ſub papilionibus, in modum caſtrorum. VI. *parte II. initio.* 1939. B. C. anno 1116. Ubicumque placita fuerint, ſi miſſus epiſcopi cauſam eccleſiæ propoſuerit, ipſa primitus terminetur. VI. 986. C. Placitare, *plaider.* VI. *parte II. initio.* 1982. D.
Planeta presbytero datur. III. 586. D.
Plato martyr & προσωποφόρος. IV. 183. B.
* Plato a ſacra Hebræorum philoſophia & Dei ſcientia lumen habens dixit, Deum circumrotundum & decurtatum, quando Dei Filius factus eſt homo. IX. 1787. B. *Vide,* Infernus. Origenes.
Plebani & quicumque parochiales eccleſias obtinent, tenentur plebem docere ſaltem diebus Dominicis & feſtis ſolemnibus. *Trid.* X. 31. B. *Vide,* Rectores.
Plebs, eccleſia baptiſmalis. VI. 172. A. D.
Plenaria ſynodus Capuenſis. I. 964. E. Francofordienſis. IV.

881. D. *Vide*, Synodus.

* PLURALIS numerus, *ἀνάξιοι αὐτοκράτορες*, ad Juſtinum juniorem. IV. 289. E. *Beatiſſimi*, *μακαριώτατοι*, cum ad unum ſcribitur. III. 1438. C. *Et alibi identidem.*

PLURIMORUM obtineat ſententia. *Nicæn.* anno 325. I. 326. C.

PLUVIALIA, quæ cappæ vocantur. X. 482. D. Pluvialis. VI. *parte II. initio.* 1623. B.

Πνευματικὸς, Confeſſarius. IX. 187. E. IX. 317. C.

PNEUMATOMACHI *Icon.* I. 800. C. 809. A. Pneumatomachus, immo theomachus. V. 913. E.

POENA

POENÆ timor. Suſpendantur ab illicitis per formidinem, & qui nequiverint per pudorem. II. 1020. E.

POENA potius perſonalis infligatur clericis, quam pecuniaria. X. 1576. A. B. Pœnæ pecuniariæ pro criminibus ne paſſim imponantur: ne crimen videatur pecunia redimi. IX. 2025. D. *Vide*, Crimina. Pœnæ pecuniariæ quos in uſus ab epiſcopis ſint expendendæ. X. 1151. E.

POENA capitis. *Vide*, Peccatorum punitio.

POENITENTIA

Pœnitentiæ ſacramentum Chriſtus inſtituit pro his qui in peccata poſt baptiſmum labuntur. *Trid.* X. 38. C. Inſtituit autem, cum dixit, *Quorum remiſeritis*, &c. *Ibidem.* Sic univerſorum Patrum conſenſus, & Eccleſia ab initio ſemper intellexit. *Trid.* X. 90. B. C. 98. A. Verba illa ad poteſtatem prædicandi detorquentes, damnat ſancta ſynodus. *Ibidem.* C. 98. A. * Chriſtus præpoſitis eccleſiæ hanc tradidit poteſtatem, ut ſacerdotes pœnitentiæ ſatisfactionem darent confitentibus: juxta illud, *Quorum remiſeritis*, &c. *Exon.* anno 1287. VII. 1078. B.

Pœnitentiæ ſacramentum lapſis poſt baptiſmum ad ſalutem neceſſarium eſt, ut nondum regeneratis ipſe baptiſmus. *Trid.* X. 91. A.

Pœnitentia ante baptiſmum non eſt ſacramentum. *Trid.* X. 90. B.

Pœnitentiæ ſacramento lapſis poſt baptiſmum beneficium mortis Chriſti applicatur. *Trid.* X. 90. A. Crede quod Spiritus ſancti dono per pœnitentiam & per ſacerdotale miniſterium, incunctanter peccatorum detur indulgentia. VI. 544. E.

Pœnitentiæ ſacramentum pœnam æternam cum culpa remittit. *Trid.* X. 38. D. Pœnitenti culpa & reatus pœnæ æternæ non ſic remittitur, ut nullus remaneat reatus pœnæ temporalis exſolvendæ, vel in hoc ſæculo, vel in futuro. *Trid.* X. 43. C.

Pœnitentiæ ſacramentum potiſſimum in abſolutione presbyteri conſiſtit. IX. 2008. D.

Pœnitentiæ ſacramentum qui dixerit ipſum eſſe baptiſmum, anathema. *Trid.* X. 97. E. Multis rationibus a baptiſmo differt. 90. D.

* Pœnitentia vera & certiſſima indulgentia, ut iterum eadem non faciat homo delicta pro quibus veniam popoſcit. *Theodulf.* IV. 923. C. Pœnitentia digna fletu, humilitate, jejunio, miſericordia, redimere crimen admiſſum. *Canones Rom.* I. 1034. B. Pœnitentiam vere agere, eſt commiſſa flere, ſed iterum plangenda declinare. *Gregor. M.* III. 508. D. *Hincmar. ex Gregorio.* V. 405. E. * Pœnitentia pura, vulnera vulneribus non ſuperaddere. III. 1870. A. Pœnitentia optima, nova vita. *Error Lutheri.* IX. 1893. C. Pœnitentiam optimam qui dixerit eſſe tantum novam vitam, anathema. *Trid.* X. 100. A.

Pœnitentia. Inſtituit Chriſtus hoc tribunal, ut per ſacerdotem, quoties ad ipſum pœnitentes confugerint, poſſint liberari, & ipſi Deo reconciliari. *Trid.* X. 90. E. 97. E. Quod Chryſoſtomus diceret, *Quoties peccaveris, veni ad me, ego te ſanabo:* accuſatur. I. 1042. B. Pœnitentiam agendi modus fœdiſſimus, & exſecrabilis præſumptio; ut quoties peccare libuerit, toties a presbytero ſe reconciliari expoſtulent. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. B. C.

Pœnitentiæ quaſi materia ſunt actus pœnitentis; contritio, confeſſio, ſatisfactio. IX. 440. A. Forma, *Ego te abſolvo*, &c. *Ibidem.* 98. B. *Trid.* X. 91. B. Integrantes ſacramenti partes ex Dei inſtitutione. *Ibidem. Nemauſ.* anno 1287. VII. 907. A. VII. 282. E. *anno* 1237. * Pœnitentia eſt medicina; quæ per tres ſui partes, ſcilicet contritionem, confeſſionem, & ſatisfactionem, mitigat iram Trinitatis, quam peccator offendit. *Exon.* anno 1287. VII. 1125. B. Pœnitentiæ tres eſſe partes, contritionem, confeſſionem, & ſatisfactionem, non eſt fundatum in ſcriptura, &c. *Error Lutheri.* IX. 1893. B. Pœnitentiæ partes qui dicunt eſſe duas; concuſſos conſcientiæ terrores, & fidem, damnantur. *Trid.* X. 91. C. 98. B.

Pœnitentiæ ſacramenti forma, *Ego te abſolvo*, &c. *Trid.* 91. B. In ea forma præcipue ſacramenti ſita vis eſt. *Ibid.* Preces adjunctæ ad formæ eſſentiam non pertinent, nec ſunt neceſſariæ. *Ibid.*

* Pœnitentia, ſecundus baptiſmus. Sicut enim baptiſmus peccata, ita pœnitentia purgat. *Theodulf.* IV. 921. A. Per eam vice baptiſmi peccata poſt baptiſmum diluuntur. *Ibidem.* Secunda poſt naufragium tabula. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. D. *Trid.* X. 98. A. Laborioſus baptiſmus dictus eſt a patribus. *Trid.* X. 91. A.

Pœnitentiæ falſæ cavendæ. VI. 1588. E. Pœnitentia falſa quæ dicenda ſit: ut cum quis ab officio vel curiali vel negotiali non recedit, quæ ſine peccatis agi nulla ratione poſſunt: &c. VI. *parte II. initio.* 1687. B. & 1212. A. B. Pœnitentias falſas dicimus, quæ non ſecundum auctoritatem SS. Patrum pro qualitate criminum imponuntur. VI. 1581. A.

* Pœnitentibus negotiari aut militare non licet. *Leo Papa.* I. 1763. C. D. V. 456. E. Abſtinere debent a ſæcularibus negotiorum tumultibus. *Tolet.* anno 683. III. 1745. B. * Pœnitentiam profeſſis non licet in foro litigare, niſi forte eccleſiaſtico. *Leo Papa.* I. 1763. B. * Pœnitentiæ veræ fructum facere nullatenus poteſt, qui negotiationi, quæ vix agi ſine peccato poteſt, operam dederit; aut arma militaria portaverit, excepto ſi pro tuenda juſtitia ſua, vel domini, &c. VI. 1433. D. E. * Pœnitentes publice, nullo militiæ ſæcularis cingulo uti debent, nullam reipublicæ adminiſtrare dignitatem, &c. V. 28. D. Pœnitentem ire ad placitum nemo compellat. VI. 451. A. Pœnitentes viri tonſo capite, & religioſo habitu utantur. *Barcinon.* II. 1434. D. Epulis non interſint, nec negotiis operam dent. *Ibid.* Pœnitere quiſquis vult digne, quod in baptiſmo promiſit, diabolo ſcilicet pompiſque ejus renunciare, ſolicitus ſit cuſtodire. VI. 1433. E.

* Pœnitentia juvenibus non facile committenda eſt propter ætatis fragilitatem. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. *Vide*, Adoleſcentes. Pœnitentia non danda niſi petenti, qui jam ſit annorum quadraginta. I. 294. B. Pœnitentiæ benedictionem credere juvenibus nemo præſumat: nec conjugatis, niſi ex conſenſu partium, & ætate jam plena. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. A. * Pœnitentiam qui acceperit adoleſcens in periculo, & poſtea uxorem duxerit, incontinentiæ metu, rem venialem facit. Tolerabilius iſtud eſt, quam ſi concubinam ſibi jungat. *Leo Papa.* I. 1763. E. Pœnitentiam qui petiit in mortis diſcrimine adhuc in ætate adoleſcentiæ poſitus, ſi conjugatus, & forte fuerit incontinens, redeat ad priſtinum conjugium, quouſque poſſit adipiſci temporis maturitate ſtatum continentiæ. *Tolet. VI.* anno 638. III. 604. E. Sed ſi uxor deceſſerit, non liceat denuo uxorem ducere. 605. A. Pœnitentia non ſtatim eſt danda puellis. *Valent.* anno 374. I. 796. B. *Vide*, Virgines ſacræ. Pœnitentiam quæ viduæ vel puellæ fuerint veſtium commutatione profeſſæ. III. 338. D. Pœnitens vidua, hoc eſt, continentiam profeſſa. II. 1065. C.

Pœnitentiam qui petit a presbytero vel epiſcopo, prius tondeatur, ſi vir: ſi mulier, habitum mutet. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. D.

Pœnitentiam cuilibet imploranti, ſacerdos pœnitentiæ leges injungat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. D.

Pœnitentias imponi quales & quantas oporteat. *Claromont.* anno 1268. VII. 596. De pœnitentia, decreta Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1822. 1823. Pœnitentiæ modus ac tempus qualiter imponi debet. V. 14. C. D. VI. 666. *& ſeqq.* Pœnitentiæ canones, ex Petro Alexandrino. I. 225. B. *& ſeqq.*

Pœnitentes. Quæ ſint ab illis & circa eos obſervanda *Capitular.* V. 423. 424. 425. 426. 427.

Pœnitentiæ pro diverſis criminibus diverſæ. *Vormat.* anno 868. V. 742. D. E. 743. A. B. *Vide*, Matrimonium.

Pœnitentia. Licet ſecundum Canones pro quolibet peccato mortali ſeptennis eſſet regulariter pœnitentia injun-

genda; ſacerdos tamen injungat minorem vel majorem, prout viderit expedire. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 910. D. Pœnitentibus, ſecundum differentiam peccatorum, ſacerdotis arbitrio pœnitentiæ decernuntur. Sacerdos ergo conſideret perſonas, ætates, loca, & tempora, &c. V. 741. B *anno* 868. Pœnitentiam peccatoribus diſtricte inſtituat presbyter, unicuique juxta meriti ſui rationem, ſicuti probabilius eam aſſequatur. VI. 983. C.

• Pœnitentiæ modus, ut medicina, pro qualitate peccati perſcribendus. *Laodic.* I. 782. B. *Trull.* III. 1698. A. B. C. • In pœnitentiis injungendis, ſacerdotes peritorum medicorum inhæreant veſtigiis; ut ſciant adhibere propria & proficua medicamenta: &c. *Exon.* anno 1287. VII. 1078. E.

Pœnitentia. Penes epiſcopos erit poteſtas pœnitentiæ tempus minuere vel augere. *Ancyr.* anno 314. I. 274. B. VI. 1178. E. Arbitrio epiſcopi, ſecundum differentiam peccatorum. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. C. Menſuram temporis in agenda pœnitentia non ſatis attente præfigunt canones; ſed magis in arbitrio epiſcopi vel presbyterorum relinquunt. III. 1870. D. Tempora pœnitentiæ abbrevianda præcipiunt pro fide & converſione pœnitentium. *Ibidem.*

Pœnitentiæ modus ſua peccata confitentibus, aut per antiquorum canonum inſtitutionem, aut per ſcripturæ ſacræ auctoritatem, aut per eccleſiaſticam conſuetudinem, imponi debet. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038. B. • In judiciis pœnitentium ne presbyteri diverſa ſentiant; ſed conſiderata qualitate perſonæ juxta modum culpæ agatur cenſura vindictæ. *Ahyto.* IV. 1243. D. E. Pœnitentia penſanda non eſt quantitate temporis, ſed ardore mentis & mortificatione corporis. Cor autem contritum & humiliatum Deus non ſpernit. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. D.

Pœnitentia. Maxime providendum, ut unicuique peccanti Domini adhibeatur miſericordia, quia ſcriptum eſt: *Fili, in judicando eſto miſericors. Gregor. III. Papa.* III. 1870. C. Pœnitentiæ modus eſto juxta modum culpæ vel poſſibilitatem naturæ. VI. 1014. B. Pœnitentia imponenda eſt peccatori, quam poſſit ferre. VII. 1720. A. Pœnitentia talis injungatur conjugatis, ut alter non agnoſcat peccatum alterius. *Ricardus Sarum.* anno 1217. VII. 96. B. Satisfactiones injungant peccatoribus ſacerdotes, ſecundum qualitatem delictorum & quantitatem prout decuerit, &c. *Nicoſ.* VII. 1714. B.

Pœnitentiam & ſatisfactionem injungant ſacerdotes, non pro ſuo arbitratu, ſed pro gravitate peccatorum: habeant tamen rationem contritionis, dum pœnitentem abſolvunt. *Bituric.* anno 1584. X. 1481. D. Sacerdos in pœnitentia diligenter attendat circumſtantias, &c. *Londin.* anno 1200. VI. *parte II. ſub finem.* 1958. D. • Videndum eſt quæ culpa præceſſit, aut quæ ſit pœnitentia ſecuta poſt culpam: ut quos Deus per compunctionis gratiam viſitat, illos paſtoris ſententia abſolvat. IV. 1099. C. *Vide*, Abſolutio. • Pœnitentiæ arbitrariæ ſunt; &c. VII. 285. C. Pœnitentes negligentiores tardius recipiantur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. D.

Pœnitentiæ laïcis ne venales exponantur. VII. 1080. B. Pœnitentias qui vertunt in proprium & burſalem quæſtum. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1901. B. Abſtinendum a pœnitentiis pecuniariis. VII. 254. E. Nullus ſacerdos pro pœnitentia munus requirat: nec niſi ſponte oblatum accipiat. VI. 764. C. V. 455. E. *Hincmar.* V. 393. D. Pœnitentiam ne ſacerdos injungat obtentu cupiditatis, ut Miſſas faciat pœnitens celebrari. VI. *parte II. ſub finem.* 1931. A. 1958. E. X. 776. B.

Pœnitentiæ modos leves qui pro peccatis gravibus imponunt, conſuunt pulvillos, &c. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038. C. V. 14. D. In injungendis parvis pœnitentiis ſibi caveant ſacerdotes, &c. *Odo Pariſ.* VI. *parte II. ſub finem.* 1940. E. In judicio pœnitentiæ cavenda eſt acceptio perſonarum; ſicut medici cum corporibus medicinam inferre conantur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. C. D.

Pœnitentiæ leges abſque acceptione perſonarum imponant epiſcopi rapacibus, aliiſque, convictis. V. 564. A.

Pœnitentiam judicare & indicare. *Vide*, Confeſſio.

Pœnitentem expleto ſatisfactionis tempore, uti ſacerdos probaverit, communioni reſtituat. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. C. V. 892. A. Præpropere pax datur presbytero, antequam pœnitentiam plenam egerit & Domino ſatisfecerit. *Cyprian.* I. 147. A. • Pœnitentes ſecundum canones non debent communicare ante pœnitentiæ conſummationem. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. D. Per miſericordiam poſt annum vel ſex menſes licentiam damus. *Ibidem.*

Pœnitens ante tempus ad reconciliationem non admittatur pro pretio, vel familiaritate, vel propinquitate. VI. 416. B. Ignatio CP. Patr. permittitur, ut quiſquis ad illum ierit contrito corde, epitimium ei minoret indictum a ſynodo. V. 892. B. C. Pœnitens ſi ante præfixos a canonibus annos fuerit reconciliatus pro certa neceſſitate vel ratione; presbyter vitam ejus & converſationem non negligat, donec præfixum pœnitentiæ tempus expleatur. VI. 416. C.

Pœnitentiæ publicæ ſubjicienda ſunt crimina publica, donec publice peccans eccleſiæ ſatisfecerit. IX. 2010. A. Pœnitendo eccleſiæ ſatisfacere. VI. 430. A. Pœnitentia publica probataque. II. 903. B.

Pœnitentia publica pro notoriis peccatis in uſum revocanda. X. 1181. D. X. 776. B. Pœnitentiam agere juxta canones deſitum eſt: petendum ab Imp. adjutorium, ut ſi quis publice peccat, publica multetur pœnitentia, publice excommunicetur & reconcilietur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1035. B. *Arelat.* anno 813. IV. 1006. C. Pœnitentiæ cenſura. III. 1795. E. *Vide*, Peccantes. Pœnitentiam ut accipiant publici peccatores, presbyteri curare debent, & epiſcopo referre quomodo illam agant. *Hincmar.* V. 407. C. Ab epiſcopo civitatis, in cujus parochia ſcelus commiſſum eſt, rei excommunicati cogantur ad pœnitentiam; & id vicinis ſignificetur epiſcopis. V. 28. B. C. Qui perpetrato quolibet criminali peccato, timens pœnitentiæ longam ærumnam, ad confeſſionem venire noluerit, nullus cum eo comedat aut bibat, &c. *Theodulf.* IV. 918. B.

Pœnitentiæ publicæ ſubjiciendi idololatriæ, homicidæ, fornicarii. *Leo Papa.* I. 1765. A. B. *S. Patric.* I. 1791. E. *Vide*, Raptores. Pœnitentia ſolemni caſtiganda ſunt peccata graviora, quæ vulgatiſſima ſuo ſcandalo totam commovent civitatem. *Lambeth.* anno 1281. VII. 864. E. 865. E.

Pœnitentiam publicam agentis ordo. IV. 1202. C. D. Pœnitentiæ publicæ actio qualis eſſe debeat. VI. 156. B. C. D. E. 157. A. B. Pœnitentiæ ritus Romæ ob publica & grandia ſcelera. IV. 15. D. Poſt pœnitentiam laborioſam impertitur Corpus & ſanguis Chriſti. *Ibidem.* E.

Pœnitentibus, ſive ex gravioribus commiſſis, ſive ex levioribus, feria quinta ante Paſcha remittendum. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 998. C.

Pœnitentes quarta feria, quæ Caput Jejunii nominatur, manus impoſitionem accipiunt, ad vacandum ſolummodo pœnitentiæ. IV. 1499. D. Ad eccleſiam cathedralem veniant, &c. *Pariſ.* anno 1208. VI. *parte II. ſub finem.* 1978. C. Impoſitionem manuum, & cilicium, a ſacerdote conſequantur. *Iſaac Lingon.* V. 421. E. Pœnitentes ſolemniter, in Capite jejunii per epiſcopum ejiciuntur ab eccleſia: & per eumdem reconciliantur in die Cœnæ. *Claremont.* anno 1268. VII. 594. E.

Pœnitentem in eccleſiis benedicere presbytero non licet. *Agath.* anno 506. II. 1003. B.

Pœnitenti, cujus vulgatiſſimum crimen eſt, manus ante abſidem imponatur. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. C. Pœnitentibus omni tempore jejunii manus a ſacerdotibus imponatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. E. *Capitular.* V. 421. E. Accedant ὑπὸ χεῖρα ad manum ſacerdotis: & poſt manus impoſitionem ab eccleſia diſcedant. *Laodic.* I. 784. E. Pœnitens prius a communione ſuſpenſus, ad manus impoſitionem cito recurrat. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. C.

Pœnitentiam de occultis peccatis dare presbyteri poſſunt; de publicis ad epiſcopum referendum. VI. 792. E. VI. 1561. A. *anno* 1076. Diſcretio ſervanda inter pœnitentes qui publice & qui abſconſe pœnitere debent. *Remenſe*, anno 813. IV. 1020. D.

Pœnitentiam publice peccanti det ſolus epiſcopus. *Conc. Eliberit.* I. 253. E. Occulte peccantem ſuſcipiat presbyter vel monachus; ſed pœnitentiam non injungat, niſi quam epiſcopus determinaverit. VI. 1520. E. Sacerdos

pro peccato occulto publicam pœnitentiam non injungat; nec peccatores occultos faciat pœnitere. *Claromont.* anno 1268. VII. 599. B.

Pœnitentia ſolemnis, quæ ſacramentalis eſt, in aliam nullatenus commutetur. *Exon.* anno 1287. VII. 1103. C. Pœnitentiam publicam in aliam ſecretam Epiſcopus poterit commutare, quando ita magis expedire judicaverit. *Burdigal.* anno 1583. X. 1347. A. *Bituric.* X. 1480. D. Pœnitentium reconciliatio non presbyteris, ſed epiſcopis competit. V. 26. E. Niſi abſente epiſcopo, & permiſſu ipſius. 27. A. * Quia ſolis epiſcopis in eccleſia conceditur, quod dictum eſt Apoſtolis; *Quorum remiſeritis*, &c. *Ibidem.* *Capitular.* V. 421. B. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. C. *Carthag. II.* anno 390. I. 951. E. In publica Miſſa. 952. A. Niſi in mortis periculo. *Ibid. Vormat.* anno 868. V. 739. C. Chorepiſcopo vel presbytero non licet. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 560. B. Sine præcepto ſui epiſcopi. *Ibidem.* Pœnitentem reconciliat ſolus epiſcopus apud Romanos: ſecundum Græcos, presbytero licet. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. A. *Vide*, Reconciliatio.

* Pœnitentia acta, qui vel quæ nova conjugia appetunt, aut inhibitos concubitus, unde filios procreavere; jam non habent ſuffugium pœnitendi. Itaque excommunicati, tantum orent cum fidelibus. Sed in vitæ fine donentur viatico. *Siric.* I. 848. D. E. Pœnitentia ſuſcepta ſi quis ad militiam & habitum redeat, uſque ad exitum excommunicetur, viatico conceſſo. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. A. Pœnitentes, qui ſuſceptam publice pœnitentiam deſeruerint, a conviviis etiam fidelium ſubmovendi. *Venet.* anno 465. II. 797. C. Pœnitentiam profeſſi ſi nupſerint, ab eccleſiæ liminibus arceantur. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. E. Qui ad ſæcularia redierint, a communione & ab omnium catholicorum convivio ſeparentur. *Andeg.* anno 453. II. 779. A. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. D. Si quis poſt interdictum cum eis manducet, etiam ipſe excommunicetur. *Ibidem.* Pœnitentiæ nomine qui ſunt in habitu religioſo converſaó, poſtea ſi comam nutriunt, & veſtimenta ſæcularia ſumunt, ab epiſcopo comprehenſi, rurſus legibus pœnitentiæ in monaſteriis ſubdantur inviti. *Tolet. VI.* anno 638. III. 604. D. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. A. Pœnitens ad ſæcularia ſi relabatur, non communicet, niſi reformetur. *Epaon.* anno 517. II. 1050. A. Ab eccleſia alienus habeatur. *Arelat. II.* anno 452. II. 775. B. *Turon.* anno 461. II. 795. A.

Pœnitentiam qui pro criminibus gerunt, & ad cingulum militiæ revertuntur, contra ſacras regulas agunt. V. 343. B.

Pœnitens publice non poteſt conjugio copulari, niſi prius reconciliatione & communione percepta. V. 27. E.

Pœnitens qui fuerit, ne admittatur ad clerum. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1018. C. *Epaon.* anno 517. II. 1048. C. Niſi inter oſtiarios vel lectores, ſi neceſſitas exegerit. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. B. Ordinari non debet ad ſacerdotium. *Zacharias Papa.* III. 1908. B. Ne ordinetur diaconus vel presbyter. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. D. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1653. A. Pœnitens nullus clericus ordinetur. II. 1158. C. Nullus ad honorem clericatus poteſt reverti. *Ibidem.* Pœnitentes, multis criminibus involutos, etiam ab infimis officiis clericorum canones Nicæni excludunt. *Innoc. I. epiſt. 6.* I. 1007. C. *Siric.* I. 851. B.

Pœnitentiam qui petunt in diſcrimine conſtituti, nulla manifeſta ſcelera confitentes, ſed tantum prædicantes ſe peccatores, hi ſi convaluerint, poſſunt ad gradus eccleſiaſticos pervenire: non qui aliquod mortale peccatum perpetraſſe ſe publice fateantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. E. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1744. D.

Pœnitentiam agere nemini conceditur clericorum. *Siric.* I. 851. B. VI. *parte II. initio.* 1653. A. *Vide*, Epiſcopus. Presbyter. Diaconus. Ex pœnitentibus ordinatus clericus deponatur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. A. Si qui ſunt ex pœnitentibus ordinati, nec diaconus miniſtret, nec presbyter conſecret. *Agath.* anno 506. II. 1003. B. Pœnitentia publica non imponitur presbytero vel diacono: Ejuſmodi lapſis privata eſt expetenda ſeceſſio. *Leo Papa.* I. 1761. D. Si presbyteri vel diaconi ob gravem culpam removendi ſint ab officio, non eis imponatur manus tamquam pœnitentibus *Carthag. VI.* anno 401. I. 988. B. Pœnitentiam ſolemnem clerici ſubire non debent: ſed ſi tale crimen commiſiſſe convicti judicialiter fuerint, ab exſecutione ſui officii ſuſpendantur, & præterea in foro pœnitentiali a Pœnitentiario pœnitentiam recipiant ſalutarem. *Exon.* anno 1287. VII. 1103. D. Pœnitentes diaconi, inter ſubdiacones poſtea habeantur. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. C.

Pœnitentis. Sub pœnitentis profeſſione qui ſe ab altaris communione ſubmovet pro reatu ſuo, presbyter vel diaconus. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. D. Pœnitens presbyter vel diaconus, in neceſſitate, ſi alii defuerint, poteſt baptizare. *Aurel. I.* anno 511. II. 1010. D. Pœnitentiam qui uſque ad vitæ finem egerit, non ſolum indulgentiam accipiet, ſed etiam ad præmia æterna perveniet. II. 1158. B. Tamen ad honorem clericatus pœnitens non poteſt reverti. *Ibidem.*

Pœnitentia clericorum. Errant qui putant ſacerdotes poſt lapſum, ſi condignam egerint pœnitentiam, miniſtrare non poſſe. *Calixt. epiſt. 3.* I. 113. A. David de criminibus mortiferis egit pœnitentiam, & tamen in honore permanſit. I. 113. A.

Pœnitentiæ benedictionem, hoc eſt, viaticum, qui per communionem io morbo ſuſcipiunt, nec pœnitentiam publice agunt, ſi vitiis careant, admittantur ad clerum. *Gerund.* anno 517. II. 1044. E. Pœnitentiam epiſcopus qui in diſcrimine mortis ſuſcepit, de ſe nulla crimina manifeſta confeſſus, ſoliti ordinis retentet officia, reconciliatione præmiſſa. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1744. 1745. B. C. D. * Pœoitentiam ſacerdos qui in diſcrimine mortis ſuſceperit, criminis admiſſi conſcius, quod fateri hominibus erubeſcit; noverit ſuo relictum arbitrio, ut juxta ſuæ conſcientiæ fiduciam audeat ſacrificare Deo, vel non audeat. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1745. D.

Pœnitentiam & communionem qui in extremo vitæ petunt, poſt vitam omnem in voluptatibus incontinentiæ tranſactam, detur ipſis, inſtar viatici, ut a perpetuo exitio vindicentur. *Innocent. I. epiſt. 3.* I. 1004. B. C.

Pœnitentia morientibus non eſt deneganda: eſt enim hoc animam, ne abſoluta eſſe poſſit, occidere. I. 1259. B. * Pœnitentia ultima nulli neganda. *Hincmar.* V. 407. E. *Vide*, Viatico.

Pœnitentiam mortis tempore qui denegat, ſalutem homini adimit. V. 13. D.

Pœnitentes non ſuſcipere, non eſt Catholicorum, ſed Novatianorum. V. 378. C.

Pœnitenti de ſæculo abeunti viaticum non negetur. II. 834. A.

Pœnitentiam petentes reconciliandi cum viatico munere. V. 1362. A. Sobvenire morienti Deus vel in momento poteſt. I. 1259. C.

Pœnitentia & viaticum morientibus dari debent. V. 1232. B.

* Pœnitentibus morientibus viaticum datur, pro communione: non autem reconciliatoria manus impoſitio. Si revixerint, pœnitentiæ tempus expleant, & legitimam accipiant communionem cum reconciliatoria impoſitione manus. *Arauſic.* anno 441. I. 1784. B. Non ſe credant abſolutos, ſine impoſitione manuum. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. E.

* *Pœnitentia.* Ab infirmis in periculo poſitis, per presbyteros pura eſt inquirenda confeſſio: pœnitentia tamen non eis imponenda, ſed innoteſcenda: & cum amicorum orationibus & eleemoſynis pondus pœnitentiæ ſublevandum. V. 13. B. C. Si convaluerint, pœnitentiæ modum a ſuo confeſſore impoſitum ſervent. V. 13. C. vitam pœnitentium peragant. *Barcinon.* II. 1435. A. Sin minus, orationibus & conſolationibus eccleſiaſticis animati cum unctione olei, viatico reficiantur. *Ibidem.*

Pœnitentia nulli negetur. Si mors immineat, tempus pœnitentiæ minuatur. Si viatico accepto coovaluerit, totum impleat. II. 1051. B. In oratione ſola communicet, donec impleatur ſpatium temporis eidem præſtitutum. *Felix III. Papa.* II. 834. B.

* Pœnitentes in infirmitate ungi oleo non poſſunt, quia genus eſt ſacramenti. *Vide*, Oleum.

* Pœnitentiam qui rogant ſibi dari dolore perurgente; & cum ſacerdos venerit, ſi dolor quieverit, excuſant, tolerandi. *Leo Papa.* I. 1763. A. Pœnitentiam qui in ægritudine acci-

piunt, & cum convaluerint agere eam nolunt, non ſunt penitus deſerendi. I. 1762. D. E.

* Pœnitens ſi ante presbyteri adventum obmutuerit, ſub teſtimonio aliquorum quod pœnitentiam antea petierit, viatici munere donetur. VI. 416. D. Pœnitentiam accipere poteſt ſubito obmuteſcens, ſi teſtes adſint voluntatis ejus. *Arauſic.* anno 441. I. 1785. C. * Euchariſtia morituro, qui obmutuit, vel in phreneſi inventus eſt, accepta pœnitentia, ſi quidem hanc prius petierit, in os infundatur. Si ſupervixerit, expleat tempus pœnitentiæ. III. 1878. A. 1945. A. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. D. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. D.

Pœnitentes qui animo jam deficientes pœnitentiam accipiunt, & ante communionem moriuntur, Dei judicio ſunt reſervandi. I. 1762. E.

Pœnitentiam qui non ſentiens accipit, ſiquidem vel nutu petierit, debet ſervare, ut qui baptizatus eſt parvulus neſciens, debet mandata ſervare. *Tolet. XII.* III. 1719. E.

* Pœnitenti, ſi in morbum inciderit, deſperatuſque ſit, danda communio eſt. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 998. C. Pœnitentiam qui agit in mortis periculo, ſtatim pœnitentia per manus impoſitionem accepta, reconciliatio ei adhibenda eſt, juxta Leonis Papæ decretum. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1028. E. 1029. A. Morientibus ſine cunctamine communio & reconciliatio præbeatur. III. 1944. E. * Per januam reconciliationis & viatici muneris ſanctificationem animas ab æterno interitu liberare. V. 1370. C.

Pœnitentiam qui ſuſcipit, ſimul religionis habitum induit, cum ſignaculo ſacræ tonſuræ. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1719. C. D. Pœnitentis habitus monaſticus. IV. 1454. A. Pœnitentiæ ſtatus. VI. *parte II. initio.* 1638. E.

Pœnitentia conjugatis nonniſi ex conſenſu danda. *Arelat. II.* anno 452. II. 775. A.

Pœnitentiam qui ſimulant, ut uxores dimittant. VI. 1519. E. Vel ut ſacros ordines deſerant. 1519. E. 1520. A. Pœnitentes qui comas non depoſuerint, aut veſtem non mutaverint, abjiciantur. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. Pœnitentibus, cum pœnitentiam petunt, manus imponatur a ſacerdote, & cilicium ſupra caput. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. Pœnitentes qui non manducant carnem, neque vinum bibunt, præter dies Natalis Domini & Paſchæ. V. 352. E. Qui Quadrageſimali more uſque ad veſperam jejuni perſeverant. 350. E. Pœnitentes abſtinere debent a conviviis, & ornamentis, & alba veſte. *Herard. Turon.* anno 858. V. 458. C. Pœnitens non cogendus vinum bibere, aut carnem manducare, niſi ad præſens pro ipſo quis dederit unum vel duos denarios. *Iſaac Lingon.* V. 421. A. 452. C. VI. 786. A. Pœnitentes, qui deliciis indulgent, quia carnium & vini uſus eis interdictus eſt. *Cabilon.* anno 813. IV. 1037. E.

Pœnitentes ſemper genua flectant. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. A. Pœnitentes mortuos efferant & ſepeliant. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. A.

Pœnitentium gradus quatuor. *Ancyr.* anno 314. I. 274. A. II. 833. E. Pœnitentium ſtationes quinque: Fletus extra portam: Auditio, inter Catechumenos: Subſtratio intra templi portam: Oratio cum fidelibus: Participatio ſacramentorum. I. 194. D.

* Pœnitentes ſi caſu aliquo moriantur, memoria eorum & orationibus & oblationibus commendetur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 983. E. Memoria facienda eſt, & oblatio pro eorum dedicata ſpiritibus accipiatur. V. 423. B. 425. B. *Vaſenſe,* anno 442. I. 1787. D. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. B. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1029. A. * Pœnitentes qui ante reconciliationem migrant ad Deum, communicent: eo quod pœnitentiam honoraverunt. Si ſupervixerint, ſtent in ordine pœnitentium, ut communionem legitimam ſtatuto tempore recipiant. *Capitular.* V. 422. B.

Pœnitentiæ quomodo redimi poſſint. IV. 1212. E. 1213. 1214. A. Pœnitentiam ſuam poteſt vir illuſtris & amicis fretus leniorem reddere: &c. VI. 673. 674. Pro jejunio poſſunt redemptiones vel compenſationes adhiberi, per orationes, per eleemoſynas, vel diſciplinas, &c. VII. 599. B. C. * Non ſit eleemoſyna (quæ nunc plurimis periculoſa conſuetudo eſt) porrecta ad minuendam vel ad mutandam ſatisfactionem per jejunium & alia expiationis opera. III. 1959. B. C. Pœnitentiam juvare per miſericordias pauperum. *Clem. epiſt.* 2. I. 51. C.

Pœnitentia magnatum. VI. 673. 674.

Pœnitenti carrinam nemo presbyter dividat, niſi infirmitas intervenerit. VI. 830. B. C. Pœnitens dum carrinam ſuam jejunat, de loco in locum non migret, ſed ibi permaneat, ubi ſuam acceperit pœnitentiam, ut proprius ſacerdos ſibi præbeat teſtimonium. VI. 830. D. Pœnitentia ſibi data qui ſe dicunt ire vagantes. IV. 843. A.

Pœnitentium ſodalitates. X. 797. C.

Pœnitentes. Qui ad fores templorum conſiſtunt, ferreis ſua ſponte circulis devincti, aut ſine pœnitentiæ injunctione ſe ſe flagellis cædunt. IX. 2043. A.

Pœnitentiæ ſacramentum non debet denegari ultimo deputandis ſupplicio. *Nugarol.* anno 1315. VII. 1396. B.

Pœnitentiam plenam lapſi agere debuerunt: ita ut in periculo, pacem ſub ictu mortis acciperent. *Cypr.* I. 133. E. 134. A. *Vide,* Apoſtatæ.

Pœnitentia. Epiſcopum ſimoniace ordinatum recipiendum eſſe confiteor, modo pœniteat: ſed quia debet eſſe inculpabilis epiſcopus, alienus ille eſto a ſacerdotali dignitate. *Taraſius CP.* IV. 523. C. D.

Pœnitentia quæ ſit imponenda invaſoribus rerum eccleſiaſticarum. V. 352. D. E. Pœnitentiæ ne injungantur ſuribus, &c. niſi prius facta reſtitutione. VII. 492. B.

Pœnitentia quæ imponenda ſit homicidis. *Vide,* Homicidæ. VI. 539. 540. Pœnitentia illius qui ſacerdotem ſponte occiderit. V. 741. C. VI. 407. B. Poſt annos XII. communicet. *Ibidem.* Poſt annos X. 440. A. Pœnitentia ob diaconum ante ipſum altare interfectum. VI. 620. B. C. D. Pœnitentia presbyteri, qui presbyterum occidit. VI. 1098. A. B.

Pœnitentia parricidæ aut fratricidæ. V. 742. A. B. Pœnitentia quæ ſit agenda homini, qui uxorem occiderat, cauſa adulterii, propter unius teſtimonium. IV. 911. B. C. D. E. 912. A. B. Pœnitentia feminæ, quæ filium interfecit. Inducenda ut in monaſterio peccata ſua defleat. Quod ſi noluerit, licentia detur ei nubendi: hoc enim tutius, & ut uni ſoli quam multis adhæreat. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. ſub finem.* 1856. C. Pœnitentia impoſita ei, qui tres filios ſuos peremerat. V. 341. B. C. D.

Pœnitentiam agat ut homicida, qui paganum occiderit. V. 741. D.

Pœnitentia eorum, qui alios occidunt in bello. *Winton.* anno 1076. VI. 1561. C. 1562. A. B. C. Pœnitentia indicta in Concilio iis, qui bello interfuerant inter duos reges acto, anno 923. VI. 561. 562. C. Pœnitentia illius qui in bello contra paganos Chriſtianum inſcius occiderit. *Vide,* Bellum.

Pœnitentia illius, qui fraternæ cædis nolens cauſa fuerat. VI. 1099. E. 1100. A. Pœnitentia illius, qui filium non ſponte occidit. VI. 1102. B. C.

* Pœnitentiam leviorem agat, qui quemquam inſaniens occiderit, quam qui ſana mente tale quid commiſerit. V. 741. D.

Pœnitentiam qui jam quinquennio egerat, quia interfuerat, cum fur eſſet a femina interemptus, cum eo remiſſius deinceps agendum monet Joannes VIII. Papa. VI. 47. D. E.

Pœnitentia eorum, qui dormiendo, non voluntate, ſed caſu filios ſuos oppreſſiſſe inveniuntur. VI. *parte II. poſt med.* 1446. A. *Rabanus.* V. 1413. B.

Pœnitentia illius, qui alterum graviter percuſſerit. *Rothomag.* anno 878. VI. 206. E.

* Pœnitentiam agant uſque in diem mortis, idololatræ & rebaptizati; nec ſint ſine ſpe remiſſionis, quam ſperare a Deo debebunt. *Valent.* anno 374. I. 796. C. Pœnitentia baptizatorum & rebaptizatorum, gentiliterque viventium. VI. 469. 470. *& ſeqq.* Pœnitentiam agere uſque ad ſui exitus diem oportet clericos, qui ſe rebaptizari fecerint; nec prius admitti etiam inter catechumenos. *Felix III. Papa.* II. 833. D.

Pœnitentia diaconi, qui ſe presbyterum ſimulans, Miſſas celebravit. VI. *parte II. ſub finem.* 1873. C.

Pœnitentia pro falſo juramento præſtito contra Ignatium CP. V. 891. D.

Pœnitentia, pro incendio, ut quis Hieroſolymis vel in Hiſpania in ſervitio Dei per annum pœniteat. IV.

1258. D. Pœnitentiam incendiariis præſtitutam ſi quis epiſcopus relaxaverit, damnum reſtituat, & per annum ab epiſcopali officio abſtineat. VI. *parte II. circa med.* 1194. C. & 1211. C. D. E. Pœnitentia ſacerdotis, qui filiam ſpiritualem polluerit, anni quindecim, & poſtea detruſio in monaſterio. VII. 91. C. *Ricardus Sarum*, anno 1217.

Pœnitendi locus datus inceſto & inceſtæ. II. 1054. B. Pœnitentis inceſti. V. 1414. E. Pœnitentia devotæ, ſi adulteraverit. *Vide*, Devota.

Pœnitentia major feminæ quæ virum habet, ſi fornicetur, quam viduæ & puellæ. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. D. Pœnitentia adulterii. *Nannet.* VI. 460. A. B.

Pœnitentia peccatorum ex libidine. VI. *parte II. poſt med.* 1445. C. D. E. Pœnitentibus quæſtiones faciendæ de luxuria. *Copriniac.* anno 1255. VII. 480. A.

Pœnitentiam agant qui fornicati fuerint, ut ad remiſſionis gratiam valeant pervenire. V. 740. D.

Pœnitentia triennio acta tantum quid valeat. III. 508. C. D.

Pœnitentia. Ubicumque dicitur, XL. vel LXXX. diebus pœniteat, ſic debet intelligi, ut per omnes illos dies aliquam pœnitentiam agat, &c. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 916. A. Pœnitentis XL. dierum priorum qualis eſſe debeat: qualis anni primi, aliorumque uſque ad ſeptimum. *Tribur.* anno 895. VI. 455. 456.

Pœnitentia impoſita epiſcopis & aliis, qui Photio adhæſerunt. V. 787. D. E.

* Pœnitentia peccatorum, medela animæ, utilis hominibus. *Cabilon.* anno 650. III. 949. C. Pœnitentiæ medicamentum. III. 1744. E.

* Pœnitentiæ remediis nemo ſe non egere putet pro quotidianis humanæ fragilitatis exceſſibus, ſine quibus in hac vita eſſe non poſſumus. III. 1864. A.

Pœnitentia. Mentem & corpus, quæ libido traxit ad culpam, afflictio & contritio debet reducere ad veniam. IV. 1038. A.

Pœnitentia. Quis poſt baptiſmum inquinavimus vitam, & iterum baptiſmi aquis lavari non poſſumus, conſcientiam noſtram lacrymis baptizemus, *Hincmar. ex Gregor.* V. 405. A.

Pœnitentem publice qui interfecerit, bannum in triplo componat, &c. *Capitular.* V. 421. B.

Pœnitentibus, quibus ob hæreſis crimen cruces imponuntur, irriſio nulla facienda. *Biterr.* anno 1246. VII. 409. A.

Pœnitentium honorare. V. 422. A.

Pœnitentia. Remiſſiones peccatorum undecim: *ex Caſſiano. Gregor. III. Papa.* III. 1871. B. C.

Pœnitentis, cum ſuis periculis. VII. 594. D.

Pœnitentiæ dentur ſecundum formam canonum antiquorum. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. C. Pœnitentiales codicelli quos vocant, quia canonicæ auctoritati refragantur, nec vulnera peccatorum curant; ſed potius foventes palpant, penitus aboleantur. IV. 1317. D. 1319. A. Pœnitentialis liber cujus antiquorum potiſſimum ſit ſequendus, definiant epiſcopi: ut juxta modum peccati pœnitentibus abſtinentia indicatur: quoniam varie ab aliquibus ſacerdotibus hæc judicia proferuntur. *Turon.* anno 813. IV. 1026. B. Pœnitentiales libri eliminandi, quorum ſunt certi errores, incerti auctores. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038. C.

Pœnitentiale habeat presbyter. VI. 787. A. 792. A. Pœnitentialis liber Bedæ. VI 478. D. E. Pœnitentiale Egberti Eboracenſis. III. 1976. 1977. 1978. Pœnitentium judicia in opuſculis presbyterorum diverſa. III. 1869. E. Pœnitentialis canon, ſive liber. IV. 1241. C. Pœnitentialis libellus. III. 1870. B. Pœnitentiales libri, ſive de pœnitentia conſcripti. V. 1414. E.

Pœnitentiæ ſacramentum: circa illud Græcorum & Syrorum natio in pluribus inordinate ſe habet: quod aliqui numquam, aut rariſſime confitentur, nec proprio ſacerdoti, &c. *Nicoſ.* VII. 1712. B. C.

Pœnitentia ut a ſacerdotibus poſt confeſſionem indicatur, epiſcopi univerſi conſentiunt. *Cabilon.* anno 650. III. 949. D.

Pœnitentiam judicare ſoli epiſcopo vel presbytero licet, non diacono. III. 1775. A.

Pœnitentia a nemine niſi Catholico ſuſcipiatur. VI. *parte II. initio.* 1628. A. Pœnitentiam qui accepit apud hæreticos, a catholico epiſcopo ſuſcipiat pro ratione delicti. I. 1220. B.

Pœnitentia. Nullus abbas, monachus, vel quilibet alius pœnitentias injungat, niſi quibus proprius epiſcopus hanc curam dederit. VI. 1575. C.

POENITENTIARII munus, & præbenda. X. 1416. E. 1417. E. Noviſſima inter dignitates. 1417. A. B.

Pœnitentiarius habeat præbendam, ſed non beneficium curatum, &c. X. 1224. E. Pœnitentiarius idem eſſe non poſſit, cui munus legendi ſacram ſcripturam incumbit. *Tolet.* anno 1566. X. 1165. A. Pœnitentiario præbenda qua conditione aſſignanda. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1558. C.

Pœnitentiarius in eccleſiis cathedralibus inſtituatur. *Trid.* X. Cum unione præbendæ. X. 652. C. Dum confeſſiones in eccleſia audiet, interim præſens in choro cenſeatur. *Trid.* X. 158. B. *Burdigal.* anno 1583. X. 1346. E. *Vide*, Diſtributiones.

Pœnitentiarius generalis. VII. 1078. C.

POENITENTIARIUS domini Papæ, Raimundus de Pennaforti, anno 1242. VII. 349. D.

Pœnitentia. *Vide*, Abſolutio. Abſolvit. Excommunicatio. Catechumeni. Peccata. Satisfactio. Claves. Remittendi peccata poteſtas.

POENITENTIA Adæ, pœnitentia Origenis, pœnitentia Cypriani, pœnitentia Jannæ & Jambræ, libri apocryphi. II. 941. D.

POE POL

POËSIS. *Vide*, Hymni. Nullus ſacerdos poëta ſit, aut hiſtrio. VI. 664. A.

POLANCI Directorium commendatur in Conc. Cameracenſi anni 1586. IX. 2161. A.

POLEMON ex impudico continens, in imagine pictus. IV. 167. D.

POLEMONIS, qui diſcipulus Apollinaris, locus recitatur. III. 891. E. 894. A.

POLENARUM indecens diſpoſitio. IX. 1532. C.

* ὁ πάπας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. IX. 229. C.

POLLUITUR contactu corporis mortui velamen altaris. *Arvern.* anno 535. II. 1182. A.

POLLUTIO eccleſiæ. *Vide*, Eccleſiæ. Reconciliatio.

POLLUTIO nocturna an communionem impediat. I. 190. A. III. 516. D. Pollutio nocturna, diurnaque, quomodo pudienda. III. 1875. C. D.

POLONIA. Epiſcopi nonnulli & Capitula, præſertim pro recipiendis aliquibus canonicis, niſi de ſuorum ſuperiorum voluntate procedat, a Sede Apoſtolica vel Legato ipſius directis litteris obedire contemnunt. *Poſon.* anno 1309. VII. 1301. E. 1302. A. Poloniæ provincia. *Clemens* VI. anno 1346. VII. 1302. C. Polonorum dux Boleſlaus: *anno* 1075. VI. 1318. B. Caſimirus, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1422. D. Sereniſſimo domino principi domino Uladiſlao Poloniæ regi. *Baſileenſes*, anno 1432. VIII. 1477. B. Polonorum archiepiſcopo. VI. *parte II. initio.* 1768. E. anno 1101.

S. POLYCARPI abbatia. VII. 481. C. Prope Narbonem. VI. *parte II. initio.* 1689. A. D. 1690. A. Monaſterium. 1690. E.

POLYCHRONIUS. Hieroſolymit. I. 1742. D. Sede ſua Hieroſolymitana pulſus, iterum eſt propria poteſtate a Romana eccleſia reſtitutus. VI. 258. C.

POLYCHRONIUS deliſus ſenex. IV. 147. C. Puerilis ſenex. V. 1490. D. Qui in dogmatibus hæreticis nomini ſuo reſpondens inveteravit. III. 1438. E. Πολυχρόνιος νηπιόφρων. III. 1421. D. ὁ νηπιόφρων γέρων. IV. 996. B. ὁ παλαιῷ χρόνῳ συγγηράσας τῇ πλάνῃ τῆς αἱρέσεως. III. 1448. C.

POLYCRATES omnium virtutum Adam in paradiſo. VI. 644. D.

POLYGAMIA vetita. I. 467. A. 482. C. 491. E. 511. B. Uxor jungens ſe alteri viro, excommunicetur. *S. Patric.* I. 1792. B. Et qui filiam tradiderit pater. *Ibidem.*

POM PON

POMPAM ſæcularem ad ornandam qui veſtes dederint, abſtineantur. *Conc. Eliberit.* I. 256. C.

POMPATO habitu ne utantur clerici. III. 1925. E.

POMUM ſive mundus, inſigne regale. VIII. 384. C.

PONDERA ubique juſta ſint & menſuræ. *Arelat. VI.* anno 813. IV. 1005. C. *Vide*, Menſuræ. Pondera doloſa abolenda. *Cantuar.* anno 1430. VIII. 1085. 1086.

PONTES reſtitui juſſit Ludovicus Pius

Imp. IV. 1254. A. Pontes reparare qui contempſerint, perducantur ad regem, rationem ei reddituri. IV. 1285. D.
PONTIANUS Papa, in Decretis. VI. 518. D.
PONTIFICALIS ferula. VI. 638. C.
PONTIFICATUS tuus, Bonifacio Carthag. II. 1073. E.
PONTIFEX, epiſcopus. *S. Patric.* I. 1792. C. Pontifex ſummus epiſcopus. II. 1002. B. Pontifex a Berengario appellatus pompifex, & pulpifex. VI. 1014. E.
Pontificum dignitas major quam regum. VI. 351. A.
* PONTIFEX inclytus, Valentinianus, Marcianus. II. 659. B.
PONTIFICIUM. I. 998. E. 792. B. 816. D. II. 763. E. II. 909. B. II. 1262. B.
Pontificium noſtrum. V. 76. B. V. 101. C. V. 235. C. 238. D. &c. V. 287. D. VI. 363. E. V. 723. B. 725. B. V. 864. C. V. 1166. B. VI. 29. B. E. Pontificium veſtrum. V. 864. C. Pontificium prædeceſſorum meorum. *Joannes VIII. Papa.* VI. 39. C.
S. PONTII Narbonenſis prioratus. VII. 1025. B. Abbatia. VI. *parte II. initio.* 1810. D.

POP POR

POPULI peccatum ſolet inultum tranſire, quia in omnes propter multitudinem non poteſt vindicari. *Innoc. I. epiſt.* 22. I. 1018. E.
Populus docendus eſt, non ſequendus. I. 1262. B.
POPULICANA hæreſis, omnium hæreſeon fæculentiſſima, anno 1198. VI. *parte II. ſub finem.* 1947. A.
POPULONIENSIS eccleſiæ & Roſellanæ diſcordia. VI. 1336. E.
S. PORCIANI oppidum. VII. 1033. B. Prioratus. VII. 991. B.
* PORCUS, fluvius. V. 369. A.
PORPHYRIUS divinæ pietatis hoſtis. I. 446. C.
PORPHYROGENNETUS Stephanus. VI. 230. E.
PORTÆ inferi, hæreticæ opiniones. V. 929. E. Malignorum ſpirituum ſuggeſtiones, atque hæreticorum impetus. V. 802. D.
PORTARIUS clauſtri Canonicorum qualis eſſe debeat. *Chrodogang.* IV. 1192. E. Obſeratis poſt completorium portis, claves ferat ei, qui vicem prælati tenet. IV. 1145. B.
PORTARIA monaſterii. *La ſœur portiere.* IV. 1042. B. *anno* 813. Qualis eſſe debeat. IV. 1175. A.
* PORTATICUM nemo ſuſcipiat, &c. VI. *parte II. in fine.* 2054. A.
Πόρτη, porta. II. 1192. C. 6. 1216. A. 1240. B. 1249. C.
PORTICANI. VI. *parte II. circa med.* 1112. E. 1113. A.
PORTIO canonica adſignanda paſtoribus. X. 596. A. IX. 2092. D. E. VII. 1247. B. Cujus valoris eſſe debuerit, ex Conc. Camerac. anni 1586. IX. 2167. A. B. Non minor centum libris. *Remenſe*, anno 1583. X. 1296. C. Hanc non percipiant parœci, niſi reſidentes. *Ibidem.* Portionem competentem patroni dividant clericis. *Lateran.* anno 1215. VII. 43. C.
PORTIONARIUS. X. 1172. B. Portionarii non ponendi in eccleſiis. VII. 1982. D.
PORTUENSIS eccleſiæ inſtitutio. VI. 971. 972. 973.
PORTUGALLIÆ regni conditor & auctor Alfonſus primus. X. 234. D.

POS POT

POSIDONIUS a Cyrillo miſſus ad Cæleſtinum. I. 1302. B.
POSSESSIO tricennalis eccleſiæ vel parochiæ, valeat jure perpetuo. *Carol. M.* IV. 959. A. Poſſeſſio quadragenaria. VI. *parte II. initio.* 1922. C. *Vide*, Eccleſiæ.
Poſſeſſionem pacificam qui impediunt beneficii curati, excommunicantur. *Auſcitan.* anno 1300. VII. 1247. C. Quicumque non violentus, ſed habens coloratum titulum, pacifice ac ſine lite quodlibet beneficium poſſedit vel poſſidebit, non poſſit poſtea in petitorio vel poſſeſſorio a quoquam moleſtari: excepto *&c. Baſileenſes.* VIII. 1296. D. E.
POSSESSIO. Omnis injuſte occupans quodcumque bonum Dei, capit rapina vel furto aliena. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. D.
POSSESSIONES. Beatus Benedictus, Gregorius, Bernardus, qui temporalia poſſederunt, aut non ſunt ſancti, aut in ſine pœnituerunt. *Wicleff & Hus.* VIII. 906. E.
POSSESSORIS Aſii epiſtola. II. 1037.
POSSESSORES civitatis. II. 1112. C.
POSTCOMMUNIO ex S. Gregorio *Perficiant in nobis* &c. VI. 1020. D.
POST CONSULATUM, *pro* Conſulatu. II. 503. B.
POSTILLATOR Bibliæ. VIII. 1693. A.
POSTUMIANI & Galli opuſcula, apocrypha. II. 942. A.
POTENTUM violentia in miſeros coërcenda. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. A.
POTESTAS & vicarius villæ Piſanæ. VIII. 88. E. Poteſtates, ſive Rectores, Conſilia & communitates civitatum. VII. 353. E. Poteſtas ſeu Rector. 355. C. *&c.*
Πούβλικον. I. 884. E.

PRÆ

PRÆBENDA magiſtralis. X. 1160. C.
PRÆBENDA theologalis in eccleſiis cathedralibus. X. 455. C.
PRÆBENDÆ vacantes, infra ſex menſes conferantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1933. B. Si duo litigent ſuper una præbenda, per quos hujuſmodi quæſtio decidenda ſit. *Colon.* anno 1266. VII. 573. D. E. 574. A. B.
Præbendas qui duas habent, & de una eccleſia in aliam cum ſuis veſtimentis eccleſiaſticis per villam diſcurrunt celeriter. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1041. E.
Præbendæ quælibet non recipiant ſectiones. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1596. E.
Præbendæ tenues cathedralium vel collegiatarum inſignium quomodo ſint augendæ. *Trid.* X. 162. C. D.
Præbendarius. VI. *parte II. initio.* 1715. D.
PRÆCEDENTIA. Controverſias de præcedentia tum in proceſſionibus publicis, tum alibi, ſtatim componat epiſcopus. *Trid.* X. 174. A.
[illegible], præcepta. III. 641. B. 652. D. 653. C. 821. C.
PRÆCEPTA decem nihil ad Chriſtianos pertinere qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 42. B.
Præcepta Dei & Eccleſiæ ſervare non teneri hominem juſtificatum & quamlibet perfectum qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 42. B.
Præceptum nihil eſſe in Evangelio præter fidem qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 42. B. * Præceptum unicum, *Quod vobis fieri non vultis, id aliis ne faciatis.* VI. 379. E. 380. A.
Præcepta Dei homini juſtificato ad obſervandum eſſe impoſſibilia, vox eſt a Patribus ſub anathemate prohibita. *Trid.* X. 37. A. 42. A. Vide, *Non concupiſces:* verbo, *Concupiſcentia.*
* Præcepta evangelica quæ ſolis contemptoribus mundi, & Apoſtolorum ſectatoribus conveniunt. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1339. D.
Præcepta Eccleſiæ. *Vide*, Leges.
Præcepta nova introducentes damnantur. *Gangr.* I. 538. D.
Præceptum. *Vide*, Conſilium.
PRÆCEPTOR ſancti Spiritus de Urbe. IX. 1690. E.
PRÆCEPTORIA Cypri, ordinis S. Joannis Hieroſolymitani, data infanti quinquenni, a Joanne Papa XXIII. anno 1413. VIII. 332. *& ſeqq.* 358. C.
PRÆCEPTORIALIS præbenda cui conferenda. IX. 1872. D.

PRÆDESTINATIO

PRÆDESTINATORUM e numero ſe eſſe nemo certo ſcire poteſt, niſi ex ſpeciali revelatione. *Trid.* X. 37. E. 38. A. Prædeſtinatum ſe eſſe credere debere hominem juſtificatum qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 41. E. Prædeſtinatos ad malum qui dixerit, anathema ſit. *Trid.* X. 42. A. De prædeſtinatione illud tantum credendum eſt, quod ex eccleſiæ viſceribus hauſimus. V. 89. B.
* Prædeſtinati ſunt omnes quos Deus vult ſalvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. II. 1059. E. * *Omnes* dicuntur, quia ex omni hominum genere, gradu, ætate, & conditione ſalvantur. *Ibidem.*
Prædeſtinatio. Qui dicunt in Eſau figuram eſſe populi Judæorum, ex futuris malis operibus condemnandi: in Jacob vero figuram eſſe populi gentium ex futuris operibus bonis ſalvandi. II. 1056. E. *Vide*, Jacob. Non eum pro meritis futuræ cujuſquam bonæ operationis elegit, cui ſeipſum, & fidem, & bona opera donaturum eſſe præſcivit. II. 1057. A.
* *Prædeſtinatio.* Qui dicit prædeſtinatos poſſe perire; vel non prædeſtinatos poſſe participes fieri regni cæleſtis; a numero fidelium prorſus excluditur. II. 1104. A.

Prædeſtina-

Prædeſtinationem qui aſſerit excluſo labore hominis, deteſtandus. II. 807. C.

* Prædeſtinatio Dei una tantum eſt. *Cariſiac. Concil.* V. 18. C.

* Prædeſtinatio gemina, electorum ad vitam, & impiorum ad mortem. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 89. E. *Vide*, Electio. Præſcientia. Reprobatio.

* *Prædeſtinatio.* Deus ex maſſa perditionis elegit ſecundum præſcientiam ſuam, quos per gratiam prædeſtinavit ad vitam, & vitam illis prædeſtinavit æternam. ceteros autem reliquit, perituros præſcivit, non ut perirent prædeſtinavit: pœnam autem illis juſte prædeſtinavit æternam. V. 18. D. *Cariſiac. Concil.*

* Prædeſtinatione Deus ea tantum ſtatuit quæ vel gratuita miſericordia vel juſto judicio ipſe facturus erat. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. A.

* *Prædeſtinatio.* Credat epiſcopus ordinandus & fateatur, Dei omnipotentis altiſſimo conſilio quoſdam ante omnia ſæcula prædeſtinatos ad vitam, quoſdam imperſcrutabili juſtitia prædeſtinatos ad pœnam. *Prudentius Tricaſſ.* V. 1446. D. E.

* *Prædeſtinatio.* De prædeſtinatione placuit illud Apoſtoli, *An non habet poteſtatem figulus luti*, &c. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 89. E. Illud Apoſtoli, *Ergo cujus vult miſeretur, & quem vult obdurat*, dictum affirmative eſt. II. 1058. D.

* *Prædeſtinati.* Juſti per largiſſimam gratiam Dei, utpote vaſa miſericordiæ in gloriam præparata, æternæ vitæ præmiis donabuntur. III. 333. C. Prædeſtinatus ad vitam cæleſte verbum ſequetur quod audiet. V. 477. D.

Prædeſtinatio. Injuria in Deum eſt, qui dixerit, noluiſſe eum poſſibilitatem capeſſendæ ſalutis ei dare qui perit: ſiquidem illum in judicii ſui examinatione damnabit. *Fauſtus.* II. 808. B. 810. C. Anathema ei qui dixerit, Chriſtum nolle omnes homines ſalvos eſſe. *Fauſtus.* II. 807. E.

Prædeſtinatio. Anathema illi qui dixerit, quod vas contumeliæ non poſſit aſſurgere, ut ſit vas in honorem. *Fauſtus.* II. 807. D.

Prædeſtinatio. Ex omni genere Deus plurimos dignatur attrahere. *Anaclet. epiſt. 3.* I. 74. B. Salvandi tot ſunt ex hominibus, quanti electi Angeli remanſerunt. *Tullenſe*, anno 860. V. 515. E.

Prædeſtinatum Chriſtum Paulus confidenter prædicat. II. 1059. C.

de Prædeſtinatione ſenſus eccleſiæ Græcæ, anno 1672. XI. 235. D. Deus prædeſtinavit, quos arbitrio ſuo bene uſuros præſcivit: quos vero male, damnavit: libero, inquam, arbitrio, a gratia illuſtrato. *Ibidem.* Prædeſtinare Deum ſua ſola voluntate alios ad gloriam, alios ad pœnam mittere, nulla operum habita ratione, Calvini dogma damnatum a Græcis in ſynodo. XI. 173. C.

Prædeſtinatiana hæreſis. V. 15. A. Prædeſtinatiani moderni, qui veterum Prædeſtinatianorum hæreſim, quaſi de ſancti Auguſtini verbis compilatam inſtaurare laborant. *Hincmar.* V. 535. D. Veteres Cæleſtinus Papa contrivit in epiſtola decretali ad Venerium, &c. *Ibidem.* E. Sed & ſanctus Proſper. *Ibidem.*

Prædeſtinatianiſmus Gotheſcalci multos impulit ut dicerent, Quid mihi proderit laborare in ſervitio Dei? &c. V. 16. B. * Prædeſtinationem ſicut in bono, ſic etiam eſſe in malo, docuit Gotheſcalcus. V. 16. A. Prædeſtinationem cogere quoſdam in mortem ire, nec poſſe ſe a peccato corrigere: quaſi Deus eos feciſſet ab initio incorrigibiles. *Ibidem.*

* Prædeſtinatos alios ad vitam, alios deputatos ad mortem, qui dixerit, anathema. *Arelat.* anno 475. II. 809. C. * Qui dixerit quod præſcientia Dei hominem violenter compellat ad mortem, vel quod cum Dei voluntate pereant, qui pereunt, anathema. *Arelat.* anno 475. II. 809. B. * Prædeſtinatos eſſe aliquos ad malum divina poteſtate qui dixerit, anathema ſit. *Arauſic. II.* anno 529. II. 1101. D. * Prædeſtinatos ad malum aliquos eſſe divina poteſtate, ut quaſi aliud eſſe non poſſint, ſi ſunt qui credunt, anathema ſint. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. B.

Prædeſtinatio & reprobatio. Inſana præſcitus & baptizatus neceſſario vivet diutius, & peccabit in Spiritum ſanctum, ratione cujus merebitur ut perpetuo condemnetur. Sic Paulus præſcitus non poteſt vere pœnitere, &c. *Wicleff & Hus.* VIII. 407. C.

Prædeſtinationis gratia eſt vinculum, quo corpus eccleſiæ & quodlibet ejus membrum jungitur Chriſto capiti inſolubiliter. *Joannes Hus.* VIII. 411. E.

Prædeſtinatus ſemper manet membrum eccleſiæ, licet aliquando excidat a gratia adventitia, ſed non a gratia prædeſtinationis. *Joannes Hus.* VIII. 410. D.

PRÆDICATIO

PRÆDICATIO, munus præcipuum epiſcoporum. *Trid.* X. 156. C.

Prædicatio ſancta, etſi epiſcopus infirmus ſit, numquam deſit diebus Dominicis, aut feſtivitatibus. *Moguntiac.* IV. 1014 C.

Prædicare verbum Dei habent ordinarie ſoli Curati, poſt epiſcopos. Alii non Curati non tenentur, nec debent prædicare verbum Dei, niſi ex ſpeciali licentia prælati. Defenditur, contra Huſſitas. VIII. 1835. B. *& ſeqq.* VIII. 1841. E. *& ſeqq.* Qui dicunt quemlibet mitti, eo ipſo quod eſt presbyter vel diaconus. 1850. C.

Prædicatores. Ad prædicationis miniſterium nullatenus admittatur, qui XXX. non attingit annum. *Raven.* anno 1311. VII. 1366. E.

* Prædicandi officium ſive monachus ſive clericus ſuſcipere nequaquam poteſt, niſi in gradum lectoris fuerit ab epiſcopo ordinatus. VI. 888. B.

Prædicare verbum Dei quemlibet presbyterum non eſt præceptum Domini. VIII. 1856. B. C. *&c.* Huſſitæ ſtatuentes e contrario, quemlibet ſacerdotem ad prædicandum obligari ex præcepto Domini, refelluntur 1858 A. *& ſeqq.*

Prædicatio. Nullus ſæcularis aut regularis ad prædicandum verbum Dei admittatur, niſi auctorizatus. *Oxon.* anno 1408. VII. 1938. C. D. E. Qui de privilegio ſpeciali venire ſe aſſerunt, privilegium ipſum Rectori exhibeant, &c. *Ibidem. & ſeqq.* Ne aliqui prætendant de ſacramentis eccleſiæ aliter prædicare, quam per eccleſiam diſcuſſum reperiatur. 1940. A. B C. D.

ad Prædicationem verbi Dei nemo aſſumatur, quin diaconus ſit: *Burdigal.* anno 1624. XI. 93. C. Et in fidei articulis & dogmatibus a ſacro Tridentino explicatis, clare elucidandis verſatus: Et peritiam habeat Bibliorum, Conciliorum, Patrum, &c. *Ibidem.* D. E. Et quomodo exercitiis ſpiritualibus vacandum ſit, orationi ac meditationi, valeat erudire pias animas. *Ibidem.* Ad concionandum non admittendi religioſi extra clauſtra viventes, &c. *Ibidem.*

Prædicare. Nullus admittatur ad prædicandum, niſi fuerit authentica perſona, vel alias per Sedem Apoſtolicam privilegiata, &c. *Budenſe*, anno 1279. VII. 798. E. 799. A. Niſi per epiſcopum admiſſa, vel ejus vicarium &c. IX. 1912. C.

Prædicare nemo præſumat, etiam regularis in ſua eccleſia, contradicente epiſcopo. *Trid.* X. 156. E. Prædicans ſine licentia, dicitur uſurpare. VIII. 1904. B. Prædicare verbum Dei etiam presbytero vel diacono licet, abſque auctoritate Sedis Apoſtolicæ, vel alia. *Error damnatus Londini*, anno 1382. VII. 1891. D. *Vide*, Huſſitæ.

Prædicatio in civitatibus & in omnibus parochiis non negligenda. IV. 1004. E. Prædicationem verbi Dei in caſibus ſex vel ſeptem ad minus ſi prælati vel Curati omittant, poſſunt ſupportari. VIII. 1868. E. 1869. 1870.

Prædicationes faciendæ quotidie in Quadrageſima & in Adventu, vel ſaltem tribus diebus per hebdomadam. *Trid.* X. 156. D.

Prædicatio verbi Dei qualis eſſe debeat. X. 833. D. 834. &c. *Ex S. Carolo Borromæo.* IX. 2155. E. 2156 A. Quando & quomodo ſit facienda a Parochis. IV. 957. E. X. 452 C. Prædicanda quæ ſint populo Dei. IV. 843. D. E. 844. A. B. Prædicatores a quibus debeant abſtinere. IX. 1962. C. D. E. Prædicationes ſint de ſacris eloquiis & ſalutis monitis, poſtpoſitis inutilibus quæſtionibus. *Trid.* 157. E. Prædicandum eſt juxta quod vulgus intelligere poſſit. IV. 1204. C. Prædicatores ut prædicarent, ſecundum quod ſpiritus eis ſpirat, volebat Marius Aquinatenſis epiſcopus. IX. 1801. B. Bulla Leonis X. circa modum prædicandi. IX. 1806. B.

Prædicatores non in erectis ad hanc rem theatris, ſed locis Deo dicatis, verbum Dei annuncient. IX. 1339. E. 1344. B.

Prædicatores quæſtuarii ne admittantur, ſive Reliquias portent, ſive non.

VI. *parte II. ſub finem.* 2002. D. Prædicator ad fidelium eleemoſynas poſtulandas non admittatur ſine litteris epiſcopi. VII. 103. D.

Prædicatores ſancti, animarum judices fiunt. IV. 1098. E. Similes radiis ſolis. *Clem. epiſt. 3.* I. 57. A. Cujus vita contemnitur, reſtat ut & prædicatio contemnatur. VI. *parte II.* 1589. C. Concionator abſolutus quis ſit dicendus. IX. 1999. C. D. Concionandi ordo qui ſit tenendus a ſimplicioribus concionatoribus. 2002. A. *Vide*, Monachus. Concionatores.

PRÆDICATORUM Ordinem evidens ex eo utilitas eccleſiæ univerſali proveniens perhibet approbatum. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 715. E. Fratrum Prædicatorum ſancta converſatio & prædicatio in eccleſia Dei produxiſſe fructum non modicum dignoſcitur. *Exon.* anno 1287. VII. 1080. E. Fratres Prædicatores honorifice a clericis recipiantur. VII. 1983. E.

Πραίδας, *prædam. Lateran.* anno 1215. VII. 45. C.

PRÆDONES nemorum anathematizati. VI. 719. A. B. 720. A. B. D. E. Concilium adverſus prædones in Italia. VI. *parte II. circa med.* 1101. B. Prædones in Hungaria. Deprædatio prohibita in Concilio Poſon. anno 1309. VII. 1300. A. B. Prædones, ſi bis terve admoniti non ſe emendaverint, præter excommunicationem etiam anathemate feriantur. VI. 187. B. Si communicare tentaverint ante audientiam, donec per pœnitentiam peccatum ſuum defleant, ad communionem nullo modo reducantur, niſi in mortis periculo. *Ibidem.* C. Prædonibus quæ pœnitentia indicenda. I. 194. C.

PRÆDUCE Chriſto. VI. 345. E. 348. B. Præduce Deo. V. 638. D. 647. A.

PRÆF &c.

PRÆFATIONES tantum decem recipiendæ. *Coprinac.* anno circ. 1255. VII. 478. A. B. *Vide*, Preces. *Clarom.* anno 1268. VII. 603. D. E. In ſacro dialogo. Præfationes novem, quas jam olim tenuit, & teneri mandat Romana eccleſia: Unam in Albis Paſchalibus, &c. III. 444. A. Præfatio de beata Maria, alias eſt addita in Conc. Placentino, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1715. D.

PRÆIECTIANI. I. 1349. E. III. 130. C. D.

PRÆJURAMENTUM. VI. 445. E.

PRÆLATORUM tonſura & veſtimenta. *Budenſe*, anno 1279. VII. 791. E. 792. A. B. C. D. Prælatis tantum permiſſus eſt uſus annulorum. VII. 792. D. E. Prælati & omnes clerici a bellicis actibus abſtineant. *Budenſe*, anno 1279. VII. 793. C.

Prælati non offendendi. Si quis eos inſequi hoſtiliter, capere, percutere, &c. auſit, excommunicatus ipſo facto ſit. *Poſon.* anno 1309. VII. 1296. A. D. E. Ac niſi in extremis ſatisfecerit, careat eccleſiaſtica ſepultura. 1297. C.

Prælato etiam malo, quamdiu ab eccleſia toleratur, debetur honor. Quamvis male præſideat, quouſque ab eccleſia deponatur, ut bene præſidens debet haberi. VIII. 1780. E. *& ſeqq.* VIII. 1831. B. *& ſeqq.* De Prælatorum exceſſibus. *Raven.* anno 1311. VII. 1370. B. C. D. E.

PRÆMONSTRATENSIS ordinis privilegia confirmantur, approbantur, & renovantur a Concilio Baſileenſi. IX. 1199. *& ſeqq.*

PRÆOLIM. Olim & præolim. II. 1366. A.

PRÆP PRÆS

Πραιπόσιτος, *præpoſitus.* V. 1028. A. 1033. B. &c. V. 1524. C.

PRÆPOSITI, & eorum Capitula. VII. 522. E. Præpoſiti ac decani munus. V. 1378. C. Præpoſiti qui dicantur, & quales eſſe debeant. IV. 1143. E. Præpoſiti qui ſunt quibuſdam, non ferant moleſte aliquem ſibi eſſe prælatum; ſed obedientiam, quam exigunt, etiam ipſi deferant. IV. 1270. C. Præpoſitorum vice in canonica congregatione qui ſint conſtituendi. IV. 1143. D. E. Præpoſito nemo ſuperponatur, ſive prælatione, ſive poteſtate. VI. 139. A.

PRÆPOSITURA monaſterii S. Vedaſti. V. 732. B.

* PRÆSCIENTIA Dei nulli malo impoſuit neceſſitatem, ut aliud eſſe non poſſet. *Conc. Valentin. III. anno* 855. V. 89. D. Non omnia quæ præſciuntur, prædeſtinantur: omnia autem quæ prædeſtinantur, præſciuntur. II. 1104. B. Præſcivit Deus malitiam, non prædeſtinavit, quia ex illo non eſt. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. A. Sed pœnam prædeſtinavit, quia juſtus eſt. *Ibidem.*

PRÆSCRIPTIO tam canonica, quam civilis, nulla valeat ſine bona fide. *Lateran.* anno 1215. VII. 50. C.

Præſcriptio in terris Eccleſiæ locum non habeat, etſi eas epiſcopus excolendas monachis vel clericis præſtiterit, vel pro tempore tenendas. *Aurel. I.* anno 511. II. 1011. D. *Vide*, Triginta.

Præſcriptio. Nulli religioſi vel ſæculares prætextu lapſus temporis, deſuetudinis, vel præſcriptionis, ſuis Ordinariis viſitare volentibus contradicere audeant. *Raven.* anno 1314. VII. 1386. C. De præſcriptionibus reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1825. E. 1826. 1827.

Πραισέντου δίαν, ſacræ præſentiæ. II. 1380. D. *& alibi.*

de PRÆSIDENTIA contentiones compoſitæ Pii II. decreto. IX. 1391. D. E.

PRÆSIDES, ſi contra diſciplinam agant, a communione excludantur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 264. A. E.

PRÆSIGNATOR domini Papæ. VI. *parte II. initio.* 1630. C.

PRÆSTANTIA tua, *tribuno.* I. 1058. A. I. 1173. D.

PRÆSTARE, *preſter. Tarracon.* II. 1041. D.

PRÆSTARIÆ, vel beneficia eccleſiaſtica. V. 56. D.

PRÆSTATIO. *Vide*, Eccleſiæ res.

PRÆSTIMONIUM. VI. *parte II. in fine.* 2053. D.

PRÆSUMPTORES epiſcopi, qui aliena invadunt jura, a conſacerdotum communione ſint alieni. II. 795. B.

PRÆT PRAGM

PRÆTERITUM poſuit Chriſtus pro futuro, cum dixit, *Quare me dereliquiſti? Lepori.* I. 1268. B.

PRÆTEXTATUS Rotomagenſis, a rege in exſilium ejectus. III. 407. 408. Ejuſdem orationes. III. 466. E.

PRÆTITULATUS presbyter. V. 395. D.

Πραιτωριανός. II. 76. E. Πραιτωρίων ὕπαρχοι. II. 437. C.

PRÆVENTIONIS jus Papæ reſervatum. IX. 1817. E.

PRAGENSE ſtudium olim inter majora orbis noſtri connumerabatur. VIII. 449. D. Omnium ſtudiorum Germanicæ nationis maximum non immerito famabatur, &c. *Ibidem.* E.

τὸ πρᾶγμα, *negotium, cauſa, l'affaire.* III. A. C. Πραγμάτων δεσπότης, *rerum domini.* III. 1076. C. 1112. B.

Πραγματικὰ βασιλικά. II. 606. E.

PRAGMATICA forma. II. 606. E. Pragmatica reſcripta. I. 1149. B. Pragmatica ſanctio, πραγματικὸς τύπος. I. 1760. B. II. 437. C. D. Pragmatica ſacra, θεῖον πραγματικόν. I. 1720. E. Pragmatica ceſſent in detrimentum Canonum a quibuſdam facta. II. 443. E. Pragmaticæ ſanctionis apocha. *Anno* 1062. VI. 1129. D.

PRAGMATICA Auguſtana ſanctio laudatur. IX. 2000. C. 2001. D. &c.

PRAGMATICA ſanctio Caroli VII. De ea quid ſenſerit Duvallius, Doctor Sorbonicus. IX. 1044. E. Tempore ſchiſmatis a prælatis inferioribus adverſus ſedem Romanam lata. IX. 1641. B. Romanam eccleſiam in juribus ſuis antiquis turbari fecit. IX. 1423. D. 1433. A. Recipienda decernitur in Conventu [...]uricenſi, anno 1438. VIII. 1949. Reprobatur a Leone X. Papa. *Ibidem.* 1952. C. Et a Ludovico XI. rege Francorum. *Ibidem.* D. IX. 1450. D. Pragmatica ſanctione in regno Franciæ quoddam licentiæ templum prælatis præſtrui aiebat. IX. 1641. B. IX. 1640. D. *& ſeqq.*

Pragmaticam ſanctionem ſuis patentibus litteris abrogaverat: tamen hujuſmodi abrogatio, necnon litteræ Apoſtolicæ Sixti IV. receptæ non fuerant per prælatos & eccleſiaſticos dicti regni. IX. 1811. A. Abrogatur in Concilio Lateranenſi, anno 1516. IX. 1827. E. Cauſam præbebat eccleſiaſticis cornua erigendi contra Sedem Apoſtolicam eorum matrem. 1828. B.

Πραξέας περὶ τούτου, *agitur de ipſo.* IX. 252. E.

PRATUM Benedictum, abbatia ordinis Ciſtercienſis. VII. 1000. B.

PRAXEDIS regina, quæ ab Henrico rege ad Welphonem diſceſſit. VI. *parte II. initio.* 1708. D.

PREC

PRECARIÆ de rebus eccleſiaſticis a ne-

Digitized by Google

mittere fieri præſumantur. IV. 1486. D. E. Precariæ injuſte & irrationabiliter factæ. VI. 408. B. *Vide*, Monaſterium.

PRECES horarias nemo retineat, ſi quid in eis aſtu ſectariorum aſperſum ſenſerit: nec ullæ proſtent, niſi approbatæ ab epiſcopo. X. 578. C.

PRECES non recitentur, niſi prius comprobatæ inſtructioribus fratribus. *Carthag. III.* anno 397. I. 963. E. *Vide*, Orationes.

Preces ad altare dicantur, & præfationes, &c. quæ probatæ fuerint in Concilio, vel cum prudentioribus collatæ. *Cod. Afric.* I. 922. E.

Preces horariæ quo ſint affectu recitandæ. IX. 1982. A. Pro Matutinis XIII. orationes Dominicæ: &c. *Regula Templariorum.* VI. *parte II. circa med.* 1134. C.

PRESBYTER

* Presbyterum & epiſcopum unum eſſe, ſcripturarum ſententia eſt. IV. 1068. C. *Ex Hieronymo.*
* Presbyter idem qui epiſcopus. *Hieronymus.* IV. 1068. B.
* Presbyterorum communi conſilio Eccleſiæ gubernabantur, antequam diaboli inſtinctu ſchiſmata fierent. IV. 1068. C. Poſtea unus de presbyteris electus, ſuperpoſitus ceteris eſt. *Ibid. ex Hieronymo.*
* Presbyteri ſub nomine epiſcoporum comprehenſi. IV. 1064. B. C.
* Presbyteri conſortes epiſcoporum: ſolum propter auctoritatem ſummi ſacerdotii, clericorum ordinatio & conſecratio epiſcopis reſervata eſt, ne a multis hoc jus vindicatum concordiam ſolveret. IV. 1064. B.
* Presbyteri Apoſtolico gradui ſuccedunt: Chriſti corpus ſacro ore conficiunt. *Hieronym.* IV. 1110. E. Per eos Chriſtiani ſumus, &c. *Ibidem.*

Presbyteri præſunt eccleſiæ Chriſti: & in confectione divini Corporis & ſanguinis conſortes cum epiſcopis ſunt. IV. 1064. A. IV. 1396. E.

* Presbyteri manus Corpus Domini tractant, & quod majus eſt, conſecrant. VI. *parte II. initio.* 1739. A.

Presbyter in Ægypto conſignat, ſi epiſcopus præſens non ſit. *Rabanus.* V. 1416. C.

Presbyteri gradus epiſcopali ſecundus & pæne conjunctus eſt. Epiſcopi Apoſtolorum, presbyteri ceterorum diſcipulorum vicem tenent. IV. 913. C.

* Presbyterorum ordo exordium cepit a filiis Aaron. IV. 1064. A. * Filiorum Aaron geſtant figuram. III. 560. A.
* Presbyterorum officii in LXX. ſeniorum perſonis auſpicatus eſt honor. II. 1142. C.
* Presbyteri ad formam & exemplam ſunt LXX. diſcipulorum. I. 769. B. C. D. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 70. E. *epiſt.* 3. 73. A.
* Presbyteri modum debitum ſervent; quæ ſunt epiſcopi non ſibi ſumant; non chriſma conficiant, non conſignent: nec præſente quolibet epiſcopo, niſi jubeantur ab ipſo, vel orare, vel ſedere præſumant: nec acolythum vel ſubdiaconum faciant, ſine ſummo Pontifice. II. 900. A. B.

Presbytero non licet, epiſcopo præſente, infantem tingere vel ſignare, populum docere, &c. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 560. C.

Presbyteris epiſcopalia munia quæ ſint prohibita. V. 1419. B.

Presbyteri ſedere non oportet ante ingreſſum epiſcopi. *Laodic.* I. 792. A. B.

Presbyteri epiſcopo præſente orationes colligant. II. 1434. D.

Presbyteri & diaconi ſine epiſcopi ſententia nihil agere pertentent. *Can. Apoſt.* I. 19. A. 37. B. *Clem. epiſt.* 1. I. 45. D.

Presbyter benedictionem publice fundere ſuper populum ne præſumat. *Herard. Turon.* anno 858. V. 455. C.

Presbyteris licet per familias, per agros, per privatas domos, pro deſiderio fidelium benedictionem impertiri. *Regenſe.* I. 1750. B.

Presbyter non excommunicat epiſcopum, quamvis injuriam paſſus. *Nicæn. Arab.* I. 503. D.

Presbyter diaconum vel ſubdiaconum de ordine deponere neſcio epiſcopo ſuo non præſumat. *Arelat. V.* anno 554. III. 328. C.

Presbyteri auctoritate propria non excommunicent parochianos ſuos. VII. 324. A.

PRESBYTERI qui ſint ordinandi: & eorum munus. *Trid.* X. 142. E. Presbyterorum qualis eſſe debeat vita, ſcientia, converſatio, &c. *Riculfus.* anno 889. VI. 413. E. 414. C. D. *& ſeqq.* IV. 1397. 1398. Quale miniſterium ſit. IV. 1396. E. Quæ ſint partes & officia. *Theodulf.* IV. 913. A. B. C. *& ſeqq.* VI. 590. C.

Presbyter ordinetur, ut mox futurus epiſcopus agat quæ huic miniſterio conveniunt. V. 604. D.

Presbyter ante annum tricefimum non ordinetur. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. E. *Francoford.* IV. 909. A. Et in epiſcopis ante ordinationem probetur. *Turon.* anno 813. IV. 1025. A.

Presbyter ab uno epiſcopo ordinetur. *Can. Apoſt.* I. 10. A. 33. A. Presbyter gradum ſuſcipit per orarium & planetam. III. 586. D. V. 786. E. * Presbyteris manus chriſmate non perunguntur in ſua ordinatione. *Nicolaus I. Papa.* V. 343. A. B. Presbyteri conſecrati per unctionem in manibus. IV. 913. C. Sacro unguine delibutis. *Ibidem.*

Presbyter debet locum Seraphicum obtinere. I. 427. A.

Presbyteri ſaltem diebus Dominicis ac feſtis ſolemnibus, Miſſas celebrent. *Trid.* X. 143. A.

Presbyteri, hoc eſt, parochi. III. 552. E. *Theodulf.* IV. 913. 914. 915. &c. III. 1996. C. &c. III. 1943. *& paſſim alibi.* Presbyteri parochiales. *Tolet. VII.* anno 646. III. 622. C.

Presbyteri ab ebrietate & tabernis abſtineant; nec temere cum quibuſlibet conviventur. *Theodulf.* IV. 915. B. VI. 983. B. Presbyterorum qualis eſſe ſobrietas debeat. VI. 418. A. B. In conviviis. *Ibid.* Presbyter ne in œnopoliis bibat more ſecularium. VI. 983. C. Inter epulas ne cantet aut ſaltet. III. 446. E. Ad nuptias cauſa edendi non eat, niſi ad benedicendum. VI. 1027. A. Ne convivio adſit digami. *Neocæſar.* anno 314. I. 284. C.

Presbyteri pſalterium totum memoriter teneant. *Carol. M.* IV. 961. E. Compotum diſcant. V. 458. D. Calculandi peritiam habeant, & ſuos ſtudioſe in idipſum erudiant. 464. B. Presbyteri multi ſancti, fuerunt ſimpliciſſimi, nec ſciverunt niſi Miſſam pro mortuis, vel de B. Maria; & fructum ſibi, & vivis, & defunctis fecerunt. VIII. 1857. D. Presbyter & prior monaſterii ſubſcribit per manus diaconi, eo quod neſciret ipſe litteras. II. 1298. E.

Presbyteri cum in parochiis ordinantur. III. 586. C. Tunc detur eis libellus officialis. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. C. Profeſſionem debent epiſcopo ſuo facere, ut caſte vivant. *Ibid.* D.

* Presbyteri ſine ſacro chriſmate, & oleo benedicto, & ſalubri euchariſtia, alicubi non proficiſcatur. III. 1943. C.
* Presbyter nonniſi ad certum locum ordinetur. VI. 188. B.

Presbyteri, qui in titulis conſecrantur, antequam ordinentur, promiſſionem ſtabilitatis loci illius faciant. *Capitular.* V. 444. D. Presbyter a ſede ſive eccleſia ſub cujus titulo ordinatus eſt, ambitionis cauſa ne diſcedat; ſed in ea uſque ad vitæ permaneat exitum. *Carol. M.* III. 1963. C. IV. 958. D. IV. 1020. A. IV. 1025. A. VI. 172. A. VI. 983. B. *Anaclet. epiſt.* 3. I. 73. A. Presbyter aut quilibet clericus, qui relicta ſua parochia, in aliam tranſierit, & ibi maneat, præter ſui epiſcopi ſententiam, amplius ne miniſtret. *Can. Apoſt.* I. 14. A. 34. C. *Antioch.* anno 341. I. 593. E.

Presbyteris ſingulis ſingulæ parochiæ. I. 184. C. Presbyter quiſque unam ſolummodo habeat eccleſiam, niſi forte antiquitus habuerit capellam, vel membrum aliquod adjacens ſibi, quod non expedit ſeparari. VI. 411. B. *Mogunt. Conc. anno* 888. Presbyter nullus plures habere præſumat eccleſias, niſi alios presbyteros ſub ſe in unaquaque habeat, qui Miſſas ibi quotidie & officium diurnum nocturnumque peragant. *Namnet.* VI. 458. 459.

Presbyter ne vicecomitis vel Præpoſitatus officium aſſumat. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. B.

Presbyteri parochiarum iidem eſſe canonici in monaſteriis non poſſunt. *Hincmar.* V. 408. E.

Presbyteri per ſingula Eccleſiarum loca pluſquam oportet non ordinentur. V. 74. B. C. Ne ſumptus eccleſiæ augeatur. *Nicæn. Arab.* I. 473. E. 490. C.

Presbyteri & diaconi ſemper coronas apertas habeant: veſtimentum unius coloris, & competens habeant. VI. 1026. D.

Presbyteris per parochias, non ſolum in civitatibus, prædicare liceat. *Vaſenſe II.* anno 529. II. 1105. D.

Presbyteris conductitiis eccleſiæ ne com-

mittantur. IV. 1258. D.
Presbyteri ſtipendiarii. *Londin.* anno 1391. VII. 1913. D. *& ſeqq.* Non recipiant oblationes, &c. VII. 1557. B. Jurent Rectoribus, vel Vicariis, in quorum celebrant eccleſiis, quod odia, rixas, aut contentiones, inter Rectorem & parochianos nullo modo ſuſtineant. *Ibidem.* D.
Presbyterum vagantem nemo recipiat, ut Miſſam celebret &c. IV. 1242. D. Presbyteri peregrini & ignoti ad Miſſarum ſacrificia non admittantur, niſi exhibeant litteras admiſſionis, &c. IX. 1915. A. Presbyteri extranei cur non ſint admittendi in Cypro ad celebrandum. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1736. C. Niſi ſui ordinatoris, vel ſucceſſoris illius oſtendant litteras omni ſuſpicione carentes. *Ibidem.* Presbyteri alterius parochiæ ſine litteris commendatitiis plumbo munitis, non recipiantur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038. E.
Presbyter advena neque baptizet, neque offerat, neque conſecret, neque eccleſiam ædificet, ſine licentia epiſcopi. *S. Patric.* I. 1792. C. D.
Presbytero vel diacono ſine epiſtolis antiſtitis ſui ambulanti, nullus communionem impendat. *Epaon.* anno 517. II. 1048. D.
• Presbyteri in plebibus baptiſmalibus conſtituantur de conſenſu habitantium. V. 66. A. Presbyteri & diaconi ordinentur a proprio epiſcopo, cum aſſenſu civium & aliorum ſacerdotum. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 68. E.
Presbyteri in quibuſlibet eccleſiis nec conſtituantur ſine conſenſu epiſcopi, nec expellantur. III. 1964. A. IV. 1282. E. IV. 1215. D. V. 10. C. VI. 405. C. *Mogunt.* anno 813. IV. 1014. D.
Presbyteri vagantes, qui parochias non habent, ne miniſtrent, ſine juſſione epiſcopi, in cujus parochia ſunt. *Vormat.* anno 868. V. 745. C.
Presbyterorum cardinalium vita & doctrina quomodo per archidiaconos inveſtiganda. V. 459. D. E.
Presbyteri quos debeant libros habere. V. 461. A. B. Presbyteri lectioni & orationi aſſidue debent vacare. *Theodulf.* IV. 913. D. Presbyteri ſi a lectione ceſſaverint, debent manibus operari, quia otioſitas eſt inimica animæ. *Theodulf.* IV. 913. D.
Presbyter poſt officium matutinale quid agere debeat. V. 392. E.
Presbyteri falcones non habeant, nec ſparvarios. *Ahyto.* IV. 1242. C.
Presbyteri & monachi qui palatium adeunt, compeſcendi. IV. 1356. D.
Presbyteri per cœmeteria conſtituti. I. 998. A.
Presbyteri omnes uno modo ſua miniſteria peragant, in baptizando, & judicando. III. 1955. D.
Presbyteri ſemper utantur orariis. IV. 1014. D.
Presbyter qui non eſt in civitate vel parochiis canonicus, ſed in villulis; feſtivitates præcipuas in civitate teneat cum epiſcopo ſuo. *Arvern.* anno 535. II. 1182. E.
Presbyter nullus primo ordinationis ſuæ anno ad curam parochiæ admittatur; exceptis illis, qui tenentur propriis eccleſiis deſervire. *Exon.* anno 1287. VII. 1105. C. D.
Presbyter qui contempto proprio epiſcopo ſeorſum congregationem fecerit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 15. D. 36. B. *Antioch.* anno 341. I. 595. B.
• Presbyteri baptizant, quia & munus ipſi cauſa mundationis offerunt. *Canones Rom.* I. 1035. E.
Presbyter cum ſæcularibus ne habitet, ſine permiſſione ſui epiſcopi. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. C. Sed in eccleſiis vel monaſteriis. V. 66. A. B. Presbyteri & diaconi in cellis ſuis vitæ ſuæ habeant teſtes. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. A.
Presbyteri in ſuis eccleſiis aſſidui ſint, ob ſacra myſteria & miniſteria fidelibus exhibenda. *Meldenſe,* anno 845. IV. 1489. C. Presbyteri docere plebes quot modis poſſint. *Theodulf.* IV. 918. D. Presbyter omnia munda habeat, ædem ſacram, indumenta ſacra, &c. V. 460. D.
Presbyteri ad bella non pergant. *Carol. M.* IV. 943. C. D. *& ſeqq.* Niſi bene docti, & permiſſu epiſcoporum. 942. B. Qui hominibus peccata confitentibus judicare & indicare pœnitentiam poſſint. 943. E. Et Miſſarum ſolemnia celebrent, & ſanctorum patrocinia portent, &c. *Ibidem.* Hoc vero maxime provideant, ne ſine viatico quis de ſæculo recedat. *Ibidem.*
Presbyteri ne armaturam bajulent, nec ad pugnam pergant. IV. 943. 944. Presbyteri & diaconi ſi in bella cum armis proceſſerint, ita deponantur, ut nec laicam communionem habeant. V. 453. E. Presbyter arma qui ſumſerit, ad ſuam injuriam ulciſcendam, deponatur. V. 1328. A.
Presbyteris illatæ injuriæ quomodo ſint puniendæ, vel compenſandæ. VI. 439. 440. A. B. C. D. 445. C. D.
Presbyteri ne advocati vel procuratores ſint, niſi pro eccleſiis, & miſerabilibus, &c. VII. 319. A. X. 1237. D. Ne conſtituantur conductores, procuratores, ſive exactores fiſcalium rerum, reddituum, &c. V. 30. B. Ne ſint villici aut conductores agrorum, aut negotiatores. IV. 1315. B. VI. 418. B. Presbyteri fidejuſſores ne ſint, nec judicia ſæcularia adeant. *Carol. M.* IV. 958. E. Presbyteri vel diaconi, qui ſæculares magiſtratus vel [illegible] ſuſceperint, deponantur. V. 1203. E.
Presbyteri conſtituantur in locis piis, quæ conſtiterit proprio jure fuiſſe olim ſubjecta. V. 67. E.
Presbyteri. De pœna eorum, qui ſe eodem tempore ad duo ſervitia obligant. *Nicoſ.* VII. 1702. E.
Presbyteri civitatenſes. II. 1000. D.
• Presbyteri ruris in civitate nec offerunt nec dant, præſente epiſcopo vel presbyteris urbis. *Neocæſar.* anno 314. I. 285. A.
Presbyteri omnes ſub diſpoſitione ſint epiſcoporum. V. 55. C. Et miniſterii ſui rationem illi reddant. *Conc. German.* anno 742. III. 1920. D. Presbyteris ſive peregrinis, ſive aliis, miniſtrare non licet, ſine conſcientia epiſcopi loci. III. 1981. D.
Presbyteri ſemel in anno circa Pentecoſten veniant ad eccleſiam matricem cum ſuis proceſſionibus. VI. 1599. D.
Presbyteri per ſingulas decanias conveniant Kalendis cujuſque menſis. VI. 420. C.
Presbyteri ordinati per loca, proprii epiſcopi nullo modo concilium negligant. V. 74. E. Qui plebe ſua contenti ad concilium venire detrectant, de propria eccleſia, etiam auctoritate publica removeantur. *Carthag. III.* anno 397. I. 966. C. D. Quo apparatu ad ſynodum venire debeant. *Theodulf.* IV. 913. E.
Presbyterio facto. *Siric.* I. 852. E.
Presbyteri quam præſtationem annuam epiſcopis debeant. IV. 1458. B. C. D.
Presbyteri duodenos vel XIV. denarios epiſcopis dabant in cenſum ſingulis annis: id aboletur. *Cabilon.* anno 813. IV. 1035. B.
Presbyteros ſolvere de manſo vel agro eccleſiæ aliquid nemo cogat. IV. 1494. C.
Presbyteri per pretium eccleſiam adepti, omnino deponantur. VI. 405. C. Nulli cenſus a presbyteris loco muneris ad introitum, ut dicunt, eccleſiarum exquirantur. VI. 430. B.
Presbyterorum ſtipendia quanti taxanda. *Eborac.* anno 1367. VII. 1786. C. D. E. 1787. A. B. C. D. 1888. E.
Presbyteri dotem habeant. V. 461. D.
Presbyteris alimenta providere debent epiſcopi & patriarcha. *Nicen. Arab.* I. 504. B.
Presbyter ſi inventus fuerit aliorum eccleſias muneribus ambire, aut gradum amittat, aut in carcere agat pœnitentiam. *Theodulf.* IV. 915. D. III. 1711. E.
Presbyteri ne aliarum eccleſiarum fideles ad ſuam eccleſiam pertrahere nitantur. *Theodulf.* IV. 915. C. Ne alienos clericos ſolicitent. *Theodulf.* IV. 915. D.
Presbyterum alterius diœceſis qui laici retinent, abſque proprii epiſcopi conſenſu, communione priventur: presbyteri vero admoniti redire nolentes, honorem amittant. V. 74. E. 75. A.
Presbyteri Miſſales. *Vide,* Miſſales.
Presbyteros multos eſſe Miſſam celebrantes, etiamſi non tot ſint populo prædicantes, congruum eſſe probatur multipliciter. VIII. 1862. D. E. *& ſeqq.*
• *Presbyter.* Legimus in Vitis Patrum de quodam ſancto, qui ordinatus numquam poſtea celebravit. VIII. 1857. D.
Presbyter ne celebret, qui caduco morbo laborat. VI. 1102. A.
Presbyter ſuſpenſus qui celebraverit, ceſſet per annum a divinis officiis. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. E.
Presbyteri conjugati qui Miſſam ſpreverit, anathema ſit. *Gangr.* I. 534. E.
Presbyter in aliena diœceſi ne præſumat baſilicis atque oratoriis inſervire, niſi epiſcopus ſuus illum cedat epiſcopo illi. *Epaon.* anno 517. II. 1048. D.
Presbyteri qui eccleſias regunt, chriſma ab epiſcopo ſuo petant. *Carthag. IV.* anno 398. I. 981. D.
Presbyterorum Northumbrenſium ſe-

ges. VI. 705. 706.
Presbyteri in Oriente munia. XI. 343. B. C.
Presbyteri de confeſſionibus, qui accepto pretio manifeſtant latrones. IV. 1044. D.
Presbytero non licet peccatum epiſcopi prodere. III. 1778. E.
Presbyteris parochiarum alienare nihil licet. *Epaon.* anno 517. II. 1048. E.
Presbyteri res quas in ſacris ordinibus acquiſierint, in propriis eccleſiis derelinquant: hereditarias vero juxta arbitrium propriæ voluntatis diſtribuant. *Herardus Turon.* anno 858. V. 453. D.
Presbyteri, qui de facultatibus eccleſiaſticis alodes comparant, & iſtos eccleſiæ non derelinquunt, ſevere judicandi. *Hincmar.* V. 411. D. E.
Presbyter ſi nihil patrimonii habens, poſtea emerit prædia, eccleſiæ ſunto. *Hincmar.* V. 396. D. E.
Presbyter dum diœceſim tenet, quæ emit, ea eccleſiæ nomine acquirat; &c. *Epaon.* anno 517. II. 1048. E.
Presbyteri defuncti res intactæ permaneant. *Cabilon.* anno 650. III. 949. C.
Presbyteris & diaconis continentia ab uxoribus ſervanda. II. 1182. D. *Perdit gratiam conſecrati, qui adhuc officium vult exercere mariti. Fauſtus.* II. 1158. A. Qui uxores ſuas in maneriis ſuis ponunt, tolerandi, ſi promiſerint ſe cum illis ſine legitimis teſtibus non locuturos. VI. *parte II. initio.* 1868. A.
Presbyteri, diaconi, ſubdiaconi, qui feminas ſuas retinent, ſi Miſſas celebrare voluerint, eas a ſe ſic faciant alienas, ut hæ in territorio eccleſiæ non habitent, neque cum his illi colloquantur, niſi ſub legitimis teſtibus. VI. *parte II. initio.* 1889. B. C. Qui obtemperare noluerint, infames pronuncientur. *Ibidem.* & 1890. A. Qui converti maluerint, pœnitentia acta arbitrio epiſcopi, ſacris altaribus ſerviant. *Ibidem.* B. Presbyter ſi uxorem duxerit, deponatur. Si fornicatus fuerit, pœnitentiam agat inter laïcos. *Neocæſar.* anno 314. I. 281. E.
Presbyter cum presbytera ſua in uno lecto ne dormiat. III. 445. E.
Presbyteri publice fornicarii degradentur. VI. *parte II. initio.* 1751. C. *Vide*, Fornicarios.
Presbyterorum, diaconorum, vel ſubdiaconorum canonicorum filii, ne ad ordines vel honores eccleſiaſticos provehantur, niſi monachi fiant, vel canonici regulares. VI. *parte II. initio.* 1719. E. 1737. D. *Clarom.* anno 1095. Prælationes vero nullatenus habeant. VI. 1576. A. B. VI. *parte II.* 1687. A. *Vide*, Ordinatio.
Presbyterorum filii ne ſint heredes eccleſiarum patrum ſuorum. VI. *parte II. initio.* 1864. E. Ordinentur, ſi ſint ab eccleſia electi, & aliis digniores. VI. 1116. C. • Poſſunt ordinari, quia immunes a peccato parentum ſunt, & in baptiſmo omnia dimittuntur peccata. VI. 579. D. • Presbyterorum filii etiam in Britannia minore. VI. *parte II. circa med.* 1128. D.
Presbyteri vel diaconi relicta, ſi cui renupſerit, ejiciatur ab eccleſia donec ſeparetur ab illicita conjunctione. *Epaon.* anno 517. II. 1050. E. Presbyteri, epiſcopi, vel diaconi relicta, ſi maritum acceperit, in fine non communicet. *Ilerd.* anno 524. II. 1068. A.
Presbytera. III. 1928. C. Presbyteram ne quis ducat in conjugium. III. 1865. B. Presbyteræ in eccleſia ne ordinentur. *Laodic.* I. 784. B.
Presbyteri qui immolaverunt, & poſtea ſerio iterum certarunt, habeant ſedis honorem: non tamen liceat eis offerre, aut alio munere ſacerdotali fungi. *Ancyr.* anno 314. I. 272. B.
Presbytero non licet in judicio capitis ſtare. III. 446. C.
Presbyter percutiens peccantes, ſive fideles ſive infideles. *Can. Apoſt.* I. 15. A. 35. E.
Presbyter a parœcianorum aliquo vel a domino accuſatus, purget ſe apud epiſcopum: quod ſi non potuerit, eccleſiam perdat irrecuperabiliter. VI. 1599. B. Aut culpabilem ſe agnoſcat, aut innocentem ſe demonſtret. VI. 574. C.
Presbyter cum femina peccaſſe ſi accuſetur, cogatur cum quinque presbyteris, quos pejerare nolle norit epiſcopus, ſe purgare. VI. *parte II. ſub finem.* 1859. E. 1860. A.
Presbyter quomodo judicandus, qui crimen aliquod admiſerit, & non habet collegas, cum quibus ſe excuſare poſſit. VI. 407. D. E.
Presbyter aut diaconus, qui crimen capitale admiſerit, officio ſimul & communione pellatur. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1010. C. In monaſterium detrudatur; ubi tantum communicet. *Epaon.* anno 517. II. 1050. A. Criminis convictus, deponatus, ſed non excommunicetur. *Can. Apoſt.* I. 14. E. 35. C. Inceſti reus, quomodo judicandus & puniendus, tum ex legibus, tum ex decretis Pontificum. VI. 153. B. C. D. E.
Presbytero infamato quatuor menſium dilatio datur ad famam ſuam purgandam. VI. 177. B.
Presbyter in cardine conſtitutus, nonniſi in XLII. teſtibus damnabitur. VI. 406. E.
Presbyter vel diaconus ab uno epiſcopo non deponendus. III. 559. C. Presbyter a ſex epiſcopis vicinis judicetur. *Carthag.* anno 348. I. 687. D. Cum proprio ſuo epiſcopo. *Carthag. II.* anno 390. I. 953. C. A quinque. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. B.
Presbyter vel diaconus ab epiſcopo uno iracundo excommunicatus, habeat poteſtatem interpellandi vicinos epiſcopos, ut cauſa ejus audiatur. Nemo interim eum ſuſcipiat in communionem. *Sardic.* anno 347. I. 630. C. D. Presbyter Paulus intra Achaïam ſynodum orientalium & occidentalium poſtulavit. I. 844. D.
Presbyterum excommunicat, & in carcerem retrudi, genitalibus truncatum, jubet Hincmarus. V. 581. E.
Presbyter ſemel tantum lapſus in adulterium, poſt pœnitentiam unius anni, reſtituatur officio ſuo. Si poſtea ſimiliter peccaverit, deponatur, ſed non excommunicetur. *Nicæn. Arab.* I. 477. A. 494. D.
Presbyteri degradatio quomodo fiat. VI. 884. B. Presbyteri degradati pœnitentiam agant in monaſterio. *Cabilon.* anno 813. IV. 1038 E. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1319. B. C. Presbyteri ſub pœnitentia redacti, ſi eam non obſervaverint, primum verberibus coërceantur, &c. IV. 1262. E.
Presbyteri contumaces cum clericis Capellæ regiæ non communicent. IV. 908. B.
• Presbyter Arianus revertens ad Catholicam, non ſuſcipiatur, niſi epiſcopus eum reconciliet, & chriſmate per epiſcopalis manus impoſitionem confirmet. I. 286. E.
Presbyteri. *Vide*, Chorepiſcopi. Clerici majores. Convivia. Epiſcopus. Libri. Parochi. Sacellani nobilium. Sacerdotes. Scholæ.
PRESBYTERALIS domus, & ejus reparatio. X. 451. E.
• PRETOJOANNES, Indorum rex illuſtris & magnificus, ſacerdotum ſanctiſſimus. VI. *parte II. poſt med.* 1415. B. Deſiderat habere in Urbe eccleſiam, & Hieroſolymis altare aliquod. 1416. A.

PRIM

PRIMAS ne vocetur quilibet archiepiſcopus. III. 2067. B. • Primæ ſedis epiſcopus ne dicatur ſummus ſacerdos, princeps ſacerdotum, aut aliquid hujuſmodi. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. A.
Primates ubi eſſe debent. *Vide*, Metropolitani. Patriarchæ. • Primates vel patriarchæ poſiti, ubi erant olim apud ethnicos archiflamines. *Clem. epiſt. 1.* I. 45. B. C. *Vide*, Tarraconenſi epiſcopo.
Πρίμας, primatem. III. 736. D.
Primates olim in Africa appellati ſecundum tempus ordinationis: quibus tamen præerat Carthaginenſis. VI. 951. E. Primatus in Numidia & Mauritania. I. 1220. A.
Primatus ſervetur metropolitano: epiſcopi ceteri ſedeant ſecundum ſuæ ordinationis tempus. *Bracar.* anno 561. III. 351. B. Primatialis dignitatis ſeu veræ ſeu prætenſæ non habita ratio in ordine ſedendi in Conc. Trid. X. 113. D. E. 14. A. B.
Primæ ſedis Narbonenſis eccleſiæ epiſcopus. VI. 462. D.
Primatibus palatii honor deferendus. *Tolet. VI.* anno 638. III. 606. A.
PRIMASIUS. *Vide*, Patrum ſcripta.
S. PRIMI parochia, in diœceſi Viennenſi. VI. 501. C.
PRIMICERIUS glorioſus. VI. 49. D. Primicerius defenſorum. VI. 627. D. Primicerius ſcholæ cantorum. *Ibid.* E. Primicerius notariorum. II. 171. C. III. 64. D. *Πριμικήριος νοταρίων.* I. 1356. C. II. 322. A. III. 720. C. 728. B. &c.
Πριμικήριος. I. 1356. C. XI. 232. B.
PRIMICLERUS. III. 1772. A.
• PRIMITIAS frugum offerre etiam veteribus mos fuit, ut Abel & Caïn. V. 380. E. Primitiæ mittantur do-

mum epiſcopo & preſbyteris, qui diaconis & clericis diſtribuant. *Can. Apoſt.* I. 10. B. 33. C. Primitiæ dandæ eccleſiis, ut ex eis alantur ſacerdotes & eccleſiæ miniſtri. *Nicæn. Arab.* I. 510. A.
PRIMISCRINIUS præfecti. VI. 474. C.
PRIMOGENITORUM officia. *Nicæn. Arab.* I. 512. E.

PRIN PRIO

PRINCIPATUS. *Vide*, Epiſcopus.
PRINCIPATUUM in Italia epiſcopi. VI. 1497. C.
PRINCIPES inſulæ, quæ dicebantur? V. 950. C.
Πελαγονίας. II. 1356. B. *Principes.* 1357. E.
PRINCIPIUM. Difficile eſt ut bono peragantur exitu, quæ malo ſunt inchoata principio. I. 1772. C.
PRIOR mutuam pecuniam non ſumat ultra XL. ſolidos. VII. 85. C. Nullam vero pecuniam accipiat a Judæo. 86. A. Prior non conventualis ultra ſummam LX. ſolidorum ab aliquo ſine licentia ſui abbatis, vel epiſcopi, mutuo pecuniam non accipiat. *Rotomag.* anno 1231. VII. 185. B. VII. 958. E. Ne ultra ſummam centum ſolidorum Turonenſium, ſine abbatis ſui licentia; vel epiſcopi, ſi abſit abbas. Bajoc. anno 1300. VII. 1340. A. B.
Priores in conventualibus eccleſiis conſtituti non amoveantur, niſi pro manifeſto crimine. VI. *parte II. ſub finem.* 1678. D. E.
PRIORES forenſes. VII. 189. B.
PRIORATUS. Ne monachi ſint ſoli in prioratibus. VII. 762. B. In prioratibus ſint ad minus tres monachi. VII. 466. D. *Albienſe*, anno 1254.
Prioratus vacantes ne bonis omnibus denudentur. VII. 647. C. D. 664. B. VII. 762. B. *Bituric.* anno 1286. VII. 959. D. *Turon.* anno 1253. VII. 445. E. Ne novas penſiones prioratibus abbates imponant. *Ibidem.* D. In prioratibus vacantibus ſufficiens proviſio dimittatur. *Pictav.* anno 1284. VII. 942. D. E.
PRIORISSÆ. *Vide*, Abbatiſſæ.

PRIS PRIV

S. PRISCI de Varziaco eccleſia, in diœceſi Autiſſiodorenſi. IX. 1542. A.
PRISCILLIANUS Sabellianus. III. 348. B. Priſcilliani dogmata nefaria. III. 348. 349. Libri apocryphi. I. 995. A. Priſcillianum quidam catholicum & ſanctum martyrem clamabant. I. 995. C.
Priſcilliana hæreſis, ſub abſtinentiæ ſimulatæ prætextu, ab eſcis carnium abſtinet. II. 1430. D. Secta perditiſſima. II. 1143. C. Priſciliani crimina. *Ibid.* C. D. Priſcillianiſtæ damnati. I. 859. D. 860. D. Regulæ fidei contra ipſos. *Tolet.* I. 989. D. 993. A. B. C. &c.
Πελαγίνια. I. 948. C. Πελαγίνια. II. 324. A. Πελαγίνια, privilegia. II. 569. B.
PRIVILEGIA eccleſiis ſervari juſſit Valentinianus Cæſar. I. 1269. D.
Privilegia nemo contra intentionem dantis extendat. X. 1937. C.
Privilegia eccleſiaſtica a ſacris Canonibus & ſummis Pontificibus conſervata, ſibi ſervari ab Hadriano Papa poſtulant epiſcopi Gallicani in Conc. Duziac. anno 871. V. 1321. A. B. C. D. E. 1322. A. &c.
Privilegium ab Alexandro II. contra ſanctorum Patrum ſtatuta ſubreptione aliqua vel deceptione inductο, infringit & caſſat Gegorius VII. Papa. VI. 1446. C. D.
Privilegium non eſt dicendum, ſed pravilegium. VI. *parte II. initio.* 1901. A. 1902. E.
Privilegium monaſterio datum, Alexandri II. nomine titulatum, Gregorius VII. falſum deprehendit, corruptione Latinitatis, & aliis indiciis. VI. 1222. E.
Privilegia vetuſtiſſima ſuæ eccleſiæ, & ferе a vermibus conſumpta attulit ſecum Norbertus Magdeburgenſis. VI. *parte II. circa med.* 1187. E. anno 1131.
Privilegia. Expoſitio quorumdam dictorum, quæ in quibuſdam privilegiis regularium continentur. *Lateran.* anno 1215. VII. 62. C. D. E.
Privilegia Quæſtorum, ſi quæ fuerunt eis conceſſa, revocavit Clemens Papa in Concilio Viennenſi. IX. 1482. B.
Privilegia Religioſorum. De his bulla Leonis X. anno 1516. IX. 1832. A.
Privilegia Religioſorum approbari in Concilio Lateranenſi V. non placuit quibuſdam epiſcopis. IX. 1836. B. C.
Privilegiatis ne chriſma detur. *Copriniac.* anno 1260. VII. 531. E.
Privilegiati excommunicatos ad ſacra non admittant, nec ad ſepulturam. *Avenion.* anno 1279. VII. 776. B. C. *Ut in Bituric.*
Privilegiati non enervent ſententias prælatorum. *Arelat.* anno 1234. VII. 238. E. *Arelat.* VII. 881. C. Non effugiant ſententiam excommunicationis, niſi clarum privilegium oſtendant. 882. C. D.
Privilegia. Qui ad aliquod judicium evocatus, ſe aliquo privilegio eximere vult, tenetur nihilominus comparere, & ibidem ſuum privilegium allegare. IX. 2179. C.
Privilegiati in diverſis abutentes ſuis privilegiis: quomodo contra eos procedatur. *Avenion.* anno 1326. 1501. E. 1502. A. B. C. D. E. *Et Vaur.*
Privilegium meretur amittere, qui conceſſa ſibi abutitur poteſtate. V. 647. E. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1901. B.
Privilegiorum abuſus. VII. 651. D. 652. A. B. C. D. Privilagiatorum exceſſus coerceantur. VII. 434. C. *Bituric.* anno 1276. VII. 748. C. D. *Vien.* anno 1311. VII. 1360. B. C.

PRO

Προαστεῖα, *ſuburbana.* IV. 494. D. 498. C.
PROBATIO per ignem candenti ferro. *Tribur.* anno 895. VI. 446. B. Probatione candentis ferri purget ſe qui ſuſpectus fuerit monetæ adulteratæ. VI. 566. D.
PROBATIO. Pœna deficientium in probatione. VII. 402. E. *Vide*, Ordalium. Purgatio.
PROCAMIARE. VI. 549. A.
Προέλευσις βασιλικὴ, proceſſus regius. II. 1244. A.
PROCER. III. 968. B. C. III. 1749. A.
PROCESSIONES ſive ſupplicationes quomodo ſint peragendæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 692. A. B. C. D. X. 875. C. 876. 877. *Vide*, Supplicationes. Quæ in illis ſervari oporteat, ex Concilio Aquenſi, anno 1585. X. 1569. 1570.
Proceſſiones cur fiant. IX. 2047. B. Quales eſſe eas oporteat. *Ibidem.* C. Proceſſiones ob devotionem populi antiquitus introductæ, diebus ſuis faciendæ. *Turon.* anno 1282. VII. 887. B. Proceſſiones eccleſiarum collegiatarum ad ſummum templum cur olim inſtitutæ. IX. 1991. C.
Proceſſiones per agros & campos an ſint peragendæ: an in eccleſiis tantum. IX. 2015. B.
Proceſſiones fiant a preſbyteris parochialibus, cum aeris intemperiem viderint imminentem, non exſpectato epiſcopi vel archidiaconorum mandato. *Ciceſtr.* anno 1289. VII. 1157. B.
Proceſſio generalis ſingulis menſibus indicitur ab Innocentio III. Papa, pro liberatione Terræ ſanctæ. VII. 5. B. Pro pace regni & Terræ ſanctæ. *Londin.* anno 1268. VII. 637. D. E.
Proceſſiones pro defunctis fiant ſemper diebus lunæ; &c. VII. 1984. B.
Proceſſionem eccleſiæ Epiſcopus ordinat. II. 928. A. Proceſſionibus omnes intereſſe teneantur a principio uſque ad finem: qui ſecus fecerit, inter abſentes connumeretur. *Bituric.* anno 1584. X. 1471. E. Ad has vocati exempti omnes, tam clerici ſæculares, quam regulares; accedere compellantur; iis tantum exceptis, qui in ſtrictiori clauſura vivunt. *Trid.* X. 174. A. B. *Vide*, Monaſteria. Moniales.
Proceſſiones. Choreæ, ludi, ſpectacula, in proceſſionibus non agenda niſi permittente epiſcopo. *Tolet.* anno 1566. X. 1154. A.
Proceſſioni aquæ benedictæ diebus Dominicis qui interſunt, indulgentiæ iis conceſſæ. IX. 1284. C. D.
Proceſſio Corporis Chriſti. Larvæ & perſonati homines ne admittantur. X. 1284. E. Proceſſionem in ſacro præſertim die ſolemnitatis Corporis Domini, nemo e feneſtris, aut omnino e ſuperiori loco inſpiciat, ſed eam proſequatur, &c. X. 876. E. *Ex S. Carolo Borromæo.* Proceſſiones in quibus circumfertur Corpus Chriſti, cum ſanctorum Imaginibus, cur inſtitutæ. IX. 2105. E. Quid ſit in illis cavendum & reformandum. *Ibidem*, & 2106. A. B. De his decretum ſynodi Auguſtenſis. IX. 2041. B.
Proceſſiones nocturnas mulieres obire interdictum omnino ſit. X. 1135. C.
PROCESSUS in Curia Eccleſiaſtica. De eo ſtatuta Cantuarienſia. VII. 1181. *& ſeqq.* 1193. A. B. *& ſeqq.*
PROCLAMATIONES in pronao profanæ

non faciendæ. *Turon.* anno 1583. X. 1404. C.
Procli tomus ad Armenos laudatus. I. 1714. B. Laudat ſynodus Chalcedonenſis. II. 650. C. Procli ſermo a Conc. Chalced. citatur. II. 654. B. Procli ad Orientales epiſtola laudatur a Joanne II. Papa. II. 1151. C.
Proconsul urbis Narbonæ. VI. 1046. D. Proconſules multi. V. 823. E.
Procopii martyris paſſio. IV. 230. E.
Procurationes archidiaconorum & archipresbyterorum quales eſſe oporteat. *Santon.* anno 1282. VII. 884. C. D. *Vide*, Viſitantium.
Προκουρατιώνων, *procurationum. Lateran.* anno 1215. VII. 44. E. 45. A. &c. Προκουρατορίαι, *procurationes. Lateran.* anno 1215. VII. 44. E. 45. A. &c. Προκουράτωρ, *procurator.* VII. 40. A. Προκουράτορες. I. 873. B.
Procuratores. *Vide*, Advocati. Procuratores ſine advocatis cauſas non aſſumant; &c. VII. 1185. E. Procuratores quale debeant præſtare juramentum. VII. 713. D. E. 714. A. B. De moderandis impenſis, quæ a procuratoribus fiunt. *Noviom.* anno 1344. VII. 1675. B. C. Procuratores & notarii qui ſint a foro arcendi. X. 796. A. B.
Procuratores fiſcales epiſcoporum. IX. 2025. C. 2026. A. Procurator fiſci epiſcopalis. X. 1082. C.
Procurator pauperum, & officium ejus. *Nicæn. Arab.* I. 478. B. C. 494. E.
Procuratoria falſa non ſignanda. VII. 867. B.

PROF &c.

Professa. *Vide*, Mulier.
Professio fidei, ex præſcripto Concilii Trid. X. 199. D.
Professio religioſa non fiat a viris & mulieribus, niſi anno probationis exacto, & xvi. ætatis completo. *Trid.* X. 174. C.
Proficuus Salpinas. II. 928. C.
Profutus epiſcopus. I. 1015. C.
Programma. I. 1058. C.
* Proh dii immortales. IX. 2067. E.
Projectus epiſcopus. II. 803. D.
Prometi loca. V. 963. A.
Promissio cito implenda eſt, quia mors non tardat. *Theodor. Cantuar.* III. 1775. A.
* Promitto tibi beato Petro Apoſtolorum Principi. III. 1857. E.
Promotores, unde ſic appellati: & quod eorum officium. X. 1254. C. 1302. C. Promotores quales eſſe oporteat. X. 1434. A. Promotor fiſcalis: de ejus officio & jure fiſci. X. 1619. C. X. 1151. B. Promotorum curiarum eccleſiaſticarum exceſſus. *Noviom.* anno 1344. VII. 1674. E.
Pronus eccleſiæ, ſive ſuggeſtus. X. 452. E. 461. E. 464. A. Proni publica declaratio. X. 1364. C.
Prona. Quando debeant fieri, & quæ in eis publicari. *Turon.* anno 1583. X. 1404. B. C.
Pronaus. In pronao Curati denuncient, &c. X. 1217. B.
Prophetias, quæ de Chriſto ſunt, quomodo intelligeret Theodorus Mopſueſtenus. II. 22. D. E. 23. A. Prophetiam Pſalmi xxi. *Foderunt manus meas & pedes meos*, quomodo Theodorus Mopſueſtenus intelligeret. III. 23. C. Prophetiam Pſalmi lxviii. 22. *Dederunt in eſcam meam fel*, &c. quomodo intelligeret Theodorus Mopſueſtenus. III. 23. E. 24. A. B. Item alias ex eodem Pſalmo. *Ibidem.* & Prophetiam illam Pſalmi xxi. 2. *Longe a ſalute mea verba delictorum meorum*, qui non ad corpus Chriſti, quod eſt eccleſia, quæ in hoc mundo ſine peccato eſſe non poteſt, intelligit pertinere, anathema ſit. *Vigil.* III. 23. B.
Προφητῶν, monaſterium S. Iſaïæ. II. 1241. B.

PROPR &c.

Proprietas regularibus omnibus prohibetur. *Trid.* X. 170. A. B. Quomodo tollenda a monaſteriis monialium. X. 714. C. D. E.
Proprius ſacerdos, proprius epiſcopus. II. 928. E. II. 927. D. *Cui opponitur* delegatus. *Ibidem.* Proprius epiſcopus aut ſacerdos. *Ahyto Baſil.* IV. 1243. D. Proprius epiſcopus. I. 953. C. VI. *parte II. ſub finem.* 1908. C. Proprius parochus. X. 844. C. Proprius presbyter. VII. 179. A. Proprius ſacerdos. VI. 830. D. *Vide*, Confeſſio. Proprio ſacerdoti. VI. *parte II. circa med.* 1151. E. Proprius ſacerdos, parochialis. *Raven.* anno 1311. VII. 1377. B. Eccleſia parochialis, quæ curam proprii ſacerdotis debet habere. *Lateran. IV.* anno 1215. VII. 43. E. Teſtamenta ſint irrita, niſi fiant coram proprio ſacerdote, &c. VI. *parte II. circa med.* 1152. C. Coram proprio presbytero. *Ibidem.*
Proprius veſter, etſi præſumptioſus, ſupplico, &c. III. 406. B.

PROS PROT

Prosæ. *Vide*, Sequentiæ. X. 582. D. Proſa de S. Trinitate. *Vide*, Trinitas. Proſæ indoctæ miſſalibus invectæ. IX. 1982. D.
Προσδέχεσθαι, *paſſive.* IX. 97. A. 3.
Prosdocius epiſcopus. I. 1007. D.
Προσκομιδή. IX. 429. C.
Προσκυνεῖν quid ſit. IV. 475. B. Salutationem indicat & amicitiam. Quod enim quis oſculatur, & adorat: & quod adorat, profecto & oſculatur. *Ibid.*
Προσκυνήσεις. II. 601. B.
Prosper & Hilarius ad Cæleſtinum referunt, presbyteros in Gallia movere quaſdam quæſtiones indiſciplinatas, & prædicare adverſantia veritati. I. 1252. E. 1253. A.
* Proſperi ſcripta inter canonicas ſcripturas habentur. VIII. 1932. A. Proſperi viri religioſiſſimi opuſcula in omnibus recipienda. II. 939. D. Proſperi excerpta ex libris de Vita contemplativa. IV. 1083. E. 1088. C. 1092. A. 1093. E. 1097. A. IV. 1116. D. E. 1117. 1118. 1119. 1133. IV. 1297. D. E. 1306. A. B. 1308. E. IV. 1394. E. Proſper in Epigram. V. 1344. A.
Προσφερόμενα, quæ offeruntur, alia in ſacrificii rationem, alia in myſteriorum uſum. *Theophil. Alexandr.* I. 1199. A.
Πρόσωδον, *Confeſſio, ſive locus cinerum ſanctorum.* IV. 1. A.
Πρωτασηκρῆτις. V. 1105. D. Protoaſecretis.
Πρωτέκδικος. IX. 429. A.
Protectores Domeſtici. I. 1049. D. I. 1115. B.
Proterius Alexandrinus epiſc. occiſus crudeliter a Timotheo Æluro, in baptiſterio, ipſa Paſchæ feſtivitate. II. 693. D. E. 694. A. *& ſeqq.* Proterii Alex. carnes etiam & viſcera guſtarunt. II. 698. D. Cineres in ventrem ſparſi. 702. B. Corpus depompatum. II. 750. B. Cineres diſperſi. *Ibid.* 753. E. Proterii Alex. pontificalem ſedem igne cremavit Timotheus Ælurus. II. 700. A. Proterius ſanctæ memoriæ. II. 694. B. C.
Proterius, Προτέριος, Alexandrinæ eccleſiæ œconomus. II. 330. A.
Protestantibus ſalvus conductus datus. *Trid.* X. 88. A.
Protodiaconus. I. 1556. E.
Πρωτοδιάκονος. II. 1244. B.
Protodux Galliæ S. Martialis. VI. 870. C.
Πρωτονοτάριος. VI. 217. C.
Πρωτονοτάριος Conſtantinopoli. III. 1834. A.
Protonotarii ſedis Apoſtolicæ, habitum & rochetum deferentes, ab omni Ordinariorum juriſdictione ſunt exempti. IX. 1776. D. Reverendiſſimus in Chriſto pater & dominus, D. de Trembleyo, Sedis Apoſtolicæ, & hujus ſacri Concilii Conſtantienſis protonotarius. VIII. 492. D.
Πρωτοπάπας. IX. 429. A. πρωτοπάπας. XI. 232. B.
Protopapa. *Vide*, Archipresbyter.
Πρωτοπρεσβύτερος. I. 1042. D.
Protoscriniarius S. R. E. VI. 632. B. V. 823. E.
Πρωτοσπαθάριος βασιλικός. VI. 232. A.
Protospatharius. V. 764. E. Nomine Michaël. V. 142. C.
Πρωτοσύμβουλος. IV. 320. D.
Πρωτοσύγκελλος. IX. 187. E. IX. 317. C.
Protothronus Antiochiæ. 765. C. Tyrus. 771. B. 941. C.

PROV PRU

Proverbiator, Salomon. V. 760. B. 899. B.
Provinciæ Marchio, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1752. D. 1733. C. Comes. VI. 1488. C. *anno* 1081.
* Provincia una in duos metropolitanos regia poteſtate ne dividatur. Quæ civitates literis Imperialibus metropolitanæ factæ ſunt, ſolo nomine perfruantur. II. 606. E. *Conc. Chalced.* Provinciæ eccleſiaſticæ non ſunt mutandæ, aut dividendæ, aut honorandæ, prout diviſiones aut honores mutet Imperator. V. 757. B. Provinciæ maxima ex parte ante Chriſti adventum diviſæ. *Anaclet. epiſt.* 2.

I. 70. E. Poſtea ab Apoſtolis & Clemente diviſio eſt renovata. *Ibid.* & 71. A.
Provincias ſingulas adminiſtrent epiſcopi provinciæ, & (ſi ipſi velint) vicini. *CP.* anno 381. I. 823. E.
Provinciæ quinque. I. 957. C. *Vide*, Galliæ Provinciæ quinque, Viennenſis, Arelatenſis, Narbonenſis, Burdigalenſis, & Bituricenſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1984. B.
Provincia Conſularis. I. 969. B. Provincia Proconſularis. I. 969. B.
Πρεϐυτζιάνιος. IX. 224. A.
PROVISOR Cordubenſis. X. 1172. E. Proviſores monaſteriorum, quales eſſe debeant. VI. 409. B.
Προξίμου τῶ θείου σκεvίου, ἢ τῶν θείων κοιμητηρίων. II. 173. C. & 209. D.
PROZYMITA hæreticus. VI. 970. A.
B. PRUDENTII martyris reliquiæ. VI. *parte II. initio.* 1817. E.
PRUMIA monaſterium. V. 687. D.
PRUVINENSE monaſterium. VI. 926. E.

PS PT

PSACHNION ſummi & Apoſtolici atque præcipui Paſtoris omnium Chriſtianorum. III. 682. A.
PSALLENDI ordo. *Vide*, Ordo.
Pſallentes in eccleſiis ne inordinate vociferentur, ne naturam urgeant ad clamorem. *Trull.* III. 1687. E.
Pſalmi in Eccleſia per ſubdiaconos, vel minores ordines exhibeantur. III. 496. C.
Pſalmi ſaltem XII. mane, ad ſextam ſex, ad duodecimam duodecim recitentur. Qui hoc facere contempſerit, una hebdomada jejunet omni die uſque ad veſperam, & panem edat cum aqua. *Turon.* anno 567. III. 361. B.
Pſalmis ſingulis dum in Eccleſia cantantur, jungendæ ſunt lectiones. *Laodic.* I. 784. D.
Pſalmus L. ante Canticum dicatur. II. 1431. D.
Pſalmus ultimus decantatus ob Neſtorium dejectum. I. 1587. B.
Pſalmi XXI. prophetiæ de Chriſto. *Vide*, Prophetiam.
Pſalmi in honorem Chriſti cani ſoliti. I. 198. B.
Pſalmi plebeii ne cantentur in Eccleſia, aut libri alii quam e Novo aut Vetere Teſtamento. *Laodic.* I. 792. C.
Pſalmiſta poteſt etiam a presbytero ſuſcipere officium cantandi. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. E. Pſalmiſtæ. I. 963. D.
Pſalmodiæ ſanctæ utilitas. III. 1959. D. E. Etſi Latine neſciat qui pſallit. *Ibidem.*
• Pſalmodiam qui pro ſe fieri poſtulant, ea prodeſt ipſis, ſi tamen ipſi vitam emendent. III. 1960. B. Et ſi ipſe pariter oret. *Ibidem*, C.
Pſalmus invitatorius pro defunctis non cantetur. IV. 1232. E.
PSALTERIUM totum presbyteri memoriter teneant. *Carol. M.* IV. 961. E.
Pſalterium ita diſponendum, ut ſtatis temporibus ſemel ſingulis hebdomadis perlegatur. X. 498. B.
Pſalterii partitiones. IV. 1232. A. Pſalmi ſpeciales pro eleemoſynariis & defunctis. *Ibidem.*
PSALTERIUM beatæ Mariæ Virginis recitantibus conceſſæ indulgentiæ ab archiepiſcopo Cantuar. anno 1454. IX. 1376. B.
Ψευδεπίγραφα. I. 23. D.
PSEUDOECCLESIASTÆ. IX. 1993. B.
PSEUDOGRAPHIÆ & dubiæ narrationes. IV. 842. D.
PSEUDOPROPHETÆ duo in Francia. III. 1886. B.
Ψευδοσύνοδος. IV. 41. C.
Ψευδοβαλσαμολόγος. IV. 393. D.
PTOCHIUM, in quo LXX. lecti. II. 550. A. Πτωχεῖα. II. 603. D.
Πτωχεῖα ἢ ξενοδοχεῖα. II. 606. C.

PU

PUBLICANI hæretici in Gaſconia, Albegeſio, & Toloſanis partibus. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. D. Publicani, ſive Waldenſes, in Anglia. VI. *parte II.* 1583. C. Orti in Waſconia. *Ibidem.* De ſacramentis, aliiſque capitibus errores eorum. 1584. C. D.
PUDICITIA inter delicias ſervatur difficile: nec ideo minor debet eſſe cautela pauperum: Et in ſerico & in pannis exercet libido jus ſuæ poteſtatis. VI. 533. D. *Vide*, Luxuria.
PUELLÆ parentibus privatæ ſub epiſcoporum & presbyterorum cura gravioribus feminis commendentur. *Francoford.* IV. 908. C.
Puellæ Deo devotæ, quæ poſtea nupſerint, uſque ad exitum vitæ cum adulteris ſuis excommunicentur. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. A. • Puellæ quæ ſe Deo voverint, ſi poſtea nupſerint, non ſtatim his pœnitentia detur: & cum data fuerit, niſi plene ſatisfecerint, communio eis differatur. *Valent.* anno 374. I. 796. B. Puella Dei. *Vide*, Virgo.
PUERI choriſtæ. *Vide*, Choriſtæ.
PUERI. Nihil eſt, de quo conſilium divinius iniri poſſit, quam de recta puerorum inſtitutione. X. 1369. B. Puerorum, qui in canonica congregatione nutriuntur, vel erudiuntur, maxima eſt adhibenda cuſtodia. *Conc. Aquiſgran.* anno 816. IV. 1142. B. C. D.
Pueri in ſingulis parochiis fidei rudimenta docendi, & obedientiam erga Deum & parentes. *Trid.* X. 156. E.
Puerorum licentia quomodo coërcenda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1089. C. Puerilitia ludibria. IV. 491. E.
Puerum in lecto juxta ſe ne mulier ulla ponat. VII. 270. B. 278. E.
Puerpera certo poſt partum die ad eccleſiam veniat, &c. X. 1181. B. Non ad eam Parochus ingrediatur domum. X. 773. D. Et panis benedictus ſub hoſtiæ forma ne præbeatur. *Ibidem.* Puerperam ne benedicat parochus niſi in eccleſia. X. 1562. E. Puerperæ a paſtore proprio, cum ad eccleſiam ſe contulerint, purificentur. X. 1943. D. *Vide*, Purificentur.
PUGNAVERIT ſi quis, varie pro ratione culpæ multator. III. 1783. D. 1784. A.
PULCHERIA Auguſta. I. 1342. D. • Regnabat cum Theodoſio. II. 18. C. Ejuſdem encomium. II. 381. A. B. Nova Helena. II. 487. B. Scribit ad Præfectam moniałium pro Conc. Chalced. contra Theodoſium pſeudoepiſc. Hieroſolym. II. 879. D. E. Item ad archimandritas & monachos. 681.
PULSATI ſecundum regulam. IV. 963. C.
PULTARIENSE monaſterium, in diœceſi Lingonenſi. VI. 1275. B.
PUNCTATORIS officium, *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 683. E.
PUNITIO. Deus non approbat quemquam damnari civiliter, vel judicari civiliter. *Wicleff & Hus.* VIII. 406. E.

PURG

PURGARE ſe vel manu ſeptima, vel vero Dei judicio. VI. *parte II. initio.* 1986. C. Expurgare ſe de objecto crimine, ſeptima ſui ordinis manu. VI. *parte II. initio.* 1805. D. E.
Purgatio examinatione ſacrificii, anno 1049. VI. 1009. E. • Purgatio ſacerdotum per Miſſæ celebrationem & euchariſtiæ ſumptionem, ſociis duobus adhibitis. VI. 897. E. Diaconus ſimiliter crimen diluito: & alii. 897. E. 898. A. B. *Purgatio ſacerdotum.* Conſtitutio Caroli M. de ea, ex conſultu Leonis Papæ. IV. 946. C. D. E. 947. A. B. C. Ne quis fatigetur ad purgandum ſe de peccato ſibi objecto, extra decanatum, in quo moratur. *Londin.* anno 1342. VII. 1652. A. B. C. D. Purgatio clerici cum compurgatoribus ſuis fiat. III. 149. D.
Purgatio canonica, purgatio vulgaris. VII. 1481. B. C. Purgatio triplici ordalio. VI. 778. B. Purgatio per Corpus Domini. VI. 434. A. B. C. Purgatio de homicidio candenti ferro. VI. 842. D. anno 1028. Purgationi aquæ ferventis vel frigidæ nullus clericus ritum benedictionis aut conſecrationis impendat. *Lateran.* anno 1215. VII. 35. A.
PURGATIO. De purgatione ſuper lepra, aliiſque. VII. 853. A.

PURGATORIUM

PURGATORIUM eſt, ubi animæ detentæ ſuffragiis fidelium, potiſſimum vero Altaris ſacrificio juvantur. *Trid.* X. 167. C. Difficiliores de eo ſubtilioreſque quæſtiones, a popularibus concionibus ſecludantur. *Ibid.* D. Incerta item, & quæ ſpecie falſi laborant, ne tractari permittant epiſcopi. *Ibid.* De eo quid determinatum IX. 403. A. Purgatorii veritas ac neceſſitas demonſtratur. IX. 2123. B. • Probatur ex verbis Malachiæ. IX. 660. B. Ex Auguſtino. IX. 955. D. E. 956. A. B. Ex aliis Patribus. *Ibidem, & ſeqq.* De eo doctrina Concilii Cameracenſis, anno 1565. X. 597. A. B. C. De eo ſenſus Græcorum. IX. 19. D. E. 21. A. *Vide*, Joannes Damaſcenus.
Purgatorii pœnas, & ſuffragiis fidelium, Miſſaque ſacrificio &c. animas ſublevari, profitetur in Conc. Lugdun. Michael Palæologus Imp. anno 1274. VII. 695. B. *Et Joannes Beccus.* 796. D. • Per ſolemnes pro defunctis commemorationes ſperamus illis requiem & reſpirationem ab acerbitatibus quæ illos premunt, a Deo eſſe

concedenda-

concedendam. *Ita Græci in ſynodo*, anno 1642. XI. 175. A.

Purgatorium negat Marcus Epheſius. IX. 656. C. Cedula de Purgatorii doctrina Græcis oblata a Latinis. IX. 954. B. C.

Purgatorium ignem & ſolemnes ac legitimas pro defunctis commemorationes Calvinus rejiciens, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 175. A. De Purgatorio doctrina ſynodi Hieroſolymitanæ, anno 1672. XI. 255. C. D.

Purgatorium credunt Maronitæ. IX. 1866. B.

* Purgatorium, ſive ſit ignis, ſive caligo ac turbo, non contendimus. IX. 403. A.

* Purgatorium Latini ignem eſſe dicebant; per quem purgarentur animæ habentium peccata venialia, &c. IX. 18. E. * Purgatorio igne non criminalia peccata, ſed parva & minuta purgantur: quæ poſt mortem etiam gravant, ſi in vita non fuerint relaxata. VII. 366. C. Purgatorium, pro pœna temporali exſolvenda. *Trid.* X. 43. C. Qui ante obitum petierint pœnitentiam, ſi deceſſerint, pœna æterna quæ debetur, in pœnam Purgatorii commutatur. *Exon.* anno 1287. VII. 1079. D.

Purgatorium. Animæ in purgatorio detentæ Miſſarum ſacrificiis, eleemoſynis &c. ſublevantur. IX. 22. B. C. IX. 422. E. * Sacerdotes offerunt ſacrificia; quæ pro valde bonis ſunt gratiarum actiones; pro non valde malis, ſunt propitiationes. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 99. D. * Quibus autem proſunt, ad hoc proſunt, ut plena fiat remiſſio, vel ut certe tolerabilior ſit damnatio. *Ibidem.*

Purgatoriom, & oratio pro mortuis. *Narbon.* anno 1551. X. 440. A.

* *Purgatorium.* Oratio pro eo qui dormit, ut deducat ipſum Deus in regionem viventium, in ſinus Abrahæ, Iſaac & Jacob, unde aufugit dolor, triſtitia, & gemitus. IX. 957. B. * *Oratio pro mortuis.* Da Domine requiem animabus ſervorum tuorum prædormientium in loco lucido, in loco viventi, in loco refectionis, unde dolor, gemitus, & mœſtitia longe depulſa ſunt. IX. 956. D. * Iterum paradiſi curiæ reſtitue. *Ibidem.* E.

Purgatorii pœnam remittere non poſſe ſummum Pontificem, error Petri de Oſma. IX. 1499. D. Purgatorium tollit Lutherus. IX. 1943. C. Decretum concilii Senon. anni 1528. ſuper ea re. *Ibidem.* Errores Lutheri. IX. 1894. E. 1895. A.

In Purgatorio ultra annum non fore, morientes in habitu & profeſſione Ordinis Minorum quoniam B. Franciſcus quotannis deſcendat ad Purgatorium, &c. erroneum eſt declaratum Baſileæ. IX. 1191. C. Reprobandum illud eſt, ſi qui certo numero, præſcriptaque Miſſarum forma aliqua, aut precum, affirmant certas deſignataſque animas e Purgatorio ſemper liberari. X. 601. D.

PURGATORIARIÆ. XI. 39. D. E.

Πουργατόριον. IX. 659. A.

PUR PUS PY

Purificatio, ſive feſtum Cereorum. *Nicæn. Arab.* I. 509. C. *Vide*, Cerei.

Purificentur poſt partum mulieres a proprio paſtore, juxta antiquam eccleſiæ conſuetudinem. IX. 2160. B.

* Purpureis veſtibus clerici non induantur. III. 492. B.

PUSILLITAS mea, *Felicis Papæ*. I. 204. E. I. 1207. A. Puſillitas mea prædeceſſorum meorum pediſequa cupit exſiſtere. *Symmachus.* II. 993. B.

PUTIDA, meretrix. VI. 807. B.

PYRRHUS CP. in ſynodo comprobavit Ecthesim Heraclii. III. 799. E. 802. A. B. C. Contra eum ſcribit Theodorus Papa. III. 615. C. D. 617. D. E. 618. B. C. D. Petit ipſum ad urbem Romam mitti, ut ibi judicetur. 616. D. E. * Ejus depoſitio exarata a Theodoro Papa, ſanguine Chriſti e calice in atramentum affuſo. V. 1538. D.

PYTHAGDRAS principium rerum omnium dixit eſſe unitatem. III. 278. D. 282. D. Pythagoræ, Platonis, & Origenis errores impii. III. 282. B.

Πύθωνος μαίνης. IV. 1045. C.

QUA QUADRAG

QUA die dictum concilium exſtiit terminatum. *Tolet.* anno 1347. VII. 1686. A. *Tolet.* anno 1355. VII. 1762. E. *Tolet.* anno 1339. VII. 1638. D.

QUADRAGESIMALE jejunium a Chriſto Domino dedicatum, & ab Apoſtolicis uſque temporibus in eccleſia Dei univerſa religioſe obſervatum perpetuo. X. 966. C. IX. 2014. D.

Quadrageſimale jejunium quam religioſe ſit colendum. X. 966. C. D. E. Qui cibi tunc prohibeantur. *Ibid.* E. Qui jejunii lege adſtrictus jejunium non ſervat, peccato mortali alligatum ſe eſſe noſſe debet. X. 966. E. Alia eo tempore prohibenda. *Ibidem.* & 967. 968.

Quadrageſimalis obſervantiæ initium eſto in tota provincia Mediolanenſi a feria quarta poſt Quinquageſimam, præter civitatem Mediolanenſem, &c. *S. Carolus Borrom.* X. 655. C. Damnatur eorum ingluvies, qui primis quinque Quadrageſimæ diebus ex ritu Romanæ Eccleſiæ inſtitutis, Mediolanum ſe conferunt, &c. *Ibid.* D.

Quadrageſima. Feria quarta ante initium Quadrageſimæ. V. 55. B.

Quadrageſimæ primis diebus abuſus retenti, exſtirpandi. X. 965. E. 966. A. *Ex S. Carolo Borromæo.*

Quadrageſimæ initium in Epiphania nuncietur. III. 444. C.

Quadrageſima. Septem hebdomadas plenas ante Paſcha, clerici a carne jejunent. *Telepth.* I. 91. B. Græci octo hebdomadibus ante Paſcha ab eſu carnium, ſeptem hebdomadibus a caſei & ovorum eſu ceſſant. V. 309. D. Quadrageſima ante Paſcha obſervetur, non Quinquageſima. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1011. E. Non Quinquageſima, ant Sexageſima. *Aurelian. IV.* II. 1436. E.

Quadrageſima jejunandum extra dies Dominicos. Hoc tempore non jejunare, præceptum Dei tranſſcendere eſt: quia eoſdem dies Dominus per Moyſen, Eliam, & ſeipſum ſacro jejunio conſecravit. *Theodulf.* IV. 921. C. D. *Agath.* anno 506. II. 999. E. Quadrageſimæ jejunia ſervanda præcipiantur. *Bracar.* anno 572. III. 388. A.

Quadrageſimali tempore nemo prandeat ante veſperam. Non enim jejunat, qui ante manducat. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1191. A. *Theodulf.* IV. 921. E. 922. A. Tantum die Dominico prandeatur. Sic Patrum ſtatuta ſanxerunt. *Aurelian. IV.* II. 1436. E. Refectio poſt dictam veſperam fiat. *Chrodegang.* IV. 1189. B.

* Quadrageſimæ diebus qui eſum carnium attentare præſumſerint, alieni ſunto a communione ſancta, quod obliti ſint diſciplinam, ac dies Quadrageſimæ profanaverint. IX. 2014. E.

Quadrageſima. Nemo clericorum a Quinquageſima uſque ad Paſcha carnes comedat. VI. *parte II. initio.* 1737. A. Nemo laïcorum, a Capite jejunii. *Ibidem.*

Quadrageſima. Nullus poſt diem Cineris & Cilicii, qui Caput jejunii dicitur, carnibus veſci audeat. VI. *parte II. initio.* 1696. C. *anno* 1091. & 1719. D. anno 1095.

Quadrageſimam qui ſine manifeſta ægritudine ſolvunt, & communione paſchali priventur, & toto anno abſtineant a carnibus. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 964. D. Quia ſanctorum Patrum traditiones ſolvunt, & eccleſiæ unitatem ſcindunt. *Rabanus.* V. 1417. B. C.

Quadrageſimam nemo vel ob ætatem vel ob languorem ante violet, quam a ſacerdote permiſſum accipiat. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 964. D. IX. 2014. E.

Quadrageſimæ diebus, etiam Dominicis, eſus carnium prohibetur; niſi de conſilio medici, & facultate epiſcopi aut officialis in ſcriptis. X. 1705. D. Cum licentia epiſcopi, aut ejus vicarii. *Bituric.* anno 1584. X. 1467. E.

Quadrageſimæ & aliis abſtinendi temporibus, nulli carnes comedendi licentia concedatur, ſine magna cauſa & notabili, ut eſt mortis articulus, vel etiam gravis infirmitas, & evidens periculum. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1313. VII. 1743. B. Tranſgreſſores excommunicentur. *Palent.* anno 1322. VII. 1474. A.

Quadrageſimæ tempore ne publice cibis vetitis ægroti veſcantur. X. 739. B. *Can. Apoſt.* I. 26. D.

* Quadrageſimæ dies, anni totius decimæ, in oblatione jejunii Domino conſecrantur. IX. 2014. E. Et homo quatuor elementis formatus, propter tranſgreſſionem decalogi quaterdecies convenienter affligitur. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 964. C. VII. 1970. A. Quadrageſimale jejunium, quo Chriſtiani Chriſtum imitati, totius anni decimam exſolvant. IX. 1938. D. Cæleſti majeſtate conſecratum. 1939. A.

Quadrageſimalis abſtinentia, ξηροφαγία. I. 790. D.
Quadrageſimæ tempore ne quis caſeum & ova comedat. VI. 1615. D.
Quadrageſimæ ſabbatis & Dominicis ova & caſeum comedere prohibeantur Armeni. *Trull.* III. 1682.
Quarantena; Quadrageſima B. Martini, & major Quadrageſima. VI. *parte II.* 1506. A.
Quadrageſima, quam mos eccleſiæ majorem appellat. V. 358. A.
Quadrageſimæ tres. IV. 1202. E.
* *Quadrageſima.* Jejuniis 40. dierum quævis iniquitas peccatoris exorari poteſt, & quantavis ſeveritas judicis mitigari. I. 548.
Quadrageſima. Non debet ſolvi jejunium feria quinta ultimæ hebdomadæ. *Laodic.* I. 790. D. *Carol. M.* IV. 962. A.
Quadrageſimæ tempore abſtinendum a venatione, & a judiciis, pœniſque capitalibus. V. 369. D. A jocis. 370. B. Ab uxore ducenda, & a conviviis. *Ibidem.* D. De actu conjugii eo tempore quid ſit ſtatuendum. 370. E. 371. A. Ab actu conjugii abſtinendum. V. 358. B. Abſtinendum a conjugibus: quia pæne nihil valet jejunium, quod conjugali opere polluitur. *Theodulf.* IV. 922. C.
* Ceſſare debent lites & contentiones. VI. 450. E. *Theodulf.* IV. 922. B. Nemo Comitum, aut quiſquam ex judiciaria poteſtate placitum aut mallum teneat. IV. 1499. D.
Quadrageſimali tempore Nortmanni ſolent pugna vacare. VI. 1482. C.
Quadrageſima. Nuptias aut natalitia non oportet Quadrageſima celebrare. *Laodic.* I. 790. E. Martyrum natalitia non oportet in Quadrageſima celebrari. *Laodic.* I. 790. D. *Sed transferuntur in Sabbatum vel Dominicam.* Nihil de ſanctorum ſolemnitatibus eſt agendum. *Tolet. X.* anno 656. III. 978. C. Quibus diebus, liturgia præſanctificatorum. *Trull.* 1682. B.
Quadrageſimæ diebus eccleſiam nemo derelinquat, ut in montibus aut in alienis villis conventus agant. *Cæſaraug.* anno 380. I. 805. D.
Quadrageſima. Quæ eo tempore fieri prohibentur. *Nicæn. Arab.* I. 517. C. D.
Quadrageſima. Hebdomada una ante initium Quadrageſimæ, confeſſiones dandæ ſunt ſacerdotibus, & pœnitentia accipienda. *Theodulf.* IV. 920. E.
Quadrageſima. Indi tenentur jejunare omnibus ſextis feriis Quadrageſimæ, & ſabbato ſancto, & in vigilia Nativitatis Chriſti, ex conſtitutione Pauli III. X. 1705. A. *Vide,* Jejuniorum. Miſſa. Nuptiæ. Sabbato jejunare.
de QUADRAGINTA abbatia. VI. *parte II. initio.* 1690. C.

QUÆ

QUÆSIVI aquam: ὕδωρ ᾐτήσατο: *pro,* aquam petii. II. 554. E. 11.
QUÆSTIONUM profundiores difficilioreſque partes non neceſſe habemus adſtruere. I. 1257. E.
QUÆSTIONES ſi in qualibet provincia ortæ fuerint, ad majorem ſedem vel ſynodum, ſeu etiam ad Apoſtolicam ſedem Romæ referantur. III. 1966. B.
QUÆSTORES eleemoſynarii. *Trid.* X. 31. &c. Quæſtorum eleemoſynarum nomen & uſus tollitur. *Trid.* X. 125. C.
Quæſtores eleemoſynarum ne admittantur, niſi Apoſtolicas vel diœceſani epiſcopi litteras veras exhibeant. *Lateran.* anno 1215. VII. 66. A. Apoſtolicarum litterarum forma pro his Quæſtoribus. *Ibidem.* B. C. Quæſtoribus litteras ſuas ne dent epiſcopi, niſi viderint Apoſtolicas. VII. 507. C. Quæſtor ſeu petitionarius non admittatur ſine litteris epiſcopi vel officialis. VII. 1985. B. *anno* 1261. *Pictav.* anno 1280. VII. 834. C.
Quæſtuarii non recipiantur ad officium prædicationis. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1366. E. Quæſtores nihil prædicent, niſi quod in Papæ & epiſcopi ſui litteris continetur. *Biterr.* anno 1246. VII. 408. E.
Quæſtores, in eccleſiis non prædicent; ſed litteras tantum legant, ſi quas habent. VII. 148. D. *anno* 1227. Excommunicantur, qui ſine litteris diœceſani quæſtum facere vel prædicare attentabunt. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1082. A. B.
de Quæſtoribus, & eorum reformatione. *Senon.* anno 1485. IX. 1534. D. E.
Quæſtores ad quæſtam faciendam in eccleſiis ſuis qua cautione recipere debeant Curati. *Remenſ.* anno 1344. VII. 1677. 1678. A. X. 464. B. C. D.
Quæſtorum quorumdam abuſus in Indulgentiis concedendis. IX. 1482. A. Qui ſæpe non quæ JESU Chriſti, ſed quæ ſua ſunt quærunt. IX. 1509. B.
Quæſtuarii longe plures præcipitant, quam erigunt ad ſalutem. VII. 723. E. Quidam mentiendo alios ſeducunt, &c. *Tolet.* anno 1347. VII. 1684. D. Ut qui ſint plane harpyiæ, procul amandandos, cenſuit aliquis. X. 499. D. Rejiciendos tamquam ſimoniacos cenſuit alius. X. 497. C. ut falſarios impoſtores. 499. C. Venales & conductores VII. 408. E.
de Quæſtoribus Conſtitutio Burdegal. anno 1255. VII. 470. E. Statuta Exonienſia, anno 1287. VII. 1113. B. C. D.
Quæſtionarii Goliardi. VII. 1220. D.
Quæſtionarii prædicatores. *Ibidem.* E. Quæſtuarii prædicatores. *Vide,* Prædicatores.
Quæſtuariorum officia ſolis ſacerdotibus concredenda. VIII. 1010. E.
QUÆSTORES S. Huberti, S. Bernardi, & S. Antonii. X. 497. A. Monachi S. Huberti. X. 498. C.
QUÆSTOR eccleſiæ. IV. 1167. B.
QUÆSTAM requirere pro eleemoſyna facienda pauperibus. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1377. E.

QUAR QUAT

QUARTA funeralium perſolvenda. *Trid.* X. 186. B.
QUARTERIUM quodlibet vel ſexterium cujuſlibet civitatis. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1377. D.
QUARTODECIMANI ad eccleſiam reverſi. I. 1518. 1519. &c. Recipiuntur, ut Novatiani. *Vide,* Novatiani.
* Quaternitas Trinitati ne adjungatur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1022. D.
* Quartam non admittimus in Trinitate perſonam. I. 1727. E. *Vide,* Chriſtus. Leporius. Neſtorius.
QUATUOR tempora anni. IV. 1015. A. Quatuor temporum Jejunia. VII. 117. E. Exacta ſit obſervatio. VI. 1189. C. Quando celebranda. VII. 1984. C.

QUI QUO

QUIDAM doctor, *Cyprianus.* III. 1033. B. Quidam magiſtrorum eccleſiæ, (Paulus.) V. 758. C.
QUIESCENTES. *Vide,* Nomina.
QUINDECIMO capite. VI. 405. D.
QUINDENA Pentecoſtes. VII. 752. D.
QUINGESIUS epiſcopus. II. 927. D.
QUINQUENNIUM. *Vide,* Canonici.
QUINTIACENSE S. Benedicti monaſterium. VI. *parte II.* 1475. B.
S. QUINTINI mons. VI. 1616. E.
QUIRIACUS epiſcopus Hieroſolymitanus, idem ac Judas ille, qui crucem Domini oſtendit ſanctæ Helenæ. VII. 83. 84.
S. QUIRICI monaſterium. VI. 1245. D.
S. QUITERIÆ (Vaſatenſis) epiſcopus. VII. 1160. D.
QUO die dictum concilium exſtitit terminatum. *Tolet.* anno 1339. VII. 1638. D. *Vide,* Qua die.
QUOD ſæpe dicendum eſt. II. 294. E.
QUONIAM deſtinatæ fuerunt ab imperio noſtro, &c. VIII. 1214. A. Quoniam deſtinatæ fuerunt ab humilitate noſtra, &c. 1215. D.
QUORUM omnium, *in principio epiſtolæ.* VI. 40. C.
QUOTÆ ſeu talliæ. VII. 506. D.

R

RABANI Moguntini reſponſa canonica. V. 1411.
RABBULAS Edeſſenus, inimicus Theodori Mopſueſteni. II. 530. E. Theodorum Mopſueſtenum etiam poſt mortem anathematizavit propter impia ejus ſcripta. III. 114. B. C. Scribit ad Cyrillum contra Neſtorium. III. 103. B. Rambulas, *pro* Rabbulas. III. 114. B.
RABOINUS, vel aliud pretium. VII. 1728. A.
RACHEMBURGI. III. 1994. A.
S. RADEGUNDIS inſtituta ſuæ congregationis ut ab epiſcopis comprobentur, poſtulat. III. 369. 370. Monaſterium in urbe Pictava conſtituit. 369. C. Ex eadem pæne parte venit, unde & beatus Martinus. III. 372. D. Radegundis bonæ memoriæ. III. 490. C. S. Radegundis eccleſia, Pictavis. VII. 968. E. 971. A.
RAGUSANUM epiſcopum inter & Spalatanum controverſia. VI. 1384. B.
RAITHU eremus. II. 1198. D.
RANIMIRUS Hiſpaniæ rex, anno 1062. VI. 1135. D.

Digitized by Google

Rapinæ. De iis prolixe, ex ſacris libris præſertim. VI. 523. 524. 525. & ex Capitularibus. 525. D. Rapinas qui exercent, & fautores eorum, a foribus eccleſiæ arceantur, &c. V. 509. C. Rapacium genera varia & pœnæ diverſæ. *Capitular.* V. 437. 438. 439. Raptores, ſive rapaces. Adverſus eos prolixe. VI. 352. E. 353. 354. 355. 356. &c. Eccleſiaſtica cureant ſepultura, etiamſi ante obitum pœnitentiæ ſacramentum receperint, & de rapinis ſatisfecerint. *Tolet.* anno 1473. IX. 1514. A. Raptores eccleſiarum. Anathema in eos, in Conc. Colonienſi, anno 887. VI. 398. C. Rapacibus convictis imponant epiſcopi pœnitentiæ leges. V. 564. A.

Raptores. De raptoribus, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem*. 1821.

Raptus virginum ſeu puellarum, & viduarum, quantum ſit malum. VI. 525. 526. 527. ex Conciliis, Patribus, & Capitularibus. De his quid ſit ſtatuendum. V. 28. A. Raptorum genera varia, & pœnæ diverſæ. *Capitular.* V. 435. 436. 437. 446. De raptis & raptoribus, Capitulare Ludovici Pii Imp. IV. 1217. A. B. C. D.

Raptæ quæ dicantur. VI. 186. D.

Raptores virginum & viduarum; quomodo cum iis ſit agendum. IV. 1494. D. E. 1495. A. B. C. *Meld.* anno 845. Qua pœna plectendi. *Trull.* III. 1694.

Raptæ puellæ ſponſis prioribus reddantur. *Ancyr.* anno 314. I. 273. D. Si publice egerint, publicam agant pœnitentiam: ſi occulte, conſilio ſacerdotum. IV. 1268. D.

Raptores puellarum, anathematizentur. II. 95. B. II. 612. E. *Conc. Chalced.*

Raptus. Nullus viduam, neque filiam alterius, extra voluntatem parentum, rapere præſumat, aut regis beneficio æſtimet poſtolandam. III. 338. E.

Raptor cum rapta ſi ad eccleſiam confugerit, quid obſervandum. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1009. C. Raptores, & qui conſilium auxiliumve præbuerint, ſint excommunicati, & perpetuo infames, omnium dignitatum incapaces. *Trid.* X. 152. A.

Raptores, niſi raptas reſtituant, communione privati etiam anathemate percellantur. VI. 186. D.

Raptus. Ne quis ſacras virgines rapiat aut competat. III. 338. D. Raptores virginum conſecratarum, uſque ad exitum vitæ excommunicentur: viatico tantum in infirmitatis periculo reſervato. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. D.

Ratherii Veronenſis ſynodica. VI. 787.

Ratio artifex. *Vide*, Mundus.

Rationes. Eligantur perſonæ idoneæ ad audiendum rationem de pecuniis a clero. *Narbon.* anno 1374. VII. 1886. C.

RAV RAY

Ravenna. *Vide*, Roma.

Ravennenſis eccleſia beati Apollinaris cathedra. VI. *parte II. initio.* 1943. A. Reſtituitur ei dignitas, quam ante diviſionem ab eccleſia Romana poſſederat. Ibidem. B. anno 1119. Ravennatis eccleſiæ privilegia confirmantur. IV. 1223. 1224. Ravennatenſis eccleſia multis beneficiis ornatur a Gregorio V. Papa. VI. 740. C. &c. Ravennatis eccleſiæ privilegia a Guiberto antipapa confirmantur, anno 1086. VI. 1619. B.

Ravennas archiepiſcopus privilegio Sedis Apoſtolicæ uſus CP. V. 942. B.

Ravennatem epiſcopum arguit Simplicius Papa. II. 803. C. Ravennates & Pentapolenſes. III. 2020. A. Adverſus Hadrianum Papam ſuperbiunt. *Ibidem*. B. Ravennatem epiſcopum a ſacris prohibet Joannes VIII. Papa. VI. 95. A. • Romanam eccleſiam, & veſtram (Ravennenſem) magna concordia, & quantum cum communi utriuſque honore poterimus, omnimoda caritate copulare deſideramus. *Gregor. VII.* anno 1073. VI. 1197. E.

Ravennati archiepiſcopo conceſſum, ut in Conciliis ſecundus ei locus a Pontifice Romano tribueretur, abſente Imperatore, anno 1046. VI. 925. 926. Locum ſedendi in ſynodo poſcebat ad dexteram Apoſtolici, nullo mediante. VI. *parte II. circa med.* 1115. B. anno 1123.

Ravennas epiſcopus. Maurus ſervus ſervorum Dei epiſcopus. III. 703. D. Ravennenſes ſancti epiſcopi per columbam electi. VII. 1365. E.

• Ravennatenſis metropolis per annos jam pæne centum adverſus ſedem Apoſtolicam erexerat ſe. VI. *parte II. initio.* 1881. D. Itaque Æmilia tota ei ſubtracta eſt anno 1106. *Ibidem.*

Ravennatis exarchatus parochia. VI. 818. C.

Ravennatem exarchatum Pippinus, & Carolus M. Romanis Pontificibus donarunt. VI. 623. C.

Ravennatis exarchatus alienationes ſint irritæ. VI. *parte II. circa med.* 1114. B. C.

Ravennæ eccleſia ſanctæ Reſurrectionis. VI. 817. C. Ravennenſes ſolidi. VII. 1384. B. Ravenna & Pentapolis. VI. 188. E.

Raymundus Comes Toloſanus, Albigenſium fautor, pœnitentiæ ſubjicitur: anno 1209. VI. *parte II. ſub finem*, 1980. D. E. 1981. 1982. Iterum excommunicatur. VI. *parte II. ſub finem*, 1995. C. D. Conditiones ei oblatæ, quibus reconciliaretur cum Eccleſia, & ab eo rejectæ. 1997. 1998. De eo ditioni ſuæ reſtituendo agitur in Conc. Melodun. anno 1225. VII. 134. E. In gratiam eccleſiæ & S. Ludovici Francorum regis receptus eſt, anno 1228. VII. 166. C. D. E. 167. &c. Ejuſdem juramenta, anno 1224. VII. 131. B. Statuta. VII. 203.

Raimundus Berengarius, anno 1090. VI. *parte II. initio.* 1633. C.

Raimundus de Pennaforti, Pœnitentiarius domini Papæ, anno 1242. VII. 349. D.

REA REB

Realpinare. IX. 1441. A.

Reatus. In reatum incurrere; hoc eſt; in accuſationem: ſi reus peragatur. I. 953. C.

Rebaptizationes vetitæ. I. 964. E. Rebaptizatio, inceſta lavatio. I. 796. C. *Vide*, Pœnitentia Rebaptizatores. I. 840. E.

• Rebaptizarunt Donatiſtæ epiſcopum nonagenarium. I. 1100. D. Epiſcopus, vel presbyter qui vere baptizatum denuo baptizaverit, aut cum non baptizaverit qui ab impiis pollutus verius ſit quam baptizatus, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 22. B. 38. C. Rebaptizantem catholicos qui non coërcuerit judex loci, annuali excommunicationi ſubdatur. *Aurel. III.* anno 538. II. 1428. E.

Rebaptizari nefas eos qui baptizati ſunt ab indignis presbyteris abſque interrogatione ſymboli. III. 1859. C. D. Rebaptizari eum, qui deſcendentem in aquam confeſſus fuerit Trinitatem & reſurrectionem, plane nefas. *Carthag.* anno 348. I. 685. C.

Rebaptizati. Cum his nec in cibo fideles participent. II. 1066. B.

Rebaptizati quantum pœniteant. II. 1065. E. *Innoc. I. epiſt. 2.* I. 1001. B. III. 1874. E. Rebaptizatis quæ poſſit indulgentia tribui cum pœnitentia. II. 1431. D. E. Quomodo admitti ad eccleſiam catholicam debeant. II. 832. 833. 834. Rebaptizati vel vi vel errore, poſt pœnitentiæ remedium, & epiſcopalis manus, impoſitionem, communionis recipiant unitatem. *Leo Papa.* I. 1771. A. Rebaptizati per ignorantiam, non egent pœnitentia: ſed ſecundum canones non poſſunt ordinari, niſi pro magna neceſſitate. Qui vero non ignorarunt, ſeptem annis pœniteant. *Theodor. Cantuar.* III. 1772. A. 1773. A.

REC

Recapitulare. V. 507. B. Recapitulatio. II. 865. D.

Recassavit. II. 812. B.

Reccaredus rex piiſſimus & Deo fideliſſimus. III. 467. E. Verus Catholicus. III. 473. E. Reccaredum regem ad fidem converſum gaudet Gregorius M. III. 495. C.

Reccesvindus rex Gothorum. III. 376. D. idem Receſvinthus rex. III. 953. A.

Reclusa S. Martini Leodienſis. VII. 547. B. anno 1264.

Reclusus. V. 688. B. Recluſi. *Aurelian.* anno 533. II. 1175. D. *Vide*, Incluſi.

Recluſorum alii honeſti, alii vagi. *Tolet. VII.* anno 646. III. 623. A. B. Recluſi niſi ex epiſcopi & abbatis approbatione non fiant. *Conc. Francoford.* anno 794. IV. 906. D.

Recompensare. I. 1011. A.

Recidiva in peccatum notorium, adulterii, vel fornicationis, quæ corporali pœna caſtiganda fuit, ne pecunia redimatur. Pœna pecuniam recipientis *Londin.* anno 1342. VII. 1652. C. D. E.

Reconciliandi infirmos, juxta modum ſibi canonice reſervatum, ordinem presbyter diſcat memoriter. *Hincmar.* anno 851. V. 391. E.

Reconciliari divinis altaribus. I. 952. A.

Concil. Tom. XI. ZZzzz ij

Google

Reconciliatio pœnitentium. *Vide*, Communio. Pœnitentium.

Reconciliatio per manus impoſitionem &c. I. 983. D.

Reconciliari qui nulla ratione poſſunt, contra eos eſt procedendum. X. 1221. C.

Reconciliatio. Modus plenus ſapientia, eſt dare animabus tempus portandi cum humilitate & ſentiendi ſtatum peccati, antequam reconcilientur. *Ex propoſitione* LXXXVII. & LXXXVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Reconciliatio. Quartuſdecimus gradus converſionis peccatoris, eſt quod cum ſit jam reconciliatus, habet jus adſiſtendi ſacrificio eccleſiæ. *Propoſitio* LXXXIX. *inter damnatas a Clemente* XI. anno 1713.

* Reconciliatio eccleſiæ fit, non quod templum revera polluatur, &c. IX. 2017. B. In occultis non habet locum. IX. 2017. D.

RECREDENTIA facienda de bonis clericorum per laïcos captis. VII. 558. D. E.

RECTITUDINES Dei ſi quis prohibeat. VI. 913. B.

RECTORES

RECTORES, rectores eccleſiarum. X. 590. D. E. Rector & parochus. Rectores ſeu Curati parochialium eccleſiarum. VII. 324. B. IX. 1915. B. X. 452. A. *Vide*, Curati. Curiones. Parochus.

RECTOR ruralis. *Rothomag.* anno 1231. VII. 187. A.

Rectores eccleſiarum qua ſolemnitate ſint inſtituendi. VII. 192. A. B. *anno* 1231. Rectores a quibuſcumque prælatis poſiti ne præſumant in ſpiritualibus miniſtrare, niſi prius ab epiſcopo loci ſibi fuerit animarum cura commiſſa. *Raven.* anno 1317. VII. 1436. A. B.

Rectores quid obſervare oporteat, ex ſtatutis Cantuarienſibus. VII. 1071. D. 1072. A. B. C. D. De vita & honeſtate eorum, ex ſynodo Ciceſtrenſi, anno 1289. VII. 1153. B. C. *& ſeqq.* Libri Rectoribus habendi. X. 452. B.

Rector. Subditorum culpæ ad nullos magis referendæ ſunt, quam ad deſides negligenteſque rectores. VI. 149. D.

Rectorum reſidentia. VII. 192. C. Rectores eccleſiarum & plebani ad perſonalem in beneficiis reſidentiam compellendi. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 724. B. C.

Rectores eccleſiarum nomina ſuorum parochianorum annuatim in ſcriptis redigant. *Tolet.* anno 1339. VII. 1638. C. D.

Rectores parochiarum, cum venerint ad ſynodum, viſitent infirmos, & dent pœnitentias, &c. VII. 1983. D.

Rectoribus imperitis vicarii adjungantur. *Trid.* X. 124. A.

Rectoribus pauperibus portio congrua adſignetur. *Marciac.* anno 1326. VII. 1524. D. *Vide*, Curati.

Rectores eccleſiarum ruſticis operibus coacti aliquando operam dare in Germania: quod vetitum eſt in Conc. Colon. anni 1549. IX. 2093. B.

Rector aut Vicarius, inter ſtipendia ſacerdotibus aſſignata, denarios miſſales, triennalia, aut annalia ex pacto ſuo deputet ſacerdoti: ſed ipſis honeſta ſuſtentatio adſignetur, &c. VII. 491. E.

Rectores poſt mediam Quadrageſimam decedentes, libere legare valeant fructus autumni ſequentis. *Exon.* anno 1287. VII. 1117. C. D.

Rector eccleſiæ ſi deceſſerit inteſtatus, bona ejus ſint in diſpoſitione epiſcopi. VII. 346. A.

Rectorum defunctorum lectus taxandus eſt vel L. vel C. ſolidis, pro parochialis eccleſiæ reddita. *Andegav.* anno 1365. VII. 1775. C. D.

Rector. Succeſſor defuncti rectoris, ſi ante tempus meſſium fuerit inſtitutus, tam fructus terræ quam decimarum integre percipiat; niſi forte epiſcopus, ſi defunctus fuerit rector ære alieno gravatus, ad ejus exonerationem, vel ad alios pios uſus, pro defuncto duxerit retinendum. VII. 346. A. B.

RECTORES ſacrariorum. II. 1143. A.

RECUSANDUS quomodo ſit judex. VII. 54. D. E.

RED REF

REDEMPTIO noſtra. *Vide*, Reſurrectio.

REDEMPTIO captivorum. *Vide*, Eccleſiæ facultates.

REDEMPTIO pœnitentiæ. VI. 562. C. Redemptiones variæ jejuniorum. VI. 672. E. 673. A. B. Redemptio peregrinationis, eleemoſynis & jejuniis & orationibus. III. 346. A. Redemptiones peccatorum per pecunias prohibentur. *Salmur*, anno 1294. VII. 1171. D.

REDEMPTUS. Nulla virtute redemptus a vitiis. VI. 632. A.

REDUCANTUR ad rationem raptores. V. 564. A.

REFECTORIUM. Clerus in refectorio ſilentium teneat. *Chrodegang.* IV. 1190. B. In refectorio viciſſim canonici, & in ceteris communibus neceſſitatibus, ſibi fraternitatis officio ſerviant. IV. 1136. B.

REFERENDARIUS Aſclepiodotus. III. 457. A. Reverendarius. VI. 1005. D. Ῥεφερενδάριος. II. 176. B. 209. D. &c. *Referendarius.* IV. 165. D. IX. 49. C. Ῥαιφερενδάριος. II. 1189. E. 4. 1269. B. *& ita paſſim.* VII. 842. A. XI. 272. D. Ῥαιφερενδάριος *μεγάλης ἐκκλησίας.* XI. 340. B.

REFUGIUM regis. VI. 580. E.

REFUTARE, *reſignare.* VI. 915. B. Refutatus in manibus Papæ epiſcopatus. VI. *parte II. initio.* 1636. E. Refutare monaſterium in manibus ſummi Pontificis. VI. 1281. D.

REG

REGALIA B. Petri Beneventi. VI. *parte II. initio.* 1924. C.

REGALIA. *Vide*, Epiſcopatus, vel abbatia, &c. Regalia, cuſtodiam ſive guardiam, advocationis vel defenſionis titulum, in eccleſiis, monaſteriis, &c. de novo uſurpare conantes, eo ipſo excommunicantur. *Gregorius X. in Conc. Lugdun.* anno 1274. VII. 711. A. B. Regalia eccleſiæ Sueſſionenſi denegavit Ludovicus rex, anno 1235. VII. 257. D. 260. A. Regalia beati Trophimi viriliter defendantur. *Arelat.* anno 1234. VII. 238. E.

REGENBERGA Gerici filia. VI. 140. C.

REGENSE Concilium citatur. VI. 542. C. A Valentina ſynodo in Hiſpania. II. 1068. B.

REGENTES. Doctores regentes Pariſiis in ſacra pagina. VII. 375. B. anno 1244.

REGIMUNDUS comes, cujus filiam Stephanus uxorem duxit. V. 521. B. C.

REGINA ſuperſtes, principe mortuo, ſtatum & veſtem ſæcularem deponat, & in cœnobio virginum mancipetur permanſura. *Cæſaraugustan.* III. 1781. D. 1782. A. B. C. D. *Vide*, Relicta.

* Regina Pulcheria. II. 463. C. * Regina piiſſima, conjux Juſtini Aug. II. 1036. A.

Ῥεγεωνάριος. III. 1472. A. C. Ῥεγεῶνες & ῥεγεῶνες. II. 565. C. Ῥεγεωνάριος, *regionarius.* III. 704. C. 712. B. 721. B. &c.

Ῥέγεστα. *regiſtra.* III. 1312. A. 1324. C. D. 1325. C. &c.

REGISTRUM baptizandorum, & decedentium. X. 452. A.

REGISTRI Alexandri III. liber XIII. VI. *parte II. ſub finem.* 1859. C. Liber XIV. *Ibidem.* E.

REGIUS morbus. III. 1916. E. 1917. A.

* REGNANTE Domino noſtro JESU Chriſto in perpetuum ſuper omnes cælos & ſuper omnem terram. IV. 847. A. * Regnante Chriſto. III. 384. D. * Regnante Chriſto, temporibus Mauricii, &c. III. 496. B. * Regnante Chriſto. III. 1952. E. * Regnante in perpetuum & gubernante eccleſiam Chriſto. III. 1015. C. * Regnante Domino Deo & Salvatore Chriſto. *Anno* 786. III. 2022. D. Regnante in perpetuum Domino noſtro JESU Chriſto. III. 2031. C. IV. 825. B. *anno* 800. IV. 933. D. * Regnante ac gubernante Deo & Domino noſtro JESU Chriſto. IV. 1219. B. * Regnante in perpetuum Domino noſtro JESU Chriſto, qui mundi monarchiam &c. *Conc. Clovesh.* anno 824. IV. 1265. E. * Regnante in ſempiternum Domino Deo univerſorum, anno Incarnationis ejuſdem 853. V. 39. D. * Regnante Domino noſtro in perpetuum. *Anno* 855. V. 111. D. 112. E. 114. A. * Regnante Domino noſtro JESU Chriſto, anno 855. V. 88. C. * Regnante Domino noſtro JESU Chriſto per infinita ſæcula, anno 878. VI. 191. E. * Regnante perpetuo Domino noſtro JESU Chriſto. VI. 753. A. * Regnante perpetualiter D. N. JESU Chriſto, anno MXIV. VII. 817. C. * Regnante in perpetuum Domino, &c. anno 1030. VI. 847. A. * Regnante Domino noſtro JESU Chriſto. VI. 1174. A. * Regnante Domino noſtro JESU Chriſto, anno clementiſſimæ Incarnationis ejus. 1073. VI. 1195. B. *Vide*, Imperante.

Regnantibus Hugone & Roberto regi-

bus. VI. 730. C.
Regnum, regnum. VII. 29. D.
• REGNORUM liber. II. 949. B. III. 401. B. III. 1686. D. IV. 586. C.
• Regnorum libri. III. 88. B. IV. 825. E. *Vide*, Scriptura. • Regnorum liber tertius & quartus. IV. 515. A. • Regnorum hiſtoriæ. IV. 475. C.
REGNA duo ab initio ſtatuit Deus, & poteſtatem dedit unicuique ut eligat. *Clem. epiſt. 3.* I. 56. A.
REGNUM cælorum idem quod æterna vita. II. 890. B. • Regnum cælorum etiam in vetere teſtamento promiſſum dixit Pelagius. I. 1209. D. 1227. A. • Regnum cælorum uſque ad mortem Chriſti fuit hominibus clauſum. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 94. A.
REGNORUM terminos Dei potentia ſingulari dominatione concludit. III. 337. D.
REGNUM & ſacerdotium vicaria ſui ope ſemper indigent. VI. 1219. E.
• REGNI Auguſtorum maxima pars Africa. *Collat. Carth.* I. 1051. B.
• REGNI reformatio in capite & in membris propoſita a Ludovico Pio Imp. in Conc. Pariſ. VI. anno 829. IV. 1349. E. 1350. A. C. D.
REGRADATIO, degradatio. II. 1424. C. 1437. D.

REGUL

REGULÆ quas ab Apoſtolis vel Apoſtolicis viris traditas eccleſia Romana cuſtodit. *Innoc. I. epiſt. 22.* I. 1017. D.
REGULA S. BENEDICTI. *Vide*, S. Benedictus. Eadem regula, ſancto Spiritu promulgata, & laudis auctoritate beati Papæ Gregorii inter canonicas ſcripturas, & Catholicorum doctorum ſcripta, eſt teneri decreta. VI. 555. A. Regula S. Benedicti commendatur in *Conc. German.* anno 742. III. 1922. A. Eam receperunt abbates & monachi, in Conc. Liptinenſi, anno 743. *Ibidem.* 1921. D. Regula ſancta. (S. Benedicti.) IV. 1013. D. Regulam (S. Benedicti) epiſcopus ſcire debet. *Francoford.* anno 794. IV. 907. A. Regulam S. Benedicti juſſit a monachis obſervari in Anglia Wilfridus Eboracenſis. III. 1823. B. Eamdem commendat Papa Conſtantinus. 1828. D.
Regulæ nobis dominentur, non regulis dominemur. II. 1128. D.
REGULARES viri & religioſæ perſonæ, domus Dei parietes. *Pariſ.* anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2004. E. Ad regulæ quam profeſſi ſunt præſcriptum vitam inſtituant. *Trid.* X. 169. D. E.
Regulares cogantur obſervare ſibi præſcripta in litteris Pontificum. VII. 444. E. anno 1253.
Regularium veſtes, quales eſſe debeant, ex Conc. Albienſi, anno 1254. VII. 466. B. C. Regularium veſtitus, abſtinentia, &c. *Budenſe*, anno 1279. VII. 811. A. B. C. D. E. Omnes eodem veſtiario induantur. VII. 810. E. *Budenſe*, anno 1279. Regulari nulli detur a majore ſuo pecunia pro veſtibus, ſeu pro pitancia: &c. VII. 466. A. *Vide*, Proprietas.
Regulares. De his ſententia Martelli epiſcopi Feſularum. X. 380. *& ſeqq.*
Regulares, monachi. III. 1995. B. *Vide*, Monachi.
Regularis nemo transferatur ad laxiorem religionem. *Trid.* X. 176. B.
Regularium reformatio nulla mora interpoſita obſervetur. X. 177. B. C.
Regularis prætendens ſe per vim & metum ingreſſum eſſe religionem, aut ante ætatem debitam profeſſionem feciſſe, non audiatur, niſi intra quinquennium a die profeſſionis. *Trid.* X. 176. A.
Regularibus ne liceat a ſuis conventibus recedere, etiam prætextu ad ſuos ſuperiores accedendi; niſi ab eiſdem miſſi aut vocati fuerint. *Trid.* X. 170. D. Qui ſine prædicto mandato in ſcriptis obtento repertus fuerit, ab Ordinario tamquam deſertor ſui inſtituti puniatur. *Ibid.*
Regulares ſubſidiarios epiſcopi tueantur, & caros habeant atque alant, ſicut coadjutores. *Rotomag.* anno 1581. X. 1245. D.
Regularium privilegia. *Vide*, Privilegia. Regularium privilegia non a metropolitano, ſed a ſola Sede Apoſtolica interpretanda. XI. 154. B.
Regulares. Epiſcopus non poteſt generatim prohibere Regularibus, quin in eccleſiis ſuorum Ordinum prædicent. XI. 152. D. Alibi prædicare volentes poteſt ſemper, cum voluerit, examinare: quod moderate & diſcrete velle debet. *Ibid.* C. Ut in eccleſiis ſuorum Ordinum prædicent, teneantur ab epiſcopis benedictionem petere. *Trid.* X. 31. E. In eccleſiis non ſuorum ordinum, ut poſſint prædicare, licentiam habere ab epiſcopo teneantur. *Ibid.*
Regulares conformentur ſæcularibus in obſervatione Cenſurarum epiſcopalium, & feſtorum dierum, quos in ſua diœceſi epiſcopus ſervandos præceperit. *Trid.* X. 173. E. Dies feſtos & jejunia ab epiſcopis ſtatuta ſervent. X. 965. D. *Ex S. Carolo Borromæo.*
Regulares quoque non ſine diligenti epiſcopi examine ordinentur. *Trid.* X. 142. C. Regularis ad ſacram ordinationem veniens, juramento ſcripto affirmet ſe profeſſionem ſponte feciſſe, aut ratam habuiſſe. *Aquenſe*, anno 1585. X. 1539. E.
Regularibus non licet Unctionem extremam, &c. dare clericis aut laïcis, &c. *Avenion.* anno 1594. X. 1866. C.
Regulares, qui ſtudiorum cauſa ad Univerſitates mittuntur, in conventibus tantum habitent. *Trid.* X. 171. A.
Regularis, ſine ſuperioris licentia nullius ſe prælati, vel principis, vel univerſitatis, obſequio ſubjiciat. *Trid.* X. 170. E.
Regulares nec leges legant, nec confectiones phyſicales ponderent. *Turon.* VI. *parte II.* 1598. E. Phyſicam non legant. *Ibidem. & ſub finem.* 1936. A. *Vide*, Phyſicam.
Regulares. Eligantur ſuperiores per vota ſecreta. *Trid.* X. 171. D. E.
Regularis publice delinquens a quo puniri debeat. *Trid.* X. 174. B. Regularium exceſſus extra monaſterium ab Ordinario loci corrigantur. *Trid.* X. 45. D. Regularium extra monaſterium degentium cauſæ civiles ab epiſcopis cognoſcantur. *Trid.* X. 58. B.
Regularium Conſervatores. X. 1078. D.
Regulares. *Vide*, Beneficia.
Regularis liber. I. 999. D.

REI REL

REICULA Eccleſiæ. II. 1181. E.
RELICTA presbyteri vel diaconi, ſi ſe alteri junxerit, ambo excommunicentur, aut caſtigati ſeparentur. *Aurel. I.* anno 511. II. 1010. D. E. Relictæ presbyteri, diaconi, vel ſubdiaconi, non licet poſt ejus mortem alteri nubere. III. 445. E. Relicta ſubdiaconi, exorciſtæ, vel acolythi, ne alteri nubat. Si fecerit, in cœnobiis puellarum Dei tradatur. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. D.
RELICTA regis Hiſpaniæ nemini poſtea nubat. III. 1741. E. 1742. A. *Vide*, Regina.
Relicta fratris, patrui, &c. II. 1425. C. Relicta presbyteri. II. 1050. E. 1068. A.

RELIG

RELIGIO non eſt, ubi non eſt caritas. *Ex Propoſitione* LVIII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.
RELIGIO nulla poteſt novitate ſuperari. II. 894. A.
RELIGIOSI vel religioſæ: *laïci fideles.* IV. 1127. E.
RELIGIO, *converſio.* II. 1051. B. Religionis cingulum. III. 452. E. Religionis habitus. III. 553. D. Religionis profeſſio. II. 775. B.
Religioſus. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. C. Religioſa, Deo devota. *Tolet. I.* anno 400. I. 989. C. 992. B.
Religionem puellæ aut viduæ veſtium commutatione profeſſæ. III. 338. D.
Religionis amore ſi quis ſe ſacerdoti crediderit conferendum, ipſe ſibi eum vindicabit. *Arelat. II.* anno 452. II. 778. A.
Religio. Viri ac feminæ deſerentes ſacrum propoſitum, ſic excommunicentur, ut nec locutio cum eis ulla ſit communis. *Tolet. VI.* anno 638. III. 604. C.
RELIGIONES novæ prohibitæ, in Conc. Lateran. anno 1215. VII. 31. C. Religiones novæ poſt Concilium Lateranenſe ſub Innocentio III. adinventæ revocantur, quæ non ſunt ab Apoſtolica ſede confirmatæ. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 715. C. Ne erigantur vel admittantur ullæ congregationes virorum aut mulierum, niſi aliquam regulam profiteantur expreſſe a Sede Apoſtolica approbatam. IX. 1366. D.
Religioſi. De ſtatu clauſtralium & religioſorum, decreta ſynodi Colonienſis, anno 1280. VII. 821. B. C. D. E. De monachis & monialibus, ſtatuta Colonienſia, anno 1310. VII. 1316. 1317. 1318. Inſtituta Concilii Saltzburgenſis, anno 1280. VII. 856. 857. ex Conc. Oxon.

anno 1222. VII. 124. E. 125. A. *& ſeqq.* Decreta XXVII. In Concilio Pariſienſi, anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2005. E. *& ſeqq.*

Religioſæ diſciplinæ capita multa. VI. *parte II. ſub finem.* 1207. C. D. *& ſeqq.* Religioſorum habitum & calceamenta cujuſmodi eſſe oporteat. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1044. D. E. Non utantur chirotecis albis, calceamentis ſæcularibus, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 2007 B. C. Ne ſoli prodeant. VII. 768. C. Servent Decretales quæ ipſos ſpectant. *Bituric.* anno 1336. VII. 1609. B.

Religioſi. Quidam ſub ſpecie religionum non approbatarum viventes. IX. 1283. D.

Religioſi ne fiant ſine permiſſu, qui publico cenſu tenentur. *Conc. Remenſe*, anno circ. 630. III. 572. B.

Religioſi nihil recipiant pro ingreſſu alicuius inter eos, niſi pro veſtitura dumtaxat. VII. 123. A. B.

Religioſi & religioſæ poſt annum & diem profiteantur. *Senon.* anno 1320. VII. 1455. C. & 1486. C. anno 1323. *Vide*, Confirmatio. Profeſſio. Novitii.

Religioſo nulli liceat extra ſuum ordinem ſibi eligere confeſſorem, niſi de prælati ſui licentia ſpeciali. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 726. C.

Religioſi vagi, qui nec inter clericos, nec inter monachos habentur, ab epiſcopis coerceantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. D.

Religioſi ſint hoſpitales. VI. *parte II. ſub finem.* 2006 C.

Religioſi mercationes ne exerceant, quæ in emendo & vendendo conſiſtunt. *Londin.* anno 1268. VII. 642. D. E.

Religioſi ne juramentum emittant de non commodando libros ſuos indigentibus; cum commodare inter præcipua miſericordiæ opera computetur. VI. *parte II. ſub finem.* 2009. E. 2010. A.

Religioſi proprietarii. *Vide*, Sepultura.

Religioſus ne fidejubeat ſine licentia abbatis & conventus. *Lateran.* anno 1215. VII. 63. C.

Religioſi executores teſtamentorum ne ſint. *Lambeth.* anno 1281. VII. 871. E. 872. A.

Religioſus. Nulli regulari habitum ſuæ religionis dimittere vel occulte deſerere liceat, niſi ob grave & inſtans periculum. *Concil. Burdigal.* anno 1583. X. 1367. C.

Religioſi qui impediunt ſententias prælatorum: pœnæ in eos. VII. 502. C. D.

Religioſi non habeant advocatos & procuratores perpetuos, &c. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1324. VII. 1751. B. C.

* Religionis habitum ſi in minore ætate filiis dederunt unus aut ambo parentes; ad ſæcularem reverti habitum ipſis filiis in utroque ſexu penitus non licebit. *Tolet. X.* anno 656. III. 980. C. *Vide*, Monachus.

Religioni contradere filios ſuos non amplius quam uſque ad x. ætatis annum parentibus non licebit. *Tolet. X.* anno 656. III. 980. D.

* *Religioſum inſtitutum.* Qui filios deſeruerit, ſub occaſione continentiæ, anathema ſit. *Gangr.* I. 537. A. Filii qui a parentibus diſcedunt prætextu divini cultus, anathema ſint. *Ibidem.* 538 A.

Religioſi ordinis militaris concubinarii: pœnæ contra eos. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1076. E. 1077. A. B. C.

Religioſorum infirmorum habeatur diligens cura. VI. *parte II. ſub finem.* 2006. B.

Religioſorum corpora cum hymnis & canticis tantum deferenda ſunt ad ſepulcra; immo & Chriſtianorum. III. 483. D.

Religioſi. Maxima pars Doctorum eccleſiæ fuerunt Religioſi. Auguſtinus, Hieronymus, & Gregorius, de quatuor principalibus doctoribus tres fuerunt religioſi. VIII. 1924. C. D.

Religioſos Prædicatores vel Minores, ab omnibus Rectoribus eccleſiarum caritative recipi præcipimus. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 921. B.

Religioſi. *Vide*, Exempti.

Religioſorum privilegia. *Vide*, Privilegia.

Religioſi exempti non erigant oratoria ſine licentia Ordinariorum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1839. E.

Religioſi nulli deſervire audeant in parochialibus eccleſiis ſæcularium ultra octo dies, ſine Ordinarii licentia ſpeciali. *Budenſe*, anno 1279. VII. 812. B.

Religioſi Nicoſienſes parochianos recipiunt paſſim ad divina: cum jura prohibeant, ne in religioſorum cœnobiis Miſſæ publice celebrentur, &c. *Nicoſ.* anno 1253. VII. 1704. E. 1705. A.

Religioſis quæ circa confeſſiones concedenda ſint a prælatis. *Avenion.* anno 1279. VII. 780. B. C.

Religioſi ne ingreſſum habeant in poſſeſſionibus eccleſiæ ſine conſenſu epiſcopi. VII. 102. E.

Religioſi nonnulli, non ſolum clerici, ſed etiam laici militares, habitum ſui ordinis ſæcularibus clericis fraudulenter conferunt, & miniſtrare faciunt in eccleſiis, &c. *Palent.* anno 1322. VII. 1469. E. 1470. A. B.

Religioſis imperare laïci non permittantur. *Tolet. X.* anno 656. III. 979. B. C.

Religioſi. *Vide*, Fratres.

Religioſus habitus, aut velamen feminarum. V. 68 D. *Vide*, Velamen. Virgo quæ ſub patrocinio ante annos XII. ſponte ſacrum velamen ſibi impoſuerit, & ſic per annum manſerit, ab eodem habitu non recedat ulterius; &c. *Tribur.* anno 895. VI. 446. E.

RELIGIOSÆ Mendicantes, quæ ægrotorum curam agunt, &c. IX. 2175. E.

RELIGIOSI. Fratres teneri ad laborem manuum, & non per mendicationem victum ſuum quærere: error damnatus ab Alexandro IV. *Londin.* anno 1382. VII. 1892. A. 1895. B.

Religiones. Eo ipſo quod aliquis ingreditur religionem privatam quamcumque, redditur inhabilior ad obſervantiam mandatorum Dei. Error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. E. 1894. E.

Religiones. Sancti inſtituentes religiones privatas quaſcumque, in ſic inſtituendo peccaverunt: error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. E. Religioſi viventes in religionibus privatis, non ſunt de religione Chriſtiana: error pernicioſus. *Ibid.* & 1895. A.

Religioſi omnes moderni ſeipſos neceſſitant, ut hypochriſi maculentur. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. E. 406. E. Quia profitentur ſic jejunare, ſic induere, ſic facere quidquid indifferenter ab aliis obſervatur. *Iidem ibidem.*

Religio omnis privata ſapit imperfectionem & peccatum; quatenus per eam homo indiſponitur ad libere ſerviendum Deo. *Wicleff & Hus.* VIII. 406. A. Sapit præſumptionem ſupra Deum, &c. *Iidem ibidem.* Clauſtrales debent exire iſta vincula, & induere libere ſectam Chriſti. *Iidem ibidem.*

Religiones variæ in eccleſia eſſe non debent. *Error damnatus.* IX. 1948. D.

Religionem intrare invitis parentibus nulli licet. *Error damnatus.* IX. 1948. D.

Religioſitas. V. 68. D. Religioſitas veſtra, *epiſcopis.* I. 1351. D.

RELIQUIÆ

RELIQUIIS ſanctorum honos deferendus. *Trid.* X. 168. A. B.

Reliquiæ ſanctorum venerandæ ſunt a fidelibus. *Trid. ſub anathemate.* X. 168. B. E. *Conc. VII.* anno 787. IV. 42. C. *Nicephorus CP.* IV. 994. B. Reliquias ſanctorum Græci etiamnum venerantur. XI. 215. B.

Reliquiæ ſanctorum quomodo ſint venerandæ. X. 643. D. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. C. De his decreta Concilii Aquenſis, anno 1585. X. 1571. C. D. E. Concilii Avenion. anno 1594. X. 1850. B. C. D. E. Concilii Cameracenſis, anni 1565. X. 602. anno 1586. IX. 2155. B. Statuta Exonienſis, anno 1287. VII. 1113. D. E. *Oxon.* anno 1408. VII. 1942. B. C. *Conc. Ravenn. anno* 1311. VII. 1364. B. C. Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1805. D. E.

Reliquias ſanctorum Hieronymus de Praga negavit eſſe venerandas. VIII. 523. B. Reliquiarum ſanctarum venerationem non eſſe improbandam, ſed licitam, honeſtam, & ſanctam, oſtenditur contra Huſſitas. VIII. 1798. C. *& ſeqq.* 1819. C. D. E.

Reliquias non ſolum corporum ſanctorum, ſed & veſtimentorum, venerari debemus. *Nicolaus I. Papa.* V. 125. A. *Conc. Rom.* anno 769. III. 2014. D. Corpora ſanctorum & reliquias ſanctorum adorari tamquam membra Domini ac venerari oportet. *Ibidem.*

* Reliquiæ ſanctorum, ut Chriſti membra & Spiritus ſancti domicilia, ob id proponendæ, ut per eas fideles commoniti, diſcant virtutem & fidem ſanctorum imitari. IX. 2122. C.

Reliquias martyrum & confeſſorum ſic adoramus & colimus, ut eum cujus martyres & confeſſores ſunt, adoremus. VI. 727. C.

* *Reliquiæ.* Martyrum oſſa languores fugant, infirmos curant, tentationes & mœrores diſſolvunt: & hæc per

Chriſtum qui habitavit in illis. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 150. B.

• Reliquiæ ſanctorum, fontes ſunt ſalutares beneficia rigantes infirmantibus, unguentum ſuavitatis emanantes, & dæmones abigentes. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 150. B.

• *Reliquiæ ſanctorum.* Adoramus ſanctorum loculos, cum ſanctificans gratia ab eorum ſacratiſſimis oſſibus non avolarit, ut neque a Domini corpore ſeparata deïtas eſt in triduo mortis. XI. 343. D.

• *Reliquiæ.* Per oſſa Deus miracula operatur: poteſt ergo & per imagines, & per alia multa. IV. 199. B.

• *Reliquiæ.* Quot emanationes & fluores ſanguinis ex reliquiis martyrum facti ſunt! IV. 195. E.

• Reliquias adoro ſanctorum, ut eorum qui pro Chriſto certarunt, & acceperunt gratias ad ſanitates efficiendas, & languores curandos, & dæmones ejiciendos. *Nicæn. II.* anno 787. IV. 46. A.

Reliquiis Martyrum honor deferendus. *Nicæn. Arab.* I. 499. D Oſſa in monaſteriis & eccleſiis reponantur, ut emanent ex iis ſanitates, &c. *Ibid.* Miracula per S. Ignatii CP. reliquias. V. 998. 999. &c.

Reliquiarum ſanctarum luminaria. III. 536. B. Capita Apoſtolorum Petri & Pauli, cum cereis accenſis ad latera duo libri Evangeliorum. IX. 14 A. 26. D.

Reliquiæ. Cum litania & crucibus obviam venerunt ſancto lipſano, cum glorificatione gaudentes. IV. 175. B.

Reliquiæ ſanctorum cum vigiliis noctis & divinis officiis conſervandæ. *Carol. M.* IV. 957. D. Sacris cineribus pſallendi frequentia famulari. *Epaon.* anno 517. II. 1050. B.

Reliquiæ ſanctorum ſummo ſtudio conſervandæ. III. 1961. E. Ne ponantur in tabernaculo SS. ſacramenti. X. 1954. A.

Reliquiæ ſanctorum extra capſam non oſtendantur, niſi in præcipuis feſtivitatibus, vel ad hoc ex devotione concurrentibus peregrinis, ſicut quarumdam eccleſiarum laudabilis conſuetudo expoſcit: &c. *Budenſe,* anno 1279. VII. 798. E. E ſuis loculis ne educantur. X. 643. D. Nec inventas de novo quiſquam audeat venerari, niſi prius auctoritate Romani Pontificis fuerint approbatæ. *Lateran.* anno 1215. VII. 66. A.

Reliquiæ ex eccleſia vel ſacriſtia ad ægrotos ne exportentur. X. 971. D.

Reliquiæ non tradantur laïcis ad jurandum, niſi certis temporibus. VII. 471. C. D.

Reliquiæ ſanctorum in oratoriis villaribus non ponantur. *Epaon.* anno 517. II. 1050. B.

Reliquias aſſervari licet etiam aliquando, quibus epiſcopus id concedendum cenſuerit, in privato Oratorio, tuto, ornato, ac decenti. *S. Carolus Borromæus.* X. 808. D.

Reliquiæ ſanctorum in omnibus eccleſiis, aliiſque locis diligentiſſime recognoſcendæ. Quæ ſint in illa recognitione præſtanda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 807. E. 808. 809. 810.

Reliquiarum ſacrarum tranſlatio quomodo fieri debeat, & quando fieri poſſit. *S. Carolus Borrom.* X. 810. D. E. 811. 812. Quæ circa eas ſint obſervanda, ex Conc. Aquileienſi, anno 1596. X. 1914. In proceſſione, qua ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum effertur, ne exportentur. *Ibid.* D.

Reliquiis ſanctorum, cum deferuntur in proceſſionibus, turificatio adhibeatur. *S. Carolus Borromæus.* X. 809. D. Quando exponi eas vel oſtendi oporteat. *Ibidem.* & 810.

Reliquias Martyrum collo ſuo quidam epiſcopi imponebant, ad eccleſiam progreſſuri, ut majoris faſtus apud homines gloria intumeſcerent: & Levitæ eos albis induti in ſellulis deportabant. *Bracar.* anno 675. III. 1034. D. E.

Reliquias in humeris Levitæ geſtent. *Ibidem.*

Reliquias Apoſtolorum & martyrum mittit Vigilius Papa. II. 1432. C.

Reliquias ſanctorum dari præcepit Martinus Papa Amando Trajectenſi. III. 948. C.

Reliquias de novo inventas nemo venerari publice præſumat, niſi prius auctoritate Romani Pontificis fuerint approbatæ. *Albienſe,* anno 1255. VII. 471. E.

Reliquias qui quæſtus cauſa circumferunt, ad prædicationem non admittantur. VI. *parte II. initio.* 1860 C.

• Reliquias ſanctorum nullus immundus ferat. V. 357. C.

Reliquiæ ſanctorum. Ante corpora Apoſtolorum pro vobis preces fiunt quotidie. I. 146. D.

Reliquiæ Martyrum. I. 988. D.

Reliquiæ Flaviani CP. *Vide,* Flaviani. Clavis de corpore S. Petri. III. 503. C. De capillis S. Pauli. III. 342. E.

Reliquiæ in altari. III. 1872. C. *Vide,* Altare.

Reliquiæ ſanctorum. *Vide,* Sancti. Sanctorum corpora. Sanctorum pignora. Templa.

RELIQUIÆ in Arianis eccleſiis inventæ, ab epiſcopis igne probentur. *Cæſaraugust.* anno 592. III. 534. C.

REM

S. REMACLI abbatia. V. 685. E.

REMEDIA & alia jura parochialia. IX. 1913. B.

S. REMEDIUS. IV. 1194. E. 1197. E. 1242. A.

REMI Galliæ metropolis. VI. *parte II. circa med.* 1298. D. Remenſis eccleſia regni Francorum caput. *Gerbertus Remenſis.* VI. 734. B. Remorum Durocortorum provincia regionis Belgicæ. V. 327. B.

Remenſis eccleſiæ jura novo privilegio confirmat Hadrianus I. Papa. III. 2026. D. E. 2027. *tota.* Privilegia confirmantur a Nicolao I. Papa. V. 327. 328. Remenſi eccleſiæ conceſſum a Victore II. Papa privilegium conſecrandi Francorum reges. VI. 1071. A. 1072. B.

Remenſis eccleſia oppreſſa, tempore Alexandri II. Papæ. VI. 1091. B.

Remenſis eccleſia quodam tempore primati ſubjacuit, & ei ut magiſtro obedivit. VI. 1395. D.

Remenſi eccleſiæ metropolitanæ jus, quale alia metropolitanis a ſacris canonibus eſt conceſſum. *Hincmar.* V. 48 C.

Remenſi archiepiſcopo Silveſter II. conceſſit benedictionem regum Francorum. VI. 760. E. Remenſis epiſcopus epiſcopum in caſtro Dunenſi temere conſecrarat. III. 403. B. A ſynodo arguitur. *Ibidem.*

Remenſe Concilium ſub Carolo M. citatur. VI. 408. A.

S. REMIGIUS Francorum Apoſtolus. V. 1215. B. Francos ad fidem convertit. V. 470. C. Ubique altaria deſtruebat idolorum, &c. II. 963. E. Ejus vita. VI. 472. C. Ejuſdem teſtamentum commemoratur in epiſtola Silveſtri II. Papæ. VI. 761. A.

S. REMIGII monaſterium Remis. Ejus privilegium. VI. 642. D. Eccleſiæ dedicatio facta a Leone IX. Papa. VI. 1000. 1001. Monaſterium ab archiepiſcopo Remenſi non vexandum. VI. 1205. A. B. Sed abbatem ibi ordinari procuret, qualem canones poſcunt; & cetera quæ neceſſitas & juſtitia monaſterii exigit, corrigat & emendet. *Ibidem.* D. E. Abbati Petro ſcriptæ ab Alexandro III. epiſtolæ plurimæ. VI. *parte II. poſt med.* 1429. *& ſeqq.*

S. REMIGII monaſterium in diœceſi Laudunenſi. VI. *parte II. initio.* 1663. C.

B. REMIGII eccleſia in Engelenheim. VI. 606. D. B. Remigii Confeſſoris Chriſti. 604. C.

S. REMIGII ſolemnitatem celebrari Kalendis Octobris in Francia jubet Leo IX. Papa, anno 1049. VI. 1009. C. 1010. C. S. Remigii hiemalis feſtum. VII. 973. A.

REMIGIUS abbreviator Auguſtini. VIII. 1736. E.

REMISSIO

REMISSA peccatorum. I. 148. D. 154. D. 167. A.

Remiſſio peccati non dat licentiam iterum delinquendi. V. 1170. B.

Remiſſio peccatorum ſanguine JESU Chriſti nititur præcipue, & ab eo pendet. *Statuta Remenſis Eccleſiæ.* III. 574. E.

• Remiſſio peccatorum quæ fit in aqua baptiſmatis in gremio eccleſiæ, prædicetur omnibus fidelibus. *Herard. Turon.* V. 451. B.

• *Remiſſio peccatorum.* Pœnitentibus dari veniam ſecundum merita eorum, Cæleſtius docuit. I. 1212. D.

• *Remiſſio peccatorum.* Omne crimen atque peccatum oblatis Deo ſacrificiis deletur. *Bracar.* anno 675. III. 1032. E.

• Remiſſio peccatorum per ſanctam eccleſiam. *Cyprian.* I. 154. E. Nonniſi in eccleſia datur. *Ibid.* • *Quorum dimiſeritis* &c. *& quorum alligaveritis* &c. id eſt, quibus eccleſiam interdixeritis, niſi reconciliati per ſatisfactionem fuerint, ipſis & janua regni cæleſtis clauſa erit. I. 208. B.

Remittendi peccata poteſtas ſacerdotibus competit, & ſolis: & eſt in malis etiam ſacerdotibus. *Trid.* X. 93. E. 94. A. 99. C.

Remittendi peccata poteſtas & abſolutio

anno 1222. VII. 124. E. 125. A. *& ſeqq.* Decreta XXVII. In Concilio Pariſienſi, anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2005. E. *& ſeqq.*

Religioſæ diſciplinæ capita multa. VI. *parte II. ſub finem.* 1207. C. D. *& ſeqq.* Religioſorum habitum & calceamenta cujuſmodi eſſe oporteat. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1044. D. E. Non utantur chirotecis albis, calceamentis ſæcularibus, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 2007. B. C. Nu ſoli prodeant. VII. 768. C. Servent Decretales quæ ipſos ſpectant. *Bituric.* anno 1336. VII. 1609. B.

Religioſi. Quidam ſub ſpecie religionum non approbatarum viventes. IX. 1283. D.

Religioſi ne fiant ſine permiſſu, qui publico cenſu tenentur. *Conc. Remenſe,* anno circ. 630. III. 572. B.

Religioſi nihil recipiant pro ingreſſu alicuius inter eos, niſi pro veſtitura dumtaxat. VII. 123. A. B.

Religioſi & religioſæ poſt annum & diem profiteantur. *Senon.* anno 1320. VII. 1455. C. & 1486. C. anno 1323. *Vide,* Confirmatio. Profeſſio. Novitii.

Religioſo nulli liceat extra ſuum ordinem ſibi eligere confeſſorem, niſi de prælati ſui licentia ſpeciali. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 726. C.

Religioſi vagi, qui nec inter clericos, nec inter monachos habentur, ab epiſcopis coerceantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 589. D.

Religioſi ſint hoſpitales. VI. *parte II. ſub finem.* 2006. C.

Religioſi mercationes ne exerceant, quæ in emendo & vendendo conſiſtunt. *Londin.* anno 1268. VII. 642. D. E.

Religioſi ne juramentum emittant du non commodando libros ſuos indigentibus; cum commodare inter præcipua miſericordiæ opera computetur. VI. *parte II. ſub finem.* 2009. E. 2010. A.

Religioſi proprietarii. *Vide,* Sepultura.

Religioſus ne fidejubeat ſine licentia abbatis & conventus. *Lateran.* anno 1215. VII. 63. C.

Religioſi exſecutores teſtamentorum ne ſint. *Lambeth.* anno 1281. VII. 871. E. 872. A.

Religioſus. Nulli regulari habitum ſuæ religiónis dimittere vel occulte deſertu liceat, niſi ob grave & inſtans periculum. *Concil. Burdigal.* anno 1583. X. 1367. C.

Religioſi qui impediunt ſententias prælatorum: pœnæ in eos. VII. 502. C. D.

Religioſi non habeant advocatos & procuratores perpetuos, &c. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1324. VII. 1751. B. C.

* Religionis habitum ſi in minore ætate filiis dederum unus aut ambo parentes; ad ſæcularem reverti habitum ipſis filiis in utroque ſexu penitus non licebit. *Tolet. X.* anno 656. III. 980. C. *Vide,* Monachus.

Religioni contradere filios ſuos non amplius quam uſque ad x. ætatis annum parentibus non licebit. *Tolet. X.* anno 656. III. 980. D.

* *Religioſum inſtitutum.* Qui filios deſeruerit, ſub occaſione continentiæ, anathema ſit. *Gangr.* I. 537. A. Filii qui a parentibus diſcedunt prætextu divini cultus, anathema ſint. *Ibidem.* 538. A.

Religioſi ordinis militaris concubinarii: pœnæ contra eos. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1076. E. 1077. A. B. C.

Religioſorum infirmorum habeatur diligens cura. VI. *parte II. ſub finem.* 2006. B.

Religioſorum corpora cum hymnis & canticis tantum deferenda ſunt ad ſepulcra; immo & Chriſtianorum. III. 483. D.

Religioſi. Maxima pars Doctorum eccleſiæ fuerunt Religioſi. Auguſtinus, Hieronymus, & Gregorius, de quatuor principalibus doctoribus tres fuerunt religioſi. VIII. 1924. C. D.

Religioſos Prædicatores vel Minores, ab omnibus Rectoribus eccleſiarum caritative recipi præcipimus. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 921. B.

Religioſi. *Vide,* Exempti.

Religioſorum privilegia. *Vide,* Privilegia.

Religioſi exempti non erigant oratoria ſine licentia Ordinariorum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1839. E.

Religioſi nulli deſervire audeant in parochialibus eccleſiis ſæcularium ultra octo dies, ſine Ordinarii licentia ſpeciali. *Budenſe,* anno 1279. VII. 812. B.

Religioſi Nicoſienſes parochianos recipiunt paſſim ad divina: cum jura prohibeant, ne in religioſorum cœnobiis Miſſæ publice celebrentur, &c. *Nicoſ.* anno 1253. VII. 1704. E. 1705. A.

Religioſis quæ circa confeſſiones concedenda ſint a prælatis. *Avenion.* anno 1279. VII. 780. B. C.

Religioſi ne ingreſſum habeant in poſſeſſionibus eccleſiæ ſine conſenſu epiſcopi. VII. 102. E.

Religioſi nonnulli, non ſolum clerici, ſed etiam laïci militares, habitum ſui ordinis ſæcularibus clericis fraudulenter conferunt, & miniſtrare faciunt in eccleſiis, &c. *Palent.* anno 1322. VII. 1469. E. 1470. A. B.

Religioſis imperare laïci non permittantur. *Tolet. X.* anno 656. III. 979. B. C.

Religioſi. *Vide,* Fratres.

Religioſus habitus, aut velamen feminarum. V. 68. D. *Vide,* Velamen. Virgo quæ ſub patrocinio ante annos XII. ſponte ſacrum velamen ſibi impoſuerit, & ſic per annum manſerit, ab eodem habitu non recedat ulterius; &c. *Tribur.* anno 895. VI. 446. E.

RELIGIOSÆ Mendicantes, quæ ægrotorum curam agunt, &c. IX. 2175. E.

RELIGIOSI. Fratres teneri ad laborem manuum, & non per mendicationem victum ſuum quærere: error damnatus ab Alexandro IV. *Londin.* anno 1382. VII. 1892. A. 1895. B.

Religiones. Eo ipſo quod aliquis ingreditur religionem privatam quamcumque, redditur inhabilior ad obſervantiam mandatorum Dei: Error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. E. 1894. E.

Religiones. Sancti inſtituentes religiones privatas quaſcumque, in ſic inſtituendo peccaverunt: error. *Londin.* anno 1382. VII. 1891. E. Religioſi viventes in religionibus privatis, non ſunt de religione Chriſtiana: error pernicioſus. *Ibid.* & 1895. A.

Religioſi omnes moderni ſeipſos neceſſitant, ut hypochriſi maculentur. *Wicleff & Hus.* VIII. 405. E. 406. E. Quia profitentur ſic jejunare, ſic induere, ſic facere quidquid indifferenter ab aliis obſervatur. *Iidem ibidem.*

Religio omnis privata ſapit imperfectionem & peccatum; quatenus pe eam homo indiſponitur ad libere ſerviendum Deo. *Wicleff & Hus.* VIII. 406. A. Sapit præſumptionem ſupra Deum, &c. *Iidem ibidem.* Clauſtrales debent exire iſta vincula, & induere libere ſectam Chriſti. *Iidem ibidem.*

Religiones variæ in eccleſia eſſe non debent. *Error damnatus.* IX. 1948. D.

Religionem intrare invitis parentibus nulli licet. *Error damnatus.* IX. 1948. D.

Religioſitas. V. 68. D. Religioſitas veſtra, *epiſcopis.* I. 1351. D.

RELIQUIÆ

RELIQUIIS ſanctorum honos deferendus. *Trid.* X. 168. A. B.

Reliquiæ ſanctorum venerandæ ſunt a fidelibus. *Trid. ſub anathemate.* X. 168. B. C. *Conc. VII.* anno 787. IV. 42. C. *Nicephorus CP.* IV. 994. B. Reliquias ſanctorum Græci etiamnum venerantur. XI. 215. B.

Reliquiæ ſanctorum quomodo ſint venerandæ. X. 643. D. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. C. De his decreta Concilii Aquenſia, anno 1585. X. 1571. C. D. E. Concilii Avenion. anno 1594. X. 1850. B. C. D. E. Concilii Cameracenſis, anni 1565. X. 602. anno 1586. IX. 2155. B. Statuta Exonienſia, anno 1287. VII. 1113. D. E. *Oxon.* anno 1408. VII. 1942. B. C. *Conc. Ravenn. anno* 1311. VII. 1364. B. C. Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1805. D. E.

Reliquias ſanctorum Hieronymus de Praga negavit eſſe venerandas. VIII. 523. B. Reliquiarum ſanctarum venerationem non eſſe improbandam, ſed licitam, honeſtam, & ſanctam, oſtenditur contra Huſſitas. VIII. 1798. C. *& ſeqq.* 1819. C. D. E.

Reliquias non ſolum corporum ſanctorum, ſed & veſtimentorum, venerari debemus. *Nicolaus I. Papa.* V. 125. A. *Conc. Rom.* anno 769. III. 2014. D. Corpora ſanctorum & reliquias ſanctorum adorari tamquam membra Domini ac venerari oportet. *Ibidem.*

* Reliquiæ ſanctorum, ut Chriſti membra & Spiritus ſancti domicilia, ob id proponendæ, ut per eas fideles commoniti, diſcant virtutem & fidem ſanctorum imitari. IX. 2122. C.

Reliquias martyrum & confeſſorum ſic adoramus & colimus, ut eum cujus martyres & confeſſores ſunt, adoremus. VI. 727. C.

* *Reliquiæ.* Martyrum oſſa languores fugant, infirmos curant, tentationes & mœrores diſſolvunt: & hæc per

Chriſtum qui habitavit in illis. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 150. B.

* Reliquiæ ſanctorum, fontes ſunt ſalutares beneficia rigantes infirmantibus, unguentum ſuavitatis emanantes, & dæmones abigentes. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 150. B.

* *Reliquiæ ſanctorum.* Adoramus ſanctorum loculos, cum ſanctificans gratia ab eorum ſacratiſſimis oſſibus non avolarit, ut neque a Domini corpore ſeparata deitas eſt in triduo mortis. XI. 343. D.

* *Reliquiæ.* Per oſſa Deus miracula operatur: poteſt ergo & per imagines, & per alia multa. IV. 199. B.

* *Reliquiæ.* Quot emanationes & fluores ſanguines ex reliquiis martyrum facti ſunt! IV. 195. E.

* Reliquias adoro ſanctorum, ut eorum qui pro Chriſto certarunt, & acceperunt gratias ad ſanitates efficiendas, & languores curandos, & dæmones ejiciendos. *Nicæn. II.* anno 787. IV. 46. A.

Reliquiis Martyrum honor deferendus. *Nicæn. Arab.* I. 499. D Oſſa in monaſteriis & eccleſiis reponantur, ut emanent ex iis ſanitates, &c. *Ibid.* Miracula per S. Ignatii CP. reliquias. V. 998. 999. &c.

Reliquiarum ſanctarum luminaria. III. 536. B. Capita Apoſtolorum Petri & Pauli, cum cereis accenſis ad latera duo libri Evangeliorum. IX. 14 A. 26. D.

Reliquiæ. Cum litania & crucibus obviam venerunt ſancto lipſano, cum glorificatione gaudentes. IV. 173. B.

Reliquiæ ſanctorum cum vigiliis noctis & divinis officiis conſervandæ. *Carol. M.* IV. 957. D. Sacris cineribus pſallendi frequentia famulari. *Epaon.* anno 517. II. 1050. B.

Reliquiæ ſanctorum ſummo ſtudio conſervandæ. III. 1961. E. Ne ponantur in tabernaculo SS. ſacramenti. X. 1954. A.

Reliquiæ ſanctorum extra capſam non oſtendantur, niſi in præcipuis feſtivitatibus, vel ad hoc ex devotione concurrentibus peregrinis, ſicut quarumdam eccleſiarum laudabilis conſuetudo expoſcit: &c. *Budenſe*, anno 1279. VII. 798. E. E ſuis loculis ne educantur. X. 643. D. Nec inventas de novo quiſquam audeat venerari, niſi prius auctoritate Romani Pontificis fuerint approbatæ. *Lateran.* anno 1215. VII. 66. A.

Reliquiæ ex eccleſia vel ſacriſtia ad ægrotos ne exportentur. X. 971. D.

Reliquiæ non tradantur laïcis ad jurandum, niſi certis temporibus. VII. 471. C. D.

Reliquiæ ſanctorum in oratoriis villaribus non ponantur. *Epaon.* anno 517. II. 1050. B.

Reliquias aſſervari licet etiam aliquando, quibus epiſcopus id concedendum cenſuerit, in privato Oratorio, tuto, ornato, ac decenti. *S. Carolus Borromæus.* X. 808. D.

Reliquiæ ſanctorum in omnibus eccleſiis, aliiſque locis diligentiſſime recognoſcendæ. Quæ ſint in illa recognitione præſtanda. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 807. E. 808. 809. 810.

Reliquiarum ſacrarum tranſlatio quomodo fieri debeat, & quando fieri poſſit. *S. Carolus Borrom.* X. 810. D. E. 811. 812. Quæ circa eas ſint obſervanda, ex Conc. Aquileienſi, anno 1596. X. 1914. In proceſſione, qua ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum effertur, ne exportentur. *Ibid.* D.

Reliquiis ſanctorum, cum deferuntur in proceſſionibus, turificatio adhibeatur. *S. Carolus Borromæus.* X. 809. D. Quando exponi eas vel oſtendi oporteat. *Ibidem.* & 810.

Reliquias Martyrum collo ſuo quidam epiſcopi imponebant, ad eccleſiam progreſſuri, ut majoris faſtus apud homines gloria intumeſcerent: & Levitæ eas albis induti in ſellulis deportabant. *Bracar.* anno 675. III. 1034. D. E.

Reliquias in humeris Levitæ geſtent. *Ibidem.*

Reliquias Apoſtolorum & martyrum mittit Vigilius Papa. II. 1432. C.

Reliquias ſanctorum dari præcepit Martinus Papa Amando Trajectenſi. III. 948. C.

Reliquias de novo inventas nemo venerari publice præſumat, niſi prius auctoritate Romani Pontificis fuerint approbatæ. *Albienſe*, anno 1255. VII. 471. E.

Reliquias qui quæſtus cauſa circumferunt, ad prædicationem non admittantur. VI. *parte II. initio.* 1860. C.

* Reliquias ſanctorum nullus immundus ferat. V. 357. C.

Reliquiæ ſanctorum. Ante corpora Apoſtolorum pro vobis preces fiunt quotidie. I. 146. D.

Reliquiæ Martyrum. I. 988. D.

Reliquiæ Flaviani CP. *Vide*, Flaviani. Clavis de corpore S. Petri. III. 503. C. De capillis S. Pauli. III. 342. E.

Reliquiæ in altari. III. 1872. C. *Vide*, Altare.

Reliquiæ ſanctorum. *Vide*, Sancti. Sanctorum corpora. Sanctorum pignora. Templa.

RELIQUIÆ in Arianis eccleſiis inventæ, ab epiſcopis igne probentur. *Cæſarauguſt.* anno 592. III. 534. C.

REM

S. REMACLI abbatia. V. 685. E.

REMEDIA & alia jura parochialia. IX. 1913. B.

S. REMEDIUS. IV. 1194. E. 1197. E. 1242. A.

REMI Galliæ metropolis. VI. *parte II. circa med.* 1298. D. Remenſis eccleſia regni Francorum caput. *Gerbertus Remenſis.* VI. 734. B. Remorum Durocortorum provincia regionis Belgicæ. V. 327. B.

Remenſis eccleſiæ jura novo privilegio confirmat Hadrianus I. Papa. III. 2026. D. E. 2027. *tota.* Privilegia confirmantur a Nicolao I. Papa. V. 327. 328. Remenſi eccleſiæ conceſſum a Victore II. Papa privilegium conſecrandi Francorum reges. VI. 1071. A. 1072. B.

Remenſis eccleſia oppreſſa, tempore Alexandri II. Papæ. VI. 1091. B.

Remenſis eccleſia quodam tempore primatı ſubjacuit, & ei ut magiſtro obedivit. VI. 1395. D.

Remenſi eccleſiæ metropolitanæ jus, quaſe aliis metropolitanis a ſacris canonibus eſt conceſſum. *Hincmar.* V. 48 C.

Remenſi archiepiſcopo Silveſter II. concedit benedictionem regum Francorum. VI. 760. E. Remenſis epiſcopus epiſcopum in caſtro Dunenſi temere conſecrarat. III. 403. B. A ſynodo arguitur. *Ibidem.*

Remenſe Concilium ſub Carolo M. citatur. VI. 408. A.

S. REMIGIUS Francorum Apoſtolus. V. 1215. B. Francos ad fidem convertit. V. 470. C. Ubique altaria deſtruebat idolorum, &c. II. 963. E. Ejus vita. VI. 472. C. Ejuſdem teſtamentum commemoratur in epiſtola Silveſtri II. Papæ. VI. 761. A.

S. REMIGII monaſterium Remis. Ejus privilegium. VI. 642. D. Eccleſiæ dedicatio facta a Leone IX. Papa. VI. 1000. 1001. Monaſterium ab archiepiſcopo Remenſi non vexandum. VI. 1205. A. B. Sed abbatem ibi ordinari procuret, qualem canones poſcunt; & cetera quæ neceſſitas & juſtitia monaſterii exigit, corrigat & emendet. *Ibidem.* D. E. Abbati Petro ſcriptæ ab Alexandro III. epiſtolæ plurimæ. VI. *parte II. poſt med.* 1429. *& ſeqq.*

S. REMIGII monaſterium in diœceſi Laudunenſi. VI. *parte II. initio.* 1663. C.

B. REMIGII eccleſia in Engelenheim. VI. 606. D. B. Remigii Confeſſoris Chriſti. 604. C.

S. REMIGII ſolemnitatem celebrari Kalendis Octobris in Francia jubet Leo IX. Papa, anno 1049. VI. 1009. C. 1010. C. S. Remigii hiemalis feſtum. VII. 973. A.

REMIGIUS abbreviator Auguſtini. VIII. 1736. E.

REMISSIO

REMISSA peccatorum. I. 148. D. 154. D. 167. A.

Remiſſio peccati non dat licentiam iterum delinquendi. V. 1170. B.

Remiſſio peccatorum ſanguine JESU Chriſti nititur præcipue, & ab eo pendet. *Statuta Remenſis Eccleſiæ.* III. 574. E.

* Remiſſio peccatorum quæ fit in aqua baptiſmatis in gremio eccleſiæ, prædicetur omnibus fidelibus. *Herard. Turon.* V. 451. B.

* *Remiſſio peccatorum.* Pœnitentibus dari veniam ſecundum merita eorum, Cæleſtius docuit. I. 1212. D.

* *Remiſſio peccatorum.* Omne crimen atque peccatum oblatis Deo ſacrificiis deletur. *Bracar.* anno 675. III. 1032. E.

* Remiſſio peccatorum per ſanctam eccleſiam. *Cyprian.* I. 154. E. Nonniſi in eccleſia datur. *Ibid.* * *Quorum dimiſeritis* &c. *& quorum alligaveritis* &c. id eſt, quibus eccleſiam interdixeritis, niſi reconciliati per ſatisfactionem fuerint, ipſis & janua regni cæleſtis clauſa erit. I. 208. B.

Remittendi peccata poteſtas ſacerdotibus competit, & ſolis: & eſt in malis etiam ſacerdotibus. *Trid.* X. 93. E. 94. A. 99. C.

Remittendi peccata poteſtas & abſolutio

ſacerdotis non eſt nudum miniſterium annunciandi evangelium, aut declarandi peccata eſſe remiſſa. *Trid.* X. 94. A. 99. A.

REN REP REQ

RENATI infantes. II. 890. C. Renatus & juſtificatus. *Trid.* X. 41. E.

RENUBERE. II. 1050. E. Renupta. 1048. B. Renuptæ maritus. II. 1424. D.

REORDINATIONES vetitæ. I. 964. E. *Vide*, Ordines.

REPRÆSENTATIONES ſacræ quomodo fieri debeant. X. 643. B. C.

REPRESALIÆ. VII. 718. B.

* *REPROBATIO*. Non ideo mali pereunt, quia boni eſſe non potuerunt, ſed quia noluerunt eſſe boni: ſuoque vitio in maſſa damnationis, vel merito originali, vel etiam actuali permanſerunt. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 89. D.

* Reprobi illius judicio derelicti, qui gratis ſalvat, juſteque damnat. II. 1057. D. Iniqui arbitrio voluntatis propriæ vaſa iræ apta in interitum permanentes, in pœnis æterni ignis ſine fine ardebunt. III. 333. D.

REQUESTA facta per ducem, &c. VIII. 1035. D.

REQUESTÆ. *Vide*, Magiſter.

RES

RES Eccleſiæ a regibus obtinere deſiderantes, excommunicandi. *Arvern.* anno 535. II. 1181. E.

Res eccleſiæ adminiſtrandæ ſunt judicio epiſcopi: ſed notas oportet eas eſſe presbyteris & diaconis. *Antioch.* anno 341. I. 604. C. D.

Reſcripta. De reſcriptis. VII. 836. D. E. Reſcriptis Apoſtolicis qui & qua ratione abutuntur. *Andegav.* anno 1365. VII. 1772. D. E.

RESERVATIONES omnes factas per ſummos Pontifices ſynodus Baſileenſis abolet, anno 1436. VIII. 1210. B. C. Reſervationes ſublatæ. IX. 1872. B.

RESIDENTIA. Decretum Martini V. ſuper ea, in Conc. Conſtantienti, anno 1418. VIII. 881. D. E.

Reſidentia prælatorum. *Trid.* X. 44. 45. De ea leges. *Trid.* X. 138. B. C. D. E. 139. A. B. C. D.

Reſidentia archiepiſcoporum & epiſcoporum. *Londin.* anno 1268. VII. 630. B. C. De Reſidentia, ſtatuta Concilii Aquenſis, anno 1585. X. 1562. 1563. In facultatibus abſentiæ ab epiſcopo concedendis, quæ requirantur. X. 1563. E. 1564. A. B. Decreta Concilii Narbon. *anno* 1609. XI. 36. E. 37. A. De ea decreta Concilii Toletani, anno 1565. X. 1148. A. B. C.

Reſidentia, ex mente S. Caroli Borromæi. X. 669. 670. 671. X. 1065. D. *& ſeqq.* De ea D. Guillelmi a Prato epiſc. Claromont. ſententia. X. 377. *& ſeqq.* Henrici III. regis Anglorum edictum contra non reſidentiam Prælaturum. VII. 555. C. anno 1263. Epiſcopi non reſidentes, peccati mortalis crimen incurrunt. *Burdigal.* anno 1583. X. 1356. C.

Reſidentia in eccleſiis facienda. VII. 296. E. Reſidentia dignitatum, & aliorum eccleſiæ miniſtrorum, qualis eſſe debeat. X. 1191. B. C. D.

Reſidentia epiſcoporum & Curatorum. X. 590. A. B. C. D. Paſtorum non reſidentium nomina tradenda epiſcopo per decanos. *Colon.* anno 1300. VII. 1216. B.

Reſidentia parochorum imperata. X. 450. D. E. An ſummo jure exigenda. X. 504. A. C. De ea S. Caroli Borromæi decreta. X. 1066. A. B. C. *Vide*, Rectores.

Reſidentia. In beneficiis curam animarum habentibus omnes perſonaliter deſerviant. *Budenſe*, anno 1279. VII. 795. C. D.

Reſidentia. De non reſidentibus in beneficio ſibi adſignato: reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem*. 1815. A. B. C. D. De clericis non reſidentibus: propter quod eccleſiæ ſæpius divinis defraudantur officiis. *Raven.* anno 1317. VII. 1441. B. C.

Reſidentia. Qui beneficia conferent, ſi ea reſidentiam requirant, ab eiſdem juramentum de reſidendo recipient. XI. 34. D.

Reſidentes, & divinis officiis intereſſentes. *Vide*, Diſtributiones.

Reſidentia. Sunt qui licet vere non reſideant, reſidere tamen intelliguntur: ut qui extra eccleſiam ſuam illius utilitatem procurat; & qui ſervit epiſcopo extra eccleſiam, & qui ſervit Papæ. Item qui ſtudet in Theologia: & hoc ultimum non durat niſi per quinque annos. *Claremont.* anno 1268. VII. 605. D.

RESIGNATIONES cum penſione, quæ poſtea pretio redimitur, ſine auctoritate Sedis Apoſtolicæ, pro ſimoniacis habendæ. X. 1229. C.

Reſignationes ne fiant in manus abbatum vel quorumlibet patronorum, ſed in manus epiſcopi tantum. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1232. E.

Reſignantium neceſſitatibus provideatur, prout ſummo Pontifici videbitur. *Trid.* X. 163. E.

Reſignationum fraudes. X. 1230. D.

RESOLVI. *Vide*, Abſolvi.

RESPECTUS epiſcopus. II. 928. A.

RESPONSALES epiſcopi Cyrrheſteni. III. 185. C.

Reſponſales diaconi. III. 173. A. Reſponſorii. *Ibid.* B.

Reſponſalis, ἀποκρισιάριος. III. 1394. C.

RESTITUTIO quomodo & quibus ſit facienda. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 911. 912.

Reſtitutio. Non dimittitur delictum, niſi reſtituatur ablatum. VI. *parte II. ſub finem*. 1941. A.

Reſtitutio. Qui invenit pecuniam vel aliam rem in via vel alibi, ſi neſcit cujus fuerit, publicetur per ſacerdotes in eccleſiis: & ſi diu exſpectatus non invenitur cujus fuerit, pauperibus pro anima illius cujus fuerit, erogetur. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 912. D.

Reſtitutiones incertæ per epiſcopum diſtribuantur, &c. *Avenion.* anno 1326. VII. 1503. B. C.

Reſtitutio. Si contra quos commiſſum eſt, ſuperſtites non ſunt, aut eorum heredes; rapta, per malitiam acquiſita, in uſus pauperum per Ordinarium deputentur. VII. 492. C.

RESURRECTIO

* RESURRECTIONIS Dominicæ, noſtræque redemptionis memoria recenſetur diebus Dominicis. VI. 418. E.

* Reſurrectionis Dominicæ reus cenſetur, qui Quadrageſimale jejunium violarit. X. 966. C.

* RESURRECTIO futura, quando fiet mundi tranſmutatio. IV. 991. E.
  * Propter Chriſtum e terra reſurgimus. I. 1402. C.

* Reſurrectio carnis & animæ. VI. 726. A.

Reſurrectio credenda carnis hujus quam geſtamus, non alterius. *Carthag. IV.* anno 398. I. 978. D. VI. 726. B. VII. 695. A.

Reſurrecturi ſumus in ea qua nunc vivimus carne, in ea forma qua Dominus reſurrexit. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. B.

Reſurrectio. Nec in aërea, vel qualibet alia carne, ut quidam delirant, ſurrecturos nos credimus; ſed in iſta qua vivimus. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1793. A. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1023. D.

Reſurrectio futura in eodem corpore & ſexu in quo ſumus. III. 1864. A.

Reſurrectio. Corpus noſtrum futurum eſſe impalpabile, ventis & aëre ſubtilius, credidit Eutychius CP. V. 315. E. Erit corpus ſubtile quidem per effectum ſpiritalis potentiæ, ſed palpabile per veritatem naturæ. *Ibidem.*

Reſurrectionem carnis non credit Manichæus & Priſcillianus. III. 349. B.

Reſurrectionem carnis negavit Origenes. III. 262. E. *Vide*, Reſurrectio. Corpora tunc omnino eſſe deponenda, cenſuit Origenes. III. 278. B. E. Et animas fore tantum mentes. *Ibidem.* D. & 282. D. Orbiculata corpora fore dixit Origenes. III. 266. D. Tunc ætheria noſtra fore corpora, & figura ſphærica, & demum in nihilum abitura, dixerunt Origeniſtæ. III. 286. D. Tunc unitendas eſſe Deo Verbo omnes animas ſive mentes; & finem regni fore, Origeniſtæ dixerunt. III. 286. E. Et fore omnes a dextris Dei. *Ibidem.* Et omnium rationabilium unitatem unam fore, hypoſtaſi & numero ſublatis, una cum corporibus, &c. III. 286. E. 287. A.

S. RESURRECTIO Chriſti, eccleſia Hieroſolymorum. II. 1403. D. III. 1294. E. *Vide*, Hieroſolymis. Reſurrectionis Chriſti diaconus, *hoc eſt*, *eccleſiæ Hieroſolymorum.* II. 1223. D.

RET REV

RETROCAPITA. VII. 1844. E.

RETRIBUTIONES. *Vide*, Diſtributiones.

REWADIARE. V. 1279. A. Rewadiare bannum regis. IV. 1282. E. Rewadiare leudem. V. 1359. A.

* REVELANTE Domino reperta ſunt. V. 601. B. Revelante Deo acta concilii venerunt ad manus. V. 633. E. 640. E.

640. E. Quod Dominus revelaverit, a nobis diffiniendum præſtolamini. *Nicolaus I. Papa.* V. 606. B. Revelationes Pauli, Thomæ, & Stephani, apocryphæ. II. 941. C. Revelationes inanes & ſomnia. I. 988. D.

REVERENDÆ, litteræ dimiſſoriæ. *Trid.* X. 57. B. Reverendæ, & litteræ ordinum. *Tolet.* anno 1473. IX. 1515. C.

REVERENDISSIMI domini Cardinales. Anno 1438. IX. 812. A. IX. 1671. &c. Reverendiſſimus & illuſtriſſimus dominus dominus. *Tituli honorifici Cardinalium, in Conc. Trid.* X. 24. &c.

REVERENDUS pater dominus, Patriarcha. IX. 1689. B. Archiepiſcopus. C. D. epiſcopus. E. &c. Abbas. 1690. E.

Reverendi patres domini patriarchæ, & aſſiſtentes Papæ. IX. 1671. 1672. Reverendi patres domini epiſcopi. *Ibidem.*

Reverendiſſima gratia domini archiepiſcopi. IX. 2073. B. C. D. &c.

Reverendiſſimus epiſcopus Cabilonenſis. Anno 1438. IX. 812. D.

Reverendus dominus, *titulus archiepiſcoporum & epiſcoporum in Conc. Trid.* X. 25. &c.

Reverendus dominus, *titulus abbatum, in Conc. Trid.* X. 27. &c.

Reverendus pater, *titulus Generalium, in Conc. Trid.* X. 27. &c.

Reverendus pater dominus, Generalis ſancti Dominici. IX. 1708. D. Generalis ſancti Franciſci. *Ibidem.* E. Eremitarum ſancti Auguſtini. *Ibidem.* ſanctæ Mariæ Servorum. *Ibidem.*

Reverendus dominus, titulus Seripandi, Generalis Ord. Eremitarum S. Auguſtini, in Conc. Trid. X. 27. B. 48. C. 51. C. *Reverendus pater.* 62. B. Reverendus dominus Generalis Auguſtinenſium. IX. 1681. E. Servorum. *Ibid.*

Reverendus pater Generalis Prædicatorum. IX. 1682. E. Minorum. *Ibid.*

Reverendus dominus Generalis Carmelitarum. IX. 1682. C. Camaldulenſis. *Ibid.*

Reverendus pater dominus electus Maſſilienſis. IX. 1711. B.

Reverendus dominus Ambroſius Pelargus, Ord. Prædicat. Procurator Archiepiſcopi Trevirenſis, in Conc. Trid. X. 51. B.

Reverendus domnus Epheſius. IX. 79. A.

Reverendiſſimi domini mei & ſanctiſſimi ſacerdotes. I. 1269. A.

Reverendi archimandritæ. X. 481. B.

Reverendus pater Cameræ Apoſtolicæ clericus. IX. 1759. E.

REVERENTIA veſtra, Ludovico regi. V. 5. A. *Epiſcopis.* I. 1352. E. III. 495. A. IX. 70. B. &c. *Cardinali.*

REVERENTISSIMA Romana eccleſia. I. 309. C.

REVERENTISSIME in Domino fili. *Eugenius III. Alphonſo regi.* VI. *parte II. circa med.* 1286. E.

Reverentiſſimus Leo epiſcopus. II. 35. E. Leo Papa. II. 38. E.

Reverentiſſimus epiſcopus Neſtorius. *Cyrill.* I. 1295. B.

Reverentiſſimus, *ἀιδεσιμώτατος*. I. 1273. B. *& ſic paſſim.* II. 6. B. *& alibi millies.*

REVERENTIUS epiſcopus. VI. 367. B.

REVESTIRI canonice. V. 1352. E.

REUNIRE. V. 802. D.

REUS. Facit dubitare de crimine confeſſio latebrarum: nemo ſe in cauſis gravibus abſcondit innocenter. I. 1680. C.

Rei qui pro ſuis ſceleribus occiduntur, in oblatione non commemorantur. III. 1878. A. Neque cum pſalmis ſepeliuntur. III. 1878. A.

* Rei læſæ majeſtatis puniendi citra truncationem membrorum, mortiſque ſententiam. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 960. A.

Rei ab eccleſia non extrahendi. *Matiſcon.* anno 585. III. 462. D.

REX

Ῥὴξ *Rex.* V. 1105.

Rex quid ſit, & quid vocari debeat. VI. 403. E. 404. A. B. C. D. E. Regale miniſterium proprie quid ſit. *Ibidem.* E. 405. A. B. Regis dotes quas eſſe oporteat. VI. 346. D. E. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 965. A. B. Quæ munia ſint. III. 969. A. B. C. *Odo Cantuar.* VI. 590. A. B. Rex quid ſit, quid eſſe, quidve cavere debeat. *Concil. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1332. A. B. C. D. E. Rex qualis eſſe debeat, ex Auguſtino in epiſtolis, ex Iſidoro in libro Sententiarum, ex Gregorio in Moralibus. VI. 508. A. B. C. D. E. Ex Cypriano. 509. D. E. Quæ & quo jure principi competant. III. 970. 971. 972. Regis optimi forma quæ ſit. *Tolet. IV.* anno 633. III. 594. E. 595. A.

Regem oportet eſſe patricium juſtum ſuis majoribus & minoribus. VI. 346. E.

* Rex: ſi tamen rex jure dici debet, qui mentis ſuæ motus in abruptum impietatis cadentes non rexit. VI. 114. A.

* Rex niſi ſanctam veneretur eccleſiam, & ab injurioſis defendat, &c. nomen regis perdit: ut Papæ Joanni ſcripſere Pippinus & Carolus, de rege Francorum illuſtro. VI. 988. D. Indignum eſt orthodoxæ fidei principem ſacrilegis imperare. III. 965. A. B. Rex debet eſſe defenſor eccleſiarum & ſervorum Dei, ac pauperum. *Conc. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1334. D. E. Nihil congruentius aut peculiarius debet eſſe his qui ſunt in poteſtate & maximis imperiis conſtituti, quam in orthodoxa fide & caritate Dei verſari, & omnes videre eadem fide & caritate conſtrictos. V. 1174. A. Regis eſt per univerſas Galliæ regiones peculiarem curam impendere, ne qua per hæreticos diſcidia excitentur. III. 333. D. Regia poteſtas non ſolum ad mundi regimen, ſed maxime ad Eccleſiæ præſidium eſt collata: &c. II. 702. C. Regis edictum in confirmationem Concilii. III. 1727. B. 1750. A. Regalis cura non eſt inefficax in divinis maxime cauſis. I. 1474. C. Regis Chriſtiani eſt Deo illatas ulciſci injurias. VI. 903. D. 912. C. *Regum zelus in tuenda fide Eccleſiæ.* Deus permittit ut omnes Poteſtates ſint contrariæ prædicatoribus veritatis, &c. *Propoſitio* XCVI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Rex Childebertus poſtulat a Papa Pelagio, ut ſignificet tomum Leonis Papæ a ſe conſervari, vel confeſſionem fidei ſuæ mittat propriis verbis. III. 331. E. 332. A. *Vide*, Papa. Apoſtolica ſedes. Ad regem admonitio ſynodi Carſiacenſis. V. 465. *& ſeqq.* Ad regem adhortatio Concilii Troſleiani. VI. 507. E. 508. 509. &c. Rex & ſæculi poteſtates ſi Dei & eccleſiæ honorem ſervaverint, per hoc honor & poteſtas illorum augebitur, & victoria illis de cælo miniſtrabitur, &c. VI. 507. C. Sin aliter egerint, contemnet illos Deus, &c. *Ibidem.* C. D.

Regum pace, totius populi Chriſtiani ſalus conſiſtit. VI. 87. B. Reges in ſubditorum quiete quieſcunt. VII. 481. D. Populorum felicitas, manſuetudo principum. III. 953. C. Vita veſtra, munimen veſtrorum eſt. Veſtra fides, eccleſiarum gloria eſt. II. 487. B. Boni principis cura, omni vigilantia providere patriæ gentiſque commodo. III. 600. C. Reges pauciſſimi ſancti reperiuntur. VI. 1474. A.

Regibus quæ ſui juris ſunt, integra ſervare optamus, nec in aliquo minuimus. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1811. C. Habeant reges quod regum eſt: quod ſacerdotum eſt, habeant ſacerdotes. *Ibidem.*

Regi fidem an ſervare poſſit epiſcopus, ſalva reverentia & obedientia ſedis Apoſtolicæ. VI. *parte II. initio.* 1705. 1706. C. D. Omnino certe. 1707. 1708.

Regi condeſcendere aliquando debemus a rigore juſtitiæ, pro ejus caritate, & pro tempore voluntati ipſius aſſentiri. *Innocentius II. Papa.* VI. *parte II. circa med.* 1162. B. Sæculari poteſtati interdum ſecure indulgetur. VI. *parte II. initio.* 1804. E. 1805. B. Uſque ad Gregorium VII. priores ſancti Patres, in majoribus & minoribus poteſtatibus graviter delinquentibus quædam diſſimulaverunt, quædam correxerunt, quædam toleraverunt. *Leodienſes.* VI. *parte II. initio.* 1777. B.

Rex. Duo cauſidici, & duo de ordine Prædicatorum fratres, regalem favorem aucupantes, conati ſunt probare, clerum ipſi regi, tempore belli, non obſtante prohibitione Apoſtolica, de ſuis facultatibus poſſe licite ſubvenire. VII. 1195. E.

Regia dignitas, & divinitus attributa poteſtas. V. 701. A. Reges domni noſtri. III. 406. D. * Regia poteſtas, pro Imperiali. II. 913. D. *Vide*, Imperatores. *Leo Papa Leoni Imp.* II. 702. C. *Vide*, Sacerdotium.

* Rex pientiſſimus, *Theodoſius junior.* I. 1569. B. 1572. B. C. Rex noſter. I. 1572. C.

Rex. De perſona regis, filiorumque ejus, & miniſtrorum. IV. 1399. C. D. E. 1400. A. B. C. D. E. Regis filii in timore Dei, mutuaque concordia eru-

diantur. IV. 1359. B. C. D. Regiæ proli incolumitas, defenſio, & dilectio exhibenda. *Tolet. VI.* anno 638. III. 606. D. E. *Tolet.* anno 683. III. 1741. B. C. D. *Toletana XVI.* anno 693. III. 1798. *tota pag.* XVII. 1815. C. D. E. Regis conſiliarii, & alii domus facræ miniſtri, fama ſanctæ opinionis omnibus imitabiles ſint. IV. 1359. A. B.

Reges præficientur, aut in urbe regia, aut in loco ubi princeps deceſſerit, cum Pontificum majorumque palatii omnimodo aſſenſu eligendi. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 964. E. Regis nomen Boſoni delatum ab epiſcopis. VI. 345. E. Regis nomen Ludovico Boſonis regis filio delatum eſt ab epiſcopis proceribuſque regni. VI. 422. C. Regis electi promiſſa facta epiſcopis. VI. 347. C. 348. A. B. C. Rex ſeptennis ſalutatus. IX. 481. D.

Rex. Solus Chriſtus vere fieri potuit rex & ſacerdos. Poſt illum nec rex Pontificis dignitatem, nec Pontifex regiam poteſtatem ſibi uſurpare præſumſit. VI. 350. E. Rex non poteſt eſſe ſine ſacerdote ad Miſſam celebrandam, & ad eſcas regis & potus benedicendos. VI. 585. D. Rex ſi ſe a communione ſacerdotum ſuſpendent, quid epiſcopi agere debeant. II. 1053. C.

Reges. Pro ſalute Chriſtianorum regum ab omnibus ordinibus Deo eſt humiliter ſupplicandum. Si enim Jeremias pro vita idololatræ regis Nabuchodonoſor orare admonet; quanto magis &c. IV. 1342. D. E. Pro regibus ac ducibus &c. inceſſanter orandum. III. 1962. C. Sacerdotes omnes pro vita & imperio domni Imperatoris & filiorum ac filiarum ſalute orent. *Carol. M.* IV. 957. C. 1022. A. Orandum pro rege Carolo, ut barbaras nationes ditioni ejus ſubdat; ut hac occaſione ad cognitionem perveniant veritatis: &c. IV. 882. A. B. C. Pro rege & regia domo in ſynodo Moguntina Miſſarum tria millia & quingenta, & pſalteriorum mille ſeptingenta decreta ſunt. V. 5. C. Preces indictæ pro rege, cum jejunio triduano. VI. 414. A. Pro rege omnes Dei miniſtri, in omnibus cœnobiis, ſeu majoribus eccleſiis, pſalmos L. decantent ſingulis diebus Veneris. VI. 570. B. C. Preces belli ac famis tempore faciendæ, pro rege & exercitu Francorum, decreto epiſcoporum quorumdam. III. 2026. A. B. Oratio in eccleſiis facienda pro rege & conjuge ſua. *Conc. Mogunt.* anno 888. VI. 403. D. Pſalmi & verſiculi pro rege dicendi. VI. 832. E. Orationes & Miſſæ pro rege & regia familia dicendæ. IV. 1003. E. Tenentur ſacerdotes obnixius orare pro rege. VI. 982. B. Sacerdos chriſma ab epiſcopo repetens, dicat quid in orationibus ſuis pro rege fecerit. VI. 664. D. Pro Rege ſingulis diebus dicatur oratio, *Quæſumus omnipotens Deus*, in qualibet eccleſia, poſt Completorium. VII. 1257. A. anno 1302. Oratio pro Rege & familia Regia quotidie in Miſſa dicatur. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1798. D. E. Tempore belli pro regis ſuorumque fidelium atque exercitus ſui ſalute omnibus diebus Deo ſacrificium offeratur, ut victoria illi ab omnipotenti Deo concedatur. *Emerit.* anno 666. III. 999. E. Pro rege preces fiant; mandatiſque ejus ſponte obediunto. *Conc. Bergamſted.* III. 1818. D.

Regem ſi quis moleſtare, aut in aliquo fuerit conatus lædere, anathema ſit in hoc ſæculo & in futuro. *Tolet. V.* anno 636. III. 598. C. D. Tolet. VI. 607. D. E. Regi qui non fideliter obedierit, excommunicetur. IV. 1264. B. VI. *parte II. in fine.* 2054. B. Regem vel principem qui contumelia affecerit, deponatur, vel ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 30. C.

Regi præſtitum juramentum qui violaverit, ſæculum relinquat, in monaſterium eat, &c. VI. 1068. A. B. Qui qualibet conjuratione ſacramentum fidei ſuæ, quod pro conſervatione regiæ ſalutis pollicitus eſt, temeraverit, anathema ſit, cum omnibus impietatis ſuæ ſociis. *Tolet. IV.* anno 633. III. 594. A. B. C. D. In principem ſi quis maledicta congerat, excommunicetur. *Tolet. V.* anno 636. III. 599. A. X. 1393. A. B.

Regis vitæ ſi quis inſidietur, ſui ipſius vitæ diſpendio, & quas habet rebus omnibus luito. VI. 778. B. Machinandi contra principes conſuetudo ſæva percrebruit. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1800. A. *Vide*, Perduelles. Rex a ſolo Deo puniendus eſt. IX. 1272. A. Quid de his faciendum ſit, qui ad occidendum regem inſurrexerint, leges venerandæ docent: &c. V. 363. B.

Regi infideles nemo celet, nec ullam eis ſuſtentationem præſtet. VI. 173. C.

Regi ſuo rebelles Angli excommunicantur, anno 1264. VII. 559. B. C.

Regum fideles a ſucceſſoribus regni a rerum jure non fraudentur pro ſervitutis mercede. *Tolet. V.* anno 636. III. 599. B. *Tolet. VI.* 606. A. B.

Regi. Domino illuſtri atque præcellentiſſimo domno & filio Theodeberto regi, *ſynodus Arvernenſis*, anno 535. II. 1184. A. Regi ſereniſſimo & Chriſtianiſſimo Ludovico, veræ religionis ſtrenuiſſimo rectori, & defenſori ſanctæ Dei eccleſiæ. *Rabanus.* V. 5. A. Sereniſſimo ac Chriſtianiſſimo principi ac domino, domino Carolo (VI.) regi Franciæ illuſtri. VIII. 286. D. *anno* 1415. Regi Francorum illuſtri, Carolo VIII. anno 1448. IX. 1316. C. Illuſtri Anglorum regi. VI. *parte II. initio.* 1850. A. Glorioſo regi Anglorum. 1848. E. Cariſſimo filio Anglorum regi. 1842. C.

Regi. Cariſſima & reverentiſſima dominatio veſtra. *Hincmarus.* V. 1259. C. Eminentiſſime rex. V. 340. D. Excellentia veſtra. *Ibidem.* V. 233. D. 253. C. Nobilitas veſtra. 234. B. Clementia veſtra. 234. D. Sublimitas veſtra. 242. A. Excellentia veſtra, veſtra Deo amabilis magnificentia. V. 297. A. B. Veſtra gloria. V. 274. B. Veſtra celſitudo. 284. E. Regalis veſtra inſignis præcellentia. III. 2023. D. Almificæ reverentiæ veſtræ, *Carolo M. Imp. Concilium Mogunt.* anno 813. IV. 1008. B. Serenitas tua, *Carolo* VII. *Francorum regi.* IX. 1377. D. Sublimitas tua. *Ibidem.* C. Celſitudo tua. *Ibidem.* E. Serenitas veſtra. V. 284. E.

Rex & rector regni Francorum. IV. 825. B. 943. E. Reges Francorum, Francorum paſtores. VII. 645. C. Patres Franci. IV. 778. E. *Vide*, Francorum.

Rex Francorum Chludovius vir illuſter. III. 989. A. Rex Francorum Clotarius, vir inluſter. III. 1009. B. Rex Francorum Pippinus illuſter vir. III. 1994. E. Rex Francorum excellentiſſimus Pippinus. III. 2004. C. Carolus rex illuſtris. V. 115. A. Regis Caroli Calvi in ſuo ad regnum adventu denunciatio. V. 1214. A. B. Carolus vir illuſtris, divina propitiante clementia rex Francorum. VI. 551. B. Rex Francorum ſemper Auguſtus, Robertus. VI. 771. D. Rex Francorum illuſtris, Carolus VI. anno 1409. VIII. 187. C.

Reges Chriſtianiſſimi claræ memoriæ. IX. 1811. A.

Reges Francorum & Hiſpaniæ. Reges Chriſtianiſſimus & Catholicus. IX. 1791. C. *anno* 1515.

Rex Theodoricus negat aliquid ad ſe præter reverentiam de eccleſiaſticis negotiis pertinere. II. 969. A. Rex Theodoricus filius meus. *Gelaſ. Papa.* II. 927. E.

Rex. Ludovicus Pius Imp. omni hebdomada unum diem ad cauſas audiendas & judicandas ſedebat. IV. 1285. E.

Regis Philippi, filii Ludovici Craſſi, unctio Remis, anno 1129. VI. *parte II. circa med.* 1148. C.

Rex Hiſpaniæ Ervigius, per ſacroſanctam unctionem regnum ſuſcepit. III. 1718. D. Regum Hiſpaniæ relictæ. *Vide*, Relicta. Regina. Alphonſus Aragonum rex illuſtris. VIII. 1065. 1066. C. anno 1429.

Regi Angliæ, Siciliæ, Hungariæ, Aragonum, Caſtellæ & Legionis, Majoricarum, Navarræ, Portugalliæ, Bohemiæ, Cypri, Daciæ, Norwegiæ, Trinacriæ, Sweciæ, illuſtri. VII. 1327. D. E. *anno* 1308.

Reges & principes cum magna humilitate ſuis archiepiſcopis, omnibuſque aliis epiſcopis obediant. VI. 590. A.

Regem Angliæ Alexander III. Papa vinci vult humilitate ab archiepiſcopo Cantuarienſi. VI. *parte II. poſt med.* 1395. D.

Rex Bulgarorum ſolus manducat, nemine ad menſam ei adſidente. V. 368. B. C. Hoc Nicolaus Papa improbat. *Ibidem.*

Rex TEUDUR ob homicidium & perjurium excommunicatur. VI. 389. C. Agit pœnitentiam. 390. B. Sic alii reges in Anglia ſimiliter. 390. D. 391. 392. 393. 394.

Reges obliti quod regere ſunt vocati, defenſionem in vaſtationem convertunt. III. 968. E.

Regis tranſitu civitates ne deprædentur. IV. 1488. A.

Regi ſubjectus, ne amittat poſſeſſionem in alterius forte poſitam. *Arvern.* anno 535. II. 1184. C. D.

Regiæ probatur eſſe virtutis, male in au-

ſtores conſilia retorquere. II. 867. B.
Rex. Non poteſt tantus princeps niſi veritate fultum quidquam affirmare. VI. 505. E.
Reges. *Vide*, Eccleſiarum. Servitus.
Ῥηγάδες, reges. IX. 388. D. Ῥῆγας, δοῦκας, μαρκεσίους, κόμητας, βαρονίας. VII. 73. B. Ῥαγὲ τοῦ Θεοδερίχου. V. 1080. A.
REGIA civitas. *Vide*, Civitas.

RH RI RO

RHADOALDUS ob legationem male obitam excommunicatus a Nicolao I. Papa. V. 142. B.
RHENENSIS aureus. IX. 2150. C. Florenus. *Ibid.*
RHOSSI, οἱ Δρομῖται Ῥῶς, gens Scytharum. V. 965. A.
RIBALDI, vel Ribaudi. *Vide*, Clerici ribaudi.
RICHARDUS marchio, (Dux Normanniæ.) VI. 713. A. C.
RICHARDUS de Mediavilla, doctor profundus, & magnæ auctoritatis in ſcholis. VIII. 1691. E.
S. RICHARII monaſterium. VI. 714. B. Abbatia. VI. 1616. E.
RICULFI Sueſſionenſis Conſtitutio. VI. 413. C.
RIGMARIUS, rigmarice ſcribere. VIII. 416. C.
RIPUARIENSIS lex. IV. 952. D.
RITUALIS liber. *Vide*, Ordo baptiſmi. Ritualia Latinorum. IX. 620. C. *Vide*, Manualia.
ROBERTUS rex Francorum conſanguineam ſuam Bertam, quam uxorem duxerat, jubetur dimittere, in Conc. Rom. anno 998. VI. 756. C. Ivit ad limina Apoſtolorum. VI. 796. E.
ROBERTUS Guiſcardus dux Apuliæ. VI. *parte II. circa med.* 1158. B. a Gregorio VII. excommunicatur. VI. 1260. D. *anno* 1074. Roberto Guiſcardo reconciliationem petenti, juſtis de cauſis differt Gregorius VII. Papa. VI. 1270. C.
ROBERTUS de Arbroſello egregius Chriſti præco. VI. *parte II. initio.* 1699. B.
ROBORIA omnia reddatur. VI. 794. E. 795. E.
ROCCOZANA, vel Rocchizanus (Joannes) Huſſita. VIII. 1102. D.
Rochabovecurtienſia eccleſia. VI. *parte II. circa med.* 1172. D. E.
Rodoma, *Roüen*; anno 765. III. 2010. D.
Rodulſus avus Parduli Laudunenſis. V. 1382. C.
Rodulphus rex ab Ultramontanis ordinatus contra Henricum regem, injuſſu Gregorii Papæ, & eodem factum improbante. VI. 1499. D. E.
Roga & ſtipendia. V. 1340. A.
Rogationes, die VII. Kal. Maias, ritu Romanæ eccleſiæ: quæ & Litania major apud eam vocatur. III. 1956. D. *anno* 747.
Rogationes ante Aſcenſionem cum jejunio. VI. 606. B. *Aurel. I.* anno 511. II. 1011. E. 1012. A. IX. 2014. E. Litaniæ iſtæ principio inſtitutæ ſunt potiſſimum, ut populus clementiam Dei exoret, quo peſtes, clades, calamitates, fames, bella, &c. avertat & tollat. IX. 2015. A. Rogationum dies ut ſunt reverenter celebrandi. V. 456. C.
Rogationum diebus abſtineatur per totam diem a carnibus, & jejunetur ad minus uſque ad meridiem. X. 1188. C.
* Rogationes ante Aſcenſionem, juxta morem majorum: ad exorandam pro delictis indulgentiam. III. 1956. D. E.
Rogationum proceſſiones pro frugum conſervatione. IX. 2105. E.
Rogationibus, id eſt, Litaniis ante Aſcenſionem clerici qui adeſſe contempſerint, arbitrio epiſcopi eccleſiæ ſuſcipiant diſciplinam. *Aurel. I.* anno 511. II. 1012. A.
Rogationum dies tres feriati uſque ad meridiem, Treveris. IX. 2146. D.
Rogationes. Abſtinentia a carnibus non eſt de præcepto. *Mexic.* anno 1585. X. 1705. C.
Rogationum triduum Mediolani, poſt Dominicam infra octavam Aſcenſionis. X. 655. C.
Rogationes. *Vide*, Litania major.
Rogerius Comes, ducis Roberti frater. VI. 1335. B.
Rogerius Siciliæ rex, dux Apuliæ, & princeps Capuæ conſtituitur. VI. *parte II. circa med.* 1158. D. anno 1139.
Rogerius Siciliæ rex, Anacleti antipapæ fautor, excommunicatus. VI. *parte II. circa med.* 1218. A.
Ῥογεύειν, erogare. IV. 308. D.
Rollandus Aurelian. de quo hi verſus: *Vir bone Rollande, &c.* VI. *parte II.* 1536. D.

ROMA

ROMA caput mundi. VI. *parte II. circa med.* 1213. D. Mundi principatum obtinuit, deſtructa Babylonia. VI. 134. D. Ruma *μεγαλώνυμος.* I. 1635. C. Urbs orbi venerabilis. II. 981. C. Apex mundi. *Ibid.* D. * Cur diligenda. *Chryſoſt.* IV. 801. A. B. C. Urbs ſacra. VI. 117. C. Roma ſenior. III. 10. E. Romulea urbs, *Roma.* V. 585. E. Civitas nova, cujus vocabulum Leoniana eſt. V. 75. D.
* Romam beatus Petrus accepit in ſorte ſua. VI. 134. D. * Romanam urbem Petrus & Paulus aliis omnibus prætulerunt. I. 309. D. Romam Chriſtus illuſtrem reddidit per Petrum & Paulum. V. 937. B. Romanam eccleſiam beati Petri Apoſtolorum Principis ſacerdotio Deus ditavit. I. 241. A. Romana eccleſia, prima ſedes, quam Petrus & Paulus ſuo martyrio conſecrarunt. *Anaclet. epiſt.* 3. I. 73. D. * Adhibita eſt ibi ſocietas Pauli. *Anaclet. epiſt.* 3. I. 73. C.
ROMANA ECCLESIA aliarum omnium mater & magiſtra. *Trid.* X. 53. D. *Trid.* X. 97. C. *Conc. Tricaſſ. anno* 878. VI. 194. D. *Hincmar.* V. 50. B. Et fidelitatis orthodoxæ magiſtra. *Joannes Beccus* CP. anno 1277. VII. 757. E. Cunctarum eſt gubernatrix eccleſiarum, &c. *Joſeph Methon.* IX. 564. A. Prima & caput ceterarum. I. 558. D. Primas omnium, mater & apex. *Ibid.* Mater omnium fidelium & magiſtra, & ſuper univerſam Catholicam eccleſiam plenum principatum obtinet & primatum, quem ab ipſo Domino in beato Petro accepit, cujus Romanus Pontifex eſt ſucceſſor. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1756. B.
* Romana eccleſia totius orbis Romani caput. *Conc. Aquil.* I. 837. E. Caput eccleſiæ. *Calixt. epiſt.* 1. I. 109. D.
Romana eccleſia primatum tenet omnium eccleſiarum, Petri merito Domini voce conſecrata. II. 1432 C.
Romana eccleſia omnium gentium retinet principatum: ad eam totius mundi, quaſi ad unam matrem & unum caput, conveniunt nationes. *Joannes VIII. Papa.* VI. 59. E.
Romanæ primæ ſedis privilegia, pro ſuo principatu, quem beatus Petrus Apoſtolus Domini voce perceptum, eccleſia nihilo minus ſubſequente, & tenuit ſemper & retinet. V. 1321. D.
Romanæ eccleſiæ nec Nicæna, nec alia ſynodus ullum contulit privilegium: quippe quæ in Petro totius jura poteſtatis pleniter meruit; quod nulla non ſynodus novit. V. 163. A. B. Omnia ei novit Domini ſermone conceſſa. *Ibidem.*
Romana eccleſia nullis ſynodicis conſtitutis ceteris eccleſiis prælata eſt, ſed evangelica voce Domini Salvatoris primatum obtinuit. I. 809. C. II. 938. C.
Romana Eccleſia non ab Apoſtolis, ſed ab ipſo Domino primatum obtinuit. *Anaclet. epiſt.* 3. I. 73. B. C. 74. A.
Romanæ ſedi primatus ex divi Petri Apoſtoli prærogativa jure tribuitur. *Auguſtenſis ſynodus*, anni 1548. IX. 2033. B.
Romæ qui ſedem tenet, caput eſt & princeps omnium patriarcharum: quandoquidem ipſe eſt primus, ſicut Petrus, cui data eſt poteſtas in omnes principes Chriſtianos, & omnes populos eorum, ut qui ſit Vicarius Chriſti Domini noſtri ſuper cunctos populos, & univerſam Eccleſiam Chriſtianam. *Nicæn. Arab.* I. 469. D. 485. D. E.
Romanæ ſedis encomium, ex Theodoro Studita. IX. 665. D. E.
Romana eccleſia. Non eſt de neceſſitate ſalutis, credere Romanam eccleſiam eſſe ſupremam inter alias eccleſias. *Wicleffi error.* Error eſt, ſi per Romanam eccleſiam intelligat univerſalem eccleſiam, aut Concilium generale, aut pro quanto negaret primatum ſummi Pontificis ſuper alias eccleſias particulares. *Martinus V.* anno 1418. VIII. 911. C. Citatur a Baſileenſibus, anno 1439. VIII. 1405. D.
* Romanæ ſedi primum Petri Apoſtoli meritum vel principatus, deinde ſecuta juſſionem Domini conciliorum auctoritas, ſingularem in eccleſiis tradidit poteſtatem. I. 751. D. V. 866. C.
* *Roma.* Antiquæ Romæ throno, quod urbs illa imperaret, jure Patres privilegia tribuerunt. II. 614. A. 626. E. 627. A.
* *Roma.* Antiquæ Romæ archiepiſcopo omnem primatum & honorem præcipuum ſecundum canones conſervari oportet. II. 642. E. 643. A. B. *Conc. Chalced.*

* Romano epiſcopo primatus conceſſus eſt CP. in Concilio. *CP.* anno 381. I. 819.

* *Roma.* Canones docent, quæ ſit poſt eccleſiam Romanam ſecunda ſedes; quæve ſit tertia. II. 1126. B. C.

ROMANÆ ECCLESIÆ privilegia, remedia ſunt totius eccleſiæ Catholicæ. V. 252. D. Romanæ eccleſiæ privilegia & jura ſe ſervaturum jurat Vigilius Papa. III. 185. A. Romanæ eccleſiæ privilegia propugnat Nicolaus Papa. V. 595. 596. * Romanæ eccleſiæ privilegium, quod jam olim per piiſſimos Imperatores ſtabilitum eſt, immutilatum ſervetur, &c. VI. 492. A. Romanæ eccleſiæ jura confirmat Otto Imp. VI. 623. 624.

ROMANA ECCLESIA fulcimentum unicum ac fundamentum eſt omnibus Chriſtianorum eccleſiis: quippe quæ obſtruit omne hæreticum os. IX. 303. E.

Romana Eccleſia a Chriſto & Apoſtolis ejus edocta, quod didicit, huc uſque profeſſa eſt, ſervavit, & docuit. *Trid.* X. 43. C.

Romanæ ſedi numquam tale contigit dedecus, ut aliquis hæreſiarches eidem præſideret. *Æneas Pariſ.* V. 316. A.

Romana ſedes ſola de fide Catholica habet diſcutere ac definire: Papa cum Cardinalibus: non epiſcopi. VI. *parte II. circa med.* 1310. A.

Romana eccleſia numquam erravit, nec in perpetuum, ſcriptura teſtante, errabit. VI. 1305. A.

Romanus Pontifex, quoties de fide oritur aliqua dubitatio, debet illam declarare: atque illo docente, omnes ſynodi, & eccleſia univerſa, debet hujuſmodi veritatem ſequi. IX. 103. C.

Romana Eccleſia ſola Petri ſedes eſt, in qua poteſtas ſit explicandi fidem. IX. 102. E.

Romana eccleſia ſi quid definierit, id omnibus ſæculis firmum inconcuſſumque manet. V. 1130. D.

Romanæ eccleſiæ fides nullum umquam fallit. I. 179. B.

Romana eccleſia. Ab ea, quia caput eſt omnium eccleſiarum, univerſitas credentium doctrinam exquirit, integritatem fidei depoſcit, &c. V. 133. B.

* Romanæ civitatis epiſcopo principatum ſacerdotii ſuper omnes antiquitas contulit: locum igitur habeat & facultatem de fide & ſacerdotibus judicare. II. 35. B.

Romanæ eccleſiæ prærogativa defenditur in Concilio Baſileenſi. VIII. 1531. 1532. &c.

Romanæ eccleſiæ qui non concordat, Catholicus non eſt. VI. 1303. A.

Romana eccleſia. Qui ab ejus fide recedit, neceſſe eſt a veritate & capite deficere. IX. 2141. D. *Vide*, Apoſtolica Sedes. Petrus.

Roma. A Sede beati Petri numquam occidentis eccleſiæ diſſonantes inventæ ſunt. *Nicolaus I. Papa.* V. 310. B. D.

Romanæ eccleſiæ auctoritate atque ſanctione omnes ſynodi & ſancta Concilia roborantur & ſtabilitatem ſumunt. V. 135. C. 814. B.

Romana Eccleſia fundamentum & forma Eccleſiarum; a quo omnes Eccleſias principium ſumſiſſe nemo recte credentium ignorat. II. 1432. D. Per Italiam, Gallias, Hiſpanias, Africam & Siciliam, nullus inſtituit eccleſias, niſi quos Petrus, aut ejus ſucceſſores conſtituerunt ſacerdotes. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 996. D. VI. 543. E. Sic in Galliis Eccleſia ſuper hanc petræ ſoliditatem non tantum fundata, ſed ab eo ejuſque ſucceſſoribus etiam edocta, fidem ſervare hactenus ſtuduit, &c. 544. A.

* *Roma.* Spiritus ſanctus operatur in eccleſia Romana, ut in aliis eccleſiis. IX. 968 D.

* Romanæ eccleſiæ per B. Petrum Chriſtus non ſolum terram, ſed ipſos cælos ligandos ac ſolvendos dedit. VI. 1082. D.

Romanam eccleſiam portum ſalutiferum appellat Hincmarus. V. 248. D. * Romam appellandi jus eſto epiſcopo accuſato; ut honoretur Apoſtoli Petri memoria, & eccleſiæ cui præſedit privilegium. IV. 1269. B. C. Sic enim auctoritate Canonum & decretis Pontificum ſancitum eſt. *Ibid.* E. Athanaſius & Petrus Alexandrini, Romanæ ſedis auxilium poſtularunt. II. 1126. D. Romana eccleſia propria poteſtate reſtituit in ſuas ſedes Patriarchas ejectos. VI. 258. C.

Romana ſedes falſo ſimoniæ accuſata. III. 1887. D. E.

Romanus Pontifex. Supremæ ſedis auctoritas. *Trid.* X. 45. A.

* *Romana eccleſia.* Non poſſumus a Romana eccleſia ſeparari, dum univerſalis eccleſiæ retinemus unitatem, in qua tam ipſa Romana eccleſia, quam aliæ ſingulæ eccleſiæ includuntur. Et ſi auctoritas quæritur, inquit Hieronymus, orbis major eſt Urbe. *Baſileenſes.* VIII. 1367. C.

* Romanam eccleſiam minus poſſe ſynodo œcumenica & univerſali eccleſia, dictum ab homine Græco, in Conc. Florentino. IX. 122. C. * Græci negant fas eſſe Romanæ eccleſiæ addere in ſymbolo aliquid vel demere, abſque ſuis fratribus Patriarchis; quamvis pium ſit quod addatur. IX. 406. A.

Romana eccleſia unitatem cum Orientali ſæpe quæſivit: Græca numquam cum Romana. IX. 42. A.

* Romanæ diœceſi ſubjectorum archiepiſcoporum & epiſcoporum ordinationes reſtitui ſibi Hadrianus Papa ab Impp. poſtulat. IV. 93. C.

Romana Curia. *Vide*, Curia. De cauſis tractandis in Romana Curia, vel extra. VIII. 878. E. * Romanæ Curiæ exactiones & onera graviſſima pecuniarum, quibus regnum Franciæ depauperatum eſt, &c. VII. 646. B. Romanam curiam vel eccleſiam eſſe ſynagogam ſatanæ, dixit Joannes Hus. VIII. 417. E.

Roma urbis epiſcopum ſe inſcribit Felix Donat. in Collat. Carthag. I. 1094. C. 1095. B.

Romanæ fraternitatis rectoribus. VI. *parte II. circa med.* 1341. D.

* *Roma.* Non abſolveret Papa excommunicatum ab aliquo epiſcopo, ſi excommunicatum ab eo ſciret. VI. 890. C. D. Itaque acceptam fraudulenter abſolutionem caſſam & irritam facit. *Ibidem.* E.

ROMAM qui vadunt propter Deum. III. 1993. B. Romam tranſeuntibus ab Anglia privilegia impetravit rex Canutus ab Imp. Conrado & Rodulpho rege. VI. 845. D. Romipetæ non moleſtandi. VI. *parte II. circa med.* 1113. C. anno 1123. Romam euntes ſæpe diripiuntur a latronibus. V. 31. C. Romam ire qui voverit, ſi quod bene vovit, reddere non ſtuduerit, tranſgreſſoris judicio eſt puniendus. V. 706. D.

Romam presbyteri non adeant, ſine licentia epiſcopi ſui. IV. 1039. B. Ad limina Apoſtolorum nullus parochus eat, ſine licentia ſui epiſcopi. IV. 1243. C. * Romam qui pergunt ad limina Apoſtolorum, domi confiteantur peccata ſua, & ſic proficiſcantur: quia a proprio epiſcopo ſuo aut ſacerdote ligandi aut exſolvendi ſunt, non ab extraneo. *Ahyto Baſil.* IV. 1243. D. * Romam nullus eat, niſi cum licentia ſui epiſcopi. VI. 830. B. Stulti, qui in aliquo crimine inculpati pœnitentiam a ſacerdotibus ſuis accipere nolunt, in hoc maxime confiſi, ut Romam euntibus Apoſtolicus omnia ſibi dimittat peccata: talis indulgentia illis non proſit: &c. *Salegunſtad.* anno 1022. VI. 830. C.

Roma. Limina Apoſtolorum viſitavit rex Weſtſaxonum Ethelwulphus. V. 111. C. Romam petiit Canutus rex Angliæ, pro redemptione peccaminum, & pro ſalute regnorum ſuorum. VI. 845. A. ex voto. *Ibidem.*

Romæ, apud S. Mariam Majorem. *Gregorius XI.* anno 1377. VII. 1868. E. 1870. A. Datum Romæ apud ſanctos Apoſtolos. VIII. 1113. E. *anno* 1340.

Romæ eccleſia Domini Salvatoris, quæ Conſtantiniana vocatur. VI. 493. A. Patriarchii baſilicæ Salvatoris Domini, quæ Conſtantiniana vocatur, pariterque Joannis Baptiſtæ, ac Joannis Evangeliſtæ. VI. *parte II. circa med.* 1327. E. Et quæ prima in toto terrarum orbe conſtructa eſt. *Nicolaus Papa I. epiſt. 7.* V. 137. A.

Romæ eccleſia, ubi corpus Apoſtolorum principis Petri requieſcit. V. 796. B. Ubi B. Petrus corpore floret & virtutibus emicat. V. 135. A. In limine Confeſſionis S. Petri ſervantur epiſtolæ Imperatorum. IV. 1. A. Aurum non habet eccleſia S. Petri. III. 687. B. Canonicis S. Petri quarta pars oblationum conceſſa ab Eugenio III. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1247. D.

Romæ eccleſia ſanctæ Dei genitricis, quæ dicitur Præſepis. V. 801. E. Eccleſia S. Dei genitricis ad Martyres. VI. 116. C.

Romæ ſeptem diaconi, anno 869. V. 986. D.

Romæ oratorium S. Cæciliæ a Gregorio Papa I. dicatus. IV. 1223. D. Ibique monaſterium SS. Andreæ Apoſtoli & Gregorii Confeſſoris. IV. 1226. A.

Roma. Tituli eccleſiarum Urbis. II. 961. E. 962. A. B. C. D. E. III. 498. C. D. E. 540. C. D. III. 1867. 1868. A. B. III. 1941.

1942. III. 2003. 2004. V. 79. D. E. V. 871. A. B. VI. 210. C. VI. 627. D. 632. D. E. 728. C. VI. 820. E. 821. A. VI. 1066. D. E. VI. *parte II.* 1560. A. B. C. 1563. B. C. 1567. B. C. D. VI. *parte II. initio.* 1638. C. D. 1666. B. VI. *parte II. initio.* 1757. C. D. VI. *parte II. initio.* 1902. A. B. 1909. C. VI. *parte II. initio.* 1938. B. C. D. 1980. D. VI. *parte II. circa med.* 1155. B. C. 1169. 1170. VI. *parte II. circa med.* 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. VI. *parte II. circa med.* 1238. C. D. 1248. D. E. 1249. A. B. 1250. D. E. VI. *parte II. circa med.* 1332. C. D. 1335. B. 1337. B. 1362. B. C. 1363. D. E. VI. *parte II. circa med.* 1366. C. D. 1419. B. C. VI. *parte II. ſub finem.* 1888. D. E. VII. 456. A. B. VII. 657. E. 658. E. 659. A. 687. C. VII. 1277. A. B. D. E. anno 1305. VIII. 98. A. B. C. 175. C. VIII. 1139. B. C. D. 1578. B. IX. 707. B. IX. 1593. 1594. 1635. 1636. 1652. 1706. 1770. IX. 1733. Titulus IV. Coronatorum. VI. 627. D. 728. C. Titulus Romæ, Ad primum. VI. 872. E.

ROMANUM ſive Gallicanum officium. VI. *parte II. initio.* 1691. E. Romani ordinis officium in Aragonia receptum. VI. 1243. D. *anno* 1074. Romanæ eccleſiæ officium, non Toletanæ, aut alterius cujuſlibet, in Hiſpania ſuſcipi poſtulat Gregorius VII. Papa, anno 1074. VI. 1244. C. 1258. B.

ROMANUM Concilium, in quo Silveſter diſputavit, cum XII. ſcribis. *Baſileenſes*, anno 1432. VIII. 1331. B.

Romana ſynodus ſub Silveſtro, citatur a Nicolao I. Papa. V. 155. C.

* Romana ſynodus ex epiſcopo Romano, presbyteris, diaconis, & toto clero. *Siric.* I. 851. E. 852. A.

* *Romanum Concilium* ſub Carolo Magno & Symmacho Papa. *Baſileenſes*, anno 1432. VIII. 1482. A.

Romana ſynodus ſub Symmacho citatur a Nicolao I. Papa. V. 157. A. B. C.

Romanum Concilium ſub Gregorio II. citatur. VI. 147. D. E.

Romanæ ſynodi contra Formoſum Papam habitæ acta reſcinduntur. VI. 487. A. Habita tamen dicitur tempore piæ recordationis Stephani VI. *Ibidem.*

Romanæ ſynodi acta contra Formoſum Papam igni cremanda damnantur. VI. 488. C. D.

* ROMANA urbs ſervilis imperii. III. 1122. B.

ROMANUS Senatus Populuſque interrogetur, quali vult lege vivere, &c. IV. 1261. D. Romæ Senatum renovavit Arnaldus de Brixia. VI. *parte II. circa med.* 1215. E.

* Romanus, cujuſcumque ſit ordinis, ſive de clero, ſive de ſenatu, ſeu de quocumque ordine, ſi ad Imperatorem voluerit proclamare, nullus ei contradicere præſumat. VI. 491. E.

Romanæ ditionis immunitas. VI. 171. C.

Romana civitas ſæpius eſt depopulata. III. 1907. D.

Romana nobilitas delata Carthaginem. I. 1095. B.

Romani & Romanæ leges in Gallia, ſub Clotario. III. 343. 344. A. B.

ROMANA lingua Carolus Calvus pronunciavit. V. 507. B. 508. B. Romana lingua Ludovicus rex dixit. V. 508. A. Romana ruſtica lingua. V. 8. C.

ROMANORUM Imperatori illuſtri. VI. *parte II. circa med.* 1333. A. Romanus princeps Anaſtaſius Imp. II. 893. B. C.

* Romanus doloſus eſt. II. 1356. B.

* Romana pertinacia. IV. 1260. E.

ROMANUS CP. Senatus. II. 884. C.

ROMÆORUM Imperator Joannes Palæologus. IX. 16. C. Romæorum Rex & Imperator. XI. 338. B.

ROMANUS epiſcopus Georgius, hoc eſt, Roma miſſus a Papa. III. 2005. E.

ROMANENSIS abbatia ſuper Iſeram fluvium. VI. 1307. B.

S. ROMANI de Blavia prioratus, Burdegalenſis diœceſis. VII. 989. B.

ROMARICI montis monaſterium. De abbatiſſa ne ſe intromittat epiſcopus Tullenſis. VI. 1347. A.

Roma τῶν καισάρων. II. 25. E. *& in Addendis.*

S. ROMANI de Blavia, abbatia in diœceſi Burdegalenſi. VII. 976. E.

ROMENSIS. VI. 345. B.

ROMERICENSEM eccleſiam Leo IX. Papa dedicavit. VI. 1180. B.

ROR ROS ROT

RORGO, feminæ nomen. VI. 1418. B.

ROSÆ AUREÆ cærimonia, Dominica quarta Quadrugeſimæ. IX. 1301. B. C. Roſam auream geſtat Pontifex, Dominica *Lætare*; ac deinde mittit regum alicui. Miſit Alexander III. Ludovico VII. Regi. Quid ea roſa ſignificet. VI. *parte II.* 1537. A. 1538. A. B. C. Roſam auream de more Alexander III. gerens, Dominica *Lætare Jeruſalem*, ad altare proceſſit. VI. *parte II. ſub finem.* 1656. D. Roſa aurea miſſa ad Alphonſum regem ab Eugenio III. Papa, anno 1152. VI. *parte II. circa med.* 1287. D. Roſa aurea ſancto chriſmate delibuta. IX. 1555. E. Et a ſummo Pontifice benedicta. 1556. E. Roſa aurea miſſa Henrico VIII. per Julium II. Papam. IX. 1555. E.

ROSCELINI clerici hæreſes de Trinitate. VI. *parte II. initio.* 1696. E. Canonicus fuit B. Martini. VI. *parte II. initio.* 1700. A. Ivonis epiſtolæ contra Roſcelinum. VI. *parte II.* 1695.

ROSTRA & laquea, & capillorum ſuperfluitas. VI. *parte II. circa med.* 1138. D.

ROTHADUS Sueſſionenſis. V. 1322. C. Ad ſedem Apoſtolicam appellat. V. 570. A. A Nicolao Papa reſtitutus. V. 577. 578. De ejus cauſa prolixe. 579. *& ſeqq.*

Rothadi Sueſſionenſis cauſa. V. 247. *& ſeqq.*

ROTILDIS ſoror Lamberti. VI. 26. A.

ROTOJALENSIS villa urbis Pariſienſis. III. 533. A.

ROTOMAGENSIS archiepiſcopus venditabat ſibi primatiam ſuper Bituricenſem, Auxitanum, Narbonenſem, & eorum ſuffraganeos. VII. 135. D. *anno* 1225.

Rotomagenſis archiepiſcopus, eſt etiam canonicus; unde intrat capitulum quoties vult, & in ipſo præſidet. X. 1266. E.

Rotomagenſis, Normannorum archiepiſcopus. VI. 1179. D.

ROTULA prolixiſſima. V. 1226. C. 1251. E. 1262. C. rotulæ. 1273. E. Rotula continens auctoritatem canonicam. V. 50. C. 51. E.

ROTULUS presbytero datus. III. 1918. C.

RU

Rubricæ, ſive capitula in conciliis edita. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1363. A. *Raven.* anno 1314. VII. 1382. C. *Raven.* anno 1317. VII. 1435. D. *Palent.* anno 1388. VII. 1906. B.

Ῥουχάριον, veſtiarium. IX. 433. A.

RUDOLFUS in Paſtorali novello. VIII. 1693. D.

SS. RUFINÆ & Secundæ eccleſia, quæ nominatur Silva-Candida. VI. 1037. C. E.

RUFINUS vir religioſus. De eo ſentimus, quæ ſenſit Hieronymus. II. 940. C. Rufini hiſtoria eccleſiaſtica. IV. 1310. D. Citatur a Nicolao I. Papa. V. 146. A. Citatur in Nicæna II. ſynodo. IV. 62. C. D.

S. RUMOLDUS archiepiſcopus, patronus eccleſiæ Mechlinienſis. X. 1187. E.

S. RUPERTUS, patronus Saltaburgenſis. VII. 726. C. Ejuſdem feſtum in Saltzburgenſi diœceſi. IX. 1915. D.

RUSSIÆ metropolita Cyævenſis. IX. 187. E.

RUSSIANI ætate noſtra a fide deſciverunt. *Pius II.* anno 1459. IX. 1432. B.

RUSSORUM rex Demetrius, anno 1075. VI. 1319. C. Ruſſiæ regnum dono S. Petri filius Demetrii voluit obtinere, eidem B. Petro debita fidelitate exhibita. *Ibidem.* D.

RUTHENI quando & cujus opera fidem Chriſtianam amplexi ſint, narrat Curopalates. V. 1155. A. Rutheni ſchiſmatici. VIII. 524. D. Eorum ſecta laudatur ab Hieronymo de Praga. *Ibidem.* E. 525. A. B. C. D.

Ruthenenſes. *Vide*, Commune.

Ruthenæ. Petri Ruthenenſis conſtitutiones. VII. 1739.

S

SABANUM. I. 1121. B.

SABAUDIÆ ducum origo a Beroldo Saxoniæ duce, Othonis III. Cæſaris nepote. IX. 1167. B. Sabaudiæ ducis tituli, anno 1515. IX. 1792. D.

S. SABRÆ vita. Fragmentum ex ea recitatur, in Nicæna II. ſynodo. IV. 66. B. 67. E. 70. *tota.* 307. B. S. Sabbæ abbas, Romæ. VI. 1291. B. E.

* SABBATUM Deus ſanctificavit pro-

pter futuram ſignificationem paſſionis Chriſti & quietis in ſepulcro. Non ideo requievit quia laſſus eſſet, &c. III. 1965. B. Nos debemus eſſe ſpiritaliter ſabbatizantes, id eſt, vacantes a peccatis. *Ibidem.* C.

Sabbatum Judaïco more prohibetur in Conc. Liptin. anno 743. juxta Laodicenum. III. 1984. E. *Vide,* Dominica. • Sabbatum Judæi carnales obſervant carnaliter. IV. 1325. E. 1326. C. Septimus dies a Deo inſtitutus & conſecratus, non tantum a Judaïco populo, ſed ab omnibus qui Deum colunt receptus & celebratus. *Bituric.* anno 1584. X. 1466. B. Chriſtiani autem pro ſabbato diem Dominicum receperunt. *Ibidem.* • Sabbatum vacatio dicitur, vel, requies, ut requieſcamus ab operibus malis. VI. 789. A. IX. 2015. D. • De ſabbato quod dictum eſt, ſpiritaliter accepimus, ſpiritaliter tenemus. V. 358. D. • Sabbatum requies eſt: verum habemus ſabbatum Redemptorem noſtrum JESUM. *Ibid.* E. • Sabbato nihil operari docebit Antichriſtus. V. 358. B.

Sabbato die conveniendum eſt ad eccleſiam cum luminaribus. III. 1714. D. VI. 1027. B. Ad vigilias, ſive ad matutinum officium. *Theodulf.* IV. 917. D. Sabbatis evangelia cum aliis ſcripturis legantur. *Laodic.* I. 784. D. Sabbatum, dies Saturni, ab hora tertia pomeridiana uſque in diluculum diei Lunæ, feſtus agitur. VI. 658. E. 659. D.

Sabbato jejunandum, quia Apoſtoli biduo in mœrore fuerunt. *Innoc. I. epiſt. 1.* I. 997. C. Sabbati dies apud SS. Patres noſtros in abſtinentia celebris eſt habitus. Omnes ab eſu carnium eo die abſtineant, niſi majore feſto interveniente. *Roman. anno* 1078. VI. 1581. C. Sabbato ut abſtineretur a carne & pinguamine, præceptum eſt in Francia ab epiſcopis ſanctione perpetua, anno 1031. VI. 983. B. C. • De ſabbati jejunio tempore S. Silveſtri ſatis diſcuſſum & diſputatum eſt: & eccleſiæ Romanæ ſequens obſervantia ejuſdem fuit conſtituti executrix. *Nicolaus I. Papa.* V. 310. E.

Sabbato ſuperpoſitiones. *Vide,* Superpoſitio. Sabbatis quod Latini jejunant, Græci reprehendunt. *Nicolaus I. Papa.* V. 309. C. • Sabbato jejunare, etiam in Quadrageſima, Romani quoque prohibeantur; cum id præter traditionem Eccleſiæ faciant. *Trull.* III. 1682. E.

• Sabbati diebus, pro honore beatæ Mariæ, carnibus abſtineant clerici beneficiati & in ſacris ordinibus conſtituti, excepto feſto Natalis Domini, ſi ſabbato eveniat. *Avenion.* anno 1337. VII. 1624. C. & *Vaur. iiſdem verbis.* • Sabbatis ſingulis, Deiparæ dicatis diebus, ſub veſperum canatur in omnibus eccleſiis *Salve Regina,* vel alia pro ratione temporis antiphona. X. 783. A. B. • Sabbato circa veſperas, ob reverentiam B. Mariæ, omnes cum devotione eccleſias ſuas viſitent. VI. *parte II. circa med.* 1153. A. *Toloſan.* anno 1229. VII. 180. D. Sabbato officium B. Virginis omnis Chriſtianus recitet. *Claram.* anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1722. C. Sabbato ſemper Miſſa de beata Virgine celebretur, aut ejus commemoratio fiat, &c. *S. Carolus Borromæus.* X. 651. A.

SABBATO SANCTO uſque ad mediam noctem jejunandum. *Trull.* III. 1691. E. Jejunium protrahatur circa noctem. VI. *parte II. initio.* 1719. E. • Qui uſque ad noctis initium non jejunat, excommunicetur. V. 455. E. Ante horam decimam, (quæ eſt quarta poſt meridiem) nullus præſumat Miſſam cantare, nec baptiſmum generale agere. VI. 792. D. Officium ante horam nonam non inchoetur. *Rotomag.* anno 1072. VI. 1190. D. E. VI. *parte II. initio.* 1782. A. Poſt horam nonam. 1737. B.

Sabbato ſancto & feria ſexta præcedente recolitur mœſtitia Apoſtolorum. VI. 1191. B. Sabbati magni dies feſtus uſque ad meridiem, Treveris. IX. 2146. D.

SABBATO Pentecoſtes, ſicut ſabbato ſancto Paſchæ omnes jejunent. III. 1945. B.

SABBATIANI. I. 811. E. Sabbatinorum ſecta. *Nicæn. Arab.* I. 523. A. B.

SABELLIUS hæreticus, primo damnatus. V. 1498. B. Affligebat Dionyſium Alexandrinum. III. 258. A.

SABELLIANI a Græcis, qui a Latinis Patripaſſiani nominantur. *Arian.* I. 630. E. I. 746. B.

SACACIUS. V. 896. B.

SACELLANI nobilium in ſacellis caſtrorum. IX. 2137. A.

SACELLARIUS. III. 680. C. 681. C. D. Σακελλάριος. V. 1001. C.

SACERDOS

SACERDOTES Chriſtus inſtituit illis verbis, *Hæc facite in meam commemorationem. Trid. ſub anathemate.* X. 129. A.

Sacerdotium qui dixerit non eſſe poteſtatem conſecrandi & offerendi corpus Chriſti, & dimittendi peccata; anathema ſit. *Trid.* X. 137. A.

Sacerdos qui ſemel fuerit, laïcus fieri rurſus non poteſt. *Trid. ſub anathemate.* X. 137. C.

Sacerdotalis ordo in novo teſtamento, poſt Chriſtum, a Petro cœpit. IV. 1065. B. Sacerdotes cur inſtituti. I. 1666. B. Sacerdos quod a XXX. annis efficitur, ab ætate Chriſti ſumptum eſt. IV. 1066. A.

• Sacerdos ordinatus ſecundum claves Eccleſiæ. *Lateran.* anno 1215. VII. 17. A. & 99. A.

Sacerdotibus quæ conveniat vivendi forma, ex rege Edgaro. VI. 660. 661. 662. 663. 664. Sacerdotum officia. *Nicæn. Arab.* I. 513. E. 514. A. B. C. D. E.

Sacerdotes præſtat paucos eſſe bonos, quam multos inutiles. IX. 1979. D. E. Tam doctrina quam vita clarere debet eccleſiaſticus doctor. IV. 1084. D. E. Sacerdotibus nihil pietate & recta prædicatione honorabilius. II. 3. E. Sacerdotibus orandi & ſacrificandi juge officium eſt. I. 1001. D. 1003. D. Sacerdotibus non præterit dies, qua vel a ſacrificiis divinis, vel a baptiſmatis officio vacent. I. 1001. C. 1003. C.

Sacerdotes ſciant ſcripturas ſanctas & Canones. IV. 1004. A. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. C. Sacerdos doctus ſemidoctum non reſpuat. VI. 660. E. Claris ortus natalibus inferioris ſtirpis ſacerdotem non ſeviipendat. *Ibidem.*

Sacerdotes in domos feminarum intrare indiſcrete non præſumant. VI. 172. B.

Sacerdotes avaritiam maxime caveant. IV. 1304. & 1305. Sacerdos nullus litem contra proximum excitet. III. 1963. D. Inter ſacerdotes ne ſint lites & jurgia, nec ad arbitrium ſæcularium deferantur. VI. 660. C.

Sacerdos ludos aliquos coram ſe fieri non delectetur. V. 66. B.

Sacerdotum præcipue ſupplicationibus ipſa ſalus debet obtineri. V. 623. A. Etſi aliquando contingat, non tamen eſt univerſaliter verum, quod ruinæ populi cauſa ſit ex culpa malorum ſacerdotum, quin immo ſæpe ex malitia populi provenit ea ruina. VIII. 1832. E. 1833. 1834. &c.

Sacerdotes, epiſcopos & presbyteros qui vexant inhoneſte, quanta eorum damnatio ſit. VI. 515. 516. 517. 518. 519. Quod corporibus noſtris eſt medicus, hoc animabus eſt ſacerdos. I. 1666. B.

Sacerdotes proprio ore Corpus Domini conficiunt. *Teleſph.* I. 91. E. Ad presbyteratum promoti, poſt tres menſes celebrent, &c. XI. 45. D. Sacerdotem in peccato mortali exſiſtentem non poſſe conficere Corpus Chriſti, aut abſolvere ſubditos a peccatis, error damnatus. IX. 1284. E. Sacerdotes malos ſacerdotes non eſſe, aiebat Robertus Flandrenſis. VI. *parte II. initio.* 1701. B. Sacerdotes eſſe omnes Chriſtianos cenſet Lutherus. IX. 1932. A.

Sacerdotum cœlibatus adſtruitur, contra Lutherum. IX. 1939. B. C. D. etiam ſubdiaconorum. *Ibidem.* Sacerdotes etiam conjugati, apud Græcos, quibus parochiarum regimen per ſuos epiſcopos committitur, licite ac libere poſſunt parochianorum ſuorum confeſſiones audire, ipſiſque pœnitentias injungere pro peccatis. VII. 365. C.

Sacerdos non deſerat eccleſiam, cui conſecratus ſive benedictus fuerat: ſed habeat eam pro legitima conjuge. VI. 660. D.

SACERDOTIUM. Duo ſunt quibus principaliter mundus hic regitur: auctoritas ſacra Pontificum, & regalis poteſtas. II. 893. D. Sacerdotii & imperii officia diſtincta. VI. 350. E. 351. A. B. Pontifice nemo potior, Imperatore nemo celſior. *Fulgent.* IV. 1297. B. Sacerdos Imperator. II. 490. D.

Sacerdos, epiſcopus. II. 1003. C. 1011. E. II. 1065. E. II. 1427. D. III. 552. B. 555. E. *Vide,* Epiſcopatus. Sacerdotii ſummi dignitas, epiſcopalis. I. 1. B. *Vide,* Apoſtoli.

Sacerdotes, id eſt, Parochi. VI. 660.

661. 662. 663. 664. &c. *Vide*, Eccleſiaſtici.

SACERDOTIS Curiæ officium. VI. 581. B. Sacerdos reginæ. VI. 581. A. Sacerdos regis. *Ibidem.* Sacerdotes qui cantant militibus vel dominabus. *Synod. Nicoſ.* VII. 1702. E.

Sacerdotum ſtipendia definiuntur. *Exon.* annn 1287. VII. 1101. B. C. D. E.

Sacerdos non ſerviat in officio ſubdiaconatus, niſi fuerit ſacerdos qui debeat ſervire loco diaconi. VII. 1748. D.

Sacerdotes ab extranea gente occulte mandatum accipere aut dirigere non præſumat. *Tolet. IV.* anno 633. III. 586. E.

Sacerdotes ne officium advocationis exercere præſumant, niſi forte in cauſa eccleſiæ ſuæ, vel pro miſerabilibus perſonis, pupillis, & viduis, parochianis ſuis, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1977. E. 2002. B.

Sacerdotes ſi teſtimonium dare oporteat. V. 66. C.

Sacerdotes ne judices ſunto in cauſa criminali. *Tolet. IV.* anno 633. III. 587. A.

Sacerdotes morbo ſenectutiſve incommodis affectos, qui ſacerdotale munus præſtare nequeunt, inopiaque premuntur, in locum aliquem cogi curet epiſcopus, aut alio modo eis conſulat & provideat, ubi victus ſuppeditetur, &c. X. 779. B.

Sacerdotis inteſtati bona conquiſita quomodo ſint dividenda inter eccleſiam & heredes. *Tolet. IX.* anno 655. III. 974. A. B.

Sacerdos ſuſpectus, canonice judicetur. V. 66. D. E. Sacerdos in fornicationem lapſus, & manifeſtus factus, ſacerdotii non poteſt habere honorem. V. 739. E. *anno* 868. Si crimen non fuerit probatum, ſuæ conſcientiæ relinquatur; & ſe, ſi velit, juramento purificet. *Ibidem.* Sacerdos ob ſcelus condemnatus, in bene proviſo loco conſtituatur, ubi peccata lugeat. V. 66. D. Ad ſacerdotium non provehitur, qui fuerit poſt baptiſmum aliquo mortali peccato corruptus. IV. 1066. E. In epiſcopatu vel presbyterio poſitus ſi mortale peccatum admiſerit, retrahitur. IV. 1067. A. Nam qui erudiendis populis præeſt, in nullo debet eſſe reprehenſibilis. *Ibid.* Itaque qui negligit recta facere, deſinat recta docere. *Ibidem.* B. *Vide*, Presbyteri.

* SACERDOTES Moſaïcæ legis anno vicis ſuæ habitabant in templo. VI. 806. A. *Siric.* I. 849. C. *Innoc.* 1001. C. 1003. C. *Canones Rom.* I. 1034. E.

SACERDOTES provinciæ, qui facti fuerint fideles. *Conc. Eliberit.* I. 256. B.

SACRA Italorum lingua, decretum regium in charta ſcriptum. I. 1662. E. Sacra σάκρα Imperatoris adoranda. IV. 36. B. C. 129. B. &c. Sacra divalis. IV. 21. E. Sacra regalia. III. 537. C. Σάκρα. I. 1341. A. II. 45. A. III. 1044. C. 1076. C. 1077. C. 1117. A. &c. Sacra domus Imperatoris. IV. 1359. A.

SACRAMENTA

Sacramenta. De his inſtructio Armenis data. IX. 437. 438. 439. 440.

SACRAMENTA novæ legis neceſſaria ſunt ad ſalutem. *Trid. ſub anathem.* X. 52. C.

Sacramentorum gratia non ex ipſa externarum rerum virtute, ſed ex internæ & divinæ operationis virtute æſtimanda eſt. IX. 2116. E. Per ipſa confertur gratia ex opere operato. *Trid. ſub anathem.* X. 52. E. In ſacramentis nihil caſſum, nihil ludificatorium, &c. *Conc. Valentin. III.* anno 855. V. 90. E. Sacramenta eſſe ritus ſimplices quidam impie confingunt. IX. 2116. E. Sacramentorum adminiſtrationis formulas, adverſarii ordinationes eccleſiaſticas vocant. IX. 2035. C.

Sacramentis omnibus vim conferendæ gratiæ negavit Lutherus. IX. 1940. C. Sacramenta continent gratiam quam ſignificant, & conferunt ubi obex non eſt: nec ſunt ſigna tantum acceptæ per fidem juſtitiæ, &c. *Trid. ſub anathem.* X. 52. D. Sacramenta novæ legis juſtificantem gratiam dare illis qui non ponunt obicem, hæretica ſententia. *Error Lutheri.* IX. 1893. A. Per ea omnis vera juſtitia vel incipit, vel cœpta augetur, vel amiſſa reparatur. *Trid.* X. 51. D. In his tamquam in vaſis cæleſtibus, ſalutis remedia continentur. VII. 293. B.

Sacramentorum virtus, antequam populo adminiſtrentur, ab epiſcopis & parochis explicetur. *Trid.* X. 157. E. IX. 2003. A. 2004. B. D. &c. Sacramentorum utilitas populis explicetur. III. 574. D. X. 471. E.

Sacramenta novæ legis omnia ſunt a Chriſto inſtituta: nec plura nec pauciora quam ſeptem: & eſt unumquodque vere ac proprie ſacramentum. *Trid. ſub anathem.* X. 52. A. B. * Sacramenta a Chriſto & Eccleſia inſtituta. IX. 2002. E. * Cur ſacramenta appellata ſint: quæ ſit illorum virtus, non eſt nunc dicendi locus. *Ibidem.* Sacramenta omnia novæ legis Chriſtus per ſemetipſum immediate inſtituit. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. B. Et in his matrimonium. *Narbon.* anno 1551. X. 442. C. Sacramenta inſtituere ſoli competit Chriſto: qui ſolus poteſtatem excellentiæ ſibi retinuit, &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. A.

Sacramenta. In ſacramentorum diſpenſatione, ſalva eorum eſſentia, ſumma eſt Eccleſiæ poteſtas. *Trid.* X. 120. B. Sacramentorum ritus nefas omitti pro libito, nec fas a quolibet paſtore mutari. *Trid. ſub anathem.* X. 53. B.

Sacramenta ſeptem eccleſiaſtica. *Exon.* anno 1287. VII. 1096. A. Ad ſalutis remedium divinitus inſtituta. *Exon.* anno 1287. VII. 1074. A. B. *Wigorn.* anno 1240. VII. 337. A. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 92. D. *Claromont.* anno 1268. VII. 591. B. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1755. D. E. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. E.

Sacramenta ſeptem, quibus Spiritus ſancti gratia in obſequentes & non obicem ponentes confertur. *Narbon.* anno 1551. X. 439. E. De his qui aliter quam Romana eccleſia docet & ſervat, eſt hæreticus judicandus: prout Conſtitutio domini Papæ dicit. *Nicoſ.* VII. 1710. E. * Septem myſteria, quæ ſacramenta appellantur. IX. 2002. E.

Sacramenta ſeptem agnoſcit & Joannes *Beccus CP.* anno 1277. VII. 757. A. *Michaël Palæologus Imp.* VII. 695. D. Sacramenta ſeptem Græci hodieque confitentur. XI. 215. A. 227. B. Doctrina Græcorum de iiſdem in ſynodo CP. anni 1672. XI. 275. A. B. C. Sacramenta eccleſiæ quinque negans Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 174. D. 214. E. 275. A.

Sacramenta ſeptem non ſunt inter ſe paria. *Trid. ſub anathem.* X. 52. B. * Sacramenta principalia ſunt Baptiſmus, Confirmatio, Pœnitentia, Euchariſtia, Extrema Unctio, Matrimonium, & Ordo. VII. 293. B. *anno* 1237. * Sacramenta duo, Ordo & Conjugium: per eorum virtutem peccata non dimittuntur: ſed in conjugio fornicatio vitatur: in ordine, quorumdam virtutes augentur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 92. E. 93. A.

Sacramenta tria imprimunt characterem. *Trid. ſub anathem.* X. 52. E. Sunt irreiterabilia: Baptiſmus, Confirmatio, Ordo. VII. 1074. E.

* Sacramenta quilibet Chriſtianus firma fide tenet, inviſibilis gratiæ viſibiles eſſe imagines & figuras: ſub quorum viſibilibus ſpeciebus, ipſe Dei Filius ſe in eccleſia ſua uſque ad finem mundi manere promiſit. *Arelat.* anno 1260. VII. 511. D. * Sacramenta quæ in Miſſa & baptiſmate, vel in alia eccleſiaſticis officiis viſibiliter conficiuntur, quid ſpiritaliter ſignificent, presbyteri diſcant. III. 1955. C. * Sacramentum, religioſum arcanum; in quo aliud videtur, aliud agitur. IX. 2003. A. * In ſacramentis per ſigna ſenſibilia infunditur gratia congruens ſignis externis: itaque excitanda eſt fidelium fides, ut credant, & myſterium intelligant: quod fiet, ſi prius parochus ſacra concione admonuerit quid in ea re agatur. IX. 2003. A. * Sacramentum non eſt aliud, quam illud in quo, ſub tegumento rerum viſibilium, divina virtus ſalutem noſtram ſecretius operatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. A. * Sacramenta & ſacrificia ideo inſtituta ſunt, ideo & Chriſtus in parabolis loquebatur, ut dum cum doctrina ſua ſimilitudo repræſentativa concurrit, efficacius mentibus imprimatur. Efficacius enim imprimitur, quando cum doctrina verbali ſenſuale aliud ſignum concurrit. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1095. E. Sacramenta non ſunt propter ſolam fidem nutriendam inſtituta. *Trid. ſub anathemate.* X. 52. C.

Sacramenta dum miniſtri conficiunt & conferunt, requiritur in illis intentio &c. *Trid. ſub anathem.* X. 53. A. *Vide*, Intentio.

Sacramenta conficiunt aut conferunt miniſtri, quamvis ſint in peccato morta-

li. *Trid. ſub anathemate.* X. 53. B. * Sacramenta a criminoſis data non negamus, ſi ſchiſmate vel hæreſi ab eccleſia non ſeparantur. *Urbanus II. Papa.* VI. *parte II initio.* 1648. A. A ſchiſmaticis vel hæreticis data, formam ſacramentorum habent, virtutis effectum non habent. *Ibidem.* E. Sacramentum qui quodcumque adminiſtrant aliquo mortali peccato infecti, ſeipſos in periculum damnationis injiciunt. IX. 2158. E.

Sacramenta eccleſiaſtica, quomodo ſuſcipienda & conferenda, *ex Conc. Ravenn.* anno 1311. VII. 1364. C. Sacramenta adminiſtrandi poteſtatem non habent omnes Chriſtiani. *Trid. ſub anathem.* X. 53. A. *Vide*, Parochi. Religioſi excommunicantur qui ſacramenta Euchariſtiæ vel Extremæ Unctionis alicui ſine licentia ſui ſacerdotis parochialis, vel epiſcopi, adminiſtrant: vel abſolvunt a culpa & pœna, cujus excommunicationis abſolutio Papæ reſervatur. *Vien.* anno 1311. VII. 1360. C. Sacramenta ne quis recipiat a ſacerdote poteſtatem non habente ab epiſcopo vel alio habente auctoritatem Apoſtolicam. *Pictav.* anno 1284. VII. 942. A.

Sacramentorum adminiſtrationi ne intereſſe permittantur hæretici, Judæi, excommunicati. X. 1843. E. Una ſit per omne Byzacium in ſacramentis diſciplina. I. 1251. B.

Sacramenta ne venalia proſtituantur. *Claremont.* anno 1298. VII. 602. E. 603. A. Adminiſtranda mere gratis, ita ut nihil exigatur, directe vel indirecte; verbis vel ſignis. X. 646. C. Quidquid inviſibilis gratiæ collatione tribuitur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1027. B. Sed poſt, peti poſſit conſuetum. *Turon.* anno 1239. VII. 323. E. Ne fiant indebitæ exactiones pro ſacramentorum, ſacramentaliumque adminiſtratione. IX. 1952. C.

* Sacramenta aliqua neceſſaria ſemper fuerunt humano generi: quia neceſſe fuit, ad peccatorum curationem, ut homo ex ſenſibilibus in ſpiritualia cognoſcenda proficeret: dum homo in ipſis per id quod foris viſibili ſpecie cernitur, ad inviſibilem virtutem agnoſcendam, quæ intus eſt, eruditur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. C. D. E. Sacramentorum antiqui populi & novi genus diſcretum. III. 1851. E. * Sacramenta ſunt diſparia his qui Domini in carne adventum præceſſerunt, & his qui ſubſequuntur, pro temporum ratione. *Hincmar.* V. 397. B. * Sacramenta legis antiquæ. VII. 338. A. Per Levitas & Levitici generis homines tractabantur. *Ibidem.* Sacramenta novæ legis a ſacramentis antiquæ legis ſi quis non differre dixerit, niſi quia ſunt aliæ cæremoniæ; anathema ſit. *Trid.* X. 52. B.

Sacramenta Eccleſiæ finem habere dicebant Joachitici. VII. 511. C. Eſt imperfectionis, ſi ab altitudine contemplationis perfectus aliquis deſcendat, ut circa ſacramentum Euchariſtiæ, aut circa paſſionem humanitatis Chriſti aliqua cogitaret. *Hæreſis Beguardorum.* VII. 1359. B.

* Sacramenta quæ conficit epiſcopus. *Vide*, Epiſcopus confert, &c.

* Sacramenta quæ circa initiandum baptiſmate Chriſtianum agenda ſunt. *Walterius Aurelian.* V. 463. B.

Sacramenta infectis peſte a quibus ſint adminiſtranda. IX. 2159. B.

* Sacramenta ad fontem benedictum oleo & chriſmate renovent ſacerdotes die octavo ſemper. VI. *parte II. ſub finem.* 1943. C.

* Sacramenta in Paſchate non mutant fideles: ergo nec mutari catechumenis debent. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. D. * *Sacramenta quæ ſumpſimus. Vide*, Miſſas. * Sacramenta contrectant diaconi. I. 951. D. Sacramentum terribile, Euchariſtia. VI. 354. A.

* Sacramentum ineffabile Trinitatis. III. 1760. C. IV. 851. C. * Sacramentum Patris & Filii & Spiritus ſancti. I. 1018. B. * Sacramentum incarnationis Dominicæ. *Collat. Carthag.* I. 1053. B. I. 1781. 1782. II. 18. B. 50. B. VI. *parte II. poſt med.* 1403. E. * Sacramentum ſummum ac ſalutiferum incarnationis Chriſti. *Leo Papa.* I. 1779. C. * Sacramentum Mediatoris. II. 299. D. * Sacramentum redemptionis humanæ. III. 568. B. * Sacramenti illius myſteria, quo Dei Filium pro ſalute mundi incarnatum fides denunciat. III. 955. B.

* Sacramenta triduanæ ſepulturæ. III. 495. D. * Sacramentum noctis in pervigilio Paſchæ. *Tolet. IV.* anno 633. III. 582 B. * Sacramentum venerabile Paſchæ & Pentecoſtes. II. 901. B. * Sacramenta evangelii veneranda. IV. 853. E. * Sacramentum fidei, fides, ſive doctrina fidei. III. 1031. D. 1032. C. * Sacramenta ſubtiliora fidei. IV. 970. E. * Sacramentum unius faciæ fidei. III. 955. D. * Sacramenta divinæ veritatis. *Collat. Carthag.* I. 1057. C.

Sacramenti fidelitatis regi præſtandæ formula. IV. 845. D. Sacramentum ab epiſcopis exigi non debet, niſi pro fide. I. 132. E.

* SACRAMENTALIA appellantur, quæ ſunt ab Apoſtolis & eorum ſucceſſoribus inſtituta: ut benedictio aquæ & panis, conſecrationes virginum & altarium; & ſimilia: quæ non ſunt ſacramentalia proprie. *Vaur.* anno 1368. VII. 1808. A. B.

SACRAMENTARIUM. IV. 1241. C.

SACRARIUM. I. 984. D. Sacrarium unum ſit in capella majori, &c. X. 821. A. Sacrariorum rectores. II. 1143. A.

SACR SÆC SAG

* SACRIFICIA Deo Noë obtulit ſuperna inſpiratione ſuo arbitrio, & Abraham, & Jacob. IV. 86. A. B. * Sacrificia veteris Teſtamenti unam hoſtiam præformaverunt. *Leo Papa.* I. 1758. C.

SACRIFICIUM & ſacerdotium viſibile ex Domini inſtitutione accepit eccleſia. *Trid.* X. 135. D. *ſub anathem.* 137. A. Si quis epiſcopus vel presbyter, mel vel lac ad altare attulerit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 10. A. 33. A.

* SACRIFICIA, primitiæ. I. 963. E.

* SACRIFICIA matutina Miſſarum. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1428. D. * Sacrificia veſpertina, hoc eſt, Veſperæ. II. 1428. D.

SACRIFICIUM ut videat, qui fidelis aſcenderit, poſt decem annos, acta pœnitentia, recipiatur. *Conc. Eliberit.* I. 256. D.

SACRILEGIUM eſt rerum ſacrarum ablatio. V. 565. A. Sacrilegium agere gravius eſt quam fornicari. *Pii epiſt.* 2. I. 97. D. Divinis adſignata uſibus, ad humanos uſus ſine ſacrilegio non poſſunt transferri. *Pii epiſt.* 2. I. 97. A. B. Sacrilegi quanta ſit eorum damnatio. VI. 513. 514. 515. Qui nempe eccleſiæ bona diripiunt, homicidæ pauperum, &c. *Ibidem.* Sacrilegorum genera varia, & pœnæ diverſæ. *Capitular.* V. 439. 440. 441. Sacrilegi pœnitentia quæ ſit. III. 1871. C.

SACRISCRINIUS in eccleſia Helenenſi. VI. 841. A.

SACRISTIA qualiter ſit inſtruenda. X. 1567. E. 1568. A. B. De ea ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 830. A. B. C. D. Sacriſtæ officium quale ſit, *ex S. Carolo Borromæo.* X. 682. C. *& ſeqq.*

SACROSYLLABUS libellus, catholico ſalubriter editus ſtilo. IV. 873. A.

SÆCULA. Operationes ſpiritus quæ ſæcula præceſſerunt. XI. 319. B. Σέκουλα σεκουλόρουμ dixit Marcus Epheſius. IX. 578. A. Sæcula ſæculorum: hoc eſt, Nolo ultra diſputare; jam feci finem. *Vox Marci Epheſii.* IX. 577. A.

SÆCULARIA vita laïcorum. I. 91. C. Sæculares, laïci. II. 1175. C. VIII. 1009. B. Sæcularis habitus & militia. II. 1428. A.

SÆCULUM relinquere, quid ſit. IV. 1013. A.

SAFFARACUS Pariſienſis epiſcopus, culparum criminalium reus propria confeſſione, in monaſterium detruditur. III. 335. C.

SAGÆ, tabificæ, aliæque ſimiles a regno finibus relegantor, aut in regno, ni mores mutarint, male pereunto. *Leges Kanuti.* VI. 498. D. VI. 903. A. B. 912. A. *Vide*, Auguratores. Decretæ in ſagas pœnæ. VI. 566. B. C. Sagæ, incantatores, & horum ſimiles exſulent, ni pœnitentiam egerint. VI. 775. E.

SAGITTARII epiſcopi Vappincenſis cauſa. III. 447. D. E. Ob multa ſcelera epiſcopatu dejectus. III. 356. B.

SAGITTARII. *Vide*, Balliſtariorum.

SAGMEGIUM, carregium. V. 850. E.

SAGOLEVA ſcriba. III. 680. A. Sagoleba. 681. C.

SAGUM. *Vide*, Clerici.

SAI SAL

SAIONEM ſuum mittat. III. 1001. D.

SAISITIO bonorum. VII. 257. D. anno 1235.

SAL. *Vide*, Catechumeni.

SALAMITANI. III. 894. E.

SALARIA presbyterorum. *Glocestr.* anno 1378. VII. 1887. E. *Vide*, Stipendia. Salaria a presbyteris annuatim

nuatim percipienda. *Lambeth.* anno 1362. VII. 1765. D. E. &c.
SALARIUM judicis eccleſiaſtici pro inſinnatione teſtamentorum, &c. quantum eſſe debeat. *Londin.* anno 1342. VII. 1648. D. E. 1649. A. B. C. D.
SALERNITANUS archiepiſcopatus inſtituitur, anno 1046. VI. 924. A. B. C. Salernitanæ eccleſiæ jura metropolitica confirmantur. VI. 964. E. & 965. Salernitanæ eccleſiæ privilegium confirmatur ab Urbano II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1649. C. D. Salerni Gregorius VII. exſul moritur & tumulatur. *Ibidem.* D.
Σαλγαμάδεσα. II. 557. D.
SALICA lex. IV. 952. D. VI. 887. E. Salicæ legi addita capitula. VI. 540. A.
SALISBURGENSI archiepiſcopo vices ſuas in Norica & Pannonia committit Papa Benedictus, anno 972. VI. 689. 690. C.
SALMODIENSES monachi. VI. *parte II. initio.* 1665. C.
SALMONTIACUS, palatium Karoli regis, in Laudunenſi parochia. V. 656. B.
SALOMON non propheta, ſed prudens. *Theodor. Mopſueſt.* III. 86. E. Salomonis libri, Proverbia & Eccleſiaſtes. III. 86. E.
Salomon, pro auctore Eccleſiaſtici. I. 777. A. II. 1307. D. III. 1925. B. 1945. D. IV. 1312. D. *Vide*, Scriptura. Salomon pro Malachia poſitus. III. 1814. D.
SALOMON rex Brittonum. V. 346. E. Admonendus, ut promiſſam fidem Karolo regi obſervet. V. 486. E. 494. B.
SALONII Ebredunenſis cauſa. III. 447. D. E. Epiſcopatur honore privatus ob multa ſcelera. III. 356. B.
SALTATIONES per vicos & plateas prohibendæ. *Cod. Afr.* I. 898. C. Saltationes in ſcena prohibitæ. *Trull.* III. 1682. B. Saltationes publicæ mulierum prohibendæ. *Trull.* III. 1683. E. Saltationes in cœmeterio ne fiant. X. 458. A. *Vide*, Eccleſiæ.
SALVAMENTUM. V. 461. C. Salvamentum commune. V. 505. E. 506. E.
S. SALVATORIS ſedes Oveti. VI. 131. B. 133. B. S. Salvatoris monaſterium in Peruſia. VI. 1276. A.
SALUBRITAS veſtra. I. 774. C.
SALVE Regina cantanda; quia tenemur omnes eam requirere tamquam Matrem miſericordiæ. VII. 1256. E. anno 1302. *Concil. apud Pennam Fidelem.*
S. SALVII prioratus, de civitate Albienſi, ordinis S. Auguſtini. VII. 1048. D.
SALVITATES eccleſiarum. VII. 502. A.
SALVUS conductus datus Proteſtantibus, & illius forma. *Trid.* X. 88. A. B. 107. A. 116. D. E. 117. 118.
SALVOGARDIA. VIII. 1232.
SALUTATIO. Fratres cariſſimi. *Innoc. I. epiſt. 26.* I. 1032. B. Frater cariſſime. *Innoc. I. epiſt. 27.* 3. 1032. D. Salutatio in ſubſcriptione epiſtolæ ad Regem: *Venerator veſter Sigaudus epiſcopus, ſalutare præſumo.* *Reverenter audeo ſalutare: Humiliter ſaluto,* &c. III. 406. B. C. D. In ſubſcriptione ad epiſcopos. *Cliens veſter, Amator veſter, cultor veſter, venerator veſter,* &c. III. 491. A.
SALUTATIO in foro, adoratio eſt. IV. 475. C.
SALUTATIO Angelica. *Ave Maria..... Sancta Maria Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus. Amen. Narbon. anno* 1551. X. 452. C. 462. C.

SAM SAN

SAMARITÆ. II. 671. E. 683. D. Habitantes Cæſareæ, Baſane, & Samariæ. *Nicæn. Arabic.* I. 502. A.
SAMUELE ſancto docente. VI. 13. B. Samuelis liber primus. IV. 1428. D. ſecundus. 1431. B. *Concil. Aquiſgr. II. anno* 836.
SANATUS clericus. V. 1396. C.
SANCIA filia Adefonſi, conjux Ferdinandi M. VI. 1028. C.
SANCIUS dux, ſive comes, avus Ferdinandi Magni. VI. 1028. A. C.
SANCIUS Aragoniæ rex, anno 1074. VI. 1243. C.
SANCTA. *Vide*, Euchariſtia.
SANCTA ſanctorum pateant laïcis & feminis, ad orandum & communicandum. III. 358. D.
Σάντα Μαρία Ἀιμπεγίω, Florentiæ. IX. 420. A.
S. SANCTIANUS martyr, in diœceſi Senonenſi. VI. 709. D.
SANCTÆMONIALES. III. 1774. B. Sanctimonialium qualis eſſe vita debeat. IV. 1398. A. B. C. D. IV. 1148. 1149. 1150. *& ſeqq.* V. 11. C. D.
Sanctimonialium inſtitutio ex ſcriptis ſanctorum Patrum. IV. Sanctimoniales tam monachæ quam canonicæ. IV. 1323. A. Sanctimonialibus quæ ſint agenda. IV. 1041. D. 1042. A.
Sanctimoniales in monaſterio qualiter converſari debeant. IV. 1167. D. E. 1168. A. B. C. 1170. B. C.
Sanctimoniales æqualiter cibum & potum accipiant. IV. 1168. E. 1169. A. B. C. D. Sanctimoniales quæ ſe Canonicas vocant. IV. 1040. E. Sanctimoniales, & mulieres quæ canonicæ vocantur, ſequantur regulam beatorum Benedicti & Auguſtini. IV. 1258. A. Sanctimoniales, etiam quæ nondum profeſſæ, ſed tamen ad altare oblatæ, ad ſervandam regulam conſtringantur. VI. 1184. B.
Sanctimonialis virgo ab epiſcopo conſecranda. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. E. Sanctæmoniales cum Miſſa debent conſecrari. *Theodor. Cantuar.* III. 1772. E. Sanctimoniales quæ ſunt amictu ſacro induendæ, ad altare ne accedant auro, gemmis, aut ſericis veſtibus ornatæ. *Trull.* III. 1679. B. C. Sanctimoniales, quamvis vitæ probatæ, non velentur ante annum XL. *Agath.* anno 506. II. 1000. B. Ne feminæ quæ viros amittunt, velent ſe ante XXX. diem. IV. 1216. E.
Sanctimoniales aliæ res ſuas ita eccleſiæ conferunt, ut nihil ex his ſibi proprium vindicent; aliæ eas ſic eccleſiæ tradunt, ut uſu fructuario habere velint. *Conc. Aquiſgran.* anno 816. IV. 1167. B. Aliæ eas eccleſiæ conferre nolunt. *Ibidem.*
Sanctimoniales e monaſterio nec ſine Præpoſitæ permiſſu nec ſolæ exeant, neque extra cubent. *Trull.* III. 1679. D.
Sanctimoniales ſi peccata ſua confiteri voluerint, nonniſi in eccleſia, adſtantibus haud procul teſtibus, fiat. IV. 1323. C.
Sanctimoniales in privatis domiciliis non habitent. VI. *parte II. circa med.* 1212. D. Ne cum canonicis vel monachis pſallant in eodem choro. *Ibidem.* E. Cum extraneis in una domo penitus ne commorentur. *Carthag.* anno 348. I. 686. A. B.
Sanctimoniales virorum frequentias vitent. IV. 1172. C. D. E.
Sanctimoniales lapſæ non ejiciantur: ſed intra monaſterium in ergaſtulo pœnitentiam agant. VI. 412. C. Sanctimonialis virginitas. De ea quæ proprio crimine exciderunt, ne in conviviis quidem admittantur. *Andeg.* anno 453. II. 779. B. De ſanctimonialibus contra auctoritatem nuptis. IV. 1505. C.
Sanctimoniales delinquentes quomodo corripiendæ ſint. IV. 1171. 1172.
SANCTOS ſuppliciter invocare, bonum & utile eſt. *Trid.* X. 168. A. Ad eorum orationes confugere, ob beneficia impetranda a Deo per Chriſtum. *Ibidem.* Sanctos voce vel mente invocandos eſſe, ut pro nobis etiam ſingulis orent, qui negant, impie ſentiunt. *Trid.* X. 168. A. B.
Sancti orationes ſuas pro hominibus Deo offerunt. *Trid.* X. 168. A. Si quis ſanctorum non poſtulat orationes, tamquam fiduciam habentium pro mundo intercedere, anathema. *Nicæna II. ſynod.* IV. 431. D. Sancti quæ apud nos geruntur, agnoſcunt, & noſtri ſunt apud Deum oratores. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 239. D. E. Sancti venerandi & invocandi, ut ritus & S. R. E. præceptiones docent. *Narbon.* anno 1551. X. 440. B. Sanctos honoramus, ut qui fiduciam noſtræ juſtitiæ non habemus, illorum precibus & meritis apud Deum jugiter adjuvemur. VI. 727. D. Sanctorum interceſſiones tollens Calvinus, damnatus a Græcis in ſynodo. XI. 173. E. De ſanctorum interceſſionibus decretum Concilii Senonenſis contra Lutherum. IX. 1944. B. C. D. Angeli non deſunt qui preces noſtras illis offerant. *Ibidem.*
Sanctos rogo ex tota anima ut intercedant pro me ad Deum. IV. 43. E. Sanctorum ſuffragiis fateor me apud divinam adjutum miſericordiam. *Paulus Papa.* III. 1999. C. Sanctorum interceſſione mereamur peccatorum remiſſionem, & æternæ vitæ glorioſiſſimam reſurrectionis felicitatem. V. 728. D. Per ſanctorum interventionem fit mihi Deus propitius, & remiſſionem mihi facinorum donat. *Baſilius M.* IV. 87. E. Expeto etiam interceſſiones Deiparæ, & ſanctorum angelorum, Apoſtolorum, prophetarum, martyrum, confeſſorum, & doctorum. IV. 131. E. III. 1913. D.

Sanctos honorare & adorare & ſalutare docemur, venerantes eos ut famulos & amicos & filios Dei. *Theodorus Hieroſol.* IV. 150. A. D. Dicimus, ſancte Stephane, intercede pro nobis. IV. 7. B. • Tales per illos preces offerimus. IV. 7. B. • Loqueris poſt mortem excellentius, & operaris in ſpiritu quæcumque vis. *Epiphanius diac. ad D. Paulum.* IV. 503. B.

Sanctorum cultus dulicus. XI. 259. A. C. Sanctorum cultus & veneratio qualis eſſe debeat, ex Conc. Cameracenſi, anni 1565. X. 600. 601. • Sancti a nobis merito honorantur, non eo qui uni Deo debetur cultu; ſed eo ſocietatis & dilectionis cultu, quo in hac vita ſancti homines a nobis rite coli poſſunt. IX. 2122. E. • In Petro quis honoratur, niſi ille defunctus pro nobis, &c. *Auguſtinus.* IV. 801. D. *Vide*, Martyres. Si quis non confitetur omnes ſanctos honorabiles eſſe coram Deo anima & corpore, anathema. *Iconoclaſtæ, & Nicæna II. ſynod.* IV. 431. D.

Sanctorum memoriæ eorum opis impetrandæ cauſa non fruſtra frequentantur. *Trid. ſub anathemate.* X. 168. C. E. Sanctorum ſuffragia qui per diverſa loca quærunt in pœnitentia poſiti. V. 13. B.

Sanctorum celebratione ac Reliquiarum viſitatione ad comeſſationes & ebrietates homines non abutantur. *Trid.* X. 169. A.

Sancti in eccleſia nulli novi colantur aut invocentur, aut eorum memoriæ per vias erigantur; niſi qui ex auctoritate paſſionum & vitæ merito ſunt electi. *Francoford.* IV. 908. D. Sancti noviter ſine auctoritate inventi, niſi epiſcopo probante, minime venerentur. *Carol. M.* IV. 955. B.

Sanctorum canonizatio. *Vide*, Canonizationis ſanctorum ordo.

• Sancti per fidem vicerunt regna: regnum Satanæ, regnum mundi, regnum cælorum. VI. *parte II.* 1593. D. *Vide*, Beati.

Sanctorum animæ clare Deum unum ac trinum intuentur. IX. 422. E. Sanctorum martyrum animæ in cæleſtibus regnis cum Angelis triumphant. III. 2000. C. Sanctorum animæ jam ſunt in cælo. *Ex Gregorio Magno.* IX. 660. E. • S. Elias clara Dei viſione fruitur, cujus fruitione non caruit per totum vitæ curriculum. IX. 656. E. ſed ex errore Marci Epheſii. 657. A. Sanctorum animæ, quocumque volunt, per tempus ſe conferunt, ſibique dicata templa inviſunt, & ad eos accedunt qui eorum opem implorant; nec tamen abſunt a cælis, ſed cum angelis aſſiſtunt Domino, & clara Dei viſione fruuntur. IX. 656. E. • Sanctorum animæ in manu Dei ſunt: cum enim Deus ſit vita & lux; & ſancti in manu Dei ſunt; in vita & luce profecto conſiſtunt. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 150. A. Sanctorum animæ pro magno pietatis labore regnant in cælis. IV. 895. D.

Sancti nondum obtinuerunt regnum ſibi paratum, & arcana illa bona, ſed ſunt in exſpectatione ſortis, quæ illos manet. *Error Marci Epheſii.* IX. 656. C. D. E. Sanctos nondum habere perfectam beatitudinem, quomodo ſit intelligendum. IX. 657. D.

Sanctorum corpora ab omnibus veneranda Chriſtianis. III. 2000. C. De loco ad locum deinceps non transferantur, ſine conſilio Principis, & ſynodi licentia. *Mogunt.* anno 813. IV. 1016. D. Sanctorum pignora & patrocinia presbyteri portant in bello. IV. 943. E. 944. B. Ubi corpora ſanctorum requieſcunt, aliud oratorium habeatur, ubi fratres ſecrete poſſint orare. IV. 844. E. *Vide*, Reliquiæ.

Sanctorum ſolemnitates. *Vide*, Solemnitates.

SANCTUS, ſanctus, ſanctus, ſacerdos cum populo Dei decantet. IV. 841. D. V. 459. D. *Vide*, Trinitas. Triſagion.

SANCTITAS tua. *Nicolaus Papa, ad Hincmarum.* V. 248. D. 249. B. *Ludovicus Pius Imp. ad archiep. Senon.* IV. 1178. C. Sanctitati veſtræ reverendæ. *Heriveo Remenſi Joannes Papa.* VI. 467. E. *Sanctitas veſtra*, epiſcopis dictum. I. 951. E. *Ad Conc. Carthag. VI.* I. 1244. B. Sanctitudo veſtra, *ad epiſcopos.* I. 1033. B.

Sanctæ memoriæ Athanaſius. I. 844. E. Sanctæ memoriæ Petrus Alexandrinus. I. 845. C.

Sanctus Alypius, ſanctus Auguſtinus. *Carthag. VI.* I. 1244. A. B. Sanctus ſenex Xanthippus, ſanctus Auguſtinus. I. 922. B. Sanctus filius tuus Hieronymus. I. 1224. B.

Sanctus Siſinius. I. 1299. E. Sanctus Liberatus epiſcopus. *Sanctus*, titulus epiſcoporum eſt. II. 1083. B. Sanctiſſimus Petilianus. I. 1112. C.

• SANGUINE Chriſti affuſo e calice in atramentum, Pyrrhi CP. depoſitio eſt exarata. V. 1538. D. *Ex libello ſynodico.*

SANGUINIS effuſio in eccleſia quanto ſit componenda. IV. 1262. C.

SANGUINE veſci omnino prohibetur. *Trull.* III. 1686. E. *Gangr.* I. 534. D. Qui comederit carnes in ſanguine, vel morticinum, deponatur: vel ſi laïcus, ſegregetur. *Can. Apoſt.* I. 26. A.

SANTABARENUS. V. 1003. D. VI. 370. D.

SANTONENSIS ſeneſcalli pœnitentia cum laude ſuſcepta in Concilio Burdigalenſi, anno 1624. XI. 137. B. C.

SAONA flavius in epiſcopatu Biſuntino. VI. *parte II.* 1482. D.

SAP SAR

SAPERE. Secundum meum ſapere & poſſe. V. 1233. D.

SAPIENS, *pro* Eccleſiaſtico. VII. 280. E. 281. B. VIII. 1403. D. Sapientiæ liber, pro Eccleſiaſtico. IV. 1337. E. Sapientiæ liber receptus a Græcis. XI. 210. B.

• Sapientia, videlicet Chriſtus Dei virtus & Dei ſapientia, dicit: *Per me reges regnant*, &c. *Hincmar.* V. 672. E. V. 1341. A. *Hincmar. Rem.* • Sapientia Dei ex ipſo Deo vere Deus. *Gelaſ. Cyzic.* I. 401. E. • Sapientia quam Deus homini indidit, ante mundum erat. I. 399. B. 401. A.

SAPPHIRUS, fides. IV. 848. D.

SARABAITÆ monachi. IV. 844. D.

SARACENI, Agareni. VI. 100. D. • Saraceni invocant Chobar, idolum lapideum. IV. 247. D.

Saraceni licentiam præbent Chriſtianis ædificandi eccleſias ſuas. V. 772. E.

Sarracenis arma non portanda. VII. 1991. B. Saracenis, qui ſubſidia impendunt, excommunicatos eſſe. *Tolet.* anno 1324. VII. 1490. D. Saracenis arma qui deferunt contra Chriſtianos, excommunicentur. *Lateran.* anno 1215. VII. 75. E. Saracenis ne ſerviant Chriſtiani: ſi arma eis, ferrum, &c. deferant, ſint excommunicati, & captivi eorum qui eos ceperint. *Lateran. anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1682. E. Cum Saracenis ne habitent Chriſtiani. 1683. B. C.

Saraceni qui Chriſtianas mulieres & pueros rapiunt, vel occidunt: quando ab epiſcopis & quomodo puniendi. VI. *parte II. ſub finem.* 1869. D.

Saraceni in Italia. VI. 92. A.

Saraceni a Ludovico Imp. victi. V. 699. E.

Saracenis litteras miſiſſe, falſo accuſatur Martinus Papa. III. 675. D.

Saracenorum libri igni tradendi. V. 383. E.

Saraceni fœderati. II. 86. C.

Saraceni ſclavi, qui ſacramentum baptiſmi petierint, nemo impediat quominus baptizentur. *Nicoſ.* VII. 1703. E. 1704. A. B.

SARDICENSIS ſynodus οἰκουμενική. III. 317. A. • In CP. occidentalis appellata. IX. 96. E. *Vide*, Nicæna fides. Sardicenſi Concilio Oſius præerat. II. 650. A. Sardicenſe concilium omnis eccleſia recipit. *Nicolaus I. Papa.* V. 135. B. 814. A.

Sardicenſes canones deſcribuntur. IV. 826. E. 829. D. 831. B. 832. E. In Conc. Aquiſgran. anno 816. IV. 1102. C. D. Ab Hadriano Papa breviati. III. 2044. Canon III. recitatur. V. 1285. B. Capitulum III. & VIII. recitatur. V. 256. Caput V. citatur. V. 492. E. Canon IX. citatur in Sueſſion. anno 853. V. 51. E. Canon XIII. recitatur. V. 213. E. 219. C. Caput XIII. citatur. V. 803. D. Canon XIII. recitatur a Nicolao I. Papa. V. 143. E. Sardicenſis Canon ponitur pro Nicæno. III. 1720. E. Sardicenſis canon de appellatione ad Romanam ſedem, ut iterum concilium renovetur. V. 1219. E. Poſt judicium epiſcopale. 1220. A. Sardicenſes, qui contra reliquias Arii convenerunt, Orientalibus direxerunt ſui conſtituta judicii. II. 647. E.

SARDINIA. Epiſcoporum in Sardinia exſulum epiſtola. II. 1055. Sardiniæ judices. VI. 1219. A.

SARTATECTORUM reſtauratio. V. 460. E.

SATISFACTIO

SATISFACTIONEM exigit divinæ juſtitiæ ratio. *Trid.* X. 95. A. Satisfactio præſtanda, qua pœna tempora-

Digitized by Google

lis, quæ poſt culpæ remiſſionem nonnumquam remanet, jejuniis & aliis ſatisfactionibus avertitur. IX. 2118. C. Satisfactio Deo fit pro pœna temporali. *Trid.* X. 38. D. Satisfactio neceſſaria, quia falſum eſt culpam a Deo numquam remitti, quin universa etiam pœna condonetur. *Trid.* X. 94. E. 99. E. 100. B.
• Satisfactio, id eſt, correctio, ac emendatio, & digna pœnitentia. V. 565. B. Satisfactio imponenda ad præteritorum etiam vindictam & caſtigationem, non tantum ad novæ vitæ cuſtodiam. *Trid.* X. 95. D. Satisfactione nulla ſecurior via ad amovendam imminentem a Domino pœnam. *Trid.* X. 95. B.
Satisfactionis poſt confeſſionem modus. VI. 670. E. 671. 672. Satisfactio a ſacerdotibus imponenda, quantum ſpiritus & prudentia ſuggeſſerit, pro qualitate criminum & pœnitentium facultate. *Trid.* X. 95. C. *Vide*, Pœnitentia.
Satisfactio noſtra ex Chriſto vim habet, ab illo offertur Patri, & per illum acceptatur a Patre. *Trid.* X. 95. C. 99. E. Satisfactionibus noſtris non obſcuratur vis ſatisfactionis Chriſti. *Trid.* X. 95. D. E. 100. A.
Satisfactoriæ pœnæ cautiores in futurum pœnitentes efficiunt: &c. *Trid.* X. 95. B.
Satisfactionem qui dixerit non aliam eſſe quam fidem, anathema. *Trid.* X. 99. E.
Satisfactionis loco ſunt etiam flagella a Deo inflicta, & a nobis patienter tolerata. *Trid.* X. 96. A. 99. E.
de Satisfactione decretum Concilii Senonenſis contra Lutherum. IX. 1943. D. E. Præcepit Lutherus ſuis, ne indigeant Deo qui ſatisfaciat. IX. 1903. C. de Satisfactionibus, doctrina ſynodi Hieroſolymitanæ, anno 1672. XI. 255. C.
Satisfactio pœnitentiæ. II. 1002. C. III. 454. C. III. 1795. C. Satisfactio digna pœnitentiæ. VI. 157. D. Satisfactio humillimæ ſupplicationis. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. D. Satisfactio condigna. VII. 100. B. Satisfactio condigna pœnitentium. VII. 96. C. Satisfactione Deo placita pœniteat, qui peccavit. III. 544. C. Satisfactione congrua renovari mentis noſtræ ſpiritus legitur. V. 533. B.
Satisfactio per jejunia, eleemoſynas, &c. *Trid.* X. 38. D. Satisfactio conſiſtit in tribus præcipue: in jejunio, oratione, & eleemoſyna. VII. 285. C. Pœnitentes vigiliis, jejuniis, & orationibus adjuventur. II. 1064. D. Læta caro traxit ad culpam; afflicta educat ad veniam. V. 540. C. *Vide*, Compoſitiones.
Satisfactione nondum curata nemini remittendum. V. 692. B. Diaconus qui uxorem duxerit in captivitate, impleat pœnitentiam pro ſatisfactione. II. 1175. B.
Satisfactione publicæ pœnitentiæ purgandus. *Leo Papa.* I. 1764. A. Satisfactione pœnitentiæ coërceri debent peccantes. III. 490. C. Satisfaciant eccleſiæ pœnitendo. VI. 430. A. Satisfactio pro crimine publico. *Turon.* anno 567. III. 360. C.
SATISFACTIO. Ite ubi habebitis ſatisfactionem: *allez là ou vous aurez contentement.* V. 893. C.

SAT SAV SAX

SATURNI dies. VI. 899. D.
S. SATURNINI corpus in ſuburbio Toloſæ humatum quieſcit. VI. *parte II. initio.* 1982. C. S. Saturnini canonia juxta Toloſam. VI. 1500. B. S. Saturnini martyris eccleſia, in pago Turonico. VI. 563. A.
SATURNINUS Arelatenſis ab epiſcopis Galliarum excommunicatur. I. 730. C.
S. SATYRI abbatia, in diœceſi Bituricenſi. VII. 1064. E. S. Satyri Capitulum. VI. *parte II.* 1501. D.
SATYRI monaſterium CP. V. 1012. C.
SAUCIOLUM atrium. III. 465. A. *Vide Acta Paſſionis B. Cypriani martyris.*
S. SAVINI abbatia. VII. 967. B. In diœceſi Pictavenſi. VII. 1000. C. S. Savini monaſterium, Placentiæ. VI. 1280. E. 1281. C.
S. SAVINIANUS martyr & protopræſul Senonenſis. VI. 709. D. S. Saviniani monaſterium Senonibus. VI. 709. C. S. Saviniani abbatia. VI. *parte II. initio.* 1897. E. Saviniacenſe cœnobium. VI. 1164. D.
SAUMEAII, ſive geruli. VII. 1795. E.
SAUROSUM gens. I. 351.
SAXONES ante Lutherum omnes, ſemper habiti pacis amatores, fidei propugnatores, per omnia obedientiæ pacifici filii. IX. 1901. D. Saxoniam obtulit B. Petro Carolus Imp. VI. 1476. D.
SAXONIA, *Anglia.* III. 1039. D. 1040. E. Saxonia tranſmarina, Anglia. III. 509. C. *Vide*, Anglia.
SAXULFUS. *Vide*, Sexulfus.
SAZIRE, *ſaiſir. Copriniac.* anno 1255. VII. 479. A.

SC

SCABINI juſtum judicium vendere ne præſumant. IV. 1284. D. E. Scabinos malos ejiciant, bonos totius populi conſenſu eligant Miſſi dominici. IV. 1284. D.
SCACORUM ludus a S. Ludovico prohibetur. VII. 485. D.
SCADAFALLUM eccleſiæ. XI. 5. B. XI. 50. E.
Σκρίνιον. I. 949. D.
Σκαραμάγγιον. II. 1367. A. λευκὰ σκαραμάγγια. II. 1376. C.
SCANDALUM præbent mali ſacerdotes, dum a ſæcularibus dicitur: Tales ſunt ſacerdotes. VI. 528. B.
SCANDALA. *Vide*, Parochia.
SCASTLEGI, hoc eſt, armorum depoſitio. IV. 1285. E.
Σχεδάριον. II. 84. D.
SCENICAM mulierem qui duxerit, ex ſacerdotali catalogo ne ſit. *Trull.* III. 1662. D. *Vide*, Digamus. Scenicis atque hiſtrionibus ad Deum converſis, gratia vel reconciliatio non negetur. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. D.
SCEPTRUM & baculus aureus datus Imperatori a Papa. VI. 168. A.
SCEVOPHYLACION. III. 1202. E.
Σκευοφύλαξ. II. 152. A. IV. 125. A. &c. Scevophylax magnæ Eccleſiæ. V. 937. E. Σκευοφύλαξ μέγας. IX. 429. A.

SCH

SCHISMATIS malum quantum ſit. III. 420. A. B. C.
SCHISMA Græcorum ab Eccleſia Romana propter Monothelismum. III. 1043. E. 1046. C.
SCHISMA. Eccleſiarum prælati in Gallia diſſenſionis tempore (ſub Alexandro III.) congaudebant. VI. *parte II.* 1480. D.
SCHISMATIS Petri de Luna prolixa narratio ab exordio. *Piſan.* anno 1409. VIII. 57. Schiſmati ſedando unionis viæ tres per Univerſitatem apertæ, anno 1394. VII. 1919. B. C. D. E. *& ſeqq.* ad Schiſma extinguendum, in quo erant tres Pontifices ſuſcitavit Deus Sigiſmundum Imperatorem. IX. 1684. E. 1685. E. Tribus abdicatis dedit ſanctæ ſedi legitimum Pontificem. *Ibid.*
SCHISMATICUS abſque diſcordia eſſe non poteſt, cum ſe meliora & ſanctiora dicere & profiteri glorietur. Rixæ ſchiſmatico minime deſunt. &c. VIII. 1520. D. E. • Schiſmatici non veri baptiſmatis fonte renati, & alia ſuſcipiunt nulliter ſacramenta. IX. 1313. C. D.
SCHOLÆ reparandæ pro ſtudio litterarum. V. 69. B. Magiſtri conſtituantur in epiſcopiis, aliiſque locis. *Ibidem.* Scholæ per ſingula epiſcopia & monaſteria inſtituendæ. III. 2024. D. 2025. A. B. C. D. IV. 916. A. Schola in monaſterio non habeatur, niſi eorum qui oblati ſunt. IV. 1231. E. *Vide*, Monachi. Scholæ in ſingulis Canonicorum collegiis inſtituendæ. IX. 2048. E. 2049. A. Si quis ex presbyteris voluerit nepotem ſuum ad ſcholas mittere in eccleſiis ſanctorum, aut in in cœnobiis, fas ei ſit. III. 1712. E.
Scholas per villas & vicos presbyteri habeant, in quibus fidelium parvulos gratis erudiant. *Theodulf.* IV. 916. A. III. 1712. E. Scholas pro poſſe habeant presbyteri, & libros emendatos. V. 451. E. Scholam & clericum unuſquiſque presbyter habeat. V. 461. A. Scholarios ſuos presbyteri modeſte diſtringant. VI. 418. C. Scholaſticum alterius nullus ſacerdos ſubtrahat. VI. 660. D. Puellas ad diſcendum cum ſcholariis ſuis in ſchola ſua presbyteri non recipiant. VI. 418. C. Puellæ ſeparentur a pueris. X. 578. A.
Scholæ ut in urbibus, oppidis, & pagis ſint, curent epiſcopi. X. 577. D. Scholæ pueris inſtituendis poſſunt in templis inſtitui, &c. IX. 1197. E.
SCHOLARUM ſit epiſcopis cura præcipua. I. 1316. E.
SCHOLÆ publicæ ut conſtituantur, petendum a principibus: ſcholæ ſanctarum ſcripturarum, & humanæ quoque litteraturæ: unde olim ſub Imperatoribus magna illuminatio eccleſiæ & eruditionis utilitas proceſſit. *Conc. Tullenſe*, anno 859. V. 499. D. Scholæ publicæ ut in tribus ſaltem im-

perii locis fiant, petunt epiſcopi Concilii Pariſ. VI. anno 829. IV. 1356. C. *Vide*, Græci. Scholæ Bleſenſes. VI. *parte II. ſub finem.* 1724. B. Schola Turonica. V. 1442. A.

Scholæ ad filios & miniſtros eccleſiæ inſtruendos ordinentur in congruis locis. IV. 1251. B. Scholæ legentium puerorum fiant, ubi notas, cantus, grammaticam, computum diſcant. IV. 842. A. Pueri in ſcholis exerceantur ad dilectionem ſacræ ſcientiæ. III. 1954. E.

SCHOLÆ doctrinæ Chriſtianæ. X. 1809. 1810. Quid de his. *S. Carolus Borromæus.* X. 767. A. B. C. D. X. 837. B. C. *Ex S. Carolo Borromæo.*

SCHOLÆ Dominicales. IX. 2176. C. 2185. A. X. 1960. C. D. E. X. 1197. C. *& ſeqq.*

SCHOLARES ſanctiſſimi ſacramenti. X. 1526. D. Schola. 1529. A.

Scholarii. IV. 26. E.

Σχολάριοι. V. 1544. A.

Scholares qui in ſcholis ſtudent ſacræ ſcripturæ, privilegiis gaudeant, in perceptione fructuum, a jure conceſſis. *Trid.* X. 30. E.

SCHOLARES vagi. VII. 725. D. E. Scholarium vagorum ſecta: *Salzburg.* anno 1291. VII. 1166. B. C.

Scholares ne permittantur a magiſtris in artibus aut Grammatica, de fide Catholica, de ſacramento altaris, aut aliqua materia Theologica diſputare. *Oxon.* anno 1408. VII. 1490. D. E.

Scholas regere gratis idoneo cuique liberum debet eſſe. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1459. B. C. Qui volunt docere, nihil pro ſcholis regendis ab aliquo exigant. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1478 B. Excipitur magiſter Petrus cancellarius Pariſienſis. *Ibidem.* Pro docendi licentia nullus pretium exigat, vel ſub obtentu alicujus conſuetudinis. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1681. A. Pro ſcholarum regimine conferendo, vel pro danda licentia docendi, nihil exigatur ante vel poſt. *Pariſ.* anno 1212. VI. *parte II. ſub finem.* 2004. E.

Scholas regenti reditus omnes tribuantur, etiamſi abſens ſit, uſque ad quadriennium. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1470. C. D.

SCHOLARUM magiſtri. De his decretum Mogunt. anni 1549. IX. 2137. C. D. Trever. IX. 2151. E. Scholarum magiſtros quid ſcire, quid præſtare oporteat. X. 462. C. D. Scholarum magiſtri ſingulis annis edant profeſſionem fidei ex formula Concilii Tridentini. X. 578. B. Scholarum magiſtri ne ſcholas ſuas aliis locent legendas pro pretio. VI. *parte II. circa med.* 1206. A.

SCHOLARUM magiſtri nomen & dignitas in eccleſiis Gallicanis. VI. *parte II. ſub finem.* 1724. E.

Scholarum magiſtris prælati provideant neceſſaria. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1680. E. Scholarum magiſtro beneficium competens præbeatur, ut gratis in Grammatica facultate pauperes ſcholares inſtituat. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 109. C.

SCHOLASTICI munus in cathedralibus & collegiatis eccleſiis. X. 1417. B.

SCHOLASTICUS de foro. *Sardic.* anno 347. I. 646. D.

SCHOLA. Domus regis ſchola dicitur, id eſt, diſciplina. V. 472. C. Schola oſtiariorum. II. 1042. D. Scholaris domeſticus Bardas. V. 750. B. Σχολῶν δομέστικος. V. 956. C.

SCHOLARIUS tres orationes de unitate eccleſiaſtica edidit. *Joſeph Methon.* IX. 584. E. Et Marcus ipſe innuit haud obſcure. *Ibidem.* D.

SCI SCL SCO

SCIENTIA. Diſciplinas divinæ ac humanæ ſapientiæ docere, bonum & valde proficuum eſt. V. 902. C.

SCLAVORUM nationes plurimæ ultra flumen Albiæ, in confinio Saxoniæ. VI. 653. C. Sclavi Chriſtianorum terram inhabitantes. III. 1918. C. de Sclavis ad fidem converſis, epiſtola epiſcoporum Germaniæ. VI. 126. A.

SCLAVORUM Comes. VI. 51. C. Sclavorum rex Michaël. VI. 1384. A.

SCLAVINA lingua. *Vide*, Miſſas.

SCOTALLÆ ſeu potationes prohibitæ. *Lambeth* anno 1206. VI. *parte II. ſub finem.* 1973. B. VII. 492. E. Scotallis ſi clericus interfuerit, aut bannum fecerit ſcotallorum, canonice puniatur. *Ricardus Sarum*, anno 1217. VII. 92. B.

SCOTI ceperunt uxores de optimo genere Anglorum Germaniæ. III. 1849. A. Scotorum pultes, aniles pæne fabulæ, puritati fidei nauſeam inferentes. V. 91. C.

SCOTICANA eccleſia, Apoſtolicæ Sedi, cujus filia ſpecialis exſiſtit, nullo mediante debet ſubjacere. VI. *parte II. ſub finem.* 1898. B. Scotiæ regnum pertinet ad eccleſiam Romanam. *Bonifacius VIII.* anno 1299. VII. 1173. C. Per S. Andreæ reliquias converſum ad fidei Catholicæ unitatem. 1175. A. Scotiæ eccleſiæ libertates confirmat Cæleſtinus III. Papa. VI. *parte II. ſub finem.* 1929. C.

Scotiæ regno reges Angliæ, jure ſuperioris & directi dominii, ab antiquiſſimis temporibus præfuerunt. *Edwardus rex*, anno 1299. VII. 1178. E. 1179. 1180.

Scotorum regi illuſtri. VI. *parte II. circa med.* 1124. A. Scotorum rex illuſtris Willelmus, anno circ. 1170. VI. *parte II. poſt med.* 1422. A. Proceſſus citationis Roberti de Bruis, regnum Scotiæ gubernantis. *Joannes XXII. Papa.* VII. 1427. E.

Scotorum epiſcopi quocumque eſſent loco in Scotia, nondum ea in diœceſes diviſa, ſine diſcrimine pontificia munera obibant. IV. 1456. D. uſque ad Malcolmi III. tempora. *Ibidem.* Scoti qui ſe dicunt epiſcopos eſſe. IV. 1039. B. Scoti non admittantur ſacra miniſtrare, quia incertum eſt unde & an ab aliquo ordinentur. IV. 1220. D. E.

Scotiæ epiſcopatus, anno 1187. VI. 1898. C.

Scotorum hoſpitalia, quæ ſancti homines gentis illius in hoc regno (Franciæ) conſtituerunt. IV. 1490. A.

SCR

SCRIBÆ ne vitioſe ſcribant. IV. 962. C.

SCRINIARII S. R. E. V. 164. A. Scriniarius ſacri Lateranenſis palatii. VI. *parte II. initio.* 1801. D. *anno* 1100. Scriniarius regionarius ſacri palatii. VI. *parte II. initio.* 1819. C. Scrinia Romana. II. 805. B. Scrinium Eccleſiæ Romanæ. III. 426. E. Σκρίνιον. II. 173. C. &c. III. 709. D. 728. B. &c.

SCRIBERE penna. V. 1278. A.

SCRIPPA. III. 1993. B.

SCRIPTO libelli offerendi, ex conſuetudine legum eccleſiaſticarum. V. 47. A. Sententia quæ ſine ſcriptura profertur, nec nomen ſententiæ habere meretur. *Ibidem.* B.

* SCRIPTORES facere dolum in litteris Apoſtolicis dicuntur. V. 656. C. *Vide*, Notarii.

SCRIPTURARUM ſalaria & ſolutiones. *Ravenn.* anno 1311. VII. 1378. C. D.

Scripturæ quas ſacerdotes vel miniſtri injuſte fecerint, ne a vita ipſorum accipiant tricennii tempus. *Tolet. IX.* anno 655. III. 974. E.

Scripturas, litteras, & indulgentias epiſcopi defuncti qui ſubticent: pœnæ in eos. VII. 853. B. C. D. E.

SCRIPTURA SACRA.

* SCRIPTURA canonica quæ ſit. *Laodic.* I. 792. D. E. * Scripturarum canon Laodicenus deſcribitur in Capitulari Caroli regis. IV. 831. C. D. Libri Canonici, qui ſint. *Innoc. I. epiſt.* 3. 1005. B. C. *Carthag. III.* anno 397. I. 968. A. B. Ordo librorum veteris & novi Teſtamenti digeſtus a Gelaſio Papa, cum LXX. epiſcopis. II. 937. A. B. C. D. 938. A. B. Scripturæ Canon. *Trident.* X. 22. E. 23. A. Scripturæ ſacræ libri ex ſententia Græcorum in ſynodo Hieroſolymitana, anno 1672. XI. 258. D. Scripturæ ſacræ libros quoſdam rejiciens Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 175. B.

* Scripturæ ſanctæ libros quomodo genuinos ab adulterinis divinitus ſeparaverit Nicæna I. ſynodus. V. 1500. D.

Scriptura ſacra. Ordo librorum ſacræ ſcripturæ. Acta, poſt epiſtolas. IX. 1024. B.

* Scripturas ſanctas veneramur propter inhabitantem in ipſis Deum. XI. 343. C. * Scripturarum firmitas in approbationem reſolvitur eccleſiæ: Evangelio non crederem, niſi me eccleſiæ auctoritas commoveret. VIII. 1660. B. Nullus liber canonicus habetur abſque auctoritate Papæ. VI. 1304. E. Si vetus & novum Teſtamentum recipienda ſunt, non quod Codici Canonum ſunt annexa, ſed quod de his recipiendis Innocentii Papæ prolata eſt ſententia: &c. V. 592. E.

* *Scriptura.* Libri Regnorum. *Can. Apoſt.* I. 30. D. *Pro libris Regum.* I. 791. D. I. 1184. B. Salo-

monis libri tres, Proverbia, Eccleſiaſtes, Cantica Canticorum. *Can. Apoſt.* I. 30. D. Salomon, de Eccleſiaſtico. I. 89. B. 128. B. I. 179. C. *Vide*, Salomon. Sapientia eruditiſſimi Sirach. *Can. Apoſt.* I. 30. E. • Machabæorum libri tres. *Can. Apoſt.* I. 30. D. Noviſſima pars capituli ultimi evangelii beati Marci ex apocrypho quopiam evangelio adſcripta apparet. *Error damnatus.* IX. 1947. C. Cum apud plures dubium fuerit quis epiſtolam ad Hebræos ſcripſerit, ſolius Eccleſiæ auctoritas eam adſcripſit Paulo Apoſtolo, &c. VIII. 1752. A. B. Petri Canonica. IX. 817. A. Epiſtola Joannis ad Parthos. *Hygin.* I. 94. B.

Scriptura ſacra. Hæretici Græcum exemplar unum ſe ſequi perpetuo profitentur. X. 349. E.

Scriptura ſuſpecta. I. 501. C

Scriptura omnis contenta in volumine Bibliæ, edita eſt a ſuis auctoribus Spiritu ſancto inſpirante. VIII. 1665. B. Tanta eſt certitudo veritatis ſacrarum ſcripturarum, ut nihil in eis aſſertive poſitum aut expreſſum poſſit eſſe mendoſum & falſum. VIII. 1665. C. D.

Scripturæ vetus tranſlatio. (Græca.) *Tolet.* VIII. anno 653. III. 958. A. Ea tantum in uſu ſit Bibliorum Latina editio, quæ ab eccleſia Catholica recepta eſt. *Bituric.* X. 1464. D. *Vide*, Biblia.

Scripturam ſacram non decet vulgari idiomate ab omnibus legi Chriſtianis. *Hieroſolym.* anno 1672. XI. 255. E. Scripturæ ſacræ libri lingua vernacula non permittantur cuivis de populo, niſi de licentia epiſcoporum &c. IX. 2155. A. Scripturæ ſacræ textus aliquis ne de cetero tranſferatur in linguam Anglicam. *Oxon.* anno 1408. VII. 1941. C.

Scripturæ libros laïci ne habeant præter pſalterium & divinum officium: ac ne iſtos quidem lingua vulgari. VI. *parte II. circa med.* 1152. B. *Toloſan.* anno 1129. Vel breviarium pro divinis officiis, aut horas B. Mariæ: ſed neque hos libros lingua vulgari. *Toloſan.* anno 1229. VII. 178. D. E.

Scripturæ ſanctæ lectio in quibus eccleſiis & quo ſtipendio inſtituenda. *Trid.* X. 29. D. E. &c. Habeatur etiam in monaſteriis Cartuſianorum. X. 1875. A.

Scripturam ſacram a Deo dari hominibus divinæ bonitati fuit congruum, & humanæ ſaluti neceſſarium. VIII. 1665. D. E. Scriptura fruſtra conſulitur, obortis de fide diſſidiis, niſi eccleſiæ auctoritas certa & infallibilis litem dirimat. IX. 1937. A. Perniocioſiſſimus error eſt exiſtimantium nihil habendum pro verbo Dei, niſi quod ſit atramento in ſacris Bibliis exaratum: cum verbum Domini initio nullis in libris eſſet, &c. IX. 2039. D. • Quorum cognitio ex divinis ſcripturis clare patet, nos profitemur. *Nicæn. Arab.* I. 507. B. • Scripturas ſacras ſe ſolas ſcrutari aiebat Eutyches, tamquam meliores ac firmiores ſanctorum Patrum expoſitionibus. II. 142. A. 186. D. 187. D.

Scripturæ ſacræ myſteria cognoſcere omni perſonarum generi, omni tempore & loco neceſſarium eſt. *Ex propoſitione* LXXIX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Scripturæ ſacræ lectio eſt pro omnibus. *Propoſitio* LXXX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Obſcuritas non eſt laïcis ratio diſpenſandi ſe ipſos ab ejus lectione. *Propoſitio* LXXXI. Damnoſum eſt velle Chriſtianum ab hac lectione retrahere. *Propoſitio* LXXXII. *Vide & propoſitiones* LXXXIII. LXXXIV. & LXXXV.

Scriptura ſacra non eſt omnibus Chriſtianis plana. XI. 258. B. • Scripturam divinam totam quis comprehendere valebit! IV. 785. E. Scripturam ſanctam Deo placuit quibuſdam locis eſſe occultam: cur. VI. 1435. A.

Scriptura ſacra non aliter exponenda eſt, quam quomodo eccleſiæ luminaria & doctores ſuis ſcriptis expoſuerunt. *Trull.* III. 1670. A. Intelligenda eſt juxta traditionem & interpretationem eccleſiæ. XI. 235. A. Scriptura ſacra non eſt interpretanda contra eum ſenſum quem tenuit & tenet ſancta mater eccleſia: &c. *Trid.* X. 23. C. Juxta Concilii Trid. præceptum interpretanda eo ſenſu, quem ſancta mater eccleſia, & unanimis Patrum conſenſus comprobavit: nec ad ſingulares, novos, & pro arbitratu excogitatos ſenſus detorquenda, nec ad quidquam ab eccleſia alienum. X. 1595. C. Explananda juxta declarationem, interpretationem, & ampliationem doctorum, quos eccleſia vel uſus diuturnus approbavit, legendoſque hactenus recepit, & in poſterum recipiet. *Leo* X. anno 1516. IX. 1808. B. Nihil proprio ſcripturæ ſenſui contrarium aut diſſonum adjiciatur: ſed illis inſiſtendum, quæ a verbis ſacræ ſcripturæ & præfatis doctorum interpretationibus, rite & ſane intellectis, non diſcordant. *Ibidem.*

Scripturæ ſacræ qui ſint expoſitores optimi. VIII. 1671. B. C. D. E.

Scripturæ divinæ verax intelligentia jam ita dilabitur, ut vix ejus extrema veſtigia reperiantur. *Conc. Tullenſe*, anno 859. V. 499. D.

Scripturæ divinæ quomodo intelligendæ ſint. I. 62. C. • Scriptura ſacra myſtice eſt intelligenda. IV. 794. D. • Quod ſcriptum eſt, ut frater accipiat uxorem defuncti fratris, &c. intelligendum eſt ſpiritaliter. III. 1975. D. E. 1976. B. C. • Quæ dicta ſunt a propheta corporaliter de Cherubim, ſymbolice intelligenda ſunt, aut rationabilem ſenſum non habent. IV. 258. A. • Scripturam omnem qui ad Chriſtianam exigit caritatem, is fidus eſt miniſter verbi. IX. 1998. D.

Scriptura ſacra in ſenſu litterali ſane & bene intellecta eſt infallibilis fidei regula & ſufficientiſſima. VIII. 1666. E. Explicite aut implicite. 1667. C. Fides & omnia neceſſaria ad ſalutem, tam credenda quam agenda, fundantur in ſenſu litterali. VIII. 1666. E. Verus ſenſus litteralis quomodo ſit habendus. VIII. 1668. E. 1669. B. C. D. E. 1670. A. B. C. &c. Non eſt inconveniens ſub uno & eodem textu ſacrarum litterarum eſſe plures ſenſus litterales. VIII. 1668. C. D. • Scriptura ſacra in uno eodemque ſermone habet plures ſenſus, litteralem ſcilicet & ſpiritualem. VIII. 1666. B. C. D.

Scripturæ ſacræ nihil eſt addendum pravæ intentionis, nihil veritatis ſubtrahendum. VIII. 1668. A. B. Scripturas Priſcillianus depravavit ſecundum ſuum errorem. III. 349. D.

Scripturæ ſacræ verba vel ſententiæ non ſunt ad jocum uſurpandæ. X. 638. E. Scripturæ ſententias qui in pravos uſus contorquent, pœnis coerceantur. *Tridem.* X. 24. B.

Scripturarum inſpectione futura promittere, vetitum. *Venet.* anno 465. II. 798. D.

Scripturæ vel Patrum libros conſcindere, aut dare unguentariis, niſi jam vetuſtate aut a tineis inutiles, nefas eſto. *Trull.* III. 1687. A.

Scripturæ pſeudepigraphæ. IV. 391. A. Qui ψευδεπίγραφα impiorum in eccleſia legi fecerit, deponatur. *Can. Apoſt.* I. 23. D.

SCRIPTURÆ quas Romana Eccleſia ſuſcipi non prohibet. II. 939. A. Synodi, Nicæna, CP. Epheſina, Chalcedonenſis: *Ibid.* Et ſi qua ſunt concilia a ſanctis Patribus hactenus inſtituta, poſt illa priora recipienda decernimus. *Ibid.* C. • Inter authenticas & canonicas ſanctiones, opuſcula Hieronymi recipienda ſunt, ſicut & Cypriani, Ambroſii, Auguſtini, &c. VI. 1540. E. • Scriptura authentica, quæ a mundi principio uſque ad hæc noſtra tempora res geſtas continet. VI. 1473. C. *anno* 1081. • Scriptura ſancta, Auguſtini ſermo CCXV. de Tempore, qui eſt in Appendice. IV. 1205. E. • Scripturæ canonicæ. Proſperi ſcripta inter ſcripturas canonicas habentur. VIII. 1932. A. • Scripturæ canonicæ, epiſtolæ ſedis Apoſtolicæ. IX. 969. C. • Scriptura ſacra, *de Patribus.* IX. 1343. B.

SCR SCU SCY

SCRUTINIO tertio ſcrutatus. *Canon. Rom.* I. 1036. A.

SCUDASSII. V. 31. C.

SCUROLUM. X. 837. A.

SCUTIFERI epiſcoporum quales portare veſtes teneantur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1826. A.

SCUTIFERI honoris & comites palatini Papæ. IX. 1017. D. E. Lateranenſes palatini. *Ibid.*

SCYTHÆ monachi ſummo Pontifici rebelles. II. 1039. A. B. C. D. Unum de Trinitate prædicant crucifixum. II. 1460. E.

SCYTHARUM nonnulli in Lugdunenſi Concilio ſub Gregorio X. Chriſtiana ſacra ſuſceperunt. IX. 1649. C.

SE

S. SEBALDI eccleſia. VIII. 1088. D.

S. SEBASTIANI paſſio. VI. 474. B. C. D. E. S. Sebaſtiani corpus Sueſſionibus. IV. 1380. B.

Σεβαστοκράτωρ. XI. 288. D.

SECRETARIUS epiſcopi nihil doni ac-

cipiat. X. 1083. D. *Ex S. Carolo Borromæo.*
Σεκρέτειος. II. 1233. E. III. 1064. C. 1068. C. &c. Σεκρεταρέιος. II. 68. D. &c. II. 422. E.
SECRETARIUM, *la ſacriſtie.* I. 1786. C.
SECRETARIUM epiſcopi. II. 110. C. Epiſcopii, Græce. *Ibid.* & 195. D.
τὸ σέκρετον, ſecretarium. II. 525. D. 7. III. 709. E. Σεκρέτον ἐπισκοπείου. II.
SECUNDICERIUS. VI. 117. C.
Σέκρετον. I. 893. D. & alibi paſſim.
Σεκουνδικήριος ποταμίων. II. 1201. D.
SECTÆ hæreticorum. *Vide*, Hæreſes.
S. SECUNDI abbatia. VI. 1479. A.
SECUNDIANUS Arianus. I. 825. 826. &c.
SEDES prima, Romana eccleſia : ſecunda, Alexandrina. II. 938. D. Tertia, Antiochena, eo quod illic Petrus, priuſquam Romam veniſſet, habitavit. Ibid. 939. A. Sedes prima a nemine judicatur. I. 294. D.
SEDES Apoſtolica. *Vide*, Apoſtolica Sedes. Cauſæ majores.
SEDESCLAVUS Comes Sclavorum. VI. 51. C.
de SEDITIONE & ſeditionariis. V. 1287. 1288.
SEDITIONARII excommunicentur, vel ſi clerici ſunt, degradentur. I. 985. B.
SEDULII Paſchale opus, inſigni laude præſcrimus. II. 940. D.
SELLA plectilis Senonenſi archiepiſcopo data. VI. 167. C.

SEM

SEMINARIA cur & quomodo ſint inſtituenda. X. 578. 579. Seminarium clericorum quomodo ſit erigendum & inſtituendum. *Trid.* X. 140. D. X. 144. B. C. D. E. *Vide*, Theologi.
Seminaria. De his nova ſtatuta S. Caroli Borromæi. X. 1038. 1039. 1040. Statuta Concilii Aquenſis, anno 1585. X. 1574. 1575. De inſtitutione & legibus Seminariorum provinciæ Burdigalenſis. X. 1382. *& ſeqq.* Seminarium Duaci erigendum pro tota provincia Cameracenſi. IX. 2177. A. Seminarii leges ex Conc. Cameracenſi, anno 1686. IX. 2177. B. C. D. E. Decreta Concilii Remenſis, anno 1583. X. 1290. De eorum fundatione & regimine ſtatuta Concilii Rotomag. anno 1581. X. 1256. 1257. *& ſeqq.* Statuta Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1811. 1812. Seminariorum regulæ, ex Conc. Turon. anno 1583. X. 1438. *& ſeqq.*
Seminarii viſitatio, & conſtitutiones ab epiſcopo præſcribendæ. X. 746. B.
Seminarii alumni habitu honeſto & uniformi coloris violacei utantur. *Avenion.* anno 1594. X. 1863. E. Singulis menſibus Corpus Domini ſumant, &c. 1864. A.
Seminariis unde redditus neceſſarii ſint petendi. X. 1365. A. B. C. &c.
Seminarium. Clerici ſeminarii ſunt de gremio eccleſiæ cathedralis, & propterea in proceſſionibus & aliis actibus publicis cum clero eccleſiæ cathedralis incedere debent. X. 1570. E.
SEMINATUS clericus. V. 1383. C.
SEMUS corpore, ne ordinetur diaconus vel presbyter. II. 1424. D.

SEN

SENATOR Urbis. IX. 1674. A. 1772. D. Magnificus dominus. *Ibidem.* Senator Urbis, illuſtris, anno 1517. IX. 1843. A. Magnificus. *Ibid.*
SENATUI urbis Romæ, domitori orbis, præſuli & reparatori libertatis. II. 963. C.
SENATUS Romanus CP. II. 884. C.
SENECA citatur in Conc. Turon. anno 567. III. 360. B.
SENECA ſenex, Pelagianus. II. 887. D.
SENECIO epiſcopus. I. 860. C.
SENENSE Concilium diſſolvitur, ob lites ibi obortas de auctoritate Pontificis & Concilii, anno 1423. VIII. 1027. C. D.
SENES Eccleſiæ & pauperes magis honorandi. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. A.
SENEX, hoc eſt, primas. II. 1072. C. Senex primæ ſedis. 1073. E. Senex eccleſiæ Summenſis. I. 1058. C. Senex Aurelius. I. 1222. C. Senex Donatianus primas Byzacenæ. I. 1222. C. Senex Silvanus. I. 1221. D. Senex Xanthippus, id eſt, primas Numidiæ. *Cod. Afric.* I. 922. E. 923. B.
SENESCALLORUM juramentum. VII. 482. E. Eorumdem officium. 483. 484.
SENIOR veſter. VI. 38. B. 41. B. VI. 113. E. Seniori meo. VI. 176. D.
SENIORALIS reverentia. V. 59. D. Senioratus. VI. 187. E.
SENIOR noſter Arnulphus Imp. VI. 481. C. VI. 401. D.
SENIORES colonorum. V. 56. C.
SENIORES monaſterii. II. 188. B.
SENIOR Ludovicus. (Craſſus.) VI. *parte II. circa med.* 1103. E. Senior Valentinianus. VI. 1121. E.
SENONENSIS epiſcopi primatus, per Gallias & Germanias. VI. 167. A. Datum ei ut ante ſe ordinatos epiſcopos omnes ſupergrederetur : Remenſi archiepiſcopo reclamante. VI. 167. D. 168. A. 176. B. Senonenſi archiepiſcopo Joannes VIII. Papa vices ſuas committit in Gallia & Germania. VI. 105. B. Senonenſis archiepiſcopi privilegia. VI. 178.
SENTENTIÆ & interlocutiones. De his Alexandri Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem.* 1824.
SENTENTIA ſine ſcriptura, nec nomen ſententiæ habere mereatur. V. 47. B. VI. 732. C.

SEP

SEPTEM Galliarum provinciæ. VI. 196. B. 200. E.
SEPTENARIO numero ſolet univerſitas ſignificari. V. 290. E.
SEPTETUS in extremo occidente baptiſmum a Gregorio II. Papa poſtulat. IV. 14. B. 18. E.
SEPTIMA ætate data ſalus. IX. 1299. C.
SEPTIMA manu. *Vide*, Purgatio.
SEPTIMANARII coquinæ. IV. 1191. D.
SEPTIMANAS presbyteri & diaconi agant. *Tarracon.* anno 516. II. 1042. B.
SEPTIMANIÆ epiſcopi. IV. 1457. C. Septimania redacta in ſolitudinem. VI. 36. D.
SEPTUAGINTA diſcipuli a Chriſto inſtituti tripliciter poſſunt conſiderari. Primo, ut miſſi a Chriſto ad prædicandum ante ſuam paſſionem : & in hoc ſtatu ſuccedunt eis presbyteri curati. &c. VIII. 1888. C. Septuaginta duo diſcipuli. V. 122. B.
LXXII. teſtes contra Ignatium Patr. CP. V. 966. E.
SEPULCRUM Dominicum viſitantibus quæ indulgentia concedatur. VI. *parte II. poſt med.* 1444. D.
S. SEPULCRI de Novo vico eccleſia, quæ juris Hieroſolymitanæ eccleſiæ eſt, & cenſualis ejus. VI. 1425. A.
SEPULTURÆ. De ſepulturis, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1833. C. 1834. A. B. C. Statuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 922. E. 923. A. B. C. D. E. *Vide*, Funus. Mortuus.
Sepultura eccleſiaſtica, quibus eſt deneganda. *Claromont.* anno 1268. VII. 606. C. *Nemauſ.* anno 1284. VII. 923. E. 924. A. B. X. 1289. E. 1290. A.
Sepultura eccleſiaſtica hæretici, publici latrones, &c. prohibendi. IX. 1012. A. B. Religioſi proprietarii, aliique, qui enumerantur. IX. 2165. B. Decollati, ſuſpenſi in patibulo, &c. eccleſiaſticæ ſepulturæ ne tradantur, abſque licentia epiſcopi, aut vicarii. IX. 1282. D. *Vide*, Damnati ad mortem. Sepultura mortuis non eſt deneganda, etiam his qui ſibi mortem intulerunt. V. 1232. E.
Sepultura eccleſiaſtica nemini prohibeatur propter debita. IX. 1913. C.
Sepultura ne pretio vendatur. *Tribur.* VI. 444. A. Pro ſepeliendis nihil exigatur. *Hincmar.* V. 393. C. VI. *parte II. initio.* 1738. A. 1739. A. IV. 1258. D. Pro loco ſepulturæ nemo a quocumque quiddam exenii exigat. V. 408. A. Pretium de terra conceſſa putredini quemquam epiſcopus non permittat in ſua parochia quærere. V. 1450. C. *Meld.* anno 1496. B. C. Clerici quidam pro exſequiis mortuorum pecuniam exigunt & extorquent. *Lateran.* anno 1215. VII. 67. E. De iis ad quos ſepeliendos archidiaconi in regno Hungariæ unam argenti marcam exigebant. VII. 804. A. B. anno 1279.
Sepultura. Nefas eſt, quod cum proceſſio pro mortuo petitur, ante omnia certa pecunia exigatur : ſimiliterque pro campanarum pulſatione & foſſa pro mortuo facienda. *Nicoſ.* VII. 1725. C. anno 1248. & 1727. C. D.
Sepulcralis pecunia, animæ ſymbolum. VI. 776. D. E. 899. C.
Sepulcrorum venditores ſevere puniantur. V. 455. C.
Sepultura morientium, vel apud eccleſiam, ubi ſedes eſt epiſcopi, celebranda : vel ubi canonicorum, aut monachorum, ſive ſanctimonialium congregatio eſt, ut eorum orationibus judici ſuo defunctus commendatus oc-

currat, &c. alioqui ubi decimam perſolvebat vivus, ſepeliatur mortuus. *Tribur.* VI. 443. E. 444. A.

Sepulturæ in eccleſia jus quibus & qualiter concedendum ab epiſcopis. X. 1242. C. XI. 108. B. C. Sepeliat in eccleſia neminem presbyter ſine conſultu epiſcopi *Hincmar.* V. 393. G. Maxime prope altare, &c. XI. 25. D. Qui ſint in eccleſiis ſepeliendi, qui in cœmeteriis: qui eccleſiaſtica ſepultura privandi. *Burdigal.* anno 1583. X. 1372. C. D. E. Sepulturæ non fiant indiſtincte ad cujuſlibet voluntatem in eccleſiis vel earum cancellis: villarum dominis, & patronis, & rectoribus &c. exceptis. *Ceſtr.* anno 1292. VII. 1170. A. Sepeliatur nemo in eccleſia. *Winton.* anno 1076. VI. 1561. A. Sed in atrio, aut in porticu, aut extra eccleſiam. *Namnet.* VI. 458. D. Laïci non ſepeliantur intra eccleſias, ſine licentia prælati & rectoris, quamvis ab antiquo haberent ſepulturas. *Nugarol.* anno 1302. VII. 1262. A B. *Marciac.* anno 1326. VII. 1521. E.

Sepeliatur nemo intra principales parietes Eccleſiæ. VII. 1986. A. Niſi quos canonice licitum eſt ſepelire. *Ibidem.* Delectus habendus eſt perſonarum. X. 1289. C. Laïcus in Eccleſia nullus ſepeliatur: niſi forte, ut quidam mirabilis Doctor dixit, talis ſit perſona ſacerdotis, aut cujuſlibet juſti hominis, &c. *Tribur. anno* 895. VI. 444. C. Niſi ſit fundator, vel patronus, vel capellanus eccleſiæ: niſi de licentia epiſcopi. *Copriniac.* anno 1255. VII. 480. D. Sepeliatur nemo in Eccleſia, quem non conſtiterit ex vitæ probitate dignum. VI. 662. A.

Sepeliri in eccleſiis, cum gravia peccata non deprimunt, prodeſt: nam quoties ad loca ſacra proximi conveniunt, recordantur eorum, & pro eis preces fundunt. V. 382. E.

• Sepulturæ locum nemo ſibi hereditario jure arroget, ſed a presbytero accipiat. *Hincmar.* V. 408 A.

Sepulturæ jus alienum ne uſurpetur. *Matiſcon.* anno 585. III. 464. D.

Sepulcra ubi & quo pacto eſſe debeant. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 823. C. D. E. Quomodo in eccleſiis exſtruenda. X. 1852. D. E. Sepulturæ eminentes prohibentur. IX. 2165. C. Sepulcrum ne conſtruatur in ſacello baptiſterii. X. 1122. C.

Sepulcrum crucis ſigno adornato, ne pede conculces caveto. IV. 1456. A.

Sepultura. Ne corpus membratim in diverſis locis ſepeliatur. *Marciac.* anno 1326. VII. 1522. C.

Sepeliendi mortuos interdicitur poteſtas laïcis ceſſante neceſſitate. VII. 905. A.

Sepultura. Si partum cum matre ſimul mori contigerit, ſine apertione in cœmeterio eccleſiaſtico ſepeliatur. VII. 906. E.

Sepulturam ſi qui elegerint apud Mendicantes, quid ſit agendum. *Concil. Lateran. ſub Leone X.* anno 1516. IX. 1831. D. E. Portentur prius ad eccleſiam parochialem, ex conſuetudine laudabili hactenus obſervata. *Avenion.* anno 1326. VII. 1505. B. *Colon.* anno 1280. VII. 831. A. De funeralibus reſpondeatur eccleſiæ parochiali, per eos etiam, apud quos deponi defunctos contigerit. *Vaur.* anno 1368. VII. 1832. B. C. Quid Curatis, quid Fratribus debeatur, ſi apud hos ſepulturæ fiant. VII. 1719. C. D. E.

Sepulturæ pecunia juſtum eſt ut aperta terra reddatur protinus. *Leges Kanuti.* VI. 899. C. 909. B. Si corpus a ſua parochia deferatur in aliam, ſolvatur tamen pecunia ſepulturæ ejus in eam cui jure pertinebit eccleſiam. 909. B. Sepulturam ſi quis elegerit extra eccleſiam parochialem, tunc proceſſio non vadit, &c. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1298. VII. 1738. C. D.

Sepultura. Ne religioſi vel clerici aliquos inducant ad vovendum, ut apud eos eligant ſepulturas, &c. *Marciac.* anno 1326. VII. 1521. B. *Avenion.* anno 1279. VII. 774. E. Excommunicantur ii qui ſolicitant ad eligendam ſepulturam extra eccleſiam parochialem. *Arelat.* anno 1275. VII. 729. D.

Sepultura. Super ſepultura inter duas eccleſias orta diſſenſione, qualem proceſſum habeat exercere Ordinarius. *Vaur.* anno 1368. VII. 1831. C. D. E.

Sepulcrorum effoſſores qua pœnitentia multandi. III. 1874. E. V. 408. A. V. 448. B. Sepulcrorum violatores, Auguſtorum principum capitaliter damnat ſententia. II. 1159. C. Si ſint ſuperſtites, excommunicentur. *Ibid.*

SEQ SER

S. SEQUANI villa. IV. 1363. B. S. Sequani eccleſia parochialis. VI. *parte II. initio.* 1817. E.

SEQUENTIÆ, quas Proſas appellant, ab epiſcopis recognoſcantur. X. 582. D. Nec ſit earum uſus frequentior in eccleſiis. *Ibidem.*

SEQUESTRI violatores excommunicantur ipſo facto. *Londin.* anno 1342. VII. 1667. D. 1668. E.

SEQUIPEDÆ erroris antiqui. III. 365. B. Sequipedæ mulieres. II. 1444. C.

SERENISSIMA Auguſta. VI. 30. A. Sereniſſimus Cæſar. X. 3. B. D. Sereniſſimus Auguſtus Lotharius. IV. 1266. C. Sereniſſimus Imperator Maximilianus, anno 1511. IX. 1566. A. Sereniſſimus rex Romanorum. X. 10. A. Sereniſſimus Imperator CP. IX. 14. C. 31. C. &c. Sereniſſimus princeps Reccaredus. III. 469. B. Sereniſſimus rex Theodoricus. II. 969. A.

SERENITAS noſtra. *Joannes VIII. Papa.* VI. 198. D. *Gratianus.* I. 842. C. *Honorius Imp. Collat. Carthag.* I. 1051. E. 1052. A. *Marcianus Aug.* II. 46. E. II. 662. B. *Pulcheria.* II. 679. D. Serenitas tua, *Felix Papa Zenoni.* II. 816. A. Veſtra. *Ibid.* E. *Anaſtaſio Imp.* II. 950. A. Serenitas veſtra, *Juſtiniano Imp.* III. 12. D. Serenitas Chriſtianiſſima tua, *Juſtiniano Imp.* III. 33. B.

SERENITATIS noſtræ ſublimitas. *Egica rex.* III. 1810. D.

S. SERGII monaſterium CP. VI. 88. E.

SS. SERGII & Bacchi monaſterium prope Andegavum. X. 1445. B.

SERGIUS CP. in ſynodo comprobat Ecthesim Heraclii. III. 799. A. B. C. D. • Sergius CP. reverendæ memoriæ Patriarcha. III. 611. A.

SERGIUS Armenus, hæreticus, tritheitæ minoris doctor. III. 1290. E.

SERICUM habitum vel ornamentum in clero improbat S. Carolus Borromæus. X. 919. C. Sericis canonici ne utantur. *Rotomag.* anno 1581. X. 1224. B.

SERICUS archidiaconus S. R. E. III. 616. B.

• SERPENTEM æneum David in templum evexit: Ozias e templo evecit. *Gregorius II. Papa.* IV. 7. C.

SERV

S. SERVANDI monaſterium. VI. *parte II. initio.* 1820. E.

S. SERVATII Leodienſis legenda probatur in ſynodo. VI. 1010 D. S. Servatii Trajectenſis eccleſia. VIII. 1483. E.

SERVI Dei. I. 117. C. Servi Dei, ſervi Chriſti, *cum epiſcopis.* I. 4. B. *Vide*, Clerici.

Servis Dei armaturam portare vel pugnare non licet. III. 1920. B.

Servi Dei, *monachi.* I. 1311. A. Servi Dei, vel ancillæ Chriſti, in fornicationem lapſi, in carcere pœnitentiam faciant in pane & aqua. *Conc. German.* anno 742. III. 1921. A.

Servitor humilis ſanctæ eccleſiæ, epiſcopus. VI. 695. C. Servitores monachorum. IV. 1230. E. Servitores abbatiarum & prioratuum. VI. 558. E.

SERVUS Dei incluſus. III. 499. A.

SERVUS ſervorum Chrodogangus Metenſis epiſcopus. IV. 1181. A.

SERVI. De eis variæ leges. III. 1819. 1810. Servo pecuniam per laborem comparatam nulli licet auferre. III. 1778. D. Servum habere poteſt hominem ſceleratum epiſcopus vel abbas, ſi pretium redimendi homo ille non habet. *Theodor. Cantuar.* III. 1777. C.

Servi eccleſiæ vel ſacerdotum, prædas non exerceant. *Aurelian. IV.* II. 1439. B. *Vide*, Mancipia. Servi eccleſiæ ſive clericorum non debent a judicibus vel ab auctoribus in aliqua angaria fatigari. *Tolet. III.* anno 589. III. 483. C. Servus eccleſiæ. II. 928. C. Famuli eccleſiæ, qui apud vos (Pariſiis) ſervi vulgo improprie nuncupantur. VI. *parte II. initio.* 1819. E.

Servi eccleſiæ, qualiter ab epiſcopo manumittantur. *Agath.* anno 506. II. 998. E. Servi in eccleſia manumiſſi, in ea libertate maneant, quam a dominis tunc perceperunt. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1445. B. Servus ad altare manumiſſus, omnino liber ſit. III. 1819. B. Servi dimiſſi, in ea conditione ſint, quam voluntas defuncti deſignat. *Pariſ.* anno 557. III. 339. C. Servi & deſcendens ab eis poſteritas, in ea conditione maneat,

in qua a defunctis relinquitur. *Aurelian. IV.* II. 1440. C. Servus fieri liber non poteſt per annos XXX. ſi pater illius ſervus, aut mater ancilla fuit. IV. 1263. E. Servis eccleſiæ ſi datur libertas, annorum tempus non a die confectionis ſcripturæ, ſed ab obitu epiſcopi debet computari. *Tolet. IX.* anno 655. III. 975. D.

Servo ſuo ſi quis in jejunio carnem dederit edendam, ſervus liber exeat. III. 1819. D.

Servi aut liberti ad palatinum officium numquam aſpirent, exceptis fiſcalibus. *Tolet. XIII.* anno 683. III. 1742. C. D.

Servi fiſci ſi eccleſias fecerint, vel ditaverint, id debet manere firmum. III. 482. A.

Servi flagellis puniendi. III. 334. D. III. 1819. C. D. Servus reatu atrociore culpabilis decapillari a domino poteſt. *Epaonenſe*, anno 517. II. 1051. C. *Vide epiſt.* 78. *Gregorii* VII. *Urati/lao Boemiorum duci.* Servum proprium qui occiderit, biennio ſit excommunicatus. *Epaon.* anno 517. II. 1051. A. Servus ſi furore actus ſe percuſſerit, erit herus innoxius. *Arelat. II.* anno 452. II. 778. A. Servus dominum fugiens, ſi in fuga mortuus fuerit, orandum pro eo. *Rabanus.* V. 1415. D. Servus ſi ad Eccleſiam confugerit, quid obſervandum. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1009. C. D. A corporalibus tantum ſupplicis excuſetur. *Epaon.* anno 517. II. 1051. C.

Servi degeneres, qui ſepulcris defunctorum deputantur. *Pariſ.* anno 557. III. 339. C. *Vide*, Degeneres.

Servi. Chriſtianum nemo & inſontem pretio tradat extra patriam, præſertim in pagani alicujus ſervitium. VI. 775. E. 781. E.

Servum ſine domini licentia nemo recipiat vel ordinet. *Franceford.* anno 794. IV. 907. B. IV. 1214. E. 1215. A. B. VI. 850. A. C. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1445. A. VI. 448. C. D. I. 463. A.

Servus ſi ordinetur, domino neſciente vel abſente, epiſcopus domino duplici ſatisfactione perſolvat. *Vormat.* anno 868. V. 743. C.

Servum qui doceat a domini obſequio diſcedere, anathema ſit. *Gangr.* I. 534. E.

* SERVITUS ortum habet a peccato originali. Deus ideo alios ſervos conſtituit, alios dominos. *Conc. Aquiſgran. anno* 816. *ex Iſidoro.* IV. 1115. B. C. * Inde & in gentibus reges principeſque electi ſunt, ut terrore populos a malo coërcerent. *Ibidem.*

Servitia. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. B.

Servitium eccleſiaſticum. *Vide*, Eccleſiaſticus.

SESCUPLA, id eſt, ſumma capitis & dimidium ſummæ. *Laodic.* I. 781. C.

Σέσσις, *ſeſſus* ſive *ſeſſio*. III. 1304. B. 1305. D. 1329. A. 1356. A.

SESQUIMARCAM pendito. VI. 497. C.

SEV SEX

Seu *pro* &. III. 1861. A. 1864. C. IV. 1003. E. 1008. B. &c.

S. SEVERI eccleſia Ravennæ. VI. 653. C. S. Severi abbas regularis. VI. 618. E. S. Severi capella, in diœceſi Viennenſi. VI. 501. C.

SEVERI Antiocheni hæretici excerpta recitantur. III. 894. A. B. C. 898. D. E. 1106. D. Severi impii excerpta recitantur, ex epiſtola ſecunda ad Oecumenium. III. 1242. D. E. ex aliis litteris. 1243. A. B. C. D. Severus Antiochenus multos ſcripſit libros: Juſtinianus Imp. juſſit omnes igne comburi. II. 1407. C. Et Severo omni civitate inſigni interdixit. *Ibidem.* D.

SEVERIANI hæretici. II. 1159. E.

B. SEVERIANI Gabalenſis excerpta recitantur, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa. III. 874. D. E. Sermo de ſancta Cruce. IV. 787. B. Homilia dicta in ſabbato. IV. 784. E.

SEVERIANUS (al. Severinus) Scythopolitanus nefarie interemptus a Theodoſio pſeudoepiſcopo. II. 666. D. 670. B. 686. C.

SEVERINUS Papa ſanctæ memoriæ. III. 609. D. Benignus amator cleri & pauperum. VIII. 1932. E.

S. SEVERINI eccleſia collegiata Burdigalæ. XI. 122. D.

S. SEVERINI abbatia, in diœceſi Pictavenſi. VII. 972. E.

SEVERITAS. Magna eſt in ipſa ſeveritate pietas, per quam tollitur peccandi facultas. III. 357. D.

SEXTUS Decretalium citatur, *anno* 1287. VII. 1135. D. *anno* 1300. VII. 1208. E. Citatur, anno 1300. VII. 1247. D.

SEXULFUS epiſcopus. III. 1035. E.

SFENTOPULCHER Comes. Moraviæ. VI. 85. C.

SI

* SIBYLLA Erythræa annis ter mille ante Concilium Nicænum. I. 455. B. Exemplar ipſius vaticinii Græcum habuit Conſtantinus. *Ibid.*

SICARDUS Vicecomes de Laurac. VI. *parte II. ſub finem.* 1643. D.

Σικάριοι, *ſicarii.* II. 1344. B.

SICENULPHUS abbas S. Sophiæ, Beneventi. VI. 977. E.

SICILIÆ regnum ad jus & proprietatem B. Petri ſpecialiter ſpectat. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II.* 1529. B. *Martinus Papa*, anno 1282. VII. 889. E. IX. 1423. D. Ad Romanam eccleſiam devolutum eſſe Alfonſo mortuo, Calixtus Papa declaravit. 1425. D.

Siciliæ rex illuſtris & glorioſus Rogerius. VI. *parte II. circa med.* 1158. A. Regium titulum ei ab Honorio conceſſum Innocentius II. Papa confirmat. *Ibidem.* B. C. D. E.

Siciliæ patrimonium. VI. 624. A. Siculum patrimonium. VI. 126. A. 807. A.

Siciliæ monarchiæ privilegium. VI. *parte II. initio.* 1644. E. *Vide*, Concilium. Sicilia & Apulia. *Vide*, Fridericus Imp.

SICUT dicendum eſt. *Simplic. Papa.* II. 803. D.

SIGEBERGENSIS monaſterii privilegium. VI. 1085. E.

SIGEBERTUS bonæ memoriæ, Theodorici F. III. 554. E.

SIGIBERTUS rex. III. 405. B

SILVESTER Papa. *Vide*, Conſtantinus Papa.

SIGILLATIO vacuarum litterarum. VII. 849. C. D.

SIGILLIFERORUM ſalaria. *Ravenn.* anno 1317. VII. 1450. D. E. *& ſeqq.*

SIGILLA authentica habere quoſnam oporteat. VII. 301. B. C.

Sigillum epiſcopi. Pro ſigillo nihil accipiendum. X. 1190. B.

Sigillum Capitoli ſub duabus cuſtodiatur clavibus. *Nicoſ.* VII. 1725. B.

Sigillum ne quis ſuum apponat litteris, quarum confectioni non interfuit. VII. 300. E.

Sigillum proprium habeat quælibet capellania. VII. 317. C. *anno* 1238.

Sigillum. Quantum debet recipi pro ſigillo. VII. 1183. D.

Signa duodecim qui per ſingula animæ vel corporis membra diſpoſita credit, anathema ſit. *Bracar.* anno 561. III. 349. B.

Σίγνον. I. 353. A.

Σίγνον τοῦ σταυροῦ, *ſignum crucis. Lateran.* anno 1215. VII. 72. E.

S. SIGNEMII abbatia, in diœceſi Bituricenſi. VII. 1062. C.

SIGRIANUM monaſterium. V. 952. D. τῶν Ἀχοιδ. 1010. E.

SILENTIARIUS Gratiani Auguſti. II. 1119. D.

Σιλεντιάριος. II. 104. B. II. 549. C.

Σιλέντιον, *ſilentium.* V. 985. A.

SILVACUM palatium. V. 1361. D.

S. SILVANI eccleſia parochialis, in diœceſi Lemovicenſi. VII. 1010. D. E.

SILVERIUS Papa, quæ contra ſe acta ſint exponit: *ſed in epiſtola ſuppoſititia.* II. 1422. A. B. C

SILVA-CANDIDA. VI. 1037. C.

SILVESTRI Papæ actus a multis in urbe Roma Catholicis, aliiſque eccleſiis, legi cognovimus. II. 940. B. In Conciliis adfuit, ſive per ſe ſive per legatos. IX. 39. E. Baptizator Magni Conſtantini. V. 154. B.

SIM

S. SIMEON Stylita XL. dierum jejunium nihil omnino deguſtans complevit. IX. 621. C.

SIMEON Metaphraſtes in vita S. Dionyſii. IX. 94. D.

SIMONI Comiti Montisfortis ditio Raymundi Comitis Toloſani conceſſa eſt, anno 1214. VI. *parte II. ſub finem.* 2041. *& ſeqq.* In Conc. Lateran. anno 1215. VII. 77. E. Sententia de terra Albigenſi. 79.

SIMON de Alna laicus Ciſtercienſis ordinis, ab Innocentio III. vocatus ad Concilium Lateran. anno 1215. VII. 85. 86.

SIMON ille magnus, immo magus. VI. 1170. C. Fecit ſibi currum, quo per aëra a dæmonibus ferretur. *Nicæn. Arab.* I. 523. D. Ejuſdem ruina in adventu Apoſtolorum. I. 698. C.

Simonitarum ſecta a Simone mago. *Nicæn. Arab.* I. 523. C. D. Simoniaca hæreſis. IV. 1242. D. IV. 1505. B. VI. C. VI. 32. A.

Simoniaci hæretici. V. 1448. E. Simoniacorum tripartita hæreſis. VI. 1068. B. C. Impugnatur. *Conc. Fo-*

rojul.

Digitized by Google

reſul. anno 791. IV. 837. E. Simoniacæ hæreſeos trapezitæ. VI. 1065. A. VI. *parte II. initio.* 1625. D. Simoniaci, præcipui hæretici, Judæ comparandi: quia ſicut iſte Filium, ſic illi Spiritum ſanctum vendunt. *Exon.* anno 1287. VII. 1106. C. Simoniacus omnis infidelis, quia omnis hæreticus infidelis. VI. *parte II. initio.* 1628. A. Simoniacus non potuit dicere, *Et Spiritui ſancto.* VI. 1039. D.

Simoniaca hæreſis funditus eradicanda: ita quod neque abbatia ematur, &c. nec aliquid pro introïtu eccleſiæ exſpectetur. VI. 1519. A. Pro divinis ſacramentis nihil præmii accipiatur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1027. B. C. Simoniaca ordinatio prohibetur. II. 602. A. 782. E. 784. A. Conſecrationes, benedictiones, ordinationes, & ſacramenta eccleſiæ gratis conferenda. *Lateran.* anno 1215. VII. 66. E. Per Simoniacam hæreſim nemo regimen obtineat. IV. 1490. D. E. Clericus nullus ad beneficium ſeu dignitatem admitti debet, niſi prius juraverit, quod in ejus adeptione nullam commiſerit ſimoniam, aut illicitam fecerit pactionem. IX. 2136. C. Epiſcopus recipiat juramentum a præſentato, ſi ſit ſuſpectus, quod propter illam præſentationem nihil promiſerit aut dederit. VII. 119. E.

Simonia. Munus ab obſequio, munus a manu, munus a lingua. IV. 1100. B. V. 119. E. V. 1448. C. VI. *parte II. initio.* 1646. E. Cito ſequitur lepra mercedem. VII. 1729. B.

Simonia. De ſimonia titulus eſt in Appendice Concilii Lateranenſis, anni 1179. complectens capita XVIII. ſive reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem:* a pag. 1720. ad pag. 1725. De ſimoniacis Conſtitutio Martini V. in Conc. Conſtantienſi. VIII. 880. E. Contra eos decreta multa. VI. 1083. 1084. VI. 1113. 1114. in Conc. Rom. anno 1059. VI. 1063. D. E. *Placent.* anno 1322. VII. 1475. E. 1476. 1477. Decretum Reginaldi Poli Cardinalis. X. 406. B.

Simoniæ ſpecies variæ enomerantur ac prohibentur. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1598. B. *Concil. Mexic.* anno 1585. X. 1714. A. B. Quomodo puniendæ, a S. Carolo Borromæo. X. 658. 659. Ex Conc. Burdigal. anno 1624. XI. 89. C. D.

Simoniaci. De his decreta Concilii Remenſis, anno 1583. X. 1300. B. *& ſeqq.* Qui ſint ſimoniaci vel fiduciarii habendi. *Ibidem.* D. E. 1301. A. B. C. D. X. 1502. A. B. C. D. E. 1503. A. B. De his decreta Concilii Burdigal. anno 1583. X. 1363. 1364. Statuta Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1822. D. E. 1823. A. B. Decreta Concilii Narbonenſis, anno 1609. XI. 51. A. B. C.

Simoniacorum aſtutiæ excluduntur. VI. 1528. A. *& ſeqq.* De fraude & dolo prælatorum in ea. *Lateran.* anno 1215. VII. 67. C. D.

Simoniaci ab officio cadant, & ſint infames. *Remenſe,* anno 1131. VI. *parte II. circa med.* 1191. C. Chalcedonenſe Concilium ſimili pœna condemnat eos, qui eccleſiæ beneficium interventu pecuniæ acquirunt, & eos qui ſacram manus impoſitionem mercari dignoſcuntur. VI. 1100. E. 1101. A. Epiſcopus, presbyter, vel diaconus per pecunias ordinatus, excommunicetur cum ordinante. *Can. Apoſt.* I. 15. C. 36. A. *Tolet. VI.* anno 638. III. 604. A. Simoniace ordinantes & ordinati deponantur. *Trull.* III. 1670. C. II. 903. E. Sacerdotium ſi quis pecunia appetat, abjiciatur ut reprobus. II. 1174. E.

Simoniaca peſtis quam ſit vitanda. IV. 1302. E. 1303. A. Quam late & occulte ſerpat. X. 1228. D. E. &c. Peccatum mortale committit, qui vel ſolam intentionem & mentem habuerit perveniendi ad beneficium per ſimoniam: &c. *Rotomag.* anno 1581. X. 1229. A. B.

Simoniæ crimen per indulgentias non remittitur, niſi cum expreſſa obligatione cedendi beneficio per ſimoniam quæſito. *Rotomag.* anno 1581. X. 1229. B. Cum ſimoniaco non poteſt diſpenſari, niſi reſignet. Item ſcriptum eſt: Omnia peccator Miſſam cantare poteſt, præter ſimoniacum. *Claromont.* anno 1298. VII. 603. A. Eis qui ignorantes canonum prohibitionem canonicas emerunt, ignoſcatur. Eis qui ſcienter emptas a ſe vel a parentibus poſſederunt, auferantur. VI. *parte II. initio.* 1736. E. Qui cupiditate parentum, cum adhuc parvuli eſſent, eccleſias per pecuniam adepti ſunt; poſtquam eas dimiſerint, ſi canonice in eis vivere voluerint, pro miſericordia ibidem ſunto. VI. *parte II. initio.* 1714. C. 1759. C. De aliis quid ſtatuendum ſit. *Ibidem.* D. E. 1759. D.

Simonia in electione ſummi Pontificis quibus ſub pœnis ſit prohibita. IX. 1657. 1658.

Simoniaca epiſcopi ordinatio quam ſit deteſtanda. II. 1020. C. D. Simoniacos epiſcopatuum invaſores amoveri jubet Alexander II. Papa: Sueſſionenſem. VI. 1092. E. Carnotenſem, & Aurelianenſem. 1095. B. C. Simoniacis epiſcopis Chryſoſtomus ſacrorum communionem indulſit; quod ſe defenderent, id ſe ex more jamdiu recepto factitaſſe. V. 1143. C. Si quis presbyter vel diaconus gratis ordinari epiſcopus a ſuo metropolitano non poſſit, Romam veniat, & ibi epiſcopalem benedictionem accipiat ſine ſimoniaca hæreſi. VI. 712. B.

Simonia. Omnes penſiones & pactiones ſuper beneficiis, non interveniente ſedis Apoſtolicæ approbatione, ſunt ſimoniacæ. X. 1229. D.

Simonia pro religionis ingreſſu deteſtanda. X. 599. C. D.

Simoniæ falſo accuſata ſedes Romana. III. 1887. D. E. Simoniacæ ordinationes prohibitæ, in Conc. Rom. anno 853. V. 65. B. Simoniaci damnati Romæ in Concilio, anno 1049. VI. 991. 992. B. C.

Simoniæ labe infecta Galatarum eccleſia. II. 783. A.

Simonia maxime in Lucenſi eccleſia. VI. 1101. B.

Simonia. *Vide,* Beneficia. Confidentiarii. Ordinatio. Reſignationes.

SIMONIDIS dictum. V. 1396. B.

SIMPLICIUS Papa XLIX. VI. 1548. B. Sanctæ memoriæ. II. 913. E.

SIN SIR &c.

SINA mons. II. 1198. D. Domicilium religionis. II. 666. E.

SINCERITAS veſtra. I. 773. C. I. 836. A.

SINGULARE quomodo intellexerit Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1298. D.

SINUESSANUM concilium citatur a Nicolao I. Papa. V. 155. B.

SION, ſpeculatio dicitur, id eſt, viſio. IV. 812. A. Eſt omnis anima. Eſt eccleſia. *Ibidem.*

SIQUIDEM. Nuper ſiquidem, *initio Bullæ Pontificiæ.* VIII. 1109. C.

SIRICII Papæ epiſtola ad Anyſium. II. 1119. E. Epiſtola ad Himerium laudatur a Joanne II. Papa. II. 1155. D. V. 534. D. VI. 148. C. D. Decreta deſcribuntur. IV. 838. C. VI. 154. B. C.

S. SIRICULÆ prioratus, in diœceſi Bituricenſi. VII. 1065. B.

SISEBUTUS rex. III. 549. B.

SISENANDUS rex. III. 578. C.

SISINNIUS CP. beatæ memoriæ. I. 1627. B. Sanctæ memoriæ. 1672. C.

SISINNIUS Paſtilas Iconomachus. V. 914. E.

Σιωπώμεν. V. 1505. A.

S. SIXTI martyris reliquiæ. III. 513. A.

SIXTUS III. Acta de expurgatione Sixti III. citantur a Nicolao I. Papa. V. 154. A. B. 155. D.

SLAVINI, qui Moravi dicuntur. VI. 126. C.

SM SOC SOD

SMARAGDUS chartularius. III. 524. D.

SMESISISNUS, viri nomen. VI. 85. C.

SOCIANDUS, *pro* ſociaturus. VI. 6. D.

SOCIETATIS JESU Clericorum Religio, pium inſtitutum a Sede Apoſtolica approbatum habet. *Trid.* X. 174. E.

SOCIETAS ſub vocabulo JESU noviter inſtituta, *anno* 1459. ad infidelium oppugnationem. IX. 1447. E.

SOCIETAS Ordinis Hieroſolymitani. X. 303. C. 304. E.

SOCIETAS criminis. Non caret ſcrupulo ſocietatis occultæ, qui manifeſte facinoribus deſinit obviare. I. 560. D.

SOCRATIS Hiſtoria eccleſiaſtica citatur a Juſtiniano Imp. III. 319. A. In Nicæna II. ſynodo. IV. 62. E. 67. B. Fuit ante ſynodum tertiam. IX. 621. D.

SODALITATES Nominis Dei, juxta conſtitutionem Gregorii XIII. *Camerac.* anno 1586. IX. 2155. D. X. 1869. B.

SODALITATES Corporis Chriſti optaret ſancta ſynodus ubique per epiſcopos inſtitui. *Camerac.* anno 1586. IX. 2162. A. Sodalitates ſanctiſſimi

Sacramenti inſtituere, utile, ſanctum, & fructuoſum. XI. 71. B. Indulgentia eis conceſſa. X. 775. A.
SODALITATES doctrinæ Chriſtianæ. IX. 2176 C. *Avenion.* anno 1594. X. 1842. A. X. 736. A. Aliæ contra blaſphemias. *Ibidem.* B.
SODALITAS reconciliandæ paci. X. 945. C.
SODALITATES virorum ac mulierum, quarum munia ſint inventutem e publicis locis, ludis, triviis, exquirere & ad eccleſiam deducere &c. XI. 64. A.
Sodalitates. Sorores & fratres fabricæ eccleſiæ Sarum. VII. 107. D. *anno* 1217.
Sodalitates. Quædam quæ ad eas pertinent, ex S. Carolo Borromæo. X. 797. C. D. De his ſtatuta Concilii Toloſani, anno 1590. X. 1814. 1815.
SODOMITICI criminis genera quatuor. VI. 976. E. Clerici ejus criminis rei, quinam gradu ſuo privandi ſint. *Ibidem.* Sodomitarum pœnitentia. III. 1874. E. 1875. A. Stupratoribus puerorum nec in fine danda communio. *Conc. Eliberit.* I. 257. D. In Sodomitas decretæ pœnæ. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1795. B. C. Perpetuo multentur exſilio; centenis prius verberibus correpti: nec niſi in fine vitæ communicent, neque id quidem, niſi digne pœnitendo ſatisfecerint. *Ibidem.* Sodomiæ peccatum & beſtialitatis puniendum uti ſtatuitur in Conc. Ancyrano. *Conc. Pariſ. VI.* anno 829. IV. 1318. C. D. E. 1319. A. 1352. B. Sodomitici ſceleris rei quomodo puniendi. VI. *parte II. initio.* 1865. E. In pœnitentia imponenda conſideranda eſt ætas, peccati diuturnitas, & utrum reus habeat uxorem, &c. 1867. A. B.

SOL SOM

SOLI ad demonſtrandum quia ſol eſt, nihil minus eſt. II. 709. A. Solis dies, Dominica. VI. 776. E. 778. E. Solis diebus, id eſt, Dominicis. VI. 983. D. Solis eclipſis die 26. Junii, anno 1321. * & Luna in nocte illius diei obſcurata veluti ſaccus. VII. 1406. D.
SOLDANUS Curiæ Romanæ. VIII. 1136. E.
SOLDANUS Iconii. *Vide*, Iconienſis.
SOLEMNITATES ſanctorum ſine ſaltationibus ſunto in omni Hiſpania. *Tolet. III.* anno 589. III. 483. E.
SOLLEMNIACENSE monaſterium. V. 630. E. VI. 180. D. VI. 857. E. Monaſterii privilegium. VI. 363. E.
SOLLICITANTES. *Vide*, Pœnitentia ſacerdotis, &c.
SOLIDI qui in lege habentur, ne per XL. denarios diſcurrant. *Remenſe*, anno 813. IV. 1022. A. Solidi monetæ Andegavenſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1906. D. Solidi Merguiiini. VI. *parte II. initio.* 1982. C. Solidi Toloſani. *Ibidem.* Solidi Narbonenſes. VI. *parte II. initio.* 1688. D. Solidi monetæ Remenſis. VI. *parte II.* 1450. E.
* σώμαν, *membranaceus* liber. III. 1185. E. 1201. E. 1205. E. 1208. D. 1212. E. 1216. A. 1217. A. 1221. E. &c.
SOMNIA viris ſanctis oblata. IV. 806. B. C.
Somnia non attendenda. III. 1863. A. Somniorum conjectationes prohibitæ. VI. 545. D. Somniatii, divini, &c. V. 450. E.

SOPH SOR &c.

* SOPHIÆ almæ & coæternæ Deo Patri Cœnobium Beneventi, in Urbe vetere. VI. 977. E. S. Sophiæ Virginis monaſterium, Beneventi. VI. 1117. E. Abbatiæ jus confirmatum. VI. 1553. 1554. Privilegium a Paſchali II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1808. A.
SOPHIÆ ædes Conſtantinopoli incendio afflicta. V. 974. A. Θεοῦ Σοφίας. 985. E. 989. C.
S. SOPHIÆ eccleſia metropolitana in Cypro. IX. 1042. D.
SOPHIA, magna eccleſia Nicææ. IV. 34. B. &c.
SOPHISTARUM ſectæ errores. *Nicæn. Arab.* I. 523. E.
SOPHRONIUS Hieroſolymit. cujus orthodoxa dogmata ſancta ſexta ſynodus veneratur, & mirabiliter ſuſcepit. IV. 778. C. 780. C. 799. E. Ejuſdem laus in ſanctos Cyrum & Joannem. IV. 206. A. B. C. Liber Pratum, λειμωνάριον. IV. 207. A. B.
SOPHRONIUS, vetus hæreticus. XI. 330. D. 331. A.
SORBONICÆ Facultatis axiomata, anno 1542. die 10. Martii edita, commendantur. *Narbon.* anno 1551. X. 440. D.
SORTES nihil aliud ſunt quam divinatio & maleficium: idcirco ſunt damnandæ, ſub anathemate. *Leo IV. Papa.* V. 3. A. B. Sortes vel aruſpicia ne exerceantur. VI. 1556. E. Sortes ex codice clauſo in quem quis particulam ligni condat, reſpuendæ. V. 378. B.
Sortes ſanctorum dictæ, ſive auguria, clericis interdicta. *Venet.* anno 465. II. 798. D. *Agath.* anno 506. II. 1003. A. *Aurelian. I.* anno 511. II. 1012. B. Sortes ſanctorum, vel quas de ligno aut de pane faciunt. III. 444. D.
Sortes & divinationes qui faciunt, fuſtigentur, venumdentur, &c. *Narbon.* anno 589. III. 494. B.
Sortes ex ſcriptura. II. 965. C. D. Sortiri in pſalterio, vel in Evangelio, vel in aliis rebus, nemo præſumat. IV. 845. D.
SORTES ſanctorum Apoſtolorum, liber apocryphus. II. 941. D.
SORTIARII. VII. 427. A. Sorticularii, divinatores. III. 494. A.
SORTILEGI ſunt excommunicati: qui ad eos concurrunt, ſunt infames. *Claremont.* anno 1268. VII. 606. A. Pœnæ in ipſos decretæ in Conc. Lateran. anno 1514. IX. 1757. B. VII. 265. B. IX. 2138. D. *Vide*, Inquiſitoribus.
Sortilegia & maleficia in nuptiis. VII. 105. C. *Vide*, Ligationes.
Sortilegos qui conſulunt, excommunicentur. *Narbon.* anno 589. III. 494. A.
SOSTA, ſive ſolutio. VII. 879. D.
SOTO. *Vide*, Petrus de Soto.
Σωζόμενοι. II. 429. C.
SOZOMENUS citator a Juſtiniano Imp. III. 319. A. VI. 1534. A. B. *Vide*, Hermias.

SP

SPANUS presbyter. I. 958. E.
SPARVARII. IV. 1242. C.
SPATAM extrahere, ſpata percutere, ſpatam ad collum portare. V. 1327. C. Per ſpatam veſtram jurantes. V. 1354. C.
Σπαθαροκανδιδάτος. IV. 1. A. 12. A.
SPECTABILITAS tua, *Tribuno.* I. 1056. D. 1061. A. 1062. A. 1065. C. D. 1076. A. &c.
SPECTACULA non facienda in eccleſia. *Baſil.* anno 1435. VIII. 1199. B. X. 457. E. *Vide*, Ludi in eccleſia. Spectacula ab epiſcopis quæ permittenda. *Tolet.* anno 1566. X. 1154. A. B.
Spectacula ludicra ut prohibeantur tempore divini officii, maxime veſperarum & concionis, impetrandum a Rege aut magiſtratibus. IX. 2157. E. Spectacula theatrorum ut die Dominico & ceteris diebus feſtis ne celebrentur. *Cod. Afr.* I. 898. D. Spectaculum omne publicum hebdomada Paſchæ prohibetur. *Trull.* III. 1686. D. Spectacula nec exhibeant nec ſpectent Chriſtiani, ubi blaſphemiæ fiunt. *Carthag. III.* anno 397. I. 962. D. Spectacula mimorum & venationum clericis laicisque prohibita. *Trull.* III. 1682. B. Spectaculis hiſtrionum, & obſcenis jocationibus nefas eſt fœdari oculos ſacerdotum; quæ ſolent in cachinnos ora diſſolvere. IV. 1320. C. Spectacula animum a rigore ſuæ rectitudinis emolliunt. IV. 1320. C.
SPERANS IN DEO CARDONA juriſperitus. VIII. 624. D.
* SPERMOLOGI peregrini. IX. 1995. A.
SPERONISTÆ excommunicati a Gregorio IX. anno 1235. VII. 163. A. Ab Innocentio IV. anno 1253. iiſdem verbis. VII. 367. B. C. &c.
SPES reſpicit futura. I. 1726. A. * Spes in Deum firmiter a cunctis Chriſtianis tenenda eſt. IV. 1009. D.
Spes in Deo non eſt, ubi non eſt amor Dei. *Propoſitio* LVII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.
Σφραγὶς ἁγία. II. 1376. E. Divina ſignatio, *qua fiunt catechumeni.* Ibid. & 1379. A.
SPIRITUALIA ſine temporalibus diu ſubſiſtere nequeunt. VIII. 1288. E.

SPIRITUS SANCTUS.

Spiritus ſanctus tertia in Trinitate perſona. *Tolet. XVI.* anno 698. III. 1790. E. 1791. A. III. 469. E. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1020. D. Ab utriſque procedens, amborum ſpiritus. *Ibidem.* Nec ingenitus, nec genitus: ne duos Patres aut duos dicamus Filios. *Ibid.* * Lumen tertium. IX. 610. D. *ex Epiphanio.* * Tertium lumen a Patre & Filio. IX. 362. A. * Simul exſiſtit συνυπάρχει

cum Patre & Filio. I. 388. B.

* Spiritus ſancti divinitas probatur a Photio, ex eo quod ſcrutatur etiam profunda Dei, &c. V. 1466. E. * Spiritus ſanctus præſcit omnia. *Eugen. Carthag.* II. 863. E. 865. D. Spiritum ſanctum audemus appellare Deum, quod veteres auſi non ſunt. *Error damnatus.* IX. 1947. B. * Spiritus per quem deificamur, non eſt creatura, abſit. IX. 656. B. *ex Gregorio Protoſyncello.* * Spiritum ſanctum qui dicunt eſſe creaturam, & diviſum a ſubſtantia Chriſti. I. 731. C. * Spiritus ſanctus nihil aliud videtur eſſe, quam Spiritus Dei: neque eſt aliud Spiritus Dei, quam vita ejus. Ergo ſi dixeris Spiritum S. creatum eſſe, dices etiam Spiritum Dei creatum eſſe. *CP. Paraphr. Arab.* I. 818.

* *Spiritus ſanctus.* Cum dicimus *Spiritum* cum additione *ſanctum*, nihil aliud quam perſonam Spiritus intelligere debemus. IX. 1075. E. *ex Baſilio.* IX. 74. A. * De eo clamatur, *Hæc dicit Spiritus ſanctus. Eugen. Carthag.* II. 865. D. * Spiritus ſanctus nominatur, Job XXXIII. & Pſal. CIII. II. 863. C. Spiritus ſanctus, in Triſagio, *Sanctus immortalis.* II. 822. E. Spiritus ſanctus increatus, unius uſiæ, unius virtutis cum Deo Patre & Domino Jesu Chriſto. I. 774. E. * Si quis Spiritum ſanctum partem dicat eſſe Patris & Filii, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. D. Spiritum S. qui non dixerit adorandum, ſicut Patrem & Filium, anathema ſit. I. 803. C.

Spiritus ſanctus. Qui dicunt ſe Nicænam fidem profiteri, & interim blaſphemant in Spiritum ſanctum, reipſa retinent hareſim Arianam. I. 731. D. De eo etiam Nicæni Patres ſufficientes dixerunt. *Icon.* anno 377. I. 799. B. * Tempore Nicæni Concilii nullus certamen afferebat de Spiritu ſancto. *Conc. Chalced.* II. 646. D.

* Spiritum S. eſſe creatorem hic verſus docet, Job XXXIII. 4. *Divinus Spiritus qui fecit me. Gelaſ. Cyzic.* I. 408. C. * Creat, renovat, vivificat. *Eugen. Carthag.* II. 863. C. D. 865. D. * *Vita* in eo Pſalmi loco: *Apud te eſt fons vitæ:* & apud Jeremiam, *aqua vivens*, Spiritus ſancti perſona eſt. IX. 1076. A. *ex Baſilio.*

Spiritum S. omnia poſſe, ſicut Patrem & Filium, qui non dixerit, anathema ſit. I. 803. A. * Etiam ipſe cauſa omnium quæ facta ſunt, ut quæ in ipſo perficiuntur. XI. 343. A. * Simul cum Patre & Filio conditor eſt omnis creaturæ. *Gelaſ. Cyzic.* I. 411. A. Factor cæli & terræ, ſicut Pater & Filius. IX. 86. B. * Manus Dei. *Gelaſ. Cyzic.* I. 408. D. E. Brachium. E. * Quaſi manus Conditoris. *Clem. epiſt. 4.* I. 60. C. * Spiritus ſancti potentia. *Eugen. Carthag.* II. 864. A. * Ipſa ſapientia & potentia eſt. *Cyrillus.* IX. 358. E. * Spiritus ſanctus omnipotens. III. 332. B. * Spiritus Dei ſuperferebatur ſuper aquas, utpote creator virtute potentiæ ſuæ continens creaturam. *Eugen. Carthag.* II. 862. B. * Spiritus viventi Verbo ad creandum adjunctus. IX. 363. B. Spiritum ſanctum eſſe animam mundi, dixit Abaelardus. VI. *parte II. circa med.* 1224. E.

* Spiritum ſanctum ſecundum ordinem nominandi tertiam dicimus in Trinitate perſonam. *Arelat.* anno 1260. VII. 510. B. A Patre tertius nuncupatur, in formula baptiſmi. IX. 259. A. * Eſſe tertium ordine & dignitate an Baſilius dixerit. IX. 243. A. B. C. D. E. 255. A. B. C. * Eſſe tertium ordine & dignitate negat Baſilius Magnus. IX. 231. D. Tertium a Patre, ſecundum a Filio dici, alienum cenſuit a doctrina Patrum. IX. 234. A. * Talem naturæ ordinem habet ad Filium, qualem Filius ad Patrem, juxta ſeriem in baptiſmi formula traditam. IX. 625. D. *Ex Baſilio.*

* Spiritum ſanctum ex Patre procedere dogmatizavit Synodus CP. I. anno 381. IV. 146. C.

* Spiritum ſanctum a Patre procedere docuerunt ſancti Patres. *Conc. Chalced.* II. 646. E. Didicerant Patres CP. a Chriſto dicente, *Spiritus qui a Patre procedit.* IV. 850. B. Spiritum ſanctum ex Patre procedere profitetur Nicæna II. ſynodus. IV. 453. C. *Synodus Romana ſub Agathone*, anno 680. III. 1119. A. *Eugen. Carthag.* II. 858. B. *Theodorus Hieroſolym.* IV. 143. A. * Spiritus ſanctus ex Patre procedit: nulla enim motio ſine ſpiritu. *Ex Damaſceno.* IX. 629. D. *Vide*, Joannes Damaſcenus.

* Spiritus quomodo ſeparari poteſt a Patre, qui ſpiritus oris ejus eſt! IX. 608. B. *ex Ambroſio.* * Spiritum ſanctum cum nominamus, ab æterni Patris perſona procedere eum monſtramus. *Conc. Mediolan.* anno 679. III. 1053. D. * Spiritus ſanctus os Patris appellatur in Pſalmo XXXII. *Ex ſpiritu oris ejus.* IV. 975. B. * Et os Filii, apud Iſaïam & Paulum. *Ibidem.* B. C. *Vide*, Filius. * Spiritus ſanctus ex ore Altiſſimi. *Eugen. Carthag.* II. 862. C. * Spiritus oris Patris. IX. 580. D. *ex Ambroſio.* * De eo ſcriptum eſt, *Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur.* Item, *Spiritus divinus qui fecit me.* I. 774. E. * Ex Patre ὕπαρξιν exſiſtentiam habet. IV. 988. B. * Ex Deo ſubſtantiam habens. *Gregorius Neocæſar.* IV. 775. E.

* Spiritus ſanctus, cum ſit ex Dei ſubſtantia, Filius non eſt; ſed ejus ſubſtantiæ cujus eſt Pater, ex quo eſt ſecundum ſubſtantiam. *Nos enim non ſpiritum mundi accepimus, ſed ſpiritum qui ex Deo eſt.* I. 1516. C. * Spiritus ſanctus manifeſtativa divinitatis occultæ potentia Patris. IX. 350. B. *ex Damaſceno.* IX. 1075. C. * Spiritus ſancti Filium eſſe cauſam S. Maximus negat; ſolum Patrem cauſam utriuſque dicit eſſe. IX. 306. E. * Spiritus ſanctus a Deo Patre ſempiterne procedit, lumen & ipſe & Deus, Patri & Filio conſempiternus, & contribulis. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1262. A. Dei natura tum Filii & Spiritus ſancti cauſa eſt, tum omnis creaturæ. *Beſſarion, ex Athanaſio.* IX. 1073. C. Spiritum ſanctum ex ſolo Patre procedere ſolus Neſtorius affirmavit. IX. 572. B.

Spiritus ſanctus a Patre & Filio procedit. Tolet. III. anno 589. III. 469. E. ſub anathemate. 474. E. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. A. Ex Patre Filioque procedens. I. 993. B. *Tolet. XVI.* anno 698. III. 1789. E. 1790. B. XVII. 1812. E. *Michaël Imp. Palæologus*, anno 1274. VII. 694. E. *Symbolum CP. in Conc. Bracar.* anno 675. III. 1032. B. II. 1014. D. Confeſſio fidei edita a Carolo M. IV. 902. A. Concilium Arelatenſe VI. anno 813. IV. 1003. B. VI. *parte II. poſt med.* 1402. B. * Ex Patre & Filio eſſentialiter procedit. *Hadrianus Papa.* IV. 871. D.

Spiritus ſanctus progreditur & procedit ab utroque. VI. *parte II. poſt med.* 1402. E. *Nicæn. Arab.* I. 518. B. 528. A. Ab utroque pariter. VII. 15. D. Immediate ab utroque procedit. *Beſſarion.* IX. 1061. E. Ita tenemus cum Auguſtino. *Ibid.* * Non procedit de Patre in Filium, nec de Filio tantum procedit ad ſanctificandam creaturam: ſed ab utriſque procedere monſtratur, quia caritas ſive ſanctitas amborum eſſe agnoſcitur. V. 736. E. VI. 697. E. *Pilgrimus Lauriac.* * Miſſus ab utriſque. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1020. E. Tertia in Trinitate perſona, a Patre Filioque procedens, amborum Spiritus. V. 736. E. VI. 697. E. *Tolet. VI.* anno 638. III. 602. A. * Ex Patris Filiique unione procedit. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1790. B. * Non eſt *Spiritus ſanctus* nomen relativum, ſed *Donum.* 1791. A.

Spiritus ſanctus nec genitus, nec ingenitus, ſed a Patre & Filio pariter procedens. *Lambeth.* anno 1281. VII. 865. E. Æqualiter a Patre procedit & Filio: totus eſt Patris, ac totus eſt Filii Spiritus. V. 1237. B. Ex Patre & Filio inenarrabiliter procedentem Anglia confitetur in ſynodo anni 679. III. 1038. E. * Non genitus, non creatus, ſed ex Patre Filioque intemporaliter procedens. III. 332. C. IV. 855. D. * Spiritus unus procedens a Patre, & emanans a Filio, vivificus ſuper omnia. *Nicæn. Arab.* I. 506. Ex Filio, & ex ambobus, dixerunt etiam Patres Græci. IX. 355. D. E. *& ſeqq.* Ex Patre & Filio procedere quod Latini dicunt, Græci reprehendunt. *Nicolaus I. Papa.* V. 309. D. Ex Patre & Filio. Cauſæ nomine Doctores noſtri non utuntur, ſed ejus loco voce Principii. IX. 214. D. ἐκ πατρὸς υἱοῦ τε, pro ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. VII. 693. E. * Non procedit de Trinitate, ſed de Patre & Filio. II. 1461. A.

de Spiritus ſancti proceſſione quæſtio in Galliis agitata. IV. 974. A. Ex Filio quoque procedere, multis ſcripturæ locis probatur. *Ibidem.* C. D. E. Teſtimoniis Patrum. 975. D. E. 976. *tota.*

* Spiritus Veritatis quod dicitur, etiam a Filio procedere ſignificat. IX.

524. D. • Etiam de Filio procedit, quia eſt Spiritus Veritatis; Chriſtus autem eſt Veritas. IX. 581. A. *ex libro de fide ad Petrum.* • Spiritus veritatis: Veritas autem eſt Chriſtus: & effunditur ab illo. Per vocem, *effunditur*, Cyrillus proceſſionem intelligit. IX. 605. E. IX. 944. B. • Spiritus ſanctus, paternæ virtutis, & ſapientiæ, id eſt, Filii Spiritus creditur. *Cyrill.* I. 1291. C. Per quem Chriſtus ſigna operatus eſt. 1294. D.

• Spiritum ſanctum ex Filio quoque procedere, docet illa Chriſti vox, *Accipite Spiritum ſanctum.* IX. 572. A. 573. E. • Si non ex Filio non procederet, Chriſtus non diceret: *Accipite Spiritum ſanctum.* IX. 580. D. *ex Auguſtino.* IX. 608. D. *ex Auguſtino. & 609. A. Ex Anaſtaſio.* IX. 74. A. IX. 935. C. E. • Et illud, *Senſi virtutem ex me exiiſſe. Ibidem.* C. • Procedit a Filio, quia *Virtus de illo exibat*, &c. IX. 943. E. • *Accipite Spiritum ſanctum*, dictum a Domino, ad renovandum hominem, qui gratiam amiſerat. XI. 326. C.

• Spiritus audiens a Filio accipit, & auditio ſcientia eſt, & eſſe, & divina eſſentia. IX. 258. A. • *Quæcumque audiet, loquetur*; ſignificat ſpirationem ejus. *Beſſarion.* IX. 1068. D. *ex Baſilio. Ibidem.* E. De eo dictum eſt illud, *Ille me clarificabit. Cyrill.* I. 1291. A. Item illud, *De meo accipiet.* Ibid. B. • Illud, *Ex meo accipiet*, ad proceſſionem ex Filio pertinet. *Beſſarion.* IX. 1067. D. E. 1068. A.

• Spiritus ſancti miſſio ex Filio, eſt ejus ab eo ſpiratio. *Beſſarion.* IX. 1067. D. *Gregorius M.* IV. 778. B. • Spiritus ſancti ſi Filius eſt dator & largitor, Spiritus ſanctus ex ipſo etiam eſt. IX. 206. C. D.

• Spiritus ſancti fons etiam Filius, ob illud, *Verba quæ ego locutus ſum vobis, ſpiritus & vita ſunt.* IX. 648. B.

• Spiritus ſancti fons etiam Filius: quia ſcriptum eſt, *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ*: &, *Qui biberit ex aqua, quam ego dabo ei*, &c. Et Pater, ob illud, *Quoniam apud te eſt fons vitæ.* IX. 645. E. *ex Gregorio Protoſyncello. & 648. A. ex Chryſoſtomo*, &c.

• Spiritus ſanctus intelligendus eſt ſonus de ore Filii procedens, in verbis Job XXXVII. 2. IV. 975. C. D. *ex Gregorio M.*

Spiritus ſanctus ex Filio quoque procedit: Scriptum eſt enim de Filio: *Spiritu labiorum ſuorum interficiet impium.* Et, *Quem interficiet Dominus JESUS Spiritu oris ſui.* IX. 581. A. *ex libro de fide ad Petrum.*

Spiritum ſanctum a Filio procedere ſcripſit Hormiſdas Papa in epiſtola quam ſuſceperunt Orientales. IX. 102. A. Etiam ex Filio procedere, ſeptima ſynodus fatetur in codice vetuſtiſſimo. IX. 99. D. *Vide*, Taraſius. Nos quoque cum ſancto Damaſceno Spiritum non dicimus ex Filio; ſed, etiam ex Filio. IX. 645. C. D. Etiam ex Filio eſſe, docuit Cyrillus Alexandrinus. VII. 159. D. E. Profluere a Filio, apud Cyrillum, idem ac procedere. IX. 944. C. D. • Clarioribus & apertioribus verbis Doctores dicunt eum emanare, oriri, ſcaturire, eluceſcere a Filio. *Beſſarion.* IX. 1063. E. • S. Maximi epiſtolam quomodo Latini intelligerent. IX. 378. C. • Spiritum ſanctum non eſſe ex Filio, Neſtorius & Theodoretus tradiderunt. IX. 95. B. *Vide*, Theodoretus.

• Spiritus ſanctus ineſt Deo & Patri & eſſentialiter inſitus eſt, indiviſibiliter ex ipſo procedens: ſic inſitus eſt & Filio, & ex ipſo procedit: *Joannes Beccus*, anno 1277. VII. 755. E. • De ſubſtantia Filii eſt, ſicut Filius eſt de ſubſtantia Patris. *Idem ibidem.* • A quo habet Filius ut ſit Deus, eſt enim de Deo Deus, ab illo habet utique, ut etiam de illo procedat Spiritus ſanctus. IV. 976. D. • Etiam a Filio procedit, ſiquidem Filius eſt conſubſtantialis Patri. IV. 850. C. In eo namque Spiritus ſanctus a Filio procedere creditur, in quo a Patre procedere non dubitatur. *Ibid.* D. • Ut proprius eſt eſſentiæ Patris, & non extra hanc procedens in eſſe; ita & eſſentiæ Filii proprius eſt, & non extra hanc procedens in eſſe. *Joannes Beccus*, anno 1277. VII. 756. A. • Pater & Filius non ſunt de ſubſtantia Spiritus ſancti. IX. 943. B. C. • Spiritus ſanctus Chriſto connaturalis. IV. 35. C. • Non eſt extra Verbum Spiritus: ſed cum in Verbo ſit, per ipſum in Deo eſt. IX. 624. E. • Procedit ex Filio, quia naturalium bonorum Dei Patris exſiſtens eſſentialiter communicator Filius, habet Spiritum. unde & illud corporaliter inſufflavit, &c. *Joannes Beccus*, anno 1277. VII. 756. A. B.

• Spiritus ſanctus ex Deo exſiſtentiam habens; & idem Spiritus Filii, eo quod per Filium eſt manifeſtatus hominibus. *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 221. E. 222. A.

• Spiritus ſancti cauſa Filius. IX. 343. C. • Cauſa eſt etiam Filius, non tamen principalis ut Pater; ſed tamen cauſa, quia eſt unum cum Patre. IX. 351. E. *Beſſarion, ex Maximo & Damaſceno.*

• Spiritus ſanctus immediate ex Filio, mediate ex Patre. IX. 653. A. B. C. *ex Patribus.* • Procedit ex Filio immediate, at ex Patre mediante Filio. Quod enim Spiritus ſanctus a Filio procedit, id Filius habet a Patre. VII. 158. C. 159. B. C. Ubi ſunt qui male interpretantur, mediatum & immediatum! *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 224. B. Non eſt Spiritus ſancti προβολεὺς Filius. *Græci iidem, ibidem.* C.

• Spiritus eſt verbum Filii. IX. 925. D. • Filius eſt Dei Verbum, Verbum autem Filii Spiritus, &c. IX. 608. A. *ex Baſilio.* & 939. D.

• Spiritus ſanctus eſt imago Filii. *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 221. E. 222. B. *ex Baſilio.* • Imago Filii, & Verbum Filii: non tamen filius Filii, ne Trinitas multitudo infinita cenſeatur. IX. 628. D. • Imago Filii quo ſenſu dicatur a Baſilio & Athanaſio. IX. 929. C. • Imago Filii perfecti, perfecta viventium cauſa, ſanctitas ſanctificationis præſtatrix, per quem Deus cognoſcitur, &c. *Gregorius Neocæſar.* IV. 775. E. • Spiritum ſanctum imaginem Filii, Filium imaginem Patris, Baſilius & plurimi alii doctores dicunt: Filium, Verbum Patris; Spiritum, Verbum Filii. Filium fragrantiam Patris, Spiritum fragrantiam Filii. *Beſſarion.* IX. 1066. A. • Spiritum ſanctum Patris & Filii imaginem Doctores omnes Orientales ſine ulla hæſitatione vocant. *Georg. Scholar.* IX. 529. E. Occidentales omnes cum Auguſtino aſſerunt, ſolum Filium ſolius eſſe Patris imaginem. *Ibidem.*

• Filius exemplar Spiritus ſancti, ex Gregorio Thaumaturgo. *Beſſarion.* IX. 1065. E. Ergo Filium etiam ejus cauſam putabat. *Ibidem.* Ex Baſilius exemplar Filii Patrem ponit tamquam cauſam Filii: Ergo Gregorius etiam Filium tamquam cauſam Spiritus, ejus exemplar aſſeverat. *Ibidem.*

• Spiritum ſanctum procedere ex Filio, idem valet atque procedere per Filium. IX. 310. C. Idem valere *Per* & *Ex*, multis exemplis ſacræ ſcripturæ oſtenditur. *Joſeph Methon.* IX. 585. • In theologia *per, ab, ex*, nihil differunt. *Beſſarion.* IX. 1062. B. Ex Patre per Filium, & ex Patre Filioque procedere, argumenta probantia ex Beſſarione. IX. 1061. 1062. &c. • Prodit per Filium, quia eſt eſſentiæ identitas: & hoc etiam Latini dicunt. IX. 354. E. 355. A. Explanatio Latinorum de voce illa, *Per Filium.* IX. 378. 379. A. B. D. • Theodorito negante Spiritum ſanctum ex Filio vel per Filium habere eſſe & ſubſiſtentiam, Concilium totum Epheſinum tacuit, neque cum mendacii arguit. IX. 374. Græcorum evaſiones contra teſtimonia Patrum, qui dicunt Spiritum ſanctum a Patre per Filium procedere. IX. 374.

• Spiritus ſanctus, manifeſtativa virtus occultæ Patris divinitatis, ex Patre per Filium procedens, ut ipſa novit. IX. 573. E. *ex Damaſceno.* IX. 624. C. D. 629. E. *ex Damaſceno.*

• Spiritus ſanctus a Filio diſtinguitur, quod nec ut ipſe a Patre productus eſt, & quod per ipſum Filium ſit manifeſtatus. IX. 342. B. *Macarius Antioch.* III. 1170. B.

• Spiritum ſanctum eſſe per Filium, & eſſe Filii, & effundi ab illo, docet Cyrillus. IX. 95. C. Exponuntur dicta Joannis Damaſceni, & Dionyſii Areopagitæ, de Spiritu ſancto; quod non ſit ex Filio. IX. 1073. E. *& ſeqq.* • Spiritus vivificans & omnipotens, qui ex Patre per Filium procedit. IV. 131. C. IV. 527. B. Hoc Taraſii dictum defenditur ab Hadriano Papa, multis Patrum teſtimoniis. IV. 775. 776. 777. 778. De ejus proceſſione per Filium, ſancti Maximi ſententia. IX. 593. D. Ex Patre per Filium effundi naturaliter, dixit Cyrillus Alexandr. IX. 576. A. • Spiritus deïtatis fluvius, ex Patre per Filium prodiens. IX. 588. A.

Spiritus ſancti cauſa principalis ſive primordialis non eſt Filius, aut princi-

pium ſine principio, aut cauſa ſine cauſa : hoc enim ſoli ineſt Patri : nam quod habet Filius, ut dicatur cauſa & principium Spiritus ſancti, hoc habet a Patre, a quo etiam eſt. *Joſeph Methon.* IX. 593. D.

• Spiritus ſancti proceſſio a Filio, in illo Joan. XV. *Cum autem venerit Paracletus, quem ego mittam vobis a Patre;* &c. ubi Filius non producit principaliter ſicut Pater. IX. 307. E.

• Spiritus ſanctus nec Filius eſt, nec per Filium ſuam ὕπαρξιν habet. *Symbolum Neſtor.* I. 1516. D. • Spiritus S. cur ex Deo per Filium, dixit Baſilius, non ex Patre per Filium. IX. 338. B. Spiritus emanatus per Filium. *ex Athanaſio.* IX. 338. A. Diverſi modi, quos Græci propoſuerunt faciendæ definitionis. IX. 980. A. B.

• Spiritus ſancti non ſunt duo principia, ne & duos deos confiteamur : ſed ſolus Pater principium eſt Spiritus ſancti. *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 220. A. B. Procedit ex Patre & Filio, ut ab unico principio, unica actione. IX. 378. E. Spiritus ſancti Pater & Filius unum eſt principium, non duo principia. IX. 394. D. • Spiritus ſancti una cauſa & unum principium ſunt Pater & Filius, quia productiva potentia una & eadem eſt, quæ originaliter eſt Patris, a quo illam & Filius habet. IX. 274. A. • Pater ergo cauſa Spiritus originaliter & ſimpliciter. *Ibidem.* B. • Non ſunt duo principia Spiritus ſancti Pater & Filius; ita enim eſſent duo mittentes : at res non ita ſe habet. IX. 640. A. *ex Gregorio Protoſyncello.* • Spiritus ſanctus æternaliter ex Patre & Filio, non tamquam ex duobus principiis, ſed tamquam ex uno principio; non duabus ſpirationibus, ſed unica ſpiratione procedit : reprobandus qui temerario auſu ſecus aſſerat. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 705. B. C. *Eugenius IV.* anno 1443. IX. 1039. A. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1754. A. Hæc Latinorum pariter & Græcorum vera ſententia. *Ibid.* • Spiritus ſancti non ſunt duo principia Pater & Filius, inquit Auguſtinus; ſicut creaturæ non tria principia, ſed unum ſunt Pater & Filius & Spiritus ſanctus, ipſa Trinitas Deus. *Beſſarion.* IX. 1071. B. • Qui dicunt a Patre & Filio Spiritum eſſe, dualitatem ſingularitatis genitricem dicunt : quod neque in numero verum reperitur; neque ſimplicis naturæ & incompoſitæ proprium eſt; ſed compoſitæ & materialis. *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 221. D.

Spiritus ſanctus procedens ex Patre; ſed non Filius : non enim generatur, ſed procedit, &c. *Gregor. Theol.* IV. 779. C. E. • Spiritus ſancti proceſſionis modus ineffabilis & innominabilis proprie dicitur a Theologis. IX. 194. A. Spiritus S. cur non dicatur Filii Filius. IX. 338. C. • De Spiritu noli quærere cur non ſit Filius. *Baſilius.* IX. 206. C. • Spiritus ſanctus ſi de ſubſtantia Patris eſt, & Filius etiam eſt de ſubſtantia Patris; cur unus Filius, & alius non eſt Filius? Ecce reſpondeo, ſive capias, ſive non capias : &c. IV. 976. C. • Quid differt inter mitti, & procedere? *Joſeph Methon.* IX. 572. A. • Procedere idem eſt ac poſſe manifeſtari. IX. 342. A. 346. C.

• Spiritus ſancti quam quidam aiunt ſecundam & temporalem miſſionem, nihil eſt, &c. *Beſſarion.* IX. 1066. E. Nuſquam hæc duplicitas proceſſionum reperitur. 1067. A. • Spiritus ſanctus mittitur a Patre & Filio : Hic *mittere* importat relationem originis inter mittentem & miſſum, & per conſequens diſtinctionem realem. *Beſſarion.* IX. 1061. C.

Spiritus ſanctus ex Patre & Filio procedens dicitur, in ſymbolo. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 957. A. *Emerit.* 999. A. B. *Conc. Tolet. XII.* III. 1718. C. *XIII. Tolet.* 1738. B. XV. *Tolet.* 1761. A. De voce, *Filioque*, conficta Joannis Papæ nomine, ab aliquo Græculo epiſtola. VI. 342. Utrum additio, *Filioque*, ſit deſumpta ab intrinſecis ipſi ſymbolo, vel ab extrinſecis. IX. 769. B. *& ſeqq.* Spiritus ſanctus in ſymbolo cur dicatur ex Patre procedere, deinde cum Patre & Filio ſimul adorari. *Marc. Epheſ.* IX. 294. B. C. D. E. *Vide*, Symbolum.

• Spiratio activa eſſentialis eſt una numero, propria Patri & Filio. *Beſſarion.* IX. 1072. A. Forma qua ambo producunt, eſt ipſa divina eſſentia, una & eadem numero communis ambobus. *Idem.* 1071. E. • Spirare, proprium eſt, ut notio; non ut hypoſtaticum. *Beſſarion.* IX. 1071. A. • Per generare, ſpirandi actio fit. *Beſſarion.* IX. 1061. D. E. Hic *per* importat habitudinem cauſæ ſine qua non. 1062. B. • Spiritus ſanctus non dicitur relative ad Patrem & Filium, ſed ad ſpirantem. IX. 310. A. Spirantes ſunt Pater & Filius per unam ſpirativam ſeu productivam potentiam. IX. 398. B.

Spiratio ſive proceſſio. IX. 359. C. Spiratio paſſiva activæ ſpirationi reſpondet. *Beſſarion.* IX. 350. A.

• Spiritus ſancti ipſum hypoſtaſim, tum ſpiritum fuiſſe homini a principio inſufflatum, tum a Salvatore diſcipulis datum, Baſilius adſerit contra Eunomium. IX. 363. B. C. • Spiritum vitæ inſufflavit Deus in hominem : vita autem vere divinitatis natura eſt. *Cyrillus.* IX. 362. E. • Spiritum ſanctum unum confitemur, qui ſanctos omnes innovat. I. 306. E. Spiritum ſanctum gratia quadam nos participamus, & non ſubſtantia : ſubſtantia namque Dei imparticipabilis eſt. *Beſſarion.* IX. 1063. D. • Adverſus eos, qui putant, non ſubſiſtentem αὐτόματον nobis gratiam mitti, & per eam nos ſanctificari. IX. 363. A. • Spiritus non in ſanctificatis reponetur : eſt enim ipſe ſanctificatio. IX. 259. A. • A Filio accipimus Spiritum ſanctum, qui alius ab ipſo eſt ſecundum propriam hypoſtaſim. IX. 266. C. Ipſum Spiritum ſuſcipimus ſanctificantem, &c. 267. A. B. Vel potius operationes ejus. *Ibidem.* D. Spiritum cum donis. 270. B. D. Totus Spiritus in unoquoque ſuo dono accipitur. *Marc. Epheſ.* IX. 906. E. • Spiritus ſanctus effunditur baptizandis a Filio non alienus, ſed ut Deus ipſe, qui eſt ex eo, & proprius ipſius. *Cyrillus.* IX. 358. A. 362. D.

• Spiritus ſanctus eſt ſpiritus Dei vivi, ſpiritus paraclitus, conſolator, director, increatus. *Nicæn. Arab.* I. 507. D. • Datus eſt in paracleſin & ſanctificationem & eruditionem credentibus. *Antioch.* anno 341. I. 608. C. 610. A. C. *Arian.* 680. C. *Sirm.* 702. C. • A ſpiritu ſancto ſpiritales appellamur. *Eugen. Carthag.* II. 866. E.

• Spiritus ſanctus non eſt Pater Chriſti, ne duos Patres Filii videamur aſſerere. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1022. B. Spiritum ſanctum Manichæus aſſerit crucifixum. II. 822. E. 826. C.

Spiritus ſancti præſentiam teſtatur congregatio ſacerdotum. I. 1467. D.

Spiritum ſanctum poſt annos a Chriſto nato 1260. glorioſius operari, docebant Joachitici. *Arelat.* anno 1260. 510. C. D. 511. B.

SPIRITUS ſeptem, ſeptem operationes divini ſpiritus, ſeptem oculi Chriſti. XI. 338. A.

Spiritus ſancti dona ſunt ſeptem. His reſpondent ſeptem petitiones orationis Dominicæ, &c. *Vaur.* anno 1368. VII. 1809. C. E. 1810. D. E.

• *Spiritus ſanctus.* Columbas vendere, eſt de Spiritu ſancto, quem Deus omnipotens conſubſtantialem ſibi per impoſitionem manuum tribuit, commodum temporale percipere. V. 1448. E. *Rabanus.* VI. 32. E. *Joannes VIII.*

• Spiritum ſanctum dediſſe nullus ſanctorum reperitur. IX. 928. B.

SPIRITUS, aqua, ſanguis. *Vide*, Tria ſunt.

S. SPIRITUS de Urbe Præceptor. IX. 1690. E.

SPO SPU SPY

SPOLETANUS ducatus. VI. 90. B. *anno* 880. Spoletanum ducatum, ſeu Beneventanum Romanæ eccleſiæ donaverunt Pippinus & Carolus M. VI. 623. E. 624. C.

SPOLIATOR pauperioris, quamvis potens, ab epiſcopis omnibus excommunicetur, niſi reddiderit. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. D.

SPOLIATUS injuſte, reſtituatur. VII. 47. E. Spoliatus, non poteſt damnari, niſi ſibi ablata prius legibus reſtituantur. I. 5. A. De ſpoliatis reſtituendis, vel non, reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1793. C. 1794. 1795.

SPONSALIA. Quomodo deſponſanda virgo, & quibus ritibus procedendum ſit. VI. 595. A. B. 596. A. B. Sponſalium benedictio. *Siric.* I. 848. C. Sponſalia non in tabernis fiant, ſed in loco ſacro. X. 594. E. Sponſalitiorum qui fidem infringunt. V. 529. D. Sponſalium violatio, ſacrilegium quoddam eſt. *Siric.* I. 848. C. Sponſalia qui fregerint, abſtineantur. *Conc. Eliberit.* I. 256. A. De ſponſalibus, reſponſa Pontificum. VI. *parte II. ſub finem.* 1837. E. 1838. 1839. *Vide*, Matrimonium.

Σπόνδυλα. II. 520. E. 12.

SPUERE qui conatur ſupra caput ſuum,

in faciem illius quantocius ſputum relabitur. VI. 933. B. *Leo IX.*
SPURIUS de Sanguinenda, ſpurius de Ju, &c. VII. 1549. E.
SPYRIDONIS epiſcopi Cyprii laus. I. 385. A. B. C.

SQ ST

Squinantiæ morbus. VI. *parte II. ſub finem.* 1666. E. *ex Guillelmo Tyrio.*
STABILISIANORUM numerus tertius. III. 185. D.
STADINGORUM hæreſis in Germania circa Rhenum, anno 1233. VII. 231. 232. E. 241. A.
STALLUM in choro. VII. 1757. C.
STAMPENSIS abbatia S. Trinitatis. VI. *parte II. initio.* 1877. C.
STARE debet qui evangelium prædicat, & qui audit. VI. *parte II. ſub finem.* 1649. B.
STATUAM Chriſto erexit mulier quæ fluxum ſanguinis patiebatur. IV. 170. A. 234. E. • Statuam ab hæmorrhoïſſa Domino factam non idcirco dicimus, ut ſtatuas ſimiliter æneas facere ſtudeamus; nam iſtud factum eſt ſecundum gentilem ritum, quamquam volente Domino, &c. *Germanus CP.* IV. 262. A. B.
STATIONARII, quæſtores. IX. 1914. E. Stationariorum officia ſolis ſacerdotibus concedenda. VIII. 1010. E.
STATIONES in proceſſionibus: quid ſit in illis vitandum. IX. 2106. B.
STATUS puræ naturæ. Vide, Deus numquam affligit innocentes.
Σταυροπήγια. V. 1133. B. 1144. E.
STEPHANA, puellæ nomen. VII. 1060. D.
STEPHANE ϛεφανίλαος. II. 1369. B. 1372. B.
S. STEPHANI brachium, Veſontione. VI. *parte II. initio.* 1957. E. S. Stephani Laudenſis monaſterii privilegium. VI. *parte II. initio.* 1838. A. S. Stephani eccleſia primaria Lemovicis. VI. 871. A. S. Stephani eccleſia, Moguntiæ. VI. 1170. E. Senonibus. VI. 710. D.
STEPHANI Papæ & martyris decretalia ad Hilarum, citantur ab Hincmaro. V. 393. C. Epiſtola ad Hilarium. V. 1336. C. D. E.
STEPHANUS martyr, novus Stephanus. IX. 98. D.
STEPHANUS ab Antiochia, Arianus. I. 654. E.
STEPHANUS Boſtrenſis, De imagine ſanctorum. IV. 90. D.
STEPHANUS Molata Iconomachus. V. 882. A. Μόλατος. 1082. B.
STEPHANI Pariſienſis epiſtolæ. VI. *parte II. circa med.* 1183.
STEPHANI Angliæ regis diploma, de libertatibus Eccleſiæ Anglicanæ. VI. *parte II. circa med.* 1197.
STEPHANUS & Palladia inceſti. II. 1054. B.
STERCORALIS nominis præſulatus. V. 914. E. Stercorales & ſubulcos teſtes allegit Photius contra Ignatium. V. 931. A.

STI STO STR STU

STIPENDIUM qui accipit de rebus eccleſiæ, ſub precariæ nomine profeſſionem ſcribat. *Tolet. VI.* anno 638. III. 604. B.
Stipendia presbyterorum taxanda. *Ciceſtr.* anno 1289. VII. 1155. A. *Vide*, Presbyterorum. Stipendia ſacerdotum. *Exon.* anno 1287. VII. 1101. B. C. D. E. *Vide*, Rector.
καὶ ἐπίχειαι, *& conſtitit.* III. 1204. A. 1206. E. *& alibi paſſim.*
STOLAM primam Adami ſibi & nobis perdidit. *Trul.* X. 35. E.
STOLAM accipiant concionaturi paſtores. X. 1941. E.
STRADBURGUM, *Strasbourg.* anno 765. III. 2010. D.
STRATARUM ſpoliatores. VII. 1140. B.
STRENAESHALCH, ſinus Phari. III. 994. B.
STRIGA. *Vide*, Lamia.
STRUMENTA chartarum, *inſtrumenta.* V. 1305. C.
STUDII monaſterium CP. intra urbem. VI. 967. D. II. 1211. E. Sancti Joannis ἐν τοῖς Στουδίου. 1249. B. ἡ Στουδίου μονὴ, monaſterium Studitarum, *CP.* V. 1125. C.
STUDENTES inter canonicos regulares, ad bacchalariatum vel magiſterium poſſunt promoveri. VII. 1580. E. *Vide*, Beneficiati. Quibuſlibet diebus Mercurii vel Jovis dicatur ſpecialis collecta in Miſſa pro ſtudentibus. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1388. E. Collecta autem ſit, *Deus qui per coæternam. Ibidem.*
STUDIUM. De tempore ſtudii: decennium eſt in magiſtris ſeu licentiatis aut bacalariis in theologia, &c. IX. 1874. D. Septennium ad ſtudia ſemel in vita conceditur eidem perſonæ in uno vel pluribus beneficiis inſtitutæ. *Auſcitan.* anno 1300. VII. 1247. D.
Studiorum, potiſſimum ſacrorum, inſtauratio, primum medium ad reformationem. IX. 2082. C.
Studii Bononienſis univerſitas. VIII. 106. D. *anno* 1409. Oxonienſis. *Ibid.* Toloſæ. *Ibid.* Cracovienſis. *Ibidem.* E. Viennenſis. *Ibid.* Andegavenſis. *Ibid.* D. Cantabrigiæ. *Ibid.* E. Pragenſis. *Ibid.* Colonienſis. *Ibidem.* Montiſpeſſulani. *Ibid.* Studium Oxonienſe. VII. 787. D. anno 1279. Studii Pariſienſis univerſitas. VIII. 1409. C. Studium Pragenſe. VIII. 449. D. *Vide*, Univerſitates.
STUPRATORES virginum & viduarum, excommunicentur. II. 1065. C. Stupri multa, ſi quis monialem violaverit. VI. 593. E. *Vide*, Virginem.
STYLIANI Neocæſarienſis epiſtola. V. 1122. 1130.

SUA SUB

SUATIM. V. 756. C.
SUBADJUVA. II. 829. D. III. 186. B. Συβαδιούβα, *ſubadjuva.* II. 333. D.
SUBADVOCATI. VI. *parte II. circa med.* 1302. A.
SUBCAPELLANORUM officium. VII. 850. E.
SUBDEFENSOR. VI. 1400. E.
SUBDIACONATUS ad majores ordines refertur a Patribus & ſacris Conciliis. *Trid.* X. 136. A. • Subdiaconi altaribus adminiſtrant: non tamen inter ſacros ordines cenſentur. *Vide*, Ordines ſacros. • Subdiaconatum eſſe ordinem ſacrum poſtea eccleſia inſtituit. VIII. 1891. C. *Vide*, Ordines.
Subdiaconus. *Can. Apoſt.* I. 19. D. 38. A. *Clem. epiſt. 3.* I. 53. E. *Trull.* III. 1661. C. 1662. E. Lector, ſubdiaconus, exorciſta. *Antioch.* anno 341. I. 597. B. • Subdiaconi in Eſdra Nathinæi appellantur. IV. 1062. D.
Subdiaconi quales ordinandi. *Trid.* X. 142. D. Subdiaconi ne ordinentur qui fuerint in juventa mœchati. *Conc. Eliberit.* I. 253. C. ad Subdiaconatum promoti, certæ ſtatim eccleſiæ addicantur & adſcribantur. XI. 75. A. Sic etiam ad presbyteratum. 76. C.
Subdiaconi ordinandi forma. VI. 1180. B. C. D. E. Subdiaconum conſecrare. V. 1462. C. Subdiaconi cum ordinantur, manus impoſitionem non ſuſcipiunt, &c. IV. 1062. E. Subdiaconus gradum ſuſcipit per patenam & calicem. III. 586. D. • Subdiaconis, cum ordinantur, vaſis miniſterii benedictio eis ab epiſcopo datur, ſicut in quibuſdam eccleſiis vetuſtas tradit antiqua. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 962. E.
Subdiaconi tantum ab epiſcopo ordinati vaſa altaris portent. *Bracar.* anno 561. III. 351. C. Subdiaconi eſt Apoſtolum legere. *Remenſe*, anno 813. IV. 1018. E. Subdiacones ſacra non contingunt. *Tolet. I.* anno 400. I. 990. C. Subdiaconus nec geſtet orarium, nec oſtia derelinquat. *Laodic.* I. 785. B. 789. 790. A. *Chori Eccleſiæ.* • Subdiaconus nec panem det, nec calicem benedicat. *Laodic.* I. 785. C. *Vide*, Calicem.
Subdiaconorum nullus ad nuptias tranſeat. *Silveſt.* I. 292. C. Subdiaconus nullus ordinetur ſine profeſſione caſtitatis. VI. *parte II. initio.* 1864. E. • Subdiaconi quia ſacra miniſteria contrectant, placuit Patribus, ut caſti & continentes ſint ab uxoribus. IV. 1062. E. *Moguntiac.* anno 888. VI. 407. E. Subdiacones, vel deinceps, quibus ducendi uxores licentia non eſt. *Agath.* anno 506. II. 1002. D. Subdiaconi abſtineant ſe a conjugibus, aut ab honore clericatus pellantur. V. 739. D. *anno* 868. Subdiaconis ne ipſis quidem connubium carnale conceditur. *Leo Papa.* I. 1767. E. VI. 805. E. Subdiacono uxorem ducendi licentiam numquam damns. *Nicolaus I. Papa.* V. 352. A. • Subdiaconus nullus amplius ordinetur, niſi promittat ante altare, numquam ſe habiturum uxorem neque concubinam. *Bituric.* anno 1031. VI. 849. D.
Subdiaconos a ſecundis nuptiis eccleſia penitus excludit. II. 692. C.
Subdiaconi incontinentes, ſub pœnitentiæ oneribus uſque ad extremum vitæ monaſteriis ſunt religandi. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 963. A.
Subdiaconi cum ſacerdote communicent, Apoſtolicis & ſolemnioribus feſtis, in publica Miſſa. X. 476. E. Ad ſacram Euchariſtiam percipiendam obligantur ex ſynodi Aquenſis decreto,

Digitized by Google

anno 1585. ſaltem Dominicis & diebus feſtis ſolemnibus. X. 1540. C.
Subdiaconi ſeptem Romæ, qui ſeptem notariis imminerent, & geſta Martyrum colligerent. I. 123. A.
Subdiaconus oblationarius. VI. 627. E. Subdiaconus ſubpulmentarius. VI. 627. E.
SUBDITORUM ſalute præfecti incolumitas continetur. X. 635. C.
SUBLIMITAS tua. I. 1064. B. 1073. C. Sublimitas veſtræ ſanctitatis. *Joanni IX.*
SUBPRIMATES. Primates & ſubprimates. VI. 347. B.
SUBPULMENTARIUS ſubdiaconus. VI. 627. E.
SUBRIPERE, *pro* ſubrepere. I. 827. A. 831. B. &c. I. 1342. A. I. 1474. E. Subripere latenter alicui. V. 635. C. Subreptio. *Ibid.* E. &c. Subripere regi. V. 1358. B. Subreptum eſt regi. *Ibidem.*
SUBSCRIBIT Juvenalis Hieroſolym. deinde epiſcopi legati Romanæ ſedis, poſtea presbyter legatus. I. 1499. E. 1503. E. Subſcribunt in Concilio Epheſino, Cyrillus Alex. Arcadius epiſcopus legatus Apoſt. ſedis, Juvenalis Hieroſolymitanus, Projectus epiſcopus legatus Apoſt. ſedis, Flavianus Philippenſium epiſcopus, Philippus presb. Apoſtolicæ ſedis legatus. I. 1527. A. B. Subſcribunt vel ſcribunt hoc ordine: Epiſcopus CP. Hieroſolymitanus, epiſcopus Apoſtolicæ ſedis legatus, presbyter ejuſdem legatus, epiſcopus Antiochenus. I. 1670. C.
SUBSCRIPSISSE ſe in pura charta dicunt Orientales. II. 74. A. 79. E. 82. E.
SUBSCRIPTIONUM variæ formulæ. Confirmavi. Conſignavi. Conſolidavi. Firmavi. VI. 650. A. B. Cum gaudio conſenſi, acquievi, confortavi, corroboravi, concluſi, conſentiens ſubſcripſi, conſolidavi, conceſſi. VI. 685. A. B. C. Propria manu confirmo: Signo crucis confirmo: Libenter annuo: Conſolidavi: Gratum habui: concedo: confirmo: Pro viribus aſſenſum præbeo. VI 803. 804.
SUBSIDIUM caritativum quomodo exigendum. X. 753. B. C. Gallicanorum epiſcoporum ad Carolum VI. epiſtola, pro exemptione ſubſidii VIII. 953. *Vide*, Decimæ. Burgundia. Clerus. Subventio.
SUBSIGNATIONEM metu extortam orat Photius epiſcopus Tyri nullam vim habere. II. 438. A.
SUBSISTENTIA, vel hypoſtaſis, idem ac perſona. IV. 20. C. Subſiſtentiam & naturam non diſtinguebat Severus Antiochenus Acephalus. IV. 70. D. ⁎ Subſiſtentiam antiqui Patres, & maxime Romani pro ſubſtantia & natura dicebant: ideoque unam ſubſiſtentiam Trinitatis, ſicut unam naturam & ſubſtantiam. II. 1163. D. Orientales e contrario. *Ibidem:* & 1164. A. Hanc diviſionem Athanaſius univit. Ex illo tempore omnes unam naturam, tres vero perſonas & ſubſiſtentias confitentur. II. 1164. A. B.
⁎ Subſtantiæ vocabulum, cum de Deo agitur, quia a populis ignoratur, & ſcandalum affert, eo quod in ſcripturis non legitur, placuit de medio tolli, inquiunt Ariani, in conventu Sirm. anno 359. I. 710. D. Apud Nicen. 719. D. 722. D. V. 1510. D. ⁎ Subſtantiæ nomen non accipitur ſecundum aliquem paganorum uſum, ſed contra Arianos &c. *Antioch.* I. 742. D Subſtantiæ nomen de Deo, in ſacris libris. II. 858. E. ⁎ Subſtantiæ nomen abolendum. *Conſtantinop.* anno 359. I. 726. D. Subſtantiæ nomen retineri jubent Patres Concilii Arim. I. 712. D. ⁎ Vocis illius acceptiones variæ. IX. 879. B. C. D. ⁎ Subſtantia *pro* hypoſtaſi. III. 794. E. 818. D. E. 819. B. Subſtantia Patris cum dicitur a Doctoribus, perſona intelligitur. IX. 215. C.
SUBVENTIO. *Vide*, Clerus. Rex.
⁎ SUBURBICARIARUM eccleſiarum ſollicitudinem gerat epiſcopus Romæ. *Nicæn.* anno 325. I. 333. C.

SUC SUE SUF

SUCCEDIT in onere, qui ſubſtituitur in honore. *Lateran.* anno 1215. VII. 51. E.
SUCCENTOR. VI. *parte II. initio.* 1937. C. anno 1116.
⁎ SUCCESSOR Chriſti quilibet epiſcopus. IX. 665. C.
SUECIAM in fide Chriſtiana inſtruxit eccleſia Gallicana. VI. 1461. B. Multa ibi fieri contra eccleſiaſticam diſciplinam conqueritur Alexander III. Papa. VI. *parte II. poſt med.* 1439. 1440. &c.
Suedia, *pro* Suecia. VI. *parte II. circa med.* 1160. E. Suedorum rex, *pro* Suecorum. VI. *parte II. circa med.* 1161. D.
SUENUS rex Danorum, anno 1075. VI. 1299. E. Suenius. 1320. B.
SUESSIONIBUS eccleſia SS. Criſpini & Criſpiniani. VI. 587. A. Sueſſon, *Soiſſons*: anno 765. III. 2010. D. Sueſſorum civitas, *Soiſſons.* V. 651. B.
SUFFOCATUM. De eo lex. III. 1876. D. ⁎ Suffocatum vetitum in Actis. *Theodor. Cantuar.* III. 1773. C. Suffocata qui comedunt, vel beſtiarum morſibus extincta, ab eccleſiæ cœtibus arceantur. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1176. B.
SUFFRAGANEI epiſcopi. III. 2036. D.
SUFFRAGIA defunctorum. *Vide*, Miſſarum ſolemnia.

SUG &c.

SUGERIUS abbas regni negotia ob abſentiam regis in occidentali Francia, juxta illius cœnobii prærogativam adminiſtrabat. VI. *parte II. circa med.* 1305. E. Ei totius regni adminiſtrationem commiſerat Ludovicus Francorum rex Hieroſolymam proficiſcens. VI. *parte II. circa med.* 1313. B. Eidem multa mandat negotia agenda vice ſua Eugenius III. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1251. *& ſeqq.*
SUINTILA rex. III. 595. B.
S. SULPICII Bituricenſis abbatia. VII. 999. D.
Σουλτάνα μεγάλη Deipara. XI. 197. B.
⁎ SUMMA ESSENTIA, Deus. VI. *parte II. poſt med.* 1402. A.
SUMMULA confeſſionis. VII. 1124. D. *& ſeqq.*
SUNIKAS. II. 1333. D. E. 1337. C. D. E. 1340. B.

SUP

SUPERBIA, morbus eſt divitum. VII. 279 E. De ea. *Ibid.* & 280. A.
⁎ SUPERESSENTIALIS deitas. IX. 287. A.
SUPERFLUOS foras mitte. *Chalced.* II. 82. A.
SUPERHUMERALIA ſumit Patriarcha. V. 786. B. *Vide*, Veſtes ſacerdotales.
SUPERLUNARIBUS amicti habitus epiſcoporum. IX. 1383. A.
SUPERNATURALIA dogmata a patribus tradita & prædicata. IV. 994. C. Super naturam, *ὑπερφυῶς*, conceptus Chriſti eſt, quippe ſine ſemine. III. 1450. C.
SUPERPELLICEA latis ſint manicis, non anguſtis, inſtar rocheti. X. 686. E.
SUPERPOSITIO. I. 188. D. Superpoſitiones omni ſabbato. *Conc. Eliberit.* I. 253. B. *Vide*, Jejuniorum.
SUPERSTITIO quæ dicenda ſit, & tollenda. X. 814. C. D. X. 1189. B. Superſtitio omnis in ſanctorum invocatione, Reliquiarum veneratione, & Imaginum ſacro uſu tollatur. *Trid.* X. 169. A. Superſtitiones quæ ſint prohibitæ decreto Concilii Cameracenſis, anno 1586. IX. 2155. C.
Superſtitioſum eſt exſpectare quemcumque effectum a quacumque re, quem res illa producere nullo modo poteſt. X. 1954. D.
SUPERSTITIONUM paganorum ſpecies vetitæ. VI. 903. B. 912. A. *Vide*, Paganiarum.
SUPPARA, quæ ſuppellicia dicuntur. X. 482. D.
SUPPLICATIONES publicæ quomodo peragendæ. X. 584 D. Rarius in eis geſtetur ſacroſancta Euchariſtia, extra octavam ei dicatam. *Mechlin.* anno 1570. X. 1181. E. *Vide*, Proceſſiones.
SUPPLICIO affecti. *Vide*, Suſpenſi.
SUPPO Comes illuſtris. VI. 43. E.
SUPPOSITUM. Quælibet eſſentia habet unum ſuppoſitum, &c. Et quælibet eſſentia eſt communis tribus ſuppoſitis, &c. *Wicleff & Hus.* VIII. 907. A.

SUR SUS

SURCABIÆ, *al.* Surtariæ. III. 503. C.
SURIANORUM eccleſia, eorum patriarcha Jonas: cui miraculum obtigit, dum Miſſam celebraret. VII. 83. 84.
SUSANNÆ hiſtoria a Græcis recepta. XI. 210. C.
SUSCEPTUS tuus. VI. 1016. D.
SUSPECTUS de crimine quomodo ſit corrigendus. VI. *parte II. ſub finem.* 1932. D. E. *Vide*, Diffamatus.
SUSPENSIONIS ſententia quomodo ſit ferenda in ſubjectos. VI. *parte II. ſub finem.* 1676. B. C. D. ⁎ *Suſpenſionis ſententia, ab officio prædicationis.* Perpetuum ſilentium ori tuo vir-

Digitized by Google

tuæ æterni Verbi imponimus. V. 20 B. *Cariſiac. Concil.*

* SUSPENSI. Qui ſuſpenduntur in patibulis, poſt confeſſionem Deo peractam, danda communio eſt: cadavera ad eccleſias deferenda, pro eis Miſſæ celebrandæ. *Mogunt.* anno 847. V. 13. D. *Vermat.* anno 868. V. 748. C. D.

SUSPICIOSUS presbyter, ſacramento purget ſe ſuper quatuor Evangelio coram populo. V. 445. A.

SUSTANTIONENSIS comitatus, prope Nemauſenſem. VI. *parte II. initio.* 1809. D.

SYA &c.

S. SYAGRIUS Æduorum epiſcopus citatur. VI. 412. B. *Vide*, Auguſtodunenſi epiſcopo.

SYBAITICUM. V. 969. D.

SYCÆ, ubi monaſterium extra CP. II. 146. A.

SYLEM terra. V. 773. C.

Συμαβαὶ θῦαι. II. 44. B.

SYLLABAM præſentem expoſuimus. (hoc eſt, epiſtolam.) I. 108. C.

Συλλειτουργοί. I. 661. A. *& alibi.* Συλλειτουργὸς epiſcoporum presbyter. *Conc. Illyric.* anno 374. I. 794. B. *Συλλειτουργοὶ coepiſcopi, ibid.* D.

SYMBOLUM

SYMBOLUM, collatio ſive indicium. IX. 901. C. Symbolum vel mathema fidei. III. 54. E. 59. E. 303. C. *Vide*, Fidei ſummarium. Fidem. Symbolum, teſſera. IX. 259. D.

SYMBOLUM Apoſtolorum. IX. 75. B. 83. D. IX. 130. A. Quod Eccleſia Romana cuſtodit. I. 854. A. Symbolum Apoſtolicum. V. 1445. B. Unde ſit. IX. 1937. D. * Ab Apoſtolis conditum. *Clem. epiſt. 1.* I. 43. E. 44. A. Ab Apoſtolis traditum. I. 1303. B. Inſtitutum. II. 29. D. VIII. 1705. C. IX. 776. E. IX. 834. E. 835. A. B. 901. B. Symbolum Apoſtoli convenientes fecerunt. IX. 259. D. Symbolum Apoſtolorum a duodecim Apoſtolis compoſitum dicit Leo Papa. IX. 843. A. Græci negabant. *Ibidem.* Symbolum, collatio eſt Latine: quia in eo ſancti Apoſtoli omnem fidei integritatem contulerunt. *Hincmar.* V. 416. C. Singulas ſententias proferentes. *Ibidem.* D. Symbolum Apoſtolorum, in quo ipſi collegerunt, quæ in diverſis locis ſacræ ſcripturæ ſunt tradita. Et iſta collectio, Symbolum appellatur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. A. In eo diſtinxerunt XIV. articulos fidei. *Ibidem.* A. B. C. D. Idem verſibus quatuor comprehenſum. *Ibidem.* A. B. Aliqui tamen XII. tantum fidei articulos ponunt: ſed prima diſtinctio melior eſt. *Ibidem.* D. Symbolum Apoſtolorum, id eſt, collatio ſicut in Pſalteriis correctis invenitur. VI. 787. C. Symbolum ſanctificationis appellatur, quia Chriſtianum diſcernit a non Chriſtiano. IX. 259. D.

Symbolum Apoſtolorum explicatur. VII. 589. E. 590. A. B. C. Quatuordecim fidei articuli. IX. 1476. C. D. E. De eo detraxerunt Patres, Deſcendit ad inferos. IX. 135. C. * Credo & in ſanctam eccleſiam. I. 1516. B. Credis in vitam æternam, & remiſſionem peccatorum per ſanctam eccleſiam. *Cyprian.* I. 134. E.

* Symbolum eumdem honorem ſortitum eſt, quem & divina ſcriptura. IX. 118. D.

Symbolum memoriter ſciat omnis Chriſtianus. IV. 857. B. Diſcant omnes. III. 1714. A. Vel in ſua lingua. IV. 1016. B. *Vide*, Orationem Dominicam.

Symbolum reddatur publice in eccleſia a Competentibus ante octo dies Reſurrectionis. *Agath.* anno 506. II. 999. E.

Symbolum Apoſtolorum ſilenter & ſecrete dicitur in Completorio & in Prima quotidie, quia fuit editum, quando nondum erat fides Catholica propalata. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. E.

SYMBOLUM Antiochenæ eccleſiæ. I. 1271. D.

SYMBOLUM Nicænum. I. 311. A. Ejuſdem laus. II. 711. E. 712. A. Symbolum Nicænum Trinitas dictavit. *Synodus ſexta.* III. 1418. E. Symbolum Nicænum, fides inerrabilis. II. 451. D. Symbolum Nicænum principali loco eſſe lex eccleſiæ præcipit. II. 643. E. Symbolum Nicænum, ſalus noſtra. II. 402. A. Symbolum ſive Mathema unum novimus; Nicænum videlicet, &c. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1286. D. E.

* Symbolum Nicænum interpretati ſunt Cyrillus, & Cæleſtinus, & Leo: & eorum interpretationem Concilium univerſale ſuſcepit: qui non acquieſcit ſynodi ſententiæ, excommunicatur. II. 427. D. E. Symbolum Nicænum, fidei regula. Illius expoſitionem factam tum a Cyrillo, tum a Leone Papa ſynodus Chalced. amplectitur. II. 386. C. Symbolum Nicænum quod per omnia cuſtodivit, neque auctum, neque imminutum, Chalcedonenſis ſynodus, laudatur a Marciano Imp. II. 663. D. E. 666. A.

* Symbolum aliud, præter Nicænum, qui tradere præſumſerit, clericus a clero pellatur: laicus vel monachus, anathemate feriatur. *Liberius Papa.* I. 695. E. Symbolum incommutabile. *Leo Papa.* I. 1779. C. * Deceret Eccleſiæ filios nihil amplius excogitare, quam ſymbolo (Nicæno) conſtat eſſe declaratum. *Conc. Chalced.* II. 646. A. Symbolo Nicæno neque augmentum neque diminutionem ſuſcipimus. II. 742. D. 762. A.

Symbolum Nicænum Græce. I. 421. D. Ex interpretatione Rufini. I. 694. D. Recitatur in *Conc. Carthag. III.* anno 397. I. 969. E. Conc. Carthag. anno 525. II. 1077. A.

Symbolo Nicæno uni adhærere ſe Eutychiani profitentur, & Epheſinæ ſynodo primæ. II. 427. B. C. Nihil addi volebant Ægypti epiſcopi & Eutyches. *Chalced.* anno 451. II. 99. A.

Symbolum Nicænum poſt Evangelium cantatur in Miſſa, quaſi fidei evangelicæ expoſitio. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. E. Ante myſticam oblationem a plebe dicitur. IV. 247. E. *Vide*, Miſſa.

SYMBOLUM Nicænum & CP. eſt idem, quamvis differat verbis quibuſdam, non ſenſu. IX. 83. B. Symboli CP. auctor Gregorius Theologus. IX. 294. E. * Conſtantinopolitani Patres primum fidei ſymbolum auxerunt, in quo confirmarunt Spiritum ſanctum eſſe creatorem. *CP. Paraphr. Arab.* I. 818. Symbolo Nicæno addidere multa Conſtantinopolitani Patres & Chalcedonenſes. IX. 71. B. C. * Conſtantinopolitani Patres decreverunt, ut nihil poſtea huic ſymbolo adjiceretur. *CP. Paraphr. Arab.* I. 818.

Symbolum Nicænum & CP. recitatur in Conc. Tolet. III. anno 589. III. 471. D. E. In Conc. Bracar. III. anno 675. III. 1031. 1032. In Synodo ſexta. III. 1395. 1398. In Conc. Tolet. XII. III. 1718. B. C. & in XIII. 1738. A. In Concilio Trid. recitatum. X. 20. C.

Symbolum CP. in Miſſis ſolitum cantari. *Tolet. VIII.* anno 653. III. 956. E. Symbolum ita credendum & canendum, ſicut in ſanctis ſex univerſalibus ſynodis traditum conſtat. VI. 85. E. Non aliud habendum præter quod traditum eſt a ſex ſynodis. IV. 779. A. * Non cantabatur Romæ: & auctor eſt Leo Papa III. ut cantari in Galliis paulatim deſinat. IV. 973. C. D. Omni ſacrificii tempore ante communionem recitetur. III. 478. B. Ante Dominicam orationem, a populo clara voce decantetur. 479. D. In Miſſa totum a choro, non alternatim organo canatur. X. 781. E. Dum cantatur, ſingulis ſyllabis ſingulæ notæ reſpondeant, etiamſi quatuor diverſis vocibus cantetur a muſicis. X. 1414. E.

Symbolum aliud ſive aliam fidem conſcribere vel docere nemini liceat. III. 1402. B. *Concil. VI.* Symbolum alterum qui condere voluerint, anathematizemur. II. 455. D. E. Symbolo ne quid adderetur interdixit Epheſina ſynodus univerſæ eccleſiæ. IX. 110. C. D. E. 111. A. Prius licuit; non poſtea. *Ibid.* D. E. Symbolo addere aliquid vetitum eſſe a tertia ſynodo toti eccleſiæ, falſum oſtenditur. IX. 131. A. B. C. D. E. &c. 138. A. B. C. &c.

Symbolo Nicæno nihil adjecit aut detraxit ſynodus Chalced. II. 704. D. 705. E. Nec voluit adjici aut detrahi. 714. B. 716. D. 726. D. 727. B. C. 732. B. 737. E. 739. A. 746. B. 758. A. * Regula eſt, quæ prædicat ſufficere quæ ſunt expoſita. Regula vult aliam expoſitionem non fieri. Ea quæ ſunt Patrum, teneantur. In ſcriptis expoſitionem non facimus. *Chalced.* anno 451. II. 286. B. C. * Tractatus ſcribunt ſancti Patres, non quaſi aliquid fidei ſive ſymbolo deſit, ſed contra hæreſes pugnaturi. II. 646. B. Patres noſtri ſcriptis proſtravere inimicum; ſed non aliud ad confeſſionem protulerunt ſignaculum fidei. *Conc. Chalced.* II. 647. E. Duas naturas in Chriſto agnoſcimus: & nequaquam veluti ſymbolum his

qui baptizantur hoc tradimus, ſed ad bella hoſtium reſervamus. II. 732. B. * Symbolo Nicæno & CP. nihil addi volunt Patres Chalcedonenſes: ſed cum illo jubent ſuſcipi ſynodicas epiſtolas Cyrilli, & ſynodicam Leonis ad Flavianum. II. 454. D. E. 455. A. *Vide*, Leonis epiſtola. Symbolo nihil addendum eſſe ſtatuit Nicæna II. ſynodus. IX. 66. B. Symbolo quidquam adjici aut ex eo detrahi prohibetur, in pſeudoſynodo Photii. VI. 339. A. B.
* Symbolo addentes aut detrahentes anathematizantur in VIII. ſynodo. V. 1483. A. B. C. D. *Ex Nilo.* Nihil addendum fuiſſe Græci contendunt in Conc. Florentino. IX. 114. *& ſeqq.* Addere ſymbolo fas eſſe docet Beſſarion. IX. 1052. E. 1053. 1054. Quo ſenſu nulla ſit additio facienda. *Ex Eulogio Alexandrino.* IX. 664. C. D. *Ex Ephræmio. Ibidem.* E. *Georg. Scholar.* IX. 508. C. D. E. Additio qualis prohibita. IX. 782. A. B. Et quibus. 784. A. B. C. 785. 786. *& ſeqq.* In ſymbolo explicare aliquid, non eſt contrarium decretis prioribus. IX. 82. 83. &c.
Symbolum alterius fidei quam Nicænum ſive CP. non licet cuiquam componere; ſed illud uberius exponere fas eſt. IV. 849. C. In eo additum eſt, *de Spiritu ſancto ex Maria Virgine*, propter Apollinarem. IX. 54. D. Non auſi ſunt Patres addere vocem *Deiparæ*, quamvis neceſſariam ad dogmata exprimenda. *Ibid.* 55. A. Si Chalcedonenſis ſynodus addidiſſet ſymbolo vocem, *Deipara*, non peccaſſet. IX. 91. D. Ad Evangelium multa addidere Patres explicationis cauſa quanto magis ſic addere aliquid ad ſymbolum licet! IX. 83. D.
* *Symbolum.* Additionem, *Filioque*, non ſolum non dicimus; ſed eos etiam qui principio hoc dicere ſua infania auſi ſunt, quaſi tranſgreſſores divini verbi condemnamus, ſicut theologiæ Chriſti Domini everſores, &c. *Joannis VIII. nomine epiſtola.* VI. 119. C. D. Sed rem adeo gravem tam cito commutare, & aliis id epiſcopis ſuadere, haud facile eſt. *Ibidem.* D. E. Vocem, *Filioque*, non eſſe additamentum, probat Joſeph Methonenſis. IX. 557. E. *& ſeqq.* * Propter hæreticos, qui ſuſurrant Spiritum ſanctum ſolius eſſe Patris, & a ſolo procedere Patre, additum eſt, *Qui ex Patre Filioque procedit.* IV. 850. B. * Collatio Romæ habita ſub Leone Papa III. de additione vocis, *Filioque.* Papa negat ſe eam adjicere audere ſymbolo, quoniam id Concilia prohibent, quibus ſe coæquare non præſumit. IV. 971. B. C. Miſſi Caroli M. e contrario addendam eſſe cantandamque dicebant, quia niſi cantaretur, a pleriſque neſciretur. *Ibidem.* C. D. Additionem in ſymbolo factam a Romanis Photius in ſua pſeudoſynodo prodit. V. 1162. A. Symbolum, in Conc. Forojulienſi recitatum, habet, *Ex Patre Filioque.* IV. 855. B. *Vide*, Spiritus ſanctus. De additione facta ſymbolo diſceptatio. IX. 38. A. 42. C. 51. D. E.

Symbola tria profitetur ſe tenere Anſelmus, Beccenſis abbas, anno 1092. VI. *parte II. initio.* 1697. A.
SYMBOLUM Athanaſii. Pſalmus qui dicitur, *Quicumque vult.* VII. 337. A. VII. 1096. A. Sermonem fidei Catholicæ, cujus initium, *Quicumque*, presbyter quiſque ſciat memoriter. VI. 415. A. Qui fidem ſancti Athanaſii non irreprehenſibiliter recenſuerit, ab epiſcopo condemnetur. III. 1816. B. Symbolum Athanaſii datur Armenis. IX. 440. E. Citatur. VII. 158. D. Publice cantatur, & mane, quia fuit editum tempore fidei propalatæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. E.
SYMBOLUM Neſtorianum. I. 1516. C. D. E. Repudiatum. IX. 54. E.

SYM

SYMEONIS Stylitæ epiſtola ad Juſtinianum, ſive Juſtinum Imp. IV. 781. C. Epiſtola ad Juſtinum juniorem Imp. IV. 290. A. Symeon in monte mirabili. IV. 218. D. Ejus miracula. 217. 218. 219. 222.
SYMEON Theologus qui & Metaphraſtes, in vita S. Dionyſii Areopagitæ. IX. 573. B.
SYMMACHUS in decretis. IV. 1309. D. IV. 1445. D. Epiſtola ad Æonium. V. 1331. E. 1339. B. Symmachum Papam a Theodorico rege accuſatum, ſynodus Romana Dei judicio voluit reſervari. V. 866. D.
Συμμοιρίας μοιρίαι. III. 1453. C.
Συμπάθειαν ἁμαρτιῶν, veniam peccatorum. VII. 696. B.
S. SYMPHORIANI baſilica. III. 457. B. S. Symphoriani Capitulum. VI. *parte II. poſt med.* 1433. E. Eccleſia collegiata Remis. X. 1321. C. Monaſterium juxta Auguſtodunum. VI. 1502. B. S. Symphoriani terra in partibus Provinciæ. VI. 621. A.
SYMPHOSIUS ſanctæ memoriæ epiſcopus. I. 994. A. D.
Συμφυΐα, in Incarnatione. IV. 989. C.

SYN

* Συνάδελφοι, confratres. V. 1181. D.
* *Συναγωνιζομένου ἡμῖν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος.* VI. 244. D.
SYNAXES ſeptem omni die: horæ ſeptem. III. 1964. C. D.
SYNCELLUS & vicarius Hieroſolymitanus. V. 771. A. Syncellus Dioſcori Agoraſtus. II. 338. C. Syncelli Epiphanii epiſcopi CP. II. 1160. C. Syncellinus, *ſyncellus.* III. 1040. D. Heraclianus reverentiſſimus presbyter ſanctæ majoris Eccleſiæ, & cohabitator ſanctiſſimi archiepiſcopi & Patriarchæ Epiphanii. II. 1036. E. Σύγκελλος. III. 797. E. Σύγκελλος θρόνου Ἱεροσολύμων. V. 1052. B. &c.
SYNCLETIUS diaconus. II. 880. E.
SYNDEREDUS presbyter. VI. 129. A.
Συνδιάκονος. II. 1253. D.
SYNECDOCHE, cum a parte totum ſignificatur. *Tolet.* XV. anno 688. III. 1762. E. 1763. A. Exempla ex ſcriptura. *Ibidem.* A. B. C. D. Ex Patribus, Cyrillo & Auguſtino. 1763. E. 1764. *tota pag.*
Συνήλθομεν ἐν τῷ πατριάρχῃ, ad patriarcham convenimus. IX. 384. C.
SYNDICETUR: ſyndicare. VII. 359. C. 360. A.
SYNDICUS in ſingulis diœceſibus conſtituendus. XI. 102. D. E.
S. SYNDULPHI prioratus. VII. 1043. B. In diœceſi Claromontenſi.
* *Συγκατάβασις, Condeſcenſio.* I. 420. A. I. 1652. A. II. 433. E. III. 249. D. 250. D. IV. 236. A. IV. 989. A. IX. 197. E. *Συγκατάβασις καὶ οἰκονομία.* IX. 583. D. *Συγκαταβαίνοντες.* III. 1321. D. *Συγκαταβαίνειν.* IX. 380. C. IX. 388. B. C. IX. 413. E.
Συνψήφισις πιστῶν, fidelium ſuffragia. VII. 696. B.
SYNNADENSIS archiepiſcopus. VI. 1449. D.

SYNOD

SYNODALE quod accipit epiſcopus. II. 936.
SYNODALES teſtes. *Pariſ.* anno 1429. VIII. 1051. C. Synodalium teſtium officium. X. 1838. C. Eorum juramenti forma. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 981. B. C.
SYNODICA epiſtola. I. 753. D.
SYNODICON Caſſinenſe citatur a Pelagio II. Papa. III. 436. E.
Συνοδικόν. II. 437. A.
Synodus provincialis per ſingulas quaſque provincias adminiſtrare omnia debet, ut ſynodus Nicæna definit. *CP.* anno 381. I. 809. D.
Synodi tam generales quam ſpeciales per provincias, amplectendæ ac ſequendæ. *Bracar.* anno 572. III. 385. D.
Synodus, *ἐνδημοῦσα* ſive *ἐνδημοῦσα* in regia civitate conventus, appellatur. II. 439. E.
Synodus plenaria, ſive perfecta eſt, in qua etiam metropolitanus adfuerit. *Antioch.* anno 341. I. 599. E. 602. A.
Synodus nulla facienda præter Romanæ ſedis auctoritatem. I. 221. C.
Synodi ſubjacentes Concilio Apoſtolicæ Sedis. III. 1115. D.
Synodorum celebrationem impedientes. Contra eos decretum. *Colon* anno 1266. VII. 567. D.
Synodum abbatum presbyterorum, & diaconorum ſuæ diœceſis annis ſingulis teneat epiſcopus. *Oſcenſe*, anno 598. III. 535. D. Vocati ad ſynodum abbates, venire teneotur, & Rectores. *Vaur.* anno 1368. VII. 1813. C. D. Quo cultu ornatuque ad ſynodum venire debeant omnes convocati. *Budenſe*, anno 1279. VII. 796. C. D. E. 818. E. Parochi venientes ad ſynodum, viſitent infirmos, &c. VII. 1983. D.
Synodi celebrandæ forma. VI. 829. E. *& ſeqq.* X. 1069. B. C. D. X. 1303. D. E. Modus & tempus. VI. *parte II. ſub finem.* 1937. C. D. E. 1938. C. D. E.
Synodi diœceſanæ apparatus. VII. 587. B. C. D.
Synodus bis in anno fiat. *Vernenſe*, anno 755. III. 1995. C. Synodi locales per annum fiant. *Nicæna II. ſynod.* IV. 490. E. Synodi diœceſanæ ſingulis annis celebrentur. *Trid.* X. 155. B. *Synodus diœce-*

ſana. De ea ſtatuta Concilii Burdigal. anno 1583. X. 1377. 1378. Ordo ſervandus in ſynodo. *Nicoſ.* VII. 1697. E. Ad ſynodum medio Maïo presbyteri veniant: Kalendis Novembr. abbates. III. 444. E.
SYNODALIS epiſtola nomine Caroli regis ad epiſcopos & Comites ſcripta. V. 115. A
SYNODO eccleſiaſtico. II. 975. B. *Vide*, Monitiones.

SYN SYR

Συνθιασίται. II. 1356. B.
SYNUSIASTÆ, vel Apollinariſtæ. III. 80. D. 117. D. Συνουσιασταί. IV. 409. D. 412. D. Commixtores. 410. D. 411. D.
SYRACUSANUS archiepiſcopus. V. 126. B. A ſummo Pontifice conſecrandus. *Ibidem*. & 807. B.
S. SYRUS martyr; ejus eccleſia Genuæ. VI. 444. D.
SYRUS, Græcus, & Judæus, Narbone, anno 589. III. 492. C. 494. A. Syrorum patriarcha. IX. 1040. B. D.

T

TABACUM per modum fumalis evaporationis ante Miſſæ celebrationem vel communionem ne ſumatur. *Mexic.* anno 1585. X. 1693. B.
Ταβιμάειος Photius a Romana eccleſia appellatus. V. 872. D. 1083. D. *Vide etiam*, Ταβουμάειος.
TABELLIONES. De his ſtatuta Colonienſia, anno 1310. VII. 1315. D. E. Eorum juramentum. VII. 1350. A. B. *anno* 1312. Tabellionum uſus in regno Angliæ non habetur. VII. 301. B. *anno* 1237.
TABENNESIOTÆ monachi. II. 334. A.
TABERNACULUM Deo, quod eſſet unum in populo, & unum in quolibet mortalium, conditum eſt. IX. 1854. A.
TABERNA. Inebriaverunt ſe in quadam taberna. V. 1327. B. Ad inebriandum ſe tabernam intravit. *Ibidem*. C. Tabernarum ingreſſus clericis vetitus, & monachis, & canonicis regularibus. *Saltzburg.* anno 1274. VII. 725. A. B. *Laodic.* I. 785. C. *Francoford.* anno 794. IV. 907. A. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1133. C. Tabernas monachi & canonici ne ingrediantur ad edendum vel bibendum. IV. 1020. C. 1026. A. III. 1963. D. *Carol. M.* IV. 959. B. V. 397. A. VI. 417. D. Niſi ſint viatores. X. 589. A. Niſi peregrinationis neceſſitate. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. A. *African.* can. 7. I. 883. D. V. 1327. B. Tabernas presbyteri non ingrediantur, nec ſedendo domi, nec in itinere occupati. *Ahyto.* IV. 1242. B.
TABORITÆ. VIII. 1650. B. *Vide*, Huſſitæ.
TABULATARIUS. III. 131. A. C.
Ταβουμάειος Photius. V. 1137. E.
Ταβουλάειος. I. 1492. B.
TACERE, connivere eſt. I. 1253. B.
TAÏO Cæſarauguſtanus epiſcopus. III. 625. A.
Τακτικά, ritualia. IX. 619. C.

TAL TAM &c.

TALAMASCAS vocant, larvas dæmonum. V. 394. A.
TALLIÆ a clericis non exigendæ. VII. 51. C. Tallias & indebitas exactiones in presbyteros qui faciebant. VI. *parte II. ſub finem*. 1721. C. D.
TALMUDICOS libros ut cremari jubeat rex Ludovicus, hortatur Innocentius IV. Papa. VII. 374. E. *anno* 1244. Talmudicos libros Doctores regentes Pariſiis publice coram clero & populo concremarunt. VII. 375. B. Talmudici libri Judæorum combuſti Toloſæ propter blaſphemias contra Chriſtum & Deiparam, anno 1319. VII. 1454. C. Thalmudici libri prohibiti. *Avenion.* anno 1594. X. 1841. D. Epiſcopi in ſynagogis hos libros perquirant & comburant. *Ibidem*.
TAM, quamque. III. 1315. D. 1342. A. *& paſſim alibi.* III. 1734. A. D. IV. 797. A. IV. 1226. E. V. 97. E.
TANTILLITAS mea. V. 1249. D. Parvitas mea. *Ibid.* E.

TAR TAS &c.

TARASIUS CP. ex laïco repente Patriarcha, contra canones. IV. 95. A. Ob fidem toleratur. 99. C. Photii CP. avunculus. VI. 239. D. Taraſii CP. laus. IV. 506. E. 507. A. V. 134. A. 813. A Taraſius ὁ ἐν ἁγίοις. VI. 315. B. Dicit Spiritum ſanctum procedere ex Patre per Filium. IX. 99. D. 358. D. Septima ſynodus per Taraſium loquitur. IX. 624. D.
TARRACONENSIS metropolitana. II. 1041. C. Tarraconenſis diœceſis epiſcopi. *Siric.* I. 851. D. Tarraconenſi epiſcopo pro antiquitate ipſius ſacerdotii injungit Sincius, ut ſua decreta mittat ad univerſos Hiſpaniæ & Luſitaniæ epiſcopos. I. 851. D. E. Tarraconenſis civitas donata Romanæ eccleſiæ a Berengario Comite. VI. *parte II. initio*. 1633. B. C. D. E. Tarraconenſi epiſcopo vices ſuas committit Hormiſdas Papa. II. 1019. A. ſervatis privilegiis metropolitanorum. *Ibidem*.
TARTARORUM rex Abagha. VII. 704. C. De eorum incurſionibus Concilia varia. VII. 545. D. E. 546. A. Contra Tartaros ut quiſque ſe muris, foſſatis, aliiſque ædificiis defendat, hortatur Concilium Lugdun. anno 1245. VII. 392. A. B.
TASSILO dux Baïoariorum. IV. 819. 820. Sobrinus Caroli regis. IV. 904. E. III. 2031. C. Leges ipſius. 2032. 2033.
TAURI. Spectacula ubi tauri agitari ſolent, prohibita voveri ſub pœna excommunicationis. Clerici qui his interfuerint, ab Ordinario puniendi. *Tolet.* anno 1566. X. 1169. A. B.
TAURINENSE concilium laudatur. I. 1748. D. 1786. B. Idem Taurinatenſe. III. 1721. C.
Ταξεῶται Ἀχαρίων. IV. 221. D.
TAXILLORUM ludus clericis prohibitus. VI. *parte II. ſub finem*. 1935. E.

TE

TE DEUM laudamus decantatum ſonantibus campanis, anno 895. VI. 438. D. Decantatum a monachis, in Dominicis Adventus & Quadrageſimæ. VI. 767. C. Decantatum, poſt ſynodalem diſceptationem, anno 1062. VI. 1136. C. Romæ cantatum in electione Victoris Antipapæ, anno 1160. VI. *parte II.* 1566. D. 1570. E.
TE & veſtram ſerenitatem cuſtodiat Deus. III. 133. B.
S. TECLÆ eccleſia Mediolani. VII. 1143. A. *Vide*, S. Theclæ.
TEDALDUS clericus. VI. 1330. B.
Τεκαγὸν ἀναβαίνα. XI. 185. B. 5.
TELESPHORUS Papa, in decretis. VI. 518. C. D.
S. TELIAVUS. VI. 593. C.
TELLIGRAPHIA monaſteriorum. IV. 1221. C.
TELONEA unde exigi non debeant. III. 1993. B. Teloneum de ſpeciebus exigebatur ſub Gunthramno, Chilperico, Sigeberto, Clotario II. *Edictum Clotarii II.* anno 615. III. 954. E. Telonea injuſta tolli juſſit Ludovicus Pius Imp. IV. 1253. E.
Τελωνῶντες εἰς ἱερωσύνην. *Chalced.* II. 69. B.
Τέλος, οἱ ἐν τέλει χρησάμενοι, epiſcopi qui in magiſtratu & functione epiſcopali Catholici perſtiterint. I. 793. D.

TEM TEN

TEMPLA ſine ſanctorum reliquiis dedicata, eis addantur reliquiæ. *Nicæna II. ſynod.* IV. 491. C. Templa per ſacerdotum miniſterium nomini divino dicata. IV. 1346. E. Templorum conſecratio ad quos pertineat. *Nicæn. Arab.* I. 499. C. Templum cum conſecratur, funduntur preces Deo, ut hunc locum ſibi peculiariter dedicatum eſſe velit; &c. IX. 2016. B. *Vide*, Dedicatio.
Templorum veneranda oracula. III. 467. D. Templum eccleſiæ. V. 125. C. Templum magnæ Eccleſiæ, CP. V. 838. A.
TEMPLARII monachi. VI. *parte II. ſub finem*. 1770. E. Templi Jeruſalem milites novi Machabæi. Ipſi ſunt, per quos Deus orientalem eccleſiam a paganorum ſpurcitia liberat, &c. VI. *parte II. ſub finem*. 1836. B. C. Templarii, ſpeciales fidei pugiles, & Terræ ſanctæ præcipui defenſores, &c. *Clemens V. Papa*, anno 1308. VII. 1284. E. Poſtea lapſi in apoſtaſiam, idololatriam, ſodomiam, hæreſes. 1285. B. *& ſeqq.*
Templariorum Regula: pauperum commilitonum Chriſti, templique Salomonici, inſtitutio anno 1120. VI. *parte II. circa med.* 1132. C. De his cum Hoſpitalariis, & Teutonicis, conjungendis, actum in Conc. Saltzburg. anno 1291. VII. 1163. E.
Templariis quæ fuerint objecta crimina. VII. 1319. B. C. 1320. A. B. 1358. B. C. In cauſa Templariorum Ravennenſia duo concilia, anno 1310. VII. 1317. 1318. E. Salmanticen-

ſe. *Ibidem.* 1319. D. Pariſienſe. *Ibidem.* Moguntinum. *Ibidem.* 1321. A. De Templariorum bonis nihil ſibi vindicare vel appropriare intendit Philippus Fulcher, ſed per epiſcopos adminiſtranda dimiſit, manum ſuam exinde totaliter amovendo : ſed fidei fervore accenſus, &c. VII. 1290. A. Sententia de extinctione Templariorum a Clemente V. Papa lata in Concilio Viennenſi, anno 1312. VII. 1340. E. *& ſeqq.* Bonorum ac poſſeſſionum ejuſdem Ordinis tranſlatio ad Hoſpitalarios S. Joannis Hieroſolymitani. *Ibidem.* & 1357. D. E. Templarii abſoluti Tarracone, *anno* 1312. VII. *in Indice.*

Temporis diuturnitas non minuit peccatum, ſed auget. VII. 58. A.

* Tempus gratiæ revelatæ. *Vaur.* anno 1368. VII. 1807. A.

Tenete vos intra terminos. IV. 895. C. Si ad legem ſe retinet. I. 1165. E.

Tentatio. Non amat Dominus noſter ſervum, niſi experimentis probatum. V. 226. E.

TER

Terentius in Andria, citatur. V. 1347. C. Terentium citat Joannes VIII. Papa. VI. 108. B.

Terminarii eleemoſynarum. IX. 2148. C. Terminarii Mendicantes. IX. 1995. B.

Terminibus his. VI. 1148. E.

Ternaria quæ Joachitici connectebant. VII. 510. E. 511. A. B. C.

* Terra viventium, cœli novi. Dictum eſt de ea : *Beati mites, quoniam ipſi poſſidebunt terram. Gelaſ. Cyzic.* I. 429. A. Et, *Credo videre bona Domini in terra viventium. Ibid.*

Terra, eccleſia, ex Auguſtino. V. 163. A.

Terra ſancta. *Vide*, Bellum ſacrum. Terræ ſanctæ ſubſidium qualiter imperatum a regibus, anno 1184. VI. *parte II. ſub finem.* 1881. C. 1882. A. B. C. Decimarum inſtitutio, in regno Franciæ pro ſubſidio Terræ ſanctæ. VI. *parte II. ſub finem*, 1902. D. 1903. 1904. De negotiis Terræ ſanctæ ſcribit Cæleſtinus III. Papa ad archiepiſcopum Cantuar. VI. *parte II. ſub finem.* 1920. A. 1926. A.

Tertia provincia, Turonenſis. V. 1247. A. D.

Tertias eccleſiarum, ſeu quaſcumque oblationes laici ne poſſideant. VI. *parte II. in fine.* 2054. B.

Tertii ordinis fratres & ſorores, &c. IX. 1834. E. 1835. A.

Tertullianus in epiſtola ad Papianum. XI. 242. E. Tertulliani opuſcula, apocrypha. II. 942. A.

TESTAM

Testamenta. De teſtamentis, ſtatuta Exonienſia, anno 1287. VII. 1114. 1115. 1116. De teſtamentis, legatis, & inventario. *Colon.* anno 1300. VII. 1217. 1218. 1219. Statuta Nemauſenſia, anno 1284. VII. 921. E. 922. A. B. C. D. De his multa in ſynodo Clarom. anno 1268. VII. 607. B. C. D. E. Synodus Santonenſis, anno 1282. VII. 884. E. 885. 886. A. B. De teſtamentis, de debitis inteſtatorum, de bonis teſtatorum ſive inteſtatorum. *Londin.* anno 1342. VII. 1661. 1662. De teſtamentis, & eorum exſecutoribus. *Lambeth.* anno 1261. VII. 543. E. De bonis laïcorum ab inteſtato decedentium. *Ibidem.* C. D. De teſtamento conjugatæ ſive ſolutæ. 544. A. B.

Teſtamentorum approbatio. VIII. 945. 946. C. D. E. Super eorum inſinuationibus. 947. 948. *Vide*, Salarium.

Teſtamenta nativorum non impedienda. *Londin.* anno 1328. VII. 1539. E.

Teſtamenta. Quæ forma ſit in confectione teſtamentorum ſervanda. VII. 503. C. D. Ne fiant niſi coram duobus aut tribus teſtibus. IX. 1379. B. Ne laïci faciant ſine præſentia ſacerdotis, niſi in neceſſitate. *Bajoc.* anno 1300. VII. 1234. A. Teſtamenta condantur in præſentia catholicorum virorum, & parochialis ſacerdotis, vel alterius eccleſiaſticæ perſonæ loco ipſius. VII. 146. B. C. *Narbon.* anno 1227. *Arelat.* anno 1275. VII. 728. E. *Arelat.* anno 1282. VII. 882. E. *Avenion.* anno 1326. VII. 1503. A. *Bituric.* anno 1286. VII. 960. D. *Toloſan.* anno 1229. VII. 179. A.

Teſtamentarii quid præſtare debeant ex Conc. Mogunt. anni 1549. IX. 2137. D.

Teſtamentorum exſecutores inſidi. VII. 1986. E. Decretum adverſus ipſos. 1987. B. C. D. De teſtamentis, & eorum exſecutoribus. VII. 264. D. E. Teſtamentorum manufideles ſeu exſecutores. VII. 1218. D. De teſtamenti exſecutione clerici ſe non intromittant. *Nicoſ.* anno 1340. VII. 1759. E. De teſtamentorum exſecutoribus. 960. B. C. VII. 345. C. D. *Vide*, Furtum.

Teſtamenta non occultanda. *Avenion.* anno 1279. VII. 778. C. VII. 959. E.

Teſtamentum. Legata pecunia ad arbitrium exſecutorum, dividatur in cauſas pias. *Avenion.* anno 1270. VII. 655. D. E.

Teſtamenta. De languidis in extremis ſua bona in fraudem alienantibus, & procurantibus. *Londin.* anno 1342. VII. 1662. E. 1663.

Teſtamentum. Jure prohibitum eſt diſponere ultra quintam bonorum partem. X. 1679. D. Corruptela deteſtabilis quibuſdam in partibus obſervatur; ut nemo ultra quinque ſolidos vel aliam ſummam limitatam, aut piis locis, aut perſonis eccleſiaſticis poſſit legare. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 970. B. C. D.

Teſtamenta. Confitentes in morte, inducantur relinquere aliquid pro fabrica eccleſiæ. *Conſtit. Nicoſ.* anno 1320. VII. 1747. A. Morientes, pro redemptione peccatorum, in eccleſia, in qua fidei ſacramenta acceperint, eleemoſynam dent. Si quis autem ad alia vivens ſive moriens ſe conferre voluerit, de eo quod pro ſalute animæ ſuæ dare diſpoſuerit, matri eccleſiæ partem relinquat. *Paſchalis II.* anno 1100. VI. *parte II. initio.* 1801. B. C.

Teſtamentis quidquid eccleſiæ datum fuerit, ratum eſto. *Legion.* VI. 803. C.

Teſtamentum pauperis. VII. 345. D. E.

Teſtamenta ſua laïci ne ordinent per manum laïcalem, &c. *Rotomag.* anno 1231. VII. 188. D.

Teſtamenta quæ reſcindi non debeant. VI. *parte II. ſub finem.* 1859. D. E.

Teſtamentum Marii Bracarenſis epiſcopi in ſynodo Tolet. x. expenditur, & reformatur. III. 985. A. B. C.

* Testamentum vetus partim in myſteriis, partim in moralibus præceptis continetur. VI. 1533. D. * In eo figurabatur novum. IV. 816. E. * Teſtamentum vetus, tempus, quo non tantum dictis, ſed etiam factis prophetari oporteret, &c. V. 369. C. * Populus iſte carnalis cor ſurſum habere neſciebat : ſed ut reptile terrenum, terræ toto pectore adhærens, hereditatem ſolam terrenam cogitabat. VI. *parte II. initio.* 1868. E. * Trinitas per Moſem, alioſque famulos ſuos, juxta ordinatiſſimam diſpoſitionem temporum, doctrinam humano generi tribuit ſalutarem. VII. 16. E. * Plus Moyſes, quam Abraham; plus Prophetæ quam Moyſes, plus Apoſtoli quam prophetæ, in Dei ſcientia ſunt eruditi. IV. 814. C. *Ex Gregorio.*

Teſtamentum novum ſolommodo recipiebant Boni homines. VI. *parte II. ſub finem.* 1645. D. 1646. D.

TESTIM

Testimoniales litteræ. VII. 1938. D. Litteræ. IX. 2137. A. *Vide*, Litteræ.

Testimonia didiſcita, ut aïunt. X. 1254. B.

Teſtimonium de auditu reprobandum in cauſa matrimonii. *Lateran.* anno 1215. VII. 58. E.

Testium ſynodalium munus. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 913. E. 914. 915. 916. X. 1838. C. *Vide*, Synodales.

Testes qui poſſint eſſe. I. 74. B. I. 112. D. Ne admittatur, qui frequenter litigat. *Carthag. IV.* anno 398. I. 982. E. Non admittatur ante annos xiv. VI. 408. E. *ex Conc. African.* Teſtes quomodo audiendi. IV. 1263. D. Pugna probetur teſtimonium interdum. *Ibid.* E.

Teſtis morientium, an poſſit eſſe preſbyter vel diaconus. III. 1980. A.

Teſtimonium unius non eſt admittendum. Ubi numerus teſtium non definitur, ibi duo ſufficiunt. VI. 584. C. Novem homines ſunt, quorum unicuique & ſoli in ferendo teſtimonio credendum eſt. *Ibidem.* D.

Teſtes jejuni jurent : nec teſtis ullus eſto infra annos xiv. V. 451. C.

Teſtes priuſquam de cauſa interrogentur, ſacramento conſtringantur. V. 448. D.

Teſtes. De teſtibus cogendis, vel non : reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1746. E. uſque 1752. D.

Teſtes adverſus epiſcopum oportet eſſe lxxii. *Zephyr. epiſt.* 1. I. 105. D. E.

Teſtes homicidii ſi deſint. IV. 1265. B.

Teſtibus ad præmiſſa vocatis. VII. 1764. B. Teſtibus ad hæc vocatis & rogatis. VII. 1757. C. Teſtibus ad præmiſſa vocatis pariter & rogatis. *Conſtantienſe*, anno 1415. VIII. 295. D. *& poſtea paſſim.*

Teſtimonii falſi quanta ſit gravitas. IV. 918. C. Teſtis falſidicus obnoxius eſt & Deo, & judici, & innocenti. VI. 151. E. Teſtis falſus, prout eſt crimen, abſtinebitur. *Conc. Eliberit.* I. 258. A.

Teſtes falſi excommunicandi, niſi crimen pœnitendo diluant. II. 1102. C.

Teſtes falſi duræ ac diſtrictæ pœnitentiæ ſubdantur. V. 509. B. uſque ad exitum non communicent. *Matiſcon.* anno 581. III. 453. E.

Teſtis falſi quæ debeat eſſe pœnitentia. III. 1873. E. Nec in fine communionem habeat, ſi epiſcopum, presbyterum vel diaconum falſo crimine appetierit, & probare nequiverit. III. 1874. A. *Gregor. III. Papa.*

Teſtes falſi : de his capitulum Caroli M. *Remenſe*, anno 813. IV. 1022. C. Contra eos ſtatuta Nicoſienſia, anno 1324. VII. 1750. D. E.

Teſtimonium falſum qui dixerit coram epiſcopo, centum & viginti ſolidis compenſato. III. 1784. A.

Teſtes qui induxerit in perjurium, ad regem venire compellatur, ut ibi conſideretur, quid de tali homine faciendum ſit. IV. 1284. E. 1285. A.

Teſtimonium recipiant qui lege Wambæ regis amiſerant. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1722. E.

Teſtimonium. *Vide*, Sacerdotes.

TET TEV

TETRADIA Eulalii uxor. III. 527. C. & Deſiderii. *Ibidem.*

TETRADITÆ. I. 813. E. Τετραδῖται hæretici. *Trull.* III. 1694. E. Tetraditarum hæreſis. IV. 1051. B.

TETRAPYLUM Alexandriæ. IV. 206. D. E. Tetrapylum ſancti Anaſtaſii. IV. 175. E. Cæſareæ Palæſtinæ. *Ibid.*

S. TEUDERII abbatia. VI. *parte II. initio.* 1951. D.

TEUTLANDUS diaconus. V. 1361. D.

TEUTONICA lingua. VI. *parte II. ſub finem.* 1667. E. 1668. C. Teutonicos inter & regem Poloniæ tractatus habiti. VIII. 501. B.

TEUZO monachus. VI. 1392. A.

THA THEA

THABOR. Divinum lumen, quod in monte Thabor refulſit, &c. ut aiebant Palamitæ, & alii. VII. 1639. A. 1640. C. *Vide*, Transfiguratio.

THANUS, baro. VI. 657. D. 664. C. Thayrua omnis. VI. 789. E.

THAU. Palatium inſigne Thau, Remis. VI. *parte II. circa med.* 1315. C.

Θεάδελφος Jacobus Apoſtolus. V. 1010. D.

Θεανδρικὴ ἐνέργεια quomodo intelligenda. III. 1279. B. *Vide*, Chriſtus. Dionyſius. Monotheletæ.

* Θεανδρικὴ imago Chriſti Domini. V. 1089 C.

Θεαρχικαὶ ὑποστάσεις. IV. 248. E.

THEATRA & ludi. *Vide*, Spectacula. Theatrici, quamdiu agunt, a communione arceantur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 264. E. *Arelat. II.* anno 452. II. 774. E.

S. THECLÆ feſtivitas Tarracone. VI. *parte II. initio.* 1635. C. *Vide*, S. Teclæ.

Θεῖον κομιτάτον. II. 677. E. *Sacratiſſimus comitatus.* Θεῖον Κωνσιστώριον. II. 572. D.

Θεῖα ὀρδίνα. II. 1380. D. *& alibi.*

Θείων ὀφφικίων μάγιστρος. II. 437. C. II. 572. B.

Θεῖα σάκρα. III. 1460. A. 1464. D.

Θεῖαι συλλαβαί. III. 1076. C.

Θεία ὑπογραφή. II. 1409. E.

Θεῖον γράμμα, ſacra imperatoria. I. 1343. B. 1345. B. 1616. C. II. 36. A.

Θεῖα γράμματα, divinæ litteræ, Impp. II. 52. B. II. 664. C. 668. D. *Litteræ imperiales.* III. 1476. E.

Θεῖα λαυράτα. II. 337. B.

Θεῖα πραγματικά. II. 437. E. 440. A.

Θεῖος, avunculus. III. 729. E.

Θειότατος Μάξιμος. IX. 342. A.

THEMISON archidiaconus. I. 1710. A.

THEMISTIUS ignorantiæ pater, qui Chriſtum verum Deum noſtrum ſecundum quod homo erat, diem judicii neſciiſſe delirabat, purum eum hominem efficiens. III. 1290. D. E. Themiſtii hæreſiarchæ Agnoëtarum excerpta recitantur. III. 894. D. E. 895. E. 896. A. 1242. B. C. III. 783. D. E. 1299. D.

Θέμιτος ἀθέμιτος. III. 1448. B.

THEOD

THEODERALDUS rex. II. 1453. E.

THEODEBERTUS rex. II. 1181. B.

THEODERICUS rex Francorum. III. 1012. B. II. 974. D. 982. D. II. 963. C.

THEODERONA, *feminæ nomen.* VI. 82. E.

THEODOMIRUS rex Suevorum. III. 373. E.

THEODORA Juſtiniani divæ memoriæ. III. 1362. E. Piæ recordationis. III. 173. D.

THEODORICUS Arianus & ſceleratiſſimus rex. V. 587. D. *Vide*, Rex Theodoricus.

THEODORETUS Cyrorum epiſcopus. II. 952. D. Hiſtoriographus. V. 167. D. E. Θεοδώρητος. IX. 96. C. IX. 349. B. 353. B. &c. IX. 586. D. De vita Symeonis Stylitæ. IV. 218. C.

Theodoretus magiſter Neſtorii appellatur ab Ægyptiis & Illyricianis & Palæſtinis. *Chalced.* II. 74. A. Judæus. *Ibid.* D. Auctor Neſtorio fuit, ut Deiparæ nomen a Patribus frequentatum admitteret. I. 1331. B. Tergiverſatur, ne dicat aperte anathema Neſtorio. II. 498. A. B. C. Poſt dictum anathema ſedi ſuæ reſtituitur a Concilio. 499. A. In tantum per dolum anathematizavit Neſtorium, ut poſtquam ex neceſſitate id fecit, diſcedens dixerit eis, Valete. II. 1170. A. Ita Severiani : ſed Catholici rem aliter interpretantur. *Ibidem.* C.

Theodoretus pro Theodoro Mopſueſteno multas orationes & laudes fecit. III. 319. A. Theodorum Mopſueſtenum divinum appellat. III. 107. B. Negat eum jure accuſari. *Ibid.* 108. B. In Græcum tranſtulit mala fide epiſtolam Leonis ad Flavianum. II. D. E. 953. B. C.

Theodoretus & ipſius ſcripta damnantur a Theodoſio juniore, quem Chryſaphius deceperat. II. 674. C. D. Ipſum Theodoſius Imp. juſſit ſuæ ſoli ſedi vacare. II. 71. D.

Theodoritus Cyrillum impium vocat. III. 135. C. Ægyptium. 136. A. E. Malum hominem, de cujus obitu exſultat. 138. A. 139. B. Cyrillum aiebat docere, quod Spiritus ſanctus ex Patre & Filio procedat. *Marc. Epheſ.* IX. 291. D. Cyrillus hanc reprehenſionem diluit. 295. C. D. E.

Theodoretus negavit Spiritum ſanctum eſſe ex Filio & per Filium. IX. 585. E. Ipſius error negantis per Filium ſubſiſtere Spiritum ſanctum. IX. 350. B. *Vide*, Spiritum ſanctum.

Theodoreto reſtituit epiſcopatum Leo Papa. *Chalced.* II. 74. A. C. Admiſſus eſt a ſynodo Chalced. II. 71. E. Jure ſuſceptum fuiſſe a Concilio Chalcedonenſi oſtenditur. II. 1170. B. C. D. 1171. E.

Theodoretus poſt errorem recte ſapuit, ut ejus ſcripta & geſta manifeſtant. III. 436. D. E. Tamdem dogma Cyrilli approbat : Neſtorium tamen contra leges damnatum contendit. III. 137. B. C. Theodoreti & Cyrilli mutuæ leguntur epiſtolæ. II. 1170. E. Theodoreti imago curru impoſita, & cum Pſalmis inducta in civitatem. III. 185. B. C. Sergius epiſcopus propterea eſt ſede dejectus. 176. v. 9.

Theodorii Cyri verba impia, & blaſphemiæ, in quinta ſynodo damnatæ. VII. 162. A. Theodoretus mentitus. IX. 358. C. Ejus omnia dicta a conciliis anathemati tradita. *Ibidem.* Scripta contra Cyrillum, & eos qui ſimiliter ſapiunt, qui non anathematizat, anathema ſit. *Conc. V.* III. 199. D. Excuſatur ab auctore ſynodici Caſſinenſis. I. 1571. C. Theodoreti (ut putatur) capitula adverſus Cyrillum. III. 38. C. Nihil in injuriam & obtrectationem viri in ſynodo Chalcedonenſi probatiſſimi, placet proferri. *Vigilius Papa.* III. 38. E. 39. D. Beatus Theodoretus. *Marc. Epheſ.* IX. 298. B.

THEODORUS Papa Apoſtolicæ memoriæ. III. 1107. D.

THEODORUS Aphantopoleos. V. 1008. B.

THEODORUS Cæſarienſis e Cappad. lupus rapax. III. 3. E. Epiſcopatu dejectus a Vigilio. III. 4. A. & excommunicatus. 7. C. 8. A. 9. E.

THEODORUS Cantuarienſis, Græcus, & epiſcopus Saxonum. III. 1778. E. Archiepiſcopus, Athenis eruditus, Romæ ordinatus, &c. III. 1910. B. Magnæ Britanniæ archiepiſcopus & philoſophus. III. 1122. E. Ipſius capitula. III. 1771.

THEODORUS Crithinus, Iconomachus. V. 878. E. 881. A. 915. A.

THEODORUS Gaſta, Iconomachus. V. 882. A. Diodorus. 1092. B.

THEODORUS Heracleæ in Thracia, Arianus. I. 659. E.

THEODORI lectoris hiſtoria citatur in Nicæna II. ſynodo. IV. 67. B. C. 306. B.

THEODORUS Mopſueſtenus, veritatis prædicator & doctor eccleſiæ. *Ibas Edeſſ.* II. 530. E. Qui ſpiritalia arma contra hæreticos in opuſculis ſuis eccleſiæ filiis dereliquit. *Ibidem.* Non ſolum propriam civitatem ab errore ad veritatem convertit, ſed & longe exſiſtentes eccleſias ſua doctrina perdocuit. 531. A. Beatum & rectæ fidei magiſtrum appellat Andreas Samoſatenſis. Et Rabbulam Edeſſenum arguit, qui eumdem anathematizaverit, & libros ipſius juſſerit comburi. I. 1634. B. Quædam a ſe non bene dicta, ſine confuſione poſtea correxit. I. 1330. B. Non eſt ad ipſum ſcripta epiſtola Gregorii Theologi, ſed ad Theodorum Tyanenſem. III. 111. E. 318. D. Ad Theodorum Mopſueſtenum, tunc monachum lapſum, ſcripſit Joannes CP. 319. A. III. 103. E.

Theodorus Mopſueſt. doctor Neſtorii. III. 1286. B. Multa pejora Neſtorio blaſphemavit. *Juſtinianus Imp.* III. 56. B. Alii. 99. 100. 101. 102. Ejus blaſphemiæ. III. 14. *& ſeqq.* Exaggerantur. III. 190. A. Affectualem unitatem dicit, & naturas pro perſonis ſive ſubſiſtentiis accipit. III. 168. E. • Filium Dei filium David abuſive nominari ſinebat, propter Dei Verbi templum quod ex David eſt: ſed non eum qui eſt ante ſæcula, ex David; quia quod eſt ante ſæcula, non eſt ex ſemine David. III. 92. A. Hoc eſt autem dualitatem inducere filiorum. *Ibidem.* Aiebat: Concedatur quod Deus ex Deo natus eſt ex Virgine, eo quod eſt in templo nato: ſed non per ſe natus eſt Deus Verbum: non divina natura ex Virgine nata eſt. III. 72. C. D. Reprobabat librum Job, dicens quod pagana ſapiens hunc librum conſcripſit. III. 86. D. 87. A. B. C. D. E.

Theodori Mopſueſteni excerpta citantur. III. 72. *& ſeqq.* III. 895. B. Excuſantur. I. 1714. C. D. E. Liber XI. de Incarnatione. III. 168. E. Liber VIII. 169. C. Duodecimus. E.

Theodorus Mopſueſtenus, peſtiſer homo, mentito nomine Theodorus, &c. III. 98. E. Maximi hæreſeos diviſioniſque doctor. III. 1174. D. Judas appellatus. III. 80. C. Ejus ſymbolum Judaïcum. *Juſtinianus Imp.* III. 58. C. Recitatur. 89. D. E. *& ſeqq.* Symbolum impietate plenum. III. 314. A. In Epheſina prima ſynodo prolatum, & in Chalcedonenſi recitatum. *Ibidem.* B. Ex Cyrilli epiſtolis teſtimonia contra ipſum. III. 101. 102. 116. 117. 118.

Theodori Mopſueſteni memoriam nullam fecit diſpenſative ſynodus Epheſina; tantum anathematizavit eos qui ſic ſentirent. III. 35. D. 118. E. Jam mortui perſonæ pepercit ſynodus Epheſina. III. 35. D. E. Ejus perſona ne poſt mortem damnari deberet, excuſatur a Joanne Antiocheno. III. 36. D. Non expreſſe jubet ipſum damnari Cyrillus, indulgens iis qui adhuc infirmius in eum erant affecti. III. 1843. C.

Theodori Mopſueſteni nomen relatum fuerat in ſacras tabulas. V. 1534. C. Quod dicitur in communione & pace eccleſiarum defunctus eſſe, mendacium eſt. Ille enim in communione & pace eccleſiarum defunctus eſt, qui uſque ad mortem eccleſiæ fidem ſervavit: quod Theodorus non fecit. III. 122. C. Nam per omnia ſua ſcripta duos filios adſtruit. *Ibidem.* E. Ipſius nomen ablatum e diptychis diu ante ſynodum V. œcumenicam. III. 123. *& ſeqq.* Ipſum in ſua vita damnatum fuiſſe oſtenditur, a Vigilio Papa in Conſtituto. III. 242. C. D. Condemnatus blaſphemiæ eſt a ſanctis Patribus: deletum nomen ejus e ſacris diptychis Eccleſiæ, cujus fuit epiſcopus. *Juſtinianus Imp.* III. 58. D.

Theodoro Mopſueſteno dictum anathema in Conc. CP. II. poſt audita quædam excerpta ex libris ejus. III. 80. C. 91. B. Theodorum Mopſueſtenum, qui non anathematizat, ipſe ſit anathema. *Con. V.* III. 199. C. Ipſius oſſa ſi quis effoderet incenderetque, aiebat Ruſticus diaconus ſe gratanter accepturum. III. 176. B.

THEODORI (Pharanitæ) hæretici excerpta. III. 1246. E. Loca Monotheleticæ hæreſi faventia proferuntur. III. 766. C. D. E. 767. A. B. C. D. E. 1107. B. 1343. B.

THEODORUS Santabarenus. V. 1003. D.

THEODORI præfecti Sicenſium vita. IV. 231. C.

THEODORUS Studita in epiſtola ad Naucratum. IX. 610. B. In libro ſecundo contra Iconomachos. *Ibidem.* Epiſtolæ. IX. 665. D. E.

THEODOS

THEODOSIUS major, *μέγας Θεοδόσιος.* II. 386. C. 913. D. III. 1656. D. *ὁ μέγας.* IV. 14. E. Senior. III. 54. E. III. 525. D. Theodoſius magnus. II. 625. D. 7. *Chalced. Concil.* Rex, *βασιλεύς.* VII. 159. D. 160. C. Inter alias ejus virtutes, ipſius ſingularis pietas prædicatur. III. Corripuit eum Ambroſius. V. 1344. E. Recepit patienter correctionem Theodoſius: ideo exaltatus eſt merito & ſanctitatis inſigne ſuper omnes Impp. poſt Conſtantinum. *Ibidem.* Ipſum ad pœnitentiam redegit Ambroſius Mediolan. II. 913. D.

THEODOSIUS junior Imp. Glorioſiſſimus princeps, & (quod maximum eſt) Chriſtianus. II. 29. D. Perſas vicit. I. 1564. C. Curam geſſit eccleſiarum Perſidis. I. 1547. B. Deceptus a Chryſaphio. II. 673. A. Ejus conſtitutio adverſus Flavianum & alios, abolctur a Marciano Imp. II. 675. C. D.

Theodoſii Imp. liber XVI. cap. XI. ad interrogata Ablavii ducis. IV. 941. A. Theodoſianus codex, libro XVI. V. 1335. D. E. 1336. A. B. 1337. 1338. Theodoſianæ ſacræ leges. V. 1272. E. V. 1257. E. 1258. D. E. 1289. C. E. 1294. C. D. E. VI. 527. D.

THEODOSIUS Hieroſolym. pſeudoepiſcopus in Palæſtina, Chalcedonenſem ſynodum mentitur duos filios & duos Chriſtos aſſeruiſſe. II. 666. B. 682. A. 686. A.

THEODOSII hæretici excerpta. III. 898. C. 1106. E. 1243. D. E. 1246. A. B. C.

THEODOSIANI, Alexandriæ. III. 778. A. Ad unitatem revocati per Cyrum epiſcopum. III. 1339. A. B. D.

THEOD THEOF THEOG THEOL

THEODOTUS Coriarius in ſynodo damnatus. V. 1491. D. 1494. A. B.

THEODOTO Laodiceno ſcribit Conſtantinus Imp. I. 462. D.

THEODULFI Aurelianenſis Capitulare. IV. 911.

THEODULI Neſtoriani locus recitatur. III. 898. C. D.

S. THEOFRIDI prioratus conventualis, in diœceſi Anicienſi. VII. 1030. A.

THEOGNOSTUS abbas Fontis, & Scevophylax magnæ Eccleſiæ. V. 937. E.

THEOLEPTUS Didymotichi, anno 1350. XI. 339. B.

THEOLOGASTRI hæretici. IX.

THEOLOGIA ſymbolica non eſt argumentativa. *Dionyſ.* VIII. 1801. E. Theologiæ ſtudium ne omittat presbyter. VI. 983. B. Theologicæ quæſtiones. *Vide*, Scholares.

Theologiam qui doceant in monaſteriis & collegiis, viri docti conſtituendi. X. 577. A. Curent epiſcopi, ut frequens ſit auditorium. *Ibidem.* B. Theologi in ſeminariis doceant ea quæ epiſcopo videbuntur expedire. X. 1906. C. Theologi alicujus auxilium valde conducit, &c. VI. 670. E. anno 967.

Θεολογικῶς εἰπεῖν. V. 960. C.

Theologus in eccleſia metropolitana ſit, qui ſacerdotes & alios doceat in ſacra pagina, &c. VII. 30. B. Quod ſit officium illorum, quibus in eccleſiis cathedralibus vel collegiatis ſacram ſcripturam interpretandi munus incumbit. *Tolet.* anno 1566. X. 1156. D. Qualis eligendus ad hoc munus ſit. 1157. A.

Theologi, qui docendi munus in collegiis Canonicorum obit, par eſt, ut diſtributiones quotidianæ, præter juſtum ſtipendium, a choro abſenti pridie quam legat, & eo die quo legit, concedantur. IX. 2086. D.

Theologalis præbenda in eccleſiis cathedralibus. X. 455. C. D. De ea ſtatuta Avenionenſia, anno 1594. X. 1874. B. C. D. E. Theologo una ex præbendis canonicalibus conferatur, ad ſacram ſcripturam explanandam perito, qui caſus conſcientiæ publice doceat, & in choro intereſſe teneatur, quando per occupationes lectionum ſibi licuerit. XI. 34. A. Theologalem præbendam qui habuerit, bis aut ſemel ad minus per ſingulas hebdomadas legere debeat: & habeatur pro præſente, etſi abſens fuerit a di-

vinis, &c. IX. 1814. C.
THEOLOGUS primus, Deus Verbum. *Marcus Epheſius.* IX. 283. C.
THEOLOGUS Joannes. I. 1443. D. 1698. D. I. 1666. A. Magnus in Theologia Gregorius. XI. 322. C. 327. E. Theologus Nyſſenus. XI. 322. C. Theologus Simeon. IX. 573. B.

THEOM THEOP

THEOMACHUS Carolus-Henricus Imperator. VI. *parte II. initio.* 1992. D.
THEOPASCHITÆ, in epiſtola Nicolai Papæ. V. 1022. A. Theopaſchitæ, Phantaſiaſtæ. IV. 287. C.
THEOPHANIÆ octavæ. VI. 1102. B.
THEOPHANO filia Michaëlis Imp. V. 946. C.
THEOPHILUS Alex. ſanctæ memoriæ. II. 694. C. II. 735. E. Inter ſanctos patres a Cyrillo Alex. adnumeratus. III. 101. E. Inter probatiſſimos præſules. *Leo Papa.* I. 1780. C. Theophilus magnus. I. 1699. D. *Vide*, Patres. Ipſius opuſcula in omnibus recipienda. II. 939. C. Ejus Canones. I. 1195. Epiſt. v. paſchalis. I. 1403. B. Ad Porphyrium Antiochenum epiſtola. III. 106. B. In ſermone ad monachos, qui Origeni aſſentirentur, citatur a Juſtiniano Imp. III. 262. C. Ex epiſtola ad ſanctos qui in Sceti erant. *Ibidem.* D. Damnavit Origenem. *Ibidem.* C. Ejus excerpta recitantur, in Conc. Lateran. ſub Martino Papa. III. 874. B. C.
THEOPOLIS, Antiochia. III. 51. A. *& ſæpe alibi.* III. 1046. B. E. VII. 215. A. *Nicæn. Arab.* I. 501. E. *Vide*, Antiochia.
THEOPOLIS, Pruſa. III. 1431. B.
Θεωρητικῶς. I. 1289. C.

THEOR ΘΕΟϹ ΘΕΟΤ

THEORIBIUS. *Vide*, Turibius.
THEORIBIUS alter. II. 1144. A.
Θεόσοφος Μάξιμος. IV. 189. D.
Θεότητι δίκαιον. III. 1164. D.
THEOTBERTUS abbas Floriacenſis. VI. 202. D.
THEOTISCA lingua. V. 8. C. Theodiſca lingua. IV. 1285. E. Theotiſca lingua loquuntur reges, anno 948. VI. 611. D. Theotiſca lingua Lotharius rex promiſit. V. 508. B. Carolus Calvus eadem lingua recapitulavit. V. 507. B. Theotiſca lingua collectas Herizuph appellat. V. 566. C. Theotiſca lingua, abrenunciatio diaboli. III. 1922. D.
THEOTOCIA, Apolloniæ. III. 1431. E.
Θεοτόκος. *Vide*, Maria. Neſtorius Θεοτόκος non abuſive, nec ſecundum relationem; homine quidem nato ea ipſa, ſed nativitate hominis referenda ad Deum Verbum, eo quod cum homine erat naſcente. Hunc enim ſenſum impium Theodotus invenit. III. 195. E. Θεοτόκον exclamat populus CP. II. 1334. D. 1335. A. 1338. E. Tyrius. 1355. B. D.
Θεουργικὴ μετάληψις καὶ κοινωνία. IV. 248. E.

Θεοφόροι ἄνδρες, Patres. IX. 328. A. Θεοφόροι πατέρες. IV. 208. D. Θεοφόροι πατέρες ἡμῶν. IV. 425. C.
Θεοφόρος Aſterius Amaſenus. IV. 173. D. Βασίλειος. IV. 216. E. Cyrillus Alexandrinus. IV. 70. C. Dionyſius. IV. 361. D. Epiphanius. IX. 610. B. Ignatius CP. Patr. V. 1009. B. C. ὁ νέος Θεοφόρος. 1144. D. Antiochenus. *Vide*, Deifer.

THER THES &c.

THERALLUM. II. 75. B.
THERMÆ Gargilianæ. *Collat. Carthag.* I. 1049. D. 1054. B.
THESAURARII ſive cuſtodes eccleſiarum, quorum intereſt eccleſiæ luminaria miniſtrare. VII. 521. A. Theſaurarii officium in eccleſia. V. 1378. C. X. 684. D.
THESAURI eccleſiæ. *Vide*, Eccleſiaſticos theſauros.
THESAURI de terra regis ſunt, niſi in eccleſia vel in cœmeterio inveniantur: &c. VI. 988. C. D.
THESAURUS, liber apocryphus. II. 941. B.
Θεοτ. *Vide*, Neſtorius.
THESSALONICENSIUM civitas magna. I. 651. B. Theſſalonicenſis epiſcopus Romanæ ſedis vicem per Epirum, Illyricum, &c. obtinet. V. 806. E. 807. A. Theſſalonicenſi epiſcopo vices ſuas per Illyricum demandat Siricius Papa. II. 1119. E. 1120. A. & Innocentius: & antea Damaſus. 1120. C. E. 1121. A. B. & Bonifacius, Cæleſtinus, Xyſtus, Leo. 1121. D. 1122. C. 1123. B. C. 1124. E. *& ſeqq.* 1135. C. &c. *Leo Papa.* I. 1767. B. Theſſalonicenſis epiſcopi, ut Vicarii ſedis Apoſtolicæ, jura. I. 1768. B. E. Si ab ejus ſententia epiſcopi diſcreparint, omnia ad Apoſtolicam ſedem referantur. I. 1769. A. Theſſalonicenſis ſedis dominus etiam honoretur. *Nicæn. Arab.* I. 484. D.
THEUDERICUS rex, Tarracone. II. 1041. B. Gerundæ. 1043. D. Valentiæ. 1067. C.
THEUDUS, vel Theuduredus rex. II. 1064. C.
THEUTGUALDUS Trevirenſis. V. 281. E. 283. E. 286. C. Theutgaudus. 284. E. 285. A. B.

THI THO THR THU

THIA, *id eſt, amita, vel matertera.* II. 773. B.
THOMAS Apoſtolus. *Vide*, Chriſto exhibente vulnera. Thomæ Apoſtoli Actus apocryphi. II. 941. A.
THOMAS Anglicus, qui doctrinam Wicleff pleniſſime legit, optime intellexit, & fortiſſime atque acerrime, ut doctor Catholicus impugnavit. VIII. 1747. D.
S. THOMAS, qui fuit excellentiſſimi ingenii, immo potius Angelici quam humani, diligentiſſimi ſtudii, humillimi judicii, &c. Poſtquam edidit officium Corporis Chriſti, audit ab imagine Crucifixi hanc vocem: Bene ſcripſiſti de me, Thoma, &c. VIII. 1689. E. Citatur. IX. 130. E. S. Thomæ de Aquino libellus de articulis fidei & ſacramentis eccleſiæ, commendatur in Conc. Colon. anno 1452. IX. 1365. E.
THOMAS de Argentina, doctor valde profundus & magnæ auctoritatis in ſcholis. VIII. 1692. D.
S. THOMÆ Cantuarienſi exſuli dari aliquem epiſcopatum vel abbatiam, ſi vacaverint, a Ludovico VII. petit Alexander III. Papa. VI. *parte II.* 1515. B. C. S. Thomæ Cantuarienſis, qui regi aſſenſus fuerat contra eccleſiaſticam libertatem, factum excuſat Alexander Papa, & eumdem abſolvit. VI. *parte II. ſub finem.* 1607. B. C. Thomam Cantuarienſem Alexander III. Papa confirmat contra regis perſecutionem. VI. *parte II. poſt med.* 1381. A. 1382. D. 1384. C. Thomæ Cantuarienſi legatio commiſſa per Franciam. VI. *parte II. poſt med.* 1392. E. Thomas Patriarcha noſter, glorioſus martyr. *Joannes Cantuar.* anno 1281. VII. 860. E. Eccleſiæ in ejus honorem conſtruendæ facultas datur ab Urbano III. Papa. VI. *parte II. ſub finem.* 1886. E. Ejus canonizatio. *Vide*, Canonizatio. S. Thomæ martyris vita in qualibet eccleſia ſit. VII. 277. B.
THOMAS de Marla, ſive de Marna, in Conc. Beluacenſi damnatus, anno 1114. VI. *parte II. initio.* 1925. E. 1926. B.
S. THOMAS Prior S. Victoris Pariſienſis, occiſus, anno 1130. VI. *parte II. circa med.* 1183. C. &c.
THOMAS de Walden. VIII. 1857. A.
THOMATI presbytero. II. 1159. D.
THRONI epiſcoporum in eccleſiis, poteſtatem judicandi a Domino ſibi datam docent. I. 515. D. Thronus & tribunal Pauli Samoſateni. I. 198. A.
THURA cur incendantur. IX. 2047. B.
THURIBULUM. *Vide*, Incenſum.
THYMELICI. *Laodic.* I. 790. E.
S. THYRSUS martyr. II. 1243. D. Ejus oratorium Conſtantinopoli. *Ibid.*

TI

S. TIBERII oppidum in diœceſi Agathenſi. VI. 501. A.
TIBICINES & cantores in eccleſia Compoſtellana, & Mexicana. X. 1762. B. 1763. B.
TICIHENSIS epiſcopus manualis Romani Pontificis. VI. 45. C. Datum illi ut epiſcopos provinciæ Mediolanenſis ad ſynodum vocet. VI. 45. A.
TILPINUS archiepiſc. Remenſis. III. 2026. C.
TIMASIUS & Jacobus, Pelagii exhortatione ſpem quam habebant in ſæculo reliquerunt. I. 1225. E.
TIMOREM gehennæ qui dixerit peccatum eſſe, anathema ſit. *Trid.* X. 41. A. Non licet inducere homines ad pœnitentiam per timorem gehennæ. *Error damnatus.* IX. 1948. A. Timor ſi ſolus animat pœnitentiam, quo hæc eſt magis violenta, eo magis ducit ad deſperationem. *Propoſitio* LX. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Qui a malo non abſtinet, niſi timore pœnæ, illud committit in corde ſuo, & jam eſt reus coram Deo.

Digitized by Google

Propoſitio LXII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Timor nonniſi manum cohibet: cor autem tamdio peccato addicitur, quamdiu ab amore juſtitiæ non ducitur. *Propoſitio* LXI. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713.

Timor ſervilis non ſibi repræſentat Deum niſi ut dominum durum, imperioſum, injuſtum, intractabilem. *Propoſitio* LXVII. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. Baptizatus adhuc eſt ſub lege ſicut Judæus, ſi legem adimpleat ex ſolo timore. *Propoſitio* LXIII. & LXIV. *inter damnatas a Clemente* XI. *anno* 1713. *Vide & propoſitionem* LXV. & LXVI.

TIMOTHEI Alexandrini epiſtola canonica. I. 1191.

TIMOTHEUS a Damaſo Papa damnatur. I. 762. B. C. D. Timotheiſtarum ſecta. *Nicæn. Arab.* I. 525. A.

TIMOTHEUS Ælurus, Alexandrinus epiſcopus. II. 908. E. II. 689. D. 692. E. 693. Cognomen habens furonis. II. 697. D. A duobus epiſcopis ordinatus. II. 693. B. 698. B. *& ſeqq.* Excommunicat Leonem Papam, Anatolium CP. & Baſilium Antiochenum, & totum Conc. Chalcedonenſe. II. 695. E. 699. D. Helurus parricida. (al. Ælurus.) II. 1017. C. 1022. B. Ipſius cauſa quomodo debeat diſponi, in arbitrio eſto Imperatoris. II. 760. C.

TIMOTHEUS Lithrobulus. V. 1532. A.

TIMOTHEUS Soloſaciolus epiſc. Alex. II. 805. C. II. 1163. B.

TIT TIU

Τιτλοχαρῶν. IX. 634. E.

Τίτλος, *titulus. Lateran.* anno 1215. VII. 60. D.

TITULARE ſanctorum effigies in imaginibus. IV. 430. D.

TITULARI in duabus eccleſiis nemini liceat. VI. *parte II. initio.* 1715. C.

TITULI honorarii. *Vide*, Honorarii.

TITULOS ponere ſive in ruſtico, ſive in urbano prædio vetitum eccleſiaſticis. III. 497. A.

TITULOS ordinandorum quales eſſe oporteat. X. 586. D. E. *Vide*, Ordinandorum.

Titulus ordinandorum eſto viginti librarum Pariſienſium ad minus. *Senonenſe*, anno 1528. IX. 1952. E. Sine titulo, ut habeat unde ſibi victum comparet, nemo debet ordine donari. X. 443. A. Redditus autem tituli eſto ſaltem XXX. librarum Turonenſium. *Narbon.* anno 1551. X. 443. A. B. Sine titulo facta ordinatio eſto irrita. VI. *parte II. initio.* 1715. C.

Tituli patrimoniales & beneficiales cujus valoris eſſe debeant, ex Conc. Camerac. anni 1586. IX. 2162. E. Et quæ in his cautio adhibenda. *Ibidem.* Titulus patrimonialis ad minus eſto centum ſolidorum Turonenſium. VII. 209. D. Fraus in titulis quomodo ſit præcavenda. IX. 1952. E.

TITULI, ſive Eccleſiæ Romanæ. I. 997. E. *Vide*, Roma.

TITULI cardinales in urbibus vel ſuburbiis. IV. 1492. E.

TITULUS juxta ſepulcrum. IV. 402. C.

TITULUS de privilegiis, libro VII. citatur, anno 1300. VII. 1209. A. De pœnis. 1210. A.

TIUPHADUS, numerarius, villicus. III. 1749. D.

TO

TOBIÆ liber receptus a Græcis. XI. 210. A.

TOLETUS antea totius Hiſpaniæ caput exſtitit: ejus loco Ovetum ſurrexit. VI. 134. E. Elegit Aſturias Dominus. *Ibidem.* A. Toletanum prætorium. III. 601. C.

Toleti Mezquita Maurorum facta eſt eccleſia Chriſtianorum. VI. *parte II. initio.* 1692. E. Baſilica Prætorienſis, eadem Petri & Pauli. III. 1785. D. in ſuburbio. III. 1720. E. Ædes Deiporæ. III. 1018. C. Baſilica SS. Apoſtolorum. III. 1715. D. Eccleſia S. Leocadiæ. III. 578. D. 597. C. 601. C. In ſuburbio. III. 1809. D.

Toletanæ ſedis antiſtites. IV. 885. A. Toletana eccleſia abſque epiſcopo fuit ſub Saracenis per annos fere CCCLXX. VI. *parte II. initio.* 1629. E.

Toletanæ eccleſiæ metropolitani nominis auctoritas datur ab epiſcopis provinciæ Carthag. III. 545. C. Sive primatus. *Ibid.* D. Decreto regis Gundemari. 547. D. Ut ſit Carpetaniæ metropolis, ſicut Bœtica, Luſitania, & provincia Tarraconenſis, ſuos habent metropolitanos. 548. A. Toletano pontifici liceat epiſcopos ordinare in omnibus provinciis, quos rex delegerit, & ipſe Toletanus epiſcopus dignos judicarit. *Tolet. XII.* anno 681. III. 1722. C. Ita tamen ut qui ibi ordinatus fuerit, intra tres menſes metropolitanum adeat. *Ibidem.*

Toletanæ ſedis, Hiſpalenſi termino circumſeptæ, epiſcopus Eliſpandus. IV. 873. C.

Toletanus archiepiſcopus, anno 1088. III. 383. B. anno 572. III. 382. B.

Toletanæ eccleſiæ primatus conceſſus. VI. *parte II. initio.* 1629. D. 1630. A. B. D. VI. *parte II. initio.* 1666. E. 1667. 1668. 1669. 1670. Confirmatur a Paſchali II. anno 1101. VI. *parte II. initio.* 1766. E. Primatum confirmat Calixtus II. anno 1122. VI. *parte II. initio.* 1974. 1975. 1976. Lucius II. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1235. C. 1236. C. Eugenius III. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1285. D. 1286. D. E. 1287. 1288. 1289. 1290. &c. Hadrianus IV. Papa. VI. *parte II. circa med.* 1354. E. anno 1154. & pag. 1356. 1357. De eo controverſum eſt in Concilio Lateran. anno 1215. VII. 79. 80. 81. 82. Lite integra diſceſſum eſt. 82. *in fine.*

Toletana eccleſia patriarchalis. VII. 1256. D. *anno* 1302.

Toletanus archiepiſcopus, primas Hiſpaniarum. VII. 1487. B. anno 1324. Ac regni Caſtellæ cancellarius. VII. 1762. E. *anno* 1355.

Toletana Concilia auctoritate Sedis Apoſtolicæ congregata. IX. 938. B. Et per camdem ſedem firmata. *Ibidem.* Toletana concilia Marcus Epheſinus negat eſſe authentica. IX. 853. A. VI. 399. A. B. X. 18. E.

Toletani I. Concilii canon citatur. V. 517. B. Recitatur. V. 565. B. Citatur. V. 1335. B. Recitatur in Cariſiac. anni 857. V. 117. D.

Toletanum II. Concilium citatur. VI. 148. A. Toletanum III. Concilium citatur. VI 520. A. Citatur in Aquiſgranenſi II. anno 836. IV. 1403. D. Toletani VI. capitulum VII. V. 567. A. Toletanum VII. citatur. VI. 543. B. C. Toletani XI. canon citatur. V. 493. A. Toletani XII. acta in XIII. recenſentur & confirmantur. *Tolet.* anno 683. III. 1743. E. 1744. A. B.

TOLOSA aſſeritur regno Francorum. VII. 168. D. E. *anno* 1228. Toloſani ſenatus, civitatis, & Academiæ laus. X. 1833. D. E. Toloſani archiepiſcopatus limitatio, a Joanne XXII. Papa. VII. 1422. E.

TOM TON

TOMERIENSIS abbas. VI. *parte II. initio.* 1664. B.

TOMUS Agathonis Papæ. III. 1733. A. Tomus appellatur epiſtola Leonis Papæ ad Flavianum. III. 415. C. II. 1152. E. Tomus occidentalium. *CP.* anno 381. I. 811. A. 823. D. Tomus Procli ad Armenos. I. 1714. B.

TONDERI qui nolunt, Eccleſiam non ingrediantur. VI. *parte II. initio.* 1867. B. *Vide*, Criniti.

TONSURA prima qui initiandi. *Trid.* X. 140. B. X. 474. C. VII. 209. E. Ad primam clericalem tonſuram qui non ſint admittendi. XI. 21. D. Admitti non debet, qui duodecimum ætatis annum non attigerit. XI. 73. C. Ne detur ante annum ætatis ſeptimum. *Narbon.* anno 1551. X. 442. A. Nulli detur niſi idoneo & ad ſacros ordines poſtea probabiliter aſcenſuro. *Statuta Eccl. Remenſis.* III. 575. C.

Tonſuræ & coronæ clericalis unde lex & forma exorta. VI. 878. E. Tonſuræ eccleſiaſticæ uſus a Nazaræis. *Iſidor.* IV. 1060. D. Ab Apoſtolis introductus. *Ibidem.* Detonſo capite ſuperius, inferius circuli corona relinquitur. *Ibidem.* E.

Tonſura clericorum & corona, ex Conc. Lambeth. anno 1261. VII. 545. A. Tonſura coronæ. III. 998. A. Tonſura & raſura clericalis. VI. *parte II. ſub finem.* 1953. D.

Tonſuræ forma & menſura. *Palent.* anno 1388. VII. 1909. E. Qualis eſſe debeat. X. 1195. B. Corona grandis, rotunda, aperta. X. 445. C. Capilli aures non tegant. *Ex Conc. Baſileenſ.* IX. 1100. D. Ita ſit, ut aures pateant. IX. 1366. B. *Vide*, Clericorum. Tonſuræ clericalis & ſacerdotalis forma, quæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1055. C. D.

Tonſuram grandiorem, quam ceteri inferiores ſacerdotes, gerant epiſcopi. XI. 28. D.

Tonſuram eccleſiaſticam, hoc eſt, barbam raſam, & coronam in capite habeant, qui miniſterium in eccleſia tra-

ctant. VI. 849. E.
* Tonſura clericalis, detonſo ſuperius toto capite, inferius ſola circuli corona relicta: non, ut in Gallicia, prolixis comis, in ſolo capitis apice modicum tondendo circulum: ut hæretici faciunt. Qui ſecus egerit, reus erit Catholicæ fidei. *Tolet. IV.* anno 633. III. 588. C.
Tonſura eccleſiaſtica Romana, quam Petrus, non quam Simon geſſit. III. 1855. A. Monachis clericiſque communis. *Ibidem.* B.

TOR TOS TOX

Torneamenta ne fiant, in quibus milites ex condicto ſolent venire, & congredi. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1681. E. *Vide*, Nundinas. Torneamenta ſub pœna excommunicationis vetita uſque ad triennium, in Conc. Lateran. anno 1215. VII. 78. B. Torneamenta clericis prohibentur. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1133. D.
Tornatrices. V. 394. A.
Tornutienſis monaſterii privilegia confirmantur a Joanne VIII. Papa. VI. 123. 124. 125. 162. Tornutii requieſcit corpus B. Valeriani martyris. VI. 159. C.
Tortisii. *Vide*, Miſſa.
Τοσοῦτον, forte pro *μόνον*, tantum. XI. 320. E.
Toxica qui tradunt in mortem vel abortum, excommunicantur. VII. 1150. E.

TRA

Tracagnotus. IX. 687. E.
Τρακτίζειν. I. 888. C. 983. B. Τρακτίζω. II. 452. B. Τρακτισμός, *tractatus.* VII. 29. C. Τρακτάτῳ κοινῷ. *Communi tractatu.* III. 61. B.
Tractoriæ. I. 260. B. I. 914. A. B. Tractoriæ epiſcoporum. V. 733. B. 734. A. VI. 51. E. *De hoc verbo vide Gloſſarium Du-Cangii, in* Tractoria.
Tractatus epiſcopi. *Laodic.* I. 783. E.
Tradidit Chriſtum Judas, tradidit & Pater, &c. VI. 1131. C. D. E.
Traditiones quas accepimus, ſive per ſermonem, ſive per epiſtolam ſanctorum, qui ante nos fuſſerunt, tenere nos oportere, Paulus admonet. V. 899. C. Multa a Chriſto ad poſteros per manus Apoſtolorum ore ad os & familiari colloquio tranſfuſa ſunt, quæ etſi in ſcriptura expreſſe contineri non videantur, inconcuſſe tamen tenenda ſunt. IX. 1937. C. D. E. Traditiones Catholicæ & conſuetudines univerſales, ab Apoſtolis in eccleſiam tranſfuſæ, vel a Conciliorum generalium auctoritate profectæ, ſimili religione, qua ea quæ ſacræ ſcripturæ præſcribit auctoritas, obſervandæ: atque id docendum eſt. IX. 2142. D. E. Traditiones, quæ per univerſum orbem obtinuerunt, ſine quibus fides omnis noſtra vana eſſet, repudians Calvinus, damnatur a Græcis in ſynodo. XI. 173. C. Non minus in ſanctarum traditionum ſanctiones committitur, quam in injuriam ipſius Domini præſtitur. V. 1237. D. 1283. A.
Traditio eccleſiarum. Hæc Romana & Antiochena & Hieroſolymorum & Epheſiorum eccleſia tenet. I. 125. D. Quæ in univerſo mundo ſancta eccleſia uniformiter agit. I. 125. E. *Vide*, Fides.
Traditionis ſcelus quantum ſit, leges allatæ docent. V. 1258. D. E.
Traditores ſacrorum codicum &c. ab ordine cleri amoveantur. *Conc. Arelat.* anno 314. I. 265. E.
Tragicas, comicas, ſatyricaſve perſonas nemo induat. *Trull.* III. 1683. E.

TRAN

Tranquillitas noſtra. *Marcianus Imp.* II. 47. B. 50. E. II. 664. D. 667. D.
Transfigurationis lumen, quod viſum eſt ab Apoſtolis, increatum fuiſſe Palamas defendebat, Barlaamus creatum. XI. 286. B. 294. C. De lumine transfigurationis, Patrum teſtimonia. XI. 327. E. 330. A. *Vide*, Beatitudo. Thabor.
Transitus, id eſt, Aſſumptio ſanctæ Mariæ, liber apocryphus. II. 941. C.
* Translationes Epiſcoporum vetitæ. *Antioch.* anno 341. I. 601. E. Eas fieri licet communi utilitate atque neceſſitate. *Anterus.* I. 119. D. 120. C. *Vide*, Epiſcopus.
Transmarina judicia epiſcopis, presbyteris, diaconis, & ceteris inferioribus clericis ſub pœna excommunicationis interdicta. *Cod. Afric.* I. 878. E. *Vide*, Epiſcopi. Ordines.
Transsubstantiatio. *Vide*, Euchariſtia.
Transversertæ cappæ. VII. 1990. B.

TRA TRE

Trapezitæ divini. IV. 502. B.
Trasamundus rex glorioſiſſimus. II. 1088. D.
Trecentorum cœcorum ſodalitium Pariſiis. X. 497. A. 500. B.
Trecis, eccleſia S. Petri. VI. 191. E.
Trencavellus Vicecomes. VI. *parte II. ſub finem.* 1652. B. Vicecomes Biterrenſis. VII. 132. C.
Trenurchiense monaſterium. VI. 1604. C. *Vide*, Tornutienſe. Trenorcienſis monaſterii privilegia a Calixto II. anno 1120. VI. *parte II. initio.* 1963. B. 1964. D. Trenorcienſibus vindicatur eccleſia S. Petri, adverſus epiſcopum & canonicos Nannetenſes. VI. *parte II. initio.* 1893. 1894. E. Trenorcienſes monachi per diverſa monaſteria dividendi, quinque vel quatuor ibi relictis, ut interim debita ſolvantur. VI. *parte II.* 1526. E.
Trentenaria. VII. 1979. B.
Trepalium, ubi rei torquentur. III. 446. C.
Tresdecim dies. VII. 1077. E. *& alibi.*
Treuga & pax. VI. 841. C. Treuga Domini, anno 1041. VI. 919. C. Treva Dei, epiſcoporum & eccleſiarum auctoritate firmata. 920. C. *Vide*, Pax. Confirmata, anno 1054. VI. 1033. E. Quibus diebus ſit obſervanda. VI. 1033. E. 1034. B. C. Quomodo. 1034. D. E. 1035. 1036.
Treuga & pax confirmata in Conc. Helenenſi, anno 1065. VI. 1147. A. 1148. B. C. &c. Treviæ tempora quæ fuerint conſtituta in Conc. Claromontano, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1736. D. 1737. B. 1744. C. D. E. VI. *parte II. circa med.* 1192. E. & 1210. B. Treviam Dei ſi quis fregerit, &c. VI. *parte II. initio.* 1706. A.
Treugæ & pacis forma a legato Sedis Apoſtolicæ conſtituta anno 1102. VI. *parte II. initio.* 1732. A. B. C. D. E. Ab Alexandro tertio. 1733. B. Treviam Dei quomodo juſſerit obſervari Calixtus II. anno 1119. VI. *parte II. initio.* 1985. 1986. Treugæ quomodo ſervandæ, ex Conc. Lateranenſi, anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1681. E. 1682. A. B.

TRI

Tria Pater noſter & tria Ave Maria. VIII. 1012. E.
Tria ſunt, Spiritus ſanctificationis, ſanguis redemptionis, aqua baptiſmatis. *Leo M.* II. 298. D.
Tria capitula impia. *Juſtinianus Imp.* III. 56. D. E. De his Juſtiniani præceptum. III. 2. A. Tria capitula damnandi primus auctor Theodorus Cæſareæ Cappad. epiſc. III. 9. B. de Tribus Capitulis Vigilii Papæ reſponſum expopoſcit Juſtinianus Imp. III. 13. A. Trium capitulorum damnatio viſa eſt exſecrabilis Vigilio Papæ. III. 524. C. *Vide*, Vigilius Papa. Trium capitulorum damnatio, exiſtimata eſt everſio Chalcedonenſis ſynodi III. 47. C. 49. A. Trium Capitulorum damnationi in cauſæ principio ſedes Apoſtolica per Papam Vigilium & omnes Latinarum provinciarum principes fortiter reſtiterunt, quia Latini erant Græcitatis ignari. *Pelagius II. Papa.* III. 426. E. Et tunc veritas quærebatur, nondum erat inventa. 427. E. Trium Capitulorum damnationi qui non conſentiebant epiſcopi Iſtriæ, a Pelagio II. Papa arguuntur. III. 421. 422. *& ſeqq.*
Τριαὶ ζωαρχικαί. IV. 416. A.
ἐν τοῖς τριβουναλίοις. II. 840. C. 4.
Τρίβουνος. II. 209. D. &c. II. 1269. B.
Triburia, villa regia, in terra Francorum. VI. 435. C. Ad Rhenum. VI. 1563. E. Triburienſe Concilium univerſale. VI. 442. A.
Tributum, quod inferenda vocatur. IV. 1286. A.
Tributi exemptionem ſive ſubſidii XL. ſolidorum ſuper qualibet cauda vini, petunt epiſcopi Gallicani. VIII. 853. E.
Tributorum relaxatio in plebe, facta ab Ervigio rege laudatur. *Tolet.* anno 683. III. 1740. E.
Tricacabus Baſilius. V. 914. E.
Τρικάκαβος. IV. 41. D.
Tricenaria poſſeſſio. *Vide*, Triginta annorum. Lis. Poſſeſſio.
Tricennalis poſſeſſio valeat. *Gelaſius Papa.*

Papa. II. 905. D. In legibus habemus, ut omnes quæſtiones infra XXX. annos terminum accipiant. De eccleſiaſticis autem cauſis poſt annum XL. ſi non intra hoc ſpatium fuerit mota querela. V. 300. B. Si quis ſæcularia ea eccleſiæ ſubtrahat, quæ intra annos XXX. eccleſis poſſederit, ſacrilegus habeatur. V. 907. E. Tricennium non excludat jura eccleſiarum. VI. 1028. A.

Tricenaria poſſeſſio valeat, nec repetatur. II. 1185. A. Tricennalis objectio ſilentium ponit. *Hiſpal. II.* anno 619. III. 558. C. Tricennalis poſſeſſio intra provinciam tantum valeat, ne provinciarum termini confundantur. *Tolet. IV.* anno 633. III. 587. D. Tricennalis poſſeſſio conventum territorii non amittit *Ibidem.* D. E. Tricenalia præſcriptio ſacrorum canonum. V. 95. C. II. 1426. A.

Τειχισμοί. IX. 413. D. *Τειχίσματα.* II. 524. D.

TRIDENTINI Concilii libertati aden favit ſummus Pontifex, ut etiam de rebus ſedi Apoſtolicæ reſervatis liberum ipſi Concilio arbitrium per litteras ultro permiſerit. X. 195. B.

Tridentinæ ſynodi erga ſedem Apoſtolicam reverentia. X. 195. C. Ejus auctoritatem reverenter agnovit. 196. D. Suas definitiones & ſua decreta petit a ſummo Pontifice confirmari. X. 194. B. 195. D. Tridenntnæ ſynodo quot Patres ſubſcripſerint. X. 193. C.

Tridentini Concilii decreta qui faciant obſervari, Cardinales octo deputantur. X. 202. B. Tridentini Concilii decreta a quibus nominatim recipi debeant. X. 178. E. 179. A. B. Tridentini Concilii decretis privilegia quæcumque contraria revocantur. X. 203. 204.

Tridenti qui adfuere ſub Pio IV. Pont. Max. epiſcopi, abbates, Theologi, &c. *Vide tomum* X. 421. *& ſeqq.*

in Tridentini Concilii decreta Commentarii, gloſſæ, ſcholia &c. prohibentur. X. 196. C.

Tridentini Concilii decreta ad jus poſitivum tantum pertinentia, quando cœperint obligare. X. 198. C.

Tridentini Concilii primum decretum de reformatione Matrimonii nondum in Gallia publicatum. *Rotomag.* anno 1581. X. 1220. A.

Tridentinum Concilium publicari petunt a Rege epiſcopi provinciæ Turonenſis, anno 1583. X. 1394. B.

TRIENNALIS poſſeſſio. I. 931. D.

TRIETERICUM tempus. III. 465. A.

TRIFERIUS epiſcopus. I. 958. D. E.

TRIGINTA annorum poſſeſſio ſine interpellatione valeat. IV. 1283. E. Triginta annis humanæ leges humanas adimunt quæſtiones. II. 22. D. Triginta annorum poſſeſſio valeat, ut parochia epiſcopo inconcuſſe adſcribatur. II. 608. D. *Conc. Chalced. Vide,* Tricennalis poſſeſſio.

TRINI edicti conventione qui adeſſe noluit, contumacis ſententiam incurrat. I. 1063. A.

TRINIATIM totius Albionis potitus regimine. VI. 650. D. Triniatim cum Domino regnare. VI. 645. A.

TRINITAS

Trinitas. Eo ventum eſt hodie, ut a quamplurimis & Chriſtus negetur eſſe Deus, & ipſe quoque Deus trinus & unus. X. 626. D. *Conc. Cameracenſe, anni* 1565. * Trinitas probatur multis Veteris Teſtamenti locis. *Alex. epiſt. 1.* I. 84. E. 85. A. B. C. D. Sixt. epiſt. 1. 88. E. 89. A. B. C. * Trinitas in principio libri Geneſeos exprimitur. *Eugen. Carthag.* II. 862. B. * Dicente ſcriptura; *In principio fecit Deus cœlum & terram:* intelligimus Patrem in Dei nomine, & Filium in principii nomine, qui per ſe ipſe univerſæ creaturæ principium eſt. Et in illo, *Spiritus Dei ferebatur ſuper aquas,* completam commemorationem Trinitatis agnoſcimus. *Auguſtinus.* IV. 779. E. * Si Trinitas non eſt, quare in Geneſi dicitur, *Dixit Deus, Fecit Deus, & Benedixit Deus!* III. 401. A. * Quare in Exodo dictum eſt tertio, *Domine, Domine, Domine! Ibidem.*

* Trinitas oſtenditur hoc verbo: *Faciamus hominem* &c. *Eugen. Carthag.* II. 862. E. Pluralitatem perſonarum ibi Moyſes patenter inſinuat, ubi dicit Deus, *Faciamus hominem ad imaginem noſtram.* Vides quod ad Filium & Spiritum ſanctum Patris ſermo dirigitur. *Alexander III. Papa.* VI. *parte II. poſt med.* 1402. C. * Pater Deus eſt qui dixit, *Faciamus hominem:* Deus eſt & perſona cooperans, cui dixit, *Faciamus.* I. 391. B. 392. B. 405. A. 408. B. * Ex perſona Trinitatis rectiſſime accipitur, *Ad imaginem noſtram.* III. 747. C.

* Trinitas, ſive Chriſtus unus de Trinitate, ex illo probatur, Gen. III. 21. *Ecce Adam factus eſt tamquam unus ex nobis.* II. 1150. D.

* *Trinitas.* Si Trinitas non eſt, cur Abraham tribus occurrens, uni *Domine* dixit! III. 401. A. * Filius Deus probatur ex Gen. XIX. *Pluit Dominus a Domino.* I. 89. C. III. 330. E.

* Trinitatem oſtendit trina benedictio per Moſem data. *Eugen. Carthag.* II. 862. E. * Si Trinitas non eſt, cur in Deuteronomio dictum eſt, *Dominus Deus tuus, Deus miſericors eſt!* III. 401. C. * Si Trinitas non eſt, cur in Deuteronomio dicitur, *Dominus Deus veſter hic eſt Deus!* III. 401. D. *Dominus Deus tuus, Deus magnus & potens eſt!* III. 402. A. * Si Trinitas non eſt, cur in Jeſu Nave dicitur, *Dominus Deus deorum eſt!* III. 401. C. * Si Trinitas non eſt, cur Tobias ita dixit, *Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob!* III. 402. A.

* Trinitas hoc verſu exprimitur, *Verbo Domini cœli firmati ſunt: & ſpiritu oris ejus omnis virtus eorum. Gelaſ. Cyzic.* I. 404. B. 408. D. *Eugen. Carthag.* II. 862. C. VII. 221. A. *ex Gregorio Thaumaturgo.* * Per Verbum & Spiritum ſanctum Dominus Deus operatus eſt univerſa: ſicut David dicit: *Verbo Domini cœli firmati ſunt, & Spiritu oris ejus omnis virtus eorum.* VI. *parte II. poſt med.* 1402. D. *Alexander III.*

* *Trinitas.* De ea David, *Apud te eſt fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.* Nam fons Pater, lumen Filius, etiam lumen Spiritus ſanctus. *Gelaſ. Cyzic.* I. 416. A. * Si Trinitas non eſt, cur in Pſalmo LVIII. cantatur, *Domine Deus virtutum, Deus Iſraël!* III. 401. B. * Si Trinitas non eſt, quare David tertio dixit, *Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus.* III. 401. B. *Eugen. Carthag.* II. 863. A. * Unum principium confitemur, Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum: ſcriptum eſt enim: *Tecum principium in die virtutis tuæ.* IV. 854. D. *in Conc. Forojul.*

* *Trinitas.* Si Trinitas non eſt, cur Elias orando dixit, *Domine, Domine, Domine Deus Iſrael!* III. 401. C. * Si Trinitas non eſt, quare Seraphim tertio *Sanctus* dixerunt! *Alexander I. epiſt. 1.* I. 84. E. III. 401. A. * Ter dicentes *Sanctus,* unam omnipotentiam Trinitatis confitemur. *Eugen. Carthag.* II. 866. E. * Quare tertio replicat, *Sanctus,* niſi in Deo Trinitatem inſinuet perſonarum! VI. *parte II. poſt med.* 1402. D. E. *Alexander III.*

* *Trinitas.* Si Trinitas non eſt, cur in Jeremia dicitur, *Dominus Deus veſter Deus verax eſt!* III. 401. D. Chriſtus & Spiritus ſanctus, duo Seraphim quæ apud Iſaïam; duo animalia, quæ apud Habacuc. *Origenes.* III. 275. A. B.

* *Trinitas.* Si Trinitas non eſt, cur Judith orando dixit, *Domine Deus omnium virtutum!* III. 401. C. * Si Trinitas non eſt, cur Mardochæus orando dixit, *Domine, Domine Deus omnipotens!* III. 401. C.

Trinitas. Si Trinitas non eſt, cur Chriſtus miſit baptizare in nomine Patris & Filii & Spiritus ſancti! III. 402. A. * Si Trinitas non eſt, cur Paulus ait, *Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt omnia!* III. 402. A. * Unus Pater ex quo omnia, unus Filius per quem omnia, unus Spiritus ſanctus in quo omnia. III. 287. E. III. 1053. C. * Trinitas exhibetur his verbis Apoſtoli: *Idem autem Spiritus: idem autem Dominus: idem vero Deus. Eugen. Carthag.* II. 863. B. * Si Trinitas non eſt, cur in Apocalypſi tertio dixit, *Sanctus, Sanctus, Sanctus,* &c. III. 401. B. * Si Trinitas non eſt, cur in Apocalypſi ſcriptum eſt, *Dominus Deus & ſpiritus prophetarum,* &c. III. 401. D.

Trinitas: una ſubſtantia, tres perſonæ. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1021. A. Una deïtas, & ſubſtantia, & majeſtas, in tribus perſonis, Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. V. 459. E. Pater, & Filius, qui eſt conſubſtantiale Verbum ejus, & utriuſque Spiritus ſanctus. V. 511. E. Unus & verus Deus, trinus in perſonis, unus in ſubſtantia. VI. 544. E. Chriſtiana religio cum unitate divinæ eſſentiæ tres perſonas fatetur. *Vaur.* anno 1368. VII. 1806. B. Una ſubſtantia, tres perſonæ. V. 736. E. Unus Deus, tres perſonæ. 737. A. * Tres quidem perſonæ, ſed una eſ-

ſentia, ſubſtantia, natura, ſimplex omnino. VII. 90. *Ricardus Sarum*, anno 1217. Trium ſubſiſtentiarum una ſubſtantia. III. 1119. B.

Trinitatis appellatio unius eſſentiæ tres perſonas, unius omnipotentiæ atque divinitatis inſinuat. I. 1721. Una deïtas ſanctæ Trinitatis in tribus hypoſtaſibus perfectis & æqualibus. I. 408. C. Pater in ſua proprietatis perſona ſubſiſtit, Filius in propria exſtat perſona, Spiritus ſanctus perſonæ ſuæ proprietatem retinet. II. 858. B. Unus Deus, cujus prima perſona eſt Pater, ſecunda Filius, tertia Spiritus ſanctus. II. 964. D.

• Trinitatis individuum lumen cuncti veneremur. II. 1024. D.

• *Trinitas*. Deus, & Verbum ejus, & Spiritus ſanctitatis. *Nicæn. Arab.* I. 508. B.

• *Trinitas*. Deus unus ſive deïtas una, in Trinitate perſonarum cognoſcitur. IV. 143. B. Non ſunt tres Patres, neque tres Filii, neque tres Spiritus ſancti. II. 1461. A. Pater generans, Filius naſcens, Spiritus ſanctus procedens. VII. 16. D. Agnoſcimus Patrem eſſe Patrem, & Filium Filium, & Spiritum ſanctum, Spiritum ſanctum, tres diſtinctas perſonas, regnum unum, ſubſtantiam unam. *Nicæn. Arab.* I. 507. C.

• *Trinitas*. Non idem Pater qui Filius: neque Filius qui Pater aut Spiritus ſanctus, &c. *Eugen. Carthag.* II. 858. B. Deteſtanda contraria Sabellii hæreſis. 860. D. • Alius credatur Pater, quia Pater eſt: alius Filius, quia Filius eſt, &c. *Concil. Francoford.* anno 794. IV. 877. 878. Trinitatem in perſonarum diſcretione prædicamus. *Ibidem*. 778. A. • Alius eſt Pater qui genuit, alius Filius qui fuit generatus. III. 469. E. • Tres perſonas ſancta eccleſia non vacua nomina tantum, ſed res diſtinctas, ſuiſque proprietatibus diſcretas credit. VI. *parte II. circa med.* 1103. D. • Qui dicunt eumdem eſſe Patrem & Filium & Spiritum ſanctum; & de una re ac perſona tria hæc nomina accipiunt, anathematizandi: eo quod impatibilem Patrem patibilem fingunt. *Arian.* I. 630. E. • Filius cum Patre & Spiritu unus in natura, alter in perſona. Non enim idem Pater qui Filius &c. *Lepor.* I. 1265. C.

• *Trinitas*. De Trinitate ſacerdotes clerum & populum docere tenentur ad minus, quod Pater & Filius & Spiritus ſanctus ſunt tres perſonæ, & illæ tres perſonæ ſunt unus Deus, & una perſona non eſt alia. *Claremont.* anno 1268. VII. 590. C. • Non ipſum qui eſt Pater, dicimus eſſe Filium, vel Spiritum ſanctum: perſonas enim diſtinguimus, non naturam deïtatis ſeparamus. *Vormatienſe*, anno 868. V. 737. A. • Eſt ea diſcretio in perſonis, ut nec Pater ſit Filius, nec Filius ſit Spiritus ſanctus, nec Spiritus ſanctus ſit Pater aut Filius. VI. *parte II. poſt med.* 1401. E. • Non ipſum qui Pater eſt, dico etiam Filium, &c. ſed quod Pater eſt, hoc Filium eſſe, &c. VI. 698. B. Perſonas enim diſtinguo, non naturam deïtatis ſeparo. *Ibidem. Pilgrinus Lauriacenſis.* Pater non eſt Filius, nec Filius Pater, &c. I. 993. B. *Paulinus Aquil.* IV. 855. E. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1021. C. • Alius in perſona Pater, alius in perſona Filius, &c. IV. 902. B. • Adoremus Patrem & Filium & Spiritum ſanctum, Indiſtincta diſtincte. II. 1014. C. Admittit numerum ratio perſonarum. II. 1014. C.

• Trinitatis imaginem umbratili quadam ratione creaturæ referunt. *Beſſarion.* IX. 30. E. • Ut ſolaris luminis radii duo nobis lumen dirigunt ſive mittunt; eodem modo Filius & Spiritus ſanctus, duplex Patris radius, & uſque ad nos lumen veritatis adminiſtrant; & Patri uniuntur. VII. 222. E. *ex Gregorio Theologo.* • Trinitatis quamdam ſimilitudinem video in ſolari corpore. Radium video, ſentio calorem, & agnoſco ſplendorem. Hæc tria unius eſſentiæ ſunt: nullum tamen eorum eſt alterum. Sic eſt in illa gloria deïtatis. VI. *parte II. poſt med.* 1402. B. *Alexander III.* Unus Deus in tribus perſonis, tamquam in tribus ſolibus; vel ſicut in tribus ſplendoribus unam luminis intuemur naturam. V. 913. C. Oculus, fons, fluvius. *Ex Gregorio Theologo.* IX. 648. C. • Ignis natura ſive ſubſtantia una cum ſit, trinitas eſt in eodem: ignis, ſplendor, lumen: & nihil horum eſt altero prius. *Gelaſ. Cyzic.* I. 414. A. • Sic fons fluvium aquæ generat. Una quidem natura: tres autem perſonæ dicendæ ſunt, fons, fluvius, & aqua. 414. E. • Trinitas, vox & verbum & flatus. II. 1461. A.

• Trinitatis veſtigia habet in ſe anima rationalis. *Tolet. III.* anno 589. III. 479. E. • Quamdam ſimilitudinem Trinitatis videre eſt in mente hominis. Mentem vocamus memoriam, intelligentiam, voluntatem. Memoria, intelligentia, & voluntas, ſunt una mens: ſed nec memoria eſt intelligentia, vel voluntas. VI. *parte II. poſt med.* 1402. A. B. *Alexander III.* Tria hæc, memoria, intelligentia, voluntas, imago Trinitatis. III. 747. C. D. • Secundum comparationem humanæ mentis, mens ſi in perſona Patris ponatur, verbum ex mente prodiens, Filius intelligitur; & voluntas procedens ex mente & verbo, Spiritus ſignificatur. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1762. A. Trinitatis imago perfecta eſt anima hominis. *Hieronymus de Praga.* VIII. 512. C.

• *Trinitas*. Unum tria, in quibus deïtas eſt, prædicamus, & tria unum, quorum deïtas; ſeu verius, quæ tria deïtas & eſt & agnoſcitur. *Theodorus Hieroſol. in Nic. II. ſynodo.* IV. 143. C. • Unum eſt, & tria creditur, &c. *Sophronius Hieroſolym.* III. 1263. A. • Unus eſt hæc tria Deus. *Ibidem*. E. • Tria unum, in quibus deïtas; ſive, ut expreſſius dicatur, quæ eſt deïtas. *Macarius Antioch.* III. 1170. D. • Tria unus Deus ſecum invicem intelligitur, ut ait Gregorius ſapiens. IV. 254. E. • Secundum proprietatem perſonarum tria quædam adoranda: at ſecundum communem naturæ rationem unus Deus. *Taraſius CP.* IV. 129. D. • Credo in Deum Patrem, Deum Filium, Deum Spiritum ſanctum: unum Deum hæc tria adoro. *Baſilius M.* IV. 87. D. • Unus & ſingularis Deus ſecundum ſubſtantiam; trinus autem, vel tria, ſecundum rationem perſonarum. V. 913. D.

• Trinitas, tria. VII. 224. B. • Tria ſunt quæ adorantur. *Ibidem*. • Deus cum hypoſtaſibus ſive perſonis tria. *Beſſarion.* IX. 30. E. • Trinitas non magis unum, quam tria eſt. *Beſſarion.* IX. 347. B. • Nobis unus Deus eſt, quia una eſt Deïtas; & ad unum ea quæ ex eo ſunt reſpectum habent, licet tria dicantur. VII. 224. A. B. *ex Gregorio Theologo.* • Nihil trium creatura eſt. IX. 654. E. *ex Gregorio Theologo.* • Quidquid ex tribus de gradu dejeceris, totum profecto deturbaveris. IX. 637. D. *ex Gregorio Theologo.* Latini nihil ex tribus de gradu dimovent. *Ibidem*. 638. D. • Credimus in Deum ſolum, & in tria benedicta nomina. IX. 1857. E. • In Trinitate τὸ ἀεὶ πατὴρ, τὸ ἀεὶ υἱός, &c. τὰ τρία &c. *Nicephorus CP.* IV. 988. B. C. • Tria ergo iſta unum ſunt. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1021. D. • Hæc tria ſunt unum, & unum tria. 1022. A. • Pater, Filius, Spiritus ſanctus, unus hæc tria Deus: non in una perſona [illegible] aſſerentes hæc tria. *Ecthesis Heraclii.* III. 794. B. • Unum in tribus deïtas, & tria unum, in quibus deïtas, ſeu verius, quæ deïtas, ut ait Gregorius Theologus. *Ecthesis Heraclii.* III. 794. B. • Tres perſonæ tribus unitatibus ſunt tria. *Gilbertus Porretanus.* VI. *parte II. circa med.* 1299. C. • In Proſa de Trinitate tres perſonas tria ſingularia vocavit Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1298. C. • Unus hæc tria Deus, quæ ſingularem habent differentiam. *Conſtantinus. (Pogonat.) Imp.* III. 1450. A. • Pater & Filius & Spiritus ſanctus. Hæc tria unus Deus eſt. IV. 976. B. • Credimus aliud quidem cauſam eſſe, aliud autem ex cauſa, & ex eo quod ex cauſa eſt. VII. 159. A. *ex Gregorio Nyſſ.* • Deum cum dico, uno lumine illuſtror, & tribus: tribus ſecundum proprietates ſive ſubſiſtentias & perſonas: uno ſecundum deïtatem. III. 1170. C. • Tria divinitate unum ſunt. Non eſt ibi aliud & aliud, ſed alius & alius. I. 1407. A. • Unum eſt deïtas in tribus: & tria unum, in quibus deïtas eſt: aut (ut ſubtilius dicatur) ipſa tria eſt Deïtas: quæ tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus ſanctus; cum unaquæque perſona ſolum intelligitur, mente ſeparante inſeparabilia. III. 287. D. E.

• Trinitatem in unitate, & unitatem in Trinitate ſentire, veræ ſalutis indicium. III. 470. A. I. 819. • Unitatem in Trinitate, & Trinitatem in unitate adoramus: proprietates ſeparantes, deïtatem unientes. III. 287. D. Trinum in unitate, & unum in Trinitate Deum veneramur. III. 1006. E. In perſonarum diverſitate Trinitatem credimus, in divinitate unitatem. *Tolet. IV.* anno 633. III. 579. A. • Unitati divinæ Trinitatis gratiæ agendæ ſunt. VI. *parte II.*

initio. 1942. E. ✱ Trinitas, trina unitas. II. 1015. E. ✱ Trina unitas, una Trinitas. III. 332. C. ✱ Trinitas, Ter Veritas. VI. 821. D. Trina & una deitas. *Ibidem.* ✱ Trinæ divinitatis invocatio. II. 1142. C. Trinitas divina vos cuſtodiat. II. 1144. E.

Trinitas coëſſentialis, & conſubſtantialis, & coæternalis, & coomnipotens. *Carthag. IV.* anno 398. I. 978. C. Tutas tres perſonas unum Deum ponimus. VI. 725. B. Perſonæ tres veræ, ſubſiſtentes, coæternæ, coæquales. IV. 855. C. Tres conſubſtantiales perſonæ. III. 1079. A. Perſonæ coæternæ & conſubſtantiales. II. 964. E. Pater, & Filius, & Spiritus ſanctus, coomnipotentes & coæterni. VII. 16. D.

✱ *Trinitas.* In ſacramento Trinitatis nihil anterius poſteriuſve credendum eſt; quia numquam fuit tempus, quando Pater ſine Filio aut Spiritu ſancto ſubſiſteret. *Tolet. XVI.* anno 698. III. 1790. C. ✱ Tres perſonæ inſeparabiles: cum nulla ante aliam, nulla ſine alia vel exſtitiſſe, vel quidpiam operata fuiſſe aliquando credatur. *Pilgrimus Lauriac.* VI. 698. B. ✱ Non Filius prius, & Spiritus ſanctus poſterius; ſed ſimul Pater, ſimul Filius, & ſimul Spiritus ſanctus: Filius naſcendo, Spiritus ſanctus procedendo. *Conc. Nymphææ*, anno 1233. VII. 220. A.

✱ *Trinitas.* Pater principium naturale Filii & Spiritus ſancti: a quo Patre ante omnia ſæcula impaſſibiliter & influxibiliter illuxerunt Filius & Spiritus ſanctus. *Conc. Nymphææ*, anno 1233. VII. 220. A. ✱ Solus Pater fons & radix Filii & Spiritus, & luminum emiſſor ſibi coæternorum & præcordialium, videlicet Filii & Spiritus. *Conc. Nymphææ Græcorum*, anno 1233. VII. 220. E. Cauſæ & cauſati nomina paſſim uſurpant Patres: Cyrillus tamen utendum iis eſſe negat. *Georg. Scholar.* IX. 529. C. D. IX. 330. E.

✱ *Trinitas.* Pater omnipotens, Filius omnipotens, &c. nec tamen tres deos credimus, aut tres omnipotentes. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1790. B. Nec tamen tres omnipotentes, ſed unus omnipotens; ſicut & unum lumen. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1021. B. Sed unus omnipotentiæ ſuæ Trinitate perfectus. *Lepor.* I. 1265. D. ✱ Qui non dixerit tres perſonas veras, omnipotentes, omnia vivificantes, omnia facientes, anathema ſit. I. 803. B. ✱ Unus omnipotens propter inſeparabilem omnipotentiam. II. 1150. E. Ita tamen ut cum de ſingulis quæritur, unuſquiſque & Deus & omnipotens eſſe reſpondeatur. *Ibidem.* ✱ Trinitatem in creatione totam adfuiſſe manifeſtum eſt ex verbo, *Faciamus.* IX. 1631. E. 1632. A. ✱ Trioitas omnia quæ in cælis & quæ in terra ſunt ex non exſiſtentibus protulit. VI. 262. A. ✱ Trinitas Deus, quæ omnia produxit & continet, & providentia regit. *Beſſarion.* IX. 30. C. ✱ Plenitudu poteſtatis omnis pervadentis, Patris & Filii, una eſſentia. I. 454. E. ✱ Trinitatis una vivificatio eſt. *Eugen. Carthag.* II. 863. D. ✱ Trinitatis operatio communis oſtenditur, multis ſcripturæ locis. I. 214. C. Trinitatis operationes commones ſunt; ſola hypoſtaſeon diſtinctione ſecernuntur. *Neſtor.* I. 1415. B.

✱ Trinitas hoc totum eſt; Pater, Verbum, hoc eſt, Sapientia per quam facta ſunt omnia, & Spiritus utriuſque. II. 1150. E. ✱ Trinitas auctrix & conſervatrix omnium creaturarum. III. 1789. E. ✱ Trinitas omnium creaturarum conditrix. *Taraſius CP.* IV. 129. C. Ex tribus perfectis unum ſuperperfectum & pluſquam perfectum. *Ibidem.* D. Solus Pater efficit, ſolus Filius format, & ſolus Spiritus ſanctus finit quamlibet creaturam. *Error.* VII. 1864. D. anno 1368. ✱ Deus in tribus hiſce maximis ſubſiſtit; cauſa, creatore, & perfectore. IX. 649. C. *ex Gregorio Theologo.* IX. 351. D. *ex eodem.* ✱ Pater cauſa primordialis, Filius creatrix, perfectrix Spiritus ſanctus. IX. 649. D. ✱ Deus unus eſt, qui poſtquam omnia creavit, ſuſtentavit ea Verbo ſuo & Spiritu ſancto. I. 390. C. Pater ad omnia entia pertinet, eſſe enim ineſt omnibus: Filius ad rationabilis pervenit: Spiritus ſanctus ad ſolos ſanctos. *Origenes.* III. 274. A. B.

✱ *Trinitas.* Arguit Pater, arguit Filius, arguit Spiritus ſanctus. Bonus Pater, bonus Filius, bonus Spiritus ſanctus. *Eugen. Carthag.* II. 864. E. 865. A. D.

✱ *Trinitas.* Duæ manus Patris, Filius & Spiritus ſanctus. VII. 225. A. *ex Baſilio.* ✱ Virtus Patris Filius appellatur, ut & Spiritus ſanctus. XI. 331. D. ✱ Pater creator omnium, Filius lumen de lumine, Spiritus veritatis Paracletus. I. 1516. A. B.

✱ Trinitas & bonitas ejus, creaturarum cauſa finalis eſt. *Beſſarion.* IX. 334. D.

Trinitas. Petrus Lombardus aïebat; Quædam ſumma res eſt Pater & Filius & Spiritus ſanctus, & illa non eſt generans, nec genita, nec procedens. Abbas Joachim aïebat hoc eſſe non Trinitatem, ſed quaternitatem adſtruere; nempe tres perſonas, & illam communem eſſentiam quaſi quartam. Itaque negabat eſſe rem ullam vel eſſentiam, quæ eſſet Pater & Filius & Spiritus ſanctus: quamvis concederet eos eſſe unam eſſentiam, ſubſtantiam, naturam: ſed unitate collectiva. VII. 18. A.

✱ *Trinitas.* In Deo tres perſonas eſſe tres res ab invicem ſeparatas, ſicut ſunt tres Angeli; ita tamen ut una ſit voluntas & poteſtas, aïebat Roſcelinus. Et tres deos vere poſſe dici, ſi uſus admitteret. Et ſic ſenſiſſe Anſelmum & Lanfrancum. VI. *parte II. initio.* 1695. E. 1696. D. 1697. D. anno 1092. Alioquin Patrem & Spiritum ſanctum eſſe incarnatum. *Ibidem.*

✱ *Trinitas.* Unus Deus Pater Verbi viventis, ſapientiæ ſubſiſtentis, & potentiæ ac characteris ſempiterni. Unus Dominus, Verbum operativum. VII. 158. E. *Ex Gregorio Neocæſar.* ✱ Julaïzant qui ſolum Deum dicunt, tamquam carentem Filio, & ſine fructu exſiſtentem vivi Verbi & ſapientiæ veræ. VII. 233. B. *ex Athanaſio.* ✱ Divinitas Διόνος non eſt una perſona, ut Judæi exiſtimant; ſed tres perſonæ ſecundum veram hypoſtaſim, non ſolo nomine. I. 388. A.

Trinitas. Inter perſonas Trinitatis eſt ordo aliquis. IX. 239. A. ✱ Baſilius numerum ponens in Angelis, & ſtellis, & manſionibus, ponit etiam ordinem & numerum in divinis perſonis. IX. 303. D. Oportet in divinis aliquem ordinem ponere, & alium reſpuere naturæ creatæ convenientem. *Georg. Scholar.* IX. 529. E. ✱ Patrem Filius, Spiritus ſanctus Unigenitum ſequitur, ſola mentis conſideratione antecedente Filio hypoſtaſin Spiritus ratione cauſalitatis. IX. 649. D. *ex Gregorio Nyſſeno.* ✱ Non eſt in divinis perſonis prima, ſecunda, & tertia: neque unum, duo, & tria. *Marcus Epheſ.* IX. 271. E. ✱ Invenitur Filius medius Patris & Spiritus, in annumeratione ſola nominum, ſed non diſtantia temporali, vel per diſtantiam temporalem. *Græci Nymphææ*, anno 1233. VII. 226. A.

Trinitas. Perſona Patris ab aliis perſonis diſtinguitur realiter. IX. 223. E. Perſonæ non diſtinguuntur ratione. 226. C. Sed realiter ſecundum proprietatem: ſunt enim ad aliquid. *Ibid.* ✱ Diſtinguuntur ratione inter ſe divinæ perſonæ: realiter autem ſubſiſtunt per proprietates. *Nicænus Card.* IX. 223. E.

✱ Trinitatis fides non tantum a Chriſto & ejus ſequacibus duxit exordium: ſed a Moyſe & patriarchis ac prophetis ſuum habuit fundamentum. VI. *parte II. poſt med.* 1402. B. *Alexander III.* Sancti Patres ante legem, in unius Dei cognitione ſalvati ſunt, perfectam vitæ ſimplicis obedientiam habentes. Data lege, in decem mandatis ſunt eruditi, cum cognitione unius Dei. In novo autem Teſtamento omnis fidelis populus unum Deum Trinitatem eſſe cognovit. *Gregorius M.* IV. 814. C. *Vide*, Teſtamentum vetus.

✱ *Trinitas.* Non eſt quid dicam tres, niſi & Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum; unum Deum, unum omnipotentem: ergo unum principium. *Auguſtinus.* IV. 780 B. Licet ex ſacris ſcripturis conſtet eſſe Trinitatem in divinis, tamen quod ſinguli in Trinitate exſiſtentes, perſonæ nominentur, hoc eccleſia Catholica ordinavit & ſtatuit. VIII. 1752. C.

✱ *Trinitas.* Non ſunt tria mere nomina; ſed ſignificant diligenter propriam uniuſcujuſque nominatorum ſubſtantiam, ordinem, gloriam. *Antioch.* anno 341. I. 608. C.

✱ *Trinitas.* Tres perſonæ ſunt diſtinctæ proprietatibus tribus, quæ non ſunt ipſæ perſonæ, ſed ſunt tres æternæ, & ab invicem a divina ſubſtantia in numero differentes. VI. *parte II. circa med.* 1299. C. ✱ Diſtinguimus perſonas in ſuis proprietatibus. *Lepor.* I. 1265. D. Tres perſonarum proprietates. *Eugen. Carthag.* II. 858. B. ✱ Nihil eſt in deitate diſcretum, cum tantum perſonarum proprietas mani-

Digitized by Google

feſſa diſtinctione ſignetur. *Vigil.* III. 6. D. Proprietates ſive ſubſiſtentiæ & perſonæ. III. 1170. C. • Trinitas propter proprietatem perſonarum. II. 1150. E. Tres ſecundum uniuſcujuſque proprietates, ſive ſubſtantias, ſive perſonas : unum ſecundum ſubſtantiam. II. 1151. B. • Trinitas diviſa proprietatibus, & non diſpertita æternitate. Trinitas propter ſubſiſtentiarum perfectionem; unitas, *μονάς*, propter naturalem unionem ac dominationem. *Conſtantinus (Pogonatus) Imp.* III. 1450. A. • Trinitas ſecundum perſonales proprietates diſcreta. VII. 15. E. Proprietatibus diſtinctivis & perſonalibus hypoſtaſes invicem differunt. *Nicephor. CP.* IV. 988. C. Perſonæ tres relative dicuntur. Una ſubſtantia, tres perſonæ. VI. 698. A. Sola relatio multiplicat perſonas in divinis, quæ dicitur relatio originis. IX. 203. E. • Quod eſt proprium nominum, ad eſſentiam ne transferatur. Proprium Patris eſt ut generaret Filium, &c. II. 1014. D. In divinis non eſt ſubſtantia quæ generat aut ſpirat ; ſed hypoſtaſes ſunt quæ generant aut ſpirant. IX. 215. A. IX. 870. C.

• *Trinitas.* Eſſentia nec generat nec ſpirat : quia operationes individuorum ſunt, non univerſalium aut generum. *Beſſarion.* IX. 1064. D. • Non generare & genitum eſſe, quod originis eſt, conſtituit perſonam; ſed paternitas & filiatio, quod relationis eſt : ſed origo & relatio idem ſunt re : & relatio conſequitur originem. *Beſſarion.* IX. 347. D. • Eſſentia de eſſentia, ſicut lumen de lumine, non duo lumina; nec duæ eſſentiæ. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1761. E. • Conſilium de conſilio, & voluntas de voluntate, ex Auguſtino. 1762. C. • Voluntas genuit voluntatem, ſicut & ſapientia ſapientiam. *Tolet. XV.* anno 688. III. 1761. C. D. • Voluntas Pater, voluntas Filius, voluntas Spiritus ſanctus : ſicut Deus eſt Pater, Deus eſt Filius &c. Et veluti Deus Pater genuit Filium Deum, ita Pater voluntas genuit Filium voluntatem. *Tolet. XVI.* anno 693. III. 1792. C.

• *Trinitas.* Græci Doctores diverſitatem proceſſionum diverſum manifeſtationis modum appellant. *Beſſarion.* IX. 347. E.

• *Trinitas.* Productio Verbi nobis notior productione Spiritus ſancti. IX. 194. A. B.

Trinitas. Pater origo divinitatis, Filius Verbum Dei, Spiritus ſanctus ex utroque procedens, qui deſcendit ſuper omnes ſanctos. *Nicæn. Arab.* I. 518. B. • Pater unus fons deïtatis. VII. 223. B. • Flores & divina germina, *θεόφυτα* Patris, Filius & Spiritus ſanctus. IX. 380. E.

• *Trinitas.* Ingenitus Pater, genitus Filius, non genitus Paracletus, ſed a Patre Filioque procedens. I. 993. B. Si quis dicat duo ingenita, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. E.

Trinitas. *Τελεαδική μοναρχία.* V. 1465. B. • Monarchia. VII. 224. B. *Vide*, Monarchia. *Τελεσιότητος καὶ ζωαρχικὴ καὶ ἱεραία θεότης.* VI. 232. A. • Trinitas thearchica. V. 913. E. Trina beatitudo. *Clem. epiſt.* 3. I. 54. D.

Trinitatis perfectus & integer numerus eſt. *Sirm.* I. 706. D. • Trinitas numerabilis eſt perſonalibus ſubſtantiis. *Sophron. Hieroſolym.* III. 1262. A. • In relatione perſonarum numerus cernitur; in divinitatis vero ſubſtantia quid numeratum ſit non comprehenditur. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1021. B. Unum eſt ſancta Trinitas, non multiplicatur numero, &c. II. 1014. B. Trinitas neque unum confuſum habet, neque trinum diviſum. IV. 143. B. • Trinitas in unam recapitulatur & colligitur deïtatem & communem dominationem. IV. 143. A. • Trinitatis ineffabilium perſonarum ſupercæleſte ternarium. VII. 510. D.

• Trinitatis eſſentia, lumen inacceſſibile eſt, & natura incomprehenſibilis. I. 391. C. • Pater manifeſtatus in Filio, Filius in Patre, cum ſancto Spiritu in ſæcula. *Illyrician.* I. 794. E.

• Trinitatis cognitio, quæ eſt non ſolum hominum, ſed & angelorum vita. *Tullenſe*, anno 860. V. 515. E. • Trinus & unus Deus non eſt incognoſcibilis. Cognoſci nempe creator a ſua rationabili debet creatura. *Paulinus Aquil.* IV. 852. C. • Trinitas omnibus rationalibus & intellectualibus intelligibiliter & indiviſe profuſione divinæ lucis dilucescens, & ab omni viſibili creatura atque inviſibili adorata. *Nicephorus CP.* IV. 988. A.

Trinitas, una divinitas in tribus perfectis hypoſtaſibus, ſive in tribus perfectis perſonis. *CP.* anno 381. I. 823. C. • Una deïtas in tribus ſubſiſtentiis ſive perſonis, & uniuſcujuſque ſubſiſtentiæ (ὑποστάσεως) proprietate. III. 794. A. Tres hypoſtaſes & una natura. *Icon.* anno 377. I. 800. C. D. Trinitas ὑποστατική. I. 388. B. *Vide*, Hypoſtaſes. • Una ſubſtantia & eſſentia in tribus ſubſiſtentiis, & tribus perſonis, & tribus proprietatibus. *CP. Paraphr. Arab.* I. 819. Eſſentiam Dei in tribus ſubſiſtentiis adoramus. II. 1026. D. Si quis tres dicat eos, anathema ſit. *Sirm.* I. 703. D. • Tres perſonas, tres res, ſecundum ſcripturas confitemur, nec tres idcirco deos facimus. *Arian.* I. 630. A.

Trinitatis ſubſtantia inenarrabilis. II. 1014. C. • Trinitas ſuperſubſtantialis. V. 992. E. Si quis dixerit eſſe aliquid, quod ſe extra divinam Trinitatem poſſit extendere, anathema ſit. I. 993. E. • Dei ſubſtantiam qui dilatari & contrahi dicit, anathema ſit. *Sirm.* I. 702. D.

• Trinitas non debet dici in Deo eſſe, ſed unus Deus Trinitas. *Tolet. XI.* anno 675. III. 1020. E. Qui dicit in divinitate eſſe Trinitatem Trinitatis, anathema ſit. III. 348. C.

• *Trinitas.* In igne ſignificabatur Pater, in columna Filius, in nube Spiritus ſanctus. *Tolet. IV.* anno 633. III. 581. E. *Vormat.* anno 868. V. 739. A.

• *Trinitas.* Sola ſpes ſalutis, confiteri Patrem per Unigenitum ejus in ſancto Spiritu. *Pariſ.* anno 360. I. 728. E. • Gratia datur a Patre per Filium in Spiritu ſancto. XI. 327. A.

• *Trinitas.* Ad eliminandam hæreſim de Trinitate, inſtituit Bonifacius Moguntinus, ut prima feria Miſſa diceretur de Trinitate, ſecunda de Sapientia, tertia feria de Spiritu ſancto. VIII. 1862. E.

• *Trinitas.* Proprietates perſonarum non eſſe ipſas perſonas, aiebat Gilbertus Porretanus. VI. *parte II. circa med.* 1297. C. Quæ ſanctus Bernardus Gilberto Porretano objecerat, eadem verba poſtea ſunt reperta in libro Auguſtini de Trinitate. VI. *parte II. circa med.* 1314. A.

Trinitas. De potentia Dei abſoluta Deus Pater potuit non generare Filium. *Hieronymus de Praga.* VIII. 512. C.

Trinitas. Pater in divinis eſt finitus : Filius ſimiliter : ſolus Spiritus ſanctus eſt infinitus. *Error.* VII. 1864. C. anno 1368.

Trinitatem hæretici duo deridebant Aurelianis, anno 1017. VI. 821. D.

Trinitas. Abaelardus dicebat : Sicut eadem oratio eſt propoſitio, aſſumptio, & concluſio . ita eadem eſſentia eſt Pater & Filius & Spiritus ſanctus. Idcirco Sabellianus hæreticus eſt judicatus, & libros ſuus igni dare coactus. VI. *parte II. circa med.* 1103. D. anno 1120.

Trinitas. In Deo ſive divina exſiſtentia non ſolum eſt Trinitas perſonarum, ſed etiam quaternitas rerum, & quinternitas. *Hieronymus de Praga.* VIII. 512. B. Illæ res in divinis ſunt diſtinctæ : una non eſt alia, & tamen quælibet earum eſt Deus. *Idem ibidem.* C.

S. Trinitatis eccleſia Norwicenſis. VII. 496. A.

S. Trinitatis feſtum, anno circ. 1197. VI. *parte II. ſub finem.* 1946. D. Celebretur cum octava. *Arelat.* anno 1260. VII. 513. B.

Trinitas. in nomine ſanctæ & conſubſtantialis Trinitatis. I. 1367. E. *Vide*, In nomine.

TRIP TRIS &c.

TRIPARTITA hiſtoria. V. 316. A. Citatur. V. 722. E. Legebatur in menſa D. Thomæ Cantuarienſis. VI. *parte II. ſub finem.* 1612. D.

TRIPOLIS habet inopiam epiſcoporum. *Carthag. III.* anno 397. I. 961. C.

TRISAGION. *Sanctus Deus, ſanctus fortis, ſanctus immortalis, miſerere nobis. Chalced.* II. 272. E. *Vide*, Filius. Triſagii origo. II. 822. E. 839. B. C. 843. B. Triſagii corruptor Petrus Fullo. II. 835. C. • Triſagion Petrus Fullo ad ſolum Filium referebat. II. 826. C. Non ad Trinitatem. *Ibid.* D. Triſagio addidit, *Qui crucifixus es pro nobis.* II. 822. D. Hac additione tranſcendit ille impietatem Samoſateni, Photini, & Artemæ. *Ibidem.* • Triſagio facta additio quaternitatem inducit. II. 854. C. • Si quis poſt triſagion dicit Deum crucifixum eſſe propter nos, & non ſolum Filium, qui ibi dicitur Deus fortis; damnetur. II. 838. E.

Digitized by Google

Triſagio non addatur, *Qui crucifixus es pro nobis. Trull.* III. 1690. D. E.
TRISEGIUS, viri nomen. VI. 82. E.
TRISINGUS, presbyteri nomen. V. 1327. A. B.
TRITHEITÆ. III. 1290. D. E.
TRIVIALES & liberales artes ſolæ docendæ in Triviis. IX. 2084. A. B.
TRIUMPHALIS memoriæ Conſtantinus. I. 1189. E.

TRO TRU

TROJANI Santonenſis epiſtola. II. 1434.
S. TROPHIMI feſtum ſolemniter celebretur per totam provinciam, ſicut de Apoſtolis. *Arelat.* anno 1260. VII. 513. C.
Τρόποι Græce dicuntur, a converſione vulgaris modulationis. VI. 873. A.
S. TRUDONIS eccleſia. IX. 1308. E.
TRUFFATICUS, & neſarius. VIII. 1034. C.
* TRULLANA ſynodus οἰκουμενική. *Trull.* III. 1682. B. Sub Juſtiniano Rhinotmeto. III. 1646. A. Ab eo convocata. III. 1655. B. Cur Quiniſexta vocetur a Græcis. *Ibidem.* B. Fuit epiſcoporum CCXXVII. Nemo ibi Romani Pontificis nomine interfuit. *Ibidem.* C. Numerari non poteſt inter œcumenicas ſynodos. 1647. E. Quidam canones a nonnullis Romanis Pontificibus, & a VII. ſynodo ſub nomine VI. ſynodi proferuntur. 1650. A.
Trullana ſynodus poſt quatuor vel quinque annos a VI. ſynodo ſub Juſtiniano filio Conſtantini. *Taraſius CP.* IV. 191. C. Trullanæ ſynodi Canones, ſextæ ſynodi canones appellantur a Taraſio CP. IV. 134. D. 190. E. Trullanæ ſynodi non meminerunt Manaſſes & Glycas: meminit Theophanes. III. 1650. C. D. Trullani canones non ſunt omnes ab Apoſtolica ſede comprobati. III. 1646. A. Trullanus Canon de imagine Chriſti pingenda. IV. 335. E. Citatur & commendatur ab Hadriano Papa. IV. 98. E. 99. A. a Taraſio CP. 134. D.
TRULLUS, ſecretum palatii, CP. III. 1055. B. *& alibi.*
TRUNCUS in Eccleſiis ponendus, in quo eleemoſynas ſuas ponant viri ac mulieres &c. VII. 5. E. Ad reponendum pecuniarum ſubſidium, &c. *Joannes XXII. Papa.* VII. 1432. E. 1433. A. Trunci ne erigantur in eccleſiis, ſine licentia epiſcopi. *Cicestr.* anno 1292. VII. 1170. B.
TRUSTIS non facienda. *Carol. M.* III. 2058. A.

TU

TUBÆ ſpiritus, Apoſtoli. IV. 19. D. 34. D.
TWENTARUS de Marsuna. VI. 60. B.
TUENTIUS epiſcopus. I. 1254. A.
TULTUS. Ab epiſcopo tulto ad regem ſe reclamare. V. 1339. C.
TURONÆ. Vicecomes Turanne facit homagium abbati Belliloci. VII. 1006. C.
Τύρβη πραγμάτων, *turba rerum.* III. 1257. B.
TURCI ſive Saraceni Hieroſolymis, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1789. C. Antiochiæ. 1794. E. Fratribus noſtris dominantur, Antiochiæ, anno 1095. VI. *parte II. initio.* 1725. D. Eorum oppugnationibus vexabantur Chriſtiani in Palæſtina, anno 1105. VI. *parte II. initio.* 1882. A. Bellum in Turcos decretum a Pio II. anno 1459. IX. 1445. B. Præliari adverſus Turcas eſt repugnare Deo. *Error Lutheri.* IX. 1894. D.
TURCUS dux. V. 1544. C.
TURIBII epiſcopi libri ad Leonem Papam laudantur. II. 1143. D.
TURKETULUS e cancellario abbas. VI. 616. A.
TURNORUM lucra. X. 162. A. X. 1898. A.
TURONES Cæſarodunum, Karolidonum. V. 726. B. Nuſquam alio poſt SS. Apoſtolorum limina de tam longe confluunt oratores, ſicut faciunt ad B. Martini ſepulcrum. VI. 575. C. Turonum non adeant presbyteri ſine licentia epiſcopi ſui. IV. 1039. B. C. Turonibus, S. Mauricii eccleſia. VI. 40. C. Mater eccleſia S. Mauricii. VI. *parte II. circa med.* 1120. C. anno 1124. Turonis monaſterium S. Medardi, in quo jacent primi Turonenſium epiſcopi, Lidorius & Gatianus. V. 726. A. Ibidem Monaſterium majus. *Ibidem.* Turonica ſchola. V. 1442. A.
Turonicæ eccleſiæ S. Martini conceſſum privilegium. III. 1007. C.
Toronenſis, Provincia tertia. V. 1247. A. D. Turonis, quæ eſt metropolis Galliæ. VI. 1071. E. Turonica eccleſia ex antiquo metropolis, meritis S. Martini venerabilis, inter Gallicanas ſecunda vel tertia provincia. V. 725. E. Beati Martini meritis famoſiſſima & honorabilis ſemper extitit. *Conc. Duziac.* anno 871. V. 1322. E. 1323. D. Turonenſis eccleſiæ privilegia confirmat Urbanus II. Papa, anno 1096. VI. *parte II. initio.* 1642. C. 1643. 1644.
Turonicæ eccleſiæ atque provinciæ archiepiſcopus Actardus. V. 722. C. *Vide*, Archiepiſcopus. Turonenſis eccleſiæ diœceſes. *Nicolaus I. Papa.* V. 297. C.
Turonica diœceſis auſteritate Britonum diutino a ſua metropoli divulſa penituſque diſciſſa. V. 627. D. Jam vicenus eſt annus, quo Turonicæ ſedi nullo modo ſe ſubdunt. *Ibidem.* E. Turonenſi eccleſiæ jus ſuum conſervari vult Gregorius VII. dum archiepiſcopum Dolenſem conſecrat, & pallio donat. VI. 1349. E. 1357. B. Turonenſis eccleſiæ & diœceſeos privilegia Britonibus deſcripſit Hadrianus II. Papa. V. 697. E. Turonenſem inter & Dolenſem epiſcopos definitio ſynodalis de pallio. VI. 1438. B. C. D. Turonenſis eccleſia mater & metropolis eſto: reſervato uſu pallii Dolenſi epiſcopo. *Ibidem.* Turonenſes querelam intulerunt Leoni IX. ſuper Dolenſi epiſcopo Britanniæ, qui ſe cum ſeptem ſuffraganeis a Turonenſi archiepiſcopo ſubtraxerat, ſibique archipræſulis nomen vindicaverat. VI. 1004. B. Turonico archiepiſcopo ſubjectos eſſe debere omnes epiſcopos Britanniæ, idque multis antea decretis conſtitutum, ſcribit Leo IX. Papa: ſed epiſtola falſi ſuſpecta. VI. 970. A. Turonenſis eccleſia. Sententia pro ea ab Urbano II. Papa data adverſus Dolenſem epiſcopum. VI. *parte II. initio.* 1720. E. 1721. A. 1736. C. Turonenſi archiepiſcopo mandat Papa, anno 1154. ut Trecorenſem epiſcopum evocet, &c. VI. *parte II. circa med.* 1323. C. D. E. Turonenſi archiepiſcopo conſtanter contradicebant clerici de Dolo, anno 1172. VI. *parte II. ſub finem.* 1636. A. Turonenſis archiepiſcopus viſitat Briocenſem diœceſim. VII. 230. E. anno 1233.
Turonenſe Concilium ſub Carolo M. citatur. VI. 408. B. 409. A.
Turonenſes libræ. *Rotomag.* anno 1231. VII. 188. E. Turonenſes ſolidi. VII. 209. D. Turonenſes denarii. *Toloſan.* anno 1229. VII. 180. D.
TURRIS Chalannæ, quæ linguas diviſit. IX. 644. D.
TURSTANUS Eboracenſis. VI. *parte II. initio.* 1997.
TUSIACUM villa Tullenſis parochiæ. VI. 148. E.
TUTELENSE monaſterium. VI. 857. D.
TUTUS deſenſor eccleſiæ. II. 832. C. 855. E.

TY TZ

TYCHONII opuſcula apocrypha. II. 942. B.
TYPOGRAPHI ac librarii fidem ex formula Concilii Tridentini profiteantur. X. 576. C. D.
TYPUS, τύπος, regula præſcripta. I. 619. E. Τύποι τῶν πατέρων. II. 437. D. Typi ſynodorum. V. 1483. B. Τύποι θεῖοι. II. 336. E. Τύπος πραγματικός. I. 1669. B. II. 437. C. D.
TYPUS Conſtantis. III. 630. A. Suggeſtione Pauli factus. III. 643. E. Recitatur. III. 823. C. Damnatur in Conc. Lateran. ſub Martino Papa, can. XVIII. III. 924. D.
* Typus Conſtantis nomine auctorem habuit Paulum CP. III. 699. D. Nec unam nec duas voluntates aut operationes in Chriſto definiebat confiteri. III. 699. D. 718. A.
TYRANNI qui per viles perſonas eccleſiaſticorum bona deprædantur. VII. 194. D. anno 1231. Condemnatio illius propoſitionis, *Quilibet tyrannus* &c. *Conſtantienſe*: anno 1415. VIII. 424. C.
Tyrannicidium. De eo aſſertiones novem Joannis Parvi, Ordinis Minorum, erroneæ in fide & moribus, crudeles, impiæ, &c. VIII. 547. A. B. C. D. E.
TYRIÆ eccleſiæ jura. II. 436. E.
TYRI epiſcopus Græce difficile loquitur. *Anno* 869. V. 771. B.
Τυροφάγος ἑβδομάς. IV. 1052. B.
TZANGÆ. *Vide*, Monacho.
Τζάγγια, phaleræ. IX. 177. B.
TZUMAS. II. 1338. D.

V

VACANTIA. *Vide*, Eccleſiaſtica bona.
Vacantis eccleſiæ adminiſtratores per

quos eligantur; & qualiter ſe habeant in adminiſtratione. *Vaur.* anno 1368. VII. 1828. A. B. C. D. E. Vacatio eccleſiarum. De ea quibus notis conſtet. VII. 623. 624.
VADES noſter. V. 785. A.
WADIOS ne epiſcopi vel Comites accipiant ab inceſtuoſis, aliiſve. *Cabilon.* anno 813. IV. 1035. B.
VAGI matrimonio quam caute jungendi. *Trid.* X. 152. B.
WAIFARIUS Aquitanorum princeps. V. 470. A.

VAL VAM &c.

WALDENSIUM errores. VI. *parte II. ſub finem.* 1691. E. 1692. 1693. IX. 1928. D. Valdenſes ſuis ſe tantum credentibus eredunt. VII. 258. A. Valdenſibus ſua peccata confitebantur, qui erant ex ipſorum ſecta. VII. 257. A. Panem benedictum ſuis illi mittebant. *Ibidem.* Valdenſis die cœnæ menſa poſita, benedicens & frangens, danſque adſtantibus, credit conficere Corpus Chriſti. VII. 256. E. Waldenſes, ſive Publicani in Anglia. VI. *parte II.* 1583. Waldenſes in regnum Aragoniæ irrumpentes. VII. 349. C.
S. VALDETRUDIS Montenſis Capitulum domicellarum. X. 631. E. Montibus Hannoniæ. IX. 2181. B.
de WALDRADA. V. 703. 704. 705. Waldradæ & Theutbergæ cauſa narratur. V. 288. &c.
VALENS Imp. divinæ memoriæ. II. 570. C.
VALENS a Murſa, Arianus. I. 654. E.
VALENS. Libram de argento, aut valentem, *le valant.* III. 2026. A. B.
VALENTIÆ, baſilica S. Joannis. V. 88. C.
VALENTINIANÆ. V. 564. B. 566. D.
VALENTINIANUS ὁ μέγας. IV. 14. E.
* VALENTINIANUS Pontifex inclytus, &c. II. 659. B. Valentiniani lex, quam probat Eccleſia. V. 1247. Valentiniani Aug. Novellæ. V. 1289. A.
VALENTINUS hæreticus, primo damnatus. V. 1498. A.
VALENTINÆ ſynodi canon citatur a Joanne II. Papa. II. 1156. C. Citatur in Tolet. X. anno 656. III. 984 B. Canon recitatur. V. 1273. B. Valentinum Concilium anni 1248. canone XVII. citatur in ſynodo Nemauſ. anno 1284. VII. 932. C.
VALENTINUM in Hiſpania Concilium citatur. VI. 542. A. B. D. E.
S. VALERIANI capella. VI. *parte II. initio.* 1817. D.
S. VALERII eccleſia. VI. *parte II. initio.* 1817. E. In diœceſi Viennenſi. VI. *parte II. initio.* 1951. E.
* VALETE in Chriſto & Virgine glorioſa. VII. 790. A.
VALETUDINIS alicujus ſententia. V. 190. E. Valetudinis minoris judicium. V. 584. A.
VALLUMBROSIANI monachi. VI. 1511. A.
WALTERII Aurelianenſis capitula. V. 459.
WALTERI Norwicenſis conſtitutiones. VII. 495.
VALVISINDULA concubina. VI. 118. A.
WAMBA rex Gothorum. III. 376. D. Wambanus rex Hiſpan. III. 1018. C. 1032. A 1036. B. Pœnitentiam in morbo ſuſcipiens, & religionis habitum, & venerabili ſacræ tonſuræ ſignaculo, ſucceſſorem elegit. III. 1718. D. E.
VANNIA, *les bans de mariage.* VII. 1972. B.
VARADATI monachi epiſtola. II. 768.

VAS VAT &c.

VASA ſacra. I. 50. C. Vaſa & veſtimenta ſacra ſolus epiſcopus benedicat. VI. *parte II. initio.* 1859. E.
Vaſa ſacra nec lector contingat, nec oſtiarius. I. 292. C. Nonniſi a ſacratis contrectentur. *Sixt. epiſt.* 2. I. 90. B. Vaſa ſacra lectores ne deferant, ſed ſubdiaconi. *Bracar.* anno 561. III. 351. C. *Vide,* Monachæ.
Vaſa ſacra ad alios uſus detorquere, nefas eſſe. III. 1712. A. *Can. Apoſt.* I. 27. A. *Bracar.* anno 675. III. 1033. E. *Theodulf.* IV. 915. E. Vaſa ſacra, calicem, patenam, &c. qui in profanum uſum converterit, vel ob id aliis præbuerit, deponatur, ſegregetur. V. 1203. D.
Vaſa ſacra eccleſiæ ne dentur in pignus. IV. 1216. A. Vaſa ſacra dare ad wadium presbyter nullus præſumat. *Hincmar.* anno 851. V. 393. B. Niſi cauſa redimendorum captivorum, aut in reſtauratione ſartatectorum. V. 460. E. Vaſa eccleſiæ, niſi ad redimendos captivos ardua neceſſitas cogat, epiſcopus ſi fregerit, ab officio ceſſabit eccleſiæ. *Remenſe,* anno circ. 630. III. 574. A. * Vaſa ſacra vendunt epiſcopi pro ſumptibus & ſubvectionibus, ut ad Concilia ſe conferant. II. 757. A.
VASA miſericordiæ ſtultum eſt putare illos, qui ſæcularem vel eccleſiaſticam habent dignitatem: vaſa contumeliæ, clericos & monachos & laïcos æſtimare. II. 1059. C.
VASENSIS ſynodus citatur in Arelat. II. anno 452. II. 777. A. Citatur in Vormat. anno 868. V. 745. B.
VASSALLI & ſervientes. V. 1304. E.
VASSI. IV. 939. B. 953. D. Vaſſi dominici. V. 98. D. Vaſſus dominicus. III. 2026. B.
WATAFORDIENSIS epiſcopatus in Hibernia erigitur, anno 1097. VI. *parte II. initio.* 1756. D.
VATES qui conſulunt, ſexennio pœnitentiam agant. *Trull.* III. 1683. C.
VATICANÆ baſilicæ decimam oblationum concedit Leo IX. Papa. VI. 962. 963.
VAVASSORES. VII. 435. E. anno 1251.
VAYLETUS, armiger. VII. 1740. C.

UB UD VE &c.

S. UBALDI canonizatio. *Vide,* Canonizatio.
S. UDALRICI Auguſtani epiſcopi canonizatio. VI. 727. 728. Feſtivitas Aquileiæ. VI. 1423. C.
VECCUS (Joannes) Acindyno contra Palamitas aſſentitur. XI. 286. C. IX. 1047. B. paucis ante annis. *Ibidem.* C.
VECTIGALIA niſi legitima non imponantur. VI. *parte II. ſub finem.* 1988. A. Ab his immunes ſint eccleſiæ & eccleſiaſticæ perſonæ. *Ibidem.* C. D. E.
S. VEDASTUS epiſcopus cæcum illuminavit. VI. 472. D. S. Vedaſti abbatia. VI. *parte II. initio.* 1660. A. Atrebatenſis abbatia. X. 630. C. S. Vedaſti monaſterii præpoſitura. V. 732. B.
S. WEDASTI de Originaco eccleſia collegiata. X. 1315. C.
Vel *pro* &. I. 263. E. 288. E. I. 968. C. I. 1240. B. II. 967. B. &c. II. 1009. E. 1011. A. &c. II. 1175. B. 1181. D. III. 421. B. III. 478. B. III. 738. D. 755. C &c. III. 1051. A. III. 1864. C. IV. 1002. E. &c.
VELAMEN ſacri habitus quæ vi miniſque coacta femina ſuſceperit, ad vota ſervanda non tenetur. VI. 82. A. Velatæ & ſacratæ Deo viduæ ac virgines, incontinenter viventes, quomodo puniendæ. *Tullenſe,* anni 860. V. 509. A. B. Velum quæ aſſumpſerant matronæ & virgines, ad caſtitatem ſuam tuendam in monaſterio contra Nortmannorum libidinem, ad ſæculum redu[illegible] permiſſæ, & fieri conjuges. VI. 155[illegible] 556. A.
VELUM abjicere vel ſponte vel coacte, etiam in propria domo, mulieri non licet. V. 453. A.
VELA januarum eccleſiæ. *Clem. epiſt.* 2. I. 50. D. Vela ad oſtia, in eccleſia. *Narbon.* anno 589. III. 493. D.
VELAMEN, ſive Opertorium Dominici Corporis. II. 1182. A. Velum ſanctificatum. *Can. Apoſt.* I. 27. A. Velamina a ſacris corporibus Apoſtolorum & martyrum. III. 497. B.
WELFO dux. VI. 1406. B.
VENI creator Spiritus, decantatum, anno 1049. VI. 1005. C. VI. *parte II. initio.* 1997. C. anno 1119.
VENATIO ſacerdotibus interdicta. V. 66. B. Clericis interdicta. VII. 34. A. *Vide,* Clerici. Clericis & religioſis prorſus interdicta. *Raven.* anno 1317. VII. 1446. E. Sub quibus pœnis. 1447. A. B. Venationes & cum canibus ſilvaticas vagationes omnibus ſervis Dei interdicuntur: & ut accipitres & falcones non habeant. *Conc. German.* anno 742. III. 1920. C. Venatio & armorum geſtatio ſacerdoti vetita. VI. 172. C. Venatione abſtinendum maxime in Quadrageſima. V. 369 D. Venationes exercuiſſe neminem niſi reprobum ſacra deſignat hiſtoria. *Ibidem.* *Vide,* Canes. * Venationum ſpectacula clericis laicîſque prohibita. *Trull.* III. 1682. B.
* VENCIENSIS, Græce Βενάντιος. V. 1458. D.
VENDERE. Ne quis extra patriam vendatur. VI. 775. E. 781. E. 794. E.
VENEFICIS quæ pœnitentia imponenda. III. 1877. B. Veneficæ mulie-

Digitized by Google

ſes, publica pœnitentia multentur. V. 450. E.

VENENUM. Nullus miniſtret toxicum, vel alia venenoſa. *Avenion.* anno 1326. VII. 1501. B. C. Pœnæ in eos qui miniſtrant. *Ibidem.* D. & *Vaur. Vide,* Toxica.

VENERABILIS princeps Carolus M. IV. 865. D. Venerabilis pater Auguſtinus, & admirabilis doctor, in Joannem. IV. 868. B.

VENERABILES & ſanctæ imagines. IV. 455. A. *& alibi paſſim.* Venerabilia loca adire. IV. 861. B. Venerabilia præcepta Patrum. IV. 897. E. Venerabile ſacramentum Paſchæ & Pentecoſtes. II. 901. B.

VENERABILITAS tua, *tribuno.* I. 1064. A. *Hincmaro Nicolaus Papa.* V. 641. E. Venerabilitas veſtra, *ad epiſcopos.* I. 1072. D.

VENERANDA myſteria. II. 900. A. Veneranda evangelii ſacramenta. IV. 853. E. Veneranda ſedes Aquileïenſis. IV. 859. A. Venerandum concilium. IV. 857. A. 858. C. Venerari diem Dominicum oportet. IV. 861. C.

VENERIS dies. VI. 669. Veneris quaque die jejunandum eſt, niſi feſtum ſit. *Ænhamenſe,* anno 1009. VI. 777. B. 782. E. 899. E.

VENETÆ Reipublicæ laus a Concilio Tridentino. X. 248. 249. Veneto patriarchæ conceſſum, ut crucem ante ſe deferret, anno 1050. VI. 1015. D.

Venetiarum dux, Urſus. VI. 6. D. Dominicus, anno 1074. VI. 1290. A. Dominicus Silvius, anno 1077. VI. 1370. E. Venetorum dux aperto capite ſedentem ſalutavit Imperatorem CP. IX. 2. B. Venetiarum dux illuſtris, anno 1512. IX. 1566. C.

VER VERBUM

WERA & Wirgilda, id eſt, capitum æſtimationes. VI. 571. C. D. E. 572. A. B.

VERBOSARE cœperunt inter ſe. V. 1327. C.

VERBUM deïtatis. *Leo Papa.* I. 1780. A. Λόγος ὑπερούσιος. III. 1185. D. Verbi natura. II. 7. C. III. 198. B. * Verbi Dei ſubſtantiam quis curioſe perveſtigare moliatur! I. 299. B. * Verbum, id eſt, una ſubſiſtentia ex tribus deïtatis ſubſiſtentiis. III. 290. E.

* Verbum Dei, Dei ſapientia, ipſa Veritas, ipſa vita, lux vera. I. 302. B. * Æterna Dei Patris ſapientia, quæ ait: *Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.* Ipſam Patris Sapientiam Dei Filium æternum in utero Virgo pertulit, &c. *Baſil.* anno 1439. VIII. 1266. B. * Verbum Dei & ſapientia, ſunt appellationes divinæ generationis. *Concilium Francoford. ex Hieronymo.* IV. 886. B.

Verbi deïtas conſubſtantialis. II. 32. B. * Verbum connaturale Dei & Patris, quod continet & ſalvat univerſorum ſtatum. V. 912. E. * Deus unus eſt Pater Verbi vivi, ſapientiæ, potentiæ, & majeſtatis ejuſdem. *Nicæn. Arab.* I. 506. E.

Verbum apud Patrem exſiſtit in hypoſtaſi. I. 608. E. * *Apud te eſt fons vitæ,* hoc eſt, apud Patrem Filius. IX. 648. B.

* Verbum Dei non eſt prolatitium. I. 1658. D. * Verbum qui ἀνυπόστατον dicunt, quod habet eſſe τὸ εἶναι in alio, ſive προφορικὸν, ſive ἐνδιάθετον, anathematizamus. *Arian.* I. 630. C. D.

* Verbi æterna generatio, *Hodie genui te.* II. 835. D. * Verbum Dei æternaliter ante omnia tempora de Patre natum. VI. 953. D. *Michaël Palæologus.* VII. 694. D. * Verbum Dei perfectum ante ſecula. *CP.* anno 381. I. 823. D. * Verbum quod ante luciferum eſt. II. 770. B. * Verbum ex Patre ſplenduit, ſupra intellectum. III. 291. B. * Natum de Patre ineffabiliter. *Ibidem.* C. * Verbum appellatur, quia & mens humana impaſſibiliter verbum ſuum generat. I. 1658. D. * Verbum noſtrum mentis noſtræ proles eſt. I. 1659. B. * Verbum mentis inſeparabiliter procedens, & intimus permanens, ramus ex radice ortus ineffabili modo. I. 1787. E. * Verbi nativitates duas confitemur: ex Patre nati ante ſæcula: ex matre nati in ultimis diebus. III. 291. A. 303. D. Verbi Dei duas nativitates ſi quis non confitetur, anathema ſit. III. 194. E.

* Verbum Dei ab illo genitum, per quod condidit omnia. *Nicæn. Arab.* I. 509. A. * Verbum Dei omnipotentiſſimum, per quod omnia creata ſunt. *Nicæn. Arab.* I. 511. B. * Verbum, virtus & ſapientia, Chriſtus, per quem omnia. I. 608. E. * Verbum illud vivum & efficax quod hoc univerſum exornavit. I. 1403. D.

* Verbum artifex, ὁ τεχνίτης λόγος. III. 254. E. * Verbum per quod omnia condita ſunt elementa, Romanam fundavit eccleſiam. VI. 1120. D. * Verbum per quod creata ſunt omnia, Apoſtolicam Sedem inſtruxit. IX. 1409. E.

* Verbo coæterno Deus quædam ex nihilo condidit, quædam ex informi materia propagavit: Angelicam creaturam, & informem materiam ex nihilo. VI. 643. C. D. * Verbum Patri adminiſtrum fuiſſe ſcimus ad omne opificium viſibilium & inviſibilium. *Arian.* I. 630. D. * Licet omnia producta credamus per Deum Verbum, Deo tamen univerſorum integrum illud reſervemus, ut ipſe ſit rerum omnium cauſa. IX. 633. C. *ex Baſilio.* * Sapientia & Virtus per ſe ſubſiſtens, Verbum agens, ſapientia omnia condens, virtus creatrix omnium creaturarum. *Nicæn. Arab.* I. 528. A. * Deus Verbo ſuo mundum condidit ex nihilo. I. 1726. D. * Verbum Patris efficax, ſapientia eſſentialis & virtus totius creaturæ factrix. *Macarius Antioch.* III. 1170. B.

* Verbum omnipotens. I. 1727. A. * Verbum omnipotens, cujus cogitare & dicere, efficere eſt. III. 252. A. * Verbum omnipotens Patris, conſubſtantialis ſapientia Dei juxta Theologicam vocem Joannis, Alpha & Omega. VII. 149. B. *Germanus CP.* * Fortiſſimus ſermo, & ordinator, & curator, & ſolus ex toto magiſter Deus omnium. *Ignatius CP.* V. 791. D. * Verbum cuncta vivificans. I. 1319. E. * Non deficiet ſermonum noſtrorum operumque principium, qui in principio erat Verbum. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1803. C. * Verbo Deo præeunte ac nos ducente. *Gelaſ. Cyzic.* I. 347. D.

* Verbum, os Domini, *per quem* nobis omnia loquitur: unde dicit Propheta: *Os Domini locutum eſt hæc, &c.* IV. 778. C. * Appellatur os Dei in Pſalmo: *Verbo Domini cæli firmati ſunt, & ſpiritu oris ejus,* &c. IX. 199. B. * Deſignatur his locis: *Eructavit cor meum verbum bonum. Nondum erant abyſſi, & ego jam concepta eram. Numquid qui alios parere facio, ipſe non pariam, dicit Dominus! Hiſpal. II.* anno 619. III. 562. E.

* Verbum vivum, ſapientia, vita, lumen verum, via vera, reſurrectio, paſtor, janua; inconvertibilis, & immutabilis imago divinitatis. *Antioch.* anno 341. I. 608. A. B. 610. B. 627. B. * De eo dictum eſt, *Emitte lucem tuam & veritatem tuam.* I. 425. D.

* Verbum, & Verbi participatio nobis non deſperanda. *Vide,* Incarnatio. * Verbum Dei non ſentientes ſuſcipere, quem quotidie auribus audiunt, David arguit dicens: *Ante ſolem fuit nomen ejus. Varadatus monach.* II. 771. A. * Spiritus ſancti ſuggeſtione, & infuſione ipſius Verbi. VI. 433. B. * Verbum, panis Angelorum, de quo locutus eſt David, Pſalmo LXXVII. & Chriſtus Dominus, Joan. VI. *Eugen. Carthag.* II. 859. A. * Verbum Dei æternum, quod rationabilis creaturæ cibus eſt, & refectio. *Urbanus IV.* anno 1264. VII. 549. D. ὁ Θεαρχικώτατος Λόγος. V. 1025. A. * Primus Theologus, & magiſter Theologorum. *Marcus Epheſius.* IX. 283. C. * Verbum Deus & Theologiæ præceptor. IX. 915. A. * Diſcretor omnium Domini ſermo. V. 765. D.

* Verbum dicimus, ut virtutem & operationem Filii Dei intelligamus. I. 749. B. * Virtus Dei, Sapientia. III. 299. C. * Dei Virtus, Dei Veritas. *Athanaſ.* III. 566. D. * Virtus Altiſſimi, virtuoſa potentia Patris, quæ umbram & imaginem ſui ipſius perfecit in Maria Virgine, &c. *Albert.* VIII. 1658. B. * Verbum vivens, ſapientia ſubſiſtens, & virtus & figura Patris. *Gregorius Neocæſar.* IV. 775. E. Verbum perpetrans, ſapientia comprehendens omnia, virtus qua tota creatura fieri potuit. *Ibidem.*

* *Verbum.* Nobis idem Dominus eſt in omnibus Deus Verbum. *Beſſarion.* IX. 36. A. * Sub eodem Dei Verbo & Domino ſimus. IX. 760. A.

* Verbum Dei principale Chriſtus, ſe Veritatem appellat. V. 878. B. 1087. E. & *Ego ſum qui ſum.* 878. B. * *Spiritum Veritatis.* Ecce in Veritate Spiritus, & Veritas in Patre. Ecce Trinitas individua. IX. 625. E.

* Verbum Dei adeſt, ubi cor mundum eſt. I. 425. D. * Verbi ſponſa eccleſia. I. 1773. A.

Verbum divinum & principale Chriſtus Salvator noſter. V. 825. A. * Verbi æternitas, immutabilitas, ſapientiæ Verbi divinitas : hæc omnia eſt Chriſtus. I. 298. C. * Verbum breviatum, Chriſtus Dominus. *Anaclet. epiſt. 2.* I. 71. D. Verbum Dei Patris breviatum in Filio non eſt. *Ibid.*

* Verbum quod profecto eſt totum in uno audiente, totum in omnibus: multo magis Deus Verbum totus in cælo eſt, totus in omnibus. I. 1662. C.

* Verbum omne & pia definitio de diſpenſatione ejus. *Maximus Aquil.* III. 843. D. * Tabulæ legis digito Dei vivi, hoc eſt, virtute Verbi humanati, inſcriptæ. IX. 1855. E.

Verbi natura incarnata, idem valet atque, Chriſtus in duabus naturis. II. 732. C. * Verbo operante quod Verbi eſt, & carne exſequente quod carnis eſt. *Leo M.* II. 294. E.

* Verbum *habitavit in nobis*, hoc eſt, in noſtra natura. II. 32. E. Hoc eſt, noſtram naturam induit. *Neſtor.* 1411. E. Hoc eſt, in ea carne quam ſumſit ex homine. *Leo M.* II. 291. E. Hoc eſt, unitio facta eſt Verbi & carnis ſine confuſione. II. 654. A. Verbum habitavit in Maria, & induit corpus. II. 769. B. * Verbum ſolum perſonaliter caro factum eſt, non cum Patre aut Spiritu ſancto naturaliter. *Lepor.* I. 1265. C. * Verbum caro factum eſt, non ſicut ad prophetas factum eſt verbum Domini. I. 734. E. * Verbum in ſacris libris non dicitur natum ex Virgine: ſed Filium dicunt natum ex muliere. *Neſtor.* I. 1411. E. *Vide*, Filius.

Verbum veſtrum habere volo de illis. V. 508. A.

VER VERITAS

Verecundus mos. III. 496. D.

Weregeld. VI. 440. B.

Weremboldus, viri nomen. VI. 1397. E.

* Veritas ſuper omnia vincit, cum Deus veritas ſit, & Deum nemo valeat ſuperare. IX. 1931. A.

* Veritatem poſt Deum colendam eſſe recte Pythagoras affirmavit. *Pius II. anno* 1549. IX. 1423. A. Nihil veritate fortius, ut in Eſdra legitur. *Ibidem.* * Veritas res eſt omnibus aliis validior & fortior, atque robuſtior: Veritas res eſt inexpugnabilis omnibus hominibus : Veritas omnia ſola vincit, & valde competenter. Eſt enim, exſtat Veritas : & rurſus Veritas exſtat, eſt : id quod Chriſtus veriſſimum approbat, dum Veritatem ſe ipſe appellat. V. 878. A. B. 1087. E. Veritas vincit. I. 367. D. Veritas omnia vincit. V. 792. A. Veritas Evangelica vincit. III. 1734. C. Veritas victrix de mendacio. *Trid.* X. 81. C.

Veritas quæ Deus eſt. IV. 1244. C. * Veritas idem eſt quod Deus. *Vide*, Deus. Deus omnipotens non modo verax, ſed & ipſa Veritas eſt. VI. 1124. E. * Quiſquis veritati obſtinate renititur, Dei adverſarius non immerito judicatur, cujus adverſum ſe iram provocat, ſi Veritatem, Quæ ipse est, pertinaciter & arroganter impugnat. VI. 1134. C. Quoniam Deus veritas eſt, oportet eos qui ex Deo ſunt, in his quæ veraciter cognoverunt, veritatis teſtimonium exhibere. VI. *parte II. initio.* 1720. E. Veritate prima, quæ Deus eſt, largiente, parati ſumus vobis declarare veritatem. *Baſil.* anno 1431. VIII. 1094. B. * Eos qui veritatem in mendacium commutaverunt, ipſa Veritate quæ Deus eſt in medium introducta, a B. Petri gratia, & noſtra ſocietate excludimus. VI. *parte II. initio.* 1766. C. Unius Dei ſumus, unius Trinitatis ſumus, ſancti Spiritus ſumus, Veritatis ſumus. IV. 135. C.

Veritate prima fundatur eccleſiaſtica civitas. IX. 1619. E. Veritas prima, Chriſtus. IX. 1604. A. Prima ipſa Veritas doctrinæ S. Thomæ teſtimonium perhibuit. VIII. 1689. E.

Veritas eſt Deus, & mentiri non poteſt. IV. 882. B. Veritas ne mentita putetur, abſit. III. 20. A. II. 1145. D. III. 414. E. Veritas noſtra mentiri non poteſt. I. 1467. D. VI. 727. B. Summa Veritas, cujus eſt miracula facere, non poteſt teſtimonium perhibere mendacio & falſitati. VIII. 1707. C.

* Veritas neſciri ſe conqueritur. *Anaclet. epiſt.* 2. I. 71. B. Veritas, quam jam nemo cognoſcit, domeſtica ubi fiat. I. 1210. B.

* Veritatis implorandum auxilium. IX. 1684. A. * Ad Veritatem animum converte, & ipſa Veritas ducet te. *Gelaſ. Cyzic.* I. 407. A. Ad Chriſtum Deum noſtrum, qui ipſa Veritas eſt, preces fundamus, ne quæſita veritas nos effugiat. Cum ſit enim ipſa Veritas, vera requirit, &c. *Gregorius Protoſyncellus.* IX. 601. C. D. * Veritatis amore, quæ Chriſtus eſt, qui inde ſciunt, veraciter reſpondeant. V. 1308. B.

* Veritas, quæ Chriſtus eſt. *Nicolaus I. Papa.* V. 362. C. Chriſtus, qui vere eſt Veritas. V. 175. B. * Ipſa enim Veritas, quæ Chriſtus eſt, proteſtatur. *Tullenſe*, anno 860. V. 519. C. *Vide*, Juſtitiam. Veritas, quæ Chriſtus eſt, per ſemetipſam in Evangelio docet. VI. 1405. D. * Veritas & juſtitia, quæ Chriſtus eſt. *Nicolaus I. Papa.* V. 232. B. * Non ita ſtolidi erant, ut veritatem, quæ Chriſtus eſt, negarent coram hominibus. *Joſeph Methon.* IX. 596. A. * *Perdes omnes, qui loquuntur mendacium.* Cur? Quia Veritati, quæ Chriſtus eſt, contrarium eſt. *Troſleian.* anno 909. VI. 538. C.

* Veritas lux plane eſt naturæ ratione utentis, atque ad Deum primam Veritatem, quantum fas eſt, proxime accedit. IX. 462. E. * Veritatis, quæ Deus eſt, lumen inextinguibile : ad illud convertenda oculorum acies. III. 480. A. * Veritas una eſt, qua illuſtrantur animæ ſanctæ : ſed quia multæ ſunt animæ, in ipſis multæ veritates dici poſſunt. *Auguſtinus.* IV. 788. A. B. * Chriſtus Deus noſter, qui vere eſt Veritas, paternumque lumen & ſplendor. IV. 478. E.

* *Veritas.* Suum eſſe Spiritum veritatis Filius dicit, quia ipſe eſt Veritas. IV. 974. D. & 976. A. *ex Cyrillo Alex.* Spiritus ſanctus dictus eſt ſpiritus Veritatis : Veritas autem eſt Chriſtus. IX. 605. E. * Qui Veritatis Spiritus eſt, Filii nihilominus Spiritus eſt. Ipſe enim de ſe dicit, *Ego ſum via, veritas, & vita.* IV. 851. E. * Vendentes juſtitiam & veritatem, & in his ſcilicet ipſum Chriſtum, qui eſt nobis a Deo factus juſtitia, & qui dixit, *Ego ſum via, veritas, & vita.* V. 562. B.

* *Veritas.* Dei principale Verbum quod ipſa Veritas eſt, Chriſtus nimirum, habens univerſorum ſæculorum in ſe notionem & circumplexionem, & omnia ſciens antequam eſſent. *CP. VIII. ſynod.* V. 763. B.

Veritas ipſa videlicet & per ſe ipſam, & per ſuos fideles indubitanter promulgavit.... Ergo qui mandata ejus non obſervat, ipſam Veritatem non amat. *Qui autem non diligit, manet in morte.* VI. 1532. A. Per prædicatores ſuos dicit. III. 497. A. Miſſis prædicatoribus jubet. V. 477. C. * Veritas ipſa dicit per beatum Leonem. V. 1391. B. * Paulus, in quo ipſa Veritas Chriſtus loquebatur. VI. 540. E. Paulus prædicator Veritatis. V. 153. E.

* *Veritas.* Cum Chriſtus ſit veritas, quiſquis pro veritate moritur, pro Chriſto procul dubio moritur; pro qua videlicet & Joannes Baptiſta occiſus martyrium ſumpſiſſe dignoſcitur. *Nicolaus I. Papa.* V. 267. C. Chriſtus dicit, *Ego ſum veritas.* Pro veritate Joannes occiſus eſt : ergo pro Chriſto. III. 511. C. VI. 143. D. * Quia beatus Joannes Baptiſta pro veritate, pro Chriſto ſine dubitatione occubuit; ſicut ipſe oſtendens dicit, *Ego ſum Veritas.* V. 1391. B.

* Veritate ſibi cooperante, Imperator in finem proſperum adduxit conſilium ſuum. *Ignatius CP.* V. 872. E. Imp. Baſilius ab ipſa Veritate ductus, & ope fretus, a Chriſto Deo noſtro, &c. V. 878. C. * Veritatis ſermo vivus, unus omnipotens, omnium rerum cuſtos, & noſtræ ſalutis procurator. *Conſtantinus M.* I. 379. D.

* Veritas ipſa, Verbum Dei. I. 302. B. Veritas Deus a Veritate Deo genitus, Filius a Patre. *Vide*, Filius.

* Veritatis Pater. IX. 1683. E.

Veritas. Tamquam coram ipſa Veritate, quæ conſpicit univerſa, hæc loquor. III. 1266. D. Per veritatem, *τὸ τὴν ἀλήθειαν. Nicetas, in vita Ignatii CP.* V. 984. D. Teſte ipſa vivente ac per ſe ſubſiſtente Veritate. V. 943. D.

Veritate teſtante. I. 78. C. Veritatis voce teſtante. I. 96. D. I. 567. E. III. 519. C. III. 2064. A.

Veritate teſte, regnum cælorum &c. VII. 638. E. Veritatis ore teſtante. III. 565. D. Veritate atteſtante. III. 958. E. IV. 1080. B. VI. 114. C. Veritate teſte. VIII. 408. B. * Veritate teſte, qui Deus eſt. *Beſſarion.* IX. 1057. E. Veritate teſte, quæ dicit, *Qui vos audit*, &c. VI. *parte II. circa med.* 1998. A. Veritate teſte, quæ ait : *Si cæcus* &c. VI. 1589. B. Sicut Veritate teſte attendimus. VI. *parte II. circa med.* 1264. A.

Veritatis voce dicente. I. 79. B. Sicut Veritas atteſtatur. *Baſil.* VIII. 1350. B. Veritas ipſa teſtatur. I.

91. C.

91. C. IV. 83. C. VI. 291. E. Juxta teſtimonium Veritatis. VII. 156. B. Veritatis ipſius teſtimonia inſerenda. IV. 866. C.
Veritas. Juxta Veritatis vocem. I. 124. B. 128. A. 241. C. *Anaſtaſii.* I. 974. D. II. 1062. B. & E. IV. 940. B. V. 337. E. VI. 160. A. Veritas hoc dixit : & ideo verum eſt quod dixit. VIII. 1657. D.
Veritatis magiſter Chriſtus. V. 738. A.
Veritas ipſa præcipit in Evangelio. VI. 1529. C. Quod ab ipſa Veritate præcipitur. V. 411. A. Ipſa per ſe Veritas præcipit. V. 358. E. Veritate præcipiente, qui dicit, *Paſce oves meas.* VI. 496. A.
Veritatis voce increpatur. IV. 1080. C. Veritas conqueritur. Veritas dicit. Veritatis ſententia. *Ibid.* C. D. E. Veritas objurgans dicit. III. 1813. E. Veritas promiſit. I. 1060. C. Veritatis ipſa voce hortante. I. 224. B.
Veritas. Juxta Veritatis ſententiam. V. 1423. B. Sicut divinum pronunciat Verbum veraciter. I. 764. D. Veritatis illa ſententia. *Non quod intrat* &c. V. 381. A. Veritas omnino prohibet, ne ſit &c. VI. 1234. B.
Veritas ipſa aït. I. 53. D. 57. E. 65. E. 69. C. Ipſa per ſe aït. I. 82. D. 84. B. 85. A. I. 101. D. 106. B. I. 117. E. 126. D. II. 1089. E. 1099. E. I. 127. B.
Veritas ipſa per ſe dicit. I. 141. B. 145. C. 181. C. I. 200. C. 201. C. 208. E. 244. E. *Pelag. II. tomo* III. 410. C. *bis.* III. 502. C. 504. C. 505. B. E. 507. B. III. 958. B. III. 1950. E. IV. 99. C. IV. 814. E. 850. B. IV. 1277. C. V. 1232. B. *Hincmar.* V. 415. E.
Veritas aït de Judæia, &c. I. 1736. E. Veritas ipſa in Evangelio dicit, *Oportebat Chriſtum mori pro gente*, &c. III. 487. C.
Veritas aït ad Petrum. III. 963. C. Veritas per ſe in Evangelio ita dicit. *Honorius Papa.* III. 1319. C. Veritas ad diſcipulos dicit. IV. 1082. E. Veritas in Evangelio ait. IV. 1087. B. Per ſemetipſam diſcipulis Veritas clamat. *Ibidem.* C.
Veritas in Evangelio dicit. E. Veritas loquitur de talibus. V. 145. D. Sicut Veritas proteſtatur. V. 465. E. Dictum a Veritate veraciter ſcimus. *Ibidem.* • Per ſe enim Veritas dicit. V. 526. A. Docente Veritatis auctoritate teneamus. V. 536. C. Veritas veraciter ſic dixit, *Revertimini ad me.* V. 562. D. Veritas dicit, *Niſi quis &c.* V. 1231. E. Veritas non mentiente ore dicit. V. 1360. C. De quo & ipſa Veritas in Evangelio. V. 1420. D. E. 1423. A. Veritas dicit, *Intrate*, &c. VI. 156. A. Veritas aſſeverat : Diſcipuli a Veritate audiebant. VI. 1021. B. C. Veritas non eſſet verax, quæ dicit : *Qui crediderit*, &c. VI. 1184. E. Veritati ipſi conſentias clamanti, *Qui diligit me*, &c. VI. 1248. B. Veritas per Evangelium dicit. *Qui vos audit*, &c. VI. 1318. E. Humilitatis præceptum Paulus ab ipſa Veritate ſumſit, quæ in Evangelio, &c. V. 1418. C. • In ipſius Veritatis præſentiâ a Zacchæo conlaudatum ſit, &c. VI. 744. A. Veritatis ipſius auctoritate cogimur hoc confiteri. *Pulſate*, inquit, &c. VI. 1511. E. • Veritas ipſa in Evangelio contradicit. VI. 1547. D. Veritatis voce docemur, quia *omnis qui ſe exaltat*, &c. VI. *parte II. circa med.* 1339. B. Veritas pro fidelibus ſuis ad Patrem orat : *Volo ut ipſi ſint unum*, &c. VII. 19. A. Veritas alibi aït ; &c. *Ibidem.* Veritas in Evangelio aſſerit. VII. 366. B. VII. 1718. A. Juxta Veritatis verbum. 1723. E. *Qui ſe humiliat*, inquit Veritas, &c. VII. 1929. B. Veritas atteſtatur peccatum in Spiritum ſanctum nec in hoc ſeculo, nec in altero remittendum. *Baſil.* anno 1432. VIII. 1318. D. Neceſſe eſt, ut ait Veritas, &c. 1320. E. Nec poteſt Veritas ipſa mentiri, cujus eſt illa in Evangelio ſententia. 1324. E. Veritas ipſa ſatanam principem hujus mundi appellat. VIII. 1546. D. Ut inquit Veritas. IX. 438. B.
Veritate nihil debet eſſe pretioſius homini, quia nihil eſt pretioſius anima. *Clem. epiſt. 3.* I. 54. E. Veritas proprium animæ bonum. *Beſſarion.* IX. 757. D. Sufficit mihi teſtimonium quod ipſa Veritas præbet. I. 1351. D.
• *Veritas.* Cum Deo mente excedimus ; in ejus Veritate, hominum mendacia intuemur. *Paſchalis II. Papa.* VI. *parte II. initio.* 1803. D.
Veritas non aliud per ſemetipſum docuit, aliud diſcipuli Veritatis. *Paulinus Aquil.* IV. 851. B.
Veritas, per quam ſunt vera, quæcumque ſunt vera, ſic pollicetur. *Leo IX. Papa.* VI. 930. D.
• Veritas, qua datur vita, qua renaſcitur ſeculum, qua liberatus eſt mundus. *Collat. Carthag.* I. 1064. E.
Veritas Deo cara eſt. III. 1046. D. Veritas divina ſui nos amatores facit. III. 483. E. Veritas per amorem vocat. I. 117. B. Veritatis retinens nemo excidit a Deo. III. 267. B.
Veritas. Novit enim Veritas, quia ſacramenta ibi adjudicata, cum omni diligentis facta ſunt. VI. *parte II. initio.* 1898. E.
Veritas. Pro veritate laïcis ſacerdotibuſque certandum. V. 1143. D. • Loquamur veritatem ex corde & ore cum proximis noſtris, ut mereamur inveniri participes Veritatis æternæ & Patri coæternæ, cum eo regnantes in ſecula. VI. 538. D.
• Veritas nullo pacto poteſt occultari ; quæ etiam dicit ; *Nihil opertum quod non revelctur. Nicolaus I. Papa.* V. 223. D.
Veritas quæ minime defenſatur, opprimitur. II. 811. E. VI. *parte II. poſt med.* 1388. C.
Veritas ſimplex, mendacium multiplex. IV. 431. E. Verum : de quo quoties littera una ſubtrahitur, toties ſignificatio permutatur. VIII. 1873. D.
Veritas. Scriptum eſt : Veritas examinata ſplendidior fit. VI. 290. E.
Veritatem attollere. V. 66. D.

VERM VES &c.

VERMERIA palatium regium. V. 24. D.
VERNACULUS Chriſti Boſo *rex.* VI. 347. B.
VERNULUS veſter. III. 546. E.
VERSANUPHITÆ. III. 1291. B.
VERSUS iambici. V. 873. E. 896. A. B.
VESONTIONE eccleſia S. Joannis Apoſtoli & Evangeliſtæ, primaria. VI. *parte II. initio.* 1958. E.
VESTALIS virgo. VI. 898. E. Veſtales, & canonici, moniales & monachi. VI. 898. C.
VESTARARIUS Gregorius. VI. 176. C. Veſtararius Pippini. VI. 118. A.
VESTIARIUM ſedis Apoſtolicæ. VI. 117. E.
VESTIARIUS & canonicus Magalonenſis. VII. 1206. B.
VESTIUM cultus damnatur ab Apoſtolo, ab Hieronymo, &c. IV. 1136. C. D. E. Medium in ea re tenendum, exemplo Auguſtini. 1137. A. Veſte muliebri ne vir, ne virili mulier induatur. *Trull.* III. 1683. E.
Veſtem non decentem nullus ſacerdos aſſumat. VI. 172. C. Cappis manicatis ne utatur, &c. VI. *parte II. ſub finem.* 1975. E. Veſtis clericalis talaris eſto ; niſi ad negotia curanda gradum accelerent ; tunc enim ſaltem ad genua ſit demiſſa, *Narbon.* anno 1551. X. 445. C. Pileus rotundus ; epheſtre ſive capitium. *Ibidem.* D. *Vide*, Clerici.
Veſtes miniſtrorum altaris quænam ſint. VI. 1026. C. Veſtes pro divinis officiis benedicendæ. X. 745. C. Veſtimenta eccleſiaſtica ad divinum myſterium : alba, ſtola, amictus, zona, id eſt, cinctorium, caſula ſerica, &c. VI. 415. D. Veſtes eccleſiaſticæ, quibus Domino miniſtratur, aliis in uſibus ne ſint. *Steph.* I. 142. D. Veſtes ſacras qui in profanos uſus converterit, aut utendas præbuerit, deponatur. V. 1203. D. Veſtes ſacerdotales laïci qui per ludum induerant, perſonati ſacerdotes. V. 892. D. E. 893. E.
VESTIS nigra, ſignum virginitatis vel continentiæ propoſitæ. IV. 860. D.
WESTFALIÆ judicium. IX. 1152. E.
WESTMONASTERIUM a tempore ſancti Auguſtini inſtitutum, pæne deſtructum ſeculo XI. VI. 1151. C. Chartæ regis Edwardi, pro eccleſia S. Petri Weſtmonaſterienſi. 1149. 1152. 1153. Privilegia a Nicolao Papa conceſſa. 1155. A.
VESPERE lumen oblatum. III. 999. D.
VESPERÆ & nocturnæ vigiliæ in Dominicis & feſtis diebus a populo frequentandæ. VI. 207. C.
VESPERTINALES. IV. 1395. B. Veſpertinum, *officium divinum.* III. 999. D. Veſpertinis officiis ſacerdotem deeſſe non decet in præcipuis ſolemnitatibus. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1426. C.
VETULA aut cervolo facere. III. 444. B.
VEZELIACENSIS monaſterii privilegia. VI. 761. C. Vezeliacenſes monachi. VI. 1610. B. Vezeliacenſe cœno-

bium in Apoſtolicæ ſedis tutela. VI. *parte II. initio*. 1811. E. Ibi ſepulcrum eſt Mariæ Magdalenæ. *Ibid.* D. De eo cœnobio rurſum. 1812. C. D. E. 1813. A. B. Vezeliacenſe privilegium. VI. *parte II. initio*. 1812. A. &c. Vizeliacenſe monaſterium defendit Alexander III. Papa. VI. *parte II.* 1548. E. 1549. 1550. 1551. Vizeliacenſis monaſterii jura. VI. *parte II. circa med.* 1164. B. C. E. Vizeliacenſe monaſterium, & quædam illud ſpectantia. VI. *parte II. circa med.* 1239. 1240. 1264. *& ſeqq.* Vizeliacenſium monachorum cauſa defenditur. VI. *parte II. circa med.* 1324. 1325. 1326. 1327. 1348. 1351. 1352. 1353.

VIA

Viatica communio. *Vide*, Pœnitentia. Viaticum. Euchariſtia. Lapſi. Pœnitenti.

Viaticum, pœnitentiæ benedictio per communionem. *Gerund.* anno 517. II. 1044. E. Diligenter detur migrantibus ex hac vita. VII. 1254. D. Infirmis omnibus miſericorditer ante vitæ exitum tribuatur. *Carol. M.* IV. 959. C. Omnibus in morte poſitis non negandum. *Agath.* anno 506. II. 1000. A. Nemo ſine viatico moriatur, neque publice pœnitens. *Riculfus*, anno 889. VI. 416. B. Viaticum nemini in morte petenti denegandum, varia Patrum teſtimonia. V. 1368. C. D. E. Ut a perpetuo exitio vindicentur. *Ibidem.* Salutem homini adimit, quiſquis ei mortis tempore pœnitentiam denegavit. V. 1369. A. Vacuus viatico nullus pœnitentium debet dimitti. *Nicæn.* anno 325. I. 334. B. Viatica communio in periculoſa infirmitate ne negetur excommunicatis. *Aurelian. III.* anno 538. II. 1424. E. 1428. A. Viaticum inceſtis, ſi tamen pœnituerint, non negetur. II. 903. B.

* Viatico Dominici corporis a malitia ſua ſanctificatus. VI. 1008. C.

Viatico ultimo nemo defraudetur: ſed ita ut ſi convaluerit, ſecundum eccleſiaſticas regulas pœnitentiam agat, & reconciliationem in ordine pœnitentium expetat & exſpectet. *Hincmar.* V. 407. E. *Capitular.* 422. D.

Viaticum reis morte damnatis ante unum diem, quam pœna mortis exſecutioni mandetur, tribuendum eſt, ex jure antiquo, motu proprio Pii V. & lege regia. *Mexican.* anno 1585. X. 1697. C.

Viaticum de manu cujuſlibet presbyteri etiam publice feminam habentis, accipere melius eſt, quam ſine viatico, dum ſacerdos religioſus exſpectatur, exire. VI. *parte II. initio*. 1804. D.

VIC

VICARIÆ ne conſtituantur, niſi in caſibus a jure permiſſis. VII. 557. D. Vicariæ quomodo & quando tollendæ. *Trid.* X. 187. E. 188. A. Vicario perpetuo cedente, Vicaria accreſcat perſonatui. VII. 1242. B. Vicarias duas nemo habeat. *Herbipol.* anno 1287. VII. 1135. B.

VICARII a curatis non admittantur, niſi ab epiſcopo approbati. X. 587. C. Vicarii perpetui aut ad nutum amovendi ne in eccleſiis parochialibus conſtituantur, niſi per Ordinarios idonei judicati. IX. 1914. C. Vicarii qui ſint ordinandi. VII. 295. A. B.

Vicarius perpetuus ab eo inſtituendus, qui cum præbenda vel dignitate in majore eccleſia annexam habuerit eccleſiam parochialem. VII. 43. D. Vicarii monachorum & alii. De his Alexandri III. Papæ reſponſa. VI. *parte II. ſub finem*. 1827. D. 1828. Vicarios perpetuos in eccleſiis per monachos ſolitis gubernari, ipſi conſtituant. *Avenion.* anno 1326. VII. 1505. E. Vicarios præſentent viri religioſi ad eccleſias ſuas, &c. *Wigorn.* anno 1240. VII. 344. A.

Vicariorum reſidentia & inſtitutio. *Londin.* anno 1268. VII. 621. E. 622. A. B. C. D. E. Vicario reſidenti quæ portio debeat adſignari. VII. 119. C. Vicariis honeſta portio de proventibus eccleſiæ adſignetur. *Saltzburg.* anno 1420. VIII. 962. D. Vicariarum portiones quantæ debeant eſſe. VII. 1101. C. Vicarius nullus eſto, niſi velit in eccleſia, in qua vicaria ei conceditur, perſonaliter miniſtrare. VII. 119. A.

Vicarii foranei. X. 1795. D. De his ſtatuta Concilii Aquenſis, anno 1585. X. 1577. C. Eorum munus. X. 1070. B. X. 1919. E. 1920.

Vicarii temporales. X. 451. A. De eorum ſalario. *Ibidem.* B. Verſus cantent & lectiones legant in Matutinis. *Colon.* anno 1310. VII. 1312. A. B *Vide*, Vicecurati.

VICARII ſedis Apoſtolicæ. II. 538. B.

VICARII generales quales & unde deligendi. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1080. D. E. Eligantur de gremio eccleſiæ, non extranei. VII. 1966. C. Vicarius epiſcopi idem eſſe non poſſit, aut Parochus, aut cui munus legendi ſacram ſcripturam incumbit. *Tolet.* anno 1566. X. 1165. A. Vicarii epiſcoporum nulli deinceps ſint, quin re ipſa ſint ſacerdotes. *Burdigal.* anno 1583. X. 1352. E. 1353. A. Vicarii epiſcoporum ſeu ordinariorum eccleſiaſticorum, ſint in ſacris ordinibus conſtituti. *Dertuſan.* anno 1429. VIII. 1079. E. Vicarius generalis epiſcopi ſaltem ſubdiaconus ſit. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 1130. A. Vicariis epiſcoporum penſiones a ſede Apoſtolica conſtitutæ. IX. 1915. C.

VICARII Imperii nemo nomen aſſumat, vacante Imperio. VII. 1426. E. Vicariatus Imperii in partibus Italiæ, committitur Roberto regi Siciliæ. VII. 1426. E.

VICECOMES Lindoïnus. VI. 36. E. Girardus. 38. B. Vicecomes Tarraconenſis, anno 1090. VI. *parte II. initio*. 1633. E.

VICECURATI eccleſiarum parochialium non fratres Mendicantes, ſed presbyteri ſæculares, ſi tamen idonei haberi poterunt, aſſerendi. *Colon.* anno 1423. VIII. 1011. B.

VICEDOMINI ſecundum regulas vel canones conſtituantur. IV. 1020. B. Vicedomini eccleſiarum. VII. 50. E.

VICEDOMINUS Ambianenſis, anno 1085. VI. 1620. A.

VICEEPISCOPUS. VI. 713. B.

VICEGERENTES. X. 451. A.

VICLEF

WYCLEFF, Rector eccleſiæ de Luterworth, Lincolnienſis diœceſis, ſacræ paginæ profeſſor, magiſter errorum, &c. Secutus doctrinam indoctam Marſilii de Padua, &c. *Gregorius XI.* anno 1377. VII. 1867. E. Wicleſus Lutheranæ ſectæ fons. IX. 1929. C. Ejus hæreſes. *Ibid.* D. E. Wicleſi concluſiones. VII. 1870. E. 1871. A. B. C. Hæreticæ & determinationi eccleſiæ repugnantes, damnatæ Londini, anno 1382. VII. 1890. E. *& ſeqq.* Ejuſdem concluſiones erroneæ, & determinationi Eccleſiæ repugnantes. 1891. C. D. E. Wicleſiſtarum reſponſiones hæreticæ & doloſæ. VII. 1896. C. anno 1382.

Wicleſi dialogus, trialogus, & alii plures libri, a Joanne XXIII. damnati in Conc. Rom. anno 1412. VIII. 203. C. 301. E. Trialogus VII. 1923. A. B. C. *& ſeqq.* *Vide*, Alexander V.

Wicleffi articuli XLV. damnati *Pariſiis* & Pragæ. VIII. 260. C. 263. B. Recitantur, & damnantur a Concilio Conſtantienſi, anno 1415. VIII. 299. E. *& ſeqq.*

Wicleſi articuli CCLX. in Oxonienſi Studio condemnati. VIII. 280. E. Wicleffi errores de Euchariſtia recenſentur ac refelluntur. VIII. 1675. A. Wicleffi errores, ut in bulla Martini V. Papæ leguntur. VIII. 909. E. *& ſeqq.*

Wicleſi nullus legatur libellus, niſi fuerit approbatus. *Oxon.* anno 1408. VII. 1940. E. Wicleſus neceſſitati fatiſque committit omnia. IX. 1945. D.

Wicleſiſtarum ſecta perverſa in civitate Pragenſi viget, anno 1416. VIII. 513. E. In univerſitate Pragenſi. VIII. 448. E. In Bohemia intruduntur in eccleſias & beneficia. VIII. 449. B. anno 1415.

Wicleffi articulorum XLV. condemnatio facta per doctores, eſt irrationabilis & iniqua, &c. *Joannes Hus.* VIII. 412. A. Wicleſi libros diligenti ſtudio inquirebat in Anglis Hieronymus de Praga, & propriis ſuis manibus ſingulari devotione conſcribebat. VIII. 514. C. Eoſdem deinde in Bohemia publicavit. *Ibidem.* Alios libros ab eccleſia probatos, & doctrinæ Wicleſi contrarios, rejiciendos aſſerebat. *Ibidem.* D. Alia ejus crimina. *Ibidem.* *& ſeqq.*

Wicleſiſta interrogatus, an poſt conſecrationem remaneat panis materialis, particularis, vel univerſalis: dixit quod illa materia tranſſcendit intellectum ſuum: & deridens archiepiſcopum, Illud verbum, *materialis*, inquit, ponas in burſa tua, ſi quam habes. *Londin.* anno 1382. VII. 1897. D. E. Wicleſiſta dicebat, quod ſicut Chriſtus in terra degens habuit in ſe divinitatem velatam ſub divinitate; ſic in ſacramento altaris eſt verum Corpus Chriſti quod non videmus, velatum ſub vero pane quem videmus. *Londin.*

anno 1413. VIII. 206. E.
Wiclefiſtas decapitatos Pragæ Hieronymus cum ſuis ſequacibus cum aromatibus & incenſo fecit portari ad tumulum, proceſſionaliter cantando: *Iſti ſunt qui pro teſtamento Dei ſua corpora tradiderunt ad ſupplicia.* VIII. 523. C. D. Et poſtridie fecit Miſſam cantari de eis, tamquam de Martyribus: *Gaudeamus..... in honorem ſanctorum Martyrum, de quorum effuſione ſanguinis gaudent Angeli, &c. Ibidem.* D.

VICT

S. VICTORIS eccleſiæ diſciplina collapſa. VI. *parte II.* 1499. B. C. D. &c. 1500. B. C. &c. 1501. B. C. Reſtitutam gratulatur Alexander III. Papa. 1502. B. C. D. E. Fratres Eccleſiæ S. Victoris Pariſienſis. VI. *parte II.* 1480. B.
Victor Papa & martyr, vere victor, quia martyr pro eccleſiaſtica traditione: pæne a totius eccleſiæ præſulibus pertinaciæ redargutus V. 187. C. Nunc tota eccleſia cum illo ſapit. *Ibid.* Ejuſdem epiſtola citatur. VI. *parte II. initio.* 1852. A.
VICTORIS III. Papæ electio calumnioſe deſcribitur. VI. *parte II. initio.* 1622. 1623. 1624. Succeſſorem ſuum deſignat. VI. *parte II. initio.* 1628. C.
VICTORIS III. antipapæ electio. VI. *parte II.* 1565. *& ſeqq.* Pro eo vocat ad concilium Biſuntinum Fridericus Imp. VI. *parte II.* 1482. D. Ejuſdem Victoris epiſtolæ ad Ludovicum VII. regem Francorum. 1484. B. D. Fruſtra fuere. 1485. B. 1495. 1496.
VICTORINI cyclus. I. 344. C.
VICTORINI Pictavienſis opuſcula, apocrypha. II. 942. B.
VICTRICIBUS Imperatoribus. VI. 67. A.
VICTRICIUS Rotomagenſis. I. 999. A.

VID

VIDELICET, *in principio epiſtolæ.* V. 38. B.
VIDIMUS diplomatum ſive bullarum indulgentiarum non admittantur ab epiſcopis, niſi primæ litteræ ſive originalia proferantur. X. 464. C.
WIDO, dux Spoletanus. VI. 25. A. Wido marchio. VI. 103. C.
WIDRIGILDUS ejus eſt. IV. 1286. D.
VIDUÆ non ſunt velandæ. *Rothomag.* anno 878. VI. 206. C. Viduas ut nemo velare attentet, canonica auctoritas inhibet. IV. 1321. B. C. Viduæ nulla benedictione velandæ. II. 903. B. Si profeſſam continentiam propoſito mutato calcaverint, ipſæ pro ſe rationem ſint Deo reddituræ. II. 903. C. Viduam non velant Romani, ſed virginem tantum: Græci utramque. *Theodor. Cantuar.* III. 1772. E. Viduas velare pontificum nullus attentet. II. 901. D. Ut in decretis Gelaſii conſtitutum eſt: &c. *Tribur.* anno 895. VI. 447. B. Si qua velamen ſibi impoſuerit, & inter velatas in eccleſia oblationem Deo obtulerit, velit nolit, ſic permaneat. *Ibidem.* C. *Vide*, Velatæ.
Viduæ juvenes ne cito velentur, abſque probatione. *Turon.* anno 813. IV. 1027. A. Sed prius probanda earum converſatio. VI. 410. A.
Viduæ adoleſcentes & infirmæ, ſumptu eccleſiæ ſuſtententur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 984. E. 985. A. Viduæ, quæ eccleſiæ ſtipendio ſuſtentantur, aſſiduæ in Dei opere eſſe debent. *Carthag. IV.* anno 398. I. 985. A.
Viduarum genera duo, ſæculares, & ſanctimoniales. Hæ ſi ad nuptias tranſeunt, non ſine damnatione erunt. *Tolet. IV.* anno 633. III. 590. B. Viduæ vel ſanctimoniales, ad miniſterium baptizandarum mulierum eliguntur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 979. E. *Vide*, Diaconiſſæ. Viduæ ne conſecrentur in diaconas: tantum pœnitentiæ benedictione, ſi converti voluerint, eis imponenda. *Epaon.* anno 517. II. 1409. E.
Vidua non veletur ante XXX. dies. V. 452. B. 453. C. Vidualis benedictio in canonicis libris non legitur: propoſitum ſolum illi ſufficere debet. *Turon.* anno 567. III. 363. C.
Viduæ non ante annum nubant. VI. 777. C. 783. A. *Vide*, Miſſa.
Viduæ quæ voverint, ne cogantur inire nuptias. *Tolet. III.* anno 589. III. 481. B. Viduæ profeſſæ, cum raptoribus damnandæ, ſi conniventiam præſtiterint. *Arelat. II.* anno 452. II. 777. A. Viduæ vel virgines continentiam profeſſæ non nubant. II. 958. C. Viduæ quæ profeſſæ continentiam, prævaricatæ ſunt, excommunicentur. *Carthag. IV.* anno 398. I. 985. A. B. Viduarum excuſationes ut tranſgrediantur profeſſionem, nullæ admittantur. *Tolet. X.* anno 656. III. 980. A. B.
Vidua, quæ ſacrum capiti velamen impoſuerit, & inter ceteras velatas feminas in eccleſia oraverit, ſi profeſſa eſt in eo habitu permanere, ab ea religionis obſervantia diſcedere non præſumat. V. 740. D. E. *Vide*, Feminæ.
Viduitatis ſervandæ profeſſio, impoſita ab epiſcopo veſte viduali indicanda. *Arauſic.* anno 441. I. 1786. C.
Viduarum religioſarum veſtis & profeſſio. Scriptis illæ profeſſionem faciant ſacerdoti vel miniſtro: & quam ab eo veſtem acceperit, ea ſemper utatur, etiam quieſcens in lectulo. *Tolet. X.* anno 656. III. 979. D. E. Pallio capita contegant. 980. B.
Viduabus. III. 353. D.
VIDUA ſacerdotis vel diaconi ſi maritum acceperit, in fine tantum communicet. *Tolet. I.* anno 400. I. 992. B.
Viduæ mœchatæ pœnitentia. I. 257. E.
Viduæ & pupilli non niſi coram epiſcopo judicandi. *Matiſcon.* anno 585. III. 463. D.

VIE

VIENNA ſuſcepit primum religionis honorem a diſcipulo Apoſtoli Pauli. III. 342. E. Viennenſis eccleſia ab Apoſtolis fundata. IV. 1226. C. Viennenſis epiſcopus cum Arelatenſi certat de primatu. I. 958 C. Judicium ſynodi Taurin. *Ibidem.* Viennenſis eccleſia quatuor ſuffraganeas habeat. IV. 906. A.
Viennenſis metropoleos vetus privilegium confirmatur a Nicolao I. Papa. V. 389. C. D. E. Privilegia confirmata. IV. 1257. B. C. Eccleſiæ metropolitana jura confirmat Paſchalis II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1829 E. 1830. Viennenſis eccleſiæ privilegia Calixtus II. confirmat. VI. *parte II. initio.* 1951. A. Ut ſuper ſeptem provincias primatum obtineat, Viennenſem, Bituricam, Burdigalam, Auxitanam, Narbonam, Aquenſem, & Ebredunenſem. *Ibidem.* C.
Viennæ, baſilica S. Salvatoris. VI. 429. B.
Viennenſe concilium citatur in Senenſi, anno 1423. VIII. 1017. A. Viennenſis Concilii conſtitutiones innovatæ a Leone X. anno 1515 IX. 1777. 1779. Viennenſis concilii aliquæ conſtitutiones erant ineptæ, prolixæ, defectivæ, &c. IX. 1273. C.
Viennenſe Concilium citatur. *Trid.* X. 103. E. X. 125. C.
Viennenſis Concilii caput, *Ne in agro*, citatur. VIII. 1002. B. Conſtitutio, *Quia contingit*, innovatur, *Trid.* X. 58. C. Citatur in *Trid.* X. 182. E. Conſtitutio, *Ut ii qui*, innovatur. *Trid.* X. 132. E.

VIGIL

VIGILIÆ in eccleſiis vel cœmeteriis non fiant. VII. 530. D. Noctes pervigiles cum ebrietate & ſcurrilitate prohibitæ. III. 334. D. Pervigilationes non permittendæ. *Tolet.* anno 1566. X. 1153. C. Ne fiant in eccleſiis, niſi in feſto illius eccleſiæ ſancti. VII. 187. B. *Rotomag.* anno 1231. Vigilias nocturnas in eccleſiis fieri de cetero prohibemus. *Palent.* anno 1322. VII. 1478. D. E.
Vigiliæ & vota in eccleſia exſolvantur. III. 444. C. Vigiliæ S. Martini interdictæ. *Ibidem.* Vigiliæ ſtatutæ ad vigilandum in Anglia. VII. 117. D. anno 1122.
Vigiliæ antiquitus ſtatutæ cum jejuniis celebrentur. VI. 573. D. Vigiliæ quæ jejunandæ. X. 1188. B. Vigiliæ, in quibus ſervanda eſt abſtinentia carnis & ſanguinis. VI 828. B. C.
Vigilia Nativitatis Domini ſervanda. X. 1467. C. Alio more quam Paſchæ vigilia, celebranda. II. 791. C. Si in ſabbato evenerit, proximo antea ſabbato jejunetur: quia tunc ſimul vigilant & jejunium celebrare non convenit. VI. 828. E. Vigilia Nativitatis Domini poſt nonam manducant Romani, Græci dicto veſpere Miſſam cantant. *Theodor. Cantuar.* III. 1774. D. 1776. B.
Vigilia Paſchæ, illa nocte non licet poſt mediam noctem bibere, nec in Natali Domini. III. 445. A.
Vigilia S. Joannis Baptiſtæ, ſi inciderit in feſtum Corporis Chriſti. IX. 1889. E.
Vigiliæ ſanctorum. In his vitandi exceſſus. *Eborac.* anno 1367. VII. 1785. E. *Vide*, Horæ.
Vigiliæ mortuorum. *Vide*, Mortuorum.
S. VIGILII abbatia. IX. 989. C.

Google

VIGILIUS, Βιγίλιος. V. 1486. E. Βιγίλιος. 1481. D.

VIGILIUS a Silverio Papa damnatur. II. 1420. E. *in epiſt. Silverii ſuppoſititia.*

Vigilius Papa in S. Euphemiæ baſilica ægritudine detinetur. III. 3. B. 4. E.

Vigilii Papæ Conſtitutum de tribus Capitulis. III. 10. C.

Vigilius Papa quod fecerat, non acquieverunt accipere Afri, Illyriciani, & Dalmatæ. III. 47. D.

Vigilii Papæ vox: Etſi me captivum tenetis, beatum Petrum captivum facere non poteſtis. III. 47. C.

Vigilius priuſquam ederet Conſtitutum, Græci epiſcopi tria Capitula damnarant. III. 48. A.

Vigilio nolente tria capitula damnare, Græci epiſcopi edicta ex nomine imperiali diverſis locis ſuſpendi fecerunt, per quæ eadem capitula damnarentur. III. 48. E.

Vigilius Papa per vim abſtractus eſt ab altari. III. 49. B. C.

Vigilius Papa edidit Judicatum, quo damnavit tria Capitula. *Juſtinianus Imp.* III. 57. A.

Vigilius Papa Ruſticum & Sebaſtianum ſubdiaconos excommunicat. III. 180. Cum Felice monacho Afro, ſchiſmatis incentore. 181. C.

Vigilius Papa depoſuit Ruſticum & Sebaſtianum diaconos ſuos, qui primo Judicatum ſuſceperant, deinde vero Tria Capitula defenderunt. *Juſtinianus Imp.* III. 57. B.

Vigilius Papa a priore ſententia deſcivit, ſive a Judicato, in quo tria Capitula damnaverat. *Juſtinianus Imp.* III. 57. D.

Vigilius Papa ſæpius ſcripto & ſine ſcripto damnavit tria Capitula. III. 171. C. 173. 188. D.

Vigilii Papæ tergiverſatio, in cauſa Trium Capitulorum. III. 173. 174. 175. 176.

Vigilii Judicatum ad omnes directum eccleſias. III. 173. E. Prolatum ab eo die ſabbati ſancti. 177. B.

Vigilii Papæ epiſtola ad Juſtinianum & Theodoram: quibus damnat Tria Capitula. III. 175. 176.

Vigilius Papa negat perſonas Theodoriti & Ibæ in ſuo Judicato fuiſſe damnatas. III. 182. B. Aut quidquam a ſe commiſſum contra fidem quatuor ſynodorum. III. 182. C.

Vigilii Papæ Conſtitutum, quod Sebaſtianus diaconus, una cum ejuſdem Vigilii Judicato, publica voce laudabat. III. 178. E.

Vigilius Papa tandem damnat Tria Capitula per Conſtitutum anni 554. III. 244. A. B. C. *Vide*, Tria Capitula.

Vigilius. Sanctiſſimus Papa Vigilius. IV. 812. E. Confirmat quintam ſynodum. *Sed epiſtola ſuppoſititia.* III. 214. 215. Ejus epiſtola ad Eutychium CP. IX. 60. E. IX. 87. B. Ad Juſtinianum & Theodoram libelli, falſi demonſtrati: anathema libellis dictum, & his qui eos finxerunt. III. 1366. C. Vigilius Papa non dixit unam operationem. III. 1070. C. 1362. C.

VIL

VILARNI pinninum. V. 936. E.

VILLÆ novæ; eccleſiæ in eis noviter conſtitutæ decimas de ipſis villis accipiant. IV. 1216. A.

WILELMUS Normannorum princeps, anno 946. VI. 608. E.

WILLELMUS Baſtardus rex Angliæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1910. A. Idem Willelmus Conqueſtor Angliæ. VI. *parte II. circa med.* 1367. C. Willelmus magnus. 1368. D. Willelmi regis Anglorum fidem laudat Alexander II. Papa. VI. 1086. D. Willelmi I. regis Anglorum charta. VI. 1611. D.

WILLELMUS Rufus rex Angliæ. VI. 988. B.

WILLELMUS rex Siciliæ, anno 1156. VI. *parte II. circa med.* 1340. D.

WILLELMI Eboracenſis conſtitutio. VI. *parte II. circa med.* 1321.

WILLELMI Pariſienſis ſtatuta. VI. *parte II. ſub finem.* 1977.

WILLELMUS de monte Lauduno. VIII. 1748. E.

WILLELMI abbatis S. Benigni epiſtola ad Joannem XVIII. Papam. VI. 835.

VILLICATIONIS reddenda ratio & velbcationis. X. 1299. B.

VILLOSA una pro munere miſſa ad ſummum Pontificem Zachariam. III. 1880. E.

VIN

S. VINCENTII martyris invincibilis fortitudo. VI. *parte II.* 1591. B. S. Vincentii eccleſia in villa Antoniaco, pagi Turonici. VI. 563. B. Eccleſia Lauduni. VI. 614. A. Abbatia. VI. *parte II. circa med.* 1278. D. Eccleſia Salmanticenſis. VI. *parte II. circa med.* 1232. C.

S. Vincentii Silvanectenſis abbas. VI. *parte II.* 1512. E.

VINCERE. Majus bonum interdum eſt vinci quam vincere. IX. 34. B.

VINDOCINENSIS abbatiæ privilegium. VI. 1106. D. E. 1107. Abbati conceditur Eccleſia S. Priſcæ. 1107. A. Abbas alodiarius S. Petri dicitur: a nemine ad ſynodum evocandus. *Ibid.* Electus abbas, a ſolo Pontifice ordinandus, vel a quocumque voluerit epiſcopo, &c. *Ibidem.* C. Vindocinenſium privilegia rata habet Calixtus II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1954. D. E. 1955. A. &c. Vindocinenſis abbas non cogitur ad concilium alicujus epiſcopi, aut etiam legati Sedis Apoſtolicæ. VI. *parte II. circa med.* 1148. E. Vindocinenſis monaſterii dedicatio, anno 1040. VI. 917. B. Vindocinenſes inter & S. Albani monachos controverſia. VI. *parte II. initio.* 1670. D. E. Vindocinenſe monaſterium ſub tutela Apoſtolicæ Sedis. VI. *parte II. initio.* 1671. E.

VINEAM Domini ſabaoth, &c. *Innocentii III. encyclica.* VII. 6. *& ſeqq. Clementis XI.* XI. 163. A.

VINEARUM depopulatores excommunicantur. VII. 814. A.

S. WINOCI monaſterium in epiſcopatu Ypreuſi. X. 1967. B.

VINUM in dolus effundentes ne riſum moveant. *Trull.* III. 1683. E.

VINA quæ vocant, (*le pot de vin*) a quibus non ſint accipienda. IX. 2169. B.

Vino ſuperiora obtinente, ſole ad inferiora declinante. VI. *parte II. initio.* 1623. B.

Vinum in eccleſiis, excepta cauſa neceſſitatis, non vendatur. VI. 417. D.

Vini menſura quæ danda Canonicis. *Chrodegang.* IV. 1191. B. C. *Vide*, Canonici.

WINTONIENSE monaſterium. VI. 643. C.

S. VINZLAI caſtrum. VI. 1254. D.

WIOMADUS epiſcopus. III. 2028. B.

VIR

VIR clariſſime Proconſulum ſumme ſublimis. I. 1168. E.

WIRGILDUM. III. 1819. B.

VIRGIS albis ædificare. VI. 579. E.

VIRI devotiſſimi. I. 1115. A.

S. VIRGILIUS, patronus Saltzburgenſis. VII. 726. C.

VIRGILIUS de Poëtis. IX. 1843. B. Virgilium citat Alexander III. in epiſtola ad Ludovicum VII. regem. Francorum. VI. *parte II.* 1499. C.

VIRGO velatur prece benedictionis a ſacerdote effuſa. *Canones Rom.* I. 1033. D.

Virgines a ſolis epiſcopis, non a presbyteris, ſunt conſecrandæ. IV. 1311. C. *Carthag. III.* anno 390. I. 951. E. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. E. 968. A. *Rothomag.* anno 878. VI. 206. C.

Virgines quæ ſe Deo voverint, non ſunt velandæ ante annum XL. *Cæſaraug.* anno 380. I. 806. D. Virgo ne veletur ante annum XXV. ætatis, niſi neceſſitas cogat. I. 1222. B. *Francoford.* IV. 908. E. *Turon.* anno 813. IV. 1027. A. IV. 1217. D. 1218. A. Virgo velanda eſt, ante annum XXV. ſi parentes exigant, vel hi ad quorum curam pertinet. *Carthag.* anni 418. I. 1222. B. Virgo ſacra annorum LXXII. I. 291. 292. D.

Virgines conſecrandæ in Epiphania, albis Paſchalibus, aut in Apoſtolorum natalitiis. II. 901. D.

Virgines ſacræ a parentibus cuſtodiuntur: quibus ſi privatæ fuerint, epiſcopi vel presbyteri cura in monaſterio virginum vel feminis gravioribus commendentur. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. D.

Virginitatem puellæ veſtium commutatione profeſſæ. III. 338. D.

Virgo familiaritatem non habeat cum confeſſore, aut quolibet laïco. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. A.

Virgo nondum velata, ſed proponens ſic manere, ſi nubat, habet pœnitentiæ agendæ locum, ſed cito non habet veniam. *Canones Rom.* I. 1033. E. 1034. A. *Innoc. I. epiſt.* 2. 1002. C. *Leo Papa.* I. 1764. B.

Virgines. Puellæ, quæ conniventia parentum ſuorum intra monaſterium concluſionem elegerint, & a monaſterio poſtea receſſerint, excommunicentur, donec revertantur. Viaticum tamen eis præbeatur. *Lugd.* anno 583. III. 456. B.

Virgo quæ voverit Deo, & poſtea nup-

Digitized by Google

ſerit, excommunicetur, donec dimiſerit adulterum, & pœnitentiam agat. *S. Patric.* I. 1792. A.

* Virgines ſacræ ac velatæ, ſi vel publice vel clam nupſerint, non ſunt admittendæ ad agendam pœnitentiam, niſi is obierit cui ſe junxerunt. I. 1002. B. Multis annis pœnitentiam agat, ut poſſit aliquando ad veniam pervenire. *Canones Rom.* I. 1033. D. E.

Virgo quæ propria voluntate caſtitatem ſervare promiſerit, abjecta laicali veſte, devotarum more induta; ſi ſponte nupſerit, excommunicetur, nulla prorſus ei vel colloquii conſolatione relicta. *Barcinon.* anno 599. III. 538. A. Cum eadem pœnitente poterit epiſcopus humaniter agere. II. 608. 2. *Conc. Chalced.*

Virgines Deo ſacratæ, ſi pactum perdiderint virginitatis, nec in fine communionem accipiant. *Conc. Eliberit.* I. 251. D.

Virgines quæ ſe voverunt Deo, ſi poſt annum ætatis XXV. nupſerint, cum viris ſuis excommunicentur: pœnitentia poſtulantibus non neganda: communio diu differenda. *Arelat. II.* anno 452. II. 778. A.

Virginitatem profeſſæ, ſi fuerint in adulterio deprehenſæ, a communione cum adulteris ſuis arcendæ. *Venet.* anno 465. II. 797. C.

Virgines & viduæ, quæ rejecto religionis habitu nuptias ineunt, excommunicandæ. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. D.

Virginibus ſacris qui ſe ſociant inceſto, a ſacra communione detrudantur, niſi publicam pœnitentiam egerint. Sed tamen viaticum de ſæculo tranſeuntibus, ſi tamen pœnituerint, non negetur. II. 903. B.

Virgines Deo ſacræ, incontinenter viventes, qua diſtrictione ferendæ. *Tullenſe* anni 860. V. 509 A. B. *Vide*, Puellæ Deo devotæ.

Virgines lapſæ, poſt annum ſine pœnitentia reconciliandæ. *Conc. Eliberit.* I. 251. E. *Vide*, Puellæ.

Virgines vim paſſæ, quæ integritatem pudoris, non animo, ſed corpore perdiderunt: neque inter viduas, neque inter virgines ſunto. I. 1775. A.

Virginitatem promiſſam qui violarint, inter digamos cenſeantur. *Ancyr.* anno 314. I. 278. E.

Virgines aut viduas Domino conſecratas qui rapere auſit, excommunicetur: & ambo, ſi conſenſerint. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 574. B.

Virginem qui violaverit, effodiantur ei oculi, & genitalia præcidantur. VI. *parte II. initio.* 1882. C.

VIROMANDIS antiqua ſedes epiſcopalis. V. 1387. E.

VIRTUENSE S. Mariæ monaſterium. VI. *parte II.* 1465. A.

VIRTUTIS ſpecies quatuor; juſtitia, prudentia, fortitudo, temperantia; ſecundum gentiles. I. 1723. C. D. At ſecundum Chriſtianos, virtus eſt, quæ nos ad Deum ſemper elevans ordinanter regit in terris. *Ibid.* Virtutes morales, quæ & cardinales quatuor: & partes earum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1809. A. B.

Virtutes infidelium. *Vide*, Fortitudinem.

VIS

WISIGOTHORUM reges L. & A. VI. 1489. B. *anno* 1082. Tunc gens ad fidem converſa. *Ibid.*

VISIONES Egwini epiſcopi. III. 1831. B. Deo per viſiones & oſtenſiones multas ac manifeſtas admonente, de inſtante perſecutione. I. 136. C. D.

* *VISIO DEI.* Animæ ſeparatæ divinam eſſentiam vident viſione faciali, clare, in quantum conditio & ſtatus patitur animæ ſeparatæ. *Joannes XXII.* anno 1334. VII. 1405. B. C. Animæ ſanctorum, ante judicium generale, vident divinam eſſentiam, viſione intuitiva, ac etiam faciali, nulla mediante creatura in ratione objecti: & ſic videntes, ſunt vere beatæ, &c. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1755. A. B. C. Etiam Theologicæ facultatis magiſtri dubitarunt, an divinam eſſentiam animæ juſtorum videant ante judicium generale. Super ea quæſtione pronunciare nequivit Joannes XXII. morte præventus. *Benedictus XII. Papa.* VII. 1559. D. E. Animæ juſtorum, etiam puerorum poſt baptiſmum decedentium, mox poſt mortem ſuam & purgationem, vident divinam eſſentiam immediate, ſe illis aperte oſtendentem: & tali viſione ſunt beatæ, & habent vitam æternam & requiem. *Ibidem*, 1560. C. D.

Viſio Dei. Quilibet viator, etiam in utero matris defunctus, habebit claram viſionem Dei ante mortem. Et ea viſione manente, habebit electionem liberam convertendi ſe ad Deum, &c. *Error.* VII. 1863. C. anno 1368. *Vide*, Dei viſio.

VISITATIO Eccleſiarum. De ea decretum Reginaldi Poli Cardinalis. X. 410. A.

Viſitatio quomodo ſit ab epiſcopis aliiſque peragenda, ex Conc. Senonenſi, anno 1485. IX. 1529. C. D. E. IX. 2027. A. B. C. &c. X. 592. 593. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 900. D. *& ſeqq.* De ea decreta Concilii Toletani, anno 1565. X. 1148. D. E. 1150. C. D. E. X. 1231. D. E. &c. X. 1302. 1303. X. 1550. E. 1551. 1552. Statuta Concilii Toloſani, anni 1590. X. 1826. B. *& ſeqq.* X. 1908. 1909. ex Conc. Narbon. anno 1609. XI. 29. 30.

Viſitatio. Epiſcopo ad viſitationem adventanti, omnes obviam ordine prodeant, &c. *Ex S. Carolo Borromæo*, X. 902. A. Viſitantes parochias ſuas, quomodo cum ſubditis debeant hoſpitare. *Lateran. anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1675. C. D. E.

Viſitare alienas diœceſes metropolitanis non licet, niſi cauſa cognita & probata in Concilio Provinciali. *Trid.* X. 155. C.

Viſitare qui debeant eccleſias ſæculares nullius diœceſis. *Trid.* 158. C.

Viſitationis executionem nulla exemptio vel appellatio impediat. *Trid.* X. 158. E.

Viſitationes archidiaconorum, & decanorum, qua ratione ſint faciendæ. *Trid.* X. 155. C. D. E. 157. A. B. C.

Viſitatores ſint omnino ſacerdotes, nec alias viſitatorum officio uti poſſint, nec ad id admittantur. X. 1151. A.

Viſitantium procurationes non ſunt in pecunia recipiendæ. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 716. B. Eædem moderandæ. *Benedictus* XII. anno 1336. VII. 1560. E. *& ſeqq.*

VISITATOR a rege Theodorico datus eccleſiæ Romanæ. II. 967. E. *Vide*, Epiſcopus juſſu Papæ.

Viſitator. Luſtrator eccleſiarum Syriæ. II. 1215. E. Viſitator presbyter. II. 431. D. Viſitatores. I. 792. B.

VIT VIV

VITA ſi comes fuerit. VI. *parte II. circa med.* 1338. C.

VITA poſterior judicat de priore. VI. *parte II. circa med.* 1105. B.

VITA communis inter bonos Chriſtianos viget, maxime inter clericos. *Urban.* I. 114. D. Vitam communem qui ſuſcepit, & vovit ſe nihil proprium habere, videat ne pollicitationem ſuam irritam faciat. I. 114. B.

VITÆ ſanctorum legendæ populo & explicandæ. XI. 68. E.

VITAS Patrum, & eremitarum, cum omni honore ſuſcipimus. II. 940. B. Vitæ Patrum ſine probabilibus auctoribus minime in eccleſia leguntur. IV. 811. E.

VITALIANUS Papa ſanctæ memoriæ. III. 1107. D. Eum ejici e diptychis Monotheletæ volebant. III. 1047. C. D. E.

VITALIANUS & Juſtinianus Magiſtri militum. II. 1038. B.

S. VITALIS feſtus dies Ravennæ. VI. 753. B.

Vitalis & Miſenus legati Apoſtolicæ ſedis. II. 811. B. Prævaricatores. 855. A. Damnati. *Ibid.* C. A Felice Papa, honore pariter & communione privati. V. 198. C.

VITIA principalia octo. IV. 1019. C. Vitiorum monſtra devitare. V. 321. B.

WITMUNDUS monachus. VI. *parte II. initio.* 1622. 1623. A.

* VITULUS ſaginatus, per quem Chriſtus ſignificatur, propter gratiæ pinguedinem: qui vitulus occiſus manducabatur, &c. VIII. 1680. B. * Caput vituli Iſraëlitæ adoraverunt. VI. 675. C.

VIVIANUS abbas S. Dionyſii. VI. 772. E.

UL UM UN

WLFADUS abbas. In ejus cauſa Nicolaus Papa primum jubet ſynodum cogi in Gallia; deinde quæ ibi geſta fuerint ad ſe referri. V. 605. E.

WLFEGERUS clericus. V. 1382. E.

WLTROGOTHO regina, conjux Childeberti, Xenodochium Lugduni condidit. II. 1446. B.

UMGÆ ad ſpatas. V. 1320. A.

UNAM naturam Dei Verbi incarnatam dixerunt Arius & Apollinaris. II. 1162. D. Non Patres. *Ibidem.* * Unam naturam Dei Verbi incarnatam non renuit beatus Flavianus in confeſſione fidei. II. 1164. D.

VIGILIUS, Βιγίλιος. V. 1486. E. Βιγίλιος. 1481. D.

VIGILIUS a Silverio Papa damnatur. II. 1420. E. *in epiſt. Silverii ſuppoſititia.*

Vigilius Papa in S. Euphemiæ baſilica ægritudine detinetur. III. 3. B. 4. E.

Vigilii Papæ Conſtitutum de tribus Capitulis. III. 10. C.

Vigilius Papa quod fecerat, non acquieverunt accipere Afri, Illyriciani, & Dalmatæ. III. 47. D.

Vigilii Papæ vox: Etſi me captivum tenetis, beatum Petrum captivum facere non poteſtis. III. 47. C.

Vigilius priuſquam ederet Conſtitutum, Græci epiſcopi tria Capitula damnatant. III. 48. A.

Vigilio nolente tria capitula damnare, Græci epiſcopi edicta ex nomine imperiali diverſis locis ſuſpendi fecerunt, per quæ eadem capitula damnarentur. III. 48. E.

Vigilius Papa per vim abſtractus eſt ab altari. III. 49. B. C.

Vigilius Papa edidit Judicatum, quo damnavit tria Capitula. *Juſtinianus Imp.* III. 57. A.

Vigilius Papa Ruſticum & Sebaſtianum ſubdiaconos excommunicat. III. 180. Cum Felice monacho Afro, ſchiſmatis incentore. 181. C.

Vigilius Papa depoſuit Ruſticum & Sebaſtianum diaconos ſuos, qui primo Judicatum ſuſceperant, deinde vero Tria Capitula defenderunt. *Juſtinianus Imp.* III. 57. B.

Vigilius Papa a priore ſententia deſcivit, ſive a Judicato, in quo tria Capitula damnaverat. *Juſtinianus Imp.* III. 57. D.

Vigilius Papa ſæpius ſcripto & ſine ſcripto damnavit tria Capitula. III. 171. C. 173. 188. D.

Vigilii Papæ tergiverſatio, in cauſa Trium Capitulorum. III. 173. 174. 175. 176.

Vigilii Judicatum ad omnes directum eccleſias. III. 173. E. Prolatum ab eo die ſabbati ſancti. 177. B.

Vigilii Papæ epiſtolæ ad Juſtinianum & Theodoram: quibus damnat Tria Capitula. III. 175. 176.

Vigilius Papa negat perſonas Theodoriti & Ibæ in ſuo Judicato fuiſſe damnatas. III. 182. B. Aut quidquam a ſe commiſſum contra fidem quatuor ſynodorum. III. 182. C.

Vigilii Papæ Conſtitutum, quod Sebaſtianus diaconus, una cum ejuſdem Vigilii Judicato, publica voce laudabat. III. 178. E.

Vigilius Papa tandem damnat Tria Capitula per Conſtitutum anni 554. III. 244. A. B. C. *Vide*, Tria Capitula.

Vigilius. Sanctiſſimus Papa Vigilius. IV. 812. E. Confirmat quintam ſynodum. *Sed epiſtola ſuppoſititia.* III. 214. 215. Ejus epiſtola ad Eutychium CP. IX. 60. E. IX. 87. B. Ad Juſtinianum & Theodoram libelli, falſi demonſtrati: anathema libellis dictum, & his qui eos finxerunt. III. 1366. C. Vigilius Papa non dixit unam operationem. III. 1970. C. 1362. C.

VIL

VILARNI pioninum. V. 936. E.

VILLÆ novæ; eccleſiæ in eis noviter conſtitutæ decimas de ipſis villis accipiant. IV. 1216. A.

WILELMUS Nortmannorum princeps, anno 946. VI. 608. E.

WILLELMUS Baſtardus rex Angliæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1910. A. Idem Willelmus Conqueſtor Angliæ. VI. *parte II. circa med.* 1367. C. Willelmus magnus. 1368. D. Willelmi regis Anglorum fidem laudat Alexander II. Papa. VI. 1086. D. Willelmi I. regis Anglorum charta. VI. 1611. D.

WILLELMUS Rufus rex Angliæ. VI. 988. B.

WILLELMUS rex Siciliæ, anno 1156. VI. *parte II. circa med.* 1340. D.

WILLELMI Eboracenſis conſtitutio. VI. *parte II. circa med.* 1321.

WILLELMI Pariſienſis ſtatuta. VI. *parte II. ſub finem.* 1977.

WILLELMUS de monte Lauduno. VIII. 1748. E.

WILLELMI abbatis S. Benigni epiſtola ad Joannem XVIII. Papam. VI. 835.

VILLICATIONIS reddenda ratio & villicationis. X. 1299. B.

VILLOSA una pro munere miſſa ad ſummum Pontificem Zachariam. III. 1880. E.

VIN

S. VINCENTII martyris invincibilis fortitudo. VI. *parte II.* 1591. B. S. Vincentii eccleſia in villa Antoniaco, pagi Turonici. VI. 563. B. Eccleſia Lauduni. VI. 614. A. Abbatia. VI. *parte II. circa med.* 1278. D. Eccleſia Salmanticenſis. VI. *parte II. circa med.* 1232. C.

S. Vincentii Silvanectenſis abbas. VI. *parte II.* 1512. E.

VINCERE. Majus bonum interdum eſt vinci quam vincere. IX. 34. B.

VINDOCINENSIS abbatiæ privilegium. VI. 1106. D. E. 1107. Abbati conceditur Eccleſia S. Priſcæ. 1107. A. Abbas alodiarius S. Petri dicitur: a nemine ad ſynodum evocandus. *Ibid.* Electus abbas, a ſolo Pontifice ordinandus, vel a quocumque voluerit epiſcopo, &c. *Ibidem.* C. Vindocinenſium privilegia rata habet Calixtus II. Papa. VI. *parte II. initio.* 1954. D. E. 1955. A. &c. Vindocinenſis abbas non cogitur ad concilium alicujus epiſcopi, aut etiam legati Sedis Apoſtolicæ. VI. *parte II. circa med.* 1148. E. Vindocinenſis monaſterii dedicatio, anno 1040. VI. 917. B. Vindocinenſes inter & S. Albani monachos controverſia. VI. *parte II. initio.* 1670. D. E. Vindocinenſe monaſterium ſub tutela Apoſtolicæ Sedis. VI. *parte II. initio.* 1671. E.

VINEAM Domini ſabaoth, &c. *Innocentii III. encyclica.* VII. 6. *& ſeqq. Clementis XI.* XI. 163. A.

VINEARUM depopulatores excommunicantur. VII. 814. A.

S. WINOCI monaſterium in epiſcopatu Yprenſi. X. 1967. B.

VINUM in dolus effundentes ne riſum moveant. *Trull.* III. 2683. E.

VINA quæ vocant, *(le pot de vin)* a quibus non ſint accipienda. IX. 2169. B.

Vino ſuperiora obtinente, ſole ad inferiora declinante. VI. *parte II. initio.* 1623. B.

Vinum in eccleſiis, excepta cauſa neceſſitatis, non vendatur. VI. 417. D.

Vini menſura quæ danda Canonicis. *Chrodegang.* IV. 1191. B. C. *Vide*, Canonici.

WINTONIENSE monaſterium. VI. 643. C.

S. VINZLAI caſtrum. VI. 1254. D.

WIOMADUS epiſcopus. III. 2028. B.

VIR

VIR clariſſime Proconſulum ſumme ſublimis. I. 1168. E.

WIRGILDUM. III. 1819. B.

VIRGIS albis ædificare. VI. 579. E.

VIRI devotiſſimi. I. 1115. A.

S. VIRGILIUS, patronus Saltzburgenſis. VII. 726. C.

VIRGILIUS de Poëtis. IX. 1843. B. Virgilium citat Alexander III. in epiſtola ad Ludovicum VII. regem. Francorum. VI. *parte II.* 1499. C.

VIRGO velatur prece benedictionis a ſacerdote effuſa. *Canones Rom.* I. 1033. D.

Virgines a ſolis epiſcopis, non a presbyteris, ſunt conſecrandæ. IV. 1311. C. *Carthag. III.* anno 390. I. 951. E. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. E. 968. A. *Rothomag.* anno 878. VI. 206. C.

Virgines quæ ſe Deo voverint, non ſunt velandæ ante annum XL. *Cæſaraug.* anno 380. I. 806. D. Virgo ne veletur ante annum XXV. ætatis, niſi neceſſitas cogat. I. 1222. B. *Francoford.* IV. 908. E. *Turon.* anno 813. IV. 1027. A. IV. 1217. D. 1218. A. Virgo velanda eſt, ante annum XXV. ſi parentes exigant, vel hi ad quorum curam pertinet. *Carthag.* anni 418. I. 1222. B. Virgo ſacra annorum LXXII. I. 291. 292. D.

Virgines conſecrandæ in Epiphania, albis Paſchalibus, aut in Apoſtolorum natalitiis. II. 901. D.

Virgines ſacræ a parentibus cuſtodiuntur: quibus ſi privatæ fuerint, epiſcopi vel presbyteri cura in monaſterio virginum vel feminis gravioribus commendentur. *Carthag. III.* anno 397. I. 964. D.

Virginitatem puellæ veſtium commutatione profeſſæ. III. 338. D.

Virgo familiaritatem non habeat cum confeſſore, aut quolibet laïco. *Tolet. I.* anno 400. I. 991. A.

Virgo nondum velata, ſed proponens ſic manere, ſi nubat, habet pœnitentiæ agendæ locum, ſed cito non habet veniam. *Canones Rom.* I. 1033. E. 1034. A. *Innoc. I. epiſt.* 2. 1002. C. *Leo Papa.* I. 1764. B.

Virgines. Puellæ, quæ conniventia parentum ſuorum intra monaſterium concluſionem elegerint, & a monaſterio poſtea receſſerint, excommunicentur, donec revertantur. Viaticum tamen eis præbeatur. *Lugd.* anno 583. III. 456. B.

Virgo quæ voverit Deo, & poſtea nup-

Digitized by Google

ſerit, excommunicetur, donec dimiſerit adulterum, & pœnitentiam agat. *S. Patric.* I. 1792. A.

* Virgines ſacræ ac velatæ, ſi vel publice vel clam nupſerint, non ſunt admittendæ ad agendam pœnitentiam, niſi is obierit cui ſe junxerunt. I. 1002. B. Multis annis pœnitentiam agat, ut poſſit aliquando ad veniam pervenire. *Canones Rom.* I. 1033. D. E.

Virgo quæ propria voluntate caſtitatem ſervare promiſerit, abjecta laicali veſte, devotarum more induta; ſi ſponte nupſerit, excommunicetur, nulla prorſus ei vel colloquii conſolatione relicta. *Barcinon.* anno 599. III. 538. A. Cum eadem pœnitente poterit epiſcopus humaniter agere. II. 608. 2. *Conc. Chalced.*

Virgines Deo ſacratæ, ſi pactum perdiderint virginitatis, nec in fine communionem accipiant. *Conc. Eliberit.* I. 251. D.

Virgines quæ ſe voverunt Deo, ſi poſt annum ætatis XXV. nupſerint, cum viris ſuis excommunicentur: pœnitentia poſtulantibus non neganda: communio diu differenda. *Arelat. II.* anno 452. II. 778. A.

Virginitatem profeſſæ, ſi fuerint in adulterio deprehenſæ, a communione cum adulteris ſuis arcendæ. *Venet.* anno 465. II. 797. C.

Virgines & viduæ, quæ rejecto religionis habitu nuptias ineunt, excommunicandæ. *Pariſ. V.* anno 615. III. 553. D.

Virginibus ſacris qui ſe ſociant inceſto, a ſacra communione detrudantur, niſi publicam pœnitentiam egerint. Sed tamen viaticum de ſæculo tranſeuntibus, ſi tamen pœnituerint, non negetur. II. 903. B.

Virgines Deo ſacræ, incontinenter viventes, qua diſtrictione feriendæ. *Tullenſe* anni 860. V. 509 A. B. *Vide*, Puellæ Deo devotæ.

Virgines lapſæ, poſt annum ſine pœnitentia reconciliandæ. *Conc. Eliberit.* I. 251. E. *Vide*, Puellæ.

Virgines vim paſſæ, quæ integritatem pudoris, non animo, ſed corpore perdiderunt: neque inter viduas, neque inter virgines ſunto. I. 1775. A.

Virginitatem promiſſam qui violarint, inter digamos cenſeantur. *Ancyr.* anno 314. I. 278. E.

Virgines aut viduas Domino conſecratas qui rapere auſit, excommunicetur: & ambo, ſi conſenſerint. *Remenſe*, anno circ. 630. III. 574. B.

Virginem qui violaverit, effodiantur ei oculi, & genitalia præcidantur. VI. *parte II. initio.* 1882. C.

VIROMANDIS antiqua ſedes epiſcopalis. V. 1387. E.

VIRTUENSE S. Mariæ monaſterium. VI. *parte II.* 1465. A.

VIRTUTIS ſpecies quatuor; juſtitia, prudentia, fortitudo, temperantia, ſecundum gentiles. I. 1723. C. D. At ſecundum Chriſtianos, virtus eſt, quæ nos ad Deum ſemper elevans ordinantur regit in terris. *Ibid.* Virtutes morales, quæ & cardinales quatuor: & partes earum. *Vaur.* anno 1368. VII. 1809. A. B.

Virtutes infidelium. *Vide*, Fortitudinem.

VIS

WISIGOTHORUM reges L. & A. VI. 1489. B. *anno* 1082. Tunc gens ad fidem converſa. *Ibid.*

VISIONES Egwini epiſcopi. III. 1831. B. Deo per viſiones & oſtenſiones multas ac manifeſtas admonente, de inſtante perſecutione. I. 136. C. D.

* *VISIO DEI.* Animæ ſeparatæ divinam eſſentiam vident viſione faciali, clare, in quantum conditio & ſtatus patitur animæ ſeparatæ. *Joannes XXII.* anno 1334. VII. 1405. B. C. Animæ ſanctorum, ante judicium generale, vident divinam eſſentiam, viſione intuitiva, ac etiam faciali, nulla mediante creatura in ratione objecti: & ſic videntes, ſunt vere beatæ, &c. *Nicoſienſe*, anno 1340. VII. 1755. A. B. C. Etiam Theologicæ facultatis magiſtri dubitarunt, an divinam eſſentiam animæ juſtorum videant ante judicium generale. Super ea quæſtione pronunciare nequivit Joannes XXII. morte præventus. *Benedictus XII. Papa.* VII. 1559. D. E. Animæ juſtorum, etiam puerorum poſt baptiſmum decedentium, mox poſt mortem ſuam & purgationem, vident divinam eſſentiam immediate, ſe illis aperte oſtendentem: & tali viſione ſunt beatæ, & habent vitam æternam & requiem. *Ibidem.* 1560. C. D.

Viſio Dei. Quilibet viator, etiam in utero matris defunctus, habebit claram viſionem Dei ante mortem. Et ea viſione manente, habebit electionem liberam convertendi ſe ad Deum, &c. *Error.* VII. 1863. C. anno 1368. *Vide*, Dei viſio.

VISITATIO Eccleſiarum. De ea decretum Reginaldi Poli Cardinalis. X. 410. A.

Viſitatio quomodo ſit ab epiſcopis aliiſque peragenda, ex Conc. Senonenſi, anno 1485. IX. 1529. C. D. E. IX. 2027. A. B. C. &c. X. 592. 593. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 900. D. *& ſeqq.* De ea decreta Concilii Toletani, anno 1565. X. 1148. D. E. 1150. C. D. E. X. 1231. D. E. &c. X. 1302. 1303. X. 1550. E. 1551. 1552. Statuta Concilii Toloſani, anni 1590. X. 1826. B. *& ſeqq.* X. 1908. 1909. ex Conc. Narbon. anno 1609. XI. 29. 30.

Viſitatio. Epiſcopo ad viſitationem adventanti, omnes obviam ordine prodeant, &c. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 902. A. Viſitantes parochias ſuas, quomodo cum ſubditis debeant hoſpitare. *Lateran. anno* 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1675. C. D. E.

Viſitare alienas diœceſes metropolitanis non licet, niſi cauſa cognita & probata in Concilio Provinciali. *Trid.* X. 155. C.

Viſitare qui debeant eccleſias ſæculares nullius diœceſis. *Trid.* 158. C.

Viſitationis executionem nulla exemptio vel appellatio impediat. *Trid.* X. 158. E.

Viſitationes archidiaconorum, & decanorum, qua ratione ſint faciendæ. *Trid.* X. 155. C. D. E. 157. A. B. C.

Viſitatores ſint omnino ſacerdotes, nec alias viſitatorum officio uti poſſint, nec ad id admittantur. X. 1151. A.

Viſitantium procurationes non ſunt in pecunia recipiendæ. *Gregorius X. in Lugdun.* anno 1274. VII. 716. B. Eædem moderandæ. *Benedictus* XII. anno 1336. VII. 1560. E. *& ſeqq.*

VISITATOR a rege Theodorico datus eccleſiæ Romanæ. II. 967. E. *Vide*, Epiſcopus juſſu Papæ.

Viſitator. Luſtrator eccleſiarum Syriæ. II. 1215. E. Viſitator presbyter. II. 431. D. Viſitatores. I. 792. B.

VIT VIV

VITA ſi comes fuerit. VI. *parte II. circa med.* 1338. C.

VITA poſterior judicat de priore. VI. *parte II. circa med.* 1105. B.

VITA communis inter bonos Chriſtianos viget, maxime inter clericos. *Urban.* I. 114. D. Vitam communem qui ſuſcepit, & vovit ſe nihil proprium habere, videat ne pollicitationem ſuam irritam faciat. I. 114. B.

VITÆ ſanctorum legendæ populo & explicandæ. XI. 68. E.

VITAS Patrum, & eremitarum, cum omni honore ſuſcipimus. II. 940 B. Vitæ Patrum ſine probabilibus auctoribus minime in eccleſia leguntur. IV. 811. E.

VITALIANUS Papa ſanctæ memoriæ. III. 1107. D. Eum ejici e diptychis Monotheletæ volebant. III. 1047. C. D. E.

VITALIANUS & Juſtinianus Magiſtri militum. II. 1038. B.

S. VITALIS feſtus dies Ravennæ. VI. 753. B.

Vitalis & Miſenus legati Apoſtolicæ ſedis. II. 811. B. Prævaricatores. 855. A. Damnati. *Ibid.* C. A Felice Papa, honore pariter & communione privati. V. 198. C.

VITIA principalia octo. IV. 1019. C. Vitiorum monſtra devitare. V. 321. B.

WITMUNDUS monachus. VI. *parte II. initio.* 1622. 1623. A.

* VITULUS ſaginatus, per quem Chriſtus ſignificatur, propter gratiæ pinguedinem: qui vitulus occiſus manducabatur, &c. VIII. 1680. B. * Caput vituli Iſraëlitæ adoraverunt. VI. 675. C.

VIVIANUS abbas S. Dionyſii. VI. 772. E.

UL UM UN

WLFADUS abbas. In ejus cauſa Nicolaus Papa primum jubet ſynodum cogi in Gallia; deinde quæ ibi geſta fuerint ad ſe referri. V. 605. E.

WLFEGERUS clericus. V. 1382. E.

WLTROGOTHO regina, conjux Childeberti, Xenodochium Lugduni condidit. II. 1446. B.

UMGÆ ad ſpatas. V. 1320. A.

UNAM naturam Dei Verbi incarnatam dixerunt Arius & Apollinaris. II. 1162. D. Non Patres. *Ibidem.* * Unam naturam Dei Verbi incarnatam non renuit beatus Flavianus in confeſſione fidei. II. 1164. D.

Ex duabus naturis dicere, ſignificat unam Dei Verbi naturam incarnatam : in duabus autem naturis unam naturam qui dicunt, ex duabus perſonis atque ſubſtantiis unam ſubſiſtentiam declarant. *Ibidem.* C. D. *Vide*, Chriſtus. Incarnatio.

NATENUS. V. 67. A.

NCTIO ſacra in ſancta ordinatione. *Trid.* X. 137. D. Unctio epiſcoporum. *Vide*, Ordinatio.

nctus in regem Leo Imp. II. 741. D.

ngi oportet baptizatum, ut accepto chriſmate habere in ſe gratiam Chriſti poſſit. *Cyprian.* I. 155. A.

ngantur a presbyteris cum orationibua infirmi, oleo ſanctificato. *Carol. M.* IV. 959. C. *Vide*, Extrema Unctio.

NGRI. VI. 699. D. 700. A.

NGUENTUM a capite Chriſti deſcendit in barbam, nempe prælatos eccleſiæ; &c. VI. *parte II.* 1592. A.

NIONES perpetuas cum eccleſiis curatis poſſunt epiſcopi facere &c. *Trid.* X. 123. E. *Vide*, Eccleſiarum.

NIGENITI caput Deus eſt. *Clem. epiſt.* 4. I. 60. D. *Vide*, Chriſtus.

UNITAS: hoc nomen Deo convenit. II. 752. A. Mundus conſtat ex iis quæ non ſimiliter defluunt ab Unitate. III. 278. A.

NIVERSITAS. *Vide*, Studium. Univerſitatis Pariſienſis laus. IX. 1228. A.

niverſitates, ſtudia, Collegia, graduationes, & magiſteria in eiſdem, ſunt vana gentilitate introducta, & tantum proſunt eccleſiæ ſicut diabolus. *Error Wicleſi.* VIII. 300. E.

NUM. Omne quod eſt, ideo eſt, quia unum eſt : quod autem unum non eſt, amittit pariter cum unitate ſubſtantiam. VI. *parte II.* 1590. E.

NUS ſanctæ Trinitatis Chriſtus. *VI. ſynod.* anno 681. III. 1158. C. *& ſeqq.* Unus de Trinitate Chriſtus, hoc eſt, una de tribus ſanctæ Trinitatis perſonis ſancta perſona eſt, ſive ſubſiſtentia, quam Græci ὑπόστασιν dicunt. *Joannes Papa II.* II. 1150. D. Unus de Trinitate incarnatus. I. 1730. E. ✱ Unus de Trinitate paſſus. Id auſum eſſe dicere Petrum Fullonem reprehendit Felix III. Papa. II. 819. E. 823. C. 826. E. Inde ſequitur eſſe tres deos. *Ibidem.* & 822. B. 827. D. *Vide*, Chriſtus. Eutychianus. ✱ Unus ex Trinitate crucifixus eſt carne, qua factus eſt : non tamen deïtate, qua unitus eſt Patri & Spiritui ſancto. II. 1151. C.

VO UP

OLATERRENSIS eccleſiæ jura confirmantur. VI. *parte II. initio.* 1835. D.

VOLFEON Conſtantienſis epiſcopus, anno 817. V. 1455. B.

OLUNTATES ultimas commutare non debent epiſcopi, niſi ex juſta & neceſſaria cauſa. *Trid.* X. 132. B.

OS catholicum cognovimus. V. 820. C. Vos exhibete humilem coram illo, qui vos conſtituit valde ſublimem. VI. 1430. E.

e VOTIS, & præſertim monaſticis, contra Lutherum, decretum Concilii Senon. anno 1528. IX. 1939. D. E. 1940. A. B. *Vide*, Monachum. *Vide*, Baptiſmus.

Vota publica ob calamitatem impendentem, aliamve cauſam, quomodo ſint nuncupanda. X. 969. D. E. 970. A. B. C. D.

Vota ſtulta frangenda. III. 1774. A. Vota quæ non tenent. VII. 600. E.

Votum non faciant mulieres, niſi cum virorum aſſenſu & conſilio ſacerdotum. VII. 1982. B. III. 1774. A. VI. *parte II. ſub finem.* 1942. E. 1943. A.

Vota commutare nemo præſumat. *Saltzburg.* anno 1386. VII. 1901. A. Votorum commutatio a confeſſario quomodo ſit facienda. IX. 2161. B. X. 775. D. E.

Votum Hieroſolymitani itineris in puerili ætate conceptum, quomodo ſolvendum. VI. *parte II. ſub finem.* 1857. E. 1858. A.

Votum ſuum in eccleſia nemo cantando vel bibendo diſſolvat, vel laſciviendo. *Aurelian. II.* anno 533. II. 1175. D.

Vota quæ vocantur, & quæ brumalia, prorſus tollenda. *Trull.* III. 1683. D. Βότα & βρουμάλια. III. 1684. D.

Vox populi, vox Domini, ſcriptura dicente. VI. 724. C.

VOCEM qui habeant in Capitulo. *Ravenn.* anno 1314. VII. 1382. C. Qui non habeant. *Avenion.* anno 1337. VII. 1631. B.

UPSALENSIS, ſive Upſellenſis archiepiſcopus. VI. *parte II. poſt med.* 1438. E.

U R

WRATISLAUS Bohemiæ dux. VI. 1208. D. 1226. C.

URBANI Papæ epiſtola. Ex ea decretum recitatur, anno 857. V. 118. B. V. 516. E. V. 1333. E. VI. 149. A.

URBANUS II. Papa Natale Domini agit Lemovicibus. VI. *parte II. initio.* 1743. B. Arelati. 1745. D.

URBANUS Papa IV. inſtituit feſtum Corporis Chriſti. IX. 1285. C.

URBICI diacones. I. 266. A.

URBS ſacra, Roma. VI. 117. C.

URBE Pariſius. III. 551. C.

URBS vetus Antiochiæ. I. 731. C. D. E.

✱ URIEL Angelus, ex Ambroſio. IV. 785. C.

URSACIUS a Singiduno, Arianus. I. 654. E. Urſacius & Valens. I. 550. C. 582. E. 618. E. 854. B.

S. URSICINI prioratus, in diœceſi Caturcenſi. VII. 1045. B.

URSINUS, qui & Urſicinus. I. 840. A.

S. URSINI eccleſia Biturigibus. X. 1508. E.

URSINUS Arianus copulatus. I. 837. C. D.

S. URSULÆ nomine ſodalitas virginum. X. 945. B.

URSUS Dux Venetiarum. VI. 6. D. 9. B.

URSAS & animalia ejuſmodi qui ad ludum circumferunt, ſexennii pœnitentiæ ſubjiciantur. *Trull.* III. 1683. C. Turpia joca cum urſo. V. 393. E.

U S

USERCENSE monaſterium. VI. 883. B.

USINALLUM. V. 936. E.

S. WSMARI abbatia. VI. *parte II. initio.* 1946. E.

USURA ſumma radix omnium vitiorum eſt : ut audiſſe ſe in curia regis Francorum Edwardus rex Angliæ dicebat. VI. 990. B.

✱ Uſura in ratione uſuræ cum habeat in ſe convolutam malitiam, licite fieri non poteſt : tamen in lege veteri ad extraneos permittebatur : Non velut præcipiendo aliquid juſto, ſed permittendo infirmo. VIII. 1768. E.

Uſuræ. De uſuris, reſponſa Alexandri III. Papæ. VI. *parte II. ſub finem.* 1779. E. 1780. 1781. 1782. Contra uſuras. VII. 649. E. 650. A. B. C. D. Statuta Concilii Arelat. anno 1282. VII. 879. D. E. *Lugdun.* anno 1245. VII. 388. D. E. 389. 390. Conſtitutio Gregorii X. in Lugdun. anno 1274. VII. 717. C. D. E. 718. A. Citatur. VII. 887. B. anno 1282. Decreta Nicoſienſia, anno 1257. VII. 1705. B. C. D. E. Statuta Ravennenſia anni 1317. VII. 1444. 1445. 1446. Decreta Concilii Remenſis, anno 1583. X. 1301. 1302. Decretum Vaurenſe, anno 1368. VII. 1853. B. C. Conc. Vien. anno 1267. VII. 583. A. B.

Uſurarum adinventiones multimodæ deſcribuntur. IV. 1328. B. C. D. E. IX. 1289. B. *Burdigal.* anno 1583. X. 1371. 1372. Quomodo ſint reprimendæ. *Ex S. Carolo Borromæo.* X. 702. B. C. D. E. Variæ uſurarum ſpecies. *Ibidem : &* 703. A. B. C. D. *Mexic.* anno 1585. X. 1716. 1717. IX. 2180. B. 2186. A. B. De pecuniis pupillorum, &c. *Ibid. &* 2186. A. B.

Uſura. Ne bona pupillorum dentur mutuo, retenta facultate repetendæ ſortis, quando ad majorem ætatem pervenerint, &c. *Mechlin.* anno 1570. X. 1204. D. E.

Uſura. Venditiones granorum &c. quæ viliſſimo pretio fiunt ob anticipatas ſolutiones, uſurariæ ſunt. IX. 2168. B.

Uſuræ ficto depoſiti nomine vetantur. X. 738. E. 739. A.

Uſurarum repetitio. VI. *parte II. ſub finem.* 1934. D.

Uſuras nec clerici exerceant, nec laïci. *Leo Papa.* I. 1753. D. Ab uſuris omnes ſe ſubtrahant. VI. 418. D. *Turon.* anno 1163. VI. *parte II.* 1597. A. Uſurarius clericus, degradetur & abſtineatur : laïcus, ſi perſeveret, ab eccleſia ejiciatur. *Conc. Eliberit.* I. 252. D. *Vide*, Feneratores.

Uſuras nemo accipiat, nec ſeſcupla, nec ſpeciem pro ſpecie : presbyter, laicuſve. IV. 1243. C. *Vide*, Seſcupla. Clericus honoratus.

Uſurarius manifeſtus ne recipiatur ad communionem altaris. *Lateran.* anno 1179. VI. *parte II. ſub finem.* 1683. B. *Nicephorus CP.* IV. 1054. B.

Uſurarii feſtis diebus ſolemnibus gene-

Digitized by Google

raliter excommunicentur. VI. *parte II. ſub finem.* 1987. B. anno 1208.
Uſurariæ pravitate diffamati multi parochiani, de nomine appellantur. VII. 1018. 1019. 1020. in Caturcenſi diœceſi.
Uſurarius manifeſtus non ſepeliatur in eccleſia, niſi de reſtitutione cautum ſit. X. 738. D. E.
Uſurarii. Qui cum uſurariis publicis communicant in aliis quam divinis, excommunicationem minorem incurrunt, niſi ob cauſas in jure expreſſas excuſentur. IX. 2180. A.

UT VUL

Ut dicendum eſt. II. 1112. B. *ult.*
Utrosque Ludovicos. VI. 43. A.
Wlfilas. *Vide*, Gulfilas.
Vulgari. V. 756. D. *Vide*, Bulgares. *&* B. Betri.
Vulgata Editio pro authentica habeatur : nemo illam rejicere quovis prætextu audeat. X. 23. C.
S. Vulmari abbatia. VI. *parte II. initio.* 1824. B.
Vulnus magis accipere quam benedictionem. IV. 948. B. C.
Vulnera non ſunt fovenda, quæ merentur abſcindi. I. 1303. B.
Vulnera quæ fomentis non ſanantur, ferro abſcindi neceſſe eſt. I. 126. A.
S. Wulstanus in conciliabulo depoſitus. VI. 1551. A.
Vultinensis eccleſia. VI. 1102. A.

X

Xenaias Hierapolitanus. IV. 59. D. idem Xeneas hæreticus. II. 1310. D.
Xenia a Judæis ne accipiuntor. *Can. Apoſt.* I. 26. E.
Xenodochium. *Vide*, Hoſpitale.
Xenodochia ab epiſcopis reſtaurentur. V. 29. B. C.
Xenodochia, ptochotrophia, noſocomia, orphanotrophia, gerontocomia, brephotrophia. V. 72. C.
Xenodochio Lugdunenſi res delegatas, ne ad ſe epiſcopus Lugdunenſis, aut ad jus eccleſiæ transferat. *Aurelian. V.* anno 549. II. 1446. B. C.
Xenodochium rabidorum, Alexandriæ. II. 330. A.
Ξηροφαγία. I. 790. D.
Xiphilinus Pentecleſiotes. VII. 842. A.
Ξυλοκέρατον. II. 422. C.
Xysti nomine liber Proverbiorum. II. 941. C. Apocryphus. *Ibid.*

Y

Ycanathorum domeſticus. V. 764. E.
Ὑπερβερεταίος. *Antioch.* anno 341. I. 601. D.
Ὑπέρθεσις, *ſuperpoſitio.* I. 188. D.
Ὑπερφυής. III. 922. E. Ὑπερφυῶς. IV. 990. B.
Ὑπηρέταις, ſubdiaconi. *Laodic.* I. 785. A. B. &c.
ἐξ ὑπογαίου, ex loco humili. II. 1368. C.
Ὑποδιακονικόν. II. 1376. A.
Yrmintrudis regina. V. 1305. C.

Z

Zabulus. VI. 645. A. VII. 1729. B.
* Zacharias pater Joannis Baptiſtæ interfectus ab Herode, inter templum & altare. I. 234. E. * Zacharias anno vicis ſuæ. I. 1001. C.
* Zacharias Papa regem Francorum depoſuit, &c. VI. 1345. E.
Zachariæ Papæ canon citatur. VI. 579. A.
Zelus. De eo prolixe. IV. 1095. 1096.
Zeno Veronenſis, in ſermone de Juda & Thamar. VI. 789. E.
Zenonia Henoticum. II. 1170. A. *Vide*, Henoticæ litteræ.
Zoaras Syrus ἀκέφαλος. II. 1275. A. 1291. C. * Zoaras, interpoſitio quædam parva hujus malæ partis, Anthimi ſcilicet, & Severi, & Petri. II. 1410. A.
Zonaras, in libro Canonum Conciliorum. IX. 1054. D.
Zosimus Papa in epiſtola ad Aurelium &c. V. 1258. C. 1262. A. 1294. E. Ejus epiſtola citatur. V. 1284. B. Decretum recitatur. V. 400. A. 410. E. Capitulum 2. recitatur. V. 464. C.
Zuentibaldus dux. Moraviæ. VI. 127. B. 485. A.
Zutfeldus. IX. 1837. A.

Ω

Ὡράριον. Laodic. I. 786. B. C.
Ὡραῖος λόγος τινός. I. 1653. E.

INDEX SEXTUS,

IN QUO LOCA SACRÆ SCRIPTURÆ EXHIBENTUR,

tum quæ ſunt excerpta ex Editione Vulgata; tum quæ ab eadem diſcrepant.

EX GENESI.

GEN. I, I, X. *In principio fecit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inviſibilis & incompoſita: & tenebræ erant ſuper faciem abyſſi: & ſpiritus Dei erat ſuper aquas.* I. 60. C.

Gen. I, I. *ex Græco.* IV. 779. E. V. 512. D. XI. 318. B.

Gen. I, 4. *Et vidit Deus lucem, quia bona eſt: & diviſit inter lucem & tenebras.* I. 171. A.

Gen. I, 16. *ex duplici editione.* III. 1851. B.

Gen. I, 16, 18. *alia verſione.* V. 824. D.

Gen. I, 26. I. 394. A. &c.

Gen. I, 27. *ut in Vulg.* I. 214. C.

Gen. 2, 6. *ut in Vulg.* V. 159. C.

Gen. 2, 10. *ex Græco.* V. 825. A.

Gen. X, 17. *ex Græco.* II. 819. B.

Gen. III, 16. *ex Græco.* V. 376. C. V. 622. E.

Gen. III, 16, 17. *ex Græco.* IV. 442. D.

Gen. III, 21. *ut in Vulg. fere.* II. 1150. D.

Gen. IV, 4. 5. *ut in Vulg.* IV. 1116. B. IV. 1412. D.

Gen. IV, 7. *Si recte offeras, & recte non dijudicas, peccaſti.* VI. 1497. B.

Gen. IV, 7. *ex Græco.* IV. 1340. C.

Gen. IV, II, IX. *ut in Vulg.* V. 12. A.

Gen. VI, 3. *ut in Vulg.* VI. 1124. A. *ex Græco.* III. 132X. A.

Gen. VI, 6. *Pœnitet me hominem feciſſe ſuper terram.* IV. 1318. D.

Gen. VI, 6. *vel 7. ex Vulg.* IV. 876. B.

Gen. VIII, XO, XI. *ex Vulg. ſed* pecudibus, *pro* pecoribus. IV. 1412. E. 1413. A.

Gen. VIII, 21. *Prona eſt omnis ætas ab adoleſcentia in malum.* III. 586. A.

Gen. 12, I, 2. *ut in Vulg.* IV. 1413. A.

Gen. IX, 2, 3. *ex Vulg.* V. 368. C.

Gen. IX, 5, 6. *ex Vulg.* IV. 1357. A. V. 4X8. E. VI. 538. E.

Gen. X, 5. *ut in Vulg.* VIII. 1670. E.

Gen. XI, 7. *ut in Vulg.* I. X14. C.

Gen. XII, 2, 3, 7. 8. *ut in Vulg.* IV. 1413. C.

Gen. XIII, 8. *alia verſione.* IV. 886. D.

Gen. 2III, 14, 15, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* IV. 1413. C. D.

Gen. XIV, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 1414. A.

Gen. XV, 16. *alia verſione.* V. 13X6. B.

Gen. XVII, I. *Ambula coram me, & eſto ſine macula.* I. 1208. B.

Gen. XVIII, 3. *ex Græco.* V. 124. E.

Gen. XVIII, 20, 21. *ut in Vulg.* IV. 1099. C.

Gen. XVIII, 21. *ut in Vulg.* I. 79. B. V. 189. D. V. 723. E. VI. 446. B. VII. 26. B.

Gen. XVIII, X3. *ex Græco.* I. 192. B.

Gen. XVIII, 25. *ex Græco fere.* III. 826. D.

Gen. X12, 9. *ut in Vulg.* I. 67. C. I. 144. A. VI. 482. E.

Gen. X12, 17. *ut in Vulg.* I. X34. C.

Gen. X12, 24. *ex Vulg.* I. 214. C. *ut in Vulg. fere.* III. 330. E.

Gen. 21X, X4. *Et pluit Dominus a Domino ignem & ſulphur ſuper Sodomam & Gomorrham, & evertit civitates illas.* I. 89. C.

Gen. XXI, 10. *ex Vulg.* I. 176X. B.

Gen. XXI, 12. *ut in Vulg.* V. 622. E.

Gen. XXII, 15, 16, 17. *ex Vulg.* IV. 1414. B.

Gen. XXII, 16, 17, 18, 19. *ex Græco.* I. 1066. D.

Gen. 2XV, 21. *ut in Vulg.* V. 622. E.

Gen. XXVI, 3, 4, 5. *ex Græco.* I. 1066. D.

Gen. XXVI, 23, X4, X5. *ut in Vulg.* IV. 1414. D.

Gen. XXVIII, 10. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* IV. 1415. A. B.

Gen. XXVIII, 14. *ex Græco.* I. 1066. E.

Gen. XXVIII, 17. *ex Vulg.* IV. 86. B.

Gen. XXVIII, 20, 21, 2X. *ut in Vulg. fere.* VI. 521. E. 5XX. A.

Gen. X22I, 13. *ut in Vulg.* IV. 86. C.

Gen. XXXI, 38, 39, 40. *ut in Vulg.* I. 772. A. III. 34X. A. IV. 99. E. *ex Græco.* 100. E.

Ged. XX2I, 39, 40. *ex Vulg.* I. 146X. D.

Gen. X2II, I. *& ſeqq. ex Vulg.* IV. 166. 167. *ex Græco.* 165. 168.

Gen. XXXII, 30. *ex Vulg.* IV. 162. E. V. 1X4. E.

Gen. XXXIII, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 1415. C.

Gen. 2XXV, I, 2; 3, 6, 7, 9, 10, II, 12, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1415. C. D.

Geneſ. XL, 8. *ex Græco.* IX. 625. A. B.

Gen. XLVI, I, 2. 3, 4. *ut in Vulg.* IV. 1415. E.

Gen. XLIX, 4. *ut in Vulg.* III. 1975. C.

Gen. XLIX, 9. *ex Græco.* III. 1190. A.

Gen. 2LIX, 20. *ut in Vulg.* VI. 11X4. B.

Gen. XLIX, II. *ut in Vulg.* III. 563. D.

EX LIBRO EXODI.

Exod. V, XI. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1774. D.

Exod. VI, 3. *ut in Vulg.* IV. 814. D.

Exod. VII, 3. *ut in Vulg.* II. 965. C.

Exod. XII, 2, 3, 6. *ut in Vulg.* III. 1850. D.

Exod. 2II, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* III. 1851. B.

Exod. 2III, I, 2. *ut in Vulg.* IV. 1416. C.

Exod. 2III, II, 12. *ut in Vulg.* IV. 1416. D.

Exod. XIV, 14. *ut in Vulg.* II. 731. B.

Exod. XV, I. *ut in Vulg. fere.* V. 315. A.

Exod. XV, 9. *ex Græco.* IV. 233. B.

Exod. 2V, X6. *ex Græco.* II. 950. B.

Exod. XVI, 8. *ut in Vulg.* IV. 1114. E. *ex Græco.* V. 153. E. III. 5X0. B.

Exod. XVII, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* IV. 1416. D.

Exod. 2VIII, XI, 22. 23. *ut in Vulg.* IV. 1358. C.

Exod. XVIII, 21, 22, 23, 24, 25, X6. *ut in Vulg.* IV. 1336. B. C.

Exod. X12, 2X. *Sacerdotes, qui accedunt ad Dominum Deum, ſanctificentur: ne forte derelinquat illos Dominus. Cypr.* I. 149. C. 158. B.

Exod. XX, 4, 5. *ut in Vulg.* III. 1724. D.

Exod. XX, 7. *ut in Vulg.* III. 957. E. III. 1799. B. V. IX86. B. VI. 534. B. VI. *parte II.* 1776. D.

Exod. X2, 16, 17. *ut in Vulg.* III. 663. A. *ex Græco.* 664. A.

Digitized by Google

Exod. xx, 22, 24. *ut in Vulg.* IV. 1416. E.

Exod. xx, 22, 23, 24. *ex Vulg.* II. 1092. E.

Exod. xxi, 16. *ex Vulg.* III. 981. A.

Exod. xxii, 8. *ex Vulg.* V. 145. E.

Exod. xxii, 16. *ut in Vulg.* III. 1971. B.

Exod. xxii, 18. *ex Vulg.* IV. 1352. C.

Exod. xxii, 20. *ut in Vulg.* III. 1724. E.

Exod. xxii, 25. *ut in Vulg.* IV. 1328. E.

Exod. xxii, 28. *Principi populi tui non maledices.* I. 23. B.

Exod. xxii, 28. *ut in Vulg.* V. 1329. A. VI. 578. C.

Exod. xxii, 29. *ut Vulg. fere.* IV. 1004. D. *Decimas tuas & primitias non tardabis offerre mihi.* VI. 522. D.

Exod. xxiii, 1, 2. *ex Vulg.* I. 103. I.

Exod. xxiii, 4. I. 191. D.

Exod. xxiii, 7. *ex Græco.* III. 774. E.

Exod. xxiii, 8. *ex Græco.* IV. 1027. E.

Exod. xxiii, 19. *ut in Vulg.* IV. 1417. A.

Exod. xxiii. 20, 21. *ex Vulg. ſed quibuſdam omiſſis.* III. 562. D.

Exod. xxiii, 22, 23. *ex Vulg.* IV. 1417. A.

Exod. xxiii, 25. *ex Vulg. ſed* ſi ſervieritis, *pro* ſervietiſque. IV. 1417. A.

Exod. xxiv, 4. 5, 6, 7, 9. *ut in Vulg.* IV. 1417. B.

Exod. xxiv, 12, 18. *ut in Vulg.* IV. 1417. D.

Exod. xxv, verſus novem priores, *ut in Vulg.* IV. 1417. D. E.

Exod. xxv, 17, 18, 22. *ex Vulg.* IV. 86. D.

Exod. xxv, 40. *aliter quam in Vulg.* IV. 162. D.

Exod. xxvi, 1. *ex Græco.* IV. 403. B.

Exod. xxvii, 35. *ut in Vulg.* IV. 1087. C.

Exod. xxviii, 35. *ex Vulg.* V. 1342. D.

Exod. xxviii, 43. *Et cum accedunt miniſtrare ad altare ſancti, non adducent in ſe delictum, ne moriantur. Cypr.* I. 149. C. 158. C.

Exod. xxix, 4, 5, 6, 7. 8, 9 *ut in Vulg.* I. 70. C. IV. 1064. E.

Exod. xxx, 25, 26, 27, 28, 29. *ut in Vulg.* IV. 792. B.

Exod. xxxi, 2, 3, 4, 5, 6. *ex Græco.* IV. 358. B.

Exod. xxxii, 27. *ut in Vulg.* VI. 540. D.

Exod. xxxii, 31. *ex Vulg.* V. 228. A.

Exod. xxxii, 31, 32. *ut in Vulg.* VI. 1128. E.

Exod. xxxiii, 21. *Eſt locus penes me, & ſtabis ſuper petram.* I. 129. D. III. 500. C. *ut Vulg. fere.* IV. 816. C.

Exod. xxxiii, 20. XI. 335. E.

Exod. xxxiii, 23. *ut in Vulg.* III. 500. C.

Exod. xxxv, 2. *ut Vulg. ſed additur,* ſervile. IV. 881. E.

EX LEVITICO.

Levit. iv, 1, 2, 3, 22, 23. *ut in Vulg.* III. 662. E. *ex Græco.* 661. E.

Levit. iv, 22, 23. *ut in Vulg.* IV. 1418. B.

Levit. v, 1. *ut in Vulg.* VI. 157. E.

Levit. v, 10. *ut in Vulg.* IV. 1418. B.

Levit. v, 15, 16. *ex Vulg.* IV. 1418. B.

Levit. vi, 12, 13. *ut in Vulg.* IV. 1418. C.

Levit. vi, 21, 22. *ut in Vulg.* IV. 1095. D.

Levit. x, 9. *ex Græco.* IV. 1108. C.

* Levit. x, 9, 10. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. C.

Levit. x, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* IV. 1304. D.

Levit. xi, 44. *ut in Vulg.* III. 1927. D.

Levit. xvii, 14. *ut in Vulg.* VI. 539. A.

Levit. xviii. a verſu 5. ad 20. *ut in Vulg.* III. 363. E. 364. A.

Levit. xviii, 6. *ut in Vulg.* V. 436. D.

Levit. xviii, 12. *ut in Vulg.* V. 543. C.

Levit. xviii, 20. *ut in Vulg.* V. 436. D.

Levit. xviii, 26, 29. *ex Græco.* III. 827. A.

Levit. xix, 2. *ex Vulg.* I. 155. C.

Levit. xix, 9, 10. *ut in Vulg.* III. 1970. C.

Levit. xix, 12. *ut in Vulg.* III. 957. E. V. 1286. B.

Levit. xix, 14. *ut in Vulg.* V. 255. C.

Levit. xix, 15. *ex Vulg.* V. 337. C. *alia verſione.* V. 821. C. *ex Græco.* III. 774. E. *ſed* divitis *habet, pro* pauperis.

Levit. xix, 15, 16. *ex Vulg.* V. 1450. B.

Levit. xix, 26. *ut in Vulg.* III. 1883. C.

Levit. xix, 35, 36, 37. *ut in Vulg.* IV. 1327. C. VI. 418. E.

Levit. xx, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* IV. 1352. C.

Levit. xx, 10, 11, 12, 14, 17, 19, 20, 21. *ex Vulg.* V. 1413. D. E.

Levit. xxi, 11. *Sacerdos ad hominem mortuum non accedat.* III. 1745. B.

Levit xxi, 14. 15. *ex Vulg.* I. 850. B. 1000. D. 1006. B. 1015. E.

Levit. xxi, 17. *Homo, in quo fuerit macula & vitium, non accedet offerre dona Deo. Cyprian.* I. 149. C. 158. B.

Levit. xxiv, 17. *ex Vulg.* IV. 1357. A. V. 428. E.

Levit. xxv, 35, 36. *ut in Vulg.* IV. 1328. E.

Levit. xxv, 36. *ex Vulg.* VI. 545. C.

Levit. xxv, 37. *ut in Vulg.* IV. 1328. B.

Levit. xxvi, 2. *ut in Vulg.* IV. 1418. E.

Levit. xxvi, 3. uſque 13. *ut in Vulg.* IV. 1419. A. B.

Levit. xxvi, 14, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* IV. 1419. C.

Levit. xxvi, 21, 24. *ex Vulg.* VI. 136. D.

Levit. xxvii, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* IV. 1419. E.

Levit. xxvii, 19, 20, 21. *ut in Vulg.* IV. 1419. E.

Levit. xxvii, 28. *ut in Vulg.* IV. 1420. A. VII. 1110. C.

Levit xxvii, 30. *ut in Vulg.* VI. 521. B.

Levit. xxvii, 32, 33. *alia verſione.* VI. 521. B.

EX LIBRO NUMERORUM.

Num. i, 51. *Si quis externorum acceſſerit, morietur.* I. 126. E. 127. A. *morte moriatur.* IV. 1418. A.

Num. iii, 12. *Tolle Levitas pro primogenitis filiorum Iſraël, & pecora Levitarum pro pecoribus eorum, eruntque Levitæ mei. Ego Dominus.* I. 126. E.

Num. iii, 32. *Princeps autem principum Levitarum Eleazar, filius Aaron ſacerdotis, erit ſuper excubitores eccleſiæ ſanctuarii.* I. 126. E.

Num. v, 9, 10. *ut in Vulg.* IV. 1420. D.

Num. vi, 23, 24, 25, 26. *aliter quam in Vulg. & Græco.* II. 862. E.

Num. vii, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* IV. 1420. D.

Num. viii, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* IV. 1420. E.

Num. xi, 16. *ut in Vulg.* V. 1341. E. VI. 364. B.

Num. xi, 17. *ex Vulg.* VI. 208. C.

Num. xiv, 11, 12. *ut in Vulg.* IV. 1421. A.

Num. xiv, 21, 22, 23. *ex Vulg.* IV. 1421. B.

Num. xiv, 41, 42. *ut in Vulg.* IV. 1421. C.

Num. xv, 18, 19, 20, 21. *ut in Vulg.* VI. 522. D.

Num. xv, 30, 31. *ex Græco.* V. 932. C.

Num. xvi. *Non ſoli tibi locutus eſt Dominus: quia omnis congregatio ſancta eſt.* II. 1142. D.

Num. xvi, 22. *Uno peccante contra omnes ira deſævit,* ex Vulg. II. 1157. C.

Num. xvi, 26. *Separamini a tabernaculis hominum iſtorum duriſſimorum, & nolite tangere ea quæ ad eos pertinent, ne ſimul pereatis in peccato eorum. Cyprian.* I. 150. B. *Ex Græco.* I. 1185. B.

Num. xvi, 44, 45, 46, 47, 48. *ut in Vulg.* IV. 1421. D.

Num. xviii, 1. *Iniquitatem populi debetis portare.* IV. 1243. A.

Num. xviii, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 19. *ut in Vulg.* IV. 1421. E. 1422. A.

Num. xviii, 12, 13, 14. *ut in Vulg.* VI. 521. C.

Num. xviii, 20. *Ego ſum pars hereditatis tuæ.* III. 615. A.

Num. xviii, 21. *ex Vulg.* VI. 521. D.

Num. xix, 22. *Et omnia quæcumque tetigerit immundus, immunda erunt. Cyprian.* I. 154. D. *ex Græco.* I. 1017. B. VI. 789. D.

Num. xx. 25. *Apprehende Aaron fratrem tuum, & Eleazarum filium ejus,*

& impones eos in montem coram omni ſynagoga; & exue Aaron ſtolam ejus, & indue Eleazarum filium ejus: & Aaron appoſitus moriatur illic. Cyprian. I. 150. C.
Num. xxi, 8, 9. *ut in Vulg.* IV. 86. E. IV. 786. D.
Num. xxiii, 8. *ut in Vulg.* VI. 933. D.
Num. xxiii, 23. *ut in Vulg.* III. 1833. D.
Num. xxxi, 26, 27, 28, 29. *ut in Vulg.* IV. 1422. B. C.
Num. xxxi, 43. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* IV. 1422. C. D.
Num. xxxiii, 3. *ut in Vulg. fere.* III. 1851. A.
Num. xxxv, 1, 2. 3, 8. *ut in Vulg.* IV. 1423. B.
Num. xxxvi, 13. *ut in Vulg.* IV. 1423. D.

EX DEUTERONOMIO.

Deut. 1, 9, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* IV. 1336. A. IV. 1358. D.
Deut. 2, 12. 13. *ex Græco.* II. 950. B. C.
Deut. xi, 26, 27, 28. *ut in Vulg.* IV. 1423. E.
Deut. xii, 5, 6, 10. 11. *ex Vulg. ſed* voviſtis, *pro* vovebitis. IV. 1424. A. B.
Deut. xii, 11. *ex Vulg.* VI. 521. B. C.
Deut. xii, 13. *ut in Vulg.* I. 65. D. II. 1092. E. IV. 1346. E.
Deut. xii, 13. 14. *ex Vulg.* IV. 915. A. IV. 1324. E. IV. 1424. B.
Deut. xiii, 8, 9. *aliter quam in Vulg. & Græco.* III. 791. B.
Deut. xiv, 22, 23. *ex Vulg.* VI. 521. C.
Deut. xv, 7, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* IV. 1329. A.
Deut. xv, 9. *ut in Vulg.* III. 663. A. *ex Græco.* 664. A.
Deut. xv, 12. *ex Græco.* III. 981. A. *ex Vulg. fere.* IV. 886. D.
Deut. xvi, 18. *ut in Vulg.* IV. 1358. D.
Deut. xvi, 18, 19. *ut in Vulg.* IV. 1335. E.
Deut. xvi, 19. *ut in Vulg.* IV. 1035. D.
Deut. xvi, 20. *ex Vulg.* V. 1342. B. *Juſte quod juſtum eſt exſequaris.* V. 1450. B.
Deut. xvii, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* III. 1724. E.
Deut. xvii, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* VIII. 1555. E. VII. 876. B.
Deut. xvii, 8. uſque 13. IX. 1904. E. *ut Vulg.* ſed verſu 8. *inter lepram & non lepram.*
Deut. xvii, xii. *ut in Vulg.* VII. 875. D.
Deut. xvii, 15. *ex Græco.* IV. 886. D.
Deut. xvii, 14, 15, 17, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 1332. C. D. VI. 404. A. B.
Deut. xvii, 18, 19. *ut in Vulg.* VII. 875. E.
Deut. xviii, 3, 4, 5. *ex Vulg.* VI. 522. C.
Deut. xviii, 10, 11. *ut in Vulg. fere.* IV. 840. E.
Deut. xix, 15. *In ore duorum vel trium teſtium ſtabit omne verbum.* I. 27. C.
Deut. xix, 16, 17, 18, 19, 20, 21. *ut in Vulg.* VI. 151. D.
Deut. xxii, 1, 2, 3. I. 191. D.
Deut. xxii, 11. *ex Græco.* IV. 403. C.
Deut. xxii, 26, 27. I. 190. E.
Deut. xxiii, 21, 22, 23. *ut in Vulg.* IV. 1424. C.
Deut. xxiii, 24, 25. *ut in Vulg.* III. 1970. C.
Deut. xxiii, 25. *alia verſione.* V. 671. C. V. 1214. D.
Deut. xxv, 5, 6, 7, 8, 9, 10. *ut in Vulg.* III. 1976. A.
Deut. xxv, 13, 14, 15. *ex Vulg.* VIII. 1085. D.
Deut. xxv, 14. *ex Vulg. verbis mutatis.* VI. 418. E.
Deut. xxvii, 9. *ex Græco.* X. 1398. C.
Deut. xxvii, 17. *ut in Vulg.* I. 126. D. V. 21. A.
Deut. xxvii, a verſu 18. ad 24. omiſſo 21. *ut in Vulg.* III. 364. B.
Deut. xxvii, 22. *ut in Vulg.* V. 543. C.
Deut. xxviii, 66. *Et videbitis vitam veſtram in ligno pendentem.* II. 1151. D.
Deut. xxxii, 5, 6. *Generatio prava & perverſa, hæc Domino retribuiſti!* VIII. 139. E.
Deut. xxxii, 7. *ut in Vulg. excepto ſe*niores, *pro* majores. III. 182. B. 1936. D.
Deut. xxxii, 7. *Interroga patrem tuum, & dicet tibi: majores tuos, & annunciabunt tibi.* VIII. 209. *Ut in Vulgata,* IV. 479. C. V. 1370. D. 1452. B. *Ut in Vulg. fere.* V. 468. E. *Ex Græco.* IV. 1347. E.
Deut. xxxii, 8. *ex Græco.* VIII. 398. B.
Deut. xxxii, 12. *Dominus ſolus deducebat eos, & non fuit cum illis Deus alienus.* I. 89. C.
Deut. xxxii, 32, 33, 34, 35. *alia verſione, & ex Græco.* V. 1326. B.
Deut. xxxii, 39. *ex Vulg.* V. 729. D.
Deut. xxxiii, 8, 10. *excerpta ex Vulg.* III. 981. B.
Deut. xxxiii, 9, 10. *ut in Vulg.* VI. 942. E. 943. A.

EX LIBRO JOSUE.

Joſue vi, 16, 17, 18, 19. *ex Vulg.* IV. 1426. D.
Joſue vi, 24. *ut in Vulg.* IV. 1427. A.
Joſue vii, 6, 10, 11, 13. *ut in Vulg.* IV. 809. E.
Joſue vii, 10, 11, 12. *ut in Vulg.* IV. 1427. B.
Joſue vii, 12. *ex Vulg.* VI. 513. D.
Joſue vii, 13. *ut in Vulg.* V. 561. C. VI. 149. C. VI. 1133. B.
Joſue viii, 30, 31. *ut in Vulg.* IV. 1427. D.
Joſue ix, 23, 27. *ut in Vulg.* IV. 1427. E.

EX LIBRO JUDICUM.

Judic. xvii, 6. *ut in Vulg.* IV. 1428. C.

EX LIBRIS REGUM.

1. Reg. 1, 24. *ex Vulg.* IV. 1428. D.
1. Reg. 2, 4. *ut in Vulg.* IV. 234. C.
1. Reg. 2, 5. *ut in Vulg.* V. 267. A.
1. Reg. 2, 10. *ex Vulg.* VI. 182. B.
1. Reg. 2.... *Elegi te ſacerdotem ex omnibus, ut aſcendas ad altare meum, & portes coram me nomen magnum cunctis diebus vitæ tuæ.* III. 183. C.
1. Reg. 2, 19, 20, 21. *ex Vulg.* IV. 1428. E.
1. Reg. 2, 20. *Sacerdos ſi peccaverit, quis orabit pro eo!* I. 1761. D.
1. Reg. 2, 25. *ut in Vulg.* I. 678. B. IV. 1429. A. V. 1344. E. *Ut Vulg. fere.* III. 1743. A. *Ut in Græco.* II. 96. C. 864. B. III. 652. D. V. 795. D.
1. Reg. 2, 30. *ut in Vulg.* V. 1329. A. IV. 1429. A. VI. 507. D. VI. 1125. A. *Ex Græco.* IV. 1065. C. *Honorificantes me honorificabo: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles.* III. 1743. A. *Qui glorificant me, gloriabor in eis.* V. 727. B.
1. Reg. iii, 11. *Facio opera mea in Iſrael, ut omnis qui audit, crepitet ambas aures ſuas.* II. 1343. A.
1. Reg. iii, 12, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1429. D.
1. Reg. vi, 22. *ex Vulg.* V. 1332. B.
1. Reg. vii, 3. *ut in Vulg.* X. 35. A.
1. Reg. viii, 7. *ex Græco.* III. 652. E.
1. Reg. 12, 2. *ut in Vulg.* V. 1325. A.
1. Reg. xiv, 24. *ex Vulg.* VI. 1129. A.
1. Reg. xv, 2, 3. *ex Græco.* III. 665. D. *Ut in Vulg.* 666. D.
1. Reg. xv, 11. *ut in Vulg.* VI. 1133. D.
1. Reg. xv, 13, 14, 22, 23, 24. *ut in Vulg.* III. 666. E. *Ex Græco.* 665. E.
1. Reg. xv, 17. *ut in Vulg.* V. 173. E. 289. D. *ut in Vulg. fere.* VI. 1474. E.
1. Reg. xv, 22, 23. *ut in Vulg.* IV. 1430. E. V. 1251. C. VI. 1544. D.
1. Reg. xv, 23. *ex Græco.* I. 1318. A. *ut in Vulg.* V. 209. A.
1. Reg. xv, 25. *ut in Vulg.* VI. 13. C.
1. Reg. xvi, 7. *ex Græco.* II. 949. B. *Homo videt in facie, Deus autem videt in corde. Donat.* I. 1184. B.
1. Reg. 22, 41. *paulo aliter.* IV. 475. C.
1. Reg. xxi, 1. *ut in Vulg.* V. 1286. D.
1. Reg. xxiv, 6. *ut in Vulg.* IV. 1114. D. V. 153. E.
1. Reg. xxvi, 9. *ut in Vulg.* III. 593. C. III. 1799. A.
1. Reg. xxvi, 11. *ut Vulg. fere.* IV. 1310. C.

2. Reg. 1, 14. *ut in Vulg.* III. 1799. A.

2. Reg. i, 16. *ut in Vulg.* III. 959. D. V. 190. D. V. 544. A.
2. Reg. iii, 1. *ex Græco.* I. 1280. D.
2. Reg. vi, 13, 14, 15. *ut in Vulg. ſed additum ex Græco*, percutiebat in organis harmonicatis. IV. 1431. B.
2. Reg. vi, 21. *ex Græco.* VI. 1057. C.
2. Reg. vi, 23. *ut in Vulg.* VI. 1057. D.
2. Reg. vii, 2. *ut in Vulg.* IV. 1431. D.
2. Reg. xii, 11. *Ecce ego inducam*, &c. VI *parte II.* 1772. E.
2. Reg. xii, 28. *ex Vulg.* V. 625. A.
2. Reg. xxiv, 17. *ut in Vulg.* IV. 1431. C.
2. Reg. xxiv, 25. *ut in Vulg.* IV. 1431. C.

❧

III. Reg. 2, 3. *ut in Vulg.* IV. 1359. C.
III. Reg. 2, 20. *ut in Vulg.* VIII. 1541. A.
III. Reg. 2, 27. *ex Græco.* I. 1184. C.
III. Reg. iii, 26. *ex Vulg.* VI. 943. D.
III. Reg. viii. *a verſu* 13. *uſque ad verſum* 66. *ut in Vulg. fere.* II. 1091. A. B. C. D. E. 1091. A. B. C. D.
III. Reg. viii, 23. *Domine Deus Iſraël, non eſt tibi ſimilis in cœlo ſurſum, neque in terra deorſum.* I. 89. C.
III. Reg. viii, 44, 45, 46, 47, 48, 49. *ex Vulg.* IV. 1349. A. B.
III. Reg. xiii, 33, 34. *ut in Vulg.* IV. 515. A. *Ex Græco.* 516. A.
III. Reg. xx, 42. *ut in Vulg.* V. 479. E.
IV. Reg. xxi, 5, 6. *ex Vulg. magis quam ex Græco.* III. 1686. D.
III. Reg. xxi, 21. *ex Vulg.* VI. 806. D.

❧

IV. Reg. v, 15, 16, 20, 21, 23, 25, 26, 27. *ut in Vulg.* IV. 515. B. C. *ex Græco.* 516. B. C.
IV. Reg. vi, 16. *ut Vulg. fere.* IV. 1149. B.
IV. Reg. xi, 9. *ex Vulg.* IV. 1441. E.
IV. Reg. xix, 3. *ex Vulg.* V. 561. B.
IV. Reg. xx, 19. *ut in Vulg.* VIII. 1403. C.
IV. Reg. xxii, 18, 19, 20. *ex Vulg.* VI. 1124. C.
IV. Reg. xxiii, 29. *ut in Vulg.* VI. 1124. C.

EX LIBRIS PARALIPOMENON.

1. Paralip. xi, 19. *Num ſanguinem iſtorum hominum qui profecti ſunt, & animarum periculum bibam!* III. 507. D.
1. Paralip. xii, 17. *ex Vulg.* VI. 968. B.
1. Paralip. xxviii, 9. *ex Vulg.* IV. 1359. C. *ex Græco.* II. 949. B. *Omnia corda ſcrutatur Dominus, & omnem cogitationem novit.* I. 103. A.
1. Paralip. xxviii, 10, 11. *ut in Vulg.* IV. 1411. A.
1. Paralip. xxix. octodecim verſus priores, *ex Vulg.* IV. 1411. B. C. D. E.

❧

2. Paralip. vii, 12, 15, 16. *ut in Vulg.* IV. 1345. E.
2. Paralip. xix, 2. *ex Græco.* IV. 443. D. V. 21. A. *ex Vulg.* VI. 735. C.
2. Paralip. xix, 2, 3. *ut in Vulg.* V. 479. E.
2. Paralip. xix, 4, 5, 6, 7. *ut in Vulg.* IV. 1337. B. 1358. E.
2. Paralip. xix, 6, 7. *ut in Vulg.* VIII. 1445. E.
2. Paralip. xix, 7. *ut in Vulg.* IV. 914. A.
2. Paralip. xxvi, 4, 5, 7, 10, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21. *ex Vulg.* V. 1346. A. B. C.

EX LIBRIS ESDRÆ, TOBIÆ, JUDITH, ESTHER.

1. Eſdr. iii, 1. *ut in Vulg.* VII. 331. A.
1. Eſdr. vii, 21, 23, 24, 25, 26. *ut in Vulg.* V. 6. E.
1. Eſdr. vii, 26. *ut in Vulg.* VII. 278. A.
2. Eſdr. viii, 13. *ut in Vulg.* VIII. 1548. E.
Tob. 2, 18. *ex Vulg.* VIII. 1546. B.
Tob. iii, 2. *ex Vulg.* I. 224. E.
Tob. iii. 13. *ex Vulg.* I. 226. A.
Tob. iii, 21. *ex Vulg.* II. 993. A.
Tob. iii, 21, 22. *ex Vulg. vocibus quibuſdam mutatis.* I. 225. A.
Tob. iv, 3, 4. *ex Vulg.* VIII. 1541. B. *ſed* vitæ tuæ, *pro* vitæ ejus.
Tob. iv, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* IV. 1359. D.
Tob. iv, 9. *ex Vulg.* VI. 417. C.
Tob. iv, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1359. D.
Tob. iv, 18. *ut in Vulg.* V. 383. C.
Tob. iv, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 1359. E.
Tob. xii, 7. *ex Græco.* IV. 227. D.
Tob. xii, 7. *alia verſione.* V. 861. D.
Tob. xiii, 17. *Benedicti qui ædificant te in æternum, & maledicti ſunt qui deſtruunt muros tuos, vel certe qui ſubvertunt habitationes tuas, vel nunc conati ſunt minui ſancta tua. Tu autem domus Dei, lætare cum filiis juſtorum.* I. 986. A.
Tob. xiv, 10, 11. *ut in Vulg.* IV. 1359. E.
Judith xi, 11, 12. *ut in Vulg.* IV. 1437. C. D.
Eſther iv, 13, 14. *ut in Vulg.* V. 230. E.

EX LIBRO JOB.

Job i, 3. *ut in Vulg.* IV. 868. D.
Job. i, 5. *ex Vulg.* V. 272. B. 697. A.
Job i, 8. *ut in Vulg.* IV. 869. C.
Job 2, 6. *ut in Vulg.* V. 1394. B.
Job iv, 2. *ex Vulg.* VI. 1134. E.
Job iv, 18. *In Angelis reperta eſt nequitia.* V. 401. A.
Job v, 6. *ut in Vulg.* VI. 505. C.
Job v, 21. *ex Vulg.* V. 1269. E.
Job vi, 6. *ex Græco.* IV. 355. A.
Job vi, 9, 10. *ut in Vulg.* V. 1390. D.
Job vii, 20. *ut in Vulg.* IV. 1451. B.
Job viii, 8. *ut in Vulg.* VIII. 209.
Job ix, 13. *ut in Vulg.* V. 261. D.
Job xii, 12. *Canities hominum prudentia eſt.* I. 70. B.
Job xii, 14. *ut in Vulg.* V. 751. B. *ex Græco.* V. 933. C.
Job xiv, 4. *ex Græco.* II. 889. B. *ex Vulg.* Ibidem, *ex Græco.* VI. 472. B. III. 502. C. III. 611. D. X. 1477. D.
Job xvi, 7. *ut in Vulg.* V. 658. B.
Job xvi, 20. *ut in Vulg.* I. 1736. D. III. 504. A. V. 322. D. VI. 946. A.
Job xxi, 14. *ut in Vulg.* VI. 629. C.
Job xxiv, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12. *ut in Vulg.* VI. 523. E. 524. A.
Job xxiv, 23. *ex Vulg.* VI. 513. E.
Job xxvii, 15, 21. *ex Vulg.* VI. 515. A.
Job xxviii, 12, 20, 21. *Sapientiam Dei unde invenies! Latet enim ab oculis hominum, & a volucribus cœli abſconſa eſt.* I. 179. C.
Job xxix, 13, 14, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* I. 752. B.
Job xxviii, 28. *ex Græco.* V. 930. B.
Job xxix, 2. *uſque* 10. *ex Græco.* III. 1257. D.
Job xxix, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* IV. 1336. A.
Job, xxix, 11, *uſque* 17. *ut in Vulg.* I. 107. A. B. I. 557. D. E. IV. 1335. A. VI. 509. A. B.
Job xxix, 13. *ut in Vulg.* III. 959. C.
Job xxix, 16. *ut in Vulg.* V. 149. E. 176. A. V. 723. E.
Job xxxi, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* I. 557. E.
Job xxix, 17. *ut in Vulg.* VII. 279. D.
Job xxx, 25. *ex Vulg.* III. 959. C.
Job xxx, 29. *ut in Vulg.* III. 505. A. VI. 881. D.
Job xxxi, 25. *ut in Vulg.* III. 440. D.
Job xxxi, 32. *Hoſpitium meum viatori patuit.* VI. 417. C.
Job xxxi, 38, 39. *ut in Vulg.* V. 1450. E.
Job xxxi, 39. *ut in Vulg.* V. 95. A.
Job xxxi, 38, 39, 40. *ut in Vulg.* IV. 1327. A.
Job xxxiii, 4. *ex Græco.* I. 408. C. II. 863. C.
Job xxxiv, 30. *ex Vulg.* IV. 1334. C. 1338. C.
Job xxxiv, 30. *ut in Vulg.* V. 1360. A.
Job xxxv, 13. *ex Vulg.* IV. 1327. B.
Job xxxvi, 22. *ut in Vulg.* IV. 868. E.
Job xxxvii, 2. *ut in Vulg.* IV. 975. C.
Job xxxvii, 7. *ex Græco.* I. 1219. A.
Job xxxviii, 4. I. 398. B.
Job xxxviii, 7. *ex Græco.* I. 397. E.
Job xxxviii, 32. *ex Vulg. ſed* pro-

dire, *pro* conſurgere. IV. 1138. A.
Job XXXVIII, 36. *ex Græco.* IV. 358. D.
Job XL, 11. *Virtus ejus in lumbis, & poteſtas in umbilico.* IV. 1150. E. *Ex Vulg.* 1153. E.
Job XL, 12. *ut in Vulg.* III. 961. B.
Job XL, 15. *ex Vulg.* VI. 929. B.
Job XL, 17. *ut in Vulg.* VI. 150. B.
Job XL, 18 *ut in Vulg.* IV. 871. B.
Job XL, 19. *ex Græco.* I. 1208. A.
Job XL, 20. *Duces draconem in hamo.* II. 843. D.
Job XLI, 7. *ut in Vulg.* VI. 437. B.
Job XLI, 24. *ut Vulg. fere.* VII. 333. A.
Job XLI, 25. *ut in Vulg.* V. 250. E. 563. B. V. 477. A. VI. 956. D.
Job.... (pro Mich. VII, 9.) *Suſtinebo iram Dei, quoniam merui, donec juſtificet cauſam meam.* VI. *parte II.* 1698. D.

EX PSALMIS.

Pſal. I, 1. *ut in Vulg.* V. 355. C.
Pſal. I, 2. *ut in Vulg.* V. 66. B.
Pſal. I, 4, 5, 6. *ex verſione Hieronymi.* I. 244. E.
Pſal. I, 6. *ut in Vulg.* V. 163. A.
Pſal. 2, 1, 2, 3, 4, 5. *ex verſione Hieronymi.* I. 244. E. 245. A.
Pſal. 2, 3. *ex Vulg.* III. 806. C.
Pſal. 2, 7. *ut in Vulg.* I. 302. D.
Pſal. 2, 7, 8. *ut in Vulg.* I. 1067. C.
Pſal. 2, 8. *Pete a me.* Cetera *ut in Vulg.* III. 488. A. V. 516. C.
Pſal. 2, 11. *ut in Vulg.* IV. 1185. D.
Pſal. 2, 11, 12. *Servite in timore, & exſultate ei cum tremore. Adorate pure, ne forte iraſcatur, & pereatis de via.* I. 65. E.
Pſal. IV, 2. *In tribulatione dilataſti me.* III. 486. D.
Pſal. IV, 7. *ut in Vulg.* IV. 87. B.
Pſal. V, 7. *ut in Vulg.* III. 1979. A. IV. 1451. D. V. 290. E. VI. 538. C.
Pſal. V, 7. *uſque ad finem Pſalmi, ex verſione Hieronymi.* I. 65. C. V. 243. E. VI. 539. C.
Pſal. VI, 6. *ut in Vulg.* III. 662. D.
Pſal. VI, 7. *ut in Vulg.* II. 1157. B. V. 405. A.
Pſal. VIII, 3. *Ut deſtruas inimicum & defenſorem.* III. 180. E.
Pſal. VIII, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* IV. 870. C. IV. 891. D.
Pſal. IX, 7. *ut in Vulg.* IV. 343. A. 792. C. *ex Græco.* 344. A. III. 1652. D.
Pſal. IX, 13. *ut in Vulg.* IV. 802. D.
Pſal. IX, 17. *ut in Vulg.* IV. 315. C.
Pſal. X, 3. *ut in Vulg.* I. 852. C.
Pſal. X, 7. *ut in Vulg.* V. 562. E.
Pſal. X, 14. *ex Vulg. ſed* pupillo, *pro* orphano. IV. 1327. B. VI. 525. B.
Pſal. X, 22. *ex Vulg.* VI. 354. E.
Pſal. XI, 3, 4, 5. *ex Vulg. ſed interpolata.* I. 758. B. III. 783. A. *ut in Vulg.* I. 108. A. B.
Pſal. XI, 3. *ex Græco.* IV. 338. C. 415. C. 528. C. IV. 788. A.
Pſal. XI, 4. *ut in Vulg.* IV. 343. A. 792. C. V. 658. E.
Pſal. XI, 5. *ut in Vulg.* IV. 802. D.
Pſal. XI, 6. *ut in Vulg.* IV. 1327. B. V. 467. B. VI. 506. B. 525. A.
Pſal. XI, 7. *ut in Vulg.* VI. 929. C.
Pſal. XIII, 1. *ut in Vulg.* IV. 802. D. VI. 1345. D.
Pſal. XIII, 3. *ex Vulg.* III. 806. C. IV. 435. D.
Pſal. XIII.... *Omnes inutiles facti ſunt in voluntatibus ſuis.* VI. 1345. D.
Pſal. XIV, 4. *ut in Vulg.* V. 934. B.
Pſal. XIV, 5. *ex Vulg.* IV. 1330. B.
Pſal. XV, 3. *ut in Vulg.* IV. 150. B. *Ut in Vulg. fere.* IV. 802. C.
Pſal. XV, 10. *de Chriſto.* III. 22. E.
Pſal. XVI, 4. *ut in Vulg.* IV. 1158. C.
Pſal. XVII, 12. *ex Vulg.* V. 1325. C.
Pſal. XVII, 26, 27. *ex Vulg.* I. 124. D. VI. 881. C.
Pſal. XVIII, 2. *ut in Vulg.* I. 144. E.
Pſal. XVIII, 5. *ex verſione Hieronymi.* I. 210. D.
Pſal. XVIII, 6. *ut in Vulg.* V. 915. C.
Pſal. XVIII, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1153. D. V. 473. E.
Pſal. XX, 1. *ut in Vulg.* II. 767. D.
Pſal. XX, 2, 3. *ut in Vulg.* III. 1471. B.
Pſal. XXI, 18. *ex Vulg.* III. 23. C. D. 563. E.
Pſal. XXI, 19. *de Chriſto.* III. 22. E.
Pſal. XXI, 29, 31. *ut in Vulg.* VI. 1405. A.
Pſal. XXII, 5. *Et calix tuus inebrians &c.* VI. 788. E.
Pſal. XXII, 5. *Poculum tuum inebrians quam præclarum eſt!* VIII. 1659. C.
Pſal. XXIII, 7. *ut in Vulg. fere.* IV. 407. A. *ex Græco.* 408. A.
Pſal. XXIII, 8, 10. *ut in Vulg.* V. 318. D.
Pſal. XXIV, 7. *Delicta juventutis & ignorantiæ meæ &c.* V. 217. D.
Pſal. XXV, 4. uſque ad finem Pſalmi, *ex verſione Hieronymi.* I. 93. & 94. A.
Pſal. XXV, 4, 5, 6. *ut in Vulg.* V. 1265. B.
Pſal. XXV, 4, 5, 9. *ut in Vulg. fere.* V. 361. D.
Pſal. XXV, 5. *ut in Vulg.* IV. 390. C. *ex alia verſione.* V. 769. D.
Pſal. XXV, 8. *ut in Vulg.* VIII. 162. D. *ex Vulg. ſed* tabernaculi, *pro* habitationis. IV. 87. B.
Pſal. XXV, 10. *ut in Vulg.* V. 967. A.
Pſal. XXVI, 9. *ut in Vulg.* I. 1026. C. 1029. A.
Pſal. XXVI, 13. *ut in Vulg.* I. 429. A. *ut in Vulg.* IV. 1148. D.
Pſal. XXVI, 14. *ex Vulg.* VI. 362. D.
Pſal. XXVII, 3. *ut in Vulg.* V. 467. A.
Pſal. XXVII, 3, 4. *ut in Vulg.* IV. 1339. B.
Pſal. XXVII, 7. *ex Vulg.* V. 367. D. 513. D.
Pſal. XXIX, 6. *ut in Vulg.* V. 355. D.
Pſal. XXIX, 8. *ut in Vulg.* III. 1195. D. 1218. C.
Pſal. XXIX, 12. *ut in Vulg.* IV. 787. D.
Pſal. XXX, 9. *ut in Vulg.* VI. 156. B.
Pſal. XXX, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* I. 99. D.
Pſal. XXX, 19. *ut in Vulg. & aliter.* VI. 366. E.
Pſal. XXXI, 1, 2, 4. *ut in Vulg.* IV. 921. A. C.
Pſal. XXXI, 3. *ut in Vulg.* IV. 919. B.
Pſal. XXXI, 5. *ut Vulg. fere.* IV. 1187. A. B.
Pſal. XXXI, 5, 6. *ut in Vulg.* IV. 1452. A.
Pſal. XXXI, 8. *ut in Vulg.* I. 246. A.
Pſal. XXXI, 9. *Nolite eſſe ſicut equus & mulus, &c.* I. 1225. C. *ut in Vulg.* V. 818. E. 1049. 1050. E.
Pſal. XXXI, 10. *ut in Vulg.* IV. 1009. E. 1037. B.
Pſal. XXXII, 1. *Rectos decet laudare.* V. 727. C.
Pſal. XXXII, 3. *ex Vulg.* IV. 1152. B.
Pſal. XXXII, 5. *ex Vulg.* VI. 469. C.
Pſal. XXXII, 6. *ut in Vulg.* II. 862. B. IV. 975. B. VI. *parte II. poſt med.* 1402. D. IX. 199. B.
Pſal. XXXII, 10. *ut in Vulg.* V. 166. B.
Pſal. XXXII, 16. *alia verſione.* V. 367. B.
Pſal. XXXII, 18. *ut in Vulg. fere.* V. 887. C.
Pſal. XXXIII, 4. *ut in Vulg. ſed* in unum, *pro* in idipſum. III. 487. C.
Pſal. XXXIII, 6. *ut in Vulg.* III. 642. D. *ex alia editione* III. 1900. A. IV. 819. B.
Pſal. XXXIII, 8. *ex verſione Hieronymi, quibuſdam mutatis.* I. 210. B.
Pſal. XXXIII, 9. *Vacate & videte, &c.* III. 1900. A.
Pſal. XXXIII, 13, 15. *ex Vulg.* V. 513. D.
Pſal. XXXIII, 14. *ex Vulg.* IV. 175. C. IV. 1330. C. *ex verſione Hieronymi.* I. 288. B.
Pſal. XXXIII, 14, 15. *Cohibe linguam...* cetera ut in Vulg. I. 96. D.
Pſal. XXXIII, 14, 15, 16, 17, 22. *ex verſione Hieronymi.* I. 237. A.
Pſal. XXXIII, 16, 17. *ut in Vulg. ſed addit,* perſeveranter. V. 1404. E.
Pſal. XXXIII, 17. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1574. C.
Pſal. XXXIII, 19. *ut in Vulg.* IV. 490. C. V. 478. B.
Pſal. XXXIII, 20. *ut in Vulg.* I. 146. B.
Pſal. XXXIV, 1, 2. *ut in Vulg.* V. 314. E.
Pſal. XXXIV, 10. *ex Vulg.* VI. 525. C.
Pſal. XXXIV, 13. *ex Vulg.* IV. 1153. D.
Pſal. XXXIV, 16. *Diſciſſi ſunt.... ſtriderunt in me... cetera ut in Vulg.* III. 811. A.
Pſal. XXXIV, 16. *Diviſi ſunt, & non ſunt compuncti.* VII. 150. B.
Pſal. XXXV. *integer, ex verſione Hieronymi.* I. 245. A.
Pſal. XXXV, 2. *ut in Vulg.* V. 1140. C.
Pſal. XXXV, 2, 4, 5. *ut in Vulg. ſed verſus 3. ex Græco.* V. 864. E.
Pſal. XXXV, 4. *ut in Vulg.* V. 217. D.
Pſal. XXXV, 4, 5. *ut in Vulg.* II. 290. D. III. 176. A. V. 1360. D.
Pſal. XXXVI, 3. *ut in Vulg.* IV. 1009. E.
Pſal. XXXVI, 5. *ut Vulg. fere.* IV. 1187. A.
Pſal. XXXVI, 9. *Quoniam qui nequiter agunt, &c.* III. 2084.
Pſal. XXXVI, 9. *ut in Vulg.* V. 476. B.

Pſal. xxxvi, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 75x. B.
Pſal. xxxvi, 23. *A Domino diriguntur greſſus viri, & viam ejus volet.* V. 473. C.
Pſal. xxxvi, 24. *ex Vulg.* V. 471. E.
Pſal. xxxvi, 30, 31. *ut in Vulg.* III. 518. D.
Pſal. xxxvi, 3x. uſque ad finem Pſalmi, *ex verſione Hieronymi.* I. 92. C.
Pſal. xxxvi, 38. *Reliquiæ impiorum exterminabuntur.* V. 878. D.
Pſal. xxxvii, 6. *Computruerunt & deterioratæ ſunt cicatrices meæ a facie inſipientiæ meæ.* III. 499. E.
Pſal. xxxvii, 10. *ut in Vulg.* V. 1267. E.
Pſal. xxxvii, 12. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1500. D.
Pſal. xxxvii, 15. *ut in Vulg.* I. 759. A. *Et factus ſum ſicut homo non audiens, & non habens in ore ejus argumentationes.* III. 818. A.
Pſal. xxxvii, 19. *ut in Vulg.* IV. 1450. E.
Pſal. xxxviii, 1. *Dixi, Cuſtodiam vias meas, ut non delinquam in via mea: &c.* V. 818. C. *Ut in Vulg.* V. 1049. 1050. D.
Pſal. xxxviii, 2. *ut in Vulg.* I. 108. D.
Pſal. xxxviii, x, 3. *ex Vulg.* IV. 1205. D.
Pſal. xxxix, 5. *ut in Vulg.* V. 378. C.
Pſal. xxxviii, 8. *ut in Vulg. fere.* III. 417. E.
Pſal. xxxix, 11. *Non celavi miſericordiam tuam, & veritatem tuam a congregatione multa.* III. 470. E. *Ut in Vulg.* IV. 1209. E.
Pſal. xl, 1. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1944. E. VII. 1377. D.
Pſal. xl, 2. *ut in Vulg.* I. 835. E.
Pſal. xl, 5. *ut in Vulg.* VII. 1073. D.
Pſal. xl, 9. *Numquid qui cadit, non adjiciet ut reſurgat!* III. 501. C.
Pſal. xl, 10. *ut in Vulg.* V. 1325. D. *Qui edebat panes meos, ampliavit adverſus me ſupplantationem.* VIII. 159. E.
Pſal. xl, 12. *ut in Vulg.* IV. 138. C.
Pſal. xlii, 5. *ut Vulg. ſed omiſſe* adhuc. IV. 1149. E.
Pſal. xliii, 9. *In te laudabimur tota die.* IV. 115x. B.
Pſal. xl iii, 22. *Nonne Deus inquiret iſta! ipſe enim ſcit latentia cordis. Donat.* I. 1184. A.
Pſal. xliii, 23, 24. *ut in Vulg.* VI. 1215. E.
Pſal. xliv, 1. *ut in Vulg.* III. 56x. E.
Pſal. xliv, 7. *ex Vulg.* IV. 887. B.
Pſal. xliv, 8. *ut in Vulg.* I. x98. D. *aliis verbis quam in Vulg.* III. x6. E.
Pſal. xliv, 11, 12. *ut in Vulg.* IV. 1148. C.
Pſal. xliv, 13. *ut in Vulg.* IV. 87. B. *ex Græco.* 88. B.
Pſal. xliv, 17. *ut in Vulg.* IV. 1466. C. V. 477. A. VI. 4x6. C. VI. *parte II.* 1843. C.
Pſal. xlv, 5. *ut in Vulg.* V. 825. B.
Pſal. xlv, 6. *ut in Vulg.* IV. 505. D.
Pſal. xlvi, 8. *ex Vulg.* IV. 1185. D.
Pſal. xlvii, 4. *Deus in gradibus ejus cognoſcetur.* V. 1381. B.
Pſal. xlvii, 11. *Secundum nomen tuum Deus, ita & laudatio tua.* II. 768. E.
Pſal. xlvii, 13, 14, 15. *ut in Vulg.* I. 559. D. *Ut in Vulg. excepto,* gradus: *pro* domos. II. 900. E.
Pſal. xlvii, 14. *Diſtribuite domus ejus.* V. 1381. B. VI. 519. E.
Pſal. xlvii, 15. *ut in Vulg.* I. 108. E.
Pſal. xlviii, 13. uſque ad finem Pſalmi, *ex verſione Hieronymi.* I. 224. C.
Pſal. xlviii, 21. *ut in Vulg.* I. 66. E.
Pſal. xlix, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 1067. D.
Pſal. xlix, 5. *ex Vulg.* VII. 330. E.
Pſal. xlix, 15. *alia verſione.* VI. 361. C.
Pſal. xlix, 16. *ut in Vulg.* IV. 1091. D.
Pſal. xlix, 16, 18. *ex Vulg.* V. 290. B. V. 674. C.
Pſal. xlix, 18. *Tu autem odiſti diſciplinam, & abjeciſti ſermones meos retro. Si videbas furem, concurrebas ei, & cum adulteris portionem tuam ponebas. Cyprian.* I. 152. C. *Ex Vulg. ſed* concurrebas. VI. 158. B. *ut in Vulg.* IV. 1x72. A.
Pſal. xlix, 18, 19. *ex Vulg.* VI. 1531. C.
Pſal. xlix, 19, 20, 21. *ex verſione Hieronymi.* I. 9x. E.
Pſal. xlix, 20. *ex Vulg.* I. 121. D. IV. 1109. B.
Pſal. xlix, 21. *ut in Vulg. fere.* III. 806. E. V. 404. E.
Pſal. l, 4. *ex alia verſione.* IV. 887. E.
Pſal. l, 4, 5, 6. *ut in Vulg.* VI. 156. E.
Pſal. l, 5. *Iniquitatem meam ego cognoſco, peccatum meum coram me eſt ſemper.* IV. 1383. C. *Ut in Vulg.* IV. 919. C.
Pſal. l, 7. *In iniquitatibus conceptus ſum, & in delictis peperit me mater mea.* II. 889. C. III. 50x. D. 515. D. *Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum, & in delictis peperit me mater mea.* III. 611. D. *Ut in Vulg.* III. 610. C.
Pſal. l, 12. *ex Vulg. ſed addit* tuum. III. 501. C.
Pſal. l, 14, 15. *ut in Vulg.* I. 113. B.
Pſal. l, 14, 15, 19. *ut in Vulg.* III. 501. C. V. 405. D.
Pſal. li, integer, *ex verſione Hieronymi.* I. 92. D. E. I. 224. D.
Pſal. li, 7. *ut in Vulg.* IV. 234. C.
Pſal. li, 9. *ut in Vulg.* V. 872. C.
Pſal. lii, 6. *ex Vulg. ſed* nihili fecit illos, *pro* ſprevit eos. IV. 1156. C. *Deus diſſipabit oſſa hominum ſibi placentium.* IV. 1152. C.
Pſal. liii, 6. *ut in Vulg.* IV. 878. E.
Pſal. liii, 8. *ex Vulg.* V. 367. D. 513. D. VI. 83. C.
Pſal. liv, 6, 7. *ex Vulg.* IV. 1094. E.
Pſal. liv, 12. *ut in Vulg.* IV. 1330. C.
Pſal. liv, 13, 14, 15. *ut in Vulg.* V. 1325. D.
Pſal. liv, 6. *ut in Vulg.* VI. 1196. B.
Pſal. liv, 7. *ut in Vulg.* VI. 881. D.
Pſal. liv, 16. *ut in Vulg.* V. 465. D.
Pſal. liv, 23. *Projice ſuper Dominum caritatem tuam, & ipſe te enutriet, nec dabit in æternum fluctuationem juſto.* I. 67. A.
Pſal. liv, 24. *ut in Vulg.* VI. 539. C.
Pſal. lv, 5. *ut in Vulg.* IV. 879. B.
Pſal. lv, 1x. *ut in Vulg.* V. 417. C.
Pſal. lvi, lvii. lviii, 1. *Ne corrumpas tituli inſcriptionem.* V. 149. A.
Pſal. lvii, 1. *ut in Vulg.* V. x38. B. *ex Vulg. ſed* juſte, *pro* juſta. V. 1343. D.
Pſal. lvii, 4. *ut in Vulg.* II. 1x88. B.
Pſal. lvii, 5. *ut in Vulg.* V. 174. C.
Pſal. lvii, 11. *ut in Vulg.* V. 929. C.
Pſal. lviii, 12. *ex Vulg.* V. 160. A.
Pſal. lxi, 9. *ut in Vulg.* IV. 1009. E.
Pſal. lxi, 11. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1595. C.
Pſal. lxi, 13. *ut in Vulg.* V. 89. C.
Pſal. lxii, 2. *Sitivit in te anima mea, quam multipliciter & caro mea.* III. 176x. E.
Pſal. lxii, 7, 8. *ex Vulg.* IV. 1138. E.
Pſal. lxiii, 4, 5. *ut in Vulg.* IV. 342. D.
Pſal. lxv, 5. *ex Vulg.* V. 13x5. C.
Pſal. lxvi, 6, 7. *ut in Vulg.* IV. 786. B.
Pſal. lxvi, 8. *ut in Vulg.* II. 863. A.
Pſal. lxvii, 6, 7. *ut in Vulg.* V. x86. E.
Pſal. lxvii, 7. *Qui habitare facit unanimes in domo.* III. 980. E.
Pſal. lxvii, 12. *ut in Vulg.* III. 814. A. *Dominus dabit virtutem multam evangelizantibus verbum.* V. 1271. C.
Pſal. lxvii, 31. *ex Vulg.* V. 720. E.
Pſal. lxviii, 3, 4. *ut in Vulg.* VI. 1196. B.
Pſal. lxviii, 5. *ex Vulg.* V. 160. B.
Pſal. lxviii, 10. *ut in Vulg.* III. 1114. A. IV. 1095. B.
Pſal. lxviii, 11. *Et cooperui in jejunio animam meam.* I. 854. E.
Pſal. lxviii, x2, x3. *ut in Vulg.* III. 24. A.
Pſal. lxviii, x4. *ut in Vulg.* I. 71. C. I. 1642. D. IV. 1080. D. VI. 1272. D.
Pſal. lxviii, 27. *ut in Vulg.* V. 467. E.
Pſal. lxviii, 28. *ex Vulg.* V. 1326. B.
Pſal. lxix, 3. *ut in Vulg.* VI. 25. D.
Pſal. lxx, 3. *ut in Vulg.* I. 180. D.
Pſal. lxx, 7. *ut in Vulg.* I. 99. E. VI. 1391. D.
Pſal. lxx, 15. *Quoniam non cognovi negotiationes, introibo in potentias Domini.* II. 90x. B.
Pſal. lxx, 15, 16. *Quoniam non cognovi negotiationes, &c.* IV. 1106. C.
Pſal. lxxi, 2, 11. *ut in Vulg.* IV. 891. D.
Pſal. lxxi, 6. *ut in Vulg.* III. 1190. B.
Pſal. lxxi, 6. *Deſcendet ſicut pluvia ex tincta a vellere.* VII. 590. E.

Pſal. LXXI, 8, 9, 10. *ut in Vulg.* I. 1067. D.
Pſal. LXXI, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 213. E.
Pſal. LXXI, 11. *ut in Vulg.* IV. 786. A.
Pſal. LXXI, 17. *Ante ſolem fuit nomen ejus.* II. 771. A.
Pſal. LXXII, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 117. E.
Pſal. LXXII, 3. *Quia æmulatus ſum contra iniquos, pacem impiorum videns.* I. 117. E. *Zelavi in peccatoribus, pacem peccatorum videns.* III. 763. A.
Pſal. LXXII, 20. *ut in Vulg.* IV. 163. D. 234. E. 792. E.
Pſal. LXXII, 23. *ut in Vulg.* I. 99. E.
Pſal. LXXII, 28. *ut in Vulg.* III. 507. E.
Pſal. LXXIII, 3. *ex Græco.* IV. 781. A.
Pſal. LXXIII, 8. *Venite, comprimamus omnes dies feſtos Domini a terra.* III. 719. B.
Pſal. LXXIII, 9. *ut in Vulg.* III. 719. C. IV. 783. B.
Pſal. LXXIII, 21. *ut in Vulg.* I. 3. E.
Pſal. LXXIII, 22. *ut in Vulg.* II. 1306. D. VI. 539. E.
Pſal. LXXIII, 23. *Ne obliviſcaris voces quærentium te: ſuperbia eorum qui te oderunt, aſcendit ſemper.* II. 1305. D.
Pſal. LXXIV, 6, 7, 8, 9, 10. *ex verſione Hieronymi.* I. 79. C. D.
Pſal. LXXV, 6. *ut in Vulg.* IV. 1238. C.
Pſal. LXXV, 7, 8, 9, 10. *ex interpretatione Hieronymi.* I. 79. D.
Pſal. LXXV, 12. *ut in Vulg.* IV. 1123. A.
Pſal. LXXVI, 6. *ex Vulg.* V. 170. C.
Pſal. LXXVI, 20. *ut in Vulg.* I. 204. C.
Pſal. LXXVII, 49. *ex Vulg.* V. 1393. A.
Pſal. LXXVII, 49, 50. *ut in Vulg.* V. 465. E.
Pſal. LXXVII, 61. *ut in Vulg.* V. 1392. E.
Pſal. LXXVII, 65, 66. *ut in Vulg.* IV. 479. E.
Pſal. LXXVIII, 1. &c. *ex Vulg.* V. 516. C. VI. *parte II.* 1724. B.
Pſal. LXXIX, 6. *ex Vulg.* VI. 156. B.
Pſal. LXXIX, 15, 16. *ut in Vulg.* II. 822. A.
Pſal. LXXX, 12, 13. *ut in Vulg.* V. 1326. C.
Pſal. LXXXI, 1. *Deus ſtetit in ſynagoga deorum, in medio autem deos diſcernit.* I. 69. A. 96. C. I. 238. E. IV. 1272. E. 1310. E.
Pſal. LXXXI, 1, 6. *ut in Vulg.* I. 73. D. VI. 516. C.
Pſal. LXXXII, 19. *Sciant gentes, quoniam nomen tibi Deus, tu ſolus Altiſſimus ſuper omnem terram.* I. 213. C.
Pſal. LXXXII. integer, *ex verſione Hieronymi.* I. 139. D. E. 140. A.
Pſal. LXXXII, 13. uſque ad finem Pſalmi, *ut in Vulg.* V. 516. D.
Pſal. LXXXII, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1473. D.
Pſal. LXXXII, 13, 14, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* V. 108. E. V. 470. B. C.
Pſal. LXXXII, 13. uſque ad finem Pſalmi, *ut in Vulg.* VI. 720. E. 721. A.
Pſal. LXXXIII, 13. *ex Vulg.* V. 513. D.
Pſal. LXXXIV, 9. *ex Vulg.* V. 1394. A.
Pſal. LXXXIV, 11. *ut in Vulg.* V. 621. E. *ut in Vulg. ſed* complexæ ſunt ſe, *pro* oſculatæ ſunt. III. 958. C. IV. 788. B. VIII. 1350. A. *Juſtitia & pax oſculatæ ſunt.* 1403. C.
Pſalm. LXXXV, 8. *ut in Vulg. ſere.* IV. 872. A.
Pſal. LXXXV, 16. *ut in Vulg.* IV. 869. C.
Pſal. LXXXV, 16. *ex Vulg.* VI. 182. D.
Pſal. LXXXVI, 2, *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1723. A.
Pſal. LXXXVI, 5. *Mater Sion....* Cetera ut in Vulgata. I. 99. E.
Pſal. LXXXVII, 5. *ut in Vulg.* I. 428. C.
Pſal. LXXXVII, 17, 18. *ut in Vulg.* I. 180. D.
Pſal. LXXXVIII, 7. *ut in Vulg.* IV. 869. A.
Pſal. LXXXVIII, 8. *ut in Vulg.* IV. 386. D. VI. 44. E.
Pſal. LXXXVIII, 15. *ut in Vulg.* III. 710. C.
Pſal. LXXXVIII, 20, 21, 22. *ex Vulg.* II. 572. E.
Pſal. LXXXVIII, 21, 22. *ut in Vulg.* III. 1114. A.
Pſal. LXXXIX, 1. *ex alia editione.* III. 1949. E.
Pſal. XC, 5, 6, 7. *ut Vulg. ſere.* IV. 1149. B.
Pſal. XCI, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* VIII. 1621. C.
Pſal. XCI, 8. *Cum exurentur peccatores ſicut ſœnum.* I. 114. C.
Pſal. XCI, 9, 10. *ut in Vulg.* I. 214. D.
Pſal. XCII, 1. *ut in Vulg.* IV. 505. D.
Pſal. XCIII, 1. *ut in Vulg.* I. 69. B. IV. 896. C. VI. 516. D.
Pſal. XCIII, 5. *ut in Vulg.* VI. 410. E.
Pſal. XCIII, 7. *ut in Vulg.* IV. 802. D.
Pſal. XCIII, 8. *ut in Vulg.* I. 1225. C.
Pſal. XCIII, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 402. C.
Pſal. XCIII, 11. *ut in Vulg.* I. 119. E.
Pſal. XCIII, 14. *ut in Vulg.* I. 3. E.
Pſal. XCIII, 19. *ut in Vulg.* V. 693. D. VI. 1391. C.
Pſal. XCIV, 2. *Præveniamus faciem ejus in confeſſione.* V. 404. D.
Pſal. XCV, 10. *Dominus regnabit a ligno.* IX. 1790. D.
Pſal. XCVIII, 4. *ut in Vulg.* III. 738. E. 741. B. III. 1470. D. IV. 1469. A. V. 1357. D.
Pſal. XCVIII, 5. *ut in Vulg.* IV. 198. B. *at in Græco*, quoniam ſanctus eſt. 197. B. 404. D. *Ut in Vulg.* IV. 788. E. *ex Græco.* 789. A.
Pſal. XCVIII, 9. *ut in Vulg.* IV. 789. B.
Pſal. XCIX, 4. *ut in Vulg.* VI. 156. A.
Pſal. C, 2, 3, 5, *ex Hieronymi verſione.* I. 69. C.
Pſal. C, 3. *ut in Vulg.* V. 1135. C.
Pſal. C, 5, 6. *aliter quam Vulg.* II. 689. B.
Pſal. CI, 8. *ut in Vulg.* I. 99. E.
Pſal. CI, 10. *ut in Vulg. ſere.* II. 1157. B.
Pſal. CI, 23. *ut in Vulg ſed* regna, *pro* reges. III. 487. C. *Ut in Vulg.* VI. 508. A.
Pſal. CI, 26, 27, 28. *Tu Domine in principio terram fundaſti....* Cetera ex Vulg.
Pſal. CI, 28. *ex Vulg.* III. 565. A. IV. 854. E.
Pſal. CII, 11. *ut Vulg. ſere.* IV. 504. C.
Pſal. CII, 15. *Homo ſicut ſœnum dies ejus, & ut flos agri ita florebit.* I. 146. A.
Pſal. CII, 18. *ex alia verſione.* IV. 1032. D.
Pſal. CII, 22. *ex Vulg.* IV. 917. C. IV. 1348. E.
Pſal. CIII, 18. *ut in Vulg.* V. 701. C.
Pſal. CIII, 30. *ut in Vulg.* II. 863. C.
Pſal. CIII, 35. *Pereant peccatores a terra, ita ut non ſint.* II. 931. D.
Pſal. CIV, 14. *ut in Vulg.* III. 593. C.
Pſal. CIV, 15. *ut in Vulg.* III. 520. A. III. 1799. A. III. 2063. D. IV. 1310. C.
Pſal. CIV, 15. *ut in Vulg.* I. 235. D. V. 476. B. V. 1117. C. V. 1329. A. VI. 487. C. VII. 1110. B. 1371. B.
Pſal. CV, 1. *ut in Vulg.* IV. 1187. A.
Pſal. CV, 2. *ut in Vulg.* IV. 138. A. *ut in Vulg. ſed* laudationes, *pro* laudes. II. 1343. A.
Pſal. CV, 3. *ut in Vulg.* II. 1314. A. IV. 1005. B. IV. 1471. A.
Pſal. CV, 20. *ut in Vulg.* V. 519. D.
Pſal. CV, 37, 38, 39. *ut in Vulg.* II. 1288. E.
Pſal. CVI, 20. *ex Vulg.* VII. 1073. D.
Pſal. CVII, 8. *ut in Vulg.* VI. 519. E.
Pſal. CVIII. 25. *ut in Vulg.* I. 99. E.
Pſal. CVIII, 27. *Et cognoſcant*, &c. III. 811. B.
Pſal. CIX, 3. *ut in Vulg.* I. 44. C. I. 179. B. I. 302. D.
Pſal. CX, 10. *ut in Vulg.* V. 930. B.
Pſal. CXI, 1. *ex Vulg.* VI. 55. A.
Pſal. CXIII, 4, 5, 6, 7, 8. *Idola gentium*, &c. III. 723. D.
Pſal. CXIII, 13. *Benedixit omnes timentes ſe Dominus puſillos, cum majoribus.* V. 1391. B.
Pſal. CXV, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 131. C.
Pſal. CXV, 12, 13. *ut in Vulg.* I. 692. B. III. 946. E.
Pſal. CXV, 15. *ut in Vulg.* III. 615. E.
Pſal. CXVII, 6. *Dominus auxiliator meus: non timebo quid faciat mihi caro.* IV. 1149. E.
Pſal. CXVII, 24. *ut in Vulg.* I. 517. A.
Pſal. CXVII, 27. *In confrequentationibus dies feſtus, uſque ad cornua altaris.* III. 1339. B.
Pſal. CXVIII, 2. *Beati qui perſcrutantur teſtimonia ejus, & in toto corde exquirunt eum.* I. 209. E. *Ut in Vulg.* II. 1429. D.

Pſal. CXVIII, 2. 3. *ex Vulg. ſed ea, pro* eum. IV. 1032. D.
Pſal. CXVIII, 10. *ut in Vulg.* III. 763. C.
Pſal. CXVIII, 11. *ut in Vulg.* IV. 913. D.
Pſal. CXVIII, 14. *ut in Vulg.* IV. 486. D.
Pſal. CXVIII, 18. *ut in Vulg.* IV. 1032. C. V. 217. E.
Pſal. CXVIII, 29, 33. *ut in Vulg.* V. 473. C.
Pſal. CXVIII, 42. *Et reſpondeam exprobrantibus mihi verbum.* I. 759. A.
Pſal. CXVIII, 43. *ut in Vulg.* IV. 1091. D.
Pſal. CXVIII, 46. *ut in Vulg.* I. 100. D. III. 742. A.
Pſal. CXVIII, 62. *ut in Vulg.* IV. 1138. C. IV. 1244. D.
Pſal. CXVIII, 97, 99. *ut in Vulg.* IV. 814. D.
Pſal. CXVIII, 18, 105. *ut in Vulg.* I. 102. B.
Pſal. CXVIII, 105. *ex Græco.* III. 764. C. *Ex Vulg.* IV. 790. A. V. 367. D.
Pſal. CXVIII, 108. *ut in Vulg.* VI. 83. C.
Pſal. CXVIII, 112. *ut in Vulg.* X. 37. D.
Pſal. CXVIII, 113. *ex Vulg.* V. 933. A.
Pſal. CXVIII, 120. *Confige clavis timoris tui carnes meas.* III. 564. A.
Pſal. CXVIII, 144. *Intellectum da mihi & vivifica me.* IV. 486. D. *ut in Vulg.* 485. D.
Pſal. CXVIII, 148. *ut in Vulg.* IV. 1138. E.
Pſal. CXVIII, 152. *ex Vulg.* IV. 519. E.
Pſal. CXVIII, 164. interpolate. I. 498. C. *ut in Vulg.* IV. 1244. D.
Pſal. CXVIII, 165. *ex Vulg.* VI. 410. D. VI. 948. B.
Pſal. CXVIII, 176. *Erravi ſicut ovis quæ perierat, require ſervum tuum.* V. 287. E.
Pſal. CXIX, 1. *ut in Vulg.* V. 1374. D.
Pſal. CXIX, 2. *ut in Vulg.* VI. 25. D.
Pſal. CXIX, 7. *ut in Vulg.* III. 719. C. V. 1391. C.
Pſal. CXX, 1. *ut in Vulg.* IV. 1077. A.
Pſal. CXXI, 1. *ut in Vulg.* VIII. 162. E.
Pſal. CXXI, 1. *Lætati ſumus in his qui dixerunt nobis.* II. 1342. E.
Pſal. CXXIII, 7. *ut in Vulg.* IV. 501. D.
Pſal. CXXIV, 3. *ut in Vulg. fere.* IV. 793. B.
Pſal. CXXIV, 5. *ex Vulg.* V. 840. A. *Ut in Vulg. fere.* IV. 789. D.
Pſal. CXXV, 2. *ut in Vulg.* III. 420. E. IV. 511. B.
Pſal. CXXVI, 1. *ut in Vulg.* I. 245. D. IV. 1209. C.
Pſal. CXXVIII, 2. *ut in Vulg.* IV. 1442. D.
Pſal. CXXIX, 1. *ut in Vulg.* IV. 1293. B.
Pſal. CXXIX, 7. *ex Vulg.* I. 113. C. V. 404. C. V. 1369. C.
Pſal. CXXXI, 1. *ut in Vulg.* VI. 482. C. VIII. 163.
Pſal. CXXXI, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* IV. 1138. B.
Pſal. CXXXI, 9. *ut in Vulg.* IV. 1087. D. *alia verſione.* III. 981. C.
Pſal. CXXXI, 14. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1845. B.
Pſal. CXXXI, 15, 16. *ex Vulg.* III. 981. C.
Pſal. CXXXII, 1. *ut in Vulg.* III. 420. E. IV. 886. E. V. 286. E.
Pſal. CXXXIV, 6. *ut in Vulg.* III. 1087. C. IV. 896. B. V. 513. C. V. 1447. A.
Pſal. CXXXVI, 7. *ex Vulg.* IV. 874. C.
Pſal. CXXXVI, 8, 9. *ut in Vulg.* IV. 1150. A.
Pſal. CXXXVII, 1. *ex Vulg.* IV. 1140. B.
Pſal. CXXXVIII, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* I. 402. C.
Pſal. CXXXVIII, 7, 8. *ut in Vulg.* IV. 1348. E.
Pſal. CXXXVIII, 7, 8, 9, 10. *ex Græco.* II. 864. D.
Pſal. CXXXVIII, 16. *ut in Vulg.* V. 1391. A.
Pſal. CXXXVIII, 17. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1592. C.
Pſal. CXXXVIII, 21. *ut in Vulg. fere.* III. 1798. A.
Pſal. CXXXVIII, 21, 22. *ex Vulg.* II. 1198. B. V. 479. D. *ut in Vulg. fere.* V. 1391. E.
Pſal. CXXXIX, 3, 4, &c. *ut in Vulg. fere.* VI. 482. D. E.
Pſal. CXXXIX, 4. *ex Vulg.* I. 692. D. II. 10. B.
Pſal. CXXXIX, 5, 11. *ex Hieronymi verſione, & Vulg.* I. 145. B.
Pſal. CXXXIX, 10. *ut in Vulg.* V. 1397. E.
Pſal. CXL, 1. *ut in Vulg.* IV. 1137. E.
Pſal. CXL, 2. *ut in Vulg.* V. 1394. D.
Pſal. CXL, 3, 4, 5. *ex Vulg.* IV. 1453. B.
Pſal. CXL, 5. *Oleum peccatoris non ungat caput meum. Cypr.* I. 155. A. *Ut in Vulg.* IV. 900. C. VI. 155. C.
Pſal. CXL, 6. *Abſorpti ſunt, continuati petræ.* III. 811. A.
Pſal. CXLII, 2. *ut in Vulg.* I. 1219. A. VI. 911. E.
Pſal. CXLIV, 13. *Fidelis Deus &c. ut in Vulg.* V. 929. E.
Pſal. CXLIV, 18. *ex Vulg.* V. 478. B. V. 679. E.
Pſal. CXLIV, 19. *ut in Vulg.* IV. 1474. B. *Ut in Vulg. fere.* V. 887. C.
Pſal. CXLV, 4. *ut in Vulg.* V. 466. D.
Pſal. CXLV, 10. *ut Vulg. fere.* IV. 334. D.
Pſal. CXLVI, 5. *ut in Vulg.* IV. 852. D.
Pſal. CXLVI, 7. *Incipite Domino in confeſſione.* III. 474. A.

EX LIBRO PROVERBIORUM.

Prov. I, 5. *ut in Vulg.* III. 691. E. V. 726. D. VI. 363. A. VI. 555. B. VII. 153. B.
Prov. I, 7. *ut in Vulg.* V. 726. E.
Prov. I, 8, 9. *ut in Vulg.* VIII. 1541. B.
Prov. I, 10. *ut in Vulg.* VI. 941. D.
Prov. I, 14, 15. *ex Vulg.* V. 1326. C.
Prov. I, 17. *ut in Vulg.* V. 573. C. 760. B.
Prov. I, 18. *ut in Vulg.* VI. 523. C.
Prov. I, 20, 21, 22. *ex Græco.* V. 933. D. E.
Prov. I, 24. *uſque ad finem capitis, ex Græco.* III. 751. D.
Prov. I, 31. *ut in Vulg.* V. 1326. D.
Prov. II, 11. *Conſilium bonum conſervabit te, & mens bona cuſtodiet te.* I. 203. A. I. 757. B. *Ex Græco.* III. 726. E. IV. 138. E.
Prov. II, 13, 14, 15, 16. *ex Græco.* V. 915. C.
Prov. 2, 14. *ut in Vulg.* IV. 1311. A. V. 519. D.
Prov. III, 3. *ex Græco.* IV. 1162. D.
Prov. III, 5, 6. *ut in Vulg.* III. 1949. E.
Prov. III, 9. *ut in Vulg.* V. 457. E.
Prov. III, 9, 10. *ex Vulg.* VI. 522. E.
Prov. III, 32. *ex Vulg.* V. 1398. C.
Prov. IV, 19. *ex Græco.* V. 932. B.
Prov. IV, 23. *ut in Vulg.* I. 180. C.
Prov. IV, 25. *ut in Vulg.* V. 1370. D.
Prov. V, 15, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* VI. 942. A.
Prov. V, 22. *ut in Vulg.* V. 932. B.
Prov. VI. *verſus ſex priores, ut in Vulg.* III. 614. E.
Prov. VI, 2. *ex Græco.* III. 806. D. IV. 370. B.
Prov. VI, 3, 4. *ut in Vulg.* V. 1389. E. V. 286. D.
Prov. VI, 12, 13, 14. *ut in Vulg.* VI. 110. C.
Prov. VI, 20, 21. *ex Vulg.* VI. 958. D.
Prov. VI, 23. *Mandatum tuum lucidum, & lex tua lux.* V. 899. B. *ex Græco.* III. 773. D. *Ut in Vulg.* 774. D.
Prov. VIII, *alia verſione.* V. 822. B.
Prov. VIII, 9. *ex Græco.* V. 816. B.
Prov. VIII, 13. *ut in Vulg.* III. 1950. D.
Prov. VIII, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* IV. 1338. A.
Prov. VIII, 15. *ut in Vulg.* V. 250. D. V. 400. B. V. 672. E. *Per me reges regnant, & potentes ſcribunt juſtitiam.* II. 1148. B.
Prov. VIII, 14, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* IV. 814. D.
Prov. VIII, 22. *Dominus creavit me in initio viarum ſuarum.* III. 562. E. 566. E.
Prov. VIII, 22. *ex Græco.* I. 632. A. IV. 382. C.
Prov. VIII, 22, 23, 24, 25. *ut in Vulg.* IV. 886. A. *ex Græco.* I. 396. E. 397. A. 399. A.
Prov. VIII, 24. *ut in Vulg.* III. 562. E.
Prov. VIII, 26. *ex Græco.* I. 397. B. C. 406. D.
Prov. VIII, 27, &c. *ex Græco.* I. I. 179. D.
Prov. VIII, 27, 28, 29, 30.

ex Græco. I. 400. E.
Prov. viii, 30. *ex Græco.* I. 301. A.
Prov. viii, 35. *ex Græco.* II. 1098. C. 1110. E.
Prov. ix, 7. *ut in Vulg.* V. 1403. C.
Prov. ix, 8. *Argue ſapientem, & adamabit te: ſtultum, & odio habebit te.* III. 176. A.
Prov. ix, 9. *ex Græco.* I. 800. E.
Prov. ix, 12. *ex Græco.* IV. 434. D.
Prov. xxviii, 13. *ut in Vulg.* V. 1415. A.
Prov. ix, 13, 14, 15, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* VI. 942. A.
Prov. ix, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* VI. 438. A.
Prov. Gr. ix, 18. *Ab aqua aliena abſtine te, & de fonte alieno ne biberis: ut longum vivas tempus, adjiciantur etiam tibi anni vitæ. Cyprian.* I. 162. C. *Ab aqua aliena abſtine te, & a fonte aquæ alienæ ne biberis. Cyprian.* I. 154. C.
Prov. x, 1. *ut in Vulg. ex parte.* VI. 27. A.
Prov. x, 4. *Qui mendacio nititur, hic paſcit ventos, & minavit volucres volantes.* III. 807. A.
Prov. x, 4. Gr. ix, 12. *Qui fidens eſt in falſis, hic paſcit ventos: idem autem ipſe ſequitur aves volantes. Dereliquit autem vias vineæ ſuæ, & a ſemitis agri ſui erravit. Ingreditur autem per avia loca atque arida, & terram diſtinat a meſſe; colligit autem manibus ſterilitatem. Cyprian.* I. 162. C. *Ut in Vulg. fere.* V. 915. D.
Prov...... *Per ſemitas propriæ culturæ erraverunt, colligunt autem manibus infructuoſa.* II. 1149. B.
Prov. x, 9. *ut in Vulg.* IV. 1111. D. V. 655. E. V. 1398. C.
Prov. x, 12. *ex Græco.* II. 949. E.
Prov. x, 19. *ex Vulg.* IV. 1205. E.
Prov. x, 32. *ut in Vulg.* I. 557. D.
Prov. xi, 1. *ut in Vulg.* VIII. 1085. D.
Prov. xi, 3. *Perfectio rectorum deducet eos, & ſupplantatio reprobantium captivabit eos.* V. 764. C.
Prov. xi, 3, 6, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 557. D.
Prov. xi, 14. *ut in Vulg.* IV. 1482. B. V. 243. E. V. 770. E. VI. 363. A.
Prov. xi, 26. *Maledictus homo, qui abſcondit frumenta in populo.* VI. 1312. A.
Prov. xii, 15. *ut in Vulg.* I. 108. B. I. 758. C. I. 1443. E.
Prov. xii, 15. *ex Græco.* III. 769. A. *ut in Vulg.* 770. A.
Prov. xii, 17. *ut in Vulg.* VI. 538. B.
Prov. xii, 22. *Abominatio Deo eſt lingua mendacii:* &c. VI. 538. B.
Prov. xiii, 1. *ut in Vulg.* V. 1400. D.
Prov. xiii, 8. *ut in Vulg.* I. 234. A. VI. 547. B. IV. 1443. B.
Prov. xiii, 10. *Omnia cum conſilio fac.* V. 796. E.
Prov. xiii, 17. *ut in Vulg.* V. 796. C.
Prov. xiii, 22. *Juſto datur ſubſtantia peccatoris.* VII. 281. E.
Prov. xiv, 2. *ex Vulg.* I. 758. C.
Prov. xiv, 4. *ut in Vulg.* III. 614. E. V. 697. B.
Prov. xiv, 9. Gr. *Domus contrariorum legis debet emundationem. Cyprian.* I. 163. A.
Prov. xiv, 12. *ex Vulg.* I. 108. B. *ex Græco.* IV. 351. B.
Prov. xiv, 13. *ut in Vulg.* V. 370. C.
Prov. xiv, 25. *ut in Vulg.* VI. 538. B.
Prov. xiv, 29. *ex Vulg.* V. 1400. D.
Prov. xiv, 30. *ut in Vulg.* IV. 1116. C. VII. 280. C.
Prov. xiv, 34. *ut in Vulg.* III. 1716. B. IV. 1337. C. XI. 334. A. *ex Vulg. ſed* injuſtitia, *pro* peccatum. IV. 1005. B.
Prov. xv, 2, 3. 4, 5, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* I. 557. C. D.
Prov. xv, 5. *ut in Vulg.* V. 1400. D.
Prov. xv, 9. *ut in Vulg.* I. 557. D.
Prov. xv, 10. *ex Vulg.* V. 1400. D.
Prov. xv, 18. *ut in Vulg.* VI. 535. D.
Prov. xv, 20. *ut in Vulg.* VI. 942. B.
Prov. xv, 25. *ex Græco.* III. 818. C.
Prov. xv, 31, 32. *ut in Vulg.* V. 1400. D.
Prov. xv, 33. *ut in Vulg.* V. 262. A.
Prov. xvi. *Labiis regit rex.* II. 1148. C.
Prov. xvi, 5. *ut in Vulg.* V. 1401. B.
Prov. xvi, 7. *ut in Vulg.* IV. 1468. E. 1485. A.
Prov. xvi, 18. *ut in Vulg.* III. 767. E. 770. *ex Græco.* 769. A. *Ante ruinam exaltatur cor.* V. 262. A.
Prov. xvi, 24. *ex Græco.* IV. 154. D.
Prov. xvi, 25. *ex Græco.* III. 770. A.
Prov. xvi, 28. *ut in Vulg.* VI. 535. C.
Prov. xvi, 29. *ut in Vulg. fere.* VI. 941. D.
Prov. xvii, 11. *ex Græco.* V. 830. D.
Prov. xvii, 12. *ut in Vulg.* V. 1400. D. *ut in Vulg. fere.* V. 1400. D.
Prov. xvii, 13. *ut in Vulg.* V. 1395. B.
Prov. xvii, 15. *ex Græco.* V. 933. A.
Prov. xvii, 17. *ex Vulg.* VI. 27. B. VII. 151. B.
Prov. xvii, 11, 19. *ut in Vulg.* VI. 535. C.
Prov. xvii, 19. *ex Vulg.* V. 1400. D. *Qui exaltat os ſuum, quærit ruinam.* V. 1400. D.
Prov. xviii, 2. *Stultus verbis non corrigitur.* IV. 1192. B. 1233. D. *ut in Vulg.* V. 1400. D. *ut in Vulg.* VIII. 1671. D.
Prov. xviii, 3. *ex Vulg.* VI. 439. C. *ex Græco.* I. 370. B. II. 704. B. *Peccator cum in profundum malorum venerit, contemnit.* VIII. 448. E.
Prov. xviii, 10. *ut Vulg. fere: ſed* ſalvabitur, *pro* exaltabitur. III. 1949. E.
Prov. xviii, 14. *ut in Vulg.* VI. 535. E.
Prov. xviii, 17. *ut in Vulg.* VII. 283. B. *Ex Græco.* III. 499. B.
Prov. xviii, 19. *ut in Vulg.* III. 940. A. *ex Græco.* 939. A. IV. 246. B. IV. 984. A. *Frater fratrem adjuvans exaltabitur.* III. 184. B. 359. D. *aliter.* 189. B. *Frater autem fratrem adjuvans, exaltabitur: & allidens, diſſipabitur.* I. 104. A. *Si frater fratrem adjuverit, ambo conſolabuntur.* VI. 44. E.
Prov. xviii, 23. *ut in Vulg.* V. 543. C.
Prov. xix, 5. *ut in Vulg.* I. 548. E. IV. 918. C. V. 1379. D. VI. 151. D.
Prov. xix, 12. *Similis eſt ira regis furori leonis.* II. 768. E.
Prov. xix, 14. *ex Græco.* I. 1000. E. 1016. C. 1021. B. I. 1770. C. V. 543. E. 703. C.
Prov. xix, 16. *ut in Vulg.* V. 1415. A.
Prov. xix, 19. *ex Græco.* III. 770. A.
Prov. xix, 25. *ut in Vulg.* III. 597. E.
Prov. xix, 25. & xxi, 11. *ex Vulg.* V. 467. B.
Prov. xix, 26. *ut in Vulg.* VI. 942. D.
Prov. xix, 28. *ut in Vulg.* I. 124. D.
Prov. xix, 29. *ut in Vulg.* V. 90. A.
Prov. xx, 1. *ut in Vulg.* IV. 1206. A.
Prov. xx, 8. *ut in Vugl.* IV. 1335. A. VI. 440. A. 508. C. *Cum rex juſtus ſederit ſuper ſedem, non adverſabitur ei quidquam malignum,* ex Græco. II. 1148. D.
Prov. xx, 10. *ut in Vulg.* IV. 1005. C.
Prov. xx, 10, 23. *ut in Vulg.* IV. 1327. C.
Prov. xx, 21. *ut in Vulg.* VI. 1078. C.
Prov. xx, 26. *ut in Vulg.* IV. 1335. B.
Prov. xx, 28. *ut in Vulg.* IV. 814. D. IV. 1332. E. IV. 1337. C. VI. 404. C. VI. 509. B.
Prov. xx, 30. *ut in Vulg.* VI. 158. E. *ex Græco.* IV. 1064. D. *Gloria ſenum canities.* I. 70. B.
Prov. xxi, 1. *Cor regis in manu Dei eſt: & ubi voluerit, inclinabit illud.* II. 1148. C. *ex Vulg. ſed* vertet, *pro* inclinabit. VI. 933. E.
Prov. xxi, 3. *ut in Vulg.* IV. 1337. C.
Prov. xxi, 6. *ex Græco.* IV. 418. A.
Prov. xxi, 7, 21. *ut in Vulg.* IV. 1337. C.
Prov. xxi, 13. *Qui obturat aurem ſuam, ut non audiat infirmum, & ipſe invocabit Dominum, & non erit qui exaudiet eum.* II. 1180. A.
Prov. xxi, 20. *ex Græco.* V. 369. B.
Prov. xxi, 25. *In deſideriis eſt omnis anima otioſi.* IV. 1154. C.
Prov. xxi, 27. *ut in Vulg.* IV. 1491. A.
Prov. xxi, 28. *ex Græco.* I. 1496. B.
Prov. xxi, 30. *ut in Vulg.* I. 142. C. *ut in Vulg. fere.* V. 228. C.
Prov. xxi, 31. *ut in Vulg.* V. 367. B.
Prov. xxii, 5. *ut in Vulg.* IV. 1277. D.

Prov. xxi, 10. *ut in Vulg.* III. 1024. B. V. 1299. C. 1316. B. VIII. 234. D. *ex Græco.* I. 1680. E.
Prov. xxii, 10. *ex Græco.* III. 180. D.
Prov. xii, 22, 23. *ex Græco.* III. 769. C. *ut in Vulg.* 770. C.
Prov. xxii, 28. *ut in Vulg.* I. 81. B. I. 111. C. *ex Vulg. breviata.* IV. 883. B. *ex Græco.* I. 1537. C. 1634. E. 1706. D. IX. 81. D.
Prov. xxii, 29. *Ne transferas terminos æternos, quos poſuerunt patres tui.* III. 617. D.
Prov. xxiii, 10, 11. *ex Vulg.* VII. 281. C.
Prov. xxiii, 14. *ex Græco.* IV. 1192. B. 1233. D. VI. 155. C.
Prov. xxiii, 22. *ex Vulg.* VI. 942. C.
Prov. xxiv, 11. *ut in Vulg.* III. 959. C. V. 95. D. V. 364. C.
Prov. xxiv, 16. *ex Vulg.* V. 471. E.
Prov. xxiv, 1, 16, 17, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* I. 126. C.
Prov. xxiv, 23. *ut in Vulg.* III. 1768. C.
Prov. xxiv, 24. *ex Græco.* V. 933. A.
Prov. xxv, 3. *ut in Vulg.* VI. 438. C.
Prov. xxv, 5. *ex Vulg.* VI. 509. B.
Prov. xxv, 8. *ut in Vulg.* I. 548. E.
Prov. xxv, 20. *Acetum in nitro ei qui cantat carmina corde peſſimo.* V. 1257. A.
Prov. xxv, 27. *ut in Vulg.* IV. 782. C.
Prov. xxvi, 4. 5. *ex Vulg.* VI. 947. E.
Prov. xxvi, 9. *ut in Vulg. fere.* V. 1255. D.
Prov. xxvi, 12. *ut in Vulg. fere.* V. 1400. D.
Prov. xxvi, 18, 19, 21, 22. *ex Vulg.* I. 69. C.
Prov. xxvi, 22. *ex Græco.* III. 666. C.
Prov. xxvi, 25 *ut in Vulg.* III. 667. A. *ex Græco.* 668. A.
Prov. xxvi, 27, 28. *ut in Vulg.* I. 69. D.
Prov. xxvii, 1. *ex Vulg.* V. 166. B.
Prov. xxvii, 2. *ex Vulg.* IV. 430. E.
Prov. xxvii, 3. *ut in Vulg.* I. 69. D.
Prov. xxvii, 4. *ut in Vulg.* VI. 535. E.
Prov. xxvii, 5, 6. *ex Vulg. ſed* correctio, *pro* correptio: *&* blandientis, *pro* odientis. VIII. 1238. C.
Prov. xxvii, 6. *ex Vulg.* V. 1347. C. *ex Vulg. ſed* amici, *&* inimici: *pro* diligentis *&* odientis. V. 172. D. *ex Græco.* II. 894. C.
Prov. xxvii, 19. *ut in Vulg.* V. 1392. B.
Prov. xxvii, 22. *ut in Vulg.* V. 1395. D.
Prov. xxvii, 23, *ex Vulg.* X. 1859. D.
Prov. xxvii, 27. *ut in Vulg.* X. 671. E.
Prov. xxviii, 1. *ut in Vulg.* III. 714. C. V. 1394. E.

Prov. xxviii, 9. *ex Vulg. ſed* obturat, *pro* declinat. V. 174. D. 182. B. *ut in Vulg. fere.* VI. 1542. C.
Prov. xxviii, 13. *ut in Vulg.* V. 478. C. VII. 283. A. *ut in Vulg. fere.* V. 333. C. *Qui abſcondit...... Qui autem ea confeſſus fuerit, ſalvavit animam ſuam a morte.* IV. 1187. B.
Prov. xxviii, 14. *ut in Vulg.* V. 1316. C. V. 1395. B. 1415. A.
Prov. xxviii, 17, 25. *ut in Vulg.* I. 69. D. excepto, *ſalvabitur.*
Prov. xxviii, 24. *ex Vulg.* I. 139. C.
Prov. xxviii, 26. *Qui confidit in corde ſuo, ſtultus eſt: qui autem graditur ſapienter, ipſe laudabitur.* I. 69. D.
Prov. xxviii, 29. *ex Vulg.* VII. 1739. B.
Prov. xxviii. *ó. Fovea alta eſt os malevoli.* I. 112. E.
Prov. xxix, 1. *ut in Vulg.* V. 1391. C.
Prov. xxix, 6. *ut in Vulg.* IV. 1335. B.
Prov. xxix, 14. *ut in Vulg.* IV. 1332. E. *ut in Vulg.* VI. 404. C. 438. B.
Prov. xxix, 25. *ut in Vulg.* VI. 1266. C.
Prov. xxx, 5, 6. *ut in Vulg.* VIII. 1667. C.
Prov. xxx, 11, 14, 17. *ut in Vulg.* V. 152. E.
Prov. xxx, 12. *Filius ſtultus dicit ſe juſtum, ſed exitum ſuum non abluit.* V. 1276. D. *Hincmar. Rem.*
Prov. xxx, 17. *ut in Vulg.* VI. 957. E.
Prov. xxx, 18, 19. I. 402. B. *ut in Vulg.* VIII. 1659. A.
Prov. xxx, 19. *ex Græco & Vulg.* I. 301. C.
Prov. xxx, 33. *ut in Vulg.* I. 69. D. V. 1400. D.
Prov. xxx, 33. *paulo aliter quam in Vulg.* V. 669. D.
Prov. xxxi, 4. *ex Vulg.* IV. 1206. A.
Prov. xxxi, 19. *ut in Vulg.* III. 486. E.
Prov.... *Si juſtificabitur in ſtatera injuſtus, & in marſupio pondus doli.* V. 878. C.

EX ECCLESIASTE.

Eccl. i, 15. *ut in Vulg.* VII. 1739. D. *Quod perverſum eſt non poterit exornari; & defectus numerari non poterit.* I. 227. A.
Eccl. 2, 2. *ut in Vulg.* V. 370. C.
Eccl. iii, 7. *ex Vulg.* IV. 1088. B.
Eccl. iii, 14. *Cognovi, quod omnia* &c. *ex Vulg.* V. 90. B.
Eccl. iv, 9. *ut in Græco.* III. 189. B.
Eccl. iv, 10. *ex Vulg.* V. 229. D. VI. *parte II.* 1593. E. 1962. C. *ut Vulg. fere.* VII. 108. C.
Eccl. iv, 12. *ut in Vulg.* I. 753. E. III. 940. A. *ex Græco.* 939. A.
Eccl. v, 4. *ex Græco.* IV. 1123. A.
Eccl. v, 5. *ex Græco: ſed* γνώσιν *pro* ἀφρόνων. III. 828. D.
Eccl. vii, 5. *ut in Vulg.* V. 370. C.
Eccl. vii, 10. *ut in Vulg.* VI. 535. E.
Eccl. vii, 14. *ex Vulg.* V. 767. C.
Eccl. vii, 17. *ut in Vulg.* V. 674. D. *Noli eſſe nimium juſtus.* I. 1760. B.
Eccl. vii, 21. *ex Vulg.* I. 1219. A. *ut in Vugl.* V. 1341. A.
Eccl. x, 1. *Muſca moritura exterminans oleum ſuavitatis.* II. 892. B.
Eccl. x, 13. *ex Græco.* III. 814. D.
Eccl. x, 16. *ut in Vulg.* IV. 1333. B. *ex Græco.* VI. 364. A.
Eccl. xii, 11. *ut in Vulg.* V. 404. B. 724. E.
Eccl. xii, 12. *ut in Vulg.* V. 1360. C.

EX CANTICO.

Cant. i, 1. *Oſculetur me ſponſus ab oſculis oris ſui.* III. 88. D.
Cant. i, 4. *ex Græco.* IV. 1148. D. *Nigra ſum & bona, filiæ Jeruſalem, ſicut tabernacula Cedar, ſicut pelles Salomonis.* III. 88. D.
Cant. i, 5. *ut in Vulg.* III. 1947. D. VI. 941. A.
Cant. 2, 1. *ut in Cant.* VI. *parte II.* anno 1538. A.
Cant. 2, 2. *ut in Vulg.* III. 487. A. VI. 881. D.
Cant. 2, 4. *alia verſione.* IV. 848. D.
Cant. 2, 14. *ut in Vulg.* IV. 338. B. *ex Græco.* 337. B. VII. 155. C. *ex Græco.* IV. 783. C.
Cant. iii, 1. *ex Græco.* IV. 1151. E.
Cant. iv. 4. *ut in Vulg.* IV. 1033. A.
* Cant. iv, 7. *Tota ſpecioſa es ſoror mea, & reprehenſio non eſt in te.* Donatiſtæ. I. 1182. A. *Tota bona es,* &c. IV. 347. C. 431. A.
Cant. v, 5. *ex Græco.* III. 564. A.
Cant. v, 7. *ut in Vulg.* VIII. 1556. D.
Cant. vi, 2. *ut in Vulg.* III. 488. D.
Cant. vi, 6. *ut in Vulg.* IV. 896. E.
Cant. vi, 8. *ut in Vulg.* I. 129. C. II. 894. D. III. 500. C. *Una eſt columba mea, una eſt perfecta mea, una eſt genitrix mea.* I. 1035. E. *Una eſt amica mea, una eſt ſponſa mea, una eſt genitricis ſuæ filia.* III. 488. D.
Cant. vi, 12. *ex Vulg.* VII. 155. E.
Cant. viii, 4. *Valida eſt dilectio ut mors.* I. 44. D.
Cant. viii, 5. *ex Græco.* IV. 1148. E.
Cant. viii, 6. *Pone me ſicut umbraculum in corde tuo, ſicut ſignaculum in brachio tuo.* IV. 1153. A.
Cant. viii, 7. *Aquæ multæ non potuerunt &c.* IV. 1153. A.

EX LIBRO SAPIENTIÆ.

Sap. 1. caput integrum, *ex Vulg.* I. 121. A. B.
Sap. 1, 1. *ut in Vulg.* IV. 1335. B. 1340. 1. V. 726. E.
Sap. 1, 3. *ut in Vulg.* I. 557. A. III. 1913. A.
Sap. 1, 5. *ex Vulg.* V. 1398. C.
Sap. 1, 6. *ex Vulg.* VI. 1131. D.
Sap. 1, 7. *ut in Vulg.* I. 409. A. I. 557. B. II. 864. C.
Sap. 1, 8, 9, 10. *ut in Vulg.* I. 202. E. I. 757. B. III. 726. E.

Sap. I, 11. *ut in Vulg.* I. 48. B. III. 1814. D. IV. 1162. D. V. 379. B. V. 1397. D. VI. 538. B.
Sap. I, 13. *ut in Vulg.* I. 796. C.
Sap. 2. verſus quinque priores, *ex Vulg.* I. 121. C.
Sap. 2, 24. *ut in Vulg.* IV. 1116. B. VI. 106. E.
Sap. III, 7. *ut in Vulg.* VI. 929. B.
Sap. IV, 8. *ex Græce.* IV. 1064. D.
Sap. IV, 8, 9. *ut in Vulg.* VI. 364. A.
Sap. IV, 11. *Ne malitia mutaret corda eorum.* V. 622. D.
Sap. V, 15. *ut in Vulg.* I. 124. D.
Sap. V, 21. *ut in Vulg.* IV. 1289. E. *ex Vulg. ſed* pro eo, *pro* cum eo. VI. 450. C. 505. D. V. 562. E.
Sap. VI. verſus novem priores : *ut in Vulg.* IV. 1335. B. C. 1401. A. B.
Sap. VI, 2, 3. 4, 5, 6, 7. *ut in Vulg.* V. 224. A. B.
Sap. VI, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. *ex Vulg.* VI. 509. B. C.
Sap. VI, 4. *ut in Vulg.* VI. 1372. D. *Data eſt enim a Domino poteſtas, & virtus ab Altiſſimo, qui interrogabit opera veſtra, & cogitationes ſcrutabitur veſtras.* I. 52. E.
Sap. VI, 6. *Judicium grave his qui præſunt fiet.* X. 13. C.
Sap. VI, 7. *ut in Vulg.* III. 615. A. VI. 1473. E.
Sap. VII, 10. *ex Vulg.* I. 77. A.
Sap. VII, 25. *ut in Vulg.* IX. 946. B.
Sap. VII, 26. *Candor æternæ lucis, & ſpeculum ſine macula deitatis.* I. 77. A.
Sap. VIII, 21. *ut in Vulg.* II. 1110. E.
Sap. VIII, 21. *Cum ſcirem quia nemo poteſt eſſe continens, niſi Deus det : & hoc ipſum erat ſapientiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum, &c.* I. 1225. D.
Sap. IX, 9. *ex Vulg.* I. 203. E.
Sap. X, 19. *ut in Vulg.* VII. 279. D. IX. 737. B.
Sap. XI, 24, 25. *ex Vulg.* VI. 469. C.
Sap. XI, 27. *ut in Vulg.* I. 122. A.
Sap. XII, 1. *ut in Vulg.* I. 122. A.
Sap. XII, 2. *ut in Vulg.* I. 122. A.
Sap XII, 15. *ex Vulg.* VI. 1131. D.
Sap. XII, 18. *ex Vulg.* V. 189. E. *Deo enim ſubeſt, cum volet, poſſe.* II. 1060. B.
Sap. XIV, 7. *ut in Vulg.* IV. 199. A. *ex Gr[illegible]*. 200. A.
Sap. XIV[illegible], 10. *ex Græce.* III. 314. B.
Sap. XIV, 12, 13, 14. *ex Græco.* IV. 255. B.
Sap. XV, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 122. A.
Sap. XVI, 20. *ut in Vulg.* VIII. 1681. B.
Sap. XVI, 21. *aliter quam in Vulg. & Græce.* II. 858. E.
Sap. XVII, 10. *ut in Vulg.* IV. 1276. B.

EX LIBRO ECCLESIASTICI.

Eccli. I, 3, 6, 7. *ex Vulg.* I. 204. C.
Eccli. I, 9. *uſque* ad 39. *ex Vulg. paucis mutatis.* I. 183. B. C.
Eccli. I, 12, 13. *ut in Vulg.* I. 48. E.
Eccli. I, 26. *ex Græce.* IV. 498. A.
Eccli. I, 27. *ut in Vulg.* X. 35. A.
Eccli. 2, 1. *ex Vulg.* IV. 1076. A. IV. 1158. C.
Eccli. 2, 11, 12. *ut in Vulg.* III. 267. D. *ex Græco.* V. 872. A.
Eccli. 2, 15, 16, 17, 18, 19. 20, 21, 22. *ut in Vulg. fere.* I. 48. E. 49. A.
Eccli. 2, 16. *ex Vulg.* V. 274. A.
Eccli III, 1. *ut Vulg. fere.* III. 1914. D.
Eccli. III, 5. *ex Vulg. ſed* honorat, *pro* honorificat. VIII. 1541. B.
Eccli. III, 10. *ut in Vulg.* V. 173. E.
Eccli. III, 11. *ut in Vulg.* VI. 958. D.
Eccli. III, 11. 18. *ut in Vulg.* VI. 942. C.
Eccli. III, 18. *ut in Vulg.* VI. 957. E. 961. A. VIII. 1541. C.
Eccli. 3, 20. *ut in Vulg.* VI. 1476. B.
Eccli. III, 22. *ut in Vulg.* IV. 883. C. *ex Græco, partim.* I. 299. A. *ex Græco.* 1337. B. *Altiora te ne quæſieris, & potiora te ne ſcrutatus fueris.* 1338. B.
Eccli. III, 26. *ex Græce.* III. 827. D.
Eccli. III, 26, 27, 28, 29. *ex Vulg. ſed verſu* 28. requiem, *pro* ſucceſſus. I. 127. D.
Eccli. III, 27. *ex Græco.* III. 827. D.
Eccli. III, 33. *ut in Vulg.* IV. 921. B. *Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemoſyna extinguit peccata.* IV. 1038. A.
Eccli. IV, 7. *ex Vulg.* V. 468. E.
Eccli. IV, 10. *ex Vulg. ſed* omitit pupillis. III. 1870. C.
Eccli. IV, 23. uſque ad finem capitis, *ex Vulg.* I. 183. D. *ut in Vulg. fere.* II. 1094. C. D.
Eccli. IV, 25. *ut in Vulg.* III. 647. B. V. 293. A. *ex Græce.* II. 101. D. III. 648. B.
Eccli. IV, 33. *ut in Vulg.* VIII. 1403. D. *ex Græco.* I. 763. D. *ex Græco* 28. V. 1144. D. *Uſque ad mortem certa pro veritate, & ſemper Dominus Deus tuus pugnabit pro te.* II. 1061. E.
Eccli. V, 4. *ut in Vulg.* I. 214. D. V. 189. E.
Eccli, V, 8. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 119. A. B. 120. A. I. 206. D.
Eccli. V, 15. *ex Græce.* 13. III. 732. C. *Gloria enim & contumelia in loquela : & in lingua hominis, ejus illius eſt.* I. 757. C.
Eccli. VI, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* I. 120. A. I. 206. E.
Eccli. VI, 26. *ut in Vulg.* VII. 280. E.
Eccli. VII, 3. *Noli narrare* &c. III. 1814. D.
Eccli. VII, 6. *Ne quæras fieri judex, niſi valeas virtute irrumpere iniquitates.* IX. 2113. A.
Eccli. VII, 7. *ex Græce.* III. 827. D. V. 903. C.
Eccli. VII, 14. *ut in Vulg.* VI. 538. C. V. 959. C.
Eccli. VII, 26. *ut in Vulg.* IV. 1096. B.
Eccli. VII, 31. *ex Vulg.* V. 468. E.
Eccli. VII, 31, 32, 33. *excerpta ex Vulg.* VI. 440. C.
Eccli. VII, 31, 32, 33, 34, 35, 36. *ex Vulg.* I. 128. C.
Eccli. VII, 37. *ex Vulg.* VI. 444. B.
Eccli. VII, 40. *ut in Vulg.* V. 497. C.
Eccl. VIII, 5. *ut in Vulg.* VII. 588. C.
Eccli. X, 1. *ex Vulg.* IV. 1335. B.
Eccli. X, 4. 5. *In manu Dei poteſtas terræ, cui exſecrabilis eſt omnis iniquitas. In manu Dei poteſtas hominis, & ſuper faciem ſcribæ imponent honorem ſuum.* I. 224. E. 225. A.
Eccli. X, 7, 21, 23, 24. *ex Vulg.* I. 128. A.
Eccli. X, 8, 17. *ut in Vulg.* IV. 1337. E.
Eccli. X, 11, 12. *Omnis poteſtatis....* cetera *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1780. E. 1781. A.
Eccli. X, 14, 15. *ut in Vulg.* III. 671. E. *ex Græco.* 672. E.
Eccli. X, 16. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 138. C. D.
Eccli. X, 21. *Perdidit Deus memoriam ſuperborum, & inique agentium, & non dereliquit memoriam humilium & bonorum hominum.* I. 225. A.
Eccli. X, 31. *Fili, in manſuetudine ſerva animam tuam : & da illi honorem, cui honor competit.* I. 128. B.
Eccli. XI. caput integrum, *ut in Vulg.* I. 138. D. 139. A. B.
Eccli. XI, 4. *Quoniam mirabilia ſunt opera Domini ſolius, & glorioſa, & abſconſa, & opera illius inviſa hominibus.* I. 204. C.
Eccli. XI, 6. *ex Vulg.* I. 237. E.
Eccli. XI, 7. *ex Græce.* III. 709. 710. C.
Eccli. XI, 7, 8. *ut in Vulg.* I. 128. B. I. 777. A.
Eccli. XI, 10. *ut in Vulg.* IV. 1089. E.
Eccli. XI, 24. *ut in Vulg. excepto* honore, *pro* hora. I. 237. E.
Eccli XII, 4. *Da bono, & ne receperis peccatorem.* V. 383. C.
Eccli. XII, 9, 15. *ex Vulg.* I. 141. B.
Eccli. XII, 13. *uſque ad finem capitis : ut in Vulg.* III. 674. A. B. *ex Græco.* 673. A. B.
Eccli. XIII. caput integrum, *ex Vulg.* I. 141. C. D. E.
Eccli. XIII, 1. *ut in Vulg.* III. 674. B. VI. 880. C. *Qui tangit picem, coinquinabitur ab ea.* V. 865. E.
Eccli. XIII, 21. *ut in Vulg.* I. 1182. D.
Eccli. XIV, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 139. B.
Eccli. XIV, 6. *Nihil indignius illo, qui ſibi invidet.* VII. 280. C.
Eccli. XIV, 11. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg. fere.* I. 241. E. 242. A.
Eccli. XV, caput integrum, *ut Vulg. fere.* I. 242. A. B. C.
Eccli. XV, 16. *ut in Vulg.* VII. 588. C.
Eccli XVI, verſus 23. priores, *ut Vulg. fere.* I. 242. C. D. E.
Eccli. XVI, 3. *ex Vulg.* I. 139. C.
Eccli. XVI, 23. *ut in Vulg.* I. 127. C. III. 1913. B.

Digitized by Google

Eccli. xvii, 16. Vulgata reſpicitur. VII. 681. C.
Eccli. xviii, 1. *ut in Vulg.* V. 512. D.
Eccli. xviii, 22. *ex Vulg.* X. 36. E.
Eccli. xviii, 30. *ut in Vulg.* I. 109. E. VI. 533. E.
Eccli. 2viii, 30, 31, 32. *ut in Vulg. fere.* I. 239. A.
Eccli. 212, caput integrum. *ut in Vulg. fere.* I. 239. A. B. C. D.
Eccli. xix, 1. *Qui minima ſpernit, paulatim decidet.* II. 894. D. 904. C.
Eccli. x12, 1, 2. *ut in Vulg.* IV. 1206. A.
Eccli. xix, 2. *ex Vulg.* IV. 1191. C.
Eccli. xix, x6, x7. *ut in Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 2001. A.
Eccli. xx. 1, uſque ad verſum 28. incluſive, *ut in Vulg. fere.* I. 239. D. E. 240. A.
Eccli. xxi, x, 3. *ut in Vulg. fere.* VII. x79. C.
Eccli. xxii, 7. *ut Vulg. fere.* III. 1913. B.
Eccli. xxii, 18. *ut in Vulg.* I. 127. C. III. 1913. B.
Eccli. xxiii, 9, 12. *ut in Vulg.* VI. 534. D.
Eccli. xxiv, 5, 6, 7. *ut in Vulg. ſed* altis, *pro* altiſſimus. IV. 886. B.
Eccli. xxiv, 5, 6, 7, 8, 9, 10. *ex Vulg.* I. 179. C.
Eccli. xxiv, 7. *ut in Vulg.* I. 214. D.
Eccli. xxiv, 12. *Qui me genuit, requievit in tabernaculo meo.* I. 76. E.
Eccli. xxiv, 31. *ut in Vulg.* VIII. 1668. B.
Eccli. xxv, 12. *ex Vulg.* III. 19x5. B. 1945. D. V. 1345. A. *Beatus qui prædicat verbum in aurem obedientis.* II. 1307. D.
Eccli. xxvii, 6. *ex Vulg.* VI. 1498. E.
Eccli. xxvii, 18. uſque ad finem capitis, *ex Vulg.* I. 118. B. C. 129. E. 130. A. 1395. D.
Eccli. xxviii. Caput integrum, *ut in Vulg.* I. 118. D. E. 119. A. 130. A. B. C.
Eccli. xxviii, x8. *ut in Vulg.* IV. 116x. E. *Impone homo tuæ linguæ oſtium & ſeram.* I. 47. A. 5x. C.
Eccli. xxix, x8. *Vita hominis, panis & aqua.* II. 769. E.
Eccli. xxx, 24. *ut in Vulg.* V. 383. B.
Eccli. xxxi, 19. *ut in Vulg.* VII. 1743. C.
Eccli. xxxii, 1. *ut in Vulg.* V. 173. E. *ſed* Principem, *pro* Rectorem. IV. 131x. D. 1332. E. VI. 404. C. *ex Vulg.* V. 1452. D.
Eccli. xxxii, 1, 2, 3. *ex Vulg.* I. 118. A.
Eccli. xxxii, 24. *ut in Vulg. fere.* V. 1370. D. VI. 363. A.
Eccli. xxxiv, 14. *Spiritus timentium Dominum quæretur ab eo, & in reſpectu illius benedicentur.* I. 1x2. A.
Eccli. xxxiv, 14. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg. fere.* III. 412. A. B.
Eccl. xx2iv, 24. *ut Vulg. fere.* III. 1958. E. *ſed* de rapina, *pro* de ſubſtantia. IV. 141x. B.

Eccli. xxxiv, 26. *ut in Vulg.* VII. 280. E.
Eccli. xxxiv, 27. *ex Vulg.* VII. 281. C.
Eccli. xxxiv, 30. *ut in Vulg.* III. 508. D. V. 479. B. VI. 361. E. *Qui baptizatur a mortuo.* I. 1071. A. *Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit mortuum, quid proficit lavatio ejus!* I. 167. B.
Eccli. xxxv. caput integrum, excepto verſu poſtremo, *ut in Vulg. fere.* III. 41x. C. D.
Eccli. xxxv, 2. *ut in Vulg.* I. 87. C. I. 118. B.
Eccli. xxxv, 5. *Beneplacitum eſt Domino recedere ab iniquitate: & laudatio, recedere ab injuſtitia.* I. 118. B.
Eccli. xxxv, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* VI. 353. B. VI. 525. B. *ut in Vulg. niſi* a maxilla *verſu* 18. *pro* ad maxillam. IV. 13x7. B.
Eccli. xxxv, 18, 19. *ex Vulg.* V. 117. A. *ut in Vulg. fere.* V. 519. A.
Eccli. xxxv, 21. *ex Vulg.* V. 371. E. *Oratio juſti nubes penetrat.* VII. 276. C.
Eccli. xxxvi, 1. *Miſerere nobis Deus omnium, & oſtende nobis lumen miſerationis, & immitte....* cetera ut in Vulg. I. 89. B.
Eccli. xxxvi, 1, x. *ut in Vulg. fere.* III. 330. D.
Eccli. xxxvi, 4. 5. *Sicut enim in conſpectu eorum magnificatus es in nobis.* Cetera ut in Vulg. I. 88. E. Magnificatus es, *pro* ſanctificatus es. III. 329. E.
Eccli. x2xvi, 18. *ut in Vulg.* VI. *parte II. poſt med.* 1403. D.
Eccli. xxxvii, 21. *ex Vulg.* I. 118. B.
Eccli. xxxvii, 34. *ut in Vulg. fere.* VII. x82. C.
Eccli. xxxviii, 4. *Altiſſimus de terra medicinam.* VII. 1073. D.
Eccli. xxxviii, 7. *ut in Vulg.* VII. 1073. D.
Eccli. 2L, 1. *ut in Vulg.* II. 891. A.
Eccli. 2LI, 17. *ex Vulg.* I. 1118. B.
Eccli. XLII, 21. *Sicut eſt ab initio, ita uſque in ſæculum: neque adjectum eſt ei, neque minuetur illi. Ipſe eſt enim Dominus creaturæ ſuæ, qui nihil eguit ab aliquo.* II. 1145. D.

EX ISAIA.

Iſaï. 1, 2. *ex Vulg. ſed* illi, *pro* ipſi. VIII. 159. E.
Iſaï. 1, x. uſque ad 8. *ut in Vulg.* I. 45. E. 46. A.
Iſaï. 1, 3. *ex Græco.* I. 1650. C.
Iſaï. 1, 5, 6. *ut in Vulg.* I. 74. C. IV. 1092. E.
Iſaï. 1, 7. *ex Vulg. excerptum.* VI. 410. E.
* Iſaï. 1, 11, 12, 13, 14, 15. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. D.
Iſaï. 1, 13, 14. *ex Græco.* IV. 1346. C.
Iſaï. 1, 13, 15. *ex Vulg.* VI. 1507. A.
Iſaï. 1, 14, 15, 16, 17. *ex Græco.* IV. 399. A.
Iſaï. 1, 16, 17. *ut in Vulg.* V. 563. D.
Iſaï. 1, 17. *ex Vulg.* V. 116. E.
Iſaï. 1, 18. *ex Vulg.* VIII. 1365. D.
Iſaï. 1, 23. *ex Vulg.* V. 519. A.
Iſaï. 2, 2, 3. *ut in Vulg.* III. 488. B. VI. 859. B.
Iſaï. iii, 9. *ut in Vulg.* V. 189. B.
Iſaï. iii, 12. *ut in Vulg.* IV. 1276. A. *Qui enim te beatificant.* V. 704. E.
Iſaï. iii, 1x, 14. *ex Vulg.* VI. 5x3. C.
Iſaï. iii, 14. *ex Vulg.* V. 106. D. 116. E. V. 519. A.
Iſaï. iii, 14, 15. *ut in Vulg.* IV. 1443. C.
Iſaï. v, 7. *ex Hebræo.* III. 1947. D. *Vinea Domini ſabaoth domus Iſraël eſt.* VI. *parte II.* 17x3. A.
Iſaï. v, 8. *ut in Vulg.* VI. 5x3. D. *ex Græco.* V. 910. B.
Iſaï. v, 9, 10, 13, 14. *ut in Vulg.* VI. 524. E.
Iſaï. v, 11. *ut in Vulg. fere.* VII. x82. D. *ex Græco.* IV. 499. E.
Iſaï. v, 11, x2. *ut in Vulg.* IV. 1206. C.
Iſaï. v, 12. *ut in Vulg.* IV. 1320. D.
Iſaï. v, 11, 12, 2x, 23, 24, 25. *ut in Vulg.* I. 46. C.
Iſaï. v, 13. *ex Vulg.* VI. 506. D.
Iſaï. v, 13, 14. 15, 16. *ut in Vulg.* I. 46. A. B.
Iſaï. v, 20. *ut in Vulg.* I. 46. A. *ex Vulg. fere.* V. x38. A.
Iſaï. v, 20, x1, 23, x4. *ex Græco.* 899. A. B.
Iſaï. v, x1. *ut in Vulg.* IV. 366. C.
Iſaï. v, x2. *ut in Vulg.* III. 1950. E.
Iſaï. vi, 1. *ut in Vulg.* V. 1x5. A.
Iſaï. vi, 3. I. 84. D. *ut in Vulg.* II. 863. A.
Iſaï. vi, 5. *ex Vulg.* VI. 114. E. *Væ mihi in labiis iniquis, & Dominum Deum vidi.* II. 769. D.
Iſaï. vi, 7. *Tranſiit iniquitas tua.* II. 769. D.
Iſaï. vi, 9, 10. *ut in Vulg.* II. 965. C.
Iſaï. vi, 10. *ex Græco.* II. 934. B. C.
Iſaï. vi, x7. *ut in Vulg.* I. 78. E. IV. 1097. D.
Iſaï. vii, 9. *ex Græco.* II. 862. A. IV. 849. D.
Iſaï. vii, x0. *ex Græco.* I. 1209. B. 1x14. B.
Iſaï. viii, 3. 4. *ut in Vulg. & Gr.* I. x34. D.
Iſaï. viii, 9. *Niſi credideritis, non intelligetis.* I. 44. B.
Iſaï. viii, 20. *ex Græco.* IV. 515. C.
Iſaï. ix, 5. *ut in Vulg.* VI. 5x5. A. *ut in Vulg.* III. 1795. B. *Ex Græco.* V. 917. E.
Iſaï. ix, 5, 6. *ex Græco.* I. 396. D.
Iſaï. ix, 6. *ex Vulg.* IV. 895. A. *Ex Græco.* I. xx8. C. I. 1642. B. C. II. x91. D. 846. D. III. 563. A.
Iſaï. 12, 7. *ut in Vulg.* IV. 1437. E.
Iſaï. ix, 13. *ex Vulg.* V. 1393. C.
Iſaï. ix, 16. *ut in Vulg.* IV. 1097. E.
Iſaï. 2, 1. *ex Græco.* IV. 386. E.
Iſaï. x, 1, x. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1773. B.
Iſaï. x, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* V. 1345. D.
Iſaï. x, 5, 6. *ex Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1773. A.
Iſaï. x, 15. *ex Vulg.* V. 157. D.
Iſaï. 21, 1. *ex Græco.* III. 1190. B.

Iſaï. XI, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* VI. *parte II. poſt med.* 1403. D.
Iſaï. XI, 4. *ut in Vulg.* IV. 975. B.
Iſaï. XI, 9. *ex Græco.* I. 1280. D. IV. 506. B.
Iſaï. XII, 3. *ex Græco.* II. 10x6. B.
Iſaï. XII, 10, 11. *ut in Vulg. excepto,* recogitat ex corde : *pro,* recogitet corde.
Iſaï. XIV, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* I. 46. B.
Iſaï. XIV, 12. *ex Vulg.* I. 1443. E.
Iſaï. XIV, 13, 14. *Ponam ſedem meam ad Aquilonem; aſcendam ſuper ſidera cæli, ſedebo ſuper montes excelſos, & ero ſimilis Altiſſimo.* I. 214. D.
Iſaï. XIV, 14. *ex Vulg. fere.* V. 1422. C.
Iſaï. XIV, 19, 20, 21. *ex Græco.* I. 1184. C.
Iſaï. XIV, x0, 21. *ut in Vulg.* IV. 1337. D.
Iſaï. XIX, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 86. B. *ex Græco.* 88. A. B.
Iſaï. XIX, 20, 21. *ex Græco.* I. 854. C.
Iſaï. XXI, 1, 2. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1769. E.
Iſaï. XXI, 4. *ex Vulg. ſed* verſa eſt, *pro* poſita eſt. VI. *parte II.* 1771. D.
Iſaï. XXI, 12. *ex Græco.* I. 758. E. III. 815. E. III. 1338. B.
Iſaï. XXII, x2. *ex Vulg.* V. 933. C.
Iſaï. XXIII, 23, 24. *ut in Vulg.* I. 47. E.
Iſaï. XXIV, 2. *ex Vulg.* III. 1928. A. IV. 1315. B.
Iſaï. XXIV, 3. uſque ad verſum 15. incluſive, *ut in Vulg.* I. 106. A. B.
Iſaï. XXV, 8. *Abſorpta eſt mors prævalens, ex Græco.* I. 1292. D.
Iſaï. XXVI, 6. *ex Græco.* I. 4x9. A.
Iſaï. XXVI, 9. *ex Græco.* IV. 1138. C.
Iſaï. XXVI, 12. *ut in Vulg.* IV. 848. C. *ex Græco.* I. 1702. E.
Iſaï. XXVIII, 7. *ut in Vulg.* I. 1x0. E.
Iſaï. XXVIII, 15. *Poſuerunt mendacium ſpem ſuam, & mendacio operti ſperaverunt.* II. 1149. B.
Iſaï. XXVIII, 19. *ut in Vulg.* IV. 1x90. A.
Iſaï. XXVIII, 27. *ex Græco.* I. 758. D.
Iſaï. XXIX, 12. *ex Vulg.* VI. 511. B.
Iſaï. XXIX, 13. *Populus iſte labiis ſuis honorificat me : cor vero eorum longe ſeparatum eſt a me. Sine cauſa autem colunt me, mandata & doctrinas hominum docentes. Cyprian.* I. 149. D.
Iſaï. XXX, 1. *ex Græco.* I. 1570. B. III. 958. A.
Iſaï. XXX, 9, 10. *ut in Vulg.* VI. 1019. E.
Iſaï. XXX, 12. *ex Vulg.* I. 236. E.
Iſaï. XXX, 15. *ex Græco.* I. 1259. C. III. 501. C. D. V. 13. E. 325. C. 404. C. 405. D. 748. D. V. 480. D. V. 1267. E. 1369. C. VI. 158. E. VI. 478. D. 546. E. IX. 957. D.
Iſaï. XXX, 15. & Ezech. XVIII. *Peccator in quacumque die converſus ingemuerit, omnium iniquitatum illius non recordabor amplius.* I. 113. A.
Iſaï. XXX, 17. *ex Græco.* VI. 260. C.
Iſaï. XXVIII, 19. *ut in Vulg.* VI. 505. D.
Iſaï. XXXII, 6. *ex Græco.* III. 915. B.
Iſaï. XXXII, 17. *ut in Vulg.* III. 10x4. B. VIII. 234. C.
Iſaï. XXXIII, 1. *ut in Vulg.* V. 117. B. VI. 154. C.
Iſaï. XXXIII, 15. *ut in Vulg.* IV. 1100. A. VI. *parte II. ſub finem.* 1852. E.
Iſaï. XXXIII, 15, 16. *ex Vulg.* V. 472. E.
Iſaï. XXXIV, 5. *ut in Vulg.* III. 593. E.
Iſaï. XXXIV, 15. *ex Vulg.* V. 1398. A. VI. 150. C. *Ex Græco.* IV. 974. C.
* Iſaï. XXXV, 3, 4, 5, 6, 8, 9. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1181. E. 1182. A.
Iſaï. XXXVIII, 15. *ut in Vulg.* X. 91. D.
Iſaï. XL, 1, *ex Græco.* IV. x2. C.
Iſaï. XL, 1, 2. *ut in Vulg.* VIII. 1217. A. *ex Græco.* III. 671. C.
Iſaï. XL, 2. *ex Græco.* IV. 511. E.
Iſaï. XL, 5. *ut in Vulg.* IV. 879. B.
Iſaï. XL, 9. *ut in Vulg.* III. 2074. A. IV. 1086. E. VI. 114. E.
Iſaï. XL, 25. *ut in Vulg.* IV. 872. A.
Iſaï. XL, 27, 28, x9, 30, 31. *ut in Vulg.* I. 47. C. D.
Iſaï. XL, x8. *ex Vulg. fere.* III. 565. A.
Iſaï. XLI, 1. *ut in Vulg.* I. 47. D.
Iſaï. XLI, 4. *ex Græco.* I. 416. B.
Iſaï. XLI, 11. *ut in Vulg.* I. 84. A.
Iſaï. XLI, 11, 12. *ut in Vulg.* I. 47. E. 48. A.
Iſaï. XLI, 20. *ex Græco.* I. 408. D.
Iſaï. XLII, 14. *alia verſione.* V. 467. B.
Iſaï. XLIII, 5, 6. *ut in Vulg.* V. 1367. A.
Iſaï. XLIII, 10. *ex Græco.* III. 130. C. *Ego teſtis veſter, dicit Dominus Deus, & puer meus tu, quem ego elegi, ut ſciatis & credatis quia ego ſum, & ante me non fuit alius Deus, & poſt me non erit.* I. 89. A.
Iſaï. XLIII, 16. *ex Græco.* VI. 152. C. 158. E.
Iſaï. XLIII, x6. *ex Græco.* IV. 523. D. V. 113. C. 404. C. V. 480. D. V. 1369. C.
Iſaï. XLIV, 1. *ex alia verſione.* IV. 869. D.
Iſaï. XLIV, 6. *Ego ſum Deus primus, & ego noviſſimus; & in ea quæ ſuperventura ſunt in noviſſimis, ego ſum.* I. 89. A.
Iſaï. XLIV, 6, 7. *ex Græco.* III. 330. D.
Iſaï. XLIV, 18. *ex Græco cum additamento.* IV. 415. C.
Iſaï. XLIV, 20. *ex Græco.* IV. x50. C.
Iſaï. XLV, 3, 4. *Audite domus Jacob, & reſidui domus Iſraël, qui egredimini ex utero, & erudimini a puero uſque ad ſenectutem. Ab initio ego ſum, & quouſque ſeneſcatis, ego ſum : ego vos feci, & ego ſuſtineo : ego remittam, ego ſuſcipiam, dicit Dominus.* I. 89. A.
Iſaï. XLV, 7. *ut in Vulg.* VI. 505. D.
Iſaï. XLV, 8. *ut in Vulg.* III. 563. A.
Iſaï. XLV, 9, 10. *Ego ſum Dominus Deus : præter me non eſt alius Deus, annuncians noviſſima, priuſquam fiant, & ſtatim conſummata ſunt.* I. 89. A.
Iſaï. XLV, 11. *ex Græco.* V. 90. A. V. 1446. E.
Iſaï. XLV, 12. *Hæc dicit Dominus : Ego feci terram ſenſu meo, & hominem ſuper eam : Ego ſolidavi cælum manu mea; ego omnibus ſideribus mandavi, ut lucerent in cælo.* I. 100. E.
Iſaï. XLV, x2, 23, 24. *Ego ſum, & non eſt alius præter me. Et per me ipſum juro, quia exivit ex ore meo veritas, & ſermo meus non revertetur, quia mihi inclinabitur omne genu, & omnis lingua jurabit per Dominum dicens : Juſtitia & gloria ad eum veniet.* I. 87. E. 88. E.
Iſaï. XLV, 23. *In memetipſum juravi.* III. 959. B.
Iſaï. XLV, 23, x4, x5. *partim ex Græco, partim aliter.* III. 129. D.
Iſaï. XLVI, 3, 4, 9, 10. *ex Græco.* III. 3x9. E.
Iſaï. XLVI, 10. *Ego omne conſilium meum ſtatui; & omnia quæcumque cogitavi, ego feci.* I. 100. E.
Iſaï. XLVII, 1. *ex Græco.* IV. 1149. D.
Iſaï. XLVIII, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* I. 47. C.
Iſaï. XLVIII, 16. *ex Vulg.* IV. 851. E. *Et nunc Dominus miſit me, & Spiritus ſanctus.* III. 1023. B.
Iſaï. XLIX, 6. *ex Græco.* I. 1067. A.
Iſaï. XLIX, 13. *ut in Vulg.* III. 1470. D.
Iſaï. XLIX, 15. *ut in Vulg.* VIII. 1541. D. *Ex Vulg. fere.* IV. 505. E.
Iſaï. XLIX, 16. *ex Græco.* IV. 343. D.
Iſaï. XLIX, 23. *ut in Vulg.* III. 738. E.
Iſaï. XLIX, 25. *ut in Vulg.* III. 488. E.
Iſaï. L, 2. *Numquid abbreviatus factus eſt ſermo meus, aut ita parvus eſt, ut non poſſim redimere; aut non eſt in me virtus ad liberandum, dicit Dominus omnipotens.* I. 71. D.
Iſaï. L, 6. *ex Græco.* I. 1698. C. 1709. C. *ut in Vulg.* V. 1392. B.
Iſaï. L, 7. *uſque ad finem capitis, ut in Vulg.* I. 104. D.
Iſaï. L, 11. *ex Vulg. fere.* V. 834. A. *Pergite in lumine ignis veſtri, & flammæ quam accendiſtis.* II. 1149. C.
Iſaï. L, 21. *ex Græco.* III. 194. C.
Iſaï LI. verſus novem priores, *ut in Vulg.* I. 104. E. 105. A.
Iſaï. LI, 3. *ut in Vulg.* VIII. 1267. E. 1268. A.
Iſaï. LI, 6. *ex Græco.* V. 91x. E.
Iſaï. LI, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* I. 47. C.
Iſaï. LI, 7. *ex Vulg. fere.* I. 758. B. *ex Græco.* III. 782. C. *Audite me, qui ſcitis judicium, populus meus, in quorum cordibus lex mea eſt. Nolite timere opprobrium hominum, & blaſphemias eorum ne timeatis.* I. 108. A.
Iſaï. LII, 1. *ex Vulg. ſed* ſancta, *ut in Græco.* VIII. 1217. D.
* Iſaï. LII, 1. *Exſurge Sion, indue fortitudinem tuam Jeruſalem civitas ſancta : non adjiciet tranſire per te in*

circumciſus & immundus. I. 1181. E. *Donatiſtæ.*
Iſaï. LII, 6. *Ego qui loquebar in ſervos meos prophetas, ecce adſum.* I. 72. B. *Hæc dicit Dominus : In illa die ſciat populus meus, quoniam ſum ipſe qui loquebar in ſervis meis Prophetis, evangelizans auditum pacis, & ecce adſum.* I. 100. D.
Iſaï. LII, 7. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1779. A.
Iſaï. LII, 10. *ex Vulg.* I. 71. E. I. 1067. A.
* Iſaï. LII, 11. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1185. C. *ut in Vulg.* III. 962. E. V. 232. E. VI. 414. E.
Iſaï. LIII, 2. *ex Græco.* III. 1190. A.
Iſaï. LIII, 3. *ex Vulg.* VII. 755. C.
Iſaï. LIII, 3, 4. *ex Græco.* III. 564. A.
Iſaï. LIII, 4, 5. *ut in Vulg.* IV. 893. B.
Iſaï. LIII, 5. *ut in Vulg.* IV. 881. B.
Iſaï. LIII, 5, 6. *ex Græco.* III. 564. C.
Iſaï. LIII, 8. *ut in Vulg.* I. 44. C. IV. 883. C. VI. *parte II. poſt med.* 1402. E. *In humilitate judicium ejus ſublatum eſt. Nativitatem ejus quis enarrabit!* I. 179. C.
Iſaï. LIII, 12. *ut in Vulg.* IV. 343. A.
Iſaï. LIV, 1, 2, 3, 4, 5. *ex Græco.* I. 1066. E. 1067. A.
Iſaï. LIV, 2. *ex Vulg.* V. 701. D.
Iſaï. LIV, 11. *ex Vulg. fere.* IV. 848. D.
Iſaï. LV, 5. *ut in Vulg.* III. 488. C.
Iſaï. LV, 6, 7. *ut in Vulg.* IV. 1293. E. 1294. A.
Iſaï. LVI, 7. *ex Vulg.* IV. 1321. A.
Iſaï. LVI, 10. *ut in Vulg.* III. 1870. B. IV. 1082. D. IV. 1483. D.
Iſaï. LVI, 10, 11. *ut in Vulg.* VIII. 1528. B.
Iſaï. LVI, 11. *ut in Vulg.* I. 71. B.
Iſaï. LVII. 3, 4. *ex Vulg.* I. 237. A.
Iſaï. LVIII, 1. *ut in Vulg.* IV. 1061. C. 1078. C. IV. 1299. A. V. 264. E. V. 539. C. VI. 114. E. VI. 1206 D. *Ut tuba exalta vocem tuam, & annuncia populo meo opera eorum.* III. 2084.
Iſaï. LVIII, 3. *ex Vulg.* V. 358. B.
Iſaï. LVIII, 3. 4. *ut in Vulg.* IV. 922. B. VI. 450. E.
Iſaï. LVIII, 3, 4. 5, 6, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 1416. E. 1417. A. B.
Iſaï. LVIII, 6. *ut in Vulg.* III. 958. B. *ex Græco.* V. 875. C.
Iſaï. LVIII, 7. *ex Vulg.* V. 383. C.
Iſaï. LIX, 1. *Hæc dicit Dominus omnipotens : Numquid abbreviata eſt manus mea, ut ſalvare non poſſit! Aut non poteſt vivificare cor humilium & ſpiritum contritorum!* I. 71. D. E.
Iſaï. LIX, 3. *ex Græco.* 3. 1570. B.
Iſaï. LIX, 5. *ex Græco.* I. 1464. E. 1570. C.
Iſaï. LIX, 6, 7. *ex Græco.* I. 1570. C.
Iſaï. LIX, 12, 13, 14, 15. *ex Græco.* V. 917. D.
Iſaï. LIX, 21. *ex Vulg.* IV. 974. C.
Iſaï. LX, 1, 3, 4, 10. *ut in Vulg. ſed,* in circuitum, *pro* in circuitu. III. 488. C.
Iſaï. LX, 15. *ex Græco.* IV. 431. A.
Iſaï. LXI, 6, 7, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 47. A. B.
Iſaï. LXI, 8. *ex Vulg.* VI. 449. B.
Iſaï. LXI, 10. *ut in Vulg.* VII. 875. D.
Iſaï. LXII, 1. *ut in Vulg.* I. 696. A. *ut in Vulg. excepto,* ſalvator meus, *ut in Græco, pro* ſalvator ejus. III. 762. E.
Iſaï. LXII, 2. *ex alia verſione.* VI. *parte II.* 1651. A.
Iſaï. LXII, 4. *excerpta ex Vulg.* VI. *parte II.* 1723. C.
Iſaï. LXII, 10. *ex Græco.* IV. 501. B.
* Iſaï LXII, 11, 12. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1181. E.
Iſaï. LXIII, 1, 2. *ex Vulg.* III. 564. B. VI. *parte II.* 1538. B.
Iſaï. LXIII, 9. *ex Græco.* III. 331. B. IV. 263. E. 435. E.
Iſaï. LXIII, 17, 19. *ex Vulg.* VI. 505. E.
Iſaï. LXIV, 6, 7. *ut in Vulg.* V. 1345. B.
Iſaï. LXV, 5. *ut in Vulg.* IV. 1097. E. *ex Græco.* I. 1209. A.
Iſaï. LXV, 25. *ut in Vulg.* VI. 697. A.
Iſaï. LXVI, 2. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1781. D.
* Iſaï. LXVI, 3. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. E.
Iſaï. LXVI, 3, 4. 5. *ut in Vulg.* I. 47. D.
Iſaï. LXVI, 5. uſque ad finem capitis, *ex Vulg. paucis voculis immutatis.* I. 200. D. E. 201. A.
Iſaï. LXVI, 5. *ex Græco.* I. 915. A. 1061. B. 1068. C.
Iſaï. LXVI, 9. *ut in Vulg.* III. 562. E.
Iſaï. LXVI, 24. *ut in Vulg.* V. 495. E. *ex Græco.* I. 228. B.
Iſaï. *Lux præcepta tua ſunt ſuper terram.* V. 899. B.

EX JEREMIA.

Jerem. I, 6. *ex Vulg.* V. 344. C.
Jerem. I, 10. *ut in Vulg.* IV. 1478. C. V. 194. A. VI. 23. E. VI. 646. A.
Jerem. I, 13. *ex Vulg.* VI. 515. A.
Jerem. I, 16. *ut in Vulg.* I. 117. E.
Jerem. I, 17. *ut in Vulg.* III. 2074. B.
Jerem. 2, 2. *ex Græco.* III. 634. D.
Jerem. 2, 5, 8. 9, 10, 11. *ut in Vulg.* 635. E. 638. A. *ſed* 11. *partim ex Græco.*
Jerem. 2, 8. *ut in Vulg.* I. 71. B. VI. 544. D.
Jerem. 2, 9. *ut in Vulg.* I. 117. E. 118. A.
Jerem. 2, 10, 12, 13. *ex Græco.* I. 1570. D.
Jerem. 2, 12. *Expavit cælum ſuper hoc, & horruit amplius vehementer, dicit Dominus.* I. 47. A. 52. C.
Jerem. 2, 13. *ex Vulg.* X. 11. A. *ex Græco.* IV. 287. B. IV. 407. A. *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & effoderunt ſibi lacus detritos, qui non poſſunt aquam portare. Cyprian.* I. 154. C.
Jerem. 2, 13, 18. *ut in Vulg.* VI. 941. E.
Jerem. 2, 21. *ex Græco.* V. 835. D.
Jerem. 2, 25. *ex Vulg.* VI. 941. E.
Jerem. 2, 36. *ut in Vulg.* III. 670. A. *ex Græco.* 669. A.
Jerem. III, 3. *ex Græco.* IV. 438. C. *Facies meretricis facta eſt tibi.* IV. 1151. C.
Jerem. IV, 2. *ut in Vulg.* VI. 534. A.
Jerem. IV, 19. *ex Vulg.* VI. 114. D.
Jerem. IV, 22. *ex Vulg.* V. 216. A.
Jerem. V, 3. *ex Vulg.* V. 1393. C.
Jerem. V, 9. *ut in Vulg.* III. 666. F.
Jerem. V, 24. *ex Græco.* III. 915. C.
Jerem. V, 25, 26, 27. *ex Græco.* I. 145. B. III. 958. A.
Jerem. V, 30, 31. *ex Græco.* I. 1302. E. III. 735. A.
Jerem. VI, 16. *ut in Vulg.* VI. 857. D. *ut in Vulg. præter* requiem, *pro* refrigerio. I. 120. E. 121. A. *State ſuper vias, aſpicientes & interrogantes de ſemitis Domini antiquis : & videte quæ eſt via Domini bona & recta; & ambulate in ea, & invenietis requiem animabus veſtris.* I. 89. E.
Jerem. VI, 27. *ut in Vulg.* I. 102. A. I. 696. C. III. 763. B.
Jerem. VI, 29. *ex Vulg.* V. 1393. E. *Fruſtra conflavit conflator, ſcoriæ ejus non ſunt conſumptæ.* III. 421. D.
Jerem. VII, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 1286. D.
Jerem. VIII, 4. *ut in Vulg.* I. 112. B. III. 501. C. 642. E. V. 405. D.
Jerem. VIII, 8. *ut in Vulg.* III. 180. D.
Jerem. VIII, 15. *Exſpectavimus pacem, & non eſt bonum : & tempus curationis, & ecce turbatio.* VIII. 163. A.
Jerem. VIII, 22. *ut in Vulg.* III. 422. C.
Jerem. IX, 1. *ut in Vulg.* II. 818. E. III. 421. E. III. 679. A. V. 222. E. *ut in Vulg. ſed omiſſo* filiæ. IV. 1098 A. I. 849. B.
Jerem. IX, 3, 4. *ex Vulg. interpolata.* I. 691. B. *ut in Vulg.* III. 180. D.
Jerem. IX, 5. *ex Vulg.* V. 1397. E.
Jerem. IX, 10. *ex Græco.* II. 858. D.
Jerem. IX, 18. *ut in Vulg.* III. 421. E.
Jerem. X, 23. *ut in Vulg.* V. 473. C.
Jerem. XI, 19. *Venite, mittamus lignum in pane ejus.* III. 563. E.
Jerem. XII, 7. *Dereliqui domum meam, dimiſi hereditatem meam, & veni, & factus ſum illis in opprobrium.* III. 331. B.
Jerem. XII, 9. *Venite, & congregamini omnes beſtiæ terræ : parate vos ad devorandum.* VIII. 164. A.
Jerem. XII, 10. *aliis verbis quam in Vulg.* III. 136. D. *Ex Græco.* I. 1570. A. IV. 451. E.
Jerem. XII, 13. *ex Græco.* IV. 1107. A.
Jerem. XIII, 16. *ut in Vulg.* IV. 1294. A.
Jerem. XIII, 19. *ut in Vulg.* IV. 1088. B.
Jerem. XIII, 25, 26. *ex Græco.* III. 663. D.
Jerem. XIV, 14. *ut in Vulg.* IV. 327. & 328. B.
Jerem. XIV, 14, 15, 16. *ex Vulg. fere.* I. 695. A. III. 806. D. *Ex Græco.* 805. D.
Jerem. XIV, 18. *ex Vulg.* V. 562. C.

Jerem. XIV, 19. *alia verſione.* V. 467. E.
Jerem. XV, 7. *ex Vulg.* V. 1393. C.
Jerem. XV, 19. *ex Vulg.* IV. 1478. D. VI. 555. B. VII. 151. B. *ex Vulg. ſed* carum, *pro* pretioſum. VI. 110. A. *Qui eduxit dignum ab indigno, ſicut os meum erit.* III. 142. B.
Jerom. XV, 19, 20. *ex Græco.* III. 644. A.
Jerem. XVI, 16, 17. *ut in Vulg.* III. 782. D.
Jerem. XVI, 19. *ex Græco.* I. 1067. B.
Jerem. XVII, 5. I. 387. D.
Jerem. XVII, 6. *ex Græco.* I. 420. A.
Jerem. XVII, 9. *ex Græco.* II. 745. E.
Jerem. XVII, 24. *ex Vulg. fere.* V. 358. C.
Jerem. XVIII, 7, 8. *ut in Vulg.* III. 960. B.
Jerem, XVIII, 11. *ut in Vulg.* I. 118. A.
Jerem. XX, 11. *ex Græco.* III. 903. D.
Jerem. XXI, 12. *ut in Vulg.* I. 87. A. IV. 1443. B. V. 95. D.
Jerem. XXII, 10. *ex Græco.* I. 572. B.
Jerem. XXXII, 19. *ex Græco.* V. 931. C.
Jerem. XXII, 26. *ut in Vulg.* I. 696. C.
Jerem. XXIII, 2. *ut in Vulg.* IV. 1098. B.
Jerem. XXIII, 18. *ex Græco.* XI. 328. E.
Jerem. XXIII, 18, 22. *ex Græco.* II. 858. E.
Jerem. XXIII, 23. *ex Græco.* II. 864. C.
Jerem. XXVI, 13. *ut in Vulg.* VI. 1125. A.
Jerem. XXVII, 4, 5. *ut in Vulg.* IV. 1338. B.
Jerem. XXVII, 5. *Ego feci terram in fortitudine mea magna, & in brachio meo excelſo.* I. 100. E.
Jerem. XXXI, 22. *Novum creatum eſt ſuper terram*, &c. III. 1791. D.
Jerem. XXXI, 31, 32. *ut in Vulg.* VI. 1130. B.
Jerem. XXXI, 34. *ex Vulg.* IV. 852. C. *ex Vulg. fere.* *IV. 919. C.
Jerem. XXXIV, 4, 5. *ut in Vulg.* VI. 1124. D.
Jerem. XXXV, 2, 5, 6, 19. *ut in Vulg.* VI. 1131. A.
Jerem. XXXV, 5. *Cur bibere non vultis juxta verbum Domini vobis oblatum vinum!* &c. VIII. 1750. D.
Jerem. XLVIII, 10. *ex Vulg.* VI. 1202. B. 1206. D. *ex Græco.* IV. 1140. C. V. 367. A. V. 910. D. VII. 280. C. 334. C. X. 76. C. 130. A. *Ex Vulgata.* 139. A.
Jerem. XLVIII, 10. *ex Vulg. & Græco ſimul.* III. 1742. A. *Maledictus omnis, qui opus Domini negligenter agit.* I. 52. A. *Exſecrandus qui opera Domini facit negligenter.* III. 315. D. *Væ his qui faciunt opus Domini fraudulenter & deſidioſe.* III. 1034. D. *Maledictus qui facit opus Domini negligenter.* IX. 1981. E. 2125. D. 2144. A.
Jerem. LI, 7. *ex Græco.* III. 644. D.
Jerem. LI, 9. *ut in Vulg.* III. 421. D. III. 666. B. V. 503. A. V. 1256. E.
Jerem..... *Omnes in ſanguine judicantur*, &c. VI. 482. E.
Jerem. *ex Donat. Quid paleis ad frumentum!* I. 1182. D.

EX THRENIS,
ſive
LAMENTATIONIBUS JEREMIÆ.

Jeremiæ quadruplex alphabetum. VI. 515. B.
Thren. I, 9. *ut Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1594. C.
Thren. III, 41. *ex Vulg.* VI. 361. C.
Thren. III, 48. *ex Vulg.* V. 406. B.
Thren. IV, 1. *ut in Vulg.* IV. 1316. B. V. 158. D. VI. 510. D. VII. 340. C.
Thren. IV, 4. *ut in Vulg.* X. 31. C.
Thren. IV, 12. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1574. C.
Thren. V, 1. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1724. B.
Thren. V, 15. *ex Græco.* III. 983. C.

EX BARUCH.

Baruch, ſive Jeremias. I. 397. C.
Baruch I, 11, 12. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1779. D.
Baruch III, 23. *ex Græco.* I. 397. C. 401. E.
Baruch III, 32. uſque ad finem capitis, *ex Græco.* I. 396. A. 397. C. 416. C.
Baruch III, 36, 37, 38. *ut in Vulg.* III. 330. D. *ex Græco.* I. 1273. A. III. 1190. B. *Hic Deus noſter, & non applicabitur alter ad eum: qui invenit omnem viam ſcientiæ, & dedit eam Jacob puero ſuo, & Iſraël dilecto ſuo. Poſt hæc in terris*, &c. I. 89. B. *Hic Deus noſter, & non reputabitur alter ad eum. In terra viſus eſt, & inter homines converſatus eſt.* I. 44. C.
Baruch V, 5. *ut in Vulg.* VII. 689. A.

EX EZECHIELE.

Ezech. 2, 6. *ut in Vulg.* III. 505. A. VI. 881. D.
Ezech. 2, 17, 18. *ut in Vulg. fere.* II. 1142. A. B.
Ezech. III, 8. *ex Græco.* III. 1910. E.
Ezech III, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 1390. A.
Ezech. III, 17, 18. *ut in Vulg.* IV. 1299. D. *ſed* ut ſe cuſtodiat, *pro* ut avertatur. *Alia verſione.* IV. 1089. A.
Ezech. III, 17, 18, 19, 20, 21. *ex Vulg. ſed* quibuſdam verbis mutatis. III. 1923. C. D. 1948. D.
Ezech. III, 19. *ex Vulg.* I. 81. C. *ut in Vulg. ſed* mala, *pro* impia: *&* impietate, *pro* iniquitate. IV. 1299. E.
Ezech. IV, 3. *ex Vulg.* IV. 1096. A.
Ezech. VIII, 8, 9. *ex Vulg.* VI. 150. E.
Ezech. XI, 5. *ex Græco.* II. 949. B.
Ezech. XII, 10. *ut in Vulg. fere.* IV. 355. C.
Ezech. XIII, 3, 4. *ut in Vulg.* VIII. 1528. A.
Ezech. XIII, 5. *ut in Vulg.* III. 2074. C. V. 716. B. VI. 108. D. . VI. 512. B. *ut in Vulg. fere.* VI. 8. A.
Ezech. XIII, 8, 9, 10, 18, 19. *ut in Vulg.* IV. 1317. D. E.
Ezech. XIII, 9. *ex Vulg.* I. 1311. C.
Ezech. XIII, 18. *ut in Vulg.* V. 1342. C. VI. 109. A.
Ezech. XIII, 19. *ex Vulg.* IV. 1038. C. *ut Vulg. fere.* IV. 1099. B. *paulo aliter.* VI. 886. A.
Ezech. XVI, 15. *Et aſpergam ſuper vos aquam mundam, & emundabimini ab omnibus immunditiis veſtris, & ab omnibus ſimulacris veſtris emundabo vos, & dabo vobis cor novum, & ſpiritum novum dabo in vobis. Cyprian.* I. 154. D.
Ezech. XVI, 42. *ex Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1723. B.
Ezech. XVII, 16. *ut in Vulg.* V. 1287. A.
Ezech. XVIII, 3, 4. *ut in Vulg.* IV. 796. A.
Ezech. XVIII, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* IV. 1329. B.
Ezech. XVIII, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* V. 360. D. E.
Ezech. XVIII, 22. *ex Vulg.* VI. 46. C.
Ezech. XVIII, 23. *ut in Vulg.* V. 362. A.
Ezech. XVIII, 23, 32. *Nolo mortem peccatoris, ſed ut convertatur, & vivat.* I. 64. C. 113. B.
Ezech. XVIII, 30. *ut in Vulg.* X. 88. B.
Ezech. XVIII, 32. *ex Vulg. verbo uno mutato.* X. 91. D.
Ezech. XX, 1, 3, 4. *ut in Vulg.* X. 14. A.
Ezech. 21, 9, 10. *ex Vulg.* VI. *parte II.* 1772. B.
Ezech. XXII, 12. *ex Vulg.* IV. 1329 C.
Ezech. XXII, 18. *ex Vulg.* V. 1256. E. V. 1393. D.
* Ezech. XXII, 18, 19, 20, 21, 22. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1183. A.
Ezech. XXII, 26. *ut in Vulg.* III. 763. A. *ut Vulg. fere.* IV. 346. A. *ex Græco.* III. 42. C. IV. 345. A.
* Ezech. XXII, 26. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. D.
Ezech. XXII, 26, 27, 29. *ex Vulg.* X. 15. E.
Ezech. XXII, 30. *ex Vulg.* V. 1345. B.
Ezech. XXIV, 12. *ut in Vulg.* V. 1393. D.
Ezech. XXIV, 25. *ex alia verſione.* VI. 402. B.
Ezech. XXXIII, ſex verſus priores, *ex Græco.* III. 940. E. 941. A.
Ezech. XXXIII, 2, 3, 4, 5, 6. *ut in Vulg.* IV. 1299. B.
Ezech. XXXIII, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* IV. 1116. D. 1117. A.

Ezech. xxxiii, 7, 8. *alia verſione*, V. 1366. E.
Ezech. xxxiii, 9. *ut in Vulg.* IV. 1116. D.
Ezech. xxxiii, 12. *ex Vulg.* VI. 546. E.
Ezech. xxxiii, 13, 14. *ex Vulg.* III. 960. C.
Ezech. xxxiv, 2. *ex Græco.* IV. 1071. E.
Ezech. xxxiv, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* III. 1949. A.
Ezech. xxxiv, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10. *ex Vulg.* IV. 1094. A. B.
Ezech. xxxiv, 3, 4, 5. *ex Græco.* IV. 1072. C. D.
Ezech. xxxiv, 3, 4, 5, 6. *ex Græco.* III. 1930. D.
Ezech. xxxiv, 3, 4, 5, 6, 9, 10. *Ecce lac conſumitis, & lanis vos tegitis: & quod craſſum eſt interficitis: & oves meas non paſcitis:* &c. I. 136. B. C.
Ezech. xxxiv, 4. *ex Vulg. fere.* III. 422. C.
Ezech. xxxiv, 4, 8. *ut in Vulg.* X. 76. D. VI. 609. B.
Ezech. xxxiv, 9, 10. *ut in Vulg.* III. 1949. C.
Ezech. xxxiv, 15, 16. *ex Vulg.* V. 337. A.
Ezech. xxxiv, 18, 19. *ex Vulg. fere.* IV. 1089. C.
Ezech. xxxvi, 27. *aliis vocibus quam in Vulg.* II. 1059. B.
Ezech. xliv, 29. *ex Græco.* IV. 1304. D.
Ezech. *Vos diſperſiſtis gregem meum, ejeciſtis eos, non viſitaſtis eos: ecce ego viſitabo ſuper vos malitiam ſtudiorum veſtrorum.* VIII. 164. B.

EX DANIELE.

Dan. 2, 21, 22, 23. *ut in Vulg.* I. 102. B.
Dan. iii, 38, 39, 40. *Non eſt locus ad ſacrificandum nomini tuo, & invenire miſericordiam tuam ſed in anima contrita, & in ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Et ſicut holocautomata arietum & taurorum, agnorumque pinguium, ita fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie, ut placeat tibi.* I. 213. D.
Dan. iii, 91, 92. *ex Vulg.* I. 213. D.
Dan. iii, 96. *alia verſione.* V. 363. A.
Dan. iv, 14. *ut in Vulg.* IV. 1318. A. V. 337. C.
Dan. iv, 24. *ut in Vulg.* IV. 921. B. IV. 1433. B.
Dan. iv, 28, 29. *ut in Vulg.* IV. 1411. A.
Dan. iv, 31. uſque ad finem capitis, *ex Vulg.* IV. 1433. C.
Dan. v, 18, 19, 20, 21. *ut in Vulg.* IV. 1337. D.
Dan. v, 18. uſque 24. *ut in Vulg.* IV. 1414. A. B.
Dan. v, 22. *ex Vulg.* IV. 1338. B.
Dan. v, 30, 31. *ut in Vulg.* IV. 1434. C.
Dan. vi, 10. *ut in Vulg.* IV. 1149. B.
Dan. vii, 9. *ex Vulg.* V. 409. D.
Dan. vii, 10. *ut in Vulg.* III. 271. A.
Dan. vii, 18. *Et accipient ſancti regnum Altiſſimi.* I. 1209 D.
Dan. ix, 8, 9, 10, 11, 20. *ut in Vulg.* X. 15. B. C.
Dan. ix, 20. *ex Vulg.* I. 1219. A.
Dan. xi, 32, 33. *ut in Vulg.* I. 44. E. I. 65. E.
Dan. xii, 3. *ut in Vulg.* I. 65. E. IV. 916. A. IV. 1316. E.
Dan. xii, 4. *ut in Vulg.* IV. 814. B. C. E. V. 397. C.
Dan. xiii, 5. *Egreſſa eſt iniquitas a ſacerdotibus Babylonis.* IV. 474. A.
Dan. xiii, 42. *ut in Vulg.* V. 89. B. *ut in Vulg. fere.* IV. 406. A. *Deus qui occultorum cognitor es, qui præſcius es omnium antequam naſcantur.* II. 863. D.

EX OSEE.

* Oſee 2, 4, 5. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1184. C.
Oſee 2, 6, 7. *ex Græco.* III. 661. C. *ut in Vulg.* 662. C. V. 278. E.
Oſee 2, 20. *ex Græco.* III. 194. C.
Oſee iv, decem primi verſus, *ut in Vulg.* I. 86. D. E.
Oſee iv, 3. *ut in Vulg.* III. 1715. E.
Oſee iv, 6. *ut in Vulg.* II. 1415. E. IV. 487. C.
Oſee iv, 6, 7, 8. *ex Græco.* V. 901. A.
Oſee iv, 7. *ex Græco.* I. 1570. A.
Oſee iv, 8. I. 86. B. *ut in Vulg.* IV. 1484. C. VII. 275. E. *Peccata populi mei comedunt.* IV. 1117. B. *Peccata populi mei comedunt, & ad iniquitatem provocant animas eorum.* VI. *parte II.* 1597. C.
Oſee iv, 16, 18. *Quaſi vaccæ laſcivientes declinaverunt, & dilexerunt afferre ignominiam protectoribus ſuis.* I. 81. E.
Oſee. v, 1, 2. *ex Vulg.* I. 82. B.
Oſee v, 2. *Ipſi autem declinant victimas Domini in profundum.* I. 82. B.
Oſee v, 4. *ut in Vulg. fere.* VII. 282. B. *ex Græco.* III. 814. B.
Oſee v, 9, 10. *ex Græco.* II. 1418. B.
Oſee v, 11, 12, 13. *ex Vulg.* I. 82. C.
Oſee vii, 6. *Omnes adulterantes, quaſi clibanus corda eorum.* IV. 1153. E.
Oſee vii, 7. *ex Vulg.* I. 82. B.
Oſee vii, 8. *ex Vulg.* V. 1401. C.
Oſee vii, 8, 9, 10, 11, 12. *ex Græco.* V. 917. B.
Oſee vii, 9. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1500. C.
Oſee vii, 13. *ex Græco & ſimul ex Vulg.* III. 830. B.
Oſee vii, 13, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* I. 82. A. *Ex Græco.* III. 190. A.
Oſee viii, 1. *ut in Vulg.* I. 82. D. *Ex Græco.* III. 190. B.
Oſee viii, 4. *ex Vulg.* IV. 1321. A. 1338. B. IV. 1082. C. V. 1360. A. *Sibimetipſis conſtituerunt regem, & non per me. Cyprian.* I. 150. D.
Oſee viii, 7. *ex Græco.* V. 878. D. 915. C.
Oſee viii, 11, 12. *ex Græco.* V. 901. A.
* Oſee ix, 4. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. C. *Sacrificia eorum tamquam panis luctus: omnes qui manducant ea, contaminabuntur. Cyprian.* I. 150. A.
Oſee ix, 15, 16. *ex Græco.* V. 917. A.
Oſee ix, 17. *ut in Vulg.* I. 82. A.
Oſee x, 11. *ex Vulg.* V. 1401. C.
Oſee xii, 6. *ut in Vulg.* V. 500. C.
Oſee xii, 7, 8. *ex Græco : &* Achab *pro* Chanaan. V. 878. D. *At* Chanaan. 917. A.
Oſee xiii, 11. *ut in Vulg.* IV. 1338. C.
Oſee xiii, 14. *ex Vulg.* V. 90. C.
Oſee xiv, 10. *ut in Vulg.* I. 82 D.
Oſee xiv, 10. *partim ex Vulg. partim ex Græco.* V. 934. D.

EX JOEL, AMOS, & ABDIA.

JOEL 2, 1. *ex Vulg.* III. 694. A.
Joel 2, 12, 13. *ut in Vulg.* IV. 1293. E.
Joël 2, 28. *ex Græco.* IV. 852. A.
Joël 2, 28, 29, 30. *ut in Vulg.* IV. 975. B.
Joël iii, 4. *ut in Vulg.* I. 82. D.
Joël iii, 20. *ex Græco.* VII. 684. D.
AMOS 2, 4. *ex Græco.* V. 917. E.
Amos iii, 6. *ex Vulg.* VI. 505. D.
Amos iii, 13. *ex Græco.* III. 628. B. IV. 501. E.
Amos v, 2. *Virgo Iſraël cecidit, & non eſt qui ſuſcitet eam.* IV. 1149. C.
Amos v, 10. *Oderunt in portis redarguentem, & ſermonem ſanctum abominati ſunt.* II. 1418. B. *ex Græco.*
Amos v, 13. IX. 1791. A.
Amos v, 19. *alia verſione.* V. 468. C.
Amos vii, 2. *ex Vulg.* VI. 949. C.
* Amos vii, 10. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1183. C.
Amos viii, 4, 5, 6, 7, 8. *ex Vulg.* IV. 1329. C.
Amos viii, 13. *Virgines bonæ deficient.* IV. 1149. D.
Amos ix, 8. *ut in Vulg.* IV. 1337. D.
ABD. 17, 18. *ex Græco.* V. 917. A.

EX IONA, MICHÆA, NAHUM.

JON. iii, 8, 9. *ut in Vulg.* IV. 1293. E.
MICH. 1, 3, 4. *Ecce Dominus veniet, & commovebuntur ſub eo montes.* I. 93. C.
Mich. 2, octo primi verſus, *ut in Vulg.* I. 88. A. B.
Mich. iii, v. *ex Vulg. ſed* bellum, *pro* prælium. VI. *parte II.* 1782. F.
Mich. vi, 7. *ex Vulg.* IV. 887. C.
Mich. vi, 8. *ex Vulg.* V. 520. B. *ut in Vulg. fere.* V. 471. B. *Ex Græco.* IV. 443. C.
Mich. vii, 1, 2. *ex Græco.* III. 806. B.
Mich. vii, 2, 3. *ex Græco.* I. 145. C. III. 958. A.
Mich. vii, 18. *ex Græco.* IV. 506. C.
NAHUM 1, 2, 6, 7. *ut in Vulg.* I. 70. A.
Nahum 1, 7, 8, 9, 10, 11, 12. *ut in Vulg.* I. 88. B.
Nahum 1, 9. *ex Græco.* III. 1778. A. IV. 1207. A. V. 13. D. 149. E.

748. D. *Non vindicabis bis in idipſum.* Can. Apoſt. I. 14. E. *Non vindicabit Dominus bis in idipſum.* I. 35. C.
Nahum I, 15. *ex Græco.* V. 929. B. *Celebra Juda feſtivitates tuas, redde Domino vota tua: ideo non appoſuiſti ut eſſet in vetuſtatem.* II. 1343. E.
Nahum 2, 1, 2. *ex Græco.* V. 929. B.
Nahum III, 5, 6, 7. *ex Græco.* III. 890. D.

EX HABACUC, SOPHONIA, & AGGÆO.

HABAC. I, 16. *ex Græco.* VI. *parte II. ſub finem.* 1806. A. *Ubi dele notam in margine poſitam.*
Habac. 2, 6. *ex Vulg.* V. 116. D. VI. 353. B. 524. A.
Habac. 2, 15. *ut in Vulg.* I. 202. E. I. 757. B. III. 726. E. *Ex Græco.* I. 736. C. III. 190. B. IV. 287. C.
Habac. III, 11. *ex Græco.* III. 1423. A. 1853. E.
Habac. III, 17. *ex Græco.* III. 660. C. *Ex alia editione.* III. 1947. E.
Sophon. 2, 11. *ut Vulg. fere.* IV. 503. D. *Ex Græce.* I. 1067. C.
Sophon. III, 1, 2, 3. *ex Vulg. fere.* IV. 1442. D.
Sophon. III, 3. *Sicut rapaces lupi veſpere nil reſiduant uſque mane.* VI. 796. B.
Sophon. III, 4. *ex Græco.* III. 1930. C. *Sacerdotes Dei temtaminant ſancta, & reprobant legem.* X. 101. B.
Sophon. III, 14, 15. *ex Græco.* IV. 455. C.
AGGÆI 2, 12. *ex Vulg.* IV. 1294. C.

EX ZACHARIA & MALACHIA.

ZACHAR. I, 3. *ut in Vulg.* X. 34. D. *Revertimini ad me, & ego revertar ad vos.* V. 562. D.
Zachar. 2, 8, *ex Vulg.* V. 476. B. *ut Vulg. fere.* IV. 940. B. V. 1329. A. *Qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei.* I. 46. D. I. 69. B. 81. C.
Zach. 2, 10. *Gaude & exſulta, filia Sion, quia ecce ego venio, & commorabor in medio tui, dicit Dominus.* I. 93. C. III. 331. B.
Zach. IV, 2. *ex Græco.* IX. 339. E.
Zachar. IV, 7. *Exæquabit gratias gratia ejus.* VIII. 1659. D.
Zachar. V, 3, 4. *ut in Vulg.* V. 1286. E.
Zach. V, 4. *ex Vulg.* III. 1799. B.
Zach. VIII, 14. uſque 19. incluſive, *ut in Vulg.* I. 109. B. C.
Zachar. IX, 15. *ut in Vulg.* IV. 781. E.
Zach. IX, 16. *ex Græco.* V. 916. C.
Zach. XII, 1. *ut in Vulg.* III. 250. C.
Zach. XII, 10. *Videbunt in quem confixerunt.* III. 564. C.
Zachar. XIII, 1. *ex Vulg.* VII. 332. C.
Zach. XIII, 2. *ex Græco.* IV. 334. C. 435. E.
MALACH. I, 6. *ex Vulg.* IV. 1107. E.
Malach. I, 6. &c. *ex Græco.* IV. 1066. E.
* Malach. I, 6, 12. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1183. F. *Credas legiſſe eos in Græco,* ἐξουδενωμένα, pro ἠλισγημένα.
Malach. I, 7. *ex Græco.* IV. 22. C.
Malach. I, 10, 11. *ex Græco.* I. 1067. B.
Malach. 2, 7. *ex Vulg.* III. 182. B. III. 615. A. IV. 135. B. V. 146. A. V. 468. E. VI. 413. E. VII. 330. E. *ex Vulg. ſed* requirunt, *pro* requirent. IV. 1295. A. *ut in Vulg.* III. 1814. D. *ſed omittit,* exercituum.
Malach. 2, 7. *ex Græco.* V. 1117. D.
Malach. 2, 7, 8. *ex Græco.* III. 981. B.
Malach. III, 1. *Ecce ſubito veniet,* &c. *ut in Vulg. fere.* III. 331. B.
Malach. 3, 1. *Ecce ſubito veniet in templo ſuo Dominus, quem vos quæritis, & Angelus teſtamenti, quem vos vultis.* I. 93. D.
Malach. III, 3. *ut in Vulg.* VII. 338. B.
Malach. III, 6. *ex Græco.* I. 1644. D.
Malach. III, 8. *Si affigit homo Deum ſuum, quia vos affixiſtis me.* II. 1151. D.
Malach. III, 8, 10, 11, 12. *ut in Vulg. fere.* IV. 862. C.
Malach. III, 10. *ex Græco.* VI. 411. A.
Malach. III, 10, 11, 12. *ex Vulg.* VI. 522. E. 592. A.
Malach. III, 13. *uſque ad finem capitis, ex Græco.* V. 929. C. D.

EX LIBRIS MACHABÆORUM.

1. Mach. 2, 7. *ex Vulg. expreſſum.* VI. *parte II.* 1724. B.
1. Mach. 2, 8, 9. *ut in Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1723. E.
1. Mach. 2, 40. *ut in Vulg.* V. 365. E.
1. Mach. III, 19. *ex Vulg.* VI. 450. C.
1. Mach. III, 58, 59. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1892. A.
2. Mach. III, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* IV. 1432. C.
2. Mach. III, 9, 10, 12. *ex Vulg.* IV. 1436. C. D.
2. Mach. III, 23. uſque ad 39. *ut in Vulg.* IV. 1436. D. E. 1437. A. B.
2. Mach. V, 15, 16, 17, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 1435. A.
2. Mach. VI, 24, 25, 26. *ex Vulg.* V. 1341. D.
2. Mach. IX, 5, 8, 9, 10, 12, 16, 28. *ut in Vulg.* IV. 1435. C. D.
2. Mach. XII, 40. citatur. VI. 360. E.
2. Mach. XIII. verſus octo priores, *ex Vulg fere.* IV. 1436. A.

EX MATTHÆO.

Matth. I, 18. *ut in Vulg.* V. 524. D.
Matth. I, 20. *ut in Vulg.* V. 534. D.
Matth. I, 24, 25. *ex Vulg.* V. 535. A.
Matth. 2, 1, 11. *ut in Vulg.* I. 213. E.
Matth. 2, 12, 16. *ut in Vulg. & Gr.* I. 234. D. E.
Matth. III, 9. *ex Vulg.* I. 509. D. VI. 1391. D.
Matth. III, 10. *ex Vulg.* V. 932. D.
Matth. III, 11. *ut in Vulg.* I. 428. B.
Matth. IV, 4. *ut in Vulg.* VI. 415. C.
Matth. V, 4. *ex Græco.* I. 429. A.
Matth. V, 7. *ut in Vulg.* IV. 402. B.
Matth. V, 9. *ut Vulg.* IV. 1010. B. V. 241. E.
Matth. V, 11. *ut in Vulg.* V. 145. D.
Matth. V, 11, 12. *Beati eſtis,* &c. *ut in Vulg.* I. 45. A.
Matth. V, 13. *ut in Vulg.* I. 181. C. V. 248. E. VI. 426. *Ut Vulg. ſed* condietur, *pro* ſalietur. III. 1927. B. IV. 944. D. *Vos eſtis ſal terræ: ſi autem ſal infatuatum fuerit, id quod ſalietur ex eo, ad nihilum valebit, niſi ut projiciatur foras, & conculcetur ab hominibus* I. 162. D.
Matth. V, 13, 14. *ut in Vulg.* VI. 535. D.
Matth. V, 13, 14, 15, 16. *Vos eſtis ſal terræ,* &c. *ut in Vulg.* I. 45. A.
Matth. V, 14, 15. *ut in Vulg.* IV. 1082. E.
Matth. V, 15, 16. *ex Vulg. fere.* IV. 1073. B.
Matth. V, 16. *ut in Vulg.* III. 504. B. IV. 858. A. *Ex Vulg. fere.* III. 451. D.
Matth. V, 19. *ut in Vulg.* III. 617. C. IV. 1010. B. *Qui fecerit & docuerit, maximus vocabitur in regno cœlorum.* I. 4. A.
Matth. V, 20. *ut in Vulg.* VI. 522. B.
Matth. V, 20, 21, 22. *ut in Vulg.* V. 397. D.
Matth. V, 21. *ut in Vulg.* VI. 537. B.
Matth. V, 21, 22. *ex Vulg.* VI. 442. C. *ex Vulg. ſed addit,* ſine cauſa. V. 1400. C.
Math. V, 22. *ut in Vulg.* IV. 1129. E. V. 146. D. VI. 1132. A.
Matth. V, 23, 24. *ex Vulg.* I. 106. B. VI. 110. D.
Matth. V, 28. *ut in Vulg.* I. 78. B. IV. 499. D. V. 402. A.
Matth. V, 31, 32. *ut in Vulg.* V. 545. A.
Matth. V, 33, 34, 35, 36, 37. *ex Vulg.* I. 132. E. 133. A.
Matth. V, 34, 37. *ex Vulg.* IV. 1129. E.
Matth. V, 37. *ex Vulg.* IV. 1129. E. VI. 445. E. 446. A. *ex Vulg. ſed* amplius, *pro* abundantius. VI. 153. B. *Sit ſermo.... quod autem plus his eſt....* III. 958. E.
Math. V, 38. *ut in Vulg.* V. 673. C. D. E.
Matth. V, 39. *ut in Vulg.* IV. 1129. E.
Matth. V, 39. *ex Vulg.* VI. 442. C.
Matth. V, 39. *ut in Vulg.* VI. 1132. A.
Matth. V, 40. *ex Vulg.* I. 127. B.
Matth. V, 43, 44. *ut in Vulg.* V. 397. C.
Matth. V, 44. *ut in Vulg.* IV. 1129. E.

Matth. v, 44, 45. *ex Vulg.* V. 1374. B.
Matth. v, 45. *ut in Vulg.* V. 383. B.
Matth. v, 48. *ut in Vulg.* IV. 866. E. V. 471. E.
Matth. vi, 1. *ut in Vulg.* IV. 1129. D.
Matth. vi, 6. *ut in Vulg.* I. 82. D.
Matth. vi, 13. *Et ne nos inferas in tentationem.* I. 1222. E. 1225. A. 1230. C. *Ne nos inducas &c.* I. 1257. E.
Matth. vi, 14. *ut in Vulg.* IV. 1130. A.
Matth. vi, 20. *ex Vulg.* IV. 1129. D.
Matth. vi, 24. *ut in Vulg.* IV. 495. D.
Matth. vi, 31, 32, 33. *ut in Vulg.* V. 1423. E.
Matth. vi, 33. *ut in Vulg.* IV. 1130. A. *Omittit*, & juſtitiam ejus. III. 1114. B.
Matth. vi, 34. *ut in Vulg.* IX. 551. 552. E.
Matth. vii, 1. *ut in Vulg.* I. 79. B.
Matth. vii, 1, 2. *ex Vulg.* I. 216. A. I. 243. E. IV. 1270. E. IV. 1452. E.
Matth. vii, 2. *ut in Vulg.* IV. 1098. D.
Matth. vii, 3, 5. *ex Vulg.* IV. 1192. D.
Matth. vii, 7. *ut in Vulg.* IV. 1170. D.
Matth. vii, 7, 8. *ut in Vulg.* I. 1033. B.
Matth. vii, 11. *ut in Vulg. fere.* IV. 866. E.
Matth. vii, 12. *ut in Vulg.* IV. 1129. D. V. 218. A. V. 715. B. VI. 112. E. *ut Vulg. fere.* IV. 915. C.
Matth. vii, 13, 14. *ut in Vulg. fere.* V. 473. C.
Matth. vii, 15. *ut in Vulg.* I. 102. A. VIII. 220. C. *ex Vulg. interpol.* I. 673. B.
Matth. vii, 15, 16. *ex Vulg.* I. 852. C.
Matth. vii, 15, 21. *ut in Vulg.* IV. 1013. B.
Matth. vii, 15, 16, 17, 18, 19, 20. *ut in Vulg.* V. 763. B. C.
Matth. vii, 19. *Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* I. 54. A.
Matth. vii, 21. *ut in Vulg.* IV. 399. C. V. 21. C. V. 495. A.
Matth. vii, 23. *Diſcedite a me, non novi vos.* IV. 327. B.
Matth. viii, 10. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1645. E.
Matth. viii, 22. *ut in Vulg.* III. 315. C.
Matth. viii, 31. *ut in Vulg.* IX. 22. B.
Matth. ix, 5. *ex Græco.* II. 949. C.
Matth. ix, 38. *ex Vulg.* V. 1214. E.
Matth. x, 10. *ex Vulg.* V. 95. B.
Matth. x, 16. *ut in Vulg.* IV. 1308. D.
Matth. x, 16. *uſque* 22. *ut in Vulg.* III. 341. C.
Matth. x, 19. *ex Vulg.* I. 112. A. I. 136. A.
Matth. x, 19, 20. *ut in Vulg.* VIII. 1665. B.
Matth. x, 20. *ut in Vulg.* IV. 974. C. IV. 1461. D. V. 397. D. 465. E.
Matth. x, 21. *ut in Vulg.* IV. 1450. D.
Matth. x, 22. *ex Vulg.* V. 90. E.
Matth. x, 23, 28. *ex Vulg.* VI. 108. E.
Matth. x, 24. *ut in Vulg.* I. 128. 4.
Matth. x, 25. *ut in Vulg.* I. 137. C. III. 505. B. V. 145. D.
Matth. x, 28. *ut in Vulg.* I. 201. D. I. 691. C. II. 1062. E. III. 565. E. IV. 1074. E. V. 232. D. *Ne timueritis ab his, neque terreamini a facie eorum qui corpus occidunt, animam autem non poſſunt occidere.* I. 67. E.
Matth. x, 32, 33. *ut in Vulg.* I. 205. D. III. 827. C.
Matth. x, 33. *ut in Vulg. ſed addit*, & verba mea. III. 944. A.
Matth. x, 34. *Non veni pacem mittere in terram, ſed gladium.* I. 59. E.
Matth. x, 34, 35, 37. *ut in Vulg.* I. 1284. A.
Matth. x, 37, 38. *ut in Vulg.* III. 1466. A. IV. 1129. D.
Matth. x, 40. *ex Vulg.* V. 6. B. IV. 940. B. IV. 1009. B.
Matth. x, 41. *ut in Vulg.* VI. 1226. B.
Matth. x, 42. *ut in Vulg.* V. 461. C. VI. 417. C.
Matth. xi, 6. *ut in Vulg.* I. 65. E.
Matth. xi, 7, 8. *ut in Vulg.* III. 504. B.
Matth. xi, 8. *ut in Vulg.* IV. 498. B.
Matth. xi, 12. 13. *ex Vulg.* III. 1975. E.
Matth. xi, 17, 18, 19. *ut Vulg. fere.* IV. 1121. D.
Matth. xi, 21. *ut in Vulg. fere.* II. 965. D.
Matth. xi, 27. *ut in Vulg.* I. 203 E. II. 859. C.
Matth. xi, 28, 29, 30. *ut in Vulg.* IV. 1341. B. V. 1420. E. VI. 474. E.
Matth. xi, 30. *ut in Vulg.* III. 1949. E.
Matth. xii, 32. *ut in Vulg.* V. 1420. A.
Matth. xii, 35. *ut in Vulg.* IV. 1277. C.
Matth. ix, 36. *ex Vulg.* III. 1979. B. IV. 1129. E. IV. 1320. C.
Matth. xii, 37. *Ex ore tuo.* &c. III. 959. D. *ut in Vulg.* V. 544. A.
Matth. xii, 39. *ut in Vulg.* IV. 183. A.
Matth. xii, 41, 42. *ut in Vulg.* I. 58. D.
Matth. xii, 43, 44, 45. *ex Vulg. vocibus quibuſdam mutatis.* IV. 1344. C.
Matth. xiii, 20, 21. *ut in Vulg.* IV. 1301. D.
Matth. xiii, 28. *ex Vulg.* VI. 437. A.
Matth. xiii, 37. *ut in Vulg.* I. 1182. B.
Matth. xiii, 52. *Ideo omnis ſcriba doctus in regno cælorum, ſimilis eſt homini patrifamilias qui profert de theſauro ſuo nova & vetera.* I. 49. C.
Matth. xiv, 15. *ut in Vulg.* VI. 982. D.
Matth. xv, 8, 9. *ut in Vulg.* III. 982. D.
Matth. xv, 11. *ex Vulg.* II. 1431. A. V. 368. D.
Matth. xv, 11, 12, 13, 14. *ut in Vulg.* III. 505. E. 506. A.
Matth. xv, 13. *ut in Vulg.* V. 267. A. V. 1299. D. 1316. B.
Matth. xv, 14. *ut in Vulg.* I. 45. A. IV. 1321. A. *ut in Vulg. fere.* IV. 1082. D.
Matth. xvi, 17. *ut in Vulg.* II. 859. C.
Matth. xvi, 17, 18. *ut in Vulg.* II. 19. D.
Matth. xvi, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* IV. 894. D. E.
Matth. xvi, 18. *Tu es Petrus*, &c. I. 70. D. &c. III. 1. B. IV. 1065. B.
Matth. xvi, 19. *ut in Vulg.* IV. 1354. E.
Matth. xvi, 22, 23. *ex Græco.* III. 1194. E. 1207. C.
Matth. xvi, 23. *ut Vulg. fere.* III. 866. A. *ex Græco.* 865. A.
Matth. xvi, 24. *ut in Vulg.* IV. 1273. A.
Matth. xvi, 24, 25, 26. *ut in Vulg.* V. 1424. A.
Matth. xvi, 24, 25, 26, 27. *ut in Vulg.* I. 224. B. C.
Matth. xvi, 26. *ut in Vulg.* V. 116. E. V. 320. B. *ut in Vulg. ſed* totum *pro* univerſum. VI. 956. C.
Matth. xvii, 5. *ut in Vulg.* II. 1179. A. IV. 871. E.
Matth. xvii, 19. *Amen dico vobis, ſi habueritis fidem ſicut granum ſinapis, dicetis monti huic, Tranſi hinc, & tranſibit.* I. 55. A.
Matth. xvii, 20. *ut in Vulg.* I. 855. A.
Matth. xvii, 24, 25, 26. *ex Vulg.* VI. 1127. C.
Matth. xvii, 26. *ut in Vulg.* III. 506. A.
Matth. xviii, 6. *ut in Vulg.* II. 10. D.
Matth. xviii, 6. *ut in Vulg.* IV. 940. B. IV. 1080. E. IV. 1298. D. V. 220. A.
Matth. xviii, 6. *Si quis ſcandalizaverit.... melius eſt illi, ut ſuſpendatur mola aſinaria* &c. I. 79. A.
Matth. xviii, 6, 7, 8, 9, 10, 18, 19, 20. *fere ut in Vulg.* I. 46. E.
Matth. xviii, 7. *ex Vulg.* V. 958. C. VI. 535. C.
Matth. xviii, 15, 16, 17. *ex Vulg.* III. 520. E. VI. 722. D. *alia verſione.* VI. 243. E.
Matth. xviii, 17, 18. *ut in Vulg.* V. 1264. D.
Matth. xviii, 19. *ut in Vulg.* III. 1716. E.
Matth. xviii, 20. *ut in Vulg.* IV. 882. E. VI. 416. E.
Matth. xviii, 23. *uſque ad ſinem capitis.* I. 519. C. D.
Matth. xix, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* V. 545. B.
Matth. xix, 4. *ex Græco.* III. 1971. E.
Matth. xix, 5, 6, 7, 8, 9. *ex Vulg. quibuſdam verbis mutatis.* III. 1072. A.
Matth. xix, 6. *ex Vulg.* V. 524. E.
Matth. xix, 9. *ut in Vulg.* IV. 860. A.
Matth. xix, 14. *Sinite infantes* : cetera ut in Vulg. I. 1029. D.
Matth. xix, 17. *ut in Vulg.* VII. 589. D.

Matth. xix, 17, 18, 19. *ex Vulg.* IV. 1130. A.
Matth. xix, 21. *ex Vulg.* IV. 1129. C.
Matth. xix, 24. *ut in Vulg.* V. 415. D.
Matth. xix, 28. *ex Vulg. ſed addit*, qui reliquiſtis omnia. IV. 1129. C.
Matth. xix, 29. *ex Vulg. ſed omiſſo*, aut uxorem, aut filios. IV. 1129. C.
Matth. xx, 26. *ut in Vulg.* IV. 1312. D.
Matth. xx, 28. *ut in Vulg.* I. 138. A. II. 810. B. V. 1418. C. V. 1446. E.
Matth. xxi, 3. *ut in Vulg.* V. 1370. B.
Matth. xxi, 13. *ut in Vulg.* IV. 1347. C. IV. 1442. B.
Matth. xxi, 30. *ut in Vulg.* V. 281. D.
Matth. xxi, 40, 41. *ex Vulg.* III. 982. E.
* Matth. xxii, 11, 12, 13. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. E.
Matth. xxii, 21. *ut in Vulg.* IV. 1342. C.
Matth. xxii, 37, 38, 39, 40. *ut in Vulg.* IV. 1130. B.
Matth. xxiii, 2, 3. *ex Vulg.* VI. 495. E.
Matth. xxiii, 3. *ut in Vulg. fere.* V. 146. D.
Matth. xxiii, 4. *ex Vulg.* VI. 251. C. VI. 506. C. *Paulo aliter quam Vulg.* IX. 2067. C.
Matth. xxiii, 6, 7. *ex Vulg.* IV. 475. C.
Matth. xxiii, 8, 9. *ex Vulg.* VI. 418. D.
Matth. xxiii, 11. *ut in Vulg.* I. 73. E. IV. 1312. D. V. 1452. B.
Matth. xxiii, 23. *ex Vulg.* VIII. 1668. C.
Matth. xxiii, 23, 24. *ut in Vulg.* I. 120. C.
Matth. xxiii, 25, 26. *Væ vobis ſcribæ & Phariſæi hypocritæ, quia mundatis quod de foris eſt calicis & paropſidis, intus autem plena ſunt ſordibus. Phariſæe cæce, munda prius quod intus eſt; & quod deſoris eſt, erit mundum.* I. 61. C.
Matth. xxiv, 12. *ut in Vulg.* IV. 1340. B.
Matth. xxiv, 14. *ut in Vulg.* III. 487. E.
Matth. xxiv, 15. *ut in Vulg.* III. 843. D. *Cum videritis abominationem deſolationis ſtantem in loco ubi non debet, &c.* VI. 512. C.
Matth. xxiv, 21, 22. *aliter quam Vulg.* III. 676. C.
Matth. xxiv, 28. *ex Vulg.* IV. 6. B.
Matth. xxiv, 45, 46, 47. *ex Vulg.* III. 981. C.
Matth. xxv, 13. *ut in Vulg.* IV. 1294. A. *ut in Vulg.* IV. 1345. C. *ut in Vulg.* V. 495. B.
Matth. xxv, 21. *ut in Vulg.* V. 63. C.
Matth. xxv, 23. *ut in Vulg.* IV. 1210. C.
Matth. xxv, 27. *ex Vulg.* V. 1450. E.
Matth. xxv, 34. *ut in Vulg.* III. 267. D. *Alia verſione* IV. 900. D.
Matth. xxv, 34. *ut in Vulg. excepto* percipite, *pro* poſſidete. III. 476. D.
Matth. xxv, 34, 35, 36, 41. *ut in Vulg. fere.* IV. 1440. A.
Matth. xxv, 35. *ex Vulg.* IV. 918. A.
Matth. xxv, 34, 40. *ex Vulg.* V. 516. A. IV. 402. B. *Quod uni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis.* I. 120. B.
Matth. xxv, 41. *ut in Vulg.* V. 116. D. VI. 523. E. *ut in Vulg. fere.* III. 476. D. *ut in Græco.* III. 267. D.
Matth. xxv, 42. *ut in Vulg.* :IV. 410. C.
Matth. xxvi, 12. *ut in Vulg.* IV. 1441. C.
Matth. xxvi, 26. *ut in Vulg.* III. 1796. E.
Matth. xxvi, 28. *ex Vulg.* IV. 370. C. *ex Græco.* 369. C. IX. 404. B.
Matth. xxvi, 30. *ut in Vulg.* III. 583. D.
Matth. xxvi, 39. *ut in Vulg.* III. 1187. C.
Matth. xxvi, 52. *ut in Vulg.* VI. 440. E. VI. 539. B.
Matth. xxvii, 6. *ut in Vulg.* III. 982. A.
Matth. xxvii, 28. *ut in Vulg. fere.* II. 810. B.
Matth. xxvii, 34. *Dederunt ei vinum cum felle permixtum, & guſtans nolebat bibere.* III. 698. C.
Matth. xxvii, 63. *ut in Vulg. ſed omittit*, adhuc vivens. III. 505. D.
Matth. xxvii, 64. *ex Vulg.* VI. 439. D.
Matth. xxviii, 1, 2, 3, 4, 5, 6. I. 186. E.
Matth. xxviii, 18, 19, 20. *ex Vulg.* IV. 1295. D.
Matth. xxviii, 19. *ut in Vulg.* I. 38. D. III. 6. C. III. 742. D. *Ex Græco.* 741. D. *ut in Vulg.* IX. 243. E. 259. A. *Ex Græco.* 244. E. 260. A. 274. D.
Matth. xxviii, 20. *ut in Vulg.* IV. 899. B. IV. 1430. E. V. 516. D.
Matth. xxviii, 29. *ut in Vulg.* VI. 442. E.

EX MARCO.

Marc. iii, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg. fere.* III. 1925. A.
Marc. iv, 11. *Vobis datum eſt noſſe myſterium regni Dei: ceteris autem in parabolis.* I. 53. D.
Marc. vi, 8. *ut in Vulg.* VIII. 1669. B. C.
Marc. vii, 8. *Rejicitis mandatum Dei, ut traditionem veſtram ſtatuatis.* Cypr. I. 149. D.
Marc. vii, 13. *Rejeciſtis mandatum Dei, ut traditiones veſtras ſtatuatis.* I. 81. B.
Marc. vii, 24. *ut in Vulg.* III. 698. C. *Ex Vulg. fere.* III. 1087. D.
Marc. viii, 36. *ex Vulg.* VI. 112. A.
Marc. ix, 29. *Exeuntes inde, deambulabant per Galilæam, & non volebat ut aliquis ſciret.* III. 698. C.
Marc. ix, 39. 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49. *ut in Vulg.* I. 53. A. B.
Marc. ix, 48. *Omnis ſacrificans igne ſalietur, & omnis victima ſale ſalietur.* VI. *parte II.* 1781. E.
Marc. ix, 49. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1781. E.
Marc. x, 11, 12. *ut in Vulg.* V. 545. C.
Marc. x, 13, 14. *ut in Vulg. ſed* afferre, *pro* offerentibus. V. 1367. B.
Marc. x, 14. *ut in Vulg.* V. 1231. E.
Marc. x, 44. *ex Vulg.* VI. 1474. E.
Marc. xi, 14. *ut in Vulg.* I. 227. A.
Marc. xii, 30, 31. *ut in Vulg.* I. 44. C. D.
Marc. xiii, 12. *ex Vulg.* V. 228. C.
Marc. xiii, 14. *Cum audieritis abominationem deſolationis.* Joannes XXIII. anno 1412. VIII. 203. E.
Marc. xiii, 32. *ut in Vulg. fere.* IX. 569. E.
Marc. xiv, 21. *ex Vulg.* III. 982. B.
Marc. xiv, 22. *ut in Vulg.* III. 1796. E.
Marc. xiv, 50, 51, 52. *ut in Vulg.* VI. 861. A.
Marc. xv, 25. *ut in Vulg.* IX. 330. D.
Marc. xvi, 6. *ut in Vulg.* VI. 937. B.
Marc. xvi, 15, 16. *ex Vulg.* IV. 1295. C.
Marc. xvi, 20. *ut in Vulg.* IV. 802. E. *ut in Vulg.* VI. 859. B.

EX LUCA.

Luc. 1, 11, 15. *aliter quam in Vulg.* III. 1791. B. C.
Luc. 1, 30, 31, 35. *ut in Vulg.* IV. 875. B.
Luc. 1, 31, 32. *aliter quam in Vulg.* IV. 411. A.
Luc. 1, 35. *ut in Vulg.* II. 291. E. *ut in Vulg. ſed omiſſo* &. I. 1399. E. III. 1170. E.
Luc. 1, 38. *Ecce ancilla Domini, contingat mihi ſecundum verbum tuum.* I. 854. A.
Luc. 1, 75. *ex Vulg.* IV. 479. E.
Luc. 1, 80. *ut in Vulg.* IV. 884. A.
Luc. 2, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. *ex Vulg.* I. 91. C. D.
Luc. 2, 14. *ex Vulg.* I. 117. D. III. 417. C. VI. *parte II.* 1761. D.
Luc. 2, 14. *ut in Vulg.* III. 694. D. *Ex Græco.* 693. D. *Aliter quam in Vulg.* II. 1036. E. *Gloria in excelſis Deo*, cetera ut in Vulg. III. 489. A. V. 243. C. *Ut in Græco. Gloria in altiſſimis Deo, & in terra pax, & in hominibus bona voluntas.* I. 1652. B. 1694. D.
Luc. 2, 36, 37. *ex Vulg.* I. 854. D.
Luc. 2, 49. *ex Vulg.* I. 1756. B.
Luc. iii, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 1414. C.
Luc. iii, 14. *ut in Vulg.* I. 245. B. I. 556. E.
Luc. iv, 18, 19. *ex Vulg.* I. 226. D.
Luc. vi, 22, 23. *ut in Vulg.* I. 52. D. 86. A.
Luc. vi, 25. *ex Vulg.* V. 370. C.
Luc. vi, 30. *ut in Vulg.* I. 127. B. VI. 893. D. *Omni petenti te da.* V. 383. B.
Luc. vi, 36. *ut in Vulg.* IV. 1129. E. IV. 1274. C.
Luc. vi, 38. *ut in Vulg.* IV. 921. B.
Luc. vi, 46. *Quid autem me dicitis, Domine, Domine, & non facitis quæ dico.* I. 49. C.

Luc. IX, 49. *ut in Vulg.* IV. 1087. B. I. 147. C.
Luc. IX, 56. *ut in Vulg.* V. 1231. E.
Luc. IX, 58. *ut in Vulg.* I. 69. D.
Luc. IX, 6x. *ut in Vulg.* IV. 1315. B. *Alia verſione.* VI. 16. E.
Luc. X. *verſus duodecim priores, ut in Vulg.* III. 341. B. C.
Luc. X, 5. *ut in Vulg.* VI. 870. C.
Luc. X, 5, 6. *ut in Vulg.* V. 477. D. 537. A.
Luc. X, 6. *ut in Vulg.* VI. 874. B.
Luc. X, 16. *ut in Vulg.* IV. 940. B. IV. 1421. B. 1480. D. V. 6. B.
Luc. X, 21. *ut in Vulg.* I. 299. C. 306. B.
Luc. X, x4. *ut in Vulg.* IV. 814. E.
Luc. X, 35. *ex Vulg.* III. 478. A. IV. 1454. A. *Alia verſione.* IV. 1072. E.
Luc. XI, 10. *ex Vulg.* IV. 1209. C.
Luc. XI, 23. *Qui non eſt mecum, adverſum me eſt: & qui non mecum colligit, ſpargit. Cyprian.* I. 155. D.
Luc. XI, 27, 28. *ex Vulg.* V. 174. D.
Luc. XI, 33. *ut in Vulg.* IV. 789. E.
Luc. XI, 41. *ut in Vulg.* III. 510. B. V. 516. A. *Ex Vulg. ſed dempto* quod ſupereſt. IV. 921. B.
Luc. XI, 52. *ut in Vulg.* IV. 1x98. C. *Alia verſione.* V. 930. C.
Luc. XII, 12. *ut in Vulg.* V. x23. D.
Luc. XII, 19, 20. *Habes multa bona repoſita in annos multos: epulare & lætare. Stulte, hac nocte auferetur abs te anima tua: & quæ paraſti, cujus erunt!* I. 51. E. 52. A.
Luc. XII, 32. *ut in Vulg.* V. 159. E. *Nolite timere puſillus grex, quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum.* I. 65. A.
Luc. XII, 35, 36, 37. *ut in Vulg.* V. 14x3. C.
Luc. XII, 37. *ut in Vulg.* IV. 1138. D.
Luc. XII, 42, 43, 44. *ut in Vulg.* V. 14x3. C.
Luc. XII, 44. *ut Vulg. fere.* IV. 1135. E.
Luc. XII, 47, 48. *ut in Vulg.* III. 662. D.
Luc. XII, 48. *Cui multum creditur, multum ab eo exigetur.* III. 615. A.
Luc. XII, 49. *Ignem veni mittere in terram, quem volo, ut accendatur.* I. 59. D.
Luc. XII, 6. *Hypocritæ, perſonam cœli & terræ dijudicare noſtis.* I. 409. 410. E.
Luc. XIII, 5. *ex Vulg.* X. 88. B.
Luc. XIII, 6, 7, 8, 9. *ex Vulg.* I. 226. E.
Luc. XIII, 15. *ex Vulg. fere.* V. 358. E.
Luc. XIII, 15, 16. *ut in Vulg. fere.* III. 19x5. A.
Luc. XIV, 26. *ex Vulg. ſed* Omnis, *pro* Si quis. IV. 1129. D.
Luc. XIV, 33. *ex Vulg.* IV. 1129. D. V. 418. B.
Luc. XVI. 2. *ut in Vulg.* VII. 26. B.
Luc. XVI, 15. *ut in Vulg.* VI. 87. E. VI. 207. B.
Luc. XVI, 18. *ut in Vulg.* V. 545. D.
Luc. XVI, 19. *uſque* x9. *ex Græco.* III. 256. B. C.
Luc. XVII, 3. *ut in Vulg.* V. 619. D.
Luc. XVII, 10. *ut in Vulg.* II. 808. A.

Luc. XVIII, 12. *ex Vulg.* VI. 522. A.
Luc. XVIII, 31, 32, 33. *ut in Vulg.* III. 564. D.
Luc. XIX, 8. *ex Vulg.* VI. 359. E. VI. 524. C.
Luc. XIX, 8, 10. *ut in Vulg.* III. 981. E.
Luc. XIX, 10. *ut in Vulg.* V. 1368. B.
Luc. XIX, x3. *ut Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1592. D.
Luc. XXI, 15. *ut in Vulg.* V. 1403. A. IX. 325. A.
Luc. XXI, 19. *ut in Vulg.* III. 504. D. VI. 1498. E.
Luc. XXI, 33. *ut in Vulg.* V. 913. A.
Luc. XXI, 34. *ex Vulg.* III. 1950. E. IV. 1019. E. V. 11. A. IV. 1129. E. *Ex alia verſione.* IV. 858. B.
Luc. XXII, 19. *ut in Vulg.* III. 1796. E.
Luc. XXII, 20. *ex Vulg.* I. 84. B. *ex Vulg.* VI. 1021. C.
Luc. XXII, 21. *ut in Vulg.* VI. 353. D.
Luc. XXII, x5, 26, 27. *ut in Vulg.* V. 1418. C.
Luc. XXII, 31, 3x. *ut in Vulg.* I. 204. D. *ut in Vulg.* III. 1846. B. IV. 808. D.
Luc. XXII, 31, 3x. *ut in Vulg. fere.* III. 108x. C. V. 779. B.
Luc. XXII, 31, 32. *Simon, Simon, ecce ſatanas expetivit vos, ut cribraret ſicut triticum: ego autem rogavi pro te Patrem, ut non deficiat fides tua: & tu converſus confirma fratres tuos.* III. 414. E.
Luc. XXII, 32. *ut in Vulg.* V. 119. D. *Ecce ego rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando convertere, & confirma fratres tuos.* II. 919. E.
Luc. XXII, 32, 33. *ut in Vulg.* I. 140. B. VI. 930. E. 937. A.
Luc. XXII, 44. *citatur.* III. 15. C. D.
Luc. XXIII, 40. *ut in Vulg.* IV. 1x78. D.
Luc. XXIII, 43. *ut in Vulg.* V. 325. C.
Luc. XXIV, 26. *ut in Vulg.* V. 515. C.
Luc. XXIV, x6, x7. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1645. A.
Luc. XXIV, 27. *ut in Vulg.* IV. 854. C.
Luc. XXIV, 31, 32, 33. *ut in Vulg.* IV. 1345. E.
Luc. XXIV, 34. *ut in Vulg.* VI. 937. B.
Luc. XXIV, 35. *ex Vulg.* VI. 1132. A.
Luc. XXIV, 39. *ut in Vulg.* I. 212. A. II. 298. A. *Aliis verbis quam in Vulg.* II. 1169. A.
Luc. XXIV, 44. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1645. A.
Luc. XXIV, 46, 47. *ut in Vulg.* I. 1067. D. E. 1177. B.
Luc. XXIV, 47. *ex Vulg.* VI. 859. C.
Luc. XXIV, 50, 51. *Alia verſione.* IV. 1066. A.

EX JOANNE.

Joan. I, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* I. x98. E.
Joan. I, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 1698. D. E. *Aliter.* 1731. C. *Ut in Vulg.* III. 19. A.
Joan. I, 1, 2, 3. *ut in Vulg. ſed ibi hæret,* ſine ipſo factum eſt nihil. II. 294. E. VI. *parte II. poſt med.* 1402. D.
Joan. I, 3. *Sine ipſe factum eſt nihil quod factum eſt.* I. 39x. D. 393. D.
Joan. I, 4, 5. *ut in Vulg.* II. 860. E.
Joan. I, 8. *ut in Vulg.* I. 77. B.
Joan. I, 13. *ut in Vulg.* I. 1758. B.
Joan. I, 14. *ut in Vulg. fere.* IV. 884. A.
Joan. I, 18. *ex Vulg.* I. 203. E. *Deum nemo vidit unquam, niſi Unigenitus Filius, qui eſt in ſinu Patris.* I. 76. E.
Joan. I, 24. *ut in Vulg.* IV. 884. B.
Joan. I, 32, 33, 34. *ut in Vulg.* V. 1416. C. D.
Joan. I, 33. *ut in Vulg. fere.* IV. 872. A.
Joan. I, 34. *ex Vulg.* IV. 868. C.
Joan. I, 47. *ut in Vulg.* IV. 1062. E.
Joan. I, 51. *ut Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1775. E.
Joan. 2, 15. *ut in Vulg.* IV. 1348. C.
Joan. 2, 15, 16. *ex Vulg.* VI. 711. E.
Joan. 2, 18, 19, 21. *ut in Vulg.* III. 564. D.
Joan. III, 4. *ut in Vulg.* VI. 1124. D.
Joan. III, 5. *ut in Vulg.* X. 28. E. V. 415. E. *Ita fere.* 415. B. *Amen amen dico vobis, niſi quis denuo renatus fuerit ex aqua viva, non introibit in regnum cœlorum.* I. 60. E. III. 502. D. *Niſi quis.... non intrabit in regnum cœlorum.* V. 1231. E. *Aliter paulo quam in Vulg.* VI. 416. A.
Joan. III, 6. *ut Vulg. ſed cum additamento:* quoniam Spiritus Deus eſt, & de Deo natus eſt. I. 161. C.
Luc. III, 8. *ex Vulg.* V. 406. A.
Joan. III, 13. *ut in Vulg.* I. 93. D. II. 1013. D. IV. 889. E. 890. A. *Ex Vulg. fere.* III. 1319. C. *Ut in Vulg. ſed deeſt,* qui eſt in cœlo. III. 565. C.
Joan. III, 14, 15. *ut in Vulg.* IV. 786. E. 787. B.
Joan. III, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* V. 90. C.
Joan. III, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* III. 319. E.
Joan. III, 18. *ut in Vulg. excepto,* credidit: *pro* credit. II. 860. C.
Joan. III, x0. *ut in Vulg. fere.* V. 818. E. *Ex Græco.* I. 149x. D.
Joan. III, 33. *ut in Vulg.* I. 1x67. C.
Joan. III, 35. *ex Vulg.* IV. 868. D.
Joan. V, 14. *ut in Vulg.* V. 1394. A.
Joan. V, 18. *ut in Vulg.* II. 859. B.
Joan. V, x1. *ut in Vulg.* III. 1087. D.
Joan. V, 26. *ut in Vulg.* I. 707. C.
Joan. V, 37. *ex Vulg.* IV. 38x. E.
Joan. V, 45. *ex Vulg.* V. 1402. C.
Joan. V, 46, 47. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1645. A.
Joan. VI, *de Euchariſtia exponitur.* X. 327. 328. 329.
Joan. VI, 15. *ex Vulg.* V. 220. B.
Joan. VI, 16. *alia verſione.* VI. 77. E.
Joan. V, 19. *ut in Vulg.* I. 707. C.
Joan. VI, 30. *ut in Vulg.* II. 859. A.
Joan. VI, 32. *ex Vulg. ſed deeſt,* verum. II. 859. A.

Joan. vi, 38. *ex Græco Cantabrig.* III. 1367. E. 1399. D.
Joan. vi, 44. *ut in Vulg. fere.* V. 415. E. *Ex Vulg. ſed*, attraxerit. II. 859. C.
Joan. vi, 52, 54, 57. *ut in Vulg.* X. 120. A. B.
Joan. vi, 54. *ut in Vulg.* IV. 1039. E. VI. 416. A. *Paulo aliter.* IV. 791. E. *Ut in Vulg. ſed addito verbo*, manentem. III. 1958. A.
Joan. vi, 55. *ut in Vulg.* V. 1373. C.
Joan. vi. 55, 57. *ex Vulg.* V. 519. C.
Joan. vi, 64. *ut in Vulg.* II. 863. D.
Joan. vii, 16. *ut in Vulg.* IV. 976. D. IX. 569. E.
Joan. vii, 18. *ex Vulg.* IV. 346. D. IV. 884. D. V. 934. C.
Joan. vii, 24. *ut in Vulg.* III. 1768. C. *Ut in Vulg.* V. 238. B.
Joan vii, 38. *ut in Vulg.* IV. 1158. E.
Joan. vii, 38, 39. *ut in Vulg.* I. 416. A.
Joan. vii, 39. *ut in Vulg.* V. 825. A. XI. 321. E. 323. B.
Joan. vii, 51. *ut in Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1775. D. VI. *parte II. circa med.* 1105. B.
Joan. viii, 11. *ut in Vulg. ſed omiſſo* jam. V. 674. D.
Joan. viii, 12. *ex Græco.* III. 1395. B. *Ego ſum........ lumen vitæ æternæ.* I. 77. B.
Joan. viii, 13, 14, 17, 18. *ut in Vulg.* IV. 894. C.
Joan. viii, 18. *ut in Vulg.* I. 204. A.
Joan. viii, 20. *ut in Vulg.* IV. 1441. E. *Hæc locutus eſt Dominus.....* cetera ut in Vulg. I. 100. D. E.
Joan. viii, 25. *ut in Vulg.* III. 1766. B. *Ego principium, qui & loquor vobis.* VI. *parte II. circa med.* 1133. E.
Joan. viii, 29. *ut in Vulg.* I. 214. E.
Joan. viii, 31, 32. *Si vos manſeritis in verbo meo, veri diſcipuli mei eritis,* &c. V. 913. A.
Joan. viii, 34. *ex Vulg.* V. 295. B.
Joan. viii, 34, 35. *ut in Vulg.* III. 314. C.
Joan. viii, 34, 36. *ut in Vulg.* IV. 891. D.
Joan. viii, 36. *ut in Vulg.* I. 1214. B. *Ut Vulg.* II. 1099. E. IV. 896. C.
Joan. viii, 37, 38. *ex Vulg.* VI. 537. C.
Joan. viii, 41, 43, 44. *ex Vulg.* VI. 537. D. E. 538. A.
Joan. viii, 44. *ut in Vulg.* III. 782. D. IV. 1148. D. V. 563. D. VI. 111. A.
Joan. viii, 47. *ut in Vulg.* V. 497. B. 520. A.
Joan. viii, 49. *ut in Vulg.* IV. 869. B.
Joan. viii, 52. *ut in Vulg.* VII. 589. D.
Joan. viii, 55. *ut Vulg. fere.* I. 203. E.
Joan. viii, 56. *ut in Vulg.* III. 1187. B. *Abraham concupivit videre diem meum: vidit, & gaviſus eſt.* I. 1227. D.
Joan. ix, 31. *Deus peccatorem non audit: ſed ſi quis Deum coluerit, & voluntatem ejus fecerit, illum audit. Cyprian.* I. 149. E. 155. B.
Joan. x, 1. *ut in Vulg.* III. 342. B. VI. 449. A.
Joan. x, 1, 2. *ut in Vulg. fere.* IV. 99. C.
Joan. x, 1, 9. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1842. E.
Joan. x, 10. *ut in Vulg.* VI. 449. A.
Joan. x, 11, 12, 13. *ex Vulg.* VIII. 219. E.
Joan. x, 16. *ut in Vulg.* IV. 882. A. *Alias oves habeo, quæ non ſunt ex hoc ovili, & illas oportet ad me adducere, ut ſit unus grex, & unus paſtor.* III. 487. D.
Joan. x, 18. *ut in Vulg. fere.* III. 870. D.
Joan. x, 22, 23. *ut in Vulg.* II. 1093. A.
Joan. x, 29. *ut in Vulg.* IV. 866. D. VII. 18. C.
Joan. xi, 27. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1646. A.
Joan. xi, 50. *ut in Vulg.* 51. *Hoc a ſemetipſo non dixit: ſed cum eſſet princeps ſacerdotum anni illius, prophetavit.* II. 918. B.
Joan. xi, 51. *ut in Vulg.* IV. 1276. C.
Joan. xi, 52. *ut in Vulg.* III. 487. C.
Joan. xii, 26. *ut in Vulg.* V. 1423. A.
Joan. xii, 27. *ut in Vulg.* III. 1367. B.
Joan. xii, 27, 28. *ex Græco.* III. 1214. D. E. 1369. A.
Joan. xii, 28. *ut in Vulg.* III. 1370. B.
Joan. xii, 32. *ut in Vulg.* I. 211. D. II. 1178. E.
Joan. xii, 35. *ut in Vulg.* I. 72. A. IV. 1294. A. IV. 1345. C.
Joan. xii, 36. *Cum lucem habetis, ambulate in luce.* I. 77. B.
Joan. xii, 38. *ut in Vulg.* V. 70. C.
Joan. xii, 43. *ut in Vulg. ſed addit*, ſolius. III. 944. A.
Joan. xiii, 6. *ut in Vulg.* IV. 870. A.
Joan. xiii, 10. *ut in Vulg.* I. 1069. E. III. 508. B.
Joan. xiii, 13. *ut in Vulg.* IV. 896. B.
Joan. xiii, 27. *ex Vulg.* VI. 1130. E.
Joan. xiii, 35. *ut in Vulg.* III. 417. B. IV. 1210. A. V. 468. B.
Joan. xiv, 1. *Credite in Deum*, &c. II. 859. C.
Joan. xiv, 6. *ut in Vulg.* II. 859. C.
Joan. xiv, 7. *ut in Vulg. excepto* noſtis, *pro* cognoſcetis. II. 859. D.
Joan. xiv, 8, 9. *ut in Vulg.* IV. 851. E.
Joan. xiv, 9. *ut in Vulg.* II. 859. B.
Joan. xiv, 9, 10. *ut in Vulg.* IV. 850. C. IV. 851. D. *Pater in me manens, facit opera hæc.* I. 76. E.
Joan. xiv, 13. *ut in Vulg. ſed*, honorificetur, *pro* glorificetur. II. 866. C.
Joan. xiv, 16. *ut in Vulg.* I. 1757. C.
Joan. xiv, 23. *ut in Vulg.* I. 241. B. IV. 1417. A. V. 707. E. VI. 55. A. XI. 327. A. C.
Joan. xiv, 26. *ut in Vulg.* IV. 850. C. IX. 250. A. ut in Vulg. excepto, *& ſuggeret univerſa quæcumque dixi vobis.* I. 1757. C.
Joan. xiv, 27. *Pacem meam* &c. III. 1395. B.
Joan. xiv, 28. *ex Græco.* IX. 86. A.
Joan. xiv, 30. *ex Græco.* IV. 387. C. V. 466. E. *Ex Græco.* III. 1179. D. *Veniet princeps hujus mundi, & in me nihil inveniet.* I. 758. A. *Venit princeps mundi hujus, & in me invenit nihil.* III. 611. E. *inveniet nihil.* 843. C.
Joan. xiv. *Qui diligit me, mandata mea ſervabit. Nolite putare quod maneatis in dilectione mea, ſi non ſervaveritis præcepta mea.* I. 44. E.
Joan. xv, 6. *ex Vulgata: ſed*, ſicut palmes areſcet, & in ignem mittetur, & ardet, *Joannes* XXIII. anno 1412. VIII. 204. C.
Joan. xv, 12. *ex Vulg.* VI. 948. B.
Joan. xv, 15. *ut in Vulg.* IV. 896. A.
Joan. xv, 19. *ut in Vulg.* I. 137. C. I. 201. C. *ex Vulg. fere.* I. 1735. E.
Joan. xv, 20. *ut in Vulg.* V. 466. B.
Joan. xv, 22. *ut in Vulg.* III. 940. D.
Joan. xv, 26. *ex Vulg.* IV. 974. D. IX. 283. C.
Joan. xvi, 7, 8. *alia verſione.* IV. 850. C.
Joan. xvi, 13. *Cum venerit ille Spiritus veritatis, ille diriget vos in omnem veritatem.* I. 1757. C.
Joan. xvi, 14. *ut in Vulg.* IX. 95. A. 247. E.
Joan. xvi, 21. *ut in Vulg.* V. 356. C.
Joan. xvi, 22. *ut in Vulg.* III. 504. D.
Joan. xvi, 33. *ex Vulg.* V. 681. A. VI. 87. D. Primum ut Vulg. ſed mox: *In hoc autem mundo tribulationem habebitis: ſed bono animo eſtote, quia ego vici mundum.* I. 1760. E.
Joan. xvii, 1. *ut in Vulg.* IV. 885. B.
Joan. xvii, 3. *ut in Vulg.* IV. 883. A. *ex Vulg. ſed omiſſo* ſolum. IV. 852. C. *Ex Vulg. ſed* unum & verum Deum, *pro* unum verum Deum. IV. 1295. C.
Joan. xvii, 4. *uſque ad finem capitis, ut in Vulg.* I. 208. E. 209. A.
Joan. xvii, 6. *ut in Vulg.* IV. 866. C.
Joan. xvii, 11. *ut Vulg. fere.* IV. 896. E.
Joan. xvii, 17, 18, 19, 20, 21, 22. *ut in Vulg.* VIII. 1549. B.
Joan. xvii, 24. *ut in Vulg.* V. 1423. A.
Joan. xviii, 3. *ut in Vulg.* IV. 1483. C.
Joan. xviii, 6. *ex Vulg. fere.* III. 1187. A.
Joan. xviii, 9. *ut in Vulg.* V. 837. B.
Joan. xviii, 13. *ex Vulg.* IV. 1483. C.
Joan. xviii, 23. *Si male locutus ſum, exprobra de malo: ſin autem bene, cur me cædis?* VI. 1132. A.
Joan. xx, 1. I. 186. C.
Joan. xx, 22, 23. *ut in Vulg.* I. 116. A.

Joan. xx, x1, 22, 23. *ex Vulg.* VI. 876. A.
Joan. 2x, 22. *ex Vulg.* III. 19. E. XI. 326. C.
Joan. xx, 2x, x3. *ut in Vulg.* IV. 975. E. IV. 1354. E. V. 27. A. V. 517. E. V. 1264. C. X. 38. D. X. 88. B.
Joan. xx, x4. *Thomas autem, qui Didymus dicebatur, unus ex duodecim, non erat cum ipſis, quando venit Jesus.* III. 315. B.
Joan. x2, x7. *ex Vulg.* I. x1x. B.
Joan. xx, x7, x8. *ex Vulg. ſed* porrige, *pro* affer. III. 20. A.
Joan. xx, 28. *ut in Vulg.* IV. 870. A.
Joan. 2x, 31. *ut in Vulg.* VIII. 1667. A.
Jerem. x21, 12, 14. *ut in Vulg.* V. 1449. B.
Joan. xx1, 25. *ut in Vulg.* IV. 782. D.

EX LIBRO ACTUUM APOSTOLORUM.

Act. 1, 4. συναλιζόμενος. II. 296. E.
Act. 1, 7. *ut in Vulg.* III. 598. E.
Act. 1, 7, 8. *ex Græco.* I. 1068. A.
Act. 1, 8. *ut in Vulg.* VI. 859. C.
Act. 1, 11. *ut in Vulg.* IV. 414. A.
Act. 1, 15. *Surrexit Petrus in medio diſcentium fuit autem turba in uno. Cyprian.* I. 150. D.
Act. 2, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg. ſed* validiſſimi, *pro* vehementis. IV. 975. D.
Act. 2, 15. *ut in Vulg.* V. 374. A.
Act. 2, x3, 24. *ut Vulg. fere.* III. 136. B.
Act. 2, 32, 33. *ut in Vulg.* IV. 975. A.
Act. 2, 37. *uſque* 42. *ut in Vulg. paucis exceptis vocibus.* I. 1757. D. E.
Act. x, 38. *ut in Vulg.* IV. 850. E. IV. 1444. A. X. 35. A. X. 88. B.
Act. 2, 41. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* IV. 1444. A. B.
Act. 2, 42, 46, 47. *ut in Vulg.* IV. 1346. A.
Act. 3, 1. *ut in Vulg.* IV. 1346. A.
Act. 111, 15. *Vos autem... auctorem vero vitæ peremiſtis.* II. 1151. D.
Act. 1v, 12. *ut in Vulg.* I. 212. B. III. 603. A. X. 28. B.
Act. 1v, 31, 32, 33, 34, 35. *ex Vulg. verbis quibuſdam additis vel mutatis.* IV. 1123. E. 1124. A.
Act. 1v, 32. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 114. D. IV. 1444. B. C.
Act. 1v, 32. *ex Vulg.* I. 126. B.
Act. 1v, 32, 33. *ex Vulg.* III. 634. D.
Act. 1v, 32, 34, 35. *fere ut in Vulg.* I. 6x. A.
Act. v. verſus priores undecim, *ex Vulg.* I. 115. A. B.
Act. v, 3. *ex Græco.* I. 409. A. II. 864. A. III. 665. D. III. 1811. E. *ut in Vulg.* 666. D.
Act. v, x9. *ut in Vulg.* V. 209. A. VI. 108. E.
Act. v, 41. *ut in Vulg.* VI. 1498. E.
Act. v, 57. *Ecce video cælos apertos, & Filium hominis ſtantem a dextris inviſibilis Dei.* I. 1340. D.
Act. v1. *verſus ſeptem priores.* III. 1667. A. B.
Act. v1, 2. *Et convocaverunt illi duodecim totam plebem diſcipulorum: & dixerunt eis. Cyprian.* I. 150. D.
Act. v1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. *ex Vulg. ſed interpolata.* IV. 1063. B.
Act. v111, 1, 4, 5, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* V. 14x1. B.
Act. v111, 12, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1314. D.
Act. v111, 14, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* V. 1421. B. C. III. 340. E.
Act. v111, 18. uſque x3. *ut in Vulg. fere.* IV. 514. E. 515. A. IV. 1303. B. C.
Act. v111, 20. *ut in Vulg.* III. 961. E.
Act. v111, 20, 21, 2x, x3, 24. *ut in Vulg.* VI. 1530. C.
Act. v111, 27. *ex Vulg.* V. 37x. E.
Act. v111, 40. *ex Vulg.* V. 14x1. C.
Act. 1x, 4. *ex Vulg.* V. 1391. A.
Act. 1x, 15. *ut in Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1645. E.
Act. x, 9. uſque ad verſum 16. I. 101. E.
Act. x, 15. *Quod Deus ſanctificavit, tu commune ne dixeris.* V. 368. D.
Act. x, 28. *Dominus mihi dixit, neminem communem dicendum & immundum.* I. 148. C.
Act. 2, 34. *ex Vulg.* V. 1346. D.
Act. x, 38. *ex Vulg.* III. x6. E. 28. D.
Act. x, 44, 47, 48. *ut in Vulg.* IV. 850. E.
Act.... *Surge, Petre, accipe fortitudinem ad ſalvandas gentes.* V. 862. A. 865. A.
Act. x1, 1x. *ex Vulg.* III. 506. E. V. 400. E.
Act. 21, 17, 18. *ut in Vulg. ſed* Dominum *verſu* 17. *pro* Deum. V. 1420. A.
Act. x11, 5. *ut in Vulg.* V. 1364. D.
Act. x11, 18, 19. *ut in Vulg. excepto* ἀπαχθῆναι, *pro* ἀπαχθῆναι, duci. I. 233. C.
Act. x111, 2, 3. *ut in Vulg. fere.* VI. 867. D.
Act. x111, 22. *ex Vulg.* III. 1114. A. V. 931. C.
Act. x111, 46. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1684. A.
Act. 21v, x1. *ut in Vulg.* IV. 1158. C.
Act. xv, 9. *ex Vulg.* V. 537. B.
Act. xv, 10. *ut Vulg. fere.* III. 427. E.
Act. 2v, 10, 11. *ex Vulg. ſed* Quare vultis, *pro* Quid tentatis Deum! VI. 938. C.
Act. xv, 11. *ut in Vulg.* V. 514. D.
Act. xv, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. *Ex Græco, cum additamento:* Et quod vobis fieri non vultis, id aliis ne faciatis. VI. 379. E.
Act. xv, 28. *Placuit Spiritui ſancto & nobis, nihil ultra oneris imponere vobis, niſi quod ex neceſſitate eſt: hoc eſt, abſtinere a ſacrificato idolis, & ſanguine, & necato, & fornicatione: a quibus cuſtodientes vos, bene agitis. Valete.* II. 1165. E.
Act. xv1, 28. *ex Vulg.* V. 1374. E.
Act. 2v1, 37, 38, 39. *ex Vulg.* V. 1344. D.
Act. xv11, 9, 10. *ut in Vulg.* I. 234. A. B.
Act. xv11, 29. *ut in Vulg.* IV. x54. D.
Act. xv11, 30, 31. *ex Vulg.* I. 1518. D.
Act. x1x. verſus ſex priores: *ut in Vulg.* IV. 1314. C. D.
Act. x12, 4, 5. *ut in Vulg.* IV. 851. A.
Act. 212, 31. *ut in Vulg* I. 234. B.
Act. xx, 19, x0. *ex Vulg. ſed* graves, *pro* rapaces. VI. 9x9. A.
Act. xx, x6, 27. *ut in Vulg.* V. 1389. C.
Act. xx, 26, 27, 28. *ut in Vulg.* III. 1948. A.
Act. xx, x8. *ut in Vulg.* H. 1151. E. *ex Vulg. fere.* IV. 1068. D. I. 1304. E. *ex Græco.* I. 1469. C. III. 942. A. IV. x2. C. *Attendite vobis & univerſo gregi, in quo poſuit vos Spiritus ſanctus regere eccleſiam, quam acquiſivit ſanguine ſuo.* IX. 1x54. D. *Attendite vobis & omni gregi, in quo vos Spiritus ſanctus conſtituit epiſcopos regere eccleſiam Dei, quam acquiſivit proprio ſanguine.* I. 693. A.
Act. 2x, 29, 30. *ex Græco.* IV. 391. A.
Act. xx, 32. *Commendamus vos Domino, & verbo gratiæ ejus, qui poteſt perficere, & dare hereditatem nobis cum omnibus ſanctis.* I. 132. B. *Et dare hereditatem vobis cum omnibus ſanctis.* III. 441. C.
Act. 2x, 33, 34. *ut in Vulg.* IV. 487. E. 495. E.
Act. xx1, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 14x1. C.
Act. xx1, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* IV. 475. D.
Act. xx1, x0. *ut in Vulg.* III. 995. B.
Act. xx1, x0, 21, 2x, 23, 24, x6. *ex Vulg.* VI. 1125. D. E.
Act. xx11, 19. *ut in Vulg.* III. 427. B.
Act. xx111, 3, 4, 5. *ex Vulg.* VI. 113x. B. *ſed verſu* 5. neſcivi, frater, pro *neſciebam, fratres.*
Act. 22111, 5. *ut in Vulg.* V. 13x9. A.
Act. xxv, 16. *ut in Vulg.* V. 1344. D. *excepto* donare, *pro* damnare, *quod ex Græco eſt.* II. 440. A.
Act. xxv1, x3. *ut in Vulg.* III. 1175. E.

EX EPISTOLA AD ROMANOS.

Rom. 1, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 99. D. II. 291. C.
Rom. 1, 2, 3. *ut in Vulg. ſed omiſſo* ei. II. 8x3. D.
Rom. 1, 3. *ex Græco.* III. x7. C.
Rom. 1, 3, 4. *ut in Vulg.* II. 1059. D. *Ex Græco.* I. 1698. B.
Rom. 1, 8. *ut in Vulg.* VI. 939. C.
Rom. 1, 9. *ut in Vulg.* I. 78. C. I. 309. D.
Rom. 1, 11, 12. *ut in Vulg.* VI. 939. D.
Rom. 1, 1x. *ut in Vulg.* IV. 1091. A.
Rom. 1, 16. *ut in Vulg.* I. 1266. B.
* Rom. 1, 18. uſque 24. *ex verſione a Donatiſtarum.* I. 1184. D. E.

Rom. I, 18, 21, 32. *ut in Vulg.* VI. 540. E.
Rom. I, 19. *ut in Vulg.* III. 944. A. *Ex Græco.* 943. A.
Rom. I, 21, 22, 24. *ut in Vulg.* V. 1392. E.
Rom. I, 23. *ex Vulg.* IV. 386. B.
Rom. I, 30. *Suſurratores, detractores, abhorrentes Deo, injurioſi, ſuperbi, jactantes ſui, adinventores malorum, qui cum juſtitiam Dei cognoviſſent, non intellexerunt, quoniam qui talia agunt morte ſunt digni : non tantum qui faciunt ea, ſed & qui conſentiunt eis qui hæc agunt.* Cyprian. I. 152. D.
Rom. I, 32 *ut in Vulg.* IV. 1490. E. V. 565. E. V. 290. B.
Rom. 2, 1. uſque ad verſum 10. *ut in Vulg.* I. 79. E. 80. A.
Rom. 2, 2. *ut in Vulg.* VI. 540. E.
Rom. 2, 3. uſque 10. incluſive, *ut in Vulg.* I. 114. B. C.
Rom. 2, 4, 5. *ex Vulg.* III. 176. A. *paulo aliter quam Vulg.* II. 965. D.
Rom. 2, 5, 6, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* III. 663. B.
Rom. 2, 6, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* VI. 1372. D.
Rom. 2, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 89. C.
Rom. 2, 9. *ut in Vulg.* IV. 1277. D.
Rom. 2, 12. *ut in Vulg.* V. 217. E.
Rom. III, 3. *Quid enim ſi exciderunt a fide quidam eorum, numquid infidelitas illorum fidem Dei evacuavit! Abſit. Eſt enim Deus verax, omnis autem homo mendax.* Cyprian. I. 152. B. 171. C.
Rom. 3, 9. uſque ad verſum 26. *ut in Vulg.* I. 80. A. B.
Rom. III, 19. *Ut reus fiat totus mundus Deo.* I. 1187. A.
Rom. III, 21. *Per legem..... teſtificata per legem & prophetas.* I. 1228. A.
Rom. III, 23. *ut in Vulg.* I. 1290. E.
Rom. III, 23, 24, 25, 26. *ut in Vulg.* I. 113. C. 114. A.
Rom. III, 29, 30. *ut in Vulg.* I. 706. B.
Rom. III, 30. *ut in Vulg.* I. 89. C.
Rom. IV, 4, 5. *ex Vulg.* I. 1226. D.
Rom. IV, 7. *ut in Vulg.* I. 114. A.
Rom. V, 4, 5. *ut in Vulg.* I. 63. B.
Rom. V, 5. *Spes non confundetur.* II. 1114. C.
Rom. V, 10. *ut in Vulg.* III. 565. D.
Rom. V, 12. *ut in Vulg. ſed dempto ſicut.* I. 927. B. 1217. E. 1223. B. 1227. B. II. 1098. B.
Rom. V, 12, 18. *ut in Vulg.* II. 889. E.
Rom. V, 14. *ut in Vulg.* I. 419. C. I. 1401. A. III. 611. C.
Rom. V, 19. *Sicut per unum hominem peccatores conſtituti ſunt multi; ita & per unum hominem juſti conſtituentur multi.* III. 611. D.
Rom. VI, 3. *ut in Vulg.* IV. 1300. B. V. 91. A.
Rom. VI, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* I. 1756. E.
Rom. VI, 12, 13. *ut in Vulg.* V. 1424. B.
Rom. VI, 14, 15, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* I. 114. B.
Rom. VI, 21, *ut in Vulg.* V. 380. C.
Rom. VII, 2. *ut in Vulg.* I. 111. E.
Rom. VII, 2, 3. *ut in Vulg. fere.* III. 616. A.
Rom. VII, 12. *ut in Vulg.* V. 672. E.
Rom. VII, 17, 19, 20, 23. *ut in Vulg. fere.* III. 612. A.
Rom. VII, 22, 23, 24, 25. *ut in Vulg.* I. 1214. C.
Rom. VII, 24. *ut in Vulg.* IV. 1149. C.
Rom. VIII, 3. *ex Vulg.* III. 1178. C.
Rom. VIII, 3. *ut in Vulg. ſed* juſtitia, *pro* juſtificatio. I. 93. B. III. 331. A.
Rom. VIII, 8, 9. *ut in Vulg.* I. 1706. E. III. 508. C. IV. 414. D.
Rom. VIII, 9. *ex Vulg.* I. 1001. E. IV. 974. D.
Rom. VIII, 9, 14. *ex Vulg.* V. 1421. E.
Rom. VIII, 12, 13. *ut in Vulg.* X. 38. B.
Rom. VIII, 18. *ut in Vulg.* IV. 1209. D.
Rom. VIII, 24. *ex Vulg.* IV. 1009. E. VI. 938. E.
Rom. VIII, 24, 25. *ex Vulg.* IV. 390. B. V. 188. C.
Rom. VIII, 28. *ex Vulg.* V. 935. B.
Rom. VIII, 32. *ex Vulg.* IV. 876. A. VI. 1131. C.
Rom. VIII, 32. uſque ad finem capitis, *ex Vulg.* I. 80. C.
Rom. VIII. 33. *ex Vulg.* IV. 1061. D.
Rom. VIII, 37, 38. *ut in Vulg.* VI. 438. C.
Rom. VIII, 38, 39. *ut in Vulg. fere.* I. 131. E.
Rom. IX, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* VI. 1128. D.
Rom. IX, 5. *ut in Vulg.* I. 402. E. I. 1734. E. III. 330. C. IV. 884. B. 890. B.
Rom. IX, 12. *ex Vulg.* X. 28. A. D.
Rom. IX, 16. *ut in Vulg.* I. 1214. D. 1223. A. *Non eſt volentis, neque feſtinantis, ſed miſerentis Dei.* II. 968. A.
Rom. IX, 21, 22. *ut in Vulg.* V. 89. E.
Rom. IX, 28. *Verbum faciet Dominus breviatum univerſo orbi.* I. 71. C.
Rom. VIII, 32. *ex Vulg.* IV. 866. E.
Rom. X, 2. *ut in Vulg.* III. 509. A.
Rom. X, 4. *ut in Vulg.* I. 1758. C. VI. 435. D. VI. 1127. D.
Rom. X, 10. *ut in Vulg.* III. 470. E. IV. 897. D.
Rom. X, 14. *ut in Vulg.* II. 1058. A.
Rom. X, 15. *ut in Vulg.* IV. 479. A.
Rom. X, 17. *ut in Vulg.* V. 417. D.
Rom. X, 20. *ut in Vulg.* II. 1098. C.
Rom. X, 34. *ut in Vulg.* VI. 1022. A.
Rom. XI, 15, 16. *ut in Vulg.* II. 1110. A.
Rom. XI, 16. *ex Græco.* V. 932. D.
Rom. XI, 33. *ut in Vulg.* I. 204. B. *Quam inſcrutabilia, &c.* I. 1266. E.
Rom. XII, 2. *ut in Vulg.* V. 109. C.
Rom. XII, 3. *ut in Vulg.* I. 757. B. I. 203. A. IV. 782. C. IV. 1087. C.
Rom. XII, 3, 4. *ut in Vulg.* VI. 540. C. D.
Rom. XII, 4, 5. *ut in Vulg.* I. 559. B. IV. 1296. E. I. 1769. B. VI. 946. C.
Rom. XII, 5, 6. *ut in Vulg. fere.* I. 1214. D.
Rom. XII, 9, 10. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1826. E.
Rom. XII, 15. *ut in Vulg.* IV. 1270. A.
Rom. XII, 17. *ut in Vulg.* V. 25. B. V. 398. D.
Rom. XII, 18. *ut in Vulg.* V. 241. D. V. 378. E. V. 1391. D.
Rom. XII, 18, 19. *ut in Vulg. fere.* II. 974. B. C.
Rom. XII, 19. *ut in Vulg.* V. 1365. A.
Rom. XII, 20. *ut in Vulg.* IV. 1451. A. *excepto*, congregas, *pro* congeres. I. 224. E.
Rom. XII, 21. *ut in Vulg.* VI. 442. C.
Rom. XIII. verſus ſeptem priores : *ut in Vulg.* V. 1296. E. 1297. A.
Rom. XIII, 1, 2. *ut in Vulg.* IV. 1342. C. VI. 934. A. VI. *parte II.* 1775. C.
Rom. XIII, 2. *ut in Vulg.* V. 209. A.
Rom. XIII, *Nam qui principantur, non ſunt timori bonis operibus, ſed malis.* V. 673. A.
Rom. XIII, 3, 4. *ut in Vulg.* V. 428. E.
Rom. XIII, 4. *ut in Vulg. ſed* in ira, *pro* in iram. VI. *parte II.* 1843. E.
Rom. XIII, 4, 5. *ut in Vulg. fere.* V. 673. A. B.
Rom. XIII, 8. *ut in Vulg.* VI. 520. E.
Rom. XIII, 8, 9. *ut in Vulg.* IV. 1130. B.
Rom. XIII, 9. *ut in Vulg.* I. 559 C.
Rom. XIII, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1146. C.
Rom. XIII, 14. *ut in Vulg.* V. 1424. B. *Ut in Vulg. & aliter.* VI. 364. C. *Et carnis curam ne feceritis in concupiſcentiis.* I. 1034. D. V. 357. A.
Rom. XIV, 2. *Qui infirmus eſt, olera manducet.* IV. 1155. D.
Rom. XIV, 3, 6. *ex Vulg. ſed paulo aliter.* VI. 879. A.
Rom. XIV, 4. *ut in Vulg.* VI. 516. D. VI. 945. A.
Rom. XIV, 4, 13. *Tu quis es, qui judicas ſervum alienum! Suo enim domino ſtat aut cadit..... Nolite judicare invicem, ſed hoc judicate magis, ne ponatis offendiculum fratri vel ſcandalum.* I. 69. B. 79. C.
Rom. XIV, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg. fere, ſed verſu* 10. *Omnes enim ſtabimus ante tribunal Dei.* I. 64. D.
Rom. XIV, 7. *uſque* 14. *ut in Vulg.* II. 949. A.
Rom. XIV, 10, 11. *ex Vulg.* I. 766. D.
Rom. XIV; 13. *ut in Vulg.* I. 87. C. I. 757. A. V. 1424. C. VI. 516. D.
Rom. XIV, 17. *ex Vulg.* V. 458. A.
Rom. XIV, 21. *ex Vulg.* IV. 1150. C. 1155. D.
Rom. XIV, 22, 23. *ut in Vulg.* V. 1420. C.

Rom. xiv, 23. *ex Græco.* I. 189. B.
Rom. xv, 1, 2. *ut in Vulg.* V. 1424. C.
Rom. xv, 2. *ut in Vulg.* I. 73. E. IV. 1270. C. *Unuſquiſque veſtrum proximo ſuo placeat in bono ad ædificationem.* I. 1769. B.
Rom. xv, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 80. D.
Rom. xv, 4. *ut in Vulg.* VI. 1128. C. VI. *parte II. ſub finem.* 1645. C. VIII. 1667. A.
Rom. xv, 6. *ut in Vulg.* V. 1373. D.
Rom. xv, 18, 19. *ut in Vulg. præter* obedientiam, *pro* obeditionem. II. 32. E.
Rom. xvi, 17, 18. *ut in Vulg.* III. 182. A.
Rom. xvi, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* VI. 939. E.
Rom. xvi, 20. *ex Vulg. ſed omittit,* pacis. IV. 1153. E.
Rom. xvi, 25. *Qui poteſt confirmare vos ſecundum evangelium ejus, juxta revelationem æterni myſterii, temporibus perpetuis, &c.* I. 132. B.

EX EPIST. I.
AD CORINTHIOS.

1. Cor. I, 9, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* VI. 940. A.
1. Cor. I, 10. *ut in Vulg.* I. 109. C. I. 1756. D. III. 417. B. IV. 1273. A. V. 609. D. VI. 53. D. 77. E. *Alia verſione.* IV. 898. A.
1. Cor. I, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg. excepto verbo uno.* I. 1068. B.
1. Cor. I, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* III. 438. E. 439. A.
1. Cor. I, 22. *ut in Vulg.* V. 315. B.
1. Cor. I, 23. *ex Vulg.* IV. 894. E.
1. Cor. I, 24, 25. *ut in Vulg.* I. 1266. C.
1. Cor. I, 25. *ut in Vulg.* III. 612. C.
1. Cor. 2, 6, 7, 8. *ut in Vulg. fere: ſed* Dominum majeſtatis, *pro* Dominum gloriæ. III. 1319. D.
1. Cor. 2, 7. *ut in Vulg.* IV. 917. A.
1. Cor. 2, 8. *ut in Vulg.* III. 565. C. IV. 878. D. *Si enim cognoviſſent, numquam Dominum majeſtatis crucifixiſſent.* II. 295. D.
1. Cor. 2, 10. *ut in Vulg.* V. 596. E. *ex Græco.* II. 863. E.
1. Cor. 2, 12. *ex Vulg.* V. 1392. A. IX. 286. C. *Ex Græco.* I. 1516. C.
1. Cor. 2, 12, 13, 14, 15. *ut in Vulg. excepto* dijudicantur, *pro* examinatur. II. 1056. B.
1. Cor. 2, 14. *ut in Vulg.* I. 116. D.
1. Cor. 2, 14, 15. *ut Vulg. ſed* dijudicat, *pro* judicat. IV. 880. C.
1. Cor. 2, 15. *ut in Vulg.* VI. 47. C.
1. Cor. III, 3. *ex Vulg. fere.* II. 949. E.
1. Cor. III, 3, 4. *ex Vulg.* X. 16. C.
1. Cor. III, 6, 7. *ut in Vulg.* I. 1178. E.
1. Cor. III, 7. *ut in Vulg.* V. 186. E.
1. Cor. III, 8. *ut Vulg. fere.* VII. 152. C.
1. Cor. III, 11. *ut in Vulg.* IV. 99. C. I. 1848. D. 867. A.
1. Cor. III, 13. *ex Vulg.* I. 97. B. IX. 19. A.
1. Cor. III, 14, 15. *ut in Vulg.* IX. 19. B.
1. Cor. III, 15. *ut in Vulg.* IX. 19. A.
1. Cor. III, 17. *ut in Vulg.* III. 1927. C.
1. Cor. III, 18. *Si quis vult ſapiens fieri &c.* V. 959. D.
1. Cor. IV, 1. *ut in Vulg.* X. 120. C.
1. Cor. IV, 2. *ut in Vulg.* III. 1955. A.
1. Cor. IV, 3. *ut in Vulg.* V. 154. A.
1. Cor. IV, 4. *ut in Vulg.* V. 1335. A.
1. Cor. IV, 5. *ut in Vulg.* IV. 1020. A. V. 146. C. *ut in Vulg. fere.* V. 406. D.
1. Cor. IV, 7. *ut in Vulg.* II. 891. D.
1. Cor. IV, 8. *ex Vulg.* VI. 940. B. 947. B.
1. Cor. IV, 9. *ex Vulg.* IV. 1123. D.
1. Cor. IV, 15. *ex Vulg. ſed addita voce,* meum. IV. 1320. A. *Si decem millia pædagogorum habueritis in Chriſto, ſed non multos patres : per Chriſtum enim ego vos generavi per Evangelium.* Aliter : *Per Evangelium ego vos genui.* I. 1178. C. D. 1179. A. Aliter : *Etſi multos habeatis patres, per Evangelium ego vos genui. Auguſtinus.* I. 1179. A.
1. Cor. IV, 16, 17. *ut in Vulg.* V. 1418. B.
1. Cor. IV, 21. *ut in Vulg.* II. 1142. B.
1. Cor. IV, 24. *ut in Vulg.* III. 365. A.
1. Cor. XI, 27, 28. *ut in Vulg.* IV. 1025. E.
1. Cor. V, 1, 2. *ut in Vulg.* III. 1975. D. VI. 940. B.
1. Cor. V, 2. uſque ad finem capitis, *ex Vulg.* I. 97. D. 98. A.
1. Cor. V, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* III. 365. A.
1. Cor. V, 5. *ex Vulg.* IV. 15. E.
1. Cor. V, 8. *ut in Vulg.* VI. 788. C.
1. Cor. V, 11. *ut in Vulg.* V. 418. B. VI. 1542. C.
1. Cor. V, 12, 13. *ut in Vulg.* V. 367. E.
1. Cor. VI. verſus priores undecim, *ex Vulg.* I. 98. B. C.
1. Cor. VI, 4. *ut in Vulg.* V. 526. B. VI. *parte II.* 1781. E.
1. Cor. VI, 7. *ut in Vulg.* I. 127. B.
1. Cor. VI, 9, 10. *ex Vulg.* IV. 924. A. IV. 1345. B. V. 106. D. 117. B. V. 402. A. V. 418. C. 441. D. VI. 533. E.
1. Cor. V, 11. *ut in Vulg.* V. 117. C. II. 865. C. *Et hæc quidem &c.* V. 550. B.
1. Cor. VI, 9, 10. *ut in Vulg.* IV. 1130. D.
1. Cor. VI, 12. *Omnia mihi licent, ſed non omnia expediunt : omnia mihi licent, ſed non omnia ædificant.* V. 902. D.
1. Cor. VI, 13. *ut Vulg.* I. 190. D. IV, 1150. E.
1. Cor. VI, 16. *ex Vulg.* V. 527. D.
1. Cor. VI, 18. *ut in Vulg.* III. 1862. D. *Ut in Vulg. fere.* VI. *parte II.* 1870. A.
1. Cor. VI, 18, 20. *ut in Vulg.* VI. 533. B.
1. Cor. VI, 19. *ex Græco.* XI. 328. B. *Neſcitis quia corpora veſtra templum eſt Spiritus ſancti!* IX. 2016. A.
1. Cor. VI, 20. *ut in Vulg.* II. 864. D.
1. Cor. VII. verſus quinque priores, *ut in Vulg.* VI. 1534. C.
1. Cor. VII, 2. *ex Vulg.* V. 542. C.
1. Cor. VII, 2, 4. *ut in Vulg.* III. 1971. C.
1. Cor. VII, 4. *ex Vulg.* V. 268. B. III. 507. E.
1. Cor. VII, 5. *ut in Vulg.* I. 1193. B. 1196. A. V. 399. A. VI. *parte II. ſub finem.* 1648. E.
1. Cor. VII, 5. *Abſtinere vos ad tempus, ut vaceris orationi.* I. 1001. D. *Innoc. I. epiſt. 3.* I. 1003. D. *Canones Rom.* I. 1035. A.
1. Cor. VII, 6. *ut in Vulg.* III. 516. A.
1. Cor. VII, 7. *Vellem autem omnes homines eſſe, ſicut & ego.* I. 858. C. 1001. D. 1003. E. 1034. D.
1. Cor. VII, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 355. B.
1. Cor. VII, 9. *ex Vulg.* V. 541. C. 542. C.
1. Cor. VII, 10, 11. *ex Vulg.* V. 526. E. V. 546. A.
1. Cor. VII, 20. *ut in Vulg.* IV. 1004. C.
1. Cor. VII, 25. *Miſericordiam conſecutus ſum, ut eſſem fidelis.* II. 891. D. 1109. D.
1. Cor. VII, 27. *ex Vulg.* V. 277. A. *ex Vulg. fere.* III. 1972. A.
1. Cor. VII, 30, 31. *ut in Vulg.* IV. 1013. A.
1. Cor. VII, 31. *ut in Vulg.* V. 262. A.
1. Cor. VII, 32. *ex Vulg.* IV. 1119. B.
1. Cor. VII, 34. *ut Vulg. fere.* IV. 1162. A. B.
1. Cor. VII, 35. *ut in Vulg.* V. 374. E. 375. A.
1. Cor. VII, 39. *ut in Vulg.* V. 355. B.
1. Cor. VII, 39, 40. *ut in Vulg.* III. 1071. D.
1. Cor. VIII, 1. *ex Vulg.* V. 216. A.
1. Cor. VIII, 12. *ut in Vulg.* V. 398. D. V. 1344. E.
1. Cor. 12, 7. *ut in Vulg. fere.* IV. 1072. D.
1. Cor. 12, 9. *Non obturabis os bovi trituranti.* V. 1339. E.
1. Cor. IX, 13, 14. *ut in Vulg.* IV. 1118. C.
1. Cor. IX, 15. *ut Vulg. fere.* IV. 1119. D.
1. Cor. 12, 16. *ex Vulg.* VI. 1372. A. 1545. E.
1. Cor. 12, 27. *ut in Vulg.* IV. 24. D.
1. Cor. 2, 1. 2. *ut in Vulg.* III. 581. D. V. 738. E.
1. Cor. X, 9, 10. *contextum ex Vulg.* V. 1360. D.
1. Cor. 2, 11. *ex Vulg.* I. 72. A.
1. Cor. 2, 13. *ut in Vulg.* I. 80. E. IV. 1091. A. V. 1379. B. VI. *parte II.* 1594. C. *ut in Vulg. fere.* IV. 1076. A. *ex Græco.* I. 1223. A.
1. Cor. 2, 20. *ut in Vulg.* V. 367. C. 368. A.
1. Cor. 2, 28. *ut in Vulg. fere.* III. 1859. B.

1. Cor. x, 33. *ut in Vulg.* III. 1768. C.
1. Cor. xi, 4, 7. *ut in Vulg.* V. 375. D.
1. Cor. xi, 5. *ex Vulg.* III. 1927. E.
1. Cor. xi, 5, 6, 10. *ex Vulg.* V. 373. A.
1. Cor. xi, 13, 14, 15. *ut in Vulg.* V. 373. B.
1. Cor. xi, 16. *ut in Vulg.* I. 1279. D. V. 758. C. *Nos hanc conſuetudinem non habemus, nec eccleſia Dei.* II. 1315. B.
1. Cor. xi, 19. *ut in Vulg.* VI. 929. D. *Ut in Vulg. fere.* IV. 874. B. V. 316. D. *Ut in Vulg. ſed deeſt,* in vobis. VI. *parte II.* 1716. D.
1. Cor. xi, 23, 24. *ut in Vulg.* III. 1796. E.
1. Cor. xi, 24. *ex Vulg.* I. 84. B. *Ex Græco.* IX. 404. A. *Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis frangitur in remiſſionem peccatorum.* I. 1279. E.
1. Cor. xi, 23, 24, 25, 26. *ex Græco.* IV. 370. D. VII. 214. E.
1. Cor. xi, 27. *ut in Vulg.* X. 351. B.
1. Cor. xi, 28. *ut in Vulg.* VI. 788. E. *Probet ſe unuſquiſque miniſtrorum, & ſic panem illum præſumat offerre.* III. 458. D.
1. Cor. xi, 29. *ut in Vulg.* IV. 1039. E.
1. Cor. xi, 29, 30. *ut in Vulg.* VI. 353. E.
1. Cor. xi, 31. *ut in Vulg.* V. 404. C *Si noſmetipſos judicaremus, a Domino non judicaremur.* IV. 1318. E.
1. Cor. xi, 32. *ut in Vulg.* IV. 1451. E.
1. Cor. xii, 3. *Nemo poteſt dicere Dominum* JESUM, &c. II. 1099. D.
1. Cor. xii, 3, 4, 5, 6. *ex Vulg.* III. 1322. E.
1. Cor. xii, 4, 5, 6. *ut in Vulg.* II. 863. A. B.
1. Cor. xii, 5, 6, 11. *ut in Vulg.* I. 409. D.
1. Cor. xii, 11. *ut in Vulg.* IX. 266. C. II. 863. B.
1. Cor. xi, 16. *ut in Vulg. fere.* III. 416. B.
1. Cor. xii, 26. *ex Vulg.* IV. 1273. E. IV. 1451. B.
1. Cor. xii, 27. *ut in Vulg.* IV. 1296. D. VI. 946. C.
1. Cor. xii, 31. *ex Vulg.* VI. 23. B.
1. Cor. xiii. octo verſus priores, *ut in Vulg.* I. 223. B.
1. Cor. xiii, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* 419. C.
1. Cor. xiii, 4, 5, 6. *ex Vulg.* VIII. 1539. C. D.
1. Cor. xiii, 4, 5, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* I. 96. E.
1. Cor. xiii, 4, 7. *ex Vulg.* V. 724. D.
1. Cor. xiii, 5, 6. *ut in Vulg.* V. 468. A.
1. Cor. xiii, 8. *ex Vulg.* VI. 110. E.
1. Cor. xiii, 12. *ut in Vulg.* VI. 938. E. *Ex Græco.* IV. 390. A.
1. Cor. xiii, 13. *ex Vulg.* VI. 111. A. *Fides, ſpes, caritas, tria hæc: major autem his caritas.* III. 419. D.
1. Cor. xiv, 1. *ut in Vulg.* I. 96. E.
1. Cor. xiv, 24. *ex Græco.* II. 866. B.
1. Cor. xiv, 33. *ut in Vulg.* I. 624. E. III. 416. B. V. 8. E. V. 1422. A. *Non eſt indiſciplinationis, ſed pacis Deus.* II. 726 B. *Non eſt enim Deus perturbationis, ſed pacis.* II. 1114. B.
1. Cor. xiv, 34. 35. *ex Vulg.* VI. 461. B.
1. Cor. xiv, 38. *ex Vulg.* IV. 852. C. IV. 1080. D. V. 217. D.
1. Cor. xv, 4, 5. *ut in Vulg.* VI. 937. B.
1. Cor. xv, 10. *ut in Vulg.* I. 1214. D. II. 891. C. V. 513. D.
1. Cor. xv, 21, 22. *ut in Vulg.* II. 32. E.
1. Cor. xv, 22. *ut in Vulg.* I. 1223. B.
1. Cor. xv, 23. *ex Græco.* I. 428. D.
1. Cor. xv, 32. *ex Græco.* I. 1642. E.
1. Cor. xv, 33. *ut in Vulg.* III. 416. C. IV. 1474. C V. 383. E. *Pervertunt bonos mores colloquia mala.* I. 124. D. *Corrumpunt mores bonos confabulationes peſſimæ.* IV. 1107. A. *malæ.* 1154. D.
1. Cor. xv, 33, 34. *ut in Vulg.* I. 98. D.
1. Cor. xv, 47. *ut in Vulg.* IV. 891. C. *Ex Græco.* IV. 382. D.
1. Cor. xv, 47, 48. *ex Græco.* I. 1518. C.
1. Cor. xv, 50. *Quoniam caro & ſanguis regnum Dei non poſſidebunt, neque corruptio incorruptelam.* I. 1034. B.
1. Cor. xv, 51. *ut in Vulg.* VII. 591. A.
1. Cor. xv, 53. *ut in Vulg.* III. 1450. E.
1. Cor. xv, 56. *Aculeus mortis peccatum, virtus autem peccati lex.* I. 1228. B.
1. Cor. xv, 58. *ut in Vulg.* I. 123. B. X. 39. B.
1. Cor. xvi, 10, 11. *ut in Vulg.* V. 1418. B. C.
1. Cor. xvi, 13, 14. *ex Vulg.* I. 123. B. I. 216. E.

EX EPIST. II.
AD CORINTHIOS.

2. Cor. i, 3, 4, 5, 6, 7. *ut in Vulg.* I. 80. D. I. 238. B.
2. Cor. i, 12. *ut in Vulg.* III. 504. A. V. 322. E.
2. Cor. i, 21, 22. *ut in Vulg.* IV. 974. E.
2. Cor. ii, 4. *ut Vulg. fere.* III. 822. E.
2. Cor. ii, 6, 7, 8. *Sufficit unicuique objurgatio, quæ fit a pluribus, ita ut magis donetis, & conſolemini; ne forte abundantiori triſtitia abſorbeatur is qui in anguſtia eſt. Propter quod obſecro vos, ut confirmetis in illo caritatem.* I. 79. D.
2. Cor. ii, 10, 11. *Si cui autem aliquid donaſtis, & ego: nam & ego ſi quid donavi, propter vos in perſona Chriſti, ut non poſſideamur a ſatana: non enim ignoramus verſutias ejus.* II. 1126. E.
2. Cor. ii, 11. *ut in Vulg.* III. 416. C. VI. 8. *B.*
2. Cor. ii, 15. *ex Vulg.* V. 417. B. VI. 882. D.
2. Cor. ii, 15, 16. *ut in Vulg.* III. 1801. E.
2. Cor. iii, 4, 5. *ex Vulg.* II. 1056. A.
2. Cor. iii, 5. *Idonei non ſumus aliquid cogitare quaſi ex nobiſmetipſis, ſed ſufficientia noſtra ex Deo eſt.* I. 1215. A. *Non quod idonei ſumus cogitare, &c.* II. 1099. C.
2. Cor. iii, 16. *Cum tranſieris ad Chriſtum, auferetur velamen.* IV. 1061. A.
2. Cor. iv, 2. *ex Vulg.* IV. 876. E.
2. Cor. iv, 4. *In quibus Deus hujus ſæculi excæcavit mentes infidelium, ut non refulgerent illuminatione evangelii gloriæ Chriſti, quæ eſt imago Dei.* I. 748. D.
2. Cor. iv, 5. *uſque ad finem capitis, ut in Vulg.* II. 1062. E. 1063. A.
2. Cor. iv, 7. *Habemus theſaurum iſtum in vaſis fictilibus: ut eminentia ſit virtus Dei, & non ex nobis.* I. 1215. A.
2. Cor. iv, 16. *Etſi exterior homo &c.* III. 1762. D.
2. Cor. v. *integrum, ut in Vulg.* II. 1063. A. B. 1064. A.
2. Cor. v, 10. *ut in Vulg.* III. 333. C. 7. III. 1793. A. V. 467. C. *Ut in Vulg. fere.* V. 1422. E. *Ex Græco.* III. 248. D.
2. Cor. v, 11. *ut in Vulg.* V. 837. C.
2. Cor. v, 16. *ut in Vulg.* II. 22. E. IV. 387. A. B. *Ut in Vulg. fere.* IV. 870. D.
2. Cor. v, 17, 18, 19, 20, 21. *ut in Vulg.* I. 238. B.
2. Cor. v, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 808. D. *Et* rogante, *pro* exhortante. *Ibidem.* E.
2. Cor. vi. caput iotegrum, *ut in Vulg. excepto verſu 12.* I. 238. C. D. *Verſus decem priores, ut in Vulg.* II. 1064. B.
2. Cor. vi, 2. *ex Vulg.* IV. 1294. A. 1345. C. VIII. 1218. A.
2. Cor. vi, 3, 4. *ut in Vulg.* IV. 1320. A.
2. Cor. vi, 4. *ut in Vulg.* V. 1365. A.
2. Cor. vi, 6. *ut in Vulg.* III. 505. C.
2. Cor. vi, 14, 15. *ut Vulg. fere.* I. 246. A.
2. Cor. vi, 14, 15, 16. *Quæ enim participatio eſt juſtitiæ & iniquitati? & quæ ſocietas eſt luci cum tenebris? quæ autem conventio eſt Chriſti ad Belial? aut quæ pars eſt fideli cum infideli? quæ autem eſt commixtio templo Dei cum idolis!* III. 193. C.
2. Cor. vi, 15. *ut in Vulg.* I. 38. B.
2. Cor. vi, 14, 16. *ut in Vulg.* I. 95. A.
2. Cor. vi, 16. *ex Vulg.* IX. 363. B.
2. Cor. vi, 16. *ex Græco.* I. 731. A. IV. 197. & 198. D.
2. Cor. vi, 26, 27, 28. *ex Vulg. paucis verbis mutatis.* I. 1185. B.
2. Cor. vii, 1. *ut in Vulg.* I. 238. E.
2. Cor. vii, 4. *ut in Vulg.* I. 94. E.
2. Cor. vii, 5. *ex Vulg.* VI. 402. C.

2. Cor.

2. Cor. VII, 10. *ut in Vulg.* X. 38. E.
2. Cor. VIII, 9. *ex Vulg. ſed* pauper, *pro* egenus. V. 106. D.
2. Cor. VIII, 23. *Sive Apoſtoli eccleſiarum in gloriam Dei.* VI. 855. A.
2. Cor. IX, 24, 26, 27. *ut in Vulg.* X. 37. C.
2. Cor. X, 3, 4, 5. *Fratres mei, in carne ambulantes, non ſecundum carnem militamus. Arma enim militiæ noſtræ non carnalia, ſed potentia Deo, ad deſtructionem munitionum, conſilia deſtruentes, & omnem exaltationem extollentem ſe adverſus ſcientiam Dei, & in captivitatem redigentes omnem cogitationem, & in obſequium Chriſto perducentes.* I. 67. E.
2. Cor. X, 6. *ut in Vulg.* V. 289. D. VI. 1346. D.
2. Cor. XI, 2. *ut in Vulg.* I. 101. B. *Deſponſavi enim vos uni viro virginem ſanctam adſignare Chriſto.* I. 1182. A. *Donat.*
2. Cor. XI, 3. *ex Vulg.* IV. 853. D.
2. Cor. XI, 13. *ut in Vulg.* VIII. 1528. A.
2. Cor. XI, 13, 14, 15. *ex Vulg.* I. 102. A.
2. Cor. XI, 28. *ex Græco.* I. 1312. A.
2. Cor. XI, 29. *ut in Vulg.* I. 764. C. 849. B. III. 613. E. III. 707. D. IV. 1088. D. 1095. B.
2. Cor. XII, 7. *ex Vulg.* V. 1394. B.
2. Cor. XII, 10. *ex Vulg.* III. 1942. E. *Quando infirmor, tunc fortis ſum.* I. 1223. E.
2. Cor. XII, 14. *ut in Vulg.* IV. 490. A.
2. Cor. XII, 20. *ut in Vulg.* V. 384. E.
2. Cor. XII, 21. *ex Vulg.* IV. 1088. D.
2. Cor. XIII, 3. *ut in Vulg.* VI. 510. A.
2. Cor. XIII, 3, 4. *ex Vulg. quibuſdam mutatis.* III. 564. E.
2. Cor. XIII, 4. *ut in Vulg.* I. 1266. B.
2. Cor. XIII, 11. *ut in Vulg.* I. 240. E.
2. Cor. XIII, 13. *ut in Vulg.* II. 862. D. XI. 327. A. *Aliter.* 867. A.

EX EPIST. AD GALATAS.

Gal. I, 6, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 316. B. C.
Galat. I, 8, 9. *ex Vulg.* III. 322. A. III. 504. D. IV. 802. B. 868. A. VI. 944. E. *Ut in Vulg. fere.* III. 60. A.
Galat. I, 8, 9, 10. *ex Vulg.* III. 941. C.
Gal. I, 9. *ut in Vulg.* IX. 83. E.
Galat. I, 10. *ut in Vulg.* IV. 1108. E. *Si hominibus placere vellem, &c.* VI. 1202. B.
Galat. I, 13, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* III. 427. B. C.
Gal. I, 15. *ut in Vulg.* I. 1734. E.
Galat. 2, 11, 12. *ut in Vulg. ſed ſuppreſſo* Cephæ *nomine.* III. 427. D.
Gal. 2, 11, 14. *ex Vulg.* VI. 1125. A.
Gal. 2, 12. *ex Vulg. ſed* Petrus, *pro* Cephas. VI. 1125. E.
Galat. 2, 14. *Et cum vidiſſem quod non recte ambularet ad veritatem Evangelii, dixi Petro, &c* III. 427. D. *Si tu, cum ſis Judæus, in præputio vivis, quomodo cogis gentes Judaïce vivere!* II. 770. E.
Galat. 2, 20. *ut in Vulg.* IV. 1151. E.
Gal. 2, 21. *Non irritam facio gratiam Dei: nam ſi per legem juſtitia, ergo Chriſtus gratis mortuus eſt.* I. 1224. D. 1226. C.
Galat. III, 1. *ex Vulg.* VI. 16. E. *ſed omittit,* in vobis. V. 316. C.
Gal. III, 13. *ex Vulg.* VI. 1129. A.
Gal. III, 16. *ut in Vulg.* II. 291. C.
Gal. III, 18, 19, 20, 21, 22. *Si ergo ex lege hereditas..... Quid igitur lex! Tranſgreſſionis gratia poſita eſt, donec veniret ſemen cui promiſſum eſt, diſpoſitum per angelos....* cetera ut in Vulg. I. 1227. D. E.
Gal. III, 17. *ut in Vulg.* VII. 1144. C.
Galat. III, 19. *ut in Vulg.* V. 672. E.
Gal. III, 27. *ex Græco.* I. 428. B. V. 91. A. V. 373. B. X. 28. C.
Gal. IV, 4. *ut in Vulg.* IV. 867. E.
Gal. IV, 4, 5. *ut Vulg. ſed addit,* per ipſum. IV. 876. A.
Gal. IV, 6. *ut in Vulg.* IV. 974. D. IX. 266. B.
Galat. IV, 14, 15. *ut in Vulg.* IV, 1073. E.
Galat. IV, 15. *ex Vulg.* VI. 208. C.
Galat. IV, 16. *alia verſione!* IV. 1074. A.
Gal. IV, 19. *ut in Vulg.* V. 241. B.
Gal. IV, 20. *ut in Vulg.* I. 1301. C.
Gal. IV, 29. *Sicut autem is qui ſecundum carnem eſt, perſequebatur eum qui ſecundum ſpiritum, ita & nunc.* III. 504. E.
Gal. V, 1. *Dico vobis, quia ſi circumcidamur, Chriſtus nihil nobis proderit.* VI. 1127. A. 1128. B.
Galat. V, 2. *ex Vulg. ſed* prodeſt, *pro* proderit. V. 358. D.
Gal. V, 4. *ut in Vulg.* I. 1226. C.
Gal. V, 7. & III, 1. *Currebatis bene: quis vos conſaſcinavit!* II. 813. A.
Galat. V, 7, 8, 9. *Quis vos impedivit caritati non obedire! Perſuaſio hæc non eſt ex eo qui vocavit vos:* &c. III. 416. C.
Gal. V, 10. *Ego confido in Domino, quod nihil aliud ſapiatis,* &c. III. 416. C.
Gal. V, 12. *ut in Vulg.* III. 180. D. *Utinam abſcindantur,* &c. III. 416. D.
Gal. V, 15. *ut in Vulg.* III. 416. D. VI. 525. B. *ex Vulg. ſed deeſt,* & comeditis. VI. 947. A.
Galat. V, 17. *ut in Vulg.* III. 611. D.
Galat. V, 19, 20, 21. *ut in Vulg.* V. 418. C. *Manifeſta enim ſunt opera carnis, quæ ſunt fornicationes, immunditiæ, inceſtus, veneficia, inimicitiæ, certamina, zelus, ira, diviſiones, hæreſes, & his ſimilia: de quibus prædixi vobis, ſicut prædico, quoniam quicumque hæc faciunt, regnum Dei non hereditabunt.* I. 162. D.
Gal. V, 21. *ut in Vulg.* I. 127. C. VI. 545. C.
Gal. V, 25, 26. *ut in Vulg.* III. 416. D.
Galat. V, 26. *ex Vulg.* V. 1422. A.
Gal. VI, 1. *ut in Vulg.* I. 74. A. I. 556. E. V. 541. E. *Si præoccupatus.... ſuſtentate illum, &c.* Mox verſus 2. *ut in Vulg.* I. 82. E. 112. E. 113. A.
Gal. VI, 2. *ex Vulg.* III. 416. D. III. 1848. D. VI. 1398. D. *Intendens teipſum, ne & tu tenteris.* I. 1261. E.
Gal. VI, 4. *ut in Vulg.* III. 304. A.
Gal. VI, 7. *ut in Vulg.* IV. 1330. A. *Deus non deridetur.* Cyprian. I. 151. B.
Gal. VI, 8. *ut in Vulg.* III. 508. C.
Gal. VI, 10. *ut in Vulg.* V. 383. B.
Galat. VI, 14. *ut in Vulg.* IV, 1152. A.

EX EPIST. AD EPHESIOS.

Eph. I. caput integrum, *ex Vulg. paucis mutatis.* I. 207. D. E.
Eph. I, 3. uſque 12. *ex Vulg.* I. 72. D.
Epheſ. I, 15. *uſque ad finem capitis, ut in Vulg.* II. 32. A. B.
Epheſ. I, 20, 21, 22, 23. *ut in Vulg.* VIII. 1701. B.
Eph. 2, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 207. E. 208. A. *Ut in Vulg. fere.* III. 613. A.
Epheſ. 2, 8, 9. *Gratia ſalvi facti eſtis per fidem: & hoc non ex vobis, ſed Dei donum eſt: non ex operibus, ne quis extollatur.* II. 891. D.
Eph. 2, 8, 10. *ut in Vulg.* I. 1267. A.
Epheſ. 2, 14. *ut in Vulg.* VI. 1342. D.
Epheſ. 2, 19, 20. *ut in Vulg.* VIII. 1549. C.
Eph. III, 8, 9. *ut in Vulg.* I. 204. B. *Ut in Vulg. fere.* IV, 503. B.

Epheſ. III, 10. *ut in Vulg.* IV. 350. E.
Eph. III, 14. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 216. E.
Eph. III, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* I. 1215. C.
Eph. III, 14, 15, 16, 17. *Flecto genua mea ad Dominum Patrem Domini noſtri* &c. III. 416. D.
Epheſ. III, 15. *ut in Vulg.* IV. 1483. D.
Eph. IV. verſus quatuordecim priores, *ut in Vulg.* I. 240. A. B.
Epheſ. IV, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* V. 1421. E.
Eph. IV, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* III. 638. A.
Epheſ. IV, 2, 3. *alia verſione.* VI. 77. E.
Eph. IV, 3. *ut in Vulg.* I. 181. D.
Epheſ. IV, 3, 4. *ex Vulg.* V. 1237. C.
Epheſ. IV, 3, 4, 5. *Sufferentes invicem* &c. *ut in Vulg.* I. 89. C. III. 330. E.
Eph. IV, 3, 4, 5. *Curantes ſervare unitatem ſpiritus in conjunctione pacis. Unum baptiſma, Deus.* Cyprian. I. 162. C.
Epheſ. IV, 6. *ut in Vulg. fere.* IV. 882. E.
Epheſ. IV, 8. *Aſcendit in cælum, captivavit captivitatem, dedit dona hominibus.* I. 1225. A.
Eph. IV, 9, 10. *ex Vulg.* I. 1268. C.
Epheſ. IV, 11, 12. *ut in Vulg.* VIII. 1527. C. X. 661. C.
Eph. IV, 15, 16. *ut in Vulg.* I. 240. E.
Eph. IV, 17. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 216. A. B.
Epheſ. IV, 19. *ut in Vulg fere.* V. 1392. D.
Epheſ. IV, 19, 20. *ut in Vulg.* IV. 1320. D.
Eph. IV, 23. *ut in Vulg.* I. 93. D. V. 405. A.
Eph. IV, 25. *ut in Vulg.* I. 133. C. VI. 538. B.
Epheſ. IV, 26. *ut in Vulg.* V. 1275. B. VI. 535. E.
Epheſ. IV, 26, 27. *ut in Vulg.* III. 1025. C.
Epheſ. IV, 29. *ut in Vulg.* IV. 1164. B.
Eph. IV, 29, 30, 31, 32. *Omnis ſermo malus ex ore veſtro non procedat : ſed ſi quis bonus eſt, ad ædificationem opportunitatis.* Cetera ut in Vulg. I. 122. A. B. 242. E.
Epheſ. IV, 31, 32. *ut in Vulg.* IV. 1130. C.
Eph. V. verſus priores 21. *ut in Vulg.* I. 122. B. C. 242. E. 243. A. verſus 20. priores, *ut in Vulg.* I. 216. B. C. D. Septem verſus priores, *ut in Vulg. fere.* III. 416. E.
Epheſ. V, 2. *ut in Vulg.* VI. 1214. A.
Epheſ. V, 3. uſque 13. I. 191. B.
Epheſ. V, 3, 4. *ut in Vulg.* IV. 1130. D. IV. 1320. D.
Epheſ. V, 5. *ex Vulg.* IV. 1130. D
Eph. V, 6. *ex Vulg.* I. 693. B. *ut in Vulg. fere.* III. 944. B.
Eph. V, 7. *Cavete vos, fratres cariſſimi, ne participes efficiamini, quod abſit, malis eorum.* I. 87. D.
Epheſ. V, 11. *ut in Vulg.* V. 404. A. V. 1322. C. VI. 158. A.
Epheſ. V, 13. *Omne quod revelatur, lumen eſt.* III. 1111. C.
Epheſ. V, 16. *ut in Vulg.* V. 251. B. 258. E.
Epheſ. V, 18. *ex Vulg.* III. 1950. E. IV. 1206. A.
Epheſ. V, 18, 19. *Implemini ſpiritu, loquentes vos in pſalmis, & hymnis,* &c. III. 583. D.
Epheſ. V, 25. *ut in Vulg.* V. 525. E.
* Epheſ. V, 25, 26, 27. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1182. A.
Epheſ. V, 29. *ut in Vulg.* V. 355. E.
Epheſ. V, 29, 30, 31, 32. *ut in Vulg.* V. 525. C. D.
Eph. VI, 4. *ex Vulg.* IV. 920. B.
Eph. VI, 8. *ex Græco.* I. 228. D.
Epheſ. VI, 8, 9. *ut in Vulg.* V. 363. E.
Eph. VI, 9. *Mementote, quia veſter & illorum Dominus in cælis eſt.* I. 236. D.
Eph. VI, 10. uſque 17. incluſive, *ut in Vulg.* I. 130. D. E.
Eph. VI, 10. *Confortamini in Domino, & in potentia claritatis ejus.* I. 202. D. *De cetero, fratres, confortamini in Domino, & in potentia fortitudinis ejus.* I. 68. A.
Eph. VI, 13, 14, 15, 16, 17. *ex Vulg.* I. 132. A. B.
Epheſ. VI, 13, 16. *ut in Vulg.* VIII. 1420. B.
Eph. VI, 15. *ut in Vulg.* I. 90. B.
Epheſ. VI, 15, 16, 17, 18. *ex Vulg. quibuſdam mutatis.* III. 441. C.
Epheſ. VI, 16. *ut Vulg. fere.* IV. 897. A.

EX EPIST.
AD PHILIPPENSES.

Philip. I, 1. *ut in Vulg.* IV. 1068. C.
Philip. I, 8. *ex Vulg.* V. 224. C.
Philip. I, 18. *ut in Vulg. ſed* omnimodis, *pro* omni modo. VI. 945. E.
Philip. I, 21. *ut in Vulg.* III. 675. C.
Philip. I, 29. *Vobis datum* &c. II. 1098. D. 1109. D.
Philip. 2, 1, 2. *Si qua conſolatio in Chriſto, ſi quod ſolatium caritatis, ſi qua ſocietatis ſpes, ſi qua viſcera & miſerationes,* &c. III. 438. E.
Philip. 2, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* VIII. 1540. E.
Philip. 2, 3. *ex Vulg.* V. 89. A.
Philip. 2, 5. *ex Græco.* XI. 329. E.
Philip. 2, 5, 6, 7. *ut in Vulg.* I. 748. D. *Ex Græco.* I. 1280. A. I. 1407. D.
Philip. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* V. 1423. D. E.
Philip. 2, 6. *ut in Vulg.* III. 563. B. III. 743. E. IV. 143. D. *Cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe æqualis Deo, ſed* &c. I. 1266. D.
Philip. 2. 6, 7. *ut in Vulg.* III. 6. A. 290. E.
Philip. 2, 6, 7, 8. *ut in Vulg.* III. 1090. C.
Philip. 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. *ut in Vulg.* I. 212. B. C.
Philip. 2, 7, 8, *ex Vulg.* I. 93. C.
Philip. 2, 8. *Ut homo humiliavit ſemetipſum, factus obediens,* &c. III. 564. E.
Philip. 2, 9, 10, 11. *ex Græco.* II. 14. C. 22. A.
Philip. 2, 10, 11. *ut in Vulg.* II. 765. B. IV. 870. D. *ut in Vulg. omiſſo,* Chriſtus. I. 1267. A. *ut in Vulg. verſu* 11. *mutilo.* I. 1414. C.
Philip. 2, 11. *ex Vulg.* V. 148. E. VI. 86. E.
Philip. 2, 13. *ut in Vulg.* II. 891. B. II. 1058. E. II. 1098. D.
Philip. 2, 14, 15. *ut in Vulg.* III. 505. B.
Philip. 2, 15. *ex Vulg.* VI. 855. A. VI. 882. A.
Philip. 2, 15, 16, 17, 18. *ut in Vulg.* V. 384. E.
Philip. III, 1. *ut in Vulg.* VI. 1311. E.
Philip. III, 1, 2, 3, 4. *ex Græco.* II. 949. E.
Philip. III, 2. *ex Vulg.* VI. 449. B.
Philip. III, 17. *ut in Vulg.* IV. 964. B.
Philip. III, 17, 18, 19, 20. *ex Vulg. excerpta.* IV. 1011. C.
Philip. III, 19. *Gloria eorum in confuſione eſt,* id eſt, in genitalibus membris, quæ vulgo verecunda appellantur. V. 519. D. *Gloria in pudendis eorum, qui terrena ſapiunt. Ibidem.*
Philip. III, 20. *ex Græco.* I. 428. D.
Philip. III, 20, 21. *ex Græco.* I. 1642. B.
Philip. IV, 8. *ex Vulg.* IV. 1162. B.
Philip. IV, 11, 12, 13, 14. *alia verſione.* IV. 1073. A.
Philip. IV, 18. *ut in Vulg.* III. 686. C.

EX EPIST.
AD COLOSSENSES.

Coloſſ. I, 10. *ut in Vulg. fere.* IV. 503. C.
Coloſſ. I, 12. uſque 19. *ut in Vulg. ſed verſu* 13. *ſed addita voce,* claritatis. & 19. divinitatis corporaliter. IV. 885. 886.
Coloſſ. I, 13, 14, 15. *Et tranſtulit nos in regno Filii caritatis ſuæ, in quo habemus redemptionem & remiſſionem peccatorum, qui eſt imago Dei inviſibilis, primogenitus omnis creaturæ.* I. 748. D.
Coloſſ. I, 15, 17. *ut in Vulg.* III. 563. B.

Coloſſ. 1, 23, 24, 25, 26. *ut in Vulg. excepto* tribulationum *pro* paſſionum, *verſu* 24. I. 204. B.
Coloſſ. 2, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 204. B.
Coloſſ. 2, 7, & 8. ex parte, *ut in Vulg. fere.* III. 416. A.
Coloſſ. 2, 8. *ut in Vulg.* IV. 391. A. *Ex Græce.* 392. A.
Coloſſ. 2, 8. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 246. B. C.
Coloſſ. 2, 8, 9. *ut in Vulg.* I. 749. A.
Coloſſ. 2, 8, 10. *ex Vulg.* I. 95. E.
Coloſſ. 2, 18, 19. *ut in Vulg.* I. 95. C.
Coloſſ. 2, 19. *ex Vulg. ſed* in templum ſanctum in Domino, *pro* in augmentum Dei. IV. 1296. E.
Coloſſ. 2, 20, 21. *Quid adhuc velut viventes de hoc mundo decernitis! Ne tetigeritis, ne attaminaveritis, ne guſtaveritis: quæ ſunt omnia in corruptelam.* I. 854. E.
Coloſſ. iii. verſus 17. priores, *ut in Vulg. fere.* I. 246. D. E.
Coloſſ. iii, 1. *ex Vulg.* IV. 1130. C.
Coloſſ. iii, 5. *ut in Vulg.* III. 962. C. IV. 1130. C. IV. 1151. E. IV. 1163. D. VI. 533. E.
Coloſſ. iii, 8. *ut in Vulg. fere.* IV. 1130. C.
Coloſſ. iii, 8, 9. *ex Vulg. voculis quibuſdam exceptis.* I. 93. E.
Coloſſ. iii, 9. *ex Vulg.* V. 379. B.
Coloſſ. iii, 11. *ex Vulg.* VIII. 1541. A.
Coloſſ. iii, 12, 13. *ut in Vulg.* I. 95. D. V. 380. A.
Coloſſ. iii, 13. *ex Vulg.* IV. 1130. C.
Coloſſ. iii, 25. *ut in Vulg.* I. 223. E.
Coloſſ. iii, 17. *ut in Vulg.* V. 366. B.
Coloſſ. iv, 1. *ut in Vulg.* V. 363. D.
Coloſſ. iv, 6. *ut in Vulg. ſed addit* Dei. IV. 355. A.

EX EPIST. I.
AD THESSALONICENSES.

1. Theſſ. 2, 7, 8. *Quia fuimus in medio veſtrum tranquilli, & tamquam nutrix fovens filios; ita cum bona voluntate feſtinavimus tradere vobis non ſolum evangelium Dei, ſed & proprias animas; propter quod dilecti nobis facti eſtis.* II. 1172. B.
1. Theſſ. 2, 16. *ex Vulg.* V. 1326. B.
1. Theſſ. 2, 19. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1809. C.
1. Theſſ. iv, 6. *ex Vulg.* IV. 920. D. V. 171. A. V. 399. A. VI. 418. E. VI. 792. C.
1. Theſſ. iv, 7. *ut in Vulg.* V. 317. B.
1. Theſſ. iv, 7, 8. *ut in Vulg.* IV. 974. E.

1. Theſſ. iv, 8. *ut in Vulg.* II. 950. C. *Ut in Vulg. fere.* V. 933. B.
1. Theſſ. 4, 12. *ut in Vulg.* I. 976. A. *Ex Vulg. fere.* III. 483. D.
1. Theſſ. v, 2. *ut in Vulg.* IV. 1345. C.
1. Theſſ. v, 9. *ex Vulg. ſed* in acquiſitione, *pro* in acquiſitionem. VI. 578. D.
1. Theſſ. v. *a verſu* 14. *uſque* 24. *ut in Vulg.* II. 1093. B. C.
1. Theſſ. v, 14, 15, 18, 21, 22. *ex Vulg.* IV. 1130. B.
1. Theſſ. v, 15. *ut in Vulg.* V. 382. D.
1. Theſſ. v, 20, 21. *ut in Vulg. fere.* V. 799. B.
1. Theſſ. v, 22, 23. *ex Vulg.* VIII. 1540. A.
1. Theſſ. v, 23. *ut in Vulg.* IV. 880. B.

EX EPIST. II.
AD THESSALONICENSES.

2. Theſſ. 2, 7, 8, 9, 10. *ut in Vulg.* V. 89. D.
2. Theſſ. 2, 8. *ut in Vulg.* IV. 975. C.
2. Theſſ. 2, 14. *ut in Vulg.* IV. 78. C. IV. 507. E. *State ac tenete traditiones noſtras, quas tradidi vobis, ſive per verbum, ſive per epiſtolam.* I. 1000. A.
2. Theſſ. 2, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* I. 122. D.
2. Theſſ. 2, 15, 16. *ex Vulg.* II. 1055. E.
2. Theſſ. iii. verſus quatuor priores, *ut in Vulg.* I. 120. D.
2. Theſſ. iii, 6. *ex Vulg.* VI. 1542. D.
2. Theſſ. iii, 13, 14, 15, 16. I. 246. E.
2. Theſſ. iii, 14. *ex Vulg.* V. 332. D. VI. 21. B. VI. 110. B. VI. 1542. D.
2. Theſſ. iii, 14, 15. *ex Vulg.* V. 1391. E.

EX EPIST. I.
AD TIMOTHEUM.

1. Tim. 1, 5. *ut in Vulg.* IV. 1009. E.
1. Tim. 1, 6, 7. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1649. C.
1. Tim. 1, 7. *Neſcientes neque de quibus dicunt, neque de quibus affirmant.* III. 418. A.
1. Tim. 1, 9, 10. *ut in Vulg.* V. 673. A.
1. Tim. 1, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* V. 379. E. VI. 880. B.
1. Tim. 1, 15. *ut in Vulg.* III. 331. B. VI. 873. C. *Humanus ſermo, & omni acceptione dignus: quoniam* JESUS *Chriſtus venit in hunc mundum, peccatores ſalvos facere.* I. 93. C.
1. Tim. 1, 20. *ut in Vulg.* VI. 541. B.
1. Tim. 2, 1. *ut in Vulg. ſed omittitur,* orationes. III. 583. E.
1. Tim. 2, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* IV. 1342. D.
1. Tim. 2, 8. *ut in Vulg.* IV. 1349. B. V. 378. A.
1. Tim. 2, 9. *ut in Vulg.* IV 403. C. IV. 1163. B
1. Tim. 2, 9, 10. *alia verſione.* IV. 1156. E.
1. Tim. 2, 15. *ut in Vulg.* I. 418. D. *Salvatur mulier per natorum generationem.* VI. *parte II. ſub finem.* 1648. E.
1. Tim. 2, 19. *Novit Dominus qui ſunt ejus.* V. 384. A.
1. Tim. iii. verſus tredecim priores, *ut in Vulg.* VI. 1536. C. D.
1. Tim. iii, 2, 3, 4. *ex Vulg.* III. 639. B. X. 661. E.
1. Tim. iii, 6. *ut in Vulg.* V. 74. C. 128. A.
1. Tim. iii, 7. *ex Vulg.* V. 1340. D.
1. Tim. iii, 8. *ut in Vulg.* IV. 1063. E.
1. Tim. iii, 10. *ex Vulg.* I. 1037. A.
1. Tim. iii, 14, 15. *ut in Vulg.* VIII. 1547. B.
1. Tim. iii, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* III. 402. B.
1. Tim. iii, 15. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1647. D.
1. Tim. iii, 16. *ut in Vulg.* I. 214. A. IV. 870. A. *Ex Vulg. ſed* myſterium, *pro* ſacramentum. III. 32. D.
1. Tim. iii, 16. *ex Græce.* I. 348. A. *Ex Vulg.* 417. B. IV. 503. A.
1. Tim. iv. caput integrum, *ut in Vulg.* III. 402. B. C. D.
1. Tim. iv, 1. I. 369. C. *In noviſſimis diebus recedent quidam a fide, & carnate, attendentes ſpiritibus ſeductoribus, & doctrinis dæmoniorum, & in hypocriſi mendacii eloquiorum cauteriatam habentes ſuam conſcientiam.* I. 693. A.
1. Tim. iv, 1, 2. *aliis verbis quam in Vulg.* III. 941. B.
1. Tim. iv, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* II. 1431. A.
1. Tim. iv, 4. *ex Vulg.* V. 369. A.
1. Tim. iv, 8. *ut in Vulg.* III. 958. B.
1. Tim. iv, 13. *ut in Vulg.* IV. 1004. A.
1. Tim. iv, 14. *ex Vulg.* VI. 1537. B.
1. Tim. iv, 15. *ut in Vulg.* I. 1280. C.
1. Tim. iv, 16. *ut in Vulg.* V. 6. A. IV. 1009. B. *Attende lectioni, conſolationi, doctrinæ:* cetera *ut in Vulg.* I. 1277. C.
1. Tim. v, 1. *ut in Vulg.* I. 558. A.
1. Tim. v, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 1766. B. IV. 1009. B. V. 6. A.
1. Tim. v, 6. *ut in Vulg.* I. 116. C.
1. Tim. v, 8. *ut in Vulg.* VI. 1037. D. VIII. 444. E. *Alia verſione.* IV. 1124. E.

1. Tim. v, 14. *ex Vulg.* V. 542. B.
1. Tim. iv, 17. *ut in Vulg.* VI. 108. E. VI. *parte II. ſub ſinem.* 1648. A.
1. Tim. v, 18. *ex Vulg.* V. 95. B.
1. Tim. v, 19. *ex Vulg.* VI. *parte II. ſub ſinem.* 1648. A.
1. Tim. v, 19, 20. *ut in Vulg.* VI. 153. B.
1. Tim. v, 20. *ut in Vulg.* V. 26. D.
1. Tim. v, 20. *ex Vulg. ſed* metum, *pro* timorem. V. 404. A.
1. Tim. v, 22. *ut in Vulg.* I. 1038. B.
1. Tim. v, 23. *ut in Vulg. ſed omiſſo* adhuc. IV. 1150. B. 1155. C.
1. Tim. v, 24. *ut in Vulg.* III. 267. B. *ut in Vulg. ſere.* IV. 491. C. 492. C.
1. Tim. vi, 1. *Ne fides & diſciplina Domini blaſphemetur.* I. 207. A.
1. Tim. vi, 4. *ut in Vulg.* I. 307. B.
1. Tim. vi, 8. *alia verſione.* IV. 1307. E. *Habentes victum & tegumentum, his contenti ſimus.* VI. 882. B.
1. Tim. vi, 10. *ut in Vulg.* I. 116. C. IV. 1091. C. IV. 1119. B.
1. Tim. vi, 11, 12. *ut Vulg.* I. 236. B.
1. Tim. vi, 12. *ut in Vulg.* III. 470. E.
1. Tim. vi, 13. *Teſtificor coram Deo, qui mortuos vivificat,* &c. I. 1567. C. *Teſtor in conſpectu Dei qui vivificat omnia.* II. 863. D.
1. Tim. vi, 16. *ut in Vulg.* I. 76. D.
1. Tim. vi, 17. *ex Vulg.* III. 1950. C. VI. 514. D.
1. Tim. vi, 20. *ex Vulg.* IV. 78. C.
1. Tim. vi, 20, 21. *ut in Vulg.* V. 88. E.

EX EPIST. II. AD TIMOTHEUM.

2. Tim. 1, 7. *ex Vulg.* III. 639. D.
2. Tim. 1, 10. *ex Vulg.* V. 1422. B.
2. Tim. 2, 2. *ut in Vulg.* IV. 1086. B.
2. Tim. 2, 4. *ut in Vulg.* II. 902. B. III. 543. C. IV. 858. D. *ut Vulg.* 882. B. 964. A. E. IV. 1146. C. V. 11. A. VI. 510. C. *ut in Vulg. ſed* implicet, *pro* implicat. IV. 1242. C.
2. Tim. 2, 6. *ut in Vulg.* IV. 1315. C. V. 95. B.
2. Tim. 2, 8. *ex Græco.* II. 823. D. III. 1175. 1176. E.
2. Tim. 2, 9. *ex Vulg.* V. 195. C.
2. Tim. 2, 9, 10. *ut in Vulg. ſed omiſſa hac voce,* Dominum : *&* mala, *pro* male. V. 1373. E.
2. Tim. 2, 13. *ex Vulg.* V. 513. A.
2. Tim. 2, 14. *ut in Vulg.* III. 44. C.
2. Tim. 2, 16. *ut in Vulg.* V. 88. E.
2. Tim. 2, 16, 17. *ut in Vulg.* V. 317. A. 385. A.
2. Tim. 2, 19. *ut in Vulg.* IV. 1130. E. *ut in Vulg. ſere.* III. 941. D. *Firmamentum enim Dei ſtat.* II. 894. A.
2. Tim. 2, 23. *ut in Vulg.* V. 88. E. V. 317. C.
2. Tim. 2, 23, 24. *ut in Vulg.* III. 416. A. *Servum Dei non oportet litigare.* I. 215. E.
2. Tim. 2, 25. *ex Vulg. ſed verbo uno mutato.* I. 902. A. *ſed* Ne forte. V. 1369. C.
2. Tim. 2, 25, 26. Ne forte, *pro* Ne quando. *Cetera ut in Vulg.* V. 480. E.
2. Tim. 2, 26. *ut in Vulg.* VI. 842. C.
2. Tim. iii, 1, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* VI. 145. C.
2. Tim. iii, 12. *ut in Vulg.* V. 316. E. *Omnes qui voluerint in Chriſto pie vivere perſecutiones patientur.* III. 946. C.
2. Tim. iii, 13. *ut in Vulg.* VI. *parte II. ſub ſinem.* 1649. C.
2. Tim. iii, 14, 15. *ex Vulg. parte II. ſub ſinem.* 1648. C.
2. Tim. iii, 16, 17. *ut in Vulg. ſere.* VI. *parte II. ſub ſinem.* 1645. C.
2. Tim. iv, 1, 2. *ut in Vulg.* III. 2074. A. V. 228. B.
2. Tim. iv, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* III. 1948. E.
2. Tim. iv, 2. *ut in Vulg.* IV. 1076. D. V. 133. C. VI. 108. E. *Argue, obſecra, increpa, in omni poteſtate & diſcretione.* VI. *parte II. ſub ſinem.* 1648. A.
2. Tim. iv, 3. *ut in Vulg.* VI. 145. B.
2. Tim. iv, 3, 4. *ut in Vulg.* III. 562. B. V. 316. E. VI. *parte II. ſub ſinem.* 1649. C.
2. Tim. iv, 6. *ut in Vulg.* V. 667. D.
2. Tim. iv, 7, 8. *ut in Vulg.* III. 1885. B. V. 269. D. *Ut Vulg. ſere.* VI. *parte II.* 1594. E.
1. Tim. iv, 17, 18. *ut in Vulg.* V. 318. D.

EX EPISTOLA AD TITUM.

Tit. 1, 5. *ut in Vulg.* VI. *parte II. ſub ſinem.* 1648. A.
Tit. 1, 5, 6, 7. *ut in Vulg. ſere.* IV. 1064. B.
Tit. 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14. *ut in Vulg.* VI. 1536. D. E.
Tit. 1, 6. *ut in Vulg.* I. 70. A.
Tit. 1, 6, 7. *ut in Vulg. ſere.* IV. 1068. E.
Tit. 1, 7. *Epiſcopum oportet eſſe ſine crimine, quaſi Dei diſpenſatorem.* Cypr. I. 151. B.
Tit. 1, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* III. 642. A.
Tit. 1, 9. *ex Vulg.* I. 71. C. *Potens ſit exhortari in doctrina ſana, & contradicentes revincere.* III. 1024. C.
Tit. 1, 12. *ut in Vulg.* V. 150. C.
Tit. 1, 15. *ut in Vulg.* I. 858. C. I. 1001. D. III. 515. B. V. 368. E. V. 398. C.
Tit. 1, 15, 16. *ut in Vulg.* II. 1430. D. *excepto* increduli, *pro* incredibiles.
Tit. 2, 7. *ex Vulg. ſed* caſtitate, *pro* gravitate. IV. 1311. C. *Alia verſione.* IV. 1074. D. *Circa omnes teipſum bonorum operum præbe exemplum.* IV. 1120. A.
Tit. 2, 13. *ut in Vulg.* IV. 886. B.
Tit. iii, 1. *ut in Vulg.* IV. 1342. D.
Tit. iii, 4, 5, 6. *ut in Vulg.* IV. 975. A.
Tit. iii, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* V. 317. A.
Tit. iii, 10, 11. *ut in Vulg.* VI. 947. E. 948. A. VIII. 1276. B. 1413. E.

EX EPISTOLA AD HEBRÆOS.

Hebr. 1. verſus ſex priores, *ut in Vulg.* IV. 888. A.
Hebr. 1, 1. *ut in Vulg.* I. 99. E.
Hebr. 1, 3. *gerens quoque*, pro *portanſque.* II. 858. D.
Hebr. 1, 6. *ex Vulg.* IV. 891. E.
Hebr. 1, 14. *ut in Vulg.* I. 1648. E. IV. 1140. A.
Hebr. 2, 1, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* III. 635. C.
Hebr. 2, 9. *ut in Vulg.* I. 1275. C. 1287. E. *ut in Vulg. & ut in Græco.* III. 28. C. *Eum autem modice minus ab Angelis minoratum vidimus* JESUM, &c. I. 71. D.
Hebr. 2, 11, 12. *ex Vulg.* I. 71. D.
Hebr. 2, 18. *ut in Vulg.* I. 93. E. *ut in Vulg. ſere.* II. 1145. A.
Hebr. iii, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 1418. A.
Hebr. iii, 3, 5, 6. *ex Vulg.* IV. 888. B.
Hebr. iii, 6. *ut in Vulg.* VIII. 1527. C.
Hebr. iv, 12. *ex Vulg.* I. 402. D. V. 195. C.
Hebr. iv, 16. *ut in Vulg.* VI. 546. E.
Hebr. v, 4. *ut in Vulg.* VI. *parte II.* 1843. B.
Hebr. v, 4, 5. *ut in Vulg.* V. 182. D.
Hebr. v, 7, 8, 9. *ut in Vulg.* I. 1415. E.
Hebr. v, 8, 9. *ut in Vulg.* X. 37. C.
Hebr. v, 12. *alia verſione.* VI. 943. E.
Hebr. vi, 10. *ut in Vulg.* X. 39. B.
Hebr. vi, 14, 16, 17. *ut in Vulg.* VI. *parte II. ſub ſinem,* 1650. E.
Hebr. vi, 16. *ut in Vulg.* V. 380. C.
Hebr. vii, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* VIII. 1680. E.

Hebr. vii, 23. ut in Vulg. VI. 426. C.
Hebr. vii, 26. ex Vulg. V. 182. E. V. 590. E.
Hebr. viii, 13. ex Vulg. IV. 342. E.
Hebr. ix, 14. ut in Græco. III. 29. C.
Hebr. ix, 27, 28. ut in Vulg. II. 810. B.
Hebr. 12, 28 ex Vulg. V. 90. D.
Hebr. x, 5, 6, 7. ex Vulg. I. 1290. E.
Hebr. 2, 22, 23, 26, 28, 29. ut in Vulg. V. 91. A.
Hebr. x, 24, 25, 26, 27, 30. ut in Vulg. ſere. III. 940. D. E.
Hebr. 2, 25. ut in Vulg. III. 638. A.
Hebr. x, 28, 29. ut in Vulg. V. 1414. B.
Hebr. x, 31. ut in Vulg. III. 944. A. V. 29. D. V. 224. B.
Hebr. 2, 35. ut in Vulg. I. 767. A. III. 441. B. X. 39. C.
Hebr. x, 35, 36, 37, 38. ut in Vulg. III. 944. D. E.
Hebr. 2, 35, 36, 37, 38, 39. ut in Vulg. I. 131. E. 132. A.
Hebr. x, 37. ut in Vulg. III. 441. B.
Hebr. x, 38. *Si reveritus fuerit, non beneplacet anima mea in ipſo.* III. 702. E.
Hebr. 2, 38, 39. ex Vulg. quibuſdam mutatis. III. 441. B.
Hebr. xi, 1. ut in Vulg. V. 188. C. VI. 938. E.
Hebr. xi, 2. ut in Vulg. II. 1110. B.
Hebr. 21, 3. ut in Vulg. IV. 390. B.
Hebr. xi, 6. ut in Vulg. I. 44. B. III. 633. D. IV. 874. C. IV. 1295. D. V. 353. C. X. 35. A.
Hebr. xi, 16, 17. ex Vulg. V. 1395. B.
Hebr. 21, 33, 34. ut in Vulg. III. 647. C.
Hebr. xi, 35. ut in Vulg. I. 1284. C.
Hebr. xi, 39. ex Græco, IX. 23. B.
Hebr. xii, 6. ex Vulg. IV. 1075. E. V. 725. A. VI. parte II. 1723. B.
Hebr. 211, 13. ex Vulg. ſed caſtitatem, vel caritatem, pro pacem. IV. 1005. A.
Hebr. xii, 14. ut in Vulg. V. 8. E. V. 241. D. 243. D. V. 478. E. Vulg. VI. 927. B. Ut Vulg. ſere. IV. 1035. C. Ut in Vulg. ſed Dominum, pro Deum. IV. 1130. D.
Hebr. xii, 22, 23, 24. ut in Vulg. III. 638. D.
Hebr. xiii, 1, 2. *Caritas fraternitatis maneat apud vos: & hoſpitalitatem nolite oblivisci: per hanc enim placuerunt quidam angelis hoſpitio receptis.* V. 412. A. 461. C.
Hebr. 2111, 2. ut in Vulg. VI. 51. D. *Per hanc enim placuerunt quidam Deo, Angelis hoſpitio ſuſceptis.* III. 1714. E. IV. 917. E.
Hebr. xiii, 4. ut in Vulg. I. 437. D. VI. 533. B. VII. 1377. C.
Hebr. xiii, 5. ut in Vulg. VII. 281. B.
Hebr. xiii, 7. ex Vulg. V. 1374. C.
Hebr. 2111, 9. ex Vulg. III. 1714. E.
Hebr. 2111, 7, 17. ut in Vulg. VI. parte II. ſub finem. 1648. B.
Hebr. 2111, 14 & 21, 10. ut in Vulg. VI. 1372. E.
Hebr. xiii, 16. ut in Vulg. III. 638. E.
Hebr. 2111, 17. ut in Vulg. IV. 1009. B. V. 6. B. V. 609. D. V. 899. D. Ex Græco. II. 1196. B. *Vos vero obedite eis, & vigilate pro eis, quia ipſi pervigilant, quaſi rationem pro animabus veſtris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes.* I. 78. E.
Hebr. 2111, 21. ut in Vulg. II. 1059. B.

EX EPISTOLA JACOBI.

Jacob. 1, 5. ut in Vulg. I. 1225. C.
Jacob. 1, 6. ex Vulg. IV. 1276. A.
Jacob. 1, 7, 8. ut in Vulg. V. 1420. D.
Jacob. 1, 11. ut in Vulg. III. 942. E.
Jacob. 1, 12. ut in Vulg. V. 1393. B.
Jacob. 1, 13, 14, 15. ex Vulg. III. 941. B. Ex Græco. 942. B.
Jacob. 1, 16. ut in Vulg. III. 416. B.
Jacob. 1, 17. ut in Vulg. III. 627. A. IV. 871. A. V. 412. A. Ex Græco. VI. 229. C. 307. A.
Jac. 1, 19, 20. ut in Vulg. I. 129. D.
Jacob. 1, 20. ex Vulg. V. 773. E. V. 1345. A. VI. 535. E.
Jacob. 1, 26. ut in Vulg. III. 1024. A. IV. 1167. D. VIII. 234. C.
Jacob. 1, 27. ex Vulg. III. 981. E.
Jacob. 2, 3. ut in Vulg. VI. parte II. ſub finem. 1970. E.
Jac. 2, 6. ut in Vulg. V. 1337. D.
Jac. 2, 8, 9. *Si diligitis proximos ſicut vos ipſos, bene facitis. Si autem perſonas accipitis, peccatum operamini, redarguti a lege, quaſi tranſgreſſores.* I. 64. B.
Jac. 2, 10, 11, 12, 13. ut in Vulg. I. 64. C.
Jacob. 2, 10. ut in Vulg. V. 778. B. ex Vulg. ſere. IV. 1161. E. *Qui obſervaverit totam legem, offendet autem in unum, factus eſt omnium reus.* I. 1269. B.
Jac. 2, 13. ex Vulg. I. 145. D. 180. C. III. 958. B. III. 1870. C. V. 362. A. Ut in Vulg. ſere. V. 674. D.
Jac. 2, 14. ex Vulg. I. 113. E. VI. 544. A.
Jacob. 2, 17. ex Vulg. VI. 787. C.
Jac. 2, 24. ut in Vulg. X. 36. E.
Jacob. 2, 26. ut in Vulg. IV. 1295. D. V. 8. A. 353. C.
Jac. iii, caput integrum, ex Vulg. I. 221. E. 222. A. B.
Jacob. iii, 1. ut in Vulg. IV. 1081. A.
Jac. iii, 1, 2, 13 ex Vulg. I. 113. E.
Jacob. iii, 2. ut in Vulg. V. 181. B. V. 471. E.
Jacob. iii, 11, 12. ut in Vulg. V. 217. C.
Jacob. iii, 14, 15, 17. ex Vulg. VI. 947. A. B.
Jacobi iv, 4, uſque ad verſum 13. ut in Vulg. I. 85. D. E.
Jacob. iv, 4. ut in Vulg. IV. 1130. E. *Qui hujus ſæculi amicus fuerit, inimicus Dei deputabitur.* IV. 1451. D.
Jacobi iv, 6. *Dominus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam.* I. 53. E.
Jacob. iv, 7. ut in Vulg. V. 418. A.
Jac. iv, 10, 11, 12, 13. ut in Vulg. I. 52. C. D.
Jacob. v, 1, 2, 3. ut in Vulg. IV. 402. A.
Jac. v, 1, 2, 3, 4, 5, 6. ut in Vulg. I. 85. E. 86. A.
Jacob. v, 4. ex Vulg. IV. 1327. A.
Jac. v, 7, 8, 9, 10, 11. ut in Vulg. ſere. I. 63. B.
Jac. v, 9. ut in Vulg. I. 132. A.
Jac. v, 12. ex Vulg. I. 132. E. V. 1286. A.
Jacob. v, 13. alia interpunctione. V. 1374. D.
Jacob. v, 13, 14, 15, 16. ut in Vulg. ſed interpunctione verſus 13. mutata. VI. 983. D.
Jacob. v, 14, 15. ut in Vulg. IV. 1040. B. ex Vulg. ſed ſuſcitabit illum, pro alleviabit eum, &c. V. 27. B. *Si infirmus aliquis in vobis eſt, vocet presbyteros, & orent ſuper eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei ſalvabit laborantem, & ſuſcitabit illum Dominus: & ſi peccata fecit, remittet ei.* I. 998. D.
Jacob. v, 14, 15, 16. ex Vulg. V. 1373. B.
Jac. v, 16. ut in Vulg. I. 86. C. *Confitemini alterutrum peccata veſtra, ut deleantur.* IV. 1187. B.
Jacob. v, 20. ut in Vulg. III. 1883. C. IV. 921. B. V. 542. E.
Jacob. v, 24, 25. ut in Vulg. X. 96. C.

EX EPIST. I. B. PETRI.

1. Petr. 1, 3, 4, 5, 6, 7. ut in Vulg. I. 63. B.
1. Petr. 1, 10, 11. ut in Vulg. IV. 974. D.
1. Petr. 1, 12. ut in Vulg. IV. 486. E. Ex Græco. 485. E. Spi-

ritu ſancto miſſo de cælo, in quem concupiſcunt Angeli proſpicere. II. 866. B.

1. Petr. I, 13. uſque ad finem capitis, *ex Vulg. fere.* I. 222. B. C.

1. Petr. I, 13, 14, 15, 16. *ut in Vulg.* V. 1424. B.

1. Petr. I, 18, 19. *ut in Vulg.* II. 298. C. *Omiſſo* quaſi. IV. 519. B.

1. Petr. 2. verſus novem priores, *ut in Vulg.* I. 222. D.

1. Petr. 2, 1. *ut in Vulg.* I. 208. A.

1. Petr. 2, 4, 5. *ut in Vulg.* V. 374. D.

1. Petr. 2, 9. *ex Vulg.* IV. 1061. A.

1. Petr. 2, 11, 12, 13. *ut in Vulg. fere.* V. 795. C.

1. Petr. 2, 13. *ut in Vulg.* V. 1296. B. VI. 507. E.

1. Petr. 2, 13, 14. *Subditi eſtote;* cetera *ut in Vulg.* IV. 1336. D. *Subjecti* &c. 1342. C.

1. Petr. 2, 13, 14, 15. *ex Vulg.* VI. 934. A.

1. Petr. 2, 17, 18, 19. *ut Vulg.* IV. 1009. A. V. 6. A. VI. *parte II.* 1775. C.

1. Petr. 2, 18. *ex Vulg.* V. 1415. B.

1. Petr. 2, 20. *ut in Vulg.* V. 1393. B.

1. Petr. 2, 21, 22, 23, 24. *ut in Vulg.* V. 1288. E. V. 1365. B.

1. Petr. 2, 23. *ut in Vulg.* V. 145. D. VI. 442. C.

1. Petr. 2, 24. *ex Vulg. fere.* III. 565. A.

1. Petr. 2, 25. *ex Vulg.* V. 590. E.

1. Petr. III. verſus IV. priores, *ut in Vulg.* IV. 1163. B.

1. Petr. III, 5. *Dominum* JESUM *Chriſtum... de ea quæ in vobis eſt fide & ſpe.* VI. *parte II. ſub finem.* 1646. B.

1. Petr. III, 6. *ex Vulg.* V. 622. E.

1. Petr. III, 8. *ex Vulg.* V. 1422. A.

1. Petr. III, 8, 9, 10, 11, 12. *ut in Vulg.* I. 557. A.

1. Petr. III, 15. *ut in Vulg.* III. 60. A. *Ex Vulg. fere.* IV. 1078. E.

1. Petr. III, 18. *ut in Vulg.* I. 1399. D. II. 843. D. V. 1422. B. VI. 1213. E.

1. Petr. IV, 1. *Chriſte igitur paſſo carne, & vos igitur* &c. II. 1462. C. *Chriſto paſſo ſecundum carnem.* III. 747. B.

1. Petr. 2, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 64. B.

1. Petr. IV, 7, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 222. E.

1. Petr. IV, 8, 9, 10, 11. *ut in Vulg.* I. 76. A.

1. Petr. IV, 8. *Caritas Dei cooperit multitudinem peccatorum per* JESUM *Chriſtum Dominum noſtrum.* IV. 921. C.

1. Petr. IV, 9. *ex Vulg.* IV. 918. A.

1. Petr. IV, 9. 10. *ut in Vulg.* V. 412. A.

1. Petr. IV, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19. *ut in Vulg.* I. 63. C. D.

1. Petr. IV, 14. *Si exprobramini in Domino, beati: quia virtutis & Dei ſpiritus in vobis requieſcit.* I. 1297. A.

1. Petr. IV, 15. *ut in Vulg.* V. 1365. A.

1. Petr. V, 1, 2, 3. *ex Vulg.* III. 385. E. 386. A. V. 412. E.

1. Petr. V, 1, 2, 3, 4, 5. *ut in Vulg.* V. 1422. D. VII. 152. A. *paulo aliter quam Vulg.* IX. 2065. D.

1. Petr. V, 2. *ex Vulg.* VI. 1529. D.

1. Petr. V, 2, 3. *ex Vulg. excerptum.* III. 979. B.

1. Petr. V, 2, 3, 4. *ut in Vulg.* I. 100. A. *Ut in Vulg. ſed* prompte, *pro* voluntarie. IV. 490. B.

1. Petr. V, 3. *ut in Vulg.* IV. 1312. D.

1. Petr. V, 2, 4. *ex Vulg. ſed* cuſtodientes, *pro* providentes. III. 981. D.

1. Petr. V, 5. *ut in Vulg.* I. 66. A.

1. Petr. V, 6. *ut in Vulg.* VI. 1372. D.

1. Petr. V, 8. *ex Vulg.* III. 417. A. V. 325. D.

1. Petr. V, 8, 9. *ex Vulg.* VI. 110. E. *Ex Vulg. fere.* III. 1948. E.

1. Petr. V, 10. *ut in Vulg.* I. 96. B.

1. Petr. V, 13. *ex Vulg.* VI. *parte II.* 1770. E. *ſed* collecta, *prave, pro* coelecta.

EX EPIST. II. B. PETRI.

2. Petr. I, 10. *ut in Vulg.* X. 37. D.

2. Petr. I, 16. *ex Vulg. ſed omittit,* & præſentiam. VI. 934. D.

2. Petr. I, 19. *ut in Vulg.* VIII. 1667. A. *ut in Vulg. fere.* VI. *parte II. ſub finem.* 1645. C.

2. Petr. I, 21. *ut in Vulg.* VIII. 1665. B.

2. Petr. 2, 3. *ut in Vulg.* III. 638. A.

2. Petr. 2, 7, 8. *ut in Vulg. ſed omittit,* & luxurioſa. III. 505. A.

2. Petr. 2, 8. *ex Vulg.* VI. 882. A.

2. Petr. 2, 9. *aliter quam in Vulg.* II. 1098. B.

2. Petr. 2, 12, 13. *ut in Vulg.* II. 887. E.

2. Petr. 2, 15, 16. *ut in Vulg.* VI. 1529. D. E.

2. Petr. 2, 19. *ex Vulg.* V. 295. B.

2. Petr. 2, 20, 21, 22. *ut in Vulg.* V. 275. B. V. 362. D.

2. Petr. 2, 21, 22. *ut in Vulg.* IV. 1302. A. IV. 1344. B.

2. Petr. 2, 22. *ex Vulg.* III. 508. C.

2. Petr. III, 8, 9, 10, 11, 12, 13. *ut in Vulg.* I. 96. A. I. 133. C. D.

2. Petr. III, 14. *ut in Vulg.* I. 76. A.

2. Petr. III, 14, 15, 16. *ut in Vulg. fere.* I. 68. A.

EX EPISTOLA I. B. JOANNIS.

1. Joan. I, 5. *ut in Vulg.* II. 860. E.

1. Joan. I, 8. *ut in Vulg.* V. 181. B. VI. 1538. E.

1. Joan. I, 8, 9. *ex Vulg. verbis quibuſdam mutatis.* I. 1218. D.

1. Joan. I, 9. *ut in Vulg.* V. 478. C.

1. Joan. 2, 1, 2. *ut in Vulg.* I. 231. E.

1. Joan. 2, 6. *ex Vulg.* IV. 1130. E. IV. 1156. D.

1. Joan. 2, 15. *ut in Vulg.* IV. 1130. E.

1. Joan. 2, 15, 16. *ex Vulg. ſed* ambitio ſeculi, *pro* ſuperbia vitæ. IV. 1160. B.

1. Joan. 2, 15, 16, 17. *ut in Vulg.* V. 1424. B.

1. Joan. 2, 18. *Audiſtis, quia Antichriſtus venit: nunc autem antichriſti multi facti ſunt: unde cognoſcimus, quia noviſſima hora eſt. Ex nobis exierunt, ſed non fuerunt ex nobis: ſi enim fuiſſent ex nobis, manſiſſent utique nobiſcum.* I. 155. E.

1. Joan. 2, 19. *ex Vulg. ſed* exierunt, *pro* prodierunt. VI. 928. D. E.

1. Joan. 2, 22, & 18. *ex Vulg. fere.* III. 843. D.

1. Joan. 2, 24, 25, 26, 27, 28, 29. *ut in Vulg.* I. 66. A.

1. Joan. 2, 27. *ex Vulg.* V. 418. A.

1. Joan. III. caput integrum, ut in Vulg. excepto verſu 19. *ſuademus:* & una alterave vocula. I. 66. B. C. D.

1. Joan. III, 2. *ut in Vulg.* VI. 938. E.

1. Joan. III, 8. *ut in Vulg.* IV. 1148. D.

1. Joan. III, 10, 11, 15. *ut in Vulg. fere.* III. 1025. B.

1. Joan. III, 15. *ut in Vulg.* I. 145. D. III. 958. B. V. 216. B. *Ut Vulg. fere.* IV. 1130. E.

1. Joan. III, 16. *ut in Vulg.* VI. 111. A. VI. 42. E. 50. D.

1. Joan. III, 17. *ut in Vulg.* IV. 1330. D. V. 693. B. V. 175. C. 197. A. VI. 1398. D.

1. Joan. III, 20. *ut in Vulg.* V. 1335. A.

1. Joan. IV, 1. *ut in Vulg.* I. 66. A.

1. Joan. IV, 2, 3. *Ut in Vulg.* II. 298. B. *Aliter quam in Vulg.* II. 843. E.

1. Joan. IV, 8. uſque ad finem capitis. I. 557. B. C.

1. Joan. IV, 7. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 209. B. C. 237. A. B.

1. Joan. IV, 13. *ex Vulg. fere; ſed*

Digitized by Google

manebimus, *pro* manemus. IV. 974. E.
1. Joan. IV, 14, 15. *ut in Vulg.* IV. 892. D.
1. Joan. IV, 16. *ex Vulg.* IV. 1338. E. *ex Vulg. ſed* Caritas Deus eſt; *pro*, Deus caritas eſt. IV. 1009. E.
1. Joan. IV, 20. *ex Vulg.* VI. 197. D. *Si enim fratrem, quem vides, non diligis; Deum, quem non vides, quomodo potes diligere!* I. 44. D.
1. Joan. V. caput integrum, *ut in Vulg. ſed verſus 7. deeſt: & verſus 8. ſic exprimitur:* Quoniam tres ſunt qui teſtimonium dant, ſpiritus, ſanguis, & aqua: & hi tres unum ſunt. I. 237. C. D. E.
1. Joan. V, 1. I. 303. E.
1. Joan. V, 1, 2, 3. *ut in Vulg.* I. 210. A.
1. Joan. V, 4. *ut in Vulg.* IV. 250. A.
1. Joan V, 6. *ut in Vulg.* II. 298. D.
1. Joan. V, 6. *ex Græco.* I. 409. A.
1. Joan. V, 7. *ut in Vulg.* VI. *parte II. poſt med.* 1402. D. *Tres ſunt qui teſtimonium perhibent in cœlo,* &c. II. 863. C. *Quia tres ſunt qui teſtimonium dant, Spiritus, aquâ, & ſanguis: & hi tres unum ſunt.* II. 298. D. Tria ſunt. *Ibidem.*
* 1. Joan. V, 7, 8. *ut in Vulg.* ex quibuſdam, ut dicitur, codicibus. VII. 18. A.
1. Joan. V, 8, 7. *Tres ſunt qui teſtimonium perhibent in terra: aqua, ſanguis, & caro: & tres in nobis ſunt. Et tres ſunt qui teſtimonium perhibent in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus: & hi tres unum ſunt.* I. 94. C.
1. Joan. V, 8, 7. *Tres ſunt qui teſtimonium perhibent in terra, Spiritus, aqua, & ſanguis: & tres unum ſunt. Et tres ſunt qui teſtimonium perhibent in cœlo: Pater, Verbum, & Spiritus: & hi tres unum ſunt.* II. 1145. C.
1. Joan. V, 9. uſque ad finem capitis, *ut in Vulg.* I. 77. C. D.
1. Joan. V, 16. *Eſt peccatum ad mortem, non dico ut oretur pro eo.* V. 380. E.
1. Joan. V, 19. *ut in Vulg.* I. 146. A.
1. Joan. V, 20. *ut in Vulg.* II. 860. B. IV. 892. D.

EX EPISTOLA II. B. JOANNIS.

2. Joan. verſu 10. *ex Vulg.* V. 117. C. *Si quis ad vos venit, & doctrinam Chriſti non habet, nolite eum admittere in domum veſtram, & Ave illi ne dixeritis. Qui enim illi dixerit Ave, communicat factis ejus malis.* I. 178. C.
2. Joan. verſu 10, 11. *ut in Vulg.* VII. 257. B.
2. Joan. 11. *ut in Vulg.* X. 462. A.

EX EPISTOLA B. JUDÆ.

Judæ 15. *Ecce veniet Dominus in millibus ſuis facere judicium, & perdere omnes impios, & arguere omnem carnem, de omnibus operibus impietatis eorum.* I. 88. C.
Judæ 17. *uſque ad finem epiſtolæ, ut in Vulg. fere.* I. 68. A. B.
Judæ 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24. *ut in Vulg.* I. 100. A. B. 133. E. 134. A.

EX APOCALYPSI.

Apoc. 1, 18. *ut in Vulg.* III. 441. D.
Apoc. 2, 5. *ut in Vulg.* X. 38. E.
Apoc. 2, 5. *ex Vulg. ſed* Memento, *pro* Memor eſto. III. 501. E. 502. A. *Veniam, & movebo,* & cetera *ut in Vulg.* III. 441. E.
Apoc. 2, 7, 10. *ut in Vulg.* III. 441. D.
Apoc. 2, 13. *ut in Vulg.* VI. 882. A.
Apoc. 2, 19, 20, 21, 22, 23. *ut in Vulg. fere.* III. 442. A.
Apoc. 2, 26, 27. *ut in Vulg.* III. 441. D.
* Apoc. 2, 23. *ex verſione Donatiſtarum.* I. 1184. B.
Apoc. III, 11. *ut in Vulg.* V. 411. C.
Apoc. III, 12. *aliter quam in Vulg.* III. 1912. A.
Apoc. III, 20, 21. *ut in Vulg.* III. 441. E.
Apoc. III, 18. *ex Vulg.* IV. 1090. E.
Apoc. III, 20. *ex Vulg.* IV. 1170. D.
Apoc. V, 5. *ex Vulg.* V. 161. A.
Apoc. VI, 12. *ut in Vulg.* V. 1329. D.
Apoc. X, 9. *ut Vulg. fere.* VII. 155. C.
Apoc. XI, 19. *ut in Vulg.* VI. *parte II. ſub finem.* 1647. E.
Apocal. XII, 10. *ex Vulg. vocibus quibuſdam mutatis.* VI. 197. D.
Apoc. XXI, 23, 24. *ut in Vulg.* VIII. 1547. A.
Apoc. XXII, 11. *ut in Vulg.* V. 1326. B. X. 36. E. *Impius impie agat adhuc, & qui in ſordibus eſt,* &c. VI. 1445. B.
Apoc. XXII, 18, 19. *ut in Vulg.* IV. 854. B. VIII. 1667. B. IX. 83. E.

EX LIBRO III. ESDRÆ.

III. Eſdr. III, 12. IX. 1423. A.
III. Eſdr. IV, 8. *Veritas vivit & vincit.* I. 1671. A.
III. Eſdr. IV, 35, vel 38. de Veritate. V. 792. A. 878. B.
III. Eſdr. IV, 35, 36, 38, 39. in Conc. Baſil. anno 1439. VIII. 1273. C.
III. Eſdr. IX. VI. 411. D.

IGNOTA.

Qui rapit pecuniam proximi ſui, iniquitatem facit. I. 139. C.
* Moſes. *Sacerdotes mei ſemel nubant.* I. 850. B. 1000. E. 1021. A.
Benedicam opus Domini diligenter. I. 1679. B.
Filius patri etiam juſta dicens moriatur. II. 102. E.
Diligentes ſemper ſe inebriari vino noli provocare in congregationem tuam. IV. 1206. A.
Juſtus tulit crimen iniqui. VI. 128. B.
Zelus apprehendit populum ineruditum. VI. 506. C.
Dabunt ſinguli redemptionem animarum ſuarum, & non erunt in eis morbi, neque caſus. VI. 523. A.
Lapis miſſus non pergit in cœlum. VI. 933. B.
Sacerdotes mali ruina populi. VI. 1354. E. Vox eſt Gregorii M. 1507. B.
Ubi inventus, ibi judicatus. VI. *parte II. ſub finem.* 1928. A. Citatur etiam a Theodoro Studita, in parva Catecheſi XXXVI. a Clemente Alexandrino, libro *Quis dives ſalvetur,* num. 40. a Juſtino in dialogo cum Tryphone: & ab aliis.
Iſaaci vox ad Jacob de Eſaü. IX. 214. A. *in Conc. Florent.*

IHS

APPENDIX

AD TOMOS XII. CONCILIORUM.

I.

SANCTISSIMI D. N. DOMINI CLEMENTIS DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XI.

Damnatio quamplurium Propoſitionum exerptarum ex libro Gallico idiomate impreſſo, & in plures tomos diſtributo, ſub titulo; Le Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions Morales ſur chaque verſet, &c. à Paris 1699. *Ac aliter*, Abregé de la Morale de l'Evangile, des Actes des Apoſtres, des Epiſtres de Saint Paul, des Epiſtres Canoniques & de l'Apocalypſe, ou Penſées Chreſtiennes ſur le texte de ces Livres ſacrez &c. à Paris 1693. & 1694.

Cum prohibitione ejuſdem libri, & aliorum quoruncumque in ejus defenſionem tam hactenus editorum, quam in poſterum edendorum.

Clemens epiſcopus, ſervus ſervorum Dei.

Univerſis Chriſti fidelibus ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

UNIGENITUS Dei Filius pro noſtra & totius mundi ſalute filius hominis factus, dum diſcipulos ſuos doctrina veritatis inſtrueret, univerſamque eccleſiam ſuam in Apoſtolis erudiret, præſentia diſponens, & futura proſpiciens, præclaro ac ſaluberrimo documento nos admonuit, ut attenderemus a falſis prophetis, qui veniunt ad nos in veſtimentis ovium: quorum nomine potiſſimum demonſtrantur magiſtri illi mendaces, & in deceptione illuſores, qui ſplendida pietatis ſpecie prava dogmata latenter inſinuantes, introducunt ſectas perditionis ſub imagine ſanctitatis; utque facilius incautis obrepant, quaſi deponentes lupinam pellem, & ſeſe divinæ Legis ſententiis, velut quibuſdam ovium velleribus obvolventes, ſanctarum Scripturarum, adeoque etiam ipſius novi Teſtamenti verbis, quæ multipliciter in ſuam aliorumque perditionem depravant, nequiter abutuntur: antiqui ſcilicet, a quo progeniti ſunt, mendacii parentis exemplo ac magiſterio edocti, nullam omnino eſſe ad fallendum expeditiorem viam, quam ut, ubi nefarii erroris ſubintroducitur fraudulentia, ibi divinorum verborum prætendatur auctoritas.

His nos vere divinis monitis inſtructi, ubi primum, non ſine intima cordis noſtri amaritudine, accepimus, librum quemdam, Gallico idiomate olim impreſſum, & in plures tomos diſtributum, ſub titulo: *Le Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions morales ſur chaque verſet, &c. à Paris* 1699. Aliter vero; *Abregé de la Morale de l'Evangile, des Actes des Apoſtres, des Epiſtres de ſaint Paul, des Epiſtres Canoniques, & de l'Apocalypſe: ou Penſées Chreſtiennes ſur le Texte de ces Livres ſacrez, &c. A Paris* 1693. *&* 1694. tametſi alias a Nobis damnatum, ac revera Catholicis veritatibus pravarum doctrinarum mendacia multifariam permiſcentem, adhuc tamen tamquam ab omni errore immunem, a pluribus haberi, Chriſti fidelium manibus paſſim obtrudi, ac nonnullorum nova ſemper tentantium conſilio & opera ſtudioſe nimis quaquaverſum diſſeminari, etiam latine redditum: ut pernicioſæ inſtitutionis contagium, ſi fieri poſſit, pertranſeat de gente in gentem, & de regno ad populum alterum: verſutis hujuſmodi ſeductionibus atque fallaciis creditum Nobis Dominicum gregem in viam perditionis ſenſim abduci ſummopere doluimus: adeoque Paſturalis non minus curæ noſtræ ſtimulis, quam frequentibus orthodoxæ fidei zelatorum querelis, maxime vero complurium venerabilium fratrum, præſertim Galliæ Epiſcoporum, litteris ac precibus excitati, gliſcenti morbo, qui etiam aliquando poſſet in deteriora quæque prorumpere, validiori aliquo remedio obviam ire decrevimus.

Et quidem ad ipſam ingruentis mali cauſam providæ noſtræ conſiderationis intuitum convertentes, perſpicue novimus ſummam hujuſmodi libri perniciem ideo potiſſimum progredi & invaleſcere, quod eadem intus lateat, & velut improba ſanies, nonniſi ſecto ulcere foras erumpat; cum liber ipſe primo aſpectu legentes ſpecie quadam pietatis alliciat; molliti enim ſunt ſermones ejus ſuper oleum; ſed ipſi ſunt jacula: & quidem intento arcu ita ad nocendum parata, ut ſagittent in obſcuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut ſalubrius præſtari a Nobis poſſe arbitrati ſumus, quam ſi fallacem libri doctrinam generatim ſolummodo a Nobis hactenus indicatam, pluribus ſingillatim ex eo excerptis propoſitionibus, diſtinctius, & apertius explicaremus; atque univerſis Chriſti fidelibus noxia zizaniorum ſemina e medio tritici, quo tegebantur, educta, velut ob oculos exponeremus. Ita nimirum denudatis, & quaſi in propatulo poſitis, non uno quidem, aut altero, ſed plurimis, graviſſimiſque, tum

pridem

pridem damnatis, tum etiam nove adinventis erroribus, plane confidimus, benedicente Domino, fore ut omnes tandem apertæ jam manifeſtæque veritati cedere compellantur.

Idipſum maxime e re Catholica futurum, & ſedandis præſertim in florentiſſimo Galliæ regno exortis ingeniorum varie opinantium, jamque in acerbiores ſciſſuras protendentium diſcidiis apprime proficuum; conſcientiarum denique tranquillitati perutile, & propemodum neceſſarium, non modo præfati epiſcopi, ſed & ipſe in primis cariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus, cujus eximium in tuenda Catholicæ fidei puritate, extirpandiſque erroribus zelum ſatis laudare non poſſumus, ſæpius nobis eſt conteſtatus; repetitis propterea vere piis & Chriſtianiſſimo Rege dignis officiis, atque ardentibus votis a Nobis efflagitans, ut inſtanti animarum neceſſitati prolata quantocius Apoſtolici cenſura judicii conſuleremus.

Hinc, adſpirante Domino, ejuſque cæleſti ope confiſi, ſalutare opus ſedulo diligenterque, ut rei magnitudo poſtulabat, aggreſſi ſumus; ac plurimas ex prædicto libro, juxta ſupra recenſitas reſpective editiones, fideliter extractas, & tum Gallico, tum Latino idiomate expreſſas Propoſitiones a compluribus in ſacra Theologia Magiſtris, primo quidem coram duobus ex venerabilibus fratribus noſtris ſanctæ Romanæ Eccleſiæ cardinalibus accurate diſcuti; deinde vero coram Nobis, adhibito etiam aliorum plurium Cardinalium conſilio, quam maxima diligentia ac maturitate, ſingularum inſuper propoſitionum cum ipſomet libri textu exactiſſime facta collatione, pluries iteratis Congregationibus, expendi & examinari mandavimus. Hujuſmodi autem Propoſitiones ſunt, quæ ſequuntur; videlicet:

I.

QUid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipſius gratiam amiſit, niſi peccatum, & peccati conſecutiones, ſuperba paupertas, & ſegnis indigentia; hoc eſt, generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum?

II.

Jeſu Chriſti gratia, principium efficax boni cujuſcumque generis, neceſſaria eſt ad omne opus bonum; abſque illa, non ſolum nihil fit, ſed nec fieri poteſt.

III.

In vanum, Domine, præcipis, ſi tu ipſe non das quod præcipis.

IV.

Ita, Domine; Omnia poſſibilia ſunt ei, cui omnia poſſibilia facis, eadem operando in illo.

V.

Quando Deus non emollit cor per interiorem unctionem gratiæ ſuæ, exhortationes, & gratiæ exteriores non inſerviunt, niſi ad illud magis obdurandum.

VI.

Diſcrimen inter fœdus Judaïcum, & Chriſtianum, eſt; quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis a peccatore, relinquendo illum in ſua impotentia: in iſto vero Deus peccatori dat quod jubet, illum ſua gratia purificando.

VII.

Quæ utilitas pro homine in vetcri fœdere, in quo Deus illum reliquit ejus propriæ infirmitati, imponendo ipſi ſuam legem? Quæ vero felicitas non eſt, admitti ad fœdus, in quo Deus nobis donat, quod petit a nobis?

VIII.

Nos non pertinemus ad novum fœdus, niſi in quantum participes ſumus ipſius novæ gratiæ, quæ operatur in nobis id, quod Deus nobis præcipit.

IX.

Gratia Chriſti eſt gratia ſuprema, ſine qua confiteri Chriſtum numquam poſſumus, & cum qua numquam illum abnegamus.

X.

Gratia eſt operatio manus omnipotentis Dei, quam nihil impedire poteſt, aut retardare.

XI.

Gratia non eſt aliud, quam voluntas omnipotentis Dei, jubentis & facientis quod jubet.

XII.

Quando Deus vult ſalvare animam, quocumque tempore, quocumque loco, effectus indubitabilis ſequitur voluntatem Dei.

XIII.

Quando Deus vult animam ſalvam facere, & eam tangit interiori gratiæ ſuæ manu, nulla voluntas humana ei reſiſtit.

XIV.

Quantumcumque remotus a ſalute ſit peccator obſtinatus, quando Jeſus ſe ei videndum exhibet lumine ſalutari ſuæ gratiæ, oportet ut ſe dedat, accurrat, ſeſe humiliet, & adoret Salvatorem ſuum.

XV.

Quando Deus mandatum ſuum & ſuam æternam locutionem comitatur unctione ſui Spiritus, & interiori vi gratiæ ſuæ, operatur illa in corde obedientiam, quam petit.

XVI.

Nullæ ſunt illecebræ, quæ non cedant illecebris gratiæ: quia nihil reſiſtit Omnipotenti.

XVII.

Gratia eſt vox illa Patris, quæ homines interius docet, ac eos venire facit ad Jeſum Chriſtum. Quicumque ad eum non venit, poſtquam audivit vocem exteriorem Filii, nullatenus eſt doctus a Patre.

XVIII

Semen verbi, quod manus Dei irrigat, ſemper affert fructum ſuum.

XIX.

Dei gratia nihil aliud eſt, quam ejus omnipotens voluntas: hæc eſt idea, quam Deus ipſe nobis tradit in omnibus ſuis Scripturis.

XX.

Vera gratiæ idea eſt, quod Deus vult ſibi a nobis obediri, & obeditur; imperat, & omnia fiunt; loquitur tamquam Dominus, & omnia ſibi ſubmiſſa ſunt.

XXI.

Gratia Jeſu Chriſti eſt gratia fortis, potens, ſuprema, invincibilis, utpote quæ eſt operatio voluntatis omnipotentis, ſequela & imitatio operationis Dei incarnantis, & reſuſcitantis Filium ſuum.

XXII.

Concordia omnipotentis operationis Dei in corde hominis, cum libero ipſius voluntatis conſenſu, demonſtratur illico nobis in Incarnatione, veluti in fonte atque archetypo omnium aliarum operationum miſericordiæ & gratiæ; quæ omnes ita gratuitæ, atque ita dependentes a Deo ſunt, ſicut ipſa originalis operatio.

XXIII.

Deus ipſe nobis ideam tradidit omnipotentis operationis ſuæ gratiæ, eam ſignificans per illam,

qua creaturas e nihilo producit, & mortuis reddit vitam.

XXIV.

Juſta idea, quam Centurio habet de omnipotentia Dei, & Jeſu Chriſti, in ſanandis corporibus ſolo motu ſuæ voluntatis, eſt imago ideæ, quæ haberi debet de omnipotentia ſuæ gratiæ in ſanandis animabus a cupiditate.

XXV.

Deus illuminat animam, & eam ſanat æque ac corpus ſola ſua voluntate; jubet, & ipſi obtemperatur.

XXVI.

Nullæ dantur gratiæ, niſi per Fidem.

XXVII.

Fides eſt prima gratia, & fons omnium aliarum.

XXVIII.

Prima gratia, quam Deus concedit peccatori, eſt peccatorum remiſſio.

XXIX.

Extra eccleſiam nulla conceditur gratia.

XXX.

Omnes, quos Deus vult ſalvare per Chriſtum, ſalvantur infallibiliter.

XXXI.

Deſideria Chriſti ſemper habent ſuum effectum; pacem intimo cordium infert, quando eis illam optat.

XXXII.

Jeſus Chriſtus ſe morti tradidit ad liberandum pro ſemper ſuo ſanguine primogenitos, id eſt, electos, de manu Angeli exterminatoris.

XXXIII.

Proh quantum oportet boois terrenis, & ſibimetipſi renunciaſſe, ad hoc ut quis fiduciam habeat ſibi, ut ita dicam, appropriandi Chriſtum Jeſum, ejus amorem, mortem, & myſteria, ut facit ſanctus Paulus dicens; *Qui dilexit me, & tradidit ſemetipſum pro me!*

XXXIV.

Gratia Adami non producebat niſi merita humana.

XXXV.

Gratia Adami eſt ſequela creationis, & erat debita naturæ ſanæ, & integræ.

XXXVI.

Differentia eſſentialis inter gratiam Adami & ſtatus innocentiæ, ac gratiam Chriſtianam, eſt; quod primam unuſquiſque in propria perſona recepiſſet: iſta vero non recipitur, niſi in perſona Jeſu Chriſti reſuſcitati, cui nos uniri ſumus.

XXXVII.

Gratia Adami, ſanctificando illum in ſemetipſo, erat illi proportionata: gratia Chriſtiana nos ſanctificando in Jeſu Chriſto, eſt omnipotens, & digna Filio Dei.

XXXVIII.

Peccator non eſt liber, niſi ad malum, ſine gratia Liberatoris.

XXXIX.

Voluntas, quam gratia non prævenit, nihil habet luminis, niſi ad aberrandum; ardoris, niſi ad ſe præcipitandum; virium, niſi ad ſe vulnerandum. Eſt capax omnis mali, & incapax ad omne bonum.

XL.

Sine gratia nihil amare poſſumus, niſi ad noſtram condemnationem.

XLI.

Omnis cognitio Dei, etiam naturalis, etiam in Philoſophis ethnicis, non poteſt venire niſi a Deo: & ſine gratia non producit niſi præſumptionem, vanitatem, & oppoſitionem ad ipſum Deum, loco affectuum adorationis, gratitudinis, & amoris.

XLII.

Sola gratia Chriſti reddit hominem aptum ad ſacrificium Fidei; ſine hoc nihil niſi impuritas, nihil niſi indignitas.

XLIII.

Primus effectus gratiæ baptiſmalis eſt facere, ut moriamur peccato; adeo ut ſpiritus, cor, ſenſus non habeant plus vitæ pro peccato, quam homo mortuus habeat pro rebus mundi.

XLIV.

Non ſunt niſi duo amores, unde volitiones & actiones omnes noſtræ naſcuntur; amor Dei, qui omnia agit propter Deum, quemque Deus remuneratur; & amor quo nos ipſos, ac mundum diligimus; qui quod ad Deum referendum eſt, non refert, & propter hoc ipſum fit malus.

XLV.

Amore Dei in corde peccatorum non amplius regnante, neceſſe eſt ut in eo carnalis regnet cupiditas, omneſque actiones ejus corrumpat.

XLVI.

Cupiditas, aut Caritas, uſum ſenſuum bonum vel malum faciunt.

XLVII.

Obedientia legis profluere debet ex fonte; & hic fons eſt caritas. Quando Dei amor eſt illius principium interius, & Dei gloria ejus finis, tunc purum eſt quod apparet exterius; alioquin non eſt niſi hypocriſis, aut falſa juſtitia.

XLVIII.

Quid aliud eſſe poſſumus, niſi tenebræ, niſi aberratio, & niſi peccatum ſine fidei lumine, ſine Chriſto, & ſine caritate.

XLIX.

Ut nullum peccatum eſt ſine amore noſtri, ita nullum eſt opus bonum ſine amore Dei.

L.

Fruſtra clamamus ad Deum, Pater mi: ſi ſpiritus caritatis non eſt ille, qui clamat.

LI.

Fides juſtificat, quando operatus; ſed ipſa non operatur, niſi per caritatem.

LII.

Omnia alia ſalutis media continentur in fide, tanquam in ſuo germine, & ſemine: ſed hæc fides non eſt abſque amore & fiducia.

LIII.

Sola caritas Chriſtiano modo facit (actiones Chriſtianas) per relationem ad Deum, & Jeſum Chriſtum.

LIV.

Sola caritas eſt, quæ Deo loquitur: eam ſolam Deus audit.

LV.

Deus non coronat, niſi caritatem; qui currit ex alio impulſu, & ex alio motivo, in vanum currit.

LVI.

Deus non remunerat niſi caritatem, quoniam caritas ſola Deum honorat.

LVII.

Totum deeſt peccatori, quando ei deeſt ſpes: & non eſt ſpes in Deo, ubi non eſt amor Dei.

LVIII.

Nec Deus eſt, nec Religio, ubi non eſt caritas.

LIX.

Oratio impiorum eſt novum peccatum; & quod

Deus illis concedit, eſt novum in eos judicium.

LX.

Si ſolus ſupplicii timor animat pœnitentiam, quo hæc eſt magis violenta, eo magis ducit ad deſperationem.

LXI.

Timor nonniſi manum cohibet; cor autem tamdiu peccato addicitur, quamdiu ab amore juſtitiæ non ducitur.

LXII.

Qui a malo non abſtinet, niſi timore pœnæ, illud committit in corde ſuo, & jam eſt reus coram Deo.

LXIII.

Baptizatus adhuc eſt ſub lege ſicut Judæus, ſi legem non adimpleat, aut adimpleat ex ſolo timore.

LXIV.

Sub maledicto legis numquam fit bonum; quia peccatur ſive faciendo malum, ſive illud nonniſi ob timorem evitando.

LXV.

Moyſes, Prophetæ, ſacerdotes, & doctores legis mortui ſunt, abſque eo quod ullum Deo dederint filium, cum non effecerint niſi mancipia per timorem.

LXVI.

Qui vult Deo appropinquare, nec debet ad ipſum venire cum brutalibus paſſionibus, neque adduci per inſtinctum naturalem, aut per timorem, ſicuti beſtiæ; ſed per fidem, & per amorem ſicuti filii.

LXVII.

Timor ſervilis non ſibi repræſentat Deum, niſi ut dominum durum, imperioſum, injuſtum, intractabilem.

LXVIII.

Dei bonitas abbreviavit viam ſalutis, claudendo totum in fide & precibus.

LXIX.

Fides, uſus, augmentum, & præmium fidei, totum eſt donum puræ liberalitatis Dei.

LXX.

Numquam Deus affligit innocentes; & afflictiones ſemper ſerviunt, vel ad puniendum peccatum, vel ad purificandum peccatorem.

LXXI.

Homo ob ſui conſervationem poteſt ſeſe diſpenſare ab ea lege, quam Deus condidit propter ejus utilitatem.

LXXII.

Nota eccleſiæ Chriſtianæ eſt, quod ſit Catholica, comprehendens, & omnes angelos cæli, & omnes electos & juſtos terræ, & omnium ſæculorum.

LXXIII.

Quid eſt eccleſia, niſi cœtus filiorum Dei manentium in ejus ſinu, adoptatorum in Chriſto, ſubſiſtentium in ejus perſona, redemptorum ejus ſanguine, viventium ejus ſpiritu, agentium per ejus gratiam, & exſpectantium gratiam futuri ſæculi.

LXXIV.

Eccleſia, ſive integer Chriſtus, Incarnatum Verbum habet ut caput, omnes vero ſanctos ut membra.

LXXV.

Eccleſia eſt unus ſolus homo, compoſitus ex pluribus membris, quorum Chriſtus eſt caput, vita, ſubſiſtentia, & perſona: Unus ſolus Chriſtus, compoſitus ex pluribus ſanctis, quorum eſt ſanctificator.

LXXVI.

Nihil ſpatioſius Eccleſia Dei: quia omnes electi & juſti omnium ſæculorum illam componunt.

LXXVII.

Qui non ducit vitam dignam filio Dei & membro Chriſti, ceſſat interius habere Deum pro Patre, & Chriſtum pro capite.

LXXVIII.

Separatur quis a populo electo, cujus figura fuit populus Judaïcus, & caput eſt Jeſus Chriſtus, tam non vivendo ſecundum evangelium, quam non credendo evangelio.

LXXIX.

Utile & neceſſarium eſt omni tempore, omni loco, & omni perſonarum generi ſtudere, & cognoſcere ſpiritum, pietatem, & myſteria ſacræ ſcripturæ.

LXXX.

Lectio ſacræ ſcripturæ eſt pro omnibus.

LXXXI.

Obſcuritas ſancta verbi Dei non eſt laïcis ratio diſpenſandi ſeipſos ab ejus lectione.

LXXXII.

Dies Dominicus a Chriſtianis debet ſanctificari lectionibus pietatis, & ſuper omnia ſanctarum Scripturarum. Damnoſum eſt velle Chriſtianum ab hac lectione retrahere.

LXXXIII.

Eſt illuſio ſibi perſuadere, quod notitia myſteriorum Religionis non debeat communicari feminis, lectione ſacrorum librorum. Non ex feminarum ſimplicitate, ſed ex ſuperba virorum ſcientia, ortus eſt ſcripturarum abuſus, & natæ ſunt hæreſes.

LXXXIV.

Abripere e Chriſtianorum manibus novum Teſtamentum, ſeu eis illud clauſum tenere, auferendo eis modum illud intelligendi, eſt illis Chriſti os obturare.

LXXXV.

Interdicere Chriſtianis lectionem ſacræ Scripturæ, præſertim Evangelii, eſt interdicere uſum luminis filiis lucis, & facere ut patiantur ſpeciem quamdam excommunicationis.

LXXXVI.

Eripere ſimplici populo hoc ſolatium, jungendi vocem ſuam voci totius eccleſiæ, eſt uſus contrarius praxi Apoſtolicæ, & intentioni Dei.

LXXXVII.

Modus plenus ſapientia, lumine, & caritate, eſt dare animabus tempus portandi cum humilitate & ſentiendi ſtatum peccati, petendi ſpiritum pœnitentiæ & contritionis, & incipiendi ad minus ſatisfacere juſtitiæ Dei, antequam reconcilientur.

LXXXVIII.

Ignoramus quid ſit peccatum, & vera pœnitentia, quando volumus ſtatim reſtitui poſſeſſioni bonorum illorum, quibus nos peccatum ſpoliavit, & detrectamus ſeparationis iſtius ferre confuſionem.

LXXXIX.

Quartuſdecimus gradus converſionis peccatoris eſt, quod cum ſit jam reconciliatus, habet jus aſſiſtendi ſacrificio eccleſiæ.

XC.

Eccleſia auctoritatem excommunicandi habet, ut eam exerceat per primos paſtores de conſenſu, ſaltem præſumpto, totius corporis.

XCI.

Excommunicationis injuſtæ metus, numquam debet nos impedire ab implendo debito noſtro: Num-

quam eximus ab eccleſia etiam quando hominum nequitia videmur ab ea expulſi, quando Deo, Jeſu-Chriſto, atque ipſi eccleſiæ per caritatem affixi ſumus.

XCII.

Pati potius in pace excommunicationem, & anathema injuſtum, quam prodere veritatem, eſt imitari ſanctum Paulum: tantum abeſt, ut ſit erigere ſe contra auctoritatem, aut ſcindere unitatem.

XCIII.

Jeſus quandoque ſanat vulnera, quæ præceps primorum Paſtorum feſtinatio infligit, ſine ipſius mandato; Jeſus reſtituit, quod ipſi inconſiderato zelo reſcindunt.

XCIV.

Nihil pejorem de eccleſia opinionem ingerit ejus inimicis, quam videre illic dominatum exerceri ſupra fidem fidelium; & foveri diviſiones propter res, quæ nec fidem lædunt, nec mores.

XCV.

Veritates eo devenerunt, ut ſint lingua quaſi peregrina pleriſque Chriſtianis, & modus eas prædicandi eſt veluti idioma incognitum; adeo remotus eſt a ſimplicitate Apoſtolorum, & ſupra communem captum fidelium; neque ſatis advertitur, quod hic defectus ſit unum ex ſignis maxime ſenſibilibus ſenectutis eccleſiæ, & iræ Dei in filios ſuos.

XCVI.

Deus permittit, ut omnes Poteſtates ſint contrariæ prædicatoribus veritatis, ut ejus victoria attribui non poſſit, niſi divinæ gratiæ.

XCVII.

Nimis ſæpe contingit membra illa, quæ magis ſancte ac magis ſtricte unita Eccleſiæ ſunt, reſpici atque tractari tanquam indigna ut ſint in eccleſia, vel tanquam ab ea ſeparata. Sed juſtus vivit ex fide, & non ex opinione hominum.

XCVIII.

Status perſecutionis & pœnarum, quas quis tolerat tanquam hæreticus, flagitioſus, & impius, ultima plerumque probatio eſt, & maxime meritoria, utpote quæ facit hominem magis conformem Jeſu Chriſto.

XCIX.

Pervicacia, præventio, obſtinatio in nolendo aut aliquid examinare, aut agnoſcere ſe fuiſſe deceptum, mutant quotidie, quoad multos, in odorem mortis id quod Deus in ſua eccleſia poſuit, ut in ea eſſet odor vitæ; v. g. bonos libros, inſtructiones, ſancta exempla, &c.

C.

Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus, perſequendo veritatem, ejuſque diſcipulos. Tempus hoc advenit...... Haberi, & tractari a religionis miniſtris, tanquam impium, & indignum omni commercio cum Deo, tanquam membrum putridum, capax corrumpendi omnia in ſocietate ſanctorum, eſt hominibus piis morte corporis mors terribilior. Fruſtra quis ſibi blanditur de ſuarum intentionum puritate, & zelo quodam religionis, perſequendo flamma ferroque viros probos, ſi propria paſſione eſt excæcatus, aut abreptus aliena, propterea quod nihil vult examinare. Frequenter credimus ſacrificare Deo impium, & ſacrificamus diabolo Dei ſervum.

CI.

Nihil ſpiritui Dei, & doctrinæ Jeſu Chriſti magis opponitur, quam communia facere juramenta in eccleſia; quia hoc eſt multiplicare occaſiones pejerandi, laqueos tendere infirmis & idiotis, & efficere ut nomen & veritas Dei aliquando deſerviant conſilio impiorum.

Auditis itaque tum voce, tum ſcripto nobis exhibitis præfatorum Cardinalium, aliorumque Theologorum ſuffragiis, divinique in primis luminis, privatis ad eum finem publiciſque etiam indictis precibus, implorato præſidio; omnes, & ſingulas Propoſitiones præinſertas, tanquam falſas, captioſas, male ſonantes, piarum aurium offenſivas, ſcandaloſas, pernicioſas, temerarias, eccleſiæ & ejus praxi injurioſas, neque in eccleſiam ſolum, ſed etiam in Poteſtates ſæculi contumelioſas, ſeditioſas, IMPIAS, BLASPHEMAS, ſuſpectas de hæreſi, ac hæreſim ipſam ſapientes, necnon hæreticis & hæreſibus, ac etiam ſchiſmati faventes, erroneas, hæreſi proximas, pluries damnatas; ac demum etiam HÆRETICAS, VARIASQUE HÆRESES, & potiſſimum illas, quæ in famoſis Janſenii Propoſitionibus, & quidem in eo ſenſu, in quo hæ damnatæ fuerunt, acceptis, continentur, manifeſte innovantes, reſpective, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione declaramus, damnamus, & reprobamus.

Mandantes omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus, ne de dictis Propoſitionibus ſentire, docere, prædicare aliter præſumant, quam in hac eadem noſtra Conſtitutione continetur; ita ut quicumque illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel diviſim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis, etiam diſputative, publice aut privatim tractaverit, niſi forſan impugnando, eccleſiaſticis cenſuris, aliiſque contra ſimilia perpetrantes a jure ſtatutis pœnis ipſo facto, abſque alia declaratione ſubjaceat.

Ceterum per expreſſam præfatarum propoſitionum reprobationem alia in eodem libro contenta nullatenus approbare intendimus; cum præſertim in decurſu examinis complures alias in eo deprehenderimus propoſitiones illis, quæ, ut ſupra, damnatæ fuerunt, conſimiles & affines, iiſdemque erroribus imbutas: nec ſane paucas ſub imaginario quodam, veluti graſſantis hodie perſecutionis obtentu, inobedientiam & pervicaciam nutrientes, eaſque falſo Chriſtianæ patientiæ nomine prædicantes; quas propterea ſingulatim recenſere, & nimis longum eſſe duximus, & minime neceſſarium; ac demum, quod intolerabilius eſt, ſacrum ipſum novi Teſtamenti textum damnabiliter vitiatum comperimus, & alteri dudum reprobatæ verſioni Gallicæ Montenſi in multis conformem; a Vulgata vero Editione, quæ tot ſæculorum uſu in eccleſia probata eſt, atque ab orthodoxis omnibus pro authentica haberi debet, multipliciter diſcrepantem, & aberrantem, pluriesque in alienos, exoticos, ac ſæpe noxios ſenſus, non ſine maxima perverſione detortum.

Eumdem propterea librum, utpote per *dulces ſermones, & benedictiones*, ut Apoſtolus loquitur, hoc eſt, ſub falſa piæ inſtitutionis imagine, *ſeducendis innocentium cordibus* longe accommodatum, ſive præmiſſis, ſive alio quovis titulo inſcriptum, ubicumque, & quocumque alio idiomate, ſeu quavis editione, aut verſione, hactenus impreſſum aut in poſterum (quod abſit) imprimendum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium iterum prohibemus, ac ſimiliter damnamus; quemadmodum etiam alios omnes, & ſingulos in ejus defenſionem, tam ſcripto, quam typis editos, ſeu forſan (quod Deus avertat) edendos libros, ſeu libellos; eorumque lectionem, deſcriptionem, retentionem, & uſum, omnibus & ſingulis Chriſti fidelibus ſub pœ-

Digitized by Google

na excommunicationis per contrafacientes ipſo facto incurrenda, prohibemus pariter, & interdicimus.

Præcipimus inſuper venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis; necnon hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, ut contradictores, & rebelles quoſcumque per cenſuras, & pœnas præfatas, aliaque juris & facti remedia; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio, omnino coërceant, & compellant.

Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis & interdictionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ, apud ſanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo decimo tertio, ſexto Idus Septembris, Pontificatus noſtri anno decimo tertio.

I. Card. Prodatarius. F. Oliverius.

Viſa de Curia, L. Sergardus. Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secret. Brevium.

L. Martinettus.

Anno a Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo decimo tertio, indictione ſexta, die vero decima Septembris, Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto Patris & domini noſtri Clementis divina providentia Papæ XI. anno decimo tertio, ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas eccleſiæ Lateranenſis, & baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæ generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis, per me Petrum Romulatium Apoſtolicum Curſorem.

Antonius Placentinus Magiſter Curſorum.

II.

EXTRAIT DU PROCEZ VERBAL

de l'Aſſemblée des Cardinaux, Archeveſques & Eveſques, tenuë à Paris en l'année 1713. *&* 1714. *au ſujet de la Conſtitution de Noſtre ſaint Pere le Pape* CLEMENT XI. *du* 8. *de Septembre* 1713. *portant condamnation de pluſieurs Propoſitions tirées d'un Livre intitulé,* Le Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions Morales, &c. à Paris 1699. *& autrement,* Abregé de la Morale de l'Evangile, des Epiſtres de ſaint Paul &c. *ou,* Penſées Chreſtiennes ſur le texte de ces livres ſacrez, &c. à Paris, 1693. & 1694 *avec prohibition de ce livre, & des autres, qui ont paru, ou qui pourront paroiſtre à l'avenir pour ſa défenſe.*

Du Mardy 23. de Janvier 1714. à trois heures de relevée, à l'Archeveſché.

Monſeigneur le Cardinal de Noailles Preſident.

L'Aſſemblée, le ſaint nom de Dieu invoqué, a declaré.

1°. *Qu'elle a reconnu avec une extrême joye dans cette Conſtitution de nôtre ſaint Pere le Pape la doctrine de l'Egliſe.*

2°. *Qu'elle accepte avec ſoumiſſion & avec reſpect la Conſtitution de nôtre ſaint Pere le Pape Clement XI.* Unigenitus Dei Filius, *en date du* 8. *de Septembre de l'année* 1713. *qui condamne le Livre intitulé,* le Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions Morales ſur chaque verſet, &c. à Paris, *1699. & autrement,* Abregé de la Morale de l'Evangile, des Actes des Apoſtres, des Epiſtres de ſaint Paul, des Epiſtres Canoniques, & de l'Apocalypſe: *ou,* Penſées Chreſtiennes ſur le texte de ces livres ſacrez &c. à Paris, *1693.* & *1694. & les Cent-une Propoſitions qui en ont eſté extraites.*

3°. *Qu'elle condamne ce meſme Livre & auſſi les Cent une Propoſitions, qui en ſont tirées, de la meſme maniere & avec les meſmes qualifications, que le Pape les a condamnées.*

4°. *Qu'il ſera fait & arreſté par l'Aſſemblée, avant ſa ſéparation, un modele d'inſtruction paſtorale, que tous les Eveſques qui la compoſent, feront publier dans leurs dioceſes, avec la Conſtitution traduite en François, afin qu'eſtant tous unis à la Chaire de ſaint Pierre, c'eſt à-dire, au Centre de l'unité, par l'uniformité des meſmes ſentimens & des meſmes expreſſions, on puiſſe non ſeulement étouffer les erreurs, qui viennent d'eſtre condamnées, mais encore prevenir les nouvelles diſputes, & premunir contre les nouvelles interpretations des perſonnes mal intentionnées, dont on a déja veû les effets par les écrits, qu'ils ont répandus dans le public, depuis le commencement de l'Aſſemblée.*

5°. *Qu'elle écrira à tous Meſſeigneurs les Archeveſques & Eveſques abſens, qui ſont ſous la domination du Roy, & qu'elle leur envoyera la Conſtitution, un Extrait de la Déliberation de l'Aſſemblée, & un exemplaire de l'Inſtruction paſtorale; qu'elle les exhortera de vouloir bien s'y conformer, & de deffendre à tous les fideles de leurs Dioceſes, de lire, retenir ou debiter le livre des* Reflexions Morales, *& tous les écrits faits pour ſa défenſe, ſous les peines portées par la Conſtitution; & aprés que la Conſtitution aura eſté publiée, la faire enregiſtrer aux Greffes de leurs Officialitez, pour y avoir recours, & pour eſtre procedé par les voyes de Droit contre les contrevenans.*

6°. *Qu'elle écrira une Lettre à noſtre ſaint Pere le Pape pour le remercier du zele, qu'il a montré*

dans la condamnation d'un Ouvrage d'autant plus dangereux, qu'on y abuſe des expreſſions de l'Ecriture ſainte & des ſaints Peres pour autoriſer les erreurs qu'il renferme.

7°. *Qu'elle remerciera tres-humblement Sa Majeſté de la protection continuelle qu'elle accorde à l'Egliſe, & du zele qu'elle a toujours fait paroiſtre pour extirper les erreurs; & qu'en preſentant à Sa Majeſté la preſente Deliberation & acceptation, Elle l'a ſuppliera de vouloir accorder ſes Lettres Patentes pour l'enregiſtrement & la publication de la Conſtitution dans toute l'étenduë de ſon Royaume, & d'y faire inſerer une clauſe pour y ſoumettre les prétendus Exempts : & d'ordonner que le livre des* Reflexions Morales, *& tous les autres écrits faits pour ſa défenſe, ſeront & demeureront ſupprimez, ſous les peines accouſtumées.*

En conſequence de la preſente Deliberation, Monſeigneur le Preſident a prié Monſeigneur le Cardinal de Rohan, & Meſſeigneurs les Commiſſaires de ſe charger de faire l'Inſtruction paſtorale, & les Lettres à Sa Sainteté, & à Meſſeigneurs les Prelats abſens.

III.

LETTRE ECRITE
A NOSTRE S. PERE LE PAPE CLEMENT XI.

Par les Cardinaux, Archeveſques & Eveſques du Royaume aſſemblez à Paris, *pour la reception de la Conſtitution de ſa Sainteté, du* 8. *de Septembre* 1713. *portant condamnation de pluſieurs propoſitions, extraites du livre* des Reflexions Morales ſur chaque verſet du Nouveau Teſtament en François, imprimé à Paris en 1693. & 1699. &c.

SANCTISSIMO PATRI
CLEMENTI XI.
PONTIFICI MAXIMO.

BEATISSIME PATER,

Quod olim uni anteceſſorum tuorum Pontifici excellentiſſimo ſcribebat unus ex anteceſſoribus noſtris doctrina & pietate conſpicuus, *polliceri ſe ſecurum de totius Galliæ devotione ſuper ſtatu fidei captare Sedis Apoſtolicæ ſententiam*, idem nos ultro hodie Sanctitati veſtræ pollicemur ac renovamus obſequium. Hoc nos officio defungi & præſens conditio temporum poſtulat, & in primis edita a te nuper tantu ſtudio ac labore ſolemnis ac præclara Conſtitutio adverſus librum Conſiderationum moralium in novum Teſtamentum, Gallice inſcriptum, *Reflexions morales*, &c. Ea ubi primum Regi oblata fuit, ut eſt ipſius in Catholicæ fidei defenſionem ſemper intentus & erectus animus, Regiis litteris juſſit, ut quotquot erant Pariſiis epiſcopi cum aliis, qui illuc deinceps eſſent acceſſuri, convenirent; ut collatis inter ſe conſiliis, ea qua par eſt reverentia de eadem Conſtitutione acceptanda ſollicitius agerent : atque hæc Comitia illico, prout rei gravitas poſtulabat, frequentiori Præſulum conventu, hac in urbe habita ſunt. In iis, nos majorum noſtrorum exempla ſecuti, atque eodem, quo illi in Apoſtolicam Sedem ſtudio flagrantes, Sanctitatis veſtræ poſtremam Conſtitutionem conſimili obſequio ac veneratione amplexi ſumus.

Avitus Vienn. Epiſc. Epiſt. xxxvii. ad Hormiſdam Papam. Et tom. 1. Conc. Gall. pag. 190.

Neque vero deinceps officio noſtro deerimus, ut ab omnibus, quos divina providentia curæ noſtræ commiſit, pari animo ac fide excipiatur.

Iſtud autem ut certius aſſequeremur, in iiſdem noſtris Comitiis decrevimus edere Paſtoralis documenti communem quamdam formulam. Hæc enim ratio & utilior & expeditior nobis viſa eſt, ut non modo evellantur & profligentur errores juſta cenſura non ita pridem notati; ſed ut etiam de iiſdem propoſitionibus, quæ illos continent, diſputandi ac litigandi rixarum ac novitatum avidis animis, omnis tollatur occaſio.

Erit igitur Paſtoralis iſthæc Inſtitutio velut præſidii ac munimenti loco a nobis poſita adverſus alienas a vero ſenſu Pontificiæ Conſtitutionis interpretationes : quibus magnos & uberes, quos omnis Eccleſia certo ſperat, immo jam percipit ex Apoſtolico Decreto fructus, interturbare vel peſtumdare iniqui homines irrito conatu moliuntur.

Nobis quoque cura ac ſtudium fuit generalibus litteris adhortari reliquos hujus Regni archiepiſcopos atque epiſcopos, ut Paſtorale a nobis editum documentum velint adſciſcere, illudque in ſua quiſque diœceſi jure ſuo promulgare. Omnino enim æquum, immo & neceſſarium videtur, ut qui eadem plane ſentiunt, & in unam eamdemque Romanæ Eccleſiæ fidem, indivulſo inter ſe vinculo concordes cohæreſcunt, eadem ipſi palam & loquantur & dicant.

Certe, beatiſſime Pater, doctrinam Novatorum hujus temporis, Sanctitas veſtra apertiſſime robuſtiſſimeque profligavit; tanta in eorum detegendis erroribus adhibita diligentia, quantam illi in occultandis aut clanculum diſſeminandis aſtutiam impenderant : abuſi iidem inſuper divinarum Scripturarum ſanctorumque Patrum ſententiis, venenum ibi propinarunt, ubi Chriſtianæ plebis ſimplicitas ſperabat ſe ſincero divini verbi pabulo eſſe reficiendam.

Quid ſupereſt, beatiſſime Pater, niſi ut *Domino ac Deo noſtro non deſinamus gratias agere & pariter ſupplicare: gratulantes quod tanta ſanctitatis, tanta fidei, tantaque doctrinæ, Apoſtolicæ Sedi, unde Religionis noſtræ, propitio Chriſto, fons & origo manavit, Antiſtitem CLEMENTEM dederit : petentes etiam ut datum, conceſſumque munus Pontificii veſtri longiſſima ad ædificationem Eccleſiarum ſuarum ætate cuſtodiat. Nos autem etſi impares meritis, pari tamen fide... parati ſumus, confortante Domino, cum Beatitudine veſtra pro veritate fidei animas noſtras ponere.* Ita nos de

Epiſt. ſynodica epiſc. Galliæ ad Leonem Papam. tom. 1. Concil. Galliæ pag. 94.

fide Catholica, & de ſtudio erga ſanctam Sedem, cum majoribus noſtris ſentire palam ac publice profitemur.

BEATISSIME PATER,
Sanctitatis veſtræ,

Devotiſſimi & obſequentiſſimi filii, Cardinales, Archiepiſcopi & Epiſcopi Galliæ, in urbe Pariſienſi congregati.

† ARMANDUS GASTO Cardin. de Rohan, Epiſc. & Princeps Argentinenſis, Præſes.
† LEO, PP. Arch. Bituricenſis.
† FRANCISCUS DE MAILLY Arch. Remenſis.
† ARMANDUS Arch. Burdigalenſis.
† CLAUDIUS MAURUS Arch. Rotomagenſis.
† CAROLUS Arch. Aquenſis.
† R. F. Arch. Toloſanus.
† JACOBUS, nuper Epiſ. Rhegienſis, Arch. Auſcenſis electus.
† CAROLUS Epiſcopus Conſtantienſis.
† HUMBERTUS olim Epiſc. Tutelenſis.
† F. DE SILLERY Epiſc. Sueſſionenſis.
† FRANCISCUS Epiſc. Venetenſis.
† PETRUS DANIEL Epiſc. olim Abrincenſis.
† HENRICUS Epiſc. Meldenſis.
† FRANCISCUS Epiſc. Claromontanus.
† HENRICUS Epiſc. Cadurcenſis.
† MARTINUS Epiſcopus Vivarienſis.
† LUDOVICUS Epiſc. Dux Laudunenſis.
† FRANCISCUS Epiſc. Dux Lingonenſis.
† DAVID NICOLAUS Epiſc. Bleſenſis.
† FRANCISCUS Epiſc. Vencienſis.
† D. FRANCISCUS Epiſc. Trecenſis.
† LUDOVICUS GASTO Epiſc. Aurelianenſis.
† CAROLUS Epiſcopus Altiſſiodorenſis.
† FRANCISCUS Epiſc. Comes Tullenſis.
† EDUARDUS Epiſc. Nivernenſis.
† MICHAEL Epiſ. Andegavenſis.
† PETRUS Epiſcopus Ambianenſis.
† FRANCISCUS GASPARD Epiſc. Arethuſanus.
† CAROLUS FRANCISCUS Epiſc. Comes Noviomenſis.
† CAROLUS FRANCISCUS Epiſc. Carnotenſis.
† DOMINICUS B. Epiſc. Sagienſis.
† JOANNES Epiſc. Ebroïcenſis.
† CAROLUS FRANCISCUS D'HALLENCOURT Epiſc. Æduenſis.
† HENRICUS AUGUSTINUS Epiſc. Xantonenſis.
† CHRISTOPHORUS F. G. Epiſc. Rhedonenſis.
† PETRUS Epiſ. Cenomanenſis.
† JOAN. FRAN. GABR. Epiſc. Alecienſis.
† FRANCISCUS HONOR. ANT. Epiſcopus & Comes Bellovacenſis.
† JOANNES LUDO. Epiſc. S. Pontii Tomeriarum.
† NICOLAUS Epiſcopus Vaurenſis.
† LUDOV. BALTAZAR Epiſcopus Rhegienſis.

A. FRANCISC. GUILL. DU CAMBOUT, Agens generalis Cleri, Promotor.

CAROLUS MAURITIUS DE BROGLIE, Agens generalis Cleri, a Secretis.

Pariſiis, Nonis Februar. 1714.

IV.

LETTRE ECRITE
A TOUS LES PRELATS DU ROYAUME; PAR L'ASSEMBLE'E DES CARDINAUX, ARCHEVESQUES ET EVESQUES,

Tenuë à Paris en *1713.* & *1714.* pour la reception de la Conſtitution de N. S. P. le Pape Clement XI. du 8. de Septembre 1713. *Portant condamnation de Cent-une Propoſitions, extraites du livre intitulé,* le Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions Morales ſur chaque verſet, à Paris 1693. & 1699. &c. *avec la prohibition du meſme Livre, &c.*

Les Cardinaux, Archeveſques & Eveſques aſſemblez en la Ville de Paris,

Aux Archeveſques & Eveſques du Royaume, nos tres honorez Freres,

SALUT EN NOSTRE SEIGNEUR.

MONSIEUR,

Vous avez ſçû quel a eſté le ſujet de noſtre Aſſemblée commencée le 16. Octobre dernier par l'ordre du Roy, à l'occaſion de la Bulle de noſtre ſaint Pere le Pape, du 8. Septembre 1713. obtenue à la priere de ſa Majeſté, qui a bien voulu nous la faire remettre, afin que nous déliberaſſions ſur les moyens de l'accepter, avant l'expedition des Lettres patentes pour la faire publier dans ſon Royaume.

Un des principaux articles de nos Déliberations, a eſté d'écrire à tous les Prelats abſens, pour les informer de ce que nous avons fait, qui ne doit pas moins les intereſſer que nous meſmes. Tout doit eſtre commun entre les Eveſques dans ce qui regarde l'Egliſe, où ils ſont établis par le Saint Eſprit pour la gouverner, *comme ne compoſans tous enſemble qu'un ſeul Epiſcopat. Il n'y aura peuteſtre jamais d'affaire, où cette union toûjours ſi deſirable, le ſoit plus que dans celle-cy.*

Il s'agit de la condamnation portée par cette Bulle contre le Livre des Reflexions morales ſur le Nouveau Teſtament, & les cent-une Propoſitions, qui en ont eſté extraites. Perſonne n'ignore la nature de cet ouvrage. Il n'a eſté que trop connu & trop répandu.

Il n'en a paru aucun depuis long-temps, qui

ait eſté tout à la fois & plus applaudi & plus digne de cenſure; tant l'eſprit de ſéduction y a ſçû mêler avec artifice le bon grain avec le mauvais. Il eſt composé de telle ſorte, qu'on peut y eſtre aiſément ſurpris, quand on ne fait que le lire; & qu'au contraire on ne peut que le trouver tres condamnable, dés qu'on ſe donne le ſoin de l'examiner.

On y trouve non ſeulement les héreſies des propoſitions tant de fois condamnées, mais encore toutes les autres erreurs du livre de Janſenius, qui avoient eſté auparavant proſcrites dans Baïus par les ſouverains Pontifes.

Nous y avons vû encore avec douleur au milieu de tant de dogmes pernicieux le dernier excés, où ſe porte enfin toute héreſie ſoûtenuë avec opiniâtreté, qui eſt de s'élever ouvertement contre l'Egliſe. On ne ſe borne plus, comme on a fait ſi longtemps à éluder ſes deciſions par tant de faux fuyans & de vaines ſubtilitez; on attaque enfin directement ſon autorité, qu'on veut rendre inutile.

On entreprend de décrier ſa conduite; on mépriſe ſes excommunications, qui ſont ces armes puiſſantes *& redoutables que Jeſus Chriſt luy a miſes en mains*, pour abattre toute hauteur, qui s'éleve contre la ſcience de Dieu & pour punir les deſobéïſſans. *On apprend dans ce livre à ſes enfans rebelles à ne les pas apprehender, & à perſiſter dans leur deſobéïſſance. On ne parle ſur cela, que de perſecution, d'injuſtice, d'entêtement, d'obſtination de la part des Paſteurs, à ne vouloir ni rien examiner, ni reconnoiſtre qu'on s'eſt trompé. C'eſt la verité, qui eſt perſecutée dans la perſonne de ſes Predicateurs & de ſes Diſciples. On oſe donner ce nom à ceux, que l'Egliſe juge dignes de ſes cenſures, pour ne vouloir pas obéïr à ſes deciſions; & ce qu'elle a ſi injuſtement ordonné contre eux pour la ſignature du Formulaire, c'eſt ce qu'on appelle dominer ſur la foy des fidelez, multiplier les occaſions des parjures, dreſſer des piéges aux foibles & aux ignorans, eſtre contraire à l'eſprit de Dieu & à la doctrine de Jeſus-Chriſt.*

Vous aurez remarqué ſans doute tous ces étranges excés, & vous aurez ſenti, comme nous, combien il importe au bien de la Religion que tout l'Epiſcopat ſe réuniſſe contre un tel ouvrage. Il ne le ſçauroit faire avec plus de force que dans le centre de l'unité, qui eſt la Chaire de ſaint Pierre.

Vous ſçavez que cette union ſi ſainte & ſi reſpectable du Corps des Paſteurs avec leur Chef, a eſté regardée dans tous les temps comme le moyen le plus aſſûré de reprimer l'erreur, & d'en empeſcher le progrés par une condamnation uniforme; ſoit que les Eveſques l'ayent prononcée par un premier jugement, comme nous en avons le droit par noſtre ſacré caractere, & qu'ils ſe ſoient enſuite adreſſez au ſaint Siege pour le confirmer & le fortifier de ſon autorité; ſoit que le Pape prononçant le premier, ait envoyé ſes Decrets aux Eveſques, pour ſe joindre au ſaint Siege en les acceptant, & en les faiſant executer dans leurs Egliſes.

L'une & l'autre de ces deux manieres de ſe réünir, ſe trouvent également employées en differentes rencontres, ſelon la difference de la diſpoſition des eſprits, ou des circonſtances des temps.

Nous marchons, en ſuivant cette derniere voye, ſur les traces de nos Predeceſſeurs, qui nous l'ont marquée dans ce qu'ils firent, pour parvenir à la condamnation des cinq propoſitions du livre de Janſenius. On ne la doit pas juger moins convenable dans le cas preſent pour la condamnation d'un livre encore plus dangereux, & où le Janſeniſme paroiſt reprendre de nouvelles forces.

Il ne falloit pas un moindre remede pour un auſſi grand mal: d'autant plus que les circonſtances, où l'on ſe trouvoit, ne permettoient pas de le pouvoir attendre d'ailleurs que de l'autorité du ſaint Siege. Pluſieurs de nos Confreres, on ne l'ignore pas, eſtoient dans cette attente depuis quelques années; & ils croyoient juſques-là pouvoir s'abſtenir de condamner ce mauvais livre, contre lequel cependant ils prenoient ſoin de précautionner leur troupeau.

Il ne faut pas diſſimuler auſſi que les apparences de pieté & de religion, ainſi que le motif ſpecieux de faciliter la meditation des veritez ſaintes, eſtoient bien capables de diminuer l'attention ſur le venin, qui y eſtoit caché. Aprés tout, ce n'eſt pas le ſeul ouvrage, qui par de ſemblables raiſons, ou par d'autres, ait eſté ſouffert, non ſeulement pluſieurs années, mais pendant des ſiecles entiers, avant que d'avoir eſté ſolemnellement condamné.

Mais Dieu, qui ne ceſſe de veiller ſur ſon Egliſe, a ſes temps marquez pour mettre à découvert le menſonge & reveler l'iniquité: aprés avoir permis pour un temps par des raiſons, que luy ſeul connoiſt, qu'elle demeuraſt cachée; & il a eſté donné à Pierre, & à ſes ſucceſſeurs, de fortifier ſes freres *dans ces occaſions importantes.*

C'eſt ce qu'a produit la Conſtitution de noſtre ſaint Pere le Pape, par la condamnation des cent-une propoſitions, & du livre dont elles ont eſté extraites. Ce grand nombre de propoſitions priſes de tant d'endroits differents de cet ouvrage, depuis ſon commencement juſqu'à ſa fin, nous a donné lieu d'en mieux connoiſtre le venin & toutes les erreurs.

Le temps conſiderable, que nous y avons employé, & celuy de ſix ſéances occupées toutes entieres par le rapport, qui nous en a eſté fait, ne doivent pas laiſſer douter que les matieres n'y ayent eſté approfondies, autant qu'elles le meritoient.

Nous ne pouvions avoir pour cela un meilleur guide que la Conſtitution meſme; avec elle nous nous ſommes regardez dans noſtre Aſſemblée, comme ſi nous euſſions eû l'honneur d'avoir le ſouverain Pontife à noſtre teſte, & de prononcer un meſme jugement avec ſa Sainteté.

Nous avons donc reconnu dans ſa Conſtitution avec une extrême joye la doctrine de l'Egliſe: & nous l'avons acceptée avec ſoûmiſſion & reſpect. Nous avons condamné le livre des Reflexions morales ſur le Nouveau Teſtament, & les cent-une propoſitions, qui en ont eſté extraites, de la maniere & avec les meſmes qualifications que ſa Sainteté a employées dans ſa Bulle. Il ne nous reſte à preſent qu'à en procurer une ſincere execution dans nos dioceſes.

Nous avons eſtimé devoir faire pour cela une Inſtruction Paſtorale, qui pût faciliter aux fideles, auſquels nous ſommes redevables du dépoſt de la Foy qui nous eſt confié, l'intelligence de la Bulle, & les prémunir contre les mauvaiſes interpretations, par leſquelles des gens mal-intentionnez taſchent d'en obſcurcir le vray ſens: Nous en avons déja vû les effets par le grand nombre de libelles, qu'on n'a ceſſé de répandre depuis le commencement de l'Aſſemblée.

Cette inſtruction uniforme, dont nous devons tous nous ſervir, ſera partie de noſtre Procez verbal; & elle y ſera pour nous un monument éternel de noſtre

amour

amour pour l'unité, & pour la conſervation de la verité.

Nous l'annoncerons ainſi à nos peuples, chacun dans noſtre dioceſe, en y publiant la Conſtitution, comme n'ayant tous qu'un meſme eſprit, qu'un meſme cœur, & une meſme bouche, *& nous eſperons* que Dieu en ſera glorifié.

C'eſt dans ces ſentimens que nous avons crû devoir vous envoyer un exemplaire de cette Inſtruction. Nous vous prions, Monſieur, ſuivant l'uſage que nous trouvons obſervé par nos Predeceſſeurs en de pareilles rencontres, de vouloir bien vous en ſervir dans le meſme eſprit, avec lequel nous vous l'envoyons; car nous ſçavons bien que nous n'avons point ſur cela d'obligation à vous impoſer. Nous ne pouvons que vous témoigner le deſir ardent, que nous aurions de nous trouver unis à vous. Nous ſommes,

MONSIEUR,

Vos tres-humbles & tres affectionnez ſerviteurs, les Cardinaux, Archeveſques & Eveſques aſſemblez à Paris, ARMAND GASTON, *Cardinal de Rohan, Eveſque de Straſbourg, Preſident.*

A Paris le 5. Fevrier, 1714.

Par NOSSEIGNEURS *de l'Aſſemblée.*

L'ABBÉ DE BROGLIE, Agent general du Clergé, Secretaire de l'Aſſemblée.

V.

LETTRES PATENTES DU ROY,

Sur la Conſtitution de N. S. P. le Pape Clement XI. en forme de Bulle, portant condamnation d'un Livre intitulé, *le Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions Morales ſur chaque verſet, &c. à Paris 1699.* & autrement, *Abregé de la Morale de l'Evangile, des Epiſtres de ſaint Paul, des Epiſtres Canoniques, &c.*

Données à Verſailles le *14.* Fevrier *1714.* & enregiſtrées en Parlement le *15.* du meſme mois.

LOUIS par la grace de Dieu Roy de France & de Navarre: A tous ceux qui ces preſentes Lettres verront, Salut. Quelques précautions que nous ayons priſes depuis noſtre avenement à la Couronne, pour étouffer toutes les diſputes qui pouvoient alterer la paix de l'Egliſe & la pureté de la Foy; les Sectateurs de la nouvelle doctrine de Janſenius, ont trouvé les moyens de ſe ſoutenir, & meſme de s'accroiſtre, malgré les Conſtitutions Apoſtoliques, acceptées des Eveſques de noſtre Royaume; malgré leur vigilance à arreſter le progrez de ces nouvelles erreurs, & malgré nos Lettres patentes regiſtrées dans nos Cours de Parlement, par leſquelles nous avons toûjours ſoûtenu l'autorité Eccleſiaſtique. Nous avons appris par les plaintes que pluſieurs Prelats nous ont portées, qu'un des plus pernicieux ouvrages, par rapport à cette mauvaiſe doctrine, a eſté compoſé par un des principaux chefs du parti, ſous le titre de Nouveau Teſtament en François, avec des Reflexions Morales ſur chaque verſet, &c. à Paris 1699. *& autrement*, Abregé de la Morale de l'Evangile, des Epiſtres Canoniques, de l'Apocalypſe: *ou,* Penſées Chreſtiennes ſur le texte de ces livres ſacrez, &c. à Paris 1693. & 1694. *Nous avons crû que pour prévenir les mauvais effets d'un livre ſi dangereux, nous devions commencer par revoquer le privilege que nous avions accordé pour en permettre l'impreſſion: & nous avons enſuite demandé à noſtre ſaint Pere le Pape, de porter ſon jugement ſur la doctrine contenuë dans ce livre. Sa Sainteté, aprés l'avoir long temps examiné avec le zele & l'application que meritoit une affaire de cette importance, a donné une Conſtitution en forme de Bulle, le huit Septembre dernier, portant condamnation du livre, & de cent-une propoſitions, qu'elle en a extraites. Le ſieur Bentivoglio Archeveſque de Carthage ſon Nonce auprès de nous, ayant en ordre de nous en preſenter un exemplaire de ſa part, & de nous demander noſtre protection pour la faire publier & executer dans tout noſtre Royaume, nous l'avons reçûë avec tout le reſpect que nous avons toûjours eû pour le ſaint Siege, & pour la perſonne de noſtre ſaint Pere le Pape. Et afin que cette Bulle fût acceptée plus promptement par un nombre conſiderable de Prelats, nous avons convoqué une Aſſemblée extraordinaire compoſée des Cardinaux, Archeveſques & Eveſques, que la neceſſité de veiller aux affaires particulieres de leurs Dioceſes avoit attirez à noſtre ſuite. Et aprés une meure déliberation, les Prelats de cette Aſſemblée nous en ont preſenté le Procez verbal, par lequel nous avons eû la ſatisfaction de voir, que reconnoiſſant dans la Conſtitution de noſtre ſaint Pere le Pape la doctrine de l'Egliſe, ils l'ont reçûë avec la déference & le reſpect qui eſt dû au Chef viſible, qu'il a plû à Dieu de luy donner; & nous ont ſupplié en meſme-temps, qu'il nous plût faire expedier nos Lettres patentes, pour la faire publier & executer dans noſtre Royaume: Et comme nous deſirons concourir par noſtre autorité à détruire les erreurs contraires à la Foy, & préjudiciables au repos de l'Egliſe, ainſi que nous l'avons toûjours fait, & que nous y ſommes obligez; A ces cauſes, nous avons dit & declaré, diſons & declarons par ces Preſentes ſignées de noſtre main, voulons & nous plaiſt, que la Conſtitution de noſtre ſaint Pere le Pape en forme de Bulle, attachée ſous le contre-ſcel de noſtre Chancellerie, acceptée par leſdits Archeveſques & Eveſques de noſtre Royaume aſſemblez à Paris par noſtre ordre, ſoit reçûë & publiée dans nos Eſtats, pour y eſtre executée, gardée & obſervée ſelon ſa forme & teneur. Exhortons à cette fin, & neanmoins enjoignons à tous les Archeveſques &*

Eveſques de noſtre Royaume, de la faire lire & publier dans toutes les Egliſes de leurs Dioceſes, enregiſtrer dans le Greffe de leurs Officialitez, & de donner tous les ordres neceſſaires pour la faire obſerver d'une maniere uniforme, ſuivant les reſolutions qui ont eſté priſes à ce ſujet dans ladite Aſſemblée. Voulons en outre & ordonnons, que ledit livre condamné par ladite Bulle, enſemble tous les Ecrits, qui ont eſté faits, imprimez & publiez pour la défenſe, ſoit du livre meſme, ſoit des propoſitions condamnées par ladite Conſtitution, ſoient & demeurent ſupprimez. Défendons à toute ſorte de perſonnes, à peine de punition exemplaire, de les débiter, imprimer, & meſme de les retenir. Enjoignons à ceux qui en ont, de les rapporter au Greffe de nos Juſtices dans le Reſſort deſquelles ils demeurent: & à tous nos Officiers, & autres, auſquels la Police appartient, de faire toutes les diligences & perquiſitions neceſſaires pour l'execution de cette preſente diſpoſition. Défendons pareillement à toute ſorte de perſonnes de compoſer, imprimer & debiter à l'avenir aucuns écrits, lettres ou autres ouvrages, ſous quelque titre & en quelque forme que ce puiſſe eſtre, pour ſoûtenir ou favoriſer ledit livre, & renouveller leſdites Propoſitions condamnées, à peine d'eſtre procedé contr'eux comme perturbateurs du repos public. Et attendu que tout ce qui regarde les jugemens de l'Egliſe en matiere de doctrine, eſt principalement reſervé à la perſonne & au caractere des Eveſques, & ne peut leur eſtre oſté par aucun privilege; nous voulons que le contenu en nos preſentes Lettres ſoit executé, nonobſtant toutes exemptions, privileges, droits de Juriſdictions epiſcopales ou quaſi epiſcopales, qui pourroient eſtre prétendus par aucuns Chapitres, Abbayes, Communautez ſeculieres ou regulieres, ou par aucuns particuliers de quelque qualité ou condition qu'ils ſoient, auſquels nous avons défendu & défendons d'exercer aucunes fonctions ni actes de juriſdiction en cette matiere, en vertu deſdits privileges.

Si donnons en mandement à nos amez & feaux Conſeillers, les gens tenans noſtre Cour de Parlement de Paris, que s'il leur appert que dans ladite Conſtitution en forme de Bulle il n'y ait rien de contraire aux ſaints Decrets & Prééminences de noſtre Couronne & aux libertez de l'Egliſe Gallicane, ils ayent à faire lire, publier & enregiſtrer nos preſentes Lettres, enſemble ladite Conſtitution, & le contenu en icelles garder & obſerver par tous nos ſujets dans l'étenduë du Reſſort de noſtredite Cour, en ce qui dépend de l'autorité que nous luy donnons. Enjoignons en outre à noſtredite Cour, & à tous Officiers chacun en droit ſoy, de donner auſdits Archeveſques & Eveſques, & à leurs Officiaux, les ſecours, aide du bras ſeculier, lors qu'ils en ſeront requis, dans les cas de droit, pour l'execution de ladite Conſtitution: Car tel eſt noſtre plaiſir. En témoin dequoy Nous avons fait mettre noſtre Scel à ceſdites Preſentes. Données à Verſailles le quatorziéme Fevrier, l'an de grace mil ſept cens quatorze; & de noſtre regne le ſoixante onziéme. Signé, LOUIS; Et plus bas, *Par le Roy,* PHELYPEAUX. *Et ſcellées du grand ſceau de cire jaune.*

Regiſtrées, Oüy & ce requerant le Procureur General du Roy, pour eſtre executées ſelon leur forme & teneur; & copies collationnées envoyées aux Bailliages & Senechauſſées du Reſſort, pour y eſtre leües, publiées, & regiſtrées; Enjoint aux Subſtituts du Procureur General du Roy d'y tenir la main, & d'en certifier la Cour dans un mois, ſuivant & aux modifications portées par l'Arreſt de ce jour. A Paris en Parlement, le quinziéme jour de Fevrier, mil ſept cens quatorze. *Signé,* DONGOIS.

VI.

LETTRE DE MESSIEURS LES AGENS GENERAUX DU CLERGÉ DE FRANCE,

A Meſſeigneurs les Prelats du Royaume, en leur adreſſant le Recüeil des Actes.

MONSEIGNEUR,

Nous avons l'honneur de vous envoyer le Recüeil des Actes que Noſſeigneurs les Cardinaux, Archeveſques & Eveſques, nous ont ordonné de vous adreſſer. Nous travaillons actuellement à faire imprimer le Procez verbal de l'Aſſemblée; & nous employons toute la diligence, dont nous ſommes capables, pour le faire paroiſtre au pluſtoſt. Mais comme il ne peut vous eſtre envoyé auſſi promptement que nous le ſouhaitterions, nous vous marquerons icy en abregé, ce qui regarde la tenuë de cette Aſſemblée.

Le Roy toûjours attentif à ce qui intereſſe l'honneur & le bien de la Religion, ayant reçû une Conſtitution en forme de Bulle de noſtre ſaint Pere le Pape Clement XI. du 8. Septembre 1713. contre le livre intitulé, Reflexions Morales &c. *reſolut avant de la faire publier, de l'adreſſer aux Eveſques, que les affaires de leurs dioceſes avoient attirés auprés de ſa perſonne, ou dans la Ville de Paris, conformement à ce qui s'étoit pratiqué le plus ſouvent pour l'acceptation des Bulles des ſouverains Pontifes. Nous executaſmes avec exactitude les ordres de ſa Majeſté: le nombre conſiderable des Prelats, qui s'accrut encore dans la ſuite, forma une Aſſemblée trés reſpectable. L'ouverture s'en fit le 16. du mois d'Octobre de l'année 1713. chez Monſeigneur le Cardinal de Noailles. Aprés que les ceremonies accoûtumées eurent eſté obſervées, Monſeigneur le Cardinal de Noailles nomma ſix Commiſſaires, pour travailler aux moyens, qu'ils eſtimeroient les plus convenables pour l'acceptation de la Bulle. Monſeigneur le Cardinal de Rohan fut le Chef de cette Commiſſion, compoſée de Meſſeigneurs les Archeveſques de Bordeaux & d'Auſch, & de Meſſeigneurs les Eveſques de Soiſſons, de Meaux, & de Blois. Meſſeigneurs les Commiſſaires ſe ſont aſſemblez pendant trois mois, preſque tous les jours, chez Monſeigneur le Cardinal de Rohan, & quelquefois chez Monſeigneur le Cardinal de Noailles, qui aſſiſta trés ſouvent aux ſeances de*

ees de la Commiſſion. Nous ne ſçaurions vous exprimer aſſez dignement quelle a eſté l'étenduë & l'exactitude de leur travail. Les diſcours qu'on eſoit tenir contre la Conſtitution, les libelles répandus de tous coſtez, la protection que le livre des Reflexions *trouvoit ſur tout dans quelques eſprits prévenus; tous ces motifs engagerent Meſſeigneurs les Commiſſaires à ſe mettre en eſtat de combattre ceux, qui connoiſſant le livre* des Reflexions *en ſoûtenoient les erreurs avec opiniâtreté, & de pouvoir expoſer aux yeux de ceux qui l'approuvoient ſans le connoître, le venin dont ce livre eſtoit rempli.*

Meſſeigneurs les Commiſſaires commencerent le Rapport le 15. Janvier 1714. il dura ſix ſeances entieres. Monſeigneur le Cardinal de Rohan, qui avoit porté la parole, au nom de Meſſeigneurs les Commiſſaires, prouva invinciblement qu'il n'y avoit aucune des propoſitions condamnées, qui ne meritât quelqu'une des qualifications portées dans la Bulle, & qu'il n'y avoit aucune des qualifications, qui ne pût tomber juſtement ſur pluſieurs ou ſur quelques-unes des Propoſitions cenſurées.

L'Aſſemblée délibera enſuite pendant trois ſeances ſur l'acceptation de la Conſtitution: Neſſeigneurs les Prelats opinerent avec une érudition, qui prouva aiſément que chacun avoit travaillé avec la meſme attention, que s'il eût eſté ſeul chargé de cette importante affaire.

Le Mardi 23. Janvier 1714. Monſeigneur le Cardinal de Noailles pria Monſeigneur le Cardinal de Rohan & Meſſeigneurs les Commiſſaires de faire l'Inſtruction Paſtorale qui devoit prevenir les nouvelles diſputes, & prémunir contre les mauvaiſes interpretations des perſonnes mal intentionnées. Monſeigneur le Cardinal de Rohan, qui avoit prévû qu'il pourroit eſtre chargé de cet ouvrage, en avoit preparé la matiere; il y avoit employé toute ſa capacité, & tous les talens, qui le rendent ſi recommandable. Il le ſoûmit à l'examen de Meſſeigneurs les Commiſſaires, & de tous Noſſeigneurs les Prelats; il en remit un exemplaire à Monſeigneur le Cardinal de Noailles, qui y fit ſes remarques, & qui furent exactement ſuivies. Enfin, aprés avoir conſulté des Docteurs de differentes Ecoles; & aprés pluſieurs ſages reflexions, l'Inſtruction Paſtorale fut lûe & approuvée: & Noſſeigneurs les Prelats declarerent qu'ils l'adoptoient, & qu'ils s'en ſerviroient dans leurs dioceſes, en y faiſant publier & recevoir la Conſtitution.

Il vous eſt aiſé, MONSEIGNEUR, de voir, que jamais aucune des Aſſemblées precedentes n'a reçû de Conſtitution avec plus de reſpect pour le ſaint Siege, plus de dignité pour l'Epiſcopat, plus de travail & plus d'attention pour l'importance de la matiere. Vous en ſerez plus convaincu, quand vous aurez reçû le Procez verbal, qui en contient tous les Actes. Nous vous ſupplions, MONSEIGNEUR, de vouloir bien nous donner avis de l'acceptation, que vous aurez faite de la Conſtitution de noſtre ſaint Pere le Pape. Voſtre réponſe, que nous devons mettre aux archives du Clergé, y ſervira de témoignage authentique de voſtre parfaite union avec le ſaint Siege & avec l'Aſſemblée, qui la deſire ardemment.

Nous ſouhaitions avec le meſme empreſſement, qu'en cette importante occaſion, vous ayez nos ſervices pour agréables. Le nombre des pieces du Recueil, que nous vous adreſſons, vous fera aſſez connoiſtre qu'il nous eſtoit difficile de ſatisfaire plus promptement vos deſirs & ceux du public. Nous ſommes avec reſpect,

MONSEIGNEUR,

Vos trés-humbles & trés-obéiſſans ſerviteurs, les Agens generaux du Clergé de France, L'ABBE DU CAMBOUT, L'ABBE' DE BROGLIE.

A Paris, le 10. de Mars 1714.

VII.

BREVE S. D. N. CLEMENTIS XI. AD CARDINALES, ARCHIEPISCOPOS, ET EPISCOPOS Pariſiis congregatos.

CLEMENS PP. XI.

DILECTE fili noſter, ac venerabiles fratres, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Ex litteris veſtris, Nonis Februarii mox elapſi ad nos datis, libenter accepimus, omni vos erga ſanctam hanc Sedem obſequio ac veneratione, majorum veſtrorum veſtigiis inhærentes, editam nuper a nobis Apoſtolicam Conſtitutionem ſuſcepiſſe, ſummoque etiam gaudio amplexos fuiſſe: nec minori ſtudio ac diligentia pro muneris veſtri debito curaturos, ut ab omnibus regimini veſtro commiſſis, pari animo ac fide inviolate ſervetur. Eam proinde conſtantem vigilantiam, quam pro eradicandis ex agro Dominico damnatis erroribus tam alacriter ſpondetis: illum itidem indefeſſum zelum, quo pro ſanæ doctrinæ veritate cuſtodienda eximie flagratis: illam denique fidem, qua ſacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ indivulſo inter vos vinculo cohæretis, plurimum commendantes; quod, ſicut cauſa poſcebat, fiduciam noſtram, quam de vobis habemus in Domino, fideliter atque obedienter auxiſtis, multa exſultatione gaudemus.

Diſſimulare quidem non poſſumus moleſtum nobis initio accidiſſe, quod rationabilis obſequii veſtri erga prædictam Conſtitutionem præclarum adeo teſtimonium, longius plane, quam par erat, protraxeritis; cum præſertim creſcentia iſthic in dies perniciosarum novitatum germina celeriorem Apoſtolici noſtri Judicii exſecutionem poſtulare viderentur. Verum omnem prorſus moleſtiam depoſuimus, ubi reſcivimus cunctationem veſtram, quemadmodum vos palam ac ſæpius profeſſi fuiſtis, non quidem animo ſubjiciendi examini aut judicio veſtro decreta noſtra, ſed ſtudio dumtaxat conciliandæ eccleſiaſticæ pacis, & lucrandi, ſi fieri poſſet, nonnullos ex fratribus veſtris in ſpiritu manſuetudinis & diligentia caritatis, eſſe tribuendam. Atque utinam re ipſa id aſſequi licuiſſet! Non enim Nos, non Gallia, non Eccleſia ingemiſceret, paucos ex vobis a reliquo cœtu divulſos, debitæ nobis obedientiæ, ſub inani prætextu quærendi novas declarationes, interminatis intendendo quæſtionibus, moras interponere; quod utique ſine maximo paterni cordis noſtri dolore referre non poſſumus.

Quam tamen vos ea in re adhibendam putaſtis,

Digitized by Google

ut pote fraternitatis amatores, ſedulitatem, patientiam, & longanimitatem, ultro laudamus: nec ſane diffidimus id, quod tam enixe optaſtis, vos tamdem aſſecuturos eſſe; illoſque, qui contradixerunt, ad cor redituros; conſtanti præſertim cariſſimi in Chriſto filii noſtri Regis Chriſtianiſſimi religione ac zelo opitulante, pro tuenda veſtris in regionibus illibatæ fidei unitate, quæ ſub una beati Petri cathedra firmiter coaleſcit; quamque nos modis omnibus & integram ſervare parati ſumus, & vel in minimo labefactari, pro commiſſa nobis divinitus omnium eccleſiarum ſollicitudine, pati omnino non poſſumus.

Floreat ergo, noviſque in dies feliciter proficiat incrementis per ampliſſimum Galliæ regnum, quam tanto ſtudio ac labore detectis & apertiſſime profligatis erroribus, aſpirante Domino, elucidatam univerſis nuper Chriſti fidelibus annunciavimus, ſanctæ Romanæ eccleſiæ Fides; vobiſque, pro omnimoda exactaque prorſus Apoſtolicæ noſtræ Conſtitutionis exſecutione nobiſcum ſtrenue adlaborantibus, humilis Chriſti grex, paſcua ſalutis exſpectans, doctrinis variis & peregrinis amplius non diſpergatur; ſed in caulam Domini congregatus, e cathedra unitatis doctrinam ſuſcipiat veritatis.

Interea Nos, dum teſtata nobis devotionis veſtræ conſilia libenter amplectimur, & ſaniora a diſſidentibus fratribus præſtolamur, *Deum patientiæ & ſolatii* jugiter orare non deſiſtemus, *det vobis idipſum ſapere in alterutrum ſecundum Jeſum Chriſtum, ut unanimes uno ore honorificetis Deum*; cujus nomine vobis omnibus Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die decima ſeptima Martii, anno milleſimo ſeptingenteſimo decimoquarto, Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

J. C. BATTELLUS.

Et au dos eſt écrit, Dilecto filio noſtro ARMANDO GASTONI S. R. E. Presbytero Cardinali de ROHAN nuncupato, necnon venerabilibus fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis, in Comitiis Pariſienſibus congregatis.

VIII.

LETTRE DE MESSIEURS LES AGENS GENERAUX DU CLERGÉ DE FRANCE,

A Noſſeigneurs les Prelats du Royaume, en leur adreſſant le Bref de ſa Sainteté, du 17. de Mars 1714.

MONSEIGNEUR,

Sa Sainteté ayant bien voulu honorer Monſeigneur le Cardinal de Rohan & Meſſeigneurs les Eveſques, qui ont composé la derniere Aſſemblée du Clergé, d'un Bref daté du 17. de Mars de cette année, en réponſe à la Lettre qu'ils avoient eu l'honneur de luy écrire le 5. de Fevrier dernier, ſon Eminence ſuivant les ordres du Roy, vient de nous le remettre entre les mains pour le faire imprimer; & en meſme temps pour l'adreſſer à tous les Prelats de ſon Royaume. Vous y verrez, MONSEIGNEUR, combien le Souverain Pontife eſt ſatisfait de la conduite de l'Aſſemblée, dans l'acceptation de ſa Conſtitution du 8. de Septembre 1713. Les éloges que la meſme Aſſemblée reçoit par ce Bref, donnent à ſes Déliberations une nouvelle force & un nouveau degré d'autorité, qui doivent les rendre encore plus reſpectables à tout le monde. Nous profitons avec plaiſir de cette occaſion pour vous marquer le reſpect, avec lequel nous ſommes,

MONSEIGNEUR,

Vos trés-humbles & trés-obéïſſans ſerviteurs, les Agens generaux du Clergé de France, L'ABBÉ DU CAMBOUT, L'ABBÉ DE BROGLIO.

A Paris, le 10. Avril, 1714.

IX.

DECRETUM

SACRÆ FACULTATIS THEOLOGIÆ PARISIENSIS, SUPER CONSTITUTIONE S. D. N. PAPÆ CLEMENTIS XI.

Lata adverſus librum, cui titulus eſt Gallice, *Le Nouveau Teſtament en François avec des Reflexions Morales, &c.* quæ incipit, UNIGENITUS, recipienda & obſervanda.

Die Jovis prima menſis Martii 1714.

ANNO Domini 1714. die Jovis prima menſis Martii, habita ſunt in Aula Collegii Sorbonæ, poſt Miſſam de Spiritu ſancto pro more ſolemniter celebratam, Comitia Sacræ Facultatis generalia, in quibus

Sapientiſſimus Magiſter Carolus le Rouge Syndicus, dixit hodiernis in Comitiis occurrere magni momenti proponendum ſacro Ordini negotium. Acceſſitos heri ſerotinis horis a Sereniſſimo Principe Eminentiſſimo Cardinali de Rohan, Epiſcopo & Principe Argentinenſi, magno Franciæ Eleemoſynario, &c. venerabilem D. Decanum, ſex e ſenioribus ſapientiſſimis Magiſtris noſtris, & ſe Syndicum: quibus Sereniſſimus & Eminentiſſimus Cardinalis, conſignatis Regis litteris ad ſacram Facultatem directis, una cum recenti Conſtitutione S. D. N. Papæ Clementis XI. ſub data Romæ, ſexto Idus Septembris, anno 1713. ſignificavit mentem Regis eſſe,

eſſe, ut ſacra Facultas miſſo quocumque alio negotio, vacet huic recipiendæ Conſtitutioni; eaque omnia ſtatuat, quibus illa totam, ut par eſt, in ſcholis obtineat auctoritatem.

Tum D. Syndicus poſtulavit ut legerentur litteræ Regis & Conſtitutio Apoſtolica; quibus lectis, D. Syndicus ſubjunxit:

Oportere eſſe hæreſes, juxta Apoſtolum: ſed ſingulari Dei providentia numquam non ſuſcitari viros fortes in fide, alioſque ſuprema auctoritate præpollentes, qui eas vel in ipſis incunabulis ſuffocent, aut jam adultas extinguant: atque hujuſce divinæ bonitatis & providentiæ ſplendidum exſtare argumentum in hæreſi Janſeniana: quæ ut primum viſa eſt attollere caput, ſtatim damnata ab Innocentio X. Pontifice: tum ſinuoſos in gyros ſerpentis inſtar ſeſe circumvolvens, ab Alexandro VII. novis Conſtitutionibus editoque Formulario contrita, ac demum per Clementem XI. uno & altero profligata eſt Diplomate: Hocce vero poſtremum Decretum æternum fore Sanctiſſimi Pontificis vigilantiſſimæ ſollicitudinis monumentum: quo nempe cernere eſt, quanto amore, quanta cura ſupremus ille Paſtor oves ſibi a Chriſto, cujus Vicarius eſt, commiſſas, abducat a paſcuis venenatis: quanto lucis radio offuſas puriori doctrinæ nebulas diſcutiat & diſſipet: quam provido & forti conſilio renaſcentia ex damnabili ſtipite virgulta diſrumpat, ultimas evellat fibras, & omnia elidat ſemina. In hacce autem poſtulanda Conſtitutione non ſatis prædicari poſſe conſtans & religioſiſſimum ſtudium Chriſtianiſſimi Regis, qui non minus pro integritate fidei, quam pro Regni adminiſtratione ſollicitus, non ſolum regium, ſed & vere ſacerdotalem animum exhibet. Ceterum miſſam ad ſacram Facultatem præſentem Conſtitutionem, novum eſſe auguſtiſſimi Regis erga hunc ſacrum Ordinem ſingularis fiduciæ & amoris teſtimonium.

Itaque requirere ſe, ut ſacra Facultas ſolemni decreto præfatam Bullam ſummi Pontificis Clementis XI. quæ incipit, *Unigenitus Dei Filius*, cum debita reverentia atque obſequio recipiat, eamque una cum Regis litteris in ſuas Tabulas jubeat referri: provideatque ſtrictis cautionibus, etiam ſub pœna excluſionis e gremio Sacræ Facultatis ipſo facto incurrenda, ne quis contra deciſiones in ea contentas aliquid dicat, doceat, aut proponat, illamque ulla ex parte violare aut labefactare præſumat; ac demum in ea Conſtitutione recipienda, eadem omnia præſtet, quæ præſtitit in admittenda altera Conſtitutione ejuſdem Clementis XI. quæ incipit, *Vineam Domini Sabaoth*, directa ad ſacram Facultatem litteris Regis, die 30. menſis Auguſti anno 1705. decernatque Regi Optimo gratulationes & gratiarum actiones ampliſſimas.

Quæ cum miſſa eſſent in deliberationem ab honorando domino magiſtro Franciſco Hiart, ſacræ Facultatis Decano, & Comitiorum Præſide; & cum aliqui e ſenioribus Magiſtris vota emiſiſſent, audita hora ſeſquiundecima, prorogata ſunt Comitia ad diem ſabbati tertiam menſis Martii.

Die ſabbati tertia Martii habita ſunt in Aula Collegii Sorbonæ ſacræ Facultatis Comitia Generalia, ad eam diem prorogata; in quibus D. Syndicus expoſuit, accerſitos iterum a Sereniſſimo Principe Cardinali de Rohan, venerabilem D. Decanum, ſex e ſenioribus, & ſe Syndicum: ipſiſque traditas ab eodem Principe ſecundas ad ſacram Facultatem Regis litteras, quibus Rex Chriſtianiſſimus ſignificabat accepiſſe ſe, nonnullos ex Magiſtris inchoatæ deliberationi moras injicere voluiſſe; ſuamque adeo voluntatem eſſe, ut abſque mora res abſolveretur.

Atque iis palam lectis in ſacra Facultate, idem D. Syndicus dixit, teneri ſe ex officii ſui ratione monere ſacram Facultatem:

1°. Semper ſumma cum obſervantia, & ſine ulla exceptione, nullave adjecta clauſula, receptas fuiſſe a ſacra Facultate Conſtitutiones ſummorum Pontificum, a Rege ad ipſam miſſas.

2°. Præſentem Conſtitutionem ab epiſcopis magno numero, juſſu Regio ad id ſpeciatim congregatis, ſumma veneratione & obſequio acceptatam: tum ſubinde Patentibus Regiis litteris ad ſupremum Senatum Pariſienſem datis, ab eodem fuiſſe ſolemni Arreſto relatam in acta Curiæ.

3°. Sacram Facultatem corpus eſſe omnino liberum, Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectum, quod ſub unius Chriſtianiſſimi Regis auctoritate comitia ſua habeat, & functiones ſeu munia ſua exerceat.

Quibus præmiſſis, poſtulavit ut inchoata pergeret deliberatio: quæ cum abſolvi non potuiſſet, audita hora ſeſquiundecima, prorogata ſunt Comitia ad diem Lunæ quintam Martii.

Die Lunæ quinta Martii, habita ſunt comitia in aula Sorbonæ ad hanc diem prorogata: in quibus abſoluta deliberatione SS. MM. qui magno numero adfuerunt, ſacra Facultas iiſdem inhærendo quæ acta & decreta ſunt in recipienda altera Bulla ejuſdem ſanctiſſimi Pontificis, quæ incipit, *Vineam Domini Sabaoth*, ſic cenſuit:

1°. Conſtitutionem ſummi Pontificis Clementis Papæ XI. quæ incipit, *Unigenitus Dei Filius*, ſumma cum reverentia atque obſequio recepit & amplexa eſt.

2°. Præfatam Conſtitutionem juſſit una cum litteris Regis ſuos in Commentarios referri.

3°. Omnibus & ſingulis Magiſtris, Doctoribus, Baccalaureis & Candidatis præcepit, ut pari etiam obſequio dictam Bullam ſeu Conſtitutionem colant & obſervent; prohibuitque ſub pœna ipſo facto incurrenda excluſionis ab omni gradu & ſpe Magiſterii, ne quis ſcripto factove, definitis in dicta Bulla ullatenus adverſetur.

4°. Nominavit D. Decanum, & ſex ſeniores cum D. Syndico, qui Sereniſſimo Principi Eminentiſſimo Cardinali de Rohan actis gratiis ob ſingularem erga ſacrum Ordinem & Magiſtros benevolentiam, ipſi renuncient quid a Sacra Facultate hodierna die ſancitum fuerit: rogentque ut pro ea qua pollet apud Regem Chriſtianiſſimum gratia, impetrare velit ſacræ Facultati copiam per ſapientiſſimos magiſtros, Decanum, ſex Seniores & Syndicum, adeundi Regiam Majeſtatem, ad gratulandum ipſi perpetuam & conſtantem voluntatem de Religione & eccleſia bene merendi; ſimulque ad referendas ampliſſimas gratias ob miſſam ad ſacrum Ordinem, quod magno ille ducit honori, Apoſtolicam Conſtitutionem.

Actum Pariſiis in Facultatis Theologicæ generalibus Comitiis apud Sorbonam, anno, menſe & diebus ſupradictis: & confirmatum die decima ejuſdem menſis & anni.

Du Boſc, Scriba.

Die decima quarta Martii, in exſecutionem concluſionis latæ die quinta ejuſdem menſis, Deputati Verſalias ſe contulere. Officiis & gratia tum Sereniſſimi Principis Cardinalis de Rohan, tum D. D. Comitis de Pontchartrain, in ſecretius Regis cubiculum honorifice admiſſi Regem ſalutarunt: eique

cilium Tridentinum, ſub explicationibus ſibi placentibus.

Suo, ac evidenti conſtare judicio, quod Tridentinum non reliquerit ſcholis Catholicis libertatem tuendi certas opiniones, aut certa ſyſtemata, ratione cujus conſtitutiones dogmaticæ, quæ iis ſcholarum placitis viderentur contrariæ, reſpui poſſent; hanc cavillationem viam aperire innovandis multis propoſitionibus damnatis, quæ alias in ſcholis defenſæ ſunt.

Se generatim rejicere omnes fraudes & cavillationes, quibus aliqui Novatores vim præfatæ Conſtitutionis infringere conantur; ac ſimul vehementiſſime hortari diſcipulos, ut hodie præſertim caveant a lupis rapacibus ovina pelle indutis; ab hominibus ſuperbis habentibus ſpeciem quidem pietatis, virtutem autem ejus abnegantibus: ut identidem legant tractationem perutilem Franciſci Simonis *De fraudibus hæreticorum*, aut librum Gallicum ex priori excerptum, cui titulus, *Les artifices des Heretiques*: unde intelligent antiquos hæreticos iiſdem artibus uſos, quibus moderni Novatores utuntur.

Maxime mirum eſſe, quod aliqui ſe catholicos vocitantes, præfatas propoſitiones aut nolint anathematizare, aut ægre anathematizent; cum omnes fere, pauciſſimis exceptis, in antiquis & recentioribus profanarum novitatum auctoribus, a Conciliis generalibus, & ſummis Pontificibus prædamnatæ ſint.

Se cum Chriſti gratia paratos mori pro æquitate, veritate, ac robore præfatæ Conſtitutionis, quam ad perpetuam & vegetam rei memoriam actis ſacræ Facultatis inſeri voluerunt ac juſſerunt.

Se numquam paſſuros, ut nullus ad ſacræ Facultatis gradus promoveatur, qui vel leviter ſuſpectus fuerit de inobedientia erga ſæpe dictam Conſtitutionem; aut qui circa illam interrogatus, tergiverſatus fuerit, vel non reſponderit conformiter huic ejuſdem Facultatis profeſſioni.

Actum eſſe de epiſcopatu, & univerſa Eccleſiæ Hierarchia, ſi conceſſa a Deo Sedis Apoſtolicæ jura non aſſerantur firmiter, ut probant luculentiſſima, ſed triſtiſſima multorum regnorum ac provinciarum Orientis & Occidentis exempla; ubi clerus, contempto illius Sedis primatu & privilegiis in eo contentis, ſine honore, ſine juriſdictione, immo & ſine bonis ad ſuſtentationem decentem neceſſariis aut convenientibus, in pudendam & miſerabilem poteſtatis laïcæ ſervitutem redactus eſt. Illos hodie reipſa, efficaciſſime & per cuniculos adverſari Sedis Apoſtolicæ principatui, qui quidem vacuum & inane primatus Pontificii vocabulum retinent & prædicant, ſed ſolemnibus fidei decretis ex Petri cathedra manantibus pertinaciter obſiſtunt.

Peracta hac fidei & obedientiæ teſtificatione, petiit eximius D. Decanus, an non placeret ſacræ Facultati, ut ad inſtructionem ſtudioſæ juventutis, aliorumque fidelium colligerentur, & his annecterentur aliquot præclara antiquitatis teſtimonia, ex quibus manifeſtum fieret, quantum Sedis Apoſtolicæ decretis dogmaticis deferendum ſit. Conſilium probarunt eximii DD. congregati: ideoque ſacra Facultas in diem 17. ejuſdem menſis hora 2. pom. convocata eſt.

In Congregatione habita die 17. ejuſdem menſis hora 2. poſt meridiem.

Placuit ſacræ Facultati, ut ex ſcripturis, ſummis Pontificibus, Conciliis, Patribus, aliiſque auctoribus eccleſiaſticis ſequentia teſtimonia proferantur, illaque in quatuor claſſes diſtributa præcedentibus actis adjungantur: quibus demonſtretur, neceſſe eſſe ut fideles cum Petro, ejuſque ſucceſſoribus eccleſiam paſcentibus, ſeu ex cathedra docentibus, perpetuo conſentiant, niſi ab ovili Chriſti ut oves putridæ ſejungi velint.

Poſt teſtimonia e ſacris litteris & aliunde deſcripta prolixe, ſequuntur

SUBSCRIPTIONES.

Infraſcripti ſacram Facultatem Theologicam Duacenſem repræſentantes, huic declarationi complectenti trium Congregationum ejuſdem Facultatis Acta, quam in omnibus noſtram eſſe cognoſcimus, & libenter profitemur, ſubſcripſimus hac die 17. Auguſti 1714.

NICOLAUS JOSEPHUS DE LA VERDURE, *prædictæ Facultatis Theologicæ Doctor, & Profeſſor Primarius, Inſignis Eccleſiæ Collegiatæ ſancti Amati Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectæ Decanus & Canonicus, & ejuſdem Univerſitatis pro tempore Decanus.*

NICOLAUS B. DERREZ, *ſacræ Theologiæ Doctor, Linguæ ſanctæ Profeſſor Regius, Seminarii Montartiani per viginti quinque annos alias Præſes.*

A. DELCOURT, *Facultatis Theologicæ Duacenſis Doctor, & Profeſſor Regius ac Ordinarius, Seminarii Regii Præſes, inſignis eccleſiæ Collegiatæ ſancti Petri Præpoſitus, & Univerſitatis Duacenæ Cancellarius.*

J. M. AMAND, *Facultatis Theologicæ Duacenſis Doctor, & Profeſſor Regius ac Ordinarius, inſignis eccleſiæ Collegiatæ ſancti Petri Decanus & Canonicus, Seminarii Beatæ Mariæ Virginis Præſes.*

J. DEMARCQ, *Facultatis Theologicæ Duacenſis Doctor, ac Regius Ordinariuſque Profeſſor, inſignis eccleſiæ Collegiatæ ſancti Amati Præpoſitus, ac Univerſitatis Duacenæ Cancellarius, necnon Seminarii Torreani Præſes.*

J. DUBOIS, *ejuſdem Facultatis Theologicæ Doctor admiſſus, ac Regius Ordinariuſque Profeſſor, inſignis eccleſiæ Collegiatæ ſancti Amati Canonicus, necnon Seminarii Tornacenſis Præſes.*

Infraſcripti ſacræ Theologiæ Licentiati huic Declarationi Facultatis Theologicæ Duacenſis, matris noſtræ, libentes ſubſcribimus.

F. MICHAEL CARMOIS, *Facultatis Theologicæ Duacenſis Licentiatus, olim in Collegio ſancti Thomæ Aquinatis Duaceno Theologiæ Regens Primarius, in ſuo FF. Prædicatorum Ordine antiquus Magiſter, & pluries majoris Conventus Duacenſis ſancti Crucis Prior.*

A. LAUBEGEOIS, *ſacræ Theologiæ Licentiatus, & Seminarii Hattuani Præſes.*

PETRUS JOSEPHUS LANCRY, *presbyter, ſacræ Theologiæ Licentiatus.*

J. MOTQUIN, *presbyter, Canonicus inſignis eccleſiæ Collegiatæ ſancti Petri, ſacræ Theologiæ Licentiatus & Seminarii Fidei Præſes.*

A LE ROY, *ſacræ Theologiæ Licentiatus, & eccleſiæ beatæ Mariæ Urbis Duacenſis parochus.*

Infraſcriptus presbyter, ſacræ Theologiæ Licen-

tiatus, Seminarii Hayniani Præſes, libens ſubſcribo huic Declarationi ſacræ Facultatis Theologicæ Duacenſis, circa acceptationem puram, ſimplicem, & ſine explicatione Conſtitutionis Pontificiæ, quæ incipit Unigenitus Dei Filius.

P. PIERART.

Infraſcriptus ſacræ Theologiæ Licentiatus, eccleſiæ ſancti Nicolai Duaci parochus Urbis, ejuſdem Chriſtianitatis Decanus, necnon Officialitatis Atrebatenſis Vices gerens, idem ſentio

M. LE FEBVRE.

Idem ſentio F. EDUARDUS CHORLEY. *R. Anglo-Benedictinus S. Theol. Licentiatus.*

Infraſcripti ſacræ Theologiæ Profeſſores in Univerſitate Duacena libenter ſubſcribimus huic declarationi ſacræ Facultatis Duacenſis circa acceptationem puram, ſimplicem & ſine explicatione Conſtitutionis Pontificiæ, quæ incipit, *Unigenitus Dei Filius*, prout continetur præſertim in ſecunda Congregatione præfatæ Facultatis.

EDOARDUS DICCONSON, *Collegii Anglorum Duaceni Vice-præſes, & ibidem ſacræ Theologiæ Profeſſor.*

RICHARDUS KENDALL, *in eodem Collegio ſacræ Theologiæ Profeſſor, & Studiorum Præfectus.*

F. DAMASUS A S. ANTONIO, *Prior Carmelitarum, & ſacræ Theologiæ Lector emeritus.*

F. AUBERTUS A S. DIONYSIO, *definitor Ordinis Carmelitarum, & antiquus ſacræ Theologiæ Lector.*

F. GASPAR A S. LEONE, *Ordinis Carmelitarum, ſacræ Theologiæ Lector emeritus.*

F. AUGUSTINUS CRESPIN, *R. Auguſtinianus Eremitarum ſancti Auguſtini, ſacræ Theologiæ Profeſſor.*

F. JOANNES REMIGIUS MOURA, *Guardianus Recoll. Wallonum, antiquus ſacræ Theologiæ Lector.*

F. NICOLAUS FRANCISCUS HENNAY, *Recoll. Wallo, ſacræ Theologiæ Lector.*

F. BRUNO CANTRILL, *ſacræ Theologiæ Lector apud Recollectos Anglo-Duacenos.*

F. BERNARDINUS CLIFTON, *apud eoſdem ſacræ Theologiæ Lector.*

JOANNES SPEYER, *e Societate Jeſu, in Collegio Aquicinctino ſacræ Theologiæ Profeſſor Academicus.*

GEORGIUS DESCHAMPS, *e Societate Jeſu, in Collegio Aquicinctino ſacræ Theologiæ profeſſor Academicus, & Matheſeos profeſſor Regius.*

F. CORNELIUS à S. JOSEPH. *Carmelita Diſcalceatus, ſacræ Theologiæ profeſſor.*

Infraſcriptus libens etiam ſubſcribo Declarationi ſacræ Facultatis Theologicæ Duacenſis circa acceptationem puram, ſimplicem, & ſine explicatione, Conſtitutionis Pontificiæ, quæ incipit, Unigenitus Dei Filius. *Actum Duaci 7. Septembris 1714.*

CAROLUS LOCQUENEUX, *Artium Doctor, & Collegii Regii Duacenſis Regens Principalis.*

Infraſcriptus ſancti Amandi Religioſus, & in Seminario Amandino Duaceno Theologiæ profeſſor & præſes, pure, ſimpliciter, & ſine explicatione accepto Conſtitutionem Pontificiam, quæ incipit, Unigenitus Dei Filius, *de qua Declaratio ſacræ Facultatis Theologicæ Duacenſis. Actum Duaci, 10. Septembris, 1714.*

D. MAURONTUS DUELIN.

Infraſcriptus libens ſubſcribo Declarationi ſacræ Facultatis Theologicæ Duacenæ, & pure, & ſimpliciter cum ipſa, & ſine explicatione accepto Conſtitutionem Pontificiam, quæ incipit, Unigenitus Dei Filium. *Actum Duaci, in Conventu noſtro FF. Min. Capucin. die 10. Sept. 1714.*

F. FREDERICUS, Inſul. *Theol. Lector, Guardianus dicti noſtri Conventus Duaceni.*

ANNO CHRISTI 1068.

XII.

CONCILIUM GERUNDENSE,

anno MLXVIII. celebratum:

Deſcriptum illud eſt ex Collectione mſ. Conciliorum Hiſpaniæ, Galliæ, Africæ, & Orientis, quæ eſt in Eccleſia Cathedrali Gerundenſi, Nobiſcum iſtud perhumaniter communicavit Nobiliſſ. D. JOSEPHUS TAVERNER & D'ARDENNE, Eccleſiæ Cathedralis Barcinonenſis Canonicus, Illuſtriſſimi Epiſcopi Gerundenſis fratre genitus, & ejuſdem Epiſcopi Vicarius Generalis.

SYnodus habita apud Gerundam, juſſu domini Alexandri Papæ, ubi ſua vice præfuit Hugo Candidus, S. R. E. Cardinalis preſbyter: reſidente domno Gaifredo Narbonenſi archiepiſcopo, cum ceteris epiſcopis & abbatibus ſubterius comprehenſis: a quibus conſtituta ſunt hæc quæ infra continentur: anno Dominicæ Incarnationis milleſimo ſexageſimo octavo: ſub præſentia domini Raymundi Barchinonenſis Comitis, & domnæ Almodis Comitiſſæ; quorum cura & inſtantia hæc ſynodus congregata eſt.

I.

In primis condemnaverunt ibi deteſtabilem ſimoniacam hæreſim, non ſolum in graduum ordinibus, ſed etiam in eccleſiaſticis honoribus: videlicet ut non attribuantur muneris vel obſequii ſæcularis

A pretio, ſed bonæ vitæ & ſapientiæ merito. Itaque ſicut turpis granæ lucrum prohibetur in capite ſacerdotii, ita abdicetur a dicto clericalis honoris corpore; ſicque quod gratis accipitur, ſecundum Dominicam ſententiam gratis detur: ita ut nullus clericus vel laïcus vendat vel emat eccleſiaſticum honorem; & nullus teneat eccleſiaſtica ornamenta, qui ſit laïcus: neque ſit inde ſacriſta, aut bajulus.

II.

Deinde conſtituerunt, ut eccleſia, quæ plus non habet de decimis, quarta pars ei reddatur ad opus preſbyterorum & clericorum: & ut ex omnibus rebus quæ poſſidentur, tam de operibus manuum, quam ex agricultura; ſed de molendinis, ſive de hortis & de arboribus, & ex omnibus animalibus, primitiæ & decimæ reddantur.

Digitized by Google

Anno Christi 1068.

III.

Item excommunicando ſanxerunt, ut inceſti omnibus modis ſeparentur : deinde habeant licentiam ineundi melioris conjugii.

IV.

Item conſtituerunt, ut illi qui ſuas uxores dimiſerunt, & alias acceperunt, ſuas recuperent, ſi vivæ fuerint, & alienas dimittant. Et niſi hoc fecerint, ſint ita excommunicati, tam inceſti, quam iſti, ut nullus Chriſtianus eis Ave dicat, nec cum eis manducet neque bibat ; in eccleſia ſimul non orent : ſi infirmati fuerint, non viſitentur, niſi pro ſatisfactione: & ſi mortui fuerint ſine pœnitentia & communione, non ſepeliantur.

V.

Item judicaverunt de clericis arma ferentibus, ut arma dimittant, & quæque illicita cum eis commiſerint, digne defleant. Quod ſi agere noluerint, de choro exeant, & canonicam perdant, & omne beneficium Eccleſiæ amittant. Si vero hæc relinquere noluerint, prædictæ ſententiæ de inceſtis ſubjaceant.

VI.

Clerici, ſi lectores fuerint & uxores duxerint, in lectoratu permaneant in choro ; ſed non in congregatione canonica.

VII.

A preſbytero uſque ad ſubdiaconum ſi uxorem duxerint, aut concubinam retinuerint, de clero exeant, & omne beneficium eccleſiaſticum perdant, C & cum laïcis in eccleſia maneant. Quod ſi inobedientes fuerint, ſententiam de inceſtis incurrant.

VIII.

Illi autem qui arma & uxores dimiſerint, ſecuti & quieti, & ſine ullo pavore permaneant. Nullus res eorum diripiat, nec eis aliquam injuriam faciat; ſed ipſi & res eorum ſint in pace & treuga Domini per omnes dies.

IX.

Clerici & monachi alterius regionis non recipiantur ſine commendatitiis litteris ſui Pontificis.

X.

De uſurariis clericis, aut de miniſtris laïcorum, id fuit ſtatutum : aut deſinant, aut deponantur. D

XI.

Clericus a majore ordine uſque ad minorem, non ſit aleator, neque venator.

XII.

Ad finem hujus denunciamus capituli, ut illi perſiſtant in ſupradicta excommunicatione, qui prædia canonicarum ſeu monaſticarum diripiunt congregationum.

XIII.

De terris vero ſeu poſſeſſionibus eccleſiaſtici juris, quæ ab epiſcopo ſeu a clero laïcis hominibus dantur, ſancientes ſtatuerunt, ut poſt obitum epiſcopi, abbatis, aut clerici, qui illas dediſſe dignoſcitur, libere & ſolide revertantur ad eccleſiam, A cujus dominii eaſdem fuiſſe conſtiterit : cum injuſtum ſit eorum poſt mortem quoquo pacto exſequi dationem, qui non valent prælibatas res eccleſiæ dimittere per ſucceſſionem. Nec a laïcorum filiis, heredibus, ſive ſucceſſoribus, poſſeſſiones eccleſiæ, poſt mortem parentum vel propinquorum, quamvis ab eiſdem parentibus longe poſſeſſas, illorum [a] voce cenſuerunt juſte umquam potuiſſe reperi, aut eas ſequi : quia res Deo dicatæ non debent a laïcis hereditario jure poſſideri.

[a] Forte, vetito.

XIV.

De terris autem, quas a Chriſticolis deteſtanda Judæorum emit, aut emerit perfidia, ſtatuerunt, ut omnis decimatio earum ita illi detur eccleſiæ, B in cujus parochia eædem terræ ſitæ ſint vel fuerint, quemadmodum ſi a Chriſtianis colerentur : quoniam injuſtum eſt eccleſiam eas decimas amittere ſeu amiſiſſe, quas conſtat, antequam Judæi huc advenirent, habuiſſe. Quapropter unde amittit primitias & oblationes, ſaltem exinde habere deberet decimationes.

HUGO CANDIDUS, ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis preſbyter & legatus, his ſynodalibus geſtis vice domini mei Papæ ſubſcripſi.
Gifredus Narbonenſis archiepiſcopus ſubſcripſi.
Guillermus Auxenſis archiepiſcopus ſubſcripſi.
Berengarius Gerundenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Guillermus Urgellenſis epiſcopus ſubſcripſi.
C Guillermus Auſonenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Berengarius Agathenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Salomon Rotenenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Guillermus Convenienſis epiſcopus ſubſcripſi.
Sigumus monachus & presbyter, agens vices Durandi Toloſani epiſcopi, ſubſcripſi.
Gilbertus clericus, agens vices Uzeticenſis epiſcopi, ſubſcripſi.
Frotardus Tomerienſis abbas.
Dalmatius Craſſenſis abbas.
Andreas S. Cucufati abbas.
[b] Renardus S. Martini Cuniogenienſis abbas.
Oliba S. Petri Galli-cantus abbas.
Amatus S. Salvatoris Breclenſis abbas.
D Taſlio S. Laurentii abbas.

[b] Forte, Raynaldus.

Item prælibatus Cardinalis cum præfatis epiſcopis, ſeu abbatibus, ſive principibus, ac totius terræ magnatibus confirmavit, necnon & laudavit pacem & treugiam Domini, ſicut erat appenſa in epiſcopatu Gerundenſi ; & addidit in eadem treuga Domini, conſenſu omnium atque juſſu, ut pari modo teneretur a Dominica octavis Paſchæ, uſque ad octo dies poſt Pentecoſten.

Si quis vero inobediens fuerit his prædictis conſtitutionibus, aut tranſgreſſor earum, excommunicationis anathemati ſubjaceat, quoadusque reſipiſcat, & ſatisfactionem inde canonice [c] veniat.

[c] Forte, reddat.

1078. 1078.

SYNODUS GERUNDENSIS,

celebrata temporibus Gregorii Papæ, inſtante epiſcopo Amato ejus Legato.

Ex eadem collectione, & archivo Gerundenſi.

ANno Dominicæ Incarnationis ſeptuageſimo octavo poſt milleſimum, convenit in Gerundenſem eccleſiam ſancta ſynodus epiſcoporum vel abbatum, ubi vice domni Gregorii Papæ præfuit Amatus epiſcopus, ſanctæ Romanæ Eccleſiæ legatus ; a quo cum ceterorum conniventia ſunt pluxima ſancita ſecundum canonum decreta ; de quiE bus referuntur pauca, ne noſtri decidant memoria.

I.

Primitus enim conſtituit de his qui adſiſtunt altari, in miniſtrando Corpore & ſanguine Dominico ; videlicet ſacerdotibus, levitis, ſive ſubdiaconis, & qui in clero deputati excellentiori de-

ANNO CHRISTI 1078.

voverunt ſe vitæ; ut in nullo contubernio communicentur mulieribus. Si quis vero de cetero palam nupſerit, vel concubinam duxerit, gradus ſui & honoris periculo ſubjaceat, & a clero exeat, quoadusque canonice ſatisfaciat.

II.

Item decrevit, ut nullus epiſcoporum aliquem clericum in eccleſia ſua audeat per pecuniam ſublimare ſive promovere, vel eccleſiaſticos honores vendere. Ille vero qui emerit, non ſolum ſit alienus ea dignitate, quam pecuniis acquiſivit, ſed etiam proprio gradu; & excommunicationi ſuccumbat, donec quod [a] malum obtinuit dimittat.

[a] Forte, male.

III.

Item promulgavit, ut nullus presbyterorum, diaconorum, ſubdiaconorum filius, in eadem eccleſia poſſideat paternos honores.

IV.

Item quod clericorum filii ad altiores gradus non promoveantur: in acceptis autem gradibus maneant, niſi vita illis obſtiterit.

V.

Item etiam filii clericorum, tam laïci, quam clerici, nullo modo poſſideant eccleſiaſticos honores, quos patres eorum pro beneficio Eccleſiæ habuerunt vel retinuerunt. Qui prætermiſerit, excommunicetur.

VI.

Decrevit etiam, ut clerici arma ferentes, niſi dimiſerint arma, ſint alieni a Corpore & ſanguine Domini, & ab ingreſſu totius eccleſiæ, & Chriſtianorum ſepultura, & omni communione eccleſiaſtica; numquam amplius in Chriſti Eccleſia ad majores honores ſive gradus, ſi [b] rebellendes inſtiterint, ſublimandi.

[b] Pro, rebelles.

VII.

Item conſtituit, ne clericus barbam vel comam nutriat, vel coronam capitis abſcondat, non radendo, vel parvam faciendo, tamquam erubeſcens quod in hereditaria Chriſti ſorte ſit electus; neque ulterius induat militaria indumenta, diverſis variata coloribus.

VIII.

In conſanguinitate conjuncti, niſi digna ſatisfactione ſeparentur, ſeparati ab Eccleſia & Corpore Chriſti maneant.

IX.

Concubinarii vero & uſurarii, niſi reſipiſcant, excommunicentur.

X.

Sanxerunt etiam, ut omnium terrarum decimatio, quam exſecranda infidelium Judæorum ſævitia excolebat, ita illi exhiberentur eccleſiæ, in cujus parochia eædem terræ ſitæ eſſent, quemadmodum ſi a Chriſtianis colerentur.

XI.

Item ſtatuerunt, ut ſi quæ Eccleſiæ per pecuniam eſſent conſecratæ, vel a ſimoniaco, a legitimo canonice conſecrentur epiſcopo. Si qui etiam clerici pecuniam præbendo, vel a ſimoniaco ſunt ordinati, eodem modo a catholico ordinentur epiſcopo. Non enim in his ſit reiteratio, ſed ipſa conſecratio; quoniam nihil præceſſerat, quod ratum haberi queat.

XII.

Clerici autem alterius regionis non recipiantur ſine proprii Pontificis litteris.

XIII.

Scimus quidem laïcis eccleſias non competere: ſed ubi illæ ex toto auferri non poſſint, ſaltem oblationes Miſſarum aut altarium, ſeu primitias, laïcis omnino prohibemus. De cœmeteriis autem, & ſepultura, & baptiſteriis, exactionem fieri omnino prohibemus.

AMATUS epiſcopus, ſanctæ Romanæ eccleſiæ legatus, his ſynodalibus geſtis vice domini mei Papæ ſubſcripſi.
Berengarius Gerundenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Berengarius Auſonenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Raymundus Elenenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Raymundus Rotenenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Petrus Carcaſſonenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Umbertus Barcbinonenſis epiſcopus ſubſcripſi.
Guillermus Convenienſis epiſcopus ſubſcripſi.
Fulco archidiaconus, agens vices Urgellenſis epiſcopi ſubſcripſi.

XIII.

S. D. N. INNOCENTII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XII.

Damnatio & prohibitio libri Pariſiis anno MDCXCVII. impreſſi, cui titulus, *Explication des Maximes des Saints ſur la vie interieure &c.*

Error hac Conſtitutione confixus, adeo ſopitus extinctuſque videbatur, flagranti ſtudio Chriſtianiſſimi Regis in avita Religione retinenda, ut olim nobis non neceſſaria videretur in hac Collectione vel hujus Pontificis Decreti editio, vel Regis diplomatis, quo promulgato illius præcipitur. Maturius autem rem poſtea penſantibus, ne quid in eo genere prætermiſſum a nobis quocumque prætextu quiſquam jactaret, viſum eſt poſtmodum utrumque edendum, alieno potius loco quam nullo.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm alias ad Apoſtolatus noſtri notitiam pervenerit in lucem produxiſſe librum quemdam Gallico idiomate editum, cui titulus: *Explication des Maximes des Saints ſur la vie interieure, par Meſſire François de Salignac Fenelon, Archeveſque Duc de Cambray, Precepteur de Meſſeigneurs les Ducs de Bourgogne, d'Anjou & de Berry. A Paris chez Pierre Aubouin, Pierre Emery, Charles Clouſier* 1697. ingens vero ſubinde de non ſana libri hujuſmodi doctrina excitatus in Galliis rumor adeo percrebruerit, ut opportunam Paſtoralis vigilantiæ noſtræ opem efflagitaverit; Nos eumdem librum nonnullis ex venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, aliiſque in ſacra Theologia Magiſtris, mature, ut rei gravitas poſtulare videbatur, exa-

Digitized by Google

minandum commiſimus. Porro hi mandatis noſtris obſequentes, poſtquam in quamplurimis Congregationibus varias propoſitiones ex eodem libro excerptas diuturno accuratoque examine diſcuſſerant, quid ſuper earum ſingulis ſibi videretur, tam voce quam ſcripto nobis expoſuerunt. Auditis igitur in pluribus itidem eorum nobis deſuper actis Congregationibus memoratorum Cardinalium, & in ſacta Theologia Magiſtrorum ſententiis, Dominici gregis nobis ab æterno Paſtore crediti periculis, quantum nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, librum prædictum ubicumque, & quocumque alio idiomate, ſeu quavis editione, aut verſione huc uſque impreſſum, aut in poſterum imprimendum, quippe ex cujus lectione & uſu fideles ſenſim in errores ab Eccleſia Catholica jam damnatos induci poſſent, ac inſuper tamquam continentem propoſitiones ſive in obvio earum verborum ſenſu, ſive attenta ſententiarum connexione, temerarias, ſcandaloſas, male ſonantes, piarum aurium offenſivas, in praxi pernicioſas, ac etiam erroneas, reſpective, tenore præſentium damnamus & reprobamus: ipſiuſque libri impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem & uſum omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus, etiam ſpecifica & individua mentione & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, interdicimus, & prohibemus. Volentes & Apoſtolica auctoritate mandantes, ut quicumque ſupradictum librum penes ſe habuerint, illum ſtatim atque præſentes litteræ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere ac conſignare omnino teneantur. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Ceterum propoſitiones in dicto libro contentæ, quas Apoſtolici cenſura judicii, ſicut præmittitur, configendas duximus, ex Gallico idiomate in Latinum verſæ, ſunt tenoris, qui ſequitur; videlicet:

I. Datur habitualis ſtatus amoris Dei, qui eſt caritas pura, & ſine ulla admixtione motivi proprii intereſſe. Neque timor pœnarum, neque deſiderium remunerationum habent amplius in eo partem. Non amatur amplius Deus propter meritum, neque propter perfectionem, neque propter felicitatem in eo amando inveniendam.

II. In ſtatu vitæ contemplativæ, ſive unitivæ, amittitur omne motivum intereſſatum timoris, & ſpei.

III. Id quod eſt eſſentiale in directione animæ eſt non aliud facere, quam ſequi pedetentim gratiam cum infinita patientia, præcautione, & ſubtilitate. Oportet ſe intra hos limites continere, ut ſinatur Deus agere, & numquam ad purum amorem ducere, niſi quando Deus per unctionem interiorem incipit aperire cor huic verbo, quod adeo durum eſt animabus adhuc ſibimet affixis, & adeo poteſt illas ſcandalizare, aut in perturbationem conjicere.

IV. In ſtatu ſanctæ indifferentiæ anima non habet amplius deſideria voluntaria & deliberata propter ſuum intereſſe, exceptis iis occaſionibus, in quibus toti ſuæ gratiæ fideliter non cooperatur.

V. In eodem ſtatu ſanctæ indifferentiæ nihil nobis, omnia Deo volumus. Nihil volumus ut ſimus perfecti & beati propter intereſſe proprium: ſed omnem perfectionem ac beatitudinem volumus in quantum Deo placet efficere, ut velimus res iſtas impreſſione ſuæ gratiæ.

VI. In hoc ſanctæ indifferentiæ ſtatu nolumus amplius ſalutem, ut ſalutem propriam, ut liberationem æternam, ut mercedem noſtrorum meritorum, ut noſtrorum intereſſe omnium maximum; ſed eam volumus voluntate plena, ut gloriam & beneplacitum Dei, ut rem, quam ipſe vult, & quam nos vult velle propter ipſum.

VII. Derelictio non eſt niſi abnegatio, ſeu ſui ipſius renonciatio, quam Jeſus Chriſtus a nobis in Evangelio requirit, poſtquam externa omnia reliquerimus. Iſta noſtri ipſorum abnegatio, non eſt, niſi quoad intereſſe proprium... Extremæ probationes, in quibus hæc abnegatio, ſeu ſui ipſius derelictio exerceri debet, ſunt tentationes, quibus Deus æmulator vult purgare amorem, nullum ei oſtendendo perfugium, neque ullam ſpem quoad ſuum intereſſe proprium, etiam æternum.

VIII. Omnia ſacrificia, quæ fieri ſolent ab animabus quam maxime diſintereſſatis circa earum æternam beatitudinem, ſunt conditionalia.... Sed hoc ſacrificium non poteſt eſſe abſolutum in ſtatu ordinario. In uno extremarum probationum caſu hoc ſacrificium fit aliquo modo abſolutum.

IX. In extremis probationibus poteſt animæ invincibiliter perſuaſum eſſe perſuaſione reflexa, & quæ non eſt intimus conſcientiæ fundus, ſe juſte reprobatam eſſe a Deo.

X. Tunc anima diviſa a ſemetipſa exſpirat cum Chriſto in cruce, dicens: Deus Deus meus, ut quid dereliquiſti me? In hac involuntaria impreſſione deſperationis conficit ſacrificium abſolutum ſui intereſſe proprii quoad æternitatem.

XI. In hoc ſtatu anima amittit omnem ſpem ſui proprii intereſſe, ſed numquam amittit in parte ſuperiori, id eſt, in ſuis actibus directis & intimis ſpem perfectam, quæ eſt deſiderium diſintereſſatum promiſſionum.

XII. Director tunc poteſt huic animæ permittere, ut ſimpliciter acquieſcat jacturæ ſui proprii intereſſe & juſtæ condemnationi, quam ſibi a Deo indictam credit.

XIII. Inferior Chriſti pars in cruce non communicavit ſuperiori ſuas involuntarias perturbationes.

XIV. In extremis probationibus pro purificatione amoris fit quædam ſeparatio partis ſuperioris animæ ab inferiori.... In iſta ſeparatione actus partis inferioris manant ex omnino cæca & involuntaria perturbatione; Nam totum quod eſt voluntarium & intellectuale, eſt partis ſuperioris.

XV. Meditatio conſtat diſcurſivis actibus, qui a ſe invicem facile diſtinguuntur.... Iſta compoſitio actuum diſcurſivorum & reflexorum eſt propria exercitio amoris intereſſati.

XVI. Datur ſtatus contemplationis adeo ſublimis, adeoque perfectæ ut fiat habitualis: ita ut quoties anima actu orat, ſua oratio ſit contemplativa, non diſcurſiva. Tunc non amplius indiget redire ad meditationem, ejuſque actus methodicos.

XVII. Animæ contemplativæ privantur intuitu diſtincto, ſenſibili, & reflexo Jeſu Chriſti duobus temporibus diverſis. Primo, in fervore naſcente earum contemplationis.... Secundo, anima amittit intuitum Jeſu Chriſti in extremis probationibus.

XVIII. In ſtatu paſſivo exercentur omnes virtutes diſtinctæ, non cogitando quod ſint virtutes. In quolibet momento aliud non cogitatur, quam facere id, quod Deus vult: & amor zelotypus ſimul efficit, ne quis amplius ſibi virtutem velit, nec umquam ſit adeo virtute præditus, quam

cum virtuti amplius affixus non eſt.

XIX. Poteſt dici in hoc ſenſu, quod anima paſſiva & diſintereſſata nec ipſum amorem vult amplius, quatenus eſt ſua perfectio & ſua fœlicitas ; ſed ſolum quatenus eſt, id quod Deus a nobis vult.

XX. In confitendo debent animæ transformatæ ſua peccata deteſtari, & condemnare ſe, & deſiderare remiſſionem ſuorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, ſed ut rem, quam Deus vult, & vult nos velle propter ſuam gloriam.

XXI. Sancti Myſtici excluſerunt a ſtatu animarum transformatarum exercitationes virtutum.

XXII. Quamvis hæc doctrina *(de pure amore)* eſſet pura, & ſimplex perfectio Evangelica in univerſa traditione deſignata, antiqui paſtores non proponebant paſſim multitudini juſtorum, niſi exercitia amoris intereſſati eorum gratiæ proportionata.

XXIII. Purus amor ipſe ſolus conſtituit totam vitam interiorem, & tunc evadit unicum principium, & unicum motivum omnium actuum, qui deliberati, & meritorii ſunt.

Non intendimus tamen per expreſſam propoſitionum hujuſmodi reprobationem alia in eodem libro contenta ullatenus approbare. Ut autem eædem præſentes litteræ omnibus facilius innoteſcant, nec quiſquam illarum ignorantiam valeat allegare, volumus pariter, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur ; ita ut ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent : Utque ipſarum præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die XII. Martii, MDCXCIX. Pontificatus noſtri anno octavo.

J. F. Card. Albanus.

Anno a Nativitate D. N. J. C. 1699. Indictione ſeptima, die vero 13. menſis Martii, Pontificatus autem ſanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. D. Innocentii divina Providentia Papæ XII. anno ejus octavo, ſupradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis, per me Franciſcum Perinum ejuſdem Sanctiſſimi domini noſtri Papæ Curſorem.

Sebaſtianus Vaſellus Mag. Curſ.

DECLARATION DU ROY,

Qui ordonne l'execution de la Conſtitution de N. S. P. le Pape en forme de Bref du 12. Mars 1699. portant condamnation d'un Livre intitulé, *Explication des Maximes des Saints ſur la vie interieure*, compoſé par Mr l'Archeveſque de Cambray.

LOUIS par la grace de Dieu Roy de France & de Navarre. A tous ceux qui ces preſentes Lettres verront, Salut. Les plaintes qui s'éleverent en l'année 1697. en differens endroits de noſtre Royaume, & particulierement en noſtre bonne Ville de Paris, au ſujet du Livre intitulé : Explication des Maximes des Saints ſur la Vie interieure, *compoſé par le Sieur de Salignac Fenelon Archeveſque de Cambray, l'ayant engagé de porter d'abord au ſaint Siege cette affaire qui eſtoit née dans le Royaume, & de ſoumettre au jugement de noſtre ſaint Pere le Pape la doctrine qu'il y avoit expliqué, ſa Sainteté auroit fait examiner ce Livre avec toute l'exactitude que meritent les choſes qui regardent la Foy ; & aprés y avoir travaillé Elle meſme durant un tres long temps avec beaucoup de zele & d'application, elle l'auroit condamné par ſa Conſtitution donnée en forme de Bref le 12. Mars dernier, & auroit ordonné en meſme temps au Sieur Delphini ſon Nonce de nous en preſenter de ſa part un exemplaire, & de nous demander noſtre protection pour la faire executer : Nous l'avons receuë avec le reſpect que nous avons pour le ſaint Siege & pour la perſonne de noſtre ſaint Pere le Pape ; & nous avons eſtimé à propos d'en envoyer des copies à tous les Archeveſques de noſtre Royaume, avec ordre d'aſſembler les Eveſques leurs ſuffragans, afin qu'ils puiſſent accepter cette Conſtitution dans les formes ordinaires, & que joignant ainſi leurs ſuffrages à l'autorité du Jugement de noſtre ſaint Pere le Pape, le concours de ces Puiſſances pût étouffer entierement des nouveautez qui bleſſoient la pureté de la Foy, & dont on pouvoit abuſer pour la corruption de la Morale Chreſtienne. Ces Aſſemblées ont eu le ſuccés que nous en avions eſperé, & nous avons vû avec beaucoup de plaiſir par les Procez verbaux qui Nous en ont eſté preſentez, que les Prelats de noſtre Royaume, & meſme ledit Sieur Archeveſque de Cambray reconnoiſſans dans la Conſtitution de noſtre ſaint Pere le Pape, la doctrine Apoſtolique, l'ont receuë avec le reſpect & la ſoumiſſion qui eſt deuë au Chef qu'il a plû à Dieu de donner ſur la terre à ſon Egliſe ; & nous ont ſupplié en meſme temps de faire expedier nos Lettres patentes pour la faire publier & executer dans noſtre Royaume. Et comme nous ne nous ſervons jamais avec une plus grande ſatisfaction de la puiſſance qu'il a plû à Dieu de nous donner, que lors que nous l'employons pour maintenir la pureté de la Foy comme un Roy Tres-Chreſtien, redevable à la bonté divine d'une ſi longue ſuite de graces & de proſperitez, eſt obligé de le faire : A ces cauſes, Nous avons dit, declaré & ordonné, diſons, declarons & ordonnons par ces Preſentes ſignées de noſtre main, Voulons & Nous plaiſt, que ladite Conſtitution de noſtre ſaint Pere le Pape en forme de Bref, attachée ſous le contre-ſcel de noſtre Chancellerie, acceptée par les Archeveſques & Eveſques de noſtre Royaume, y ſoit receuë & publiée, pour y eſtre executée,*

cutée, gardée & obſervée ſelon ſa forme & teneur: Exhortons à cette fin, & neanmoins enjoignons à tous les Archeveſques & Eveſques, conformement aux reſolutions qu'ils en ont pris eux-meſmes, de la faire lire & publier inceſſamment dans toutes les Egliſes de leurs dioceſes, enregiſtrer dans les Greffes de leurs Officialitez, & de donner tous les ordres qu'ils eſtimeront les plus efficaces pour la faire executer ponctuellement. Ordonnons en outre que ledit livre, enſemble que tous les écrits qui ont eſté faits, imprimez & publiez, pour la défenſe des Propoſitions qui y ſont contenuës, & qui ont eſté condamnées, ſeront ſupprimez, défendons à toutes ſortes de perſonnes à peine de punition exemplaire, de les debiter, imprimer, & meſme de les retenir. Enjoignons à ceux qui en ont de les rapporter aux Greffes des Juſtices dans le reſſort deſquelles ils demeurent, ou en ceux des Officialitez pour y eſtre ſupprimez. Et à tous nos Officiers, & autres auſquels la Police appartient de faire toutes les diligences & perquiſitions neceſſaires pour l'execution de cette preſente diſpoſition. Défendons pareillement à toute ſorte de perſonnes, de compoſer, imprimer & debiter à l'avenir aucuns écrits, lettres ou autres ouvrages, ſous quelque titre, & en quelque forme que ce puiſſe eſtre, pour ſoûtenir, favoriſer & renouveller leſdites Propoſitions condamnées, à peine d'eſtre procedé contr'eux comme perturbateurs du repos public.

Si donnons en mandement à nos amez & feaux les Gens tenans noſtre Cour de Parlement, que s'il leur appert, que dans ladite Conſtitution en forme de Bref, il n'y ait rien de contraire aux ſaints Decrets, Conſtitutions Canoniques; aux Droits & Prééminences de noſtre Couronne & aux Libertez de l'Egliſe Gallicane, ils ayent à faire lire, publier & enregiſtrer nos preſentes Lettres, enſemble ladite Conſtitution; & le contenu en icelles garder & faire garder & obſerver par tous nos ſujets dans l'étenduë du reſſort de noſtredite Cour, & en ce qui depend de l'autorité que nous luy donnons. Enjoignons en outre à noſtredite Cour, & à tous nos autres Officiers chacun endroit ſoy, de donner auſdits Archeveſques & Eveſques, & à leurs Officiaux, le ſecours & aide du bras ſeculier, lors qu'ils en ſeront requis dans les cas de droit, pour l'execution de ladite Conſtitution: Car tel eſt noſtre plaiſir. En témoin dequoy Nous avons fait mettre noſtre ſcel à ces Preſentes. Données à Verſailles, le quatriéme jour du mois d'Aouſt, l'an de grace mil ſix cens quatre-vingt-dixneuf, & de noſtre regne le cinquante-ſeptiéme. Signé, LOUIS. Et plus bas, *Par le Roy,* PHELYPEAUX. *Et ſcellée du grand ſceau de cire jaune.*

Regiſtrées, Oüy & ce requerant le Procureur General du Roy, pour eſtre executées ſelon leur forme & teneur; & copies collationnées envoyées aux Bailliages & Senechauſſées du Reſſort, pour y eſtre leûës, publiées, & regiſtrées; Enjoint aux Subſtituts du Procureur General du Roy d'y tenir la main, & d'en certifier la Cour dans un mois, ſuivant & aux charges portées par l'Arreſt de ce jour. A Paris en Parlement, le 14. Aouſt, mil ſix cens quatre-vingt-dixneuf. *Signé,* DONGOIS.

His Actis ſubjicere viſum eſt ipſum Illuſtriſſimi Præſulis inſtrumentum, quo latæ in librum ſuum a Summo Pontifice ſententiæ ſubſcripſit.

MANDEMENT DE MESSIRE FRANÇOIS DE SALIGNAC LA MOTHE FENELON;

Archeveſque Duc de Cambray, &c.

FRANÇOIS par la miſericorde de Dieu, & la grace du ſaint Siege Apoſtolique Archeveſque Duc de Cambray, Prince du ſaint Empire, Comte du Cambreſis, &c. Au Clergé Seculier & Regulier de noſtre dioceſe, ſalut & benediction en noſtre Seigneur.

Nous nous devons à vous ſans reſerve, mes tres-chers Freres, puiſque nous ne ſommes plus à nous, mais au troupeau qui nous eſt confié. Nos autem ſervos veſtros per Jeſum. *C'eſt dans cet eſprit que nous nous ſentons obligez de vous ouvrir ici noſtre cœur, & de continuer à vous faire part de ce qui nous touche ſur le livre intitulé,* Explication des Maximes des Saints.

Enfin N. S. P. le Pape a condamné ce livre avec les 23. Propoſitions, qui en ont eſté extraites, par un Bref datté du 12. de Mars, qui eſt maintenant répandu par tout, & que vous avez déja veû.

Nous adherons à ce Bref, mes tres-chers Freres, tant pour le texte du livre que pour les 23. Propoſitions, ſimplement, abſolument, & ſans ombre de reſtriction. Ainſi nous condamnons tant le livre que les 23. Propoſitions, préciſement dans la meſme forme & avec les meſmes qualifications, ſimplement, abſolument, & ſans aucune reſtriction. De plus nous défendons ſous la meſme peine à tous les fidelles de ce dioceſe de lire & de garder ce livre.

Nous nous conſolerons, mes tres-chers Freres, de ce qui nous humilie, pourveû que le miniſtere de la parole que nous avons receû du Seigneur pour voſtre ſanctification, n'en ſoit pas affoibli, & que nonobſtant l'humiliation du Paſteur, le troupeau croiſſe en grace devant Dieu.

C'eſt donc de tout noſtre cœur que nous vous exhortons à une ſoumiſſion ſincere & à une docilité ſans reſerve, de peur qu'on n'altere inſenſiblement la ſimplicité de l'obéïſſance au ſaint Siege, dont nous voulons, moyennant la grace de Dieu, vous donner l'exemple juſqu'au dernier ſoupir de noſtre vie.

A Dieu ne plaiſe, qu'il ſoit jamais parlé de nous, ſi ce n'eſt pour ſe ſouvenir qu'un Paſteur a cru devoir eſtre plus docile que la derniere brebis du troupeau, & qu'il n'a mis aucune borne à ſa ſoumiſſion.

Je ſouhaite, mes tres-chers Freres, que la grace de noſtre Seigneur J. C. l'amour de Dieu, & la communication du ſaint Eſprit demeure avec vous tous. Amen.

Signé, † FRANÇOIS Archeveſque Duc de Cambray.

Par Monſeigneur; DES ANGES *Secretaire.*

XIV.

P. JACOBI SIRMONDI

E SOCIETATE JESU,

in varia Concilia Notæ huc reſervatæ.

SIRMONDIANI nominis fama, & debita ei viro reverentia, vetat omitti Notas, quas ille in varia Concilia, præſertim Gallicana, dudum conſcripſit, jam a P. Labbeo editas : quantumvis noſtras ſolummodo Adnotationes huic noviſſimæ Editioni adtexere primo conſilium foret. Nunc eas igitur repræſentamus, quæ non ſunt ſuis exhibitæ locis ; tomo & pagina indicatis, quo ſingulas referri oporteat.

IN CONCILIUM ARELATENSE I.

Tomo 1. pag. 259. A. *EPiſtola Conſtantini.* Hanc epiſtolam cum altera ſynodica ad Silveſtrum, primus ante annos XL. in lucem dedit Petrus Pithœus, & partem eſſe Actorum Concilii Arelatenſis recte judicavit. Ideo & nos illas ſuis hic locis reddendaa curavimus.

Ibidem. *Ælafio.* Ita veteres ſchedæ Pithœanæ, quo pro alii poſtea conjecturæ indulgentes, *Ablavio* ediderunt. Quod vero vicarium Africæ appellavimus, noſtra fuit conjectura, quia vicariæ poteſtati congruere videbantur quæ Ælafio præcipit Imperator.

Pag. 262. B. *Correctore Siciliæ.* Interpres Euſebii corruptum nactus Græcum exemplar, conductorem reddidit : & corrupte, nunc etiam in vulgatis κατήκτορος legitur, pro κορρήκτορος. Siciliam enim, quæ Conſulares poſtea judices habuit, Correctoribus aliquando paruiſſe confirmat vetus inſcriptio Lilybætana : *Zenofilo v. c. Correctori provinciæ Siciliæ.*

Pag. 262. C. *Epiſtola ſynodi.* Huic titulus in iiſdem ſchedis : *Concilium epiſcoporum Arelate celebratum, & directum Silveſtro epiſcopo.* Et hanc quoque agnoſcunt antiquæ canonum collectionea, una Andegavenſis, altera S. Benigni Divionenſis, quæ peimum hujua concilii canonem iiſdem, quibus infra texitur, verbis proferunt : *Cenſuimus ergo Paſcha Domini per orbem totum una die celebrare.*

Pag. 263. E. *Paſchæ Dominici.* Aut legendum *Paſchæ Domini,* ſicut in epiſtola ſynodica, & apud Ivonem & Gratianum legitur ; aut, ut optimi quique codices habent, *Paſchæ Dominicæ,* uſu apud multos tum recepto, qui in eo caſu ſic enontiabant : ut Gaudentius Brixianus tract. IV. *Judaïcæ Paſchæ obſervationem,* & *lex celebrandæ Paſchæ* apud eumdem tract. VIII. Item *dies futuræ Paſchæ* in concilio Maximianiſtarum, quod recitat Auguſtinus in expoſitione pſalmi XXXVI.

Pag. 265. A. *De Afris.* Certa lectio, quam afferunt codices antiqui, & epiſtola ſynodica. Male in vulgatis & apud Gratianum legitur *de Arianis* : Ariani ſiquidem exorti hoc tempore nondum erant.

Pag. 266. A. *Ut nullus epiſcopus alium epiſcopum inculcet.* Diſtinctus eſt canon in vulgatis, & apud Burchardum & Ivonem, atque in collectione ſancti Benigni. Rectius autem, mea ſententia, in codice Remenſi, Foſſatenſi, & aliis, cum ſuperiore tamquam ejus membrum conjungitur.

Ibidem. *De diaconibus urbicis.* Canonem hunc cum ſequenti, pro tribus qui vulgo male concepti erant, ex veterum librorum fide reſtituimus.

Pag. 266. B. *Nomina epiſcoporum.* Secuti ſumus in hoc indice codicem Corbeïenſem, in quo epiſcoporum nomina civitatum nominibus præponuntur : cum in aliis contra, ut in Remenſi, ſicut in Suriana editione, poſtponantur hoc modo : *Ex provincia Sicilia, civitate Syracuſanorum, Chreſtus epiſcopus, Florus diaconus,* & ita deinceps in ceteris. Verum in Corbeïenſi pro Chreſto legitur *Creſcens,* quemadmodum in epiſtola ſynodica, ut jure ambigi queat, utrum nomen fuerit epiſcopi Syracuſani.

Genialis diaconus. Ita & in Remenſi : in nonnullis tamen, *Genialis epiſcopus,* ſicut in vulgatis. Pag. 267. C.

De civitate Eloſatium. Quidam *Toloſa,* vel *Toloſatium,* eorum fortaſſe judicio, quibus minus nota erat civitas Eloſatium. Ibidem.

Reſcriptum Conſtantini. Extat in iiſdem ſchedis Pi- Pag. 268. A.
thœanis, ſeu Tiliania, poſt collationem Donatiſtarum editum cum hoc titulo : *Epiſtola Imperatoris Conſtantini, ubi dixit quia pars Donati, quomodo forenſes, ſic litigant, ut denuntient & appellent, & Imperatorem deſiderent audire poſt epiſcoporum judicia.* Pertinere autem (quod Pithœum non vidiſſe mirum eſt) ad Concilium Arelatenſe, tum aliia argumentia deprehendimus, tum indicio epiſtolæ CLXII. ſancti Auguſtini, ubi eamdem Conſtantini adverſus Donatiſtas deteſtationem commemorat. Sed epiſtola concilii, cui Conſtantinus reſpondet, hactenus reperta non eſt.

EJUSDEM NOTÆ POSTUMÆ IN CONCILIUM ARELATENSE I.

anno Chriſti CCCXIV. habitum.

COncilium hoc ſanctus Auguſtinus lib. II. de baptiſmo contra Donatiſtas, ejus auctoritate, tacito licet nomine, illos impugnans, plenarium, univerſale, atque univerſæ eccleſiæ concilium vocat : quod eo nimirum non ex Gallicanis modo, verum etiam ex univerſis propemodum Italiæ, Africæ, Hiſpaniæ, Britanniæ, totiuſque Occidentis provinciis, epiſcopi convenerint. Totum orbem, ſicut univerſam eccleſiam dicere, quæ toto Occidente pateret, tum Auguſtino, tum aliis olim ſacris ſcriptoribus, mos fuit. Quare de hac iſta ſynodo agens concilium II. Arelatenſe can. XVIII. ſic loquitur : *Ad Arelatenſis epiſcopi arbitrium ſynodus congreganda : ad quam urbem ex omnibus mundi partibus, ſub ſancti Marini tempore legimus celebratum fuiſſe concilium atque conventum.*

De Donatiſtis, qui contra Cæcilianum epiſcopum ſchiſma fecerant in Africa, judicatum ſuperiore anno jam fuerat in concilio Romano, cui præſidens Melchiades Papa Cæcilianum, repulſis illorum criminationibus, innocentem pronunciarat. Sed quia Donatiſtæ, de concilii Romani judicio quamvis injuſte conquerebantur, ceſſit illo-

Digitized by Google

rum pertinaciæ Imperator, decrevitque ut in altero epiſcoporum conſeſſu iterum audirentur. Itaque ſynodum apud Arelatem ea de cauſa congregari juſſit. Sanctus Auguſtinus epiſtola CLXII. *Judices*, inquit, *eccleſiaſticos, tantæ auctoritatis epiſcopos, quorum judicio & Cæciliani innocentia, & eorum improbitas declarata eſt, apud Imperatorem accuſare auſi ſunt quod male judicarint. Dedit ille aliud Arelatenſe judicium: aliorum ſcilicet epiſcoporum, non quia jam neceſſe erat, ſed eorum perverſitatibus cedens, & omnimodo cupiens tantam impudentiam cohibere.* Meminit ſynodi ejuſdem & alibi ſæpe, ut in epiſt. LXVIII. CLXV. CLXVI. CLXVII. CLXXI. lib. 1. contra epiſtolam Parmeniani, & aliis locis.

Tomo 1. pag. 259. A. EPISTOLA CONSTANTINI. Hanc inter ceteras deſignat Auguſt. epiſt. 165. documenta enumerans, quæ ad Donatiſtarum cauſam pertinebant: *Itemque alias*, inquit, *litteras, ubi declarat memoratus Imperator, eos apud ſe de collegarum ſuorum judicio, id eſt, epiſcoporum, quos ad urbem Romam miſerat, fuiſſe conqueſtos: ubi etiam alios epiſcopos voluit apud Arelatum judicare.* Ad judicium Arelatenſe convocari oportuit primum partes ipſas, quæ diſſidebant, tum futuros judices epiſcopos. Partes igitur, hoc eſt, Cæcilianum & ejus æmulos Donatiſtas, ex Africa venire juſſit hac epiſtola. Judices epiſcopos ex Italia, Gallia, Hiſpania, Britannia, aliis litteris evocavit, quarum ſpecimen eſt in ſequenti epiſtola ad Chreſtum Syracuſanum. Tempus autem habendo concilio præfixum, ut ex utriuſque epiſtolis patet, dies Kalendarum Auguſtarum.

Pag. 260. B. SINGULAS TRACTORIAS TRIBUAS. Tractoriæ dicebantur diplomata ſeu codicilli, quibus copia fiebat uſurpandi curſus publici. Gloſſæ juris: *Tractoria*, κώδικες ἐπάρχου· ἢ ϰ κομβῖνα, ἤτοι σύνθημα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων. *Juſſio præfecti, ſive combina vel ſynthema de curſualibus animalibus.* Angarialis etiam dicitur in epiſtola præfectorum ad Celſum vicarium Africæ, de Donatiſtis qui in Gallias Cæcilianum accuſaturi venerant ad Conſtantinum: *Angarialem his cum annonaria competentia uſque ad Arelatenſem portum ſecundum imperatum clementiſſimi principis dedimus.* Ceterum ut ad ſynodum Arelatenſem venturis hoc loco, ſic ad ſynodum poſtea Nicænam evocatis, conceſſam a Conſtantino evectionem publicam, auctores ſunt Euſebius lib. 3. de ejus vita cap. 6. & Theodoretus lib. 1. cap. 7. Conſtantini vero exemplum alii deinceps, qui ſynodos coëgere, principes imitati ſunt.

Pag. 255. E. CHRESTO EPISCOPO SYRACUSANO. Vera Conſtantini ad Chreſtum epiſtola non exſtat. Noſtra hæc ad Græcam ejus interpretationem efficta eſt, quam ex latina Conſtantini expreſſam habet Euſebius lib. 10. hiſtor. cap. 5. Nec vero ad Syracuſanum tantum epiſcopum miſſa eſt, ſed ad alios etiam diviſarum provinciarum antiſtites. Quod genus epiſtolas generales appellabant, quia uno exemplo, paucis mutatis, ad diverſos mittebantur. Cujuſmodi eſt illa, quam ſuo loco reddidimus, Ravennii Arelat. epiſtola generalis, qua epiſcopos ad ſynodum evocat in cauſa inſulæ Lirinenſis.

Pag. 261. C. EPISTOLA SYNODI ARELAT. Synodicæ hujus pars prior Donatiſtas perſtringit, euſque ſynodi ſententia damnatos ac repulſos docet. Pars altera canones continet, qui a ſynodo diſcuſſa & finita Donatiſtarum cauſa, ſanciti ſunt. Sed in mutilo exemplari, præter canones plurimos, qui deſiderantur, deerat etiam mentio epiſtolæ quam ſynodus de rebus in ea geſtis ad Conſtantinum ſcripſerat, iiſque reſcribere Imperator *tædians*, ut ait, *juſſit omnes ad ſuas ſedes redire.* Neque enim, quod nonnulli faciunt, ſic accipi debent hæc verba, quaſi Conſtantinus ſynodo interfuerit, quem abfuiſſe docebimus: ſed ad ejus reſcriptum referenda ſunt, quod infra poſt canones editum eſt ſuo loco.

CANONES.

Can. I. UT UNO DIE ET UNO TEMPORE. Idem poſtea conſtituit ſynodus Nicæna. Conſtantinus in epiſtola de ſynodi decretis apud Euſebium lib. 3. de ejus vita cap. 18. κοινῇ πάντων ἤρεσε κρίσει, τὴν ἁγιωτάτην τοῦ πάσχα ἑορτὴν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συντελεῖσθαι. *Viſum eſt*, inquit, *communi omnium judicio, ſanctiſſimum Paſchæ feſtum uno eodemque die celebrandum eſſe.* Antea enim, ut Epiphanius de eadem re agens obſervat hæreſi 69. ἐθορύβουν περὶ τοῦ ἐρωτᾶσθαι, ἢ πολλὴ φύρσις ἦν μετ' ὄκνου καμ-ματ. *Non eodem omnes tempore obſervabant, & ſumma erat per illud tempus confuſio.*

JUXTA CONSUETUDINEM. Moris hujus meminit Innocentius Papa epiſtola 10. ad Aurelium epiſcopum Carthaginienſem, cui ſuam de anni, ut reor, CDXIV. Paſchali die ſententiam expromens, quid ipſe cum ſuis ſentiat reſcribi poſtulat: *quo deliberatum*, inquit, *Paſchalem diem jam litteris ante, ut moris eſt, ſervandam ſuo tempore præſcribamus.* Meminit & Leo magnus epiſtola IX. editionis noſtræ ad Ravennium Arelatenſem, ubi ad ſuam id ſolicitudinem divina inſtitutione, & paterna traditione, pertinere ſignificat.

ORDINATI FUERINT MINISTRI. Miniſtros hoc loco interpretor ſubdiaconos, & reliquos inferioris ordinis clericos: ut apud Optatum lib. 1. *Certa membra ſua habet eccleſia, epiſcopos, presbyteros, diaconos, miniſtros, & turbam fidelium.* Et Concilii Laodicenſis canone XX. & aliis ὑπηρέται *miniſtri* peculiari nomine dicuntur ſubdiaconi. Diaconos ſane hoc loco non comprehendi conjectura eſt, quia de his poſtea præcipitur can. XXI. Alioqui miniſtros proprie appellari diaconos vox ipſa demonſtrat: & miniſtrare in eccleſia generatim omnes dici, etiam epiſcopos, docet titulus epiſtolæ 215. Auguſtini: *Sanctæ plebi, cui miniſtro, membris Chriſti, Auguſtinus.* Can. II.

QUI ARMA PROJICIUNT IN PACE. Qui extra bellum infeſtis armis alios petunt, eiſque vim aut necem inferunt, hoc eſt qui effundunt ſanguinem belli in pace, ut de Joabo ſacræ litteræ loquuntur, libro III. Regum cap. II. Sicarios enim & homicidas deſignat, quos a ſacra communione paſſim canones excludunt. Quare projicere arma, hoc loco non eſt arma abjicere, ſed in alium conjicere. Quod dum inſolens quibuſdam videtur, canonem non ad homicidas, ſed ad ῥιψάσπιδας & militiæ deſertores, retulerunt, ut Ivo Carnotenſis, qui pro eo quod *in pace* ſcriptum eſt, *in prælio* legit, parte 10. cap. 122. Can. III.

DE AGITATORIBUS. Circiſſarii agitatores dicti ſunt in ſynodica ad Silveſtrum. Aurigæ nimirum Circenſes, ſeu quadrigarii, qui quadrigas agitabant in Circo. De his ſynodus Eliberitana, quæ Arelatenſem paucis annis anteceſſit, canone LXII eodem modo ſtatuit, ut ſi poſt ſuſceptam fidem ad priſtinam artem reverſi fuerint, ab eccleſia projiciantur. Can. IV.

DE THEATRICIS.] Scenicos quoque hiſtriones, ut Tertullianus in libro de Idololatria docet, Dei diſciplina non recipit. Itaque hoc loco excommunicantur, quamdiu agunt & artem exercent. Et epiſcopi Africæ petendum ab Imperatoribus ſtatuunt ſynodi Africanæ can. XXX. ne hiſtriones, qui Chriſtiani fiebant, ad artem exercendam reduci vel cogi liceat. At ſanctus Cyprianus, epiſtola LXI. ad Eucratium, etiam hiſtrioni, qui a theatro ipſe ceſſaverat, ſed artem alios docebat, negandam communionem decrevit. Can. V.

MANUM IMPONI. Hoc ipſum eſt quod patres Eliberitani canone XXXIX. præceperant, gentilibus, ſi in infirmitate deſideraverint, manum imponi, & Chriſtianos fieri. Ad fidem Chriſti venientibus primum omnium manus imponebatur, & Chriſtiani exinde, credenteſque vocabantur, poſtea catechumeni, ac demum ſuſcepto baptiſmo, fideles. Sulpitius Severus de vita ſancti Martini cap. 10. *Nemo fere ex immani illa multitudine gentilium fuit, qui non impoſitione manus deſiderata, in Dominum Jeſum Chriſtum, relicto impietatis errore, crediderit.* Idem cap. 16. *Quo viſo Tetradius Dominum noſtrum Jeſum credidit, ſtatimque catechumenus factus, nec multo poſt baptizatus.* Denique ſynodus prima Conſtantinopolitana canone VII. de hæreticis quibuſdam, ὡς Ἕλληνας, inquit, δεχόμεθα, καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν ποιοῦμεν αὐτοὺς Χριστιανούς, τὴν δὲ δευτέραν κατηχουμένους, εἶτα βαπτίζομεν. *Velut gentiles admittimus: & primo quidem die eos Chriſtianos facimus, altero catechumenos, deinde baptizamus.* Can. XLV. Eliberitano, catechumeni dicuntur Chriſtiani, & Aug. de Paſtor. cap. 13. Conſtat ergo impoſitionem manus in his canonibus non ad baptiſmum, quod nonnullis placuit, neque ad confirmationem, referri oportere; ſed Can. VI.

ad ritum illum quo Chriſtiani fiebant. Aliud enim, ut dixi, Chriſtiani & credentes erant, aliud fideles. Auguſtinus epiſtola LXVII. ad Alypium. *Narrat*, inquit, *gaudia de Gabiniano, quod non ſolum Chriſtianus, ſed etiam fidelis ſit valde bonus per Paſchæ proxime baptizatus.* Gaudentius Brixianus Tract. v. *Hujus agni carnem tam fideles in myſterio, quam ſimul univerſi credentes, in fide debemus edere.* Chryſologus vero ſermone LII. *Hinc eſt, quod veniens ex gentibus, impoſitione manus & exorciſmis ante a dæmone purgatur, & apertionem aurium percipit, ut fidei capere poſſit auditum.* Et Cod. Theod. lex 2. de apoſtatis, diſtinguit Chriſtianos ac fideles, a Chriſtianis & catechumenis tantum.

Can. VII. DE PRÆSIDIBUS QUI FIDELES. Chriſtiani olim, dum pagani principes fuerunt, a publicis fere adminiſtrationibus abſtinebant, ut docet Tertullianus libro de Idololatria cap. 17. quia propter curam ſacrorum ſpectaculorumque, quam ſuſtinere magiſtratus ſolebant, difficillimum erat, ut omnem idololatriæ labem evaderent. Idcirco qui magiſtratum aliquem capeſſerent, eos, quamdiu in eo verſabantur, a communione prohibebant. Quod Eliberitani canones oſtendunt, præcipue LVI. *Magiſtratum, anno quo agit duumviratum, prohibere placuit, ut ſe ab eccleſia cohibeat.* Nunc vero, quia ſub principe Chriſtiano minus erat periculi, faciliuſque a vetitis abſtinere licebat: res in hac ſynodo ad hunc modum temperata eſt, ut profecturis ad regendas provincias fidelibus litteræ quidem communicatoriæ concedantur: ita tamen ut illos obſervent locorum epiſcopi: ac ſi quid contra diſciplinam agere cœperint, tum demum eos a communione prohibeant. Quod ipſum de iis quoque ſtatuit, qui rempublicam in urbe aliqua gerere volunt, ut duumviri in coloniis & municipiis.

LITTERAS COMMUNICATORIAS. Præſides aliive rectores provinciarum, ex provinciis ipſis deligi non ſolebant, ſed aliunde mittebantur. Proinde litteris communicatoriis ſive formatis indigebant, ſine quibus aditus ad communionem peregrinis apud exteros non foret.

Can. VIII. DE AFRIS. Quidam legunt, *de Arianis*, ut Gratianus de conſecratione diſt. 4. vulgati hactenus libri, errore manifeſto, cum Arianorum, ſynodi hujus tempore, nondum exortum nomen fuerit. Vera igitur veterum codicum lectio *De Afris*. Afros autem eos intelligit, qui Africanæ ſub Cypriano ſynodi de rebaptizandis hæreticis errorem ſectantes, baptiſmum iterare non dubitabant. Quo ex numero Donatum Carthaginenſem æmulum Cæciliani fuiſſe liquet, in quem proxime, ut Optatus libro I. tradit, latæ in Concilio Romano hæ ſententiæ fuerant: *Quod confeſſus ſit ſe rebaptizaſſe, & epiſcopis lapſis manum impoſuiſſe.* Eumdem errorem poſteri Donatiſtæ pertinaciſſimis animis tenuerunt: non in his ſolum qui ab hæreſi veniebant, ſed in iis etiam, qui in catholica baptizati fuerant, baptiſmum peſſimo exemplo repetentes.

Ibidem. MANUS EI TANTUM IMPONATUR. Ad confirmationem nimirum. Leo Magnus epiſtola 85. ad Nicetam cap. 7. *Qui baptiſmum ab hæreticis receperunt, ſola ſancti Spiritus invocatione per impoſitionem manuum confirmandi ſunt.* Synodi hæc eſt ſententia. Qui ad eccleſiam veniunt ab hæreſi, aut juxta formulam baptizati ſunt in Trinitate; & cum rite baptizati ſint, rebaptizandi non ſunt: aut baptiſmi formam non ſuſceperunt; & baptizandi ſunt, quia baptizati non ſunt. Ita omnem iterandi baptiſmatis anſam excludit ac penitus interdicit. Quare concilii hujus auctoritate adverſus Donatiſtas magnopere pugnat Auguſtinus, & Cypriani ſynodo, cujus illi auctoritate ſe rebaptizare jactitabant, anteponendam docet libro II. de baptiſmo contra Donatiſtas cap. IX. *Poſtea tamen*, inquit, *dum inter multos ex utraque parte tractatur & quæritur, non ſolum inventa eſt veritas, ſed etiam ad plenarii concilii auctoritatem roburque perducta, poſt Cypriani quidem paſſionem, ſed antequam nos nati eſſemus.* Et poſt alia: *Quapropter illud unum conſiderent, quod omnibus patet. Si auctoritas Cypriani ſequenda eſt, magis eam ſequendam in unitate ſervanda, quam in eccleſiæ conſuetudine commutanda. Si autem concilium ejus attenditur, huic eſt univerſæ eccleſiæ poſterius concilium præponendum. Nam & concilia poſteriora prioribus apud poſteros præponuntur, & univerſum partibus ſemper jure optimo præponitur.* Concilium Arelatenſe, quod tranſmarinum & univerſale jam dixerat, hic rurſum plenarium & univerſæ eccleſiæ concilium vocat, quia ex univerſa Occidentis eccleſia eo convenerant, ut dictum eſt.

QUI CONFESSORUM LITTERAS. Per quas pacem & jus communicationis, quo exciderant, lapſis impetrabant, vel ipſi dabant. Quo ſpectans Tertullianus ad Martyres: *Pacem*, ait, *quidam in eccleſia non habentes, a martyribus in carcere exorare conſueverunt.* Harum litterarum quædam interceſſoriæ tantum fuerunt, quibus epiſcopos rogabant, ut lapſis pacem impertirent: cujuſmodi erant illæ, ad quas Cyprianus epiſtola II. reſpondet: *Cum vos ad me* (Martyres ac Confeſſores alloquitur) *litteras direxeritis, quibus examinari deſideria veſtra, & quibuſdam lapſis dari pacem poſtulaſtis.* Aliæ, de quibus hic ſermo, libellis continebantur, per quos pacem ipſi & euchariſtiam dabant, darique mandabant, quarum item ſpecimen in eadem epiſtola Cypriani: *Audio quibuſdam*, inquit, *ſic libellos fieri, ut dicatur: Communicet ille cum ſuis.* Et in epiſtola XVII. quæ eſt Confeſſorum ad Cyprianum: *Scias nos illis dediſſe pacem, & hanc formam per te & aliis epiſcopis innoteſcere volumus.* De hujuſmodi ergo confeſſorum litteris præcipit ſynodus, ut his qui eas afferent, iis ſublatis, aliæ dentur ab epiſcopis communicatoriæ. Quod ipſum jam ſtatuerat concilium Eliberitanum, cauſa indita cur ita ſtatueret, canone XXV. *Omnis qui attulerit litteras confeſſorum, ſublato nomine confeſſoris, eo quod omnes ſub hac nominis gloria pacem concutiant, ſimplices communicatoriæ ei dandæ ſunt litteræ.* Can. IX.

QUÆ GENTILIBUS JUNGUNTUR. Concilium Eliberitanum, canone XV. *Propter copiam puellarum, gentilibus minime in matrimonium dandæ ſunt virgines Chriſtianæ, ne ætas in flore tumens in adulterio animæ reſolvatur.* Hic levi pœna percelluntur, quæ gentilibus nupſerint, ut aliquo tempore communione careant. Nam varium plane olim fuit de hujuſmodi copulationibus judicium, ut videre eſt apud ſanctum Auguſtinum, libro de fide & operibus cap. XIX. *Cyprianus*, inquit, *ad malos mores pertinere confirmat jungere cum infidelibus vincula matrimonii, nihil aliud eſſe aſſerens, quam proſtituere gentibus membra Chriſti. Quæ noſtris temporibus jam non putantur peccata, quoniam revera in novo teſtamento nihil inde præceptum eſt: & ideo aut licere creditum eſt, aut velut dubium derelictum.* Hieronymus tamen Tertulliani libro II. ad Uxorem veſtigiis inſiſtens, ejuſmodi nuptias, ut ab Apoſtolo vetitas, reprehendit, lib. I. in Jovinianum. *At nunc*, inquit, *contemnentes Apoſtoli juſſionem, junguntur gentilibus, & templa Chriſti idolis proſtituunt. Ignoſcit Apoſtolus infidelium conjunctioni, quæ habentes maritos, in Chriſtum poſtea crediderunt; non iis, quæ cum Chriſtianæ eſſent, nupſerunt gentilibus.* Tamdemque omnis fidelium cum infidelibus conjunctio, eccleſiæ legibus interdicta penitus & abrogata eſt, cultuſque diſparitate dirimi matrimonia cœperunt. Can. XI.

DE MINISTRIS QUI FENERANT. Miniſtros dicit, de quibus canone II. clericos inferiores: non quod his ſolis fenerare ſit vetitum, ſed quia de his hoc loco præcipi res poſtulabat. Clericos ergo fenerantes hic canon excommunicari jubet; Nicænus XVII. gradu eccleſiaſtico dejici; Eliberinus XX. utrumque: *Si quis clericus*, inquit, *detectus fuerit uſuras accipere, placuit degradari & abſtinere.* Can. XII.

TRADIDISSE DICUNTUR. Inde traditores eo ſæculo appellati, qui in perſecutione Diocletiani codices ſacros exurendos tradiderant, aut qui vaſa & inſtrumenta eccleſiæ, vel latentium fratrum nomina prodiderant. Quo ſpectant illa, quæ in geſtis Cirtenſibus a Pithœo editis leguntur: *Proferte ſcripturas legis, & ſi aliquid aliud hic habetis:* & prolati ſunt, *calices duo aurei, calices ſex argentei, urceola ſex argentea, cucumellum argenteum, lucernæ argenteæ ſeptem, &c.* Item de aliis: *Protulit codices quinque, protulit codices octo.* Et rurſus: *Monſtrate nobis lectores: ſi ubi manent non noſtis, nomina eorum dicite.* Can. XIII.

PLACUIT NOBIS. Poſt ſynodum Romanam, qua

Google

Cæcilianus purgatus eſt, Felicem Aptungenſium epiſcopum, Cæciliani ordinatorem, apud Conſtantinum accuſaverunt Donatiſtæ; *dicentes*, ut ſanctus Auguſtinus epiſtola 166. ſcribit, *eum eſſe traditorem, & ideo Cæcilianum epiſcopum eſſe non poſſe, quod a traditore fuerit ordinatus.* Ceterum cauſa juſſu Imperatoris per Ælianum proconſulem Africæ cognita, Felix a divinarum ſcripturarum proditione, quæ illi objiciebatur, innocens probatus eſt: quod & ſanctus Auguſtinus ibidem atque aliis in locis teſtatur, & ipſa quæ reſtant Æliani acta proconſularia declarant, quorum partem recitat Optatus lib. 1. ſub finem. His igitur de cauſis ſancitum eſt hoc canone, primum quidem traditores, quorum crimen non nudis verbis ab accuſatoribus jactatum, ut in cauſa Felicis, ſed ex actis publicis compertum fuerit, ex clericorum albo expungendos eſſe. Deinde ſi quis a traditore ordinatus ſit, quod in Cæcilianum falſo dixerant Donatiſtæ, huic, ſi aliud nihil obſiſtat, id fraudi eſſe non poſſe, quo minus legitima ſit ordinatio. Poſtremo propter eos qui redemptis teſtibus urgebantur, accuſatorem deinceps, niſi qui actis publicis crimen doceat, recipi nullum debere. Quod propter Ingentium adjectum videtur, qui, ut Æliani acta docent, ſubornatus fuerat, ut traditionis crimen Felici per mendacium affingeret.

Can. XIV. QUI FALSO ACCUSANT FRATRES. Ut Donatiſtæ Cæcilianum & Felicem. De his ſeverius ſtatuens ſynodus Eliberitana can. LXXV. nec in fine dandam illis eſſe communionem decreverat. Quod decretum noſtra ſic temperat, ut non ante finem, ſed in fine tamen dari permittat. Mitior poſthac rurſum Arelatenſis II. quæ exceptionem adjecit, can. XXIV. *Eos*, inquit, *qui falſo fratribus ſuis capitalia objeciſſe convicti fuerint, placuit uſque ad exitum non communicare, ſicut magna ſynodus ante conſtituit, niſi digna ſatisfactione pœnituerint.*

Can. XV. DE DIACONIBUS. Quod diaconibus offerre, id eſt ſacrificare vel Euchariſtiam conſecrare, non liceat, fidem facit canon XVIII. ſynodi Nicænæ, qui affirmat diaconos ἐξουσίαν προσφέρειν μὴ ἔχειν, *offerendi poteſtatem non habere.* Hinc ſcite Hieronymus adverſus Luciferianos de Hilario illorum diacono: *Hilarius*, ait, *cum diaconus de eccleſia receſſerit, ſoluſque, ut putat, turba ſit mundi: neque euchariſtiam conficere poteſt, epiſcopos & presbyteros non habens, neque baptiſma ſine euchariſtia tradere.* Epiphanius item univerſe pronuncians hæreſi 89. Collyridianorum diaconis in eccleſia conceſſum ſcribit, non ut myſteria ipſi perficiant, ſed ut eorum quæ perficiuntur miniſtri ſint. Καὶ γὰρ οὐδὲ διάκονοι ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει ἐπιτετράφθαι τι μυστήριον ἐπιτελεῖν, ἀλλὰ μόνον διακονεῖν τὰ ἐπιτελούμενα. Quæ cum ita ſint, merito Urbanus III. in diaconum Legionenſem, qui Miſſam celebrare auſus eſſet, ſevere animadvertit cap. *Ex litteris. De non ordinato miniſtrante.*

Can. XVI. QUI PRO SUO DELICTO. Burchardus lib. 1. Ivo parte v. & libri excuſi, ac veteres etiam nonnulli, hoc membrum a ſuperioribus ſejungunt, & canonem numerant XVII. Alii optimæ notæ antiquiſſimi codices, cum proximo velut partem ejus connectunt, quibus ego libenter aſſentior: tum quia unum idemque omnibus concilii hujus canonibus eſt exordium, a quo hic ſolus diſcreparet: tum quia cum præcedentibus hæc revera cohærent, cauſamque continent, cur alterius excommunicatum nefas ſit recipere: ne videlicet epiſcopus in epiſcopum incurrat, reuſque fraternitatis, rationem in concilio reddere cogatur, ut eſt in eodem Eliberitino, canone LIII. & in ſynodi Arelatenſis II. canone VIII.

Can. XVII. DE DIACONIBUS URBICIS. Cujuſmodi ea fuerint, quæ adverſus presbyteros hac ætate ſibi arrogabant eccleſiæ Romanæ diaconi, non liquet. Hoc certum eſt, urbicorum diaconorum faſtum non ſatis hoc canone repreſſum, poſterioribus etiam ſæculis notatum atque exagitatum fuiſſe. Nam & illorum ſupercilium, ex diaconorum, ut putat, paucitate, presbyterorumque turba natum, perſtringit Hieronymus in epiſtola 85. ad Evagrium. Et quæſtionum ex utroque mixtim teſtamento, quæ apud Auguſtinum leguntur, auctor ſane vetus, & Auguſtino ipſo antiquior, quæſtione 102. Falcidium quemdam refellit, qui diaconos urbis Romæ presbyteris æquandos, aut etiam præferendos contendebat. Quamquam non in Romana tantum eccleſia, ſed in aliis ubique gentium admonendos menſuræ ſuæ, atque officii & obſervantiæ erga presbyteros, fuiſſe diaconos, docent canones ea de re paſſim editi.

DE EPISCOPIS PEREGRINIS. Polycarpo Epiſcopo Can. XIX.
Smyrnæ, cum Romam veniſſet, offerendi factam ab Aniceto Papa poteſtatem, Irenæi verbis docemur apud Euſebium lib. 5. hiſtoriæ cap. 24. ἐκοινώνησαν ἑαυτοῖς, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρεχώρησεν ὁ Ἀνίκητος τὴν εὐχαριστίαν τῷ Πολυκάρπῳ, κατ' ἐντροπὴν δηλονότι. *Communicarunt*, inquit, *inter ſe mutuo: & in eccleſia Anicetus Polycarpo conſecrandæ euchariſtiæ poteſtatem conceſſit, ob reverentiam ſcilicet qua eum proſequebatur.* Quod Polycarpi reverentiæ id tributum ait, argumento eſt aliis concedi non conſueſſe. Quare ut omnibus deinceps peregrinis epiſcopis offerre in urbe liceat, ſanciendum patres hoc canone cenſuerunt. Concil. vero Carthag. IV. c. 33. ſtatuit ut epiſcopi vel presbyteri, ſi cauſa viſitandæ eccleſiæ ad alteram eccleſiam venerint, in gradu ſuo ſuſcipiantur, & tam ad verbum faciendum, quam ad oblationem conſecrandam, invitentur.

INFRA TRES NON AUDEANT EPISCOPOS ORDI- Can. XX.
NARE. Ne a paucioribus quam a tribus epiſcopis ordinetur epiſcopus, poſtmodum etiam ſynodus Nicæna conſtituit can. IV. Statuit enim, ut ad ordinandum epiſcopum, epiſcopi omnes provinciæ, ſi fieri poteſt, ſin minus tres ſaltem, conveniant ceteris per litteras conſentientibus, καὶ τὴν χειροτονίαν ποιεῖσθαι, *& ita ordinationem fieri.* Quam exinde legem & formam, eccleſiæ omnes amplexæ ſunt: in Gallia quidem adeo religioſe, ut in concilio Regenſi Armentarii cujuſdam, qui in eccleſia Ebredunenſi abſque trium epiſcoporum præſentia temere a duobus fuerat ordinatus, irrita atque inanis habita ſit ordinatio; ordinatoreſque ejus ab omnibus deinceps epiſcoporum ordinationibus conciliiſque excluſi. Arauſicani vero concilii patres, can. XXI. depoſitionis pœnam in præſumptores irrogant, ſi duo ſoli epiſcopum uſpiam facere auſi eſſent.

DE PRESBYTERIS ET DIACONIBUS. Quod de in- Can. XXI.
ferioribus clericis ſtatutum eſt canone II. idem nunc de presbyteris & diaconibus præcipitur, ne loca dimittant in quibus ordinati ſunt: ac deponi jubentur, qui ad alia migrarint. Quod ita nimirum intelligendum eſt, ſi nolente migrent epiſcopo: nam cum ejus permiſſu licet. Statuta eccleſiæ antiqua in concilio IV. Carthaginenſi, can. XXVII. *Inferioris gradus ſacerdotes, vel alii clerici, conceſſione ſuorum epiſcoporum poſſunt ad alias eccleſias tranſmigrare.* De iis vero, qui præter epiſcopi ſui conceſſionem in aliis locis conſiſtunt, & revocati redire nolunt, ſynodus Antiochena can. III. ſic ſtatuit: εἴ τις πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, ἢ ὅλως τῶν τοῦ κλήρου τις, καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν, εἰς ἑτέραν ἀπέλθοι· ἔπειτα παντελῶς μεταστὰς, διατρίβειν ἐν ἄλλῃ παροικίᾳ πειρᾶται ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ, μηκέτι λειτουργεῖν, εἰ μάλιστα καλοῦντι τῷ ἐπισκόπῳ τῷ ἰδίῳ, καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὴν παροικίαν τὴν ἑαυτοῦ παρακαλοῦντι μὴ ὑπακούοι. εἰ δὲ καὶ ἐπιμένοι τῇ ἀταξίᾳ, παντελῶς αὐτὸν καθαιρεῖσθαι τῆς λειτουργίας, ὡς μηκέτι χώραν ἔχειν ἀποκαταστάσεως. *Si quis*, inquit, *presbyter aut diaconus, & omnino quilibet ex clero, parœciam propriam deſerens, ad aliam ſe tranſtulerit, ibique tentet quo migravit longo tempore manere: ulterius non miniſtret, maxime ſi vocanti epiſcopo ſuo, & regredi ad propriam parœciam commonenti, obedire contempſerit. Quod ſi in hac perverſitate perdurat, ab officio modis omnibus deponatur, ita ut reſtitutionis locum non habeat.*

DE IIS QUI APOSTATANT. Apoſtatis, id eſt, fidei Can. XXII.
Chriſtianæ deſertoribus, communionem in mortis periculo negandam ſtatuit, ſi ante id tempus converti & pœnitentiam agere neglexerint. Quomodo & de lapſis, qui in perſecutionis infeſtatione ſacrificiis ſe illicitis maculaſſent, in Africa ſuo tempore conſtitutum, docet ſanctus Cyprianus, epiſtola LII. ad Antonianum: *Et idcirco*, inquit, *frater cariſſime, pœnitentiam non agentes, nec dolorem delictorum ſuorum toto corde, & manifeſta lamentationis ſuæ profeſſione teſtantes, prohibendos omnino cenſuimus a ſpe communicationis & pacis, ſi in infirmitate atque in periculo cœperint deprecari: quia rogare*

illos, non delicti pœnitentia, ſed mortis urgentis admonitio compellit, nec dignus eſt in morte accipere ſolatium, qui ſe non cogitavit eſſe moriturum. Propterea igitur communionem morientibus non dabant: quia hæc illorum pœnitentia, pœnitentiæ potius ſimulatio videbatur. Sed hoc nimirum de apoſtatis, qui ante mortis periculum non convertuntur. Nam ſi ante reſipuerint: pœnitentiam, quamdiu vivunt, agere jubentur, & in ultimo fine ſuo reconciliationis gratiam conſequuntur, Siricii Papæ decreto in epiſtola ad Himerium cap. III.

NOMINA EPISCOPORUM.

Pag. 166. & 167. De numero eorum qui ad ſynodum Arelatenſem convenere, incertum eſt. Ado enim Viennenſis in chronico, ſexcentorum epiſcoporum concilium vocat: qui numerus incredibilis videtur, tametſi expreſſus idem exſtat in codicibus nonnullis. Cod. Lug. *Explicunt canones quos fecerunt epiſcopi ſexcenti in civitate Arelatenſi.* Item Corb. Sanctus Auguſtinus ducentos numerat libro I. contra epiſtolam Parmeniani cap. 5. *Uſque adeo*, inquit, *dementes ſunt homines, ut ducentos judices, apud quos victi ſunt, victis litigatoribus credant eſſe poſtponendos.* Nam de ſynodi Arelatenſis judicio, quod Romano ſucceſſit, illic agi, aſſentior Cardinali Baronio. Ducentos porro interfuiſſe minus abſurdum eſt. In libris tamen antiquis, quibus uſi ſumus non paucis, nuſquam plures leguntur, quam hic a nobis repræſentati ſunt, in univerſum [a]xxcv. epiſcopi nimirum XXXIII. presbyteri [b]XVI. diaconi XXVI. lectores II. Exorciſtæ [c]V. in quibus digerendis ſecutus ſum ordinem & formam optimi antiquiſſimique codicis Corbeïenſis, in quo epiſcoporum nomina, provinciarum & civitatum nominibus præponuntur, cum in aliis, ſicut in Suriana editione, poſtponantur hoc modo: *Ex provincia Sicilia civitate Syracuſanorum, Chreſtus epiſcopus, Florus diaconus*: & ita deinceps in ceteris.

[a] Leg. LXXXVIII.
[b] Leg. XV.
[c] Leg. VII.

Pag. 166. E. Chrestus episcopus. Chreſtum vocant codices Remenſis & Metenſis, quomodo & in ſuperiori Conſtantini epiſtola legitur apud Euſebium, Χρήστῳ ἐπισκόπῳ Συρακουσίων. *Chreſto epiſcopo Syracuſanorum.* At in codice Corbeïenſi Creſcens appellatur, eodemque modo in epiſtola ſynodi ad Silveſtrum: ut verum nomen utrum fuerit, ambigi merito queat.

Pag. 167. A. Marinus Arelat. Qui ſuperiore anno cum aliis duobus e Gallia interfuerat ſynodo Romanæ. Nam cum a Conſtantino judices e Gallia ſibi dati precibus oblatis poſtulaſſent Donatiſtæ: *dati ſunt*, aït Optatus lib. I. *judices, Maternus ex Agrippina civitate, Rheticius ab Auguſtoduno, Marinus Arelatenſis.* Et mox ſynodi iſtius acta recitans: *Cum conſediſſent*, inquit, *Miltiades epiſcopus urbis Romæ, & Rheticius, & Maternus, & Marinus, epiſcopi Gallicani, & Merocles a Mediolano, &c.* Sed Marini præterea fit mentio in ſynodo II. Arelatenſi can. XVIII.

Ibidem. Faustinus presbyter. Fauſtini hujus nomen ſupra poſitum inter epiſcopos qui ſynodicam ſcripſerunt ad Silveſtrum, quia vices nimirum gerebat epiſcopi Arauſicani. Eamdemque ob cauſam in eadem epiſtola nominantur etiam Natalis, Probatius, & Termatius, presbyteri, qui pro epiſcopis ſuis venerant ex Hiſpania. Duo enim ad concilia venire ſolebant genera presbyterorum. Quidam cum epiſcopis ſuis, alii pro epiſcopis, eorum loco ac vice, cum epiſcopi ipſi non aderant. Illi jus ſuffragii nullum habebant: hi cum epiſcopis ſententiam dicebant, & cum iiſdem ſubſcribebant.

Pag. 167. B. Inbetausius episcopus. Sic habent codices pleríque: ſed in his nonnulli primam ſyllabam expungendam notant, ut verum epiſcopi nomen intelligatur fuiſſe Betauſius: quo ſcilicet modo in antiquis catalogis, & apud Flodoardum legitur lib. I. Hiſtoriæ Remenſis cap. 5.

Ibidem. Reticius episcopus. Judex fuit, ut dictum eſt, cum Materno & Marino in cauſa Donatiſtarum. Et quidem primo inter hos loco numeratur etiam in epiſtola Conſtantini ad Melchiadem, quam recitat Euſebius lib. 10. Hiſtoriæ cap. 5. Sanctus Auguſtinus hominem Dei vocat, & magnæ fuiſſe auctoritatis in eccleſia, ſcribit in libris contra Julianum. Sanctus Hieronymus item & beatum Rheticium appellat epiſtola 6. ad Florentium, & celeberrimæ famæ habitum in Gallia teſtatur, de ſcriptoribus eccleſiaſticis cap. 82. ubi ejus lucubrationes commemorat, commentarios in Canticum Canticorum, & grande volumen adverſus Novatianum. Quo quidem ex volumine deprompta videri ea poſſunt, quæ Rheticii verbis laudat Auguſtinus lib. I. contra Julianum cap. II. Ex Commentariis vero in Cantica illuſtris eſt locus apud Beringerum ſcholaſticum in Apologetico.

Vocius episcopus. Pro Vocio Lugdunenſium, in vulgatis hactenus libris editus eſt, *Evotius Epiſcopus ex civitate Niveduno.* Fuit autem Nivedunus caput olim civitatis Equeſtrium ad lacum Lemanum, ubi nunc etiam Nionum oppidum priſci nominis veſtigia refert. At Nivernenſes noſtri, quia Nivedunum alterum Julii Cæſaris ſuum eſſe contendunt, Evotium quoque in epiſcoporum ſuorum elencho ſibi adſciverunt, mendoſa hujus loci lectione fruſtra deluſi. Nam Evotius in hac ſynodo nullus fuit, cum optima quæque exemplaria Vocium exhibeant, qui nono inter epiſcopos Lugdunenſes loco cathedram tenuit. Ibidem.

Mamertinus de C. Elosatium. In Mamertini nomine conſentiunt manuſcripti, non item in nomine civitatis. Quidam enim non *Eloſatium*, ſed *Toloſatium* legunt. Nos Corbeïenſem in primis codicem ſecuti ſumus, hac inter cetera conjectura nixi, quod cum Eluſa civitas ſit Aquitaniæ, Toloſa provinciæ Narbonenſis, nihil cauſæ erat cur Toloſam in hunc locum rejiceret inter civitates Galliarum, quæ diſtingui ſolebant a provincia Narbonenſi, neque ipſa hoc loco diſtinctæ ſejunctæque ſunt. Ibidem. C.

RESCRIPTUM CONSTANTINI.

Victis iterum damnatiſque in ſynodo Arelatenſi Donatiſtis, multi eorum ſchiſmate relicto cum Cæciliano in gratiam redierunt, alii obfirmata pertinacia ſynodi judicium reſpuentes, ad Imperatorem appellarunt. Auguſtinus epiſtola 68. *Unde ille*, inquit, *alterum epiſcopale judicium dedit habendum in Arelatenſi Galliæ civitate, ubi multi veſtri, varia & diabolica diſſenſione damnata, cum Cæciliano in concordiam redierunt: alii pertinaciſſimi & litigioſiſſimi, ad eumdem Imperatorem appellarunt.* Qua de re cum relationem epiſcopi ad Conſtantinum miſiſſent, exſpectarentque quid iis auditis fieri juberet: reſcribit Imperator, ut ad proprias ſedes redeant, ſibi curæ futurum, ut cetera exſequatur. Cum igitur ad Conſtantinum Imperatorem appellatum fuiſſe conſtet ex ſynodo, atque ab epiſcopis ad eum abſentem litteras datas, ab eodemque redditas: errare fallique eos neceſſe eſt, qui Conſtantinum huic ſynodo putant interfuiſſe. Pag. 168. A.

O rabida furoris audacia. Hæc illa eſt Conſtantini adverſus Donatiſtarum appellationem deteſtatio, quam innuit Auguſtinus epiſt. 162. *Alios*, inquit, apud Arelatem judices *epiſcopos dedit, a quibus tamen illi ad ipſum rurſum Imperatorem provocare maluerunt. Qua in re illos quemadmodum deteſtetur audiſtis.* Eamdem verbis ipſis commemorat Optatus libro I. Sed mutilus Optati locus, in quo nulla ſynodi Arelatenſis fit mentio, nonnullos in fraudem induxit, ut appellationem Donatiſtarum, ad ſynodum Romanam referendam crederent, quæ tribuenda erat Arelatenſi. De ſynodo Romana murmuraſſe victos Donatiſtas, illam accuſaſſe ac reprehendiſſe, de illa queſtos eſſe, multis locis docet Auguſtinus: ab ea provocaſſe nuſquam proditum eſt, ſed ab Arelatenſi. Ibidem. E.

Ad comitatum meum. In comitatu deinceps cum ad Imperatoris ſententiam provocatum eſſet, auditæ ſunt partes, convenire juſſæ primum Romam, tum poſtea Mediolanum, ubi cauſa cognita, Cæcilianum innocentiſſimum, Donatiſtas improbiſſimos judicavit: ac primus in eos legem conſtituit, ut illorum loca fiſco vindicarentur, ut eſt apud ſanctum Auguſtinum epiſtola 68. 164. & aliis locis. Itaque triplici judicio Conſtantini temporibus diſcuſſa eſt cauſa Donatiſtarum: Romæ primum apud Melchiadem, deinde in ſynodo Arelatenſi, poſtremo apud Conſtantinum ipſum, a quo finita demum & terminata eſt. Quam verecunde autem cunctanterque ad eccleſia- Pag. 170. A.

Digitized by Google

ſticum judicium deſcenderit Chriſtianus Imperator, & tota epiſtolæ hujus oratio declarat, & præclare in eadem epiſtola 162. obſervat Auguſtinus: quippe qui nec delata primum ad ſe cauſa ex Africa, ejus cognitionem ſibi arrogavit, ſed eccleſiaſticos judices epiſcopos dedit: & poſtea, cum ab his male judicatum calumniarentur Donatiſtæ, non auſus eſt ipſe de judicio epiſcoporum judicaſſe, ſed alios rurſus epiſcopos judices dedit: tum denique cum ab his etiam ad ipſum provocaſſent, ita illorum ceſſit inſaniæ, cauſæque poſt epiſcopos judicium ſuſcepit, ut ab epiſcopis poſtea veniam poſtularit.

AD CONCILUM AGRIPPINENSE anni 346.

Tomo 1. pag. 631. COncilii hujus manuſcriptum exemplar nullum vidimus. Itaque Surianam editionem repræſentamus, niſi quod in nomenclatura epiſcoporum pro *Articlavo* irrepſit *a Laticlavo*, Virodunum porro, cujus antiſtes Santinus, Urbem Clavorum olim dictum fuiſſe, docet inter ceteros Berthacius presbyter, qui brevem Virodunenſium epiſcoporum hiſtoriam ad Dadonem epiſcopum ſcripſit.

EJUSDEM NOTÆ POSTUMÆ.

EUphratam Agrippinenſium epiſcopum, quod impie de Chriſto ſentiret, Deum negans fuiſſe, vel a principio exſtitiſſe, quinque jam epiſcopi ſententiis ſuis confixerant. Nunc iterum a XXIV. epiſcoporum ſynodo damnatus, epiſcopatu dejicitur. Et idem tamen anno inſequente, ut in epiſtola ad ſolitariam vitam agentes narrat Athanaſius, cum Vincentio epiſcopo Capuæ, a ſynodo Sardicenſi legatus Antiochiam miſſus eſt ad Conſtantium Imp. ut exſulibus epiſcopis reditum impetraret. Quæ res Baronium cardinalem ſic commovit, ut ſynodum Agrippinenſem vel ſalſam omnino fictitiamque judicarit, vel poſt Sardicenſis tempora rejiciendam, ne Euphratæ recentis judicii infamia notato tam honorifica legatio, quamlibet reſipiſcenti, decreta credatur. Mihi vero cauſæ nihil videtur, cur fictam ſuſpicemur, cui enim bono? Ne laborandum quidem, ut ſerius habitam dicamus, & præfixi conſulatus titulum contra veterum exemplarium auctoritatem interpolemus. Cum abſurdi nihil ſit, Euphratam, præſertim ſi reſipuerat, ad eam legationem fuiſſe delectum; aut ſi adhuc in errore verſabatur, alias tamen ob cauſas neceſſariam ejus in ea re operam viſam eſſe.

CONSTANTIS AUG. In diviſione Imperii paterni, quæ mortuo Conſtantino magno inter ejus filios facta eſt, Gallia cum ceteris trans Alpes obtigerat Conſtantino juniori filiorum maximo. Cui quarto poſt anno diem functo ſucceſſit Conſtans frater, qui in Italia jam regnabat. Conſtantis ergo potius nomine, quia is Gallias tum obtinebat, prænotandam ſynodum duxi, quam Conſtantii: quia Conſtantius ante Conſtantis obitum in Gallia juris nihil habuit.

Pag. 631. D. CUM CONSED. EPISCOPI. Qui hoc loco recenſentur epiſcopi, iidem omnes, Panchario & Sanctino exceptis, ſynodo Sardicenſi cum aliis e Gallia duodecim adfuerunt, ejuſque ſynodicæ, quæ apud Athanaſium in apologia II. legitur, ſubſcripſerunt. Triginta enim & quatuor e Gallia ſubſcripſiſſe dicuntur hoc ordine.

Μαξιμιανός.	id eſt, Maximianus a Treviris.
Βηρίσιμος.	Veriſſimus a Lugduno.
Βίκτωρος.	Victor a Vangionibus.
Βαλεντῖνος.	Valentinus ab Arelato.
Δισιδέριος.	Deſiderius a Lingonibus.
Εὐλόγιος.	Eulogius ab Ambianis.
Σερβάτιος.	Servatius a Tungris.
Δυσκόλιος.	Dyſcolius a Remis.
Σουπερίωρ.	Superior a Nerviis.
Μερκούριος.	Mercurius a Sueſſionibus.
Διοπετός.	Diopetus ab Aurelianis.
Εὐσέβιος.	Euſebius a Rotomago.
Σεβηρῖνος.	Severinus a Senonibus.
Σάτυρος.	Satyrus.
Μάρτινος.	Martinus a Moguntiaco.
Παῦλος.	Paulus.
Ὀπτατιανός.	Optatianus a Tricaſſibus.
Νικάσιος.	Nicaſius.
Βίκτωρ.	Victor a Mediomatricibus.
Σεμπρώνιος.	Sempronius.
Βαλερῖνος.	Valerianus ab Autiſſodoro.
Πάκατος.	Pacatus.
Ἰεσσῆς.	Jeſſes a Nemetibus.
Ἀρίστων.	Ariſton.
Σιμπλίκιος.	Simplicius ab Auguſtoduno.
Μετιανός.	Metianus.
Ἄμαντος.	Amandus ab Argentorato.
Αἰμιλιανός.	Æmilianus.
Ἰουστινιανός.	Juſtinianus ab Argentorato.
Βικτωρῖνος.	Victorinus a Pariſiis.
Σατορνῖνος.	Saturninus.
Ἀβουνδάντιος.	Abundantius.
Δωνατιανός.	Donatianus a Cabillono.
Μάξιμος.	Maximus.

Quo tanto ex numero unicus in altera ejuſdem ſynodi ad Julium Papam epiſtola ſubſcripſiſſe reperitur. *Veriſſimus a Gallia de Lugduno.*

SANCTINO A LATICLAVO. Verodunenſium epiſcopo. Ibidem. Editio Suriana *Sanctino Articlavo* legit. Haingerus de geſtis pontificum Tungrenſium. *Sanctino Articlavorum.* Certum eſt Virodunenſium antiſtitem deſignari. Nam & Sanctinus Virodunenſis epiſcopus fuit, & Virodunum olim urbs Clavorum dicta, ut docet inter ceteros Bercharius presbyter, qui brevem Virodunenſium epiſcoporum hiſtoriam ad Dodonem epiſcopum ſcripſit.

AUDIENTE ATHANASIO. Ante annos nimirum decem, cum exſulatum miſſus in Gallias Athanaſius anno Chriſti CCCXXXVI. Treviris a Maximino epiſcopo, ut Hieronymus in Chronico ſcribit, honorifice ſuſceptus eſt, ibique annum integrum verſatus. Tum enim Servatio licuit, Euphratæ palam, audiente Athanaſio, ſæpius obſiſtere. Pag. 634. C. Severinus Binius, vir doctus & diligens, ad annum potius CCCLI. hæc referenda cenſet, cum Servatius & Maximinus epiſcopi a Magnentio legati ad Conſtantium miſſi, Alexandriæ apud Athanaſium diverſati ſunt; hoc maxime, ut ita ſentiat, ductus argumento, quod anno CCCXXXVI. cum Treviris exſulabat Athanaſius, nondum Gallis innotuerat nomen Photini, a quo errorem hauſiſſe putat Euphratam. Unde ſynodum quoque Agrippinenſem, in qua damnatus ſit Euphratas, ante annum CCCLI. celebrari non potuiſſe contendit. Sed horum, ut opinor, nihil eſt quod perſuadeat. Alioquin docendum erat, Euphratam cum Servatio Alexandriæ tum fuiſſe, ut ab eo poſſet coram Athanaſio redargui. Euphratam vero a Photino didiciſſe nemo eſt qui tradat, nemo qui probare queat, tametſi conſimilia docuerit. Potuit enim vel a Paulianiſtis, quorum eadem fuit hæreſis, doceri, vel ipſemet ſine auctore comminiſci: ſicut Leporium monachum eadem in Gallia dixiſſe, quæ Neſtorius poſtea docuit, auctor eſt Facundus Hermianenſis lib. I. de tribus capitulis ad Juſtinianum.

AD CONCILIUM PARISIENSE anni 360.

Tomo 1. pag. 717. HAnc (*ſynodicam Concilii*) primus in lucem protulit Nic. Faber cum reliquis fragmentis Hilarii, ex chartaceo, ut ipſe præfatus eſt, libro non antiquo. Nos etſi eorumdem fragmentorum pervetus aliud exemplar nacti ſumus in Bibliotheca S. Remigii Remenſis, perpauca tamen in hac præſertim epiſtola ſuppeditavit, quæ a Fabri editione diſcreparent.

EJUSDEM NOTÆ POSTUMÆ.

REcte judicavit qui primus hanc epiſtolam cum ceteris Hilarii fragmentis in lucem dedit Nicolaus Fa-

ber, hoc unum ex iis conciliis videri, quæ ſanctus Hilarius, poſtquam ab exſilio rediit in Gallias, frequentia coëgit, ut cunctos ab Ariminenſis ſynodi perfidia revocaret. *Dubius animi*, ait Sulpitius Severus libro II. ſacræ hiſtoriæ, *& magna curarum mole æſtuans, cum pleriſque videretur, non ineundam cum his communionem, qui Ariminenſem ſynodum recepiſſent, optimum factu arbitratus, revocare cunctos ad emendationem & pœnitentiam, frequentibus intra Gallias conciliis, atque omnibus fere epiſcopis de errore profitentibus, apud Ariminum geſta condemnant, & in ſtatum priſtinum eccleſiarum fidem reformant. Reſiſtebat ſacris conſiliis Saturninus Arelatenſis epiſcopus, vir ſane peſſimus, & ingenio malo pravoque. Verum etiam, præter hæreſis infamiam, multis atque nefandis criminibus convictus, eccleſia ejectus eſt.* Hac enim epiſtola, quæ ſola reſtat ex actis concilii, fidem ſuam adverſus Arianorum profeſſionem explicant epiſcopi Gallicani, & ab iis, quæ perperam apud Ariminum geſta ſunt, reſilire ſe, ac perfidiæ illius auctores excommunicatos habere, tum Saturninum etiam ab eccleſia ejeciſſe, ſignificant.

Pag. 719. A. ARIMINI AUT NICÆÆ. Nicæam dicit non Bithyniæ urbem, ſed alteram Thraciæ, quæ Nica potius, id eſt, Νίκη vocabatur, ubi vis primum legatis illata eſt. Nam cum in concilio Ariminenſi diſſidio partium actum nihil eſſet, hæreticis numero licet imparibus, orthodoxorum integræ fidei ſubſcribere abnuentibus, & his curſum Sirmienſem illorum perfidiam, quam proponebant, accuſantibus: viſum tamdem catholicis epiſcopis, decem legatos ad Conſtantium Imp. mittere cum fidei ſuæ formula, & litteris quibus miſſionem, reditumque in ſedes ſuas poſtulabant: miſſique ſunt pari numero itidem ab Arianis. Verum ab his occupatus Conſtantius, catholicæ partis legatos non ſuſcepit: ſed cum epiſcopis qui aderant, apud Nicæam Thraciæ convenire juſſit, ubi longa dilatione fatigati, & minis Imperatoris perterriti, perfidiæ, quam ante damnarant, ſubſcribere coacti ſunt. Quæ per vim in Thracia geſta, τὰ ἐν τῇ Θρᾴκῃ κατὰ βίαν πραχθέντα, vocat Athanaſius in epiſtola ad Africanos. Exſtant in fragmentis Hilarii geſta, ubi prævaricati ſunt legati a fide vera, & Urſacii ac Valentis, ſociorumque profeſſioni conſenſere, quorum hoc eſt initium: EUSEBIO ET HYPATIO COSS. VI. IDUS OCTOBRIS. *Dum conſediſſent epiſcopi manſionis Nicææ, quæ antehac Uſtodizo vocabatur, in provincia Thraciæ, Reſtitutus, Gregorius, Honoratus, Artemius*, &c. Dimiſſis vero poſt hæc legatis, & Ariminum reverſis, cum præfecto mandatum eſſet a Conſtantio, ut ſynodum non ante laxaret, quam eidem fidei conſentire ſe omnes ſuis ſubſcriptionibus profiterentur: pleriſque, ut Severus docet, partim tædio peregrinationis, partim animi imbecillitate cedentibus, etiam qui conſtantiſſimi fuerant, ut Phœbadius Aginnenſis, & Servatius Tungrenſis, Arianorum dolo in fraudem ſunt impulſi.

Ibidem. SUB AUCTORITATE VESTRI NOM. Orientalium epiſcoporum, quorum auctoritas ad fallendos Occidentales obtendebatur. Sulpitius Severus lib. II. *Namque Valens & Urſacius, affirmantes præſentem fidem catholica ratione conceptam, ab Orientalibus Imperatore auctore prolatam, cum periculo repudiari, aut quis diſcordiarum finis, ſi quæ orientalibus placuiſſet, occidentalibus diſpliceret!* Quamquam hæc falſo jactabant, orientalibus univerſim tribuentes, quod a ſolis hæreticis prodierat.

Ibidem. AD USIÆ SILENTIUM COACTI SUNT. In formula enim fidei apud Nicam Thraciæ concepta, uſiæ id eſt ſubſtantiæ nominis ſilentium indictum eſt: quod in fragmentis Hilarianis innuit epiſtola ſynodi Ariminenſis nomine a perfidis epiſcopis ad Conſtantium ſcripta, cum ab eo cautum gratulantur: *Ne quis uſiæ vel homouſii nomina eccleſiæ Dei ignota aliquando nominet, quod ſcandalum inter fratres facere ſolet.* Et in formulæ ipſius exemplo, quod apud Theodoretum legitur, lib. II. hiſtoriæ, cap. XXI. hoc inter cetera caput adjectum eſt. τὸ δὲ ὄνομα τῆς οὐσίας, ὅπερ ἁπλούστερον ἐντεθῆ ὑπὸ τῶν πατέρων, ἀγνοούμενον δὲ τοῖς λαοῖς, σκάνδαλον ἔφερε, διὰ τὸ ἐν ταῖς γραφαῖς μὴ ἐμφέρεσθαι, ἤρεσε περιαιρεθῆναι καὶ παντελῶς μηδεμίαν μνήμην οὐσίας τοῦ λοιποῦ γίνεσθαι. *Uſiæ*, inquit, *nomen, quod ſimpliciter a patribus inditum, a populis vero ignoratum offendiculo erat, quia in ſcripturis nuſquam exſtat, tolli placuit, uſiæque de cetero nullam prorſus mentionem fieri.* Callide nimirum in uſiæ ſilentio id agebant Ariani, ut qui hanc formulam admitterent, ὁμοούσιον, id eſt, unius cum Patre ſubſtantiæ Filium negare viderentur. Sulpitius Severus. *Namque uſiæ verbum*, inquit, *tamquam ambiguum & temere a patribus uſurpatum, neque ex auctoritate ſcripturarum profectum, ſub ſpecie falſæ rationis abolebat, ne unius cum Patre ſubſtantiæ crederetur.* Quare agnita fraude merito illam poſtea Gallicani epiſcopi, ut Orientales, repudiarunt.

QUI ARIMINO CONST. REVERTERUNT. Arianorum duces peracta & ſoluta ſynodo Ariminenſi. Sulpitius Severus. *Igitur Ariani, rebus nimirum proſpere & ſecundum vota fluentibus, Conſtantinopolim ad Imperatorem concurrunt. Ibi repertos Seleucienſis ſynodi legatos vi regia compellunt exemplo Occidentalium pravam illam fidem recipere. Plerique abnuentes, injurioſa cuſtodia ac fame vexati, captivam conſcientiam dedere. Multi conſtantius renitentes, adempto epiſcopatu in exſilium detruſi, atque in eorum locum alii dati.* Quibus ex verbis liquet, quoſnam ipſi ſacerdotes apoſtatas dicant in exſulum loca ſubſtitutos. Nonnulla etiam in ceteris huic loco lux additur, corrupto alioqui ac depravato, etiam in pervetuſto probæque notæ eorumdem fragmentorum codice, quo ex ſancti Remigii apud Remos bibliotheca uſi ſumus. Pag. 730. A.

HILARIUS NUNCIAVERIT. Quippe qui horum teſtis oculatus Conſtantinopoli tum aderat, & cum adverſariis congredi, ſi conceſſum fuiſſet, labentique fidei ſubvenire magnopere cupiebat. Sulpitius idem Severus. *Aderat ibi tum Hilarius a Seleucia legatos ſecutus. Is ubi extremum fidei periculum animadvertit, Occidentalibus deceptis Orientales per ſcelus vinci tribus libellis publice datis audientiam regis popoſcit, ut de fide coram adverſariis diſceptaret. Id vero Ariani maximopere abnuere.* Ibidem.

AUXENTIUM ET URSACIUM. Per hos in primis Arianæ perfidiæ fautores ac patronos, res Arimini & Nicæ in Thracia turbatæ. Iidem omnes, præter Auxentium Mediolanenſem, inter Arianorum legatos numerati, Urſacius Singiduni in Mœſia, Valens Marſæ in Pannonia, Gaius e Pannonia item epiſcopus. De Megaſio & Juſtino, quibus in locis epiſcopi fuerint, proditum non eſt. Ibidem. B.

SATURNINUM. Arelatenſium epiſcopum, cujus dolo Hilarius e ſynodo Biterrenſi actus fuerat in exſilium. Cum hoc autem, de Galliarum epiſcopis, ut Severus teſtatur, Paternus etiam a Petrocoriis, hæreſis cauſa ſacerdotio pulſus eſt, ceteris venia data. Ibidem. C.

IN CONCILIUM VALENTINUM.

Anoo Chriſti CCCLXXIV. celebratum.

DIſcidii cauſa, quod in eccleſia Valentina exortum erat, convocatum ad res componendas hoc concilium fuiſſe præfatio declarat. Qua de re autem diſcidium id fuerit, aut unde natum, incertum eſt. Ceterum epiſcoporum in ſynodis mos fuit, ut re peracta, cujus potiſſimum gratia convenerant, de ceteris deinceps, ſi qua alia conſtitui vel renovari neceſſitas poſceret, canones promulgarent. Hoc a ſe in hac ſynodo præſtitum epiſcopi docent, docueruntque in ſynodica ſua ad Silveſtrum Arelatenſes: idemque in aliis fere omnibus conciliis tum Græcis, tum Latinis obſervare eſt. Tomo 1. pag. 775.

PER GALLIAS ET QUINQUE PROVINCIAS. Quinque provinciæ hoc loco ſunt eæ, quæ vetere Narbonenſi provincia continebantur, Viennenſis nimirum, Narbonenſis I. Narbonenſis II. Alpes maritimæ, Alpes Graiæ & Penninæ. Galliarum vero nomine ceteræ intelliguntur quæ in Aquitania, Celtica, Belgica. Ex his omnibus ad concilium Valentinum diverſi epiſcopi convenerant, ut Fœgadius, ſeu Phœbadius, Aginnenſis ex Aquitania; Juſtus Lugdunenſis e Celtica, Britto Trevirenſis e Belgica; Florentius Viennenſis, & Concordius Arelatenſis, Ibidem. B.

& alii,

& alii, e quinque provincia Narbonenſem quidem provinciam, Julii Cæſaris exemplo a Gallia diſtinguere, ſolemne olim fuit. Unde & in concilio Arelatenſi primum epiſcopos ejus provinciæ nominatos vidimus, tum alios de Gallia. Quandocumque autem quinque provinciarum nomen cum Galliarum nomine copulatur, ut hoc loco, in epiſtola Maximi Imp. ad Siricium, & in ſynodo Taurinenſi: de his quinque, quas dixi, accipiendum eſt.

CANONES.

Can. I. DE DIGAMIS AUT INTERNUPT. MARITIS. Ordinari digamos alii quoque, juxta interdictum Apoſtoli, paſſim vetant canones Gallicani: ut Arauſicanus xxv. Andegavenſis xi. Agathenſis I. Epaonenſis II. ſynodi III. Arelatenſis III. ſynodi Aurelianenſis VI. & alii. Ceterum iſti omnes, quod hic noſter de clericis univerſim ſtatuere videtur, de ſolis presbyteris, diaconiſque interdicunt: ita ut digamos in clericum recipi, ſed non ultra ſubdiaconatum promoveri permittant. Digamorum ergo in numero habendus quiſquis iterato conjugio vel alteram ipſe uxorem habet, vel uxor alterum virum: hoc eſt, qui viduam vel renuptam duxit. Cujus eccleſiaſtici juris non ignarus Joſephus, nobilis ille comes a Tiberiade, qui Conſtantini temporibus vixit, cum timeret ne per vim ab Arianis epiſcopus fieret, ſecundis ſe nuptiis illigavit. Quod Epiphanius ex ejus ore auditum refert hæreſi xxx. *ὑπισχνοῦντο, εἰ δέοι, καὶ ἐπισκοπῆς αὐτὸν καταξιοῦν. ὁ δὲ ἔφασκε, τούτου χάριν συνῆφθαι καὶ ἑτέρᾳ γυναικί, ὅπως ἐλευθερώσῃ ἑαυτὸν τῆς χειροτονίας. Promittebant*, inquit, *illi, vel ſi neceſſe foret, epiſcopatum daturos. At ille propterea ſe alteram uxorem duxiſſe aiebat, quo ſe ab iſta manuum impoſitione liberaret.* Et de Chelidonio epiſcopo in Hilarii Arelatenſis vita ſcriptum eſt, e duobus capitibus, quorum cauſa ex ſynodi ſententia dejectus eſt alterum hoc fuiſſe, quod internuptam ſuo adhibuiſſet conſortio: ſive, ut Leo Magnus de eodem agens epiſtola LXXXIX. loquitur, quod tamquam viduæ maritus ſacerdotium tenere non poſſet. Tertullianus de exhortatione caſtitatis: *Inde apud nos præſcribitur, unius matrimonii eſſe oportere qui alleguntur in ordinem ſacerdotalem. Uſque adeo quoſdam memini digamos loco dejectos.*

UTRUMNE INITIATI SACRAM. Ad digamiæ quæſtionem quæ a cleri gradibus arceat, nihil referre aït, utrum ante baptiſmum contracta ſit, an poſt baptiſmum. Quod propter illos dictum, qui matrimonia ante ſuſceptum baptiſmum inita, non computanda cenſebant; non intelligentes videlicet, in baptiſmo peccata dimitti, non uxorum numerum aboleri, ut præclare contra illos diſputat Innocentius Papa, tum in epiſtola I. ad Victricium, tum maxime in XXII. ad epiſcopos Macedoniæ. Sed illorum tamen errori favet canon Apoſtolorum *XVII. ejuſque interpretes Græci: digamos enim a ſacris ordinibus excludit, eos dumtaxat, qui poſt baptiſmum facti ſint.

* al. XVI.

Can. II. DE PUELLIS QUÆ SE DEO VOVERINT. Quæ Deo ſe voverant puellæ, devotæ, & ſacræ ſeu ſacratæ virgines vocabantur: quibus titulis ornantur ſæpe, tum in canonibus, tum in monimentis Chriſtianorum antiquis. Has, ſi mutato propoſito virginitatis ſponte poſtea nupſerint, non ſtatim ad pœnitentiam recipi vult canon, & cum receptæ fuerint, diutius earum communionem differri. Quibus affinia ſunt, quæ ſynodus II. Arelatenſis can. LII. præſcribit, niſi quod de iis tantum ſtatuit quæ poſt XXV. annum ætatis ad terrenas nuptias tranſierint.

Can. III. VEL PROF. SACRIFICIIS, VEL INC. LAVATIONE. Parem pœnam in lapſos decernit, qui idolis ſacrificarint, & in eos qui ſe iterum baptizandos præbuerint: nimirum ut ad diem uſque mortis pœnitentiam agant, ac tum etiam reconciliatione careant. Hæc enim canonis ſententia videtur; ſevera prorſus, &, quod ejus auctores non diſſimulant, a ſynodi Nicænæ decretis aliena. Synodus enim Nicæna lapſorum pœnitentiam certo annorum numero definivit can. XI. & XII. eiſque, ſi morte interciperentur, communionis viaticum dari juſſit can. XIII. Nec diſſimilis olim Cypriani, ut multæ ejus epiſtolæ teſtantur, & ſynodi Africanæ ſententia fuerat, cum ſtatuerunt eos diu pœnitentiam plenam agere; ac, ſi periculum infirmitatis urgeret, pacem ſub ictu mortis accipere. Baſilius vero ad Amphilochium can. LXXIII. *τοὺς Χριστὸν ἀρνησαμένους*, id eſt qui Chriſtum negarunt, & Siricius ad Himerium cap. III. apoſtatis qui reſipiſcunt, pœnitentiam quidem, quamdiu vivunt, agendam, ſed reconciliationis gratiam in fine tribuendam, *τῶν ἁγιασμάτων ἀξιοῦσθαι* decreverunt. De iis porro, qui ad iterationem baptiſmi ſe dedunt, ſi quidem epiſcopi, presbyteri, vel diaconi fuerint, ſimiliter ſancitum eſt in ſynodo Romana Felicis III. ut uſque ad exitus ſui diem in pœnitentia jaceant, communionem laïcam in morte recepturi: in alios pro cujuſque gradu vel ætate levius animadverſum.

MORTALI CRIMINE D. SE ESSE POLLUTOS. Quia ſacrorum miniſtros immunes ac liberos eſſe oportet, non ſolum a crimine, verum etiam a criminis ſuſpicione: propterea ſtatuit hoc loco ſynodus, ab ordinatione ſubmovendos omnes eſſe, quicumque in ſeipſos ſeu vera ſeu falſa crimina dixerint. Mortalia ergo ſeu capitalia crimina intelliguntur, homicidium, adulterium, & alia hujuſmodi, quæ a ſacris honoribus excludunt promovendos, & dejiciunt promotos. De quibus interpretandus eſt etiam Nicænus canon IX. qui eos non admittit, qui peccata ſua, *τὰ ἡμαρτημένα*, confeſſi, contra eccleſiæ tamen regulam ſunt promoti. Can. IV.

EGO FLORENTIUS. Viennenſium epiſcopum facit vetus codex ſancti Remigii Remenſis, ex quo hæ ſubſcriptiones depromptæ ſunt. Quod ſi verum eſt, perturbatum dici neceſſe eſt ordinem epiſcoporum Viennenſium in Chronico Adonis, ubi Florentius epiſcopus multo ante hæc tempora collocatur. Sed confuſum ibi ac perverſum eſſe, antea quoque animadvertere licuit, cum ſynodo Arelatenſi pro Vero epiſcopo Claudium interfuiſſe falſo narrat. Pag. 796. D.

EGO CONCORDIUS. Epiſcopus Arelatenſis, de quo mox in epiſtola ſequenti. Hujus epitaphium in arca marmorea inciſum Arelate viſitur ad ſanctum Honoratum his verbis: Pag. 797. G.

Integer atque pius, & vita & corpore purus,
Æterno hic poſitus vivit Concordius ævo:

& quæ ſequuntur de ejus epiſcopatu, & immatura morte. Prætermittunt miror ſumus in vulgatis indicibus epiſcoporum Arelatenſium, cum exſtet in manuſcriptis.

EPISTOLA EJUSDEM CONCILII. Acceptus cum ad honorem epiſcopatus a Forojulienſibus in Provincia II. poſceretur, rejiciendi honoris gratia quædam in ſeipſum dixerat: quæ tametſi falſo dicta crederentur, negat tamen ſynodus, propter ea quæ de ſubmovendis ejuſmodi ordinationibus cap. IV. ſanxerat, aſſentiri ſe poſſe, ut Acceptus, vir alioqui ſanctus, & illo gradu non indignus, ad epiſcopatum provehatur. Accepti porro modeſtiæ crebra illo ſæculo & in aliis exempla fuere. ſed illuſtre quod ſanctus Ambroſius hoc ipſo anno edidit: cum falſis de ſe ſuſpicionibus, ut Paulinus in ejus vita commemorat, Mediolanenſem cathedram, quæ ingerebatur, amoliri conatus eſt. Adeo tunc honores ſacri, qui tanto nunc ambitu a pleriſque appetuntur, omni ope atque induſtria rejiciebantur. Pag. 798. A.

IN EPISTOLAM CONCILII AQUILEIENSIS, anni CCCLXXXI.

AD concilium hoc convenerant ex Gallia legati, non ſolum trium iſtarum provinciarum; Viennenſis, inquam, & utriuſque Narbonenſis, ſed etiam aliarum, ut Lugdunenſis. Quia Juſtus Lugdunenſium, ut omnes conſentiunt, epiſcopus, legatus Gallorum diſerte in actis concilii nuncupatur: & in epiſtola iſta duo dumtaxat illarum provinciarum legati memorantur, Conſtantius Arauſicus, & Proculus Maſſilienſis. Quare alteram huic conſimilem Juſto redeunti datam veriſimile eſt ad eas provincias, quarum vices in hoc concilio ſuſtinuerat. Tomo 1. pag. 235. B.

AD CONCILIUM TAURINENSE.

Tomo 1. pag. 71. ANno Chriſti CCCXCVII. adſcribendum cenſuit Baronius: Septembrem vero menſem deſignat ſynodi præfatio. Verum ex Zoſimi Papæ epiſtola ſecunda, & altera ejuſdem ad Africanos, conſtat, quo tempore habita eſt ſynodus Taurinenſis, Briccium apud Turonos epiſcopum fuiſſe. Habita ergo eſt poſt mortem S. Martini, cui Briccius ſucceſſit. At Martinus veterum conſenſu menſe Septembri CCCXCVII. nondum e vivis exceſſerat. Quare hic annus ſynodo non congruit. Quod ſi eos audimus, qui Martini obitum in annum Chriſti CCCC. vel longius etiam rejiciunt, ſynodi pariter epocham differri oportebit.

Qui Felici communicant. De quo dictum in ſynodo Treverenſi. Male autem in vulgatis, *Qui Felici non communicant.* Abeſt enim a manuſcriptis negatio, & abeſſe debere res docet.

EJUSDEM NOTÆ POSTUMÆ.

PRovincialem Gallicanorum epiſcoporum ſynodum male, ut reor, nominat Hincmarus Remenſis adverſus Laudunenſem cap. xx. Neque enim a Gallicanis epiſcopis, tametſi adfuiſſe aliquos fatendum eſt, ſed horum poſtulatione, ut præfatio ipſa docet, ad componendas eorum de variis negotiis controverſias, ab Italiæ potiſſimum epiſcopis celebrata eſt apud Auguſtam Taurinorum in ſubalpinis. Taurinenſem itaque ſynodum vocat Zoſimus epiſtola VI. & VII. Taurinæam Regenſis can. 1. & Arauſicana can. XXIV. Taurinatenſem alii: nonnulli etiam, ſed inepte ut videtur, Tauritanam. Quidam codices epiſcopos in ea fuiſſe adnotant numero XX. Dies quoque deſignatur x. Kalendas Octobres, ſed de anno nihil compertum eſt. Hoc ſane liquet, in annum Chriſti CCCXCVII. qui ex Baronii ſententia titulo eſt adfixus, conjici non poſſe. Nam ex Zoſimi epiſtola VI. & altera ejuſdem ad Africanos conſtat, quo tempore habita eſt ſynodus Taurinenſis, Briccium apud Turones epiſcopum fuiſſe. Habita ergo eſt poſt mortem ſancti Martini, cui Briccius ſucceſſit. At Martinus omnium veterum conſenſu menſe Septembri anni CCCXCVII. nondum e vivis exceſſerat. Quare hic annus ſynodo non congruit. Quod ſi eos audiamus, qui Martini obitum in annum CCCC. vel longius etiam rejiciunt, ſynodi pariter epocham differri oportebit.

Can. I. PROCULUS MASSILIENSIS. Jam notus eſt Proculus Maſſilienſium epiſcopus ex concilio Aquileienſi, cui Gallorum legatus interfuit: ſanctus idem & doctiſſimus Pontifex Hieronymo dictus in epiſtola IV. ad Ruſticum. Huic nunc, quamvis alterius provinciæ, id eſt, Viennenſis, epiſcopo ſingulari, privilegio indulget ſynodus, ut metropolitani jure præſit provinciæ II. Narbonenſi, cujus eccleſias vel parochias ſuas fuiſſe aſſerebat, vel epiſcopos a ſe in eiſdem eccleſiis ordinatos. Quod Proculi privilegium, tamquam ſubreptum & emendicatum, improbavit poſtea Zoſimus, ut ex ejus epiſtolis pateſit. Ceterum vel hic locus oſtendit, Aquenſis civitatis epiſcopum, licet civitas ipſa jure civili metropolis eſſet, provinciæ II. Narbonenſis, ac titulo metropolis ornetur in Notitia civitatum Galliæ, nondum tamen hoc tempore metropolitani jura obtinuiſſe inter epiſcopos. Quod ipſum intelligere eſt de Ebreduno & Tarentaſia in Alpinis provinciis. Sero enim & harum antiſtites metropolitanorum honorem nomenque adepti ſunt. Sed de his alias.

Can. II. ARELATENSIS ET VIENNENSIS. Arelate in Viennenſi olim provincia cenſebatur, quod declarat elenchus epiſcoporum concilii Arelatenſis: *Marinus epiſcopus de civitate Arelatenſium, provincia Viennenſi:* & Notitia imperii occidentalis, ubi procuratores cynegiorum enumerantur ſub diſpoſitione comitis ſacrarum largitionum: *Procurator cynegii Arelatenſis, provinciæ Viennenſis.* Nec dubium quin totius provinciæ metropolis tum fuerit civitas Vienna, quæ ſola omnium ejus provinciæ civitatum metropolis nomen gerit in Notitia. Arelate tamen variis, principum beneficio, jam inde a Conſtantini temporibus, a quo Conſtantina cognominata eſt, aucta incrementis & ornata privilegiis (unde & Gallulæ illi Romæ nomen inditum ab Auſonio, ab eodemque Arelate in clararum urbium catalogo, ſecundo intra Gallicanas poſt Treviros loco poſita) de metropolis nomine auſa eſt cum Vienna contendere, & Arelatenſis epiſcopus honorem primatus intra provinciam affectare. Re igitur ad concilii Taurinenſis judicium ab utriuſque urbis epiſcopis delata, definitum eſt a ſynodo, ut qui ſuam civitatem probaret eſſe metropolim, is primatus honorem obtineret: aut certe, ut bono pacis provinciam, ſi vellent, inter ſe dividerent, & proximas ſibi uterque civitates metropolitani jure vindicaret. Quod poſterius ſummis Pontificibus poſtea placuit, neque ipſa perfectum eſt. Nec enim hoc ſynodi judicio controverſia ſtetit: ſed crebris rurſum contentionibus ſæpe renovata, vix tandem poſt annos ſupra centum Symmachi Papæ auctoritate ſedata eſt.

DE ORDINATIONE SACERDOTUM. Epiſcoporum. Can. III. Delatis ad ſe quatuor epiſcopis, qui illicita quædam circa epiſcoporum ordinationem uſurparant, ita indulget ſynodus, ut deinceps abſtinere jubeat: quam ſententiam in alios etiam cadere vult, qui eadem perpetrarint. Pœnam autem ejuſmodi ordinationibus in poſterum ſtatuit: ordinatis quidem, epiſcopatus privationem; ordinatoribus vero, ut ordinationibus de cetero conciliiſque non interſint.

REMIGIUM. Codex Remenſis *Remedium:* quod idem eſt. Nomina duo hæc promiſcue in iiſdem uſurpari, multis alibi exemplis deprehendimus. Remedius porro, quamquam ejus ſedes perinde ac ſociorum ignota eſt, is videtur, de quo Proſper in chronico Pithœano: *Proculus Maſſilienſis epiſcopus clarus habetur, quo annuente magna de ſuſpecto adulterio Remedii epiſcopi quæſtio agitatur.* Omnes, ni fallor, ſecundæ Narbonenſis epiſcopi fuerunt.

DE PALLADIO LAICO. Conquerebatur, ut apparet, Can. IV. Palladius de ſententia in ipſum a Triſerio epiſcopo lata: quia crimen objectum presbytero probare videlicet non potuerat. Confirmat ſententiam ſynodus, hoc in Palladii gratiam indulto, ut in poteſtate ſit Triſerii eam relaxare cum voluerit.

DE EXUPERANTIO PRESBYTERO. Confirmat Tri- Can. V. ſerii ejuſdem ſententiam alteram in Exuperantium presbyterum contumelioſum: ita ut in excommunicatione inflicta maneat presbyter, quoad vel ipſe epiſcopo ſatisfecerit, vel epiſcopo illum reſtituere viſum fuerit.

QUI FELICI COMMUNICANT. Epiſcopo Trevirenſi, Can. VI. viro alias ſanctiſſimo: ſed qui ab Ithacianæ partis epiſcopis ordinatus, eorum communioni mordicus adhæſit. Ab Ithacianis porro, quod contra eccleſiæ diſciplinam agere viderentur, optimi quinque antiſtites abſtinebant. Quod de ſeipſo teſtatur ſanctus Ambroſius, de ſua ad Maximum apud Treviros legatione ſcribens epiſtola LVI. *Poſtea,* inquit, *cum videret me abſtinere ab epiſcopis qui communicabant ei, vel qui aliquos, devios licet a fide, ad necem petebant, commotus ab eis juſſit me ſine mora regredi.* Et de ſancto Martino narrat Severus, ut ante dictum eſt, cum inflecti ſe paſſus eſſet, ut Felicis ordinationi præſentiam ſuam commodaret, facti eum mox graviter pœnituiſſe. Perſtitere tamen intra Gallias, etiam poſt Ithacii exauctorationem, Ithacianæ reliquiæ, Felice epiſcopo duce. Cui communicantes epiſcopi cum legatos ad ſynodum miſiſſent, decretum eſt juxta Siricii & Ambroſii litteras, quæ non extant, Felicianæ communionis epiſcopos, niſi ab eo ſe ſubduxerint, ad pacis conſortium non admitti. Quare ſynodum Felice ſuperſtite habitam fuiſſe conſtat.

UT CLERICUM ALTERIUS. De alienis clericis duo Can. VII. vetat, quæ in canonibus crebro inculcantur. Ne quis epiſcopus illos ſuſcipiat, vel ordinet in ſua eccleſia, & ne abjectos in communionem recipiat. Quorum alterum in ſynodo Nicæna canone XVI. eſt interdictum: alterum tum in eadem Nicæna can. v. tum in Sardicenſi canone item XVI.

HI VERO QUI CONTRA INTERDICTUM. Nihil hic Can. VIII. ſtatuit ſynodus in futurum, ſed contra canones admiſſa caſtigat. Eos ergo qui contra interdictum, verbi gratia,

ex bigamis ordinati fuerant (de quibus ſynodo Valentinæ, cum bigamos ordinari vetaret, nihil revolui placuerat) hac pœna multat, ut ad gradum ulteriorem non provehantur. Paremque pœnam in eos decernit, qui filios in miniſterio, id eſt, jam ordinati, genuerunt. Quam canonis partem amplexa & ſecuta eſt ſynodus Arauſicana, can. XXIV.

IN EPISTOLAS ALIQUOT INNOCENTII PAPÆ I.

I.

In epiſtolam ad Victricium.

Tomo 2. pag. 777. A. SAncti Victricii Rotomagenſis epiſcopi & confeſſoris Chriſti egregias admirandaſque virtutes & merita brevi compendio explicat, qui Victricium olim Viennæ apud ſanctum Martinum viderat, Paulinus Nolanus, duabus ad eumdem epiſtolis, ſed præcipue XXVIII. Huic nunc Innocentius expetitam ab eo mittit formam eccleſiaſticæ diſciplinæ, quæ in Romana eccleſia ſervabatur, ut hanc tum ipſe, tum ipſo inſinuante vicini etiam epiſcopi, in propriis eccleſiis conſectentur, atque hunc quaſi didaſcalum & monitorem habeant. Sic enim rectius opinor in quibuſdam exemplaribus legi, quam ut in aliis didaſcalicum.

Ibidem. D. Incipiam igitur. Quæ reſtant præfationis hujus, cum tota epiſtolæ concluſione, & cum primis novem, tertio dempto, capitulis, omnia decerpta ſunt ex epiſtola IV. Siricii Papæ, quam ex ſynodo Romana ſcripſit ad Africanos, quæque inſerta legitur in actis concilii Tellenſis: niſi quod brevius apud Siricium expreſſa ſunt capitula, quæ diffuſius hoc loco digeruntur.

Can. III. Sicut synodus statuit. Synodum nempe Nicænam ſignificat, cujus canone XVIII. ut a Julio Papa profertur in epiſtola ad Orientales, hæc leguntur. *Cujus,* Apoſtolicæ ſedis, *diſpoſitioni omnes majores eccleſiaſticas cauſas, & epiſcoporum judicia, antiqua Apoſtolorum, eorumque ſucceſſorum, atque canonum, auctoritas reſervavit.*

Can. VIII. Venientes a Novatianis. Qui a Novatianis & Donatiſtis ad eccleſiam veniunt, baptizandi non ſunt, utpote jam rite baptizati, ſed per manuum impoſitionem confirmandi. Quod de Novatianis quidem ſeu Catharis, ſanxerat ſynodus Nicæna can. VIII. & Conſtantinopolitana can. VII. De Donatiſtis vero, qui Montenſes Romæ appellabantur, indicat, ut aliis ſuperſedeam, canon ſynodi Carthaginenſis Africanæ inſertus cap. XXIV. Atque hi nimirum ſemel ab iſtis baptizati, ſine mora, cum veniunt ſuſcipiendi ſunt. Qui vero ad illos a catholica tranſeuntes iterum baptizati ſunt, hi ſi redeant, non niſi poſt diuturnam pœnitentiam admittendi: quam ad diem uſque mortis produci ſtatuerat ſynodus Valentina cap. III. Donatiſtas rebaptizare ſolitos, omnes conſentiunt: de Novatianis teſtatur Ambroſius in libris de pœnitentia, Hieronymus in libello de hæreſibus: *Novatianus,* inquit, *Romæ Novatianum dogma inſtituit, nolens apoſtatas ſuſcipere, & baptizans baptizatos.*

Can. XI. Ab imperatore præcipitur. Huc pertinet lex Honorii ante annos quinque lata, cod. Theod. de decurionibus CLXIII. qua curiales, qui clero ſe manciparant, diſtinctis ordinum gradibus præcipit vel curiæ reddi, vel alios pro ſe reſtituere, aut facultates ſuas tradere: *Si quis,* inquit, *ex ſecundo patris noſtri conſulatu curiam relinquentes, clericorum ſe conſortio manciparunt, ſi jam epiſcopi vel presbyteri aut diaconi eſſe meruerunt; in ſacris quidem & ſecretioribus Dei myſteriis perſeverent, ſed aut ſubſtitutos pro ſe curiæ offerre cogantur, aut juxta legem dudum latam tradant curiæ facultates. Reſidui omnes, lectores, ſubdiaconi, vel hi clerici quibus clericorum privilegia non debentur, debitis mox patriæ muneribus præſententur.*

Ibidem. Ipse nobiscum positus. Romæ fuiſſe Victricium prior etiam Paulini ad ipſum epiſtola confirmat: Innocentio Pontifice, anno, ut opinor, ſuperiore, Romam veniſſe hic locus oſtendit. Paulinus: *Nam & inde,* inquit, *triſtati amaritudinem duxeramus, quod ex Urbe ad nos, ſicut ſperabamus, brevi itinere non venires, qui ad Urbem per tanta terrarum ſpatia perveneras.*

II.

In epiſtolam ad Exuperium.

REſpondet ad inquiſitiones Exuperii epiſcopi, ſtudium ejus commendans, quod de dubiis ad ſedem Apoſtolicam referret. Multus in Exuperii Toloſani laudibus & frequens eſt ſanctus Hieronymus, ut in epiſtola IV. ad Ruſticum. *Sanctus Exuperius,* inquit, *Toloſæ epiſcopus, eſuriens paſcit alios, omnemque ſubſtantiam ſuam Chriſti viſceribus erogavit. Nihil illo ditius, qui Corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro. Hujus tu e vicino ſectare veſtigia.* Et in epiſtola XI. ad Ageruchiam: *Non poſſum abſque lacrymis Toloſæ facere mentionem, quæ ut hucuſque non rueret, ſancti Exuperii merita præſtiterunt.* Extant & Hieronymi ejuſdem ad Exuperium epiſtolæ tres, libris ſingulis præfixæ commentariorum in Zachariam prophetam, quos Exuperio nuncupavit, Arcadio Aug. VI. & Anicio Probo Coſſ. hoc eſt anno poſt hanc Innocentii epiſtolam proximo: cum Exuperius Siſinnium diaconum ſuum, ad largiendas monachis eleemoſynas, in Palæſtinam Ægyptumque miſiſſet. Pag. 1001. E.

Siricii episcopi. In epiſtola ad Himerium Tarraconenſem cap. VII. Quo loco Siricius ſuam in ſacerdotes ac levitas incontinentes ſententiam ita dividit, ut eos qui ſe ignorantia eatenus lapſos dolerent, & continentiam in poſterum ſponderent, manere in officiis ſuis permittat, ſed altiorem ad gradum evehi prohibeat: eos vero, qui ſe veteris legis exemplo defendere conarentur, omni eccleſiaſtico honore privandos ſtatuat. Innocentius priorem pœnam in eos decrevit, qui Siricii conſtitutionem ignorarint: poſteriorem in eos qui cognitæ non paruerint. Comprehendi autem etiam epiſcopos hac lege, Siricii ſub finem verba declarant. Cap. I.

Ne Novatiani asperitatem. Novatianorum hæreſis fuit, ut Epiphanius hæreſi LIX. docet, nullam eos qui poſt baptiſmum lapſi ſunt conſequi veniam poſſe. Quare pœnitentiam denegarunt, omnemque illius mentionem ex conventiculis ſuis exploſerunt. Theodoretus lib. III. de hæreticis fabulis, cap. VI. καὶ παντελῶς τὸν τῆς μετανοίας τῶν οἰκείων συλλόγων ἐξορίζουσι λόγον. Quamquam ergo ab his in eccleſia catholica longiſſime aberant ii, qui non dubitabant poſſe omnes per pœnitentiam recuperare gratiam quam perdiderant, etſi nonnullis interdum, ut indignis, pacem in exitu tantum vitæ poſcentibus, negandam cenſerent: hoc tamen ipſum, quod Novatianæ aſperitatis ſimile videbatur, tolli, & cuilibet in exitu poſcenti communionis gratiam tribui placuit, juxta canonem XIII. ſynodi Nicænæ. Cap. II.

Non habent latentia pec. vindictam. Quam cauſam hic adfert, cur viri adulteri non perinde arceantur a communione ut feminæ, eamdem univerſe de criminoſis omnibus, qui latenter ad communionem obrepunt, prodit Auguſtinus in homilia I. *Nemo,* inquit, *arbitretur propterea ſe conſilium ſalutiferæ hujus debere pœnitentiæ contemnere, quia multos forte advertit & novit ad ſacra altaris accedere, quorum talia crimina non ignorat. Nam plerique propterea nolunt alios accuſare, dum ſe per illos cupiunt excuſare. Plerique autem boni Chriſtiani propterea tacent & ſufferunt alia peccata quæ noverunt; quia documentis ſæpe deſeruntur, & ea quæ ipſi ſciunt, judicibus eccleſiaſticis probare non poſſunt. Quamvis enim vera ſint quædam, non tamen judici facile credenda ſunt, niſi certis indiciis demonſtrentur. Nos vero a communione prohibere quemquam non poſſumus, niſi aut ſponte confeſſum, aut in aliquo, ſive ſæculari, ſive eccleſiaſtico judicio, nominatum atque convictum.* Cap. IV.

Cetera autem. Pſeudepigraphi libri ſub horum nominibus plurimi olim circumferebantur, ut Matthiæ evangelium, de quo Origenes in Lucam, & Euſebius lib. III. hiſtoriæ, ejuſdemque traditiones παραδόσεις, qua- Cap. VII.

rum meminit Clemens Alexandrinus lib. II. & VII. Stromatum; Jacobi minoris evangelium; Petri πράξεις, εὐαγγέλιον, κήρυγμα, ἀποκάλυψις, καὶ κρίσις: quos omnes commemorat Hieronymus in ſcriptoribus Eccleſ. cap. I. *Libri autem*, inquit, *e quibus unus actorum ejus inſcribitur, alius evangelium, tertius prædicationis, quartus Apocalypſis, quintus judicii, inter apocryphas ſcripturas reputantur.* Joannis actus, Andreæ item actus & evangelium; Thomæ denique evangelium, actus, & Apocalypſis. De quibus, aliiſque id genus, Gelaſius in ſynodo Romana.

III.

In epiſtolam ad ſynodum Toloſanam.

Pag. 1021 D. IN TOLOSANA SYNODO. Ambigui eſſe tituli epiſtolam monuimus. Quod ſi Toloſanæ ſynodo ſcriptam fuiſſe conſtaret, abſurdi nihil foret diſcuſſas in ſynodo Galliæ Hiſpanienſes cauſas fuiſſe, cum tractatas meminerimus in Taurinenſi Gallicanas. Sed dubium non videtur, quin ſcripta ſit ad epiſcopos Hiſpaniæ, poſt ſynodum quidem Toletanam, de rebus tamen in ea geſtis, vel poſtea conſecutis. Idque ut mihi perſuadeam ducor argumento non levi, quod cap. VI. exponetur. Quare antiquam inſcriptionem epiſtolæ reſtituendam cenſeo, ut *in Toletano ſynodo* legatur.

Cap. I. PROPTER GALLICIORUM COMMUNIONEM. In ſynodo Toletana Symphoſius & Dictinius cum aliis, ut Idacius in chronico refert, e Gallæcia epiſcopis, damnata Priſcilliani hæreſi, recepti fuerant in communionem, retentis honoribus quos habebant. Quod non probantes Bætici & Carthaginienſes, a ceteris epiſcopis, qui eos receperant, deſciverunt. Dari ergo vult operam pontifex, ut qui deſciverunt, ad communem pacem revocentur.

ILLIUS LUCIFERI. Calaritani apud Sardos epiſcopi, qui ſchiſmatis in eccleſia auctor fuit, cum epiſcopos in ſynodo Ariminenſi lapſos quamvis reſipiſcentes recipi nollet, ab iiſque ſe qui eos receperant ſegregavit. Sulpicius Severus: *Lucifer in tantum eos qui Arimini fuerant condemnavit, ut ſe etiam ab eorum communione ſecreverit, qui eos ſub ſatisfactione vel pænitentia recepiſſent.*

Cap. II. RUFINUS ATQUE MINICIUS. Synodus Nicæna can. IV. epiſcopum ab epiſcopis provinciæ cum metropolitani auctoritate fieri jubet. Contra hunc canonem commiſerant Rufinus & Minicius: quorum uterque ſine conſcientia metropolitani, alter etiam in aliena provincia, epiſcopos ordinarant. Quare & in uſurpatores animadverti oportere ait, & ab his temere ordinatos honore carere quem adepti ſunt, juxta canonem VI. ſynodi ejuſdem: quo cautum eſt, eum qui præter ſententiam metropolitani factus fuerit epiſcopus, epiſcopum eſſe non debere.

Cap. III. DE JOANNE EPISCOPO. Joannes hic ſynodo Toletanæ redeuntes ab hæreſi recipienti per vicarios conſenſerant. poſtea ſubduxiſſe ſe, & contra ſententiam ſuam veniſſe ferebatur. In hunc ergo, atque in alios qui a communionis conſortio ceſſaſſe videbantur, plenius inquiri, deprehenſoſque ſi ad concordiam redire abnuant, excommunicari jubet.

Cap. IV. DE ORDINATIONIBUS. De iis qui prava conſuetudine in Hiſpania ex diverſis generibus hominum, quos canones a cleri gradibus excludunt, creati hactenus fuerant epiſcopi, propter illorum multitudinem non ſic indulget, ut propoſita vitioſe deinceps ordinatis ordinantibuſque pœna, in poſterum abſtineri præcipiat.

Cap. V. IN LOCO PATRUINI. Diſcrepant inter ſe rerum Hiſpanicarum ſcriptores, cujus ſedis epiſcopus fuerit Patruinus, qui concilio primo Toletano præfuit. Alii enim Toletanum antiſtitem fuiſſe conjiciunt, alii Bracarenſem, alii neutram illorum ſententiam ſatis firmam putant. Ex hoc loco apparet, quod in mentem illis non venerat, Emeritenſem epiſcopum fuiſſe, cui jam defuncto Gregorius hoc tempore ſucceſſerat.

Cap. VI. PER SENTENTIAM DECERNITIS. Manifeſtum eſt alludi ad decretum ſynodi Toletanæ, quod in ejus actis primo loco poſitum eſt his verbis: *Patruinus epiſcopus dixit: Si placet, communi conſilio decernamus, quod ab omnibus epiſcopis in ordinandis clericis ſit obſervandum. Mihi autem placet, conſtituta primitus concilii Nicæni perpetuo eſſe ſervanda, nec ab iis eſſe recedendum. Epiſcopi dixerunt: Hoc omnibus placet.* Quæ cum ita ſint, liquet profecto Innocentium hoc loco alloqui epiſcopos qui Toletano concilio adfuerant, ac proinde ſynodo Toletanæ inſcribi epiſtolam debere, ut dictum eſt.

IN ALIQUOT ZOSIMI PAPÆ EPISTOLAS.

I.

In epiſtolam ad epiſcopos Galliæ.

PER GALLIAS ET SEPTEM PROVINCIAS. Septem provinciæ hoc loco, & in aliis ſimilibus intelliguntur, quas vetus Notitia civitatum Galliæ ſejunxit a reliquis provinciis Gallicanis: Viennenſis nimirum, Aquitania I. Aquitania II. Novempopulana, Narbonenſis I. Narbonenſis II. & Alpes maritimæ. Quas eaſdem intellexit Honorius in conſtitutione proximo ab hinc anno edita ad Agricolam P. P. Galliarum, cum ſtatuit ut Arelate bis quotannis conventus fierent e ſeptem provinciis. De his enim loquitur, lapſuſque eſt memoria Hincmarus, qui inter ſeptem provincias pro Aquitania prima numerat Lugdunenſem. Sicut ergo Galliarum & quinque provinciarum antea nomine Gallicanas omnes provincias complectebantur. ita nunc cum Galliæ & ſeptem provinciæ dicuntur, omnes deſignantur. Hoc ſolum fuit diſcrimen, quod in illa ratione ſolæ Narbonenſes provinciæ a communi Galliarum vocabulo ſecernantur, in hac vero etiam Aquitanicæ. Aquitanos autem a Gallis interdum ſolitos diſtingui, Auſonii, Sulpicii Severi, & aliorum hujus ævi ſcriptorum exempla demonſtrant. *Edita ſunt ea a Card. Baronio, ut monumentis, tomo 1. pag. 1156 B.*

ARELATENSIS EPISCOPI FORMATAS. Formatas ſeu communicatorias epiſtolas, ſine quibus peregrini clerici ad communionem non admittebantur, accipere ſolebant, cum alio proficiſcebantur, presbyteri, diaconi & ceteri deinceps, ab epiſcopo ſuo: epiſcopi a metropolitano, metropolitani a primate ſeu patriarcha. Quod ſanctus Maximus in diſputatione cum Pyrrho ſub finem docet, cum Pyrrhi ſynodum ullam fuiſſe negat, ad quam συστατικὰς litteras nec epiſcopi a metropolitanis ſuis attulerint, nec metropolitani a patriarchis. Συστατικὰς, inquit, οἱ συναχθέντες οὐκ εἶχον, οὔτε οἱ ἐπίσκοποι ἀπὸ τῶν μητροπολιτῶν, οὔτε οἱ μητροπολῖται ἀπὸ τῶν πατριαρχῶν. At Zoſimus hoc loco ſingulare privilegium Patroclo Arelatenſium epiſcopo tribuit in Gallia, ut cujuſlibet gradus eccleſiaſtici, ſive Romam, ſive alio terrarum profecturi extra Galliam, omnes ab eo formatas accipiant, & ſine his alibi non ſuſcipiantur. Cap. I.

IN ORDINANDIS SACERDOTIBUS. Epiſcopis Eccleſiæ Arelatenſis epiſcopo vetus, ut ait, privilegium & auctoritatem confirmat, ut in ordinandis epiſcopis metropolitani jus habeat per tres provincias, Viennenſem & utramque Narbonenſem: ita ut honore careant, qui in his provinciis, omiſſo metropolitano, id eſt Arelatenſi, epiſcopos ordinarint, vel epiſcopi fuerint ordinati. Qua de re iterum alias ſæpius. Cap. II.

CITHARISTAM ET GARGARIUM. Cithariſtæ in ora Maſſilienſium promontorii meminit etiam Plinius lib. III. cap. IV. Gargarii vero loci vetus inſcriptio antiquæ tabulæ, quæ exſtat Arelate: PAGANI PAGI LUCRETI QUI SUNT FINIBUS ARELATENSIUM LOCO GARGARIO, & quæ ſequuntur.

II.

In epiſtolam Zoſimi Papæ ad epiſcopos Africæ, Galliæ, & Hiſpaniæ.

ORdinarat Proculus Maſſilienſium epiſcopus, allecto ſibi collega Lazaro Aquenſi, Urſum ac Tuentium epiſcopos, apud Cithariſtam, opinor, & Gargarium, quæ

Digitized by Google

parochiæ erant epiſcopi Arelatenſis. Has ordinationes Zoſimus encyclica epiſtola multis nominibus redarguit. Primum, quod ordinati ſint homines jam ante damnati, quos ordinari nefas erat. Deinde quod prætermiſſo metropolitano Arelatenſi ordinati ſint, quod provinciales epiſcopi adſciti non fuerint, quod Lazarus ex alia provincia evocatus, quod aliena loca uſurpata, quod denique legitimus ordinationum dies non obſervatus. Tuentium itaque & Urſum, ut ejectos ab eccleſia, nuſquam ad communionem ſuſcipiendos ſignificat.

LAZARUS IN TAURINENSI CONCILIO. Eadem de Lazaro leguntur in altera Zoſimi epiſtola, quam per hoſce dies ad Africanos epiſcopos de Pelagio ac pro Pelagio ſcripſit: quam cum altera pro Cæleſtio item ſcripta primus in lucem protulit, annalibuſque ſuis inſeruit Card. Baronius. Et quamquam in actis ſynodi Taurinenſis nullum hodie Briccianæ iſtius accuſationis ſit veſtigium, nullam tamen ibi fuiſſe non dixerim. Sed quod Lazarum hoc loco, & in altera illa epiſtola cum Lazaro Herotem, epiſcopum Arelatenſem, virum, ut Proſper in chronico teſtatur, ſanctum & inſontem, tam acerbe traducit Zoſimus: vereor ne Cæleſtii dolo & fraude illi perſuaſum ſit. Qui cum ægre ferret ſuam ac Pelagii hæreſim ab his maxime duobus Gallicanis epiſcopis deprehenſam, eorumque judicio & litteris, quæ paſſim proferebantur, divolgatam, omni ope adnitendum putarit, ut illorum fidem atque famam apud Zoſimum in ſuſpicionem vocaret. Nec mirum de aliis fallere potuiſſe, qui de ſeipſo callide impoſuerat, ut catholicus a Zoſimo crederetur. Quod enim viro docto nuper in mentem venit, duas illas Zoſimi epiſtolas, ne fucum illi factum concederet, falſi damnare, mihi certe probari non poteſt: nec ſancto Auguſtino, ni fallor, aut Facundo Hermianenſi probaretur. Enimvero quænam alia eſt epiſtola Zoſimi, in qua libellum Cæleſtii catholicum dixerit, ut narrat Auguſtinus lib. II. contra epiſtolas Pelagianorum cap. III. ſi hæc non eſt, quam priore loco edidit Baronius? aut quænam alia, in qua de damnato Cæleſtio, ut ſcribit Facundus, damnet Africanos, ſi eam negamus, quæ poſterior eſt apud Baronium? Sed præſtat integrum Facundi locum audire, libro VII. de tribus capitulis ad Juſtinianum. *Invenient*, inquit, *poſtremo, beatum quoque Zoſimum Apoſtolicæ ſedis antiſtitem, contra ſancti Innocentii deceſſoris ſui ſententiam, qui primus Pelagianam hæreſim condemnavit, fidem ipſius Pelagii, ejuſque complicis Cæleſtii, quem in eccleſia Carthaginenſi convictum atque appellantem Apoſtolicam ſedem, & ipſe geſtis diſcuſſerat, tamquam veram & catholicam laudantem, inſuper & Africanos culpantem epiſcopos, quod ab illis hæretici crederentur; cum, necdum ipſi Africanis epiſcopis dolos eorum multo manifeſtius detegentibus, memoratos Pelagium & Cæleſtium putaret orthodoxos. Et tamen nec Athanaſium & Damaſum, nec illos Palæſtinos epiſcopos*, (de his omnibus jam dixerat) *& Zoſimum, hæreticos credit eccleſia, quia de hæreticis bene ſenſerunt; ſed potius pro merito ſuæ fidei catholicos judicat & honorat: quoniam non debet crimini deputari ſimplicium, non intellecta verſutia malignorum.*

III.

In epiſtolam Zoſimi Papæ ad epiſcopos provinciæ Viennenſis & Narbonenſis II.

MULTA CONTRA VETEREM. Reſcindit privilegium, quod Proculus Maſſilienſis epiſcopus perperam a ſynodo Taurinenſi expreſſerat, ut epiſcopos in Narbonenſi II. velut metropolitanus ordinaret. Simplicium etiam Viennenſem perſtringit, quod Viennenſis provinciæ ordinationes ambiat: ſtatuitque, ut metropolitanus Arelatenſis, priſcam, ut aït, jam inde a ſancto Trophimo in utraque Narbonenſi & Viennenſi ordinandorum epiſcoporum auctoritatem poſſideat.

SIMPLICIUM VIENNENSIS CIVITATIS. Paulinus presbyter apud Gregorium Turon. lib. II. hiſt. cap. XIII. *Si enim hos videas dignos Domino ſacerdotes, vel Exuperium Toloſæ, vel Simplicium Viennæ, vel Amandum Burdegalæ, vel Diogenianum Albigæ, vel Dynamium Engoliſmæ, vel Venerandum Arvernis, vel Alethium Cadurcis, vel nunc Pegaſium Petrocoriis, utcumque ſe habent ſæculi mala, videbis profecto digniſſimos totius fidei religioniſque cuſtodes.*

IV.

In epiſtolam Zoſimi Papæ ad Hilarium epiſcopum Narbonenſem.

EXceptioni quam Hilarius objecerat, in aliena provincia ab alia non debere fieri epiſcopos, opponit antiquam conſuetudinem epiſcoporum Arelatenſium, qui non ſolum in Viennenſi provincia, ſed per duas etiam Narbonenſes, epiſcopos ordinare ſoleant. Quocirca inhibet, ne ea poteſtate in Narbonenſi I. utatur, quam ſurreptitie a Sede Apoſtolica obtinuerat. Si ſecus faxit, non ſolum epiſcopatus honorem non habituros quos ordinarit, ſed ipſum etiam catholica communione cariturum. Contra hoc Zoſimi interdictum, facit epiſtola ſecunda Bonifacii ad Hilarium eumdem.

V.

In epiſtolam Zoſimi Papæ ad Patroclum epiſcopum Arelatenſem.

DAmnatum exauctoratumque Romæ a Zoſimo Proculum fuiſſe, litteras etiam encyclicas de ejus damnatione ſcriptas, hæc epiſtola teſtatur. Confirmat autem Patroclo privilegium formatarum, & metropolitani in Narbonenſi II. dignitatem, in quam Proculus irrepſerat, tum deinde ordinationes epiſcoporum ne per ſaltum fiant edicit in poſterum.

SALTU QUODAM. In ſacris ordinationibus duo inter cetera ſemper ſpectavit eccleſia. Unum, ut gradatim fierent per ſingulos gradus ordinum: ita ut non ante quiſquam ad ſuperiorem aſcenderet, quam inferiores ſuſcepiſſet. Quod qui non ſervabat, verbi gratia qui ex ſubdiacono repente, prætermiſſo diaconatu, presbyter fiebat, per ſaltum promoveri dicebatur. Alterum, ut juſta quiſque ac legitima in ſingulis gradibus ſtipendia expleret, præfixaque ſingulis tempora obſervaret. De quibus Zoſimus idem ſcribit in epiſtola ad Heſychium Salonitanum. Quod ſi quando contrahi hæc temporum ſpatia neceſſitas cogeret: prius tamen illud, ut ordines gradatim inirent, religioſe ſemper tenuerunt. Ut de ſancto Ambroſio, qui catechumenus ad epiſcopatum fuerat adſcitus, innuit in ejus vita Paulinus: *Baptizatus itaque fertur omnia eccleſiaſtica officia impleſſe, atque octava die epiſcopus ordinatus eſt cum ſumma gratia & lætitia cunctorum.*

VI.

In epiſtolam Zoſimi Papæ ad Maſſilienſes.

CLERO, ORDINI, PLEBI MASSIL. Invehitur in Proculum, qui licet exauctoratus, tamen pro epiſcopo, ut antea, ſe gerebat, & inquietorum quorumdam auxilio fretus eccleſiam turbabat. Significat ſe ipſorum curam Patroclo Arelatenſi demandaſſe, ut ejus, velut epiſcopi ſui, conſilio & nutibus obtemperarent. Ceſſeritne Patroclo tamdem Proculus, exploratum non eſt. Sed de Zoſimo ſubit iterum mirari, qui factum ſit, ut Proculo infenſior videatur, quem ſanctum Pontificem Hieronymus appellat epiſt. IV. faveat contra Patroclo, cujus ad epiſcopatum Arelatenſem fœdus aditus, fœdior adminiſtratio memoratur. Pulſo ſiquidem a civibus Herote, ut Proſper in chronico ſcribit, viro ſancto & inſonte, in ejus locum ordinatus eſt anno Chriſti CCCCXII. quod amicus & familiaris eſſet Conſtantö magiſtri militum, cujus per ipſum gratia quærebatur. *Eaque res*, inquit, *inter epiſcopos regionis illius magnarum diſcordiarum materia fuit.* De venditis autem ab eo ſacerdotiis, in altero Proſperi chronico Pithœano: *Patroclus Arelatenſis epiſcopus infami mercatu ſacerdotia venditare auſus.* Veriſimile eſt prorſus, in

hac tota Patrocli cum Proculo Maſſilienſi, Hilario Narbonenſi, Simplicio Viennenſi, & cum aliis, controverſia, & in amplificandis honoribus eccleſiæ Arelatenſis, plurimum momenti apud Zoſimum habuiſſe, ut de Patrocli artibus nihil dicam, Conſtantii magiſtri militum, mox Cæſaris, qui Patroclo & Arelatenſibus favebat, auctoritatem & gratiam. De funeſta vero Patrocli ejuſdem cæde, Proſper idem agit in chronico vulgari, ad annum Chriſti CCCCXXVI.

IN BONIFACII PAPÆ EPISTOLAS DUAS.

I.

In epiſtolam ad epiſcopos Galliæ.

Tomo 1. pag. 1238. D. VALENTINÆ NOS. Maximum Valentinæ civitatis epiſcopum, Manichæorum olim ſecta involutum, homicidiique in ſeculari judicio damnatum, & multis inſuper flagitiis coopertum, accuſarant apud Bonifacium clerici ejuſdem eccleſiæ, aſſerentes illum delegatis conſtitutiſque in provincia cognitionibus adeſſe minime voluiſſe, omniaque ſemper judicia ſubterfugiſſe. Pontifex, quia is Romam non venerat, intra provinciam judicandum decernens, ſynodum epiſcoporum die præfixo congregati jubet, in eaque Maximi cauſam diſcuti, & ſententiam ſive in præſentem, ſive in abſentem, proferri.

II.

In epiſtolam ad Hilarium epiſcopum Narbonenſem.

Pag. 1240. A. HILARIO EPISC. NARBONENSI. Cum Lutevenſes in prima Narbonenſi provincia clerici conqueſti apud Bonifacium eſſent, Patroclum Arelatenſem, mortuo epiſcopo ſuo, alterum ſibi, cum in alia ſint provincia, prætermiſſo metropolitano ſuo, id eſt, Hilario Narbonenſi, ordinaſſe: de ea re ſcribit ad Hilarium Pontifex, mandatque ut Lutevam profectus, metropolitani jure arbitrioque utatur; & peractis omnibus, Sedi Apoſtolicæ renunciet quid ſtatuerit. Itaque reſcindit quod Zoſimus nuper decreverat, primæque Narbonenſis ordinationem non ad Arelatenſem, ſed ad Narbonenſem epiſcopum, velut metropolitanum, pertinere declarat.

IN CÆLESTINI PAPÆ ALIQUOT EPISTOLAS.

I.

In epiſtolam ad epiſcopos provinciæ Narbonenſis, & Viennenſis.

Tomo 1. pag. 1258. D. DIDICIMUS QUOSDAM. Taxat Cæleſtinus quoſdam epiſcopos, qui novo & inſueto habitus genere utentur: docetque diſcerni ab aliis debere clericos, non veſte, ſed vita & moribus. Sunt qui habitum interpretentur quo incedebant; alii, ut Dionyſius Exiguus, quo miniſtrabant. *Quod non debeant*, inquit, *ſacerdotes aut clerici amicti palliis, & præcincti lumbis, in eccleſia miniſtrare.* Sed res eodem relabitur. Nam primis eccleſiæ ſæculis, clerici quas in vita communi veſtes uſurpabant, iiſdem etiam in ſacris utebantur, ſed mundioribus & optimis, id eſt, ut Hieronymus exponit in caput XLIV. Ezechielis, non quotidianis & quibuſlibet, pro uſu vitæ communi pollutis, ſed mundis. Quod idem aliis verbis ſignificat lib. 1. contra Pelagianos, Pelagium exagitans, qui ornatum veſtium aiebat Deo eſſe contrarium: *Quæ ſunt rogo*, inquit, *inimicitiæ contra Deum, ſi tunicam habeo mundiorem! Si epiſcopus, presbyter, & diaconus, & reliquus ordo eccleſiaſticus, in adminiſtratione ſacrificiorum cum candida veſte proceſſerint!* Candidam enim veſtem dicit albam, quæ in uſu tum erat more Romano, eamque nitidam & lautiorem, qualis prenſantium magiſtratum, qui candidati propterea vocabantur. Et color igitur & forma veſtium eadem principio fuit eccleſiaſticis, & reliquis. Sed cum formam alii poſtea mutaſſent, eccleſia prudenti conſilio priſtinam in ſacris retinuit: & ornatum licet pretiumque ad venerationem veſtibus ſacris adjecerit, formam tamen non mutavit; ita ut Romanas veſtes nunc etiam referant, alba tunicam, caſula togam: niſi quod caſula ſeu planeta, anciſis proavorum noſtrorum memoria lateribus, a togæ amplitudine abire cœpit. Et quia vetus hæc forma non perinde in quotidianis clericorum veſtibus, ut in ſacris, retenta eſt: ex eo factum, ut nunc in eccleſia, quod de veteri lege ad Ezechielem obſervarat ſanctus Hieronymus, religio divina alterum habitum habeat in miniſterio, alterum in uſu vitaque communi. Quod ipſum quoque accidit in lingua Latina, qua divina officia celebramus. Nam cum ea quondam in uſu publico paſſim eſſet ſub imperio Romano, eademque ſacrorum in eccleſia vox eſſet, quæ populi: populus linguam, ut ſolet, poſtea mutavit, eccleſia Latinam merito retinuit.

POENITENTIAM MORIENTIBUS. Arguit iterum, quod pœnitentiam morientibus denegarent. Qua de re dictum ſuperius in epiſt. 1. Innocentii ad Exuperium, cap. 11. Cap. 4.

ORDINATOS VERO QUOSDAM. Hoc jam antea in Proculi ordinationibus reprehendit Zoſimus epiſtola ad Patroclum: quod epiſcopos repente faceret ex laïcis, cum per ordinum eccleſiaſticorum gradus & ſtipendia ſenſim promoveri debeant. Cap. 5.

QUORUM CRIMINA. Criminoſos ab epiſcopatu arcendos docuit ſynodus Valentina can. IV. eoque nomine Maximum epiſcopali honore indignum cenſuit Bonifacius epiſtola ad epiſc. Gall. Nunc vero Danielem Cæleſtinus, qui quo tempore ob varia flagitia reus poſtulabatur, ad epiſcopatum irrepſerat, ab epiſcoporum cœtu ſegregat, & ad judicium, ſi confidit, venire jubet.

AD ARELATENSEM EPISCOPUM. Is erat ſanctus Honoratus, qui ex ab[illegible] monaſterii ſui Lirinenſis, Arelatenſium epiſcopus Patroclo cæſo creatus fuerat anno CCCCXXVI. In hunc quippe annum Patrocli cædem conjicit Proſper in chronico. Biennium autem, & aliquanto amplius, ſedem illam rexit, ut docet auctor vitæ ſancti Hilarii Arelatenſis, qui Honorato ſucceſſit. *Emenſo*, inquit, *biennio* (poſt epiſcopatus ſcilicet auſpicia) *cum ad meriti proprii percipiendum præmium emerito vitæ ipſius curſu vocaretur Honoratus, miſſis epiſtolis, ut extremis ſuis intereſſe deberet admonuit Hilarium.* Quare cum & ſupra biennium ſediſſe Honoratum, & vita exceſſiſſe conſtet die XVI. Januarii: neceſſe eſt ejus obitum, Hilariique Pontificatus exordia, in Januarium differri ſequentis anni CCCCXXIX.

II.

In epiſtolam ad epiſcopos Galliæ.

AD EPISCOPOS GALLIÆ. Detulerant ad ſedem Apoſtolicam Proſper & Hilarius presbyteros quoſdam, qui poſt obitum ſancti Auguſtini, ejus de gratia & libero arbitrio ſententiam impugnantes, Maſſiliæ & aliis locis eccleſiam novis quæſtionibus turbabant in Gallia. Præcipit epiſcopis Cæleſtinus, arguens illorum conniventiam, ut habito inter ſe tractatu presbyteros illos coërceant: & de ſancto Auguſtino, quanti apud Romanos pontifices ſemper fuerit, luculento teſtimonio declarat. Pag. 1252. D.

PROSPER ET HILARIUS. Iidem nimirum ipſi, qui ante biennium, ſuperſtite adhuc ſancto Auguſtino, cum ejus doctrinæ obtrectari cœptum eſſet in Gallia, certiorem illum ſuis epiſtolis fecerant: ad quos reſcribens S. Auguſtinus, libros edidit de Prædeſtinatione ſanctorum, & de bono perſeverantiæ, quibus proinde præfigi ſolent epiſtolæ Proſperi & Hilarii. De priore igitur dubitat nemo, quin is ſit Proſper Aquitanus, cujus extant de hoc argumento præclaræ lucubrationes contra Caſſianum, Vincentium, Rufinum, & alios. De altero, quis fuerit, incer-

tum eſt. Errant enim, qui Hilarium Arelatenſem fuiſſe putant, ab iis deluſi, qui cum ex Proſperi epiſtola Hilarium Arelatenſem Auguſtino, ut aïebat, ſcribere velle didiciſſent, ſequentem Hilarii epiſtolam illius eſſe rati, ejus inſcriptionem corruperunt, ad Hilariique nomen, quod nudum antea in primis editionibus legebatur, Arelatenſis epiſcopi titulum adjecerunt. Non animadvertentes ſcilicet, epiſtolam illam, quæ tota eſt pro defenſione ſancti Auguſtini, congruere Hilario Arelatenſi non poſſe, qui Auguſtini doctrinam, ut Proſper in epiſtola ſua teſtatur, cum in ceteris ſuſpiceret, hac in parte non probabat. Non conſiderantes etiam, Hilarium hunc, qui ad ſanctum Auguſtinum cum Proſpero ſcripſit, & Proſperum quoque ipſum, laïcos fuiſſe cum ſcriberent, quod & ſuis ipſi litteris produnt, & Auguſtini verba confirmant; qui eos compellans, filios vocat, non fratres: quod facturus non erat, ſi epiſcopi fuiſſent, aut presbyteri. Quare falluntur, ut dixi, qui Hilarium hunc cum epiſcopo Arelatenſi confundunt. Eoque in errore verſatum olim fuiſſe Hincmarum Remenſem, & alios, permirum eſt, cum certiſſimis argumentis ſecernantur. Pari etiam ratione revincitur aliorum commentum, qui epiſtolam Hilarii Arelatenſis itidem eſſe adſtruunt, ſed nondum epiſcopi; & in epiſtola Proſperi, ubi Arelatenſis epiſcopus nominatur, Hilarium poſitum autumant pro Honorato. Quod abſurdum eſt. Nam Honorati epiſcopatus, ut ex iis patet, quæ ante dicta ſunt, ad hæc tempora non pervenit. Itaque Arelatenſium epiſcopus revera jam erat Hilarius, ſucceſſor Honorati, & diverſus proinde ab eo alter hic Hilarius, de quo, tamquam adhuc laïco, hic loquitur Cæleſtinus. Quæ omnia ex ſubjecta paucorum annorum ſynopſi patefient.

SYNOPSIS ANNORUM VI.

ANno CCCCXXVI. poſt cædem Patrocli epiſcopi Arelatenſis, in ejus locum epiſcopus creatus eſt Honoratus.

Anno CCCCXXVII. Caſſianus Honorato epiſcopo & Eucherio dedicat ſeptem Collationes intermedias.

Anno CCCCXXVIII. Cæleſtinus Papa Honorato epiſcopo Arelatenſi, per Fortunatum ſubdiaconum ſcribit de Daniele crimino ſo epiſcopo.

Anno CCCCXXIX. Honoratus Januario menſe moritur: eique in Arelatenſi cathedra ſuccedit Hilarius.

Proſper & Hilarius alter ad Auguſtinum e Gallia ſcribunt de reliquiis Pelagianæ pravitatis.

Anno CCCCXXX. ſanctus Auguſtinus migrat in cælum v. Kal. Septembris.

Anno CCCCXXXI. Proſper & Hilarius ad Cæleſtinum Romam profecti, ab eo litteras eliciunt contra adverſarios ſancti Auguſtini.

AUGUSTINUM SANCTÆ RECORD. Hujus loci teſtimonio utitur Proſper adverſus Collatorem, cap. XLII. *Per hunc virum*, Cæleſtinum intelligit, *intra Gallias iſtis ipſis qui ſanctæ memoriæ Auguſtini ſcripta reprehendunt, maleloquentiæ eſt adempta libertas: quando conſultantium actione ſuſcepta, & librorum qui errantibus diſplicebant pietate laudata, quid oporteret de eorum auctoritate ſentiri, ſancto manifeſtavit eloquio: evidenter pronuncians, quantum ſibi præſumptionis iſtius novitas diſpliceret, qua auderent quidam adverſus antiquos magiſtros inſolenter inſurgere, & indiſciplinata calumnia prædicationi veritatis obſtrepere.* AUGUSTINUM inquiens ſanctæ recordationis virum pro vita ſua, *&c. uſque*, & honori. *Contra iſtam clariſſimam laudationis tubam, contra iſtam ſacratiſſimi teſtimonii dignitatem, audet quiſquam malignæ interpretationis murmur emittere!* &c.

IN SEDIS APOSTOLICÆ
AUCTORITATES.

Tomo 1. pag. 1255. D. TAmetſi neque a Cæleſtino, neque illius nomine, collectæ vel editæ videntur hæ auctoritates, ſed a Proſpero potius, aliiſque, qui pro doctrina ſancti Auguſtini contra ejus obtrectatores dimicabant: Cæleſtini tamen nomine, tamquam pars vel appendix epiſtolæ ſuperioris, citari ſolent a ſcriptoribus antiquis, ut a Petro diacono, Floro magiſtro, Hincmaro archiepiſcopo, & aliis: itemque a collectoribus canonum, Creſconio, Dionyſio Exiguo, & Ivone, qui appellat decreta Cæleſtini Galliarum epiſcopis miſſa. Parte 1. cap. CCV.

QUID RECTORES ROMANÆ ECCLESIÆ. Hincmarus in poſteriore contra Gotheſcalcum opere, cap. 1. *Sanctus Cæleſtinus*, inquit, *ad Venerium & alios Gallicanos epiſcopos ſcribens in decretali ſua epiſtola, ita dicit ad locum*, Quid rectores Romanæ eccleſiæ, &c. Citat idem ex cap. VIII. & IX. quædam aliis in locis ejuſdem libri. Pag. 1814. C.

QUOD OMNIA STUDIA. Florus magiſter diaconus eccleſiæ Lugdunenſis (hunc enim ejus operis auctorem fuiſſe didicimus ex codice Corbeïenſi) in libro qui Lugdunenſis eccleſiæ nomine inſcriptus eſt adverſus Joannem Scotum, in refutatione capituli VIII. *Hæc eſt illa*, inquit, *eccleſiaſtica & fideliſſima definitio, quam beatus Papa Cæleſtinus ponit in decretis ſuis, dicens:* Ita Deus cordibus hominum, atque in ipſo libero arbitrio, &c. *Et iterum:* Omnia ſtudia, omnia opera ac merita ſanctorum ad Dei gloriam laudemque referenda ſunt, &c.

AD TOTIUS ORBIS EPISCOPOS. Eaſdem Zoſimi de Pelagii & Cæleſtii damnatione litteras deſignans Auguſtinus epiſtola CLVII. ad Optatum, *quæ univerſaliter*, ait, *ad omnes epiſcopos manarunt*. Et libro II. de gratia & peccato originali cap. XXI. *quas conſcripſit per orbem catholicum perferendas*. Et rurſus epiſtola XLVII. *Item quod Papæ Zoſimo de Africano concilio ſcriptum eſt, ejuſque reſcriptum ad univerſos totius orbis epiſcopos miſſum.* Proſper item contra Collatorem cap. X. *Erravit ſacroſancta beati Petri ſedes, quæ ad univerſum orbem Papæ Zoſimi ſic ore loquitur:* Nos tamen inſtinctu Dei, omnia enim bona ad auctorem, &c. Alterum Zoſimianæ hujus epiſtolæ, quæ in tenebris hactenus latet, fragmentum exſtat capite ſequenti: aliud apud Auguſtinum eadem in epiſtola CLVII.

CARTHAGINENSIS SYNODI. Synodo Carthaginenſi recte tribuit octo canones contra hæreſim Pelagianam editos, qui falſo, ut alii jam obſervarunt, ſub ſynodi Milevitanæ nomine circumferuntur. Conditi enim revera fuerunt in ſynodo CCXIV. epiſcoporum quæ Carthagine in ſecretario baſilicæ Fauſti celebrata eſt, Kalendis Maiis, Honorio XI. & Theodoſio VIII. Auguſtis Coſſ. id eſt, anno Chriſti CCCCXVIII. Cui quidem ipſi adſcribuntur in ſynodo Africana cap. LXXVI. & ſequentibus. Exſtant canones iidem in codice Corbeienſis monaſterii hoc titulo. INCIPIUNT conſtituta ſynodi Carthaginenſis epiſcoporum CCXIV. PLACUIT *omnibus epiſcopis, qui fuerunt in ſancta ſynodo Carthaginenſis eccleſiæ conſtituti, ut quicumque dicit Adam primum hominem mortalem factum*, &c. Præfuiſſe ſynodo Aurelium Carthaginenſem, & Donatianum Telepte nſem epiſcopum primæ ſedis provinciæ Byzacenæ, auctor eſt Photius, qui acta integra legerat, bibliothecæ cap. LXIII.

CUM ENIM SANCTARUM PLEBIUM PRÆSULES. Petrus diaconus libro de Incarnatione & gratia Chriſti ad ſanctum Fulgentium, & alios: *His congrue beatiſſimus Cæleſtinus in epiſtola ad Gallos data:* Cum enim, *inquit*, ſanctarum plebium præſules, &c. Quibus alia deinde ſubnectit ex cap. IX. & X.

IN LEPORII LIBELLUM
& Valentiniani Conſtitutionem.

Leporii libellus.

CAſſianus hæreſim, cui cum aliis adhæſit Leporius, (neque enim ejus auctor fuit) ex maxima Belgarum urbe, hoc eſt, ex Treverenſi emerſiſſe ſignificat, lib. I. de Incarnatione Domini, cap. II. Tum eam ſic explicat, quod dicentes, ſolitarium hominem Jeſum Chriſtum ſine ulla peccati contagione veniſſe, eo progreſſi ſunt, ut aſſererent, homines, ſi vellent, ſine peccato eſſe poſſe. Tomo 1. pag. 1263. D.

Quorum hoc Pelagiani dogmatis erat, illud poſtmodum erroris fuit Neſtoriani.

De Leporii porro emendatione, litteriſque quas doloris ſui teſtes ad Gallicanos epiſcopos ex Africa ſcripſit, agens idem Caſſianus cap. IV. Leporium, tum etiam cum opus id texeret, in Africa verſatum eſſe narrat: ut conjicere liceat, apud Auguſtinum ſedem ſuam fixiſſe poſt converſionem ſuam: atque illum ipſum Leporium videri, qui inter Hipponenſis eccleſiæ presbyteros nominatur in actis eccleſiaſticis, quibus Eraclium ſibi ſucceſſorem deſignavit, epiſtola CX.

EPISTOLA EPISCOPORUM AFRICÆ. Etſi quatuor epiſcoporum nomine ſcripta eſt: ſic tamen redolet ſtilum atque ingenium Auguſtini, ut ab eo dictatam fuiſſe dubium non videatur. Fortaſſe & ab aliis quoque, vel aliorum certe nutu ac vice, conſcripta eſt. Nam Joannes II. Papa in epiſtola III. ad Avienum & alios ſenatores, locum recitans ex ſequenti epiſtola ſeu libello Leporii, a ſynodo Africana confirmatum teſtatur: *Leporius*, inquit, *in epiſtola, quam Aurelius epiſcopus Carthaginienſis, & Auguſtinus, & ſynodus Africana firmavit. Naſcitur ergo*, &c. Quibus verbis ſi Africanam ſynodum eam dixit, quam habemus, poſt conſulatum Honorii XII. & Theodoſii VIII. anno Chriſti CCCCXIX. celebratam, in eumdem ſcilicet annum Leporii emendationem incidiſſe ſtatuendum eſt. Baronius ad annum refert CCCCXX.

III.

Valentiniani Conſtitutio.

IN optimo & antiquiſſimo codice Lugdunenſis eccleſiæ, in quo poſt ſynodos Gallicanas adjectæ ſunt ad finem integræ diverſorum principum conſtitutiones XVI. de rebus eccleſiaſticis, ducto ab iis tribus initio, quæ jam editæ ſunt ad calcem codicis Theodoſiani, huic Valentiniani Cæſaris conſtitutioni, quæ ſexta ordine numeratur, titulus argumenti loco præfixus eſt hujuſmodi: *Non licere clericos judicio publico litigare, & omnes hæreticos debere de civitatibus projici, & Chriſtianos ſervos non debere Judæis ſervire, & Judæos non debere militare.* Privilegium ergo clericis ademptum ab Joanne tyranno (hunc enim deſignat, qui proxime a Theodoſii ducibus fuerat oppreſſus, vitaque & imperio, quod Honorio defuncto invaſerat, ſpoliatus) hac lege redintegratur, ne illos ad ſæculares judices pertrahere liceat, ſed epiſcopali audientiæ reſerventur. Quod privilegium multi ante principes ſuis reſcriptis conſtabilierant, tum ante paucos annos de accuſationibus clericorum Honorius Valentiniani Cæſaris avunculus teſtatus erat, quod alio loco diximus, clericos non niſi apud epiſcopos accuſari oportere, L. XLI. cod. Theod. *De epiſcopis*, &c.

ARMATIO PF. P. GALLIARUM. Non ad Armatium, ſed ad Baſſum comitem rei privatæ inſcribitur lex poſtrema cod. eodem *De epiſcopis*, &c. quæ congruit cum prima parte hujus conſtitutionis. Nimirum de eadem re in diverſa loca ſcripſerat Valentinianus: in Galliis vero eo exemplo in codices relata eſt, quo miſſa fuerat ad præfectum Galliarum.

DIVERSOS EPISCOPOS. Pelagiani catholicis permiſceri ſolebant, quia eccleſiam aliam non habebant: ideo non facile cognoſcebantur. Vetus auctor hujus ævi e bibliotheca ſanctæ Mariæ Remenſis, qui tria libros compoſuit adverſus Prædeſtinatianos, atque in primo de nonagiota hæreſibus diſſeruit, hæreſi XXCVIII. *Pelagiani*, inquit, *ſeu Cæleſtiani, catholicæ plebi permixti ſunt, quia eccleſiam aliam non habent: & ideo, ubi eis evenerit, communionem non renuunt. Dicunt enim unius confeſſionis eſſe in hac parte in qua euchariſtia conficitur. De quæſtione eum, aiunt, non de communione diſcernimur. Pro hoc auſu & a noſtris, ſi deprehendantur, periculis ſubjacent, & a ſuis execrationi habentur. Habent enim & presbyteros & epiſcopos ſuos.*

INTRA VIGINTI DIES. Pares ad reſipiſcendum inducias ſchiſmaticis in urbe dedit idem Valentinianus ad Fauſtum præfectum Urbi paucis poſt diebus reſcribens, L. LXII. cod. Theod. De hæreticis. *Circa hoc autem maxime*, inquit, *urgenda commotio eſt, qui pravis ſuaſionibus a venerabilis Papæ ſeſe communione ſuſpendunt, quorum etiam ſchiſmate plebs etiam reliqua vitiatur. His, conventione præmiſſa triginti dierum, condonavimus inducias, intra quos niſi ad communionis redierint unitatem, expulſi uſque ad centeſimum lapidem ſolitudine quam eligunt macerentur.*

JUDÆIS QUOQUE. Concilium Meldenſe canone LXXIII. Militiam Judæis interdixerat Honorius, advocationem permiſerat. L. XXIV. cod. Theod. De Judæis. Mancipia vero Chriſtiana ut habere Judæis liceret, indulſerat idem Honorius hac conditione, ut religionem ab iis ſervari permitterent, L. III. Ne Chriſtianum mancipium Judæus habeat. Lex hæc & a cauſis agendis Judæos, militiaque excludit, & ne Chriſtianos ſervos habeant penitus interdicit.

IN CONCILIUM REGENSE
anno Domini CCCCXXXIX. celebratum.

SYnodi occaſio & cauſa fuit, quam titulus indicat, vitioſa ordinatio epiſcopi Ebredunenſis. Vitioſam autem *Tomo 1. pag. 1747.* triplici ex capite affirmant, quod ſine tribus epiſcopis facta ſit, quod ſine comprovincialium epiſcoporum litteris, quod ſine auctoritate metropolitani. Tria hæc enim ad legitimam epiſcopi ordinationem exigit canon IV. ſynodi Nicænæ. Sed de tertio capite, hoc eſt, de conſenſu & auctoritate metropolitani, quæri haud abs re poteſt, unde locum habeat, ubi ſermo eſt de ordinando epiſcopo Ebredunæ civitatis, quæ ipſa erat metropolis: cum ordinandi metropolitani poteſtas ſit penes epiſcopos provinciæ. Omnino hinc apparet, quod ante monuimus, Ebredunenſem epiſcopum, licet ejus civitas caput eſſet provinciæ Alpium maritimarum, nondum tamen hoc tempore metropolitani jura obtinuiſſe in eccleſiis, ſed alteri obnoxium fuiſſe metropolitano, nempe Arelatenſi, qui jus in Ebredunenſem ſibi vindicabat, ut ſynodus hæc ab Hilario Arelatenſi habita declarat.

REGENSE. Ita veteres libri, non *Regienſe*. Sic & Fauſtus, qui epiſcopus Regienſis dici vulgo ſolet, ab antiquis ſcriptoribus Regenſis nuncupatur. Paulus diaconus lib. III. Gregor. Turon. lib. IV. territorium Regenſe. Nec dubium quin ubi in concilio Valentino Hiſpaniæ ſynodus Regienſis nominatur, Regenſis appellari debeat. Vera enim & priſca ſcripturæ ratio fuit, Reienſis, nam & urbem ipſam, ut Sidonius docet, Reios vocabant. Poſtea Regenſis ſcribi cœpit, quia utriuſque vocis apud Gallos idem eſt ſonus, ſicut in *majeſtas* & *mageſtas*.

PRIMUM ITAQUE. Duobus epiſcopis, qui hoc ſibi *Can. I.* uſurparant, ut ſoli epiſcopum ordinarent, pœnam irrogat, quam ſynodus Taurinenſis can. III. in hujuſmodi præſumptores conſtituerat, ut nullis deinceps ordinationibus, nulliſque ordinariis conciliis interſint. Nihil enim eſt æquius, quam ut qua quis abutitur poteſtate, illa careat. Itaque ſynodus Nicæna in Meletium Lyci epiſcopum, qui presbyterorum ordinationes ad Alexandrinum epiſcopum ſpectantes temere ſibi arrogarat, pœnam decrevit, τὸ λοιπὸν μήτε ἐν πόλει, μήτε ἐν κώμῃ χειροτονεῖν. *Ut nullum de cetero neque in urbe, neque in vico eccleſiæ miniſtrum ordinaret.* Theodoretus lib. IV. Hiſtor. cap. XXIII. & ſynodica concilii ad Alexandrinos. Simplicius vero Papa epiſtola III. Gaudentio Auſinienſi epiſcopo, qui ordinationes illicitas contra canones perpetrarat, ordinandi poteſtatem auferri juſſit, & hoc in ejus eccleſia officio fungi Severum alterius ſedis epiſcopum.

EBREDUNENSI ECCLESIÆ. Rejecto Armentario, *Can. II.* qui perperam a duobus fuerat conſecratus, alterum in Ebredunenſi eccleſia, viginti jam menſium ſpatio rectore deſtituta, legitimum epiſcopum ordinari jubet.

VERUM QUIA HÆC SANCTA SYNODUS. Armen- *Can. III.* tarium eumdem intra provinciam Alpium maritimarum conſiſtere vetat: permittit ut extra eam liceat epiſcopo, qui voluerit, unam illi de parochiis ſuis concedere, in qua

aut cho-

aut chorepiſcopi nomine miniſtret, aut peregrina communione fruatur. In quo ſe ſynodi Nicænæ ſecutam exemplum profitetur, quæ Catharorum ſive Novatianorum epiſcopis, cum ad eccleſiam redeunt, χωρεπισκόπου τόπον chorepiſcopi locum dari ſtatuit, canone VIII.

CHOREPISCOPI NOMINE. Chorepiſcopi, quaſi χώρας, id eſt, regionis, epiſcopi dicti, olim fuerunt præcipui epiſcoporum miniſtri, qui ἐν κώμαις καὶ χώραις, per vicos & agros, eccleſiarum quæ extra civitatem erant, curam gerebant. Ordinabantur enim ab epiſcopo civitatis, eique ſuberant, & epiſcopalia munera pro illius arbitrio nutuque adminiſtrabant. Quamquam autem chorepiſcoporum per canones ſæpe reſciſſa eſt poteſtas: numquam tamen cautum, ne plus quam uni eccleſiæ præeſſent, aut ne inferioris ordinis clericos ordinarent. Quare Armentario, cui hæc interdicuntur, nomen potius quam officium chorepiſcopi, minus illi certe quam licebat chorepiſcopis, indultum videtur.

PEREGRINA COMMUNIONE. Peregrina communio dicebatur, quæ peregrinis in alia eccleſia concedi ſolebat. Armentarius igitur, ſi eccleſia ei adtribuenda erat, quam gubernaret, peregrinus eſſe deſinebat, in eccleſiæ illius matriculam referendus: ſin autem, non ut gubernaret, ſed ut in ea tamquam hoſpes & peregrinus verſaretur, peregrina communione impertiendus erat, de qua pluribus ad ſynodum Agathenſem dicendum erit.

Can. IV. SANE QUIA MINISTRORUM. Clericos Ebreduni ordinarat Armentarius, & in his quoſdam excommunicatos. de quibus præcipit ſynodus, ut deponantur; de reliquis vero, ut in arbitrio ſit Ebredunenſis epiſcopi, vel in eccleſia ſua illos retinere ſi velit, vel ad locum transferre, quem incolet Armentarius.

Can. V. OMNI PRESBYTERO. Presbyteris permittit, ut privatim benedicant, non publice in eccleſia. Nec privatim ergo ante hoc tempus benedictionem dabant in his provinciis Galliæ. Poſtea licuit. Unde in ſynodo Agathenſi can. XLIV. publicam tantum dare prohibentur, non privatam. *Benedictionem*, inquit, *ſuper plebem in eccleſia fundere presbytero penitus non licebit.* In Oriente vero, ut de aliis nunc locis nihil dicam, utraque presbyteris benedictio conceſſa: quod elicitur ex verbis ſancti Baſilii ad Amphilochium can. XXVII. de presbytero nefariis nuptiis per ignorantiam implicito: μήτε δημοσίᾳ, μήτε ἰδίᾳ εὐλογείτω: *Nec publice*, inquit, *nec privatim benedicat.* Quod enim multæ cauſa facere illos vetat, argumento eſt extra culpam licuiſſe.

Can. VI. AD ECCLESIAM QUÆ EPISCOPUM PERD. Ad defuncti epiſcopi exſequias venire jubetur vicinus epiſcopus, & curam eccleſiæ ipſius gerere, omniaque recenſere ac deſcribere, ne quid pereat: mox ad eccleſiam ſuam redire, donec a metropolitano ad ſucceſſoris ordinationem cum aliis evocetur. Qua de re iterum in ſynodo Aurelianenſi II. can. V. & VI. tum maxime in concilio Valentino Hiſpaniæ can. II. III. & IV. *Secundum Regienſis*, inquit, *ſynodi conſtituta, epiſcopo de corpore recedente, vicinior illi accedat epiſcopus, qui ex more exſequiis celebratis ſtatim eccleſiæ ipſius curam gerat, &c.*

Can. VIII. BIS IN ANNO CONVENTUS. Binæ ſynodi provinciales. De bis enim a ſynodo Nicæna fuerat decretum canone V. αἱ δὲ σύνοδοι γινέσθωσαν, μία μὲν πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς· δευτέρα δὲ περὶ τὸν τοῦ μετοπώρου καιρόν. *Concilia*, inquit, *celebrentur, unum quidem ante Quadrageſimam, ſecundum autem circa tempus autumni.* Quod Romæ quidem ſolitum obſervari docet Leonis Magni epiſtola V. ad epiſcopos Siciliæ. At in Gallia, quo minus bis quotannis metropolitano cum ſuis provincialibus convenire liceret, crebri motus, & alia ſæpe obſiſtebant, ut innuit Arauſicanus quoque canon XXIX. Ideo exceptionem hoc loco ſynodus adjecit, *ſi quies temporum erit*: & unicum in anno conventum alii canones indixerunt; ut ſynodi Agathenſis canon XLVIII. *annis ſingulis congregari placuit.* Idemque ſæpius repetunt aliæ ſynodi Gallicanæ: quomodo & in Africa ſtatutum a concilio III. Carthaginenſi can. II. *Singulis quibuſque annis concilium convocari.* Et in Hiſpania concilii Toletani III. canone XVIII. decretum ſimiliter, *ut epiſcopi ſemel in anno die Kalendarum Novembrium in unum conveniant.* In Oriente quoque ipſo, etſi binos conventus Nicæna, ut dictum eſt, ſynodus præſcripſerat, itemque Chalcedonenſis can. XIX. poſtea tamen ſexta ſynodus, id eſt, in Trullano canone VIII. eamque ſecuta poſterior ſynodus Nicæna canone VI. propter varias difficultates, conventum quotannis unicum exegerunt.

SUBSCRIPTIONES.

EGO HILARIUS EPISCOPUS. De hoc dubium eſſe non poteſt, quin Hilarius ſit Arelatenſis, quem ante annos decem Honorato ſucceſſiſſe docuimus. De ceteris, qui ſubſcribunt, hoc univerſum pronunciare licet, epiſcopos omnes videri partim ex ea Viennenſis provinciæ parte, quæ Arelatenſibus vicinior erat, partim ex Narbonenſi II. & Alpina maritima, in quas Arelatenſes epiſcopi jus ſibi & imperium hoc tempore vindicabant. Ex his Auſpicium Vaſionenſem epiſcopum fuiſſe, conſtat ex ſynodo Vaſenſi poſt triennium habita. Valerianum, Cemelienſem noſtrum eſſe conjicio, Maximum Reienſem, Conſtantinum, qui per vicarium interfuit, Vappiocenſem. Nectarius porro, cujus ſedes ignoratur, is eſt omnino, qui Romam ab Hilario, ut eſt in ejus vita, poſt aliquot annos miſſus eſt ad Leonem Papam una cum Conſtantio incertæ item ſedis epiſcopo.

AD CONCILIUM ARAUSICANUM I.

anno CCCCXLI.

CONſtitutiones. De titulo conſentiunt vetera exemplaria: *Conſtitutiones ſanctæ ſynodi habitæ in territorio Arauſico, ſub die VI. Idus Novembres, Cyro conſule, in eccleſia Juſtinianenſi*: niſi quod in paucis legitur *Juſtianenſi*: unde & infra in cauſa Contumelioſi epiſcopi ſynodus Juſtianenſis appellatur. Tomo I. pag. 1783. A.

Can. I. *Hæreticos in mortis.* Hic etiam libri omnes conſentiunt, primo loco ſtatuentes canonem, qui ſecundus erat in vulgatis, & contra primum ſecundo.

Can. II. *Semel chriſmari.* Vulgati codices, & Gratianus, aliique collectores, *ſemel in baptiſmate chriſmari.* Et vero certum eſt de baptiſmate agi. Sed cum hæc verba in antiquis exemplaribus non ſint, & gloſſema ſapiant, religio fuit ea retinere.

Can. X. *Vel pro fundi ſui negotio.* Brevius in codice Lugdunenſi, Foſſatenſi, Remenſi, & aliis. *vel pro fundi ſui, aut eccleſiaſtici, vel pro quacumque ſuorum opportunitate.*

Can. XXVII. *Impoſita ab epiſcopo.* Ita vetuſtiſſimi & optimi quique codices, Lugdunenſis, Remenſis, Foſſatenſis, Tilianus, & alii. Pauci recentiores, *a presbytero*: quod inde ortum videtur, quia viduas velare poſtea licuit etiam presbyteris. Gratianus & alii collectores legunt *ab epiſcopo.*

Can. XXIX. *Novembres, Luciano.* Variant hic etiam manuſcripti. Nam Foſſatenſis, Tilianus, & alii quidam habent, *Decembris, Luciano*: Lugdunenſis & Remenſis cum reliquis habent *Novembris*: ſed pro *Luciano* hic *Juſtiniano* legit, ille *Juſtiano*: ut ſtatui certi nihil poſſit.

Ego Conſtantinus. Lugdunenſis, ut in concilio Regenſi, *Conſtantianus*, quomodo & alii nonnulli. Pag. 1787. A.

Ceretius. Ita diſerte Virdunenſis, ſicut in epiſtola ejuſdem ad Leonem Papam. Foſſatenſis & Tilianus, *Caretius.* Lugdunenſis, *Cereſius.* Pithœanus, *Ceterius.* Remenſis vero, ut olim vulgati, *Cæſarius.* Pag. 1788. A.

NOTÆ POSTUMÆ.

ARauſicanum dicitur, non quod apud civitatem ipſam Arauſicanam, ſed quod in vicino ejus territorii vico Juſtiniano, ſive ut alii legunt, Juſtiano, habitum ſit, ſicut Vaſenſe II. appellatum eſt, quod in vico Vaſenſi. Arauſicanum vero concilium II. ut ejus præfatio indicat, in civitate ipſa celebratum eſt.

Can. I. HÆRETICOS IN MORTIS. Hæreticis, qui ſub mortem convertuntur, indulget ſynodus, ut a presbyteris

chriſmate & benedictione conſignari, id eſt, confirmari poſſint: quod alioqui, ſi ſani eſſent, per epiſcopos præſtandum foret, ut declarat ſynodus Epaonenſis can. XVI. Ab hæreticis porro venientes confirmandos eſſe, docuit canon VIII. Arelatenſis. Hinc Iſidorus de eccleſiaſticis officiis cap. XXIV. *Hæretici*, inquit, *non iterum baptizandi, ſed ſolo chriſmate & manus impoſitione purgandi ſunt.* Cujus moris illuſtria paſſim ſunt exempla, ut Lantildis ſororis Clodovei regis noſtri, quæ ex hæreſi Ariana, in quam dilapſa fuerat, converſa, chriſmata eſt, ut refert Gregorius Turon. lib. II. hiſtoriæ Francorum cap. XXXI. & Herminichildi regis Gothorum in Hiſpania filii, qui, ut Gregorius idem narrat lib. V. cap. XXXIX. Ingundis Sigiberti regis filiæ conjugis ſuæ prædicatione converſus eſt ad legem catholicam, & dum chriſmaretur Joannes eſt vocatus. Chararici denique regis Suevorum in Gallæcia, de quo idem Gregorius, de miraculis ſancti Martini lib. I. cap. VI. *Rex*, ait, *unitatem Patris, & Filii, & Spiritus ſancti confeſſus, cum omni domo ſua chriſmatus eſt.* Quod vero in ſubita converſione decumbentium hæreticorum, ne hoc ſacramento deſtituti abirent e vita, conceditur hoc loco, ut a presbyteris chriſmentur: idem olim univerſe conceſſum a Silveſtro Papa neophytis omnibus videtur ob periculum mortis. Sic enim de eo legitur in geſtis Pontificum: *Hic & hoc conſtituit, ut baptizatum liniat presbyter chriſmate, levatum de aqua, propter periculum mortis.*

Can. II. Nullum ministrorum. Duplex hodie cujuſlibet Chriſtiani eſt unctio chriſmatis in eccleſia catholica: una in capite, quæ fit in baptiſmo; altera in fronte, quæ in confirmatione. At ſynodus unicam chriſmationem vult fieri, eamque in baptiſmo. Ideo miniſtrum baptiſmi chriſma ſemper in promptu habere jubet, ut baptizatum mox liniat. Quod ſi quo caſu chriſmatus in baptiſmo quiſpiam non fuerit, tunc in confirmatione commoneri epiſcopum, ut chriſmet ipſe, nimirum priuſquam manum imponat. Quæ quidem a priſca eccleſiæ diſciplina abhorrent. Primis enim ſæculis, cum poſt baptiſmum chriſmatio mox, tum euchariſtia ſequebatur: unica ut apparet, in uſu fuit unctio chriſmatis, qua epiſcopus baptizatos conſignabat. Itaque unicam commemorant Tertullianus de baptiſmo cap. VII. Cyprianus epiſtola LXX. & alii patres antiqui. Poſt tempora Silveſtri, qui presbyteris liniendi chriſmate baptizatos poteſtatem fecit, ut dictum eſt, cum alio jam tempore baptizarentur infantes, & alio chriſmarentur, variique eſſent ritus apud diverſos: invaluit tandem, ut alia baptiſmi, alia confirmationis ſit chriſmatio, ut eſt in epiſtola Innocentii Papæ ad Decentium Eugubinum cap. III. & apud rituum eccleſiaſticorum ſcriptores. Eamdem docet eſſe Beda in Pſal. 26. Hieronymus adverſus Luciferianos cap. IV. *Inde venit, ut ſine chriſmate & epiſcopi juſſione neque presbyter, neque diaconus, jus habeant baptizandi: quod frequenter, ſi tamen neceſſitas cogit, ſcimus etiam licere laicis.*

Can. III. Qui recedunt de corpore. Qui pœnitentiam publicam acceperant, euchariſtiæ non participabant, priuſquam peracto pœnitentiæ curſu per manus impoſitionem reconciliati eſſent. Pœnitentium tamen, quibus mors imminebat, ſemper habita eſt ratio. De his ergo, qui pœnitentiam agentes ad vitæ finem veniunt, ſtatuit ſynodus Nicæna cap. XIII. ut viatico non priventur, & ſi revaluerint ad pœnitentium loca redeant. *De iis vero, qui ſub ipſum vitæ finem pœnitentiam acceperint*, ſtatuit ſimiliter hoc loco ſynodus euchariſtiam illis dari, ſed ſine reconciliatoria manuum impoſitione: ita ut ſi revaluerint, non ſe credant penitus abſolutos, ſed ſtent inter pœnitentes: ut expleta pœnitentia, legitimam, hoc eſt, pœnitentibus in eccleſia dari ſolitam, communionem cum reconciliatione recipiant. Nec diſſimilia ſunt quæ de utriſque ſanciuntur in ſynodo IV. Carthaginienſi can. LXXVI. LXXVII. & LXXVIII. niſi quod pœnitentiam in exitu poſcentibus, reconciliationem ſimul tribuendam decernit; ita tamen, ut pœnitentiæ legibus ſubdantur, ſi revaluerint.

Viaticum nominaverunt. Synodus Nicæna ἐφόδιον can. XIII. εἴ τις ἐξοδεύοι, τοῦ τελευταίου καὶ ἀναγκαιοτάτου ἐφοδίου μὴ ἀποστερεῖσθαι. *Si quis vita excedat, ultimo & maxime neceſſario viatico non defraudetur.* Supra Innocentius, epiſtola II. ad Exuperium cap. II. *Communionem dari abeuntibus placuit, quaſi viaticum profecturis.* In concilio Agathenſi can. XV. & in aliis Gallicanis. Paulinus presbyter de obitu ſancti Ambroſii: *Corpus Domini ubi glutivit, emiſit ſpiritum, bonum viaticum ſecum ferens.* Præclare vero Gaudentius Brixianus, qui euchariſtiam nobis non ſolum abeuntibus e vita, ſed vitæ hujus viam decurrentibus, perpetuum viaticum eſſe docet: *Hoc eſt*, inquit, *viaticum noſtri itineris, quo in hac via vitæ alimur & nutrimur, donec ad ipſum pergamus de hac vita recedentes.*

Can. IV. Poenitentiam clericis. Pugnare hic canon videtur, cum verbis Siricii in epiſtola ad Himerium cap. XIV. *Pœnitentiam agere cuiquam non conceditur clericorum.* Sed Siricium conſtat de ea pœnitentia loqui, in qua capitalis alicujus criminis, quod a cleri gradu abhorreat, fit confeſſio; ſynodum vero de pœnitentia, quæ nullam ejuſmodi criminis notam habeat: quam quidem a clericis ſalvo gradu & officio accipi agique poſſe docet can. X. concilii Toletani XIII. *Sancta*, inquit, *ſynodus definivit, ut quicumque Pontificum vel ſacerdotum, deinceps per manus impoſitionem pœnitentiæ donum exceperint, nec ſe mortalium criminum profeſſione notaverint, tenorem retentandi regiminis non amittant, ſed per metropolitanum reconciliatione pœnitentium more ſuſcepta, ſolita compleant ordinis ſui officia, vel cetera myſteriorum ſibi credita ſacramenta.*

Can. V. Eos qui ad ecclesiam confug. Confugiebant ad eccleſiam remedii cauſa rei criminum, ſervi culpa in dominum admiſſa, miſeri omnes quos pœnæ metus, vel alia neceſſitas impellebat. Quos ut per vim abſtrahere nefas erat, ita eccleſiæ præpoſitis religio eos tradere, vel interceſſione ſua non ſublevare. Ac mira olim in eo fuit ſanctorum pontificum pietas & induſtria: ut ſancti Ambroſii, qui teſte Paulino in ejus vita, raptum ab altari Creſcentium reum diu flevit, multatiſque a Deo raptoribus mirabiliter recepit: Eugenianis deinde, qui ad eccleſiam confugerant, veniam ab Imperatore impetravit; & ſancti Auguſtini, qui, ut eſt in ejus epiſtola CCXV. ad Hipponenſes, Faſtii cujuſdam, qui cum æs alienum ſolvere non poſſet, ad eccleſiam confugerat, ne pœnam corporalem pateretur, creditori, mutua pecunia accepta, pro eo ſatisfecit. Idem etiam epiſtola CCXXX. ad Fortunatum epiſcopum: *Faventium*, inquit, *bene novit ſanctitas tua, qui Paratianenſis ſaltus conductor fuit. Is cum ab ejuſdem poſſeſſionis domino neſcio quid ſibi metueret, ad Hipponenſem confugit eccleſiam: & ibi erat, ut confugientes ſolent, exſpectans quomodo per interceſſionem noſtram ſua negotia terminaret, &c.*

Can. VI. Si quis mancipia clericorum. Pro ſervis, qui ad eccleſiam libertatis vel indulgentiæ cauſa confugerant, domini eorum, ægre id ferentes, eccleſiæ ſervos interdum invadebant. Quod qui fecerint, hos ſynodus ſumma diſtrictione feriendos diſcernit.

Can. VII. In ecclesia manumissos. Ut manumitti a dominis ſervos in eccleſia liceret, conceſſum eſt a Conſtantino Magno, cujus ea de re gemina lex eſt Cod. De his qui in eccleſia manumittuntur. Tertiæ autem meminit Sozomenus lib. I. hiſtoriæ cap. IX. Quo jure cum antea careret Africa, exemplo Italiæ poſtulandum decrevit, ut eſt in ſynodi Africanæ canone XXXI. & XLIX. *Placuit ut de manumiſſionibus in eccleſia celebrandis ab Imperatore petatur.* Auguſtinus in ſermone nuper edito: *Servum tuum manumittendum ducis in eccleſiam: recitatur libellus, aut fit deſiderii tui proſecutio. Dicis te ſervum tuum manumittere, quod tibi in omnibus ſervaverit fidem.* Libelli vero hujuſmodi, & manumiſſionis in eccleſia factæ, inſigne apud Ennodium eſt exemplum in Opuſculo VIII. cui titulus: *Petitorium quo abſolutus eſt Gerontius puer Agapiti.* Alii libertos ſuos eccleſiæ morientes commendabant. De quibus in concilio II. Matiſconenſi can. VII. & in Toletano IV. can. LXXII. Utroſque ſynodus vexari a quoquam vetat.

Can. VIII. IX. Si quis alibi consistentem. De alienis civibus ordinandis vel ordinatis duo hi canones præcipiunt: prior quidem, ut ſi epiſcopus clericum ordinare velit eum

qui in alterius epiſcopi eſt diœceſi, prius efficiat ut cum ipſo habitet; deinde ab epiſcopo, ſub quo ille antea verſabatur, exquirat numquid cauſæ ſit, cur ab eo non fuerit ordinatus: poſterior, ut ſi quos ejuſmodi alibi conſiſtentes ordinavit, qui idonei ſint, aut illos ad ſe revocet, aut illis epiſcopi cum quo habitant, impetret gratiam.

Can. X. Si quis episcoporum. De eccleſia quam epiſcopus in alterius epiſcopi territorio ædificaturus eſt, quatuor obſervanda conſtituit. Primum, ut ædificandi licentiam ab illo accipiat. alterum, ut eccleſiæ dedicationem illi reſervet: tertium, ut eidem clericos, quos eccleſiæ illi miniſtrare cupit, vel ordinandos offerat, vel ſi jam ſunt ordinati, approbandos. Poſtremum, ut tota eccleſiæ illius gubernatio ad eumdem pertineat. De eccleſiis etiam, quaſcumque ſæculares ædificant, ſi quis epiſcopus præter eum cujus eſt territorium, ad novam eccleſiam dedicandam invitatus venerit, ut nullis deinceps epiſcoporum conventibus interſit.

Can. XI. Placuit in reatum. Vetus & perpetua eccleſiæ lex fuit, quam ſynodus Nicæna can. v. confirmat, *τοὺς ὑφ' ἑτέρων ἀποβληθέντας, ὑφ' ἑτέρων μὴ προσίεσθαι· ut ab aliis ejecti, ut ab aliis non recipiantur.* Qua ex diſciplina ſanctus Auguſtinus ad Quintianum presbyterum ab epiſcopo ſuo excommunicatum ſic reſcribit, epiſt. ccxxxv. *Manifeſtum eſt quidem, quod ſi ad nos venires venerabili epiſcopo Aurelio non communicans, nec apud nos poſſes communicare: ſed ea caritate nos faceremus, qua & illum facere non dubitamus.* Hanc ob cauſam, ut excommunicati omnibus innoteſcerent, admonere per litteras vicinos epiſcopos ſolebant qui excommunicarant. Cujus generis eſt illa Caldonii epiſcopi & aliorum ad clerum Carthaginienſem brevis epiſtola apud Cyprianum xxxix. *Abſtinuimus communicatione Feliciſſimum & Augendum, item Repoſtum de extorribus, & Irenem Rutilorum & Paulam ſarcinatricem, quod ex adnotatione mea ſcire debuiſtis.* Idem Auguſtinus epiſtola lxxiv. ad Deuterium epiſcopum de Victorino ſubdiacono, quem ob Manichæorum hæreſim ſuo gradu dejecerat *Nec mihi*, inquit, *hoc ſatis fuit, niſi & tuæ ſanctitati eum meis litteris intimarem, ut a clericorum gradu congrue eccleſiaſtica ſeveritate dejectus, cavendus omnibus innoteſcat.*

Proximæ synodo reservetur. In ſynodo enim provinciæ diſcutiebantur inter cetera cauſæ excommunicatorum. Quare ſynodi judicio integra omnia reſervanda erant, ut quos epiſcopus ejecerat, jure excommunicati haberentur, donec, ut eſt in eodem Nicæno canone v. epiſcoporum cœtui placeret humaniorem pro iis ferre ſententiam. *μέχρις ἂν τῷ κοινῷ τῶν ἐπισκόπων δόξῃ τὴν φιλανθρωποτέραν ὑπὲρ αὐτῶν ἐκθέσθαι ψῆφον.*

Can. XII. Subito obmutescens. Vi morbi, aut alio caſu. De baptiſmo idem ſtatuerat ſynodus iii. Carthaginienſis canone xxxiv. ad quem alludens Fulgentius in libello quem ad Ferrandum diaconum ſcripſit, de Æthiope reſpondens, qui dum baptiſmo parabatur, in letalem morbum inciderat, & ſenſu ac vocis uſu deſtitutus baptiſmum acceperat: *Proinde*, inquit, *firmiſſima tenenda eſt illa canonum ſententia paternorum, quæ infirmos jubet, ſi pro ſe reſpondere non valeant, ſed eorum voluntati teſtimonium ſui periculo proprio dixerint, baptizari.* De pœnitentia ſynodus iv. Carthaginienſis can. lxxvi. *Qui pœnitentiam in infirmitate petit, ſi caſu, dum ad eum ſacerdos invitatus venit, oppreſſus infirmitate obmutuit, vel in phreneſim verſus fuerit, dent teſtimonium qui eum audierunt, & accipiat pœnitentiam.* Et poſtea Leo Magnus epiſt. x. ad Theodorum Forojulienſem.

Can. XIII. Amentibus conferenda. Ut baptiſmus & euchariſtia, prout illorum ſtatus id requirit, aut patitur. Baptizari enim ſolent qui mentis compotes umquam fuerunt, itemque qui ante amentiam, aut per lucida intervalla, baptiſmum expetierunt: euchariſtia vero iis tantum & in morte dari, qui ante amentiam deſiderarunt. Oblationem etiam pro eo qui ſibi per amentiam mortem conſciverit, fieri poſſe, reſpondit Timotheus Alexandrinus, canone xiii.

Can. XIV. Energumeni baptizati. Energumeni fideles, ſi bene ſe gerant, euchariſtia minime privandi ſunt. Quare apud Caſſianum collatione vii. cum Germanus cap. xxix. diceret, energumenos a communione in quibuſdam provinciis perpetuo abſtineri, reſpondet abbas Serenus his verbis cap. xxx. *Communionem eis ſacroſanctam a ſenioribus noſtris numquam meminimus interdictam; quin immo ſi poſſibile eſſet, etiam quotidie eis impertiri eam debere cenſebant.* Eliberitana quoque ſynodus canone xxxvii. abſolute definit: *His qui ab immundis vexantur ſpiritibus, ſi fideles fuerint, dandam eſſe communionem.* Nec tempus ullum præſcribit. Nam qui communionem illis a ſynodo in exitu vitæ tantum concedi putant, falluntur mea ſententia, & ſequentibus ſynodi verbis refelluntur. Timotheus denique Alexandrinus can. iii. energumenum fidelem, ſi abſit periculum, ſacris myſteriis participare ait debere, non quidem quotidie, ſed quod ei ſatis ſit, temporibus opportunis: *μεταλαμβανέτω*, inquit, *μὴ μέντοι καθ' ἑκάστην· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ κατὰ καιροὺς μόνον.*

Vel muniendi vel purgandi. Ita & Caſſianus, Sereni abbatis verbis eodem loco, ſacroſanctam communionem energumenis ad purgationem & tutelam corporis animæque prodeſſe docet. Ad tutelam videlicet, ut muniantur adverſus dæmonis inſultus: *Magis namque*, inquit, *ac magis inimicus inſultabit obſeſſo, cum eum a cæleſti medicina viderit ſegregatum: tantoque durius ac frequentius attentabit, quanto eum de ſpiritali remedio longius ſenſerit abdicatum.* Ad purgationem vero, ut purgato ſpiritu curentur. *Hoc namque*, ait, *modo curatum & abbatem Andronicum nuper adſpeximus, aliosque quamplures.* Quo ſane in numero cenſeri illa poterat Araba puella, quam Carthagine particula corporis Domini ab epiſcopo percepta, per hoſce annos Aſpare conſule liberatam narrat Proſper, aut quiſquis librorum de promiſſionibus & prædictionibus Dei eſt auctor, in Dimidio temporis cap. vi.

Energumenis cathecumenis. Synodus Eliberitana can. xxxvii. *Eos qui ab immundis ſpiritibus vexantur, ſi in fine mortis fuerint conſtituti, baptizari placet.* Sed de iis loqui ſynodus illa videtur, qui catechumeni non ſunt. Timotheus vero Alexandrinus can. ii. de catechumenis agens nihilo ſecius definit. Interrogatus enim de energumeno catechumeno an baptizari debeat, ſi ipſe velit, aut ſui pro eo: reſpondet, priuſquam ab immundo ſpiritu liberetur, baptizari non poſſe, præterquam in exitu vitæ: *ἐάν*, inquit, *δαιμονιζόμενος μὴ καθαρισθῇ ἀπὸ τοῦ ἀκαθάρτου πνεύματος, οὐ δύναται λαβεῖν τὸ ἅγιον βάπτισμα· περὶ δὲ τὴν ἔξοδον βαπτίζεται.* Arauſicani patres hoc loco non ſolum cum exigit neceſſitas, id eſt, in periculo vitæ, ſed prius etiam ſi opportunitas fuerit, baptizandum cenſent, quia catechumeno jus eſt ad baptiſmum, ſicut fideli ad euchariſtiam. Can. XV.

Qui palam arrepti. Arreptitios ordinari prohibet: quod ſi ordinati fuerint, repelli jubet. Arreptitii ne fiant clerici, cautum eſt can. Apoſtolorum lxxviii. Qui ordinati ſunt, ne miniſtrent, vetat can. xxix. Eliberitanus: removendos a ſacris miniſteriis ſtatuit Gelaſius decreto xix. Inde concilium Toletanum xi. can. xiii. *Bene*, inquit, *majorum regulis definitum eſt, ut dæmonis, aliiſque paſſionibus irretitis miniſteria ſacra tractare non liceat.* Can. XVI.

Evangelia deinceps. Idem poſtea decretum in ſynodo Valentina Hiſpaniæ can. i. Ordo Romanus de divinis officiis, docet moris fuiſſe, ut catechumenis in tertio ſcrutinio legerentur explicarenturque quatuor evangeliorum initia, præfante diacono: *State cum ſilentio, audientes intente.* Unde & in Miſſis fidelium, qui intererant catechumeni, evangelium audiebant, & poſtea exire jubebantur ante munerum illationem. Quod igitur hoc loco ſtatuitur, ut evangelia deinceps catechumenis legantur, indicio eſt alium antea in his provinciis morem fuiſſe, juſſoſque ante evangelium recedere catechumenos Quod in Metenſi eccleſia ſuo etiam tempore ſolitum fieri, obſervat, meritoque improbat Amalarius diaconus, lib. iii. de eccleſiaſticis officiis, cap. xxxvi. *Conſuetudo*, inquit, *noſtra tenet, ut catechumenos repellamus ante evangelium. Non mihi hoc videtur ex ratione incumbere, cum procul dubio prædicatoribus gentium præceptum ſit, ut evangelium eis prædicent.* Can. XVIII.

Cap. XIX. AD BAPTISTERIUM. Arceri ſolitos ab ingreſſu baptiſterii catechumenos idem Ordo Romanus oſtendit. Prius enim quam ad ſacrum fontem perducerentur qui baptizandi erant, archidiaconus denunciabat: *Catechumeni recedant, Si quis catechumenus eſt, recedat. Omnes catechumeni exeant foras.* Ita nemo illuc præter renatos & perfectos deſcendebat. Quo alludens, ut videtur, Paulinus epiſtola XII. ad Severum, qui Paulini imaginem in baptiſterio collocarat: *Noſter vero*, inquit, *quis illuc locus eſt, qui nec infantibus innocentia, neque viris concurrimus ſapientia, & ab immaculatis malitia, a perfectis infirmitate diſtinguimur!*

Can. XX. A FIDELIUM BENEDICTIONE. Etiam in domeſticis orationibus benedictionibuſque ſegregandi ſunt, quoad fieri poteſt, a fidelibus catechumeni, cum in his eccleſiæ nondum communicent. Quo nomine contra hæreticos merito ridet Tertullianus libro de præſcriptionibus cap. XVI. quod nullum apud eos fidelis & catechumeni diſcrimen eſſet: *In primis*, inquit, *quis catechumenus, quis fidelis, incertum eſt: pariter adeunt, pariter audiunt, pariter orant.*

Can. XXI. DE PRÆSUMPTORIBUS. Duos epiſcopos, qui ſoli epiſcopum ordinare præſumpſerant, ſynodus Regenſis, can. I. hac pœna multarat, ut nullis deinceps ordinationibus, nulliſque conciliis intereſſent: hæc acrius in poſterum vindicat, ſtatuitque ut epiſcopali honore priventur. Si duo, inquit, invitum epiſcopum ordinarunt, unius eorum ſedem obtineat qui vim paſſus eſt, & in alterius locum alter ibidem ſubrogetur: ſin volentem, & hic ſimul honore careat. Temeritatis hujus exemplum aliud ſuppeditat ſynodus III. Carthaginenſis can. XXXIX. duorum Numidiæ epiſcoporum, qui ordinare præſumpſerant pontificem: ſed qua pœna ſint affecti, non declarat.

Can. XXII. XXIII & XXIV. DIACONES CONJUGATI. Tria de diaconis, tribus his canonibus ſanciuntur. Primum, ut non ordinentur in poſterum diacones, niſi cum uxoribus profeſſi fuerint caſtitatem: alterum, ut ſi quis cum uxore poſtea incontinens fuerit, ab officio repellatur: tertium, ut qui antehac ordinati ad uxores redierunt, hi juxta canonem VIII. ſynodi Taurinenſis, ad ſuperiorem gradum non promoveantur.

Can. XXV. DE IDONEIS AUTEM. Digamos ordinari clericos non poſſe, ſynodus Valentina docuit, & alii paſſim canones vetant. Permittit autem ſynodus hoc loco, ut ſi quos e digamis eximia vitæ gratia in clerum adſciſci ſuadeat, uſque ad ſubdiaconatum, ſed non ultra hunc gradum, promoveantur.

Can. XXVI. DIACONÆ NON ORDINANDÆ. Diaconiſſæ olim, ut docet Epiphanius hæreſi LXXIX. in eccleſia inſtitutæ honeſtatis cauſa, ut mulierum curam gererent, dum baptiſmo initiabantur, ne coram viris indecentius nudarentur. Epiphanius idem in expoſitione fidei: καὶ διακόνισσαι δὲ καθίστανται εἰς ὑπηρεσίαν γυναικῶν, μόνον διὰ τὴν σεμνότητα, εἰ χρεία κατεπείγοι, λουτροῦ ἕνεκα, ἢ ἐπισκέψεως σωμάτων. καὶ αὗται δὲ μονόγαμοι ἐξηρετισμέναι, ἢ χηρεύσασαι ἀπὸ μονογαμίας, ἢ ἀειπαρθένοι οὖσαι. *Diaconiſſæ*, inquit, *ad hoc unum ſunt, ut mulieribus honeſtatis cauſa operam navent, ſi opus ſit, cum aut baptizandæ ſunt, aut earum corpora inſpicienda. Et hæ quidem vel univiræ eſſe debent continentiam profeſſæ, vel poſt unas nuptias viduæ, vel perpetuæ virgines.* In ſynodo IV. Carthaginienſi can. XII. *Viduæ vel ſanctimoniales quæ ad miniſterium baptizandarum mulierum eliguntur.* Has ſynodus hoc loco, quod ad gradum & nomen attinet, non penitus abrogat, ſed prohibet ne in poſterum ordinentur. Ordinari enim ab epiſcopo ſolebant per manuum impoſitionem. Synodus Chalcedonenſis can. XV. διάκονον μὴ χειροτονεῖσθαι γυναῖκα πρὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα· *Diaconiſſam mulierem ante annum quadrageſimum non ordinandam.* Epiphanius ad Joannem Hieroſolymitanum apud Hieronymum epiſt. LX. *Numquam ego ordinavi diaconiſſas, & ad alienas miſi provincias.* Itaque in clero cenſebantur, & clero plane accenſet Nicænus canon XIX. περὶ τῶν διακονισσῶν, καὶ ὅλως περὶ τῶν ἐν τῷ κανόνι ἐξεταζομένων. *De diaconiſſis, & de omnibus qui in clero cenſentur.* Quod enim ibidem mox dici videtur, diaconiſſas impoſitionem manuum non habere: non de eccleſiæ catholicæ diaconiſſis dictum eſt, ſed de iis quæ apud Pauliniſtas nullam revera ordinationem acceperant. Quare viderint, qui ad eum canonem aliter ſentiunt, cum diaconiſſarum conſecrationem, ſacramque ordinationem, aperte aſſerant ſynodus Epaonenſis can. XXI. & Novella VI. Juſtiniani cap. VI. Nunc ergo ut ad canonem noſtrum redeam, diaconiſſas ſynodus non ſolum deinceps ordinari vetat: ſed & eas quæ jam ordinatæ ſunt, extra clerum habendas decernit, ac proinde ut laicas benedictioni quæ populo impenditur ſubjiciendas, cum clerici huic benedictioni capita ſubmittere non ſoleant.

Can. XXVII. VIDUITATIS PROFESSIONEM. Ritum indicat, quo viduæ ſacrabantur, & damnationem quæ prævaricantes ſequebatur. Vidua, quæ ſanctæ religionis propoſito tenebatur, ante omnia profeſſionem ſuam epiſcopo, in ſecretario eccleſiæ, ſcriptam dabat, continentem, ſe & caſtitatis propoſitum velle, & hoc perpetuo ſervaturam. Poſt hæc vidualem habitum ab epiſcopo ſuſcipiebat, veſtem nimirum religioni congruentem, & velum, ſive pallium, ut eſt in concilio Toletano X. can. IV. In ordine Romano *conſecrationis viduæ, quæ fuerit caſtitatem profeſſa*, vidua conſecratum ab epiſcopo velamen de altari accipit, & ipſa ſibi, non epiſcopus, imponit. Viduas porro profeſſionem conjugio violantes, earumque raptores ſynodus IV. Carthaginienſis excommunicatione damnat canone CIV. *Si quæ viduæ*, inquit, *ſe devoverunt Domino, & veſte laïcali abjecta, ſub teſtimonio epiſcopi & eccleſiæ religioſo habitu apparuerunt, poſtea vero ad nuptias ſeculares tranſierunt, tales perſonæ ſine Chriſtianorum communione maneant: quæ etiam, nec in convivio cum Chriſtianis communicent.*

IMPOSITA AB EPISCOPO. Ita veteres libri, præter paucos recentiores, in quibus ſcriptum eſt *a presbytero*: quod inde ortum videtur, quia viduas velare licet etiam presbyteris.

DESERTORES PROF. CASTITATIS. Diverſa erant genera eorum qui caſtitatem profitebantur, ut conjuges converſi, viduæ religionis propoſitum amplexæ, virgines Deo dicatæ, monachi, pœnitentes. Quod ergo univerſe hoc loco de profeſſæ caſtitatis deſertoribus præcipitur, hoc ſingillatim obſervare eſt in aliis canonibus, qui legitimas in unoquoque genere lapſis pœnitentias irrogant. Can. XXVIII.

NULLUS CONVENTUS. In unaquaque ſynodo proxime futuram ſynodum denunciari jubet, atque ex hoc ſuo decreto ſequentis anni ſynodum denunciat. Cujus rei exemplum alterum exſtat in ejuſdem provinciæ concilio Carpentoratenſi, in iis verbis quæ ex codice Lugdunenſi adjecimus: *Hoc*, inquit, *etiam placuit cuſtodiri, ut ſequenti anno in vico Vaſenſi, VIII. Idus Novembres debeat concilium congregari.* Can. XXIX.

SI QUIS EPISCOPUS. Non debet epiſcopus propter infirmitatem ea quæ epiſcopi ſunt propria presbyteris permittere, ſed alium epiſcopum evocare, qui ejus vices ſuppleat. Sed in ea re non hujus tantum ſæculi error fuit. In hoc concilio ſane Hiſpalenſi II. can. V. Egabrenſis epiſcopi fit mentio, qui oculorum dolore detentus, dum clericorum unus ad presbyterium, alter ad diaconatum ſacrarentur, ferebatur manum ſuam ſuper eos tantum poſuiſſe, & presbyter quidam benedictionem dediſſe. Quam proinde ordinationem ſynodus irritam declarat. Ruſumque can. VI. perſtringitur Agapius Complotenſis quondam epiſcopus, quem fama erat frequentes presbyteros deſtinaſſe, qui abſente Pontifice altaria erigerent, baſilicas conſecrarent, quæ propria ſunt munera epiſcoporum. Quare talem ultra licentiam uſurpari vetat. Can. XXX.

SUBSCRIPTIONES.

EGO EUCHERIUS EPISCOPUS. Comprovincialium epiſcoporum mentio Lugdunenſem Eucherium fuiſſe confirmat: de quo præclare inter ceteros, idem qui ſynodo præfuit Hilarius Arelatenſis in homilia de ſancto Honorato: *Unde pulcherrime*, inquit, *ſplendidus mundo, ſplendidior Chriſto, æmulus virtutis ejus beatus Eucherius, cum ab eremo in tabulis, ut aſſolet, cera illitis, in proxima ab ipſo degente inſula, litteras ejus ſuſcepiſſet, mel, inquit, ſuum ceris reddidiſti.* Eucherius viciſſim, quanti faceret Hilarium, teſtatus eſt libello de

Digitized by Google

laude eremi, quem ad eum ſcripſit, cum Lirinenſem inſulam repeteret: *Domino ſancto, & meritis beatiſſimo, & in Chriſto glorioſiſſimo Hilario, Eucherius.* Neuter enim adhuc erat epiſcopus.

IN CONCILIUM VASENSE anno Domini CCCCXLII. celebratum.

Tomo 1. pag 1787. B. QUi pro duobus conciliis Vaſenſibus tria fuiſſe contendunt, fruſtra ſe torquent, & nodum, quod aiunt, in ſcirpo quærunt. Duo quippe, nec plura, in omnibus antiquis exemplaribus leguntur, ſuis apte diſtincta canonibus, hoc primum ſub Leone Papa, & alterum poſt annos fere XC. ſub Felice IV. neque in his ulla, quod putant, eſt confuſio. Sed ut tertium his antiquius Vaſenſe concilium fingerent, impulit falſa opinio, qua ſibi concilium Arelatenſe II. in quo ſynodi Vaſenſis mentionem fieri videbant, multo ante hæc tempora celebratum perſuaſerant, cum ex Vaſenſis contra ſynodi mentione poſteriorem illa fuiſſe Arelatenſem conjici debuerit.

Ibidem. *Apud Auſpicium epiſcopum.* Editiones vulgatæ, *apud Urbicum epiſcopum.* Sed Auſpicium habent omnes manuſcripti, eum videlicet qui proxime concilio Regenſi & Arauſicano cum ceteris ſubſcripſit: ex hoc vero loco Vaſionenſem epiſcopum fuiſſe intelligimus. Quamquam autem ſubſcriptiones hic nullæ ſunt, quæ aliorum epiſcoporum nomina indicent, ſunt tamen qui epiſcopos ad hanc ſynodum conveniſſe tradant numero XV. alii duodeviginti.

Can. IV. *Quidam patrum.* Sanctus Hieronymus in epiſtola II. ad Nepotianum. Jugulat ergo hic locus errorem illorum qui concilium Vaſenſe, in quo editus eſt hic canon, & Arelatenſe II. a quo laudatur, ad Julii Papæ tempora referri poſſe augurati ſunt.

Can. V. *Sane ſi quis.* Rectius opinor codex Lugdunenſis, item & Foſſatenſis, novum hic canonem non ſtatuunt, ſed hoc membrum cum ſuperiore velut ejus partem conjungunt.

NOTÆ POSTUMÆ.

QUi pro duobus conciliis Vaſenſibus tria fuiſſe contendunt, fruſtra ſe torquent, & nodum, quod aiunt, in ſcirpo quærunt. Duo quippe in omnibus antiquis exemplaribus leguntur, ſuis apte diſtincta canonibus, hoc primum ſub Leone Papa, & alterum poſt annos fere XC. ſub Felice IV. Neque in his ulla, quod putant, eſt confuſio. Sed ut tertium his antiquius Vaſenſe concilium fingerent, impulit falſa opinio, qua ſibi concilium Arelatenſe II. in quo ſynodi Vaſenſis mentionem fieri videbant, multo ante hæc tempora celebratum perſuaſerant: cum ex Vaſenſis contra ſynodi mentione, atque in Arauſicanis canonibus, qui in eo inſerti ſunt, poſterius his fuiſſe Arelatenſe colligi debuerit. Fucum etiam fecit chronici Adoniani locus, qui antiquiorem quamdam ſub Nectario epiſcopo ſynodum Vaſenſem expromere videtur. Sed quam fidem in epiſcoporum Viennenſium rebus mereatur chronicum illud, jam animadverſum eſt in concilio I. Arelatenſi. Nunc autem, ut aliam olim ſynodum Vaſenſem fuiſſe concedamus, ad illam certe non pertinent conciliorum Vaſenſium canones quos habemus. Quare diſtrahi non debent.

VASENSE. Uſus obtinuit, ut Vaſenſe concilium dicatur, quod, ſi originem ſpectes, Vaſionenſe potius aut Vaſienſe dici debuit. Nam civitas ipſa Vaſio Vocontiorum, & cives in antiqua inſcriptione Vaſienſes Vocontii nuncupantur.

Can. I. EPISCOPIS DE GALLIC. Peregrinum epiſcopum ſine commendatitiis ſive formatis ſuſcipi vetat canon Apoſtolorum XXXIV. atque his oblatis, diſcuti ἀνακρίνεσθαι eos jubet, priuſquam ſuſcipiantur. Cui conſentit & canon LVIII. ſynodi Eliberitanæ. *De iis qui communicatorias litteras portant, ut de fide interrogentur.* Hic vero canon Gallicanos epiſcopos, velut notos, intra Gallias diſcuti non debere ſtatuit, nec formatas, ut opinor, accipere. Quod apud alias quoque gentes obſervatum hinc apparet, quod epiſcopis formatas tum ſolum imperant, cum ad comitatum, vel ad exteras gentes profecturi ſunt: ut in Oriente, concilii Antiocheni canone XI. epiſcopus ad Imperatorem pergens, epiſcoporum provinciæ, ac præcipue metropolitani, litteras accipere jubetur; & in Africa, concilii III. Carthaginienſis can. XXVIII. *Placuit ut epiſcopi trans mare non proficiſcantur, niſi conſulto primæ ſedis epiſcopo, ſive cujuſque provinciæ primate, ut ab eo præcipue poſſint ſumere formatam vel commendationem.* Sic igitur in Gallia epiſcopi cum per Gallicanas tantum provincias peregrinabantur, formatis non egebant: extra Gallias profecturi, ab Arelatenſi epiſcopo ſumebant, ut alibi dictum eſt.

PRO HIS QUI POENITENTIA ACC. Pro iis Can. II. qui in pœnitentiæ decurſu ante reconciliationem ſubita morte abripiuntur, oblationes recipi, & ſepulturam illis ac deinceps memoriam concedi oportere ſtatuit. Quod diſertis quoque verbis ſancitum eſt canone LXXIX. Concilii IV. Carthaginienſis: *Pœnitentes*, inquit, *qui attente leges pœnitentiæ exſequuntur, ſi caſu in itinere vel in mari mortui fuerint, ubi eis ſubveniri non poſſit, memoria eorum & orationibus & oblationibus commendetur.* Toletani etiam concilii XI. Patres canone XII. etſi diverſas de hoc capite ſententias fuiſſe ſignificant, in humaniorem tamen conſpirant, *ut & memoria talium in eccleſiis commendetur, & oblatio pro eorum dedicata ſpiritibus accipiatur.*

PER SINGULA TERRITORIA. Presbyteri eccleſia- Can. III. rum chriſma quotannis ſub Paſchæ tempus a proprio epiſcopo petant per diaconum vel ſubdiaconum. Ut diaconi vel ſubdiaconi deſtinentur, probat etiam concilium Toletanum I. can. XX. & Bracarenſe II. can. LI. Synodus noſtra etſi permittit, ut occupatis miniſtris, id eſt diaconis, deſtinare liceat ſubdiaconos: præſtare tamen ait, ut chriſma presbyter ipſe ſuſcipiat, aut certe diaconus, *qui ſacrario præeſt.* Quæ itidem eſt ſententia concilii IV. Carthaginienſis can. XXXVI. *Presbyteri*, inquit, *qui per diœceſes eccleſias regunt, non a quibuſlibet epiſcopis, ſed a ſuis, nec per juniorem clericum, ſed aut per ſeipſos, aut per illum qui ſacrarium tenet, ante Paſchæ ſolemnitatem chriſma petant.* Montanus epiſcopus Palentinus ad clericos eccleſiæ ſuæ: *An forſitan ſanctorum patrum regulas & conſtitutiones ſynodicas ignoratis, quibus præcipiuntur parochenſes presbyteri, ut non per viliores perſonas, ſed aut per ſemetipſos, aut per rectores ſacrariorum, annuis vicibus chriſma a præſidente ſibi epiſcopo petant!*

QUI OBLATIONES DEFUNCTORUM. Excommuni- Can. IV. candi ſunt, qui retinent oblationes defunctorum. Concilium Arelatenſe II. canone XLVII. editionis noſtræ: *Secundum conſtitutionem ſynodi Vaſenſis, qui oblationem fidelium ſuppreſſerit aut negaverit, ab eccleſia cui fraudem fecerit excludatur.* Ad hunc etiam locum, tacito nomine, attendit canon IV. ſynodi Agathenſis, & de reorum pœna conſentit, ut *ab eccleſiis excludantur.* Synodus III. Aurelianenſis canon XXII. ut *a communione eccleſiaſtica ſuſpendantur.* Synodus V. can. XVI. ut *communione priventur.* Synodus I. Matiſconenſis, canon. IV. ut *ab eccleſiæ liminibus arceantur.*

UNDE ET QUIDAM PATRUM. Sanctus Hieronymus epiſtola II. ad Nepotianum ſub finem. Jugulat ergo hic locus errorem illorum, qui concilium Vaſenſe, in quo editus eſt hic canon, & Arelatenſe II. a quo laudatur, ad Julii Papæ tempora referri poſſe augurati ſunt. Qui enim tum potuit Hieronymus citari, qui ſcholas vix attigerat? aut quis non intelligat, concilium Vaſenſe, a quo Hieronymus patris titulo decoratur, & Arelatenſe quod Vaſenſis utitur teſtimonio, poſt Hieronymi ætatem collocari neceſſario debere?

SI QUIS EPISCOPI SUI. Epiſcoporum erat, cleri- Can. V. cos judicare ac diſtringere: clericis licebat, ſi epiſcoporum ſententiæ non acquieſcerent, ad ſynodum provinciæ recurrere. De clericis enim hic ſermo eſt. Concilium Carthaginienſe IV. can. LXVI. *Clericus, qui epiſcopi circa ſe diſtrictionem injuſtam putat, recurrat ad ſynodum.* Concilium item Aurelianenſe III. can. XX. *Si quis clericorum, circa ſe aut diſtrictionem aut tractationem epiſcopi ſui pu-*

Digitized by Google

tat injuſtam, juxta antiquas conſtitutiones recurrat ad ſynodum.

Can. VI. EX EPISTOLA SANCTI CLEMENTIS. Quæ ſubjiciuntur ex epiſtola ſancti Clementis ad Jacobum fratrem Domini, verba ſunt beati Petri, quem loquentem inducit: eoque a ſynodo referuntur, ut ejus admonitu ſtudeant omnes cum epiſcopo ſuo ita conſpirare, ut quos ille communione & caritate ſua conjunctos habet, hos & ipſi ament, & cum his conſocientur: quos ille contra rejecerit, hos pariter averſentur.

Can. VII. PLACUIT PRÆTEREA. Epiſcopus ea moderatione in accuſationibus uti debet, ut ſi quem ob leviores culpas abſtinendum a communione vel officio judicat, flecti ſe ſinat, ſi ceteri pro eo intercedant: ſi de crimine damnandum putat, meminerit ſibi accuſatoris partes in ſynodo eſſe ſuſtinendas, ut crimen quod ipſi probatum eſt, omnibus probetur.

Can. VIII. QUOD SI TANTUM EPISCOPUS. Si cujus crimen ſolus epiſcopus novit, & ille pertinacior communioni ſe publicæ ingeſſerit, indemnatum licet, ab iis qui nihil ſciunt, ſecedere jubeat epiſcopus: ne illius ſcilicet communionem ferre cogatur, cujus perſpectum crimen habet; illo interim in aliorum omnium communione, quamdiu probari nihil poteſt, permanere.

Can. IX. DE EXPOSITIS. Expoſiti liberi aut ſervi, quos parentes vel domini ſcientes propria voluntate domo recens natos abjecerant, collectorum fiebant, ſi qui eos collegiſſent, & ſuis alimentis educaſſent: nec repeti poterant, Conſtantioi lege 1. cod. Theod. *De expoſitis.* Sed quia repeti nihilominus non ſine collectorum injuria ſolebant: adjecit lege ſua Honorius, ne repetendi jus eſſet, ſi modo apud eccleſiam conteſtatus eſſet qui collegerat. Verum ne hoc quidem ſatis fuit ad compeſcendam repetitorum importunitatem, quæ tanta erat, ut plerique calumniatorum metu expoſitos colligere detrectarent. Quare ſynodus, ut proſpiciat in poſterum, ad legem Honorianam hoc rurſus addit, ut in eccleſia die Dominico denuncietur, & omnibus patefiat facta collectio, tum ut niſi intra decem dies ab expoſitionis die repetitus & agnitus fuerit expoſitus, qui eum poſtea repetierit, eccleſiaſticis legibus, velut homicida, plectatur. Honorianæ portu legis, quam deſignat, caput eſt ejuſmodi, codice eod. L. 11.

Impp. Honorius & Theodoſius Augg. Militio PF. P.

Nullum dominis vel patronis repetendi aditum relinquimus, ſi expoſitos quodammodo ad mortem voluntas miſericordiæ amica collegerit. Nec enim dicere ſuum poterit, quem pereuntem contempſit, ſi modo teſtes epiſcopalis ſubſcriptio fuerit ſubſecuta, de qua nulla penitus ad ſecuritatem poſſit eſſe cunctatio. Datum XIV. *Kalendas Apriles, Ravennæ, Honorio IX. & Theodoſio V. Auguſtis Coſſ.*

Can. X. SANE SI QUIS. Rectius, opinor, codex Lugdunenſis, item & Foſſatenſis, novum hic canonem non ſtatuit, ſed hoc membrum cum ſuperiore velut ejus partem conjungit.

AD CONCILIUM VIENNENSE, anno CCCCXLIV.

Vide Indicem tomi 1. ad annum 444. CHelidonius epiſcopus, Veſontionis epiſcopum fuiſſe docet in codice Jurenſis monaſterii vetus auctor vitæ ſancti Romani abbatis, quem ab Hilario Arelatenſi presbyterum per id tempus factum narrat haud procul ab urbe Veſontionenſi: unde & concilium hoc nonnulli Veſontione habitum tradunt.

Damnatus in hac ſynodo Chelidonius Romam, ut eſt in vita ſancti Hilarii, ad Leonem Papam ſe contulit, eodemque mox Hilarius aſpera hieme profectus eſt, ut de Chelidonii cauſa reſponderet. Poſt cujus ab urbe diſceſſum miſſa eſt in Galliam ſequens epiſtola Leonis ad epiſcopos provinciæ Viennenſis, & cum epiſtola, Valentiniani novella ad Aetium. Quam cum Junio menſe datam liqueat anno CCCCXLV. reliquum eſt, ut Chelidonii damnatio in præcedentem annum conjicienda ſit.

CONCILIUM INCERTI LOCI

ex quo ſanctus Germanus, & ſanctus Lupus epiſcopi in Britanniam ad profligandam hæreſim Pelagianam miſſi ſunt.

GRaſſante in Britannia hæreſi Pelagiana cum poſtulaſſent per legatos ab epiſcopis Galliæ Britanni, ut *Vide Ind. tom. 1. ad annum 446. Concilium Verulamienſe.* *fidei catholicæ periculo ſubvenirent; congregata eſt, incertum quo loco epiſcoporum ſynodus, delectique in ea ſunt ad Britannicam expeditionem virtute & doctrina præſtantes epiſcopi duo, Germanus Autiſſiodorenſis & Lupus Tricaſſinus, qui totam inſulam ab ea labe repurgarunt, ut Conſtantius presbyter in vita ſancti Germani narrat lib.* 1. *cap.* XIX. *& aliis deinceps.* Eodem, *inquit*, tempore ex Britannis directa legatio Gallicanis epiſcopis nuntiavit Pelagianam perverſitatem in locis ſuis populos occupaſſe, & quamprimum fidei catholicæ debere ſuccurri. Ob quam cauſam ſynodus numeroſa collecta eſt, omniumque judicio duo præclara religionis lumina univerſorum precibus ambiuntur Germanus & Lupus Apoſtolici ſacerdotes, terram corporibus, cœlum meritis poſſidentes. Et quanto laborioſior neceſſitas apparebat, tanto etiam promptius heroes devotiſſimi ſuſceperunt, celeritatem negotii fidei ſtimulis maturantes, *& cetera quæ ſequuntur.*

Ut ſynodi hujus de loco non conſtat, ita tempus quoque incertum eſt. Sigebertus enim ad annum Chriſti CCCCXLVI. Britannicam Germani cum Lupo legationem manifeſte refert. Et Sigeberto favere videntur quæ Beda narrat libro 1. hiſtoriæ Anglicanæ. At Proſper in chronico Germanum a Cæleſtino Papa in Britanniam miſſum tradit anno CCCCXXIX. cui adhærens Baronius ſynodum hanc illo anno habitam cenſuit.

Synodum iſtam, prioremque ſancti Germani legationem in Britanniam, anno Chriſti CCCCXLVI. perſpicue adſcribit Sigebertus in chronico. Beda etiam libro 1. hiſtoriæ gentis Anglorum cap. XVII. poſt Saxonum in Britanniam adventum Germani legationem commemorat. Et vero poſtea contigiſſe neceſſe eſt; cum ex legationis iſtius hiſtoria quam Conſtantius presbyter in ſancti Germani vita deſcripſit, Britannos conſtet præſente Germano cum Pictis & Saxonibus conflixiſſe. Saxones autem quo anno in Britanniam irruperint etſi non omnes conſentiunt, tamen ante hunc annum irrupiſſe nemo tradit. Adde quod idem Conſtantius auctor eſt, Germanum ex Britannia reverſum, alterum mox iter iniiſſe Arelatum, quo tempore Galliarum prætorio præfectus erat Auxiliaris. At Auxiliarem hoc anno & proximis præfecturam geſſiſſe, vel ex iis patet quæ paulo ante dicta ſunt in ſynodo de cauſa Chelidonii. Quare quod in vulgari chronico Proſperi, Cæleſtini Papæ temporibus, anno CCCCXXIX. affixa eſt Germani legatio, inſtituti, ut apparet, mendi ſuſpicione non caret, ab iis fortaſſe qui cum Palladium io eas otas a Cæleſtino miſſum legiſſent, Germanum itidem ab eodem in Britanniam deſtinatum credidere: quod neque a Beda, neque a Conſtantio, vel Erico, neque ab ullo ſcriptore antiquo eſt proditum.

IN S. LEONIS PAPÆ I. ALIQUOT EPISTOLAS.

I.

In epiſtolam ad epiſcopos provinciæ Viennenſis.

IN CAUSA CHELIDONII. Veſuntionenſem epiſcopum fuiſſe docet vetus ſcriptor rerum ſancti Romani Cap. I. Jurenſis, ut alii jam obſervarunt. Cum enim Romanum dixiſſet a ſancto Hilario Arelatenſi epiſcopo presbyterii

honore auctum, non longe a Veſuntionenſi urbe, de Chelidonio mox agens: *Si quidem*, inquit, *Hilarius venerabilem Chelidonium ſupradictæ metropolis patriarcham, patricio præfectorioque fretus favore, indebitam ſibi per Gallias vindicans monarchiam, a ſede epiſcopali nulla exſiſtente ratione dejecerat. Ob quod in audientia beatiſſimi Papæ Leonis Romæ male geſſiſſe convictus, reſtituto quoque in epiſcopatu Chelidonio, Apoſtolica auctoritate ob uſurpationem inlicitam regulariter eſt increpatus.* Illuſtre hoc exemplum retractati Romæ poſt appellationem & antiquati judicii ſynodi provincialis. Cum autem Chelidonianæ accuſationis in vita ſancti Hilarii duo capita memorentur, digamia, & capitalium criminum animadverſio: prioris tantum a Leone fit mentio, quia hoc uno, ut apparet, vel eo maxime, nixa fuerat Chelidonii damnatio.

Cap. II. PROJECTI QUERELA. Duos ejuſdem loci epiſcopos eſſe non poſſe docuerat canon VIII. ſynodi Nicænæ. Quod a ſe ignoratum, cum ordinari ſe ſuperſtite Valerio paſſus eſt, fatetur Auguſtinus in actis, quibus Eraclium ſibi ſucceſſorem deſignavit, epiſtola CX. *Adhuc*, inquit, *in corpore poſito beatæ memoriæ patre & epiſcopo meo ſene Valerio, epiſcopus ordinatus ſum, & ſedi cum illo: quod concilio Nicæno prohibitum fuiſſe neſciebam.* Hinc poſtea cautum ac ſæpius repetitum canonibus Gallicanis, quod eſt in canone XII. ſynodi V. Arelatenſis: *Ne viventi epiſcopo alius ſuperponatur aut ſuperordinetur epiſcopus.* Merito itaque reprehenditur a Leone Papa Hilarius, quod Projecto epiſcopo ægrotante alium auſus ſit conſecrare, quem proinde ut male ordinatum ſubmoveri jubet, ac Projectum in ſede ſua permanere.

NULLUS ANTE PATROCLUM. Zoſimus epiſtola I. Patroclo Arelatenſi epiſcopo jus metropolitani ordinandorumque epiſcoporum poteſtatem conceſſit, non ſolum in Viennenſi provincia, cujus in parte ſita eſt Arelate, verum etiam in utraque Narbonenſi. Hoc jus ante Patroclum neminem deceſſorum babuiſſe Leo affirmat, verius mea ſententia, quam quod Zoſimus ibidem ſemper habuiſſe ſcripſerat. Et quamquam hoc ipſum Zoſimi privilegium, Patroclo ſuperſtite, Bonifacius poſtmodum meliore, ut ait Leo, ſententia revocarat: non deſiit tamen Hilarius, ut Chelidonii & Projecti exempla declarant, in alienis provinciis ordinandorum, diſtringendorumque epiſcoporum auctoritatem uſurpare.

Cap. III. DIE LEGITIMO. Celebrandis ordinationibus ſolemnem ac legitimum diem in eccleſia fuiſſe indicavit Zoſimus, de epiſcopis a Proculo vitioſe ordinatis agens epiſt. II. *Et ne nihil*, inquit, *non intempeſtive fieret, ne dies quidem legitimus ordinationis adſequitur.* Et poſt alia; *ut nec diei veterem ſolemnitatem, quæ præcipue cuſtodienda fuerat, obſervaret.* Legitimum autem ordinationibus diem deſtinatum fuiſſe Dominicum, vel hic Leonis locus oſtendit, & conſimilis alter in epiſtola ad Dioſcorum Alexandrinum. Hinc Aurelius Carthaginienſis in concilio III. Carthag. can. XXXIX. qui inſertus eſt cap. XVI. ſynodi Africanæ: *Nam & in hac eccleſia, ad quam dignata eſt veſtra ſanctitas convenire, crebro ac pæne per diem Dominicam ordinandos habemus.* Et concilium III. Cæſarauguſtanum can. I. *Nullo modo patimur ut in reliquis diebus, niſi tantum Dominicis feſtivitatibus, hi qui honoris digni habentur officio, in ordine præficiantur eccleſiaſtico.* Quamquam igitur a Leone cum die Dominica ſabbatum etiam conjungitur, & obtinuit uſus eccleſiæ, atque hoc diſcrimen Ordo Romanus adnotat, ut epiſcoporum conſecrationes fiant die Dominica, reliquorum ordinum die ſabbato: ipſa tamen ſabbati hac in re obſervatio, ut Leo idem ad Dioſcorum ſcribit, ad diem Dominicum ſpectat, cui a veſpera ſabbati exordium adſcribitur.

Cap. IV. NEC ULTRA HILARIUS. Hilarium exuit omni jure metropolitani, non in exteris tantum provinciis, ſed in ipſa etiam Viennenſi ejus provincia, cujus primatum ſibi Arelatenſes epiſcopi adverſus Viennenſes arrogabant. Quæ autem interſeruntur de Hilarii fuga & liberioribus verbis, quibus offenſus fuerat Leo, ex iis peti debent quæ ſuperius allata ſunt in actis concilii Veſontionenſis.

Cap. V. IS TANTUM POENÆ SUBDENDUS EST. In hanc ſententiam Auxilium novellum epiſcopum arguit Auguſtinus epiſt. LXXV. qui Claſſicianum virum ſpectabilem cum domo ſua anathematis ſententia percuſſerat: docens corporali quidem pœna recte quoſdam interdum affici cum ſuis omnibus, qui ſceleris participes non fuerint; ſpiritali autem pœna non videre ſe quomodo juſte plecti pro ſcelere alieno quiſquam poſſit. Tum de ſeipſo ita profitetur: *Audiſti fortaſſe*, inquit, *aliquos magni nominis ſacerdotes cum domo ſua quempiam anathematizaſſe peccantium: ſed forte, ſi eſſent interrogati, reperirentur idonei reddere inde rationem. Ego autem, quoniam ſi quis ex me quærat, utrum recte fiat, quid ei reſpondeam non invenio: numquam hoc facere auſus ſum, cum de quorumdam facinoribus immaniter adverſus eccleſiam perpetratis graviſſime permoverer.*

COEPISCOP. LEONTIUM. Arelatenſes epiſcopi, ut ante oſtenſum eſt, provinciæ II. adminiſtrationem uſurparant, in eaque tamquam metropolitani ſynodos convocabant. Nunc, remoto Hilario, prærogativam defert Leontio Forojulienſi epiſcopo, totius provinciæ ſacerdotii ætate antiquiſſimo, ut concilium in ea præter ejus conſenſum non indicatur. Leontii hujus illuſtre illo ſæculo nomen fuit inter epiſcopos, ad quem & alios datam vidimus epiſtolam I. Papæ Bonifacii. Eidem Caſſianus primas decem Collationes ſuas nuncupavit: eumdem in primis carum habuit ſanctus Honoratus, ut Hilarius teſtatur in homilia de ſancto Honorato: *Vacantem*, inquit, *inſulam petit, præter ſecreti opportunitatem, ſancti ac beatiſſimi in Chriſto viri Leontii epiſcopi oblectatus vicinia, & caritate conſtrictus.* Quibus ex verbis liquet, Leontium jam tum epiſcopum fuiſſe, cum Lirinenſem inſulam monaſterium in ea fundaturus incolere cœpit Honoratus. Cap. VI.

II.

In Valentiniani III. Novellam, quæ una cum præcedenti Leonis decretali in Galliam miſſa eſt.

EXſtat inter Theodoſii junioris novellas num. XXIV. poſt codicem Theodoſianum. Confuſæ enim ſunt, ut alibi obſervatum, Placidi Valentiniani novellæ cum Theodoſianis, eorum oſcitantia, qui cum utriuſque Imperatoris nomen adſcriptum titulis viderent, quia imperium una rexerant, unus Orientis, alter Occidentis, non animadverterunt proprias cujuſque conſtitutiones, tum ex nominibus eorum ad quos datæ, tum ex locis unde miſſæ fuerant, diſtingui ac digeri debuiſſe. Hæc igitur & Romæ data, & Aetio miſſa, qui magiſter militum erat per Gallias, non Theodoſio tribuenda fuit, ſed Valentiniano.

III.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam XC. ad Ravennium epiſcopum Arelatenſem & CVI. ad epiſcopos Provinciæ.

HIs epiſtolis ratam habet ordinationem Ravennii epiſcopi Arelatenſis, qui Hilario ſucceſſerat. Altera ſcripta eſt ad duodecim epiſcopos, qui Ravennium conſecrarant; inter quos e vicinis etiam provinciis adſciti fortaſſe nonnulli. Ruſticus enim, qui tertio loco numeratur, Narbonenſis epiſcopus videtur, Florus vero Lutevenſis ex eadem prima Narbonenſi. Quod vero in altera notum ſibi antea fuiſſe Ravennium ſignificat, tempus illud innuit, cum ad Leonem in cauſa Chelidonii miſſus eſt ab Hilario. Vita Hilarii: *In receſſu urbis totum ſe ad placandum animum ſancti Leonis convertit, miſſo primitus ſancto Ravennio tunc presbytero, poſtmodum proprio ſucceſſore.* Succeſſorem porro divinitus oſtenſum Hilario fuiſſe Ravennium, ibidem poſt alia proditum eſt. *Videt*, inquit, *filium ſuum ſanctum Ravennium applicari ad divina myſteria, & intellexit ſibi eſſe migrandum.* Hilarii mortem ſeptimo poſt menſe ſecuta eſt mors Eucherii. Itaque præclara duo eccleſiæ Gallicanæ lumina idem annus extinxit. Tiro Proſper in chronico: *Eucherius Lugdunenſis & Hilarius Arelatenſis egregiam vitam morte conſummant.* Is fuit annus Chriſti CCCCXLIX.

Digitized by Google

IV.

In libellum epiſcoporum Provinciæ Leoni Papæ oblatum.

A Beato Petro sanctum Trophimum. Zoſimus Papa in epiſtolis ſuis Trophimum Arelatem miſſum dixit, non a Petro nominatim, ſed a ſede Apoſtolica, quod ad poſteriora ſæcula referri poteſt. Et ſane a Petri ævo plurimum diſtant, qui Trophimi adventum Decianis temporibus adſignant, ut Gregorius Turon. lib. 1. hiſtoriæ Francorum cap. xxviii. Qua de re litem hoc loco movere non placet. Hoc certum eſt, primum Arelatenſium epiſcopum Trophimum fuiſſe, atque hoc nomine, titulo Apoſtoli ornari aliquando ſolitum, ut in ſacramento Benedicti epiſcopi Avenionenſis: *Ego Benedictus Avinionenſis eccleſiæ vocatus epiſcopus, juro coram Deo & ſanctis ejus, omnem ſubjectionem & obedientiam canonicam & fidelitatem eccleſiæ ſancti Stephani ſedis Arelatenſis, ubi corpus almi Trophimi Apoſtoli quieſcit, & Raimbaldo præſenti archiepiſcopo, & ſucceſſoribus ejus, ſi ſupervixero.* Ex tabulario eccleſiæ Arelatenſis.

V.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam cix. ad epiſcopos Provinciæ.

Veterem inter Viennenſes atque Arelatenſes epiſcopos de provinciæ ſuæ primatu controverſiam ita componit, ut diviſa in duas partes provincia, proximas quatuor civitates Viennenſi attribuat, reliquas Arelatenſi. Quod decretum a Symmacho Papa iterum poſtea confirmatum, obtinuit, atque ut deinceps obtineret, cum Caroli Magni regis temporibus renovata fuiſſet altercatio, ſancitum eſt canone viii. ſynodi Francofordienſis.

Ordinationem Vasensis antistitis. Fonteii opinor, poſt mortem Auſpicii. Ex epiſtolæ contextu apparet, ſummoto a Viennenſis provinciæ adminiſtratione Hilario Arelatenſi, Viennenſes epiſcopos priſtinum ejus adminiſtrandæ privilegium recepiſſe: Ravennium nihilominus Hilarii ſucceſſorem decreto non paruiſſe, ſed mortuo in eadem provincia Vaſenſi epiſcopo, metropolitani jure alterum ordinaſſe. Quo nomine conqueſtus apud Leonem jam fuerat epiſcopus Viennenſis, cum ad eum miſſi ſunt ab epiſcopis legati, qui ademptam Hilario poteſtatem Ravennio reſtitui poſtularent. Decreti Leonis, quo redintegratum eſt privilegium eccleſiæ Viennenſis, prodiit ante aliquot annos exemplum in bibliotheca Floriacenſi, ſed ſubdititium, ni fallor, confictumque ab homine, qui non animadvertit conſules, quos appoſuit, mortuo jam Hilario de quo agebatur, nomen anno dediſſe. Nec vero laborandum, ut conſulum notam, velut corruptam, emendemus, cum in ceteris pontificum ad epiſcopos Viennenſes epiſtolis quæ in eo volumine continentur, alia ſint plurima tam aperte falſa, ut merito detrahant etiam probabilibus fidem.

VI.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam cx. ad Ravennium epiſcopum Arelatenſem.

Epistola nostra. Proximo ante anno ad Flavianum Conſtantinopolitanum epiſcopum ſcripta. Numero eſt decima inter epiſtolas Leonis hoc exordio: *Lectis dilectionis tuæ litteris.* Quam epiſcopi Galliæ in ſynodica, velut ſymbolum fidei, exceptam a ſe ac memoriæ commendatam ſcribunt. Et vero tanti olim eſt habita, ut tamquam regula fidei proponi omnibus ſoleret. Gelaſius in ſynodo, de libris qui in eccleſia recipiuntur: *Item epiſtolam beati Leonis Papæ ad Flavianum Conſtantinopolitanum epiſcopum deſtinatam: cujus textum quiſpiam ſi uſque ad unum iota diſputaverit, & non eam in omnibus venerabiliter receperit, anathema ſit.* Hanc famam fuit, ut teſtatur Gennadius, a Proſpero Aquitano dictatam, cum aliis Leonis Papæ adverſus Eutychem ad diverſos datis: quod Cardinali Baronio non probatur. Eamdem vero ex Galliis in Hiſpanias allatam, auctor eſt Idatius in chronico: ut videri poſſit Ravennius mandato Leonis operam dediſſe, ut non Gallicanis tantum eccleſiis, ſed etiam Hiſpanienſibus innoteſceret.

Ceretii, Salonii, Verani. Ceretii nomen vidimus inter epiſcopos qui concilio Arauſicano ſubſcripſerunt. Salonium & Veranum erunt fortaſſe qui fratres fuiſſe contendant, Eucherii olim filios, quos epiſcopali honore functos Gennadius idem ſcribit in Eucherio. *Diſſeruit etiam ad perſonam filiorum Salonii & Verani, poſtea epiſcoporum, obſcura quæque ſanctarum capitula ſcripturarum.* Nos, etſi quo illos refellamus certi nihil ſuppetit, ſatius tamen in re non explorata ducimus aſſenſum ſuſtinere.

Synodica episcoporum. E ſynodo miſſam epiſcopi ipſi docent, qui reſponſi tarditatem excuſant, quod in unum citius convenire non potuerint. Quamquam autem quo loco ſynodum habuerint non indicant, tamen alienum fortaſſe non fuerit, ſi a Ravennio Arelatenſi evocatos, Arelatem potiſſimum conveniſſe ſuſpicemur. Subſcriptiones ad calcem, quarum initium dumtaxat in vulgatis legebatur, integras ex codice Pithœano deſcripſimus, eo minus ſane prætermittendas, quo ſinceriores videntur, & priſcam epiſcoporum conſuetudinem referunt: qui diverſis, hoc eſt, ſuis quiſque verbis, ſententiam ſalutationemque ſuam exprimere ſolebant. Quod etiam videre eſt in epiſtola Euſebii Mediolanenſis aliorumque ejus provinciæ epiſcoporum ad Leonem eumdem de hoc ipſo argumento: & in epiſtola item ſynodica ad Sigebertum regem, quam redditnri ſumus in ſynodo IV. Pariſienſi, anno dlxxiii. *Tomo 1. pag. 1771. C.*

VII.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam lii. ad epiſcopos Galliæ.

Coepiscopum ingenuum. Ebredunenſem Alpium maritimarum provinciæ metropolitanum appellat Hilarius Leonis ſucceſſor, epiſtola viii. Hunc e ſynodo ſua legatum cum litteris ſynodicis miſerant epiſcopi Gallicani. Per eumdem reſcribit Pontifex, ſimulque nunciat quid nuper actum ſit in ſynodo Chalcedonenſi, atque hæc quæ ſcribebat, cum Hiſpanis communicari jubet: ut hinc etiam confirmari videatur quod diximus, Leonis quoque juſſu tranſmiſſam ad Hiſpanos fuiſſe ipſius epiſtolam ad Flavianum. *Pag. 1778. b.*

VIII.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam XCIV. ad epiſcopos Galliæ.

Exemplaria quæ misimus. Ex his verbis liquet, miſſa fuiſſe aliarum etiam ſententiarum exemplaria, ut contra Eutychem & alios, vel pro iis qui poſt pſeudoſynodum Epheſinam correcti pacem Chalcedone impetrarant. Sed in codice Corbeïenſi, poſt Leonis epiſtolam unum hoc ſequebatur exemplar ſententiæ in Dioſcorum latæ, quod ſubjecimus. Exſtat autem, quamquam aliis verbis, in actione III. ſynodi Chalcedonenſis. Alia nimirum interpretatio fuit. Sed dubium non eſt, quin hæc in Gallias a Leone tranſmiſſa ſit.

IX.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam xci. ad Theodorum epiſcopum Forojulienſem.

Theodoro episcopo. Conſulenti Theodoro de ultima pœnitentia explicatius reſpondet, quod jam ante Innocent. epiſt. ii. & Cæleſt. epiſt. 1. tradiderant, tribuendam eſſe, iis etiam qui in mortis periculo petant, cum pœnitentia communionem. Primum ergo contra Novatianos docet, non ſolum per baptiſmi gratiam, ſed etiam per pœnitentiæ medicinam, dari a Deo in

ecclesia

Digitized by Google

eccleſia indulgentiam peccatorum, miniſterio ſacerdotum. Deinde quia periculoſum eſt in finem vitæ pœnitentiam differre, ſibi conſulere unumquemque Chriſtianum oportere, ne ſe in illius temporis anguſtias conjiciat. Poſtremo, his tamen qui remedium in morte petunt, etiam cum amiſſo vocis officio per indicia poſtulant, cum aliorum teſtimonio, ſi ipſi jam non poſſint, id eos paulo ante quæſiiſſe comprobatur, tribuendam ſimul eſſe cum pœnitentia reconciliationem. Quod ipſum in ſynodo IV. Carthaginienſi conſtitutum canone LXXVI. legitur, his verbis: *Is qui pœnitentiam in infirmitate petit, ſi caſu dum ad eum ſacerdos venit, oppreſſus infirmitate obmutuerit, vel in phreneſim verſus fuerit, dent teſtimonium qui eum audierunt, & accipiat pœnitentiam: & ſi continuo creditur moriturus, reconcilietur per manus impoſitionem, & infundatur ori ejus euchariſtia.* Ceterum ab hac lege apoſtatas, qui a fide diſceſſerunt, vult excludi: quibus nimirum communionem in infirmitate petere incipientibus, juxta canonem ultimum ſynodi Arelatenſis neganda eſt communio, niſi revaluerint, & legitima pœnitentia ſatisfecerint.

X.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam XCII. ad Ruſticum.

Tome 1. pag. 1760. NUnc primum in lucem editæ ſunt inquiſitiones Ruſtici, ad quas Leo reſpondet: magno hactenus incommodo prætermiſſæ, cum ſine his plerumque intelligi reſponſiones non poſſint. In epiſtola autem Ruſticum hortatur, primum ut mitius agat cum Sabiniano & Leone presbyteris, qui zelo pudicitiæ, in adulterorum ultione modum exceſſerant. Deinde ut in ſuſcepto labore epiſcopatus, cujus vacationem optabat, conſtanter permaneat. Poſtremo indicat, quid de reſponſionibus ipſis ſentiendum ſit, quas ad ejus inquiſitiones tranſmittit.

Cap. I. Si qui autem clerici. Inquiſitionis verba oſtendunt de presbytero vel diacono agi, qui ſe epiſcopos mentiti, clericos ordinarant, ſubdiaconos fortaſſe, vel alios inferiorum graduum. Quorum ordinationem Leo ita ratam haberi poſſe reſpondet, ſi epiſcoporum voluntate in propriis eorum eccleſiis facta ſit. Quamquam ergo epiſcoporum proprium eſt manus ordinatio, non presbyterorum, qui χειροθεσίαν τῇ χειροτονεῖν impoſitionem manuum ad ordinandum non habent, ut contra Aërianos diſſerit Epiphanius hæreſi LXXV. apparet tamen Leonis judicio ratos fuiſſe ordines inferiores, quos presbyteri epiſcoporum auctoritate tribuerent. Nec diſpar, opinor, ſententia Gelaſii Papæ in epiſtola ad epiſcopos Lucaniæ, cap. VI. cum presbyteros negat ſine ſummo Pontifice jus habere faciendi ſubdiaconum vel acolytum. Eos enim tantum reprehendere videtur, qui ſine juſſo epiſcopi, ſuoque, ut aït, motu id ſibi aſſumant: & conſtat, auctoritate Apoſtolica nonnullis abbatibus permiſſam fuiſſe inferiorum ordinum collationem. Ceterum diverſa ſuperiorum ordinum eſt ratio, diaconorum ac presbyterorum, ut ex iis patet, quæ de concilio II. Hiſpalenſi dicta ſunt ad canonem ultimum ſynodi Arauſicanæ. Quare in epiſtola cleri Mareotici, quam in Apologia II. recitat Athanaſius, Iſchyram negant eſſe presbyterum, quippe ordinatum a Collutho falſo epiſcopo, *ipſo* tantum presbytero. ὑπὸ γὰρ Κολούθου τοῦ πρεσβυτέρου φανταζομένου ἐπισκοπὴν κατεστάθη.

Cap. II. Alienum est a consuetudine. Lapſis in crimen presbyteris vel diaconis pœnitentia publica per manus impoſitionem non dabatur. Concilium Carthaginenſe can. XXVII. *Confirmatum eſt, ut ſi quando presbyteri vel diaconi in aliqua graviore culpa convicti fuerint, qua eos a miniſterio neceſſe ſit removeri, non eis manus tamquam pœnitentibus, vel tamquam fidelibus laïcis imponatur.* Quod vero in his non licebat, multo minus in epiſcopis. Quare damnatus eſt in ſynodo Romana Donatus, quod contra morem eccleſiæ lapſis epiſcopis manus imponeret. Optatus lib. I. *Decem & novem conſidentibus epiſcopis in Donatum ſunt hæ ſententiæ latæ, quod confeſſus ſit ſe rebaptizaſſe, & epiſcopis lapſis manum impoſuiſſe, quod ab eccleſia alienum eſt.* Idem lib. II. *Multis notum eſt & probatum, perſecutionis tempore epiſcopos aliquos inertia a confeſſione Dei delapſos thurificaſſe: & tamen nullus eorum qui evaſerunt, aut manum lapſis impoſuit, aut ut genu figerent imperavit.* In Hiſpania tamen & presbyteros & epiſcopos pœnitentiam per manus impoſitionem aliquando ſuſcepiſſe docet can. X. ſynodi XIII. Toletanæ.

Ministris altaris. Diaconis ſeu levitis, quos abſtinere ab uxoribus ſuis debere docuit Innocentius epiſtola ad Victricium cap. IX. & ſynodus Arauſicana can. XXIII. tum alii plurimi canones Galliæ. Cap. III.

Non omnis mulier. Cum aliud ſit uxor, & aliud concubina, non cenſendæ ſunt conjugatis nubere, quæ concubinas habentibus nubunt: nec duplicare matrimonium continuo dicendus eſt, qui relicta concubina uxorem ducit. Cap. IV. V. & VI.

Quod expetierunt exsequantur. Qui pœnitentiam in ægritudine accipiunt, ubi revaluerint exſequi debent, non ſolum ſi eam expetierant, verum etiam ſi neſcientibus data eſt, ex canone II. ſynodi Toletanæ XI. *Sicut baptiſma,* inquit, *quod neſcientibus parvulis ſine ulla contentione, in fide tantum proximorum accipitur, ita pœnitentiæ donum quod neſcientibus illabitur, abſque ulla repugnantia inviolabiliter hi qui illud exceperint obſervabunt.* Quare multo magis qui expetierunt, incitandi ſunt ut peragant. Cap. VII.

Horum causa Dei judicio. Sic & in epiſtola ad Theodorum: *Cum Dominus Deus noſter, cujus judicia nequeunt reprehendi, quod miniſterium ſacerdotale implere non potuit, ſuæ juſtitiæ reſervarit.* Horum itaque memoriam Leo in eccleſia fieri, vel oblationem recipi, non probabat, contra quam diverſis Africæ, Galliæ, Hiſpaniæ conciliis placuiſſe oſtendimus ad canonem II. ſynodi Vaſenſis. Cap. VIII.

De metu gravius delinquendi. Metuebant nimirum, ne aut ſuſceptæ pœnitentiæ laboribus ſuccumberent, aut in eadem poſtea relaberentur, cum jam pœnitendi, ut loquitur Siricius, ſuffugium non haberent. Propterea pœnitentiam publicam multi olim, ſicut baptiſmum, differre ſtudebant. Cap. IX.

Aliud quidem est. Pœnitentiam profeſſi, a ſæcularibus ſtudiis omnibus abſtinere jubebantur, in quibus ineſſet aliquid periculi vel illecebræ. Utrum ergo litigare, negotiari, militare, aut conjugia inire, poſt pœnitentiam liceat, aut quatenus liceat, ordine reſpondet. Primum quidem, litigare ſi cogantur, eccleſiaſtico potius quam forenſi judicio, uti eos debere. Negotiationem vero ita reſpuere, ut diſpendia pati malint, quam ejus ſe periculis exponere. Ad juſtitiam porro ſæcularem redire nullo modo ei fas eſſe. De conjugiis denique, tametſi poſt pœnitentiam ſint vetitæ, veniam tamen dari poſſe adoleſcentibus, ſi incontinentiæ metu uxores eligant. Quam Leonis indulgentiam tractans ſynodus VI. Toletana can. VIII. conditionem adjecit, ut ſi ſuperſtites uxoribus fuerint, alias ne ducant. Leonis deinde verba interpretati ſunt de priſtinis uxoribus, ad quas adoleſcentes conjugati poſt pœnitentiam redirent: cum Ruſtici interrogatio de novis conjugiis ſermonem fuiſſe doceat. Cap. X. XI. XII. & XIII.

Propositum monachi. Hinc petitus, ut videtur, canon XXXII. ſynodi Romanæ ſub Leone IV. *Qui ſponte ad monaſterium venerit, & poſtmodum ad nuptias vel ad militiam devolvitur, publicæ ſatisfactionem pœnitentiæ gerat.* Monachos etiam qui nuptias inierint, ſynodus Chalcedonenſis excommunicari jubet canone XVI. Cap. XIV.

Puellæ quæ non coactæ. Puellis nondum velatis, ſed quæ virginitatis propoſito tenebantur, ſi poſtea nupſerint, agendam aliquanto tempore pœnitentiam reſcripſit Innocentius epiſt. I. ad Victricium cap. XIII. De his ſolum inquiſierat Ruſticus. Quæ vero ſubjiciuntur hoc loco de virginibus conſecratis, de quibus inquiſitum non fuerat, ea in quibuſdam manuſcriptis non exſtant. Cap. XV.

Si nulla exstant indicia. Qui ignorant an ſint baptizati, baptizandi ſunt: qui ſciunt ſe baptizatos, ſed ignorant cujus fidei fuerint qui eos baptizarunt, per manus impoſitionem, ut in re dubia, recipiendi. Quo de capite, vel ex hac ipſa Ruſtici, vel ex ſimili quorumdam de infantibus captivis conſultatione, actum ſtatutumque Cap. XVI.

in ſynodo Romana docet idem Leo epiſtola XXXV. ad Leonem epiſcopum Ravennatem.

Can. XIX. SI CONVIVIO SOLO. De iis qui apud barbaros gentili ritu vixerunt, pro culpæ modo aliter, cum in Romanum ſolum redeunt, recipiendos docet eos, qui immolatitiarum eſcarum eſu tantum, aliter eos qui ſe ſacrificiis, vel aliis capitalibus criminibus polluerunt. Romaniam ergo vulgari vocabulo appellavit Ruſticus Romanum imperium, ut Oroſius, lib. VII. cum de Ataulfo Gothorum rege loquens, ex ejus familiari ſe audiſſe narrat, inhiaſſe illum, *ut obliterato*, inquit, *Romano nomine, Romanum omne ſolum Gothorum imperium & faceret & vocaretur, eſſetque, ut vulgariter loquar, Gothia, quod Romania fuiſſet.* Sic & Salvianus in libris de providentia Romanos opponens barbaris, non Romanos tantum cives intelligit, ſed quotquot ubique gentium Romano adhuc imperio & legibus parebant.

XI.

In ſancti Leonis Papæ I. epiſtolam XCV. ad epiſcopos Galliæ & Hiſpaniæ.

DE SOLEMNITATE PASCHALI. Theophilus Alexandrinus anno LXXVI. cycli ſui, cui reſpondet annus Chriſti CCCCLV. Valentiniano Aug. VIII. & Anthemio Coſſ. Paſcha celebrandum adnotarat VIII. Kalendas Maias. Qui dies cum ultra præfixos terminos excedere videretur, hærebat Leo, num præſtaret juxta aliorum potius calculum XV. Kalendas Maias celebrari. Sed cum in re dubia conſultus Marcianus Imp. Theophili ſententiam harum rerum peritis probari reſpondiſſet: tum Leo encyclicas de more ſcripſit, quibus Dominicum ejus anni Paſcha VIII. Kalendas Maias futurum denunciavit. Exſtant Leonis hac de re ad Marcianum & ad Eudociam epiſtolæ LXIV. & LXV.

XII.

In epiſtolam Leonis, Victurii, Euſtochii, quæ XCVI. eſt inter epiſtolas ſancti Leonis, eique falſo tribuitur.

LEonis nomen pleroſque omnes hactenus induxit, ut hanc epiſtolam Leoni Papæ adſcriberent, atque inter ejus epiſtolas collocarent numero XCVI. cum revera ſit Leonis Bituricenſis, qui una cum Victurio Cenomanenſi & Euſtochio Turonenſi eam ſcripſit ad epiſcopos & presbyteros provinciæ, non Thraciæ, ut inter Leonis epiſtolas vulgatum eſt, ſed Tertiæ, quo nomine Turonica provincia deſignatur, quæ eſt tertia Lugdunenſis. Ad calcem vero epiſtolæ, poſt ſubſcriptiones trium epiſcoporum, ſequebatur in codice ſancti Remigii Remenſis clauſula, *& cæteri qui adfuerunt epiſcopi ſubſcripſerunt*: ut hinc appareat, a pluribus epiſcopis, & in ſynodo fortaſſe aliqua editam fuiſſe, poſt Andegavenſem, cui cum his tribus epiſcopis adfuerat etiam Chariato, qui hoc loco inter ejuſdem provinciæ Tertiæ antiſtites numeratur.

CENSUIMUS ITAQUE. Clericum qui prætermiſſo epiſcopali judicio publicum judicium ſua ſponte adierit, ex clerico habendum, id eſt, clericatus gradu & officio privandum decernunt. Quod ſi a laïco pulſatus, & audiri ſe ab epiſcopo petens, impetrare non poſſit, tum ei ex permiſſu epiſcopi in ſæculari judicio confligere licebit.

IN CONCILIUM ARELATENSE II. anno Domini CCCCLII. celebratum.

Tomo II. pag. 772. INcertis ſedibus jactatum hactenus fuit hoc concilium, quod alii nimirum Conſtantini Magni, alii Conſtantii ejus filii temporibus adſcripſerunt. Sed ut alia nunc omittam, ex canone Vaſenſi, qui in eo citatur, quemque nos ejus Vaſenſis concilii, quod ante decem annos celebratum eſt, revera fuiſſe oſtendimus: liquido patet concilium hoc, ut nunc quidem ſe habet, poſt Vaſenſe habitum neceſſario dici oportere. Quo vero anno, & quibus ab epiſcopis celebratum ſit, nondum liquet: ſatiuſque ducimus in re dubia hærere, quam inanibus conjecturis indulgere. De numero etiam canonum magna eſt, undecumque ea orta ſit, in antiquis exemplaribus diſcrepantia, quæ triplici diſcrimine continetur. Quidam enim codices in univerſum primos tantum XXV. canones habent. In aliis canones ſunt XXXIII. ut in Corbeïenſi, Lugdunenſi, Foſſatenſi, & Tiliano Engoliſmenſi: iidem ipſi videlicet, qui in editione vulgata, quæ eſt canonum XXXVII. quatuor demptis, quos prætermittunt, hoc eſt X. XI. XII. & XXVI. qui in editione noſtra eſt XLVI. In Remenſi vero codice, quem hoc loco repræſentamus, canones numerantur, cum titulis ſuis, LVI. adjectis & inſertis ex ſynodo Arauſicana pleriſque, qui in aliis codicibus deſiderantur. Totum enim fere concilium, ut res docebit, ex antecedentium conciliorum decretis conflatum eſt, præſertim ex Nicænæ, Arelatenſis primæ, Vaſenſis, & Arauſicanæ ſynodi canonibus.

ORDINANDI NEOPHYTUM. Neophytus, novellus Chriſtianus, nuper baptizatus, νεόφυτος. Neophytos creari epiſcopos vetuit Apoſtolus I. ad Timotheum III. Adjecit ſynodus Nicæna, ne ad presbyteratum promoveantur. Hic vero canon etiam a diaconatu excludit, juxta canonem XIII. ſynodi Sardicenſis: *Conveniens*, inquit, *non eſt, nec ratio vel diſciplina patitur, ut temere & leviter ordinetur, aut epiſcopus, aut presbyter, aut diaconus, qui neophytus eſt.* Synodus Laodicena, can. III. *Περὶ τοῦ μὴ δεῖν προσφάτως φωτισθέντας προσάγεσθαι ἐν τάγματι ἱερατικῷ.* Can. I.

PRÆMISSA CONVERSIO. Ita optimi quique libri: in aliis *promiſſa*. Converti dicebantur conjuges, cum ex mutuo conſenſu ſeparabantur, & promittebant caſtitatem. Hoc ubi fecerant, converſi & converſæ appellabantur, ut converſa uxor canone ſequenti. Velle igitur hoc ſynodus videtur, ut qui e conjugatis ad ſacerdotium aſſumuntur, non tunc demum converſionem promittant, cum aſſumuntur, ſed ut jam ante promiſerint, continentiæque ſuæ ſpecimen dederint. Quod quidem præbuiſſe illos neceſſe eſt, qui diaconi antea fuerunt, quia diaconos conjugatos, niſi ante converſi fuerint, ordinari vetuit ſynodus Arauſicana, canone XXII. Can. II.

SI QUIS CLERICUS. Epiſcopos, presbyteros, & diaconos qui extraneas mulieres domi habent, excommunicandos decernit, ac mulieres quoque ipſas, ſi ſeparari noluint. Propinquas autem feminas, quibuſcum habitare clericis liceat, alii alias exempli gratia proponunt. Synodus Nic. canone III. *μητέρα, ἢ ἀδελφὴν, ἢ θείαν, matrem, ſororem, amitam*; quas eaſdem & ſolas deſignant ſynodus Andegavenſis can. IV. & Lugdunenſis III. can. I. & Namnetenſis can. III. Tres item lex Honorii XLIV. cod. Theod. De epiſcopis &c. *matrem, filiam, & germanam*; & has ipſas ſynodus II. Turonenſis can. X. Tres itidem ſynodus Agathenſis can. X. *ſororem, filiam, & neptem.* Tres ſynodus Sueſſionenſis ſub Childerico, *matrem, ſororem, & neptem.* Quatuor Arvernenſis can. XVI. & Matiſconenſis I. can. I. *aviam, matrem, ſororem, & neptem.* Sex hoc loco nominantur *avia, mater, ſoror, filia, neptis, & uxor converſa.* Niſi quod in codice Corbeïenſi, atque in Lugdunenſi, aviæ & matris loco thia legitur, id eſt, amita vel matertera. Sed parum intereſt, plures an pauciores nominentur: cum exempli cauſa, ut dixi, proferantur ad eas perſonas univerſe deſignandas, quæ ſolæ omni ſuſpicione carent, *ἃ μόνα προσώπων πᾶσαν ὑποψίαν διαπέφευγε*, ut loquuntur patres Nicæni, & de quarum nominibus, ut eſt in ſynodo Agathenſi, nefas eſt aliud, quam natura conſtituit, ſuſpicari. Can. III.

AD CELLARII SECRETUM. Idem interdictum in ſynodo Agathenſi can. XI. & in Arvernenſi. Superior canon extraneas feminas domi a clericis haberi vetuit: hic vero ad ſecretas manſiones admitti vetat tum extraneas, tum etiam eas quas domi habere licet. Can. IV.

EPISCOPUM SINE METROPOLITANO. Hi duo ex ſynodo Nicæna deprompti ſunt, prior ex canone IV. per quos ordinari debeat epiſcopus; qua de re dictum eſt ad Can. V. & VI.

canonem xx. ſynodi I. Arelatenſis, poſterior ex can. VI. his verbis: καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο, ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ μεγάλη σύνοδος ὥρισε μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. Quæ Dionyſius ſic interpretatur. *Illud autem generaliter clarum eſt, quod ſi quis præter ſententiam metropolitani fuerit factus epiſcopus, hunc magna ſynodus diffinivit epiſcopum eſſe non oportere.*

Can. VIII. QUI SE ABSCIDUNT. Cum eunuchorum diverſa ſint genera, non omnes arcet a clero ſynodus Nicæna can. I. Eunuchos enim, qui vel a medicis curandi morbi gratia, vel a barbaris per vim, aut a dominis ſuis ſecti ſunt, ſi alias digni ſint, clericos fieri per eccleſiaſticas leges poſſe docet. Eos vero qui extra morbum ſua ſponte, ſive ut carnis illecebris repugnent, quod de Origene prodit Euſebius lib. VI. cap. VII. ſive alia de cauſa ſeipſos abſciderint, hos in clerum recipi vetat, receptoſque, πεπαῦσθαι, abſtinere & ceſſare jubet ab officio.

CLERICUM SIVE SÆCULAREM. Id eſt, laïcum. Synodi Nicænæ can. V. εἴτε τῶν ἐν κλήρῳ, εἴτε τῶν ἐν λαϊκῷ τάγματι τεταγμένων. *Sive ex clericis, ſive ex laicis.* Epiſcopus, qui cum alterius excommunicato communicat, reus jam ante pronunciatus eſt in ſynodo Arauſicana can. XI. Conſequens proinde, ut in provinciæ ſynodo accuſatur, cauſam dicere cogatur.

Can. IX. SUSCEPTA POENITENTIÆ CREDULITATE. Novatianorum error fuit, ut dictum eſt ad epiſt. Innocentii ad Exuperium, pœnitentiæ remedium in eccleſia nullum agnoſcere: qua in hæreſi ante Novatum fuerat etiam Montanus. Unde una copulantur a ſancto Hieronymo in epiſtola LXI. ad Pammachium: *Faceſſat*, inquit, *Novatus errantibus manus non porrigens. Montanus cum inſanis feminis proſternatur, jacentes in barathrum præcipitans, ne leventur.* Et lib. II. contra Jovinianum: *Ne Montanus & Novatus hic rideant, qui contendunt non poſſe renovari per pœnitentiam eos qui crucifixerunt ſibimet Filium Dei, & oſtentui habuerunt.* Novatianos ergo ſynodus ſtatuit, cum ad eccleſiam redeunt, non recipi, niſi profiteantur ſe pœnitentiam credere, quam negabant. Quo ſpectat & ſynodi Nicænæ canon VIII. de Catharis, id eſt, Novatianis, quos catholica eccleſiæ dogmata profiteri jubet.

Can. X. DE HIS QUI IN PERSECUTIONE. Lapſorum, qui voluntarie, hoc eſt, nulla urgente neceſſitate, prævaricati ſunt, pœnitentiam ſynodus Nicæna can. XI. duodecim annis definivit; ita ut tribus annis inter audientes agant, ſeptem inter eos qui ſupplices proſternuntur, duobus abſque oblatione cum populo in oratione participent. Quorum pœnitentiæ graduum primus ἀκρόασις, alter ὑπόπτωσις, tertius σύστασις, dicebatur. Diverſa igitur ab ea quæ hoc loco exponitur Niceni canonis eſt ſententia. Sed Rufinum nempe auctorem ſynodus noſtra ſecuta eſt, apud quem libro II. Hiſtoriæ cap. VI. inter canones Nicænos hic duodecimo loco ſic concipitur: *Si qui abſque tormentis in perſecutionibus lapſi ſunt, & ex corde agunt pœnitentiam, quinque annos inter catechumenos faciant, & duobus annis poſt hoc fidelibus tantum in oratione jungantur, & ita poſtmodum recipiantur.*

IN POTESTATE SIT EPISCOPI. Synodus Nicæna can. XII. μετὰ τὸ ἐξετάσαι τὸν ἐπίσκοπον, καὶ φιλανθρωπότερόν τι περὶ αὐτῶν βουλεύσασθαι. *Licebit præterea epiſcopo etiam humanius aliquid de eis ſtatuere.* Rufinus ibidem can. XIII. *Eſſe tamen in poteſtate epiſcopi, moderandi facultatem, ſi eorum fructuoſam & attentam pœnitentiam viderit.* Hanc vero moderandæ pœnitentiæ poteſtatem epiſcopis ſynodus quoque Ancyrana conceſſerat canone V. τοὺς δὲ ἐπισκόπους ἐξουσίαν ἔχειν, τὸν τρόπον τῆς ἐπιστροφῆς δοκιμάσαντας, φιλανθρωπεύεσθαι, ἢ πλείονα προστιθέναι χρόνον. *Statuimus autem ut epiſcopi, modo converſionis examinato, poteſtatem habeant vel utendi clementia, vel plus temporis adjiciendi.*

Can. XI. SI QUI VERO DOLORE VICTI. De his qui vim paſſi, coactique, a fide deſciſcunt, nihil in ſynodo Nicæna præcipitur: præceperat autem Ancyrana, & pro delicti culpæque modo diverſas pœnitendi leges impoſuerat can. III. & quinque ſequentibus. Hic univerſe ſtatuitur, ut biennio inter audientes verſentur, triennio inter pœnitentes qui non communicant.

Can. XII. DE HIS QUI IN POENITENTIA. Etſi quibuſcum in vita communio non fuit, cum iiſdem mortuis communicari non ſolet: pœnitentiam tamen agentibus, ſi ante communionis gratiam de vita exceſſerant, communio poſt mortem indulgebatur, recepta oblatione quæ pro eis offerebatur, juxta canonem II. concilii Vaſenſis.

Can. XIII. NULLUS PROPRIAM RELINQUAT ECCLESIAM. Clericum relicta propria eccleſia ad aliam migrare vetat canon XV. ſynodi Nicænæ. Ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μὴ μεταβαίνειν, μήτε ἐπίσκοπον, μήτε πρεσβύτερον, μήτε διάκονον. *De civitate ad civitatem non epiſcopus, non presbyter, non diaconus tranſeat.* Si quis ab eccleſia ſua diſceſſerit, hunc in alia recipi vel ordinari, non conſentiente epiſcopo, a quo diſceſſit, prohibet canon XVI. Utriuſque igitur canonis ſententiam hic unus complexus.

Can. XIV. SI CLERICUS AD USURAM. Et hic etiam canon duobus diverſis reſpondet: nempe canoni XVII. ſynodi Nicænæ, qui uſuras clericis interdicit: & canoni III. ſynodi Chalcedonenſis, de clericis, qui διὰ αἰσχροκέρδειαν, ἀλλοτρίων κτημάτων γίνονται μισθωταί, καὶ πράγματα κοσμικὰ ἐργολαβοῦσι. *Turpis lucri gratia conductores ſunt alienarum poſſeſſionum, & ſæcularia negotia exercent.*

Can. XV. DIACONO INTER PRESBYTEROS SEDERE. Hic vero canon totus eſt ex canone XVIII. Niceno: non ut in ſynodo ipſa legitur, ſed ut a Rufino interpretatus eſt canon. XX. *Et ne diaconi*, inquit, *presbyteris præferantur, neve ſedeant in conſeſſu presbyterorum, aut illis præſentibus euchariſtiam dividant, ſed illis agentibus ſolum miniſtrent. Si vero presbyter nullus ſit in præſenti, tunc demum etiam ipſis licet dividere. Aliter vero agentes abjici jubent.* At ſynodus Nicæna, ut Græca ſunt exemplaria, non prohibet diaconis ne præſentibus presbyteris euchariſtiam dividant, ſed ne presbyteris ipſis porrigant. Olim ſane diaconorum munus fuit euchariſtiam præſentibus dividere, & deferre ad abſentes. Juſtinus martyr in Apologia II. Εὐχαριστήσαντος δὲ τοῦ προεστῶτος, καὶ ἐπευφημήσαντος παντὸς τοῦ λαοῦ, οἱ καλούμενοι παρ᾽ ἡμῖν διάκονοι διδόασιν ἑκάστῳ τῶν παρόντων μεταλαβεῖν ἀπὸ τοῦ εὐχαριστηθέντος ἄρτου καὶ οἴνου καὶ ὕδατος, καὶ τοῖς οὐ παροῦσιν ἀποφέρουσι. καὶ ἡ τροφὴ αὕτη καλεῖται παρ᾽ ἡμῖν εὐχαριστία. *Ubi conſecrationem peregit antiſtes, & univerſus populus acclamavit, tum diaconi quos appellamus, ſingulis adſtantibus ſumendum porrigunt panem & vinum cum aqua, deferuntque ad abſentes: atque hic cibus a nobis euchariſtia vocatur.* Cyprianus de lapſis: *Ubi vero ſolemnibus adimpletis calicem diaconus offerre præſentibus cœpit, & reluctanti licet de ſacramento calicis infudit, in corpore atque ore violato euchariſtia permanere non potuit.* Neque hoc diaconis interdictum a ſynodo Nicæna videtur. Poſtea coërceri eos, & modum adhiberi placuit, ut euchariſtiam præſentibus presbyteris ſine neceſſitate, & niſi ab eis juſſi, non darent. Concilium IV. Carthaginienſe can. XXXVIII. *Diaconus præſente presbytero euchariſtiam corporis Chriſti populo, ſi neceſſitas cogat, juſſus eroget.*

Can. XVI. PHOTINIACOS SIVE PAULIANISTAS. Et hoc rurſum editionis eſt Rufinianæ can. XXI. *Ut Pauliniſtæ, qui ſunt Photiniani, rebaptizentur.* Nicæna enim ſynodus de Photinianis, qui exorti nondum erant, ſtatuere non potuit: ſolos vero Pauliniſtas commemorat canone XIX. unde hic excerptus eſt. Pauliniſtæ igitur, a Paulo Samoſateno dicti, Chriſtum non ſemper fuiſſe, ſed ejus initium ex quo de Maria natus eſt, aſſeverabant, nec eum aliquid amplius quam hominem putabant. Quæ hæreſis poſtea ſic a Photino Sirmienſi epiſcopo confirmata eſt, ut Photiniani, quam Pauliani, crebrius vocarentur. Ideo autem ab his venientes in eccleſia baptizabantur, quia veram ſcilicet baptiſmi formam non uſurpabant. Auguſtinus hæreſi XLIV. *Iſtos ſane Paulianos baptizandos eſſe in eccleſia catholica, Nicæno concilio conſtitutum eſt. Unde credendum eſt, eos regulam baptiſmatis non tenere, quam ſecum multi hæretici, cum de catholica diſcederent, abſtulerunt, eamque cuſtodiunt.*

Can. XVII. BONOSIACOS. Ut Photiniani Paulianorum, ſic Bonoſiaci Photinianorum nomen poſtea ſuum fecerunt. Gennadius in Audentio: *Scripſit contra Photinianos, qui*

nunc Bonoſiaci dicuntur. Avitus Viennenſis epiſtola III. *Unde reſpiciendum eſt hic, quantum Eutychiani Bonoſiacis barathro profundiore mergantur. Illi Chriſto divinitatis honorem tantummodo adimunt, iſti & corporis veritatem. Photinus hominis perſonam nos adorare deridet, hi nebulam.* Idem ergo vel cognatus error utriſque, ſed verum apud Bonoſiacos baptiſma. Propterea, cum ad eccleſiam veniebant, non baptizabantur, ſicut Photiniani, ſed ejurata tantum hæreſi confirmabantur, ut Spiritum ſanctum acciperent, quem apud hæreticos accepiſſe non viderentur. Bonoſus horum auctor cujus loci epiſcopus fuerit, nemo tradit. Ego Naiſſi in Dacia epiſcopatum geſſiſſe arbitror, idque ex Innocentii Papæ epiſtola ad Martinum ejuſdem ſedis epiſcopum, ubi de clericis Naiſſenſibus a Bonoſo ordinatis agitur, liquido comprobari.

Can. XVIII. XIX. Ad Arelatensis episcopi. Decretum fuerat canone ultimo concilii Arauſicani, ut unaquæque ſynodus inſequentem ſynodum denunciaret. Hic ſtatutum, ut ſynodi epiſcopi Arelatenſis arbitrio convocentur: & ut qui ad eas commonitus venire non poterit, vicarium mittat. Tum ut qui adeſſe neglexerit, aut ante finem ſynodi receſſerit, communione careat, donec in ſequenti ſynodo fuerit abſolutus.

Can. XX. De agitatoribus sive theatricis. Unus hic canon duos comprehendit ſynodi primæ Arelatenſis, quartum ſcilicet de aurigis Circenſibus, & quintum de ſcenicis hiſtrionibus.

Can. XXI. Poenitens quæcumque. Qui pœnitentiam publicam acceperunt, tum viri, tum feminæ, a conjugibus deinceps abſtinere debent, & his ſuperſtites ſi fuerint, nova conjugia inire prohibentur. Qui contra fecerint, ab eccleſiæ liminibus arcendi, quod ſimiliter poſtea cautum eſt in concilio II. Barcinonenſi can. IV. Siricius enim Papa in epiſtola ad Himerium cap. V. de iiſdem lenius conſtituerat, ut communione tantummodo carerent: *Sola*, inquit, *intra eccleſiam fidelibus oratione jungantur. Sacræ myſteriorum celebritati, quamvis non mereantur, interſint: a Dominicæ autem menſæ convivio ſegregentur. Quibus tamen viatico munere, cum ad Dominum cœperint proficiſci, per communionis gratiam volumus ſubveniri.*

Can. XXII. Poenitentiam conjugatis. Cur uni conjugum ſine alterius conſenſu pœnitentia publica dari non debeat, manifeſta eſt ratio ex iis quæ proxime dicta ſunt ad canonem præcedentem.

Can. XXIII. Si infideles faculas accendunt. Rei declarantur epiſcopi qui reliquias idololatriæ delere negligunt: excommunicandi vero ſæculares, qui has de agris ſuis admoniti non abſtulerint. Itaque præcipuus olim in his eruendis epiſcoporum labor ac ſtudium fuit, ut ſancti Martini, de quo mira in eo genere narrat Sulpicius Severus, libro I. Auguſt. de tempore ſerm. CCXLI. *Quicumque in agro ſuo, aut villa ut juxta villam aliquam, arbores aut aras vel quælibet fana habuerit, ubi miſeri homines ſolent aliqua vota reddere, ſi non deſtruxerit vel ſucciderit, in illis ſacrilegiis quæ ibi facta fuerint, ſine dubio particeps erit.* Gaudentius vero Brixianus argumentum id tractans ſerm. XIII. auditores ſuos his verbis exſtimulat: *An exiſtimatis*, inquit, *quod Deum diligit tepidus ac negligens Chriſtianus, qui idola in poſſeſſionibus ſuis coli permittit? qui fanum dæmonis & aram diaboli ſtare in contumeliam Dei patitur!*

Can. XXIV. Eos qui falso. De canone iſto dixi ad canonem XIV. concilii I. Arelatenſis, unde hic excerptus eſt. Magnam enim ſynodum hoc loco appellant, non Nicænam, in qua nihil tale conſtitutum legimus, ſed primam Arelatenſem.

Can. XXV. Hi qui post sanctam. Hic etiam canon effictus eſt ad exemplum ultimi primæ ſynodi Arelatenſis. Sed quod ibi ſtatutum fuerat de apoſtatis fidei Chriſtianæ deſertoribus, hic de iis cavetur, qui religioſæ vitæ profeſſionem abjiciunt. De his ergo apoſtatis ſtatuit ſynodus, primum ut communionem ſine pœnitentia non accipiant: deinde ut ad clerum non admittantur: poſtremo, ut ſi poſt pœnitentiam ſæcularem habitum præſumpſerint, ab eccleſia ejiciantur.

Can. XXVI. Hæreticos in mortis discrimine. Hactenus canones XXV. quos in quibuſdam libris ſolos exſtare meminimus. Poſt hos in codice Remenſi novus titulus intexebatur: Capitula de synodo quæ in territorio Arausico celebrata est. Tum ſequebantur canones numero viginti, qui omnes, duobus demptis, e ſynodo Arauſicana depromti ſunt hoc modo.

Synodi Arelat. II.		*Synodi Arauſicanæ.*
can. XXVI.	Hæreticos in mortis diſcrimine.	*can.* I.
XXVII.	Nullum miniſtrum qui baptiz.	II.
XXVIII.	De his qui in extremis.	III.
XXIX.	Pœnitentiam deſiderantibus.	IV.
XXX.	Eos qui ad eccleſiam confugerint.	V.
XXXI.	Si quis clericorum religionis negotia.	
XXXII.	Si quis autem mancipia clericorum.	VI.
XXXIII.	Si quis per teſtamentum manumiſſum.	VII.
XXXIV.	Si quis in eccleſia manumiſſum.	
XXXV.	Si quis alibi conſiſtentem.	VIII.
XXXVI.	Si quis epiſcopus in alienæ civitatis.	X.
XXXVII.	Quod ſi etiam ſæcularium.	X.
XXXVIII.	Subito obmuteſcens baptizari.	XII. XIII.
XXXIX.	Energumeni baptizati.	XIV.
XL.	Energumenis catechumenis.	XV.
XLI.	Si qui palam aliquando arrepti.	XVI.
XLII.	In provinciis veſtris placuit.	XXI.
XLIII.	Placuit præterea ut ſecundum.	XXII.
XLIV.	Si quis autem in poſterum.	XXIII.
XLV.	De his quos clericatui alligari.	XXIV.

Ex his patet verba illa canonis XXVII. *juxta ſynodi conſtitutionem*, & can. XLIV. *ſecundum ſynodi inſtituta*, de ſynodo Arauſicana intelligi, in qua primum fuerant hi canones editi.

Si quis clericorum. Docet religionis negotia, & ſpiritales cauſas eccleſiæ, non apud laïcos tractari debere, ſed in ſynodis. Clericorum item controverſias, ſine conſenſu epiſcopi, ad publicos judices non eſſe deferendas, ſed epiſcoporum judicio terminandas. Can. XXXI.

Si quis in ecclesia manumissum. Libertos ingratos patroni rurſus in ſervitutem revocare poterant cod. Theod. De Libertis & eorum moribus. In eccleſia porro manumiſſos, tamquam ſibi commendatos, eccleſia defenſabat, ut oſtendit canon VII. ſynodi Arauſicanæ. Nunc ergo ne quis per calumniam opprimatur, cavet ſynodus ne ad ſervitutem reduci poſſit in eccleſia manumiſſus, niſi ejus crimen actis municipalibus fuerit comprobatum. Can. XXXIV.

De his quos clericatui. Citatur etiam hoc caput in antiquiſſimis collectionibus canonum, velut ſynodi Arelatenſis canon XLV. Ex quo apparet pro Arelatenſibus agnitos fuiſſe inſititios illos viginti, quorum hic poſtremum locum tenet, cum alioqui non exſtet inter ſynodi hujus canones in veteribus libris, neque in iis qui XXV. tantum habent, neque in aliis qui XXXIII. ut mirum ſit in Suriana tamen editione reperiri. Eſt autem Arauſicanæ ſynodi canon XXV. adjecta ſanctione, ut removeantur ab officio digami, qui ultra ſubdiaconatum fuerint ordinati. Can. XLV.

Professas viduas. Poſterius eſt membrum canonis XXVII. Arauſicani Qua autem pœna profeſſarum viduarum raptores, & viduas ipſas, ſi conſenſerint, affici oporteret, neutra ſynodus definivit: aliæ poſtea excommunicationem irrogarunt. Can. XLVI.

Secundum constit. synodi Vasensis. Eſt canon IV. ſynodi Vaſenſis, cujus ſe veſtigiis hærere profitentur. Qui mox ſequitur, ex ejuſdem quoque ſynodi canone V. tranſlatus eſt. Can. XLVII. XLVIII.

Secundum instituta seniorum. Qui ſacerdotali auctoritate, id eſt, ab epiſcopo, excommunicati ſunt, vitari debent non ſolum a clericis, quos ſolos adſtringit canon XV. concilii primi Toletani, verum etiam a laïcis. Concilium IV. Carthaginienſe can. LXXIII. *Qui communicaverit vel oraverit cum excommunicato, ſive clericus, ſive laïcus, excommunicetur.* Inſtituta enim, ſive ut alii codices habent, ſtatuta ſeniorum, dici hoc loco videntur, quæ in veteribus libris Statuta eccleſiæ antiqua inſcribi ſolent. Sunt autem iidem ipſi canones, qui ſynodi IV. Carthaginienſis nomine circumferuntur, quod Can. XLIX.

in ea fortaſſe ſelecti, probatique ſunt.

Can. I. QUI PUBLICIS INTER SE ODIIS. Diſcordias epiſcoporum ſynodi eſt componere. Concilium Carthaginienſe IV. can. XXV. *Diſſidentes epiſcopos, ſi non timor Dei, ſynodus reconciliet.* Eos vero qui odiis inter ſe ſic exardeſcunt, ut reconciliari nolint, ſynodus, donec ad pacem redeant, a ſynodis, ordinationibus, & ceteris eccleſiaſticis conventibus excludi jubet.

Can. II. SI EXPOSITUS ANTE ECCLESIAM. Concilii Vaſenſis can. IX. & X. De his in ſynodo Agathenſi can. XXIV.

Can. III. DE PUELLIS. Concilii Valentini canon II. Quod ibi de puellis devotis, quæ ad nuptias poſtea tranſeunt, indefinite ſancitum eſt, hoc loco ad eas aptatur, quæ poſt XXV. ætatis annum nupſerint, & pari cum eis lege plectuntur qui eas ſibi adligarint.

Can. IIII. SI QUIS FAMULORUM. Et legibus civilibus poſt Hadriani decretum, & eccleſiaſticis, ſervos occidere dominis vetitum eſt. Quod ſi quis ſervorum, domini diſtrictionem non ferens, mortem ſibi conſciverit, in dominum, quaſi auctorem, redundare cædis invidia ex hoc canone non debet.

Can. IV. IN ORDINATIONE EPISCOPI. Formulam tradunt in epiſcoporum electione ſervandam, nimirum ut ab epiſcopis qui electionis cauſa convenerint tres nominentur, de quibus clerici & primores civitatis unum eligant ordinandum. Cui ſynodi decreto, quod ad trium numerum attinet, ſimilis poſtea fuit Juſtiniani Imp. conſtitutio cod. De epiſcopis & clericis L. XLII. Sed hoc diſcrepat, quod tres illos a civibus deſignari jubet, tum ex ipſis optimum promoveri. Qua de re idem iterum Novella CXXXVII. quæ eſt de ordinatione epiſcop. & cleric. eadem ſtatuit his verbis. Θεσπίζομεν τοίνυν χρείας γινομένης ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι, συνιέναι τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, ἧς μέλλει ἐπίσκοπος χειροτονεῖσθαι. καὶ προκειμένων διαγγελίων ἐπὶ τριῶν προσώπων ψηφίσματα ποιεῖν· ἵνα ἐκ τῶν οὕτως ψηφιζομένων τριῶν προσώπων ὁ βελτίων χειροτονηθῇ ἐκλογῇ καὶ τῷ κρίματι τοῦ χειροτονοῦντος. Hoc eſt, ut Juliani antecefforis verba reddamus: *Sancimus, quando opus fuerit epiſcopum creari, clericos & primates civitatis ejus cujus epiſcopus deſideratur fieri, in tribus perſonis decreta facere propoſitis ſanctis evangeliis: ut ex tribus perſonis pro quibus decreta fecerint, melior creetur electione & periculo creatoris.* Eodem modo & in concilio II. Barcinonenſi can. III. ſtatutum eſt, ut duobus vel tribus a clero & plebe ſelectis, epiſcopi unum ſorte deligant & conſecrent. Voculam TRES in canone, pro qua NEC in vulgatis editionibus perperam legebatur, reſtituimus ex manuſcriptis.

Can. V. SI QUIS SÆCULARIUM. Id eſt, laïcorum. Clericum alterius epiſcopi ſine ipſius conſenſu vindicare ſibi nullus epiſcopus debet. Laïcum alterius diœceſis, quem ad ſe religionis cauſa venientem erudiendum ſuſceperit, quilibet epiſcopus ſibi ex hoc canone vindicare poteſt, ac proinde ut ſuum ordinare, ſi videbitur.

CONTRA MAGNAM SYNODUM. Magnam ſynodum ſupra canone VI. appellarat ſynodum Nicænam, & canone XXIV. magnam item ſynodum dixit ſynodum primam Arelatenſem. Ego neutram hoc loco intelligi puto, ſed de ſeipſa ſynodum loqui exemplo ſynodi Nicænæ, quam Nicæni ipſi patres μεγάλην σύνοδον paſſim vocant. Eſt igitur velut ſanctio ſynodi, qua metropolitanos contra decreta ſua quidquam audere vetat.

IN CONCILIUM ANDEGAVENSE anno Domini CCCCLIII. celebratum.

Tom. III. pag. 771. AD Talaſium Andegavenſium epiſcopum, in cujus ordinatione celebrata dicitur hæc ſynodus, ſcripta exſtat epiſtola Lupi & Euphronii epiſcoporum, de qua poſtmodum dicendi erit locus. Idem concilio cum ceteris abſens ſubſcripſit. Ad eumdem præterea, & ad Victorium Cenomanenſem, qui ad eam ſynodum non venerant, miſſa eſt ſynodica concilii Venetici, in eadem provincia tertia Lugdunenſi. Cujus provinciæ hoc loco metropolitanus Euſtochius epiſcopus Turonenſis, cum Leone metropolitano, ut ſeor, Bituricenſi.

CONTRA EPISTOLÆ JUDICIUM. De clericis vetat, primum ne relicto epiſcopali judicio publica judicia expetant inconſultis epiſcopis ſuis. Deinde ne ſine illorum permiſſu ad alia loca tranſeant, nec ſine illorum litteris ambulent. Quibus de rebus ſingulatim proximo ante anno cautum fuerat in ſynodo œcumenica Chalcedonenſi canone V. IX. XIII. poſtmodum vero in eadem provincia iterum actum eſt in concilio Turonico & Venetico. Can. I.

UT DIACONI PRESBYTERIS. Debent enim diaconi ſe presbyterorum quoque miniſtros agnoſcere. Concilium IV. Carthaginenſe can. XXXVII. *Diaconus ita ſe presbyteri, ut epiſcopi, miniſtrum noverit.* Quare quod Commodianus diaconos inſtruens inter cetera commendat, ut paſtores reverenter habeant, de presbyteris quoque accipiendum libro II. cap. XXVI. Can. II.

MINISTRIS, id eſt, diaconis.

Miniſterium Chriſti Zacones exercete caſte.
Ideirco miniſtri facite præcepta magiſtri.
Nolite ludere perſonam judicis æqui.
Integrate locum veſtrum per omnia docti.
Surſum intendentes ſemper Deo ſummo devoti.
Tota Deo reddite inlæſa ſacra miniſteria aræ.
Rebus in diverſis exemplum dare parati
Inclinate caput veſtrum paſtoribus ipſi.
Sic ſiet ut Chriſti populo ſitis probati.

UT A VIOLENTIA. Conſentiunt in his verbis duo codices, Tilianus & Foſſatenſis, in quibus ſolis hoc concilium reperimus. Perputationem itaque dicere videtur amputationem ſeu truncationem membrorum: a qua & ab omni genere cædis ac violentiæ compeſci, abſtinerique clericos jubet. Can. III.

FAMILIARITATEM EXTRANEARUM. Clericos qui vetitæ inhærent extranearum feminarum familiaritati, alienos a communione habendos decrevit ſynodus ſecunda Arelatenſis can. III. eademque illos pœna multant ſynodus prima Turonenſis can. III. & ſecunda can. X. Hæc vero ad altiorem illos gradum promoveri, atque in eo quem adepti fuerint miniſtrare vetat. Alii aliis in eoſdem modis canones animadvertunt. Can. IV.

TUM SI QUI TRADENDIS. Parum cohærent hæc verba cum ſuperioribus: ſed ideo fortaſſe conjunguntur, quia de iiſdem clericis accipienda ſunt, cum alia quæ mox ſequuntur, ad alios pertineant.

QUI ACCEPTA POENITENTIA RESILIUNT. Qui ſuſceptam pœnitentiam deſerunt, & virgines ſacræ quæ ſua ſponte lapſæ aut prævaricatæ fuerint, una eademque pœna plectuntur, ut a communione videlicet convictuque fidelium ſubmoveantur. Can. V.

QUI ALIENIS UXORIBUS. Alienas uxores appellat a viris ſuis dimiſſas, ut ἀλλότριον ἄνδρα, *alienum virum*, Baſilius ad Amphilochium can. IX. cum, cui poſt repudium uxoris altera cohabitat. Καὶ ἡ συνοικοῦσα τῷ ἀπολυθέντι τῆς γυναικὸς, μοιχαλίς· διότι ἀλλότριον ἄνδρα πρὸς ἑαυτὴν μετέστησεν. *Et quæ ei, qui uxorem dimiſit, cohabitat, eſt adultera, eo quod alienum virum ad ſe traduxit.* Excommunicantur ergo qui dimiſſas ab aliis uxores ſuperſtitibus maritis ſibi copulant. Can. VI.

CLERICI QUI RELICTO CLERO. In clericos apoſtatas ex can. VII. ſynodi Chalcedonenſis: τοὺς ἅπαξ ἐν κλήρῳ τεταγμένους ὡρίσαμεν μήτε ἐπὶ στρατείαν, μήτε ἐπὶ ἀξίαν κοσμικὴν ἔρχεσθαι· ἢ τοῦτο τολμῶντας ἀναθεματίζεσθαι. *Eos qui in clero ſemel deputati ſunt, ſtatuimus neque ad militiam, neque ad dignitatem aliquam ſæcularem venire, ſed hoc tentantes anathematizari.* Can. VII.

MONACHOS QUOQUE. Monachos vagos, & ſine epiſtolis ambulantes, niſi reſipiſcant, recipi ad communionem non debere. De his etiam veluerat canone IV. ſynodus Chalcedonenſis, ne relictis ſuis monaſteriis evagentur, eccleſiaſticiſque aut ſæcularibus negotiis ſe ingerant, niſi ſi quid illis forte ab epiſcopo propter neceſſariam cauſam præcipiatur. Can. VIII.

ALIORUM CLERICIS. Alieni clerici ordinationem, Can. IX.

niſi ejus conſentiat epiſcopus, irritam eſſe conſtituit ſynodus Sardicenſis can. XIX. *Et hoc univerſi conſtituimus, ut quicumque ex alia paræcia voluerit alienum miniſtrum, ſine conſenſu epiſcopi ipſius, & ſine voluntate ordinare, non ſit rata ordinatio ejus.* Idem ſupra ſancitum in ſynodo II. Arelatenſi can. XIII.

Can. X. Quicumque autem. Prior pars canonis ad miniſtros eccleſiæ ſpectat, qui obſervare nolunt, id eſt, qui officium ſuum in ſuſpectis miniſteriis implere negligunt: de quibus alii erunt canones permulti. Poſterior, ſi titulo credimus, excommunicationes docet, niſi probatis criminibus, infligendas non eſſe. Verum adeo corruptus eſt locus, ut certa ſententia elici vix poſſit.

Can. XI. Non nisi unius uxoris viri. Ne digamos, ſi ad clerum adſciſcantur, ultra ſubdiaconatum ordinare liceat, cautum eſt tum in ſynodo Arauſicana can. XXV. tum in Arelatenſi II. can. XLV. Conſequens ergo, quod hoc loco adſtruitur, ut diaconi aut presbyteri ordinari non poſſint, qui non univiri, unius uxoris viri fuerint, ejuſque virginis, non viduæ aut internuptæ.

Cap. XII. Pœnitentiæ locus. Pœnitentiam deſiderantibus non negandam docuit canon IV. ſynodi Arauſicanæ. Sed huic canoni apte congruunt quæ ſtatuta ſunt in Laodicena can. II. *τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἐν διαφόροις πταίσμασι, προσκαρτερήσαντας τῇ προσευχῇ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας, καὶ τὴν ἀποστροφὴν τῶν κακῶν τελείαν ποιουμένους, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ πταίσματος καιροῦ μετανοίας δοθέντος τοῖς τοιούτοις, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ προσάγεσθαι τῇ κοινωνίᾳ. Eos qui diverſis modis peccant, ſi confeſſionis & pœnitentiæ precibus inſiſtant, perfectamque converſionem præ ſe ferant, pœnitentia ipſis pro æſtimatione culpæ impoſita, ad communionem, propter clementiam & bonitatem Dei, recipiendos eſſe.* Ad pœnitentiam porro *publicam* admittebant epiſcopi, & pro delictorum modo pœnitendi leges ac tempora decernebant. Concilium III. Carthaginienſe can. XXXI. *Pœnitentibus, juxta peccatorum differentiam, epiſcoporum judicio pœnitentiæ tempora decernantur.* Et concilium IV. can. LXXIV. *Sacerdos pœnitentiam imploranti abſque perſonæ acceptione pœnitentiæ leges injungat.* Iidem ipſi peracta pœnitentia illos venia data reconciliabant, & ad communionem recipiebant, aut eorum permiſſu presbyteri, quibus alioqui non licebat. Concilium idem III. can. XXXII. *Ut presbyter inconſulto epiſcopo non reconciliet pœnitentem, niſi abſente epiſcopo & neceſſitate cognita.*

In Concilium Arelatense III.

anno Domini CCCCLV. celebratum.

Tomo II. pag. 779. Quoties memarum aliquod. Cogendæ ſynodi cauſam titulus indicat: controverſiam nempe quæ inter abbatem inſulæ Lirinenſis, & epiſcopum Forojulienſem, verſabatur. Eſt igitur epiſtola Ravennii epiſcopi Arelatenſis, qua epiſcopos invitat ad ſynodum. Et quia uno exemplo hujuſmodi epiſtolæ ad diverſos mittebantur: ideo, ut ſupra monuimus, generales dicebantur, niſi quod pauca interdum, ut res poſcebat, quibuſdam propria inſerebantur, ut quæ in hac præcipue ſcripta ſunt ad Inſulanos, & ad Ruſticum epiſcopum Narbonenſem. Qui Theodoro in hac cauſa juncti ſunt, Valerianus, Cemelienſis, opinor, fuit epiſcopus; Maximus vero, Reïenſis, abbas ante Lirinenſis, cui Fauſtus ſucceſſerat.

Cum Arelate. Exigebat Theodorus Forojulienſis epiſcopus a Fauſto abbate, monaſterioque ejus nonnulla, quæ Leontius ejus deceſſor ſibi non vindicarat. Ea cum Fauſtus negaret, inde ortum inter illos diſſidium & contentio. Synodus Theodorum hortatur, primum ut obliterata præteritorum memoria Fauſtum recipiat in gratiam: deinde ut in poſterum nihil amplius exigat, quam quod a deceſſore fuerat exactum. Nempe ut clerici ab ipſo, vel cui ipſi injunxerit, ordinentur, ab ipſo chriſma & confirmatio petatur; clerici advenæ ad communionem, vel ad miniſterium, ſine ipſius præcepto non admittantur. Ipſe viciſſim laïcæ congregationis monaſterii curam omnem abbati liberam relinquat, neque ex ea quemquam, niſi abbate petente, clericum faciat. Quæ formula apud alios deinceps epiſcopos & abbates ſolemni jure ſervata eſt. Docet porro hæc controverſia, monaſterium Lirinenſe, quod nunc in Antipolitano ſive Graſſenſi epiſcopatu cenſetur, ad Forojulienſem eo tempore pertinuiſſe.

Antiquus abba et episcopus. Si Theodorus idem eſt, ut ſane videtur, abbas fuerat in Stœchadibus inſulis, quod innuit Caſſiani præfatio in collationem XI. Caſſianus idem præfatione collationis XVIII. quam Theodoro cum reliquis ſequentibus conſecravit: *Totidem & nunc vobis, o ſancti fratres, Joviniane, Minervi, Leonti & Theodore, credidi conſecrandas. Poſterior ſiquidem veſtrum illam cœnobiorum ſanctam atque egregiam diſciplinam in provinciis Gallicanis præcipuarum virtutum diſtrictione fundavit.* Ex hoc ergo cœnobio ſuo Theodorus abbas ad Forojulienſem adſcitus fuit epiſcopatum, ſicut e Lirinenſi tres primi abbates, Honoratus ad Arelatenſem, Maximus, & poſtmodum Fauſtus ad Reïenſem.

In epiſtolam ſanctorum Lupi & Euphronii.

Talaſii epiſcopi conſultationi de tribus capitulis reſpondent. *Tomo II. pag. 791. C.* Primum de vigiliis Natalis Domini, Epiphaniæ, & Paſchæ, quo ritu celebrandæ ſint. Tum de inferioribus clericis, quibus uxores ducere licet, utrum ſecundas nuptias inire poſſint. Qua in re pati quidem eccleſiam docent, ut oſtiarii alias uxores ducant, & bigami fiant: exorciſtas vero & ſubdiaconos a ſecundis nuptiis penitus excludere. Ceterum in eccleſia Tricaſſina exorciſtas & diaconos, poſtquam in clerum aſſumpti ſunt, etiam a primis nuptiis arceri: in Auguſtodunenſi, oſtiarios a ſecundis. Poſtremo ſubdiaconos pacem inter ſe dare in ſacrario debere, non in altario. Exſtat hæc epiſtola in variis codicibus antiquis, citaturque in pervetuſta collectione canonum ſancti Germani Pariſienſis.

Lupi et Euphronii. Lupi Tricaſſini epiſcopi apud omnes clariſſima eſt memoria: Euphronii Auguſtodunenſis ex Sidonio, Gregorio Turon. & ex Idacio qui alteram ejus epiſtolam commemorat in chronico anni CCCCLI. *In diebus*, inquit, *ſequentis Paſchæ viſa quædam in cœlo, regionibus Galliarum, epiſtola de his Euphronii Auguſtodunenſis epiſcopi ad Agrippinum comitem facta evidenter oſtendit.* De Talaſio Andegavenſi dictum ad ſynodum Andegavenſem, in qua ordinatus eſt.

Ad Epistolam Aviti Viennensis, Chlodoveo regi.

Eſt inter Aviti opera.

Baptiſmum Chlodovei regis annales Francorum aſſignant anno regni ejus XV. poſt victoriam Alamannicam. Is eſt juxta æram noſtram annus Chriſti deſinens CCCCXCVI. In natali enim Domini exeunte anno baptizatum Avitus in hac epiſtola teſtatur. Triennio ſerius, ſed more ſuo, Chlodovei baptiſmum ſtatuit Sigebertus anno CCCCXCIX. omnia enim triennii fere ſpatio poſterius narrare ſolet quam geſta ſunt.

Ampliores ejusdem Notæ.

Chlodoveo regi. Francorum, ad quem Theodorici quoque regis Italiæ duplex apud Caſſiodorum eſt epiſtola, libro II. Variarum XLI. & lib. III. IV. ſed utraque Luduinum vocat. Prior autem huic noſtræ ſuppar, ſi tempus ſpectetur: ſcripta videlicet poſt victoriam Alamannicam, quæ Chlodoveo fidei Chriſtianæ occaſio fuit, & baptiſmi, cujus hic pompam Avitus elegantiſſime deſcribit. Docet porro, quod hactenus ignorabamus, in vigilia Natalis Domini celebratum, non in vigilia Paſchæ, quod Hincmarus Remenſis, falſo ſibi &

rerum noſtrarum ſcriptoribus perſuaſerat.

Græcia principem legis noſtræ Anaſtaſium Imperatorem, Chriſtianum illum quidem, ſed non ſatis orthodoxum; Romæ vero & in Italia rex Theodoricus, & in Gallia Wiſigothorum Alaricus, & Gundobadus Burgundionum, Ariani prorſus erant, itemque Suevi, & ſi qui alii in Hiſpania: in Germania autem, & in Britannia, adhuc pagani. Ut non injurii ſint, qui poſt Chlodoveum, qui primus omnium in eccleſia Catholicus rex fuit, regibus Francorum primum inter Chriſtianos principes locum vel hoc nomine deberi aſſeverant.

V. Ill. Laurentii filium, de quo iterum in duabus proximis epiſtolis. Hunc ad patrem redire cum cuperet Anaſtaſius, Chlodoveum interceſſorem adhibuit, ut eum a Gundobado repeteret, apud quem captivus obſes, ut reor, pro patre tenebatur.

IN EPISTOLAM EJUSDEM ad Senatores Urbis.

Tomo II. pag. 981. C. *AVitus Fauſto & Symmacho.* Hujus epiſtolæ, præter codicem epiſtolarum Aviti, alterum exemplar in Regia bibliotheca nacti ſumus. Miſſam conſtat poſt ſynodum IV. Palmarem in cauſa Symmachi Papæ, quæ Romæ habita eſt x. Kalendas Novembres anni 501. Quare vel hoc ipſo anno exeunte ſcripta eſt, vel proximo ineunte.

AMPLIORES EJUSDEM NOTÆ.

FAuſto & Symmacho ſenatoribus. Non ſenatores modo, ſed patricii ambo, & ordinarii conſules fuerant: Fauſtus anno Chriſti CDXXCIII. Biennio poſt Symmachus, uterque ſine collega. Ad hos ergo, tamquam præcipuæ in urbe dignitatis proceres, ſuo & Gallicanorum omnium antiſtitum nomine, ſcribit de ſynodo Romana, & judicio in ea adverſus Symmachum Papam Theodorici regis auctoritate conſtituto expoſtulans, Italiæque epiſcopos perſtringens, quod de eminentiore judicium inferiores receperint.

Sacerdotalis fama decreti. Exſtat hoc decretum in ſynodo Rufio Magno Fauſto Avieno conſule habita, anno Chriſti DII. *Decernimus*, inquiunt, *ut Symmachus Papa, ſedis Apoſtolicæ præſul, quantum ad homines reſpicit, quia totum conſtat divino arbitrio fuiſſe dimiſſum, ſit immunis & liber, & Chriſtianæ plebi, ſine aliqua de objectis oblatione, in omnibus eccleſiis ſuis, ad jus ſedis ſuæ pertinentibus, tradat divina myſteria.* Quare dubium non eſt, quin ſynodum iſtam Avitus intelligat, quæ in codice Narbonenſi, aliiſque vetuſtioribus, quarta & Palmaris recte inſcribitur. Falſo enim recentiores, Palmaris nomen ſynodo alteri tribuunt, quæ Avieno juniore conſule celebrata eſt: cum in ea nec decreti hujus ſit mentio, nec abſolutionis Symmachi, quam in Palmari editam conſtat.

Hæc porro ſancti Aviti ad Romanos epiſtola revocat mihi in memoriam concilium in urbe Lugdunenſi ſub Gundebaldo Burgundionum rege ſaltem ante annum DXIV. celebratum, incerto quidem tempore, ſed non loco: de quo paucis ac veluti perfunctorie agit initio epiſt. 28. ad eumdem regem conſcriptæ. *Rediens ab urbe Lugdunenſi ſanctus Charterius epiſcopus* (incertæ ſedis antiſtes) *in qua nobis de concilio diſcedentibus ad privata quædam negotia expedienda reſederat, quæſtionem ſibi immo magis omnibus nobis propoſuiſſe vos retulit. Quæ ſi fuiſſet coram poſitis indicata, ſubminiſtrante ſancto Spiritu facile ſuſcitationi veſtræ quæ ad cauſam pertinebant ſuggeri potuerunt, &c.*

IN CONCILIUM AGATHENSE anni DVI.

Tomo II. pag. 993. TItulus hic fere in manuſcriptis: *Synodus habita in civitate Agathenſi ſub die* III. (vel IV.) *Idus Septembris, anno* XXII. *regni domini Alarici regis. Meſſala viro clariſſimo conſule.* Niſi quod in quibuſdam Gothici regis nulla eſt mentio: in aliis pro Meſſalæ conſulatu æra notatur DXLIV. quæ congruit anno Chriſti DVI. quo Meſſala conſul fuit, & regni annum XXII. agebat Alaricus.

Domini noſtri glorioſiſſimi. Bona fide codicem Remenſem expreſſimus, cum in aliis pleriſque hæc epitheta prætermittantur: in quibuſdam, ut in Lugdunenſi, tota præfatio ad pauca verba contrahatur hunc in modum: *Cum in nomine Domini in civitate Agathenſi conveniſſemus, in ſancti Andreæ baſilica conſedimus, &c.* Pag. 997 B.

Quæ eſt his canonibus inſerta. Hæc verba in unico Pithœi exemplari reperimus, in quo Innocentii mox epiſtola ſequebatur: a ceteris omnibus abſunt, ab iis nimirum expuncta, quibus Innocentii epiſtolam deſcribi hoc loco non placebat. Surius, etſi eadem verba retinuit, epiſtolam tamen non habet. Can. IX.

Si officium archidiaconatus. Ita Remenſis & Lugdunenſis, ſed rectius videtur *Archidiaconus*, ut in Foſſatenſi, Tiliano, & aliis. Can. XXIII.

Si pulſatus fuerit, reſpondeat. Ivo & Gratianus, *non reſpondeat.* Quo modo & codices nonnulli: ſed optimi omnes & antiquiſſimi ſic habent ut edidimus, & conſentit can. II. ſynodi Epaonenſis.

Qui poſt XLVII. ſequuntur canones XXV. ſeorſim editi ſunt cum Hiſpaniæ conciliis, poſt ſynodum Toletanam XVII. hoc titulo præfixo: *Sententiæ quæ in veteribus exemplaribus conciliorum non habentur, ſed a quibuſdam ipſis inſertæ ſunt.* Quem titulum qui contexuit, de veteribus nimirum exemplaribus concilii Agathenſis agebat; in quibus hi canones, ut monui, non exſtant, ſed ab aliis poſtea inſerti ſunt. Jam olim certe additos fuiſſe, fidem faciunt codices aliquot non modicæ vetuſtatis, & quod eoſdem pro Agathenſibus, ante Gratianum, & ceteros, agnoverit Hincmarus abhinc annis fere DCCC.

Ego Cæſarius. In his ſubſcriptionibus nunc primum adjecta ſunt ex codice Pithœano vocabula civitatum, cum olim ſola epiſcoporum nomina legerentur. Hic porro rurſum in plurimis exemplaribus pro illis verbis, *anno* XXII. *domini noſtri Alarici regis*, hæc habentur: *Meſſala viro clariſſimo conſule.* Pro XXXIII. epiſcopis qui per ſe aut per vicarios ſubſcribunt, collectiones quædam quatuor & triginta: Agobardus in libello de inſolentia Judæorum, XXXV. numerat.

AD CONCILIUM EPAONENSE, anni DXVII.

In epiſtolam ad Quintianum.

QUintiano epiſcopo. In confeſſo eſt Quintianum hoc tempore Arvernorum epiſcopum fuiſſe: quare falſa videtur epiſtolæ inſcriptio. Cum enim ad provinciæ Viennenſis epiſcopos ſcripta ſit, ut ad concilium Epaonenſe veniant, quis locus foret epiſcopo Arvernorum, qui non modo extra Viennenſem provinciam erant, ſed extra ditionem quoque Burgundionum. Nam ut Agathenſe concilium eorum tantum fuit, qui Wiſigothorum imperio parebant, & Aurelianenſe primum dumtaxat eorum, qui ſub Francorum erant poteſtate: ſic ad Epaonenſe ii tantummodo convenerunt, qui Burgundionum finibus continebantur. Hinc apparet deeſſe hoc loco epiſtolam ad Quintianum, cujus ſola reſtat inſcriptio; hujus vero, quam ad epiſcopos provinciæ ſcriptam diximus, inſcriptionem deſiderari. Tomo II. pag. 1045 B.

Conventus bis per annum. Hoc decreverat ſynodus Nicæna, can. V. καλῶς ἔδοξεν, ἑκάστου ἐνιαυτοῦ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν δὶς τοῦ ἔτους συνόδους γίνεσθαι. *Recte habere viſum eſt, ut ſingulis annis, per unamquamque provinciam, bis in anno concilia fiant.* Quo ſpectans concilium Regenſe can. VIII. *Statuit ut ſecundum antiquam conſuetudinem, ſi quies temporum erit, bis in anno conventus agant.* Et Arauſicanum I. can. XXIX. *Qui patrum ſtatuta deſpiciunt, quibus bis in anno, quod nobis pro temporum qua-*

Digitized by Google

litate difficile eſt, ſanctum eſt concurri. Ob hanc opinor difficultatem, placuit deinceps ſynodos ſingulis annis celebrari, quod apud nos in Conc. I. Agathenſi ſtatutum, in alis poſtea multis repetitum eſt.

In parochia Eponenſi. Pro Epaonenſi. Epao enim plerumque dicitur, quæ alias Epauna. De hoc enim concilio agi certum eſt: ſed incertum hactenus quis locus, & quod illi hodie ſit nomen. De quo multi varia conjiciunt. Qui ſancti Firmati vitam conſcripſit, auctor eſt illum, Turonibus relictis, perveniſſe ad locum, cui nomen Eona ſuper Rhodanum; ibique conſediſſe. Quod ſi Eonam ab Æpona deflexiſſe annuimus, ut abſurdum certe non eſt, qui ſancti Firmati ſepulcrum nactus fuerit, a concilii fortaſſe loco non aberrabit.

Acerbitas corporeæ infirm. Excuſationem quo minus epiſcopi ad ſynodum veniant, præter infirmitatem corporis, canones Galliæ nullam agnoſcunt. Itaque in hoc ipſo Epaonenſi concilio, can. I. Decretum eſt, *ut niſi cauſa tædii evidentis exſtiterit, nullus excuſet.* Et in Aurelianenſi II. can. I. *Ut nullus epiſcoporum, niſi certa tædii cauſa detentus, ad concilium venire penitus ulla excuſatione detrectet.* Quare excuſationes alias excludere ſolent, ut diviſionem regiæ ſortis, concilium Aurelianenſe III. can. I. *Hanc excuſationem ſibi noverint eſſe ſublatam, ſi abſentiam ſuam diviſione ſortis crediderint excuſandam.* Alias omnes concilium Turonenſe II. can. I. *Præter infirmitatem certiſſimam, nullius occaſione velaminis, neque per impedimentum ordinationis regiæ, neque ſub occaſione utilitatis, aut cauſæ propriæ, debeat a concilio ſeparari.*

Duos presbyteros pro ſe. Quibus ad concilium venire infirmitatis cauſa non licebat, hi legatos vice ſua mittebant. Concilium Arelatenſe II. can. XVIII. *Si quis commonitus infirmitatis cauſa defuerit, perſonam vice ſua dirigat.* Et Carpentoratenſe in epiſtola ad Agrœcium epiſcopum, *licet ad ſynodum aut per vos, aut per perſonam vicariam, debueritis adeſſe.* Quamquam ergo duos hoc loco exigat, & duos pro uno epiſcopo vicarios in Conc. Arelatenſi V. ſubſcripſiſſe compertum ſit, ſingulos tamen ſat fuiſſe ſuperiora demonſtant. Neque presbyteros omnes mitti neceſſe fuit, cum ex conciliorum ſubſcriptionibus liqueat, nunc abbates & presbyteros, nunc archidiaconos vel diaconos legari conſueſſe.

NOTÆ IN CANONES.

Concilium Epaonenſe. Et hoc etiam concilium anno ſuo aſſignat Agapiti conſulatus, id eſt, anno Chriſti DXVII. Agapito enim conſule habitum teſtatur Aviti Viennenſis, qui ſynodo præfuit, ſubſcriptio in codice Corbeienſi, Lugdunenſi, Tiliano, Foſſatenſi, & aliis. Epaonenſe vocare maluimus, quam ut alii Epaunenſe: tum quia ſæpius ita ſcribitur & citatur ab antiquis, tum quia in iiſdem veteribus libris Epaone celebratum dicitur, non Epaunæ, itemque in Aviti Viennenſis epiſtola.

Can. I. *Nullus excuſet.* Pithœi codex addit: *Quod ſi fecerit, ſex menſibus a communione privetur.*

Can. VII. *In venditorem comparantis actione vertenda.* Remenſis, *in venditorem, vel heredes ſuos, actione vertenda.*

Can. XI. *Sed ſi &c. non moventur.* Remenſis, & Bellovacenſis, *ſed & ſi &c. non permittantur.* Haud dubium quin lectione interpolata, quemadmodum & illa in vulgatis, *non præſumant.* Certa enim & conſtans eſt omnium fere codicum ſcriptura, quam edidimus.

Can. XIV. *Probatur emiſſe.* Optimi quique, *probabitur.*

Can. XXI. *Ab omni regione noſtra penitus abrogamus.* Quidam, *ab omni religione penitus abrogamus*, ut Foſſatenſis & Tilianus.

Can. XXV. *Quod ſi illi defuerint.* Appendix iſta, quamquam in uno tantum reperta eſt codice Lugdunenſi, & in ejus germano Anicienſi, neque exſtat apud Burchardum & Ivonem, agnoſcitur tamen citaturque, ut membrum canonis hujus, in vetuſtiſſimis collectionibus canonum, Andegavenſi, Divionenſi ſancti Benigni, & aliis.

Can. XXVI. *Chriſmatis unctione.* Lugdunenſis, *Chriſmatis unguine*, quomodo & apud Ivonem, parte III. cap. XXX.

Can. XXVII. *Provinciales obſervare.* Omnes fere, *provinciales eorum obſervare*: quidam, *comprovinciales.*

Si quis frater uxoris ſuæ germanam accipiat. τὸ *ſuæ* in unico eſt Corbeienſi, in ceteris conſentiunt Lugdunenſis, Foſſatenſis & Tilianus. Remenſis vero ſic habet: *Si quis frater germanam uxorem accipiat*: male. Can. XXX.

Ut cives ſuperiorum natalium. Reſtitutus eſt totus canon ex Corbeienſi potiſſimum & Lugdunenſi. Can. XXXV.

Et ætatis provectæ. Quidam *perfectæ*, ut Tilianus & Foſſatenſis. In aliis hæc verba deſunt, ut in Lugdunenſi. Can. XXXVIII.

De capillis vero. Ita omnes manuſcripti. Iidem mox, *placuit dominis*, omiſſa præpoſitione. Can. XXXIX.

Agapito viro clariſſimo conſule, Epaone. Conſentiunt, ut præfati ſumus, in his verbis, atque in nota die & menſis, codices plurimi & optimæ notæ.

Victurius. Tilianus & Foſſatenſis, *Victorinus*: Lugdunenſis, *Victorius.* Sed Victurium quoque appellat Avitus in epiſtola quam ad eum ſcribit, de quodam qui duas germanas uxores duxerat.

Civitatis Albenſium. Pithœanus, *Albenſium, ſive Vivarienſis.* Eadem enim eſt civitas Alba Helviorum quæ Vivarium, ut patet ex Notitia.

Peladius presbyter. Hæc in Pithœano non ſunt, ſed horum loco ſuperius poſt Catulinum Salutaris epiſcopi ſubſcriptionem habet his verbis: *Salutaris epiſcopus civitatis Avennicæ ſubſcripſi.* Remenſis etiam, hac omiſſa clauſula, Salutaris epiſcopi nomen habet poſt Catulinum Sed rectius videtur quod ex aliis expreſſimus.

AD CONCILIUM LUGDUNENSE I. anni DXVII.

Concilium Lugdunenſe I. Non liquet utrum hoc concilium præceſſerit, an poſterius ſit Epaonenſi. Codex enim Remenſis, ex quo a nobis deſcriptum, etſi id ſubjicit Epaonenſi, temporis notam nullam exhibet, præter nomen Sigiſmundi regis, hoc modo: *Incipit epiſtola tempore Sigiſmundi regis ab epiſcopis in urbe Lugduno facta contra Stephanum.* Ceterum, utut res ſe habeat, nomen Sigiſmundi regis, & quod omnes epiſcopi, qui huic concilio adfuerunt, Epaonenſi quoque interfuerunt, non longo utrumque intervallo habitum demonſtrat. Fidem autem huic noſtro adſtruunt collectiones antiquæ, tum Andegavenſis & Divionenſis, quarum paulo ante facta eſt mentio, cum tertia Bonævallis, quæ omnes ſextum ejus canonem commemorant. Tomo II. pag. 1037.

Can. VI. *Reum ſe in concilio fraternitatis.* Ita collectiones antiquæ quas diximus: nam paulo aliter in codice Remenſi: *reum fraternitate futurum eſſe cognoſcat.*

AD CONCILIUM VASENSE anni DXXIX.

Anno Chriſti DXXIX. Eodem anno quo Arauſicanum. Verum Arauſicana epiſcoporum collatio fortuita fuerat, cum ad baſilicæ dedicationem conveniſſent: Vaſenſis vero ſynodus legitima, ac ſuperiore anno denunciata in Carpentoractenſi. Unde falluntur, qui ad alium annum ſynodum hanc referunt, aut qui alibi, quam hoc anno, Decium juniorem conſulem quærunt, qui junior dictus eſt Decii alterius comparatione, qui ante annos quadraginta tres conſul in occidente fuerat, cum Longinus eſſet in oriente. Præter hos enim, Decius in faſtis antiquis toto illo ſæculo nullus memoratur. Tomo II. pag. 1105.

Cæſarius epiſcopus. Subſcriptiones integræ ſunt ex Lugdunenſi, niſi quod Heraclius, quem ſeptimo loco ſtatuimus ex Remenſi, penultimus eſt in Lugdunenſi ante Vindemialem. Nam Aquitanus, qui poſtremo loco in vulgatis legitur, exſtatque etiam in Remenſi ac Bellovacenſi, non eſt in Lugdunenſi, neque in Corbeienſi.

In Episto-

Digitized by Google

IN EPISTOLAM JOANNIS PAPÆ II. ad Cæſarium Arelatenſem.

Tom. II. pag. 1151. *TItuli canonum.* Quæ de hac cauſa ſubjiciuntur, non omnia ex uno, ſed ex diverſis codicibus deprompta
Ibidem. D. ſunt: ex Corbeïenſi nimirum, Pithœanis duobus, Lirinenſi, & aliis, ſed potiſſimum ex Remenſi, qui plura ceteris continebat.

Pag. 1156. D. *De ſynodo Juſtianenſi.* Sic appellat, ut ante monui, concilium primum Arauſicanum a loco ubi celebratum eſt.

Ibidem. E. *Ecce manifeſtiſſime.* Citatur initium hujus tractatus a Gratiano, decr. 50. cap. XXV. *Si quis diaconus:* & perperam tribuitur Hormiſdæ. Cujuſnam vero ſit auctoris, veteres libri non indicant. Cæſarii fortaſſe non immerito videri poſſit.

Pag. 1158. A. *De quibus & Fauſtus epiſcopus ſanctus.* Codex Corbeïenſis: *quibus & domnus Fauſtus in epiſtola.* Pithœanus alter: *de quibus & ſanctus Fauſtus in epiſtola.* Floriacenſis: *de quibus & ſanctus Fauſtus epiſcopus in epiſtola.*

Ibidem. E. *Hoc ideo dico.* Hucuſque codex Corbeïenſis, & Pithœani ambo: cetera ex unico ſunt Remenſi.

AD CONCILIUM AURELIANENSE II. anni DXXXIII.

Tom. II. pag. 1171. *COncilium.* Hujus ſynodi pauca in bibliothecis vetera ſunt exemplaria. In Bellovacenſi autem, quo uſi ſumus, idem qui in vulgatis proditur Childeberti regis annus XXII. in ſubſcriptionibus epiſcoporum: qui numerus adjectus ad DXI. quo anno vita functum Chlodoveum ejus patrem ſupra monuimus, Chriſti annum reddit DXXXIII. Hoc itaque anno celebratam ſynodum arbitramur.

Pag. 1176. C. *Honoratus epiſcopus.* In vulgatis præter Honoratum, qui primo loco ſubſcribit, reliqui deinceps, quemadmodum in Aurelianenſi primo dictum eſt, diſpoſiti fuerant ordine alphabetico. Nos eam ſeriem expreſſimus qua digeſti ſunt in codice Bellovacenſi, adjectis ex Suriana editione nominibus civitatum, quæ in illo codice non ſunt.

Ibidem. *Flavius epiſcopus Rotomagenſis.* Qui ſubſcribit etiam in concilio III. Aurelianenſi. Sed pro Flavio Elaſius hic legitur in codice Bellovacenſi, *Elaſius epiſcopus ſubſcripſi.*

Ibidem. E. *Pro Adelſio Rauracenſi.* Idem error qui ſupra in concilio I. Aurelianenſi, ubi cum Adelſius hic epiſcopus eccleſiæ Ratiaticæ diceretur, fuerunt qui mutarent in Rauracenſis. Legendum ergo, *pro Adelſio Ratiatenſi*, id eſt, Pictavenſi, ut dictum eſt.

IN CONCILIUM ARVERNENSE, anni DXXXV.

Tom. II. pag. 1180. *ANno Chriſti* DXXXV. Is enim eſt annus poſt conſulatum Paulini junioris, qui proximo ante anno conſul fuerat, juniorque in faſtis nuncupatur propter Paulinum alterum, qui conſulatum multo ante geſſerat anno CCCCXCVIII. Hoc igitur anno, quo habita eſt ſynodus, conſulem habuit oriens Beliſarium: at in occidente quia nullus eſt renunciatus, annum appellabant poſt conſulatum Paulini junioris. Congruit præterea hic annus regno Theodeberti regis, quo annuente ſynodus convocata eſt: quia Theodoricus ejus pater ſuperiore anno vivere deſierat. Quod tum ex verbis Caſſiodori patet, epiſtola I. lib. XI. tum ex eo quod cum annos tres & viginti regnaſſe Theodoricus dicatur, in annum Chriſti DXXXIV. juxta æram noſtram incidiſſe illius obitum neceſſe eſt, quia poſt mortem Chlodovei regnum iniit anno DXI.

Non votis quærat. Lugdunenſis, *non præmiis quærat.* Et paulo poſt, ubi Lugdunenſis item, Corbeïenſis, Pithœanus, aliique habent, *eminentiſſimæ dignitatis*, ſicut edidimus, Tilianus, Foſſatenſis, & alii nonnulli, *emendatiſſimæ* legunt, ut vulgati. Can. II.

Defunctorum corpora. Plerique *corpuſcula*, ut Lugdun. Pithœanus, Foſſatenſis, & alii. Can. III.

Suiſque admodum non contenti. Ita Pithœanus, Corbeïenſis, Foſſatenſis, & alii. Lugdunenſis tamen *ſuis quodammodo*, ut vulgati. Can. X.

Aut ſacerdotum prorogare. Ex Corbeïenſi, Pithœano, & Lugdunenſi, quomodo & alibi ſæpe, & mox canone XIII. Sed Foſſatenſis, Tilianus, & alii, *ad ſacerdotium provocare*, ut Suriana editio. Can. XI.

Ad ſacrum electi miniſterium. Corbeïenſis, Pithœan. & Foſſat. *Myſterium.* Et paulo poſt, pro *feciſſe cognoſcitur*, Lugdun. *cognoſcitur perpetraſſe.* Can. XIII. Can. XVI.

Fugiatur his extranearum. Lugdun. *fugiatur ab omnibus clericis extran.* Et mox Tilianus ac Foſſat. *cum matre, ſorore*, avia omiſſa.

Domitianus eccleſ. Colonienſis. Foſſat. & Tilianus, *Domitianus epiſcopus de Colonia.* Ut in reliquis, de Gabalitano, de Remis, Treveris, Vivario, Vereduno. Pithœanus autem, *Domitianus epiſcopus eccleſiæ Tungrorum.*

Heſperius, Ita Corbeïen. & Foſſat. Pithœanus, *Sperius*, ut apud Paulum diaconum in libello de epiſcopis Metenſibus.

Epiſtola ad Theodebertum. Extat eadem præterea in codice Tiliano, præponiturque tum in illo, tum in altero Foſſatenſi, actis concilii Arvernenſis.

IN CONCILIUM ARELATENSE V. anni DLIII.

COncilium Arelatenſe V. Synodi hujus, quam nunc primum in lucem damus, canonem III. ex collectione, opinor, aliqua profert Gratianus XVIII. qu. III. *Monaſteria.* Integram enim ſynodum ſi nactus fuiſſet, aliorum etiam ejus canonum auctoritate uſus eſſet, vetuſtiſſimi auctoris exemplo, qui in collectione Divionenſi, & tertium eumdem, & alios quoque canones inſeruit, IV. V. ac VII. De hac eadem ſynodo vetus index epiſcoporum, qui canones in ſynodis ediderunt: *Canones Arelatenſes firmaverunt epiſcopi* XIX. *Sapaudus Arelatenſis, Simplicius, Hilarius, cum ceteris.* Nam huic epiſcopi ſubſcribunt numero XIX. & in his illi ipſi quos nominatim deſignat. Tom. III. pag. 117.

Anno XLIII. *Childeberti.* Cadit hic annus, juxta æram noſtram, in annum Chriſti quem præfiximus. Nam ſi ad annum DXI. quo iniiſſe facimus Childebertum, XLIII. annos adjicias, exſurgit annus DLIV. Sed cum menſe Junio ejus anni non cohæret, quæ ex codice Lugdunenſi annotata eſt, indictio III. ſed II. cujus adhuc reliqui erant duo menſes, priuſquam III. inchoaretur. Quare tertia pro ſecunda poſita hoc loco videtur: ſicut in concilio III. Aurelianenſi, ut ante dictum eſt, indictio ſecunda pro prima. Alioqui non ſolum cum noſtro, ſed cum ſuo etiam calculo pugnat codex Lugdunenſis. Etenim ſi anno Chriſti DXLIX. cum celebratum eſt concilium V. Aurelianenſe, Octobri menſe, ut idem codex habet, indictio erat XIII. & Childeberti annus XXXVIII. ſequitur ut Junio menſe anni DLIV. & Childeberti annus fuerit XLIII. & indictio II. non III.

Tertio Kal. In manuſcripto legi potius videtur, III. *Kalendas.*

IN CONCILIUM LUGDUNENSE II.

anni DLXVII.

Tomo III. pag. 334. INdictione xv. In vulgatis editionibus appoſita eſt temporis nota, *Anno* VI. *regni glorioſiſſimi Guntramni regis, indictione* III. quam notam competere putant anno Chriſti DLXX. Et vero de indictione certum eſt eo Chriſti anno tertiam fuiſſe. At Guntramni & fratrum ejus annus hic erat non ſextus, ſed nonus. In ſynodo enim IV. Pariſienſi, annus XII. Sigeberti & fratrum ejus comparatur cum indictione VI. quæ fuit anno Chriſti DLXXXIII. Quare nono illorum anno tertia fuit indictio, & ſexto eorumdem anno, cum habitum dicitur hoc concilium, indictio fuit non III. ſed XV. anno Chriſti DLXVII. Sic ergo ex conjectura correximus, cum exemplaribus antiquis in hac ſynodo careremus.

Secundo loco. Et canonem hunc, & alios ex hac ſynodo uſurparunt collectiones antiquæ, Andegavenſis, Divionenſis, &c.

IN CONCILIUM TURONENSE II.

anni DLXVII.

Tomo III. pag. 331. ANno *Chriſti.* DLXVII. Ex iis quæ proxime dicta ſunt in ſynodo Lugdunenſi, ſtatuendum eſt Chlotarii filios regnare cœpiſſe anno Chriſti DLXII. Hinc autem ſequitur concilium Turonenſe, quod, ut ejus ſubſcriptio teſtatur, ſexto Chariberti regis anno, menſe Novembri celebratum eſt, ad annum Chriſti DLXVII. referri neceſſario debere.

Can. III. *Non in imaginario.* Codex Bellovacenſis & collectio Bonævallis, omiſſis præpoſitionibus, *non imaginario ordine, ſed crucis titulo componatur.*

Can. X. *Ut ſe, dum renovatur, oſtendat clariorem.* Codex Bonævallis: *ut ſe gratiorem, dum renovatur, oſtendat.*

Can. XXI. *Ut excepta lectio.* Codex Bellovacenſis, *ut ſcarpſa lectio.* Sic & alibi collectio Andegavenſis: *Scarpſum de epiſtola Leonis ad Ruſticum.*

Can. XXII. *Cibos mortuis offerunt.* Codex Bellovacenſis: *intrinitus mortuis offerunt.*

Can. XXIV. *De re illa aut eccleſiæ.* Idem Codex, *de reicula eccleſiæ.*

Non ſolum excommunicatus, ſed & anathematizatus. Bellovacenſis, *non ſolum excommunis, ſed etiam anathema moriatur*, & ſupra identidem, *excommunis.*

Can. XXVII. *In dogmatibus eccleſiaſticis.* Tituli hujuſce libellum intelligit a Gennadio, ut ferunt, ſcriptum presbytero Maſſilienſi; in cujus capite XXXV. quod nunc eſt in vulgatis editionibus LXXII. eorum genera enumerans, qui clerici ordinari non debent, ultimo demum loco, *nec illum*, aït, *qui per ambitionem ad imaginem Simonis magi pecuniam offert.*

IN CONCILIUM PARISIENSE IV.

anni DLXXIII.

Tomo III. pag. 401. COncilium *Pariſienſe.* Id ipſum videtur, cujus a Gregorio Turonenſi lib. IV. cap. XLI. fit mentio his verbis: *Cum autem*, inquit, *contentio inter Guntramnum & Sigebertum reges verteretur, Guntramnus rex apud Pariſios omnes epiſcopos regni ſui congregat, ut inter utroſque, quid veritas haberet, edicerent,* &c.

III. *Idus Septembris, indictione* VI. Anno Chriſti DLXXIII. Indictionum olim apud Romanos, & apud Gallos, diverſum fuit exordium. Romani enim cum reliqua Italia, ſicut & Græci, novas indictiones inchoabant a Calendis Septembris: quod in Gregorii Magni, Joannis VIII. & Gregorii VII. epiſtolis obſervare eſt. Verbi gratia, Gregorii VII. epiſtola XIX. lib. I. Rodulfo Duci Sueviæ data dicitur, *Capuæ Kalendis Septembris, indictione incipiente* XII. & apud Paulum diaconum de geſtis Longobardorum capite XXV. *Alboinus Italiam ingreſſus indictione ingrediente* III. *tertio Nonas Septembris.* Galli vero priſcam & veram, ut fama eſt, indictionum originem retinentes, earum exordium ducebant ex die VIII. Kalendas Octobris. Unde in capitularibus Caroli Calvi, coronatus is dicitur Metis in regno Lotharii V. Idus Septembris, anno Chriſti DCCCLXIX. indictione II. nondum mutata ſcilicet indictione, quæ alioqui numeranda erat III. ſi ex Kalendis Septembris Romano more fuiſſet inchoata. Eodemque modo Ludovici Balbi exſtat diploma pro Hugone abbate ſancti Martini Trecis, anno DCCCLXXVIII. Nonis Septembris, indictione II. non 12. Sic igitur & hoc loco, indictio VI. quæ Idus Septembres antecedit, more Gallico intelligenda eſt, non nova, ſed cujus pauci adhuc reſtabant dies, uſque ad VIII. Kalendas Octobris, anno Chriſti DLXXIII. Alioqui ſi ad methodum Romanam examinetur indictio, congruet ſextæ initium anno DLXXII. Verum hic regum annus erit non XII. ut eſt in ſynodi ſubſcriptione, ſed XI.

Anno XII. *regum.* Clotarii regis filiorum, Guntramni, Chilperici, & Sigeberti, Chariberto fratrum maximo jam defuncto. Horum regni annum XII. congruere anno Chriſti DLXXIII. ex indictionis VI. nota proxime oſtenſum eſt. Idem ex Sigeberti quoque regis annis conficitur, quem Gregorius Turonenſis lib. IV. extremo ſcribit obiiſſe anno regni XIV. ejuſque ſucceſſorem Childebertum filium die Natalis coronatum tradit, lib. V. cap. I. Chriſti autem annum hunc fuiſſe DLXXV. ex aliis ejuſdem Gregorii locis liquido comprobatur: tum quod cap. XVI. ejuſdem libri, anno Childeberti ſecundo Paſcha narrat die XVI. Kalendas Maias celebratum, quod ſine dubio congruit anno DLXXVII. tum quod libro VI. cap. XXV. idem auctor eſt, anno Childeberti octavo, pridie Kalendas Februarias diem incidiſſe Dominicum, quod perinde congruit anno DLXXXIII. Quare ſi, ut ex his patet, anno Chriſti DLXXV. regum illorum decimus quartus habebatur, reliquum eſt ut duodecimum eorum annum anno DLXXIII. competere, regnique eorum exordium ex anno DLXII. cœpiſſe ſtatuamus, ut dictum eſt.

Tenor ſuggeſtionis. In vetere libro ſcriptum *ſuggeſtionis*, atque itactiam in epiſtola ſynodi Arvernicæ ad Theodobertum regem: *Deo placente ſuggeſſione conſulimus*, & in concilio V. Aurelianenſi capite VII. *plurimorum ſuggeſſione comperimus.* Ibidem.

IN CONCILIUM PARISIENSE,

anni DLXXVII.

COncilium *in cauſa Prætextati.* Anno II. Childeberti celebratum fuiſſe auctor eſt idem Gregorius lib. IV. cap. XLIV. proinde Chriſti anno DLXXVII. adſcripſimus, quia Childeberti anni exſurgunt, ut dictum eſt, ex fine anni DLXXV. Verno tempore habitum & alia indicant, & Gregorius ipſe, qui ſynodi hujus narrationem pæne conjungit cum mentione Paſchatis, de quo fuit illo anno controverſia. Sed cum epiſcopos adfuiſſe dicat quinque & quadraginta, tres dumtaxat nominantur, in quibus Ragnemodus Pariſienſis, qui ſancto Germano ſuperiora anno ſucceſſerat. Tomo III. pag. 405 E.

IN SYNODUM AUTISIODORENSEM,

anni circiter DLXXVIII.

SUb *annum Chriſti* DLXXXVIII In ſynodo Autiſiodorenſi nihil eſt quod tempus denotet, præter nomen Aunacharii epiſcopi qui præfuit. Nos, quia veriſimile videbatur ſub initia epiſcopatus habitam fuiſſe, ſatius du- Tomo III. pag. 443.

ximus paulo poſt concilium IV. Pariſienſe, cui interfuerat, collocare, quam ad annum Chriſti DXC. quod nonnullis placuit, rejicere. Abſurdius autem illi faciunt, qui anno DCXIV. collocant, cum exploratum ſit Aunacharium vitam ad ea uſque tempora non produxiſſe.

Can. I. *Vetula aut cervolo facere.* Quidam libri *vecola*, alii *yececola*, aut *vecole*, legunt. Lectio noſtra auctorem habet ſanctum Eligium in ſermone ad omnem plebem: *Nemo in Kalendis Januariis nefanda & ridiculoſa, vetulas aut cervolos, vel jocticos faciat.* Exſtat hic ſermo in appendice tomi IX. operum ſancti Auguſtini tract. XX. ſine nomine auctoris: revera autem eſt ſancti Eligii epiſcopi Noviomenſis veterum exemplarium conſenſu, & Audoeni teſtimonio in vita ſancti Eligii. Hanc autem lectionem confirmat, ſimulque quid ſit vetula aut cervolo facere docet vetus pœnitentiale in codice Andegavenſi. *Si quis*, inquit, *in Kalendis Januariis in cervulo & in vetula vadet, tribus annis pœniteat, quia hoc dæmonum eſt.* Utrobique porro vetula priſco more ſcriptum pro *vitula*.

Can. III. *Ad arbores ſacrivos.* Sanctus Eligius in eodem ſermone: *Arbores, quas ſacrivos vocant, ſuccidite: pedum ſimilitudines, quas per bivios ponunt, fieri vetate, & ubi inveneritis igne cremate.*

Can. IV. *Non ad caragios.* Vulgati *characteres*. Sed *caragios* habent omnes antiqui, Tilianus, Bellovacenſis ac Pithœanus. Item & ſanctus Eligius: *Non caragios promittentes, quæ explere non valent; non divinos, non ſortilegos:* &c. *conſulere præſumatis.* Et ſanctus Auguſtinus ſermone CCXLI. de tempore.

Can. VI. *Archiſubdiaconum.* Pithœanus, *Subarchidiaconum.*

IN CONCILIUM VALENTINUM II. anni DLXXXIV.

Tomo III. pag. 437. *KAlendas Junii.* Legendum, *Julii.* Et mox pro anno XXIII. vulgati habent, *anno* XXIV.

Anno Chriſti DXXCIV. Huic prorſus anno congruit menſis Junius indictione II. quam ſynodi præfert inſcriptio. Ceterum hic annus Guntramni regis, juxta æram Gregorii & noſtram, fuit tantum XXIII. Quare ita potius ſcriptum videtur, quam XXIV. ut eſt in vulgata inſcriptione. Alii contra mendum eſſe conjiciunt, non in annis Guntramni, ſed in nota indictionis: eamque VII. fuiſſe volunt, non II. & quia Guntramni annum XXIV. congruere putant cum anno Chriſti DLXXXIX. in eum annum ſynodum Valentinam conjiciunt.

Sapaudus Arelatenſis. Sapaudum & Evantium epiſcopos, qui hoc loco ſubſcribunt, anno II. Childeberti, hoc eſt, anno Chriſti DLXXXVI. diem obiiſſe notat Gregorius Turon. lib. VIII. cap. XXXIX. Aberrant ergo, qui ſynodum hanc triennio poſt habitam decernunt, ut dictum eſt.

IN CONCILIUM MATISCONENSE II. anni DLXXXV.

Tomo III. pag. 439. *ANno Chriſti* DXXCV. Annum regis teſtatur vulgata inſcriptio, quæ cum verbis ſynodi perperam antea copulabatur: exſtat autem & in codice Bellovacenſi: *Synodus habita in civitate Matiſconenſi anno* XXIV. *regni glorioſiſſimi Guntramni regis:* eumdemque Guntramni annum, ac diem quoque ſynodo indictam X. Kalendas Novembres, habet Gregorius Turon. lib. VIII. cap. I. & VII. Synodi vero acta quædam exponit cap. XX. Nec dubium quin Gregorii calculo & noſtro Chriſti annus is fuerit DLXXXV. vel argumento, quod jam ſupra obſervavimus, diei Dominicæ, quæ biennio ante, ut Gregorius idem narrat lib. VI. cap. XXI. pridie Kalendas Februarias incidens annum arguebat DLXXXIII. Quare falli eos neceſſe eſt, qui ſynodum hanc in annum DLXXXVIII. vel in ſequentem rejiciunt.

Clotarii junioris anno II. Chilperici regis filii, qui defuncto patri ſuperiore anno ſucceſſerat. Quare aut primus deſinens Clotarii annus hic erat, aut ſecundus inchoans.

Obnoxietatem. Legendum *obnoxiationem*, ut vulgati. Ita enim codex Bellovacenſis & collectio Divionenſis. Can. II.

Relicto fratrum cœtu a mand. Bellovac. *relatu fratrum a mand.* Item paulo poſt, *altaris oblatio.* Bellovac. & Divionen. *aris ablatio.* Item, *& cum Abel vel ceteris juſte offer. promereantur.* Bellovac. & Divionen. *& Abel vel ceteris juſtis offer. mereantur.* Et mox: *omnis autem*, &c. *contendat, anathemate percellatur.* Can. IV.

Si aliquid contentionis. Bellovac. *ſi aliquas intentiones.* Et paulo poſt, *actiones extricet.* Bellovac. *actiones exerceat.* Can. IX.

Per putem hoſpitalitatem. Bellovac. *per ipſam hoſpitalitatem.* Can. XI.

Non conquaſſentur. Divion. *non quaſſentur.* Andegav. *non cauſentur.* Can. XII.

Si quis ſæcularium quempiam. Bellovac. *ſi quis ſæcularium honoratorum in itinere obviam habuerit aliquem eccleſiaſticorum graduum uſque ad*, &c. Can. XV.

Legum decreta. Bellovac. *legum auctoritatem.* Can. XVII.

Subſcriptiones. In ordinem alphabeticum de more digeſtæ fuerant in vulgatis, & quinque epiſcopi prætermiſſi, quos ex codice Bellovacenſi reſtituimus, multis paſſim, quæ in aliis corrupta erant, emendatis. Pag. 465. B.

Marius eccleſiæ Aventicæ. Apud Aventicum, Helvetiorum coloniam, ſedes olim fuit epiſcopalis, inde poſtea Lauſanam ab hoc ipſo, ut ferunt, Mario tranſlata, Childeberti regis temporibus. Ibidem. E.

Ruſticus Vicojulienſis. Id eſt, Aturenſis, a Vico Julio Aturenſium in Novempopulonia. Meminit autem Ruſtici hujus Vicojulienſis epiſcopi Gregorius Turon. lib. VI. cap. XXXI. Ibidem.

Savinus Benarnenſium. Qui hodie Laſcarenſes epiſcopi appellantur, hi olim de gentis nomine Benarnenſes dicti, ut *Galactorius de Benarno* in ſynodo Agathenſi. Male ergo in vulgatis *Vivarienſium* ſcriptum eſt pro *Benarnenſium.* Ibidem.

Nicaſius Aquilimenſium. Ita vetus exemplar, non ut in vulgatis, Auxitanæ. Auſcenſis enim, ſive Auxitanus epiſcopus erat Fauſtus, qui jam ſupra nominatus eſt: hic vero Nicaſius epiſcopus Engoliſmenſis, de quo Gregorius lib. IX cap. XLI. Ibidem.

Miſſi epiſcoporum. Vulgata editio pro epiſcopis XVIII. quorum vicarii ſynodo ſubſcripſiſſe dicuntur, epiſcopos habet XX. duobus adjectis, Agrœcio Tricaſſino, & Felice Belicenſi, qui prætermitti minime debent. Pag. 466. B.

Epiſcopi non habentes ſedes. Ex his Frontinius epiſcopus fuerat Agathenſis, ſed a Gothis dejectus ſedem hoc tempore non habebat. poſtea ſucceſſit Deuterio Vencienſi, ut eſt apud Gregorium, libro IX. capite XXIV. Promotus vero ille eſt, quem in Dunenſi caſtro non rite conſecratum ſynodus IV. Pariſienſis abſtinere juſſit. Fauſtianus in hoc ipſo concilio remotus eſt ab epiſcopatu Aquenſi, ad quem ordinatus fuerat a Bertcranno Burdigalenſi, & aliis, ut Gregorius idem narrat, lib. VII. cap. XXXI. & lib. VIII. cap. XX. Ibidem. C.

IN CONCILIUM PICTAVENSE anni DLXXXIX.

POſt exceſſum beatæ Radegundis. Obiiſſe feria quarta die XIII. Auguſti beatam Radegundem omnes conſentiunt, cumque Childeberti annum fuiſſe duodecimum auctor eſt Gregorius Turonenſis lib. IX. cap. II. Et feria porro, & annus Childeberti, annum Chriſti prorſus indicant DLXXXVII. Quare hoc anno illam obiiſſe ſtatuendum eſt. Qui enim ad annum Chriſti DXCII. ejus obitum rejiciunt, non animadvertunt ipſam Gregorii hiſtoriam, cum in XVI. Childeberti anno deſinat, ad hunc quem volunt annum Chriſti non procedere. Qui Tomo III. pag. 489. C.

ergo potuit Radegundis mortem, cui interfuit, tot ante annis commemorare, ſi nondum obierat! Maneat ergo, & anno quo diximus exceſſiſſe, & tumultum hunc monialium, qui biennio poſt ſecutus eſt, in annum Chriſti DLXXXIX. incidiſſe, quem adſcripſimus.

IN CONCILIUM NARBONENSE,
anni DLXXXIX.

Tomo III pag. 492. *RΕccaredi Gothorum regis.* Ejecti e Gallia Gothi a Chlodoveo rege, compulſique in Hiſpaniam, provinciæ Narbonenſis oram maritimam, quæ ipſis olim a Romanis conceſſa fuerat, & Gothia illorum poſtea nomine dicta eſt, in poteſtate ſua retinuerunt, quoad tandem Caroli Martelli armis recepta Francorum regno adſcita eſt. Hoc igitur tempore, quia in Gothorum erat imperio, Reccaredi regis nomen huic concilio præfixum eſt, qui primus Hiſpaniæ regum ex Ariana hæreſi converſus catholicam fidem amplexus eſt.

Anno Chriſti DLXXXIX. Huic enim anno congruit quartus annus Reccaredi, æra DCXXVII. ut eſt in præfatione concilii Toletani III. quod hoc ipſo anno celebratum fuerat menſe Maïo. Cui & iidem, qui hic adſunt, provinciæ Narbonenſis epiſcopi, aut præſentes ipſi, aut per vicarios interfuerant.

Sedatus. Rectius, opinor, Sedatus, ut in concilio Toletano, & in Agathenſi, *Sedatus epiſcopus Nemauſenſis.* Exſtat in veteribus libris Sedati epiſcopi homilia, cujus exordium: *Fratres rogo ut de ſalute animæ veſtræ attentius cogitetis.* Utri autem iſtorum potius tribuenda ſit, an tertio cuipiam, non liquet.

Benenatus. Hunc Elnenſem in eadem provincia epiſcopum fuiſſe docent vetera exemplaria concilii Toletani III. Nam in vulgatis ejus concilii ſubſcriptionibus mendum irrepſit ex nominum trajectione. Joannes enim, qui Elnenſis ibi epiſcopus dicitur, epiſcopus fuit Egabrenſis, ut conſtat ex ſynodo Spalenſi ſequentis anni. Benenatus vero non Egabrenſis, ut ibidem appellatur, ſed Elnenſis fuit epiſcopus, ut teſtantur codices antiqui. Quare inter epiſcopos qui huic ſynodo ſubſcribunt, Benenati ſubſcriptio tertio loco reſtituenda videtur, in hunc fortaſſe modum: *Benenatus in Chriſti nomine eccleſiæ Elnenſis epiſcopus his conſtitutionibus interfui & ſubſcripſi.*

Can. XIII. *Vela ad hoſtia ſublevent.* Vulgati mendoſe, *vel ad oſteos ſublevent.* Emendationem firmat titulus canonis ex Toloſana Fuxenſi bibliotheca cum ceteris depromptus. De velis autem ſermo eſt, quæ appendi ad oſtia ſolebant, tum in eccleſiis, ut in Epiphanii epiſtola ad Joannem Hieroſol. *Inveni ibi velum pendens in foribus eccleſiæ:* & in concilio Romano ſub Zacharia. *Deneardus præ velo eſt, & petit ingredi:* tum in cubiculis, ut apud Athanaſium apologia I. *αὐτὸς γὰρ ἦν εἰσιὼν πρὸς τὸ βῆλον,* de Eugenio Magiſtro, qui ad velum ſtabat, cum Athanaſius Conſtantem alloqueretur.

IN EPISTOLAM MARTINI PAPÆ
ad Amandum Trajectenſem.

Tomo III pag. 941. *MArtini Papæ epiſtola.* Synodum Romanam Martini Papæ adverſus Monothelitas, cujus acta cum hac epiſtola in Galliam miſſa ſunt, celebratam conſtat menſe Octobri, anno Chriſti DCXLIX. Scripta igitur epiſtola, vel eodem mox anno exeunte, vel initio ſequentis.

Pag. 948. B. *Sigebertum regem.* Dagoberti nempe filium, qui in Auſtraſia regnabat. Ex actis porro vitæ ſancti Eligii, lib. I. cap. XXXIII. liquet eadem geſta ſynodalia ad Chlodoveum quoque regem Sigeberti fratrem miſſa, qui in Neuſtria & Burgundia, hoc eſt, in altera Francici regni parte imperabat.

IN CONCILIUM CABILONENSE,
anni circiter DCL.

CIrca annum DCL. Sub Chlodoveo II. rege habitam fuiſſe hanc ſynodum, ſynodus ipſa docet: quoto autem illius anno habita ſit, non liquet. Hoc certum videtur, ante annum Chriſti DCLVIII. id eſt, ante annum XV. Chlodovei conſtitui debere. Nam eo anno Pariſiorum epiſcopus erat Landericus, ut ipſius pro ſancti Dionyſii monaſterio litteræ declarant. In hac vero ſynodo ſubſcribit per vicarium Audobertus, qui Landericum anteceſſit. Quare falluntur omnino, qui ſynodum illo anno poſteriorem faciunt. Tomo III. pag. 947.

Ut captivitatis vinculum. Codex Tilianus, Pithœanus, & Bellovac. *Ut a captivitatis vinculo animæ a Chriſticolis redimantur.* Can. IX.

Subſcriptiones. Hæ in ſolo erant Bellovacenſi, non ordine alphabetico, ſicut in vulgatis, ſed quo modo hic digeſtæ ſunt.

Protaſius Sedunenſis. Vulgati, *Sentienſis.* Protaſii Sedunenſis epiſcopi una cum Domitiano Genavenſi, & Grato Auguſtenſi, mentio fit in actis ſancti Mauricii & ſociorum.

Magnus epiſcopus. In codice Bellovac. nomen eccleſiæ non exprimitur. In vulgatis epiſcopus dicitur Atrebatenſis. Verum Atrebates eo tempore, Cameracenſibus attributi, proprium epiſcopum non habebant.

Betto Tricaſtinenſis. Editio vulgata; *Betto Forojulienſis.*

Licerius Vindauſcenſis. Id eſt, Carpentoratenſis. Sic enim aliquando appellati ſunt epiſcopi Carpentoratenſes a Vindauſca oppido vicino. Notitia civitatum Galliæ; *Civitas Carpentoratenſium, nunc Vindauſca.* Male ergo vulgati *eccleſiæ Auſciorum* habent, pro Vindauſcenſis.

Betto de Juliobona. Notum olim hujus nominis oppidum in Caletibus, pago Rotomagenſi, ubi ſedes epiſcopalis ſtata non fuit. Bettoni tamen epiſcopo attributus hoc tempore fuerat hic locus, ſicut Auſtrapio Sellenſe caſtrum in Pictonibus apud Gregorium lib. IV. cap. XVIII. & Moderico vicus Ariſitenſis, ut paulo ante dictum eſt.

Domino Theodoſio. Cod. Bellovacenſi, *Theudorico.* Atque ita etiam veteres catalogi epiſcoporum Arelatenſium. Alii *Theodoſium*, alii *Theodoricum* vocant.

Ad Epiſtolam
ADEODATI PAPÆ.

COllata fuit cum ſchedis Pithœanis, in quibus exſtat etiam Chrodoberti ejuſdem epiſcopi Turonenſis epiſtola de judicio mulieris, quæ poſtquam conſecrata & profeſſa caſtitatem Deo fuerat conſervare, adulterium perpetravit. Tomo III. pag. 1007.

IN CONCILIUM LIPTINENSE,
anni DCCXLIII.

SUb Carlomanno. Duo, ut res docet, ſub Carlomanno concilia fuerunt: unum in Germania, cujus locus non proditur, celebratum anno Chriſti DCCXLII. alterum anno ſequenti apud Liptinas in Gallia, in quo ſuperioris quoque concilii canones relicti & approbati ſunt. Quinam ad Germanicam ſynodum epiſcopi convenerint, præfatio declarat: in Liptinenſi qui adfuerint, non eſt proditum. Præfuiſſe utrique Bonifacium, ſedis Apoſtolicæ vicarium, compertum eſt. Tomo III. pag. 1911.

Modo autem in hac ſynodo. Hæc proprie ſpectant ad ſynodum apud Liptinas habitam; quod nomen olim palatii & villæ regiæ fuit in pago Cameracenſi, ut ab aliis

jam obſervatum. Leptinos ſcriptum eſt apud Aimoinum, qui ſitum loci aperte confirmat lib. v. cap. xxv. Caroli Calvi reditum deſcribens a Procaſpide ſuper Moſam, ubi regnum Lotharii cum Ludovico fratre diviſerat: *Ludovicus*, inquit, *Aquiſgranum rediit, Carolus Leptinos uxorem ſuam ſibi obviam venire juſſit. Inde per monaſterium ſancti Quintini ad Silvacum, & inde per Cariſiacum Compendium venit.*

IN CONCILIUM ROMANUM, anni DCCXLV.

Tomo III. pag. 1931.

ANno Chriſti DCCXLV. Huic anno congruit indictio XIV. menſe Octobri. Conſtantini autem annorum duplex epocha memoratur. Prior ex quo cum Leone Iſauro patre regnare cœperat, XII. Kalendas Maias, anno DCCXX. altera annorum, quibus poſt patris obitum ſolus imperabat, ex die XIV. Kalendas Julias, indictione IX. id eſt, anno Chriſti DCCXLI. Quamquam enim hoc loco non imperii annos computat, ſed poſt conſulatum, res eodem recidit: quia Conſtantinus paucis diebus poſt imperii natale conſulatum dediſſe videtur, ſicut de patre dictum eſt. Quare ad hanc normam exigendæ & caſtigandæ ſunt reliquarum quoque epiſtolarum ſubſcriptiones.

IN CONCILIUM VERNENSE, anni DCCLV.

Tomo III. pag. 1994.

VErno palatio. In codice Metenſi *Vernis* legitur, ut in vulgatis: at in Bellovacenſi, *Verno palatio*, quod rectius videtur. Sic enim a Pippino ipſo appellatur, lib. v. cap. XI. *Sicut eis ad Vernum ordinavimus.*

Anno Chriſti DCCLV. Pippini regis anni, quando primum inauguratus eſt a ſancto Bonifacio, conſurgunt ex anno Chriſti DCCLII. quod docet chronicum Pithœanum, & confirmant antiquæ tabulæ monaſterii ſancti Galli, in quibus comparatur tertius annus Pippini regis, VIII. Idus Auguſti, cum anno Chriſti DCCLVI. item annus ſextus Pippini, XII. Kalendas Januarias, cum anno DCCLVII. & rurſum annus X. Pippini ejuſdem, V. Idus Maias, cum anno DCCLXI. Conſequens ergo, ut annus quartus Pippini, quem ſynodi notat præfatio, cum anno Chriſti congruere dicatur DCCLV.

Can. XXV. *Ut nec epiſcopus.* Poſt hunc canonem ſequebatur in vulgatis canon XXVI. *De juſtitia facienda:* in quo etiam deſinit codex Metenſis: ſed ante hunc tres item alios præmittit, *De teloneis, de moneta, & de immunitatibus*; quos omnes, cum ſuperius relati ſint in capitulis de alia ſynodo, jure hoc loco miſſus facit exemplar Bellovacenſe.

IN EPITOMEN CANONUM HADRIANI PAPÆ.

Tomo III. pag. 2013.

EPitome canonum. Non ſolum epitomen conſtat oblatam fuiſſe Carolo magno, ſed integram collectionem tum canonum, ex quibus epitome illa deinceps conflata eſt, tum decretorum etiam Pontificum, a Siricio ad Gregorium juniorem: denique illum ipſum Carolo datum eſſe librum, qui *codex canonum* a Nicolao Papa dicitur diſt. XIX. cap. *Si Romanorum*, quique Moguntiæ primum excuſus anno MDXXV. in editione poſtea Pariſienſi inſcriptus eſt: *Codex canonum vetus eccleſiæ Romanæ.* Hoc enim declarant plurima, quæ in bibliothecis Galliæ viſuntur, collectionis hujus exemplaria: quorum in fronte, velut oblati muneris dedicatio præfixa eſt, Hadriani ad Carolum epiſtola, quæ primis ſingulorum verſuum litteris hunc titulum reddit. DOMINO ECCELL. FILIO CARULO REGI HADRIANUS PAPA. Epiſtola autem ipſa ſic habet, tum in aliis paſſim, ut dixi, tum in vetuſtiſſimo ſancti Germani codice, Caroli ipſius Magni temporibus exarato, anno regni ejus XXXVII. id eſt, Chriſti DCCCV.

IN CANONEM II. CONCILII FRANCOFORDIENSIS, & libros quatuor Caroli M.

Tomo IV. pag. 904. D.

QUæſitum eſt a multis, noſtra & patrum ætate doctiſſimis viris, de canone iſto, & de libris Carolinis, primum verine eſſent, an falſi & ſubdititii: deinde an ſynodus illa Græcorum, cui adverſantur, Nicæna pro imaginibus ſynodus fuerit, an alia. Nec injuria fortaſſe de utroque capite re nondum comperta dubitabatur. Nunc vero & ſynodi canones, libroſque Caroli pro legitimis omnes fere agnoſcunt, & de ſynodo Nicæna quæſtionem fuiſſe, quod ex libris ipſis patet, ſimiliter conſentiunt. Ac de libris ſane Caroli, ut Hincmarum omittam, qui hos a ſe lectos teſtatur, inficiari nemo poteſt, niſi qui Hadriani Papæ ad eoſdem libros reſponſioni, ſeu confutationi, quæ in omnium manibus verſatur, fidem detractam velit. De canonibus vero, qui ſequuntur, quin ii quoque veri ſinceríque ſint, nobis certe propter antiquiſſimi codicis auctoritatem ambigere non licet: ut de multis ejus ſæculi ſcriptoribus nihil dicam, qui dum ſeptimam ſynodum a Francofordienſi rejectam tradunt, ſecundum hunc canonem, de quo agimus, tacite ſignificant. Nec difficile porro iſta ſibi de Gallorum epiſcopis perſuadebit, qui meminerit illos Ludovici Pii temporibus non diſſimilia in ſynodo Pariſienſi ſenſiſſe; & Anaſtaſii bibliothecarii apud Joannem VIII. cenſura perſtrictos fuiſſe, quod adverſus ſynodi Nicænæ decretum in approbanda imaginum adoratione cunctarentur. Reſtat ergo, ut quænam illorum de imaginibus mens fuerit, aut qua ratione purgari queant, qui ſynodum Nicænam, quam inter œcumenicas numeramus, explodere auſi ſint, conſideremus. Quamquam quod ad ſynodi nomen attinet, in promptu habent, quo invidiam depellant. Conſtat enim ſic in hac quæſtione verſatos eſſe, tum ſynodi Francofordienſis, tum Carolini voluminis auctores, ut ſibi non cum œcumenico concilio, ſed cum peculiari Græcorum, ut appellabant, ſynodo rem eſſe contenderent. Ita enim paſſim in libris illis profitentur, queruntúrque propterea illam ſibi, aut univerſalis, aut ſeptimæ ſynodi nomen arrogare, cum œcumenicam dici poſſe negarent, ad quam ſoli Græci conveniſſent, reliquarumque provinciarum eccleſiæ convocatæ, aut ſententiam per epiſtolas more eccleſiaſtico rogatæ non fuiſſent. Et quidem, ſi rem ſuis momentis expendamus, ſatis omnino cauſæ videbatur, cur ſynodum, cui tot adhuc provinciarum, ac totius pæne occidentis ſuffragia deeſſent pro œcumenica nondum haberent. Nec Hadrianus ipſe aliter ſe ſentire oſtendebat; qui allatam e Græcia ſynodum, ut Hincmarus eodem loco docet, in Galliam miſit, conciliumque ejus cauſa convocari a Carolo juſſit. & libris Carolinis, quibus oppugnata eſt, ita reſpondit, ut œcumenicæ ſynodi nomen illis, auctoritatemque nuſquam objiciat. Quare habebant, ut dixi, hac in parte Galli, quo ſe defenderent. Haud perinde fortaſſe in re ipſa, hoc eſt in quæſtione imaginum, in qua vehementer a ſynodo diſſentiebant. Nam cum in ſynodo Nicæna de ſacris imaginibus duo eſſent conſtituta; & retinendas nimirum, & adorandas imagines eſſe; prius illud noſtri libenter amplectebantur, quod ipſi quoque jam ante in ſynodo Gentiliaca contra Græcos Iconoclaſtas adſtruxerant: alterum vero penitus reſpuebant, imagineſque non adorandas, ſed memoriæ tantum cauſa & inſtructionis habendas affirmabant; Gregorium Magnum, ut aïebant, ducem ſecuti, qui in eam ſententiam Sereno Maſſilienſi epiſcopo reſcripſiſſe videbatur. Ac merito ſane adorandas imagines negarent, ſi adorare id erat, quod interpretabantur, hoc eſt, divinum honorem cultumque deferre. Sic enim vitandam imaginum adorationem docuerat ſanctus Gregorius, & adorari Deum ſolum oportere manifeſtum eſt.

Sed mirum profecto, ſuſpicari id noſtros de Græcis potuiſſe, aut ſynodum Nicænam, quod Francofordienſis canon declarat, hoc nomine traducere, quaſi imagines divino cultu adorandas ſtatuiſſet: cum in ſynodo illa nihil ſit expreſſius, quam adorationis, ſeu προσκυνήσεως, quæ imaginibus tribuitur, nomine non intelligi veram latriam, quæ naturæ divinæ debetur; ſed honorariam tantum venerationem, qua dum imagines proſequimur, prototypa ipſa per eas honoramus. Quo utique ſenſu Gregorius idem, qui adorandas divino cultu imagines negabat, in aliis ad Januarium, & ad Secundinum epiſtolis, congruentem hanc illarum venerationem aperte confirmarat. Et Hadrianus Papa ſub finem epiſtolæ, qua libris Carolinis reſpondet, Gregorii magni & ſynodi Nicænæ diverſas de imaginum cultu ſententias non fuiſſe demonſtrat. Denique Galli ipſi, qui adorari ſacras imagines vetabant, crucis tamen effigiem, reliquias ſanctorum, codicem evangelii, & alia, quorum par atque imaginum eſt ratio, adorare conſueverant. Unde adverſus illos non inſcite pro ſeptima ſynodo argumentatur idem Anaſtaſius. Aiunt, inquit, quod non ſit quodlibet opus manuum hominum adorandum. Quaſi non ſit codex evangeliorum opus manuum hominum, quem quotidie oſculando adorant. Similiter & forma crucis, quam ſe adorare omnes ubique Chriſtiani fatentur. Quod ſi quamlibet crucem auream, vel argenteam, aut ligneam adoramus, quæ utique non eſt eadem ipſa crux, in qua ſalus noſtra patrata eſt, ſed figura & imago ejus; quare non adoremus figuram & imaginem ejus qui eamdem ſalutem operatus eſt! Venerabilior namque eſt qui ſalutem operatus eſt, quam ea materia, in qua idem Salvator operatus eſt: ac per hoc magis eſt adoratione digna imago Chriſti ſalutem operantis, quam imago crucis ſalutem tantummodo bajulantis. Ceterum qui ſynodo Nicænæ, nondum ſatis intellectæ, adorationique imaginum, religioſa, ut apparet, ſed inani trepidatione pertinacius initio reſtiterant, iidem poſtea, rebus explicatis atque perſpectis, & ſynodum eamdem ſunt amplexi, & ſacrarum imaginum venerationem religioſiſſimè coluerunt. Quare libros Carolinos, quos majores noſtri re tamdem ipſa damnarant, vel Hadriani ad eos reſponſionem, minus proinde neceſſariam, repræſentari hoc loco (ne quis fortaſſe inconſulto requirat) ſupervacaneum cenſuimus.

IN CANONES EJUSDEM CONCILII FRANCOFORDIENSIS, anni DCCXCIV.

Tomo IV. pag. 904. *Concilium Francofordienſe.* Æſtatis initio celebratum docet in chronico Eginhartus. Synodi porro hujus, exceptis canonibus, integrum ac pervetus exemplar ſuppeditavit nobis bibliotheca eccleſiæ Remenſis, cujus ope multa paſſim emendata. Canonum vero, qui antehac deſiderabantur, copiam nacti ſumus ex vetuſto item codice ſancti Remigii, eodem ipſo, quo uſum conſtabat illum, qui primus libros Carolinos, & cum his primum & ſecundum hujus concilii canònem, diſſimulato & interpolato nomine ſuo, in lucem dedit. Præter hoc enim aliud antiquæ notæ canonum Francofordienſium exemplar, quod ſciam, nullum eſt.

Can. I. *Conjungentibus.* Convenientibus, ſeu congregatis, qua notione id verbum uſurpare ſolent Anaſtaſius, & alii ſuppares ævo ſcriptores.

Can. II. *Conſtantinopoli fecerunt.* Hinc & Eginhartus in chronico: *Synodus etiam, quæ ante paucos annos Conſtantinopoli ſub Irene & Conſtantino filio ejus congregata, & ab ipſis non ſolum ſeptima, verum etiam univerſalis erat appellata, ab omnibus abdicata eſt.* Rectius autem in præfatione librorum Carolinorum in Bithyniæ partibus habita dicitur, nam apud Nicæam Bithyniæ coacta eſt. Itaque Conſtantinopoli factam ſic intelligendum hoc loco, non quod in ea urbe, ſed quod ab Imperatoribus Conſtantinopolitanis.

Cap. III. *Secum haberet in monaſterio.* Taſſilo quippe vitam hoc tempore ducebat in monaſterio, cui addictus ante ſex annos fuerat poſt judicium Ingelheimenſe, de quo dictum eſt anno DCCLXXXVIII.

Can. VIII. *Quatuor ſuffraganeas.* Eccleſiæ ſeu civitates quatuor, quæ Viennenſi archiepiſcopo in provinciæ diviſione relictæ ſunt, in Leonis Papæ epiſtola v. nominantur, Valentia, Tarantaſia, (quæ extra provinciam) Genava, & Gratianopolis. Novem porro Arelatenſi conceſſæ in codice Lugdunenſi hæ numerantur, Maſſilienſium, Albenſium, Deenſium, Tricaſtinorum, Vaſenſium, Arauſicorum, Cavellicorum, Avennicorum, & Carpentoratenſium.

De Tarantaſia & Ebredun. Id agebant, opinor, harum civitatum epiſcopi, ut inter metropolitanos in eccleſia cenſerentur. Etſi enim tres iſtæ civitates jam olim capita & metropoles erant ſuarum provinciarum, videntur tamen illarum epiſcopi ſuperioribus ſæculis ſub aliarum provinciarum metropolitanis fuiſſe: Tarantaſienſis nimirum ſub Viennenſi, Ebredunenſis & Aquenſis ſub Arelatenſi. Hoc membrum diſtinctum canonem facit in manuſcriptis, ita ut ſynodi univerſæ canones fiant LVII.

Can. IX. *In mortem regis non conſiliaſſet.* Nefariam conjurationem intelligit, quæ ante biennium patefacta fuerat apud Ratisbonam, de qua Eginhartus idem & alii anno DCCXCII. Breve item aliud chronicum ejus ævi, nondum editum, in bibliotheca Tiliana: *Eodem,* inquit, *anno patefactum eſt conſilium iniquum, quod conſiliaverunt cum Pippino filio Karoli iniqui conſiliatores, unde reprobi apparuerunt, & receperunt conſiliorum ſuorum meritum:* & chronicum ſancti Galli, cujus ſupra memini: *Pippinus comam capitis depoſuit, & quidam de Francis occiſi & ſuſpenſi, propter conſilium peſſimum quod fecerunt ſuper Carolum regem.*

Can. X. *A Magenardo metropolitano.* Rothomagenſi archiepiſcopo, miſſo poſtea dominico ſub Carolo Imperatore: quem alii Mainardum vocant. Gerbodus vero is videtur, quem inter Ebroïcenſes epiſcopos numerant veteres catalogi, & Giruoldum appellant, ex abbate Fontanellenſi.

Can. XXV. *Secundum priora capitula domni regis.* Ante quindecim annos edita anno XI. Caroli regis. Ibi enim de dandis decimis cautum fuerat cap. VII. Quare quod de valida illius anni fame hoc loco ſubjicitur, ſuperiorem conjecturam noſtram confirmat, ad eumdem ipſum annum pertinere decretale precum, de quo ante dictum eſt.

Can. LV. *Angilramnum archiepiſcopum.* Mediomatricæ, hoc eſt, Metenſis urbis epiſcopum fuiſſe docuit inſcriptio capitularis Hadriani Papæ. Quod vero archiepiſcopus hoc loco dicitur, & apud Alcuinum epiſtola LXXIX. ſingulare fuit privilegium ſedis Apoſtolicæ, quo tres eccleſiæ Metenſis epiſcopos, Chrodogandum, Angilramnum, & Drogonem, ornatos fuiſſe conſtat, ut pallii honore fruerentur cum nomine archiepiſcopi.

Hildebaldum epiſcopum. Colonienſem, ut docebit Caroli ejuſdem epiſtola ad Offam regem. Hildebaldum archiepiſcopum & capellanum vocat Anaſtaſius in Leone III. Fuit enim, ut ex hoc loco apparet, Caroli regis poſt Angilramnum ſummus capellanus, & apocriſiarius Apoſtolicæ ſedis.

Alcuinum. Flaccum Albinum Alcuinum, qui Caroli regis accitu e Britannia venerat ante biennium. In codice Remenſi corrupte ſcriptum erat, *Aliquinum:* in altero recentiore, *Aquilinum.*

IN CONCILIUM AQUISGRANENSE, anni DCCCXVI.

Tomo IV. pag. 1055. *Concilium Aquiſgranenſe.* In hoc concilio, Ludovici Pii juſſo, duplex libellis duobus, ut præfatio docet, condita eſt regula: una canonicorum, quæ ſæpe hactenus vulgata eſt: altera ſanctimonialium, quam primi in lucem edidimus. Qua in re præcipuam operam navaſſe dicitur Amalarius Metenſis eccleſiæ diaconus is, cujus extant ad eumdem Ludovicum imperatorem libri de divinis officiis. Ab eo enim ferunt, tacta e palatio librorum copia, totum hoc opus ex diverſis doctorum ſententiis concinnatum, conciliique judicio & auctoritate comproba-

tum, quod inter alios tradit Ademarus in chronico Engoliſmenſi.

Pag. 108, E. xix. *Proſperi.* Jam tum videlicet Proſpero tribuebantur libri tres de vita contemplativa, qui inter ejus opera edi ſolent, ejuſque nomine a Gratiano paſſim, & ab aliis citari ſolent: re autem vera Proſperi non videntur. Primo quia Gennadius Proſperi opera recenſens horum librorum non meminit. Deinde quia illorum auctor lib. II. cap. IX. de Hilario Arelatenſi, qui æqualis fuit Proſperi, ſic loquitur, ut ætate ſua ſuperiorem fuiſſe ſignificet. Denique, ut aliis argumentis ſuperſedeam, in antiqua collectione canonum codicis Andegavenſis ſancto Pomerio (ſic enim appellat) ut auctori tribuuntur, loco citato, qui apud Proſperum exſtat lib. II. cap. VII. & in codice ſancti Salvatoris Vicecomitis, qui nunc eſt in bibliotheca reverendiſſimi archiepiſcopi Toloſani, ejuſdem loci abbatis, auctor his libris aſcriptus eſt Julianus Pomerius: & Juliano Pomerio eoſdem prorſus aſſerit Iſidorus de eccleſiaſticis ſcriptoribus capite II. *Alios quoque*, inquit, *tres libros edidit, de futuræ vitæ contemplatione, vel actuali converſatione, nec non etiam de vitiis & virtutibus.* Quibus verbis liquido patet ſingulorum hujus operis librorum argumenta deſcribi. Ediderat idem præterea alios libros octo, quorum etiam lemmata ibidem ſingillatim explicat Iſidorus, quorumque teſtimonio frequenter uſus eſt Julianus alter, Toletanus antiſtes, in prognoſticis futuri ſæculi. Fuit porro Pomerius hic Afer Mauruſque patria: ſed, quod ex vita Cæſarii & ex Ruricii ad Pomerium ipſum epiſtolis intelligi licet, in Gallia primum rhetor, tum presbyter & abbas floruit Arelate. Pomerio eidem, ut videtur, ſcribit etiam Ennodius, libro undecimo, epiſtola ſexta.

De inſtitutione ſanctimonialium. Poſterioris hujus regulæ unicum nobis videre codicem licuit Nicolai Fabri, qui nunc habetur in bibliotheca Thuana. Sed alterum exſtare audio in eccleſia Autiſiodorenſi.

Ad Sicharium archiepiſcopum. Miſſa ſunt concilii Aquiſgranenſis exemplaria in ſingulas provincias cum epiſtola imperatoris ad uniuſcujuſque provinciæ metropolitanum. Hinc epiſtolarum, quæ paſſim occurrunt, tituli diverſi. In exemplari noſtro, quia in Aquitaniam ſecundam miſſum fuit, nomen eſt Sicharii archiepiſcopi Burdigalenſis; in Autiſiodorenſi nomen Magni Senonicæ urbis, quæ caput eſt provinciæ illius, archiepiſcopi. Omnes porro ejuſdem ſunt argumenti.

Habitationibus conſtructis. Duo præcipit imperator: regulam obſervari, & monaſticas habitationes inſtaurari. Utrumque pariter complexus eſt Hetti Trevirenſis archiepiſcopus in epiſtola, quam de eadem re tunc ſcripſit ad Frotarium Tullenſem epiſcopum: *Non neſcitis*, inquit, *cum qua cautela mandatum ſuſcepimus domini imperatoris nos in diœceſi noſtra, & epiſcopi ſinguli in parochiis ſuis: id eſt, de regula augendæ religionis, & de miniſtratoriis canonicorum officinis: ut ſi quibus in locis bene comptæ eſſent, deinceps cum ſumma diligentia ornarentur. Nunc autem in proximo eſt placitum, quo ſine dubio ſciſcitabitur de obtemperatione mandati dominus mandati. Quapropter ſcrutemini diligenter in parochia veſtra, in veſtris aliorumque monaſteriis, ſi præfata regula digne per omnia conſervetur, & ſi officinæ juxta ipſius decreta conſtructæ atque innovatæ contineantur: ut cum imperiali ſolertiæ præſentabimur, dejecto procul molimento aliorum, una vobiſcum ex omnibus illi a nobis veritas nuncietur.* Et cetera, quæ ſequuntur in ſchedis ſancti Petri Carnotenſis, unde olim deſcripſimus.

Pag. 1172 Quæ ſequitur Ludovici Imp. epiſtola ad Magnum archiepiſcopum Senonenſem, ſerius ad nos perlata eſt, quam ut ſuo loco edi liceret, hoc eſt, poſt ſynodum Aquiſgranenſem anni DCCCXVI. ubi alteram ejuſdem Ludovici, ejuſdemque argumenti epiſtolam dedimus ad Sicharium Burdigalenſem. Poterat enim illius loco ſubſtitui, vel cum illa potius conjungi: quia etſi utriuſque idem fuit argumentum, magnum tamen in multis illarum eſt diſcrimen, ut neutra carere operæ pretium videatur. Quapropter hoc loco reddendam curavimus.

IN CONCILIUM APUD THEODONIS VILLAM, anno DCCCXXXV.

Hujus ſynodi alterum poſtea exemplum nacti ſumus ex Bibliotheca ſanctæ Mariæ Laudunenſis, in quo epiſcoporum, qui Ebbonem damnarunt, idem numerus, eademque ſunt nomina, niſi quod pro Godolrico Godelricum legit. Tomo IV. pag. 1127.

IN CONCILIUM VERMERIENSE II. anni DCCCLIII.

Apud Vermeriam palatium. Tit. XVI. can. X. capitul. Caroli Calvi. In capitulis Karoli Magni anno VIII. imperii: *operibus palatii ad Vermeriam.* In diplomate Caroli junioris pro eccleſia Remenſi apud Flodoardum lib. III. can. IV. *Actum Vermeriæ palatio regio.* Sita eſt ad Iſaram fluvium. Aimonius lib. IV. cap. LVII. de Karolo Martello: *ægrotare cœpit in villa Vermeria ſuper fluvium Iſaram.* Hodie Verberia, non procul Compendio. Concilii apud Vermeriam, cui Pippinus interfuit, meminit Gratianus XXIX. quæſt. II. can. IV. cujus canones XXI. exſtant in codice noſtro Metenſi. Tomo V. pag. 55.

Chuonrado nobiliſſimo. Idem qui primo loco inter proceres numeratur, Tit. XXVI. capit. & a Walafrido Strabo *Nobilitatis apex* dicitur in carmine ad Chonradum comitem. Quo fit ut de Conrado conjicere liceat Judith reginæ fratre: de qua qui ſcribunt, Welfonis nobiliſſimi comitis filiam tradunt fuiſſe. Cap. II.

Abba Fulradum. Tit. XXIII. can. VIII. capitulorum: *Fulradum abbatem monaſterii ſancti Dionyſii, & ſummum capellanum regis Pippini.* Eodem etiam capellani munere functus eſt apud Karlomannum regem, ut Karlomanni ipſius de ſancti Dionyſii mercato diploma teſtatur. Sed Fulradi & legationum, quas ad Zachariam, Paulum, & Stephanum Pontifices, ſumma cum laude geſſit, clarior eſt memoria, quam ut illuſtrari debeat. Hoc non perinde omnibus notum, præter hunc, alterum ejuſdem nominis abbatem Fulradum fuiſſe, Karoli Martelli ex Hieronymo filio nepotem, quod ex his Theodulphi Aurelianenſis verſibus didicimus: Ibidem.

Condere cœpit opus hujus venerabilis aulæ
Abbas Fulradus nobilitate cluens.
Namque huic Hieronymus, Carolus pater exſtitit illi,
Qui propriæ ſpecimen gentis ad alta tulit.
Bella gerens, pacemque tuens, qui culmina regni
Ad prolem miſit auxiliante Deo.

De ſancti Quintini æde ſermo eſt, quam a Fulrado hoc abbate ſtructam aït anno DCCCXIV. Karolo ergo Magno ſuperſtes fuit. Sed ut ad noſtrum redeamus, in Karoli ejuſdem Magni regis diplomate, quod Fulrado abbati conceſſit, commemoratur inter cetera monaſterii bona, *In pago Alſacinſe cella ſancti Alexandri, ubi ipſe corpore quieſcit.* Hoc nempe eſt Lebrahæ monaſterium in Alſatia.

Abbas Hludouvicus. Magni & hic nominis abbas, Karoli Calvi propinquus. Sic enim appellat in diplomate quodam pro monaſterio ſancti Dionyſii: *Vir venerabilis ac propinquus noſter Ludovicus abbas monaſterii Apoſtolorum Principis, excellentiſſimorumque Chriſti martyrum Dionyſii, Ruſtici, & Eleutherii.* Tit. III. capitul. inter eos relatus eſt, qui Vernenſi concilio præſidebant, & Tit. XII. inter miſſos dominicos numeratur, & quidem ante Yrminfridum epiſcopum. Fuit præterea Caroli ejuſdem regis cancellarius, *epiſtolare in palatio gerens officium*, ut loquitur Lupus Ferrarienſis, cujus ſunt aliquot Ibidem.

ad Ludovicum abbatem epiſtolæ, quæ ſummam illius auctoritatem declarant. Scribit ad eumdem Hincmarus Remenſis, & abbatem ſuum vocat, apud Flodoardum lib. III. cap. XXIV.

IN CONCILIUM VALENTINUM III. anni DCCCLV.

Tomo V. pag. 87. *LOtharii Imperatoris juſſu.* In ea enim regni parte, quæ Lothario in diviſione fratrum obtigerat, ſitæ erant Valentia & reliquæ civitates, quarum epiſcopi huic Concilio ſubſcribunt. Inter hos Ebbo Gratianopolitanus, Ebbonis Remenſis nepos, & monachus olim ſancti Remigii, quem ſex primorum concilii canonum auctorem habitum docet Hincmarus, in priore epiſtola ad Carolum Calvum, apud Flodoardum libro III. cap. XV.

Pag. 90. D. *Capitula quatuor.* Illa nimirum, quæ ab Hincmaro contra Gotheſcalci errores compoſita ſynodus apud Cariſiacum anno DCCCXLVIII. approbans ſuſceperat, ut in ejus ſynodi actis videre eſt. Quæ a Valentina ſynodo nunc exploſa, & ab auctore incerto, Lugdunenſis eccleſiæ nomine, confutata in libello de tenenda ſcripturæ veritate, Hincmarus idem ſcripturarum patrumque teſtimoniis confirmare conatus eſt in poſteriori opere adverſus Gotheſcalcum.

Ibidem. *Alia* XIX. *ſyllogiſmis.* Joannis Eriugenæ Scoti, (ſic enim, non Erigenam, vocant libri manuſcripti) cujus exſtat in bibliotheca Corbeienſi de unica prædeſtinatione liber capitum XIX. ad Hincmarum & Pardulum epiſcopos. Contra hunc autem Joannis Scoti librum ſcripſit, non ſolum Florus magiſter diaconus eccleſiæ Lugdunenſis, cujus refutatio eccleſiæ Lugdunenſia titulo vulgata eſt; verum etiam Prudentius Tricaſſium epiſcopus opuſculum nondum editum, quod in bibliotheca Thuana nunc viſitur.

IN SYNODUM CARISIACAM, anni DCCCLVII.

Tomo V. pag. 115. ILLI EPISCOPO, MISSIS ILLIS. Sic concipi ſolebant epiſtolæ generales, aut chartæ quævis aliæ, quæ ad diverſos eodem exemplo in diverſa loca dirigebantur. Singulis poſtea exemplis quæ fiebant, adſcribebatur proprium nomen epiſcopi & miſſorum, ad quos mittebantur. Itaque in codice noſtro Metenſi, atque in altero, quem nobiſcum Heribertus Roſweydus noſter communicavit, pro generali hac inſcriptione, altera his verbis expreſſa eſt: KAROLUS *gratia Dei rex* HUNFRIDO *venerabili epiſcopo*, INGISCALCO *&* BERENGARIO *comitibus, & miniſterialibus ac fidelibus miſſis noſtris, in Domino ſalutem.* Hunfridus hic epiſcopus erat Morinenſis, ſive Taruanenſis, Folcoini nuper defuncti ſucceſſor. Ingiſcalcus vero & Berengarius comites iidem ipſi, qui Folcoini collegæ inter miſſos dominicos adlecti Tit. XII. capitulorum. Quare in miſſaticum illud directum fuerat exemplar, unde codices ipſi deſcripti ſunt.

Ibidem. APUD CARISIACUM. Tit. XX. capit. Caroli Calvi, *Apud Cariſiacum palatium*, & Tit. XLIII. ſub finem, inter cetera excipitur Cariſiacus cum foreſtibus. Hinc illa in diplomatibus, *Actum Cariſiaco palatio.* Eſt ad Sarram fluvium, qui in Iſaram influit, *Creſſy ſur Serre.* Synodi apud Cariſiacum plurimæ fuerunt. Ad hanc noſtram anni, ut reor, DCCCLVII. referendum, quod narrat Flodoardus, lib. III. cap. XXIV. Hincmarum cum ſynodo epiſcoporum apud Cariſiacum habita, ſcripſiſſe Hilduino Caroli regis archicapellano de Iſaac epiſcopi electione in eccleſia Lingonica, poſt mortem ſcilicet Teutboldi.

Pag. 116. C. FRATRIS NOSTRI AC NEPOTUM. Ludovici, & filiorum Lotharii. Deceſſerat enim anno DCCCLV. Lotharius Imp. regno prius inter filios tres ita diſtributo, ut Ludovico Italiam cum imperio reliquerit, Lothario juniori eam Galliæ partem, quæ ab illo (non quod aliis placet a patre) Lotharii exinde regnum, & Lotharingia eſt appellata, Carolo natu minimo Provinciam. Nepotes igitur hoc loco, Ludovicus II. Imperator, Lotharius & Carolus reges.

IN EPISTOLAM EPISCOPORUM E SYNODO APUD CARISIACUM miſſam ad Ludovicum Germaniæ regem, anno Domini DCCCLVIII.

IN MENSE NOVEMBRIO. Ludovicus, ut eſt in annalibus Pithœanis, Auguſto menſe in Galliam cum exercitu ex Germania venit. Cui ad Breonam Karolus occurrens, maxima ex parte derelictus a ſuis, pridie Idus Novembris, ut Hincmarus in epiſtola V. notat, gradum referre coactus eſt. Tumultum Breonenſem Hincmarus idem vocat, contra Gotheſcalcum. Tertio poſt menſe redintegratis copiis ad Ludovicum rediit, qui pæne jam ab omnibus deſtitutus, de pago Laudunenſi exceſſit, atque in patriam reverſus eſt. Quo vero tempore in Gallia hæſit, partem in Attiniaco palatio exegit. Quod & titulus hic declarat, & Karoli regis proclamatio adverſus Wenilonem cap. VII. In eo igitur palatio erat, cum ab epiſcopis Karoli partium ſtudioſis ſcripta eſt eodem ipſo Novembri menſe aurea hæc epiſtola. De qua Hincmarus item Karolo regi: *Et nolite negligere illa capitula, quæ ſynodus de Cariſiaco per Wanilonem & Erchanraum tranſmiſit ad hunc Attiniacum præterito anno Hludowico fratri veſtro, & me tranſmittente Hincmarus filius meus vobis dedit, quando vobiſcum in Burgundia fuit. Sed relegite illa diligenter: quia, mihi credite, plus pro vobis quam pro illo facta fuerunt.* De eadem Flodoardus lib. III. cap. XX. de Hincmari epiſtolis agens: *Item aliam de pervaſione regni fraterni, cum ceteris regni hujus epiſcopis, ad eumdem regem Ludovicum ſcribit epiſtolam epiſcopali moderatione refertam.* Quæ verba auctorem illum hujus epiſtolæ fuiſſe ſignificant. Nam de hac loqui obſcurum non eſt. Exſtant præterea Karoli regis diplomata duo: unum pro ſancto Dionyſio Compendii datum anno regni ejus XVIII. quod Ludovici fugæ diem notat XVIII. Kalendas Februarias. Alterum in ipſo fraternæ contentionis articulo editum in Magniaco vico pagi Nivernenſis, cum in eo pago copias adverſus fratrem inſtauraret. Hoc vero integrum inter analecta deſcribemus.

Tomo V. pag. 461. Ibidem. I.

Cap. I. REMIS OCCURREREMUS. Flodoardus lib. III. cap. XXI. de epiſtolis Hincmari ad Theodoricum Cameracenſem: *Item de adventu Ludovici Tranſrhenenſis, quia Remis venerit, & quid egerit, quidve præceperit.*

Cap. IV. IN COMITATU DRUDORUM. Fidelium amicorum. Incertus auctor vitæ ſancti Udalrici ſub finem: *Ideo ſæpius eum imperialibus muneribus eum viſitavit,* (Ottonem Imp.) *& drudes ſuos donis congruis ſibi complacare ſatagebat.* Quo loco drudes exponunt gratos & conſiliarios, ab antiqua voce Germanica, quæ fidem ſignificet.

Cap. VII. SICUT COMES PALATII. Tit. XLII. cap. XVII. *Adalardus comes palatii.* Quod munus erat in palatio comitis palatii in cauſis ſæcularibus, hoc idem in negotiis omnibus eccleſiaſticis præſtabat capellanus, ſive cuſtos palatii, ut ex Adalardi abbatis commentario docet Hincmarus epiſt. V. cap. XIX. XXI. Quare ad ſummum capellanum referenda hæc videntur.

Ibidem. NAM SANCTUS EUCHERIUS. De tota hac narratione, quæ Karoli Martelli memoriam infamat, libenter aſſentior cardinali Baronio, qui fabuloſam arbitratur, multiſque argumentis refelli poſſe docet: tum eo maxime quod ex vita ſancti Eucherii, ſubductis annorum rationibus, conſtet illum multo ante Karolum vitam clauſiſſe. Mihi quidem quod tam enixe fidem huic relationi adſtruere auctores nituntur, ſuſpectam ipſam facit. Ac mirum ſane, non animadvertiſſe illos, nec Flodoardum, qui eamdem hiſtoriæ ſuæ inſeruit lib. II. cap. XII. Pippinum

num in ea regem nominari, & Fulradum Pippini regis capellanum. cum exploratum ſit, Pippinum regis nomen niſi decimo poſt Karoli obitum anno, id eſt, DCCLI. non ſumpſiſſe. Quem ad annum perveniſſe Eucherium nemo ſomniavit. Sunt & alia ejus notæ ac ſaporis quibus ſuperſedeo.

Cap. XII. DOMUS REGIS SCHOLA DICITUR. Ericus monachus in epiſtola quam præfixit libris carminum de vita ſancti Germani ad Carolum Calvum Imp. de ſcholis & ſtudiis ſub illo florentibus: *Ita ut merito vocitetur ſchola palatium, cujus apex non minus ſcholaribus, quam militaribus conſueſcit quotidie diſciplinis.*

Ibidem. NECESTUDSI. Vox Hincmaro familiaris: qua uſus eſt in monitis, quæ presbyteris ſuis in ſynodo dedit anno DCCCLII. can. XIX. *Pauperibus aut quibuſlibet neceſſuoſis ſubvenire.* Item in epiſtola VII. can. XXXV.

Ibidem. NEQUE DEHONESTENT PAGENSES. Pagorum incolas. Agobardus de jure ſacerdotii ad Bernardum epiſcopum Viennenſem: *De ſervis meis propriis, aut beneficialibus, ſive pagenſibus.* Einhardus Gebuino comiti palatii, epiſt. IX. *Rogo dilectionem tuam, ut hunc pagenſem noſtrum, nomine David, neceſſitates ſuas tibi referre volentem, exaudire digneris.* Pagenſem noſtrum dixit, qui ejuſdem pagi: ut capitulorum lib. III. can. LXXIII. Comitis pagenſes dicuntur, qui in pago erant cui præerat Comes.

Cap. XIV. JUDICES VILLARUM REGIARUM. Proviſores ſeu procuratores. In vita Ludovici Pii ad annum DCCXCV. *Miſit illi*, Karolus pater Ludovico in Aquitaniam, *Richardum comitem, villarum ſuarum proviſorem: præcipiens ut villæ, quæ eatenus uſui ſerviebant regio, obſequio reſtituerentur publico.* Aut majores. Hincmarus ad nepotem: *Per judices ſeculares, Helmigarium ſcilicet mercati palatini telonarium, & Flotarium ac Urſionem villarum regiarum majores.*

Ibidem. NUTRIMENTA. Quæ alii nutrimina. Rei ruſticæ duæ potiſſimæ ſunt partes, agricultura & paſtio, ſeu nutricatus animalium. Ad culturam agri ſpectabant laborata quæ dixit; ad paſtionem, nutrimenta. Utraque ſimiliter conjungit & diſtinguit lex Karoli M. lib. II. cap. XXI. *Ut de omni conlaborato nona & decima perſolvatur: de nutrimine vero pro decima, ſicut hactenus conſuetudo fuit, obſervetur.* Et infra Tit. XLI. can. XI. *Decimæ conlaborationum & animalium.*

Ibidem. PARATAS. Manſionaticos, hoſpitia & manſiones cum expenſis. Ludovicus Pius in præcepto quod Hiſpanis ad ſe confugientibus conceſſit: *Miſſis noſtris, aut filii noſtri, quos in illas partes miſerimus, aut legatis qui de partibus Hiſpaniæ ad nos tranſmiſſi fuerint, paratas faciant, & ad ſubvectionem etiam veredos donent.* Hincmarus archidiaconis: *Non graves ſuis presbyteris in paratis quærendis, neque ducatis ſuperflue vobiſcum homines, vel veſtros proprios, vel amicos, ſeu propinquos veſtros, per quos, illos gravetis in cibo & potu, & fodro ad caballos.* Dictæ a parando. Hincmarus idem ad Laudunenſes: *Ne manſionaticos ſuis amicis, aut ſuis hominibus, a presbyteris parari faciat.*

Ibidem. MANSUARIOS. Manſorum colonos, qui manſos ad colendum inhabitant, ut tit. XXXI. can. XXI. *a manſuariis, vel ab iis qui cenſum debent.* Ab his ergo caſſicaturas & paraveredos, id eſt, carrorum equorumque ad ſubvectionem operas, extra ordinem exigi non debere docent.

Cap. XV. CUM VICINO REGE. Lothario juniore, quem Ludovicus hoc tempore Karolo ſubripere, hoc eſt, a Karoli amicitia, promiſſoque illi auxilio deducere modis omnibus nitebatur, ut eſt in proclamatione adverſus Wenilonem can. VII.

Ibidem. UNXERUNT IN REGEM. Unxerat Wenilo Senonum antiſtes, Remorum vacua tunc ſede. Karolus ipſe rex in eadem proclamatione can. III. *Sed & cum aliis archiepiſcopis & epiſcopis Wenilo in diœceſi ſua, apud Aurelianis civitatem, in baſilica ſanctæ Crucis, me ſecundum traditionem eccleſiaſticam regem conſecravit, & in regni regimine chriſmate ſacro perunxit, & diademate atque regni ſceptro in regni ſolio ſublimavit.*

Ibidem. ILLI FELLONES. Perfidi & rebelles. Dictio Gallis nota, & frequens apud feudorum regis interpretes, ut cum libro IV. cap. LVI. quærunt, an ex omni felonia, qua vaſſallus feudo privatur, dominus ſi feloniam fecerit, proprietate privetur.

IN CONCILIUM METENSE,

anno Domini DCCCLIX. celebratum.

Tomo V. pag. 477. In titulo. DE INDULGENTIA LUDOVICI. Reverſo in regnum Ludovico, & operam dante, ut Karoli fratris, ac Lotharii nepotis, animos ſuperiore ipſius expeditione offenſos ſibi reconciliaret: decreta ad illum eſt ex ſynodo Metenſi legatio epiſcoporum novem, cum mandatis ut indulgentiam illi certis legibus offerrent. Qui fuerit eventus, ſubjecta legatorum poſt reditum narratio patefaciet. Ceterum qui ſecundo loco inter archiepiſcopos nominatur Guntarius, Agrippinenſis eccleſiæ archiepiſcopus fuit; qui ſequitur Wenilo, Rotomagenſis. Inter epiſcopos vero, Hildegarius, de quo & Tit. XXIII. Meldenſis; Adventius Metenſis, Abbo Autiſiodorenſis. Reliquorum ſedes ex ſuperioribus notæ jam ſunt.

Pag. 481. C. IN WORMATIA. Eo enim e Gallia rediens conceſſerat. Annales Pithœani, DCCCLIX. *Ludovicus rex quaſi inchoante verno tempore de Gallia rediens Wormatiam venit.*

Pag. 482. A. GRIMOLDO. Abbate ſancti Galli, Ludovici regis archicapellano. Ratpertus monachus de monaſterio ſancti Galli, can. IX. *Corpus ſancti Othmari in baſilicam ſancti Galli eſt perlatum, præſente Grimoldo abbate & archicapellano regis Ludovici, & Salomone Conſtantienſis eccleſiæ epiſcopo, VIII. Kalend. Novembris, anno* DCCCLXIV. Quibus ex verbis, Salomonis etiam epiſcopi ſedem agnoſcimus. Cur autem Salomoni, & Theodorico item epiſcopo Grimoldus abbas præponatur, alia, opinor, cauſa non fuit, quam quod idem regis ſummus erat capellanus. Meminit Flodoardus lib. III. can. XXIV. litterarum Hincmari ad Grimoldum abbatem, quibus ſuggerebat, ut Ludovico ſuaderet, ne ſimilia deinceps adverſus Karolum fratrem tentaret. Sed pro Grimoldo, *Grunoldo* male eo loco ſcriptum eſt.

Ibidem. C. VESTRAM EPISTOLAM CUM CAPITULIS. Synodi epiſtolam ad legatos, quæ mandatorum capitula continebat. Atque hoc eſt ſcriptum, quod legati confirmatum obſignatumque a ſynodo ſe accepiſſe, & Ludovico relectum a Gunthario fuiſſe, aiunt.

Ibidem. DE SUO GRADU. De ſuggeſto. Libellus ſacroſyllabus concilii Francofordienſis: *Surgens venerabilis princeps de ſella regia, ſtetit ſupra gradum ſuum.* Auguſtinus de prædeſtinatione ſanctorum can. XIV. *Libri Sapientiæ qui meruit in eccleſia Chriſti de gradu lectorum eccleſiæ Chriſti tam longa annoſitate recitari.*

IN CONCILIUM TULLENSE

APUD SAPONARIAS,

anno Domini DCCCLIX. celebratum.

Tomo V. pag. 484. In titulo. IN SUBURBANO TULLENSI. Diem & locum indicat titulus proclamationis Karoli in hac ſynodo prolatæ: *Apud Tullenſem parochiam in ſuburbano ejuſdem urbis, quod dicitur Saponarias, anno* DCCCLIX. XVIII. *Kalendas Julias.* De loco item ſynodus ipſa in epiſtola ad Brittones: *Univerſalis ſynodus ex diverſis partibus ad vicinum locum Tullenſi urbi, qui dicitur Saponarias, congregata.* Habita ergo eſt paucis diebus poſt ſynodum Metenſem.

ET ITEM KAROLO. Rege Provinciæ & Burgundiæ, Lotharii junioris fratre; quem Ciſalpinæ Galliæ, id eſt, vicinæ Alpibus Galliæ, regem appellat Hincmarus ad Gerardum comitem ſcribens apud Flodoardum, lib. III. cap. XXVI. Hunc titulo ſequenti Ludovicus rex in ſacramento ſuo cum duobus fratribus conjungit: *Nepotes*

mene Hludouvicum, Hlotarium, atque Karolum. Karolus etiam noſter eoſdem nepotes ſuos vocat Tit. XXVII. ut dubium eſſe non poſſit de hoc Carolo hic agi. Quare falſum eſt quod Regino & alii tradunt, illum anno DCCCLVIII. diem obiiſſe. Veriſimilius, quod in vetere quodam chronico poſt quatuor annos exceſſiſſe dicitur: *Anno* DCCCLXII. *Karolus filius Hlotarii rex Burgundiæ moritur.* Quin ad illius quoque anni ultimos menſes perveniſſe probat Nicolai Papæ ad Lotharium regem epiſtola, IX. Kalend. Decembris, Indictione IX. hoc eſt, anno DCCCLXII. ſcripta, in qua Karoli ipſius fratris ut ſuperſtitis meminit.

Can. IV.

CUI TORTOLDUS NOMEN. Propinquus erat Wenilonis. Cujus opera cum epiſcopatum a Ludovico rege obtinuiſſet, de eo inter cetera queſtus eſt in proclamatione Karolus cap. XII. Synodus judices Tortoldo dedit. Quorum ſententia dejectus videtur fuiſſe, cum in ſynodo quæ apud Tuſiacum anno poſt hunc proximo celebrata eſt, Bajocacenſium epiſcopus interfuiſſe dicatur non Tortoldus, ſed Erchambertus.

Can. V.

JANOACENSEM. Codex Bellovacenſis *Janiensem*, quod idem eſt, ſicut Bajocacenſis Bajocenſis, & Pariſiacenſis Pariſienſis. Januam autem & Genuam illis ſæculis multi ſcribebant pro Genava, ut Janobam civitatem Gregorius Turon. lib. IV. Hiſtoriæ cap. XXXI. Et in vita ſancti Nicetii Lugdunenſis epiſcopi, Janubenſem, & Genabenſem urbem. Einhardus Genawam epiſtola XXVII. *ut ſibi liceat beneficium ſuum habere, quod ei domnus Karolus imperator dedit in Burgundia in pago Genawenſi.* [a]Ceterum hoc capitulum, quod ſextum hic numeratur, pars eſt ſuperioris. Itaque in univerſum duodecim eſſe debent. Impoſuit nobis in tota hac ſynodo exemplar Antonii Auguſtini, quod Baronius ſecutus eſt, cum in collectione noſtra ſynodorum Gallicanarum multo emendatius haberemus, quod ſuo loco, ſi Deus annuet, [b]repræſentabimus.

[a] Accommodata eſt hæc nota ad Sirmondi editionem Capitul. Caroli Calvi.

[b] Edidit inter concilia Galliæ, unde in hunc tomum tranſfuſum eſt.

Can. VI.

PROCLAMATIONIS DIPLOMA. Editum eſt jampridem a Petro Pithœo inter ſcriptores XII. coætaneos. Mutila vero eſt capituli hujus pars poſterior, atque ita reſtitui debet: *Induciæ ac dierum dilatio eſt conceſſa, & certa accuſatio per epiſcopos & ſynodicas litteras præfato archiepiſcopo eſt intimata ſecundum regulas*, &c. Exſtant hæ ſynodi litteræ ad Wenilonem: quas ſynodus Herardo archiepiſcopo commendarat, Herardus valetudine impeditus per Robertum Cenomanenſem miſit cum commonitorio, quod cum ceteris quæ ad hanc ſynodum ſpectant, in lucem proferendum erit.

Can. VII.

DE ATTONE VIRDUNENSI. Monachum in Autiſſiodorenſium cœnobio fuiſſe ſignificat. Monachi autem epiſcopi fieri, alioque transferri non poterant, ſine abbatis ſui, & proprii epiſcopi atque archiepiſcopi licentia. Quod Hincmari & Anſegiſi exempla declarant. Quid vero in Attone præteritum fuerit, non explicat: fraudi tamen id non fuit, quo minus epiſcopatum retinuerit, & cum laude adminiſtrarit, ut Bertarius teſtatur in excerpto, quod de geſtis epiſcoporum Virdunenſium eodem ſæculo ſcripſit ad Dadonem epiſcopum.

Can. VIII.

AD EPISCOPOS BRITTONUM. Qui ſe a Turonenſis metropolitani ſui poteſtate ſubduxerant. Exordium hoc nempe diuturnæ illius controverſiæ, quæ inter Turonenſem & Dolenſem epiſcopos paucis ante annis nata ſub Nomenoio, ad Innocentii uſque III. tempora perduravit. Synodi epiſtola, cujus hic mentio, ſcripta eſt ad Faſtrarium Dolenſem, Wernarium Aletenſem, Garurbrium Briocenſem, & Felicem Trecorenſem, epiſcopos, ex quibus & origo & cauſa diſcidii. Narrat enim vetus de ea re Indiculus, quem in ſancti Michaëlis in mari bibliotheca videre nos meminimus, Nomenoium e quatuor epiſcopatibus ſeptem feciſſe, tribus novis conſtitutis: uno apud Dolum monaſterium, ubi archiepiſcopi ſedem eſſe juſſerit, altero in monaſterio ſancti Brioci, tertio ſimiliter in ſancti Rabutuali, quæ ſedes fuit epiſcopi Trecorenſis. Integram narrationem [c]analectis inſeremus. Cui quidem refragari vulgo Britannicarum rerum ſcriptores non ignoro: ſed fidem illius multa magnopere confirmant: tum illud imprimis, quod Nicolaus Papa Salomoni regi ſcribit, nullam ad id tempus extitiſſe memoriam, Brittones in ſua regione ullam habuiſſe metropolim.

[c] Infra, pag. 1770. & 1771.

EXCOMMUNICATIS ETIAM. Et hic rurſum aliqua deſiderantur, quæ hoc modo reſtituenda ſunt: *Excommunicatis etiam, ſicut ſacræ decernunt regulæ, nequaquam communicent: & Salomonem commoneant, ut promiſſam fidem glorioſo regi Karolo obſervet, & ipſe, & Brittones excommunicatis communicantes, ipſi ſe*, &c. Excommunicatos intelligit illos, qui ab epiſcopis quibuſdam ob varia crimina perſtricti hac nota fuerant, ut eſt in epiſtola ſynodi ad eos ſcripta, de qua cap. ſequenti. *Ibidem.*

RELECTA SUNT CAPITULA. Sedecim numero in ſynodo Lingonenſi paucis ante diebus edita. De his plane, ſed de ſex primis potiſſimum, quæ eadem prima etiam ſunt in ſynodo Valentina, anni DCCCLV. gravis inter epiſcopos orta eſt diſceptatio, ex diverſis Gotheſcalci fautorum vel adverſariorum ſtudiis nata. Hæc igitur capitula cum a Remigio Lugdunenſi epiſcopo allata ad ſynodum fuiſſent, & poſt ſynodum a Karolo rege Hincmaro ad examinandum propoſita: Hincmarus quantopere ea improbaret, in utraque adverſus Gotheſcalcum diſputatione ſua diligenter expoſuit. Poſterioris autem operis dedicatoriam ad Karolum ab iiſdem orditur: *Nuper elapſo menſe Junio per Indictionem* VII. *anno Incarnationis Dominicæ* DCCCLIX. *dediſtis nobis quædam capitula, ſicut noſtræ dixiſtis humilitati, a Remigio reverentiſſimo Lugdunenſium archiepiſcopo veſtræ porrecta ſublimitati, jubentes ut tempore congruo de his vobis redderemus reſponſum*, &c. *Can. X.*

RODULFUM BITURIGUM ARCHIEPISCOPUM. Is abbas antea fuerat monaſterii Floriacenſis, abbatiamque tunc etiam archiepiſcopus haud legitime retinebat. Quare paulo inferius ita legendum ex codice noſtro: *Rodulfus ſubſcripſerat, qui præfatam abbatiam irregulariter retinebat, ratum & inconvulſum*, &c. *Can. XI.*

IN CONCILIUM CONFLUENTINUM,

anno Domini DCCCLX. celebratum.

BASILICÆ SANCTI CASTORIS. Monaſterii ſancti Caſtoris prope Confluentes ad Rhenum. Quem in locum, ut Nithardus lib. IV. narrat, convenerant olim, de paterni regni diviſione tractaturi, Ludovicus & Karolus iidem cum Lothario fratre Imp. *quotidie ob commune colloquium ſanctum Caſtorem petentes.* Ibi nunc pacem, quam ſuperiore anno in inſula Rheni ejuſdem fruſtra tentarant, inter ſe & cum Lothario nepote componunt. Annales Pithœani, anno DCCCLX. *Ludovicus rex, & Karolus frater ejus, nepoſque eorum Lotharius, cum primatibus ſuis in Confluente caſtello convenientes, pacem inter ſe & fidelitatem mutuam ſinguli juramento firmaverunt. Cujus ſacramenti ſeries hujuſmodi fuit*, AMODO ET QUAMDIU VIXERO, &c. integrum enim deſcribit. *Tomo V. pag. 503. Ibidem. C.*

ALTFRIDUS. Transrhenenſis epiſcopus dicitur Flodoardo, lib. III. cap. XXIII. Hildesheimenſis epiſcopus in ſynodo Moguntina DCCCXLVIII. cui interfuit. Vir inſignis, Saxo genere, e primariis Ludovici regis conſiliariis, ut ex iis etiam patet, quæ Tit. XXX. XXXIII. & XXXVI. Capitulorum narrantur, & in annalibus Pithœanis anno DCCCLXIV. atque ex Hincmari epiſtola nondum edita ad Ludovicum eumdem. Regino, DCCCLXIX. *Alfridum epiſcopum de Saxonia prudentiſſimum virum.* *Ibidem.*

FRANCO, CHRISTIANUS. *Franconis nomen addit Sirmondi editio.* Franco Tugrenſis epiſcopus Tit. XXXV. & XLIII. iterum occurret. Chriſtianus Tit. XXX. epiſcopus Autiſſiodorenſis, Abbonis ſucceſſor, atque adeo collega, cum uterque hoc anno interfuiſſe & ſubſcripſiſſe legatur ſynodo apud Tuſiacum. *Ibidem.*

WLFADUS ABBAS. Resbacenſis, opinor, quem ſynodo Piſtenſi anno DCCCLXII. interfuiſſe, unaque cum aliis privilegium ſancto Dionyſio conceſſiſſe, oſtendunt tabulæ ejuſdem monaſterii. *Ibidem.*

NEC EOS FORCONSILIABO. Tit. XXVII. & Tit. *Ibidem B.*

xxxvi. Annales Pithœani legunt *forſconſiliabo*, quomodo & ſuperius Tit. viii. ſcriptum *forſconſiliet*. Quod idem eſt, ſicut forfactum & foriſfactum idem. Ut igitur foriſfacere hominem homini dicebant, in quem ille forfactum committeret: ſic vitam vel honorem alteri, aut alterum in vita vel in honore forconſiliare, qui malo conſilio in illius vitam vel honorem machinaretur.

Pag. 506. E. ET NONNÆ. Deo devotæ ſanctimoniales, Tit. xxvii. Et in Flotildis viſionibus: *Vidit ſe in quodam ameno loco, velumque nigrum ſe ſuper caput habere. De quo cum requiſiſſet, audivit quod fieri nonna deberet.* Flodoardus lib. iii. cap. xxvii. de Hincmari epiſtolis: *Teutbergæ abbatiſſæ, pro ordinatione Avennaci monaſterii, de numero clericorum & nonnarum: ſignificans ſe diſpoſuiſſe xx. clericos, & xl. nonnas, ibidem conſiſtere poſſe.* Sic etiam appellantur in ſynodo Bonifacii anno DCCXLII. & in altera Leptinenſi. Vocabantur & nonnanes, ut in capitulis Karoli M. *De monaſteriis minutis, ubi nonnanes ſine regula ſedent, volumus ut uno in loco congregatio fiat regularis, & epiſcopi prævideant ubi fieri poſſit.* Et in ſynodo Moguntina ſub Karolo eodem cap. xx. & paſſim. Nomen ex reverentia inditum, quomodo apud Græcos calogeri monachi dicti, & calogeræ monachæ. Nonnos enim, & nonnas, nunc etiam Itali avos & avias dicunt. Quare ut hic nonnæ ſunt monachæ, ſic inter monachos etiam, eos qui priores erant, nonnos a junioribus ob paternam reverentiam vocari juſſit regula ſancti Benedicti.

Ibidem. TALEM MUNDEBURDEM. Tuitionem ac defenſionem. Ideo fere cum horum altero conjungitur. Tit. xxx. cap. v. *ſub tuitione eccleſiaſtica, & regia mundeburde.* Tit. xxxiii. *Mundeburdem autem, & defenſionem ſanctæ Romanæ eccleſiæ, pariter conſervabimus.* Et apud Marculfum in formula de mundeburde regis. Alii mundeburdum ſcribebant, ut in epiſtola Karoli majoris domus pro ſancto Bonifacio, in codice ſancti Remigii: *Et nobis ſuggeſſit, quod ſub noſtro mundeburdo, vel defenſione, eum recipere deberemus.* Et in Karoli Calvi præcepto pro monaſterio Cellenſi: *quod monaſterium ſub tuitione & mundeburdo ex longo tempore conſtat eſſe comitis prædictæ civitatis.*

Pag. 507. A. DE DEI BANNO ET DE NOSTRO VERBO BANNIVIMUS. Tit. xxvii. ſub finem: *De quibus omnes admoneri, atque omnes ex Dei banno & noſtro cavere præcipimus.* Hic bannus eſt edictum, & bannire publico banno edicere. Decretio Childeberti regis, cap. viii. *Similiter Colonia convenit, & ita bannivimus, ut unuſquiſque judex latronem ut audierit ligare faciat.* In capitulis quæ miſſis Dominicis data fuerunt a Karolo M. can. xx. *De banno domni Imperatoris, quod per ſemetipſum ſolitus eſt bannire, Id eſt de mundeburdio eccleſiarum, & viduarum, orphanorum, & minus potentum.* Quod igitur in commune vocabant aut præcipiebant, id quia banno, id eſt, publica denunciatione, indicebatur, bannus erat. Aliæ fuerunt hujus vocis ab eodem fonte notiones, de quibus poſtea ſuis locis.

Ibidem. DE SUO SIC WARNITUS. Tit. XLIII. cap. xxiv. *& ad hoc omnes warniti ſint*, id eſt, parati & neceſſariis rebus inſtructi. Quæ nunc eadem in vernacula noſtra ejus vocis eſt notio. Ut cum domum warnitam dicimus, omni inſtrumento & ſupellectile ſua ornatam atque inſtructam. Sive in hoſtem igitur, hoc eſt, in exercitum, ſive ad placita & publicos conventus, ſive ad curtem & palatium regis veniendum eſt: ſic de ſuo paratum unumquemque domo ſua progredi jubet, ut nulli gravis eſſe cogatur, atque ab omni præda & direptione abſtineat.

Pag. 508. B. ETIAM DE HONORIBUS. Beneficiis, aut dignitatibus & muneribus publicis, quibus fungebantur. Contendebat Ludovicus, ut qui a Karolo ad ipſum deſciverant, priſtinos honores reciperent, quibus ſpoliati a rege fuerant: ſed obtinere non potuit. Annales Pithœani, DCCCLIX. *Ludovicus tamen eis qui priore anno a Karolo deficientes ſui effecti ſunt, honores quos prius habuerunt impetrare non potuit. Dilata enim res eſt in proximo placito finienda.* At nunc etiam ſuſpenſa remanet.

IN CONCILIUM TULLENSE II. APUD TUSIACUM,

anno DCCCLX.

SYnodi hujus decretorum duplex fuit editio, quam utramque repræſentamus: una brevior cum epiſcoporum ſubſcriptionibus, quam priore loco poſuimus: altera prolixior, quæ ſynodica, quæ mox ſequitur, concilii epiſtola continetur, cujus auctor fuit Hincmarus Remenſis. Tom. V. pag. 507. Qua in ſynodo relecta, epiſcopi ob prolixitatem ipſius alteri breviori ſubſcripſerunt. De his ergo inter Hincmarum utrumque fuit controverſia. Nam cum ab Hincmaro patruo reprehenſus eſſet Laudunenſis, quod breviore illa uteretur, ipſe in epiſtola nondum edita ſic reſpondit: *Quod ſcripſiſtis ceterum, cariſſime frater, de ſcedula quaſi epiſcoporum diffinitionem continente in ſynodo quæ apud Tuſiacum fuerat habita, valde miratus ſum, ubi & quomodo adinveniſti; quam antequam per Hettonem clericum tuum audierim, nunquam vidi, vel nuſquam audivi: ſed nec qui modo adfuerunt epiſcopi eam ſe vidiſſe vel audiſſe dixerunt. Et ego illud non ab re admiror, ſi Harduicus epiſcopus, qui adfuit, eam ſe non vidiſſe nec audiſſe dixit. Nam ab eo illam accepi, & relegens tranſcribi juſſi.* Et iterum poſt alia. *Quod dicitis: Et miranda eſt tua prudentia, qualiter ſic placuit hanc mendacem, & in quibuſdam ſacris regulis obviantem compilationem habere & mihi tranſmitterre; quam veram ſynodi definitionem, & ſacris regulis congruentem habere, & a me qualicumque primate tuo juxta regulas ſacras tenendam & ſequendam accipere. Illam epiſtolam, quam vos in eadem ſynodo a vobis archiepiſcopali adminiſtratione dictatam recitari feciſtis, penes me habeo, & reminiſcor quia ob prolixitatem ipſius quibuſdam ſatagentibus, huic compendioſius diffinitioni collectæ ſubſcripſimus. Nam veſtram, tetraſtichum domino regi devotum premittentes, ita incipitis:* Sancta ſynodus congregata in villa Tuſiaco Tullenſis parœciæ. *In hac autem quæ incipit:* Cum in nomine Dei omnipotentis, *primum iſtud ita inchoat capitulum:* In primis igitur propter pertinaciam multorum, *&c.*

Ex provinciis xii. In epiſtola ſynodali, atque in altera ſynodi juſſu ab Hincmaro ſcripta, quatuordecim provinciæ numerantur. Pag. 505. C.

Anno Incarnationis. Ex Hincmari Laudunenſis verbis paulo ante prolatis, atque ex codice Virdunenſi, conſtat initium hujus epiſtolæ ducendum eſſe a ſequentibus verbis: *Sancta ſynodus congregata*, &c. Quare quæ præcedunt expungenda ſunt. Pag. 511. D.

Quod ſi per ſortiarias. Hunc locum ex Hincmaro Remenſi, ſed tacito libri nomine, citant Gratianus, xxxiii. Pag. 538. A. quæſt. i. *Si per ſortiarias*, & Ivo Carnotenſis, parte VIII. cap. CXCIV.

IN CONCILIUM AQUISGRANENSE III.

anni DCCCLXI.

COncilium Aquiſgranenſe III. Triplex de Lotharii & Theutbergæ conjugio habita eſt ſynodus Aquiſgrani. Tomo V. pag. 539. Priores duæ anno DCCCLX. in quarum altera regi renuntiarunt adulteram ipſam uxorem retinere non poſſe: in altera publicam Theutbergæ pœnitentiam decreverunt. Tertia hoc anno DCCLXII. in qua Lothario, ut aliud iniret conjugium, permiſerunt.

Concilio Agathenſi cap. LXXII. Eſt canon LXI. de numero eorum qui ſynodo Agathenſi poſtea ſunt adjecti, & illi tamen adſcribi jam ſolebant.

IN CONCILIUM PISTENSE,
Anno DCCCLXII. celebratum.

Tomo V. pag. 559. Pag. 660. E. REX ET EPISCOPI. Inde ſynodus regalis appellatur in privilegio de libertate ſancti Dionyſii, quia rex aderat; & ſynodus univerſalis, quia ex diverſis provinciis convenerant epiſcopi, qui privilegio eidem ſubſcribunt numero amplius XXX. Ex annorum Chriſti nota & Indictionis, Julio menſe vel Auguſto habitam colligimus, cum annus Karoli XXIII. inchoatus jam eſſet, Indictio X. nondum finita. Quod plane confirmant verba privilegii ſynodi ipſius de villa Lirado, pro ſancto Martino Turon. *Cum ſuper fluvium Sequanæ, in loco qui Piſtis dicitur, unanimiter ſacroſanctum concilium ageretur anno* DCCCLXII. & ſubſcriptio, *Data menſe Auguſto, XX. ipſius menſis.*

Ibidem. LOCUM QUI PISTIS DICITUR. Piſtas noſtri fere Piſciacum ad Sequanam eſſe tradunt. Rem incertam facit, quod pagum Pinciacenſem, ſive, ut Titulo XI. ſcriptum eſt, Pinceſiſum, ipſum eſſe non abnuunt Pixiacenſem pagum, in quo archidiaconatus eſt eccleſiæ Carnotenſis. Qui autem conſentaneum eſt, a Piſtis Pinceſiſum formari, vel tam diverſis nominibus eumdem locum deſignari? Accedit quod Aimoinus, lib. V. cap. XXXI. Karoli regis deſcribens iter ab Andegavis ad Ambianos, *per Cenomannos, & Ebroïcenſe oppidum, ac ſecus caſtellum novum apud Piſtas*, Ambianos perveniſſe ſcribit. Abſurda porro itineris illius ratio videatur, niſi Piſtas multo infra Pixiacum fuiſſe intelligamus. De Piſtis ſane conſtat, primum ad Sequanam fuiſſe. Deinde pontem & caſtellum habuiſſe. Ibi præterea ſedes aliquandiu fixiſſe Normannos, quod Titulus hic teſtatur. Et quoniam Normannos in Oſcello Sequanæ fluminis inſula reſediſſe, indicat Karoli proclamatio adverſus Wenilonem cap. V. denique diſerte affirmat Hincmarus in libello de villa Noviliaco, qui editus eſt cum Flodoardo: haud vanus fortaſſe conjector fuerit, qui Piſtas eo loco quærendas ſuſpicetur. In epiſcopatu Rotomagenſi fuiſſe, argumento eſt epiſtola Hincmari, quam Weniloni Rotomagenſi ſcripſerat, *de operariis & opera quam faciebat ad Piſtas in Sequana*, cujus meminit Flodoardus, lib. III. cap. XXI.

Pag. 562. E. CUM DRAPPIS ET CALCEAM. Drappi hodie Gallis ſunt panni. Sed ut pannos Itali vocant veſtes ipſas e panno: ita hoc loco drappos dixit veſtes e drappis. Drappos autem depannatos, veſtes uſu detritas & deraſas, qua forma item detonſos homines & delavatos dixerat, pro intonſis & illotis. Drapporum & drappalium nomen frequens apud Marculfum, & reliquos formularum auctores. Leguntur & drappæ laneæ in epiſtola Salomonis Brittonum regis ad Hadrianum II.

Pag. 563. C. FAC. FIRMITATES. Caſtella & munitiones, ut Tit. XXXI. poſt finem edicti: *Caſtella & firmitates & haias.* Pontibus enim & caſtellis Sequanam & Ligerim munire illo ſæculo neceſſe fuit propter incurſiones Normannorum. Tit. XLIII. cap. XXVI. *De caſtellis ſuper Sequanam & ſuper Ligerim ex utraque parte.* De caſtello novo apud Piſtas paulo ante dictum eſt ex Aimoino, iterumque audiemus Tit. XXXI. De ponte ſcribit Hincmarus Karolo regi apud Flodoardum, lib. III. cap. XVIII. *De opera pontis, quem rex cum ipſo, ac ceteris nonnullis fidelibus ſuis, faciebat ad Piſtas in Sequana.*

IN BANNUM N. MITTANTUR. In fiſci poteſtatem redigantur. Tit. XXXI. cap. VI. *& ſic ipſæ res illi judicio ſcabiniorum in bannum mittantur.* Hincmarus Karolo regi de Hincmaro nepote: *Quicquid de rebus & facultatibus eccleſiaſticis ad gubernandum acceperat, juſſione veſtra in bannum, quod jus lingua Latina proſcriptio confiſcandi vocatur, eſt miſſum.*

ANALECTA
Opuſculorum quæ in præmiſſis Sirmondi Notis commemorata ſunt.

I. Præceptum Caroli Calvi pro eccleſia in Magniaco vico.
II. Conſilium Hincmari archiepiſcopi de pœnitentia Pippini junioris.
III. De Nomenoii Brittonis tyrannide.

I.

PRÆCEPTUM CAROLI CALVI
pro Eccleſia in Magniaco vico pagi Nivernenſis.

IN NOMINE *ſanctæ & individuæ Trinitatis.* KAROLUS *gratia Dei rex.*

SI fidelium noſtrorum aurem celſitudinis noſtræ petitionibus commodaverimus, morem prædeceſſorum noſtrorum parentum regum ſcilicet exercebimus. Igitur notum ſit omnibus fidelibus ſanctæ Dei eccleſiæ, præſentibus ſcilicet atque futuris, quia in conflictu altercationis fraternæ, quando me notiſſima concertatio agebat, ut vires reſiſtendi penes me reſtaurarentur in fratrem, Nevernenſem comitatum deveni apud Magniacum vicum, ubi corpus ſacratiſſimum beati Vincentii confeſſoris Chriſti memorabili veneratione percolitur: ibique munificum largitorem Deum in ejus commemoratione adorans deprecatus ſum, ut ejus ſuffragiis munimen divinæ protectionis adipiſcerer, quatenus per ſuam exoptabilem interceſſionem tranquillitæ proſperitati reſtituerer. Quin vero ſub ſpe talis adſecutionis votis me obligavi ibidem, ac beneficia temporalia conferre ejus miniſtris perſeveranter promiſi. Quocirca percepta quiete, potituſque victoria, ut ſpes anhelabat, libuit perquirere dotem ipſius eccleſiæ, ſcire volens, utrum ſeriem ejuſdem tenoris haberet, quam avus memorabilis noſter Karolus quondam Imperator cunctis vicis fieri ſtatuit: quam noſtris obtutibus delatam, reperimus a jam dicto tenore alienam exſiſtere, ſcilicet per diminutiones aliorum beneficiorum ceſſiſſe poteſtatibus res quondam ibidem delegatas. Tunc placuit nobis, res pariter collectas per auctoritatis noſtræ conſcriptionem ibi redintegrare, quæ abſtractæ inde fuerant, cum iis quæ ibi perdurabant, & per diviſibilia exercitia tres inde diviſiones fieri: unam in uſu ſalutaris ſacrificii, ac reparationis eccleſiæ, alteram ad luminaria adminiſtranda, tertiam ad uſus neceſſarios clericorum ibi deſervientium excolendos. Quas quindecim manſis & colonicis quatuor, quæ ſolvunt in cenſum denarios duodecim, ibidem, ſolidos quatuor fieri ſtatuimus, quos a noſtris noſtrorumque fidelium uſibus ex comitatu Nevernenſi abſtraximus, & in honore omnipotentis Dei, necnon & veneratione ſanctorum ejus Nazarii & Vincentii, quorum reliquiæ ibi venerantur, ſicut antiquitus exſtiterat, reſtaurando ibi contulimus: quemadmodum in altero auctoritatis noſtræ præcepto, quod de eadem ratione ad preſbyterii honeſtatem fieri juſſimus, reperiri poteſt, permanente in ſuo ſtatu ratione preſbyterii ex ſuo beneficio ibi collato. Volumus etiam matri eccleſiæ Nevernenſi omnia hæc ſint ſubjecta, ſub noſtraque immunitate poſita, & nullius oneris cultum alii ibi exerceant, ſed ſub tutela præſulis ejuſdem loci ordinata conſiſtant: ubi anni orbita redeunte, libram ceræ in cenſum in feſtivitate ſancti Cyrici publice perſolvant. Quapropter volumus, ut nullus comes, nullus judex, nulla oppoſita perſona, exinde quidquam exigere præſumat, nec cenſum, nec paratam, nec aliquod obſequium ſervitutis, ſed jam dictæ matri eccleſiæ tali ordine deſervire. Et liceat Adalardo preſbytero, cujus labore & ſtudio hoc agimus, ſuiſque ſucceſſoribus, memoratas res quiete poſſidere, & abſque obſtaculo alicujus impeditionis perpetualiter tenere & ordinare: ut

Digitized by Google

pro incolumitate mea, & conjugis ſoboliſque proſperitate, beatus Vincentius, in cujus commemoratione agitur, ante Deum pacis precator adſiſtat. Sed & hoc cunctis catholicis orthodoxa religione viventibus notum manere volumus, quia pro ſtudio laboris & conſtructionis, quod eidem loco Adalardus presbyter impendit, licentiam conceſſimus, ut nullus ſe opponat ſucceſſor, qui jam dictæ eccleſiæ ſacerdos ſubrogetur poſt ejus obitum, niſi quem in vita ſua ipſe elegerit, & vice ſua miniſtrum conſtituerit, aut ex parentela progeniei ſuæ, aut quemlibet alium, quem ad id peragendum idoneum providerit. Ipſi quoque a nullo temporale donum acquiratur, niſi ſoli Deo, cui ſervitio fungi unicuique ſacerdoti convenit. Et ut noſtræ largitionis præſens auctoritas firmior habeatur, & diligentiori obſervatione cuſtodiatur, annuli noſtri impreſſione ſubterſignari juſſimus.

R
Signum Karoli K O S glorioſiſſimi regis.
L

Datum XIII. Kalendas Januarias, Indict. VI. anno XVIIII. regnante Karolo glorioſiſſimo rege. Actum in Magniaco in Dei nomine feliciter.

II.

CONSILIUM
HINCMARI ARCHIEPISCOPI.

De pœnitentia Pippini junioris, olim regis Aquitaniæ.

Libro XII. epiſt. XXXII. SAnctus Papa Gregorius in decretis ad Felicem Sicilienſem epiſcopum: *Progeniem ſuam unumquemque, uſque ad ſeptimam obſervare decernimus generationem*, &c. Item in decreto ſynodali ante beati Petri corpus: *Si quis de propria cognatione, vel quam cognatus habuit, duxerit uxorem, anathema ſit*, &c.

SANCTUS SIRICIUS Papa in decretis ſuis de apoſtatis monachis: *Cap. VI.* *Has*, inquit, *impudicas, deteſtabileſque perſonas, a monaſteriorum cœtu, eccleſiarumque conventibus eliminandas eſſe mandamus*, &c.

IN HOC CAPITULO ſtat modo Pippinus, & in alio *Cap. III.* capitulo quod de apoſtatis idem Siricius decrevit. Quia vero nunc dicit ſe pœnitere de præteritis malis, quia habitum & profeſſionem ſuam deſeruit, & ſacramentum quo ſe conſtrinxit graviter violavit; & quia cum paganis ſe junxit & profitetur ſe ad ſuam profeſſionem & habitum velle redire: quoniam illius cauſa ſynodali diffinitione atque judicio decreta fuit, ſi tempus & locus permitteret, ſynodali judicio immutari debuerat. Nunc autem quia hinc judicium, & hinc nos circumſtat miſericordia: pro judicio ſynodali nobis ſequenda ſunt quæ a ſede Apoſtolica, & per ſynodalia judicia ſunt diffinita: dicente beato Leone, quia *in diſpenſandis Dei donis non debemus* *Epiſt. XCI. ad Theodorum.* *eſſe difficiles, nec accuſantium ſe gemitum lacrymaſque negligere, cum ipſam pœnitendi affectionem ex Dei credamus inſpiratione conceptam, dicente Apoſtolo*: Ne forte *2. Tim. 2.* det illis Deus pœnitentiam, ut reſipiſcant a diaboli laqueis, a quo capti tenentur ad ipſius voluntatem. Et item idem in decretis ſuis dicit: *Propoſitum monachi proprio* *Epiſt. XCII. ad Ruſtic. cap. XIV.* *arbitrio aut voluntate ſuſceptum deſeri non poteſt abſque peccato. Quod enim quis vovit Deo, debet ei reddere. Unde qui relicta ſingularitatis profeſſione ad militiam vel ad nuptias devolutus eſt, publicæ pœnitentiæ ſatisfactione purgandus eſt. Quia etſi innocens militia, & honeſtum poteſt eſſe conjugium, electionem meliorem deſeruiſſe, tranſgreſſio eſt.* Et ſequendum eſt de eo Leonis capitulum, *Ibidem, cap. XIX.* quo dicit: *Si convivio ſolo gentilium & eſcis immolatitiis uſi ſunt, poſſunt jejuniis & manus impoſitione purgari, ut deinceps ab idolothytis abſtinentes, ſacramentorum Chriſti poſſint eſſe participes. Si autem idola adoraverunt, aut homicidiis vel fornicationibus contaminati ſunt, ad communionem eos niſi per pœnitentiam publicam non oportet admitti.* Et Nicæni canones de his qui præter neceſ- *Can. XI.* ſitatem prævaricati ſunt qualiter pœniteant dicunt. Quia vero, ut audivi, paralyſi ſolet Pippinus percuti, ſequenda eſt de illo ſententia magni Leonis, quæ dicit: *His qui* *Epiſt. XCI. ad Theodorum.* *in tempore neceſſitatis, & in periculi urgentis inſtantia, præſidium pœnitentiæ, & mox reconciliationis implorant, nec ſatisfactio interdicenda eſt, nec reconciliatio deneganda: quia miſericordiæ Dei nec menſuras poſſumus ponere, nec tempora diffinire, apud quem nullas patitur veniæ moras vera confeſſio, dicente Dei ſpiritu per prophetam*: Cum ingemueris, tunc ſalvus eris: *& alibi*: Dic *Iſai. 30, 15. ex Græco.* tu iniquitates tuas prior ut juſtificeris: *& iterum*, quia *Iſai. 43, 26. ex Græco.* apud Dominum miſericordia, & copioſa apud eum redemptio. Et Innocentius dixit: *De pœnitentibus, qui ſi-* *Epiſt. 1. ad Decentium.* *ve ex gravioribus, ſive ex levioribus pœnitentiam gerunt, ſi nulla interveniat ægritudo, quinta feria ante Paſcha eis remittendum, Romanæ eccleſiæ conſuetudo demonſtrat. Ceterum de pondere æſtimando delictorum ſacerdotis eſt judicare, ut attendat ad confeſſionem pœnitentis, & ad fletus atque lacrymas corrigentis: ac tum jubere dimitti, cum viderit congruam ſatisfactionem. Sane ſi quis in ægritudinem inciderit, atque uſque ad deſperationem devenerit, ei eſt ante tempus Paſchæ relaxandum, ne de ſæculo abſque communione diſcedat.* Plura ſunt alia, quæ hinc poſſumus colligere, niſi iſta crederemus poſſe ſufficere. Unde quantum mihi videtur, non præjudicans ſynodali ſententiæ de Pippino decretæ, ſed confiſus de Dei miſericordia, qui per Apoſtolum ſuum dicit, *ut ſuperexaltet* *Jacob. 2. 13.* *miſericordia judicium*, & de caritate confratrum noſtrorum, & de auctoritate ſacrorum canonum, & Pontificum Romanorum, exhortandus eſt Pippinus, ut puram confeſſionem de omnibus peccatis ſuis, quæ ab ineunte ætate perpetravit, ſecrete faciat: quia forte talia fecit, quæ turpe eſt etiam in publicum dicere. Et de hoc quod ſuum habitum dimiſit, & ſe perjuravit, & quia cum paganis ſe junxit, (de qua ſua conjunctione multa mala ſunt perpetrata) coram eccleſia inter publice pœnitentes ſe lacrymabiliter accuſet, & pœnitentiam & reconciliationem humiliter petat: & de omnibus quæ vel ſecrete confeſſus fuerit, vel publice ſe accuſaverit, per manus impoſitionem epiſcopalis auctoritatis publice reconcilietur, & reconciliatus tonſuram clericalem accipiat, & habitum monaſticum recipiat, & profiteatur ſe de cetero ſervare quæ expetit & expedit, & ſic communionem ſacri altaris recipiat. Reconciliatus autem benigne tractetur, ut tali loco ſub libera cuſtodia miſericorditer cuſtodiatur, & cuſtodes monachos ac bonos canonicos habeat, qui eum exhortentur, & quorum doctrina & exemplo bene de cetero vivere, & præterita peccata plangere diſcat: & quorum providentia, & loci convenientia, ita cuſtodiatur, ut ad priſtinum vomitum redire nequeat, etiamſi diabolo ſuadente voluerit: & recidivum ſcandalum per eum in ſancta eccleſia & in iſta Chriſtianitate oriri non poſſit. Accipe, frater & fili, iſtam rotulam; ſed & illam de cognatione non conjungenda: & porta illas domno regi, & relege coram illo. Et de iſta fac ſecundum illius conſilium & commendationem: & de illa cognatione non conjungenda, per ejus conſilium & auxilium ſequere ſacras auctoritates tibi directas. Providentia de Pippino non eſt negligenda, & ut certi ac fideles cuſtodes illi adhibeantur ſatis eſt procurandum: nec obliviſcendum quod de eo in monaſterio ſancti Medardi accidit, & quod de Karlomanno in Corbeia evenit. Nam quod factum eſt, adhuc fieri poteſt.

III.

DE NOMENOII BRITTONIS
TYRANNIDE.

Quomodo Nomenoius tyrannus Brittonum de quatuor Epiſcopatibus fecit ſeptem, tempore Karoli Calvi regis Francorum.

NOmenoïus valde ſuperbus urbem Nammeticam, Redonicam, ac etiam Andegavenſe territorium, & Cenomanenſe uſque Medunam invaſit. His autem urbibus & territoriis nominatis in ſua ditione aſſumptis, ſuperbior extitit & potentior. Contemptoque omnino ju-

re Francorum regio, regem ſe fieri poſſe exiſtimavit. Multiſque artibus, ut doloſus & fraudulentus, perquirens quibus id modis aſſequeretur, reperit ut epiſcopos totius ſuæ regionis aliqua ſeductione expelleret, & alios conceſſione ſua conſtitutos in locis illorum ſubrogaret : ſicque facile conceptam tyrannidem poſſe perficere excogitavit. Æſtuante vero principe, & plurima eviſcerata facie ſecum animo revolvente, quomodo conceptum ſcelus perpetrare poſſet : tandem invenit unum ex complicibus ſuis, qui ſe circumvenire poſſe epiſcopos, & abſque ulla examinatione & purgatione aliqua infamari & damnari fateretur. Quod audiens tyrannus, lætus efficitur, multa ei ſpondens, ſi dictis facta compenſaret. Miniſter itaque doli convocans Britannos epiſcopos : Scitote, inquit, domini ſacerdotes, unum me vobis cauſa ſalutis veſtræ pandere myſterium, quod audierim a ſecretis principis : quia niſi epiſcopi ſe reos ex eis quæ eis objicerentur eſſe audiente conventu præſulum, quos aliunde a diſcuſſione reatus ipſorum dux invitaverat, profiterentur, nec eos lateret ſine dilatione capite plectendos ſore. Quo audito epiſcopi conſternati animo præter Dei & eccleſiæ leges omnia ſe profiteri quæ malignus perſuadebat, antequam morte multarentur, promiſerunt. In craſtinum autem evocans princeps in monaſterio ſancti Salvatoris ſynodum epiſcoporum atque procerum, adhibuit teſtes falſiſſimos pretio conductos adverſus Subſannum Venetenſem, Salaconem Aletenſem, Felicem Coriſopitenſem, Liberalem Oximenſem, epiſcopos; qui dicerent eos pretio in eccleſia intruſos, muneribus ſæpe ſacros ordines fuiſſe largitos, & omnibus criminibus obnoxios fore. Cumque reticerent epiſcopi repentino mortis metu perculſi, requiſiti ſunt a conventu, utrum vera eſſent quæ opponebantur. Qui ita ſe habere profeſſi ſunt. Depoſitiſque in concilio virgis & annulis Pontificalibus, Gallias petierunt, ad Karolum ſe conferentes. Nomenoïus vero patrato ſcelere pſeudoëpiſcopos conſtituit loco ipſorum. Cogitans autem epiſcopos, quos elegerat, a metropolitano Turonenſi benedictionem minime poſſe conſequi, nec acceſſum ad eum metu regis habere, ex quatuor epiſcopatibus ſeptem compoſuit. Quorum apud Dolum monaſterium unum conſtituit, quem archiepiſcopum fieri decrevit. Monaſterium vero ſancti Brioci ſedem conſtituit epiſcopalem. Similiter etiam ſancti Rahotuali. Hos tres uſurpatitios epiſcopos inſtituit, ceteris quatuor in antiquis urbibus derelictis. Provincia itaque Turonenſi ita reciſa, Nomenoïus Dolo monaſterio epiſcopos ſuos congregans, ſe in regem ungere fecit.

IN CONCILIUM TRICASSINUM II.

anni DCCCLXXVIII.

Concilium Tricaſſinum II. In digerendis actis decretiſque hujus concilii difficile fuit ſtatum ordinem tenere, tum quia ex diverſis locis congeſta ſunt, tum quia non eumdem ordinem tradunt qui res in eo geſtas commemorant. Conſentiunt tamen de Lantberti & Adalberti, qui eccleſiam Romanam & Pontificem vexabant, excommunicatione actum fuiſſe primo loco. Quare hinc etiam orſi ſumus.

Paſcaſius epiſcopus. Nomen loci cui præfuit, in ceteris exemplaribus omiſſum, in uno tandem offendimus, & Amerinum epiſcopum fuiſſe didicimus. *Pag. 197. E.*

Coronatus Ludovicus. Ludovicum Balbum jam ſuperiore anno regem coronarat Hincmarus archiepiſcopus, ut videre eſt in actis illius coronationis poſt capitula Caroli Calvi. Nunc iterum a Papa coronam expetiit, exemplo Pippini abavi ſui, quem a Bonifacio primum archiepiſcopo, deinde iterum a Stephano Papa regem coronatum meminerat. Sunt autem, qui Ludovicum ab Joanne coronam hoc loco non regni, ſed imperii, ſuſcepiſſe putent. Inde enim Ludovicum Balbum inter imperatores plerique numerant tum exteri, tum noſtri etiam ſcriptores. Quod mirum certe mihi, falſumque ſemper viſum eſt : cum Joannes ipſe Papa in epiſt. XLVII. & in aliis quas ad Ludovicum poſtea ſcripſit, ipſum regem non imperatorem vocet : in epiſtola LXXI. ad Ludovicum & Carlomannum Ludovici Balbi filios, Caroli Calvi nepotes, Carolo eorum avo imperatoris nomen tribuat, Ludovico patri nomen regis, imperatorem haud dubie appellaturus, ſi imperator fuiſſet; eodemque modo Hincmarus in epiſtolis, quarum meminit Flodoardus, lib. III. cap. XIX. fratres iſtos reges Ludovici regis, non imperatoris, filios nominet. Quid quod Ludovici ipſius Balbi, ut alia omittam, diploma exſtat pro eccleſia Nivernenſi, IV. Idus Septembres, hoc eſt, triduo poſt coronationem iſtam Trecis datum, in quo non alium ſe quam regem vocat his verbis, *Ludovicus miſericordia Dei rex!* Rex ergo fuit; non imperator : imperatoris vero titulum, antiquis ignotum, alii poſtea temere affinxerunt. *Pag. 204. A.*

INDEX
RERUM AC VERBORUM MEMORABILIUM, IN NOTIS SIRMONDIANIS.

A

ABbas Ludovicus. 1758.
ACCEPTUS Forojulienſis epiſcopus. 1698.
ADO. *Vide*, Viennenſium.
Agitatores. 1686.
Agrippinenſe Concilium quando celebrari potuerit. 1694.
Aletenſis *(S. Malo:)* epiſcopus Salaco. 1771. Wernarius. 1763.
ALTFRIDUS Hildesheimenſis epiſcopus. 1764.
* Amentibus baptiſmus & euchariſtia an dari debeant. 1717.
ANGELRAMNUS Metenſis, archiepiſcopus. 1756.
Apoſtatæ a religioſæ vitæ profeſſione. 1736. Apoſtatæ quomodo recipiendi. 1690. Apoſtatis negata in fine communio, ſi eam in infirmitate tantum petierint, 1729.
Aquenſis eccleſia olim ſub Arelatenſi. 1756.
Aquilimenſium, hoc eſt, Engoliſmenſium epiſcopus. 1750.
Aquitani a Gallis diſtincti. 1704.
Arauſicani I. Concilii canon ſecundus. 1714. * Explicatur. 1715.
Archicapellanus regis, abbas, epiſcopis præponitur. 1762.
Archiepiſcopus abbatiam haud legitime retinens, in qua prius abbas fuerat. 1764.
Arelate in provincia Viennenſi. 1699. 1700. Arelatenſes inter & Viennenſes epiſcopos controverſia. 1727. Arelatenſi archiepiſcopo conceſſæ Eccleſiæ ſuffraganeæ novem. 1756. Arelatenſis ut in utraque provincia ordinandi poteſtatem habeat, Narbonenſi & Viennenſi. 1705. 1706.
Arelatenſis epiſcopus Patroclus. 1706. 1707.
Arelatenſi ſynodo quot epiſcopi interfuerint. 1691.
Ariminenſe Concilium. 1695. 1696.
Arreptitii ne ordinentur : ordinati ne miniſtrent. 1718.
Aventicum, ſedes epiſcopalis, Lauſanam tranſlata. 1750.
Auguſtenſis *(in Pedemontio)* epiſcopus Gratus. 1752.

Autiſſiodorenſis ſynodi tempus. 1748. 1749.

B

BAjocacenſis, *pro* Bajocenſis. 1763.
Bannus Dei & regis. 1765. In bannum mitti. 1767.
Baptizatus in vigilia Natalis Domini Clodoveus Rex. 1740.
Beneatnenſis, qui hodie Laſcarenſis, epiſcopus. 1750.
BENENATUS Elnenſis. 1751.
Bigami. *Vide*, Digami.
BONOSUS Naïſſi in Dacia epiſcopus. 1735. Bonoſiaci. 1734. 1735.
S. BRIOCI monaſterium. 1771. Briocenſis epiſcopus Garurbiius. 1763.
* Britonum epiſcopi, qui ſe a metropoli Turonica ſubduxerant. 1763.
Burgundiæ rex Karolus. 1763.

C

CÆLESTINI nomine citati ſolitæ Sedis Apoſtolicæ auctoritates. 1710.
Calogrææ monachæ. 1765.
Calumniatorum pœna. 1689.
Canonum epitome ab Hadriano Papa. 1753.
Carragii. 1749.
Cariſiacum, *Creſſy ſur Serre*. 1759.
CAROLUS MARTELLUS. De eo fabula. 1760. 1761.
S. CASTORIS monaſterium prope Confluentes ad Rhenum. 1764.
Catechumenus a baptiſterio arceatur. 1719. Et in domeſticis etiam orationibus. 1719. Catechumenis Evangelium explicetur. 1718.
Cauſa finita. *Vide*, Donatiſtarum. 1692.
Cauſæ omnes majores eccleſiaſticæ, & epiſcoporum judicia, antiqua Apoſtolorum, eorumque ſucceſſorum, atque canonum auctoritas, Apoſtolicæ Sedis diſpoſitioni reſervavit. 1701. *ex tomo* I. *pag.* 563. D.
Cervolo facere. 1749.
CHELIDONIUS Veſontionenſis. 1723. 1724. 1725.
CHILDEBERTI regis anni. 1746. 1748.
CHLOTARII regis filiorum anni. 1747. 1748.
de Chorepiſcopis. 1713.
Chriſma per quos presbyteri eccleſiarum petere debeant ab epiſcopo. 1722. Chriſmatio gemina. 1715.
Chriſtiani alii & credentes, alii fideles. 1687. Chriſtiani fiebant manuum impoſitione. 1686. 1687.
Chriſtiani olim, dum principes pagani fuerunt, cur a publicis adminiſtrationibus abſtinerent. 1687.
CHRISTIANUS Autiſſiodorenſis. 1764.
CHUONRADUS nobiliſſimus. 1758.
Clerici ne loca dimittant in quibus ordinati ſunt. 1690. Clericus ab eccleſia ſua ne diſcedat. 1734.
Clerici ne ad judices ſæculares pertrahantur, ſed epiſcopali audientiæ reſerventur. 1711. Clericis ab epiſcopo ſuo licet ad ſynodum provocare. 1723.
Clericis quarum feminarum familiaritas ſit interdicta. 1732. Clerici incontinentes, quomodo plectendi. 1702.
CLODOVEUS rex baptizatus in vigilia Natalis Domini. 1740. Primus omnium in Eccleſia Catholicus rex fuit. 1741.
COMMODIANI verſus. 1738.
Communicari non ſolet cum mortuis, quibuſdam in vita communio non fuit. 1730. 1734.
Communio in fine quibus negata. 1697. 1698. quibus conceſſa. 1701. *Vide*, Apoſtatis.
Communio peregrina. 1713.
Concilia bis in anno. 1713. quomodo indicenda. 1720. 1742. Duo genera presbyterorum ſolebant venire ad concilia. 1691.
CONCORDII Arelatenſis epitaphium. 1698.
Confeſſorum litteræ. 1688.
Confirmandi per manuum impoſitionem qui a Novatianis & Donatiſtis ad Eccleſiam veniunt. 1701. Confirmantur qui ab hæreticis veniunt ad Eccleſiam. 1714. 1715.
Conjungentibus, id eſt, convenientibus. 1755.
Converſi & converſæ conjuges. 1720. 1732.
Coriſopitenſis (*Quimper-Corentin*) epiſcopus Felix. 1771.
Correctus & Corrector provinciæ. 1683.
Credulitas pœnitentiæ. 1733.
Crimina mortalia, quæ. 1698.
Curiales ne ordinentur. 1701.
S. CYRICI feſtivitas Nivernis. 1768.

D

DEvotæ, virgines Deo ſacræ. 1697.
Diaconæ, ſive Diaconiſſæ. 1719. 1720.
* Diacones Urbici. 1689.
Diaconi, miniſtri presbyterorum, ut epiſcoporum. 1738. Diacono inter presbyteros ſedere, aut illis præſentibus euchariſtiam dare, &c. non licet. 1734. Diaconus Miſſam celebrare auſus. 1689.
Diacones conjugati: de his, quæ ſancita. 1719.
Digami ne ordinentur, 1697. 1701. 1719.
Dolenſis epiſcopus Faſtrarius. 1763.
DOMITIANUS Genavenſis. 1752.
Donatiſtæ ad Imperatorem appellarunt. 1692. 1693. Donatiſtarum cauſa finita apud Conſtantinum Imp. 1692. Donatiſtarum pertinaciæ ceſſit Imperator. 1685.
Drappi, Drappæ laneæ. 1767.
Drudi, & Drudes. 1760. * Vox antiqua Germanica. *Ibidem*.

E

EBredunenſis Eccleſia olim ſub Arelatenſi. 1756.
Eccleſia. Qui ad Eccleſiam confugiunt. 1716.
ELAFIUS Rotomagenſis. 1745.
Eligendi tres ab epiſcopis, ex quibus clerici & primores civitatis unum eligant ordinandum. 1737.
ELIGII Noviomenſis ſermo inter Auguſtinianos. 1749.
Energumenis an dari debeat euchariſtia. 1717. 1718. an catechumenis baptiſmus. 1718.
Epiſcopi a tribus ſaltem ordinandi. 1690. Epiſcopis duobus, qui ſoli epiſcopum ordinarant, quæ pœna irrogata. 1712. 1719.
Epiſcopo ægrotante alius ne ordinetur. 1725. Epiſcopus propter infirmitatem non debet presbytero committere, quæ ſunt propria epiſcopi. 1720.
Epiſcopi defuncti exſequiæ a vicino epiſcopo fiant. 1713.
Epiſcoporum cauſæ. Maximum Valentinum intra provinciam judicandum decernens, ſynodum die præfixo congregari jubet, & ſententiam ſive in præſentem, ſive in abſentem, proferri. 1707. *Vide*, Cauſæ.
Epaona ubi ſit. 1743.
ERIGENA SCOTUS. 1759.
* Euchariſtia an dari debeat amentibus. 1717. an energumenis. 1717. 1718.
EUCHERIUS Lugdunenſis. 1720.
Eunuchi. 1733.
EUPHRATAS Agrippinenſis. 1693. 1694.
Excommunicati ab aliis, ab aliis non recipiantur. 1717. Excommunicatorum cauſæ in ſynodo diſcutiebantur. 1717.
Excommunis. 1747.
Exorciſtæ ubi a primis nuptiis arcebantur. 1740.
de Expoſitis. 1723.
EXUPERANTIUS presbyter. 1700.
EXUPERIUS Toloſanus. 1702.

F

FAculas accendunt pagani. 1735.
FASTRARIUS Dolenſis epiſcopus. 1763.
FAUSTUS. Sanctus Fauſtus epiſcopus. 1745.
FELIX Coriſopitenſis, epiſcopus. 1771.
FELIX Trecorenſis epiſcopus. 1763.
FELIX Trevirenſis, ab Ithacianæ partis epiſcopis ordinatus. 1700.
Fellones, rebelles. 1761.
Firmitates & haiæ. 1767.
FLAVIUS Rotomagenſis, idem Elafius. 1745.
FLODOARDI locus emendatur. 1762.
FLORUS diaconus Lugdunenſis, auctor libri adverſus Joannem Scotum. 1710.
FLOTILDIS viſiones. 1765.
Forconſiliare, forſconſiliare. 1765.
Formatæ epiſtolæ. 1704. 1721. 1722.
Forojulienſis (*Fréjus*) epiſcopus Acceptus. 1698.
* Francofordienſis Concilii canon ſe-

cundus exponitur. 1754. 1755.

G

GAlliæ & quinque provinciæ. 1696. Galliæ & ſeptem provinciæ. 1704.
GABURBRIUS Briocenſis epiſcopus. 1763.
Geneva. Januacenſis, *pro* Genevenſis. 1763. Genavenſis epiſcopus Domitianus. 1752.
GENNADII, ut ferunt, liber de Eccleſiaſticis dogmatibus. 1747.
S. GERMANUS Autiſſiodorenſis. 1724.
Gothia dicta, Narbonenſis provincia. 1751.
Gradus, ſuggeſtum. 1762.
GRATUS Auguſtenſis epiſcopus. 1752. *in Pedemontio.*
GRIMOLDUS Ludovici regis archicapellanus. 1762.
GUNTRAMNI regis anni. 1747. 1749.

H

HAbitus clericorum. *Vide*, Veſtes.
HEROS Arelatenſis. Eum acerbe traducit Zoſimus Papa. 1705.
HETTI Trevirenſis epiſtola ad Frotarium Tullenſem. 1757.
HILARIUS Arelatenſis. 1709. 1714.
HILDEBALDUS Colonienſis. 1756.
HINCMARUS Remenſis arguitur. 1699.
Hiſtrionibus neganda communio. 1686.
HONORATUS Arelatenſis. 1708.
Honores, beneficia, dignitates. 1765.

J

JAnuenſis *&* Januacenſis, *pro* Genevenſis. 1763.
Imaginarius ordo. 1747.
Indictionum apud Gallos & apud Romanos diverſum exordium. 1747. 1748.
INGENUUS Ebredunenſis. 1728.
Intrinitæ. 1747.
JOANNES ERIUGENA. 1759.
Jocticos facere. 1749.
Ithacianæ reliquiæ in Galliis. 1700.
Judæis quæ interdicta eſſent. 1711. 1712.
JULIANUS POMERIUS. *Vide*, Proſpero.
Juſtianenſis ſynodus unde dicta. 1745.

L

LAZARUS in Taurinenſi Concilio. 1705.
LEO Bituricenſis. 1731.
LEONTIUS Forojulienſis. 1726.
LEPORII libellus. 1710. 1711.
Leptini. 1753.
Liberalis epiſcopus Oximenſis. 1771.
Lirinenſe monaſterium olim ad Forojulienſem epiſcopatum pertinuit. 1740.
Lotharingia a quo Lothario eſt appellata. 1760.
LUCIFER Calaritanus. 1703.
LUDOVICUS Balbus non Imperator, ſed Rex fuit. 1772.
Lugdunenſe Concilium ſub Gundebaldo Burgundionum rege. 1741.
S. LUPUS Trecenſis. 1724.

M

MAGENARDUS Rotomagenſis. 1756.
Magiſtratus olim Chriſtiani cur non gererent. *Vide*, Chriſtiani.
Magniacus vicus pagi Nivernenſis. 1768.
Manſuarii, qui manſos ad colendum inhabitant. 1761.
Manumiſſi. 1736. Manumiſſiones. 1716.
Manuum impoſitione Chriſtiani fiebant. 1686. Manus impoſitio ad confirmationem. 1687.
Matrimonium cum gentilibus. 1688.
Metenſis archiepiſcopus Angelramnus. 1756.
Miniſtri, ſubdiaconi. 1686. diaconi. *Ibidem*. 1730.
Miniſtrant eccleſiæ etiam epiſcopi. 1686.
Monachi fieri non poterant epiſcopi, ſine abbatis & proprii epiſcopi licentia. 1763.
Mortalia crimina, quæ. 1698.
Mundeburdis, mundeburdus. 1765.

N

NArbonenſi eccleſiæ metropoliticum jus reſtitutum. 1707. 1725.
S. NAZARII reliquiæ in vico Magniaco. 1768.
Neceſtuoſi, *neceſſiteux*. 1761.
Neophytus. 1732.
Nicæna II. ſynodus dicta Conſtantinopolitana. 1755.
* NOMENOII Britonis tyrannis. 1770. * Epiſcopatus tres novos conſtituit. 1763. 1771.
Nonnæ. 1765.
NOVATIANI aſperitas. 1702.
Novellæ Valentiani cum Theodoſianis confuſæ. 1726.
Nutrimenta, nutrimina, nutricatus animalium. 1761.

O

OBlationes defunctorum qui retinent, excommunicentur. 1722.
Obmuteſcentibus dari debet baptiſmus & pœnitentia. 1717.
Obſervare, id eſt, officium implere. 1739.
Ordinationes quando celebrandæ. 1725. ſabbato, an Dominica. 1725. Ordinati a presbytero vel diacono, qui ſe epiſcopos eſſe mentirentur. 1729. Ordinationes per ſaltum. 1706. Ordinati & ordinantes illicite qua pœna multati. 1700.
* Ordines inferiores, ut ſubdiaconatus, conferre permiſſum nonnullis abbatibus. 1729.
Oximenſis (*S. Paul de Leon*) in Britannia minore, epiſcopus Liberalis. 1771.

P

PAgenſes, Pagenſis noſter. 1761.
Paratæ. 1761.
Paſcha Dominica. 1683. Paſcha uno eodemque die celebrandum. 1686. De Paſchate conſultus Marcianus Imp. 1731.
PATROCLUS Arelatenſis. 1706. 1707.
PATRUINUS epiſcopus Hiſpanus; ſed cujus ſedis, diſceptatur, 1703.
PAULIANISTÆ. 1734.
Peccata tantum publica publice caſtiganda. 1702.
PELAGIANI Catholicis permiſceri ſolebant. 1711.
Peregrina communio. 1713.
Peregrini epiſcopi. 1690. 1721. 1722.
PIPPINI regis anni. 1753.
PIPPINI junioris, olim regis Aquitaniæ, pœnitentia. 1769. 1770.
Piſtæ. Locus qui Piſtis dicitur. 1766. In epiſcopatu Rotomagenſi. 1767.
Plenarium Concilium, apud Auguſtinum, Arelatenſe, 1684. 1688. (*Forte verius, nec Nicænum, nec Arelatenſe indicat Auguſtinus eo nomine, ſed conſenſum epiſcoporum totius orbis.*)
Pœnitentiæ gradus tres. 1733. Pœnitentiæ moderandæ poteſtatem habeat epiſcopus. 1733.
Pœnitentia clericis an concedenda. 1716. Pœnitentia publica non dabatur epiſcopis, presbyteris, vel diaconis lapſis. 1729. Excipitur Hiſpania. 1730.
Pœnitentia publica uni conjugum dari non debet, ſine conſenſu alterius. 1735. Pœnitentiam publicam qui vel quæ acceperunt, a conjugibus deinceps abſtinere debent. 1735. Pœnitentibus non licuit negotiari, militare, litigare. 1730.
Pœnitentia quibus danda 1739. Ab ea ſuſcepta qui reſiliunt, excommunicentur. 1738.
Pœnitentia morientibus non deneganda. 1708. Pœnitentiam publicam, ſicut baptiſmum, multi olim differebant. 1730. Pœnitentiam qui in fine accipiebant, vel nondum finierant in morte. 1715. Pœnitentiam qui in ægritudine accipiunt, etiam neſcientes, eam exſequi debent. 1730. Pœnitentiam qui in ægritudine accipientes, ante communionem mortui ſunt, eorum memoriam fieri Leo Papa non vult. 1730. Pœnitentes qui ſubito moriuntur, ſepultura donandi, & oblationes pro eis recipiendæ. 1722.
POMERIUS. *Vide*, Proſpero.
Presbyteri benedicant privatim, non publice. 1713. In Oriente utraque benedictio presbyteris conceſſa. 1713.
PROCULUS Maſſilienſis a Zoſimo Papa increpatur. 1706. Ei indultum ut metropolito jure præſit

provinciæ

provinciæ Narbonenſi ſecundæ. 1699.
PROSPER Aquitanus. 1708. 1709. Proſpero adſcripti libri tres de vita contemplativa, ſunt Juliani Pomerii. 1757.
Provinciæ quinque. 1696. 1697. Provinciæ ſeptem. 1704.
Provinciæ & Burgundiæ rex. 1762.
Pſeudepigraphi libri. 1702.

Q

QUINTIANUS epiſcopus Arvernorum. 1742.

R

S. RAEUTUALI monaſterium. 1763. 1771.
S. RADEGUNDIS obitus. 1750.
Ratiatenſis, id eſt, Pictavenſis epiſcopus. 1745.
Rebaptizatis negata in fine communio. 1697.
Regis domus, ſchola. 1761.
REMIGIUS, Remedius. 1700.
Reticius Auguſtodunenſis. 1691.
Romania, Romanum imperium. 1731.
Rotomagenſis metropolitanus Magenardus. 1756.

S

SAcerdos, epiſcopus. 1700. 1704.
Sacrivi. 1749.
Sæculares, laici. 1737.
SALACO Aletenſis epiſcopus. 1771.
SALOMON Conſtantienſis ad Rhenum. 1762.
Scripturæ apocryphæ. 1702. 1703.
Servos occidere, dominis vetitum. 1737.
Simplicius Viennenſis. 1705.
Statuta Eccleſiæ antiquæ, ſynodi IV. Carthaginenſis nomine quæ circumferuntur. 1736.
SUBSANNUS Venetenſis epiſcopus. 1771.
Subſtantiæ nominis ſilentium ubi indictum. 1695.
Suggeſſio. 1748.
Synodus magna, Arelatenſis prima. 1735. Arelatenſis ſecunda. 1737.

T

TArantaſienſis eccleſia olim ſub Viennenſi. 1756.
Theatricis neganda communio. 1686.
THEODEBERTI regis anni. 1745.
TORTOLDUS Bajocenſis. 1763.
Tractoriæ, quæ dicebantur. 1685.
Traditores unde appellati. 1688. 1689.
Tiecorenſis epiſcopus Felix. 1763.
TROPHIMUS Apoſtolus. 1727.

V

VALENTINIANI conſtitutio. 1711.
Warnitus, *garni*. 1765.
Vaſenſia Concilia duo tantum. 1721.
Vela ad oſtia. 1751.
Venetenſis epiſcopus Subſannus. 1771.
Vermeriæ palatium. 1758.
WERNARIUS epiſcopus Aletenſis. 1763.
Verolamienſe Concilium. 1724.
Veſtes clerici quas in vita communi uſurpabant, iiſdem etiam in ſacris utebantur, ſed mundioribus & optimis. 1707. 1708.
Vetula aut cervolo facere. 1749.
Viaticum. 1715. 1716.
Vicojulienſis, id eſt, Aturenſis. 1750.
Viduitatis profeſſio. 1720.
Viennenſium epiſcoporum ſeries apud Adonem perturbata. 1698. Viennenſi archiepiſcopo datæ eccleſiæ ſuffraganeæ quatuor. 1756.
Villæ regiæ. Judices villarum regiarum. 1761.
S. VINCENTII Confeſſoris corpus apud Magniacum 1768.
Vindauſcenſis epiſcopus. 1752.
Virdunum, Articlavum. 1694.
Virginitatis propoſito quæ puellæ tenebantur, nondum velatæ. 1730.
WLFADUS abbas. 1764.
Uſiæ nomen. *Vide*, Subſtantiæ.
Uſura. De miniſtris qui fenerant. 1688.

Z

ZAcones, diacones. 1738.
ZOSIMI epiſtolæ duæ falſi damnatæ a viro docto; ſed reſragante Sirmondo. 1705. Zoſimi litteræ de damnatione Pelagii & Cæleſti. 1710.

XV.

CONCILIA QUÆDAM GALLICANA,

Quæ quamvis in Labbeana editione appellentur, tamen ne ſuis annis collocarentur, titulus huic collectioni præfixus admonuit; ſiquidem nec ulla eorumdem exſtant Acta, & tenuis ipſorum obiter mentio in libris occurrit: hic autem connumerari ea oportet, ne quis tot a nobis prætermiſſa ex indiligentia Concilia exiſtimet.

ANDEGAVENSE, anno 530. *Conveniſſe dicuntur epiſcopi quinque pietatis cauſa: ſynodum tenuiſſe non dicuntur, aut aliquid eccleſiaſtici negotii tractaſſe: in vita S. Melanii epiſcopi Redonenſis, die* VI. *Januarii, apud Bollandum, num.* 21.

ANDELAENSE, anno 587. *Concilium dici non debet: cum ex Gregorio Turonenſi, libro* VII. hiſtor. cap. XX. *unde illud acceptum eſt, tantum ibi pactio facta dicatur inter reges*, mediantibus ſacerdotibus atque proceribus.

AQUISGRANENSE, anno 802. *Moiſſiacenſe Chronicon, & San-Dionyſianum, Aquiſgrani dicunt Concilium a Carolo Magno habitum fuiſſe, ut ei epiſcopi, & monachi, ceterique*, fidelitatem jurarent. *Hoc tantum.*

ARELATENSE, anno 463. *Ex ſolis Hilari Papæ epiſtolis, a Cardinale Baronio editis, nota ea ſynodus eſt.*

ARELATENSE, anno 1246. *Tantum indicatur in Arelatenſi ſynodo anni* 1234.

ARMORICUM, anno 555. *Ab epiſcopis excommu-*
A *nicatum fuiſſe narrat epiſcopum Venetenſem Gregorius Turon. libro* IV. *hiſt. cap.* IV. *In ſynodo excommunicatum non dicit.*

BITURICENSE, anno 454. *Tantummodo* ſynodum fortaſſis aliquam *fuiſſe Sirmondus colligit, ex epiſtola Leonis Bituricenſis, quæ eſt inter epiſtolas Leonis Papæ, epiſt.* XCVI.

BITURICENSE, anno 767. *Narrat Regino ad eum annum, Pipinum veniſſe Biturigas, ibique ſynodum tenuiſſe: hoc tantum: nec plura Fredega-*
B *rius.*

BITURICENSE, anno 842. vel 843. *In ſynodo cui præſedit Rodulfus Bituricenſis, Ebbonem Remenſem fuiſſe depoſitum tradit Hincmarus, epiſt.* XXIII. *ad Egilonem Senonenſem. Nihil amplius.*

DORIENSE, anno 779. *Annales Francorum & Regino*, ſynodum pro reformandis ſubditorum moribus, & ſanctæ Eccleſiæ moribus in villa Duria congregaſſe *Carolum regem dicunt. Hoc tantum.*

INCERTI LOCI, anno 515. Galliæ præſules ad ſyno-

dum fidei gratia conveniſſe *refert Hincmarus in* A *vitu Remigii, & ex eo Flodoardus : ibique Arrianum ad fidem Catholicum fuiſſe converſum. Nibil amplius.*

INCERTI LOCI, anno 588. *An ſynodus habita fuerit, ex verbis Gregorii Turonenſis, libro IX. hiſt. cap. XX. unde ea colligitur, non liquet.*

INCERTI LOCI, poſt annum 800. *Decretum Caroli regis ex conſulta Leonis Papæ de purgatione ſacerdotum, auctoritate omnium epiſcoporum, ſacerdotum, ac levitarum, reliquorumque fidelium conſulta, definitum dicitur : tome IV. hujus editionis, pag. 946. E. In ſynodo id definitum fuiſſe non dicitur.* B

INCERTI LOCI ac temporis, anno circiter 868. *Mentio hujus Concilii haud alibi occurrit, quam in Chronico Flaviniacenſi : in quo dicuntur Gallinrum epiſcopi congregati Hadriano Papæ ſcripſiſſe, ſe* ſecundum ſcita canonum epiſcopos eſſe conſecraturos, quorum textus in catalogo ſacrarum ſcripturarum habetur : *non quibus Imperator* epiſcopatum concederet; *ut Hadrianus Papa fieri juſſerat.*

LIPTINENSE, anno 756. *Illius mentio habetur in epiſtola ſynodi Cariſiacenſis ad Ludovicum regem Germaniæ; in qua duo ab ea ſynodo confundi Liptinenſia Concilia Labbeus cenſuit.* C

LUGDUNENSE, anno 814. *Ex Adone in Chronico ad eum annum colligitur : ubi Agobardum refert Lugdunenſem epiſcopum fuiſſe conſtitutum, conſentiente Imperatore, & univerſa Gallorum epiſcoporum ſynodo. At ibi ſynodus non magis epiſcopos ſignificat conveniſſe Lugdunum, quam Imperatorem. Synodi nomen in vetuſtis monumentis interdum ſignificat provinciæ unius vel regni epiſcopos, abſque ullo conventu.*

METENSE, anno 835. *Ex Chronico Cameracenſi, libro I. cap. XLI. Ebbo in ſynodo Metenſi, ob injuſte excommunicatum Ludovicum Imp. erubeſcens,* D *ſibi epiſcopos judices dicitur delegiſſe. Hoc tantum.*

NARBONENSE, anno 157. *in quo* patum certa, *ut ait Labbeus, de S. Paulo Narbonenſi epiſcopo narrantur, ex vita ipſius, quam edidit Illuſtriſſ. Beſquetus Monſpelienſis epiſcopus, parte 2. hiſt. Eccleſiæ Gallicanæ.*

IN PALATIO Theodorici Francorum regis, anno 688. *Ibi in frequentia epiſcoporum & procerum, contendentibus epiſcopis tribus de corpore S. Leodegarii Auguſtodunenſis epiſcopi, adjudicatum eſt Pictavenſi, in cujus diœceſi natus erat. Hæc vero ſynodus non eſt. Acceptum iſtud eſt ex vita S. Leodegarii, apud Surium, die 2. Octobris, num. XX.*

REMENSE, anno 496. *Ex verbis Aviti Viennenſis, epiſtola ad Clodoveum regem, ad baptiſmum ipſius epiſcopos conveniſſe magno numero recte colligitur : at non eſt ea proprie ſynodus.*

In villa AD SABLONARIAS dicta, anno 862. *magnus habitus eſt conventus antiſtitum ac procerum ad pacem inter reges ſanciendam, qua eſt feliciter conſecuta. Eccleſiaſticus hic conventus non magis quam civilis eſt. Res in conventu geſtas ex codice Antonii Auguſtini Baronius deſcribit, ad annum 862. num. XCVI. & ſeqq.*

SUESSIONENSE, anno 861. *Annales Bertiniani tantum docent, Hincmarum Remenſem in ſynodo* apud martyrium SS. Criſpini & Criſpiniani ſecus civitatem Sueſſionis, Rothadum Sueſſionenſem communione privaſſe, donec obediret.

TOLOSANUM, anno 507. *Ex epiſtola Cæſarii ad Ruricium, quæ eſt apud Henr. Caniſium, ſynodus ea colligitur : ſed ex ea certi nihil prorſus elicitur.*

TOLOSANUM, anno 1124. *Ea ipſa ſynodus eſt anni 1119. ut Coſſartius admonuit : quam ſcriptor Faſciculi Temporum prave adſignat huic anno.*

TURONENSE, anno 800. *In Chronico Meiſſiacenſi dicitur Carolus Imp.* habuiſſe magnum Concilium & conventum populi, & diſpoſuiſſe regnum filiis ſuis. *Hoc tantum. At hæc ſynodus eccleſiaſtica certe non eſt.*

TURONENSE, anno 849. *Pariſienſe eſt.*

VALENTIANENSE, anno 771. *Synodum habitam fuiſſe apud Valentianas ſcriptores quidam uno tantum verbo commemorant : qua cauſa, non docent.*

VASENSE, anno 350. *Suppoſititium Labbeus vocat : Sirmondus nullum fuiſſe definit.*

VENETICUM, anno 848. *Convocatis epiſcopis regem ſe inungi feciſſe dicitur Nomenoius Brito, in vetere mſ. At hæc ſynodus non eſt. Narratio ea continetur in vetere charta, quam Sirmondus edidit in Notis ad Capitula Caroli Calvi.*

VESONTIONENSE, anno 444. *Viennenſe potius dicendum eſt : & de illo diximus in Indice tomi primi, anno 442.*

VOLVICENSE, anno 761. *In Actis S. Auſtremonii epiſcopi, apud Surium, die 1. Novembris, n. dicitur* Pipinus rex juſſiſſe aggregari ſynodum, in qua fuere præſules clariſſimi, & Comites innumeri; & cum his de fide ſanctæ Trinitatis contra hæreticos diſputaſſe.

IN TOMO UNDECIMO CONCILIORUM,

Errata, omiſſa, addenda.

PAG. 135. D. ro. uſoros, *lege*, uſuros.
Pag. 165. D. συμπεπηγμένα, *lege*, συμπεπηγμένα.
Pag. 266. D. 3. fieri : *Adde* : atque ita concludent vere.
Pag. 267. A. ult. hæreſim : *Adde*, ut dictum eſt.
Pag. 355. *addo*, Arelatenſe, *anno* 1234. VII. 235.
Ibidem, *adde*, Avenionenſe, *anno* 1080. VI. 1597.
Pag. 356. *addo*, Auguſtodunenſe, *anno* 1065. *Vide*, Æduenſe.
Ibidem, *adde*, Aurelianenſe, *circa annum* 1126. VI. *parte* II. *circa med*. 1147.
Pag. 356. *addo*, Auſoenſe, *anno* 1329. *Vide*, Marcianenſe.
Ibidem, *adde*, Bellovacenſe, *anno* 1114. *Vide*, Gallicana, *pag*. 1777.
Pag. 360. *addo*, Compendienſe, *anno* 1135. *Vide*, Remenſe.
Pag. 363. *addo*, Helenenſis conventus, *anno* 1058. *Vide*, Narbonenſes conventus.
Pag. 364. *addo*, Judicienſe, *anno* 844. *Vide*, ad Theodonis villam.
Pag. 366. *adde*, Meldenſe, *anno* 962. *Vide*, ad Matronam.
Pag. 368. *addo*, Nemauſenſe, *anno* 897. *Vide*, Portuenſe.
Ibidem, *addo*, Noviomenſe, *anno* 814. IV. 1053.
Pag. 367. *addo*, Meldenſis conventus, *anno* 1228. VII. 165.
Pag. 369. *addo*, Pariſienſis conventus, *anno* 1228. VII. 165.
Pag. 370. *adde*, Pariſienſe, *anno* 1404. VII. 1907.
Pag. 370. *Adde*, Portuenſe, *anno* 886. *Vide*, Nemauſenſe.
Pag. 371. *Adde*, Remenſe, *anno* 879. VI. 347.
Ibidem, *adde*, Remenſe, *anno* 991. VI. 723.
Pag. 374. *adde*, Senonenſe, *anno* 1310. *Vide*, Pariſienſe.
Ibidem, *adde*, Senonenſe, *anno* 1320. VII. 1453.
Ibidem, *adde*, Senonenſe, *anno* 1313. (*vel potius* 1324.) *Vide*, Pariſienſe.
Pag. 375. *addo*, Sparnacenſe, *anno* 847. IV. 1505.
Ibidem, *addo*, Sueſſionenſe, *anno* 851. V. 37.
Ibidem, *adde*, ad S. Tiberium, *anno* 907. *Vide*, Narbonenſe.
Pag. 376. *addo*, Toloſanum, *anno* 1110. VI. *parte* II. *ſub initium*. 1898.
Ibidem, *addo*, Tricaſſinum, *anno* 1128. *Vide*, Trecenſe.
Pag. 377. *adde*, Turonenſe, *anno* 1315. *Vide*, Salmurienſe.
Pag. 378. *addo*, *Viennenſe*, *anno* 1124. *Vide*, Gallicana, *pag*. 1777.
Pag. 384. *in Indice*. *Adelberus* Quetburgenſis.... 1285. A. *lege*, 1283. A.
Pag. 388. *in Indice*, *adde* : *Adalgarius* abbas S. Crucis, anno 847. IV. 1504. E.
Ibidem, *adde* : *Agius* Aurelianenſis, anno 847. IV. 1504. D.
Pag. 389. *in Indice*, *adde* : Arnaldus abbas S. Carileſi, anno 847. IV. 1504. E.
Pag. 395. *in Indice*, *adde* : *Andreas de Albalato* Valentinus, in Hiſpania, *anno* 1255. VII. 1975. B.
Pag. 408. *verſu* 19. *Forte*, Vincienſis. *Hoc dele*.
Ibidem, *col*. 3. *Baracinas* Scotuſæ : *Lege*, Scotuſæ.
Pag. 438. *verſu* 2. II. 873. C *adde*, *Donatianus* Teleptenſis, in Collat. &c.
Pag. 475. *col*. 2. *Gududus* Anuſenſis : *lege*, Ancuſenſis.
Pag. 491. *col*. 2. *Imbricus* Auguſtenſis... II. 1285. A. *lege*, 1283. A.
Pag. 493. *col*. 1. *ſub finem* : *Joannes Baptiſta* Anſanenſis : *lege*, Anſarenſis . *vel* Auſarenſis.
Pag. 511. *col*. 2. *Leonardus* Carnenſis : *lege*, Carn.
Pag. 513. *Licerius* Vindauſienſis : *lege*, Vindauſcenſis.
Pag. 518. *col*. 3. *in Madrucio*, dele, 418. D.
Pag. 519. *col*. 2. *Manſuetus* Aiutenienſis, *lege*, Afuſenienſis.
Ibidem, *Manuel* Hadrianopoleos... A. 455. A. *lege*, IV. 459. A.
Pag. 520. *verſu* 3. II. 21. C. *lege*, II. 171. C.
Pag. 525. *col*. 2. *ſub finem* : *Maximus* Camanenſis : *lege*, Carianenſis.
Pag. 567. *Reſtitutus* Thamugutenſis : *lege*, Thagamutenſis.
Pag. 618. *Willigiſus* Gandesheimenſis : *lege*, *Willigiſus* Moguntinenſis.
Pag. 622. ACRONI.... *appellantur*. Adde, *niſi forte ſit* ὁ Κεγρίου, *olim ſub metropolita Syracuſano*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*.
Pag. 625. *col*. 1. S. AGAPETI, *in Aſia minore*, adde, & *Galatia ſecunda*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*, *in qua eſt ibi* ὁ τοῦ ἁγίου Ἀγαπητοῦ.

Pag. 639. *col*. 2. *verſu* 9. *ante finem*, *adde* : *Nectarius* Apitenſis, in Conc. CP. anno 381. I. 817. A.
Pag. 643. *adde* : AQUILIMENSIS, *hoc eſt*, *Engoliſmenſis Nicaſius* Aquilimenſium, (*ſic enim habet vetus exemplar* :) *in Conc. Matiſcon. anno* 585. III. 465. C.
Pag. 664. *ſub tit*. BEROEENSIS *in Macedonia*, *adde* : *Joannicius* Berrhœæ, anno 1638. XI. 230. C.
Pag. 672. BUCELI, *ſitus ignotus*. *Lege*, BUCELI, *in provincia Æmimonti Thracia*, *ubi eſt* ὁ Βουλγαρόφυγον *in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*.
Ibidem, Βουλγαρόφυγον, adde : *eſt enim* ὁ Βουλγαρόφυγον *in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*.
Pag. 693. *adde* : *Eugenius* Chriſtianopoleos, anno 1672. XI. 282. C.
Pag. 711. *col*. 2. *verſu* 5. *adde* : vel altera Ἀφροδισίας *eſt in Helleſponto*, *ſub Cyziceno metropolita*, *ex Leone Sapiente*, *in* Διατυπώσει : *vel denique eſt* ὁ Ἀφροδισίας *ibidem*, *in Phrygia Salutari*.
Pag. 713. *adde* : *Daniel* Didymotichi, anno 1638. XI. 230. C. *Gregorius* Didymotichi, anno 1672. XI. 282. C.
Pag. 716. DOMNORUM, *ignotus*. *Adde* : *Niſi forte ſit* Domocenſis, *qui ſub Lariſſenſi metropolita ponitur in Codice vetere Provinciali* : ὁ Δομοκοῦ, *in* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*.
Ibidem : DORDONENSIS. *Adde* ; *An idem ac* DERTONENSIS ?
Pag. 717. *verſu* 14. *Adde* : *Antonius* Driſtræ, anno 1638. XI. 230. D. *Macarius* Dryſtæ, anno 1671. XI. 282. C. *Et infra*, *ante* DRUENSIS, *adde* : DRISTRENSIS, *Vide*, DOROSTOLI.
Ibidem. DRUGUBITIÆ, *ignotus*. Lege, *in Theſſalia*, *ſub archiepiſcopatu Theſſalonicenſi*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*, *in qua eſt ibi* ὁ Δρουγουβιτείας.
Pag. 718. EBAÆ..... *quæ ſubſequuntur*. Adde : *niſi forte ſit* ; ὁ Εὐαίας τοῦ [illegible] *in Celtzene*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*, *apud Leunclavium*, *pag*. 100.
Pag. 754. *adde* : *Parthenius* Joanninorum, anno 1638. XI. 230. C.
Pag. 773. MACRÆ... ὁ Μάκρης. Adde : *alteram in Rhodope Thraciæ provincia*. *Leo Sapiens in* Διατυπώσει, *apud Leunclavium*, *pag*. 98.
Pag. 782. MELÆ. Adde ; *Forte*, ὁ Μήλων, *in Armenia*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Sapientis*.
Pag. 797. Adde : *Bartholomæus* Naupacti & Arthes, anno 1672. XI. 282. C.
Pag. 815. Adde : *Anthimius* Pari, anno 1672. XI. 282. C.
Benjamin Paranaxiæ, anno 1638. XI. 230. C.
Pag. 818. *verbo* PELLENSIS, *adde* : *Plinius*, *libro* v. *ſect*. xvi. *habet in Decapolitana Syriæ regione*, Pellam aquis divitem.
Pag. 821. *verſu* 4. *adde* : *Theophanes* Phanarii, anno 1638. XI. 230. C.
Pag. 826. *in* POLEANNINÆ, *adde* : *Porphyrius* Polianæ, anno 1638. XI. 230. D.
Pag. 828. PORENSIS, &c. Lege, *in Rhodope provincia Thracia*, *ex* Διατυπώσει *Leonis Imp*. *in qua eſt ibi* ὁ Πόρων.
Pag. 853. *in* SERRENSIS, *adde* : *Cyrillus* Serrarum, anno 1672. XI. 282. C.
Daniel Serrarum, anno 1638. XI. 230. B.
Pag. 905. *adde* : VINDAUSCENSIS, qui & CARPENTORATENSIS.
Licerius Vindauſcenſis, in Conc. Cabilon. anno 650. III. 951. D.
Pag. 1074. COMPLACATUS. *Lege*, COMPACATUS.
Pag. 1139. *col*. 1. *adde in fine* : *Eſt Dominica in Paſſione*.
Ibidem, *col*. 2. *verſu* 2. *adde* : *Eſt Dominica ſecunda poſt Paſcha*.
Pag. 1141. *col*. 1. *adde* : Drudi. V. 466. D.
Pag. 1149. *col* 1149. *verſu* 7. *ante finem*, *adde* : *Eccleſia*. Qui tres Dominicas ad Eccleſiam non acceſſerit, pauco tempore abſtineat. *Conc. Eliberit*. I. 252. D *Can. Apoſt*. I. 19. E. 38 B. *Nicæn*. anno 325. I. 331. A. 332. C.
Pag. 1368. *verbo*, NUNDINÆ *Adde in fine*. *Tornamenta alio nomine ea Nundinæ appellantur*.

TOMO VII.

Pag. 978. B. 3. nec contra de cetero, *lege*, nec eum decreto.
Pag. 979. E. ult. *Garunde* ; lege, *Gironde*.

Digitized by Google

Pag. 987 C. 8. ſanctum Geloys. *Adde in margine; Forte*, ſanctum Gelays.

Pag. 989. D. 3. Dechabreyz. *Adde in margine; Forte*, De Chabreyz.

Pag. 996. E. *penult.* de Decluſa : *lege*. De Cluſa, *ut ſupra.*

Pag. 997. E. 7. ſpiritualia & temporalia : *lege*, ſpiritualia. Temporalia ſiquidem hujus monaſterii erant &c. *& dele notam in margine poſitam.*

Pag. 1043. A. 5. ſancti Angeli. *Adde in margine*; lege, ſancti Auguſtini.

Pag. 1059. *in margine*, ANNO CHRISTI 1291. *ſcribe*, 1285. *& ſic uſque ad pag.* 1066. *incluſive.*

Pag. 1074. E. 10. juvatur. *Adde in margine; Legendum*, vitatur.

TOMO VIII.

Pag. 1102. E. 9. Ne lapſa, *lege*, Ne lapſu.

PARISIIS,

EX TYPOGRAPHIA REGIA,

Curante CLAUDIO RIGAUD, Typographiæ Regiæ Præfecto.

M D C C X V.

8146 vol 21

Z

Digitized by Google